
UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 01583814 7

GRAECVM LEXICON MANVALE

TRIBVS PARTIBVS CONSTANS

HERMENEVTICA ANALYTICA

SYNTHETICA

PRIMVM

A

BENIAMINE HEDERICO

[illegible]

POST REPETITAS SAM. PATRICII CVRAS

MVLTIS VOCABVLORVM MILLIBVS

PLVRIMISQVE NOVIS SIGNIFICATIONIBVS [illegible]

LOCVPLETATVM ET [illegible]

CASTIGATVM ET EMENDATVM

[illegible]

[illegible] ERNESTI

LIPSIAE

In Bibliopolio IOH. FRID. GLEDITSCHII

PROSTAT [illegible]

MDCCLXVII

Thaas

£14

GRAECVM LEXICON MANVALE

TRIBVS PARTIBVS CONSTANS

HERMENEVTICA, ANALYTICA SYNTHETICA

PRIMVM

A

BENIAMINE HEDERICO

INSTITVTVM

POST REPETITAS SAM. PATRICII CVRAS

MVLTIS VOCABVLORVM MILLIBVS

PLVRIMISQVE NOVIS SIGNIFICATIBVS VERBORVM

LOCVPLETATVM, ET MVLTIS MODIS

CASTIGATVM ET EMENDATVM

CVRA

IO. AVGVSTI ERNESTI

LIPSIAE

IN BIBLIOPOLIO IOH. FRID. GLEDITSCHII

PROSTAT ETIAM LONDINI APVD I. NOURSE

CIↃ IↃCCLXVII

UNIVERSITY OF TORONTO

LECTVRIS
S. D.
IO. AVGVSTVS ERNESTI

In caussis, propter quas tam pauci ad scientiam linguae graecae vel mediocrem perueniant, *Moses Solanus* * iure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis aetas vtitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum est, quod significationes saepe numero vel prorsus alienae verbis tribuuntur, vel parum accurate distincteque traduntur: alterum, quod tam pueriliter atque inepte latinis vocabulis exprimuntur graeca, vt intellectus impediatur potius interpretando, quam adiuuetur. Quod fit maxime hanc ob caussam, quod interpretatio nimis etymologiae rationibus accommodatur, neglecto vsu loquendi, qui solus in hoc genere dominatur, in primis in compositis e praepositione vna pluribusue, in quibus incredibile dictu est, quam pueriliter peccetur, item ex εὖ, φίλος aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis ineptiisque cum plena sint Lexica vulgaria, quae sunt in tironum manibus,

* In praef. ad Plutarch. *Briani.*

nec vltra ea plerique ſapiant, qui in Scholis literas graecas docent, mirum eſſe non poteſt, ſi tam pauci bene proficiunt in eo genere literarum, nec plus conſequuntur plerique, quam vt ſcriptorum graecorum orationem poſſint ad verbum, ſcilicet e ſui quisque Lexici praeſcripto, latine interpretari, h. e. vt non modo nihil intelligant, cum interea ſe credant intelligere, ſed etiam ipſos ſcriptores graecos ſtultiſſimos putent, vehementerque contemnant.

Hoc tantum malum potuiſſet caueri, ſi ab initio viri excellenti literarum graecarum ſcientia praediti, voluiſſent ſe demittere ad hanc curam, vt tironibus in eo genere conſulerent, nec eos hominibus imperitis per Lexica talia corrumpendos permitterent. Sed dum ii laboris huius moleſtiam defugiunt, eumque nec doctrina ſua dignum, nec ſatis ſibi honeſtum putant, inuadunt eam prouinciam homines imperiti, inſcitiaque ſua plus nocent literis, quam illi deinde exquiſita ſua doctrina prodeſſe poſſunt. In quo lingua graeca inprimis iniqua fortuna vſa eſt. Nam latinae quidem literae cum inſtaurari coepiſſent, ſummi homines, *Eraſmi*, *Camerarii*, *Melanthones*, aliique, non dubitarunt cauſſam ſuſcipere tironum, et plures libellos edere, quibus ii, vel ad intelligendum latine, vel ad ſcribendum adiuuarentur: neque ea res ipſis dedecori, ſed inprimis honeſta, iuuentuti autem maxime vtilis fuit. Vere hoc me puto affirmare: ſi quis vel ipſorum, vel ex eodem ordine, pari cura complexus graeca, Lexicon in tironum vſum confeciſſet, in quo verba graeca primum accurate, deinde perſpicue, hoc eſt, bene latine (neque enim vllo modo perſpicuitas eſſe poteſt interpretationis ſine puritate ſermonis eius, quo in interpretando vtaris, ſemperque ſub illa ad verbum, ſiue potius ad etymologiam verborum, facta male latina interpretatione latet inſcitia ſenſus), denique ex vſu loquendi ſcriptorum optimorum, non e verborum notatione; ſi quis ergo hoc facere ſuſtinuiſſet, non dicam plus gloriae conſecutus eſſet, ſed multo plus literis graecis profuiſſet, quam doctiſſimis in quemuis ſcriptorem commentariis, quos non niſi doctiores legunt, quibus pleraque dudum ipſis nota ſatis et perſpecta erant. Etenim, in omni genere diſciplinae, quis neſcit, quantum referat, ſtatim ab initio veris et accuratis

curatis notionibus imbui? Quam deinde non modo paucis contingit, vt male percepta dedifcendi facultas detur, fed quam pauci eo funt vel ingenio, vt facile poffint, vel animo, vt velint, falfa & praua dedifcere. Nimis firmiter coalefcunt animis infita teneris, nec facile poffunt auelli: & quæ pueri arripuimus, ea fere ita amplectimur atque tenemus, vt nobis eripi vix patiamur. Mihi quidem, quoad literas docui, plus prope laborandum, plus certe moleftiæ exhauriendum fuit, in expugnandis male fufceptis in prima pueritia opinionibus, dedocendisque ac detrahendis peruerfis verborum notionibus, quam veris tradendis atque explicandis.

Itaque cum rogatus effem ante hos duodecim annos, vt *Hedericiani* Lexici Græci, quod tum maxime verfabatur in manibus tironum, putabaturque effe in hoc compendiario genere optimum, eius igitur vt recenfendi curam fufciperem; eam prouinciam, quamquam duram & tædii plenam, defugiendam non putaui, qui vitiis eius, & ortis inde apud tirones noxis, fæpe doluiffem, iisque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adiumenti me allaturum difcentibus putarem. Non is ego fum, cui aut iucundum, aut adeo opus fit, de aliis detrahere, & hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod præfens inftitutum dicere cogit: *Hedericum* illum, virum bonum cetera & laboriofum, fed græce doctum, & ad tale Lexicon rite conficiendum, fatis a lectione fcriptorum græcorum inftructum non fuiffe. Totus ille, id quod per totum opus obferuare licuit, e *Scapula* aliisque vulgaribus Lexicis pendebat, tot præclaras doctorum hominum de verbis plurimis, poft *Stephanum* & *Scapulam*, obferuationes ignorabat, nec e lectione ipforum fcriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in fuum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perfpicuas, fed fubinde ne affecutus quidem eft eius aliorumque Lexicographorum mentem, vitiisque operarum fe decipi paffus eft: vnde manarunt innumera peccata. Aliquot exemplis defungi licebit. Δυσεξαδέλφους facit filios ἐξαδέλφων, pro δισεξαδέλφους· quod, quam exiguæ facultatis in græcis literis erat, animaduertere? Δυοστὸν non habet interpretationem latinam in *Scapulae* Lexico. Eam alibi quærens, deceptus eft a *Stephano*,

 vt

vt mirabiliter interpretaretur, *femis quinque.* Hoc non videat leuiter doctus græce, alieniſſimum eſſe? Ὑπόλογος *Scapula* ſine interpretatione latina poſuit, ſed ſubiecit formulam ὑπόλογον ποιεῖσθαι, *rationem nonnullam habere.* Quid hic noſter? Nempe ὑπόλογος, ε, ὁ. vertit *ratio nonnulla;* quo nihil abſurdius dici poterat. Σάλος S. vertit, *ſalum: maris ora, in qua ſtant naues ad ancoras, cum ad litus accedere non poſſunt.* Hæc non intelligens fecit: *ſalum: maris ora.* Θετὸς reperit explicatum *adoptiuus,* vt opinor in Gloſſis: inde fecit *adpoſitiuus,* deceptus etymologia verbi. Προδιάθεσις eſt ap. *Scapulam, antecedens diſpoſitio, priſtina adfectio.* Recte. Id *Hedericus* turpiter corrupit, & duas ſignificationes fecit: *antecedens diſpoſitio,* 2) *priſtina adſertio.* Fortaſſe in exemplo libri, quo ipſe vtebatur, erat vitioſe *adſertio* pro *adfectio.* Βραχὺ, *Scapula* interpretatur *aliquantum, interdum & paulisper* H. fecit *interdum* interpretationem verbi græci. Sed aliis quoque locis ob non intellecta Lexicographorum verba, ſignificationes temere multiplicauit: vt in κόλλαβος. Nam interpretatur 1) *epitonium chordarum,* 2) *verticillus lyrae vel chordae:* quorum hoc apud *Scapulam* repererat, illud apud *Schreuelium;* ignorans vtrumque idem eſſe. Similiter in κοτταβεῖον, deceptus a *Scapula,* fecit tres ſignificationes, quarum altera ab tertia nihil differt. E φαινίνδα fecit ſubſtantiuum, non intelligens quomodo dicatur ἡ φαινίνδα παιδιά, deceptusque ab aliis Lexicographis. Atque huiusmodi permulta reperi. Iam incredibile dictu eſt, quam ſæpe, quam abſurde interpretatus ſit, plerumque poſt alios, verba compoſita ex ἀμφὶ, ἐκ, σὺν, κατὰ, ὑπὸ, παρὰ, περὶ, πρὸ &c. exprimens has præpoſitiones e vulgari ſignificatione, non ex vſu ſcriptorum in verbo quoque; in quo ſane eſt mira varietas. Idemque notauimus in aliis generibus compoſitorum. Φιλότμητος eſt ineptum Nonni verbum in Iohannis μεταφράσει· ſed id ineptius vertitur in *Scapulae* Lexico *ſectionis amans, inciſione gaudens,* ſequaci *Hederico.* Similiterque peccatur in verbis compoſitis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adſequatur. Illud quoque parum ſcienter fecerat, quod ſignificationes πολυσήμων, non ſatis diligenter digeſſerat atque ordinarat, neque actiua & media, eorumque vim, item temporum ſignificationes diuerſas, cum v. c. præſens actiuam, aor. 2. neutram vim habet &c. non diſcreuerat; quod hodie

hodie in Lexicis ferri non poteſt, cum ſit ad accuratam linguæ græcæ ſcientiam ſcriptorumque intelligentiam perneceſſarium.

Enimuero hæc & alia omnia correcta ſperabam me repertu- rum in editione *Sam. Patricii,* Scholae Carthuſianæ apud Londi- nenſes Hypodidaſcali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, & magnam diligentiæ laudem apud ſuos (vid. Scott. præf. ad Append. *Steph.*) etiam apud exteros tulit: præſertim qui in præ- fatione dicat, ſe diligenter hoc opus correxiſſe, viuatque in in- ſula ea, quæ ſibi literarum græcarum principatum vindicare vi- detur, in qua græce doctiſſimi homines pæne naſci videantur: adeo mature ibi omnes ſcriptores græcos vel difficillimos intelli- gunt & emendare poſſunt. Sed omnia alia deprehendi, intellexi- que, *Patricium* Britannum non plus in Græcis potuiſſe *Hederico* Germano. Illa quidem tam pudenda peccata, quæ ſupra poſita ſunt, omnia ſanctiſſime conſeruata ſunt cum ceteris, niſi fallor admodum, omnibus, eaque nouis aucta. Atque etiam turpio- ra notaui. Ex ἐπεκτύπησα fecit nobis nouum & inauditum ver- bum ἐπεκτυπέω, quod ducatur ex ἐπὶ & ἐκτυπέω, non animad- verſo augmento aoriſti. Hoc eſt nouis verbis augere Lexica! Atque etiam nobis dedit πο῾ῤῥίνημα, *ſcobs*, e ſcriptura libri vel corrupta, vel non intellecta (nam vnde ſumſerit, cum iam liber non ſit ad manus, videre non licet), quod puer videat eſſe de- bere, ἀπο῾ῤῥίνημα vel τὸ ῥίνημα. Simile eſt ἀντιπερίημι, *regre- dior*, quod prorſus abhorret ab analogia linguæ. Παρεκθέω, quam pulcre vertit *praeter excurro?* Mirer, ſi hoc Carthuſiani pueri intelligant. Sed hac ex parte in iis verbis, quæ ipſe addi- dit, mirifice imperitum ſe præbuit, velut, vt in vna propoſitio- ne maneam, in ὑπανακινέω, ὑπαναφλέγω, ὑπαναφύομαι, ὑπεξαντ- λέω, ὑπεξάπτομαι &c. Interdum ne manifeſta quidem typo- graphica vitia correxit, vt ὑϛὴρ, pro ὑϛτὴρ, vt in γειώρας &c. quæ tamen facillime deprehendi poterant.

Prima igitur nobis cura fuit, vt talia peccata tolleremus, cor- rigeremusque, ſi quid parum vel recte, vel accurate, vel per- ſpicue ſcriptum eſſet in ſignificationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quædam obiecta eſt a ratione ipſa talis Lexici, in quo ſingula tantum verba explicantur: quod non- nulla vocabula, inprimis aduerbia, ſeparatim commode expli- cari non poſſunt, facilioremque interpretationem habent cum

 verbo,

verbo, cui adiungi solent. Tum in verbis, quae Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum vt actiua & media, etiam tempora interdum, ex vsu optimorum scriptorum, distingueremus, deinde vt significationes in πολυσήμοις digereremus diligentius, &, quoad fieri posset, a propria & prima significatione quomodo ceterae ducerentur, ipso ordine indicaremus. v. σμύχω, τυφω, πομπεύω, πύργος, σηκός, τίθημι, ὕβρις, δημιουργός, προτείνω. Auximus etiam priorem significationum numerum e nostris aliorumque obseruatis, qui veteres scriptores graecos illustrauerunt. Sed maxime in hac parte laborauimus hoc, vt accurate exponeremus verba e praepositionibus composita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum stultitia accusanda est, tribuentium interdum praepositionibus aliquam vim, vbi ex vsu loquendi veterum nullam habent, aut falsam adeo, aut ita exprimentium, scilicet e vulgatissima cuiusque significatione, vt nemo intelligere possit; vnde etiam praeclari scripturarum sacrarum interpretes extorquent emphases & sensus mirabiles. Nos in omnibus vsum secuti sumus, comparandis, vbi non statim vera significatio succurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque & subinde notauimus, in eodem verbo, modo redundare praepositionem, nec vllam vim habere, modo addere verbo aliquid significationis. Quaedam tamen fuere, in quibus analogia & coniectura sequenda esset, quod nullum exemplum veteris scriptoris vel ipsi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus si forte aberrauimus, nobis vt ignoscatur, rogamus. Sed horum tamen numerus in hac altera recensione diminutus est. Sunt etiam quaedam in compositis e δυς, ἀντὶ &c. in quibus, tali de caussa, vulgarem rationem sequi necesse fuit. Eadem porro ratione vsi sumus in aliis compositorum generibus, vt e φίλος, χαίρω, εὖ, &c. vt facile quiuis intelliget, qui vel in his, quae e. c. posuimus, nostra cum superioribus velit comparare. Denique verbis ipsis locupletare hoc Lexicon studuimus. Et, quia *Patricius* primum verba septingenta, deinde hoc ipso maiorem numerum se addidisse professus est, dedimus alicui hoc negotii, vt secundae editionis Patricianae exemplum cum Lipsiensi compararet, notaretque verba non prodita ab *Hederico*. Quo facto vidimus, non modo illud, quod ante diximus, quaedam

vitiose

vitiose posita esse, sed etiam numerum ab eo traditum vix effici. Vnde orta nobis suspicio, numerata ab eo esse etiam ea, quibus partem secundam auxisset, quæ sane numeranda non erant. Sed id accuratius exquirere, quando parum referebat, insuper habuimus. Posthæc addidimus ea, quæ e nostris lectionibus notata permulta habebamus, item, quæcunque viros doctos subinde indicare repereramus, nondum in Lexicis prodita esse, quæ & ipsa non pauca erant, plurima etiam in *Reimari*, V. Cel. in Dionem Cassium indice notata, vt nondum relata in Lexica: cuius Viri exemplum vtinam imitentur posthæc, quicunque scriptorem græcum recoquent. Denique adhibuimus Dan. *Scotti*, V. C. Appendicem ad Thesaurum *Stephani*, Londini 1745. duobus Voll. in fol. editam, ex qua permagnus verborum numerus accessit. Sed in huius operis comparatione magnus labor nobis exhauriendus fuit. Nam permultis locis vir ille doctus non apposuit verba scriptoris, multis non ea, e quibus sententia verbi intelligi posset, in illisque ipsis, nominatim in Hippocrate & Eustathio, paginas editionum prodidit, quarum vsus non dabatur: vnde interdum vnius verbi caussa integer liber perlustrandus fuit. Hippocratis quidem de natura pueri librum ter quaterue legimus. Et post longum sæpe laborem nihil aliud reperimus, quam verbum vitio operarum corruptum. Etenim in hoc genere & *Hedericum* & popularem suum *Patricium* longe superat *Scottus*: adeo sæpe ille tempus præsens contra vulgatissima Grammaticorum præcepta fingit, & vitia typographica *Hippocratis* Genev. 1657. Eustathii *Basileensis*, Orphei *Eschenbachiani*, aliorumque librorum pro nouis verbis obtrudit. Hinc nata sunt, vt pauca exempla ponam, χρωστικῶς pro χρεωστικῶς, χαρακτηρικῶς pro χαρακτηριστικῶς, χωνιφόεις e non intellecta Anthologiæ scriptura & contractione, pro χώ νιφόεις, ὠλεσίβολος, ex eadem pro ὀλεσίβ. φιλοθέσμων e *Plut.* pro φιλοθεάμων, ὑπεραισθάνομαι pro ὑπερήδομαι e part. ὑπερησθεὶς, ὑπέκλυμα pro ὑπέκκαυμα, ὑμνοδότειρα pro ὑπνοδότειρα & permulta his paria & grauiora. De quibus plura nunc dicere nihil attinet, cum in animo habeamus, castigationes edere ad illam Appendicem, quibus caueatur minus peritis, ne in fraudem inducantur, non modo in his grauioribus, sed etiam leuioribus, h. e. in quibus cum libris editis peccat, opusque & his esse emendatione videatur. Atque etiam ea verba ab *Hederico*, vel *Scotto*, vel aliis, posita omisimus, atque

deleuimus, quæ reperiuntur quidem vel in Gloſſariis antiquis, vt *Heſychio*, vel in ſcriptore aliquo vetere, ceterum vel manifeſte corrupta ſunt, vel nullum alium auctorem idoneum, aut certum ſenſum habent, quod genus verborum ſi admittere voluiſſemus, exemplo *Stephani* & aliorum, haud probando, haud paruus numerus verborum acceſſiſſet. Sed vel ſic decèm millium ſummam in recenſione prima expleuimus: quam nunc ex obſeruationibus noſtris, & alienis, vt inprimis *Alberti* τȣ̃ μακαρίτȣ in altero *Heſychii* Tomo, magno numero auximus. Nec nunc ſpicilegium deeſt, & poſt multa alia ſupplementa, tamen plurimum ſupererit, quod addatur: adeo non modo inexhauſtæ ſunt Græcorum in verbis diuitiæ, ſed difficile eſt omnia animaduertere ac notare, quæ nondum in Lexica ſunt illata. Nam illa Græcorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, vt eam nullum Lexicon capere poſſit. Nec opus eſſet omnia Lexicis inferri, vt bene monet ad Charitonem *Doruillius*, niſi de eorum ſignificatione inprimis ſubinde certarent Grammatici, multoque, de noſtra ſententia, magis, niſi in iis intelligendis imperitiores, adſueti vulgari rationi, hærerent. Verum eadem multitudo compoſitorum talium, ſæpe non obſcurorum, & nihil inſolentiæ, nec in forma, nec in ſenſu, habentium, facit, vt difficile ſit, omnia obſeruare. Mihi quidem hoc ſentio accidiſſe in pluribus ſcriptoribus, e quibus volui notare, quæ nondum in Lexicis eſſent, vt prætermitterem quædam, quia non ſuſpicabar a Lexicis abeſſe, & quærere inſuper habebam. Nominatim ante in *Ioſepho*, poſt in *Polybio* id mihi vſu veniſſe vidi. Nam in *Scotti* Excerptis quædam reperi, quæ ipſe non notauiſſem. At ipſe contra in meis Excerptis habui, & in Gloſſarium *Polybianum* retuli, quæ illum effugiſſent, vt ἐμποδιστὴς, ἐμπόδισμα, προσκαινȣργέω, παρόρμημα, ὁμοπράγμων &c. Obſeruaui etiam in hac altera recenſione, vocabula quædam abeſſe, quæ miratus ſum vel *Hedericum* vel me effugiſſe. Itaque vix ſperandum eſt, vnquam Lexicon exiturum tale, in quo omnia verba græca reperiantur, niſi paullatim omnes græci ſcriptotes indicibus inſtruantur plenis & *Reimariano*, de quo ſupra dixi, ſimilibus. Sed de Lexico Græco maiore parando atque inſtruendo, fortaſſe alibi dabitur occaſio dicendi.

Et hæc fere ſunt, quæ in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibusque, vt ſperamus, perfecimus, vt & latius

eius

eius vſus pateret, & tutius vſurpari a tironibus poſſet: præſertim nunc, cum omnia magna cura & diligentia recognouimus, vſique ſumus non modo noſtris, ſed etiam aliorum oculis in notandis peccatis typographicis, quibus ſubinde in literis, accentibus, in ordine ipſo verborum turbatum erat, denique ſpecimina typographica inſpicienda & emendanda ſuſcepit *Reiskius* noſter V.C. Etenim in his tam minutis rebus nullius oculi ita ſunt perſpicaces, vt eos nihil effugiat. Sed inprimis laudanda nobis eſt diligentia docta D. *Lœſleri*, qui ſua ſponte totum opus ita perlegit, vt non peccata modo typographorum notaret, ſed etiam, ſiquid in latinitate aut aliis rebus non ſatis rectum aut dubium videretur, quod nobis valde profuit ad moleſtiam laboris minuendam. Vnum reſtat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit *Hedericus*. Id nos non totum mutauimus, nec erat noſtri arbitrii: ſed correximus tamen in nonnullis, plane autem ſuſtulimus, vbi vnusquisque tiro ſua ſponte videre poſſet, vnde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, vt εὐποιέω eſſe ex εὖ & ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ & πάσχω &c. putidum ſane & nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendii fecimus, vt cum tot millia vocabulorum, tot nouæ ſignificationes acceſſerint, tamen hæc editio aliquot plagulis breuior ſit ſuperiori. Atque etiam in altera parte deleri curauimus per idoneum virum ea, quæ nemo vel quærat, vel quærere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara & difficilia debebant notari: vulgaria, & quæ quisque, formas declinationum & coniugationum vt cunque tenens, ipſe ſua ſponte poſſit adſequi, ea vero poni, non modo inutile & ſuperuacuum, ſed etiam, id quod vſu didici, noxium eſt. Etenim ad ignauiam proniores, qui ſunt plerique, libenter abutuntur tali inſtituto, cum hanc eſſe ad lectiones præparationem putent, ſi in tali libello quærant ſingula verba, & inde deſcripta recitent a magiſtris interrogati: qua ſtultitia committunt, vt nunquam recte percipiant teneantque coniugationum formas.

Tertiam Partem, quam Syntheticam vocauit *Hedericus*, plane ſublatam volebam. Sed librarii putabant, eam rem ſuis rationibus obfuturam, quod in Scholis multis eius vſus eſſet. Audio ſane, eſſe hoc adhuc in nonnullorum inſtitutis, vt tirones ſcholaſticos iubeant ſubinde latina græce vertere, aut Epiſtolas, Oratiunculas, Carmina, græce ſcribere: eſſe etiam, quod multo magis mirere, qui

hebraice.

hebraice. Rem agunt viri boni, vt leniſſime dicam, perinutilem & abſurdam: non tam propterea, quod græce ſcribendi facultas nullum hodie vſum habet, quamquam hanc quoque ob cauſſam, quam quod ab hominibus iſtius ætatis, tam parum in legendo verſatis, qui plerumque nil niſi ad verbum interpretari perpauca didicerunt, qui linguæ græcæ genium nullo modo cognitum habere poſſunt, ab his, inquam, quod vel bonum, vel mediocre, ac non ſtultiſſimum ſit, effici nihil poteſt. Attulerunt aliquoties iuuenes, e Scholis in Academiam hanc delati, talia græcæ orationis ſpecimina: in quibus alia non intelligebam, quæ autem intelligebam, ita & ſententiis & verbis vitioſa atque inepta reperiebam, vt riſum non magis tenere poſſem, quam *Eraſmus* tenuiſſe traditur, cum Epiſtolas obſcurorum virorum primum legeret: cum interea iſti ſe valde beatos crederent, & bene græce ſcire putarent. Quare omni modo rogandi ſunt magiſtri, ab Inſpectoribus autem Scholarum cogendi, vt illud tam inutile, tam noxium inſtitutum dimittant, & tirones potius ſcriptoribus græcis melioribus legendis & accurate cognoſcendis exerceant. Ceterum cedendum putaui voluntati librariorum, hac tamen conditione, vt totam illam partem intactam relinquerem, quæ quamuis vitioſa, ſanioribus & ab iſta ratione alienis nihil noceret, quamuis correcta ſtultis nihil prodeſſet. Scr. Lipſiæ Kal. Octobr. A. C. CIϽIϽCCLXVI.

PRAEFA-

PRAEFATIO
BENI. HEDERICI.

Alterum hoc Lexicon eſt, *Lector beneuole*, quo iuuentuti bonarum artium ſtudioſae commodare ſategi. Graecum, vt vides, illud eſt et, velut priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quae Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus ſum annifus: ita hoc, quod iam exhibeo, litteras in primis Graecas adiuuare ſtudui. Neque vero operam hanc, vt quidem confido, praeter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe iure exiſtimari potero. Etenim, quae Linguae Graecae cum praeſtantia ſit, tum vtilitas pariter atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis iam oſtenſum eſt pluribus et, quam adeo Lexicon, quo illa contineatur, ſatis idoneum Scholis adhuc deſit, experiuntur identidem, quibus hanc eruditionis partem tradere iuuentuti incumbit. Quotquot enim huius generis libri exſtant, vel mole ſua vſum ſufflaminant ſui, vel ieiunitate, qua laborant, ſaepius deſtituunt paullo ſerius litteris Graecis operaturos, vel ordinis etiam implicatione linguae adhuc minus gnaros plus iuſto fatigant, efficiuntque haud raro, vt tot illi tantisque difficultatibus praepediti non ſine indignatione ac taedio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singulas igitur illas, quantum quidem fieri potuit, amoliturus ante omnia librum in tres partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam atque Syntheticam, primaque adeo illa, quae ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora quidem tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam concludere allaboraui, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſuffecturam

cturam

ꝺuram omnino putaui. Certe, quae ex ingenti Henrici Stephani Thesauro volumine satis etiam grandi Iohannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam suppeditaui. Quin immo ipsorum non solum numerum, sed in primis etiam, quas obtinent, significationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio Scriptoribusque similibus aliis non parum hinc inde adauxi. Ac veluti has pro ea, qua differunt, varietate suis fere distinxi numeris, clarius ita ordinatiusque, vt spero, se oblaturas cuique: sic Voces potissimum ipsas ordine, quem vocamus, alphabetico disponere visum est. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces deriuatae primigeniis, compositae simplicibus subiiciuntur, non ignoro, neque me praeterit etiam, quantopere eum in Stephano aliisque dilaudent bene multi, sed non aeque tamen intricatus hic alter est, longeque omnino facilius linguae nondum satis peritis Vocabula, quae inquirunt ipsi, subgerit. Et, si omnino ad indagandam genuinam Vocis potestatem momenti maximi est, nosse originem eiusdem, singulis etiam Vocabulis hanc subieci, vt adeo nec adminiculo isto, necessario certe ad feliciorem cuiusuis Scriptoris interpretationem, destitutos Lexico hoc vsuros conqueri possint, qui ordinis naturalis laudem id atque virtutem ferme praecipuam habere solent.

Veluti autem haec primae Lexici huius Partis ratio est; ita altera illa, cui Analyticae, vt dixi, nomen feci, ea Vocabula grammatice, quomodo loqui consueuimus, resoluta complexus sum, quae difficultatibus suis, siue a Dialecto aliqua, siue aliunde subortis sollicitare tironum patientiam possunt. Est certe eadem haec opera, quae liberalius paullo a Schreuelio iuuentuti nauata, ipsum tam acceptum huic reddidit, vt vnus fere ex sui ordinis Lexicographis in Scholis huc vsque locum vindicauerit sibi. Ac tametsi non desint, qui eamdem ignauiae potius subsidium habeant, quam vt emolumenti quidquam iuuentuti illam credant adferre, eo quod haec a penitiori Grammatices studio, ad quod tamen potissimum solidior linguae cognitio redit, ea ipsa plerumque auocetur: attamen, qui rectius iustiusque rem expendunt, satius vtique existimant, velificari non nihil discentium a labore molestiore auersioni, quam quidem committere, vt miseri succumbant inscitiae suae, vel etiam, quod saepius vsu in Scholis euenire videmus, difficultatibus his absterriti linguae pulcherrimae studium plane abiiciant. Ne igitur habeant, quod et ipsi suo quasi iure desiderare possint, etiam hac in re illis deesse nolui. Quin potius non solum Vocabula prope omnia, quae Schreuelius ex appendice Scapulae Lexico subnexa, Pasoris in Hesiodum Indice, aliisque huius commatis operibus attulit, in Partem hanc alteram conieci: sed ea quoque ex Io. Vorstii Veterum Poëtarum Graecorum Poë-

matis,

matis, Celeberrimi item Viri, Dn. Io. Dauidis Schreberi, Hortulo Graeco ex omnibus Plutarchi Operibus adornato, et Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Graecorum, libellis vere aureis atque ad perdiſcendam Graecam linguam accommodatiſſimis, paſſim locupletaui. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiae videri poſſim, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, praemanſum vero ipſum atque tantillum laboris recuſantibus, vt eumdem ſumere ipſi dedignentur, inſerere in ora vtique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quae Syntheticae titulum praefert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Graeco, eoque proſaico, reddere collibet, adiutusque a ſcriptoribus laudatiſſimis, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliis, hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere vbique auctoritatibus munitum, ſubgeſſi, qui, niſi me omnia fallunt, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe vſui hodie eſſe ſolet, abunde ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, vt quaedam adhuc deſideres, ea tamen forſitan haec erunt, quae omiſſa facile pati, vel iis etiam, quae allata ſunt, compenſare non incommode poteris. Ita quippe ſaepius Nomina illa a Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix* et ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quae ſunt huius generis alia, fruſtra hic quaeſiueris. Praeterquam enim, quod magna eorum pars ipſa ciuitate Latina deficitur, adeoque ſola formationis innititur Analogia, certe, ſi Graece eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitiuos Verborum, a quibus deſcendunt, tuto enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem* προσάδουσαν, et *Accumulationem*, qua ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam vt Nomina vel plane noua confingas, vel ſua etiam carentia auctoritate vſurpes. Quumque adeo haec talia a Verbis allatis, ſiquidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operae chartaeque tanto iuſtius eorum me omiſſione pepercisse arbitror, quo magis Lexicon hoc manus iam implet nomenque ſuum paene excedit. Nec alia quoque cauſſa fuit, cur Nomina etiam, quae propria Grammatici vocant, omiſſerim, vtpote quae ipſa quoque facile Graece efferri poſſunt, dummodo ex Grammatica conſtet, quae litterarum vtriuſque linguae natura ſit atque cognatio. At vero, quod in Prima praecipue Parte nec Auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hae ex ſe progignunt, ſubiecerim exempla, forſitam mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem aeſtimare ſolent. Sed et his adferendis locus

plane

plane defuit. Nec vero etiam video, fi vel maxime ipfe fuppetiuiffet, ecquis eorum in Lexico hermeneutico fit vfus. Sua enim Scriptori cuiuis interpretando auctoritas fufficit et, qui ex Vocum fignificationibus tam diftincte copiofeque fubminiftratis fenfum effati alicuius Graeci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non inftructum, vel rei quam continet illud, prorfus ignarum effe oportet. Secus ftatuendum effe de Lexico fynthetico facile largior, quum Graece fcripturus vtique non folum de Vocis, qua vfurus eft, probitate, fed et de Conftructionis, qua gaudet eadem, ratione certus effe debeat. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, vt ne facile in Tertia huius libri Parte Vox aliqua fine auctore fuo compareat, vel conftructionis etiam exemplum non habeat adiunctum. Quod fi tamen vel hic etiam alterutrum, immo vtrumque deeffe nonnunquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiffe non infitior, licet de bonitate eius Lexicographorum faltem praeftantiffimorum auctoritas dubitare me non fiuerit, Conftructionis vero modus ideo a me neglectus eft, quod Regulas ille notiffimas atque adeo Graecae etiam Linguae cum Latina communes fequatur.

Atque haec fere ea funt, *Lector beneuole*, quae Te fcire, e re Tua, immo et mea effe exiftimaui. Tute labori etiam huic meo, fi merebitur, faue: fin minus, eum ante ne damna, quam cogitaueris, contingere haud raro, vt Tuo arbitrio ftare non poffis. Vale!

Expofitio Notarum, quae in Prima Lexici huius Parte inter alias occurrunt.

Gl. Vet. f. *V.* i. e. Gloffaria Veterum a Labbeo edita.
Phil. f. *Philox.* i. e. Philoxenus, Gloffographorum facile princeps.
Lex. Gr. i. e. Lexicographi Graeci, Hefychius, Suidas, Auctor Etymologici magni, Phauorinus.
Hefych. i. e. Hefychius Alexandrinus.
Suid. i. e. Suidas.
Etym. i. e. Etymologicum magnum.
Rob. i. e. Guilielmus Robertfonus, Anglus.
Suic. i. e. Io. Cafp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas Voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipfis, non conftat, quum e contrario Philoxenus et Gloffaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas easque aptiffimas Vocum fignificationes fuppeditant, quae non facile funt obuiae.

LEXICI
MANVALIS
GRAECI
PARS I.

HERMENEVTICA.

LEXICI
MANVALIS
GRAECI
PARS I.
Eaque HERMENEVTICA,
Vocum Græcarum ordine alphabetico ſe excipientium interpretationem Latinam, flexionem item, originationem & huius generis alia exhibens.

A.

A, vel α, prima littera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta eſt ab Ebræorum Aleph. 2) nota numeralis ſignificans *vnum*, & cum lineola inferne poſita α *mille*. 3) in Apocalypſi Ioannis I, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior eſt.

A, in Compoſitione eſt 1) ϛερητικὸν, *priuatiuum*, vt ἀβέβαιος, inſtabilis, infirmus, ex α & βέβαιος, ſtabilis, firmus. ἄβατος, inuius, inacceſſus, imperuius, ex α & βατὸς, peruius, acceſſibilis. ἀμαθὴς, indoctus, ex α & μανθάνω, diſco. Omninoque in partem deteriorem dicitur, vt in ἀφυὴς, ſtupidus, ex α & φυὴ indoles, ingenium. ἄμορφος, deformis &c. 2) ἐπιτατικὸν, *intenſiuum*, vt ἄξυλος, lignoſus, plenus ligni, ex α & ξύλον, lignum. ἀχανὴς, vaſtus, in immenſum hians ſiue patens, ex α & χαίνειν, hiare. 3) Aliquando ſignificat ἅμα ſiue ὁμȣ͂, *ſimul*, *coniunctionem*. vt ἀδελφὸς, frater, ex α & δελφὺς, vterus, quia fratres ſunt ex eodem vtero *Vterini*; ſed Latinum minus late patet. ἄκοιτις, coniux, ex α & κοίτη, cubile. ἄλοχος, coniux, ex α & λέχος, cubile. 4) πλεοναϛικὸν, *abundans*, *ſuperuacaneum*, vt ἄϛαχυς, ſpica, ex α & ϛάχυς. ἀϛαφὶς, vua paſſa, ex α & ϛαφίς. ἀϛεροπὴ, fulgur, ex α & ϛεροπή. ἀάσχετος, intolerabilis, ex α & ἄσχετος.

Ἆ, Ah! ἆ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis. Ἀ, ἀ, vel ἆ, ἆ, Ha, ha, ridentis.

Ἆ, Ah! O! Oh! Ἆ, ἆ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miſerantis, admirantis.

Ἀάατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde noxius. 2) innoxius. Ex α intenſ. vel priuat. & ἄατος, *innoxius*.

Ἀαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fractu difficilis, robuſtus, non fractus, firmus. Ex α priuat. & ἄγω, *frango*.

Ἀαδέω, ἀαδεῖν, turbare, moleſtia afficere. 2) iniuria affici, lædi. 3) inopia laborare, cibo abſtinere. Heſych. Suidas. Occurrit ἄαδεν, aor. 2. Ex α intenſ. & ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀαδὴς pro ἀηδὴς ap. Heſych.

ἈΆΖΩ, f. άσω, calidum halitum efflo, exhalo.

Ἀάθικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἄθικτος, *intactus*.

ἈΆΜΙΝΣ, θος, ἡ, inſtrumentum aucupatorium, v. g. ames.

Ἀανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ab ἄνη, *effectio operis*. *At* ἀάνης, ὁ, ἡ, qui efficere nil poteſt.

Ἀάομαι, lædo. hinc ἀᾶται, lædit.

Ἄαπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non tangendus, intactus, Gl. Vet. 2) inacceſſus. 3) quem nemo lædere poteſt, vel vincere, vt χεῖρες ἄαπτοι ap. Hom. Ex α pr. & ἅπτω, vel ἰάπτω, *noceo*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Ebræum indeclinabile.

Ἀάσκω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἀάω, idem.

Ἀασμὸς, ȣ͂, ὁ, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσχετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui retineri nequit. 2) nemini cedens. 3) intolerandus. 4) inſuperabilis. Ex α & ἄσχετος, idem.

Ἄατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, innoxius. 2) valde noxius. 3) inſatiabilis. Ex α & ἄτη, *noxa*. item ex ἄδω, ἄζω, *ſatio*.

Ἀάτω, f. άσω, noceo, lædo. Ex α pl. & ἄτω, *noceo*.

Ἀβαδδὼν, perditio, vaſtatio. Nomen Ebræum indeclinabile.

Ἄβαζος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mutus. 2) taciturnus, quietus. Ex α & βάζω, *loquor*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profunditate carens, vadoſus, a βάθος.

Ἄβαιον, paruum, exiguum. Ex α & βαιὸν, *id.*

Ἀβακέω, f. ήσω, ſileo, ſc. ob ignorantiam. 2) ignoro, neſcio. Ex a priu. & βάζω, *loquor*.

Ἀβακέως, *Adu.* placide, quiete.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mutus. 2) ſtultus.

Ἀβακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, taciturnus, mutus. 2) quietus, placidus.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo. 2) quietus ſum.

Ἀβάκιον, ȣ, τὸ, abaculus, tabula, cui vaſa conuiualia imponuntur. 2) menſa, ſ. tabula calculatoria. 3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ deſcribi ſolent. 4) vas, in quo feruntur opſonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ȣ, ὁ, teſſella pauimenti, vel operis muſiui.

Ἀβάκχευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Bacchanalium expers.

ἈΒΑΛΕ, vel ἄβαλε, *Adu.* vtinam. 2) heu. phy!

ἌΒΑΞ, ακος, ὁ, abacus. 2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ deſcribi ſolent. 3) tabula calculatoria. 4) tabula aleatoria. 5) tabula, ſ. menſa, cui vaſa conuiualia imponuntur. Gl. Vet. Abacus, armarium.

"Αβαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, mutus. Ex α priuat. & βάζω, *loquor*.

Αβάπτισον, ȣ, τὸ, terebella, inſtrumentum Medicorum.

'Αβάπτιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immerſabilis, qui mergi non poteſt, vel non mergitur. 2) non baptizatus.

"Αβακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non tinctus. 2) cuius acies durata non eſt. *Nam res duratur aqua*. Ex α priuat. & βάπτω, *tingo*.

"ΑΒΑΡ, αρος, τὸ, placentæ genus.

'Αβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non oneroſus, non moleſtus. Ex α priuat. & βάρος, *onus*.

"Αβαρις, εως, ἡ, continentis habitator. Ex α priuat. & βάρις, *nauis*, adeoque proprie, cui non eſt nauis.

'Αβασάνιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, non examinatus, non ſpectatus, non tortus. 2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur.

'Αβασανίςως, *Adu*. temere, re non examinata.

'Αβασίλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, rege carens.

'Αβάσκανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuidia vacuus, non inuidens. 2) non mendax, verus. Ex α priu. & βασκαίνω, *faſcino, inuideo*.

'Αβάσκαντον, ȣ, τὸ, faſcini amuletum. Ex iisd.

'Αβάσκαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuidia carens, ab inuidia tutus. Gl. Vet. infaſcinabilis.

'Αβασκάντως, *Adu*. citra inuidiam. Gl. Vet. ſine faſcino, infaſcinate, præfiſcine.

'Αβασκάνως, idem.

'Αβάςακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui portari nequit.

"ΑΒΑΤΟΝ, ȣ, τὸ, adytum.

"Αβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuius, acceſſu, vel aditu difficilis. 2) ſacer, non adeundus. 3) deſertus, deſolatus. Ex α pr. & βαίνω, *eo. Vnde*

'Αβατόω, ῶ, f. ώσω, deſertum reddo.

"Αβαφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non tinctus. Ex α priu. & βάπτω, *tingo*.

'ΑΒΒΑ῀, pater. Nomen Syr. indeclin.

'Αβδέλυκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non exſecrabilis.

'Αβέβαιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconſtans, qui facile mutatur, inſtabilis, infirmus.

'Αβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. Vet. inſtabilitas.

'Αβεβαίως, *Adu*. inconſtanter.

'Αβέβηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non profanus, ſacer, ſacroſanctus, de loco, quem non fas eſt adire.

'Αβὲλ, Abel. Nomen viri Ebræum indeclinabile. *Vanitas*.

'Αβελτερία, ας, ἡ, ſtultitia, amentia, inſipientia.

'Αβελτεροκόκκυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, *Verbum comicum*, ſtultus. 2) vanus. Ex ἀβέλτερος & κόκκυξ, *cuculus*.

'Αβέλτερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, inſipiens, vecors, melius non cognoſcens. Gl. Vet. ſtolidus.

'Αβελτερία, ας, ἡ, ſtultitia, vecordia. Gl. Vet. ruditas, inſipientia.

'Αβέρβηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incompoſitus, inanis. Heſych. Suid. v. ἄβυρβ.

'Αβιὰ, Abia. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater meus eſt Dominus*.

'Αβιάθαρ, Abiathar. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater excellens*.

'Αβίαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non coactus, ſine violentia. Hinc τὸ ἀβίαςον, ȣ, libertas. Ex α priuat. & βιάζω, *cogo*.

'Αβιάςως, *Adu*. libere, non coacte.

"Αβιβλος, ον, carens libris.

'Αβιληνὴ, ῆς, ἡ, Abilene. Regio Syrtæ vel Palæſtinæ.

"Αβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui non ſuppetit victus. 2) dives. 3) longæuus. 4) inermis. 5) valde robuſtus. 6) non violentus, non iniurius. Ex α & βίος, *vita*, βιὸς, *arcus*, βία, *vis*.

'Αβιȣ̀δ, Abiud. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater decoris*, ſeu *Decus patris*.

'Αβίωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vitalis. 2) malus, iniucundus, moleſtus. vt βίος ἀβίωτος. ἀβίωτον & ἀβίωτα, *pl.* vita non vitalis i. e. miſera.

'Αβιώτως, *Adu*. cum tædio vitæ.

'Αβλάβεια, ας, ἡ, incolumitas. 2) innocentia.

'Αβλαβέως, *Adu*. innoxie.

'Αβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens. 2) noxæ expers, illæſus. Ex α priu. & βλάπτω, *noceo*.

'Αβλαβῶς, *Adu*. innoxie, citra noxam, illæſe.

"Αβλαπτος, ον, noxæ expers. 2) innocens.

'Αβλάπτως, ſine noxa, .

'Αβλαςέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non ſuccreſco. *e ſeq.*

'Αβλαςὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, male germinans, infecundus.

"Αβλαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α pr. & βλαςάνω.

'Αβλαμέως, *Adu*. negligenter, pro ἀμελέως.

'Αβλεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deſpectus, vilis.

'Αβλεπτέω, f. ήσω, conniueo, cæcutio. 2) pecco.

'Αβλέπτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum.

'Αβλεψία, ας, ἡ, cæcitas. 2) inconſiderantia.

'Αβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, nondum iactus. Ex α priu & βάλλω, *iacio*.

"Αβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nondum miſſus, nondum iactus. 2) non ictus, non vulneratus.

"Αβληχρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, al. ἀβληχρὸς, ρὰ, ρὸν, debilis, infirmus. 2) fortis.

'Αβλίμαςος, ὁ καὶ ἡ, (ἀβλίσμ. vulgo) intactus, ex α priu. & βλιμάζω, *tango*.

'Αβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priu. & βοηθέω, *auxilior*.

'Αβοήθητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auxilio deſtitutus. 2) remedio carens, immedicabilis.

'Αβοητί, ſine clamore. Ex α & βοάω.

"Αβολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, (pullus equinus) qui nondum amiſit dentes ætatis indices. Ex α priu. & βάλλω, *iacio*.

"Αβοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, paſcuis carens, non paſtus. Ex α priuat. & βόσκω, *paſco*.

'Αβȣκόλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, faſtidioſus, repudiandus, ap. Æſchyl.

'Αβȣλεὶ, *Adu*. inconſulte, temere.

'Αβȣλεύτως, *Adu*. inconſulto, absque deliberatione.

'Αβȣλέω, f. ήσω, nolo. 2) non conſulto. Ex α priuat. & βȣλὴ, *conſilium*.

'Αβȣλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nolens, inuitus. 2) inconſultus.

'Αβȣλησία, ας, ἡ, cum quis non vult, inuitus agit. Suic. Ex α priu. & βȣ́λομαι, *volo*.

'Αβȣ́λητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuitus. 2) quem nolumus, qui nobis inuitis accedit. Ex iisdem.

Ἀβουλήτως, *Adu.* inuoluntarie, præter voluntatem. 2) fortuito.

Ἀβουλία, ας, ἡ, consilii inopia. 2) temeritas, imprudentia. 3) amentia, stultitia. 4) consilii prauitas.

Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, consilii expers. 2) stultus. Gl. Vet. incogitans, inconsultus.

Ἀβουλότατα, *Adu.* inconsultissime, inconsideratissime, Herodot.

Ἀβούλως, *Adu.* temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione.

Ἀβότης, ου, ὁ, bubus carens. Ex α & βοῦς, *bos*.

ἌΒΡΑ, vel ἅβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, quae *delicata* latinis, pedissequa, scil. Scriptura posterior rectior.

Ἀβραάμ, Abraham. Nomen viri Ebr. indeclin. *Pater excelsus*, vel *Pater multitudinis*.

Ἄβρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non madefactus, vbi non pluit. Ex α priu. & βρέχω, *madefacio, pluo*.

Ἀβρίζομαι, delicato cultu vtor, delicate me orno. Ab ἁβρός.

Ἀβρίζω, f. ίξω, a cibo dormito. 2) dormito.

Ἀβριθής, έος, ὁ καὶ ἡ, sine pondere, leuis. Ex α priu. & βρίθω, *sum grauis*.

Ἄβριχτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis, vigil. 2) surdaster. Ab ἀβρίζω.

Ἀβροβάτης, ου, ὁ, molli incessu vtens. Ex ἁβρὸς, & βαίνω, *eo, incedo*.

Ἀβρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus.

Ἀβρογόος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles gemitus edens. Ex ἁβρὸς & γόος, *luctus, gemitus*.

Ἀβροδιαιτάομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam ago.

Ἀβροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, molliter & delicate viuens. Gl. Vet. ἀβροδίαιτον, delicatum.

Ἀβροείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, delicate vestitus. Ex ἁβρὸς & εἷμα, *vestis*.

Ἀβρόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, molles & delicatos fructus ferens.

Ἀβροκομάω, f. ήσω, molli coma sum. 2) delitiari, superbire. Ex ἁβρὸς & κόμη, *coma*.

Ἀβροκόμης, *Dor.* ἀβροκόμας, ου, ὁ, cui mollis & delicata coma est.

Ἀβρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Suid.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ strepitu carent.

Ἀβρόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, abstinens a vino, abstemius. Ex α priu. & βρόμιος, *Bacchus, vinum*.

Ἄβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus. Ex α intens. & βρόμος, *strepitus*.

Ἀβρόπηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, molli & subtili stamine contextus. Ex ἁβρὸς & πήνη.

Ἀβρόπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. comæ, auro, gemmis &c. ornatæ, ap. Eurip.

Ἀβρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus. 2) lautus. 3) festiuus. 4) grauitatem præ se ferens.

Ἀβροσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἁβρὸς & στάζω, *stillo*.

Ἀβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus. 2) splendor, nitor. Ab ἁβρὸς.

Ἀβροτάζω, f. άσω, noctu vagor. 2) aberro. Ab ἀβρότη, *nox*.

Ἀβροτέω, nocte occurro. 2) pecco.

ἈΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox. Quasi ex α pr. & βροτὸς, *homo*, quia noctu homines latent, & nox illis quasi caret.

Ἀβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀβροτέω.

Ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρός.

Ἀβρότιμος, ὁ & ἡ, delicatus, valde pretiosus.

Ἀβροτόνινος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono. Ab ἀβρότονον.

Ἀβροτονίτης, ου, ὁ, scil. οἶνος, vinum abrotonites. Ab eodem.

ἈΒΡΟΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis.

Ἄβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis. Ex α priu. & βροτὸς, *mortalis*.

Ἀβροχαίτης, ου, ὁ. molliter & pulcre comatus.

Ἀβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluuiæ defectus.

Ἀβροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, molli tunica indutus.

Ἄβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, immadidus, non madefactus, vbi non pluit. Ex α priu. & βρέχω, *madefacio, pluo*.

Ἀβρόχως, sine pluuia.

ἌΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, ων, τὰ, mora.

Ἀβρύνω, ἀβρύνομαι, ornor, deliciis indulgeo nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἁβρός.

Ἀβρῶς, *Adu.* molliter, delicate.

Ἀβρωσία, ας, ἡ, ieiunium, fames.

Ἄβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non voratus, non exesus. 2) cariem non sentiens. 3) esui ineptus. Gl. Vet. ἄβρωτον, irrosum, inesum. Ex α priu. & βρώσκω, *voro, edo*.

ἈΒΥΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, (f. ἀβύρβητον, vt Etym. M. habet) multus, magnus, satietatem adferens. 2) impudens, inuisus. Hesych. Suid. v. ἀβέρβ.

Ἄβυσσος, ου, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis vorago. 2) *in sacris*, gehenna, infernus. 3) *Trop.* adfluentia rerum. Ex α priu. & βυσσὸς, *Ion.* pro βυθὸς, *gurges, profundus*.

Ἄγαβος, ου, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀγάζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuidus. Ex ἄγαν & ζῆλος, *æmulatio*.

Ἀγάζομαι, admiror, suspicio. 2) veneror. 3) indignor, succenseo. 4) inuideo. Ab ἀγάω.

Ἀγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium, s. causa prima, *de Deo*. Ex ἀγαθὸς & ἀρχή. *Vnde*

Ἀγαθαρχικὸς, Deus dicitur, ap. Pseudo Dionys. Areop.

Ἀγαθεωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, *valde* & θεωρέω, *contemplor*.

Ἀγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus prosequor.

Ἀγαθικὸς, ἡ, ὸν, probus. 2) recte & cum virtute factus.

ἈΓΑΘΙΣ, ίδος, ἡ, glomus.

Ἀγαθοδαιμονισταὶ, οἱ, *proprie*, de calice boni Genii (*qui est ἄκρατος*) bibentes; *deinde* parum vini & parce bibentes. Hesych.

Ἀγαθοδότης, ου, ὁ, bonorum dator. Ex ἀγαθὸς & δότης, *dator*.

Ἀγαθοεργέω, f. ήσω, benefacio, bene ago.

Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia.

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago. 2) beneficio adficio. 3) prosum.

'Αγαθοποιΐα, ας, ἡ, beneficentia. 2) beneficiorum collatio. 3) benefactum.

'Αγαθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, bonum, vel bona efficiens. 2) munificus, beneficus.

'Αγαθοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bonos decens. 2) benignus. Ex ἀγαθὸς & πρέπω, *conuenio*.

'Αγαθοπρεπῶς, *Adu.* vt bonum decet. 2) benigne.

'ΑΓΑΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, bonus, probus. 2) fortis, ſtrenuus. 3) prudens. 4) præſtans, excellens. 5) peritus alicuius rei. 6) vtilis. 7) fauſtus, ſecundus, felix. 8) lautus, opiparus. 9) beneuolus. 10) frugifer. 11) purus. 12) diues. 13) ſeruit & ironiæ in allocutionibus. ἀγαθὸν, οῦ, τὸ, 1) bonum. 2) commodum, emolumentum. 3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auſpicato, item bono conſilio. 4) ap. ſcriptores Eccl. de ſacra cœna. 5) in plur. ἀγαθὰ ſunt diuitiæ, opes, b) res ſecundæ, c) virtutes.

'Αγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas, Gl. Vet. 2) adfectus ad benefaciendum proximo.

'Αγοθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab ἀγαθοτελής.

'Αγαθοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, boni efficiens. 2) plane bonus. Ex ἀγαθὸς & τέλος.

'Αγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, beneuolentia.

'Αγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio.

'Αγαθουργὴς, beneficus. Ex ἀγαθὸς & ἔργον, *opus*.

'Αγαθουργία, ας, ἡ, beneficentia. 2) bonum opus.

'Αγαθουργικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, benignus.

'Αγαθουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, beneficus, benignus.

'Αγαθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt natura, ſeu indole bona. Ex ἀγαθὸς & φυὴ, *natura, indoles*.

'Αγαθοφυΐα, ας, ἡ, bonitas inſita ingenii.

'Αγαθύνω, f. υνῶ, benefacio, bonum efficio. 2) beneficio adficio. 3) exhilaro; & ἀγαθύνομαι, bene adfectus ſum.

'Αγαθῶς, *Adu.* bene. 2) vtiliter. 3) valide.

'Αγαῖος, αία, αῖον, admirabilis. 2) inuidioſus. Gl. Vet. inuidus. 3) elegans. Ab ἀγάω, *demeror*. v. Verb. ſequens.

'Αγαίω, &, quod vſitatius, ἀγαίομαι, admiror. 2) obſtupefacio, perterrefacio. 3) ſuccenſeo, indignor. 4) inuideo. Ab ἀγάω.

'ΑΓΑΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, Sol.

'Αγακλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde glorioſus, percelebris. Ex ἄγαν & κλέος, *gloria*.

'Αγακλεῶς, ſtudio gloriæ.

'Αγακλειτὸς, ἡ, ὸν, valde celeber, præclarus, inclytus. Ex iisdem.

'Αγακλυτὸς, ἡ, ὸν, perceleber, inclytus. Ex ἄγαν & κλυτὸς, *celeber*.

'Αγακτίζω, bene condo. perf. p. ἀγακτισμένη vel ἀγακτιμένη πόλις, vrbs pulchra ap. Pind. ab ἄγαν & κτίζω.

'Αγάλακτος, ων, οἱ, collactanei, ſ. qui idem lac ſuxerunt. 2) conſanguinei. 3) æquales, ætate pares. 4) ſimul educati. 5) fratres. 6) ſacrorum gentilitiorum participes, *ſed tamen proprie eſt*, lacte carentes, vt ἀγάλακτος. Ex α notante ὁμοῦ, & γάλα, *lac*.

'Αγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria. 2) lactis abundantia. Ex α pr. vel intenſ. & γάλα.

'Αγάλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lacte carens. 2) collactaneus.

'Αγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, quaſi lactis communicatio. 2) lactis inopia. Ex α notante ὁμοῦ aut ex α priu. & γάλα, *lac*.

'Αγαλλητὸν, οῦ, τὸ, delectabile. 2) admirabile. Heſych. Ab ἀγάλλω.

'Αγαλλίαμα, τος, τὸ, exſultatio præ gaudio magno. Philox. exſultatio. al. Gl. Vet. iubilum.

'Αγαλλίασις, εως, ἡ, exſultatio, lætitia, Gl. Vet.

'Αγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſulto, geſtio, tripudio. Gl. Vet. iubilo. Ab ἀγάλλω.

'ΑΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, ου, τὸ, lignum Indicum, odoratum & guſtu auſteriori.

'ΑΓΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, orno, & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, geſtio, exſulto. Aor. 1. ἀγῆλαι, decorare.

"Αγαλμα, τος, τὸ, proprie ornamentum, oblectamentum. 2) ſimulacrum, ſtatua, imago. 3) res ornata, vt victima ſertis, auro ornata. 4) ſimulacrum Dei. Ab ἀγάλλω.

'Αγαλμάτιον, ου, τὸ, ſimulacrum paruum, imaguncula, ſtatua parua.

'Αγαλματ-γλύφος, ου, ὁ, cælator, Philox. ſculptor. Ab ἄγαλμα & γλύπτω, *ſculpo*.

'Αγαλματοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſimulacra conficio. Ex ἄγαλμα & ποιέω, *facio*.

'Αγαλματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſimulacra. Hinc ἡ αγαλματοποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ipſa.

'Αγαλματοποιΐα, ας, ἡ, ſimulacrorum confectio. Ab ἀγαλματοποιός.

'Αγαλματοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſimulacrorum fabricator, Gl. Vet. fictor ſimulacri, ſigillarius. Ex ἄγαλμα & ποιέω, *facio*.

'Αγαλματουργία, ας, ἡ, ars conficiendi ſimulacra.

'Αγαλματουργικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſimulacra, vel pertinens ad confectionem eorum.

'Αγαλματουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſtatuarius. Ex ἄγαλμα & ἔργον, *opus*.

'Αγαλματοφορέομαι, οῦμαι, quaſi ſimulacrum geſtor animo, & circumferor. Ex ἄγαλμα & φορέω, *fero*.

'Αγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in ſimulacrum verto. 2) ſimulacrum facio.

"Αγαμαι, admiror. 2) probo, laudo. aor. 1. ἠγάσθην, part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ab ἀγάω.

'Αγαμένως, *Adu.* miris modis, mirifice, cum admiratione.

'Αγάμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo*.

'Αγαμία, ας, ἡ, cælibatus.

'Αγάμιον, ου, τὸ, idem ἀγαμίου δίκη, crimen cælibatus.

"Αγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cælebs, qui vxorem non duxit, vel quæ non nupſit. Philox. cælebs, innupta. 2) viduus, qui vxore mortua factus eſt cælebs.

"ΑΓΑΝ, *Adu.* nimis, immodice, nimium, valde.

'ΑΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, indignor, ſtomachor, ægre fero, conqueror, ſuccenſeo, excandeſco, ringor.

'Αγανάκτησις,

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio, ſtomachatio.
Ἀγανακτητὸς, ἡ, ὸν, indigne ferendus.
Ἀγανακτικὸς, ἡ, ὸν, querulus, qui facile queritur & ægre fert caſus incommodos.
Ἀγανακτικῶς, irate, ægre.
Ἀγανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mitis, lenis, placidus, comis.
Ἀγάννιφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde niuoſus, niualis.
Ἀγανοβλέφαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς & βλέφαρα, *palpebræ*.
Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus. 2) deſiderabilis.
Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, lenitas, iucunditas. A ſequ.
Ἀγανόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mitis, blandus, manſuetus, placidus. Ex ἀγανὸς & φρὴν, *mens*.
Ἀγανώπης, ȣ, ὁ, qui blando eſt ore. Ex ἀγανὸς & ὤψ, *oculus, vultus*.
Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adſpectum habens, blando adſpectu intuens. Ab ἀγανώπης.
Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor. 2) curo, condo, *de funere*.
ἈΓΑΠΑ'Ω, f. ήσω, amo, diligo. 2) amice & hilare excipio. 3) oſculor. 4) præfero. 5) contentus ſum, adquieſco, probo. ἀγάπησον, dilige, Philox. aor. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Philox. aor. 1. part. paſſ. ἠγαπημένος, dilectus. Philox. dilectiſſimus, perf. part. paſſ.
Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas. 2) oſculum. ἀγάπαι, conuiuia Chriſtianorum ſacra.
Ἀγάπημα, τος, τὸ, dilectio. 2) res, ſ. perſona, quæ amatur.
Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, fortis, ſtrenuus. Ex ἀγαπάω & ἠνορέη, *fortitudo*.
Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio.
Ἀγαπησμὸς, ȣ̃, ὁ, dilectio.
Ἀγαπητέον, ſ. ἐςὶ, adquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet.
Ἀγαπητέος, έα, έον, amandus.
Ἀγαπητικὸς, ἡ, ὸν, vim diligendi habens.
Ἀγαπητικῶς, *Adu.* amanter, beneuole.
Ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, dilectus, carus, amabilis. 2) vnicus, ſ. vnigenitus. 3) vir cum Diaconiſſa habitans, vt ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum profeſſis. 2) ἀγαπητόν ἐςι, boni conſulendum eſt, non reſpuendum eſt.
Ἀγαπητῶς, *Adu.* grate, amabiliter. 2) cupide, libenter. 3) ſatis. 4) vix, ægre.
Ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amaſia, amica.
Ἀγαπώμενος, ȣ, ὁ, amaſius, amicus.
Ἄγαρ, ἡ, Agar. Nomen ſeruæ Ebr. indeclinabile. *Peregrina*, ſiue *Timidia*.
ἈΓΑΡΙΚΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.
Ἀγάῤῥητος, valde ingratus & inuiſus. Ex ἄγαν & ἄῤῥητος, *n.* 5.
Ἀγάῤῥοος, *contr.* ἀγάῤῥȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens, æſtuoſus. Ex ἄγαν & ῥȣ̃ς, *fluxus*.
Ἀγάσιος, ȣ, ὁ, inclytus, celeber. Ab ἄγαμαι, *miror*.
Ἄγασμα, τος, τὸ, veneratio. 2) res veneratione digna. Ab eod.
Ἀγάςονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, multum gemens, valde ſuſpirans. 2) luctuoſus. Ex ἄγαν & ςόνος, *ſuſpirium*.
Ἀγαςὸς, ἡ, ὸν, admirandus. 2) ſtuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror*.
Ἀγάςωρ, ορος, ὁ, frater vterinus. 2) gemellus. 3) conſanguineus. Ex α notante ὁμȣ̃, & γαςὴρ, *venter*.
Ἀγαςῶς, admirabiliter, ab ἀγαςός.
ἈΓΑΣΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex, vnde liquor Ammoniacus elicitur.
Ἀγαύομαι, admiror. Ab ἀγάω.
Ἀγαυὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis. 2) ſuperbus, arrogans. Ab eod.
Ἀγαυρίαμα, ατος, τὸ, eleuatio animi. Ab ἀγαυριάω.
Ἀγαυριάω, ῶ, valde inſoleſco. A ſeq.
Ἀγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſuperbus, inſolens, ferox. 2) elegans. 3) inops. 4) delicatus. Ex α intenſ. & γαῦρος, *ſuperbus*.
Ἀγάφθεγκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde ſonans. Ex ἄγαν & φθέγγομαι, *ſono*.
ἈΓΑ'Ω, ῶ, άομαι, ῶμαι *vſitatius*, demiror, ſtupeo. 2) inuideo. 3) odi.
Ἄγγαρα, ων, τὰ, manſiones, ſ. ſtationes, in quas οἱ ἄγγαροι, peracto diei penſo, diuertebant. Ab ἄγγαρος.
Ἀγγαρεία, ας, ἡ, miniſterium ἀγγάρων. 2) ſeruitus coacta & inuita, miniſterium, officium expreſſum. Philox. prenſatio. Ab ἀγγαρεύω.
Ἀγγαρεῖον, ȣ, τὸ. curſus angarorum.
Ἀγγαρευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui tabellarium mittit. 2) qui cogit ſeruitium præſtare, imponit operas.
Ἀγγαρεύω, f. σω, angario, iubeo currere, vel aliquid ferre. 2) adigo, impello.
Ἀγγαρήϊον, τὸ, *Ionice*, idem quod ἀγγαρεῖον.
ἌΓΓΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Perſarum, qui in ſtatione ſua poſitus, & opperiens, litteras ab altero angaro acceptas alteri tradebat, quo celerius perferrentur. 2) quiuis, qui aliquid baiulat, vel perfert, ſeruus, miniſter, operarius.
Ἀγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, baiulo velut ἄγγαρος.
Ἀγγείδιον, ȣ, τὸ, vaſculum. Dim. ab ἀγγεῖον.
Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, *vena*. & λέγω, *lego*.
Ἀγγειολογία, ας, ἡ, ipſe actus venas legendi. A præc. vel pars doctrinæ anatomicæ ea, quæ venarum curſus perſequitur & demonſtrat.
Ἀγγεῖον, ȣ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum. 2) vena, ap. Medicos. Ab ἄγγος.
Ἀγγειόσπερμος & ἀγγειοσπέρματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vaſculo, ſine vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἀγγεῖον & σπέρμα, *ſemen*.
Ἀγγειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vaſis formam, vel capacitatem habens.
Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio. 2) mandatum a nuncio perlatum. 3) rumor, relatio.
Ἀγγελίας, ȣ, ὁ, nuncius.
Ἀγγελιαφορέω, tabellarius ſum, nuncio.
Ἀγγελιαφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nuncius, tabellarius. Gl. Vet. famiger.
Ἀγγελίζομαι, nuncio.
Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, ſaltatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. 2) herba angelica.
Ἀγγελικὸς, ἡ, ὸν, angelicus, ad Angelum pertinens, ab angelis ortum, datum. Ab ἄγγελος.

'ΑΓΓΕ'ΛΛΩ, f. ελῶ, nuncio, certiorem facio. aor. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην.

"Αγγελμα, τος, τὸ, nuncium, res, quæ nunciatur.

"Αγγελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nuncius, nuncia. 2) Angelus, s. nuncius Dei. 3) nuncium.

'Αγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vasorum. 2) capsa & theca poculi. Ex ἄγγος & θήκη, *repositorium.*

'Αγγοπῆναι, ῶν, αἱ, faui, seu crates fauorum & quasi contextus. Hesych. Suid. Ex ἄγγος & πήνη, *tela,* quia in modum telæ structæ sunt.

'Αγγοπήνια, ων, τὰ, idem. Hesych. Suid. Ab eodem.

"ΑΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet, vt dolium, vrna, &c. 2) vterus ap. Hippocr.

'ΑΓΓΟΥ'ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, cucumis.

"Αγγȣρον, ȣ, τὸ, idem.

"ΑΓΓΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, placentæ genus.

'Αγγρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab ἄγγρις.

"ΑΓΓΡΙΣ, ιος, ἡ, dolor.

'Αγγρισμὸς, ȣ̃, ὁ, irritatio. Gl. Vet.

'Αγγριςὴς, ȣ̃, ὁ, irritator. Gl. Vet.

'ΑΓΓΥ'ΛΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.

"Αγε, *Adu. hortantis,* age, agedum, agesis, eia.

'Αγείρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus. 2) valde honoratus. Rob. Ex α priu. vel intens. & γέρας, *honor.*

'ΑΓΕΙ'ΡΩ, f. ερῶ, p. ἤγερκα. *Att.* ἀγήγερκα. pass. ἀγήγερμαι, congrego, colligo. 2) mendicando corrigo, circulatorum more peto. 3) vagor, volito, victoriæ, aut alius rei caussa.

'Αγείσσωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, suggrunda non munitus. Ex α pr. & γεῖσσον, *suggrunda.*

'ΑΓΕΙ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, iniurius. Hesych. Etym.

'Αγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vicinum non habens.

'Αγελάζω, f. άσω, congrego, ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim viuere.

'Αγελαιοκομικὸς, ἡ, ὸν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη & κομέω, *curo.*

'Αγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, e grege. Gl. Vet. gregarius, gregalis. 2) congregabilis, socialis. 3) e triuio, vilis. 4) imperitus, rudis.

'Αγελαιοτροφία, ἡ, pecuaria.

'Αγελαιοτροφικὸς, ἡ, ὸν, pecuarius.

'Αγελαιών, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo pascuntur armenta.

'Αγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præsum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη & ἀρχὴ, *principatus.*

'Αγελάρχης, ȣ, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Philox. 2) taurus, armenti dux.

'Αγέλαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iisdem.

'Αγελαστέω, ῶ, f. ήσω, risu abstineo, non rideo. Ex α pr. & γελάω, *rideo.*

'ΑΓΕΛΑΣΤΗ'Σ, ȣ̃, ὁ, anguilla. Hesych.

'Αγελαστὶ, *Adu.* sine risu, citra risum, serio. Ab ἀγέλαςος

'Αγελαςία, ας, ἡ, risus abstinentia. 2) vultus tetricus.

'Αγέλαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, risu non dignus. 2) risus expers, non ridens. 3) tetricus, seuerus.

'Αγελεία, ας, ἡ, Epitheton Palladis, quasi dux populi, vel prædatrix, quæ prædam ducit, Gl. Vet. Ex ἄγω & λαὸς, vel ex ἄγω & λεία, *præda,* quasi prædatrix.

'ΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinde etiam equorum, luporum, auium & ipsorum hominum &c.

'Αγεληδὸν, *Adu.* gregatim. 2) turmatim, cateruatim.

'Αγέληθεν, *Adu.* ex armento, e grege.

'Αγελὴς, ίδος, ἡ, congregatilis.

'Αγελήτης, ȣ, ὁ, qui ex armento, vel grege est.

'Αγελοκομικὸς, ἡ, ὸν, ad curam pecorum pertinens, valens &c. Ex ἀγέλη & κομέω, *curo.*

'Αγέλως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, non ridens, seuerus.

'Αγενεαλόγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, sine genealogia, sine serie generis, vel cuius prosapia enarrari non potest. Ex α pr. & γενεαλογητὸς a γενεαλογέω, *genus enarro.*

'Αγένεια, ας, ἡ, ignobilitas. 2) vilitas. 3) animus ignobilis, non generosus. Ab ἀγενής.

'Αγένειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, imberbis. Ex α priu. & γένειον, *barba.*

'Αγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, humili loco natus. 2) degener, ignauus, minime generosus. 3) abiectus, vilis, humilis, improbus. 4) qui est sine prole. Ex α priuat. & γένος, *genus.*

'Αγένητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non generatus, non creatus. 2) non generans. 3) ignobilis. Ex α pr. & γενητὸς, *generatus.*

'Αγεννάδας, ὁ, generosus. Ex α intens. & γεννάδας, *idem.*

'Αγέννεια, ας, ἡ, ignobilitas generis. 2) ignauia, ἀνανδρία. Ab ἀγεννής.

'Αγεννὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, idem quod ἀγενής. Ex α pr. & γεννάω, *gigno, genero.*

'Αγεννησία, ας, ἡ, sterilitas, orbitas. 2) ap. Scriptores eccles. est character Dei patris. Ex α pr. & γέννησις, *generatio.*

'Αγέννητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non genitus, non natus, non creatus. Ex α pr. & γεννάω, *genero.*

'Αγεννία, ἡ, timiditas, ignauia.

'Αγεννῶς, *Adu.* ignobiliter. 2) timide, ignauiter, parum viriliter.

'Αγέρας ος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præmio carens. Ex α pr. & γέρας, *munus.*

'Αγερέθω, colligo, congrego. Vocabulum poëticum. Ab ἀγείρω.

'Αγερμὸς, ȣ̃, ἡ, congregatio. Ab eod.

"Αγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

'Αγερωχία, ας, ἡ, superbia, ferocia. Gl. Vet. arrogantia. 2) strenuitas. Ab ἀγέρωχος.

'ΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, superbus, ferox. Gl. Vet. proteruus, insolens. 2) valde honoratus.

'Αγερώχως, *Adu.* superbe, ferociter. Ab ἀγέρωχος.

'Αγεσίλαος, ȣ, ὁ, Epitheton Plutonis, quasi ductor populi, quoniam mortales omnes ad se ducit. Ab ἄγω & λαὸς, *populus.*

'Αγετίλαος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

'Αγέςρατος, ȣ, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω & ςρατὸς, *exercitus.*

'Αγέτης, ȣ, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, *duco.*

'Αγέτρια,

Ἀγέτρια, ας, ἡ, dux. 2) obstetrix. Hesych. Ab ἀγέτης.
Ἀγευσία, ας, ἡ, ieiunium, inedia. Ab ἄγευστος.
Ἄγευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui gustari non potest, vel gustatus non fuit. Gl. Vet. insipidus. 2) qui non gustauit. Gl. Vet. impastus, ieiunus. Ex α priu. & γεύομαι, *gusto*.
Ἀγεωμέτρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, Geometriæ ignarus. Ex α pr. & γεωμετρία.
Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α pr. & γεωργέω, *agrum colo*.
Ἀγεώργητος, ε, ὁ καὶ ἡ, incultus, desertus.
Ἄγη, ης, ἡ, admiratio cum stupore. 2) honor, veneratio. 3) gaudium. 4) diffidentia. 5) æmulatio. Ab ἀγάω.
Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contusio. 2) fractio fluctus. 3) littus, vbi fluctus frangitur. 4) pernicies Ab ἄγω, *frango, rumpo*.
ἈΓΗΛΑ'ΖΩ, feruo, Hesych. Etymol.
Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, vt piaculum. Ab ἄγος, *piaculum*, & ἐλάω, *ago, pello*. 2) impello, ago.
Ἀγηλατίζω, f. ίσω, persequor, fugo, abigo. Etymol.
Ἀγήλατος, ε, ὁ καὶ ἡ, valida manu impulsus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν & ἐλαύνω, *impello*.
Ἄγημα, τος, τὸ, agmen. 2) stupor, Gl. Vet. vbi etiam, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.
Ἀγηνορέω, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco. Ab ἀγήνωρ.
Ἀγηνορία, ας, ἡ, strenuitas. 2) audacia. 3) arrogantia. Ab ἄγαν & ἀνὴρ, *vir*.
Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, admodum virilis, strenuus, fortissimus. 2) audax, præfidens. 3) superbus, arrogans. Ex ἄγαν & ἀνὴρ, *vir*.
Ἀγήραος, ε, ὁ καὶ ἡ, senectutis expers. Gl. Vet. insenescibilis. 2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *senectus*.
Ἀγήρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἀγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
ἈΓΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, scelestus.
Ἀγήσανδρος, ε, ὁ, Epitheton Plutonis, quasi ducens homines, f. viros. Ab ἄγω & ἀνὴρ, *vir*.
Ἀγησίλαος, ε, ὁ, idem quod Ἀγεσίλαος.
Ἀγησίχορος, ε, ὁ καὶ ἡ, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω & χορὸς, *chorus*.
Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, admirabilis. Ab ἀγάω, *admiror*.
Ἀγήτωρ, ductor, ab ἄγω.
Ἀγιάζω, f. άσω, sanctifico, consecro. 2) veneror. 3) Deo sacrifico & sancte adoleo. Ab ἅγιος.
Ἁγίασμα, ατος, τὸ, sanctificatio, purificatio. 2 sanctimonia. 2) Templum Dei. Ab ἁγιάζω.
Ἁγιασμὸς, ε, ὁ, idem & ab eodem.
Ἁγιαστήριον, ε, τὸ, sanctuarium. Ab eodem.
Ἁγιαστία, ας, ἡ, sanctitas, sanctimonia. Ab eod.
Ἁγίζω, f. ίσω, sanctifico, consecro. 2) adoleo, sancte vro. Ab ἄγος, *veneratio*, vel etiam pro ἁγιάζω.
Ἀγινέω, ῶ, f. ήσω, ago, duco. 2) congrego, colligo. Ab ἄγω.
Ἀγίνω, idem & ab eodem.
Ἁγιόγραφα, ων, τὰ, scripta sancta: pars vltima sacrorum librorum, Ebr. כתובים.
Ἁγιόγραφος, ε, ὁ καὶ ἡ, a diuinis viris scriptus.
Ἅγιον, ε, τὸ, sanctuarium: pars templo Hierosolymitani solis sacerdotibus adeunda.
Ἁγιοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanctis conueniens, sanctus. Ex ἅγιος & πρέπει, *decet*.
Ἁγιοπρεπῶς, *Adu.* conuenienter sanctis, religiose, sancte.
Ἅγιος, ία, ιον, sanctus, sacer. 2) purus. 3) venerandus.
Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, sanctitas, sanctimonia. Ab ἅγιος.
Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.
Ἁγιόω, ῶ, f. ώσω, sanctifico, sanctum reddo.
Ἁγιστεία, ας, ἡ, sanctimonia, puritas. 2) cultus Deorum, sacrorum peractio, sacrum, res diuina, cærimoniæ. Ab ἁγιστεύω.
Ἁγιστεύω, f. εύσω, sanctifico. 2) veneror. 3) pietatem colo. 4) castimoniam seruo. Ab ἄγος.
Ἁγιστέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.
Ἁγιστία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία.
Ἁγίως, *Adu.* sancte.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιοσύνη, quod vide.
Ἀγκάζω, f. άσω, vlnis amplector, vlnis attollo, in vlnas sumo. Ab ἀγκαί.
Ἄγκαθεν, pro ἀνέκαθεν quod vid.
ἈΓΚΑΙ', ῶν, αἱ, vlnæ.
Ἀγκάλη, ης, ἡ, vlna. Gl. Vet. gremium. Ab ἀγκαί.
Ἀγκαλέω, vid. ἀνακαλέω.
Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos f. fasciculos veho. Ab ἀγκαλιδαγωγός.
Ἀγκαλιδαγωγὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, qui manipulos, f. fasciculos nauigio, aut iumento vehit. 2) baiulus. Ex ἀγκαλὶς & ἄγω, *ago*.
Ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, f. ήσω, manipulos porto, fasciculos gesto. a sequ.
Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui manipulos, f. fasciculos portat. 2) baiulus. Ex ἀγκαλὶς & φέρω.
Ἀγκαλίζω, vsitatius ἀγκαλίζομαι, vlnis amplector, in vlnis gesto. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλικῶς, *Adu.* vlnis gestando vel complectendo. Ab eodem.
Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, vlna. 2) manipulus, fasciculus, sc. quia vlnis gestatur. Ab ἀγκαλίζω.
Ἀγκάλισμα, τος, τὸ, quod vlnis amplexamur, quod in vlnis gestamus, quantum complecti vlnis possumus.
Ἄγκαλος, ε, ὁ, fasciculus. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκὰς, *Adu.* in vlnis. Ab ἀγκαί.
Ἀγκεῖον, ε, τὸ, vallis parua, vallicula. Dim. ab ἄγκος.
Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piscatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.
Ἀκιστρευτὴς, ε, ὁ, piscator hamo vtens. Ab ἀγκιστρεύω.
Ἀγκιστρευτικὸς, ἡ, ὸν, piscatorius, ad piscationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars piscatoria. Ab eod.
Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, inesco, allicio. Gl. Vet. vncino, hamo, adhamo. Ab ἄγκιστρον.

'Αγκιςριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hamatilis. Gl. V. corrig. ἀγκιςρώδης. Ab eod.

'Αγκιςροειδής, εος, ὁ καὶ ἡ, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιςρον & εἶδος, *forma.*

"ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, hamus. 2) vncus quilibet.

"Αγκιςρος, ου, ὁ, idem.

'Αγκιςροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hamum deglutit. 2) auarus. Ex ἄγκιςρον & φάγος, *vorax.*

'Αγκιςρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιςρωμένος, hamo captus. perf. pass. part. Ab ἄγκιςρον.

'Αγκιςρώδης, v. ἀγκιςριώδης.

'Αγκιςρωτὸς, οῦ, ὁ, hamatus, hami formam habens. 2) hamis consertus. Ab ἀγκιςρόω.

'ΑΓΚΑΕΤ'Ω, seruo. Varin.

"Αγκλιμα, ατος, τὸ, locus in naue, ad quem reclinatur gubernator. Ab ἀνακλίνω, *reclino.*

'ΑΓΚΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, obliquus, tortuosus. Hesych.

'ΑΓΚΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vlna, vsitatius in plur.

'Αγκονέω, ῶ, f. ήσω, studiose in opere versor, opus accelero. Ex ἀνὰ & κονέω, *moueo.*

'Αγκονὶς, ίδος, ἡ, ministra, serua, Vet. Lex. Ab ἄγκονος.

"Αγκονος, ου, ὁ, minister, famulus, Hesych. Ab ἀγκονέω.

"ΑΓΚΟΣ, εος, τὸ, vallis, conuallis.

'Αγκρεμάννυμι, suspendo. ἀγκρεμάσας, aor. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura, vide Part. II.

'Αγκταλιάζω, f. άσω, suffoco, strangulo. Hesych. Ab ἄγχω, *ango.*

'Αγκτὴρ, ῆρος, ὁ, id, quo constringimus aliquid, vt laqueus. 2) locus in collo, in quo fit suffocatio. Ab eod.

'Αγκτηριάζω, f. άσω, anctere constringo. A praec.

'Αγκτηριασμὸς, οῦ, ὁ, constrictio per ancterem.

'Αγκυλέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, iaculor. Ab ἀγκύλη.

'ΑΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, iaculi genus. 2) amentum. 3) curuatura cubiti. 4) flexus poplitis. Philox. poples. 5) genus poculi. 6) adstrictio, vel contractio articuli. 7) vitium linguae.

'Αγκυλιδωτὸν, οῦ, τὸ, ansulatum, vel ansulam habens. A praec.

'Αγκυλίζομαι, f. ίσομαι, iaculor. Ab ἀγκύλη.

'Αγκύλιον, ου, τὸ, hamus. f. annulus catenae. 2) genus scuti, ancile. 3) vitium linguae. Ab eodem.

'Αγκυλιςὴς, οῦ, ὁ, iaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.

'Αγκυλοβλέφαρον, ου, τὸ, palpebrarum commissura. Ex ἀγκύλη & βλέφαρον, *palpebrae.*

'Αγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, linguae impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, *lingua.*

'Αγκυλόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, praepeditam habens linguam. Ex iisd.

'Αγκυλοειδὴς, ὲς, cauus, depressus & simul tortuosus, *de locis, vallibus.*

'Αγκυλόεις, εσσα, όεν, pro ἀγκύλος poetice.

'Αγκυλομήτης, ου, ὁ, dolosis consiliis vtens, versipellis, versutus. Gl. Vet. habens curva consilia. Ex ἀγκύλος & μῆτις, *consilium.*

'Αγκυλόμητις, ιος, ἡ, versuta, vafra. Ab ἀγκυλομήτης.

'Αγκυλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, incuruo. 2) laboro ἀγκυλίῳ, morbo, f. vitio linguae.

'Αγκυλόπους, οδος, ὁ, curulis sella, Philox. Ex ἀγκύλος, & ποῦς, *pes.*

'ΑΓΚΥ'ΛΟΣ, ου, ον, curuus, aduncus, tortuosus.

'Αγκυλοτόμον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, quo ἀγκύλη, f. vitium linguae tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *seco.*

'Αγκυλότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, sagittarius. Ex ἀγκύλος & τόξον, *arcus.*

'Αγκυλοχείλης, ου, ὁ, incuruum habens rostrum. Ex ἀγκύλος, & χεῖλος, *labrum.*

'Αγκυλόχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Gl. Vet. Ex iisd.

'Αγκυλοχήλης, ου, ὁ, habens aduncas chelas, aduncos vngues. Ex ἀγκύλος & χηλὴ, *chela.*

'Αγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curuo, tortuosum reddo. ἠγκυλωμένος, curuatus, recuruus. perf. part. pass.

'Αγκύλω, curuo, retro flecto. 'Οπισθότονος δὲ κατόπιν ἀγκύλει τὸν ἄνθρωπον, Aret. 1, 6.

'Αγκύλως, *Adu.* adunce, tortuose.

'Αγκύλωσις, εως, ἡ, incuruatio, recuruatio. 2) morbus quidam articularis.

'Αγκυλωτὸς, ἡ, ὸν, incuruus.

"ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora. 2) praesidium, columen. 3) vncus. 4) membrum genitale.

'Αγκυρίζω, f. ίσω, supplanto. Ab ἄγκυρα.

'Αγκύριον, ου, τὸ, ancora parua.

'Αγκύρισμα, τος, τὸ, supplantatio, genus artificii in lucta. 2) instrumentum, quo ficus decerpuntur. Ab ἀγκυρίζω.

'Αγκυροβολέω, ancoram iacio. 2) infero ita, vt tenaciter haereat.

'Αγκυροβόλιον, ου, τὸ, ancora, f. instrumentum ad iaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα & βολέω, *iacio.*

'Αγκυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ancorae formam habens. Ex ἄγκυρα & εἶδος, *forma.*

'Αγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, f. vncus. Ex ἄγκυρα & μήλη, quod vide.

'Αγκυρουχία, ας, ἡ, ancorae retentio. Ex ἄγκυρα & ἔχω, *habeo, retineo.*

'Αγκυρόω, ῶ, f. ώσω, ancora firmo. Ab ἄγκυρα.

'Αγκυρωτὸς, ἡ, ὸν, ancoris firmatus, fundatus. Ad ἀγκυρόω.

'ΑΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii. 2) quaelibet curuatura. 3) cornu citharae.

'Αγκωνίζομαι, sinuo me, sinuor. Ab ἀγκών.

'Αγκωνισκὸς, ου, ὁ, paruus cubitus. 2) catenatio, commissura. 3) instrumentum torturae & carnificinae. Dimin. ab eod.

'Αγκωνόδεσμος, ου, ὁ, cubital, Gl. Vet. Ex ἀγκὼν & δεσμὸς, *vinculum.*

'Αγλαέθειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nitidam, pulcram comam habens. Ex ἀγλαὸς & ἔθειρα, *coma.*

'Αγλαΐα, ας, ἡ, splendor, nitor. 2) pulcritudo. 3) ornatus, decus. 4) voluptas, laetitia. 5) vna ex tribus Gratiis. Ab ἀγλαός.

'Αγλαΐζω, f. ίσω, illustro, splendidum reddo. 2) decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illustror. 3) splendeo, splendesco, niteo. 4) gaudeo. Ab eod.

Ἀγλάϊσμα, τος, τὸ, ornamentum.

Ἀγλαϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, ornatus, ſplendor.

Ἀγλαϊςὸς, ὴ, ὸν, optabilis, pretioſus.

Ἀγλαόγυιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pulcra membra habens. 2) pulcra membra faciens. Ex ἀγλαὸς & γυῖον, *membrum*.

Ἀγλαόδενδρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui pulcras fert arbores. Ex ἀγλαὸς & δένδρον, *arbor*.

Ἀγλαοθηλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tener. Ex ἀγλαὸς & τέθηλα, a θάλλω, *vireo*.

Ἀγλαόθρονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſplendida ſede reſidens. Ex ἀγλαὸς & θρόνος.

Ἀγλαόθωκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pulcram ſedem, vel ſplendidum ſolium habens. Ex ἀγλαὸς & θῶκος, *ſedile*.

Ἀγλαόκαρπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pulcros ferens fructus.

Ἀγλαόκοιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſplendidum lectum habens. 2) valde honoratus.

Ἀγλαόκȣρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pulcros habens pueros.

Ἀγλαόκωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, epitheton *vocis* ſ. *cantus* apud Pindarum; oblectans conuiuium vel ornans. Ex ἀγλαὸς & κῶμος.

Ἀγλαομήτης, ȣ, ὁ, conſilio clarus, prudentia inſignis. Ex ἀγλαὸς & μῆτις, *conſilium*.

Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illuſtre conſilium, magnus Senatus. *Vox ſuſpecta* Heſ. Ex iisdem.

Ἀγλαόμητις, ιος, ἡ, conſilio clara. Ab ἀγλαομήτης.

Ἀγλαόμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſignis forma, formoſus,

Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, pulcros pueros, aut liberos habens. Ex ἀγλαὸς & παῖς, *puer*.

Ἀγλαόπιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præclare fidelis. Ex ἀγλαὸς & πιςὸς, *fidelis*.

ἈΓΛΑΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, ſplendidus, clarus, fulgens, limpidus, illuſtris, inſignis.

Ἀγλαότιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ valde honoratus.

Ἀγλαοτριαίνης, ȣ, ὁ, tridente inclytus, Pind. de Neptuno.

Ἀγλαόφημος, ὁ & ἡ, clarus, celeberrimus.

Ἀγλαόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præclaram vocem habens.

ἈΓΛΑΣΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, pulcher, venuſtus, formoſus, Heſych.

Ἄγλαυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, de loco, vbi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαὸς & αὔρα, *aura*.

Ἀγλάφυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inelegans, inuenuſtus. Ex α pr. & γλαφυρὸς, *elegans*.

Ἀγλαφύρως, *Adu.* ineleganter, inuenuſte.

Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulcros habens oculos. Ex ἀγλαὸς & ὤψ, *oculus*.

Ἀγλαῶς, ſplendide, liberaliter.

Ἀγλάωψ, ωπος, ὁ καὶ ἡ, adſpectu ſplendidus, pulcros oculos habens. Ex iisd.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minime dulcis, inſuauis, inſipidus. Ex α pr. & γλεῦκος, *muſtum*.

Ἄγλευκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἄγληνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pupillas non habens, cæcus. Ex α pr. & γλήνη, *pupilla oculi*.

Ἀγλίδια, ων, τὰ, ſpicarum diuiſiones in allio. Ab ἀγλίδιον.

ἈΓΛΙ'ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, allium.

ἈΓΛΙ'Η, ης, ἡ, ſubalba cicatrix in oculis. Hippocr.

Ἄγλιθες, ων, αἱ, alliorum capita, ſ. nuclei. Ab ἀγλίδιον.

Ἄγλισχρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non lentus, non viſcoſus. Ex α pr. & γλισχρὸς, *lentus, viſcoſus*.

Ἀγλυκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, expers dulcedinis. Ex α pr. & γλυκὺς, *dulcis*.

Ἀγλύομαι, lædor, offendor. Heſych.

Ἄγλυφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non cælatus, non ſcalptus. Ex α pr. & γλύφω, *ſcalpo, cælo*.

Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod δυσφημέω. Heſych. *obſcœna*, inauſpicata loquor.

Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inſcitia loquendi, taciturnitas.

Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, linguam non habens, elinguis. 2) qui loqui non poteſt, qui obmutuit. 3) dicendi imperitus. 4) barbarus. Ex α pr. & γλῶσσα, *lingua*.

Ἄγμα, τος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω, *frango*.

ἈΓΜΕΙ'ΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, ſ. tumores in inguinibus. Heſych.

ἈΓΜΗ', ῆς, ἡ, focus. Heſych.

ἈΓΜΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, quietus. Heſych.

Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.

Ἀγμὸς, ȣ̃, ὁ, fractio. 2) locus præceps ac præruptus. 3) littus. Ab ἄγω, *frango*.

Ἁγναῖος, αία, αῖον, purus, caſtus. Heſych. Ab ἁγνός.

Ἀγναμπτοπόλεμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuicti roboris, bello inſuperabilis, ex Heſych.

Ἄγναμπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui flecti nequit, durus, inexorabilis. Ex α pr. & γναμπτὸς, *flexus*.

Ἄγναπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, a fullone nondum purgatus, impexus. Ex α pr. & γνάπτω, *purgo fullonum more*.

Ἄγναφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Philox. rudis. Ex iisd.

Ἁγνεία, ας, ἡ, caſtitas, pudicitia, caſtimonia, puritas. 2) expiatio, luſtratio. Ab ἁγνεύω.

Ἅγνευμα, τος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἁγνευτήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo fit expiatio; 2) monaſterium. 3) ſacrarium, Gl. Vet. Ab eodem.

Ἁγνευτικὸς, ὴ, ὸν, caſtitatem ſeruans, non procliuis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare. Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνεύω, f. εύσω, caſtus ſum, abſtineo a Venere. 2) purus ſum ab aliqua re. 3) purum reddo, expio. Ab ἁγνός.

Ἁγνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἁγνός.

Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, luſtro, expio. 2) adoleo. 3) corrumpo. Ab ἁγνός.

Ἅγνισμα, τος, τὸ, purificatio, luſtratio, expiatio. Philox. ἁγνίσματα, piacula. 2) combuſtio in ſacris. Ab ἁγνίζω.

Ἁγνισμὸς, ȣ̃, τὸ, locus, vbi fit expiatio, ſ. luſtratio. Ab eod.

Ἁγνιςὴς, ȣ̃, ὁ, purificus, Gl. Vet. Ab eod.

Ἁγνιςικὸς, ȣ̃, ὸν, expiandi vim habens. Ab eod.

Ἁγνίτης, ȣ, ὁ, expiatus a ſcelere. 2) qui alium expiat. Ab eodem.

Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α pr. & νοέω, *intelligo*. 2) pecco, erro.
Ἀγνόημα, τος, τὸ, ignoratio. 2) peccatum per ignorantiam commiſſum, erratum. Ab ἀγνοέω.
Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eod.
Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inſcitia, imperitia, imprudentia, error, peccatum. Ab eod.
Ἀγνοιέω, pro ἀγνοέω, metri cauſa.
Ἀγνοποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, purificans, purum reddens.
Ἀγνοπόλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, purus. Ex ἁγνὸς & πολέω, *verſor*.
Ἁγνόῤῥοιος, pure fluens, pro ἁγνόῤῥοος.
ἉΓΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, caſtus, pudicus, purus, nullo ſcelere pollutus.
ἌΓΝΟΣ, ȣ, ἡ, vitex, ſalix amerina. 2) piſcis quidam.
Ἁγνοτελὴς, ες, purus, caſtus. Ab ἁγνὸς & τέλος, *res ſuas ſancte peragens*.
Ἁγνότης, ητος, ἡ, caſtitas, puritas, ſanctitas.
ἈΓΝΥΘΕΣ, ων, lapides, quos ſtamini inter texendum appendunt textores.
Ἄγνυμι, f. ἀγνύω, f. ἄξω, aor. 1. ἔαξα. aor. 2. paſſ. ἐάγην, frango. Ab ἄγω.
Ἀγνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. viticeus. Ab ἄγνος.
Ἀγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ignoranter & imperite ago. 2) inique & improbe ago. 3) ingrate me gero Gl. Vet. ἀγνωμονῶ, tergiuerſor, fidem rumpo. ἀγνωμονεῖ, inficiatur, Gl. Vet. Ab ἀγνώμων.
Ἀγνωμονεύω, idem ap. Plut. (ſi vera lectio).
Ἀγνωμόνως, *Adu.* ſtulte. 2) ingrate. Ab eodem.
Ἄγνωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, imperitus. 2) malignus. 4) ingratus. Ex α pr. & γνώμη, *ſententia*.
Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, mens conſilii expers. 2) ſtoliditas. 3) improbitas. 4) inficiatio debiti. Philox. perfidia, fraus, fraudatio. Ab ἀγνώμων.
Ἀγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente & conſilio carens, ſtolidus. 2) improbus, malignus. 3) inclemens, qui veniam non dat. 4) non agnoſcens debitum, ingratus. 5) carens dentibus, qui gnomones dicuntur, a moſus. 6) ſententiam contrariam habens. Ex α pr. & γνώμη, *ſententia*.
Ἀγνωρίζω, f. ίσω, ignoro. Ex α pr. & γνωρίζω, *cognoſco*.
Ἀγνώριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus.
Ἀγνὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, ignotus, incognitus. 2) inglorius. 3) ignarus, inſcius. Ex α pr. & γιγνώσκω.
Ἁγνῶς, *Adu.* pure, caſte, ſancte.
Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio. 2) ignobilitas. Ex α pr. & γνῶσις, *cognitio*.
Ἀγνωσσάσκω, ignoro. ſupponitur propter ἀγνώσσασκε, quod eſt imperfectum Ion. Ab ἀγνώσσω.
Ἀγνώσσω, ignoro, neſcio. Ex α pr. & γινώσκω.
Ἄγνωστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incognitus, ignotus. 2) ignobilis, inglorius. 3) obſcurus v. c. in ſermone. Ex α pr. & γνωστὸς, *cognitus*.
Ἀγνωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & γνωτὸς, *notus*.
Ἀγόγγυστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non murmurans, non muſſans. Suic.
Ἀγοήτευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui faſcinari non poteſt.
Ἀγοητεύτως, *Adu.* citra præſtigias & fucum.
Ἀγόμφωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nullis compactus clauis. 2) incompactus.
Ἀγόνατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, genu carens, non geniculatus. Ex α pr. & γόνυ, *genu*.
Ἀγονέω, ῶ, f. ήσω, ſterilis fio. 2) ſterilis ſum, infecundus ſum. Ex α pr. & γόνος, *ſoboles*.
Ἀγονία, ας, ἡ, ſterilitas, infertilitas, Gl. Vet.
Ἀγονόμοχθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *Epith.* mulus, ſeu mula. Heſych. Ex ἄγονος & μόχθος, quoniam ſterile animal.
Ἄγονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non natus. 2) ſterilis, infecundus, liberos non habens. Ex α pr. & γόνος, *ſoboles*.
Ἄγοος, ὁ καὶ ἡ, indefletus, ex α & γόος, *luctus*.
ἈΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, forum iudiciale. 2) concio pop. 3) forum rerum venalium. 4) annona, commeatus, venalis. 5) nundinæ.
Ἀγοράζω, f. άσω, in foro verſor, emo, mercor. 2) conſulto, delibero, in foro. ἠγόρασα, emi. Gl Vet. aor. 1. act. ἀγορασθὴν, emptum, Philox. aor. 1. part. paſſ. ἀγορασθείη, ematur, Philox, aor. 1. opt. paſſ. Ab ἀγορά.
Ἀγοραῖος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in foro eſt, vel ad forum pertinet, forenſis. 2) Deus fori præſes, cuius ſtatua in foro ſtat, colitur. 3) patronus cauſſarum. 4) mercator, inprimis puſillus, qui emit, quæ ſtatim vendat. 5) ſubroſtranus, concionalis.
Ἀγόραιος, ȣ, dies, quo forum agitur, conuentus. 2) qui forenſibus ſordibus & artibus inquinatus eſt. Ab eodem.
Ἀγοραίως, *Adu.* circumforaneorum modo. 2) ſcurriliter, non grauiter. Ab ἀγοραῖος.
Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem gero, præfectum fori, ſ. annonæ ago. Ab ἀγορανόμος.
Ἀγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.
Ἀγορανομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius: ad agoranomum pertinens.
Ἀγορανόμιον, ȣ, τὸ, idem quod ἀγορανομία. Suic.
Ἀγορανόμος, ȣ, ὁ, ædilis, magiſtratus, qui foro rerum venalium præeſt, præfectus annonæ. Ex ἀγορὰ & νέμω, *diſtribuo, adminiſtro*.
Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor. 2) conſulto. 3) dico. Ab ἀγορά.
Ἀγορασείω, emturio, emere cupio. Ab eod.
Ἀγορασία, ας, ἡ, emtio. Ab ἀγοράζω.
Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.
Ἀγόρασμα, τος, τὸ, res venalis.
Ἀγορασμὸς, ȣ, ὁ, merces, res venalis. 2) emtio.
Ἀγοραστὴς, ȣ, ὁ, emtor, opſonator. Ab ἀγοράζω.
Ἀγοραστικὸς, ἡ, ὸν, ad emtionem pertinens. Ab ἀγοραστής.
Ἀγοραστὸς, ἡ, ὸν, emtitius, emptus. Gl. Vet.
Ἀγοράστρια, ας, ἡ, emptrix. Gl. Vet. Ab eod.

'Αγορεύω, f. εύσω, concionor, in foro. 2) orationem quamlibet habeo. 3) dico, loquor denuncio. 4) appello, nomen impono.

'Αγορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Vsitatum in compositis.

'Αγορῆθεν, *Adu.* e foro, e concione. Ab ἀγορά.

'Αγορήνδε, *Adu.* in forum. Ab eod.

'Αγορητής, ȣ, ὁ, orator, concionator. Ab ἀγορέω.

'Αγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

"Αγορος, ȣ, ὁ, congregatio, exercitus. 2) concionator. Rob. Ab ἀγορά.

"ΑΓΟΣ, εος, τὸ, veneratio, admiratio. 2) res sacra, quam veneramur. 3) puritas. 4) lustratio, purificatio. 5) piaculum, scelus. 6) cubitus.

'Αγὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dux. Ab ἄγω, *duco.*

'Αγοσέω, ῶ, f. ήσω, immundus sum, sordibus inquinatus sum. vnde apud Hom. Il. ζ. v. 506. ἀγοσήσας, vt aliqui Veterum legebant pro ἀκοσήσας. Ab ἄγος, vel ἄγος.

'ΑΓΟΣΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, interior pars manuum. 2) extrema pars manus. 3) cubitus, vlna. 4) palma.

"ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura. 2) venatio. 3) piscatio. 4) res, quam capimus aut venamur, præda.

'Αγραῖος. 'Αγραία "Αρτεμις, Diana capturæ præses, venatrix. Ab ἄγρα.

'Αγραμματία, ας, ἡ, litterarum imperitia. Ab ἀγράμματος.

'Αγράμματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, illitteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α pr. & γράμμα, *littera.*

"Αγραπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non scriptus. Ex α priu. & γραπτὸς, *scriptus.*

'Αγραυλέω, ῶ, f. ήσω, ruri, seu in agris pernocto, excubo, die vel nocte. Gl. Vet. ruro, rusticor, villico. item, vigilo. Ab ἄγραυλος.

'Αγραυλία, ας, ἡ, stabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.

"Αγραυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in agro stabulans. Ex ἀγρὸς & αὐλὴ, *aula, stabulum.*

'Αγράφιον. ἀγραφίȣ δίκη, lis non scripti aut delati nominis. Vid. Poll. A seq.

"Αγραφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non scriptus, vt lex non scripta, vt crimen ἄγραφον stellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio est: cuius delatio est εἰσαγγελία. 2) quod sine scriptura ac litteris fit, vt ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio, Gl Vet. item, qui nondum adscriptus est alicui numero, societati &c. Ex α pr. & γράφω, f. γραφὴ, *scriptura.*

'Αγράφως, *Adu.* citra scripturam, sine scripto.

"Αγρει, & in plur. ἀγρεῖτε, imperatiu. age, agesis, agite. Ab ἀγρέω.

'Αγρεῖος, εία, εῖον, rusticus. Ab ἀγρός.

'Αγρειτάω, ῶ, violenter ago. Rob. Ab ἀγρέω.

'ΑΓΡΕΙ'ΦΝΑ, siue ἀγρέφνη, ης, ἡ, furcilla, rastellum. Suid.

'Αγρέμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in venatione captus est. Ab ἄγρα.

'Αγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator. Hesych. Suid. Ab ἄγρα.

'Αγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

"Αγρευμα, τος, τὸ, quod venatu captum est, præda. 2) res omnis studio ac labore parta 3) spolium. 4) interpretantur etiam rete. Ab ἀγρεύω.

'Αγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, vt Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

"Αγρευσις, εως, ἡ, venatio. 2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

'Αγρευτέω, ῶ, infero iniuriam. Hesych. vbi ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτής.

'Αγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

'Αγρευτής, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

'Αγρευτικὸς, ή, ὸν, venandi peritus. Gl. Vet. captiosus. A præc.

"Αγρευτος, ὁ & ἡ, venationis studiosus, ap. Schol. Aristoph.

'Αγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, pisces, aues &c. 2) capto, allicio. Ab ἄγρα.

'Αγρέω, ῶ, idem & ab eod.

"Αγρηθεν, *Adu.* ex venatione. Ab ἄγρα.

"Αγρηνον, ȣ, τὸ, rete. 2) vestis lanea, reti similis. Ab eod.

'Αγριάζω, ferus sum, efferor. Ex Hesych. Ab ἄγριος.

'Αγριαίνω, f. ανῶ, agrestem reddo. 2) effero, exaspero. Gl. Vet. ferum facio, irrito, instigo. asper sum. ἀγριαίνομαι, ferocio, sæuio. Gl. Vet. Ab eod.

'Αγριάμπελος, ȣ, ἡ, labrusca, Philox. Ex ἄγριος & ἄμπελος, *vitis.*

'Αγριὰς, άδος, ἡ, agrestis.

'Αγρίδιον, ȣ, τὸ, agellus, villula, Gl. Vet. Dim. ab eod.

'Αγριελαία, ας, ἡ, agrestis oliua, oleaster. Ex ἄγριος & ἐλαία, *oliua.*

'Αγριέλαιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, oleaster. 2) ex agresti oliua, f. oleastro confectus. Ex iisdem.

'Αγρίζομαι, irritor, ferocio, aspere ago.

'Αγριμαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἀγρός.

'Αγριοβάλανος, ἡ, arbor glandifera siluestris. *Es.* 44. 14. nam & μυροβάλανος est &c.

'Αγριόεις, εσσα. εν, agrestis. 2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

'Αγριόθυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ferox.

'Αγριοκάρδαμον, ȣ, τὸ, nasturtium agreste, herba Iberis.

'Αγριοκήπιον, ȣ, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος & κῆπος, *hortus.*

'Αγριόμηλα, ων, τὰ, mala siluestria. Ex ἄγριος & μῆλον, *malum.*

'Αγριόμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui adspectu agresti & truculento est, ferinam faciem habet.

'Αγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agrestis, f. siluestris.

'Αγριόμωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ferociter, rustice stultus. Suic. Ex ἄγριος & μωρὸς, *stultus.*

'Αγριοπηγοὶ, ῶν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices. 2) qui ex quibusuis agrestibus lignis opere conficiunt. Ex ἄγριος & πήγνυμι, *compingo.*

'Αγριοποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens. 2) flagitiosus, immanis.

'Αγριορείγανος, ȣ, ὁ, origanum siluestre.

'Αγριόρνιθες, ων, αἱ, gallinæ feræ. Ex ἄγριος & ὄρνις, *auis.*

'Αγριόῤῥοδον, ȣ, τὸ, saliunca. Ex ἄγριος & ῥόδον, *rosa.*

"Αγριος,

Ἄγριος, ία, ον, agreſtis, ruſticus, 2) inurbanus. 3) ferus, ferinus. 4) ferox, immanis, atrox, barbarus. 5) fortis. 6) pæderaſta. Ab ἀγρός.

Ἀγριοσέλινον, ȣ, τὸ, apium ſilueſtre. Ex ἄγριος & σέλινον, *apium*.

Ἀγριοςαφυλὶς, ίδος, & ἀγριοςάφυλις, ιος, ἡ, vua agreſtis, ſ. ſilueſtris. Ex ἄγριος & ςαφυλὶς, *vua*.

Ἀγριοσύνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, ſæuitia.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀγριώτης, ȣ, ὁ, agricola. ap. Theocr. ſi lectio vera. ſed v. Ἀγροιώτης.

Ἀγριόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente ferox. Ex ἄγριος & φρὴν, *mens*.

Ἀγριόφυλλον, ȣ, τὸ, peucedanum. Ex ἄγριος & φύλλον, *folium*.

Ἀγριόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, feram & immanem vocem babens.

Ἀγριοχηνάρια, ων, τὰ, anſerculi feri. Ex ἄγριος & χὴν, *anſer*.

Ἀγριόψυχος, ὁ & ἡ, ferox, ſæuus.

Ἀγριοψωρία, ας, ἡ, ſcabies fera. Ex ἄγριος & ψώρα, *ſcabies*.

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte, vel ferum reddo, exaſpero. ἠγριωμένος, efferatus, Philox. perf. part. paſſ. Ab ἀγρός.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.

ΑΓΡΙΠΠΟΣ, ȣ, oliua ſilueſtris, oleaſter. Suid.

ΑΓΡΙΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, raſtrum. Suid.

Ἀγριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferus, feritatem præ ſe ferens.

Ἀγριωπὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vultu fero eſt. 2) impudens. 3) inſolens. 4) ſæuus, horribilis. Ex ἄγριος & ὤψ, *vultus*.

Ἀγρίως, *Adu.* fere, immaniter, duriter, aſpere.

Ἀγριωτὸς, ἡ, ὸν, efferatus. Ab ἀγριόω.

Ἀγροβότης, ἀγροβώτης, ȣ, ὁ, qui in agris paſcit. Ex ἀγρὸς & βόω, *paſco*.

Ἀγρογείτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. Vet. Ex ἀγρὸς & γείτων, *vicinus*.

Ἀγρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rurigena, Gl. Vet. Ex ἀγρὸς & γίνομαι, *naſcor*.

Ἀγροδίαιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in agro vitam agens, ruſticam viuendi rationem ſectans. Gl. Vet. agricola. 2) ruſticus, inſcitus, illepidus. Ex ἀγρὸς & δίαιτα, *vitæ ratio*.

Ἀγροδότης, ȣ, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς & δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα & δότης, *dator*.

Ἀγρόθεν, *Adu.* rure, ex agro.

Ἀγρόθι, *Adu.* ruri, in agro.

Ἀγροικεύομαι, f. εύσομαι, ſum moribus agreſtibus & ruſticis. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικία, ας, ἡ, ruſticorum habitatio, ager, rus, villa. 2) inurbanitas, ruſticitas.

Ἀγροικίζω, f. ίσω, ruſtice ago, vel loquor. 2) ineptio. 3) moroſus ſum. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικικὸς, ἡ, ὸν, ruſticanus. Ab eod.

Ἀγροῖκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ruri habitans, ruſticus.

Ἄγροικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, imperitus, illepidus, inurbanus.

Ἀγροικοτέρως, ſubruſtice.

Ἀγροικοτόνος, ὁ & ἡ, agreſte ſonans.

Ἀγροίκως, *Adu.* ruſtice. 2) imperite. Ab ἄγροικος.

Ἀγροιώτης, ȣ, ὁ, homo ruſticus, paſtor. Ab ἀγρός.

Ἀγροκόμος, ȣ, ὁ, villicus. ex ἀγρὸς & κομέω, curo.

Ἀγροκύδοιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in agris tumultuatur. Ex ἀγρὸς & κυδοιμὸς, *tumultus, turba*.

Ἄγρομαι, congrego, l. congregor.

Ἀγρομένης, ȣ, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, Heſych. Ex ἀγρὸς & μένω, *maneo*.

Ἀγρόνδε, *Adu.* in agrum.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri ſuburbani adminiſtratio. Ab ἀγρονόμος. 2) agrorum diſtributio. 3) ædilitas, magiſtratus.

Ἀγρόνομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in agro paſcitur. 2) vitam in agro degens. Ex ἀγρὸς & νέμω, *paſco*.

Ἀγρονόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in agro paſcens, aut agreſtia paſcens, paſtor, agricola, villicus. 2) magiſtratus adminiſtrans, quæ ad rura ſuburbana pertinent, ædilis. Ex iisdem.

ΑΓΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa. 2) fines, regio, ditio. 3) ruſticitas.

Ἀγρότερος, έρα, ερον, ruſticus, agreſtis. Ἀγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἀγρὸς vel ἄγρα.

Ἀγρότης, ȣ, ὁ, ruſticus. Ab eod.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, ruſticitas. Ab eod.

Ἀγροτικὸς, ἡ, ὸν, ruſticæ rei ſtudioſus,

Ἀγρότις, ιδος, ἡ, ruſtica, ruri educata. 2) venatrix. Ab ἀγρὸς, vel ἄγρα.

Ἄγροφος, montanus.

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri cuſtos, ſaltuarius. Ex ἀγρὸς & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἀγρυξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Ex α pr. & γρύζω, *biſ io*.

Ἀγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, vigilo, noctem inſomnem duco. 2) inuigilo, vigili & attenta mente obſeruo, lucubro, Gl. Vet. Ab ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνητὴς, ȣ̃, ὁ, vigil, excubitor, Gl. Vet. A præc.

Ἀγρυπνητικὸς, ἡ, ὸν, vigil, inſomnis. Ab ἀγρυπνέω.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, peruigilium, lucubratio. Ab eod.

Ἀγρυπνὶς, ίδος, ἡ, feſtum quoddam, peruigilium Bacchi. Ab eod.

Ἄγρυπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſomnis, vigil.

Ἀγρυπνώδης, ες, vigilias afferens.

Ἀγρωνεὺς, έως, ὁ, ruſticus, Heſych, Ab ἀγρός.

Ἀγρώσσω, venor, in venatu capio, dicitur & de piſcatu. Ab ἄγρα.

Ἀγρώςης, ȣ, ὁ, venator. 2) operarius. 3) genus phalangii. Ab eod.

Ἀγρωςῖνος, ȣ, ὁ, venator. 2) ruſticus. Ab ἄγρα, vel ἀγρός.

Ἄγρωςις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἀγρός.

Ἀγρώςωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώτης, ruricola, paſtor. Ab ἀγρός.

ΑΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, vicus, via, ſc. vrbis, ſemita, regio, platea. 2) vicinia. 3) angiportum.

Ἀγυιάτης, ȣ, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præeſt vrbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιάτης, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην pertinens ſc. ara. Ab eod.

Ἀγυιεὺς, έως, ὁ, columna acuminata ante fores, ſacra Apollini viarum in vrbe præſidi. 2) cogno-

2) cognomen Apollinis, qui viis præesse credebatur. Ab eod.

Ἀγυιοπλαστέω, in vico, via, fingo, de auibus, v.g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιὰ & πλάστης, *fictor*.

Ἄγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, carens membris. 2) imbecillis, infirmus. Ex α pr. & γυῖον, *membrum*.

Ἀγυιόω, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, exercitationis omissio, defectus. 2) inertia, desidia.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus. 2) qui non est adsuetus exercere corpus. 3) valde exercitatus, Hesych. Ex α pr. vel intens. & γυμνάζω, *exerceo*.

Ἀγυμνάστως, *Adu.* inexercitate, imperite.

Ἀγύναικος, ου, qui vxore caret.

Ἀγύνης, ου, ὁ, idem.

Ἀγύναιος, ου, ὁ, idem.

Ἄγυνος, ου, ὁ, idem.

Ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in vnum, Hesych. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem & ab eodem.

ΆΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, collectio.

Ἀγυρμὸς, οῦ, ὁ, cœtus, turba. 2) strepitus. 3) circuitio colligendæ stipis caussa. 4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρτάζω, f. άσω, congrego, cogo in vnum, colligo, agyrtam, circulatorem ago. Ab ἀγύρτης.

Ἀγυρτεία, ας, ἡ, circulatio, præstigiæ, imposturæ. 2) mendicitas. 3) cœtus, congregatio. Ab ἀγύρτης.

Ἀγύρτης, ου, ὁ, qui congregat ac cogit in vnum. 2) circulator & præstigiator circumforaneus. 3) mendicus, qui stipem colligit. 4) iactus quidam tesserarius. 5) confusaneus. Ab ἄγυρις.

Ἀγυρτικὸς, ἡ, ὸν, futilis, mendax, vanus, de triuio.

Ἀγυρτὸς, οῦ, ὁ, congregatus, collectus.

Ἀγύρτρια, ἡ, circulatrix, mendica.

Ἀγυρτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, confusaneus.

Ἄγχαυρος, ου, ὁ, mane gelidum ac pruinosum, diluculum, crepusculum, Suid. Ex ἄγχι & αὔρα, *aura*.

Ἀγχεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus, Suid. Ab ἄγχι.

Ἀγχέμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, cominus pugnans. Ex ἄγχι & μάχομαι.

ΆΓΧΙ, *Adu.* prope, iuxta. 2) breui.

Ἀγχίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἄγχι & ἅλς, *mare*.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum est. 2) prope littus, vel ripam profundus. 3) profundus, altus, præaltus, Gl. Vet. Ex ἄγχι & βάθος, *profunditas*.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo. Ex ἄγχι & βαίνω, *eo*.

Ἀγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo. 2) ambigo, dubito. Ex iisdem.

Ἀγχιβάτης, ου, ὁ, qui propius accedit.

Ἀγχίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, terræ nostræ vicinus. 2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι & inus. γέα, *terra*.

Ἀγχιγείτων, vicinus.

Ἀγχίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, aruis nostris vicinus. 2) vicinus. Ex ἄγχι & γύα, *aruum*.

Ἀγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex ἄγχι & θάλασσα, *mare*.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, morti vicinus, semimortuus. Ex ἄγχι & θανέω, *morior*.

Ἀγχίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, s. similis Deo. Ex ἄγχι & θεὸς, *Deus*.

Ἀγχίθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, sedem alteri propinquam habens. Ex ἄγχι & θρόνος, *thronus, sedes*.

Ἀγχίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus foribus. 2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι & θύρα, *ianua, fores*.

Ἀγχικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui prope viam est. Ex ἄγχι & κέλευθος, *via*.

Ἀγχιμαχητὴς, οῦ, ὁ, cominus pugnans. 2) in pugna stataria præsens. Ex ἄγχι & μάχομαι, *pugno*.

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ex iisdem.

Ἀγχίμολον, *Adu.* e propinquo, prope. 2) confestim.

Ἀγχίμολος, ου, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens. 2) qui prope accedit. Ex ἄγχι & μολέω, s. μόλω, *venio*.

Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nubibus propinquus. 2) altus. Ex ἄγχι & νέφος, *nubes*.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, sollertia, ingenii acumen, sagacitas. Ab ἀγχίνοος.

Ἀγχίνοος, contr. ἀγχίνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quasi mentem in propinquo habet, vel cum mente sua ad rei veritatem prope accedit, ingeniosus, perspicax, sollers, sagax. Ex ἄγχι & νόος.

Ἀγχινόως, *Adu.* sollerter, sagaciter, ingeniose.

Ἀγχίνωψ, herba quædam.

Ἀγχίπλοος, *contr.* ἀγχίπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, prope nauigans, breuis, non longinquus. Ex ἄγχι & πλόος, *contr.* πλοῦς, *nauigatio*.

Ἀγχίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, prope accedens. 2) propinquus. Ex ἄγχι & πόρος, *transitus, via*.

Ἀγχίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, prope nos pedem habens. 2) propinquus. Ex ἄγχι & ποῦς, *pes*.

Ἀγχίπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, vrbi propinquus. Ex ἄγχι & πόλις, s. πτόλις, *vrbs*.

Ἀγχίρροος, *contr.* ἀγχίρρους, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius fluenta prope sunt, vicina fluenta habens. Ex ἄγχι & ῥόος, *fluentum*.

Ἀγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex Varin.

Ἀγχίσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι & σπόρος, *satio, semen*.

Ἄγχιστα, *Adu.* proxime. 2) maxime. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιστεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas. 2) ius propinquitatis. 3) ius successionis legitimæ, ius succedendi ab intestato. Ab ἀγχιστεύω.

Ἀγχιστεῖον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀγχιστεὺς, έως, ὁ, vicinus, proximus. 2) cognatus, genere propinquus, affinis. ἀγχιστεῖς, cognati, Gl. Vet. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus sum. 2) iure propinquitatis hereditatem cerno, aut,

aut peto. 3) iure cognationis rem venditam redimo. 4) iure propinquitatis vxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστῆνος, ηνη, ῆνον, prope ſtans. 2) denſus. Ex ἄγχι & ἱςᾶναι, ſtare, vel potius ab ἀγχιστάω vel ἀγχιστέω. v. Ἀγχιστῖνος. quæ melior eſt ſcriptio.

Ἀγχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. Ab ἄγχιστος.

Ἀγχιστικὸς, ὴ, ὸν, ad propinquitatem pertinens. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστίνδην, Adu. ſecundum gradus propinquitatis, pro iure propinquitatis. Ab eod.

Ἀγχιστῖνος, ίνη, ῖνον, prope ſtans. 2) coaceruatus.

Ἄγχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, proximus, maxime propinquus. Ab ἄγχι.

Ἀγχίστροφα, Adu. celeriter.

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, conuerſioni mutationique propinquus, obnoxius. 2) ſubinde mutabilis, verſatilis, volubilis. 3) qui verſatili ingenio eſt. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ου, inconſtantia. Ex ἄγχι & στρέφω, verto.

Ἀγχιστρόφως, Adu. ſubita & repentina conuerſione ſeu mutatione.

Ἀγχιτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius euentus prope eſt. Ex ἄγχι & τέλος, finis.

Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, metæ proximus. 2) conterminus, finitimus, vicinus. Philox. affinis. Ex ἄγχι & τέρμα, meta, terminus.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, in propinquo natus. Ex ἄγχι & τίκτω, pario. ἀγχιτόκος, partui vicina.

Ἀγχιφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, ex propinquo apparens. 2) propinquus. Ex ἄγχι & φαίνομαι, appareo.

Ἀγχίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, Adu. cominus, e propinquo. Ab ἀγχοῦ.

Ἀγχόθι, Adu. prope. Ab eod.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, ſtrangulo, ſuffoco. 2) ſuſpendo. Ab ἀγχόνη.

Ἀγχόνη, ης, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio. 2) laqueus, reſtis. 3) ſuſpendium. 4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονή, ῆς, ἡ, ipſa actio ſtrangulandi. Ab eod.

Ἀγχόνειος, ſtrangulans, ad ſtrangulandum comparatus, epith. laquei.

Ἀγχονιστής, οῦ, ὁ, necator, quaſi ab ἀγχονίζω, quod eſſet ſtrangulo.

Ἄγχουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus. A ἄγχι & ὅρος, terminus.

Ἄγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, Adu. proxime. Ab ἄγχι.

Ἀγχότερος, έρα, ερον, propinquior. Ab eod.

Ἀγχοῦ, Adu. prope. Ab eod.

Ἄγχουσα, ης, ἡ, anchuſa, herba quædam vim ſuffocatoriam habens. Gl. Vet. Ebulum, vaccinium. Ab ἄγχω.

Ἀγχουσίζω, f. ίσω, anchuſa inficio, anchuſa coloro. Ab ἄγχουσα.

ἌΓΧΩ, f. ξω, neco, ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo. 2) conſtringo, coarcto quouis modo. 3) mœrore adficio. ἄγχομαι, angor.

Ἀγχώμαλα, Adu. æqualiter, æqua vi.

Ἀγχώμαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, propemodum æqualis. 2) æqualis. Ex ἄγχι & ὁμαλὸς, planus, æqualis.

Ἀγχωμάλως, Adu. ferme æqualiter. 2) ex æquo, æquo Marte.

Ἄγω, f. ἄξω, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi. aor. 2. ἤγαγεν, detulit, Philox. ἀχθεὶς, perductus, Philox. aor. 1. part. paſſ. ago. 2) æſtimo, duco. 3) appendo. 4) rego. 5) accipio, aufero, rapio, abigo. 6) habet & alias ſignificationes, quæ e conſtructione pendent, nec poſſunt verbo ſimpliciter tribui. 7) differt etiam actiuum & medium. ἄγω νύμφην & ἄγομαι. hoc de ſponſo, illud v. c. de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo vſitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγωγεὺς, έως, ὁ, dux viæ. 2) qui litem intendit, actor. 3) lorum equi, habena. Ab ἄγω, duco.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, ductus, adductio. 2) abductio. 3) portatio, importatio. 4) vectio, vectura. 5) opus, quod vehitur. 6) ſenſus, v. g. legis. 7) eductio. 8) mutatio. 9) inſtitutio, educatio, diſciplina, ſecta. 10) ratio victus, diæta. 11) ratio vitæ. 12) cultura herbarum & arborum. 13) contextus & ſtructura orationis. 14) via. 15) profectio nouæ nuptæ ad maritum. Ab eod.

Ἀγώγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duci, aut vehi facilis, ductilis. 2) procliuis, pronus. 3) qui aduehi, vel importari poteſt, vel ſolet. ἀγώγιμα, merces. 4) in quem ius eſt prehenſionis. 5) qui a creditore domum velut in ſeruitutem ductus eſt. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον, ου, τὸ, onus, quod plauſtro vehitur. Ab eod.

Ἀγωγὸν, ου, τὸ, lenocinium, illecebræ. Ab eodem.

Ἀγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dux viæ. 2) valens ad ducendum vel alliciendum. 3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi. 4) **Subſt.** aquæductus. Ab eod.

ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi, certamina ludorum. 2) locus, in quo certamen editur. 3) cœtus, multitudo certamen ſpectantium. 4) bellum, belli certamen. 5) concertatio quæuis. 6) iudicium, actio forenſis. 7) cum quis reus eſt. 8) periculum, diſcrimen. 9) moleſtia. 10) templum. 11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præeſt, præſes ſ. iudex certaminis, agonotheta. Ex ἀγὼν & ἄρχων, princeps.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen. 2) palæſtra. 3) ſollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών.

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo. 2) trepido. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνιάτης, ου, ὁ, certator. 2) qui trepidat. Ab ἀγωνιάω.

Ἀγωνιάω, ῶ, f. άσω, certo. 2) anxius ſum, doleo. 3) vereor, timeo. 4) periclitor. ἀγωνιῶντα, ſuſpenſum. Philox. accuſ. part. præſ. act. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo. 2) ago fabulam. 3) certo iudicio, cauſſam dico. 4) in aliqua re tritus & verſatus ſum. Ab ἀγών.

Ἀγώνιος,

Ἀγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad certamen pertinens. 2) trepidationem, s. angorem adferens 3) cognomen Mercurii, certaminum præsidis. Ab eodem.

Ἀγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, angulo carens. Ex α pr. & γωνία, *angulus*.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, τος, τὸ, certamen. 2) præmium certamini propositum, omninoque præmium alicuius rei, vt virtutis. 3) studium, diligentia. 4) quicquid ostentandæ artis, ingeniiue caussa fit. 5) actio fabulæ. 6) recitatio. 7) res qua quis maxime in certando confidit, argumentum grauissimum. Ab eodem.

Ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum, Philox. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis. 2) præmium quod datur certatoribus. Ab eodem.

Ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator, pugil, athleta. 2) propugnator. 3) ludio, histrio, actor scenicus. Ab eodem.

Ἀγωνιστικὸς, ἡ, ὸν, certatorius. 2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστής.

Ἀγωνιστικῶς, *Adu.* certatorie, certatorum more. Ab ἀγωνιστικός.

Ἀγωνοδίκης, ου, ὁ, designator, iudex certaminis. Ex ἀγὼν & δίκη, *ius, fas*.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis. 2) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν & τίθημι, *pono*.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præsum. 2) certamina, s. ludos instituo, edo. 3) cieo, moueo, auctor sum alicuius rei. Ab ἀγωνοθέτης.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminum arbiter, s. moderator, agonotheta, qui præest ludis scenicis. Gl. Vet. munerarius. Ex ἀγὼν & θέτης, quod est a τίθημι, *pono*.

Ἀδαγμὸς, οῦ, ὁ, pruritus, ab ἀδάξαι.

Ἄδαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, tædam non habens. Ex α pr. & δᾲς, *tæda*.

Ἀδαδόχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui fax prælata non est. Ex α pr. δᾲς & ἔχω, *habeo*.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab ἀδαήμων.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, imperitus, indoctus, inscius. Ex α pr. & δαήμων, *doctus, peritus*.

Ἀδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignarus, imperitus. Ex α pr. & δαίω, *scio*.

Ἀδάητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incognitus. Ex iisdem.

Ἀδαίδαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non varius, non variegatus, artificio carens. Ex α pr. & δαιδάλλω, *variego*.

Ἀδαίετος, ὁ καὶ ἡ, indiuisus, integer. Ab δαίω, *diuido*.

Ἀδαίικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dilaceratus. Hesychio ἀδάϊκτον, purum, mundum. A δαΐζω, *diuido*.

Ἀδάϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello non vastatus. Ex α pr. & δάϊος, *hostilis*.

Ἄδαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Hes. largus. Ab ἅδην.

Ἀδαὴς, αία, αῖον, qui satiat, abundans, largus, satietatem adducens. 2) non vstus. Ab ἅδω, vel ex α pr. & δαίω, *vro*.

Ἀδαεῖ, *Adu.* imperite. Ex α pr. & δάϊος, *peritus*.

Ἄδαιτος, ὁ καὶ ἡ, non epulandus, ex quo non comeditur, epith. victimæ humanæ ap. Aeschyl. Ex α pr. & δαίτη, *cibus*.

Ἀδαίτρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiuisus, *de cibo*. Ex α pr. & δαιτρεύω, *diuido*.

Ἄδαιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, ex Hesych. Ex α pr. & δαίω, *diuido*.

Ἄδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, non lacrimans, lacrimarum expers, quod sine lacrimis fit, lacrimis carens. Ex α pr. & δάκρυ, *lacrima*.

Ἀδακρυτὶ, *Adu.* sine lacrimis.

Ἀδάκρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non lacrimans, Gl. Vet. illacrimabilis, infletus. 2) multum lacrimans. 3) multis lacrimis dignus. Ab eodem.

Ἀδακτέω, prurio, v. ἀδάξω.

Ἀδαλὴς, ὲς, illæsus, integer, ab δηλέω, pro quo *Dor.* δαλέω.

Ἀδὰμ, ὁ, Adam. Nomen primi hominis Ebr. indeclinabile. *Homo*.

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus. 2) validissimus, firmissimus. 3) solidissimus, durissimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferro ligatus, compactus clauis ferreis. 2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, *ferrum*, & δέω, *ligo*.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, lapis durissimus. 2) ferrum. Ex α pr. & δαμάω, *domo*.

Ἀδαμαστὶ, *Adu.* indomite, effrenate. Ex iisd.

Ἀδάμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non est, indomabilis, Gl. Vet. 2) ἡ, quæ nondum nupsit, non compressa. 3) Epitheton Mineruæ. Ex α pr. & δαμάζω, *domo*.

Ἀδάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, indomitus. 2) refractarius. Hesych.

Ἀδαμνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fortis, robustus, validus. 2) durus. Ex iisd.

Ἀδαξάομαι, prurio, ab δάκνω.

Ἀδαξέω, f. ήσω, pruritum moueo. Ab eod.

Ἀδάξω & ἀδάξομαι, prurio, appeto, cupio. Ab eodem.

Ἀδαπάνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexhaustus, inconsumtus. 2) qui sumtuum nil erogat. Ex α pr. & δαπανάω, *sumtus facio, impendo*.

Ἀδάπανος, ου, ὁ καὶ ἡ, sumtum non faciens. 2) qui sine sumtu fit, contingit. Ex iisdem.

Ἀδαπάνως, *Adu.* sine sumtu.

Ἄδαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dilaniatus non est. 2) qui dilaniari nequit. 3) nudus, excoriatus. 4) apella. Ex α pr. & δάπτω, *voro*.

ΑΔΑ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἄδαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, flagris non cæsus. Gl. Vet. incæsus. Ex α pr. & δέρω, *flagris cædo*.

Ἄδασμος, ου, ὁ καὶ ἡ, tributum non soluens. Ex α pr. & δασμὸς, *tributum*.

Ἄδαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diuisus. Ex α pr. & δαΐζω, *diuido*.

ΑΔΑΧΕ'Ω, ῶ, pruriginem excito, titillo, scabo. v. Ἀδαξέω.

Ἅδην, affatim, Gl. Vet.

'Αδδηφάγος, edax, manduco, onis, Gl. Vet. Ex ἄδδην & φάγος, *vorax*.

'Αδδὶ, ὁ, Addi. Nomen viri Ebr. indecl. *Viator*.

"ΑΔΔΙΞ, menſura quatuor chœnicum.

'Αδεέςερον, *Adu*. ſecurius, tutius. Ab ἀδεής.

'Αδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, metu carens, metus expers. 2) periculo vacuus. 3) audax, intrepidus 4) contumax, temerarius. 5) tutus, ſecurus. Ex α pr. & δέος, *metus*.

'Αδεὴς, ὲς, non indigus. Ab α pr. & δεῖσθαι.

'Αδέητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem Ab ἀδεής.

"Αδεια, ας, ἡ, vacuitas a metu, ſecuritas, fiducia. 2) libertas, immunitas. Ab eod.

'Αδείμαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impauidus, intrepidus, 2) a ſpectris liber, terriculamentorum expers. Ex α pr. & δεῖμα, *metus*.

'Αδειμάντως, impauide.

"Αδειμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

"Αδειπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incœnatus. Ex α pr. & δεῖπνον, *coena*.

'Αδεισιδαίμων, ὁ καὶ ἡ, liber a ſuperſtitione. Ex α pr. & δεισιδαίμων.

'Αδεισιδαιμόνως, *Adu*. ex adi.

'Αδέκαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α pr. & δεκάζω, *muneribus corrumpo*.

'Αδεκάςως, *Adu*. incorrupte, ſincere, recte, integre.

'Αδεκάτευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, decimis ſoluendis liber. Ex α pr. & δεκατεύω.

"Αδεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non acceptus, non admiſſus. 2) qui non accepit. 3) incredibilis. Ex α pr. & δέχομαι, *capio*.

'Αδελφεοκτόνος, fratricida. Ex ἀδελφεὸς & κτείνω, *occido*.

'Αδελφεὸς, & ἀδελφειὸς, frater, pro ἀδελφός.

'Αδελφὴ, ῆς, ἡ, ſoror, germana. 2) *Adiect*. ſimilis, congrua. Ab ἀδελφός.

'Αδελφιδὴ, ῆς, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφός.

'Αδελφίδιον, ȣ, τὸ, fraterculus. Ab eod.

'Αδελφιδέος, contr. quod vſitatum, ἀδελφιδοῦς, ȣ, ὁ, filius fratris, vel ſororis, nepos ex fratre vel ſorore. 2) patruelis. Gl. Vet. ἀδελφιδοῖ, fratrueles. Ab eod.

'Αδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, coniungi propinquitate. Ab eod.

'Αδελφικὸς, ἡ, ὸν, fraternus, germanus. 2) adfinis. Ab eod.

'Αδελφικῶς, *Adu*. fraterne.

'Αδελφιξία, ας, ἡ, fraterna communio & ſocietas, fraternitas, germanitas. Ab ἀδελφίζω.

'Αδελφόθεος, ȣ, ὁ, frater Dei, ſ. Chriſti. Cognomen S. Iacobi. Ex ἀδελφὸς & θεὸς, *Deus*.

'Αδελφόπατρος, ȣ, ὁ, patruus, patris frater. Poll. *Vox ſuſpecta*. Ab ἀδελφός.

'Αδελφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, fratrem occido. Ab ἀδελφοκτόνος.

'Αδελφοκτονία, ας, ἡ, fratricidium, ſororicidium, Gl. Vet. Ab eod.

'Αδελφοκτόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fratricida. Ex ἀδελφὸς & κτείνω, *occido*.

'Αδελφόπαις, δος, ὁ καὶ ἡ, nepos, vel neptis ex fratre, vel ſorore, Gl. Vet. fratris filius. Ex ἀδελφὸς & παῖς, *puer*.

'Αδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio. Ex ἀδελφὸς & ποιέω, *facio*.

'Αδελφοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, fratres faciens, ep. Amoris.

'ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ȣ, ὁ, frater. 2) cognatus, conſanguineus, adfinis. 3) proximus. 4) Chriſtianus. 5) popularis. 6) qui eiusdem eſt ſectæ. *Adi*. ὸς, ἡ, ὸν, geminus. 7) ſimilis, congruens. 8) germanus.

'Αδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. Vet. 2) cœtus fratrum. Ab ἀδελφός.

'Αδέματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, corpore exutus. 2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus*. 3) fortis, imperterritus, ab α pr. & δέμα, *metus*, pro δεῖμα.

'Αδέμνιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δέμνιον, *lectus*.

"Αδενδρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον, *arbor*.

'Αδενώδης, & ἀδενοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, glanduloſus. Ab ἀδήν.

'Αδέξιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime, ſeu parum dexter. 2) inciuilis. Ex α pr. & δεξιὰ, *dextra*.

'Αδεξιώτως, *Adu*. ſine dextræ apprehenſione, ſine vlla blanda ſalutatione. Ex iisd.

'Αδέρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, non videns. 2) inuiſibilis, obſcurus. Ex α pr. & δέρκομαι, *video*.

'Αδερκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

'Αδέρκτως, *Adu*. limis & conniuentibus, ſ. auerſis oculis.

'Αδέσμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α pr. & δέσμιος, *ligatus, vinctus*.

"Αδεσμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & δεσμὸς, *vinculum*.

'Αδέσποτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non habens dominum. Gl. Vet. indominabilis. 2) ſine auctore. 3) de naui, quæ gubernatore caret. Ab α pr. & δεσπότης, *herus*.

'Αδεσπότως, *Adu*. ſine hero.

"Αδετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ligatus. Ex α pr. & δετὸς, *ligatus*.

'Αδεύητος, idem quod ἄδευτος, item non egens.

'Αδευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus, acerbus, grauis. Ex α pr. & δεῦκος, *dulcedo*.

"Αδευτος, non madefactus, non ſubactus aqua. Ab α & δεύομαι.

'Αδέψητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, rudis, crudus, de corio. Ex α pr. & δεψέω, *ſubigo, emollio coriariorum more*.

'ΑΔΕ'Ω, ῶ, placeo. 2) gratificor.

'Αδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. v. ἀηδέω.

'Αδεῶς, *Adu*. abſque metu. 2) tuto. 3) impune, licenter, Gl. Vet. 4) imprudenter. Ab ἀδεής.

"Αδηκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non morſus, immorſus. Gl. Vet. 2) qui cariem non ſenſit. Ex α pr. & δάκνω, *mordeo*.

'Αδήκτως, *Adu*. ſine morſu, ſine ægritudine.

'Αδήλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, illæſus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α pr. & δηλέω, *lædo*.

'Αδηλία, ας, ἡ, incertitudo. 2) ignorantia. Ab ἄδηλος.

'Αδηλοποιὸς, abolendi vim habens. 2) noxius.

"Αδηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non apparet, imperſpicuus, non manifeſtus, obſcurus, occultus. 2) incertus, dubius. Ex α pr. & δῆλος, *manifeſtus*.

'Αδηλότης,

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obſcuritas.

Ἀδηλόφλεβος, ε, ὁ καὶ ἡ, habens venas latentes, cuius venæ non apparent. Ex ἄδηλος & φλὲψ, vena.

Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro. 2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.

Ἀδήλως, *Adu.* obſcure, non manifeſto. 2) incerto. Ab ἄδηλος.

Ἀδημιούργητος, ὁ καὶ ἡ, rudis, imperfectus. Ex α & δημιουργέω.

Ἀδημοκράτητος, ε, ὁ καὶ ἡ, a ſtatu populari reip. abhorrens. Ex α pr. & δημοκρατέομαι.

ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, grauiſſime angor, præ dolore pene exanimor. 2) terreor, terrefio, pauesco.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, ſollicitudo. Gl. Vet. angor, tædium.

Ἀδημονιάω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.

Ἄδημος, ε, ὁ καὶ ἡ, abſens a populo, ſeu patria, peregrinans. Ex α pr. & δῆμος, *populus.*

Ἀδημοσίευτος, ον, non publicatus. Ab δημοσιεύω.

ἈΔΗΝ, *Adu.* adfatim, abunde, largiter. 2) ad ſatietatem vſque. 3) vehementer.

ἈΔΗ'Ν, ένος, ὁ, glandula, tonſilla.

Ἀδηνέως, *Adu* ſine conſilio. 2) ſimpliciter, citra dolum. 3) negligenter, incurioſe. 4) ſine moleſtia. Ab ἀδηνής.

Ἀδηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine conſilio. Ex α pr. & δῆνος, *conſilium.*

Ἀδήρητος, ον, inuictus, belli cladium expers, *ſi lectio vera.* v. ἀδήριτος.

Ἄδηρις, non contentioſus, contentione carens. 2) non controuerſus. 3) inuictus. 4) expers prælii. 5) qui nullo labore fatigari poteſt. Ex α pr. & δῆρις, *contentio.*

Ἀδήριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀδηρίτως, *Adu.* ſine contentione. 2) ſine controuerſia, haud dubie.

ἍΔΗΣ, ε, ὁ, orcus, tartarus, inferi. 2) Pluto, deus inferorum. 3) mors. 4) ſepulcrum.

Ἀδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iniucundus, inſuauis. Ex α pr. & ἡδὺς, *ſuauis.*

Ἀδηφαγέω, ῶ, f. ήσω, ad ſatietatem vſque comedo. 2) vorax ſum. Ab ἀδηφάγος, *vorax.*

Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, inſatiabilis edendi auiditas. 2) eſus ad ſatietatem vſque. Ab eod.

Ἀδηφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad ſatietatem comedens, edax, cibo ſe ingurgitans, guloſus, vorax. 2) in quem magni erogantur ſumtus. 3) inſatiabilis. Gl. Vet. edax. Ex ἄδην & φαγεῖν, *edere, vorare.*

Ἀδῄωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non vaſtatus. Ex α pr. & δηόω, *vaſto.*

Ἀδιάβατος, ε, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus. 2) qui transiri, ſ. traiici nequit. 3) non diductus, vt σκέλη ἀδιάβατα *crura non diſtincta,* in ſtatua. Ex α pr. & διαβαίνω, *tranſeo, traiicio.*

Ἀδιάβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers. Ex α pr. & διαβάλλω, *reprehendo.*

Ἀδιαβλήτως, ſine reprehenſione, infamia.

Ἀδιαβόλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀδιάβλητος.

Ἀδιάγνωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad dignoſcendum difficilis. Ex α pr. & διαγινώσκω, *dignoſco.*

Ἀδιάδοχος, ε, ὁ καὶ ἡ, iugis, perpetuus, *proprie* ſucceſſoribus carens. Ex α pr. & διάδοχος, *ſucceſſor.*

Ἀδιάδραστος, ε, ὁ καὶ ἡ, ineuitabilis. Ex α pr. & διαδιδράσκω, *effugio.*

Ἀδιάθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus. 2) non vendibilis, emtorem non inueniens. 3) inteſtatus. Ex α pr. & διατίθημι, *diſpono.*

Ἀδιαθέτως, ab inteſtato, Gl. Vet. A præc.

Ἀδιαίρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, indiſcretus, indiuiſus, inſeparabilis, indiuiduus, partium expers. Ex α pr. & διαίρετος, *diuiſus.*

Ἀδιάκλειστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non interclusus. Ex α pr. & διακλείω, *intercludo.*

Ἀδιακόνητος, ον, cui non obeditur, paretur. Epith. legis, præcepti.

Ἀδιακόνιστος, ον, inuulnerabilis, *de corio.* Aelian. Ex α & διακονίζω, *perimo.* (ſed leg. ἀδιακόντιστος.)

Ἀδιάκοπος, ε, ὁ καὶ ἡ, indiſcretus, indiuiduus, non interruptus, non diremtus. Ex α pr. & διακόπτω, *diſcindo*

Ἀδιακόπως, *Adu.* ſine diuiſione, non interrupte.

Ἀδιακόσμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, qui compoſite diſtinctus non eſt. Ex α pr. & διακοσμέω, *ordino.*

Ἀδιακρισία, ας, ἡ, tarditas, error iudicii, confuſio rerum.

Ἀδιάκριτος, ε, ὁ, qui diſcerni, ſ. diſtingui non poteſt. 2) indiſtinctus, indiſcretus. 3) non indicatus, non diiudicatus, qui eſt abſque diſceptatione. 4) qui neſcit, quid cuique loco & tempori conueniat, imperitus, ſtultus. Ex α pr. & διακρίνω, *diſcerno.*

Ἀδιακρίτως, *Adv.* non diſtincte, promiſcue, ſine iudicio, perperam.

Ἀδιάλειπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non intermiſſus, indeſinens, aſſiduus, perpetuus, continuus, Philox. Ex α pr. & διαλείπω, *intermitto.*

Ἀδιαλείπτως, *Adu.* ſine intermiſſione, iugiter, indeſinenter.

Ἀδιάλλακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non poteſt, inexorabilis, Philox. Ex α pr. & διαλλάττω, *muto, reconcilio.*

Ἀδιαλλάκτως, *Adu.* implacabiliter, odio capitali.

Ἀδιάλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, indiſſolubilis. Philox. ἀδιάλυτα, inexplicabilia. Ex α pr. & διαλύω, *diſſoluo.*

Ἀδιαλύτως, *Adu.* indiſſolubiliter.

Ἀδιαλώβητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non mutilatus, illæſus. Ex α pr. & διαλωβάω, *mutilo.*

Ἀδιαμέριστος, ον, indiuiſus. A διαμερίζω.

Ἀδιανέμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non diſſectus. 2) indiuiſus. Ex α pr. & διανέμω.

Ἀδιανόητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non intelligendus. 2) ſtultus, inſulſus. Ex α pr. & διανοέομαι, *cogito.*

Ἀδιανοήτως, obſcure. 2) ſtulte, imperite.

Ἀδίαντον, ε, τὸ, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non adſperſus,* quia folium eius aqua perfuſum non madeſcit.

Ἀδίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non humectatus, ſiccus. Ex α pr. & διαίνω, humecto.

Ἀδιάνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inextricabilis, Gl. Vet. qui perfici non poteſt. A διανύω, perficio.

Ἀδιάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non deſinens, non ſedandus, vehemens. Ex α pr. & διαπαύομαι, ceſſo.

Ἀδιαπαύστως, Adu. aſſidue, ſine intermiſſione.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, rudis. Ex α pr. & διαπλάσσω, formo.

Ἀδιάπνευστος, ον, qui aliquid ſine reſpiratione facit, aſſiduus. 2) non ventilatus auris. Ex α & διαπνέω, reſpiro,

Ἀδιαπνεύστως, ſine reſpiratione, aſſidue.

Ἀδιαπτωσία, vacuitas ab errore, ἀναμαρτησία.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non labitur. 2) ſtabilis, firmus. 3) in quo error non admittitur. Ex α pr. & διαπίπτω, intercido.

Ἀδιαπτώτως, Adu. ſine lapſu & errore.

Ἀδίαρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis & nodis non diſtinctus. 2) non perſpicuus. Ex α pr. & ἄρθρον, articulus.

Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex διαρθρόω, articulatim diſcerno.

Ἀδιαρθρώτως, confuſe, obſcure.

Ἀδιαρρίπιστος, ον, proprie, vento non perflabilis, non perflatus. 2) imperitus, ſtultus, a διαρριπίζω, perflo, vel ventilo.

Ἀδιάσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, Gl. Vet.

Ἀδιασκέδαστος, ον, non diſſipatus. A διασκεδάννυμι.

Ἀδιασκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompoſitus, inornatus, incultus, neglectus, non inſtructus. Ex α pr. & διασκευάζω, orno, inſtruo.

Ἀδιάσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiſtractus, indiuulſus. Ex α pr. & διασπάω, diſtraho.

Ἀδιασπάστως, Adu. indiſtracte, ſine diuulſione.

Ἀδιάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullis interuallis diſcretus, non diſtinctus, indiuulſus. 2) dimenſione carens. Ex α priuat. & διάστατος, diſtans, vel diſcerni valens.

Ἀδιαστάτως, Adu. ſine interuallo. 2) ſine controuerſia. A διΐσταμαι, diſſideo.

Ἀδιαστίκτως, indiſtincte, Gl. Vet. a στίζω, pungo.

Ἀδιάστολος, ον, confuſus, obſcurus. A διαστέλλω, diſtinguo.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diſtortus, non peruerſus. 2) inconcuſſus. Ex α pr. & διάστροφος, diſtortus.

Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcuſſe.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diffiſſus, indiuiſus. Ex α pr. & διασχίζω, diſſindo, diuello, dilanio.

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, confuſus. Ex α pr. & διατάσσω, ordino.

Ἀδιάτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non diſſectus, indiuiſus. 2) inſecabilis. Ex α pr. & διατέμνω, diſſeco.

Ἀδιάτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀδιατρεψία, conſtantia, firmitas in propoſito tenendo. 2) peruicacia. 3) impudentia, a διατρέπεσθαι, revereri.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus. Ex α pr. & διατρέπω, muto.

Ἀδιατρέπτως, Adu. firmiſſime, conſtanter. Ab ἀδιάτρεπτος.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, informis. Ex α pr. & διατυπόω, informo.

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non poteſt. Ex α pr. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer. 2) corruptioni non obnoxius. Ex iisd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi nequit.

Ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer, inuiolatus, Philox. Ex α pr. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιαφθόρως, incorrupte.

Ἀδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo. 2) neglectim tranſmitto, contemno, negligo. Ex α pr. & διαφορέω.

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemtus, neglectus. Suic. Ab ἀδιαφορέω.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicuius neglectus vel contemtus. Ex α pr. & διαφέρομαι, exiſtimo mea intereſſe.

Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, medius, promiſcuus. 2) qui nihil penſi habet, negligens & diſcrimen rerum non attendens. Ex α pr. & διάφορος, differens.

Ἀδιαφόρως, Adu. indifferenter. 2) licentius, promiſcue, Philox. Ab ἀδιάφορος.

Ἀδιάφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non interſeptus, non ſeptus. Ex α pr. & διαφράσσω, interſepio.

Ἀδιαφράκτως, Adu. ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non diffunditur, aut diffluit, i. e. frugalis, modeſtus in cultu, victu &c. Ex α pr. & διαχύω, diffundo.

Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis. Ex α pr. & διαχωρίζω, ſeparo.

Ἀδιάψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. & διαψεύδομαι, fallo.

Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus, ignarus, indocilis, Gl. Vet. 2) a ſe ipſo, ſine magiſtro doctus. 3) quod tradi doctrina nequit. Ex α pr. & διδακτός, doctus.

Ἀδιδάκτως, Adu. nullo docente, citra doctrinam.

Ἀδιεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefenſus, inultus. Ex α pr. & διεκδικέω, defendo.

Ἀδιεκδύτως, Adu. ſine tergiuerſatione. Ex α pr. & διεκδύνω, elabor.

Ἀδιεξέταστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perquiri nequit. 2) inenarrabilis. Ex α pr. & διεξετάζω, perquiro.

Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui percurſus non eſt, tranſitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α pr. & διέξειμι, percenſeo, percurro.

Ἀδιεξόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, viam non inueniens. 2) inextricabilis, imperuius, inuius. Ex α pr. & διεξοδεύω, exeo per.

Ἀδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, qua tranſiri nequit. 2) vnde exire non licet. 3) detentus. Ex α priu. & διέξοδος, via, qua tranſitur alicubi.

Ἀδιέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus. Ex α pr. & διεργάζομαι, elaboro.

Ἀδιερευνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inexploratus, inſcrutabilis, imperueſtigabilis. Vet. Lex. Ex α pr. & διερευνάω, perueſtigo.

Ἀδιερεύνητος,

'Αδιερεύνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, imperuestigatus, imperscrutabilis. Ex α pr. & διερευνάω, peruestigo.

'Αδιευκρίνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, indistinctus. Ex α pr. & διευκρίνω, bene secerno.

'Αδιήγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. & διηγεμαι, enarro.

'Αδιήθητος, ον, non colatus, vel quod nequit colari. Ex α pr. & διηθέω, percolo.

'Αδικαίαρχος, ε, ὁ καὶ ἡ, magistratus iniustus. Ex α pr. & δικαιαρχία, iustum imperium.

'Αδικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, inique, iniuste ago. Rod. Ex α pr. & δικαιοπραγέω, iuste ago.

'Αδικαιοπραγία, ας, ἡ, iniusta actio. Rod.

'Αδίκαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non iudicatus, indemnatus. Ex α pr. & δικάζω, in ius voco.

'Αδικέω, ῶ, f. ήσω, iniuste ago, contra fas acius ago, scelus admitto, iniuria adficio, iniurius sum in aliquem, lædo, noceo. ἀδικῶμαι, lædor, iniuriam patior, Gl. Vet. τοῖς ἀδικεμένοις. iniuriam accipientibus, Philox. præs. part. pass. ἠδικημένος, iniuriam passus. perf. part. pass. ἀδικηθεὶς, idem. aor. 1. part. pass. Ex ἄδικος, iniustus.

'Αδίκημα, τος, τὸ, iniusta actio, scelus, maleficium. 2) iniuria, læsio, Gl. Vet. Ab ἀδικέω.

'Αδικητικὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, iniurius, iniuriosus, procliuis ad inferendam iniuriam. Ab eod.

'Αδίκητος, ον, idem. 2) inultus.

'Αδικία, ας, ἡ, iniustitia, iniuria, iniquitas, Philox. Ex ἄδικος.

'Αδικοδοξέω, maledico, obtrecto. Vnde

'Αδικοδοξία, ας, ἡ, obtrectatio, maledicentia. Suid. 2) iniustum consilium, Polyb. Ex ἄδικος, iniustus, & δόξα, fama, opinio.

'Αδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, iniuste, inique ago. Ex ἄδικος, & πραγέω, pro πράττω, facio.

'Αδικοπραγία, ας, ἡ, iniusta actio.

"Αδικος, ε, ὁ καὶ ἡ, iniustus, iniquus, tam de re, quam de homine, improbus, iniurius. ἀδικώτατος, periniquus, iniquissimus, Gl. Vet. 2) præter modum magnus, vt lat. improbus. Ex α pr. & δίκη, ius, fas.

'Αδίκως, iniuste, inique, per iniuriam, immerito, abs re, iniuria.

'ΑΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, confertus, densus, multus, frequens. 2) continuus, non intermissus. 3) non magnus, gracilis. 4) gemendus, miserabilis.

'Αδινῶς, confertim. 2) miserabiliter. 3) sensim, paullatim. Ab ἀδινός.

'Αδινώτερον, Adu. miserabilius. Ab eod.

'Αδιόδευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inuius, imperuius. Ex α pr. & διοδεύω, transeo.

'Αδιοίκητος, ε, ὁ καὶ ἡ, nondum constitutus, aut in ordinem redactus. Ab α pr. & διοικέω, administro.

'Αδίοπος, ε, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, administratore & rectore carens. Ex α pr. & διέπω, administro.

'Αδιόρθωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, non correctus. Ex α pr. & διορθόω, corrigo.

'Αδιορθώτως, sine correctione, aut correctionis spe, ex præ ed.

'Αδιόριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, indistinctus, promiscuus. Ex α pr. & διορίζω, distermino.

'Αδιορίστως, indistincte, promiscue.

'Αδίσακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, certus. Ex α pr. & διστάζω, dubito.

'Αδισάκτως, haud dubie, Gl. Vet. actiue in fr. Hermæ. sine dubitatione petere quid.

"Αδιψος, ε, ὁ καὶ ἡ, non sitiens. 2) sitim extinguens, item, non adferens aut incendens. Ex α pr. & δίψα, sitis.

'Αδμὴς, ῆτος, ε, ὁ καὶ ἡ, indomitus, non subactus. Epith. virginis, vt ἀδάμαστος, vid. Ex α pr. & δαμάω, domo.

'Αδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum subacta. 2) nondum a viro compressa. Suid. Ex iisd.

'Αδόκητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improuisus. 2. qui exspectationem fallit. Ex α pr. & δοκέω, opinor.

'Αδοκήτως, Adu. inopinato, ex improuiso.

'Αδοκία, ας, ἡ, inopinatus euentus. Hesych. Ex α pr. & δοκέω.

'Αδοκίμαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non probatus, non exploratus. Ex α pr. & δοκιμάζω, probo.

'Αδοκιμάστως, Adu. temere, inexplorato.

'Αδόκιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, reprobus, non probatus, reiectus. 2) adulterinus. Ex α pr. & δόκιμος, probatus.

'Αδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax sum, deblatero, garrio. 2) meditor aliquid, in bonam partem, οἱ ό. Ab ἀδολέσχος.

'Αδολέσχης, ε, ὁ, nugator, garrulus. 2) sophista. 3) fabulosus.

'Αδολεσχία, ας, ἡ, intempestiua loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. Vet. argutia. 2) adsidua meditatio. Gl. Vet. exercitatio.

'Αδολεσχικὸς, ἡ, ὸν, garrulus.

'Αδολέσχος, ε, ὁ καὶ ἡ, garrulus, loquax, qui ad nauseam vsque sermocinatur, verbosus, Gl. Vet. Ab ἄδος, fastidium, & λέσχη, sermo inutilis.

"Αδολος, ε, ὁ καὶ ἡ, doli expers, dolo carens, candidus. 2) non callidus. 3) non adulteratus, purus.

'Αδόλως, Adu. sincere, candide, sine dolo, incorrupte. Philox. sedulo.

'Αδόνευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immobilis. Ex α pr. & δονεύω, agito.

'Αδόνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & δονέω, agito.

'Αδόξαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, insperatus. 2) nihil opinans. τὸ ἀδόξαστον, certum. Ex α pr. & δοξάζω, opinor.

'Αδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius sum, ignobilis sum. 2) malæ sum famæ, male audio. 3) non honestum puto. 4) non habeo in pretio, improbo. Ex α pr. & δόξα, opinio.

'Αδοξία, ας, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. 2) conditio hominis priuati, qui populari gloria caret.

'Αδοξοποίητος, ε, ὁ, ἡ, qui non regitur opinionibus, Polyb. Ab ἄδοξις, & ποιέω.

"Αδοξος, ε, ὁ καὶ ἡ, inopinabilis. 2) ignobilis, inglorius. 3) ignominia notatus. Ex α pr. & δόξα, gloria, opinio.

'Αδόξως, Adu. ingloriae, ignominiose, probrose.

'Αδορατία, ας, ἡ, cessatio, sine vacatio a bello & armis. 2) ignauia, socordia, otium. Ex α pr. & δόρυ, hasta.

'Αδορεὶ, sine excoriatione. Ex α pr. & δέρος, *corium.*

'Αδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, non excoriatus. Ex iisdem.

'Αδορύληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui hasta capi nequit. 2) hasta non captus. 3) inuictus, inexpugnabilis. Ex α pr. δόρυ, *hasta,* & λαμβάνω, *capio.*

'Αδορυφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, satellitibus non stipatus. Ex α pr. & δορυφορέω, *stipo, comitor vt satelles.*

"Αδος, εος, τὸ, & ἄδος, ου, ὁ, satietas. 2) defatigatio, fastidium. Ab ἄδω, *satio.*

"Αδος, ου, ὁ, gaudium. Ab ἅδω, *placeo.*

"Αδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indotatus, cui nihil datum est. Ex α pr. & δίδωμι, *do.*

'Αδούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vni domino seruiuit, nec iterum venditus est alii. Hesych. Ex α pr. & δουλεύω, *seruio.*

'Αδουλία, ας, ἡ, seruorum inopia, quum quis seruum non habet. Ab ἄδουλος, *seruo carens.*

"Αδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, seruos non habens. Gl. Vet. sine seruo. Ex α pr. & δοῦλος, *seruus.*

'Αδούλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non redactus in seruitutem. 2) inuictus. 3) seruitutis impatiens. Ex α pr. & δουλόω, *redigo in seruitutem.*

'Αδούπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers strepitus. Ex α pr & δοῦπος, *sonitus.*

'Αδρακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcus. 2) cæcutiens. Ex α pr. & δέρκω, *video.*

'Αδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignauia, inertia, socordia. Philox. Ab ἀδρανής.

'Αδρανέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum, langueo. Ab eodem.

'Αδρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillus. Philox. segnis, inefficax, socors, ignauus, iners, ineptus, futilis. Ex α pr. & δραίνω, *facio.*

'Αδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδράνεια.

'Αδράστεια, ας, ἡ, Nemesis. Nomen Deæ gentilis.

"Αδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fuga alienus. 2) infectus, irritus. 3) ineuitabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & δράω, *fugio, facio.*

'ΑΔΡΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor vnedoni similis.

'Αδρέπανος, ου, ὁ καὶ ἡ, falce carens. Ex α pr. & δρέπανον, *falx.*

'Αδρεπήβολος & ἀδρεπίβολος, ὁ καὶ ἡ, felix in assequendis rebus magnis. Ex ἁδρὸς & ἐπίβολος.

"Αδρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non carptus. 2) quem decerpere non licet. Ex α pr. & δρέπω, *carpo.*

'Αδρέω, ῶ, f. ήσω, ad maturitatem perduco. Ab ἁδρὸς, *multus.*

'Αδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἁδρέω.

'Αδρίας, ου, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

"Αδριμυς, εος, ὁ καὶ ἡ, minime acerbus, non amarus. Ex α pr. & δριμὺς, *acerbus.*

'Αδροβατικὸς, ἡ, ὸν, terram s. solum calcans. Ex ἁδρὸς, *solidus,* & βαίνω, *incedo.*

'Αδρόβωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui crassis, seu grandibus glebis est. 2) plenus glebis. 3) fertilis, vber. Ex ἁδρὸς, *confertus,* & βῶλος, *gleba.*

'Αδρομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crassis particulis constans, crassus. Ex ἁδρὸς & μέρος, *pars.*

'Αδρόμισθος, ον, qui permagnam mercedem exigit, velut meretrices.

'ΑΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, maturus, adultus. Philox. grandis, granis.

'Αδροσία, ας, ἡ, inopia roris, siccitas. A δρόσος.

'Αδροσύνη, ης, ἡ, magnitudo. 2) robur. 3) proceritas. 4) crassitudo. 5) abundantia, exuberantia. Ab ἁδρός.

'Αδρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

'Αδροτέρως, copiosius.

'Αδρόχωρος, vel ἀδροχῶρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vbere in regionem habitat. Ex ἁδρὸς & χῶρος, *locus.*

'Αδρόω, ῶ, f. ώσω, ad maturitatem perduco. ἁδρόομαι, οῦμαι, ad maturitatem peruenio, adolesco. Ab ἁδρὸς, *maturus.*

"Αδρυνσις, εως, ἡ. dilatatio. 2) maturitas, perfectio fructuum. Ab ἁδρύνω.

'Αδρύνω, f. υνῶ, crassum reddo. 2) ad iustam magnitudinem adduco. ἁδρύνομαι, crassesco, turgesco. 2) superbio. Ab ἁδρὸς, *crassus.*

"Αδρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, carens arboribus. Ex α pr. & δρῦς, *arbor.*

'Αδρύφακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non circumseptus, cancellis non circumdatus. 2) incustoditus. 3) carens iudicio: sc. quia locus iudicii cancellis circumdatur. Ex α pr. & δρύφακτος, sepes, cancelli.

'Αδύναμαι, non possum. Ex α pr. & δύναμαι, *possum.*

'Αδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas. 2) virium defectus ad aliquid agendum, item pecuniæ. 3) impotentia, inscitia. Ex α pr. & δύναμις, *potentia.*

'Αδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbecillis, viribus defectus. Ex iisdem.

'Αδυνασία, ας, ἡ, imbecillitas. Ab ἀδύναμαι.

'Αδυνατεὶ, *Adu.* inualide. Ab ἀδύνατος.

'Αδυνατία, ας, ἡ, imbecillitas.

'Αδυνατέω, ῶ, f. ήσω, non possum. Gl. Vet. ἀδυνατεῖ, nequit. Ab eodem.

'Αδύνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, impotens. 2) inualidus ad aliquid, impotens, infirmus, Philox. Al. Gl. Vet. inops. Inprimis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de caussa stipendium publice, obolum in dies, accipiebant: vnde Patres græci sic vocant viduas, pupillos aliosque publice alendos. 3) in neutro, quod fieri nequit; impedimentum. Ex α pr. & δυνατὸς, *potens.*

'Αδυνάτως, *Adu.* impossibiliter. 2) inualide, absque viribus. 3) inscite, inepte.

'Αδυσώπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impudens. 2) inexorabilis, durus. Ex α pr. & δυσωπέω, *pudore adficio.*

'Αδυσωπήτως, *Adu.* sine pudore, inuerecunde.

"Αδυτον, ου, τὸ, adytum, sacrarium, Gl. Vet. Ab ἄδυτος.

"Αδυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet ingressus, 2) non occidens. Ex α pr. & δύνω, vel δύω, *subeo.*

'ΑΔΩ, f. ἄσω, satio, expleo.

Ἄδω, f. ἄσω, cano, canto. 2) celebro. Pro ἀείδω.

'Αδώμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſtructus non eſt. Ex α pr. & δωμάω, *extruo.*

'Αδωνιάζω, ſacra Adonidis celebro.

'Αδωνιασμὸς, οῦ, ὁ, celebratio ſacrorum Adonidis.

'Αδώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indonatus. Ab ἄδωρος.

'Αδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi ſe non ſinit, integritas. Ab eodem.

'Αδωροδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. Vet. immunis. Ex α pr. & δωροδοκέω, *munera capio.*

'Αδωροδοκήτως, *Adu.* integre, incorrupte.

'Αδωροδοκία, ἡ, abſtinentia a donis accipiendis: integritas.

'Αδωρόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus donis.

"Αδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, donorum expers, qui munera non accepit. 2) qui non dat. 3) incorruptus muneribus. 4) muneris mali & inauſpicati. 5) ἀδωρότατα, integerrime. Ex α pr. & δῶρον, *munus.*

'Αδώρως, *Adu* gratis, ſine præmio. 2) incorrupte.

'Αδώσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, muneribus non corruptus, de iudice, Heſych. Ex α pr. & δόσις, *donatio.*

'Αδώτης, ου, ὁ, qui nihil dat. Ex α pr. & δώτης, *dator.*

"Αεδνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dotis expers. 2) dotatus. Heſych. Ex α pr. vel intenſ. & ἔδνα, *dos.*

'Αέδνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indotatus. 2) innuptus. Ab ἄεδνος.

'Αεθλευτὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλεύω, *certo.*

'Αεθλεύω, f. εύσω, certo, dimico, pugno. 2) mala perfero, malis exerceor. Ab ἄεθλος.

'Αεθλέω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eodem.

'Αεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.

'Αεθλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

'Αέθλιον, ου, τὸ, certaminis præmium. 2) certamen ipſum. Ab eodem.

'Αέθλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, præmium reportans. 2) aptus ad certamen. Ab eodem.

'Αεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor. 2) qui certaminum curam agit. Ex ἄεθλον, *certamen,* & τίθημι, *pono.*

"Αεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis. 2) labor. Ab ἄεθλος.

'Αεθλονικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur. Ex ἄεθλον & νίκη, *victoria.*

"ΑΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen. 2) labor.

'Αεθλοσύνη, ης, ἡ, certamen, concertatio. 2) miſeria. Ab ἄεθλος.

'Αεθλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἄεθλον, & φέρω, *reporto.*

'ΑΕΙ', *Adu.* ſemper, perpetuo. 2) ſine intermiſſione. 3) vſque ad, donec. 4) ſubinde. 5) perpetua quadam ſucceſſione. Hinc ὁ ἀεὶ, ſc. ὤν, qui identidem tempore quoque eſt; ἀείποτε, ſemper, ἐς ἀεὶ, idem; δεῦρ' ἀεὶ, huc vſque. In compoſitione interdum ι abiicitur, vt ἀέναος, pro ἀείναος.

'Αειβλαστέω, ῶ, f. ήσω, ſemper germino. Ex ἀεὶ, & βλαστέω, *germino.*

'Αειβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper germinans. Ex iiſdem.

'Αειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio. Ab ἀειβλαστέω.

'Αειβλύω, ſemper adfluo, perpetuo ſcaturio. Heſych. Ex ἀεὶ & βλύω *ſcaturio.*

'Αειβρυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper ſcaturiens. 2) ſemper germinans. Ex ἀεὶ & βρύω, *ſcaturio, pullulo.*

'Αειγενέτης, ου, ὁ, ſempiternus. Ex ἀεὶ & γενέτης, *genitor.*

'Αειγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſemper fuit & erit, ſempiternus. Ex ἀεὶ & γίνομαι, *ſum, fio.*

'Αείγνητος, ὁ καὶ ἡ, idem.

'Αειδελος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconſpicuus, qui non cernitur. 2) obſcurus. Ex α pr. & εἰδῶ, *video.*

'Αειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non cernitur, qui cerni non poteſt, obſcurus, tenebricoſus. 2) deformis. Ex α pr. & εἶδος, *ſpecies.*

'Αειδία, ας, ἡ, deformitas, Suid. Ex α pr. & εἶδος, *ſpecies, forma.*

'Αειδίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper in verticem, ſeu gyrum actus, qui ſemper circumagitur. Ex ἀεὶ & δινέω, *gyro.*

'Αΐδιος, ία, ον, ſempiternus, perpetuus, æternus, perennis. Gl. Vet. Ab ἀεί vel ἀΐδιος.

'Αϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, Gl. Vet.

'Αειδουλία, ας, ἡ, perpetua ſeruitus. Ex ἀεὶ & δοῦλος, *ſeruus.*

'ΑΕΙ'ΔΩ, f. είσω, cano, canto, carmine celebro.

'Αειεστὼ, όος, ἡ, ſempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ & ἐστὶ, eſt.

'Αειζωία, ας, ἡ, vitæ ſempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶ & ζωὴ, *vita.*

'Αείζωον, ου, τὸ, ſedum, Philox. A ſequ.

'Αείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper viuens. Ex ἀεὶ & ζῶος, *viuus.*

'Αείζωστος, ὁ καὶ ἡ, ſemper cinctus, ſemper paratus, pro ἀείζωσος. Ex ἀεὶ & ζώννυμι.

'Αειθαλέω, ῶ, f. ήσω, ſemper vireo. A ſequ.

'Αειθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper virens, ſemper florens. Ex ἀεὶ & θαλέω, f. θάλλω, *vireo.*

'Αειθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper calidus, ſ. calefaciens. Ex ἀεὶ & θέρος, *æſtas.*

'Αείκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper fructificans, ſemper fructus habens. Ex ἀεὶ & καρπὸς, *fructus.*

'Αεικεια, ας, ἡ, indecentia. 2) contumelia. 3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικὴς.

'Αεικέλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indecorus. 2) indignus. 3) vilis, contemnendus, contemtus. Ab eod.

'Αεικελίως, *Adv.* indecenter, indigne.

'Αεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non conueniens, indecens, indecorus. 2) fœdus. 3) indignus. 4) durus, aſper. Ex α pr. & εἴκω, *ſimilis ſum.*

'Αεικία, ας, ἡ, idem quod ἀεικεια.

'Αεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto. 2) contumelia adficio. Ab ἀεικὴς.

'Αεικινησία, ας, ἡ, motus ſempiternus, ſeu facultas perpetuæ motitationis. Ex ἀεὶ & κίνησις, *motus.*

'Αεικίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper motus, qui ſemper & aſſidue mouetur. Ex ἀεὶ & κινητὸς, *qui mouetur.*

'Αεικινήτως, *Aduerb.* cum perpetuo motu. Ab ἀεικίνητος.

'Αεικῶς, *Adu.* indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, *indecens.*

Ἀείλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, loquax. Ex ἀεὶ & λαλέω, *loquor.*

Ἀειλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper lucens, & ſplendens. Ex ἀεὶ & λάμπω, *luceo.*

Ἀειλιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper deſtillans & defluens. 2) perennis. Ex ἀεὶ & λίβω, *libo.*

Ἀειλογέω, ῶ, f. ήσω, ſemper loquor. Ex ἀεὶ & λόγος, *ſermo.*

Ἀειλογία, ας, ἡ, verboſitas, multiloquium, loquacitas vel earumdem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas. 2) facultas, qua quis ſemper rei geſtæ vel gerendæ rationes in promtu habet. Ex ἀεὶ & λόγος, *ſermo, ratio.*

Ἄειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſole carens, opacus. Ex α pr. & εἴλη, *ſolis ſplendor.*

Ἀειμνημονευτος, ον, immortalis memoriæ.

Ἀειμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſemper memor. Ex ἀεὶ & μνήμων, *memor.*

Ἀείμνηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper memorandus. Gl. Vet. memorabilis. Ex ἀεὶ & μιμνήσκω, *memoro.*

Ἀειμνήστως, immortaliter.

Ἀείναος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper fluens. 2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ & νάω, *fluo.*

Ἀείνας, αντος, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀειναῦται, ῶν, οἱ, quaſi ſemper nautæ, magiſtratus quidam Mileſiorum. Ex ἀεὶ & ναύτης, *nauta.*

Ἀεινεφὶς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui ſemper nubecula ſunt obducti. Etymol. Ex ἀεὶ & νέφος, *nubes.*

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, paſſio perpetua, numquam deficiens adfectio. Ab ἀειπαθής.

Ἀειπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper patiens, ſempiternæ paſſioni obnoxius. Ex ἀεὶ & πάθος, *paſſio.*

Ἀείπαις, αιδος, ἡ, ſemper virgo. Ex ἀεὶ & παῖς, *puella.*

Ἀειπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſemper vibratur, perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ & πάλος, *vibratio.*

Ἀειπαρθένος, ου, ἡ, ſemper virgo. Ex ἀεὶ & παρθένος, *virgo.*

Ἀειπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper vagus, qui perpetuis erroribus iactatur, vagabundus. 2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ & πλάνης, *erro.*

Ἀείπλανος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀείρροος, *contr.* ἀείρρους, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper & iugiter fluens. Ex ἀεὶ & ῥέω, *fluo.*

Ἀείρρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

ἈΕΙ΄ΡΩ, tollo, attollo, erigo, eueho. 2) adfero, præbeo, infero.

Ἀεισθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper viribus pollens. Ex ἀεὶ & σθένος, *robur.*

Ἀείσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Prytaneo accipiebat. Ex ἀεὶ & σῖτος, *cibus.*

Ἀεισκῶπες, ῶν, αἱ, noctuæ certi generis.

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio. 2) laus. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀεισόος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper ſeruans. Ex ἀεὶ & σόω, *ſeruo.*

Ἀειστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper volubilis. Ex ἀεὶ & στρέφω, *verto.*

Ἀείσυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quaſi ſemper trahens, qui tarde incedit. Ex ἀεὶ & σύρω, *traho.*

Ἀείϋπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper dormiens, epith. mortis, vel mortui.

Ἀειφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper apparens, ſemper conſpicuus. Ex ἀεὶ & φαίνομαι, *appareo.*

Ἀειφλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper ardens. Ex ἀεὶ & φλέγω, *uro.*

Ἀειφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper ferens. 2) ſemper vernans. 3) ſemper ferens fructus. Ex ἀεὶ & φέρω, *fero.*

Ἀειφρούρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper cuſtoditus, ſeu præſidio inſtructus. Ex ἀεὶ & φρουρέω, *cuſtodio.*

Ἀείφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) ſemper cuſtodiens. Ex iisdem.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exſilium. Ex ἀεὶ & φεύγω, *fugio.*

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab ſeq.

Ἀείφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper frondens, perpetuo virens, Ex ἀεὶ & φύλλον, *folium.*

Ἀείχλωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper virens.

Ἀείχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemper utilis, perpetuo bonus.

Ἀεκάζω, cogo, ἀεκαζόμενος, inuitus. Ex α pr & ἑκὼν, *voluntarius.*

Ἀέκητι, *Adu.* inuito. Gl. Vet. ἀεκητὶ, ingratiis. Ab ἀέκης.

Ἀεκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuitus. 2) inuito factus, expreſſus. Ex α pr. & ἑκούσιος, *voluntarius.*

Ἀέκων, ουσα, ον, inuitus. 2) imprudens, imperitus. Ex α pr. & ἑκὼν, *voluntarius.*

ἌΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.

Ἀελλαῖος, αία, ον, procelloſus, rapidus.

Ἀελλέω, ῶ, f. ήσω, vi conuoluo. Ab ἄελλα.

Ἀελλήεις, εσσα, εν, procelloſus, turbinis in morem conuolutus. Ab eod.

Ἀελλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἀελλόθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, denſos habens capillos. 2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα & θρὶξ, *capillus.*

Ἀέλλομαι, flo, ſpiro. Etymol. Ab ἄελλα.

Ἀελλόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα & μάχη, *pugna.*

Ἀέλλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, tamquam procella. Ex ἄελλα & πούς, *pes.*

Ἀελλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀελλὼ, όος, οῦς, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ & vnius ex canibus Actæonis ap. Ouid. Ab ἄελλα, quaſi *procelloſa.*

Ἀελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, procelloſus. 2) velox. Ab eod.

Ἀελπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſperatus, præter ſpem, *item* ſpe carens. Ex α pr. & ἐλπὶς, *ſpes.*

Ἄελπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀελπτέον, diffidendum. Ab ἀελπτέω.

Ἀελπτέω, ῶ, deſpero. Ab ἄελπτος.

Ἀελπτία, ας, ἡ, deſperatio.

Ἄελπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſperatus, inſperabilis, deſperandus. Ex α pr. & ἐλπὶς, *ſpes.*

Ἀέλπτως, *Adu.* ex inſperato, præter ſpem.

Ἀέλπω, non ſpero, deſpero. Ex α pr. & ἔλπις, *ſpes.*

Ἄεμμα, τος, τὸ, neruus, chorda, qua tenditur arcus. 2) arcus. 3) veſtimentum. Quaſi ἅμμα ab ἅπτω, *necto.*

Ἀέναος, vel ἀένναος, ου, ὁ καὶ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, iugis aqua

aqua, Gl. Vet. idem quod ἀείνως, abiecto scilicet ι. Ex ἀεί.
ἀενάως, iugiter.
ἀεννήτος, ον, inopinatus, inexſpectatus.
ἀεξίγυιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, corpus roborans. Ex ἀέξω, augeo, & γυῖον, membrum.
ἀεξιτόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fœtum augens. 2) prolificus, fœtificus. Ex eodem, & τόκος, partus, fœtus.
ἀεξιτρόφος, ον, bene nutriens. Ex eodem & τρέφω.
ἀεξίφυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex ἀέξω, augeo, & φυτὸν, planta.
ἈΈΞΩ, augeo, accumulo. 2) proueho, promoueo. ἀέξομαι, creſco.
ἀεργέω, ῶ, f. ήσω, ceſſo ab omni opere, otior. 2) ſum deſes, piger. Ab ἀεργής, qui ab opere ceſſat.
ἀεργηλὸς, λὴ, λὸν, iners. 2) otioſus, negotiis vacuus. Ab ἀεργής.
ἀεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens. 2) iners, piger, deſes. Ex α pr. & ἔργον, opus.
ἀέργητος, ον, idem.
ἀεργία, ας, ἡ, ceſſatio ab opere. 2) inertia, deſidia, pigritia. 3) ceſſatio ab aratione terræ. Ab ἀεργής.
ἀεργὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀεργής.
ἀέρδην, Adu. portando, ſublate. Ab ἀείρω, tollo.
ἀερέθω, tollo. 2) ſuſpendo. ἀερέθομαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. 3) inconſtans ſum, dubius ſum, pendeo animi. Ab ἀείρω, tollo.
ἀερήϊος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aërius. 2) multus, immenſus. Ab ἀὴρ, aër.
ἀερία, ας, ἡ, caligo, aër tenebroſus. Ab eod.
ἀερίζω, f. ίσω, aërius ſum, aëria natura præditus ſum. Ab ἀέριος.
ἀερίοικος, ον, aërius, de auibus &c.
ἀέριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aërius, qui eſt in aëre. 2) altus, magnus. Ab ἀὴρ.
ἀεριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aërius. 2) obſcurus, caliginoſus. Ab eod.
ἀερκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſeptus, nullo ſepto cinctus. Ex α pr. & ἕρκος, ſeptum.
ἀεροβατέω, ῶ, f. ήσω, proprie incedo vel ambulo per aërem. 2) nugas ſublimes capto, ſuperbio. Ex ἀὴρ & βαίνω, incedo.
ἀεροβάτης, ȣ, ὁ, res ſublimes & inanes tractans, ſuperbus, alta petens.
ἀεροδόνητος, ον, epith. auis. Ab ἀὴρ & δονέω, agito.
ἀεροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aërem curro. Ex ἀὴρ & inuſ. δρέμω, curro.
ἀερόεις, εσσα, εν, caliginoſus, obſcurus. Ab ἀὴρ, aër.
ἀεροειδὴς, έος, idem, item aërius.
ἀερολέσχης, εος, ὁ καὶ ἡ, inflato ſermone vtens. 2) qui de rebus inanibus & nugatoriis multum & magnifice loquitur. Ex ἀὴρ & λέσχη, ſermocinatio.
ἀερομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.
ἀερομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis & imaginaria.
ἀερόμελι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam manna biblicum eſſe putant. Ex ἀὴρ & μέλι, mel.
ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aërem metior. 2) res inanes & captum humanum tranſcendentes conſector. Ex ἀὴρ & μετρέω, metior.
ἀερομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀὴρ & μίγνυμι, miſceo.
ἀερόμορφος, ον, aërius.
ἀερονομέω, de ſaltatore, cum pedibus in aëre velut ſuſpenſus eſt. Ex ἀὴρ & νόμος, vt χειρονομέω.
ἀερονηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, per aërem, ſiue in aëre natans. Ex ἀὴρ & νήχω, nato.
ἀεροπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex aëre delapſus. Ex ἀὴρ & πίπτω, cado.
ἀεροπέτης, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in aëre volans. Ex ἀὴρ & πέτομαι, volo.
ἀεροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab ſeq.
ἀεροπόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aërigradus, aëriuagus. Ex ἀὴρ & πόρος, tranſitus.
ἀεροσκοπία, ας, ἡ, diuinatio ex aëre. Ex ἀὴρ & σκοπὸς, inſpector, ſpeculator.
ἀεροτόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aërem ſecans & findens. Ex ἀὴρ & τέμνω, ſeco.
ἀεροφεγγὴς, ὁ καὶ ἡ, ſplendens, lucidus, ſc. in modum aëris. Ab ἀὴρ & φέγγος, lumen.
ἀεροφοίτης, ȣ, ὁ, & ἀερόφοιτος, ον, aërem colens, in aëre verſans. Ex ἀὴρ & φοιτάω ventito.
ἀερόχροος, contr. ἀερόχρȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, colorem aëris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ & χρόα, color.
ἀερσίλοφος, ȣ, ὁ, conum habens altum & ſublimem. Ex ἀείρω, tollo, f. Æol. ἀέρσω & λόφος, conus galeæ.
ἀερσίνοος, contr. ἀερσίνȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, elatus animo, ſuperbus. Ab ἀείρω, tollo, & νόος, mens.
ἀερσίπνȣς, ὁ καὶ ἡ, quod facit, vt animi tollantur, ſpiritus ſumantur. Ex ἀείρω & πνȣ̃ς, ſpiritus.
ἀερσιπότης, vel potius ἀερσιπέτης, ȣ, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, tollo, & πέτομαι, volo.
ἀερσιπότητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in ſublimi ſe librans. Ex ἀείρω & ποτάομαι, volo.
ἀερσίπȣς, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedes in currendo ſ. ſaltando in altum tollens. 2) agilis, celer. Ex ἀείρω, tollo, & πȣ̃ς, pes.
ἀερτάζω, f. άσω, tollo, attollo, eleuo. 2) aufero. Ab ἀείρω, tollo.
ἀερτάω, idem & ab eodem.
ἀερώδης, ες, obſcurus, caliginoſus.
ἀεσίμαινα, ης, ὁ, ventis agitata, inquieta. Ex ἄω, flo, & μαίνομαι, furo.
ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, leuitas, ſtultitia. Ab ἀεσίφρων.
ἀεσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ventoſus, leuis, inconſtans. 2) ſtultus, temerarius. 3) vanus. Ex ἄω, flo, & φρὴν, mens.
ἀέτειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aquilinus. Ab ἀετὸς, aquila.
ἀετιδεὺς, έος, ὁ, pullus aquilæ. Ab eod.
ἀετίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, aëtites lapis. Ab eodem.
ἈΕΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, aquila. 2) faſtigium ædificiorum, quod & ἀέτωμα. 3) vniuſcuiuſque radii

radii in rota ferramentum. 4) omen, vt οἰωνός

'Αετοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquilifer, signifer.

'Αετώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aquilinus. Hinc τὸ ἀετῶδες, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετὸς, *aquila*.

'Αίτωμα, τος, τὸ, fastigii genus in tectis templorum, Gl. Vet. fastigium. Vide ἀετὸς, & Clauem Ciceron. in *fastigium*.

'Αεχῆνες, ων, οἱ, pauperes. Hesych. Ex ἀεὶ, *semper* & χαίνω, *inhio, appeto* (Sed. leg. est ἀχῆνες, quorum loculi vacui sunt, v. ἀχὴν.)

"ΑΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino. 2) nigredo ex putredine, squalor. 3) reliquiæ v. c. lactis in vase, arefactæ.

'Αζαίνω, sicco, exsicco. Ab ἄζω.

'Αζάλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, aridus, siccus. Ab eod.

'Αζαλέος, έα, έον, idem, & ab eod.

'Αζανω, arefacio, sicco. Ab eod.

'Αζαχὴς, έος ὁ καὶ ἡ, magnum sonum edens. Dor. pro ἀζηχὴς. quia arida fracta fortius crepitant.

'Αζείθω, ferueo. Suid. Ex α intens. & ζέω. *ferueo*.

'Αζειρέω, ῶ, idem, Suid. A sequ.

"Αζειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex α pr. & ζειρὸς, *variegatus*.

"Αζευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non iugatus. 2) cælebs virgo. Ex α pr. & ζεύγνυμι, *iungo*.

'ΑΖΕΧΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, aridus. 2) difficilis, grauis. 3) non intermissus. Hesych.

'Αζηλία, ας, ἡ, vacuitas ab æmulatione.

"Αζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nullus æmulatur. 2) leuis, vilis, neglectus. 3) qui zelo, s. zelotypia non ducitur. Ex α pr. & ζῆλος.

'Αζηλοτύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem æmulari, aut cui inuidere nemo solet.

'Αζηλότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, zelotypia & inuidia carens, a suspicione alienus. Ex α pr. & ζηλότυπος, *inuidus, æmulus*.

'Αζήλωτος, ον, præter modum magnus, & supra inuidiam aut spem assequendi positus. 2) contemtibilis, non inuidendus. A ζηλόω.

'Αζήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indemnis, damni expers. 2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α pr. & ζημία, *damnum*.

'Αζημίως, *Adu.* sine damno. 2) impune. Ab ἀζήμιος.

'ΑΖΗ'Ν, ένος, barba. Etymol.

'Αζηρέω, sicco. Suid.

'Αζηρὸς, ὰ, ὸν, aridus, ab ἄζω.

'Αζήτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo quæstio non est habita. Ex α pr. & ζητέω, *inquiro*.

'Αζητὸς, ἡ, ὸν, augustus, venerandus. Suid. Ab ἄζω, *veneror*.

'Αζηχὴς, έος, ου, ὁ καὶ ἡ, magnum sonum edens. 2) durus & aridus. 3) continuus, perpetuus, quod fit sine intermissione.

"ΑΖΟΙ, ων, οἱ καὶ αἱ, serui, seruæ; famuli, famulæ.

'Αζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iniugatus. 2) cælebs. Ex α pr. & ζυγὸς, *iugum*.

'Αζυγία, ας, ἡ, cælibatus. A sequ.

"Αζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀζυγὴς, & ab eod. Philox. impar, dispar.

"Αζυμα ων, τὰ, Festum apud Iudæos, quo a fermentatis abstinebant. Ab ἄζυμος.

"Αζυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fermentatus, fermenti expers. 2) sincerus. Ex α pr. & ζύμη, *fermentum*.

'Αζυμοφαγία, ας, ἡ, vsus panis infermentati. Ex ἄζυμος & φαγεῖν, *comedere*.

"Αζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, qui non est sub iugo. 2) cælebs, innupta. 3) singularis, cum alio non iunctus. Ex α pr. & ζυγὸς, *iugum*.

"ΑΖΩ, sicco, arefacio, vnde & ἄζομαι, aresco.

"ΑΖΩ, veneror, colo.

'ΑΖΩΛΕ'Ω, ῶ, irascor. Hesych. v. "Αζωρος

"Αζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine zona, discinctus.

"Αζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, animal non procreans. 2) vita carens. Ex α pr. & ζῶον, *animal*, vel ζωὴ, *vita*.

'Αζὼρ, Nomen proprium viri Ebr. indeclin.

"Αζωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene temperatus. Ex α intens. & ζωρὸς, *merus*.

"Αζωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non est cinctus. Gl. Vet. discinctus. Ex α pr. & ζωννύω, *cingo*.

"Αζωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

'Αηδέω, ῶ, tædio afficior, fastidio. Ab ἀηδής.

'Αηδής, έος, ὁ καὶ ἡ, insuauis, fœdus, odiosus, Philox. Ex α pr. & ἡδὺς, *dulcis*.

'Αηδία, ας, ἡ, fœditas, iniucunditas, molestia. 2) tædium. Ab ἀηδής.

'Αηδίζομαι, f. ίσομαι, tædio adficior, fastidio; 2) abhorreo. Ab ἀηδία.

'Αηδόνειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀηδόνιος, lusciniæ cantui similis, lugubris. Ab ἀηδὼν, *luscinia*.

'Αηδονιεὺς, έος, ὁ, lusciniæ pullus. Ab eod.

'Αηδονὶς, ίδος, ἡ, lusciniola. 2) luscinia. Dim. ab eod.

'Αηδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, idem quod ἀηδὼν.

'ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, luscinia. 2) tibiarum lingula.

'Αηδῶς, *Adu.* insuauiter, fœde, tædiose, Gl. Vet. 2) grauatim. 3) inimice. Ab ἀηδὴς, *insuauis*.

'Αήθεια, ας, ἡ, insolentia, insueta nouitas. 2) desuetudo, Gl. Vet. Ab ἀήθης.

'Αηθέσσω, insuetus sum. Ab eod.

'Αηθέω, ῶ, f. ήσω, insuetus sum, non adsuetus sum. Ab eod.

'Αήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, insuetus, insolens. 2) qui non format & instituit mores. Ex α pr. & ἦθος, *mos*.

'Αηθίζομαι, desuesco, Gl. Vet. 1) non fero propter insolentiam ap. Strab. Ab ἀήθης.

'Αήθως, *Adu.* præter morem. 2) inexperto. Ab ἀήθης.

'Αήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, aciem non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex α pr. & ἀκὴ, *mucro, cuspis, acies*.

"Αημα, τος, τὸ, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. Ab ἄω, f. ἄημι, *spiro*.

'Αημερία, ας, ἡ, immitis animi adfectio, immanitas. Ex α pr. & ἥμερος, *mitis*.

"Αημι, flo, spiro, ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀέντος, spirans, part. ἄημαι, spiro, ἄητο, spirabat. Ab ἄω, *spiro*.

'ΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, aër. 2) cœli temperies. 3) caligo, aër tenebrosus.

"Αησις, εως, ἡ, ventus, flatus, spiritus. Ab ἄω, *flo*.

'Αήσσητος,

ήσσητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuictus. 2) incomparabilis. Ex α pr. & ἡττάομαι, *vincor*.

ΗΣΤΥΛΟΣ, ύλη, υλον, moleſtus. 2) iniquus, iniuſtus. v. Αἰσύλος.

ήσυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, leuis, agilis. 2) tenuis. 3) ſublimis, in ſublimi degens, qui in aëre ſuſpenſus fertur. Ex ἀὴρ, *aer*, & σύρω, *traho*.

ητέομαι, volo, cum auris vagor. Ab ἀήτης, auis.

ήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, *flo*.

ήτης, ȣ, ὁ, idem & ab eodem, item auis ap. Arat.

ητόρροος, *contr.* ἀητόῤῥȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ventis fluens, ſ. ex quo fluente venti oriuntur. Vox ficta Platonis. Ex ἀήτη, *ventus*, & ῥέω, *fluo*.

ητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expoſitus. 2) inſatiabilis. 3) magnus. Ab ἄω, *flo*.

ητὸς, ὁ, aquila ap. Arat.

ήττητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, inuictus, inſuperabilis. 2) qui nulli labori ſuccumbit, nulli largitioni &c. Ex α pr. & ἡττάομαι, *vincor*. v. ἀήσσητος.

Αηχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſine voce.

Αθαλάσσιος, ſ. ἀθάλαττος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, maris expers. Ex α pr. & θάλασσα vel θάλαττα, *mare*.

Αθαλάσσωτος, ſ. ἀθαλάττωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, inſolens nauigandi. Ab ἀθάλασσος.

Αθαλὴς, vel ἀθαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non virens, aridus. Ex α pr. & θάλλω, *vireo*.

Αθαλπέως, *Adu.* ſine calore ſeu æſtu. Ex α pr. & θάλπω, *calefacio*.

Ἀθαμβεὶ, *Adu.* intrepide, impauide. Ab ἀθαμβής.

Αθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, impauidus. Ex α pr. & θάμβος, *ſtupor*.

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas. Ex iisd.

Ἄθαμβος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod, ἀθαμβής.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. Ab ἀθάνατος.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo, prædico.

Ἀθανατισμὸς, ȣ, immortalitas: in Deos relatio.

Ἀθάνατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immortalis. 2) ſempiternus, æternus, perpetuus; & *in Plurali* οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales. 3) decem millia militum ſelectorum in exercitu Perſarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiſo, ſtatim legeretur alius, numerusque adeo idem ſemper maneret. Ex α pr. & θάνατος, *mors*.

Ἄθαπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſepultus, inhumatus. Ex α pr. & θάπτω, *ſepelio*.

ἈΘΑ'ΡΑ, ας, & ἀθάρη, ἡ, pultis genus, ap. Ariſtoph.

Ἀθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fiduciæ expers, timidus. Ex α pr. & θάρσος, *fiducia*.

Ἀθαυμασία, ας, ἡ, vacuitas ab admiratione. Ab θαυμάζω.

Ἀθαυμαστὶ, & ἀθαυμαστεὶ, *Adu.* citra admirationem.

Ἀθαυμαστία, id. quod ἀθαυμασία.

Ἀθαύμαστος, ον, expers admirationis.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui non ſpectat. Ex α pr. & θεάομαι, *ſpecto*.

Ἀθέατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non ſpectatur, inuiſibilis, non viſus. 2) qui non vidit. Ex iisd.

Ἀθεεὶ, *Adu.* ſine Deo, ſine numine. Ex α pr. & Θεὸς, *Deus*.

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas. Ex iisdem.

Ἀθείαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, numine diuino non adflatus, non diuinus. Ex iisd.

ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo. 2) ſugo. Heſ.

Ἀθέλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quod præter voluntatem fit. Ab α pr. & θελητὸς.

Ἄθελκτος, ον, immitis, implacabilis. Ab α & θέλγω, *lenio*.

Ἄθελξις, εως, ἡ, ſuctio, mulctus, *ap. Hippocr. explicatur* attractio: *ſed vox eſt ſuſpecta*. Ab ἀθέλγω.

Ἀθελέω, f. θελήσω, nolo. Ex α priuat. & θέλω, *volo*.

ἈΘΕΜΕΕ'Ω, ῶ, laſciuio. Heſych. Ex α priu. & θέμα, ius, fas, vnde θέμις.

Ἀθεμέλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fundamento carens, ſine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιος, *fundamentum*.

Ἀθέμηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄθεμις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, illicitus, nefaſtus: &

Ἀθεμίστιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iniuſtus. Ex α pr. & θέμις, *ius*.

Ἀθέμιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iniuſtus, nefarius. Ex iisd.

Ἀθεμιστȣργία, ας, ἡ, facinus nefarium, ſcelus. Ex ἀθέμιστος & ἔργον, *opus*.

Ἀθεμίστως, *Adu.* nefarie, inceſte.

Ἀθεμιτογαμία, ας, ἡ, inceſtæ nuptiæ. Suic. Ex ἀθέμιτος & γάμος, *nuptiæ*.

Ἀθεμιτόγαμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui inceſtas init nuptias. Suic. Ex iisd.

Ἀθεμιτογαμέω, ſ. ἀθεμιστογαμέω, inceſtas nuptias celebro. PſeudoClem. in Recognit. ap. Euſeb.

Ἀθεμιτοποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infanda faciens, infanda gerens. Gl. Vet.

Ἀθέμιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, Philox. Hinc τὸ ἀθέμιτον, ȣ, nefas. Ex α pr. & θεμιτὸς, *legibus conſentaneus*.

Ἀθεμιτȣργέω, ῶ, nefanda patro. Suic. Ex ἀθέμιτος & ἔργον, *opus*.

Ἄθεος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſine Deo eſt, Deum tollit, impius.

Ἀθεότης, ητος, ἡ, ignoratio Dei, impietas.

Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, cultus negligentia, item omnino, cum corpus male habetur. 2) neglectus, contemtus, ſc. eius, quem colere, curare, tueri debebamus. Ex α pr. & θεραπεύω, *colo*.

Ἀθεράπευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incultus, qui corpore horrido & inculto eſt. 2) neglectus. 3) immedicabilis, inſanabilis. Ex iisd.

Ἀθεραπεύτως, *Adu.* neglectim, contemtim, ſine cura, & ſpe ſanationis.

Ἀθερειγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans. Ex ἀθὴρ, *ariſta*, & γείνομαι, *gigno*.

Ἀθερηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpicatus, acutus. 2) contemtus. Ab ἀθὴρ. (Prius debet eſſe ἀθερήεις, poſterius repetendum ab α pr. & θέρω, *foueo*, vnde θεραπεύω.)

Ἀθερίζω, f. ίσω, ſperno, reiicio, contemno, ſc. velut ſpicas degeneres. Ab eod.

Ἀθερίνη, ης, ἡ, atherina, piſcis. Ab eod.

Ἀθέριξ, ικος, ὁ, ariſta, cuſpis ſpicæ. Ab eod.

Ἀθερίσσω, f. ίξω, idem quod ἀθερίζω.

Ἀθέριτος,

Ἀθέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non demessus, adhuc in spica. 2) neglectus.

Ἀθέρμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non calefactus; 2) qui non calefit. Ex α pr. & θερμαντὸς, *calefactus*.

Ἄθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, calore vacans. Ab α priu. & θερμὸς, *calidus*.

Ἀθερολογος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aristas, seu spicas colligit. Ex ἀθὴρ, *spica* & λέγω, *colligo*.

Ἀθερώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aristas habens. Ab ἀθὴρ.

Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, v. ἀθήρωμα.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconstantia, perfidia. Ex α pr. & θέσις, *positio*.

Ἀθεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas, scelus. Ab ἄθεσμος.

Ἀθέσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, lege carens, exlex, qui legem non obseruat; 2) de quo lex non est posita; 3) illicitus, iniquus. Ab eod.

Ἀθεσμόβιος, ον, improbus, nullis legibus obediens.

Ἀθεσμόλεκτρος, ον, incestas nuptias celebrans, in incesto matrimonio viuens.

Ἄθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀθέσμιος. Ex α pr. & θεσμὸς, *lex*.

Ἀθέσμως, *Adu.* illicite, nefarie, contra leges. Ab ἄθεσμος.

Ἀθέσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, ingens. Ex α priu. & θέσφατος, *a Deo pronunciatus*.

Ἀθετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio, 2) reiicio, improbo. 3) sperno. 4) contumeliose tracto. 5) praeuaricor. Philox. ἀθετῶ, reprobo, decipio. ἀθετεῖ, refellit, decipit, idem. ἠθέτηκα, reprobaui. Gl. Vet. decepi. 6) *cum dat.* fidem non habere. ἠθέτησαν, deceperunt, Philox. aor. 1 ἠθετημένος, abrogatus, perf. part. pass. Ex α pr. & θετὸς, *positus*.

Ἀθέτημα, τος, τὸ, abrogatio, improbatio.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, abrogatio. 2) deceptio, Philox.

Ἄθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconstans. 2) irritus, abdicatus. 3) ineptus, inutilis. Gl. Vet. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *positus*.

Ἀθέτως, *Adu.* inconstanter. 2) inepte. 3) improbe.

Ἀθεωρησία, ἡ, negligentia in spectando, considerando. Ex α pr. & θεωρέω.

Ἀθεωρητὶ, *Adu.* sine contemplatione, negligenter. Ab sequ.

Ἀθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non spectabilis, in adspectum non cadens. 2) improuisus. 3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando.

Ἀθεωρήτως, *Adu.* non spectabiliter, inuisibiliter. 2) imperite, negligenter, temere. A praec.

Ἀθέως, *Adu.* impie, scelerate, sine Deo. Ab ἄθεος.

Ἀθήητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non perspicuus, non visus, latens, occultus. Ion. pro ἀθέατος. Ex α pr. & θηητὸς, *spectabilis*.

Ἄθηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ablactatus. 2) qui lac non suxit. Ex α priu. & θηλὴ, *papilla*.

Ἀθήλυντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non effeminatus, virilis. 2) indomitus. 3) durus. Ex α pr. & θῆλυς, *femineus*.

Ἄθηλυς, εως, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

ΑΘΗΝΑ῀, ᾶς, ἡ, Minerua, Pallas.

Ἀθήναζε, *Adu.* Athenas. Ab Ἀθῆναι.

Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenae. vrbs Atticae.

Ἀθηναίη, ης, ἡ, idem quod Ἀθηνᾶ. Ionicum.

Ἀθηναῖον, ου, τὸ, Athenaeum, templum Mineruae. Ab Ἀθηνᾶ.

Ἀθηναῖος, αία, αῖον, Atheniensis. Ab Ἀθῆναι, *Athenae*.

Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerua, Pallas. poetice.

Ἀθήνηθεν, *Adu.* Athenis, *von Athen*.

Ἀθήνησι, *Adu.* Athenis, *zu Athen*.

Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, senex scholasticus, qui in senectute litteris operam nauat. Ex Ἀθήνη, Minerua, quae studiorum praeses credebatur, & γέρων, *senex*.

ΑΘΗ῾Ρ, έρος, ὁ, pars spicae acuta. 2) spica. 3) spica degener. 4) summa pars cuspidis, sagitta. 4) mucro gladii.

Ἀθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθάρα.

Ἀθήρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a venatore non indagatus. 2) a venatore non captus. 3) sine feris. Epith. siluae &c. A θηρεύω, *venor*.

Ἀθηρηλοιγὸς, ου, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθὴρ, *arista*, & λοιγὸς, *pernicies*.

Ἀθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.

Ἀθηρόβρωτον, ου, τὸ, ventilabrum. 2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *arista*, vel ἀθήρα, *puls* & βρώσκω, *comedo*.

Ἄθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, feris, seu belluis carens. 2) expers venationis. 3) qui capi non potest. Ex α pr. & θὴρ, *fera*.

Ἀθήρωμα, τος, τὸ, idem quod ἀθέρωμα.

Ἀθησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non repositus in thesauro. 2) qui recondi & adseruari nequit. 3) qui nihil recondit in crastinum, prodigus. Ex α priu. & θησαυρίζω, *in thesauro repono*.

Ἀθήτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nemini mercenarius, qui nulli seruit ob mercedem. Ex α priu. & θητεύω, *mercede seruio*.

Ἀθίγγανος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tangi non vult, intactus. Ex α pr. & θιγγάνω, *tango*.

Ἀθιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intactus. Ex α priu. & θίγω, *tango*.

Ἄθικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus. 2) integer, illibatus, intemeratus. Ex iisd.

Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ, idem & ex iisd. Hesych.

Ἀθλεύω, f. εύσω, certo, certamen ineo. 2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἆθλος, *certamen*.

Ἀθλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἄθλημα, τος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.

Ἄθλησις, εως, ἡ, certatio athletica. 2) certamen seu certatio quaeuis. Ab eod.

Ἀθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, athleta. 2) certaminum peritus. Ab eod.

Ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. 2) in quocunque genere peritus & exercitatus. 3) profusus in aliquo genere, vt libidine.

Ἀθλητικὸς, ή, ὸν, athleticus, ad athletas seu certatores pertinens. 2) robustus ac firmus.

Ἀθλητικῶς, *Adu.* athletice, athletarum more.

Ἄθλιος,

θλιος, ία, ιον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Ab ἆθλος.
θλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumna.
θλίως, *Aduerb.* misere, ærumnose, infeliciter.
θλοθετέω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἆθλον & τίθημι, *pono.*
θλοθετὴρ, ος, ὁ, munerarius certaminis, s. qui præmium certaminis constituit. 2) qui quoduis præmium proponit. Ex iisd.
θλοθέτης, ε, ὁ, idem.
θλον, ε, τὸ, certaminis præmium. 2) præmium quodlibet. 3) merces sceleris, i. e. pœna. 4) labor, ærumna. Ab ἄεθλος, *certamen.*
θλος, ε, ὁ, certamen. 2) labor, laboriosum negotium. Ab eod.
θλοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, victor certaminis. Ex ἆθλον & φέρω, *fero, reporto.*
θολος, ε, ὁ καὶ ἡ, non turbidus, non turbatus. purus, limpidus. Ex α pr. & θολὸς, *sordes turbidæ.*
Ἀθόλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολόω, *turbulentum reddo.*
Ἀθορύβητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non perturbatus. 2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος, *tumultus.*
Ἀθόρυβος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀθορύβως, *Adu.* sine tumultu, tranquille.
ΑΘΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.
Ἄθραυστος, ε, ὁ καὶ ἡ. infractus, inquassatus. 2) integer, illæsus, non vulneratus, aut minutus &c. Ex α pr. & θραυστὸς, *fragilis.*
Ἄθρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non nutriens, nutriendi expers. Ab α priu. & θρεπτὸς, nutritus.
ΑΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video. cerno, intueor. 2) dispicio, considero, perpendo. 3) circumspicio & cum intentione intueor.
Ἀθρήματα, των, τὰ, munera a cognatis nouæ sponsæ missa, quum se primum conspiciendam præbebat. Hesych. Ab ἀθρέω.
ΑΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, genus apis. Suid.
Ἀθρηνὶ, *Adu.* absque luctu, sine lacrimis. Ex α pr. & θρῆνος, *luctus.*
Ἀθρίγγωτος, ὁ καὶ ἡ, non septus, non loricatus. Ab α & θριγγὸς, *lorica, septum.*
Ἄθρικτος, ον, illæsus, indeceptus, a θρίζω, *meto, cædo.*
Ἄθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, capillis, siue pilis carens, glaber. Ex α pr. & θρὶξ, *pilus.*
Ἀθριπήδεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, a verminibus non arrosus, siue exesus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis,* & ἐδεστὸς, *edulis,* ab ἔδω, *edo.*
Ἀθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, coaceruo; & 2) *in Passiuo,* sum apud me, potens mei. Ab ἀθρόος.
Ἀθροίσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, frequens, celeber, confertus. 2) congregans, congregando inseruiens. Ab ἀθροίζω, *congrego.*
Ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio, coaceruatio, conuentus, Philox.
Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, aceruus. 2) cœtus, multitudo. Philox globus, caterua. Ab eod.
Ἀθροισματικὸς, ἡ, ὸν, congregatiuus, collectiuus.
Ἀθροισμὸς, ε, ὁ, idem quod ἄθροισμα.
Ἀθροιστήριον, ε, τὸ, congregationis locus. Ab ἀθροίζω, *congrego.*
Ἀθροιστὴς, ε, ὁ, congregator, collector. Ab eod.
Ἀθροιστικὸς, ἡ, ὸν, vim congregandi habens, collectiuus. Ab ἀθροίζω, *congrego.*
Ἀθροιστικῶς, *Adu.* cateruatim, Gl. Vet. A præc.
Ἀθρόον, *Adu.* pro ἀθρόως, quod vide.
ΑΘΡΟ'ΟΣ, όα, όον, *contr.* ἄθρους, *quod minus frequens,* confertus, in vnum collectus, coaceruatus. 2) vniuersus, simul totus. 3) frequens, densus. Comp. ἀθροώτερος, έρα, ερον.
Ἄθροος, ε, ὁ καὶ ἡ, nullam edens vocem, vel strepitum. Ex α pr. & θρόος, *tumultuantium clamor.*
Ἀθρoότης, ητος, ἡ, vniuersitas. Ab ἀθρόος, *vniversus.*
Ἀθρόως, *Adu.* confertim. 2) vniuerse, summatim. 3) confestim, celeriter.
Ἄθρυπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, infragilis. 2) non fractus deliciis, non delicatus. 3) non mollis, virilis. 4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπτω, *frango.*
Ἀθρύπτως, *Adu.* non delicate. 2) viriliter.
Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo, animum abiicio, animo sum deiecto, animo sum fractus. 2) timeo, angor metu. Ab ἄθυμος, *qui animo est deiecto.*
Ἀθυμήτης, ε, ὁ, anxius, mœrore adfectus. Suid. Ab ἀθυμέω.
Ἀθυμία, ας, ἡ, animi deiectio. 2) tristitia. 3) anxietas. 4) desperatio. Ab ἄθυμος.
Ἄθυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui animo est deiecto. 2) anxius. 3) mæstus, tristis. 4) pusillanimis, non animosus. Ex α priuat. & θυμὸς, *animus.*
Ἀθύμως, *Aduerb.* animo deiecto, anxie. Ab ἄθυμος.
Ἀθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, lusito. 2) salto. Ab ἀθύρω.
Ἀθυρέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd.
Ἀθυρίδωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, fenestris vel valuis carens. Ex α pr. & θυρὶς, *fenestra.*
Ἄθυρμα, τος, τὸ, ludus puerilis. 2) ludus quilibet. 3) oblectamentum. 4) ornamentum. Ab ἀθύρω, *ludo.*
Ἀθυρμάτιον, ε, τὸ, idem, sed diminutiue.
Ἀθυρογλωττέω, ῶ, nugas, ludicra loquor, it. petulanter loquor, linguæ non tempero. Ex ἄθυρος, *incontinens,* & γλῶσσα, s. γλῶττα, *lingua.*
Ἀθυρογλωττία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, lasciuiendi. Ab ἀθυρόγλωττος, *garrulus.*
Ἀθυρόγλωττος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui lingua est effreni, loquax, garrulus, cui fores oris non sunt clausæ, sed semper patent.
Ἀθυρονόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui leges ludos facit, iisque pro sua libidine abutitur. Ex ἀθύρω, *ludo,* & νόμος, *lex.*
Ἄθυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, ianua carens, ianua non clausus. 2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, *ianua.*
Ἀθυροστομέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀθυρογλωττέω. Ex ἄθυρος & στόμα, ος.
Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris s. linguæ incontinentia & petulantia. Ab ἀθυρόστομος.

Ἀθυρόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius os apertum eſt. 2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & στόμα, os.

ἈΘΥ´ΡΩ, ludo, luſito.

Ἀθύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ianua carens, nullis foribus clauſus. 2) incontinens, effrenis, effrenatus, & qui regi neſcit. Ab ἄθυρος.

Ἄθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſacrificatus, non immolatus. 2) qui eſt ſine ſacrificio, ſacrificiis carens. Ex α pr. & θύω, ſacrifico.

Ἀθώωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui mulcta impoſita non eſt, impunis. Ab ἀθῷος, impunis.

Ἀθῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulctam non paſſus, impunis, indemnis, damni expers. 2) innocens, innoxius, inſons, criminis expers. Ex α pr. & θωὴ, mulcta.

Ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, abſoluo, mulcta ſeu pœna libero. 2) innoxium declaro. Ab ἀθῷος.

Ἀθώπευτος, & ἀθώπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, miſericordiæ expers. 2) incorruptus, qui adulatione & blanditiis &c. capi non poteſt. Ex α pr. & θωπεύω, adulor.

Ἀθωράκιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non eſt. 2) inermis. Ex α pr. & θωρακίζομαι, lorica munior.

Ἀθώρηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ebrius, non temulentus. Hipp. Ex α pr. & θωρήσσομαι.

Ἀθῴως, Adu. citra mulctam & damnum. 2) innoxie. Ex ἀθῷος.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, impunitas. 2) abſolutio rei. Ab ἀθωόω, abſoluo.

Αἶ, heu! heu! eheu! 2) vtinam. 3) quando, ſi, Dorice pro εἰ.

Αἶ, heu! eheu! Interiect.

Αἴαγμα, τος, τὸ, luctus, gemitus. Ab αἰάζω, gemo.

Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ab αἶ, heu!

Αἰακτὸς, ἡ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuoſus. Ab αἰάζω, lugeo.

Αἰακοὶ, οἱ, qui duas ſorores in matrimonio habent.

ΑἸΑΝΗ´Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, grauis, acerbus, luctuoſus. 2) tenebricoſus. 3) perpetuus.

Αἰανὸς, ἡ, ὸν, idem.

Αἰανῶς, perpetuo. 2) grauiter.

ΑἸΒΟΙ῀, vox dolentis ſeu indignantis, heu! hei! 2) admirantis, papæ!

Αἰγάγριος, & αἴγαγρος, ου, ὁ, capra, vel caper ſilueſtris. Ex αἴξ, capra, & ἄγριος, ſilueſter.

ΑἸΓΑΝΕ´Α, ας, ἡ, Ion. αἰγανέη, quod eſt in vſu, iaculum, ſpiculum, tragula.

Αἴγδην, Adu. ſubito. 2) impetuoſe. Ab ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror.

Αἰγέη, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, capra.

Αἴγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ειος, εία, ειον, caprinus. Ab eodem.

Αἰγείπυρος, ου, ὁ, herbæ nomen, quaſi capræ triticum. Ex αἴξ, capra, & πυρὸς, triticum.

Αἰγείρινον, ου, τὸ, vnguentum populeum. Rob. Ab αἴγειρος.

ἊΙΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, populus, alnus, Philox.

Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, caprarum agitator. Ex αἴξ, capra, & ἐλάω, vel ἐλαύνω, agito.

Αἴγεος, idem quod αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς, έως, ὁ, piſcator. Ab αἰγιαλὸς, littus.

Αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus. 2) in littore habitans. Ab eodem.

Αἰγιαλῖτις, ιδος, ἡ, littorea. 2) quæ in littore habitat. Ab αἰγιαλίτης.

ΑἸΓΙΑΛΟ´Σ, ου, ὁ, littus, ora maritima.

Αἰγιαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, littoreus. Ab αἰγιαλὸς, littus.

Αἰγίβοσκος, capras alens ſc. terra. Ex αἴξ, capra, & βόσκω, paſco.

Αἰγιβότης, ου, ὁ, capras paſcens, paſtor caprarum.

Αἰγίβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, capras paſcens, capris paſcendis aptus.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, capella, hœdus. Dimin. ab αἴξ, capra.

Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempeſtate adfligo. 2) capras paſco. Ab αἴξ, capra &c.

ΑἸΓΙΘΑΛΟ´Σ, ου, ὁ, parus, auis quædam. 2) herba quædam. 3) ſaltationis quoddam genus.

Α´ΙΓΙΘΟΣ, ου, ὁ, ſalus, auis quædam.

Αἰγίκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, crura caprina habens. Ex αἴξ, capra, & κνήμη, crus.

Αἰγικορεὺς, έως, ὁ, caprarius, qui capras ſatiat, & paſcit. 2) cuiusuis pecoris paſtor. vſitatum plurale αἰγικορεῖς, pars Athenienſium. Ex αἴξ, capra, & κορέω, ſatio.

Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ καὶ ἡ, præaltus. Epitheton ſcopuli. Ex αἴξ, capra, & λείπω, linquo, quaſi ad cuius faſtigium peruenire capræ nequeant, ſiue ex ἄιξ procella. Heſych. quem fluctus & procellæ attingere nequeunt.

Αἴγιλος, ου, ἡ, herba quædam capris grata. Ab αἴξ, capra.

Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare. 2) feſtuca, auenæ quoddam genus. 3) herba, quæ hordeum enecat. 4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ & ὤψ, oculus.

Αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ, capra.

Αἰγινόμος, capras paſcens. v. αἰγονόμος.

Αἰγίοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægida geſtans, ſeu habens, vel etiam capra nutritus. Iouis Epith. Ex αἰγὶς, ægis, & ἔχω, habeo, vel etiam ex αἴξ, capra, & ὀχὴ, cibus.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, Pan ſemicaper, qui caprino fuiſſe corpore fingitur. Gl. Vet. ſemicaper. Ex αἴξ, capra, & Πὰν, Pan.

Αἰγιπόδης, ου, ὁ, capripes. Ab αἰγίπους.

Αἰγίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ & ποῦς, pes.

Αἰγίπυρος, ου, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina. 2) munimentum pectoris, ægis. 3) genus retis. 4) quod meditullio pini arboris innaſcitur. Ab αἴξ, capra.

Αἰγίσκος, ου, ὁ, caper iuuenis, hœdus. Dimin. ab eodem.

Α´ΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, ſplendor.

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, ſplendidus, coruſcus. Ab αἴγλη.

γοβοσκὸς, ȣ, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἶξ & βόσκω, *pasco.*
γοβότης, ȣ, ὁ, idem & ex iisdem.
γογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, caprigena, Gl. Vet. Ex αἶξ & γίνομαι, *nascor.*
γοδίωξ, capras persequens. Ex αἶξ, *capra,* & διώκω, *persequor.*
γοθήλης, ȣ, ὁ, caprimulgus. 2) auis quædam. Ex αἶξ & θηλὴ, *mamma.*
γόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἶξ & κέρας, *cornu.*
γοκερεὺς, έως, ὁ, capricornus. Ex iisd.
γόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Ex iisd.
γοκέφαλος, ȣ, ὁ, capriceps, caprinum caput habens. 2) auis quædam. Ex αἶξ *capra,* & κεφαλὴ, *caput.*
γόλεθρος, ȣ, ὁ, herba capris noxia. Ex αἶξ & ὄλεθρος, *pernicies.*
γομελὴς, pastor caprarum. Ab αἶξ & μέλει.
γονομεὺς, έως, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ab eod.
γονόμιον, ȣ, τὸ, grex caprarum. Ex αἰγονόμος, *caprarius.*
γονόμος, ȣ, ὁ, caprarius. 2) locus, qui capris pascua suppeditat. Ex αἶξ & νέμω, *pasco.*
γόνυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, vngulas caprinas habens. Ex αἶξ & ὄνυξ, *vngula.*
γοπόδης, ȣ, ὁ, capripes. Ex αἶξ & πȣ̃ς, *pes.*
γοπρόσωπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, caprinam habens faciem. Ex αἶξ & πρόσωπον. *facies.*
γοτριχέω, ῶ & αἰγοτριχόω, caprarum in morem hirtus sum. Ex αἶξ & θρὶξ, *pilus.*
γοφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, caprinorus, capras comedens. Ex αἶξ & φαγεῖν, *comedere.*
γόφθαλμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, oculos habens caprinos. Ex αἶξ & ὀφθαλμὸς, *oculus.*
ΑΙΓΥΠΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, vultur.
ἰγυπτιάζω, f. άσω, Aegyptios imitor. 2) vafre me gero, vt Aegyptii. 3) aduro. Ab Αἴγυπτος, *Aegyptus.*
ἰγυπτιογενὴς, ὲς, & αἰγυπτογενὴς, Aegyptius.
ἰγύπτιος, ία, ιον, Aegyptius. Ab eod.
ἰγυπτιστὶ, dolose, more Aegyptiorum. 2) lingua Aegyptica.
'ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ȣ, ἡ, Aegyptus. 2) Nilus.
'ΑΙΓΩΛΙΟ'Σ, ȣ, ὁ vlula.
Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἶξ, *capra.*
Αἰγωπὸς, ȣ, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἶξ & ὤψ *oculus.*
Αἰδέομαι, ȣ̃μαι, f. έσομαι, & ήσομαι, veneror, reuereor. 2) timeo, metuo. 3) pudet me, verecundor. 4) non audeo. 5) placor, iniuriam remitto. 6) placo, exoro. ᾐδέσθην, aor. 1. pass. veritus sum. Ab αἰδὼς, *pudor.*
Αἰδέσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, venerabilis, reuerentia dignus, honestus, obseruabilis, Gl. Vet. 2) dignus, qui exoret. 3) inuiolatus, intactus. Ab eod.
Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio. Ab αἰδέσιμος, *venerabilis.*
Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reuerentia. 2) venia. 3) [illegible]. Ab αἰδέομαι.
'Αἰδεστικὸς, ἡ, ὸν, pudicus, Philox. Ab αἰδȣ̃μαι.
Αἰδεστικῶς, pudenter, Philox. A pr.
Αἰδεστὸς, ἡ, ὸν, reuerentia dignus. Ab eod.
'Αΐδηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus. 2) arcanus. 3) inexspectatus. 4) e conspectu tollens, exitialis. Ab α pr. & δῆλος, *manifestus, conspicuus.*
'Αϊδήλως. *Adu.* obscure, vt conspectus adimatur, 2) exitiose. Ab ἀΐδηλος.
Αἰδημονέστερος, verecundior. Ab αἰδήμων.
Αἰδημονέω, ῶ, f. ήσω, verecundus sum, verecundiam seruo. Ab αἰδήμων.
Αἰδημόνως, *Adu.* verecunde, pudenter. Ab eodem.
Αἰδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, verecundus, pudicus, Gl. Vet. Ab αἰδώς.
'Αϊδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui cerni nequit. 2) abolitus. Ex α pr. & εἴδω. *video.*
'ΑΙ'ΔΗΣ, ȣ, ὁ, & ἅδης, Pluto. 2) orcus. 3) mors. 4) sepulcrum. 4) inferi.
'Αϊδίζω, perpetuo, Gl. Vet. A seq.
'Αΐδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, *semper.*
'Αϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.
'Αϊδίως, *Adu.* sempiterne, in perpetuum. Ab eodem.
'Αϊδνὴς & ἀΐδνος, ἡ, ὸν, tenebricosus. Ex α pr. & ἰδεῖν, *videre.*
Αἰδοιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad inguen pertinens. Ab αἰδοῖον.
Αἰδοῖον, ȣ, τὸ, inguen, veretrum. αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.
Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus. 2) verecundus. *Superl.* αἰδοιέστατος. *Comp.* αἰδοιότερος. Ab eod.
Αἰδοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.
Αἰδοίως, *Adu.* cum reuerentia.
Αἴδομαι, reuereor. A sequ.
Αἶδος, εος, τὸ, idem quod αἰδώς.
'Αϊδοφοίτης, ȣ, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ᾅδης, *orcus, inferi,* & φοιτάω, *ventito.*
Αἰδόφρων, ονος ὁ καὶ ἡ, verecundus. Ex αἰδὼς, *pudor,* & φρὴν, *mens.*
'Αϊδρεία, ας, ἡ, & ἀϊδρία, inscitia, imprudentia. Ex α pr. & ἰδρεία, *scientia.*
'Αϊδρήεις, ήεσσα, ῆεν, inscius, imprudens. Ex iisdem.
''Αϊδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, ignarus, inscius, imperitus. Ex α pr. & ἴδρις, *sciens.*
'Αϊδροδίκος, ον, propter iustitiæ nescius. 2) perniciosus, sæuus.
'Αΐδρυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, instabilis. Ex α pr. & ἱδρυτὸς, *fundatus.*
'Αϊδρῶς, *Aduerb.* imperite. Ab ἄϊδρις, *ignarus.*
'ΑΙ'ΔΥΛΟΣ, ύλη, υλον, audax. Hesych. Suid. Etym.
Αἰδωνεὺς, έως, ὁ. Pluto, Orcus. Ab ᾅδης.
'ΑΙΔΩ'Σ, όος, *contr.* ȣ̃ς, ἡ, pudor, verecundia. 2) reuerentia, veneratio, obseruantia. 3) membrum genitale, inguen, pudenda.
'Αϊδῶς, *Adu.* inuisibiliter. 2) modo incomprehensibili. Ab ἀϊδής.
Αἰέλιοι, οἱ, iidem qui αἰαλοί.

Αἰένυπνος, ε, ὁ, ἡ, semper dormiens. epith. mortis, vel mortui, apud Suid.
'Αἰζήιος, ε, ὁ, iuuenilis. Ab ἀΐζηός.
'ΑΙΖΗΟ'Σ, ε, ὁ, iuuenis, qui robore iuuenili viget.
Αἰηνὲς, έος, dirum, lamentabile. 2) graue valde & molestum. 3) æternum. Ab αἶ, heu, vel ἀεὶ.
Αἰθαλέος, έα, έον, cineritius, sc. color. A seq.
Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, fauilla. Ab αἴθω, vro.
Αἰθαλὴς, ὲς, splendidus, illustris. Ab eod.
Αἰθαλὶς, splendida.
Αἰθαλίτης, ε, ὁ, fumosus, fuliginosus. Rob. Ab αἰθάλη, fuligo.
Αἰθαλίων, ωνος, ὁ, ardens. Ab eod.
Αἰθαλόεις, εσσα, όεν, ardens. Ab eod.
Αἰθαλοκομπία, ας, ἡ, vana iactantia, magniloquentia. Ex αἰθάλη, fuligo, & κομπέω, iacto.
Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, vro, comburo. 2) nigrefacio. Ab αἰθάλη.
Αἰθαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fuliginosus, fumeus, obscurus. 2) in fauillas conuersus. Ab eodem.
Αἰθαλωτὸς, ἡ, ὸν, vstus, combustus. Ab αἰθαλόω.
Αἴθε, vtinam, Gl. Vet.
Αἰθερεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per æthera incedo. vid. ἀεροβατέω. Ex αἰθὴρ, æther, & inus. βατέω, vado.
Αἰθέρι, Adu. in æthere. Ab αἰθὴρ, æther.
Αἰθέριος, ε, ὁ καὶ ἡ, vel αἰθέριος, ία, ιον, ætherius. Ab eodem.
Αἰθεριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Αἰθεροβατέω, ῶ, item quod αἰθερεμβατέω.
Αἰθεροδρόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, per ætherem currens. Ex αἰθὴρ, æther, & inus. δρέμω, curro.
Αἰθεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰθὴρ & εἶδος, forma.
Αἰθερονόμος, ε, ὁ, qui in aëre (aut in altis locis) pascitur.
Αἰθερόπλαγκτος, ον, qui in aëre vagatur, vt auis, vel cœlo, vt stellæ. A πλάζω, erro.
Αἰθήεις, εσσα, εν, ex vstione niger. Ab αἴθω, vro.
ΑΙΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, æther. 2) aër. 3) cœlum, Deorum domicilium. 4) inflammatio.
Αἴθινος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui comburi potest, qui facile comburitur. Etymol. Ab αἴθω, vro.
Αἰθιοπίζω, more Æthiopum vror.
Αἰθιοπικὸς, ἡ, ὸν, Æthiopicus.
Αἰθιοπὶς, ίδος, Æthiopica v. c. femina, lingua &c.
Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops. 2) fuscus. Ex αἴθω, vro, & ὤψ, facies.
Αἴθοκες, ων, pustulæ in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab αἴθω.
Αἰθόλικες, idem & ab eodem. v. Αἰθύλ.
Αἶθος, εος, τὸ, æstus, ardor. 2) ignis, flamma. Ab eodem.
Αἰθὸς, ἡ, ὸν, niger. Ab eodem.
Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus. Ab eod.
Αἴθοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, niger. 2) rutilus. 3) calidus. 4) splendidus. Ex αἴθω, vro, & ὄψις, facies.
ΑΙ'ΘΡΑ, ας, ἡ, aëris serenitas, suda tempestas.
Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempestate, seu procella. Ab αἴθρα.
Αἰθρηγενέτης, ε, ὁ, in æthere natus. 2) frigus & pruinam, vel etiam serenitatem inducens. Ex αἴθρα & γίνομαι, nascor.
Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Αἰθρία, ας, ἡ, aër sudus, serenitas, sudum. 2) serenitas nocturna. 3) ἐν αἰθρίᾳ, sub dio. Ab αἴθρα.
Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum induco. 2) sub dio versor. Ab αἰθρία.
Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, idem. Ab eodem.
Αἰθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.
Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, sub dio cubo. Ex αἰθρία & κοίτη, cubile.
Αἴθριος, ε, ὁ καὶ ἡ, serenus, sudus, apricus, clarus, Gl. Vet. 2) subdialis, qui est sub dio. 3) frigidus. Ab αἴθρα, serenitas, vel αἶθρος, frigus.
Αἰθριόω, sereno, Gl. Vet. Ab αἴθρα.
Αἰθροβάτης, ε, ὁ, qui in aëre ambulat. Ex eod. & βαίνω.
Αἶθρος, ε, ὁ, pruina, frigus matutinum. Ab αἴθρα.
Αἶθρος, ε, ὁ, ventus a serena parte cœli flans. Ab eodem.
Αἴθυγμα, τος, τὸ, fomes, suscitabulum. 2) incitamentum. Ab αἰθύσσω, moueo, quatio.
ΑΙ'ΘΥΙΑ', ας, ἡ, mergus, fulica.
Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ὁ, violentus, impetuosus. Ab αἰθύσσω, quatio.
Αἰθυλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui refert formam pustulatum. Ab αἰθύλικες, id est, αἰθόλικες, quod vid.
Αἰθυιόθρεπτος, ον, epith. piscatoris, qui perpetuo in mari versatur, & e mari victum quærit, vt mergi. Ex αἴθυια & τρέφομαι, alor.
Αἰθύσσω, f. ξω, splendeo. 2) calefacio. 3) suscito. 4) moueo, quatio. 5) iacio. 6) extendo. 7) prorumpo. Ab αἴθω, vro.
ΑΙ'ΘΩ, vro, accendo, cremo, Gl. Vet. 2) fulgeo, splendeo. 3) ardeo.
'Αἴθω, respiro. Ab ἄω.
Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans. 2) comburendi vim habens. 3) splendidus, fulgidus. 4) feruidus, agilis. 5) niger, seu rutilus. Ab αἴθω.
ΑΙ'ΚΑ'ΛΛΩ, blandior, adulor, adsentior.
Αἰκάλος, ε, ὁ, adulator, adsentator. Ab αἰκάλλω.
'Αἰκὴ, ῆς, ὁ, motus irruentis. 2) motus violentus quiuis, impetus. Ab ἀίσσω, ruo.
ΑΙ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, verberatio, pulsatio. 2) iniuria, quæ fit cædendo, aut pulsando.
Αἰκίζω, f. ίσω, verberibus indigne adficio, pulso, mulco. 2) virgis, supplicii causa cædo. 3) supplicio afficio. 4) mutilo, contumeliæ causa vt statuas: αἰκίζει, cruciat, Philox. αἰκίζομαί σε, verbero, affligo te, mulco te. αἰκίζομαι ὑπό σε, affligor, mulgor, Gl. Vet. vnde & de iis dicitur, qui grauius lugendo aliquem se ipsi male tractant, lacerant &c. Ab eodem.
Αἰκίον, ε, τὸ, læsio, damnum. Ab αἰκία.
Αἴκισμα, τος, τὸ, idem quod sequ.
Αἰκισμὸς, ε, ὁ, verbera, pulsatio, flagellatio & mutilatio &c. Ab αἰκίζω.

κιςικὸς, ἡ, ὸν, ad pulſandum procliuis, contumelioſus. Ab eodem.

ικίςρια, ας, ἡ, quæ pulſat. Ab eodem.

ἴκλον, ȣ, τὸ, veſpertina cœna. 2) poſtcœnium. A ſeq.

Α'ΙΚΛΟΙ, οἱ, anguli ſ. acumina cuſpidis ex ſagitta. Heſych.

ἴκτος, ȣ, ὁ, inacceſſus. 2) ingens. Ex α priu. & ἱκνέομαι, *venio*.

ικῶς, *Adu.* indecenter, turpiter, contumelioſe. Ab αἰκία, vel etiam pro ἀεικῶς, quod ſuo loco videndum.

ἴλινα, *Adu.* lugubriter. A ſeq.

ἴλινος, miſer, lamentabilis.

ιλȣ́ριος, ȣ, ὁ, radix quædam, qua cati veſcuntur. Ab αἴλȣρος.

ιλȣρόμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cati ſeu felis formam habens. Rob. Ex αἴλȣρος, & μορφὴ, *forma*.

Α'ΙΛΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, felis, catus. 2) piſcis quidam.

Α'ΙΜΑ, τος, τὸ, ſanguis, cruor. 2) cædes, homicidium. 3) conſanguinitas. 4) genus, nati, poſteri.

ἱμακορία, & αἱμακȣρίαι, parentatio, inferiæ. Ex αἷμα & κορέω, *ſatio*.

ἱμακτὸς, ἡ, ὸν, ſanguinolentus. Ab αἱμάσσω.

ἱμαλεος, έα, έον, idem.

ἱμαλωπὶς, ίδος, ἡ, color ſanguineam ſpeciem habens, vel ſanguineus. A ſeq.

ἱμαλὼψ, ῶπος, ὁ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis. 2) cui oculi ſunt cruentati. It. adiectiue, ſanguineus, vt χυμὸν αἱμαλῶπα, Arat. Ex αἱμαλέος & ὤψ, *oculus*.

ἱμασιὰ, ᾶς, ἡ, maceria e lapidibus temere congeſtis ſine luto aut calce ſtructa. Ab αἱμάσσω, quod ſcandentes talem maceriam, αἱμάττονται. 2) ſeptum quodlibet.

ἱμασιώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, ad modum maceriæ ſtructus. A præced.

ἱμάσσω, vel αἱμάττω, f. ξω, cruento, lacerando ſanguinem elicio. 2) ſanguinem fundo, cruentus ſum. ἡμαγμένος, cruentatus, perf. part. paſſ.

ἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio. Ex αἷμα & ἔκχυσις.

ἱματηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſanguinolentus, cruentus.

ἱματηφόρος, ον, cruentus.

ἱματία, ας, ἡ, ius nigrum, apud Lacedæmonios in primis vſitatum.

ἱματίζω, f. ίσω, ſanguinem elicio.

ἱματικὸς, ἡ, ὸν, ſanguineus.

ἱμάτινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἱμάτιον, ȣ, τὸ, ſanguiculus, exiguus ſanguis. Demin. ab αἷμα, *ſanguis*.

ἱματίτης, ὁ λίθος, hæmatites, lapis. Ab αἷμα.

ἱματῖτις, ιδος, ἡ, ſanguinaria.

ἱματόεις, εσσα, όεν, cruentus. 2) purpureus.

ἱματολοιχὸς, ὁ, ſanguinem lambens. Ab αἷμα & λείχω, *lambo*.

ἱματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ſanguificandi vim habens, ſanguificus.

ἱματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto.

ἱματοπότης, ȣ, ὁ, ſanguinem bibens. Ex αἷμα & πότης, *potator*.

ἱματοῤῥοέω, ſanguine fluo.

Αἱματοῤῥόφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguinem ſorbens. A ῥοφέω, *ſorbeo*.

Αἱματόῤῥυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguine fluens. Ex αἷμα & ῥυτὸς, *fluidus*.

Αἱματοσαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine ſtillans. Ex αἷμα & σάζω, *ſtillo*.

Αἱματοσφαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iugulatus. Ex αἷμα. & σφάζω, *iugulo*.

Αἱματοφλεβοστάσιες, αἱ, ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis. 2) plenæ ſanguine & tumeſcentes venæ. Ex αἷμα, *ſanguis*, φλὲψ, *vena*, & στάσις, *ſtatio*.

Αἱματόφυρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguine permixtus, ſanguinolentus. Ex αἷμα & φύρω, *miſceo*.

Αἱματοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine gaudens, ſanguinarius.

Αἱματόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, cruore, ſeu ſanguine inficio. 2) interficio. 3) in ſanguinem verto.

Αἱματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolentus, ſanguineus, cruentus. Ab eodem.

Αἱματωπὸς, ȣ, ὁ, ſanguineum adſpectum habens. Ex αἷμα & ὤψ, *oculus*.

Αἱμάτωσις, εως, ἡ, quaſi ſanguinicatio. Ab αἱματόω.

Αἱμευτὴς, ȣ, ὁ, ſalg marius, *Dioſc.* Ab αἷμα.

Αἱμηπότης, ȣ, ὁ, ſanguinis potor. Ex αἷμα & πότης.

Αἱμηρὸς, ὰ, ὸν, idem quod αἱματηρός.

Αἵμιον, ȣ, τὸ, vas, quo excipitur ſanguis. Ab αἷμα.

Αἱμοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine tinctus, cruentus. Ex αἷμα & βαφὴ, *tinctura*.

Αἱμοβόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguiuorus. Ex αἷμα & βορὰ, *pabulum*, *cibus*.

Αἱμοδίψος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguinem ſitiens. Rob. Ex αἷμα & δίψα, *ſitis*.

Αἱμοδόχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguinem recipiens. Ex αἷμα & δέχομαι, *recipio*.

Αἱμόδωρον, ȣ, τὸ, genus herbæ.

Αἱμοκέρχνον, ȣ, τὸ, quidquid in ſanguinis e faucibus profluuio inducit κέρχνον, Hippocr. Ex αἷμα & κέρχνος, *aſperitas gutturis, quæ inſtar granorum milii ſentitur*.

Αἱμομίκτης, ȣ, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur, inceſtus, inceſtuoſus. Ex αἷμα & μικτὸς, *miſtus*.

Αἱμοπότης, ȣ, ὁ, ſanguinem appetens, ſugens. Epith. ſerpentis, Gl. Vet. idem quod αἱματοπότης, quod videndum.

Αἱμοπτυϊκὸς, ἡ, ὸν, ſanguinem exſpuens. Ex αἷμα & πτύω.

Αἱμοῤῥαγέω, ῶ, f. ήσω, ſanguinis eruptione opprimor, ſanguinem ſponte erumpentem emitto. Ex αἷμα & ῥήγνυμι, *fundo*, *erumpere facio*.

Αἱμοῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinis eruptione oppreſſus, ſanguinem ſtillans.

Αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥαγικὸς, ἡ, ὸν, idem quod αἱμοῤῥαγής.

Αἱμόῤῥαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguine conſperſus. Ex αἷμα & ῥαντὸς, *adſperſus*.

Αἱμοῤῥέω, ῶ, f. ήσω, ſanguinis profluuio laboro. Ex αἷμα & ῥόος, *fluxus*.

Αἱμόῤῥοια, ας, ἡ, fluxus ſanguinis, ſanguinis profluuium.

Αἱμοῤῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, idem qui αἱμόῤῥοος.

Αἱμοῤῥοῒς, ΐδος, ἡ, hæmorrhois, ſanguinis fluxus, ſc. per venas ani. 2) genus ſerpentum.

Αἱμόῤῥοος, *contr.* αἱμόῤῥȣς, ὁ καὶ ἡ, ſanguine fluens. 2) profluuio ſanguinis laborans. 3) ἡ, femina menſtruum patiens.

Αἱμοῤῥοώδης, ες, idem.

Αἱμοῤῥυγχία, ας, ἡ, roſtri cruentatio. Ex αἷμα & ῥύγχος, *roſtrum.*

Αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem.

Αἶμος, ȣ, ὁ, locus arboribus denſus, dumus. vnde αἱμασιὰ.

Αἱμοσαγὴς, ὲς, ſanguine ſtillans. A σάζω, *ſtillo.*

Αἱμόσαγμα, τος, τὸ, ſtillatio ſanguinis.

Αἱμόφοβος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguinem metuens. 2) metuens ſanguinis miſſionem.

Αἱμοφόρυκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguine inquinatus. Ex αἷμα & φορύσσω, *polluo.*

Αἱμόφυρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguine inquinatus. idem, quod αἱματόφυρτος, quod vid.

Αἱμοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem, quod αἱματοχαρὴς, quod vide.

Αἱμόχροος, *contr.* αἱμόχρȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſanguinei coloris.

Αἱμυλία, ας, ἡ, feſtiuitas, lepor. Ab ſequ.

Αἱμύλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἱμύλος.

Αἱμύλλω, decipio. Ab Αἱμύλος.

'ΑΙΜΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, blandus, feſtiuus, lepidus, affabilis. 2) illiciens, blanditiis decipiens.

Αἱμωδέω, ῶ, f. ήσω, dentibus ſtupeo, hebeſco, ſc. ex acidis aut acerbis cibis. 2) dentium dolore afficior. 3) ſtupeo.

Αἱμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine ſuffuſus, aut miſtus. 2) ſanguineus, ſanguinem habens. Ab αἷμα.

Αἱμωδία, ας, ἡ, proprie ſuffuſio ſanguinis, aut admiſtio ſanguinis in ſaliua &c. 2) dolor dentium, vel ſtupor ac torpor.

Αἱμωδιασμὸς, ȣ, ὁ, idem.

Αἱμωδιάω, idem quod αἱμωδέω.

Αἵμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peritus, gnarus. Heſych. 2) cruentus. (videtur interpretatio prior ad δαίμων vel δαήμων eſſe referenda.)

Αἱμωπὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἱματωπὸς, quod vide.

Αἰναρέτης, ȣ, ὁ, male fortis, abutens fortitudine ad perniciem aliorum. Ex αἰνὸς, *infelix,* & ἀρετὴ, *virtus.*

Αἰνεσία, ας, ἡ, conſilium, cohortatio, inſtinctus. Ex αἴνεσις. Sed vox eſt vitioſa pro ἐννεσία vel ἐνεσία. vid. ad Callimach. H. in Dian. 107.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio. laus, Gl. Vet. 2) aſſenſus.

Αἰνετης, ȣ, ὁ, laudator.

Αἰνετὸς, ȣ, ὁ, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo. 2) approbo, comprobo. 3) aſſentior. 4) renuo, recuſo. Ab αἶνος, *laus, comprobatio.*

Αἴνη, ης, ἡ, laus. pro αἴνησις vel αἴνεσις.

Αἰνήθεσος, ον, (vel αἰνόθεσος), precibus non facile placandus, ap. Heſych. Ex αἰνὸς, *ſæuus, durus,* & θέσσομαι, *colo.*

Αἴνιγμα, τος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo. 2) occulta ſignificatio alicuius rei. Gloſſ. Vet. quæſtio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι, *obſcure ſignifico.*

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obſcuro ſermone vtor. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματικῶς, idem quod αἰνιγματωδῶς.

Αἰνιγματιςὴς, ȣ, ὁ, ſermone ænigmatico & obſcuro vtens. Ab αἰνιγματίζομαι.

Αἰνιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel ſcriptus. 2) obſcurus. Gl. Vet. monſtroſus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *Adu.* ænigmatice, per ænigmata, obſcure. Ab eodem.

Αἰνιγμὸς, ȣ, ὁ, ænigma. 2) ſermo obſcurus, adumbratus, alludens. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror. 2) idem quod αἰνίσσομαι, per parabolas, fabulas ſignifico. Ab αἶνος, *laus, apologus.*

Αἰνικτήριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ænigmaticus, obſcure dictus. Ab eod.

Αἰνικτηρίως, *Adu.* ænigmatice, obſcure.

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, ænigmaticus. 2) obſcurus. A ſequ.

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obſcure ſignifico, occulto, ſ. ænigmatice innuo. 2) alludo ad aliquid, etiam ſenſu reprehendendi & irridendi. Ab αἶνος, *oratio obſcura.*

Αἰνοβάκχευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, grauiter bacchans, terribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *grauis,* & βακχεύω, *bacchor.*

Αἰνοβίας, *Ion.* αἰνοβίης, ȣ, ὁ, immani robore & vi præditus. 2) ſtrenuus, fortis. Ex αἰνὸς, *grauis,* & βία, *robur.*

Αἰνόγαμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infelici, item inceſto, matrimonio iunctus. 2) adulter, furtiuis amoribus deditus. Ex αἰνὸς, *infelix,* & γάμος, *nuptiæ.*

Αἰνογένειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, terribiles malas habens. 2) terribilis, ſæuus. Ex αἰνὸς, *terribilis,* & γένειον, *mentum,* aut γένος, *ingenium indoles, natura.*

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, *horribilis* & δότειρα, *datrix.*

Αἰνόθεν, *Adu.* a re graui. Ab αἰνὸς, *grauis.*

Αἰνόθρυπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem male decent deliciæ. 2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνος, *grauis,* & θρύπτομαι, *deliciis frangor.*

Αἰνολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens, vt gladius, galea.

Αἰνόλεκτρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολέτης, ȣ, ὁ, horrendum in modum perditus. 2) graue exitium inferens. Ex αἰνὸς, *horribilis,* & ὄλλυμι, *perdo.*

Αἰνολεχὴς, ὲς, idem quod αἰνόγαμος.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, ſæuus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, *horribilis,* & λέων, *leo.*

Αἰνόλυκος, ȣ, ὁ, horrendus ac ſæuus lupus. Ex αἰνὸς & λύκος, *lupus.*

Αἰνομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graui & immani furore percitus. Ex αἰνὸς, *grauis,* & μαίνομαι, *inſanio.*

Αἰνόμορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infelix, miſerandus, graui cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς, *grauis,* & μόρος, *fatum, infortunium.*

Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, grauia patiens. Ex αἰνὸς, *grauis,* & πάσχω, *patior.*

Αἰνοπατὴρ, έρος, parens infelix.

Αἰνοπέλωρος,

Αἰνοπέλωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde monſtroſus, immanis. Ex αἰνὸς, & πέλωρος, *monſtroſus.*

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, grauiter percutiens. Ex αἰνὸς, & πλήττω, *percutio.*

Αἰνόποτμος, ον, infelix, ſæui ſati homo.

ΑἼΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, fabula. 2) prouerbium, item dictum quodlibet. 3) adſenſio. 4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

ΑἸΝΌΣ, ἡ, ὸν, grauis. 2) horribilis, horrendus, terribilis. 3) malus, infelix. 4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, grauitas. A præc.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ male peperit, mater infelix. Rob. Ab αἰνὸς, *grauis*, & τίκτω, *pario.*

Αἰνοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel cum graui dolore pariens, vel infeliciter, h. e. malos, infelices liberos pariens.

ΑἼΝΥΜΑΙ, capio, aufero.

Αἰνῶς, *Adu.* grauiter. 2) horrende. 3) valde.

ΑἼΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper. 2) ſignum cœleſte.

Αἶξ, ἄϊκος, ἡ, motus violentus, impetus, fluctus. Heſ. Ab ἀΐσσω, *ruo.*

Αἰξωνεὺς, έως, ὁ, caprarum emtor. Suid. Ex αἲξ & ὠνέομαι, *emo.* nomen demi Athenis.

Αἰξωνεύεσθαι, maledicere, maledicum eſſe. Ab αἰξωνεὺς, qui eſt e populo Atticæ Aexonenſi.

Αἰξωνεία, ας, ἡ, maledicentia.

Αἰολάω, ῶ, & αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego. 2) verto, voluo. 3) vagor, erro, ab αἰόλος.

Αἰολίζω, f. ίσω, vario, variego. 2) verſute ago. 3) Æolum more loquor. Ab eod.

Αἰολιστὶ & αἰολικῶς, Æolum more.

Αἰόλλησις, ἡ, variegatio. 2) conuerſio. Ab αἰολέω.

Αἰόλλω, idem quod αἰολάω.

Αἰολόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſutus, in conſiliis, callidus. Ab αἰόλος & βουλή.

Αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat, apud Pindar. Ex αἰόλος & βροντὴ, *tonitru.*

Αἰολόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſicolorem ceruicem vel pellem habens. Ex eod. & δειρή. vel δέρος, *pellis.*

Αἰολόδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, variam habens pellem. Ex eod. & δέρμα.

Αἰολόδικτος, ὁ καὶ ἡ, epith. ſolis. Ex αἰόλος & δίκω, *iacio.* vel a δείκω, δείκνυμι, qui varias ſui formas oſtendit.

Αἰολόδωρον, ου, τὸ, donum ex variis rebus conſtans. Ab ſeq.

Αἰολόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, varia donans.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ καὶ ἡ, vario i. e. pulchro thorace indutus.

Αἰολομήτης, ου, ὁ, varius conſiliis, aſtutus.

Αἰολομῆτις, ἡ, callida.

Αἰολομίτρης, ου, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens.

Αἰολόμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, multiformis.

Αἰολόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, variegatum, maculoſum tergum habens.

Αἰολόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, velocem equum habens, vel maculoſum. 2) bene equitans. Ex αἰόλος & πῶλος, *pullus equinus.*

ΑἸΌΛΟΣ, η, ον, varius, variegatus. 2) multiplex, implicitus. 3) velox. 4) *Subſt.* ſpecies ſcari piſcis. Αἴολος, *proparox.* Deus ventorum, Aeolus.

Αἰολόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens os varium. 2) ambiguus, obſcurus, perplexa loquens.

Αἰολόφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, varie ſonans, variam vocem edens.

Αἰολοχαίτης, ου, ὁ, varios, i. e. criſpos capillos habens.

ΑἸΟΝΆΩ, ῶ, f. ήσω, adſpergo, perfundo, irrigo.

Αἰόνημα, τος, τὸ, humectatio, adſperſio.

Αἰόνησις, εως, ἡ, idem.

Αἰπήεις, ήεσσα, ῆεν, altus. Ab αἰπύς.

Αἰπεινὸς, ὴ, ὸν, excelſus, in edito loco poſitus. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἰπολέω, ῶ, f. ήσω, ſum paſtor caprarum. 2) verſor inter capras. Ab αἲξ, *capra*, & πολέω, *verſor.*

Αἰπολικὸς, ὴ, ὸν, caprariis vſitatus, vtilis. 2) paſtoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος, *caprarius.*

Αἰπόλιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ab eodem.

Αἰπόλος, ου, ὁ, caprarius, paſtor caprarum. Ex αἲξ, *capra*, & πολέω, *verſor.*

Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celſitas. 2) cacumen montis. 3) labor. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἰπὸς, ὴ, ὸν, altus. vnde vſitatius αἰπύς.

Ἀΐπτω, valde noceo. Ex α & ἴπτω, *noceo.*

Αἰπύδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, alte ſtructus. Ex αἰπὺς & δομέω, *ædifico, exſtruo.*

Αἰπύκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, cornua alta gerens.

Αἰπυμήτης, ου, ἡ, conſilia alta capiens, alta appetens. 2) prudens, callidus. 3) grandiloquus. Ex αἰπὺς & μῆτις, *conſilium.*

Αἰπύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, altus. Epith. vrbis in alti montis dorſo ſitæ.

ΑἸΠΎΣ, εῖα, ὺ, altus, excelſus, in alto poſitus. 2) grauis. 3) ingens. 4) difficilis.

Αἰπύτιος, ία, ιον, altus. Ab αἰπύς.

ΑἾΡΑ, ας, ἡ, malleus. 2) ſecuris. 3) lolium.

Αἱρεσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum auctor ſectæ. Ab αἱρεσίαρχος.

Αἱρεσιάρχης, ου, ὁ, ſectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις & ἀρχὸς, *princeps.*

Αἱρεσίαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἱρεσιμάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, hæreſeos, ſ. ſectæ propugnator, qui pro ſecta pugnat. 2) qui ſectas impugnat. Ex αἵρεσις & μάχομαι, *pugno.*

Αἱρέσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi poteſt. Ab ſeq.

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio. 2) optio, electio. 3) conditio. 4) animus, voluntas, propoſitum. 5) inſtitutum, vitæ ratio. 6) ſecta, dogma. Ab αἱρέω, *capio, eligo.*

Αἱρεσιώτης, ου, ὁ, hæreticus. A præc.

Αἱρεσιῶτις, ιδος, ἡ, hæretica.

Αἱρετέος, έα, έον, eligendus.

Αἱρέτης, ου, ὁ, elector. Ab αἱρέω.

Αἱρετίζω, f. ίσω, deligo, optabile duco, amplector. 2) amo, οἱ ό. & N. T. 3) ſectæ adhæreo. Ab αἵρετις.

Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix.

Αἱρετιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſectam aliquam ſuſcepit, ſectator, etiam in politicis.

Αἱρετὸς, ὴ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus. 2) electus, delectus, creatus. αἱρετώτερον, potius. Ab αἱρέω.

ΑἹΡΈΩ, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, inuado, occupo. 2) expugno, ſubigo. 3) vinco, obtineo, teneo. 4) conuinco & damno.

damno. 5) interficio, tollo. 6) perdo aliquem. Et αἱρέομαι adhuc 7) capesso, eligo. 8) antepono, pluris facio. 9) volo. 10) opinor, censeo. 11) sectam aliquam consector. ᾑρημένοι, optati, Gl. Vet. perf. pass. part.

Αἱρησιτείχης, εος, ὁ καὶ ἡ, murorum, vrbis expugnator. Ex αἱρέω, *capio*, & τεῖχος, *murus*.

Αἰρικὸς, ἡ, ὸν, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium*.

Αἴρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Αἰρόπινον, ου, τὸ, cribrum. Etymol. Ex αἴρω, *tollo*, & πίνος, *sordes*.

Ἄϊρος, ου, ὁ, infelix, miser. Ex α notante κακὸν & Ἶρος, *Irus*.

ΑΙ'ΡΩ, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, tollo, attollo, sursum tollo, eueho. 2) augeo, amplifico. 3) capio, sumo. 4) tollo e medio, interficio, subuerto. 5) proficiscor, abeo. sic & αἴρομαι, med. 6) erigo. 7) porto, gesto. 8) suscipio, aggredior. 9) fero, reporto.

Αἰρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lolio plenus, siue lolio permixtus, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium*.

Ἀΐς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto. 2) imbecillis. 3) inuisibilis, qui non videtur. Vel pro ἀΐδης, vel ex α pr. & ἲς, *virtus*, vel ex α pr. & εἴδω, *video*.

ΑΙ'ΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præses. 2) fatum. 3) sors. 4) pars, portio. 5) insania, Soph. 6) seruit etiam periphrasi, vt ἤματος αἶσα, dies.

ΑΙ'ΣΑΚΟΣ, ου, ὁ, ramus lauri vel myrti. Hesych. Etym.

ΑἸΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, æsalo, accipitris species.

ΑΙ'ΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, αἰσθήσομαι, sentio, proprie sensu corporis. 2) audio. 3) sentio sensu quolibet. 4) mente percipio, intelligo, cognosco. 5) scio. ᾐσθόμην, sensi, aor. 2. ᾔσθημαι, sensi, perf. pass.

Αἴσθημα, τος, τὸ, sensio, ipse sentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus. 2) sensio, sentiendi actio, vel passio. 3) cognitio, notitia, intelligentia. Ab eod.

Αἰσθητήριον, ου, τὸ, sentiendi instrumentum. 2) domicilium sensus. 3) intelligendi & iudicandi facultas. Gl. Vet. αἰσθητήριος, sensificus. Ab αἰσθητός.

Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, sentiendi vim habens, sensu præditus. 2) qui sentiri potest, qui in sensus cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, sensibiliter, vt sentias.

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, sensibilis, qui sensu percipi potest.

Αἰσθητῶς, *Adu.* sensibiliter, ita vt sensu percipiatur.

Ἀΐσθω, audio. 2) exspiro. Ab ἀΐω, *audio*, vel ἄω, *flo*.

Αἰσιμία, ας, ἡ, diuinatio, vaticinium. 2) officium, quod decet. Ab αἴσιμος.

Αἴσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatalis. 2) decens. 3) bonus, vtilis. Ab αἶσα, *fatum*.

ΑΙ'ΣΙΜΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, insumo, impendo.

Αἰσιοποιῶ, obsecundo, secundo, prospere facio, Gl. Vet. αἰσιοποιηθήσεται, prosperabitur, Gl. Vet. fut. 1. pass.

Αἴσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, faustus, auspicatus, fortunatus, prosper, secundus. Ab αἶσα, *fatum*.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auspicatum, s. faustum reddo. 2) auspicium accipio.

Αἰσίως, *Adu.* fauste, auspicate, prospere. 2) decenter.

Ἄϊσος, η, ον, inæqualis, impar. Ex α pr. & ἴσος, *æqualis*.

ἈΙ'ΣΣΩ, vel ἀΐττω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo. 2) erumpo, prosilio. 3) festino. 4) vagor. 5) impellor. Aor. 1. ἤϊξα & ἦξα, velut ab αἴσσω.

Αἰστήρ, ῆρος, ὁ, torris, titio. 2) qui incendit. Ab αἴθω, *vro*.

Ἄϊστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo nihil sciri potest, obscurus, incertus. 2) qui quod de medio sublatus est, ideo conspici nusquam potest. Ex α pr. & ἴσημι, *scio*.

Ἀϊστόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicuius aboleo. 2) deleo, simpliciter. A præc.

Ἀΐστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, imperitus, inscius, ignarus. Ex α pr. & ἴστωρ, *peritus*.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, idem, quod αἰσυμνητὴρ, (ex quo & corruptum quidam putant) *vnde* αἰσύω, Etym. M.

Αἰσυήτης, ου, ὁ, idem & ex vel ab iisd.

Αἰσυλοεργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, *iniquus*, & ἔργον, *opus*.

ΑΙ'ΣΥΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vel αἴσυλος, ὕλη, υλον, iniquus, nefarius, iniustus, flagitiosus.

ΑΙ'ΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, regno, impero, suam cuique αἶσαν sortem munium, seu prouinciam attribuo.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia potestas per electionem data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præses & curator. 2) rex.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, idem.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἴσχεσις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab seq.

Αἰσχέω, ῶ, f. έσω, dedecoro, infamo. Ab αἶσχος, *turpitudo*.

Αἴσχιστος, η, ον, turpissimus. αἰσχίων, turpior. Ab αἰσχρός.

Αἰσχίστως, turpissime.

ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas. 2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχρανδράποδα, famosa mancipia, Gl. Vet. Ex αἰσχρὸς & ἀνδράποδον, *mancipium*.

Αἰσχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, turpis. Ab αἰσχρός.

Αἰσχροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui fœda loquitur. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ἔπος, *verbum*, nisi sit leg. αἰσχρορήμων verborum obscœnus.

Αἰσχρουργέω, ῶ, turpiter ago.

Αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ, turpis quæstus studium.

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. Vet. turpilucris. Ex αἰσχρὸς, *turpis* & κέρδος, *lucrum*.

Αἰσχροκερδία, ας, ἡ, idem, quod αἰσχροκέρδεια.

Αἰσχροκερδῶς, *Adu.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adfectato lucro, studio turpis lucri. Ab αἰσχροκερδής.

Αἰσχρολογέω, ῶ, f. ήσω, fœda loquor.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpitudo verborum, sermo turpis & obscœnus. 2) maledicentia fœda, exprobratio rerum fœdarum.

Αἰσχρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, turpia loquens, obscœnus.

Αἰσχρόμητις, turpia consilia capiens, ad fœda consilia descendens.

Αἰσχρομυθέω, turpia loquor.

Αἰσχρο-

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia (inpr. in Venere) facio. Ex αἰσχρὸς, *turpis* & ποιέω, *facio*.

Αἰσχροποιΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitiosum facinus. A sequ.

Αἰσχροποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, turpia perpetrans. 2) fœdus. 3) fellator. Philox. obscœnus.

Αἰσχροπραγέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἰσχρὸς & πράττω.

Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

Αἰσχροπρόσωπος, ὁ, ἡ, fœdus ore, vultu, facie.

Αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, fœda & turpis oratio. Ab sequ.

Αἰσχρορρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fœda loquens. Ex αἰσχρὸς, *turpis*, & ῥῆμα, *verbum*.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, fœdus, deformis. 2) inhonestus, probrosus. Compar. αἰσχρότερος & αἰσχίων. Superlat. αἰσχρότατος & αἴσχιστος, turpissimus, fœdissimus. Ab αἶσχος.

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obscœnitas, dedecus. Ab αἰσχρὸς, *turpis*.

Αἰσχρουργέω, ῶ, f. ήσω, idem quod αἰσχροποιέω. Ab αἰσχρουργός.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab eod.

Αἰσχρουργὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fœda patrans. Ex αἰσχρὸς, *turpis* & ἔργον, *opus*.

Αἰσχρῶς, *Adu.* turpiter, fœde.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia. 2) ignominia, dedecus. 3) pudenda. Ab αἶσχος, *pudor*.

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudesio, verecundor, Gl. Vet. ᾐσχύνθη, pudefactus, veritus est, aor. 1.

Αἰσχυνομένως, *Adu.* reuerenter.

Αἰσχυντέον, verecundandum est. Ab αἰσχύνω, *verecundor*.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia.

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, fœda perpetrans, vt adulter.

Αἰσχυντηρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab seq.

Αἰσχυντὸς, ἡ, ὸν, pudendus. Ab seq.

Αἰσχύνω, f. νῶ, pudefacio, pudorem incutio. 2) infamo, dedecore adficio. 3) vitium offero, stupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudesio, me pudet, reuereor. Ab αἶσχος, *pudor*.

Ἀίτας, *Dor.* pro ἀΐτης, quod vid.

ΑΙΤΕ´Ω, ῶ, f. ήσω, peto, postulo, posco. αἰτȣ̃μαι, m. peto vtendum, mutuum. 2) postulo.

Αἴτημα, τος, τὸ, petitio. 2) postulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.

Αἴτημι, idem quod αἰτέω.

Αἴτης, ȣ, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ȣ, ὁ, amicus, qui amatur libidinose. Ab α comitatiuo, seu ἅμα, & ἴτης, ab ἴω, vel εἶμι, *eo*, quia suum amatorem vbique comitatur, & affectatur, & a latere eius non discedit. q. d. *Mitgeher*.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, postulatio.

Αἰτητὴς, ȣ̃, ὁ, petitor, postulator.

Αἰτητικὸς, ἡ, ὸν, qui amat petere.

Αἰτητὸς, ἡ, ὸν, petendus, qui peti debet, vel potest.

ΑΙΤΙΑ, ας, ἡ, caussa, ratio, occasio. 2) culpa, crimen. 3) accusatio. 4) controuersia, lis. Alia præterea significat cum certis verbis iunctum, quæ simpliciter verbo tribui non possunt.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuso, culpo.

Αἰτίαμα, τος, τὸ, criminatio, accusatio.

Αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, caussam attribuo, adsigno, imputo, acceptum fero, caussor. Gl. Vet. αἰτιῶμαι, criminor, accuso, culpo, incuso. Ab αἰτία, *caussa*.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accusatio, querela, litis principium. Gl. Vet. conquestio, incusatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accusandum est, caussa tribuenda. Ab αἰτιῶμαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, ὸν, criminatorius, accusatorius, accusatiuus. αἰτιατικὴ sc. πτῶσις, Accusatiuus, sc. casus. Ab eod.

Αἰτιατικῶς, accusatorie. 2) in Accusatiuo.

Αἰτιατὸς, ἡ, ὸν, ex alio tamquam ex caussa procedens, effectus. 2) qui pro caussa, s. ratione adfertur. Ab αἰτία, *caussa*.

Αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab αἰτέω.

Αἰτιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem, s. caussam reddo. αἰτιολογȣ̃μαι, idem. Ab αἰτιολόγος.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, caussæ redditio, demonstratio. Ab eod.

Αἰτιολογικὸς, ἡ, ὸν, peritus reddendi rationem eius, quod versatur in quæstione. 2) sensualis, rationalis, caussatiuus, iuridicalis, Philox. Ab eod.

Αἰτιολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui caussam, s. rationem reddit. 2) qui sequitur rationem & vtitur probationibus. Ex αἰτία, *caussa*, & λόγος, *sermo*, vel λέγω, *dico*.

Αἴτιον, ȣ, τὸ, caussa, ratio. 2) culpa, accusatio. 3) noxa. 4) τὰ αἴτια, sc. πράγματα, origines, res antiquissimæ, quo nomine & argumento scripsit libros Callimachus. Ab αἰτία.

Αἴτιος, ία, ον, in quo caussa rei est, culpandus, accusandus. 2) auctor. Ab αἰτία, *caussa*.

Αἰτιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caussæ vim habens, vel caussam indicans, vt coniunctio caussalis in Gramm. 2) formalis in sensu metaphysico. τὸ αἰτιῶδες, *forma*.

Αἰτιωδῶς, caussaliter.

Αἴφνης, *Adu.* repente, subito. Ab ἄφνω, *repente*.

Αἰφνίδιον, *Adu.* idem. Ab αἴφνης.

Αἰφνίδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, repentinus, improuisus, ex improuiso adueniens.

Αἰφνιδίως, *Adu.* repente, statim, ex improuiso.

Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, iaculor. Ab αἰχμή.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captiuitas. Ex αἰχμὴ, *bellum* & ἅλωσις, *captura*.

Αἰχμαλωτεύω, f. εύσω, captiuum duco. Ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captiuum duco. Ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captiuum abduco, in seruitutem abduco. Ab eod.

Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, ὸν, captiuus, ap. Eurip.

Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiua.

Αἰχμαλωτιστὴς, ȣ̃, ὁ, Gl. Vet. qui captiuos ducit.

Αἰχμάλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bello captus, manu captus, captiuus. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἁλωτὸς, *captus*.

Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

ΑΙΧΜΗ, ῆς, ἡ, cuspis, mucro. 2) hasta, lancea, hastile, spiculum, telum. 3) vnguis, vt belluarum, & auium rapacium. 4) bellum, arma.

Αἰχμήεις, ὁ, bellicosus.

Αἰχμητὴς, ϐ, ὁ, bellator, bellicosus.
Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus, *Dor.* αἰχματήριος.
Αἰχμῆτις, ιδος, ἡ, bellatrix, perita hastæ. Etymol.
Αἰχμίον, ϐ, τὸ, hastile, telum, hasta. Hesych. Dimin. ab αἰχμή.
Αἰχμόδετος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, bello captus & vinctus. Ex αἰχμὴ & δέω, *vincio*.
Αἰχμοφόρος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, hastam gerens, hastatus. 2) satelles.
Α'ΙΨΑ, *Adu.* statim, continuo, cito, celeriter.
Αἰψηροκέλευθος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, celeriter viam conficiens.
Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.
'ΑΙ'Ω, audio. 2) efflo. 3) intelligo, scio.
Α'ΙΩ'Ν, ῶνος, ὁ, æuum, æternitas, seculum, Gl. Vet. 2) vita, tempus vitæ hominis, hominum memoria. 3) improbi homines in N. T. 4) spinæ medulla.
Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo. 2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.
Αἰώνιος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, & αἰώνιος, ία, ιον, æternus, sempiternus, perennis.
Αἰωνίως, *Adu.* æterne, æternum.
Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio. 2) gestatio, s. lectus, sella, in qua gestatur aliquis, vt leniter agitetur corpus. 3) vas pensile. 4) suspendium. 5) restis, quo quis ad suspendium vtitur. Ab αἰωρέω.
Α'ΙΩΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, in sublime attollo, sursum tollo, eleuo, eueho. 2) suspendo. vnde αἰωρῦμαι, pendeo, spe suspensus sum. 2) rebus nouis immineo.
Αἰώρημα, τος, τὸ, elatio, eleuatio, exaltatio, subuectio. 2) suspensio. 3) gestatio, agitatio corporis, quæ fit gestando in sede vel lecto *Vox medicorum.* vid. αἰώρα. Ab αἰωρέω.
Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Αἰωρίζω, f. ίσω, gesto, Gl. Vet. αἰωρίζεται, gestatur. Ab αἰώρα.
'Ακαδήμεια, siue 'Ακαδημία, ας, ἡ, Academia, gymnasium publicum Athenis. Reperitur etiam 'Ακαδήμειον τὸ. Ab 'Ακάδημος, *Academus*.
'Ακαδημαϊκὸς, ἡ, ὸν, Academicus. 2) Philosophus Academicus.
'Ακάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, *acies*.
'Ακαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non vstus, vstionem non expertus. Ex α pr. & καίω, *vro*.
'Ακαθαίρετος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, qui euerti seu dirui non potest. Ex α pr. & καθαιρέω, *euerto*.
'Ακαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, spurcitia, illuuies. Ex α pr. & καθαίρω, *purgo*.
'Ακαθάρτης, ητος, ἡ, immunditia. Rob. Ex iisd. (Sed aut ἀκαθαριότης, aut ἄκαθαρτὸς, est leg.)
'Ακάθαρτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, impurus, immundus, spurcus, obscœnus, pollutus, sceleſtus. Ab eod.
'Ακαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comestio. Ex ἀκάθαρτος & φαγεῖν, *comedere*.
'Ακάθεκτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui non potest retineri. Ex α pr. & κατέχω, *contineo*.
'Ακαθέκτως, *Adu.* incontinenter.
"Ακαινα, ης, ἡ, spina. 2) stimulus. 3) virga decempedalis. Ab ἀκὴ, *acies*.
'Ακαιρέομαι, ῦμαι, opportunitate temporis destituor. Ab ἄκαιρος.
'Ακαιρία, ας, ἡ, intempestiuitas, non opportunum tempus. 2) molestia incommode interpellantis. 3) immodestia.
'Ακαίριμος, η, ον, intempestiuus.
'Ακαιροβόας, ϐ, ὁ, intempestiue clamans. 2) loquax, blatero.
'Ακαιρολογία, ας, ἡ, intempestiua sermocinatio.
"Ακαιρος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, intempestiuus, non opportunus. 2) importunus, tempus opportunum non obseruans. 3) qui non habet vacuum tempus. 4) immodicus. Ex α pr. & καιρὸς, *tempus, opportunitas*.
'Ακαίρως, *Adu.* intempestiue, non opportune. 2) immodice.
'ΑΚΑΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, semen fruticis Aegyptiaci.
'Ακακέμφατος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, mala fama liberatus, qui male audire desiit. Ex α pr. & κακέμφατος, *male audiens*.
'Ακάκης, έος, ὁ καὶ ἡ, non nocens. 2) nullo malo dignus.
'Ακακήσιος, epith. Mercurii, ab vrbe s. monte, vbi cultus.
'Ακακήτης, ϐ, ὁ, & ἀκακήτα ap. Poet. nihil mali faciens. 2) nullo malo dignus. 3) pacificus.
'Ακακία, ας, ἡ, innocentia, simplicitas, mens ab omni malo abhorrens.
"Ακακος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, minime malus, ab omni malitia alienus. 2) innocens, simplex, apertus.
'Ακακόργητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, a malo intactus, nullo maleficio læsus aut deprauatus. Ex α & κακϐργέω.
'Ακάκϐργος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, innocens, a maleficio vacuus.
'Ακακόφρων, ονος, bonæ, innoxiæ mentis homo, innocens. Ex ἄκακος & φρήν.
'Ακάκως, *Adu.* pure, simpliciter, sine fraude.
'Ακάκωτος, ον, nullo malo adfectus. Ab α & κακόω.
'ΑΚΑΛΑΝΘΙ'Σ, ίδος, ἡ, carduelis, auis. 2) canis.
'Ακαλαῤῥείτης, ϐ, ὁ, placide & quiete fluens. Ab ἀκαλὸς, *quietus*, & ῥέω, *fluo*.
'Ακαλάῤῥοος, ον, idem.
'ΑΚΑΛΗ'ΦΗ, ης, ἡ, vrtica. 2) spina. 3) concha quædam marina exigua.
'Ακαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inuenustus, deformis, inelegans. Ex α pr. & κάλλος, *pulcritudo*.
'Ακαλλιέρητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui non perlitauit. Ex α pr. & καλλιερέω, *lito*.
'Ακαλλιερήτως, non litato, sine litatione.
'Ακαλλώπιστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non comtus, non ornatus. 2) curam pulcritudinis negligens. 3) qui non gloriatur. Ex α pr. & καλλωπιστὴς, *culturæ nimium studiosus*.
'ΑΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, quietus.
'Ακάλυπτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non tectus, inopertus, apertus.
'Ακαλῶς, *Adu.* quiete, leniter, sine strepitu.
'Ακαμαντολόγχης, ϐ, ὁ, infatigabilis hasta, siue fortissimus bellator.
'Ακαμαντομάχης, ϐ, ὁ, idem.
'Ακαμαντόπϐς, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedes habet indefessos, strenuus viator.
'Ακάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, indefessus, infatigabilis.
'Ακάματος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, labore carens, laborem non sentiens. 2) qui non laborauit. 3) infatiga-

infatigabilis, indefessus. Hinc *Adu.* ἀκάματα, indefesse, sine intermissione, sine lassitudine.
Ἀκαματοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello.
Ἀκαμάτως, *Adu.* sine defatigatione, indefesse.
Ἀκάμμυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conniuens. Ex α pr. & καμμύω, *conniueo.*
Ἀκαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α pr. & κάμπτω, *flecto.*
Ἀκαμπίας, ου, ὁ, qui recta currit.
Ἀκάμπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus.
Ἄκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non flexus, qui flecti nequit.
Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. 2) constantia.
ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina, vepres, sentis. 2) difficultas, molestia, salebræ.
Ἀκανθεών, ῶνος, ὁ, spinetum, senticetum, dumetum.
Ἀκανθήεις, ήεσσα, ῆεν, spinosus, spinis abundans.
Ἀκανθίας, ου, ὁ, cicadæ species, vel potius epitheton tantum cicadæ ex eo, quod inter spinas cantet. 2) spinax, piscis.
Ἀκανθίζω, f. ίσω, spinosum reddo. 2) spinosus sum, spinis horreo.
Ἀκανθικός, ή, όν, spinosus.
Ἀκάνθινος, ίνη, ινον, spineus, ex spinis factus & contextus.
Ἀκάνθιον, ου, τὸ, spina.
Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis.
Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per spinas, seu sentes gradiens, spinigradus.
Ἀκανθοβάτις, ιδος, ἡ, quæ per spinas incedit.
Ἀκανθοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinas iaciens, vel emittens.
Ἀκανθολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinas colligens.
Ἀκανθόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dorsum spinis horrens habens. 2) echinus.
Ἀκανθοπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, a spina, vel stimulo ictus.
Ἄκανθος, ου, ἡ, acanthus, frutex. 2) ὁ, echinus, erinaceus.
Ἄκανθος, ου, ὁ καὶ ἡ, carduo fullonio non carminatus.
Ἀκανθοστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, spinis cinctus.
Ἀκανθοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinis vescens.
Ἀκανθοφορέω, f. φορήσω, spinas fero.
Ἀκανθοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, spiniger, spinas ferens.
Ἀκανθοφυέω, ῶ, f. ήσω, spinas prodo.
Ἀκανθόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, spinosa folia habens.
Ἀκανθόχοιρος, ου, ἡ, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris.
Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis.
Ἀκανθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, spinosus, senticosus, sentus, Gl. Vet.
Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.
Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani speciem gero. Ab ἄκανος.
Ἀκανικὸς, ή, όν, acanicus, qui acani est. Ab eodem.
Ἀκάνιον, ου, τὸ, spinula. Dimin. ab eod.
Ἀκανόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ab α pr. & κανονίζω, *in Catalogum librorum sacrorum refero.*
Ἀκανονίστως, *Adu.* non canonice, contra canones & regulas Ecclesiæ vel Conciliorum.

Ἄκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, acanus, spinæ genus.
Ἀκαπήλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non cauponatur. 2) integer, simplex, sincerus, non adulteratus. Ex α pr. & καπηλεύω, *cauponor.*
Ἀκάπηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caupone carens.
Ἀκάπνιστος, η, ον, epith. mellis, idem quod ἄκαπνος, lat. acapnum, ap. Plin.
Ἄκαπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liber a fumo. 2) incruentus, cum est epith. sacrificii. Ex α pr. & καπνὸς, *fumus.*
Ἀκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vecors, sine corde, excors.
Ἀκαρεὶ, *Adu.* puncto temporis, momento. Ab ἀκαρής, *exiguus.*
Ἀκαρέως, *Adu.* idem & ab eodem.
Ἀκαρῆ, *Adu.* idem. οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ, ne tantillum quidem. Ab eod.
Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.
Ἀκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, breuis, indiuiduus. 2) exiguus. 3) minimum interiectum habens temporis spatium. Gl. Vet. momentarius. ἀκαρὲς, momentum, Gl. Vet. 4) fere, prope. Ex α pr. & κείρω, *secare.*
Ἄκαρι, animal minutissimum, quale innascitur ceræ, caseis & cuti hominum. Ex iisd.
Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus. 2) breuis, momentaneus. Ab ἀκαρής.
Ἀκαρίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.
Ἀκαρὸς, cerebrum. 2) caput. Etym. Ex α pl. & κάρη, *caput.*
Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, sine fructu sum, sterilis sum, fructum non gigno.
Ἀκαρπία, ας, ἡ, sterilitas.
Ἀκάρπιστος, idem quod ἄκαρπος.
Ἄκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, infructuosus, fructus expers, sterilis. 2) inutilis.
Ἀκάρπως, sine fructu. 2) sine prole, de mulieribus.
Ἀκάρπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo nullus fructus percipitur. Ex α pr. & καρποῦμαι, *fruor.*
Ἀκαρτέρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis. Ex α pr. & καρτερέω, *tolero.*
Ἄκαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intonsus. Ex α priuat. & καρτὸς, *tonsus.*
Ἀκαρφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui arefactus non est, nec succo plane caret. Ex α pr. & κάρφω, *sicco.*
Ἀκαρῶς, *Adu.* puncto temporis. Ab ἀκαρής.
Ἀκάσκα, vel ἀκασκᾶ, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim. Etym. Eust. Ab ἀκὴν, *tacite.*
Ἀκασκαῖος, ον, valde ornatus, ap. Æschyl.
Ἀκαστόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens, acuta mente præditus. Hesych. Ex ἀκάζω, *acuo,* & φρὴν, *mens.*
Ἀκαταβίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coactus. Suic. Ex α pr. & καταβιάζω, *cogo.*
Ἀκατάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui deiici, destrui non potest. 2) inuictus, inuincibilis. Ex α priuat. & καταβάλλω, *deiicio.*
Ἀκατάγγελτος, ὁ καὶ ἡ, non denunciatus; sine denunciatione illatus. Epith. belli.
Ἀκατάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex α priuat. & καταγινώσκω, *damno.*

Ἀκέων, *Adu.* tacite. Ab eod.

ἈΚΗ', ῆς, ἡ, acies ferri. 2) cuſpis. 3) quies. 4) vrbs Phœnices.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, & ἀκηδία, incuria, neglectus. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδεμόνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem nemo curat, neglectus.

Ἀκήδεστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non curatus, neglectus, cuius nulla cura habetur. 2) inſepultus, inhumatus. Ex α pr. & κηδέω, *curo*.

Ἀκηδέστως, *Adu.* ſine vlla cura, temere. 2) ſine miſericordia, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inhumatus. Ex α priu. & κηδεύω, *funero*.

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδής, έος, ὁ καὶ ἡ, nullam curam gerens, negligens. 2) neglectus, qui curæ non eſt. 3) inhumatus, inſepultus. 4) triſtitia vacuus. 5) ſecurus. Ex α pr. & κῆδος, *cura*.

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mæroris. 2) mæroris abundantia. 3) contumelia. 4) incuria. 5) dolor. 6) triſtitia. Ab ἀκηδής.

Ἀκηδιάω, ῶ, f. άσω, negligenter ago. 2) animo concido. 3) mærore graui adficior. Ab eod.

Ἀκηδῶς, *Adu.* ſine ſepultura.

Ἀκήλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui decipi nequit. 2) qui deliniri nequit. Ex α pr. & κηλέω, *mulceo*.

Ἀκηλίδωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, maculæ expers. 2) incorruptus. Ex α pr. & κηλιδόω, *maculo*.

Ἄκημα, τος, τὸ, ſanatio, medela. 2) remedium.

Ἀκὴν, *Adu.* tacite, quiete. Ab ἀκή. v. ad ἀνακῶς.

Ἀκήπος, ον, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηράσιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, purus, incorruptus. 2) illæſus. 3) immortalis. Ex α pr. & κὴρ, vel κηραίνω.

Ἀκήρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀκήριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exanimis, cor non habens. 2) immortalis, fato letifero non obnoxius. Ex α pr. & κῆρ, *cor*, vel κὴρ, *fatum*.

Ἀκηροφανής, ὲς, idem quod ἀκραιφνής.

Ἀκηρυκτεὶ, & ἀκηρυκτὶ, *Adu.* nullo fetiali miſſo, ſine denunciatione. 2) implacabiliter. Ab ἀκήρυκτος.

Ἀκήρυκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per caduceatorem non denunciatus. Ex α pr. & κηρύσσω, *denuncio*.

Ἀκηρύκτως, *Adu.* idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ον, non ceratus, non oblitus cera. Ex α pr. & κηρὸς, *cera*.

Ἀκήχεομαι, vel ἀκήχημαι, triſtor. Ex α pleon. & ἄχος, *mæror*.

Ἀκηχεδὼν, όνος, ὁ, dolor, triſtitia. A præc.

Ἀκιβδήλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non adulteratus, ſincerus, incorruptus. Ex α pr. & κιβδηλεύω, *adultero*.

Ἀκίβδηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui ſcoria nulla admixta eſt. 2) purus, ſincerus. Ex α pr. & κίβδηλος, *cui ſcoria admixta eſt*.

Ἀκιβδήλως, *Adu.* ſine ſcoria. 2) ſincere, pure. Philox. ſedulo. Ab ἀκίβδηλος.

Ἀκιδνὸς, ή, όν, infirmus, qui ſe vix mouere poteſt. Ex α pr. & κινέω, *moueo*. (vel potius pro ἀκηδινὸς, quietus, ſegnis, piger. ab ἀκή, ἀκὴν. vel ab α pr. & κήδω, κηδέω, qui nil penſi habet.)

Ἀκιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cuſpidatus, acuminatus in modum cuſpidis. Ab eod.

Ἀκιδωτὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκίζω, f. ίσω, acuo. Ab eod.

Ἄκικυς, υος, ὁ καὶ ἡ, impotens, imbecillis. 2) qui non eſt velox. Ex α pr. & κίκυς, *robur*, *vis*.

Ἀκίναγμα, τος, τὸ, concuſſio, comploſio. Etym. Ex α pr. & τινάσσω, *quatio*, mutato ſc. τ in κ. (quidni potius a κινάσσω, quod ductum eſt a κίνω, κινάω, quamquam vſitatius eſt κινέω.)

Ἀκίναιδος, ȣ, ὁ, pudicus, caſtus, qui cinædus non eſt. Suid. Ex α pr. & κίναιδος.

ἈΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ȣ, ὁ, acinaces, gladius Perſicus.

Ἀκινδυνὶ, *Adu.* citra periculum, ſine periculo. Ab ἀκίνδυνος.

Ἀκίνδυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſine periculo, liber a periculo, tutus.

Ἀκινδυνώδης, ῶδος, idem.

Ἀκινδύνως, *Adu.* ſine periculo, ſecure.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies. Ex α pr. & κίνησις, *motus*.

Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis ſum. Ab ἀκίνητος.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, idem. 2) caueo, ne mouear, quieſcere cupio. Ab eod.

Ἀκίνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immobilis. 2) qui moueri, aut mutari nequit, immotus. 3) non mouendus. 4) ſegnis. Ex α pr. & κινέω, *moueo*.

Ἀκινήτως, *Adu.* ſine motu, citra motum.

ἌΚΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, acinus. 2) herbæ genus.

Ἄκιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vermibus non obnoxius, a vermibus non arroſus. 2) incorruptus. Ex α pr. & κὶς, *vermis*.

ἈΚΙΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, ignauus, nihil agens, ap. Theocr. (ſed ibi eſt ἀχίρως, pro ἀχείρȣς. a χεὶρ, *manus*.) 2) aquilo, boreas.

Ἀκιρῶς, remiſſe, ſine motu, ap. Heſych.

Ἀκὶς, ίδος, ἡ, cuſpis ferrea, ſpiculum, Gl. Vet. Dimin. metaph. dolor acutus. Ab ἀκή, *acies*.

Ἀκίχητα, ita vt tu conſequi nequeas. *Adu.* a ſeq.

Ἀκίχητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem non poſſumus adſequi curſu, telo &c. qui comprehendi nequit. 2) inacceſſus. 3) quem mente & cogitatione comprehendere non poſſumus. Ex α pr. & κίχημι, *comprehendo*.

Ἀκιχήτως, idem quod ἀκίχητα.

Ἀκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, nullis fultus columnis. Ex α pr. & κίων, *columna*.

Ἀκκίζομαι, f. ίσομαι, ſimulate recuſo.

Ἀκκισμὸς, ȣ, ὁ, ſimulata recuſatio. A præc.

Ἀκλαιής, έος, ὁ καὶ ἡ, illacrimabilis.

Ἀκλὰς, άδος, ἡ, non fracta. Epith. vitis, cui ſarmenta non ſunt amputata. Ex α pr. & κλάω, *frango*.

Ἄκλαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non fractus. Ex iisdem.

Ἀκλαυσὶ, *Adu.* ſine fletu. A ſequ.

Ἄκλαυστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indeploratus, indefletus. Gl. Vet. indeflebilis. Ex α pr. & κλαίω, *fleo*.

Ἀκλαυτεὶ, ſine fletu. A ſeq.

Ἄκλαυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκλαυστος.

Ἀκλεής, έος, ὁ καὶ ἡ, inglorius. Ex α priuat. & κλέος, *gloria*.

Ἀκλεία, ας, ἡ, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεής.

Ἀκλειής, έος, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀκλεής.

Ἄκλειστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non-clauſus. Ex α pr. & κλειστὸς, *clauſus*.

Ἀκλειῶς, Poet. *Adu.* ſine gloria.

Ἄκλεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non furans. 2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promtum habet.

λεῶς, *Adu.* ſine gloria.

λῃδονίςως, ſine gloria, fama. Ab α & κληδὼν, *fama.*

λήϊςος, ον, *poët.* pro ἄκλειςος.

ληρέω, ῶ, f. ήσω, *proprie,* ſum exſors. 2) miſeriis adfligor, miſera conditione vtor. Ex α pr. & κλῆρος, *ſors.*

λήρημα, τος, τὸ, infortunium, calamitas. A præc.

ληρία, ας, ἡ, egeſtas, infelicitas.

ληρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exſors. 2) pauper, egenus. 3) infelix, miſer.

ληρωτεὶ, & ἀκληρωτὶ, *Adu.* citra ſortem.

λήρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſorte non lectus. 2) exſors, expers. Ex α pr. & κληρόω, *ſorte lego.*

ληςος, ον, idem quod ἄκλειςος.

λητὶ, *Adu.* ſine vocatione, inuitatione. Ab ἄκλητος.

κλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vocatus, non inuitatus. 2) nomine carens.

λινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non vacillans. 2) firmus, rigidus, qui flecti nequit, aut deflexus non eſt, vt vertex cidaris. Philox. durus. Ex α pr. & κλίνω.

κλιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non declinatur. Ex iiſdem. apud Grammaticos.

κλίτως, indeclinabiliter, ſine declinatione.

κλόνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcuſſus. Ex α pr. & κλονέω, *moueo.*

κλονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & κλόνος, *motus.*

κλοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, furum iniuriæ non expoſitus, non deceptus. 2) non furtiuus. Ex α pr. & κλοπὴ, *furtum.*

κλυδώνιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α pr. & κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor.*

κλυδωνίςως, *Adu.* ſine fluctibus, tranquille.

Ακλυςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ablutus. 2) vndis non agitatus, tranquillus, vt portus. Ex α pr. & κλύζω, *abluo* vel *alluo.*

κλώνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ramulis carens. Ex α pr. & κλὼν, *ramulus.*

Ακλωςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nendo non ductus, tortus, ſeu connexus. Ex α pr. & κλώθω, *neo.*

Ακμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate ſum firma. 2) ſum vegetus & validus per ætatem, polleo robore iuuenili. 3) facio ea, quæ iuuenes decent. 4) polleo, vigeo, floreo re quacunque. Gl. Vet. vigeo, adoleſco, pubeſco, vireſco, vireo, *de omnibus rebus, cum ſunt in ſummo, acerrima, vt febri, æſtate &c.* ἀκμάζων, vegetus, vigens, Philox. ἀκμάζȣσα, viuida, fortis, Philox. Ab ἀκμή.

Ακμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque. 2) iuuenis, adultus. 3) vegetus. 4) maturus, tempeſtiuus. 5) vigoris plenus, Philox. 6) opportunus. 7) qui in ipſo temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eodem.

Ακμαίως, *Adu.* in flore. 2) cum vigore. 3) mature.

Ακμαςὴς, ȣ, ὁ, ſtrenuus, validus, robuſtus. Ab ἀκμάζω.

ΑΚΜΗ', ῆς, ἡ, cuſpis, acies. 2) vigor, maturitas ſeu flos ætatis, firma ætas, iuuentus. 3) ἐν ἀκμῇ dicuntur eſſe omnia, cum ſunt in ſumma vi, optima conditione &c. 4) articulus temporis, quo aliquid agi debet, tempus rei agendæ. 5) ἀκμαὶ, vari, quia in iuvenili ætate naſci ſolent in facie.

'Ακμὴν, *Adu.* adhuc, etiam nunc. 2) cum maxime. 3) ſedulo, ſtrenue, 4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, pro κατ' ἀκμήν.

'Ακμηνὸς, ἡ, ὴν, adultus. 2) florens.

"ΑΚΜΗΝΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ieiunus, qui non guſtauit, *it.* qui non bibit, ſiccus.

'Ακμὴς, ῆτος, ἡ, non defatigatus, non defeſſus, recens, integer. pro ἀκαμὴς. Ex α pr. & κάμνω, *fatigor, feſſus ſum.*

'Ακμήτης, ȣ, ὁ, idem.

'Ακμητὶ, *Adu.* ſine laſſitudine. Ab ἀκμής.

"Ακμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, & ἄκμητος, ήτη, ητον, idem & ex iiſdem. Gl. Vet. indefeſſus.

'Ακμόθετον, ȣ, τὸ, incudis baſis. Ex ἄκμων, *incus,* & τίθημι, *pono.*

"Ακμων, ονος, ὁ, incus.

"Ακναμπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inflexibilis. Ex α pr. & κνάμπτω, *flecto.*

"Ακναπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus, ſubactus. Ex α pr. & κνάπτω, *carmino, purgo vt fullo.*

"Ακναφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Gl. Vet. rudis, impolitus. Ex iiſd.

"Ακνημος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tibiis, ſeu cruribus carens. 2) qui non habet ſuras. Ex α priu. & κνήμη, *tibia, crus.*

"Ακνηςις, ιδος, ἡ, ſpina dorſi. Ex α pr. & κνάω, *ſcalpo,* ſ. *ſcabo,* (vel potius pro ἀκάνηςις. v. ἄκανος & ἀκάνιον.)

"Ακνισσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, proprie nidoris expers. 2) inſulſus, inſipidus. Ex α pr. & κνίσσα, *pinguedinis incenſæ fumus, nidor.*

'Ακνίσσωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vacuus a nidore, expers ſacrificiorum.

'Ακοὴ, ῆς, ἡ, auditus. 2) auris. 3) fama, rumor, ſermo. 4) *apud hiſtoricos,* traditio, vt apud lat. fama, *Nachricht.* Ab ἀκȣ́ω, *audio.*

"Ακοιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui cauus non eſt, in quo eſt nihil cauum, cauitatis expers.

'Ακοίμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſomnis, non dormiens, peruigil. Ex α priu. & κοιμάω, *dormitum duco.*

"Ακοινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non communis. 2) non pollutus, *Hebr.*

'Ακοινωνησία, ας, ἡ, cum nullum eſt commercium, nulla ſocietas. 2) nulla benignitas, quæ de ſuo aliquid impertiat. 3) excommunicatio. Ex α pr. & κοινωνέω, *communico.*

'Ακοινώνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incommunicabilis. 2) ſine ſocietate, inſociabilis. 3) parcus, tenax. Ex iiſdem.

'Ακοινωνήτως, *Adu.* ſine communione. 2) aſpere. A præc.

'Ακοίτης, ȣ, ὁ, commune cubile habens, maritus. Ex α congreg. vel notante ὁμȣ̃, & κοίτη, *cubile.*

"Ακοιτις, ιδος, ἡ, vxor, marita. A præced.

"Ακοιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſine cubili, cubili carens. 2) at τὸ ἄκοιτον, eſt mel ſedimento carens. Ex iiſdem.

Ἀκολάκευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui adulatoribus inaccessus aut carens. Ex α pr. & κολακεύω, *adulor.*

Ἀκόλακος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, alienus ab adulatione. A κόλαξ.

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia in quocunque cupiditatum genere. Gl. Vet. proteruia. Ex α pr. & κόλασις.

Ἀκολαςαίνω, intemperanter ſ. petulanter ago, proterue & libidinoſe viuo. Gl. Vet. nepotor, proteruio. Ab ἀκόλαςος.

Ἀκολαςέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.

Ἀκολάςημα, τος, τὸ, factum petulans. 2) ſcelus. 3) ſtuprum per proteruiam illatum. Ab ἀκολαςέω.

Ἀκόλαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intemperans, proteruus, laſciuus, libidinoſus, flagitioſus. 2) non punitus. 3) audax. 4) inſolens. 5) caſtigatione dignus. Ex α pr. & κολάζω, *punio. coërceo.*

Ἀκολάςως, *Adu.* intemperanter, petulanter. Gl. Vet. impune. *Comp.* ἀκολαςοτέρως.

Ἀκόλλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non glutinatus, Gl. Vet. qui conglutinari, vniri nequit. Ex α pr. & κολλῶ, *glutino.*

Ἄκολλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, glutinis expers. 2) qui conglutinari nequit 3) qui coire nequit. Ex α pr. & κόλλα, *gluten.*

Ἄκολος, ȣ, ὁ, fruſtum panis, parua bucella. 2) cibus.

Ἀκολȣθέω, ῶ, f. ήσω, ſequor, comitor. 2) facio idem aliis, imitor, congruo, ſimilis fio. 3) obſequor, obtempero.

Ἀκολȣ́θημα, ατος, τὸ, conſequentia. 2) adſectatio, conſectatio.

Ἀκολȣθητὶς, εως, ἡ, idem.

Ἀκολȣθητικὸς, ἡ, ὸν, ſequax, procliuis ad ſequendum.

Ἀκολȣθία, ας, ἡ, adſectatio, comitatus. 2) ſeries, nexus, conſequentia, Gl. Vet. 3) conuenientia, congruentia. 4) officium, 5) formula cærimoniarum, ſ. rituum ſacrorum. Ab eod.

ἈΚΌΛΟΥΘΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pediſſequus, vel pediſſequa, aſſecla, comes, adſectator. 2) conſequens, conſentaneus, conueniens, congruens, ſimilis. 3) miniſter eccleſiæ veteris, qui ſequitur cum cereo accenſo Diaconum, cum procedit ad prælegendum Euangelium.

Ἀκολȣ́θως, *Aduerb.* conſequenter. 2) conuenientur.

Ἀκόλυμβος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, natandi inſcius. Ex α pr. & κολυμβάω, *nato.*

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus. 2) neglectus cultus & munditiei. Ab ἄκομος.

Ἀκομιςία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab ſequ.

Ἀκόμιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, neglectus, ſqualidus, ſine cura neceſſaria. Ex α pr. & κομίζω, *orno.*

Ἄκομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui nulla eſt coma, qui comatus non eſt. A κόμη.

Ἀκόμπαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, alienus a iactantia, & oſtentatione. Ex α pr. & κομπάζω.

Ἄκομπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. A κόμπος, *faſtus.*

Ἀκόμψευτος, ον, non curioſe aut inſidioſe ad illecebras ornatus. Ex α & κομψεύομαι.

Ἄκομψος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inelegans, non feſtiuus. 2) vilis, ſimplex. Ex α pr. & κομψὸς, *ſcitus, elegans.*

Ἀκόμψως, *Adu.* ineleganter, illepide.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) impello, incito. Ex ἀκόνη, *cos.*

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α & κονδύλη.

ἈΚΌΝΗ, ης, ἡ, cos.

Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκονητὴς, ȣ, ὁ, qui acuit. Philox. cotiarius. Ab eodem.

Ἀκόνιον, ȣ, τὸ, coticula. Dimin. ab ἀκόνη.

Ἀκονιτὶ, *Adu.* ſine puluere. 2) ſine pugna, citra laborem, facile, nemine impediente. Ex α pr. & κόνις, *puluis.*

Ἀκονιτικὸς, ἡ, ὸν, ex aconito confectus. A ſequ.

Ἀκόνιτον, ȣ, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, ſ. cautibus naſcitur.

Ἀκόνιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pulueris expers. 2) qui ſine puluere fit, ſine labore. 3) non illitus calce, opere tectorio non obductus. 4) non picatus. Ex α pr. & κόνις, *puluis, cinis.*

Ἀκονίτως, *Aduerb.* ſine puluere. 2) ſine difficultate.

Ἄκοντι, *Adu.* inuito, coacte. Ex α pr. & ἑκοντὶ, *ſponte.*

Ἀκοντίας, ȣ, ὁ, iaculus, ſerpentis genus. 2) *in Plur.* ſtellæ, quæ iaculi modo feruntur. Ab ἀκόντιον.

Ἀκοντίζω, f. ίσω, iaculor, iaculum vibro, contorqueo. 2) iaculo peto. Ab eod.

Ἀκοντικὸν, ȣ, τὸ, medicamentum ad ſananda vulnera ἀκοντίων, ſ. iaculorum.

Ἀκόντιον, ȣ, τὸ, iaculum, telum, ſpiculum, pilum. 2) teli iactus. 3) ſpina dorſi. Ab ἄκων, *iaculum.*

Ἀκόντισις, εως, ἡ, iaculatio, iactus.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem. 2) iaculum.

Ἀκοντισμὸς, ȣ̃, ὁ, iaculatio.

Ἀκοντιςὴρ, ῆρος, iaculator. 2) iaculandi peritus.

Ἀκοντιςὴς, ȣ̃, idem.

Ἀκοντιςικὸς, ἡ, ὸν, iaculandi peritus.

Ἀκοντιςὺς, ύος, ἡ, iaculatio, 2) iaculandi peritia.

Ἀκοντοβόλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iaculi vibrator, iaculator.

Ἀκοντοδόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui iacula obſeruat, vt eorum ictus euitet. Ex ἄκων & δέχομαι, *recipio,* vel potius δοκάζω, *obſeruo.*

Ἀκοντοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iaculum ferens.

Ἀκόντως, *Adu.* inuite. Ab ἄκων, *inuitus.*

Ἀκοπητὶ, *Aduerb.* ſine labore ac moleſtia. Ab α pr. & κόπος.

Ἀκοπίαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indefeſſus, infatigabilis. 2) laſſitudinem & laborem nullum adferens. Ex α pr. & κοπιάω, *laboro.*

Ἀκοπιάςως, *Adu.* ſine labore. A præc.

Ἄκοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indefeſſus. 2) corruptioni non obnoxius. Ex α pr. &c. κόπος, *labor.*

Ἀκόπριςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſtercoratus, cui fimus non eſt ingeſtus. Ex α pr. & κόπρος, *ſtercus.*

Ἄκοπρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀκοπρώδης, ῶδες, purus a ſtercore. *Comp.* ἀκοπρωδέςερον, minus ſtercoris habens.

Ἀκόπως, *Adu.* ſine laſſitudine. 2) ſine vermium noxa. Ab ἄκοπος.

Ἀκόρεςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiatus, inſatiabilis. Ex α pr. & κορέω, *ſatio.*

Ἀκορέςως,

ορέστως, auide, vt fatiari, expleri nequeas. A præc.
ήρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) non ornatus, non mundatus. Ex α pr. & κορέω, *orno*.
ορία, ας, ἡ, infatiabilitas. Ab ἄκορος.
ορίτης, ου, ὁ, fc. οἶνος, vinum ex acoro confectum. Ab ἄκορον.
ΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cuiusdam.
ΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba fiue radix quædam medica.
ορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκόρητος.
όρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, verticem, feu faftigium non habens. Ex α pr. & κορυφὴ, *vertex*.
ος, εος, τὸ, medela, medicina, fanatio, curatio, remedium.
οσμέω, ῶ, f. ήσω, incompofite me gero. 2) improbus fum.
οσμήεις, εσσα, ῆεν, inornatus.
όσμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, & confufus.
οσμήτως, *Adu.* confufe, fine ornatu.
οσμία, ας, ἡ, ftatus rerum perturbatus, res incompofitæ. dedecus, Pilox.
κοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompofitus, incomptus, inhoneftus, Gl. Vet. Ex α pr. & κόσμος, *ornatus*.
κόσμως, *Adu.* idem quod ἀκοσμήτως.
κοτέω, ῶ, f. ήσω, abundo efu hordei, pafcor hordeo. Ab fequ.
ΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, hordeum. 2) quilibet cibus.
κοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fimultates non alit.
κουάζω, audio. 2) inuocor. Ab ἀκούω.
κουή, ῆς, ἡ, auditus, auditio. *poët.* pro ἀκοή.
κούρευτος, ου, ὁ, intonfus, Gl. Vet.
κουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intonfus. 2) qui eft fine liberis. Ex α priu. & κείρω, *tondeo*, vel κόρος, *puer*.
κοῦς, οντος, ὁ, ab ἄκων, quod v.
κουσιάζω, cogo.
κουσίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκουσις & Θεὸς, *Deus*.
Ακούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀκούσιος, ία, ον, non voluntarius, coactus. inuitus, Gl. Vet. Ex α pr. & ἑκὼν, *fponte*.
Ακουσις, εως, ἡ, auditio.
Ακουσίως, *Adu.* præter voluntatem, inuite.
Ακουσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio. 2) auditio difcipuli, quod difcipulus ex præceptore audit. 3) fama, rumor. 4) quod oblectationis cauffa auditur, vt cantus.
Ακουσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula.
Ακουστής, οῦ, ὁ, auditor, qui audit. 2) difcipulus.
Ακουστικὸς, ή, ὸν, ad auditum pertinens.
Ακουσιάω, geftio audire.
Ακουστικῶς, attente, ad audiendum parate.
Ακουστὸς, ή, ὸν, fub auditum cadens.
Ακουτίζω, f. ίσω, audire facio. ex hebr. שמע in *Hipbil.* οἱ ὁ. *paff.* audio.
ΑΚΟΥ'Ω, f. ούσω, audio, auribus percipio, aufculto. 2) auditor, f. difcipulus fum. 3) audiens fum dicto, obtempero. 4) intelligo, & interpretor, item fentio. 5) vocor, appellor, dicor. 6) noui, teneo. 7) eft enim, vbi verti poteft, lego: ducta inde fignificatione, quod olim anagnoftis vtebantur. ἀκούομεν Ὁμήρου vel τῶν ποιητῶν, difcimus ab Homero, poëtæ nobis auctores funt. οἱ ἀκούοντες, lectores, Polyb.

Ἄκρα, ας, ἡ, fummitas, faftigium, culmen. 2) arx. 3) promontorium. 4) littus. 5) omnino de extremitate dicitur, maxime extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.
Ἀκράαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus. Ex α pr. & κραιαίνω, *efficio*.
Ἀκραγὴς, ὲς, mutus. Ab α pr. & κράζω.
Ἀκράδαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuffus, immotus Ex α pr. & κραδαίνομαι, *metu concutior*.
Ἀκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehemens, acer, fecundus. Epith. venti. Ex ἄκρος, *fummus*, & ἄημι, *flo*.
Ἀκραῖος, ου, ὁ, fummus. 2) qui in arce colitur. Epith. Dei. 3) qui præeft arci. Epith. Dei. Ex ἄκρος, *fummus*, vel ἄκρα, *arx*.
Ἀκραίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fentiens crapulam. 2) alienus a crapula. 3) arcens crapulam. Ex α pr. & κραιπάλη, *crapula*.
Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purus. 2) alacer. 3) recens. Ex ἄκρος, & φαίνομαι, *appareo*, quia in fummo fuo vigore apparet.
Ἀκραιφνῶς, *Adu.* fincere.
Ἄκραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus. 2) irritus, vt promiffum, prædictio. Ex α pr. & κραίνω, *efficio*.
Ἀκραξόνιον, ου, τὸ, fumma pars axis. Ex ἄκρος, & ἄξων, *axis*.
Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α pr. & κρᾶσις, *mixtura, temperies, temperamentum*.
Ἀκράσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intemperans.
Ἀκρατεύομαι, f. εύσομαι, intemperanter viuo.
Ἀκρατευτικὸς, ἡ, ὸν, incontinens.
Ἀκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, incontinens, intemperans. 2) inualidus, debilis. 3) qui contineri nequit. Ex α pr. & κράτος, *robur*.
Ἀκράτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contineri & cohiberi domarique & compefci nequit. Ex α pr. & κρατέω.
Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam.
Ἀκρατίζω, f. ίσω, iento. 2) merum bibo. ἀκρατίζομαι, iento, Gl. Vet. Ab ἄκρατον.
Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, ientaculum. A præc.
Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀκράτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non ientauit. 2) qui ientaculo non facile caret. 3) validus. Ex α pr. & κρατίζω, vel κράτος, *robur, qui per vim cogi nequit*.
Ἄκρατον, ου, τὸ, vinum merum, meracum. Ex α pr. & κεράννυμι, *mifceo*.
Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατον & πόσις, *potatio*.
Ἀκρατοποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A fequ.
Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος & ποτέω, *poto*.
Ἄκρατος, ου, ὁ, merus, meracus. 2) purus, fincerus. 3) validus, vehemens in vtramque partem, immoderatus, immitis. 4) perfpicuus. Ex α pr. & κεράω, *mifceo*.
Ἀκρατότης, *Ion.* ἀκρητότης, meracitas.
Ἀκρατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui meracum fert. Nomen vafis vinarii.
Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, impotens. 2) incontinens. Ex α pr. & κράτος, *robur*.
Ἀκρατῶς, *Adu.* incontinenter, intemperanter. 2) grauiter, vehementer, impense.

Ἀκράτως, *Adu. Ion.* ἀκρήτως, & ἀκρατέως, mere, pure, ſine admixtione.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina, orta leui de cauſſa.

Ἀκράχολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad iram procliuis, iracundus. Ex ἄκρος & χολὴ, *ira*.

Ἀκρεμονικὸς, ἡ, ὸν, ramos grandes habens. Ab ἀκρέμων.

ἈΚΡΕ´ΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus maior, prægrandis. 2) ramus quiuis.

Ἄκρεος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vel ἄκρεος, έα, εον, non carneus. A κρέας.

Ἀκρέσπερον, *Adu.* ſumma veſpera, extremo veſpere. Ab ſeq.

Ἀκρέσπερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, veſperæ principium faciens, veſperam inducens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & ἕσπερος, *veſper*.

Ἀκρήβης, εος, ὁ καὶ ἡ, valde iuuenis. Ex ἄκρος & ἥβη, *ætas*.

Ἄκρηβος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀκρία, ας, ἡ, cognomen Mineruæ, quæ in arce colitur. Ab ἄκρα, *arx*.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter tracto, exploro. Ab ἀκριβὴς, *accuratus*.

Ἀκριβασμὸς, ȣ, ὁ, accuratio, exquiſitum examen.

Ἀκριβαστὴς, ȣ̃, ὁ, diligens explorator, inquiſitor. Gl. Vet. ſcrupuloſus.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, ſumma cura. 2) ſummum ius. 3) tenacia, parſimonia. 4) vita exacta. 5) accuratum examen. 6) forma eximia. Ab ſq.

ἈΚΡΙΒΗ´Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, certus, accuratus, ſubtilis, exquiſitus, diligens, ſcrupuloſus. 2) certus, exploratus. 3) plenus, iuſtus, copioſus. 4) ad rem attentus, tenax.

Ἀκριβοδίκαιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſummo iure vtens, ſ. agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ȣ, ius ſummum.

Ἀκριβολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino, ſubtiliter diſſero.

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accurata diſcuſſio & examinatio, ſubtilis diſputatio.

Ἀκριβολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, accurata & curioſa diligentia vtens. 2) accurato ſermone vtens.

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognoſco, diligenter exploro. 2) probe calleo, compertum exploratumque habeo. 3) ſumma cura ac diligentia aliquid facio. 4) facio, vt aliquis ſit accuratus & exquiſitus. Ab ἀκριβὴς.

Ἀκριβῶς, *Adu.* diligenter, exacte, accurate, exquiſite. 2) plane, plene, penitus, perfecte. 3) ſummo iure. 4) ſeuere. Ab eod.

Ἀκρίβωσις, εως, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ȣ, τὸ, locuſtula, locuſta parua. Dimin. ab ἀκρὶς, *locuſta*.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locuſtas. Ab ἀκρὶς & θήρα, *captura*.

Ἀκριδοφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui locuſtis victitat, locuſtas comedens. Ex ἀκρὶς & φάγος, *edax*.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, ſeu ſumma loca perambulo. 2) ſummis pedibus ambulo. 3) ſumma cædo. Ab ἄκρις, *ſummitas*.

ἈΚΡΙ´Σ, ίδος, ἡ, locuſta.

Ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas, cacumen montis. Ab ἄκρος.

Ἀκρισία, ας, ἡ, inconſiderantia, 2) res controuerſa & non iudicata. 3) iudicii inopia & temeritas. 4) malum iudicium. 5) perturbatio, confuſio, turbulentus rerum ſtatus. Ex α pr. & κρίσις, *iudicium, diſcretio*.

Ἀκριτὶ, *Adu.* indicta cauſſa. 2) nullo iudicio, ſine iudicio, ſine delectu. 3) indiſcrete, confuſe, nullo diſcrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτόβȣλος, ον, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui loquitur inconſiderate & ſine iudicio. Ex ἄκριτος, & μῦθος, *verbum*.

Ἄκριτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iniudicatus, indemnatus. 2) confuſus, indiſcretus. 3) anceps. 4) qui in controuerſiam non cadit. 5) qui componi aut decerni non poteſt. 6) ſine ratione & iudicio factus, inconſideratus. 7) immodicus, immenſus, innumerabilis. Ex α pr. & κριτός.

Ἀκριτόφυλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, frondoſus. 2) multis arboribus conſitus, ita vt folia arborum diſcerni nequeant. 3) vmbroſus. Ex ἄκριτος & φύλλον, *folium*.

Ἀκριτόφυρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, confuſus, miſcellaneus. Ex ἄκριτος, & φύρω, *miſceo*.

Ἀκριτόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indiſtinctam & confuſam vocem habens, vt barbari.

Ἀκρίτως, *Adu.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur. 2) ſpectaculum omne, iucundum & oblectans, etiam per oculos. 3) ipſa perſona, quæ auditur, vt muſicus, lector.

Ἀκροαματικὸς, ἡ, ὸν, quod auditione percipitur, diſcitur. Epith. doctrinæ. 2) in auditione ſ. nuda ſcientia & contemplatione poſitum.

ἈΚΡΟΑ´ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio. 2) audio diſcendi cauſſa. 3) dicto ſum audiens, pareo.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipſa audiendi actio. 2) recitatio. 3) obedientia. Thuc.

Ἀκροατήριον, ȣ, τὸ, auditorium. 2) locus in quo iudices ad cognoſcendam cauſſam conueniunt.

Ἀκροατὴς, ȣ̃, ὁ, auditor, diſcipulus. 2) qui obedit præceptis.

Ἀκροατικὸς, ἡ, ὸν, ad audiendum pertinens, Epith. mercedis, quæ pro audiendi labore datur.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui erectus in ſummos pedum digitos incedit. Ex ἄκρος & βαίνω.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, pedibus ſuſpenſis incedo. Ex ἄκρος & βατέω, *vado*.

Ἀκροβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſumma parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος & βάπτω, *mergo*.

Ἀκροβελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutam cuſpidem habens. Ex ἄκρος & βέλος, *telum*.

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, iaculi genus, velitaris haſta. Ex iisd.

Ἀκροβηματίζομαι, f. ίσομαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali. Ex ἄκρος & βῆμα, *ſuggeſtus*.

Ἀκρόβλαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος & βλαςὸς, *germen*.

Ἀκροβολέω, ῶ, f. ήσω, e longinquo iaculor. 2) iaculor. Ex ἄκρος & βάλλω.

Ἀκροβολία,

ροβόλια, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ.
ροβολίζω & ἀκροβολίζομαι, e longinquo iaculor. 2) velitor. 3) velitor verbis & certamen lacesso.
ροβόλισις, idem quod ἀκροβολισμός.
ροβολισμὸς, ȣ, ὁ, iaculatio. 2) velitatio, præludium pugnæ. 3) irritatio. 4) omnino, lapidum, aliorumque missilium coniectus. Ab ἀκροβολίζω.
ροβολιςὴς, ȣ, ὁ, iaculator. 2) veles. Ab eodem.
ροβύλος, ȣ, ὁ, idem. Ex ἄκρος & βάλλω, iacio.
ροβυςία, ας, ἡ, præputium. 2) gentes profanæ, non circumcisæ. 3) corruptio humanæ naturæ. A sequ.
ρόβυςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præputiatus. Ab ἄκρος & βύω, tego, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.
ρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in summo angulo est. 2) imus. Ex ἄκρος & γωνία, angulus.
ροδακτύλιον, ȣ, τὸ, summa pars digiti.
ρόδετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in summo ligatus.
ροδίκαιον, ȣ, τὸ, summum ius.
ρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignosum habent. Gl. Vet. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος & δρῦς, quercus, vel arbor quæuis.
ρόζεςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, leuiter feruefactus. 2) leuiter coctus. Ex ἄκρος & ζεςός.
ροζώνη, ης, ἡ, instita, Philox.
ρόθαλπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in summo calefactus & tostus. 2) leuiter calefactus. Ex ἄκρος & θάλπω, foueo, calefacio.
ἀκροθιγγάνω, leuiter attingo.
ἀκροθιγῶς, summis digitis. Gl. Vet. summatim, carptim. A præc.
ἀκροθινιάζω, f. άσω, summam partem attingo. 2) primitias offero. 3) aliquid pro primitiis offero. 4) deligo, quod egregium, optimum. In medio deligo mihi, mea caussa. A sequ.
ἀκροθίνιον, ȣ, τὸ, & quod vsitatius, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum. 2) primitiæ quælibet. 3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur. 4) manubiæ, spolia. Ex ἄκρος, summus, & θὶν, θινὸς, aceruus, quod primitiæ a summitate aceruі sumebantur.
ἀκροθώραξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, leuiter ebrius. Ex ἄκρος & θωρύσσω, inebrio.
ἀκρόκαρπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in summitate fructum habens. Ex ἄκρος & καρπὸς, fructus.
ἀκροκελαινιάω, ῶ, in summo, vel superficie nigresco, s. ater sum. Hinc ἀκροκελαινιόων pro ἀκροκελαινιῶν. Ex ἄκρος & κελαινὸς, niger, ater.
ἀκροκέραια, ων, τὰ, extremitates, s. cornua antennarum. Ex ἄκρος, summus, & κέρας, cornu.
ἀκροκιόνιον, ȣ, τὸ, summa columnæ pars, fastigium columnæ, capitulum. Ex ἄκρος & κίων, columna.
ἀκροκνέφαιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vespertinus. Ex ἄκρος & κνέφας, tenebræ, caligo.
ἀκροκνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
ἀκροκόμης, ȣ, ὁ, in vertice comatus. 2) largiter comatus.
Ἀκρόκομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀκροκόρυφος, ον, summus. Ex ἄκρος & κορυφὴ, fastigium.
Ἀκροκυματόω, ῶ, summis innato fluctibus. Ex ἄκρος & κυματόω, vndis agito.
Ἀκροκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, h. e. brachiorum, vbi humeris inseruntur. Ex ἄκρος & κῶλον, membrum.
Ἀκρόλειον, ȣ, τὸ, primitiæ manubiarum, s. prædæ. 2) primitiæ quælibet. Ex ἄκρος & λεία, præda.
Ἀκρόλιθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in summo lapide positus. 2) summus lapis, s. summitas lapidis.
Ἀκρολίνιον, limbus. Ex ἄκρος & λίνον.
Ἀκρολίπαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per summa pinguis, in superficie pinguis.
Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, ex summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος & λέγω, lego, carpo.
Ἀκρολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, summa colligens. Ex iisd.
Ἀκρολοφία, ας, ἡ, summitas collis, aut galeæ, item montosa loca, collis. Ab ἀκρόλοφος.
Ἀκρολοφίτης, ȣ, ὁ, qui in summitatibus collium & tumulis versatur. Ab eod.
Ἀκρόλοφος, ȣ, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, s. montis. Ab ἄκρος & λόφος.
Ἀκρόμαλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, summe villosus. Ex ἄκρος & μαλλὸς, vellus.
Ἀκρομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, summe insanus, extrema insania laborans. Ex ἄκρος & μαίνομαι, insanio.
Ἀκρομάσθιον, ȣ, τὸ, papilla, Philox. Ex ἄκρος & μασθὸς, mamma.
Ἀκρομέθυσος, plane plenus, depositus vino.
Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete, plumbum in extrema, seu ima sui parte habens. Ex ἄκρος & μόλιβδος, plumbum.
Ἀκρομφάλιον, ȣ, τὸ, media vmbilici pars, vmbilici meditullium. Ex ἄκρος & ὀμφαλός.
Ἀκρόμφαλον, ȣ, τὸ, idem.
Ἀκρὸν, ȣ, τὸ, apex, summum, cacumen, fastigium, culmen. 2) crepido, margo. Gl. Vet.
Ἀκρόνηον, ȣ, τὸ, summa, seu extrema pars nauis. Ex ἄκρος & ναῦς, Ion. νηῦς, nauis.
Ἀκρονύκτιον, ȣ, τὸ, prima noctis pars.
Ἀκρόνυκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vespertinus.
Ἀκρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus.
Ἀκρόνυχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vespertinus. Ex ἄκρος & νὺξ, nox, tenebræ.
Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in summo fixus. Ex ἄκρος & πηγνύω, figo.
Ἀκροπαθὴς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in summa parte adfectus. Hippocr.
Ἀκρόπαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per summa leuiter conspersus. Gl. Vet. ἀκρόπαςον, parce salsum. Ex ἄκρος & πάσσω, conspergo.
Ἀκροπενθὴς, ὲς, summe tristis. A πένθος.
Ἀκρόπηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde cœnosus, lutulentus.
Ἀκροποδητὶ, Adu. summis pedibus insistendo, summis pedum digitis.
Ἀκροποδιτὶ, Adu. idem.
Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx. 2) quod summum est in aliquo genere. Ex ἄκρος & πόλις, vrbs.
Ἀκρόπολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος & πόλος, vertex.

'Ακρόπορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſumma parte acutus. Ex ἄκρος & πείρω, *tranſadigo, infigo.*
'Ακροπόρφυρος, ȣ ὁ καὶ ἡ, in extremitate, vel ſummitate purpuram habens; purpura prætextus.
'Ακροποσθία, ας, ἡ, præputium. 2) glans. Ex ἄκρος & πόσθη, *pellis, qua glans pudendi virilis tegitur.*
'Ακροπόσθιον, ȣ, τὸ, idem & ex iisd.
'Ακρόπρωρον, ſumma pars proræ.
'Ακρόρριζος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in ſuperficie habens radicem, leniter radicatus. Ex ἄκρος & ῥίζα, *radix.*
'Ακρορρίνιον, ȣ, τὸ, tota naſi ſummitas, totus ambitus naſi. Ex ἄκρος & ῥὶν.
'Ακρορρύμιον, ȣ, τὸ, ſummus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρος & ῥυμὸς, *temo.*
"ΑΚΡΟΣ, ρα, ρον, ſummus, extremus. 2) ſummus, i. e. ſupremus. 3) ſummum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præſtantiſſimus, ſingularis: diciturque etiam in malam partem, vt ἄκρος ὀργήν.
'Ακροσαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in ſuperficie putreſcit. 2) qui leuiter putreſcere & mutari cœpit. Ex ἄκρος & σήπω, *putrefacio.*
'Ακρόσοφος, ȣ, impenſe ſapiens, peritus.
'Ακροσπάθια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate coſtarum ſita ſint. Ex ἄκρος & σπάθαι, *coſtarum oſſa.*
'Ακροστήθιον, ȣ, τὸ, ſumma pars pectoris. Ex ἄκρος & στῆθος, *pectus.*
'Ακροστιχὶς, ίδος, ἡ, initium verſus. 2) carmen, in quo deinceps e primis verſuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρος & στίχος, *verſus.*
'Ακρόστιχον, ȣ, τὸ, idem & ex iisd.
'Ακροστόλιον, ȣ, τὸ, apluſtre, ornamentum nauis in prora. Ex ἄκρος & στόλος, *pars nauis in prora.*
'Ακροστόμιον, τὸ, ſumma & extrema pars oris.
'Ακροσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, procliuis ad lapſum. 2) lubricus, pronus, procliuis. Ex ἄκρος & σφάλλομαι, *labor.*
'Ακρόσφυρον, ȣ, τὸ, extrema malleoli pars. 2) genus calceamenti muliebris.
'Ακροσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſumma vel extrema ſui parte fiſſus, in cacumine diuiſus. Ex ἄκρος & σχίδη, *fiſſura.*
'Ακροτελεύτιον, ȣ, τὸ, finis, ſeu extremitas carminis. Ex ἄκρος & τελευτὴ, *finis.*
'Ακρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas, apex, faſtigium.
'Ακρότητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non pulſatus. 2) non congruens ad numeros, illaboratus, impolitus. Ex α pr. & κρότος, *pulſus, plauſus.*
'Ακροτομέω, ῶ, f. ήσω, ſummas partes amputo. Gl. Vet. ἀκροτομεῖ, truncat.
'Ακρότομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius ſummæ partes ſectæ ſunt. 2) durus. 3) excelſus. 4) aſper & tranſitu difficilis. οἱ ὁ. ſæpe. Ex ἄκρος & τέμνω, *ſeco.*
'Ακροτόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde acutus.
'Ακρότονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in ſummo tentus. 2) qui extremas partes, ſc. manus & brachia ſumma vi intendit. Ex ἄκρος & τείνω, *tendo.*
"Ακροτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, plauſu carens, cui non applauditur.
'Ακρουρανία, ας, ἡ, ſummitas cœli, vertex cœli. Lucian. in Lexiph.
'Ακροφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſummo diluculo apparens. 2) qui tenuem tantum & non plenum lucem habet. 3) qui apparere incipit. Ex ἄκρος & φαίνομαι, *appareo.*
'Ακροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in cacumine proueniens, in ſummo naſcens. 2) excelſa indole præditus. Ex ἄκρος & φυὴ, *natura.*
'Ακροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, *arx,* & φύλαξ, *cuſtos.*
'Ακροφύλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in ſummitate folia habens.
'Ακροφύσιον, ȣ, τὸ, follium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος & φῦσα, *follis.*
'Ακρόχαλις, & ἀκροχάλιξ, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum ebrius. Ex ἄκρος & χάλις, *vinum.*
'Ακροχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in ſummo, vel extremo hians, apertus. 2) immani vaſtus hiatu. Ex ἄκρος & χαίνω, *hio.*
'Ακρόχειρ, ρος, ἡ, pars brachii, a cubito ad extremos vſque digitos.
'Ακροχειρία, ας, idem cum ἀκροχειρισμός.
'Ακροχειριασμὸς, idem quod ἀκροχειρισμός.
'Ακροχειρίζομαι, ſumma manu capto, & quidem proprie, velut pancratiaſtæ ſolent.
'Ακροχείρισις, εως, idem quod ſequ.
'Ακροχειρισμὸς, ȣ, ὁ, exercitatio pancratiaſtarum, qua alter alterum manu tantum captat.
'Ακροχειριστὴς, ȣ, ὁ, qui exercetur ἀκροχειρισμῷ.
'Ακροχηνίσκοι, ων, οἱ, extremitates eius partis iugi, quæ ζεύγλη dicitur. Ex ἄκρος & χηνίσκος, *anſerculus.*
'Ακροχλίαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde tepidus.
'Ακροχλιάρως, valde tepide.
'Ακροχολέω, ῶ, f. ήσω, excandeſco ira.
'Ακροχολία, ας, ἡ, iracundia.
'Ακρόχολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iracundus. 2) qui leuiter vel leui de cauſa iraſcitur. Ex ἄκρος & χολὴ, *ira.*
'Ακροχορδόνιον, ȣ, τὸ, verruca, Philox. Ab ἀκροχορδών.
'Ακροχορδονώδης, ῶδες, Ferrucoſus. Cognomen Fabii Maximi.
'Ακροχορδὼν, όνος, ἡ, verruca rotunda & calloſa. Gl. Vet. verruca, næuus. Ex ἄκρος & χορδὴ, *chorda,* eo, quod vertice ſuo ſimilis eſt refectæ chordæ ſecundum extremitatem.
'Ακρόχωλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde claudus.
'Ακρόψιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in ſummo nudus. 2) plane nudus.
'Ακρόψωλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in ſumma penis parte recutitus eſt, glandem nudam habet, libidinoſus.
"Ακρυπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non occultus, incelatus, Gl. Vet.
'Ακρύσταλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, glacie carens, non glaciatus. 2) nihil cryſtallini habens.
'Ακρωβελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀβελίας dicitur. Ex ἄκρος & ὀβελίας.
'Ακρωλένιον, ȣ, τὸ, ſummitas, vel extremitas cubiti. 2) montis cacumen. Ex ἄκρος & ὠλένη, *cubitus.*
'Ακρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel ſummitas humeri. 2) montis vertex. Ex ἄκρος & ὦμος, *humerus.*
'Ακρώμιον, ȣ, τὸ, idem & ex iisd.
"Ακρων, ωνος, ὁ, extremitas membri.
'Ακρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio.
'Ακρώνυξ, υχος, ὁ, q. d. qui ſummis fit, ſeu imprimitur

primitur vnguibus. 2) summa vnguis pars. 3) montis cacumen. 4) *factus ad vnguem.* Ex ἄκρος & ὄνυξ, *vnguis.*

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas vnguium. Ex iisd.

Ἀκρώνυχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. Philox. ἀκρώνυχον, articulare.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, summitas, siue summa pars montis, collis iugum, Gl. Vet. vertex montis, Philox. Ex ἄκρος & ὄρος, *mons.*

Ἄκρως, summe in vtramque partem, excellenter, eximie, Philox.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo. Gl. Vet. trunco, mutilo, decacumino. ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat, Philox. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. Vet. detruncatus, Philox perf. part. pass. Ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio corporis, mutilatio, Gl. Vet. A præc.

Ἀκρωτηριασμὸς, ȣ, idem.

Ἀκρωτηρίασμα, τὸ, quod resecatur ab extremo corpore, vt manus, pedes, aures, nares.

Ἀκρωτήριον, ȣ, τὸ, extremitas, summitas, cacumen, vertex speciatim. 2) promontorium. 3) extremitates corporis, vt manus, pedes &c. 4) rostrum nauis. 5) pinnæ murorum. 6) simulacra, vexilla & similia in fastigio ædium, turrium, nauium, quæ vel ornamenti, vel venti indicandi caussa imponuntur. Ab ἄκρος.

Ἀκτάζω, vel ἀκταίζω, f. άσω, vel ίσω, in littore genio indulgeo. 2) hilari sum animo, exhilaro me. Ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκταία, ας, ἡ, sambucus, Gl. Vet. Ab ἀκτή.

Ἀκταῖος, αία, αῖον, littoralis, maritimus. Ab eodem.

Ἀκταιωρέω, ῶ, f. ήσω, littora custodio. A sequ.

Ἀκταίωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, littorum custos. Ex ἀκτὴ, *littus,* & ὦρος, *custos.*

Ἀκτέανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nihil possessionum habens, pauper, egenus. Ex α pr. & κτέανον, *possessio.*

Ἀκτένιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impexus. Ex α pr. & κτεὶς, ενὸς, *pecten,* vel κτενίζειν, *pectere.*

Ἀκτερέϊστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infuneratus, cui iusta facta non sunt. Ex α priu. & κτέρεα, *exsequia.*

Ἀκτέριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

ΑΚΤΗ', ῆς, ἡ, littus. 2) fruges, farina. 3) sambucus.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inops, pauper. Ex α pr. & κτάομαι, *possideo,* vel κτήματα, *facultates.*

Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia.

Ἄκτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non possessus; 2) qui adquiri non potest.

ΑΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, radius quicunque, vt solis, fulminis, lucis, rotæ.

Ἀκτινηδὸν, *Adu.* in formam radiorum, vel radii.

Ἀκτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios eiaculor. Gl. Vet. ἀκτινοβολῶ, radio. ἀκτινοβολεῖσθαι, radiare. Gl. Vet. Ab ἀκτινοβόλος.

Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum eiaculatio.

Ἀκτινοβόλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, radios fundens. Ex ἀκτὶν, *radius,* & βάλλω, *iacio, iaculor.*

Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶν & εἶδος, *species.*

Ἀκτινοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, radiatus capite. Philox.

Ἀκτινωτὸς, ἡ, ὸν, radiatus, quasi ab ἀκτινόω.

Ἄκτιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, littoralis. 2) cognomen Apollinis & Panis. Ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius. 2) sambucus. Ab ἀκτίν.

Ἄκτιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non creatus, inconditus, Gl. Vet. Ex α pr. & κτιστὸς, *creatus,* a κτίζω, *creo.*

Ἀκτίτης, ȣ, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, *littus.*

Ἄκτιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ædificatus. Ex α pr. & κτίζω, *condo, ædifico.*

Ἄκτωρ, ορος, ὁ, ductor, princeps, rex, Aeschyl. 2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

Ἀκτωρέω, ῶ, f. ήσω, ago custodem littorum. Ab ἀκτωρός.

Ἀκτωρὸς, ȣ, ὁ, littorum custos. Ex ἀκτὴ, *littus,* & ὦρος, *custos.*

Ἀκύβευτος, ον, nihil temere faciens, nihil fortunæ permittens. Ex α pr. & κυβεύω, *in casum* vel *periculum do.* 2) constans, immobilis.

Ἀκυβέρνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, gubernatore carens. Ex α pr. & κυβερνάω, *guberno.*

Ἀκυητήριον vel ἀκυτήριον, ȣ, τὸ, medicamentum quod conceptum impedit, Hesych. Ex α pr. & κύω, *vterum fero.*

Ἄκυος, ȣ, ἡ, quæ non concipit, sterilis. Ex iisdem.

Ἀκύκλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ambitum disciplinarum non comprehendit, indoctus: *opponitur ἐγκύκλιος.* Ex α & κύκλος, *orbis doctrinarum.*

Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

Ἀκύλιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non voluitur aut nequit volutari. 2) immotus, stabilis. 3) rigidus. Ex α pr. & κυλίω, *voluo.*

ἌΚΥΛΟΣ, ȣ, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fluctibus non agitatus. 2) sedatus, tranquillus. 3) fœtu carens, sterilis. Ex α pr. & κῦμα, *fluctus,* vel *fœtus,* aut *fœturitio.*

Ἀκυμάντως, *Adu.* sine fluctu, tranquille, placide.

Ἀκύματος, ον, idem quod ἀκύμαντος.

Ἀκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἄκυπρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Veneris expers, Venerem non appetens, aut haud amabilis. Hesych. Ex α pr. & Κύπρις, *Venus.*

Ἀκύρημα, ατος, τὸ, infortunium, cum quis non potitur eo, quod petiit. Ab ἀκυρής.

Ἀκυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non potitur. 2) infortunatus. Ex α pr. & κύρω, *nanciscor.*

Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

Ἀκυρίευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nullius dominio subiectus, aut impatiens imperii. Ex α pr. & κυριεύω, *dominor.*

Ἄκυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, improprium loquendi genus, sermonis improprietas & 2) absurditas.

Ἀκυρολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui improprie loquitur. Ex ἄκυρος & λόγος, *sermo.*

Ἀκυρολόγως, *Adu.* valde improprie.

Ἄκυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auctoritate priuatus, ius & potestatem non habens. 2) irritus. 3) improprius. 4) obsoletus, absoletus. 5) incertus. Ex α pr. & κῦρος, *auctoritas.*

Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate priuo. 2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio.

Ἀκύρωτος, ον, non firmatus, non sanctus, irritus.

Ἀκυτήριον, ου, τὸ, idem quod ἀκυντήριον, quod vid.

Ἄκυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκυθος.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nondum exploratus. Ex α pr. & κωδωνίζω, *tintinnabuli sono & strepitu exploro*, veluti solebant explorari equi, an bellicos strepitus ferre possent.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuspis, acumen. Per reduplicationem ab ἀκὴ, *mucro*.

Ἀκώλιστος, ον, membro aliquo carens, vel truncatus: quasi a κωλίζω. Ab seq.

Ἄκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, membris truncus. 2) speciatim pedibus carens. Ex α pr. & κῶλον, *membrum, artus*.

Ἀκώλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non impeditus. Ex α pr. & κωλύω, *impedio*.

Ἀκωλύτως, nemine prohibente, libere.

Ἀκωμῳδήτως, sine ludibrio, ab α pr. & κωμῳδέω.

ἌΚΩΝ, οντος, ὁ, iaculum, spiculum, telum.

Ἄκων, οντος, ὁ, ἄκουσα, ης, ἡ, ἄκον, inuitus, a, um. Ex α pr. & ἑκὼν, *volens*.

Ἄκωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cono & fastigio carens.

Ἄκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remo carens. Ex α priu & κώπη, *remus*.

Ἄλαβα, atramentum, vox Cypria.

Ἀλαβαρχείη, pro et. idem quod ἀλαβαρχία.

Ἀλαβαρχέω, sum alabarcha.

Ἀλαβάρχης & ἀλάβαρχος, ὁ, alabarcha proprie, magister scripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

Ἀλαβαρχία, ἡ, Principatus sc. Ethnarchæ. Quidam autem malunt ἀραβ. ist his omnibus.

Ἀλάβαστος, vasculum seruandis vnguentis. vid. ἀλάβαστρον.

Ἀλαβάστριον, ου, τὸ, paruus alabaster, Ab ἀλάβαστρον.

Ἀλαβαστρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, alabastrites, sc. lapis. Ab eod.

Ἀλαβαστρῖτις, ιδος, ἡ, sc. λίθος, idem. A præc.

Ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo pyxides vnguentariæ reponuntur. Ex ἀλάβαστρον & θήκη, *repositorium*.

ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, alabastrum. 2) genus vasis vnguentarii (ex alabastro) sine ansis, myrotheca lapidea, lecythus.

Ἀλάβαστρος, ου, ὁ vel ἡ, idem.

Ἀλαβαστροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, alabastra ferens.

Ἀλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in quo nihil est, quo prehendi queat, ansa, seu manubrio carens. 2) qui prehendi, capi, teneri nequit. Ex α pr. & λαβὴ, *ansa*.

Ἅλαδε, *Adu.* ad mare. Ab ἅλς, *mare*.

Ἀλαδρόμος, ον, in mari vagans, vt nauta, mercator.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, fastus, ostentatio, iactatio, gloriatio, vaniloquentia, iactantia, insolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, gloriatio, iactatio propter aliquod facinus. 2) verbum vel facinus insolens.

Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, me ostento, me vendito, falsa de me prædico, glorior. 2) mentior per iactantiam. Ab eod.

Ἀλαζονικὸς, ἡ, ὸν, ad ostentationem pertinens, compositus. 2) ostentator, iactator, vanitati deditus. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζονικῶς, *Adu.* iactanter, gloriose.

Ἀλαζονοχαυνοφλύαρος, ου, ὁ, ostentator, in futilibus & nugis sese iactans. Vox Comica. Ex ἀλαζὼν, *iactator*, χαῦνος, *inanis*, & φλύαρος, *ineptiæ*.

ἈΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ καὶ ἡ, inanis iactator, ostentator, gloriosus, superbus, arrogans. 2) mendax. 3) vagus.

Ἀλάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui latere nequit. 2) qui obliuioni mandari non potest. 3) quem nihil latet. Ex α pr. & λανθάνω, *lateo*.

Ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαῖος, αία, αῖον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.

Ἀλαιὸς, antiquus.

Ἀλάκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, strepitum non edens. Ex α pr. & λακέω, *sono, strepo*.

Ἀλαλὰ, vox inarticulata, ciendo Marti, quæ a militibus ante pugnam edi solebat.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum. 2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλαλαγμὸς, ου, ὁ, idem. 2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eod.

Ἀλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum. 2) tollo clamorem lætum. 3) tollo clamorem tristem, vlulo. 4) tinnio. Gl. Vet. vlulo. tintinno. ἀλαλάζων, tinnulus, Gl. Vet. Ab ἀλαλά.

Ἀλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, vagor, erro. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαλητέω, idem.

Ἀλαλητὸς, ου, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλά. 2) clamor militaris. Ab ἀλαλή.

Ἀλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui verbis non exprimitur vel profertur. Ex α pr. & λαλητὸς, *effabilis, dictus*.

Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulso, arceo. Ab ἀλκέω.

Ἀλαλκομένιος, nomen mensis ap. Bœotios.

Ἀλαλκομενηὶς, ίδος, ἡ, auxiliatrix. Epitheton Mineruæ. Ex ἀλάλκω, *iuuo*.

Ἀλαλκτήριον, ου, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκτὴρ, *auxiliator*.

Ἀλάλκω, depello, arceo. Ab ἀλκέω.

Ἄλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui loqui non potest, mutus. Ex α pr. & λαλέω, *loquor*, vel λάλος, *vocalis*.

Ἀλαλύκτημαι, erro. 2) moleste fero. 3) metuo. Ab ἀλύσσω, *anxius sum*.

Ἀλάμπετος, ου, ὁ καὶ ἡ, splendoris expers, non illuminatus, non splendens, obscurus.

Ἀλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & λάμπω, *luceo, splendeo*.

Ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro. 2) incertus sum. Ab ἄλη.

ἈΛΑΟ'Σ, ου, ὁ καὶ ἡ, non videns, cæcus.

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Ion.* ἀλαοσκοπίη, cæca, i. e. negligens speculatio, error oculi, vel opinionis. Ex ἀλαὸς & σκοπέω, *speculor*.

Ἀλαοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cæcos fœtus gignit, cæcum pariens. Ex ἀλαὸς, & τίκτω, *pario*.

Ἀλαόω,

λαίω, ῶ, f. ώσω, cæco. 2) irritum reddo, frustro. 3) ærumnis frango. Ab ἀλαός.
λαπαδνὸς, ἡ, ὸν, vastatu facilis, imbecillis. Ab ἀλαπάζω.
λαπάζω, f. άξω, vasto, diripio, dissipo, exinanio, solo æquo.
λας, ατος, τὸ, sal. Ab ἅλς.
λαστέω, cruçior, mœrore afficior. A seq.
λαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἄλαστος, grauis.
λαστορία, ας, ἡ, vltrix conscientia. 2) diræ, mores pestiferi. Ab ἀλάστωρ.
λαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non obliuiscendus, cuius indelebilis est memoria. 2) intolerabilis, grauis. Ex α pr. & λανθάνομαι, vel λάζυμαι, capio. qui ferri aut capi nequit.
λάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetrauit non obliuiscenda. 2) scelestus, exsecrandus. 3) dæmon crudelis & sanguinarius. Ex iisd.
λατεία, ας, ἡ, error. Ab ἀλάομαι.
λατοπωλία, ας, ἡ, salis venditio. 2) arbitrium vendendi salis. Ex ἅλς, sal, & πωλέω, vendo.
λάχανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, oleribus carens.
λαῶπις, ιδος, ἡ, cæca, obscura. Ex ἀλαὸς & ὤψ, oculus.
λαωπὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cæcus, obscurus. Ex iisd.
λαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas. 2) error. Ab ἀλαὸς, cæcus, vel ἀλάομαι.
λγεινὸς, ἡ, ὸν, molestus, asper, grauis, dolorem adferens. Ab ἄλγος, dolor.
λγεινῶς, Adu. moleste, cum dolore.
λγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo & de corpore.
λγηδὼν, όνος, ὁ, dolor, cruciatus. A præc.
λγημα, ατος, τὸ, dolor, ægritudo. Ab eod.
λγηρὸς, ὰ, ὸν, dolorem adferens, molestus.
λγησις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.
λγητικὸς, ἡ, ὸν, dolori exprimendo aptum. Epith. verbi. 2) dolorem afferens.
λγινόεις, εσσα, εν, molestus, acerbus, a sequ.
ΑΛΓΟΣ, εος, τὸ, dolor. 2) mœror, tristitia. 3) molestia. 4) calamitas, malum. Hinc Comp. ἀλγίων, & Superlat. ἄλγιστος, molestior, molestissimus.
λγύνω, f. υνῶ, dolore adficio. 2) mœrorem creo. ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. A præc.
λδαίνω, augeo. Ab seq.
ΑΛΔΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, foveo, orno, colo.
λδησκάσκω, idem.
λδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, cresco, incrementum capio. Ab ἀλδέω.
ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, calor, f. tepor, qui est ex sole. 2) calor quilibet. 2) vitatio, declinatio, effugium. Illud ab ἄλιος, Dor. pro ἥλιος, sol, hoc ab ἀλέω, ἀλεύω, vito.
λεάζω, f. άσω, tepeo, caleo, calore fruor. 2) vito. Ab ἀλέα.
λεαίνω, eadem. Ab eodem.
λεγεινὸς, ὴ, ὸν, curæ plenus, molestus. 2) tristis. 3) difficilis. Ab ἄλγος, dolor.
λεγίζω, f. ίσω, curo. Ab α ἀέγω.
λεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.
ΑΛΕΓΩ, curo, rationem habeo alicuius rei.
λεεινὸς, ὸ, ὸν, tepidus, calidus. 2) æstiuus. Ab ἀλέα, tepor.
λείνω, effugio, declino, euito. Ab ἀλέομαι

'Αλέες, in vnum congregati. 2) frequentes, conferti. Callim. Ab ἀλὴς.
'Αλεὴ, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἀλέω, vito.
'Αλεία, ας, ἡ, piscatus, vt ἁλιεία. Ab ἁλεύω, versor in mari.
'Αλεία, ας, ἡ, peregrinatio.
'Αλείαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui læuigatus, aut complanatus non est. 2) qui læuigari nequit. 3) non mollitus. A λειαίνω, læuigo.
"Αλειαρ, ατος, τὸ, farina. Ab ἀλέω, molo.
"Αλειμμα, ατος, τὸ, vnctio, ipsa actio vngendi. 2) vnguentum. 3) incitamentum, verbum ductum a palæstra. Ab ἀλείφω, vngo.
'Αλεινος, ἡ, ὸν, tenuis, imbecillus. 2) idem quod ἀλεεινὸς, tepidus.
'Αλειπτήριον, ȣ, τὸ, vnctuarium, locus in balneo vnctui destinatus. Ab eod.
'Αλείπτης, ȣ, ὁ, vnctor. 2) qui alios ad certamina instruit & exercet. 3) certaminis moderator, excitator, cohortator.
'Αλειπτικῶς, Adu. more pædotribarum.
'Αλειπτὸν, ȣ, τὸ, suffitus præparatus.
"Αλειπτρον, τὸ, vas vnguentarium.
"ΑΛΕΙΣΟΝ, ȣ, τὸ, poculum cælatum. 2) poculum quodcunque.
'Αλειτεία, ας, ἡ, peccatum. Suid. Ab ἀλειτεύω, pecco.
'Αλείτης, ȣ, ὁ, peccator. Ab ἀλέω, erro.
'Αλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α pr. & λειτουργέω.
'Αλειτούργητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immunis, Gl. Vet. vel qui munera nulla obit, aut ea recusat obire. Ab eod.
"Αλειφαρ, ατος, τὸ, vnguentum. 2) oleum. 3) adeps. 4) pix & quodcunque aliquid oblinitur. Plur. ἀλείφατα, ἀλειφα. Ab eod.
'ΑΛΕΙ'ΦΩ, f. ψω, vngo, oleo vel vnguento lino, illino. 2) incito, instigo, exhortor.
"Αλειψις, εως, ἡ, vnctio. A præc.
'Αλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, propulsator. Ab ἀλέκω, arceo.
'Αλεκτόρειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, gallus.
'Αλεκτορὶς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.
'Αλεκτορόλοφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ, gallus, & λόφος, crista.
'Αλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium.
"Αλεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. 2) non dicendus, celandus. 3) non lectus, non collectus. 4) negans cubitum duci. 5) accubans alterius lateri.
'Αλεκτρὶς, ίδος, gallina.
'Αλεκτρυαινα, ης, ἡ, idem.
'Αλεκτρυονοπώλης, ȣ, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυὼν & πωλέω, vendo.
'Αλεκτρυοπώλης, ȣ, ὁ, gallinarum venditor. Ex iisdem.
'Αλεκτρυονοπωλητήριον, ȣ, τὸ, locus, vbi venduntur gallinæ. Ex iisd.
'Αλεκτρυὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, gallus, gallina. Ab seq.
'Αλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus.
[illegible] 2) innupta. Ex α & λέκτρον, [illegible]
'Αλ[illegible] [illegible]
'Αλεμάτως, Dor. pro ἠλεμάτως, [illegible]

Ἀλεμάτως, fruſtra, ap. Callim.
Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, ſ. Alexandria, vrbs. Ab Ἀλέξανδρος.
Ἀλεξανδρεὺς, έος, ὁ, ciuis Alexandrinus.
Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor. 2) eius partes defendo.
Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.
Ἀλέξανδρος, ȣ, ὁ, Alexander. 2) hominum defenſor. Ab ἀλέκω, *iuuo* & ἀνὴρ, *vir*, quaſi *fortis auxiliator*.
Ἀλεξάνεμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ventum, frigus arcens.
Ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello. 2) opitulor, auxilior, iuuo. Ab ἀλέξω.
Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium.
Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulſatio. 2) defenſio, opitulatio. 3) remedium.
Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulſatrix. 2) auxiliatrix.
Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator. 2) defenſor, auxiliator.
Ἀλεξητήριον, ȣ, τὸ, remedium. 2) amuletum. 3) munimen.
Ἀλεξητήριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, propulſatorius. 2) defenſorius. 3) remedium præſtans.
Ἀλεξητικὸς, ή, ὸν, arcendi depellendique vim habens.
Ἀλεξήτωρ, ορος, idem quod ἀλεξητήρ.
Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, dirarum expultrix. Ex ἀλέκω, *arceo*, & ἀρὰ, *imprecatio, diræ*.
Ἀλεξιάρης, ȣ, ὁ, dirarum depulſor.
Ἀλεξιβέλεμνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, arcens, ſeu depellens ſagittas. Epith. ſcuti. Ex ἀλέκω & βέλος, *ſagitta*.
Ἀλεξίκακος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, arcens, ſeu depellens malum. 2) qui a vitio purgat & liberat.
Ἀλεξίλογος, ον, adiuuans orationem, dicendi facultatem.
Ἀλεξίμαχος, ον, arcens bellum, vim hoſtilem.
Ἀλεξιμβροτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, propulſans ab hominibus mala.
Ἀλεξίμορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, arcens mortem.
Ἀλεξιφάρμακον, ȣ, τὸ, remedium aduerſus venenum, amuletum. 2) remedium quoduis. 3) præſidium.
ἈΛΕ´ΞΩ, f. ξήσω, depello, arceo. 2) auxilior.
Ἀλεὸς, ȣ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἀλέα, *calor*. 2) amens, pro ἠλεός.
Ἀλεότης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέω, *congrego*.
Ἀλεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεὸς pro ἠλεὸς, *ſtolidus*, & φρὴν, *mens*.
Ἀλέπαδνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non habens lora lata. Ex α pr. & λέπαδνα, *lora lata*.
Ἀλεπιδωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſquamatus, ſquamis carens. Ex α pr. & λεπιδωτὸς, *ſquamatus*.
Ἀλέπιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non decorticatus, vel negans decorticari. Ex α pr. & λεπίζω, *decortico*.
Ἀλεστέον, molendum eſt. Ab ἀλέω.
Ἀλεστέος, έα, έον, molendus. Ab eod.
Ἀλεστὴ, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.
Ἀλεστὴς, ȣ̃, ὁ, molendinarius, Gl. Vet. Ab ἀλέω.
Ἄλετος, ȣ, ὁ, ipſa molendi actio, molitura. Ab eod.
Ἀλετρεύω, f. εύσω, molo. Ab eod.
Ἀλετρίβανος, ȣ, ὁ, piſtillus. Ex ἀλέω, *molo*, & τρίβω, *tero*.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, ſerua, vel molitoris vxor. Ab ἀλέω, *molo*.
Ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinum. Ab eod.
Ἀλευρίτης, ȣ, ὁ, farinaceus. Ab ἄλευρον.
Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, qui ex farina diuinat. Ex ἄλευρον & μάντις, *vates*.
Ἄλευρον, ȣ, τὸ, farina, polenta, alica. Ab ἀλέω.
Ἀλευροποιέω, ῶ, f. ήσω, farinam facio, pinſo, molo.
Ἀλευρότησις, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, vt tenuiſſima farina tranſeat; vnde & quidam interpretantur *pollen*.
Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Ab ſeq.
ἈΛΕ´Ω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, molo. 2) caueo, vito. 3) congrego.
Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, euitatio. 2) munimentum. A præc.
Ἀλέως, *Adu.* confertim. Ab ἅλις, *ſatis, abunde*.
ἌΛΗ, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἀλάω, *vagor*.
Ἀληθάργητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui lethargo, ſ. veterno non corripitur. Ex α pr. & λήθαργος, *veternus*.
Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas, candor animi nil celans, nil ſimulans aut diſſimulans, ſed omnia ſua in propatulo exponens. Ex α pr. & λανθάνω, *lateo*.
Ἀληθὲς, *Adu.* reuera, profecto. 2) *Adu.* admirantis, itane vero? Ab ἀληθής.
Ἀληθευτικὸς, ή, ὸν, verax. Ab ſeq.
Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor. 2) verus ſum; 3) integer, ſincerus ſum, non fucatus. 4) verum eſſe doceo, pro vero probo.
ἈΛΗΘΗ´Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, verax. 2) certus. 3) rectus, conueniens, idoneus. 4) memor. 5) ſincerus.
Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico. Ab ἀληθής, *verus*.
Ἀληθινὸς, ή, ὸν, verus, verax. 2) non fictus, non fucatus. 3) certus, firmus. Ab eod.
Ἀληθινῶς, *Adu.* vere, veraciter.
Ἀληθογνωσία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς & γνῶσις, *cognitio*.
Ἀληθοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς ἔπω, *dico*.
Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus.
Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo*.
Ἀληθῶς, *Adu.* vere.
Ἀλήιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aruis vel ſatis carens. 2) ſine præda. 3) pauper. Ex α pr. & λήϊον, *ſeges*, vel ληΐη, *præda*.
Ἀλήιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tutus a prædonum iniuria, non direptus. Ex α pr. & ληϊστὴς, *prædo*.
Ἄληκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non deſinens, qui numquam ceſſat. Ex α pr. & λήγω, *deſino*.
Ἄλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, communis, forte non diviſus. Ex α pr. & λαγχάνω, *ſortior*.
Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. 2) fraus, machinatio. 3) homo aſtutus & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro*.
Ἄλημι, erro. Ab ἀλέω.
Ἀλημοσύνη, ης, ἡ, error, vagatio. 2) peritia regionum e peregrinationibus multis & diuturnis. Ab ſeq.

Ἀλήμων,

λήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, erro, vagus.
ληπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui captus non eſt. 2) qui capi aut vinci nequit. 3) reprehenſionis expers. 4) incomprehenſibilis.
λήπτως, Adu. ita, vt capi nequeat. 2) ſine reprehenſione, abſque crimine vel condemnatione.
λής, έος, ὁ καὶ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἅλις, affatim.
λησιον, quidquid moli poteſt. Ab ἀλήθω, molo.
λησις, ἡ, idem quod ἄλη, obitus, ambitus, circuitus, iter, ap. Aratum de via ſolis in Zodiaco.
λήϛευτος, ον, latronibus non obnoxius. Ab α & λῃϛεύω, prædor, latrocinor.
λητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem, quod ἄλαϛος.
λητεία, ας, ἡ, idem quod ἄλη. 2) irritus, fruſtraneus.
λητεύω, f. εύσω, vagor, erro. Ab ſeq.
λήτης, ȣ, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι.
λῆτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.
λητοειδὴς, ὲς, farinæ ſimilis, epith. vrinæ ap. Hipp. Ab ſeq.
λητὸν, ȣ, τὸ, farina.
λθαία, ας, ἡ, maluæ ſilueſtris genus. Ab ἄλθω, ſano.
λθαίνω, medeor. Ab eod.
λθεξις, εως, ἡ, ſanatio, Hipp. reperitur & Ἄλθαξις.
λθευς, έως, ὁ, medicus.
λθέω, ῶ, f. ήσω, idem, quod ἀλθαίνω.
λθήεις, εσσα, ῆεν, ſanitati vtilis, ſaluber.
λθήσκω, f. θήσω, ſano, medeor.
λθηϛήριον, ȣ, τὸ, medela, remedium.
λθος, εος, τὸ, ſanatio, medela, medicamentum.
ΛΘΩ, ſano. 2) augeo. vid. ἀλδέω.
λία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, concilium. Ab ἅλις, ſatis, abunde. vid. ἡλιαία.
λία, ας, ἡ, vas, in quo ſal terebratur, aut reponitur. Ab ἅλς, ſal.
λιαετος, ȣ, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, mare & ἀετὸς, aquila.
λιαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, per mare flans. Ex ἅλς, mare & ἄημι, flo.
λιαίετος, ȣ, ὁ, idem, quod ἁλιάετος.
λίαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſale conditus. Ab ἅλς.
λιὰς, αδος, ἡ, nauicula, cymba. 2) piſcatrix.
λίαϛος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ineuitabilis. 2) vehemens, capi & teneri negans. 3) non deſinens. Ex α pr. & λιάζω, propero, agito, exeo.
λιβάνωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expers honoris, qui ture accenſo defertur. Ex α pr. & λιβανωτὸς, tus.
λίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus. 2) fluuius apud inferos. 3) acetum, quaſi excluſum a libationibus: aceto enim non fiebat. ἀλίβαντες, anni. Ex α pr. & λιβὰς, humor.
λίβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per mare vadens, aut in vndis conſtitutus. Ex ἅλς, mare, & inuſ. βατέω, gradior.
λιβδύω & Ἀλιβδύω, f. ύσω, ſubmergo in mari. 2) occulto. Ex ἅλς, mare, & δύω, mergo.
λίβρεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mari immerſus, madefactus. Ex ἅλς, mare & βρέχω, madefacio.
λιβρομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, marinum quendam fremitum edens. Ex ἅλς, mare & βρέμω, fremo.

Ἁλίβροχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui mari abluitur, mergitur. Ex ἅλς, mare & βρέχω, madefacio.
Ἀλίβρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, & ἀλιβρὸς, ſalem comedens. 2) a mari exeſus. Ex ἅλς, ſal, vel mare & βρώσκω, comedo.
Ἀλιγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari vicinus.
Ἀλιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari genitus, vel natus.
ΑΛΙΓΚΙΟΣ, ȣ, ὁ, ſimilis.
Ἁλιδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui in mari verſatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, mare, & δίνη, vortex.
Ἁλίδȣπος, ον, q. d. mariſtrepus, epith. Neptuni. 2) ſonorus, ſtrepens, epith. maris. Ex ἅλς & δȣ̃πος, ſtrepitus.
Ἁλίδρομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per mare currens.
Ἁλιδύω, f. ύσω, ſubmergo in mari. Ex ἅλς & δύω, mergo. vid. ἀλιβδύω.
Ἁλιεία, ας, ἡ, piſcatio, piſcatus. Ab ἁλιεὺς, piſcator.
Ἁλιεργὴς, ὲς, in mari laborans, piſcator. 2) purpureus, quaſi e mari factus.
Ἁλιερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari cinctus. Ex ἅλς, mare, & ἕρκος, ſeptum.
Ἁλίευμα, ατος, τὸ, piſcatio. 2) captura. Ab ἁλιεύω, piſcor.
Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piſcator. 2) marinator. Ab ἅλς, mare.
Ἁλιευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω.
Ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius, ad piſcationem, ſeu piſcatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. ἁλιευτικὰ, ſcil. ἔπη, carmina vel præcepta de captura piſcium.
Ἁλιευτικῶς, Adu. more piſcatorio.
Ἁλιεύω, εύσω, piſcor.
Ἁλίζω, f. ίσω, congrego, colligo. 2) ſale condio, conſpergo. Ab ἅλς, ſal, vel ἀλὴς, confertus.
Ἁλίζωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mari ſuccinctus, bimaris, epith. Iſthmi. Ex ἅλς, mare, & ζωννύω, cingo.
Ἁλιήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, per mare remigans. 2) marinus. Ex ἅλς, mare, & ἐρέσσω, remigo, aut ἄρω, apto, inſtruo.
Ἁλιήτωρ, ορος, ὁ, piſcator. Ab ἅλς, mare.
Ἁλιηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mariſonus. Ex ἅλς, mare, & ἦχος, ſonus.
Ἄλιθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime lapidoſus.
Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſugo. Ab ἅλς, ſal.
Ἁλίκλυϛος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui mari alluitur, vt litus, vrbes maritimæ, qui in mari habitat, vt Nymphæ, in mari ſitus eſt, vt inſulæ. Ex ἅλς & κλύζω, lauo.
Ἁλικὸς, ἡ, ὸν, maritimus. Ab ἅλς, mare.
Ἁλίκρας, ατος, ὁ καὶ ἡ, mari, ſ. ſalſugini marinæ commiſtus. Ex ἅλς & κεράω, miſceo.
Ἁλικρείων, οντος, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς & κρείων, regnans.
Ἁλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, Nonn. Ex ἅλς & κρηπὶς, fundamentum.
Ἁλικρόκαλος, ον, calculis e mari in litus eiectis oblitus. Ex ἅλς & κροκάλη, lapillus litoralis.
Ἁλίκτυπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mari, ſeu vndis marinis reſonans, mariſonus. 2) ventus, qui in mari ſtrepitum excitat. 3) eſt & epith. maris ipſius. Ex ἅλς & κτυπέω, pulſu ſonitum cieo.
Ἁλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſalſus. Ab ἁλικὶς, ſalſugo.

Ἁλιμα,

"Ἄλιμα, τὰ, genus fruticis ap. τὸς ό. genista, ab ἄλιμος.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, *mare*, & μέδω, *regno*, *impero*.

Ἀλίμενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, portu carens. Gl. Vet. importuosus. Ex α pr. & λιμὴν, *portus*.

Ἀλιμενότης, ητος, ἡ, defectus portuum.

Ἀλιμένιστος, ον, portu carens. Hesych.

Ἁλιμήδης, εος, ὁ καὶ ἡ, epith mercatoris, in mari arte n exercens, e mari quæstum faciens. Ex ἅλς & μῆδος, *consilium*.

Ἁλίμικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mari permistus, vel cum mari consuetudinem habens, mare frequentans. Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *misceo*.

"Ἅλιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, maritimus. 2) aridus, ap. τὸς ό. Ex ἅλιμα. Ab ἅλς, *mare*.

"Ἄλιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, famem pellens. Ex α pr. & λιμὸς, *fames*.

Ἁλιμυρήεις, εσσα, ῆεν, in mare fluens. Epith. fluminis. Ex ἅλς & μύρω, *fluo*.

Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, voluo, voluto. Ab ἀλίω, quod idem significat.

Ἀλίνδησις, εως, ἡ, & ἀλίνδεσις, volutatio in pulvere.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, vbi athletæ in puluere volutantur; item, vbi equi sudantes a cursu.

Ἀλινδὸς, ȣ, ὁ, certamen quod fit cursu. Ab α & λίνδομαι. 2) volutatio.

Ἀλινέω & ἀλίνω, vngo, lino.

Ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato*.

Ἁλινηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in mari natans. Ex iisdem.

Ἁλίνιτρον, ȣ, τὸ, salpetrum, sal petræ. Ex ἅλς & νίτρον, *nitrum*.

"Ἅλινος, ίνη, ινον, ex sale confectus. Ex ἅλς, *sal*.

"Ἄλινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit. Ex α pr. & λίνον, *rete*.

Ἀλινὸς, ὸν, venustus, lepidus. Sed vid. ἀδινὸς.

"Ἅλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vel ἅλιος, ία, ιον, marinus, maritimus. 2) vanus, irritus. Illud ab ἅλς, *mare*. 3) sol, *Dorice* pro ἥλιος.

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς & τρέφω, *nutrio*.

Ἁλιόω, f. ώσω, vanum, seu irritum reddo. Ab ἅλιος.

Ἀλίπαινα, ων, τὰ, quæ non constant pinguibus. Ab ἀλιπὴς, *non pinguis*.

Ἀλιπαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, squalidus. τὸ ἀλιπαρὲς, negligens cultus, nitore carens. Ab eod.

Ἁλίπαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, sale conspersus. 2) mari, seu vndis marina conspersus. Ex ἅλς, *mare*, s. *sal*, & πάσσω, *conspergo*. Sed ἀλίπαστος non vnctus, non saginatus.

Ἁλίπεδον, ȣ, τὸ, solum, quod aliquando mari coopertum fuit. 2) quilibet campus. 3) planities, siue ager iuxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & πέδον, *campus*.

Ἀλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedine, seu oleo carens. 2) macilentus. 3) siccus, aridus. Ex α pr. & λίπος, *pinguedo*.

Ἁλίπλαγκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mariuagus, pontiuagus. Ex ἅλς πλαγκτὸς, *vagus*.

Ἁλιπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἅλς & πλάνος, *erro*, *vagus*.

Ἁλιπλανία, ας, ἡ, vagatio in mari. A præc.

Ἁλίπλοος, *contr.* ἁλίπλȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per mare nauigans, seu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *nauigatio*.

Ἁλίπνοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, odorem maris habens, mare redolens. 2) per mare, in mari flans. Ex ἅλς & πνέω, *spiro*.

Ἁλιπόρφυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. 2) seu qui ab vndis susque deque agitatur.

Ἁλιῤῥαγὴς, ὲς, in quo vndæ s. fluctus franguntur. epith. scopuli. Ex ἅλς & ῥήγνυμι.

Ἁλιῤῥόθιος, ον, marinus. Ab ἁλίῤῥοθος.

Ἁλιῤῥόθιον, fluctus marinus. Ab seq.

Ἁλίῤῥοθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, marifluus, in mari fluens. 2) qui fluctibus marinis agitatur. 3) *Subst.* ὁ fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *vndarum æstus*.

Ἁλίῤῥοος, *contr.* ἁλίῤῥȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, marifluus, circa mare, ad mare, in mare vel in mari fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo*.

Ἁλίῤῥυτος, ον, marinus, quod mari alluitur. Ab iisd.

"ΑΛΙΣ, *Adu.* satis, abunde. 2) adfatim, magna copia. 3) confertim, coaceruatim.

Ἁλὶς, ίδος, ἡ, salsugo. Ab ἅλς, *sal*.

ΑΛΙΣΓΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo.

Ἀλίσγημα, τος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito. A præc.

ΑΛΙΣΚΩ, f. ἁλώσκω, p. ἑάλωκα, capio. 2) deprehendo. 3) conuinco, reum perago. 4) damno. 5) vinco. ἑάλω, captus est, Gl. Vet. aor. 2. part.

"Ἅλισις, εως, ἡ, salitura, Gl. Vet. Ab ἁλίζω.

"ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, alisma, planta.

Ἁλισμὸς, ȣ, ὁ, salitura, ipse actus saliendi. Ab ἁλίζω.

Ἁλίσπαρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, sale conspersus (per contumeliam). 2) grauiter per iniuriam verberatus & vix sanabilia vulnera inde habens, ap. Comicos. Ex ἅλς, *sal*, & σπείρω.

Ἁλιστεφὴς, ὲς, mari cinctus. Ex ἅλς & στέφω.

Ἁλίστονος, ον, a maris allapsu strepens, resonans. Ex eod. & στένω.

Ἁλιστὸς, ὴ, ὸν, salitus, sale conditus. Ab ἁλίζω.

Ἀλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus vbi se volutant animalia. vid. ἀλινδήθρα. Ab ἀλίω, *voluto*.

Ἁλίστρεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mariuagus. Ex ἅλς, *mare*, & στρέφω, *verto*.

Ἁλιστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἀλιτέω.

Ἀλιτάνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui supplicari non potest. 2) qui supplicando exorari non potest, inexorabilis. 3) cui preces adhibitæ nullæ sunt. Ex α pr. & λιτανεύω, *supplico*.

Ἁλιτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mari adiacens, maritimus. 2) demissus, humilis. 3) vadosus. Ex ἅλς, *mare*, & τείνω, *tendo*.

Ἁλιτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mari finitimus, s. conterminus. Ex ἅλς & τέρμα, *terminus*.

Ἀλιτεύω, f. εύσω, pecco. Ab seq.

ΑΛΙΤΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo. 2) scelus admitto. 3) violo. 4) offendo. 5) decipio, fallo. Hinc ἀλιτήμενος, peccans, peccator, nocens.

Ἀλίτημα,

'Αλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, ſcelus. A præc.
'Αλιτημοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab ſeq.
'Αλιτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peccator, peccatrix. 2) inexorabilis. Ab ἀλιτέω.
'Αλιτημωρος, al ἀλιτήμωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, mente captus, ſtultus. Ex ἀλιτέω & μωρὸς, ſtultus.
'Αλιτήριος, ε, ὁ, peccator, ſceleratus, flagitioſus. 2) qui voto ac ſpe excidit, qui ſcopum non eſt adſecutus. Ab eod.
'Αλιτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis, exitioſus. A præc
'Αλιτηρὸς, ὸν, ſceleratus, fœdus. Ab ἀλιτέω.
'Αλιτόκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, vanam ſeu inanem habens prolem. Ex ἀλιτέω & καρπὸς, fructus.
'Αλιτόξενος, ον, qui hoſpitem violauit.
'Αλιτραίνω, pecco, ſcelerate ago. Ab ἀλιτρός.
'Αλιτρία, ας, ἡ, ſcelus. Ab eod.
'Αλιτρόβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, improbe viuens.
'Αλιτρόνοος, ε, ὁ καὶ ἡ, dira & ſceleſta conſilia agitans.
'Αλίτροπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui huc illuc in mari iactatur. Ex ἅλς, mare & τρέπω. vid. ἁλίστροφος.
'Αλιτρὸς, ᾶ, ὁ, nefarius, ſceleratus. Ab ἀλιτέω,
'Αλιτροσύνη, ης, ἡ, improbitas, audacia. A præc.
'Αλίτροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ex mari alitur, v.g. piſcatu, vel eſu piſcium marinorum, ſ.etiam mercatura maritima.
'Αλίτρυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari abſumtus, vel attritus. Ex ἅλς & τρύω, vexo.
'Αλίτυπος, ε, ὁ καὶ ἡ, a mari percuſſus. Epith. litoris. Ex ἅλς & τύπτω, percutio, verbero.
'Αλίτυπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.
'Αλιφθορία, ας, ἡ, Ion. ἁλιφθορίη, peſtis in mari, naufragium. Ab ἁλιφθόρος.
'Αλιφθόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, prædo marinus, Ex ἅλς, mare & φθείρω, perdo.
'Αλίφλοιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſpecies quercus. Ex ἅλς & φλοιὸς, cortex.
'Αλίχλαινος, ε, ὁ καὶ ἡ, purpuratus. Ex ἅλς & χλαῖνα, læna.
'ΑΛΙ'Ω, f. ίσω, voluo, voluto.
'Αλίως, Adu. fruſtra. Ab ἅλιος.
'Αλκάζω, fortiter ago, pugno. Etym. Ab ἀλκὴ, robur.
'Αλκαία, ας, ἡ, cauda leonis: quia caudam quatiendo leo ſibi robur addere & animos ciere ſolet: item ceterorum animalium. Ab eod.
'Αλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præſidium. Ab eod.
'Αλκέα, ας, ἡ, alcea, maluæ ſilueſtris genus. Ab eodem.
'Αλκέω, ῶ, f. ήσω, arceo, auxilior. Ab ſeq.
'ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, validitas. 2) fortitudo, ſtrennitas. 3) auxilium, remedium. 4) impetus, dum conſeruntur manus: quia tum res venit ad vim pugnantium. 5) ardor fortis malum illatum aut imminens a ſe propulſandi aut vlciſcendi.
'Αλκήεις, ήεσσα, ῆεν, robuſtus. 2) fortis, ſtrenuus. A præc.
'Αλκιβιάδιος, herba quædam faciens contra ictum ſerpentum, ſpecies anchuſæ. A ſeq.
'ΑΛΚΙ'ΒΙΟΣ, idem.

'Αλκίμαχος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſtrenuus in pugna, ſtrenue pugnans.
'Αλκιμοποιὸς, ὸν, roborans.
'Αλκιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, vel ἄλκιμος, ίμη, ιμον, robuſtus, fortis.
'Αλκίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, ſtrenuus. Ex ἀλκὴ & φρὴν, mens.
'Αλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defenſor, propugnator. Ab ἀλκέω.
'Αλκτήριον, ε, τὸ, auxilium, remedium. A præc.
'Αλκυδὼν, όνος, ἡ, halcedo, auis marina. Ex ἅλς, mare, & κύω, grauida ſum, quoniam in mari nidificat & parit. vid. 'Αλκυών.
'Αλκυόνειον, ſiue ἀλκυόνιον, ε, τὸ, ſpuma maris concreta, admiſtis ſordibus tenuiſſimis, ex qua nidificant halcyones. Ab ἀλκυών.
'Αλκυόνειος, ε, ὁ καὶ ἡ, halcedonius. Ab ἀλκυών.
'Αλκυονὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδών. & 2) plur. adiectiue halcyonia, tranquilla. Ab eod.
'Αλκυονίτιδες, αἱ, dies brumales quatuordecim ſereni, quæ halcyonia dicuntur.
'Αλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, ſiue halcyone. Ex ἅλς & κύω, vide ἀλκυδών.
"Αλκω, vel ἀλάλκω, f. ζω, idem quod ἀλκέω.
'Αλλὰ, ſed, aſt, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, Philox. aſt enim. ἀλλὰ δὴ καὶ, quinimo, Gl. Vet. ſed &. ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, Philox. ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, Philox. imo vero, ſed enim, Gl. Vet. ἀλλ' ὅμως, attamen, Philox. quare, quapropter.
'Αλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio. 2) contractus, commercium. 3) viciſſitudo. 4) manſio iter facientium, vbi permutantur equi. Ab ἀλλάττω.
"Αλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
'Αλλακτικὸς, ὴ, ὸν, ex pacto ſequens, pacto conſentaneus. 2) habilis permutationibus faciendis.
'Αλλακτὸν, ε, τὸ, lignum quo geſtabantur onera. Vocabulum nouæ græcitatis.
'Αλλαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio.
'Αλλαντοποιὸς, ε, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς & ποιέω.
'Αλλαντοπώλης, ε, ὁ, qui lucanicas, ſeu farcimina quæuis vendit. Gl. Vet. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς & πωλέω, vendo
'Αλλαντοπωλέω, vendo farcimina. A præc.
'Αλλὰξ, Adu. permutatim, mutatis vicibus, viciſſim. Ab ἀλλάττω.
"Αλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. Ab eodem.
'ΑΛΛΑ~Σ, άντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.
'ΑΛΛΑ'ΣΣΩ, ſeu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto. 2) permuto, vendo. 3) excuſo, a culpa libero. 4) veſtes induo.
'Αλλαχῆ, Adu. alibi, alio.
'Αλλαχόθεν, Adu. aliunde.
'Αλλαχόθι, Adu. alibi.
'Αλλαχόσε, Adu. alio, aliorſum. 2) alibi.
'Αλλαχῆ, Adu. alibi. 2) alio. Ab eod.

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas. 2) continuitas. Ab seq.

Ἀλλεπάλληλος, ε, ὁ καὶ ἡ, alternus. 2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ἐπὶ & ἀλλήλων.

Ἄλλῃ, *Adu.* aliter, alia ratione. 2) alio, ad alium locum. 3) alibi, alio in loco. 4) alio itinere.

Ἀλληγορέω, ῶ, f. ήσω, aliud verbis, aliud sensu ostendo. 2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ex ἄλλο, *aliud*, & ἀγορέω, *prædico*.

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, quod per allegoriam dictum est. 2) interpretatio allegorica. A præc.

Ἀλληγορητὴς, ε, ὁ καὶ ἡ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, allegoricus, per allegoriam dictus. Ab ἀλληγορία.

Ἀλληγορικῶς, *Adu.* allegorice.

Ἀλληλέγγυοι, ων, οἱ, qui mutuo fideiubent, satisdant. Ex ἀλλήλων & ἐγγύη, *sponsio*.

Ἀλληλέγγυον, ε, τὸ, mutua fideiussio.

Ἀλληλεγγύως, *Adu.* cum mutua fideiussione.

Ἀλληλεδωταὶ, οἱ, qui se mutuo deuorant. Ab ἐδωδὴ, *cibus*.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, seu dico. Hesych.

Ἀλληλοβόροι, οἱ, qui se mutuo deuorant. A βορὰ, *deuoratio*.

Ἀλληλογονία, ας, ἡ, mutua procreatio. Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *nascor*.

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio.

Ἀλληλοδιάδοχοι, οἱ καὶ αἱ, continua serie succedentes. Ab ἀλλήλων & διάδοχος, *successor*.

Ἀλληλοκτονεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλας & κτείνειν.

Ἀλληλοκτονίαι, αἱ, mutuæ cædes.

Ἀλληλοκτόνος, ον, mutuas cædes gignens.

Ἀλληλοκτόνοι, οἱ, qui se mutuo occidunt.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuo pugnare.

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ήσω, mutuo seco. A τέμνω.

Ἀλληλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio.

Ἀλληλοτυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, Alleluia, laudate Dominum. Vox Ebraica.

Ἀλληλουχέω, ῶ, f. ήσω, connecto, compingo. Ex ἀλλήλων & ἔχω, vt alterum ab altero sustentetur.

Ἀλληλουχία, ας, ἡ, nexus inter se, series rerum inter se connexarum. Gl. Vet. compago, compages. A præc.

Ἀλληλοῦχος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutuam connexionem habens.

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo deuorare se, seu vexare.

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua deuoratio, i. e. vexatio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ καὶ αἱ, mutuo se deuorantes, vexantes litibus, maledictis.

Ἀλληλοφθονία, mutua inuidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλων & φθορὰ, *pernicies*.

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua grassatio, perditio. Ex iisd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes.

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ καὶ ἡ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων & φόνος, *cædes*.

Ἀλληλοφόνται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ καὶ αἱ, ex se inuicem nati. Ex ἀλλήλων & φυὴ, *natura*, siue φύω, *nascor*.

Ἀλλήλων, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *Acc.* ἀλλήλους, ας, α, inuicem, mutuo, alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλήλως, *Adu.* mutuo. Gl. Vet. A præc.

Ἄλλην, *Adu.* aliorsum. ἄλλην καὶ ἄλλην, huc illuc, alias atque alias. Ab eod.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliaue gente oriundus. Ex ἄλλος & γένος, *genus*.

Ἀλλόγλωσσος, ε, ὁ καὶ ἡ, aliena lingua vtens. 2) externus, peregrinus. Ab ἄλλος & γλῶσσα.

Ἀλλογλωσσία, ἡ, diuersitas linguæ.

Ἀλλογνοῶν, desipiens, delirans, aliena comminiscens. A γινώσκω.

Ἀλλόγνωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ab eod.

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, externus, extraneus, peregrinus.

Ἀλλοδημία, ας, ἡ, peregrinatio, seu commoratio in populo aut domo alieno. Ex ἄλλος & δῆμος.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor.

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diuersitas.

Ἀλλοεθνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alius gentis, alienigena, externus.

Ἀλλοεθνία, ἡ, diuersitas nationis, originis.

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aliam formam habens. Ab εἶδος.

Ἄλλοθεν, *Adu.* aliunde.

Ἄλλοθι, *Adu.* alibi, alio loco.

Ἀλλόθροος, ε ὁ καὶ ἡ, alia voce vtens. 2) externus. Ab θρόος, *vox*.

Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini.

Ἀλλοιόθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, varie positus vel affectus. Ex ἀλλοῖος, *varius*, & τίθημι, *pono*.

Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diuersus, varius. Ab ἄλλος, *alius*.

Ἀλλοιόστροφος, ον, e diuersis versibus compositum carmen. A præc. & στροφή.

Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diuersitas, variatio.

Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, varie muto. A seq.

Ἀλλοιότροπος, ε, ὁ καὶ ἡ, variis moribus præditus, versipellis.

Ἀλλοιωτὸς, εος, ὁ καὶ ἡ, mutabilis. A seq.

Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diuersum reddo, muto, immuto, vario. ἀλλοιόομαι, οῦμαι, mutor.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.

Ἀλλοιωτικὸς, ἡ, ὸν, mutandi vim habens, ad mutandum aptus. Ab seq.

Ἀλλοιωτὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, ε, mutabilitas. Ab ἀλλοιόω.

Ἄλλοκα, *Dor.* pro ἄλλοτε.

Ἀλλόκοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, monstrosus, prodigiosus. 2) inusitatus. 3) absurdus, rationi non consentaneus. 4) peregrinis moribus præditus.

Ἀλλοκότως, *Adu.* absurde.

ἍΛΛΟΜΑΙ, ἅλλομαι, salio, salto. ἥλατο, aor. 1

Ἀλλόπους, ὁ καὶ ἡ, velox. E præc. & πούς.

Ἀλλοπρόσαλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens, mutabilis.

mutabilis, inconſtans, epith. Martis, ſ. fortunæ bellicæ. Gl. Vet. vertipellis.

'ΑΛΛΟΣ, η, ο, alius, a, ud. 2) alter. 3) reliquus.

'Αλλοσε, *Adu.* alio, aliorſum.

'Αλλοτε, *Adu.* alias, alio tempore.

'Αλλο τι, *Adu.* vtrum? numquid?

'Αλλοτριογαμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui alienum ſectatur torum.

'Αλλοτριοεπίσκοπος, ε, ὁ καὶ ἡ, alienarum rerum inſpector, alieni ſpeculator, curas alienas agens, qui ſeſe alienis & nihil ad ſe attinentibus immiſcet.

'Αλλοτριολογιω, aliena, abſurda loquor.

'Αλλοτριομορφοδίαιτος, ον, aliam ſemper ſpeciem habens, epith. naturæ.

'Αλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more viuo, alienas leges ſequor.

'Αλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo. 2) res nouas molior, deficiſco a fide. Ex ἀλλότριος & πράττω, *ago.*

'Αλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.

'Αλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala ſedulitas in alienis.

'Αλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui eſt alterius. 2) peregrinus, extraneus. 3) non conſentaneus. Ab ἄλλος, *alius.*

'Αλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi. 2) peregrinitas. 3) abſurditas.

'Αλλοτριούσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, diuerſæ naturæ, Suic. Ab οὐσία.

'Αλλοτριοφαγέω, ῶ, alienis viuo. A ſeq.

'Αλλοτριοφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, aliena comedens, aliena viuens quadra. Ex ἀλλότριος & φάγος, *vorax.*

'Αλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis bonis inuideo.

'Αλλοτριοφρονέω, diuerſa ſentio, diuerſas partes ſequor, item, alieno ſum animo.

'Αλλοτριόχωρος, ον, alienigena.

'Αλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, alieno, abalieno, alii attribuo, reddo. ἀλλοτριωθέντα, abalienata, Philox. aor. 1. part. paſſ.

'Αλλοτρίως, *Adu.* aliene.

'Αλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.

'Αλλοτροπέω, ῶ, f. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος & τρέπω, *verto.*

'Αλλοτρόπως, alio modo, aliter.

'Αλλοφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui alius & diuerſus apparet. Ex ἄλλος & φαίνομαι, *appareo.*

'Αλλοφράζω, aliter dico, pronuncio. (Sed aut duo ſunt hæc vocabula, ἄλλο φράζω, aut ἀλλοφραζῶ eſt exaratum, pro ἀλλοφραζέω, aut ἀλλοφραδέω.)

'Αλλοφάσσω, aliud loquor. 2) animo turbato & anxio ſum. 3) deſipio. Ex ἄλλος & φάσσω, *dico*, vel potius ab ἄλλοφος, vt φος mera ſit terminatio.

'Αλλοφατος, ε, ὁ καὶ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος & φένω, *occido.*

'Αλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, ſ. in animo habeo, mentem non ad id attendo, quod cerno. 2) inſanio. 3) exanimor. Ex ἄλλος & φρὴν, *mens.*

'Αλλοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui alius naturæ eſt. A φυή.

'Αλλοφυλέω, [illegible] ἀλλόφυλος.

'Αλλοφυλισμὸς, ε, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum. 2) degeneratio in alienos mores. Ab ἀλλόφυλος.

'Αλλόφυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ex alia tribu, qui diuerſæ eſt gentis, ſeu nationis, externus, peregrinus, diuerſi generis, ſeu diuerſæ naturæ. Gl. Vet. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος & φυλὴ, *tribus.*

'Αλλοφωνία, diuerſitas linguæ. A ſeq.

'Αλλόφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, alia vel peregrina voce, ſ. lingua vtens.

'Αλλοχροέω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore ſum. A ſeq.

'Αλλόχροος, *contr.* ἀλλόχρους, ε, ὁ καὶ ἡ, qui eſt alio colore, in quo color ſubinde mutatur. Philox. ἀλλόχροος, diſcolor, ἀλλόχροοι, diſcolores. Ex ἄλλος & χρόα, *color.*

'Αλλόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, aliam corporis ſpeciem gerens. Ex ἄλλος & χρῶς, a χρόος, *color, cutis.*

"Αλλυδις, *Adu.* alibi. 2) alio. 3) aliorſum.

"Αλλως, *Adu.* aliter, aliorſum, alio modo, alia ratione. 2) alioqui. 3) præcipue, in illa phraſi: ἄλλως τε καὶ &c. h. e. & alias, & tum, cum. 4) fruſtra, incaſſum.

"Αλλωστε, *Adu.* ἄλλως τε, præſertim, Gl. Vet. præſertim cum, Philox. Ab eod.

"Αλμα, ατος, τὸ, ſaltus. Ab ἅλλομαι, *ſalio.*

"Αλμευσις, εως, ἡ, muria. 2) actio condiendi vel ſeruandi in muria. Ab ἁλμεύω.

'Αλμευτὴς, ε, ὁ, qui condituras facit in muria, ſalgamarius. 2) ſalſamentarius. Ab eod.

'Αλμεύω, f. εύσω, muria condio, in muria ſeruo. A ſeq.

"Αλμη, ης, ἡ, ſalſugo, ſalſilago. 2) mare. Ab ἅλς, *mare.*

'Αλμοπότις, ἡ, muriam bibens &c.

'Αλμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſalſus, ſalſuginoſus. Ab ἅλμη.

'Αλμυρίζω, ſalſus ſum. Ab ἁλμυρός.

'Αλμυρίς, ίδος, ἡ, ſalſilago, aqua ſalſa, muria. Ab eod.

'Αλμυρότης, ἡ, ſalſugo.

'Αλμυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſalſus. Ab ἅλμη.

'Αλμυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἁλμυρὸς, & ab eo.

'Αλμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem, ab ἅλμη.

'Αλξ, ἀλκὸς, ἡ, (occurrit ſolummodo datiuus ἀλκὶ,) vis, robur. Ab ἀλκή.

"Αλξεις, εῶν, munimenta. Polyb. ſi verbum ſanum.

'ΑΛΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & άσω, trituro. 2) comminuo. 3) cædo, percutio. 4) *Paſſ.* ἀλοάομαι, proteror.

"Αλοβος, ε, ὁ καὶ ἡ, non habens λοβὸν, epith. victimæ cuius exta velut iecur, cor, non habent caput. Ex α pr. & λοβός.

'Αλογεύομαι, f. εύσομαι, a ratione aberro, non ſum compos rationis. A ſeq.

'Αλογέω, ῶ, f. ήσω, adſpernor, negligo, non curo. ἀλογοῦμαι, ratione deſtituor; item nullo in loco habeor, item decipior. Polyb.

'Αλόγημα, τὸ, error.

'Αλογία, ας, ἡ, rationis priuatio. 2) incogitantia. 3) contemtus. 4) ſilentium. 5) abſurditas. 6) res [illegible] geſta.

'Αλογιστ-

Ἀλογιστὶ, *Adu.* sine ratione. Ex α priu. & λογίζομαι.

Ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, absque ratione & consilio aliquid faciens, inconsideratus, irrationabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & λογίζομαι.

Ἀλογίστως, *Adu.* inconsiderate, incogitanter.

Ἀλογοσύνετον, indiscussum, Gl. Vet. Ex α pr. & λογισμῷ, *ratiocinor*, *discutio*.

Ἄλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, rationis expers, *in neutro*, a ratione alienum. 2) bestia, inprimis equus. 3) sermonis expers, h. e. quocum quis non loquitur, aut orationem alterius non audit, vt surdus. 4) nefandus, non dicendus. 5) irritus. 6) non numeratus. 7) *in neutro* incommodum, molestum, apud Plat.

Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογον, *bestia* & τροφεῖον, *stabulum*, *viuarium*.

Ἀλόγως, *Adu.* sine ratione, immerito, Philox. 2) brutorum more. 3) absurde.

ἈΛΟ'Η, ης, ἡ, Aloë, herba.

Ἀλοηδάριον, ου, τὸ, medicina ad soluendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.

Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, Philox. Ab ἀλοάω.

Ἀλοητὸς, οῦ, ὁ, tritura. 2) triturandi tempus.

Ἀλόθεν, *Adu.* e mari. Ab ἅλς, *mare*.

Ἀλοιάω, ῶ, f. ήσω, percutio, contundo. 2) trituro, vt ἀλοάω.

Ἀλοιδόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, conuiciis non obnoxius. Ex α pr. & λοιδορέω, *conuicior*.

Ἀλοιδορήτως, sine conuiciis.

Ἀλοίδορος, ον, idem quod ἀλοιδόρητος.

Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, percussor, pulsator. Ab ἀλοιάω.

Ἀλοιμὸς, οῦ, ὁ, tectorium parietum. Eust. Ab ἀλείφω. nisi sit ἀλειμμὸς.

Ἀλοΐτις, ιδος, ἡ aloe Gallica. Ab ἀλόη.

Ἀλοιτὸς, οῦ, ὁ, peccator. Ab ἀλιτέω, *pecco*, susp.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, vnguentum, oleum. 2) vnctio. Ab ἀλείφω, *vngo*.

Ἀλοιφαῖος, ον, vnctorius, vnctioni seruiens.

Ἀλοκίζω, f. ίσω, sulco. A seq.

Ἄλοξ, οκος, ὁ, sulcus. 2) nuptiæ, coniugium. 3) pudendum muliebre. Idem quod αὖλαξ.

Ἀλοπήγια, ων, τὰ, salinæ, locus in quo sal concrescit. A seq.

Ἀλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, *sal* & πήγνυμι, *compingo*.

Ἄλοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, cortice carens, quod deglubi nequit. 2) squamarum expers. Ex α pr. & λέπος, *cortex*.

Ἀλοσάχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, *mare* & ἄχνη, *spuma*.

Ἀλοσύδνη, ης, ἡ, vna Nereidum. 2) Epitheton Thetidos. Ex ἅλς, *mare* & ὕδωρ, *aqua*.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand. Ab ἄλη, *error*.

Ἀλότριψ, ιβος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, *sal* & τρίβω, *tero*.

Ἀλουργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purpureus. 2) violaceus. Ex ἅλς, *mare* & ἔργον, *opus*.

Ἀλουργικαῖος, α, ον, idem.

Ἀλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. Gl. Vet. palmaris. Ex iisd.

Ἀλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color. 2) purpura.

Ἀλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ.

Ἀλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, mercatura purpuraria.

Ἀλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus vbi purpura venditur.

Ἀλουργὸς, ἡ, ὸν, purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare* & ἔργον, *opus*.

Ἀλουσία, ας, ἡ, illuuies, quum quis non lauatur. Ex α pr. & λούω, *lauo*.

Ἀλουτέω, ῶ, f. ήσω, illotus sum, abstineo a lotionibus. A seq.

Ἄλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus. Ex α pr. & λούω.

Ἄλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, cristam non habens.

Ἀλόχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, partu non editus. 2) non conceptus. 3) quæ non peperit. Ex α priu. & λοχεύω, *pario*.

Ἄλοχος, ου, ἡ, sterilis. 2) virgo, quæ nondum peperit. 3) coniux, vxor. Ex α pr. vel pro ὁμοῦ & λέχος, *lectus*.

ἈΛΟ'Ω, f. ώσω, capio. inusitatum, vnde ἅλωμι & ἁλίσκω sumit tempora quædam.

Ἀλπνὸς, ἡ, ὸν, suauis. *Superl.* ἄλπνιστος, apud Pind. pro ἀλπνίστατος.

Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, sal. 2) ἡ, mare. ἅλες, sales, lepores.

Ἀλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenses. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus*, *lucus*.

Ἀλσηνίτιδες, idem.

Ἀλσίνη, ης, ἡ, alsine, herba in lucis nasci solita. Ab eod.

Ἅλσις vel ἄλσις, εως, ἡ, saltatio. 2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *salio*.

Ἀλσοκομικὸς, ἡ, ὸν, qui pertinet ad saltuarios.

Ἀλσοκόμος, ου, ὁ, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. Ex ἄλσος & κομέω, *curam gero*.

ἌΛΣΟΣ, εος, τὸ, lucus, nemus, saltus.

Ἀλσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nemorosus, frondosus.

Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, pondera plumbea, instrumenta exercitii Gymnastici. Ab ἅλλομαι, *salio*.

Ἁλτικὸς, ἡ, ὸν, saltatorius, ad saltum pertinens. 2) agilis. 3) *Subst.* saltator. Gl. Vet. ἁλτικοὶ, saltatores. Ab eod.

Ἄλυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine flagello est. Hesych. Ex α pr. & λύγος, *flagellum*.

Ἀλύζω, iactor, hæsito.

ἉΛΥ'Η, ης, ἡ, lignum, cui infigitur stiua. Pollux.

Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, salsula aqua.

Ἀλύκη, ης, ἡ, anxietas, quæ cum molesta corporis iactat one coniuncta est, ap. Hipp.

Ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, salsus. Ab ἅλς, *sal*.

Ἁλυκότης, ητος ἡ, salsugo, salsedo.

Ἀλυκτάζω, f. άσω, rationem exsoluendi me non inuenio. 2) metuo, anxius sum, animo concido. Ab ἄλυκτος.

Ἀλυκτέω, ῶ, f. ήσω, non sum quietus.

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, indissolubilis pedica. Ex seq. & πέδη, *pedica*.

Ἄλυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insolubilis, ineluctabilis. 2) ineuitabilis. Ex α priu. & λυκτὸς pro λυτὸς,

τος, *solubilis*, vel potius pro ἀάλυκτος ex α priu. & ἀλύκω, *fugio, aberro*.

Ἀλυκτοσύνη, ης, ἡ, status incompositus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἀλύμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui detrimentum inferri nequit. 2) illæsus. Ex α priu. & λυμαίνω.

Ἄλυξις, εως, ἡ, euitatio, effugium. 2) anxietas. Ab ἀλύσσω.

Ἀλύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, tristitia non adfectus. 2) qui tristitia adfici nequit. Ex α pr. & λυπέω

Ἀλυπήτως, *Adu.* citra dolorem.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris.

Ἄλυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, doloris & tristitiæ expers. Ex α pr. & λύπη, *tristitia*.

Ἀλύπως, *Adu.* sine dolore & molestia, absque animi ægritudine.

Ἄλυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine lyra est. Ex α pr. & λύρα, *lyra*.

Ἄλυς, υος, ὁ, proprie error. 2) sollicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, viribus destituor. 2) dolore adficior et anxiet te & inquietudine. Ab ἄλυς.

Ἀλυσθένω, idem & ab eod. Hesych. vitiose pro ἀλυσθαίνω.

Ἀλυσθένεια, ἡ, imbecillitas.

Ἀλυσθμαίνω, idem quod ἀλυσθαίνω. Callim. Vox suspecta.

Ἀλυσιδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἅλυσις, *catena* & δετὸς, *vinctus*.

Ἀλυσιδωτὸς, ου, ὁ, ex hamis consertus, epith. loricæ.

Ἀλύσιον, ου, τὸ, catenula. Diminut. Ab ἄλυσις.

Ἄλυσις, vel ἀλύσις, εως, ἡ, catena. Ex α pr. & λύω, *soluo*.

Ἄλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quasi qui non soluit vectigalia, non refert sumptus in se factos, inutilis, noxius.

Ἀλυσιτέλεια, ας, ἡ, incommodum, inutilitas, cum ex re non modo fructus nullus percipitur, sed ne impendium quidem recuperatur. A præc.

Ἀλυσιτελῶς, *Adu.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελής.

Ἀλυσκάζω, idem, quod sequens ἀλύσκω.

Ἀλύσκω, f. ύξω, euito, fugio. Ab ἀλέομαι.

Ἀλυσμὸς, ου, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anxius, mœstus.

Ἀλύσσω, f. ξω, anxius sum. 2) indignor. 3) rabie percitus sum, insanio, non sum compos mentis. 4) tremo. Ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, rectius ἀλυσθαίνω, Ab eodem.

Ἄλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indissolubilis. 2) inexplicabilis. 3) τὰ ἄλυτα, philosophis sunt, quæ explicari, refelli non possunt, sophismata acuta. Ex iisdem.

Ἀλύτως, *Adu.* indissolubiliter.

Ἀλύφλοιος, genus quercus, ap. Schol. Theocr.

Ἀλύω, proprie vagor, erro. 2) animo per varias rerum imagines tacite erro. Vnde 3) animo inquieto, tracto, incerto consilii, nimque adeo sollicito, mœsto sum, item ad desperationem interemere feror. 4) nihil ago, negotiis vacuus sum: et enim licet indulgere cogitationum varietati. 5) læto hilarique animo sum. Ab ἄλυς, *error*.

Ἀλφώδης, ώδες, amœnus. Epith. loci ap. Hipp.

ΑΛΦΑ, τὸ, prima littera Alphabeti Græci. 2) qui primas in re aliqua tenet. 3) principium.

Ἀλφάζω, excogito. Varin. Ab ἄλφω.

Ἀλφαίνω, inuenio. Ab eodem.

Ἀλφαίω, idem & ab eodem.

Ἀλφάνω, idem & ab eodem.

Ἀλφεσίβοιαι, ων, αἱ, virgines, quæ propter formam sponsos inueniunt, atque ab his boves, h. e. lautam rem familiarem dono accepere. 2) plurium boum pretio dignæ. 3) bene dotatæ. 4) formosæ. Ex ἀλφέω, *inuenio* & βοῦς, *bos*.

Ἀλφέω, ῶ, inuenio. Ab ἄλφω.

Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inuentio. 2) honor. Ab eod.

Ἄλφησις, εως, ἡ, inuentio. Ab ἀλφέω.

Ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inuentor, excogitator. 2) vir honoratus. 3) piscis quidam. A præc.

Ἄλφι, τὸ, indeclin. farina. Hesych. Suid. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιταμοιβὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ, pistor. Ex ἄλφιτον & ἀμείβω, *permuto*.

Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, pistrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eod.

Ἀλφιτικὸς, ἡ, ὸν, polentarius, Gl. Vet.

Ἀλφιτοθήκη, ης, ἡ, theca seruandæ farinæ.

Ἀλφιτομάντις, εως, ὁ, e farina diuinans.

ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea. 2) polenta. 3) τὰ ἄλφιτα, ad victum necessaria.

Ἀλφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio. 2) molitura. 3) ars conficiendi pultem.

Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor.

Ἀλφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Ἀλφιτοσκόπος, ου, ὁ, farinæ inspector, seu diuinans ex farina. Ex ἄλφιτον & σκοπέω, *inspicio*.

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, farinæ colorem habens, albus, candidus. Ex ἄλφιτον & χρόα, *color*.

ΑΛΦΟΣ, ὴ, ὸν, albus. Hesych.

Ἀλφὸς, οῦ, ὁ, species albæ vitiliginis; impetigo, Gl. Vet.

Ἄλφω, inuenio.

Ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. 2) locus vitibus, vel arboribus consitus, arbustum, arboretum, vinea. 3) campus frumentarius. 4) seges, sata. Ab ἅλως.

Ἀλῶα, ων, τὰ, festum annuale in honorem Cereris Athenis celebrari solitum. Ab eodem.

Ἀλωαῖος, α, ον, &

Ἀλωὰς, άδος, ἡ, arealis, Epith. Cereris. Ab eod.

Ἀλώβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæsus, nulla iniuria adfectus. Ex α pr. & λωβάω.

Ἀλωεινὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀλωαῖος. Ab ἅλως.

Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit. 2) vinitor. 3) agricola. Ab eod.

Ἀλῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fit, agitur in area, vt trituratio, cursus vsus est ad areas, ruralis. Ab eodem.

Ἅλως, ωος, ὁ, area. vid. ἅλως.

Ἀλωνίζω, trituro frumentum in area. Suid. ex Appiano.

Ἀλώνητος,

'Αλώνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quaſi ſale emtus. 2) mancipium, quia Thraces olim mancipia ſale emebant.

'Αλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἅλων.

'Αλωνίζω, f. ίσω, in area verſor, ſeu commoror.

'Αλώνιος, ία, ιον, qui in area vel ex area eſt. Gl. Vet. ἀλώνιον, area.

'Αλωπεκάω, ῶ, idem, quod ἀλωπεκίζω.

'Αλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, contr. pro ἀλωπεκίη, vt κυνῆ pro κυνέη. Ab ἀλώπηξ, vulpes.

'Αλωπεκία, ας, ἡ, defluuium capillorum. 2) defluuium pilorum quorumlibet. 3) vulpis latibulum, f. cauernula. Ab eodem.

'Αλωπεκίας, ȣ, ὁ, vulpinaris. 2) piſcis quidam. Ab eodem.

'Αλωπεκίασις, εως, ἡ, idem, quod ἀλωπεκία.

'Αλωπεκίζω, f. ίσω, vulpinor, aſtute ago, dolis vtor. Ab ἀλώπηξ.

'Αλωπέκιον, ȣ, τὸ, vulpecula. Dimin. ab eodem.

'Αλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis. 2) canis e vulpe & cane progenitus. 3) vitis genus.

'Αλωπέκȣρος, ȣ, ὁ, vulpina cauda, genus herbæ. Ex ἀλώπηξ & ȣ̓ρὰ, cauda.

'Αλωπεκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vulpinus, vulpinaris. 2) vulpem imitans. 3) fraudulentus, aſtutus, dolis & impoſturis vtens. Ab ἀλώπηξ.

'ΑΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes. 2) homo aſtutus. 3) piſcis quidam. 4) auis quædam. 5) genus ſaltationis. 6) idem quod ἀλωπεκία. 7) Plur. partes muſculoſæ circa clunes, vel etiam interiores muſculi lumborum.

'Αλωπόχροος, contr. ἀλωπόχρȣς, ὁ καὶ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens. 2) canus. Ex ἀλώπηξ & χρόα, color.

"ΑΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum. 2) corona, ſeu circulus ſiderum. 3) circulus lucidus circa ſolem, aut lunam. 4) circumferentia clypei. 5) circulus quidam in oculis.

'Αλώσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui facile capi, vel expugnari poteſt. Ab ἅλωσις.

"Αλωσις, εως, ἡ, captura. 2) excidium. Ab ἁλόω.

'Αλωτὸς, ἡ, ὸν, idem, quod ἁλώσιμος.

'Αλώφητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non deſinens, iugis, aſſiduus. Ex α pr. & λωφάω, reſpiro.

"ΑΜΑ, Adu. vna cum, ſimul cum, eodem tempore.

'Αμαγγάνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mangonio carens. 2) purus, ſincerus. Ex α pr. & μαγγανεύω, præſtigiis vtor.

'Αμαδρυάδες, ων, αἱ, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, inprimis quercubus, naſci & interire credebantur. Ex ἅμα, ſimul cum, & δρῦς, quercus, arbor.

'Αμαθαίνω, in ignorantia verſor, indoctus ſum, imperite, ſtulte, turpiter me gero. Ab ἀμαθής.

'Αμαθεὶ, Adu. ſine diſciplina, ſine doctrina. Suid.

'Αμάθεια, ας, ἡ, inſcitia, ignorantia, imperitia rerum. 2) ruſticitas. 3) imprudentia, inconſiderantia. 4) ſtupiditas.

'Αμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indoctus, litterarum rudis. 2) ruſticus. 3) imperitus, ignarus, neſcius. 4) inſuetus: alienus ab aliqua re: qui non didicit aliquid facere. Ex α ſeq. vel μειωτ. & μαθέω, diſco.

'Αμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμάθεια.

'Αμαθίτιδες, ων, αἱ, gaudentes arena littorea. Epitheton concharum. Ab ἄμαθος, arena.

'Αμαθόεις, εσσα, εν, arenoſus. Ab eodem.

"Αμαθος, ȣ, ἡ, arena. 2) campi puluis.

'Αμαθύνω, redigo in puluerem. 2) perdo, deſtruo. A præc.

'Αμαθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenoſus. Ab eodem.

'Αμαθῶς, Adu. inſcite, imperite, indocte. 2) ruſtice, more hominis imperiti. Ab ἀμαθὴς, indoctus.

'Αμαίευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, obſtetricis manum non expertus. Epith. virginis, Nonn. Ex α pr. & μαῖα, obſtetrix.

'ΑΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, indomitus, inuictus. 2) qui animo in prælia prono eſt. 3) immenſus.

'Αμαίωτος, carens obſtetricio auxilio.

'Αμάλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α pr. & μαλάττω, mollio.

'Αμαλάπτω, perdo, corrumpo, deſtruo. Ab ἀμαλός.

'Αμαλδύνω, corrumpo, conſumo, vt molle. 2) demolior, euerto, ſolo æquo. 3) deleo, oblittero. Ab eodem.

'ΑΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœleſtis, quæ Iouem lactaſſe dicitur.

'Αμαλθεύω, dito. Heſych. A præc.

'Αμαλακισία, ας, ἡ, firmitas. Ex α pr. & μαλακίζω.

"ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus, faſciculus manipulorum.

'Αμαλλεύω, f. εύσω, in manipulos colligo.

'Αμάλλιον, ȣ, τὸ, funis ad ligandos manipulos.

'Αμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, manipulorum vinculum. 2) meſſor, collector & colligator manipulorum. Ex ἄμαλλα & δέω, ligo.

'Αμαλλοδέτης, ȣ, ὁ, idem & ex iisdem.

'Αμαλλοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, manipulos ferens.

'ΑΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener. 2) debilis, imbecillis.

'Αμαλόω, ῶ, f. ώσω, aboleo.

'Αμαλῶς, Adu. molliter. 2) imbecille.

'ΑΜΑ'ΜΥΞ, υκος, ſiue ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξυς, ἡ, vitis quoddam genus.

'ΑΜΑΝΙ'ΤΑΙ, fungi.

'Αμάντευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vaticinans. 2) de quo nemo vaticinatus eſt, aut vaticinatur. 3) qui vatibus non paret. 4) futurum non proſpiciens, facultate diuinandi carens.

"ΑΜΑΞΑ, vel ἅμαξα, ης, ἡ, plauſtrum. 2) ſeptemtriones, a figura plauſtri.

'Αμαξαία, ας, ἡ, Ion. idem quod ἅμαξα.

'Αμαξάριον, ȣ, τὸ, paruus currus. Diminut. ab ἅμαξα.

'Αμαξεία, ας, ἡ, vehes, onus, quod vehitur curru. Ab eodem.

'Αμαξεύω, f. εύσω, plauſtrum ago, aurigor.

'Αμαξήλατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vehicularis, ſeu plauſtraria via. Ex ἅμαξα & ἐλαύνω, agito equos, vel currum.

'Αμαξήποδες, ων, οἱ, idem, quod ἀμαξόποδες, quod vſitatius.

'Αμαξήρης,

Ἁμαξήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, plauſtrarius, plauſtralis.
Ἁμαξητὸς, ȣ, ἡ, via vehicularis. Ab eodem.
Ἁμαξηφόρητος, ον, qui in plauſtris fertur.
Ἁμαξία, ας, vel ἀμαξιὰ, ᾶς, ἡ, via, qua plauſtrum agitur.
Ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, plauſtralis, plauſtri onus.
Ἁμαξιεὺς, έως, ὁ, auriga, aurigator. 2) compactor, faber curruum.
Ἁμαξικὸς, ἡ, ὸν, plauſtralis, ad plauſtrum pertinens.
Ἁμάξιον, ȣ, τὸ, plauſtellum. Dimin. ab ἅμαξα.
Ἁμαξὶς, ίδος, ἡ, idem.
Ἁμαξίτης, ȣ, ὁ, plauſtralis, curulis.
Ἁμαξιτὸς, ȣ, ἡ, via vehicularis, ſ plauſtraria, per quam agitur, vel agi poteſt currus, ſ. plauſtrum. 2) via publica. Ab eodem.
Ἁμαξόβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in plauſtro viuens. Epith. Scytharum.
Ἁμαξοβιώτης, ȣ, ὁ, idem.
Ἁμάξοικος, ȣ, ὁ, idem.
Ἁμαξοκυλισταὶ, ῶν, οἱ, quaſi, curruum deuolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἅμαξα & κυλίω, *voluo*.
Ἁμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, plauſtra fabricor.
Ἁμαξοπηγία, ας, ἡ, plauſtrorum fabricatio.
Ἁμαξοπηγὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅμαξα & πήγνυμι, *fabricor*.
Ἁμαξοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plauſtrum implens, magnus. Ex ἅμαξα & πλήθω, *impleo*.
Ἁμαξόποδες, ων, οἱ, quaſi d. plauſtripedes, arbuſculæ, in quibus verſantur rotarum axes, Ex ἅμαξα & πȣ̃ς, *pes*.
Ἁμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἅμαξα & τροχὸς, *orbita*.
Ἁμαξουργία, ας, ἡ, plauſtri fabricatio. A ſeq.
Ἁμαξουργὸς, ȣ, ὁ, plauſtrorum fabricator. Ex ἅμαξα & ἔργον, *opus*.
ἈΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, ſulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ cauſſa, vel deducitur. 2) cloaca, meatus ſubterraneus. 3) foſſa. 4) fons, ſcatebræ. Callim.
Ἀμαράκινος, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus. Ab ἀμάρακον.
Ἀμαρακόεις, όεσσα, όεν, amaraco ſimilis. Ab eodem.
ἈΜΑ'ΡΑΚΟΝ, ȣ, τὸ, & ἀμάρακος, ȣ, ὁ, amaracum, amaracus, herba.
Ἀμαράντινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ex amaranto. A ſeq.
Ἀμάραντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immarceſcibilis. 2) amarantus, flos. Philox. veneria. Ex α pr. & μαραίνω, *marceſ.o*.
Ἀμάργαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, margaritis carens. Ex α pr. & μάργαρον.
Ἀμάρευμα, ατος, τὸ, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarum ſulcum, aut cloacam defluunt. Ab ἀμαρεύω.
Ἀμαρεύω, f. εύσω, permeo more aquarum, quæ per aquarios ſulcos detruantur. Ab ἀμάρα.
Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitiuo ἀμάρα.
Ἀμαριαῖος, αία, αῖος, qui per aquarios ſulcos influit. Ab ἀμάρα.
Ἀμαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.

ἈΜΑΡΤΑ'ΝΩ, f. ἀμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inuſ ἀμαρτέω, aberro, proprie a ſcopo, vel via. 2) erro, fallor, alucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto. ἥμαρτον, peccaui, Gl. Vet. aor. 2.
Ἀμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum. A præc.
Ἀμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapſus.
Ἀμαρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, erroneus.
Ἀμαρτητικὸς, ἡ, ὸν, qui ſæpe offendit in aliqua re, offenſator, Gl. Vet.
Ἀμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa.
Ἀμαρτίνοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mente errans, cuius mens eſt praua. 2) furioſus. Ex ἀμαρτάνω, & νόος, *mens*.
Ἀμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, errans verbis, praue, ſtulte loquens.
Ἀμαρτολόγος, idem.
Ἀμαρτόρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens teſtibus. 2) Vet. inteſtabilis. Gl. Vet.
Ἀμάρτυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens teſtibus, teſtibus non firmatus. 2) qui nullam teſtificationem edit, inteſtatus.
Ἀμαρτύρως, *Adu.* ſine teſtimonio.
Ἀμαρτωλὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, peccator, vel peccatrix, qui peccatis deditus eſt, noxius. Ab ἀμαρτάνω.
Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor emicans, iubar. Ab ἀμαρύσσω.
Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.
ἈΜΑΡΥ'ΣΣΩ, ſplendeo, fulgeo.
ἈΜΑ'Σ, άδος, ἡ, nauis. Etymol.
Ἀμάσητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non manſus. Ex α pr. & μασάομαι, *mando*, *manduco*.
Ἀμαστίγωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non flagellatus. 2) flagris non examinatus.
Ἀμασυκάδες, ων, αἱ, mala, ſeu pira, quæ vna cum ficis florent & proueniunt. Ex ἅμα, *ſimul*, & συκῆ, *ficus*.
Ἀμάσυκον, μῆλον, malum ſimul cum ficu florens. Ex iiſdem.
Ἀματροχάω, ῶ, ſimul curro. Ex ἅμα, *ſimul*, & τρέχω, *curro*. vid. ſequ.
Ἀματροχία, ας, ἡ, rotarum concurſus. Ab ἀματροχάω. niſi ſit ἁρματροχία, *curruum certamen*.
Ἀμαυρόβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, otioſe, molliter, adeoque obſcure viuens.
Ἀμαυρόκαρπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nigrum fructum ferens.
ἈΜΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, obſcurus. 2) euanidus. elanguidus. 3) ignobilis. 4) obſoletus, Gl. Vet.
Ἀμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, obfuſco, oblittero & tantum non extinguo, deformo, decoloro, Gl. Vet. ἀμαυρȣ̃μαι, euaneſco, diſpareo. Ab ἀμαυρός.
Ἀμαυρῶς, *Adu.* obſcure, ita, vt oculis vix percipi queat. Ab eodem.
Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obſcuratio. 2) hebetatio, obtuſio. Ab ἀμαυρόω.
Ἀμαυρωτικὸς, ἡ, ὸν, obſcurandi vim habens, obſcurans, hebetans. Ab eodem.
Ἀμαχεὶ, *Adu.* abſque pugna, ſine controuerſia.
Ἀμαχετος, pro ἀμάχητος, idem quod ἄμαχος, n. 2.
Ἀμαχητὶ, *Adu.* idem quod ἀμαχεί.
Ἀμαχὶ, idem.

Ἄμαφος,

Ἄμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non pugnat, non litigiosus. 2) inuictus, inexpugnabilis. 3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest, difficilis.

Ἀμάω, ῶ, f. ήσω, meto. 2) colligo, accumulo. 3) abscindo, demeto. 4) fructum & vtilitatem percipio. Ab ἄμη, *falx*.

Ἄμβασις, & ἀμβάτης, vid. ἀνάβ.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, supercilium petræ, superciliosa prominentia petræ, crepido.

ἌΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla. 2) cadus. 3) calix.

Ἀμβλακω, erro, pecco.

Ἀμβλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum. A præc.

Ἀμβλήδην, interrupte, velut alternis, aut cum singultu, de lamentante & plorante, vnde & vehementer explicant, item cum procemio. vid. ἀναβάλλω, n. 4.

Ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλόω, ῶ, f. ἀμβλώσω, p. ἤμβλωκα, obtundo & hebeto. 2) abortior, abortum pario. Ab eod.

Ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obtusum angulum habens. Ex ἀμβλὺς & γωνία, *angulus*.

Ἀμβλυντικός, ή, όν, hebetandi vim habens. A seq.

Ἀμβλύνω, f. υνῶ, obtundo, hebeto. 2) tardo, impetum frango. ἀμβλύνομαι, hebesco. Gl. Vet.

ἈΜΒΛΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, obtusus, hebes, cuius acies est obtusa. 2) cæcutiens, cui acies oculorum obtusa est. 3) languidus, remissus.

Ἀμβλυτέρως, obtusius. 2) remissius, negligentius, minus cupide.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo. 2) tarditas ingenii, inscitia. 3) remissio animi, ignauia. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλυωγμὸς, οῦ, ὁ, hebetudo oculorum. Ab ἀμβλυώττω.

Ἀμβλυωπέω, ῶ, f. ήσω, cæcutio, sum obtusis & hebetibus oculis. Ab ἀμβλυωπός.

Ἀμβλυωπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς & ὤψ, *oculus*.

Ἀμβλυωπία, ας, ἡ, visus obtusus, hebes oculorum acies. A seq.

Ἀμβλυωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυώσσω, vel ἀμβλυώττω, f. ώξω, cæcutio, obtusum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμβλύς.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, partus abortiuus. 2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

Ἄμβλωμα, τος, τὸ, abortus. Ab eod.

Ἀμβλωπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀμβλωπὸς, όν, cæcutiens, qui hebetibus est oculis. Ex ἀμβλὺς & ὤψ, *oculus*.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβλώττω, idem quod ἀμβλυώττω.

Ἀμβολάδην, cunctanter, differendo. 2) valde, de aqua ebulliente præ æstu. Herodot.

Ἀμβολαδὶς, *Adu.* summa vi, ope, alte elatis ita ut..., vel alternis. Callim.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, teiectio, dilatio. 2) agger: pro ἀναβολή.

Ἀμβολιεργὸς, οῦ, ὁ, dilator operis, cunctator.

Ἀμβολίη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολή.

Ἀμβροσία, ας, ἡ, ambrosia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.

Ἀμβροσιόδμος, ον, ambrosiam redolens. Ex ἀμβροσία, & ὀσμὴ, *odor*.

Ἀμβρόσιος, ία, ιον, immortalis, diuinus. 2) excedens vim & potestatem humanam. 3) dulcis. 4) placidus. Ab eodem.

Ἀμβροτέω, ῶ, aberro, pro ἀμβροτέω, ab ἀβρότη.

Ἄμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis. 2) diuinus. 3) incorruptus. Ex α pr. & βροτὸς, *mortalis*, inserto μ.

Ἀμβρότω, aberro.

ἌΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, vmbo clypei, & quidquid in plano protuberat. 2) accliuitas & fastigium montis. 3) pulpitum, suggestus, cathedra.

Ἀμβῶσαι, *Ion.* pro ἀναβοῆσαι, exclamasse.

Ἀμέγαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus, magnus. 2) inuidia carens, cui non inuidetur. 3) non inuidendus, quod carpi & minui ab inuidia nequit. Ex α priu. & μεγαίρω, *inuideo*.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, magnitudine carens, tenuis, humilis.

Ἀμέθεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non communis, cuius quis non potest fieri particeps, *item* exsors. Suic. Ex α priu. & μέθεκτος, *particeps*.

Ἀμεθέκτως, *Adu.* citra participationem. Suic.

Ἀμεθεξία, ας, ἡ, quum quis alicuius rei particeps fieri nequit. Suic.

Ἀμεθόδευτος, & ἀμέθοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, via & ratione, arte carens, male ordinatus & digestus.

Ἀμέθυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ebrius. 2) ebrietatem arcens. 3) herba & gemma ebrietati resistens. Ex α pr. & μεθύω, *inebrio*.

Ἀμέθυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto. 2) alterno. 3) succedo. 4) prætereo, transeo. 5) *med.* remuneror, gratiam refero, par pari refero. 6) respondeo. ἀμείβομαί σε, rependo tibi, Philox.

Ἀμείβοντες, οἱ, trabes ædificium sustinentes. Hom.

Ἀμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tristis, non ridens. Ex α pr. & μειδάω, *renideo*.

Ἀμείδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eodem.

Ἀμείλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, asper, durus. Ex α pr & μειλίσσω, *mitigo*.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eodem.

Ἀμείνων, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. ab ἀγαθὸς, pro ἀμενίων, ab antiquo ἀμενὸς, vnde latin. *amœnus*.

Ἀμείρω, priuo aliquem portione. Ex α pr. & μείρω, *distribuo*.

Ἄμειψις, εως, ἡ, mutatio. 2) compensatio. 3) responsio. Ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non imminutus, integer. 2) de quo nihil imminui potest. Ex α pr. & μειόω, *minuo*.

ἈΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo. 2) fructus immaturos decerpo, vt fures faciunt. vid. ἀμέργω.

Ἀμελδέω, idem quod ἀμελέω, A ... *curo*.

Ἀμέλει, *Adu.* certe, profecto, vtique, plane, sane, omnino. Gl. Vet. etenim, nimirum. Ab ἀμελέω, quasi dicas, noli de hoc, quod aio, animo angi aut dubitare.

Ἀμέλεια,

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria. Ab eod.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignauia, negligentia, incogitantia. Ex α pr. & μελετάω, *meditor*.

Ἀμελέτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non exercitatus. Gloss. Vet. ἀμελέτητον, extemporaneum. Ex iisdem.

Ἀμελετήτως, sine exercitatione; cum ἔχω, imparatus sum, non exercui me ad hanc rem.

Ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, supersedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ab ἀμελής.

Ἀμελὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui curam non gerit, negligens. 2) qui negligitur, cuius cura non geritur. Ex α pr. & μέλει, *curæ est*.

Ἀμελησία, ας, ἡ, securitas. Ab ἀμελέω.

Ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet.

Ἀμελητέος, έα, έον, negligendus, contemnendus.

Ἀμελητὶ, *Adu.* negligenter, sine cura.

Ἀμελλητὶ, *Adu.* sine mora, sine cunctatione.

Ἀμέλλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non futurus. 2) non differendus. 3) qui non differtur. Ex α pr. & μέλλω, *futurus sum*.

Ἀμελλήτως, *Adu.* sine mora.

Ἀμελξις, εος, ἡ, mulsio. Ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, *Adu.* sine cura & studio, negligenter.

Ἀμεμπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensibilis. 2) non querulus. Ex α pr. & μέμφομαι.

Ἀμέμπτως, *Adu.* inculpate, ita, vt queri nemo possit. 2) sine querelis.

Ἀμεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄμεμπτος.

Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla querela. 2) immunitas a probro aut scelere. 3) de facto, quod reprehensione caret, aut ἀμεμψία.

Ἀμέμφως, *Adu.* sine querela.

Ἀμεμψίμοιρος, qui sua sorte contentus est, non queritur de conditione sua. Ex α, μέμψις & μοῖρα.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὸν, debilis. 2) euanidus, qui cito perit. Ex α priu. & μένος, *robur*.

Ἀμενὴς, ὲς, imbellis. Ex iisd.

Ἀμενηνόω, ῶ, f. ώσω, imbecillem reddo, debilito.

Ἀμενητὶ, *Adu.* impatienter. Suid. Ab ἀμενής.

Ἀμερβὲς, έος, τὸ, nox intempesta. Ab ἀμορβής.

ΑΜΕ΄ΡΓΩ, f. ξω, exsugo, proprie amurcam exprimo. 2) stringo.

Ἀμέρδω, f. σω, priuo visu, excæco. 2) obscuro. 3) obtundo.

Ἀμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indiuiduus. 2) indiuisus, partes non habens.

Ἀμερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec diuidi potest.

Ἀμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, securus sum, animo sum libero. Ab ἀμέριμνος.

Ἀμεριμνία, ας, ἡ, securitas.

Ἀμέριμνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, securus, vacuus curis.

Ἀμερίμνως, *Adu.* sine cura, secure.

Ἀμέριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indiuiduus, qui diuidi nequit, indiuisus. Ex α pr. & μερίζω, *diuido*.

Ἀμεριμνὶ, *Adu.* citra curam & sollicitudinem. Ex α pr. & μέριμνα, *cura*.

Ἀμερσίγαμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nuptiis priuat. Ex ἀμείρω, *priuo* & γάμος.

Ἀμερσίνοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mente priuans. Ex eod. & νόος.

Ἀμερσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex eodem & φρὴν, *mens*.

Ἀμερῶς, *Adu.* non per partes, ex toto, integre.

Ἄμεσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, medio carens, immediatus.

Ἀμέσως, *Adu.* sine medio, immediate.

Ἀμετάβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intransitiuus. 2) qui non transfertur, venit ad alium, perpetuus. Ex α pr. & μεταβαίνω, *transeo*.

Ἀμεταβάτως, *Adu.* intransitiue. 2) perpetuo.

Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priu. & μεταβάλλω.

Ἀμετάβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis. Ab iisdem.

Ἀμετάβολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμετάγνωστος, ȣ, ὁ, immutabilis, Philox. qui sententiam non mutat. Ex α pr. & μεταγινώσκω, *sententiam muto*.

Ἀμετάδοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nihil impertit; haud munificus, auarus. 2) qui cum altero communicari, alteri impertiri nequit. Ex α pr. & μεταδίδωμι, *dono*.

Ἀμεταδότως, *Adu.* nemini quidquam impertiendo.

Ἀμετάθετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, constans. Ex α priu. & μετατίθημι, *transpono, muto*.

Ἀμετακίνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immotus, constans, certus.

Ἀμετακινήτως, *Adu.* immutabiliter, constanter.

Ἀμετάκλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, irreuocabilis, qui reuocari nequit. Ex α pr. & μετακαλέω, *reuoco*.

Ἀμετάληπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius expositio adferri non potest. Ex α pr. & μετάληπτος, *qui exponi potest*.

Ἀμετάλλακτος, ον, impermutabilis.

Ἀμεταμέλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius nos non pœnitet. 2) qui pœnitentia non ducitur. Ex α pr. & μεταμέλομαι, *pœnitet me*.

Ἀμεταμελήτως, *Adu.* sine vlla pœnitentia.

Ἀμετανόητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, animum mutare nescius. 2) quem non pœnitet. Ex α pr. & μετανοέω, *resipisco*.

Ἀμετανοήτως, *Adu.* sine vlla pœnitentia. 2) non mutato animo, firma sententia.

Ἀμετάπειστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in aliam sententiam traduci, ab sententia deduci non potest. Ex α priu. & μεταπείθω.

Ἀμεταπείστως, *Adu.* pertinaciter, contumaciter.

Ἀμετάπλαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non transformatus. 2) qui transformari nequit. Ex α priu. & μεταπλάσσω, *transformo*.

Ἀμεταποίητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis. Ex α pr. & μεταποιέω, *muto*.

Ἀμετάπταιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui cadere s. offendere nequit. 2) constans, immutabilis. Ex α pr. μετὰ & πταίω, *labor*.

Ἀμετάπτωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit. 2) immutabilis. Ex α pr. & μεταπίπτω, *recido*.

Ἀμεταπτώτως, *Adu.* sine lapsu.

Ἀμετάστατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, constans, qui deferri in alium statum locumue nequit. Ex α pr. & μεθίστημι, *muto*.

Ἀμεταστρεπτεὶ,

Ἀμεταστρεπτεὶ, & ἀμεταστρεπτὶ, *Adu.* sine conversione. Ex α pr. & μεταστρέφω.

Ἀμετάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conuerti nequit; immutabilis. Ex iisdem.

Ἀμετάτρεπτος, ον, immutabilis. 2) inexorabilis, inflexibilis. A τρέπω.

Ἀμετατροπία, ας, ἡ, pertinacia, & quidem in malis.

Ἀμετάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, mutationis, s. conuersionis expers. 2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priu. & μετατρέπω, *conuerto.*

Ἀμετάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α pr. & μεταφέρω.

Ἀμεταχείριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intractabilis. Ex α pr. & μεταχειρίζω, *tracto.*

Ἀμετεώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non mouetur leuiter, constans, firmus. Ex α pr. & μετεωρίζω, *in sublime tollo, effero.*

Ἀμέτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, non particeps, expers.

Ἀμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus. 2) immodicus. Ex α pr. & μετρέω, *mensuro, metior.* Vnde

Ἀμετρήτως, *Adu.* sine mensura, sine modo.

Ἀμετρὶ, *Adu.* idem.

Ἀμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immodicitas, intemperies.

Ἀμετροβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immense profundus. Ex ἄμετρος & βάθος.

Ἀμετροεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sine modo loquax, immoderatus verborum. Ex ἄμετρος & ἔπω.

Ἀμετρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, plus quam dici potest malus, qui est malitia immensa.

Ἀμετρολογέω, loquax sum, garrio.

Ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mensura carens. 2) certam mensuram non habens. 3) immoderatus, immodicus. Gl. Vet. abnormis, enormis.

Ἀμέτρως, *Adu.* immodice, infinite.

Ἀμευσιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, respondens verbis, seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμεύω & ἔπω, *dico.*

Ἀμεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pertransibilis, peruius. Ab ἀμεύω.

Ἀμευσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, gressus repetens. Ex ἀμεύω & πόρος, *transitus.*

ἈΜΕΎΩ, f. εύσω, idem quod ἀμείβω, transeo, pertranseo, vado. 2) muto.

ἈΜΗ, ης, ἡ, falx. 2) ligo.

Ἀμῆγε, *Adu.* vbique. 2) quoquo modo. 3) quodammodo, quadantenus. Ab ἀμός.

Ἀμηγέπη, *Adu.* idem & ab eodem.

Ἀμηγέποι, *Adu.* quemcumque ad locum.

Ἀμηγέπου, *Adu.* vbique, vbiuis.

Ἀμηγέπως, *Adu.* aliquo modo.

Ἀμὴν, *Adu.* Hebr. vere. Gl. Vet. certe.

Ἄμηνις, ὁ καὶ ἡ, &

Ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non iratus, ira & simultate vacuus. Ex α pr. & μηνίω, *irascor.*

Ἀμηνίτως, *Adu.* sine ira, animo placido.

Ἀμήρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, colo non deductus. 2) imperfectus. 3) multus, perpetuus euolui ad instar glomeris & explicari non facilis. Ex α pr. & μηρύω, *reuoluo, filum deduco.*

ἈΜΗΣ, ητος & ου, ὁ, genus placentæ lacteæ.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, messor. 2) deletor. Ab ἀμάω.

Ἀμητίσκος, ου, ὁ, paruus ἄμης. Dim. ab ἄμης.

Ἄμητος, ου, ὁ, messis. 2) ipsa metendi actio Ab ἀμάω, *mete.*

Ἀμητὸς, ου, ὁ, messis tempus. Ab eodem.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre, siue sine matre natus, vt Minerua, siue matre orbatus. 2) matrem sæuam, sui negligentem habens. 3) obscura & sordida matre natus. 4) cuius mater ignoratur. Ex α pr. & μήτηρ, *mater.*

Ἀμηχανέω, ῶ, f. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi. 2) non possum.

Ἀμηχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inops consilii, anxius.

Ἀμηχάνητος, ον, inuictus.

Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & consilii inopia. 2) difficultas & angustiæ rerum.

Ἀμηχανοποιέεσθαι, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priu. & μηχανοποιός.

Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, inops consilii, *item* stupidus, minime solers. 2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta superans & irrita reddens, inuictus. 3) cuius magnitudo æstimari non potest, singularis: etiam in malis rebus. 4) impossibilis. Ex α pr. & μηχανὴ, *machina.*

Ἀμηχάνως, *Adu.* nullo modo.

ἈΜΊΑ, ας, ἡ, piscis genus.

Ἀμίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, impollutus, purus, *de luce.* 2) lapis, ex quo fila duci possunt, & telæ fieri, quæ comburi non possunt. Ex α pr. & μιαίνω, *polluo.*

Ἀμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α pr. & μίγνυμι, *misceo.*

Ἀμιγῶς, immixtim, Gl. Vet. citra mixturam, pure.

Ἀμιθρέω, numero. Callim.

Ἄμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμιγής. 2) abhorrens ab alio, vt cum eo coire non possit. 3) inhospitalis, difficilis aditu, trux.

Ἀμίκτως, *Adu.* absque mistura, pure, sincere.

ἈΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio. 2) studium.

Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo enitor. 2) æmulor, inuideo.

Ἀμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.

Ἀμιλλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.

Ἀμιλλητήριον, ου, τὸ, locus, in quo certatur.

Ἀμιλλητικὸς, ἡ, ὸν, ad pugnam aptus, pertinens.

Ἀμιμητόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inimitabilem agens vitam.

Ἀμίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inimitabilis. Ex α pr. & μιμητός.

Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii. 2) confusio. Polyb. 3) truculentia animi & morum, abhorrens ab hominum congressu. Ex α priu. & μίξις, *mistio.*

Ἅμιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum equis est, equis adiunctus; & *in Plur.* ἅμιπποι, pedites equitibus iuncti vel misti. 2) ipsi equi copulati sine theda, equi desultorii. 3) equites desultorii. Ex ἅμα, *simul,* & ἵππος, *equites.*

ἈΜΙΣ, ιδος, ἡ, vas vrinarium, matula.

Ἀμίσαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis & morosus. Etymol. Suid. Ex α pr. μίσγω, *misceo,* & ἄλλος, *alius,*

alius, quaſi qui aliis non miſcetur. (Sed potius exarandum eſt vno λ, vt ἄλος ſit mera terminatio).

Ἀμισὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, carus, ſine odio, non odioſus. Ex α pr. & μῖσος, *odium*.

Ἀμισθεὶ & ἀμισθὶ, *Adu.* gratis, ſine mercede.

Ἄμισθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mercedem non merens, mercede non redemtus, aut redimendus, gratuitus. 2) non mercenarius, ſtipendio carens, mercedis expers.

Ἀμίσθωτος, ον, mercede non conductus. 2) non corruptus, de iudice.

Ἀμίϛυλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſectus in fruſta. Ex α pr. & μιϛύλλω, *in fruſta ſeco*.

Ἄμιϛχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens pediculo, ſine caule. Ex α pr. & μίσχος, *pediculus, caulis*.

Ἄμιτρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mitram, ſeu zonam non habens. Epith. virginis immaturæ. Ex α pr. & μίτρα.

Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cuius tunica cincta non eſt. Ex α pr. μίτρα & χιτών.

Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inacceſſus, importuoſus. Ex ἄμικτος.

Ἅμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, *necto*.

ΑΜΜΙ, εως, τὸ, nomen ſeminis cuiusdam cumino minoris.

Ἄμμιγα, *Adu.* vna, ſimul. 2) miſcendo, mixtim. Nicand. Qs. ex ἀνὰ & μίγνυμι, *miſceo*.

Ἀμίγδην, *Adu.* idem quod ἄμμιγα.

ΑΜΜΙΟΝ, ȣ, τὸ, minium.

Ἀμμοβάτης, ȣ, ὁ, per arenam incedens. 2) dipſas, ſerpentis genus. Ex ἄμμος, *arena*, & βαίνω, *vado, incedo*.

Ἀμμοδύτης, ȣ, ὁ, arenam ſubiens, ſerpens quidam. Gl. Vet. arenarius ſerpens. Ex ἄμμος & δύω, *ſubeo*.

Ἀμμοδυώτης, ȣ, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Heſych. Ab ſeq.

Ἄμμοιρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expers, non particeps. 2) immortalis, letali fato non obnoxius. Heſych. Ex α pr. & μοῖρα, *pars*, item *fatum*.

Ἀμμοκονία, ας, ἡ, arena calci admixta. Ex ἄμμος & κόνις.

Ἀμμόνιτρον, ȣ, τὸ, arena nitro immiſta. Ex ἄμμος & νίτρον.

Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium.

Ἄμμορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expers. 2) infelix. Ex α pr. & μόρος, *portio, fatum, mors*.

Ἄμμος, ȣ, ἡ, arena, ſabulum.

Ἀμμόχρυσος, ȣ, ὁ, gemma, in qua aurum videtur miſtum. Ex ἄμμος & χρυσός.

Ἀμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenoſus, ſabuloſus.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon, cognomen Iouis. Ab ἄμμος, *arena*, vulgo creditur.

ΑΜΝΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, nepos. Suid. Etym. 2) omninoque proles, filius.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, agna. Ab ἀμνὸς, *agnus*.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, agninus.

Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, agna.

Ἀμνημόνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immemorabilis. 2) immemoratus, ſilentio præteritus. A ſeq.

Ἀμνημονεύω, non memoro, mentionem non facio. 2) obliuiſcor, non recordor. Ab ἀμνήμων.

Ἀμνημονέω, ῶ, f. ήσω, immemor ſum. Ab eodem.

Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, obliuio.

Ἀμνημόνως, *Adu.* ſine recordatione. A ſeq.

Ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immemor. 2) obliuioſus. Ex α & μνάω.

Ἀμνησικακέω, ῶ, f. ήσω, illatæ iniuriæ obliuiſcor. 2) non vlciſcor. Ab ἀμνησίκακος.

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, iniuriæ obliuio.

Ἀμνησίκακος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iniuriæ immemor. 2) vindictæ non ſtudioſus. Ex α pr. & μνησίκακος.

Ἀμνησικάκως, *Adu.* ſine vindictæ ſtudio.

Ἀμνηστεία, ας, ἡ, obliuio præteritorum, ſc. maleſactorum, præteritarum iniuriarum.

Ἀμνήστευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, innuptus, a. Ex α pr. & μνηστεύω.

Ἀμνηστέω, immemor ſum, obliuiſcor. *in paſſ.* ἀμνηστέμενα, obliuioni tradita.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Philox. idem quod ἀμνηστεία.

Ἄμνηστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, obliuione deletus. Ex α pr. & μνάομαι, *recordor*.

ΑΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, membrana fœtum inuoluens. 2) vas ad excipiendum ſanguinem.

Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.

Ἀμνοκόπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, paſtor. Heſych. Sed verbum eſt ſuſpectum.

Ἀμνοκῶν, ῶντος, ὁ, agni mentem habens, i. e. ſimplex, fatuus. Vox Comica. Ex ἀμνὸς & κοέω, pro νοέω, *intelligo*.

ΑΜΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, agnus.

Ἀμνοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ouis fœta. Ex ἀμνὸς & φέρω, *fero*.

Ἀμογητὶ, *Adu.* ſine labore. A ſeq.

Ἀμόγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indefeſſus. Rob. Ex α pr. & μογέω, *laboro*.

Ἀμόθεν, *Adu.* vnde? 2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.

Ἀμόθι, *Adu.* vſquam.

Ἀμοῖ, *Adu.* in aliquem locum. Ab ἀμῆ.

Ἀμοιβάδιος, ον, idem quod ἀμοιβαῖος, Oppian.

Ἀμοιβαδὶς, *Adu.* viciſſim, alternatim. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβαδὸν, *Adu.* idem & ab eod. Gl. Vet. inuicem, alternatim.

Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari poteſt. Ab ἀμοιβή.

Ἀμοιβαίως, *Adu.* alternis, viciſſim, alternatim.

Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio. 2) viciſſitudo, vt veſtium. 3) compenſatio, retributio. Gloſſ. Vet. vix, vicis, talio. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιβηδὴν, *Adu.* viciſſim, per vices, alternatim.

Ἀμοιβηδὶ, *Adu.* idem.

Ἀμοιβηδὸν, *Adu.* idem.

Ἀμοιβὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.

Ἀμοιρέω, ῶ, f. ήσω, expers ſum, careo, deſtituor. Ab ἄμοιρος.

Ἀμοίρημα, ατος, τὸ, quando quis exſors eſt rei; infortunium in eo genere.

Ἄμοιρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expers, carens.

Ἀμολγάζω, meridior. Heſych. Ab ἀμολγός.

Ἀμολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, paſtoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo*.

Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra. Gl. Vet. mulctrale.
Ἀμολγὸς, ȣ, ὁ, tempus, quo mulgetur. 2) vespera. 3) nox extrema.
Ἀμόλυντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. Vet. Ex α pr. & μολύνω, polluo.
Ἀμόμφητος, ον, &
Ἄμομφος, ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab α & μέμφομαι.
ἈΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, similago cocta cum melle.
Ἀμορβαῖος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus, obscurus. 2) pastoralis. Ab ἀμορβὸς.
Ἀμορβὰς, άδος, ἡ, pedissequa, comes. Ab eod.
Ἀμορβεὺς, έως, ὁ, pastor. 2) sequax. Ab eod.
Ἀμορβεύω, f. εύσω, sequor, adsector, comitor. Ab eod.
Ἀμορβὴς, & ἀμορβὶς, media nox. Etym.
Ἀμόρβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tenebricosus.
ἈΜΟΡΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, tenebricosus, obscurus. 2) comes, adsecla, sectator. 3) bubsequa, pastor, greges sequens & coram se agens.
Ἀμοργεὺς, έως, ὁ, qui quasi exsugit, exprimit oleas, vnde fit amurca. Ab ἀμόργη.
Ἀμόργη, ης, vel ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expressæ recrementum. 2) herba, ex qua purpura fit, sandix. Ab ἀμέργω, exsugo.
Ἀμοργίδιον, ȣ, τὸ, Dimin. ab ἀμοργίς.
Ἀμόργινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, purpureus, ruber. Ab ἀμόργη n. 2.
Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, vestimentum purpurei coloris.
Ἀμοργὸς, ἡ, ὸν, qui exsugit tropice, hirudo ærarii, reipublicæ. 2) frondator, lignator. Ab eod.
Ἀμορία, ας, ἡ, confinium. Ex ἅμα & ὅρος.
Ἀμορίτης, ȣ, ὁ, panis mellitus & dulciarius, οἱ ὁ. Ab ἀμόρα.
Ἀμορμεύω, f. εύσω, sequor, comitor, pro ἀμορβεύω.
Ἄμορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vt ἄμμορος, expers, infelix, non particeps. 2) infortunatus, calamitosus. Ex α pr. & μέρος, portio, fatum.
Ἀμορφία, ας, ἡ, deformitas, deformatio. Gl. Vet.
Ἄμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, formam non habens, informis, deformis, squalidus, incultus. Comp. ἀμορφότερος. Ex α pr. & μορφὴ, forma.
Ἀμόρφως, Adu. deformiter, turpiter.
Ἀμόρφωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui formatus non est, formam suam, iustam non habens, non elaboratus. Ex α pr. & μορφόω, formo.
Ἄμος, ὁ, per Syncop. pro ἄμμος, arena.
ἈΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, vnus, aliquis. 2) meus, noster.
Ἄμοτον, Adu. vehementer, cupide &c. Ab ἄμοτος.
Ἄμοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quod linamentis vulnerariis oppleri nequit. 2) inexplebilis, insatiabilis. 3) vehemens. Ex α pr. & μοτὸς, linamentum carptum, quod vulneribus inditur, vel potius ab antiquo μέτω, metior, vnde μέτρον, & metari. immensus.
Ἀμȣσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia. 2) discrepantia modulorum musicorum. Ab ἄμȣσος.
Ἀμȣσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempestiua oratio. Ex ἄμȣσος & λόγος, oratio.
Ἄμȣσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Musis non initiatus. 2) musicorum modulorum imperitus. 3) indoctus, rudis. 4) insulsus, illepidus, rusticus. Ex α pr. & μȣ̃σα.
Ἀμȣ́σως, Adu. imperite, inscite, illepide.
Ἀμοχθεὶ, Adu. citra laborem.
Ἀμοχθὶ, Adu. idem.
Ἄμοχθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α pr. & μόχθος, labor.
Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recino, vel ordior canere. Ex ἀνὰ & παιανίζω, pæanem canto.
Ἄμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ & παῖδες.
Ἀμπάλλω pro ἀναπάλλω, quod vid.
Ἀμπαύω, vide ἀναπαύω, & sic cetera, vbi ἀμ per Syncopen ponitur pro ἀνά.
Ἀμπέλειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab ἄμπελος.
Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea. Ab eod.
Ἀμπελικὸς, ἡ, ὸν, vinearius, Gl. Vet. Ab eod.
Ἀμπέλινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis. Ab eod.
Ἀμπέλιον, ȣ, τὸ, viticula, vinea, Diminut. Ab eod.
Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis. Gl. Vet. viticula. 2) auis quædam.
Ἀμπελῖτις, ιδος, ἡ, vinealis.
Ἀμπελογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος & γίγνομαι.
Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer.
Ἀμπελοεργὸς, contr. ἀμπελȣργὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος & ἔργον, opus.
Ἀμπελόκαρπον, ȣ, τὸ, herba quædam.
Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commistio cum vitibus. Ex ἄμπελος & μίγνυμι, misceo.
Ἀμπελόπρασον, ȣ, τὸ, porrum agreste, quod nascitur in vineis.
ἌΜΠΕΛΟΣ, ȣ, ἡ, vitis. 2) vinea.
Ἀμπελȣργεῖον, vinea.
Ἀμπελȣργέω, ῶ, f. ήσω, vites colo, imprimis puto, vinitorem ago. 2) ex aliquo prædor, cum acc. Ex ἄμπελος & ἔργον, opus.
Ἀμπελȣργία, ας, ἡ, vineæ cultura.
Ἀμπελȣ́ργημα, ατος, τὸ, idem.
Ἀμπελȣργικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars vitium colendarum.
Ἀμπελȣργὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vinitor.
Ἀμπελοφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vites rodens, exedens.
Ἀμπελοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vitifer, vini ferax.
Ἀμπελοφύτης, ȣ, ὁ, vitisator, Gl. Vet. Ex ἄμπελος & φύω, sero.
Ἀμπελόφυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vitibus consitus. Ex ἄμπελος & φυτὸς, satus.
Ἀμπελοφύτωρ, ορος, ἡ, vitium sator.
Ἀμπελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vinealis, Gl. Vet.
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea.
Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, vestitus. 2) vestimentum, indumentum exterius. Ab ἀμπέχω.
Ἀμπεχόνιον, ȣ, τὸ, & ἀμπεχόνιον, indumentum. Ab eod.
Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo. 2) induo, amicio. Ex ἀμφὶ & ἔχω.
Ἀμπισχνȣ̃μαι, idem. Ex ἀμφὶ & ἴσχω pro ἔχω.
Ἀμπίσχω, idem & ex iisd.

Ἀμπλακέω.

'Αμπλακέω, ήσω, erro, pecco. Ab inuf. πλακέω.
'Αμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum. Ab ἀμπλακέω.
'Αμπλάκητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non aberrans, pro ἀναπλάκητος, quod vid. vel potius ἀπλάκητος.
'Αμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum.
'Αμπλάκιον, τὸ, idem.
'Αμπρεύω, f. εύσω, traho more boum, feu iumentorum, protelo. 2) baiulo. Ab feq.
"ΑΜΠΡΟΝ, ε, τὸ, funis, quo boues onera trahunt, helcium.
'Αμπυκάζω, f. άσω, religo comas, iubas. 2) freno. 3) corono. Ab ἄμπυξ.
'Αμπυκίζω, f. ίσω, comas religo & adftrictos teneo. Ab eod.
'Αμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.
"ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur. 2) reticulum muliebre, vitta. 3) rota. 4) operculum vafis. Omne in orbem faftigiatum.
"Αμπωσις, εως, ἡ, reciprocatio æftus marini. 2) æftus. 3) reuocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. Vet. gurges. Ex ἀνὰ & πῶμι pro πίνω.
'Αμπωτίζω, f. ίσω, reforbeo.
"Αμπωτις, εως vel ιδος, ἡ, reciprocatio æftus marini. Ab ἄμπωσις.
'ΑΜΥΓΔΑΛΕ'Α, ας, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, ἡ, amygdala, f. amygdalus arbor.
'Αμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.
'Αμυγδάλινος, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.
'Αμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, f. amygdalum, fructus. Ab eod.
'Αμυγδαλίτης, ε, ὁ, amygdalites, fimilitudinem aliquam habens cum amygdalo. Ab eodem.
'Αμυγδαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amygdalæ fpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη & εἶδος, *fpecies.*
'Αμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ fpeciem habens. Ab eod.
'Αμυγδαλοκατάκτης, ε, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel inftrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη & καταγνύω, *frango.*
'Αμύγδαλον, ε, τὸ, amygdalum, fructus.
'Αμύγδαλος, ε, ἡ, amygdalus, arbor.
'Αμυγδαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, amygdalæ fimilis.
'Αμυγμα, ατος, τὸ, & ἀμυγμὸς, μῦ, ὁ, laniatus & laceratio cutis. 2) euulfio capillorum. Ab ἀμύσσω.
"Αμυδις, *Adu.* fimul, cum. Ab ἅμα.
'Αμυδρόεις, όεσσα, όεν, idem quod fequens.
'ΑΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, obfcurus. 2) exilis, tenuis. 3) hebes.
'Αμυδρότης, hebetudo, languor, v. c. in pulfu arteriarum. A præc.
'Αμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obfcuro, hebeto, vim detraho.
'Αμυδρῶς, *Adu.* obfcure. 2) exiliter.
'Αμύδρωσις, εως, ἡ, obfcuratio, hebetatio &c.
'Αμύελος, ε, ὁ καὶ ἡ, carens medulla. Ex α pr. & μυελός.
'Αμύζω, f. ύσω, fugo. 2) lac premo. 3) ficco, Ex α pleon. & μύζω, *fugo.*

'Αμύητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non initiatus facris arcanis, profanus. 2) nondum baptizatus. 3) imperitus, ignarus. Philox. ἀμύητοι, profani. Ex α pr. & μυέω.
'Αμύθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis. 2) innumerabilis. Ex α priu. & μυθέομαι.
"Αμυθος, ε, ὁ καὶ ἡ, fabularum expers, in quo nullæ fabulofæ narrationes.
'Αμυκαλαὶ, ῶν, αἱ, cufpides iaculorum. Hefych.
'Αμύκητος, ε, ὁ καὶ ἡ, expers mugitus, i. e. vacuus bubus, de ftabulo. Ex α pr. & μυκάω, *mugio.*
'Αμυκτὴρ, ῆρος, nafo carens, ap. Strab.
'Αμυκτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.
'Αμυκτικῶς, *Adu.* vellicatim, difcerpendo, dilaniando.
'Αμύλιον, ε, τὸ, amylium, placentæ genus.
"Αμυλον, ε, τὸ, amylum, farina ex tritico fine mola facta. A feq.
"Αμυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, non molitus. Ex α priu. & μύλη, *mola.*
"Αμυλος, ἡ, fpecies quercus ap. Schol. Theocr.
'ΑΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, inculpatus. 2) laudabilis, præclarus, egregius in quocunque genere, elegans. 3) fauftus.
"Αμυνα, ης, ἡ, vltio. 2) iniuriæ propulfatio. 3) * auxilium. Philox. adminiculum, vltio. Ab ἀμύνω.
'Αμυνάθω, auxilior. Ab eod.
'Αμυνίας, ε, ὁ, auxiliatorius. 2) vindictæ cupidus.
'Αμύντειρα, ας, ἡ, vltrix. Philox. auxiliatrix. A feq.
'Αμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator. 2) vltor. 3) propulfator. 4) pars cornu ceruini.
'Αμυντήριος, ε, ὁ καὶ ἡ, auxiliatorius, propulfatorius, idoneus vindictæ.
'Αμυντικὸς, ἡ, ὸν, ad iniuriam propulfandam f. ad defendendum aptus.
'Αμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator. 2) vltor. Ab eod.
'ΑΜΥ'ΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero. 2) defendo aliquem ab iniuria. 3) propello, arceo. 4) vlcifcor: & *in Medio.* 5) dimico pro me, propugno. 6) refifto. 7) par pari refero. Philox. ἀμύνεται, vlcifcitur, refutat.
'Αμὺξ, *Adu.* vellicando, laniando. Ab ἀμύσσω.
"Αμυξ, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio. Ab eodem.
"Αμυξις, εως, ἡ, idem. 2) fcarifatio ap. Medicos. Ab eodem.
'ΑΜΥ'ΣΣΩ, & ἀμύττω, f. ξω, rado vnguibus, vellico, lacero, difcerpo, lancino. 3) fcarifo. 4) exulcero animum, faucio mentem alicuius.
'Αμυσταγώγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, myfteria non edoctus, ad facra arcana non admiffus. Ex α pr. & μυσταγωγέω.
'Αμυστηρίαστος, ὁ καὶ ἡ, non initiatus. Schol. Theocr.
'Αμυστὶ, *Adu.* integris amyftidibus, quæ amyftides funt grandia pocula; vel fine labiorum compreffione, patente ore, auide, de bibentibus. Ex α pr. & μύω, *comprimo labia,* vel *oculos.*

 'Αμυστίζω,

Ἀμυςίζω, f. ίσω, hiante ore, large & auide bibo. Ab ἄμυςις.

Ἄμυςις, ιδος vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυςὶ, siue sine respiratione & labiorum compressione, exhauritur. 2) poculi genus Thracicum, amystis.

Ἄμυςος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμύητος.

Ἀμυσαχρὸς, ὰ, ὸν, nullo contaminatus scelere & piaculo. Etymol. Ex α pr. & μυσαχρὸς pro μυσαρός. Reperitur & ἀμυχρός. (Sed sine dubio leg. ἀμύσαρος.)

Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio. 2) vlcus paruum, vulnus leue, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω.

Ἀμυχηδὸν, *Adu.* idem quod ἀμύξ.

Ἀμυχὶ, *Adu.* idem.

Ἀμυχιαῖος, α, ον, qui est in superficie, de vlcere leui, vel incisura leui in cute. Ab ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata vnguibus videtur, vt praeced. Ab eod.

Ἀμφαγαπάζω, & ἀμφαγαπάω, caritate amplector, valde diligo.

Ἀμφαγείρω, f. ερῶ, vndique congrego, *in pass.* coeo ad vel circa aliquem. Ex ἀμφὶ & ἀγείρω, *congrego.*

Ἀμφαγνοέω, ῶ, f. ήσω, ex parte ignoro. 2) dubito. (vox incertae fidei). Ex ἀμφὶ, quod est *in vtramque*, aut *in omnem partem*, & ἀγνοέω, *ignoro.* v. Ἀμφιγνοέω.

Ἀμφαδὰ, *Adu.* palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀμφαδίην, *Adu.* idem.

Ἀμφάδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, manifestus.

Ἀμφαδὸν, & ἀμφανδὸν, *Adu.* palam, manifeste.

Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, serui apud Cretenses, indigenae, sed bello capti. qs. ἀφημιῶται, fama, nomine, nobilitate, claritate carentes.

Ἀμφαξονέω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus in vtrumque latus labat & non firmiter haeret. 2) titubo, non firmiter incedo. Ex ἀμφὶ & ἄξων, *axis.*

Ἀμφαραβέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.

Ἀμφαραβίζω, idem.

Ἀμφαριςερὸς, ρὰ, ρὸν, qui dextra vt sinistra vtitur. 2) sinister, infelix. Ex ἀμφὶ & ἀριςερὸς, *sinister.*

Ἀμφασία, ας, ἡ, *poët.* pro ἀφασία. Hom.

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, truncus arboris ramis recisis.

Ἀμφαφάω, & ἀμφαφάομαι, contrecto. ἀμφαφόων, *Ion.* & *Poë.* pro ἀμφαφῶν, ἀμφαφάων. Ex ἀμφὶ & ἀφάω, *tango.*

Ἀμφελίσσω siue ίττω, f. ξω, circumuoluo, conuoluo.

Ἀμφέλικτος, ον, conuolutus, circumuolutus.

Ἀμφέλκω, f. έλξω, circumquaque traho.

Ἀμφελυτρόω, inuoluo, tego. Ab ἀμφὶ & ἔλυτρον, *inuolucrum.*

Ἀμφελύτρωσις, inuolutio.

Ἀμφέπω, amplector, circumdo. 2) tracto, versor circa aliquid. 3) curo, foueo. 4) persequor.

Ἀμφετήτυμος, ον, omnino verus, vt *simplex*, ἐτήτυμος.

Ἀμφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, vtrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ & ἀκὴ, *mucro, cuspis.*

Ἀμφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, adolescens ad iustam aetatem accedens. Ex ἀμφὶ & ἡλικία, *aetas.*

Ἀμφημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus.

Ἀμφήμερος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vndique tectus, bene tectus. Ex ἀμφὶ & ἐρέφω, *tego.*

Ἀμφήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, vtrimque instructus remis, a cuius vtraque parte remigari potest. 2) vtrimque instructus dentibus, vtrimque comedens. Ex ἀμφὶ & ἐρέσσω, *remigo*, vel *manduco, dentibus comminuo.*

Ἀμφηρικὸς, ὴ, ὸν, ambiremis.

Ἀμφήριςος, ε, ὁ καὶ ἡ, anceps, controuersus. Ex ἀμφὶ & ἔρις, *contentio.*

ἈΜΦΙ', *praepos.* circa, circum, circiter, iuxta; *aliquando* propter, prae. οἱ ἀμφὶ Σωκράτην, Socratici, οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici.

Ἀμφιάζω, f. άσω, induo.

Ἀμφίαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, vtrimque mare habens, mari circumfusus, in mari situs. Ex ἀμφὶ & ἅλς, *mare.*

Ἀμφιάνακτες, ων, οἱ, Poëtae dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum sic fere inciperent: Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα - - - vel etiam Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ & ἄναξ, *rex.*

Ἀμφιανακτίζω, f. ίσω, prooemio vtor. 2) Hymnos in Apollinem cano, in primis vero istum Terpandri: Ἀμφί μοι αὐτὸν Ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν.

ἈΜΦΙ'ΑΣ, ε, ὁ, genus vini. Hesych. v. ἄμφις.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, amictus, indumentum, vestis. 2) actio induendi. Ab ἀμφιάζω, *induo.*

Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἀμφιασμὸς, ε, ὁ, idem & ab eod.

Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono. Ex ἀμφὶ & ἠχέω vel ἰάχω, *sono.*

Ἀμφιάχω, idem & ab eod.

Ἀμφιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, lustro. 2) defendo, tueor, sto super vel coram aliquo diductis cruribus. Ex ἀμφὶ & βαίνω, *eo.*

Ἀμφιβάλλω, f. βλήσω, p. βέβληκα, circumiicio, circumpono, induo, accingo. 2) dubito, Philox. Ex ἀμφὶ & βάλλω, *iacio.*

Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio. 2) detensio. Ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circumuentio, sc. ab hostibus. 2) protectio, detensio. 3) contentio, altercatio.

Ἀμφιβατέω, idem quod ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβαω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ & βαίνω, *vado, eo.*

Ἀμφίβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, in terra & in aqua viuens.

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβληςρον, ε, τὸ, rete. 2) tunica. 3) munitio. Ab eod.

Ἀμφιβληςρικὸς, ὴ, ὸν, retiformis, retis vim & vsum praestans.

Ἀμφιβόητος, ε, ὁ καὶ ἡ, valde celeber. Ex ἀμφὶ & βοάω, *clamo.*

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie significans,

ficans, ita vt eandem diuerſo ſenſu intelligere poſſimus. Ab ἀμφίβολος.

Ἀμφίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vndique feritur. 2) ambiguus, dubius, anceps, in vtramque partem iactabilis. Ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβόσκομαι, depaſco. Ex ἀμφὶ & βόσκω.

Ἀμφίβουλος, ον, ambiguus, incertus animi.

Ἀμφιβράγχια, ων, τὰ, loca circum tonſillas. Ex ἀμφὶ & βράγχια, *branchiæ*.

Ἀμφίβραχυς, εος, ὁ, vtrimque breuis, ab initio & a fine breuis, pes melicus, Amphibrachys, conſtans duabus vtrinque extremis breuibus ſyllabis, & vna media longa, vt *Latinus*. Ex ἀμφὶ & βραχὺς, *breuis*.

Ἀμφίβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hominem tegens vndique, Epith. ſcuti. ἀμφιβρότη, Epith. ἀσπίδος. Hom. Ex ἀμφὶ & βροτὸς, *homo*.

Ἀμφίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vndequaque madidus. 2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφὶ & βρέχω, *madeo*.

Ἀμφιβώτης, idem quod ἀμφιβόητος.

Ἀμφιγένυς, ὁ καὶ ἡ, anceps, Epith. ſecuris, qs. binas genas habens.

Ἀμφιγηθέω, ῶ, f. ήσω, valde gaudeo.

Ἀμφιγνοέω, ῶ, f. ήσω, aliqua ex parte cognoſco. 2) dubito, animum in omnes partes agito. Ex ἀμφὶ & νοέω, *intelligo*.

Ἀμφίγονος, ου, ὁ, priuignus, qui ex priore vxore eſt.

Ἀμφιγυήεις, ήεσσα, ῆεν, vtroque pede claudus, claudus. 2) Epitheton Vulcani. Philox. Mulciber. Ex ἀμφὶ & γυιὸς, *claudus*.

Ἀμφίγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, fortis, robuſtus. Ex ἀμφὶ & γυιὸς, ſiue γυῖον, *membrum*.

Ἀμφιγυόω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo. vid. ἀκρωτηριάζω. 2) vtrimque terræ infigo, vtrimque depango. Ex ἀμφὶ & γυιόω.

Ἀμφιδαής, έος, ὁ καὶ ἡ, vtrimque ſecans. Ex ἀμφὶ & δαίω, *ſeco, diuido*.

Ἀμφιδαίω, circum accendo. Ex ἀμφὶ & δαίω, *vro*.

Ἀμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuoſus.

Ἀμφιδασυς, δασεια, δάσυ, vel ἀμφιδασὺς, σεῖα, σύ, vbique hirſutus, valde hirſutus. 2) Epith. ægidis, ap. Hom.

Ἀμφίδεα, ων, τὰ, armillæ.

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ. 2) armillæ. 3) periſcelides.

Ἀμφιδέες, ων, αἱ, idem.

Ἀμφιδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, admodum meticuloſus. Ex ἀμφὶ & δέος, *metus*.

Ἀμφιδέμω, circa ædifico. Ex ἀμφὶ & δέμω, *ædifico*.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ambidexter. Gl. Vet. æquimanus. 2) valde aptus, egregius. 3) ambiguus.

Ἀμφιδεξίως, *Adu.* admodum dextre & apte.

Ἀμφιδέρκομαι, circumſpicio.

Ἀμφίδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumligatus, vndique ſeptus. Ex ἀμφιδέω.

Ἀμφιδεύτατος, ου, ὁ, poſtremus. 2) minutiſſimus. Ex ἀμφὶ & δεύτατος, *poſtremus*.

Ἀμφιδέω, ῶ, f. ήσω, circumligo.

Ἀμφιδηριάομαι, ῶμαι, decerno, contendo.

Ἀμφιδήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, anceps, dubius, vt victoria. Ex ἀμφὶ & δῆρις, *pugna*.

Ἀμφιδιαίνω, irrigo, madefacio penitus.

Ἀμφιδινεύω, circumuoluo, in orbem ago.

Ἀμφιδινέω, idem.

Ἀμφιδοκεύω, ſpeculor. 2) inſidior.

Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, agito in orbem.

Ἀμφιδοξέω, ῶ, f. ήσω, ambigo, dubito. A ſeq.

Ἀμφίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, anceps, dubius. Ex ἀμφὶ & δόξα, *opinio*.

Ἀμφίδορος, ου, ὁ καὶ ἡ, pelle vndique tectus. 2) excoriatus, ſeu cui detracta pellis eſt. Ex ἀμφὶ & δορά.

Ἀμφίδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, natus vtroque parente ſeruo & ipſe ſeruus.

Ἀμφίδοχμος, ον, manum vtramque implens, magnus, v. c. lapis. Ex ἀμφὶ & δοχμὴ, *palmus*.

Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obſtetrices eos circa focum ferebant currentes.

Ἀμφίδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, circum currens. 2) qui curſu obiri poteſt. 3) qui in gyrum rotatur.

Ἀμφίδρυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vndique laceratus. Ex ἀμφὶ & δρύπτω, *lacero*.

Ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vtrimque vel vndique poteſt ſubiri, geminos aditus habens, vndique patens, vt portus, litus. Ex ἀμφὶ & δύω, *ſubeo*.

Ἀμφιδύω, f. ύσω, induo.

Ἀμφιέλικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, volubilis, qui circumagitur, vt rota. 2) orbem ſuum conficit, vt luna, ſtellæ. Ex ἀμφιελίσσω.

Ἀμφιέλισσος, ίσση, ισσον, qui vtrimque agitur, impellitur, vt nauis. Ab eod.

Ἀμφιελίσσω, f. ίξω, circumuoluo, circumplico.

Ἀμφιέμαι, induor. Ab ἀμφιεννύω, *induo*.

Ἀμφιέννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo. ἠμφιεσμένος, indutus, perf. paſſ. part. Ex ἀμφὶ & ἕννυμι, *induo*.

Ἀμφιέπω, tracto, circa quidpiam verſor, curo. 2) perſequor.

Ἀμφίεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cœleſtibus, & dimidia ex parte ſolaribus incaleſcit radiis, adeoque vtrumque naturæ opus experitur. Epith. ſoli. Theophr.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, veſtimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεσρὶς, ίδος, ἡ, pænula, amiculum. Ab eod.

Ἀμφιετάζομαι, quotannis recurro, & quaſi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ & ἔτος, *annus*. vid. ἀμφιετίζομαι.

Ἀμφιετεὶ, *Adu.* quotannis, vnoquoque anno, cum annus in orbem redit.

Ἀμφίετες, *Adu.* idem.

Ἀμφιετέω, ῶ, quotannis ago, celebro, de anniuerſario.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, feſtum anniuerſarium.

Ἀμφιέτηρος, ον, annuus, anniuerſarius: item cui quotannis, certa die ſacra fiunt.

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

Ἀμφιζάνω, adhæreo, vndique obſitum teneo. Ex ἀμφὶ & ἵζάνω, *ſedeo*.

Ἀμφίζευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque iunctus. Ex ἀμφὶ & ζευγνύω, iungo.

Ἀμφιήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, vtrimque acutus. Ex ἀμφὶ & ἀκὴ, acies.

Ἀμφιθάλαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque thalamos habens.

Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque mare habens, bimaris, vt Isthmus.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vndique floridus, florentissimus. 2) vtrumque parentem habens superstitem, patrimus & matrimus. 3) beatissimus. Epith. Deorum. Ab ἀμφιθάλλω.

Ἀμφιθάλλω, vndique vireo, valde floreo. ἀμφιτέθηλα, perf. med. Ex ἀμφὶ & θάλλω, vireo.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, Amphitheatrum.

Ἀμφίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. phialæ, incertæ significationis: quæ vtrinque poni potest, quod fundum habet non in imo, sed in medio, vel quæ vtrinque prehendi potest. Hom. vel vtrinque ansatum, cui appositæ sunt ansæ duæ. Ex ἀμφὶ & τίθημι, pono.

Ἀμφιθέω, f. θεύσομαι, circumcurro.

Ἀμφίθηκτος, ον, vtrinque acutus. Ex ἀμφὶ & θήγω, acuo.

Ἀμφίθλασις, εως, ἡ, contusio vndique facta.

Ἀμφιθλάω, ῶ, f. άσω, vndique frango, contundo, quatio.

Ἀμφιθορέω, vndique assulto.

Ἀμφίθρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vndique concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ & τρέφω, concrescere facio.

Ἀμφίθρυπτος, vndique fractus, contusus. Ab ἀμφὶ & θρύπτω, frango.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque ianuam, vel binas fores, anticas & posticas habens; substantiue, ianua, aliam sibi oppositam habens; item pugillares, binis tabulis.

Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego.

Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ & κάρηνον, caput.

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) vtrimque ansatus. Ex ἀμφὶ & κάρη, caput.

Ἀμφίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque, vel ab vtraque parte vel vndique fructum habens. Verbum incertæ significationis.

Ἀμφίκαυσις, εως, ἡ, & ἀμφίκαυτις, genus hordei. 2) ap. Comicos, pudenda. Ex ἀμφὶ & καίω, vro.

Ἀμφικεάζω, f. άσω, circumscindo, Hom. corticem vndique reseco, excortico.

Ἀμφίκειμαι, iaceo.

Ἀμφικείρω, f. ερῶ, circumtondeo.

Ἀμφικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque viam habens, f. in media via situs, vndique accessus.

Ἀμφικεύθω, f. εύσω, diligenter occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ & κεύθω, tego, occulo.

Ἀμφικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque caput habens, biceps. ἀμφικέφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod vtrimque puluinar habeat. Ex ἀμφὶ & κεφαλὴ, caput.

Ἀμφικινύρομαι, lamentor, vbique valde queror.

Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ & κίων, columna.

Ἀμφίκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex omni parte fractus, vndique fractus. Ex ἀμφὶ & κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vbique, ab omnibus, valde fletur. Rob. Ex ἀμφὶ & κλαίω, fleo.

Ἀμφικλύζω, circumluo, vndique alluo, colluo, vel abluo.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vtrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus.

Ἀμφικνέφαλος, ον, vtrimque puluinum habens. Ab ἀμφὶ & κνέφαλον, puluinus.

Ἀμφικνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vndique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis tectus. Ex ἀμφὶ & κνέφας, caligo.

Ἀμφίκοιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque cauatus, perforatus. Epith. ligni, cui ex vtroque fine suspensa onera gestant baiuli.

Ἀμφίκολλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque glutinatus, seu ab vtraque parte glutine coagmentatus.

Ἀμφικομέω, curo, orno, vt simplex κομέω.

Ἀμφικόμη, ης, ἡ, genus gemmæ ap. Plinium.

Ἀμφίκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, vndique comas habens, bene comatus. 2) bene frondosus. Ex ἀμφὶ & κόμη, coma.

Ἀμφίκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque scindens. Ex ἀμφὶ & κόπτω.

Ἀμφίκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, medius inter tres fratres. Hesych. Suid. Ex ἀμφὶ & κόρος, puer.

Ἀμφίκουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumquaque rasus. 2) ἡ, quam ab vtraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ & κείρω, tondeo, vel κοῦρος, puer.

Ἀμφικραδαίνω, quasso, roto, torqueo sc. iaculum.

Ἀμφικραδάω, ῶ, idem.

Ἀμφίκρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque habens caput. Ex ἀμφὶ & κράνον, caput.

Ἀμφικρέμαμαι, f. άσω, circumpendeo. Ex ἀμφὶ & κρεμάω, pendeo.

Ἀμφικρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vtrimque pendens. Ex iisdem.

Ἀμφίκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque præcipitium habens, valde præceps.

Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ & κτίζω.

Ἀμφικτύονες, Græcæ ciuitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum, conuenientes.

Ἀμφικτυονὶς, ίδος, epith. ciuitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

Ἀμφικτυονία, ας, ἡ, fœdus & societas Amphictyonum.

Ἀμφικυλίω, f. ίσω, circumuoluo. Ex ἀμφὶ & κυλίω, voluo.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum & vtrimque ansas habens.

Ἀμφίκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque decliuis, gibbosus, vt luna apparet nondum semiplena.

Ἀμφιλαβὴς, ὲς, ambiguus. Ex ἀμφὶ & λαμβάνω.

Ἀμφιλαῖος, vtraque manu læuus.

Ἀμφίλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, loquax.

Ἀμφιλαμβάνω, amplector.

Ἀμφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, exuberantia. A seq.

Ἀμφιλαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amplus, multus, copiosus. 2) vndique plenus, exuberans. 3) vmbrosus, densus. Epith. siluæ. 4) cingens. Ex ἀμφὶ & λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαβὴς.

βὴς, qui vtraque manu prehendi poteſt, ſ. qui vtrimque cingit, ambit, amplectitur.

'Αμφιλαφῶς, *Adu.* ample, abunde.

'Αμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

'Αμφιλέγω, f. ξω, quaſi ab vtraque parte dico, in vtramque partem dico, diſcepto, contendo. 2) dubito, ambigo. Sed in vſu eſt ἀμφιλογέω.

'Αμφίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius, anceps.

'Αμφιλέκτως, *Adu.* dubie, ambigue.

'Αμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλέγω.

'Αμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas ſermonis, ſermo ambiguus. 2) diſceptatio. Gl. Vet. altercatio.

'Αμφίλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, controuerſus, de quo dubitatur. 2) qui ambigit, dubius.

'Αμφιλόγως, *Adu.* dubie, ambigue.

'Αμφίλοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus. Ex ἀμφὶ & λοξὸς, *obliquus.*

'Αμφίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque criſtam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ & λόφος, *criſta*, vel *collis.*

'Αμφιλύκη νὺξ, ſubluſtris nox, vltima pars noctis ſub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ & λύκη, *lux prima.*

'Αμφίλυκος, antelucanus. Gl. Vet. ex eod.

'Αμφίμακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pes proſodicus, ex breui vtrimque longam ſyllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

'Αμφίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villoſus & hirſutus. Ex ἀμφὶ & μαλλὸς, *vellus.*

'Αμφιμάρπτω, prenſo, vel vſitatius ἀμφιμάρπτεω.

'Αμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica vtrimque manicata. Ex ἀμφὶ & μασχάλη, *axilla.*

'Αμφιμάτωρ, *Dor.* pro ἀμφιμήτωρ.

'Αμφιμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt. 2) excellens. Ab ἀμφιμάχομαι.

'Αμφιμάχομαι, pro aliquo pugno.

'Αμφιμέλαινα, omnino nigra. Epith. vel altæ, vel iracundæ mentis, *Hom.* Ab ἀμφὶ & μέλας, *niger.*

'Αμφιμερίζομαι, diuido, in duas partes ſeco.

'Αμφιμήτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod circum matricem eſt in vtero. Ex ἀμφὶ & μήτρα.

'Αμφιμήτορες, οἱ, fratres ex diuerſa matre.

'Αμφιμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene mixtus. A ſeq.

'Αμφιμίγνυμι, admiſceo.

'Αμφιμυκάω, ῶ, circummugio, cum mugitu circumeo.

'Αμφινεικὴς, κέος, & ἀμφινείκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo contenditur. 2) excellens. Ex ἀμφὶ & νεῖκος, *rixa.*

'Αμφίνεικος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo eſt contentio. Ex iisd.

'Αμφινέμομαι, circumquaque paſcor. 2) circum habito, in olo, habito:

'Αμφινοέω, ῶ, f. ήσω, ambigo. Ex ἀμφὶ & νοέω, *intelligo.*

'Αμφιξέω, f. ξέσω, circumrado.

'Αμφίξοος, *contr.* ἀμφίξυς, ου, ὁ καὶ ἡ, vtraque parte radens. 2) bene dolans, vel poliens.

'Αμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus, pallium.

'Αμφιορκία ας, ἡ, iusiurandum ab vtroque litigatorum præſtitum. Ex ἀμφὶ & ὅρκος.

'Αμφιπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab omni parte firmus. 2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ & πήγνυμι, *compingo.*

'Αμφιπαλύνω, vndique conſpergo.

'Αμφίπαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, peltis denſus, i. e. bene inſtructus. Rob. Ex ἀμφὶ & παλτὸν, *iaculi genus.*

'Αμφιπατάσσω, aſſidue, crebro percutio.

'Αμφιπάτορες, οἱ καὶ αἱ, ex diuerſis partibus, ſed eadem matre nati.

'Αμφίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, campis cinctus.

'Αμφιπελέκη, vel λέκκη, ης, ἡ, ſecuris anceps, bipennis.

'Αμφιπελέκος, ου, ὁ, capulus ſecuris, bipennis manubrium.

'Αμφιπέλομαι, adſum, exſiſto.

'Αμφιπένομαι, operam do, in aliqua re elaboro.

'Αμφιπερικλάω, ῶ, f. άσω, vibro, roto, torqueo.

'Αμφιπερικτίονες, ων, οἱ, circumhabitantes, vicini.

'Αμφιπεριπλάζω, oberro.

'Αμφιπεριπλέγδην, circumplexe, ita vt circumplectantur &c.

'Αμφιπεριστρέφω, f. ψω, conuerto.

'Αμφιπεριστρωφάω, idem.

'Αμφιπεριτρίζω, vel ἀμφιπεριτρύζω, f. σω vel ξω, circumſtrideo. Ex ἀμφὶ, περὶ & τρίζω, *ſtrideo* vel *ſtrido.*

'Αμφιπεριφθινύθω, plane corrumpor & pereo.

'Αμφίπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, plane mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ & πηρὸς, *mancus.*

'Αμφιπιάζω, f. άσω, vndique premo, vel conſtringo.

'Αμφιπίπτω, collum alicuius inuado & amplector, præ luctu inprimis: amplector.

'Αμφιπιτνέω, ad genua procumbo eaque amplector.

'Αμφιπλεκὴς, ὲς, conuolutus, implicitus.

'Αμφίπλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, vel implicitus amplexu. A ſeq.

'Αμφιπλέκω, f. ξω, circumnecto, amplector.

'Αμφιπλήκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque percutiens, vel feriens. 2) qui vtrimque percutitur, vt fluctibus maris, bimaris.

'Αμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

'Αμφιπλὶξ, *Adu.* pedibus alternatim motis; *item*, circumeundo. A ſeq.

'Αμφιπλίσσω, circumeo, circumfulto.

'Αμφιπλύνω, bene eluo vel abluo, vel ſubigo.

'Αμφίπνευμα, τος, τὸ, reſpiratio fortis vel difficilis.

'Αμφίποκος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanatus, ſeu villoſus.

'Αμφιπολεύω, f. εύσω, comitor. 2) famulor alicui. 3) laboro circa quidpiam, ceu famulus.

'Αμφιπολέω, ῶ, f. ήσω, verſor circum. 2) obeo, luſtro. 3) miniſtro, famulor, curo.

'Αμφίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, famulus, famula.

'Αμφιπονέω, ῶ, f. ήσω, ſatago, occupor in aliqua re. 2) abſumo.

'Αμφιποτάομαι, ῶμαι, circumuolito. Ex ἀμφὶ & πέτομαι, *volo.*

"Αμφιπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis vna ligatis, ſine ephippiis vehuntur, vt ex vno in alterum tranſiliant; deſultores

Ἀμφιπποτοξόται, ῶν, οἱ, equites sagittarii.

Ἀμφιπρονεύω, vndique promineo, seu propendeo Rob.

Ἀμφιπρόστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab anteriore & posteriore parte columnas habens.

Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bifrons, cognomen Iani. Ex ἀμφὶ & πρόσωπον, *facies*.

Ἀμφίπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque puppim habens. Epith. nauis, quæ sine conuersione in vtramque partem agi potest. Ex ἀμφὶ & πρύμνα, *puppis*.

Ἀμφίπταμαι, f. πτήσομαι, circumuolo. Ex ἀμφὶ & ἵπταμαι, *volo*.

Ἀμφίπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque portas habens. Ex ἀμφὶ & πύλη, *porta*.

Ἀμφίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vndique ardens, totus in igne.

Ἀμφιῤῥεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vtramque in partem inclinans. 2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ & ῥέπω, *propendeo*.

Ἀμφιῤῥηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vndique adspersus, probe irrigatus. Ex ἀμφὶ & ῥάζω, *adspergo*.

Ἀμφίῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, circumfluus. Ex ἀμφὶ & ῥέω, *fluo*.

Ἀμφιῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, vndiquaque abruptus. Ex ἀμφὶ & ῥὼξ, *fissura*.

Ἀμφίρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀμφίῤῥυτος.

Ἄμφις, ὁ, genus vini, apud Athen.

Ἀμφὶς, *Adu.* vtrimque. 2) in medio. 3) sine, seorsum, extra. Ab ἀμφί.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, quasi vtrinquegradus, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφιβαίνω, quia ἀμφοτέρωθεν βαίνει.

Ἀμφίσβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, controuersus, ambiguus, quasi de quo in vtramque partem itur, vel quod statui in vtrouis veluti capite graduue potest, ἐπ' ἀμφοτέρᾳ βάσει ἱδρύεσθαι δυνατόν. Hes. Suid. Ex ἀμφὶ & βαίνω.

Ἀμφισβησία, ας, ἡ, *Ion.* ἀμφισβησίη, controuersia, contentio. A seq.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΏ, ῶ, f. ήσω, controuersor, contendo de aliqua re, contendo in iudicio, litigo. 2) ambigo, dubito.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controuersia, res de qua disceptatur. 2) quæstio. 3) dubitatio.

Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, controuersus, dubius.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, disceptatio, contentio. 2) dubitatio. 3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισβήτητος, ον, controuersus.

Ἀμφισβητικὸς, ἡ, ὸν, contentiosus, contentionibus deditus.

Ἀμφίσγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuerso semine genitus.

Ἀμφίσθαινα, ης, ἡ, idem quod ἀμφίσβαινα. Etym.

Ἀμφίσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vndique vmbram habens.

Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumiacentes pagos inhabitant. Hesych. Ex ἀμφὶ & κώμη, *pagus*.

Ἀμφίσταμαι, vndique circumsto.

Ἀμφίσαυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bifurcatus, Gl. Vet.

Ἀμφιστέλλω, amicio, vel orno. 2) adstringo, cohibeo.

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, redimitus. 2) plenus, redundans, de poculo. 3 sibi mutuo innexus.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, versipellis, bilinguis. 2) vtrimque acutus. Gl. Vet. anceps.

Ἀμφιστρόγγυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, plane rotundus.

Ἀμφισωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vndique conspicuus & patens. Ex ἀμφὶ & ὢψ, *oculus*.

Ἀμφιτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, libratus. Ex ἀμφὶ & τάλαντον, *libra*.

Ἀμφιτάμνω, seco, v. c. vomere agrum &c.

Ἀμφιτάπης, ητος, ἡ, tapes villosus. Ex ἀμφὶ & τάπης, *tapes*.

Ἀμφίταπις, ιδος, ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμφίταπος, ου, ὁ, idem. οἱ ὁ. 2) ὁ καὶ ἡ, tapetibus circumdatus. Ex iisdem.

Ἀμφιταράσσω, turbo, vt ventus mare.

Ἀμφιταρβὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρβος, *timor*.

Ἀμφιτείνω, circumextendo.

Ἀμφιτειχὴς, ὁ καὶ ἡ, mœnia circumdans, obsidens.

Ἀμφιτέμνω, idem quod ἀμφιτάμνω.

Ἀμφιτίθημι, circumpono. 2) inuoluo, velo.

Ἀμφιτινάσσω, f. άξω, vtrimque quatio. Ex ἀμφὶ & τινάσσω, *quatio*.

Ἀμφίτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque scindens, anceps. 2) circumcisus, vndiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ & τέμνω, *seco*.

Ἀμφίτορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque, bene tornatus.

Ἀμφιτόρνωτος, idem.

Ἀμφιτρέμω, vndiquaque, valde tremo.

Ἀμφιτρέχω, circumcurro, circumfundo.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, ab vtraque parte perforatus, pertusus. E ἀμφὶ & τράω, *foro*.

Ἀμφίτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, coniux Neptuni. 2) mare. Ex ἀμφὶ & τρίζω, *sono*.

Ἀμφιτρομέω, ῶ, f. ήσω, tremo ab omni parte, omnibus membris.

Ἀμφιτρυχὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, attritus valde. Ex ἀμφὶ & τρύω, *tero*.

Ἀμφιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plenam vbique lucem habens, conspicuus. Ex ἀμφὶ & φάω, *luceo*.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. galeæ, ornata vndique aureis clypeolis, seu cristis. Ex ἀμφὶ & φάλος, *conus galeæ*.

Ἀμφιφανὴς, idem quod ἀμφιφαὴς, de astris est stella mane & vesperi conspicua. 2) omnibus notus, manifestus, de facinore. Eurip.

Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, seu facibus accensis. Ex ἀμφὶ & φάω, *luceo*.

Ἀμφίφλοξ, ογος, ὁ καὶ ἡ, dubiæ & ancipitis flammæ, vel vndique flammans. Ex ἀμφὶ & φλὸξ, *flamma*.

Ἀμφιφορεὺς, έως, ὁ, amphora, s. vas vtrimque auriculas habens, quibus gestari potest. Ex ἀμφὶ & φέρω, *fero*.

Ἀμφιφύα, ας, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.

Ἀμφιφῶν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.

Ἀμφιχαίνω, inhio. 2) absorbeo, deuoro.

Ἀμφίχχυτος, ὁ καὶ ἡ, vndique, bene comatus.

Ἀμφιχαλκοφάλαρος, ὁ καὶ ἡ, æneus, aere ornatus. Vox comica ap. Aristoph. Ex ἀμφὶ, χαλκὸς & φάλαρα, *phaleræ*.

Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, seu spargo circa.

Ἀμφιχορεύω,

ἀμφιχορεύω, f. εύσω, circum choreas ago. Ex ἀμφὶ & χορεύω, *tripudio, salto.*
ἀμφίχροος, *contr.* ἀμφίχρȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vndique coloratus. 2) bicolor. Ex ἀμφὶ & χρόα, *color.*
ἀμφιχρύσος, ον, inauratus.
ἀμφίχυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, circumfusus. 2) terra adgesta vtrimque munitus. A seq.
ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.
ἀμφίχωλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vtroque pede claudus.
ἀμφοδάρχης, ȣ, ὁ, magister pagi, Philox. Ex ἄμφοδον & ἄρχω, *impero.*
ἀμφόδιον, ȣ, τὸ, paruus vicus, parua platea.
ἀμφόδια, compitalia, Philox. Dim. ab seq.
ἄμφοδον, ȣ, τὸ, via vrbis, platea, vicus, compitum, Philox. A seq.
ἄμφοδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, biuium, vicus. 2) circuitus. Ex ἀμφὶ & ὁδὸς, *via.*
ἀμφόδȣς, οντος, ὁ καὶ ἡ, vtrimque dentatus, vtrimque dentes habens.
ἀμφορεαφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui amphoras baiulat mercede conductus. 2) mercenarius.
ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεὺς, vel pro ἀναφορεύς.
ἀμφορίδιον, ȣ, τὸ, amphorula, vasculum testaceum vinarium.
ἀμφορικὸς, ἡ, ὸν, testaceus, vt amphora vinaria.
ἀμφορίσκος, idem quod ἀμφορίδιον.
ἀμφοτεράκις, *Adu.* vtroque modo.
ἀμφοτερίζω, f. ίσω, & ιῶ, in vtramque partem vergo. 2) vtrimque cingo, vel attingo.
ἀμφοτερόγλωσσος, vel ωττος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in vtramque partem disputans. 2) callidus, acutus in disputando.
ἀμφοτεροδέξιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ambidexter, qui sinistra pro dextra vtitur & hanc illa debiliorem habet. *item* ad vtrumque paratus.
ἀμφοτερόπλοος, *contr.* ἀμφοτερόπλȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ab vtraque parte adnauigari potest.
ἀμφοτερόπλȣν, fœnus nauticum pro itu & reditu.
ἀμφότερος, έρα, ερον, vterque. ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω.
Ἀμφοτέρωθεν, *Adu.* vtrimque.
Ἀμφοτέρωθι, *Adu.* vtrobique.
Ἀμφοτέρως, *Adu.* vtroque modo.
Ἀμφοτέρωτε, *Adu.* vtroque, in vtramque partem.
Ἀμφȣδὶς, *Adu.* in terram, humi. Ex ἀμφὶ & ȣ̓̃δος, *solum, humus.*
Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, vndique oblatro. Ex ἀμφὶ & ὑλάω, *latro.*
Ἀμφύω, vndique adnascor, vel adhæreo.
ἌΜΦΩ, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, Gen. & Dat. ἀμφοῖν, Acc. ἄμφω.
Ἀμφώβελα, ων, τὰ, vaticinia ex inspectione viscerum. Ex ἀμφὶ & ὀβελὸς, *veru.*
Ἀμφώβολος, missile. Ex ἄμφω & βολή.
Ἀμφώδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, vtrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ & ὀδὼς, *dens.*
Ἀμφώης, εος, ὁ καὶ ἡ, vtrimque aures habens. 2) vtrimque ansatus. Ex ἀμφὶ & ȣ̓̃ς, ὠτὸς, *auris.*
Ἀμφωλένιον, ȣ, τὸ, armillæ. Ex ἀμφὶ & ὠλένη, *vlna.*

Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, iuramenti vtrimque præstatio, quum vtraque litigantium pars iurat. Ex ἄμφω & ὄμνυμι, *iuro.*
Ἄμφωτις, ιδος, ἡ, poculi genus, vtrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ & ȣ̓̃ς, *auris.*
Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) tegmen, vel munimentum auris. 3) auris, seu ansa vasis.
Ἄμφωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vtrimque auritus, binas aures habens. 3) vtrimque ansatus.
Ἀμώμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensibilis. Ex α pr. & μωμέομαι, *culpo.*
Ἀμωμήτως, *Adu.* inculpate, irreprehensibiliter.
Ἀμωμὶς, ίδος, ἡ, herba quædam amomo similis. Ab ἄμωμον.
Ἀμωμίτης, ȣ, ὁ, amomum similitudine referens, vt vinum odore vel sapore. Ab eodem.
ἈΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, amomum, nomen fruticis.
Ἄμωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, maculæ expers, irreprehensibilis. Philox. immaculatus. Ex α pr. & μῶμος, *dedecus, probrum.*
Ἀμῶς, quodammodo. Ex ἀμὸς, *vnus.*
Ἀμωσγέπως, *Adu.* quodammodo, quouis modo. Ex ἀμὸς, γε & πως.
ἌΜΩΤΑ, ων, τὰ, castaneæ.
*ἌΝ, Coniunctio potentialis, cum Optat. & Coniunctiuo. Imperfecto & Aoristis Indicatiui addit vim Optatiui & Coniunctiui. 2) Coniunctio conditionalis, pro ἐὰν, si.
ἈΝΑ', Præpos. per, re - Philox. sus - Gl. Vet. *apud Poetas*, super, in, cum. ἀνὰ μέρος, vicissim, alternis, Philox. ἀνὰ πέντε, quini, Philox.
Ἀναβάδην, *Adu.* pedibus in altum elatis, seu exporrectis. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαδὸν, *Adu.* scandendo. Ab eodem.
Ἀναβαθμικὸς, ἡ, ὸν, gradualis, gradatim factus.
Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus scalæ.
Ἀναβαθμὸς, ȣ, ὁ, adscensus. 2) gradus scalæ, 3) sedile. 4) de reditu Iudæorum ex captiuitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβάθρα, ας, ἡ, scala nauis. Ab eodem.
Ἀνάβαθρον, ȣ, τὸ, scala. 2) pulpitum. 3) subsellium.
Ἀναβαίνω, f. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, adscendo, conscendo. 2) emergo. 3) succresco. ἀνάβα, ascende, Gl. Vet. pro ἀνάβαθι, ἀνάβηθι, quasi ab ἀνάβημι. Ex ἀνὰ & βαίνω, *gradior, incedo, eo.*
Ἀναβακχεύω, bacchor.
Ἀναβάλλω, reiicio, retardo, remoror, resupino, Gl. Vet. protraho, Gl. Vet. ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, Philox. 2) præludo, Gl. Vet. ἀναβαλέσθαι, præfari, Gl. Vet. 3) incipio canere. 4) cauo. 5) induo.
Ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptismum itero. Suic.
Ἀναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptismi. Suic.
Ἀναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem. Suic.
Ἀναβαπτισμὸς, ȣ, ὁ, idem.
Ἀναβαπτιστὴς, ȣ, ὁ, qui baptismum iterat.
Ἀναβάσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vbi, s. quo adscendere possimus. Ab ἀναβαίνω.
Ἀνάβασις, εως, ἡ, adscensio, adscensus. 2) cliuus. Ab eodem.
Ἀναβατμὸς, ȣ, ὁ, adscensus. Ab eodem.
Ἀναβαστάζω, f. άσω, tollo, ad portandum.

Ἀναβάτης, ου, ὁ, qui equum conſcendit. Gl. Vet. admiſſarius equus. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβατικὸς, ἡ, ὸν, proprie equos conſcendendi peritus, qui celeriter & facile ſe in equum coniicere poteſt.

Ἀναβατὸς, οῦ, ὁ, qui conſcendi poteſt, ſcanſilis.

Ἀναβεβλημένως, *Adu.* tarde, remiſſe. Ab ἀναβάλλομαι. *differo.*

Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, tuſſio. 2) tuſſiendo exſpuo, exſcreo, reiicio.

Ἀναβιβάζω, f. άσω, adſcendere facio, impono, ſubduco, proueho, eueho. Philox. ſubrigo.

Ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo.

Ἀναβιόω, ῶ, f. ώσω, reuiuiſco.

Ἀναβίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reuiuiſcentia, reſurrectio. A præc,

Ἀναβιώσκομαι, reuiuiſco. 2) reuiuiſcere facio, vitæ reſtituo. Ab eodem.

Ἀναβλαστάνω, f. ἀναβλαστήσω, regermino, renaſcor. 2) germino. 3) actiue, edo, profero, *de terra.*

Ἀναβλαστέω, idem.

Ἀναβλάστημα, ατος, τὸ, quod renaſcitur.

Ἀνάβλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus in ſublime. A ſeq.

Ἀναβλέπω, f. ψω, oculos attollo. ſuſpicio, Gl. Vet. 2) viſum recipio. 3) intueor, conſpicio.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. A præc.

Ἀναβληδὸν, *Adu.* in modum amiculi. Ab ἀναβάλλω.

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, procraſtinatio, dilatio. Ab eodem.

Ἀναβλητικῶς, *Adu.* tarde, cunctanter.

Ἀναβλύζω, f. ύσω, ſcaturio, ſcateo, ebullio, redundo, Gloſſ. Vet.

Ἀνάβλυσις, εως, ἡ, ſcaturigo. A præc.

Ἀναβοάω, ῶ, f, ήσομαι, exclamo.

Ἀναβόησις, εως, ἡ, exclamatio.

Ἀναβοθρεύω, effodio, effodiendo egero. Heſych.

Ἀναβολάδην, *Adu.* idem quod ἀναβλητικῶς. vid. ἀμβ.

Ἀναβόλαιον, ου, τὸ, amictus, Philox. amiculum. Ex ἀναβάλλω.

Ἀναβολεὺς, έως, ὁ, id, in quod impoſito pede adſcendimus equum, ſtapes, ſtapeda. 2) homo, cuius miniſterio vtimur ad hoc ipſum, qui alios in equum leuat. Philox. ſtrator. Ab eodem.

Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, egeſtio. 2) terra egeſta. 3) cunctatio, dilatio. 4) amictus. 5) prooemium carminis. Ab eodem.

Ἀναβολικῶς, per dilationem, cunctanter.

Ἀναβορβορύζω, f. ύσω, exclamo.

Ἀναβουλεύω, conſultationem inſtituo, delibero.

Ἀναβράζω, f. άσω, ferueſacio, bullire facio. Gl. Vet. bullio, feruendo eiicio, de mari, v. c. ſpumam. Ex ἀνὰ & βράζω, *ferueo.*

Ἀνάβρασις, εως, ἡ, æſtuatio, ebullitio.

Ἀναβράσσω, vel ἀναβράττω, idem quod ἀναβράζω, & ex iiſdem.

Ἀνάβραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferueſactus, elixus. Ab eodem.

Ἀναβρέχω, f. ξω, madeſacio.

Ἀναβρομέω, efferueo cum murmure.

Ἀναβρόχω, f. ξω, reſorbeo.

Ἀναβρυάζω, vociferor, exclamo. E βρυάζω, *lætor, præ lætitia exclamo.*

Ἀναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fremo, fremitus, ſeu rugitus edo. 2) cum fremitu & rugitu defleo.

Ἀναβρύχω, f. ξω, ſcaturio, ſubſilio, de aqua e ſcatebris proſiliente, vel æſtuante.

Ἀναβρύω, f. ύσω, idem.

Ἀνάβρωσις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. A ſeq.

Ἀναβρώσκω, f. ώσω, corrodo, exedo.

Ἀναβρωτικὸς, ἡ, ὸν, exedendi, corrodendi vim habens. Ab eodem.

Ἀναβωλακία, ας, ἡ, glebarum euerſio, per arationem. Ab ἀνὰ & βῶλαξ, *gleba.*

ἈΝΑΓΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, anagallis, morſus gallinæ, herba.

Ἀναγαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo, fauces colluo.

Ἀναγαργάριστον, ſc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.

Ἀναγγέλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro.

Ἀνάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncio carens, cuius ne nuncius quidem relictus eſt. Ex α pr. & ἄγγελος.

Ἀναγελάω, ῶ, f. άσω, rideo.

Ἀναγεννάω, ῶ, f. ήσω, regenero.

Ἀναγέννησις, εως, ἡ, regeneratio. 2) baptiſmus. 3) reſurrectio. Ab ἀναγεννάω.

Ἀναγεύω, f. εύσω, guſtandum præbeo.

Ἀναγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impurus. Ex α priu. & ἄγος, *veneratio.*

Ἀναγινώσκω, f. ἀναγνώσομαι, p. ἀνέγνωκα, agnoſco, recognoſco, Gl. Vet. 2) lego. ἀνέγνων, legi, aor. 2.

Ἀναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo. 2) vrgeo, vexo. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ. *Ion.* pro ἀνάγκη.

Ἀναγκαῖον, ου, τὸ, neceſſarium, neceſſitas. Ab ἀναγκαῖος.

Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, vel ἀναγκαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, neceſſarius, neceſſario eueniens. 2) neceſſarius, cuius vſus eſt neceſſarius. 3) neceſſarius, neceſſitudine coniunctus. Ab ἀνάγκη.

Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, propinquitas generis. 2) amicitia.

Ἀναγκαιοφαγέω, vid. ἀναγκοφ.

Ἀναγκαίως, *Adu.* neceſſario.

Ἀναγκαστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens vim cogendi, neceſſitatem imponens. Ab ἀναγκάζω.

Ἀναγκαστικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὸν, coactus, non voluntarius.

Ἀνάγκασμα, τος, τὸ, neceſſitas.

Ἀναγκαστῶς, *Adu.* coacte.

ἈΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, neceſſitas. 2) rerum difficultas. 3) quidquid animum quodammodo cogit. 4) tormentum, quæſtio. 5) miſeriæ e tormentis aliiſque vexationibus. 6) quiuis caſus aduerſus.

Ἀναγκοσιτέω, idem quod ἀναγκοφαγέω. 2) inuitus aliquem alo. Crates ap. Athen.

Ἀναγκόσιτος, idem quod ἀναγκοφάγος. 2) qui inuitus alit aliquem.

αγκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, idem quod seq.
αγκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, coactus comedo. 2) copiosiore victu vti cogor, vt athletæ. 3) molestiam aliquam deuorare cogor.
αγκοφαγία, ας, ἡ, certa lex comedendi, cum cogimur certos cibos, definita copia, statis temporibus, sumere, vt athletæ quondam. Vnde 2) victus athleticus. Ab eodem.
αγκοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui victu athletico vtitur. Ex ἀνάγκη & φάγος, *edax*.
αγκοφορέω, ῶ, necessitate coactus perfero.
νάγκυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus.
ναγλυκαίνω, dulce reddo.
ναγλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, scalptus, cælatus, cælaturis asper. Ab ἀναγλύφω.
ναγλυφὴ, ῆς, ἡ, cælatura, lignum cælatum.
νάγλυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνάγλυπτος.
ναγλύφω, f. ψω, idem quod simplex γλύφω, *scalpo*, *cælo*.
ναγνάμπτω, f. ψω, flecto, reflecto, curuo, incuruo. 2) soluo, dissoluo.
ναγνεία, ας, ἡ, scelus.
νάγνιστος, ον, impurus, non expiatus.
ναγνος, ου, ὁ καὶ ἡ, impurus. 2) scelestus. 3) impudicus.
ναγνωρίζω, f. ίσω, recognosco, agnosco.
ναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel personæ, ante notæ, sed diuturnitate obliteratæ.
ναγνωρισμὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) specimen, documentum.
Ἀναγνώρισμα, τος, τὸ, id ex quo aliquid agnoscitur.
Ἀναγνωστείω, lecturio, Gl. Vet. Ab ἀναγινώσκω.
Ἀνάγνωσις, έως, ἡ, agnitio. 2) recognitio. 3) lectio, ipsa legendi actio. 4) persuasio. Ab ἀναγινώσκω.
Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio. 2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eodem.
Ἀναγνωστήριον, ου, τὸ, locus, in quo lectiones vel recitationes fiunt.
Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cuius munus est prælegere alteri.
Ἀναγνωστικὸς, ἡ, ὸν, ad legendum aptus. Ab eod.
Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio. 2) renunciatio, declaratio. Philox. nuncupatio, recitatio.
Ἀναγορεύω, f. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, renuncio, v. c. regem, consulem, prædico.
Ἀνάγραμμα, ατος, τὸ, litterarum traiectio & transpositio, per quam fit aliud verbum.
Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, transpositis litteris effero & dico.
Ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.
Ἀνάγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perscriptus, litteris proditus. 2) in acta, litteras publicas relatus.
Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, scriptor, scriba publicus.
Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio. 2) commentarius, breuiarium, descriptio, enumeratio. 3) perscriptio, acta. Gl. Vet. titulus. Ab eodem.
Ἀναγράφω, f. ψω, scribo, conscribo, perscribo, litteris mando. 2) proscribo, propono. 3) perscribo, in acta refero. 4) inscribo. 5) adscribo. 6) pingo. 7) colores addo imaginibus delineatis.

Ἀναγρεύομαι, venor.
Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus, quo venari non licet. Ex α pr. & ἄγρα, *venatio*.
Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio. 2) hisco, mutio.
Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.
ἈΝΑΓΥΡΙΣ, ιδος, ἡ, vel ἀνάγυρος, ου, ὁ vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.
Ἀνάγω, f. ἀνάξω, tollo, eueho. 2) reduco, refero. 3) defero. 4) redhibeo. 5) offero. 6) abduco. 7) reiicio, remitto. 8) euado. 9) educo, extraho, eiicio. 10) retrocedo. 11) instituo, educo, doceo. 12) indico sceleris auctorem & in eum tendo. 13) acceptum fero, adscribo. 14) idem, quod simplex ἄγω. ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθεὶς, subductus, euectus, aor. 1. part. pass. Ex ἀνὰ & ἄγω, *ago*, *duco*.
Ἀναγωγεὺς, έως, ὁ, quod adligatur alicui rei, quasi ad eam sustollendam, vt funis, catena. 2) corrigiæ calceorum. A præc.
Ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, subuectio, elatio. 2) exitus e portu. 3) reductio, relatio. 4) reiectio ad aliquem, remissio. 5) redhibitio. 6) institutio, disciplina. Ab eodem.
Ἀναγώγια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀνάγεσθαι) creditur, & vniuersæ numinum omnium, quæ post annuam absentiam redire fingebantur ad sedes suas, visitandi ergo. v. Callimachi Lauacr. Palladis, & Adoniazus. Theocriti.
Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala educatio. 2) vita dissoluta, animus indomitus &c. Ex α pr. & ἀγωγή.
Ἀναγωγικὸς, ἡ, ὸν, sursum ferens. 2) mysticus, qui a sensibus subuehit ad intellectualia. 3) sensus remotissimos & abstractissimos exquirens.
Ἀναγωγικῶς, *Adu.* mystice.
Ἀναγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, in sublime euehens, in theol. mystica. 2) vim eliciendi, attollendi habens.
Ἀνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recte institutus non est; hinc 2) contumax, intractabilis. 3) intemperans, petulans. 4) indoctus, imperitus. 5) ineptus. Ex α pr. & ἀγωγή.
Ἀναγώγως, *Adu.* contumaciter. 2) petulanter, iniuriose, contumeliose. 3) imperite, indocte. 4) inepte. 5) citra institutionem & certum nexum.
Ἀναγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non certat, qui certamine non experitur. 2) iners. Ex α pr. & ἀγωνίζομαι, *certo*.
Ἀναδάζομαι, f. άσομαι, diuido.
Ἀναδαίω, f. αναδαίσω, idem quod simplex δαίω.
Ἀναδάκνω, f. δήξω, remordeo. 2) mordeo.
Ἀναδαρκὴς, ὲς, idem qui ἀδερκής.
Ἀναδασμὸς, οῦ, ὁ, diuisio. Ab ἀναδάζομαι.
Ἀνάδαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuisus, distributus. 2) viritim æqua portione diuisus. 3) rescissus, irritus. Ab eod.
Ἀναδάσως, *Adu.* inæqualiter, Hes. 2) indiuisim.
Ἀναδείγματα, ων, τὰ, sigilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis ostenduntur. 2) lorum circa collum præconis ad vocem iuuandam: *si vox sana est*.

Ἀναδείκνυμι,

'Αναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonstro, ostendo. 2) designo, creo. 3) edo. 4) dedico, consecro. 5) instituo, constituo. 6) pando, *de portis*.

'Ανάδειξις, εως, ἡ, demonstratio. 2) designatio, creatio. 3) dedicatio, consecratio, de qua etiam scriptoribus ecclesiasticis dicitur in Eucharistia. Ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδείπνια, ων, τὰ, mensa secunda, bellaria. Ex ἀνὰ & δεῖπνον, *coena*.

'Ανάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ, fratre carens.

'Αναδέμω, ædificium instauro. 2) exædifico.

'Αναδενδρὰς, άδος, ἡ, vitis arbustiua, vitis arbori applicata, labrusca, Philox. 2) locus vitibus consitus. 3) ramus, arbustum, οἱ ὁ. Ex ἀνὰ & δένδρον, *arbor*.

'Αναδενδρίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex vite arbustiua. A pr.

'Αναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiscus, species maluæ siluestris.

'Αναδέρκω, suspicio. 2) adspicio.

'Αναδέρω, f. ερῶ, excorio. 2) nudo, reuelo. 3) aperte dico.

'Ανάδεσις, εως, ἡ, religatio.

'Αναδεσμεύω, f. εύσω, religo.

'Αναδεσμέω, idem.

'Ανάδεσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, simile quidpiam diademati.

'Ανάδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, religatus, reuinctus. Ab ἀναδέω.

'Αναδεύω, f. εύσω, irrigo, imbuo. 2) misceo, subigo, s. farinam.

'Αναδέχομαι, f. ξομαι, suscipio, recipio, excipio. 2) suscipio ad me, receptum apud me do. 3) recipio in me, polliceor me præstiturum. 4) recipio in me sc. crimen, offero me crimini, agnosco rem a me perpetratam. 5) do pœnas. 6) exspecto patienter, sustineo. 7) promitto pro infante in baptismo, ago susceptorem.

'Αναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio. 2) redimio, corono.

'Ανάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia. Ab ἀναδέω.

'Ανάδηξις, εως, ἡ, morsus, morsio. Ab ἀναδάκνω.

'Αναδιδάσκω, f. άξω, doceo. 2) meliora edoceo.

'Αναδίδωμι, f. ώσω, reddo. 2) emitto, produco.

'Αναδικάζω, f άσω, denuo iudico, sc. iudicata, sed irrita.

'Αναδικία, ας, ἡ, lis, seu iudicium de re, iudicata quidem, sed irrita. A seq.

'Ανάδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ius retrahendus, priori iudicio irrito. Ex ἀνὰ & δίκη, *ius, lis*.

'Αναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem, seu gyrum torqueo. Ex ἀνὰ & δίνη, *vortex*.

'Αναδιπλασιάζω, f. άσω, duplico.

'Αναδιπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio. A pr.

'Αναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio. 2) figura rhetorica. Ab ἀναδιπλόω.

'Αναδοιδυκάζω, f. άσω, commisceo, confundo, proprie pistillo in mortario. Ex ἀνὰ & δοίδυξ, *pistillum*.

'Αναδορὴ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio*.

'Ανάδοσις, εως, ἡ, productio. 2) eruptio, quæ sursum versus fit. 3) scaturigo. 4) distributio. Ab ἀναδίδωμι.

'Αναδοτικὸς, ἡ, ὸν, distributiuus. Ab eod.

'Ανάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, reddendus. Ab eod.

'Αναδούλωσις, εως, ἡ, reuocatio, s. retractio in seruitutem.

'Αναδοχεὺς, έως, ὁ, receptor, & idem, quod ἀνάδοχος.

'Αναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. 2) sponsio, repromissio. 3) susceptio in baptismo. Ab ἀναδέχομαι.

'Ανάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, receptor, receptum dans alicui. 2) expromissor, sponsor, fideiussor. Philox. pars, redhibitor. 3) susceptor in baptismo. Ab eod.

'Αναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursus. 2) eleuatio in altum. 3) germinatio. 4) ascensio, ascensus. Ab ἀνατρέχω.

'Αναδῦμι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exsisto, emergo, prodeo. 2) orior. 3) retrocedo, pedem refero. 3) respuo, recuso, fugio, detrecto. 5) retracto. ἀναδύομαι, recuso.

'Ανάδυσις, εως, ἡ, emersio, v. c. ex aqua. 2) retrocessio. 3) fuga. 4) perfugium. 5) retractatio pacti. 6) emersio in baptismo. Ab ἀναδῦμι.

'Αναδύω, vide ἀναδῦμι.

'Ανάεδνος, ου, ἡ, dote carens accepta a sponso. Ex α pr. & τὰ ἕδνα, *dona sponsi*.

'Αναείρω, tollo, eleuo. Ex ἀνὰ & ἀείρω.

'Ανάελπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insperatus. Ex α pr. & ἄελπτος, *insperatus*.

'Αναερτάζω, f. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

'Αναζάω, ῶ, f. ήσω, reuiuisco, ad vitam redeo. 2) resipisco ab improba vita. 3) innouor.

'Αναζεύγνυμι, vel ἀναζευγνύω, f. εύξω, equos iungo. 2) moueo sc. castra. 3) soluo, de classe. 5) reduco domum, redeo.

'Ανάζευξις, εως, ἡ, castrorum motio. 2) reditus domum. A pr.

'Ανάζεμα, τος, τὸ, æstus aquæ &c. feruentis. A seq.

'Αναζέω, ῶ, f. έσω, efferueo, ebullio. 2) feruefacio, & ad hæc ἀναζέομαι, scaturio, effundor.

'Αναζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro. 2) inquiro.

'Αναζήτησις, εως, ἡ, inquisitio.

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάζευξις. Ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζυγόω, ῶ, f. ώσω, iugo exsoluo. 2) refero, pando.

'Αναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

'Αναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, pingo.

'Αναζωγρέω, ῶ, f. ήσω, in vitam reuoco, exsuscito. 2) instauro.

'Αναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω, succingo.

'Αναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam reuoco, vitam reddo.

'Αναζωόω, ῶ, f. ώσω, focillo, recreo.

'Αναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exsuscito, resuscito, 2) vitam reuoco. 3) renouo.

'Αναζωπύρησις,

ναζωπύρησις, εως, ἡ, refectio virium.
ναζωτικὸς, ἡ, ὸν, refocillandi vim habens, recreans.
ναθαλέω, ῶ, f. ήσω, idem quod seq.
ναθάλλω, f. αλῶ, repullulo, regermino. 2) vegetor, conualesco, vires reparo. 3) reuirescere facio.
ναθάλπω, f. ψω, refoueo, refocillo.
ναθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam resumo, animum recipio.
ναθαῤῥύνω, f. υνῶ, fiduciam, f. spem, animum reddo, confirmo.
ναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.
ναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.
νάθεμα, ατος, τὸ, exsecratio. 2) separatio, alienatio. 3) segregatio a communi vsu ad vsum sacrum. 4) homo exsecrabilis, homo sacer, exitio destinatus. 5) Philox. donum, donarium dedicatum, numini consecratum. Ab ἀνατίθημι.
ναθεματίζω, f. ίσω, exsecror, diris deuoueo, anathema declaro.
ναθεματισμὸς, ȣ, ὁ, exsecratio, anathematismus.
ναθερμαίνω, calefacio.
νάθεσις, εως, ἡ, dicatio, consecratio. 2) dilatio, cunctatio. 3) attributio, h. e. cum alicui aliquid, velut culpam, tribuimus; ad aliquem auctorem, ad causam referimus. Ab ἀνατίθημι.
ναθέω, ῶ, f. εύσομαι, sursum curro. 2) recurro. 3) cursito.
ναθεωρέω, ῶ, f. ήσω, attente contemplor, diligenter considero.
ναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio. A pr.
ναθεωρισμὸς, ȣ, ὁ, recognitio.
ναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις. Hesych. Ab ἀνατίθημι.
ναθηλέω, reuiresco, a θάλλω, vireo.
νάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo suspensum. 2) persona Deo consecrata ac dicata. 3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι.
ναθλίβω, f. ψω, exprimo. 2) elido.
νάθλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ & ἆθλος, certamen.
ναθολόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, sc. admistis v. c. sordibus, fecibus, atramento &c. vt aquam, vrinam &c. Dicitur etiam metaphorice.
ναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, obscuratio. vid. ἀναθολόω.
ναθορέω, ῶ, exsilio. 2) prosilio. 3) resilio. aor. 2. ἀνέθορον. Ex ἀνὰ & θορέω, salio.
ναθορνύω, irruo.
ναθορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor. 2) rebello.
νάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνατρέφω.
ναθρεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, alumnus. Ab eod.
νάθρεψις, εως, ἡ, instauratio, reparatio, refectio. Ab eodem.
ναθρέω, ῶ, f. ήσω, perspicio, attente considero. Ex ἀνὰ & ἀθρέω, video.
ναθρώσκω, f. θρώσκω, exsilio, saltu conscendo. resulto, Gl. Vet.

Ἀναθυάω, ῶ, subsiliendo lasciuio, in re Venerea vt simplex.
Ἀναθυμιάζω, f. άσω, suffio, exhalare facio. Gl. Vet. exhalo. Ab ἀναθυμιάω.
Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, suffitus, suffimen, vapor. 2) vaporatio, suffitio. Ab eod.
Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, vaporatio, suffitus. 2) respiratio. Ab eod.
Ἀναθυμιάω, ῶ, f. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω.
Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, lusus, ludus, ludicrum. 2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ & ἄθυρμα.
Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.
Ἀναθύω, f. ύσω, impetum capio, rursus impetum capio. 2) in re Venerea, vt θυάω. Hesych. 3) erumpo, prorumpo, de aqua vel sanguine.
Ἀναθωύσσω, vociferor, exclamo.
Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδής.
Ἀναιδεύομαι, impudentia vtor, impudenter me gero.
Ἀναιδημόνως, Adu. absque vlla reuerentia, impudenter.
Ἀναίδην, Adu. idem & ab eod.
Ἀναιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inuerecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς, έος, inuerecundia. Ex α pr. & αἰδὼς, pudor.
Ἀναιδῶς, Adu. impudenter, Gl. Vet.
Ἀναιθύσσω, quatiendo excito flammam, vnde 2) accendo. 3) moueo. 4) prorumpo.
Ἀναίθω, vro, accendo. Ex ἀνὰ & αἴθω.
Ἀναιμακτὶ, Adu. sine sanguine, incruente. A seq.
Ἀναίμακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incruentus. Ex α pr. & αἱμακτὸς.
Ἀναιμία, ας, ἡ, sanguinis defectus.
Ἄναιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exsanguis. Ex α pr. & αἷμα.
Ἀναιμόσαρκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius caro sanguinis est expers. Ex α pr. αἷμα & σάρξ.
Ἀναιμόχροος, contr. ἀναιμόχρȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui est colore exsangui, pallidus. Rob. Ex α pr. αἷμα & χρόα, color.
Ἀναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, exsanguis.
Ἀναιμωτεὶ, Adu. sine cruore. Ex iisd.
Ἀναιμωτὶ, Adu. idem & ex iisd.
ἈΝΑΙΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuso, detrecto. 2) infitior. 3) respuo, repudio.
Ἀναίρεμα, τος, τὸ, præda, spolium.
Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, sublatio. 2) euersio. 3) abrogatio. 4) interfectio, cædes.
Ἀναιρέτης, ȣ, ὁ, ablator, fur, latro. 2) euersor 3) interfector, interemtor.
Ἀναιρετικὸς, ἡ, ὸν, exitialis, letalis, mortifer.
Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo. 2) euerto. 3) abrogo. 4) tollo de medio, interficio. 5) condemno. 6) reddo responsum, de oraculo; & in Medio. 7) tollo, de liberis, pro suscipio, vel educo. 8) suscipio, aggredior. 9) excipio, recipio ad me. 10) eligo. 11) demereor, vel concilio mihi aliquem. 12) concipio, grauida fio. 13) vinco, reporto præmium. 14) tollo mortuum, sepelio.
Ἀναίρω, tollo, sursum tollo.
Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus sensuum, stupor. 2) stoliditas, dementia. Ex α pr. & αἴσθησις.

Ἀναισθητεύομαι,

'Αναισθητεύομαι, f. εύσομαι, idem, quod ſeq.

'Αναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo ſenſu, non ſentio. 2) ſum ſtupidus, vel vecors. A ſeq.

'Αναίσθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, carens ſenſu, expers facultatis ſentiendi. 2) qui non ſentitur, ſenſum effugiens, qui non cadit ſub ſenſum. 3) ſtupidus, ſtolidus, demens. Ex α pr. & αἰσθητός.

'Αναισθήτως, *Adu.* ſine ſenſu. 2) ſtupide, ſtolide. 3) lente, patienter.

'Αναισιμόω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo.

'Αναισίμωμα, ατος, τὸ, ſumtus. A præc.

'Αναίσσω, f. ξω, ſurſum ruo, ſurgo, proſilio. Ex ἀνὰ & ἀίσσω, *ruo.*

'Αναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens ſum, impudenter ago.

'Αναισχύντημα, τος, τὸ, facinus impudens.

'Αναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inuerecundia.

'Αναίσχυντος, ε, ὁ καὶ ἡ, impudens, inuerecundus. Ex α pr. & αἰσχύνω.

'Αναισχύντως, *Adu.* impudenter, inuerecunde.

'Αναιτία, ας, ἡ, innocentia.

'Αναιτιολόγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, cuius ratio reddi non poteſt. Ex α pr. & αἰτιολογέω.

'Αναίτιος, ε, ὁ καὶ ἡ, cauſſam non habens, cuius cauſa nulla eſt; qui in cauſſa non eſt, cur aliquid fiat. 2) innocens, qui culpari vel accuſari nequit. Ex α pr. & αἰτία.

'Αναιτίως, *Adu.* ſine cauſſa, ſine culpa.

'Ανακαγχάζω, f. άσω, cachinnor, effuſe rideo.

'Ανακαθαίρω, expurgo, perpurgo.

'Ανακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio. 2) explanatio allegoriarum. Ab ἀνακαθαίρω.

'Ανακαθαρτικὸς, ὴ, ὸν, purgatiuus. Ab eodem.

'Ανακάθημαι, ſedeo erectus. 2) recumbo, reſideo.

'Ανακαινίζω, f. ίσω, innouo, inſtauro. Ex καινός.

'Ανακαίνισις, εως, ἡ, renouatio, inſtauratio. A præc.

'Ανακαινισμὸς, ε, ὁ, idem & ab eod.

'Ανακαινόω, ῶ, f. ώσω, innouo, inſtauro.

'Ανακαίνωσις, εως, ἡ, renouatio, inſtauratio. A præc.

'Ανάκαιον, ε, τὸ, carcer in quem coniiciebantur ſerui mali & liberti, qui a dominis ſuis defecerant. Suid. Harpocration.

'Ανακαίω, f. καύσω, accendo, incendo. 2) incito.

'Ανακαλέω, ῶ, f. έσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco. 2) inuoco. 3) reuoco. 4) ſarcio, rependo.

'Ανακαλινδέω, f. ήσω, verſo, uoluo.

'Ανακαλυπτήρια, τὰ, dies, quo ſponſa facie retecta prodit. 2) munus, quod ſponſæ eo die a marito aliisque dabatur pro honore & gratia reuelati oris. Ab ἀνακαλύπτω.

'Ανακάλυπτρα, τὰ, idem, quod præced. n. 2.

'Ανακαλύπτω, f. ψω, reuelo, retego, patefacio.

'Ανακάλυψις, εως, ἡ, reuelatio. A præc.

'Ανακάμπτω, f. ψω, reflecto. 2) reuertor, redeo. 2) declino, deflecto.

'Ανακάμψερως, έρωτος, ἡ, herba quæ amorem reducere credebatur. A præc. & ἔρως.

'Ανακαμψίπνοος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui reflexo itine flat, qui reflexos flatus habet, *opponitur* εὐ θύπνοος. Ariſtot. Ex ἀνακάμπτω & πνόος, *flatu*

'Ανάκαμψις, εως, ἡ, reflexio. 2) reciprocatio.

'Ανάκανθος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſpinis, ſeu aculeis caren Ex α pr. & ἄκανθα, *ſpina.*

'Ανακάπτω, f. ψω, deuoro, deglutio, abſorbe

'Ανάκαρ, *Adu.* ſurſum verſus, in ſuperiore partem. Ex ἀνὰ & κὰρ pro κάρα, *caput.*

'Ανακάρδιον, ε, τὸ, arbor quædam Indica, fr ctum auiculæ corculo ſimilem habens.

'Ανάκαρδος, ε, ἡ, idem & ex iisdem.

'Ανάκαυσις, εως, ἡ, accenſio, incenſio. Ab ἀν καίω, *incendo.*

'Ανακαχλάζω, ebullio, efferueſco *vt ſimplex.*

'Ανακάχλασις, εως, ἡ, ebullitio, æſtus.

'Ανάκαψις, εως, ἡ, deuoratio. Ab ἀνακάπτω.

'Ανακεάζω, f. άσω, ſindo.

'Ανάκεια, ων, τὰ, dies feſtus Dioſcurorum, C ſtoris & Pollucis, qui & ἄνακες dicti.

'Ανάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumb 2) conſecratus, dicatus ſum. 3) deditus, a dictus ſum. 4) ſitus, repoſitus ſum. 5) tr buor, adſcribor alicui.

'Ανάκειον, ε, τὸ, templum ἀνάκων, ſeu Dioſc rorum. Ab ἄνακες.

'Ανακείρω, tondeo. 2) abſcindo. 3) diſſec lacero.

'Ανακεκαλυμμένως, *Adu.* ſine velo, aperte. A ἀνακαλύπτω.

'Ανακελαδέω, ſtrepo, garrio.

'Ανακέλαδος, ε, ὁ, ſuſurrus. v. *ſimplex* κέλαδο

'Ανακεράννυμι, vel ἀνακεραννύω, vel ἀνακεράω, ράσω, commiſceo, permiſceo. 2) temper

"Ανακες, ων, οἱ, Dioſcuri, Caſtor & Pollux. A ἄναξ.

'Ανάκεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, immedicabilis, inſanabili Ex α pr. & ἀκέομαι, *ſano, medeor.*

'Ανακεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, capitulatim & ſumm tim repeto. 2) peroro. 3) partes diſi ctas in vnum corpus colligo. 4) renou inſtauro. 5) impleo, perficio.

'Ανακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio. repetitio ante dictorum per capita. 3) co ſummatio. 4) relatio. A præc.

'Ανακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad repetitionem pert nens, quo quid repetitur.

'Ανακηκίω, ſurſum feror, erumpo vt aqua, ſa guis, ſcaturio, proſilio.

'Ανακήρυκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, præconis voce renu ciatus, deſignatus ad munus in rep. gere dum, aut venditionis ergo. Ab ἀνακηρύττ

'Ανακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, proclamati declaratio per præconem. A ſequ.

'Ανακηρύσσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præc nis renuncio, proclamo. 2) renuncio qu vis modo, denuncio. 3) laudo, prædico.

'Ανακινδυνεύω, f. εύσω, periclitor, periculu adeo.

'Ανακινέω, ῶ, f. ήσω, moueo, impello. 2) ſu cito, excito. 3) excito, i. e. produco.

'Ανακίνημα, τὸ, idem quod ſeq.

'Ανακίνησις, εως, ἡ, commotio. 2) ſuſcitati A præc.

'Ανακίρναμαι, permiſceo. Ex κιρνάω.

'Ανακλάζω

νακλάζω, f. άγξω, clango, clamo.
νακλαίω, f. αύσω, defleo. 2) vehementer fleo. 3) viciſſim fleo. 4) *in medio*, ploratum incipio, quem deinde alii ſequantur.
νάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercuſſio. 2) confractio. Ab ἀνακλάω.
νακλασμὸς, ȣ, ὁ, fractio, reflexio. Ab eodem.
νάκλαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, reflexus, vel reflecti valens. Ab eod.
νακλαυθμὸς, ȣ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.
νάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.
νακλαυσμὸς, ȣ, ὁ, fletus. Ab eod.
νακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio.
νακλέπτομαι, retrocedo ſenſim, clam me proripio.
νάκλημα, ατος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις. 2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.
νάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio. 2) reuocatio. 3) reuocatio ab exilio. 4) inuocatio & euocatio, quæ fit cantu. 5) imploratio auxilii. 6) compellatio, adlocutio. Ab eod.
Ἀνακλητικὸν, ȣ, τὸ, cantus tubæ reuocantis ad prælium. 2) ſignum receptus. Ab eod. Subauditur ᾆσμα vel σημεῖον.
Ἀνακλητικὸς, ἡ, ὸν, excitans, euocans, reuocans.
Ἀνάκλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, reuocatorius. Ab eodem.
Ἀνακλιντήριον, ȣ, τὸ, lectulus, in quo quieſcimus interdiu.
Ἀνακλίνω, f. ινῶ, repono, reclino. 2) diſcumbere iubeo. 3) aperio, expando, explico.
Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio, recubatio.
Ἀνακλισμὸς, idem. 2) recubitorium.
Ἀνακλιτικὸς, ἡ, ὸν, diſcubitorius.
Ἀνάκλιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem &
Ἀνάκλιτον, *Subſt.* ſella, quæ habet, in quod reclinari dorſum poſſit.
Ἀνακλύζω, f. ύσω, abluo.
Ἀνακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo. 2) inuolutos fuſos reuoluo. 3) retracto mutando fatum, de Parca.
Ἀνάκλωσμα, τος, τὸ, reuolutio, ap. Nic. ſi lectio vera.
Ἀνακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio, ap. Hipp. Sed videtur leg. eſſe ἀνακωχίζω.
Ἀνακογχυλιάζω, f. άσω, os, fauces colluo, gargarizo.
Ἀνακογχυλιασμὸς, ȣ, ὁ, gargarizatio. Ab ἀνακογχυλιάζω.
Ἀνακογχυλιαστὸς, ἡ, ὸν, quo fauces colluuntur. 2) qui gargarizari ſolet, vel poteſt. Ab eodem.
Ἀνακογχυλίζω, f. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω
Ἀνακογχυλισμὸς, gargarizatio.
Ἀνακοῖ, ῶν, οἱ, idem quod ἄνακες.
Ἀνακοιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cauus.
Ἀνακοίλωμα, τ[illegible], cauitas, cauum, v. c. arboris.
Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.
Ἀνακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico aliquid cum aliquo. 2) communico cum aliquo de re aliqua, conſulto cum aliquo de re quapiam. ἀνακοινώσασθαι, communicare, Philox.
Ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio. 2) Schema quoddam rhetoricum.
Ἀνακοιρανέω, ῶ, dominor, rego. 2) obeo, v. c. exercitum.
Ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine adſtringo & contineo.
Ἀνακόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur. A præc.
Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine.
Ἀνακολȣθία, ας, ἡ, quum ſequentia prioribus non reſpondent.
Ἀνακόλȣθον, ȣ, τὸ, vitium orationis, quando non ſequitur, quod ſuperioribus reſpondeat.
Ἀνακόλȣθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconſequens, non reſpondens præcedentibus. 2) non conſentaneus, ineptus.
Ἀνακολȣ́θως, *Adu.* neglecta conſecutione legitima. 2) parum conuenienter.
Ἀνακολπάζω, ſuccingo, alii malunt ἀνακολπίζω, ap. Ariſtoph. e κολπίζω. nam κολπάζω non reperitur.
Ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato. 2) emergens adfero.
Ἀνακομάω, ῶ, comas recupero. 2) refloreſco.
Ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, relatio, reportatio. 2) recuperatio, receptio, v. c. ſpiritus e ſuffocatione, vel priſtinæ valetudinis e morbo graui. 3) reditus. 4) delatio mortuorum ex vno ſepulcro in aliud. Ab ἀνακομίζω.
Ἀνακομίζω, f. ίσω, refero. 2) eueho. ἀνακομίζομαι, redeo, reuertor, retro traiicio.
Ἀνακοντίζω, f. ίσω, eiaculor. 2) erumpo.
Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum. 2) repercuſſio, reciprocatio. A ſeq.
Ἀνακόπτω, f. ψω, retundo, inhibeo, impedio. 2) arceo, propulſo. 3) elido.
Ἀνάκȣστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſub auditum cadens. Ex ἀνὰ & ἀκȣστὸς.
Ἀνακȣφίζω, f. ίσω, ſubleuo.
Ἀνακȣ́φισις, εως, ἡ, ſubleuatio, alleuatio.
Ἀνακȣ́φισμα, τος, τὸ, idem.
Ἀνακȣ́ω, inaudio, auſculto.
Ἀνακραγγαίνω, ſucclamo. Heſych. Ab ἀνακράζω.
Ἀνακραδαίνω, vibro, quatio, quaſſo.
Ἀνακραδάω, ῶ, idem.
Ἀνακράζω, f. άξω, exclamo. 2) loquor, proloquor.
Ἀνάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι.
Ἀνακρέκομαι, ſono, loquor. Ex ἀνὰ & κρέκω, *pectine pulſo.*
Ἀνακρίμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto.
Ἀνακρεμάω, ῶ, vel
Ἀνακρεμάννυμι, vel
Ἀνακρεμαννύω, vel
Ἀνακρίμνημι, & ἀνακρήμνημι, ſuſpendo, eleuo in altum. 2) ſpe ſuſpendo.
Ἀνακρίνω, f. ινῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor. 2) examino, æſtimo. 3) diiudico.
Ἀνάκρισις, εως, ἡ, interrogatio. 2) inquiſitio, maxime quam ſinguli magiſtratus faciunt ante

iudicia

iudicia de rebus ad litem pertinentibus. 3) diſceptatio, iudicium. A pr.

'Ανακριτικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogatiuus. Ab eod.

'Ανακροταλίζω, plaudo, vt ſequ.

'Ανακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, complodo. 2) plauſu comprobo, celebro.

'Ανάκρουσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio nauis, quæ fit retro remigando.

'Ανακρούω, f. ούσω, nauem reprimo, coërceo. 2) ἀνακρούεσθαι, canendi initium facere. 3) retro remigrare, inhibere remis.

'Ανακρωτηρίαστος, ον, integer, illæſus. Ex α pr. & ἀκρωτηριάζω, *mutilo.*

'Ανακτάομαι, ῶμαι, f. ήσωμαι, recupero, recipio, reparo. 2) refocillo, recreo. 3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio.

'Ανακτέον, reducendum, ſubuehendum. Ab ἀνάγω.

'Ανάκτησις, εως, ἡ, recuperatio. 2) recreatio. 3) conciliatio gratiæ. Ab ἀνακτάομαι.

'Ανακτητικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius, recuperandi vim habens. 2) recreandi vim habens. Ab eod.

'Ανακτίζω, f. ίσω, renouo, reædifico, rurſum creo, reformo. Ex ἀνὰ & κτίζω.

'Ανάκτισις, εως, ἡ, inſtauratio.

'Ανακτίτης, ου, ὁ, gemma, quæ alias γαλακτίτης. Ab ἄνακτες, *Dii.*

'Ανακτορία, ας, ἡ, imperium, regnum. Ab ἀνάκτωρ.

'Ανακτόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſ. ἀνακτόριος, ία, ον, herilis.

'Ανάκτορον, ου, τὸ, regium palatium. 2) templum, inprimis Dioſcurorum.

'Ανακτοτελέσαι, & ἀνακτοτελέται, ſacerdotes Dioſcurorum, omninoque Deorum. Ex ἄνακτες, *Dii* & τελεστὴς, *ſacerdos.*

'Ανάκτωρ, ορος, ὁ, rex. 2) herus. Ab ἄναξ, *rex.*

'Ανακυίσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ & κύω.

'Ανακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo.

'Ανακύκλησις, εως, ἡ, ex ἀνὰ & κυκλέω, idem quod ἀνακύκλωσις.

'Ανακυκλισμὸς, ου, ὁ, idem.

'Ανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, cingo, circumdo. 2) repeto. 3) reuoluo.

'Ανακύκλωσις, εως, ἡ, circumactio, circulatio. 2) conuerſio in orbem, vt reipublicæ.

'Ανακυλισμὸς, ου, ὁ, reuolutio, conuerſio. A ſeq.

'Ανακυλίω, f. ίσω, replico, reuoluo. 2) ſurſum voluo.

'Ανακυμβαλίζω, cum ſonitu euertor.

'Ανακυπόω, euerto. Nic. &

'Ανακυπτόω, ῶ, f. ώσω, ſubuerto, in dorſum reclino & reſupino. Heſych. Ab ἀνακύπτω.

'Ανακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, vt aues bibentes ſolent. 2) exſiſto, emergo proprie, & tropice, vt, e malis, curis &c. 3) ſpe erigor, animoque recreor. 4) otior.

'Ανακυρίωσις, εως, ἡ, auctoritas. Ex ἀνὰ & κυριόω *auctoritatem do.* Sed leg. ἀνακύρωσις, *abrogatio*

'Ανάκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, repandus, Gl. Vet.

'Ανακωκύω, f. ύσω, deploro, defleo.

'Ανάκωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, breuiſſimus, mutilus. Ex α pr. & κῶλον, *membrum.*

'Ανακωλύω, f. ύσω, arceo.

'Ανακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto vel dico. 2) comice irrideo.

'Ανακῶς, *Adu.* ſedulo. Ab α pr. & ἀκῶς, antiquo, quod eſt ab eodem vocabulo, vnde ἀκὴν, *tacite, quiete,* vnde colligitur fuiſſe olim in vſu ἀκὸς, ἀκὴ, ἀκὸν, *ſedatus, tranquillus.* 2) regie, regum more.

'Ανακωφάω, ῶ, f. ήσω, ſurdum reddo.

'Ανακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.

'Ανακωχεύω, f. εύσω, nauem in ancoris retineo in ſalo. 2) retineo, inhibeo, recedo. Ab ἀνακωχή.

'Ανακωχέω, id. ap. Heſych.

'Ανακωχὴ, ῆς, ἡ, eſt, cum naues in ſalo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur ſcopulis; receſſio nauium a litore verſus altum in tempeſtate. 2) induciæ. Sed in hoc ſenſu ſcribendum ἀνοκωχὴ potius. Ab ἀνέχω vel ἀνεκέχω.

'Αναλάζομαι, f. άσομαι, rurſum capio. Ex ἀνὰ & λάζομαι, *capio.*

'Αναλακτίζω, calcitro, repudio.

'Αναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero. 2) reparo, inſtauro. 3) repeto, itero, reuoco. 4) aſſumo. 5) excipio ſc. conuiuio &c. 6) animo voluto, cogito. 7) corrigo. 8) retineo. 10) cohibeo. Omnino variis modis hoc verbum dicitur, qui omnes ſeparatim ei non conueniunt: nec adeo in hoc Lexico locum habent.

'Αναλαλάζω, vlulo, exclamo, tripudio.

'Αναλάμπω, f. ψω, reſplendeo, reluceo. 2) illuſtro.

'Αναλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, doloris expers, qui doloris ſenſu nullo afficitur, durus, ſtupidus. Ex α pr & ἄλγος, *dolor.*

'Αναλγησία, ας, ἡ, indolentia. A pr.

'Ανάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine dolore, expers doloris. 2) durus, crudelis, qui nullo dolore aut miſericordia tangitur.

'Αναλγήτως, *Adu.* inhumaniter. 2) abſque doloris ſenſu, abſque moleſtia.

'Αναλδαίνω, augeo, do incrementum. Ex α intenſ. & ἀλδέω, *augeo.*

'Αναλδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non creſcens, incrementum non capiens. Ex iisd.

'Αναλδήσκω, ſuccreſco, augeor. Ab ἀναλδής.

'Αναλεαίνω, contero, ex ἀνὰ & λεαίνω.

'Αναλέγω, f. ξω, colligo. ἀναλέγομαι, recito, lego, Gl. Vet.

'Ανάλειπτος, ον, non vnctus. Ex α pr. & ἀλείφω.

'Αναλειφὴ, cum quis non vngitur. Ex iisd.

'Αναλείχω, f. ξω, lambo, delingo.

'Ανάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum.

'Ανάλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo.*

'Αναλήθης, ες, falſus.

'Αναλήθως, *Adu.* falſo.

'Ανάλημμα, ατος, τὸ, altitudo. 2) quicquid in edito eſt, vt horti penſiles &c. Ab ἀναλαμβάνω.

'Αναληπτὴρ, ῆρος, ὁ, amula, ap. Ioſ. Cod. Vatic.

tic. vulgg. ἀναλημπτὴρ, male. item actiue, nihil ad ſanandum proficiens: epitheton remedii.

Ἀναληπτικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius. 2) refocillandi, recreandi vim habens. Ab eod.

Ἀναληπτικῶς, *Adu.* apte ad refocillandum corpus.

Ἀνάληψις, εως, ἡ, reſumtio, recuperatio, receptio. 2) virium refectio. 3) adoptio 4) perceptio rei alicuius. 5) ſchema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſanabilis, incurabilis. Ex α pr. & ἀλθέω, *ſano.*

Ἀναλίγκιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis. Ex α pr. & ἀλίγκιος, *ſimilis.*

Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.

Ἀναλίσκω, f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα, vel ἀνάλωκα, abſumo, inſumo, impendo. 2) mercedem do, impenſas ſuppedito. 3) conſumo, extinguo, perdo, interficio.

Ἀναλιχμάομαι, lambo.

Ἀναλκεια, ας, ἡ, impotentia. 2) ignauia, timiditas. Ex α pr. & ἀλκὴ, *robur.*

Ἀναλκία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Ἀναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, impotens, carens animo iniuriarum impatiente & vltionis ſtudioſo. Ex iisd.

Ἀνάλλακτος, ον, immutabilis, irreconciliabilis.

Ἀναλληγόρητος, ον, proprie & ſine allegoria dictus.

Ἀναλλοίωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis. 2) qui ægre mutatur. Ex α pr. & ἀλλοιωτὸς, *mutabilis.*

Ἀνάλλομαι, aſſilio, inſilio. Ex ἀνὰ & ἅλλομαι.

Ἄναλμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſalſuginis expers, ex ἅλμη, *ſalſugo.*

Ἀναλογάδην, *Adu.* ſecundum proportionem.

Ἀναλογεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo reponuntur libri ſc. rationum.

Ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione reſpondeo, ſimilis ſum.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æſtimo.

Ἀναλογικὸς, ἡ, ὸν, proportionalis.

Ἀναλόγισμα, τὸ, idem quod ſeq.

Ἀναλογισμὸς, ȣ, ὁ, ratiocinatio, ſubductio. 2) cogitatio.

Ἀναλογιστικῶς, *Adu.* probabiliter, per coniecturam.

Ἀνάλογος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, conſentaneus. Ex ἀνὰ & λόγος, *ratio.*

Ἀναλόγως, *Adu.* conuenienter, congrue.

Ἄναλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſulſus, non ſalitus. Ex α pr. & ἅλς, *ſal.*

Ἄναλτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis. 2) non augeſcens. 3) non ſalitus, Galen. Ex α pr. & ἄλω, *alo*, vel ἄλδω, *augeo*, vel ἅλς, *ſal.*

Ἀναλύζω, ingemiſco, ſingultio, cum ſingultu defleo. A λύζω, *ſingultio.*

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio, diſſolutio. 2) abrogatio, remiſſio. 3) migratio, diſceſſus, abitus, præſ. e vita. 4) explicatio. Ab ἀναλύω.

Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.

Ἀναλυτικὸς, ἡ, ὸν, quaſi reſolutorius: totum in ſuas partes, elementa &c. reſoluens, vel modum reſoluendi demonſtrans. Ab eod.

Ἀναλυτρόω, redimendum concedo, redemtum reddo. *med.* redimo.

Ἀναλύω, f. ύσω, reſoluo, diſſoluo, retexo. 2) abrogo. 3) redeo, reuertor. 4) abeo, diſcedo, migro.

Ἀναλφάβητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus.

Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, ſumtus, impenſa. Ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, conſumtio.

Ἀναλωτὴς, ȣ, ὁ, conſumtor.

Ἀναλωτικὸς, ἡ, ὸν, abſumens, vim conſumendi habens.

Ἀνάλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuictus, inexpugnabilis. Ex α pr. & ἁλωτὸς, *expugnabilis.*

Ἀναλωφάω, reſpiro, interquieſco, miteſco, deferuio.

Ἀναμαιμάω, μῶ, furibundo impetu ſurſum deorſum feror, furo.

Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, f. άξω, remollio, ſubigo. Ex ἀνὰ & μαλάσσω, *mollio.*

Ἀναμανθάνω, f. θήσομαι, de integro diſco. 2) diſco, attendo. 3) dediſco, melius diſco.

Ἀναμαντεύομαι, augurium capio, vaticinor.

Ἀναμάξευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nullis plauſtris permeari poteſt, aut tritus nondum eſt. Ex α pr. & ἅμαξα, *currus, plauſtrum.*

Ἀναμαρμαίρω, ſplendeſco.

Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, conditio ea, qua quis non peccat, non errat, innocentia. Ex α pr. & ἁμαρτάνω.

Ἀναμάρτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, peccati expers, qui ſine peccato eſt. 2) qui peccare nequit, in quo lapſus vel error locum non habet.

Ἀναμαρτήτως, *Adu.* ſine peccato, iuſte & recte.

Ἀναμαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui verbis non peccat, qui falſum non dicit.

Ἀναμαρυκάομαι, (al. ἀναμηρ.), idem quod ἀναμασάομαι, rumino, denuo mandendo.

Ἀναμασάομαι, ῶμαι, it. ἀναμασσ. iterum mando, rumino. 2) diligenter, iterum iterumque cogito, exploro. Ex ἀνὰ & μασάομαι, *mando.*

Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo farinam. 2) abſtergo. 3) luo, de pœna, & *in med.* 4) exprimo, imitor. 5) tollo colores penicillo, & in tabulam transfero. Ex ἀνὰ & μάσσω, *pinſo*, vel *illino, impingo.*

Ἀναματεύω, f. εύσω, quæro, requiro, diligenter quæro, peruestigo.

Ἀναμασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ & μασχάλη, *axilla.*

Ἀνάματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aquis carens. Ex α pr. & νᾶμα, *fluentum.*

Ἀναμάχομαι, f. έσομαι, vel ήσωμαι, rurſum, ſeu denuo pugno, pugnam repeto, *it.* cum effectu; iterum pugnando rem reſtituo, aciem reparo.

Ἀνάμβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui conſcendi non poteſt. Ex α pr. & ἀμβατὸς, pro ἀναβατός.

Ἀναμέλγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non emulctus. 2) qui nequit mulgeri. Ex α pr. & ἀμέλγω.

Ἀνάμελκτος, ον, idem.

Ἀναμέλπω, f. ψω, cano, celebro cantu.

Ἀναμεμιγμένως, *Adu.* mixtim, promiſcue. Ab ἀναμίγνυμι.

Ἀναμένω, f. ενῶ, exſpecto. 2) permaneo, conſtans maneo. 3) maneo aliquem, vel aliquid.

Ἀνάμεσος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt medius aliquo in loco, intermedius.

Ἀνάμεσος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus.

Ἀναμεσόω, ῶ, f. ώσω, repleo.

Ἀναμετρέω, ῶ, f. ήσω, metior. 2) denuo metior, remetior. 3) iter eundo remetior. 4) narro, commemoro. *In med.* fere eadem notat. item per menſuram diuidere, vt agros colonis.

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio.

Ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rumino, remando.

Ἀναμηρύομαι, f. ύσομαι, fila dilapſa, ſeu fluentia fuſo circumacto recolligo.

Ἀναμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rurſum machinor; rurſus molior, irritum conatum noua calliditate vel arte reparo.

Ἀνάμιγδα & ἀναμίγδην, *Adu.* mixtim, promiſcue.

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immiſceo, permiſceo, commiſceo.

Ἀναμιγνύω, idem.

Ἀναμίλλητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non controuerſus. 2) non contentioſus. Ex α pr. & ἁμιλλάομαι.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem reuoco alteri.

Ἀναμίμνω, maneo. Ab ἀναμένω.

Ἀναμινυρίζω, f. ίσω, cantillo, parua ſc. & querula voce.

Ἀνάμιξ, *Adu.* promiſcue, mixtim. Ab ἀναμίγνυμι.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio.

Ἀναμίσγω, permiſceo, remiſceo.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ, mercedem capio. Ex ἀνὰ, μισθὸς, *merces*, & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἄναμμα, ατος, τὸ, quod accenſum eſt, ignitum. 2) fax ardens, ſeu accenſa. Ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνάμματος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, enodis, vinculo, ſeu nodo carens. Ex α pr. & ἅμμα, *nodus*, *nexus*.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiſcor, recordor.

Ἀναμνάω, ῶ, ſuggero, admoneo, in memoriam reuoco.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiſcentia, recordatio. 2) commonefactio. Ab ἀναμνάομαι.

Ἀναμνηστικὸς, ή, όν, qui reminiſcentia valet, facile reminiſcens. Ab eodem.

Ἀναμολύνω, fœdo, inquino, vt ſimplex.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remanſio. 2) ſuſtentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμένω.

Ἀναμόργνυμι, f. ξομαι, imprimo, reiicio.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, æſtuo, de aqua feruente. Hom.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo.

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

Ἀναμοχλεύω, f. εύσω, vectibus ſubmoueo, emolior. 2) tollo, ſubmoueo.

Ἀναμπέχονος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non habens ἀμπεχόνην, veſtitum, non togatus, ſeu palliatus. Ex α pr. & ἀμπεχόνη, *cultus*, *ſeu veſtitus corporis*.

Ἀναμπλάκητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non errans, peccato carens, iuſtus. Ex ἀνὰ & ἀμπλάκητος.

Ἀνάμπυξ, υκος, ὁ καὶ ἡ, non habens vittam. Ex α pr. & ἄμπυξ.

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, iterum inungo.

Ἀναμυρισμὸς, ϐ, ὁ, vnctio repetita. Ab ἀναμυρίζω.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo. 2) ſuſpiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, diſpicio. 2) viſum recipio.

Ἀναμφήριστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, certus, indubitatus, non controuerſus. Ex α pr. & ἀμφήριστος, *controuerſus*.

Ἀναμφηρίστως, *Adu.* ſine dubio, vel controuerſia.

Ἀναμφίβολος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, minime dubius, non ambiguus. Ex α priu. & ἀμφίβολος, *dubius*.

Ἀναμφιβόλως, *Adu.* ſine dubitatione.

Ἀναμφίδοξος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, minime dubius. Ex α pr. & ἀμφίδοξος, *dubius*.

Ἀναμφιδόξως, *Adu.* procul dubio, omnium conſenſu.

Ἀναμφίεστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non indutus, nudus. Ex α pr. & ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀναμφιέστως, *Adu.* nude, ſine veſtibus.

Ἀναμφίλεκτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non dubius, extra controuerſiam poſitus. Ex α priu. & ἀμφίλεκτος.

Ἀναμφιλέκτως, *Adu.* ſine controuerſia.

Ἀναμφίλογος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non dubius, certus, non controuerſus.

Ἀναμφιλόγως, *Adu.* ſine controuerſia.

Ἀναμφισβητήσιμος, ὁ καὶ ἡ, non controuerſus.

Ἀναμφισβήτητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, haud ambiguus, non controuerſus. Ex α priu. & ἀμφισβητέω, *controuerſor*.

Ἀναμφισβητήτως, *Adu.* ſine controuerſia, haud dubie.

Ἀναμωκάομαι, irrideo.

Ἀνανάγκαστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, voluntarius, minime coactus. Ex α pr. & ἀναγκαστὸς, *coactus*.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, & ἀνανδρεία, ignauia, improbitas, leuitas degeneris & imbellis animi.

Ἀνανδριεῖς, οἱ, eunuchi, ap. Hippocr.

Ἄνανδρος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, parum virilis, ignauus, effeminatus, mollis. 2) ἡ, innupta. Ex α pr. & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignauum reddo, euiro.

Ἀνάνδρως, *Adu.* non viriliter, ignaue.

Ἀνάνδρωτος, ϐ, ἡ, viduata, marito orbata.

Ἀνανεάζω, f. άσω, renouo, inſtauro. ἀνανεάζομαι, muto me in nouam formam.

Ἀνανέμω, recenſeo. 2) diſtribuo.

Ἀνανεόω, ῶ, f. ώσω, renouo, inſtauro.

Ἀνάνετος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, remiſſionis expers, qui non remittitur. Ex α priu. & ἄνετος, *laxus*, *remiſſus*.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recuſatio, repulſa. 2) reiectio capitis & oculorum. 3) requies a malis, ac liberatio.

Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, reiecto capite veto vel nego. 2) ſuſpicio, oculos & caput attollo. 3) emergo. 4) reſpiro ab ærumnis. Ex ἀνὰ & νεύω, *nuo*.

Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renouatio, inſtauratio. 2) regeneratio.

Ἀνανεωτικὸς,

'Ανανεωτικὸς, ὴ, ὸν, epith. sacrificii ap. Ios. quod sit ad instaurandam memoriam & gratiam beneficiorum superiorum.

'Ανανηπιεύομαι, repuerasco. Ex νήπιος, puer.

'Ανανήφω, fut. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate. 2) resipisco. 3) cum ἐκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo. item 4) desino.

'Ανανήχομαι, f. ξομαι, emergo, enato. 2) recreor a calamitate.

'Ανανθέω, ῶ, f. ήσω, refloresco.

'Ανανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, flore carens. 2) infirmus. Ex α pr. & ἄνθος, flos.

'Ανανίας, ε, ὁ, Nomen viri hebr.

'Ανάνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, mœrore carens. 2) innocuus, innoxius. 3) superbus. Priora duo ex α pr. & ἀνία, mœror. Postremum Dorice pro ἀνήνιος, ab ἡνία lora, quasi loris parere recusans.

'Ανανίως, Adu. sine dolore & molestia.

'Ανανομὴ, ῆς, ἡ, distributio. 2) iterata recensio. Ab ἀνανέμω, distribuo.

'Ανανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido.

"Αναντα, accliuia. Adu. sursum, in arduum aduerse.

'Ανανταγώνιςος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui nullus est æmulus. vnde, pro inuicto. Ex α pr. & ἀνταγωνίζομαι, repugno.

'Ανανταπόδοτον, ε, τὸ, ybi consequens in oratione omittitur. Ex α pr. & ἀνταποδίδωμι, reddo debitum.

'Ανάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, accliuis, arduus, sursum tendens. 2) difficilis. Ex α pr. & ἀντάω, obuiam eo.

'Αναντίβλεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, contra quem non audit aliquis oculos aperire, vel attollere. Ex α pr. & ἀντιβλέπω, contra adspicio.

'Αναντίλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, quem contra dici non potest. Ex α pr. & ἀντίλεκτος.

'Αναντιλέκτως, Adu. citra controuersiam, euidenter.

'Αναντίῤῥητος, ε, ὁ καὶ ἡ, controuersiam excludens, quem contra dici nequit Ex α pr. & ἀντίῤῥητος.

'Αναντιῤῥήτως, Adu. citra controuersiam.

'Αναντιφώνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui nihil respondetur, aut carens alternatione cantus. 2) quem contra dici non potest. Ex α pr. & ἀντιφωνέω, respondeo.

'Αναντλέω, haurio, vt simplex.

"ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ, rex, ἡ, regina. 2) herus, dominus.

'Αναξαίνω, f. ανῶ, rursum carmino. 2) iterum discerpo. 3) discerpo, lacero. 4) ἀναξαίνεσθαι, recrudescere, de dissidio &c. Polyb. Ex ἀνὰ & ξαίνω, carpo.

'Αναξηραίνω, f. ανῶ, sicco, vt simplex.

'Αναξήρανσις, εως, ἡ, exsiccatio. Ab ἀναξηραίνω.

'Αναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra submittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, submitto, & δῶρον, munus, vel principatum tenens in liberalitate munerum elargiendorum. Ab ἀνάσσω. vid. ἀ αξιφόρμιγξ.

'Αναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior. 2) indignitate rei commoueor, irascor &c. Ex ἀνάξιος, indignus, & πάσχω, patior.

'Αναξιοπάθεια, ας, ἡ, indignitas, cum quis indigna patitur, aut oratione vultuue iniuriarum indignitatem queritur.

'Ανάξιος, ε, ὁ καὶ ἡ, indignus. 2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α pr. & ἄξιος, dignus.

'Αναξιφόρμιγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, in cithara regnans. Epith. hymni ap. Pind. Ex ἀνάσσω, regno, & φόρμιγξ, cithara.

'Αναξίως, Adu. indigne, immerito. Ab ἀνάξιος.

'Αναξυρὶς, ίδος, ἡ, subligaculum. 2) in Plur. ἀναξυρίδες, feminalia, tibialia, braccæ. Ex ἀνὰ & σύρω, traho, vel vestitus ἀνὰ τὰς ξυρὰς, qui suris & feminibus induitur.

'Αναξύω, f. ύσω, rado.

'Αναπαιδεύω, rursus aliter instituo.

'Ανάπαιςος, ε, ὁ, pes carminis primam & secundam syllabam breues, tertiam longam habens. 2) versus anapæsticus. Ab ἀναπαίω, repercutio, referio.

'Αναπαιςρίδες, ων, αἱ, mallei fabrorum.

'Αναπαίω, repercutio, referio.

'Αναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo. 2) pugnam reparo, instauro.

'Αναπάλειπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex ἀνὰ & ἀπαλείφω, deleo, deungo.

'Αναπάλη, ης, ἡ, genus saltationis.

'Ανάπαλιν, Adu. e contrario, in vicem.

'Αναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.

'Αναπάλλω, f. αλῶ, vibro, euibro. 2) percutio.

'Ανάπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio.

'Αναπαριάζω, f. άσω, muto sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνὰ & Πάριος, Parius.

'Αναπάρτιςος, ον, imperfectus, mancus. Ex α pr. & ἀπαρτίζω, perfectum numeris omnibus & absolutum præsto, exhibeo.

'Ανάπας, ασα, αν, Gen. αντος, άσης, αντος, omnis, vniuersus. Ex ἀνὰ, per & πᾶς, omnis.

'Αναπάσσω, f. άσω, adspergo. 2) affero, addo alicui rei, item edo, in med.

'Αναπατάσσομαι, f. άξομαι, idem quod ἀνακρούομαι n. 2.

'Αναπατέω, ῶ, f. ήσω, sursum versus gradior, aduerso flumine nauigo.

'Αναπαύδητος, ε, ὁ καὶ ἡ, indefatigabilis. Ex α pr. & ἀπαυδάω, defatigor.

'Ανάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies. 2) cessatio. 3) diuersorium, locus quietis. 2) finis periodi, ap. rhetores. 5) interualla respirandi. Ab ἀναπαύω.

'Ανάπαυμα, ατος, τὸ, requies, intermissio a labore. Ab eodem.

'Ανάπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

'Αναπαυςήριον, ε, τὸ, locus quietis, seu in quo quies capitur. 2) tuba datum signum ad castra metanda. Ab eodem.

'Αναπαυτήριον, ε, τὸ, idem & ab eodem.

'Αναπαύω, f. αύσω, sedo, do requiem, seu laxationem. 2) recreo, refocillo. ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua. 2) donor immunitate. 3) confero me cubitum. 4) morior, excedo e vita.

'Αναπείθω, f. είσω, pro πείθω, persuadeo. 2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum.

'Ανάπειρα, ας, ἡ, experimentum. 2) exercitatio. 3) communis vſus. 4) conatus, inceptum. 5) recenſio copiarum.

'Αναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento. 2) tento, experior.

'Αναπείρω, f. ερῶ, tranſadigo, transfigo.

'Ανάπεισμα, ατος, τὸ, funis, quo aliquid religatur, & præſertim, quo naues religantur ad littus. 2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

'Αναπειστήριος, ε, ὁ καὶ ἡ, perſuaſorius, aptus ad perſuadendum.

'Ανάπειστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui in aliam opinionem impellitur.

'Αναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero, repeto. 2) animo verſo, præterita repeto.

'Αναπέμπω, f. ψω, remitto. 2) emitto. 3) ſurſum mitto. 4) exhalo, exhalando ſurſum mitto.

'Αναπέπτω, f. ψω, iterum coquo, recoquo.

'Αναπετάζω, f. άσω, idem quod ſequens ἀναπετάννυμι.

'Αναπετάννυμι, expando, explico. 2) aperio. 3) laxo.

'Αναπεταννύω, idem.

'Αναπετάω, ῶ, f. άσω, idem.

'Αναπέτομαι, f. ἀνιπτήσομαι, in altum euolo.

'Αναπέττω, recoquo.

'Αναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis & ſcaturiginis.

'Αναπήγνυμι, f. ήξω, affigo, ſuſpendo.

'Αναπηδάω, ῶ, f. ήσω, ſubſilio, ſurſum ſalio. 2) proſilio, exſilio. 3) reſilio, retrorſum ſalio.

'Αναπήδησις, εως, ἡ, exſultatio, procurſio.

'Αναπηνίζω, f. ίσω, fuſo circumacto recolligo.

'Αναπηρία, ας, ἡ, mutilatio, læſio. 2) membri alicuius vitium, ſ. vitiatio.

'Ανάπηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutilus, quouis corporis membro mancus, vt cæcus, claudus &c.

'Αναπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

'Αναπιδύω, f. ύσω, ſcaturio, erumpo e ſcaturigine.

'Αναπιέζω, iterum vel ſurſum, retroue premo.

'Αναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo.

'Αναπίνω, bibo, abſorbeo, reſorbeo.

'Αναπιπράσκω, f. άσω, reuendo, emptum vendo.

'Αναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo. 2) accumbo ad menſam. 3) ſupinus ſum. 4) animo concido, animum abiicio. 5) frigeo, remiſſus ſum. 6) pœnitentia ducor, ſententiam muto. 7) remiges ἀναπίπτειν dicuntur, cum attollunt remos.

'Αναπιστεύω, f. εύσω, confido, ſpero, bono animo eſſe incipio.

'Αναπίτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ & πετάω, *pando*.

'Αναπλάκητος, ον, non errans, ineuitabilis, epit... [illegible] ap. Sophocl.

'Ανάπλασις, εως, ἡ, fictio, ſeu formatio de integro, vt reſtitutio membri fracti in integrum. 2) regeneratio. Ab ἀναπλάττω.

'Ανάπλασμα, ατος, τὸ, figmentum, id quod fictum eſt. 2) mendacium, commentum.

'Αναπλασμὸς, ῦ, ὁ, q. d. refictio, reformatio. 2) fictio, formatio de integro. 3) fictio, ſ. ipſa fingendi actio. 4) fictio rerum, quæ non ſunt, aut eſſe non poſſunt. Ab eodem.

'Αναπλάσσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω, denuo fingo, reformo. 2) fingo, comminiſcor, imaginor apud me, quæ non ſunt.

'Αναπλέκω, f. ξω, implico, innecto. 2) redimio.

'Ανάπλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus.

'Αναπλέω, f. εύσω, prouehor in altum, e portu ſoluo. 2) nauigo. 3) ἀναπλεῖσθαι dicuntur v. c. flumina, in quibus naues commeant.

'Αναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo.

'Αναπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, redundo, exundo.

'Αναπληρόω, ῶ, f. ώσω, expleo, ſuppleo, impleo.

'Αναπλήρωμα, ατος, τὸ, ſupplementum, explementum.

'Αναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletiuus, explendi vim habens, explendo aptus.

'Αναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.

'Αναπληστικὸς, ἡ, ὸν, expletiuus. Ab ἀναπλήθω.

'Ανάπλοος, *contr. vſitatius* ἀνάπλους, ε, ὁ, euectio e portu. 2) remigatio naualis.

'Αναπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico. Ex ἀνὰ & ἁπλόω.

'Ανάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio. Ex iiſd.

'Αναπλύνω, f. υνῶ, eluo. A πλύνω.

'Ανάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio. A pr.

'Αναπλώω, f. ώσω, idem quod ἀναπλέω.

'Ανάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio. 2) recreatio, relaxatio.

'Αναπνευστικὸς, ἡ, ὸν, vi reſpirandi præditus, reſpirationi ſeruiens.

'Ανάπνευστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui reſpirare non poteſt. 2) exanimis. 3) flatu venti carens; quaſi pro ἀνανάπνευστος. Ex α pr. & ἀναπνέω. vid. notanda ad ἀνάπταιστος.

'Αναπνέω, f. εύσω, reſpiro. 2) recreor, relaxor animo. 3) deſidero, adſpiro ad aliquid. Ex ἀνὰ & πνέω, *ſpiro*.

'Αναπνοὴ, ῆς, ἡ, reſpiratio. 2) relaxatio animi. Ab ἀναπνέω.

'Αναπόβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non contemnendus, non reiiciendus. 2) qui amitti, vel reiici non poteſt. Ex α pr. & ἀποβάλλω.

'Αναπόγραφος, ε, ὁ καὶ ἡ, a publicano non recenſus nec ſcriptus. Ex α pr. & ἀπογράφω.

'Αναπόδεικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, improbabilis, qui demonſtrari aut approbari nequit. Ex α pr. & ἀπόδεικτος.

'Αναποδείκτως, *Adu.* ſine probatione, abſque demonſtratione.

'Αναπόδεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non recipiendus. Ex α pr. & ἀποδέχομαι, *recipio*.

'Αναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero. 2) reuoco, retro ago. 3) diligenter perpendo, excutio, voluo rem reuoluoque in animo.

'Αναπόδισις, ἡ, remeatio, retroceſſio in pedem.

'Αναποδισμὸς, ῦ, ὁ, diligens inquiſitio. 2) regreſſus, retrogradus motus. 3) reſolutio.

'Ανάποδοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non redditus. 2) non reddendus, gratuitus. 3) cui deeſt pars altera neceſſaria ſuperiori reſpondens. Ex α pr. & ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Αναπόδραστος, ε, ὁ καὶ ἡ, ineuitabilis. Ex α pr. & ἀποδράω, *effugio*.

'Αναποικίλλω,

'Ἀναποικίλλω, variego, orno.

'Ἀνάποινος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non redemtus pretio, gratuitus. Ex α pr. & ἄποινον, *pretium redemtionis.*

'Ἀναποίνως, *Adu.* gratis.

'Ἀναπόκριτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, cui non respondetur, seu cui responsum non est. 2) qui non respondet. Ex α pr. & ἀποκρίνομαι, *respondeo.*

'Ἀναπόλαυστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, ieiunus. 2) vacans voluptate. 3) quo frui non licet. Ex α pr. & ἀπολαύω, *fruor.*

'Ἀναπολεμέω, bellum infero, cieo, in bellum coniicio.

'Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, reuoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum. 2) in animo voluo. 3) rumino, de brutis. Ex ἀνὰ & πολέω, *verso.*

'Ἀναπόλησις, εως, ἡ, ipsa actio reuoluendi in animo, recordatio, reuocatio in mentem, ruminatio. A pr.

'Ἀναπολητικὸς, ὴ, ὸν, reuoluendi facultatem habens, assiduus agitationis. Ab eod.

'Ἀναπολίζω, celebro, carmine, vel oratione, ap. Pind. proprie, instauro. Ab eod. ἀναπολέω.

'Ἀναπολόγητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, inexcusabilis. 2) non defensus. Ex α pr. & ἀπολογέομαι, *excuso, caussam dico & approbo meam.*

'Ἀναπόλυτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non absolutus. 2) indissolubilis. 3) non dimissus.

'Ἀναπομπὴ, ῆς, ἡ, sursum missio. 2) effossio. 3) recogitatio, reuolutio rei in animo. Ex ἀνὰ & πέμπω, *mitto.*

'Ἀναπόμπιμος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui remitti potest aut remittitur.

'Ἀναπομπὸς, ἡ, ὸν, qui mittit, ducit ad superos.

'Ἀναπόνιπτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, illotus. Ex α pr. & ἀπονίπτω.

'Ἀναπορεύομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

'Ἀναπόσβεστος, non extinctus, semper lucens, vel ardens. Ex α & ἀποσβέννυμι.

'Ἀναπόστατος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui non desciuit a fide, aut desciscere nequit. Ex α pr. & ἀφίσαμαι, *deficio.*

'Ἀναποτάομαι, auolo.

'Ἀναποτνιασμὸς, ϐ, ὁ, lamentatio cum imploratione diuini auxilii, & exaggeratione indignitatis acceptarum iniuriarum. 2) diuini numinis imploratio. Ex ἀνὰ & ποτνιάζω.

'Ἀναπότριπτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui detergi aut excuti, depelli nequit. 2) indelebilis. Ex α pr. & ἀποτρίβω.

'Ἀνάπραξις, εως, ἡ, exactio debiti æris.

'Ἀνάπρασις, εως, ἡ, q. d. reuenditio, iterata venditio. v. ἀναπράτης. Ab ἀναπιπράσκω, *reuendo.*

'Ἀναπράσσω, vel ἀναπράττω, f. άξω, exigo, reposco. 2) recupero, *in med.*

'Ἀναπράτης, ϐ, ὁ, qui sibi vendita reuendit. Ab ἀναπιπράσκω, *reuendo.*

'Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto. 2) alteram legationem obeo.

'Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) cum gemitu effundo. 3) de vento vela implente.

'Ἀναπροοιμιάζομαι, incipio cantum.

'Ἀνάπταιστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, inoffensus, qui non offendit. Ex a pr. & πταιστὸς, *ad lapsum pronus*, pro ἄπταιστος; occurrunt enim passim vocabula, in quibus ἀνα vim simplicis α priuatiui habet, vel vbi ἀνα est pro ἄνανα. v. ἀνάπνευστος, ἀναῤῥήκτως, ἀναφλυκταίνωτος.

'Ἀναπτερόω, ῶ, f. ώσω, pennis, seu alis instruo. 2) excito, instigo, animum addo, in spem, præsertim leuem & temerariam, erigo. Ex ἀνὰ & πτερόν, *ala.*

'Ἀνάπτημι, sursum volo. Ex ἀνὰ & πτῆμι.

'Ἀναπτοέομαι, ϐμαι, consternor, pauefio, perterreor. ἀνεπτόημαι, spe varia & stulta erigor. perf. pass.

'Ἄναπτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, intactus. 2) suspensus & nexus per fibulam, epith. vestis. Ex ἅπτω, *necto*, vel ἅπτομαι, *attingo.*

'Ἀνάπτυξις, εως, ἡ, expansio, apertio 2) explicatio, explanatio. Ab ἀναπτύσσω.

'Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico, vt vestem vel telam. 2) aperio, vt librum, volumen. 3) explano, expono. 4) patefacio, reuelo.

'Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expositio. A pr.

'Ἀνάπτυχος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui aperiri potest. 2) apertus. 3) explicatus. Ab eodem.

'Ἀναπτύω, f. ύσω, exspuo, exspuendo eiicio. Gl. Vet. sputo. 2) despuo, conspuo. 3) contemno.

'Ἀνάπτω, f ψω, ligo, religo, suspendo ad. 2) circumpono, appono. ἀνάπτομαι, induo.

'Ἀνάπτω, f. ψω, accendo, incendo. *Metaph.* suscito, stimulo, impello.

'Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio. 2) resupinatio. 3) animi remissio, consiliorum vel cœptorum mutatio, [illegible] conuersio. Ab ἀναπίπτω, *decumbo.* vel *resupinus cado, in partem contrariam relabor.*

'Ἀναπυνθάνομαι, interrogo, percuntor.

'Ἀναπυρόω, ῶ, f. ώσω, accendo, inflammo.

'Ἀναπυρσεύω, incendo, tollo facem.

'Ἀνάπυστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, peruulgatus, passim auditus, omnibus notus. Ab ἀναπυνθάνομαι.

'Ἀναπωλέω, ῶ, f. ήσω, rursus vendo, reuendo.

'Ἀνάπωτις, εως, ἡ, diluuius & reciprocatio maris. quasi ἀνάποτις, quia reuorbetur. reperitur & ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις.

'Ἀναραίζω, f. ίσω, conualesco, ex morbo recreor. A ῥάων.

'Ἀναράομαι, ῶμαι, diras reuoco, resecro, votum factum muto. Ab ἀνὰ & ἀρά.

'Ἀνάρβυλος, ον, discalceatus. [illegible] βύλη, *calceus.*

'Ἀνάργυρος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, argento carens, pecunia destitutus. 2) qui largitionibus non corrumpitur. 3) qui gratis aliquid facit, vt medicus gratis sanans.

'Ἀνάρδευτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, non irrigatus, non vdus, siccus.

'Ἄναρθρος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, inarticulatus, articulis carens.

'Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, dinumero. Gl. Vet. ἀναριθμεῖ, renumerat.

'Ἀναρίθμητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, innumerabilis. 2) immensus. 3) imperitus numerorum.

'Ἀνάριθμος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, innumerus. 2) qui in nullo numero est, vilis.

'Ἀναριστάω, ῶ, non prandeo. vnde ἀνηριστηκὼς, impransus. Perf. act. part.

Ἀναρίστησις, εως, ἡ, abſtinentia a prandio.
Ἀναριστία, ας, ἡ, idem.
Ἀναρίστητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impranſus. Ab præc.
Ἄναριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impranſus, non pranſus. 2) prandio carens. Ex α pr. & ἄριστον, *prandium*.
ἈΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, piſcis e genere cochlearum. Ariſtot.
Ἀναριτοτρόφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nutriens, vel alens, habens anaritas. E præc. & τρέφω.
Ἄναρχτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio ſubiectus, magiſtro, rectore, domino carens. 2) ei non parens, in cuius auctoritate eſt. 3) non ortus, principio carens. Ex α priu. & ἄρχω, *impero*, ſ. ἄρχομαι, *incipio*.
Ἀναρμόδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, inconueniens & incongruens. Ab α pr. & ἁρμόζω.
Ἀναρμοδίως, *Adu.* non conuenienter.
Ἀναρμόζω, f. όσω, adapto, copulo. Ab ἀνὰ & ἁρμόζω.
Ἀναρμοστέω, ῶ, non congruo, non quadro.
Ἀναρμοστία, ας, ἡ, incongruentia, inconuenientia. 2) ineptiæ.
Ἀνάρμοστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, haud congruens, inconueniens, non quadrans, non habilis, incompoſitus, ineptus. Philox. ἀνάρμοστον, abſonum, abſurdum. Ex α pr. & ἁρμοστὸς, *aptus*.
Ἀναρμόστως, *Adu.* incongrue, inconuenienter, inepte.
Ἀναρμόττω, idem quod ἀναρμόζω. Sed ἀναρμοττῶ. idem quod ἀναρμοστέω.
Ἀναρπάγδην, *Adu.* cum impetu, vi, reuulſione.
Ἀναρπάζω, f. άσω, ſurſum rapio, abripio. 2) ſubito e medio tollo. 3) ad pœnam rapio. 4) ſede ſua reuello, vt ſi quis victor bello a ſe deuictos e patria iubet alio migrare. 5) diripio. 6) vi opprimo.
Ἀναρπαξάνδρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, homines deuorans.
Ἀνάρπαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abreptus, ſurſum raptus. 2) repente raptus. 3) e ſedibus ſuis emotus, & alio migrare coactus. 4) oppreſſus. Gl. Vet. arreptitius.
Ἀναῤῥάπτω, f. ψω, reſarcio, reconcinno. 2) conſuo, conſarcino.
Ἀναῤῥαψῳδέω, rhapſodi more decanto.
Ἀναῤῥέω, refluo. 2) ſurſum fluo.
Ἀναῤῥήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo, effringo, diſturbo. ἀναῤῥήγνυμαι, diffringor. 2) erumpo. 3) confero ſc. pugnam. ἀνεῤῥάγη, erupit. aor. 2. ἀνεῤῥωγὼς, paſſus, patens, Gl. Vet.
Ἀναῤῥηγνύω, idem.
Ἀναῤῥήκτως, *Adu.* ſine diſruptione, ita vt effringi, perrumpi nequeat; pro ſimplici ἀῤῥήκτως, vel pro ἀναναῤῥήκτως.
Ἀνάῤῥημα, ατος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ & ῥέω, *dico*.
Ἀνάῤῥηξις, εως, ἡ, diſruptio, diſciſſio. Ex ἀνὰ & ῥήγνυμι, *rumpo*.
Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio. 2) refutatio. Ex ἀνὰ & ῥέω, *dico*.
Ἀναῤῥήσσω, & ἀναῤῥήττω, idem, quod ἀναῤῥήγνυμι.
Ἀνάῤῥινον, ȣ, τὸ, per nares rediens. Hippocr. Ex ἀνὰ & ῥὶν, *naſus*.

Ἀναῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu reſuſcito. 2) accendo, ſuſcito, exſuſcito.
Ἀναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum, ſeu in altum iacio, ſublime iaculor. 2) temere & præcipitanter adeo periculum, in aleam do. 3) adeo, ſuſcipio. 4) pœnitet me, muto conſilium. Ex ἀνὰ & ῥίπτω, *proiicio*, ſed poſtremum videtur ad ἀναῤῥέπτω, a ῥέπω, pertinere.
Ἀναῤῥίπτω, f. ψω, idem. Gl. Vet. ſubiacto, iacto.
Ἀναῤῥιχάομαι, ῶμαι, f. χήσομαι, manibus & pedibus in altum enitor. Ex ἀνὰ & ἀῤῥιχάομαι, vel potius ab antiquo ῥίγω; vnde Lat. *rego*, *arrigo*, *erigo*, & ſimilia.
Ἀναῤῥίχομαι, idem & ex iiſdem.
Ἀνάῤῥιψις, εως, ἡ, ipſa actio ſurſum iaciendi.
Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus vndarum. Ex ἀνὰ & ῥέω, *fluo*.
Ἀναῤῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo, abſorbeo cum magno ſtridore.
Ἀναῤῥοίβδησις, εως, ἡ, abſorptio. E præc.
Ἀναῤῥοπία, ας, ἡ, motus verſus ſuperiores partes.
Ἀνάῤῥοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſurſum fertur. 2) retrocedens, retro fugiens. Ex ἀνὰ & ῥέπω.
Ἀνάῤῥȣς, ȣ, refluxus.
Ἀναῤῥοφάω, vel ἀναῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, reſorbeo. 2) abſorbeo.
Ἀναῤῥόφησις, εως, ἡ, reſorptio, abſorptio.
Ἀναῤῥοχθέω, cum ſtrepitu retro ruo, de fluctu.
Ἀνάῤῥυσις, εως, ἡ, redemtio. 2) libertatis recuperatio. 3) ſacrificium. A verbo ῥύομαι.
Ἀναῤῥύω, f. ύσω, redimo, libero captiuum. 2) reparo, reſarcio. 3) macto, ſacrifico. Ab ἀνὰ *ſurſum* vel *retrorſum*, & ῥύω, *traho*, quia in ſacris capita victimarum cædendarum e cornibus ſurſum & retro agebantur. v. Ἀναρύειν.
Ἀναῤῥώννυμι, vel ἀναῤῥωννύω, f. ώσω, robur priſtinum reddo. ἀναῤῥώννυται, conualeſcit, Philox. 2) confirmo.
Ἀνάῤῥωσις, εως, ἡ, confirmatio, conualeſcentia.
Ἀνάρσιος, ȣ, ὁ, implacabilis. 2) intolerabilis, improbus, ſceleratus, quaſi, vitæ haud conueniens, male congruens ciuili ſocietati. Ex α pr. & ἄρω, *apto*.
Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; ἀναρτῶμαι, ſuſpendor, ſuſpenſus ſum, pendeo. 2) concilio mihi, adſciſco. Gl. Vet. deuincio.
Ἀνάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio. 2) obſtrictio, deuinctio. Ab ἀναρτάω.
Ἀνάρτιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impar. Ex α pr. & ἄρτιος.
Ἀναρτύω, adorno, exſtruo, molior.
Ἀναρίκα, arbor eadem quæ φελλόδρυς.
Ἀναρυστὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo hauritur, v. c. vinum. Ab ἀναρύτω, vel ἀναρύω.
Ἀναρύτω, & ἀναρύω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ & ἀρύω, & ἀρύτω, *haurio*.
Ἀναρχία, ας, ἡ, ſtatus reip. cum nullus eſt magiſtratus. 2) ſoluta licentia. Ab ἄναρχος.
Ἀνάρχομαι, denuo ordior, Gl. Vet. Ex ἀνὰ & ἄρχομαι, *incipio*.
Ἄναρχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, principio carens. Ex α pr. & ἀρχὴ, *principium*.
Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quaſſo, agito, ſuccutio, Gl. Vet.
Ἀνασειράζω, fut. άσω, retraho catena. 2) retraho,

ho, reuoco, auerto. 2) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ & σειρὰ, *catena*.

Ἀνασειςίφαλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, *concutio*, & φαλλός.

Ἀνασεισμὸς, ȣ͂, ὁ, conquaſſatio, concuſſio.

Ἀνασείω, fut. είσω, concutio, quatio, vt ſinum veſtis. 2) incito, concito, impello, vt ad defectionem, vel res nouas. Philox. ἀνασείει, ſollicitat, concitat.

Ἀνασελγαίνω, petulanter ago, petulanti iniuria adficio. Ex ἀνὰ & ἀσελγέω, *petulanter ago*.

Ἀνασηκόω, ῶ, f. ώσω, addo, quod deeſt. 2) ad æquabilitatem libro. 3) par pari refero, rependo.

Ἀνασημαίνω, ſignifico.

Ἀνασιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνάσιλλος, comam e fronte verſus verticem capitis verſam habens: quæ forma comæ & ipſa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιλλον vocatur.

Ἀνάσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, reſimus, repandus. 2) informis, deformis.

Ἀνασιμόω, ῶ, reſimo, reſimum facio. 2) odoror, quia, cum odorem captamus, nares ſurſum attrahuntur, & quaſi repanduntur. A præc.

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, ſarculo reſodio, effodio. 2) exſuſcito. 3) ſcrutor, ſcrutando eruo, vt ignem cineribus oblitum.

Ἀνασκάπτω, f. ψω, effodio. 2) euello radicitus. 3) exſcindo, de vrbe.

Ἀνασκέπτομαι, f. ψομαι, conſidero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, deſtruo. 2) reædifico, inſtauro, reparo. 3) refuto. 4) *med.* vaſa colligo, migro.

Ἀνασκευαςικὸς, ἡ, ὸν, inſtaurandi vim habens. 2) deſtructiuus, refutatorius. Ab ἀνασκευάζω.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, inſtauratio, molitio. 2) deſtructio, euerſio, refutatio. Ex ἀνὰ & σκεῦος, *inſtrumentum*.

Ἀνασκήπτω, f. ήψω, irruo, ingruo.

Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α pr. & ἀσκέω, *exerceo*.

Ἀνάσκητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non exercitatus.

Ἀνασκήτως, *Adu.* ſine exercitio.

Ἀνασκίδναμαι, ſurſum deorſumque diſſipor, huc illuc diſpergor. Ex ἀνὰ & σκεδάω, *diſſipo*.

Ἀνασκινδυλεύομαι, vel ἀνασχινδυλεύομαι, in crucem, ſeu palum tollor, ſuſpendor. Ex ἀνὰ & σκίνδυλον, *tignum*.

Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſilio, catullio laſciuio exſiliendo. 2) proſilio. 3) reſilio.

Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, ſuſpendo.

Ἀνασκολόπισις, εως, ἡ, cruciſixio.

Ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis.

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, conſidero, meditor.

Ἀνασμύχω, f. ξω, lento igne abſumo, vel corrumpo, ſiue idem quod σμύχω.

Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, ſurſum reiiciendo expello, excutio. 2) terreo. Polyb.

Ἀνασπαράσσω, dilacero.

Ἀνάσπασις, εως, ἡ, exſcidium. 2) contractio.

Ἀνασπαςήριος, ον, vim vel conuellendi vel contrahendi habens.

Ἀνάσπαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, extractus alicunde. 2) pulſus, ablegatus e loco aliquo. vid. ἀνασπάω n. 4. 3) e prouincia ſucceſſore miſſo reuocatus. A ſeq.

Ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, reuello, conuello, euello, exſcindo. 2) attollo, vt ſupercilia. 3) contraho. 4) expello, velut in exilium: dicitur in primis de incolis euerſæ vrbis, cum alio traducuntur. 5) eripio, v. c. e periculo.

Ἀνασπογγίζω, ίσω, ſpongia detergo.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina. Ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνάσσυτος, ον, reuulſus. 2) ſurſum vadens, ruens. Ab ἀνασεύω.

Ἀνάσσω, f. άξω, regno, impero, regno, imperio potior.

Ἀναςαδὸν, *Adu.* conſurgendo, ſtando. Ab ἀνίςημι.

Ἀνασαλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναςέλλω, *reprimo*.

Ἀναςὰς, άδος, ἡ, porticus ap. Apoll. Rh.

Ἀναςάσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, reſuſcitandi vim habens.

Ἀνάςασις, εως, ἡ, ſurrectio a ſedili, vel cubili, vel e ſomno. 2) reſurrectio a morte. 3) reſurrectio a lapſu. 4) conſurrectio ex inſidiis. 5) euerſio. 6) expulſio e ſedibus, euocatio. 7) erectio, exſtructio, prominentia. 8) reditus ab exilio. 9) migratio. 10) ſeditio.

Ἀναςατὴρ, ῆρος, ὁ, euerſor, vaſtator, qui victis neceſſitatem emigrandi admouet.

Ἀναςατήριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, epith. victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.

Ἀναςάτης, ὁ, euerſor.

Ἀναςατικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀναςάσιμος.

Ἀναςατικῶς, *Adu.* ſeditioſe.

Ἀνάςατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, euerſus, vaſtatus. 2) ſede expulſus, ſeu in alium locum traductus, tranſpoſitus.

Ἀναςατόω, ῶ, f. ώσω, euerto, vaſto. 2) ſedibus expello. 3) conturbo, ſeditionem, tumultum excito.

Ἀναςάτωσις, εως, ἡ, euerſio. 2) conturbatio.

Ἀνασαυρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo.

Ἀνασαύρωσις, εως, ἡ, ſuſpendium, Gl. Vet.

Ἀνασαχύω, ſpicas emitto, & creſco, ſurgo, de ſegete.

Ἀνασεγνόω, ῶ, f. ώσω, adſtringo, conſtipo.

Ἀνάςειρος, ον, vox corrupta ap. Polyb. quam ex ἀνὰ & ςεῖρα compoſitam putant.

Ἀναςέλλω, f. ελῶ, inhibeo, reprimo, coërceo. 2) ſurſum tollo. ἀναςέλλεσθαι, tergiuerſari, Gl. Vet. item diſſimulare, tegere ap. Polyb. ἀνεςαλμένος, reiecta, ſublata veſte, altiuncſtus, Gl. Vet. Perf. paſſ. part.

Ἀναςενάζω, f. άξω, alte ingemiſco, ſuſpiro, Philox. 2) vehementer deploro.

Ἀναςενάχω, idem.

Ἀναςένω, gemo, gemitus & ſuſpiria duco.

Ἀναςέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

Ἀναςηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, ſtatuo cippum.

Ἀνάςημα, ατος, τὸ, erectio. 2) id ipſum quod adſurgit in altum. 3) ſtatura. 4) proceritas. 5) altitudo, montis, ædificii. 6) animal ap. LXX. Ab ἀνίςημι.

Ἀναςίζω, rurſum compungo. 2) pungo.

Ἀναςοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, informo, quaſi ab elementis incipiendo. 2) reſoluo, quaſi in elementa.

mento. 3) reformo, regenero, ap. Eccles. Ex ἀνὰ & στοιχεῖον, *principium, elementum*.

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio, quæ fit a primis elementis. 2) resolutio in elementa. 3) renouatio, regeneratio, reformatio.

Ἀνάστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, apertus, laxus, dehiscens. Ex ἀνὰ & στόμα, ος.

Ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capaciorem reddo, aperio, angusto, in fauces comprimo. 2) euacuo, purgo. 3) lato ore effundo, de fluminibus in mare se inferentibus.

Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio. 2) arctatio, compressio in fauces. 3) exacutio palati. 4) exitus venæ alterius in alteram, quo sanguis ex illa in hanc exoneratur.

Ἀναστομωτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀναστομωτικός.

Ἀναστομωτικός, ἡ, όν, aperiendi vim habens & oris patefaciendi. 2) exacuendi palati vi pollens.

Ἀναστοναχέω, ingemisco.

Ἀναστραγαλίζω, tesseris ludo.

Ἀναστράγαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, talo, seu talis carens. Ex α pr. & ἀστράγαλος, *talus*.

Ἀναστρατεύομαι, militiam itero. Ab ἀνὰ & στρατεύομαι, *milito*.

Ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, castrorum motio. A seq.

Ἀναστρατοπεδεύω, castra moueo, reuertor cum exercitu.

Ἀναστρέφω, f. ψω, inuerto, conuerto. 2) reuertor, regredior, remeo, Gl. Vet. conuersor, Philox. ἀναστρέφομαι, inuertor. 2) versor in re aliqua. *in med.* ἀνεστραμμένον, contortum, Philox. Per. pass. part.

Ἀναστρολόγητος, ον, expers astronomiæ.

Ἀναστροφάδην. *Adu.* præpostere, ordine inuerso. Ab ἀναστροφή.

Ἀναστροφάω, ῶ, verto, verso. 2) conuerto, subuerto.

Ἀναστροφή, ῆς, ἡ, inuersio, conuersio, retrorsum, seu in contrariam partem reciprocatio. 2) reditus, reuersio. 3) conuersatio, commoratio. 4) vitæ genus vel ratio. 5) tempus, mora, dilatio. Ab ἀναστρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recensio, census cognitio, census iterum habitus. A seq.

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. άξω, recognosco census, iterum constituo census.

Ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. A seq.

Ἀνασύρω, sursum traho, seu retraho vestes tegentes pudenda. 2) detego, quod latet.

Ἀνασφαδάζω, fut. άσω, resilio, recalcitro, exsilio.

Ἀνασφάλλω, resurgo, ex lapsu, vel morbo. ἀνέσφηλε, conualuit, aor. 1. 2) relabor in partem contrariam.

Ἀνασφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.

Ἀνασχεθω, attollo, erigo.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus. 2) toleratio, tolerantia. Ab ἀνασχέω, *orior*.

Ἀνασχετὸς, ἡ, όν, tolerabilis. Ab eod.

Ἀνασχέω, ῶ, occurrit in futuro, ἀνασχήσω pro ἀνέχω, emergo, orior, existo. 2) molestiam adfero. Ex ἀνὰ & σχέω pro ἔχω, *habeo*.

Ἀνασχίζω, f. ίσω, discindo, seco, disseco.

Ἀνασχινδαλεύομαι, f. εύσομαι, in palum, seu in crucem tollor. vid. Ἀνασκινδ.

Ἀνασώζω, f. ήσω, seruo, saluum præsto. 2) recupero.

Ἀναταράσσω, vel ἀναταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permisceo. 2) commoueo, agito.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio. 2) altitudo. 3) superbia, minax vultus & oratio. Ab ἀνατείνω, *extendo*.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, fut. άξω, compono. 2) colloco, ordino.

Ἀνατατικὸς, ἡ, όν, extensus, porrectus. 2) aptus ad extendendum sursum. 3) vehemens, grauis, minax. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατατικῶς, *Adu.* cum extensione quadam, elato quodam modo. 2) rigide, imperiose, minaciter, iracunde.

Ἀνατεὶ, *Adu.* sine damno, impune. Ex α pr. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατείνω, f. ενῶ, sursum extendo, attollo. 2) intendo, v.c. manus, gladium. 3) porrigo manum, vt amicitiæ signum. 4) erigo, v. c. gladium, quod est signum fatentis se victum. 5) ἀνατείνεσθαι, *pass.* terreri minis, attolli, *med.* minari. Ex ἀνὰ & τείνω, *tendo*.

Ἀνατειχίζω, f. ίσω, instauro mœnia.

Ἀνατειχισμὸς, ου, ὁ, instauratio & refectio murorum. A pr.

Ἀνατέλλω, f. ελῶ, produco, emitto, extrudo, vt cum vitis gemmam; aut cum quis facem ardentem extollit. 2) enascor, exsisto, orior, vt sol, luna. ἀνατείλας, ortus, Philox. aor. 1. part.

Ἀνατέμνω, f. εμῶ, disseco, incido.

Ἀνατεταμένως, *Adu.* valde, magna vi & minis.

Ἀνατήκω, f. ήξω, liquefacio, liquo. 2) macero, consumo, tabefacio. 3) mollio. 4) attenuo.

Ἀνάτηξις, εως, ἡ, liquefactio, v. c. niuium. A pr.

Ἀνατὶ, *Adu.* vid. ἀνατεί.

Ἀνατίθημι, f. ήσω, sursum pono, tollo. 2) impono alicui pro onere. 3) impono, iniungo aliquid. 4) expono, narro, refero. 5) attribuo, acceptum fero, adscribo, imputo & refero, vt auctori. 6) dedico, consecro. ἀνατίθεμαι, differo, reiicio in crastinum. 2) retracto, reuoco.

Ἀνατίλλω, euello, vt comam, spicas.

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium. 2) supra modum magni facio.

Ἀνατιναγμὸς, ου, ὁ, concussio, traductio e loco in alium, vt ἀνάστασις, οἱ ὁ. A seq.

Ἀνατινάσσω, fut. άξω, concutio, vehementer quatio.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω.

Ἀνατιτραίνω, perforo, terebro.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ανατρήσω, idem.

Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero.

Ἀνάτλημα, ατος, τὸ, tolerantia. Suid. A seq.

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud nauis latus iactor. Ex ἀνὰ & τοῖχος.

Ἀνατοκίζω,

τοκίζω, f. ίσω, vsuram renouo. Ex ἀνὰ & όκος, *vsura, foenus.*

τοκισμὸς, ὃ, ὁ, vsuræ renouatio anniuersaria, f. vsurarum vsuræ.

τολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

τολικὸς, ὴ, ὸν, orientalis.

τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

τομὴ, ῆς, ἡ, dissectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *disseco.*

τομικὸς, ὴ, ὸν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

άτονος, ε, ὁ καὶ ἡ, sursum tendens. 2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω, *sursum tendo.*

ατος, ε, ὁ καὶ ἡ, illæsus. 2) innocuus. Ex α pr. & ἄτη, *noxa.*

ατράω, perforo.

ατρεπτικὸς, ὴ, ὸν, perniciosus, euertendi vim habens.

νατρέπω, f. ψω, subuerto, euerto, prosterno. ἀνετράπη, sublatus est, Philox. aor. 2. pass. diruo, tollo, labefacto, confuto, Philox. ἀνατρέπεσθαι ψυχῇ animo concidere, vel animum mutare, a consilio cœptoue desistere.

νατρέφω, nutrio, alo, educo.

νατρέχω, recurro, redeo currens. 2) attollor in altum, erigor, cresco, cursum muto, emendo peccata. 3) augeor, v. c. diuitiis.

νάτρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατράω, *perforo.*

νάτρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, perforatus, pertusus.

νατριαίνω, vel potius ἀνατριαινόω, perturbo, Eurip. quasi tridente concutio. A τρίαινα, *fuscina.*

νατρίβω, f. ψω, contero, frico. 2) affrico, vt sordes, scabiem. 3) misceo.

νάτριπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, attritus, affrictu adspersus.

νάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio.

νατροπεὺς, έως, ὁ, subuersor, euersor. Ab ἀνατρέπω, *euerto.*

νατροπὴ, ῆς, ἡ, euersio, subuersio. Ab eod.

νατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio.*

Ανατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ανατυλίττω, f. ξω, reuoluo, verso, reglomero. 2) reuoluo animo.

Ανατυπόω, ῶ, f. ώσω, reformo, iterum formo. 2) informo aliquid animo, imaginor.

Ανατύπωμα, ατος, τὸ, species rei, figura.

Ανατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio. 2) imaginatio.

Ανατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo.

Αναύγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ater, obscurus, non splendens. Ex α pr. & αὐγὴ, *lux, splendor.*

Ἀναυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mutus, non vocalis. 2) ineffabilis, non fandus. Ex α pr. & αὐδὴ, *vox.*

Ἀναύδητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem, inenarrabilis. A præc.

Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ, loqui non posse, obmutescentia.

Ἀναυδὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀναυδής.

Ἀναυδῶς, *Adu.* sine voce, tacite.

Ἀναυλεὶ, *Adu.* sine naulo. Ex α pr. & ναῦλον.

Ἄναυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, tibiarum expers, sine tibiis. 2) imperitus tibiarum. 3) non peruius, non pertusus. Ex α pr. & αὐλός.

Ἀναυλόχητος, ὁ καὶ ἡ, epith. nauis paruæ, quæ in iis, quæ in portu sunt, non numeratur, cuius ratio nulla habetur. Ex α pr. & ναυλοχέω.

Ἀναυμάχιον, ε, τὸ, desertio pugnæ naualis, quum quis ad nauale prælium non venerat. Ex α pr. & ναυμαχία.

Ἀναυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non auget. 2) qui non augetur. Ex α pr. & αὔξω.

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid incrementum non capit.

Ἀναύξητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non augetur. Ab eod.

Ἀναύξω, incresco, multum augeo. Ex ἀνὰ & αὔξω, *cresco.*

Ἄναυος, ε, ὁ καὶ ἡ, vocis expers. Ex α pr. & αὔω, *clamo.*

Ἄναυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est sine aura. Ex α pr. & αὔρα, *aura.*

Ἀναύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, ceruice carens. Ex α pr. & αὐχὴν, *ceruix.*

Ἀναύω, accendo. Ex ἀνὰ & αὔω.

Ἀναφαίνω, f. ανῶ, manifesto, ostendo, exhibeo, edo. ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus reddor. ἀναφαίνεται, extat, Philox. ἀνεφάνη, exorta est, apparuit, Philox. aor. 2. ἀναφαινόμενος, extans, Philox.

Ἀναφαίρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui auferri non potest. Ex α pr. & ἀφαιρέω.

Ἀναφαλαντίας, ε, ὁ, caluus, recaluus, recaluaster. vid. ἀναφάλαντος.

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, caluities in superciliis. 2) caluities omnino. Ab eod.

ἈΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀναφαλαντίας.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀναφαλαντίασις.

Ἀναφανδὰ, *Adu.* aperte, manifeste, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀνάφανδον, *Adu.* idem & ab eod.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantasia adficio.

Ἀναφέρω, f. ἀνοίσω, aor. 1. ἀνήνεγκα, sursum fero, tollo, subueho. 2) perfero, fero, patior. 3) produco, edo, emitto, euomo. 4) offero, de sacrificiis. 5) refero, attribuo. 6) refero, vt ad senatum, fero ad populum. 7) refero, commemoro. 8) transfero, reiicio. 9) recreor, reficior, colligo me, conualesco. 10) de vectigalibus vel fructibus ex aliqua re redeuntibus.

Ἀναφεύγω, f. εύξομαι, sursum fugio. 2) refugio, confugio.

Ἀναφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intractabilis, non tactus. Ex α pr. & ἀφὴ, *tactus.*

Ἀναφθέγγομαι, f. ξομαι, reclamo, respondeo. 2) exclamo, proclamo.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpo. 2) intereo.

Ἀναφλασμὸς, ε, ὁ, [illegible]. A seq.

Ἀναφλάω, f. άσω, masturbo.

Ἀναφλεγμαίνω, rursus ardeo, vel æstuo. 2) rursum intumesco.

Ἀναφλέγω, f. ξω, rursum incendo, rursum comburo.

buro. 2) inflammo, excito. ἀναφλέγομαι, exardeo ira.

'Αναφλογίζω, ίσω, incendo.

'Αναφλύζω, f. φλύσω, rurſum ferueo. 2) ferveo.

'Αναφλυκταίνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo puſtulæ non erupere, nec erumpunt. Rob. Ex φλύκταινα, puſtula, pro ἀνεναφλυκταίνωτος.

'Αναφλύω, f. ύσω, idem quod ἀναφλύζω. Philox. ἀναφλύει, emanat.

'Αναφοβέω, terreo, minor.

'Αναφοιβάζω, f. άσω, repurgo, februo.

'Αναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rurſum eo, redeo, repeto.

'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio ſurſum verſus, ſubuectio, emerſio. 2) relatio. 3) criminis relatio in alium. 4) perfugium, præſidium. 5) oblatio. 6) reditus, prouentus. 7) erectio eius, quod cecidit. 9) virium & animi collectio. 9) anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω.

'Αναφορεὺς, έως, ὁ, vectis. 2) lorum. 3) baiulus, qui humeris aliquid geſtat. 4) illud genus lignei vectis, quod media parte excavatum, vt apte ceruicibus ſedeat, geſtatur, dependentibus ex ambabus anſis oneribus, e catena vel reſte libratis.

'Αναφορέω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, attollo, impono. Ab eod.

'Αναφορικὸς, ἡ, ὸν, relatiuus, ap. Grammat.

'Αναφορικῶς, *Adu.* relatiue.

'Ανάφορον, ου, τὸ, fulcimentum oneris, quo baiuli vtuntur, clitellæ.

'Αναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, ſubigo in modum farinæ. 2) commiſceo. 3) fœdo, v. c. puluere.

'Αναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obſtipo, occludo. 2) aperio, explico, quod ſepto clauſum erat.

'Αναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis. 2) horreo.

'Αναφροδισία, ας, ἡ, rerum Venerearum contemptus. 2) inuenuſtas, inelegantia. Ex α pr. & 'Αφροδίτη, *Venus.*

'Αναφρόδιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non Venereus, a re Venerea alienus. 2) inuenuſtus. Ex iisdem.

'Αναφρονέω, ῶ, reſipiſco.

'Αναφροντίζω, f. ίσω, animo voluo, excogito.

'Αναφρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpumæ expers, non ſpumans, non ſpumoſus. Ex α pr. & ἀφρὸς.

'Ανάφυμι, idem quod ἀναφύω.

'Ανάφυξις, εως, ἡ, effugium, perfugium. Ab ἀναφεύγω.

'Αναφυράω, ῶ, idem quod ſeq.

'Αναφύρω, commiſceo, permiſceo, confundo. 2) inquino, fœdo.

'Αναφυσάω, ῶ, f. ήσω, ſurſum flo. 2) ſufflo, inflo. 3) elatum reddo, ad ſuperbiam attollo.

'Αναφύσημα, ατος, τὸ, inflatio. 2) euaporatio, ſpiraculum. A præc.

'Αναφύσησις, εως, ἡ, inflatio. 2) ſpiraculum.

'Αναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀναφυσιόωντες, *Ion.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιάοντες. Ab eod.

'Αναφυτεύω, refero, Gl. Vet. id eſt rurſus fero, rurſus planto.

'Αναφύω, f. ύσω, renaſci facio. 2) produco, emitto. ἀναφύομαι, recreſco, Gl. Vet. ἀναφύη, orta eſt, Gl. Vet. aor. 2. paſſ.

'Αναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio.

'Αναφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio, pronunciatio rei alta voce. A præc.

'Αναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Αναχάζω, f. άσω, retrocedo, greſſum inhibeo.

'Αναχαίνω, hiſco, dehiſco.

'Αναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, de equis. 2) contumaciter efferor, in licentiam erumpo, contumacem me præbeo, parere recuſo. 3) inhibeo, retro ago, reprimo. Ex ἀνὰ & χαίτη, *iuba.*

'Αναχαλασμὸς, οῦ, ὁ, relaxatio. Ab ἀναχαλάω.

'Αναχαλαστικὸς, ἡ, ὸν, relaxandi vim habens. Ab eod.

'Αναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto.

'Αναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. άξω, denuo ſculpo, rurſum incido, ſulcis ducendis ſcabrum, aſperum reddo, vt limam.

'Αναχάσκω, hiſco, dehiſco,

'Αναχειρίζομαι, impedio. 2) tracto, inter manus verſo. Ex ἀνὰ & χειρίζομαι, *tracto.*

'Αναχελύσσομαι, exſcreo, extuſſio. vid. χέλυς.

'Αναχέω, f. εύσω, refundo. 2) infundo, perfundo. 3) conturbo, moueo.

'Αναχλαινόω, ῶ, f. ώσω, induo, veſtio. Ex ἀνὰ & χλαῖνα, *læna.*

'Αναχλιαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.

'Αναχνοαίνομαι, lanugine obſitus ſum. 2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνὰ & χνόος, *lanugo.*

'Αναχοὴ, ῆς, ἡ, refuſio. 2) meatus. Ab ἀναχέω.

'Αναχορεύω, f. εύσω, tripudio, ſalto, choreas ago, 2) celebro cantu & choreis.

'Αναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congeſta extruo, vel foſſam aut lacunam expleo.

'Αναχράομαι, interficio, vt καταχρ. *quod v.*.

'Αναχριαίνω, rurſum vngo, inungo.

'Αναχρώννυμι, f. ύσω, colore aliquo inficio, tingo. 2) contagio inficio, affrico, aſpergo labem. 3) vngo.

'Αναχρωννύω, idem.

'Ανάχρωσις, εως, ἡ, infectio. 2) inunctio. 3) contagium.

'Αναχύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a paleis purus, non aceratus, Ex α pr. & ἀχυρόω.

'Ανάχυσις, εως, ἡ, refuſio. 2) maris æſtuarium nauigabile. 3) confuſio. 4) animi viriumque reſolutio, mollities, hilaritas.

'Αναχύω, f. ύσω, refundo.

'Ανάχωμα, τὸ, agger.

'Αναχωματισμὸς, οῦ, ὁ, agger. A præc.

'Αναχωνεύω, f. εύσω, conflo; refundo.

'Αναχώννυμι, idem quod ἀναχόω.

'Αναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, reuertor. 2) remotus ſum a via. 3) decedo, v. c. magiſtratu. 4) ſecedo in otium, ſolitudinem. 5) abhorreo.

'Αναχώρημα, ατος, τὸ, receſſus, ſeceſſus. 2) locus, qui eſt in ſeceſſu. Ab ἀναχωρέω.

'Αναχώρησις, εως, ἡ, receſſus, ſeceſſus. 2) reditus. 3) receptus ex pugna & periculo. 4) locus

) locus remotus, folitudo. 5) locus perfugii, perfugium. Ab eod.

-χωρητὴς, ῦ, ὁ, qui in folitudine viuit, eremita, anachoreta. 2) qui ad priuatam conditionem, aut ad otium a reip. administratione fe recipit.

-χωρίζω, f. ίσω, feparo, fecerno. 2) facio recedi, aut fecedere, in locum reduco, fuæ terræ reftituo.

-αψαλάσσω, contundo, retundo. Ε ψαλάσσω.

-αψάω, ῶ, f. ήσω, tergo, detergo. 2) manu demulceo.

-αψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio. 2) inuefti gatio, indagatio.

-αψηφίζω, f. ίσω, rurfus in fuffragia mitto. 2) abrogo. 3) retracto.

-αψήφισις, εως, ἡ, repetitio fuffragiorum. 2) abrogatio. 3) retractatio.

-αψήχω, f. ήξω, idem quod ἀναψάω.

-αψις, εως, ἡ, accenfio. Ab ἀνάπτω.

-αψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, recreator.

-αψυκτικὸς, ὴ, ὸν, refrigeratorius, Gl. Vet. Ab ἀναψύχω.

-άψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. 2) recreatio, refocillatio. Ab eod.

-αψυχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀνάψυξις.

-αψύχω, f. ξω, refrigero, euentilo. 2) abftergo, ficco. 3) focillo, recreo. 4) animum recupero.

ΝΔΑΝΩ, placeo.

ΝΔΗΡΟΝ, ȣ, τὸ, fummitas, cacumen. 2) fluminum labrum f. agger. Hefych.

Ανδιχα, diuifim, inter. Ex ἀνὰ & δίχα, *feorfim.*

Ανδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, feu ftrenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνὴρ & ἀγαθός.

Ανδραγάθημα, ατος, τὸ, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclare gefta. Gl. Vet. facinus. ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. Vet. Ab ἀνδραγαθέω.

Ανδραγαθητὴς, ȣ̃, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter fe gerens. Ab eod.

Ανδραγαθία, ας, ἡ, ftrenuitas, fortitudo. 2) actio digna forti viro. 3) officium boni viri. 4) probitas. Ab ἀνὴρ & ἀγαθὸς, *bonus.*

Ανδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero. 2) bonum virum me præfto. A præc.

Ανδράγρια, ων, τὰ, fpolia hofti detracta. Ex ἀνὴρ & ἄγρα, *præda, fpolium.*

Ανδράγχνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui homines ftrangulat. Euft. Ex ἀνὴρ & ἄγχω, *ftrangulo.* Sed præftat

Ανδραγχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ανδράδελφος, ȣ, ὁ, læuir, Philox. Ex ἀνὴρ & ἀδελφὸς, *frater.*

Ανδρακὰς, *Adu.* viritim. Ab ἀνήρ.

Ανδραποδίζω, fut. ίσω, in feruitutem redigo, captiuum abduco liberum hominem. 2) feruum alteri furor & meum facio. 3) fubiugo, in poteftatem redigo, velut vrbem. Ab ἀνδράποδον.

Ανδραπόδισις, εως, ἡ, &

Ανδραποδισμὸς, ȣ̃, ὁ, redactio in feruitutem eo, quo de ἀνδραποδίζω dictum eft, modo. 2) plagium. Ab ἀνδραποδίζω.

Ανδραποδιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui vel liberum furatur & in feruitutem redigit, vel legitimo domino furatur & fuum facit aut vendit. Gl. Vet. plagiarius. Ab eod.

Ανδραποδιστήριος, α, ον, plagio feruiens, aptus.

Ανδραποδιστικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Ανδραποδοκάπηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex feq. & κάπηλος.

Ανδράποδον, ȣ, τὸ, mancipium. Ex ἀνὴρ & πȣ̃ς.

Ανδραποδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, feruilis. 2) illiberalis, feruilis ingenii, degener. 3) voluptatibus & cupiditatibus feruiens. Gl. Vet. flagitiofus, turpiter & belluinum in modum libidinofus.

Ανδραποδωδία, ας, ἡ, feruilis turpitudo, vita flagitiofa.

Ανδραποδωδῶς, *Adu.* feruiliter.

Ανδράριον, ȣ, τὸ, homuncio, homo contemnendus. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ανδράφαξις, εως, ἡ, eadem quæ ἀτράφαξις, vbi v.

Ανδραφονέω, cædis accufo.

Ανδραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virum grauans, feu onerans, fufficiens ad fatis onerandum virum valentem. Ex ἀνὴρ & ἄχθος, *pondus.*

ΑΝΔΡΑΧΛΗ, ης, ἡ, fcabellum muliebre, foramen habens & fubiectos carbones.

ΑΝΔΡΑΧΛΟΣ, herba quædam.

ΑΝΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca.

Ανδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. Vet. vigor. 2) virilitas, fortitudo. Ab ἀνήρ.

Ανδρείκελον, ȣ, τὸ, fimulacrum, ftatua. A fequ.

Ανδρείκελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, viro f. homini fimilis. Ex ἀνὴρ & εἴκελος.

Ανδρειόθυμος, ον, fortis, virili animo præditus.

Ανδρεῖον, ȣ, τὸ, virile robur, fortitudo.

Ανδρεῖος, εία, εῖον, virilis. 2) fortis, ftrenuus. Ab ἀνὴρ, ἀνδρός.

Ανδρειφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ & φένω, *occido.*

Ανδρείως, *Adu.* viriliter, ftrenue.

Ανδρεράστρια, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ & ἐράστρια, *amatrix.*

Ανδρεύομαι, virilem ætatem attingo.

Ανδρεὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρὼν. 2) domus magna. Ab ἀνήρ.

Ανδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exfilium pello, in exfilium mitto. 2) ex afylo detraho. Ex ἀνὴρ & ἐλαύνω.

Ανδρηλάτης, ȣ, ὁ, in exfilium homines eiiciens.

Ανδρια, ων, τὰ, conuiuia quædam apud Cretenfes, ad quæ foli viri admittebantur.

Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

Ανδριαντίσκος, ȣ, ὁ, parua ftatua. Dimin. ab ἀνδριάς.

Ανδριαντογλύφος, ȣ, ὁ, ftatuarius fculptor, qui figna ex ære, ligno, marmore exfculpit.

Ανδριαντοπλάστης, ȣ, ὁ, ftatuarius fictor, qui figna e gypfo aut cera fingit. Ab ἀνδριὰς & πλάσσω.

Ανδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, fcil. τέχνη, ars fingendi figna. A præc.

Ανδριαντοποιέω, f. ήσω, ftatuas facio, artem figillariam exerceo. Ex ἀνδριάς.

Ανδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, ars ftatuaria.

Ανδριαντο-

Ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ, ſtatuarum confectio, ipſa actio faciendi ſtatuas. 2) ars ſtatuaria.

Ἀνδριαντοποιὸς, ȣ̃, ὁ, ſtatuarius, ſtatuarum artifex.

Ἀνδριαντȣργέω, ſtatuas facio.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua. 2) cippus, Gl. Vet. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior. 2) viriliter ago. Ab eod.

Ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis, ad viros pertinens. 2) virilis, fortis, ſtrenuus. 3) viro forti dignus. Ab eodem.

Ἀνδρικῶς, *Adu.* viriliter, fortiter, ſtrenue. 2) valide, robuſte. 3) vehementer.

Ἀνδρίον, ȣ, τὸ, paruus vir, homuncio. Dimin. ab ἀνήρ.

Ἀνδριστὶ, *Adu.* viriliter, fortiter, ſtrenue.

Ἀνδρίφιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνὴρ & φίλος.

Ἀνδριφόντης, ȣ, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ & φένω, *occido.*

Ἀνδροβαρὴς, ὲς, idem quod ἀνδραχθής.

Ἀνδρόβασμος, ȣ, ὁ, via anguſta, quæ vni tantum homini ſufficit. Heſych. Ex ἀνὴρ & βαίνω.

Ἀνδροβατέω, ῶ, cum viris, ſ. pueris conſueſco, rem habeo, amore ſcilicet nefando. Ex ἀνὴρ & βατέω, *inſcendo.*

Ἀνδροβόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, hominem vorans. Ex ἀνὴρ & βόρος.

Ἀνδροβȣλος, ὁ καὶ ἡ, virilis conſilii, fortis, ſ. viris inſidians.

Ἀνδροβρὼς, viros deuorans. Ex ἀνὴρ & βιβρώσκω, *edo.*

Ἀνδρόβρωτος, idem.

Ἀνδρογένεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio. 2) ſucceſſio generis per viros. Ex ἀνὴρ & γένος.

Ἀνδρογίγας, αντος, gigas.

Ἀνδρογόνος, ȣ, ὁ, marem gignens, viripara. Ex ἀνὴρ & γέγονα, a γίνομαι, *naſcor.*

Ἀνδρογύνης, ȣ, ὁ, idem quod ſequens ἀνδρόγυνος.

Ἀνδρόγυνος, ȣ, ὁ, androgynus, ſemimas, ſemifemina, ſemiuir, Gl. Vet. 2) caſtratus. 3) debilis, imbecillis, inualidus. 4) effeminatus, muliebri animo præditus. 5) ſocors, parum ſtrenuus. Ex ἀνὴρ & γυνή.

Ἀνδροδάϊκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, viros, ſ. homines perimens. Ex ἀνὴρ & δαΐζω, *occido.*

Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, virum domans. 2) gemma quædam. Ex ἀνὴρ & δαμάω.

Ἀνδρόδομος, ȣ, ὁ, triclinium, pars ædium ſolis viris conſecrata. Heſych. Suid. Ex ἀνὴρ & δόμος, *domus.*

Ἀνδρόθεν, *Adu.* ex viro. Ab ἀνήρ.

Ἀνδροθνὴς, νῆτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſeq.

Ἀνδροκμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, a viro interfectus. 2) homines perdens, vexans, ærumnoſus. Ex ἀνὴρ & κάμνω.

Ἀνδρόκμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ab homine laboratus, ſeu factus; vel cum eſt epith. ſepulcri, in quo vir iacet. Ex iisdem.

Ἀνδροκόβαλος, ȣ, ὁ, homo maleficus, nequam, veterator, Heſych. Suid. Ex ἀνὴρ & κόβαλος, *vafer.*

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum. Ex ἀνὴρ & κτείνω.

Ἀνδροκτονέω, viros interficio.

Ἀνδροκτονία, ας, ἡ, homicidium.

Ἀνδροκτόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, homicida.

Ἀνδρολέτειρα, ας, ἡ, homines, viros perdens.

Ἀνδρολήμη, ης, ἡ, virilem habens animi celſitudinem. Heſych. Ex ἀνὴρ & λῆμα, *præſens & nobilis animus.*

Ἀνδροληψία, ας, ἡ, ius homines prehendendi, quo ſi il Athenienſes, ſi ciuis extra Atticam interfectus eſſet, tres eius vrbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, niſi ipſe criminis reus traderetur. clarigatio, Gl. Vet. Ex ἀνὴρ & λαμβάνω.

Ἀνδρολήψιον, ȣ, τὸ, idem & ex iisdem.

Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ & λέγω.

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus. 2) collectio quæuis, quæ viritim fit.

Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.

Ἀνδρομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virorum amore inſaniens, viros inſane appetens, libidinoſa. Ex ἀνὴρ & μαίνομαι.

Ἀνδρομανία, ας, ἡ, inſanus virorum amor, libido feminæ.

Ἀνδρομάχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ & μάχομαι, *pugno.*

Ἀνδρόμεος, έα, ον, virilis. 2) humanus. Ab ἀνὴρ, *vir.*

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſtaturam & altitudinem viri æquans. Ex eod. & μῆκος.

Ἀνδρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, virile robur conſequor, vel ætatem virilem attingo, ad ætatem virilem peruenio, vir fio. 2) *in med.* ſtupro feminam. ἀνδρωθεὶς, adultus, Gl. Vet. aor. 1. part. paſſ. ἀνδρωθεῖσα, compreſſa a viro virgo. Ab ἀνήρ.

Ἀνδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem viriliter ſentit, cogitat, agit. Ex ἀνὴρ & παῖς, *puer.*

Ἀνδροπλαστία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ & πλάσσω, *formo.*

Ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ, hominum multitudo, ſeu conuentus. Ex ἀνὴρ & πλῆθος, *multitudo.*

Ἀνδρόπορνος, ȣ, ὁ, ſcortum maſculinum.

Ἀνδροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ & πρέπει, *decet.*

Ἀνδρόπρωρος, ον, hominis faciem habens. *in neutro* humana facies. Ex ἀνὴρ & πρῶρα, *prora,* metaph. *facies.*

Ἀνδροσάθης, εος, ἡ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ & σάθη, *virilia.*

Ἀνδροσάθων, ονος, ὁ, idem & ex iisdem.

Ἀνδρόσαιμον, ȣ, τὸ, ruta ſilueſtris. Ex ἀνὴρ & αἷμα, *ſanguis,* quia herba hæc, digitis trita, ſanguineo ſucco fluit.

Ἀνδρόσαιμος, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.

Ἀνδρόσινις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, hominibus noxius, peſtifer. Ex ἀνὴρ & σίνις, *pernicies.*

Ἀνδροσφιγξ, γος, ὁ, ſtatua virum & Sphingem referens.

Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.

ροτυχὴς, ὲς, maritum nactus; in matrimonio agens femina.
ροφαγέω, ῶ, humana carne vescor.
ροφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, humana carne vescens.
ροφθόρος, ον, homini perniciosus.
ροφονέω, ῶ, f. ήσω, sum homicida. 2) occido.
ροφονία, ας, ἡ, homicidium.
ροφόνος, ε, ὁ, homicida, sicarius. ἀνδροφόνος, , interfectrix viri.
ροφόντης, ε, ὁ, homicida.
ρόφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, virilem vocem habens.
ρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur subministro. v. ἀνδρόομαι.
δρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus. 2) forti animo præditus, magnanimus.
δρωδῶς, *Adu.* viriliter, fortiter.
δρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus in qua viri a mulieribus seorsim agunt. 2) exponitur etiam schola, vbi studiosi sapientiæ erudiuntur.
δρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem.
δρῷος, ῴα, ῷον, virilis, ad virum pertinens.
νεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fideiubeo. Ex ἀνὰ & ἐγγυάω.
νέγγυος, ε, ὁ καὶ ἡ, sine sponsione actus. ἀνέγγυος, ἡ, non desponsa. Ex α pr. & ἔγγυος.
νεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito. 2) ædifico ἀνεγείρομαι, resurgo, Gl. Vet. euigilo.
νέγερσις, εως, ἡ, constitutio, erectio.
νέγερτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non experrectus. Ab α pr. & ἐγείρω.
ἀνεγέρτως, *Adu.* citra restitutionem vitæ.
ἀνέγκλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehensus. Gl. Vet. inaccusabilis. Ex α pr. & ἐγκαλέω, *culpo*.
ἀνεγκλήτως, *Adu.* citra reprehensionem, culpa, sine vitio.
ἀνέγκυος, ε, ἡ, quæ vterum non fert, quæ non est gr uid . Ex α pr. & ἔγκυος.
ἀνεγκωμίαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, illaudatus, nulla laude ...ctectus. Ex α pr. & ἐγκώμιον.
ἀνέγρεμαι, expergiscor. *per Sync.* pro ἀνεγείρομαι.
ἀνεγχώρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui fieri, concedi, admitti, nequit, quod locum non habet in rerum natura. Ex α pr. & ἐγχωρέω, *capio*.
ἀνεδάφιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, solo non æquatus, non p...tus. E. α pr. & ἐδαφίζω.
ἈΝΕΔΗΝ, *Adu.* licenter, impune. 2) effuse, la... 3) promiscue. 4) palam, aperte. Philox. passim. Ab ἀνίημι.
ἀνέδρατος, ον, non stabilis. Ab α & ἕδρα, *basis*.
ἀνεδρῶ, f. ίσω, fu... in sede colloco & pono. Ex ανα & ἵζω.
ἀνεθελησία, ας, ἡ, coactio hominis inuiti, cum quis non vult, coactio. Ex α pr. & ἐθέλω.
ἀνεθέλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, coactus, inuitus. 2) inex...atus. 3) hostilis, aduersus.
ἀνεθιστος, ον, non adsuefactus. A α pr. & ἐθίζω.
ἀνείδεος, ε, ὁ καὶ ἡ, forma carens, informis. Ex α pr. & εἶδος.
ἀνειδον, ...ι. 2. ..., video, anima... erecto.
ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, speciem & imaginem fingo, animo propono. Ex ἀνὰ & εἰδωλοποιέω.
ἀνειδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginum effictio in animo.
ἀνείκαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui nulla imagine exprimi potest, quem nulla coniectura adsequi possis. Philox. inexistimabilis. Ex α pr. & εἰκάζω.
ἀνεικόνιστος, ον, qui imagine exprimi non potest, vt Deus. Ex α pr. & εἰκονίζω.
ἀνειλείθυια, f. ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, Lucinæ labores nondum experta. Ex α pr. & Εἰλείθυια, *Lucina*.
ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, euoluo, inuolutum explico. 2) inuoluo, circumplico.
ἀνείλημα, ατος, τὸ, euolutio. 2) inuolutio, inuolucrum. A pr.
ἀνείλησις, inuolutio, euolutio.
ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, reuoluo.
ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.
ἀνειμένως, *Adu.* remisse, solute, licenter, negligenter. Ab ἀνίημι.
ἄνειμι, redeo, redibo. Ex ἀνὰ & εἶμι, *eo*.
ἀνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non vestitus, nudus. 2) male vestitus. Ex α pr. & εἷμα, *vestis*.
ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, palam pronunciare.
ἀνείργω, f. ξω, arceo, repello, inhibeo.
ἀνείρξις, εως, ἡ, inhibitio. Ab ἀνείργω.
ἀνειρύω, rursum traho. Ex ἀνὰ & ἐρύω.
ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ & εἴρω.
ἀνείσοδος, ε, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, ad quem non patet ingressus. Ex α pr. & εἴσοδος.
ἀνείσφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, immunis, qui tributum non soluit. Ex α pr. & εἰσφορὰ, *tributum*.
ἀνεισφορία, ας, ἡ, immunitas a tributo.
ἀνέκαθεν, *Adu.* desuper, e loco alto. 2) ab origine generis & iuxta seriem priscorum, quibus quis ortus est. Ab ἀνεκάς.
ἀνεκὰς, *Adu.* sursum, superne, eminus.
ἀνέκβατος, ε, ὁ καὶ ἡ, vnde non est egressus. 2) inuius. 3) carens euentu. Ex α pr. & ἐκβαίνω.
ἀνεκβίαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vi compelli nequit, inuiolabilis. Ex α pr. & ἐκβιάζω.
ἀνεκβιάστως, *Adu.* inuiolabiliter, seu sic, vt coactione effici, & velut extundi nequeat.
ἀνεκδαρτὶ, *Adu.* sine excoriatione.
ἀνεκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α pr. & ἐκδέρω, *excorio*.
ἀνεκδήμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non peregrinatur, seu, qui nunquam domo abfuit, ut nunc domi versatur, non peregre. Ex α pr. & ἐκδημέω.
ἀνεκδιήγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ & διηγέομαι.
ἀνεκδιηγήτως, *Adu.* inenarrabiliter. A pr.
ἀνεκδίκητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inultus, indefensus. Ex α pr. & ἐκδικέω, *vlciscor*.
ἀνέκδοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non editus, non vulgatus. 2) non elocat..., de filia. Ex α pr. & ἐκδοτος.
ἀνέκδρομος, ε, ὁ καὶ ἡ, exitum & effugium non habens, imperuius. Ex α pr. & ἐκδρομος, *excursio*.
ἀνεκθέρμαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui calefieri non potest. Ex α pr. & ἐκθερμαίνω.
ἀνέκδυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inexplicabilis. Ex α pr. & ἐκδύομαι, *exuo*.
ἀνεκκλησίαστος, ον, cœtu populi carens, inanis; item

item de re, quæ ad populum non eſt lata, cuius cauſa concio commiſſa non eſt.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ & λαλέω.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non deficiens. 2) perpetuus. 3) inexhauſtus. Ex α pr. & ἐκλείπω, *deficio*, *ceſſo*.

Ἀνεκλείπτως, *Adu.* perpetuo, ſemper, ſine fine.

Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non deficiens, indefinitus. Ex α pr. & ἐκλιπὴς, *deficiens*.

Ἀνεκλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a quo rationes non petuntur; cuius rationes ſubduci non poſſunt. Ex α pr. & ἐκλογίζομαι.

Ἀνεκλογίστως, *Adu.* ſine ratione, ſine modo, intemperanter.

Ἀνέκνιπτος, ον, elotu difficilis. Ab α pr. & ἐκνίπτω, *eluo*.

Ἀνεκπίμπλημι, repleo.

Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non obſtupefactus, imperterritus, impauidus. Ex α pr. & ἐκπλήττομαι, *obſtupeſco*.

Ἀνεκπλήκτως, *Adu.* impauide, intrepide.

Ἀνεκπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, Gl. Vet.

Ἀνέκπλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α pr. & ἐκπλύνω, *eluo*.

Ἀνεκποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli, qui aliam in domum emancipatus non eſt, aut emancipari & in alienam poteſtatem dari nequit. Ex α pr. & ἐκποιέω.

Ἀνεκπύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod ad ſuppurationem perduci non poteſt. Rob. Ex α pr. & ἐκπυέω, *ſuppuro*.

Ἀνέκπυστος, ον, non diuulgatus, celatus. 2) non diuulgandus, celandus.

Ἀνεκρίζωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non radicitus euulſus, aut quod eradicari, exſtirpari nequit. Ex α pr. & ἐκριζόω, *eradico*.

Ἀνεκτικὸς, ἡ, ὸν, patiens, qui tolerare poteſt. Ab ἀνέχομαι, *tolero*.

Ἀνεκτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, commodus.

Ἀνεκτῶς, *Adu.* tolerabiliter, commode.

Ἀνέκτριπτος, ον, qui deleri, deteri non poteſt.

Ἀνέκφευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nemo effugere poteſt. 2) qui non poteſt effugere. Ex α pr. & ἐκφεύγω, *effugio*.

Ἀνεκφοίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non prodiens foras, non emanans. Ex α pr. & ἐκφοιτάω.

Ἀνέκφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod efferre non licet. Ex α pr. & ἐκφέρω, *effero*.

Ἀνέκφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. Ex α pr. & ἐκφράζω.

Ἀνεκφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, qui exprimi verbo, pronunciari non poteſt. Ex α pr. & ἐκφωνέω.

Ἀνέλαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine oleo. Ex α pr. & ἔλαιον.

Ἀνέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehenſibilis, qui refelli non poteſt, aut non conuinci. 2) manifeſtus, conuictus ap. Platonem: *Si locus ſanus, quod Stephano non videtur*. Ex α pr. & ἐλέγχω.

Ἀνελέγκτως, *Adu.* ſine reprehenſione. 2) ſine probatione.

Ἀνελέγχω, arguo, conuinco.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immiſericors, durus.

Ἀνελεημόνως, *Adu.* crudeliter.

Ἀνελεὴς, ὲς, immiſericors, durus.

Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis moroſitas. 2) auaritia, ſordes.

Ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, idem.

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, illiberalis. 2) ſordidus, auarus. 3) inhoneſtus, indecens.

Ἀνελευθέρως, *Adu.* illiberaliter. 2) ſordide.

Ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.

Ἀνελεῶς, *Adu.* ſine miſericordia.

Ἀνέλιγμα, ατος, τὸ, conuolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω.

Ἀνέλλην, ὁ καὶ ἡ, alienus a moribus Græcorum.

Ἀνελιννύω, tempus tero, cunctor, ceſſo.

Ἀνέλιξις, εως, ἡ, inuolutio, volutatio. 2) explicatio.

Ἀνέλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex α pr. & ἑλίσσω, *verſo*, & πῦς, *pes*.

Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, voluo, euoluo, reuoluo, voluto, verſo. 2) explico, aperio.

Ἀνελκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui trahi non poteſt.

Ἀνελκύω, f. ύσω, idem quod ἀνέλκω.

Ἀνέλκω, f. ξω, ſurſum traho, attollo attrahendo. 2) ſubduco. 3) extraho, retro traho. 4) traho.

Ἀνέλκωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non vlceratus, qui vlcus non ſenſit. Ex α pr. & ἑλκόω, *vlcero*.

Ἀνελλήνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus a Græca conſuetudine, qui græcis moribus aut imbutus non eſt, aut iis nequit imbui. Ex α pr. & ἑλληνίζω.

Ἀνελλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui nihil deeſt, non deficiens. 2) cui nihil detrahi poteſt. 3) non ceſſans, perpetuus. Ex α pr. & ἐλλείπω, *deficio*.

Ἀνελπις, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine ſpe.

Ἀνελπιστέω, ſpei expers ſum.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, deſperatio.

Ἀνέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſperatus, præter ſpem accidens. 2) non ſperans, deſperans, nullam ſpem habens. Ex α priu. & ἐλπίς.

Ἀνελπίστως, *Adu.* ſine ſpe, citra ſpem; præter ſpem, inſperato.

Ἀνέλυτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non inuolutus, ſine tegmine, velamine. Ex α pr. & ἔλυτρον, *inuolucrum*.

Ἀνέμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, inuius. Ex α pr. & ἐμβαίνω, *accedo*.

Ἀνεμέσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens inuidia, non inuiſus. Ex α pr. & νεμεσάω, *indignor*, *inuideo*.

Ἀνεμεσήτως, *Adu.* citra inuidiam.

Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ & ἐμέω.

Ἀνεμέτως, *Adu.* cum vomitu.

Ἀνέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiuiſus, indiuiduus, non diſtributus. Ex α pr. & νέμω.

Ἀνεμιαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αιὸν, vento plenus, vanus, euanidus. 2) leuis, inconſtans. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμίδιον, ου, τὸ, ventulus. Dimin. Ab eod.

Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. Vet. ventilo.

Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.

Ἀνεμόδρομος, ου, ὁ, curſor, qui ventos curſu æquat, velociſſimus. Ex ἄνεμος & δρόμος, *curſus*.

Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventoſus, vento plenus.

Ἀνεμοκοῖται,

-μοκοῖται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos ſedabant. Ex ἄνεμος & κοῖτος, *cubile*.

ΑΝΕΜΟΣ, ε, ὁ, ventus. 2) anima.

-εμοσκέπης, εος, ὁ καὶ ἡ, a vento tegens, ventum arcens, ventis inacceſſus. Ex ἄνεμος & σκέπω, *tego*.

-εμόστροφος, ον, a vento agitatus, & in orbem actus.

-εμοσφάραγος, ε, ὁ καὶ ἡ, a vento perſtrepens. Ex ἄνεμος & σφάραγος, *ſonus*.

-εμοτραφὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος & τρέφω, *nutrio*.

-εμοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

-εμοφθορία, ας, ἡ, corruptio, quæ fit a vento. A ſeq.

-εμόφθορος, ε, ὁ καὶ ἡ, a vento corruptus. Ex ἄνεμος & φθείρω.

-εμοφόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, a ventis ſublatus, a ventis in diuerſas partes diſperſus. Ex ἄνεμος & φορέω.

-εμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento expono.

-εμπλήκτως, *Adu.* intrepide, audacter. Ex α priu. & ἔμπληκτος, *perterritus*.

-νέμπλοος, ε, ὁ καὶ ἡ, non nauigans, quieſcens. Ex α pr. & ἐμπλέω, *nauigo*.

-νεμπόδιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui nihil impedimento eſt, non impeditus, liber. Ex α pr. & ἐμποδίζω.

-νεμποδίστως, *Adu.* ſine impedimento, & libere.

-νέμπτωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui incidere non poteſt. 2) irreprehenſus, qui nihil peccat. Ex α priu. & ἐμπίπτω, *incido*.

-νέμφαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, non demonſtratus. Ex α pr. & ἐμφαίνω, *oſtendo*.

-νέμφατος, ε, ὁ καὶ ἡ, carens efficacia. 2) ſine emphaſi ſeu ſignificatione expreſſa. 3) luculentam ſpeciem non præbens. Ex iisd.

-νεμφάτως, *Adu.* ſine efficacia. 2) non expreſſe.

-νεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vento plenus, ventoſus. 2) venti naturam habens.

Ἀνεμώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, venti celeritatem habens. Ex ἄνεμος & ὠκύς, *celer*.

Ἀνεμωλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμώλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, futilis, ventoſus, vanus. Ab ἄνεμος.

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemone herba. Gl. Vet. vaccinium, luliunca. 2) vanitas. Ab eod.

Ἀνεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Mineruæ, ventum permiſſum ſedantis. Ab eod.

Ἀνενδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non indigus. 2) cui nil deeſt. Ex α priu. & ἐνδεὴς, *indigus*.

Ἀνενδείκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, alienus ab oſtentatione, Kuſo. Ex α pr. & ἐνδείκνυμι, *oſtentatio*.

Ἀνενδεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui fieri nequit, impoſſibilis. Ex α pr. & ἐνδέχεται, *fieri poteſt*.

Ἀνενδεῶς, *Adu.* ſine neceſſitate ex inopia. 2) largiter, abunde.

Ἀνενδοίαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, indubitatus, indubitabilis. Ex α pr. & ἐνδοιάζω, *dubito*.

Ἀνενδοιάστως, *Adu.* indubitanter, ſine dubio.

Ἀνενδοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non remiſſus, non languidus. 2) in quo non eſt remiſſio nec languor. 3) rigidus, inexorabilis. Ex α pr. & ἐνδίδωμι.

Ἀνενδότως, *Adu.* non remiſſe, non languide, non perfunctorie.

Ἀνένδυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non indutus. Gl. Vet. inveſtis. Ex α pr. & ἐνδύομαι.

Ἀνενεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, effectu carens. 2) quieſcens, ſegnis, torpens, otioſus, ab actione vel exercitatione alienus. Ex α priu. & ἐνεργὴς, *efficax*.

Ἀνενέργητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inefficax, Gl. Vet. effectu carens. Ex α pr. & ἐνεργῶ, *operor*.

Ἀνενθουσίαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non adflatus diuino numine, non fanaticus, non veſanus, non inſanus. Ex α pr. & ἐνθουσιάζω, *fanatico ſ. diuino furore agor*.

Ἀνεννόητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ignarus, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor eſt. 2) inexcogitatus, imperceptus. 3) cuius notio mente formari, quod percipi mente nequit. Ex α pr. & ἐννοέω, *cogito*.

Ἀνενόχλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α pr. & ἐνοχλέω, *moleſtus ſum, offendo*.

Ἀνέντευκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non affabilis, hominum congreſſus refugiens, inſociabilis, moroſus, difficilis, ſuperbus. Ex α priu. & ἐντυγχάνω, *conuenio, alloquor*.

Ἀνεντρεχὴς, ὲς, tardus, non velox.

Ἀνέντροπος, ε, ὁ καὶ ἡ, irreuerens, Gl. Vet. Ex α pr. & ἐντρέπομαι, *reuereor*.

Ἀνεξάκουστος, ον, non audiendus, non auditus, cuius ſenſus ad aures non peruenit, aut peruenire nequit.

Ἀνεξάλειπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. Ex α pr. & ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἀνεξάλλακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, inuariabilis, conſtans. Suic. Ex α pr. & ἐξαλλάττω, *muto*.

Ἀνεξάντλητος, inexhauſtus. Ex α pr. & ἐξαντλέω.

Ἀνεξαπάτητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui decipi, falli non poteſt. Ex α pr. & ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητος, ον, qui non abnegat. Ex eod. & ἐξαρνέομαι.

Ἀνεξέλεγκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex eod. & ἐξελέγχω.

Ἀνεξελέγκτως, *Adu.* citra refutationem, vt nil contra dici queat. A præc.

Ἀνεξέργαστος, idem quod ἀνέργαστος, quod vid.

Ἀνεξερεύνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, imperſcrutabilis. Ex α pr. & ἐξερευνάω, *perſcrutor*.

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνεξέταστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non examinatus, non exploratus, diligenti examine non cognitus. Gl. Vet. inconſultus. Ex α pr. & ἐξετάζω, *examino*.

Ἀνεξετάστως, *Adu.* ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine. 2) ſine rationis reddendæ neceſſitate.

Ἀνεξεύρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui inueniri nequit. 2) non inuentus, incompertus. Ex α pr. & ἐξευρίσκω, *inuenio*.

Ἀνεξήγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non expoſitus, non explicatus, non enarratus. 2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α pr. & ἐξηγέομαι.

Ἀνεξικακέω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

Ἀνεξικακία,

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia.

Ἀνεξίκακος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tolerans malorum, vel iniuriarum; patiens, Gl. Vet. Ex ἀνέχομαι, *tolero*, & κακός.

Ἀνεξικάκως, *Adu.* cum incommodo, animo malorum & cladium patiente.

Ἀνεξίκματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui exliccari non poteſt. 2) qui exſiccatus non eſt. 3) non exſuccus. Ex α pr. & ἰκμάζω, *humecto*.

Ἀνεξίλαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α pr. & ἐξιλάομαι, *propitio*.

Ἀνεξίτηλος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξίτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exitum non habens, imperuius. Ex α pr. & ἔξειμι, *exeo*.

Ἀνεξιχνίαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inueſtigabilis. Ex α pr. & ἐξιχνιάζω, *inueſtigo*.

Ἀνέξοδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nullum habet exitum, vnde exiri non poteſt, imperuius. 2) cui exitus non permittitur. Ex α pr. & ἔξοδος, *exitus*.

Ἀνεξοδίαστος, ον, qui impenſam non habet, vel, qui vendi non debet. Ex α pr. & ἐξοδιάζω.

Ἀνέξοιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem efferre non licet, non euulgandus. Ex α pr. & ἐκφέρω, f. ἐξοίσω, *effero*.

Ἀνεόρταστος, ον, parum feſtus, feſto diei non aptus.

Ἀνέορτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incultus, inceleber. 2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. Vet. profeſtus. Ex α pr. & ἑορτή, *feſtum*.

Ἄνεος, mutus, vocis expers, Heſych. 2) tacitus, quietus. 3) quietus ab aliquo incommodo, *cum Gen.* vt κακῶν, Herodot.

Ἀνεπάγγελτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vocatus. 2) non denunciatus, non indictus. Ex α pr. & ἐπαγγέλλω, *denuncio*.

Ἀνεπαίσθητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non ſentitur. 2) qui non ſentit. Ab αἰσθάνεσθαι.

Ἀνεπαισθήτως, *Adu.* citra ſenſum, ita vt non ſentiatur.

Ἀνεπάϊστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α pr. & ἐπάϊστος, ab ἀΐω.

Ἀνεπαίσχυντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuerecundus, impudens. Ex α pr. & ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπαισχύντως, *Adu.* inuerecunde, impudenter.

Ἀνεπαιτίατος, ον, innocens, cui aut nequit crimen exprobrari, aut nil eſt crimini datum. Ab α pr. & ἐπαιτιάομαι, *criminor*.

Ἀνεπάλλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non alternans, feriem continuam habens. 2) cui ſunt dentes continui. Ex α pr. & ἐπαλλάττω, *alterno*.

Ἀνεπανόρθωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui corrigi, aut emendari non poteſt, non emendabilis, non emendatus. Ex α pr. & ἐπανορθόω.

Ἀνέπαφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intactus, liber, quem attingere nequeas. 2) ſincerus, purus. Ex α pr. & ἐπαφάομαι, *attingo*.

Ἀνεπαφρόδιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſine Venere & gratia eſt, inuenuſtus, illepidus.

Ἀνεπαχθής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non moleſtus. 2) non inuidioſus, nullam inuidiam creans.

Ἀνεπαχθῶς, *Adu.* non moleſte, non grauate. 2) ſine inuidia vel offenſione.

Ἀνεπέλευστος, ον, non redux. Ab α pr. & ἐπέρχομαι.

Ἀνεπηρέαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, iniuria null[…] petitus. Ex α pr. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, nihil dicens, mutus. He[…] ſych. Etym. Ex α pr. & ἔπος, *verbum*.

Ἀνεπίβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, imperuius. Ex α pr. & ἐπιβαίνω, *accedo*.

Ἀνεπιβούλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui inſidiari nemo po[…] teſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus aut ab iis non appetitus.

Ἀνεπίγνωστος, ον, non præuiſus, non intellectus oculo acri & caſtigatore non perluſtratus. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἀνεπιγνώστως, *Adu.* vt agnoſci, cerni nequeat. A pr.

Ἀνεπίγραφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, titulo carens, carens inſcriptione, cuius auctor ignoratur.

Ἀνεπιδεής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, non indigens, nullius rei indigus.

Ἀνεπίδεικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex α pr. & ἐπιδείκνυμι.

Ἀνεπίδεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt. 2) qui non accidit, impoſſibilis. Ex α pr. & ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἀνεπίδετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non obligatus. Ex α pr. & ἐπιδέω.

Ἀνεπίδηκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime mordens. Ex α pr. ἐπὶ & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνεπίδικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, purus & controuerſia vacuus, de quo nulla controuerſia eſt. 2) puella, de cuius patrimonio & matrimonio contendi inter conſanguineos fas non eſt.

Ἀνεπίδοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nihil proficiens, nulla incrementa capiens. Ex α pr. & ἐπιδίδωμι, *proficio*.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. A ſeq.

Ἀνεπιεικής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, durus, immitis, iniquus, ſæuus.

Ἀνεπιεικῶς, *Adu.* inique, immaniter.

Ἀνεπιθύμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vacuus concupiſcentia.

Ἀνεπικαλύπτως, *Adu.* ſine tegmine, nude. 2) aperte, palam.

Ἀνεπίκαυστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non aduſtus. Ex α pr. & ἐπικαίω, *aduro*.

Ἀνεπίκαυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀνεπικηρύκευτος, ον, non denunciatus per caduceatorem, vt ἀκήρυκτος.

Ἀνεπίκλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nulli criminationi obnoxius, irreprehenſus, inculpatus. Ex α pr. & ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo*.

Ἀνεπικλήτως, *Adu.* citra reprehenſionem.

Ἀνεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auxilio deſtitutus, cui nemo fert opem. Ex α pr. & ἐπικουρέω.

Ἀνεπίκριτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconſultus, temerarius, inconſulte & temerarie factus. Ex α pr. & ἐπικρίνω, *comprobo*.

Ἀνεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.

Ἀνεπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.

Ἀνεπικωλύτως, *Adu.* ſine impedimento, nemine impediente, libere, fortiter.

Ἀνεπίληπτος,

νεπίληπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius, vitii expers. Gl. Vet. irreprehenſibilis. Ex α pr. & ἐπιλαμβάνω.

νεπιλήπτως, *Adu* ſine reprehenſione, culpa.

νεπίληστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, memor, quem obliuio rei non inceſſit, ſine obliuione. 2) non abſconditus. Ex α pr. & ἐπιλανθάνομαι, *obliuiſcor.*

νεπιλόγιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconſideratus. Gloſſ. Vet. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

νεπιλογίστως, *Adu.* inconſiderate.

νεπιμέλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incurioſus, qui nullam curam habet. incuratus, Gl. Vet. Ex α pr. & ἐπιμελέομαι, *curo.*

νεπίμικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non permixtus. 2) ab omni commercio ſeiunctus, nulla commercia exercens. Ex α pr. & ἐπιμίγνυμαι.

νεπιμίκτως, *Adu.* ſine omni permiſtione. 2) ſine commercio, vel aditu.

νεπιμιξία, ας, ἡ, abſtinentia ab aditu, commercio &c. Polyb. Ex iisd.

νεπίμονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non permanens, non durabilis. Ex α pr. & ἐπιμένω, *permaneo..*

νεπινόητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconſideratus. 2) improuiſus. 3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α pr. & ἐπινοέω.

Ἀνεπίξεστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impolitus. 2) imperfectus. Ex α pr. & ἐπιξέω.

Ἀνεπίπλαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nulla ſimulatione fucatus, non fictus. Ex α priu. & ἐπιπλάσσω, *illino.*

Ἀνεπίπλεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui aliis non permiſcetur. Ex α pr. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inculpatus, irreprehenſus. Ex α pr. & ἐπιπλήττω.

Ἀνεπιπλήκτως, *Adu.* ſine reprehenſione.

Ἀνεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehenſioue. Ex α pr. & ἐπιπλήττω, *reprehendo.*

Ἀνεπίῤῥεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nonnum confectus, vel libatus. Ex α pr. & ἐπιῤῥέζω, *conficio.*

Ἀνεπισήμαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non notabilis, nulla nota inſignitus, non inſignis, vt veſte &c. 2) de oratione, vel facto, quod nulla neque laus, neque reprehenſio inſequitur, ſed diſſimulatione, ſilentio, aut ignoratione tranſmittitur. 3) inglorius, obſcurus. Ex α pr. & ἐπισημαίνω.

Ἀνεπισημείωτος, ον, non nonatus, ſ. explicatus, ſc. ſcholiis aut commentariis.

Ἀνεπίσκεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconſideratus. 2) inexplicatus. 3) neglectus. Ex α pr. & ἐπισκέπτομαι.

Ἀνεπισκέπτως, *Adu.* inconſiderate, inexplorato.

Ἀνεπισκεύαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, irreparabilis. Ex α pr. & ἐπισκευάζω, *reparo.*

Ἀνεπισκόπητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, rectore & inſpectore carens. Suic. Ex α pr. priu. & ἐπισκοπέω

Ἀνεπισκότητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui tenebræ non offunduntur. Suic. Ex α pr. & ἐπισκοτέω, *tenebras offundo.*

Ἀνεπισταθμευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, a parochi munere immunis. Ex α priu. & ἐπισταθμεύω, *ſtabulor alicubi.*

Ἀνεπιστάσια, ας, ἡ, inconſiderantia, incogitantia. Ex α pr. & ἐφίστημι, *conſidero, animum appello.*

Ἀνεπιστάτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſine curatore eſt, incuſtoditus, inobſervatus. Ex α priu. & ἐπιστατέω, *præſum, præfectus ſum.*

Ἀνεπίστατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui animum non aduertimus, nulla diligentia conſideratus. 2) negligens. Polyb. Ex α pr & ἐφίστημι, *conſidero.*

Ἀνεπιστάτως, *Adu.* ſine animaduerſione, inconſiderate, incaute.

Ἀνεπιστημόνως, *Adu.* imperite, inſcite, inepte.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, inſcitia, imperitia. A ſeq.

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inſcius, ignarus, neſcius. 2) inſciens, indoctus, imperitus. Ex α pr. & ἐπιστήμων.

Ἀνεπιστρεπτεὶ, *Adu.* idem quod ἀνεπιστρέπτως.

Ἀνεπιστρεπτὶ, *Adu.* ſine reditu, ſiue reuerſione.

Ἀνεπίστρεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non mutatur, qui non conuertitur. Ex α pr. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρέπτως, *Adu.* ita, vt non convertaris, nec faciem conuertendo, nec pedem reflectendo.

Ἀνεπιστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſecurus. 2) negligens, v. c. ſcelera. 3) inexorabilis, ad veniam flecti neſcius. Ex α pr. & ἐπιστρέφω.

Ἀνεπιστρεψία, ας, ἡ, neglectus.

Ἀνεπίστροφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνεπιστρεφὴς. 2) qui non redit.

Ἀνεπιστρόφως, *Adu.* ſine retrogreſſu. 2) incurioſe.

Ἀνεπίσχετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui inhibitus, aut repreſſus non eſt. 2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α pr. & ἐπέχω.

Ἀνεπισχέτως, *Adu.* ſine inhibitione, vt reprimi nequeat.

Ἀνεπίτακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iniuſſu aliquid agens, 2) inuictus, fortis, qui dedignatur aliena imperia. Ex α priu. & ἐπιτάττω, *iubeo.*

Ἀνεπιτάκτως, *Adu.* iniuſſu.

Ἀνεπίτατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui intendi non poteſt, aut tentus non eſt. Ex α pr & ἐπιτείνω.

Ἀνεπιτεύκτος, ον, infelix; non conſequens petita. Ex eod. & ἐπιτυγχάνω.

Ἀνεπιτεχνήτως, *Adu.* ſine arte. 2) inconſulto, non ex induſtria. E α priu. & ἐπιτεχνητὸς, *arte factus.*

Ἀνεπιτήδειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, ineptus. Gl. Vet. incongruus, inhabilis. Philox. importunus. 2) diſſentiens, alienus. 3) non cognatus, non conciliatus amicitia. Ex α pr. & ἐπιτήδειος.

Ἀνεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas.

Ἀνεπιτήδευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non accuratus, ſine arte. 2) incompoſitus. Ex α pr. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνεπιτηδεύτως, *Adu.* non accurate, negligenter.

Ἀνεπιτίμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, irreprehenſus. 2) impunis. Ex α pr. & ἐπιτιμάω.

Ἀνεπίτροπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tutoribus carens. 2) qui non reuertitur. 3) qui non curat aliquid. Ex α pr. & ἐπιτρέπω.

Ἀνεπιφανὴς, ἐς, obſcurus, ignobilis.

Ἀνεπίφαντος, ον, idem. 2) parum ornatus, non conſpicuus.

Ἀνεπιφάντως, *Adu.* ſine oſtentatione.

'Ανεπίφθονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non inuidendus, minime inuidiosus. Gl. Vet. sine inuidia. 2) non reprehensus, reprehensioni non obnoxius. Ex α pr. & ἐπίφθονος.

'Ανεπιφθόνως, *Adu.* non inuidiose. 2) citra reprehensionem.

'Ανεπιχείρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, insuperabilis. 2) inaccessus, quem conatu nullo adsequaris. Ex α pr. & ἐπιχειρέω.

'Ανεπόπτευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non inspexit, proprie sc. mysteria Cereris. Ex α pr. & ἐποπτεύω.

'Ανεπόψιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non videtur, inadspectabilis. Suid. Ex α pr. & ἐπόπτομαι.

'Ανέραστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *pass.* inamabilis. 2) *act.* ab amore alienus. Ex α pr. & ἐράω.

'Ανέργαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, seu fabrefactus non fuit. Gl. Vet. infectus. Ex α pr. & ἐργάζομαι.

'Ανερεθίζω, fut. ίσω, instigo, irrito. Ex ἀνὰ & ἐρεθίζω, *instigo.*

'Ανέρεικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non fresus, f. fractus, mola sc. aut pistillo. 2) non cribratus. 3) qui cribrari non potest. Ex α pr. & ἐρείκω, *frango.*

'Ανερείπτω, f. ψω, rapio furtum, corripio. Ex ἀνὰ & ἐρείπω, *iaculor.*

'Ανερεύγω, fut. ξω, eructo, emitto. Ex ἀνὰ & ἐρεύγω, *eructo.*

'Ανερευνάω, ῶ, f. ήσω, inuestigo, scrutor, inuenio.

'Ανερεύνησις, εως, ἡ, perscrutatio.

'Ανερεύνητος, ον, inuestigabilis.

'Ανερίνασος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non caprificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, vt fici maturescant. Ex α pr. & ἐρινὸς, *caprificus.*

'Ανέριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, de quo non contenditur. Ex α pr. & ἐρίζω, *contendo.*

'Ανερμάτιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non saburratus, saburra non stabilitus. 2) non stabilis, vanus. Ex α pr. & ἑρματίζω, *saburro.*

'Ανερμήνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexplicabilis, ineffabilis.

'Ανερμηνεύτως, *Adu.* vt explicari nequeat; modo inscrutabili.

'Ανέρομαι, interrogo, rogito, percontor, Gl. Vet.

'Ανερπύζω, fut. ύσω, sursum serpo. 2) adrepo. 3) eo. Ex ἀνὰ & ἑρπύζω, *serpo.*

'Ανέρπω, idem. Ex ἀνὰ & ἕρπω, *serpo.*

'Ανερυθριάω, erubesco.

'Ανερύω, f. ύσω, sursum traho. 2) retraho. Ex ἀνὰ & ἐρύω, *traho.*

'Ανέρχομαι, fut. ἀνελεύσομαι, adscendo, scando, conscendo, Gl. Vet. subeo. 2) redeo. aor. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών.

'Ανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. 2) saepe rogo.

"Ανεσις, εως, ἡ, relaxatio, requies, remissio, otium, inprimis diebus festis. 2) segnis & dulcis otio vita. 3) immodica libertas, lascivia. 4) condonatio v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.

'Ανέσιμος, ον, otiosus.

'Ανέσπερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vespera carens. Ex α pr. & ἑσπέρα.

'Ανέστιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, domo & sede propria carens. Ex α pr. & ἑστία, *focus.*

'Ανεστραμμένως, *Adu.* peruerse, praepostere.

'Ανετάζω, fut. άσω, inquiro, quaestioni subiicio. Ex ἀνὰ & ἐτάζω, *inquiro, examino.*

'Ανέταιρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nullos habens amicos, carens sodalibus. Ex α pr. & ἑταῖρος.

'Ανετέος, έα, έον, remittendus, laxandus. 2) condonandus, ignoscendus. Ab ἀνίημι.

'Ανετεροίωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non mutatus. 2) immutabilis. Ex α pr. & ἑτεροιόω, *muto.*

'Ανετικὸς, ἡ, ὸν, vim habens remittendi, soluens. 2) remissionem indicans. Ab ἀνίημι.

'Ανέτοιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, imparatus, inuitus.

"Ανετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, laxus. 2) patens, apertus. 3) remissus, dissolutus. 4) solutus omni imperio. Gl. Vet. otiosus. ἀνετώτεροι, omissiores, Philox. ἀνετώτερον, remissius, Gl. Vet. Ab ἀνίημι, *remitto.*

'Ανέτως, *Adu.* solute, laxe, remisse, licenter, otiose.

"ANET, *Adu.* absque, sine, praeter, citra. 2) iniussu alicuius.

'Ανευάζω, f. άσω, euan clamo, bacchor. 2) ouando celebro. Ex ἀνὰ & εὐάζω.

"Ανευθε, *Adu.* absque, sine. Ab ἄνευ.

"Ανευθεν, *Adu.* idem & ab eod.

'Ανεύθετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non appositus, ineptus, indignus. Ex α pr. & εὔθετος, *accommodatus.*

'Ανευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. A seq.

'Ανεύθυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui rationes non reddit. 2) crimine carens, sine poena, non obnoxius, noxa solutus. Gl. Vet. insons, innocens. Ex α pr. & εὐθύνη, f. εὐθύναι, *rationes.*

'Ανευθύνως, *Adu.* sine rationum reddendarum necessitate, non redditis rationibus.

'Ανευκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non optandus. 2) non optans, non petens. Ex α pr. & εὔχομαι.

'Ανευλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, irreligiosus 2) non timens, irreuerens. 3) incautus, non circumspectus. Ex α pr. & εὐλαβής.

'Ανευπαράδεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non acceptus, non admissus, ingratus. Suic. Ex α priu. εὖ & παραδέχομαι.

'Ανεύπορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, transmissu seu repertu difficilis. Ex eod. & εὔπορος.

'Ανεύρεσις, εως, ἡ, inuentio. Ab ἀνευρίσκω.

'Ανεύρετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non inuentus, incompertus, non repertus. 2) quod inueniri, f. excogitari nequit 3) quod inuestigari & quaerendo erui non potest, aut erutum est. Ab eod.

'Ανευρίσκω, f. ίσω, reperio, inuenio, adinuenio.

"Ανευρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, eneruis, non neruosus. 2) debilis, infirmus, sine vi. Ex α pr. & νεῦρον, *neruus.*

'Ανευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Ex ἀνὰ & εὐρύνω.

'Ανεύρυσμα, τος, τὸ, dilatatio; ap. Medicos, arteriae, & inde ortus tumor. A praec.

'Ανευρυσμὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dilatatio. Ab eodem.

'Ανευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, faustis ominibus prosequens. 2) lamenta edo, seu clamorem cum eiulatu, prae dolore exclamo, detestor vt rem abominandam, vt cum dicimus; *bona verba quaeso,* aut *dii meliora.* Ex ἀνὰ & εὐφημέω, *celebro.*

'Ανεύφραντος,

ύφραντος, ον, non lætabilis, moleſtus.

υφωνέω, ῶ, idem quod ἀνευφημέω. Ex ἀνὰ & εὔφωνος.

εύχομαι, deprecor.

εφάλλομαι, reſilio.

έφαπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intactus, aut tangi recuſans. Ex α priu. & ἐφάπτομαι, attingo.

έφελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non nubilus, ſerenus. Ex α pr. & νεφέλη.

ίφικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incomprehenſibilis, intactus, Philox. 2) inacceſſus, quo perueniri nequit. 3) nulla cogitatione adſequendus. Ex α pr. & ἐφικνέομαι, attingo, peruenio.

έχω, f. ἀνέξω, f. ἀνασχήσω, p. ἀνέσχηκα, ſurſum tollo, in altum erigo. 2) pormineo, orior. 3) retineo, inhibeo. ἀνέχομαι, patior, ſuſtineo, tolero, fero. 2) ſuſcipio, tueor.

έψανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non coctus, non elixus. Ex α priu. & ἕψανα, cocta.

έψητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non coctus, non elixus. Ex iisd.

έψιά, ας, ἡ, conſobrina, patruelis. Ab ἀνεψιός.

νεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia conſobrini, vel conſobrinæ, vel patruelis, ſiue amitini. Ab eod.

νεψιαδῆς, ȣ, ὁ, ſobrinus, Philox.

ΝΕΨΙΟΣ, ȣ, ὁ, Philox. conſobrinus, ſobrinus, frater patruelis. ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀῤῥένων, ex duobus fratribus patrueles, Gl. Vet. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, ex duabus ſororibus, amitini, Gl. Vet.

νεψιότης, ητος, ἡ, conſobrinitas, ſobrinitas.

νεω, Adu. mute, tacite (niſi ſit nominat. plur.) Ab ἄνεως.

νεῳγότως, Adu. patule, Gl. Vet. Ab ἀνεῳγὼς, apertus, ab ἀνοίγω, aperio.

νεως, ω, ὁ, ſilens, mutus, tranquillus. Ex α priu. & νέω, nato, huc illuc feror.

νω, ης, ἡ, perfectio, abſolutio. 2) factum ipſum, qua opponitur conſilio. Ab ἀνύω, perficio, pro ἄνυσις.

Ἀνηβάσκω, idem quod ſequens.

Ἀνηβάω, ῶ, f. ήσω, repubeſco. 2) pubeſco. Ex ἀνὰ & ἡβάω.

Ἀνηβητήριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, repubeſcens, reuigeſcens. A præc.

Ἀνηβος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam ſ. iuſtam peruenit ætatem. Ex α pr. & ἥβη.

Ἀνηγεμόνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duce & rectore carens. Ex α pr. & ἡγεμονεύω, duco.

Ἀνήγρετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Epith. ſomni, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α pr. & ἐγρομαι, excito.

Ἀνήδονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, illætabilis, iniucundus, grauis, moleſtus. Ex α pr. & ἡδονή.

Ἀνήδυντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſuauis, inſulſus, inconditus. Ex α priu. & ἡδύνω, condio ſuauitate, vel exhilaro.

Ἀνήδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀνηθικεύτως, Adu. mores non bene exprimens, ſeruans, de poëta. Ab α pr. & ἠθικεύεσθαι, referre moratum.

Ἀνήθινος, ίνη, ινον, anethinus, ex anetho confectus. A ſeq.

ἌΝΗΘΟΝ, ȣ, τὸ, anethum, herba.

Ἀνηθοποίητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non moratus, in quo mores perſonæ conuenientes redditi non ſunt. 2) non inſtructus bonis moribus. Ex α pr. & ἠθοποιέω, mores exprimo.

Ἀνήκεστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſanabilis. Philox. intolerabilis, intolerandus, atrox, inplacabilis, grauis. Omnia grauia mala dicuntur ἀνήκεστα. 2) irreuocabilis, vbi pœnitentiæ locus non eſt. Ex α pr. & ἀκέομαι, ſano.

Ἀνηκέστως, Adu. inſanabiliter, atrociter. 2) nullo pœnitentiæ loco relicto.

Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis defectus. 2) imperiritia. 3) contumacia. A ſeq.

Ἀνήκοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non audit, expers auditus. 2) ignarus, imperitus. 3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priu. & ἀκόω, audio.

Ἀνηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio. 2) non obtempero, non ſum dicto audiens

Ἀνηκουστία, ας, ἡ, ſurditas. 2) contumacia, obſequii detrectatio.

Ἀνήκουστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui audiri nequit. 2) non auſcultandus, non admittendus. 3) qui non audiuit. 4) contumax, morem gerere recuſans. Ex α pr. & ἀκόω, audio.

Ἀνηκόως, Adu. ſine auditione. 2) ignare imperite.

Ἀνήκω, conuenio. Philox. ἀνήκει, attinet, pertinet. ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, idem. 2) aſcendo, euado, peruenio. 3) coniunctus ſum cum aliquo, vt cognatione &c. Ex ἀνὰ & ἥκω, accedo. ἀνήκων, ȣσα, ον, aſcendens, perueniens. 3) elatus.

Ἀνηλάκατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non habens colum, colum non tractans. 2) coli tractandi imperitus. Ex α pr. & ἠλακάτη, colus.

Ἀνήλατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α pr. & ἐλαύνω. Ducta ſimilitudine, a metallo non cuſo, quod cudendo nondum emollitum vel ſubactum eſt, aut a pecore, quod non patitur a paſtore ſe agi pelli & compeſci.

Ἀνηλεγέως, Adu. contemtim, inconſiderate. A ſeq.

Ἀνηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nil curans. 2) neglectus. Ex α pr. & ἀλέγω, curo.

Ἀνηλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immiſericors, crudelis, immitis. Ex α pr. & ἔλεος.

Ἀνηλέητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non miſerandus. 2) commiſſerationem non expertus. Ex α pr. & ἐλεῶ, miſereor.

Ἀνήλειφος, & ἀνήλιφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vnctus, non oblitus. 2) non venenatus. Ex α priu. & ἀλείφω, illino.

Ἀνηλειψία, ας, ἡ, ſqualor, qui contrahitur ob diutius intermiſſa balnea & vnctionem. A præc.

Ἀνηλεῶς, Adu. immaniter, crudeliter. Ab ἀνηλεής.

Ἀνηλιάζω, fut. άσω, ſoli expono. Ex ἀνὰ & ἡλιάζω.

Ἀνήλικος, ȣ, ὁ, impuber.

Ἀνήλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, opacus, ſine ſole. Ex α pr. & ἥλιος.

Ἀνήλιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, excalceatus, diſcalceatus. Ex α pr. & ἧλιψ, calceus.

Ἀνηλιφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non vnctus, non illitus. Ex α pr. & ἀλείφω, *vngo.*

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, adſcenſus, reditus. Ab ἀνέρχομαι.

Ἀνήμελκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α pr. & ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ἀνήμερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immanſuetus, immitis, agreſtis, ferus, ferox. Ex α priu. & ἥμερος, *mitis.*

Ἀνημερότης, ητος, ἡ, feritas, inclementia, Gl. Vet.

Ἀνημερόω, ῶ, f. ώσω, manſuefacio, cicuro. Ex ἀνὰ & ἡμερόω, *manſuefacio.*

Ἀνημέρως, *Adu.* ferociter, immanſuete.

Ἀνημιωβολιαῖος, αία, αῖον, ſemiobolaris, habens pretium ſemioboli. A ſeq.

Ἀνημιωβόλιον, ȣ, τὸ, ſemiobolus. Ex ἀνὰ & ἡμιώβολος.

Ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas, malacia. A ſeq.

Ἀνήνεμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſine ventis, tranquillus. Ex α pr. & ἄνεμος, *ventus.*

Ἀνήνυσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Ex α pr. & ἀνύω, *perficio.*

Ἀνήνυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) infectus. Ex iisdem.

Ἀνήνωρ, ορος, ὁ, non virilis, ignauus, iners. Ex α pr. & ἀνήρ.

Ἀνηπύω, perſono, canto. Ex ἀνὰ & ἠπύω.

ἈΝΗ'Ρ, ἀνέρος, per Syncop ἀνδρὸς, vir. 2) homo. 3) vir, i. e. virilem ætatem habens. 4) vir, i. e. virili animo præditus, ſtrenuus, fortis. 5) vir, i. e. maritus. 6) ille, ipſe.

Ἀνήρεικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non fractus. Ex α pr. & ἐρείκω, *frango.*

Ἀνηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altus, alte tectus. 2) tecto carens. Ex ἀνὰ vel α pr. & ἐρέφω.

Ἀνήριθμος, ον, idem quod ἀνάριθμος.

Ἀνήροτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Ex α priu. & ἀρόω, *aro.*

Ἀνησίδανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, munera emittens, ſpargens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, & δάνος, *munus.*

Ἀνησίδωρος, ώρα, ωρον, idem. Ex ἀνίημι & δῶρον, *donum, munus.*

Ἀνήσσητος, vel ἀνήττητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuictus, inſuperabilis. Ex α pr. & ἡσσάομαι, *vincor.*

Ἄνηστις, εως, ὁ καὶ ἡ, ieiunus. 2) non ieiunus. Ex α pleon. vel pr. & νῆστις, *ieiunus.*

Ἀνήφαιστος, ον, ignis expers, qui fit ſine igni.

Ἀνηχέω, ῶ, fut. ήσω, reſono. Ex ἀνὰ & ἠχέω, *ſono.*

Ἀνθαιρέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, in locum alterius eligo, ſufficio in locum alicuius. 2) antefero, antepono. Ex ἀντὶ & αἱρέομαι.

Ἀνθαλίσκομαι, contra, viciſſim damnor. Ex ἀντὶ & ἁλίσκομαι, *damnor.*

Ἀνθαμιλλάομαι, æmulor, aduerſor.

Ἀνθάμιλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, æmulus, qui alicui in certamine eſt aduerſarius. Ex ἀντὶ & ἅμιλλα, *certamen.*

Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, contra manus iniicio. 2) apprehendo, attingo. 3) præſto, efficio. 4) increpo, reprehendo. Ex ἀντὶ & ἅπτομαι, *tango.*

Ἀνθεινὸς, ἡ, ὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεκτέον, inhærendum, amplectendum, conſequendum, vindicandum, reſiſtendum eſt. Ab ἀντέχομαι, *amplector &c.*

Ἀνθελιγμὸς, ȣ̃, ὁ, volutatio, conuolutio contraria. 2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ & ἑλίσσω, *voluo.*

Ἀνθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cuius medio cauitas, ſ. κόγχη eſt. Ex ἀντὶ & ἕλιξ, *extrema ora auriculæ.*

Ἀνθελκόντως, *Adu.* in contrariam partem trahendo. A ſeq.

Ἀνθέλκω, f. ξω, contra traho, in diuerſum traho. 2) manus diſtineo. 3) diſtineo, remoror. 4) reſiſto. Ex ἀντὶ & ἕλκω.

Ἀνθεμίζομαι, defloror. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomilla, Gl. Vet. ἀνθεμὶς, liguſtrum. Ab eod

Ἀνθεμοειδὴς, ὲς, floridus.

Ἀνθεμόεις, όεσσα, όεν, idem.

Ἄνθεμον, ȣ, τὸ, flos. ἄνθεμα, flores.

Ἄνθεμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, floridus.

Ἀνθεμόῤῥυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, a flore defluens. Ex ἄνθεμον & ῥύω, *fluo.*

Ἀνθεμȣργὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, ex floribus opus ſuum conficiens, vt apis. Ex ἄνθεμον & ἔργον, *opus.*

Ἀνθεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, floridus, flores, vernans. Ab ἄνθεμον, *flos.*

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo*

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum. Ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ȣ, ὁ, aſphodeli fructus, ſ. caulis. 2) albacum.

Ἀνθερικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, antherici formam habens.

Ἀνθέριξ, ικος, ὁ, ariſta. Ab ἀθὴρ, quod idem.

Ἀνθεστήρια, ων, τὰ, floralia, ſ. ſacrum Bacchi, Dionyſia. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθεστηριὼν, ῶνος, ὁ, Antheſterion, octauus anni menſis, Dionyſo, ſ. Baccho ſacer. A præc.

Ἀνθεστιάω, ῶ, f. άσω, viciſſim & mutuo conuiuio accipio. Ex ἀντὶ & ἑστιάω.

Ἀνθεσφόρια, ων, τὰ, ſacra Proſerpinæ. Ex ἄνθος, *flos*, & φέρω, *fero*, quod Pluto iſtam Deam flores legentem rapuerat.

Ἀνθεσφόρος, ον, florea ſerta gerens.

Ἀνθέω, ῶ, f. ήσω, floreo. 2) floreo, *metaphorice*, velut, artes florent. 3) ſcateo, exubero.

Ἄνθη, ης, ἡ, pro ἄνθησις, flos. Ab eod.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis. Gl. Vet. veſpa.

Ἀνθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanoſus flos panici, milii & ſimilium.

Ἀνθήλιον, ȣ, τὸ, floſculus.

Ἀνθήλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſoli obuerſus, vel oppoſitus. Ex ἀντὶ & ἥλιος, *ſol.*

Ἄνθημα, ατος, τὸ, florum prouentus & copia. Ab ἀνθέω.

Ἀνθηματικὸς, ἡ, ὸν, floridus, floribus ornatus.

Ἀνθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, floridus. Ab eod.

Ἀνθηρογραφέω, ῶ, floride ſcribo, varie orno, vt veſtem variis coloribus. Ex ἀνθηρὸς, *floridus*, & γράφω.

Ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus.

Ἀνθηρῶς,

ηρῶς, *Adu.* floride.
θησις, εως, ἡ, florum progeneratio.
θησσάομαι, ῶμαι, viciſſim vincor, viciſſim ſuccumbo. 2) cedo. Ex ἀντὶ & ἡσσάομαι.
θητικός, ἡ, ὸν, flores efferens. 2) florendi vim habens. 3) floribus fœcundus.
θηφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, floriger. Ex ἄνθος & φέρω.
θίας, ὁ, piſcis anthias.
θιερόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim conſecro. Rob. Ex ἀντὶ & ἱερόω, *ſacro.*
θίζω, f. ίσω, floribus orno. 2) variego, varie orno.
θινός, ἡ, ὸν, floridus, plenus floribus, e floribus factus. 2) *de veſte*, variis coloribus picta.
θιππάζομαι, equitans occurro. 2) contra aliquem equo inuehor. Ex ἀντὶ & ἱππάζω.
θιππασία, ας, ἡ, decurſio equeſtris. A præc.
θιππεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζομαι.
θίστημι, f. ἀντιστήσω, ex aduerſum colloco. ἀντέστη, obſtitit, reſtitit, Philox. aor. 2. *med.* reſiſto. Ex ἀντὶ & ἵστημι, *ſtatuo.*
ἀνθοβαφής, pulcre coloratus.
ἀνθοβάφος, ȣ, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flos*, vel *color*, & βάπτω, *tingo.*
ἀνθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores iacio, ſpargo. 2) fragro, redoleo. A ſeq.
ἀνθοβόλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, flores iaciens, vel emittens. 2) fragrans. 3) florulentus. Ex ἄνθος & βάλλω.
ἀνθοβόσκον, flores alens. Heſych. vel flores depaſcens. Ex ἄνθος & βόσκω, *alo, paſco.*
ἀνθοδμον, ȣ, τὸ, flos odoratus. 2) floris odor. Ex ἄνθος & ὄζω, *oleo.*
ἀνθοκομέω, flores edo.
ἀνθοκόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, floriger. Ex ἄνθος & κομέω.
ἀνθοκρατέω, floribus abundo.
ἀνθοκρόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſubtemen habens, quod flores varii coloris exprimit, epith. veſtis pictæ. Ex ἄνθος & κρόκη, *ſubtemen, trama.*
ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem. 2) repugnandi, contra differendi ſtudium. Ex ἀντὶ & ἕλκω, *traho.*
ἀνθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo. Ab ἀνθολόγος.
ἀνθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.
ἀνθολόγιον, ȣ, τὸ, idem.
ἀνθολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, florilegus, flores decerpens.
ἀνθομιλέω, verſor cum aliquo.
ἀνθομολογέω, ῶ, f. ήσω, έομαι, f. ήσομαι, paciſcor, conuentum & pactum ineo. 2) adſtipulor. 3) confiteor. 4) laudo, celebro, gratias ago. cum ὁ. Ex ἀντὶ & ὁμολογέω, *confiteor.*
ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, promiſſum. 2) laus, gratiarum actio. Ab ἀνθομολογέω.
ἀνθομολογία, ας, ἡ, repromiſſio, Gl. Vet.
ἀνθονόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, flores depaſcens.
ἀνθοπλίζω, f. ίσω, contra armo.
ἀνθοπλίτης, ȣ, ὁ, miles armatus.
ἀνθοποιός, ȣ, ὁ, florificus, flores procreans.
ἀνθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.
ἀνθορίζω, f. ίσω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio. Philox. ἀνθορίζει, reſtipulatur. Ex ἀντὶ & ὁρίζω, *definio.*
ἀνθορισμὸς, ȣ, ὁ, reſtipulatio, Philox. A præc.
ἀνθορμέω, ῶ, f. ήσω, ſto contra in ſtatione, paratus ſc. ad pugnandum. Ex ἀντὶ & ὁρμέω, *ſto in ſtatione.*
ἌΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos. 2) præcipuum rei alicuius. 3) decor corporis, orationis &c. 4) ornamentum. 5) color venuſtus.
ἀνθοσμίας, ȣ, ὁ, vt οἶνος, vinum habens odorem ſuauem, fragrans. 2) floriger, floribus abundans, vt pratum. Ex ἄνθος & ὀσμὴ, *odor.*
ἀνθοσύνη, ης, ἡ, flos. Ab ἄνθος, *flos.*
ἀνθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.
ἀνθοφόρια, ων, τὰ, idem quod ἀνθεσφόρια.
ἀνθοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, floriger, florifer.
ἀνθοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος & φύω, *gigno, produco.*
ἀνθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ, *carbo.*
ἀνθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio.
ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.
ἀνθρακίας, ȣ, ὁ, ater, vt carbonarius.
ἀνθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo. 2) carbonis, ſ. carbunculi ſpeciem habeo.
ἀνθράκιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, niger, vt carbo, carbonis colorem habens.
ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna. 2) ignis e congeſtis carbonibus.
ἀνθρακόεις, όεσσα, όεν, e carbonibus factus.
ἀνθρακοκαύστης, ȣ, ὁ, carbonum confector. Ex ἄνθραξ & καίω, *vro.*
ἀνθρακοπώλης, ȣ, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ & πωλέω.
ἀνθρακόω, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones conuerto.
ἀνθρακώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, carbonem referens, carbonis more ardens.
ἌΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo. 2) carbunculus, gemma. 3) carbunculus, vlcus. 4) ſpecies piſcis.
ἈΝΘΡΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, crabro, veſpa.
ἀνθρήνιον, ȣ, τὸ, fauus veſpæ. A præc.
ἀνθρωπαρέσκεια, ας, ἡ, ſtudium placendi hominibus. A ſeq.
ἀνθρωπάρεσκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſtudet hominibus placere, qui auram captat popularem. 2) placens hominibus. Ex ἄνθρωπος & ἀρέσκω.
ἀνθρωπάριον, ȣ, τὸ, homulus, homuncio. Dim. ad ἄνθρωπος.
ἀνθρωπέη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis. Ab eod.
ἀνθρώπειος, εία, ειον, humanus, ad homines pertinens, ad humanum genus pertinens.
ἀνθρωπείως, *Adu.* humano more, hominum more, vt homines decet, humanitus.
ἀνθρωπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, homo fio.
ἀνθρωπεύομαι, humano more ago, ea, quæ hominis ſunt, vſurpo, ex humana natura ago.
ἀνθρώπησις, εως, ἡ, incarnatio. Suic.
ἀνθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago. 2) hominem facio, & *in Paſſ.* homo fio, incarnor.
ἀνθρωπικός, ἡ, ὸν, humanus, ad homines pertinens.
ἀνθρωπικῶς, *Adu.* humano more, vt hominem decet.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conueniens.
Ἀνθρωπίνως, *Adu.* humanitus, humano more, homini conuenienter.
Ἀνθρώπιον, ȣ, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dimin. ab ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀνθρωπισμὸς, ȣ, ὁ, humanitas, humani & compositi mores.
Ἀνθρωποβορέω, ῶ, f. ήσω, homines voro.
Ἀνθρωποβόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, homines vorans. Ex ἄνθρωπος & βορᾶ, *cibus.*
Ἀνθρωπόβρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ab hominibus deuoratus. Suic. Ex ἄνθρωπος & βρώσκω.
Ἀνθρωπόγλωσσος vel ἀνθρωπόγλωττος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui humana loquitur lingua.
Ἀνθρωπογναφεῖον, ȣ, τὸ, balneum dicebatur a veteribus, teste Clem. Alex. quia hominem mollit, & ante tempus corpus velut pannosum facit ad instar fulloniæ. Ex ἄνθρωπος & γναφεῖον, *officina fullonis.*
Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio.
Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus ex homine factus.
Ἀνθρωπόδακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ab homine morsus. Ex ἄνθρωπος & δάκνω, *mordeo.*
Ἀνθρωποδίδακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ab homine doctus.
Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humanam formam habens.
Ἀνθρωποειδῶς, *Adu.* humana specie.
Ἀνθρωποθηρία, ας, ἡ, venatio, captura hominum. Ex ἄνθρωπος & θήρα, *venatio.*
Ἀνθρωπόθυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, hominum animum, vel iram habens.
Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, victimæ humanæ.
Ἀνθρωποθυτέω, &
Ἀνθρωποθύω, fut. ύσω, hominem immolo, vel sacrifico.
Ἀνθρωποκτονέω, ῶ, f. ήσω, hominem, vel homines occido.
Ἀνθρωποκτόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, homicida. Ex ἄνθρωπος & κτείνω, *occido.*
Ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus.
Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo.
Ἀνθρωπολάτρης, ȣ, ὁ, hominum cultor.
Ἀνθρωπόλεθρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, homicida. 2) homini perniciosus.
Ἀνθρωπολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, de hominibus loquens.
Ἀνθρωπομάγειρος, ȣ, ὁ, cibos ex humana carne conficiens.
Ἀνθρωπομορφιανοὶ, ῶν, οἱ, hæretici, Deo humanam formam tribuentes.
Ἀνθρωπομορφῖται, ῶν, οἱ, iidem.
Ἀνθρωπόμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, humanam formam habens.
Ἀνθρωπομορφόω, ῶ, fut. ώσω, humanam formam tribuo.
Ἀνθρωπονομικὸς, ἡ, ὸν, ad homines pascendos pertinens. Ex ἄνθρωπος & νέμω, *pasco.*
Ἀνθρωπόομαι, ȣ̃μαι, homo fio. 2) homo sum.
Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.
Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, fut. ήσω, humano more adficior.
Ἀνθρωποπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος & πάθος.
Ἀνθρωποπαθῶς, *Adu.* humano adfectu. 2) humano more.
Ἀνθρωποποιΐα, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio.
Ἀνθρωποποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, hominum, s. humanarum formarum fictor.
Ἀνθρωποπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hominem decens, homini conueniens.
Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adu.* conuenienter humanæ naturæ.
ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, homo.
Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura. 2) genus humanum.
Ἀνθρωποτόκος, ȣ, ἡ, quæ hominem peperit, puerpera. Suic. Ex ἄνθρωπος & τίκτω.
Ἀνθρωπȣργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. A seq.
Ἀνθρωπȣργὸς, ȣ, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος & ἔργον, *opus.*
Ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. A seq.
Ἀνθρωποφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, hominum vorator, homines vorans, humana carne vescens.
Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος & φυή.
Ἀνθρωπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, humanus.
Ἀνθυβρίζω, fut ίσω, vicissim contumelia adficio. Ex ἀντὶ & ὑβρίζω.
Ἀνθυλακτέω, ῶ, fut. ήσω, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντὶ & ὑλακτέω, *latro.*
Ἀνθύλλιον, ȣ, τὸ, anthyllium, flosculus. Ab ἄνθος, *flos.*
Ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἀνθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Thuc. Ex ἀντὶ & ὑπάγω, *accuso.*
Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ & ὑπαλλάττω.
Ἀνθυπαλλάσσω, ττω, commuto, inuerto.
Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus. Ab ἀνθύπατος.
Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconsul sum, proconsule prouinciam administro. Ab eodem.
Ἀνθυπατικὸς, ἡ, ὸν, proconsularis. Ab eod.
Ἀνθύπατος, ȣ, ὁ, proconsul. Ex ἀντὶ & ὕπατος, *consul.*
Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντὶ & ὑπείκω.
Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, cessio, qua vicissim alicui locum damus. 2) submissio, obsequium. A præc.
Ἀνθυπερβάλλω, inuicem supero.
Ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi gratificatus est, vicissim gratificor, officium reddo. Ex ἀντὶ & ὑπηρετέω, *obsequor.*
Ἀνθυπισχνέομαι, contra polliceor.
Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, obiicio loquenti. Ex ἀντὶ & ὑποβάλλω, *subiicio.*
Ἀνθυποκαθίστημι, in locum alicuius substituo, sufficio. Ex ἀντὶ & ὑποκαθίστημι, *substituo.*
Ἀνθυποκρίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ & ὑποκρίνομαι, *simulo.*
Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo interposito iure iurando; est rei iurantis, se iusta de caussa abesse. Ex ἀντὶ & ὑπόμνυμι.
Ἀνθυποπτεύω, fut. εύσω, vicissim suspicor, contra suspectum habeo. Ex ἀντὶ & ὑποπτεύω, *suspicor.*
Ἀνθυποστρέφω, reuertor.

Ἀνθυπόστακτος,

ἀνθυπότακτος, subiunctiuus modus, ap. Gramm.
ἀνθυποτιμάομαι, ῶμαι, mulctam tertio loco æstimo. (v. ὑποτιμάομαι) sc. post ὑποτίμησιν.
ἀνθυπεργέω, ῶ, f. ήσω, penso beneficium, remuneror. Ex ἀντὶ & ὑπεργέω.
ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.
ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium.
ἀνθυποφέρω, fut. ἀνθυποίσω, aor. 1 ἀνθυπήνεγκα, ſtatim obiicio, refero. Ex ἀντὶ & ὑποφέρω, *ſubiicio.*
ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, quæ obiectioni opponitur. A præc.
ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, receſſus, regreſſus. Ex ἀντὶ & ὑποχωρέω, *ſenſim redeo.*
ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur. 2) aſſumtio, quæ opponitur Prolepſi. Ex ἀντὶ & ὑφαιρέω, *ſubtraho.*
ἀνθυφίσαμαι, pariter ſuſtineo vel ſuſcipio aliquid. Ab ἀντὶ & ὑφίσαμαι.
ἀνθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flore plenus, floruleutus.
ἀνθωραΐζομαι, f. ίσομαι, viciſſim decorem oſtento, æmula pulcritudine certo. Ex ἀντὶ & ὡραΐζω, *decoro.*
ΑΝΙ΄Α, ας, ἡ, triſtitia, mœror.
ἀνιάζω, f. άσω, triſtitiam adfero, mœrore adficio.
ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, triſtis, mœſtus. 2) grauis, aduerſus. *Comp.* ἀνιαρότερος: reperitur tamen & ἀνιαρέστερος. Ab eodem.
ἀνιαρῶς, *Adu.* moleſte, acerbe, cum mœrore, miſere.
ἀνίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſanabilis, immedicabilis. Ex α pr. & ἰάομαι, *medeor.*
ἀνιάτρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſanabilis. 2) non ſanatus. Ex α pr. & ἰατρός.
ἀνιατρολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignarus eorum, quæ de medicina diſſeruntur, rationis medicæ expers. Ex α pr. & ἰατρολογέω, *de medicina diſſero.*
ἀνιάτως, *Adu.* inſanabiliter.
ἀνίαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtreperus, reſonans. A ſeq.
ἀνιάχω, & έω, reſono, clamo. 2) alta voce celebro, de poëtis. Ex ἀνὰ & ἰάχω, *clamo.*
ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω. ἀνιῶμαι, mœreo, diſcrucior, lugeo, Gl. Vet.
ἀνιγρὸς, ὰ, ὸν, moleſtus, contriſtans, malus, pro ἀνιηρὸς.
ἀνίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil habens proprium. Ex α pr. & ἴδιος.
ἀνιδρωτὶ, & ἀνιδιτὶ, *Adu.* ſine ſudore, ſine labore. Ex α pr. & ἰδίω, *ſudo*, vel ἱδρὼς, *ſudor.*
ἀνίδρως, ον, ſudoris expers.
ἀνιδρόω, ῶ, f. ώσω, reſudo, denuo ſudorem emitto.
ἀνίδρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fixus, inſtabilis, ſine fundamento. Ex α pr. & ἱδρύω, *colloco, pono, fundo.*
ἀνιδρύω, colloco, conſecro. Ex iiſd.
ἀνίδρωσις, εως, ἡ, ſudatio, ſudor.
ἀνιδρωτὶ, *Adu.* ſine ſudore, vel labore.
ἀνίδρωτος, ον, qui non ſudauit.
ἀνίεμαι, vid. ἀνίημι.
ἀνίερος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, pollutus.

ἀνιερόω, ῶ, f. ώσω, ſacrum facio, conſecro, voveo.
ἀνιέρως, *Adu.* profane.
ἀνιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio.
ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo. 2) emitto, ſubmitto, immitto. 3) dimitto, relinquo. 4) omitto, intermitto. 5) condono, remitto. 6) ſtimulo, vrgeo. Ex ἀνὰ & ἵημι, *mitto.* ἀνίεμαι, *in med.* edo, ſubmitto, *in paſſ. etiam eſt* permittor, concedor. 2) conſecror. 3) ab omnibus adiri poſſum, omnibus expoſitus ſum. 4) negligenter, diſſolute viuo.
ἀνικεὶ, *Adu.* ſine certamine, atque adeo ſine parta victoria. E νίκη.
ἀνικέτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui ſupplicatum non eſt. 2) ſupplex. Ex α pr. & ἱκετεύω.
ἀνίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuictus, inſuperabilis. Ex α pr. & νικάω, *vinco.*
ἀνικμάζω, f. άσω, humecto. 2) exſicco. A ſequ.
ἄνικμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiccus, humore carens, ſqualidus, aridus. Ex α pr. & ἰκμὰς, *humor.*
ἀνίλαστος, ον, non placatus. Ex α pr. & ἱλάσκομαι, *placo.*
ἀνίλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, immiſericors. Ex α pr. & ἵλαος, Attice ἵλεως, *miſericors.*
ἀνίλλομαι, dedignor, deſpicio. Suid. Ex ἀνὰ & ἴλλω, *oculis conniueo.*
ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adſpectus, deſpectus, Pollux. Ex iiſd.
ἀνίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, loris non cæſus. Ex α pr. & ἱμάσσω, *loris cædo.*
ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, fune ſurſum traho, extraho, haurio. 2) eleuo, ſuſtollo, eueho. Ex ἀνὰ & ἱμὰς, *lorum.*
ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. A præc.
ἄνιουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, impubes. Ex α pr. & ἴουλος, *prima lanugo pubeſcentium.*
ἀνιππεύω, equito, eques ago.
ἄνιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine equo.
ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, ſurſum volo. Ex ἀνὰ & ἵπταμαι, *volo.*
ἀνιπτόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, illotos pedes habens. 2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α pr. νίπτω & πούς.
ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus. Ex α pr. & νίπτω.
ἄνις, *Adu.* ſine, abſque, Bœot. pro ἄνευ.
ἀνισάζω, f. άσω, compenſo, adæquo. Ex ἀνὰ & ἰσάζω, *æquo.*
ἀνισάριθμος, ον, diuerſus numero.
ἀνισόμετρος, ſine iuſta vel æquali menſura.
ἀνισοειδὴς, ὲς, qui diſparem formam habere videtur.
ἀνισασμὸς, ου, ὁ, compenſatio, remuneratio.
ἌΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, aniſum.
ἄνισος, ου, ὁ καὶ ἡ, inæqualis, impar, diuerſus, ſuperior. Ex α priu. & ἴσος.
ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo.
ἀνισότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α pr. & ἰσότιμος.
ἀνισοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis naturæ. Ex α pr. ἴσος, *æqualis*, & φύσις, *natura.*
ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισάζω.
ἀνίστημι, f. στήσω, ſurgere iubeo, erigo, excito iacentem, vel mortuum, *item* moueo, vt exercitum,

citum, castra. 2) euerto, subuerto. 3) exstruo, ædifico. 4) excito, exstimulo. ἀνίσαμαι, surgo, resurgo, exsurgo. ἀνέστη, surrexit, aor. 2. Ex ἀνὰ & ἵστημι.

Ἀνιστορέω, ῶ, f. ήσω, interrogo, sciscitor. 2) commentor. Ex ἀνὰ & ἱστορέω.

Ἀνιστορησία, ας, ἡ, historiarum ignoratio.

Ἀνιστόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui historias non nouit. 2) cuius nulla in historia fit mentio. 3) qui rem, locum non explorauit. Ex α pr. & ἱστορέω.

Ἀνιστορήτως, *Adu.* sine cognitione historiæ. 2) imperite, ex neglecta indagatione.

Ἀνίσχιος, ου, ὁ καὶ ἡ, clunium tumore vacans. Ex α pr. & ἰσχίον, *lumbus.*

Ἀνίσχυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inualidus, infirmus. Ex α pr. & ἰσχυρός.

Ἄνισχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, infirmus. Ex α pr. & ἰσχύς, *robur.*

Ἀνίσχω, attollo. 2) orior. 3) emitto, produco. 4) sustineo. Ex ἀνὰ & ἴσχω.

Ἀνίσως, *Adu.* inæqualiter.

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio.

Ἄνιχθυς, υος, ὁ καὶ ἡ, carens piscibus.

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, peruestigo, indago, persequor. Ex ἀνὰ & ἰχνεύω, *vestigo.*

Ἀνίχνευτος, idem, quod sequens. Ex α priu. & ἰχνεύω

Ἀνιχνίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inuestigari nequit, imperuestigabilis. Ex α pr. & ἰχνιάζω.

Ἀνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, molestus, grauis. Ab ἀνία.

Ἀνίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem non contrahens. Ex α priu. & ἰὸς, *rubigo.*

Ἄννα, ης, ἡ, Anna. Nomen mulieris Ebr. *Gratiosa.*

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri Ebr. *Gratiosus.*

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter imperuium. ἀνοδίαι, inuia. Ex α pr. & ὁδός.

Ἄνοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odore carens, non odoratus. Ex α pr. & ὀδμὴ, *odor.*

Ἄνοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuius. Ex α pr. & ὁδός.

Ἄνοδος, ου, ἡ, *subst.* iugum montis. Polyb. 2) idem quod ἀνάβασις. Ex ἀνὰ & ὁδός.

Ἀνόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. Ex α pr. & ὀδούς.

Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro.

Ἀνόδυρτος, ον, indeploratus.

Ἄνοζος, ου, ὁ καὶ ἡ, enodis, sine nodo. Ex α pr. & ὄζος, *nodus.*

Ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, impos mentis, stultus, insipiens.

Ἀνοησία, ας, ἡ, insipientia. Ex a priu. & νοέω, *intelligo.*

Ἀνοηταίνω, desipio, insipiens sum, imprudenter & temere ago. Ab ἀνόητος.

Ἀνοητεύω, f. εύσω, idem & ab eodem.

Ἀνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, demens, insipiens, mente carens, stultus. 2) qui intelligi nequit. Ex α pr. & νοέω.

Ἀνοήτως, *Adu.* imprudenter, stulte.

Ἀνόθευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius. Ex α pr. & νοθεύω, *nothum reddo, adultero.*

Ἄνοια, ας, ἡ, amentia, stultitia. Ab ἄνοος, *amens.*

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio. Ab ἀνοίγω.

Ἀνοιγνύω, idem quod sequens.

Ἀνοίγω, fut. ξω, aperio, resero, pando, expando, patefacio, Gl. Vet. ἀνοίγομαι, patesco, Gl. Vet. ἀνέῳγμαι, pateo, Gl. Vet. perf. pass. Ex ἀνὰ & οἴγω, *aperio.*

Ἀνοιδαίνω, tumefacio. 2) tumeo, intumesco.

Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumesco, turgeo. 2) irascor.

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. A præc.

Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.

Ἀνοίκειος, οία, ειον, & ἀνοίκειος, ου, ὁ καὶ ἡ, non familiaris, non domesticus. 2) non conueniens, non congruus. 3) improbabilis, incredibilis. Ex α pr. & οἰκεῖος.

Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas. 2) mores a familiaritate alieni. Ab ἀνοίκειος.

Ἀνοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhabitabilis. Ex α pr. & οἰκέω.

Ἀνοικίζω, f. ίσω, instauro, reædifico. 2) migro, habitationem transfero. Ex ἀνὰ.

Ἀνοικισμὸς, οῦ, ὁ, instauratio.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, instauro ædificium. Ex ἀνὰ & οἰκοδομέω, *ædifico.*

Ἀνοικονόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, prodigus. 2) male dispositus. Ex α pr. & οἰκονομέω.

Ἄνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, extorris, sine domo.

Ἀνοικτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immisericors.

Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, apertus. 2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

Ἄνοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immisericors. Ex α pr. & οἶκτος, *misericordia.*

Ἄνοικτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non miserandus, immiserabilis. Ex α priu. & οἰκτρὸς, *miserandus.*

Ἀνοίκτως, *Adu.* sine misericordia.

Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum.

Ἀνοιμωκτεὶ, s. ἀνοιμωκτὶ, *Adu.* sine fletu.

Ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio. 2) ostium. Ab ἀνοίγω.

Ἄνοισις, εως, ἡ, reuectio. Ab ἀναφέρω.

Ἀνοιστέον, referendum est. Ab eod.

Ἀνοιστρέω, ῶ, f. ήσω, incito, stimulo. Ex ἀνὰ & οἰστρέω.

Ἀνοκωχὴ, induciæ. Ex ὀκωχή.

Ἀνολβία, ας, ἡ, miseria. Ab ἄνολβος.

Ἀνόλβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, miser.

Ἄνολβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & ὄλβος, *beatitudo.*

Ἀνόλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab exitio & damno immunis. Ex α pr. & ὄλεθρος, *pernicies.*

Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio, quæ fit sursum versus. Ab ἀνέλκω, *sursum trabo.*

Ἀνολκητὸν, οῦ, τὸ, id, quo aliquid sursum trahitur.

Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, eiulo, exclamo.

Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.

Ἀνομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto. 2) scaturio. 3) effundo tamquam pluuiam, effundo more imbris.

Ἀνομβρήεις,

ιβρήεις, ήεσσα, ῆεν, pluuialis, pluuius, plu-
ioſus. Ex ἀνὰ & ὄμβρος, imber, pluuia.
ιβρία, ας, ἡ, pluuiæ, ſeu aquarum inopia.
ιβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbribus carens. Ex α pr.
μέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges tranſgre-
ior. Ex α pr. & νόμος, lex.
μημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.
μία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas.
μίζω, idem quod ἀνομέω.
μιλέω, verſor cum aliquo. 2) concumbo
um aliqua vel aliquo. Ex ἀνὰ.
μίλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſociabilis.
ιμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, illegitimus.
μιχλος, ου, ὁ καὶ ἡ, innubilus, innubis, nebula
acans. Ex α pr. & ὁμίχλη.
ιμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, oculorum expers. Ex α
r. & ὄμμα, oculus.
μοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt diuerſæ ſpeciei,
ſpecie diſſimilis. Ex α priu. & ὁμοειδὴς,
imilis.
ομοθέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, legibus male ordinatus.
2) nullis legibus conſtitutus. Ex α pr. &
ομοθετέω, legibus conſtituo.
ομοιογενῶς, Adu. e diuerſis generibus.
ομοιομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, partibus diſſimilibus
conſtans.
ομοιόπτωτος, ον, diſſimiliter deſinens.
όμοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſimilis, abſimilis, diſpar.
νομοιόστροφος, ον, e diſſimilibus verſibus com-
poſitus ac mixtus.
νομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo, diuerſitas.
νομοιόχρονος, ον, diſparem quantitatem ha-
bens, de ſyllabis.
νομοιόω, ῶ, f. ώσω, diſſimilem facio.
νομοίως, Adu. inæqualiter, non perinde.
νομοίωσις, εως, ἡ, diſſimilitudo.
νομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adſentior. 2)
concedo. Ex ἀνὰ & ὁμολογέω, confiteor.
νομολογία, ας, ἡ, incongruentia. 2) adſenſio
inter aliquos de re aliqua.
Ἄνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, exlex, lege carens. 2) ini-
quus. 3) improbus.
Ἀνόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inutilis, futilis. 2) in-
iucundus. Ex α pr. & ὄνημι, iuuo.
Ἀνονόμαστος, ον, obſcurus, ignobilis.
Ἄνοος, contr. vſitatius, ἄνους, ου, ὁ καὶ ἡ, amens.
Ἀνόπαια, ſ. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, auis ex aqui-
larum genere.
Ἄνόπιν, Adu. retro, retrorſum. Ex ἀνὰ & ὄψ.
Ἄνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priu. &
ὅπλα.
Ἀνόπλως, Adu. ſine armis.
Ἀνόπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuiſibilis. Ex α priu. &
ὄπτομαι, video.
Ἀνόρατος, ον, inuiſibilis.
Ἀνοργάζω, f. άσω, commoueo. 2) exſilio. Ex
ἀνὰ & ὀργάζω, incito.
Ἀνόργανος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtrumentorum expers.
Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis orgiis, ſ. ſacris
non eſt initiatus. Ex α priu. & ὄργια, orgia.
Ἀνοργίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacris non initiatus.
Ἄνοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, ira carens. Ex α pr. &
ὀργή.
Ἀνορέα, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. Dor. pro
ἠνορέη. Ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνορεκτέω, ῶ, f. ήσω, faſtidio cibos. A ſequ.
Ἀνόρεκτος, ου, ὁ, cibum faſtidiens, cuius ſto-
machus omnia reſpuit. Ex α pr. & ὀρέγομαι,
appeto.
Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum ſtomachus omnia
reſpuit, faſtidium cibi. Ex iiſd.
Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo. 2)
inſtauro. 3) corrigo, emendo.
Ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoueor,
magno impetu in aliquid feror. 2) ſurgo,
v. c. ad dicendum, agendum.
Ἀνορμίζω, e portu propello ſc. naues; med.
e portu progredior.
Ἄνορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtationem nauium non
habens, incommodus ſtationi nauium. Ex
α pr. & ὅρμος.
Ἀνόρνυμι, excito.
Ἀνορέω, f. ήσω, exſurgo. 2) proſilio. Ex ἀνὰ
& ὀρέω, impetum do.
Ἀνοῤῥοπύγιος, ου, ὁ, καὶ ἡ, cui cauda deeſt. 2)
qui inter volandum non regitur cauda. Ex
α pr. & ὀῤῥοπύγιον, quod vide.
Ἀνόροφος, ον, tecto carens, non tectus.
Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri. Ex ἀνὰ &
ὀρταλίζω.
Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod de-
foſſum erat, eruo e terra. 2) exſtirpo, ſub-
verto.
Ἀνορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exſilio. 2)
ſalto.
Ἄνορχος, ον, teſticulis carens, ab ὄρχις.
Ἀνόρω, excito.
Ἀνόσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ægrotus. Ex α pr. &
νοσέω, ægroto.
Ἀνόσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſanctus, impius, ſcelera-
tus, profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. Vet.
Ἀνοσιότης, ητος, ἡ, impietas.
Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie
ago.
Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie factum, ſcelerata
actio.
Ἀνοσιούργημα, ατος, τὸ, idem.
Ἀνοσιουργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, impie & ſcelerate agens.
Ex ἀνόσιος, ſceleratus, impius, & ἔργον.
Ἀνοσίως, Adu. impie, ſcelerate.
Ἄνοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine odore, non odoratus.
Ex α pr. & ὀσμὴ, odor.
Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis a morbis.
Ἀνόστεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine oſſibus, exoſſis. Ex α
pr. & ὀστέον, os.
Ἀνόστητος, ου, ὁ καὶ ἡ, reditus expers. Ex α pr. &
νοστέω, redeo.
Ἀνόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A ſeq.
Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab α pr. & νόστος.
Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, exos, Gl. Vet. oſſibus carens.
Ex α pr. & ὀστοῦν, os.
Ἀνόσως, Adu. ſine morbo.
Ἀνότιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiccus, non humidus. Ex
α pr. & νοτίζω, humecto.
Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιίαν, e ſono
lamentantis.
Ἀνουθέτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, repudians admonitio-
nem. Ex α pr. & νουθετέω, admoneo.
Ἄνους, ου, ὁ καὶ ἡ, amens, demens, vecors, ſtul-
tus, Philox. mente captus, ſine ſenſu.

Ἀνέσιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, carens fubſtantia. Ex α pr. & ἐσία, *ſubſtantia*.

Ἀνέτατος, ε, ὁ καὶ ἡ, non vulneratus. Ex α pr. & ἐτάω, *vulnero*.

Ἀνετητὶ, *Adu.* ſine vulnere.

Ἄνετος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνέτατος.

Ἀνόχευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α pr. & ὀχεύω, *coeo*.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀνοχαὶ, induciæ. Ab ἀνέχομαι, *tolero*.

Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoueo, vel eleuo. Ex ἀνὰ & ὀχλίζω, *vecte moueo*.

Ἄνοχλος, ε, ὁ καὶ ἡ, inoffenſus, nulla moleſtia adfectus, turba, ſeu hominum multitudine carens.

Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſublatum geſto. Ex ἀνὰ & ὀχμάζω, *detineo*.

Ἀνόχυρος, non munitus.

Ἀνοψία, ας, ἡ, opſonii penuria. A ſeq.

Ἄνοψος, ε, ὁ καὶ ἡ, opſonio carens. Ex α pr. & ὄψον, *opſonium*.

Ἄντα, *Adu.* coram, e regione. Ab ἀντί.

Ἀνταγοράζω, viciſſim emo. 2) permuto. Ex ἀντὶ & ἀγοράζω.

Ἀνταγορεύω, aduerſarium me gero, liti me offero. 2) obloquor. Ex ἀντὶ & ἀγορεύω, *concionor, loquor*.

Ἀνταγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto. 2) repugno.

Ἀνταγώνισμα, ατος, τὸ, obſtaculum, aduerſatio.

Ἀνταγωνιστὴς, ε, ὁ, qui cum aliquo certat, aduerſarius, æmulus, Gl. Vet.

Ἀνταγωνιστῶς, *Adu.* more aduerſantium.

Ἀντάδελφος, ε, ὁ, qui eſt loco fratris.

Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, iniuriam illatam vlciſcor, viciſſim iniuria adficio.

Ἀντάδω, occino. 2) cantu prouoco. 3) cantu reſpondeo.

Ἀνταείρω, idem quod ἀνταίρω. Ex ἀντὶ & ἀείρω.

Ἀνταιδέομαι, viciſſim reuereor.

Ἀνταῖος, αία, αῖον, aduerſus. 2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ vel ἄντα.

Ἀνταίρω, contra attollo, v. c. manus. 2) rebello. Ioſ. Gl. Vet. 3) arma contra fero, etiam *in med.* omninoque 4) reſiſto, repugno.

Ἀνταιτέω, peto pro aliquo, ſuffragor petenti honores, pro aliquo ambio.

Ἀνταιτιάομαι, contra accuſo.

Ἀντακολεθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor.

Ἀντακολεθία, ας, ἡ, mutuus comitatus.

Ἀντακοντίζω, contra iaculor.

Ἀντακέω, f. έσω, viciſſim audio.

Ἀντακροάομαι, idem.

Ἀνταλαλάζω, f. άξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio. 2) expiatio. 3) pretium redemtionis. A ſequ.

Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ex ἀντὶ & ἀλλάσσω.

Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenſo, remunero.

Ἀνταμείβω, ſubmuto, Gl. Vet.

Ἀντάμειψις, εως, ἡ, retributio, compenſatio, permutatio, ſubmutatio, Gl. Vet. A præc.

Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Ἀνταμοιβὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, remuneratorius.

Ἀνταμύνομαι, viciſſim auxilior. 2) obſiſto rurſum. 3) me vlciſcor.

Ἀνταμφοδεύω, obuiam eundo aberro. Ex ἀντὶ & ἄμφοδος, *biuium, circuitus*.

Ἀνταναβιβάζω, viciſſim impono.

Ἀνταναγινώσκω, viciſſim lego. 2) relego.

Ἀνταναγνώστης, ε, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor.

Ἀντανάγω, & ἀντανάγομαι, ex aduerſo in hoſtem prodeo, obuiam hoſti prodeo, vel ſoluere, vt hoſti obuiam eatur, de claſſe.

Ἀνταναδίδωμι, remitto, vt in reciprocatione ferræ.

Ἀνταναιρέομαι, ῦμαι, viciſſim ſumo, ſeu accipio.

Ἀνταναίρεσις, idem quod ἀνθυφαίρεσις.

Ἀνταναίρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo. 2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ & αἴρω, *tollo*.

Ἀντανάκλασις, εως, ἡ, repulſus, repercuſſio. 2) motio reciproca & refracta. 3) figura rhetorica.

Ἀντανακλασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἀντανακλαστικὸς, ἡ, ὸν, reciprocus. Ab eod.

Ἀντανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio.

Ἀντανακοπὴ, ῆς, ἡ, repercuſſio. A ſeq.

Ἀντανακόπτω, repercutio. Ex ἀντὶ & ἀνακόπτω, quod idem ſignificat.

Ἀντανα λίσκω, viciſſim conſumo.

Ἀνταναμένω, viciſſim exſpecto.

Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. ώσω, ſuppleo, expleo.

Ἀνταναπλήθω, idem.

Ἀνταναφέρω, refero.

Ἄντανδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ & ἀνήρ.

Ἀντάνειμι, ex aduerſo inſurgo, contra ſurgo. Ex ἀντὶ & ἄνειμι, *ſurſum eo*.

Ἀντανίστημι, e regione excito. ἀντανίσταμαι, f. ἀντανα στήσομαι, contra inſurgo, aduerſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor.

Ἀντανίσχω, orior, contra exorior.

Ἀντανίσωμα, ατος, τὸ, parilis quantitas, v. c. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ & ἀνισόω.

Ἀντάξ, *Adu.* viciſſim. Heſych. Ab ἀντί.

Ἀντάξιος, ία, ιον, exiſtimatione par, æqualis pretii.

Ἀνταξιόω, ῶ, f. ώσω, paria rependo.

Ἀνταπαιτέω, ῶ, f. ήσω, repoſco.

Ἀνταπαμείβομαι, reſpondeo.

Ἀνταπαστράπτω, f. ψω, contra fulguro, fulgure aduerſus fulgurantem.

Ἀνταποδείκνυμι, contra demonſtro.

Ἀνταποδίδωμι, viciſſim reddo. 2) rependo, retribuo. 3) *in paſſiuo dicitur* de oppoſito, *apud Philoſophos*. Ex ἀντὶ & ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio. A præc.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio, *vnde* ἀνταπόδοσιν ποιεῖν, alicui in quacunque re ſatisfacere, vt pecuniam debitam ſoluere. 2) dicitur etiam de commutatione rerum in contrarium. Polyb.

Ἀνταποδοτέον, reddendum.

Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributiuus.

Ἀνταποδο-

ποδοτικῶς, *Adu.* consecutiue, in conse-
ente.
ποδύομαι, viciſſim me accingo. 2) contra quem accingor. Ex ἀντὶ & ἀποδύομαι, *accingor.*
ποκρίνομαι, reſpondeo. 2) altercor.
πόκρισις, εως, ἡ, reſponſio.
ποκτείνω, viciſſim occido, contra interficio.
πολαμβάνω, viciſſim accipio.
πόλλυμι, viciſſim perdo.
πολογῦμαι, viciſſim excuſo, defendo.
ποτέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando.
ποπέρδω, crepitum ventris emittendi viciſſim oppedo.
ποςέλλω, viciſſim emitto, remitto.
ποςροφὴ, ῆς, ἡ, digreſſus, diuortium, duarum rerum in diuerſas partes ſitus.
ποταφρεύω, viciſſim vallo includo.
ποτειχίζω, viciſſim obſtruo, contra munio.
ποτίω, f. ίσω, viciſſim ſoluo, rependo.
ποφαίνω, viciſſim oſtendo, demonſtro.
ποφέρω, repello, reiicio.
ποχὴ, ῆς, ἡ, ſcriptum, quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis ſe obligat.
πωθέω, ῶ, viciſſim repello. 2) retrudo, repello.
πώθησις, εως, ἡ, repulſio, renixus.
ράτης, ε, ὁ, coniuratus. Ex ἀντὶ & ἀράομαι. Sed v. ἀντάρτης, cuius hæc vitioſa lectio eſt.)
ρκέω, ῶ, f. ήσω, par ſum ad reſiſtendum. 2) reſiſto, ad vltimum vſque reſiſto.
ρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptentrionali oppoſitus.
ρσις, εως, ἡ, conſurrectio, ipſa actio attollendi manus aduerſus aliquem, rebellio. Ex ἀνταίρω, *attollo.*
τάρτης, ε, ὁ, qui manus attollit aduerſus legitimum regem, rebellis. Ab eodem.
τασπάζομαι, f. άσομαι, viciſſim ſaluto, reſaluto, viciſſim amplector.
τασράπτω, idem quod ἀνταπαςράπτω, quod vide.
ταυγάζω, reſplendeo.
ταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Philox.
ταύγεια, ας, ἡ, lucis, ſ. ſplendoris repercuſſio. Gl. Vet. reluminatio.
ταυγέω, ῶ, lucem, ſeu ſplendorem remitto.
ταυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lucem ſeu ſplendorem remittens. Ex ἀντὶ & αὐγή.
ταυδάω, ῶ, viciſſim loquor, reſpondeo.
ταφαιρέω, ῶ, viciſſim aufero.
ταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto.
ταχάτης, ε, ὁ, lapis, ſeu gemma achates, quum vritur, myrrham redolens, ſ. ſuccini ſpecies bituminoſa. Ex ἀντὶ & ἀχάτης, *achates.*
ντάω, ῶ, f. ήσω, obuius fio, occurro. 2) conſequor, nanciſcor. Ab ἀντὶ vel ἄντα.
Ἀντεγγράφω, reſcribo in locum eius, quod deletum eſt. 2) in aliorum locum ſufficio. Ex ἀντὶ & ἐγγράφω, *in literas refero.*
Ἀντεγείρω, contra erigo, alterius loco erigo.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recriminor, recriminando obiicio. 2) excuſo culpam alicuius.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.

Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, viciſſim trado. Ex ἀντὶ & ἐγχειρίζω, *trado.*
Ἀντεικάζω, viciſſim adſimulo, comparo.
Ἀντειπεῖν, contra dicere.
Ἀντείρομαι, viciſſim interrogo, item 2) contra dico. fut. ἀντειρήσομαι, velut ab ἀντειρέομαι.
Ἀντεισάγω, f. άξω, viciſſim induco, vel in alterius locum induco.
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum. Philox. ſubrogatio.
Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
Ἀντεισέρχομαι, f. ελεύσομαι, viciſſim ingredior, in alterius locum ſubeo, ſuccedo.
Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero v. c. gratiam.
Ἀντεκθλίβω, rurſus, viciſſim extero, exprimo.
Ἀντεκκλέπτω, viciſſim furor, furto eripio.
Ἀντεκκομίζω, rurſus effero.
Ἀντεκκόπτω, f. ψω, viciſſim exſcindo.
Ἀντεκπέμπω, viciſſim emitto, v. c. copias, claſſem.
Ἀντεκπλέω, claſſe exeo in hoſtem, obuiam nauigantibus obnauigo.
Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A ſequ.
Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono.
Ἀντεκτίνω, viciſſim luo, rependo.
Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta.
Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.
Ἀντεκτρέφω, viciſſim enutrio & educo.
Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo ſc. in hoſtes.
Ἀντεκφέρω, viciſſim effero & exporto.
Ἀντελαττῦμαι, viciſſim vincor.
Ἀντελιγμὸς, ε, ὁ, conuerſio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ & ἑλίσσω, *voluo.* (v. Ἀνθελιγμός.)
Ἀντελπίζω, f. ίσω, nouam ſpem concipio. 2) contra ſpero.
Ἀντεμβάλλω, viciſſim iniicio, vel in locum alterius repono. 2) rependo, refundo. 3) contra irruo, contra impetum facio.
Ἀντεμβιβάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum, viciſſim impono.
Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, iniectio vnius in locum alterius. 2) ſubſtitutio, ſuffectio. Ex ἀντεμβάλλω.
Ἀντεμπαίζω, viciſſim illudo.
Ἀντεμπίμπρημι, viciſſim incendo.
Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, ſ. amplector.
Ἀντεμπλήθω, viciſſim impleo.
Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium.
Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.
Ἀντέμφασις, εως, ἡ, diuerſitas ſpeciei externæ.
Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compenſatio. 2) mutua accuſatio.
Ἀντεναντίωσις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum intelligi volumus.
Ἀντενδείκνυμαι, contra indico, contrarium indicium affero.
Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, conſilii capti & agitati diremtio. A præc.

Ἀντενδύομαι,

'Αντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu induo me.

'Αντενέδραι, ῶν, αἱ, mutuæ inſidiæ, inſidiæ inſidiis oppoſitæ. Ex ἀντὶ & ἐνέδρα, *inſidiæ.*

'Αντενεδρεύω, contra inſidior.

'Αντενεργέω, ῶ, ἀντενεργεῖν, efficacem vim habere contra aliquid, operari aduerſus aliquid.

'Αντενέχυρον, ου, τὸ, pignus, quod contra datur vel accipitur.

'Αντενεχυράζομαι, viciſſim pignus capio.

'Αντεξάγω, viciſſim educo, e contrario educo in hoſtem. 2) reſiſto, repugno. Ex ἀντὶ & ἐξάγω.

'Αντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim expoſco. Ex ἀντὶ & ἐξαιτέω, *expoſco.*

'Αντεξαπατάω, viciſſim decipio.

'Αντέξειμι, contra prodeo in aciem.

'Αντεξελαύνω, f. λάσω, idem, viciſſim inuado.

'Αντεξέρχομαι, idem, quod ἀντέξειμι.

'Αντεξετάζω, f. άσω, contra, vel viciſſim examino, quæro. 2) contendo, comparo. ἀντεξετάζομαι, contra examinor, ad cauſſam accurro, iudicio me ſiſto, aduerſor.

'Αντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.

'Αντεξετασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

'Αντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio.

'Αντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concurſu. 2) contrarius incurſus. A præc.

'Αντεπάγω, refero. Gl. Vet. reduco in aciem, aduerſus aliquem; contra eo.

'Αντεπᾴδω, contra accino.

'Αντεπαινέω, ῶ, viciſſim laudo.

'Αντεπανάγω, viciſſim reduco, occurro.

'Αντεπανέρχομαι, rurſus redeo.

'Αντέπειμι, occurro, contra eo, vt ἀντέξειμι.

'Αντεπεισάγω, viciſſim, ſeu e contrario induco.

'Αντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus ſeu alternus ingreſſus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, ἐπὶ & εἴσοδος.

'Αντεπεισφέρω, viciſſim adfero vel addo.

'Αντεπεξάγω, ex aduerſo progredior; inuadenti hoſtiliter occurro.

'Αντεπέξειμι, idem.

'Αντεπεξελαύνω, idem.

'Αντεπεξέρχομαι, idem.

'Αντεπέξοδος, eruptio in hoſtes irruentes. Ex ἀντὶ & ἐπέξοδος, *hoſtilis aggreſſio.*

'Αντεπερείδομαι, obnitor, renitor, Gl. Vet. Ex ἀντὶ, ἐπὶ & ἐρείδομαι.

'Αντεπέρχομαι, idem quod ἀντεπεξέρχομαι.

'Αντεπερώτησις, εως, ἡ, reſtipulatio, Gl. Vet. A ſequ.

'Αντεπερωτῶ, reſtipulor, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & ἐπερωτῶ, *ſtipulor.*

'Αντεπηχέω, ῶ, viciſſim reſono, clamorem reddo.

'Αντεπιβαίνω, contra eo, aduerſor. Ex ἀντὶ & ἐπιβαίνω, *adſcendo.*

'Αντεπιβουλεύω, inſidiantibus e diuerſo inſidior, contra inſidias tendo.

'Αντεπιγράφω, in locum alterius inſcribo, v. c. nomen; titulum muto, alium repono.

'Αντεπιδείκνυμι, viciſſim oſtendo.

'Αντεπίθεσις, εως, ἡ, inſidiæ viciſſim factæ.

'Αντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, riualis, competitor ſum.

'Αντεπικηρύττω, contra proſcribo aliquem.

'Αντεπικουρέω, ῶ, contra auxilior, viciſſim auxilior.

'Αντεπικρατέω, viciſſim vinco.

'Αντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo. Ex ἀντὶ & ἐπιλαμβάνομαι.

'Αντεπιμελέομαι, οῦμαι viciſſim curam gero.

'Αντεπιμέλλω, contra cunctor in re aliqua, viciſſim cunctor. Ex ἀντὶ & ἐπιμέλλω.

'Αντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem menſura retribuo. Ex ἀντὶ & ἐπιμετρέω, *metior.*

'Αντεπινοέω, ῶ, viciſſim, ſeu contra alium excogito & comminiſcor. Ex ἀντὶ & ἐπινοέω.

'Αντεπιπλέω, ῶ, contra tendo, obnauigo, hoſtium claſſi occurro.

'Αντεπιῤῥέω, viciſſim adfluo.

'Αντεπίῤῥημα, ατος, τὸ, pars Parabaſeos chori, reſpondens ἐπιῤῥήματι.

'Αντεπισκώπτω, repungo dicterio.

'Αντεπιστέλλω, per epiſtolam reſcribo, reſpondeo.

'Αντεπιστρατεύω, viciſſim bellum infero.

'Αντεπιστρέφω, viciſſim, vel contra conuerto. Ex ἀντὶ & ἐπιστρέφω.

'Αντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conuerſio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem. A præc.

'Αντεπιτάττω, contra iniungo, viciſſim impono. Ex ἀντὶ & ἐπιτάττω, *impono.*

'Αντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito.

'Αντεπιτίθημι, reſcribo, reſpondeo nuncio, contra do mandata alicui ad aliquem.

'Αντεπιτρέχω, irruo in aliquem.

'Αντεπιφέρω, refero, Gl. Vet. ἀντεπενεχθεὶς, relatus, Gl. Vet.

'Αντεπιφιλοτιμοῦμαι, per ambitionem ſ. honoris cauſſa cum aliquo certo, contendo.

'Αντεπιφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. Vet. Ab ἀντεπιφέρω.

'Αντεπιχειρέω, ῶ, contra adgredior, viciſſim molior. 2) contra inuado. 3) contra argumentor. Ex ἀντὶ & ἐπιχειρέω.

'Αντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex aduerſo adgreſſio.

'Αντερανίζω, f. ίσω, viciſſim corrogo, viciſſim exigo. ἀντερανιζόμενον, quod ſic exigitur. Ex ἀντὶ & ἐρανίζω, *corrogo.*

'Αντεραστὴς, οῦ, ὁ, riualis, æmulus alicuius in amore. Ex ἀντὶ & ἐραστὴς, *amator.*

'Αντεράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & ἐράστρια, *amatrix.*

'Αντεράω, ῶ, redamo, viciſſim amo, mutuo amore proſequor. Ex ἀντὶ & ἐράω.

'Αντεργολαβέω, ῶ, contendo cum aliquo in redemtura operis faciendi. Ex ἀντὶ & ἐργολαβέω.

'Αντερείδω, renitor. 2) innitor. 3) certo cum aliquo. Ex ἀντὶ & ἐρείδω.

'Αντερεῖν, contradicturum eſſe. ἀντείρηκα, contradixi.

'Αντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.

'Αντέρεισμα, τος, τὸ, idem, *item* fulmentum.

'Αντεριδαίνω, &

'Αντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo

quo per æmulationem. Ex ἀντὶ & ἐρί-

ρομαι, viciſſim interrogo.

ρις, ιδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ & ἔρις.

ρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.

ρωτάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim interrogo, viciſſim rcontor. Ex ἀντὶ & ἐρωτάω.

ρώτησις, εως, ἡ, mutua interrogatio, intergatio, quæ fit viciſſim. A præc.

ϛραμμένως, Adu. vice verſa. Ab ἀντιϛρέφω.

υεργετέω, ῶ, viciſſim benefacio, gratiam refero.

υεργέτημα, ατος, τὸ, remuneratio, gratia re-

υεργέτης, ȣ, ὁ, qui gratiam refert.

υεργητικὸς, ἡ, ὸν, beneficium reddens, ſeu ferens. A præc.

εύκρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Epith. zonæ, quæ temeratæ oppoſita eſt. Ex ἀντὶ & εὔκρατος, temratus.

ευνοέω, ῶ, viciſſim beneuolus ſum, redamo.

ευπάσχω, viciſſim beneficium accipio.

ευποιέω, ῶ, beneficium rependo.

εφευρίσκω, contra inuenio.

εφεϛιάω, ῶ, viciſſim conuiuio accipio.

εφοδάνω, & ἀντεφοδιάζομαι, ingruo, irruo.

εφορμέω, ῶ, naues in ſtatione habeo ad præum paratas.

έχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. Vet. retineo, duro, poſſum. ἀντέσχεν, inhibuit, Philox. ἀντέχομαι, retineo, v. c. beneuolentiam. 2) vendico. 3) animum adiicio ad aliquid agendum, expetendum &c.

τέω, Ion. pro ἀντάω, obuiam eo, occurro. Ab ἀντί.

τημοιβὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, remuneratorius. Ex ἀντὶ & ἀμοιβή.

την, Adu. coram. 2) ex aduerſo. 3) manifeſto, aperte. Ab ἀντί.

τήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui contra remigat. 2) aduerſarius, hoſtis. Ex ἀντὶ & ἐρέσσω, vel ἐρείδω.

τηρὶς, ίδος, ἡ, ſublica, fulcrum adiectum ædificio. ἀντηρίδες, tibicines, Gl. Vet. Ab ἀντὶ & ἐρείδω, ædifico.

τησις, εως, ἡ, occurſus. 2) in plur. ſupplicationes, ſupplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.

ντηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono.

ΝΤΙ', pro, loco, vice, contra. in Comp. re viciſſim; quandoque parilitatem ſignificat, vt ἀντίθεος, Deo par. Interdum ante, dudum.

ντία, Adu. ex aduerſo, contra. Neutrum Plur. ab ἀντίος.

ντιάγχη, ης, ἡ, tumor inueteratus faucium, qui diſcuti nequit. Ex ἀντὶ & ἄγχω, ſuffoco. ἀντὶ hic habet vim antiquitatis.

ντιάζω, f. άσω, obuiam procedo. 2) obteſtor. Ab ἀντίος.

ντιαμοιβὸς, idem quod ἀνταμ.

ντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda. Ex ἀντὶ & ἀνὴρ, vir.

ντιαξων, ονος, ὁ καὶ ἡ, axis ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt. 2) ora auſtralis nobis incognita. Ex ἀντὶ & ἄξων, axis.

'Αντιὰς, άδος, ἡ, tonſillæ, glandula. Ab ἀντίος.

'Αντιαχέω, ῶ, reclamo, contradico; item, proclamo verſus aliquem.

'Αντιάω, ῶ, f. άσω, obuiam eo, vel venio, occurro. 2) adſequor, conſequor. 3) precor, ſupplico. 4) curo, colo. Ab ἀντί.

'Αντιβάδην, Adu. obnixe, contra nitendo.

'Αντιβαίνω, refragor, aduerſor, obnitor, obſto.

'Αντιβάλανος, ȣ, ἡ, galla. Heſych.

'Αντιβάλλω, contra iacio, ex aduerſo iacio. 2) inter ſe confero, reputo. Gl. Vet. confero, recognoſco, retracto.

'Αντιβασιλεὺς, έως, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. Ap. hiſtoricos Rom. Interrex.

'Αντιβασιλεύω, interrex, prorex ſum.

'Αντίβασις, εως, ἡ, contraitio, occurſus. 2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.

'Αντιβάτης, ȣ, ὁ, repagulum ianuæ, quod veluti renititur & obſiſtit. Ab eodem.

'Αντιβατικὸς, ἡ, ὸν, obuius, reluctans. Ab eod.

'Αντιβίᾳ, Adu. contra, e contrario, ex aduerſo. 2) coram, in conſpectu. Datiuus fem. ab ἀντίβιος.

'Αντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor, vi obſiſto.

'Αντιβιβρώσκω, viciſſim comedo.

'Αντιβίην, Adu. idem quod ἀντιβίᾳ.

'Αντιβιον, Adu. idem.

'Αντίβιος, ία, ιον, & ἀντίβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contrarius, aduerſus. Ex ἀντὶ & βία, vis.

'Αντιβλάπτω, f. ψω, viciſſim noceo.

'Αντιβλέπω, f. ψω, ex aduerſo intueor. 2) aduerſis oculis adſpicio. 3) renitor, obſiſto.

'Αντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. A præc.

'Αντιβοάω, ῶ, contra clamo, clamore reſpondeo.

'Αντιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim auxilior.

'Αντίβοιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bouis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ & βȣ̃ς, bos.

'Αντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, conſequor, interſum. 2) ſupplico, oro. Gl. Vet. ἀντιβολῶ, oro, quæſo, precor, ſodes, obſecro, obteſtor. Ex ἀντὶ & βάλλω, iacio.

'Αντιβολὴ, ῆς, ἡ, occurſus. 2) conflictus. 3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.

'Αντιβόλησις, εως, ἡ, ſupplicatio, poſtulatio, adhortatio, deprecatio. Ab ἀντιβολέω.

'Αντιβολία, ας, ἡ, idem.

'Αντιβȣκολέω, viciſſim decipio, deludo. Ex ἀντὶ & βȣκολέω, delinio.

'Αντιβραδύνω, viciſſim cunctor.

'Αντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono.

'Αντιγεγωνέω, ῶ, reclamo.

'Αντιγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, e diuerſo, aliter progeniem recenſeo.

'Αντιγεννάω, viciſſim gigno.

'Αντιγηροτροφέω, ῶ, viciſſim in ſenectute alo.

'Αντιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ ſeu opinionis. Ex ἀντὶ & γνώμη.

'Αντιγνωμονέω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, refragor. A præc.

'Αντιγραμμα, ατος, τὸ, contrarium ſcriptum. Ab ἀντιγράφω.

'Αντιγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, Gl. Vet. reſcriptum.

ptum. ἀντιγραφαὶ, constitutiones, Philox. item accusatio eius a quo ante reus factus sis. denique, lites, controuersiæ.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.

Ἀντίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex alio scriptus, descriptus.

Ἀντιγράφω, f. ψω, rescribo, scripto respondeo.

Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicarius alicuius in sumenda cœna, alterius loco in cœna suffectus. Ex ἀντὶ & δεῖπνον.

Ἀντιδεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, vicissim amice excipio, vicissim dextram porrigo. *it.* vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.

Ἀντιδέρκομαι, contra tueor, non timeo aliquem: quod alias ἀσκαρδαμύττειν.

Ἀντιδέχομαι, f. ξομαι, vicissim accipio.

Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio, vel contra apud populum dico, contrariam sententiam in concionando tueor.

Ἀντιδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, vicissim (simile quid) fabricor. 2) opus contrarium fabricor.

Ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo, v. c. mare

Ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor.

Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, diuisio in contraria, vt virtus, vitium. A seq.

Ἀντιδιαιρέω, ῶ, in contrarias formas diuido; oppono.

Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim seruiens.

Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captiuos. 2) muto in contrarium, contrario modo, v. c. narro.

Ἀντιδιάμετρος, ον, e regione oppositus, contrarius.

Ἀντιδιαπλέκω, qs. contra inuoluo. *Metaph.* quod contra dicam, excogito, respondeo.

Ἀντιδιαστέλλω, distinguo.

Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.

Ἀντιδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, distinctio, discrimen.

Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιαταττω, contra statuo, seu decerno.

Ἀντιδιατίθημι, contrarie dispono. *In med.* repello, vlciscor. Hinc ἀντιδιαθέμενος, resistens, contrario animo adfectus.

Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.

Ἀντιδίδωμι, f. ώσω, do vicissim, rependo. 2) mutuo do, cum sc. vterque dat. 3) offero permutationem fortunarum. v. ἀντίδοσις.

Ἀντιδιέξειμι, contra enarro, dissero.

Ἀντιδιεξέρχομαι, idem.

Ἀντιδιίστημι, distinguo in contraria.

Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra iudicio contendo.

Ἀντιδικασία, ας, ἡ, aduersatio, Gl. Vet.

Ἀντιδικέω, ῶ, f. ήσω, ad caussam occurro, iudicio me sisto. 2) contra litigo. Gl. Vet. ἀντιδικῶ, aduersor, reluctor. Ab ἀντίδικος.

Ἀντιδίκησις, εως, ἡ, refragatio, Gl. Vet.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra letigatio, oppositio litigantium inter se.

Ἀντίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, aduersarius in lite, litigans contra aliquem. 2) hostis, aduersarius.

Ἀντιδιορύττω, contra cuniculos ago.

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam foueo.

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ sum, contrarium scitum foueo. 2) glorifico.

Ἀντιδοξέω, ῶ, f. ήσω, dissentio. 2) refrago

Ἀντίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est contrariæ sectæ, v opinionis. Ex ἀντὶ & δόξα, *opinio.*

Ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ subiicitur opponitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀν & δορὰ, *pellis.*

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. verbum forense actionis, qua is, qui recus tributum vel munus impositum, propterea quod id suas facultates superet, defert alium qui censum habeat, cui tributum illud con veniat, eoque negante, permutationem re familiaris se cum illo facturum promitti Sic est hæc vox accipienda in Isocratis ora περὶ ἀντιδόσεως. Ab ἀντιδίδωμι.

Ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium veneni, medicamen tum, quod aduersus malum aliquod datur scil. πόμα. Ab eodem.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui remedii gratia datu Ab eodem.

Ἀντίδοτος, ου, ἡ, antidotum, idem quod ἀντί δοτον, scil. πόσις.

Ἀντιδουλεύω, vicissim seruio &c.

Ἀντίδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui loco serui est, *item* vicarius serui. 2) vicissim seruiens, se ministrans.

Ἀντίδουπος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra sonans. Ex ἀντ & δοῦπος, *sonus.*

Ἀντιδράω, f. άσω, vicissim facio. 2) rependo.

Ἀντιδυσχεραίνω, contra irascor.

Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio.

Ἀντιδωρέομαι, remuneror.

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, idem quod ἀντιδωρεά. 2) Scriptores Ecclesiastici de Eulogiis vtuntur.

Ἀντιζηλόομαι, æmulor.

Ἀντιζητέω, contra, pariter quæro me quærentem, vel interrogo interrogantem.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex aduerso respondens. 2) aduersus, oppositus.

Ἀντιζυγόω, obnitor. τὸ ἀντιζυγοῦν, contrarium.

Ἀντιθάλπω, vicissim, mutuo foueo.

Ἀντίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquiparandus Deo, similis Deo, diuinus. 2) semideus. 3) diis inimicus.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicissim colo & obseruo, mutua obseruantia colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra positus, oppositus. Ab eodem.

Ἀντιθέω, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, vicissim premo, contra premo.

Ἀντίθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex opposito sedens.

Ἀντίθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim, vel contra sonans. Ex ἀντὶ & θρόος, *clamor, tumultus.*

Ἀντιθύρετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicem ianuæ præstans. Ex ἀντὶ & θύρετρον, *ianua.*

Ἀντίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ianuæ oppositus, ianuæ obuersus. Ex ἀντὶ & θύρα.

Ἀντικαθαιρέω,

καθαιρέω, viciſſim perdo, euerto. aor. 2.
f. ἀντικαθελεῖν.
καθέζομαι, bellum gero contra aliquem.
κάθημαι, in conſpectu hoſtium caſtra habeo: caſtris caſtra oppono.
καθίζω, f. ίσω, ex aduerſo colloco. 2) in
d. ex aduerſo ſedeo. 2) caſtra caſtris oppoſita habeo.
καθίστημι, contra ſtatuo, aduerſus aliquem
atuo, oppono. 2) ſubſtituo, ſufficio in locum alterius. ſubrogo, Gl. Vet. ἀντικαθίστησι, repræſentat. Philox. In aor. 2. & perf. aduerſarius ſum, contra pugno. ἀντικαθίσταμαι, contra ſto, repugno, ſuſtero, ſufficio. Gl.Vet.
ντικαθιστάμενος, altercator, Gl. Vet.
κακουργέω, ῶ, viciſſim malum infero.
κακόω, idem.
καλέω, ῶ, viciſſim voco, inuito.
κανονίζω, contra canones conſtituo, vel decerno.
κάρδιον, ου, τὸ, cauum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque os ventris.
καρτερέω, reſiſto incommodo, perfero incommodum.
ντικαταλαμβάνω, e regione occupo.
ντικαταλέγω, lego in locum aliorum: de militibus.
ντικαταλείπω, viciſſim relinquo, v. c. liberos, hæreditatem liberis.
ντικαταλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio. A ſequ.
ντικατάλλαγμα, τος, τὸ, remuneratio, compenſatio.
ντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto. 2) paſſ. reconcilior. Polyb.
ντικαταμύω, contra ſ. viciſſim conniueo.
ντικατασκευάζω, contra apparo, v. c. bellum, naues.
ντικαταπλήττω, viciſſim perterrefacio.
ντικατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio, refectio, redhibitio. 2) diiudicatio, refutatio, contra diſputatio. 3) diſceptatio cauſſæ. Ab ἀντικαθίστημι.
ντικαταστρατοπεδεύω, caſtra caſtris oppono.
ντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio, v. c. ſpiritus, vrinæ.
ντικατατείνω, contra contendo, contra differo.
ντικατατρέχω, viciſſim incurſionibus infeſto.
ντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.
ντικατηγορέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim accuſo.
ντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accuſatio, recriminatio. A præ.
ντίκειμαι, f. είσομαι, ex aduerſo ſitus, ſeu poſitus ſum, oppoſitus ſum, obſto, refragor, officio, Gl. Vet. ἀντίκειται, obeſt, Gl. Vet. ἀντικείμενος, aduerſarius, obtrectator, obiectus, aduerſus, Gl. Vet. ἀντικεῖσθαι, obeſſe, officere, Philox.
ντικειμένως, Adu. ex oppoſito.
ντικέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, obuius. 2) aduerſus, oppoſitus.
ντικελεύω, f. εύσω, contra iubeo, viciſſim iubeo. 2) contraria iubeo.
ντίκεντρον, ου, τὸ, par ſtimulo, ſtimuli vim habens, incitamentum.

Ἀντικηδεύω, colo in modum, v. c. patris.
Ἀντικήδομαι, rurſus colo.
Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.
Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moueo. Paſſ. occurro hoſti ad reſiſtendum.
Ἀντικιχράω, ῶ, viciſſim commodo.
Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem viciſſim edo.
Ἀντικλαίω, contra, viciſſim ploro.
Ἀντικλάω, refringo, de radiis lucis.
Ἀντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clauis, Gl. Vet. Ex ἀντὶ & κλεῖθρον, clauſtrum.
Ἀντικλίνω, contra declino & deiicio. 2) ex aduerſo adnuo.
Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars ſuræ oppoſita, pars cruris anterior. Philox. tibia. Ex ἀντὶ & κνήμη, tibia.
Ἀντικολάζω, viciſſim punio. 2) contra ſupplicio adficio, ſc. loco præmii.
Ἀντικολακεύω, f. εύσω, viciſſim adulor, adſentando par pari refero.
Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, viciſſim reporto. 2) viciſſim recipio.
Ἀντικομπάζω, contra, viciſſim me iacto.
Ἀντικόντωσις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ & κοντὸς, contus.
Ἀντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulſus, ipſe repellendi actus. 2) conflictatio, colliſio. A ſequ.
Ἀντικόπτω, f. ψω, retundo, refero, repercutio. 2) propulſo.
Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno. 2) ad prælium me comparo.
Ἀντικοσμέω, ῶ, viciſſim orno. 2) contra inſtruo, apparo.
Ἀντικόσμησις, εως, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.
Ἀντικράζω, contra clamo.
Ἀντικρίνω, comparo.
Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, repulſus, impulſus contrarius, ſeu in contrariam partem. 2) repugnantia.
Ἀντικρούω, f. ούσω, retundo, repello. 2) incurro, offendo. 3) reſiſto, repugno, diſſentio. 4) præter opinionem euenio.
Ἀντικρὺ, Adu. plane, perſpicue, aperte. Ab ἀντί.
Ἀντικρὺς, Adu. e regione, contra.
Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.
Ἀντικτερίζω, contra, vel viciſſim funero.
Ἀντικτόνος, ον, viciſſim interficiens. Ab ἀντὶ & κτείνω.
Ἀντικτυπέω, contra fragorem, ſtrepitum edo.
Ἀντίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſtrepens, contra ſonans.
Ἀντικυμαίνομαι, vndabundus iactor contra aliquid.
Ἀντικυρία, ας, ἡ, poteſtas oppoſita. Ex ἀντὶ & κῦρος, auctoritas.
Ἀντικύριον, ου, τὸ, helleborus, ſic dictus ab Anticyra inſula.
Ἀντικύρω, f. κύρσω, incido in aliquem, nanciſcor, offendo.
Ἀντικωλύω, impedio.
Ἀντιλαβεὺς, έως, ὁ, ſcuti fibula, vel vncus ſcuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω.
Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehenſio. 2) apprehenſionis

nis ansa. 3) sententia breuis hemistichio potissimum comprehensa. Ab eodem.

Ἀντιλαγχάνω, subsortior, vel vicissim sortior. 2) denuo iudicio experior in eadem caussa. Ex ἀντὶ & λαγχάνω. vid. ἀντίληξις.

Ἀντιλάζομαι, & υμαι, prehendo.

Ἀντιλακτίζω, fut. ίσω, recalcitro.

Ἀντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio velut beneficium. 2) rem aliam alterius loco accipio. 3) intelligo, percipio, *quo sensu vsitatius est med.* ἀντιλαμβάνομαι, *quod praeterea* significat 2) prehendo, manum iniicio. 3) teneo. 4) capesso Gl. Vet. suscipio. 5) affecto, vindico mihi. 6) corripio, reprehendo. 7) opitulor, sustineo cadentem, cum genit.

Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario splendeo, s. fulgeo. 2) splendorem reflecto, refulgeo, renideo, Gl. Vet.

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico, 2) nego, recuso. 3) ambigo. 4) altercor, dissentio, reclamo, Gl. Vet.

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio. 2) in tragoediis & comoediis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur.

Ἀντίλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, controuersus, dubius.

Ἀντιλέων, ὁ, similis leoni.

Ἀντιλεσχαίνω, oggannio, aduersus aliquem effutio aliquid.

Ἀντιληκτικὸς, est genus versus iambici, ap. Aristoph.

Ἀντίληξις, εως, ἡ, quasi, subsortitio, altera actio, cum in caussa ea, in qua, v. c. ob vadimonium ante desertum, damnatus sis, iterum aduersus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχάνω, quod vid.

Ἀντιληπτέος, έα, έον, suscipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad percipiendum aptus, comprehensibilis. 2) sustinendo, s. opitulando aptus. Ab eod.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adiutor, propugnator. Ab eodem.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, apprehensio. 2) opitulatio, subsidium, patrocinium. 3) reprehensio, obiectio. 4) perceptio sementis. 5) perceptio alicuius commodi. Ab eodem.

Ἀντιλίβανος ου, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus.

Ἀντιλιτανεύω, vicissim supplico.

Ἀντιλόβιον, ου, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ.

Ἀντιλοβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eodem

Ἀντιλογητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀντιλωγικὸς, ap. Phauor.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum s. altercatio, conuicium. 2) oratio contraria, refutatio prioris orationis. Ab ἀντιλέγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, vicissim, vel rursum cogito. contendo, Gl. Vet. Ab eodem.

Ἀντιλογικὴ, ῆς, ἡ, s. τέχνη, ars contentionum & concertationum sophisticarum. Ab eod.

Ἀντιλογικὸς, ἡ, ὸν, disputandi & refutandi peritus. 2) argutus. Ab eodem.

Ἀντιλογικῶς, *Adu.* contra dicendi caussa, contra dicentium modo.

Ἀντιλόγος, ον, contra dicens, contrarius.

Ἀντιλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, conuicium regero. Gl. Vet. ἀντιλοιδορῶ, remaledico. Ex ἀντὶ λοιδορέω, *conuicior.*

Ἀντιλυπέω, ῶ, f. ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso.

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia, quae vicissim alic exhibetur. A praec.

Ἀντίλυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lyrae respondens, lyr consonans. Ex ἀντὶ & λύρα, *lyra.*

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemtionis pretium.

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo.

Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui aduersor.

Ἀντιμανθάνω, contra disco. 2) vicissim disc

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor. reclamo. 3) palam attestor.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio aduersus al quem. repugnatio, refragatio, Gl. Vet. sequ.

Ἀντιμάχομαι, pugno aduersus aliquem. 2) re pugno, reluctor, aduersor.

Ἀντίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pugnat aduersus ali quem, aduersarius. Ex iisdem.

Ἀντιμεθέλκω, f. έλξω, in contrariam parten traho.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero 2) loco moueo vel muto. ἀντιμεθίσταμαι in locum discedentis subeo.

Ἀντιμειρακιεύομαι, f. εύσομαι, vicissim erga ali quem iuueniliter, vel, adolescentis more m gero.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

Ἀντιμέλλω, vicissim cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror & ex postulo.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resi stendo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, cum pars pro alia ponitur. Ex ἀντὶ & μέρος

Ἀντιμεσουρανέω, ῶ, in opposito caeli vmbilico sum. Ex ἀντὶ, μέσος & οὐρανός.

Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ & μεταβαίνω, *transeo.*

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ & μεταβάλλω, *transmuto.*

Ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio. 2) suscipio, velut odium.

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quae vicissim fit. 2) commutatio, quum vices redduntur.

Ἀντιμεταλλεύω, contra cuniculos ago.

Ἀντιμεταῤῥέω, refluo.

Ἀντιμετασπάω, alio traduco.

Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio. Ab ἀντιμεθίστημι.

Ἀντιμετατάσσομαι, ττομαι, pugno, praelior contra aliquem.

Ἀντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.

Ἀντιμετάταξις, εως, ἡ, commutatio ordinis.

Ἀντιμετέρχομαι, vicissim seu contra ambio.

Ἀντιμετρέω,

-τιμετρέω, ῶ, f. ήσω, remetior. 2) rependo.

-τιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remensio. A præc.

-τιμέτωπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, oppositam frontem habens. Ex ἀντὶ & μέτωπον, *frons*.

-τιμηνιάω, f. ήσω, vicissim irascor, ob illatam iniuriam irascor.

-τιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

-τιμηχάνημα, ατος, τὸ, remedium aduersus vim, fraudes, insidias, machinationes.

-τιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hostium, h. e. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

-τίμιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione. 2) similis. Ex ἀντὶ & μιμέομαι, *imitor*.

-τιμισέω, odi vicissim.

-τιμισθία, ας, ἡ, merces meritis respondens, remuneratio. Gl. Vet. mercedis retributio.

-τίμισθος, ον, remuneratorius.

-τιμισθωτὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus.

-τιμοιράω, vicissim fortior, i. e. partem accipio tantam, quantam alter accepit.

-ντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obuiam eo.

-ντίμολπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contrarius in cantu, diversi cantus. Ex ἀντὶ & μολπὴ, *cantus*.

-ντιμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aduersam formam imitans, veluti speculum.

-ντιμυκάομαι, contra mugio, remugio.

-ντιμυκτηρίζω, f. ίσω, vicissim subsanno, seu irrideo.

-ντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, vicissim naues fabricor, contra machinor in nauium fabricatione.

-ντινήχομαι, nato contra, seu aduersum.

-ντινικάω, vicissim vinco victorem.

-ντινομία, ας, ἡ, legis aduersus legem repugnantia, legum inter se pugna, leges contrariæ.

-ντινομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἀντινομίαν, legum dissensum. A præc.

-ντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero aduersum.

-ντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, vicissim admoneo.

-ντίνωτοι, οἱ καὶ αἱ, opposita inuicem terga habentes.

Ἀντιξοεῖν, contrarium esse, contrariam sententiam tenere ac defendere. A seq.

Ἀντίξοος, ȣ, *contr.* ἀντίξȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, & ἀντιξος, aduersus, contrarius.

Ἀντιξύω, f. ύσω, vicissim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.

Ἀντίον, *Adu.* ex aduerso, e regione, contra. Ab ἀντί.

Ἀντίον, ȣ, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumagendo textores licium intendunt. Gl. Vet. insubulum, insubula. 2) magnus malus nauticus. Ab eod.

Ἀντίος, ία, ιον, aduersus, ex aduerso stans, qui est in conspectu. 2) obuius. Ab eod.

Ἀντιοστατέω, contra tendo, f. nitor.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, contraria sentiens. Ex ἀντίος & φρὴν, *mens*.

Ἀντιόομαι, aduersor, repugno.

Ἀντιπαγὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, ex aduerso fixus. Ex ἀντὶ & πήγνυμι, *compingo*.

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis dissensio & repugnantia. A sequ.

Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθές, έος, remedium aduersus aliquid. Ex ἀντὶ & πάθος, *adfectus*.

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.

Ἀντιπαίζω, olludo, ludo contra ludentem. 2) vicissim iocor.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, puer iam adultus, adolescens, valde iuuenis. Gl. Vet. pueraster, iuuenis.

Ἀντιπαίω, f. αίσω, repercutio. 2) resisto.

Ἀντιπαλαιστὴς, ȣ, ὁ, colluctator.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, resisto.

Ἀντιπαλαμάομαι, idem.

Ἀντίπαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, colluctator, aduersarius in lucta. 2) aduersarius, hostis, inimicus, æmulus. 3) æquas vires habens, viribus par 4) oppositus, contrarius. Vnde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ & πάλη, *lucta*.

Ἀντιπάλως, *Adu.* æquis viribus, æquo Marte.

Ἀντιπανȣργέω, fraudes fraudi oppono

Ἀντιπαραβάλλω, contero inter se, comparo.

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio. A præc.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipse actus, quo quis renunciat muneris παραγγελίαν, seu denunciationem de grauiditate ex se negat. 2) omnino, certamen, velut candidatorum &c. eiusque professio, denunciatio. A sequ

Ἀντιπαραγγέλλω, contradico παραγγελίαν muneris. 2) competitor sum alicui magistratum petenti. 3) denuncio sc. arma capere contra hostes.

Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione vtitur, replicatio. Gl. Vet. replicatio, proscriptio, perscriptio.

Ἀντιπαραγράφω, exceptione vtendi occurro. Philox. remancipo.

Ἀντιπαράγω, ex aduerso procedo. 2) hostium exercitum captans cum exercitu ipse adequito. Ex ἀντὶ & παράγω, *procedo*.

Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, copiarum suarum copiis hostium oppositio. 2) prœlium. 3) *in plur.* inimicitiæ, factiones. Ab ἀντιπαράγω.

Ἀντιπαραδίδωμι, reddo, trado alteri, sc. quod & ipse ab alio accepi.

Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, rerum contentio, f. comparatio. Ex ἀντὶ & παρατίθημι, *contendo*.

Ἀντιπαραινέω, vicissim cohortor.

Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrariam partem hortor, contraria suadeo.

Ἀντιπαράκειμαι, e regione iaceo.

Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, vicissim hortor. 2) contraria suadeo.

Ἀντιπαραλυπέω, ῶ, vicissim molestia adficio.

Ἀντιπαραπλέω, vicissim præternauigo, 2) aduersus hostem tendens nauigo, educo classem.

Ἀντιπαραπορεύομαι, ad latus & e regione, v. c. exercitus hostilis, iter facio f. excercitum duco. Polyb.

'Αντιπαρασκευάζομαι, viciſſim inſtruo, apparo bellum ſc. naues &c.
'Αντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria.
'Αντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio: acies contra inſtructa. 2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi vtuntur. Ex ἀντὶ & παρίστημι.
'Αντιπαραστατικὸς, ὴ, ὸν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed cum diligenti explicatione ac demonſtratione. Ex iisdem.
'Αντιπαραστρατοπεδεύω, caſtra contra caſtra pono.
'Αντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa. Ab ἀντιπαρατάττω.
'Αντιπαράτασις, εως, ἡ, inſtructio aciei contra hoſtem. 2) comparatio, collatio. Ab ἀντιπαρατείνω, vbi vid.
'Αντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie. 2) aciem contra inſtruo.
'Αντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo. 2) prætendo ex aduerſum, *item* aciem contra inſtruo.
'Αντιπαρατίθημι, contra pono, oppono. 2) confero.
'Αντιπαραχωρέω, ῶ, alicui inuicem cedo. Gl. Vet. ἀντιπαραχωρῶ, reconcedo.
'Αντιπάρειμι, contra eo. Ex εἶμι, *eo*.
'Αντιπαρέκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.
'Αντιπαρεκτείνω, contra oppono ſecundum longitudinem v. c. murorum, aciei.
'Αντιπαρεξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes.
'Αντιπαρέξειμι, idem. 2) decedo inuicem via alicui. 3) aduerſor. 4) perſequor. Ex ἀντὶ & παρέξειμι, *prætereo*.
'Αντιπαρεξέρχομαι, idem.
'Αντιπαρεξετάζω, contra diſquiro & perſcrutor. 2) viciſſim compono, ex aduerſo comparo. Ex ἀντὶ & παρεξετάζω, *comparo*.
'Αντιπαρέρχομαι, idem quod ἀντιπάρειμι. 2) ex aduerſo prætereo.
'Αντιπαρέχω, refero, retribuo.
'Αντιπαρηγορέω, ῶ, conſolor. 2) in contrariam partem cohortor, contra ſuadeo, diſſuadeo.
'Αντιπαρήκω, contrario gradu incedo, contraueniο, me contra infero.
'Αντιπαριππεύω, contra adequito, equeſtrem aciem admoueo.
'Αντιπαρίστημι, repræſento, Philox. Ex ἀντὶ & παρίστημι, *præſento*.
'Αντιπαῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim libere loquor.
'Αντιπάσχω, contrariam adfectionem habeo. 2) viciſſim beneficio adficior, vel maleficio.
'Αντιπαταγέω, ῶ, contra vel viciſſim ſtrepo, obſtrepo.
'Αντιπατέω, ῶ, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco.
'Αντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ & πελαργὸς, *ciconia*, quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur.
'Αντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod ſequens: (Reperitur & ἀντιπελάργωσις.)
'Αντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.
'Αντιπέμπω, f. ψω, remitto.
'Αντιπεπονθὸς, ότος, τὸ, talio, beneficium vel maleficium redditum. Ab ἀντιπάσχω.
'Αντιπεπονθότως, *Adu.* maleficio vel beneficio recipiendo, cum ſenſu reſpondente actioni vel affectioni alienæ. Ab eod.
'Αντιπεραῖος, αία, αῖον, ex aduerſo ſitus. A ſeq.
'Αντιπέραν, *Adu.* e regione, ex aduerſo, trans.
'Αντιπέρας, *Adu.* idem.
'Αντιπέρηθεν, idem.
'Αντιπεριάγω, conuerto, circumago, v. c. nauem, vt impetus in hoſtilem fiat.
'Αντιπερίστημι, circum pono, ſc. oppugnandi cauſſa, vt naues, exercitum, machinas bellicas &c. 2) oppugno, reſiſto. 3) comprimo, cohibeo. 4) retorqueo in partem contrariam, quam alter noluerit, aut non exſpectarit.
'Αντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector.
'Αντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, ſtrategema, quum hoſtes diſtinemus, vim alio conuertere cogimus. *Eine Diverſion.* A ſeq.
'Αντιπερισπάω, ῶ, retraho, reuello. 2) diſtineo, in aliam partem vim conuertere cogo. 3) aduerſor.
'Αντιπερίστασις, εως, ἡ, circumſeſſio, obſidio. 2) in humano corpore, quum e loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπερίστημι.
'Αντιπεριστρέφω, circumagendo verto in contrariam partem.
'Αντιπεριστροφὴ, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.
'Αντιπεριχωρέω, circumuenio hoſtem, circumeo a tergo.
'Αντιπεριψύχω, viciſſim refrigero.
'Αντιπεριωθέω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo. 2) trudo in partem contrariam, vel alienam.
'Αντιπερίωσις, εως, ἡ, obnixus & compreſſio. A præc.
'Αντίπετρος, ον, valde durus, vt ſaxum: ſaxi locum tenens. Ex ἀντὶ quatenus parilitatem vel ſimilitudinem deſignat. v. ἀντίλεων.
'Αντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim & ipſe ſalio, vel aduerſum ſalio.
'Αντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, ciſta. Ex ἀντὶ & πήγνυμι, *compingo*.
'Αντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.
'Αντιπιέζω, f. έσω, viciſſim premo, prementem premo.
'Αντιπίμπλημι, viciſſim impleo.
'Αντιπίμπρημι, viciſſim incendo, viciſſim vro.
'Αντιπίπτω, contra irruo, obnitor, repugno. 2) ſecus, contra ſpem euenire.
'Αντίπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimiliter, ſ. e ſimili materia fictus. 2) ad exemplar alterius fictus, ſimilis. Ex ἀντὶ & πλάσσω, *fingo*.
'Αντιπλέκω, retorqueo, Gl. Vet.
'Αντίπλευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui aduerſo eſt latere. Ex ἀντὶ & πλευρά.
'Αντιπλέω, contra nauigo, naui occurro.
'Αντιπληκτίζω, contra percutio.
'Αντιπλὴξ, γος, ὁ καὶ ἡ, percuſſus, ictibus crebris obnoxius,

noxius, vt litus, ab vndarum afflictibus ontusum.

πλῃρέω, ῶ, f. ώσω, viciſſim impleo. 2) vi s exhauſtas repleo. 3) ſuppleo, quod deeſt.

πλήσσω, vel ἀντιπλήττω, f. ήξω, repercutio, ferio.

ίπλοια, ας, ἡ, nauigatio, quæ fit aduerſo trimque remorum actu & impulſu; *metaph.* quabilitas, paſilitas. Polyb. *ſi lectio ſana eſt.* x ἀντὶ & πλέω, *nauigo*, ſ. πλόος, *nauigatio.*

πνέω, reflo, contrarium flatum emitto. 2) duerſus ſum.

πνοή, reſlatus, flatus, contrarius.

ίπνοια, ας, ἡ, idem. A præc.

ίπνοος, *Contr.* ἀντίπνους, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſpirans duerſus, reflans.

πνόως, *Adu.* in contrarium.

ίποδες, ων, οἱ, aduerſipedes, Philox. Ab ίπες.

ποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicuius deſiderio ngor.

ποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio, aſſimulo.) *in Paſſ.* contra fio, viciſſim fio. 3) *in med.* ντιποιεμαι, vendico, mihi attribuo. 4) adcto aſſequi conor; *item*, vtor aliqua re.

ποίησις, εως, ἡ, ſtudium alicuius rei com arandæ, vt ἀρετῆς, vindicandæ, tenendæ.

ίποινον, ȣ, τὸ, pœna pro delicto compenſao quæuis. Ex ἀντὶ & ποινή.

πολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero aduerſus. 2) arnis laceſſitus viciſſim infeſto.

πολεμίζω, idem.

πολέμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bellum contra aliquem erens, hoſtis.

πόλεμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.

πολίζω, vrbem, vel munimenta, vrbis inar, extruo, ad oppugnandam vrbem. x ἀντίπολις.

πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obeſſorem obſidione cingo, obſideo eum, quo obſidebar antea.

ίπολις, εως, ἡ, vrbs vrbi oppoſita & æmula.

πολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie, n reip. adminiſtratione; *item*, contrarius in ep. vel re quacunque gerenda, ſenſus & rtes aduerſæ. ἀντιπολιτεῖαι, ſimultates, hilox.

πολιτεύομαι, f, εύσομαι, aduerſor alicui in dminiſtranda republica. 2) contrariam fationem ſequor. 3) contrario modo rem ubl. adminiſtro. 4) reclamo, refragor, inercedo. 5) artes, cœpta, inſtituta alicuus contrariis labefacto.

πορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in ontrariam partem. 2) reſiſto, refragor.

πορεύω, idem.

πορθέω, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim.

ίπορθμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, oppoſitus vltra mare, vt icilia Italiæ. Ex ἀντὶ & πορθμὸς, *fretum.*

ίπορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens. 2) oppoſitus, e regione ſitus. Ex ἀντὶ & πόρος, *tranſitus.*

πους, οδος, ὁ καὶ ἡ, aduerſa veſtigia tigens.) pedes nobis obuerſos. Ex ἀντὶ & πούς.

πραγματικός, ἡ, ὸν, aduerſarius, inimicus.

Ἀντίπραξις, εως, ἡ, refragatio. 2) oppugnatio. A ſeq.

Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra facio, in contrarium laboro. 2) reſiſto, repugno, renitor. Gl. Vet. officio.

Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto, qui ſc. alios legatos impediant, oppugnent &c.

Ἀντιπρεσβευτής, ȣ, ὁ, prolegatus, Gl. Vet.

Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino deſignandum.

Ἀντιπροβολή, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum, vt reiectio iudicum.

Ἀντιπρόειμι, ex aduerſo prodeo, ſ. progredior.

Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vice curo. 2) officium, gratiam acceptam refero ſtudio meo.

Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ & προῖκα, *ſine mercede.*

Ἀντιπροίσχω, viciſſim do, retribuo, Heſych. Ex ἀντὶ & προίσχω, *ante habeo.*

Ἀντιπροκαλέομαι, ȣμαι, viciſſim prouoco. 2) optione prouoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor. Gl. Vet. ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari.

Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua prouocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti. A præc.

Ἀντιπροπίνω, mutuo propino.

Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto.

Ἀντιπροσαμάομαι, ῶμαι, aggero terram v. c. arbori.

Ἀντιπροσελαύνω, e contraria parte adequito.

Ἀντιπροσέρχομαι, e contraria parte accurro, acceдо.

Ἀντιπροσειπεῖν, reſalutare.

Ἀντιπροσκυνέω, viciſſim adoro, veneror.

Ἀντιπροσρέω, reſaluto, mutuo alloquor.

Ἀντιπρόσειμι, contra in aciem eo. 2) inuicem adeo.

Ἀντιπρόσωπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam faciem habens 2) contraria fronte alium adſpiciens.

Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, oppoſita propoſitio.

Ἀντιπροτείνω, viciſſim porrigo, v. c. manum.

Ἀντιπροτίθημι, contra, viciſſim propono v. c. edicta.

Ἀντίπρωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui proram habet in aliquem conuerſam. 2) aduerſus. 3) conſpicuus, qui eſt ante oculos. Eurip. Ex ἀντὶ & πρῷρα.

Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quæ Caſus permutat.

Ἀντιπτωτικῶς, *Adu.* Caſuum permutatione facta.

Ἀντίπυγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aduerſas clunes habens. Ex ἀντὶ & πυγὴ, *clunes*, *nates.*

Ἀντιπυκτεύω, repugno, aduerſor, obluctor.

Ἀντίπυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam ianuam, ſ. portam habens.

Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.

Ἀντίπυργος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quod turri opponi & comparari poteſt.

Ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.

Ἀντιπυρσεύω, viciſſim ſignum ignibus dare. Pol.

Ἀντιρρητορεύω, contra concionor.

Ἀντιῤῥέπω, in contrariam vergo.

Ἀντιῤῥηθῆναι, contra dici. Ex ἀντιλέγω.

Ἀντίῤῥησις, *εως*, *ἡ*, contra dictio, reſponſio contra dicens. 2) refutatio, Gl. Vet. altercatio, refragatio, controuerſia. A præc.

Ἀντιῤῥητικὸς, *ἡ*, *ὸν*, refutatorius. 2) obloqui amans. Ex iisd.

Ἀντίῤῥινον, *ȣ*, *τὸ*, herba ita dicta, quod ſemine ſit vituli naribus ſimili. Ex *ἀντὶ* & *ῥὶν*, *naſus*.

Ἀντιῤῥοπία, *ας*, *ἡ*, *Ion.* *ἀντιῤῥοπίη*, niſus in contrariam partem, æquilibrium.

Ἀντίῤῥοπος, *ȣ*, *ὁ καὶ ἡ*, in contrariam partem vergens. 2) æquipollens, æquale pondus, ſeu libramentum habens. Gl. Vet. æquilibris. Ex *ἀντὶ* & *ῥέπω*, *vergo*.

Ἀντιῤῥόπως, *Adu.* æqua vi, æqualiter.

Ἀντισάζω, f. *άσω*, idem quod *ἀντισόω*.

Ἀντισέβομαι, viciſſim colo.

Ἀντισεμνύνομαι, f. *νȣμαι*, grauitati grauitatem oppono liberaque contumacia reſpondeo, grauitatem præ ſe ferenti pari grauitate occurro. 2) viciſſim glorior & me iactito.

Ἀντισηκόω, *ῶ*, f. *ώσω*, quaſi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Ex *ἀντὶ* & *σηκόω*.

Ἀντισήκωμα, *τος*, *τὸ*, æquipondium, *item*, remuneratio.

Ἀντισήκωσις, *εως*, *ἡ*, adæquatio in pondere. 2) rependio, remuneratio.

Ἀντισημαίνω, f. *ανῶ*, contra ſignifico, ſignificationem do in contrariam partem. 2) contrariam & aduerſum futuri præſagium edo.

Ἀντισιωπάω, alternis ſileo, vt & alius loqui poſſit.

Ἀντισκευάζω, viciſſim inſtruo.

Ἀντισκώπτω, f. *ψω*, viciſſim mordacibus dictis inceſſo.

Ἀντισοφίζομαι, f. *ίσομαι*, ſophiſmatis certo contra, ſophiſmatis contra ſophiſtam argumentor. 2) fraudi fraudem oppono.

Ἀντισοφιστὴς, *ȣ̃*, *ὁ*, qui contra ſophiſmatibus certat. 2) qui ingenioſis commentis vtitur ad aliquid euertendum, qui callide oppugnat. A præc.

Ἀντισόω, f. *ώσω*, æquo, comparo, 2) permuto, paſſ. *ἀντισȣ́μενος*, par. Ab *ἰσόω*.

Ἀντίσπασις, *εως*, *ἡ*, tractio in contrariam partem, abſtractio in diuerſum, reuulſionem medici vocant in arte ſua.

Ἀντίσπασμα, *ατος*, *τὸ*, diſtractio, vt *ἀντιπερίσπασμα*. 2) cauſſa diffidii vel diſcordiæ. 3) quicquid contra dicitur, vel dici poteſt, quicquid alicui opponitur, vt ſententiam mutet, aduerſatio.

Ἀντισπασμὸς, *ȣ̃*, *ὁ*, idem.

Ἀντισπαστικὸς, *ἡ*, *ὸν*, Antiſpaſtis conſtans.

Ἀντίσπαστος, *ȣ*, *ὁ καὶ ἡ*, in contrarium abſtractus. 2) contra nitens. 3) pes proſodicus, ſyllabis duabus longis, interiecta breui, conſtans. 4) *ἀντίσπαστον*, *τὸ*, mutuum oſculum, ſed ex genere eo, quod *καταγλώττισμα* dicitur. Heſ.

Ἀντισπάω, f. *άσω*, in contrariam partem traho, reuello, in diuerſum auerto. 2) contrarius ſum, repugno, diffideo. 3) reprehendo.

Ἀντισπεύδω, f. *εύσω*, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obſiſto.

Ἀντίσποδος, *ȣ*, *ὁ καὶ ἡ*, cineris vicem præſtans, qui eſt pro cinere.

Ἀντισπȣδάζω, obtrecto, Philox. 2) item contra aliquem ſtudeo, ſtudio meo aduerſor alicui.

Ἀντισταθμέω, *ῶ*, f. *ήσω*, rependo.

Ἀντισταθμίζω, f. *ίσω*, rependo, Gl. Vet. repenſo.

Ἀντίσταθμος, *ȣ*, *ὁ καὶ ἡ*, æquale pondus habens. 2) æquipollens, æquiualens, æqualis, ſeu paris momenti.

Ἀντιστασιάζω, fut. *άσω*, contrariam factionem moueo, vel ſequor.

Ἀντιστασιαστὴς, *ȣ̃*, *ὁ*, qui eſt contrariæ factionis. A præc.

Ἀντιστάσιος, idem quod *ἰσόῤῥοπος*, eiusdem ponderis, par.

Ἀντίστασις, *εως*, *ἡ*, reſiſtentia, obluctatio, renixus, obſtaculum, Gl. Vet. 2) comparatio. 3) intentio. 4) factio contraria. Ab *ἀνθίστημι*, *oppono*.

Ἀντιστασιώτης, *ȣ*, *ὁ*, qui eſt contrariæ factionis.

Ἀντιστατέω, *ῶ*, f. *ήσω*, obſiſto, obluctor, reluctor, contra eo in prœlium. 2) factioſus ſum, factiones cogo. A ſeq.

Ἀντιστάτης, *ȣ*, *ὁ*, reluctator, aduerſarius. Ab *ἀνθίστημι*.

Ἀντιστατικὸς, *ἡ*, *ὸν*, vim reluctandi habens, aduerſarius.

Ἀντίστερνον, *ȣ*, *τὸ*, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur. 2) carnes oſſi pectoris inſidentes, aut vtrinque appoſitæ.

Ἀντιστήριγμα, *ατος*, *τὸ*, fulcimentum, ſeu firmamentum ſuſtinendæ molis, ne corruat.

Ἀντιστηρίζω, f. *ίξω*, contra fulcio. 2) protego.

Ἀντιστοιχέω, *ῶ*, f. *ήσω*, oppoſitus ſum e regione, ex aduerſo reſpondeo.

Ἀντιστοιχία, & *ἀντιστοιχεία*, *ας*, *ἡ*, duarum rerum oppoſita collocatio. A ſequ.

Ἀντίστοιχος, *ȣ*, *ὁ καὶ ἡ*, e regione oppoſitus. 2) æqualis. Ex *ἀντὶ* & *στοῖχος*, *ordo*.

Ἀντιστοίχως, *Adu.* oppoſita ſerie.

Ἀντίστομος, *ȣ*, *ὁ καὶ ἡ*, os, ſeu faciem aduerſam habens. Ex *ἀντὶ* & *στόμα*.

Ἀντιστρατεύω, fut. *εύσω*, expeditionem ſuſcipio contra aliquem. 2) aduerſor alicui, repugno. *ἀντιστρατεύομαι*, aduerſus milito, Gl. Vet.

Ἀντιστρατηγέω, *ῶ*, f. *ήσω*, imperatoris locum obtineo. 2) ſum hoſtium dux. A ſequ.

Ἀντιστράτηγος, *ȣ*, *ὁ καὶ ἡ*, qui eſt loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. Vet. propiætor, proprætore. 2) contrariæ partis imperator, hoſtium imperator.

Ἀντιστρατοπεδεία, *ας*, *ἡ*, idem quod *ἀντιστρατοπέδευσις*.

Ἀντιστρατοπεδεύω, fut. *εύσω*, caſtra ex aduerſo metor. Hinc.

Ἀντιστρατοπέδευσις, *εως*, *ἡ*, caſtrametatio aduerſum caſtra hoſtium, caſtra caſtris collata.

Ἀντιστρέφω, f. *ψω*, in contrarium verto, obuerto, conuerto, reciproco, retorqueo, Gl. Vet. 2) retrorſus ago, ſeu repello. 3) *τὸ ἀντιστρέφον*, argumentum, quod fit alterius argumento inuertendo.

Ἀντιστροφὴ, *ῆς*, *ἡ*, inuerſio, conuerſio retrorſum, reciprocatio.

eciprocatio. 2) ſchema rhetoricum. 3) Dra-
-atis, & Odæ Pindaricæ pars. Ab ἀντι-
ρέφω.
-ςροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, oppoſitus, e regione ſitus,
-onerius. Gl. Vet. reciprocus. 2) contra
-... 3) ex aduerſo reſpondens. 4) æqui-
-o lens. Ab eod.
-ςροφως, Adu. inuerſe, reciproce. 2) contra-
-rio modo.
-ισυγκρίνω, comparo.
-ισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario ſyllogiſmo
-futo.
-ισυλλογισμὸς, ε, ὁ, ſyllogiſmus contrarius.
A præc.
-ισυμποσιάζω, rurſus conuiuio excipio.
-ισυμφωνέω, f. ήσω, viciſſim conſentio.
-ισφαιρίζω, pila contra ludo.
-ισφάττω, viciſſim occido.
-ισχηματίζω, eadem figura contra vtor, imi-
-or figuram alterius.
-ισχηματισμὸς, ε, ὁ, imitatio eiuſdem figuræ.
-ισχυρίζω, f. ίσω, e contrario adfirmo, ſeu cor-
roboro, obfirmo. 2) obnitor.
-ισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor,
obluctor, reſiſto.
-τίσχω, teneo ante, oppono.
-τισώζω, f. ώσω, viciſſim ſeruo. 2) inſtauro.
-τίταγμα, τος, τὸ, quod alicui opponitur, quo
vim alterius arcemus.
-τιτακτικὸς, ὴ, ὸν, vim repugnandi habens.
-τιταλαντεύω, f. εύσω, rependo, æquali pon-
dere retribuo.
-τιτάλαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui paris, ſeu æqua-
lis eſt ponderis. 2) paris momenti. 3)
æqualis. Ex ἀντὶ & τάλαντον, *ſtatera, pon*
dus.
-τιτάλλω, virere facio, alo. *Ion.* pro ἀντι-
θάλλω. (niſi vitioſa hæc eſt lectio pro vera
ἀτιτάλλω.)
-τιταμίας, ε, ὁ, proquæſtor.
-τιταξις, εως, ἡ, acici inſtructio aduerſus ho-
ſtem. 2) repugnantia. Gl. Vet. refragatio.
Ab ἀντιτάσσω.
-τίτασις, εως, ἡ, reluctatio, aduerſatio. Ab ἀν-
τιτείνω.
-ντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex aduerſo in-
ſtruo ad prœlium. 2) oppono. ἀντιτάσσομαι,
refragor, Gl. Vet.
Ἀντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo,
ſeu traho. 2) viciſſim tendo, obtendo, op-
pono. 3) renitor, repugno, refragor. 4) op-
poſitus ſum.
Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio. 2)
contra munio, munitionem oppono.
Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppo-
ſita.
Ἀντιτέμνω, remedium præbeo, ap. Eurip. de
medico. conf. ἀντίτομον, ab herbis, quæ in
potionem conciduntur.
Ἀντιτέρπω, f. ψω, viciſſim delecto.
Ἀντιτευχος, ε, ὁ καὶ ἡ, contrarius. Ex ἀντὶ & τεῦ-
χος, *inſtrumentum*.
Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia op-
pono, contra machinor.
Ἀντιτεχνάω, f. ήσω, idem.

Ἀντιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam
æmulor, eandem artem exerceo.
Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem
artem profitentis. 2) contraria machinatio,
contraria molitio. A præc.
Ἀντίτεχνος, ε, ὁ καὶ ἡ, aduerſarius alicui in arte
quapiam. 2) æmulus. 3) contrarius com-
modis alicuius. Ex ἀντὶ & τέχνη.
Ἀντιτίθημι, ex aduerſo pono. 2) comparo, con-
fero. 3) pono rem aliquam loco alterius.
obdo, obtendo, obiicio, oppono, Gl. Vet.
ἀντιτίθεται, refertur, Philox.
Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim honoro. 2) contra
æſtimo.
Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æſtimatio litis, quam
reus actoris æſtimationi opponit, multa,
quam reus ſibi contra actorem ſtatuit. A
præc.
Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eodem.
Ἀντίτιμις, ε, ὁ καὶ ἡ, quem aliquis viciſſim pu-
nit, qui viciſſim pœnas luit. 2) τὸ ἀντίτι-
μον, quod pœnæ contra obrogatur. Ab
ἀντιτίω.
Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim punio, pœnas re-
poſco.
Ἀντιτινάσσω, viciſſim percutio, reconcutio.
Ἀντιτίνω, viciſſim luo, viciſſim pendo. Ab ἀν-
τιτίω.
Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio. A præc.
Ἀντίτιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, viciſſim punitus. Ab eod.
Ἀντιτίω, f. ίσω, viciſſim punio, ſeu vlciſcor, vi-
ciſſim pœnas ſumo. 2) *in Paſſ.* viciſſim pœ-
nas luo.
Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, aduerſor
alia audacia audaciæ alienæ, audacter ob-
ſiſto.
Ἀντίτολμος, ον, aduerſarius.
Ἀντίτομον, ε, τὸ, antidotum. Pind. Ab ἀντιτέμνω.
Ἀντίτονος, ε, ὁ καὶ ἡ, in contrarium tendens, re-
nitens. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτονέομαι, aduerſor.
Ἀντιτοξεύω, contra ſagittas mitto.
Ἀντιτορέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio.
Ἀντιτος, ον, repenſus, viciſſim punitus. ἄντιτα
ἔργα, vltio, Hom. Ab ἀνὰ & τίνω.
Ἀντιτρέφω, f. ψω, viciſſim alo, alimenta reddo.
Ἀντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam
partem.
Ἀντιτρυτανεύω, rependo, compenſo. A τρυτάνη,
libra.
Ἀντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, viciſſim adſe-
quor.
Ἀντιτυπέω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido. 2) re-
nitor, reſiſto. Ab ἀντίτυπος.
Ἀντιτυπὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens, reper-
cutiens. 2) durus, difficilis, refractarius.
Ab eod.
Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus. 2) durities, aſpe-
ritas. 3) contrarietas. Philox. repercuſſio.
Ab eod.
Ἀντίτυπον, ε, τὸ, exemplum, exemplar, typus &
figura. 2) exemplum ex alio expreſſum. Ab
eodem.
Ἀντίτυπος, ε, ὁ καὶ ἡ, ictum repellens, reper-
cutiens. 2) refractarius, durus, aſper. 2)
ex

ex aduerso positus. 3) contrarius, aduersarius 4) eandem formam & figuram habens, similis. Ex ἀντὶ & τύπτω, *percutio*.

Ἀντιτύπτω, repercutio, Gl. Vet.

Ἀντιτύπως, *Adu.* repercussiue, cum repercussione 2) cum renixu. 3) dure, aspere.

Ἀντιφάρμακον, ου, τὸ, resistens venenis, antidotum, quod venenis resistit. Philox. remedium.

Ἀντίφασις, εως, ἡ, responsio. 2) contra dictio. Ab ἀντίφημι.

Ἀντιφατικός, ἡ, ὸν, contradictorius. Ab eodem.

Ἀντιφάω, occido loco alterius.

Ἀντιφερίζω, obuiam me offero. 2) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. Ex ἀντιφέρω.

Ἀντίφερνα, ων, τὰ, ea, quæ vicissim a marito sponsæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ & φερνὴ, *dos*.

Ἀντιφέρω, oggero, regero, Gl. Vet. ἀντιφέρομαι, obuiam me fero, offero me, occurro, resisto.

Ἀντιφερίζω, idem. 2) par sum, vt ἰσοφ.

Ἀντιφεύγω, alterius loco in exilium eo.

Ἀντίφημι, respondeo. 2) contradico.

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico. 2) vicissim sonum edo, resono, de echo, Gl. Vet. respondeo, reclamo.

Ἀντίφθεγμα, ατος, τὸ, echo.

Ἀντίφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim sonum edens. 2) contrarium sonum edens.

Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, vicissim amo.

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo cum aliquo, vel æmulor cum aliquo.

Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, contendo cum aliquo. 2) pertinaciter & contentiose resisto.

Ἀντιφιλοσοφέω, contraria statuo, argutor, doceo, contrariæ sectæ addictus sum.

Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, secta philosophorum alteri contraria.

Ἀντιφιλόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, sectæ contrariæ addictus, Philosophus alteri contraria defendens.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, inuicem certo, seu contendo, æmulor cum aliquo. 2) ex aduerso largior. 3) munificentia cum aliquo certo.

Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, vicissim amore complector.

Ἀντιφλέγω, vicissim illustro, vel vro.

Ἀντιφονεύω, vicissim interficio.

Ἀντίφονος, ου, ὁ καὶ ἡ, caedem compensans. 2) qui pro cæde rependitur.

Ἀντιφορικῶς, *Adu.* idem quod ἀντιφραστικῶς.

Ἀντιφορτίζομαι, fut. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum asporto. Ex ἀντὶ & φορτίζω, *onero*.

Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor, contraria appellatione nomino.

Ἀντίφραξις, εως, ἡ, obstructio, oppositio. Ab ἀντιφράσσω.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppositio, obiectio. Philox. aduersitas. 2) figura grammatica, qua quid ex contrario appellatur. Ab ἀντιφράζω.

Ἀντιφράσσω, vel άττω, f. ξω, contra obstruo, obstructioni aliam oppono. 2) obstruo. 3) oppono.

Ἀντιφραστικῶς, *Adu.* est κατ' ἀντίφρασιν. A præc.

Ἀντίφρουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est loco custodis. 2) contrariam, aut æqualem custodiam habens. Ex φρουρὸς, *custos*.

Ἀντιφυλακή, ῆς, ἡ, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.

Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάττω, f. άξω, contra, vel vicissim custodio. ἀντιφυλάσσομαι, vicissim caueo.

Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, vicissim gigno vel planto.

Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico. 2) proclamo. 3) reclamo. 4) respondeo, etiam literis: γράμματα ἀντιπεφωνημένα. 5) constituo me soluturum, expromitto.

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio. 2) sonus contrarius. 3) expromissio, pecunia constituta, Philox. Ab ἀντιφωνέω.

Ἀντιφωνία, ας, ἡ, responsio. 2) sonus contrarius. Ab ἀντίφωνος.

Ἀντίφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua sacerdoti chorus respondet. Ab eod.

Ἀντίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, contra sonans. 2) respondens. 3) qui est diuersæ vocis, dissonus.

Ἀντιφωτισμὸς, οῦ, ὁ, aduersum lumen i. e. quod fit ante oculos positum.

Ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.

Ἀντιχαλεπαίνω, contra sæuio. 2) vicissim succenseo.

Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero.

Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio.

Ἀντιχασμάομαι, ῶμαι, vicissim oscito.

Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex Ex ἀντὶ & χεὶρ, *manus*, quod solus tantum valet, quantum reliqui quatuor digiti, s. quod oppositus est & aduersus manui, vel quod est ante manum, in principio manus positus.

Ἀντιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, contraria scisco suffragia ferendo, refragor.

Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, suffragatio contraria. A præc.

Ἀντίχθων, ονος, ἡ, opposita pedibus nostris terra, terra antipodum.

Ἀντίχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi contrarias chordas habens, contrarium sonum chordis edens. 2) contrarius. 3) interpretantur & consonus, respondens. Ex ἀντὶ & χορδὴ, *chorda*.

Ἀντιχορηγέω, ῶ, in choragio certo, vel æmulor.

Ἀντιχορηγός, ου, ὁ καὶ ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, de choragis aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumtu.

Ἀντιχορία, ας, ἡ, opposita chori pars. 2) quod opposita chori pars canit.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus vsus. Ab ἀντιχράω.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichristus, Christus aduersarius, Pseudo-Christus.

Ἀντιχρόνισμα,

-τιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore positio, figura Grammatica. Ex ἀντὶ & χρόνος, *tempus*.
-τιχρονισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.
-τιψάλλω, psallo vicissim. 2) alteri in psallendo respondeo. 3) plaudo vicissim.
-τίψαλμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini. A præc.
-τιψέγω, vicissim inuideo, vel reprehendo.
-τιψηφίζομαι, f.ίσομαι, contra decerno, contra statuo, seu suffr.o. Gl. Vet. refragor.
-τίψυφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aduersarius, qui alteri refragatur.
-τίψυχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vicem animæ præstans, qui pro altero se deuouet & mori cupit. 2) qui pro anima, s. vita datur. Ex ἀντὶ & ψυχή.
-τιψύχω, f. ξω, vicissim refrigero.
-τλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio. 2) infundo. 3) exhaurio laborem, exantlo. Ab ἄντλος.
-τλημα, ατος, τὸ, haustus. 2) haustrum. 3) perfusio. Ab ἀντλέω.
-τλησις, εως, ἡ, haustus, actio hauriendi.
-τλητήριον, ȣ, τὸ, vas ad hauriendum, haustrum. Ab eod.
-τλητὴρ, ῆρος, ὁ, haustrum nauticum, *it.* haustor. Ab eodem.
-τλητὴς, ȣ, ὁ, idem & ab eodem.
-τλία, ας, ἡ, sentina. 2) ministerium & pœna hauriendi sentinam. Gl. Vet. haustus. Ab ἄντλος.
-τλίον, ȣ, τὸ, haustrum. Ab eodem.
-τλον, ȣ, τὸ, sentina. Ab eodem.
ΑΝΤΛΟΣ, ȣ, ὁ, sentina. 2) mare. Eurip. 3) manipulorum aceruus.
-τοικοδομέω, alterius loco ædifico, si quid collapsum, vel periculum sit, ne diruatur, v. c. murus in obsidione.
-ντοικοδομία, ας, ἡ, extructio muri talis, qualis ante dicta: dicitur & *in plur.* de obsessis, cum pro muris per arietes deiectis intra struunt alios.
-ντοικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ex aduerso habitans. Ex ἀντὶ & οἶκος, *domus*.
Ἀντοικτίζω, f. ίσω, vicissim misereor. ἀντοικτίζομαι, vicissim misereor.
Ἀντοικτείρω, idem.
Ἀντοίομαι, contra, aliter opinor.
Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, *Ion.* oriens. Ab ἀνατολή.
Ἀντολίη, ης, ἡ, *Ion.* oriens. A præc.
Ἄντομαι, occurro, obuius fio. 2) supplico. Ab ἄντα.
Ἀντομματέω, ῶ, oculis rectis aduersis intueor. 2) obnitor, obsisto. Suid. vt ἀντοφθαλμέω. Ex ἀντὶ & ὄμμα, *oculus, adspectus*.
Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, iuro vicissim; proprie de iuramento calumniæ.
Ἀντομνύω, idem.
Ἀντωμοσία, ας, ἡ, proprie iusiurandum de calumnia a parte rei, & accusatoris. Ab ἀντόμνυμι.
Ἀντομόω, ῶ, contra iuro. 2) adiuro vicissim, adhortor.
Ἀντονομάζω, f. άσω, nomen commuto. 2) contrario vel alio nomine appello crimen obiectum. Ex ἀντὶ & ὀνομάζω, *nomino*.
Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.
Ἀντοργίζομαι, vicissim irascor.
Ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra, e diuerso fodio.
Ἀντορχέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, vicissim vel contra salto, f. saltationem alterius imitor, vt simiæ faciunt.
Ἀντοφείλω, f. ὀφειλήσω, seu ὀφλήσω, p. ὠφείληκα, seu ὤφληκα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.
Ἀντοφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, coram intueor. 2) contra intueor. 3) obluctor, obnitor. 4) audacter contra eo, non timeo, *item*, contemno, etiam pecuniam, dona. A sequ.
Ἀντόφθαλμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aduersis oculis intuens, obtuens. 2) qui est ante oculos, coram.
Ἀντοχὴ, ῆς, ἡ, mutua retentio, seu firma, tenax apprehensio vel retentio. Ab ἀντέχω.
Ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.
Ἀντραῖος, αία, αῖον, cauernosus. Ab ἄντρον.
Ἀντριὰς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur. Ab eodem.
Ἀντροδίαιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in spelunca viuens. Ex ἄντρον & δίαιτα.
Ἀντροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, antri formam habens. Ex ἄντρον & εἶδος, *forma*.
ἌΝΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, antrum, cauerna, spelunca.
Ἀντροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in antris natus. E præc. & φύω, *nascor*.
Ἀντροχαρὴς, ȣ̃ς, ὁ καὶ ἡ, antris gaudens, libenter in antris agens. Ex χαίρω & ἄντρον.
Ἀντρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cauernosus.
Ἀντυγωτὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, colligatus, vt orbes rotarum, ferro. A sequ.
ἈΝΤΥΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currus, e quo habenæ suspendi possint, si currus sistendus sit. 2) currus. 3) ambitus aliarum rerum, orbis, fornix. Philox. ἄντυγες, *clitellæ*.
Ἄντω, occurro, obuius fio. *Med.* ἄντομαι. Ab ἀντὶ vel ἄντα, vel ἀντάω & ἀντιάω.
Ἀντῳδὴ, ῆς, ἡ, cantus, qui alteri occinitur, carmen alteri respondens.
Ἀντῳδὸς, ȣ, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit.
Ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ώσω, repello, renitor, obnitor.
Ἀντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.
Ἀντωνέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, vicissim, vel contra emo. 2) in auctione mercor contra licendo. 3) emo loco alterius.
Ἀντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντὶ & ὄνομα, *nomen*.
Ἀντωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad Pronomen pertinens, pronominalis. Reperitur & ἀντωνυμιακός A præc.
Ἀντωνυμικῶς, *Adu.* vsu Pronominis, loco pronominis.
Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor. Ab ἀντωπός.
Ἀντωπὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, obtuens. 2) aduersus. Ab eodem.

Ἀντωπὸν, *Adu.* aduerſa facie, e regione, ex aduerſo. Ab eodem.

Ἀντωπὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, ex aduerſo intuens. 2) ſplendidus. Ex ἀντὶ & ὤψ, *oculus.*

Ἄντωσις, εως, ἡ, occurſus. 2) repulſus. Ab ἀντώω, *obuio*, vel ἀντωθέω, *repello*

Ἀντωφελέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim adiuuo. 2) refero gratiam, beneficium rependo.

Ἀνύβριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contumeliæ expers. Ex α pr. & ὑβρίζω, *contumelia afficio.*

Ἀνυγίαστος, ον, inſanabilis. Ab α pr. & ὑγιάζομαι.

Ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνὰ & ὑγραίνω, *madefacio.*

Ἀνυδρεύομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνὰ & ὑδρεύω, *aquor.*

Ἀνύδρευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non rigatus. Ex α pr. & ὑδρεύω, *rigo.*

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. A ſequ.

Ἄνυδρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aridus, ſiccus, aqua carens. Ex α pr. & ὕδωρ, *aqua.*

Ἀνύκτερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non caliginoſus. Suic. Ex α pr. & νύκτερος, *nocturnus.*

Ἄνυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſilua carens, non ſiluoſus. 2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priu. & ὕλη, *materia, ſilua.*

Ἀνυμέναιος, ȣ, ἡ, carens honoribus nuptialibus, nullos hymenæos non paſſa. Ex α priu. & ὑμέναιος.

Ἀνυμνέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνὰ & ὑμνέω, *celebro, hymno.*

Ἀνύμφευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, innupta. Ex α pr. & νυμφεύω, *nubo.*

Ἄνυμφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſponſam non habet, expers connubii. 2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α pr. & νύμφη.

Ἀνυπαίτιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſons, innocens. Ex α pr. & ὑπαίτιος, *noxius, ſons.*

Ἀνύπαρκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nuſpiam eſt, commentitius. 2) qui in rerum natura eſſe nequit. Ex α pr. & ὑπάρχω, *exſiſto.*

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, eſſentiæ priuatio. Ex iiſd.

Ἀνύπεικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immitis, indomitus, non cedens. Ex α pr. & ὑπείκω, *obedio.*

Ἀνυπεξαιρέτως, ſine exceptione.

Ἀνυπέρβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexſuperabilis, Gl. Vet. 2) incredibilis. 3) eximius. Ex α pr. & ὑπερβάλλω.

Ἀνυπερβλήτως, *Adu.* magnopere, ſummopere, vehementiſſime. A præc.

Ἀνυπερήφανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime ſuperbus. Rob. Ex α pr. & ὑπερήφανος, *ſuperbus.*

Ἀνυπέρθετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui differri & procraſtinari nequit. Ex α pr. & ὑπερτίθημι.

Ἀνυπερθέτως, *Adu.* ſine mora, abſque dilatione & cunctatione. Gl. Vet incunctanter.

Ἀνυπεύθυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. 2) innoxius. Ex α pr. ὑπὸ & εὐθύνη, *rationes.*

Ἀνυπευθύνως, *Adu.* cum ſumma libertate agendi, quæ velis, vt rationem reddere nemini cogare, ita vt non ſis obnoxius. 2) libere, quaſi nemini ſis obnoxius.

Ἀνυπήκοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non obediens, non obtemperans. Ex α pr. & ὑπήκοος, *obediens.*

Ἀνύπηνος, ȣ, ὁ, imberbis. Ex α pr. & ὑπήνη, *barba.*

Ἀνυπηρέτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, miniſtris carens. Ex α pr. & ὑπηρετέω, *miniſtro.*

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas cum calceos nullos gerimus. Ab ἀνυπόδητος.

Ἀνυποδητέω, ῶ, calceis careo, vel non vtor, non ſum calceatus. Ab eodem.

Ἀνυπόδητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non calceatus, qui eſt nudis pedibus. Ex α pr. & ὑποδέω, *calceo.*

Ἀνυπόθετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppeditatus. 2) non ſuppoſitus, non ſpurius. Ex α pr. & ὑποτίθημι

Ἀνύποιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, non ferendus. Ex α pr. ὑπὸ & οἰστὸς, *tolerabilis.*

Ἀνυποίστως, *Adu.* intolerabiliter.

Ἀνυπόκριτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime ſimulatus, non fucatus. Gl. Vet. non fictus, ſincerus. Ex α pr. & ὑποκρίνομαι, *ſimulo.*

Ἀνυποκρίτως, *Adu.* ſine ſimulatione.

Ἀνυπομένητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & ὑπομένω.

Ἀνυπομόνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſuſtineri nequit, intolerabilis; *it.* impatiens, qui tolerare nequit. Ex iiſdem

Ἀνυπονόητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpicans, incurioſus v. c. futuri. 2) non ſuſpectus, non prouiſus, inopinatus. Ex α pr. & ὑπονόητος, *ſuſpectus.*

Ἀνυπονοήτως, *Adu.* non ſuſpicioſe. 2) inopinato, inſperato, improuiſo.

Ἀνυπόπτευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans. Ex α pr. & ὑποπτεύω.

Ἀνύποπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & act. nihil mali de aliquo cogitans. Ab eodem.

Ἀνυπόπτως, *Adu.* citra ſuſpicionem. A præc.

Ἀνυποσημείωτος, ον, non annotatus. Ab α pr. & ὑποσημειόω, *noto.*

Ἀνυπόστατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis. 2) cuius impetus, vis ſuſtineri nequit, inuictus. 3) fundamento carens, Polyb. 4) theologis, qui ſubſiſtere non poteſt, ſubſiſtentiam non habet. Ex α pr. & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*

Ἀνυπόστολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in dicendo nil timet, nulla vtitur diſſimulatione, qui libere loquitur. item non præuaricans. Ex α pr. & ὑποστέλλομαι, *timeo, metuo, remitto.*

Ἀνυποστόλως, *Adu.* ſine timore, libere. 2) citra præuaricationem. 3) nihil remittendo.

Ἀνυπόστρεπτος, ον, idem quod ſequens.

Ἀνυπόστροφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, irremeabilis, irrepetrabilis, Philox. Ex α pr. & ὑποστρέφω.

Ἀνυπότακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, refractarius. Gl. Vet. indomitus. 2) confuſus, perturbatus, ordine carens. Polyb. Ex α pr. & ὑποτακτός.

Ἀνυποτίμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non cenſus, non æſtimatus. 2) cui lis æſtimata non eſt, mulcta vel pœna non æſtimata. 3) impunitus, vnde 4) effrenis v. c. inſolentia, impietas. Ex α pr. & ὑποτιμάω, *cenſeo, æſtimo.* (niſi quædam horum potius ad ἀντιτίμητος ſint referenda.)

Ἀνυποτιμήτως, *Adu.* impune. 2) licenter, libere.

Ἀνύπουλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſimulatus, ſincerus; ſine ſuſpicione, ſine vitio occulto: proprie ſub cuius cicatrice nullum vitium latet. Ex α pr. & ὕπουλος, *ſub cicatrice latens.*

ες, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui pedibus celeriter con-
t. Heſych. Ex ἀνύω, perficio, & πȣ̃ς, pes.
φόρητος, ον, intolerabilis.
εργος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, efficax in agen-
. Ab ἄνυσις perfectio, & ἔργον, opus.
μος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expeditus, efficax. 2) vti-
. Ab ἀνύω, perficio.
μως, Adu. efficaciter, ſtrenue. 2) vtiliter,
m effectu & emolumento.
ις, εως, ἡ, perfectio, effectio. Gl. Vet. effi-
citas, effectus, efficacia, Gl. Vet. 2) profe-
us, commodum. 3) finis. Ab ἀνύω.
εον, perficiendum. Ab eodem.
ικὸς, ἡ, ὸν, efficax, effectum magnum & ce-
tem habens. Ab eodem.
ὸς, ἡ, ὸν, qui effici poteſt, facilis, prom-
s.
τω, & ἀνύττω, attice idem quod ἀνύω. in aor.
ἀνύσας, eſt ſtatim, celeriter, attice.
φαίνω, retexo, Gl. Vet.
φαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nudis, non textus, intextus,
l. Vet. Ex α pr. & ὑφαντὸς, textus.
φαμμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non arenoſus. Ex α pr. &
φαμμος, arenoſus.
ψόω, ῶ, f. ώσω, eleuo, erigo, ſubleuo.
Y'Ω, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, per-
go. 2) proſum. 3) impleo. 4) perdo. 5)
ucror. 6) iter facio, in med. feſtino. 2) im-
etro. 3) conſequor, lucror.
Ω, Adu. ſurſum, ſupra, in loco, vel ad lo-
um. Hinc ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, ſuperior, ſuperius.
γαιον, idem quod ἀνώγεον.
ώγεον, ȣ, & ἀνώγεων, ω, τὸ, cœnaculum. Ab
ἀνώγεως.
γέω, ſuadeo. Ab ἀνωγὴ vel ἀνώγω.
ώγεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui ſupra terram eſt. 2) edi-
ior domus locus. Ex ἄνω & γῆ, terra. (vel
potius illud γεως eſt mera terminatio.)
γὴ, ῆς, ἡ, iuſſum, adhortatio. A ſeq.
NΩ'ΓΩ, iubeo, hortor, ſuadeo, inſtigo.
δος, ον, non canens, epith. auis. Ex α pr.
& ᾠδή.
ωδυνὴς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, partus dolores non ſen-
tiens. 2) doloris expers. Ex α pr. & ὀδύνη.
ωδυνία, ας, ἡ, doloris abſentia. A ſeq.
ώδυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, doloris expers. 2) ἡ, quæ
dolores partus non ſentit, ſine dolore pa-
riens. 3) dolores pellens. Ex α pr. & ὀδύνη,
dolor.
ωδύνως, Adu. ſine dolore. A præc.
ωθεν, Adu. deſuper, ſuperne, e loco ſupe-
riori. 2) cœlitus, e cœlo. 3) a principio, al-
tius repetendo. 4) denuo, rurſum. 5) οἱ
ἄνωθεν, dicuntur maiores noſtri, omnino, ve-
teres, antiqui, priſci.
ωθέω, ῶ, f. ήσω, vel ώσω, ſurſum impello. 2)
repello, retrudo. Ex ἀνὰ & ὠθέω.
ώθισις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus. 2)
repulſio. A præc.
Ανωϊστὶ, Adu. clam, inopinato, inſperato. A ſeq.
ώϊστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inopinatus, improuiſus. Ex
α pr. & οἴομαι, opinor.
Ανωΐστως, Adu. inopinato, præter opinionem.
Ανώλεθρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, interitus expers, interitui
non obnoxius. Ex α pr. & ὄλεθρος.

'Ανωλόφυρτος, ον, indefletus. Ex α pr. & ὀλοφύρομαι, ploro, lamentor.
'Ανωμαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non planus, ſalebroſus, confragoſus. 2) inæqualis, non æquabilis. Ex α pr. & ὁμαλὸς, planus.
'Ανωμαλία, ας, ἡ, aſperitas. 2) inæqualitas. 3) inconſtantia. 4) aberratio a regula. A ſeq.
'Ανώμαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀνωμαλής.
'Ανωμαλότης, ητος, ἡ, idem quod ἀνωμαλία.
'Ανωμάλως, Adu. ſalebroſe. 2) inæqualiter, inæquabiliter. 3) contra regulam.
'Ανωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis diſtributio. Ab eod.
"Ανωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, humero carens. Ex α pr. & ὦμος, humerus.
'Ανωμοτὶ, Adu. ſine iureiurando. A ſeq.
'Ανώμοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iniuratus. 2) non adactus iureiurando, citra iusiurandum. Ex α pr. & ὄμνυμι, iuro.
'Ανωνιμαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quaſi innominabilis, nefandus. 2) qui ſine nomine eſt. Ex α pr. & ὀνομάζω, nomino.
'Ανωνυμὶ, & ἀνωνυμεὶ, Adu. ſine nomine. A ſeq.
'Ανώνυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expers nominis, ſine nomine. 2) non nominatus, inceleber. 3) ἀνώνυμα, etiam dicuntur, quæ narrantur, ſuppreſſo nomine eius a quo veniunt, aut ad quem pertinent: vt indicium ἀνώνυμον. Ex α pr. & ὄνομα, nomen.
"Ανωξις, εως, ἡ, iuſſum. Ab ἀνώγω.
'Ανώπιον, ȣ, τὸ, locus editior & a conſpectu ſemotus. Ex α priu. & ὢψ, oculus, vel a terminatione πος & πιος.
'Ανωρία, ας, ἡ, intempeſtiuitas. Ab ſeq.
"Ανωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intempeſtiuus. 2) immaturus, præcox. Ex α pr. & ὥρα, tempus idoneum.
'Ανώροφος, ὁ καὶ ἡ, ον, tectum non habens. Ex α pr. & ὄροφος, tectum.
'Ανωῤῥωθία, ας, ἡ, vnda, quæ ad ſummam nauis marginem attollitur. Ex ἄνω & ῥόθος, undarum ſtrepitus.
'Ανώῤῥοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſurſum vergens, reſupinus. Ex ἄνω & ῥοπὴ, inclinatio.
'Ανωρύομαι, magno cum vlulatu exclamo. 2) grauiter eiulo, lamentor. Ex ἀνὰ & ὠρύομαι, rugio.
'Ανώτατος, η, ον, ſummus, ſupremus, Gl. Vet. Ab ἄνω.
'Ανωτάτω, Adu. in ſupremo loco. Ab eod.
'Ανωτερικὸς, ἡ, ὸν, ſupernus, Philox. A ſequ.
'Ανώτερος, α, ον, ſuperior, Gl. Vet. Ab ἄνω.
'Ανωτέρω, ſuperius. A præc.
'Ανωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inutilis, infructuoſus, incommodus, Gl. Vet. ἀνωφελῆ, irrita Philox. 2) damnoſus. Ex α pr. & ὠφελέω, iuuo.
'Ανωφέλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non adiutus, nullo commodo affectus. 2) inutilis. Ex iiſdem.
'Ανωφελῶς, Adu. inutiliter, nullo commodo.
'Ανωφέρεια, ας, ἡ, adſcenſus, accliuitas. A ſequ.
'Ανωφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad ſuperna tendens, accliuis, ſurſum ferens. Ex ἄνω & φέρω.
'Ανωφοιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſurſum tendens. Ex ἄνω & φοιτάω, eo.
'Ανωφορέω, ſurſum fero, veho.

Ἀνώφορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem, quod ἀνωφερής.

Ἀνώχυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non munitus. 2) intutus, indefenſus. Ex α pr. & ὀχυρός.

Ἀξεναγώγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ductus ab hoſpite, non receptus. Ex α pr. & ξεναγωγέω.

Ἀξενία, ας, ἡ, inhoſpitalitas, inhumanitas erga peregrinos. A ſeq.

Ἄξενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inhoſpitalis, inimicus, ſæuus hoſpitibus. 2) cui non eſt hoſpes, a quo ſuſcipiatur.

Ἄξεστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, radendo non politus. A ξέω.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio. 2) æſtimatio, iuſtum pretium.

Ἀξιαγάπητος, ον, amore dignus. Ab ἀγαπάω.

Ἀξιάγαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, admiratione dignus. 2) fide dignus. Gl. Vet. memorabilis. ἀξιάγαστον, operæ pretium, memorabile, Gl. Vet. Ab ἀγαστός.

Ἀξιάκȣστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auditu dignus. 2) memorabilis. Ex ἄξιος & ἀκȣ́ω.

Ἀξιακρόατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἄξιος & ἀκροάομαι.

Ἀξιαφήγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *Ion.* ἀξιαπήγ. dignus memoratione, memorabilis. Ex ἄξιος & ἀφηγέομαι.

Ἀξιεπαίνετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus laude. Ex ἄξιος & ἔπαινος, *laus*.

Ἀξιεπιθύμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui expetatur. Ex ἄξιος & ἐπιθυμέω, *cupio*.

Ἀξιέραστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus amore, amabilis.

Ἀξινάριον, ȣ, τὸ, parua aſcia. Gl. Vet. dolabella. Dim. A ſeq.

ἈΞΙΝΗ, ης, ἡ, aſcia, dolabra, ſecuris.

Ἀξινίδιον, ȣ, τὸ, aſcia parua. Diminut. A præc.

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, diuinatio per ſecures.

Ἀξιοβίωτος, ον, ὁ καὶ ἡ, idem quod βιωτὸς, *vitalis, dignus vita, ob quem vita agatur.*

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, lacrimabilis.

Ἀξιοεπιθύμητος, ον, appetendus, ſtudio dignus.

Ἀξιόεργος, ον, dignus labore; *item*, par labori, operi.

Ἀξιόζηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus æmulatione, imitatione, appetitione. 2) optabilis, præclarus.

Ἀξιοζήλως, *Adu.* laudabiliter, præclare.

Ἀξιοζήλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus admiratione.

Ἀξιοθέατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſpectatu dignus, ſpectabilis. Ex ἄξιος & θεάομαι, *ſpecto*.

Ἀξιόθρηνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus lamentatione, lamentabilis.

Ἀξιοκοινώνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus, quocum communicemus, dignus, cuius conſortium expetamus. Ex ἄξιος & κοινωνέω.

Ἀξιόκτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui quæratur & poſſideatur, digno vel iuſto pretio quæſitus, vel quærendus. Ex ἄξιος & κτάομαι.

Ἀξιόλεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dictu dignus, laudabilis. Ex ἄξιος & λέγω.

Ἀξιόλογος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis. 2) non aſpernandus, magni pretii. Philox. honeſtus, egregius. ἀξιόλογον, operæ pretium, Gl. Vet. ἀξιολογώτατος, digniſſimus, perfectiſſimus, Philox.

Ἀξιολόγως, *Adu.* egregie, ita vt ſit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus, quem beatum omnes prædicent, beatus. Ex ἄξιος & μακαρίζω.

Ἀξιόμαχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, par viribus, idoneus ad pugnam. Ex ἄξιος & μάχομαι.

Ἀξιομιμέομαι, imitor.

Ἀξιομισής, ὁ καὶ ἡ, dignus odio.

Ἀξιομίσητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀξιομνημόνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, memorabilis, commemorabilis, Gl. Vet. Ex ἄξιος & μνημονεύω, *memoro*.

Ἀξιόνικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, victoria dignus. Gl. Vet. ἀξιόνικον, palmarium. Ab ἄξιος & νίκη.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, ſpecies, auctoritas fide digna. Philox. honeſtas. A ſequ.

Ἀξιόπιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fide dignus, grauis. 2) veriſimilis, *item*, certus. Philox. ſeuerus, honeſtus, idoneus. Ex ἄξιος & πίστις, *fides*.

Ἀξιοπίστως, *Adu.* fideliter, ita vt fide ſit dignum.

Ἀξιόποινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pœna dignus. 2) qui meritas pœnas accipit. Ex ἄξιος & ποινή.

Ἀξιοπραγία, ας, ἡ, rerum honeſtarum ſuſceptio, actio.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. A ſequ.

Ἀξιοπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, dignus, decorus, laude dignus. Ex ἄξιος & πρέπω, *conuenio*.

Ἀξιοπρεπῶς, *Adu.* digne, decore. A præc.

Ἀξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus. Ex ἄξιος & προστατεύειν.

ἌΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus. 2) æſtimabilis, pretium & æſtimationem habens. 3) ſalubri pretio parandus.

Ἀξιόσκεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus conſideratione, ſeu animaduerſione, conſiderandus. Ex ἄξιος & σκέπτομαι.

Ἀξιοσπȣ́δαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus ſtudio, dignus quem ſtudioſe ſectemur. Ex ἄξιος & σπȣδάζω.

Ἀξιοστρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

Ἀξιοστρατηγικὸς, ῆ, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀξιοστράτηγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Superl. ἀξιοστρατηγότατος, ap. Dion.

Ἀξιοτέκμαρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, probatus ſufficientibus argumentis. Ex ἄξιος & τεκμαίρομαι.

Ἀξιοτίμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, honore dignus, pretioſus, Philox. Ex ἄξιος & τιμάομαι, *æſtimo*.

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas. 2) dignatio.

Ἀξιότιμος, ον, honore dignus.

Ἀξιοφίλητος, ον, amore dignus.

Ἀξιόχρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſoluendo. 2) fide dignus. 3) idoneus ad aliquid. 2) dignus. 5) ſatis magnus & amplus. Ex ἄξιος & χρέος, *debitum, munus* &c.

Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum cenſeo, dignor. 2) peto, poſtulo, volo, cupio. 2) exiſtimo, puto. 4) ſtatuo, inſtituo, aggredior. 5) oportet me, decet me. τὸ ἀξιȣ̃ν, opinio. ἀξιȣ̃μαι, mereo, Gl. Vet. dignus habeor. ἀξιωθῇ, meruerit. Philox.

Ἄξιφος, ον, enſe carens. 2) qui ſine gladio peragitur.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, dignitas, auctoritas, dignatio, honos,

nos, meritum, Philox. 2) enunciatio, ſatum, pronunciatum, ap. Dial. 3) vontas. 4) ſupplex oratio, preces. Ab ιόω.

ματικὸς, ἡ, ὸν, dignitate, auctoritate prædis, vnde Axiomatici pro Senatoribus & is honoratis accipiuntur. 2) dignatione & aieſtate venerandus. honorarius, Gl. Vet. in precibus conſumtus ſc. ſermo, ſupplex atio, preces. Ab ἀξίωμα.

ματικῶς, *Adu.* cum auctoritate, cum dignite. 2) pro axiomate, ap. Dialect.

ως, *Adu.* merito, digne, prout dignum eſt.) modico & ſalubri pretio.

ωσις, εως, ἡ, poſtulatio, rogatio, poſtulatum, l. Vet. 2) dignitas, auctoritas, grauitas. l. Vet. prærogatiua. 3) opinio, inpriis de ſe, virtutibuſque ſuis. 4) ſignifitio, vis verborum. 5) ſalutatio honofica, omninoque honos, qui alteri haetur.

ανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſculptili imagine carens, pitheton templi. Ex α pr. & ξόανον.

ήλατος, ον, axe agitatus. Ab ἄξων, *axis*, & λαύνω.

όνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

ος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non politus. Ex α pr. & ξέω.

γκρότητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui conflatus, ſeu conulſus, coactus non eſt. 2) qui conflari, ſeu ogi nequit.

ύλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Epith. ſiluæ incæduæ, in quam nemo lignatum iuit, in qua ligna non cæduntur.

υλία, ας, ἡ, lignorum inopia. Ab ἄξυλος.

ύλιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vnde nemo ligna petiit. Ab ἄξυλος.

υλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non lignoſus, ligno carens. 2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ex α pr. vel intenſ. & ξύλον.

ύμβατος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui non conuenit, epith. v. c. colloquii irriti, in quo non conuenit de re, quæ agebatur. Ex α pr. & συμβαίνω.

ξύμβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non conferendus. 2) non adeundus, aditus difficiles habens, aſper. 3) qui intelligi non poteſt, coniectura non aſſequendus.

ξύνετος, vid. ἀσύνετος.

ξυρος, ον, ȣ, ὁ καὶ ἡ, irraſus, Gl. Vet. intonſus. Ex α pr. & ξύρομαι, *rador*.

ξυστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, irraſus. Gl. Vet. rudis. Ex α pr. & ξύω, *rado*.

ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, axis.

ὀδμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α pr. & ὀδμὴ, *odor*.

ὄζος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine nodis, enodis. 2) ramoſus, plenus ramorum. 3) nodoſus. 4) qui multa ligna comburit. Ex α pr. vel intenſ. & ὄζος, *nodus arboris*.

Ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus. 2) carmen. 3) fama. Ab ἀείδω, *cano*.

Ἀοιδιάω, ῶ, cano, canto. A præc.

Ἀοίδιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, celeber, decantatus. Ab eod.

Ἀοιδοθέτης, ȣ, ὁ, poëta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ & τίθημι, *pono*.

Ἀοιδομάχος, ȣ, ὁ, qui cantando certat. Ex ἀοιδὴ & μάχομαι.

Ἀοιδοπόλος, ȣ, ὁ, qui verſatur circa carmina, poëta. Ex ἀοιδὴ, *carmen*, & πολέω, *verſo*.

Ἀοιδὸς, ȣ, ὁ, cantor. 2) poëta. Ab eod.

Ἀοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. A præc.

Ἀοίκητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non habitatus, inhabitabilis, Gl. Vet. Ab α pr. & οἰκέω.

Ἄοικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, domo carens. 2) extorris. 3) pauper. Ex α pr. & οἶκος, *domus*.

Ἄοιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuius, vaſtus. Ex α pr. & οἴμη, *via*.

Ἀοινέω, vino abſtineo, vino non vtor.

Ἀοινία, ας, ἡ, abſtinentia a vino.

Ἄοινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vino carens. 2) abſtemius.

Ἀοκνία, ας, ἡ, ſtrenuitas. A ſeq.

Ἄοκνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impiger. 2) intrepidus. 3) Gl. Vet. indefeſſus. Ex α pr. & ὄκνος, *pigritia*.

Ἀόκνως, *Adu.* impigre. A præc.

Ἀολλέω, ῶ, fut. ήσω, congrego, confertam multitudinem concieo. Ab ἀολλὴς, *confertus, creber*.

Ἀολλήδην, *Adu.* confertim, ſimul. A ſequ.

ἈΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, confertus, congregatus. οἱ ἀολλέες, conferti, denſi, frequentes.

Ἀολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω.

Ἄοπλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inermis. Ex α priu. & ὅπλα, *arma*.

Ἄοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus. 2) inuiſibilis. Ex α pr. & ὄψ, *vox*, ſiue *oculus*.

Ἄοπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuiſibilis. Ex α pr. & ὀπτομαι, *video*.

ἌΟΡ, ſ. ἄορ, ορος, τὸ, enſis. Gl. Vet. ſpatha.

Ἀορατία, ας, ἡ, cæcitas. 2) ea conditio rei, vt oculis vſurpari nequeat. Ex α pr. & ὁράω.

Ἀόρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuiſibilis. 2) quem nefas eſt videre. 3) inuiſitatus, quem ipſi non vidimus. 4) *act.* qui non videt. Ex iiſd.

Ἀοράτως, *Adu.* inuiſibiliter.

Ἀοργησία, ας, ἡ, iræ expers aut inacceſſa animi ſedatio, lenitudo. Ex α pr. & ὀργὴ, *ira*.

Ἀόργητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non iraſcitur, aut iraſci non ſolet. Ex iiſd.

Ἀοργήτως, *Adu.* ſine ira, ſedate, leniter.

Ἄορες, ων, αἱ, idem, pro ἔαρες, mulieres. Heſych. 2) tripodes.

Ἀοριστάινω, hæſito, dubito. Ab α priu. & ὁρίζω.

Ἀοριστέω, ῶ, f. ήσω, infinitus ſum. Ab eod.

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

Ἀοριστικὸς, ὴ, ὸν, indefinitiuus. Ab eod.

Ἀόριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infinitus, indefinitus, innumerabilis. Ab eod.

Ἀορίστως, *Adu.* infinite, indeterminate.

Ἄορνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auibus carens. 2) Auernus, lacus. Ex α pr. & ὄρνις, *auis*.

ἈΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a ſiniſtro cordis ſinu oritur. Ab ἀείρω, *attollo, ſuſpendo*.

Ἀορτηθεὶς, ſuſpenſus, appenſus, affixus. aor. I. paſſ. ab ἀορτέομαι, *ſuſpendi*.

ἈΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, lorum, ſeu funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur.

Ἄορτον, ȣ, τὸ, pars pulmonis vtrimque ſuſpenſa. A præc.

Ἀόρχης, ȣ, ὁ, cui teſticuli exſecti ſunt, eunuchus. Ex α & ὄρχις, *teſticulus*.

Ἀοσμία, ας, ἡ, odoris defectus, odor nullus. 2) odor malus, fœtor. A ſeq.

Ἄοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odoris omnis expers. 2) odore grauis & fœtidus. 3) *Subſt.* τὸ ἄοσμον, idem quod ἀοσμία. Ex α pr. & ὀσμὴ, *odor.*

Ἀοσσέω, ῶ, auxilior. Ab ὄσσα.

Ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adiutor, qui iuuat ἄνευ ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulſus, ſed ſponte. A præc.

Ἄουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens auribus, auditu, ab οὖς 2) illæſus, pro ἀούτητος. Ex α pr. & οὐτάω, *vulnero.*

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis, tranquillitas. Ex α priu. & ὄχλος, *turba.*

Ἀόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui turba & moleſtia vacat

Ἄοψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, viſus expers, cæcus. Ex α pr. & ὄπτομαι, *video.*

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio, etiam hiſtorici. 2) recitatio, quæ fit memoriter. 3) phraſis. 4) oratio. 5) notatio, explicatio. A ſeq.

Ἀπαγγέλλω, fut. ελῶ, annuncio, refero, narro, etiam de hiſtoricis. 3) pronuncio. 3) enuncio. 4) memoriter recito. 5) ſalutem nuncio ab aliquo. ἀπήγγειλεν, retulit, Philox. aor. I. ἀπηγγέλθη, relatum eſt. Philox. aor. I. paſſ.

Ἀπαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum. A præc.

Ἀπαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index, nuncius. Ab eodem.

Ἀπαγγελτικὸν, οῦ, τὸ, enunciatio. Ab eod.

Ἀπαγγελτικὸς, ή, όν, commemorans, explicans, enunciatiuus.

Ἄπαγε, *Adu.* apage, apageſis. 2) aufer. 3) abſit, ne feceris. Ex ἀπὸ & ἄγε.

Ἀπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non compactus, *item* non rigidus, in altum erectus non eſt. Ex α pr. & ἐπάγην a πήγνυμι, *compingo.*

Ἀπαγινέω, abduco, aufero. Ex ἀπὸ & ἀγινέω.

Ἀπαγκαλίζω, in vlnis foueo. Ab ἀγκάλαι, *vlnæ.*

Ἀπαγκυλόω, curuo, obliquo.

Ἀπαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀγκὼν, *cubitus.*

Ἀπαγλαΐζω, deturpo, deformo.

Ἀπαγνίζω, *Ion.* pro ἀφαγνίζω, quod vid.

Ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ, interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium. Ab ἀπαγορεύω.

Ἀπαγόρευσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio. 2) renunciatio. 3) defatigatio. Ab eod.

Ἀπαγορευτικὸς, ή, όν, prohibitorius, vetans. Ab eodem.

Ἀπαγορεύω, f. εύσω, abdico. 2) interdico. 3) renuncio. 4) ſuccumbo oneri, labori. Gl. Vet. ἀπαγορεύει, execrat, Philox. ἀπηγορευμένον, interdictum (vnde ἀπηγορευμένα, impia, nefaria). Philox. ἀπηγορευμένος, inteſtabilis, Philox. Ex ἀπὸ & ἀγορεύω, *dico, loquor.*

Ἀπαγρεύω, eripio, aufero, proprie quidem venatione.

Ἀπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte reddo, effero, exaſpero. ἀπαγριοῦμαι, efferor, exaſperor.

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, egeratio, exaſperatio.

Ἀπαγροικίζομαι, ad mores ruſticos reducor. Ab ἄγροικος.

Ἄπαγρος, ου, ὁ, infelix & infortunatus, propr in venando Heſych. Ex ἀπὸ & ἄγρα, *venati*

Ἀπαγχονάω, ῶ, ſtrangulo, ſuffoco. Ex ἀπὸ ἀγχόνη.

Ἀπαγχονίζω, fut. ίσω, idem.

Ἀπάγχω, f. γξω, idem. *In medio*: ſtrangula ſe, laqueo ſibi gulam frangere. 2) ita ægr animo aut irato eſſe, vt parum abſit, qui tibi laqueo vitam finias.

Ἀπάγω, f. άξω, abduco, auoco. 2) abduco i carcerem, ad ſupplicium. 3) reduco. 4 pendo, ſoluo.

Ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio. 2) abductio in carce rem, vel ad ſupplicium. 3) reductio. 4 penſio tributi. 5) reductio, vt reductio a impoſſibile, ad abſurdum, ap. Dialect. 6) li bellus, quo quis magiſtratui aliquem defer reum facit.

Ἀπαγωγὸς, οῦ, ὁ, expulſor, abductor.

Ἄπαδις, εως, ἡ, vis mentis, prouidentia, ap Pind *Plur.* ἀπάδις, *mentes.*

Ἀπᾴδω, in cantu diſcrepo. 2) diſſentio, diſ crepo. ἀπᾴδει, abhorret, diſcrepat. Gl. Vet ἀπᾴδων, abhorrens, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ᾄδω.

Ἀπαείρω, tollo ab, attollo, *metaph.* diſcedo.

Ἀπαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem: vnde in Deos refero. Ex ἀπὸ & ἀθάνατος.

Ἀπαθανάτισις, εως, ἡ, conſecratio, relatio i Deos.

Ἀπάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas. 2) indo lentia. 3) ſtupor. A ſequ.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non obnoxius adfecti bus, carens paſſionum & adfectuum animi perturbatione; vnde & placidus, lenis, velut ἔρως ἀπαθής. 2) illæſus, nullis malis obnoxius. 3) immunis. 4) qui non commouetur aliqua re. Ex α pr. & πάθος, *adfectus animi.*

Ἀπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi neceſſitati non obnoxius. Ab ἀπαθής.

Ἀπαθῶς, *Adu.* ſine vllo adfectu, vt ἀπαθῶς ὁρᾷν, non amore capi eius, quem videat &c.

Ἀπαὶ, *Præpoſ. Poët.* a, ab, pro ἀπό.

Ἀπαιγειρόομαι, in alnum commutor. Ab αἴγειρος, *alnus.*

Ἀπαιδαγώγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui regi nequit. 2) indocilis, intractabilis. 3) qui rectorem non habet. Ex α pr. & παιδαγωγέω.

Ἀπαιδαγωγήτως, *Adu.* ſine inſtitutione. 2) indocte, imperite.

Ἀπαιδάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inſcitia, imperitia. Ex α pr. & παιδεύω.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus. Ex iiſd.

Ἀπαιδεύτως, *Adu.* imperite, indocte.

Ἀπαιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.

Ἀπαιδοιόομαι, præputium mihi reſeco, vel reſecari ſino. 2) glandem penis nudo crebra Venere, vnde 3) libidinoſus ſum. Ex ἀπὸ & τὰ αἰδοῖα.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſub magiſtro non exercitatus. 2) inexercitatus. Ex α pr. παῖς, *puer,* & τρίβω, *exerceo.*

Ἀπαιδαλόω

ιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torreo. Ex
πὸ & αἰθαλόω, comburo.
ιθριάζω, f. άσω, fub dio ago. 2) fereno,
erenum reddo. Ex ἀπὸ & αἴθριος.
ιθύσσω, ventilo, concutio facem, fc. ignis
xcitandi cauffa.
ίνυμαι, aufero. Ex ἀπὸ & αἴνυμαι, capio.
ιολάω, & έω, decipio, fraudo, ab αἰόλος.
ιόλη, ης, ἡ, fraus, impoftura. Ab eod.
ιόλημα, τος, τὸ, idem.
ιόλησις, εως, ἡ, fraudatio, inprimis in mer-
ede, vfura &c.
αίρω, tollo, aufero. 2) difcedo, abeo, foluo,
lifcedo naui 3) morior.
αις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, liberis carens.
αίσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, infauftus, inaufpicatus, ma-
i augurii, Philox. obfcœnus Ex ἀπὸ &
ἶσα, fors, fatum.
αισίως, Adu. inaufpicato. A præc.
αίσσω, f. ξω, profilio cum impetu. 2) abeo.
αισχύνομαι, pudorem exuo.
αιτέω, ῶ, f. ήσω, repeto, poftulo, exigo,
αίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.
ατητέος, έα, έον, repetendus, efflagitandus.
αιτητικὸς, ἡ, ὸν, repetens, agens repetitorem,
importunus exactionis.
αιτίζω, poftulo, exigo.
παιωρέω, ῶ, ἀπαιωρέομαι, immineo, impendeo,
dependeo. 2) fufpendo. Ex ἀπὸ & αἰωρέω.
πακοντίζω, f. ίσω, iaculor.
πακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio,
elaboro accurate. 2) ftudiofe exquiro. 3
exacte refpondeo.
πακτέος, έα, έον, retrahendus, abducendus.
Ab ἀπάγω, abduco.
Ἄπακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ablatus, abductus. Ab
eodem.
Ἀπάλαιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, lucta vel calliditate, im-
pofturis, inuictus, infuperabilis. Ex α pr. &
παλαίω.
Ἀπαλαίστρος, ε, ὁ καὶ ἡ, palæftræ imperitus, in-
exercitatus. Ex α pr. & παλαίστρα.
Ἀπαλάλκω, arceo, depello. Ex ἀπὸ & ἀλάλκω.
Ἀπάλαμος, & ἀπάλαμνος, ε, ὁ καὶ ἡ, induftria ca
rens. 2) confilii inops. 3) difficilis. Ex
α pr. & παλάμη, ars, via.
Ἀπαλάομαι, ῶμαι, aberro, vagor.
Ἀπαλγέω, ῶ, fut. ήσω, dedoleo, dolere defino.
2) animum defpondeo, defpero. 3) dicitur
& de ftupore & infcitia fumma.
Ἀπαλείφω, f. ψω, deungo. 2) deleo, oblittero.
Ἀπαλέξησις, εως, ἡ, propugnaculum, auxilium.
Ἀπαλεξίκακος, ε, ὁ καὶ ἡ, a quo malum depelli
non poteft. Ex ἀπὸ, ἀλέξω, depello, & κακὸν,
malum.
Ἀπαλέξω, propulfo, repello. 2) auxilior. Ex
ἀπὸ & ἀλέξω, depello.
Ἀπαλέομαι, deuito, euito, effugio.
Ἀπαληθεύω, fut. εύσω, verum dico.
Ἀπαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. Ex ἀπὸ & ἀλθέω.
Ἀπαλίας, ε, ὁ haedus tenellus & delicatus. Ab
ἁπαλὸς, mollis, tener.
Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, difceffus, migratio. 2) recon
ciliatio. 3) liberatio. 4) alienatio, cum
rem, feu venditione feu alio modo, e nu-
noftro emittimus, & velut emancipamus.
Ab ἀπαλλάττω.
Ἀπαλλακτικὸς, ἡ, ὸν, liberandi vim habens, fa-
lutaris. Ab eod.
Ἀπαλλακτικῶς ἔχειν, liberari, defungi velle.
Ἀπαλλὰξ, Adu. viciffim. Ab eod.
Ἀπαλλαξείω, defungi cupio, volo difcedere, li-
berari. Defideratiuum a Fut. 1. verbi ἀπαλ-
λάσσω, difcedo.
Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, difcedendi facultas, difcef-
fus, liberatio, omiffio, alienatio. Ab eod.
Ἀπαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, fut. άξω, dimitto,
abire iubeo. 2) libero. 3) amoueo, dimo-
veo 4) tollo e medio. 5) defungor vita.
ἀπαλλάσσομαι, abeo, difcedo. ἀπηλλαγμένος,
liberatus, alienatus. Perf. part. paff. ἀπηλ-
λάγη, difceffit, aor. 2. paff.
Ἀπαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno. ἀπηλλοτριω-
μένος, abalienatus, Gl. Vet. perf. part. paff.
Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio. A præc.
Ἀπαλόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, mollem comam habens.
Ἀπαλοάω, ῶ, & ἀπαλοιάω, contero, confringo.
2) tero, trituro. v. ἀλοιᾶν.
Ἀπαλοιφὴ ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.
ἉΠΑΛΟΣ, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus.
Ἀπαλοκόρις, ίδος, ἡ, tenera, delicata virgo.
Athen.
Ἀπαλόσαρκος, ε, ὁ καὶ ἡ, carne mollis, molli car-
ne præditus.
Ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritas, mollities.
Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, delicate nutritus, fagi-
natus. Ex ἁπαλὸς & τρέφω, nutrio.
Ἀπαλοφόρος, ον, delicatis veftibus vtens.
Ἀπαλόφρων, ον, molli animo præditus. Ex ἁπα-
λὸς & φρὴν, mens.
Ἀπαλόχροος, contr. ἁπαλόχρους, ε, ὁ καὶ ἡ, cute
tenera & molli præditus. Ex ἁπαλὸς & χρόα.
Ἀπαλύνω, fut. υνῶ, tenerum reddo, emollio. Gl.
Vet. mollio, mollifico. ἀπαλύνομαι, mollefco,
Gl. Vet.
Ἀπαλῶς, Adu. molliter. 2) delicate.
Ἀπαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, oblitte-
ro, demolior, euerto, folo æquo.
Ἀπαμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, tenebras offundo, ex-
caeco, vt fimplex.
Ἀπαμάω, meto, abfcindo, detondeo.
Ἀπαμβλύνω, hebeto, obtundo.
Ἀπαμβροτάνω, aberro, deerro. Ex ἀπὸ & ἀμβρότω,
pro ἀμαρτάνω.
Ἀπαμείβομαι, fut. ψομαι, refpondeo, vices fer-
monis meas alteri, qui fuas dependerat,
rependo.
Ἀπαμείρω, feparo, priuo, aufero, paff. priuor.
2) expers fum, careo Ex ἀπὸ & ἀμείρω, priuo.
Ἀπαμελέω, ῶ, fut. ήσω, negligo, prorfus negli-
go.
Ἀπαμέρδω, priuo, vt fimplex. v. ἀπαμείρω.
Ἀπαμμίζω, exuo.
Ἀπαμύνω, ομαι, propello, arceo. 2) refifto.
Ἀπαμφιάζω, veftimenta detraho, nudo, fpolio.
Ἀπαμφιέννυμι, f. φιέσω, idem.
Ἀπαμφίσκω, idem.
Ἀπανάγω, decedo, abeo.
Ἀπαναίνομαι, refpuo, renuo, recufo, reiicio.
ἀπαναίνεται, afpernatur, Philox.

Ἀπαναισχύνομαι,

Ἀπαναισχύνομαι, impudenter attento, impudenter ago; ἀπηναισχύντησε, depuduit, Philox. aor. 1. ἀπὸ in hoc & talibus habet vim τȣ̃ penitus, funditus.

Ἀπαναισχυντέω, ῶ, fut. ήσω, impudenter me gero, impudentia vtor.

Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, abſumo, detero, erogo.

Ἀπανάλωσις, εως, ἡ, conſumtio. A præc.

Ἀπανάστασις, εως, ἡ, demigratio, tranſmigratio. 2) tranſportatio, emotio, extractio e ſedibus patriis. Ab ἀπανίστημι.

Ἀπαναστομόω, aperio &c. vt ἀναστομ.

Ἀπανδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo. ἀπανδρȣ̃μαι, virilitatem, ſeu viriles annos conſequor. *vt ſimplex.*

Ἀπάνευθε, *Adu.* ſine, procul, ſeorſim. Ex ἀπὸ & ἄνευ, *ſine.*

Ἀπανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, emarceſco, florem amitto.

Ἀπάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio. 2) florum marcor & fluxus. A præc.

Ἀπανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo.

Ἀπανθισμὸς, ȣ̃, ὁ, linea ſubtilis & viſum effugiens. 2) defloratio.

Ἀπανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo. 2) torreo, aſſo. 3) anthracas, piſces ita dictos comedo. Ex ἀπὸ & ἄνθραξ, *carbo, ſiue piſcis genus.*

Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, piſcis genus, cui conuenit aſſatio. 2) placentæ, ſeu lagani genus. Ex iisd.

Ἀπανθράκισμα, τος, τὸ, quiduis toſtum in prunis. Ab ἀπανθρακίζω.

Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, ſeu redigo, exuro.

Ἀπανθρωπεύομαι, inhumaniter, crudeliter ago.

Ἀπανθρωπέομαι, humanam ſpeciem, naturam &c. depono.

Ἀπανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, crudelitas.

Ἀπάνθρωπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inhumanus, crudelis. 2) hominum frequentia carens, ſolitarius.

Ἀπανθρώπως, *Adu.* inhumaniter, crudeliter.

Ἀπανιστάω, ῶ, idem quod ſequens.

Ἀπανίστημι, f. στήσω, excito alicunde, ſurgere iubeo &c. ἀπανίσταμαι, ſurgo, exſurgo: diſcedo, migro.

Ἀπάνουργος, ον, ſimplex, a calliditate, fraudibus, impoſturis alienus, 2) non exquiſitus.

Ἀπανούργως, *Adu.* ſimpliciter, ſine arte.

Ἀπανταχῆ, *Adu.* vbique, paſſim. Ab ἅπας.

Ἀπανταχόθεν, *Adu.* vndique, vndiquaque. Ab eodem.

Ἀπανταχόθι, *Adu.* idem quod ἀπανταχῆ.

Ἀπανταχόσε, *Adu.* quaquauerſum.

Ἀπανταχȣ̃, *Adu.* in omnem partem, quoquo verſum. 2) vbique.

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obuiam procedo, occurro. 2) me confero quo. 3) peruenio. 4) reſpondeo. 5) congruo. 6) euenio, contingo, ſic & ἀπαντάομαι, *paſſ.* 7) excipio. 8) ap. LXX. percutio, interficio. Ex ἀπὸ & ἀντάω, *obuius fio.*

Ἀπάντη, *Adu.* vbique, omnibus modis, undiquaque. Ab ἅπας.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, occurſus, congreſſus. 2) pernicies., Symmachus. Ab ἀπαντάω.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus. 2) reſponſio. 3) ſupplicatio, dies feſtus. 4) apparatus, comitatus. 5) conſuetudo, conuerſatio, congreſſus. 6) idem quod ἀποδοχὴ, n. 3. Ab eod.

Ἀπαντικρὺ, *Adu.* e regione.

Ἀπαντίον, *Adu.* idem.

Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio. 2) minuo. 3) lenio.

Ἀπάντομαι, reſiſto.

ἍΠΑΞ, *Adu.* ſemel. 2) omnino, prorſus.

Ἀπαξάπας, ασα, άπαν, ſimul omnis, vniuerſus, cunctus.

Ἀπαξαπλῶς, *Adu.* vniuerſe, in vniuerſum, omnino.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. A ſeq.

Ἀπάξιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indignus. Ex ἀπὸ & ἄξιος.

Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo. 2) recuſo, deprecor, vt indignum, iniquum.

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemtio, deſpicientia. A præc.

Ἀπάορος, vid. ἀπήορος.

Ἄπαππος, ον, non cognatus, alienus. 2) ſine auo, cuius auus aut non ſuperſtes, aut ignobilis eſt.

Ἀπαράβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non tranſitorius. 2) perpetuus, qui non tranſit ad alium v. c. honos. 3) qui non violatur, inuiolabilis, epith. legis. 4) *actiue,* qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπὸ & παραβαίνω, *tranſeo.*

Ἀπαραβάτως, *Adu.* citra tranſgreſſionem.

Ἀπαραβλάστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nullam ſobolem proferens. 2) non renaſcens, non recreſcens, a radice non regerminans. Ex α pr. & παραβλαστάνω.

Ἀπαράβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis. 2) diſſimilis. 3) inſociabilis. Ex α pr. & παραβάλλω, *comparo.*

Ἀπαραγγέλτως, *Adu.* iniuſſu. 2) ſine denunciatione prægreſſa. E α pr. & παραγγέλλω.

Ἀπαράγραφος, ον, ὁ καὶ ἡ, qui definiri, circumſcribi nequit. Polyb.

Ἀπαράγωγος, ον, ὁ καὶ ἡ, perpetuus, conſtans, qui a propoſito, aut ſuſcepta ſententia abduci & depelli nequit, aut ſe non patitur ludi & deflecti in alia. Ab α & παράγω.

Ἀπαράδεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non receptus, non traditus a maioribus. 2) qui accipi nequit. 3) non recipiens. Ex α pr. & παραδέχομαι, *recipio.*

Ἀπαράθετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, epith. libri, in quo nulla ex aliis loca afferuntur, ap. Diog. Laërt. Ex α pr. & παρατίθεμαι, n. 4.

Ἀπαραίτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexcuſabilis. 2) implacabilis, inexorabilis, ſeuerus, qui nec precibus, nec pretio flecti poteſt. 3) ineuitabilis, neceſſario ſubeundus. 4) *in neutr.* durum, graue, vt ἀνήκεστον, Polyb. Ex α pr. & παραιτέομαι, *deprecor.*

Ἀπαραιτήτως, *Adu.* inexorabiliter. 2) vt euitari, recuſari nequeat, neceſſario. A præc.

Ἀπαρακάλυπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non occultatus, apertus, manifeſtus, nulla verecundia, nulla diſſimulatione vtens. A παρακαλύπτω.

Ἀπαρακαλύπτως, *Adu.* manifeſte, aperte. 2) impudenter. A præc.

Ἀπαράκλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconſolabilis. 2) non vocatus ſe offerens, ſpontaneus. Ex α pr. & παρακλέω, *conſolor, aduoco.*

Ἀπαρακολȣ́θητος,

ακολέθητος, ον, quem mens nulla assequi teſt; innumerabilis. Ex α pr. & παρακο-θέω.

κκολεθήτως, Adu. temere, ſine conſilio.

ράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, per-tuus.

ράλλακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, immutabilis. 2) non ferens, per omnia ſimilis. Ex α pr. & πα-λλάττω, muto.

ραλλάκτως, Adu. abſque vlla differentia, iliter per omnia, conſtanter.

ραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, conſtantia. α pr. & παραλλάττω, muto.

ραλόγιςος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui decipi nequit. 2) on decipiens, non confictus ad decipien-um. Ex α pr. & παραλογίζομαι.

ραλογίςως, Adu. ita, vt non decipiaris, vel ecipi poſſis.

ράλογος, ον, non abſurdus, non adeo inopi-atus.

ραμίλλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non comparabilis, qui certamen & contentionem non venit, ihil par habens. Ex α pr. παρὰ & ἁμιλ-λάομαι.

ραμύθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui flecti, exorari ne-uit, ferus, durus, qui agi ſecum non pati-ur, orationi & demonſtrationi omni aditus d ſe clauſos habet. 2) inſolabilis. Ex α pr. παραμυθέομαι.

ραμυθήτως, Adu. nullo ſolatio relicto.

ράμυθος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπαραμύ-ητος.

ραπόδιςος, ε, ὁ καὶ ἡ, non præpeditus, liber b impedimentis, non intricatus. Ex α pr. & αραποδίζω, pedes implico.

αραποδίςως, Adu. ſine impedimento.

αραποίητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non adulteratus, germa-nus, genuinus, verus. Ex α pr. & παραποιέω, falſo adſimilo, adultero.

αραποιήτως, Adu. genuine, non ſimulate.

αρασάλευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, immotus, firmus, conſtans. Ex α pr. & παρασαλεύω.

αρασαλεύτως, Adu. inconcuſſe.

αρασήμαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, nulla nota inſignitus. 2) inceleber. Ex α pr. & παρασημαίνω.

αρασημείωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non inſignitus, non adnotatus. Ex α pr. & παρασημειόω.

παράσημος, ε, ὁ καὶ ἡ, nullo inſigni notus. 2) incorruptus, illæſus, integer, ſanus. Ex α priu. & παράσημος.

παρασκευασία, ας, ἡ, negligentia neceſſarii ad rem agendam apparatus, vel defectus eius.

παρασκεύαςος, ε, ὁ καὶ ἡ, imparatus. Ex α pr. & παρασκευάζω.

παράσκευος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem, item ſimplex, te-nuis, nullo ambitioſo moleſtoque apparatu, frugalis, de vitæ genere. Ex α pr. & παρα-σκευὴ, apparatus.

παρασκεύως, Adu. imparate, ſine præmedita-tione.

παράσπειςος, ον, implacabilis. Ex α pr. παρὰ & σπένδομαι.

παράσσω, vel ἀπαράττω, f. άξω, abſcindo, am-puto. 2) vi depello, reuello, deturbo. Ex ἀπὸ & ἀράσσω, amputo.

Ἀπαρατχημάτιςος, ον, qui mutari formam in aliam non poteſt.

Ἀπαρατήρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inobſeruatus, memoriæ non traditus. 2) inobſeruabilis. Ex ἀπὸ & παρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, Adu. ſine obſeruatione, negli-genter.

Ἀπαράτιλτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vulſus non eſt, hir-ſutus. Ex ἀπὸ & παρατίλλω, vello.

Ἀπάρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, exſecrabilis, exſecrandus. 2) deprecandus. Ex ἀπὸ & ἀράομαι, deprecor, imprecor.

Ἀπαράτρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, indeclinatus. 2) inde-clinabilis, non mutabilis, flecti non facilis. 3) non declinans. Ex α pr. & παρατρέπω.

Ἀπαρατρέπτως, Adu. recta, rigide, ſeuere, nullo diuerticulo.

Ἀπαράτρυτος, ον, inconcuſſus, illæſus. Ex α, παρὰ & τρύω, vexo &c.

Ἀπαράφθαρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, incorruptus. Suic. Ex α pr. & παραφθείρω.

Ἀπαράφθορος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd. Suic.

Ἀπαραφυλάκτως, Adu. incaute, nulla obſerua-tione, animaduertione. Ex α priu. & παραφυ-λάσσω, obſeruo.

Ἀπαραχάρακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non perperam, falſo ſignatus. 2) non adulterinus. 2) illæſus, inuiolatus. Ex α pr. & παραχαράσσω, perpe-ram ſigno.

Ἀπαράχυτος, ον, merus, epith. vini.

Ἀπαραχώρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, nihil cedens, pertinax. 2) de milite, fortis, cedere neſcius. Ex α pr. & παραχωρέω.

Ἀπαραχωρήτως, Adu. pertinaciter, conſtanter, fortiter.

ἈΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἀπάργματα, τὰ, primitiæ. Ex ἀπάρχομαι.

Ἀπαργυρίζω, f ίσω, ære præſente, pecunia nu-merata muto, vendo fundos, domos.

Ἀπαργυρισμὸς, ε̃, ὁ, æſtimatio rei in pecunia nu-merata. A præc.

Ἀπαργυρόω, ω̃, f. ώσω, in argentum verto, argen-to muto. ἀπαργυρε̃σθαι, in argentum verti.

Ἀπαρεγχείρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inuiolabilis, non mo-uendus, vel mutandus, qui omnem operam artemque in ſe tractando & formando eludit. Ex α pr. & παρεγχειρέω, aggredior.

Ἀπαρεγχειρήτως, Adu. vt nemo audeat aggredi rem, perfecte, ap. Diodor. Sic.

Ἀπαρέγχυτος, ον, idem, quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιςος, ε, ὁ καὶ ἡ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non poteſt. Ex α pr. & παρεμποδίζω, impedio.

Ἀπαρέμφατος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui nulla ſubeſt declara-tio certæ, proprie deſignatæ rei, infinitus. Gl. Vet. ἀπαρέμφατον, infinitiuus. Ex α pr. & παρεμφαίνω, declaro.

Ἀπαρεμφάτως, Adu. abſque declaratione, infini-te; per modum infinitiuum, ap. Gramm.

Ἀπαρενθύμητος, ον, attentus, diligenter cogi-tans, ita vt cogitationes omnes alienas ex-cludat. Ab ἐνθυμέομαι.

Ἀπαρενθυμήτως, Adu. diligenter, cogitate. A pr.

Ἀπαρενόχλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, minime perturbatus. Ex α pr. & παρενοχλέω.

Ἀπαρέςκω,

Ἀπαρέσκω, f. ρέσω, displiceo, improbor. 2) improbo, repudio, & 3) ἀπαρέσκομαι, ægre fero.

Ἀπάρεστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ingratus, iniucundus, ita, vt non placeat. A præc.

Ἀπαρηγόρητος ȣ, ὁ καὶ ἡ, insolabilis. Ex α pr. & παρηγορέω, *consolor*.

Ἀπαρηγορήτως, *Adu.* insolabiliter.

Ἀπαρήγω, f. ξω, iuuo, auxiliando propulso. Ex ἀπὸ & ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀπαρθένευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non decens virginem. Ex α pr. & παρθενεύω, *in virginitate maneo*.

Ἀπάρθενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non amplius virgo, vitiata virgo.

Ἀπαρθρόω, seiungo, vt fit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπηρθρωμένοι.

Ἀπαριθμέω, ῶ, fut. ήσω, pernumero, percenseo. 2) numero, enumero, recenseo.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

ἈΠΑΡΙΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam.

Ἀπαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum.

Ἀπαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sufficiens. A præc.

Ἀπαρκτίας, ȣ, ὁ, ventus septentrionalis. Ex ἀπὸ & ἄρκτος, *septentrio*.

Ἀπαρνέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, abnego, denego, recuso.

Ἀπάρνησις, εώς, ἡ, abnegatio, Gl. Vet. A præc.

Ἀπαρνητὴς, ȣ, ὁ, abnegator, Gl. Vet. Ab eod.

Ἄπαρνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui pernegat. Ab eod.

Ἀπάρνυμαι, aufero. Ex ἀπὸ & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἀπαρόδευτος, ον, inaccessus, per quem via non datur, non munita est &c. Ex ὁδεύω, *iter facio*.

Ἀπαρόρμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α pr. & παρορμάω, *incito*.

Ἀπαῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo, *vt simplex*.

Ἀπαῤῥησίαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui libere loqui non audet. 2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque viuit. 3) libertate priuatus, Ex α pr. & παῤῥησιάζομαι.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ab ἀπαίρω, n. 2.

Ἀπαρτάω, ῶ, fut ήσω, suspendo, 2) dirimo, semoueo, seorsim suspendo. 3) colloco. 4) proficiscor. ἀπαρτῶμαι, separor, disto, mente in diuersa feror.

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appensio. A præc.

Ἀπαρτί, *Adu.* plane, omnino. Scribunt etiam ἀπάρτι, & explicant ab hoc tempore, nullo idoneo auctore.

Ἀπάρτια, τὰ, supellex Ab ἀπαίρω.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, idem. 2) profectio. οἱ ὁ. 3) auctio bonorum. Ex ἀπαίρω, n. 2.

Ἀπαρτιζόντως, *Adu.* absolute & perfecte, consummato & completo numero. A seq.

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & absolutum reddo, omnibus numeris expleo. 2) quadro, æquiparo, adæquo. 3) præparo. 4) in iure antiquo, transigo. 5) diuido, disiungo. 6) desino, finior. Gl. Vet. perficio, consumo. ἀπαρτίζεται, peragitur, Philox. ἀπαρτισθέντων, peractis, Philox. aor. I. part. pass. Ex ἀπὸ & ἄρτιος, *perfectus*.

Ἀπαρτιλογέω, plane, perspicue loquor.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio. Ex ἀπὸ & ἄρτιος, *integer*, & λόγος *ratio*.

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμὸς, ȣ, ὁ, comsummatio. Ab eod.

Ἀπαρτιστικὸς, ἡ, ὸν, absolutorius, ad perfectionem & absolutionem alicuius rei pertinens.

Ἀπαρτίως, *Adu.* accurate, perfecte.

Ἀπαρύτω, idem quod sequens ἀπαρύω.

Ἀπαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.

Ἀπαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo. 2) antiquo nomine appello. 3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, fut. ώσω antiquum reddo, obsolescere facio. ἀπαρχαιȣ̃μαι, antiquor, obsolesco. Ex ἀπὸ & ἀρχαῖος, *antiquus*.

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ.

Ἀπάρχημα, ατος, τὸ, idem. qs. ab ἀπαρχέω.

Ἀπαρχῆς, *Adu.* statim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, f. αρξομαι, primitias soluo & decerpo. 2) libamenta facio. 3) primas partes accipio, primitias occupo.

Ἄπαρχος, ȣ, ὁ, Dux, præfectus, ap. Æschyl.

Ἅπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, vniuersus. 2) omnino, cum additur numero. ἅπαντες, vniuersi. Ex α collect. & πᾶς.

Ἀπασβολόομαι, ȣ̃μαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ & ἀσβόλη, *fuligo*.

Ἀπασκαρίζω, fut. ίσω, desilio, desulto. 2) exsilio præ gaudio. Ex ἀπὸ & ἀσκαρίζω, *salio*.

Ἀπασπαίρω, palpito, singultio, *vt simplex*.

Ἀπαστὶ, *Adu.* ieiune. Ab ἄπαστος.

Ἀπαστία, ας, ἡ, ieiunium. 2) de eo qui nondum cibum sumsit, ἀσιτία Ab eod.

Ἄπαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non gustauit. 2) ieiunus. Ex α pr. & πατέομαι, *gusto*.

Ἀπαστράπτω, f. ψω, fulguro, corusco.

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium facesso. 2) impedio, occupo, abstraho.

Ἀπασχολία, ας, ἡ, occupatio, *vt simplex*.

Ἀπαταγὶ, *Adu.* sine strepitu, seu crepitu. Ex α pr. & πάταγος, *strepitus*.

ἈΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono.

Ἀπάτερθε, & ἀπάτερθεν, *Adu.* procul, seorsum. Ex ἀπὸ & ἄτερ, *sine*.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor: veterator, Gl. Vet. A seq.

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. 2) delectatio, suauitas mams. Ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. A præc.

Ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impostura, fraus. 2) oblectamentum.

Ἀπατήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω & ἀνὴρ, *vir*.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio.

Ἀπατητικὸς, ἡ, ὸν, ad decipiendum aptus. Ab ἀπατάω.

Ἀπάτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non calcatus. 2) qui calcari nequit. Ex α pr. & πατέω, *calco*.

Ἀπατιμάω, dedecore afficio.

Ἀπατιμάζω, idem.

Ἀπατμίζω

ατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.
άτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ſine patre natus. 2) patre orbatus. 3) poſthumus. 4) abdicatus a patre, aut neglectus. 5) ſpurius, extra matrimonium natus. 6) obſcuro, ſordido patre natus. 7) cuius pater ignoratur. Ex α pr. & πατὴρ.
αυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem repello. Ex ἀπὸ & αὐγὴ, *ſplendor.*
αύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor.
αυγασμὸς, ȣ, ὁ, idem.
αυγὴ, ῆς, ἡ, idem.
αυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio. 2) veto, interdico, prohibeo. 3) deficio, defatigor. Ex ἀπὸ & αὐδάω, *loquor.*
αυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero, orationis inſolentia et audacia vtor. 2) pertinaci contumacia vtor. Ex ἀπὸ & αὐθάδης.
αυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ & αὐθαδίζομαι.
αυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.
αύλια, ων, τὰ, dies, quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim a ſponſa, pernoctat. Ex ἀπὸ & αὐλὴ, *domicilium, ſtabulum,*
αυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo. 2) ſeorſim pernocto. Ex iisd.
αυλιστήριος, ία, ιον, quod die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαύλια.
αυλόσυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, innoxius, qui non nocet. Anthol..
αυράω, ῶ, q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido. 2) aufero, eripio. 3) fruor, delibo de re. Ex ἀπὸ & αὔρω, *haurio, percipio.*
αυρίσκω, accipio, fruor. A præced.
αυστὶ, *Adu.* ſine fine, ſine requiete. A ſeq.
αυστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indeſinens, non ceſſans, irrequietus. 2) ſine carens, perpetuus. Ex α pr. & παύομαι, *finio.*
αυτίκα, *Adu.* ſtatim, illico.
αυτοματίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro.
αυτομολέω, ῶ, perfuga ſum.
αυχενίζω, f. ίσω, ceruicem incido, ſ. frango. 2) contumaciter reluctor. 3) fræno.
αφίσκω, fallo, decipio. Ab ἀπάφω.
αφρίζω, f. ίσω, deſpumo.
ΠΑ'ΦΩ, decipio, fallo.
αχλυόομαι, ȣ̃μαι, caligine offuſcor, caligo.
αχρειόομαι, obſoleſco, ex vſu hominum tollor, inutilis fio, ineptus reddor.
πέγγονος, ȣ, ὁ, pronepos.
πεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.
πεγνωκότως, *Adu.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινώσκω, *deſpero.*
Απεδανὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, claudus, infirmus. Ex α pr. & πεδανός.
Απεσθίω, abedo, ambedo, derodo.
Απέδιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α pr. & πέδιλον, *calceus.*
Απεδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, planus, campeſtris. Ex α *int.* & πέδον, *ſolum, terra.* (Sunt verba, in quibus α ſimplex idem ſignificat, atque ἀπὸ vt Latinum *a.* Sic ἄπεινα, quaſi ἀπότεινα. Ita & hoc ἄπεδος idem eſt atque ἀπόπεδον, ſolum, quod eſt a pedibus proximum.)

Ἄπεζος, ον, pedem non habens. A πέζα, *pes.*
Ἀπεθίζω, f. ίσω, deſuefacio. ἀπεθισμένος, deſuetus, Philox. perf. part. paſſ.
Ἀπείδω, video, proſpicio e longinquo.
Ἀπειθαρχία, ας, ἡ, obedientiæ recuſatio, contumacia. Ex α pr. & πειθαρχέω, *obedio.*
Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθής
Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo. 2) non credo. perſuaderi mihi non ſino. A ſequ.
Ἀπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, contumax, inobediens. 2) non credens. Ex α pr. & πείθω.
Ἀπείθεια, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia. 2) incredulitas. A præc.
Ἀπειθῶς, *Adu.* non obedienter &c.
Ἀπεικάζω, f. άσω, adſimulo. 2) comparo.
Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimulata & expreſſa figura.
Ἀπείκασμα, τος, τὸ, ſimulacrum, imago.
Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar.
Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar. 2) effigies, ſpecimen, ſimulacrum, Gl. Ver. A præc.
Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, abſurdus, inconſentaneus, incongruus. Ex ἀπέοικα, *abhorreo.*
ἈΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor. 2) grauiter præcipio cum minis iubeo. 3) glorior.
Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ. 2) gloriatio.
Ἀπείλημα, τος, τὸ, minæ.
Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, quæ minatur. A ſeq.
Ἀπειλητὴρ, ῆρος ὁ, qui minatur, minax.
Ἀπειλητήριος, ία, ιον, idem.
Ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν, idem.
Ἀπειλητικῶς, *Adu.* minaciter.
Ἀπειληφόρος, ον, minax.
Ἄπειμι, f. έσομαι, abſum. Ex ἀπὸ & εἰμί.
Ἄπειμι, abeo, proficiſcor. 2) abibo. Ex ἀπὸ & εἶμι, *vado, eo.*
Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere., 2) deponere honorem, abdicare ſe magiſtratu 3) repudiare. 4) deficere, in conatu rei ſine effectu concidere, deſperare. 5) negare alicui, interdicere, vetare. 6) diſſuadere. 7) *med.* ἀπείπασθαι, repudiare, negare &c.
Ἀπειραγαθία, ας, ἡ, nimia, *item* infinita beneficentia. *item* nimia magnificentia, imperitia. Gl. Vet. infirmitas. A ſequ.
Ἀπειράγαθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infinite bonus. 2) imperitus. Ex ἄπειρος & ἀγαθὸς, *bonus.*
Ἀπειραγάθως, *Adu.* imperite.
Ἀπειράκις, *Adu.* infinitis modis, ſ. vicibus. Ab ἄπειρος, *infinitus.*
Ἀπείραντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infinitus, pro ἀπέραντος. Ex α pr. & περαίνω.
Ἀπείρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intentatus. 2) inexploratus. 3) qui tentari nequit. Ex α priu. & πειράζω, *tento.*
Ἀπείρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexpertus. 2) intentatus, cuius periculum non eſt factum. Ex α pr. & πειράω, *tento.*
Ἀπειραχῶς, *Adu.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.
Ἀπείργω, f. ξω, arceo, excludo, prohibeo. 2) deterreo, abigo. 3) inhibeo. 4) dirimo. 5) relinquo, prætereo.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀπειρέσιος, ία, ιον, infinitus, immensus. Ab ἄπειρος.
Ἀπειρηκέναι, defatigatum esse; deficere.
Ἀπειρηκὼς, fessus, Gl. Vet. ἀπειρημένος, interdictus, Gl. Vet. vid. ἀπερέω.
Ἀπείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπείρατος. 2) inexpertus. Ex α pr. & πειράω.
Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priu. & πεῖρα, *specimen, experimentum.*
Ἀπειρίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus. Ex α pr. & πέρας, *terminus.*
Ἀπείριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ex iisdem.
Ἄπειρξις, εως, ἡ, repulsio, cohibitio. Ab ἀπείργω, *prohibeo.*
Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, *inexpertus*, & γάμος.
Ἀπειρόγνωστος, ον, immensa scientia præditus.
Ἀπειρόδακρυς, υ, sine fine & modo plorans.
Ἀπειροδύναμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitam habens potestatem. Suic. Ex ἄπειρος & δύναμις.
Ἀπειρόζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers iugi. Suic.
Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, maris, seu nauigandi inexpertus.
Ἀπειροκακέω, ῶ, f. ήσω, malitia careo, simplicitate vtor. A seq.
Ἀπειρόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, malorum inexpertus. 2) minime malus, simplex.
Ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigide facio, loquor. Ab ἀπειρόκαλος.
Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honestique. Gl. Vet. insolentia, infirmitas. A seq.
Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decori ignarus, ineptus, insolens, Philox.
Ἀπειροκάλως, *Adu.* inepte, præter decorum.
Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, expers tori, cælebs. Ex ἄπειρος & λέχος, *lectus.*
Ἀπειρομάχης, εος, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii.
Ἀπειρομεγέθης, ες, immensus.
Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, multitudo malorum, perturbationum. 2) vacuitas a perturbationibus, s. molestiis; felicitas, prosperitas vitæ nullas clades passæ. A sequ.
Ἀπειροπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multis perturbationibus obnoxius. 2) vacuus a turbis animi, a molestiis, Ex ἄπειρος & πάθος.
Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀπειροπλασίων, ον, multiplex inumerabilibus modis. Ab ἄπειρος, *infinitus.*
Ἀπειρόπλους, ου, ὁ καὶ ἡ, nauigationem non expertus, nauigationis imperitus.
Ἀπειροπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, rei militaris vel bellorum imperitus.
Ἀπειροπολέμως, *Adu.* contra rationem belli bene gerendi.
Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperitus. 2) infinitus, immensus, interminatus. Ex α pr. & πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, *terminus.*
Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia, inscitia.
Ἀπειροτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, quæ non peperit, sterilis. Ex ἄπειρος & τίκτω, *pario.*
Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ἡ, dolores partus non experta.
Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ab ἄπειρος.
Ἀπείρως, *Adu.* imperite. 2) infinite.

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, eadem putatur esse, quæ εἰσαγγελία.
Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, recuso parere aut verbis fidem habere.
Ἄπεισον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia.
Ἄπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla persuasione flexibilis, contumax. Ex α pr. & πείθω.
Ἀπέκγονος, ου, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ & ἔκγονος.
Ἀπεκδέχομαι, f. ξομαι, exspecto. 2) intelligo, colligo aliquid ex aliqua oratione.
Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exspectatio, collectio alicuius sententiæ vel sciti ex aliqua oratione. A præc.
Ἀπεκδύω, & δυμι, f. ύσω, exuo aliquem. 2) in *med.* exuo me. 3) accingor ad aliquid quasi depositis vestibus.
Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, ipse exuendi actus.
Ἀπεκλανθάνω, obliuiscor.
Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.
Ἀπεκλογὴ, ῆς, ἡ, reprobatio. A præc.
Ἀπεκπλέω, f. εύσω, eluo, abluo, eluendo abstergo.
Ἀπεκλύω, f. ύσω, resoluo. 2) debilito. 3) libero.
Ἀπεκροφέω, exhaurio, exsorbeo.
Ἀπεκτείνω, extendo, diffundo, prolato.
Ἀπέκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, impexus. Ex α pr. & πεκτέω, *pecto.*
Ἄπεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. A πέκω, *pecto.*
Ἀπελάζω, concionor, quod scribitur & ἀπελλάζω, vocab. Lacon. v. ἡλιαία.
Ἀπελασία, ας, ἡ, abactus, abactio, depulsio. Hesych. Ex ἀπελαύνω. v. ξενηλασία.
Ἀπέλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, cui appropinquare non est tutum. Ex α priu. & πελάζω.
Ἀπελάτης, ου, ὁ, abigens, abigator, abactor, Philox. A seq.
Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco.
Ἀπελαφρύνω, subleuo.
Ἀπέλεγμα, ατος τὸ, refutatio, confutatio, reprobatio, contemtio. Ab ἀπελέγχω, *redarguo.*
Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) probrum. Ab eod.
Ἀπέλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπέλεγμα.
Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto.
Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immensus. Ex α pr. & πέλεθρον, *ingenium.*
Ἀπελέκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dedolatus, securi non complanatus. Ex α priu. & πέλεκυς.
Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumissio, adsertio in libertatem. Vulg. Lex. Ab ἀπελεύθερος.
Ἀπελευθερικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, libertinus. Ab eod.
Ἀπελευθέριος, ου, ὁ, libertinus. Ab eodem.
Ἀπελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ & ἐλεύθερος, *liber.*
Ἀπελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.
Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, manumissio.
Ἀπελευθερωτὴς, οῦ, ὁ, manumissor.
Ἀπέλευσις, εως, ἡ, abitus, discessus. Ab ἀπέρχομαι.
Ἀπελλάζω, vide ἀπελάζω.
ἈΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana. 2) conciones. Hesych.
ἌΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, vlcus. 2) vulnus. Ab α priu. & πέλος, *pellis.*

Ἀπελτίζω

Ἀπελπίζω, f. ίσω, despero. 2) ad desperationem adduco. 3) spero. Lucas.

Ἀπελπισμὸς, ȣ̃, ὁ, desperatio. A præc.

Ἀπεμέω, ῶ, f. έσω, reuomo, euomo, vomitu eiicio. Ex ἀπὸ & ἐμέω, vomo.

Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod sequens.

Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; diciturque inprimis de meretricibus, quæ pro pecunia copiam sui faciunt. 2) vt emtum abduco, seu rapio.

Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, venditio, nundinatio, negotiatio. A præc.

Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio. 2) nundinatio. Ab eodem.

Ἀπεμπολητὴς, ȣ̃, ὁ, venditor, seu qui lucrum e venditionibus facit, institor. Ab eodem.

Ἀπεμφαίνω, dissimilis sum, abhorreo.

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio. A præc.

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dissimilis, absimilis.

Ἀπέναντι, Adu. coram. 2) e regione, contra.

Ἀπεναντίον, Adu. idem.

Ἀπεναντίως, Adu. contra.

Ἀπενέπω, f. ἀπεννέπω, interdico. 2) aduersor.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, luctu carens. Ex α pr. & πένθος, luctus.

Ἀπένθητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur. 2) indefletus. Ab α pr. & πενθέω, lugeo.

Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ex ἀπὸ & ἐνιαυτὸς, annus.

Ἀπενιαυτισμὸς, ȣ̃, ὁ, exilium f. omnino absentia & discessus in vnum annum.

Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.

Ἀπεξεργάζομαι, perficio, absoluo.

Ἀπέοικα, absimilis, dissimilis sum, abhorreo, repugno rectæ rationi, perf. med. Ex ἀπὸ & εἴκω, similis sum.

Ἀπεοικότως, Adu. absimili modo, diuersimode. 2) non verisimiliter, absurde.

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus. Ab eodem.

Ἀπέπαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α priu. & πεπαίνω, coquo.

Ἀπέπειρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἄπεπλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, peplo carens.

Ἀπέπω, & ἀπέπομαι, v. ἀπειπεῖν.

Ἀπεπτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non concoquo. A seq.

Ἄπεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non coctus. 2) qui coqui nequit. Ex α priu. & πέπτω.

Ἀπέπτως, Adu. crude.

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, verbositas inepta, vana loquacitas. A sequ.

Ἀπεραντολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nullum finem loquendi faciens, vitiose verbosus, loquax. Ex ἀπέραντος & λόγος, sermo.

Ἀπέραντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infinitus. Ex α pr. & περαίνω, termino.

Ἀπεράντως, Adu. infinite.

Ἀπέρασις, εως, ἡ, reiectio per vomitum. Ex ἀπὸ & ἐράω, fundo, vomo.

Ἀπέρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infinitus, non habens exitum. 2) qui transiri nequit, impetuius. Ex πέρας, finis, vel περάω, transeo.

Ἀπεράτωτος, ον, finem, exitum non habens. Ex α & περατόω.

Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio, conficio.

Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio operis. 2) amolitio, vt morbi, curatio.

Ἀπεργαστέος, έα, έον, peragendus.

Ἀπεργαστικὸς, ἡ, ὸν, efficax, vt simplex.

Ἀπεργαστικῶς, Adu. efficaciter, cum effectu perfectionis & absolutionis.

Ἀπέργω, idem quod ἀπείργω.

Ἀπερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo. ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. 2) repono, depono. 3) confero in alium, vt culpam.

Ἀπερείσιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infinitus, multus, per Metathes. pro ἀπειρέσιος. Ab ἄπειρος.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi vel infulciendi. Ab ἀπερείδω.

Ἀπερεύγω, f. εύξω, eructo, sursum ructo. 2) effundo, emitto, de fluuiis.

Ἀπέρευξις, eructatio.

Ἀπερέω, inusitatum. sed hinc ἀπείρηκα, perf. act. deficio tam de hominibus, cum fatigati sunt, quam de rebus, cum desiere cœperunt. ἀπείρηται, perf. pass. interdictum est. ἀπερῶ, negabo, renuam, fut. 2. quod Ionice ἀπερέω. vid. ἀπειρηκώς.

Ἀπερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, desertum reddo. ἀπερημȣ̃μαι, desolor, Gl. Vet.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo. Ex ἀπὸ & ἐρητύω, inhibeo.

Ἀπερίβλεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non circumspectus seu cautus. 2) non illustris, non spectatus. 3) cuius non facilis circumspectus, qui non facile cauetur. Ex α priu. & περιβλέπω, circumspicio.

Ἀπερίβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vestitus, purus, nudus. Ex α pr. & περιβάλλομαι.

Ἀπεριγένητος, ον, insuperabilis, non facile circumueniendus. A περιγίνομαι, vinco.

Ἀπερίγραπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non circumscriptus. 2) incomprehensibilis. 3) perpetuus, æternus. Ex α pr. & περιγράφω.

Ἀπεριγράπτως, Adu. non circumscripte.

Ἀπερίγραφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non circumscriptus.

Ἀπεριγράφως, Adu. non circumscripte. Suic.

Ἀπερίεργος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non exquisitus. 2) non superfluus, non superuacaneus. 3) incuriosus.

Ἀπεριέργως, Adu. non exquisite, incuriose.

Ἀπεριήγητος, ον, non explicatus.

Ἀπεριήχητος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.

Ἀπερικάθαρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non mundatus, immundus. Ex α pr. & περικαθαίρω, mundo.

Ἀπερικάλυπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, detectus, apertus, sine dissimulatione.

Ἀπερικτύπητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod περιήχητος. Ex α pr. & περικτυπέω, circumsono.

Ἀπερικόπως, Adu. sine molestia, nemine impediente. 2) sine ambitione luxuriosa in vestitu & famulitio cæterisque victu.

Ἀπεριλάλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infans, fari nescius. 2) quem non facile verbis compescas. 3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priu. περὶ, in quo vis est vincendi & superandi, & λαλέω, loquor.

Ἀπερίληπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, nullo loco, vel tempore circumſcriptus nec comprehenſus; *it.* finem non habiturus, de oratione, ap. Ioſ. Ex α pr. & περιλαμβάνω, *comprehendo*.

Ἀπεριμέριμνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui nullas animo curas verſat, inconſideratus. Ex α pr. περὶ & μέριμνα, *cura*.

Ἀπεριμερίμνως, *Adu.* inconſiderate.

Ἀπερινόητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui mente comprehendi nequit. Ex α pr. & περινοέω.

Ἀπερινοήτως, *Adu.* temere atque inconſiderate. 2) præter opinionem.

Ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expreſſus, de oratione.

Ἀπερίοπτος, ον, negligens.

Ἀπεριόπτως, *Adu.* negligenter.

Ἀπεριόριστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, indeterminatus, indefinitus. Ex α pr. & περιορίζω, *determino*.

Ἀπερίπτυκτος, ον, non tectus, obuolutus.

Ἀπερίπτωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui talis eſt, vt non impingat, immunis lapſus, erroris, vltra offenſiones aduerſæ fortunæ poſitus. Ex α pr. & περιπίπτω.

Ἀπερισάλπιγκτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui tubarum clangore non circumſonat. 2) quem nihil circumſonat. Ex α pr. & περισαλπίζομαι.

Ἀπερίσκεπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non circumſpectus, inconſideratus. Ex α pr. & περισκέπτομαι.

Ἀπερισκέπτως, *Adu.* inconſiderate, imprudenter, incaute, Gl. Vet.

Ἀπερισκεψία, ας, ἡ, negligentia, imprudentia.

Ἀπερισκόπητος, & ἀπερίσκοπος, ον, idem quod ἀπερίβλεπτος.

Ἀπερίσπαστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus. 2) non diſtractus, qui non occupatur multis, non diſtinetur. 3) otioſus. Ex α pr. & περισπάω.

Ἀπερισπάστως, *Adu.* ſine vlla diſtractione, ſ. cura, otioſe, tranquille, conſtanter. 2) aſſidue. 3) omiſſa omni alia cura, labore &c.

Ἀπερισσεία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat.

Ἀπερισσόχρονος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ſuppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priu. περισσὸς & χρόνος.

Ἀπερίστατος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quem nihil premit, vrget, incommodat, diſtrahit, circumſtat. 2) omnis periculi expers, tutiſſimus. Polyb. 3) deſertus, derelictus. Ex α priu. & περιΐσταμαι.

Ἀπερίστρεπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui non circumuertitur. 2) qui circumagi nequit. Ex α pr. & περιστρέφω.

Ἀπερίτμητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, non circumciſus. Ex α pr. & περιτέμνω, *circumcido*.

Ἀπερίτρεπτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non verſatilis. 2) non reuertens. 3) non curans. Ex α pr. & περιτρέπω.

Ἀπερίτροπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀπέριττος, vel ἀπέρισσος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ſuperuacuum nil habens. 2) magnificentia & copia in cultu & victu carens. 3) ſimplex, elegantia quæſita carens. 4) negligenter factus.

Ἀπερίττως, *Adu.* negligenter, ſimpliciter, ſine ſolicita cura elaborandi vel ornandi.

Ἀπερίττωτος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, carens excrementis, quæ περιττώματα.

Ἀπεριφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, non rotundus, orbiculatus.

Ἀπέῤῥω, abeo, faceſſo in malam rem. ἄπεῤῥε, faceſſe. Ex ἀπὸ & ἔῤῥω.

Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, pudorem depono. 2) impudenter ago. Ex ἀπὸ & ἐρυθριάω.

Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulſo, abigo.

Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubigine conſumo. ἀπερυσιβῶμαι, rubiginem ſentio.

Ἀπερύω, f. ύσω, abſtraho, detraho.

Ἀπέρχομαι, f. ελεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, diſcedo. 2) morior.

Ἀπερωεύς, έως, ὁ, qui impetum alicuius impedit, ſ. inhibet. A ſeq.

Ἀπερωέω, ῶ, cohibeo. 2) diſcedo.

Ἀπέρωτος, ον, durus, aſper, immitis, inamabilis. Ex ἀπὸ & ἔρως.

Ἀπεσθίω, exedo, erodo.

Ἀπεσῶ, ὃς, οῖ, ἡ, abſentia. Ab ἄπειμι, *abſum*.

Ἀπέταλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, foliis carens. Ex α pr. & πέταλον, *folium*.

Ἀπευδιασμὸς, ὁ, ὁ, ſerenitas, tranquillitas cœli, aëris, maris. Ex ἀπὸ & εὐδία, *ſerenitas*.

Ἀπευδοκέω, improbo, repudio.

Ἀπευθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honeſta morte perfungor. Ex ἀπὸ & εὐθάνατος.

Ἀπευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fama inauditus, incognitus. 2) imperitus. Ex α pr. & πυνθάνομαι.

Ἄπευθος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἀπευθύνω, adæquo. 2) rego, diſpono, dirigo. 3) corrigo, emendo. 4) punio.

Ἄπευκος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α pr. & πεύκη, *tæda*.

Ἀπευκταῖος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſequens.

Ἀπευκτὸς, ἡ, ὸν, abominandus, exſecrandus. 2) vitandus, auerſandus. Ab ἀπεύχομαι.

Ἀπευνάζω, f. άσω, ſopio.

Ἄπευστος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, inauditus. A πυνθάνομαι.

Ἀπευτακτέω, idem quod εὐτακτέω, quod vide. 2) deſero bonam diſciplinam, a bono ordine deſciſco.

Ἀπεύχετος, ον, idem quod ἀπευκτός.

Ἀπεύχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, ſeu opto non euenire. 2) abominor, exſecror.

Ἀπευωνίζω, f. ίσω, vilem reddo, modico vendo. Ex ἀπὸ & εὔωνος, *vilis*.

Ἄπεφθος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, ſæpe coctus, ad puritatem & diſceſſum ſcoriarum vel fæcum decoctus, vt ἄπεφθος χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἄφεπτος, decoctus.

Ἀπεχθαίρω, f. αρῶ, odio proſequor. 2) inuiſum reddo.

Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, inuiſus ſum, odio ſum. 2) odi, infenſus ſum.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, inimicitiæ, odium, ſimultas. Ab ἀπεχθής.

Ἀπέχθημα, ατος, τὸ, res odioſa & inuiſa.

Ἀπεχθήμων, ον, inuiſus, odioſus.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inuiſus, infenſus. Ex ἀπὸ & ἔχθος, *inuidia, odium*.

Ἀπεχθητικὸς, ἡ, ὸν, qui in hominum odia ſolet incurrere. A ſeq.

Ἀπέχθομαι, f. θήσομαι, offendor. 2) ſum inimicus, hoſtis. 3) triſtor. 4) odio ſum. ἀπέχθημαι, idem.

πεχθῶς, *Adu.* odiose.

τεχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπὸ & ἰχυρόω.

πέχω, f. ἀφέξω, abstineo. 2) disto, absum, differo. 3) recipio, accipio. 4) satis sum, sufficio. ἀπέχομαι, abstineo me.

πεψία, ας, ἡ, indigestio. Ex α priu. & πέψις, *coctio.*

πέψω, decoquo, coquo, pro ἀφέψω. Ex ἀπὸ & ἕψω.

πηγορέω, ῶ, f. ήσω, accusationi respondeo. 2) enarro. Ex ἀπὸ & ἀγορέω, *concionor.*

πηγόρημα, ατος, τὸ, responsio ad accusationem. 2) narratio, relatio. A præc.

πηδαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, gubernaculo carens. Ex α pr. & πηδάλιον, *gubernaculum.*

πηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo, per colum traiicio, deliquo. Ex ἀπὸ & ἠθέω, *colo.*

πήθημα, τος, τὸ, cremor percolatus. 2) quidquid percolatum est. A præc.

πηκριβωμένως, *Adu.* absolute, summa cum diligentia, ad amussim. Ex ἀπακριβόω.

Ἄπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incompactus. 2) non concretus. Ex α pr. & πηγνύω, *compingo.*

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno. Ab ἀπηλεγὴς, seu ἀπὸ & ἀλέγω.

Ἀπηλεγέως, *Adu.* sæue, intrepide, atrociter.

Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nullius curam gerens, nullius respectum habens. 2) sæuus, atrox. Ex ἀπὸ & ἀλέγω, *curo.*

Ἀπηλιαστὴς, οῦ, ὁ, alienus a iudiciis & litibus, seu caussis iudiciariis, alienus a foro. Ex α pr. & ἡλιαία, *concio.*

Ἀπηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo, ad fatuitatem redigo. Ex ἀπὸ & ἠλιθιόω, *stultum reddo.*

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus subsolanus. Ex ἀπὸ & ἥλιος, *sol.*

Ἀπήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæsus. Ex α priu. & πημαίνω.

Ἀπημελημένως, *Adu.* neglectim. Ex ἀπαμελέω.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. A sequ.

Ἀπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, nullo damno adfectus, illæsus, saluus, incolumis. 2) non nocens, innoxius. Ex α pr. & πῆμα, *damnum.*

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, sæuitia. Ab ἀπηνής.

Ἀπήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento carens. Ex ἀπὸ & ἄνεμος, *ventus.*

ΑΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, rheda, carpentum, præsertim muliebre vehiculum.

'ΑΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, immitis, sæuus, durus, trux.

Ἀπηνῶς, *Adu.* inclementer, crudeliter. A præc.

Ἀπήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, desuper impendens. 2) altus, sublimis, in alto situs. Ex ἀπὸ & ἀείρω, *tollo*, vel αἰώρα, *oscillum.*

Ἀπήορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd. *item*, distans, remotus. v. ἀπήωρος.

Ἀπηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α pr. & πηρὸς, *mutilus.*

Ἄπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pera carens. Ex α pr. & πήρα, *pera.* 2) idem quod ἀπηρὴς & ἀπήρωτος.

Ἀπηρτισμένως, *Adu.* plane, perfecte. Ex ἀπαρτίζω.

Ἀπηρυθριασμένως, *Adu.* impudenter, deposito pudore, perfricta fronte. Ex ἀπερυθριάω.

Ἀπήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non mutilatus, integer, illæsus. Ex α pr. & πηρόω.

Ἀπηχέω, ῶ, f. ήσω, dissono. 2) resono.

Ἀπήχημα, ατος, τὸ, resonantia, inprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu sono. Vnde 2) pro effectu alicuius rei naturali. Ab ἀπηχέω.

Ἀπηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, absonus. 2) ingratus, odiosus. Ex ἀπὸ & ἦχος, *sonus.*

Ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

Ἀπηχῶς, *Adu.* absurde, odiose. A præc.

Ἀπήωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, suspensus, eleuatus. 2) distans. Ex ἀπὸ & αἰωρέω, *suspendo, eleuo.*

Ἀπιάλλω, f. αλῶ, dimitto. Thuc.

Ἀπίθανος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbabilis. 2) cui non creditur, non paretur. Gl. Vet. ineptus.

Ἀπιθανότης, ητος, ἡ, improbabilitas. 2) defectus auctoritatis in suadendo, iubendo. A præc.

Ἀπιθάνως, *Adu.* improbabiliter. 2) inscite, absurde. Ab eod.

Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens sum, non obtempero. Ex α pr. & πείθω, *persuadeo.*

Ἀπιθύνω, dirigo. Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ἰθύνω, *dirigo.*

Ἄπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non amarus.

Ἀπικρόχολος, ου, ὁ καὶ ἡ, non biliosus, flauæ bilis expers. Ex α pr. πικρὸς & χολή.

Ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ & ἴλλω, *voluo, auerto, detorqueo.*

Ἀπιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedinis expers. Ex α pr. & πιμελή, *pinguedo.*

Ἀπίμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀπινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purus a sordibus. Ex α pr. & πῖνος, *sordes.*

Ἀπινύσσω, desipio. 2) efflo. Ex α pr. & πινύσσω.

Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. A seq.

ἌΠΙΟΣ, ου, ἡ, pirus.

Ἄπιος, ία, ιον, longinquus. A ἀπό.

Ἀπισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, exæquo.

Ἀπίσσωτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, non picatus, Ex α pr. & πίσσα, *pix.*

Ἀπιστέω, ῶ, f. ήσω, diffido, vnde ἀπιστητέον, diffidendum. Ab ἄπιστος.

Ἀπιστητικὸς, ἡ, ὸν, incredulus. A præc.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas. 2) incredibilitas. 3) perfidia. A seq.

Ἄπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non credit. 2) incredibilis. 3) infidus, cui non creditur, perfidus. Ex α priu. & πίστις, *fides.*

Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. A præc.

Ἀπίστως, *Adu.* fraudulenter, perfide, infide. 2) incredibiliter. Ab eodem.

Ἀπισχναίνω, emacio, extenuo.

Ἀπισχνόω, ώσω, idem.

Ἀπισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor. 2) ad fortitudinem me compono. 3) abnuo, pernego. 4) aio, asseuero cum contentione. Ex ἀπὸ & ἰσχυρίζομαι.

Ἀπίσχω, abstineo. 2) auersum teneo, amoueo. Ex ἀπὸ & ἴσχω, *habeo.*

Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

Ἀπίτης, ου, ὁ, vt οἶνος ἀπίτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum.*

Ἀπίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπίσσωτος.

Ἄπιχθυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπὸ & ἰχθὺς, *piscis.*

ʼΑπίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non pinguis. Ex α priu. & πίων, *pinguis*.

ʼΑπλάκητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nihil peccat, ſine vitio ſ. errore. Heſych. e Sophocl. (niſi verum eſt ἀμπλ. vt hodie editur). Ex α & πλάζομαι.

ʼΑπλάνεια, ας, ἡ, ſtabilitas, conſtantia, erroris & mutationis expers. A ſequ.

ʼΑπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non erraticus, non vagabundus. Ex α pr. & πλάνη, *error*.

ʼΑπλάνητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & πλανέω.

ʼΑπλανῶς, *Adu.* ſine errore. Ab ἀπλανής.

ʼΑπλαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, informis, ineffigiatus. 2) ſimplex, verus, ſincerus. Gl. Vet. infictus.

ʼΑπλάςως, *Adu.* ſimpliciter, non ficte, non diſſimulanter.

ʼΑπλατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latitudine carens. Ex α pr. & πλάτος, *latitudo*.

ʼΑπλατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus. 2) immenſus. Ex α pr. & πλάω, pro πελάω, *appropinquo*, vel *Dor.* pro ἄπλητος.

ʼΑπλεονέκτητος, ον, non fraudatus. Ex α pr. & πλεονεκτέω.

ʼΑπλευρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui latus non ſtipatum. Ex α pr. & πλευρά.

ʼΑπλετομεγέθης, ες, immenſus. Ex ἄπλετος, *idem* & μέγεθος. V. ἄπλητος.

ʼΑπλευςος, ον, innauigabilis. Ex α pr. & πλέω.

ʼΑπλήγιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. A ſequ.

ʼΑπληγὶς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος, *ſimplex*.

ʼΑπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non plenus. 2) ſtrigoſus. Rob. Ex α pr. & πλῆθος, *plenitudo*.

ʼΑπληκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non percuſſus. Ex α pr. & πλήττω, *percutio*.

ʼΑπλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis. Ab α pr. & πίμπλημι.

ʼΑπλημμελὴς, ὲς, delicti expers, inſons. Ex α pr. & πλημμελέω.

ʼΑπλὴξ, γος, ὁ καὶ ἡ, non percuſſus, non læſus. Ex α pr. & πλήττω.

ʼΑπλήρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexpletus, non completus. Gl. Vet. incomplebilis, inſatiabilis.

ʼΑπληρώτως, *Adu.* inſatiabiliter.

ʼΑπληςεύομαι, f. εύσομαι, ſum inſatiabilis. 2) ſum auidus.

ʼΑπληςία, ας, ἡ, inſatiabilitas. Philox. auaritia. 2) immenſitas.

ʼΑπλήςοινος, ον, inſatiabilis vini.

ʼΑπληςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis. 2) immenſus. Ex α pr. & πλήθω.

ʼΑπλήςως, *Adu.* inſatiabiliter, auare, Gl. Vet. 2) immenſe.

ʼΑπλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immenſus, tam vaſtum hians, vt impleri nequeat. Ab antiquo πλέω, vnde πλῆμι, πίμπλημι, impleo. v. ἄπλετος ſub ἀπλετομέγεθος.

ʽΑπλόη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

ʽΑπλόθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, qui promiſſum, vel porrectum capillum habet. 2) qui raro eſt capillitio. Gl. Vet. recto capillo. Ex ἁπλόος & θρὶξ, *capillus*.

ʼΑπλοια, ας, ἡ, tempus, quo nauigari non poteſt. Ex α pr. & πλόος, *nauigatio*.

ʽΑπλοΐζομαι, f. ίσομαι, ſimplicitate vtor. Ab ἁπλόος.

ʽΑπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, ſimplex, non verſutus. 2) inadfectatus. Ab eodem.

ʽΑπλοϊκῶς, *Adu.* ſimpliciter. 2) citra dolum.

ʽΑπλοῒς, ΐδος, ἡ, veſtis ſimplex. Ab ἁπλόος.

ʽΑπλόκομος, ον, caluus.

ʼΑπλοκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non plicatus. Ex α pr. & πλέκω, *plico*.

ʽΑπλοκύων, ὁ, Cynicus veriſſimus. Ex ἁπλόος & κύων, *canis*.

ʽΑΠΛΟ'ΟΣ, όη, όον, vſitate ἁπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, ſimplex. 2) candidus, ingenuus. ſincerus, Gl. Vet. 3) ſtultus. 4) plane verus & extra controuerſiam poſitus.

ʼΑπλοος, *contr.* ἄπλȣς, ὁ καὶ ἡ, nauigatione carens. 2) impar nauigationi, innauigabilis. Ex α pr. & πλόος, *nauigatio*.

ʽΑπλοσχήμων, eandem, ſimplicem ſpeciem habens. Ex ἁπλόος & σχῆμα.

ʽΑπλότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

ʽΑπλȣςέρως, *Adu.* ſimplicius. Ab eod.

ʼΑπλȣτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, diuitiis carens, pauper.

ʽΑπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo. ἁπλȣ̃μαι, pandor, Gl. Vet. ἁπλȣ̃σθαι, porrigi, Philox. ἡπλωμένος, expanſus, patulus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. ἅπλωσον, expande, Gl. Vet. aor. 1. Ab ἁπλόος.

ʼΑπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuuies. 2) ſpongia, quæ elui nequit. Ex α pr. & πλύνω, *lauo*.

ʼΑπλυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, illotus, immundus. Ex iisdem.

ʽΑπλωμα, τος, τὸ, expanſio, dilatatio. Ab ἁπλόω.

ʽΑπλῶς, *Adu.* ſimpliciter. 2) non accurate, negligenter. 3) temere, fruſtra. 4) vno modo. 5) omnino, prorſus. 6) ingenue, candide. 7) neceſſario. Ab ἁπλȣ̃ς.

ʼΑπλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, innauigabilis. Ex α pr. & πλώω, *nauigo*.

ʼΑπνεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde ſpirans. 2) non ſpirans, flatu deſtitutus. Ex α intenſ. vel pr. & πνέω, *ſpiro*.

ʼΑπνεύματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vento non perflatus. Ex α pr. & πνεῦμα, *ſpiritus*.

ʼΑπνευςὶ, *Adu.* vno ſpiritu, ſine reſpiratione. 2) ſine interpellatione. 3) ſine labore. Ab ἄπνευςος.

ʼΑπνευςία, ας, ἡ, ſpiritus repreſſio. Ab eod.

ʼΑπνευςιάζω, f. άσω, ſpiritum reprimo & contineo.

ʼΑπνευςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui reſpirare non poteſt. 2) ſine anhelitu. 3) exanimis. Ex α pr. & πνέω.

ʼΑπνεύςως, *Adu.* ſine reſpiratione. A præc.

ʼΑπνοια, ας, ἡ, vbi nullus eſt flatus. 2) ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. A ſequ.

ʼΑπνοος, όȣ, *contr.* ἄπνȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, flatu, ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens. 2) mortuus, exanimis. Ex α pr. & πνέω.

ʼΑΠΟ', *Præpoſ.* a, ab, abs, de, e, propter, quoad, re-dis-Philox.

ʼΑπο, *Adu.* longe, procul. Ab ἀπό.

ʼΑποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo.

ʼΑποαιρέομαι, ȣ̃μαι, aufero, adimo, pro ἀφαιρȣ̃μαι.

ʼΑποβαδίζω,

-βαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo.
-βάθρα ας, ἡ, scala naualis.
-βαίνω, descendo. 2) discedo, abeo. 3) euenio, contingo, accido. ἀπέβη, euenit, Gl. Vet. aor. 2. ἀποβὰς, digressus, Philox. part. aor. 2.
-βάλλω, abiicio. 2) amitto. 3) repudio, reiicio. ἀποβληθεὶς, repulsus, Philox. aor. 1. part. pass. ἀποβληθεῖσα, explosa, Philox.
-βάπτω, f. ψω, intingo, immergo.
-βασις, εως, ἡ, descensus. Philox. digressus. 2) exitus, euentus. Ab ἀποβαίνω.
-βασταζω, deporto, Philox. ἀποβασταχθεὶς, deportatus, Philox. aor. 1. part. pass.
-βήσσω, vel ἀποβήττω, f. ξω, extussio, tussiendo reiicio.
-βιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo. 2) enitor, de muliere pariente.
-βιβάζω, f. άσω, in terram expono, depono, emitto. 2) traiicio.
-βιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior. ἀποβιώσας, defunctus, Gl. Vet. aor. 1. part.
-βίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.
-βλάπτω, f. ψω, lædo. 2) priuo.
-βλαστάνω, f. ήσω, germino, egermino.
-βλάστημα, ατος, τὸ, germen. 2) proles. A præc.
-βλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eodem.
-βλεμμα, ατος, τὸ, adspectus. 2) respectus. Ab ἀποβλέπω.
-βλεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, conspicuus. 2) celeber. 3) venerandus. Ab eod.
-βλέπω, f. ψω, respicio, intueor, adspicio. 2) suspicio, admiror, colo. 3) rationem habeo 4) specto.
-βλημα, ατος, τὸ, reiiculum, quod abiicitur. Ab ἀποβάλλω.
-βλητικὸς, ἡ, ὸν, qui abiecit, vel amisit. 2) abiiciendus. Ab eod.
-βλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, abiectus, abiiciendus, respuendus. Philox. reiectus, amotus. ἀπόβλητα, reiectanea, idem. Ab eod.
-βλίττω, f. σω, aufero, detero.
-βλύζω, f. ύσω, scaturio, emitto aquas. 2) vomo, euomo.
-βλύω, idem.
-βλώσκω, discedo, digredior.
-βολεὺς, έως, ὁ, reiector. Ab ἀποβάλλω.
-βολὴ, ῆς, ἡ, abiectio, reiectio, eiectio, amissio, repudium, proiectio, iactura, Philox. Ab eodem.
-βολιμαῖος, ε, ὁ καὶ ἡ, reiectaneus. Gl. Vet. reiectitius. Ab eodem.
-βόσκομαι, depasco.
-βουκολέω, ῶ, f. ήσω, segrego, a grege abduco. 2) aberrare facio, decipio.
-βουκόλημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductio. 2) impostura, deceptio. A præc.
-βουκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβουκολέω.
Ἀποβράζω, f. άσω, feruendo, seu æstuando ex spuo, per æstum exspuo. 2) exæstuo, deferuesco.
Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma. 2) furfur tritici.
Ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum. 2) aqua, qua quid perfusum est. A seq.
Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.
Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio. 2) dormio.
Ἀποβρίθω, f. ίσω, degrauo. 2) præ pondere deuergo.
Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.
Ἀποβροχθίζω, sorbeo, glutio, voro.
Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico.
Ἀποβρύκω, f. ύξω, demordeo.
Ἀποβρώσκω, comedendo consumo. ἀποβρωθεὶς, exesus. aor. 1. part. pass.
Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, obstruo.
Ἀποβώμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non in altari peragitur, sed in terra sc. 2) impius, contemtor Deorum ab altaribus abigendus, sacrorum expers.
Ἀπόβωμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ab altari remotus, profanus. Hesych.
Ἀπόγαιον, ε, τὸ, funis, quo nauis in terra alligatur. A seq. v. ἀπόγειον.
Ἀπόγαιος, ε, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus, terrestris, Gl Vet. Ex ἀπὸ & γαῖα, *terra*.
Ἀπογαιοῦσθαι, in terram verti. Ex iisd.
Ἀπογαλακτίζω, fut. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ & γάλα, *lac*.
Ἀπογαλακτισμὸς, ε, ὁ, ablactatio. A præc.
Ἀπογεία, ας, ἡ, scil. αὔρα, ventus, qui e terra ortus in mare fertur. Ex ἀπὸ & γέα, *terra*.
Ἀπόγειον, ε, τὸ, funis, quo nauis alligatur in littore. Philox. ἀπόγεια, retinacula. 2) summa planetæ altitudo & maxima a terra distantia. Ab iisd. v. ἀπόγαιον, scil. πεῖσμα.
Ἀπόγειος, ε, ὁ καὶ ἡ, a terra remotus. Philox. terrestris. Ab iisd.
Ἀπογεισσόω, ῶ, fut. ώσω, imbrico, imbricatim vel suggrundiorum modo tego.
Ἀπογεμίζω, impleo. 2) exonero.
Ἀπογέμω, demo ex eo, quod plenum est, minus plenum reddo. Hesych. (vel potius ἀπογεμῶ. v. ἀπογομῶ.)
Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco. Vet. Lex.
Ἀπογέννημα, ατος, τὸ, proles, fetus. A præc.
Ἀπογέννησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, degusto. 2) tento aliquid, leuiter delibo, s. attingo.
Ἀπογεφυρόω, ῶ, fut. ώσω, ponte iungo, pontem impono.
Ἀπογηράσκω, f. ράσω, consenesco.
Ἀπογίγνομαι, f. ἀπογίνομαι, absum. 2) decedo. 3) morior.
Ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, reiicio, non agnosco, repudio. 2) censeo, statuo aliquid non esse faciendum. 3) absoluo. 4) despero. ἀπεγνωσμένος, perditus, Philox. perf. part. pass.
Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæsium reddo. Ex ἀπὸ & γλαυκὸς, *cæsius*.
Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma. A præc.
Ἀπόγλουτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui exiguis est clunibus, depygis.
Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo. ἀπογλυκαίνεσθαι, dulcescere.

'Απογλωττίζω, elinguo, Gl. Vet. mutum reddo. Ex ἀπὸ & γλῶττα, *lingua*.
'Απογεμῶ, exonero. Gl. Vet. vid ἀπογέμω.
'Απογνοια, ας, ἡ, desperatio. Ab ἀπογινώσκω.
'Απογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui dentes ætatis indices amisit. Ab eod.
'Απόγνωσις, εως, ἡ, desperatio. 2) negatio, vel absentia. Ab eod.
'Απογνώστης, ȣ, ὁ, qui desperat. Ab eod.
'Απογονὴ, ῆς, ἡ, progenies, posteritas, Philox. A seq. v. ἀπογέννημα.
'Απόγονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nepos, & qui longius distant. vnde ἀπόγονος τρίτος, pronepos, ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. 2) historici tamen & de *filio* dixere. Ex ἀπὸ & γίνομαι, *nascor*.
'Απογραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio. 2) census. 3) enumeratio, protellio, Gl. Vet.
'Απόγραφον, ȣ, τὸ, exemplum libri vel tabulæ descriptum, exscriptum. Ab eod.
'Απόγραφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar descriptus, s. effictus. Ab eod.
'Απογράφω, f. ψω, describo. 2) in tabulas refero. 3) depingo. 4) ἀπογράφομαι, nomen do, seu profiteor quacunque de caussa, in primis in censu.
'Απόγυιος, ον, ὁ καὶ ἡ, extemporalis, secretus, de precibus.
'Απογυιόω, ῶ, f. ώσω, eneruo, membra debilito, delumbo. Ex ἀπὸ & γυῖον.
'Απογυμνάζομαι, exerceor, exerceo me.
'Απογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo.
'Απογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio. A præc.
'Απογυναίκωσις, εως, ἡ, effeminatio. Ex ἀπὸ & γυνὴ, *femina*.
'Απογωνιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ & γωνία, *angulus*.
'Αποδάζομαι, f. άσομαι, diuido, distribuo, impertio. 2) accipio sortem attributam.
'Αποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, insanio, *vt simplex*.
'Αποδάκνω, f. δήξω, demordeo, præmordeo.
'Αποδακρύω, f. ύσω, cum lacrimis narro, dil.o. 2) illacrimo. 3) lacrimarum more destillo. Gl. Vet. delacrymo. 4) lacrymis prosequor, cladem acceptam & flendo acerbitatem eius exhaurio.
'Αποδάπτω, demordeo, reseco.
'Αποδάσμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in diuisione v. c. præcæ datur. epith. portionis. Nic. 2) diuulsus, seiunctus a ceteris. Herodot. 3) qui tributum pendit. A sequ.
'Αποδασμὸς, ȣ̃, ὁ, diuisio, partitio, vt agrorum, vel tributorum. 2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, *diuido*.
'Αποδασμὸς, ύος, ἡ, idem.
'Αποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo. 2) contundo. Ex ἀπὸ & δαυλὸς, *titio*.
'Αποδεδειλιακότως, *Adu.* timide, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδειλιάω.
'Αποδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deest. Ab ἀποδέω.
'Αποδεῖ, abest, deest.
'Αποδείκνυμι, f. ξω, ostendo, demonstro, rationibus probo. 2) efficio, reddo, præsto, præsens sisto. 3) creo, designo, v. c. consulem. 4) edo, pario, *de femina*. 4) ἀποδεδειγμένον, probatum, Gl. Vet. *item*, quod ad certos vsus destinatum & accommodatum iisque consecratum est.
'Αποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstratiuus. A præc.
'Αποδεικτικῶς, *Adu.* demonstratiue. A præc.
'Αποδεικτὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, demonstrabilis. Ab ἀποδείκνυμι.
'Αποδειλίασις, εως, ἡ, timor. A seq.
'Αποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido, præ timore defugio.
'Απόδειξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio. 2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.
'Αποδειπνέω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, perœnare, Gl. Vet.
'Αποδειπνίδιος, ον, e cœna reliquus. A seq.
'Απόδειπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est. 2) cœnæ expers.
'Αποδείρω, verberibus cædo. 2) excorio, vt ἀποδέρω.
'Αποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, ceruicem abscindo, abscindo a ceruice.
'Αποδεκάτευσις, εως, ἡ, edecumatio, Gl Vet.
'Αποδεκατεύω, idem quod seq. ἀποδεκατεύονται, decimantur, Philox.
'Αποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio. 2) decimas do. Gl. Vet. edecumo.
'Αποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio, vel decimi cuiusque sorte ducti supplicium.
'Αποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus, probandus. Ab ἀποδέχομαι.
'Αποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod sequens.
'Αποδέκτης, ȣ, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. Vet. ærarii tribunus. Ab eod.
'Απόδεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dignus, qui admittatur & recipiatur. 2) acceptus, gratus, probatus. Ab eod.
'Αποδεκτῶς, *Adu.* grate, iucunde, recte, probabiliter.
'Αποδενδρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, arboresco, in arborem mutor.
'Απόδερμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis detracta. 2) spolium. Ab ἀποδέρω.
'Αποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho. 2) *pass.* de scuto, cuius corium humore laxatum est. Polyb. Ab ἀπόδερμα.
'Αποδέρω, f. ρῶ, deglubo, excorio, Gl. Vet. 2) verberibus cædo.
'Απόδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.
'Αποδεσμεύω, f. εύσω, religo, deuincio. Ab ἀπόδεσμος.
'Αποδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.
'Απόδεσμος, ȣ, ὁ, fasciculus. 2) linteum. 3) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens strophium, Gl. Vet. alligamen. Ab eod.
'Αποδεσμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo.
'Αποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, admitto. 2) probo, approbo. 3) commendo, laudo.
'Αποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, præligo, adnecto.
'Αποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro, demonstro.
'Αποδημαγωγέω, concionando ab aliqua re auoco, deinde omnino suadendo, blandiendo, terrendo auoco. 2) plane, per omnia, duco, oratione

tione & ſuſpenſum a labiis meis popu-
n habeo.

ημέω, ῶ, f. ήσω, abſum domo, ſeu patria, regrinor, peregre proficiſcor. Ab ἀπόδημος.

ημητὴς, ȣ͂, ὁ, peregrinator. A præc.

ημητικὸς, ὴ, ὸν, peregrinari ſolitus. A præc.

ημία, ας, ἡ, peregrinantis abſentia, peregrinatio. A ſequ.

ημος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, peregre agens, abſens a domo vel patria.

ία, ας, ἡ, pedum defectus. Ex α priu. & ὸς, pes.

ιαιρέομαι, ȣ͂μαι, diuido, disiungo.

ιαιτιάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio abſoluo. Ex ἀπὸ δίαιτα, arbitrium.

ιασείω, in fugam coniicio, perſequor, diſſitio.

διαςέλλω, diſpeſco, interſepio, diuido.

διατρίβω, f. ψω, immoror, conſumo tempus.

διδασκω, f. ξω, dedoceo.

διδράσκω, f. δράσω, aufugio.

δίδωμι, f. ώσω, reddo, Philox. ἀποδȣ͂ναι, de-pendere. 2) attribuo, aſſigno. 3) permitto, concedo. 4) explico, narro, definio. 5) in-primis eleganter facio, efficio, perficio, præſto, exhibeo. 6) in medio vendo.

διΐςημι, f. ςήσω, p. ςακα, dirimo, disiungo.

ποδιΐςαμαι, diſto, interuallo ſeiungor.

δικαζω, f. άσω, abſoluo. Gl. Vet. abiudico.

δικέω, ῶ, f. ήσω, cauſſam meam defendo. Ex ἀπὸ & δίκη, ius.

οδίκω, abiicio, remoueo, repello.

οδινέω, ῶ, f. ήσω, deuoluo, circumactu in orbem, aut quaſſatione excutio.

οδίομαι, idem quod ſimplex δίω, expello.

οδιοπομπέω, ῶ, & έομαι, ȣ͂μαι, ablego, procul amando. 2) abiicio. 3) expurgo, expio, luſtro. 4) inuocando Ioue depello, velut ſcæuum, dirum, abominabile exſecror, deteſtor. Ex ἀπὸ, Διὸς, Iouis, & πομπή.

οδιοπόμπησις, εως, ἡ, ſacrum piaculare, piamentum. A præc.

οδιορίζω, ſegrego ſuis limitibus. 2) ſeparo.

οδισκεύω, diſcum iacio. 2) diſci more iacio. Ex ἀπὸ & δίσκος. diſcus.

οδιφθογγόω, ῶ, in Diphthongum conflo ſiue contraho. Ex ἀπὸ & δίφθογγος. Grammat.

οδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in Diphthongum. Grammat.

ποδιωθέω, expello, extrudo, amolior trudendo.

ποδιώκτρια, ἡ, expultrix, propulſatrix. A ſq.

ποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello.

ποδίωξις, εως, ἡ, expulſio. A præc.

ποδοκέω, ῶ, ἀποδοκεῖ, non videtur. ἀπέδοξε, non viſum eſt, non placuit.

ποδοκιμάζω, f. άσω, reiicio, reprobo, Gl. Vet. ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari, Philox.

ποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, reiectio, repulſa, repulſa, Gl. Vet.

ποδοκιμαςέος, έα, έον, reprobandus.

Ἀποδοκιμέω, ῶ, improbo, abiicio. Rob. A ſeq.

Ἀποδόκιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus.

Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, dentium purgatio. Ex ἀπὸ & ὀδοντόω.

Ἀποδόσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui reddi, aut reſtitui debet. Ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, ſolutio. 2) enarratio, explicatio. 3) propoſitio προτάσει reſpondens. Ab eod.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor. Rob. Ab eod.

Ἀπόδȣλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ex ſeruo genitus.

Ἀποδοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admiſſio, item 2) honos qui (in excipiendo) habetur, auctoritas. 3) beneuolentia. 4) approbatio. 5) admiratio. 6) gaudium ex re aliqua. Ab eod.

Ἀποδοχεύω, f. σω, recipio, exigo, vectigal ſc. ap. let. E lectione Cod. Vatic. autem eſt: Ἀποδοχεὺς, έος, exactor.

Ἀποδοχμόω, ῶ, f. ώσω, obliquo, incuruo.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, deſertio. Ab ἀποδράω.

Ἀποδράττω & ἀποδράττομαι, decerpo.

Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio.

Ἀποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo. Philox. ἀποδρέπεται, decerpit.

Ἀποδρομὴ, ῆς, ἡ, perfugium.

Ἀπόδρομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui recurrit, curſu reuertens. 2) curſu inferior. Ex ἀπὸ & τρέχω, vel potius δρέμω, curro.

Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, diſcerpo.

Ἀποδρύφω, f. ψω, idem quod antecedens.

Ἀποδυρμὸς, ȣ͂, ὁ, deploratio, Gl. Vet. A ſeq.

Ἀποδύρομαι, fut. δυρȣ͂μαι, lamentor, grauiter conqueror. deſleo, deploro, eiulo, Gl. Vet. ἀποδύρονται, queruntur, Philox. Ex ἀπὸ & ὀδύρομαι, lamentor.

Ἀπέδυσις, εως, ἡ, ipſa actio exuendi, veſtimentorum depoſitio. Ab ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, ῶ, f. ήσω, ſtomachor, ægre fero, impatienter agitor. 2) renitor, reſiſto, difficulter cedo. Ex ἀπὸ & δυσπετέω.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, ſtomachatio in rebus aduerſis, impatientia. A præc.

Ἀποδυτήριον, ȣ, τὸ, locus, vbi veſtimenta exuuntur. Gl. Vet. ſpoliarium, conſternium. A ſeq.

Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, aliquem ſpolio, deſpolio, detraho. In medio ἀποδύομαι, exuo me. 2) amoueo, repudio. 3) accingor, aggredior.

Ἀποδωρέομαι, idem quod ſimplex.

Ἀποέννυμι, exuo, ſpolio.

Ἀποεργάζω, ſeparo, prohibeo, coërceo. A ſeq.

Ἀποέργω, idem. Ex ἀπὸ & εἴργω, arceo.

Ἀποζέω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum.

Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce & tenuiter viuo. 2) vitam quoquo modo ago. inf. ἀποζῆν.

Ἀπόζεμα, ατος, τὸ, decoctum. Ab ἀποζέω.

Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζευγνύω, f. εύξω, disiungo, ſeiungo, ſeparo, diuido. ἀπεζευγμένον, ſeiunctum, Philox.

Ἀποζέω, ῶ, f. σω, ferueſacio.

Ἀποζυγόω, ῶ, deiugo, Gl. Vet.

Ἀπόζω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ & ὄζω, oleo.

 Ἀποζωγραφέω,

'Αποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo. Philox. ἀποζωγραφεῖ, depingit.
'Αποζώννυμι, siue ἀποζωννύω, fut. ζώσω, discingo, zonam aufero. 2) exauctoro. Gl. Vet. decingo. Philox. ἀπέζωσεν, discinxit, aor. 1.
'Αποθάλλω, deflloresco.
'Αποθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, confido, magnopere fido.
'Αποθαρσέω, ῶ, idem.
'Αποθαυμάζω, f. άσω, demiror, suspicio.
'Αποθεάομαι, ῶμαι, despecto ex alto.
'Αποθειάζω, numine diuino adflor, diuinitus pronuncio.
'Αποθεμελιόω, ῶ, f. ώσω, funditus euerto.
"Αποθεν, Adu. longe, seorsum, eminus, extra, procul, vnde ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus, a, um. v. ἄπωθεν.
'Απόθεος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sine Deo est. 2) impius.
'Αποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio Deum, in Deos, vel Diuos refero, consecro, diuinos honores tribuo. ἀποθεῦμαι, ad Deos abeo, inter cœlites referor. Ex iisd.
'Αποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio. 2) cura post remedia vehementiora. 3) cura post exercitationem adhibita. A seq.
'Αποθεραπεύω, f. εύσω, curo, sano. 2) colo.
'Αποθεράπευσις, εως, ἡ, curatio. A præc.
'Αποθερίζω, fut. ίσω, demeto. 2) abscindo, succido.
'Απόθερμος, ε, ὁ καὶ ἡ, caloris expers.
'Αποθέσιμος, ον, ὁ καὶ ἡ, repositus, reconditus, vel aptus condiendo & seruando. Ex ἀποτίθεμαι.
'Απόθεσις, εως, ἡ, depositio, abiectio. 2) expositio partus. 3) finis, clausula, v. c. scenæ, chori &c. vox Grammaticorum. Ab ἀποτίθημι.
'Αποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum edo.
'Αποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum. A præc.
'Απόθεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, detestabilis, abominandus, contemtus. Ex ἀπὸ & θέσσομαι, desidero, vel potius ex α pr. & ποθέω.
'Απόθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui reponi solet in apothecis. 2) repositus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.
'Αποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.
'Αποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe prospecto. 2) speculor, exploro. 3) diligenter animaduerto.
'Αποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter Deos, s. Diuos, consecratio. Ab ἀποθεόω.
'Αποθήκη, ης, ἡ, repositorium, conditorium. 2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.
'Αποθηλασμὸς, ε, ὁ, fuctus. quasi ex ἀποθηλάζω.
'Αποθηλύνω, effemino, emollio.
'Αποθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, efferatum reddo, ad feritatem, iram, crudelitatem incito, vlcus ita exacerbo vt sanescere nolit.
'Αποθησαυρίζω, fut. ίσω, recondo, congero pro thesauro.
'Αποθησαυρισμὸς, ε, ὁ, coaceruatio pecuniarum aut alius rei.
'Απόθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non concupitus, qui non desideratur. Gl. Vet. inamabilis. Ex α pr. & ποθέω.
'Αποθινόω, ῶ, f. ώσω, cumulo. 2) aggere obstruo. 3) exaggero. Ex ἀπὸ & θὶς, agger.

'Αποθλασμὸς, ε, ὁ, fractio, fractura, elisio qu[illegible] pressu fit. A seq.
'Αποθλάω, extundo, Gl. Vet. defringo.
'Αποθλίβω, f. ψω, exprimo. 2) elido. 3) adflig[illegible] vehementer. 4) excludo, abigo.
'Απόθλιμμα, ατος, τὸ, succus expressus. A præc.
'Απόθλιψις, εως, ἡ, expressio. 2) elisio. 3) adfli[illegible]ctio, calamitas. Ab eod.
'Αποθνήσκω, f. 2. m. θανεμαι, morior. ἀποθανεῖν, emori, Philox. aor. 2. inf. ἀποθανόντος, defuncto, Philox. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. Vet. ἀποθνήσκει, decedit, Philox.
'Αποθορέω, ῶ, desilio.
'Αποθαρσύνω, f. νῦμαι, fiduciam adfero, animum addo. In med. animum sumo.
'Απόθραυσις, εως, ἡ, fractura, decussio. 2) friatio, comminutio.
'Απόθραυσμα, τος, τὸ, fragmentum. A seq.
'Αποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo. 2) frio.
'Αποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.
'Αποθριάζω, fut. άσω, folia fici, arboris, decerpo & colligo. 2) aufero. Ex θρίον, folium fici.
'Αποθρίζω, fut. ίσω & ίξω, demeto, amputo. Ex ἀποθερίζω.
'Απόθριξ, τριχος, ὁ καὶ ἡ, impubes. 2) depilis, carens pilis.
'Απόθρισμα, ατος, τὸ, frustum, segmentum. Ab ἀποθρίζω.
'Αποθρομβεῖν, Gl. Vet. exgrumare, degrumari. Ex ἀπὸ & θρόμβος, grumus.
'Απόθρονος, ε, ὁ καὶ ἡ, a throno veniens, a sede emanans.
'Αποθρύπτω, f. ψω, frango, effemino luxu & deliciis.
'Αποθρώσκω, desilio. 2) resilio. 3) exsilio.
'Αποθυμέω, ῶ, animum despondeo. Ex ἀπὸ & θυμὸς, animus.
'Αποθυμίασις, εως, ἡ, exhalatio, euaporatio. A sq.
'Αποθυμιάω, ῶ, f. άσω, euaporo, exhalo. 2) odorem cieo.
'Αποθύμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ingratus animo, inuisus, molestus. Ex ἀπὸ & θυμὸς, animus.
'Απόθυμος, ον, remissus, negligens; animo a re alienus, animo deiectus.
'Αποθυννίζω, expungo, repudio, decipio.
'Αποθυρίζω, eualuo, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & θύραι, valuæ, Gl. Vet.
'Αποθυρόω, ῶ, excludo, foras eiicio. 2) oppono fores, obturo. Ex ἀπὸ & θύρα, ianua.
'Αποθυσάνιον, ε, τὸ, genus poculi. A seq.
'Αποθύω, f. ύσω, polluceo, in sacrificium absumo. 2) offero, defungor sacris.
'Αποθωρακίζομαι, thoracem exuo.
'Αποίδησις, εως, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ & οἰδέω, intumesco.
'Αποίητος, ε, ὁ καὶ ἡ, sine arte factus, al. ἀφελὴς. Gl. Vet. inhabilis.
'Αποιήτως, Adu. non curiose, simpliciter, sine affectatione artis, nulla quæsitiore elegantia.
'Αποικέω, ῶ, fut. ήσω, aliunde habitatum venio. 2) migro in coloniam. 3) procul habito.
'Αποικία, ας, ἡ, colonia, transmigratio.
'Αποικίζω, fut. ίσω, in coloniam deduco. 2) cogo migrare, amando, dissitas in sedes traduco.

…ος, ον, simplex, non ornatus, vt seq.
…τος,ον, non variegatus. Ab α & ποικίλλω.
…, ίδος, ἡ, in coloniam missa. Ab ἄποικος
…πόλις.
…ις, εως,ἡ, coloniæ deductio. Ab ἀποικίζω.
…μὸς, ȣ̃, ὁ, coloniæ deductio. 2) deportatio. 3) migratio. Ab eod.
…δομέω, ῶ, f. ήσω, obstruo. 2) destruo, dedificor. Ex ἀπὸ & οἰκοδομέω, ædifico.
…νομέω, ῶ, fut. ήσω, ab administratione, seu …eniatione remoueo. 2) remoueo.
…ος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, proprie domo absens, aut …no emissus, eiectus. 2) colonus, in colo…n missus. 3) peregrinus, externus.
…τίζω, f. ίσω, misereor, defleo, defleo miseriliter. 2) conqueror.
…αντος, ον, carens pabulo, s. pascuis, s. pa…ε. Ex α pr. & ποιμαίνω.
…ώζω, f. ώξω, eiulo, lamentor. 2) defleo, …mentor.
…άω, ῶ, fut. ήσω, & ἀποινόω, ώσω, debitæ …næ eximo. 2) redimo soluenda pœna …satisfactione. 3) pecuniam exigo. Ab …ινα.
…εὶ, *Adu.* sine pœna. Ab α priu. & ποινή.
…ητος, ον, impunitus. Ab eodem.
…οδικος, ον, vltor, vltrix. Ex ἄποινον & δίκη.
…νον, ȣ, τὸ, & *in plur.* τὰ ἄποινα, pretium, aut …unus, quod loco pœnæ debitæ offertur, …e quo pœna debita pensatur. 2) pœna. 3) …ecunia, cuius vsus est in compensatione re…m, in redemtione. Ex ἀπὸ & ποινή, *pœna.*
…ιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens qualitate, qualitatis …xpers. Ex α pr. & ποῖος, *qualis.*
…τέον, auferendum, perferendum. Ex ἀπο…έρω.
…ωνίζομαι, abominor, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & οἰω…ζομαι, *ominor.*
…ίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, discedo.
…καθαίρω, expurgo, abstergo.
…καθαρίζω, purgo, mundo. Suic.
…κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, excre…mentum. 2) piaculum, piamentum. Ab ἀπο…καθαίρω.
…οκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio. 2) expiatio, lu…stratio. Ab eod.
…οκαθαρτικὸς, ἡ, ὸν, purgatorius, purgandi vim …habens. 2) expiatorius. Ab eodem.
…οκαθέζομαι, resideo.
…οκαθεύδω, f. ευδήσω, seorsum dormio, secu…bo. 2) obdormio.
…οκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, resigo.
…οκαθήλωσις, εως, ἡ, quasi d. refixio. A præc.
…οκάθημαι, deses sum, desideo. 2) languidus sum. 3) seorsum sedeo. ἀποκαθήμενος, sessilis, reses, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & κάθημαι.
…ποκαθίζομαι, sedem repeto. 2) seorsum sedeo. 3) dicitur & de iudice.
…ποκαθιστάνω, &
…ποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθίστημι. Philox. ἀποκαθιστῶ, remancipo, resarcio. ἀποκαθιστᾷν, repræsentare, Philox. ἀποκαταστῆσαι, repræsentare, Philox. a. 1. inf. restituere in integrum, reuocare ad veram & primigeniam conditionem.

Ἀποκαθίστημι, reddo. Philox. restituo, repræsento, redintegro. ἀποκαθίστησιν, exhibet, redintegrat, Philox.
Ἀποκαίνυμαι, vinco, supero, interficio.
Ἀποκαίριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intempestiuus. 2) absurdus. A καιρός.
Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.
Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ mali magnitudine deficio, succumbo malo. 2) succumbo. 3) male me habeo. 4) ignauiter fugio.
Ἀποκάκησις, εως, ἡ, detrectatio laboris, fuga laboris, militiæ, præ mollitie & formidine.
Ἀποκακίζω, degenero. 2) malum, degenerem, ignauum appello.
Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, per opprobrium & inuidiam appellito. Gl. Vet. seuoco. 2) inuoco. 3) interdico, veto. ἀποκαλȣ̃μαι, deuoco, Gl. Vet.
Ἀποκαλλωπίζω, ornatu priuo.
Ἀποκαλυπτικὸς, ἡ, ὸν, qui reuelare, seu patefacere solet, aut potest. A seq.
Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, reuelo.
Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, reuelatio, patefactio. A præc.
Ἀποκάμνω, fut. αμῶ, defatigor, deficio, fatisco. ἀποκαμȣ̃σα, lassa, defessa, Philox. a. 2. part.
Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto. 2) deflecto me a recto cursu. Philox. ἀποκάμψαι, degenerare.
Ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus. A præc.
Ἀποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo.
Ἀποκαπνισμὸς, ȣ̃, ὁ, exceptio vel applicatio ad partem ægram rei suffitæ per infundibulum siue arundinem. A præc.
Ἀποκαραδοκέω, ῶ, fut. ήσω, exspecto.
Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, exspectatio. A præc.
Ἀποκαρατομέω, caput abscindo. Ex ἀπὸ & κάρα, *caput*, & τέμνω, *seco.*
Ἀπόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo resecatur. Ab ἀποκείρω, *detondeo.*
Ἀποκαρπίζω, ίσω, fructus decerpo, *item*, priuo bono aliquo.
Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo.
Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonsura, detonsio. Ab ἀποκείρω.
Ἀποκαρτερέω, ῶ, fut. ήσω, inedia mortem mihi conscisco. 2) non sustineo, animo deficio, impar sum dolori.
Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mors quæsita per inediam. 2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore. A præc.
Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, seu festucas alicunde lego.
Ἀποκαταβαίνω, descendo.
Ἀποκατατίθημι, repono.
Ἀποκαταλλάσσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio.
Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, reditus solis, lunæ & aliarum stellarum errantium anno vertente ad eadem signa. 2) restitutio in pristinam formam, vel statum. Gl. Vet. restitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.
Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio. Philox. abstentio. Ab ἀποκατέχω.
Ἀποκατατίθημι, depono.

Ἀποκαταφαίνω, de ſpeculo, figuram reddente rei obiectæ inſpicienti.

Ἀποκατέχω, detineo, Philox. ἀποκατασχεθῆναι, detineri, Philox.

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος.

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amiſſio & abiectio, extirpatio. A præc.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto. 2) euello vna cum caule. A καυλὸς, caulis.

Ἀποκαύλισις, εως, ἡ, reuulſio, conuulſio, detractio. 2) euulſio penis, ſ. exſectio. A præc.

Ἀπόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, caule reciſo non germinans. Ex ἀπὸ & καυλὸς, caulis.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, ambuſtio, deuſtio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, ſeponor, reponor. 2) ſtatutus ſum. 3) immineo, impendeo. ἀπόκειται, depoſitum eſt, Gl. Vet. ἀποκείμενος, conditus, repoſitus, condititius, Gl. Vet. ἀποκείμενον, reconditum, Philox.

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo. 2) amputo, abſcindo. 3) priuo, ſpolio, imminuo. ἀποκεκαρμένα, detonſa, Philox. perf. part. paſſ.

Ἀποκεκαλυμμένως, *Adu.* aperte, palam. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκληρωμένως, *Adu.* diſtribute, diſcrete. Ab ἀποκληρόω.

Ἀποκεκρυμμένως, *Adu.* occulte. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit. 2) declino a recta via. Ex ἀπὸ & ὀκέλλω, *appello, in portum peruenio.*

Ἀπόκενος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus, inanis.

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, euacuo.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. Vet. Ab ἀποκενόω.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, grandes nummos in æris minutulos redigo. 2) facultates diſſipo, bona decoquo.

Ἀποκεφαλίζω, fut. ίσω, capite priuo, caput amputo. Philox. decollo.

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio. 2) ſordes, a quibus caput repurgatum fuit. A præc.

Ἀποκεφαλισμὸς, οῦ, ὁ, capitis amputatio. Ab eodem.

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex κῆδος, *cura, & luctus.*

Ἀποκηδεύω, idem.

Ἀποκήρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, abdicatus, excommunicatus. Ab ἀποκηρύσσω.

Ἀποκήρυγμα, ατος, τὸ, &

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem. 2) proſcriptio. 3) abdicatio. 4) excommunicatio. Ab eod.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, fut. ξω, per præconem vendo, auctionor. 2) proſcribo. 3) abdico. 4) finibus expello, in exilium eiicio. 5) excommunico. 6) edicto publico interdico.

Ἀποκίδνημι, diſſipo.

Ἀποκικλήσκω, auoco.

Ἀποκινδυνεύω, fut. εύσω, periculum facio, periclitor. 2) periculum adeo, aleam ſubeo.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoueo, remoueo. Gl. V[et.]
ἀποκινῶ, dimoueo, (*verius*, demoueo), ſ[ub]moueo. ἀποκινηθεὶς, amotus, Philox. ἀποκ[ινη]θέντες, emoti, Philox. ἀποκινηθῆναι, ſum[mo]veri, Philox. aor. 1. paſſ.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, Philox. [A] præc.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga. 2) ge[nus] ſaltationis. Ab eod.

Ἀποκισσόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, in hederam [de]genero, hedera fio. A κισσὸς, *hedera.*

Ἀποκλάγγω, (alii ἀποκλάζω) fut. άγξω, clan[go,] clangorem edo. 2) cano, veluti cum cla[n]gore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

Ἀπόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio, fragment[um.] A ſeq.

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo. ἀποκλᾷ, præfri[n]git, Gl. Vet.

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, excluſio, intercluſio. Ab ἀπ[ο]κλείω.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid incl[u]ditur. 2) res, qua aliquid includitur. 3) ca[r]cer. Ab eod.

Ἀπόκλειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incluſus. Ab eod.

Ἀποκλείω, fut. είσω, excludo, arceo, prohibe[o.] 2) includo. 3) claudo.

Ἀποκλέπτω, f. ψω, furor, ſurripio.

Ἀποκληρονόμος, ου, ὁ, expers hereditatis, exher[e]datus.

Ἀπόκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) exſors, expe[rs,] liber. Ex ἀπὸ & κλῆρος, *hereditas.*

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſortior, ſorte lego. 2) ſo[r]te diſtribuo. 3) ſegrego, ſorte priuo, exh[e]redo.

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, ſeu creatio, quæ [fit] per ſortes. Philox. delegatio, deputatio. [A] præc.

Ἀπόκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, vocatus, euocatus. A ἀποκαλέω, *euoco.*

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, decliuitas.

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto. 2) inclino animo ad aliquid. 2) deflecto, deficio ab aliquo. ἀποκλίνει, deuertit, Philox.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. A præc.

Ἀποκλύζω, fut. ύσω, eluo, abluo, deluo. Gl. Vet.

Ἀπόκναισις, εως, ἡ, moleſtatio, vexatio. A ſeq.

Ἀποκναίω, f. αίσω, tædio adficio, adfligo. 2) obtundo. 3) exhaurio, accido.

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, fut. ήσω, metu ab aliquo deterreor. 2) per ignauiam aliquid adgredi recuſo. E[x] ἀπὸ & ὀκνέω, *pigror.*

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicuius rei e[x] ignauia aut metu. A præc.

Ἀποκνίζω, fut. ίσω, vellico, vngue aliquid abſcindo, vel abrumpo. 2) vngue vulnero. 3) dedolo, extenuo. Ex ἀπὸ & κνίζω, *ſeco.*

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abſciſſio, quæ fi[t] vngue. A præc.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicuius propri[e] vngue abſciſſum. 2) ſegmentum. Ab eod.

Ἀποκογχίζω, fut. ίσω, concha aut teſta excipio, au[t]

n ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ
γχη, concha.
μάομαι, ᾶμαι, fut. ήσομαι, seorsum dor-
secubo. 2) foris dormio. 3) dormio.
μίζω, secubo, abnocto, emaneo, Gl. Vet.
τέω, idem. A seq.
τος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, secubans, seorsum dor-
ns. Philox. emanens. discretus lectus,
ox. ἀπόκοιτοι, emansores, Gl. Vet. eman-
es, Philox. ablegati ad castella in fini-
agri patrii, in confinio hostium, præ-
ergo. Demosth. Ex ἀπὸ & κοίτη, cubile.
λακεύω, eblandior, Gl. Vet.
λάπτω, f. ψω, tundendo, sculpendo, do-
ndo aufero. 2) pertundo. 3) insculpo.
λόω, fut. ώσω, detrunco, mutilo. 2) in-
go.
λπόω, ῶ, f. ώσω, sinuo, in sinus excauo.
λυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando euado.
μάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex
& κόμη, coma.
μιδή, ῆς, ἡ, asportatio. 2) deportatio.
reditus. A seq.
μίζω, fut. ίσω, asporto, porto, deporto,
ero. Gl. Vet. ἀποκομισθεὶς, latus, Philox.
latus aor. 1. part. pass.
μμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum. ἀπο-
μματα, segmenta, præsegmina, Gl. Vet.
μπάζω, f. άσω, insolentius me effero, vel
ero.
οπή, ῆς, ἡ, abscissio, amputatio. præfectio,
sectio, Gl. Vet. 2) figura grammatica,
a a fine vocis aliquid aufertur. Ab ἀπο
πτω.
κοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abscissus. 2) spado. 3) de-
lis, imbecillis. Philox. curatus, castratus,
l. Vet. Ab eod.
κόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido,
ræcido, minuo. 2) repello, abiungo, se-
aro, auoco, abstraho.
κορέννυμι, oblaturo, Gl. Vet.
κορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.
κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo.
) figuræ verticem efficio. 3) paucis rem
xpedio.
κος, ον, intonsus, epith. ouis. Ex α pr. &
όκος, villus, lana.
κοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero,
imoueo. 2) ornatum aufero, ornatu priuo:
omni ioque, primo: sed re pulchra, vt re-
gno &c. ἀποκοσμεῦσι, dedecorant, Philox.
κοσμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui procul a cœtu homi
num degit, qui in secessu, f. monasterio vi-
vit. Ex ἀπὸ & κόσμος, mundus.
ποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod
a potu in poculo remanserat.
ποκοτταβισμὸς, ȣ, ὁ, certamen illud potorum,
quo, postquam biberant, reliquum sic e po-
culo eiiciebant, vt resonaret. A præc.
ποκουρίζω, detondeo.
ποκουρὰ, ῆς, ἡ, tonsura.
ποκούριμος, ον, tonsus vel tondendus.
ποκουφίζω, f. ίσω, leuo, subleuo, exonero.
ποκούψιμον, succidaneum, Gl. Vet. Ab ἀπο
κόπτω.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ
& κραδη.
Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu ex-
halo.
Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem.
Ἀποκραιπαλισμὸς, ȣ, ὁ, crapulæ exhalatio, redi-
tus ad sobrietatem. A præc.
Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo, & reseco.
Ex ἀπὸ & κράνιον, caput.
Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco. 2)
retineo.
Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo. ἀποκρέμαμαι,
dependeo. Gl. Vet.
Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ab
ἀπὸ & κρέας.
Ἀπόκρεως, ω, ὁ, abstinentia carnis, tempus, quo
a carne abstinetur. Ex iisd.
Ἀποκρῆθεν, a capite. Ex ἀπὸ & κρὰς, caput.
Ἀπόκρημνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus,
præceps. ἀπόκρημνον, præceps, Philox. ab-
ruptum, præcipitium. Gl. Vet.
Ἀποκριδὸν, Adu. separatim. Ab ἀποκρίνω.
Ἀποκριδύνω, f. υνῶ, secerno, excerno. Ab
eod.
Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsio, responsum. 2)
condemnatio. 3) sententia. Ab eod.
Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, de-
ligo, eligo. 2) excerno. 3) reiicio, impro-
bo, abiudico. ἀποκρίνομαι, respondeo. In
pass. desino, pertineo, vergo.
Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum. 2) ex-
cretio, seu ipsa actio excernendi. A pr.
Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, excernendi vim habens. Ab
eod.
Ἀπόκριτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, selectus. ἀπόκριτον, ex-
cretum, Gl. Vet. Ab eod.
Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plaudo.
Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum crepitus.
A præc.
Ἀπόκροτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, durus, asper, rigidus. 2)
pauitus. Ex ἀπὸ & κρότος, pulsus.
Ἀπόκρουσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propul-
satio. Ab ἀποκρούω.
Ἀποκρουστικὸς, ἡ, ὸν, depulsiuus, vim depellendi
habens. Ab eod.
Ἀπόκρουστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui repellitur, seu reii-
citur, Ab eod.
Ἀποκρούω, f. ȣ́σω, repello, depello, propulso,
reprimo, excutio; & ἀποκρούομαι, propulso,
refello, retudo.
Ἀποκρύπτω, f. ψω, abscondo, occulto, conte-
go, operio, celo, obscuro. 2) dignitate &
præstantia supero, vinco, obscuro, & qui-
dem in vtramque partem. ἀποκρύπτομαι, de-
liteo, delitesco, celo.
Ἀποκρυσταλλοῦμαι, in glaciem concresco, con-
glacio.
Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. Ab ἀπο-
κρύπτω.
Ἀπόκρυφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, occultus, absconditus.
ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, abscon-
sum, secretum, arcanum, Philox. obscurum,
Gl. Vet. Ab eod.
Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. Gl. Vet. latita-
tio. Ab eod.

Ἀποκτείνω,

Ἀποκαταφαίνω, de ſpeculo, figuram reddente rei obiectæ inſpicienti.

Ἀποκατέχω, detineo, Philox. ἀποκατασχεθῆναι, detineri, Philox.

Ἀποκαυλέω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος.

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amiſſio & abiectio, exſtirpatio. A præc.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto. 2) euello vna cum caule. A καυλὸς, *caulis*.

Ἀποκαύλισις, εως, ἡ, reuulſio, conuulſio, detractio. 2) euulſio penis, ſ. exſectio. A præc.

Ἀπόκαυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, caule reciſo non germinans. Ex ἀπὸ & καυλὸς, *caulis*.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, ambuſtio, deuſtio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, ſeponor, reponor. 2) ſtatutus ſum. 3) immineo, impendeo. ἀπόκειται, depoſitum eſt, Gl.Vet. ἀποκείμενος, conditus, repoſitus, condititius, Gl.Vet. ἀποκείμενον, reconditum, Philox.

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo. 2) amputo, abſcindo. 3) priuo, ſpolio, imminuo. ἀποκεκαρμένα, detonſa, Philox. perf. part. paſſ.

Ἀποκεκαλυμμένως, *Adu.* aperte, palam. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκληρωμένως, *Adu.* diſtribute, diſcrete. Ab ἀποκληρόω.

Ἀποκεκρυμμένως, *Adu.* occulte. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit. 2) declino a recta via. Ex ἀπὸ & ὀκέλλω, *appello, in portum peruenio.*

Ἀπόκενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vacuus, inanis.

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, euacuo.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, transfigo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl.Vet. Ab ἀποκενόω.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

Ἀποκερματίζω, f. ίσω, grandes nummos in æris minutulos redigo. 2) facultates diſſipo, bona decoquo.

Ἀποκεφαλίζω, fut. ίσω, capite priuo, caput amputo. Philox. decollo.

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio. 2) ſordes, a quibus caput repurgatum fuit. A præc.

Ἀποκεφαλισμὸς, ȣ, ὁ, capitis amputatio. Ab eodem.

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex κῆδος, *cura*, & *luctus*.

Ἀποκηδεύω, idem.

Ἀποκήρυκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abdicatus, excommunicatus. Ab ἀποκηρύσσω.

Ἀποκήρυγμα, ατος, τὸ, &

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem. 2) proſcriptio. 3) abdicatio. 4) excommunicatio. Ab eod.

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, fut. ξω, per præconem vendo, auctionor. 2) proſcribo. 3) abdico. 4) finibus expello, in exſilium eiicio. 5) excommunico. 6) edicto publico interdico.

Ἀποκίδνημι, diſſipo.

Ἀποκικλήσκω, auoco.

Ἀποκινδυνεύω, fut. εύσω, periculum facio, periclitor. 2) periculum adeo, aleam ſubeo.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoueo, remoueo. Gl.V ἀποκινῶ, dimoueo, (*verius*, demoueo), ſu moueo. ἀποκινηθεὶς, amotus, Philox. ἀποκι θέντες, emoti, Philox. ἀποκινηθῆναι, ſumo veri, Philox. aor. 1. paſſ.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, Philox. præc.

Ἀπόκινος, ȣ, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga. 2) ge ſaltationis. Ab eod.

Ἀποκισσόομαι, ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, in hederam genero, hedera fio. A κισσὸς, *hedera*.

Ἀποκλάγγω, (alii ἀποκλάζω) fut. άγξω, clan clangorem edo. 2) cano, veluti cum cla gore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

Ἀπόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio, fragment A ſeq.

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo. ἀποκλᾷ, præfri git, Gl.Vet.

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, excluſio, intercluſio. Ab ἀ κλείω.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid incl ditur. 2) res, qua aliquid includitur. 3) c cer. Ab eod.

Ἀπόκλειστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incluſus. Ab eod.

Ἀποκλείω, fut. είσω, excludo, arceo, prohibe 2) includo. 3) claudo.

Ἀποκλέπτω, f. ψω, furor, ſurripio.

Ἀποκληρονόμος, ȣ, ὁ, expers hereditatis, exher datus.

Ἀπόκληρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) exſors, exper liber. Ex ἀπὸ & κλῆρος, *hereditas*.

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſortior, ſorte lego. 2) ſo te diſtribuo. 3) ſegrego, ſorte priuo, exhe redo.

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, ſeu creatio, quæ f per ſortes. Philox. delegatio, deputatio. præc.

Ἀπόκλητος, ȣ, ὁ. καὶ ἡ, vocatus, euocatus. A ἀποκαλέω, *euoco*.

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, decliuitas.

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto 2) inclino animo ad aliquid. 2) deflecto deficio ab aliquo. ἀποκλίνει, deuertit, Philox.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. A præc.

Ἀποκλύζω, fut. ύσω, eluo, abluo, deluo. Gl.Vet

Ἀπόκναισις, εως, ἡ, moleſtatio, vexatio. A ſeq

Ἀποκναίω, f. αίσω, tædio adficio, adfligo. 2) obtundo. 3) exhaurio, accido.

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, fut. ήσω, metu ab aliquo deterreor. 2) per ignauiam aliquid adgredi recuſo. E ἀπὸ & ὀκνέω, *pigror*.

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicuius rei e ignauia aut metu. A præc.

Ἀποκνίζω, fut. ίσω, vellico, vngue aliquid abſcindo, vel abrumpo. 2) vngue vulnero. 3) dedolo, extenuo. Ex ἀπὸ & κνίζω, *ſeco*.

Ἀπόκνισις, εως, ἡ, vellicatio, abſciſſio, quæ fi vngue. A præc.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicuius propri vngue abſciſſum. 2) ſegmentum. Ab eod.

Ἀποκογχίζω, fut. ίσω, concha aut teſta excipio, au

n ipsam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ ... γχη, concha.

...ᾶομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, seorsum dormio, secubo. 2) foris dormio. 3) dormio.

...ίζω, secubo, abnocto, emaneo, Gl. Vet.

...έω, idem. A seq.

...τος, ε, ὁ καὶ ἡ, secubans, seorsum dormiens. Philox. discretus lectus, ...ox. ἀπόκοιτοι, emansores, Gl. Vet. emanes, Philox. ablegati ad castella in finibus agri patrii, in confinio hostium, præterea ergo. Demosth. Ex ἀπὸ & κοίτη, cubile.

...ακεύω, eblandior, Gl. Vet.

...άπτω, f. ψω, tundendo, sculpendo, do...lo aufero. 2) pertundo. 3) insculpo.

...λόω, fut. ώσω, detrunco, mutilo. 2) in...go.

...πόω, ῶ, f. ώσω, sinuo, in sinus excauo.

...λυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando euado.

...μάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex ... & κόμη, coma.

...μιδή, ῆς, ἡ, asportatio. 2) deportatio. reditus. A seq.

...μίζω, fut. ίσω, asporto, porto, deporto, fero. Gl. Vet. ἀποκομισθεὶς, latus, Philox. latus aor. 1. part. pass.

...μμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum. ἀπο...ματα, segmenta, præsegmina, Gl. Vet.

...μπάζω, f. άσω, insolentius me effero, vel ...ζο.

...οπὴ, ῆς, ἡ, abscissio, amputatio. præfectio, ...fectio, Gl. Vet. 2) figura grammatica, ...a a fine vocis aliquid aufertur. Ab ἀπο...πτω.

...κοπος, ε, ὁ καὶ ἡ, abscissus. 2) spado. 3) debilis, imbecillis. Philox. euiratus, castratus, ...l. Vet. Ab eod.

...κόπτω, f. ψω, abscindo, amputo, recido, ...æcido, minuo. 2) repello, abiungo, se...ro, auoco, abstraho.

...κορέννυμι, obsaturo, Gl. Vet.

...κορσόω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

...κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo. ...) figuræ verticem efficio. 3) paucis rem ...xpedio.

...κος, ον, intonsus, epith. ouis. Ex α pr. & ...όκος, villus, lana.

...κοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero, ...moueo. 2) ornatum aufero, ornatu priuo: ...mnimoque, priuo: sed re pulchra, vt re...gno &c. ἀποκοσμεῦσι, dedecorant, Philox.

...κοσμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in recessu, f. monasterio vi...vit. Ex ἀπὸ & κόσμος, mundus.

...οκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod ...a potu in poculo remanserat.

...κοτταβισμὸς, ε, ὁ, certamen illud potorum, ...quo, postquam biberant, reliquum sic e poculo eiiciebant, vt resonaret. A præc.

...ποκυρίνω, detondeo.

...οκυρὴ, ῆς, ἡ, tonsura.

...ποκύριμος, ον, tonsus vel tondendus.

...ποκυφίζω, f. ίσω, leuo, subleuo, exonero.

...ποκόψιμον, succidaneum, Gl. Vet. Ab ἀπο...κόπτω.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ & κράδη.

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu exhalo.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem.

Ἀποκραιπαλισμὸς, ε, ὁ, crapulæ exhalatio, reditus ad sobrietatem. A præc.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo, & reseco. Ex ἀπὸ & κράνιον, caput.

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco. 2) retineo.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo. ἀποκρέμαμαι, dependeo. Gl. Vet.

Ἀποκρεόω, in carnem muto, carnem facio. Ab ἀπὸ & κρέας.

Ἀπόκρεως, ω, ὁ, abstinentia carnis, tempus, quo a carne abstinetur. Ex iisd.

Ἀποκρᾶθεν, a capite. Ex ἀπὸ & κρὰς, caput.

Ἀπόκρημνος, ε, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus, præceps. ἀπόκρημνον, præceps, Philox. abruptum, præcipitium. Gl. Vet.

Ἀποκριδὸν, Adu. separatim. Ab ἀποκρίνω.

Ἀποκριθύνω, f. υνῶ, secerno, excerno. Ab eod.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsio, responsum. 2) condemnatio. 3) sententia. Ab eod.

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo. 2) excerno. 3) reiicio, improbo, abiudico. ἀποκρίνομαι, respondeo. In pass. desino, pertineo, vergo.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum. 2) excretio, seu ipsa actio excernendi. A pr.

Ἀποκριτικὸς, ὴ, ὸν, excernendi vim habens. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, selectus. ἀπόκριτον, excretum, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plaudo.

Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digitorum crepitus. A præc.

Ἀπόκροτος, ε, ὁ καὶ ἡ, durus, asper, rigidus. 2) pauitus. Ex ἀπὸ & κρότος, pulsus.

Ἀπόκρυσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio. Ab ἀποκρύω.

Ἀποκρυστικὸς, ὴ, ὸν, depulsiuus, vim depellendi habens. Ab eod.

Ἀπόκρυστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui repellitur, seu reiicitur, Ab eod.

Ἀποκρύω, f. έσω, repello, depello, propulso, reprimo, excutio; & ἀποκρέομαι, propulso, retello, refuto.

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro. 2) dignitate & præstantia supero, vinco, obscuro, & quidem in vtramque partem. ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo.

Ἀποκρυσταλλέμαι, in glaciem concresco, conglacio.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum. Ab ἀποκρύπτω.

Ἀπόκρυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, occultus, absconditus. ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, Philox. obscurum, Gl. Vet. Ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. Gl. Vet. latitatio. Ab eod.

Ἀποκτάομαι,

Ἀποκτάομαι, ῶμαι, possessionem alicuius rei amitto, alieno, emancipo.
Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido, perimo.
Ἀποκτεννύω, idem. A præc.
Ἀποκτένω, idem & ab eod.
Ἀπόκτητος, ον, alienatus.
Ἀποκτιννύω, & ἀποκτεινύω, idem quod ἀποκτείνω.
Ἀπόκτισις, εως, ἡ, colonia, ex ἀπὸ & κτίζω, condo.
Ἀποκτονέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀποκτείνω.
Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.
Ἀποκυβεύω, aleam tento, fortunæ casum subeo.
Ἀποκυβιστάω, desilio, præcipitem me do iactu corporis.
Ἀποκυέω, ῶ, f. ήσω, pario, gigno. ἀποκυήσασα, enixa, connixa. Philox. effœta, al. Gl. Vet.
Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium. A pr.
Ἀποκυίσκω, pario, fetum depono. Ex ἀπὸ & κύω, in vtero gesto.
Ἀποκυλίζω, f. ίσω, deuoluo, voluendo amoueo, voluendo amolior.
Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ησω, idem.
Ἀποκυλίω, f. ίσω, deuoluo. 2) amoueo.
Ἀποκυματίζω, vndis agito.
Ἀπόκυνον, ου, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ & κύων.
Ἀποκυρτόω, gibbosum reddo.
Ἀποκυρόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, irritum facio, auctoritate priuo. ἀποκυροῖ, abrogat, Philox.
Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, Gl. Vet. A pr.
Ἀποκωκύω, flendo conficio.
Ἀποκύω, gigno.
Ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.
Ἀποκώλυσις, εως, ἡ, impeditio. A præc.
Ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo. 2) surdum reddo.
Ἀπολαγχάνω, sortior.
Ἀπολάζυμαι, recipio, repeto. 2) demo.
Ἀπολαιμοτομέω, ῶ, gulam incido, fauces amputo.
Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula præcisa est.
Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello. 2) despicio, sperno.
Ἀπολακτισμὸς, οῦ, ὁ, calcitratio. A præc.
Ἀπολαλέω, ῶ, fut. ήσω, enuncio, eloquor. 2) renuo, sermone recuso.
Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. Vet. 2) seduco, seorsum duco. 3) intercludo, intercipio, dirimo. 4) capio, accipio.
Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro, polio. pass. imperf. ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, paratur.
Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendeo. 2) eiaculor, emitto.
Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.
Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, vsus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus. 2) voluptas, oblectatio. Ab ἀπολαύω.
Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum. Ab eod.
Ἀπολαυστικὸς, ἡ, ὸν, in voluptate viuens, voluptatibus deditus. 2) voluptatem adferens. A sequ.

Ἀπολαυστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ad voluptatem perti cuius dulcedo percepta est. A sequ.
Ἀπολαύω, fut. αύσω, fruor, commodum, ctum, emolumentum capio. 2) *in deter partem*, damnum capio, punior.
Ἀπολεαίνω, læuigo, complano. 2) con comminuo.
Ἀπολέγω, f. ξω, deligo, seligo. 2) decerp reiicio, repudio. 4) declaro. 5) inter veto.
Ἀπολείβω, f. ψω, destillo, fundo.
Ἀπόλειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. A
Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo. 2) desero, dest 3) supero, vinco, præsto, a tergo relin 4) desisto, desino: *eleganter cum partic* absum, *in formula*: parum abest, *cum gen. infinit.*
Ἀπολειτουργέω, ῶ, munere defungor.
Ἀπολείχω, f. ξω, lambendo tollo, aufero.
Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio. 2) ctus, deliquium. Ab ἀπολείπω.
Ἀπόλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, electus, eximius. Ab λέγω.
Ἀπολελεγμένως, *Adu.* negligenter. Ab eo
Ἀπολελυμένως, *Adu.* solute, libere. Gramm cis dicitur etiam de positiuo adiectiuo gradu. Ab ἀπολύω.
Ἀπολέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello non vexatus, h non lacessitus. Ex α pr. & πολεμέω.
Ἀπόλεμμα, τος, τὸ, corium, pellis. Ex ἀπὸ & λ
Ἀπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbellis, inhabilis ad lum. 2) inexpugnabilis. 3) pacificus.
Ἀπολέμως, *Adu.* non pugnaciter, leniter.
Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.
Ἀπολέπισμα, τος, τὸ, cortex resectus, *item* mi tæ partes olerum, plantarum resectæ. A præc.
Ἀπολακέω, crepo, sonum edo, *vt simplex* λα
Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo. extenuo.
Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.
Ἀπολέσκομαι, pereo. quasi hinc sit ἀπολέσκ imperf. quod tamen Ionicum est pro ἀπο το, ab ἀπόλλυμι.
Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio.
Ἀπολήγω, f. ξω, desino.
Ἀποληκέω, ῶ, crepo, crepitum edo. v. λακ
Ἀποληκυθίζω, f. ίσω, detraho ληκύθιον, seu or mentum oratorium.
Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clausula. Ab ἀπολήγ
Ἀποληρέω, ῶ f. ησω, nugor, deliro.
Ἀπόληψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recupe tio. 2) interclusio, suppressio. Ab ἀπολ μνω.
Ἀπολιαίνομαι, liuesco. Hippocr. (f. leg. ἀπο λιαίνομαι. v. ἀποπελιδνόομαι.)
Ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio. Ab ἀ λίβω.
Ἀπολιγαίνω, strepitum facio, turbas excito. ἀπὸ & λιγαίνω, *argutum sono*.
Ἀπολιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapid scere facio. ἀπολιθόομαι, lapidesco. Ab ἀπὸ λίθος.
Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem. A pra
Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινό

λινόω, ῶ, f. ώσω, lino vincio.
λίνωσις, εως, ἡ, ligatio, proprie, quæ fit lo.
λιόρκητος, ον, qui obsideri, expugnari non potest. Ab α pr. & πολιορκέω.
λις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, extorris, patria pulsus, erro, cui nulla est patria. Ex α pr. & πόλις, vrbs.
λισθαίνω, defluo, delabor. 2) non attingo, non adhæresco.
λισθέω, ῶ, f. ήσω, delabor. 2) lapsante gressu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam. 3) non attingo, non adhæresco. 4) labor.
ολιταργίζω, celeri gradu a foribus me proripio, celeriter aufugio, me abripio. ἀπολιταργιῶ, f. 1. Att. pro ἀπολιταργίσω. Ex ἀπὸ, λίτη, ianua, & ἀργὸς, celer.
ολίτευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, nequaquam ciuilis, non vrbanus, sine politia, nulli ciuitati adscriptus, extra leges & consortium ciuilis societatis agens; item, alienus a rep. gerenda. Ex α pr. & πολιτεύομαι.
πολίτης, ε, ὁ, qui ciuis esse desiit. 2) alienus a reip. negotiis.
πολιτικὸς, ὁ, ὸν, qui non est πολιτικὸς, qui est reip. ignarus.
πολιχμάω, ῶ, f. ήσω, delambo, delingo.
πόλλυμι, f. ἀπολλύω, perdo, vasto. f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ. perf. ἀπολώλεκα. aor. 1. ἀπώλεσα. ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, dispereo. ἀπώλετο, periit, Gl. Vet. aor. 2. Ex ἀπὸ & ὄλλυμι, perdo.
πολογαριάζω, rationem ineo, computo.
πολογαριασμὸς, ε, ὁ, supputatio. A præc.
πολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, defendo sermone. 2) excuso. Ab ἀπὸ & λόγος, sermo.
πολόγημα, ατος, τὸ, excusatio defensio. 2) refutatio. A præc.
πολογητικὸς, ὁ, ὸν, defensorius, ad defensionem pertinens. Ab eod.
απολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio, purgatio, satisfactio, Philox.
απολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, seu refero. 2) expensum refero. 3) rationem ineo, ratione inita colligo.
απολογισμὸς, ε, ὁ, rationis redditio & relatio. 2) expensi relatio. 3) rationum codex. 4) narratio, expositio rei qua appareat, rem bene actam. 5) explicatio causarum. 6) mentis abalienatio. A præc.
Απόλογος, ε, ὁ, narratio longa & verbosa. 2) fabula, apologus, narratio ficta. 3) ἀπόλογοι, tabulæ expensarum.
Απόλοιπος, ε, ὁ καὶ ἡ, reliquus.
Απολολύζω, f. ξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero. Ex ἀπὸ & ὀλολύζω.
Απόλυμα, ατος, τὸ, lauacrum, s. quod lauando abluitur, sordes e lotione.
Απόλυσις, εως, ἡ, lotio.
Απολύω, f. ύσω, abluo.
Απολοφύρομαι, eiulatibus prosequor, deploro. Ex ἀπὸ & ὀλοφύρομαι, eiulo.
Απολοχίζομαι, ῦμαι, f. ίσομαι, frutico, fruticesco, densis fruticibus hiluesco.
Απολυμαίνομαι, purgor. 2) corrumpo,
Απολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corrumptor, perniciem adferens, pernicies. A præc.
Απολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens. rerum alienarum incurius. Ex α pr. & πολυπραγμονέω.
Απολυπραγμονήτως, Adu. sine multo labore. A præc.
Απολύπραγμων, ον, non curiosus.
Απολύσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, liberatiuus, absolutiuus. A seq.
Απόλυσις, εως, ἡ, liberatio, absolutio. 2) refutatio. 3) discessus, profectio. 4) decessus. obitus. 5) confectio sc. negotiorum. Ab ἀπολύω.
Απόλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, solutus, liberatus. Ab eod.
Απολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo. 2) accepto pretio dimitto.
Απολύτρωσις, εως, ἡ, redemtio. A præc.
Απολύτως, Adu. solute, libere. 2) absolute.
Απολύω, f. ύσω, soluo, exsoluo, seiungo. 2) absoluo reum. 3) dimitto, remitto, do veniam abeundi. 4) libero, dato pretio redemtionis, & 5) ἀπολύομαι, diluo, refuto. 2) discedo, proficiscor. 3) dimitto redemtum ab altero.
Απολωβάω, ῶ, f. ήσω, iniuria adficio, contumelia lacesso.
Απολωπίζω, f. ίσω, vestem exuo.
Απολωτίζω, detraho, auello, more eorum, qui λωτὸν carpunt, h. e. optimum quodque.
Απολωφάω, ῶ, fut. ήσω, sedo, releuo.
Απομαγδαλία, ας, ἡ, s. ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem est.
Απόμαγμα, ατος, τὸ, detrimentum, siue id, quod ex abstersione colligitur. 2) lustratio, ap. Hesych.
Απομαδαρόω, tondeo, ex ἀπὸ & μαδαρόω, a μαδαρὸς, caluus.
Απομαδίζω, idem.
Απομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ obliuio. Ab ἀπομανθάνω.
Απομάθημα, ατος, τὸ, quod obliuioni dedimus. Ab eod.
Απομαίνομαι, fut. νῦμαι, furo, insanio. 2) furere, insanire desino.
Απομακρύνω, longe remoueo. 2) in longum extendo.
Απομάκτης, ε, ὁ, abstergens. Ab ἀπομάττω.
Απομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus sum, defugio, detrecto quid præ ignauia, mollitie & formidine.
Απομαλθακίζομαι, idem.
Απομαλθακίομαι, idem.
Απομανθάνω, dedisco.
Απομαντεύομαι, diuino.
Απόμαξις, εως, ἡ, detersio. Ab ἀπομάσσω.
Απομαραίνω, tabefacio. ἀπομαραίνομαι, floccesco, deficio.
Απομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testor, attestor, testimonium perhibeo. 2) renuncio.
Απομάσσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abstergo. 2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. facio, ut ei plane similis: in med. 3) veneficiis detersum & deuotum libero 4) imitor, ad exemplum eius me compono.

Απομαστιγόω,

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, pugnam ſuſtineo, propulſo hoſtes, *item*, arceo ſimpliciter.

Ἀπόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt extra pugnam 2) pugnæ inutilis. Ex μάχη.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrietate liberor, crapulam edormio.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρομαι, f. ρῶμαι, præbeo, diſtribuo. 2) ſortior.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio. Ab ἀπομειόω.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum aceto mixtorum.

Ἀπομέμφομαι, fut. ψομαι, accuſo, incuſo. 2) reprehendo.

Ἀπομένω, fut. ενῶ, remaneo. 2) permaneo. 3) maneo.

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, diuido, ſeparo. tribuo, Gl. Vet. 2) partem rei, v. c. prædæ, do.

Ἀπομερισμὸς, ου, ὁ, diuiſio, partitio, diſtributio.

Ἀπομεριμνίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio.

Ἀπομετρέω, ῶ, f. ήσω, metior, demetior.

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, Philox. A præc.

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, in longum extraho, produco.

Ἀπομηνίω, fut. ίσω, iraſcor.

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo.

Ἀπομιμέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, imitor, effingo.

Ἀπομίμημα, ατος, τὸ, imitatio, ſimulacrum. A præc.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicuius. Ab eod.

Ἀπομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Ab ἀπομνάομαι

Ἀπόμιξις, εως, ἡ, commiſtio. Ab ἀπομίγνυμι.

Ἀπόμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui merces non datur, cui merces aut ſtipendium detrahitur. 2) mercede aliquid faciens, mercenarius.

Ἀπομισθόω, ῶ, f. ώσω, loco mercede, eloco. 2) conduco.

Ἀπομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta, aut locata. A præc.

Ἀπομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor. 2) memorem me oſtendo, vel beneficii, referendo gratias, vel iniuriæ, vlciſcendo.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile. 2) res, quæ memoratur, hiſtoria. 3) *plur.* commentarii rerum geſtarum.

Ἀπομνημόνευσις, εως, ἡ, commemoratio.

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiſcor, 2) memoriter recito. Gl. Vet. commemoro. 3) idem quod ἀπομνάομαι n. 2.

Ἀπομνησικακέω, ῶ, f. ήσω memor ſum iniuriæ. 2) iniuriæ memoriam ex animo deleo.

Ἀπόμνυμι, f. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abiuro, iureiurando nego, eiuro. ἀπομόσαι, inficiari, deierare, Gl. Vet. aor. 1. Ex ἀπὸ & ὄμνυμι.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio. 2) pars reditus, ex agro, v. c. decimæ.

Ἀπομοιράομαι, tribuo, largior. A præc.

Ἀποπονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, deſero. priuo, ſeparo, excludo. 3) non comprel do v. c. fœdere.

Ἀπόμοργμα, ατος, τὸ, quod eſt expreſſum alio, vt ſignum annulo impreſſum. A

Ἀπομόργνυμι, f. ἀπομοργνύω, f. ξω, expri 2) abſtergo. 3) lacrimor.

Ἀπόμορξις, εως, ἡ, abſterſio. 2) expreſſio. præc.

Ἀπόμοσις, εως, ἡ, abiuratio, inficiatio. ἀπόμνυμι.

Ἀπομοτικῶς, *Adu.* eiurandi ſenſu. Ab ἀπ ὀμοτικός.

Ἀπόμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, Muſis alienus. 2) doctus.

Ἀπομούσως, *Adu.* indocte. A præc.

Ἀπόμυγμα, τος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύ

Ἀπομύζουρις, ιδος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπὸ, μύζ ουρά.

Ἀπομυθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, diſſuadeo, p hibeo.

Ἀπόμυιος, ου, ὁ, qui abigit muſcas: Cog men Iouis. Ex ἀπὸ & μυῖα, *muſca*.

Ἀπομυκάομαι, ῶμαι, mugio.

Ἀπομυκτίζω, apud Lucian. ſuperbe & cum fl piru quodam narium aliquem reiicere. ἀπὸ & μυκτίζω, quod tamen inuſitatu vnde lenſius ſuſpicatur verbum vitioſ eſſe.

Ἀπομυκτηρίζω, ſubſannando repudio.

Ἀπομυλλαίνω, intorqueo, incuruo, præſ. bium.

Ἀπομυξία, ας, ἡ, id, quod emungendo detra mus. A ſequ.

Ἀπομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emu go. 2) decipio.

Ἀπομύω, f. ύσω, claudo, tego.

Ἀπομφολύγωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bullas non excitat non erumpens in bullas, Ex α pr. & π φολυγόω, *bullo*.

Ἀπομωρόω, ῶ, fatuum reddo.

Ἀποναίω, migro, ſedem muto, alio habitatu eo.

Ἀπόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀπονήσομαι, vtilit tem ex aliqua re capio, fruor. Ex ἀπὸ ὄνημι

Ἀποναρκάω, torpeſco, torpeo, hebeſco, pig tum.

Ἀποναρκόω, hebeto, torpore reſoluo.

Ἀπονάω, f. άσω, commigro aliquo habitatur 2) migrare iubeo.

Ἀπονεκρόομαι, emorior, item obrigeo (frigor & emorior.

Ἀπονέμησις, εως, ἡ, diſtributio, attributio, a ſignatio, deputatio, Philox. Ab ἀπονέμω.

Ἀπονεμητής, ου, ὁ, diſtributor. Gl. Vet.. Ab eo

Ἀπονεμητικὸς, ἡ, ὸν, τὸ ἀπονεμητικὸν, propenſ animum ſuum cuique attribuendi. Antonin.

Ἀπονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adſigno, di pertio, Gl. Vet. ἀπονεμηθεὶς, deputatus, Phi lox. aor. 1 part. paſſ. ἀπονενεμημένος, deputa tus, tributus, Gl. Vet. perf. part. paſſ.

Ἀπονενοημένως, *Adu.* dementer, fatue, deſpera te. Ab ἀπονοέω, *deſipio*.

ονέομαι, f. νήσομαι, abeo. 2) redeo, reuertor. Ex ἀπὸ & νέω, eo.
ονεστΤεύω, f. εύσω, nidifico. 4) nidificare desino.
όνευμα, ατος, τὸ, decliuitas. Ab ἀπονεύω.
ονευρόω, ῶ, f. ώσω, eneruo, neruos incido. Ex ἀπὸ & νεῦρον.
ονεύρωσις, εως, ἡ, eneruatio, neruorum incisio. 2) coalitio multorum neruorum. 3) tendo. A præc.
ονεύω, f. εύσω, abnuo, respuo, auersor. 2) nuto, declino, flecto, vergo, inclino. 3) *proprie & tropice.*
όνημαι, f. ονήσομαι, vtilitatem ex aliqua re capio. 2) fruor. Ex ἀπὸ & ὄναμαι, *iuuor.* v. ἀπόνημαι.
ονηρευσία, ας, ἡ, simplicitas, integritas, innocentia. Ab α pr. & πονηρεύω.
όνηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, minime malus, non deprauatus, noxa carens, simplex, fraudis expers.
ονηστίζομαι, ieiunium finio. Ex ἀπὸ & νῆστις, *ieiunus.*
ονιτὶ, *Adu.* facile, sine labore. A sequ.
όνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, illaboratus. 2) labore carens, facilis. ἀπονητότατα, facillime.
ονήχομαι, f. νήξομαι, nato. 2) enato.
ονία, ας, ἡ, vacatio a labore. 2) auersatio laboris, laborum detrectatio. 3) desidia, inertia. Ab ἄπονος.
ονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo. Ex ἀπὸ & νίζω, *lauo.*
ονικάω, f. ήσω, vinco, supero. 2) exoro.
πόνιμμα, ατος, τὸ, malluuium. Ab ἀπονίπτω.
πόνιπτρον, ε, τὸ, idem & ab eod.
πονίπτω, f. ψω, abstergo, abluo.
πονιτρόω, nitro tergeo, abstergo.
πονοέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, nil pensi habeo, mentem & rationem abiicio. 2) insolesco, vesana mente efferor. Dicitur de omnibus generibus robustioris improbitatis, vt maledicere improbe, incessare &c. de quibus latini furorem dicunt. 3) ad desperationem redactus sum. ἀπονενοημένος, temerarius, demens, desperatus, Gl. Vet.
ἀπονοέω, ad amentiam &c. redigo. Gl. Vet. ἀπονοῶ, amento.
ἀπόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Philox. dementia. 2) vesana confidentia, insolentia & animi elatio. contumacia, Philox. 3) de insigni fortitudine pugnantium. Ex iisd.
ἀπονομάζω, fut. άσω, denomino, appello.
ἀπονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονέμω.
ἄπονος, ε, ὁ καὶ ἡ, labore carens. 2) minime impeditus. 3) lenis. 4) non dolens. 5) facilis. Ex α pr. & πόνος, *labor.*
ἀπονοστέω, f. ήσω, redeo, reuertor.
ἀπονόστησις, εως, ἡ, reuersio, reditus. A præc.
ἀπονόσφι, *Adu.* procul, seorsum.
ἀπονοσφίζω, separo, seiungo. 2) *med.* priuo.
ἀπονοθεύομαι, *pro simplici* νοθεύειν. Polyb.
ἀπονυκτερεύω, f. εύσω, pernocto foris, abnocto.
ἀπονύμφης, ε, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda vxore abhorret. 2) qui mulierum commercio non delectatur. Ex ἀπὸ & νύμφη.
Ἀπόνυμφος, ε, ὁ, idem & ex iisd.
Ἀπονυστάζω, fut. άξω, obdormisco, dormito. 2) se ubo, foris cubo. 3) negligenter ago.
Ἀπονυχίζω, f. ίσω, vngues reseco. Ex ἀπὸ & ὄνυξ, *vnguis.*
Ἀπονύχισμα, ατος, τὸ, vnguium segmentum. A præc.
Ἀπόνως, *Adu.* facile, sine labore. Ab ἄπονος.
Ἀπονωτίζω, exdorsuo, Gl. Vet. 2) fugo. 3) *med.* fugio. A νῶτος, *dorsum.*
Ἀποξενίζω, idem quod ἀποξενόω.
Ἀποξενιτεύω, idem.
Ἀπόξενος, ε, ὁ καὶ ἡ, inhospitalis, inhospitus.
Ἀποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello. 2) in exilium ablego. 3) abalieno. 4) abdico. ἀποξενόομαι, ῦμαι, extra patriam dego, peregrinor. 2) reus agor peregrinitatis. 3) externum me simulo. 4) degenero in morem externum.
Ἀποξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in exteram regionem. 2) commoratio extra patriam. 3) degeneratio a patrio more in extraneum. A præc.
Ἀποξέω, f. έσω, abrado, dedolo, Gl. Vet. 2) polio, expolio. Ex ἀπὸ & ξέω, *rado.*
Ἀποξηραίνω, exsicco, arefacio. ἀποξηραίνομαι, exaresco, Gl. Vet.
Ἀπόξηρος, ον, abruptus, sed vitiose, verum est ἀπόξυρος.
Ἀποξιφίζω, idem quod ξιφίζω.
Ἀποξυλίζω, f. ίσω, lignum, seu quod est ligneum detraho. 2) ligno spolio.
Ἀποξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. 2) acutum reddo, exacuo. ὀξύνομαι, acesco. Ex ἀπὸ & ὀξύνω, *acuo.*
Ἀποξυράω, ῶ, f. ήσω, nouacula rado, detondeo.
Ἀποξυρέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἀποξύρομαι, rador, detondeor.
Ἀπόξυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, abrasus. 2) dedolatus, radendo acutus. 3) excisus. Ex ἀπὸ & ξυρὸς, *acutus.*
Ἄποξυς, εος, ὁ καὶ ἡ, acuminatus, in mucronem fastigiatus. Ex ἀπὸ & ὀξύς.
Ἀπόξυσμα, ατος, τὸ, quod abrasum est, ramentum. Ab ἀποξύω.
Ἀποξυστρόω, ῶ, f. ώσω, strigili detergo. 2) hebeto aciem gladii, vel aufero. Ab ἀπὸ & ξύστρα.
Ἀποξύω, f. ύσω, abrado, derado. 2) destringo. 3) abstergo. 4) lænigo. 5) detraho, demo, vt γῆρας, ap. Hom. *in med.* exuo, depono.
Ἀποπαίζω, f. ξω & σω, ludo, lusito. 2) ludere desino.
Ἀποπαλαιόω, ῶ, f. ώσω, abrogo, antiquo.
Ἀποπάλλω, euibro, eiaculor.
Ἀπόπαππος, ε, ὁ, abauus.
Ἀποπαππόω, ῶ, in pappos verto. Ex ἀπὸ & πάππος, *lanugo.*
Ἀποπαρδίζω, pedo, e πέρδω aor. 2.
Ἀποπαρθενεύω, fut. εύσω, idem, quod sequens ἀποπαρθενόω.
Ἀποπαρθενόω, ῶ, deuirgino, virginitate priuo.

Ἀπόπαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non guſtauit, ieiunus. Ex ἀπὸ & πάσσομαι, guſto.

Ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto. 2) ventrem exonero.

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum. A præc.

Ἀπόπατος, ȣ, ὁ, ſeceſſus, quem quærimus ad leuandum ventrem, locus, vbi venter exoneratur. 2) euacuatio ventris. Ab eod.

Ἀποπαύω, f. αύσω, ſiſto, inhibeo, compeſco cohibeo. ἀποπαύομαι, deſiſto, deſino.

Ἀπόπαυσις, εως, ἡ, finis, ceſſatio, inhibitio.

Ἀποπαύςωρ, ορος, ὁ, finem, requiem afferens.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum, periculum. 2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ & πεῖρα, conatus.

Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio, 2) conor, nitor.

Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω, άομαι, experior, periclitor, 2) laceſſo hoſtes. Ab ἀπόπειρα.

Ἀποπέκω, f. ξω, detondeo.

Ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri decido. 2) ſecuri dolo & complano.

Ἀποπελιδνόομαι, liueo, vt ſimplex.

Ἀπόπεμπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dimiſſus. 2) dignus, qui reiiciatur ob improbitatem. Ab ἀποπέμπω.

Ἀποπεμπτόω, ῶ, f. ώσω, quintam partem perſoluo vel deligo. Ex ἀπὸ & πέμπτη, quinta pars.

Ἀποπέμπω, f. ψω, dimitto, poteſtatem abeundi concedo. 2) dimitto cum comitatu. 3) amando, ablego. 4) in exilium mitto. 5) remitto. 6) emitto, euulgo. 7) reiicio, repudio. 8) non agnoſco.

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio. 2) miſſio. 3) reiectio, repudiatio. 4) repudium. Ab eod.

Ἀποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. 2) elugeo.

Ἀποπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio.

Ἀποπερατόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποπεράω, ῶ, traiicio alicunde.

Ἀποπέρδω, fut. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.

Ἀποπερισπάω, ῶ, f. άσω, auerto. 2) circumductum abſtraho.

Ἀποπέτομαι, auolo. 2) reuolo.

Ἀποπεφασμένως, Adu. palam, manifeſto, diſertis verbis. Ab ἀποφαίνομαι, pronuncio.

Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adſtringo, concreſcere facio.

Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio. 2) reſilio. 3) aufugio, celeriter abſcedo.

Ἀποπιέζω, f. έσω, exprimo, comprimo.

Ἀποπίεσμα, ατος τὸ, retrimentum ab expreſſo ſucco reliquum, fraces. Ab ἀποπιέζω.

Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo. 2) ſatio, ſaturo.

Ἀποπινόω, ῶ, fut. ώσω, ſordibus emaculo. 2) ſordibus inquino. Ex ἀπὸ & πίνος, ſordes.

Ἀποπίνω, bibo.

Ἀποπίπτω, decido. 2) excido ſpe &c. 3) aberro a via recta vel curſu.

Ἀποπιςεύω, f. εύσω, fido, credo.

Ἀποπλάζω, aberrare, vel euagari facio. ἀποπλάζομαι, aberro, euagor.

Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, euagor. 2) impello in errorem, decipio. ἀποπλανῶμαι, aberro.

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, euagatio. 2) figura certa rhetorica. A præc.

Ἀποπλάνος, ȣ, ὁ, impoſtor.

Ἀποπλέω, fut. εύσω, naui diſcedo, ſoluo.

Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. 2) ſaturo, ſatio.

Ἀποπληκτικὸς, ἡ, ὸν, attonitus. 2) ad apoplexiam pertinens. A ſequ.

Ἀπόπληκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui laborat apoplexia. 2) inſanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω.

Ἀποπλήκτως, Adu. inſane, ſtolide. A præc.

Ἀποπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, compleo. 2) perficio, præſto, v. c. promiſſa. 3) ſatio. 4) farcio.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, abſolutio.

Ἀποπληρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, executor.

Ἀποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio. 2) repercutio. 3) attonitum reddo, perterrefacio.

Ἀποπλίσσομαι, vel ἀποπλίττομαι, f. ξομαι, ſaltu me proripio, ſeu aufugio.

Ἀπόπλοος, contr. vſitatius, ἀπόπλȣς, ȣ, ὁ, diſceſſus, proprie de naui. Ab ἀποπλέω.

Ἀποπλȣτέω, ῶ, f. ήσω, diuitias amitto, diuitias abſumo, vel profundo, minuor copiis.

Ἀπόπλυμα, ατος, τὸ, aqua ſordida, in qua aliquid purgatum eſt. A ſeq.

Ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo.

Ἀποπλώω, ſoluo nauem.

Ἀποπνευματίζω, pedo. 2) odorem exſpiro.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, exſpiratio. A ſeq.

Ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, ſpiro, Gl. Vet. redoleo, proſpiro. 2) efflo animam, morior, 3) pedo, flatum ventris emitto.

Ἀποπνίγω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo. 2) vexo, diſcrucio.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eodem.

Ἀποποιέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, abduco, amoueo. Gl. Vet. ἀποποιȣ̃μαι, ablego. 2) improbo, non admitto, repudio. 3) renuncio alicui amicitiam.

Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, reiectio, repudiatio. A præc.

Ἀποπομπαῖος, αία, αῖον, depulſorius, ad depellendum aptus. 2) depulſor malorum. 3) emiſſarius, de hirco Leuit. XVI. Ab ἀποπέμπω.

Ἀποπομπέω, ῶ, procuro prodigium. Ab eodem.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, dimiſſio. 2) miſſio. 3) reiectio, repudiatio. 4) ablegatio. 5) procuratio, aut expiatio prodigii, ſceleris. 6) ſtatus dies, quo ſacrificatur. Ab eodem.

Ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio.

Ἀποποντέω, in mari ſubmergo.

Ἀποπορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω.

Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus. 2) reditus, reuerſio. A ſequ.

Ἀποπορεύομαι

ποπορεύομαι, f. εύσομαι, discedo, abscedo, abeo.
ποπορευτέον, abeundum est. A præc.
ποπρεσβεία, ας, ἡ, expositio actorum in legatione, renunciatio legationis.
οπρεσβεύω, f. εύσω, acta legationis renuncio. 2) mandata expono ad eum, ad quem legatus sum.
οπρίαμαι, emo.
όπρισμα, ατος, τὸ, scobs, scobis, Gl. Vet. A sequ.
οπρίω, f. ίσω, ferra deseco, ferra abscindo.
ροπὸ, Adu. procul.
οπροβάλλω, procul abiicio.
οπροηγμένα, τὰ, reiecta, postposita. Vox Stoicorum de malis corporis & fortunæ. opponuntur προηγμένα.
όπροθε, f. ἀπόπροθεν, e longinquo, eminus. 2) fine.
οπροθέω, procul, longe fugio.
όπροθι, Adu. procul, longe.
οπροίημι, emitto.
οπρολείπω, relinquo longe.
οπρονοσφίζω, f. ίσω, separo.
οπροσποιέομαι, proprie, nego ad me pertinere, repudio, reiicio.
οπροσωπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, sordes faciei abstergo.
οπροτέμνω, abscindo.
οπτάνω, circumspicio.
οπτερνίζω, f. ίσω, calce peto, calce contusum subigo. Ex ἀπὸ & πτέρνα.
οπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, quod est auium volare nitentium.
πόπτης, ου, ὁ, spectator, qui ex editiore loco aliquid despectat. Ab ἀπόπτομαι.
ποπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio, obstupefacio.
πόπτολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, extorris, exsul. Ex ἀπὸ & πόλις, vrbs.
πόπτομαι, f. ψομαι, despicio, despecto, ex altiore loco adspicio. Ex ἀπὸ & ὄπτομαι.
οπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui spectari ex alto potest. 2) qui videri alicunde potest. 3) qui eminus conspicitur. A præc.
ποπτύρω, absterreo, deterreo, Gl. Vet. v. ἀποπτοέω.
ποπτυσμὸς, οῦ, ὁ, auersatio, aspernatio, quasi desputatio. A πτύω, spuo.
ποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aspernator, contemtor.
πόπτυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, aspernandus, auersandus, detestandus.
ποπτύω, f. ύσω, exspuo. 2) respuo, auersor.
πόπτωμα, ατος, τὸ, prolapsio, ruina. Ab ἀποπίπτω.
πόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eodem.
ποπυδαρίζω, salto nates calce feriendo.
ποπυητικὸς, ἡ, ὸν, purulentus, vel pus creans & maturans. Ex ἀπὸ & πύον, pus.
ποπυΐσκομαι, purulentus fio.
ποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, sciscitor ex aliquo, interrogo.
ποπυργίζω, in modum turris exstruo.
ποπυρίας, ου, ὁ, vt αὐτοπυρίας ἄρτος, panis, qui super carbonibus coquitur. Ex ἀπὸ & πῦρ.
ποπυρίδες, ων, αἱ, pisces quidam. Ex iisdem.
ποπυρίζω, fut. ίσω, asso, igni torreo. Ex iisd.

Ἀποπυρόω, f. ώσω, inflammo, incendo. ἀποπυρόομαι, οῦμαι, ignesco.
Ἀποπυτίζω, f. ίσω, respuo, spuendo eiicio, vel eructo. v. Latin. pytissare.
Ἀποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem immissio, raphani per podicem traiectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ & ῥαφανιδόω.
Ἀποργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iracundus.
Ἀποργίζω, f. ίσω, irrito; & ἀποργίζομαι, irascor.
Ἀπορέγχω, f. γξω, desterto. Ex ἀπὸ & ῥέγχω.
Ἀπόρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qua iter non est, inuius. Ex α pr. & πορεύομαι.
Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, ad angustias detrusus inexplicabiles hæreo. 2) dubito, æstuo, nescio quo me vertam. 3) nequeo, non possum. 4) egeo, destitutus sum. Ab ἄπορος.
Ἀπόρημα, ατος, τὸ, res de qua quæritur, dubitatio in medium allata. 2) dubitatio.
Ἀπορηματικὸς, ἡ, ὸν, dubitandi vim habens.
Ἀπορηματικῶς, Adu. vi dubitandi, ad modum quæstionis.
Ἀπορητικὸς, ἡ, ὸν, qui dubitare solet, dubitator.
Ἀπόρθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis. 2) incolumis. Ex ἀπὸ & πορθέω, diruo, euerto.
Ἀπορθόω, f. ώσω, erigo. 2) dirigo, directum reddo.
Ἀπόρθωσις, εως, ἡ, planatio, Gl. Vet.
Ἀπορία, ας, ἡ, inopia consilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, angustia, difficultas. 2) inopia, egestas. Ab ἄπορος.
Ἀπορνεόω, ῶ, f. ώσω, in auem conuerto. Ab ὀρνέον.
Ἀπορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem. Ab ὄρνις
Ἀπορνίθωσις, εως, ἡ, conuersio in auem.
Ἀπόρνυμι, excito, concito. ἀπόρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Ex ἀπὸ & ὄρνυμι, concito.
Ἄπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuius, non peruius. 2) difficultatibus impeditus. 3) consilii inops, stupidus, hebes. 4) difficilis. 5) pauper, inops, egenus, indigus. 6) perplexus, dubius. Ex α pr. & πόρος.
Ἀπορούω, f. ούσω, prosilio, erumpo. 2) discedo. Ex ἀπὸ & ὀρούω, irruo.
Ἀποῤῥᾳθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigresco, ignauia impedior, quo minus aliquid suscipiam. Ex ἀπὸ & ῥᾳθυμέω.
Ἀποῤῥαίνω, adspergo, irroro. Ex ἀπὸ & ῥαίνω, perfundo.
Ἀποῤῥαίω, destruo. 2) priuo. Ex ἀπὸ & ῥαίω, profligo.
Ἀποῤῥαντήριον, ου, τὸ, lauacrum, lustratio. Ab ἀποῤῥαίνω.
Ἀποῤῥὰξ, quod amputatum, seu auulsum est. Ab ἀποῤῥάσσω.
Ἀπόῤῥαξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, cum fortiter solo illisa ei remittitur, qui emiserat. Ab eodem.
Ἀποῤῥαπίζω, os obturo, obstruo. 2) colaphis retundo, abigo.
Ἀποῤῥάπτω, f. ψω, consuo, consuendo obstruo. Ex ἀπὸ & ῥάπτω, suo.
Ἀποῤῥάσσω, vel ἀποῤῥάττω, f. ξω, amputo, auello. Ex ἀπὸ & ῥάσσω, allido, deiicio.
Ἀποῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmen recito, vel canto.

Ἀποῤῥέμβομαι, latius euagor, aberro.

Ἀποῤῥέω, f. εύσω, effluo, defluo. 2) emano, promano, profluo. 3) elabor, fugio. Ex ἀπὸ & ῥέω, *fluo*.

Ἀπόῤῥηγμα, ατος, τὸ, fegmentum, fragmentum auulfum. A feq.

Ἀποῤῥήγνυμι, vel ἀποῤῥηγνύω, f. ξω, abrumpo, difrumpo, frango. 2) abrumpo, diuello. 3) erumpo. Ex ἀπὸ & ῥήγνυμι, *frango*.

Ἀποῤῥήθη, vetitum eft. ἀποῤῥηθεὶς, vetitus, *it.* abdicatus, repudiatus. ἀποῤῥηθήσεσθαι, diffolutum iri, de induciis, ap. Lyf. Ex ἀπὸ & ῥέω, *dico*.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, interdictum. Gl. Vet. deverbium. Ex iisd.

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, interdictio. 2) renunciatio. 3) inopia, ap. Hefych. fed videtur effe debere ἀπόρησις. 4) defatigatio.

Ἀποῤῥήσσω, vel ἀποῤῥήττω, f. ξω, idem quod ἀποῤῥήγνυμι. Ex ἀπὸ & ῥήσσω.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, legibus vetitus. 2) arcanus. 3) inenarrabilis, non effabilis. 4) contumeliofus, in contumeliam dictus aut factus, & quidem maiorem. 5) nefandus. ἀπόῤῥητον, fecretum, arcanum, inauditum, nefandum, Philox. ἀπόῤῥητα, facra, Philox. arcana, al. Gl. Vet. *item* merces, quas exportare non licet (idque maxime) denique maledicta grauiora, quæ lege nominatim vetita erant, vt ἀνδροφόνος, ῥίψασπις.

Ἀποῤῥήτως, *Adu.* clam, fecreto. 2) ita, vt dici nequeat f. non debeat &c.

Ἀποῤῥιγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimefco. Ex ἀπὸ & ῥιγέω, *horreo*.

Ἀποῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus euello. Ex ἀπὸ & ῥίζα, *radix*.

Ἀπόῤῥιμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. Vet. Ab ἀποῤῥίπτω. (nifi potius fit leg. ἀποῤῥίνημα.)

Ἀποῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπὸ & ῥίνη, *lima*.

Ἀποῤῥίνημα, ατος, τὸ, limatura. A præc.

Ἀποῤῥιπίζω, f. ίσω, flatu difcutio, depello, abigo. Ex ἀπὸ & ῥιπίζω, *ventilo*.

Ἀποῤῥίπτω, f. ψω, abiicio, reiicio, proiicio, Gl. Vet. 2) dicitur & vt *iacio*, ap. Lat. de male dicta in aliquem conferentibus. ἀπεῤῥιμμένος. abiectus, defpectus, fpretus, Gl. Vet. perf. part. paff. Ex ἀπὸ & ῥίπτω.

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, abiectio, proiectio. A præc.

Ἀποῤῥοή, ῆς, ἡ, profluuium, defluuium. 2) effluxus, profluentia, emanatio. 3) fuccus alicunde effluens. Ex ἀπὸ & ῥέω.

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, idem & ex iifdem.

Ἀποῤῥοιβδέω, ῶ, fut. ήσω, cum fonitu eructo, feu emitto.

Ἀπόῤῥοος, *contr. vfitatius* ἀπόῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ῥέω.

Ἀποῤῥοφάω, ῶ, & ἀποῤῥοφέω, ῶ, f. ώσω, abforbeo, exhaurio. Ex ἀπὸ & ῥοφάω, vel ῥοφέω.

Ἀποῤῥύπτω, f. ψω, abluo, fordibus expurgo, detergo, velut fapone. Ex ἀπὸ & ῥύπτω, *fordes eluo*.

Ἀπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxus. Ab ἀποῤῥύω.

Ἀποῤῥυταλίζω, detraho. v. Lat. *rutrum*.

Ἀπόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effluens, defluens. A fequ.

Ἀποῤῥύω, f. ύσω, effluo, defluo. Ex ἀπὸ & ῥύω.

Ἀποῤῥωγὰς, άδος, ἡ, rupta, feu auulfa. Ab ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥωξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus, vnde, faxum, rupes; *Subftant.* fragmentum auulfum, pars, portio, emanatio, latex, riuus. Ab eodem.

Ἀπορύσσω, f. ἀπορύττω f. ξω, defodio.

Ἀπόρυψις, εως, ἡ, deterfio, *vt fimplex* ῥύψις.

Ἀπορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. Ex ἀπὸ & ὀρφανὸς, *orphanus*.

Ἀπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nulla purpura infignis. Ex α pr. & πορφύρα, *purpura*.

Ἀπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, faltando perdo. Herodot. conf. ἐξορχέομαι. Ex ἀπὸ & ὀρχέομαι.

Ἀπόρως, *Adu.* perplexe. 2) tenuiter.

ἌΠΟΣ, εως, τὸ, labor. 2) laffitudo.

Ἀποσαλεύω, f. εύσω, e portu in altum prouehor. 2) in falo fto, iactis ancoris commoror, vnde additur interdum ἐπ' ἀγκυρῶν vel ἐπ' ἀγκύραις. 3) me ftabilio.

Ἀποσαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concrefcere facio. ἀποσαρκόομαι, οῦμαι, in carnem concrefco, in carnem vertor, 2) me totum carni dedo, carnis voluptates fector.

Ἀποσάττω, fut. ξω, depono clitellas, deonero.

Ἀποσαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, fignifico, oftendo. A σαφής.

Ἀποσβέννυμι, & ἀποσβεννύω, f. σβέσω, extinguo, ceffare facio.

Ἀπόσεισις, εως, ἡ, excuffio. 2) faltatio quædam impudica. A feq.

Ἀποσείω, f. είσω, excutio, *in med.* concutiendo a me repello. 2) amolior, ablego, 3) de medio tollo.

Ἀποσεμνύνω, magnifice celebro. 2) *in med.* iacto me, oftento, vendito, arrogans fum.

Ἀποσεύω, idem quod ἀποσείω, quod vide.

Ἀποσήθω, excutio cribro.

Ἀποσηκόω, ῶ, f. ώσω, in ftabulo includo, includo tanquam in ftabulo. E σηκὸς, *ftabulum*.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, fignifico. ἀποσημαίνομαι, annoto.

Ἀποσήπω, f. ψω, putrefacio, *vt fimplex*.

Ἀπόσηψις, εως, ἡ, putrefactio.

Ἀποσίγησις, εως, ἡ, reticentia, taciturnitas.

Ἀποσιμόω, ῶ, f. ώσω, fimum reddo. 2) e loco cauo eleuo. 3) extollo, effero.

Ἀποσιτέω, ῶ, f. ήσω, a cibo abftineo me. A σῖτος.

Ἀποσιτία, ας, ἡ, abftinentia a cibo, inedia. 2) cibi faftidium. Ab eodem.

Ἀποσιτίζω, a cibo abftineo alterum.

Ἀποσιτικὸς, ἡ, ὸν, abftinentiam a cibo inducens.

Ἀπόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a cibo abftinens, abhorrens a cibo.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, fileo, taceo. 2) conticefco.

Ἀποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia. 2) figura rhetorica. A præc.

Ἀποσκάπτω, f. ψω, defodio, fodiendo detraho.

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in aduerfum iacto. 2) palpitans animam efflo. 3) cachinnum tollo.

Ἀποσκεδάζω, f. ἀποσκεδάω, f. άσω, diffipo, difpello.

Ἀποσκεδάννυμι.

οσκεδάννυμι, f. ἀποσκεδαννύω, idem.
οσκεπάζω, detego, retego, Gl. Vet. ἀποσκεπασμένα, detecta, Philox.
οσκεπαρνισμὸς, ὁ, ὁ, fractura quædam cranii. A σκεπαρνίζω, *ascia percutio*, vel *dedolo*.
οσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.
οσκέπω, detego.
οσκευάζω, f. άσω, & ἀποσκευάζομαι, vasa aufero. 2) abiicio, depono, excutio. 3) onus ventris depono. 4) reiicio, repudio, non admitto. 5) amolior, de medio submoueo. 6) ablego, amando. 7) tollo de medio, neco. 8) demolior, euerto. 9) refuto, refello. Ex ἀπὸ & σκεῦος, *vas. instrumentum*.
τοσκευὴ, ῆς, ἡ, vasa viatoria & sarcinæ. 2) impedimenta exercitus. 3) amolitio, sublatio de medio. 4) exoneratio alui & ipse locus, vbi aluus exoneratur. Ex iisdem.
πόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum. 2) decubitus, id est, humor, qui relicta ea parte, quam infestabat, in aliam transit. Ab ἀποσκήπτω.
ποσκήμπτω, f. ψω, idem quod ἀποσκήπτω.
πόσκηνος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens. 2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ & σκηνὴ, *tabernaculum*.
ποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, seorsum, seu longe remotum tabernaculum habeo. 2) seorsum habito. 3) tentorium moueo. A præc.
ἀποσκήπτω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor. 2) decido, allidor. 3) euado, erumpo. 4) desino.
ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro.
ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio. 2) vmbra. Ab ἀποσκιάζω.
ἀποσκιασμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eodem.
ἀποσκίδναμαι, dissipor.
ἀποσκίμπτω, fulcio.
ἀποσκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, induro. ἀποσκιῤῥοῦσθαι, occallescere. E σκίῤῥος.
ἀποσκίῤῥωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in scirrhum abiit. A præc.
ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.
ἀποσκλῆμι, exaresco. 2) morior. 3) tabesio. 4) obduresco. ἀπεσκληκὼς, tabidus, Gl. Vet. Perf. part. pass. Ex ἀπὸ & σκλέω, *exaresco*.
Ἀποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro. ἀποσκληροῦμαι, obduresco, induresco.
Ἀποσκληρύνω, induro, præduro, Gl. Vet. duriter habeo quem, οἱ ό. ἀποσκληρύνομαι, induresco.
Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio. 2) detrunco, mutilo. 3) circumcido.
Ἀποσκοπέω, f. ήσω, diligenter considero & intueor, contemplor.
Ἀποσκοπέω, ῶ, f. ήσω, ex alto prospicio. 2) eminus contueor. 3) custodio, obseruo. Gl. Vet. speculor. 4) pro ignoto, los. A seq.
Ἀπόσκοπος, ὁ, ὁ, eminus intuens. 2) a meta aberrans. Ex ἀπὸ & σκόπος.
Ἀποσκορακίζω, fut. ίσω, ad coruos abire iubeo, contumeliose repello. 2) in locum desertum amando. 4) vilipendo, contemtui habeo.

Ἀποσκορακισμὸς, ὁ, ὁ, amandatio alicuius in malam rem, contumeliosa repulsio. 2) increpatio.
Ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obscuro. 2) tenebras submoueo, corpus, quo obumbrabam aliquid, amoueo.
Ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo. 2) adumbro, picturam vmbra decoro. Philox. ἀποσκοτῶ, oblito, obsum. A σκότος.
Ἀποσκυβαλίζω, fut. ίσω, reiicio, repudio, tamquam rem contemnendam, vt fæces.
Ἀποσκυδμαίνω, irascor, succenseo.
Ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito, *vt simplex*.
Ἀποσκυθίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo. 2) contumeliosa tonsura illudo.
Ἀποσκυλάω, ῶ, f. ήσω, deprædor, spolio.
Ἀποσκυλεύω, f. εύσω, idem.
Ἀπόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irrisio per scomma. A sequ.
Ἀποσκώπτω, f. ψω, scommata iacio, scommate incesso.
Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abstergo.
Ἀπόσμηγμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. Vet. A sequ.
Ἀποσμήχω, f. ξω, detergo.
Ἀποσμικρύνω, ad paruitatem redigo, extenuo, imminuo.
Ἀποσμίλευμα, ατος, τὸ, segmentum scalpello factum, rasura, id quod scalpello deteritur, abraditur. A sequ.
Ἀποσμιλεύω, f. εύσω, scalpello amputo, seu reseco. 2) scalpro purgo. 3) polio, expolio.
Ἀποσμύχω, f. ξω, igni cæco absumo. 2) lenta tabe absumo. 3) dolore occulto & diuturno conficio.
Ἀποσοβέω, ῶ, f. ήσω, abigo, expello. 2) perterrefacio.
Ἀποσόβησις, εως, ἡ, abactio, propulsatio.
Ἀποσοβητήριον, ου, τὸ, remedium mali, vim propulsandi habens.
Ἀποσοβητὴς, ὁ, ὁ, propulsator, auerruncus.
Ἄποσος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, quantitatis expers. Ex α pr. & πόσος, *quantus*.
Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, lacinia auulsa. Ab ἀποσπάω.
Ἀποσπάδων, οντος, ὁ, cui testiculi sunt auulsi, vel exsecti. Ab eodem.
Ἀποσπαράσσω, lacerando auello.
Ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fascia exsoluo.
Ἀποσπαρδάζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπὸ & σπαίρω, *palpito*.
Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei auulsa. 2) euulsio. Gl. Vet. lacinia, fragmentum. Ab ἀποσπάω.
Ἀποσπασμάτιον, ου, τὸ, particul. excerpta, seu auulsa. Dimin. ab ἀπόσπασμα.
Ἀποσπασμὸς, ὁ, ὁ, idem quod ἀπόσπασμα.
Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abstr..., auello, ab aliqua re, in pr. vxorem abduc... aliquo. 2) ἀποσπάσαι, recedere, procul abire. ἀποσπασθεὶς, auulsus, tr. regressus. Gl. Vet. aor. 1. part. pass.
Ἀποσπείρω, dissemino.

Ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo, effundo. Philox. delibo. ἀπέσπεισεν, delibauit, Philox. aor. I.

Ἀποσπερμαίνω, femen iacio.

Ἀποσπερματίζω, f. ίσω, femen emitto, femine genitali polluor.

Ἀποσπεύδω, fut. εύσω, ab aliqua re deterreo, dehortor.

Ἀποσπογγίζω, fut. ίσω, fpongia abftergo feu detergo.

Ἀποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, fordes fpongia deterfæ.

Ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo. 2) ictu decutio. 3) in cinerem redigo. 2) e medio tollo. A σποδὸς, *cinis*.

Ἀπόσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus & excludendus a libationibus vel facris. 2) impius, profanus. Ex ἀπὸ & σπονδή.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, fatus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *femino*.

Ἀποσπουδάζω, f. άσω, ftudiofus alicuius rei effe defino. 2) negligo, contemno, repudio.

Ἀπόσσυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excitatus. 2) depulfus. Ab ἀποσεύομαι.

Ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, liquor defluens. 2) deftillatio. 3) ftiria, ftilla. Ab ἀποστάζω.

Ἀποσταδὰ, *Adu.* eminus. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποσταδὸν, *Adu.* idem & ab eodem.

Ἀποστάζω, f. ξω, deftillo, ftillatim fundo.

Ἀποσταθμάω, ῶ, f. άσω, dependo, appenfum trado.

Ἀποστάλαγμα, τος, τὸ, idem quod ἀπόσταγμα.

Ἀποσταλάζω, deftillo.

Ἀποσταλάω, ῶ, idem & ab eodem.

Ἀπόσταξις, εως, ἡ, deftillatio.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio, difceffio, difcidium, Gl. Vet. Ab ἀπόστασις.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium. 2) derelictio iufti domini: vnde ἀποστασίου δίκη. Ab eodem.

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abfceffio, defectio, rebellio, fegregatio, abitus, difcidium, præuaricatio, Philox. 2) venditio per libram. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποστατέον, defiftendum eft. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποστατέω, ῶ, fut. ήσω, non adfum, non præfto fum. 2) deficio, defero. Ab ἀποστάτης.

Ἀποστατὴρ, ῆρος, ὁ, qui deficit, qui feceffionem facit. 2) retractator. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, defertor. 2) rebellis. 3) religionis Chriftianæ defertor. Ab eodem.

Ἀποστατικὸς, ἡ, ὸν, rebellis, contumax. Gl. Vet. fuppuratorius. A præc.

Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix. Ab eod.

Ἀποσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis, feu palis ligneis in terram defixis munio, feu cingo, *item* fecludo. 2) adfigo cruci.

Ἀποσταφιδόω, ῶ, f. ώσω, in vuam paffam conuerto, feu muto. Ex ἀπὸ & σταφὶς, *vua*.

Ἀποστεγάζω, f. άσω, detego. 2) tego, operio vndique.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum. 2) protectio. Ab ἀποστεγάζω.

Ἀποστεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.

Ἀποστέγω, intus coërceo, cohibeo. 2) arceo, inhibeo, propulfo.

Ἀποστείβω, abeo.

Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, difcedo.

Ἀποστελέγγισμα, τος, τὸ, ftrigmentum, idem *quod fimplex*. v. ἀποστλέγγισμα.

Ἀποστέλλω, f. ελῶ, mitto. 2) mitto cum mandatis. 3) amando, ablego. 4) vi fubmoueo, ap. Thuc. ἀποστέλλει, renunciat. ἀποστέλλεσθαι, paff. etiam dicuntur, quos abeuntes profequuntur. ἀποσταλεὶς, directus, Philox. aor. I. paff. Ex ἀπὸ & στέλλω, *mitto*.

Ἀποστενόω, ῶ, f. ώσω, anguftum reddo.

Ἀποστενωτικὸς, ἡ, ὸν, ad breuitatem, in pauca verba redigens fententiam.

Ἀποστεπτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ademtionem coronæ. Ab ἀποστέφω.

Ἀποστέργω, f. ξω, eiicio ex animo amorem, defino amare. 2) fuftineo, tolero. Suid.

Ἀποστερέω, ῶ, f. ήσω, priuo, fraudo, defraudo. abnego, Gl. Vet. ἀποστερεῖ, inficiatur, Philox.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, priuatio, defraudatio.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Philox.

Ἀποστερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix. fem. præc.

Ἀποστερητικὸς, ἡ, ὸν, ad fraudandum valens. Ab eodem.

Ἀποστερίζω, & ρίσκω, priuo.

Ἀποστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona priuo. ἀποστεφανοῦμαι, paff. corona priuor, *med.* coronam depono.

Ἀποστέφω, fut. ψω, idem.

Ἀποστηθίζω, fut. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor, memoriter recito. A στῆθος.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abfceffus, apoftema. Gl. Vet. vomica, vlcus. 2) fpatium & interuallum, quo abfiftimus. 3) locus remotior ac fecretior. Ab ἀφίσαμαι.

Ἀποστηματίας, ου, ὁ, qui abfceffu, feu apoftemate laborat.

Ἀποστηματίζω, refifto, fubfifto.

Ἀποστηματικὸς, ἡ, ὸν, feparatiuus.

Ἀποστημάτιον, ου, τὸ, paruum apoftema, paruus abfceffus. Dimin. ab. ἀπόστημα.

Ἀποστημάτιος, α, ον, apoftemate laborans.

Ἀποστηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, apoftematis, feu abfceffus naturam habens. Ab eodem.

Ἀποστήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum. A feq.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, fulcio, fuftento.

Ἀποστήριξις, εως, ἡ, fultura. A præc.

Ἀποστιλβόω, ῶ, fplendidum reddo.

Ἀποστίλβω, f. ψω, fplendeo, niteo, rutilo, illuftro, fplendorem emitto. Gl. Vet. renideo.

Ἀπόστιλψις, εως, ἡ, fplendor repercuffus, f. e repercuffione.

Ἀποστίχω, idem quod ἀποστείχω.

Ἀποστλεγγίζω, deftringo, abrado ftrigile.

Ἀποστλέγγισμα, ατος, τὸ, ftrigmentum. A præc.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, qui claffi præeft, rei nauticæ præfectus. A fequ.

Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, miffio. 2) dimiffio. 3) remiffio. 4) expeditio, profectio naui. 5) munus apoftolicum. Ab eodem.

Ἀποστολικὸς, ἡ, ὸν, ad apoftolos pertinens. 2) apoftolos decens. 3) ab apoftolis profectus.

ποσολιμαῖος, αία, αῖον, missitius, emissitius. A sequ.

ἀπόστολος, ου, ὁ, apparatus classium & expeditio maritima. classis, Gl. Vet. 2) imperator classis. 3) literæ dimissoriæ. 4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur. 5) in S. literis κατ' ἐξοχὴν, quem Christus iussit toto orbe terrarum docere Euangelium, & 6) Adiect. ὁ καὶ ἡ, qui aliquo mitti solet. Gl. Vet. missus. Ab ἀποστέλλω.

ἀποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare iubeo. 2) allicio ad loquendum. 3) memoriter recito, refero. Gl. Vet. dicto. A στόμα.

ἀποστομίζω, f. ίσω, idem quod ἀποστοματίζω. 2) os obstruo. 3) aciem retundo, hebeto.

ἀποστομόω, ῶ, f. ώσω, os obturo, os occludo. 2) aciem hebeto 3) ore facto aperio.

ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facta ostio. 2) apertura, patefactio.

ἀπόστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, amoris expers. 2) inimicus. Ex α pr. & στοργή, amor.

ἀποστραγγαλίζω, strangulando eneco.

ἀποστρακίζω, fut. ίσω, testulis in vrnam coniectis damno, relego. Ex ἀπὸ & ὀστρακίζω, relego.

ἀποστρακόω, f. ώσω, in testam muto. 2) induro in testæ modum. Ab ὀστρακόω.

ἀποστρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctoror. ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. Vet. ἀποστρατευσάμενος, emeritus.

ἀποστράτηγος, ου, ὁ καὶ ἡ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

ἀποστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moueo, castris motis reuertor.

ἀποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

ἀποστρέφω, f. ψω, auerto. 2) obuerto. 3) retro ago, retro flecto. 4) conuerto. 5) discedo, alio iter flecto. ἀποστρέφομαι, deuertor, auertor, auersor, abhorresco, fastidio, Gl. Vet. ἀπεστραμμένος, auersus, Philox. part. perf. pass.

Ἀποστροφή, ῆς, ἡ, auersio, auersatio. 2) perfugium, receptus, vnde v. c. ἀποστροφὴ τοῦ βίου, subsidium vitæ tolerandæ. 3) effugium. 4) depulsio, purgatio. 5) figura rhetorica. A præc.

Ἀποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris homines ab incesta libidine auertentis. A sequ.

Ἀπόστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, auersus, abhorrens. Subst. figura grammatica, literæ abiectæ nota.

Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, auersor.

Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo.

Ἀποστύφω, f. ψω, adstringo.

Ἀποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo. 2) exploro more eorum, qui ficus carpunt. 3) ficus comedo.

Ἀποσυλάω, ῶ, f. ήσω, spolio, deprædor, depeculor, spoliando aufero, eripio. Gl. Vet. ἀποσυλῶ, expilo.

Ἀποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ab ἀπὸ & συμβολή.

Ἀποσυμβουλεύω, fut. εύσω, dehortor, dissuadeo.

Ἀποσυνάγω, disgrego, dispello.

Ἀποσυνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga. Ex ἀπὸ & συναγωγή.

Ἀποσύνακτος, ου, idem; cui synaxi, seu sacræ cœnæ communione interdictum est.

Ἀποσεύομαι, erumpo, prosilio, exsilio.

Ἀποσυριγγόω, ῶ, fut. ώσω, in fistulam conuerto. ἀποσυριγγοῦσθαι, in fistulam verti.

Ἀποσυρίζω, sibilo, cum sibilo emitto.

Ἀποσυρίσσω, f. ἀποσυρίττω, f. ίξω, exsibilo, sibilis eiicio.

Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, id, quod detractum, seu abrasum est, frustum alicunde abrasum, euulsum, excussum. 2) locus desquamatus. A seq.

Ἀποσύρω, detraho, retraho, abstraho, subtraho, deiicio, subduco. Gl. Vet. ἀποσύρεσθαι, præcipitem trahi sc. ab altis fluentibus.

Ἀποσυσσιτέω, ῶ, desum sodalitati, absum a sodalitio seu conuiuio.

Ἀποσύστασις, εως, ἡ, destructio.

Ἀπόσταγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum transmissum est. Hippocr. 2) cruor iugulati animalis. A seq.

Ἀποσφάζω, f. ἀποσφάττω, fut. ξω, iugulo, macto. 2) interficio. Ex ἀπὸ & σφάττω, siue σφάζω.

Ἀποσφαιρίζω, fut. ίσω, eiaculor & repello pilam. 2) retorqueo & relido in modum pilæ.

Ἀποσφαίρισις, εως, ἡ, excussio. A pr.

Ἀποσφαιρόω, in globi formam redigo.

Ἀποσφακελίζω, f. ίσω, infestor, s. laboro σφακέλῳ, siue membri inflammationem passi mortificatione. 2) σφάκελον induco. 3) debilito, putrefacio.

Ἀποσφακέλισις, εως, ἡ, inflammatio membri alicuius torporem afferens. A præc.

Ἀποσφάλλω, subuerto, pessumdo. 2) a via aberrare facio. 3) facio excidere ab incepto, impedio. ἀποσφάλλομαι, excido spe, conatis.

Ἀποσφαλμέω, ῶ, collabor, concido.

Ἀποσφάξ, άγος, ἡ, excelsum præcipitium, præcipitium in rupibus a se diuulsis. A seq.

Ἀποσφάττω, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω. ἀποσφάττει, enecat, Philox.

Ἀποσφενδονάω, ῶ, f. ἀποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, funda torqueo, funda tortum emitto.

Ἀποσφενδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, funda emissus. 2) funda repulsus. A præc.

Ἀποσφενδονίζω, idem quod ἀποσφενδονάω.

Ἀποσφηνόω, in cunei formam redigo.

Ἀποσφίγγω, f. ξω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto. restringo, Gl. Vet.

Ἀπόσφιγξις, εως, ἡ, constrictio. A præc.

Ἀποσφραγίζω, fut. ίσω, resigno. 2) signo. 3) reddo, perfero.

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, signaculum, sigillum.

Ἀποσφραγιστής, οῦ, ὁ, resignator, Gl. Vet.

Ἀποσφραίνομαι, odoror, olfacio, vt simplex.

Ἀποσχάζω, f. άσω, scarifo, venam aperio.

Ἀποσχαλιδόω, ῶ, plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπὸ & σχαλίς, furcula, qua attolluntur retia.

Ἀποσχάω, ῶ, idem quod ἀποσχάζω.

Ἀποσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore dico. 2) temere & inconsulte ago.

Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abſtinentia, temperantia. Ab ἀπέχομαι.
Ἀποσχίζω, fut. ίσω, abſcindo, reſeco, fiſſu auello.
Ἀπόσχις, ιδος, ἡ, propago. A præc.
Ἀπόσχισις, εως, ἡ, abſciſſio, auulſio, quæ ſcindendo, aut findendo fit.
Ἀπόσχισμα, ατος, τὸ, idem.
Ἀποσχιςὴς, ȣ, ὁ, diremtor.
Ἀποσχοινίζω, fut. ίσω, fune circumſcriptum ſeiungo. 2) ſeiungo, ſeparo.
Ἀποσχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.
Ἀποσώζω, f. ώσω, ſeruo, ſanitati reſtituo.
Ἀποταγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάττω.
Ἀποτάδην, *Adu.* extente. Ab ἀποτείνω.
Ἀπότακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad certum vſum ſepoſitus. Ab ἀποτάττω.
Ἀποταμιεύω, f. εύσω, recondo.
Ἀποτάμνω, *Ionice* pro ἀποτέμνω.
Ἀπόταξις, εως, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάσσω.
Ἀπότασις, εως, ἡ, extenſio. 2) conſilium, propoſitum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.
Ἀποτάσσω, ſ. ἀποτάττω, f. άξω, colloco certo in loco, ſepono, ſecerno. 2) centurio, in ſtationibus certis pono. 3) deſtino, deſpondeo. ἀποτάττομαι, renuntio, iubeo valere, a me ſubmoueo, abſtineo. 4) vale dico, de abeunte.
Ἀπόταυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tauro carens.
Ἀποταυρόω, ῶ, fut. ώσω, taurum facio. ἀποταυρȣ̃μαι, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor.
Ἀπόταφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, priuatus ſepulcro. 2) ſeorſum ſepultus.
Ἀποτάφρευσις, εως, ἡ, circumuallandi actio, circumuallatio. A ſeq.
Ἀποταφρεύω, f. εύσω, circumdo foſſa, muro includo, murum duco, circumuallo, munio.
Ἀποτείνω, extendo, produco in longum, ſermo, v. c. conuiuium, orationem. 2) intendo. ἀποτείνομαι, inuehor, Gl. Vet.
Ἀποτειχίζω, f. ίσω, muro obſtruo, muro interſepio. 2) muro arceo, exitu vel aditu, vallum condo aduerſus aliquem, vrbem circumuallo
Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio per murum productum. 2) murorum deſtructio. A præc.
Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci. Ab eod.
Ἀποτειχισμὸς, ȣ, ὁ, obſtructio, quæ fit muro circumducto. 2) circumuallatio, munitio.
Ἀποτεκμαίρομαι, iudico, colligo argumentando.
Ἀποτεκνόω, liberis orbo.
Ἀποτέλειοι, οἱ, magiſtratus, ap. Polyb. οἱ ἀπὸ τέλȣς, homines ex ordine, ſcil. ampliſſimo.
Ἀποτελειόω, ῶ, perficio. 2) conſecro, initio.
Ἀποτέλεσμα, ατος, τὸ, effectio, effectus, opus v. c. artis. 2) effectus ſtellarum. 3) euentus. Ab ἀποτελέω.
Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens; vnde ἡ ἀποτελεσματικὴ, ſcil. τέχνη, ſcientia docens ἀποτελέσματα, inprimis, ars auguralis.
Ἀποτελεσματικῶς, *Adu.* effectiue, cum vi efficiendi.
Ἀποτελεςικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.
Ἀποτελευτάω, ῶ, fut. ήσω, finem habeo, deſino. 2) finem do, termino.
Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, finis, determinatio.
Ἀποτελέω, ῶ, f. έσω, efficio, perficio, præſto, conſummo, Gl. Vet.
Ἀποτέμνω, fut. εμῶ, abſcindo, deſeco, recido, reſeco, Gl. Vet.
Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.
Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino. 2) extermino, excludo.
Ἀποτερματισμὸς, ȣ, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio. A præc.
Ἀποτερμίζω, fut. ίσω, finio, definio. Ab ἀπὸ & τέρμα, *terminus*.
Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, res, quæ male & præter animi ſententiam ſucceſſit. 2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adſequor*.
Ἀποτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet aberrare & fruſtrari. Ab eod.
Ἀπότευξις, εως, ἡ, repulſa, finiſter & infelix ſucceſſus. Gl. Vet. offenſatio. Ab eod.
Ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.
Ἀποτηγανίζω, fut. ίσω, e ſartagine comedo.
Ἀποτήκω, fut. ξω, liquo. 2) macero, tabefacio, conſumo.
Ἀποτῆλε, *Adu.* procul. Ex ἀπὸ & τῆλε, *procul*.
Ἀποτηλόθι, *Adu.* idem.
Ἀπότηξις, εως, ἡ, deſtillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.
Ἀποτίθημι, depono, repono, Gl. Vet. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, Gl. Vet.
Ἀποτίκτω, partum emitto. 2) gigno.
Ἀποτίλλω, auello, reuello.
Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, quod auulſum eſt, ſeu vellendo abſtractum. A præc.
Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo. 2) æſtimatum do. 3) pignus conductionis do; at ἀποτιμάομαι, pignus eiuſmodi accipio. 4) ignominia adficio. Gl. Vet. ἀποτιμῶμαι, cenſeor.
Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur. 2) pignus, quod dat, qui domum pupilli ab Archonte conducit. Ab præc.
Ἀποτίμησις, εως, ἡ, deſcriptio, cenſus. Gl. Vet. æſtimatio. 2) vectigal, tributum. Ab eodem.
Ἀποτιμητὴς, ȣ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æſtimatum accipit. Gl. Vet. cenſor.
Ἀπότιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, honore carens, inhonoratus. 2) oppigneratus. Ex α priu. & τιμὴ, *honor*.
Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, quod decutitur, ſeu excutitur. A ſeq.
Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio. ἀπετίναξεν, decuſſit, Philox. a. 1.
Ἀποτίννυμι, pœnas ſumo. A ſeq.
Ἀποτιννύω, perſoluo, luo, Gl. Vet.
Ἀποτίνω, luo pœnas, ſoluo, dependo.
Ἀπότισις, εως, ἡ, reſtitutio, redhibitio, Gl. Vet.
Ἀπότιτθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, a matris vberibus amotus. Ex ἀπὸ & τιτθός.
Ἀποτίω, f. ίσω, punio. 2) perſoluo, luo, rependo, reddo. ἀπέτισεν, luit, Philox.
Ἀπότμηγμα, ατος, τὸ, ſegmentum. A ſequ.
Ἀποτμήγω, f. ξω, abſcindo. Ex ἀπὸ & τμήγω.

Ἀποτμὴξ,

ῆξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, abſciſſus, abruptus. Ab
ρήσσω.
ηξις, εως, ἡ, profectio, abſciſſio. Ab ἀπο-
ω.
ήσσω, abſcindo, abrumpo.
ος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, miſer, infelix. Ex α pr. &
ος, *ſors*.
ος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, enaſcens, enatus. Ab ἀπο-
ω.
λμάω, ῶ, f. ήσω, confidenter audeo, confi-
ter adgredior.
λμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, audax. Ab ἀπὸ & τόλμα.
μὰς, ἀδος, ἡ, abrupta, abſciſſa. 2) iaculi
us. Ab ἀποτέμνω.
μεὺς, έως, ὁ, abſciſſor. Ab eod.
μὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, ſciſſura. profectio, Gl.
. ſectio, v. c. viarum, vt in biuio &c. 2)
ulum paruum. A præc.
μία, ας, ἡ, abſciſſio, inciſio. 2) ſeueritas
ıια, qua res omnes ad viuum reſecantur.
l. crudelitas. al. Gl. Vet. temeritas, ſeue-
as, acerbitas. Ex ἀποτέμνω.
μος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abſciſſus, abruptus, præru-
ıs. 2) durus, rigidus, ſeuerus, inexorabi-
. Philox. crudelis, immanis, acerbus, du-
. ἀποτομώτατος, duriſſimus, Gl. Vet.
όμως, *Adu*. abſciſſe, abrupte. 2) ſeuere, ri-
le. 3) plane, præciſe, temere, Gl. Vet. 4)
nino.
οξεύω, f. εύσω, ſagitta appeto. 2) ſagitta ar-
o, propulſo.
ορνεύω, f. εύσω, detorno. 2) expolio, ela-
ro, exorno. 3) in orbem redigo.
τος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſine potu viuit. 2) ad po-
ndum non idoneus. Ex α pr. & πίνω.
ράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.
ραχηλίζω, f. ίσω, ſtrangulo, frango collum.
l. Vet. decollo, detrunco. A τράχηλος.
ραχύνω, exaſpero. 2) audeo.
ρεπτικὸς, ἡ, ὸν, auertendi, ſiue depellendi
m habens. 2) diſſuaſorius, dehortatorius.
 ſeq.
ρέπω, fut. ψω, auerto. 2) auoco, reuoco,
eterreo, dehortor. ἀποτρέπομαι, pedem
uerto, retro conuerto. 2) auerſor, repudio,
epello. ἀποτετραμμένος, alienus ab aliqua
: ἐκ ἀποτετρ. non alienus, immo, cupiens
liquid facere.
ρέφω, alo.
ρέχω, currendo abeo, recurro, reuertor.
ότρεψις, εως, ἡ, auerſio. Ab ἀποτρέπω.
ριάζω, tres ictus infligo. 2) vinco, ſupero.
) triumphum cano.
τριαδίζω, idem.
ριάττω, f. άξω, idem quod ἀποτριάζω.
ριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, detrimentum. A ſeq.
ρίβω, f. ψω, detero. attero, contero. 2) abo-
leo, expello. 3) frictu, ſeu tritu abſtergo.
ἀποτρίβομαι, detergo, diluo. 2) ſubmoueo,
amolior. 3) deflecto. 4) impedio.
ότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ra-
mentum deterendo detractum. Gl. Vet. re-
trimentum, recrementum. A præc.
οτριτόω, ῶ, f. ώσω, ad tertiam partem redigo.
Philox. ἀποτριτοῖ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ καὶ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ & θρὶξ, *crinis, pilus*.
Ἀποτριχόω, pilos auello.
Ἀπότριψις, εως, ἡ, deterſio, tritura, Philox. Ab ἀποτρίβω.
Ἀποτρόπαιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, malorum depulſor, auerruncus. 2) auerruncandus, abominandus, odio dignus. Ab ἀποτροπή.
Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, auerſor, declino. Phocyl. A ſeq.
Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, auerſio. 2) amolitio, depulſio. 3) dehortatio, diſſuaſio. Ab ἀποτρέπω.
Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio. Gl. Vet. ἀποτροπιάζομαι, fut. άσομαι, auerſor, abominor, odio proſequor. 2) placo, expio. A præc.
Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, ſacrificium, quod fit malorum auertendorum cauſſa, expiatio. A præc.
Ἀποτροπιασμὸς, ȣ, ὁ, amolitio iræ Deorum. 2) auerſatio. Ab eod.
Ἀποτρόπιος, ον, auertendi vim habens.
Ἀπότροπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auerſandus, abominandus, refugiendus. 2) ſeparatus ac quaſi exterminatus. 3) depulſor mali, auerruncus. Ab ἀποτρέπω.
Ἀποτροφὴ, ῆς, ἡ, cibus, alimentum. Dionyſ. Halic.
Ἀπότροφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit. 2) peregrinus. Ex ἀπὸ & τρέφω, *nutrio*.
Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.
Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, conſumo, exhaurio.
Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero. 2) abiicio. 3) defatigo, conficio laboribus.
Ἀποτρώγω, f. ξω, abedo, auello morſu.
Ἀπότρωκτος, ον, demorſus, reſectus: grammatici de apocope dicunt.
Ἀποτυγχάνω, aberro, non adſequor. 2) perdo, amitto. 3) non ex voto ſuccedo, præter ſpem euenio. repulſam fero, Gl. Vet. ἀπέτυχον, deceptus ſum, Philox. aor. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Philox. part.
Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco. ἀποτυλȣ̃μαι, occalleo, Gl. Vet. ἀποτυλȣ̃σθαι, calleſcere.
Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fuſtibus concido. 2) fidiculis extendo. 3) crudeliter interficio.
Ἀποτυπόω, ῶ, fut. ώσω, effingo, exprimo. Gl. Vet. ἀποτυπῶ, effingo. ἀποτυποῖ, effingit, Philox.
Ἀποτύπτω, fut. ψω, verberare deſino. *In med.* verberare me deſino, plangere deſino.
Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa ex exemplari. Ab ἀποτυπόω.
Ἀποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. 2) obturo ſc. fontem, feneſtram.
Ἀποτύχημα, ατος, τὸ, infortunium, fruſtratio. Ab ἀποτυγχάνω.
Ἀποτυχία, ας, ἡ, ſpei fruſtratio, infortunium. Ab eod.
Ἀποτυχίζω, a lapide aſſulas & cæmenta malleo roſtrato decutio ad eum complanandum. Ex ἀπὸ & τύχος, ſeu τύκος, quod v.
Ἀποτυχόντως, *Adu*. præter ſpem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.

'Απουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ & οὐλόω, *cicatricem duco.*

'Απούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio. A præc.

'Απουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis ineſt cicatricem inducendi.

'Απουραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, agmen claudo. Ex ἀπὸ & οὐραγέω.

'Απουρανόθεν, *Adu.* cœlitus.

'Απουρέω, ῶ, f. ήσω, cum vrina excerno. Ex ἀπὸ & οὐρέω, *vrinam mitto.*

'Απουρίζω, f. ίσω, aufero, ſeparo. Ab ἀφορίζω, *aufero, diſtermino.*

"Απουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui abeſt a terminis. Ex ἀπὸ & ὅρος, *terminus.*

'Απουρόω, ῶ, f. ώσω, deſtituor vento ſecundo, aduerſo vento vtor. Ex ἀπὸ & οὖρος, *ventus ſecundus.*

"Απους, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus carens.

'Απουσία, ας, ἡ, abſentia, ab ἄπειμι. 2) detrimentum. Ab ἀπὸ & οὐσία.

'Απουσιάζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. A præc. n. 2.

'Αποφάγω, comedo.

'Αποφαίνω, oſtendo, demonſtro, planum facio. 2) probo. 3) exhibeo, profero. 4) defero. 5) efficio, reddo, effectum exhibeo. 6) declaro, explico. ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, ſententiam dico, doceo, demonſtro.

'Απόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, ſeu pronunciatio. 2) ſententia, breue dictum. 3) rei quæſitæ probatio. 4) index, recenſio, commentarius. Ab ἀποφαίνω.

'Αποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciatiuus, adfirmationem aut negationem habens, qui ſiue adfirmans, ſiue negans aliquid pronunciat. 2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντός.

'Αποφαντικῶς, *Adu.* enunciatiue, more eorum, qui de re aliquid pronunciant. A præc.

'Αποφαντὸς, ἡ, ὸν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνομαι.

'Απόφασις, εως, ἡ, negatio. 2) deſcriptio bonorum, tabulæ rerum ſuarum, quibus cernitur, quantum quis in bonis habeat. (ſed v. potius ἀπόφανσις.) 3) decretum. 4) iudicium. Ab ἀπόφημι.

'Αποφάσκω, nego, infitior. 2) enuncio aliquid. 3) interdico. Ex ἀπὸ & φάω, *dico.*

'Αποφατικὸς, ἡ, ὸν, negatiuus, negans. Ab eod.

'Αποφατικῶς, *Adu* negatiue.

'Αποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parui, flocci facio, verbis eleuo.

'Αποφέρβομαι, paſcor, ſeu alor ex, paſco, ſeu alo me ex. Ex ἀπὸ & φέρβω, *alo.*

'Αποφέρω, aufero, abduco, tollo. 2) refero, reporto. 3) pendo, perſoluo. 4) adfero. 5) renuncio, deſigno, nomen alicuius edo. 6) refero. ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. Vet.

'Αποφεύγω, fut. ξομαι, effugio, euado. 2) abſoluor crimine, iudicio.

'Αποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, effugiendi peritus. 2) qui habet fortunam, vt facile effugiat. A præc.

'Απόφευξις, εως, ἡ, effugium. Ab eod.

'Αποφηληκίζω, decerpo, ſeu deligo ficus immaturas. 2) vim adfero, cogo. Suid. Ex ἀπὸ & φήληξ, *ficus immatura.*

'Απόφημι, f. φήσω, contra dico. 2) nego, infitio 3) profiteor, effero. 4) cenſeo. 5) decla 6) demonſtro.

'Απόφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt mali ominis, inom natus. Ex ἀπὸ & φήμη, *omen.*

'Απόφθαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum ciens. Ab ἀποφθείρω, *corrumpo.*

'Αποφθέγγομαι, fut. ξομαι, eloquor. 2) ſente tioſe dico. 3) vaticinor, oraculum edo.

'Απόφθεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a ſermone remotus, i dignus, quem alloquamur. A præc.

'Απόφθεγμα, ατος, τὸ, acute dictum & breu Ab eod.

'Αποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, peritus apophthegma loquendi. 2) qui apophthegmatis lo gaudet.

'Αποφθείρω, corrumpo, perdo. 2) corrupt fœtum edo, abortum pario.

'Αποφθινύθω, perdo, profligo. 2) pereo, i tereo.

'Αποφθίνω, idem.

'Αποφθίω, f. ίσω, perdo, interficio. ἀποφθίμεν perditus, interfectus, mortuus.

'Αποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in vte corrupti. Ab ἀποφθείρω.

'Αποφιμόω, ῶ, fut. ώσω, fiſcella capiſtro. 2) obturo.

'Αποφλαυρίζω, fut. ίσω, floccifacio. 2) deride 3) vt malum auerſor. Ex ἀπὸ & φλαυρίζω.

'Αποφλεγμαίνω, inflammari tumore deſino, tu morem depono.

'Αποφλεγματίζω, f. ίσω, pituita purgo, pituita elicio. Ex ἀπὸ & φλέγμα, *pituita.*

'Αποφλεγματισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio a pituita. id, quo vtimur ad eliciendam pituitam. præc.

'Αποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. A φλοιὸ *cortex.*

'Αποφλύζω, efflo, ebullio.

'Αποφοιβάζω, expurgo. 2) oracula reddo.

'Αποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abſcedo, reſilio, re cedo. 2) renuncio. 3) morior.

'Αποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, diſceſſus. Ab ἀπ φοιτάω.

'Απόφονος φόνος, iniuſta cædes.

'Αποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio. 2) lucrum, emolumentum. 3) vectigal, tributum. 4) penſio, pe ſitatio. 5) exhalatio, exſpiratio, effluxio. 6 reditus, prouentus. 7) graueolentia.

'Αποφόρητος, ον, auferendus. τὰ ἀποφόρητα, don conuiuiis data. Ab ἀπὸ & φορέω.

'Απόφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infirmus, imbecillis, q non eſt oneri ferundo. 2) non tolerandu auerſandus. Ab ἀπὸ & φέρω.

'Αποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abiici Ex ἀπὸ & φόρτος, *onus.*

'Αποφράγνυμι, f. ἀποφραγνύω, obſtruo, obtur communio velut ſepto. A φράσσω, *ſepio.*

'Απόφραξις, εως, ἡ, obturatio, obſtructio. A ἀποφράσσω.

'Αποφρὰς, άδος, ἡ, nefaſtus, ſceleratus, infandu inauſpicatus. ἀποφράδες, nefaſti dies, Philo Ex ἀπὸ & φράζω, *loquor.*

'Αποφράσσ

ίσσω, siue ἀποφράττω, fut. άξω, obstruo, ro, intersepio.

κτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhorrescens, exterritus.

ις, άδος, ἡ, appendix. 2) ramulus adnas maioribus. Ab ἀποφύω.

γγάνω, effugio.

γὴ, ῆς, ἡ, effugium. Ab ἀποφεύγω.

λιος, ου, ὁ καὶ ἡ, tribum non habens. 2) pernus. 3) inimicus, infensus. Ex ἀπὸ & ἡ, tribus.

λλίζω, folia, seu frondes, amputo. Gl. defolio. Ex ἀπὸ & φύλλον, folium.

λλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, fron-o. A præc.

ξις, εως, ἡ, effugium, fuga. Ab ἀποφεύγω.

σάω, ῶ, fut. ήσω, efflo. 2) perflo. 3) flatu ello, flatu dissipo, flatu deiicio. 4) re-o. Ex ἀπὸ & φυσάω.

σία, ας, ἡ, eminentia. 2) bulla. A seq.

υσις, εως, ἡ, pars ab alia enata & procedens. pars ossis extuberans. Ab eod.

υτεία, ας, ἡ, transplantatio, quum stolo resus seritur.

υτεύω, fut. εύσω, stolonem reuulsum sero. transplanto.

ύω, emitto surculum. ἀποφύομαι, enascor, prior, abnascor. 2) adnascor.

ώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vanus, irritus. 2) monosus, prodigiosus. 3) indoctus. Ex ἀπὸ & λεὸς, lustrum, in quo feræ latent.

ζάζω, f. άσω, abscedo, recedo. Ex ἀπὸ & ζω, recedo.

χαλασμὸς, οῦ, ὁ, relaxatio. A sequ.

χαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, resoluo.

χαλινόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. l. Vet. refreno.

χαλκεύω, fut. εύσω, ære tego. 2) fabricor.

χαλκίζω, f. ίσω, ære priuo, seu spolio.

χαρακόω, ῶ, fut. ώσω, vallo, seu aggere includo.

οχάραξις, εως, ἡ, vestigii impressio. A seq.

οχαράσσω, f. ἀποχαράττω, f. ξω, scarifo, derado. 2) impresso vestigio signo, vel noto.

οχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.

οχειμάζει, hiems desinit, desæuit.

οχειριάζω, manu priuo. 2) aufugio.

οχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu priuo.

οχειρόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem sellulariam exercens.

οχειροβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem Gl. Vet. mechanicus.

πόχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, imparatus. Polyb.

ποχειροτονέω, ῶ f. ήσω, suffragio meo improbo, vel antiquo. 2) veto, obrogo. 3) plebiscito absoluo.

ποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ fit suffragio. 2) obrogatio. A præc.

ποχειρόω, priuo aliqua re.

ποχετεύω, f. εύσω, per canalem in alium locum deduco, deriuo. 2) auerto rem molestam. Ex ἀπὸ, & ὀχετεύω, riuos duco.

ποχέω, & ἀποχεύω, effundo.

ποχὴ, ῆς, ἡ, distantia. 2) scriptum, quo pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. Gl. Vet. epocha, acceptilatio. 3) abstinentia. Ab ἀπέχω.

Ἀποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ & χλωρός.

Ἀποχναύω, deglutio, demordeo.

Ἀπόχορδος, ου, ὁ καὶ ἡ, absonus. Ex ἀπὸ & χορδὴ, chorda.

Ἀποχόω, ῶ, fut. ώσω, terra adgesta auerto. 2) aggere communio. Ex ἀπὸ & χόω.

Ἀποχρᾷ, sufficit, satis est.

Ἀποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor. 2) vtendo consumo, vsu attero. 3) valde, sæpe vtor. 2) vtor. ἀποχρῆται, vsurpat. Philox. 5) interficio. 6) contentus sum.

Ἀπόχρεμμα, ατος, τὸ, exscreatum. A sequ.

Ἀποχρέμπτομαι, f. ψομαι, exscreo, screatu eiicio.

Ἀποχρεμπτικὸς, ἡ, ὸν, exscreabilis. A præc.

Ἀπόχρεμψις, εως, ἡ, exscreatio. Ab eod.

Ἀπόχρη, fut. ήσει, satis est, sufficit.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, abusus. 2) interfectio, occisio. Ab ἀποχράομαι.

Ἀποχρίω, f. ίσω, detraho, seu derado, quod invnctum fuit. 2) derado. Gl. Vet. relino.

Ἀποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro, deauro.

Ἀποχρώντως, Adu. satis, abunde, Gl. Vet. Ab ἀποχρῶν, sufficiens, quod est ab ἀποχρᾷ.

Ἀπόχρωσις, εως, ἡ, tinctura, vt simplex.

Ἀποχυλίζω, f. ίσω, succum extraho.

Ἀπόχυμα, ατος, τὸ, id, quod effusum est.

Ἀποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, vt simplex.

Ἀπόχυσις, εως, ἡ, effusio. 2) spicæ emissio in frumento. A seq.

Ἀποχύω, effundo, profundo.

Ἀποχωλεύω, f. εύσω, claudum reddo.

Ἀποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Ἀποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abscedo, discedo, recedo, decedo, Gl. Vet.

Ἀποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. A præc.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, abscessus, discessus, decessus. 2) egestio. Ab eod.

Ἀποχωρίζω, f. ίσω, seiungo, secerno, segrego, seuoco, sequestro, abstraho, abiugo, Gl. Vet.

Ἀποχωριστὴς, οῦ, ὁ, seuocator, Gl. Vet. A præc.

Ἀπόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.

Ἀποψαλίζω, forfice reseco, vt simplex.

Ἀποψάλλω, perstringendo reuello.

Ἀποψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, detergo.

Ἀποψεύδομαι, f. σομαι, mentior, fingo.

Ἀπόψηγμα, ατος, τὸ, ramentum, strigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, derado.

Ἀπόψημα, ατος, τὸ, quod abstergendo, seu radendo detractum est. Ab ἀποψάω.

Ἀπόψηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, detersus, derasus. Ab eodem.

Ἀποψηφίζομαι, suffragio me absoluo, absoluo. 2) suffragio meo antiquo, abrogo, amoueo suffragio meo aliquem a magistratu. 3) censeo, sententiam fero.

Ἀποψήφισις, εως, ἡ, absolutio. 2) reiectio.

Ἀποψήχω, f. ξω, derado, detergo, destringo.

Ἀποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, priuo. 2) deglabro, depilo.

Ἀποψίλωσις,

Ἀποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio. 2) depilatio.

Ἄποψις, εως, ἡ, adſpectus, conſpectus, proſpectus, Gl. Vet. vultus, oris ſpecies. Ex ἀπὸ & ὄπτομαι, *video.*

Ἀποψοφέω, ῶ, magnum ſtrepitum edo. 2) crepitum ventris emitto, pedo.

Ἀπόψυγμα, ατος, τὸ, id, quod excernitur, ſtercus. Ab ἀποψύχω, n. 6.

Ἀπόψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. 2) extinctio. A ſq.

Ἀποψύχω, f. ξω, frigefacio. 2) reſtinguo. 3) exſpiro, animam efflo, morior. Gl. Vet. derigeo. 4) animi deliquium patior. 5) exſicco. depurgo. 6) excerno, aluum exonero. 7) conſumo.

Ἀποψωλέω, ῶ, f. ήσω, præputium retraho, glandem nudo. 2) apellam facio. 3) ἀπεψωλημένος, ſalax, libidinoſus. Ex ψωλὸς, *apella, verpus.*

Ἀππαπαὶ, *Aduerbium annuentis & approbantis.* v. ἀτταταὶ.

Ἀπραγέω, facultate agendi deſtituor, nihil ago, otior.

Ἀπραγία, ας, ἡ, ceſſatio a rebus agendis, otium. Ab α pr. & πράσσω.

Ἀπραγμάτευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, circa quem ſtudium adhibitum non fuit, non curioſe excogitatus, leui labore partus. 2) de terra, commerciis carens. 3) homo ſocors, tardus, a rerum ſcita & aſtuta tractatione ſeu voluntate, ſeu ingenio alienus. Ex α pr. & πραγματεύομαι.

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis; in primis, publicis, vita priuata & otioſa. 2) tranquillitas a negotiis vacui & pudentis. 3) negligentia, Gl. Vet. otium, incurioſitas, incuria. Ab ἀπράγμων.

Ἀπραγμόνως, *Adu.* ſine moleſtia. 2) incurioſe. 3) modeſte, quiete. 4) ſine affectatione imperii, potentiæ. Ab eod.

Ἀπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, negotiis vacuus, quietus. 2) a negotiis abhorrens, iners. 3) qui placidis eſt moribus & nulli negotium faceſſit. 4) qui lites non amat, fugitans litium. 5) ignarus rerum, & incurioſus. Ex α pr. & πρᾶγμα.

Ἀπραγόπολις, εως, ἡ, vrbs negotiis vacua, otii altrix. Suet. Ex α pr. πρᾶγος, *negotium,* & πόλις.

Ἀπρακτέω, ῶ, f. ήσω, nihil proficio. 2) non impetro, quod peto. 3) nihil ago, otioſus ſum. A ſequ.

Ἄπρακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infectus, non factus. 2) inultus, impunitus. 3) qui nihil efficit, inefficax, & qui effici nequit. 4) intractabilis. 5) ignauus, otioſus, Gl. Vet. 6) in quo a laboribus & negotiis abſtinetur, vt ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, Gl. Vet. 7) ineptus ad res agendas. 8) vnde nil redit, vt γῆ ἄπρακτος, non vectigalis. Ab α & πράσσω.

Ἀπράκτως, *Adu.* re infecta, ſine profectu.

Ἀπραξία, ας, ἡ, ceſſatio a rebus agendis. 2) otium. 3) ignauia, inertia. 4) iuſtitium. Ex α pr. & πρᾶξις, *actio.*

Ἀπρασία, ας, ἡ, emtorum penuria, quum nihil vendere poſſumus. Ex α pr. & πράω.

Ἄπρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nondum venditus eſt. 2) qui non venditur. Gl. Vet. inuenalis, n vendibilis. Ex iisd.

Ἀπράϋντος, ον, implacabilis. Ex α & πραΰνω, *mitigo.*

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum. de cus, fœditas, Gl. Vet. Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέστερον, *Adu.* indecentius. Ab ἀπρεπής.

Ἀπρεπέως, *Adu.* indecenter, contra decor *Ion.* pro ἀπρεπῶς.

Ἀπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indecens, indecorus. E pr. & πρέπει, *conuenit.*

Ἀπρεπῶς, *Adu.* indecenter. Gl. Vet. dedeco illicite. A præc.

Ἄπρηκτος, idem quod ἄπρακτος, *Ion.*

Ἀπριάτην, *Adu.* abſque pretio, gratis. Ex α pr. πρίαμαι, *emo.*

Ἄπριγδα, idem quod ἀπρὶξ. Aeſchyl.

Ἀπρὶξ, *Adu.* tenaciter, ita vt ſecari nequeat, mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. α pr. & πρίω, *ſerra ſeco.* (niſi potius eſt a priu. & προὶξ, ἀπὸ τȣ̃ προϊέναι quaſi ſit, *ſine miſſione.*)

Ἀπροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconſiderant Ex ἀπὸ & προαιρέομαι.

Ἀπροαίρετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuoluntarius, qui n fit vel facit conſulto. Ex iisd.

Ἀπροαιρέτως, *Adu.* inuoluntarie, non ſponte, conſulto, non de induſtria. A præc.

Ἀπροβέλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconſ tus. Ex α pr. & προβȣλεύω,

Ἀπροβȣλεύτως, *Adu.* inconſulto, non præme tate. A præc.

Ἀπροβȣ́λητος, ον, quod ἀπροβȣ́λευτος.

Ἀπροβȣλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, πρὸ & βȣλὴ *conſilium, deliberatio.*

Ἀπροβȣ́λως, *Adu.* improuide, incaute. Ex iis

Ἀπροδιηγήτως, *Adu.* ſine duce. 2) nulla præu expoſitione. Ex α, διὰ & ἡγέομαι.

Ἀπροδιορίστως, *Adu.* indefinite. Ex α, πρὸ & δι ορίζω, *definio.*

Ἀπροθέτως, *Adu.* ſine certo conſilio, temere. ἀπὸ & προτίθημι, *propono.*

Ἀπρόθυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime alacer, inuitu ſegnis.

Ἀπροθύμως, *Adu.* non alacriter, non libente tergiuerſando.

Ἀπροϊδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, improuiſus, non præuiſu inopinatus. Ex α pr. & προείδω.

Ἀπρόϊτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſe domi continet, ne egreditur foras. Ex α pr. & πρόειμι.

Ἀπροΐτως, *Adu.* domi ſe continendo, nuſqua foras progrediendo. A præc.

Ἄπροικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dotis expers, indotatus. α pr. & προὶξ, *dos.*

Ἀπροκαλύπτως, *Adu.* ſine velamento & colo quæſito, prætextu nullo, aperte, palam. α pr. & προκαλύπτομαι, *prætendo.*

Ἀπροκατασκεύαστος, ον, neceſſaria præſtructio aut præparatione carens.

Ἀπρόλογος, ον, prologo carens.

Ἀπρομήθεια, ας, ἡ, incogitantia, temeritas.

Ἀπρομύθητος, ον, non prædictus. Ex α pr. πρὸ μυθέομαι.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. Ex α priu. προνοέω, *ante mente percipio.*

τος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non prouisus. 2) qui
identia non regitur. 3) improuidus,
udens. 4) inexploratus. Ex iisd.
ίτως, *Adu.* imprudenter, incaute, non
isso euentu. A præc.
μευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non direptus, in quem
rsiones non sunt factæ, ante non de-
os. Ex α pr. & προνομεύω, *prædatum*, vel
latum egredior.
νος, ον, non habens πρόξενον, v. πρόξενος.
μιαστος, ον, exordio carens. Ex α & προοι-
ομαι.
πτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, improuisus. Ex α pr. &
πτομαι, *prouideo*.
πτως, *Adu.* ex improuiso, præter exspe-
ionem. A præc.
ρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non prouisus, impro-
s. Ex α pr. & προοράω.
ράτως, *Adu.* ex improuiso. A præc.
πτωσία, ας, ἡ, vacuitas a temeritate in as-
tiendo, abstinentia a temeraria assensio-
Ex α & προπίπτω, *ruo*, *præceps ruo*.
πτωτος, ον, non temere adsentiens. Ex
dem.
σάντητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad quem non patet
cessus, inaccessus. Ex α pr. & προσαντάω.
σαύδητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non compellatus, in-
lutatus. Ex α pr. & προσαυδάω.
σβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. Ex α pr. &
όσβατος.
σβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui nemo resistere pot-
. 2) inaccessus. Ex α pr. & προσβάλλω.
σδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nulla re indiget.
σδέητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.
όσδεικτος, ον, idem quod seq. Aeschyl.
όσδεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui admittendus non
. Ex α pr. & προσδέχομαι.
σδιόνυσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nihil ad rem fa-
t. 2) absurdus. Ex α pr. πρὸς & Διονυ-
ς, *Bacchus*.
οσδιόριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indefinitus. Ex α pr.
προσδιορίζω.
οσδιορίστως, *Adu.* indefinite. A præc.
οσδόκητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexspectatus, inopi-
natus. Ex α pr. & προσδοκάω.
οσδοκήτως, *Adu.* præter exspectationem, ex
improuiso, inopinato. A præc.
οσέγγιστος, ον, ab ἐγγίζω, *appropinquo*, idem
quod sequens.
οσέλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, ad quem ac-
cedere non licet. Ex α pr. & προσέρχομαι.
οσέκτος, ον, negligens.
οσεξία, ας, ἡ, negligentia, segnities. Ex α
priu. & προσέχω, *attendo*.
προσηγόρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, insalutatus. Ex α
pr. &. προσηγορέω.
προσηγορία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas. 2)
neglectum salutandi officium. A sequ.
προσήγορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem nemo appellare
nec salutare ob seueritatem audet, qui pro-
pter morum asperitatem non est adfabilis.
2) qui non libenter salutat. Ex α pr. &
προσήγορος.
προσθικτος, ον, intactus. Ex α, & προσθιγγάνω,
attingo.

Ἀπρόσικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus, non adse-
quendus. Ex α pr. & προσίκομαι, *accedo*.
Ἀπρόσιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. Gl. Vet. in-
accessibilis Gl. Vet. Ex α pr. & πρόσειμι.
Ἀπροσίτως, *Adu.* vt accedere nequeas. A præc.
Ἀπρόσκεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, improuisus, inconside-
ratus. Ex α priu & προσκέπτομαι.
Ἀπροσκέπτως, *Adu.* inconsiderate. A præc.
Ἀπρόσκλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non est rite vocatus
in ius. Ex α pr. & προσκαλέω.
Ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans se, non adsen-
tiens, non amans, non studiosus.
Ἀπροσκλινῶς, *Adu.* sine adsensione, accessione
a partes alicuius, studio alicuius rei, vel
partium.
Ἀπρόσκλιτος, ον, idem quod ἀπροσκλινής.
Ἀπρόσκοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui inoffenso gradu pro-
cedit. 2) inoffensus, inuiolatus. Ex α pr.
& προσκόπτω. 3) incautus. A προσκοπεῖσθαι.
Ἀπροσκόπως, *Adu.* sine offensione.
Ἀπροσκορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, satietatem nullam ad-
ferens. Suic. Ex α pr. & προσκορής.
Ἀπρόσληπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non adsumtus. Suic.
Ex α & προσλαμβάνω.
Ἀπρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re pro-
posita, alienus. Ex α pr. & πρὸς λόγον, *apte*.
Ἀπροσλόγως, *Adu.* inepte, alieno loco.
Ἀπρόσμακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intractabilis, qui tangi
nequit, intactus. Ex α pr. & προσμάσσω.
Ἀπρόσμαχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, inuictus.
2) intolerabilis. Ex α pr. & προσμάχομαι.
Ἀπροσμήχανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contra quem nullæ va-
lent machinæ, inexpugnabilis. Ex α, πρὸς
& μηχανή.
Ἀπροσμηχάνητος, ον, idem. Ex α, πρὸς, & μηχα-
νάομαι.
Ἀπρόσμικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui nullum cum alio
commercium est, insociabilis, cum quo dif-
ficile est rerum consortium inire, ad eumue
adire, & cum eo consuescere. Ex α pr. &
προσμίγνυμι.
Ἀπροσόδευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nullis adiri viis
potest, inaccessus. Ex α pr. & προσοδεύω.
Ἀπρόσοιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intolerandus, non feren-
dus, ad quem ægre accedi potest, aut quem
quocunque modo tractes, arduum sit non
offendere. Ex α pr. & προσφέρομαι.
Ἀπροσοίστως, *Adu.* intolerabiliter, intractabili-
ter. A præc.
Ἀπρόσοιτος, idem qui ἀπρόσοιστος, Hesych.
Ἀπροσόμιλος, ον, abhorrens a consuetudine fa-
miliaritatis.
Ἀπρόσοπτος, ον, idem quod seq
Ἀπροσόρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, adspectu sæuus, hor-
rendus. 2) qui nequit adspici.
Ἀπροσόρμιστος, ον, stationem nauium non ha-
bens. Ex α & προσορμίζω.
Ἀπροσπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπροσκλι-
νής. Ex α πρὸς & πάσχω.
Ἀπροσπαθῶς, *Adu.* quod ἀπροσκλινῶς, nulla ad-
fectione.
Ἀπροσπέλαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inaccessus. Ex α pr.
& προσπελάζω, *adpropinquo*.
Ἀπρόσπλοκος, ον, dissonus, qui coniungi, com-
plicari, conseri nequit. Ex α, πρὸς & πλέκω.

'Απροσπόριϛα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona aduentitia. Ex α pr. & προσπορίζω, *adquiro.*

'Απρόσπταιϛος, ον, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Ex α & προσπταίω, *offendo.*

'Απροσπτωσία, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α pr. & προσπέπτω.

'Απρόσπτωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non est tutum.

'Απρόσρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vlli adfabilis. 2) in quo salutationibus supersedetur. Ex α pr. & προσρέω.

'Απροϛάσιον, ȣ, τὸ, crimen ἀπροϛασίȣ Athenis intendebatur inquilinis, qui nullum προϛάτην, patronum, adoptassent: quod e legibus necesse erat facere. Ex α pr. & προϛάτης, *patronus, defensor.*

'Απροϛάτευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, rectore & adiutore carens, desertus. Ex α pr. & προϛατεύω.

'Απροϛάτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & προϛατέω.

'Απρόσομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui acute cuspide præfixus non est, non acutus in summa sui parte. Ex α pr. & πρόσομος, *mucronatus.*

'Απρόσφορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incommodus, inconueniens.

'Απρόσφυλος, ον, peregrinus, alienus, abhorrens.

'Απροσφώνητος, ον, inexorabilis, qui flecti nequit. Ex α, πρὸς & φωνέω.

'Απρόσψαυϛος, ον, intactus, non tangendus. Ex α, πρὸς & ψαύω, *tango.*

'Απροσωπολήπτης, ȣ, ὁ, respectu personarum carens. *Reperitur &* ἀπροσωπόληπτος.

'Απροσωπολήπτως, *Adu.* citra personarum respectum. A præc.

'Απρόσωπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impersonalis, cum personæ non fit mentio. 2) qui personam, i.e. laruam non habet. 3) qui faciem pulcram non habet, adspectu turpis, deformis.

'Απροσώπως, *Adu.* sine persona, impersonaliter.

'Απροτίμαϛος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intactus, incontaminatus. Ex α pr. & προτιμάσσω, *attingo.* vid. ἀπρόσμαϛος.

'Απροτίοπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem adspicere non licet, inuisibilis. Ex α pr. πρὸς & ὄπτομαι.

'Απροφανὴς, ὲς, improuisus.

'Απροφάσιϛος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, prætextu & excusatione carens. 2) qui sine prætextu & simulatione aliquid agit. 3) inflexibilis, implacabilis. Ex α pr. & προφασίζομαι, *prætextu vtor.*

'Απροφασίϛως, *Adu.* sine prætextu, excusatione, recusatione. 2) præcise, simpliciter, ἀποτόμως.

'Απρόφατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀπροφάσιϛος. 2) non prædictus, ex improuiso accidens. Ex α pr. πρὸ & φάω, *dico.*

'Απροφάτως, *Adu.* sine prætextu. A præc.

'Απροφύλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incustoditus. 2) nulla cautione præuisus. Ex α pr. & προφυλάσσω, *caueo.* Vnde

'Απροφυλάκτως, *Adu.* incaute, improuide.

'Απταισία, ας, ἡ, immunitas a peccato.

"Απταιϛος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non impingens, Gl. Vet. irreprehensibilis.

'Απταίϛως, *Adu.* sine offensione, citra offensionem, sine peccato.

'Απτερέως, *Adu.* velocissime, vt ἀπτέρως.

"Απτερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non alatus, alas non habens, Gl. Vet. implumis. Ex α pr. & πτερὸν, *ala.* 2) velox. Ex α *intens.* & πτερ.

'Απτέρυγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, alas non habens. Ex α pr. & πτέρυξ, *ala.*

'Απτερύομαι, alas quatio, signum lætitiæ in volatilibus. Ex α *intensiuo* & πτερύομαι.

'Απτέρως, *Adu.* celerrime. Ab ἄπτερος, n. 2.

'Απτέρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπτερος. 2) velox.

'Απτὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, inuolucris, implumis. Ex α pr. & πτηνὸς, *volucris.*

'Απτικὸς, ὴ, ὸν, tangendi vim habens. Ex ἅπτομαι, *tango.*

"Απτιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, implumis, non volucris. Ex α pr. & πτίλον, *penna, pinna.*

"Απτιϛος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui pinsus & tusus non est. 2) integer, indiuisus. Ex α priu. & πτίσσω, *pingo.*

'Αππτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in dicendo intrepidus. 2) mordax in verbis, audax. Ex α priu. πτοέω, *perterrefacio,* & ἔπος, *verbum,* vel ex ἅπτομαι, *tango,* & ἔπος, *verbum.*

'Απτόητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, impauidus, Philox. Ex α pr. & πτοέω, *consterno.*

'Αππτοίητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

'Απτόλεμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, imbellis. Ex α pr. & πτόλεμος.

"Απτομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, Gl. Vet. ἥψατο, tetigit, attigit, Gl. Vet.

'Απτὸς, ὴ, ὸν, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπτομαι, *tango.*

"Απτυϛος, ον, epith. morbi, in quo parum aut nihil exspuitur, vt siccæ tussis, pleuritidis.

"Απτω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto. ἧψεν, aptauit, aor. 1. ἡμμένος, aptus, annexus, perf. part. pass. ἅπτομαι, tango, attingo.

"Απτω, f. ψω, accendo. ἅπτομαι, accendor. ἡμμένος, accensus, perf. part. pass.

'Απτὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, qui non cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α pr. & πίπτω.

"Απτωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indeclinabilis. 2) qui non labitur, peccat. Ex iisd.

'Απτώτως, *Adu.* citra lapsum, sine defectu.

'Απτωχεύτως, *Adu.* sine pauperie. Ex α & πτωχεύω.

"Απυγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priu. & πυγὴ, *nates.*

'Απύθμενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fundum non habens. Ex α & πυθμὴν, *fundus.*

"Απυκνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui densus, seu creber non est. Ex α pr. & πυκνὸς, *densus.*

'Απύλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui porta clausus, seu munitus non est, qui obstrui nequit, patens. 2) effrenis, de lingua. Ex α pr. & πυλόω.

'Απυνδάκωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fundo carens. Ex α pr. & πύνδαξ, *fundus.*

"Απυος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vlceratus, qui sine vlcere, siue sine pure est. Ex α pr. & πύον, *pus.*

"Απυργος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, turres non habens, turribus non munitus. Ex α pr. & πύργος.

'Απύργωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex πυργόω.

'Απύρεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, febri non laborans. Ex α pr. & πυρέσσω, *febri laboro.*

'Απυρεξία,

ξία, ας, ἡ, vacuitas a febri, intermiſſio
·is. Ex iisd.
τος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſine febri eſt, febri
laborans. Ex α pr. & πυρετὸς, *febris.*
νος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nucleum non habens. Ex
τ. & πυρὴν, quod, v.
ρμήλη, ης, ἡ, ſpecillum, quod acumen non
ιετ. Ex α pr. & πῦρ, *flammula*, ſeu ſpe-
acuminata, & μήλη, *ſpecillum.*
ος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ignis expers, ignem non
ρertus, crudus. Ex α pr. & πῦρ.
ως, *Adu.* ſine igni. A præc.
ωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄπυρος. Ex α
& πυρόω, *ignio.*
ος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fando inauditus, de quo
il fama, aut auditione cognoſcitur. 2)
fando non audiuit. Ex α & πυνθάνομαι.
Ω, ſono, ſonitum reddo. 2) vociferor,
mo. 3) loquor. 4) dico.
, frater, vel ſoror, veluta blandientibus
appellantur. Heſych.
ριον, ȣ, τὸ, amaſius. Ab eod.
ον, ȣ, τὸ, amaſia. Ab eod.
ΥΣ, ύος, ὁ, pater, qui ita dicitur a blan-
ntibus.
ων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, imberbis. A πώγων.
δέω, ῶ, f. ήσω, in cantu diſcrepo. 2) ſum
ſonus. 3) abhorreo. A ſeq.
δὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abſonus, diſſonus. 2) ab-
rrens. 3) non placens. Ex α pr. & ᾠδή.
θεν, *Adu.* procul, eminus. v. ἀπόθεν.
θέω, ῶ, f. ώσω, vel ωθήσω, repello, abiicio,
trudo. Gl. Vet. ἀπωθῶ, detrudo, repello,
pudio, depello, trudo. ἀπωθέμαι, expel-
r, repellor, propellor. 2) pello, depello,
pulſo, propulſo, retrudo, repudio. ἀπώ-
σεν, diſpulit, Philox. aor. I. act. ἀπωθηκέ-
, depulſitaſſe. Gl. Vet. ἀπώσασθαι, pro-
ellere, Philox. aor. I. med. ἀπωσθεὶς, re-
diatus, repulſus, abactus, Gl. Vet. aor. I.
art. paſſ. ἀπωσθῆναι, depelli. Philox. aor. I.
f paſſ. Ex ἀπὸ & ὠθέω. *pello, impello.*
θητος, ον, repudiatus, repulſus. A præc.
ώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amiſſio. Ab
πόλλυμι, *perdo.*
ώλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non domitus eruditus-
ue, vt pulli domari erudirique ſolent. Ex
pr. & πωλεύω, *pullos equinos domo.*
ωμοσία, ας, ἡ, abiuratio, inficiatio per iuſiu-
andum. Ab ἀπόμνυμι, *abiuro.*
ώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
ωμοτικὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui abiurare ſolet, vel
biuratur. Ab eod.
ωμοτικῶς, *Adu.* abiurando.
ώμοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vitandus, lege interdictus.
Ab eod.
ώρυξ, υγος, ὁ, canalis ſub terra foſſus. 2)
propago in vite. 3) propago. 4) ſciſſura,
iſſura. Ab ἀπωρύσσω, *defodio.*
ώρωτος ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui callum non obduxit,
ideoque nondum coiit. Ex πωρόω.
ωσις, εως, ἡ, repulſio, reiectio, deturbatio.
Ab ἀπωθέω, *pello,*
ωσμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
ωστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens expellendi. Ab eod.

Ἀπωσὸς, ἡ, ὸν, expulſus, detruſus. Ab eod.
Ἀπώτερος, έρα, ερον, remotor, & ἀπώτατος, άτη,
ατον, remotiſſimus. Ab ἄπο, *procul.*
Ἀπωτέρω, *Adu.* remotius, ἀπωτάτω, remotiſ-
ſime. A præc.
ἎΡ apud Poëtas pro ἄρα.
ἎΡΑ, vtique, nempe. 2) tandem, quæſo.
3) forte. 4) nam, *Adiectio*, vt quis *nam?*
5) igitur, ergo, cum γε, vel ἂν. vt ἄραγε, ἄρα
ἂν, *igitur, quamobrem.*
Ἆρα, *Adu.* an, Hinc 2) ἆρά, γε, an, numquid,
3) ἆρα ἂν, nonne igitur. 4) ἆρα μὴ, num-
quid. 5) ἆρ' ȣκ, nonne; ἆρ' ἂν ȣ, nonne.
ἈΡΑ, ᾶς, ἡ, preces. 2) preces ſupplices. 3)
diræ, imprecatio. 4) noxa, damnum.
Ἄραβδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt ſine virga, ſeu ba-
culo. Ex α pr. & ῥάβδος, *virga.*
Ἀραβέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum, ſeu fragorem edo.
Ab ἄραβος.
Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Aſiæ.
Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor. 2) partibus
Arabum faueo. A præc.
Ἀραβικὸς, ἡ, ὸν, Arabicus. 2) repentinus &
procelloſus. Ab ἄραψ & ἄραβος.
Ἀράβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) Arabs. Ab eod.
ἌΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, ſtrepitus, ſtridor dentium in
frigore aut conſternatione.
Ἀράγδην, *Adu.* cum colliſione, cum ſtrepitu.
Ab ἀράσσω.
Ἄραγμα, ατος, τὸ, colliſio, pulſatio, ſtrepitus.
Ab ἀράσσω, *pulſo.*
Ἀραγμὸς, ȣ, ὁ, idem. Ab eodem.
Ἀραδιόργητος, ον, incorruptus, integer, genui-
nus, ſine malitia & flagitio. Ex α & ῥᾳδιουργέω.
ἌΡΑΔΟΣ, ȣ, ὁ, pulſus cordis poſt vehemems
exercitium.
Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, venter & inteſtina, vbi eſt multa
ἀραιότης, laxitas, mollities. Ab ἀραιός.
Ἀραιόπορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, meatus, ſeu foramina
rara habens. Ex ἀραιὸς & πόρος, *tranſitus.*
ἈΡΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, rarus. 2) tenuis. 3) anguſtus.
4) imbecillis.
Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus & diris deuotus.
Ab ἀρὰ, *imprecatio.*
Ἀραιόσαρκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, raram, ſeu laxam car-
nem habens. Ex ἀραιὸς & σάρξ, *caro.*
Ἀραιόστημος, ος, rarum ſtamen habens. Ex ἀραιὸς
& στήμων, *ſtamen.*
Ἀραιόστυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, raras calumnas habens.
Ex ἀραιὸς & στῦλος, *columna*
Ἀραιοσύγκριτος, cui corpus eſt laxe concretum,
cui libera corporis tranſpiratio eſt. Ex
ἀραιὸς & συγκρίνομαι.
Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas ſpongioſa.
Ab ἀραιός.
Ἀραιόφυλλις, ον, rara folia habens. Ab eod.
& φύλλον.
Ἀραιῶς, *Adu.* rare, raris interuallis, leuiter.
Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio. ἀραιȣ̃μαι, rareſco,
rareſio. Ab ἀραιός.
Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interſtitium, rima, hiatus,
raritas. A præc.
Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio. Ab eodem.
Ἀραιωτικὸς, ἡ, ὸν, rarefaciendi vim habens.
Ab eodem.

Ἀραχίδος

'Αρακίδες, species leguminis.
"Αρακος, ου, ὁ, species leguminis.
'ΑΡΑΚΤΟ'Ν, ου, τὸ, atramenti sutorii species.
'Αράομαι, ῶμαι, precor, facio vota. 2) imprecor, maledico. Ab ἀρὰ, *preces*.
'Αραρίσκω, adapto. Ab ἄρω.
'Αράρω, idem & ab eodem.
'Αραρότως, & ἀρηρότως, *Adu.* apte, commode, firmiter. Ab eodem.
'Αραρῶς, *Adu.* idem.
'Αράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exsecrandus, detestabilis. Ab ἀράομαι.
'ΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, illido.
'Αρατροφορέω, ῶ, aratrum fero.
'ΑΡΑ'ΧΙΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.
'Αραχναῖον, αῖα, αῖον, ad araneam pertinens. 2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.
'Αράχνειος, εία, ειον, idem & ab eodem.
'Αράχνη, ης, ἡ, aranea. 2) tela araneæ.
'ΑΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, araneus, vel aranea.
'Αραχνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀραχναῖος.
'Αράχνιον, ου, τὸ, araneæ tela. 2) araneus, vel aranea. 3) vitium oliuis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.
'Αραχνιόω, ῶ, & ἀραχνιόομαι, οῦμαι, araneis squaleo, araneis vitior. Ab eodem.
'Αραχνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀραχνικὸς. 2) araneæ speciem imitans. Ab eodem.
'Αραχνοειδὴς, ὲς, telæ araneorum similis, tenuis. Ab ἀράχνη & εἶδος.
'Αραχνοϋφὴς, ὲς, idem. proprie ab araneis textus. Ex eod. & ὑφὴ, *textura*.
"ΑΡΑΨ, αβος, ὁ, Arabs.
"ΑΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.
'ΑΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti caui & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum.
'Αρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) calceus venatorius. Ab præc.
'Αρβυλόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη & πτερὸν, *ala*.
'Αργαίνω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, *albus*.
'Αργαλέος, έα, έον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, *opus*, aliis ab ἄλγος, *dolor*, quasi ἀλγαλέος.
'Αργαλέως, *Adu.* difficulter, ægre. A præc.
'ΑΡΓΑ'Σ, άντος, f. ἄργας, ᾶ, f. ἄργης, vel ἀργῆς, genus serpentis. 2) callidioris, quam pro ætate, ingenii. 3) ferinis & violentis moribus.
'Αργεῖαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur. Ab "Αργος.
'Αργείης, ου, ὁ, albus. Ab ἀργὸς, idem.
'Αργεῖος, εία, εῖα, Argiuus. Ab "Αργος.
'Αργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, Epith. Mercurii. Ab "Αργος & φόντης, pro φονητὴς, *occisor*.
'Αργέλοφοι, οἱ, extremæ & inutiles rei partes. Aristoph. Ab ἀργὸς & λόφος.
"Αργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi vlcusculum quod in iridis circulo nascitur. Ab ἀργός.
"Αργεμον, ου, τὸ, idem & ab eodem.
"Αργεμος, ου, ὁ, idem & ab eodem.

'Αργεννὸς, ἡ, ὸν, albus. Ab eodem.
'Αργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, splendidus. Ab eod.
'Αργεστὴς, ου, ὁ, albus, 2) velox. ἀργέστης, ventus quidam. Ab eod.
'Αργύω, cesso, ferior, pigresco, Gl. Vet. A ἀργός, *piger*.
'Αργέω, ῶ, f. ήσω, otior. Gl. Vet. feriatus sum cesso, vaco. Ab eod.
'Αργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς, quod idem significat.
'Αργῆς, f. ἄργης, vide ἀργᾶς.
'Αργὴς, ῆτος, ὁ, albus. 2) velox. Ab ἀργὸς.
'Αργηστὴς, ου, ὁ, idem.
'Αργία, ας, ἡ, otium. 2) segnities, socordia 3) festiuitas, qua Deo otiamur. Ab ἀργὸς.
'Αργικέραυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, albicans, f. velox fulmen mittens. Ex ἀργὸς & κεραυνός.
"ΑΡΓΙΛΛΟΣ, f. ἄργιλος, ου, ἡ, argilla, terra alba & pura.
'Αργιλώδης, f. ἀργιλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, argillosus argillaceus. 2) sordidus.
'Αργινόεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργὸς, *albus*.
'Αργιόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, albos dentes habens Ex ἀργὸς & ὀδοὺς, *dens*.
'Αργιόδων, οντος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
'Αργίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, celer, velox. 2) albis pedibus. Ex iisdem.
"Αργμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.
'Αργολίζω, Argiuorum partibus faueo. Ab "Αργος.
'Αργολογέω, ῶ, verba otiosa & superuacua facio. Ab ἀργολόγος.
'Αργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus & superuacuus.
'Αργοναύτης, ου, ὁ, Argonauta, qui in naui Argo Iasonem comitatus est. Ex 'Αργὼ, *Argo nauis*, & ναύτης, *nauta*.
'Αργοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, inertiam adferens, inertem reddens. Ex ἀργὸς, *otiosus*, & ποιέω.
"ΑΡΓΟΣ, εος, τὸ, Argos, vrbs Peloponnesi celeberrima, quæ pro ipsa Græcia quandoque ponitur. 2) ου, ὁ, Argus, pastor centum oculis præditus, a Mercurio occisus.
'ΑΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, albus. 2) otiosus, piger. 3) non habitatus, incultus Gl. Vet. segnis, socors, lentus. 4) rudis, de lapide non cæso.
'Αργοτροφέομαι, otiose & molliter viuo.
'Αργοφάγος, ου, inutilis homo, fruges consumere natus.
'Αργυράγχη, ης, ἡ, quasi d. argentangina, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quasi suffocatur. Ex ἄργυρος & ἄγχω, *suffocatio*.
'Αργυραμοιβικῶς, *Adu.* argentariorum more. Ab inus. ἀργυραμοιβικὸς, quod est a sequ.
'Αργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui nummos vendit, permutat. Ab ἄργυρος, *argentum*, & ἀμείβω, *muto*.
'Αργύρασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, argenteum clypeum habens. Ex ἄργυρος & ἀσπὶς, *clypeus*.
'Αργυρεῖον, ου, τὸ, argentarii officina. 2) argentifodina. Ab ἄργυρος, *argentum*.
'Αργύρειος, ον, argenteus, Gl. Vet. Ab eod.
'Αργυρεῖος, εία, εῖον, argenteus. Ab eod.
'Αργυρέος, έα, έον, contr. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, idem. 2) nummus argenteus. Ab eod.

ρεος, ε, ὁ καὶ ἡ, argenteus, Gl. Vet. Ab eod.
ρεύω, f. εύσω, argentum effodio. Ab eod.
ρευτὴς, ε, ὁ, metalli fossor. Diodor.
ηλατης, ε, ὁ, argenti cusor, vascularius.
ἄργυρος & ἐλαύνω.
ηλατος, ον, ex argento factus.
ρίδιον, ε, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.
ρίζω, f. ίσω, pecunia corrumpo. *In med.* nturas facio, nundinor, lucror, corrumpi patior.
ρικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius. Ab eod.
ριοθήκη, ης, ἡ, argenti, seu pecuniæ theca. ἀργύριον & θήκη.
ριοκόπος, ε, ὁ, vascularius, cælator. 2) arntarius. Ex ἀργύριον & κόπτω.
ριον, ε, τὸ, argentum, pecunia, nummi arntei. 2) nummus argenteus minutior. ἄργυρος.
ρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, *item* argenm vas quoduis.
ρισμὸς, ε, ὁ, capturarum consectatio. 2) æstus eius, qui pecuniam facit, vt mertor.
ρίτης, ε, ὁ, qui pecunia abundat. Ab ἄρος.
ρῖτις, εως, ἡ, quæ pecunia abundat, 2) quæ gento abundat, vt *terra*. A præc.
υρόβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, arcum argenteum hans. Ex ἄργυρος & βιὸς, *arcus*.
υρογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, argenti spectator, ui argentum ad Lydium lapidem probat. ἄργυρος & γνώμον, *index, cognitor*.
υροδίνης, ε, ὁ, argenteos, i. e. limpidos hans vortices, *fons*. Ab ἄργυρος & δίνη.
υροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argenti speciem hans. Ex ἄργυρος & εἶδος, *species*.
υρόηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, argenteis clauis distinus. Ex ἄργυρος & ἧλος, *clauus*.
υροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος & ήκη, *theca*, *repositorium*.
υροκάπηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui argentariam xercet. Ex ἄργυρος & κάπηλος, *caupo*.
υροκοπεῖον, ε, τὸ, officina argentaria, in qua ummi argentei cuduntur, vel argentum laboratur. Ab ἀργυροκόπος.
υροκοπέω, ῶ, f. ήσω, argenteos nummos udo, argentum signo.
υροκοπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem qui ἀργυροκόπος.
υροκόπος, ε, ὁ καὶ ἡ, argentarius. 2) ar enti signator, monetarius. Gl. Vet. vascuarius. Ex ἄργυρος & κόπτω, *cudo*.
γυρολογέω, ῶ, f. ήσω, pecunias exigo. Ab ἀργυρολόγος.
γυρολόγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad pecuniam colligendam institutus. 2) is a quo tributa sunt exacta. Ab ἀργυρολογέω.
γυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. A sequ.
γυρολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui pecuniam exigit. Ex ἄργυρος & λέγω, *colligo*.
γυρομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argento mixtus. Ex ἄργυρος & μίγνυμι, *misceo*.
γυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e candidos & formosos habet. Ex ἄργυρος & πέζα, *pes*.
γυρόπεζος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex iisd.

'Αργυρόπες, οδος, ὁ καὶ ἡ, argenteis pedibus præditus, siue instructus.
'Αργυροπράκτης, ε, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος & πράττω, *facio, exigo*. (sed. l. ἀργυροπράτης.)
'Αργυροπρακτικὸς, ἡ, ὸν, ad argentariam pertinens, vnde ἡ ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, argentaria, sc. ars. Ex ἄργυρος & πράττω, *facio*. (sed. l. ἀργυροπρατικός.)
'Αργυροπράτης, ε, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος & πράτης, *venditor*,
'Αργυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
'Αργυρόριζος, ον, argenteas radices, origines habens.
'Αργυροῤῥύτης, ε, ὁ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος & ῥύω, *fluo*
"ΑΡΓΥΡΟΣ, ε, ὁ, argentum. 2) pecunia. 3) vasa argentea.
'Αργυροστερὴς, ὲς, furax. Ex ἀργ. & στερέω, *priuo*.
'Αργυρότοιχος, ε, ὁ καὶ ἡ, parietes argento ornatos habens.
'Αργυρότοξος, ε, ὁ καὶ ἡ, argenteo arcu decorus.
'Αργυροτράπεζα, ης, ἡ, mensa argentaria. 2) mensa argentea.
'Αργυροφάλαρος, ε, ὁ καὶ ἡ, argenteis phaleris insignis. Ex ἀργ. & φάλαρα, *phaleræ*.
'Αργυροφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, instar argenti splendens. Ex ἀργ. & φαίνομαι, *splendeo*.
'Αργυροφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, argento splendens. Ex ἀργ. & φέγγος, *splendor*.
'Αργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. Vet.
'Αργυροχάλινος, ε, ὁ, ἡ, argenteis frenis ornatus.
'Αργυροχοέω, ῶ, f. ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vasculariis. A seq.
'Αργυροχόος, ε, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἀργ. & χέω, *fundo*.
'Αργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento induco. Ab ἄργυρος.
'Αργυρώδης, ες, argentum habens, epith. montium, in quibus argentifodinæ.
'Αργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.
'Αργυρώνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, argento emtus, seruus. Ex ἀργ. & ὠνέομαι, *emo*.
'Αργύφεος, ε, ὁ καὶ ἡ, albus propter texturam, ex alba textura constans. 2) albus. Ex ἀργὸς, *albus*, & ὑφὴ, *textura*. (vel potius υφεος est mera terminatio.)
'Αργυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
"Αργυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
'ΑΡΓΩ', όος, ἡ, Argo, nauis Iasonis. 2) sidus quoddam.
'Αργῶς, *Adu.* otiose, segniter. 2) temere, frustra.
"Αρδα, inquinamentum.
"Αρδαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, immundus. Ab ἄρδα.
'Αρδαλόω, ῶ, inquino, contamino. A præc.
'Αρδάνιον, ε, τὸ, vas fictile 2) vas ex quo pecudes bibunt. 3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, vt ex eo se adspergerent introeuntes. Ab ἄρδω.
'Αρδεία, ας, ἡ, irrigatio, s. e pluuia, s. e riuis, &
"Αρδευσις, εως, ἡ, idem. A seq.
'Αρδεύω, f. εύσω, rigo, irrigo. 2) adaquo.
'Αρδηθμὸς, ε, ὁ, idem quod ἄρδευσις.
"Αρδην, *Adu.* funditus, plane, omnino, Ab αἴρω, *tollo*.

"ΑΡΔΙΣ, εος, ἡ, cuſpis teli. 2) arma, quibus cominus pugnabant.

'Αρδμὸς, ȣ, ὁ, irrigatio. 2) aquatio. (vel potius ἀρδηθμὸς.) A ſequ.

"ΑΡΔΩ, f. σω, rigo, irrigo. 2) potum præbeo, adaquo.

'Αρειὰ, ᾶς, ἡ, poët. ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρὰ, *imprecatio.*

'Αρειθύσανος, ȣ, ὁ, fimbria Martis.

'Αρεικὸς, ἡ, ὸν, Mauortius, Gl. Vet. Ab "Αρης.

'Αρειμανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, Marte furens, bellicoſus. Ex "Αρης, *Mars*, & μαίνομαι, *furo.*

'Αρειμάνιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

'Αρειομανὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, Arianus, Arii ſtudio furens. Ab "Αρειος, *Arius*, & μαίνομαι.

'Αρειομανίτης, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.

'Αρειοπαγίτης, ȣ, ὁ, Areopagita, ſenator Areopagi. 2) *prouerbialiter*, homo tetricus, ſeuerus & taciturnus. A ſequ.

'Αρειόπαγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Areopagus, curia Athenis, quaſi Martis collis. Ex "Αρης, *Mars*, & πάγος, *collis.*

"Αρειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Martius. 2) Marti ſacer, ſ. ad Martem pertinens. 3) bellicoſus. τὰ "Αρεια, ludi Martiales. Ab "Αρης.

'Αρειότολμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Martius, bellicoſus. Ex "Αρης, *Mars*, & τόλμα, *audacia.*

'Αρείφατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Martius, bellicoſus, fortis, proprie in bello, ſiue, a Marte interemtus. Ex "Αρης, & φάω, *occido.*

'Αρείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἄρειον, præſtantior, *proprie*, Marte. 2) melior, potior, præſtantior. Ab "Αρης, *Mars.*

'Αρέμβαστος, ον, immotus, conſtans. Ex α & ῥέμβομαι, *vagor.*

'Αρέσκεια, ας, ἡ, comitas adſentatrix, lepos in ſermone, facetoſa vrbanitas, blanditia. Gl. Vet. venuſtas. Ab ἄρεσκος.

'Αρέσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio, vel acceptio. A ſeq.

'Αρεσκεύομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ab ἀρέσκω.

'Αρεσκευτικὸς, ἡ, ὸν, blandus, comis. A præc.

'Αρεσκόντως, *Adu.* grate. Ab ἀρέσκω.

"Αρεσκος, έσκη, εσκον, blandus, placendi ſtudioſus, gratiæ aucupator. A ſeq.

ΑΡΕ'ΣΚΩ, f. έσω, placo, amicum reddo. 2) placeo. ἀρέσκομαι, adquieſco, placet conditio, ſatis ſit mihi. ἀρέσκῃ, libeat, Gl. Vet. aor. 1. Part. ἀρέσαν, placitum, Gl. Vet. ἀρέσκων, placitus, Gl. Vet. ἀρέσκει, placet, libet, iuuat, Gl. Vet. ἀρέσκομαι, placo, Gl. Vet.

'Αρεστὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ Diis gratum. Ab ἀρέσκω. qu placator.

'Αρεστήριον, ȣ, τὸ, ſacrificium placandi ergo. A præc.

'Αρεστὸν, ȣ̃, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.

'Αρεστὸς, ἡ, ὸν, gratus, æquus, placidus, Gl. Vet.

'Αρεστῶς, *Adu.* grate.

'Αρεταίνω, idem quod ſeq.

'Αρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adſequor. 2) feliciter procedo. 3) virtutis ſtudioſus ſum. 4) virtutis laudem quæro. A ſeq.

ΑΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, vis, virtus. 2) induſtria, fortitudo, nauitas, Gl. Vet. 3) benignitas.

ΑΡΗΓΩ, f. ξω, auxilior, opem fero, proprie in bello. ἀρήγειν, opitulari, Philox.

'Αρηγὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, auxiliator. 2) defenſor.

'Αρηίδηλος, ον, pro ἀρίδηλος, vbi v.

'Αρηΐθοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bellicoſus, *proprie*, agilis in prælio. Ex "Αρης & θοὸς, *velox.*

'Αρήϊος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄρειος. Ab "Αρης.

'Αρηΐφατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀρείφατος.

'Αρηΐφιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Marti carus, Martis amicus. 2) cui Mars eſt carus, bellator.

"Αρηξις, εως, ἡ, auxilium. Ab ἀρήγω.

'Αρὴν, vt hinc ſit ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, ἄρνες, *per Syncopen*, pro ἀρενὸς, &c. agnus, agna.

'Αρηρότως, v. ἀραρ.

"ΑΡΗΣ, εος, ὁ, Mars Gradiuus, Gl. Vet. 2) prælium. 3) bellum. 4) vulnus, plaga, cædes, ferrum, &c.

'Αρήτειρα, ας, ἡ, ſacerdos. A ſeq.

'Αρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator. 2) ſacerdos. Ab ἀράομαι.

'Αρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa. Ab "Αρης.

'Αρητὸς, ἡ, ὸν, funeſtus, noxius, pernicioſus. Ab ἀράομαι, *damno adficio.*

'Αρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo iungor cum aliquo. Ab ἀρθμός.

'Αρθμία, ας, ἡ, amicitia, concordia. Ab eodem.

"Αρθμιος, ȣ, ὁ, amicus. Ab eodem.

'Αρθμὸς, ȣ̃, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, *apto, congruo.*

'Αρθρέμβολα, τὰ, tormenta, equulei. Ab ἄρθρον, *membrum*, & ἐμβάλλω, *immitto.*

'Αρθρίδιον, ȣ, τὸ, membrum paruum.

'Αρθρικὸς, ἡ, ὸν, articularis, articulis quadrans & conueniens. 2) ex articulis laborans, podagricus, chiragricus.

'Αρθριτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

'Αρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum.

'Αρθροκήδης, ες, membra conficiens. Ab ſeq. & κῆδος.

"ΑΡΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, artus, articulus, naturalis oſſium compages, copula, Gl. Vet. τὰ ἄρθρα, genitalia. 2) Articulus, vox Grammaticorum.

'Αρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo. A præc.

'Αρθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, articuloſus.

'Αρθύσανοι, v. ἀρειθύσανοι.

"ΑΡΙ, particula inſeparabilis, quæ vocabulis præfixa ſignificationem auget, per, valde, vehementer, multum, cito, ſtatim, facile; vt ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifeſtus.

ΑΡΙ'Α, ας, ἡ, arbor quædam ſero florens.

'Αριβάσκανος, ον, valde inuidus. Ex ἀρι & βασκαίνω.

'Αρίγνωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde notus, clariſſimus, qui facile noſci poteſt. Ex ἀρι & γινώσκω.

'Αριγνὼς, ῶτος, idem.

'Αριδάκρυος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, multum lacrimans, propenſus ad lacrimandum.

'Αρίδακρυς, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

'Αριδείκετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præclarus, valde inclytus. Ex ἀρι & δείκνυμι, *oſtendo.*

'Αρίδηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde clarus, præclarus, valde manifeſtus.

'Αριδήλως,

ήλως, *Adu.* manifeste.
ηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, multum æmulandus. 2) ide clarus, manifestus, ζ posito pro δ.
ήλως, *Adu.* clare, manifeste. 2) studiose.
ήλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde æmulandus.
κοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, obediens, dicto audiens. acute audiens. Ex ἄρι & ἀκόω.
μέω, ῶ, f. ήσω, numero.
μημα, ατος, τὸ, numerus.
μησις, εως, ἡ, numerattio, enumeratio. Ab ιθμέω.
μητικὸς, ἡ, ὸν, numerandi peritus. 2) ad ithmeticam pertinens. Vnde
μητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars merorum & numerandi.
μητικῶς, *Adu.* numerando. 2) more arithericorum, arithmetica ratione.
ιμητὸς, ἡ, ὸν, numerabilis. 2) paucus. 3) icitur & de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.
ΘΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, numerus. 2) homo nullius retii, vt Lat. numerus dicitur.
ύμων, ονος, ἡ, quæ facile fit grauida. 2) fœunda. Ex ἄρι & κύω, *in vtero fero.*
, ινος, ὁ καὶ ἡ, naso, seu naribus carens.) non sagax. Ex α pr. & ῥὶν, *nasus.*
ος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
βαρζάνιος, ȣ, ὁ, nomen emplastri. Ab Arioarzane.
πικρος, ον, valde amarus.
πρέπεια, ας, ἡ, decus eximium, honesta orma. Ab ἀριπρεπής.
πρεπέως, *Adu.* valde decenter. Ab eodem.
πρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde decorus. 2) valle illustris & excellens. Ex ἄρι & πρέπω.
ις, ινος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀρίν.
ΙΣ, ίδος, ἡ, arcus terebræ cum habena 2) herba quædam.
ίσημος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, clarus, conspicuus. 2) illustris, insignis. Ex ἄρι *valde*, & σῆμα, *signum.*
ισθάρματος, ον, victor certamine curuli. Ex ἄριστος & ἅρμα.
ισκυθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde indignans, seu iracundus. Etym. Ex ἄρι & σκύζομαι, *irascor.*
ριστα, *Adu.* optime, Gl. Vet. Ab ἄριστος.
ρίσταθλος, ȣ, ὁ, optime decertans, præstantissimus in certaminibus. Ex ἄριστος & ἆθλος.
ρισταρχεῖον, ȣ, τὸ, templum Dianæ. A sequ.
ρισταρχέω, ῶ, optime impero, optime gero magistratum. Ex ἄριστος & ἄρχω, *impero.*
ριστάφυλος, ον, abundans uvis. Ex ἄρι & ταφυλή, *vua.*
ριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ab ἄριστον.
ριστεία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas. ἀριστεῖαι, fortia facta, Gl. Vet. Ab ἀριστεύω.
ριστεῖον, ȣ, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eodem.
ριστερὰ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, sinistra, sc. manus. Philox. scæua. A sequ.
ΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, sinister, 2) infaustus 3) stultus.
ριστεροστάτης, ȣ, ὁ, qui a sinistra stat. Ex ἀριστερὰ & στατὸς, *qui stetit.*
ριστερόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, qui tantum sinistram habet. 2) qui sola sinistra vtitur. Rob.
ριστευμα, τος, τὸ, præclarum facinus. Ab ἀριστεύω.

'Αριστεὺς, έος, ὁ, princeps. 2) omnium fortissimus. Ab ἄριστος.
'Αριστευτικὸς, ἡ, ὸν, qui quasi a natura ita est comparatus, vt omnium fortissime se gerat. 2) strenuus. A sequ.
'Αριστεύω, f. εύσω, strenuum me præsto. fortiter facio, Gl. Vet. 2) excello. 3) principatum teneo. Ab ἄριστος.
'Αριστητὴς, ȣ, ὁ, pransor, qui prandere solet. Ab ἀριστάω.
'Αριστίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo. 2) prandeo *in act. & medio.* Ab ἄριστον.
'Αριστίνδην, *Adu.* optimos quosque deligendo, secundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.
'Αριστόβουλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius optimum est consilium. Ex ἄριστος, & βȣλὴ, *consilium.*
'Αριστογένεθλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui optimos generat. Ex ἄριστος & γενέθλη, *origo, ortus.*
'Αριστογόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, parens optimæ prolis. Ex ἄριστος & γόνος, *soboles.*
'Αριστόδειπνον, ȣ, ὁ καὶ ἡ, prandium cœnæ coniunctum, ad cœnam perductum.
'Αριστοεπέω, recte loquor, disputo sapientissime.
'Αριστοεπὴς, ὲς, recte loquens.
"Αριστοι, ων, οἱ, optimates, primores, viri præcipui ac præstantissimi.
'Αριστοκράτεια, ας, ἡ, status reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστοι & κρατέω.
'Αριστοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero; & 2) ἀριστοκρατέομαι, ȣμαι, sub optimatum regimine viuo, ab optimatibus gubernor. Ex iisdem.
'Αριστοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀριστοκράτεια.
'Αριστοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad aristocratiam, siue imperium optimatum pertinens. 2) aristocratiæ studiosus. Ab eodem.
'Αριστοκρατικῶς, *Adu.* vt conuenit aristocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.
'Αριστολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος & λοχὸς, *grauida.*
'Αριστόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, optimus vates.
'Αριστόμαχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præstantissimus in prælio. Ex ἄριστος & μάχη.
'ΑΡΙΣΤΟΝ, ȣ, τὸ, prandium.
'Αριστονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, seu imperium. Ex ἄριστος & νέμω, *administro.*
'Αριστόνοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, beneuolus, optima mente præditus.
'Αριστοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo. ἀριστοποιέομαι, ȣ̃μαι, prandeo.
'Αριστοπόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, optime laborans.
'Αριστος, ίση, ιστον, optimus, præstantissimus, *proprie*, Marte, fine armis. 2) optimus. egregius. 3) maxime idoneus. Ab "Αρης, *Mars*, vel ἄρι *bene*, vel ἄρω *apto.*
'Αριστοσαλπιγκτὴς, ȣ̃, ὁ, præstantissimus tubicen.
'Αριστοτέχνης, ȣ, ὁ, optimus artifex.
'Αριστοτόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quæ liberos optimos parit. Ex ἄριστος & τίκτω, *pario.*
'Αριστόχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, manibus strenuus.
'Αρισφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde lubricus. 2) fallax. Ex ἄρι, *valde*, & σφάλλω, *decipio.*

Ἀριφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde manifestus, insignis. Ex ἄρι & Φραδὴς, obseruabilis.
Ἀριφραδῶς, έως, Adu. valde perspicue.
Ἀρίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, valde prudens. Ex ἄρι & φρὴν, mens.
Ἄρκειον, ου, τὸ, herba quædam palustris. Ab seq
Ἄρκειος, εία, ειον, vrsinus. Ab ἄρκος.
Ἀρκεσίγυιος, ον, roborans membra. Ex ἀρκέω & γυῖον.
Ἄρκεσις, εως, ἡ, auxilium. 2) vtilitas. Ab ἀρκέω.
Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium. Ab eodem.
Ἀρκετὸς, ἡ, ὸν, sufficiens. Ab eod.
Ἀρκετῶς, Adu. sufficienter. A præc.
Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca iuniperi maturitate nigrescens. Gl. Vet. iuniperus. A seq.
ἌΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, iuniperus, arbor & fructus.
ἈΡΚΕ'Ω, ῶ, f. έσω, propulso. 2) auxilior, opitulor. 3) sufficio, satis sum. 4) par sum. 5) contentus sum, adquiesco. ἀρκεῖ, sufficit, satis est, Philox. ἀρκεῖσθε, contenti estote, Gl. Vet. imperat. ἀρκέσθητι, contentus esto, Philox. aor. 1. imp. pass.
Ἄρκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sufficiens. 2) satis dignus. A præc. 3) septemtrionalis. Ab ἄρκος.
Ἄρκος, ου, ἡ, vrsa, vt ἄρκτος.
Ἀρκούντως, Adu. sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκέω, quod est ab ἀρκέω.
Ἀρκτεία, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκτεύω.
Ἄρκτειος, εία, ειον, vrsinus. Ab ἄρκτος.
Ἀρκτέος, έα, έον, incipiendus. Ab ἄρχω, ordior.
Ἀρκτεύω, f. εύσω, in vrsæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. Ab ἄρκτος.
Ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, septemtrionalis. Ab eodem.
Ἀρκτομῦς, ὸς, ὁ, mus vrsinus, sic dictus, quod velut vrsus binis pedibus incedit. Ex ἄρκτος, vrsus, & μῦς, mus.
ἈΡΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, vrsus, vrsa. 2) signum cœleste. 3) piscis quidam. 4) pars orbis septemtrionalis.
Ἀρκτοῦρος, ου, ὁ, Arcturus, stella post vrsæ maioris caudam. Ex ἄρκτος, vrsa, & οὐρὰ, cauda.
Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, custos vrsæ, sidus quod & Bootes.
Ἀρκτῷος, ῴα, ῷον, arctous, septentrionalis. Ab ἄρκτος.
Ἄρκυον, ου, τὸ, reticulum, Gl. Vet. Ab ἄρκυς.
Ἀρκυοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex ἄρκυς, rete, & στάσις, statio.
ἌΡΚΥΣ, υος, ἡ, rete. ἄρκυες, casses, Gl. Vet.
Ἀρκυστάσιον, ου, τὸ, locus, vbi tenduntur retia. Ex ἄρκυς & στάσις, statio.
Ἀρκύστατον, ου, τὸ, locus, vbi retia tenduntur, item retia ipsa. Ex ἄρκυς & στατός.
Ἀρκύστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. retium tentor. Ex iisdem.
Ἀρκυωρέω, ῶ, f. ήσω, & ἀρκυωρέομαι, retia custodio, sto ad retia, s. ad indaginem. A sequ.
Ἀρκυωρὸς, οῦ, ὁ, custos, qui retia custodit. Ex ἄρκυς & οὖρος, custos.
ἍΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ.
Ἅρμα, ατος, τὸ, onus. τὰ ἅρματα, arma. Ab αἴρω.
Ἁρμαλιὰ, s. Ionice ἁρμαλιὴ, cibus, alimentum, demensum. Ab ἄρω, adapto.
Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, plaustrum. Ab ἅρμα & ἅμαξα
Ἁρμάτειος, εία, ειον, & ἁρμάτιος, ία, ιον, curulis.
Ἁρματεύω, f. εύσω, aurigo, aurigor. Ab eodem.
Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. A seq.
Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. A seq.
Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitator currus. Philox. quadrigarius. al. Gl. Vet. vehicularius. Ab ἅρμα & ἐλαύνω.
Ἁρμάτιον, ου, τὸ, curriculum. Gl. Vet. curriculus. Dimin. ab ἅρμα.
Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigarii. Ab eod.
Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. A seq.
Ἁρματοδρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, curru certans, auriga.
Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis.
Ἁρματόκτυπος, ον, epith. strepitus e motu curruum.
Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno. Ex ἅρμα & μάχομαι, pugno.
Ἁρματοπηγέω, ῶ, f. ήσω, currus fabricor. A seq.
Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, curruum fabricator. Ex ἅρμα & πήγνυμι, compingo.
Ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἁρματοτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα & τρέφω, alo.
Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iisdem.
Ἁρματοτροχία, ας, & ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα & τροχὸς, rota.
Ἁρματωλία, ας, ἡ, aurigatio, vox Comica Aristophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία & ἁμαρτωλία, peccatum.
Ἁρμενίζω, velifico, Gl. Vet. A sequ.
Ἅρμενον, ου, τὸ, velum nauis, carbasus. 2) instrumentum. armamentum, Gl. Vet. Ab ἄρω, apto.
Ἅρμενος, ου, ὁ, idem & ab eodem.
Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, compages, commissura. Ab eod.
Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor. 2) aurigatione certo in certamine curuli. A seq.
Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα & ἐλαύνω.
Ἁρμίως, Adu. confestim. Ab ἁρμοῖ
Ἁρμόγαλα, vel ἀρτύματα, τὰ, condimenta.
Ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, apta iunctura, seu commissura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.
Ἁρμόδιος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus. Philox. adfabilis. ἁρμόδιον, congruum, Gl. Vet. nomen propr. viri. Ab eodem.
Ἁρμοδίως, Adu. apte, competenter, Gl. Vet. A præc.
Ἁρμοζόντως, Adu. conuenienter, apte, congrue. Ab ἁρμόζων, quod est a seq.
Ἁρμόζω, f. όσω, quadro, conuenio, congruo. 2) apto, adapto. 3) iungo connubio, do nuptum. Ab ἁρμός.
Ἁρμοῖ, Adu. modo, nuper.
Ἁρμοῖ, Adu. conuenienter, congrue. Ab ἁρμός.
Ἁρμολογέω, coagmento, coapto.
Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio, Gl. Vet.
Ἁρμολογία, ας, ἡ, coaptatio, coniunctio.
Ἁρμολόγος, ου, ὁ, coagmentarius, Philox.

νία, ας, ἡ, compages. 2) concentus. Ab μός.
νικὸς, ὴ, ὸν, ad harmoniam pertinens. 2) usicæ peritus.
νιος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, conueniens.
νίως, *Adu.* modulate, concinne.
ς, ϐ, ὁ, commissura, compages, articulus.
ἄρω, *apto.*
οσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω.
οσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. Vet.
οσμα, τος, τὸ, idem.
όσσω, vel ἁρμόττω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω.
b ἁρμός.
οστὴρ, ῆρος, ὁ, moderator, gubernator. Nomen magistratus Spartani.
οστὴς, ϐ, ὁ, idem & ab eod. Gl. Vet. aptator.
οσικὸς, ὴ, ὸν, sponsalis, Gl. Vet. A sequ.
οστὸς, ἡ, ὸν, conueniens, congruens. Gl. Vet. ptus, habilis. ἁρμοστὴ, sponsa. Ab ἁρμόζω.
όσωρ, ορος, ὁ, idem qui ἁρμοστήρ.
όσυνοι, οἱ, moderatores magistratus apud Laced.
οττόντως, *Adu.* apte. Ab ἁρμόττω.
ακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ouina cum lana. Philox. pellis lanata. Ab ἄρς, *agnus.*
εῖον, ϐ, τὸ, locus, vbi agninæ carnes venduntur. Hesych. Ab eodem.
ειος, εία, ειον, agninus.
ειὸς, ϐ, ὁ, agnus adultus.
νεοθοίνης, ϐ, ὁ, agnis vescens. Ex ἀρνέον & θοίνη, *conuiuium.*
ΡΝΕΟΜΑΙ, ϐμαι, f. ήσομαι, recuso, nego, inficior, denego, detrecto.
νευτὴρ, ῆρος, ὁ, vrinator. Ab ἀρνεύω.
νεύτρια, ας, ἡ, ars vrinatoria. A præc.
νεύω, submergo me, subeo aquam.
νησίθεος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, Deum negans, Atheus.
νησις, εως, ἡ, negatio, recusatio. Ab ἀρνέομαι.
νητικὸς, ὴ, ὸν, negatiuus.
νητικῶς, *Adu.* negatiue, negando.
ρνίον, ϐ, τὸ, agnellus. Diminut. ab ἄρς.
ρνόγλωσσον, ϐ, τὸ, plantago, seu lingua agnina.
ρνογλωσσος, ϐ, ὁ, idem.
ρνοφάγος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui agnum deuorat, vel comedit. v. ἀρνοθοίνης.
ρνόφυλλον, ϐ, τὸ, quod. agni folium, cytisus, herba, qua agni delectantur.
ΑΡΝΥΜΑΙ, capio, consequor.
ρνῳδὸς, ϐ, ὁ, cantor, cui agnus propositus est præmium.
ρνῶν, ῶνος, ὁ, agnile, Gl. Vet.
ΑΡΟΝ, ϐ, τὸ, arum, herba.
Αρος, ϐ, ὁ, vtilitas, apud Aeschylum. Ab ἄρω.
Αρόσιμος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, arabilis, segetibus accipiendis aptus. Ab seq.
Αροσις, εως, ἡ, aratio. 2) agricultura. 3) ager frumentarius.
Αροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. 2) pater.
Αρότης, ϐ, ὁ, idem.
Αροτήσιμος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, arabilis.
Αροτήσιος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, ad arationem pertinens.
Αροτος, ϐ, ὁ, aratio. Gl. Vet. seges, sementis. 2) generatio prolis.
Αροτὸς, ϐ, ὁ, tempus arandi.

Αροτὸς, ἡ, ὸν, arabilis.
Αροτρεὺς, έος, ὁ, arator.
Αροτρευτὴρ, ῆρος, ὁ, arator.
Αροτρεύω, f. εύσω, aro.
Αροτρευτὴς, ϐ, ὁ, rusticus, arator.
Αροτριάζω, f. άσω, aro.
Αροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, Philox.
Αροτριασμὸς, ϐ, ὁ, idem.
Αροτριάω, ῶ, f. άσω, idem.
Αρότριος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, rusticus, arationi fauens &c.
Αροτρίωμα, ατος, τὸ, ager aratus.
Αροτρίωσις, εως, ἡ, aratio.
Αροτροειδὴς, ὲς, aratri figuram habens.
Αροτρον, ϐ, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.
Αροτρόπους, οδος, ὁ, vomer.
Αροτροπόνος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, aratro laborans, rusticus.
Αροτροφορέω, aratrum traho, de bubus &c.
Αρϐρα, ας, *Ion.* ης, ἡ, aruum, arata terra, ager. Gl. Vet. seges. 2) terra, tellus. 3) terræ mensura centum cubitorum. Ab ἀρόω.
Αρϐραῖος, αία, αῖον, ruralis.
Αρϐριον, ϐ, τὸ, agellus. Dim. ab ἄρϐρα.
Αρϐροπόνος, ϐ, ὁ, ἡ, in aruo laborans, agricola.
ΑΡΟ'Ω, ῶ, f. ώσω, aro.
Αρπάγδην, *Adu.* raptim. Ab ἁρπάζω.
Αρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipsa rapiendi actio, rapina. Ab eodem.
Αρπάγη, ης, ἡ, harpago, irpex: instrumentum, quo e puteis attolluntur vasa aquaria.
Αρπαγιμαῖος, α, ον, idem quod sequens, & a seq.
Αρπάγιμος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, rapto quæsitus. Ab ἁρπαγή.
Αρπαγίμως, *Adu.* raptim, Philox.
Αρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum est, rapina, præda rapta. Ab eodem.
Αρπαγμὸς, ϐ, ὁ, ipsa rapiendi actio, raptus.
ΑΡΠΑ'ΖΩ, f. άσω, vel άξω, rapio, prædor, Gl. Vet. ἥρπασα, rapui, Gl. Vet. aor. 1. ἡρπαγμένος, raptus, Philox. perf. part. pass.
Αρπάκτειρα, ας, ἡ, quæ rapit, prædatrix. A sq.
Αρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor. Ab ἁρπάζω.
Αρπακτὴς, ϐ, ὁ, idem. Ab eod.
Αρπακτικὸς, ὴ, ὸν, rapiendi peritus, rapax.
Αρπακτικῶς, *Adu.* rapacium more, auide. 2) raptim.
Αρπακτὸς, ἡ, ὸν. ereptus.
Αρπακτὺς, ύος, ἡ, raptus, direptio.
Αρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus. 2) celer. 3) qui cupide appetitur. Ab ἁρπαλός.
Αρπαλέως, *Adu.* cupide. 2) raptim.
Αρπάλιμος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, cupide appetitus. 2) qui rapitur.
Αρπαλὸς, ἡ, ὸν, qui cupide appetitur. τὰ ἁρπαλὰ, quæ cupide appetuntur. Ab ἁρπάζω.
Αρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab eod.
Αρπαξίβιος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, rapto viuens.
Αρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.
Αρπαστικὸς, ἡ, ὸν, rapax.
Αρπαστὸν, ϐ, τὸ, harpastum, genus pilæ grandioris.
Αρπαστὸς, ἡ, ὸν, ad rapiendum expositus, qui rapi potest.
Αρπεδὲς, solo æquatum, planum. Ex ἄρω & πέδον, *solum.*

Ἀρπεδίζω, solo æquo, complano, pauio. Hes. Ab ἀρπεδές.
Ἀρπεδόεις, όεσσα, όεν, planus. Ab eodem.
Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Ab ἀρπεδών.
Ἀρπεδονίζω, f. ίσω, illaqueo. A præc.
Ἀρπεδών, όνος, ἡ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.
Ἀρπέζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons*, (vel potius ἄρω) & πέζα, *pes*.
Ἅρπη, ης, ἡ, falx. 2) auis quædam, harpe, e genere aquilarum. Ab eodem.
Ἀρπὶς, f. ἀρπὶς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monstrum rapax fictitium. 2) procella. A seq.
Ἅρπυς, υος, ὁ, amor. Hesych.
Ἀῤῥάβδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non virgatus.
ἈῤῬΑΒΩΝ, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.
Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non fractus. 2) haud fragilis. Ex α pr. & ῥήσσω, *frango*.
Ἀῤῥαδιούργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non temerarius. Ex α pr. & ῥαδιουργέω.
Ἄῤῥαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, integer, incorruptus.
Ἄῤῥαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insutilis, inconsutus, Gl. Vet. Ex α pr. & ῥάπτω, *suo*.
Ἀῤῥαφὴς, ές, idem.
Ἄῤῥεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α pr. & ῥέζω, *facio*.
Ἀῤῥενικὸς, ή, όν, masculinus. Ab ἄῤῥην, *mas*.
Ἀῤῥενικῶς, *Adu.* masculino genere, apud Grammaticos.
Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, masculorum generatio, seu procreatio. virilis sexus, Philox. A seq.
Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas*, & γείνομαι, *genero*.
Ἀῤῥενόθηλυς, εος, ὁ καὶ ἡ, incerti, f. ambigui sexus, mas & femina. Ex ἄῤῥην & θῆλυς, *femina*.
Ἀῤῥενοκοίτης, ου, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην & κοίτη, *cubile*.
Ἀῤῥενοκυέω, prolem masculam edo.
Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, masculos depereo. Suic. Ex ἄῤῥην & μαίνομαι, *insanio*.
Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum virilem edo. A sequ.
Ἀῤῥενοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, masculum pariens, vel generans. Ex ἄῤῥην & τίκτω, *pario*.
Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, masculos corrumpo. Suic. Ex ἄῤῥην & φθείρω, *corrumpo*.
Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo. ἀῤῥενοῦσθαι, masculum euadere. Ab ἄῤῥην.
Ἀῤῥενώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, masculus, fortis.
Ἀῤῥενωδῶς, *Adu.* fortiter. A præc.
Ἀῤῥενωνυμέω, masculino nomine appello. Ab ἄῤῥην & ὄνομα.
Ἀῤῥενωπὸν, οῦ, τὸ, mascula facies. 2) animus virilis & generosus. A seq.
Ἀῤῥενωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui virili facie est. 2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην & ὤψ, *facies*.
Ἀῤῥενωπῶς, *Adu.* viriliter, strenue.
Ἀῤῥεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α pr. & ῥέπω.
Ἀῤῥεπῶς, *Adu.* non vergendo in alterutram partem. A præc.
Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α pr. & ῥέπω.

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fractus. Ex α priu. & ῥήσσω, *frango*.
Ἀῤῥήκτως, *Adu.* firme, stabiliter.
Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, silentium. A sequ.
Ἀῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α pr. & ῥῆμα, *verbum*.
ἌῤῬΗΝ, ενος, ὁ, mas, masculus. 2) ὁ καὶ ἡ, fortis, virilis.
Ἀῤῥηνεῖν vel ἀῤῥηνεῖν, rixari, conuiciis sæuire. Hesych. A seq.
Ἀῤῥηνὴς, ές, sæuus, ferox, ap. Theocr.
Ἀῤῥησία, ας, ἡ, silentium. Ex α pr. & ῥέω, *dico*.
Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, inprimis fœda Venus. A seq.
Ἀῤῥητοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, nefanda perpetrans, nefaria libidine vtens.
Ἄῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non dictus, indictus, inauditus, ineffabilis. 2) non dicendus, celandus. 3) non dicendus ex lege, de conuiciis grauioribus, lege prohibitis: vnde ἄῤῥητα, fœda conuicia. 4) infandus, nefandus, nefastus, Gloss. Vet. 5) fœdus, odiosus. Ex α pr. & ῥέω, *dico*.
Ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. A præc. & ἔργον.
Ἀῤῥητουργικὸς, ή, όν, nefanda faciens, *item* non enuncianda.
Ἀῤῥήτως, *Adu.* infandum, ineffabiliter, arcane.
Ἀῤῥηφορέω, ῶ, sacra arcana fero.
Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, arcanorum gestatio.
Ἀῤῥηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, nefanda & arcana gestans. Ex ἄῤῥητος & φέρω, *fero*. (vel ex ἄῤῥος, *cista*.)
Ἄῤῥηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus sepimentis. Ex α intens. & ῥηχὸς *sepimentum*.
Ἀῤῥίγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exhorrescere nescius, impauidus. A sequ.
Ἄῤῥιγος, ου, ὁ καὶ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α pr. & ῥῖγος, *frigus*.
Ἀῤῥίγως, *Adu.* sine frigore f. horrore.
Ἄῤῥιζος, ου, ὁ, καὶ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α pr. & ῥίζα, *radix*.
Ἀῤῥίζωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α priu. & ῥιζόω.
Ἄῤῥιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, naso, aut naribus carens. 2) obtusum habens nasum, non sagax. Ex α pr. & ῥὶν, *nasus*.
Ἄῤῥις, ινος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
ἈῤῬΙΧΑΣΘΑΙ, manibus & pedibus sursum tendere. Hesych. alias ἀναῤῥιχᾶσθαι.
ἌῤῬΙΧΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, cophinus, vas vimineum.
Ἀῤῥοια, ας, ἡ, retentio mensium, f. menstrui. Ex α pr. & ῥοὴ, *fluxus*.
Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, dissonantia, discrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.
Ἀῤῥυθμοπότης, ου, ὁ, qui non bibit ad modum & mensuram, sed plenis poculis & sine ordine. Ex ἄῤῥυθμος & πίνω, *bibo*.
Ἄῤῥυθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priu. & ῥυθμὸς, *rhythmus*, *numerus*.
Ἀῤῥύθμως, *Adu.* inconcinne, sine numeris.
Ἀῤῥύπαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non sordidatus, non contaminatus. Ex α priu. & ῥυπαίνω, *sordesco*.

ὄπαρος, ου, ὁ καὶ ἡ, non sordidus.
ὄπωτος, ον, idem. Ab α pr. & ῥυπόω.
ῥυσίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui pignoris loco captus non est. Ex α priu. & ῥυσιάζω, *pignoris loco capio.*
ῥυτίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui rugas non habet. Ex α pr. & ῥυτιδόω, *corrugo.*
ῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α priu. & ὀῤῥωδέω, *timeo*, ap. Ammon. sed Herodotus dixit pro ὀῤῥωδέω.
ῥώξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, non fractus, non scissus. Ex α pr. & ῥώξ, *fissura.*
ῥωστέω, ῶ, f. ήσω, infirmus sum, aduersa valetudine laboro. Gl. Vet. ἀῤῥωστῶ, ægroto, languesco. Ab ἄῤῥωστος.
ῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo. A præc.
ῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, inualetudo, Gl. Vet. A seq.
ῥωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infirmus, ægrotus. Ex α pr. & ῥώννυμι, *corroboro.*
ῥώστως, *Adu.* languide, inualide. A præc.
ρς, ἀρνὸς, ὁ, ἡ, agnus.
ῥσενικὸς, ἡ, ὸν, masculinus. ἀρσενικὸν, masculinum, auripigmentum, Gl. Vet.
ῥσενογενὴς, ὲς, masculini generis.
ῥσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.
ῥσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.
ῥσενομορφος, ον, masculina facie præditus.
ῥσενόπαις, ὁ, ἡ, cui masculus est filius.
ῥσενοπληθὴς, ὲς, plenus maribus.
ῥσην, *Attice* idem est quod ἄῤῥην, vnde & reliqua ab ἄρσην incipientia sub ἄῤῥην videnda.
ἄρσις, εως, ἡ, eleuatio, subuectio. 2) ablatio, detractio. 3) onus, tributum. Ab αἴρω, *tollo.*
ἈΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, genus mensuræ Persicæ siue Medicæ, medimnum Atticum capiens.
ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta. 2) trucido. A seq.
ἌΡΤΑΜΟΣ, ου, ὁ, lanius. 2) coquus.
ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus. 2) suspendium. A seq.
ἈΡΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, suspendo, appendo; & 2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo.
Ἀρτεμέω, ῶ, f. ήσω, incolumis sum, valeo, sum integris viribus. A sequ.
ἈΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, incolumis, integer, sanus, saluus.
Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.
Ἀρτεμιδόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a Diana, siue Luna percussus, lunaticus, lymphaticus. 2) fœmina repentina morte extincta. Rob. Ex Ἄρτεμις, *Diana*, & βάλλω.
Ἄρτεμις, ιος, vel ιδος, ἡ, Diana.
ἈΡΤΕΜΙΣΙ'Α, ας, ἡ, Artemisia, herba.
Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ statua, aut templum, vrbs Dianæ sacra.
ἈΡΤΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, artemon, velum nauis minus.
Ἀρτεπίβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pani insidians, nomen muris in Batrach. Ex ἄρτος & ἐπίβουλος.
Ἀρτέω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρω.
Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco, suspensum, appensum, etiam monilia, inaures. 2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quasi suspensum est. Ab ἀρτάω.
ἈΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus. 2) instrumentum biiulorum. Ab αἴρω.
ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, arteria, spiritus semita, spiritus conceptaculum. Gloss. Vet. vena vitalis. 2) omnis vena pulsans, a motu oscillatorio.
Ἀρτηριάζω, arteriam seco. A præc.
Ἀρτηριακὸς, ἡ, ὸν, arteriacus, ad arteriam pertinens. 2) raucus. A præc.
Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ asperæ sectio. Ex ἀρτηρία & τέμνω, *seco.*
Ἀρτηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arteriæ similis. Ab ἀρτηρία.
ἌΡΤΙ, *Adu.* modo, paullo ante, nuper. 2) nunc, iam, primum. 3) in compositione notat perfectionem, breuitatem, vel nouitatem; ἕως ἄρτι, huc vsque; ἀπ' ἄρτι, f. ἀπάρτι, ex hoc tempore, iam, nunc.
Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar. 2) præparo. Ab ἄρτιος.
Ἀρτιάκις, *Adu.* pariter, pari numero, secundum numerum parem. Ab eodem.
Ἀρτιασμὸς, οῦ, ὁ, lusus eorum, qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.
Ἀρτιβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, item ἀρτίβλαστος, ον, recens germinans. Ex ἄρτι & βλαστάνω, *germino.*
Ἀρτιβρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι & βρέχω, *irrigo.*
Ἀρτίγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui modo vxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι & γάμος.
Ἀρτιγένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι & γενέθλη, *ortus, natiuitas.*
Ἀρτιγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. lanuginis. Ex ἄρτι & γένειον, *barba.*
Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, modo natus. Ex ἄρτι & γίνομαι, *nascor.*
Ἀρτιγέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex γεννάω.
Ἀρτίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, modo natus, recens genitus. Ex γόνος, *generatio.*
Ἀρτιγραφὴς, ὲς, modo scriptus.
Ἀρτιδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper didicit. 2) qui nuper discere cœpit. 3) qui nuper cognitus & mente perceptus est. Ex δαίω, *disco.*
Ἀρτιδάκρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, qui modo lacrimauit.
Ἀρτιδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι & διδάσκω, *doceo.*
Ἀρτίδιον, ου, τὸ, paruus panis. Ab ἄρτος.
Ἀρτίδομος, ου, ὁ καὶ ἡ, recens exstructus. Ex ἄρτι & δέμω, *struo.*
Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, vere dictum. 2) vera dicendi studium. A sequ.
Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus. 2) garrulus, loquax. 3) veridicus. Ab ἄρτιος, *perfectus*, & ἔπω, *dico.*
Ἀρτιζυγία, ας, ἡ, recens coniunctio, v. c. feminæ & maris. Ab ἄρτι & ζυγός.
Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio. 2) paro, instruo. Ab ἄρτιος.
Ἀρτίζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est breuis vitæ. Ex ἄρτι & ζωή, *vita.*

Ἀρτιθαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, recens ortus, vt flos, planta, cet. Ex ἄρτι & θάλλω, *floreo.*

Ἀρτιθανής, έος, ὁ καὶ ἡ, modo vel recens mortuus. Ex ἄρτι & θνήσκω, *morior.*

Ἀρτίκολλος, ον, recens, f. accurate conglutinatus. Ex ἄρτι & κόλλα, *gluten.*

Ἀρτιμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper discere cœpit. 2) qui nuper certior factus est. Ex ἄρτι & μανθάνω, *disco.*

Ἀρτιμελής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui membris est integris & perfectis. Ex ἄρτιος & μέλος, *membrum.*

Ἀρτίνοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui mens sana est, prudens.

Ἀρτιοπέρισσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, par impar. Ex ἄρτιος, *par, plenus,* & περισσὸς, *impar.*

ἌΡΤΙΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, par, vt numerus. 2) integer, perfectus, omnibus partibus suis constans. 3) integer, sanus, incolumis. 4) consentaneus. 5) consummatus pleneque instructus ad omnia officia. 6) paratus ad aliquid faciendum.

Ἀρτιπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι & πηγνύω.

Ἀρτίπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. v. ἀντέπαις.

Ἀρτίπλȣτος, ον, recens ditatus.

Ἀρτίπȣς, οδος, ὁ καὶ ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens.

Ἄρτισις, εως, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.

Ἀρτίσκαπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, recens fossus, nuper effossus. Ex ἄρτι & σκάπτω, *fodio.*

Ἀρτίσκος, ȣ, ὁ, paruus panis, pastillus. Dim. ab ἄρτος.

Ἀρτιςομέω, ῶ, f. ήσω, expedite & articulate loquor. A sequ.

Ἀρτίςομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui distincte, plane & perfecte verba pronunciat, minime blæsus. 2) qui iam fari potest. Ex ἄρτι, vel ἄρτιος & ςόμα.

Ἀρτιςράτευτος, ον, tiro. Ex ἄρτι & ςρατεύομαι.

Ἀρτισυζυγία, ας, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.

Ἀρτιτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι & τελέω, *initio.*

Ἀρτίτοκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι & τίκτω, *pario.*

Ἀρτιτόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iisdem.

Ἀρτίτομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nuper cæsus, nuper vel recens sectus. Ex ἄρτι & τέμνω, *seco.*

Ἀρτιτόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nuper secuit, seu incidit. 2) qui nunc secat. Ex iisdem.

Ἀρτιτρεφής, ὲς, epith. infantis.

Ἀρτίτροπος, ον, puerilem ætatem vix egressus. Aeschyl. proprie integris adhuc moribus.

Ἀρτίτυπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, recens formatus. Ex ἄρτι & τύπτω, *cudo.*

Ἀρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ex ἄρτι, ὑπὸ & ὠχρὸς, *pallidus.*

Ἀρτιφαής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui visum modo recuperauit. Ex ἄρτι & φάος, *lux.*

Ἀρτιφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι & φαίνω, *in lucem profero.*

Ἀρτίφατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, recens peremtus. Ex ἄρτι & φάω, *interficio.*

Ἀρτιφρονέω, ῶ, sana mente præditus sum, Suic. A seq.

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente integra, sana præditus. Ex ἄρτι & φρὴν.

Ἀρτιφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι & φύω.

Ἀρτίφυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex eod.

Ἀρτίφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui vox est integra. 2) qui verba accurate & integre pronunciat.

Ἀρτιχανής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex χαίνω, *hisco.*

Ἀρτιχάρακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, recens sculptus, seu insculptus. A χαράσσω.

Ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, cui manus sunt integræ. 2) qui vtraque manu vtitur.

Ἀρτιχόρευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι & χορεύω, *choros ago.*

Ἀρτίχριςος, ον, recens vnctus.

Ἀρτίχυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, recens fusus. A χύω.

Ἀρτίως, *Adu.* modo, nuper, recens, paullo ante. 2) integre, perfecte, prorsus. 3) apte, vt cohæreat.

Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, specimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος & δεῖγμα.

Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem distribuo. Ex ἄρτος & δίδωμι, *do.*

Ἀρτοζήτης, ȣ, ὁ, cibum quærens, ad cibum veniens.

Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium.

Ἀρτοκοπεῖον, ȣ, τὸ, pistrinum. Ex ἄρτος & κόπτω, *conficio.*

Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, pistrinum exerceo.

Ἀρτοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad pistrinum pertinens. Gl. Vet. Cerealis.

Ἀρτοκόπιον, ȣ, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον.

Ἀρτοκόπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pistor, pistrix. Ex ἄρτος & κόπτω, *scindo, pinso.*

Ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane & carne constans. Philox. visceratio. Ex ἄρτος & κρέας.

Ἀρτολάγανον, ȣ, τὸ, opus pistorium tenuioris generis. Ex ἄρτος & λάγανον, *laganum.*

Ἀρτολάγυνος πήρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος & λάγυνος, *lagena.*

Ἀρτοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio panem, artem pistoriam exerceo. 2) in panes formo.

Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ, pistura.

Ἀρτοποιϊκὸς & ἀρτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad pistoriam, f. pistrinum pertinens, pistorius.

Ἀρτοποιεῖον, ȣ, τὸ, panificium, Gl. Vet.

Ἀρτοποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vnde panis coquitur. 2) pistor, vel pistrix.

Ἀρτοπτεῖον, ȣ, τὸ, vas, vel officina, vbi panes coquuntur. Ex ἄρτος & ὀπτάω, *coquo.*

Ἀρτόπτης, ȣ, ὁ, qui panes coquit. Ex iisdem.

Ἀρτοπωλεῖον, & ἀρτοπώλιον, ȣ, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab ἀρτοπώλης.

Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo.

Ἀρτοπώλης, ȣ, ὁ, qui panem vendit. Gl. Vet. panarius. A præc.

Ἀρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem. A præc.

ἌΡΤΟΣ, ȣ, ὁ, panis. 2) quiuis cibus.

Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane vescor.

Ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. A τρέφω.

Ἀρτοφαγέω, ῶ, fut. ήσω, pane vescor.

Ἀρτοφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui pane vescitur. A præc.

…φόρον, ου, τὸ, vas, quo panis fertur. panarium, Gl. Vet. Ex ἄρτος & φέρω, fero.
…χάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος & χάρις, gratia.
…ΤΑΓΑ, ας, ἡ, testamentum. Hesych. Suid. … interpretatio suspecta est.
…μα, ατος, τὸ, condimentum. conditura, pulmentum, Gl. Vet. Ab ἀρτύω.
…ματικὸς, ἡ, ὸν, ad condiendum aptus, vim condiendi habens. A præc.
…ματώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, in condiendis cibis …um habens. Ab eodem.
…ύνω, apto, adorno. Ab ἀρτύω.
…σις, εως, ἡ, ipsa actio condiendi. Gl. Vet. conditura. Ab eod.
…τικὰ, ῶν, τὰ, de fructibus cinaræ, vt genere …ro specie. Ab ἀρτυτός.
…τικὸν, ου, τὸ, conditaneum. Gl. Vet. Ab eod.
…τὸς, ἡ, ὸν, condimentarius, conditaneus. conditus, Gl. Vet. Ex ἀρτύω.
…ΤΥ'Ω, fut. ύσω, apparo, adorno, instruo. 2) condio. ἠρτυμένον, conditum, Gl. Vet. perf. part. pass.
…βαλλος, ου, ὁ, marsupium, quod trahendo …lauditur & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, traho, & βάλλω, iacio.
…υτάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.
…υτὴρ, ῆρος, ὁ, mensuræ genus, cyathus. 2) haustrum. Ab eod.
…ύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi. 2) haustrum. Ab ἀρύω.
…υτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear. 2) haustrum. Ab eodem.
…ύτω, idem quod sequens ἀρύω.
…ΡΥ'Ω, f. ύσω, haurio, ex profundo traho. ἀρύομαι, haurio, Gl. Vet. ἀρύεται, exantlat, Philox. in med. est etiam destringo, extraho sc. gladium, item orior, de sole & stellis.
…χάγγελος, ου, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων & ἄγγελος.
…ρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ. 2) principia. Ab ἀρχὴ, initium. v. ἀπαρχή.
…ρχαΐζω, fut. ίσω, antiquitatem, seu antiquos imitor. antiquo, Gl. Vet. Ab ἀρχαῖος.
…ρχαϊκὸς, ἡ, ὸν, antiquitatem, seu antiquam rusticitatem præ se ferens, sine moribus. 2) stultus, simplex. Ab eodem.
…ρχαϊκῶς, Adu. antiquo more, loquendi & viuendi.
…ρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. Gloss. Vet. origo originalis. A sequ.
…ρχαιόγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος & γίνομαι, nascor.
…ρχαιοειδὴς, ὲς, antiquitatem redolens.
…ρχαιόθεν, Adu. antiquitus, Gloss. Vet.
…ρχαιογράφος, ου, ὁ, antiquarius, Philox.
…ρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis dissero. 2) antiquo sermone vtor.
Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, historia de rebus antiquis. Gl. Vet. origo. Verius, origines, antiquitates. Ab eodem.
Ἀρχαιολογικὸς, ἡ, ὸν, qui antiquitatem rimatur, antiquitatis peritus.
Ἀρχαιολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, de rebus antiquis disserens. 2) antiquo sermone vtens. Philox. ἀρχαιολόγοι, Atellani. Ex ἀρχαῖος & λόγος, sermo.
Ἀρχαῖον, ου, τὸ, sors, das Capital. 2) bonum auitum, bona, vnde fructus & reditus veniunt. Ab ἀρχαῖος.
Ἀρχαιοπινὴς, ὲς, antiquitatem redolens. Ex ἀρχ. & πίνος, squalor.
Ἀρχαιόπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, iam inde a maioribus diues, qui diuitias auitas habet.
Ἀρχαιοπρεπὴς, ὲς, antiquitatem referens, more antiquo factus.
Ἀρχαῖος, αία, αῖον, pristinus, antiquus, vetustus. 2) stultus, ineptus, fatuus, simplex, rusticus.
Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas.
Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, prisca viuendi ratio. A sequ.
Ἀρχαιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, antiquis moribus viuens. ap. Thuc. sed in contumeliam.
Ἀρχαιοτρόπως, Adu. more antiquo. A præc.
Ἀρχαιότυπος, ον, antiquus, exempli vetusti.
Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio seu creatio. 2) magistratuum eligendorum tempus. 3) magistratus electi. Gl. Vet. ἀρχαιρεσίαι, comitia. Ex ἀρχὴ & αἵρεσις, electio.
Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, comitia magistratibus creandis. Gl. Vet. comitia. Ex iisdem.
Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magistratus creandos conuenio, magistratum creo. 2) magistratum peto, quo sensu & in med. dicitur. 3) gratiam hominum prensando capto, ambitione vtor.
Ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, ὸν, comitialis, Gl. Vet. Ab eodem.
Ἀρχαϊσμὸς, ου, ὁ, veterum, seu priscorum imitatio. 2) antiqua loquendi ratio. Philox. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.
Ἀρχαίως, Adu. antique, antiquo more. 2) stulte.
Ἀρχάριος, ου, ὁ, tiro, nouellus, incipiens. Suic. Ab ἄρχομαι.
Ἀρχεγόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, primigenius, prior natu. 2) priscus. Gl. Vet. primæuus. 3) autor generis, item, caussa genetrix, caussa gignendi. Ex ἀρχὴ & γίνομαι.
Ἀρχεδίκης, ου, ὁ, proprie, auctor iuris, iustus possessor.
Ἀρχεῖον, ου, τὸ, magistratuum curia. 2) tabularium publicum, archiuum. Ab ἀρχὴ, principatus.
Ἀρχεῖος, εία, εῖον, antiquus, priscus. Ab eod.
Ἀρχέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, auctor, seu origo malorum. Ex ἀρχὴ & κακός.
Ἀρχέλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἀρχέλειος, populi rector, princeps. 2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ & λαὸς, populus.
Ἀρχένεως, ω, ὁ καὶ ἡ, qui nunc primum nauigat. 2) naui imperans. Ex ἀρχὴ & ναῦς.
Ἀρχέπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, penes quem administrandarum ac dispensandarum diuitiarum potestas est. 2) dominus diuitiarum & pristinæ fortunæ restituendus. Ex ἀρχὴ & πλοῦτος.
Ἀρχέπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, ciuitati imperans, princeps. Ex ἀρχὴ & πόλις, ciuitas.

Ἀρχεσίμολπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui cantui præeſt. Ex ἀρχὴ & μολπὴ, *cantus*.
Ἀρχέσπερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, veſperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ & ἕσπερος, *veſpera*.
Ἀρχέτυπον, ȣ, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effinguntur. Philox. principale.
Ἀρχέτυπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicuius formam exhibet. Ex ἀρχὴ & τύπος, *forma*.
Ἀρχεύω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχή.
Ἀρχέχορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui præeſt choro, choragus. Ex ἀρχὴ & χορός.
ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum, 2) principatus, imperium, dominatus, magiſtratus. 3) cauſſa, origo. *In plur.* magiſtratus, princeps. In acc. ἀρχὴν, 1) principio, inprimis. 2) omnino. ἀρχὰς, ab initio, ſtatim. Polyb.
Ἀρχηγενὴς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auctor. A pr. & γένος.
Ἀρχηγετεύω, f. εύσω, principatum obtineo, præſum Ab ἀρχηγέτης.
Ἀρχηγετέω, ῶ, f. ήσω, auſpicor, incipio. Ab eod.
Ἀρχηγέτης, ȣ, ὁ, præſes, princeps, dux. 2) auctor. Ab ἀρχηγός.
Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, præſes, princeps, dux femina. 2) metropolis imperii. Ab ἀρχηγέτης.
Ἀρχηγικὸς, ἡ, ὸν, principalis, præcipuus. A ſequ.
Ἀρχηγὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præſes, dux, auctor, magiſter, inuentor, cauſſa rei. Ex ἀρχὴ & ἡγέομαι, *dux ſum, præeo*.
Ἀρχῆθεν, *Adu.* ab initio, antiquitus, denuo, Philox. Ab ἀρχή.
Ἀρχίατρος, ȣ, ὁ, medicorum princeps, primarius inter medicos. Gl. Vet. archiater. Ex ἀρχὴ & ἰατρὸς, *medicus*.
Ἀρχιβȣ́κολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bubulcorum princeps.
Ἀρχίβȣλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, princeps conſilii.
Ἀρχιγένεθλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auctor vitæ.
Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, ſcribarum præfectus, inter ſcribas primarius. ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.
Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos & princeps, ſ. præfectus carceris.
Ἀρχιδεσμώτης, ȣ, ὁ, idem. Suic.
Ἀρχιδιάκονος, ȣ, ὁ, Archidiaconus, primarius inter diaconos.
Ἀρχιδικαςὴς, ȣ, ὁ, præſes, ſeu præfectus iudicum.
Ἀρχίδικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præſes iudicii, qui exercet iudicium, iudex quæſtionis. Ex ἀρχὴ & δίκη, *ius*.
Ἀρχίδιον, ȣ, τὸ, paruum imperium, paruus magiſtratus. Dimin. ab ἀρχή.
Ἀρχιειρεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges. remigatio, Suid. Ex ἀρχὴ & εἰρεσία, *remigatio*.
Ἀρχιεράομαι, ῶμαι, ſummus ſacerdos ſum, ſummo ſacerdotio fungor.
Ἀρχιερατεύω, f. εύσω, idem.
Ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὸν, pontificius, ad ſummum ſacerdotem pertinens. Ab ἀρχιεράομαι.
Ἀρχιέρεια, ας, ἡ, pontificatus maximus. A ſeq.
Ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, ſummus pontifex, ſummus ſacerdos.
Ἀρχιέρεως, *nomin.* pontifex maximus.
Ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, ſummum ſacerdotium. G Vet. pontificatus.
Ἀρχιεταῖρος, ȣ, ὁ, princeps ſodalium.
Ἀρχιευνȣ̃χος, ȣ, ὁ, eunuchorum præfectus, ſe princeps.
Ἀρχίζωος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vitæ initium præbens, vit auctor.
Ἀρχιθέωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præfectus eorum, qui ſ crorum cauſſa publice aliquo mittebantu
Ἀρχιθιασίτης, ȣ, ὁ, dux chori Bacchici, in inſc ant.
Ἀρχικέραυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auctor vel moderato fulminis.
Ἀρχικυβερνήτης, ȣ, ὁ, præfectus ſummus.
Ἀρχικὸς, ἡ, ὸν, primarius, princeps. Gl. Ve principalis. 2) peritus imperandi, aptus a regendum. 3) imperans. Ab ἀρχὴ, *principa tus, imperium*.
Ἀρχικυνηγὸς, ȣ, ὁ, magiſter rei venaticæ.
Ἀρχιλῃςὴς, ȣ̃, ὁ, princeps prædonum, ſ. latronum.
Ἀρχιμάγειρος, ȣ, ὁ, præfectus, ſeu magiſter coquorum.
Ἀρχιμανδρίτης, ȣ, ὁ, Archimandrita, præfectu cœnobii, Abbas. Ex ἀρχὴ & μάνδρα, *monaſte rium, cœnobium*.
Ἀρχιμανδρίτις, ιδος, ἡ, Abbatiſſa, Gl. Vet. præfe cta cœnobio. A præc.
Ἀρχίμιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mimorum princeps. 2 princeps hiſtrionum.
Ἀρχιοινοχοΐα, ας, ἡ, dignitas & officium eius qui principatum inter pocillatores tenet. A ſequ.
Ἀρχιοινοχόος, ȣ, ὁ, princeps pocillatorum.
Ἀρχιπατριῶται, οἱ, principes familiarum.
Ἀρχιπειρατὴς, ȣ, ὁ, piratarum princeps, archipirata.
Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, paſtorum princeps.
Ἀρχιποσία, ας, ἡ, principatus bibendi. 2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ & πόσις.
Ἀρχιπρεσβευτὴς, ȣ, ὁ, princeps legationis.
Ἀρχιραβδȣ̃χος, ȣ, ὁ, lictor primus.
Ἀρχισιτοποιὸς, ȣ, ὁ, piſtorum princeps. 2) piſtor.
Ἀρχιςράτηγος, ȣ, ὁ, imperator exercitus, princeps militiæ, ſummus imperator.
Ἀρχισύμβολον, ȣ, τὸ, ſymbolum princeps. Suic.
Ἀρχισυνάγωγος, ȣ, ὁ, princeps Synagogæ. Ex ἀρχὴ & συναγωγὴ, *Synagoga*.
Ἀρχισωματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus ſatellitum, princeps ſtipatorum, præcipuus cuſtos corporis.
Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, fut. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.
Ἀρχιτεκτόνημα, ατος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, ſtructura. A præc.
Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars. Ab ἀρχιτέκτων.
Ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars architectonica, architectura.
Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, architectonicus, ad architecturam pertinens. A ſeq.
Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, ſtructor, machinator.

ριτελώνης, ε, ὁ, magiſter portitorum.

ριτρίκλινος, ε, ὁ, architriclinus, ſympoſiarcha, qui præeſt apparando conuiuio. Ex ἀρχὴ & τρίκλινον, triclinium.

ριϋπασπιςὴς, ε, ὁ, princeps ſatellitum.

ρίφυλοι, οἱ, præfecti, ſ. principes tribuum. Ex ἀρχὴ & φυλὴ, tribus.

ριφὼρ, ῶρος, ὁ, princeps furum, vel magiſtratus, prætor, cui quæſtio de furtis erat demandata: nomen magiſtratus, ap. Diodor.

χίφωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, princeps ſeu auctor luminis. Ex ἀρχὴ & φῶς, lumen.

χογλυπτάδης, ε, ὁ, magiſtratus ambiens. Etym. auct. Ex ἀρχὴ & γλύφω, ſculpo.

χοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, principii formam habens. 2) primigenius. 3) primarius. Ex ἀρχὴ & εἶδος, forma, ſpecies.

χολάβος, ε, ὁ καὶ ἡ, magiſtratuum hoſpes. Ex ἀρχὴ & λαμβάνω, ſuſcipio.

χολίπαρος, ε, ὁ καὶ ἡ, magiſtratum ambiens. 2) ex magiſtratu pingueſcens. Ex ἀρχὴ & λιπαρὴς, ſtudioſus, vel λιπαρὸς, pinguis.

χομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. Vet. ἀρχομένε, ineunte, Philox. ἠρξάμην, orſus ſum, cœpi, inchoaui, Gl. Vet. ἀρξάμενος, orſus, exorius, Gl. Vet.

ρχοντιάω, ῶ, principatum ambio. Ab ἄρχων.

ρχοντικὸς, ἡ, ον, ad magiſtratum pertinens. Ab eodem.

ρχὸς, ε, ὁ, princeps, dux. 2) podex, inteſtinum rectum. A ſeq.

ρχω, f. ξω, incipio, initium facio, exemplum præeo. 2) principium, auctor vel origo ſum. 3) priores partes occupo, prior aliquid incipio. 4) principatum obtineo, impero, dominor, præſum. 5) magiſtratu fungor. ἄρχομαι, incipio. 2) ſum ſub imperio alterius, pareo, obtempero. ἀρχομένων, ſubiectorum, Philox. Ab ἀρχή.

Ἄρχων, οντος, ὁ, principatum, ſeu imperium obtinens, princeps. Philox. præpoſitus, moderator, rector, præſes, magiſtratus. A præc.

ΑΡΩ, f. ἀρῶ, apto, adapto. 2) congruo, quadro.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρήγω.

Ἀρωγοναύτης, ε, ὁ, nautarum auxiliator, ſiue nautor. Ex ſeq. & ναύτης, nauta.

Ἀρωγὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, auxiliator, vindex. 2) defenſor. Ab ἀρήγω, auxilior.

Ἄ'ΡΩΜΑ, ατος, τὸ, aroma, odoramentum. ſuauitas odorum, Gl. Vet. ἀρώματα, odores, Philox.

Ἀρωματίζω, fut. ίσω, aromata reſipio. 2) aromatis imbuo. A præc.

Ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, aromaticus, odoratus. Ab eodem.

Ἀρωματίτης, ε, ὁ, aromaticus, ex aromatis confectus, ſcil. οἶνος. Ab eodem.

Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica, ſcil. πόσις. A præc.

Ἀρωματοπώλης, ε, ὁ, aromatum venditor. Gl. Vet. odorarius. Ex ἄρωμα & πώλης.

Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. A ſeq.

Ἀρωματοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, aromata ferens. Ex ἄρωμα & φέρω, fero.

Ἀρωραῖος, pro ἀρουραῖος.

Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.

Ἀσαγήνευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non captus, vel non capiendus ſagena. Suic. Ex α pr. & σαγηνεύω.

Ἀσαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oneribus ferendis non adſuetus. Suic. Ex α pr. & σάγη.

Ἀσάζω, faſtidio, nauſeo. 2) triſtor. Ab ἄση, faſtidium.

Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.

Ἄσακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non conculcatus, non refertus, non oneratus. Ex α pr. & σάττω.

Ἀσαλαμίνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priu. & σαλαμίνιος, quia Salaminii rei naualis peritiſſimi.

Ἀσαλέα, ας, ἡ, tranquillitas, ſecuritas. 2) incogitantia. Etymol. Ab ἀσαλής. (niſi potius ſit exarandum ἀσάλεια.)

Ἀσάλευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, immotus. Ex α pr. & σαλεύω, moueo.

Ἀσαλεύτως, Adu. conſtanter. A præc.

Ἀσαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tranquillus, cura vacuus. Etymol. Ex α pr. & σάλος.

Ἀσάλπιγκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, tuba non proclamatus. Ex α pr. & σάλπιγξ, tuba.

ἈΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, peluis, ſolium, labrum, in quo veteres ſe lauabant balneis nondum repertis.

Ἀσάνδαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſandaliis carens. Ex α pr. & σάνδαλον, ſandalium.

Ἄσαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, non blandiens, ſc. more canum caudam agitantium. Heſych. Ex α pr. & σαίνω, mulceo, adulor.

Ἀσάομαι, ῶμαι, nauſeo, faſtidio. 2) iraſcor. Ab ἄση.

Ἀσαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α pr. & σήπω.

Ἀσαρίτης οἶνος, aſarites, ſ. vinum ex aſaro herba confectum. Ab ἄσαρον.

Ἀσαρκέω, gracilis, ſ. macilentus ſum. Ab ἄσαρκος.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab eod.

Ἄσαρκος, ε, ὁ καὶ ἡ, carnis expers. 2) gracilis, macilentus. Ex α pr. & σάρξ.

Ἀσαρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἌΣΑΡΟΝ, ε, τὸ, aſarum, nardus ſilueſtris.

Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur. τὸ ἀσάρωτον, pauimentum e marmore &c. quod non purgatur verrendo. Ex α & σαρόω, verro, purgo.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas. A ſeq.

Ἀσαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus. 2) incertus. Ex α pr. & σαφὴς, clarus, manifeſtus.

Ἀσαφῶς, Adu. obſcure. A præc.

Ἄσβεστος, η, ον, & ἄσβεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, inextinguibilis, inexſtinctus, numquam ceſſans. Philox. calx. 2) nomen lapidis, vnde telæ fiunt, quæ non comburuntur in igni. Ex α pr. & σβέννυμι.

Ἀσβολαίνω, fuſco. Gl. Vet. ἀσβολαίνεται, fuſcatur. A ſequ.

ἈΣΒΟ'ΛΗ, ης, ἡ, fuligo, fauilla.

Ἀσβολόεις, εσσα, όεν, fuliginoſus. A præc.

Ἄσβολος, ε, ὁ, idem quod ἀσβόλη.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio. Ab eodem.

Ἀσβολώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσβολόεις.

'Ασέβεια, ας, ἡ, contemtus cultus diuini, impietas. Ab ἀσεβής.

'Ασεβέω, ῶ, fut. ήσω, irreligiosus & impius sum, impie ago, impie tracto aliquem. *In pass.* impie tractari & impie fieri. Ab eod.

'Ασέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. Vet. nefas. Ab ἀσεβέω.

'Ασεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui numen diuinum non colit, vel nullum Deum colit, irreligiosus, impius, qui Deum non nouit. Ex α priu. & σέβω, *colo.*

'Ασέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria, irreuerentia. A præc.

'Ασεβῶς, *Adu.* impie, Philox. Ab ἀσεβής.

"Ασειρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, habena carens. 2) non vinctus. 3) intractabilis, mali moris. Ex α priu. & σειρὰ, *catena, habena.*

'Ασείρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

"Ασεισος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, immotus, non quassatus. Gl. Vet. inquassatus. 2) qui quassari & concuti nequit. Ex σείω.

'Ασελγαίνω, petulanter & lasciue ago. 2) petulanter aliquem iniuria adficio. 3) nefandæ libidini indulgeo. Gl. Vet. lasciuio. Ab ἀσελγής.

'Ασέλγεια, ας, ἡ, petulantia, proteruitas, improbitas. 2) petulans & proterua iniuria, lasciuia, luxus, impudicitia. Ab eod.

'Ασελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω.

'Ασελγέως, *Adu.* proterue, petulanter, libidinose. v. ἀσελγῶς, quod est vsitatius. A seq.

'ΑΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, petulans, insolens, proteruus, improbus, petulanter iniurius. 2) lasciuus. Philox. ganearius, libidinosus, luxuriosus, obscœnus, flagitiosus, impudicus, incestus, al. Gl. Vet.

'Ασελγόκερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, cornibus lasciuiens, *item,* magna cornua habens. Ex ἀσελγὴς & κέρας, *cornu.*

'Ασελγομανέω, ῶ, per lasciuiam insanio, insana impudicitia teneor, vel prurio. Ex ἀσελγὴς & μαίνομαι, *insanio.*

'Ασελγῶς, *Adu.* idem quod ἀσελγέως.

'Ασέληνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, illunis, obscurus. epith. noctis. Ex α pr. & σελήνη, *luna.*

"Ασεμνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime venerandus, inhonoratus. 2) incastus, impudicus, Gl. Vet.

'Ασεμνῶς, *Adu.* parum decore. A præc.

'Ασεπτέω, impius sum. A seq.

"Ασεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impius, irreligiosus. 2) non cultus. Ex α pr. & σέβω, *colo.*

"Αση, ης, ἡ, fastidium, nausea. 2) molestia animi. 3) sordes. 2) dolor. Ex ἄδω, *satio.*

'Ασηκορία, ας, ἡ, fastidium e satietate. A seq.

'Ασήκορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fastidiens e satietate. Ex ἄση & κόρος, *satietas.*

'Ασήμαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non signatus, nullo sigillo obsignatus. 2) incustoditus. 3) incertus. 4) rectore carens. A σημαίνω.

'Ασημείωτον, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non notatus, aut insignitus. A σημειόω.

'Ασημόγραφος, ον, obscure scriptus. ἀσημογράφος, obscure scribens. A seq. & γράφω.

"Ασημος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui signum, seu nota non est impressa. 2) ignobilis. 3) obscurus, qui nihil significat. Ex α pr. & σῆμα.

'Ασημότης, ητος, ἡ, ignobilitas. A præc.

'Ασήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄσημος.

'Ασήμως, *Adu.* obscure. 2) ignobiliter.

"Ασηπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, putredine non vitiatus, incorruptus. 2) non obnoxius putredini. Ex α pr. & σήπω.

'Ασηρὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fastidium adferens, molestus. 2) impurus, ab ἄση. 3) nullos habens vermes. Suid. ab σῆρες, *vermes.*

'Ασηρῶς, *Adu.* moleste. A præc.

'Ασθένεια, ας, ἡ, imbecillitas, debilitas. 2) ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, Gl. Vet. 3) ignauia.

'Ασθενέω, ῶ, fut. ήσω, imbecillis, infirmus sum. 2) langueo, ægroto. 3) nihil ago.

'Ασθενέωσις, εως, ἡ, idem quod ἀσθένεια.

'Ασθένημα, ατος, τὸ, idem.

'Ασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillis, inualidus, debilis. æger, infirmus, ægrotus, tenuis, Gl. Vet. Ex α pr. & σθένος, *robur.*

'Ασθενικὸς, ἡ, ὸν, imbecillis, languidus, valetudinarius. 2) pauper. A præc.

'Ασθενοποιὸς, ὸν, languidum faciens.

'Ασθενόῤῥιζος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, imbecilli radice hærens.

'Ασθενόψυχος, ον, imbecillis animo.

'Ασθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur viresque alicuius frango. Ab α pr. & σθενόω.

'Ασθενῶς, *Adu.* imbecilliter, inualide. Ab ἀσθενής.

'ΑΣΘΜΑ, τος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio. 2) respiratio difficilior, suspirium.

'Ασθμάζω, f. άσω, anhelo. A præc.

'Ασθμαίνω, anhelo, halo. Ab eodem.

'Ασθματικὸς, ἡ, ὸν, ad anhelationem, seu respirationem pertinens. 2) suspiriosus, difficulter spirans. Gl. Vet. anhelator. Ab eod.

'Ασία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.

'Ασιανογενὴς, ὲς, Asiaticus. Ab eod. & γένος.

'Ασιανὸς, ȣ, ὁ, Asiaticus. Ab 'Ασία.

'Ασιάρχης, ȣ, ὁ, Asiarcha. Nomen magistratus Asiatici, qui curam sacrorum habet.

'Ασιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α pr. & σιγάω, *taceo.*

'Ασίγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex iisd.

"Ασιγμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, stridore carens. 2) carens littera Sigma. Ex α pr. & σιγμὸς, *stridor,* vel σῖγμα, sigma.

'Ασίδηρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui sine ferro est. 2) qui sine ense est.

"Ασικχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, delicatioris cibi non appetens. 2) non iniucundus. Ex α pr. & σικχὸς, *cibum fastidiens, iniucundus.*

'ΑΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam aliis sese implicans.

'Ασινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus. Gl. Vet. sine vitio. Ex α pr. & σίνομαι, *noceo.*

'Ασινῶς, *Adu.* innoxie, sine noxa. Ab ἀσινής.

"Ασιος, ία, ιον, limosus. Ab ἄσις, *limus.* (Ex Homero,

nero, ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. (Sed ibi videtur ius ἀσκίῳ leg. eſſe, id eſt *vmbroſo.*)

ΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locuſtæ genus, carens nis,

Σ, εως, ἡ, limus, ſordes, cœnum.

ω, ῶ, fut. ήσω, cibum non capio, abſtineo ibo, panem non comedo. Ab ἄσιτος.

α, ας, ἡ, inedia, eſuries, ieiunium, abſtintia a cibo. 2) inopia frumenti, ſ. comatus. Ab eod.

ος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cibum non ſumſit, ieius, impaſtus.

ως, *Adu.* ieiune.

ΑΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, ſtellio, animal lacertæ ile.

λαβώτης, ου, ὁ, idem.

ΑΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, auis nomen.

λαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde durus. Ex ἀσκαλὴς ἀφή. Suid. (vel potius a σκαλάπτω.)

έλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non foſſus, non circum ſſus, ſeu ſarritus. Ex α pr. & σκαλεύω.

λος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & σκαλλω, dio.

λὴς, ὲς, idem. 2) valde durus. Ex iisd.

λτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

ΚΑΛΩΠΑΣ, ου, ὁ, gallinago, auis gallinæ agnitudine. Ariſtot. Dicitur & σκολύπαξ.

αμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.

ανδάλιστος, ον, non offenſus. Ab α pr. & κανδαλίζω.

ΚΑΝΤΗΣ, ου, ὁ, vilis lectus, lectus non abens ſtoream, grabatus.

αρδαμυκτεὶ, & ἀσκαρδαμυκτὶ, *Adu.* oculis. ectis, oculis intentis, ita vt non nicteris.

αρδαμυκτέω, ῶ, non conniueo, non nictor, ixis & rectis oculis intueor. A ſeq.

καρδαμύκτης, & ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non nictans, non conniuens. Ex α pr. σκαρδαμύσσω, *nictor.*

καρής, έος, ὁ καὶ ἡ, non exſultans, non palpitans. Ex α pr. & σκαίρω, *ſalio.*

καρθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

καριδώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, ſcatens aſcaridibus, ſeu vermibus ſic appellatis. Ab ἀσκαρίς.

σκαρίζω, fut. ίσω, ſalio, exſulto. Ex α pleon. & σκαρίζω, *ſalio.*

ΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.

σκάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſaliens, non exſultans. Ab ἀσκαρίζω.

ΑΣΚΑΡΟΣ, ου, ὁ, calceorum, ſeu ſandaliorum genus. Ex Heſych. 2) genus crepitaculi. Pollux.

Ἄσκαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non foſſus. Ex α pr. & σκάπτω.

Ἀσκεθής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσκηθής.

Ἀσκεία, ας, ἡ, idem quod ἄσκησις & ex eod.

Ἀσκεῖον, idem quod ἀσκίον.

Ἀσκελες, *Adu.* duriter, grauiter. Ab ἀσκελής.

Ἀσκελέως, *Adu.* duriter. 2) adſidue. 3) grauiter. 4) ſine cruribus. 5) pari menſura. A ſeq.

Ἀσκελής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non obduruit. 2) qui ſupra modum exaruit, vel obduruit, prædurus. 3) cruribus carens. 4) immobilis, adſiduus, indeſinens. Ex α pr. vel int. & σκέλλω, *ſicco*, vel σκέλος, *crus.*

Ἀσκέπαρνος, ου, ὁ καὶ ἡ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exaſciatus, ſecuri non tactus. Ex α pr. & σκέπαρνον, *aſcia, dolabra.*

Ἀσκέπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Philox. intectus. Ex α pr. & σκεπάζω, *tego.*

Ἀσκέπαστρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui tectus non eſt, operimento carens. Ex α pr. & σκέπαστρον.

Ἀσκεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & σκέπη.

Ἄσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Ἄσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconſideratus, non circumſpectus, inconſultus, incogitatus, Gl. Vet. Ex α pr. & σκέπτομαι.

Ἀσκέπτως, *Adu.* inconſiderate, temerarie, inconſulto, temere. A præc.

ἈΣΚΕΡΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, hirſutum & commodum tempore hiemali.

Ἀσκερικὸν, ου, τὸ, idem.

Ἀσκευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imparatus. Ex α pr. & σκεῦος.

Ἄσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, vaſis vtenſilibusque carens, omni inſtrumento ac ſupellectile carens, non inſtructus inops. 2) ſimplex & omni apparatu carens. Ex iisd.

Ἀσκευώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſagaci curioſaque perſcrutatione non excuſſus. Ex α pr. & σκευωρέω, *perſcrutor.*

ἈΣΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. Vet. ἀσκέμεν, erudimus, Philox. ἤσκησα, percolui, Philox. aor. 1. 2) polio. ἠσκημένος, politus, Philox. perf. part. paſſ.

Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non læſus, incolumis.

Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, inſtitutum, Ab ἀσκέω.

Ἄσκηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tentorio, ſiue tabernaculo carens. 2) ſubdialis, ſub dio poſitus. 3) non fictus. Ex α pr. & σκηνὴ, *ſcena, tentorium, molitio doloſa, impoſtura.*

Ἀσκήνως, *Adu.* ſine fictione, fraude, machinatione. A præc.

Ἄσκησις, έως, ἡ, exercitatio, inſtitutio, induſtria. cultus. Gl. Vet. ſtudium. 2) vita monaſtica. Ab ἀσκέω.

Ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.

Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus, in quo exercitatio inſtituitur, gymnaſium. 2) cœnobium, monaſterium. Ab eod.

Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, q. d. exercitator. Gl. Vet. curator. 2) athleta. 3) qui in rerum diuinarum meditatione ſe exercet. Philox. ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod.

Ἀσκητικὸς, ὴ, ὸν, ad exercitationem comparatus. 2) exercitationi vacans. 3) meditationi ſacræ incumbens. 4) diſcendi cupidus, ſapientiæ ſtudioſus. A præc.

Ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus arte, affabre factus. 2) ornatus. 3) quod exercitatione adquiri ac diſci poteſt ac debet. Ab eod.

Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, ſeu quæuis mulier meditationibus ſacris vacans, monialis. Gl. Vet. ἀσκήτριαι, ſanctimonialis. Ab ἀσκητής.

Ἀσκίαστος, ον, qui occultari non poteſt. Ex α pr. & σκιάζω, *obumbro.*

Ἀσκίδιον, ου, τὸ, vtriculus, paruus vter. Dim. ab ἀσκὸς, *vter.*

'Ασκίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

"Ασκιος, ία, ιον, vmbrosus, opacus, qui densam habet vmbram. 2) vmbra carens. inopacus, Gl. Vet. Ex α intens. vel priu. & σκιὰ, *vmbra.*

'Ασκίπων, ονος, ὁ καὶ ἡ, scipione non nixus, qui sine baculo incedit, qui adhuc vegeta est senecta. Ex α pr. & σκίμπων, *scipio.*

'Ασκίτης, ȣ, ὁ, vt ἀσκίτης ὕδρωψ, species aquæ intercutis, siue hydropis, in quo humor aquosus, cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & intestina, velut in vtre quodam continetur. Ab ἀσκός.

'Ασκληπιάδαι, οἱ, posteri Aesculapii medici. A sq.

'Ασκληπιὸς, ȣ, ὁ, Aesculapius.

'Ασκληπιεῖον, ȣ, τὸ, ædes Aesculapii.

'Ασκοκήλης, ȣ, ὁ, herniosus, Gl. Vet. Ex ἀσκὸς & κήλη, *hernia.*

'Ασκοπήρα, ας, ἡ, marsupium, pera, crumena. Ex ἀσκὸς & πήρα, *pera.*

"Ασκοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus, non circumspectus. 2) mente & cogitatione non perceptus. 3) multus, longus. 4) inopinatus. 5) non feriens scopum. Ex α pr. & σκοπός.

'Ασκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκὸς & πυτίνη, *lagena.*

'Ασκόπως, *Adu.* inconsiderate. 2) cæce, cum aberratione a meta proposita. 3) inopinate.

'Ασκορδίνωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non agitans membra, vertigine non circumactus. Ex α pr. & σκορδινῶμαι, *pandiculor.*

'ΑΣΚΟ'Σ, ȣ, ὁ, vter, pellis, follis, culeus, Gl. Vet.

'Ασκοτινὸς, ὸν, non tenebrosus.

'Ασκοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vtrem ferens.

'Ασκύλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inspoliatus, non spoliatus. Ab α pr. & σκυλεύω.

"Ασκυλτος, ȣ, ὁ, καὶ ἡ, infatigabilis, Gl. Vet. *item* illæsus, integer, Auctor Constit. Apost. de capillis & capite, cuius coma resecta aut vellicata, concerpta, disiecta non est, vt in conflictibus amantium. Ex α pr. & σκύλλω, *fatigo.*

'Ασκύλτως, *Adu.* sine molestia & vexatione.

"ΑΣΚΥΡΟΝ, ȣ, τὸ, hyperici genus, herba.

"Ασκυφος, ον, scypho carens.

'Ασκώλια, ων, τὰ, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia super ἀσκὸς, vtres vnctos vno pede saltabant, vt lapsi risum excitarent.

'Ασκωλιάζω, f. άσω, super vtrem salio. 2) salto vnico pede innitendo. 2) claudico. Ab ἀσκώλια.

'Ασκωλιασμὸς, ȣ, ὁ, saltatio ἀσκωλιαζόντων.

"Ασκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt. 2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab ἀσκός.

"Ασμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, *cano.*

'Ασμάτιον, ȣ, τὸ, cantiuncula. Dim. a præc.

'Ασματοκάμπτης, ȣ, ὁ, cantuum artifex, qui nimis exquisito artificio carminum utitur, velut poetæ Dithyrambici solent. vox Aristophanea Comica, Ex ἆσμα & κάμπτω, *flecto.*

'Ασμενίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio. 2) adquiesco, contentus sum, gratum & acceptum habeo, amplector lætus. A sq.

"ΑΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον. gaudens, alacer. Gl. Vet. vltroneus, libens.

'Ασμένως, *Adu.* cum gaudio, libenter, iucunde, Gl. Vet.

'Ασμὸς, ȣ, ὁ, idem quod ἆσμα. Ab ᾄδω.

'Ασολοικίστως, *Adu.* sine solœcismo. Ex α & σολοικίζω.

'Ασόλοικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vitio carens, non solœcus, non barbarus. Ex α pr. & σόλοικος.

'Ασολοίκως, *Adu.* sine vitio. 2) simpliciter, A præc.

'Ασοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia. A sequ.

"Ασοφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, insipiens, imperitus.

'Ασόφως, *Adu.* insipienter, stulte.

'ΑΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter accipio, amanter complector, saluto, complector, cupide apprehendo. ἀσπασαι, saluta, Gl. Vet. aor. 1. imp. med.

'Ασπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & σπαίρω. *palpito.*

'ΑΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, frutex, multis spinis horrens.

'ΑΣΠΑ'ΛΑΞ, ακος, ȣ, talpa. 2) herbæ genus.

'Ασπαλιεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab ἄσπαλος, *piscis.*

'Ασπαλιεία, & ἀσπαλεία, ας, ἡ, piscatus, pro quo vitiose vulgo ἀσπαλία. A præc.

'Ασπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piscor. Ab eod.

'Ασπαλιευτὴς, ȣ, ὁ, piscator. A præc.

"Ασπαλος, ȣ, ὁ, piscis. Hesych.

'Ασπαραγία, ας, ἡ, asparagi plantarium. A sequ.

'ΑΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ȣ, ὁ, asparagus.

'Ασπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.

"Ασπαρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non satus, non seminatus. 2) cui semen non committitur, qui non seminatur. Ex α pr. & σπείρω.

'Ασπάρτως, *Adu.* semente non facta, citra sationem.

'Ασπάσιος, ία, ιον, & ἀσπάσιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.

'Ασπασίως, *Adu.* grate, lubenter, comiter, amice, amanter. A præc.

"Ασπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.

'Ασπασμὸς, ȣ, ὁ, amplexatio, amplexus, salutatio. Ab eod.

'Ασπαστικὸν, ȣ, τὸ, salutatorium, qui erat locus extra basilicam, vbi peregrini excipiebantur.

'Ασπαστικὸς, ἡ, ὸν, salutatorius, Gl. Vet. Ab ἀσπασός.

'Ασπαστὸς, ὴ, ὸν, quem quis amplecti velit, amplectendus, optatus, gratus, iucundus, diuinam speciem præ se ferens. Ab ἀσπάζομαι.

'Ασπαστῶς, *Adu.* lubenter.

'Ασπαστὺς, ύος, ἡ, salutatio. Ab ἀσπάζομαι.

"Ασπειστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, de bello nullis induciis, nulla pace componendo. Ex α pr. & σπένδομαι, *fœdus ineo.*

"Ασπερμος. ȣ, ὁ καὶ ἡ, sine semine & prole, semine carens. Ex α pr. & σπέρμα.

'Ασπερχὲς,

χὲς, *Adu.* ſedulo, ſtudioſe, ſine ceſſatio-
diligenter, continue. Ex α intenſ. &
χω, *vrgeo.*

ος, ε, ὁ καὶ ἡ, quem adſequi *præſ.* oratio-
nequeas. 2) multus, immenſus. Ex α
& ἔπω, *dico.*

αποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui ſcutum, ſiue clypeum
fuga abiecit, deſertor aciei vel pugnæ.
comica. Ex ἀσπὶς & ἀποβάλλω, *abiicio.*

ὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in clypei modum rotun-
. ſed v. ἀσπιδόεις.

τρόφος, ον, idem quod ſeq. clypei ro-
or.

ηφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, clypeum ferens, ſcuta-
. Ex ἀσπὶς & φέρω, *fero.*

διον, ε, τὸ, paruus clypeus, clypeolus, ſcu-
um. Dimin. ab ἀσπίς.

δισκάριον, ε, τὸ, parma, Gl. parmula. A
u.

δίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod. Heſych.

δίσκιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

διώτης, ε, ὁ, ſcutatus. Ab ἀσπίδιον.

δόδηκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ab aſpide morſus, ſiue
us. Ex ἀσπὶς, *ſerpens*, & δάκνω, *mordeo.*

δόδουπος, ον, ſcutum pulſans, *item* ſcuta-
s. Ex ἀσπ. & δοῦπος, *ſtrepitus.*

ιδόεις, όεσσα, όεν, ſcutatus, in clypei formam
ctus. Ab ἀσπίς.

ιδοειδὴς, ὲς, idem. Ex eod. & εἶδος.

ιδοθρέμμων, ον, bello viuens, bellicoſus. Ex
σπ. & τρέφω.

ιδὸν, *Adu.* teſtudine facta. Suid. (pro ἀσπι-
ηδὸν.)

ιδοπηγεῖον, ε, τὸ, locus, vbi clypei compin-
untur.

ιδοπήγιον, ε, τὸ, idem. A ſeq.

ιδοπηγὸς, ὲ, ὁ, clypeorum fabricator. Ex
σπὶς & πηγνύω.

ιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio.

ιδοποιὸς, ε, ὁ, clypeorum fabricator. Gl. Vet.
ſcutarius.

ιδοτρόφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui veſcitur adſpidibus,
ſiue ſerpentibus. Ex ἀσπὶς & τρέφω.

ιδοῦχος, ε, ὁ καὶ ἡ, clypeum tenens, clypea-
tus, ſcutum habens. Ex ἀσπὶς & ἔχω.

σπιδοφέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui quaſi clypeo ſe
alit, h. e. qui bello viuit; bellicoſus. Ex
ἀσπὶς & φέρβω, *alo.*

σπιδοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, clypeum gerens, cly-
peatus. Ex ἀσπὶς & φέρω.

σπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab
ἀσπίς.

σπιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, intemeratus.
Ex α pr. & σπῖλος, *macula.*

σπιλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex eod. & σπιλόω.

ΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, clypeus, ſcutum. clypeato-
rum agmen. ἐξ ἀσπίδος, a ſiniſtra. 2) aſpis,
ſerpentis genus.

σπιστὴς, ε, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπίζω.

σπίστωρ, ορος, idem.

Ασπλαγχνία, ας, ἡ, durities animi. A ſeq.

Ἄσπλαγχνος, ε, ὁ καὶ ἡ, non habens cor. 2) ti-
midus, ignauus. 3) immitis, crudelis, in-
humanus. Gl. Vet. immiſericors. Ex α pr.
& σπλάγχνον, *viſcus.*

Ἄσπληνον, ε, τὸ, medicamentum ad curanda
lienis vitia. 2) herba quædam. A ſeq.

Ἄσπληνος, ε, ὁ καὶ ἡ, lienis expers. Ex α pr.
& σπλὴν, *ſplen.*

Ἀσπονδεὶ, *Adu.* ſine amicitia. 2) ſine ſacrifi-
cio, ſine libationibus. Ab ἄσπονδος.

Ἀσπονδέω, ῶ, fut. ήσω, fœdus, aut inducias non
ſeruo. 2) fœdus non admitto. A ſequ.

Ἄσπονδος, ε, ὁ καὶ ἡ, fœderis, ſeu induciarum
expers. 2) qui eſt ſine libamento. 3) im-
placabilis. Ex α pr. & σπένδομαι.

Ἄσπορος, ε, ὁ καὶ ἡ, non ſeminatus. 2) ſemi-
nis expers. Ex α pr. & σπείρω.

Ἀσπούδαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, neglectus. Gl. Vet. inſe-
dulus, improperatus. Ex α pr. & σπουδάζω.

Ἀσπουδεὶ, *Adu.* ſine cura, ſine ſtudio, negligen-
ter. Ex iisd.

Ἀσπουδὶ, *Adu.* ſine moleſtia. Ex iisd.

ἌΣΠΡΟΣ, ε, ὁ, quercus ſpecies.

Ἀσσάριον, ε, τὸ, aſſarium, aſſis, quarta pars vn-
ciæ. Vox Lat.

Ἀσσάομαι, idem quod ἀσάομαι, Arat.

ἌΣΣΟΝ, *Adu.* prope, propius, Hinc ἀσσοτέρω,
propius, & ἀσσοτάτω, proxime. (Ab ἀγχε.)

Ἀσσότατος, η, ον, proximus. A præc.

Ἀσσότερος, α, ον, propior. Ab eod.

Ἀσσυρία, ας, ἡ, Aſſyria. Nomen regionis.

Ἀσσώδης, ώδες, idem quod ἀσώδης.

Ἀσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non ſtillatus, vel ſtillatiuus,
non deſtillans, ſed copioſe fluens. Ex α pr.
& στάζω, *ſtillo.*

Ἀσταθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis. Ex α pr. &
ἵσημι.

Ἀσταθμευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, immunitatem habens
ab tributis publicis. 2) qui caret caſtris.
Ex α prin. & σαθμεύω.

Ἀστάθμητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, incertus. 2)
improuiſus, inopinatus. Gl. Vet. inconſide-
ratus. 3) a quo nemini cautum eſt, quod
omnibus accidere poteſt. Ex α pr. & σαθ-
μάω, *perpendo.*

ἈΣΤΑΚΟΣ, ε, ὁ, aſtacus, cancer marinus. Gl.
Vet. locuſta, ſquilla.

Ἀστακτὶ, *Adu.* non ſtillatim. 2) affatim. 3)
cum multis lacrimis. A ſeq.

Ἄστακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non deſtillans. Ex α pr. &
στάζω, *deſtillo.*

Ἀστάλακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non ſtillatus, non ſtilla-
tiuus, non deſtillans. Ex α pr. & σαλάζω.

Ἀσταλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non inſtructus, veſtimen-
tis non indutus. Ex α pr. & στέλλω, *orno.*

ἈΣΤΑΝΔΗΣ, ε, ὁ, nuntius, ſ. tabellarius
Perſicus, Angarus.

Ἀστασία, ας, ἡ, inſtabilitas, inconſtantia. Ex α
pr. & στάσις, *ſtatio.*

Ἀστασίαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſeditione carens, nullis
ſeditionibus turbatus. *Comp.* ἀστασιαστότερος.
A στασιάζω.

Ἀστατέω, ῶ, fut. ήσω, inconſtans ſum, vacillo.
2) incertis ſedibus vagor. A ſequ.

Ἄστατος, ε, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, inconſtans. 2) pa-
rum accuratus. Ex α pr. & στατὸς, *qui ſtetit.*

Ἀστάτως, *Adu.* inconſtanter.

Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, vua paſſa. Ex α pleon. & σα-
φίς.

Ἀσταφιδῖτις, ίτιδος, ἡ, ex vua paſſa decerpta.
Ἀστάφυλος, ον, vuis carens, ex α & σταφυλὴ, vua.
Ἀσταφύλινος, ου, ὁ, paſtinaca, herba. 2) genus quoddam inſecti. Ex α pleon. ἢ σταφυλῖνος, quod idem ſignificat.
Ἄσταχυς, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, Gl. Vet. Ex α pleon, & στάχυς, ſpica.
Ἀστέγαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tectus, non coopertus. Ex α pr. & στεγαστὸς, tectus.
Ἀστεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tectus. 2) multis tectis clauſus. Ex α pr. vel intenſ. & στέγω, tego.
Ἄστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, tecto ædibusque deſtitutus. 2) qui non retinet arcana in pectore, loquax. 3) qui ſuſtineri nequit, intolerabilis. Ex α pr. & στέγω, tego, tolero.
Ἀστειεύομαι, idem quod ſequ.
Ἀστείζομαι, f. ίσομαι, vrbanitate ſermonis vtor, feſtiuus ſum, iocor, Ab ἄστυ.
Ἀστειολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, vrbanus, diſertus, Philox. Ex ἀστεῖος & λέγω, dico.
Ἀστειολογία, ας, ἡ, vrbanitas, lepos orationis. A præc.
Ἀστειορημονέω, lepore orationis vtor.
Ἀστεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, vrbanus, feſtiuus, lepidus, comis, venuſtus, elegans, honeſtus, bellus, decens. Ab ἄστυ.
Ἀστειοσύνη, ης, ἡ, vrbanitas. 2) feſtiuitas. A præc.
Ἀστειότης, ητος, ἡ, feſtiuitas, elegantia, ſales, facetiæ, Gl. Vet. Ab eod.
Ἀστεϊσμὸς, οῦ, ὁ, vrbanitas. 2) feſtiuitas. 3) figura rhetorica. Ab ἀστείζομαι.
Ἀστείως, Adu. feſtiue, vrbane. Ab ἀστεῖος.
Ἄστεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄστεγος. Ex α pr. & στέγω, tego.
Ἀστέκτως, Adu. intolerabiliter, intoleranter.
Ἀστελέχης, εος, ου, ὁ καὶ ἡ, caudice, trunco carens. Ex α pr. & στέλεχος.
Ἀστέλεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀστέμβακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumeliis carens. 2) firmus, ſtabilis. Ex α pr. & στεμβάζω.
Ἀστεμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immotus, firmus. 2) non perturbatus, non attonitus, metu non perculſus. Ex iiſd. v. ſequ.
Ἀστεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀστεμφῶς, Adu. rigide, firmiter.
Ἀστενακτὶ, & ἀστονακτὶ, Adu. ſine gemitu. A ſequ.
Ἀστένακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non gemebundus. 2) qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit. Ex α pr. & στενάζω.
Ἀστενάκτως, Adu. ſine gemitu. A præc.
Ἄστεπτος, ον, non ornatus coronis, honoratus, ſ. cultus: de Diis. Eurip. Ex α pr. & στέφω.
Ἀστεργάνωρ, ορος, ἡ, non grata marito. Ex ἀστεργὴς & ἀνήρ.
Ἀστεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inamabilis. 2) inexorabilis, implacidus. Ex α pr. & στέργω, amo.
Ἀστέρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtellatus, ſidereus. Ab ἀστήρ.
Ἀστερίας, ου, ὁ, ſtellaris.
Ἀστερίζω, fut. ίσω, in ſtellam verto.
Ἀστέριον, ου, τὸ, phalangium.
Ἀστέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtellans.
Ἀστερίσκος, ου, ὁ, ſtellula, aſteriſcus, (⚹) ſignum Criticorum, locis pulcrioribus adponi ſolitum. 2) herba quædam. Dimin. ab ἀστήρ.
Ἀστερόεις, όεσσα, όεν, ſtellatus, ſtellis diſtinctus & ornatus. Gl. Vet. ſidereus.
Ἀστεροειδὴς, ὲς, ſtellatus. Ab ἀστὴρ & εἶδος.
Ἀστερόομματος, ον, epith. noctis, ſtellata: propr. oculorum loco ſtellas habens. Ex ἀστὴρ & ὄμμα, oculus.
Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω.
Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator. A præc.
Ἀστεροφεγγὴς, ὲς, ſtellis fulgens: epith. Cœli & Noctis. Ab ἀστὴρ & φέγγος, ſplendor.
Ἀστεροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtellarum contemplator, Ex ἀστὴρ & σκοπὸς, ſpectator.
Ἀστερωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſtellarum faciem habens, ſtellatus. Ex ἀστὴρ & ὤψ, facies.
Ἀστέφανος, ου, ὁ καὶ ἡ, coronam non habens, corona non redimitus.
Ἀστεφάνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & στεφανόω.
Ἀστὴ, ῆς, ἡ, ciuis femina. Ab ἀστός.
Ἄστηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cippum non habens, epith. ſepulti vel ſepulcri. Ex α pr. & στήλη, cippus.
Ἀστὴν, ῆνος, ὁ καὶ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, qui nullam ſtationem nec ſedem habet. Heſych. Ex α pr. & στῆναι, ſtare.
Ἀστηνέω, infirmus, infelix ſum. A ſeq.
Ἄστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem. Ab α priu. & στάω, qui ſtatum tueri nequit. Heſych.
Ἀστὴρ, έρος, ὁ, ſtella.
Ἀστήρικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, infirmus. Ex α pr. & στηρίζω, ſtabilio.
Αἰστὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. Vet. Ab ᾄδω, cano.
Ἀστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non calcatus, non tritus, 2) non peruius. Ex α pr. & στείβω, calco.
Αἰστικὸς, ἡ, ὸν, canorus, Gl. Vet. Ab ἀστὴς, cantor.
Ἀστικὸς, ἡ, ὸν, qui in vrbe habitat. 2) vrbanus, ciuilis, ſcitus, feſtiuus. 3) prudens, circumſpectus. Ab ἄστυ, vrbs.
Ἄστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui punctus non eſt. 2) nullo ſtigmate ſignatus. Ex α pr. & στίζω.
Ἀστικῶς, Adu. feſtiue, vrbane, pudenter. Ab ἀστικός.
Ἀστίοχος, ου, ὁ, vas rotundum, quod infuſa pice, ſulphure & ſtuppa iniectoque igne eiaculabantur, malleolus. Heſych.
Ἀστοιχείωτος, ον, prop. elementis carens. 2) rudis litterarum, indoctus. Ex α pr. & στοιχεῖον.
Ἄστοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo verſus ſeu ordines nulli ſunt. Ex α pr. & στοῖχος, ordo, verſus.
Ἄστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui os non habet. 2) qui loquendi facultate deſtitutus eſt. 3) cui paruum eſt os. 4) durioris oris. 5) ingratus ori. Ex α pr. & στόμα, os.
Ἀστόμωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui exacutus non eſt. 2) epith. ferri, quod non tinctum eſt, poſtquam candefactum fuit. Ex α pr. & στομόω.
Ἄστονος, ον, dolore vacuus, & valde triſtis. Ex α & στόνος, gemitus.
Ἀστόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius maiores fuere ciues, quum ipſe ſit peregrinus. ἀστὸς & ξένος.
Ἀστοργία, ας, ἡ, vacuitas ab amore. A ſeq.
Ἄστοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, naturalis amoris expers. Philox. inamabilis, ſine affectione. Ex α pr. & στοργὴ, amor naturalis.

, ε, ὁ, ciuis. Ab ἄστυ.
-έω, ῶ, f. ήσω, non recta ad ſcopum tendo, erro a ſcopo. 2) non gratificor, deſum cui ap. Polyb. Ab ἄστοχος.
-ημα, ατος, τὸ, erratum, proprie eius, qui ſcopo aberrat, imprudenter factum. Ab -οχέω.
-ία, ας, ἡ, quum quis non bene collimat, uum quis aberrat a ſcopo. 2) opinionis, onſilii, ſpei fruſtratio, imprudentia. Ab -οχος.
-ος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non bene collimat. 2) ui non bene coniicit, male conſulit. Ex pr. & στοχάζομαι, collimo.
-χως, Adu. imprudenter, infeliciter. Ab -οχος.
-ΤΡΑΒΗ, ης, ἡ, ſella lignea, ephippium. aſinus, mulus.
-αβηλάτης, ε, ὁ, agaſo, mulio. Ex ἀστράβη & -λαύνω, agito.
-άβηλος, ε, ὁ, genus conchylii, idem cum -ράβηλος.
-αβής, έος, ὁ καὶ ἡ, non tortus, ſeu tortuo-us, planus. 2) qui non fallit, certus, Ex α r. & στρέφω.
-αβίζω, (& ἀστραβαλίζω) complano. Ex -στραβής.
-ραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.
-ράγαλιον, ε, τὸ, taxillus, paruus talus. Dim. b ἀστράγαλος.
-ραγαλίσκος, ε, ὁ, taxillus, Philox. Ab eod.
-ραγαλισμὸς, ε, ὁ, luſus taxillorum, vel aleæ.
-ραγαλαγιστικὸς, vel ἀστραγαλιτικὸς, ἡ, ὸν, talarius.
-ραγαλίτης, ε, ὁ, aſtragalo ſimilis. Ab eod.
-ΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ε, ὁ, vertebra, ſpondylus. 2) talus luſorius.
-ραγαλώδης, ες, tali formam habens.
-ραγαλωτὸς, ἡ, ὸν, talaris, Philox.
-ραπαῖος, αία, αῖον, fulgureus. A ſequ.
-ραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, coruſcatio. Ab ἀστράπτω.
-ραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. A ſeq.
-ραπηφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, fulgura ferens. Ex ἀστραπὴ & φέρω, fero.
-ραποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coruſcus, Gl. Vet. Ex ἀστραπὴ & εἶδος, forma.
-ραπτεὺς, έος, fulgurator. epith. Iouis.
-ραπτικὸς, ἡ, ὸν, fulgurans. A ſeq.
-ΣΤΡΑΠΤΩ, fut. ψω, fulguro. 2) fulgeo. coruſco, mico. 3) eiaculor, emitto, ſpiro.
-ράρχης, ε, ὁ καὶ ἡ, princeps ſiderum.
-ρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio. 2) deſertio militiæ. 3) pax.
-ράτευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, immunis a militia. 2) qui non militauit. Ex α pr. & στρατεύω.
-στρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α pr. & στρατηγέω.
-στρατήγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, imperitus ducendi exercitum. 2) duce carens. Ex iisd.
-στρατηγήτως, Adu. ſine duce, ſine imperio. 2) imperite, temere.
-στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatoriæ artis ignarus, imperitus imperator. Ex α pr. & στρατηγός.
-στραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui flecti nequit. 2) durus, immobilis. Ex α pr & στρέφω.
Ἄστρεπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui flecti, aut torqueri nequit. 2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iisd.
Ἀστρία, ας, ἡ, taxillus, ap. Euſtach. v. ἄστρις.
Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἄστρις.
Ἀστρικὸς, ἡ, ὸν, ſideralis. Ab ἄστρον.
Ἄστρις, ιος, ἡ, taxillus. Dim. ab ἀστράγαλος, ſec. Etym.
Ἀστρόβακος, ε, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur. Ex ἄστρον & βάζω, loquor.
Ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, ſideratus. Ex ἄστρον & βάλλω, iacio.
Ἀστροβλησία, ας, ἡ, ſideratio. Ex iisd.
Ἀστροβόλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſideratus. Ex iisd.
Ἀστροβολέομαι, ἕμαι, f. ήσομαι, ſideror. Ex iisd.
Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.
Ἀστροβολίζεσθαι, ſiderari Gl. Vet. ἀστροβολιζόμενοι, ſiderati, Gl. Vet. Ex ἄστρον & βολή.
Ἀστροβολισμὸς, ε, ὁ, ſideratio. A præc.
Ἀστρογείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ita editus, vt aſtris vicinus videatur: altiſſimus. Ex ἄστρον & γείτων, vicinus.
Ἀστρογοητεία, ας, ἡ, aſtrologia præſtigiatrix. Suic. Ex ἄστρον & γοητεία, præſtigiæ.
Ἀστροδίαιτος, ον, ſub dio, etiam noctu, agens, epith. paſtoris. Ex ἄστρον & δίαιτα, vitæ ratio.
Ἀστροειδὴς, ὲς, ſideribus ſimilis, ſc. motu, aut alia re. Ex ἄστρον & εἶδος.
Ἀστροθεσία, ας, ἡ, plures ſtellæ ſimul poſitæ, quæ aſtrum, ſiue ſidus efficiunt. 2) conſtellatio, poſitus ſiderum. Ex ἄστρον & θέσις, poſitus, poſitio.
Ἀστροθετέω, ſtellas quaſdam vicinas coniungo (imaginem, ἀστερισμὸν, vocant) eisque nomen tribuo. Ex ἄστρ. & τίθημι.
Ἀστροθέτημα, ατος, τὸ, aſteriſmus, aſtrum ipſum. A præc.
Ἀστροθέτης, ε, ὁ, qui coniungit ſtellas & iis nomen facit.
Ἀστρόθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad ſtellarum poſitum pertinens. Ex ἄστρον & τίθημι, pono.
Ἀστροθύτης, ε, ὁ, qui aſtris ſacrificat, aſtrorum cultor. Ex ἄστρον & θύω, ſacrifico.
Ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, aſtrologiam tracto, profiteor. Ab ἀστρολόγος.
Ἀστρολόγημα, ατος, τὸ, conſtellatio, horoſcopus. A præc.
Ἀστρολογία, ας, ἡ, aſtrologia, ſcientia aſtrologorum. Ab ἀστρολόγος.
Ἀστρολογικὸς, ἡ, ὸν, ad aſtrologiam pertinens.
Ἀστρολόγος, ε, ὁ, qui ex aſtris futura prædicit, Aſtrologus. Ex ἄστρον & λόγος, ſermo.
Ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex aſtrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον & μάντις.
Ἄστρον, ε, τὸ, ſidus, aſtrum. 2) ſtella. 3) ſol 4) canis, canicula. Ab ἀστήρ.
Ἀστρονομέω, ῶ, Aſtronomiam tracto. Ab ἀστρονόμος.
Ἀστρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, Aſtronomia. Ab eod.
Ἀστρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad Aſtronomiam pertinens, aſtronomicus. Ab eod.
Ἀστρονόμος, ε, ὁ, aſtrorum ſcientiæ peritus, Aſtronomus. Ex ἄστρον & νέμω.
Ἀστροπλὴξ, γος, ὁ, ſiderolus, Philox. Ex ἄστρον & πλήσσω, ferio.

Ἀςροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa aſtrorum ſcientiam verſor. Ex ἄςρον & πολέω, *verſor.*

Ἀςρύθιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui radiculæ ſucco elotus purgatusque non eſt. Ex α pr. & ςρȣθίζω, *radiculæ ſucco purgo.*

Ἀςροφαής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtellis ſ. in modum ſtellarum reſplendens. Ex ἄςρον & φάω, *ſplendeo.*

Ἀςροφόρος, ȣ, ὁ, aſtrifer. Ex ἄςρον & φέρω.

Ἄςροφος, ον, irretortus. Ex α pr. & ςρέφω.

Ἀςροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, ſtellis velut tunica indutus, ſtellis amictus.

Ἀςρῷος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſidereus. Ab ἄςρον.

Ἀςρωπὸς, ὸν, ſidereus, ſideris modo ſplendens. Ex ἄςρον & ὤψ.

Ἀςρωσία, ας, ἡ, cubatio ſine ſtragulis. Ex α pr. & ςρωννύω, *ſterno.*

Ἄςρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſtratus, ſeu inſtratus non eſt, ſtragula non tectus, *item* ſine ſtragulis cubans. Ex iisd.

ΑΣΤΥ, υως, τὸ, vrbs, aſtu, ſ. aſty, peculiariter Athenæ.

Ἀςυβοώτης, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per vrbem clamitans Ex ἄςυ & βοάω, *clamito.*

Ἀςυγειτονέω, in vicinia vrbis habito.

Ἀςυγειτονικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. ἀςυγείτων.

Ἀςυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vrbi vicinus, conterminus, finitimus, propinquus. confinis, proximus vrbis, Gl. Vet. Ex ἄςυ & γείτων, *vicinus.*

Ἀςυδρομέω, per vrbem vagor. Ex ἄςυ & δρόμος, *curſus.*

Ἀςυκὸς, ἡ, ὸν, qui in vrbe habitat, oppidanus. 2) vrbanus, ſcitus. Ab ἄςυ.

Ἄςυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, columnis carens. Ex α pr. & ςύλος, *columna.*

Ἀςυνομέω, ædilis ſum. Ab ἀςυνόμος.

Ἀςυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum curam gerendi munus, ædilitas. Ab ἀςυνόμος.

Ἀςυνόμιον, ȣ, τὸ, edictum ædilitium, Ab eod.

Ἀςυνομικὸς, ἡ, ὸν, ædilitius. Ab eod.

Ἀςυνόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ædilis, qſ. curator vrbis. Ex ἄςυ & νέμω, *diſtribuo, colo, rego.*

Ἀςύοχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vrbem tuens, ſeu protegens. Ex ἄςυ & ἔχω, *teneo.*

Ἀςυπολέω, ῶ, per vrbem incedo, in publicum prodeo. Ex ἄςυ & πολέω, *verſor.*

Ἄςυρον, vel ἀςυρὸν, ȣ, τὸ, oppidulum. Dimin. ab ἄςυ.

Ἀςύτριψ, βος, ὁ καὶ ἡ, vrbanus, vitæ vrbanæ deditus. Ab eod. & τρίβω.

Ἄςυτος, ȣ, ὁ, qui penem erigere nequit. Ex α pr & ςύομαι, *penem erigo.*

Ἀςυφέλικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus. 2) non diſſectus. Ex α pr. & ςυφελίζω, *diſturbo.*

Ἀςύφελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime durus, non aſper, ſalebroſus. Ex α pr. & ςυφελὸς, *durus.*

Ἀςυφίη, ης, ἡ, adſtrictionis vacuitas. Ex α pr. & ςύφω, *adſtringo.*

Ἀςυψία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἀσυγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.

Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, non propenſus ad ignoſcendum. 2) qui veniam non dat. 3) immitis, immiſericors.

Ἀσύγγνωςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indignus venia, indignus cui ignoſcatur. Ex α pr. & συγγινώσκω, *veniam do.*

Ἀσυγγνώςως, *Adu.* ita vt ignoſci non poſſit, vel non debeat, vel, ſine venia.

Ἀσύγγραφος, ον, epith. pecuniæ ſine ſyngrapha datæ. Ex α pr. & συγγραφή.

Ἀσυγγύμναςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non exercetur Ex α pr. & συγγυμνάζω.

Ἀσυγκέραςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intemperatus, Gl. Vet 2) qui cum alio commiſceri, coaleſcere nequit. Ex α priu. & συγκεράννυμι, *commiſceo.*

Ἀσύγκλειςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non concluſus. 2) qui concludi nequit. Ex α pr. & συγκλείω.

Ἀσύγκλωςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nendo connexus aut girgillo contortus in vnum glomerem non eſt. 2) qui connecti nequit. Ex α pr. & συγκλώθω, *conſuo, necto, conglomero.*

Ἀσυγκόμιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui comportatus, ſeu collectus non eſt, Ex α pr. & συγκομίζω.

Ἀσύγκρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſimplex, non mixtus 2) qui cum altero conciliari, coire, non poteſt, plane contrarius.

Ἀσύγκριτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui concretus non eſt 2) qui concreſcere, aut coaleſcere nequit 3) qui cum alio commercium non habet 4) qui cum alio contendi & comparari nequit, incomparabilis, Gl. Vet. Ex α pr. & συγκρίνω.

Ἀσυγκρίτως, *Adu.* citra concretionem, more eorum, quæ concreta non ſunt, citra comparationem &c.

Ἀσυγκρότητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus, *item* compactus non eſt. 2) qui conflari, aut cogi non poteſt. Gl. Vet. ſine ſuſtentatione. Ex α pr. & συγκροτέω.

Ἀσυγκροτήτως, *Adu.* diſperſe, raro filo, tenuiter negligenter. A præc.

Ἀσύγχυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non confuſus, non permixtus. Ex α pr. & συγχύω.

Ἀσυγχύτως, *Adu.* citra confuſionem, diſtincte diſcrete.

Ἀσυγχώρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non concedendus, non permittendus. 2) venia non dignus, cui non eſt ignoſcendum. 3) qui ad veniam dandam non eſt propenſus, non placabilis 4) nimium ſeuerus, inclemens. Ex α pr & συγχωρέω.

Ἀσυγχωρήτως, *Adu.* ita, vt venia dari non poſſit, citra veniam. A præc.

Ἀσύζευκτος, ον, inſociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non poteſt. Ex α & συζεύγνυμι.

Ἀσυκοφάντητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui a ſycophanta delatus non eſt. 2) qui calumniis peti nequit. Gl. Vet. ſine calumnia. Ex α pr. & συκοφαντέω.

Ἀσυκοφαντήτως, *Adu.* citra calumniam. A præc.

Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad aſylum pertinens. Ab ἄσυλον.

Ἀσυλάρχης, ȣ, ὁ, inuiolabilis & ſacer magiſtratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. 2) præfectus, magiſter, curator aſylorum. Ex ἄσυλος, vel ἄσυλον & ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀσυλεὶ

υλεὶ, *Adu.* tuto, ſine ſpoliationis periculo.
2) ita vt ſine ſcelere ſummo violari nequeas. Ab ἄσυλος.

ύλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non ſpoliatus, inuiolatus, firmus. *it.* non violandus. Ex α pr. & συλάομαι.

υλία, ας, ἡ, ſanctitas loci. 2) ius libertatis & veniæ, quod quis apud aras conſequitur. 3) aſylum ipſum, ap. Ioſ. Ab ἄσυλος.

ύλληπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui comprehendi non poteſt, ſeu manu ſeu mente. Gl. Vet. incomprehenſus. ἡ, quæ concipere nequit, aut vterum non gerit. Ex α pr. & συλλαμβάνω.

υλληψία, ας, ἡ, impotentia concipiendi. Ex iisdem.

υλλόγιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non probe collectus, & ratiocinando concluſus. ἀσυλλόγιςον, inexputabile. Gl. Vet. 2) qui nequit ratiocinando aliquid colligere. Ex α pr. & συλλογίζομαι.

υλλογίςως, *Adu.* abſque ratiocinatione. 2) inconſiderate, imprudenter.

υλον, ȣ, τὸ, aſylum, locus ſacroſanctus. A ſeq. Subauditur τέμενος vel χωρίον.

υλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſpoliatus, tutus. Gl. Vet. intemeratus. 2) a violentia tutus, ſacer, inviolabilis. Ex α pr. & σύλη, *ſpolium.*

ύλωτος, ον, idem. Ex α pr. & συλόω.

ύμβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui compoſitionem non admittit, a pacificatione alienus. 2) non conueniens, non congruens, non cohærens. Ex α pr. & συμβαίνω, *conuenio.*

συμβάτως, *Adu.* animo a compoſitione alieno. A præc.

σύμβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non comparandus, impar. 2) non adſequendus, obſcurus. Ex α pr. & συμβάλλω, *comparo, confero.*

σύμβολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſymbolam non confert. 2) iners, inutilis. 3) qui nihil in medium attulit. Ex iisd.

συμβόλως, *Adu.* ſine ſymbola, gratis.

Ἀσυμβούλευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nemine conſultore vtitur. 2) quem nemo conſilio adiuuat. ἀσυμβούλευτον, inſuaſum. Philox. Ex α pr. & συμβουλεύω.

Ἀσύμβουλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, conſilio vacans, inconſultus. Ex α pr. & συμβουλή, *conſilium.*

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, ſymmetriæ, conuenientiæ carentia. 2) chorda in circulo. A ſeq.

Ἀσύμμετρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abhorrens, inconcinnus, incongruus. Gl. Vet. immoderatus. 2) qui nullam quantitatis proportionem, ſiue nullum commenſum habet cum alio. Ex α pr. & σύμμετρος.

Ἀσυμμέτρως, *Adu.* ſine ſymmetria, ſine modo &c.

Ἀσυμμιγὴς, ἐς, qui miſceri cum altero non poteſt, nihil cum altero commercii, conſuetudinis habet.

Ἀσύμμικτος, ον, idem. 2) homo immanis, inſociabilis, abhorrens ab hominum conſuetudine.

Ἀσυμπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui compactus & congmentatus non eſt. Ex α pr. & συμπήγνυμι, *compingo.*

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu erga aliquem, inclementia, nulla miſericordia. A ſequ.

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, adfectu, ſ. naturæ conſenſu carens, cui nullus eſt conſenſus adfectuum cum alio. 2) qui miſeratione alieni mali non tangitur. Philox. inclemens, immitis. Ex α pr. & συμπαθής.

Ἀσυμπαθῶς, *Adu.* ſine miſericordia. A præc.

Ἀσύμπλεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui copulatus vel conſertus, vel eſſe non poteſt, vel non eſt. Ex α pr. & συμπλέκω.

Ἀσυμπλήρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incompletus. 2) qui compleri nequit. Ex α pr. & συμπληρόω.

Ἀσύμπλοκος, ον, qui coniungi, coire cum altero non poteſt, inſociabilis. Ex συμπλέκω.

Ἀσυμπώρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non conſolidatus. Ex α pr. & συμπωρόω, *in callum cogo.*

Ἀσυμφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non conſpicuus, non perſpicuus. Ex α pr. & συμφανής.

Ἀσυμφανῶς, *Adu.* obſcure, tecte.

Ἀσύμφιλος, ον, alienus ab amicitia.

Ἀσύμφηλος, v. ἀσύφηλος.

Ἀσύμφορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inutilis, damnoſus.

Ἀσυμφόρως, *Adu.* inutiliter, damnoſe.

Ἀσυμφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non coaleſcens.

Ἀσύμφυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nullam cognationem habens. 2) abhorrens, alienus.

Ἀσύμφυρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non commixtus, non confuſus.

Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, diſſenſus, inconſenſus, Gl. Vet.

Ἀσύμφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abſonus, diſcors, diſſentiens, abhorrens.

Ἀσυμφώνως, *Adu.* abſone, inconuenienter, abſurde.

Ἀσυνάγωγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, alienus a Synagoga, excluſus a Synagoga. Ex α pr. & συναγωγή.

Ἀσυναίρετος, ον, non contractus. Vox Grammaticorum. Ex α pr. & συναιρέω.

Ἀσυναιρέτως, *Adu.* abſque contractione.

Ἀσύνακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui congregari non poteſt, inſociabilis. 2) qui ſe abſtinet a συνάξει ſeu communione Chriſtiana, ſeu ab ea arcetur. Ex α pr. & συνάγω.

Ἀσυναλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab omni miſeratione alienus. Suic. Ex α pr. & συναλγέω, *condoleo.*

Ἀσυναλείπτως, *Adu.* ſine Synalœphe, ſine eliſione. Vox Grammaticorum. Ex α pr. & συναλείφω.

Ἀσυνάρθρως, *Adu.* ſine articulo. A ſeq.

Ἀσύναρθρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vox Grammaticorum: articulo non copulatus cum Subſtantiuo. Ex α & σύναρθρος.

Ἀσυνάλλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non poteſt. 2) cui nihil eſt commercii cum vita ciuili. 3) inſociabilis. Ex α pr. & συναλλάττω, *concilio, contraho cum aliquo.*

Ἀσύναπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non coniunctus, non cohærens. 2) qui coniungi nequit, inſociabilis. Ex α pr. & συνάπτω, *coniungo.*

Ἀσυναρίθμητος, ον, qui connumerari non poteſt.

'Ασυνάρτητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non connexus, non cohærens. 2) non consentaneus, non conueniens. Ex α pr. & συναρτάω, connecto.
'Ασυναρτήτως, Adu. non connexe. A præc.
'Ασύνδετον, ε, τὸ, coniunctionis copulatiuæ defectus, Figura Grammatica. A seq.
'Ασύνδετος, ε, ὁ καὶ ἡ, non connexus, non copulatus. Ex α pr. & συνδέω, copulo.
'Ασυνδέτως, Adu. sine copula. 2) modo Asyndeti. A præc.
'Ασύνδηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, non manifestus, non cognitus.
'Ασυνδύαςος, ε, ὁ καὶ ἡ, non copulatus, 2) qui copulari, aut coniungi nequit. 3) cælebs. Ex α pr. & & συνδυάζω, copulo.
'Ασυνδυάςως, Adu. sine copulatione. A præc.
'Ασυνείδητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non conscius, inconsciens Gl. Vet. Ex α pr. & συνειδέναι, conscire.
'Ασυνειδότως, Adu. inscio alio. Ex α pr. & συνειδὼς, conscius.
'Ασυνείκαςος, ον, obscurus, nulla coniectura aut ingenio assequendus.
'Ασυνεσία, ας, ἡ, insipientia, inscitia. Ex α pr. & σύνεσις.
'Ασυνετέω, ῶ, desipio. 2) non intelligo. A seq.
'Ασύνετος, ε, ὁ καὶ ἡ, insipiens, qui in iudicando non est perspicax. Gl. Vet. imprudens. Ex α pr. & συνετὸς, intelligens.
'Ασυνετοποιέω, stulta facio, dementer ago.
'Ασυνέτως, Adu. dementer, stulte.
'Ασυνηγόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, patrocinio destitutus. Ex α pr. & συνηγορέω, patrocinor.
'Ασυνήθεια, ας, ἡ, insolentia, nouitas insueta. Gl. Vet. desuetudo. A seq.
'Ασυνήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, insuetus, insolens.
'Ασυνήθως, Adu. insolenter. A præc.
'Ασυνθεσία, ας, ἡ, transgressio & violatio pactorum, seu fœderis. Ex α pr. & συντίθεμαι.
'Ασύνθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, non compositus aut concretus, simplex. incompositus, Gl. Vet. 2) qui fœdera & pacta non seruat. 3) qui pacta non iniit, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens. 4) implacabilis.
'Ασυνθέτως, Adu. disiunctim per tmesin. A præc.
'Ασυνίςωρ, ορος. ὁ, inconscius, Gl. Vet.
'Ασύννες, ε, imprudens.
'Ασυνόδευτος, ον, non comitatus.
'Ασύνοπτος, ον, obscurus, quem oculis adsequi non licet.
'Ασυνεσίαςος, ε, ὁ καὶ ἡ, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens. Ex α pr. & συνεσιάζω.
'Ασύντακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, indispositus. 2) immunis, a muneribus. Ex α pr. & συντάττω, compono.
'Ασυνταξία, ας, ἡ, ordinis perturbatio, confusio. Ex α pr. & σύνταξις, ordo.
'Ασυντέλεςος, ον, imperfectus.
'Ασυντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, ad finem non perductus. 2) inutilis, qui nihil prodest. 3) immunis. ἀσυντελῆ χωρία, immunes fundi, Gl. Vet. Ex α pr. & συντελέω, perficio, confero.

'Ασυντελῶς, Adu. imperfecte. 2) vt nihil tributorum conferens. A præc.
'Ασύντονος, ε, ὁ καὶ ἡ, non contentus, laxus, remissus, languidus. Ab α pr. & συντείνω.
'Ασυντόνως, Adu. sine contentione, remisse. A præc.
'Ασύντριπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inquassatus, Gl. Vet. A συντρίβω, contero.
'Ασυνύπαρκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non est simul. Vox Ecclesiastica. Suic. Ex α pr. & συνυπάρχω.
'Ασυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, scelestus, temerarius. 2) abiectus, sortis infimæ. Ab α priu. & σύρω, traho, rego freno.
'Ασύρικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non exsibilatus, vel irrisus. Ex α pr. & συρίσσω, sibilo.
'Ασυσκεύαςος, ε, ὁ καὶ ἡ, non complicatus, vt sarcina, non conuasatus. 2) inconditus, non digestus. Ex α pr. & συσκευάζω, conuaso.
'Ασυςασία, ας, ἡ, discordia, confusio. A seq.
'Ασύςατος, ε, ὁ καὶ ἡ, male compactus, non cohærens, qui consistere non potest, parum sibi constans. ἀσύςατα, repugnantia. Ex α pr. & συνίςαμαι, consisto.
'Ασυςόλως, Adu. citra systolen, siue correptionem. Ex α pr. & συςολὴ, correptio.
'Ασύςροφος, ον, inconcinnus, incompositus. Ab α priu. & συςρέφω, contorqueo, corrotundo.
'Ασόφηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, vilis, abiectus. 2) contumelia affectus. 3) stolidus. Philox. absurdus. Reperitur & ἀσύμφηλος, sed dubia scriptura Ex ἄτω, noceo & φῆλες, impostor, (vel potius ab α pr. & σοφὸς, sapiens.)
'Ασφάδαςος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non iactat pedes. Ex α pr. & σφαδάζω, vbi v.
'Ασφαδάςως, Adu. sine palpitatione, ita, vt pedibus terram non pulses.
'Ασφακέλιςος, ε, ὁ καὶ ἡ, non infestatus σφακέλῳ, seu sideratione, quod vide.
'Ασφακτος, ον, non mactatus. Ex α & σφάττω.
'Ασφάλεια, ας, ἡ, securitas. 2) cautio, pignora, sponsores, cautela, Gl. Vet. 3) fides publica. libera potestas commeandi. 4) præsidium firmum, munitio. 5) veritas, certitudo, stabilitas, Gl. Vet. 6) tabulæ pactorum, quibus reges, aut magistratus quicunque, principatum aut potestatem capessentes, ciuibus de modo futuri sui regiminis cauent. vulgo Capitulatio. Ab ἀσφαλής.
'Ασφαλέως, Adu. tuto, secure, sine periculo. 2) certo, haud dubie. 3) diligenter, accurate. Ab eod.
'Ασφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minime lubricus, de via, stabilis. 2) tutus, non periculosus. 3) qui non potest euerti & deiici, firmus. 4) tutus aduersus fortunæ incursus, seu insidias cautus, Gl. Vet. ἀσφαλὲς, cautum Gl. Vet. certus. Ex α pr. & σφάλλω, supplanto, euerto.
'Ασφαλίζω, f. ίσω, tutor, firmo, stabilio, proprie in lubrico lapsantem. 2) confirmo, adfirmo. pro certo adseuero. 3) tutum reddo, munio. 4) caueo sponsoribus, siue pignoribus. 5) propulso, arceo. 6) occludo fores feris. ἀσφαλίζομαι, caueo, communio, munio, Gl. Vet. ἠσφαλίσω, cauisti, Philox. aor. 1.

or. 1. med. ἠσφαλισμένον, munitum, cautum. erf. part. paſſ. Ab ἀσφαλής.
άλιος, ε, ὁ, ſtabilitor, epitheton Neptuni, uia inconcuſſa terræ fundamenta ſeruat. b eod.
άλισις, εως, ἡ, munitio. 2) adſeruatio. 3) cclusio.
άλισμα, ατος, τὸ, firmamentum. ἀσφάλισμα λοίϐ, ſaburra, Gl. Vet. 2) munitio, munimentum. cautela, Gl. Vet. ἀσφαλίσματα, inrumenta, Philox. Ab ἀσφαλίζω.
φαλτίτης, ε, ὁ, & in Femin. ἀσφαλτῖτις, ιδος, ἡ, cil. λίμνη, bituminoſus, bitumen fundens. ſequ.
ΣΦΑΛΤΟΣ, ε, ἡ, bitumen.
φαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino. Ab eod.
φαλτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bituminoſus. Ab eod.
φάλτωσις, εως, ἡ, quaſi bituminatio, bituminis nductio. Ab ἀσφαλτόω.
φαλῶς, *Adu.* tuto, firmiter, ſtabiliter, certo. Ab ἀσφαλής.
φαραγέω, ſtrepo.
φάραγος, ε, ὁ, ſonus, ſtrepitus. 2) aſparagus.
φιγκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui conſtringi nequit. 2) non conſtrictus. Ex α pr. & σφίγγω.
ΣΦΟΔΕΛΟΣ, ε, ὁ, aſphodelus, planta, habens folia longa & caulem eſculentum, Proſerpinæ ceterum & Manibus ſacra. Philox. ebulum.
σφοδελὸς, ε̃, ὁ καὶ ἡ, aſphodelum generans, vbi aſphodelus inuenitur. A præc.
σφοδελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aſphodelo ſimilis, qui de aſphodeli genere eſt. Ab eod.
σφράγιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non ſignatus, non obſignatus. 2) non cuſtoditus. 3) non baptizatus. Ex α pr. & σφραγίζω, *obſigno.*
σφυκτέω, ῶ, pulſu arteriarum careo. 2) quieſco, perturbatione animi vaco. A ſeq.
σφυκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non pulſans, pulſu deſtitutus, vbi pulſus arteriarum tam exilis eſt, vt deprehendi nequeat. Ex α pr. & σφύζω.
σφυξία, ας, ἡ, priuatio, ſeu defectio pulſus in animali. Ex α pr. & σφυξις, *pulſus.*
Ἀσχαλάω, ῶ, idem quod ſequens.
ΑΣΧΑΛΛΩ, doleo, mœreo, triſtor. 2) indignor, ægre fero. Ab α priu. & σχάω, *contineo, retineo*, quia tales pro mœroris aut iræ impotentia ſui non ſunt compotes.
Ἄσχετος, ε, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis. 2) qui cohiberi nequit. Ex α pr. & ἔχω.
Ἀσχέτως, *Adu.* immoderate. A præc.
Ἀσχημάτιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, figura carens, figuras, ſeu ſchemata non habens, non figuratus, non habens formam legitimam. 2) male figuratus. Ex α pr. vel κακὸν notante, & σχηματίζω, *figuro.*
Ἀσχηματίστως, *Adu.* ſine figura certa, legitima.
Ἀσχήματος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀσχημάτιστος. Ex α pr. & σχῆμα, *figura.*
Ἀσχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore ago, rem fœdam facio, turpiter me gero. ἀσχημονήσαντες, deformati. Philox. aor. 1. part. Ab ἀσχήμων.
Ἀσχημόνως, *Adu.* indecore, indecenter. Ab ἀσχήμων.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio. 2) deformitas, turpitudo. A ſeq.
Ἀσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, figura, ſeu forma ſua carens. 2) indecorus, turpis. Gl. Vet. inhoneſtus, ignominioſus. Ex α pr. & σχῆμα.
Ἀσχιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, non fiſſus, indiuiſus, indiuiduus. Ex α pr. & σχίζω.
Ἀσχιζής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Ἄσχιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) qui ſcindi nequit. Ex iisd.
Ἀσχολέω, ῶ, f. ήσω, negotia faceſſo, occupo, in opere detineo. Gl. Vet. ἀσχολῶ, auoco. 2) occupatus ſum, labori vaco, vt ἀσχολεῦμαι, occupatus ſum. Philox. ἀσχοληθεὶς, diſtrictus negotiis. Ab ἄσχολος.
Ἀσχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio. A præc.
Ἀσχολία, ας, ἡ, idem. A ſequ.
Ἄσχολος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui otium non eſt, occupationibus & negotiis diſtrictus. Ex α pr. & σχολή.
Ἀσχόλως, *Adu.* ſine otio. A præc.
Ἀσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, faſtidio & nauſea laborans, ex repletione vel alia ventriculi labe cibum faſtidiens. 2) paluſtris. Ex ἄση, *faſtidium.*
Ἀσωματοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, corpoream formam non habens, incorporeus. Suic.
Ἀσώματος, ε, ὁ καὶ ἡ, incorporeus. Ex α pr. & σῶμα, *corpus.*
Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura. Suic.
Ἀσωμάτως, *Adu.* ſine corpore.
Ἄσωμος, ε, ὁ καὶ ἡ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non eſt. Ex α pr. & σῶμα.
Ἄσωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄσωτος, quod vid.
Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, profuſio. 3) nequitia. Ab ἄσωτος.
Ἀσωτεῖον, ε, τὸ, locus in quo homines luxurioſe epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.
Ἀσωτεύομαι, f. εύσομαι, luxurioſe viuo, omnia per luxum profundo. Gl. Vet. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.
Ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. Vet. luxus, luxuria, laſciuia. Ab eod.
Ἀσωτοδιδάσκαλος, ε, ὁ, luxuriæ præceptor. Ex ἄσωτος & διδάσκαλος.
Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxurioſa potatio, crapula. Ex ἄσωτος & πόσις, *potatio.*
Ἄσωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ſeruari nequit, de cuius ſalute ſpes nulla eſt, vel potius qui bona ſua ſeruare neſcit, perditus, deſperatus. Philox. ganearius, laſciuus, luxurioſus, prodigus, profuſus, ſumptuoſus, helluo, exoletus, balatro. Ex α pr. & σώζω, *ſeruo.*
Ἀσώτως, *Adu.* luxurioſe, Gl. Vet. prodige. A præc.
Ἀσωφρόνιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non caſtigatus aut emendatus. 2) qui non caſtigat & emendat. Ex α pr. & σωφρονίζω, *caſtigo, emendo.*
Ἀτάω, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror. Etym. niſi eſt pro ἀγάω.
Ἀτακτέω, ῶ, f. ήσω, inordinatus ſum, ordinem non ſeruo. 2) in manipulo, aut turma, acie me non contineo. 3) inhoneſte & petulanter me gero, flagitioſe viuo, a bono viuendi

viuendi ordine defcifco. Gl. Vet. ἀτακτῶ, tumultuor. Ab ἄτακτος.

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, petulans factum. 2) confufio. 3) turbatus rerum ftatus. A præc.

Ἀτακτιδακρύω, intempeftiue lacrimor. 2) affatim lacrimor. Ex ἄτακτος & δακρύω. (nifi leg. fit ἀτακτὶ δακρ.)

Ἄτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perturbatus, confufus. 2) in numerum non redactus, de milite. 3) incompofitis moribus. 4) immoderatus. 5) male curiofus, qui præter officium ac decorum aliquid facit. Philox. inquietus, inordinatus, petulans. ἀτακτότεροι, tumultuofiores, Philox. Ex α pr. & τάττω, ordino.

Ἀτάκτως, Adu. incompofite, indigefte. 2) more eius, qui incompofitis eft moribus. 3) nulla moderatione. 4) petulanter. Comp. ἀτακτοτέρως.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborum & ærumnarum expers, moleftiis carens. 2) fegnis, iners. 3) qui ex tempore & abfque demonftratione dicitur. 4) facilis & manifeftus.

Ἀταλαιπώρως, Adu. fegniter, negligenter, incuriofe. A præc.

Ἀταλαιπώρητος, ον, durus, immifericors. Ex α & ταλαιπωρέω.

Ἀταλαιπωρήτως, Adu. fine mifericordia.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, paris ponderis. 2) æqualis, par, fimilis. 3) incomparabilis. Ex α fimilitudinis & τάλαντον.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, puerilia fapiens, tener, impotens. Ex ἀταλὸς & φρὴν, mens.

Ἀτάλλω, delicate nutrio. 2) crefco, adolefco. 3) præ gaudio exfulto. Ab ἀταλός.

ἈΤΑΛΟ'Σ, ή, ὸν, tener, puerilis, iuuenilis.

Ἀταλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pufilli & angufti animi. 2) animi mollis & teneri. Ex ἀταλὸς & ψυχή.

Ἀταμίευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non reconditus, qui non reconditur. 2) qui nihil recondit. 3) non prouidens res in futurum neceffarias. 4) qui vim fuam vno impetu effundit; qui abutitur potentia, opibus, imperio ad crudelitatem, luxuriam &c. Ex α pr. & ταμιεύω, recondo.

Ἀταμιεύτως, Adu. more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo. 2) fine moderatione, difpenfationis prudentia.

Ἀταξία, ας, ἡ, confufio. 2) incontinentia. 3) ordinis in militia defertio. Gl. Vet. enormitas, tumultuatio. Ex α pr. & τάξις, ordo.

Ἀτάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, confufus, minime regularis. Ex iisd.

Ἀταπείνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, celfus, minime abiectus. Ex α pr. & ταπεινόω, deprimo.

ἈΤΑ'Ρ, Coniunct. fed, verum, ceterum, at, Gloff. Vet.

Ἀταρακτέω, conftanti, inconcuffo, impauido animo fum.

Ἀταρακτοποιησία, ας, ἡ, animi conftantia res fuas fine perturbatione atque trepidatione peragentis. Ex ἀτάρακτος & ποιέω, facio.

Ἀτάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperturbatus, qui perturbari nequit, quietus, tranquillus. Ex α pr. & ταράττω, turbo.

Ἀταράκτως, Adu. fine pauore. A præc.

Ἀταραξία, ας, ἡ, animus imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α pr. & τάραξις.

Ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vacuus a perturbationibus. 2) intrepidus 3) fedatus ac defæcatus. Ex α pr. & ταράττω, turbo.

Ἀταράχως, Adu. citra perturbationem, placide, intrepide, tranquille. A præc.

Ἀταρβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, non pauidus & meticulofus. Ex α pr. & τάρβος, terror.

Ἀτάρβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) inculpatus, irreprehenfus. Ex α pr. & ταρβέω.

Ἀταρβήτως, Adu. intrepide, impauide. A præc.

Ἀταρίχευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non conditus, aut maceratus fale. Ex α pr. & ταριχεύω.

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculos non claudit, non conniuet. 2) intrepidus, impauidus Ex ἄτερ & μύω, claudo, conniueo, vel α pr. & ταρμύσσω, terreo. (V. ἀσκαρδάμυκτος.)

Ἄταρνον, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ.

Ἀταρπιτὸς, οῦ, ἡ, via, femita, vt ἀτραπιτος. A feq.

Ἀταρπὸς, οῦ, ἡ, idem. v. ἀτραπός.

Ἀταρτηρὸς, ρὰ, ρὸν, & ἀτάρτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, noxius damnofus. 2) contumeliofus. Ex α pr. & ἀτηρὸς, noxius.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infepultus. Ex α pr. & ταρχύω, inferias facio.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, vefania, vecordia, petulantia. Ab ἀτάσθαλος.

Ἀτασθάλλω, inepte ago, proterue me gero. Ab eodem.

ἈΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, magnorum damnorum auctor, improbus, fceleftus, perniciofus, iniuftus, impius.

Ἄταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quafi a tauro non tactus, virum non experta. Ex α pr. & ταῦρος, taurus, f. membrum virile.

Ἀταύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Epith. virginis, expers coniugii femina. Reperitur etiam ἀταυρώτη. Ex α pr. & ταυρόω.

Ἀταφία, ας, ἡ, iactura fepulcri, pœna fceleroforum, qui honores fepulturæ amiferunt. A feq.

Ἄταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, fepulcro carens, non fepultus, inhumatus, infepultus, Gl. Vet.

Ἀτάω, ῶ, fut. ήσω, lædo, noceo, noxam feu damnum infero. Ab ἄτω, idem.

ἌΤΕ, vtpote, quippe, quia, quafi, quum, velvti. ἅτε δὴ, vtpote, quippe, Philox.

Ἄτεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus & madefactus. 2) qui tingi & humectari nequit. 3) cuius animus molliri non poteft. 4) qui nullis folatiis mitigari poteft, qui nulla folatia admittit. 5) qui nulla miferatione, nulla malorum magnitudine mouetur. Ex α pr. & τεγκτὸς, tinctus, de ferro candente.

Ἀτέγκτως, Adu. ita, vt humectari & aqua tingi nequeat, vel non tingatur. 2) duriter, rigide, immobiliter.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indomitus. Ex α pr. & τείρω, domo.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, fine muris. 2) non circum-

circumuallatus. 3) non munitus. Ex α pr. & τειχίζω.

τεκμαρτὶ, *Adu.* sine certis signis, indiciis, aut argumentis, Rob. A sequ.

τεκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ad finem & exitum perduci nequit. 2) de quo nulla certa coniectura fieri potest, obscurus. 3) inconsideratus. 4) nullas coniecturas sequens. 5) ex cuius volatu nullum augurium capi potest, de aui. Ex α pr. & τεκμαίρομαι, *conicio.*

τεκμάρτως, *Adu.* absque coniectura, nullam sequendo coniecturam; *it.* sine signo certo. A præ

τεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberis, seu prole careo, sterilis sum. Ab ἄτεκνος.

τεκνία, ας, ἡ, orbitas. A sequ.

τεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberis, seu prole carens. Philox. orbus, sine liberis, sterilis. Ex α pr. & τέκνον, *proles.*

τεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo. 2) sterilem efficio. A præc.

τέλεια, ας, ἡ, imperfectio. 2) immunitas a publicis vectigalibus, vel tributis. Ex α pr. & τέλος, *finis.*

τελείωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus. 2) qui effici nequit. Ab α pr. & τελειόω, *perficio.*

τέλεστα, *Adu.* frustra. 2) sine fine. A seq.

τέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infectus, imperfectus. 2) rudis, Philox. 3) infinitus, Philox. 4) non initiatus, non baptizatus. Ex α pr. & τελέω.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus. Ex α pr. & τελεσφορέω.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, interminatus, ad finem non perductus. 2) sine carens, æternus. ἀτελεύτητον, sempiternum, Gl. Vet. Ex α pr. & τελευτάω, *finio.*

Ἀτέλευτος, idem. Ex α pr. & τελευτή.

Ἀτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, mancus. 2) immunis a pendendo vectigali. 3) immunis *simpl.* 4) qui nihil perficit. Philox. inefficax. 5) non sumtuosus. Ex α pr. & τέλος.

Ἀτελώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex quo, vel de quo vectigal non penditur. Ex α pr. & τελωνέω, *vectigal exigo.*

Ἀτέμβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, querulus, miser. Etym. A sequ.

ἈΤΕ΄ΜΒΩ, contristo, tristitia adficio. 2) priuo, frustror.

Ἀτενὲς, *Adu.* intentis, seu fixis oculis acriter, valde attente. 2) omnino. 3) confestim. 4) valde, vehementer. 5) simpliciter. Ab ἀτενής.

Ἀτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus. 2) admodum intentus. 3) qui intentis & fixis oculis aliquid intuetur. 4) qui eumdem semper tenorem seruat, rigidus, inflexibilis. 5) peruicax, obstinatus. Ab α int. & τείνω.

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo. Gloss. Vet. contemplor, contueor, intueor. ἀτενίζων, intuens, Philox. A præc.

Ἀτενισμὸς, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus. obtutus, intuitus, Gl. Vet. A præc.

Ἀτενῶς, *Adu.* idem quod ἀτενές. Ab ἀτενής.

Ἄτεξ, ἡ, sterilis, orba. Suid. Ex α pr. & τίκτω.

ἌΤΕΡ, *Adu.* sine, citra, extra, præter, absque.

Ἀτεραμνίη, ης, ἡ, *Ion.* v. ἀτεραμνότης. A sequ.

Ἀτέραμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, durus, præfractus, indomitus, peruicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur. 2) inhabilis concoctioni, Gl. Vet. de cibo, aqua. Dicitur & de aluo dura. ἀτέραμνοι, capitones. Ex α pr. & τέραμνος, *tener, mollis.*

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities & cruditas cibi, ob quam concoqui non potest, *item* de aqua. A præc.

Ἀτεραμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτέραμνος n. 2.

Ἀτεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτέραμνος. Ex α pr. & τεράμων, *mollis.*

Ἀτέρεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ον, idem quod ἀτέραμνος.

Ἀτερηδόνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, a teredinibus non exesus. 2) teredinibus non obnoxius. Ex α pr. & τερηδονίζομαι.

Ἄτερθε, f. ἄτερθεν, absque, sine, præter. Ab ἄτερ.

Ἀτερματιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, interminatus, infinitus. 2) infirmus, instabilis. 3) incertus, fundamento carens. Hesych. & Suid. Ex α pr. & τέρμα, *terminus.*

Ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insuauis, iniucundus. Ex α pr. & τέρπω, *delecto.*

Ἄτερπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἀτερψία, ας, ἡ, molestia. Ex α pr. & τέρψις, *delectatio.*

Ἀτευκτέω, ῶ, fut. ήσω, non attingo, non adsequor. 2) aberro. 3) spe excido. A sequ.

Ἄτευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui consecutus non est, voti non compos factus. Ex α pr. & τυγχάνω, *adsequor.*

Ἀτευχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, armis destitutus, inermis. Ex α pr. & τεῦχος, *instrumentum, arma.*

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rudis, imperitus, sine arte. Gl. Vet. iners. 2) qui est sine fraude. Ex α pr. & τέχνη, *ars, fraus.*

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars. Gl. Vet. inertia. A sequ.

Ἀτεχνίτευτος, ον, non elaboratus arte. Ex α pr. & τεχνιτεύω.

Ἄτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inartificialis. 2) non callidus, non astutus. 3) imperitus. 4) artibus dolosis carens. Philox. rudis, iners. Ex α pr. vel intens. & τέχνη, *ars, dolus.*

Ἀτέχνως, *Adu.* sine artificio, absque arte, imperite, negligenter. infabre, Gl. Vet. Ab ἄτεχνος.

Ἀτεχνῶς, *Adu.* vtique, certe, vt in ea re nulla τέχνη calliditas, nulla fraus versetur, & tu ei tuto confidere possis. 2) prorsus, omnino. 3) valde, vehementer. 4) absque versutia, simpliciter. 5) fere, *gemeiniglich, ordentlich.* 6) fortasse, ni fallor. Ab ἀτεχνής.

Ἀτέω, lædo, noceo, damno adficio. ἀτέων, demens, *Hom.* Ab ἄτω, *noceo.*

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa. ærumna, Gl. Vet. 2) peccatum. 3) contentio, ardor nocendi, lædendi. 4) Ate, Dea hominibus nocens.

Ἄτηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non liquefcens. 2) non liquefactus. Ex α pr. & τήκω, *liquefacio.*

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemtus. Ab ἀτημελής.

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab feq.

Ἀτημελής, έος, ὁ καὶ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus. Ex α pr. & τημελής, *diligens.*

Ἀτημέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἀτημελέω.

Ἀτημελήτως, *Adu.* negligenter, incuriofe. 2) inornate, infcite, inculte.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, *Adu.* idem quod ἀτημελήτως. Ab ἀτημελής.

Ἀτηρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, contumeliofus, ærumnofus. Ab ἄτη, *damnum.*

Ἀτθὶς, ίδος, ἡ, Attica. v. c. regio, χώρα, aut γλῶττα, dialectus.

Ἀτίετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus. 2) qui non poteft punire. 3) qui non punit aut vlcifcitur. Rob. Ex α pr. & τίω, vel τιέω, *punio.*

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo. 2) priuo. Ex α pr. & τίω.

Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manfuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α pr. & τιθασσεύω, *manfuefacio.*

Ἀτίθασσος, ου, ὁ καὶ ἡ, afper, intractabilis. Ex α pr. & τιθασσὸς, *manfuetus.*

Ἀτιμαγελέω, ῶ, f. ήσω, gregem fperno, armentum faftidio. 2) feorfum pafcor a grege. 3) fegregor, feparor a grege. A feq.

Ἀτιμαγέλης, ου, ὁ, qui fpernit gregem. 2) refractarius & gregem domini deferens. Ex ἄτιμος & ἀγέλη.

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor. 2) contumelia adficio. 3) honore priuo, nihil honoris tribuo. Philox. contumelior, dehonefto, infamo, deformo. ἠτιμασμένον, dehoneftatum, Philox. perf. part. paff. Ex α pr. & τίω, *honoro.*

Ἀτιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumeliofus, Philox. A præc.

Ἀτιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem, ab eod.

Ἀτιμαστέος, έα, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab eod.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, defpicio, vitupero, dehonefto. Philox. ἀτιμῶ, dehonefto, inhonoro. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus, contemtus, neglectus. 2) non æftimatus. 3) qui non æftimari folet: epith. δίκης, cauffæ, in qua leges pœnam conftituerunt, vt non fit opus τιμήσει actoris vel iudicis. A præc.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famofitas, ignobilitas, dehoneftamentum, dehoneftatio, Philox. Ab ἄτιμος.

Ἀτιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens. 2) honore luctus carens. Ex ἄτιμος & πένθος, *luctus.*

Ἀτίμιος, ου, ὁ, inhonoratus, Philox. Ex α pr. & τιμὴ, *honor.*

Ἀτιμοποιὸς, οῦ, ὁ, qui ignominia adficit, ignominiofus. Gl. Vet. famofus. Philox. capitalis. Ex feq. & ποιέω.

Ἄτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus, honore carens. 2) ab omni honore exclufus. Philox. famofus, ignobilis, infamis, al. Gl. Vet. inhonoratus, inteftabilis, infimus. Ex α & τιμὴ.

Ἀτιμόω, ῶ, f. ώσω, ignominia adficio, infamia noto. A præc.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Philox. Ex α pr. & τιμωρέω, *punio.*

Ἀτιμωρητὶ, & τεὶ, *Adu.* impune.

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo pœna non eft fumpta. 3) cuius iniuriam nemo vltione profecutus eft, inultus. 3) cui auxilium nemo fert. 4) malus, improbus. Gl. Vet. inultus, impunitus. Ex α priu. & τιμωρέω, *vlcifcor, opem fero, tueor.*

Ἀτιμωρήτως, *Adu.* impune. A præc.

Ἀτίμως, *Adu.* fine honore. 2) ignominiofe, cum infamia. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominiofa damnatio. Ab ἀτιμόω.

Ἀτιμωτικὸς, ὴ, ὸν, ignominiofum reddens, ad contumeliam valens. Ab eodem.

Ἀτιμωτικῶς, *Adu.* cum ignominia & infamia.

Ἀτίνακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuffus, immotus, non agitatus, inquaffatus, Gl. Vet. Ex α priu. & τινάσσω, *concutio.*

Ἀτισανδρέω, ῶ, contemno virum. Hefych. Ex ἀτίζω & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo. 2) augeo. Ab ἀταλὸς, *mollis.*

Ἀτιτέω, ῶ, f. ήσω, iniuria adficio. Ex α pr. & τίω, *honoro.*

Ἀτίτης, ου, ὁ, inhonoratus. Ex iisd.

Ἄτιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhonoratus. 2) impunitus, inultus. Ex iisd.

Ἀτλαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vel potius ἀτλαντογενὴς Atlante genitus. Ex Ἄτλας & γένος.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium viri & montis. 2) extrema colli vertebra. 3) qui aliquid more Atlantis cœliferi baiulat. 4) ftatua aliquid capite fuftinens. 5) qui non eft audax. 6) qui nihil patitur. Ex α pr. vel pleon. & τλῆμι, *perfero.*

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia. Ab ἄτλητος.

Ἀτλητέω, ῶ, fut. ήσω, tolerare, vel perpeti non poffum. 2) fum intolerabilis. 3) metuo animo fum abiecto. Ab eodem.

Ἄτλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, intolerandus. Ex α pr. & ταλάω, feu τλῆμι, *perfero.*

Ἀτμενία, ας, ἡ, feruitus. 2) infortunium, calamitas. 3) adminiftratio. Ab ἄτμενος.

Ἀτμένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriofus. Ab eodem.

ἌΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, famulus, feruus, minifter. 2) fubiectus alterius poteftati.

Ἀτμεύω, feruio. Pro ἀτμενεύω ab ἄτμενος.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμός.

Ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἄτμενος.

Ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fectus, fectionem non paffus. 2) non exfectus, non caftratus. 3) indiuifibilis. Gl. Vet. imputatus, incæduus. Ex α pr. & τέμνω, *feco.*

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμός.

Ἀτμιδοῦχος, ου, ὁ, vaporem habens, vaporofus. Ex ἀτμὶς & ἔχω, *habeo.*

Ἀτμιδώδης, ῶδες, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. A feq.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus.

-ειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fumi ſpeciem habens, vapori ſimilis. Ex ἀτμὸς & εἶδος, *ſpecies.*
-ειδῶς, *Adu.* in fumi, ſ. vaporis modum.
-ΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus.
-ώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plenus vaporis, vaporifer, vapores multos emittens. A præc.
-ιχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, parietem non habens. Ex α pr. & τοῖχος, *paries.*
-κεὶ, *Adu.* ſine prole. 2) ſine vſura.
-κιον, ȣ, τὸ, medicamen ſterilitatem inducens. A ſeq.
-κιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, conceptionem impediens, ſterilitatem adferens. A ſeq.
-οκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quæ nondum peperit. 2) ſterilis. 3) mutuo datus abſque vſura. Ex α pr. & τίκτω, *pario.*
-όκως, *Adu.* quod ἄτοκεὶ, n. 3. A præc.
-ολμέω, ῶ, f. ήσω, timidus ſum, cunctor, expaueſco, reformido. Ab ἄτολμος.
-όλμητος, ον, non audendus. A præc.
-ολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignauia. A ſeq.
-ολμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, confidentiæ expers, timidus, imbellis, formidoloſus. Ex α pr. & τόλμα.
-τόλμως, *Adu.* timide. A præc.
-τομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſecabilis, indiuiduus. 2) qui ſectus non eſt. 3) ἡ, corpuſculum minutiſſimum, diuiſionem excludens. 4) momentum, temporis ſpatium breuiſſimum. Ex α pr. & τέμνω, *ſeco.*
-τονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus ſum, firmitate neruorum careo, langueo. Philox. ἀτονεῖ, deficit. Ab ἄτονος.
Ἀτονία, ας, ἡ, defectio, imbecillitas, languor, infirmitas. Ab eodem.
Ἄτονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, laſſus, Philox. Ex α pr. & τείνω.
Ἀτόνως, *Adu.* leniter, remiſſe. A præc.
Ἀτόξευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem ſagitta non poſſis attingere. 2) qui ſagitta non eſt ictus. Ex α pr. & τοξεύω, *ſagitta ferio.*
Ἄτοξος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſine arcu eſt. 2) qui arcu vti neſcit. Ex α pr. & τόξον, *arcus.*
Ἀτόπημα, ατος, τὸ, factum, vel dictum inepte atque abſurde. Philox. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.
Ἀτοπηματοποιὸς, ȣ̃, ὁ, facinoroſus. Gl. Vet. Ex ἀτόπημα & ποιῶ.
Ἀτοπία, ας, ἡ, inſolentia, inſolita nouitas. 2) turpitudo, malitia. 3) abſurditas, diſconuenientia. 4) de ſymptomatis morborum molellis, inſolitis, haud præuiſis. Ab eod.
Ἄτοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſolens, nouus, etiam mirabilis. 2) incommodus, importunus. 3) abſurdus. 4) ſtolidus. 4) improbus. Gl. Vet. abſurdus, inconſequens. *it.* facinoroſus, flagitioſus, Gl. Vet. Ex α pr. & τόπος.
Ἀτόπως, *Adu.* abſurde, inconuenienter, inepte. A præc.
Ἀτόρνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, incælatus, Gl. Vet. Ex α pr. & τορνευτὸς, *cælatus, torno actus.*
Ἄτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſatiabilis. Ex α pr. & ἄδω, *ſatio.*

Ἀτραγῴδης, εος, & ἀτράγῳδος, ὁ καὶ ἡ, tragœdiæ non ſimilis. 2) indecens. Ex α pr. & τραγῳδός.
Ἀτραγῴδητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tragico faſtu & oſtentatione carens. 2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non eſt. Ex iisdem.
Ἀτραγῴδως, *Adu.* ſine tragico tumore, ſine ſtrepitu, tumultu; leniter, modeſte. Ab ἀτράγῳδος.
Ἀτράκτιον, ȣ, τὸ, fuſus, Gloſſ. Vet. Dimin. Ab ἄτρακτος.
Ἀτρακτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fuſo ſimilis. Ex eod. & εἶδος, *ſpecies.*
ἌΤΡΑΚΤΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, fuſus, colus. 2) iaculum, ſagitta.
Ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, ſpinæ genus. Gl. Vet. 2) colus. A præc.
Ἀτράνωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui declaratus non eſt, non perſpicue expoſitus, obſcurus. Ex α pr. & τρανόω, *perſpicuum reddo.*
Ἀτράπελος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter moueri poteſt, durus. 2) moroſus. Ex α pr. & τρέπω.
Ἀτραπίζω, εο, vado, viam carpo, iter facio. Heſych. Ab ἀτραπὸς, *via.*
Ἀτραπιτὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ſequens.
Ἀτραπὸς, ȣ̃, ἡ, via trita, ſemita, callis, trames, Philox. Ex α intenſ. & τραπέω, *calco.*
Ἀτραυμάτιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuulneratus. 2) inuulnerabilis. Ex α pr. & τραυματίζω.
ἈΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris.
Ἀτράφαξυς, υος, ἡ, idem.
Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas, certitudo, perſpicuitas. A ſeq.
ἈΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, certus. 2) accuratus. 3) numeris additum ἀτρεκὲς eſt omnino. Ab α pr. & τρέω, *trepido, æſtuo.*
Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρέκεια.
Ἀτρεκῶς, *Adu.* vere. *Ion.* ἀτρεκέως. Ab ἀτρεκής.
Ἀτρέμα, *Adu.* ſine aliquo motu, quiete, tacite, tranquille. 2) intrepide. Ab α pr. & τρέμω.
Ἀτρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, intrepidus. A præc.
Ἀτρέμας, *Adu.* idem quod ἀτρέμα.
Ἀτρεμέω, ῶ, f. ήσω, immotus maneo. A ſeq.
Ἀτρεμὴς, ὲς, imperterritus, immotus. Ab α pr. & τρέμω.
Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies, audacia. Ab eod.
Ἀτρεμίζω, immotus ſubſiſto. 2) ſtabilio, firmo. A præc.
Ἄτρεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, immotus, firmus, conſtans. 2) rectus, Ex α pr. & τρέπω.
Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conuerſio. Suic. A præc.
Ἀτρέπτως, *Adu.* immutabiliter. 2) recte.
Ἄτρεςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intrepidus. Ex α pr. & τρέω, *tremo.*
Ἀτρέςως, *Adu.* intrepide. A præc.
Ἀτρεψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης. Suic. Ex α pr. & τρέπω, *verto.*
Ἄτρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non cauus, non perforatus nec pertuſus, non terebratus. 2) cui meatus ani coaluit, vel de femina, cui natura

tura clausa est, nec admittit membrum virile. Ex α pr. & τιτραίνω, *perforo.*

'Ατρήτως, *Adu.* sine foramine. A præc.

'Ατρήχυντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, asperitatis expers. Ab α pr. & τρηχύνω, *Ion.* pro τραχύνω, *exaspero.*

'Ατρίακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuictus. Ex α pr. & τρίακτος, *deuictus.*

'Ατριβής, έος, ὁ καὶ ἡ, non tritus, inusitatus. 2) inexercitatus, imperitus. Ex α pr. & τρίβω.

'Ατρίβων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pallio carens trito. 2) non tritus in aliqua re. Ex iisd.

"Ατριπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀτριβής. 2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iisd.

"Ατριχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, sine capillis, capillis carens. Ex α pr. & θρὶξ, *capillus.*

'Ατρὶψ, ὁ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex α pr. & τρίβω, *tero.*

'Ατρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. A seq.

"Ατρομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intrepidus. Ex α pr. & τρέμω, *trepido.*

'Ατροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas. 2) temeritas. 3) immutabilitas. 4) nox intempesta, media nox. Ex α pr. & τρόπος, *item.* A seq.

"Ατροπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus, e.c. somnus. 2) ἡ, vna Parcarum, Atropos. Ex α pr. & τρέπω, *verto.*

'Ατροφέω, ῶ, fut. ήσω, tabesio, alimentis nil proficio. Gl. Vet. tabesco. Ab ἄτροφος.

'Ατροφία, ας, ἡ, alimenti defectus, inedia, Gl. Vet. 2) tabes. 3) morbus. A seq.

"Ατροφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impastus. 2) non alens. Ex α pr. & τροφὴ, *alimentum.*

'Ατρύγετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, sterilis, infructuosus. Epith. maris. A seq. vel a τρύχω, indomitus, indomabilis.

'Ατρυγής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. Ex α pr. & τρύγη, *vindemia.*

"Ατρυγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fæce carens. 2) purus. Ex α pr. & τρὺξ, *vinum recens, fæx vini.*

'Ατρύμων, ον, idem quod ἄτρυτος & ex eod.

'Ατρύπητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non perforatus, nullo foramine peruius. Gl. Vet. infossus. 2) solidus. Ex α pr. & τρυπάω, *perforo.*

'Ατρύπονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ærumnosus. 2) qui multos subit labores, nec iis frangitur. Ex α pr. τρύω & πόνος, *labor,* pro ἀτρυτόπονος.

"Ατρυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, indefessus. 2) indomitus. 3) vehemens. 4) ingens. Ex α pr. & τρύω, *tero.*

'Ατρύτως, *Adu.* sine defatigatione, fortiter, constanter. A præc.

'Ατρυτώνη, ης, ἡ, indomita, Epitheton Mineruæ. Ab eod.

'Ατρύφερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus, neque innutritus. 2) incultus.

'Ατρύφητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & τρυφάω.

"Ατρυφος, ον, idem. 2) delicatus, ap. Athen. Ex α pr. & τρυφή.

'Ατρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, inuulneratus. 2) illæsus. 3) inoffensus. Ex α pr. & τρώω, vel τιτρώσκω, *vulnero.*

'Ατρωσία, ας, ἡ, q. d. inuulnerabilitas: corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cæneo. A præc.

"Ατρωτος, ον, idem quod ἀτρὼς, & ex iisd.

'Ατρώτως, *Adu.* sine vulnere. 2) inuicte. A præc.

"ΑΤΤΑ, pro ἅτινα, aliqua, quædam. 2) *Vocula* in sermone plane abundans.

"ΑΤΤΑ, vox, qua iuniores senes compellant, sodes, amabo, pater: *etiam latinis* attæ *senes.*

'Αττάγας, f. ἀτταγᾶς, auis picto dorso, coturnix, attagen.

'ΑΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, idem.

'ΑΤΤΑ'ΡΑΧΟΣ, vel ἀττάραγος, ȣ, ὁ, pustula, seu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto deraditur, aut sponte decidit, mica.

'ΑΤΤΑΤΑΙ', *Interiectio,* atat.

'ΑΤΤΑΤΑΙΑ'Ξ, *interiectio flentis.*

'ΑΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, locustæ species.

'Αττέλεβος, ȣ, ὁ, idem.

'Αττική, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.

'Αττικίζω, f. ίσω, partes Atheniensium sequor. 2) Atticorum dicendi genus imitor.

'Αττικισμὸς, ȣ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. A præc.

'Αττελεβόφθαλμος, ον, locustæ oculos habens.

'Αττικὸς, ἡ, ὸν, Atticus, quasi ἀκτικὸς, ab ἀκτὴ, *litus;* nam Attica regio maritima.

'Αττικιστὶ, *Adu.* attice, more attico. Ab ἀττικίζω.

'Αττικȣργέω, more attico facio, elaboro. A seq.

'Αττικȣργὴς, ὲς, more attico factus. Ex ἀττικὸς & ἔργον.

"ΑΤΤΩ, prosilio, subsilio, subsulto.

'Ατυζηλὸς, ἡ, ὸν, terribilis, terrificus. A seq.

'ΑΤΥ'ΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello. 2) perturbo. 3) obstupefacio, stupore percello, attono.

"Ατυκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infectus. Ex α pr. & τεύχω.

'Ατύμβευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens sepultura, insepultus. Ex α pr. & τυμβεύω, *tumulo.*

"Ατυμβος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.

"Ατυπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non satis expedite lingua vtitur, non satis verba exprimens, aërem nempe non recte feriendo. 2) iusta membrorum proportione destitutus. Ex α pr. & τύπος.

'Ατύπτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non verberatus, incæsus, Gl. Vet. Ex α pr. & τύπτω, *cædo.*

'Ατύπωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non formatus, non expressus. 2) rudis. Ex α pr. & τυπόω, *formo.*

'Ατυράννευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, libera a tyrannis, siue a dominatu tyrannico.

'Ατυραννεύτως, *Adu.* libere a tyrannide. A præc.

'Ατύρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in caseum densatus & coagulatus non est. 2) qui lac coagulari non sinit. Ex α pr. & τυρόω, *cogo in caseum.*

'Ατυφία, ας, ἡ, modestia, vacuitas a fastu. A seq.

"Ατυφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minime fastosus. Ex α pr. & τῦφος, *fumus, iactantia.*

'Ατύφως, *Adu.* sine fastu, modeste, quasi sine iactantiæ fumo, aut stultitiæ caligine. A præc.

'Ατυχέω, ῶ, f. ήσω, miser sum, non adsequor. Ab ἀτυχής.

'Ατύχημα, ατος, τὸ, miseria, infortunium. 2) flagitium, scelus. A præc.

'Ατυχὴς,

ς, έος, ὁ καὶ ἡ, infelix. 2) impos voti. 3) ceftus, impurus. Ex α pr. & τυγχάνω.
σις, εως, ἡ, infortunium. Ab ἀτυχέω.
α, ας, ἡ, caſus aduerſus, infortunium. 2) pa, flagitium, ap. Polyb. Ex α pr. & τύχη, tuna.
ῶς, Adu. infeliciter. 2) præter votum.
, f. ἄσω, lædo, noceo: vnde ἀτάω, ἀταίω, ω.
Adu. rurſum. 2) retro, retrorſum. 3) vice rſa, contra. 4) viciſſim. 5) vero, pro δέ.
αὖ αὖ, vox ficta latratum canis expri-ens.
ω, vel αὐαίνω, fut. ανῶ, arefacio, exſicco. αὔω, ſicco.
έος, έα, έον, ſiccus, aridus. 2) ſqualidus, rridus, de capillis. Ab αὖος, ſiccus.
σις, εως, ἡ, arefactio. 2) ſenium & tabes antarum. Ab αὐαίνω.
τὴ, ῆς, ἡ, nomen morbi, ap. Hipp.
τικὸς, ἡ, ὸν, exſiccans aliquid. Ab αὐαίνω.
μὸς, ȣ, ὁ, exſiccatio. 2) ſiccitas. Ab eod.
ζω, fut. άσω, illuſtro. 2) ſplendeo, illuce o. 3) video, aſpicio. Ab αὐγή.
σμα, ατος, τὸ, ſplendor. A præc.
σμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
ίω, ῶ, f. ήσω, ſplendeo. A ſeq.
ΓΗ', ῆς, ἡ, ſplendor, lux, iubar, lumen, Gl. Vet. 2) locus illuſtratus. 3) oculus. 4) di-aculum.
ήεις, ήεσσα, ῆεν, ſplendidus. 2) oculorum acie valens. A præc.
ύτειρα, ας, ἡ, illuminatrix, epith. Lunæ. Ab αὐγέω.
άζομαι, loquor, proloquor. A ſeq.
άω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor. 2) allo-quor. A ſeq.
ΔΗ', ῆς, ἡ, vox, oratio, ſermo. 2) nun-cius.
ήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis. 2) clarus, celebris, qui voce hominum celebra-tur. A præc.
δρία, ας, ἡ, aquæ penuria. A ſeq.
δρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aqua carens. Ex α pr. & ὕδωρ.
άδεια, ας, ἡ, arrogantia. 2) moroſitas. 3) amor ſui. 4) pertinacia. 5) temeritas. Phi-lox. contumacia, præſumtio, temeritas, in-ſolentia. A ſeq.
θάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſibi placens, ſe ipſum adm i-rans. 2) ſuperbus. 3) contumax, procax, in-ſolens, præfractus, cerebroſus, petulans, fe-rox. Gl. Vet. Ex αὐτὸς & ἁδέω, placeo.
Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod αὐθάδεια.
Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, & αὐθα-διάζομαι, pertinaciter reſiſto. A præc.
Αὐθαδίζομαι, inſolenter, temere ago. Gl. Vet. præſumo. Ab αὐθάδης.
Αὐθαδικὸς, ἡ, ὸν, idem quod αὐθάδης.
Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, proteruia. A præc.
Αὐθαδόστομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contumaci ore & temera-rio. Ex αὐθάδης & σόμα, os.
Αὐθάδως, Adu. contumaciter, pertinaciter. Ab αὐθάδης.

Αὔθαιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui eſt eiuſdem ſanguinis, frater. Ex αὐτὸς & αἷμα, ſanguis.
Αὐθαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.
Αὐθαίρετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, voluntarius. vltroneus, Gl. Vet. Ex αὐτὸς & αἱρέομαι, eligo.
Αὐθαιρέτως, Adu. ſponte, vltro. A præc.
Αὐθέκαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſeuerus, rigidus. 2) iuſtus. Ex αὐτὸς & ἕκαςος, vel potius ab ἑκὰς, ſeorſim, qui ſuam ſibi ſectam, procul alienis mori-bus, ſequitur.
Αὐθεντέω, ῶ, poteſtatem in aliquem vſurpo, do-minor. 2) auctoritate mea probo. 3) aucto-rem me præbeo. 4) Gloſſ. Vet. αὐθεντῶ, au-ctoro. Ab αὐθέντης.
Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. Vet. A præc. n. 4.
Αὐθέντης, ȣ, ὁ, qui ſua manu ſe perimit. 2) au-ctor cædis. 3) auctor quilibet. 4) dominus, auctor, qui ſuo iure aliquid facit. Ex αὐτὸς & ἵεσθαι, mittere, quia, quod quiſque ſuſcipit, in id ipſe ſe ſua ſponte immittit velut & con-iicit.
Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, ius, auctoritas. A præc.
Αὐθεντικὸς, ἡ, ὸν, authenticus, auctoritate iuſta munitus. Gl. Vet. αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum. Ab eodem.
Αὐθεντικῶς, Adu. cum auctoritate, authentice.
Αὐθερμήνευτος, ον, facilis explicatu. Ex αὐτὸς & ἑρμηνεύω, quaſi ſe ipſum interpretans.
Αὐθημερίζω, eodem die perficio, v. c. eandem viam eodem die eo & remeo.
Αὐθημερινὸς, idem quod αὐθήμερος.
Αὐθήμερον, Adu. eodem die, eo ipſo die. A ſeq.
Αὐθήμερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, eodem die factus, qui eſt eiuſdem diei. 2) ſubitus, extemporalis.
Αὖθι, Adu. illic, ibi. 2) huc. 3) ſtatim. Ab αὐ-τόθι. Quandoque idem eſt, quod αὖθις.
Αὐθιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigena, in aliquo loco natus. 2) perennis, de aqua fontana, vel fonte ipſo. Ex αὖθι & γίνομαι, naſcor.
Αὐθιμένης, εος, ὁ καὶ ἡ, indigena, natiuus. Lex. Vulg. Ex αὖθι & μένω, maneo.
Αὖθιν, Adu. idem quod ſequens.
Αὖθις, Adu. denuo, rurſus, iterum. 2) poſthac, in poſterum. 3) retro. Hinc 4) ὁ, ἡ, τὸ, αὖθις, ſequens, poſterus. Ab αὖ.
Αὐθόμαιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus. 2) frater. Ex αὐτὸς, ὁμȣ̃ & αἷμα, ſanguis.
Αὐθομολογέομαι, ȣ̃μαι, vltro profiteor.
Αὐθύπαρκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per ſe ſubſiſtens, non in-digens alieno ſubiecto. Ex αὐτὸς & ὑπάρχω, ſubſiſto.
Αὐθυπόςατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex αὐτὸς & ὑφίςα-μαι, ſubſiſto.
Αὐθυπότακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quod ipſum eſt Subiun-ctiui modi. Ex αὐτὸς & ὑποτάσσω, ſubiicio.
Αὐθυποτάκτως, Adu. ita vt per ſe ſit Subiunctiui modi.
Αὐθωρὸν, Adu. ea ipſa hora, eadem hora. Ex αὐ-τὸς & ὥρα, hora.
Αὐθωρεὶ & αὐθωρὶ, id.
Αὐίαχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, clamans, vt canes latrantes. 2) clamoſus. Rob. Ex αὖ & ἰάχω, clamo.
Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum ſcenæ, vel ianuæ, ſc. ταπὴς. Ab αὐλὴ, aula.

Αὐλακεργάτης,

Αὐλακεργάτης, ȣ, ὁ, ſulcos efficiens, epith. vomeris. Ex αὖλαξ, *ſulcus* & ἐργάτης, *operarius*.

Αὐλακίζω, f. ίσω, ſulco, hiulco, imporco, Philox. A ſeq.

ΑΥ̓ΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, lira, Gl. Vet.

Αὐλάρχης, ȣ, ὁ, aulæ princeps. Suic. Ex αὐλὴ & ἀρχή.

Αὐλακισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſulcatio, Gl. Vet. αὐλακισμοὶ, inſectiones. Ab αὐλακίζω.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ ianua. Ab αὐλή.

Αὔλειον, ȣ, τὸ, veſtibulum, atrium. Ab eod.

Αὔλειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, veſtibularis, atrienſis. αὔλειος θύρα, ianua atrii h. e. viæ proxima, antica.

Αὐλείτης, ȣ, ὁ, villicus. Ab eodem.

Αὐλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλός.

ΑΥ̓ΛΗ', ῆς, ἡ, locus ſubdialis. 2) atrium. 3) ſtabulum, caula, ouile. 4) aula, domus regia, ſ. principis.

Αὔλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Ab αὐλέω.

Αὔλησις, εως, ἡ, ipſa tibiarum inflatio. Ab eod.

Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eodem.

Αὐλητὴς, ȣ, ὁ, idem. Ab eodem.

Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars inflandi tibias, ſeu canendi tibiis.

Αὐλητικὸς, ή, ὸν, ad tibicinem pertinens. Ab αὐλητής.

Αὐλητικῶς, *Adu.* more tibicinum. A præc.

Αὐλητρία, ας, ἡ, theca tibiarum. Ab eodem.

Αὐλητρίδιον, ȣ, τὸ, tibicinula. Dim. A præc.

Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητής.

Αὐλίδιον, ȣ, τὸ, Dim. ab αὐλή, coniſterium, ap. Theophr.

Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diuerſor, ſtabulor, pernocto, dormio. 3) caſtra loco. Gloſſ. Vet. commoror, inprimis in caſtris. Ab αὐλή.

Αὐλικὸς, ή, ὸν, tibialis, fiſtularis. 2) tibicen, fiſtulator. Ab αὐλός.

Αὔλιον, ȣ, τὸ, ſtabulum. 2) domicilium. Ab αὐλή.

Αὔλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad ſtabulum pertinens, vel ducens. Ab eodem. v. αὔλειος.

Αὖλις, ιδος, ἡ, aula. 2) tentorium. 3) cubile, lectus. 4) ſtabulum. 5) caſtra. 6) locus ſeptus, in quo retia auibus tenſa ſtant, *ein Vogelherd*. 7) nidus auium. 8) portus in Bœotia. Ab eod.

Αὐλίσκος, ȣ, ὁ, parua tibia, fiſtula. Dimin. ab αὐλός.

Αὐλισμὸς, ȣ̃, ὁ, pernoctatio, ſtabulatio. Ab αὐλίζομαι.

Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fiſtulas, ſeu tibias compingo. Ex αὐλὸς & τίθημι, *compono*.

Αὐλοθήκη, ης, ἡ, locus tibiarum.

Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi tibias. Ab αὐλοποιός.

Αὐλοποιητικῶς, *Adu.* ex arte tibiarum conficiendarum. A præc.

Αὐλοποιΐα, ας, ἡ, idem quod ſequens.

Αὐλοποιικὴ, ῆς, ἡ, ars tibiarum conficiendarum.

Αὐλοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui fiſtulas conficit. Gl. Vet. tibiarius. Ex αὐλὸς & ποιέω.

Αὐλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aulæ conueniens. Ex αὐλὴ & πρέπω, *conuenio*.

ΑΥ̓ΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, tibia. 2) follis. 3) pars haſtili annulus fibulæ. 4) ſanguinis e naribus torrens.

Ἄυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, materiæ expers. Ex α pr. & ὕλη *materia*.

Αὐλοτρύπης, ȣ, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς & τρύπα, *foramen*. Vnde *adu.* αὐλοτρυπητικῶς.

Αὐλȣρὸς, ȣ̃, ὁ, cuſtos aulæ &c. Ex αὐλὸς & ȣ̓ρὸς *cuſtos*.

Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ ſonus Ab αὐλῳδός.

Αὐλῳδικὸν, ή, ὸν, tibialis, fiſtularis. Ab eodem

Αὐλῳδὸς, ȣ̃, ὁ, cantor, auletos, tibicen. Ex αὐλὸς & ᾠδὴ, *cantus*.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, conuallis, locus planus montibus incluſus. Ab αὐλός.

Αὐλωνιὰς, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha. A præc.

Αὐλωνίσκος, ȣ, ὁ, parua vallis. Diminut. ab αὐλών.

Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vallis figuram habens anfractuoſus. Ex eod. & εἶδος, *forma*.

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, Epith. galeæ, ab figura vel foraminis, per quod proſpectus patet, vel coni cui criſta inſeritur. A ſeq.

Αὐλωπὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, fiſtulæ ſimiles habens oculos; nomen piſcis, qui & αὐλωπίας. Ex αὐλὸς & ὤψ, *oculus*.

Αὐλωτὸς, ή, ὸν, ad fiſtulæ formam factus, vel fiſtula, tubulo, vt codone inſtructus. Ab αὐλός.

Αὐξάνω, f. ήσω, *Attice*, augeo, incrementum do. αὐξάνομαι, creſco, gliſco, oleſco, ingraſco, augeſco, Gl. Vet. αὐξῆσαι, augere Philox. aor. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Philox a. 1. paſſ. part. ηὐξημένος, ampliatus, Philox perf. part. paſſ. 2) interdum tamen eſt creſco Ab αὔξω.

Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.

Αὔξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. Vet. Ab αὐξάνω.

Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum. augmentum, auctus, Gl. Vet. Ab eod.

Αὐξητικὸς, ή, ὸν, augendi vim habens, auctificus 2) creſcens, creſcendi vim habens. Gl. Vet augmentarius. Ab eod.

Αὐξητικῶς, *Adu.* augendi cauſſa, rem verbis augendo. A præc.

Αὐξιθαλὴς, ὲς, viriditatem largiens, vireſcens. Ex αὔξω & θάλλω, *vireo*.

Αὔξιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad augendum & incrementum accommodatus. A ſeq.

Αὔξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum Ab αὔξω.

Αὐξιτρόφος, ον, alens. αὐξίτροφος, ον, adoleſcens.

Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo, Gl. Vet. creſco, gliſco. αὔξομαι, creſco, oleſco, Gl. Vet.

Αὐόνη, ης, ἡ, ſiccitas, ariditas, Etym. 2) clamor. Varin. Ab αὔω, *ſicco*, vel ἀύω, *clamo*.

Αὖος, αὔα, αὖον, ſiccus, aridus. 2) qui (terrore) obriguit, obſtupefactus. Ab αὔω, *ſicco*.

Αὐότης, ητος, ἡ, ſiccitas, ariditas. Ab αὖος.

Ἀϋπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ. A ſeq.

Ἄϋπνος

..., ου, ὁ καὶ ἡ, insomnis, somnum non ca-
s, vigil, peruigil. 2) in quo somnus
capitur. Ex α pr. & ὕπνος, *somnus.*
..., ας, ἡ, aura, ventus lenior. 2) exspira-
ex humido prodiens. 3) ventus.
procrastino, in crastinum diem differo.
αὔριον. 2) algeo. Etymol. Ab αὔρα.
ΟΝ, *Adu.* cras, crastino die. Vnde ὁ, ἡ,
αὔριον, *crastinus.*
ρητος, ον, aura vel vento ablatus, vel
, impelli valens. Ex αὔρα & φορέω.
ος, έα, έον, siccus, aridus. 2) squalens,
alidus. Ab αὔω.
ῆρος, ὁ, & αὔσρα, ἡ, instrumentum, quo
a aqua plena e puteo extrahitur. Ab

α, ας, ἡ, austeritas. tetricitas, Gl. Vet.
seq.
ΤΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, austerus, seuerus, agre-
. tetricus, durus, Gl. Vet.
ότης, ητος, ἡ, austeritas, seueritas. A præc.
ῶς, *Adu.* austere. 2) seuere. 3) tenuiter.
γγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sibi nuncius, qui sua
e nunciat. 2) qui vltro nuncius venit.
αὐτὸς & ἀγγέλλω, *nuncio.*
γγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuncius, qui rei inter-
it, qui non alio vtitur nuncio. Ex iisdem.
γετος, ου, ὁ καὶ ἡ, sui ipsius admirator. Rob.
x αὐτὸς & ἄγαμαι, *admiror.*
γητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd. Rob.
άγρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, electus. 2) αὐτάγρετα,
uæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostra:
em quæ ipsi volumus & optamus. Ex αὐτὸς
ἄγρω, *capio, sumo.*
άδελφος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex vtro-
que parente.
ανδρὶ, *Adu.* cum ipsis viris, v. c. nauis capta.
) ipse. A seq.
ανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum ipsis hominibus, seu
viris. Ex αὐτὸς & ἀνὴρ, *vir.*
ανεψιὸς, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis, fratris
vel sororis filius.
ΤΑ'Ρ, sed, autem. 2) ceterum. 3) deinde.
αρέσκεια, ας, ἡ, nimius amor sui, rerumque
suarum. A seq.
τάρεσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, sibi nimis placens. Ex
αὐτὸς & ἀρέσκω, *placeo.*
τάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus.
2) frugalitas. Ab αὐτάρκης.
ταρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, duro. αὐτάρκη-
σον, contentus esto, Philox. aor. 1. imperat.
Ab eod.
ταρκης, εος, ου, ὁ καὶ ἡ, contentus. frugalis. 2)
sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena
ope indigens. 3) opportunus, commodus,
idoneus. Ex αὐτὸς & ἀρκέω, *sufficio.*
ὐταρκία, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια. A præc.
ὐτάρκως, *Adu.* sufficienter, contente, satis ab-
vnde, prolixe, commode, Gl. Vet. Ab eod.
ὐταρχέω, ῶ, f. ήσω, summæ rerum præsum.
A seq.
Αὐτάρχης, ου, ὁ, & αὔταρχος, qui summæ rerum
præest, qui summam rerum potestatem obti-
net. Ex αὐτὸς & ἀρχή.
Αὐταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas. A præc.

Αὖτε, *Adu.* rursum, iterum, postea. Ab αὖ.
Αὐτενέργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipse per se operans & efficiens. Ex αὐτὸς & ἐνεργέω, *operor.*
Αὐτεξούσιον, ου, τὸ, liberum arbitrium. A seq.
Αὐτεξούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sui iuris, siue suæ potestatis est. 2) de imperio infinito, de regno, cuius potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς & ἐξουσία, *potestas.*
Αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera potestas. A præç.
Αὐτεξουσίως, *Adu.* libere. Ab eod.
Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sponte aliquid indicans vel pollicens. Philox. vltroneus: etiam qui cœnam condicit.
Αὐτεπίβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτὸς & ἐπιβουλή.
Αὐτεπίσκοπος, ου, ὁ, sui iuris, sui ipse curam gerens.
Αὐτεπίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem quis sibi ipse accersiuit atque attraxit. Ex αὐτὸς & ἐπισπάω.
Αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipse per se aliquid iniungit, qui iure suo iussa imponit. Ex αὐτὸς & ἐπιτάσσω, *impero.*
Αὐτεπιτακτική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. A seq.
Αὐτεπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτεπιτάκτης.
Αὐτεπιτακτικῶς, *Adu.* more eorum, qui per se iubendi potestatem habent. A præc.
Αὐτεπίτακτος, ου, ὁ, idem quod αὐτεπιτάκτης.
Αὐτεπώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui idem nomen est impositum, cognominis. Ex αὐτὸς, ἐπὶ & ὄνομα.
Αὐτερέτης, ου, ὁ, qui ipsemet sibi remigat. Ex αὐτὸς & ἐρέτης, *remex.*
Ἀϋτέω, ῶ, clamo. A seq.
Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ. 2) pugna. Ab αὔω.
Αὐτήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui suis aliquid auribus audiuit. 2) qui sui est iuris, se, non alium audit. Ex αὐτὸς & ἀκούω, *audio.*
Αὐτῆμαρ, *Adu.* eodem die. Ex αὐτὸς & ἦμαρ.
Αὐτίκα, *Adu.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, ilicet, actutum, Gl. Vet. 2) exempli caussa. 3) primum, iam primum. 4) vicissim.
Αὖτις, *Adu.* idem quod αὖθις.
Αὐτίτης, ου, ὁ, hornus, qui vnius eiusdemque anni est. 2) purus, merus. 3) solus, in solitudine viuens. Ex αὐτὸς.
Ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus. 2) vapor, nidor. 3) fumus. 4) ardor. Ab ἄω, *spiro.*
Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.
Αὐτοάγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, per se bonus, optimus.
Αὐτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.
Αὐτοαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturæ interna, & perfectissima.
Αὐτοαδάμας, αντος, ὁ, ipsissimus verissimus adamas. Suic.
Αὐτοαλήθεια, ας, ἡ, ipsa veritas, purissima veritas.
Αὐτοαληθῶς, *Adu.* verissime.
Αὐτοάνθρωπος, ου, ὁ, homo verissimus.
Αὐτοάπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, a se infinitus. Suic.
Αὐτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipsa virtus. Suic.
Αὐτοβοάω, ῶ, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago.

Αὐτοβοεὶ,

Αὐτοβοεὶ, *Adu.* ipſo clamore, primo ſtatim clamore, ſ. impetu. Ex αὐτὸς & βοὴ, *clamor.*

Αὐτοβοηθὸς, ȣ, ὁ, qui ſibi ipſe ſufficit, conſulere poteſt, alieno auxilio non indiget.

Αὐτοβόητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſua voce de ſe teſtatur. Ab αὐτοβοάω.

Αὐτοβορέας, ȣ, ὁ, ipſe boreas.

Αὐτόβȣλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſua ſponte, ſuo inſtinctu, per ſe aliquid volens, ſ. homo ſui arbitrii ac conſilii. Philox. arbiter. Ex αὐτὸς & βȣλὴ, *conſilium.*

Αὐτογένεθλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui ex ſe ipſo genus eſt, qui a ſe ipſe eſt. Ex αὐτὸς & γενέθλη, *origo, genus.*

Αὐτογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex αὐτὸς & γίνομαι, *naſcor*

Αὐτογένητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ex ſe genitus. Ex iiſd.

Αὐτογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei ſenſu & arbitratu facio ac iudico. A ſeq.

Αὐτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui ſuam dumtaxat ſententiam ſequitur, ſui conſilii & arbitrii. Ex αὐτὸς & γνώμη.

Αὐτογνωμόνως, *Adu.* ſuo arbitrio, conſilio. A pr.

Αὐτόγνωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſuam ſententiam ſecutus. Ex αὐτὸς & γινώσκω, *cognoſco.*

Αὐτόγονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ipſe per ſe genitus, a ſe ortum habens. Ex αὐτὸς & γόνος, *origo.*

Αὐτογραμμὴ, ῆς, ἡ, linea mathematica. Ex αὐτὸς & γραμμὴ, *lirea.*

Αὐτόγραφον, ȣ, τὸ, ſcriptum ſua manu exaratum.

Αὐτόγραφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſua manu ſcriptus. Ex αὐτὸς & γράφω, *ſcribo.*

Αὐτόγυον, ȣ, τὸ, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex αὐτὸς & γύα, *aruum.*

Αὐτοδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex ſe ipſe & ſine magiſtro didicit. Ex αὐτὸς & δαίω, *diſco.*

Αὐτοδάϊκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, a ſe ipſo interfectus. Ex αὐτὸς & δαΐζω, *occido.*

Αὐτόδαιτος, idem quod αὐτόδειπνος. A δαὶς, δαιτὸς.

Αὐτοδὰξ, *Adu.* mordicus, ipſis dentibus. Ex αὐτὸς & ὀδὰξ, *mordicus*

Αὐτόδειπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vocatus ſecum ipſe adfert, quæ cœnet, (ſiue potius, pauper, paraſitus, vt αὐτόσιτος, αὐτολήκυθος.) qui domi ſuæ ſolus cænat. Ex αὐτὸς & δεῖπνον, *cœna.*

Αὐτοδεκαέτης, ȣ, ὁ, qui eſt omnino decem annorum.

Αὐτοδέσποτος, ȣ, ὁ, dominus abſolutus, ſummus.

Αὐτόδηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per ſe manifeſtus.

Αὐτοδημιȣ́ργητος, ον, a ſe, nulla aliena opera factus.

Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis ipſe ſibi miniſtrat, ſui ipſius miniſterio, non alieno vtitur. A ſeq.

Αὐτοδιάκονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſibi miniſtrat & famulatur.

Αὐτοδίδακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſua ipſius induſtria aliquid didicit, a ſe ipſo doctus. 2) ſuapte natura aliquid faciens.

Αὐτοδιδάκτως, *Adu.* naturæ inſtinctu. A præc.

Αὐτοδιήγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ab ipſo, ſeu per ſe narratus, ab ipſo autore commemoratus. Ex αὐτὸς & διηγέομαι, *narro.*

Αὐτοδιηγέμενος, ȣ, ὁ, ipſe ex ſua perſona narrans. Ex iiſd.

Αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipſa iuſtitia.

Αὐτοδικέω, ῶ, f. ήσω, legibus & iudicibus ſ[...] vti. Ex αὐτὸς & δίκη, *ius.*

Αὐτοδίκη, ης, ἡ, diſceptatio per ſe ipſum & n[...] per alium, libertas legum & iudicion[...] Ex iiſd.

Αὐτόδικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non externo iudice v[...] tur, ſed domeſtico. Ex iiſd.

Αὐτόδιον, *Adu.* ſtatim, e veſtigio. Ex αὐτὸς [...] ὁδὸς, *via.*

Αὐτοδόξα, ας, ἡ, opinio, vel gloria ipſa per ſpectata.

Αὐτοδόξαστος, ον, proprie & magis opinabilis.

Αὐτόδρομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per ſe & ſua natura curren[...] 2) qui per ſe & ſua natura mouetur. Ex αὐ[...] & τρέχω.

Αὐτοδύναμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per ſe potens. Ex αὐ[...] & δύναμαι.

Αὐτόδωρον, ȣ, τὸ, donum ipſum, totum.

Αὐτοειδὴς, ὲς, prorſus ſimilis.

Αὐτοεῖναι, ipſum eſſe, per ſeipſum eſſe.

Αὐτοέκαστος, ȣ, ὁ, pro ſe quiſque.

Αὐτοέλικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſua ſponte volutatus, q[...] per ſe contorquetur, vel vorticibus circu[...] agitur, αὐτὸς & ἑλίσσω, *voluo, agito.*

Αὐτοεξία, ας, ἡ, continentia, cum ſe quis & cu[...] piditates habet in poteſtate. Polyb. *ſi ſa[...] lectio.*

Αὐτοεξȣσία, ας, ἡ, libera poteſtas.

Αὐτοενεργητικὸς, ἡ, ὸν, formam paſſiuam, ſed act[...] vam ſignificationem habens. Ex αὐτὸς [...] ἐνεργητικὸς, *agendi vim habens.*

Αὐτοεντεὶ *Adu.* propria manu. v. αὐθέντης. A ſeq

Αὐτοέντης, ȣ, ὁ, interfector, percuſſor. 2) qu[...] ſibi ipſe manum infert. 3) dominus ap[...] Eurip. Ex αὐτὸς & ἵημι, *mitto.*

Αὐτόετες, *Adu.* eodem anno, annuo ſpatio. A ſeq

Αὐτοετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eodem anno, qui eiuſden[...] anni eſt. Gl. Vet. anniculus.

Αὐτοζήμιος, ον, qui ſe ipſe punit. Ex αὐτ. & ζημία

Αὐτοζήτητος, ον, qui ſe ipſe offert, qui non quæſitus reperitur. Ex eod. & ζητέω.

Αὐτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipſa vita, cum quis per ſe viuit, non habet vitam ab alio.

Αὐτοθάνατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ipſe ſibi mortem intulit.

Αὐτοθελεὶ, *Adu.* vltro. A ſeq.

Αὐτοθελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voluntarius. Ex αὐτὸς & θέλω.

Αὐτοθέμεθλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, per ſe habens fundamentum. Ex αὐτὸς & θέμεθλον, *fundamentum.*

Αὐτόθεν. *Adu.* illinc, iſtinc, inde, ex iſto loco, indidem, Gl. Vet. 2) ab hoc tempore. 3) ex tempore, confeſtim, protinus. 4) iam inde. Ab αὐτὸς.

Αὐτόθεος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Deus veriſſimus. 2) qui diuinitatem ab ſe habet. Ex αὐτὸς & θεὸς, *Deus.*

Αὐτοθήριον, ȣ, τὸ, ipſa, veriſſima bellua. Suic.

Αὐτόθι, *Adu.* illic, iſtic, ibi. inibi, Gl. Vet. Ab αὐτὸς.

Αὐτόθροος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ab ſua ipſius voce profectus, quod quis de ſe ipſe dicit. Ex αὐτὸς & θρέω, *clamo, loquor.*

Αὐτοκάβδαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vtcumque ſubactus. 2) breui

breui tempore & leui opera compactus, multuarie factus. Ex αὐτὸς & κάβος, *fa-*, de qua proprie dicitur.

-θαρσις, εως, ἡ, ipsamet purgatio, sponte a purgatio.

-ελος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, per se bonus. Suic.

-ασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana.

-ασίγνητος, ϐ, ὁ, frater germanus.

-ατακρίτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, suopte iudicio condemnatus. Ex αὐτὸς & κατακρίνω, *condemno.*

-ατασκεύαστος, ον, non factus opera humana, th. v. c. munimenti, domicilii in an- &c.

-έλευθος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, per se iter faciens.

-έλευστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, iniussus, sua sponte. Ex -ὸς & κελεύω, *iubeo.*

-ελὴς, ὲς, idem. A κέλομαι.

-έρας, ατος, ὁ καὶ ἡ, ipse per se temperatus. αὐτὸς & κεράννυμι, *misceo.*

-έρατος, ον, idem,

-εφαλον, ϐ, τὸ, ipsum caput. Ex αὐτὸς & -φαλὴ, *caput.*

-ινησία, ας, ἡ, motus quo res aliqua sua- onte, vel suopte impulsu mouetur, aut oueri potest. Ex αὐτὸς & κίνησις, *motus.*

-κίνητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui per se mouetur, aut oueri potest, suapte natura mobilis. Ex -τὸς & κινέω, *moueo.*

-κλαδος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, cum ipsis ramis.

-κλητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui non inuitatus ad epu- is venit, qs. qui se ipse inuitauit.

-κλήτως, *Adu.* sua ipsius vocatione.

-κμης, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, a se sua sponte fabrica- us & elaboratus. Ex αὐτὸς & κάμνω, *fabricor.*

-όκομος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, ipse, sua sponte comatus. Ex αὐτὸς & κόμη, *coma.*

-κοπον ἱμάτιον, ϐ, τὸ, ap. Poll. sed v. αὐτόποκος.

-τοκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ipse per se mistus & tem- peratus: cui alicunde temperamentum ac- cessere opus non est. conf. αὐτόκρατος. Ex αὐτὸς & κεράννυμι, *misceo.*

-τόκρας, ατος, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ, idem & ex iisd.

-τοκράτειρα, ας, ἡ, imperatrix, liberum impe- rium habens. Ab αὐτοκράτωρ.

-τοκρατὲς, εος, τὸ, libera potestas. Ex αὐτὸς & κράτος.

-τοκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui sui iuris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex iisd.

-τοκρατορεύω, imperator sum, summum impe- rium teneo. Ab αὐτοκράτωρ.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, libera & summa potestas, potestas αὐτοκράτορος. Gl. Vet. principatus. Ab eodem.

Αὐτοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, ex libero arbitrio veniens 2) imperatorius, pertinens ad imperatorem. imperialis, Gl. Vet. Ab eod.

Αὐτοκρατορικῶς, *Adu.* pro arbitrio, plena & sua potestate. A praec.

Αὐτοκρατορὶς, ίδος, ἡ, Epithet. vrbis, in qua est sedes imperii. Ios. A seq.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, qui sui iuris arbitrii- que est. 2) qui liberam plenamque pote- statem habet, vt legatus, dux belli. Vnde 3) imperator Rom. a Graecis sic vocatur. Ex αὐτὸς & κράτος, *potestas.*

Αὐτόκρατος, ϐ, ὁ, vinum natura sua medium inter dulce & austerum, vt noua contem- peratione non indigeat. Ab αὐτὸς & κεράννυμι.

Αὐτοκτείνω, ipse interficio me.

Αὐτόκτιστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, sua sponte structus, Epith. v. c. habitationis non factae arte humana, vt in spelunca. Ex αὐτὸς & κτίζω, *condo.*

Αὐτόκτιτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Αὐτόκτονος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui se ipse interfecit, qui sibi manus intulit. Ex αὐτὸς & κτείνω.

Αὐτοκτόνως, *Adu.* sua caede, manu. A praec.

Αὐτοκυβερνητὶ, & αὐτοκυβερνητεὶ, *Adu.* sui ipsius gubernatione. Ex α. & κυβερνάω.

Αὐτοκύλιστος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, per se volutus, suapte natura volubilis. Ex αὐτὸς & κλυτὸς, *volubilis.*

Αὐτοκύριος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, per se dominus.

Αὐτόκωπος, ον, adnatum capulum, vel manu- brium habens, v. c. ensis. Ex α. & κώπη, *manubrium.*

Αὐτολάλητος, ον, secum loquens. Ex α. & λαλέω.

Αὐτολεξεὶ, *Adu.* verbotenus, ad verbum. Ex α. & λέξις.

Αὐτολετὴρ, ηρος, ὁ, peremtor.

Αὐτολήκυθος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, pauper. 2) parasitus.

Αὐτολίθινος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, lapideus, saxeus. 2) du- rus, qui flecti nequit.

Αὐτολόγος, ϐ, ὁ, ipsum verbum, filius Dei.

Αὐτολόχευτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, a se genitus. Ex αὐτὸς & λοχεύω, *pario.*

Αὐτολυρίζω, f. ίσω, ipsemet lyra cano. Ex αὐτὸς & λυρίζω, *lyra cano.*

Αὐτομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui a se ipse didicit, qui nullo praeceptore vsus est. Ex α. & μανθάνω.

Αὐτομαθῶς, *Adu.* discendo a se, sine praecepto- re. A praec.

Αὐτομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, de me ipse testor.

Αὐτομάρτυς, υος, ὁ, qui sibi ipse testis est.

Αὐτοματεὶ, *Adu.* sponte, vltro. Ab αὐτόματος,

Αὐτομάτην, *Adu.* idem & ab eod.

Αὐτοματὶ, *Adu.* idem & ab eod.

Αὐτοματία, ας, ἡ, fortunae temeritas, euentus fortuitus. Ab eod.

Αὐτοματίζω, f. ίσω, sponte facio, iniussus, non coactus. Ab eod.

Αὐτοματισμὸς, ϐ, ὁ, actio, quae sponte fit. A praec.

Αὐτόματος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, a se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, sponte & vltro. 2) for- tuito eueniens. Reperitur & αὐτομάτη, τὸ αὐ- τόματον, casus fortuitus. in femin. subaudi- tur τύχη, in neutro τὸ συμβὰν. Ex αὐτὸς & μά- την, *frustra*, vel μάομαι, *cupio, promptus sum.*

Αὐτομάτως, *Adu.* sponte, vltro, sine alieno im- pulsu. 2) temere, fortuito. A praec.

Αὐτοματεργὸς, ϐ, ὁ, faber αὐτομάτϐ, artifex ope- ris se ipsum mouentis. Ex eod. & ἔργον.

Αὐτομαχέω, ῶ, per me, meis viribus pugno. 2) per me ipse, non per alium, litigo ac iudicio contendo. Ex αὐτὸς & μάχομαι, *pugno.*

Αὐτομεγάνωρ, ορος, ὁ, valde potens.

Αὐτομήτηρ, ηρος, ἡ, ipsissima mater.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ, καὶ ἡ, eadem matre natus.

Αὐτομολέω, ῶ, f. ήσω, transfugio, meos desero & ad hostes deficio, vt ipsis militem. 2) tuo in aliquid, amplexor aliquid. Ab αὐτόμολος.

Αὐτομολία,

Αὐτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, cum quis sponte ad hostes transit. 2) stolo, seu soboles e trunco vitis nata. Aq eod.

Αὐτόμολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sua sponte & a nullo incitatus it. 2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit. transfuga, Philox. perfuga, al. Gl. Vet. Ex αὐτὸς & μολέω, venio, eo.

Αὐτομόλως, Adu. more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ. A præc.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, meis legibus vtor, meique iuris sum. Ab αὐτόνομος.

Αὐτονομία, ας, ἡ, libertas publica, potestas viuendi suis legibus, vel suo iure vtendi. Gl. Vet. priuilegium. Ab eod.

Αὐτόνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui suis legibus viuit. magister morum. Philox.

Αὐτονόμως, Adu. suis viuendo legibus, suo vtendo iure. A præc.

Αὐτοντιμωρέμενος, ου, ὁ, se ipse puniens. Ex αὐτὸς & τιμωρέομαι, punio.

Αὐτονυκτὶ, Adu. ea ipse nocte.

Αὐτονυχεὶ, Adu, idem.

Αὐτονυχὶ, Adu. idem.

Αὐτόξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex ligno rudi confectus, non dolatus aut elaboratus.

Αὐτοουδέτερον, ου, τὸ, per se, siue absolute neutrum. Vox gramm. ex αὐτὸς & οὐδέτερος, neuter.

Αὐτοπαγὴς, ὲς, a semet ipso factus sibi. Ex αὐτὸς & πήγνυμι.

Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, interna, vel innata passio. 2) reciprocatio, qua persona agit & patitur. 3) verus affectus,

Αὐτοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ex se, vel intrinsecus patiens. 2) reciprocus. 3) intimo sensu adfectus. Ex αὐτὸς & πάθος, passio.

Αὐτοπαθῶς, Adu. passione interna, patiendo intus & a se, vt ipse sentias quæ dicas. 2) ex proprio adfectu. 3) ex vero animi sensu. A præc.

Αὐτόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, filius genuinus.

Αὐτοπάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epith. virginis orbæ, quæ alias ἐπίκληρος. Ex αὐτὸς & πάομαι.

Αὐτοπαράκλητος, ου, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.

Αὐτοπάρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a se ipso productus. Ex αὐτὸς & παράγω, produco Adu. αὐτοπαράκτως.

Αὐτοπαραξία, ας, ἡ, per se ipsum productio. Suic. Ex iisdem.

Αὐτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a se est, nullo patre natus.

Αὐτοπήμων, ονος, ὁ, sibi ipsi nocens. Ex αὐτὸς & πῆμα, noxa.

Αὐτόπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, per se fidem faciens, per se credibilis.

Αὐτοποδὶ, Adu. suis pedibus. Ex αὐτὸς & πούς.

Αὐτοποδία, ας, ἡ, quum quis suis pedibus iter facit. Ex iisd.

Αὐτοποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, a se ipso factus.

Αὐτοποιὸς, οῦ, ὁ, sua sponte & per se factus, s. faciens.

Αὐτόποκος, ον, (vestis) lanea, non tonsa aut tincta colore, adeoque rudis. Ex αὐτὸς & πόκος, vellus. V. αὐτόκοπος.

Αὐτόπολις, εως, ἡ, ciuitas, quæ suis legibus v tur, vrbs, quæ per se sola ciuitatis nom censetur.

Αὐτοπόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, per se, non manu h mana, elaboratus. Ex αὐτὸς & πονέω, labo

Αὐτόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui suis ipsius pedibus i facit. 2) suis pedibus absque duce incede

Αὐτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per se & l arbitrio aliquid facit. 2) potestas viuen vt velis. Ex α. & πράττω.

Αὐτοπραγματεύτως, Adu. sine arte. Ex α. πραγματεύομαι.

Αὐτόπρεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, radicitus euersæ arbo epith. apud Sophocl. qui cum ipsis radicit euellitur. Ex α. & πρέμνον, stirps.

Αὐτοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, se ipsum decens, i ipsi conueniens. 2) difficilis. 3) magni Ex αὐτὸς & πρέπω, conuenio.

Αὐτοπροαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, libero arbitrio age vltro susceptus, Gl. Vet. vltroneus, volu tarius. Ex α. & προαίρετος, spontis huma arbitrarius.

Αὐτοπροαιρέτως, Adu. suo ipsius arbitratu, s sponte. A præc.

Αὐτοπρόσωπον, ου, τὸ, scriptum, in quo auctor sua persona docet nulla extrinsecus adsu ta. A seq.

Αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, non personatus. 2) p sonam veram gerens.

Αὐτοπροσώπως, Adu. in, vel sub sua persor 2) coram. A præc.

Αὐτοπτέω, ῶ, f. ήσω, ipse meis oculis cern A seq.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, qui suis oculis videt, oculat testis. Ex αὐτὸς & ὄπτομαι. video.

Αὐτοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ipse visus & deprehens

Αὐτοπυρίτης, ου, ὁ, vt ἄρτος αὐτοπυρίτης, pani cui furfur non ademtus, opponitur, qui e e polline. A seq.

Αὐτόπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α. & πυρὸς, tr ticum.

Αὐτοπώλης, ου, ὁ, qui non vendit ab alio emt Vnde.

Αὐτοπωλικὴ, ῆς, ἡ, mercatura rerum non aliun emtarum, vt frumenti in agro suo nati.

Αὐτορέγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Epith. mali, quod ip sibi quis consciuit. Ex α. & ῥέζω.

Αὐτόρεκτος ου, ὁ, ἡ, qui se ipse interfecit. E iisdem.

Αὐτόροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tectum ex se ipso haben se ipse contegens. Ex αὐτὸς & ὀροφὴ, tectun

Αὐτόῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum ipsa radice, cui radix non auulsa est. 2) radices, fundamen ta habens, a se.

Αὐτοῤῥιφὴς, ὲς, sua sponte cadens. Ex α. ῥίπτω.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sponte profluens. Ex α & ῥέω.

ΑΥ'ΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, ipse, ipsa, ipsum. 2) ipsemet 3) qui sponte aliquid facit. 4) solus, a aliis non adiutus. 5) idem. 6) ego. 7) do minus. Hinc Superl. αὐτότατος, ipsissimus.

Αὐτόσαρκες, οἱ καὶ αἱ, cuticulam nimis curantes voluptarii.

Αὐτόσε, Adu. illuc, huc, 2) eodem.

Αὐτοσίδηρος

σίδηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, ferreus.

σιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ipse sibi cibum, propter paupertatem, conficit. 2) pauper. 3) parasitus.

σκεύαστος, ον, idem quod sequens. Ex ἀ. & σκευάζομαι.

σκευος, ε, ὁ καὶ ἡ, rudis, simplex & inconditus, nullo factus artificio.

σσυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, sponte excitus, veniens. Ex ἀ. & σεύομαι, excitor.

σταδία, ας, ἡ, pugna stataria, cum pede collato cum hoste pugnatur. Ex ἀ. & σταδιος, statarius, stabilis.

στεγος, ε, ὁ καὶ ἡ, tecto natura sua instructus. 2) perfectus, absolutus. Epith. domus.

στοιχος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui solus & cogitabundus ambulat, qui ad se animum aduertit. Suid. Ex ἀ. & στοῖχος.

στολος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sine naui traiicit, ipse sibi nauis est: de natante. Ex αὐτὸς & στόλος.

στονος, ον, tacite gemens.

στρατηγος, ε, ὁ καὶ ἡ, summus dux belli, penes quem auspicia sunt.

στυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, per se & suapte natura columnis fultus.

σφαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ipse a se iugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς & σφαγὴ, cædes.

σχεδὸν, Adu. illico. 2) cominus. Ex αὐτὸς & σχεδὸν, prope, cominus.

σχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuarie facio, siue 2) temere, inconsiderate: v. c. iudico, loquor, consulo, sentio &c. 3) sponte ago. Ab eod.

σχεδίασμα, τος, τὸ, opus ex tempore & tumultuarie factum. A pr.

σχεδιασμὸς, ε, ὁ, dictio extemporalis. 2) temeraria quædam actio. Ab eod.

σχεδιαστὴς, ε, ὁ, qui extemporalem habet orationem. 2) qui ex tempore & tumultuarie facere solet. Ab eod.

σχεδιαστὶ, Adu. ex tempore, sine meditatione vel præparatione. Ab eod.

σχεδιαστικὸς, ή, ὸν, extemporalis.

σχέδιος, ία, ιον, & αὐτοσχέδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius. αὐτοσχεδίη, pugna quæ cominus fit. ἐξ αὐτοσχεδίης, ex tempore. Ex αὐτὸς & σχέδιος.

σχεδίως, Adu. ex tempore, tumultuarie. 2) temere, fortuito ac sin. 3) sponte sua.

σχεδὸν, Adu. cominus. Ex ἀ & σχεδὸν, cominus.

τέλεια, ας, ἡ, perfectio, absolutio. 2) integritas. Ab αὐτοτελής.

Αὐτοτελὴς, ε, ὁ καὶ ἡ, per se perfectus. Ab eod.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in se finem suum habens. 2) per se finem sui ipsius imponens. 3) per se facultates & conditiones ... 4) ipsi sibi sufficiens, cui principia ... ad aliquid perficiendum sufficiunt. Epith. iudicii, a quo non licet prouocare; item plebiscisti, quod senatusconsultum non præcessit, denique ... Ex ἀ & τέλος, finis.

Αὐτοτελῶς, Adu. absolute, perfecte. 2) suo arbitrio. A pr.

Αὐτότεχνος, ε, ὁ καὶ ἡ, per se peritus, per se artem tenens. Ex ἀ. & τέχνη, ars.

Αὐτότοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, (ed. tus) cum ipso partu. Ex αὐτὸς & τίκτω, pario.

Αὐτοτρεφικὸς, ή, ὸν, trahens.

Αὐτοτρεφὴς, quod αὐτότροφος. Ex ἀ. & τροφή.

Αὐτότυπος, ε, ὁ καὶ ἡ, a se ipso impressus.

Αὐτοῦ, Adu. ibi, illic. 2) hic.

Αὐτοϋπερέχων, ε, ὁ καὶ ἡ, per se præstantioris naturæ ... fuit.

Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me, manu mea facio. Ex ἀ. & ἔργον.

Αὐτούργημα, ατος, τὸ, quod quis ipse fecit. A præc.

Αὐτουργητος, ε, ὁ καὶ ἡ, extemporalis, inlaboratus. 2) sponte natus. Ab eod.

Αὐτουργία, ας, ἡ, quicquid sua quis manu, ipse, facit. 2) peritia ... ex vsu ... siue vsus ipse rerum agendarum. v. αὐτουργός.

Αὐτουργὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, qui per se facit & operatur, non aliena opera vtens. 2) qui manu sua victum sibi quærit. 3) opifex. 4) qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat. Gl. Vet. auctor rei, vt malorum, quæ sustinemus.

Αὐτουργικὸς, ε, ὁ, qui sua manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur. A pr.

Αὐτουργότευκτος, ον, subito, ex tempore factus. Ex αὐτουργὸς & τεύχω, fabricor.

Αὐτόφι, f. αὐτόφιν, Adu. ibi. 2) ipsis, pro Datiuo αὐτοῖς.

Αὐτοφιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas ipsissima.

Αὐτοφίλαυτος, ον, sui valde amans.

Αὐτόφλοιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ipsum corticem adhuc habens, nondum a cortice seiunctus. Ex αὐτὸς & φλοιὸς, cortex.

Αὐτοφονευτὴς, ε, ὁ καὶ ἡ, qui se ipse peremit. Ex ἀ. & φονεύω.

Αὐτοφόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

Αὐτοφόντης, ε, ὁ, idem. 2) qui alii sua manu cædem infert. Ex iisd.

Αὐτοφονῶς, Adu. suo ictu, sua manu.

Αὐτοφορβὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ipse vorauit. Ex ἀ. & φορβή.

Αὐτόφορτος, ε, ὁ καὶ ἡ, cum ipso onere & mercibus. Epith. nauis pereuntis. Ex ἀ. & φόρτος, onus.

Αὐτοφώρατος, ον, a semet ipso obseruatus. Ex ἀ. & φωράω.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, natiuus, non factus opere, arte carens. 2) genuinus, germanus. Gl. Vet. spontaneus, naturalis: vnde αὐτοφυῶς, Adu.

Αὐτόφυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex ἀ. & φυτὸς, natus.

Αὐτοφυῶς, Adu. suapte natura, sponte naturæ. 2) genuine. 3) sine arte, elaboratione.

Αὐτόφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui sua voce vtitur ad dicendum. Ex ἀ. & φωνή.

Αὐτόφωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipso re, siue scelere, ita vt non sit inficiando, Gl. Vet. manifestarius. ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in scelere ipso. Gl. Vet. manifesto. Ex αὐτὸς & φὼρ, vel φώρος, speculator.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipsa lux: de Spiritu Sancto.

Αὐτόχαρις, ιτος, ἡ, ipſa per ſe gratia. Suic. Ex αὐτὸς & χάρις, *gratia*.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, qui ſua manu aliquid facit. 2) qui ſua manu victum quærit. 3) qui ſua manu vim facit, cædem patrat. 4) qui ſe ipſum interficit. 5) αὐτόχειρ τινὸς, etiam eſt, qui aliquem ſua manu capit v. c. in prælio 6) *neutr.* quod ſua manu patratur. Ex αὐτὸς & χείρ.

Αὐτοχειρὶ, *Adu.* ſua manu, ſuo Marte. Ab αὐτόχειρ.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu ſua patratum, neque ſolum in ſemetipſo, ſed & in aliis; vnde interdum facinus poſſis vertere. αὐτοχειρία, ſua ipſius manu. Ab eod.

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, mea manu facio. Ab eod.

Αὐτόχειρος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, qui ſe ipſum occidit. Ab eodem.

Αὐτοχειροτόνητος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, ſuo ipſius ſuffragio electus, per ſe creatus. Ex αὐτὸς & χειροτονέω, *creo*.

Αὐτοχείρας, idem quod αὐτοχειρὶ. Ab αὐτόχειρος.

Αὐτόχθονος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αὐτόκτιτος. Aeſchyl.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ex ipſa terra ortus, ex ipſa tellure oriundus, in qua viuit, non aliunde in eum locum delatus, vbi viuit. 2) indigena, domeſticus. patricius, Philox. αὐτόχθονες, Aborigines, Philox. Ex αὐτὸς & χθὼν, *terra*.

Αὐτοχόλωτος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, qui ſua ſponte iram concipit. 2) ſibi ipſi iratus. Ex αὐτὸς & χολόομαι, *iraſcor*.

Αὐτοχόωνος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, craſſa Minerua fuſus, veluti ſua ſponte fuſus. Ex αὐτὸς & χῶνος, *fornax fuſoria*.

Αὐτοχρῆμα, *Adu.* re ipſa, re vera, plane. 2) ſtatim, confeſtim. Ex ἀ. & χρῆμα.

Αὐτόχροος, *contr.* ϗς, ϗ, ὁ καὶ ἡ, natiui coloris. Gl. Vet. αὐτόχροος, natiua.

Αὐτόχυτος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, per ſe & ſponte ſua fuſus, vel diffuſus.

Αὐτοχώνευτος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, idem quod αὐτοχόωνος. Ex ἀ. & χωνεύω, *fundo*.

Αὐτόχωνος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἀ. & χῶνος.

Αὐτοψεὶ, *Adu.* videndo ſuis oculis. A ſeq.

Αὐτοψία, ας, ἡ, quum quis ſuis oculis vidit, oculata fides. Gl. Vet. in conſpectu. Ex αὐτὸς & ὄψις, *viſus*.

Αὔτως, ſiue αὔτως, *Adu.* ſic, hoc modo. 2) eodem modo, pariter. 3) vtcunque. 3) temere, fruſtra. Ab αὐτός.

Αὐχενίας, ϗ, ὁ, ceruicoſus, Gl. Vet. Ab αὐχήν.

Αὐχενίζω, f. ίσω, ceruicem incido, ceruicem frango. 2) loro caput equi conſtringo. Ab eodem.

Αὐχενιστὴρ, ῆρος, ὁ, gulam frangens, epith. laquei. A pr.

Αὐχένιος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, ad ceruicem pertinens.

ΑΥΧΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, glorior, iacto me.

Αὔχη, ης, ἡ, gloriatio, iactatio, animi elatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, iactabundus, gloriabundus. ad iactantiam compáratus. 2) alacer, qui ceruice erecta incedit. A pr.

Αὔχημα, ατος, τὸ, gloriatio, iactatio. Ab αὐχέω.

ΑΥΧΗ΄Ν, ένος, ὁ, ceruix. 2) anguſtia loci, locus anguſtus. 3) pars claui & gubernaculi, in quam gubernator incumbit. Gl. Vet. αὐχένες, gubernaculum. αὐχὴν πλοίϗ, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχὴν πηδαλίϗ, temo, Philox.

Αὐχητικὸς, ή, ὸν, idem quod αὐχήεις. Ab αὐχέω.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω. areo præ æſtu. 2) ſqualeo. Ab αὐχμός.

Αὐχμαλέος, ſqualidus. Ab eod.

Αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem quod αὐχμάω.

Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, ſqualidus. Ab eod.

Αὐχμηροκόμης, ϗ, ὁ, comam ſqualidam habens. A ſeq. & κόμη.

Αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſqualidus, hiſpidus, hirſutus. Gl. Vet. 2) obſcurus, caliginoſus. 3) ſiccus. 4) pauper.

ΑΥΧΜΟ΄Σ, ϗ, ὁ, ſiccitas ex æſtu vehementi. 2) ſqualor. ſitus, pædor, illuuies, Gl. Vet.

Αὐχμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æſtuoſus, aridus præ æſtu. 2) ſqualidus. A pr.

ΑΥ΄Ω vel αὔω, ſicco, areſacio, accendo. 2) *per dialyſ.* ἀΰω, ſpiro, clamo, reſono.

Ἀφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio. 2) conſecro. 3) ſpolio, exuo. Ex ἀπὸ & ἁγίζω, *purifico*.

Ἀφαγιστεύω, εύσω, idem. A pr.

Ἀφαγνίζω, idem f. ίσω & ιῶ, idem.

Ἀφαγνισμὸς, ϗ, ὁ, purificatio, conſecratio. A præc.

Ἀφάδιος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, qui non placet, ingratus. 2) hoſtis, inimicus. Ex ἀπὸ & ἁδέω, *placeo*.

Ἀφαίμαξις, εως, ἡ, ſanguinis detractio. A ſeq.

Ἀφαιμάσσω, vel άττω, f. άξω, ſanguinem elicio, ſanguinem detraho. Ex ἀπὸ & αἱμάσσω, *ſanguinem elicio*.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur. 2) ablatio. 3) quod eximitur & ſeligitur, vt donarium fiat, vel victima. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρεματικὸς, ή, ὸν, ablatiuus. A pr.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademtio, ablatio, abſtractio. 2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur. 3) id, quod ex cæſi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρετὶς, ή, ὸν, vim eripiendi habens.

Ἀφαιρετὶς, εως, ἡ, ereptrix. epith. Parcæ.

Ἀφαίρετος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, qui auferri poteſt. 2) exemtilis. femininum quoque ἀφαιρέτη occurrit. Ab eodem.

Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho. 2) vindico, adſero. 3) eximo. Philox. ἀφαιρϗμαι, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, ſubtraho. ἀφείλετο, abſtulit, dempſit, Gl. Vet. aor. 2. ἀφῃρημένων, detractis, Philox. perf. part. paſſ.

Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.

Ἀφαιρητικὸς, ή, ὸν, idem quod ἀφαιρετικός.

ἈΦΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, leguminis & quidem in ſpecie viciæ genus. Gl. Vet. vicia.

Ἀφάλλομαι, deſilio, reſilio, exilio, deſilio, Gl. Vet.

Ἄφαλος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, Epith. galeæ, clauis, ſeu ſcutulis ex auro ſplendentibus non inſignis. 2) ſine cono, aut criſta. Ex α pr. & φάλος.

Ἄφαλσις, εως, ἡ, actus deſiliendi, reſiliendi. Ab ἀφάλλομαι.

Ἄφαλτος, ϗ, ὁ καὶ ἡ, reſiliens. Ab eodem.

Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, aberro. 2) priuor.

Ἀφαμαρτοεπὴς,

...μαρτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aberrans in verbis, veritate & a modo; gerro, nugator. Ex ...μαρτάνω & ἔπος, *verbum*.

...δάνω, displiceo. Ex ἀπὸ & ἁνδάνω, *placeo*.

...εια, ας, ἡ, obscuritas. 2) incertitudo. Ab ...ανής.

...ερον, nec manifestum, Gl. Vet.

...ής, έος, ὁ καὶ ἡ, obscurus, non manifestus, ...cultus, latens. 2) incertus. 3) ignotus, ignobilis. 4) qui e medio sublatus est, ...t periit, vt discerptus a bestiis, in aqua ...ffocatus. Ex α pr. & φαίνω, *ostendo*.

...ίζω, f. ίσω, ab adspectu remoueo, e conspectu aufero, ex oculis tollo. 2) perdo, ...terficio. 3) inquino, polluo, contamino. ... quouis modo corrumpo, deformo, vasto, ...cido. 5) leuo, imminuo, v. c. laborem, ...e sentiatur. 6) in exilium pello. 7) ad ...eos transfero, *cum additur ἐξ ἀνθρώπων*. ...abeo, e conspectu, discedo, int. ἐμαυτόν. ...φανίζομαι, euanesco, aboleseo, pereo &c. ... pr.

...νισις, εως, ἡ, abolitio, ex conspectu hominum ablatio. A pr.

...νισμὸς, ȣ͂, ὁ, abolitio, excidium, interitus, exterminium, Gl. Vet. obscuratio rei, v. c. veritatis. Ab eodem.

...νιστὴς, ȣ͂, ὁ, destructor, exterminator, vastator, corruptor. Ab eodem.

...νιστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens e medio tollendi, perdendi. Vnde *Adu.* ἀφανιστικῶς.

...νιστὸς, ἡ, ὸν, destructilis, Gl. Vet. Ab eod.

...αντασίαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui nullis perturbatur visis & somniis. Ex α pr. & φαντασία.

...αντασίαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non habet vim perspicuas rerum imagines concipiendi. Ex α pr. & φαντασιόω.

...άντωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, visis & imaginationibus carens. Ex α pr. & φαντάζομαι.

...αντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ab adspectu remotus, qui non videtur. 2) qui discessit, abiit, quocunque modo & quacunque de caussa (v. ἀφανής) e medio sublatus est, periit. 3) cuius memoria nulla est, funditus extinctus. Ex α pr. & φαίνω.

...φανῶς, *Adu.* ita, vt non appareat, occulto, clanculum, Gl. Vet. obscure, pedetentim.

...ἀπτω, f. ψω, suspendo. 2) alligo. 3) admoueo, applico.

...ΦΑΡ, *Adu.* statim, continuo. 2) facile. *Comp.* ἀφάρτερος, celerior.

...φαρει vel ἀφάρη, *Adu.* festinanter & inconsiderate, statim, celeriter. A pr.

...ΦΑΡΕΥΣ, έως, ὁ, pinna, quam thynnus femina sub ventre habet.

...ΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor semper virens.

...φαρμάκευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, medicamenti expers, medicamentis non vsus. Ex α pr. & φαρμακεύω.

...φάρμακος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non venenatus. Ex α pr. & φάρμακον, *venenum*.

...φάρμακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, veneficio non infectus. Gl. Vet. innocuus. Ex α pr. & φαρμάσσω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non conuenio, dissonus sum.

Ἀφαρμόττω, idem.

Ἀφαρμόζωμος, ȣ, ὁ, insiculum ex tempore, vel cito factum. Ex ἄφαρ & ζωμὸς, *ius esculentum*. (vel potius ex ἀπὸ & ἁρμοῖ, *nunc, iam, modo*, & ζωμὸς.)

Ἄφαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inuestis. Ex α pr. & φᾶρος, *vestis exterior*. 2) inaratus, incultus. Ab α pr. & φάρος, *aratio*. Etym.

Ἀφάροτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Etym. (Ex ἀπὸ negante, & ἄροτος. Intendum π ex ἀπὸ mutatur in φ, timetsi verba, quibuscum componitur, incipiunt a vocali spiritu leni insignita. V. ἀφαυαίνω.)

Ἀφαρόω, ῶ, aro. Suid.

Ἀφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto, deripio, Gl. Vet. ἀφαρπάξαι, deripere, Philox.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, stupor, præ quo loqui non possumus. Ex α pr. & φημὶ, *loquor*.

Ἀφάσσω, vel άττω, tango, contrecto. Ab ἀφὴ, *tactus*.

Ἄφατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, non dicendus. Gl. Vet. nefandus. 2) incelebris. Ex α pr. & φατὸς, *dicendus*.

Ἀφάτως, *Adu.* ineffabiliter. A pr.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exsicco. Ex ἀπὸ & αὐαίνω, *sicco*.

ἈΦΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύω, f. αύσω, sicco, vro. ἀφαύομαι, siccor, inedia exaresco,

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ & ἀφὴ, *tactus*.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cæcus, obscurus, lumine carens. Ex α pr. & φέγγος, *splendor*.

Ἀφεδράζω, eluo, Gl. Vet. de sede depello. Ex ἀπὸ & ἑδράζω, *loco*.

Ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἄφεδρος.

Ἀφεδρεύω, f. εύσω, sellæ insideo, in sella sedeo. Ex ἀπὸ & ἕδρα, *sella*.

Ἄφεδρος, ȣ, ὁ, purgatio menstrua mulierum. Ex iisdem.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. Vet. Ex iisdem.

Ἀφειδέω, ῶ, f. ήσω, non parco. 2) contemno, nullam curam habeo. Ab ἀφειδής.

Ἀφειδέως & ἀφειδείως, *poët.* pro ἀφειδῶς, *Adu.* non parce, ad satietatem, nemini parcendo, liberaliter.

Ἀφειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non parcens, profusus. Gl. Vet. largus. 2) rigidus, asper, Gloss. Vet. Ex α pr. & φείδομαι, *parco*.

Ἀφειδία, ας, ἡ, seueritas disciplinæ, cum duriter habemus nos aut alium. 2) crudelitas. 3) profusio. A pr.

Ἀφειδῶς, *Adu.* profuse, large, sine parsimonia, Gl. Vet. 2) aspere, crudeliter. Ab eod.

Ἀφεκτέον, abstinendum est. Ab ἀπέχομαι, *abstineo*.

Ἀφεκτικὸς, ἡ, ὸν, abstinens. Gl. Vet distans. Ab ἀπέχομαι, *abstineo*, vel ἀπέχω, *disto*.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas orationis, cultus &c. A seq.

ἈΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, simplex. 2) tenuis, frugalis.

'Αφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero. ἀφελκοῖ, exulcerat, Philox.
'Αφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. Vet. A seq.
'Αφελκύω, f. ύσω, abstraho, retraho, auoco, abduco. ἀφείλκυσεν, abstraxit, Philox. ἀφελκύσαι, detrahere, Philox.
'Αφέλκω, abstraho, subtraho, detraho, Gl. Vet. ἀφέλκεται, detrahit, Philox. ἀφέλκεσθαι, detrahi, Philox.
'Αφέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.
'Αφελότης, ητος, ἡ, idem quod ἀφέλεια. Ab ἀφελής.
'Αφελῶς, Adu. simpliciter, tenuiter, sine artis affectatione. Ab eod.
"Αφεμα, ατος, τὸ, id, quod demittitur. Ab ἀφίημι, demitto.
"ΑΦΕΝΟΣ, ε, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, diuitiæ, opes, qs. redites annui, lucrum. (pro ἀπένος, ex ἀπὸ & ἔνος, annus, vnde ἐνιαυτός. Inde Latin. penus.)
'ΑΦΕΝΤΙΝΔΑ, ἡ, sc. παιδιὰ, nomen lusus.
'Αφερέπονος, ον, qui laborem ferre nequit.
"Αφερκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, conclusus, inclusus velut carcere. Ex ἀπὸ & εἴργομαι, includor.
'Αφεξις, εως, ἡ, abstinentia. Ab ἀπέχομαι.
'Αφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.
'Αφερπύζω, idem quod sequens.
'Αφέρπω, f. ψω, abeo.
"Αφερτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non ferendus, non tolerabilis. ἀφέρτερος, ἀφερτατος, minus, minime ferendus. Ex α pr. & φέρω.
'Αφέσιος, ε, ὁ, q. d. dimissor, liberator. Epith. Iouis. Ab ἀφίημι, dimitto.
'Αφεσις, εως, ἡ, dimissio, v. c. vxoris, equorum in circensibus. 2) carceres, vltima meta. 3) remissio, debiti v. c. delicti, pœnæ. Gl. Vet. emancipatio. Ab eod.
'Αφεσμὸς, ε, ὁ, examen, congregatio apum. 2) agmen. Ex ἀπὸ & ἑσμὸς, examen.
'Αφεσήκω, absum, disto.
'Αφέστιος, ε, ὁ καὶ ἡ, abiens, qui a domo abest. 2) non domesticus, alienus. Ex ἀπὸ & ἑστία, domus.
'Αφετέος, έα, έον, dimittendus. Ab ἀφίημι dimitto.
'Αφετὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀφέτης. Ab eod.
'Αφετηρία, ας, ἡ, sc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, vnde equi cursu ... turi dimittuntur. 2) principium ineundæ viæ, aut profectionis. 3) quodlibet principium. Ab ἀφετήριος.
'Αφετήριον, ε, τὸ, portus, vnde nauigatur.
'Αφετήριος, ε, ὁ καὶ ἡ, mißilis, qui mittere, seu dimittere potest. Ab ἀφετὴρ.
'Αφέτης, ε, ὁ, qui emittit vel dimittit, minister tormenti, qui emittit iacula, tela &c. 2) manumissus, e seruitute dimissus, libertus. Ab eod.
'Αφετικὸς, ἡ, ὸν, remittendi vel emittendi potestatem & vim habens. A seq.
"Αφετος, ε, ὁ καὶ ἡ, dimissus, liber. 2) solutus & cuiusque libidini expositus. 3) pro derelicto habitus. 4) notoriatus. Ab ἀφίημι.
"Αφευκτος, ον, non effugiendus. Vnde
'Αφεύκτως, Adu. absque vllo effugio, ineuitabili lege. Ex α pr. & φεύγω, fugio.

'Αφεύω, f. εύσω, accendo, inflammo. Ex ἀπὸ & εὕω, vro.
'Αφεψάω, ῶ, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ & ἕψω, coquo.
'Αφέψημα, ατος, τὸ, decoctum. A pr.
'Αφέψησις, εως, ἡ, coctio, decoctio. Ab eod.
"Αφεψις, εως, ἡ, idem.
'Αφέψω, idem quod ἀφεψέω.
'Αφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio. 2) commissura. 3) ictus, plaga. 4) accensio, incensio. 5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, tango, vel ἅπτω, incendo.
'Αφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior. Ab ἄφηβος.
'Αφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad senectutem flore fesso. A pr.
'Αφηβος, ε, ὁ καὶ ἡ, pubertatem egressus. Ex ἀπὸ & ἥβη.
'Αφηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, duco, sum dux, præeo. 2) narro, enarro, commemoro.
'Αφήγημα, ατος, τὸ, narratio. A pr.
'Αφηγηματικὸς, ἡ, ὸν, narratione constans, narrationem continens. A pr.
'Αφηγηματικῶς, Adu. modo narrationis. A pr.
'Αφηγήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dux viæ. Ab ἀφηγέομαι.
'Αφήγησις, εως, ἡ, narratio. Ab eod.
'Αφηγητὴς, ε, ὁ, narrator. 2) dux viæ.
'Αφηδύνω, f. υνῶ, iucundum reddo. Ex ἀπὸ & ἡδύνω, suaue reddo.
'Αφήκω, f. ήξω, peruenio. Ex ἀπὸ & ἥκω.
'Αφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Philox. 2) impuber. Philox. minor. ἀφηλικέστερος, adultior, iam senior, quæ antiqua est significatio. Ex ἀπὸ & ἧλιξ, coæuus, æqualis.
'Αφηλιώτης, ε, ὁ, subsolanus, Gl. Vet. Ex ἀπὸ & ἥλιος, sol. v. ἀπηλ.
'Αφήμενος, ε, ὁ, sedens procul, sedens seorsim. Ex ἀπὸ & ἧμαι, sedeo.
'Αφημερεύω, f. εύσω, interdiu absum. 2) diem vnum absum. Ex ἀπὸ & ἡμερεύω, diem transigo.
"Αφημος, ε, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, qui fama celeber non est, non nominatus, non memoratus. Ex α pr. & φήμη, fama.
'Αφήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
'Αφήμως, Adu. tacite. 2) indecore. Ab ἄφημος.
'Αφηνιάζω, f. άσω, habenas detrecto & excutio, frena non patior. 2) contumax sum, non pareo, contumaciter resisto. Ex ἀπὸ & ἡνία, frenum.
'Αφηνιασμὸς, ε, ὁ, frenorum excussio, ferocia habenas non admittens. 2) contumacia. 3) rebellatio. A pr.
'Αφηνιαστὴς, ε, ὁ, qui habenas excutit. 2) ferox. Ab eodem.
'Αφηνιάω, ῶ, idem quod ἀφηνιάζω. Ex ἀ. & ἡνία.
'Αφηρωΐζω, ἀφηρῳίζω, & Dor. ἀφηρωΐζω, heroum honore adficio, item in numerum heroum retero, ab ἥρως. Ex infer. ant.
'Αφησυχάζω, ad quietem redigor, conquiesco.
'Αφήτωρ, ορος, ὁ, iaculator, epith. Apollinis. 2) vaticinator. Ab ἀφίημι.
'Αφητορεία, ας, ἡ, vaticinatio. 2) iaculatio. A pr.

"ΑΦΘΑΙ,

ΘΑΙ, ῶν, αἱ, vlcera maligna in oris fu-
eri...; *item* in ore vteri, pudendis mu-
lieribus.
ϑαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas. 2) immor-
alitas. Ab ἄφθαρτος.
ϑαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo. 2)
immortalem reddo. Ab eodem.
ϑαρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, incorruptibilis, immor-
alis. Philox. incorruptus, inuiolatus, in-
libatus, intemeratus, a.. Gl. Vet. Ex α pr.
& φθείρω, *corrumpo.*
θάστως, *Adu.* celerrime, vt adsequi nemo
possit. Ab α & φθάνω.
θάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.
θεγκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non vocalis.
θιτόμητις ιος, ὁ καὶ ἡ, qui consilium habet
incorruptum. Ex seq. & μῆτις, *consilium.*
θιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, incorruptibilis. Ex α pr.
& φθίω, *corrumpo.*
θῶδης, ε, ὁ καὶ ἡ, aphthis laborans. Ab
ἄφθαι.
φθογγος, ε, ὁ καὶ ἡ, mutus, non vocalis.
φθονητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inuidiæ non obnoxius.
Ex α pr. & φθονέω, *inuideo.*
φθονήτως, *Adu.* sine inuidia. A pr.
φθονία, ας, ἡ, inuidiæ carentia. 2) *vsitatius*
abundantia, copia, Gl. Vet. A seq.
φθονος, ε, ὁ καὶ ἡ, inuidia carens, nulli inui-
dens, sine inuidia, Gl. Vet. 2) copiosus.
Gl. Vet. opimus. Ex iisdem.
φθόνως, *Adu.* sine inuidia. 2) copiose, af-
fatim.
φθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio, integritas.
Philox. pudicitia. A seq.
φθορος, ε, ὁ καὶ ἡ, incorruptus. Ex α pr. &
φθείρω, *corrumpo.*
φθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aphthis laborans. Ab
ἄφθαι.
ΦΙΑ, ας, ἡ, genus plantæ.
φιδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo, desudo, exsudo.
φίδρυμα, ατος, τὸ, statua, simulacrum, delu-
brum, effigies, Philox. Ab ἀφιδρόω, *dedico.*
φιδρύω, idem quod ἀφιδρόω.
ἀφίδρυσις, εως, ἡ, collocatio, dedicatio. A seq.
ἀφιδρύω, f. υσω, statuo, colloco, firmum stare
facio, dedico. Gl. Vet. erigo.
ἀφίδρωσις, εως, ἡ, sudatio, desudatio. 2) sudo-
ris [illegible]. Ab ἀφιδρόω.
ἀφιερίζω, f. ίσω, sacrum & sanctum reddo,
purifico. Ex ἀπὸ & ἱερός.
ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico, deuoueo.
ἀφιερωθέντες [illegible], Philox. ἀφιερωμένος, sa-
cer, [illegible], Philox. Ex iisd.
ἀφιέρωμα, ατος, τὸ, donarium. A pr.
ἀφιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio. Ab
eodem.
ἀφιζάνω, f. ζήσω, e sede surgo ac descendo.
ἀφίζω, idem.
ἀφίημι, f. ήσω, p. εἶκα, dimitto, v. c. vxorem &c.
[illegible] in libertatem. 2) [illegible]
remitto [illegible]. 3) [illegible]
4) permitto, sino. 5) emitto [illegible]
[illegible] 6) prodo [illegible]
[illegible] Gl. Vet.
emere [illegible], omitto, dimitto, remitto,

Gl. Vet. aor. 2. part. ἀφιμένος, solutus, Phi-
lox. perf. part. pass. ἀφεθεὶς, missus, Philox.
aor. 1. part pass.
Ἀφικάνω, aduenio, peruenio.
Ἀφικνέομαι, ῦμαι, f. ἀφίξομαι, peruenio, adue-
nio, adsequor se. cursu, virtute quacunque,
similitudine &c.
Ἀφίκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, supplex. A pr.
Ἀφίλαγαθος, ε, ὁ καὶ ἡ, minime amans bono-
rum aut bona.
Ἀφιλάλληλος, ον, carens mutuo amore.
Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, incle-
mentia.
Ἀφιλάνθρωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, inhumanus, incle-
mens.
Ἀφιλανθρώπως, *Adu.* inhumane, inclementer,
inhumaniter.
Ἀφιλαργυρέω, abstinm ab auaritia, cupiditate
pecuniæ careo.
Ἀφιλαργυρία, ας, ἡ, ab auaritia continentia.
Ἀφιλάργυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, alienus ab auaritia.
Ἀφιλαρύνω, [illegible] Diog. L.
Ἀφιλαύτως, *Adu.* sine amore sui illiberali.
Ἀφιλεργέω, laborem fugio.
Ἀφιλεργία, ας, ἡ, fuga laboris.
Ἀφιλέταιρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui suos sodales odit,
inimicus sodalium.
Ἀφιλέχθρως, *Adu.* sine amore inimicorum. 2)
animo ab inimicitiis & simultatibus ab-
horrente.
Ἀφιλήδονος, ον, voluptatum contemnens.
Ἀφίλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, inamabilis, Gl. Vet.
Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus. 2) inimi-
citiæ, odium amicitiarum colendarum.
Ἀφιλίωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui conciliari nequit,
cum quo familiaritas iniri non potest.
Ἄφιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, alienus ab amicitia, amicis
carens.
Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ contemtus. A seq.
Ἀφιλόδοξος, ε, ὁ καὶ ἡ, minime gloriæ cupidus.
Ἀφιλοδόξως, *Adu.* sine gloriæ cupiditate.
Ἀφιλοεργέω, ῶ, f. ήσω, in otio dego, nihil ago,
abhorreo a [illegible].
Ἀφιλοθεάμων, [illegible], non cupidus spectan-
di, spec[illegible] amans.
Ἀφιλοθεΐα, ας, ἡ, [illegible]. Suic. A seq.
Ἀφιλόθεος, ε, ὁ καὶ ἡ, Dei non amans. Suic.
Ἀφιλο[illegible], ον, ὁ καὶ ἡ, [illegible], im-
[illegible].
Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honestarum negli-
gentia, [illegible].
Ἀφιλόκαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui negligit honesta,
[illegible].
Ἀφιλοκομπέω, [illegible] ostentationem, iactan-
tiam contemno. Suic.
Ἀφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & fastus con-
temtus. Suic.
Ἀφιλόκομπος, ε, ὁ καὶ ἡ, alienus ab arrogantia
& [illegible]. Suic.
Ἀφιλο[illegible], ὁ καὶ ἡ, discendi non cupidus.
2) [illegible] peritus. Suic.
Ἀφιλο[illegible], ας, ἡ, ruditas, imperitia. Suic.
Ἀφιλο[illegible], ε, ὁ καὶ ἡ, [illegible] Suic.
Ἀφιλο[illegible], ε, ὁ καὶ ἡ, a contentione alienus,
non pertinax.

Ἀφιλονείκητος, ον, idem.
Ἀφιλονείκως, Adu. sine contentionis studio.
Ἀφιλοξενέω, ῶ, ab hospitalitate alienus sum. Suic.
Ἀφιλοπλουτία, ας, ἡ, diuitiarum contemtus. Suic.
Ἀφιλοπόλεμος, ε, ὁ καὶ ἡ, belli non amans, non bellicosus.
Ἀφιλόπονος, ε, ὁ καὶ ἡ, ignauus, iners.
Ἄφιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, amicis carens. 2) ab amicitia alienus.
Ἀφιλοσόφητος, ε, ὁ καὶ ἡ, philosophiæ & litterarum expers. Ex α pr. & φιλοσοφέω.
Ἀφιλόσοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, a philosophia alienus. 2) philosophiæ non consentiens. 3) parum diligens in aliqua re explicanda, de historico, Polyb.
Ἀφιλοστοργέω, ῶ, f. ήσω, a caritate sum alienus. Suic. A seq.
Ἀφιλόστοργος, ε, ὁ καὶ ἡ, non amans, a caritate alienus.
Ἀφιλοτεκνία, ας, ἡ, contemtus liberorum.
Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honoris, laudis, cupiditate alienus. A seq.
Ἀφιλότιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, liber ab ambitione, & vanitate vitæ splendore victus &c. 2) illiberalis, qui laudem non meretur.
Ἀφιλοτίμως, Adu. sine gratia aut partium studio. 2) sine vanitate & splendore externo. A pr.
Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemtus neglectusque diuitiarum parandarum. A pr.
Ἀφιλοχρήματος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit. Suic.
Ἀφίλως, Adu. sine amore, contra amicitiam.
Ἀφιματόω, ῶ, f. ώσω, vestes exuo, veste exuo, vestibus spolio. Ex ἀπὸ & ἱμάτιον, vestis.
Ἄφιξις, εως, ἡ, aduentus, accessus, interuentus. 2) discessus, profectio. Ab ἀφικνέομαι.
Ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio.
Ἀφίππεια vel ἀφιππία, ας, ἡ, inscitia equitandi. 2) fuga, quæ fit equo.
Ἀφιππεύω, f. εύσω, idem.
Ἄφιππος, ε, ὁ καὶ ἡ, equitandi imperitus. 2) equitatui non aptus.
Ἀφιπποτοξότης, ε, ὁ, sagittarius equester.
Ἀφίπταμαι, auolo, Gl. Vet.
Ἀφιστάνω, idem quod ἀφίστημι.
Ἀφιστάω, idem.
Ἀφίστημι, seiungo, amoueo, vt cum vis naturæ aliena & noxia corpori infixa suppuratione expellit. Gloss. Vet. ἀφίσταμαι, absto, absisto, desero, abscedo, discedo, recedo, desisto. suppuro, Gl. Vet. ἀποστατον, remoue, Philox. aor. 1. imperat. ἀποστῆσαι, per libram vendere. ἀποστήσασθαι, libra appensum accipere. ἀπέστη, destitit, Philox. aor. 2.
Ἄφλαστον, ε, τὸ, summa pars & ornamentum puppis aplustre.
Ἄφλεβος, ε, ὁ καὶ ἡ, venis carens, seu priuatus. Ex α pr. & φλὲψ, vena.
Ἀφλέγμαντος, ε, ὁ καὶ ἡ, inflammatione carens. 2) inflammationem prohibens. Ex α pr. & φλεγμαίνω, inflammo.
Ἄφλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, non vstus. 2) non coctus, non tostus. Ex α pr. & φλέγω, vro.
Ἀφλόγιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, non vstulatus. Ex α pr. & φλογίζω, vstulo.
Ἄφλογος, ον, igni carens. Ex α pr. & φλόξ.
Ἄφλοιος, ο, ὁ καὶ ἡ, cortice carens, vel priuatus. Ex α pr. & φλοιὸς, cortex.
Ἀφλοισμὸς, ε, ὁ, spuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ. v. ἀφλυσμὸς. (vel quasi ab ἀπὸ & φλύω.)
Ἀφλύαρος, ον, a nugis, garrulitate abstinens.
Ἀφλυκταίνωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α pr. & φλυκταινόομαι, pustulis teneor vel occupor.
Ἀφλυσμὸς, ε, ὁ, spuma. Ab ἀφρός.
Ἀφνειόομαι, ditesco. A seq.
Ἀφνειὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφνεὸς. ἀφνειότερος, ditior. ἀφνειέστατος, ditissimus.
Ἀφνεὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, diues, opulentus. ἀφνεώτερος, ditior. Ab ἄφνος, diuitiæ. v. ἄφενος.
Ἀφνέω, ῶ, ditesco. Eust. Ab eod.
Ἀφνήμων, ονος, ὁ, diues, opulentus. A pr.
Ἄφνος, εος, τὸ, idem quod ἄφενος.
Ἀφνύνω, dito. A pr.
Ἀφνόω, dito. Ab eodem.
Ἄφνω, Adu. repente, subito, protinus, Gl. Vet. Ab ἀφανῶς. (vel potius ἀπίνως, ἀπιναίως.)
Ἀφόβητος, ε, ὁ καὶ ἡ, metu non perculsus, non metuens. Ex α pr. & φοβέομαι, metuo.
Ἀφοβία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. A seq.
Ἄφοβος, ε, ὁ καὶ ἡ, metu carens, intrepidus, interritus, Gl. Vet. 2) metum non adferens.
Ἀφοβόσπλαγχος, ον, audax, timoris expers. Ex pr. & σπλάγχνα.
Ἀφόβως, Adu. absque metu, intrepide.
Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, stercus, Gl. Vet. A seq.
Ἀφοδεύω, f. εύσω, caco, alunm, exonero. A seq.
Ἄφοδος, ε, ἡ, discessus, digressus. 2) reditus 3) secessio ad exonerandam aluum. 4) latrina. 5) excrementum, stercus.
Ἄφοινον, ε, τὸ, idem quod ἄποινον.
Ἄφολκος, ε, ὁ καὶ ἡ, leuis. Comp. ἀφολκότερος, leuior.
Ἀφοίτητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. 2) qui locum aliquem frequentare cauet, aut insuper habet. Ex α pr. & φοιτάω, accedo.
Ἀφόμοιος, ε, ὁ καὶ ἡ, absimilis, dissimilis.
Ἀφομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem reddo, adsimulo.
Ἀφομοίωμα, ατος, τὸ, similitudo alicuius re ficta, simulacrum, effigies, Gl. Vet. A pr.
Ἀφομοίωσις, εως, ἡ, adsimulatio. Ab eod.
Ἀφοπλίζω, f. ίσω, armis spolio. ἀφοπλίζομαι arma exuo.
Ἀφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, respicio. Gl. Vet adspecto.
Ἀφόρδιον, ε, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος inserto ρ. (si sana lectio.)
Ἀφόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, molestus Ex α pr. & φορέω, tolero.
Ἀφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. Vet A pr.
Ἀφορήτως, Adu. vt tolerari nequeat. Ab eod.
Ἀφορία, ας, ἡ, infœcunditas, sterilitas frugum sterilitas agrorum. Ab ἄφορος.
Ἀφορίζω, f. ίσω, separo, segrego, distinguo 2) finio

finio, termino. 3) designo, adsigno, tribuo. Gl. Vet. deiego, destino, determino, limito. 4) extermino, excommunico. 5) repudio. 6) alicui abiudico aliquid, velut virtutem &c. ἀφορίζομαι, destinor, deportor, deputor, Gl. Vet. ἀφώρισεν, delegauit, Philox. aor. I. act. ἀφωρισμένα, destinata, Philox. perf. part. pass. Ex ἀπὸ & ὁρίζω, definio.

ἀφόρισμα, ατος, τὸ, suis terminis descriptum & definitum. A pr.

ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio. 2) breuis sententia, præceptum breuibus verbis conclusum. Ab eodem.

ἀφοριστικὸς, ἡ, ὸν, secernendi & distinguendi vim habens. Ab eodem.

ἀφοριστικῶς, Adu. distinguendi caussa, per ἀφορισμόν.

ἀφορμάω, ῶ, f. ήσω, proripio me ex aliquo loco. 2) discedo, proficiscor.

ἀφορμέω, ῶ, f. ήσω, e statione nauium discedo, soluo, enauigo.

ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus. 2) perfugium, auxilium. 3) materia ad cuius rei perficiendæ, occasio, opportunitas. 4) pecunia & res familiaris vniuersa. 5) merces, mercatus. 6) occasio & caussa rerum.

ἀφόρμιγκτος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui cithara caret. Ex α pr. & Φόρμιγξ, cithara.

ἀφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens. Ex ἀπὸ & ὁρμή.

ἀφορολόγητος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, a quo non exigitur tributum. Ex α pr. & φορολογέω, tributum exigo.

ἀφορος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, sterilis, non frugifer. Ex α pr. & φέρω, fero.

ἀφόρυκτος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, impollutus, non inquinatus. Ex α pr. & Φορύσσω, polluo.

ἀφοσιόω, ῶ, ἀφοσιόομαι, ῦμαι, expio. 2) sacro, deuoueo. 3) iusta facio. 4) perfunctorie dicis caussa ago. Vnde est leuiter defungor, velut auspicandi tantum caussa. 5) abominor. 6) deprecor, recuso. Ex ἀπὸ & ὅσιος.

ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum. A pr.

ἀφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eodem.

ἀφραδέω, ῶ, f. ήσω, inconsulte ago. 2) stulte loquor, insanio. Ab ἀφραδής.

ἀφραδίως, Adu. stulte, temere, inconsiderate. Ab eodem.

ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α pr. & φράζω.

ἀφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia. A pr.

ἀφραδίνως, quod ἀφραδέως.

ἀφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφραδής. Ex α pr. & φράδμων, circumspectus.

ἀφραίνω, desipio, stulte ago.

ἀφραίνω, f. ανῶ, insanio, desipio. Ex α pr. & φρὴν, mens.

ἀφρακτος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, non septus. 2) non munitus. Ex α pr. & φρακτὸς, septus.

ἀφράσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀφράδμων.

ἀφρασμόνως, quod ἀφραδμόνως.

ἀφραστος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis. 2) improuisus, inexspectatus. 3) occultus. Ex α pr. & φράζω, narro.

ἀφραστύς, ητος, ἡ, ineffabilitas. A pr.

ἀφρατὸς, ίος, ἡ, idem quod ἀφρασία.

ἀφράτως, Adu. inconsiderate. 2) ex improuiso.

ἀφρέω, ῶ, f. ήσω, spumo, spumesco. Ab ἀφρός.

ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui est extra tribum. 2) inimicus ciuilis societatis. Ex α pr. & φράτωρ, tribulis.

ἀφρίζω, f. ίσω, spumo, spumas ago. Ab ἀφρός.

ἈΦΡΙΚΗ, ῆς, ἡ, Africa.

ἀφρικτὶ, Adu. sine horrore. Ab α pr. & φρικτός.

ἀφρισμὸς, ῦ, ὁ, spumatio. A ἀφρίζω.

ἀφρόγαλα, ακτος, τὸ, spuma lactis, lac spumosum, lac quod in spumam abiit. Ex ἀφρὸς & γάλα, lac.

ἀφρογένεια, ας, ἡ, spuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἀφρὸς, spuma, & γίνομαι, nascor.

ἀφρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, spuma prognatus. Ex iisdem.

ἀφροδίσια, ων, τὰ, res Venereæ. 2) festum Veneris. Ab ἀφροδίτη.

ἀφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, vtor rebus Venereis, Venerem exerceo. 2) passiue, muliebria patior. Ab eod.

ἀφροδισιακὸς, ἡ, ὸν, Venereus. 2) ὁ sc. λίθος, gemma Aphrodisiaca. Ab eod.

ἀφροδισιὰς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria. Ab eod.

ἀφροδισιασμὸς, ῦ, ὁ, rerum Venerearum vsus.

ἀφροδισιαστικὸς, ἡ, ὸν, Venereus, salax, libidinosus.

ἀφροδίσιος, ία, ιον, s. ἀφροδίσιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, idem. A seq.

ἈΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris. 2) Venerea libido. 3) venustas, gratia.

ἀφρόκομος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, spumicomus, spumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς & κόμη.

ἀφρολόγος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qs. spumilegus. Ex eod. & λέγω, colligo.

ἀφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, desipio, amens sum. Ex ἄφρων.

ἀφρόνησις, εως, ἡ, dementia. A pr.

ἀφρόνιτρον, ῦ, τὸ, spuma nitri, aphronitrum. Ex ἀφρὸς & νίτρον, nitrum.

ἀφροντις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, curæ expers, securus.

ἀφροντισία, ας, ἡ, negligentia. A pr.

ἀφροντιστέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo, negligo.

ἀφροντιστὶ, Adu. sine cura. A seq.

ἀφρόντιστος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, curis vacuus, securus. 2) curis abundans. Ex α pr. vel intens. & φροντίζω, curo.

ἀφροντίστως, Adu. absque cura, secure. 2) negligenter, contemptim. A pr.

ἀφρόνως, Adu. insipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.

ἈΦΡΟΣ, ῦ, ὁ, spuma. 2) piscis quidam.

ἀφροσέληνος, ῦ, ὁ, spuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς & σελήνη, luna.

ἀφροσκόροδον, ῦ, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἀφρὸς & σκόροδον, allium, quod tritum multam spumam reddat.

ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.

ἀφρούρητος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, incustoditus, nullo præsidio munitus. Ex α pr. & φρουρέω, custodio.

Ἀχρειόγελως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, temere, vel ſine cauſſa ridens. 2) qui in re triſti ridet. 3) ineptus, ſtultus.
Ἀχρεῖον, *Adu.* leuiter, indecore, alieno loco.
Ἀχρειοποιὸς, ȣ, ὁ, inutilia faciens.
Ἀχρεῖος, εία, εῖον, inutilis. 2) ineptus. Ex α pr. & χρεία, *vtilitas.*
Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo, corrumpo, & 2) *in paſſiuo.* inutilis fio. A pr.
Ἀχρείως, *Adu.* turpiter. Ab eod.
Ἀχρήεις, ήεσσα, ῆεν, inutilis. Ex α pr. & χρεία.
Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. A ſeq.
Ἀχρήματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens pecunia, inops. Ex α pr. & χρήματα, *opes.*
Ἀχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, ſum inops. Ab ἀχρήμων.
Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. Ab eod.
Ἀχρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀχρήματος.
Ἀχρησία, ας, ἡ, idem quod ἀχρηςία.
Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.
Ἀχρηςέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis ſum. 2) inuſitatus ſum. Ab ἄχρηςος.
Ἀχρηςία, ας, ἡ, inutilitas. 2) non vti, omiſſio vſurpationis. A ſeq.
Ἄχρηςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inutilis, incommodus. 2) inuſitatus. 3) improbus. Ex α pr. & χρηςὸς, *vtilis.*
Ἀχρήςως, *Adu.* inutiliter. 2) inuſitate. A pr.
Ἄχρι, vel ἄχρις, *Adu.* dicitur vt μέχρι, vbi vid.
Ἄχριςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non vnctus, non illitus.
Ἀχροέω, f. ήσω, & ἀχροιέω, ſum coloris expers. 2) natiuum colorem amiſi. 3) ſum pallidus. Ab ἄχροος.
Ἀχροια, ας, ἡ, coloris carentia, nullus color. 2) pallidus color. 3) color, qui remanet, aut ſuccedit, amiſſo colore natiuo. Ab eod.
Ἄχροιος, ον, exſanguis, coloris expers. Ex α pr. & χροία.
Ἄχρονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expers temporis, æternus.
Ἀχρόνως, *Adu.* ſine tempore, citra temporis principium. 2) ſubito, ſtatim. A pr.
Ἀχρονοτριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, celeriter, ſeu ſubito factus. 2) qui tempus non terit. Ex α pr. & χρονοτριβέω.
Ἄχροος, *contr.* ἄχρȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, coloris expers, nullo colore imbutus. 2) qui natiuum colorem amiſit, decolor. Ex α pr. & χρόα, *color.*
Ἀχρυσόπεπλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, carens veſte aurea.
Ἄχρυσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auro carens, pauper.
Ἀχρωμάτιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α pr. & χρωματίζω, *colore imbuo.*
Ἄχρωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & χρῶμα.
Ἄχρωςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) inuerecundus, impudens. Ex α pr. & χρώζω, *coloro.*
Ἄχυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exſuccus. 2) inſipidus. 3) fatuus. Ex α pr. & χυλὸς, *ſuccus.*
Ἄχυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex α pr. & χυμός.
Ἀχύμωτος, ον, idem. Ex eod. & χυμόω.
Ἀχύνετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, longe lateque & in multas partes fuſus, copioſe fluens. Ex α intenſ. & χύνω, *fundo.*
Ἀχύρινος, ον, e paleis conſtans. Ab ἄχυρον.
Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, & ἀχυρμιὰς, aceruus palearum. Ab eod.
Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, vbi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον & δέκομαι, pro δέχομαι, *recipio.*
Ἀχυροθήκη, ης, ἡ, idem.
ἌΧΥΡΟΝ, ȣ, τὸ, palea, acus, feſtuca. 2) folliculus tritici.
Ἀχυρότριψ, βος, ὁ καὶ ἡ, paleam terens. Ex ἄχυρον & τρίβω, *tero.*
Ἀχυροφαγέω, paleas comedo. Ex eod. & φάγω.
Ἀχυρόω, ῶ, f. ώσω, paleis ſterno & reſpergo. 2) paleas immiſceo. Ab eodem.
Ἀχυρτίδες, αἱ, paleolæ. Anthol. Ab eod.
Ἀχυρώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, aceroſus. Ab eod.
Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, aceruus palearum. 2) receptaculum palearum. Ab eod.
Ἀχύρωσις, εως, ἡ, q. d. paleatio, conſtructio quæ fit paleis, paleata conſtructio. Ab ἀχυρόω.
Ἀχώνευτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α pr. & χωνεύω, *conflo.*
ἈΧΩΡ, ῶρος, ὁ, manans capitis vlcus, ſordes capitis.
Ἀχώρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui capi, comprehendi non poteſt, immenſus. Ex α pr. & χωρέω, *capio.*
Ἀχώριςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis. Ex α pr. & χωρίζω, *ſeparo.*
Ἀχωρίςως, *Adu.* inſeparabiliter, indiuiſe. A præc.
Ἄχωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſine loco eſt, extorris, cui igni & aqua interdictum eſt, quem locus nullus capit vel tenet. Ex α pr. & χῶρος, *locus.*
ἌΨ, *Adu.* retro, retrorſum, in auerſum. 2) rurſus, iterum. 3) ἂψ δ' αὖθις, rurſus autem.
Ἀψάλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui tactus non eſt. 2) qui tangi nequit. 3) immotus, immobilis. Ex α pr. & ψαλάσσω, *tango.*
Ἄψαλτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fidium pulſu, vel cantu carens, qui cani ad fides nequit. Ex α pr. & ψάλλω, *cano.*
Ἀψάμαθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, arenis carens, non ſabuloſus.
Ἄψαμμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἀψαυςέω, ῶ, f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυςος.
Ἀψαυςὶ, *Adu.* citra tactum. Ab eod.
Ἄψαυςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intactus, illibatus. 2) non tangendus. 3) qui non tetigit. Ex α pr. & ψαύω, *tango.*
Ἀψεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, irreprehenſus. Ex α pr. & ψέγω, *reprehendo.*
Ἀψεγῶς, *Adu. Ion.* ἀψεγέως, ſine reprehenſione.
Ἄψεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀψεγὴς, & ab eod.
Ἀψεύδεια, ας, ἡ, veracitas, veritas. Ab ἀψευδής.
Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior. Ab eod.
Ἀψευδῶς, *Ion.* ἀψευδέως, *Adu.* vere, citra mendacium. A ſeq.
Ἀψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mentiri neſcius, verax. 2) certus, de rebus. Ab α pr. & ψεῦδος.
Ἀψευςέω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor. A ſeq.
Ἄψευςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non mentiens, minime fallax. Ab α pr. & ψεύδομαι.
Ἄψηκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non raſus. 2) non deterſus.

sus. 3) durus, non emollitus. Ex α pr. & ψήχω, rado.

'Αψηλάφητος, ε, ὁ καὶ ἡ, intactus. 2) non bene ponderatus & consideratus.

'Αψήφιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non tulit suffragium. 2) non computatus. Ex α pr. & ψηφίζω.

'Αψηφος, ε, ὁ καὶ ἡ, suffragio carens.

'Αψηφοφόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui nondum suffragium tulit. Ex α pr. & ψηφοφορέω, suffragium fero.

'Αψιδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in modum apsidis formatus s. structus. Ex ἀψὶς & εἶδος.

'Αψικάρδιος, ον, vim habens animum mouendi. Ex ἅπτω & καρδία.

'Αψικορία, ας, ἡ, fastidium. Ab seq.

'Αψίκορος, ε, ὁ καὶ ἡ, fastidiosus, qui facile a fastidio corripitur vel mouetur. Ex ἅπτω & κόρος, satietas.

'Αψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo pugnæ. Ab ἀψίμαχος.

'Αψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio, 2) quælibet rixa. Ab eod.

'Αψίμαχος, ε, ὁ καὶ ἡ, pugnam leuiter attingens, veles (quasi accendens pugnam.) Ex ἅπτω, accendo & μάχη, (non ab ἅπτομαι, attingo.)

'Αψιμισία, ας, ἡ, odium vel simultas non diuturna. Ex ἅπτομαι & μῖσος, odium.

'ΑΨΊΝΘΙΟΝ, ε, τὸ, absinthium, herba amara.

'Αψινθίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum. A pr.

'Αψινθος, ε, ὁ, absinthium.

'Αψὶς, vel ἁψὶς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum. 2) testudo, fornix, arcus. 3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, necto.

'Αψις, εως, ἡ, tactus. 2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, tango.

'Αψίχολος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui fel facile exardescit, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex ἅπτω & χολὴ, ira.

'Αψογος, ον, in quo nil reprehendi potest.

'Αψόγως, Adu. sine reprehensione. A pr.

'Αψοῤῥον, Adu. retro, retrorsum. 2) iterum.

'Αψοῤῥόος, contr. ἀψοῤῥες, ε, ὁ καὶ ἡ, retrograda, seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἂψ & ῥόος, fluentum.

'Αψοῤῥος, ε, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, retro vestigia referens. Ex iisd.

'Αψος, εος, τὸ, iunctura membrorum. 2) membrum. Ab ἅπτω, connecto.

'Αψοφητὶ, Adu. sine strepitu. A seq.

'Αψόφητος, ε, ὁ καὶ ἡ, nullum edens sonum, vel strepitum. Ex α pr. & ψοφέω, strepo.

'Αψοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

'Αψυχαρ[illegible]τος, ε, ὁ καὶ ἡ, non infestatus pustulis, quæ ψυδράκες dicuntur.

'Αψυκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui refrigerari nequit. 2) qui refrigerationem non sentit. Ex α pr. & ψύχω.

'Αψυχαγώγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, non iucundus. Ex α pr. & ψυχαγωγέω.

'Αψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers sum. 2) animo linquor, exanimor. Ab ἄψυχος.

'Αψυχία, ας, ἡ, exanimatio. 2) animi deliquium. 3) timiditas, ignauia. Ab eod.

'Αψυχος, ε, ὁ καὶ ἡ, anima carens, inanimus. 2) timidus, ignauus. Ex α pr. & ψυχή.

'ΑΩ, f. ἀήσω, flo, spiro.

'Αώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, inodorus, non olens. Ex α pr. & ὄζω, oleo.

'Αωρέω, ῶ, f. ήσω, non custodio, negligo. Ab ἄωρος.

'Αωρὶ, Adu. intempestiue. Ab eod.

'Αωρία, ας, ἡ, intempestiuitas, immaturitas. Ab eod.

'Αώριος, idem quod ἄωρος.

'Αωρόνυκτος, ον, media nocte veniens, abiens &c. E seq. & νύξ.

'Αωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, intempestiuus, actiue & passiue. 2) indecorus. 3) difficilis custoditu. 4) non curans, negligens. Ex α pr. & ὥρα, tempus, siue ἔρος, custos, vel ὤρα, cura.

'Αωρότοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, immaturo seu intempestiuo partu editus. Ex ἄωρος & τόκος, partus.

'Αωτέω, f. εύσω, flores decerpo. 2) carpo, vt somnum. Ab ἄωτον.

'Αωτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

'ΑΩΤΟΝ, ε, τὸ, flos. 2) præstantissimum cuiusque rei.

'Αωτος, ε, ὁ, idem.

'Αωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, aures non habens. 2) ansa carens. Ex α pr. & ὂς, ὠτὸς, auris, ansa.

B.

B secunda littera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Ebræorum Beth. 2) nota numeralis, significans duo, & cum lineola infra subiecta ͵β, duo milia.

Βάαλ, ὁ καὶ ἡ, Baal, Bal, Bel. Nomen Ebr. ἄκλιτον, Dominus.

ΒΑΑΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω, vel αξω, idem quod βαμβαίνω. Gl. Vet. βαβάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑΪ, Interiectio, admirantis, papæ! 2) βαβαὶ βαβαιὰξ, idem.

Βαβάκτης, ε, ὁ, loquax, garrulus, nugator. 2) insanus. 3) saltator. Suid. A βαβάζω.

Βαβάλιον, ε, τὸ, cunabula. A βάβαλον.

Βαβαλίσηρια, ων, τὰ, cunæ. A pr.

Βάβαλον, ε, τὸ, pudenda. conf. βάμβαλον.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax. 2) vanus. 3) impudens. A βάζω, vnde βὰξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβρηχολὸν, όνος, item βαμβρ. & βεβρ. stridulus. Ex βαβράζω, strideo. proprie de cantu cicadarum, deinde turdorum &c. Ex βράζω, ferueo.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, vrbs. Ebr. confusio.

Βάγμα, ατος, τὸ, sermo, oratio. 2) rumor, fama. 3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Persica.

Βαδδὶν, linea vestis, stola. Vox Ebræa.

Βάδην, Adu. pedetentim, gradatim, lento gradu. A βάω.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Ab eod. s. βαδέω.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressus. A pr.

Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus. Ab eod.

Βαδισματίας,

Βαδισματίας, ὁ, idem qui βαδιστικός. A pr.
Βαδισμὸς, ου, ὁ, idem quod βάδισμα, & ab eod.
Βαδιστέον, eundum est. A βαδίζω.
Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, tolutarius, cursor. Ab eod.
Βαδιστικὸς, ἡ, ὸν, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.
Βαδιστὸς, ἡ, ὸν, per quem incedi potest. Ab eod.
Βάδος, ου, ὁ, iter. 2) gressus.
ΒΑ´ΖΩ, f. άσω & άξω, loquor, dico.
Βαθέως, *Adu.* profunde, alte. 2) grauiter. A βαθύς.
Βαθμηδὸν, *Adu.* gradatim. A βαθμός.
Βαθμὶς, ἴδος, ἡ, gradus. 2) basis. Ab eod.
Βαθμὸς, ου, ὁ, gradus. 2) limen. 3) gradus dignitatis. 4) statio pœnitentium. A βαίνω.
ΒΑ´ΘΟΣ, εος, τὸ, profunditas, altitudo. 2) locus penitior, locus intimus. 3) altum in mari. 4) magnitudo quælibet. 5) solertia, prudentia singularis, patientia. 6) εἰς βάθος, penitus, introrsum, alte, *item* omnino.
Βάθρα, ας, ἡ, scala domus, vel nauis. A βαίνω.
Βαθράδιον, Dimin. A βάθρα.
Βάθρον, ου, τὸ, scala. 2) fundamentum, basis. 3) scamnum, subsellium. Ab eod.
Βαθυαγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altas valles habens. Ex βαθὺς & ἄγκος, *vallis.*
Βαθυβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundi consilii, prudentissimus. Ex eod. & βουλή.
Βαθύγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, & βαθύγεως, cuius solum profundum est, fertilis, pinguis, de agris. Ex eod. & γῆ.
Βαθυγένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, prolixam barbam habens, egregie barbatus. Ex βαθὺς & γένειον, *barba, mentum.*
Βαθυγήρως, ω, ὁ καὶ ἡ, prouectam senectutem agens, decrepitus senex. Ex eod. & γῆρας, *senectus.*
Βαθύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, eloquens. Ex eod. & γλῶσσα.
Βαθυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, homo abstrusi ingenii & consilii, taciturnus. Ex eod. & γνώμη.
Βαθυδίνης, ου, ὁ καὶ ἡ, & βαθυδινήεις, profundos vortices habens: altus de flumine. Ex eod. & δίνη.
Βαθύδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex eod. & δόξα.
Βαθύζωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, late cinctus, latum & pulcrum cingulum gerens. Hom. Ex eod. & ζώνη. (& ex eo summi ordinis & clarissimi generis femina.)
Βαθύθριξ, τριχὸς, ὁ καὶ ἡ, bene lanatus, comatus.
Βαθυκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde curuus. Ex eod. & καμπή.
Βαθυκήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, piscosus. 2) profundus, altus. 3) in profundis recessibus cetos habens. Ex eod. & κῆτος.
Βαθυκλεὴς, ὲς, illustris. Ex eod. & κλέος.
Βαθύκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, opulentus.
Βαθύκολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundum sinum habens. 2) de veste, magnos sinus habens.
Βαθυκόμης, ου, ὁ, bene comatus. Ex eod. & κόμη.
Βαθύκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, profunda præcipitia habens.
Βαθυκρηπὶς, ἴδος, ὁ καὶ ἡ, profundum fundamentum habens.
Βαθυκτέανος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædiues.
Βαθυκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, habens vndas profundas. Ex βαθὺς & κῦμα, *vnda.*
Βαθύλειμος, ου, ὁ καὶ ἡ, læta pascua habens. Ex eod. & λειμὼν, *pascuum.*
Βαθυλείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Βαθυλήιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferax, fertilis. Ex eod. & λήιον, *seges, fruges.*
Βαθύμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus.
Βαθυμήτης, ου, ὁ, prudentissimus. Ex eod. & μῆτις, *consilium.*
Βάθυνσις, εως, ἡ, excauatio. A seq.
Βαθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, excauo, profundum facio. A βαθύς.
Βαθύξυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, opacus, densus arboribus.
Βαθυπέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, s. βαθυπέδιος, ία, ιον, latum campum, seu planitiem habens. E βαθὺς, & πεδίον.
Βαθύπικρος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde amarus.
Βαθυπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde nexus, perplexus. Ex eod. & πλέκω.
Βαθυπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, comam densis cincinnis nexam habens.
Βαθυπλούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, prædiues.
Βαθύπλουτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Βαθυπόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui magnum & graue bellum mouet.
Βαθυπρωρος, ἡ, nauis alta prora.
Βαθυπώγων, ὁ, valde barbatus.
Βαθυρρείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens, profundum alueum habens. Ex βαθὺς & ῥέω, *fluo.*
Βαθυρριζία, ας, ἡ, radicis profunditas. A seq.
Βαθύρριζος, ου, ὁ καὶ ἡ, altas radices habens.
Βαθύρροος, *contr.* βαθύρρους, ου, ὁ καὶ ἡ, profunde fluens.
Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus. 2) longus & extremus. 3) crassus. 4) plenus. 5) magnus in quoque genere. 6) *in compositione*, profundus, magnus, grauis. *Compar.* βαθύτερος, βαθίων & βάσσων, *Superl.* βαθύτατος.
Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, alte effossus. Ex βαθὺς & σκάπτω, *fodio.*
Βαθύσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vmbrosus. Ex eod. & σκιά.
Βαθυσκόπελος, ον, altas rupes habens.
Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo. A βαθύνω.
Βαθύσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. agri mollis fertilis.
Βαθύστερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui altum est pectus. 2) profundos habens recessus. Ex β. & στέρνον.
Βαθυστήριγξ, γος, ὁ καὶ ἡ, fulcimentum profundum habens, alte defixus. Ex β. & στηρίζω, *fulcio.*
Βαθύστομος, ον, altas fauces habens. E β. & στόμα.
Βαθύστρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, alte stratus, molliter stratus. E βαθὺς & στρώννυμι, *sterno.*
Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, densos iuncos ferens, iunceis obsitus, iunceus.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas, altitudo, magnitudo, vt diuitiarum, consilii &c. A βαθύς.
Βαθύτριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, villosus, multos & prolixos capillos habens. Ex eod. & θρίξ.
Βαθύυδρος, ον, altus, de puteo. Ex βαθὺς & ὕδωρ.
Βαθύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex βαθὺς & φρήν.

βαθύφυλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, densa folia habens, frondosus. Ex βαθὺς & φύλλον, *folium.*
βαθύφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex eod. & φωνή.
βαθυχαῖος, ον, valde nobilis. Ex βαθ. & χαοὶ *antiquitus nobiles.*
βαθυχαίτης, ε, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex eod. & χαίτη.
βαθυχειλος, ε, ὁ καὶ ἡ, profunda habens labia.
βαθυχθων, ονος, fertilis, pinguis.
βαθύχροος, *contr.* βαθύχρες, ε, ὁ καὶ ἡ, profunde coloratus, qui denso & saturo est colore. Ex βαθὺς & χρόα, *color.*
βάϊνος, ε, ὁ καὶ ἡ, palmeus. A βαΐς.
ΒΑΙΝΩ, f. βήσω, vel βήσομαι, p. βέβηκα, gradior, incedo, eo. 2) abeo. 3) coëo, ineo, de animalibus. 4) *in Perf. etiam,* situs & fixus sum, fundatus sum.
βαΐον, ε, τὸ, paruus ramus palmæ. Dimin. a βαΐς.
βαιὸν, *Adu.* paullisper, parum. A seq.
ΒΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, paruus, modicus, paucus, vnus.
βαϊοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, palmifer. Ex βαΐον & φέρω.
ΒΑΐΣ, ἡ, ramus palmæ.
ΒΑΙ'ΤΑ, ης, ἡ, læna consuta ex corio, seu pellibus. *Doric.*
βαϊφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαϊοφόρος. Ex βαΐς & φέρω, *fero.*
ΒΑΙΩΝ, όνος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias βλέννος dictus.
ΒΑΚΑΝΟ'Ν, ε, τὸ, raphani, siue brassicæ semen.
ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ε, ὁ, homo magnæ staturæ, sed excors & effeminatus. 2) eunuchus, spado. 3) mollis.
βακκάριον, ε, τὸ, vnguentum ex baccari. A seq.
ΒΑΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, s. baccaris, herba odorata.
βακτρεύω, f. εύσω, baculo nitor. A seq.
ΒΑΚΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, baculus, scipio.
βακτήριον, ε, τὸ, idem.
βακτηρίδιον, ε, τὸ, bacillum. A pr.
βάκτρευμα, ατος, τὸ, nixus in baculum. 2) baculus ipse, quo nitimur. A seq.
βακτρεύω, f. εύσω, idem quod βακτηρεύω.
βάκτρον, ε, τὸ idem quod βακτήριον.
βακτροπροσαίτης, ὁ, Epith. Cynici, baculum gestantis & mendicantis.
βακχεία, ας, ἡ, Bacchatio. A βακχεύω.
βακχεῖον, ε, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
βακχεῖος, εία, εῖον, furore Bacchi concitatus. 2) bacchicus, ad Bacchum pertinens, sed *Suid.* ὁ, Bacchicus, pes poeticus, syllaba breui & duabus longis constans. Ab eod.
βακχευτής, ε, ὁ, idem quod βακχευτήρ. A pr.
βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia. A βακχεύω.
βακχευτής, ε, ὁ, bacchator. Ab eod.
βακχευτικὸς, ἡ, ὸν, bacchatiuus, ad bacchationem pertinens. A pr.
βακχευτής, ε, ὁ, bacchator. A seq.
βακχεύω, f. εύσω, bacchor, Orgia celebro. 2) furore diuino afflatus sum. Ab βάκχος.
βάκχη, ης, ἡ, furore percita. 2) sacerdos Bacchi. Ab eod.
βακχεία, ας, ἡ, debacchatio, insania. Ab eod.
βακχιάζω, bacchor. A pr.
βακχικὸς, & βακχιακὸς, ἡ, ὸν, bacchicus. Ab eodem.
βάκχιος, α, ον, idem. A seq.
ΒΑΚΧΟΣ, ε, ὁ, furore percitus. 2) Bacchus, Deus vini. 3) Orgia celebrans. 4) coronæ quoddam genus.
βακχύλος, ιος, ὁ, Bacchulus. Dim. a βάκχος.
Βαλααμ, ὁ, Nomen Ebræum ἄκλιτον. *Vetustas populi.*
Βαλαάκ, ὁ, Nomen Ebræum ακλιτον. *Exinaniens.*
βαλανάγρα, ας, ἡ, clauis, qua immissa in βάλανον, ipse extrahitur. Ex βάλανος & ἄγρα, *captura.*
ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ε, τὸ, balineum, balneum.
βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator.
βαλανευτικὸς, ἡ, ὸν, balneatorius.
βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix.
βαλανεύω, f. εύσω, aquam in balneo administro. 2) seruio, ministro.
βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A βάλανος.
βαλανηφαγέω, glandibus vescor. Ex eod. & φάγω.
βαλανηφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur.
βαλανηφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex eod. & φέρω.
βαλανίζω, f. ίσω, glandes excutio. 2) glandem ano immitto. A βάλανος.
βαλάνινος, ίνη, ινον, qui e glande fit. Ab eod.
βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.
βαλανίτης, ε, ὁ, glandem referens. A βάλανος.
βαλανοδόκη, ης, ἡ, foramen vectis (μοχλὲ) cui immittitur βάλανος. E βαλ. & δέχομαι. vid. βάλανος.
ΒΑΛΑΝΟΣ, ε, ἡ, glans, fructus quercus. 2) fructus similis quiuis. 3) arbor glandifera. 4) animalculum quoddam aquatile. 5) medicamentum glandis forma, quod ano immittitur ad deijciendam aluum. 6) extrema pars penis. 7) obex, pessulus: proprie ferrum cauum, glandis forma, quod immittitur in vectis vel seræ foramen, & claue extrahitur.
βαλανόω, ῶ, fut. ώσω, obice immisso obsero. A pr.
βαλαντίδιον, ε, τὸ, crumenula. A seq.
ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ, ε, τὸ, crumena, marsupium. A βάλλω.
βαλαντιοτομέω, crumenas seco. A seq.
βαλαντιοτόμος, & βαλαντιοτόμος, ε, ὁ, sector crumenarum, zonarius, sacculatius, manticularius. Ex βαλάντιον & τέμνω.
βαλὴν, vel βαλλὴν, rex, A Phryg. Vnde
βαληναῖος, vel βαλληναῖος, regius.
ΒΑΛΑΥΣΤΙΟΝ, ε, τὸ, flos mali siluestris Punici.
ΒΑΛΒΙΣ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, vnde ii, qui cursu certant, emittuntur.
βαλιὸς, ὰ, ὸν, & βαλιὸς, ία, ίον, varius, maculosus. 2) velox, rapidus.
βαλλίζω, f. ίσω, tripudio, iacto crura. A βάλλω.

Βαλλισμὸς, ȣ, ὁ, tripudium. A pr.

ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, iacio, iaculor. 2) ferio, figo, faucio. 3) attingo. 4) proiicio. 5) emitto, profundo. 6) pono, immitto. 7) trado, committo. 8) condo, aedifico. 9) verto, flecto.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum.

Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balsamine, plantae genus. A seq.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, balsamon.

Βαλσαμώδης, εος, ἡ, casia quaedam, odore similis balsamo.

Βαμβαίνω & βαμβάλω, tremo (labiis) strideo, vt cum folia plantarum florumue, vento agitata contremiscunt & strepunt. 2) balbutio, confusum quendam sonum edo. 3) dentibus prae metu crepito. Homer.

Βαμβαλίζω, idem.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, tingo.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quae ad caminum exercetur. 2) opus, quod ad ignem conficitur. 3) opificium, ars illiberalis. 4) inepta & prodiga magnificentia. A βάναυσος.

Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, ad artifices mechanicos pertinens. 2) illiberalis, vt cum homines ordinis infimi mores & luxum virorum in rep. principum inepta affectatione & ridicula contentione imitantur; vel contra nobiliores rusticitatem in moribus produnt hominibus conditionis tenuioris dignam.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, artifex mechanicus & illiberalis: proprie, qui opus ad ignem conficit, qui manibus sibi victum quaerit, sellularius, sedentarius. 2) illiberalis. 3) inepte magnificus. 4) triuialis, vilis. 5) negligens.

Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo. A pr. & τέχνη.

Βαναυσȣργέω, idem. A seq.

Βαναυσȣργὸς, ȣ, ὁ, qui manu opera conficit, quae sunt artis sedentariae & sellulariae. A βάναυσος & ἔργον.

Βαναύσως, Adu. more βαναύσων.

Βάξις, εως, ἡ, fama, sermo. 2) oraculum. A βάζω

Βαπτίζω, fut. ίσω, *proprie*, mergo, immergo, aqua obruo. 2) abluo, lauo. 3) *quibuscunque in rebus tropice mergere dicitur latinis, inde & pro* opprimere, vrgere, v. c. tributis, aere alieno, ebriare. 4) baptizo, *significatu sacro*. A βάπτω.

Βάπτισις, εως, ἡ, lauacrum. A pr.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immersio, intinctio. 2) baptismus. Ab eod.

Βαπτισμὸς, ȣ, ὁ idem. Ab eod.

Βαπτιστήριον, ȣ, τὸ, lauacrum. 2) baptisterium, locus vbi baptismus peragitur. Ab eod.

Βαπτιστὴς, ȣ, ὁ, qui immergit, qui abluit. 2) baptizator, baptista. Ab eodem.

Βαπτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, infectus colore aliquo. 2) haustus. 3) gemma quaedam.

Βάπτρια, ας, & βάπτειρα, ἡ, femina quae tingit.

ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo. 2) tingo, intingo. 3) lauo. 4) haurio, impleo hauriendo. 5) pereo, de naui, *in pass.*

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, fouea in terra excauata. 2) hiatus terrae profundior. 3) locus apud Athenienses, in quem malefici praecipitabantur. 4) pernicies, pestis.

Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum praecipito.

Βαραθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, barathro similis. 2) profundae altitudinis, voraginosus.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, barbaris faueo. 2) barbaros imitor. 3) barbarice, non bene graece loquor.

Βαρβαρικὸς, ἡ, ὸν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens.

Βαρβαρικῶς, Adu. barbare, barbarorum more.

Βαρβαρισμὸς, ȣ, ὁ, barbarismus. A βαρβαρίζω.

Βαρβαρόγλωσσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, barbare loquens.

Βαρβαρόκτονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, a barbaris interfectus. A β. & κτείνω.

Βαρβαριστὶ, Adu. barbaros imitando, barbarice.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, barbarus, pronunciatione insuaui & peregrina vtens, omnique peregrinus, cuius orationem non intelligimus. 2) non-Graecus. 3) ineruditus, imperitus. 4) agrestis.

Βαρβαροστομία, ας, ἡ, vitium, cum quis linguam barbare pronunciat. A seq.

Βαρβαρόστομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui barbare verba linguae alicuius effert. A β. & στόμα.

Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries. Ab eod.

Βαρβαροφωνέω, ῶ, f. ήσω, barbare loquor. 2) barbaro sermone vtor.

Βαρβαρόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, barbaram vocem habens.

Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero, agrestem, ferum facio. 2) barbarorum potestati subiicio.

Βαρβάρως, Adu. barbare.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ȣ, ἡ, barbilus. Nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbiton pulso, barbito cano.

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, barbiton, instrumentum musicum multis chordis intentum.

Βάρβιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαρβιτῳδὸς, ȣ, ὁ, qui barbito canit.

Βάρδιστος, η, ον, tardissimus, pro βράδιστος. Homer.

Βαρέω, ῶ, f. ήσω, grauo, degrauo, deprimo pondere. A βαρύς.

Βαρέως, Adu. grauiter, moleste. 2) valde. Ab eodem.

Βαρηκοέω, difficulter audio. A βαρὺς & ἀκέω. (Sed v. βαρυηκοέω, quae est melior lectio.)

Βάρημα, ατος, τὸ, grauitas, pondus. A βαρέω.

Βαρθολομαῖος, ȣ, ὁ, Bartholomaeus. Nomen Ebraeum. *Filius haurientis aquam.*

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *proprie*, quoduis aedificium, οἰκοδόμημα, respondetque latinorum *moenia*. Deinde de variis speciebus dicitur, vt 1) naui. 2) turri. 3) domo turrita & regia. 4) muro. 5) porticu. 6) sphaera.

Βαρνάβας, α, ὁ, Barnabas. Nomen Ebraeum *Filius consolationis.*

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus. 2) molestia, 3) auctoritas, grauitas. 4) opes, potentia.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barsabas. Nomen Ebraeum. *Filius quietis.*

Βαρτιμαῖος, ȣ, ὁ, Bartimaeus. Nomen Ebraeum. *Filius Timaei.*

Βαρυαλγὴς

...αλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graui dolore percitus, grauiter dolens, *item* grauem dolorem inferens, epith. Furiarum. A βαρὺς & ἄλγος.
...άλγητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) qui grauem dolorem adfert. Ex eod. & ἀλγέω.
...βοας, graui clamore boans. Ex eod. & βοή.
...βρεμέτης, ε, ὁ, grauiter fremens, tonans. ...em. βαρυβρεμέτειρα. Ex eod. & βρέμω.
...βρομος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauiter fremens, vel strepens.
...βρὼς, ῶτος, valde mordens, acerbus. Ex ... & βιβρώσκω.
...γδουπος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauiter sonans.
...γλωσσος vel βαρυγλωττος, ε, ὁ καὶ ἡ, cuius lingua grauis est. 2) maledicus.
...γενατος, & βαρύγενος, ον, tardus. Ex β. ... γονυ.
...γυιος, ον, grauans, conficiens membra. *item* membra grauatus, confectus, tardus. Ex β. & γυῖον, *artus*.
...δαιμονέω, ῶ, f. ήσω, graui fortuna premor, miser sum.
...δαιμονία, ας, ἡ, grauis fortuna.
...δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, miser.
...δακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, grauiter lacrimans.
...δακρυος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.
...δεσμος, ε, ὁ καὶ ἡ, graui vinculo ligatus.
...δικος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauiter vlciscens. E β. & δίκη.
...δότειρα, ας, ἡ, grauiter affligens, vexans.
...δεπος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαρύγδουπος.
...εγκέφαλος, ε, ὁ, grauedo. Ex β. & ἐγκέφαλος, *cerebrum*.
...ζηλος, ε, ὁ καὶ ἡ, æmulus, inuidus. 2) inuidiosus. 3) infestus.
...ηκοέω, v. Βαρηκ.
...ηκοΐα, ας, ἡ, hebetudo aurium. A seq.
...ήκοος, ε, ὁ καὶ ἡ, surdaster, cui hebetes sunt aures. E β. & ἀκοή.
...ηχὴς, έος, & βαρύηχος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauisonus.
...θυμέω, ῶ, f. ήσω, irascor, grauiter animo commoueor. 2) animum despondeo, tristis, mœstus sum, ægre casum fero. E β. & θυμός.
...θυμία, ας, ἡ, ira. 2) abiectio, ægritudo animi. A seq.
...θυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis, animo ferox. 2) abiectus animo.
...θύμως, *Adu.* irate, ægre. A pr.
...ύθω, f. ύσω, grauor, premor. A βαρύς.
...καρδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, excors. E β. & καρδία.
...κέφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, graue caput habens.
...κτυπος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauem strepitum edens.
...κοπος, ε, ὁ καὶ ἡ, inutilis. 2) grauem simultatem gerens.
...κτυπος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauiter strepens.
...λλιον, ε, τό, pondusculum. Dimin. a βαρος.
...λαι..., ...ῶν, ..., ὁ, ἡ, valde tonans, fremens.
...λογος, ε, ὁ καὶ ἡ, maledicus.
...λυπος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauiter dolens. 2) grauem dolorem adferens. E β. & λύπη.
...ματος, ον, immobilis.
...μηνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, iracundus, valde iratus. A seq.
...μηνις, ιος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Βαρυμηνιάω, valde irascor, grauem simultatem gero.
Βαρύμιτον, ε, τὸ, idem quod βάρβιτον.
Βαρύμοχθος, ε, ὁ καὶ ἡ, laboriosus.
Βαρύνοσος, ε, ὁ καὶ ἡ, graui morbo laborans. 2) graues morbos adferens.
Βαρυντικὸς, ἡ, ὸν, grauandi vim habens. A seq.
Βαρύνω, f. υνῶ, grauo, premo. 2) molestia adficio.
Βαρύνωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, graui testa, s. tergore onustus.
Βαρύοδμος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauiter olens. Ex β. & ὀδμή, *odor*.
Βαρυοπ..ς, ε, ὁ, grauisonus. E β. & ὄψ, *vox*.
Βαρυόργητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui graui ira exardescit. E β. & ὀργάω.
Βαρύοσμος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod βαρύοδμος, & ex iisdem.
Βαρυπαθέω, ægre fero. E β. & πάθος.
Βαρυπάλαμος, ον, graues & fortes habens pugnos, bonus pugil. E β. & παλάμη.
Βαρυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus ad parendum. E β. & πείθομαι.
Βαρυπενθὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, graui luctu oppressus. E β & πένθος.
Βαρυπενθία & βαρυπένθεια, ας, ἡ, luctus grauis. A pr.
Βαρύπενθος, ον, idem quod βαρυπενθής.
Βαρυπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, graui detrimento adfectus. 2) grauia detrimenta adferens. Ex β. & πῆμα, *damnum*.
Βαρυπνείω, grauiter flo.
Βαρύπνοος, ε, ὁ, graue olens. E β. & πνοή.
Βαρύποτμος, ε, ὁ καὶ ἡ, miser, infelix, graui casu perculsus.
Βαρυπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde decorus. 2) sumtuosus. E β. & πρέπω.
Βαρύπυκνος, ε, ὁ, valde densus. 2) sonus in musicis, spissior. Marcian. Cap.
Βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderosus, grauis. 2) robustus. 3) grauis, de sono. 4) violentus. 5) molestus, onerosus. 6) opulentus, potens, amplus. 7) grauis, constans, seuerus, ratione morum.
Βαρυσίδηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauis ferro.
Βαρυσταθμέω, ῶ, f. ήσω, pondus & grauitatem addo. 2) valde sum ponderosus. A βαρύσταθμος.
Βαρυσταθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Βαρύσταθμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ponderosus, grauis.
Βαρυστενάχω, f. άξω, grauiter gemo.
Βαρύστονος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauiter suspirans. 2) infelix. 2) luctuosus.
Βαρυστόνως, *Adu.* ægre, magno cum gemitu.
Βαρυσύμφορος, ε, ὁ καὶ ἡ, infelix. E β. & συμφορά.
Βαρυσυμφορώτατα, *Adu.* infelicissime.
Βαρυσφάραγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui grauem edit strepitum.
Βαρυσώματος, ον, robustus. E β. & σῶμα.
Βαρυταρβ..., ..., terribilis. E β. & ταρβος.
Βαρύτης, ητος, ἡ, grauitas, acerbitas, dolor. 2) importunitas, odiosa morum grauitas.
Βαρυτίμος, ε, ὁ καὶ ἡ, pretiosus. E β. & τιμή.
Βαρύτλητος, ον, intolerabilis.

Βαρυτονέω, f. ήσω, graui tono profero. A βαρύτονος. *Gramm.*

Βαρυτόνησις, εως, ἡ, pronunciatio cum tono graui. A pr.

Βαρύϋμνος, ȣ, ὁ, hymnus graue fonans.

Βαρύτονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui graui tono pronunciatur. *Gramm.*

Βαρυτόνως, *Adu.* graui tono. A pr.

Βαρύφθογγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, grauem fonum edens.

Βαρύφορτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, grauis, onuftus.

Βαρυφρονέω, ῶ, f. ήσω, grauiter mente fum adfectus.

Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi. A feq.

Βαρύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, æger animo. E β. & φρήν.

Βαρυφωνία, ας, ἡ, grauis vox, grauitas vocis. A feq.

Βαρύφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui vox eft grauis. E β. & φωνή.

Βαρυχειλος, ον, vafte loquens. A β. & χεῖλος.

Βαρύψυχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ignauo vel grauiter fauciato eft animo. E β. & ψυχή.

Βαρυώδυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui graues dolores patitur. 2) qui graues dolores adfert. E β. & ὀδύνη.

Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, vifu fum obtufiore. Ex βαρὺς & ὤψ, *oculus.*

Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino. 2) torqueo ad eruendam veritatem, quæftionem habeo de aliquo. 3) torqueo, adfligo quocumque modo. 4) tento aliquem. A βάσανος.

Βασανισμὸς, ȣ, ὁ, exploratio, quæftio, tormenta, cruciatus. A pr.

Βασανιστήριον, ȣ, τὸ, inftrumentum ad explorandum. 2) locus, in quo habetur quæftio. 3) locus cruciatus quiuis. Ab eod.

Βασανιστὴς, ȣ, ὁ, explorator. 2) tortor. Ab eod.

Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix. 2) tortrix. A præc.

ΒΑΣΑΝΟΣ, ȣ, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius. 2) exploratio, probatio, inquifitio, examen. 3) quæftio per tormenta. 4) tormenta ipfa. 5) cruciatus quiuis. 6) documentum, fpecimen, quo nempe quis, vt amicus verus &c. cognofcatur.

Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum. Ab eod.

Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto. A pr.

Βασιλειδης, ȣ, ὁ, regis filius. Suid. A βασιλεύς.

Βασιλείδιον, ȣ, τὸ, regulus. Dim. Ab eod.

Βασίλειον, ȣ, τὸ, regia, regia domus. Ab eod.

Βασίλειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, regius. Ab eod.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, rex. βασιλεῖς, regia domus. 2) regaliolus, auis.

Βασιλεύτερος, ȣ, ὁ, qui regiam maieftatem magis præ fe fert, quam ceteri, auguftior. 2) regno dignior. A pr.

Βασιλευτικὸς, ἡ, ὸν, qui regnum ferre natura aptus eft. A feq.

Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex fum. 2) regnum adipifcor. 3) regem creo. οἱ ό.

Βασιληΐα, ας, ἡ, regnum. Hefych. ex Sophocle.

Βασιληΐς, ΐδος, ἡ, *Adi.* regia.

Βασιλήϊος, ον, regius, *Ion.* pro βασίλειος.

Βασιλίζομαι, f. ίσομαι, regio more ago, regiam fpeciem præ me fero: infolenter ago, regiam poteftatem affecto.

Βασιλικὸς, ἡ, ὸν, regius, regalis. Hinc βασιλικὴ, fc. ἡ, regia domus. 2) bafilica, ædificium amplum, inprimis porticus ampla. 3) βασιλικοὶ, aulici, regis amici & miniftri.

Βασιλικῶς, *Adu.* regie, regaliter.

Βασιλίνδα, fc. παιδιὰ, ἡ, ludi genus, in quo, qui forte rex factus, facienda imperat.

Βασίλιννα, ης, ἡ, regina, apud Menandrum.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A βασιλεύς.

Βασιλίσκος, ȣ, ὁ, regulus. 2) auicula, regaliolus. 3) ferpens quidam. 4) ftella in corde leonis. Dim. a βασιλεύς.

Βασίλισσα, βασίλιττα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, peruius, meabilis, calcabilis. 2) accefsibilis. 3) acceffus. 4) ftabilis, fixus, conftans. A feq.

Βάσις, εως, ἡ, greffus, gradus, inceffus. 2) pes, planta pedis. 3) fulcimentum, fundamentum, veftigium, locus in quo pes figi poteft. A βαίνω, εω, *incedo.*

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, fafcino. 2) inuideo. 3) criminor, reprehendo.

Βασκαντικὸς, ἡ, ὸν, ad inuidiam pronus. A præc.

Βασκανία, ας, ἡ, fafcinatio. 2) inuidia, inuidentia. 3) obtrectatio. A βάσκανος.

Βασκάνιον, ȣ, τὸ, fafcinum. 2) odium. Ab eodem.

Βάσκανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fafcinator, fafcinatrix. 2) inuidus. 3) obtrectator, maleuolus. 4) inuifus, intolerandus, dirus, exfecrabilis, nefarius. Ab βασκαίνω.

Βασκάνως, *Adu.* animo inuido. A pr.

Βασκοσύνη, ης, ἡ, idem quod βασκανία.

Βάσκω, βάσκομαι, vado. Poëticum pro βαίνω.

Βασμὸς, ȣ, ὁ, idem quod βαθμός.

ΒΑΣΣΑ'ΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti. 2) Baccha. 3) meretrix. 4) vulpes.

Βασσάρειος, εια, ειον, vulpinus.

Βασσαρικὸς, ἡ, ὸν, bacchicus.

Βασσάριον & ειον, τὸ, dimin. a βασσάρα, vulpes.

Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha. 2) vulpes femina. 3) meretrix.

Βαστάγη, ῆς, ἡ, onus, quod portatur. A βαστάζω.

Βάσταγμα, ατος, τὸ, onus, geftamen, vt baculus, annulus &c. A feq.

ΒΑΣΤΑΖΩ, f. άσω, vel Dor. άξω, porto, baiulo. 2) examino, exploro, proprie fcilicet onus libratu. 3) exporto. 4) tolero, fuffero. 5) aufero, e medio tollo: deleo, fepelio.

Βασταχτικῶς, *Adu.* baiulantis modo. A pr.

Βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate viuo. A feq.

ΒΑ'ΤΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, mulierofus, effeminatus, cinædus. 2) podex.

Βατάνιον, ȣ, τὸ, patella. Dim. a πατάνη.

Βατεύω, f. εύσω, coëo, de maribus, vt βατεύομαι, de feminis. Dor. A βατέω.

Βατέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) calco, pro πατέω. A βαίνω, εω.

τὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit. 2) meta. 3) limen. Ab eodem.
τήριος, ία, ιον, fcanforius.
ρία, ας, ἡ, rubus. A βάτος.
ΑΤΙΑΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.
τιδοσκόπος, ου, & βατιοσκόπος, idem qui ὀψοφάγος, helluo, nepos. Ex βατὶς vel βατία, pifcis, & σκέπτομαι, circumfpicio.
τινος, ινη, ινον, rubeus, e rubo. A βάτος.
τιον, ε, τὸ, paruus cadus. Diminut. a βάτος.
τὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen. 2) pifcis quidam, raia. Gl. Vet. 3) auis quædam.
τοδρέπος, ε, ὁ καὶ ἡ, rubos decerpens. Ex βάτος & δρέπομαι, decerpo.
ΑΤΟΣ, ε, ὁ, rubus, fentis.
ΑΤΟΣ, ε, ὁ, batus, menfura liquidorum apud Ebræos.
τὸς, ἡ, ὸν, peruius, aditum admittens, ac ceffu facilis. A βαίνω, eo.
τράχειος, ε, ὁ καὶ ἡ, q. d. ranalis, ad ranas pertinens, nomen coloris. A βάτραχος.
τραχίζω, f. ίσω, p. ικα, imitor ranam, more ranæ nato, vel coaxo. Ab eod.
τράχιον, ε, τὸ, ranunculus. 2) genus herbæ, cuius fucco inficiebant faciem ante inuentas perfonas. Scribitur & βατραχεῖον. Vnde & color fic dictus. Dimin. a βάτραχος.
τραχὶς, ίδος, ἡ, veftis habens colorem, qui ex βατραχίω n. 2. fit.
τραχίσκος, ε, ὁ, pars quædam in cithara. Ab eodem.
τραχίτης, ε, ὁ, fc. λίθος, batrachites lapis. Ab eodem.
τραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex βάτραχος, μῦς, & μάχη.
ΑΤΡΑΧΟΣ, ε, ὁ, rana.
ττταρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæfito. 2) blatero, garrio. A βάττος.
ττταρισμὸς, ε, ὁ, titubatio & hæfitantia linguæ, linguæ offenfio in loquendo. A pr.
ττταριστὴς, ε, ὁ, titubator, hæfitator, qui impedite loquitur. Ab eod.
αττολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βατταρίζω. Ex βάττος & λόγος, fermo.
αττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio. 2) loquacitas. A pr.
ΑΤΤΟΣ, ε, ὁ, Battus, princeps Cyrenenfium, balbus & exili voce præditus.
ΑΤΤΑΗ, ης, ἡ, femina nana.
ατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rubeus, rubo fimilis. 2) fpinis obfitus. A βάτος.
αυβάω, ῶ, f. ήσω, dormio. 2) fopio. A feq.
αυβὼ, όος, contr. ῦς, ἡ, Baubo, nutrix Ceteris.
ΑΥΖΩ, f. ξω, latro, baubor.
αυκαλάω, ῶ, f. ήσω, fopio cantu, nutricum more. A βαυβάω.
αυκαλίζω, f. ίσω, idem quod βαυκαλάω.
αυκάλιον, ε, τὸ, vas anguli oris. A βαύζω.
αυκαλὶς, ίδος, ἡ, vas ad refrigerandum.
αυκίδες, genus calceamentorum.
αυκίζω, f. ίσω, delicior, lafciuio. A βαυκός.
αυκισμα, ατος, τὸ, deliciæ.
αυκισμὸς, ε, ὁ, genus lafciuæ faltationis.

BATKOΣ, ἡ, ὸν, iucundus, delicatus.
BATNOΣ, ε, ὁ, fornax, caminus.
Βαφεῖον, ε, τὸ, officina tinctoris, f. infectoris. A βάπτω.
Βαφεὺς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.
Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerfio. 2) tinctura. 3) color. 4) macula. Ab eod.
Βαφικὸς, ἡ, ὸν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, fc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.
Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipfe tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.
ΒΑΩ, inuf. vnde βῆμι & βαίνω, eo.
ΒΔΑΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo. 2) fugo.
Βδάλσις, εως, ἡ, mulctus. 2) fuctus. A pr.
Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, fanguifuga. 2) arbor quædam. Ab eod.
Βδέλλιον, ε, τὸ, arbor quædam Arabica. 2) lacrima illius arboris.
Βδελλολάρυγξ, γος, ὁ, conuicium in parafitum, quod eius fauces hirudinis inftar paropfidas, & facultates ipfas regum fuorum exfugat & exinaniat.
Βδέλλω, idem quod βδάλλω.
Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exfecratio, abominatio. 2) res exfecranda. A βδελύσσω.
Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio. 2) faftidium, quale pedor & peditus mouet. A feq.
Βδελυγμὸς, ε, ὁ, idem quod βδέλυγμα, & ab eod.
Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, abominabilis, exfecrabilis. Ab eodem.
Βδελύκτροπος, ον, idem. Ex βδελ. & τρόπος, mores, pro βδελυκτότροπος.
Βδελυρεύομαι, vid. βδελύσσομαι. A βδελυρός.
Βδελυρία, ας, ἡ, fumma impudentia, ingens proteruia. 2) fcurrilitas. 3) vita impura & flagitiofa, turpitudo morum naufeam creans. A feq.
Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eft frontis proftitutæ, proteruus, flagitiofus, impurus, fœdæ libidini, auaritiæ &c. deditus. A βδέω.
Βδελυρῶς, Adu. impure, flagitiofe. A pr.
Βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, exfecror, abominor, detellor, proprie ob fœtorem. 2) formido, exhorreo, deteftor. A βδέω.
Βδελυχρὸς, ὰ, ὸν, quod βδελυρός.
Βδέννυμαι, idem quod βδέω, & ab eod.
Βδέσμα, ατος, τὸ, peditus, flatus ventris tacite editus. A pr.
ΒΔΕΩ, f. έσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris filentio emitto. 2) fœteo, puteo.
Βδόλος, ε, ὁ, flatus ventris, crepitus. 3) fœtor grauis, vt extinctæ lucernæ. A pr.
Βδύλλω, idem quod βδέω. 2) timeo, tremo.
Βεβαιόπιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, firmus & conftans in fide. Ex βέβαιος & πίστις, fides.
ΒΕΒΑΙΟΣ, ε, ὁ καὶ ἡ, & αιος, αία, αιον, firmus, ftabilis. 2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo perfuademus. A βαίνω vel βίβημι.
Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas ftabilitas. A pr.
Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, ftabilio, firmo, firmum reddo. 2) confirmo. 3) præfto, vt ei habere liceat, cui fponfione & ftipulatione euictionis cautum eft. 4) fidem facio, adfirmo. Ab eod.

Βεβαίως, *Adu.* firmiter. 2) certo, explorato. A pr.
Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. Ab eod.
Βεβαιωτὴς, ου, ὁ, confirmator, ſanctor, auctor. Ab eod.
Βεβαιωτικὸς, ἡ, ὸν, confirmandi vim habens. A pr.
Βέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, *limen domus.*
Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino.
Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio. A pr.
Βεβιασμένως, *Adu.* coacte. A βιάζω.
Βεβουλευμένως, *Adu.* conſulte. A βουλεύομαι.
ΒΕΒΡΑ'Σ, άδος, ἡ, ſpecies piſcis. v. βεμβρὰς & μεμβρὰς.
Βεβρώθω, f. ώσω, comedo, depaſco. Homerus: βεβρώθοις. A βρώθω, inuſitato, vel βέβρωκα.
Βεελζεβοὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Dominus muſcarum.*
Βεινητιάω, ῶ, Venerem appeto. A ſeq.
ΒΕΙ'ΝΩ, in vſu βινεῖν, ineo, coëo.
Βείω, ομαι, v. βέω.
ΒΕ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, & βέκος, βὲκ, panis, Phrygum lingua. Heſych. 2) ſtultus, delirus.
Βεκκοσεληνικὸς, ἡ, ὸν, idem, n. 2. Plutarch.
Βεκκεσέληνος, ου, ὁ καὶ ἡ, delirus, ſtupidus. 2) antiquus. A βὲκ, vel pr. & σελήνη, *luna.*
Βέκυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pecuinus, ouillus. Suid.
ΒΕ'ΛΕΚΟΣ, legumen lathyro ſimile. Suid.
Βέλεμνον, ου, τὸ, telum, ſagitta. A βέλος.
Βελεμνίτης, ου, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem habet. Ab eodem.
ΒΕ'ΛΕΝΟΣ, ου, ὁ, piſcis quidam.
Βελεσσιχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſagittis, ſiue iaculis gaudens, venator. Ex βέλος & χαίρω, *gaudeo.*
Βελιὰλ, ὁ, Belial. Nomen Ebræum ἄκλιτον. *Sine iugo,* vel *nequam.*
Βελάκον, ου, τὸ, q. d. telorum remedium, Dictamnus, herba ceruis ſanans vulnera. Ex βέλος & ἀκέομαι, *ſano.*
Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex βέλος & θήκη, *theca.*
Βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, vt videatur, cuius nomen primum exeat, ex eoque conſilium capiatur.
Βελόνη, ης, ἡ, acus. 2) piſcis quidam. A βέλος.
Βελονὶς, ίδος, ἡ, acicula. A pr.
Βελονοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acus formam habens.
Βελονοποικίλτης, ου, ὁ, qui acu veſtes variegat.
Βελονοπώλης, ου, ὁ, qui acus vendit.
Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.
Βελοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio.
Βελοποιὸς, ου, ὁ, telorum fabricator.
ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, telum, iaculum, ſagitta, & quicquid vulnerat. 2) fulmen. 3) ictus & dolor ex ictu illatus.
Βελόστασις, εως, ἡ, locus ad tela explodenda conſtitutus. 2) machina bellica, aries, baliſta.
Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica. 2) ſagitta.
Βελοτόκος, ου, ὁ, Epith. dictamni, quod ſagittas & foetus expellat.

Βελουλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho. E β. & ἕλκω.
Βελουλκία, ας, ἡ, teli infixi euulſio.
Βελουλκικὸς, ἡ, ὸν, ad telorum euulſionem pertinens, ſ. factus.
Βελουλκὸς, ἡ, ὸν, tela miſſilia extrahens.
ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθός. (ab antiquo βελὸς, ἡ, ὸν, a verbo βέλω, vnde βούλομαι & *volo*; id, quod appetitur, quod voluntas ſequitur.)
Βελτιόω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.
Βέλτιστα, *Adu.* optime.
Βέλτιστος, ίστη, ιστον, optimus. Superl. ab ἀγαθός.
Βελτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod βέλτερος, & ab eod.
Βελτίωσις, εως, ἡ, reſtitutio in meliorem ſtatum. 2) emendatio. 3) profectus. A βελτιόω.
Βεμβεύω, f. εύσω, idem quod βεμβηκίζω.
Βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.
Βεμβηκιάω, idem quod ſequens.
Βεμβηκίζω, f. ίσω, in gyrum ago, velut turbonem, quo pueri ludunt, circumago, voluo. A βέμβηξ.
ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, & βέμβιξ, ἡ, turbo, trochus.
Βεμβικώδης, ες, turbinis formam habens. A præc.
Βεμβρὰς, idem quod βεβράς, piſcis genus.
Βεμβρεύω, f. εύσω, idem quod βεμβεύω.
Βεμβρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod βεμβέω.
Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundus. A βάθος.
Βενιαμὶν, ὁ, Beniamin. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Filius dextræ.*
ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, concha vniones continens. Vox indica.
Βέρεθρον, idem quod βάραθρον.
ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba. 2) dictamnus.
ΒΕΤΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis genus varium, aut purpureum.
Βέω, ομαι, vado. Etym.
ΒΗ, Vox ouium balantium.
Βῆγμα, ατος, τὸ, quod tuſſiendo exſpuitur. 2) tuſſis ipſa. A βήσσω, *tuſſio.*
Βήζω, clamo βῆ, vt oues. 2) clamo. A βῆ.
Βηθαβαρὰ, ᾶς, ἡ, Bethabara. Vox Ebr. *Domus tranſitus.*
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Ebr. *Domus adflictionis.*
Βηθεσδὰ, ἡ Bethesda. Vox Syr. *Domus miſericordiæ,* ſ. *beneficentiæ.*
Βηθλεὲμ, ἡ, Bethlehem. Vox Ebr. ἄκλιτος. *Domus panis.*
Βηθσαϊδὰ, ἡ, ſiue Βηθσαϊδὰν, Bethſaida. Vox Ebr. ἄκλιτος. *Domus piſcationis.*
Βηθφαγὴ, Bethphage. Vox Ebr. *Domus ficuum praecocium.*
Βῆκα, ων, τὰ, oues. Heſych. βηκία, τὰ, idem. Hippocr. A βῆ.
ΒΗΛΟ'Σ, ου, ὁ, limen domus, vel templi, quod calcatur. A βάω.
Βῆμα, ατος, τὸ, greſſus. 2) veſtigium. 3) tribunal, ſuggeſtus. A βαίνω, *adſcendo.*
Βηματέω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior. A pr.
Βηματίζω, f. ίσω, per paſſus metior. 2) rem diuinam in ſuggeſtu perago. Ab eod.
Βηματιστὴς, ου, ὁ, menſor itinerum. A pr.

Β'Ξ, βηχὸς, ἡ, tuſſis.
Β'ΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ e farina percolata. 2) gladii recti.
βύλλιον, ȣ, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a ſeq.
Β'ΡΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. 2) herbæ genus.
Β'ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ ire poſſumus. 2) ſaltus. 3) conualles, valles profluæ. Reperitur & ſingularis. A βαθὺς, βάσσος, βάσσων.
ησσήεις, ήεσσα, ῆεν, ſaltuoſus. A pr.
Β'ΣΣΟΣ, εος, τὸ, cauerna.
ήσσω, vel βήττω, f. ξω, tuſſio. A βήξ.
ταρμὸς, ȣ, ὁ, ſaltatio concinno greſſu, ſeu ad ſonum. Ex βάω & ἁρμόζω.
τάρμων, ονος, ὁ, ſaltator. Ex iiſd.
χικὸς, ἡ, ὸν, ad tuſſim pertinens. A βήξ.
χιον, ȣ, τὸ, tuſſilago, ſ. tuſſicularis, herba. Ab eodem.
χώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tuſſi laborans. Ab eod.
ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur. 2) violentia, violentus impetus. 3) iniuria, contumelia violenta. *Plur.* βίαι. Hom.
άζω, f. άσω, vſitatius βιάζομαι, vim adfero, vrgeo. 2) opprimo. 3) vi efficio. 4) peruinco. 5) ſtupro, ſtuprum infero. A βία.
αιοκλὼψ, ῶπος, ὁ, vi extortus. Ex βίαιος & κλώψ.
αιομάχας, ὁ, violentus pugnator, ſtrenuus bellator, proprie, qui vi corporis, non dolo pugnat. Ex βίαιος & μάχομαι, *pugno*.
αιομαχεῖν, vi certare. Ex iiſd.
αιος, αία, αιον, & βίαιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, violentus, iniurius, vehemens. 2) coactus. A βία.
αιότης, ητος, ἡ, violentia. A pr.
αίως, *Adu.* vi, violenter. Ab eod.
αρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad vitam ſufficiens, vitam & victum ſuppeditans. Ex βίος & ἀρκέω, *ſufficio*.
αρχος, ȣ, ὁ, commeatui præfectus. Ex βίος & ἀρχὸς, *princeps, præfectus*.
ασμὸς, ȣ, ὁ, violatio, vis illata. A βιάζω.
ατὴς, ȣ, ὁ, qui vim infert, latro. *Dor.* βιατὴς, fortis, ſtrenuus ap. Pindar. A pr.
ατικὸς, ἡ, ὸν, violentus. Ab eod.
άω, ῶ, & βιάομαι, βιῶμαι, vim infero, violo.
βάζω, f. άσω, vi admoueo, adigo, venire iubeo, adduco. 2) admiſſario admoueo. A βαίνω, *eo*.
άζομαι, cogor, aut tarde, ægre venio ad coitum. Arat. Ab eod.
βάσθω, vado, tranſeo, ambulo. Ab eod.
βασις, εως, ἡ, genus ſaltationis, apud Lacedæmonios. A βιβάω.
αστὴς, ȣ, ὁ, admiſſarius. A βιβάζω.
βάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A βαίνω.
βημι, idem & ab eod.
βλαρίδιον, ȣ, τὸ, libellus. Dim. a ſeq.
βλάριον, ȣ, τὸ, idem. Dim. a βίβλος.
βλιακὸς, ἡ, ὸν, in librorum lectione verſatus. 2) ad libros pertinens. Ab eod.
βλιαφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tabellarius. E βιβλίον & φέρω.
βλινος, ίνη, ινον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ. 2) chartaceus.
βλιογραφία, ας, ἡ, librorum ſcriptio. A ſeq.
Βιβλιογράφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, librorum ſcriptor.
Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria.
Βιβλιοκάπηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, venditor librorum, qui libros venales habet.
Βιβλίον, ȣ, τὸ, liber. 2) ſcheda, *in Plur.* τὰ βιβλία, Biblia, Scriptura ſacra. Dim. a βίβλος.
Βιβλιοπώλης, ȣ, ὁ, Bibliopola, venditor librorum.
Βιβλιοτάφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui libros occultat & illis lucem inuidet. Ex βιβλίον & θάπτω.
Βιβλιοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, libellio, tabellarius. Ex eod. & φέρω.
Βιβλιοφυλάκιον, ȣ, τὸ, locus, vbi libri cuſtodiuntur & adſeruantur. Ex eod. & φυλακὴ, *cuſtodia*.
ΒΙ'ΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, liber arboris, vt tiliæ. 2) volucrum conſcriptum literis, liber.
Βιβλοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod βιβλιοφόρος.
Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, edo, comedo, depaſco. A βρώσκω, quod idem.
Βιήμαχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vi & robore, non arte pugnans. Ex βία & μάχη, *pugna*.
Βικίδιον, ȣ, τὸ, idem quod ſequens.
Βικίον, ȣ, τὸ, vrceolus. Dimin. a ſeq.
ΒΙ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, vrna anſata. 2) vrceus. 3) doliolum.
ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo.
Βινητιάω, ῶ, coire cupio, libidinor. A pr.
Βιοδότης, ȣ, ὁ, vitæ dator. Ex βίος & δίδωμι.
Βιόδωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, victum largiens, altor. βιοδώρα, ας, ἡ, altrix. Ex eod. & δῶρον, *donum*.
Βιοδώτης, ȣ, ὁ, idem. E β. & δίδωμι.
Βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem, & ex iiſd.
Βιοθάλμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui diuturnæ vitæ eſt, longæuus. Ex eod. & θάλλω, *vigeo*.
Βιοθανατέω, violenta morte pereo. A ſeq.
Βιοθάνατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui violenta morte periit.
Βιοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vitam alens & ſuſtentans. Ex βίος & τρέφω, *alo*.
Βιοθρέπτειρα, ας, ἡ, vitæ nutrix.
Βιομηχανία, ας, ἡ, induſtria in vita ſuſtentanda & victu comparando. A ſeq.
Βιομήχανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, docilis & ad vitæ munera ingenioſus, qui omnia ad vitam ſuſtentandam machinatur, quia facile rationes victus quærendi comminiſcitur, eumque ſibi parat. Ex β. & μηχανή.
Βιοπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui victus parandi cauſſa huc illuc vagatur, mendicus. Ex β. & πλάνης, *erro, vagus*.
Βιοποριστικὸς, ἡ, ὸν, victum parans & ſuppeditans. E ſeq. & πορίζω, *paro*.
ΒΙ'ΟΣ, ȣ, ὁ, vita. 2) victus. 3) facultates. 4) viuendi ratio, inſtituta. 5) annona. 6) res omnis ad vitam ſuſtentandam neceſſaria. 7) vulgus, populus.
Βιὸς, ȣ, ὁ, arcus, 2) neruus arcus.
Βιοσσόος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vitam ſeruans, ſalutifer. Ex βίος & σόω, *ſeruo*.
Βιοστερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui victus & ad vitam ſuſtentandam neceſſaria non ſuppetunt. Ex eod. & στερέω, *priuo*.
Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ inſtitutum. A ſeq.
Βιοτεύω, f. εύσω, viuo. 2) victum quæro. Ab eodem.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita. 2) viuendi ratio. A βίος.
Βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Βιοτήσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, vitalis. A βιοτή.
Βιοτικὸς, ὴ, ὸν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens. Dimin. a βίοτος.
Βιότιον, ε, τὸ, paruus victus. Ab eod.
Βίοτος, ε, ὁ, vita. 2) victus. 3) facultates. A βίος.
Βιοφθόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, vitam corrumpens. Ex eod. & φθείρω, *corrumpo*.
Βιοφθορία, ας, ἡ, pernicies vitæ, peſtis. A pr.
Βιόχρηστος, ε, ὁ καὶ ἡ, vitæ vtilis.
Βιόω, ῶ, f. ώσω, viuo. Ab hoc βίωμι, vnde vſitata ἐβίων, βιῶς, βιῶναι. Ab βίος.
Βιώνης, ε, ὁ, qui bona alicuius ſub haſta emit. ſector. Ex ὠνέομαι, *emo*, & βίος, *facultates*.
Βιώσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſpem vitæ ſeruandæ habens, ſanabilis. 2) vitalis. A βιόω.
Βιωσίμως, *Adu.* vitaliter.
Βίωσις, εως, ἡ, ipſa viuendi actio. 2) vita anteacta. Ab eod.
Βιώσκομαι, viuiſco. Ab eod.
Βιωτικὸς, ὴ, ὸν, vitalis, ad vitam ſuſtentandam pertinens. 2) ciuilis, ad vitam ciuilem pertinens, *opp.* ſacris, ſpiritualibus. Ab βιωτός.
Βιωτικῶς, *Adu.* vt fit in communi vita, populariter. A pr.
Βιωτὸς, ὴ, ὸν, vitalis. A βιόω.
Βιωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vitæ vtilis.
Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnoſus. A βλάβη.
Βλαβερῶς, *Adu.* perperam. A pr.
Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A βλάπτω, *noceo*.
Βλαβόεις, όεσσα, όεν, noxius. A pr.
Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη.
Βλάβω, lædo, noceo, iniuriam infero. Antiquum pro βλάπτω.
Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, diſſolutus. A βλάζω.
Βλαδὸς, ὴ, ὸν, tardus, imbellis &c. Heſych. Ab eodem.
Βλάζω, ſtultus ſum. A βλὰξ, *inutilis*.
Βλαινώδης, ες, v. βλεννώδης.
Βλαισόπους, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus vel debilis.
ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ὴ, ὸν, valgus, diſtorta habens crura. 2) blæſus, balbus.
Βλαισότης, ητος, ἡ, diſtortio. A pr.
Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, diſtorqueo. Ab eod.
Βλαίσωσις, εως, ἡ, diſtortio. A pr.
Βλάκευμα, ατος, τὸ, quod per ſocordiam vel mollitiem fit. 2) arrogantia. 3) ſtupor, dementia. A ſeq.
Βλακεύομαι, ſocordiæ, mollitiæ me dedo, torpeo, ſtupeo.
Βλακεία, ας, ἡ, ſocordia, ſtupor, mollities.
Βλακικὸς, ὴ, ὸν, ignauus, ſocors, mollis, ſtultus.
Βλακικῶς, *Adu.* ignaue, tarde, molliter.
Βλακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, iners, ſocors, mollis. A βλάξ.
Βλακωδῶς, βλακωδέστερον, *Adu.* ignaue, ignauius, Pollux.
Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.
Βλανὸς, idem quod βλεννός.
ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis. 2) ſtultus, ignauus, iners, ſocors mollis. Superl. βλακίστατος, & βλακώτατος. Comp. βλακώτερος.
Βλαπτικὸς, ὴ, ὸν, noxius, lædens, nocens. A ſeq.
ΒΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno afficio.
ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, germino, fruticor, pullulo. 2) originem duco. 3) produco, profero.
Βλαστεῖον, ε, τὸ, germen, propago. A pr.
Βλάστη, ης, ἡ, & βλάστημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio. 2) fructuum inchoatio. Ab eod.
Βλαστητικὸς, & βλαστικὸς, ὴ, ὸν, germinandi vim habens. 2) ad germinandum propenſus.
Βλαστοκοπέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, germina detrunco, germina corrumpo. Ex βλαστὸς & κόπτω.
Βλαστολογέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, lego germina, pampino. Ex eod. & λέγω, *colligo*.
Βλαστολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio.
Βλαστὸς, ε, ὁ, germen. A βλαστάνω.
Βλασφημέω, ῶ, f. ήσω, obſcena, fœda, male ominata loquor. 2) impie loquor, maledictis laceſſo. A βλάσφημος.
Βλασφημία, ας, ἡ, obſcenitas ſermonis & fœditas. 2) impietas ſermonis. 3) maledicentia.
Βλάσφημος, ε, ὁ καὶ ἡ, obſcenus, infauſtus. 2) impius in Deum. 3) maledicus. ἀπὸ τε βλάπτειν & φήμη.
ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ε, τὸ, os anterius narium purpuræ. 2) concha Indica.
ΒΛΑΥ'ΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti.
Βλαυτίον, ε, τὸ, ſolea, crepida. A pr.
Βλαψιγονία, ας, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio. A ſeq. & γόνος.
Βλάψις, εως, ἡ, læſio. A βλάπτω.
Βλαψίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens eſt læſa, ſtolidus.
Βλεχέμυξος, ε, ὁ καὶ ἡ, Heſych. mucoſus. 2) ignauus. 3) deceptu facilis. Ex βλὰξ & μύξα.
Βλεμεαίνω, trucibus oculis circumſpicio. A ſeq.
Βλέμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus, vultus. A βλέπω.
ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.
Βλεννὸς, ὴ, ὸν, ignauus. A pr.
Βλεννώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mucoſus. Ab eod.
Βλεπεδαίμων, ον, horrifico adſpectu intuens. 2) ſtrabus. 3) attonitus. A βλέπος & δαίμων quaſi βλέπων δαιμονιῶδές τι.
Βλέπησις, εως, ἡ, & βλέπος, εος, τὸ, adſpectus.
Βλεπτικὸς, ὴ, ὸν, acute cernens. A ſeq.
ΒΛΕ'ΠΩ, f. ψω, adſpicio, intueor. 2) ſpecto, vergo. 3) ſedulo caueo. 4) rationem habeo. 5) viuo.
Βλεσὸς, ὴ, ὸν, idem quod βλαισός.
Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniueo. A ſeq.
Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum. 2) palpebræ. A ſeq.
ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ε, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos.
Βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.
Βλήδην, *Adu.* iaciendo. A βάλλω.
Βλῆμα, ατος, τὸ, iactus, ictus. 2) vulnus. Ab eod.

ημάζω, alias βλιμάζω, βλημάττω, contrecto, tactu exploro: inpr. mammas feminæ aut nates gallinæ contrecto, vox comica. Vnde appeto.
ηστρίζω, f. ίσω, iacto. A βάλλω.
ηστρισμὸς, ȣ, ὁ, iactatio assidua & vehemens corporis, v. c. ægrotantium. A pr.
ητίζω, deiicio, vinco. A βάλλω.
ητὸς, ὴ, ὸν, ictus, attonitus, apoplecticus. Vox medicorum de iis, qui e lateris inflammatione difficulter respirant & liuores in latere habent, velut e percussione. A βάλλω.
ῆτρον, ȣ, τὸ, clauus ferreus, pessulus.
ητρόω, immitto, v. c. clauum. A pr.
ίττω, pro βλίττω, ap. Plut. *si lectio sana est.*
ΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo vt ouis. 2) vagio vt infans.
ηχὴ, ῆς, ἡ, & βλήχημα, ατος, τὸ, balatus. A præc.
ῆχνον, ȣ, τὸ, filix, herba. A βληχρός.
ηχρὸν, ȣ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.
ΛΗΧΡΟΣ, ὰ, ὸν, debilis, imbecillus. 2) validus, robustus.
ηχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, q. d. balatorius. 2) mente similis oui. A βληχάομαι.
ήχων, ωνος, ἡ, pulegium, herba. v. γλήχων.
ηχωνίας, ȣ, ὁ, vt βληχωνίας κυκεὼν, potio cui pulegium admistum. A pr.
ιμάζω, idem quod βλημάζω.
ίμασις, εως, ἡ, papillarum contrectatio.
ΛΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, blitum, olus insipidum. 2) fatuus.
ιτομάμας, ȣ, ὁ, stultus, fatuus. Vox Comica.
ΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, vt mel e fauis. it. quæ βλιμάζω notat.
λιχανώδης, (f. βλιχώδης) ες, pituitosus.
λοτρισμὸς, ὁ, e Galeno laudat Phauor. & interpr. ἀπορίαν. (sed l. βληστρισμὸς. quod v.)
βλοσυρονύχιος, α, ον, acerrime pungens. E βλοσυρὸς & νύσσω, vel ὄνυξ.
βλοσυρόφρων, ὁ καὶ ἡ, sæuus, immitis. A seq. & φρὴν.
ΒΛΟΣΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, terribilis adspectu, toruus, truculentus.
Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. A pr. & ὤψ.
Βλοσυρωπὸς, ὴ, ὸν, terribilis adspectu. Ex iisd.
Βλυβάζω, idem quod βλιμάζω. Phauor.
Βλύζω, f. βλύσω, scaturio, mano. 2) effundo.
Βλύσσω, & βλύττω, idem.
Βλυσμὸς, ȣ, ὁ, scatebro. A βλύζω.
Βλυστηρὶς, ίδος, ἡ, q. d. scaturitrix, scaturiens & fluens. A βλύζω.
ΒΛΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω.
Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, celsus, procerus. 2) viridis. 3) tener. A βλώσκω, *adscendo.*
Βλωμίδιον, ȣ, τὸ, buccella, offula. A seq.
ΒΛΩΜΟΣ, ȣ, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio. A βρόω, βρώσκω.
Βλῶσις, εως, ἡ, aduentus. A seq.
ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, aduenio. 2) adscendo. 3) cresco.
Βοάγριον, ȣ, τὸ, scutum, indutum corio bubulo.
Βοανεργὲς, Syr. *filii tonitru.*
Βόαξ, ακος, ὁ, piscis quidam, qui & βόηξ, *item* βῶξ dicitur. A βοάω.

Βοαύλιον, ȣ, τὸ, boum stabulum, bubile. Ex βȣ̃ς & αὐλὴ, *aula.*
ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo, vociferor. 2) clamando dico, cum clamore dico. 3) inclamo, clamando voco. 4) celebro. 5) vsurpatur & de inanimatis.
Βοειακὸς, ὴ, ὸν, & βοεικὸς, ὴ, ὸν, e bubula pelle factus. 2) bubulus. A βȣ̃ς.
Βόειος, εία, ειον, & βόεος, εα, εον, bouinus, bubulus. βοεία, ας, ἡ, pellis bubula. 2) scutum, siue clypeus e corio bubulo factus.
Βοεὺς, έως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.
Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor. 2) pugna. A βοάω.
Βοηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, boue genitus. E βȣ̃ς & γένος.
Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor. 2) auxilior. A βοηδρόμος.
Βοηδρόμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auxiliaris. Ab eod.
Βοηδρόμος, ȣ, ὁ, ad clamorem alicuius accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοὴ & τρέχω.
Βοήθαρχος, ȣ, ὁ, præfectus auxiliorum. E βοηθὸς & ἄρχω.
Βοήθεια, ας, ἡ, auxilium. 2) depulsio malorum. 3) persecutio fugientium &c. A seq.
ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, succurro. 2) occurro hostibus, propugnatum aduenio. 3) patrocinor.
Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium. 2) remedium. A præc.
Βοηθηματικὸς, ὴ, ὸν, auxiliandi vim habens. A pr.
Βοηθητικὸς, ὴ, ὸν, auxiliaris, qui auxiliari potest, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.
Βοηθὸς, ȣ, ὁ, & βοήθοος, auxiliator, opitulator.
Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio. 2) præda. A seq.
Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boues ago, pasco. 2) boues abigo. A seq.
Βοηλάτης, ȣ, ὁ, bubulcus. 2) boum abactor. Ex βȣ̃ς & ἐλαύνω, *agito.*
Βοηλατικὴ, ῆς, ἡ, vita, ars bubulcorum. A pr.
Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix. Ab eod.
Βόημα, ατος, τὸ, clamor. *Dor.* βόαμα. A βοάω.
Βοηνόμος, ȣ, ὁ, boum pastor, bubulcus. E βȣ̃ς & νέμω.
Βόησις, εως, ἡ, clamor. ap. Dem. sed lectio suspecta est.
Βοητὺς, ύος, ἡ, clamor. A βοάω.
Βοθρίζω, f. ίσω, obruo. A βόθρος, *fouea.*
Βόθριον, ȣ, τὸ, parua scrobs. Dimin. ab eod.
Βοθροειδὴς, ὲς, in scrobis modum cauatus. E seq. & εἶδος.
ΒΟ'ΘΡΟΣ, ȣ, ὁ, fouea, scrobs.
Βόθυνος, ȣ, ὁ, idem. A βαθύνω, *excauo.*
Βοϊδάριον, f. βοΐδιον, f. βοΐδιον, τὸ, bucula. A βȣ̃ς.
Βοϊκὸς, ὴ, ὸν, bubulus. Ab eod.
Βοίκλεψ, πος, ὁ, boum fur. Ex βȣ̃ς & κλέπτω.
Βοϊδὸν, bubulci more.
Βοιωτιάζω & βοιωτίζω, Bœotorum partibus faueo, studeo.
Βολαῖος, αία, αῖον, impetuosus. 2) irretitus A βολή.

Βολβάριον, ȣ, τὸ, bulbulus, paruus bulbus. Dim.
Βόλβιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.
Βόλβιτον, ȣ, τὸ, ſtercus bubulum. 2) fimus. A *βάλλω, iacio*, quoniam eiicitur.
Βολβοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bulboſus, bulbum referens. E βολβὸς & εἶδος.
ΒΟΛΒΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, bulbus. 2) radix quæuis rotunda.
Βολβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, bulboſus. A pr.
Βολέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, iacio. A βάλλω.
Βολεὼν, ῶνος, ὁ, fimetum, ſterquilinium. A præc.
Βολὴ, ῆς, ἡ, iactus. 2) ictus, plaga. A βάλλω.
Βολίζω, f. ίσω, p. ικα, bolidem demitto. A ſeq.
Βολὶς, ίδος, ἡ, iaculum, ſagitta. 2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A βάλλω.
Βολίτινος, ίνη, ινον, ſtercoreus. A ſeq.
Βόλιτον, ȣ, τὸ, & βόλιτος, ȣ, ὁ, ſtercus, fimus.
Βολοκτυπία, ας, ἡ, iactus teſſerarum in alea. 2) fremitus, quem cadentes edunt. E ſeq. & κτυπέω.
Βόλος, ȣ, ὁ, iactus, vel teſſeræ aut tali, vel retis, vnde & captura. 2) dentitio.
Βομβαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A βόμβος.
Βομβαύλιος, ȣ, ὁ tibicen cum reſpectu ad βομβύλιος. Vox comica. Ex βόμβος & αὐλὸς, *tibia*.
Βομβέω, ῶ, f. ήσω, bombum edo. A βόμβος.
Βομβηδὸν, *Adu.* edendo bombum. Ab eod.
Βομβήεις, ήεσσα, ῆεν, bombum edens. 2) ſtridulus. Ab eod.
Βόμβησις, εως, ἡ, cum bombus editur. A βομβέω.
Βομβητικὸς, ἡ, ὸν, ſtridulus. Ab eod.
ΒΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes. 2) ſtrepitus quiuis.
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis ſtreperæ, *item* inſectum quodlibet ſtreperum.
Βομβυλιάζω, f. άσω, p. ακα, ventris murmur edo.
Βομβύλιος, ȣ, ὁ, & βομβύλιον, τὸ, idem quod βομβύλη. 2) genus poculi, A βόμβος.
Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.
ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, ȣ, ὁ, animal ſiluaticum.
Βοοβοσκὸς, ȣ̃, ὁ, boum paſtor. E βȣ̃ς & βόσκω.
Βοόγληνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pulcris oculis præditus. E β. & γλήνη.
Βοὸζ, ὁ, Booz, ſ. Boas. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *In quo robur eſt.*
Βοοζύγιον, ȣ, τὸ, boum iugum. E β. & ζυγός.
Βοοθύτης, ȣ, ὁ, qui bouem mactat.
Βοοκλόπος, ȣ, ὁ, boum raptor. E β. & κλέπτω.
Βοόκρανος, ȣ, ὁ, bubulum caput habens. E β. & κρανίον, *caput*.
Βοοκτασία, ας, ἡ, boum occiſio. Ex βȣ̃ς & κτείνω.
Βοονόμος, ȣ, ὁ, bubulcus. E β. & νέμω.
Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. E β. & σφαγή.
Βοοτρόφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui boues alit, paſcit.
ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, eſca, pabulum, proprie brutorum.
Βορβορίζω, f. ίσω, cœno ſimilis ſum. 2) cœno inquino. A βόρβορος.
Βορβορόθυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cœnoſus, ſtercus *olens*.
Βορβοροκοίτης, ȣ, ὁ, qui cubat in cœno. E ſeq. & κοίτη.
ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, cœnum, limus, lutum.
Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, cœno contamino. A pr.
Βορβοροταράξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum ciuitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex βόρβορος & ταράσσω, *commoueo*.
Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod ſequens.
Βορβορυγμὸς, ȣ, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A ſeq.
ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ύσω, ſtrepo, proprie de inteſtinis crepitantibus.
Βορβορώπὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. E pr. & ὤψ.
ΒΟΡΕ'ΑΣ, ȣ, ὁ, boreas, aquilo. 2) ſeptentrio.
Βορεῆτις, & βορεῶτις, ιδος, ἡ, ſeptentrionalis. A pr.
Βορέηθεν, *Adu.* a plaga ſeptentrionali, a ſeptentrione. Ab eod.
Βόρειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, borealis, ſeptentrionalis. Ab eodem.
Βόρος, ρα, ρον, & βορὸς, ρὰ, ρὸν, edax, vorax. A βορά.
Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas. A βορέας.
Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. A βόω, *paſco*.
Βοσκάδιος, ία, ιον, paſcens, altilis. A ſeq.
Βοσκὰς, άδος, paſcens, a βόσκω. 2) auis quædam marina. 3) picis quædam ſpecies.
Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus. 2) paſcua. Ab eod.
Βοσκηματώδης, ες, pecuarius.
Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio. A ſeq.
Βόσκω, f. βοσκήσω, paſco. A βόω.
Βόσμορος, ȣ, ὁ, frumenti Indici genus. Strab.
Βοσπόριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, boſporius. A ſeq.
Βόσπορος, ȣ, ὁ, boſporus, quaſi boum traiectus, fretum. Ex βȣ̃ς & πόρος, *tranſitus*.
ΒΟ'ΣΤΡΥΞ, χος, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris. 2) capillus, cæſaries.
Βοστρυχηδὸν, *Adu.* in cincinni modum, in formam cirri. A pr.
Βοστρυχίζω, f. ίσω, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.
Βοστρύχιον, ȣ, τὸ, cincinnulus. Dim. ab eod.
Βοστρυχόομαι, ȣ̃μαι, vnde βεβοστρυχωμένος, cincinnatus, concinnatus. A ſeq.
Βόστρυχος, ȣ, ὁ, idem quod βόστρυξ.
Βοστρυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cincinni, ſeu cirri formam habens. A pr.
Βοτάμια, ων, τὰ, paſcua. A βόω.
Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod.
Βοτανίζω, f. ίσω, herbas carpo, vello. A pr.
Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ βοτανικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, Botanica, peritia vel doctrina herbarum. Ab eod.
Βοτάνιον, ȣ, τὸ, herbula, herba puſilla. Dimin. Ab eod.
Βοτανισμὸς, ȣ̃, ὁ, euulſio herbarum. A βοτανίζω.
Βοτανολογέω, ῶ, f. ήσω, herbas lego, colligo. Ex βοτάνη & λέγω.
Βοτανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, herbaceus, herboſus, herbidus, herbis abundans. A βοτάνη.
Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A ſeq.
Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, paſtor. A βόσκω.
Βοτηρικὸς, ἡ, ὸν, paſtoralis. A pr.
Βοτὸν, ȣ̃, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. *Plur.* τὰ βοτὰ, ῶν, oues. Ab eod.
Βοτὸς, ȣ̃, ὁ, paſcuum, alimentum. Ab eod.

ρύδιον, ȣ, τὸ, racemulus. 2) acinus. Dimin. A βότρυς.
ρυδὸν, *Adu.* modo vuæ, denſe. Ab eod.
ρυδώρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, racemos largiens, dans vuas, botrorum largitor. Ex βότρυς & δῶρον.
ρυόεις, όεσσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus & intortus. A βότρυς.
ρυόκοσμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, racemis ornatus.
ρυόομαι, ȣμαι, racemor. Ab eod.
ρυόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, Epith. vitis, quia botros, vt liberos, ſ. prolem, fert.
ρυοσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab vuis deſtillans. Ex βότρυς & στάζω, *ſtillo.*
ρυοστέφανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Epith. Bacchi, ſerto ex vuis redimitus.
ρυοχαίτης, ȣ, ὁ, botros crinibus implexos habens. E βότρυς & χαίτη, *coma.*
ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, vua. 2) racemus. 3) nomen herbæ. 4) *metaph.* de capillis.
ρυφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vuas ferens.
ρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, racemoſus. A βότρυς.
, *Particula,* augendi, vt in βȣλιμος, βȣπαις.
αγωρ, ορος, ὁ, paſtor armenti. E βȣς & ἄγω.
βαλις, ιδος, ἡ, bubala, vacca ſilueſtris. A ſeq.
βαλος, ȣ, ὁ, bubalus, bos ſilueſtris. A βȣς.
βαρας, ὁ, qui inſtar bouis eſt grauis. 2) tardus, ſtupidus. Ex β. & βάρος, *pondus.*
βόσιον, ȣ, τὸ, locus, vbi paſcuntur boues. Ex βȣς & βόσκω.
βοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iisd.
βότης, ȣ, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex iisd.
βοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pabulo abundans. Ex iisd.
βρωστις, εως, ἡ, magna fames. 2) triſtitia, acerbus dolor. E βȣ & βρῶσις, *cibus, voratio.*
ΒΟΥΒΩΝ, ῶνος, ὁ inguen. 2) tumor circa inguina, vel in quacunque corporis parte.
βωνιάω, ῶ, laboro tumore circa inguen. 2) laboro tumore quouis. A pr.
βώνιον, ȣ, τὸ, remedium inguinum, nomen aſteris Attici.
γάιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, conuicium in hominum magnæ ſtaturæ & viribus ſtulte ferocem. v. Βȣκαῖος. E βȣ & γαίω, *glorior.*
γενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, boue genitus. E βȣ & γίνομαι.
γλωσσον, ȣ, τὸ, lingua bubula, herba. E βȣς & γλῶσσα.
γλωσσος, ȣ, ὁ, idem. 2) ſolea, piſcis.
δέψιον, ȣ, τὸ, bouinum corium. Ex βȣς & δέψω, *excorio.*
δερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, boues excorians. Ex βȣς & δερω, *excorio.*
δρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu incitato curro. Ex βȣ & δρόμος, *curſus.*
δρομία, ας, ἡ, curſus citus, ſ. incitatus. A præc.
ζύγιος, ον, a βȣς & ζυγὸς, pertinens ad iuncturam bouis cum aſino; βυζύγιος ἀρὰ, diræ dictæ in eum qui iunxerit.
θερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui a bobus depaſcitur. E βȣς & θέρος, *meſſis.*
θορος, ȣ, ὁ, inſiliens vaccis, epith. tauri. E βȣς & θορέω.
Βȣθυσία, ας, ἡ, immolatio boum.
Βȣθυτέω, ῶ, fut. ήσω, boues macto & immolo. 2) ſacrifico. A ſeq.
Βȣθύτης, ȣ, ὁ, qui boues mactat.
Βȣθυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad boum mactationem pertinens. E β. & θύω.
Βȣκαῖος, ȣ, ὁ, bubulcus. 2) agricola, ruſticus, meſſor. A βȣς.
Βȣκανάω, buccina cano, Polyb. v. Βυκανάω.
Βȣκάπαι, ῶν, αἱ, boum præſepia. Ex βȣς & κάπη, *præſepe.*
Βȣκάρδιος, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, bucardia, ſc. gemma. Ex βȣς & καρδία, *cor.*
Βȣκεντρον, ȣ, τὸ, ſtimulus boum.
Βȣκέρας, fœnum græcum.
Βȣκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, bubulis præditus cornibus. 2) fœnum Græcum. Ex βȣς & κέρας.
Βȣκέφαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, taurino & magno capite præditus. 2) equus Alexandri Magni.
Βȣκεφάλειος, ον, idem. A pr.
Βȣκολέω, ῶ, f. ήσω, boues paſco. 2) paſco. 3) *paſſiue*, erro, vagor. 4) inani ſpe lacto, *item*, blandis verbis, narratiunculis &c. fallo ac decipio, *item* demulceo, delinio. A βȣκόλος.
Βȣκόλημα, ατος, τὸ, lenimen, ſolamen. A pr.
Βȣκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio. Ab eod.
Βȣκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum. A βȣκόλος.
Βȣκολιάζω, f. άσω, & άξω, *Dor.* paſtoritium carmen cano. A pr.
Βȣκολιασμὸς, ȣ, ὁ, paſtoritii carminis modulatio. A pr.
Βȣκολιαστὴς, ȣ, ὁ paſtoritii carminis modulator. Ab eod.
Βȣκολικὸς, ἡ, ὸν, paſtoritius. A βȣκόλος.
Βȣκόλιον, ȣ, τὸ, armenta. Ab eod.
Βȣκολὶς, ἡ, ad boues paſcendos apta, v. c. herba. Ab eod.
Βȣκολισμὸς, ȣ, ὁ, idem quod βȣκολιασμός.
Βȣκόλος, ȣ, ὁ, bubulcus, armentarius. E βȣς & κόλον, *cibus.*
Βȣκόρυζα, ας, ἡ, magna grauedo.
Βȣκόρυζος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, admodum mucoſus. 2) ſtolidus. E βȣ & κόρυζα, *mucus narium.*
Βȣκος, ȣ, ὁ, *Dor.* βῶκος, bubulcus. 2) meſſor. ὑποκοριστικῶς, pro βȣκαῖος. A βȣς.
Βȣκράνιον, ȣ, τὸ, vitis nigra. A ſeq.
Βȣκρανον, ȣ, τὸ, caput bubulum. 2) galea facta ex corio bubulo. E βȣς & κράνον, *caput.*
Βȣκρανος, ον, bubulum caput habens. Ex iisd.
Βȣλαῖος, αία, αῖον, conſiliarius. A βȣλὴ, *conſilium.*
Βȣλαρχέω, ῶ, f. ήσω, conſilii vel curiæ ſum princeps. A ſeq.
Βȣλαρχος, ȣ, ὁ, conſilii publici princeps.
Βȣλεία, ας, ἡ, munus ſenatorium. A βȣλή.
Βȣλεῖον, ȣ, ὁ, curia. Ab eod.
Βȣλευμα, ατος, τὸ, conſilium. A βȣλεύω.
Βȣλευσις, εως, ἡ, conſultatio. 2) accuſatio. a) inſidiarum vitæ noſtræ factarum. b) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ. Harp.
Βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus.
Βȣλευτὴς, ȣ, ὁ, conſultor, ſenator.
Βȣλευτικὸς, ἡ, ὸν, conſultus. 2) ſenatorius, ad ſenatum pertinens.

Βουλευτὸς, ἡ, ὸν, in deliberationem cadens.
Βουλεύω, f. εύσω, p. ευκα, confulto, delibero, confilia agito. A feq.
ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, confilium. 2) confultatio.
Βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propofitum. A pr.
Βούλησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Βουλητικὸς, ἡ, ὸν, voluntarius. A feq.
Βουλητὸς, ἡ, ὸν, fub voluntatem cadens. τὸ βουλητὸν, voluntas. A βουλή.
Βουληφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, confultor, confiliarius, princeps, magiftratus. E βουλὴ & φέρω, *fero.*
Βουλιμία, ας, ἡ, ingens fames. E βοῦ & λιμὸς, *fames.*
Βουλιμίασις, εως, ἡ, idem quod βουλιμία. A feq.
Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. Ab eod.
Βούλιμος, ου, ὁ, idem quod βουλιμία.
Βουλιμώττω, idem quod βουλιμιάω. A pr.
ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, f. βουλήσομαι, volo, cupio. 2) malo. 3) opto.
Βουλόμαχος, ου, ὁ, pugnandi femper cupidus, f. idem qui θυμομαχῶν.
Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, vefpera, tempus, quo boues aratro exfoluuntur. Ex βοῦς & λύω, *foluo.*
Βούμασθος, vel βούμαστος, ου, ὁ, vua quædam a craffitudine acinorum ita dicta. Ex βοῦ & μαστὸς, *mamma.*
Βουμελία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, fpecies fraxini. Ex βοῦς, feu βοῦ & μελία, *fraxinus.*
Βουμέλιος, ου, ὁ, idem.
Βουμολγὸς, οῦ, ὁ, qui vaccas mulget. Ex βοῦς & ἀμέλγω, *mulgeo.*
Βουμυκαὶ & βούμυκοι, mugitu. A βοῦς & μυκὴ, *mugitus.*
Βούνεβρος, ου, ὁ, hinnulus magnus.
Βουνιὰς, napi genus. A βουνός.
Βουνίζω, f. ίσω, accumulo, aggero. Ab eod.
Βούνιον, ου, τὸ, idem quod βουνιάς.
Βουνὶς, ίδος, ἡ, fc. γῆ, terra collibus frequens.
Βουνοβατέω, ῶ, per colles incedo. E β. & βαίνω.
Βουνοειδὴς, montofus. Ex eod. & εἶδος.
Βούνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, a bobus depaftus. Ex eod. & νέμω.
Βουνόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bobus pafcendis aptus. 2) bubulcus. Ex iisd.
Βουνοπατέω, ῶ, f. ήσω, colles calco, per colles ingredior. v. βουνοβατέω.
ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, collis, tumulus, cliuus. 2) cumulus, aceruus.
Βουνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, collibus, feu tumulis frequens, cliuofus, *item* colli fimilis. A pr.
Βούπαις, αιδος, ὁ, puer, vel adolefcens grandis. 2) apicularum epitheton, quia e bobus nafcuntur.
Βουπάλειος, ον, magnus. A βούπαλος.
Βούπαλις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, multam luctam habens. Ex βοῦ & πάλη, *lucta.*
Βούπαλος, ου, ὁ, magnus luctator. 2) magnus. 3) magnus annus. Ex iisd.
Βουπάμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, boum poffeffor, pecoris diues. Ex βοῦς & πάομαι, *poffideo.*
Βούπεινα, ης, ἡ, magna fames.
Βουπελάτης, ου, ὁ, bubulcus. E βοῦς & πελάζω, *propinquo.* (nifi fit potius ab ἐλάτης, vt lat. *fubfequa.*)

Βουπλάστης, ου, ὁ, qui boues fingit: fictor boum.
Βούπλευρον, ου, τὸ, herba quædam. Ex βοῦς & πλευρὰ, *latus.*
Βούπληκτρον, ου, τὸ, bouis ftimulus.
Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, idem. E βοῦς & πλήττω, *ferio.*
Βουποίμην, ενος, ὁ, boum paftor, bubulcus.
Βουπόλος, ου, ὁ, idem. E βοῦς & πολέω, *verfor.*
Βουπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. veru magni. E βοῦς & πείρω, *transfigo.*
Βούπρηστις, εως, ἡ, infectum e cantharidum genere, fcarabæo fimile. 2) oleris filueftris fpecies. Ex βοῦς & πρήθω, *inflammo,* quia boues deuorata inflammat ac rumpit.
Βούπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui bouem in prora aut caput bouinum habet. 2) in quo bos antecedit. Ex βοῦς & πρῶρα.
ΒΟΥ'ΡΑΣΣΟΣ, ου, ὁ, fructus, qui clauditur fpathe f. elate, i. e. palma fuo inuolucro inclufa.
ΒΟΥ͂Σ, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, taurus & vacca. 2) bouina pellis. 3) flagellum factum e corio bubulo, *it.* fcutum. 4) pifcis quidam. 5) numifma Atticum bouis imagine fignatum.
Βουσκαφέω, fubruo, proruo. Lycoph. E β. & σκάπτω, *fodio.*
Βουστάδιον, ου, τὸ, bubile. A βοῦς & ἵσταμαι, *fto.*
Βούσταθμον, ου, τὸ, idem. Ex eod. & σταθμὸς, *ftatio.*
Βουστασία, ας, ἡ, & βουστάσιον, ου, τὸ, idem. Ex eod & στάσις, *ftatio.*
Βούστασις, εως, ἡ, idem.
Βουστροφηδὸν, *Adu.* vertendo & flectendo fe more boum arantium, h. e. a finiftra ad dextram & a dextra ad finiftram: vnde de fcriptura antiqua Græcorum tali dicitur. E β. & στρέφω.
Βούστροφος, ον, aratus. Ex iisd.
Βουσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boues macto. Ex eod. & σφάζω, *macto.*
Βουσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. A pr.
Βούτης, ου, ὁ, paftor boum, bubulcus. A βοῦς.
Βούτιμος, ου, ὁ, bouis pretium æquans. Ex eod. & τιμὴ, *pretium.*
Βούτομον, ου, τὸ, frutex paluftris & pratenfis. Theocr. E βοῦς vel βοῦ & τέμνω, *feco.*
Βούτομος, ου, idem.
Βούτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. boues penetrans & transfigens, epith. magni veru. E βοῦς & τορέω, *terebro.*
Βουτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, boues alens. Ex eod. & τρέφω, *alo.*
Βούτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, boues cædens, qui boues mactat. 2) fpecies animalculi vexantis boves, œftrus. Ex eod. & τύπτω, *ferio.*
Βουτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A feq.
Βούτυρον, ου, τὸ, butyrum.
Βουφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, boues vorans. 2) valde vorax, valde edax. Ex βοῦς vel βοῦ & φαγεῖν.
Βούφθαλμον, ου, τὸ, buphthalmum, herba. Ex βοῦς & ὀφθαλμὸς, quia flores eius oculis bovinis fimiles funt.
Βουφονέω, ῶ, f. ήσω, boues macto.
Βουφόνια, ων, τὰ, boum mactationes, feftus dies apud Athenienfes. A feq.

Βουφόνος,

-νος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui boues cædit & mactat. 2) ſacerdos boues immolans. Ex βȣ̃ς & -νὴ, *cædes*.
-ρβέω, ῶ, f. ήσω, boues paſco. A βȣφορβός.
-ρβια, ων, τὰ, armenta. A ſeq.
-ρβὸς, ȣ̃, ὁ, qui boues paſcit, bubulcus. Ex -ȣ̃ς & Φέρβω, *paſco*.
-ανδὴς, έος, ȣ̃ς, valde capax, ampliſſimus: de cratere, poculo, lebete. Ex βȣ̃ & poëtico -ανδάνω, *capio*.
-ιλος, ον, herboſus, alendo pecori aptus. Ex eod. & χιλὸς, *pabulum*.
-νης, ȣ, ὁ, boum emtor, ſiue ad ſacra, ſiue in macellum, nomine publico, nomen curationis publicæ, eiusdemque valde honeſtæ. Ex βȣ̃ς & ὠνέομαι, *emo*.
-νητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, boue emtus. Ex iisd.
-πης, ȣ, ὁ, βοῶπις, ιδος, ἡ, magnos (i. e. pulchros) oculos habens. Ex βȣ̃ς & ὤψ, *oculus*.
-της, ȣ, ὁ, bubulcus. A βȣ̃ς. nomen aſtri.
-ψ, βόωπος, piſcis quidam.
-βεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & iudicandi de victore, & præmium tribuendi. 2) diiudicatio & diſceptatio quæuis. A βραβεύς.
-βεῖον, ȣ, τὸ, victoriæ præmium. A ſeq.
-ΑΒΕΥ'Σ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, iudex certaminis. 2) arbiter rerum aliarum & præmia diribens, vel certamina quæque diſceptans.
-βευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem. A ſeq.
-βεύω, f. εύσω, præmium do certaminis. 2) certaminis ſum arbiter & moderator. 3) moderor, diſpenſo, guberno, rego, præſum. 4) *ſimpliciter*, tribuo, præbeo, do.
-ΑΒΥΛΟΝ, ȣ, τὸ, prunum Damaſcenum.
-γχαλέος, έα, έον, raucus. A βραγχος.
-άγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus piſces ſpirant. 2) fauces porci. Ab eod.
-αγχιάω, ῶ, rauceſco. A pr.
-αγχιοειδὴς, ὲς, branchiis ſimilis. A ſeq. & εἶδος.
-ΑΓΧΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo, raucitas.
-αγχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, raucus. A pr.
-αδέως, *Adu.* tarde, ſero. 2) ſegniter, cunctanter. A βραδύς.
-αδύγλωσσος, ωττος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tardiloquus, qui tardi oris eſt linguæ. Ex eod. & γλῶσσα.
-αδυδινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui tardo vortice circumagitur. 2) tardus ad motum. Ex eod. & δίνη, *vortex*.
-αδύκαρπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tardor, ſeu ſeros dans fructus.
-αδυκίνητος, ον, tardus, tarde incedens. E βραδὺς & κινέω, *moueo*.
-αδύνοια, ας, ἡ, tarditas ingenii. A ſeq.
-αδύνοος, *contr.* ȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui tarda eſt mente & ingenio.
-αδύνω, f. υνῶ, tardo, cunctor. A βραδύς.
-αδυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ægre ſibi perſuaderi ſinit. E pr. & πείθω, *perſuadeo*.
-αδυπεπτέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo. 2) tarde concoquo. Ex eod. & πέπτω, *coquo*.
-αδυπεψία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. A pr.

Βραδυπλοέω, f. ήσω, tarde nauigo. Ex eod. & πλȣ̃ς, *nauigatio*.
Βραδύπνοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſpiritum ægre trahens. Ex eod. & πνοὴ, *ſpiritus*.
Βραδυπορέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior. A ſeq.
Βραδυπόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tarde tranſiens.
Βραδύπȣς, οδος, ὁ καὶ ἡ, tardigradus. 2) lentus.
ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, υ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, ſegnis. 2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος. *Superl.* βράδιςος, & βάρδιςος, vel βραδύτατος.
Βραδυσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardigradus, tarde incedens. E pr. & σκέλος, *crus*.
Βραδυςομέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex eod. & ςόμα.
Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, cunctatio. 2) ſegnities. Ab eod.
Βραδυτόκος, ȣ, ἡ, tarde pariens. Ex eodem & τίκτω, *pario*.
Βραδυχρόνιος, ον, ſerus.
ΒΡΑ'ΖΩ, f. άσω, ferueo, bullio.
ΒΡΑ'ΘΗ, υος, τὸ, ſabina, ſ. ſauina, herba.
Βράκανα, τὰ, olera agreſtia, quæ non facile purgantur.
Βράσμα, ατος, τὸ, æſtus, feruor. 2) agitatio, velut aquæ feruentis. A βράζω.
Βρασματίας, ȣ, ὁ, qui fit cum feruore. 2) ebullitioni ſimilis, *de vento*. A pr.
Βρασματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, immodicus, qui quaſi feruet. Ab eod.
Βρασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod βράσμα.
Βράσσω, idem quod βράζω.
Βράταχος, ȣ, ὁ, *per metatheſin* pro βάτραχος.
Βραχέα, ων, τα, breuia. Quaſi a βράχος, εος.
Βραχέως, *Adu.* breuiter. 2) paucis. 3) ad breve tempus.
ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus. 2) armus v. c. vituli.
Βραχύβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui breuis eſt vitæ.
Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ breuitas.
Βραχυβλαβὴς, ὲς, parum, leuiter nocens. E βραχὺς & βλάπτω.
Βραχύβωλος, ον, parum glebæ habens: epith. prædioli parui.
Βραχυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tardus & tenuis conſilii. E βρ. & γνώμη.
Βραχύδρομος, ον, tardus, tarde currens. E βρ. & τρέχω.
Βραχυεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, breuiloquus, breuitatis in dicendo ſtudioſus. Ex eodem & ἔπος, *verbum*.
Βραχυεπῶς, *Adu.* breuiter, paucis verbis. A præc.
Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam breuem geſto. Ex βραχὺς & κόμη, *coma*.
Βραχυκαταληκτέω, ῶ, f. ήσω, in breuem ſc. ſyllabam deſino. 2) pede vno breuior ſum. A ſeq.
Βραχυκατάληκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in breuem deſinens. 2) pede vno breuior. Ex βραχὺς & καταλήγω, *deſino, terminor*.
Βραχύκωλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breuibus membris conſtans. Ex βραχὺς & κῶλον, *membrum*.
Βραχύλεκτος, ον, breuis in dicendo. Ex eod. & λέγω.

Βραχυλογέω, f. ήσω, breuis sum in loquendo.
Βραχυλογία, ας, ἡ, breuiloquentia.
Βραχυλόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breuis in sermone.
Βραχυμέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A seq.
Βραχυμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cuius partes sunt breves & exiguæ, tenuis. E βρ. & μέρος, pars.
Βραχυμυθία, ας, ἡ, breuiloquentia. Ex eod. & μῦθος, oratio, sermo.
Βραχυντικὸς, ὴ, ὸν, breuiandi vim habens. A sq.
Βραχύνω, f. υνῶ, corripio, breue reddo. A βραχύς.
Βραχύνωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breuis tergo, breue dorsum habens. Ex eod. & νῶτον.
Βραχυόνειρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pauca habens somnia.
Βραχυπαραληκτέω, ῶ, f. ήσω, penultimam brevem habeo. A seq.
Βραχυπαράληκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius penultima breuis est. Ex βραχὺς & παραλήγω, penultimus sum.
Βραχύπνοος, contr. βραχύπνȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breues simulque tardos spiritus ducens. Ex eod. & πνοὴ, spiritus.
Βραχύπολις, εως, ἡ, parua, epith. vrbis.
Βραχύπορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breues meatus habens.
Βραχυπότης, ȣ, ὁ, parum potans.
Βραχύποτος, ȣ, ὁ, idem. E βρ. &
Βραχυῤῥιζία, ας, ἡ, breuitas radicum. A seq.
Βραχύῤῥιζος ȣ, ὁ καὶ ἡ, breues radices habens. E βρ. & ῥίζα.
ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, breuis, paruus, exiguus. Hinc 2) ἐν βραχεῖ, breui, breui tempore, subito, repente, paucis. 3) κατὰ βραχὺ, sensim, paullatim. 4) βραχὺ, parum, paullisper, parui momenti.
Βραχυσίδηρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breuis, leuis, epith. teli.
Βραχυσελέχης, ȣ, ὁ, qui paruo, seu breui caudice est. E β. & σέλεχος.
Βραχυστομία, ας, ἡ, breuitas oris. A seq.
Βραχύστομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui breui est ore, siue paruo orificio. E β. & στόμα.
Βραχυσυλλαβία, ας, ἡ, breuitas orationis, carminis.
Βραχυσύλλαβος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, paucis syllabis constans, epith. pedis, numeri. E βρ. & συλλαβή.
Βραχυσύμβολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui exiguam symbolam ad conuiuium confert. Ex eod. & συμβολή.
Βραχυτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, breuis, paruus. Ex eod. & τέλος.
Βραχύτης, ητος, ἡ, breuitas. A βραχύς.
Βραχυτομέω, ῶ, f. ήσω, alte recido. A seq.
Βραχύτομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, alte recisus, v. c. de vngue ad viuum resecto. E βρ. & τέμνω, seco.
Βραχυτράχηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breue collum habens.
Βραχύϋπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breui contentus somno.
Βραχυφαγία, ας, ἡ, tenuitas victus & paucitas.
Βραχυφεγγίτης, ȣ, ὁ, exiguum lumen habens. E βρ. & φέγγος, lumen.
Βραχύφυλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breuia habens folia. E βρ. & φύλλον, folium.
Βραχυχρόνιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breue tempus durans.
Βραχύωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, breues habens auriculas. E βραχὺς & ȣ̃ς, auris.
ΒΡΑ'ΧΩ, sono, sonitum seu crepitum edo, strepo. Est onomatopœia. Hinc ἔβραχε, βράχε, apud Poëtas.
Βρέγμα, ατος, τὸ, sinciput.
Βρεγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, & ab eod.
ΒΡΕ'ΜΩ, fremo, murmuro.
ΒΡΕ'ΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca, & genus floris odorati.
Βρένθιον & βρένθειον, τὸ, vnguentum e floribus, vnde βρενθινός. A βρένθις.
ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, & ȣς, τὸ, tumor. 2) fastus. 3) auicula incerta.
Βρενθύομαι, & βρενθύνομαι, superbio, elato animo sum, eumque gestu & vultu prodo. Apud antiquiores vox comica. 2) apud posteriores varia, quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam coniuncta sunt, vt indignor, irascor, fastidio, aut in superborum moribus sunt, vt seuero & composito vultu aliquid facere, v. c. meditari. A βρένθος.
Βρέξις, εως, ἡ, pluuia, a βρέχω, & ȣς, τὸ.
ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, simulacrum rude e ligno.
Βρεφικὸς, ὴ, ὸν, infantilis. A βρέφος.
Βρεφικῶς, Adu. infantili more. A pr.
Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium. A seq.
Βρεφοκτόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infanticida. A seq. & κτείνω, occido.
ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, infans. 2) fœtus animalis cuiuscunque, etiam oua. 3) βρεφόθεν, ab infantia.
Βρεφοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis & educandis infantibus destinatus. E pr. & τρέφω, alo.
Βρεφύλλιον, ȣ, τὸ, infantulus. Dimin. a βρέφος.
Βρέχμα, ατος, τὸ, sinciput, &
Βρεχμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. A seq.
ΒΡΕ'ΧΩ, f. ξω, mandefacio, irrigo, pluo.
ΒΡΙ', Partic. insep. quæ in Compositione intensionem notat, redditurque fere per valde, vel vehementer.
Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, validus. A βριάω.
Βριαρόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, robustus.
ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, robustum reddo. 2) robustus sum. 3) extollo. 4) tumesco.
Βριζόμαντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui ex somniis futura prædicit. E seq. & μάντις.
ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, vel ξω, post cibum dormio.
Βριήπυος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vehementer clamans. Ex βρῖ & ἠπύω, clamo.
Βρῖθος, εος, τὸ, pondus, grauitas. A βρίθω.
Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem. A pr.
Βριθὺς, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, grauis.
Βριθυκέρως, ω, ὁ καὶ ἡ, grauia habens cornua. E pr. & κέρας.
Βριθύνοος, contr. βριθύνȣς, ȣ ὁ καὶ ἡ, grauem & prudentem mentem habens.
ΒΡΙ'ΘΩ, sum grauis, ingrauesco, onustus sum. 2) deorsum vergo præ pondere, inclinor. 3) ingruo, impressionem facio. 4) abundo. 5) grauo.
Βριμάζω, f. άσω, leonis voce vtor: &
Βριμαίνω, f. ανῶ, idem. 2) excandesco. A seq.
Βριμάω, ῶ, fremo, irascor. A seq.
ΒΡΙ'ΜΗ, ης, ἡ, robur, potentia. Vnde
Βριμηδὸν, Adu. cum fremitu.
Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

μηνις, ἡ, iracunda. A βρῖ & μῆνις, *ira*.

μόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, idem quod βριμάομαι.

σάρματος, ε, ὁ καὶ ἡ, currum grauans. Ex βρίθω & ἅρμα.

ΙΣΣΟΣ, ε, ὁ, echini marini genus.

γχια, ων, τὰ, pulmonis concaua. A βρόγχος.

γχία, ας, ἡ, arteria cartilaginea, aſpera.

γχιάζω, f. άσω, p. ακα, deglutio, deuoro. A pr.

γχοκήλη, ης, ἡ, ſtruma, tumor in gutture, ſeu aſpera arteria. A βρόγχος & κήλη, *hernia*.

γχοπαράταξις, εως, ἡ, quaſi prælium gulæ. Vox per iocum ficta, ap. Athen.

ΟΓΧΟΣ, ε, ὁ, guttur, fauces. 2) aſpera arteria.

εμέω, ῶ, f. ήσω, fremo. A βρόμος.

μιάζω, f. άσω, bacchor. A ſeq.

όμιος, ε, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A ſq.

όμος, ε, ὁ, fremitus, fragor. 2) auena. A βρεμω.

ομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, murmur edens. A pr.

ονταῖος, αία, αῖον, tonitrualis, tonans. A βροντή.

οντάω, ῶ, f. ήσω, tono. Ab eod.

οντεῖον, ε, τὸ, machina theatralis, qua tonitruum fragorem imitantur. A ſeq.

ΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru.

όντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

οντησικέραυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, tonans & fulminans.

οντογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, filius, vel filia tonitru. E βροντὴ & γένος.

οντόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, idem.

οντοποιὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, tonitru faciens.

οντόφωνος, ον, vocem grauem, tonitrubus ſimilem, habens.

όταχος, ε, ὁ, pro βάτραχος.

ότειος, ε, ὁ καὶ ἡ, βρότεος, έα, εον, mortalis, humanus, &

οτήσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. A βροτός.

οτοβήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, calcator hominum. Ex eod. & βῆμα, *greſſus*.

οτόγηρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, voce humana loquens.

οτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt humana ſpecie. 2) homini ſimilis.

οτόεις, όεσσα, όεν, ſanioſus, cruore reſperſus. A βρότος.

οτοκτονέω, hominem interficio. A ſeq.

οτοκτόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, homicida. Ex βροτὸς & κτείνω, *occido*.

οτολοιγὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΡΟΤΟ'Σ, ε, ὁ, mortalis. 2) homo.

ΡΟ'ΤΟΣ, ε, ὁ, ſanies, cruor. 2) ſanguis puluere permixtus.

οτοσκόπος, ον, homines, eorum actiones ſpectans. Epith. Furiarum. E βρ. & σκοπός.

οτόσσοος, ον, ſalutaris hominibus.

οτοστυγὴς, ὲς, inuiſus hominibus. E βρ. & στύγος, *odium*.

οτοφθόρος, ον, hominibus pernicioſus. E βρ. & φθορὰ, *pernicies*.

οτόω, ῶ, ώσω, cruore inficio, cruento. A βρότος.

ΒΡΟΥ'ΚΟΣ, ε, βρῦχος, ὁ, ſpecies locuſtarum.

Βροχετὸς, ε, ὁ, laqueus. A βρόχος.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluuia vehemens, nimbus. A βρέχω, *humecto*.

Βροχθίζω, f. ίσω, ſorbeo. 2) voro, helluor. A ſeq.

Βρόχθος, ε, ὁ, guttur. 2) lagena. A βρόγχος.

Βροχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cauus, vel aridus, Epith. lacus. Nic.

Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus. A ſeq.

Βρόχος, ε, ὁ, idem.

Βρόχω, ſorbeo, voro, deglutio, *inuſ.* vnde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν apud Hom.

Βρυάζω, f. άσω, floreo, germino. 2) lætor, exſulto. A βρύω.

Βρύγδην, *Adu.* cum ſtridore dentium. 2) fuſe. A βρύχω.

Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus. Ab eodem.

Βρυγμὸς, ε, ὁ, ſtridor dentium. 2) fremitus. 3) rugitus. Ab eod.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, mordeo. 2) rodo. 3) deglutio.

Βρύλλω, potito, ſubbibo. 2) ſorbeo, ſorbillo. inebrior. A ſeq.

ΒΡΥ'Ν, vox infantium potum petentium.

Βρυόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* όεντος, οέσσης, όεντος, muſcoſus. 2) mollis, friabilis.

ΒΡΥ'ΟΝ, ε, τὸ, muſcus. 2) alga.

Βρυοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, muſci fertilis. E pr. & φέρω.

Βρυόω, ῶ, f. ώσω, muſco oppleo. A βρύον.

Βρύσις, εως, ἡ, quaſi d. ſcaturitio. A βρύω.

Βρύτεα, ων, τὰ, reliquiæ granorum poſt excoctam cereuiſiam *item* traces vinaceæ. A ſeq.

ΒΡΥ'ΤΟΝ, ε, τὸ, cereuiſia, potus ex hordeo.

Βρύτος, ε, ὁ, idem.

Βρύττω, idem quod βρύχω, edo, deuoro. Etym. 2) ab hoc, febri laboro. Id.

Βρυχαλέος, έα, έον, fugiens. A βρύχω.

Βρυχανάομαι, ῶμαι, f. ήσωμαι, eiulo. Ab eodem.

Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio. Ab eodem.

Βρύχετος, ε, ὁ, febris, a βρύττω, *febri laboro*.

Βρυχὴ, ῆς, ἡ, ſtridor e contritu, v. c. dentium, fremitus. A βρύχω.

Βρυχηδὸν, *Adu.* cum rugitu, cum fremitu, ſtridore, v. c. dentium. A pr.

Βρυχηθμὸς, ε, ὁ, rugitus, eiulatio, gemitus. Ab eodem.

Βρύχημα, ατος, τὸ, idem. A βρυχάω.

Βρυχητικὸς, ἡ, ὸν, ſtrepitum faciens. τὸ βρυχητικὸν, ſtrepitus. Ab eod.

Βρύχιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſubmerſus, mergens, obruens & ſtrepens fluctibus. A βρύω, (vel potius a βρέχω, vnde βροχὴ, permutato υ cum ο.)

Βρυχμὸς, ε, ὁ, morſus, roſio, ſtrepitus. Ab ſeq.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, frendo, ſtrideo, mordeo cum ſtridore dentium. 2) fremo. 3) mugio. 4) gemo. 5) *med.* furo.

Βρυχώδης, ες, ſtrepens fluctibus. A ſeq.

ΒΡΥ'Ω, f. ύσω, ſcateo. 2) fundo. 3) germino. 4) floreo. 5) abundo, circumfluo. 6) mano.

Βρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, muſcoſus. A βρύον.

Βρυωνία, ας, ἡ, bryonia, bryonias, herba, folia pampinis similia habens & serpens per arbores &c.
Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem.
Βρῶμα, ατος, τὸ, esca, cibus. 2) quod exesum & erosum est. A βρώσκω, *comedo.*
Βρωμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, proprie 1) de ruditu asinorum, tum 2) de clamore aliarum belluarum, vt leonis, atque etiam hominum iratorum, a βρώμη. 3) fœteo. A βρῶμος.
Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. A βρῶμα.
Βρωμάτιον, ȣ, τὸ, edulium. Ab eod.
Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.
Βρώμη, ης, ἡ, cibus. 2) ruditus. Prius a βρόω, βρώσκω, *voro*, posterius a βρέμω, *fremo.*
Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.
Βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.
Βρωμητὴς, ȣ, ὁ, q. d. ruditor, rudens. Ab eod.
Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem. Ab eod.
Βρωμολόγος, ȣ, ὁ, fœtores loquens. E seq. & λόγος. Vox inepta ap. Lucian.
ΒΡΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, graueolentia, fœtor. 2) virus.
Βρωμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fœtidus. A pr.
Βρωσείω, esurio, edere cupio. A βρώσω, quod est fut. a βρώσκω.
Βρώσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, esculentus, edulis. A seq.
Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium. 2) ipsa comedendi actio. 3) erosio. A seq.
ΒΡΩ΄ΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depasco, consumo.
Βρωτικὸς, ἡ, ὸν, edulis, cibo aptus. A pr.
Βρωτικῶς, *Adu.* βρωτικῶς ἔχειν, esurire. Etym. A pr.
ΒΥ, vox infantis vagientis.
ΒΥ΄ΑΣ, ȣ, ὁ, bubo, auis nocturna.
Βυβλάριον, ȣ, τὸ, chartula e papyro.
Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus.
Βυβλίον, ȣ, τὸ, papyracea charta, in qua nihil scriptum est. 2) funiculus nauticus.
ΒΥΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, papyrus Aegyptia. 2) herba papyro similis. 3) liber.
Βύζην, *Adu.* dense. A seq.
Βύζω, f. ύσω, refercio. 2) vagio. 3) bubulo. A βύω, *obturo*, inde futur. βύσω, & ab hoc verbum formatum βύσδω vel βύζω, vel βῦ, *voce infantium*, vel βύας, *bubo.*
Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθός.
Βύθιος, ία, ιον, qui est in profundo, profundus, vnde τὰ βύθια, aquatilia. Ab eod.
Βυθίως, *Adu.* sub fluctibus. A pr.
ΒΥΘΟ΄Σ, ȣ, ὁ, purges, profundum.
Βυθοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundo nutritus. E pr. & τρέφω.
Βυκανάω, f. ήσω, buccina cano. A seq.
ΒΥΚΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, buccina.
Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum. A βυκανάω.
Βυκανίζω, f. ίσω, buccino.
Βυκανιςήριον, ȣ, τὸ, buccina.
Βυκανιςὴς, ȣ, ὁ, buccinator.
Βύκτης, ȣ, ὁ, sonans, spirans. A βύζω.
ΒΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum & tostum ad coquendam cereuisiam.

Βυπτέω, ῶ, f. ήσω, vel βύπτω, Hesych. mergo. v. βάπτω.
ΒΥ΄ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A pr.
Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo. A pr.
Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. A βύρσα.
Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dimin.
Βυρσοδεψέω, ῶ, f. ήσω, corium subigo. A seq.
Βυρσοδέψης, ȣ, ὁ, coriarius. A β. & δέψω, *subigo.*
Βυρσοδεψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarios pertinens. A pr.
Βυρσοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, corio contectus, corio compactus. E βύρσα & πηγνύω, *compingo.*
Βυρσοποιὸς, ȣ, ὁ, coriarius. Ex eod. & ποιέω.
Βυρσοπώλης, ȣ, ὁ, coriorum venditor. Ex eod. & πωλέω, *vendo.*
Βυρσοτενὴς, ὲς, corio obductus. Epith. tympani. Ex eod. & τείνω.
Βυρσότονος, ον, idem. Ex iisd.
Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.
Βύσιος, ȣ, ὁ, mensis quidam apud Delphos. A φύω, *germino*, quia eo omnia germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.
Βύσσινος, ίνη, ινον, byssinus. A βύσσος.
Βυσσοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in profundum labens præ pondere. E βυσσὸς pro βυθὸς & βάρος, *onus.*
Βυσσοδομεύω, f. εύσω, animo voluo, machinor. E βυσσὸς & δομεύω, pro δομέω, *ædifico.*
Βυσσόθεν, *Adu.* ex imo. A seq.
Βυσσὸς, ȣ, ὁ, fundus, imum maris, vasis &c. A βυθός.
ΒΥ΄ΣΣΟΣ, ȣ, ἡ, byssus, lini pretiosissimi genus.
Βυσσόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens, callidus, rectus animi & consiliorum. E βυσσὸς & φρὴν, *mens.*
Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσόω.
Βύσρα, idem quod βύσμα.
ΒΥ΄Ω, f. ύσω, obturo, obstruo. 2) impleo. 3) tego.
Βώδιον, ȣ, τὸ, bucula. E βοΐδιον.
Βωλάκιον, ȣ, τὸ, glebula. A seq.
Βῶλαξ, κος, ὁ, gleba. A βῶλος.
Βωλάριον, ȣ, τὸ, idem, & ab eod.
Βωληδὸν, *Adu.* in glebæ modum. Ab eod.
Βώλιον, ȣ, τὸ, glebula. Ab eod.
Βωλίτης, ȣ, ὁ, boletus, fungi genus.
Βωλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, glebas frango, occo. E βῶλος & κόπτω.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio.
Βωλοκόπος, ον, glebis frangendis aptus.
Βωλοποιέω, glebas facio.
ΒΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, gleba. 2) ager. 3) massa. 4) bolus. (a βάω, cuius spatium seu moles mensuram fere vestigii pedis exæquat.)
Βωλοςροφία, ας, ἡ, glebarum inuersio. Ex pr. & ςρέφω.
Βωλοτόμος, ȣ, ὁ, ἡ, glebas secans. Ex eod. & τέμνω.
Βωλώδης, εος, ὁ, ἡ, glebosus. A βῶλος.
Βωμάκευμα, ατος, τὸ, scurrile factum, aut dictum. A seq.
Βώμαξ, ακος, ὁ, ἡ, sacrilegus, scurra. 2) ara parua. A βωμός.

Βώμευσις,

ώμευσις, εως, ἡ, aræ exſtructio. Ab eod.
ωμιαῖος, ον, idem quod βώμιος.
ώμιος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. altareus: in ara poſitus, cultus.
ωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dimin.
ωμίστρια, ας, ἡ, quæ ad aram ſacra peragit, ſacerdos, antiſtita ſacri.
ωμοειδὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, aræ ſimilis.
ωμολόχευμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum aut dictum. (Aræ veterum reſpondent culinis noſtris. Eſt ergo βωμολόχευμα dictum vel factum culina dignum, & reſpondens moribus hominum in culina habitantium.) A ſeq.
ωμολοχεύω, f. εύσω, ſcurram ago, &
ωμολογέω, idem.
ωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas. A βωμολόχος.
ωμολοχικὸς, ἡ, ὸν, ſcurrilis. A pr.
ωμολόχος, ȣ, ὁ, ἡ, *proprie*, adſiduus aræ, & quaſi inſidians. Hinc 2) paraſitus, & 3) adulator. 4) ſcurra. 5) auis quædam e monedularum genere. Ex βωμὸς & λόχος, *inſidiæ*.
Βωμονείκης, ȣ, ὁ, qui ad aram contendit, conuitiatur, vel rixatur. Ex βωμὸς & νεικέω.
ΒΩΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, baſis. 2) ara.
Βωνίτης, ȣ, ὁ, bubulcus. A βȣ̃ς.
Βὼξ, κὸς, ὁ, piſcis quidam. A βοάω. v. βόαξ.
Βωστρέω, f. ήσω, clamo, voco. Ab eod.
Βώτης, ȣ, ὁ, paſtor. *Foem.* βῶτις. A βόσκω, *paſco*.
Βωτιανειρος, ȣ, ὁ, ἡ, alens & educans viros. epith. agri, e cuius cultura colonis victus ſatis redit. E pr. & ἀνήρ.
Βῶτις, ιδος, ἡ, femina paſtoris. A βώτης.
Βώτωρ, ορος, ὁ, paſtor. A βόσκω vel βόω, *paſco*.

Γ.

Γ tertia Alphabeti Græci littera, quæ Γάμμα, ab Ebræorum *Gimel* dicitur. 2) nota numeralis, ſignificans tria, at cum lineola inferne appoſita ,γ *tria millia*.
Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Ebræa indeclinabilis. *Pauimentum elatum*.
Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Ebr. *Robur Dei*.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, Gagates, lapis.
ΓΑΓΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo. v. γαργαλ.
Γαγγαμεὺς, έως, ὁ, qui rete in aquam erectum extrahit, piſcator. A ſeq.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſagena, rete piſcatorium.
Γάγγαμον, τὸ, idem.
Γαγγαμυλκὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod γαγγαμεύς. E γαγγάμη & ἕλκω, *traho*.
Γαγγίτης, ȣ, ὁ, vel γαγγίτης, Gangites, gemma. A Γάγγης.
ΓΑΓΓΑΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, tuberculum circa neruos ſub cute naſci ſolitum.
Γαγγλιώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, ganglio ſimilis. 2) e gangliorum genere. A pr.
Γάγγραινα, ης, ἡ, gangræna, partis alicuius corporis mortificatio. A γραίνω, vel γράω.
Γαγγραινικὸς, ἡ, ὸν, gangrænæ ſimilis. A pr.
Γαγγραινόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, gangræna laboro, gangræna corripior. Ab eod.
Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangrænæ obreptio, inuaſio.
Γὰδ, ὁ, Gad. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Turma*.
Γαδαρεὺς, έως, ὁ, Gadarenſis. A Γάδαρα, quæ vrbs fuit in Cœle-Syria.
Γαδαρηνὸς, ȣ̃, ὁ, Gadarenus.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, diuitiæ. 2) theſaurus. Vox Perſica.
Γαζοφυλάκιον, ȣ, τὸ, theſaurus pecuniarum, ærarium.
Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, theſauri cuſtos.
ΓΑΙ'Α, ας, ἡ, terra, tellus. 2) regio. 3) patria.
Γαιηγενὴς, ὲς, e terra natus. E pr. & γένος.
Γαίηθεν, *Adu.* a terra.
Γαιήϊος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, terrenus, terreſtris.
Γαιήοχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, terram cingens & continens, tuens, moderans. E γαῖα & ἔχω.
Γαιηφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui terra veſcitur.
Γαιογράφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui terram deſcribit. Ex eod. & γράφω.
Γαιοδότης, ȣ, ὁ, terræ dator.
Γάϊος, ȣ, ὁ, Caius, vel Gaius. Nomen viri Rom.
Γαιȣ̃χος, idem quod γαιήοχος.
ΓΑΙΣΟ'Σ, ȣ̃, & γαῖσον, γαῖσα, gæſum, teli genus.
ΓΑΙ'Ω, glorior, ſuperbio, efferor fiducia & gloriatione roboris & virtutum mearum.
Γαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus. A γαῖα.
Γαιωμετρία, γαιωμέτρος &c. v. in γεωμ.
Γαιώρυχος, v. γεωρ.
ΓΑ'ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac. 2) ſuccus plantæ vel arboris, ap. medicos, vt lat. *lac*.
Γαλαθηνὸς, ὴ, ὸν, lacteus, tener. A pr.
Γαλακτιάω, ῶ, lacte abundo. Ab eod.
Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor. Ab eodem.
Γαλακτικὸς, ἡ, ὸν, lac referens, lacteus.
Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus.
Γαλάκτιον, τὸ, idem quod γάλα.
Γαλακτὶς, ίδος, &
Γαλακτίτης, ȣ, ὁ, lapis quidam, ita dictus, quod lacteum quendam ſuccum emittat.
Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, vt mulctra. E γ. & δέχομαι.
Γαλακτοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lacteus, lac referens. Ex eod. & εἶδος.
Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus. E γ. & τρέφω.
Γαλακτοκόμος, ȣ, ὁ, paſtor. E γ. & κομέω, *curo*.
Γαλακτόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, lacteſco, in lac vertor, in naturam lactis degenero. A γάλα.
Γαλακτοπίνω, lac bibo. (ſed v. γαλακτοποτέω.)
Γαλακτοποιητικὸς, ἡ, ὸν, lacti augendo aptus.
Γαλακτοποιΐα, ας, ἡ, lactis augendi vis.
Γαλακτοποσία, ας, ἡ, vſus lactis ad bibendum. A γαλακτοπότης.
Γαλακτοποτέω, ῶ, f. ήσω, lac bibo. A ſeq.
Γαλακτοπότης, ȣ, ὁ, qui lac bibit.
Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. E γ. & τροφή.
Γαλακτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.
Γαλακτȣργὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, lacticiniorum confector.
Γαλακτȣργέω, lacticinia conficio. A pr.
Γαλακτȣχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. E γ. & ἔχω.

Γαλακτȣχία, ας, ἡ, lactatio. A seq.

Γαλακτȣ̃χος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lac habens, lactans, lacte nutriens.

Γαλακτοφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lacte victitans, lac comedens.

Γαλακτοφόριος, ον, lacti generando, augendo vtilis.

Γαλακτόχροος, cont. γαλακτόχρȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lactei coloris. E γάλα & χρόα, color.

Γαλακτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lacteus, albidus, vnde τὸ γαλακτῶδες, εος, lac & lactis ferum. A γάλα.

Γαλάκτωσις, εως, ἡ, mutatio in lac. A γάλακτος.

Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cœlo. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus. A γάλα.

Γαλάτης, ȣ, ὁ, Gallus. 2) Gallo-græcus.

Γαλατία, ας, ἡ, Gallia. 2) Gallo-græcia. A Γαλάτης.

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, Gallicus. 2) Galaticus. Ab eod.

Γαλεάγρα, ας, ἡ, decipula. 2) cauea ferrea & quoddam carceris genus.

ΓΑΛΕ´Η, ης, contr. γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. vid. γαλῆ.

Γαλεοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ex mustellino genere est. 2) mustello similis. E pr. & εἶδος.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter mustelam & mures. Ex eod. μῦς, & μάχη.

Γαλεὸς, ȣ̃, ὁ, mustellus, piscis quidam. 3) stellio. A γαλέη.

Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, tranquillus, serenus. 2) hilaris. A γαλήνη.

Γαλερωπὸς, ȣ̃, ὁ, oculis lætus & hilaris. E pr. & ὤψ.

Γαλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod γαλεοειδής.

Γαλεώτης, ȣ, ὁ stellio. A γαλέη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela. A γαλέη, e quo contractum est. 2) *quidam interpretantur etiam* felis: parum bene.

Γαληναῖος, αία, αῖον, tranquillus, sedatus, placidus. Γαληναία, Subst. idem quod seq.

ΓΑΛΗ´ΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas. 2) tranquillitas & hilaritas vultus.

Γαληνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod γαληνός. A pr.

Γαληνιάω, ῶ, & γαληνιάζω, serenus sum, tranquillus sum. Ab eod.

Γαληνίζω, f. ίσω, serenum reddo, tranquillo. Ab eod.

Γαλήνιος, ία, ιον, tranquillus, serenus. 2) hilaris.

Γαληνισμὸς, ȣ̃, ὁ, serenitas. A γαληνίζω.

Γαληνὸς, ἡ, ὸν, idem quod γαλήνιος.

Γαληνότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas. A pr.

Γαληνόω, ῶ, f. ώσω, sereno, tranquillo. Ab eod.

Γαληνῶς, Adu. tranquille, tranquillo animo.

Γαληρωπὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, serenum & hilarem vultum habens. E γαληρὸς pro γαλερὸς & ὤψ.

Γαλιάγκων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, qui est breuiori brachio, quasi mustelæ cubitum habens, ancus. E γαλῆ & ἀγκών.

Γαλιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regionis. Ebr. *limes*.

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus. A pr.

Γάλιον, ȣ, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.

Γαλίοψις, εως, ἡ, frutex, vrticæ similis, vrtica mortua. A pr. & ὄψις.

Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad Gallos.

ΓΑ´ΛΛΟΣ, ȣ, f. Γαλλὸς, ȣ̃, ὁ, gallus, euiratus, spado.

Γαλȣργέω, v. γαλακτȣργέω. E γάλα & ἔργον.

Γαλȣχέω, ῶ, f. ήσω, lacte abundo, lac habeo. E γαλα & ἔχω.

Γαλȣχία, ας, ἡ, abundantia lactis. A pr.

Γάλοως, ἡ, τῆς γάλοω, & γάλως, ἡ, τῆς, γάλω, item γάλωος, glos, soror mariti. 2) vxor fratris.

Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei*.

Γαμβρεύω, f. εύσω, connubio iungo. A γαμβρός.

Γάμβρια, ων, τὰ, munus, seu conuiuium genero dari solitum, i. e. cautum. Ab eod.

Γάμβριος, α, ον, pretiosus, v. c. vestitus, qualem Rex Persarum generis dabat. A seq.

ΓΑΜΒΡΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, gener. 2) socer. 3) frater vxoris. 4) sponsus inpr. ap. Dor. & Aeolas. A γαμέω, qu. pro γαμερὸς.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, vxor. A γαμέω.

Γαμέτης, ȣ, ὁ, maritus. Ab eod.

Γαμέτις, ιδος, ἡ, vxor, coniux. A pr.

Γαμέω, ῶ, f. ήσω, vxorem duco, & γαμέομαι, nubo.

Γαμηλία, ας, ἡ, pecunia, quam dat nouus maritus pro vxore, cum in curiales suos inducit. A pr.

Γαμήλιον, ȣ, τὸ, munus nuptiale. Ab eod.

Γαμηλίευμα, τὸ, idem & ab eod.

Γαμήλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nuptialis, coniugalis.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, al. Ianuarius.

Γαμησείω, nupturio, vxorem ducere cupio, nuptias desidero. A γαμέω.

Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. A γάμος.

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, nuptialis. Vnde γαμικῶς.

Γάμιος, ία, ιον, idem.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtiuas nuptias quæro, vxorem alienam corrumpo. A seq.

Γαμοκλόπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nuptiarum fur, adulter. E γάμος & κλέπτω.

Γαμοποιΐα, ας, ἡ, nuptiarum apparatio.

Γάμος, ȣ, ὁ, nuptiæ. 2) connubium, matrimonium, coniugium.

Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A seq.

Γαμοστόλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nuptias parans, ornans. E γάμος & στέλλω, orno.

Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro, perago.

Γαμφαὶ, ῶν, αἱ, maxillæ. (v. κάμπη.)

Γαμφηλαὶ, ῶν, αἱ, idem. A pr.

Γαμψὸς, ἡ, ὸν, incuruus, inflexus, aduncus. A κάμπτω, flecto.

Γαμψότης, ητος, ἡ, curuitas, curuatura. A pr.

Γαμψωλὴ, ῆς, ἡ, idem, ab eod.

Γαμψώνυξ, χος, ὁ καὶ ἡ, curuis vnguibus armatus.

Γαμψώνυχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΓΑ´ΝΟΣ, εος, τὸ, lætitia, voluptas. 2) splendor, *item*, quod est in quaque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum. Vnde

Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio. 2) splendeo. 3) lævigo, polio.

Γάνυμαι, lætor, gaudeo.

Γανύομαι, f. ύσομαι, idem.

υτελίω, ῶ, opipare apparo. 2) lætitiam efficio, incunditatem adfero.
ωμα, ατος, τὸ, lætitia. 2) splendor, nitor. A γανόω.
πετής, Dor. pro γηπετής.
ποτος, ον, p. γηπ. a terra bibendus. E γῆ & πίνω.
ρ, enim. 2) igitur. 3) quippe, scilicet. 4) interdum & redundat.
ΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, plenus sum. 2) moueor, palpito.
ργαλίζω, f. ίσω, titillo. 2) lætitia adficio. A γάργαλος.
ργαλισμὸς, ȣ, ὁ, titillatio. A pr.
ργαλος, ȣ, ὁ, idem. A γαργαίρω.
ργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine insigni. Alioquin vrbs Troadis.
ργαρεὼν, ῶνος, ὁ, vuula. A γαργαίρω.
ργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A γαργαίρω.
ργαρισμὸς, ȣ, ὁ, gargarizatio. A pr.
Ά'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, garum, liquamen piscium sale conditorum.
ρος, ȣ, ὁ, idem.
ΑΣΤΗ'Ρ, έρος, per Syncop. γαςρὸς, ἡ, venter. 2) ventriculus, in quem cibus recipitur. 3) vterus.
ςρα, ας, ἡ, fundus vasis, nauis & similium. 2) vas ventricosum. A pr.
ςρη, ης, ἡ, idem.
ςρίδιον, ȣ, τὸ, paruus venter. Ab eod.
ςρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem saburro. 2) opipare & laute accipio. 3) ventrem cædo. Ab eod.
ςριμαργία, ας, ἡ, ingluuies, helluatio. A seq.
ςρίμαργος, ȣ, ὁ, gulosus, cibi auidus. Ex γαςὴρ & μάργος, insanus.
ςριμάργως, Adu. cum cibi auiditate. A pr.
ςρις, ιος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus. 2) lumbricus. A γαςὴρ.
ςρισμὸς, ȣ, ὁ, ventris impletio, ingluuies. A γαςρίζω.
ςροειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, formam ventris habens. 2) ventrosus. E γ. & εἶδος.
ςροκνημία, ας, ἡ, sura, pars tibiæ posterior. 2) pulpa carnis. Ex eod. & κνήμη, crus.
ςροκνήμιον, ȣ, τὸ, idem.
ςρολογία, ίας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causa sic inscriptum Archestrati opus. A seq.
ςρολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui de rebus ventri gratis disserit & eas exponit.
ςρομαντεύομαι, f. εύσομαι, e ventre vaticinor.
ςρονομία, ας, ἡ, lex ventris, iocosa appellatio libri Archestrati. E γ. & νόμος, lex.
ςροοίδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui ventre tumidus est E γ. & οἰδέω, tumeo.
ςροῤῥαφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio, fibula facta consutio. E γ. & ῥάπτω, suo.
ςρόφιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ventri deditus.
ςροφορέω, ventre aufero, vel in ventre fero.
ςροχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, manum labore viuens.
ςρώδης εος, ὁ καὶ ἡ, ventrosus. A γαςὴρ.
ςρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.
υλικὸς & γαυλιτικὸς, ἡ, ὸν, naualis. χρήματα γαυλικὰ, pecunia de nauibus coacta. A γαῦλος, nauis.
ΓΑΤΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.
Γαῦλος, ȣ, ὁ, nauigii genus. 2) sentina.
Γαυνάκη, ης, ἡ, Caunace, mantile villosum. ap. Clem. Alex.
Γαυρίαμα, ατος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A seq.
Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me iacto. A γαῦρος.
Γαυρικὸς, ἡ, ὸν, elatus, superbus. A seq.
Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox. 2) qui elatus est & aliqua re exsultat.
Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia. A pr.
Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbum reddo, extollo ad arrogantiam. Ab eod.
Γαύσαπος, ȣ, ὁ, gausape.
ΓΑΤΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel γαῦσος, η, ον, curuus, tortuosus. v. γαμψὸς.
Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curuo. A pr.
ΓΕ, Particula aliis vocibus fere adnecti solita, certe. 2) cum Pronominibus, quidem. 3) abundat omnino. 4) saltem. 5) καίγε, idem quod γε. 6) διάγε tamen. 7) καίτοιγε, etsi. 8) μενȣ̃νγε, immo vero.
Γέα, ας, contr. γῆ, ῆς, ἡ, terra. 2) patria.
Γεάοχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, terram complectens. E pr. & ἔχω.
Γεγηθότως, Adu. cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod est a γηθέω.
Γεγυμνωμένως, Adu. nude. A γυμνόω.
Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor.
Γεγώνησις, εως, ἡ, vociferatio, altus clamor. A pr.
Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.
Γεγωνόκωμος, ον, valde notus, fama per oppidum peruulgatus, e γεγωνὸς & κώμη, vicus.
Γεγωνὸς, ἡ, ὸν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. 2) clarum pronuncians.
Γεδεὼν, ὁ, Gideon. Nomen Ebr. ἄκλιτον, qui euellit.
ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom. 2) locus suppliciorum. Vox Ebr.
Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, seu agri cultura. A seq.
Γεηπόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, agricola.
Γεηρὸς, ρὰ, ρὸν, terreus, terrestris. A γέα.
Γεωργότης, ȣ, ὁ, agricola. Ex γέα & ἀρόω, aro.
ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, a. 1. gignor, nascor. 2) actiue de mare & femina, gigno, procreo. 3) sum.
Γειοκόμος, ȣ, ὁ, agricola. E γέα, s. γῆ & κομέω, curo.
Γειομόροι, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter se diuisum colunt. Ex γῆ & μόρος, portio.
Γειοπόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, agricola.
Γειοτόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui terram scindit, agricola. τὸ γειοτόμον, aratrum. E γέα & τέμνω.
Γείσιον, ȣ, τὸ, septum, lorica. 2) suggrundium. A γεῖσον.
Γεισιποδίζω, f. ίσω, suggrundio fulcio.
Γεισιπόδισις, εως, ἡ, suggrundatio. A pr.
Γεισιπόδισμα, ατος, τὸ, suggrundiorum fulcrum.
Γεισίπȣς, οδος, ὁ, idem. E seq. & πȣ̃ς.
ΓΕΙ'ΣΟΝ, ȣ, τὸ, suggrunda.
Γεῖσος, εος, τὸ, idem. 2) capitellum.
Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, suggrunda munio. 2) in suggrundæ modum conformo.

Γείσσωμα,

Γείσσωμα, ατος, τὸ, ſuggrundatio. A pr.
Γείσσωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Γείταινα, ης, ἡ, vicina. A γείτων.
Γειτνία, ας, ἡ, vicinitas. Ab eod.
Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus ſum. 2) adfinis, cognatus ſum. A pr.
Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas, propinquitas. A præc.
Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.
Γειτονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A γείτων.
Γειτονεύω, f. εύσω, idem. Ab eod.
Γειτόνησις, εως, ἡ, vicinitas. A γειτονεύω.
Γειτόνημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.
Γειτονόεις, εν, vicinus. Ab eod.
Γειτόσυνος, ύνη, υνον, vicinus. A ſeq.
ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, vicinus. 2) adfinis. 3) ſimilis.
Γειώρας, ȣ, ὁ, peregrinus. 2) proſelytus; al. γείωρας. Vox ſyro-Chald. ap. τὰς ό.
Γελανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hilaris.
Γελασείω, ridere geſtio.
Γελάσιμος & νος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ridiculus, riſu dignus.
Γέλασμα, ατος, τὸ, riſus.
Γελαστικὸς, ὴ, ὸν, ridendi facultate præditus. Vnde γελαστικῶς, ridicule.
Γελαστὴς, ȣ, ὁ, riſor, irriſor.
Γελαστὸς, ὴ, ὸν, riſu dignus.
Γελαστὺς, ύος, ἡ, riſus.
ΓΕΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, rideo. 2) irrideo. 3) ſplendeo, niteo, floreo, hilaris ſum.
ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces, ſcruta. 2) color, tinctura.
Γελγηθεύω, f. εύσω, decipio. A pr.
Γελγιδόομαι, ȣ̃μαι, in γέλγιδας euado in nucleos, ſeu ſpicas diuidor, & diſcernor. A ſeq.
ΓΕ'ΛΓΙΣ, ιος, & γελγὶς, ίδος, ἡ, allii caput, ſ. nucleus.
Γελγοπωλέω, ῶ, f. ήσω, ſcruta vendo. A γέλγη & π.
Γελγοπώλης, ȣ, ὁ, ſcrutorum venditor.
Γελγόπωλις, ιδος, ἡ, ſcrutorum venditrix.
Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, iocor. A γελοῖος.
Γελοιασμὸς, ȣ̃, ὁ, iocatio. A pr.
Γελοιαστὴς, ȣ̃, ὁ, facetus, ſcurra. Ab eod.
Γελοῖος, οία, οῖον, iocoſus, facetus, vrbanus, ſcurra. at γέλοιος, vt Grammaticis placet, ridiculus, irridendus. A γέλως.
Γελοιότης, τος, ἡ, ridiculum rei. A pr.
Γελοίως, *Adu.* ridicule.
Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, riſus. 2) maris ſerenitas.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, riſum excito, ſcurrilia loquor.
Γελωτοποιΐα, ας, ἡ, ſcurrilitas.
Γελωτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, ſcurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo. 2) onero. A γέμω.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A præc.
Γέμος, ȣ, ὁ, idem quod γόμος.
ΓΕ'ΜΩ, plenus ſum, onuſtus ſum, proprie de naui, tum vero de aliis, adeoque & de rebus animi.
Γενάρχης, ȣ, ὁ, gentis & familiæ auctor. vnde Aborigines γενάρχαι. 2) princeps, nomen magiſtratus.

Γενεὰ, ᾶς, ἡ, natales, ἀπὸ γενεᾶς a natalibus, a puero. 2) generatio, ſtirps. 3) progenies, genus. 4) liberi. 5) tempus ſpatii non ſatis certi: non tamen infra 25. annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenſeo, natales progenitorum inueſtigo. 2) annumero in proſapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλογία, ας, ἡ, generis recenſio. Ab eod.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem. A γενεαλογέω.
Γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, ad generis recenſionem, ſiue ad genealogiam pertinens. A ſeq.
Γενεαλόγος, ȣ, ὁ, qui originem & genus alicuius recenſet. E γ. & λέγω.
Γενεῆθεν, genere.
Γενέθλη, ης, ἡ, genus, progenies. A γενεά.
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia. A pr.
Γενεθλιάζω, natalitia ago. A pr.
Γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ad natalitia pertinens. 2) genethliacus. Ab eod.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio e natali die, notatio ex ſideribus natalitiis. A γενεθλιαλόγος.
Γενεθλιαλογέω, exerceo artem e natali die fata hominum colligendi, & ex illa arte quæſtum facio. A ſeq.
Γενεθλιαλόγος, ȣ, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. E γ. & λέγω.
Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, natiuitas.
Γενεθλίδιος, ȣ, ὁ, natalitius.
Γενεθλιολόγος, ȣ, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιον, ȣ, τὸ, dies natalis hominis, vrbis, &c.
Γενέθλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, natalis, natalitius. θεοὶ γενέθλιοι, penates.
Γενεθλίωμα, ατος, τὸ, genus, ſexus.
Γένεθλον, ȣ, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γενειάζω, f. άσω, pubeſco, de puero, cuius malis lanugo incipit obrepere. A γένειον.
Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo. 2) barba. 3) genæ. Ab eod.
Γενειάσκω, pubeſco. A ſeq.
Γενειάω, ῶ, barbatus ſum. 2) pubeſco. A γένειον.
Γενειήτης, ȣ, ὁ, & γενειάτης, barbatus. A pr.
Γένειον, ȣ, τὸ, mentum. 2) barba. A γένυς.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia, & quidem proprie de mortuo, cuius natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ȣ, ὁ, originis auctor. A pr. & ἄρχω.
Γενεσιεργὸς, ȣ̃, ὁ, originis cauſſa. A ſeq. & ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo. 2) creatio. 3) generatio, natiuitas. 4) genitura, poſitus cœli tempore natiuitatis. A γείνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens. A γενετήρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, natiuitas. A γίνομαι.
Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ȣ, ὁ, idem.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem.
Γενηὶς, ίδος, ἡ, ſecuris.
Γενῆται, ῶν, οἱ, qui eiuſdem generis ſunt, gentiles.
Γενητὸς, ὴ, ὸν, creatus, factus.
Γενικὸς, ὴ, ὸν, generalis, γενικὴ πτῶσις, genitiuus caſus. *Gramm.* A γένος.
Γενικῶς, *Adu.* generaliter. A pr.
Γέννα, ης, ἡ, genus, progenies. A γεννάω, pro γέννησις.
Γεννάδας, ȣ, ὁ, generoſus. 2) ingenuus. A pr.

νναῖος, αία, αῖον, ingenuus. 2) nobili loco ortus. 3) naturalis, auitus, insitus. 4) generosus, strenuus. 5) vehemens, validus. Ab eod.

νναιοπρεπῶς, *Adu.* generose. A pr. & πρέπει.

ννα..της, ητος, ἡ, generositas. Ab eod.

ννα..ς, *Adu.* generose, fortiter.

ννάω, ῶ, f. ήσω, genero, progigno, *de viris*, pario, *de mulieribus*. 2) pario, *metaphoricè*. A γέννα.

ννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procreatum est, progenies. 2) fructus, v. c. terræ, arboris. A pr.

ννησαρὲτ, τὸ, Gennesaret. Nomen vrbis Ebr. ...χλιτον, *hortus principis.*

ννησις, εως, ἡ, natiuitas, generatio. A γεννάω.

ννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.

ννητὴς, ῦ, ὁ, generator.

ννητικὸς, ἡ, ὸν, generandi vim habens, genitalis. A pr.

ννητὸς, ἡ, ὸν, genitus, natus. 2) mortalis.

ννητωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.

ννικὸς, ἡ, ὸν, generosus, fortis. A γέννα.

ννικῶς, *Adu* generose, fortiter.

ννιδότειρα, ας, ἡ, genitrix, epith. Veneris.

νος, εος, τὸ, genus, progenies, familia. 2) gens, natio. 3) stirps. 4) Genus, cui opponitur Species.

νέτης, ῦ, ὁ, genere propinquus. A pr.

ΈΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.

ΕΝΤΙΑΝΗ', ῆς, ἡ, gentiana, herba.

ΈΝΤΣ, υος, ἡ, mentum, maxilla. 2) barba.

οειδὴς, ὲς, terreus. E γέα & εἶδος.

ὁμαι, ῶμαι, in terram vertor. A γέα.

όχος, ῦ, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ab eod. & ἔχω.

ραιὰ, ᾶς, ἡ, anus. 2) matrona. A seq.

ραιὸς, ὰ, ὸν, senilis. 2) *masc.* senex. 3) vir venerabilis, magnæ auctoritatis. A γέρων.

ραίρω, muneror honoris causa, orno. 2) veneror, magni facio. A γέρας.

ρανδρυον & γεράνδριον, ῦ, τὸ, vt quidam volunt, arbor annosa. Ex γέρων & δρῦς, *arbor*.

ράνιον, ῦ, τὸ, grus, machina. 2) herba quædam. A γέρανος.

ρανίτης, ῦ, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.

ρανοβοτία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. Ex eod. & βόσκω, *pasco.*

ρανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. E seq & μάχη.

ΈΡΑΝΟΣ, ῦ, ἡ, grus, auis. 2) saltationis genus. 3) machina scenica. 4) machina tollendis oneribus comparata.

ραὸς, ὸ, ὸ, senex. 2) honoratus. A γέρων.

ραρὸς, ρᾶ, ρὸν, honorandus, venerandus, augustus. A seq.

Ε'ΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. 2) honor.

ράσμιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, honoratus, honore & præmio dignus. 2) honorificus. 3) senilis. A pr.

ρασφόρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, præmium ferens. Ex eod. & φέρω.

ρασφόρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex iisd.

ργέριμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, epith. oliuæ: estque

Lexic. Græc. Tom. I.

decidua, quæ ob maturitatem sponte sua decidit.

Γεργεσηνὸς, ῦ, ὁ, Gergesenus. Vox Ebr. *vicinus peregrinationi.*

Γερήνιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, epitheton Nestoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γέρηνα.

Γερηφορία, ας, ἡ, honores. E γέρας & φέρω.

Γεροντα..γέω, ῶ, f. ήσω, senem instituo. A seq.

Γερονταγωγὸς, ῦ, ὁ, qui senem instituit.

Γερόντειος, εία, ειον, senilis. A γέρων.

Γεροντία, ας, ἡ, senectus. 2) Lacedæmoniorum senatus.

Γεροντιαῖος, αία, αῖον, idem quod γερόντειος.

Γεροντιάω, ῶ, senium & delirium resipio, ad senilem modum deliro, desipio.

Γεροντικὸς, ἡ, ὸν, senilis.

Γερόντιον, ῦ, τὸ, vetulus, senex. 2) senatus.

Γεροντικῶς, *Adu.* seniliter.

Γεροντοδιδάσκαλος, ῦ, ὁ, qui senis atque adeo parum docilis hominis præceptor est.

Γεροντοκομεῖον, ῦ, τὸ, locus, vbi senes tractantur & curantur Ex γέρων & κομέω, *curo.*

Γεροντοπυγίζω, senem pædico.

Γερουσία, ας, ἡ, senatus. A γέρων.

Γερουσιαστὸς, ῦ, ὁ, senator.

Γερούσιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, ad senes vel ad principes reip. pertinens. 2) honorabilis. A γέρων.

Γέῤῥιδια, ων, τὰ, storeæ ex vimine, aut iunco. A seq.

ΓΕ'ῬῬΟΝ, ῦ, τὸ, scutum e vimine textum. 2) quoduis instrumentum defensionis.

Γεῤῥοφόρος, ῦ, ὁ, miles, qui scuto (vimineo) vtitur.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, senex. 2) *in Plurali* senatores, curia. 3) colus.

Γερωχία, ας, ἡ, pro γερωχία, i. e. γερουσία. al. γερωσία. *Dor.* pro γερουσία, senatus. E γέρας & ἔχω.

Γευθμὸς, ῦ, ὁ, gustatio. A γεύομαι.

Γεῦμα, ατος, τὸ, id m. 2) cibus, edulia.

Γευματίζω, f. ίσω, gusto. 2) gustu imbuo.

Γεῦσις, εως, ἡ, gustatio.

Γευστήριον, ῦ, τὸ, gustandi instrumentum. 2) poculum, quo vinum gustatur.

Γευστικὸς ἡ, ὸν, gustatorius.

Γευστὸς, ἡ, ὸν, qui gustari potest.

ΓΕΎΩ, f. εύσω, gustare facio, gustandum præbeo, cibum potumue do. *Pass.* gusto, edo.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons. 2) interuallum inter binos instructæ aciei ordines. 3) locus quisque patulus, vnde elabi & aliquo in tutum peruenire licet.

Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte scommata in aliquem iacio. 2) derideo, cauillor, subsanno. A pr.

Γεφύριον, ῦ, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.

Γεφυρισμὸς, ῦ, ὁ, derisio, cauillatio. A γεφυρίζω.

Γεφυριστὴς, ῦ, ὁ, cauillator, irrisor. Ab eod.

Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio, viam aliquo munio.

Γεφυροποιὸς, ῦ, ὁ, pontifex, qui pontem facit.

Γεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte iungo, pontem impono.

Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipsum opus iungendi ponte nauium. 2) transitus fluminis. A pr.

Γεφύρωσις, εως, ἡ, pontium exſtructio.
Γεφυρωτὴς, ȣ, ὁ, qui pontes exſtruit.
Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem deſcribo oratione.
Γεωγραφία, ας, ἡ, deſcriptio terræ.
Γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, ad terræ deſcriptionem pertinens. 2) terræ deſcriptionis peritus; hinc 3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ deſcriptione, ſcil. συγγράμματα.
Γεωγραφικῶς, more Geographi, e lege artis geogr.
Γεωγράφος, ȣ, ὁ, qui terram, ſeu terræ ſitum deſcribit. E γέα & γράφω.
Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diuiſio, diſtributio, partitio. E γέα & δαίω, *diuido.*
Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, terrenus. A γέα.
Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. E γέα & λόφος, *collis.*
Γεώλοφον, ȣ, τὸ, collis, tumulus, mons terraceus.
Γεώλοφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quod e terra inſtar tumuli, ſ. collis eminet. 2) *ſubſt.* ὁ, tumulus. 3) homo craſſus, ſtupidus. Ex iisdem.
Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. 2) diſco vel exerceo Geometriam.
Γεωμέτρης, ȣ, ὁ, Geometra, agri menſor. E γέα & μετρέω, *metior.*
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi ſcientia.
Γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, ad Geometriam, ſ. Geometram pertinens. 2) Geometriæ peritus.
Γεωμετρικῶς, *Adu.* geometrice, pro portione.
Γεωμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, terræ mixtus. 2) terrenus. Ex γέα & μίγνυμι, *miſceo.*
Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.
Γεωμορικὸς, ὴ, ὸν, agrarius, vt νόμος, lex agraria.
Γεωμόριον, ȣ, τὸ, terræ portio.
Γεωμόρος, ȣ, ὁ, agricola, colonus. E γέα & μείρω, *diuido.*
Γεωνόμος, ȣ, ὁ, qui agrum diſtribuit. E γέα & νέμω, *diſtribuo.*
Γεωπείνης, ȣ, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet. 2) famelicus. E γέα & πεῖνα, *fames.* (vel potius a πένομαι, laboro, qui multo cum ſudore duroque cum labore agrum colit.)
Γεωπονέω, ῶ, f. ήσω, terram colo.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura.
Γεωπονικὸς, ὴ, ὸν, ad agriculturam pertinens.
Γεωπόνος, ȣ, agricola.
Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. A γεωργός.
Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A pr.
Γεωργήσιμος, ὁ καὶ ἡ, ad colend. idoneus, fertilis.
Γεωργία, ας, ἡ, agricultura.
Γεωργικὸς, ὴ, ὸν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, ſcil. συγγράμματα. Liber de agricultura.
Γεώργιον, ȣ, τὸ, agricolatio. 2) aruum, ager aratus.
Γεωργὸς, ȣ, ὁ, agricola. 2) vinitor. 3) colonus quiuis. E γέα & ἔργον, *opus.*
Γεωργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ruſticus. Hinc κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, ſiue ruſticorum more.
Γέωρες, ων, οἱ & γεῶραι, οἱ, qui terram cuſtodiunt, agrorum cuſtodes. E γέα & ὄρος, *cuſtos.*
Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A ſeq.
Γεωρύχος, ȣ, ὁ, qui terram fodit, ſeq. E γέα & ὀρύσσω, *fodio.*
Γεωτόμος, ȣ, ὁ, qui terram ſcindit, agricola. E γέα & τέμνω, *ſcindo.*
Γεωτραγία, ας, ἡ, victus e rebus terra natis: *in infantibus opp.* lacti, & eſt cibus non liquidus quiuis. E γέα & τρώγω, *edo.*
Γεωφάνιον, ȣ, τὸ, locus, in quo metalla naſcuntur, ſ. apparent. E γέα & φαίνομαι. (niſi potius ſit γεωψάνιον, vbi glebæ terreſtres metallis fœtæ excoquuntur.)
Γεωφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos agri.
Γεωχαρὴς, ὸν, gaudens terra, libenter in terra verſans. E γ. & χαίρω.
Γῆ, γῆς, ἡ, terra. 2) regio, *contr.* e γέα.
Γηγενέτης, ȣ, ὁ, terrigena, terræ filius. E pr. & γίνομαι, *naſcor.*
Γηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, terrigena, terræ filius. 2) indigena. 3) gigas. Ex iisd.
Γήδιον, ȣ, τὸ, agellus. Dim. a γῆ. pro γηΐδιον.
Γῆθεν, *Adu.* e terra.
Γηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor.
Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γήθω.
Γηθοσύνη, ης, ἡ, idem. A pr.
Γηθόσυνος, ύνη, υνον, lætus, lætabundus.
Γηθοσύνως, *Adu.* læte.
ΓΗΘΥΟΝ, ȣ, τὸ, genus cepæ.
Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) olus porro ſimile.
ΓΗΘΩ, idem quod γηθέω.
Γήϊνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, terrenus. 2) corruptioni obnoxius. 3) mortalis. A γῆ.
Γήϊος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.
Γηΐτης, ȣ, ὁ, agricola, ruſticus.
Γήκινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui terram quatit, vel mouet. E γῆ & κινέω, *moueo.*
Γηλεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humi cubans, cui humi lectus eſt. E γῆ & λέχος, *lectus.*
Γήλοφος, ȣ, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.
Γήμορος, ȣ, ὁ, agricola. E γῆ & μείρω.
Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, agrum habeo, poſſideo. A ſq.
Γηοῦχος, ȣ, ὁ, terram habens. 2) terram continens, amplexibus geſtans & verſans, *de Neptuno.*
Γηπάτταλος, ȣ, ὁ, paxillus terræ.
Γήπεδον, ȣ, τὸ, ager, fundus, ſolum. 2) ſolum, quod adiacet prædiis vrbanis.
Γηπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in terram delapſus. E γῆ & πίπτω, *cado.*
Γηπονέω, ῶ, f. ήσω, agrum colo.
Γηπονία, ας, ἡ, agricultura.
Γηπονικῶς, ruſtice, more agricolarum.
Γηπόνος, ȣ, ὁ, agricola.
Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, ſenex, ſenilis, ſenio confectus, grandæuus. A γῆρας.
Γηραλέος, έα, έον, idem. Ab eod.
Γηράλιος, α, ον, idem. 2) triſtis, acerbus. Ab eod.
Γήραμμα, ατος, τὸ, ſenium. 2) floccus vaneſcentis floris. A γηράω.
ΓΗ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, ſenectus, ſenium. Vnde
Γηράσκω, f. άσω, ſeneſco. A ſeq.
Γηράω, ῶ, f. άσω, idem.
Γήρειον, ȣ, τὸ, idem quod γήραμμα. A γῆρας.
Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.
Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſuſtentatio ſenis.
Γηροβοσκὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſenum nutritor, qui aliquem

quem in senectute alit. E γῆρας & βόσκω, *pasco, alo*.
γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur senes.
γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam senis gero.
γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio senum.
γηροκομικὸς, ἡ, ὸν, ad curam alendi senes pertinens.
γηροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui curam habet senum. E γῆρας & κομέω, *curam gero*.
γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo senes aluntur.
γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in senectute alo.
γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi senes.
γηροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, senes nutriens. E γῆρας & τρέφω, *nutrio*. Obs. *Hæc verba omnia scribuntur & per ω.*
ΓΗ͂ΡΥΣ, υος, ἡ, vox.
γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A seq.
γηρύω, f. ύσω, sono, de cuiuscunque animalis voce, velut pro mugire, canere. 2) loquor, dico. A γῆρυς. Dor. γαρύω.
γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.
γήτης, ου, ὁ, agricola, rusticus, pro γηΐτης.
γητομέω, ῶ, f. ήσω, terram scindo, seu findo. A seq.
γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit, seu scindit. E γ. & τέμνω, *scindo*.
γηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui terra vescitur. 2) pauper, qui terræ oleribus sustentatur.
γήχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidosa. E γ. & χύω, *fundo*.
γιγαντεῖος, εία, εῖον, giganteus. A γίγας.
γιγάντειος, εία, ειον, giganteus.
γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum similis sum.
γιγαντολέτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix, epithet. Mineruæ. E seq.
γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. E γίγας & ὄλλυμι, *perdo*.
γιγαντολέτις, ιδος, ἡ, idem quod γιγαντολέτειρα
γιγαντολέτωρ, ορος, ὁ, idem quod γιγαντολέτης.
γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. E γ. & μάχη.
γιγαντοραιστὴς, ὁ, idem quod seq. E γ. & ῥαίω.
γιγαντοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gigantes interficit.
γιγαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, giganti similis. A γίγας & εἶδος.
ΓΙ΄ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino osseum, seu lapidosum est, granum acini.
γιγαρτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plenus γιγάρτων.
ΓΙ΄ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.
ΓΙΓΓΙ΄ΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, pastinacæ silvestris similis.
ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, titillatio. 2) risus petulans.
γιγγλυμοειδὴς, έος, ὲς, ὁ, ἡ, cardini similis, de commissura articulorum, vt cubiti & brachii. Hippocr. E seq. & εἶδος.
ΓΙΓΓΛΥΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, cardo ianuæ. 2) ossium velut cubiti & brachii, iunctura, quia cardini similis.
γιγγλυμοῦσθαι, iungi velut cardine, de articulorum commissura.
γιγγλυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cardini similis.
γιγγραίνω, f. ανῶ, cano tibia, quæ *gingras* dicitur.
γιγγραντὸς, ἡ, ὸν, qui ad *gingras* cantatur.
ΓΙ΄ΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, paruula quædam tibia, lamentabilem sonum edens.
Γιγγρασμὸς, οῦ, ὁ, cantus, seu sonus τοῦ γίγγρου.
Γίγνομαι, vide γίνομαι.
Γιγνώσκω, vide γινώσκω.
ΓΙ΄ΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus paruulus. 2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depriuatis nascitur.
ΓΙ΄ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor. 2) orior. 3) sum, fio. 4) accido, euenio, contingo.
ΓΙΝΩ΄ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, noui. 2) meum agnosco. 3) approbo. 4) censeo, existimo, iudico, statuo. 5) sentio. 6) coëo cum aliqua. N. T.
Γλαγερὸς, οῦ, ὁ, &
Γλαγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A γλάγος.
Γλαγοπὴξ, ῆγος, qui lac concrescere facit, seu in quo lac concrescit. E seq. & πήγνυμι, *denso*.
Γλάγος, εος, τὸ, lac. A γάλα.
Γλαγότροφος, ου, qui lacte alitur. E pr. & τρέφω.
Γλαγόφρων, ονος, lac habens, epith. vberis. (qu. ὁ γλάγος, & φόρος, *lac ferens*)
Γλαγόων, οντος, ὁ, lactescens & nondum satis adultus. A γλάγος.
Γλάζω, cano.
Γλακάω, lacte plenus sum. A γλάξ.
Γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio.
Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo. 2) oculorum sordes. A λήμη, *lippitudo*.
Γλαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A seq.
Γλαμυξος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. oculi, cuius anguli scabri sunt, scabri lippitudine laborant. E γλάμη & μύξα (nisi μύξος mera terminatio est.)
Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramiosus, lippus. Ab eod.
Γλαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Γλάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
ΓΛΑΝΙ΄Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam.
Γλανὸς, ὁ, ὸν, Hyena.
Γλάξ, *antiq.* lac. 2) nomen herbæ, ap. Plin.
Γλαρὶς, ίδος, ἡ, instrumentum fabrorum ad lapides poliendos &c.
Γλαυκιάω, ῶ, Poët. γλαυκιόω, glaucis oculis terribiliter intueor. 2) glaucesco. A γλαυκὸς.
Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo. 2) obtuse video. Ab eod.
Γλαύκιον & γλαυκίον, herba quædam. 2) auis, a glaucis oculis. Ab eod.
Γλαυκιόω, poet. pro γλαυκιάω, glaucis oculis terribiliter intueor.
Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piscis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.
Γλαυκόμματος, ου, ὁ καὶ ἡ, glaucos oculos habens, cæsius. A seq. & ὄμμα.
ΓΛΑΥΚΟ΄Σ, ἡ, ὸν, glaucus, cæsius, cæruleus.
Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A pr.
Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cæsiis est oculis.
Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, cæsiam iubam, vel comam habens. E γλ. & χαίτη.
Γλαυκόχροος, contr. γλαυκόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, glauci coloris. E γλ. & χρόα.

Γλαυκόω, ῶ, f. ώσω, cæſium reddo.
Γλαυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, noctuæ ſpeciem gerens.
Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, ſuffuſio, glaucoma. A γλαυκόω.
Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæſios habens oculos, vel truces, adſpectu terribiles, formidinem iniicientes, cuiuſmodi ſunt oculi noctuæ, quæ auis Mineruæ erat conſecrata. Mineruæ epitheton apud Hom. E γλ. & ὤψ, oculus.
Γλαυκωπὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, glaucis oculis præditus. Ex iisd.
Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα, & ab eod.
Γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, qui cæſios oculos habet.
Γλαὺξ, κὸς, ἡ, vlula, noctua. A γλαυκός.
Γλαύσσω, ſplendeo, cerno. Ab eodem.
Γλάφυ, τὸ, ſpelunca, antrum, cauerna. A γλάφω, excauo.
Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas, cum res quaſi dedolata & polita eſt. A ſeq.
Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, cauus, profundus. 2) ſcitus, elegans, venuſtus. 3) lautus. 3) aptus. A γλάφω.
Γλαφυρότης, τητος, ἡ, concinnitas. A pr.
Γλαφυρῶς, Adu. ſcite, eleganter, venuſte. Ab eodem.
ΓΛΑ'ΦΩ, f. ψω, cauo. 2) ſculpo.
Γλευκαγωγὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, muſtum vehens. E γλεῦκος & ἄγω.
Γλεύκινος, ίνη, ον, muſteus. A ſeq.
ΓΛΕΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, muſtum, decoctum, defructum. 2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.
Γλευκοπότης, ȣ, ὁ, muſti, dulcioris potionis amans.
Γλεῦξις, εως, ἡ, idem quod γλεῦκος.
Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.
ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi. 2) oculus. 3) pupa. 4) puella. 5) cauitas oſſis, quæ aliud os recipit, it. fauus.
Γλῆνος, εος, τὸ, ſtella. 2) lumen. τὰ γλήνεα, ſidera, deliciæ, res exquiſitæ pulchritudinis. A pr.
ΓΛΗ'ΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium.
Γληχωνίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A pr.
ΓΛΙ'Α, ας, ἡ, gluten.
ΓΛΙ͂ΝΟΣ, ſ. γλεῖνος, genus aceris campeſtre, gallica.
Γλισχραίνω, f. ανῶ, viſcoſum, lentum reddo. A γλίσχρος.
Γλισχραντιλογεξεπίτριπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, homo ineptæ & odioſæ contumaciæ, deorum ira & internecione dignus ideo, quod ob res nauci, commemoratione indignas multum & pertinaciter obloquitur & contendit. E γλίσχρος, ἀντιλογία, lis, ἐξ, & ἐπίτριπτος, perdendus, exterminandus. Vox Comica Ariſtoph.
Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viſcoſitas. A γλισχραίνω.
Γλισχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus & tenax ſum. A γλίσχρος.
Γλισχρία, ας, ἡ, miſeria.
ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ρα, ρον, lentus, viſcoſus, tenax, glutinoſus. 2) lubricus. 3) tenax, parcus. 4) ſtrictus. 5) ieiunus. 6) valde ſordidus. 7) ærumnoſus. 8) guloſus. 9) ſuauis. 10) humilis. 11) adulator.
Γλισχρότης, ητος, ἡ, viſcoſitas, lentor, tenacitas. 2) lubricitas. 3) parcitas, auaritia, ſordes. A pr.
Γλισχρόχολος, ον, glutinoſus & relioſus. γλισχρόχολα, excrementa glutinoſa & bilioſa. E γλίσχρος & χολὴ, bilis.
Γλισχρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lentus, tenax, viſcoſus. A γλίσχρος.
Γλίσχρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid diſcupit. 2) infelix, infortunatus. Ab eod.
Γλίσχρως, Adu. tenaciter, more viſcoſorum. 2) lubrice. 3) parce, tenuiter. 4) vix, difficulter, ægre.
ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto.
Γλοιάζω, oculus ſenſim claudo, vt dormituri, conniueo. A γλοιός.
Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio, item fæmina.
Γλοίης, ητος, ὁ, malignus. A ſeq.
ΓΛΟΙΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, viſco ſordidus. 2) malignus, malis imbutus moribus. 3) inualidus. Subſtantiue 4) ſordes olei, ſtrigmenta.
Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum & viſcoſum reddo. Paſſ. lenteſco, viſcoſus fio.
Γλοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glutinoſus, viſcidus.
Γλοιωδῶς, Adu. more eorum, qui claudere incipiunt oculos & nutant capite cum obdormiſcunt. 2) conniuendo.
Γλούτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A ſeq.
ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, nates, clunes.
Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo. 2) dulceſco, dulcem ſaporem imitor, ad eum vergo. A γλυκύς.
Γλυκαίνω, f. ανῶ, idem. Ab eod.
Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A pr.
Γλύκασμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.
Γλυκασμὸς, ȣ, ὁ, idem. Ab eod.
Γλυκερόχρως, ὁ καὶ ἡ, formoſus, tener.
Γλυκισμὸς, ȣ͂, q. d. dulcificatio, dulcedo.
Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis. A γλυκύς.
Γλυκόεις, όεσσα, όεν, ſubdulcis. Ab eod.
Γλυκύδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, dulces fundens lacrimas. E γλυκὺς & δάκρυ.
Γλυκυδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dulce, ſuaue, venuſtum videns, aut adſpiciens, qui dulci adſpectu eſt. Ex eod. & δέρκομαι.
Γλυκύδωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſuauia, vel dulcia largitur, vel cuius dona accipienti iucunda ſunt & cara. Ex eod. & δῶρον.
Γλυκυηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dulciſonus. Ex eod. & ἠχέω, ſono.
Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animi hilaritas. A ſeq.
Γλυκύθυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exhilarans. 2) delicatus. 3) placido & miti animo præditus.
Γλυκύκαρπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui dulcem fructum fert.
Γλυκύκρεως, ὁ καὶ ἡ, dulcem carnem habens.
Γλυκυμείλιχος, ον, dulciter mitis, dulciloquus.
Γλυκύμηλον, ȣ, τὸ, malum prædulce.
Γλυκυπάρθενος, ον, virginea ſuauitate præditus.
Γλυκύπικρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dulcedinem amaritudini permixtam habens.

Γλυκύῤῥιζα, ης, ἡ, dulcis radix, glycyrrhiza.
Γλυκύῤῥιζον, ου, τὸ, idem.
ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, dulcis. 2) mollis, clemens. 3) iucundus. γλυκεῖα, *subst.* de radice dulci.
Γλυκυσίδη, Glycyside, pæonia.
Γλυκύστρυφνος, ου, ὁ καὶ ἡ, sapore dulci simul & acerbo præditus.
Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.
Γλυκυτράχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, dulcem i. e. mollem, pulcrum ceruicem habens.
Γλυκύφθογγος, ον, dulce sonans.
Γλυκυφωνία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. A seq.
Γλυκύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui dulcis est vox.
Γλυκύχυλος, ον, dulcem succum habens.
Γλύμμα, ατος, τὸ, scalptura, cælatura, quod sculptum est, opus cælatum. A γλύφω.
Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, scalptor, cælator. Ab eod. cum seq.
Γλύπτης, ου, ὁ, idem.
Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, scalptus.
Γλύφανον, ου, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum, quo metalla & saxa, gemmæ scalpuntur & cælantur.
Γλύφανος, ου, ὁ, scalptura, cælatura. 2) scalprum, cælus.
Γλυφεῖον, ου, τὸ, scalprum.
Γλυφεὺς, έως, ὁ, scalptor.
Γλυφὴ, ῆς, ἡ, scalptura, cælatura.
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura & crena sagittæ. 2) sagitta ipsa.
Γλύφω, f. ψω, scalpo, cælo.
ΓΛΩ῀ΣΣΑ, *Att.* γλῶττα, ης, ἡ, lingua. 2) dicendi facultas. 3) sermo vnicuique genti peculiaris 4) vocabulum rarum, peregrinum, obscurum & exoletum. 5) lingua, seu lingula tibiæ. 6) calceamentorum vincula.
Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo. 2) lingua prurio, continere os a loquendo non possum.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. 2) linguæ prurigo. 3) loquax maledicentia.
Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas. A seq.
Γλώσσαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, garrulus, locutuleius, blatero, nugo. E γλ. & ἀργὸς, *velox*, vel *malus*, *noxius*.
Γλωσσάριον, ου, τὸ, lingula. Dim. a γλῶσσα.
Γλώσσασπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, qui lingua pro clypeo vtitur, qui sua se defendit facundia.
Γλώσσημα, ατος, τὸ, idem quod γλῶσσα n. 4.
Γλωσσηματικὸν, ου, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigens.
Γλωσσηματικῶς, *Adu.* voce antiqua, rara, exquisita. A pr.
Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. E γλ. & γαστήρ.
Γλωσσογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de glossarum interpretatione scribit.
Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, linguæ similis. E γλ. & εἶδος.
Γλωσσοκάτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam continens. A γλ. & κατέχω.
Γλωσσοκομεῖον, ου, τὸ, vas, quod ligulas tibiarum recipit. 2) receptaculum quoduis. A seq.
Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca condendis ligulis tibiarum. 2) loculus, cui Aegyptii includebant cadauera condita. 3) marsupium. 4) arca, in quam conuiciatur pecunia. E γλ. & κομέω, *curo*.
Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, taceo.
Γλωσσομανία, ας, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia &c.
Γλωσσοστροφέω, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. E γλ. & στρέφω.
Γλωσσότμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui lingua præcisa est. E γλ. & τέμνω, *seco*.
Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo. Ex iisdem.
Γλωσσοχαριτέω, ῶ, fut. ήσω, lingua blandior, oratione gratificor, auribus do. E γλ. & χάρις, *gratia*, *blanditiæ*.
Γλωσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ligulatus. 2) linguæ similis. 3) linguax, locutuleius.
Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.
Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, ad linguam pertinens.
Γλωττισμὸς, οῦ, ὁ, & γλώττισμα, ατος, τὸ, osculum obscœnum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo.
Γλωττοδεψέω, ῶ, fello, ore morigeror. E γλῶττα & δεψέω, *subigo & emollio coriariorum more*.
Γλωττόκομον, ου, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.
Γλωττοποιέω, verba noua & inusitata fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.
Γλωττοστροφέω, ῶ, idem quod γλωσσοστροφέω.
ΓΛΩΧΙ'Ν, & γλωχὶς, ῖνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.
Γναθμὸς, οῦ, ὁ, maxilla, mala. A seq.
ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, mala, maxilla. 2) dentes. 3) bucca. Vnde
Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.
Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus, qui buccas inflatas cædendas dat.
Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, incuruus, flexibilis.
Γνάμπτω, f. άμψω, & γνάπτω, f. άψω, flecto. 2) carpendo vel vellicando mollio, polio, carmino.
Γναφάλιον, ου, τὸ, herba, cuius foliis nonnulli pro gnaphalo vtuntur.
Γνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum. 2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω.
Γναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis. A seq.
Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo. 2) piscis quidam. A γνάπτω.
Γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ῆς, ἡ, fullonica sc. ars.
Γναφευτικὸς, ἡ, ὸν, ad fullones pertinens. A seq.
Γναφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo. A γναφεύς.
Γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.
Γνάψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.
Γνήσιος, ια, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, legitime genitus. 2) genuinus, sincerus. A γείνω.
Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.
Γνησίως, *Adu.* legitime, genuine.
Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus. v. δνοφ.

Γνοφέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.
ΓΝΟ'ΦΟΣ, ȣ, ὁ, caligo, tenebræ. 2) turbo.
Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro.
Γνοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caliginoſus.
Γνὺξ, *Adu.* genu flexo. A γόνυ, *genu.*
Γνωματεύω, f. εύσω, ſententioſe loquor. 2) dignoſco, iudico. A γνώμη.
Γνωμάτευμα, τὸ, decretum, iudicium. A pr.
Γνώμη, ης, ἡ, ſententia, mens. 2) voluntas. 3) conſilium. 4) ſententia, ſ. dictum aliquod inſigne. 5) rogatio ad populum, relatio ad ſenatum. 6) ſenatus auctoritas, ſc. cum interceſſione tribuni SCtum impeditur. A γινώσκω.
Γνωμηδὸν, *Adu.* per ſingulorum ſententias, ſententiis vel dicendis vel rogandis ex ordine.
Γνωμίδιον, τὸ, ſententiola. Dimin. e γνώμη.
Γνωμικὸς, ἡ, ὸν, ſententioſus, ſententias continens.
Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, conſilium do, ſententiam pronuncio. E γν. & δίδωμι.
Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, ſententioſe dico, ſententias loquor. E γν. & λέγω.
Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio ſententiæ. 2) ſententiarum collectio. A pr. γνωμολόγος.
Γνωμολογικὸς, ἡ, ὸν, ſententiis vtens. A pr.
Γνωμολογικῶς, ſententioſe.
Γνωμολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſententiis frequenter vtens. 2) collector rhapſodiarum præcepta morum complectentium.
Γνωμονικὸς, ἡ, ὸν, peritus, ſciens, doctus. 2) ad ſciaterıa pertinens. Hinc ὁ γνωμονικὴ, ſc. τέχνη, Gnomonice, quæ eſt ars conficiendi ſolaria. A γνώμων.
Γνωμονικῶς, *Adu.* Gnomonicorum more, e præceptis Gnomonices.
Γνωμοσύνη, ἡ, ſcientia, acumen iudicii. A γνώμων.
Γνωμοτυπέω, ſententiis acutis vtor. 2) acute & ſapienter dicta comminiſcor, procudo. Ex γν. & τύπτω.
Γνωμοτυπικὸς, ἡ, ὸν, frequens acutis ſententiolis. A pr.
Γνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cognitor, iudex. 2) index, nempe v. c. in horologio. 3) norma, amuſſis. 4) dens ætatis index. A γινώσκω.
Γνωρίζω, f. ίσω, noſcito, agnoſco, cognoſco. 2) probo, exploro. 3) notum facio, indico, item in memoriam reuoco: in N. T.
Γνώριμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, notus. 2) familiaris. 3) diſcipulus. 4) clarus, celeber.
Γνωρίμως, *Adu.* familiariter.
Γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota. 2) proprietas rei. 3) inſigne, ornamentum, decus.
Γνωρισμὸς, ȣ, ὁ, agnitio e ſignis &c.
Γνωριστικὸς, ἡ, ὸν, notitiam præbens, indicans.
Γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fluctuo animo, repugno ſententiæ meæ ipſe, eamque muto, pœnitentiam ago, reſipiſco. E γνῶσις & μάχομαι.
Γνωσίμαχος, inimicus ſcientiæ. Nomen hæreticorum. Ex iisd.
Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia. 2) cognitio iudicis. 3) ſcientia, doctrina, ſapientia. 4) coitus cum femina. Hebr. A γινώσκω.
Γνώστης, ȣ, ὁ, ariolus, diuinator. Ab eod.
Γνωστικὸς, ἡ, ὸν, cognoſcendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in myſteria religionis altius, quam ceteri, ſe penetraſſe credebant, iique vel Chriſtiani recte ſentientes, vt ap. Clem. Alex. in Strom. ſæpe, vel hæretici ap. Epiph.
Γνωστὸς, ἡ, ὸν, notus, cognitus. 2) amicus.
Γνωτὸς, ȣ, ὁ, notus. 2) conſanguineus, propinquus, frater. γνωτὴ, ſoror. A γινώσκω.
Γνωτοφόντις, ἡ, interfectrix fratris, propinqui. Ex γν. & φένω, *occido.*
ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάομαι, ῶμαι, gemo, deploro, defleo.
Γόγγρος, ȣ, ὁ, congrus, vel conger, piſcis. 2) arborum tuberculum rotundum, oliuæ ſimile.
Γογγροειδὴς, ἐς, congro ſimilis. A pr. & εἶδος.
Γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit. Ab eod. & κτείνω.
Γογγρώνη, ἡ, tumor gutturis, aliarumque neruoſarum partium. Ab eod. n. 2.
Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, muſſo.
Γογγύλευμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A ſeq. v. γόγγλ.
Γογγυλεύω, f. εύσω, rotundo, rotundum efficio. A γογγύλος.
Γογγυλέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum. 2) maza rotunda.
Γογγυλίδιον, ȣ, τὸ, rapulum. 2) pilulæ minutæ. Dim. a pr.
Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλεύω.
Γογγύλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod γογγύλος.
Γογγύλιον, idem quod γογγυλίδιον, n. 2.
Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa.
Γογγύλος, η, ον, rotundus.
Γογγυλόσκηνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, tabernaculum, ſeu domicilium habens rotundum. E pr. & σκηνή.
Γογγυλωπὸς, ἡ, ὸν, qui rotunda eſt facie, rotundus viſu ſeu adſpectu. Ex eod. & ὤψ.
Γογγυσμὸς, ȣ, ὁ, murmur, muſſitatio, fremitus. A γογγύζω.
Γογγυστὴς, ȣ, ὁ, murmurator. Ab eod.
Γογγυστικὸς, ἡ, ὸν, ad murmurationem propenſus.
Γόεδνος, ον, q. d. luctu dotatus, lugens. E γόος.
Γοερὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis. Ab eod.
Γοερῶς, flebiliter.
Γοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, gemebundus, lamentabilis.
Γοηπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. luctiuagus. (vel potius ad modum circulatoris vagabundus, a γόης & πλάνος.)
ΓΟ'ΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præſtigiator. 2) impoſtor quiuis.
Γοητεία, ας, ἡ, præſtigiæ, incantamentum. A pr.
Γοήτευμα, ατος, τὸ, incantamentum, præſtigiæ, fraus.
Γοητευτικῶς, incantandi, faſcinandi, decipiendi cauſſa.
Γοητεύω, f. εύσω, incanto, faſcino, incantatione & præſtigiis decipio. 2) illicio, pellicio. A γόης.
Γοητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod γόης. Ab eod.
Γοητικῶς, idem quod γοητευτικῶς.
Γολγοθᾶ, Golgatha. Nomen Syr. ἄκλιτον. *Locus caluariæ.*

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen vrbis Ebr. *Habitatio.*
Γομοῤῥος, ου, ὁ καὶ ἡ, Gomorræus.
Γόμος, ου, ὁ, onus nauis. 2) merces. A γέμω.
Γομφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, onerarius. E pr. & φέρω.
Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. Ab eod.
Γομφάριον, τὸ, paruus clauus. Dim. a γόμφος. 2) genus piscis.
Γομφιάζω, dentium stupore laboro. οἱ ὁ.
Γομφίασις, εως, ἡ, idem quod seq. A pr.
Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, stridor vel stupor dentium. Ab eod.
Γομφίος, ου, ὁ, dens molaris.
Γομφόδετος, ον, clauis firmatus. E γόμφος & δέω.
Γομφοπαγὴς, ὸς, clauis firmatus. 2) accuratus, exquisitus. E γ. & πήγνυμι, *struo.*
ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus. 2) clauus. 3) genus piscis.
Γομφωτήριον, ου, τὸ, clauus ligneus. A γομφόω.
Γομφότομως, ου, ὁ, clauis confixus. E γ. & τέμνω.
Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clauos. A γομφόω.
Γόμφωσις, εως, ἡ, idem.
Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.
Γομφωτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens, aptus ad fabricandum, struendum.
Γομφωτὸς, ἡ, ὸν, coagmentatus, compactus.
Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clauis compingo. 2) compingo quouis modo.
Γονατίζω, f. ίσω, genua flecto. 2) in genua procumbere cogo. A γόνυ.
Γονάτιον, ου, τὸ, geniculum. Dimin. ab eodem.
Γονατόδεσμος, ου, ὁ, periscelis.
Γονατόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor.
Γονατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus.
Γονεία, ας, ἡ, fetificatio. A seq.
Γονεὺς, έως, ὁ, parens. A seq.
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura. 2) semen genitale. 3) fetus, soboles.
Γόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, genitalis. 2) fecundus. 3) generosus. A pr.
Γονιμότης, τος, ἡ, fecunditas. A pr.
Γονιμώδης, ῶδες, fecundus. Ab eodem.
Γονίμως, *Adu.* fecunde.
Γονοειδὴς, ὲς, semini humano similis. E γόνος, n. 4. & εἶδος.
Γονόεις, όεσσα, όεν, fecundus, fertilis. Ab eod.
Γονοποιέω, fetifico.
Γονοποιΐα, ας, ἡ, fetura, fetificatio.
Γονοῤῥοια, ας, ἡ, seminis genitalis profluuium.
Γονοῤῥοϊκὸς, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui seminis fluxum patitur. E γόνος & ῥέω.
Γονοῤῥυα, idem quod γονόῤῥοια. Et
Γονοῤῥύης, ου, ὁ, idem quod γονόῤῥοιος. A seq.
Γονοῤῥυέω, ῶ, f. ήσω, fluxum seminis patior.
Γόνος, ου, ὁ, soboles, proles. 2) generatio. 3) genus. 4) genitura, semen. A γίνω antiquo, *genero.*
Γονὸς, ὲ, ὁ, locus, vel solum fertile.
ΓΟ'ΝΥ, υος, & γόνατος, & Poët. γενος, τὸ, genu. 2) internodium. Plur. γόνατα, Poët. γούνατα, γένα.

Γονυαλγὴς, ὁ καὶ ἡ, genuum dolore laborans. E pr. & ἄλγος, *dolor*, v. γεναλγής.
Γονυκλινέω, ῶ, f. ήσω, genu flecto. E γ. & κλίνω.
Γονυκλινὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, genua flectens.
Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, supplicatio, quæ fit genibus flexis.
Γονύκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui genua crepitant. 2) timidus. 3) cinædus, mollis.
Γονυπετέω, ῶ, f. ήσω, ad genua accido. A seq.
Γονυπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, accidens ad genua alicuius. E γ. & πίπτω pro πέτω, *cado.*
Γονώδης, ες, semini humano similis. A γόνος.
Γόος, ου, ὁ, luctus.
Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. 2) ad Gorgiam pertinens, vel eum referens. A γοργὼ vel γοργίας.
Γοργεύω, f. εύσω, gradum cito, festino. A γοργός.
Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem & artificia imitor.
Γοργίειος, α, ον, idem quod γόργειος.
Γοργόνειος, εία, ειον, idem quod γόργειος.
Γοργονώδης, ες, idem & ab eod.
Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens e capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ gestans. E γοργὼ & λόφος, *crista galeæ.*
Γοργολόφος, ου, ὁ, idem & ex iisdem.
Γοργόνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens.
Γοργόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, agilem & acrem me præbeo. 2) ferocio, efferor. A seq.
ΓΟΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, toruus. 2) acer, viuidus.
Γοργότης, ητος, ἡ, toruitas. 2) strenuitas. 3) in oratione, genus dicendi incitatum. Hermog.
Γοργοφόνη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix. Et
Γοργοφόνος, ὁ καὶ ἡ, interfector vel interfectrix Medusæ. E γ. & φένω.
Γοργόφθαλμος, ον, idem quod γοργώ.
Γοργὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, celeritas. 2) Gorgo, vna filiarum Phorci, Medusa scilicet, vel Stheno, vel Euryale, quæ iunctim Γοργόνες dicuntur.
Γοργώδης, ες, idem quod γόργειος. A pr.
Γοργὼν, όνος, ἡ, idem quod γοργώ. 2) animal noxium in Africa.
Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adspectu horrenda, vt Gorgo. A seq.
Γοργωπὸς, οῦ, ὁ, adspectu horrendus, vt Gorgo. E γοργὼ & ὤψ.
Γοργώψ, ὁ καὶ ἡ, idem.
Γοῦν, igitur. 2) certe, quidem. 3) saltem. 4) etiam.
Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. A γοῦνα pro γόνατα.
Γουναλγὴς, ὲς, genuum dolore laborans. Ex eod. & ἀλγέω.
Γούνασμα, τος, τὸ, supplicatio. A γουνάζομαι.
Γουνόομαι, οῦμαι, genua amplector supplex. A γουνὸς, vel γοῦνα.
Γουνοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, genua pinguia, tumida habens. Ex eod. & παχὺς, *crassus.*
Γουνὸς, ἡ, ὸν, fertilis. 2) *Subst.* solum fertile vel ferax, pro γόνος.
Γοώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lugubris. A γοάω.
Γράβδην, *Adu.* stringendo, leniter scindendo, v. c. extrema cuspide gladii, hastæ.

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ου, τὸ, tædæ genus.

ΓΡΑΙ̃Α, ας, ἡ, anus, vetula. 2) cutis circa vmbilicum, quia in ea rugæ senectutem indicant. 3) vna γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant. Hesych. Ceres.

Γραία, ας, ἡ, arca panaria. A γράω, edo.

Γραίδιον, ου τὸ, vetula, anicula. Dim. a γραῖα.

Γραικὸς, ἡ, ὸν, anilis. Ab eod.

ΓΡΑΙΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, Græcus, a, um. Vnde γραικῶς.

Γραίνω, comedo, quasi a γράω.

Γραιόομαι, οῦμαι, anus fio, senesco. A γραῖα.

Γραῖς, ΐδος, ἡ, anus.

Γράμμα, ατος, τὸ, littera scripta. 2) liber. 3) scriptum quodcunque, vt tabulæ publicæ, leges, libri rationum &c. *in Plurali* epistola, litteræ, libri. 4) litteræ, doctrina. 5) acta publica, tabulæ. 6) chirographum.

Γραμμάριον, ου, τὸ, scrupulum, vigesima quarta pars vnciæ. A pr.

Γραμματεία, ας, ἡ, scriptura. 2) litteratura.

Γραμματεῖον, ου, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album. 2) volumen quodcunque. 3) testamentum, testamenti exemplum. 4) chirographum, cautio. 4) ludus litterarius, & *in Plurali*. 6) acta & documenta publica. 7) tabulæ argentarii. A seq.

Γραμματεὺς, έως, ὁ, scriba. 2) Magistratus nomen variæ in variis ciuitatibus potestatis. 3) in S. libris, legis diuinæ interpres, Theologus. A γράμματα.

Γραμματεύω, f. εύσω, sum scriba, scribæ munus gero & .

Γραμματίδιον, ου, τὸ, epistolium, *inprimis* amatorium. 2) schedula testificantis. 3) tabella, libellus.

Γραμματικεύομαι, fut. εύσομαι, grammaticum, seu litteratorem ago, interpretem poetarum. A seq.

Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, Grammatica, s. ars.

Γραμματικὸς, ἡ, ὸν, litterator, grammaticus. 2) calculo, numeris tractandis peritus.

Γραμματικῶς, *Adu.* grammatice.

Γραμματίζω, f. ίσω, litteras, initia linguæ trado, i. e legendi & scribendi scientiam.

Γραμμάτιον, ου, idem quod γραμματίδιον. Dimin.

Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, elementorum linguæ cuiusque præceptor. A γραμματίζω.

Γραμματοδιδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus litterarius.

Γραμματοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui litteras docet, ludi litterarii magister.

Γραμματοεισαγωγεὺς, έως, ὁ, publicarum litterarum promulgator. 2) litterarum doctor.

Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, scriba, aut præceptor puerorum vilis & contemtibilis, velut γραμματιστὴς, qui docet legere & scribere. Ex γρ. & κύπτειν, *pronus in rem incumbere & deorsum spectare ceruicibus incuruatis.*

Γραμματοφορέω, ῶ, f ήσω, litteris fero. A seq.

Γραμματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tabellarius. E γρ. & φέρω.

Γραμματοφυλάκιον, ου, τὸ, locus, vbi scripta publica adseruantur. E γρ & φυλακή.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea. 2) carceres siue initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur. 3) *Plur.* γραμμαὶ, tabula, in qua calculis, latrunculis, luditur.

Γραμμίζω, f. ίσω, latrunculis ludo. Eustach. A pr. n. 3.

Γραμμικὸς, ἡ, ὸν, linearis. 2) linearum peritus.

Γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus duodecim scriptorum latrunculorum.

Γραμμοποίκιλος, ον, lineis variis distinctus, virgatus, scutulatus. E γραμμὴ & ποικ.

Γραμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lineæ similis.

Γραολογία, ας, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles. E γραῦς & λόγος.

Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decens, anilis.

Γραόφιλος, ου, ὁ, anicularum amans.

Γραοσόβης, ου, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piscibus. Vox Comica. A γραῦς & σοβέω, *abigo.* scribitur & γραιοσόβης, a γραία.

Γράπις, ιδος, ἡ, senecta, seu exuuiæ serpentis, cicadæ & similium. 2) auis species.

Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, scriptor. A γράφω.

Γράπτης, ου, ὁ, rugosus.

Γραπτὸς, ἡ, ὸν, scriptus.

Γραπτὺς, ύος, ἡ, laceratio vel laniatio cutis, genarum. 2) scarifatio.

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ου, ὁ, sordes, quæ in ouium lanis colliguntur. 2) alarum fœtor.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, clamor militum in conflictu primo.

Γράστις, εως, ἡ, gramen. A γράω.

Γράσων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, hircosus, cui fœtent alæ. 2) fatuus, stultus, demens. A γράσος.

Γραῦς, αὸς, ἡ, anus. A γραῖα.

Γραφείδιον, ου, τὸ, stilus. 2) penicillus. A γραφεύς.

Γραφεῖον, ου, τὸ, idem.

Γραφεὺς, έως, ὁ, scriptor. 2) pictor.

Γραφὴ, ῆς, ἡ, scriptura, scriptio. 2) pictura. 3) accusatio.

Γραφίδιον, ου, τὸ, stilus. Dimin.

Γραφικὸς, ἡ, ὸν, scriptorius. 2) pingendi peritus.

Γραφικῶς, *Adu.* graphice, expresse.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, stilus.

ΓΡΑ'ΦΩ, f. ψω, scribo. 2) pingo. 3) insculpo. 4) fero legem ad populum, sancio. 5) *In med.* accuso.

Γραψείω, scripturio.

ΓΡΑ'Ω, ῶ, f. άσω, comedo.

Γραώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anilis. A γραῦς.

Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, vigilo pro ἐγρηγορέω.

Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A pr.

Γρηγορικὸς, ἡ, ὸν, vigil, peruigil.

Γρηΐος, ου, ὁ καὶ ἡ, anilis. 2) antiquus. A γραῖα.

Γριπάζομαι & γριφάζομαι, item γρίπομαι & γρίφομαι, ap. Hipp. vellico, lancino, de doloribus e spasmo.

Γριπεὺς, έως, ὁ, piscator. 2) qui consuit, farcit retia. A γρῖπος.

Γριπεύω, piscor. A pr.

Γριπίζω, f. ίσω, piscor. A γρῖπος.

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ου, ὁ, rete.

Γρίπων, ωνος, ὁ, piscator. A pr.

Γριφεύω, f. εύσω, griphos dissoluo. A seq.

Γρῖφος, ου, ὁ, vel γρῖφος, εος, τὸ, rete. 2) sagena. 3) conuiualis quæstio ænigmatica. 4) ænigmaticus

aticus & ambiguus ſermo quiuis, griphus. γρῖπος.

ώδης, εος. ὁ καὶ ἡ, gripho ſimilis, intricatus.

Ό'ΝΘΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docetur, qui tibias inflare diſcit.

Ό'ΣΦΟΣ, ȣ, ὁ, teli genus, pilum, haſtæ cuſpis, quam terræ infigimus. 2) glans qualis funda excutitur.

φομάχος, ȣ, ὁ, miles leuis armaturæ, veles.

φοφόρος, ȣ, ὁ, idem.

Υ̃, vel γρῦ, minimum. 2) ſordes, quæ ſunt ſub vnguibus. 3) genus quoddam parui numiſmatis. 4) vox ſuum, item orum, qui dedignantur reſpondere.

ζω, f. ύξω, grunnio. 2) hiſco, leniter loquor. 3) fremo, allatro. A pr.

λλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod. Vnde

λλίζω, f. ίσω, grunnio.

λλισμὸς, ȣ, ὁ, grunnitus.

λλίων, ονος, ὁ, Diminut. a γρύλλος.

λλος, ȣ, ὁ, idem quod γρύλλη.

μαία, ας, ἡ, peræ genus. 2) res vilis & minimi pretii. A γρῦ.

μαιοπώλης, ȣ, ὁ, qui peras & ſcruta vendit.

παίνω, incurno. A γρυπός.

παλώπηξ, ηκος, ὁ, genus Satyri.

πὸς, ȣ, ὁ, naſum ſ. roſtrum aduncum habens. A γρύψ.

πὸς, ἡ, ὸν, incuruus, aduncus, inflexus. Vnde

ποτης, ητος, ἡ, aduncitas naſi.

πόω, ῶ, f. ώσω, aduncum, incuruum reddo.

σμὸς, ȣ, ὁ, grunnitus. A γρύζω.

τάρια, ων, τὰ, ſcruta. A ſeq.

τη, ης, ἡ, idem. A γρῦ.

τοπωλεῖον, locus vbi ſcruta venduntur.

τοπώλης, ȣ, ὁ, ſcrutorum venditor.

ΡΩΝΗ, & γρῶνος, ὁ, ſaxum exeſum, excauatum.

Υ'Α, ας, vel γυία, ἡ, aruum, iugerum. 2) via. 3) foſſa.

αια, ων, τὰ, funes, quibus naues terræ alligantur.

αλαι, ῶν, αἱ, pocula. Vox Megarica.

Υ'ΑΛΟΝ, ȣ, ὁ, cauitas. Vnde 2) vola, vallis, theſaurus, venter &c.

αλὸς, ἡ, ὸν, qui manu comprehendi poteſt Euſtath.

αρκης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui facit membra apta ad ferendos labores. 2) vegetus. E γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *ſufficio*.

ης, ȣ, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα, *aruum*.

ιτης, ȣ, ὁ, claudus. Heſych. A γυιός.

ιοβαρὴς, ἐς, membra grauans. E γυῖον & βάρος.

Γυιοβόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, membra depaſcens. Ex eod. & βορὸς, *edax*.

Γυιοδάμας, α, ὁ, qui membra domat. E γ. & δαμάω, *domo*.

Γυιοκόλλης, ȣ, ὁ καὶ ἡ, membra, pedes conſtringens. E γ. & κόλλα, *gluten*.

Γυιοκόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, membra depaſcens. 2) membra fatigans. E γ. & κείρω, *tondo*.

ΓΥΙΟΝ, ȣ, τὸ, membrum, in primis maius, vt pes manusue.

Γυιὸς, ἡ, ὸν, claudus. A pr.

Γυιοπαγὴς, ὲν, qui membra facit torpida, rigida, vt frigus. Ex γ. & πήγνυμι.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.

Γυιοτακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, membra tabefaciens. E γ. & τήκω, *tabefacio*.

Γυιοτόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, membra transfigens, lacerans. Ex γ. & τορὸς, *penetrans*, (vel a τέρω, τείρω.)

Γυιοφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, membra exedens.

Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango. 2) claudum reddo. 3 eneruo. A γυιός.

Γυλιαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, ceruicem prælongam & gracilem habens. Vox Comica. E ſeq. & αὐχήν.

ΓΥΛΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, & γύλιος, vaſculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adſeruatur.

Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.

Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.

Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.

Γυμνασιαρχέω, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præſum, ſum gymnaſiarcha. E γυμνάσιον & ἄρχω.

Γυμνασιάρχης, ȣ, ὁ, gymnaſii præfectus, gymnaſiarcha. Ex iisdem.

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnaſii præfectura. A ſeq.

Γυμνασίαρχος, ȣ, ὁ, gymnaſiarcha.

Γυμνάσιον, ȣ, τὸ, exercitatio. 2) palæſtra, gymnaſium, locus, in quo ſe nudi exercent. A γυμνάζω cum ſeq.

Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem.

Γυμναστὴς, ȣ, ὁ, præfectus pueris exercendis.

Γυμναστικὸς, ἡ, ὸν, palæſtricus.

Γυμναστικῶς, *Adu.* more palæſtrico.

Γυμνηλὸς, ἡ, ὸν, inops. A γυμνός.

Γυμνῆς, ῆτος, ὁ, miles leuis armaturæ. Ab eod.

Γυμνησίαι & γυμνήτιδες, inſulæ Baleares. (ab exercitatione artis ſagittandi. Sed erant arcus & tela in armatura τῶν γυμνήτων.)

Γυμνητεία & γυμνητία, ας, ἡ, leuis armatura, i. e. milites leuis armaturæ.

Γυμνητεύω, f. εύσω, ſum miles leuis armaturæ. 2) nudus ſum. A ſeq.

Γυμνήτης, ȣ, ὁ, idem quod γυμνῆς & ab eo.

Γυμνητικὸς, ἡ, ὸν, leuis armaturæ. 2) qui nudus degit. A pr.

Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, gymnicus.

Γυμνοδερκέομαι, ȣ̃μαι, nudus conſpicior. E γ. & δέρκομαι.

Γυμνόκαρπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius fructus nudi ſunt, qui non habet fructus inuolucro tectos.

Γυμνοπαιδία, ας, & γ-διὰ, ᾶς, ἡ, nudorum puerorum ſaltatio, ap. Spartanos.

Γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo. 2) nudipedalia exerceo. A ſeq.

Γυμνόπους, idem quod γυμνόπος.

Γυμνοποδία, & δία, ας, ἡ, inceſſus nudis pedibus, nudipedalia. A ſeq.

Γυμνόπος, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui nudis pedibus eſt, qui nudis pedibus incedit.

Γυμνοῤῥύπαρος, ȣ, ὁ, ſordide veſtitus.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, nudus. 2) ſola tunica indutus, ſine pallio vel amiculo. 3) inermis. 4) deſtitutus rebus quibusuis, pauper, inops. 5) ſolus. 6) puer imberbis, quia eius

eiusmodi pueri impuberes sola tunica vel prætexta vtebantur, nondum togam gestabant. 7) manifestus, apertus.

Γυμνοσοφισταί, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant.

Γυμνόσπερμος, & γυμνοσπέρματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius semen nudum, i. e. nullis inuolucris tectum est.

Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. 2) paupertas.

Γυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo. 2) spolio, priuo. 3) aperio, detego.

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio. 2) nuditas.

Γυναικάδελφος, ὁ, vxoris frater.

Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus.

Γυναικάριον, ȣ, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γυναικεῖον, ȣ, τὸ, gynæceum, conclaue mulierum.

Γυναικεῖος, εία, εῖον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menstrua, menses mulierum.

Γυναικείως, *Adu.* muliebriter.

Γυναικίας, ȣ, ὁ, muliebris, effeminatus.

Γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque feminam facio, 2) effemino. 3) *in medio*, est a) cultu femineo vtor, b) muliebriter, effeminate ago, viuo, muliebria patior.

Γυναικικὸς, ἡ, ὸν, effeminatus, muliebris.

Γυναίκισις, imitatio muliebris. A γυναικίζω.

Γυναικιστὶ, muliebriter. A γυνή.

Γυναικισμὸς, ȣ, ὁ, γυναικιασμὸς, ap. Polyb. superstitio, metus, cupiditas, insolentia, affectatio, mollities, luxuria, aliaue prauitas indolis & moris muliebris.

Γυναικόβȣλος, ὁ καὶ ἡ, muliebriter consulens, a muliere excogitatus, muliebris.

Γυναικοειδὴς, ὲς, qui est specie muliebri.

Γυναικόθυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui muliebri est animo.

Γυναικοθύμως, *Adu.* muliebriter.

Γυναικοϊέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, aut accipitres auibus insidiantur.

Γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa adficiebat.

Γυναικοκρασία, ἡ, mollitudo muliebris. E γ. & κεράννυμι.

Γυναικοκρατέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo.

Γυναικοκρατία & τεία, ίας, ἡ, muliebre imperium.

Γυναικοκήρυκτος, ον, a muliere celebratus, laudatus. E γ. & κηρύσσω.

Γυναικόκλωψ, adulter. E γ. & κλώψ, *fur.*

Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum insanio. A seq.

Γυναικομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulierum amore insanus, mulierosus. E γ. & μαίνομαι.

Γυναικομανία, ίας, ἡ, insanus mulierum amor.

Γυναικόμιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mulieres imitans.

Γυναικόμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mulieris formam habens. E γ. & μορφή.

Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A seq.

Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magistratus modestiæ matronali præfecti. E γ. & νέμω.

Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. E γ. & πάσχω.

Γυναικοπίπης, ὁ, venator mulierum. E γ. & ὀπιπής.

Γυναικοπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulieribus plenus.

Γυναικόποινος, ον, mulierem vlciscens. E γ. & ποινή, *vltio.*

Γυναικοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mulieres decens.

Γυναικοπρεπῶς, *Adu.* muliebriter, ita, vt mulieres decet.

Γυναικοπρόσωπος ον, muliebrem formam habens.

Γυναικοφίλος, ȣ, ὁ, mulierum amator. 2) effeminatus. E γ. & φίλος.

Γυναικόφρων, muliebriter sentiens. E γ. & φρήν.

Γυναικόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, muliebrem vocem habens. E γ. & φωνή.

Γυναικόω, effemino, proprie ad muliebrem naturam redigo.

Γυναικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, muliebris, effeminatus.

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclaue.

Γυναικωνίτης, ȣ, ὁ, idem. A pr.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem. 2) cœtus mulierum.

Γυναιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod γυναικομανής.

Γύναιον, ȣ, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.

Γύνανδρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui masculi & feminei sexus est.

ΓΥΝΗ῾, γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι, mulier, femina. 2) vxor.

Γύνις & γύννις, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus. A pr.

Γυπαίετος, ȣ, ὁ, aquila vulturis specie. E γὺψ, *vultur*, & ἀετὸς, f. αἰετὸς, *aquila.*

Γυπάριον, ȣ, τὸ, auis nidus. A seq.

Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus. 2) tugurium. 3) lustrum, domicilium subterraneum. A γύψ.

Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture est.

Γυραλέος, έα, έον, inflexus, curuus. A γυρός.

ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, canistrum e vimine, f. rete.

Γυρεία, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, ambitus. A seq.

Γυρεύω, f. εύσω, in orbem verso. 2) fodio. 3) in scrobibus condo. A γύρος.

Γυρήτομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in orbem scissus. E γῦρος & τέμνω.

Γυρητόμος, ον, in orbem scindens. Ex iisd.

Γυρῖνοι, oua ranarum: *Froschleich.* A γῦρος.

Γύριος, ια, ιον, orbicularis. Ab eod.

ΓΥ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.

Γυρόδρομος, ȣ, ὁ, in orbem currens. A γῦρος & τρέχω.

ΓΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, curuus, incuruus. 2) rotundus. 3) ὁ *Subst.* scrobs.

Γῦρος, ȣ, ὁ, gyrus, circulus, ambitus. 2) placentæ quoddam genus. A γυρός. Vnde

Γυρόθεν, *Adu.*

Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incuruo. 2) in gyrum colligo, in orbem verto. 3) in scrobem condo.

Γύρωμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem. 2) circus. A pr. &

Γύρωσις, εως, ἡ, idem.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, vultur.

ΓΥ'ΨΟΣ, ȣ, ἡ, gypsum.

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino, gypso obduco.

ΓΩΛΕΑ', ῶν, τὰ, speluncæ & latibula, seu lustra ferarum.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, angulus. 2) locus abditus.

Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis.

ασμὸς, ῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.

ίδιον, ῦ, τὸ, paruus angulus. 2) locus anguſtus & abditus. Dim. a γωνία.

ειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex eod. & εἶδος.

όομαι, ῦμαι. f. ώσομαι, in angulum formo, angulare reddo.

όφυλλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, anguloſa folia habens.

σμὸς, ῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.

ώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, anguloſus, angularis.

ωδῶς, Adu. in formam anguli.

ΡΥΤΟΣ, ῦ, ὁ, pharetra.

Δ.

quarta Alphabeti Græci littera, quæ ς, Δέλτα, ab Ebræorum Daleth dicitur. 2) nota numeralis ſignificans *quatuor*, & cum lineola inferne appoſita ,δ *quatuor millia*. 3) pars Aegypti.

, *Particula* inſeparabilis augens ſignificationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde vmbroſus, e δα & σκιὰ, vmbra, δαφοινὸς, cædis admodum auidus, e δα & φόνος, cædes.

ιβὶδ, ὁ, Dauid. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Dilectus*, *gratioſus*.

γκάνω, mordeo. E δήκω, idem.

ΑΓΥΣ, ύδος, ἡ, Theocr. vbi exponunt. 1) glacies. 2) ſimulacrum cereum. 3) ornamentum quoddam muliebre. 4) corolla.

ΑΔΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ genus.

ᾳδίον, ῦ, τὸ, facula. 2) ſcidula e picea arbore, omninoque minuta materia piceæ. Hipp. A δὰς, *fax*.

ᾳδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, faces incido, (ſc. e picea.) E δὰς & κόπτω, *ſcindo*.

ᾳδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A ſeq.

ᾳδουργὸς, ῦ, ὁ, qui tædas conficit. E δ. & ἔργον.

ᾳδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo. 2) illumino, illuſtro.

ᾳδουχία, ας, ἡ, facium geſtatio.

ᾳδοῦχος, ῦ, ὁ, facem geſtans. E δ. & ἔχω.

ᾳδοφορέω, ῶ, f. ήσω, facem geſto.

ᾳδοφόρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, facem geſtans.

ᾳδόομαι, tædæ ſimilis fio, reſinoſus fio. A δὰς.

ᾳδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tædæ ſimilis. 2) tædis abundans.

ᾳδωσις, εως, ἡ, vitium arboris, item radicis, cum reſina repletur.

Δάειρα, ἡ, Proſerpina, Atticis dicta. Apollon.

Δαειρίτης, ῦ, ὁ, ſacerdos Proſerpinæ.

Δαείω, diſco. A ſeq.

Δαέω, ῶ, f. ήσω, diſco, doceor. 2) ſcio. A δαίω.

Δάζομαι, f. δάσομαι, diuido. 2) lacero, diſſeco. Ab eodem.

Δάη, ης, ἡ, pugna. A δαίω, *contrucido*.

Δαηθμὸς, ῦ, ὁ, incendium. Ab eod.

Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia, ſeq.

Δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαίω.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, leuir, mariti frater.

Δαὶ, vero, igitur. Attic. in interrogationibus vſurpatur.

Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, έα, εον, artificioſus, artificioſe factus. 2) varius.

Δαιδάλειος, ον, idem.

Δαιδαλέοδμος, ον, ſuauiſſime olens, epith. vnguenti. E pr. & ὀδμή.

Δαιδαλεύτρια, ἡ, artifex, artificioſa fœmina.

Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificioſe facio. 2) variego.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificioſum. A pr.

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ῦ, ὁ, Dædalus, artifex ſummus. 2) artificioſus. 3) varius.

Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, artificioſas manus habens, ſollers.

Δαιδαλόφωνος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, artificioſe ſonans.

Δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δαιδάλλω.

Δαΐζω, f. ΐσω, vel ΐξω, diuido, partior. 2) diſcerpo, lanio. 3) occido. A δαίω.

Δαϊθμὸς, δαῖθμὸς, diuiſio. Ab eod.

Δαϊκτὴρ, ῆρος, ὁ, & δαΐκτωρ, ορος, vi cogens, domans, infeſtus, hoſtilis. A δαΐζω.

Δαιμονάω, ῶ, f. ήσω, inſanio, furore correptus ſum.

Δαιμονιάζω, f. άσω, idem.

Δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, a dæmone obſeſſus aut afflatus, aut vexatus.

Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.

Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονίζομαι, a dæmone vexor, torqueor.

Δαιμονικὸς, ἡ, ὸν, dæmonicus, qui eſt in poteſtate dæmonis, idem quod δαιμονιακός.

Δαιμόνιον, ῦ, τὸ, dæmonium, i. e. ſpiritus impurus, diabolus in N. T. Apud Profanos, numen. 2) larua. 3) genius. 4) fortuna.

Δαιμονιόληπτος, ον, a dæmone afflatus, obſeſſus. E pr.

Δαιμόνιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, diuinus. 2) felix. 3) admiratione dignus. 4) præter modum magnus. 5) miſer, miſerandus, turpis, ſceleſtus, inſanus, furioſus.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis dæmonis. 2) præter modum magnus.

Δαιμονίως, Adu. diuinitus. 2) vehementer, mirum in modum.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, ira diuina, pœna diuina. E δαίμων & βλάπτω, *noceo*.

Δαιμονολάτρης, ῦ, ὁ, dæmonum cultor.

Δαιμονομανία, ας, ἡ, inſana idololatria. Areth.

Δαιμονοφόρητος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui a dæmone agitatur. E ſeq. & φορέομαι.

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus. 2) heros. 3) genius. 4) fortuna cum proſpera, tum aduerſa. 5) diabolus in N. T.

Δαίνυμι, epulas do, conuiuium præbeo. δαίνυμαι, epulor. A δαίω, *diuido*, quia antiquitus in eiuſmodi epulis conuiuarum ſua cuique portio dapum apponebatur.

Δάϊος, ΐα, ϊον, peritus, prudens. 2) hoſtilis. Ab eodem.

Δαΐρα, ἡ, pro δάειρα, Proſerpina.

Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δαίω. (ſed hæc vitioſa lectio vel ſcriptio eſt pro δέρω.)

Δαῒς, ΐδος, ἡ, tæda. 2) pugna, prælium, bellum. Ab eod.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, conuiuium. Ab eod.

Δαίσιμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, edulis, veſcus. Ab eod.

Δαιταλεὺς,

Δαιταλεὺς, έως, ὁ, conuiua. 2) epulo. A δαίτη.
Δαιταλουργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ab eod. & ἔργον.
Δαιταλόω, ῶ, f. ώσω, conuiuor, epulor. qs. a δαιταλός.
Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.
Δαίτηθεν, Adu. e conuiuio.
Δαῖτις, ιδος, ἡ, fax maior. 2) alliorum capita colligata. A δαΐς.
Δαιτρεύω, f. εύσω, diuido cultro. 2) coquum ago. A δαιτρός.
Δαιτροπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, piſtor, coquus.
Δαιτρὸν, Adu. diuiſim, particulatim, viritim ſuam cuique portionem demenſam tribuendo.
Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, qui carnes diuidit, coquus.
Δαιτροσύνη, ης, ἡ, ſcientia, miniſtrandi more δαιτροῦ.
Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conuiua. 2) qui conuiuium inſtruit. A ſeq.
Δαιτὺς, ύος, ἡ, idem quod δαίς.
Δαίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, bellicoſus. 2) prudens. E δαΐς & φρὴν, mens.
ΔΑΙ'Ω, f. αίσω, diſco. 2) epulum præbeo. 3) diuido. 4) incendo, vro. 5) epulor, edo.
ΔΑ'ΚΑΡ, genus caſſiæ.
Δακέθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, mordens animum. 2) grauis, moleſtus. A δάκνω & θυμός.
Δάκετον, ου, τὸ, animal venenatum. A δάκος.
Δακνάζω, idem quod ſeq.
ΔΑ'ΚΝΩ, f. δήξω, mordeo. 2) pungo, moleſtia afficio.
Δακνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mordax. A pr.
Δάκος, εος, τὸ, animal venenatum. 2) beſtia fere maior.
ΔΑ'ΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima. 2) humor, vel ſuccus e plantis deſtillans.
Δακρύγελως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, fletu miſto ridens.
Δακρύδιον, ου, τὸ, lacrimula. Dimin. a δάκρυ.
Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus. A δακρύω.
Δακρυντὸς, ἡ, ὸν, lacrimabilis, flebilis, A δακρύνω.
Δακρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, οέσσης, όεντος, lacrimoſus, lacrimabundus. Δακρυόεν, Adu. lacrimis effuſis.
Δάκρυον. ου, τὸ, lacrima. vid. δάκρυ.
Δακρυοποιὸς, ἡ, ὸν, lacrimas ciens.
Δακρυοστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, lacrimis ſtillans, lacrimoſus. E δάκρυ & στακτὸς, ſtillatitius.
Δακρυπλώω, lacrimis exundo. E δ. & πλώω pro πλέω, fluito.
Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor.
Δακρύῤῥοος, ου. ὁ καὶ ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δ. & ῥέω, fluo.
Δακρυσίστακτος, ον, idem quod δακρυόστακτος.
Δακρυχέω, f. εύσω, lacrimas fundo.
Δακρύω, f. ύσω, lacrimor. δεδακρυμένος, lacrimans.
Δακρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lacrimoſus. A δάκρυ.
Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum inuolucrum. 2) tormentum, digitis manuum & pedum adhiberi ſolitum. 3) annuli pala.
Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.
Δακτυλίδιον, ου, τὸ, anneilus. Dim. a δακτύλιος.
Δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, digitalis. 2) dactylicus, pedibus dactylicis conſtans. A δάκτυλος.
Δακτυλικῶς, Adu. per dactylos.
Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum ſcalptura ſiue cælatura. A ſeq.
Δακτυλιογλύφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui annulos ſcalpit, aut cælat. Ex δακτύλιος & γλύφω, ſcalpo.
Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, ſiue repoſitorium.
Δακτύλιος, ου, ὁ, annulus.
Δακτυλιουργὸς, οῦ, ὁ, annulorum artifex. E pr. & ἔργον.
Δακτυλὶς, ίδος, ἡ, digitalis formæ, aut magnitudinis.
Δακτυλῖτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.
Δακτυλιώτης, ου, ὁ, digitus annularis.
Δακτυλοδεικτέω, ῶ, f. ήσω, digito monſtro. A ſq.
Δακτυλοδείκτης, ου, ὁ, qui digito monſtrat. E δ. & δείκνυμι.
Δακτυλόδεικτος, ὁ, ἡ, qui digito monſtratur. Ex iisdem.
Δακτυλοδειξία, ας, ἡ, demonſtratio facta digito. E δ. & δεῖξις.
Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor. E δάκτυλος & δοχμὴ, palmus.
Δακτυλοειδὴς, ὲς, digito ſimilis. E δ. & εἶδος.
ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus. 2) pes metricus, ſyllaba longa & duabus breuibus conſtans. 3) fructus palmæ. 4) gramen aculeatum. 5) conchæ genus. 6) ſacerdotes Cybeles.
Δακτυλότριπτος, ον, digito tritus. E δ. & τρίβω, tero
Δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, digitatus.
Δαλερὸς, ρα, ρὸν, torridus, calidus. A δαλός.
Δαλίον, ου, τὸ, torris, titio. Ab eod.
Δαλμανουθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Ebr. ἄκλιτον. Hereditas pauperis.
Δαλματικὴ, ῆς, ἡ, veſtis ſacerdotalis, fere clauata, hodie Meſsgewand. A Δαλματία.
Δαλὸς, οῦ, ὁ, titio. 2) torris. 3) funale. A δαίω.
Δαμάζω, f. ασω, domo. 2) interficio. 3) ineo, ſubigo, ſc. feminam.
Δαμάλη, ης, ἡ, iuuenca, vitula, bucula. Ab eod.
Δαμαλήβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, depaſtus a iuuencis. A pr. & βόσκω, paſco.
Δαμαληφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui buculas deuorat.
Δαμαλίζω, ίσω, idem quod δαμάζω.
Δάμαλις, εως, ἡ, iuuenca, vitula, bucula.
Δαμάλλω, lacero, auide voro. A δαμάω.
Δάμαρ, αρτος, ἡ, vxor. A δαμάω, quia domatur iugo mariti. (vel quia δαμᾷ, imperat, præeſt familiæ eamque ſuis imperiis regit, quaſi domina.)
Δαμασίβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, domitor mortalium.
Δάμασις, εως, ἡ, domitio, domitura. 2) colum. A δαμάζω.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui domat mentem, ferociam &c. Ab eod. & φρήν.
Δαμασίφως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, hominum domitor. Ex eod. & φὼς, vir.
Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, Damaſcus. Vrbs Syriæ. Hinc Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, Damaſcenus, a, um.
Δαμαστήριον, ου, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.

Δαμασώνιον,

ασώνιον, ε, τὸ, herba quædam.
άτειρα, ας, ἡ, victrix, domitrix, Domina. A seq.
άτωρ, ορος, ὁ, domitor, victor. A seq.
ΜΑΩ, ῶ, f. άσω, domo, subigo. 2) adigo. 3) occido. 4) feminam ineo.
νάω, ῶ, idem quod δαμάω.
νημι, idem & ab eodem.
νιππος, ον, eques, bene equitans. A pr. & ἵππος.
ΝΑΗ, ης, ἡ, laurus Alexandrina. 2) nomen mulieris.
ναΐδαι ῶν, οἱ, Argiui. A Δαναοὶ.
νάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus. 2) obolus Charonti solui solitus.
ναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, siue Græci a Danao, Beli filio, sic dicti.
νειακὸς, ή, ὸν, mutuus. A δάνειον.
νείζω, f. εισω, mutuum do, fœnero. In *med.* mutuum sumo. A seq.
νειον, ε, τὸ, fœnus, sors, pecunia mutuo data. A δάνος, *donum*.
νεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia. 2) ipsa fœneratio. A δανείζω.
νεισμὸς, ε, ὁ, fœneratio, mutuatio.
νειστὴς, ε, ὁ, fœnerator, creditor.
νειστικὸς, ή, ὸν, fœneratitius. A pr.
νιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Iudex diuinus*.
ΑΝΟΣ, εος, τὸ, donum, quidquid alicui datur, seu dono, seu mutuo. 2) mutuum. 3) mors, Macedonibus.
νὸς, ή, ὸν, aridus. A δαίω, uro.
ὸς, ε, vel Δαὸς, ε, lumen. 2) ignis. 3) lampas. 4) lupus, Phrygibus. 5) Dauus. Ab eod.
ΑΠΑΝΑΏ, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumtus facio. 2) exhaurio. 3) splendide viuo & bona abligurio.
απάνη, ης, ἡ, sumtus, impendium.
απάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumtus.
απανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumtuosus, profusus. 2) in quem magni sumtus fiunt.
απανηρῶς, *Adu.* sumtuose.
απανητικὸς, ή, ὸν, consumendi vim habens. 2) sumtuosus.
άπανος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.
ΑΠΕΔΟΝ, ε, τὸ, pauimentum. 2) solum.
απίδιον, ε, τὸ, paruus seu vilis tapes. A seq.
απις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum.
άπτης, ε, ὁ, vorax, at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muscæ. A δάπτω.
απτρὸς, ε, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.
ΑΠΤΩ, fut. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro.
αρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione.
αρεικὸς, ε, ὁ, numus aureus Persicus, a Dario dictus.
ΑΡΘΑΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio.
αρείβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, longæuus. E δαρὸς pro δηρὸς, & βίος, *vita*.
άρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio*.
αρτὸς, ή, ὸν, excoriatus. 2) pellicula scroti. Ab eod.

Δᾲς, δᾳδὸς, ἡ, tæda, fax. E δαΐς.
Δασέως, *Adu.* adspirate. A δασύς. Vox Gramm.
ΔΑΣΚΙΛΛΟΣ, ε, ὁ, dascillus, piscis quidam.
Δάσκιος, ε, ὁ καὶ ἡ, vmbrosus. E δα & σκιά.
Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, *diuido*.
Δάσμευσις, εως, ἡ, idem. A δασμεύω.
Δασμολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum exigo & δασμολογοῦμαι, tributum pendo.
Δασμολογία, ας, ἡ, tributi exactio. A seq.
Δασμολόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, tributorum exactor. E δ. & λέγω, *colligo*.
Δασμὸς, ε, ὁ, diuisio. 2) portio. 3) tributum. A δάζομαι.
Δασμοφορέω, ῶ, f. ήσω, tributum soluo.
Δασμοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui tributum pendit. E δ. & φέρω.
Δάσος, εος, τὸ, locus siluosus, fruticetum. A δασύς.
ΔΑΣΠΛΗ͂Σ, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, dissimilis, sæuus, atrox. Ex δα intensiuo, & πίμπλημι, repleo, quasi malo augens, vel πελάζω, quasi accessu arduus & congredienti nocens.
Δασπλῆτις, εως, ἡ, grauis. 2) accessu difficilis. A pr.
Δασυγένειος, ὁ, barbatus. E δασὺς & γένειον, *mentum*.
Δασύθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, qui denso capillo est.
Δασύκερκος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui villosa est cauda.
Δασυκνήμων, ωνος, ὁ, hirsutos pedes habens. E δασὺς & κνήμη, *tibia, crus*.
Δασύμαλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, lanosus.
Δασύνω, f. υνῶ, denso, pilosum reddo. 2) spiritu aspero vocabulum signo. A δασύς.
Δασυπόδειος, ε, ὁ καὶ ἡ, leporinus. A seq.
Δασύπους, οδος, ὁ, lepus. 2) cuniculus.
Δασύπυγος, ε, ὁ καὶ ἡ, purus a nefanda & præpostera Venere. E δασὺς, *hirsutus*, & πυγὴ, *podex*.
Δασυπώγων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, densam barbam habens, hispida & hirsuta barba præditus.
Δασύπρωκτος, ε, ὁ, idem quod δασύπυγος.
ΔΑΣΥΣ, εῖα, υ, *Gen.* έος, είας, έος, densus. 2) pilosus, hirsutus. Hinc δασυ πνεῦμα, spiritus asper, siue densus, apud Grammaticos.
Δασύσκιος, ε, ὁ καὶ ἡ, densam vmbram faciens.
Δασυσμὸς, ε, ὁ, densatio, densitas. A δασύνω.
Δασύστερνος, ε, ὁ καὶ ἡ, hirsutum pectus habens.
Δασύτης, ητος, ἡ, densitas. 2) pilositas. 3) adspiratio vocis apud Grammaticos. A δασύνω.
Δασυτόνως, idem quod δασέως, ap. Gramm. E δ. & τόνος.
Δασύτριχος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui denso est pilo.
Δασύφλοιος, ε, ὁ καὶ ἡ, hirsutum habens corticem.
Δασυχαίτης, ε, ὁ, densam iubam, vel comam habens. E δ. & χαίτη.
Δατέομαι, ἔμαι, f. ήσομαι, diuido, partior. 2) absumo, comedo, portiones ciborum appositas, pascor, deuoro. A δαίω.
Δατήριος, α, ον, diuidens.
Δάτησις, εως, ἡ, diuisio, partitio.
Δατητὴς, ε, ὁ, diuisor, distributor.
ΔΑΤΙΣΜΟΣ, ε, ὁ, Datismus, i. e. barbarismus vel solœcismus, v. gr. χαίρομαι pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia vtebatur Datis, Persarum satrapa.

Δατέομαι,

Δατύσσω, heluor, voro. A δαίω.
Δαυκίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A seq.
ΔΑΥ'ΚΟΣ, ε, ὁ, herba quædam Cretica: rubia.
Δαυλὸς, ἡ, ὸν, densus. v. δηρὸς.
Δαυλὸς, ε, ὁ, titio, torris. Aeolicum a δαλός.
Δαφναῖος, ε, ὁ, Daphnæus. Epitheton Apollinis.
Δαφνέλαιον, ε, τὸ, laurinum oleum. A sq. & ἔλ.
ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus. 2) Nomen proprium Nymphæ in laurum conuersæ. 3) nomen suburbii Antiocheni.
Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, laureus. A pr.
Δαφνηφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, dicitur de vaticinantibus, vt Pythia.
Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero. 2) sum laureatus.
Δαφνηφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, lauriger. E δ. & φέρω.
Δαφνιακὸς, ἡ, ὸν, laureus, laurinus. A δαφνίς.
Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.
Δάφνινος, ίνη, ινον, idem. A seq.
Δαφνὶς, ίδος, ἡ, laurea. 2) bacca laurina.
Δαφνίτης, ε, ὁ, idem quod δαφναῖος. 2) qui laurum aliqua similitudine refert. A pr.
Δαφνῖτις, ιδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo similis. Ab eod.
Δαφνογηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη & γηθέω, *gaudeo*.
Δαφνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lauri speciem gerens.
Δαφνόκομος, ε, ὁ καὶ ἡ, laureatus. E δ. & κόμη.
Δαφνοπώλης, ε, ὁ, Epith. Apollinis.
Δαφνόσκιος ε, ὁ καὶ ἡ, lauris vmbrosus. E δ.&σκιά.
Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, laurum fero, sum laureatus.
Δαφνοφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, lauriger.
Δαφνοφόρως, *Adu.* cum lauro, seu laurea.
Δαφνώδης, ες, lauris consitus.
Δαφνὼν, ῶνος, ὁ, lauretum, locus consitus lauris.
Δαφοίνεος, ε, ὁ καὶ ἡ, & δαφοινὸς, ἡ, ὸν, cædis auidus, valde cruentus. 2) rufus, rutilus, valde fuluus. E δα & φόνος.
Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia. A δαψιλής.
Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copiose & abundanter subministro. 2) in quacunque re multum & copiosum esse. 3) valde sollicitus sum. ap. τὲς ό. Ab eod.
Δαψιλέως, *contr.* δαψιλῶς, *Adu.* copiose, abundanter, laute.
ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, dapsilis, largus. 2) multus, etiam in malam partem.
ΔΕ', *Coniunctio*, vero, autem. 2) sed, verum. 3) enim. 4) igitur. 5) sane.
Δεδιότως, *Adu.* timide. A δείδω.
Δεδίσσομαι, idem quod seq.
Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio. 2) metuo, trepido, timeo. Ab eod.
Δέελος, ὁ, ἡ, idem quod δείελος. Hom.
Δέημα, ατος τὸ, precatio, preces. A δέομαι.
Δέησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Δεητικὸς, ἡ, ὸν, precatorius, rogatorius. 2) supplex. Ab eod.
Δεῖ, f. δεήσει, a. I. ἐδέησε, oportet, conuenit. 2) caret, vacat, deest.
Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia. Hesych.
Δειγᾶνες, οἱ, magistratus ap. Seleucienses. Polyb. A Chald. דיינא *index*.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, exemplum, documentum 2) specimen mercis, quod ostenditur emturientibus. 3) locus in Piræeo, vbi specimina talia mercium proponebantur. 4) coniectura.
Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, contumeliæ caussa, infamo, diuulgo alicuius infamiam, eum velut in Digmate, loco infami, spectaculi ergo expono. conf. παραδειγμ.
Δειδήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus, meticulosus.
Δειδία, ας, ἡ, nox obscura, nox obscuritate sua terrorem incutiens. Suid. Eust.
Δειδίξομαι, timeo. vid. δεδίττομαι, & δεδίσσ.
Δειδίσκομαι, idem.
Δειδίσσομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo. 2) metuo. v δεδίσσ.
ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paueo, trepido.
Δειελιέω, ῶ, f. ήσω, meridior. Hom. δειελιήσας, vbi exponunt etiam, cœnans, merendam sumens.
Δειελινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus. 2) vespertinus.
Δείελον, ε, τὸ, merenda. 2) crepusculum.
Δείελος, ε, ὁ καὶ ἡ, sol occiduus.
Δεικανᾶσθαι, comiter & benigne excipere, salutare, apud Homerum, vbi δεικανόωντο, pro ἐδεικανῶντο, quasi a δέκομαι. Ionico pro δέχομαι, excipio. Ap. Theocritum autem est vel porrigere, vel simile quid.
Δεικελιςὴς, ε, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in scena repræsentat, mimus, quasi a δεικελίζω, simulacrum repræsento. Huius verbi Fut. I. δεικελίξω *Dorice*, vnde ὁ δεικελίκτας *Dor.* idem quod δεικελιςής. Ab antiquo δείκω, pro quo vsurpatur δείκνυμι.
ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ε, τὸ, simulacrum.
Δεικηλίκτας, ε, ὁ, *Dor.* idem quod δεικελιςής.
Δεικηλιςὴς, ε, ὁ, idem quod δεικελιςής.
Δείκηλον, ε, τὸ, idem quod δείκελον.
ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, f. δείξω, ostendo, monstro, indico, declaro, manifesto, pro δείκω. Vnde
Δεικτηριὰς, άδος, ἡ, prostibulum, ap. Alexandrinos.
Δεικτήριον, ε, τὸ, pulpitum, suggestus, locus excelsus, vnde aliquid ostenditur.
Δείκτης, ε, ἡ, demonstrator.
Δεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstratiuus, ostensiuus.
Δεικτικῶς, *Adu.* demonstratiue.
Δειλαίνω, ομαι, timidus sum. A δειλός.
Δείλαιος, αία, αιον, timidus. 2) miser. Ab eod.
Δειλαιότης, ητος, ἡ, timor. A pr.
Δειλακρίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, valde timidus. Aristoph. A seq.
Δείλακρος, δειλάκρα, Aristoph. idem.
Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paueo, hominem pauidum, meticulosum me gero. Ex eod. & ἀνὴρ, *vir*.
Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas.
ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum. 2) vespera. 3) diluculum. 4) crepusculum.
Δειλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, timidus, meticulosus. A δειλὸς.
Δειλία, ας, ἡ, timiditas. Ab eod.
Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignauiam defugio. A pr.

ιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.
ίασις, εως, ἡ, pauor, formido. A seq.
ιάω, formido, ob ignauiam defugio.
ινὸν, -, τὸ, merenda. A δείλη, vespera.
ινὸν, *Adu.* vesperi, vespertino tempore.
ινὸς, ἡ, ὸν, pomeridianus, vespertinus.
όομαι, ῦμαι, f. ώσομαι, timeo, paueo. A seq.
ΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, miser, pauper. 2) timidus, ignauus. 3) debilis. 4) improbus, malus.
οτης, ητος, ἡ, timiditas. A pr.
όψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, timidus, timidi animi.
ια, ατος, τὸ, timor, metus. 2) terriculamentum. A δείδω.
ιαίνω, f. ανῶ, timeo. A pr.
ιαλέος, έα, έον, timidus. 2) terribilis.
ιάομαι, ῶμαι, timeo. Hesych.
ιατόεις, όεσσα, όεν, timidus, pauidus.
ιατόω, ῶ, f. ώσω, terrefacio.
ιατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terribilis, terrificus.
ιὸς, ου, ὁ, terror, metus.
ιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terribilis, terrificus.
ΙΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, Gen. δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc. δεῖνα, interdum est indeclinabile.
νὰ, *Adu.* vehementer. A δεινός.
νάζω, f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.
ῖναι, vortices, alias δῖναι. Hesych.
ίνακρος, ου, ὁ καὶ ἡ, acutissimus, acerrimus. E δεινὸς & ἄκρος, *acutus.* (nisi κρος sit mera terminatio.)
ινεύω, f. εύσω, contorqueo, in gyrum circumago. 2) in orbem salto, circumagor. A δεῖνος, *vortex.* (v. διν.)
ινέω, ῶ, f. ήσω, idem.
ίνησις, εως, ἡ, conuersio. A pr.
ινοβίας, ου, ὁ, fortissimus. E δεινὸς & βία.
ινοθέτης, ου, ὁ, maleficus, noxius, qui atrocia patrat. Ex eod. & τίθημι, *facio.*
ινοκάθεκτος, ον, magna vi coërcens, præpotens. Ex eod. & κατέχω.
ινολεχὴς, ὲς, infelix coniugii. E δ. & λέχος, *cubile.*
ινόλινος, ον, infelix. E δ. & λίνον, *filum*, sc. *Parcarum.*
ινολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, grauiter conqueror. E δ. & λόγος.
ινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans & exaggerans rei indignitatem. Ex iisd.
ινοπάθεια, ας, ἡ, querela grauis, de indignitate & atrocitate acceptæ iniuriæ aut casus oblati cum lamentatione & gestu miserabili.
ινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero. A seq.
ινοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graui adfectus iniuria, ægre ferens. E δ. & πάσχω.
ινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo, amplifico dicendo.
ινόπους, ὁ καὶ ἡ, celer. 2) cuius aduentus grauis est.
ινοπροσωπέω, ῶ, terribili sum visu. E seq. & πρόσωπον.
ΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vniuerse*, qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens: *vnde speciatim.* 2) dirus. 3) grauis. 4) sollers. 5) peritus. 6) validus. 7) magnus. 8) nefarius, improbus. 9) terribilis. 10) grauiter aliquid faciens. 11) splendidus. 12) τὰ δεινὰ, mala quæuis, etiam mors. A δείω, δείδω, *timeo, metuo*, quicquid ea est vi præditum, vt illa vis formidinem iniiciat.
Δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo. 2) vortex, gurges. 3) poculi genus. 4) saltationis genus. A δεῖνος.
Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas. 2) calliditas, sollertia. 3) dicendi vis. A δεινός.
Δεινόω, ῶ, f. ώσω, contorqueo, in orbem ago. 2) exaggero. Ab eod.
Δεινωπὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, toruus. Ex eod. & ὤψ, *vultus.*
Δεινῶς, *Adu.* vehementer, grauiter. 2) terribiliter. 3) mire. 4) acute. 5) indigne.
Δείνωσις, εως, ἡ, exaggeratio. A δεινόω.
Δεινωτικῶς, *Adu.* cum exaggeratione. Ab eod.
Δεινωτὸς, ἡ, ὸν, conuersus. 2) tornatus. Ab eodem.
Δεινώψ, ωπὸς, ὁ καὶ ἡ, terribilis adspectu.
Δεῖξις, εως, ἡ, ostensio, ostentatio. 2) indicium. 3) argumentum.
Δεῖος, τὸ, pro δέος. Hom.
Δειπνάριον, ου, τὸ, cœnula. Dim. a δεῖπνον.
Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno. 2) comedo. Ab eodem.
Δείπνημι, vnde δειπνάναι, idem.
Δειπνηστὸς, ου, ὁ, tempus cœnæ, scribunt etiam δείπνηστος, δειπνιστὸς, δειπνητὸς, δείπνητος.
Δειπνητήριον, ου, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.
Δειπνήτης, ου, ὁ, conuiua.
Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam pertinens. 2) cœnæ instruendæ peritus.
Δειπνητικῶς, *Adu.* laute, opipare.
Δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula. Dim. a δεῖπνον.
Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Ab eod.
Δειπνῖτις, ἡ, conuiualis, epith. στολῆς, qua in cœna vtebantur.
Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui ad cœnam vocat.
Δειπνοκλητόριον, epulæ, conuiuium. A pr.
Δειπνολογία, ας, ἡ, sermo de cœna.
Δειπνολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui de cœnis loquitur. E δ. & λέγω.
Δειπνολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui conuiuiis insidiatur, parasitus.
Δειπνομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui insano cœnarum amore ducitur. E seq. & μαίνομαι.
ΔΕΙ'ΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna. 2) cibus. 3) conuiuium, epulum.
Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.
Δειπνοποιία, ας, ἡ, apparatio cœnæ vel conuiuii.
Δειπνοποιὸς, ου, ὁ, qui cœnam aut conuiuium parat.
Δειπνοσοφιστὴς, ου, ὁ, qui inter cœnam de rebus eruditis differit.
Δειπνοσύνη, ης, ἡ, cœna. Fictum ridiculi causa in Parodia. εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων, vt Hom. εὖ εἰδὼς τοξοσυνάων.
Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio. 2) ministerium conuiuiale, vt δορυφορία.
Δειπνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cœnæ minister. E δ. & φέρω.
Δειρὰς, άδος, ἡ, iugum montis. A δειρὴ, *ceruix.*
Δειραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, collo onerosus, grauis, latis grauis, vt vnas ceruices baiuli oneret. Ex δειρὴ & ἄχθος, *onus.*
Δειρὴ, ῆς, ἡ, collum. 2) ceruix. A δέρη.

Δειριάω, ῶ, probis profcindo. Laconicum.
Δειροκύπελλον, ου, τὸ, poculum oblongo collo. E δειρὴ & κύπελλον.
Δειροπέδη, ης, ἡ, monile, torques, collare. Ex eod. & πέδη, pedica.
Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. E δειρὴ & τέμνω, feco.
ΔΕΙ'ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, humor. 2) ftercus. 3 fœtor. Vnde
Δεισαλέος, έα, έον, ftercoreus, fœdus.
Δεισαλία, ας, ἡ, imparitas.
Δεισιδαιμονέω, fuperftitiofus, religiofus fum.
Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, fuperftitio. 2) religio.
Δεισιδαιμόνως, Adu. religiofe.
Δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fuperftitiofus. 2) religiofus. E δείδω & δαίμων, Deus.
Δεισίθεος, ὁ καὶ ἡ, idem.
ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hine οἱ δέκα, decemuiri.
Δεκάβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem boum pretio æftimabilis. E δ. & βοῦς. (vel βοιος eft mera terminatio valorem vel magnitudinem rei indicans.)
Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum vfque gradum. E δ. & γονὴ, generatio.
Δεκαγράμματος, ον, decem litteris vel lineis aut verfibus conftans.
Δεκαδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.
Δεκαδάρχης, ου, ὁ, decurio. 2) decemuir. E δ. & ἀρχή.
Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemuiratus. 2) decurionatus. A feq.
Δεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.
Δεκάδελτος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tabulis conftans.
Δεκαδεὺς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.
Δεκαδικὸς, ἡ, ὸν denarius.
Δεκαδοῦχος, ου, ὁ, decemuir. Lyf.
Δεκαδύω, duodecim: ἄκλιτον.
Δεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem palmos longus. E δ. & δῶρον, palmus.
Δεκαεννέα, nouemdecim.
Δεκαέξ, οἱ, αἱ, τὰ, fedecim.
Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, feptemdecim.
Δεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, decennale tempus, decennium. A δεκαετής.
Δεκαέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem annos natus. Ab eodem.
Δεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. E δ. & ἔτος, annus.
Δεκαετία, ας, ἡ, decennium.
Δεκάζω, f. άσω, donis corrumpo, ingero, obtrudo alicui donum, πρὸς τὸ δέχεσθαι. 2) corrumpo; peruerto.
Δεκάκις, Adu. decies.
Δεκάκλινος, ου, decem lectos habens: de œco, in quo conuiuia celebrantur. E δ. & κλίνη.
Δεκακότυλος, ον, decem cotylas habens. E δ. & κοτύλη.
Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. E δ. & κῦμα.
Δεκάκωλος, ον, decem verficulis vel articulis conftans. E δ. & κῶλον.
Δεκάλιτρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem librarum eft. E δ. & λίτρα, libra.
Δεκάλογος, ου, ὁ, Decalogus, decem præcepta Dei.
Δεκάμετρος, ον, decem verfibus vel menfuris conftans. E δ. & μέτρον.
Δεκαμηνιαῖος, αία, αῖον, decimum menfem agens, decimeftris. A feq.
Δεκάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. E δ. & μήν.
Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum eft. E δ. & μνᾶ, mina.
Δεκάμνους, idem.
Δεκάμνον, τὸ, merces decem minarum.
Δεκάμφορος, ον, decem amphoras capiens. E δ. & ἀμφορεύς.
Δεκανάομαι. ῶμαι, humaniter excipio. Hefych. A Dor. δέκομαι pro δέχομαι, vnde δεικανᾶσθαι.
Δεκαναΐα, ας, ἡ, decem naues. E δ. & ναῦς.
Δεκανέα, ἡ, idem. ap. Strab.
Δεκανία, ας, ἡ, decuria. A δέκα.
Δεκαοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Δεκάπαλαι, Adu. q. d. decies olim: iampridem.
Δεκαπέντε, quindecim.
Δεκαπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui eft decem cubitorum.
Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplum facio. A feq.
Δεκαπλάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, decuplus.
Δεκαπλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem iugerum eft. E δ. & πλέθρον, iugerum.
Δεκαπλοῦς, ὁ, decuplus.
Δεκάπολις, εως, ἡ, decem habens vrbes. 2) regio quædam Iudææ.
Δεκαπολίτης, ου, ὁ, qui e regione Decapoli eft.
Δεκάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, qui decem pedum eft.
Δεκαπρωτεία, ας, ἡ, decemprimatus, fenatus, vel collegium decem virorum in ciuitate primorum.
Δεκάπρωτοι, ων, οἱ, decemprimi fenatores.
Δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. E δ. & ἀρχή.
Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus.
Δεκαρχικὸς, ἡ, ὸν, decurionalis.
Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius. 2) decuria.
Δεκάσκαλμος, ου, ἡ, decem fcalmis inftructa nauis.
Δεκασμὸς, ου, ὁ, decimatio. 2) decimæ. 3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.
Δεκάσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo decem fementes factæ funt. 2) decennalis. E δ. & σπείρω.
Δεκαστάτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem ftateribus valens. E δ. & στατήρ.
Δεκάστεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem tabulata habens. Ex δ. & στέγος, tectum.
Δεκάστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem columnas habens.
Δεκάσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem fchœnos æquans.
Δεκαταῖος, αία, αῖον, qui decimo die v. c. venit.
Δεκαταλαντία, ας, ἡ, decem talenta.
Δεκατάλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui decem talentorum eft. E δ. & τάλαντον.
Δεκατεία, ας, ἡ, decimatio, decimæ. A δεκατεύω.
Δεκατέσσαρες, ων, οἱ καὶ αἱ, quatuordecim.
Δεκάτευσις, εως, ἡ, decimatio. A δεκατεύω.
Δεκατευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo decimæ perfoluuntur.
Δεκατευτὴς, ου, ὁ, qui decimas exigit. 2) decumanus, genus publicani.
Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo,

excerpo, decimas exigo. 2) decimum quemque interficio. A seq.
κάτη, ης, ἡ, decima pars, decimæ.
κατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.
κατηλόγιον, ε, τὸ, locus, in quo decimæ exiguntur, & penduntur.
κατηλόγος, ε, ὁ καὶ ἡ, decimarum exactor. E δ. & λεγω, colligo.
κατημόριον, ε, τὸ, decima pars.
έκατος άτη, ατον, decimus.
κατόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δεκατεύω.
κατώνης, ε, ὁ, qui decimas redimit: decumanus, genus publicani. E δεκ. & ὠνέομαι, *emo*.
κάφυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, decem tribus habens, in decem tribus diuisus. E δ. & φυλὴ, *tribus*.
κάχαλκον, ε, τὸ, decem chalci, decem ærei nummi, denarius. E δ. & χαλκὸς, *moneta ærea*.
καχῆ, decem partibus. A δέκα.
κάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκακισχίλιοι, Homerus.
κάχορδος, ε, ὁ καὶ ἡ, decem chordas habens. E δ. & χορδή.
κέμβολος, ε, ὁ καὶ ἡ, decem instructus rostris, E δέκα & ἔμβολος, *rostrum*.
κετηρὶς, ίδος, ἡ, decennalis. 2) decennium. 3) ludi deno quoque anno recurrentes.
κέτηρος, ε, ὁ καί ἡ, decennalis. A seq.
κέτης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem, fem. δεκέτις.
κήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, decem ordines remorum habens nauis: lat. deceris. E δέκα & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἄρω, *apto*.
κτέος, έα, έον, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.
κτηρ, ῆρος, ὁ, qui accipit vel suscipit.
κτης, ε, ὁ, acceptor, mendicus.
κτικὸς, ἡ, ὸν, ad recipiendum aptus.
κτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus.
κτρια, ας, ἡ, acceptrix, receptrix.
κτριος, ε, ὁ, susceptor.
κταρ, ὁ, idem.
λεάζω, f. άσω, inescο, esca capio. 2) escam impono, *metaphorice*, allicio. A seq.
λεαρ, ατος, τὸ, esca, qua animalia capiuntur. 2) illecebræ quæuis. 3) fraus, dolus. A δέλω.
λεαρπαξ, γος, ὁ καὶ ἡ, escam rapiens.
λεασμα, ατος, τὸ, quod escæ loco imponitur hamo vel laqueis: illectamentum. A δελεάζω.
λεασμάτιον, ε, τὸ, Dimin. A pr.
λεασμὸς, ε, ὁ, idem quod δέλεασμα.
λεάστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam esca imponitur. Ab eod.
λεαστὴς, ε, ὁ, qui esca decipit. A pr.
ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ε, τὸ, laterna, fax.
δέλετρον, ε, τὸ, idem quod δέλεαρ, ap. Ath.
δελητήριον, ε, τὸ, idem quod δέλεαρ. A δέλω.
Δέλτα, τὸ, littera quarta Alphabeti Græci. 2) pars Aegypti. 3) pudendum muliebre.
Δελτάριον, ε, τὸ, tabella, Dim. A δέλτος.
Δέλτιον, ε, τὸ, idem, ab eod.
Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in litteras refert
Δέλτος, ε, ἡ, pugillares, quia forma litteræ Δ plicabantur. 2) liber quilibet. 3) tabulæ legum, testamenti, pictoris, &c.
Δελτόω, ῶ, f. ώσω, in formam litteræ Δ plico, vel effingo.
Δελτωτὸς, ἡ, ὸν, in formam triangularem litteræ Δ effictus. Hinc Δελτωτὸν, triangulum, signum quoddam cœleste, & δελτωτοὶ, libri in Δ figuram complicati. A pr.
Δελφάκειος, ον, porcinus. A δέλφαξ.
Δελφάκινος, η, ον, idem.
Δελφάκιον, ε, τὸ, porcellus lactens. 2) pudendum muliebre. Dim.
Δελφακόομαι, succresco in porcam. A seq.
ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, porcellus. 2) porcus, porca.
ΔΕΛΦΙ'Ν, ῖνος, ὁ, delphin, piscis. 2) nauticum instrumentum, quo vtebantur ad demergendas naues.
Δελφινίζω, delphinos imitor. A pr.
Δελφίνιον, ε, τὸ, delphinium, herba. 2) templum Apollonis hoc nomine Athenis fuit, & hinc iudicium ἐπὶ δελφινίῳ. Ab eod.
Δελφινίσκος, ε, ὁ, paruus delphin.
Δελφινοειδὴς, ὲς, delphini formam habens. E δ. & εἶδος.
Δελφινόσημος, ον, delphino signatus. 2) mensa Delphica, abacus marmoreus. E δ. & σῆμα.
Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφίν.
ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, vulua, vterus.
ΔΕΛΩ, inesco.
Δέμα, ατος, τὸ, vinculum. 2) fasciculus. A δέω.
ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, corpus. *Nomen indeclinabile*.
Δεμάτιον, ε, τὸ, paruus fasciculus. A δέμα.
Δέμνιον, ε, τὸ, stratum, lectus. A δέμω.
Δεμνιοτήρης, ε, ὁ, custos lecti. A pr. & τηρέω, *obseruo, custodio*.
ΔΕ'ΜΩ, *ædifico, struo*, est inusitatum, sicut & δέμομαι. In vsu hæc: ἔδειμα, ἐδειμάμην, δέδμηκα.
Δενδίλλω, oculos huc illuc verto. 2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω & ἴλλος *oculus*. (nisi potius ab antiquo δενω, vnde δόνος, δονέω, vt a τένω, *tendo*, hinc δενδιλος, δενδιλλω.)
Δένδρεον, έε, τὸ, arbor.
Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemorosus, arboribus abundans.
Δενδρίζω, arboresco, arboris figura sum.
Δενδρικὸς, ἡ, ὸν, arboreus.
Δενδρίον, ε, τὸ, arbuscula.
Δενδρῖτις, ίδος, ἡ, vitis arborescens.
Δενδροβατέω, ῶ, f. ήσω, arbores scando. E δένδρον & βαίνω, *scando*.
Δενδροειδὴς, έος, ἐς, ὁ, ἡ, arboris figuram habens.
Δενδροκολάπτης, ε, ὁ, picus. A κολάπτω, *tundo*.
Δενδρόκομος, ε, ὁ καὶ ἡ, arboribus ornatus. E δ. & κόμη.
Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exscindo. E δ. & κόπτω.
Δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arborescentia.
Δενδρολίβανος, ε, ὁ, thus arbor, seu arbor ipsa, quæ thus fert. 2) rosmarinus coronarius.
Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malua arborescens, althæa.
Δένδρον, ε, τὸ, arbor. 2) stirps.

Δενδροπήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, arboribus nocens. E δ. & πῆμα, damnum.
Δένδρος, εος, τὸ, vnde vſitatum δένδρεσι, idem quod δένδρον.
Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.
Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exſcindo, vaſto, populor. E δ. & τέμνω, ſeco.
Δενδροτόμος, ὁ καὶ ἡ, arbores exſcindens.
Δενδροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, arborum ferax. 2) de Dendrophoris vid. auctores Antiquitatum.
Δενδροφορία, ἡ, feracitas arborum. 2) functio Dendrophori.
Δενδρόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, arboribus conſitus. E δ. & φύομαι.
Δενδρυάζω, f. άσω, quercus ſubeo, inter quercus me abſcondo. 2) quouis modo me abſcondo.
Δενδρύδιον, ου, τὸ, arbuſcula.
Δενδρύφιον, ου, τὸ, idem.
Δενδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arboreus. 2) ad arboris magnitudinem accedens.
Δενδρώεις, ώεσσα, ῶεν, arboribus abundans.
Δενδρὼν, ῶνος, ὁ, arbuſtum, arboretum.
Δενδρῶτις, ἡ, arboribus denſa.
Δεννάζω, f. άσω, probris inceſſo. A δέννος.
Δεννασὸς, ἡ, ὸν, conuitiis & maledictis obnoxius.
ΔΕ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia.
Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, receptaculum. 2) lacus. 3) ciſterna. 4) piſcina. A δέχομαι.
Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, dextra, ſc. manus. 2) fides per dextram data. 3) pacta conuenta. 4) potentia & auxilium.
Δεξιάδην, Adu. a dextra.
Δεξιάομαι, ῶμαι, dextra prehendo, dextra prehenſum amplector, ſaluto. Hinc Homericum δεξιάοντο pro ἐδεξιῶντο.
Δεξιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, dona accipiens. A δέχομαι & δῶρον.
Δεξίμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, oues excipiens, vel ſuſcipiens. Ex eod. & μῆλον, ouis.
Δεξιοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, iaculator. E δ. & βάλλω.
Δεξιόγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dextra & agilia membra habet. E δ. & γυῖον, membrum.
Δεξιολάβος, ου, ὁ, ſatelles, ſtipator. A δεξιὰ & λαμβάνω, ſumo.
Δεξιόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, dextram iungo, dextra prehendo. 2) humaniter ac comiter excipio. A δεξιά.
ΔΕΞΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, dexter. 2) fauſtus, proſper. 3) ſollers, acutus, ingenii dexteritate præditus. 4) ſcitus, eruditus, carus, vrbanus, lepidus. 5) agilis, promtus, expeditus.
Δεξιόσειρος, ου, ὁ, ſc. ἵππος, equus iugali equo ad dexterum latus alligatus. Hinc metaphorice δεξιόσειρος Ἄρης, apud Sophoclem, Mars in dexterum cornu inclinans. Eſt a σειρὰ, habena.
Δεξιοστάτης, ου, ὁ, qui a dextra ſtat. 2) qui in dextra chori parte præſidet. E δεξιὰ & ἵστημι, ſiſto.
Δεξιότοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, in dextra parte nauis remigans. Ex eod. & τοῖχος, paries, latus nauis.
Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, ſollertia. A δεξιός.
Δεξίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignem ſuſcipiens, vel excipiens. E δέχομαι & πῦρ.
Δέξις, εως, ἡ, modus alicuius excipiendi, tractandi. A δέχομαι.
Δεξιτερὸς, ρὰ, ρὸν, dexter. A δεξιός.
Δεξίωμα, ατος, τὸ, id, quod comiter accipimus, & quaſi dextra prehendimus, res grata, iucunda, expetita. 2) exceptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem, un accueil gracieux. A δεξιόομαι.
Δεξιώνυμος, ον, fauſtus, auſpicatus, auſpicati nominis & ominis. E δεξιὸς & ὄνομα.
Δεξιῶς, Adu. dextre. 2) proſpere. 3) ſollerter.
Δεξίωσις, εως, ἡ, idem quod δέξις & fere in bonam partem, amplexus, gratulatio etiam, ſi, cui occurrimus, eum gratulabundi amplectimur. A δεξιόομαι.
Δεξιώτατα, Adu. commodiſſime, dexterrime, ſcitiſſime. A δεξιώτατος, qui eſt Superl. A δεξιός.
Δέομαι, f. δεήσομαι, oro, rogo. 2) indigeo, mihi opus eſt. 3) δεόμενοι etiam, qui aliquem cupiunt conuentum. A δεῖ, opus eſt.
Δέον, οντος, τὸ, decens, æquum, commodum, 2) deficiens. 3) neceſſarium. 4) quum oporteret. Ab eod.
Δεόντως, Adu. decenter. 2) commode. A pr.
Δέος, δέους, τὸ, metus. A δείδω.
ΔΕ'ΠΑΣ, αος, τὸ, poculum. 2) patera.
Δέπαστον, ου, τὸ, poculum, crater. A pr.
Δεπαστρεῖος, α, ον, potulentus. A pr.
Δεραγχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, collum conſtringens & ſuffocans. E δέρη & ἄγχω, ſtrangulo.
Δέραιον, ου, τὸ, collare, torques. A δέρη.
Δεραιοπέδη, ης, ἡ, laqueus, quo aues capiuntur, laqueus aucupatorius.
ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium.
Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen vrbis Ebr. Stimulus.
Δερβιστὴρ, ῆρος, ὁ, pellis, corium. Suid. Pleonaſmo τοῦ β. A δέρας. (niſi potius ſit δερμιστὴρ, v. δερμηστὴς & δερρηστήρ.)
Δέργμα, ατος, τὸ, adſpectus. A δέρκομαι.
Δεργμὸς, ου, ὁ, idem.
ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, ceruix, collum.
Δέρις, collum. Heſych. A pr.
Δερκευνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inter dormiendum videns. E δέρκομαι & εὐνὴ, cubile.
Δερκιάομαι, ῶμαι, video. A ſeq.
ΔΕ'ΡΚΩ, f. ξω, & δέρκομαι, video. Poët.
Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A δέρω.
Δερμάτινος, ίνη, ινον, coriaceus. A pr.
Δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula. Dim. A δέρμα.
Δερματουργικὸς, ἡ, ὸν, cerdo. E δ. & ἔργον.
Δερματοφαγέω, pellem edo.
Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem geſto, pelle amictus ſum.
Δερματώδης εος, ὁ καὶ ἡ, coriaceus. 2) cutaneus.
Δερμηστὴς, οῦ, ὁ, animaculum, a conſumendis pellibus dictum. A δέρμα & ἔσθιω, comedo.
Δερμόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui membranulæ loco pinnarum ſunt. E δ. & πτερὸν, ala.
Δερμύλλω, ſanguinem e cute ſugo. 2) excorio. 3) maſturbo.
Δέρξις, εως, ἡ, viſio, ipſa actio videndi. A δέρκομαι.

έρος, εος, τὸ, pellis, corium.
ερρίδιον, ϐ, τὸ, vmbraculum coriaceum, vmbella pellibus confecta. A δέῤῥις.
έῤῥιον, ϐ, τὸ, cilicium.
έῤῥις, εως, ἡ, pellis. 2) crassum seu vile vestimentum, cilicium.
ερῥιστὴρ, ῆρος, ὁ, monile equi. Hesych. A pr.
έρτρον, ϐ, τὸ, membrana. 2) omentum. 3) rostrum. A seq.
έρω, f. δερῶ, excorio, pellem detraho. 2) cædo, verbero.
ΕΣΙΟΣ, ϐ, ὁ, mensis Iunius apud Macedonas, vt nonnulli volunt.
έσις, εως, ἡ, ligatio. 2) nodus. 3) iunctura, coniunctio. A δέω.
έσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.
εσμευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad ligandum. A seq.
εσμεύω, f. εύσω, ligo, vincio, colligo. A seq.
εσμεω, ῶ, f. ήσω, idem. A seq.
έσμη, ης, ἡ, fasciculus. A δέω.
έσμιος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, vinctus. A δεσμός.
εσμὶς, fasciculus. Dim. ab seq.
εσμὸς, ϐ, ὁ, vinculum, ligamen. A δέω.
εσμοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, commentariensis, custos vinctorum.
εσμόω, ῶ, f ώσω, vincio, ligo. 2) in carcerem conicio.
εσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A pr.
εσμωτήριον, ϐ, τὸ, carcer. A seq.
εσμώτης, ϐ, ὁ, vinctus, captiuus. A δεσμόω.
ΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, dominor. 2) & *in Passiuo*, dominio alicuius pareo, adquiror.
έσποινα, ης, ἡ, herba, domina, regina. A pr.
εσπόσιος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, herilis. A δεσπότης.
εσποσιονάυτης, ὁ, q d. herilis nauis magister: genus libertorum Laconicorum, quorum opera in nauibus vtebantur.
εσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A seq.
εσπόσυνος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, herilis. Hinc ὁ δεσπόσυνος, *Subst.* filius herilis, δεσποσύνη, filia h.
εσποτεία, ας, ἡ, dominatus.
εσπότειος, α, ον, herilis.
εσποτειρα, ας, ἡ, domina, hera.
εσποτεύω, f. εύσω, idem quod sequens.
εσποτέω, ῶ, f. ήσω, dominor. A seq.
εσπότης, ϐ, ὁ, herus, dominus. 2) rex, imperator. 3) rei cuiusque possessor. Inde
εσποτικὸς, ἡ, ὸν, herilis. 2) qui dominari nouit. 3) imperiosus, dominandi cupidus.
εσποτικῶς, *Adu.* heriliter, more dominorum.
εσποτις, ιδος, ἡ, hera, domina.
εσποτίσκος, ὁ, herus, vel blandiendo, vel contemnendo.
εσποτὸς, ἡ, ὸν, dominabilis. A δεσπόζομαι.
ετὴ, ῆς, ἡ, taces in fasciculum colligatæ. A δέω.
ετὸς, ἡ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.
ευκος, τὸ, idem quod γλεῦκος.
ευμα, ατος, τὸ, irrigatio. A δεύω.
ΕΥΡΟ, *Adu.* huc 2) adesdum.
ευσοποιέω, tingo, inficio (v. c. fuco) humecto. E δεύω, & ποιέω.
ευσοποιΐα, ἡ, infectio, fucatio &c.
ευσοποιὸς, ὁ, ὁ, infector, tinctor, 2) bene tinctus. 3) indelebilis.

Δεύτατος, άτη, ατον, vltimus. A δεύτερος (vel a δείω, δέομαι, careo, deficio, egeo. qs. *desicientissimus*)
Δεῦτε, *Adu.* huc adeste, venite. A δεῦρο.
Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, secundas fabulæ partes ago. 2) secundam in iudicio orationem habeo. A seq.
Δευτεραγωνιστὴς, ϐ, ὁ, secundarum partium actor.
Δευτεραῖος, αία, αῖον, secundarius. 2) qui secunda die v. c. venit.
Δευτερεῖα, τὰ, secundæ partes, locus secundus.
Δευτερεύω, fut. εύσω, secundus sum, secundas fero, locum secundum obtineo. 2) vincor, superor. 3 dissimilis sum.
Δευτεριάζω, f. άσω, secundas partes ago.
Δευτερίας, sc. οἶνος, vinum secundarium, lora.
Δευτέριον, ϐ, τὸ, secundinæ, partus qs. secundarius.
Δευτέριος, ία, ιον, secundarius.
Δευτεροβόλος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui secundum dentes indices iacit. E δ. & βόλος.
Δευτερογαμέω, secundas nuptias celebro.
Δευτερογαμία, ἡ, nuptiæ secundæ.
Δευτερογαμος iterum maritatus.
Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, secundæ decimæ.
Δευτερόζυγος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui est secundæ Coniugationis. Vox grammatica. E δ. & ζυγὸς, *iugum*.
Δευτεροκοιτέω, ῶ, socium habeo in cubili. E δ. & κοίτη, *cubile*.
Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, secundo loco verba facio.
Δευτερολογία, ας, ἡ, actio secunda, secundæ dicendi vices.
Δεύτερον, *Adu.* secundo.
Δευτερονόμιον, ϐ, τὸ, repetitio legis, secunda lex, liber quintus Mosis.
Δευτερόποτμος, qui pro mortuo habitus, ideoque iustis & exsequiis de more honoratus, viuus redit, e bello, vel e peregrinatione. A πότμος, *fortuna, mors*.
Δευτεροπροσωπέω, ῶ, sum secundæ personæ. Vox Gramm. A seq.
Δευτεροπρόσωπος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui secundæ personæ est. Vox Gramm.
Δευτερόπρωτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, q. d. secundo-primus: primus a secundo: epith. Sabbathi primi a secundo Paschatos die, vt Scaligero placet.
ΔΕΥΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, secundus, alter, posterior. 'Εκ δευτέρϐ, *secunda vice*. (v. δεύτατος)
Δευτερούχετος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, secundarius. E pr. & ἔχω.
Δευτεροτόκος, ϐ, ἡ, quæ secundo parit vel peperit. E δ & τίκτω.
Δευτερότοκος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui secundo partu editus est. Ex iisd.
Δευτερουργὸς, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui secundas actionis partes, vel secundum in agendo locum obtinet. 2) manuarius. E δ. & ἔργον.
Δευτερούχος, ὁ, qui secundas tenet. E δ. & ἔχω.
Δευτερόω, ῶ, f. ώσω, secundo facio. 2) itero, repeto.

Δευτέρωμα, τος, τὸ, secundus actus · repetitio.
Δευτέρως, *Adu.* secundo.
Δευτέρωσις, εως, ἡ, secundus actus, iteratio, repetitio. 2) traditio, ap. Scriptores Eccles.
Δευτερωτὴς, ȣ̃, ὁ, traditionum doctor. Ab eod.
Δευτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum pistorum & coquorum, a seq.
ΔΕ'ΤΩ, f. δεύσω, madefacio, imbuo.
ΔΕ'ΦΩ, f. δέψω, excorio. 2) glandem penis denudo, masturbo.
Δεχάμματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, decem nodos, seu vincula habens. E δέκα & ἅμμα, *nodus*.
Δεχήμερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, decem dies durans. A δ. & ἡμέρα.
Δέχνυμαι, capio. A seq.
ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio. 2) excipio, suscipio. 3) admitto, recipio. 4) admitto, approbo. 5) credo. 6) exspecto, opperior.
Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium. Suid. A δέψω.
Δεψέω, ῶ, f. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.
ΔΕ'Ω, f. δέσω, vel δήσω, ligo, vincio. 2) in vincula coniicio.
ΔΕ'Ω, f. δεήσω, quasi a δεέω, absum, opus habeo deficio. Vnde δεῖ oportet, ἔδει, ἐδέησε.
ΔΗ', sane, profecto. 2) porro, vero. 3) igitur, proinde. 4) videlicet, scilicet. 5) demum, dumtaxat. 6) interrogationi seruit. 7) ironicum est. 8) abundat.
Δῆγμα, ατος, τὸ, morsus. qs. a δήκω, pro δάκνω.
Δηγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, ab eod.
Δηθὰ, *Adu.* diu. 2) frequenter, crebro. Poët. A δήν.
Δηθαγόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, loquax, qui diu loquitur. E pr. & ἀγορεύω, *loquor*.
Δηθαίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, longaeuus, annosus. Ex eod. & αἰὼν, *aeuum*.
Δηθάκι, vel δηθάκις, *Adu.* diu. 2) crebro.
Δῆθεν, *Adu.* videlicet, scilicet. A δή.
Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror. A δηθά.
Δηϊάλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bello captus. E δήϊος & ἁλίσκω.
Δηϊάω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc δηϊάασκον, Ion. *Imperfect.* pro ἐδηΐων, quod est ex ἐδήϊαον. A seq.
Δήϊος, ία, ον, hostilis, infestus; & *Substantiue*, hostis. A δαΐω.
Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, pugna. 2) bellum. A pr.
Δηϊόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηϊάω.
Δηΐς, ΐδος, ἡ, pugna. 2) bellum. A δαΐω.
Δηκτήριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mordax. A δήκω pro δάκνω.
Δήκτης, ȣ, ὁ, rosor, qui mordet, mordax.
Δηκτικὸς, ὴ, ὸν, mordax.
Δηκτικῶς, mordicus.
ΔΗ'ΚΩ, f. δήξω, mordeo. Verbum inusit. v. δάκνω.
Δηλαδὴ, *Adu.* videlicet, scilicet, profecto. A δῆλον, δῆλα & Attic. δή.
Δηλέω, ῶ, laedo, corrumpo. A seq.
ΔΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, laedo, noceo. inpr. incantando & veneficiis. 2) deludo, decipio.
Δήλη, ἡ, voluntas. Dor. Hesych. a δήλομαι.
Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum.
Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, nociuus.
Δήλησις, εως, ἡ, laesio, maleficium, inprimis incantationibus & veneficiis illatum.
Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui laedit.
Δηλητήριον, ȣ, τὸ, nociuum pharmacum, venenum.
Δηλητηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nociuus.
Δηλίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, cui mens est oblaesa, stolidus. E δηλέω & φρήν.
Δήλομαι, volo, Dorice.
Δηλονότι, *Adu.* nimirum, omnino, profecto, quippe. E δῆλον & ὅτι.
Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo.
ΔΗ῀ΛΟΣ, η, ον, manifestus, perspicuus.
Δῆλος, ȣ, ἡ, Delus, insula, quod repente mari enata apparuerit. τὰ δῆλα, ap. τȣ̀ς ό, Vrim & Thumim.
Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, declaro, indico.
Δήλωμα, ατος, τὸ, indicium.
Δήλως, *Adu.* manifeste, aperte.
Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio, significatio, enunciatio. 2) ap. τȣ̀ς ό Vrim & Thumim.
Δηλωτικὸς, ὴ, ὸν, declarandi vim habens.
Δημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum duco, quo volo, populi gratiam capto, aurae populari seruio. 2) aliquem capio, concilio mihi & in pass. ab aliquo cadi, delectari, inpr. oratione.
Δημαγωγικῶς, populariter, more concionatorum popularium.
Δημαγωγία, ας, ἡ, populi regimen. 2) concio. 3) administratio reipublicae popularis. 4) gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum. 5) ars, qua quis vtitur ad conciliandum sibi populum, popularitas.
Δημαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, orator in republica populari, cuius consiliis populus obsequitur, vtpote sibi gratiosi, popularis.
Δημακίδιον, τὸ, popellus. A δῆμος, δῆμαξ, δημάκιον.
Δημάρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, populi precibus & votis expetitus. E δῆμος & ἀράομαι, *precor*.
Δημαρχέω, ῶ, f. ήσω, tribunus plebis sum, magistratu fungor.
Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis, magistratus popularis.
Δημαρχικὸς, ὴ, ὸν, tribunitius.
Δήμαρχος, ȣ, ὁ, tribunus plebis. 2) magistratus plebis quicunque, etiam ap. Graecos. E δῆμος & ἄρχω.
Δημεραστὴς, ȣ̃, ὁ, populi studiosus, popularis.
Δημεραστία, ας, ἡ, popularitas. A pr.
Δημευσία, ας, ἡ, proscriptio, v. δημεύω.
Δήμευσις, εως, ἡ, idem.
Δημεύω, f. εύσω, publico. 2) in exilium mitto. *Pass.* bonorum publicatione multor. 2) in exilium eiicior, vel exulo.
Δημηγορέω, ῶ, f. ήσω, concionor.
Δημηγορία, ας, ἡ, concio.
Δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, concionalis, concionatorius.
Δημηγόρος, ȣ, ὁ, concionator. *Adiect.* concionatorius. E δῆμος & ἀγορεύω, *concionor*.

Δημηλάσιος, ον, & δημήλατος, ον, populiscito in exilium actus. Ex eod. & ἐλαύνω.

Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, & Δημήτρα. ας, Ceres. A δᾶ, i. e. γῆ, terra & μήτηρ, mater. Doribus autem vsitatum δᾶ pro γῆ. Vnde & Attici Δαματερ in Vocatiuo. 2) fruges.

Δημητριακὸς, ἡ, ὸν, Cerealis.

Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia.

Δημητριάζομαι, cunctor, sc. more Demetrii.

Δημήτριος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eodem. 2) Demetrius. Nomen viri.

Δημίδιον, ε, τὸ, populus, plebecula. (vel potius δημίδιον.)

Δημητρίαυλος, vel Δημήτραυλος, ε, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. E Δημήτηρ & ἴελος, f. ἴελος, hymnus.

Δημίζω, f. ίσω, populo sum addictus, popularis, vt Μηδίζω.

Δημιοπληθὴς, ὲς, quo populus abundat.

Δημιοπρασία, ας, ἡ, auctio publica.

Δημιόπρατα, quæ publicantur. E seq. & πιπράσκω, vendo.

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius. 2) *Subst.* ὁ, seruus publicus, qui supplicia capitis sumit a damnatis, carnifex.

Δημιεργεῖον, ε, τὸ, officina.

Δημιεργέω, ῶ, f. ήσω, opificium exerceo. 2) efficio, fabricor, condo.

Δημιέργημα, τὸ, opus artificis cuiusque, item quicquid ab aliquo effectum est.

Δημιεργία, ας, ἡ, rerum popularium administratio. 2) opificium. 3) administratio, gubernatio, effectio.

Δημιεργικὸς, ἡ, ὸν, ad opifices pertinens, fabrilis.

Δημιεργικῶς, artificiose.

Δημιεργὸς, ε, ὁ, vel ἡ, quilibet opifex & artifex. 2) auctor operis, creator, vnde de deo, legislatore, architecto &c. dicitur, item & conciliatrice nuptiarum. 3) administrator, gubernator, præfectus: vnde interdum est nomen magistratus. add. ἐπιδημ. & συνδημ. E δήμιος & ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui bona populi deuorat, vel consumit. E δῆμος & βορὰ, pabulum.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senator. 2) qui in populo honoratior est propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ε, ὁ, populi doctor. 2) concionator ecclesiasticus.

Δημόθεν, *Adu.* e populo.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, sacrificium publicum. 2) dies festus, ludi. E δῆμος & θοίνη, epulum.

Δημόθρους, ὁ καὶ ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex eod. & θρόος, rumor.

Δημοκατάρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, publicæ exsecrationi obnoxius.

Δημοκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, popli.ola, qui populum colit. E δῆμος & κήδομαι, colo, curam gero.

Δημοκήρυξ, κος, ὁ, fecialis.

Δημοκοινος, ε, ὁ, publicorum tormentorum minister, carnifex.

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, adulator populi.

Δημοκόμπος, ε, ὁ, qui se iactat ad populum. E δῆμος & κομπὸς, iactator. (vel potius a κόπτω, pro δημοκόπος, vt μ redundet.)

Δημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populi fauorem capto.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eodem.

Δημοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκόπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui populum velut concutit, obrepens ei arte aliqua, qui popularitate sua populum sibi conciliat, popularis. E δῆμος & κόπτω, concutio. (Terminatio κόπος significat eum, qui rem quamque miscet, versat, tractat, in ea patranda laborat.)

Δημοκρατέομαι, ῦμαι, populi imperio seruio.

Δημοκρατία & δημοκρατεία, ας, ἡ, democratia, imperium populare.

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faueo.

Δημοκρατικὸς, ἡ, ὸν, ad democratiam siue imperium populare pertinens.

Δημοκρατικῶς, *Adu.* iuxta popularem statum.

Δημόκρατος, ον, popularis. A δ. & κρατέω.

Δημολάλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, populi sermone iactatus. E δῆμος & λαλέω.

Δημόλευστος, ὁ καὶ ἡ, a populo lapidibus obrutus E δ. & λεύω, lapido.

Δημολογέω, concionor.

Δημολογικὸς, ὁ, concionator plebeius.

Δημόομαι, ῦμαι, populum lenociniis capto, vel in ora plebeiorum venio, publicor, publici iuris fio. Lexico Graec. propter δημώματα, Dor. apud Aristoph. pro δημάματα, ludicra & carmina publica. v. δημόω.

Δημοτιθηκος, ε, ὁ, qui simiam se exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia.

Δημόπρακτος, ον, publicus, a populo factus, decretus &c. E δ. & πράσσω.

Δημοῤῥιφὴς, ὲς, a populo iactatus, s. vulgatus, popularis. E δ. & ῥίπτω.

ΔΗ͂ΜΟΣ, ε, ὁ, populus, plebs, vulgus. 2) partes tribuum Atheniensium dictæ δῆμοι.

ΔΗΜΟ'Σ, ε, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσίᾳ, *Adu.* publice, in loco publico.

Δημοσιακὸς, ἡ, ὸν, publicus.

Δημοσίευσις, εως, ἡ, promulgatio, diuulgatio. 2) auctio.

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, diuulgo, publico. 2) publica persona fungor, publica ciuitatis negotia tracto. 3) publice vendo.

Δημόσιον, ε, τὸ, ærarium publicum, fiscus. 2) carcer. Vocatur & τὸ αὐλιον ... auditur ταμιεῖον.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, solennis. 2) *Subst.* ὁ, seruus publicus, inprimis cuius in carcere opera vtitur ciuitas, subaudi δοῦλος. 3) dicitur tamen & de honestioribus hominibus, qui ciuitati operas suas præstant, vt scriba.

Δημοσιόω, ῶ, f. ώσω, publico. 2) diuulgo.

Δημοσιώνης, ε, ὁ, publicanus, publici redemtor. *Male e Suida interpretatur* vilis, contemtus. E δημόσιος & ὠνέομαι, emo.

Δημοσιώνιον, ε, τὸ, vectigalia publica.

Δημοσίως, *Adu.* publice.

Δημοστρεφέω, ῶ, f. ήσω, in populo versor. E δ. & στρέφω, verto, verso.

Δημοτελέω, ῶ, f. έσω, publicis expensis, aut publico nomine facio. A seq.

Δημοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, publicis expensis factus 2) publicus. E δ. & τέλος, sumtus.

Δημοτελῶς, *Adu.* publicis impensis. 2) publice.

Δημοτερπὴς, έος, ἐς, ὁ, ἡ, populo iucundus. E δ. & τέρπω.

Δημοτεύομαι, f. εύσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A seq.

Δημότης, ȣ, ὁ, homo de plebe. 2) popularis, certo, item eidem δήμῳ adscriptus.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, plebeius. 2) popularis status amans. 3) popularis, ciuilis, comis.

Δημοτικῶς, *Adu.* populariter, more populariun seu plebeiorum. 2) humaniter, comiter.

Δημȣ̃χος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, præses, gubernator, rector populi. E δ. & ἔχω.

Δημοφάγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, plebiuorus.

Δημοφθόρος, ον, populum corrumpens. E δ. & φθείρω.

Δημοχαριςὴς, ȣ, ὁ, qui populo libenter gratificatur, popularis. E δ & χαρίζομαι.

Δημόω, publico, vsibus populi concedo, ap. Dion.

Δημώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, plebeius, popularis. 2) publicus

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo prosum,

Δημωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, populo vtilis. Hinc τὸ δημωφελὲς, έος, publica vtilitas.

Δημωφελῶς, *Adu.* populo vtiliter. δημωφελέςατα, ad vtilitatem populi aptissime.

ΔΗ'Ν, *Adu.* diu. 2) dudum, pridem,

Δηναιὸς, ὰ, ὸν, diuturnus, longæuus. 2) vetus.

Δηνάριον, ȣ, τὸ, denarius.

Δήνεον, ȣ, τὸ, consilium. A seq.

ΔΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, consilium. 2) ars. 3) vafrities.

Δὴξ, δηκὸς, ἡ, teredo, vermis ligna corrodens. A δήκω pro δάκνω, mordeo.

Δηξίθυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, animum mordens. 2) molestus. A seq. & θ.

Δῆξις, εως, ἡ, morsus. A δήκω, δάκνω.

Δηόω, ῶ, f. ώσω, vasto, hostiliter populor. A δήιος, hostilis.

Δῆπερ, *Adu.* saltem.

Δήποθεν, *Adu.* vndecunque.

Δήποτε, *Adu.* aliquando, tandem, vnquam.

Δήπȣ, *Adu.* vtique, certe, profecto. 2) nimirum.

Δήπȣθεν, *Adu.* videlicet, scilicet. 2) vtique, certe. 3) alicunde, ex aliquo loco.

Δῆρις, ιος, ἡ, pugna, contentio.

Δηριάω, ῶ, contendo, pugno.

Δηρίζω, & δηρίσσω, ζω, idem.

Δηρινθῆναι, ab inusitato δηρίνω, idem.

ΔΗ'ΡΙΣ, εως, ἡ, pugna, prælium, contentio.

Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo.

Δηρὸν, *Adu.* diu, ad multum tempus.

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longæuus. A δήν.

Δῆτα, *Adu.* demum, certe, sane, igitur. A δὴ, sane.

ΔΗ'Ω, inuenio, vel potius in significatione Futuri, inueniam.

Δηὼ, όος, contr. ȣ̃ς, ἡ, Ceres. A δᾶ, pro γῆ, Dorice, terra.

ΔΙΑ', *Præpos.* cum *Genitiuo*, per, 2) ex. 3) in. 4) post. 5) inter. 6) notat *caussam instrumentalem* & exprimitur Ablatiuo. 7) cum Nominibus temporis per *quoque*, vel *quoque*, v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno. 8) facit periphrasin *Aduerbii*, v. gr. διὰ τάχȣς, celeriter, διὰ βραχέων, breuiter. 9) notat *spatium*, vel *interuallum*, διὰ βίȣ, toto vita, δι' ἔτȣς, toto anno. 10) cum *Accusatiuo* per. 11) propter; in *Compositione* notat. 12) *diuersitatem*, vt διασκεδάζω, dispergo. 13) *medium*, per quod, vt διαβαίνω, transeo siue eo per. 14) *continuum*, vt διαμένω, permaneo. 15) *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio. 16) *rem fieri inter duos pluresue*, vt διαγωνοθετέω. 17) redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra* & *sub*, *cum*, *inter*. 18) præter, vt διὰ τάξȣ ἀνδρῶν διέρχεσθαι, *præter ordinem militum præterire*. 19) sæpissime significationem simplicis non mutat.

Διαβαδίζω, f. ίσω, transeo.

Διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons. 2) scala, qua in muros adscenditur.

Διάβαθρον, ȣ, τὸ, calceamentum, quo lutum peragitur.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, transeo, traiicio. 2) diuarico, εὖ διαβὰς, magno gradu. Hom.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, traiicio, transfero. 2) calumnior 3) defero, criminor. 4) inuidiam facio; vnde διαβεβλημένοι, qui male audiunt, inuisi sunt. 5) fallo, decipio.

Διαβασανίζω, diligenter exploro, examino.

Διαβασείω, transiturus sum, gestio transire, v. διαβησείω. A διαβαίνω.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus. 2) diuaricatio crurum gradus vastus & firmus.

Διαβάσκω, circumeo. E διὰ & βάσκω, pro βαίνω.

Διαβαςάζω, f. άσω, porto.

Διαβατήριος, ȣ, ὁ, qui felicem transitum largitur. Epith. Iouis. Διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu, Pascha.

Διαβάτης, ȣ, ὁ, traiector.

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, qui traiici, vel transiri potest.

Διαβεβαιόομαι, ȣ̃μαι, affirmo, adseuero.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus. 2) gressus.

Διαβησείω, transire cupio, conor.

Διαβήτης, ȣ, ὁ, perpendiculum, item funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno. 2) circinus, s. radius, quo describitur circulus. 3) apud medicos morbus, cum vitio renum omne serum e corpore proiicitur & per vrinam continuo & copiose effunditur, quasi transitus vrinæ.

Διαβιβάζω, f. άσω, traiicio, traduco.

Διαβιβάσκω, idem.

Διαβιβρώσκω, f. ώσω, peredo, exedo, corrodo.

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo. Vnde διαβιωτέον.

Διαβλαςάνω, f. ήσω, germino, pullulo.

Διαβλάςησις

βλάστησις, εως, ἡ, germinatio. A pr.
βλέπω, f. ψω, perſpicio, viſu penetro. 2) eſpicio.
βοάω, ῶ, f. ήσω, diuulgo. 2) celebro.
βόητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, celeber, clarus. 2) famoſus.
βολὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A ιαβάλλω.
βολία, ας, ἡ, idem.
βολικὸς, ἡ, ὸν, criminoſus.
βολος, ȣ, ὁ, calumniator, criminator. 2) atan.
βόλως, *Adu.* per calumniam, criminando.
βομβέω, ῶ, f. ήσω, perſtrepo.
βορβορύζω & διαβορβορίζω, ſtrepitum edo.
βόρειος, ον, aduerſus boream porrectus in ltitudinem.
βορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, abſumtus, exeſus. 2) perelens, exedens. E δ. & βορὰ, *pabulum.*
βοστρυχόω, cincinnis orno.
βουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio. 2) lecipio.
βουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.
βουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio E δ. κ βουλή.
βούλιον, ȣ, τὸ, idem. Ex iisd.
βουλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dubius, conſilii dubii vel luplicis. Heſych. Ex iisd.
βρέχω, f. ξω, perfundo, adſpergo, humecto.
βρεχὴς, humefactus. A pr.
βρίθω, f. ίσω, grauo.
βροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, irrigatio, adſperſio.
βροχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, madidus, uuidus.
βρωμα, ατος, τὸ, quod exeſum eſt vetuſtate.
βρωσις, εως, ἡ, conſumtio. A ſeq.
βρώσκω, idem quod διαβιβρώσκω.
βρωτικὸς, ἡ, ὸν, peredendi vim habens.
βυνέομαι, f. διαβύνομαι, verbum rariſſimum, apud Herodotum, traiicio, tranfigo. A διὰ & βύω, *trudo, farcio.*
βύω, infercio, indo.
γαληνίζω, f. ίσω, ſereno, tranquillo.
γανακτέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, indignor.
γανόω, exhilaro, vt ſimplex.
αγγελία, ας, ἡ, præceptum, iuſſum. 2) renunciatio, relatio legati v. c. quid legatione ſua peregerit.
αγγέλλω, f. ελω, annuncio. 2) diuulgo.
αγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.
άγγελος, ȣ, ὁ, internuncius.
γείρω, f. ερῶ, congrego, colligo.
αγελάω, f. άσω, derideo. 2) de ſerenitate & tranquillitate.
αγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.
αγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.
αγίνομαι, f. γενήσομαι, interſum. 2) intercedo. 3) duro, permaneo. 4) vitam tolero. 5) euado, vt e turba, vel periculo, ſaluus & ſoſpes ad finem cuiuſcunque rei peruenio.
αγινώσκω, f. γνώσομαι, pernoſco, cognoſco. 2) diſcerno viſu. 3) delibero. 4) ſtatuo.
αγκυλέω, ῶ, f. ήσω, digitos amento iaculi inſero. E δ. & ἀγκυλέω.
Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. E δ. & ἀγκύλη, *iaculi anſa.*
Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Διαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus ſedeo. 2) cubito impacto vel adacto obſtantia propello.
Διαγκωνισμὸς, ȣ, ὁ, nixus in cubitum. A pr.
Διαγλαύσσω, illumino. 2) diſpicio.
Διαγλάψασα, Homerus, quaſi a διαγλάφω aut διαγλάπτω, inuſitato: excauans, cauando parans.
Διάγλυμμα, ατος, τὸ, opus cælatum. A ſeq.
Διαγλύφω, f. ψω, ſcalpo, cælo.
Διάγνοια, ας, ἡ, deliberatio, decretum. A διαγινώσκω, *delibero, decerno.*
Διαγνώμη, ης, ἡ, ſtatutum, decretum, plebiſcitum. 2) conſilium. 3) deliberatio, conſultatio.
Διαγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui diiudicat, arbiter.
Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, diuulgo.
Διάγνωσις, εως, ἡ, diſcretio. 2) iudicium cauſſæ, cognitio.
Διαγνώστης, ȣ, ὁ, idem quod διαγνώμων.
Διαγνωστικὸς, ἡ, ὸν, diiudicandi & dignoſcendi peritus. A pr.
Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro.
Διαγορεύω, fut. εύσω, explicate dico, ſcribo, ediſſero. 2) iubeo, edico.
Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus. 2) breuiarium. 3) decretum, edictum. 4) deſcripta tabella, deſcriptio, e. c. computi acceptorum & expenſorum, vt in codicibus mercatorum fœneratorumue, & tabulæ quæque, vbi res quæque in areas veluti ſuis diſtributæ & deſcriptæ, lineisque quæque ſuis diſſeptæ ſunt. 5) Diagramma, figura geometrica, item Muſicorum tabulæ notis muſicis conſcriptæ: *eine Stimme.* A διαγράφω.
Διαγραμμισμὸς, ȣ, ὁ, ludus duodecim ſcriptorum, latrunculorum &c. A διαγραμμίζω, verbo in ea re vſitato, hoc eſt lineis deſcribo, in areolas diuido.
Διάγραπτος, ὁ, ἡ, vt διάγραπτος δίκη, deleta lis.
Διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico ſcribendi munere fungitur.
Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum. 2) deſcriptio & delineatio, v. c. ædificii. 3) tabulæ rationum. 4) antiquatio cœptæ controuerſiæ & ſublatio ex actis publicis. Ab ſeq.
Διαγράφω, f. ψω, deſcribo. 2) conſcribo, deligo. 3) deleo, abrogo. 4) præſcribo.
Διαγρηγορέω, ῶ, f. ήσω, peruigilo.
Διαγριαίνω, fut. ανῶ, exaſpero, exacerbo, efſero.
Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, inſomnem noctem tranſigo.
Διαγρυπνητὴς, ȣ, ὁ, qui noctem vigilando conſumit, vel in cuſtodiis, vel in conuiuiis &c.
Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.
Διάγχω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo.
Διάγω, f. ξω, traduco, traiicio, tranſmitto. 2) vitam dego, traduco. 3) rego. 4) abduco. 5) diduco, dirimo. 6) procraſtino, in longum extraho vel duco.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio. 2) [illegible] 3) vita, vitæ institutum. 4) conuersatio. 5) oblectamentum. 6) statio.

Διαγώγιον, ου, τὸ, transuectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. ήσω, valde anxius sum, trepido. 2) vereor, timeo.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior. 2) certo ad finem siue extremam dimicationem. 3) conor.

Διαγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis.

Διαγωνοθετέω, f. ήσω, certamen committo inter &c. Polyb.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, diuido, distribuo, vnde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrimo.

Διαδάπτω, f. ψω, dilacero. 2) percutio, vulnero.

Διαδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dispertior.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum & specimen.

Διαδέκτωρ, ορος, hereditate acceptus.

Διαδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, faustus, lætus, prosper.

Διάδεξις, εως, ἡ, successio, propagatio ab alio ad alium, vt humorum e parte in aliam, e loco in locum. A διαδέχομαι.

Διαδέρκω, f. ξω, & διαδέρκομαι, perspicio, transpicio.

ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malua hortensis.

Διάδεσμος, ου, ὁ, fascia, ligamentum.

Διαδεσμέω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo.

Διάδετος, ον, vinctus.

Διαδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio. 2) succedo.

Διαδέω, f. ήσω, cingo, redimio. 2) connecto. 3) intertexo.

Διαδηλέω, ῶ, f. ήσω, valde lædo. 2) premo.

Διάδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifestus, perspicuus.

Διαδηλόω, manifesto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, fascia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diadema gestans.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, effugio.

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus, & hinc doceo. 2) distribuo. 3) dissemino, spargo, diuulgo sermonibus.

Διαδικάζω, f. άσω, diiudico, iudicium fero & quidem *interdum* definitiuum; & in *medio* iudicio contendo, vt actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, iustum censeo.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio, altercatio. 2) contentio inter duos, vter dignior honore aut munere, vt diuinatio latinorum. 3) controuersia de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. Lysiam. 3) iudicium definitiuum, vt vocant.

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio, in iure.

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, lis, disceptatio.

Διαδικέω, ῶ, fut. ήσω, iudicio contendo, seu discepto. A seq. 2) iniuria adficio. E διὰ & ἀδικέω.

Διάδικος, ου, ὁ, litigator. E διὰ & δίκη.

Διάδιπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex. E διὰ & διπλόος.

Διαδοιδυκίζω, indecenter salto. E διὰ & δοίδυξ, *pistillum*.

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, diiudico.

Διαδοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, cui internoscendi & iudicandi vis inest. 2) probandi vi præditus.

Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum transuersarium, quod ceteras trabes sustinet. E διὰ & δοκὸς, *trabecula*.

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno cum aliquo, iaculor. E διὰ & δόρυ.

Διαδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. E διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio. 2) diuisio, distributio (sed v. διάδασις.) Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, & quicquid fit per vices. 2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, successor. 2) vicarius. 3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulæ vel alicuius poëmatis actionem finio, perago fabulam. 2) comœdiæ, tragœdiæ vel alterius poëmatis dramatici auctor sum.

Διαδρᾶναι, aufugere. Ab inusitato διαδίδρημι, pro quo vsitatum διαδιδράσκω.

Διαδρασιπολῖται, qui reip. munia subterfugiunt. vox Aristophanica. E seq. & πολ.

Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga. A διαδιδράσκω.

Διαδράσσομαι, f. ξομαι, lacero, lanio, v. c. rostro.

Διαδρομέω, ῶ, discurro. E διὰ & δρόμος.

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, discursus, discursio. 2) excursio ad lacessendam pugnam.

Διάδρομος, ου, ὁ, idem.

Διαδύνω, subeo per medium, permeo, perlabor. 2) effugio, elabor, vito.

Διαδύομαι, & διάδυμι, idem.

Διάδυσις, εως, ἡ, transitus. 2) detrectatio, tergiuersatio, latitatio, elusio.

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδύνω.

Διᾴδω, f. διᾴσω, dissono. E διὰ & ᾄδω.

Διαείδω, perspicio, cognosco. Vnde apud Homerum διαείδεται & in Fut. διαείσεται.

Διαδωρέομαι, οῦμαι, donando distribuo.

Διαέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërius.

Διαζάω, ῶ, f. ήσω, viuo, vitam ago.

Διαζευγμὸς, οῦ, ὁ, disiunctio. A seq.

Διαζεύγνυμι, & διαζευγνύω, f. εύξω, disiungo, disgrego. 2) repudio sc. vxorem. Vnde

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, disiunctiuus.

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disiunctio.

Διαζηλεύομαι, æmulor, studiose facio, affecto.

Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, æmulor, inuideo.

Διάζομαι, stamen telæ deuincio, initium texendi facio. 2) plecto, nodo capillos. οἱ δ. conf. δίασμα.

Διαζυγία, ας, ἡ, separatio. E δ. & ζυγὸς.

Διαζύγιον, ου, τὸ, diuortium. Ex iisd.

Διαζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, depingo.

Διάζωμα, ατος, τὸ, septum transuersum. 2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμεύω, bene decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, succingo. 2) διεζωσμένος τι, *eleganter*, instructus, adiutus; *vt latini* succinctus.

Διαζωννύω, idem.

Διαζωστὴρ,

...ωσπὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem.
...ζάω, idem quod διαζῆν. E διὰ & ζῶ.
...μι, f. ...σω, perdo.
...αλλάσσειν, f. εύσω, mari disiungo.
...άλπω, f. ψω, foueo, calefacio. 2) expansis ... ...
...ατος, ον, admirandus.
...άομαι, ῶμαι, f. άσομαι, dispicio, considero.
...ειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo & expio.
...θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. 2) incalesco.
...θερμασία, ας, ἡ, calor. 2) calor diffusus.
...θερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, feruidus, prȩcalidus.
...θερμόω, calefacio penitus, item calefacio impliciter.
...θεσις, εως, ἡ, dispositio. 2) testamentum. 3) adfectio, adfectus. 4) venditio. 5) conditio, ratio. 6) constitutio. 7) voluntas, animus erga aliquem. 8) accuratior descriptio. 9) species, habitus externus rei, vt διάθεσις οἰκίας, species domus, horti sui. 10) ... A διατίθημι.
...θεσμός, ὁ, interstitium, interuallum, ap. Hipp.
...θεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, instituo. 2) designo.
...θετήρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.
...θέτης, ου, ὁ, dispensator, curator. 2) explanator, interpres. Ab eod.
...θετικός, ή, όν, adficiendi vim habens. 2) adfectum denotans.
...θέω, f. εύσομαι, discurro, percurro, peruagor.
...αθήκη, ης, ἡ, testamentum. 2) fœdus, pactum. 3) libri V. & N. Testamenti. A διατίθημι.
...αθηλύνω, f. υνῶ, effemino. 2) prorsus effemino.
...αθηράω, ῶ, venor, venando indago.
...αγριόω, ῶ, f. ώσω, effero. 2) prorsus effero, exacerbo.
...αθλάω, f. άσω, perfringo, contundo, collido.
...αθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto. 2) laboro. Ab ἆθλος.
...αθλίβω, f. ψω, premo.
...αθολόω, ῶ, f. ώσω, turbo, v. c. aquam. 2) intusco, obscuro.
Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor. 2) tumultuari facio, in turbas coniicio.
Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.
Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu ... 2) perturbo.
Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro. 2) rumorem ... 3) sæpius eadem inculco.
Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero. 2) delicias frango, effemino. διαθρύπτομαι, delicior, delicias facio. 2) de cantatur ... prȩ... ... mollibus prȩludente, aut gestibus effeminatis, ad mollitiem frangendis oculis & corpore, concrepando digitos, auditorum beneuolentiam captante.
Διαθρύψις, εως, ἡ, eneruatio, effeminatio. 2) ...
Διάθυρον, ου, τό, obex transuersarius ductilis aut versatilis, repagulum.

Διαΐγδην, *Adu.* cum impetu transeundo. A διαΐσσω.
Διαιθριάζω, f. άσω, differeno. 2) sub dio ago.
Διαυγής, ές, ὁ καὶ ἡ, purus, serenus, perspicuus. E διὰ & αἴθρα, *æthra.*
Διαιθύσσω, ruo, irruo.
Διαίμος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanguinolentus. E δ. & αἷμα.
ΔΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo.
Διαιολάω, decipio, fraudo. Ab αἰόλος vel αἰόλλω.
Διαίρεσις, εως, ἡ, diuisio, distributio. 2) discriminatio & differentiarum constitutio. 3) destructio, dissolutio.
Διαιρέτης, ου, ὁ, diuisor, distributor.
Διαιρετικός, ή, όν, vim aut facultatem diuidendi siue discriminandi habens. 2) aptus ad diuidendum.
Διαιρετικῶς, *Adu.* apte ad diuidendum. 2) separatim.
Διαιρετός, ή, όν, qui diuidi potest. 2) separabilis. 3) diuisus. 4) fissilis. 5) explicabilis.
Διαιρέτως, *Adu.* diuisim, separatim.
Διαιρέω, ῶ, f. ήσω, & διαιρέομαι, diuido, distribuo. 2) findo, seco. 3) distinguo. 4) explano, explico. 5) respondeo, v. c. de iure, cum accus. 6) *in med.* differo, interpretor, disputo. 7) *passiue* est etiam deligor.
Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo. 2) aperio sc. os. 3) traiicio, transfreto.
Διαισθάνομαι, f. σθήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio.
Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu transeo. 2) emico, prorumpo. Ab ἀΐσσω.
Διαϊστόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicuius aboleo, deleo, extinguo. E δ. & ἀϊστόω, quod idem significat.
Διαισχύνομαι, f. ῦμαι, vereor, erubesco.
ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu viuendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus. 2) victus. 3) victus ratio a medicis præscripta. 4) disciplina. 5) iudicium, arbitrium. 6) habitatio, domicilium, cubiculum.
Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, sum arbiter, iudico, disceptο, disputo. 2) diæta præscripta alo.
Διαιτάομαι, victito, vitam dego. 2) habito, commoror, versor. 3) victus ratione certa vtor.
Διαίτημα, ατος, τό, vitæ instituti & disciplina, vitæ genus, quod quisque sequitur. 2) victus ratio.
Διαιτήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad arbitrium pertinens.
Διαιτητήριον, ου, τό, locus, in quo iudicant arbitri.
Διαιτητής, οῦ, ὁ, arbiter. 2) procurator ærarii vel fisci.
Διαιτητική, sc. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.
Διαιτητικός, ὁ λόγος, iudicium, arbitrium.
Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro.
Διαιώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sempiternus.
Διακαής, έος, ὁ καὶ ἡ, perustus, ardens. E δ. & καίω.
Διακαθαίρω, f. αρῶ, purgo, perpurgo. 2) interputo & interluco, sc. arbores.

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo.
Διακάθαρσις, εως, ἡ, perpurgatio. 2) interlucatio.
Διακαθίζω, f. ίσω, confeſſum inſtituo ad deliberandum.
Διακαίω, f. καύσω, peruro, vrendo penetro, 2) accendo. 3) ſtimulum addo, incito. 4) ira accendo.
Διακαλλωπίζω, orno exquiſitius.
Διακαλύπτω, f. ψω, detego. 2) patefacio.
Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incuruo.
Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incuruatio.
Διακανάξαι, cum murmure deſcendere. Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.
Διακάρδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cor tranſiens.
Διακαρπόομαι, ȣμαι, fructus decerpo.
Διακαρτερέω, ῶ, fut. ήσω, ad extremum vſque perduro, tolero, perfero.
Διακαταβάλλω, infamo, inuiſum reddo.
Διακαταδαρθέω, obdormiſco, dormio.
Διακατασχέσις, ἡ, conſeruatio, v. c. bonorum.
Διακαταχράομαι, interficio, vt καταχ.
Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo.
Διακατέχω, f. Θέξω, moror. 2) obtineo, poſſideo.
Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, poſſeſſio, detentio.
Διακάτοχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, poſſeſſor, detentor.
Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto. E διὰ & καυλὸς, *caulis*.
Διάκαυμα, ατος, τὸ, æſtus & ardor perurens.
Διάκαυσις, εως, ἡ, peruſtio, vſtio penetrans ſeu tranſiens totam rem.
Διακαῶς, *Adu.* ardenter, v. c. amare. A διακαής.
Διάκειμαι, f. κείσομαι, conſtitutus ſum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem.
Διακείρω, f. ερῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo. 2) interſeco.
Διακεκριμένως, *Adu.* diſcrete, diſtincte. A διακεκριμένος, Particip. præt. paſſ. A διακρίνω.
Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor. 2) præcipio, præcepta do. 3) iubeo.
Διακέλευσμα, τὸ, adhortatio, iuſſus.
Διακελευσμὸς, ὁ, idem.
Διακενῆς, *Adu.* inaniter, fruſtra, nequicquam.
Διάκενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vacuus, inanis. 2) macilentus.
Διακενόω, ῶ, f. ώσω, euacuo.
Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo. 2) adfigo. 3) configo, confodio.
Διακέντησις, εως, ἡ, confoſſio.
Διακενῶς, *Adu.* vane, inaniter. A διάκενος.
Διακένωσις, εως, ἡ, euacuatio. 2) inanitas.
Διακεράννυμι, f. ράσω, miſceo, permiſceo, diluo.
Διακερματίζω, in minutas partes ſeco.
Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conuiciis proſcindo.
Διακεχυμένως, *Adu.* effuſe, ſine modo. A διαχέω.
Διακεχωρισμένως, *Adu.* diſcrete, ſeparate.
Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem ſeu præconem pacem peto. 2) mitto legatos de ineundo fœdere.
Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, motacillam, moueor ſiue agitor more κίγκλȣ. 2) concutio, moueo, motito. 3) diſſepio.
Διακινδυνεύω, f. εύσω, periculum adeo, & *in Paſſ.* in periculum adducor, cum periculo fio.
Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoueo, incito, concutio.
Διακιρνάω, commiſceo.

Διακλαυστικὸς, ἡ, ὸν, flebilis, flentis vocem exprimens. qs. διακλαίω, *fleo*.
Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, comminuo, findo.
Διάκλεισις, εως, ἡ, interclufio, prohibitio. A ſeq.
Διακλείω, f. είσω, diſcludo, intercludo, intercipio. 2) ad inopiam redigo.
Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & diſtraho, ſubduco, ſupprimo.
Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.
Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte diſtribuo ſeu diuido. 2) *in med.* ſortior.
Διακλήρωσις, εως, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte. 2) ipſa actio legendi ſorte.
Διακλίνω, declino, vito.
Διακλονέω, ῶ, f. ήσω, valde concutio. 2) perturbo.
Διακλύζω, f. ύσω, perluo, colluo.
Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id, quod colluimus, ſeu quo vtimur ad colluendum. A pr.
Διακλυσμὸς, ȣ, ὁ, collutio. Ab eodem.
Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo. 2) moleſtia, tædio adficio, obtundo, eneco. 3) tabefacio. 4) macero.
Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, vngue diſrumpo.
Διάκοιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſimplex κοῖλος, cauus.
Διακοινοποιέω, commune pluribus facio.
Διακοιρανέω, f. ήσω, regis more obeo & adminiſtro.
Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento.
Διακολλητικὸς, ἡ, ὸν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens.
Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, tranſnato.
Διακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſportatio, traductio, traiectio, quæ portando vehendoque fit.
Διακομίζω, f. ίσω, tranſporto, tranſueho. 2) perfero, vt tabellarius, vel baiulus.
Διακομιστὴς, ȣ, ὁ, qui aliquid tranſportat, vel tranſuehit. 2) tabellarius, qui litteras perfert.
Διακομπέω, glorior, iacto me.
Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo. E διὰ & ἀκονάω, *acuo*.
Διακονεῖον, ȣ, τὸ, diaconeum, locus, vbi diaconi congregantur, vel conuenire ſolent.
Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, miniſtrum ago, inſeruio, miniſtro, dicitur de legatis inprimis eleganter. 2) lædo, interficio. 3) *in med.* dicitur & de femina morigerante viro in coitu. A διάκονος.
Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a miniſtro præſtita, miniſterium. 2) vtenſile ad ſupellectilem pertinens. A pr.
Διακονητὴς, ȣ, ὁ, idem qui διάκονος. Ab eod.
Διακονία, ας, ἡ, miniſterium. 2) officium publicum. 3) legatio. 4) diaconatus in eccleſia. 5) inſtrumentum ad ſupellectilem pertinens.
Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.
Διακονικὸς, ἡ, ὸν, miniſtratorius, ad miniſterium pertinens. 2) promtus ad exſequendum miniſteria, peritus exſequendi miniſterium.
Hinc

Hinc τὸ διακονικὸν, facrarium, in templis, vbi ministri facrorum sunt, & supellex facra.
Διακονικῶς, *Adu.* more eorum, qui ministrant, sedulo, expedite.
Διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus. 2) placentæ genus. 3) placentæ crepido. 4) ius quoddam. 5) maza.
Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio. 2) textura quædam. 3 homo gracilis.
Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconiffa.
Διακονίω, f. ίσω, puluere perlino, *item* pice induco & διακονίσμαι, lorico me puluere, more athletæ, in palæftra ad certamen me paro. E διὰ & κονίω, *in puluere voluo.*
Διάκονος, ου, ὁ καὶ ἡ, minifter, famulus. 2) legatus. 3) in ecclefia, qui eleemofynas diftribuebat pauperibus, qui panem & calicem miniftrabat in Euchariftia; *in Compar.* 4) διακονέστερος, expeditior & celerior in miniftrando.
Διακοντίζομαι, iaculor.
Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercifio, præcifio, feparatio. A feq.
Διακόπτω, f. ψω, difcindo. diffeco. 2) dirimo, fepero. 3) interrumpo, interpello, impedio. 4) perrumpo.
Διακόρευσις, εως, ἡ, deuirginatio, ftuprum virginis.
Διακορευτὴς, οῦ, ὁ, corruptor virginis. A feq.
Διακορεύω, f. εύσω, deuirgino, ftupro, vitio.
Διακορέω, ῶ, f. ήσω, idem. E δ. & κόρη, *virgo.*
Διακορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fatur, fatiatus. E δ. & κόρος, *fatietas.*
Διακόρησις, εως, ἡ, deuirginatio. A διακορέω.
Διακορίζω, f. ίσω, deuirgino. 2) intentis oculis vel pupillis intueor. E. δ. & κόρη.
Διακορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, ftrepitum edere cogo. E δ. & κορκορυγὴ, *ftrepitus.*
Διάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ idem quod διακορής.
Διακόρως, *Adu.* abunde, adfatim.
Διακοσιάκις, ducenties.
Διακόσιοι, ιαι, ια, ducenti. 2) duceni. E. δ. quatenus idem eft, atque δὶς, *bis*, & ἑκατόν.
Διακοσιοντάκις, ευ, ducentiplex. A pr.
Διακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, ducentefimus. Ab eod.
Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino, diftribuo, digero. 2) compono, adorno, exorno.
Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio. 2) diftributio. 3) gubernatio. A pr.
Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digeftio, numeros omnes concinnitatis habens.
Διακορκάζομαι, f. άσομαι, Etymol. intentis pupillis fiue oculis adfpicio. Ex διὰ & κόρη, fiue κόρη, *pupilla.*
Διακούω, f. σω, audio.
Διακοπὴ, εως, ἡ, intercifio, diffectio. A διακόπτω.
Διακραδαίνω, f. ανῶ, quaffo, concutio.
Διακράζω, clamo.
Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, obtineo, dilabi e manibus non fino.
Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conferuatio. A pr.
Διακραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor.
Διακρέκω, f. ξω, citharam pulfo.

Διακρημνίζω, præcipito e faxo, fupplicii cauffa.
Διακρανόω, *Dor.* διακρανόω, fundo, e fonte redundo. E δ. & κρήνη.
Διακριβολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, accurate tracto, vel inquirendo, vel edifferendo, vel iudicando.
Διακριβόω, ῶ, f. ώσω, accurate elaboro.
Διακριδὸν, *Adu.* difcrete, diftincte, diligenter. 2) præter ceteros, præcipue.
Διακρίνω, f. ινῶ, difcerno, dirimo, fecerno. 2) diffipo, difcutio. 3) diiudico, difcepto. 4) *in paff.* (cum πρὸς) fignificat etiam adiungo me. 5) deficio, deficifco ad aliquem. 6) *med.* difcepto, iudicio contendo. 7) dubito, hæfito.
Διάκρισις, εως, ἡ, difcretio, diremtio, fecretio. 2) diffolutio. 3) iudicium, diiudicatio. 4) certamen.
Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, difcernendi vim habens. 2) fegregans, præditus vi difcutiendi. Ab eodem.
Διακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitor. E δ. & ἀκρ.
Διακροβολισμὸς, οῦ, ὁ, velitatio.
Διακρουτέω, pertundo, ineo feminam.
Διάκρουσις, εως, ἡ, depulfio, veluti periculi, calumniæ &c. A διακρούομαι, *depello.*
Διακρουστικὸς, ἡ, ὸν, fallax, decipiens.
Διακρούω, f. ούσω, pulfando tranfigo; *in medio potius eft* 2) depello. 3) reiicio, repudio. 4) retro ago, retro impello. 5) impello. 6) interpello. 7) eludo, fallo. 8) differo. 9) recufo.
Διακτενίζω, pecto.
Διακτενισμὸς, οῦ, ὁ, compofitio capillorum.
Διακτορία, ας, ἡ, minifterium. 2) functio perferendi mandata. A feq.
Διάκτορος, ου, ὁ, minifter. 2) nuncius, internuncius. Mercurii Epitheton, vti & fequens. A feq.
Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.
Διακτυπέω, ftrepo, fonum grauem edo.
Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.
Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo. 2) aleam, f. periculum adeo.
Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permifceo. 2) confundo.
Διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, voluto.
Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, peruoluo. 2) in diuerfas partes voluo.
Διακυμαίνω, fluctus cieo, concito.
Διακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i.e. impudentibus oculis adfpicio. 2) in faciem procaciter refifto.
Διακύπτω, f. ψω, per foramen, feneftram, rimam, &c. perfpicio, profpicio.
Διακυρίττεσθαι, dicuntur arietes inter fe cornibus decertantes. 2) Metaph. fignif. contendere. Hefychius.
Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio. 2) tintinnabuli fono exploro, v. c. equum, an ferre poffit, nec confternetur. 3) diligenter exploro, ex mipo. 4) diuulgo.
Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.
Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento eft.
Διακωλυτικὸς, ἡ, ὸν, impediendi vim habens.

Διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto. 2) mordacibus dictis incesso, subsanno.
Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto.
Διακωπηλατέω, remigo.
Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio, pausa. 2) induciæ. v. ὀκωχή.
Διαλαγχάνω, sortior, sortito diuido.
Διαλακέω, ῶ, f. ήσω, disrumpor, cum sonitu dissilio. E δ. & λακέω, sono.
Διαλακτίζω, calcitrando repello.
Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor. 2) diuulgo.
Διαλάλησις, ἡ, colloquium. 2) diuulgatio.
Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, diuisim & sigillatim accipio. 2) intercipio, occupo. 3) distinguo, diuido, partior. 4) dirimo, diduco, distineo. 5) interpello. 6) ornandi caussa distinguo, orno. 7) comprehendo, complector &c. 8) narro, vel differo. 9) intelligo, capio. 10) statuo, censeo, diiudico. 11) consulto. 12) administro, rego.
Διαλάμπω, f. ψω, illucesco. 2) excello, splendeo.
Διάλαμψις, ἡ, splendor.
Διαλανθάνω, lateo, fallo, clam effugio.
Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior.
Διαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui perdolet, vehementi dolore cruciatur. E δ. & ἄλγος, dolor.
Διαλεγδὴν, Adu. eximie, præcipue, insigniter. A διαλέγω, deligo.
Διαλέγω, f. ξω, deligo, secerno, eligo. 2) med. loquor, sermocinor. 3) disputo.
Διαλείβομαι, restagno, deliquesco.
Διάλειμμα, ατος, τὸ, interstitium, intercapedo. A seq.
Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interiicio. 2) disto, absum. 3) cum Participio desino.
Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino. 2) deleo.
Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.
Διάλειψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.
Διαλεκτικεύομαι, subtiliter differo. A seq.
Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, differendi peritus. Διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, Dialectica, ars disserendi.
Διάλεκτος, ου, ὁ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus.
Διαλελυμένως, dissolute. A διαλύω.
Διάλεξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium.
Διαλεπτολογέομαι, οῦμαι, argute differo, subtiliter discepto, de rebus paruis argute disputo: vt simplex.
Διάλεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pertenuis, perexilis.
Διάλευκος, ου, ὁ καὶ ἡ, albo intermixtus & distinctus.
Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.
Διάληξις, εως, ἡ, diuisio per sortem. A διαλαγχάνω.
Διαληπτικὸς, ἡ, ὸν, diligens, accuratus, qui res suis quasque capitibus digerit. A διαλαμβάνω.
Διάληψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo. 2) consilium, propositum, institutum. 3) disceptatio, ratiocinatio. 4) explicatio rei, quæ tractatur. 5) communicatio. 6) opinio, cogitatio, existimatio. 7) constitutio, decretum. Ab eod.
Διάλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, gemmatus, gemmis distinctus.
Διαλιμπάνω, idem quod διαλείπω.
Διαλινέω, ῶ, f. ήσω, e reti euado seu effugio. E δ. & λίνον, rete.
Διαλιχμάζω, f. άσω, lambo. A διαλείχω.
Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia. 2) reconciliatio. 3) permutatio vt mercium. A διαλλάττω.
Διάλλαγμα, τὸ, reconciliatio. 2) permutatio.
Διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacis auctor.
Διαλλακτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, reconciliandi vim habens.
Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator.
Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto. 2) differo, dissideo. 3) reconcilio.
Διάλλομαι, transilio, dissilio.
Δίαλμα, ατος, τὸ, saltus.
Διαλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, secretio. 2) dinumeratio. 3) oratio. 4) colloquium.
Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, differo, discepto. 2) discerno, distinguo. 3) rationem cum aliquo ineo. 4) ratiocinor, animo verso.
Διαλογικὸς, ἡ, ὸν, in dialogo scriptus.
Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, sermocinatio, confabulatio. 2) cogitatio hominis secum ratiocinantis. 3) nugæ, inanis cogitatio. 4) dubitatio.
Διαλογιστικὸς, ἡ, ὸν, ratiocinatus, consideratione, meditationi deditus.
Διάλογος, ου, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium.
Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορέομαι, οῦμαι, conuiciis lacero, maledictis infector, præsertim mutuis.
Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia. 2) conuicium, maledictum, iurgium, altercatio probrosa.
Διαλυγίζω, f. ίσω, flecto, vt λυγίζω.
Διαλύγισμα, ατος, τὸ, flexio, distorsio. A pr.
Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero, corrumpo. 2) dilanio, dilacero, excarnifico.
Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio. 2) solutio æris alieni, & quicquid debes: vnde & gratiæ relatio. 3) compositio, pacis conciliatio, fœdus. 4) mors, interitus.
Διαλυτὴς, οῦ, ὁ, dissolutor. A διαλύω.
Διαλυτικὸς, ἡ, ὸν, dissoluendi, expediendi, reconciliandi in gratiam vim habens. 2) paralyticus.
Διάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dissolutus.
Διαλυτὸς, ἡ, ὸν, dissolubilis, qui dissolui potest.
Διαλύτρωσις, εως, ἡ, redemtio. A λυτρόω.
Διαλύω, f. ύσω, dissoluo. 2) persoluo. 3) tollo, abrogo. 4) digredior, de pluribus digredientibus διαλύεσθαι dicitur. 5) pacem inter aliquos compono. Sed sic dicitur sæpius in med. vbi διαλύεσθαι significat coalescere in concordiam renouata gratia.
Διαλφιτόω, ῶ, f. ώσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. E διὰ & ἄλφιτον.
Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, άομαι, mutilo, deprauo, fœdo.

ιαμαθύνω, vasto, perdo, *vt simplex*, ἀμαθύνω.
ιαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio.
ιαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor. 2) oraculum peto, consulo, augurium capto.
ιαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro. 2) adsequi nequeo. 3) fallo.
ιαμάρτημα, τὸ, error, aberratio, peccatum, delictum.
ιαμαρτία, ας, ἡ, idem.
ιαμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, exceptione vtor, quæ διαμαρτυρία dicitur. *in Med.* 2) testor, contestor.
ιαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio. 2) testimonium. 3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, exceptionis, cum actor aut reus contendit adhibitis testibus, actionem dari posse aut non posse.
Διαμαρτύρομαι, testificor, valde obtestor. 2) demonstro, doceo, inprimis in re mala.
Διαμασάομαι, & διαμασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco. E δ. & μασ.
Διαμάσημα, vel διαμάσσημα, ατος, τὸ, mansum, quod mansum est. Ex iisdem.
Διαμασητὸς, ἡ, ὸν, vel διαμασσητὸς, mansus, commansus.
Διαμάσησις, εως, ἡ, ipsa actio manducandi.
Διαμάσσω, άττω, f. άξω, subigo, pinso, *vt simplex*, μάσσω.
Διαμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo.
Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio.
Διαμαστροπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio, lenonem ago, interpretem flagitiorum, vt μαστροπεύω.
Διαμασχαλίζω, suffarcino. E δ. & μασχάλη.
Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.
Διαμάχομαι, f. ησομαι, έσομαι, & οῦμαι, dimico, depugno, acriter pugno. 2) repugno.
Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abscindo. 2) *med.* egero, v. g. niuem, terram. Polyb. haurio. Ios. disturbo, vt rutro vel ligone.
Διαμεθίημι, dimitto e manibus, omitto.
Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto.
Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, rideo blandum.
Διαμειρακιεύομαι, διαμειρακιεύομαι, f. εύσομαι, adolescentior. 2) ludo, exsulto. 3) iuueniliter & tripudiabunde per leuitatem puerilem contendo cum aliquo &c.
Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.
Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, nigrefacio.
Διαμελεϊστὶ, *Adv.* membratim, per partes, *vt simplex* μελεϊστί.
Διαμελετάω, exerceo aliquid, *vt simplex*.
Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido. 2) contrucido.
Διαμελισμὸς, ῦ, ὁ, concisio in frusta.
Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.
Διαμελλητὴς, ῦ, ὁ, cunctator, procrastinator.
Διαμέλλω, f. ήσω, futurus sum. 2) cunctor, moror. 3) differo.
Διαμέμφομαι, [illegible], conqueror, accuso.
Διαμένω, f. ενῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro.
Διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo.
Διαμερισμὸς, ῦ, ὁ, partitio. 2) dissidium.
Διάμεσος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, intermedius. 2) qui mediocris fortunæ est.

Διάμεστος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, plenus, refertus.
Διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo, refercio.
Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior. 2) distribuo.
Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.
Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, dimensus.
Διάμετρος, ῦ, ἡ, sc. γραμμὴ, Diametrus, linea dimetiens, per medium secans. Hinc ἐκ διαμέτρου directe ex opposito.
Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco. 2) femoribus diductis ineo. 3) *medio* διαμηρίζομαι, crura & femora alterius meis amplector & implico, in re venerea. E διὰ & μηρός.
Διαμηρισμὸς, ῦ, ὁ, femorum diductio. 2) coitus, quæ fit femoribus diductis. A pr.
Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor efficere arte adhibita.
Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.
Διαμίγνυμι, permisceo.
Διαμικρολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, nimis μικρολόγος, i. e. sordidus sum. v. μικρολόγος.
Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contendo, decerto. E διὰ & ἁμιλλάομαι, *certo*.
Διαμινυρίζω, exili & propemodum querula voce cantillo, *vt simplex*.
Διαμίσγω, permisceo.
Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, penitus odi.
Διαμμοιρηδὰ, *Adv.* æquis portionibus. E διὰ & μοῖρα.
Δίαμμος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, arenosus.
Διαμνάομαι, recordor.
Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam reuoco, commemoro. *med.*
Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dispertior, diuido.
Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, stabilitas, perennitas.
Διαμονομαχέω, ῶ, idem quod μονομαχέω. contendo cum aliquo pugna singulari.
Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas specto, de formis aliquorum e diligenti inspectione iudico.
Διαμορφόω, ῶ, f. ώσω, deformo, informo, effingo.
Διαμόρφωσις, ἡ, formatio.
Διαμοτόω, ῶ, f. ώσω, linamentum vulneri indo, ne coëat. *vt simplex*.
Διαμοχλίζω, amolior vectibus, aut dissipo, frango, rumpo admotis vectibus.
ΔΙΑΜΠΑ'Ξ, *Adv.* penitus, prorsus. 2) semper. 3) vtrinque.
Διαμπείρω, penitus transfigo. E διὰ, ἀνὰ & πείρω, *transfigo*. (vel potius ex διὰ & πείρω, solummodo, vt μ redundet.)
Διαμπερὲς, *Adv.* penitus, perpetuo. A pr.
Διαμπερέως, *Adv.* idem. A pr.
Διαμυδάω, [illegible] humore, sudore, marcesco, computresco.
[illegible], aliter loquor, quam res est.
[illegible], fallens ratio, paralogismus.
[illegible], & [illegible]λογέομαι, ῦμαι, contendo. 2) dubito, certo.
[illegible], ἡ, ὸν, dubius.
[illegible], *Adv.* dubie.
Διαμυλλαίνω, f. ανῶ, labra torqueo, rictu os distorqueo. 2) tortis labiis illudo, [illegible] fistula prosequor. E διὰ & μυλλὸς, *curuus*.
Διαμυσάττω, disseco in frusta.

Διαμφίδιος,

Διαμφίδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, feorfim pofitus. 2) feparatus. 3) diuerfus 4) alienus. E διὰ & ἀμφὶς.
Διαμφὶς, *Adu.* vtrimque. 2) feorfim.
Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controuerfor, difcepto.
Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio. 2) altercatio. τὸ ἀμφισβητούμενον, res controuerfa, Polyb.
Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, deuio, in biuio ab alio digredior. E διὰ & ἄμφοδος, *biuium.*
Διαμωκάομαι, ῶμαι, f ήσομαι, irrideo, illudo.
Διαμώκησις, εως, ἡ, irrifio, illufio, fubfannatio.
Διαναβάλλω, differo, procraftino.
Διαναγινώσκω, lego.
Διαναγκάζω, f. άσω, cogo.
Διαναγκασμὸς, ὁ, coactio. 2) membri reftitutio in locum fuum vi inftrumenti, quod & ipfum fic vocatur.
Διανακαθίζω, idem quod καθίζω.
Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.
Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, quietem do, vt exercitui iter facienti.
Διανάσσω, interfarcio, farciendo comprimo, vt νάσσω.
Διανάστασις, εως, ἡ, conatus affurgendi, affurectio, & eam confequens difceffus.
Διαναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, nauali prælio dimico.
Διανάω, perfluo.
Διανδιχα, *Adu.* bifariam. E δ. & ἄνδιχα, *idem.*
Διανέμησις, εως, ἡ, diuifio, diftributio. 2) diffipatio.
Διανεμητικὸς, ἡ, ὸν, qui diftribuit. Polyb.
Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo. 2) ventis expono. E δ. & ἀνεμόω.
Διανέμω, diftribuo, diuido, partior.
Διανενοημένως, cogitate, prudenter. A διανοέομαι.
Διανεύω, f. εύσω, annuo, innuo. 2) cum acc. rei, vitare. Polyb.
Διάνευμα, τὸ, actus annuendi.
Διανευρόω, ώσω, idem quod νευρόω.
Διανέω, f. νεύσω, enato. 2) euado periculum, moleftiam.
Διανήθω, f. ήσω, neo.
Διάνημα, τὸ, filum, ftamen.
Διανηστισμὸς, ε, ὁ, ientaculum. 2) ientaculi fumtio. E δ. & νῆστις, *ieiunus.*
Διανηστεύω, ieiuno.
Διανήχομαι, f. ξομαι, transnato, natando peruenio. 2) tranfeo.
Διάνηψις, εως, euaporatio, exhalatio crapulæ. A διὰ & νήφειν, *fobrius effe.*
Διανθέω, ῶ, f. ήσω, floreo.
Διανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duplicem florem habens. E δὶς & ἄνθος.
Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.
Διανιάω, & άομαι, vehementer ango.
Διανίζω, idem quod feq.
Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.
Διανίσσομαι, tranfeo.
Διανίστημι, f. στήσω, excito, exfufcito. 2) excito, incito. 3) aor. 2. confurgo. 4) impetum facio, cum εἰς. *In med.* affurgo, furgere conor.
Διάνιψις, εως, ἡ, lotio.
Διανοέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, fentio, ftatuo, excogito.
Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum. 2) commentatio. 3) fententia.
Διανόησις εως, ἡ, ipfa actio cogitandi.
Διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione pofitus. 2) cogitatione valens, ingeniofus.
Διανοήτως, mente & cogitatione.
Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio. 2) mens, animus. 3) ingenium. 4) fententia, fenfus.
Διανοίγω, f. ξω, adaperio.
Διάνοιξις, εως, ἡ, apertio.
Διανομεὺς, έως, ὁ, diuifor, diftributor, difpenfator.
Διανομὴ, ῆς, ἡ, diuifio, diftributio, largitio.
Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, ftatuo.
Διανοσέω, diu ægroto.
Διανοσφίζω, f. disiungo, dirimo, diuido.
Διανταῖος, αία, αῖον, aduerfus, ex aduerfo penetrans.
Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, velut fentinam. 2) tolero, perfero multas moleftias.
Διαντλίζομαι, idem.
Διανυκτερεύω, pernocto.
Διάνυσις, εως, ἡ, confectio v. c. itineris.
Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. *item* quod confectum eft. A feq.
Διανύω, & διανύτω, fut. ύσω, abfoluo, expedio, perficio, inpr. iter, vbi eft & peruenio.
Διαξαίνω, carmino, carpo. 2) cædo, vt fimpl. ξ.
Διαξηραίνω, exficco.
Διαξιφίζομαι, digladior, gladio certo. E διὰ & ξίφος.
Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *ftrigem* vulgo vocant. A feq.
Διαξύω, f. ύσω, radendo ftrias, canaliculos facio.
Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.
Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, inftituo pueros. 2) moderor. 3) inferuio, accommodo me.
Διαπαιδεύω, f. εύσω, inftituo, erudio, doceo.
Διαπαίζω, f. ξω & σω, illudo, ludificor, irrideo.
Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.
Διαπάλλω, quaffo, concutio.
Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo. 2) confpergo v. c. farina, niue.
Διαπαννυχισμὸς, ε, ὁ, peruigilium.
Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem peruigilio tranfigo, pernocto.
Διαπαντὸς, *Adu.* femper.
Διαπαπταίνω, circumfpicio.
Διαπαρακύπτω, f. ψω, idem quod παρακ.
Διαπαρατριβὴ, ῆς, ἡ, idem quod παρατριβή.
Διαπαρθενεύω, f. εύσω, deuirgino, vitio virginem.
Διαπαρθένια, fc. δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate ademta.
Διαπαροξύνω, exafpero, irrito.
Διάπαρσις, εως, ἡ, transfixio. A διαπείρω, *transfigo.*
Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori, vel potui infperfum, vnguentum, quo crines &c. adfperguntur. A διαπάσσω.
Διαπασσαλεύω & Διαπατταλεύω, diftendo clauis ab extrema parte fixis, vt corium bubulum. item clauis figo.

Διαπάσσω

ιαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inspergo.
ιαπατάω, f. ήσω, fallo, decipio. Ab ἀπατάω.
ιαπατέω, conculco. A πατέω.
ιάπαυμα, ατος, τὸ, intermissio, cessatio.
ιάπαυσις, εως, ἡ, idem.
ιαπαύω, f. αύσω, idem quod simplex.
ιαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interpositis minis territo, minitor, interminor.
ιαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde esurio.
ιάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum, ἐπὶ διαπείρᾳ, periculi faciendi ergo, quo cognoscatur aut rei natura, aut successus fortunæ.
ιαπειράζω, f. άσω, tento.
ιαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, sollicito. 2) capto.
ιαπείρω, fut. ερῶ, transfigo, transadigo, vt πείρω.
ιαπελεκίζω, f. ίσω, securi percutio seu ferio, deglabro, dedolo.
ιαπέμπω, f. ψω, transmitto. 2) dimitto, in varia loca mitto.
ιαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo, luctum dego, absoluo.
ιαπεπονημένως, elaborate, fabre, eleganter. A διαπονέω.
Διαπέπτω, f. διαπέττω, f. ψω, percoquo.
Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, absoluo.
Διαπεραιόω, f. ώσω, traiicio, transueho.
Διαπεραίωσις, εως, ἡ, traiectus.
Διαπέραμα, τὸ, traiectus. 2) fretum.
Διαπεράσιμος, ον, peruius.
Διαπεράω, ῶ, f. άσω, traiicio, transmitto.
Διαπέρθω, f. πέρσω, deuasto, euerto, depopulor.
Διαπεριπατέω, deambulo.
Διαπερονάω, ῶ, f. ήσω, fibula traiicio, necto.
Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando.
Διαπετάννυμι, & ύω, f. τάσω, idem.
Διαπέταμαι, & ομαι, f. πτήσομαι, peruolo.
Διαπεττεύω, calculum aliter pono, item vt *med.* calculis ludo, & ludum finio.
Διάπεψις, ἡ, concoctio. A διαπέπτω.
Διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ paruæ inter maiores dispositæ.
Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono.
Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio, saltu supero.
Διαπήδησις, εως, ἡ, transitus, qui saltu fit.
Διαπηδόω, f. ώσω, [illegible]. 2) Hesych. διαπηδόει, διαπηδᾷ, transilit.
Διαπηνικίζω, f. ίσω, decipio, fallo.
Διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum est. E διὰ & πηρόω, mutilo.
Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio, pinguedine distendo.
Διαπιέζω, f. σω, comprimo.
Διαπιθηκίζω, f. ίσω, [illegible] more simiæ. E διὰ & πίθηξ, vel πίθηκος, simia.
Διαπιδύω, idem quod διαπηδόω.
Διάπικρος, ον, amarus.
Διαπιμπρημι, f. πρήσω, peruro, percalefacio.
Διαπίνω, propino, ad bibendum prouoco, vel certo bibendo. 2) bibo strenue.
Διαπιπράσκω, f. πράσω, vendo.
Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quasi e manibus, vnde 2) excido, de verbis, dictis &c. emano in vulgus. 3) vanesco, intereo, diffluo. 4) pecco, labor, verbis factisue, aberro a vero & iusto. v. διάπτωμα.
Διαπιστεύω, f. εύσω, fidei alicuius committo. 2) διαπιστεύομαι, committitur fidei meæ. 3) creditur mihi, fides habetur mihi. E δ. & πισ.
Διαπιστέω, ῶ, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non habeo. E δ. & ἀπιστέω.
Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio. 2) species.
Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.
Διαπλασμὸς, ὁ, idem.
Διαπλάσσω vel διαπλάττω, f. πλάσω, fingo, formo. 2) ap. medicos, in locum restituo membrum.
Διαπλαστικὸς, ἡ, ὸν, effingendi vi præditus.
Διαπλατύνω, dilato.
Διαπλέκω, f. ξω, diduco. 2) intertexo, intexo. 3) pertexo, contexo. 4) implico. 5) perrumpo, v. c. exercitum. 6) traducere, sc. vitam.
Διαπεπλεγμένα, diducta, diuaricata. A pr.
Διάπλεος, ε, ὁ καὶ ἡ, plenus.
Διαπλέω, f. εύσω, nauigando transeo, traiicio.
Διαπλήθω, f. ήσω, expleo, compleo.
Διαπληκτίζομαι, f. ίσομαι, vsque ad plagas peruenio in altercatione. 2) dimico, pugno. 3) lacesso, confligo, in re venerea, femoribus implicatis.
Διαπληκτισμὸς, ε, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus.
Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perstringo, ictu distringo, diffindo. 2) dissipo. 3) διαπλήσσεσθαι, diuaricari. (nisi hoc est potius διαπλίσσ.)
Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, simultas. 2) permistio, confusio. A διαπλέκω, n. 1. 4.
Διάπλοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, implicitus. Ab eod.
Διάπλοος, *contr.* διάπλους, ε, ὁ, traiectus, traiectio, transmissio.
Διαπλώω, f. ώσω, nauigationem conficio. 2) emetior, transfigo.
Διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.
Διάπνευσις, εως, ἡ, halitus, exhalatio.
Διαπνευστικὸς, ὁ καὶ ἡ, dissipandi vel exspirandi vim habens.
Διαπνέω, f. εύσω, perfluo, perspiro. 2) diffluo. 3) respiro. 4) flatum ventris emitto.
Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, perflatus.
Διαποδίζω, f. ίσω, pedibus dimetior. 2) examino.
Διαποδισμὸς, ε, ὁ, genus saltationis.
Διαποιέω, conficio, transfigo.
Διαποίκιλος, ε, ὁ καὶ ἡ, variegatus, diuersicolor.
Διαποικίλλω, vario, variego.
Διαπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello decerto. 2) debello.
Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio. 2) belli confectio.
Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, constanter obsideo.
Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. administrationem pertinentibus.
Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus. 2) in reipublicæ administratione versor.
Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo.
Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio. A δ. πέμπω.
Διαπόμπησις, ἡ, idem. 2) depulsio, amolitio.

Διαπομπιμος,

Διαπόμπιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, transmiſſus. 2) traiectui idoneus.

Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio. 2) operam do. 3) exerceo. 4) factito. 5) *in paſſ.* laboribus exerceor. 6) laboro. διαπεπονημένος, ſtudioſus alicuius artis, eamque exercens, tritus in aliqua re longo vſu, fabre factus.

Διαπόνημα, ατος, τὸ, labor & exercitatio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.

Διαπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, laborum patiens.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui per mare fertur. 2) maritimus, vt πόλεμος. 3) transmarinus.

Διαπόνως, *Adu.* laborioſe, magno cum labore.

Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum. 2) intercellio.

Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem. 2) eo, proficiſcor. 3) enarro, vt διέρχομαι.

Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæſito, dubito, ambigo. 2) dubitatio rem adfero, addubitans quæro. 3) quæro, diſquiro de re aliqua. 4) egeo, indigeo. E διὰ & ἀπορέω, *dubito.*

Διαπόρημα, τὸ, angor, æſtuatio, corporis inquieta iactatio.

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.

Διαπορητικὸς, ἡ, ὸν, dubitatiuus, dubii plenus.

Διαπορητικῶς, *Adu.* dubitanter.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, deuaſto, depopulor. v. διαπέρθω.

Διαπορθμευτικῶς, *Adu.* transportando, transmittendo.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto. 2) transporto. 3) interpretor.

Διαποῤῥιπτέω, de pluribus dicitur in diuerſas partes ſe prorripientibus.

Διαπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ex quo aliquid purpurei coloris perlucet: purpureus, purpura interſtinctus.

Διαποστέλλω, f. ελῶ, amando in diuerſas partes. 2) dimitto, ſeu emitto nuncium.

Διαποστολὴ, ῆς, ἡ, miſſio internuncii.

Διαπραγματεύομαι, idem quod πραγματεύομαι. efficere, cognoſcere cupio, laboro in re aliqua, quæro aliquid, molior, machinor.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii. 2) negotium ipſum.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, diuenditio.

Διαπράσσω, vel διαπράττω, f. ξω, conficio, efficio. 2) obtineo, impetro. 3) tranſigo cum aliquo. 4) *in med.* dicitur & in malam partem, de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, largitionibus ambiunt, & extorquent ea, quæ parant.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eximius, illuſtris.

Διαπρέπω, decorus ſum & excello inter alios.

Διαπρεπῶς, *Adu.* decore, eximie, magnifice.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum interceſſio.

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatos dimitto, & διαπρεσβεύομαι, legatus mittor, ſum, legatione fungor.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro.

Διαπρίω, f. ίσω, ſerra diſſeco.

Διαπριστὸς, ὸν, diſſectus.

Διαπρὸ, *Adu.* per totum, penitus.

Διαπροστατεύω, præſum rei, auctor ſum, moderator.

Διαπρύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis, penetrans. 3) clarus, qui audiri perſpicue poteſt.

Διαπρυσίως, *Adu.* clare, clara voce. A pr.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo.

Διαπτερνιστὴς, ὁ, calcitro.

Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico ſeu expando, volandi ergo. 2) pennis inſtruo.

Διαπτερύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, εως, ἡ, expanſio alarum. 2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. Hipp.

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo, comminuo.

Διαπτοέω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. *Poët.* διαπτοιέω. 2) amore incendo. *Paſſ.* vehementi amore vel formidine capior, dementor.

Διαπτόησις, & διαπτοίησις, εως, ἡ, ap. Plat. pauor attonitus. 2) vehemens libido, amor &c.

Διαπτυίζω, ventilo, λικμάω. A πτύον, *ventilabrum.*

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, ſolutio. A ſeq.

Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum eſt. 2) expando, aperio.

Διάπτυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſpuendus, fœdus. A ſeq.

Διαπτύω, f. ύσω, deſpuo. 2) contemno, faſtidio.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, ruina. 2) opinionis vel ſpei fruſtratio. 3) peccatum. A διαπίπτω.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem.

Διαπυέω, pus colligo, purulentus fio.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris vniuerſi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam eſt.

Διαπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio.

Διαπυητικὸς, ἡ, ὸν, ad pus ciendum & concoquendum aptus.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moueo, ad ſuppurationem perduco.

Διαπυκτεύω, f. ευσω, pugnis, cæſtibus decerto. 2) contendo.

Διαπύλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui per portam effertur. E διὰ & πύλη.

Διαπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, ſciſcitor, percontor. 2) intelligo, cognoſco.

Διάπυος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuppuratus. E διὰ & πύον, *pus.*

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio. 2) accendo, inflammo. 3) ad iram commoueo.

Διάπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, igne excandefactus. 2) feruidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, feruor.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accenſam præfero. 2) facibus ſublatis ſignifico e longinquo.

Διαπύρως, acriter, vehementer. A διάπυρος.

Διάπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, auditus, intellectus, notus, fama peruulgatus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπυόω, ad ſuppurationem perduco. Hippocr.

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, diuendo.

Διαῤῥαίνω, vel διαῤῥαίνω, f. ανῶ, reſpergo, irrigo. E δ. & ῥαίνω.

Διαράσσω vel διαράττω, f. άξω, pertundo, perfringo. E δ. & ἀράσσω, *frango.*
Διάργεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Suid. partim albus, partim niger. A ἀργὸς, *albus.*
Διάρδω, f. άρσω, irrigo. 2) adaquo.
Διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis suis distinguo. 2) iungo, necto. 3) effingo, conformo, exprimo, vt voce vel scriptura literas, syllabas, voces. 4) membratim & artuatim compono, absoluo. 5) explico, explano.
Διάρθρωσις, εως, ἡ, artuum commissura. 2) artuum agilitas.
Διαρθρωτικὸς, ἡ, ὸν, articulandi & membra committendi vim habens.
Διαριθμέω, ῶ, f.ήσω, dinumero, distincte numero, numerando discerno.
Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.
Διαριστεύομαι, certo cum aliquo.
Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio, sufficientia. A διαρκής.
Διαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficientes vires habeo, par sum. 2) duro, perduro, permaneo. 3) suggero, subministro, suppedito, adiuuo.
Διαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sufficiens, abunde instructus. 2) durans, perdurans.
Διαρκῶς, *Adu.* sufficienter. 2) perseueranter.
Διάρμα, ατος, τὸ, elatio, sublatio brachii, vel gladii, ad ictum tanto fortius adigendum. 2) traiectus. A διαίρω, *attollo.*
Διαρμόζω, f. όσω, disiungo, disgrego.
Διαρμόττω, f. όσω, idem.
Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A seq.
Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio.
Διαῤῥαγὴ, ἡ, diruptio. A διαῤῥήγνυμι.
Διαῤῥαίνω, vide διαρραίνω.
Διαῤῥαίω, f. αίσω, vasto, perdo, destruo. E διὰ & ῥαίω, *vasto.*
Διαῤῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, conspergo.
Διαῤῥέπω, diuergo: in vtramque partem moveor, inclino.
Διαῤῥέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo. 2) perfluo. 3) diffluo, dilabor.
Διαῤῥήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo.
Διαῤῥηγνύω, idem.
Διαῤῥήδην, palam, clare, disertis verbis. E διὰ & ῥέω, *dico.*
Διάῤῥηξις, εως, ἡ, fissio, diruptio, diuortium fluminis. A διαῤῥήγνυμι.
Διαῤῥήσσω, f. ξω, diffringo.
Διάῤῥιμμα, ατος, τὸ, disiectus, dispersio. A διαῤῥίπτω.
Διαῤῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo. 2) ventilando, vel flando dispergo, disiicio.
Διαῤῥιπτέω & διαῤῥίπτω, f. ψω, disiicio, in diversas partes iacio.
Διάῤῥιψις, ἡ, dispersio, dissipatio.
Διαῤῥόδινος, ου, ὁ καὶ ἡ, e rosis compositus. E διὰ & ῥόδον, *rosa.*
Διαῤῥοή, ῆς, ἡ, meatus, canalis. A διαῤῥέω.
Διαῤῥοθέω, cum impetu irruo. A ῥόθιον, *fremitus vndarum concitatarum.*
Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus. 2) profluuium ventris. A διαῤῥέω.
Διαῤῥοιζέω, cum impetu vel stridore fluo, traiicio. A ῥοῖζος, *fremitus venti vel unda concitata.*
Διαῤῥοΐζομαι, f. ίσομαι, alui profluuio laboro. A διάῤῥοια.
Διαῤῥυέω, diffluo, vnde in vsu διεῤῥυηκὼς, διαῤῥυεὶς, διαῤῥυῆναι.
Διαῤῥύπτω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.
Διάῤῥυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, irriguus. A διαῤῥέω.
Διαῤῥωγὴ, Ion. διαῤῥαγὴ, fissura, rima, hiatus. Ab διαῤῥήγνυμι.
Διαῤῥὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, disruptus, fissus. 2) hiatus. Ab eod.
Διάρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.
Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta. 2) trucido. E διὰ & ἀρταμέω, quod idem notat. vel potius ab ἀρτάω, vnde & seq.
Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo. 2) diduco, dirimo, interuallo aliquo intersepio. 3) distineo. 4) decipio, fallo.
Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, formo.
Διαρυθμίζω, f. ίσω, coapto.
Διαρυμβονάω, dissipo, disiicio, vt simplex ῥυμβ.
Διαρύω, vel διαῤῥύω, f. ύσω, traduco trahendo. E δ. & ῥύω, *traho.*
Διαρχέω, impero vsque ad certum finem.
Διασαίνω, adulor, de cane caudam mouente.
Διασαλακωνίζω, f. ίσω, idem quod σαλακωνίζω.
Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, labefacto.
Διασαλπίζω, f. ίσω, peruulgo, diuulgo.
Διασαρδονίζω, idem quod simplex.
Διασαυλόομαι, οῦμαι, *inus.* vnde διασαυλούμενος, ένη, ενον, delicians, luxui deditus.
Διασαφέω, ῶ, fut. ήσω, manifestum reddo. 2) explico, doceo.
Διασαφηνίζω, fut. ίσω, accurate & dilucide explico.
Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.
Διασαφητικὸς, ἡ, ὸν, declaratiuus. Ab eod.
Διασεισμὸς, οῦ, ὁ, concussio magistratus, quæ fit muneribus, corruptio magistratus donatione munerum, vel etiam metu iniiciendo, minis. A διασείω, n. 3.
Διάσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, concussus.
Διασείω, f. είσω, concutio, discutio. 2) terreo auctoritate, minis. 3) commoueo dicendo. 4) muneribus corrumpo.
Διασήθω, cribro, incerno. 2) abrado, expungo, deleo.
Διασηκόω, ῶ, f. ώσω, pondus rei manu æstimo manu sublatum pondero.
Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do. 2) manu designo. 3) nota insignio, signo noto.
Διάσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, insignis, illustris. E διὰ & σῆμα.
Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo.
Διάσια, ων, τὰ, Iouialia, festum in honorem Iouis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, a Ζεὺς, *Iupiter.*
Διασιωπάομαι, sileo, reticeo.
Διασιλλαίνω, irrideo, subsannio.
Διασιμόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, silentium teneo, conticesco.
Διασκαίρω, transnato. 2) persulto.

Διασκαλιδεύω, f. εύσω, sarculo terram verso. 2) discutio, sollicito. E διὰ & σκαλὶς, *sarculum*.

Διασκανδικίζω, Aristoph. propria, olitores imitor, deinde Euripidem. E διὰ & σκάνδιξ, *olus vile*, quod vendere solebat Euripidis mater.

Διασκάπτω, f. ψω, perfodio, fodiendo euerto.

Διασκαριφῆσαι, aues dicuntur vnguibus terram scalpentes. διασκαριφήσασθαι, dissoluere.

Διασκεδάζω, f. άσω, dissipo, disiicio, dispergo. 2) diuulgo, dissemino.

Διασκεδάω, ῶ, fut. άσω, & διασκεδάννυμι, idem. *In pass.* est etiam pereo, diciturque ap. Plat. etiam de animo humano.

Διασκεπάζω, tego, obscuro.

Διασκέπτομαι, fut. ψομαι, dispicio, considero. 2) contemplor, inspecto. 3) consulto, delibero.

Διασκευάζω, f. άσω, adorno, compono, instruo. 2) emendo, corrigo. 3) *in med.* distrahere v. c. rem familiarem. 2) opus, fabulam iterum recensere, perpolire.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornatus, omninoque vestitus, cultus. 2) apparatus. 3) ordo militaris. 4) iterata recensio, emendatio operis, vt libri, fabulæ, & editio.

Διασκευωρέω, ῶ, fut. ήσω, captiose machinor, dolose tracto. 2) conseruo, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno. Ab ἀσκέω, *orno*.

Διασκηνάω, ῶ, vel διασκηνέω, ῶ, f. ήσω, diuersandi caussa tentoria pono. 2) dispertior tentoria. 3) castra metor. 4) tentoria dissoluo, vasa colligo.

Διασκηρίπτω, suffulcio.

Διασκίδνημι, dissipo, dispergo.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exsilio, persulto.

Διασκοπέω, ῶ, fut. ήσω, contemplor, speculor. 2) contemplor animo, considero rem. 3) exploro hominem, specto, experior.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, speculor, e specula obseruo. A σκοπιὰ, *specula*.

Διασκορπίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo.

Διασκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

Διασκώπτω, f. ώψω, scommata & dicteria iacio.

Δίασμα, ατος, τὸ, initium telæ texendæ, stamina. 2) licium interpretantur ap. τῦς ό. A διάζομαι.

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo. A σμάω.

Διασμέω, ῶ, idem.

Διασμήχω, f. ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, scalpello perpurgo. 2) accurate expolio. A σμίλη, *scalprum*.

Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro & cætera quæ ἀπεσμ. A σμύχω.

Διασοβέω, ῶ, f. ήσω, dispello, discutio, disturbo.

Διασοφίζομαι, f. ίσομαι, astu vtor, sophistice ago.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, tramam denso, τῇ σπαθῃ, instrumento textorio. 2) profuse insumo. V. σπαθάω.

Διασπαραγμένος, ἡ, ὸν, dilaniatus, dilaceratus. A sq.

Διασπαράσσω, άττω, f. ξω, dilacero, dilanio.

Διασπάσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui diuelli potest. A sq.

Διάσπασις, εως, ἡ, diruptio, destructio.

Διάσπασμα, ατος, τὸ, idem.

Διασπασμὸς, ȣ, ὁ, idem.

Διασπάω, ῶ, diuello, conuello, dirimo, destruo.

Διασπείρω, f. ερῶ, dispergo, dissemino, dissipo.

Διασπεύδω, f. ύσω, excito ad properandum, festinare iubeo. *In med.* festino.

Διασπλεκθῆσαι & διασπεκλ. implicari coitu, vnde διεσπεκλωμένη, & διεσπλεκωμένη, coitum passa apud Aristoph. Vox Comica. A σπέκλιον, *veru*, *quo carnes distenduntur*.

Διασποδέω, feminam subigo, vt simplex, ap. Com. A σποδὸς, *cinis*.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio, dispersio. 2) in s. literis Israelitæ vel Iudæi extra Palæstinam & diuersis locis domicilium habentes.

Διασπορεὺς, έως, ὁ, qui dispergit.

Διασπȣδάζω, f. άσω, ambitiose ago aliquid vel expeto: vnde & de ambitu dicitur: διασπȣδάσαντες per ambitum, sc. creati sunt. *Dicitur & in medio.*

Διασταδὸν, *Adu.* eminus, interiecto spatio, intercedente vtrimque vallo, diffitis stationibus. A διίστημι, *separo*.

Διασταθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, libro, pondus exigo. 2) metor, dispono.

Διάσταλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum. 2) distinctio. A διαστέλλω.

Διασταλτικὸς, ἡ, ὸν, ad distinguendum aptus, distinguendi causa factus. Ab eod.

Διασταλτικῶς, distinguendi caussa, ad distinguendum accommodate.

Διαστασιάζω, f. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, diffidiis segrego.

Διάστασις, εως, ἡ, interuallum. 2) diremtio, distractio in duas partes. 3) dissidium, animorum disiunctio. 4) mutatio in iis, quæ degenerant. 5) apta & concinna rerum dispositio. 6) drachma data arbitris ab actore. A διίστημι.

Διαστατέω, ῶ, disto. 2) dissidiis implico. A διάστατος.

Διαστατικὸς, ἡ, ὸν, dirimendi vim habens. A seq.

Διαστατὸς, ἡ, ὸν, distans, diremtus.

Διασταυρόω, vallo intersepio, s. vallo munio.

Διαστείχω, permeo, peruado. 2) discedo.

Διαστέλλω, f. ελῶ, diduco. 2) diuido, separo, distermino, vnde διαστεῖλαι pro dissentire ap. Polyb. 3) dispono, distinguo, *vnde & pro* interpungo. 4) mando, edico, præcipio. 5) interdico. 6) *In med.* definio, ambiguitatem distinguendo tollo.

Διάστενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, angustus.

Διάστερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, stellis distinctus, stellatus. E δ. & ἀστὴρ, *stella*.

Διάστημα, ατος, τὸ, interuallum. A διίστημι.

Διαστηματίζω, f. ίσω, paullisper subsisto & cesso. 2) interuallum facio. A pr.

Διαστηματικὸς, ἡ, ὸν, interuallis distinctus. Ab eodem.

Διαστηρίζω, f. ξω, stabilio, firmo.

Διαστίζω, f. ξω, distinguo punctis & notis. 2) in punctum desino.

Διαστίλβω, mico, pelluceo, intermico.

Διάστιξις, εως, ἡ, interpunctio. A διαστίζω.

Διαστοιβάζω, f. άσω, constipo.

Διαστοιχίζω, f. ίσω, ordine colloco & dispono.

Διαστολεύς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compressa diducuntur. A διαστέλλω.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, vnde & interpunctio. 2) diuisio, discretio, distractio. 3) examen rei, disquisitio, disceptatio. 4) pacificatio, reconciliatio animorum. 5) eminentia. Ab eod.

Διαστομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto.

Διαστόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.

Διαστομωτρὶς, sc μήλη, specillum, quo os clausum diducitur.

Διαστοχάζομαι, f. άσομαι, coniecto, vt simplex.

Διαστράπτω, f. ψω, corusco, fulguro. E δ. & ἀστράπτω, *fulguro*.

Διαστρατεύομαι, conficio, emereor stipendia, legitima stipendia s. annos militiæ, absoluo: διαστρατευσάμενοι emeriti, veterani.

Διαστρατηγέω, f. ήσω, munus imperatoris obeo. 2) cum *acc.* dolis & insidiis peto.

Διαστρεβλόω, ῶ, fut. ώσω, torqueo, tormentis distraho.

Διάστρεμμα, τος, τὸ, deprauatio, peruersitas, vt strabonum &c. A seq.

Διαστρέφω, f. ψω, peruerto, distorqueo. 2) deprauo.

Διαστροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuose peruado.

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, distorsio, obliquitas. 2) iniquitas, peruersitas. 3) deprauatio. A διαστρέφω.

Διάστροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, distortus. 2) peruersus, præposterus. Ab eod.

Διαστρώννυμι, vel διαστρωννύω, fut. στρώσω, sterno, insterno.

Διάστυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, columnis per certa internalla dispositis fultus.

Διαστυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

Διασυνίστημι, commendo, iucundum reddo, vt συνίς. *simplex*. 2) constituo, instituo, Gl.Vet.

Διασεύομαι, vel διασεύομαι, transeo, poëtice, vt hinc fit διέσσυτο.

Διασυριγμὸς, ῦ, ὁ, exsibilatio, irrisio. A seq.

Διασυρίζω, sibilum edo. 2) exsibilo.

Διασυρμὸς, ῦ, ὁ, distractio. 2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diuersa significata trahitur. 3) obtrectatio, cauillatio, irrisio. A διασύρω.

Διάσυρσις, εως, ἡ, idem.

Διασυρτικὸς, ὴ, ὸν, aptus, item pronus ad obtrectandum, cauillatorius.

Διασύρω, obtrecto, grauiter reprehendo, irrideo. 2) distraho, dissipo.

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in iugulo, seu gutture dissecto. 2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A seq.

Διασφάζω, vel διασφάττω, iugulum seco. 2) disseco.

Διασφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo, pilam vltro citroque iacto. 2) in modum pilæ iacio, disiicio

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, iugulum alicui resoluens, aptus ad resoluendum iugulum. A διασφάζω.

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo. E δ. & ἀσφ.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo. 2) *pass.* fortuna aduersa vtor.

Διασφὰξ, γὸς, ἡ, interstitium, quo duæ rupes diruptæ distant, montis hiatus & scissura, rupes hians & diducta. 2) vallis. A διασφάζω.

Διασφενδονάω, vel διασφενδονέω, fut. ήσω, funda dissipo, disiicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφετερίζεσθαι, sibi vindicare.

Διασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in vespam conuerto, vespæ figuram tribuo. 2) clauis ligneis ferreisue trabes configo & vincio. V. σφηκόω.

Διασφηνέω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, cohibeo, colligo, connecto.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio, connexio. A pr.

Διάσφυξις, εως, ἡ, pulsus arteriarum. E διὰ & σφύζω, *salio*.

Διασχάω, pertundo, vt venam. V. σχάζω.

Διασχηματίζω, f. ίσω, figuro, describo.

Διασχιδὴς, ὲς, fissus, sectus. A seq.

Διασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, disseco.

Διασχὶς, ίδος, ἡ, dissectio, fissio. A pr.

Διάσχισμα, ατος, τὸ, frustum e dissectione. Ab eodem.

Διασχολέω, fut. ήσω, negotiis distineo. E διὰ & ἀσχ.

Διασώζω, f. ώσω, seruo, saluum & incolumem tueor, conseruo, perduco, vt legatum extraneum a confiniis ad vrbem regiam, tueor & protego in itinere. In pass. effugio, saluus peruenio.

Διασωστὴς, legatus principis, qui legatum ex hostico venientem in itinere comitatur, & defendit, & ad principis audientiam saluum ac sospitem perducit.

Διασωστικὸς, ὴ, ὸν, hominum vitæ conseruandæ studiosus, epith. Imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum. 2) ministerium. A διατάττω.

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio. Ab eod.

Διατακτὴς, ῦ, ὁ, dispositor. Ab eod.

Διατάκτωρ, ορος, idem. Ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis & miseriis vsque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu custodio, penum administro.

Διατάμνω, disseco, discindo. Ion. & poët. pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio. 2) ordinatio, distributio. 3) ordo militaris, acies.

Διαταράσσω, vel διαταράττω, f. ξω, perturbo.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis. 2) contentio, seu oratio inuectiua, interminatio vehemens. 3) distentio. A διατείνω.

Διατάσσω, vel διατάττω, f. άξω, ordino, dispono. 2) statuo, constituo. 3) impero, præcipio.

Διαταφρεύω, f. εύσω, fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo, vel separo, perfodio.

Διαταχέων, repente, celeriter, prompte.

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio, vt ferrum igni.

Διατεθρυμμένως, *adu.* delicate, molliter. 2) dissolute. A διατεθρυμμένος, quod est *Particip. Perfecti Passiui* a διαθρύπτω, *deliciis frango*.

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo. 2) duro. 3) pertineo, specto; & 4) διατείνομαι, omnes

neruos intendo, enitor, allaboro. 5) adfirmo, adſeuero. 6) oratione contendo cum aliquo, ſæpe per contentionem interrogo.

Διατειχίζω, f. ίσω, dirimo, diſtermino muro interiecto.

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id ſtructus, vt ſeparet quædam, murus intergerinus.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. διετεκμηράμην, certis notis oſtendo. 2) coniicio, coniectura adſequor.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco æuum vel vitam. 2) permaneo, perſeuero.

Διατελὴς, ὁ, & ἡ, perpetuus. E δ. & τέλος.

Διατελῶς, *Ion.* διαταλέως, ſemper, perſeueranter. A pr.

Διατέμνω, f. εμῶ, diſſeco, diuello, perrumpo, diſcindo.

Διατενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perpetuus. 2) contendens. A διατείνω.

Διατερσαίνω, exſicco, areſacio.

Διατεταμένως, *Adu.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, pertere-bro, pertundo.

Διατήκω, f. ήξω, liquo, liqueſacio. 2) tabeſacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, ſeruo, conſeruo, tueor. 2) ſeruo, obſeruo. 3) attente obſeruo, caueo.

Διατήρησις, εως, ἡ, obſeruatio, conſeruatio.

Διατηρητικὸς, ἡ, ὸν, conſeruans, conſeruandi vim voluntatemue habens.

Διατίθημι, fut. θήσω, diſpono, compono. 2) adminiſtro quamcunque rem: velut etiam de recitante carmen poetæ in ſcena dicitur: κακῶς διατιθέναι, male pronunciare, male agere. 3) conſtituo. 4) aliquo modo adficio, vt exhilaro, placo, concilio mihi. 5) tracto modis quibuſcunque, accipio, & *in Medio* præterea. 6) teſtor, teſtamento mando vel relinquo. 7) paciſcor, pactum ineo, fœdus pango. 8) ſatisfacio. 9) vendo, venum expono. *In paſſ.* 10) ſignificat & habitum animi & mores, vt φιλοτίμως διατεθῆναι, cupidum honoris eſſe. 11) ſtatum & conditionem, vt ἀγὼν ἀδοξότερον διατεθειμένος: certamen tenue, minus glorioſum, cauſa male, turpiter acta.

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excernor.

Διατίλλω, peruello, euello.

Διάτιλμα, ατος, τὸ, conuulſio, euulſio.

Διατιμάω, ῶ, fut. ήσω, æſtimo. 2) probo, in honore habeo, curo.

Διατίμησις, εως, ἡ, æſtimatio. A pr.

Διατιμητὴς, ȣ, ὁ, æſtimator litis, item qui pretia rerum venalium æſtimat, conſtituit. Ab eod.

Διατιμητικὸς, ἡ, ὸν, æſtimandi vim, ius habens, i. e. rei vendendi pretium conſtituendi.

Διατινάσσω, f. άξω, diſcutio, quaſſatione labefacto. 2) quatio, vibro.

Διατινθαλέος, έα, έον, feruidus, ignitus, candens.

Διατιτραίνω, vide διατετραίνω.

Διατιτρώσκω, conuulnero, tela confodio.

Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.

Διατμάω, idem quod ſeq.

Διατμήγω, f. ξω, diſſeco, diſcindo.

Διατμήσσω, idem.

Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem reſoluo. E δ. & ἀτμ.

Διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud nauis latus iactor, vel diſcurro. E δ. & τοῖχος.

Διάτοιχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, a pariete ad parietem pertinens.

Διατομὴ, ῆς, ἡ, inciſio.

Διάτομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, diſſectus, diſciſſus. 2) æquali portione diuiſus. A διατέμνω.

Διατονθορύζω, obmurmuro, fremo, *vt ſimplex.*

Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.

Διάτονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, diſtentus, extentus. 2) contentus, vehemens.

Διατοξεύω, f. εύσω, ſagitta penetro, vel traiicio. 2) iaculor, telum vibro. *in Medio* inter ſe certare coniectu iaculorum.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.

Διάτορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, penetrans. 2) traiectus. 2) qui clare audiri poteſt, acutus, ſonorus. E δ. & τορὸς, *penetrans.*

Διατραγέω, edo, comedo.

Διατρανόω, ῶ, f. ώσω, reddo clarum, planum, perſpicuum, declaro, manifeſto.

Διατραχηλίζω, fut. ίσω, præcipitando collum frango. 2) præcipito. 3) diſſeco & contrunco animal, vt vertebræ colli & inteſtina quæque oculis nuda pateant.

Διατρέπω, f. τρέψω, diſtorqueo, peruerto. 2) auerto, auoco, deterreo, incuſſo pudore. 3) perſuadeo. 4) perterreo, ad inopiam conſilii redigo, &c.

Διατρεπτικώτατα, *Adu.* efficaciſſime ſc. ad perſuadendum & a prioribus ſententiis conſiliisue reuocandum. ap. Clem. Al.

Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio.

Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, diſcurro, percurro, curſu pertranſeo. 2) euado.

Διατρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco. 2) perterrefactus diffugio. A τρέω. 3) perterebro, perforo. A τράω.

Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A pr.

Διάτρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, perforatus, foraminibus pertuſus. Ab eod.

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, productio temporis in longum, procraſtinatio. 2) commoratio in aliquo loco, conuerſatio. 3) ſtudium & opera, quæ alicui rei impenditur, exercitatio, occupatio. 4) Philoſophorum congreſſus & diſputatio. 5) locus, in quo διατριβὴ fit. 6) ſchola, locus, in quo literæ diſcuntur. A ſeq.

Διατρίβω, f. ψω, abſumo, attero, perdo. 2) moror, commoror. 3) tempus tero in aliqua re. 4) procraſtino, differo, duco, extraho aliquem oſtenſa varia ſpe.

Διάτριμμα, ατος, τὸ, intertrigo: vitium in ſeminibus, ab attritu mutuo. 2) intertrimentum. A pr.

Διατριπτικὸς, ἡ, ὸν, ex attritu ortus, item, atterendi vim habens. Ab eod.

Διάτριτος, ȣ, ὁ, morbus ſeu febris, tertia quaque die rediens. A τρίτος, *tertius.*

Διάτριχα, *Adu.* trifariam, tripliciter.

Διατροπὴ,

Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confusio oris. 2) confusio, perturbatio. 3) commiseratio. 4) mentis mutatio a suasione diuersa.

Διάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, peruersus. 2) qui peruerti solet. 3) mutabilis. A διατρέπω.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus.

Διατροχάζω, curru vehor, & quidem fere celeriter, propere. 2) discurro.

Διατρύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, frumento consitus inter vitium ordines. 2) frugifer. [F. διὰ & τρύγη, vindemia.

Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo. 2) penetro, transfigo. 3) excauo.

Διατρύπημα, τὸ, perforatio, foramen. A pr.

Διατρύπησις, εως, ἡ, perforatio. Ab eodem.

Διατρυπητὸς, ἡ, ὸν, perforatus. Ab eod.

Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate viuo, luxurior, luxu diffluo.

Διατρώγω, fut. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.

Διάττω, salio huc & illuc, emico.

Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, reformo. 2) sancio, constituo. 3) apud me constituo, animo concipio.

Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio. 2) constitutio, statutum, testamentum. 3) figura rhetorica, oratio velut imaginem rei exhibens. A pr.

Διαυαίνομαι, exficcor. Ab αὖος, siccus.

Διαυγάζω, f. άσω, perluceo. 2) illucesco.

Διαύγασμα, ατος, τὸ, diluculum. A pr.

Διαυγασμὸς, οῦ, ὁ, splendor translucens.

Διαυγάω, f. ήσω, illucesco, ἡμέρα διαυγῶσα, diluculum.

Διαύγεια, ας, ἡ, idem quod διαυγασμός.

Διαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pellucidus, translucidus, limpidus. F. δ. & αὐγὴ, splendor.

Διαυγία, ας, ἡ, splendor pellucens. Ab iisd.

Διαφθονέομαι, per inuidiam in periculum & mala adducor, siue ab maleuolis, siue a Fortuna inuida, vt ap. Ios.

Διαυλακίζω, f. ίσω, persulco, peraro.

Δίαυλειον, ου, τὸ, diaulium, quum omnibus in scena tacentibus, tibicen intus canit. F. διὰ & αὐλὸς, tibia.

Δίαυλιον, ου, τὸ, idem quod διαύλειον.

Διαυλίσκος, ου, ὁ, canaliculus in dioptris, quo visus dirigitur.

Διαυλοδρομέω, ῶ, a calce seu meta rursum ad carceres redeo. A seq.

Διαυλοδρόμης, ου, ὁ, &

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui curriculum circenfem, i. e. δίαυλον peragit.

Δίαυλος, ου, ὁ, circumactus curriculi huiusmodi, vt, quum ad metam peruenissent, flectentes eo rursum recurrerent, vnde cursum inierant: cursus duplex, a carcere ad metam & a meta ad carcerem. 2) meniana circum stadiorum. 3) studium abeundi, sed & mox redeundi. F. διὰ & αὐλὸς, quod vide.

Διαυλωνία, ας, ἡ, locus angustus, in quo aues illaqueatres capiuntur.

Διαυλωνίζω, fut. ίσω, per angustum fluo. 2) meatus longos transeo. A pr.

Διαυλωνισμὸς, οῦ, ὁ, transitus per longos meatus.

Διαυχενίζομαι, f. ίσομαι, ceruicem erigo. 2) elata ceruice incedo.

Διαυχένιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est in ceruice, per ceruicem tenditur, vide t. F. δ. & αὐχήν.

Διαυχέω, glorior.

Διαφαγεῖν, exedere, edendo consumere.

Διαφαίνω, f. ανῶ, ostendo, demonstro. 2) eluceo, & διαφαίνομαι, inter alia conspicuus sum. 3) pelluceo, pellucidus sum, 4) in conspectum venio, conspicuus fio.

Διαφάνεια, ἡ, & διαφανία, splendor, perspicuitas, pelluciditas. A seq.

Διαφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pellucidus, candens. 2) illustris, celeber, clarus. A διαφαίνω.

Διαφανέστατα, clarissime, Adu. A pr.

Διάφανσις, εως, ἡ, idem quod διαφάνεια. A διαφαίνω.

Διαφανῶς, Adu. pellucide, clare, manifeste. 2) cum concentu suaui. A διαφανής.

Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medicamentum (purgans) præbeo, potionibus medicatis purgo.

Διάφαξις, εως, ἡ, idem quod διάφραξις.

Διαφαυλίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, etiam verbis.

Διαφαύω, & αύσκω, f. αύσω, illucesco.

Διαφεγγὴς, ὲς, splendidus. F. δ. & φέγγος.

Διαφενάκισις, εως, ἡ, deceptio, imposturа.

Διαφερόντως, Adu. excellenter, egregie, etiam vehementer. 2) magis, maxime.

Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diuersas partes fero. 2) dissipo. 3) diuulgo. 4) traduco, agito, bellum, ætatem &c. 5) fero, perfero, sustineo. 6) differo, discrepo. 7) antecello, excello, præsto. 8) confero, prosum; & 9) διαφέρομαι, iactor, dissentio. 10) dissideo, dissentio. 11) contendo, ambigo, litigo. 12) etiam sententia iudicum dicitur διαφέρεσθαι. 13) διαφέρομαι, laboro in re, mea interest, ex animi mei sententia procedat, an secus.

Διαφεύγω, f. εύξομαι, effugio, euito.

Διάφευξις, εως, ἡ, effugium. A pr.

Διαφημίζω, f. ίσω, spargo famam, diuulgo, nomen indo, quod vulgatur mox.

Διαφθείρω, f. ερῶ, corrumpo. 2) stupro. 3) intereo. 4) de legibus, est abrogare: de iudiciis, eludere, perfringere. 5) de fœtu, eiicere per abortum.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela. 2) stuprum, vitiatio. 3) abortus. 4) strages, cædes, pernicies. 5) mors.

Διαφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor. 2) stuprator. A pr.

Διαφορέω, diripio, vasto. Ab eod.

Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. 2) elabi manibus sino. F. διὰ & ἀφίημι.

Διαφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, peruicaciter contendo.

Διαφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, contendo & magno studio conor aliquid efficere. V. φιλοτ.

Διαφλέγω, f. ξω, exuro.

Διάφλυξις, εως, ἡ, effufio, ebullitio, a φλύω.
Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor.
Διαφοινίσσω, rubefacio: cruento.
Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, peruagor, percrebrefco.
Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, difcrimen. 2) diffidium, diffenfio, controuerfia, contentio, inimicitia. 3) id quod intereft tua, pro fortuna rei.
Διαφορέω ῶ, f. ήσω, differo, disiicio cum vi, diftraho. 2) diripio, fpolio, difcutio. 3) digero; & in *Paffiuo* exhaurior, refoluor, diffipor.
Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod diffipatur, feu disiicitur. 2) ludicrum, ludibrium. A pr.
Διαφόρησις, εως, ἡ, diffipatio, v. c. per fudores, refolutio. 2) diffolutio. Ab eod.
Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, difcutiendi vim habens, v. c. per fudorem. Vox medica. Ab eod.
Διάφορον, ȣ, τὸ, differentia. 2) fimultas, odium. 3) pars aduerfa. 4) controuerfia. 5) fumtus, impenfæ. 6) ipfa pecunia & pretium rei. 7) tributum. 8) vtilitas. 9) præmium. A feq.
Διάφορος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, differens, diuerfus. 2) præftans, excellens. 3) commodus, vtilis. 4) diffidens, diffentiens, atque etiam inimicus, hoftis. A διαφέρω.
Διαφορότης, ητος, ἡ, difcrepantia, idem quod διαφορά. A pr.
Διαφόρως, *Adu.* cum differentia. 2) diuerfe, varie, multifariam. 3) exquifite, eximie. Ab eod.
Διάφραγμα, ατος, τὸ, interfepimentum, quod interfepit, feu interfepiendo difcludit. 2) membrana, quæ cor & pulmones a iecore & liene diftinguit, præcordia. A διαφράσσω.
Διαφράγνυμι, fiue διαφράγνυμαι, interfepio, munio, obftruo.
Διαφραδέως, *Adu.* liquide, aperte, a φραδὴς, idem, vel a φράζω.
Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, interfepio, fepto interiecto difcludo & feparo.
Διαφρίττω, inhorrefco.
Διαφροντίζω, fut. ίσω, curo, curam fufcipio & adhibeo.
Δίαφρος, ον, fpumans. E διὰ & ἀφρὸς, *fpuma.*
Διαφρυκτὸν, fecundum Suidam eft, fuffragia ferre & fortiri. A calculo, qui φρυκτὴ ψῆφος dicebatur, & φρυκτὸς κύαμος.
Διαφυὰς, άδος, ἡ, fiffura.
Διαφυγγάνω, effugio, euado. A διαφεύγω.
Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.
Διαφυὴ, ῆς, ἡ, interftitium inter artus, interuallum, fiffura. A διαφύω.
Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conferuo, cuftodio, tueor, retineo.
Διαφυράω, ῶ, f. άσω, fubigo, pinfo.
Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo. 2) flatu difcutio, difpergo.
Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, diffipatio.
Διάφυσις, εως, ἡ, interftitium inter artus. 2) fiffura, rima, res intercurrens & difcriminans. A διαφύω.
Διαφύσσω, exhaurio. E δ. & ἀφύσσω, *haurio.*
Διαφυτεύω, fero, planto.
Διαφύω, f. ύσω, internafcor. 2) enafcor, orior.
Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce feu fono diffideo, diffentientem fonum edo. 2) diffideo, difcrepo. 3) a nimia vocis contentione obmutefco. Vnde 4) animam ago, efflo, morior, pereo.
Διαφώνησις, εως, ἡ, diffonantia, difcrepantia. A διαφωνέω.
Διαφωνητικὸς, ἡ, ὸν, qui eft ingenio ad diffenfionem propenfo. Ab eod.
Διαφωνία, ας, ἡ, vocis feu foni difcrepantia. 2) diffenfio, difcordia. A feq.
Διάφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, diffonus. 2) diffentiens. E δ. & φωνή.
Διαφώνως, *Adu.* diuerfe ab aliquo. A pr.
Διαφώσκω, illucefco.
Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illuftro. 2) in lucem profero.
Διαχαίνω, hio, magno hiatu diducor.
Διαχάλασμα, ατος, τὸ, interuallum, hiatus. A feq.
Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, diffoluo. 2) refolvo, diffipo, aperio.
Διαχαράττω, f. ξω, defcribo, exaro.
Διαχαρίζομαι, diftribuo largiendi cauffa, dilargior.
Διαχάσκω, hifco.
Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.
Διαχειραγωγέω, traduco.
Διαχειρία, ας, ἡ, adminiftratio, tractatio. E δ. & χείρ.
Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, adminiftro, rego, gero, tracto. *In med.* etiam interficio.
Διαχείρισις, εως, ἡ, idem quod fequens. A pr.
Διαχειρισμὸς, ȣ, ὁ, adminiftratio, tractatio rei.
Διαχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, fuffragio meo declaro, vtra res e propofitis mihi placeat.
Διαχειροτονία, ας, ἡ, diiudicatio, qua vna e duabus rebus alteri fuffragio præfertur.
Διαχέω, f. εύσω, diffundo, difpergo, & diffipo fundendo. 2) diuulgo. 3) perfundo, transfundo. 4) diffeco, in frufta feco. 5) frango, minuo, v. c. impetum, iram, vnde & lenio, placo. 6) perdo. 7) *in paff.* hilari animo fum.
Διαχλευάζω, irrideo.
Διαχλιδάω, ῶ, fut. ήσω, luxui deditus fum, in deliciis viuo.
Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco. 2) aggere arceo.
Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, vtor. 2) fuftento me. 3) interficio, quocunque modo auctor mortis fum. 4) mutuo fumo.
Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, vnguentum. 2) perunctio. A feq.
Διαχρίω, f. ίσω, perungo, perlino.
Διαχρόω, f. ώσω, coloro. 2) contamino.
Διάχρυσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, auro diftinctus, aurum intextum habens, inauratus.
Διαχρώννυμι, vel διαχρωννύω, fut. χρώσω, idem quod διαχρόω.
Διάχυσις, εως, ἡ, diffufio, effufio. 2) profufio, luxuria.

luxuria. 3) lætitia, voluptas &c. v. διαχέω, n. 3.

ιαχυτικὸς, ἡ, ὸν, diffundendi & exhilarandi vim habens. 2) prodigus.

ιαχύω, fut. ύσω, diffundo, effundo. 2) late spargo. 3) placo, exhilaro: vnde διακεχυμένοι, læti, hilares, præsertim in conuiuio, ludo: item voluptarii.

ιαχώννυμι, vel διαχωννύω, idem quod διαχέω.

ιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, peruado. 2) procedit, succedit res. 3) excerno, onus ventris pono. 4) admittor, probor, *ich gelte*, de numis. Vnde

ιαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. 2) hiatus.

ιαχώρησις, εως, ἡ, excretio, egestio, maxime per aluum.

ιαχωρητικὸς, ἡ, ὸν, egerendi vim habens, (per aluum.) cibus facilis excretionis.

ιαχωρίζω, f. ίσω, disgrego, discerno, disiungo.

ιαχώρισις, εως, ὁ, idem quod seq.

ιαχωρισμὸς, ȣ, ὁ, separatio, seiunctio.

ιαχωριστικὸς, ἡ, ὸν, separandi vim habens, qui discernit, ac separat.

ιάχωρος, ȣ, ὁ, interuallum, quod est inter cohortes, aut centurias, manipulorum interstitium. E διὰ & χῶρος, *locus*.

ιάχωσις, εως, ἡ, aggeris oppositio. A διαχόω.

Διαψαθάλλω, idem quod διαψηλάττω. Hesych. & διαψαθαλάσσειν, contrecto. *Poll.*

Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo. 2) perflo, perspiro. 3) distraho. 4) dissolutus sum, diffluo. 5) quietus sum.

Διαψαλάττω, dimitto ad scrutationem.

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango. 2) psallo.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, οἱ ὁ. Ebr. *sela*. cantus & melodiæ immutationem interpretantur Hesych. & alii.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo penetro. 2) perforo, perfodio, effodio.

Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.

Διαψεύδομαι, f. εύσομαι, fallo, decipio, mentior.

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertrecto.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in vrnam conicio, suffragium, sententiam fero.

Διαψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum latio. 2) disquisitio. 3) recensio ciuium populiatim tributimque citatorum, examen, quod magna populi de popularibus instituerat, inquirentes, num quis reuera ciuis & popularis sit, an vero peregrinus & perperam adscriptus.

Διαψήφισμα, ȣ, ὁ, populi scitum, iudicum decretum.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, susurro. 2) fremo.

Διαψυκτικὸς, ἡ, ὸν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A seq.

Διαψύχω, f. ξω, refrigero. 2) aëri seu vento perflandum expono. 3) recreo, reficio.

Διάω, vel διάω, perflo, perspiro.

Δίβαμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bipes. E δὶς & βαίνω, *gradior*.

Δίβαφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bis tinctus. 2) ἡ δίβαφος, vestis purpurea, purpura prætexta. E δὶς & βάπτω, *tingo*.

Δίβολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dupliciter infectus de panno. 2) anceps. 3) duplex. E δὶς & βάλλω.

Δίβȣλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis est consilii. E δὶς & βȣλὴ, *consilium*.

Δίβροχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bis madefactus, bis tinctus. E δὶς & βρέχω, *madefacio*.

Διγαμέω, alteras nuptias celebro.

Διγαμία, ας, ἡ, secundæ nuptiæ. A δίγαμος.

Δίγαμμα, duplex gamma. Aeolica litera, figura & vi similis latinæ F. sic dicta, quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγαμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui secundo iungitur matrimonio.

Διγένειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui mento est bipartito. E δὶς & γένειον.

Διγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duorum est generum. 2) qui duplicis est sexus. E δὶς & γένος.

Δίγληνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, binas pupillas habens. E δὶς & γλήνη.

Δίγλυφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ. E δὶς & γλυφὴ, *sculptura*. vid. τρίγλυφος.

Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bilinguis, duarum linguarum peritus. 2) bilinguis, fallax.

Δίγνωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui duplicis seu dubiæ est sententiæ, anceps. E δ. & γνώμη.

Διγόνατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duplici geniculorum nodo vinctus. E δὶς & γόνυ, *genu*.

Διγονία, ας, ἡ, partus geminus, seu partus geminatio & iteratio. A seq.

Δίγονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, geminus, seu bis genitus. E δὶς & γίνομαι, *nascor*.

Δίγυιος, vel δίγυος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui duorum iugerum est. E δὶς & γύα, *iugerum*.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A διδάσκω.

Διδακτήριον, ȣ, τὸ, idem.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad docendum, docendi peritus.

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, doctus, peritus. 2) qui doceri potest. 3) qui disci potest. 4) docendus, quem docere licet. 5) arte excogitatus, exquisitus.

Δίδακτρον, ȣ, τὸ, præmium, quod magistro pro doctrina traditur, Minerual.

Διδάκτυλος, ὁ καὶ ἡ, qui duorum est digitorum.

Διδακτῶς, per doctrinam.

Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus.

Διδασκαλεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi docetur, gymnasium, schola.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, institutio.

Διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, ad doctrinam pertinens. 2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more docentium, perspicue, via & ratione.

Διδασκάλιον, ȣ, τὸ, idem quod δίδακτρον.

Διδάσκαλος, ȣ, ὁ, magister literarum, aut morum. 2) magister quilibet. 3 poëta comicus, tragicus, aut dithyrambicus.

ΔΙΔΑΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, instituo. 2) in *passiu.* disco, certior fio. 3) *in med.* erudiendum curo, loco. Fabulam dicitur poeta *docere*, διδάσκειν, cum eam a se conscriptam in scenam producit, & spectandam dat.

Διδαχὴ,

fluidæ, v. c. per canalem. 7) humectatio. Ex διίημι, *transmitto* vel δίημι, *humecto*.

Διεσκεμμένως, *Adu.* prudenter. A διασκέπτομαι.

Διεσπασμένως, *Adu.* sparsim, distracte, carptim. A διασπάω.

Διεσπουδασμένως, *Adu.* accurate, diligenter. A διασπουδάζω.

Διεσφαλμένως, *Adu.* cum noxa. 2) praue, falso, perperam. A διασφάλλω.

Διεστραμμένως, *Adu.* distorte, praue. A διαστρέφομαι.

Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. A seq.

Διετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bimulus, biennis. E δὶς & ἔτος.

Διετήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, per totum annum durans. 2) anniuersarius. A διὰ & ἔτος.

Διετία, ας, ἡ, biennium.

Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo. E διὰ & ἔτος. 2) bimatum compleo. A δὶς.

Διευεργετέω, benefacio cum perseueratione.

Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, suo quodque loco pono, colloco. 2) boni consulo.

Διευθέτησις, εως, ἡ, compositio, bona administratio. A pr.

Διευθυμέω, ῶ, fut. ήσω, bono & hilari sum animo.

Διευθυντὴς, οῦ, ὁ, gubernator. A seq.

Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo. 2) corrigo, emendo. 3) examino, discepto. 4) refuto. 5) inquiro disputando.

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, discerno, intelligo. 2) diiudico, disputo, discutio, accurate examino. 3) ius dico. E διὰ & εὐκρινὴς, *diiudicatu facilis*.

Διευκρίνησις, εως, ἡ, discretio, discussio. A pr.

Διευλαβέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, metuo. 2) caueo. 3) vereor. 4) colo.

Διευνάζω, f. άσω, sopio. 2) vitam adimo.

Διευπραγέω, res bene, feliciter gero, fortuna secunda vtor perpetua.

Διευριπίζω, f. ίσω, huc & illuc agor, siue Euripi more huc illuc agitor & reciprocor.

Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.

Διευστοχέω, assequor quod petii, volui.

Διευσχημονέω, decore ago, decorum seruo.

Διευτονέω, ῶ, f. ήσω, validus sum, valeo viribus. 2) viribus vti.

Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, vsquequaque prospera vtor fortuna.

Διεφθαρμένως, corrupte, vitiose. A διαφθείρω.

Δίεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene coctus, concoctus.

Διεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, disiunctus, discretus. E διὰ & ἔχω.

Διεχθρεύω, f. εύσω, inimicus sum, inimicitias gero.

Διέχω, disiungo, distineo. 2) pertineo, ad locum aliquem. 3) disto.

Διεψευσμένως, *Adu.* fallaciter, fallendi caussa, falso. A διαψεύδομαι, *fallo*.

Διέψω, coquo, concoquo, *item*, bene calefacio.

Δίζημι, δίζημαι, idem quod δίζω.

Διζήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quæsitor, inuestigator. Nonnus. A pr.

Δίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, biiugis. 2) duplex.

Δίζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

ΔΙ'ΖΩ, quæro. 2) ambiguo, dubito. 3) do operam, studeo.

Δίζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. E δὶς & ζωὴ, *vita*.

Διηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, edissero.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio. 2) expositio, commemoratio.

Διηγηματικὸς, ἡ, ὸν, qui narrationibus delectatur, fabulator. 2) ad narrationem pertinens, per narrationes scriptus.

Διηγηματικῶς, *Adu.* narrando: narratione verbosa, ad morem copiosi disputatoris.

Διηγημάτιον, ου, τὸ, narratiuncula.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, sed longior, quam διήγημα.

Διηέριος, pro διαέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, aërius, per aërem gradiens vel volans, qui est in aëre, ad aërem pertinens.

Διηθέω, ῶ, f. ήσω, & διήθω, percolo. 2) item transmitto per angustos meatus, vt lumen, de corporibus pellucidis. E διὰ & ἠθω, *colo*.

Διήθησις, εως, ἡ, percolatio. A pr.

Διηκριβωμένως, *Adu.* accurate. A διακριβόω.

Διήκω, f. ήξω, peruado, pertranseo.

Διηλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, sole peruro.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clauum adigo, clauo transfigo. Ab ἧλος, vt prius ab ἥλιος.

Διήλυσις, εως, ἡ, excursus. 2) separatio, v. c. hostium per impetum. A διέρχομαι.

Διημερεύω, f. εύσω, diem transigo, diem totum perduro in aliquo negotio vel conditione.

Διημερόω, ῶ, f. ώσω, mitigo, emollio, mansuefacio.

ΔΙ'ΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διηνεκέως, *Adu.* continua & perpetua serie, iugi & continuo tenore, continuo, perpetuo.

Διηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διηνεκὲς, vel διηνεκὲς, in perpetuum, iugiter. E διὰ & ἠνεκὴς, *porrectus*, ab ἐνέγκω.

Διηνεκῶς, *Adu.* idem quod διηνεκέως.

Διήνεμος, ον, ventosus, vento expositus. E διὰ & ἄνεμος.

Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adiungo.

Διῃρημένως, *Adu.* diuisim, distincte. A διῃρημένος, *diuisus*, a διαιρέω, *diuido*.

Διήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, biremis. E δὶς & ἐρέσσω, *remigo*, vel potius ab ἄρω, *apto*.

Διηχέω, ῶ, f. ήσω, persono.

Διηχὴ, ῆς, ἡ, facultas illa, qua, velut vehiculo, sonitus ad auditum peruehitur. A pr.

Διθάλασσος, vel διθάλαττος, ου, ὁ καὶ ἡ, bimaris, qui vtrimque mari alluitur.

Δίθαλος, ὁ, ἡ, qui gemino victu vtitur, marino & terrestri. Epith. auis. E δὶς & θάλλω.

Διθεΐα, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. E δὶς & θεός.

Διθεῖται, ῶν, οἱ, qui duos deos statuunt.

Δίθηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtrimque acutus. E δὶς & θήγω, *acuo*.

Διθυμία, ας, ἡ, dissensio, discordia. A seq.

Δίθυμος,

θυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, difcors. οἱ δ.
θυραμβικὸς, ἡ, ὀν, ad dithyrambos pertinens, dithyrambos fcribens, e dithyrambis conftans: item dithyrambis fimilis.
θυραμβικῶς, *Adu.* Poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia & audacia.
θυραμβογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui quafi duas per ianuas in vitam venit. E διθύραμβος & γένος. Epith. Bacchi.
θυραμβοδιδάσκαλος, ε, ὁ, dithyrambicus poëta.
θυραμβοποιέω, ῶ, dithyrambos fcribo.
θυραμβοποιία, ας, ἡ, dithyramborum exaratio.
θυραμβοποιὸς, ε, ὁ, dithyramborum poëta, qui hoc genere carminum vtitur.
θύραμβος, ε, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi. 2) genus carminis in honorem Bacchi. E δίθυρος, *biforis*, & ἐμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum e Semele, & deinde e femore Iouis natus, adeoque bis in vitam ingreffus fingitur. (Nifi leuior quædam & commentitia videatur ifta notatio, & hæc probabilior, quæ διθύραμβος idem habet, atque διθυράμειος vel διθυράμειος, ad Dithyramum pertinens, & cum eo neceffitudine quadam coniunctus, qui Dithyramus inventor & primus auctor horum carminum videtur fuiffe.)
ιθυραμβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, dithyrambicam audaciam, feu dithyrambicum tumorem imitans.
ιθυραμβωδῶς, *Adu.* dithyrambico tumore.
ίθυρος, ε, ὁ καὶ ἡ, duas ianuas habens, biforis. τὰ δίθυρα, ap. Polyb. exponunt tribunal. E δ. & θύρα.
ίθυρσον, ε, τὸ, duplex thyrfus. E δὶς & θύρσος.
ιιαύω, bene dormio, dormio vfque ad auroram. E διὰ & ἰαύω.
ίδρως, ε, ὁ καὶ ἡ, fudans, valde fudans, fudore madens. E διὰ & ἱδρὼς, *fudor*.
ιιδρόω, ῶ, f. ώσω, fudo, valde fudo.
ιίημι, tranfmitto, traiicio. 2) dimitto. 3) tranfitum do.
ιιθυντὴς, ε, ὁ, rector, moderator.
ιιθύνω, dirigo, rego, moderor.
ιικμάζω, f. άσω, humecto.
ιικνέομαι, ῦμαι, fut. διίξομαι, peruado, permeo. 2) peruenio. 3) oratione percurro, enarro.
Δῖος, ε, ὁ καὶ ἡ, Iouialis. A Ζεὺς, Διός.
Διιπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Ioue delapfus, qui cœlitus decidit. 2) continuus, inftar torrentis, f. limpidus &c. ap. Hipp. E Διὸς, *Iouis*, & πίπτω, *cado*.
Διιπόλια, & εια, Iouialia.
Διιπολιώδης, εος, ὁ, vnde τὰ διιπολιώδη, prifca obfoleta, apud Ariftoph.
Διιππασία, ας, ἡ, certamen equeftre.
Διιππεύω, perequito, equo peruado, v. c. flumen, equo tranfeo.
Διιπταμαι, f. διαπτήσομαι, peruolo.
Διιπτάω, idem quod διίπταμαι.
Διιδρύω, ῶ, f. ύσω, ifthmum traiicio, vel traduco. E διὰ & ἰσθμὸς, *Ifthmus*.
Διισχονίζω, f. ίσω, idem ex iisd.
Διίστάνω, disiungo, colloco locis diftantibus.

Διΐστημι, f. στήσω, feorfum ftatuo. 2) dirimo, diftinguo, feparo; at 3) διΐσταμαι, difto. 4) differo, diffentio.
Διϊσχναίνω, extenuo.
Διϊσχυρίζω, affeuero, vehementer contendo, vt fimplex.
Διϊσχυρίζομαι, fut. ίσομαι, adfirmo, contendo dicendo.
Διϊσχύω, f. ύσω, viribus fuperior fum.
Διΐσχω, idem quod διέχω.
Διιχνεύω, f. εύσω, perfcrutor, exploro.
Δικάζω, f. άσω, ius dico, iudico. 2) *in med.* litigo, in ius voco, ius meum perfequor, iudicio cum aliquo contendo. A δίκη.
Δικαία, ας, ἡ, *Ionice* pro δίκη, iuftitia.
Δικαιαρχία, ας, ἡ, iuftum imperium. E δ. & ἀρχή.
Δικαιοδοσία, ας, ἡ, iuris adminiftratio, iurisdictio.
Δικαιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, ius reddo. A feq.
Δικαιοδότης, ε, ὁ, iurisdictionem exercens magiftratus: Iuridicus Alexandrinorum.
Δικαιοκρισία, ας, ἡ, iuftum iudicium. E δ. & κρίσις.
Δικαιοκρίτης, ε, ὁ, iuftus iudex.
Δικαιολογέω, ῶ, f. ήσω, iudicio contendo, vnde & accufo, & defendo fignificat. 2) *med.* ius dico, reddo.
Δικαιολογία, ας, ἡ, cauffæ fuæ defenfio. 2) accufatio. E δ. & λόγος.
Δικαιολογίζω, cauffam alterius defendo. *In med.* me defendo, cauffam meam defendo. *ap. Lucian. in exemplaribus nonnullis.*
Δικαιολογικὸς, ἡ, ὀν, ad defendendum pertinens: ad defendendas cauffas idoneus. A feq.
Δικαιολόγος, ε, ὁ, cauffidicus, cauffarum orator. E δ. & λέγω.
Δικαιονόμος, ε, ὁ, iuridicus, præfectus iure dicundo. E δ. & νέμω.
Δικαιόπολις, ε, ὁ καὶ ἡ, iuftitiam in fuis vrbibus colens. Pind. Epith. infulæ.
Δικαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, iufte ago. E δ. & πράττω.
Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, iufte factum. A pr.
Δικαιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo & bono, actio iufta. Ab eod.
Δίκαιος, αία, αιον, iuftus, æquus. 2) dignus. 3) legitimus. 4) probus, innocens. 5) verus, *fed in cauffis forenfibus*. 6) lenis, mitis, 7) non præter modum magnus. v. ἄδικος. it. iuftam magnitudinem habens. 8) τὰ δίκαια, fuum cuiusque ius, item res familiaris cuiusque, item, quicquid in cauffa agenda fit, aut in ea vfurpatur, literæ, teftes &c.
Δικαιοσύνη, ης, ἡ, iuftitia, æquitas. 2) confenfio cum lege. 3) vita fancta, in literis facris, & 4) liberalitas, beneficentia, benignitas, ex *Ebraifmo*, vt 5) iuftificatio.
Δικαιότης, τητος, ἡ, iuftitia.
Δικαιόω, ῶ, f. ώσω, iuftum & æquum cenfeo. 2) cenfeo, iudico, ftatuo, fancio. 3) abfoluo, iuftum & innocentem pronuncio in N. T. 4) condemno. 5) vlcifcor, punio, fupplicio adficio. 6) *In paff.* ius obtineo, opp. ἀδικεῖσθαι.
Δικαίωμα, ατος, τὸ, iufte factum. 2) ius. 3) priuilegium. 4) præfidium & firmamentum cauffæ, quo cauffa nititur. 5) quæftio iuris, 6) inftru-

6) instrumentum, vel res, qua in controuersia iuris vtimur e legibus, τὸ δίκαιον.
Δικαίως, *Adu.* iuste, per fas. 2) merito, iure.
Δικαίωσις, εως, ἡ, defensio caussæ. 2) postulatum. 3) arbitrium. 4) supplicium. 5) iustificatio in N. T. A δικαιόω.
Δικαιωτήριον, ȣ, τὸ, locus, vbi 1) iudicium exercetur. 2) pœnæ sumuntur.
Δικᾷν, apud Herodotum est pro δικάσειν, fut. non præs. a δικάω.
Δικανικὸς, ἡ, ὸν, forensis, iudicialis. 2) iuris peritus. A δίκη.
Δικάρηνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, biceps. E δὶς & κάρηνον.
Δικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero. A seq.
Δίκαρπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bis fructum gignens.
Δικάσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, in quo iudicatur, aut ius dicere licet, iudicio præstitutus. 2) disceptationi obnoxius.
Δικασπολίη, ης, ἡ, *Ion.* pro δικασπολία in Epigramm. iudicium, caussa, controuersia. A seq.
Δικασπόλος, ȣ, ὁ, iudex, qui ius tractat. 2) rex. E δίκη & πολέω, *versor.*
Δικαστήριον, ȣ, τὸ, forum iudiciale, tribunal. 2) iudicium, consessus iudicum.
Δικαστηρίδιον, Dim. a priori.
Δικαστὴς, ȣ, ὁ, iudex. A δικάζω.
Δικαστικὸν, ȣ, τὸ, merces iudicum, sportulæ iudiciales.
Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, ad iudicem pertinens, iudicialis, iudiciarius. 2) iudicandi peritus.
Δικάστρια, ας, ἡ, femina iudex.
Δικαστικῶς, *Adu.* iudicum more, vt fit in iudiciis.
Δικατάληκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, dupliciter desinens.
ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum.
Δικελλίτης, ȣ, ὁ, qui ligone vtitur, fossor.
Δικέραιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duo cornua habens, bicornis. E δὶς & κεραία, *apex.*
Δικέραος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bicornis. E δὶς & κέρας.
Δίκερος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.
Δίκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, idem.
Δικέφαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, biceps.
ΔΙ´ΚΗ, ης, ἡ, ius, iustitia, fas. 2) dea iudiciorum præses, Dice. 3) ritus, mos, consuetudo. 4) dica, iudicium, caussa, actio, lis. 5) supplicium, pœna. 6) δίκην, *aduerbialiter,* ad modum, more, *cum Gen.*
Δίκηλον, ȣ, τὸ, imago, proprie statua Iouis. E Διὸς & εἴκελον, *simulacrum.* Vide δείκελον. (vel potius ab antiquo δίκω, *ostendo,* vnde δείκνυμι.)
Δίκησις, εως, ἡ, vindicta, qs. A δικέω vel δικάω.
Δικηφόρος, ον, iuris defensor, epith. Iouis: *it.* iudicialis v. c. dies: *item* iudex, vltor iniuriæ alteri factæ. E δίκη & φέρω.
Δικίδιον, ȣ, τὸ, liticula, controuersiola. Dim. A δίκη.
Δίκλειδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vtrimque clausus. A δικλείς.
Δίκλιδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Δικλὶς, ίδος, & δικλεὶς, ἡ, fores geminæ, valuæ bifores. 2) quæ duplici claue obseratur. E δὶς & κλείω, *claudo,* vel κλείς.
Δικογραφία, ας, ἡ, caussarum scriptio, seu concinnatio. A seq.
Δικογράφος, ȣ, ὁ, caussarum scriptor: qui orationes iudiciales conficit, quas alii recitent.
Δικοδίφης, ȣ, ὁ, caussarum actor. A δίκη & διφάω, *quæro.* nomen pæne probrosum.
Δικοδοσία, ας, ἡ, caussæ datio. Ex δίκη & δίδωμι, *do.*
Δίκοκκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duplici grano præditus.
Δικολέκτης, ȣ, ὁ, caussidicus. E δίκη & λέγω.
Δικολογέω, ῶ, f. ήσω, caussas dico. 2) iudiciales præceptiones do.
Δικολογία, ας, ἡ, de iure disceptatio.
Δικολόγος, ȣ, ὁ, caussidicus.
Δίκολπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duos sinus habens.
Δικόνδυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duos nodos habens, duos articulos. Epith. digiti.
Δικοῤῥαφέω, ῶ, f. ήσω, caussas consuo. v. δικοῤῥάφος.
Δικοῤῥαφία, ας, ἡ, caussarum consarcinatio. A sq.
Δικοῤῥάφος, ȣ, ὁ, caussarum consarcinator, rabula, calumniator. E δίκη & ῥάπτω, *suo.*
Δίκορσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, biceps. E δὶς & κόρση, *caput.*
Δικόρυμβος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, binos vertices habens. Epith. montis.
Δικόρυφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui duplicem verticem habet. 2) qui duplici est capillorum discrimine. E δὶς & κορυφὴ, *vertex.*
Δικότυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duas caruncŭlas concauas circa cirros habens. (de pisce quodam.) 2) qui geminas cotylas capit. E δὶς & κοτύλη, *cotyla.*
Δικόω, ῶ, f. ώσω, supplicio adficio. Apud Cic. ἐδικώθησαν. (sed ἐδικαιώθησαν videtur leg. a δικαιόω.) A δίκη.
Δικραῖς, έος, ὁ καὶ ἡ, biceps. E δὶς & κράας, *caput.*
Δίκραιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bicornis, bifidus. Ex iisdem.
Δικραιότης, ητος, ἡ, q. d. bicornitas, bifiditas.
Δικραιόω, in duas partes diuido, bifidum facio.
Δίκραιρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, biceps. 2) bifidus. 3) bicornis. E δὶς & κραῖρα, *caput.*
Δίκρανον, ȣ, τὸ, fuscina. A seq.
Δίκρανος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, biceps. E δὶς & κράνον, *caput.*
Δικρανόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio. A pr.
Δικρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. d. bipotens, diuisum habens impèrium. E δὶς & κρατέω.
Δίκρον, τὸ, idem quod δίκρανον. Etym.
Δίκροος, *contr.* δίκρȣς, & Δικρόος, *contr.* δικρȣς, biceps, bifidus, bifurcus. τὸ δίκροον, δίκρȣν, idem quod δίκρανον. A pr.
Δίκροσσος, ὁ, ἡ, fimbriatus, cirratus.
Δίκροτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bis pulsans. 2) qui vtrimque impellitur, epitheton nauiculæ.
Δίκρȣνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duos habens fontes aquæ salientis.
ΔΙ´ΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ȣ, τὸ, & δίκταμνος, ȣ, ἡ, dictamnum, seu dictamnus, herba.
Δίκτης, ὁ, indagator, inspector, defensor. A δίζομαι, *quæro.*
Δικτυαγωγὸς, retiarius. E δίκτυον & ἄγω.
Δικτυάλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, reti captus, irretitus. Ex eod. & ἁλίσκω, *capio.*
Δικτυβόλος, v. δικτυοβ.

κτυννα, Diana, ἀπὸ τῶν δικτύων, a retibus, quia venatrix.

κτύδιον, ε, τὸ, reticulum, rete paruum. Dimin. A δίκτυον.

κτυεὺς, εῶς, ὁ, piscator retiarius. Ab eod.

κτυοβόλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui rete iacit, piscator retiarius. E δίκτυον & βάλλω.

κτυόθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, retium instar positus, reticulatus. Ex eod. & τίθημι.

κτυόκλωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, in retia plexus, in retis, fili modum textus. E δίκτυον & κλώθω, neo.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ε, τὸ, rete. 2) plaga, cassis. 3) media cribri pars.

κτυοπλόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui retia texit. E pr. & πλέκω, plecto.

κτυοποιὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, qui retia conficit.

κτυουλκὸς, ε, ὁ, qui rete trahit, piscator, retiarius. Ex eod. & ἕλκω.

κτυόω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio.

κτυώδης, ῶδες, &

κτυωτὸς, ἡ, ὸν, reticulatus. 2) τὸ δικτυωτὸν, pro fenestra, ε, ὁ. A pr.

κυκλος, ὁ καὶ ἡ, binas rotas habens, sc. currus: vnde & pro carpento tali dicitur.

ΙΚΩ, iacio.

κωλος, ε, ὁ καὶ ἡ, bimembris. E δὶς & κῶλον.

κωπέω, duobus remis ago. A δίκωπος.

κωπία, ας, ἡ, scapha, quæ duobus tantum remis agitur. A seq.

κωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, duos remos habens. E δὶς & κώπη, remus.

ληκυθον, ε, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. E δὶς & λήκυθος, lecythus.

λημμα, ατος, τὸ, dilemma, syllogismi genus.

λημματος, ον, e dilemmate constans, Epith. Syll. A pr.

λογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico. 2) ambigue loquor.

λογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas. 2) duplex vocis eodem loco significatio. Figura Grammatica. 3) eiusdem rei repetitio.

λογος, ε, ὁ, bilinguis, fallax.

λογχος, ε, ὁ καὶ ἡ, duas gestans lanceas. E δὶς & λόγχη, lancea.

λοφος, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.

λοχία, ας, ἡ, duplicis cohors. E δὶς & λοχος.

μαχαι, ῶν, duplici iter pugnantes, qui ex equo & pedites dimicant, prout necessitas exigit. E δὶς & μάχη.

μαχαιρος, ον, duobus gladiis armatus. E δὶς & μάχαιρα.

μεδιμνος, ε, τὸ, mensura capiens duos modios.

μερης, ες, ὁ καὶ ἡ, bipartitus, bimembris. E δὶς & μέρος.

μερία, ας, bipartitio. A pr.

μετρος, ε, ὁ καὶ ἡ, ... seu continens ... E δὶς & μέτρον.

... amphoras capiens. E δὶς & ... amphora.

μετωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, bifrons. 2) anceps. E δ. & μέτωπον.

Δίμηνος, ε, ὁ καὶ ἡ, bimestris. E δὶς & μὴν, mensis.

Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens. E δ. & μήτηρ.

Δίμιτρος, ε, ὁ, duplici zona cinctus. E δὶς & μίτρα.

Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans. E δὶς & μνᾶ, mina.

Διμοιρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duas habens partes. E δὶς & μοῖρα, pars.

Διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum. 2) bes in hereditatibus. 3) cohors dimidia in militia. Ex iisd.

Διμοιρίτης, ε, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum stipendium datur. 2) qui διμοιρίᾳ præest. A pr.

Δίμοιρος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod διμοιρὴς.

Δίμορφος, ε, ὁ καὶ ἡ, biformis. E δ. & μορφή.

Δίμυξος, ε, ὁ καὶ ἡ, duo ellychnia habens. E δὶς & μύξα, ellychnium.

Δινάζω, in gyrum agor, vorticosus sum, vt τόπος δινάζων, gurges, vortex in aqua. A δίνη.

Δίνευμα, τὸ, circumactio in gyrum. A seq.

Δινεύω, f. εύσω, instar vorticis circumago, gyro verso. 2) versor, moueo me, voluto me.

Δινέω, ῶ, f. ήσω, idem. A seq.

ΔΙΝΗ, ης, ἡ, vortex.

Δινήεις, εσσα, εν. Gen. εντος, έσσης, εντος, vorticosus. A pr.

Δινηθμὸς, ε, ὁ, in vorticem seu gyrum circumactio. A δινέω.

Δίνησις, εως, ἡ, idem. Ab eodem.

Δῖνος, ε, ὁ, vortex ætherius, turbo. 2) gyrus. 3) vertigo. 4) saltationis genus. 5) vasculi species. 6) area, in qua fruges teruntur. A δίνη.

Δινόω, ῶ, f. ώσω, instar vorticis circumago. 2) torno.

Δινῶ, idem quod δινέω. item, trituro calcando, calco.

Δινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vorticibus plenus, vorticosus.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, turbinatus, tornatus. 2) rotundus. 3) arte politus, elaboratus. A δινόω.

Δίξοος, ε, ὁ καὶ ἡ, bisulcus, bifurcus. E δὶς & ξύω, rado, scalpo.

Διξὸς, ἡ, ὸν, geminus. Ionice, pro δισσός.

Διὸ, coniunct. ideo, propterea, quamobrem. 2) ... E διὰ & ὅ, quod.

Διοβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, a Ioue tactus, seu fulmine ictus. E Ζεὺς, Gen. Διὸς, & βάλλω.

Διόβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem, a Ioue missus.

Διοβολος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

Διοπάτωρ, ορος, ὁ, Iouis parens, Iouis natalis.

Διογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e Ioue genitus, fortus. 2) generosus, diuus, nobilissimus. E Διὸς & γίνομαι, nascor.

Διογένητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo; διογκόομαι, ... tumeo.

Διόγκωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio.

Διογέννητος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod διογένητος.

Διόγονος, ον, Ioue natus. E Διὸς & γίνομαι.

Διοδεία, ας, ἡ, transitus. A διοδεύω.

Διοδεύσιμος,

Διοδεύσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, peruius, permeabilis.
Διόδευσις, εως, ἡ, tranſitus.
Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, tranſeo.
Διοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, permeo.
Δίοδος, ȣ, ἡ, tranſitus.
Διόζος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duos ramos habens. E δὶς & ὄζος
Διόθεν, *Adu.* a Ioue. A *Gen.* Διός.
Διοιγμός, ȣ, ὁ, patefactio, ap. Aeſchyl.
Διοίγνυμι, f. ξω, aperio, pando, refero.
Διοίγω, f. ξω, idem.
Διοιδαίνω, intumeſco, inturgeſco. 2) intumeſco ira. 3) erumpo.
Διοιδέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Διοιδής, έος, ὁ καὶ ἡ, tumidus, turgidus. A pr.
Διοικέω, ῶ, f. ήσω, ſeorſim habito. 2) rego, adminiſtro. 3) inſtituo.
Διοίκημα, τὸ, adminiſtratio, magiſtratus, præfectura. A pr.
Διοίκησις, εως, ἡ, adminiſtratio, moderatio. 2) quæuis prouincia, in qua præſes ius dicit, & conuentus agit. 3) adminiſtratio multarum prouinciarum, apud Scriptores eccleſiaſticos, Diœceſis. Ab eod.
Διοικητὴς, ȣ̃, ὁ, adminiſtrator, procurator, inprimis fiſci. Ab eod.
Διοικήτρια, ἡ, cellæ penuariæ præpoſita. A pr.
Διοικίζω, f. ίσω, incolas vnius vrbis diuerſis locis colloco, i. e. per diuerſa oppida, vicos &c. ſpargo.
Διοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificando ſeparo & diſcrimino.
Διοικονομέω, ῶ, f. ήσω, perſeuero regendo.
Διοινοχοέω, vinum miniſtro conuiuis.
Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio.
Διοίξις, εως, ἡ, patefactio. A διοίγω.
Διοϊστεύω, f. εύσω, ſagittam mitto per, ſagitta traiicio.
Διοιστρέω, vehementi cupiditate, ac prope inſana, veluti Veneris, vini incendo.
Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo.
Διοίχομαι, f. οιχήσομαι, pereo, intereo.
Διόκτυπος, ον, fulmine ictus. E Διὸς & κτύπος, *fragor.*
Διοκωχὴ, remiſſio. E διὰ & ὀκωχή.
Διολισθαίνω, labor per. 2) dilabor, ſiue elabor e manibus, effugio. 3) labor, cado in lubrico.
Διολισθέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Διολκὴ, ῆς, ἡ, diſtractio, tractio per. A διέλκω, *diſtraho.*
Δίολκος, ȣ, ὁ, Tractus in Iſthmo Corinthiaco, vbi naues ex Ionio in Aegeum viciſſim trahebantur. Ab eod.
Διόλλυμι, f. ύω, f. λέσω, p. λώλεκα, diſperdo.
Διόλος, ὁ καὶ ἡ, perpetuus, totus.
Διόλȣ, *Adu.* Gl. vet. perpetuum.
Δίομαι, v. δίω.
Διομαλίζω, f. ίσω, complano, æquale reddo.
Διομαλύνω, idem.
Διομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, furioſus, cui furor a Ioue immiſſus eſt. E Διὸς & μαίνομαι.
Διόμβρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, imbre madidus. 2) madidus.

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομȣ̃μαι, deiero. 2) iuro. 3) iureiurando adfirmo.
Διομνύω, idem.
Διομολογέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, confiteor. 2) paciſcor, ex pacto promitto. 3) conſtituo. 4) adfirmo. 5) tranſigo, decido. 6) a te contendo, vt hoc fatearis.
Διομολόγησις, ἡ, confeſſio, pactum, tranſactio &c.
Διονομάζω, f. άσω, denomino, appello. Hinc διωνομασμένος, celeber, in vtramque partem.
Διονύσια, ων, τὰ, ſacra Bacchica, Bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionyſus*, ſ. *Bacchus.*
Διονυσιάζω, f. άσω, Bacchanalia ago. A pr.
Διονυσιακὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus, Bacchanalis. Ab eod.
Διονυσιὰς, άδος, ἡ, herba quædam.
Διονύσιον, ȣ, τὸ, templum Bacchi.
Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus.
Διονυσίσκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, q. d. Bacchulus. 2) oſſea eminentia, quæ prope tempora naſcitur.
ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ȣ, ὁ, Dionyſus, Bacchus.
Διόπαις, αιδος, ὁ, Iouis filius.
Διόπεμπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, a Ioue miſſus.
Διόπερ, *Coniunct.* quapropter, quare, proinde. E διὰ & ὅπερ.
Διοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Ioue delapſus, cœlo deſcendens. E Διὸς & πίπτω.
Διοπομπέομαι, ȣ̃μαι, expio v. c. prodigium: vnde purgo. 2) ablego, exigo & procul amoueo, reiicio, negligo. E Διὸς & πομπὴ, *miſſio.*
Δίοπος, ȣ, ὁ, adminiſtrator, inſpector, curator, rex. A διόψ vel διέπω.
Δίοπος, ὁ καὶ ἡ, qui habet duo foramina. E δὶς & ὀπὴ, *foramen.*
Διοπτεύω, f. εύσω, inſpicio, curo, cuſtodio, in pr. nauem. 2) ſpeculor, exploro. E διὰ & ὄπτομαι, *video.*
Διοπτὴς, ῆρος, ὁ, inſpector. 2) diſpenſator. 3) excubitor. 4) inſtrumentum Geometricum, cuius ope rerum altitudo æſtimatur. A διόπτομαι.
Διόπτης, ȣ, ὁ, qui peruidet & proſpicit, inſpector. A ſeq.
Διόπτομαι, f. όψομαι, peruideo, perſpicio.
Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, inſtrumentum mathematicum, ad ſpeculandum longinqua &c. 2) inſtrumentum librandis aquis aptum. 3) ſpecillum Chirurgicum, quo vulua vel vulnus dilatatur, vt inſpici poſſit. A διόπτομαι.
Διόπτριον, ȣ, τὸ, idem quod pr. n. 3.
Διοπτρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpectanda remotiora aptus. ὄργανα διοπτρικὰ, inſtrumenta dioptrica.
Διοπτρισμὸς, ȣ̃, ὁ, apoſtema vuluæ. A διόπτρα n. 3.
Δίοπτρον, ȣ, τὸ, idem quod διόπτρα.
Διορατικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax.
Διοράω, ῶ, tranſpicio. 2) perſpicio. 3) internoſco.
Διοργανόω, ώσω, apte compingo.
Διοργάνωσις, εως, ὁ, partium inſtrumentalium in corpore humano coagmentatio.
Διοργάζω, f. άσω, ira accendo; 2) *paſſ.* iraſcor.
Διόργυιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duas vlnas longus. E δὶς & ὀργυιὰ, *vlna.*

Διορθεύω

ιορθεύω, εύσω, recte quid facio, vt λόγον, bene, recte dico, bene consulo.
ιορθόω, ῶ, f. ώσω, corrigo, emendo.
ιόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio. A pr.
ιόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipsa corrigendi, vel emendandi actio, membri luxati repositio. 2) recta rei, vt vitæ, institutio, administratio.
ιορθωτὴς, ȣ͂, ὁ, corrector, qui emendat. Ab eod.
ιορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui corrigere potest. A pr.
ιορθωτικῶς, corrigendi caussa, per correctionem. A pr.
ιορία, ας, ἡ, definita & præscripta dies. 2) discrimen. A διορος.
ιορίζω, f. ίσω, distermino. 2) extermino. 3) definio, distinguo. 4) explico, explano, disserendo. 5) statuo, decerno, affirmo: *quo sensu* (n. 2. 3.) *& in medio dicitur.*
ιόρισμα, ατος, τὸ, distinctio, definitio. A pr.
ιορισμὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod διόρισμα.
ιορκισμὸς, ȣ͂, ὁ, obtestatio, quæ fit adiurando.
ιόρνυμαι, procedo. E διὰ & ὄρνυμι, *incedo.*
ιόρος, ȣ, ὁ, diremtor, discriminator. E διὰ & ὅρος, *terminus.*
ιόροφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. E δὶς & ὄροφος, *tectum.*
ιορόω, vel διοῤῥόω, f. ώσω, in serum conuerto, in serosam qualitatem muto. E διὰ & ὀρόω, quod idem notat.
ιόῤῥωσις, ἡ, conuersio in serum. A pr.
ιορυγὴ, ῆς, ἡ, fossa. 2) perfossio. A διορύττω.
ιόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta. 2) fouea. Ab eod.
ιορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio.
ιορχέομαι, ȣ͂μαι, f. ήσομαι, persulto, vsque ad finem salto, desalto. 2) peritia saltandi cum aliquo certo.
ιόρωσις, εως, ἡ, conuersio in serum. A διορόω.
ῖος, ῖα, ῖον, a Ioue oriundus. 2) diuus. 3) excellens, nobilis, generosus. A Ζεὺς, *Gen.* Διός.
ιόσδοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, a Ioue datus. E *Gen.* Διὸς & δίδωμι.
ιοσημεία, vel διοσημία, ας, ἡ, signum a Ioue datum. 2) prodigiosa tempestas. 3) prodigium, ostentum. E Διὸς & σημεῖον.
ιόσκοροι, ων, οἱ, Iouis filii, Castor & Pollux. 2) reges. E Διὸς & κόρος, *puer.*
ιόσκουροι, ων, οἱ, iidem. 2) apostemata sub auribus emergentia (παρωτίδες) in graui morbo salutem indicantia. E Διὸς & κόρος, quod pr. κόρος dicitur.
ιόσμος, ȣ, ὁ, vitium, quæ odorum sensum ad cerebrum transmittit. E διὰ & ὀσμή.
ιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, gemino constans osse. E δὶς & ὀστέον, os.
ιοσφραίνω, odore (seu suaui, seu fœdo) perfundo, imbuo: vnde & in primo fœdis [illegible].
ιότι, [illegible] quoniam, quamobrem, quare. E διὰ, *propter*, & ὅτι, *quod.*
ιοτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a Ioue nutritus, Iouis alumnus. Epith. regum. E Διὸς & τρέφω.

Διουρέω, ῶ, f. ήσω, mingo, per vrinam excerno.
Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, vrinam ciens & per eam eiiciens. A pr.
Διουρίζω, f. ήσω, pro διορίζω, ap. Herodot.
Διοχέτεια, ας, ἡ, aquæ deductio. A seq.
Διοχετεύω, fut. εύσω, per canalem aquam deduco.
Διοχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, epith. currus &c. quo duo vehi possunt. E δὶς & ὄχος, *currus*, vel ἔχω.
Διοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestiam exhibeo.
Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.
Διοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.
Δίοψ, οπος, ὁ, dispensator. A διοπτεύομαι, vel διέπω.
Δίοψις, εως, ἡ, transpectus. 2) perspectio.
Δίπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, duorum liberorum parens. 2) bis puer.
Διπάλαιστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. E δὶς & παλαιστὴ, *palmus.*
Δίπαλτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vtrimque vibrari potest. 2) vtrimque telum vibrans, bina tela tenens. 3) ambidexter. E δὶς & παλτὸς, *vibratus.*
Διπάλτως, *Adu.* vtrimque vibrando telum. 2) ambabus manibus, totis viribus. A pr.
Δίπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, bicubitalis.
Διπλάζω, f. άσω, geminus sum. 2) duplico. A διπλόος.
Δίπλαξ, ακος, ἡ, læna duplicata. 2) ὁ καὶ ἡ, duas habens crustas. Ab eod. vel etiam ex δὶς & πλὰξ, *crusta.*
Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.
Διπλασιασμὸς, ȣ͂, ὁ, duplicatio. 2) Figura grammatica, qua littera geminatur.
Διπλάσιος, ια, ιον, duplo maior. 2) duplex, geminus. A διπλόος.
Διπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, duplex. A pr.
Δίπλεθρον, ȣ, τὸ, spatium duorum iugerum. 2) duo iugera. v. πλέθρον.
Διπλεθρος, ον, duo iugera æquans.
Διπληθὴς, έος, τὸ, duplicatus, bis plenus. E δὶς & πλήθω, *impleo.*
Διπλόη, ης, ἡ, pro *Subst.* duplicitas. 2) fraus, versutia. 3) obscuritas. A διπλόος.
Διπλοείματος, ον, duplicato pallio vtens. epith. Diogenis Cyn. E διπλόος & εἷμα, *vestis.*
Διπλοίζω, duplico. ap. Aeschyl.
Διπλοΐς, ΐδος, ἡ, læna duplicata. 2) toga Rom. quæ totum hominem ambit. 3) pallium duplicatum, & simplex. 4) chlamys. A seq.
ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, f. διπλόη, ῆ, n. διπλόον, ȣ͂ν, duplex, duplus. 2) versipellis, versutus. 3) magnus.
Διπλοσήμαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, duas habens significationes. E pr. & σημαίνω, *significo.*
Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Vnde
Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, litteræ principum, vulgo *patentes.* 2) vas duplex.
Δίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.
Δίπνοος, ον, duo spiracula habens. E δὶς & πνέω.
Δίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem quod sequens. E δὶς & πούς.
Διποδιαῖος, αία, αῖον, bipedalis. A seq.
Διποδία, ἡ, genus saltationis Laconicæ. 2) dimensio versuum per duos pedes: v. c. qui hexameter vulgo dicitur, κατὰ διποδίαν est

trimetere

trimeter: & senarius iambicus, itidem trimeter &c.
Διποδιάζω, salto κατὰ διποδίαν, more Laconum, f. άξω.
Διποδισμὸς, ὁ, idem quod διποδία.
Δίπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis versus, seu, aratus. E δὶς & πολέω, verso.
Δίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas vias, seu duos meatus, habens.
Διπόταμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.
Δίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, bipes.
Διπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, biceps, bifrons, anceps.
Δίπρυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplicem puppim habens. E δὶς & πρύμνα, puppis.
Δίπρωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplicem proram habens. E δὶς & πρῶρα.
Δίπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, bipennis, binas alas habens. E δὶς & πτερὸν, ala.
Διπτέρυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Δίπτυξ, υχος, ὁ καὶ ἡ, duplex. E δὶς & πτύσσω, plico.
Δίπτυχα, Adu. dupliciter. A pr.
Δίπτυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex, geminus. Hinc δίπτυχον δελτίον, tabellæ duplices, seu, bifores. Ab eod.
Δίπυλος, ον, duas portas habens. E δὶς & πύλη.
Διπύρηνον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum, specillum duo capita habens, auersa parte & in summa cuspide, velut duos nucleos. A sq.
Διπύρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, duos nucleos habens. 2) qui interiore ligno gemino est. E δὶς & πυρὴν, nucleus.
Διπυρίτης, ου, ὁ, epith. panis, bis coctus. E δ. & πῦρ.
Δίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
ΔΙΡΚΑΙΑ, ας, ἡ, herba quædam.
Διράβδος, ον, duobus lineis descriptus, notatus.
Δίρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.
Δίρρυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duos temones habens.
ΔΙ'Σ, Adu. bis, quod in compositis sequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinet, sequente Consona vero plerumque amittit, v. gr. δίσεκτος, bissextus, δίπους, bipes. Sed dicitur tamen etiam δίεφθος, pro δίσεφθος, & διςθανὴς, pro διθανής.
Δὶς, Διὸς, ὁ, Iupiter, sed pro hoc Nominatiuo in vsu est Ζεύς.
Δισαλὴς, ὲς, pro δεισαλής.
Δισαλία, ἡ, impuritas, pro δεισαλία.
Διςεγγόνη, ης, ἡ, atneptis. A seq.
Διςέγγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, atnepos. E δὶς & ἔγγονος, nepos.
Δίσεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bissextus.
Διςεξάδελφος, ου, consobrinus, patruelis.
Δίσευνος, ου, ὁ, qui duas habet vxores. E δὶς & εὐνὴ, cubile.
Δίσεφθος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis coctus, recoctus.
Δίσημος, ον, duplicem significatum habens. E δὶς & σῆμα.
Δισθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bis mortuus. E δὶς & θνήσκω, morior.
Δισκεὺς, έως, ὁ, cometæ genus. A δίσκος.
Δισκεύω, f. εύσω, disco ludo, discum iacio.
Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Δίσκημα, τος, τὸ, quod iaculamur, proiicimus, vt δίσκον. A pr.
Δίσκηπτρος, ον, duo sceptra tenens.
Δίσκιος, ον, vmbrosus. E δὶς & σκιά.
Δισκοβολία, ας, ἡ, disci iactus, genus ludi. A sq.
Δισκοβόλος, ου, ὁ, disci iaculator. E seq. & βάλλω, iacio.
ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, discus, orbis proprie saxeus, isque pertusus, quem exercendi corporis caussa iacere solebant per ludum. 2) orbis solis. 3) vas, in quo cibaria apponuntur, patina. 4) speculum.
Δίσκουρα, terminus, qui disci iactu petitur. E pr. & Ionice οὖρος pro ὅρος, terminus.
Δισκοφόρος, ον, discum ferens.
Δισμύριοι, ιαι, ια, viginti millia, reperitur & δισμύριος, α, ον.
Δισπαππος, ου, ὁ, atauus.
Διςπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod sequens.
Διςπίθαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas spithamas æquans. 2) duos dodrantes altitudine æquans. E δὶς & σπιθαμὴ, spithama.
Διςπόνδειος, ου, ὁ, duplex spondeus.
Δισσάκις, & δισσάκι, Adu. bis. A δισσός.
Δισσάρχης, ου, ὁ καὶ ἡ, princeps vel rex geminus. E δὶς & ἄρχω.
Δισσεύω, f. εύσω, duplex sum. A δισσός.
Δισσολογέω, vel διττολογέω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor. 2) bis dico. 3) duobus modis effero. E δισσὸς & λεγω.
Δισσολόγιςος, ον, quod duobus modis pronunciatur, scribitur. A pr.
Δισσὸς, vel διττὸς, ἡ, ὸν, duplex, geminus. A δὶς.
Δισσύλλαβος, ου, ὁ καὶ ἡ, duabus constans syllabis.
Δισσυλλαβία, ἡ, duæ syllabæ.
Δισσυλλαβῶς, per duas syllabas.
Δισσυμφωνεῖν, f. ήσω, duabus Consonantibus efferri.
Δισσύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duarum est Consonantium.
Δισσῶς, dupliciter.
Διςαγμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio. A διςάζω.
Διςάδιος, ον, duo stadia æquans. E δὶς & ςάδιον.
ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, dubito, ambigo.
Διςακτικὸς, ἡ, ὸν, dubitatiuus. A pr.
Δίςασιος, ον, bilibris. 2) duplum ponderans. E δὶς & ἵςημι, pendo.
Δίςασις, εως, ἡ, dubitatio. A διςάζω.
Διςατικὸς, ἡ, ὸν, dubitatiuus. Ab eodem.
Διςαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bis sepultus. E δὶς & θάπτω.
Διςεγία, ίας, ἡ, duplex tectum: vel domus duobus tectis seu contignationibus duabus instructa. A seq.
Δίςεγος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas contignationes habens. E δὶς & ςέγη, tectum.
Δίςιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, duos ordines habens. 2) duobus versibus constans.
Διςοιχία, ας, ἡ, duplex ordo, bini ordines. A sq.
Δίςοιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δίςιχος. E δὶς & ςοῖχος, ordo, versus.
Δίςοκος, ου, ἡ, quæ bis peperit. E δὶς & τίκτω.
Δίςολος, ον, geminus.
Διςομέω, bilinguis sum. A seq.
Δίςομος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminum os habens. 2) anceps, acutus. 3) duo habens ostia.
Δισυλλαβία, ἡ, duæ syllabæ. A seq.

Δισύλλαβος

...στύλλαβος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δισσύλλαβος, & δισ..λλάβως, idem quod δισσ.
...σχιδης, έος. ὁ καὶ ἡ, bifidus. E δὶς & σχίζω.
...σχίλιοι, αι, α, bis mille, duo millia.
...ρ...ος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtroque claudicans pede.
...σώματος, ου ὁ καὶ ἡ, bicorpor.
...σωματος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
...ταλαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, duo talenta ponderans.
...τοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario. 2) gemellos pario.
...τοκος, ου, quæ bis peperit. E δὶς & τίκτω, pario.
...τονίζω, f. ίσω, duobus diuersis tonis vtor in pronunciando.
...ταχῶς, Adu. dupliciter. A διττός.
...ττογλωττία, ας, ἡ, duplex lingua, duarum diuersarum linguarum vel orationum vsurpatio. A seq.
...ττόγλωττος, ου, ὁ, ἡ, bilinguis, duplicis linguæ.
...ττογονέω, ῶ, bis pario, seu bina pario. E διττὸς & γίνομαι, nascor.
...ττολογέω, ῶ, idem quod δισσολογέω. E sq. & λέγω.
...ττός, ή, όν, duplex. Attice pro δισσός.
...τυλος, ον, duplicem gibbum habens, epith. camelorum quorundam. E δὶς & τύλος, callum.
...υγραίνω, madefacio, humecto.
...υγρός, ου, ὁ καὶ ἡ, humidus. 2) vliginosus. 3) mollis, infirmus.
...λάζομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.
...λίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo.
...λισις, εως, ἡ, defæcatio, percolatio. 2) perfusio, baptismus. A pr.
...λισμός, ου, ὁ, idem. Ab eod.
...λιστήρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.
...υπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e somno excito. E διὰ & ὕπνος.
...υφαίνω, intertexo, pertexo.
...φαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus duarum phalangum. E δὶς, φάλαγξ & ἄρχω.
...φαλαγγαρχία, ας, ἡ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præest. A seq.
...φαλαγγάρχης, ου, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης.
...φαλαγγία, ας, ἡ, duplicata phalanx. 2) duæ phalanges. E δὶς & φάλαγξ.
...φασία, ας, ἡ, duobus modis dictum, sermo duplex & sibi non conueniens. A seq.
...φάσιος, ια, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius. 2) duplex, geminus. E δὶς & φάω, dico, aio, vel φαίνομαι.
...φατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duobus modis dicitur. Ex iisd.
ΔΙΦΑΩ, ῶ, quæro, inuestigo.
Διφητήρ, ῆρος, ὁ, quæsitor, inuestigator. A pr.
ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuuium. 2) quicquid e pellibus fit, vt vestis coriacea, membrana, in qua scribebant, libri, tentoria.
Διφθερίας, ου, ὁ, qui gestat διφθέραν, siue vestem coriaceam.
Διφθέριον, ου, τὸ, vlcus quoddam.
Διφθερίτης, ου, ὁ, idem quod διφθερίας.
Διφθερῖτις, ιδος, ἡ, femina, quæ vestem coriaceam gestat.
Διφθεροπώλης, ου, ὁ, qui pellibus negotiatur.
Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle, corio tego.
Διφθογγίζω, per diphthongum scribo aut pronuncio.
Διφθογγογραφέω, per diphthongum scribo.

Δίφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplici sono constans. 2) ἡ, duæ vocales in vnum sonum conflatæ, diphthongus.
Διφορέω, ῶ, f. ήσω, bis fructum fero.
Διφορησις, εως, ἡ, differentia, discrimen.
Δίφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis anno eodem fructum ferens. E δὶς & φέρω.
Δίφραξ, ακος, ἡ, sella. A δίφρος.
Διφράς, άδος, ἡ, idem.
Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currus agitatio.
Διφρηλάτειρα, ἡ, currus agitatrix.
Διφρευτής, ου, ὁ, auriga, rector plaustri.
Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor. 2) aurigor, moderor currum.
Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. E δίφρος & ἐλαύνω, agito.
Διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, auriga. Ex iisd.
Διφρηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sella aliquem gestat. E δ. & φέρω.
Διφρίσκος, ου, ὁ, sella curulis aurigæ Dim. a δίφρος.
Διφρόντις, ὁ καὶ ἡ, animi dubius.
Διφροπηγία, ας, ὁ, vehiculorum fabrica, sellarum fabricatio. E δίφρος & πήγνυμι, compingo.
ΔΙΦΡΟΣ, ου, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga sedebant. 2) sella. 3) bigæ. Forte pro διφόρος, a δὶς & φέρω.
Διφρελκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. E pr. & ἕλκω, traho.
Διφρουργία, ας, ἡ, bigarum, seu sellarum fabricatio. Ex eod. & ἔργον.
Διφροφορέω, ῶ f. ήσω, curru veho.
Διφροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sella aliquem gestat. E δίφρος & φέρω.
Δίφρυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bis tostus, qui bis torretur. E δὶς & φρύγω, torreo.
Διφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duas habet naturas. 2) bipartitus, geminus. E δὶς & φυὴ, natura.
Διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. A pr.
Δίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, bina folia habens, bifolius.
Δίφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplicem habens vocem. 2) duplici voce loquens, bilinguis.
Δίχα, Adu. bifariam, dupliciter, diuisim. 2) sine, absque, seorsim. A δὶς.
Διχάζω, f. άσω, in duo diuido, separo. 2) dissidium facio. A pr.
Διχαίνω, idem & ab eodem.
Διχαστῆρες, ων, οἱ, dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes isti cibum diuidunt.
Διχάς, άδος, ἡ, dimidia pars. A δίχα.
Διχαστὴς, ου, ὁ, diuisor. A διχάζω.
Διχάω, idem quod διχάζω.
Διχῆ, Adu. diuisim, bifariam. A δίχα.
Διχηλέω, f. ήσω, vngulam bisulcam habeo.
Διχηλιάω, ῶ, idem.
Διχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, in duas chelas fissus. 2) vngulam habens bisulcam. 3) bisulcus, bifidus. E δὶς & χηλὴ, chela, vngula.
Διχόμηνις, ος, dimidium, sector. 2) duas in partes diuisus. E δίχα & ...
Διχθὰ, Adu. dupliciter, bifariam. A δίχα.
Διχθάδιος, ια, ιον, duplex. A seq.
Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. A διχθά.

Διχίτων, ὁ, καὶ ἡ, duabus tectus tunicis.

Διχόβυλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, diſcors, diſſentiens. E δίχα & βουλή.

Διχογνωμέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio, duplici ſententia diſtrahor. E δίχα & γνώμη.

Διχογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, idem. A ſeq.

Διχογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ancipiti tractus ſententia. 2) cuius ſententia diſſidet a ſententia alterius. E δίχα & γνώμη, *ſententia*.

Διχόθεν, *Adu.* a duabus partibus. A δίχα.

Διχόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, dubius animi.

Διχοίνικος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas capiens chœnicas, διχοίνικον, ου, τὸ, menſura duarum chœnicum. E δὶς & χοῖνιξ, *choenix*.

Διχόλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplicis iræ. E δὶς & χολωτὸς, *iracundus*.

Διχόμην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, plenæ lunæ epitheton. E δίχα & μὴν, quia eſt in medio menſis.

Διχομηνία, ας, ἡ, dimidia menſis pars. 2) plenilunium. A pr.

Διχομηνιαία, ας, ἡ, ſc. ἡμέρα, dies, qui menſem in duas partes æquales diuidit. 2) quæ decimo quinto die menſis aliquid facit.

Διχόμηνις, ιδος, ὁ, luna plena & ſoli aduerſa. 2) medius menſis, Idus.

Διχόμηνος, ου, ὁ, idem quod διχόμην.

Διχόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, duplicis conſilii, anceps, dubius.

Διχόμυθος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ambigue loquitur. 2) ambiguus.

Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, diſſentio, diſſideo.

Διχόνοια, ας, ἡ, duplex ſententia mentis, dubitatio, diſſenſio.

Δίχορδος, ον, duabus chordis tentus. E δὶς & χορδή.

Διχορία, ας, ἡ, diuiſio chori in duas partes, chorus in duas partes diuiſus. E δὶς & χορός.

Διχοριάζω, f. άσω, in duabus choreis cano. A pr.

Διχοῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, duplicem fiſſuram habens, dupliciter ruptus. E δίχα & ῥήγνυμι.

Διχοῤῥόπως, *Adu.* cum inclinatione in duas partes. E δίχα & ῥέπω, *vergo*.

Διχοστασία, ας, ἡ, diſſenſio, ſeditio, ſeceſſio. E δίχα & στάσις, *ſtatio*.

Διχοστατέω, ῶ, fut. ήσω, diſſideo, diſſentio. 2) diſſenſionem facio. 3) ambigo, dubito. E δίχα & ἵστημι.

Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes ſeco, diſſeco, ſeparo. 2) concido. E δίχα & τέμνω, *ſeco*.

Διχοτόμημα, ατος, τὸ, dimidia portio. 2) particula, fruſtum.

Διχοτομία, ας, ἡ, diuiſio in duas partes. A ſeq.

Διχότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſectus, in duo diuiſus. 2) dimidiatus. 3) bifidus, de vngulis &c.

Διχοτόμος, in duo diuidens.

Δίχους, ὁ, duos congios capiens. E δὶς & χοῦς.

Διχοφρονέω, diſſideo, diſſentio.

Διχοφροσύνη, ης, ἡ, diſcordia, inimicitia. 2) ſeditio. A pr.

Διχόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, diſcors, diſſentiens, qui mente eſt diſcordi. 2) verſipellis. E δίχα & φρήν.

Διχόω, diuido in duas partes. A δίχα, *bifariam*.

Διχροία, ας, ἡ, geminus color. A δίχροος.

Διχρονοκατάληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſinens in ancipitem vocalem. E δίχρονος & καταληκτος, *deſinens*.

Διχρονεῖν, f. ήσειν, duorum temporum, ancipitem, indifferentem eſſe. vid. ſeq.

Δίχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duorum temporum eſt, anceps, indifferens, communis. Epith. ſyllabæ.

Δίχροος, *contr.* δίχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, bicolor, qui gemini coloris eſt. E δὶς & χρόα, *color*.

Δίχρωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.

Διχῶς, *Adu.* dupliciter. A δίχα. (quod eſt adverbiale, factum ex antiquo διχὸς, ἡ, ὸν.)

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, ſitis. 2) vehemens deſiderium, Vnde

Διψακὸς, ου, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima ſitis. 2) genus herbæ.

Διψαλέος, έα, εον, ſitibundus, ſiticuloſus.

Διψὰς, άδος, ἡ, ſiticuloſa, bibula, arida. 2) genus viperæ veneni celerius necantis, preſter, cauſos, melanurus. 3) genus herbæ.

Διψάω, ῶ, f. ήσω, ſitio. 2) cupio, deſidero.

Διψηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſiticuloſus, aridus.

Δίψησις, εως, ἡ, ſitis.

Διψητικὸς, ἡ, ὸν, ſitim prouocans. 2) ſiticuloſus, ſitiens, ſitibundus. A διψάω.

Δίψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiticuloſus, aridus.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα.

Διψυχέω, ῶ, fut. ήσω, ambiguo & duplici ſum animo.

Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæſitatio.

Δίψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconſtantem. E δὶς & ψυχή.

Διψώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſiticuloſus, ſitibundus.

ΔΙ'Ω, expello, abigo. 2) celeriter curro, fugio. 3) timeo, *med.* δίομαι, idem.

Διωβόλιον, ου, τὸ, duo oboli, genus numi binos obolos valens. E δὶς & ὀβολός.

Διώβολον, ου, τὸ, idem & ex iiſdem.

Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod perſequimur. 2) perſecutio. 3) ſacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.

Διωγμὸς, οῦ, ὁ, perſecutio, exagitatio, vexatio.

Διώδυνος, ον, acerbus, grauem dolorem afferens E διὰ & ὀδύνη, *dolor*.

Διωθέω, ῶ, f. διώσω, vel διωθήσω, diſpello, protrudo, ſubmoueo. 2) diluo, refello. 3) intrudo per, traiicio impellendo. 4) detrudo, deturbo. 5) eiicio, propulſo. 6) *med.* elabor, effugio. 7) detrecto, recuſo.

Διωθίζω, f. ίσω, idem.

Διωθισμὸς, οῦ, ὁ, impulſio. 2) propulſatio. A pr.

Διωκάθω, Attice idem quod διώκω.

Διωκτέος, έα, έον, perſequendus.

Διώκτης, ου, ὁ, perſecutor.

Διωκτὸς, ἡ, ὸν, quem perſequi debemus. 2) quem conſectari oportet, expetendus.

Διώκτρια, ἡ, perſecutrix, venatrix.

Διωκτὺς, ύος, ἡ, perſecutio.

Διώκω, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo, tranſadigo. 2) in exilium mitto. 3) perſequor, inſequor. 4) adſequi conor, conſector, adfecto, expeto. 5) perſequor iudicio, accuſo, reum ago. 6) perſequor oratione, deſeribo. 7) peruado, permeo. A διὰ & ἵκω, antiquo,

tiquo, (vnde ἀκὸς) quod idem est atque .ὕγω vel οἴχω.)

Διωλένιος, ία, ον, vlnas expansas habens, vel vlnis amplexus. A διὰ & ὠλένη.

ΔΙΩΛΎΓΙΟΣ, ὁ, ὁ καὶ ἡ, magnus. 2) vehemens. 3) late se extendens.

Διωμοσία, ας, ἡ, deieratio. 2) iusiurandum de calumnia. A διόμνυμι.

Διώμοτος, ον, periurus. Ab eod.

Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.

Διωνυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A seq.

Διώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, binominis, duo habens nomina. 2) celeber, peruulgatus. Illud e δὶς, hoc e διὰ & ὄνυμα, nomen.

Διώνυσος, idem qui Διόνυσος.

Διωξικέλευθος, ον, cursor, festinans. E διῶξις & κέλευθος, via.

Διώξιππος, ου, ὁ, equorum agitator. E διώκω & ἵππος, equus.

Δίωξις, εως, ἡ, persecutio. 2) peroratio, permeatio. 3) perpulsio. A διώκω.

Διωρία, dilatio. 2) interuallum. E διὰ & ὅρος.

Διωρισμένως, Adu. definite, distincte. 2) seorsum, particulatim. A διωρισμένος, quod est a διορίζω, distinguo.

Διώροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex tectum habens.

Διωρυγή, ῆς, ἡ, fossa.

Διώρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta.

Διωρυκτὴς, ου, ὁ, qui parietes perfodit.

Διῶρυξ, υχος, vel υγος, ὁ, idem quod διώρυγμα. 2) cuniculus.

Διωρύσσω, perfodio. Sed v. διορύσσω.

Διωρυχή, ἡ, idem quod διῶρυξ. A pr.

Δίωσις, εως, ἡ, propulsatio. 2) dilatatio cum pulsu. A διωθέω.

Διωσμὸς, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur. 2) vectis. Ab eodem.

Διώτη, ης, ἡ, dioto, genus vasis duas habentis ansas. A seq.

Δίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, duas habens aures. 2) duas habens ansas. E δὶς & οὖς, ὠτὸς, auris.

Δμῆσις, εως, ἡ, subactio, domitio. 2) ipse domandi actus. A δαμάω.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A seq.

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Δμητὸς, ἡ, ὸν, domitus. Ab eodem.

Δμωὴ, ῆς, ἡ, serua, ancilla. A δμώς.

Δμωὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eodem.

Δμωὸς, οῦ, ὁ, seruus. A δαμάω.

Δμὼς, ωὸς, ὁ, idem & ab eodem.

ΔΝΟΠΑΛΊΖΩ, f. ίσω, agito & percutio, vel excutio minutus. 2) induo.

Δνόφεος, έα, εον, caliginosus, ater.

Δνοφερὸς, ρα, ρὸν, idem.

ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo.

Δοάζω & δοάζομαι, dubito, delibero. 2) post dubitationem & deliberationem tandem decerno. A δοιὸς, duplex.

Δόγμα, ατος, τὸ, consultum, decretum. 2) dogma, placitum, sententia. 3) ritus, cerimonia religiosa. N. T. A δοκέω.

Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado. 2) ritus religiosos præscribo. N. T. 3) consulto. 4) censeo.

Δογματικὸς, ἡ, ὸν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam scientiam (perceptionem) dari statuit. 2) ad præcipiendum, vel docendum aptus.

Δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicuius est auctor, vel defensor. A δογματίζω.

Δογματοποιέω, ῶ, f. ήσω, decretum facio.

Δογματοποιία, ἡ, inuentio placitorum philosophicorum. A pr.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοθίων, ονος, ὁ, idem.

Δοιάζω, f. άσω, & δοιάζομαι, dubito. 2) consulto. v. δοάζω.

ΔΟΙΔΥΞ, υκος, ὁ, pistillum mortarii. 2) cochlear, quo contusa eximuntur.

Δοιδυκοφόβης, ου, ὁ, pistilli sonum timens. A pr. & φοβέομαι.

Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio. A seq.

Δοιὸς, ὰ, ὸν, geminus. A δύω.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, f. άσω, obseruo, speculor, exspecto, arbitror.

Δοκεύω, f. εύσω, obseruo, exspecto. 2) insidior.

ΔΟΚΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video. 2) censeo, existimo. 3) probo. 4) in aliqua existimatione sum, laudor, celebror: vnde δοκοῦντες sunt clari, nobiles, celebres, & δοκοῦντα n[illegible], clara. 5) hinc Imperf. ἐδόκει, videtur, placet, volo, vt πῶς δοκεῖς, τί σοι δοκεῖς, πόσον δοκεῖς; sunt formulæ admirandi. 5) in pass. δέδοκται, visum est, de retum est, placet.

Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.

Δοκησιδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sibi acutus & dexter videtur, qui se tantum & felicem existimat. A δοκέω & δεξιός.

Δόκησις, εως, ἡ, existimatio, opinio. 2) suspicio. 3) exspectatio.

Δοκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falso de sua sapientia concipit.

Δοκησίσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sibi videtur sapiens esse, quum non sit.

Δοκίδιον, ου, τὸ, trabecula, trabs parua. Dim. a δοκός.

Δοκιμάζω, fut. άσω, exploro, probo, examino, experior. 2) approbo, in pretio habeo. 3) vtile iudico, consultum censeo, item simpliciter iudico, censeo. in Pass. 1) tutelæ meæ permittor, togam virilem sumo. 2) de iis, quorum vita & mores explorantur, an sint ad honores, quos petunt, admittendi. A δόκιμος.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio. 2) in primis eorum, qui honores petunt. 3) censura. 4) delectus militum. 5) specimen, documentum.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æstimator. 2) approbator. Ab eodem.

Δοκιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem. 2) quæstor ærarii. Polyb.

Δοκιμαστικὸς, ἡ, ὸν, exploratorius.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia. 2) documentum. A δόκιμος.

Δοκίμιον, ου, τὸ, exploratio. Ab eodem.

Δόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, probus, probatus. A δοκέω, vel a δέχομαι, (antique δέκω, δέκομαι) dicitur

in primis de numis probæ notæ, qui m ren tur accipi vel adm tti in com ercio, vnd vocab. ad alia probitatis genera transla tum eſt.
Δοκιμότης, ητος, integritas. A pr.
Δοκίμως, plane, vere, vt δοκίμως ἀγαθός.
Δοκίς, ίδος, ἡ, trabecula. 2) trabs. A ſeq.
ΔΟΚΟ'Σ, ὁ, ὁ καὶ ἡ, trabs, tignum. 2) haſta, lancea.
Δοκῶ, ἡ, opinio. A δοκέω.
Δοκωσις, εως, ἡ, contign itio. A δοκὸς verbale.
Δολερὸς, ρὰ, ρὸν, doloſus. A δόλος.
Δολερῶς, *Adu.* doloſe, fraudulenter.
Δολευομαι, f. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος.
Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo. Ab eod.
Δόλιος, ία, ιον, doloſus. Ab eod.
Δολιότης, ητος ἡ, fraudulentia.
Δολιόπες, οδος, ὁ καὶ ἡ, inſidiator, inſidioſo pe- de incedens.
Δολιόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fraudulentus, doloſus. E δόλιος & φρήν.
Δολιόω, ῶ, f. ώσω, dolo vtor, decipio. A δόλιος.
Δολίχαυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, longas tibias, ſeu fiſtulas habens. E δολιχὸς & αὐλός, *tibia.*
Δολιχαύχην, ενος, ὁ καὶ ἡ, longam ceruicem habens.
Δολιχεγχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longam haſtam habens. E δολιχὸς & ἔγχος, *haſta.*
Δολιχεύω, f. ευσω, dolichum, quod eſt curriculum certum, item longum curriculum, curro, decurro. 2) curſito. A δόλιχος.
Δολιχήπες, οδος, ὁ καὶ ἡ, longos pedes habens.
Δολιχήρετμος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui longis remis vtitur E δολιχὸς & ἐρετμὸς, *remus.*
Δολιχογραφία, ας, ἡ, ſcriptorum prolixitas. Ex eod. & γραφή.
Δολιχόδειρος, ε, ὁ καὶ ἡ, collum longum habens. Ex eod. & δειρὴ, *collum.*
Δολιχοδρομέω, ῶ, f. ήσω, dolichum, h. e. curſum longiſſimum decurro. A ſeq.
Δολιχοδρομος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ſexies ſtadium decurrit. E δ. & τρέχω.
Δολιχοκαυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, longum caulem habens. 2) longum haſtile habens.
Δολιχόπες, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem quod δολιχήπες.
ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ἡ, ὸν, longus. 2) multus, prolixus.
Δόλιχος, ε, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor & viginti ſtadiorum. A δολιχός.
Δολιχόσκιος, ε, ὁ καὶ ἡ, longam proiiciens vmbram. 2) longus.
Δολιχόερος, ον, q. d. longam caudam habens, cst epithet. verſus, cuius in fine ſyllaba redundat. E δ. & ἐρά.
Δολίως, *Adu.* doloſe. A δόλιος.
Δολιόπες, ὁ καὶ ἡ, Epith. Martis, qs. callide ſtrepens, doloſus.
Δολοεις, οεσσα, όεν, doloſus. 2) doloſe factus.
Δολοκτασία, ἡ, cædes per inſidias facta.
Δολομήδης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui dolos meditatur, doloſus. E δόλος & μῆδος, *conſilium.*
Δολομήτης, ε, ὁ, δολομήτις, ὁ, ἡ, vaſer, doloſus. Ex eod. & μῆτις, *conſilium.*
Δολομηχανος, ε, ὁ καὶ ἡ, dolorum machinator. Ex eod. & μηχανή, *machina.*
Δολόμυθος, ον, doloſe loquens.
Δολοπεύω, f. εύσω, fraudem meditor, inſidior. A δόλοψ.
Δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A ſeq.
Δολοπλόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, dolos nectens, verſutus, doloſus. E δολος & πλέκω, *necto.*
Δολοποιὸς, ὸν, idem.
Δολόπες, οδος, ὁ καὶ ἡ, doloſo pede gradiens.
Δολοῤῥαφέω, dolos ſuo, ex ogito. A ſeq.
Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e dolis conſutus, doloſus. E δολος & ῥάπτω, *ſuo*
Δολοῤῥαφία, ας, ἡ, vatricies. A pr.
ΔΟ'ΛΟΣ, dolus, fr us. (Ab antiqu. δέλω inesco, vnde δέλεαρ & δελεάζειν.)
Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo & ex inſidiis occido. E pr. & φόνος, *cædes.*
Δολοφονεύω, idem.
Δολοφόνητις, ἡ, idem quod ſeq. A δολοφονέω.
Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex inſidiis patrata. A ſeq.
Δολοφόνος, ὁ, ſicarius. E δ. & φένω.
Δολοφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dolos animo agitans, aſtutus. E δόλος & φράζομαι, *cogito.*
Δολοφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſdem.
Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes cogito.
Δολοφροσυνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A ſeq.
Δολόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dolos meditans. A δόλος & φρὴν, *mens.*
Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator, explorator, inſidiator. Ap. Heſych. quia Δόλοπες, Theſſaliæ incolæ fraudulenti.
Δολόω, ῶ, fut. ώσω, doloſe ago, decipio. 2) adultero, deprauo. A δόλος.
Δόλωμα, τος, τὸ, fraus. A pr.
Δόλων, ωνος, ὁ, ſica, vel ſtimulus in baculo ligneo o cultus. 2) minimum velum in naui.
Δολῶπις, ιδος, ἡ, callida, fraudulenta. E δόλος & ὤψ, *facies.* (niſi ωψ, ωπις, mera terminatio eſt.)
Δολωσις, εως, ἡ, fraus deceptio.
Δόμα, ατος, τὸ, donum. A δίδωμι.
Δομαῖος, αία, αῖον, ad ſtructuram pertinens. A δομή.
Δομεω, ῶ, f. ήσω, ædifico. A ſeq.
Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ſtructura. 2) murus. A δέμω, *extruo.*
Δόμησις, εως, ἡ, idem. A δομέω.
Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus. Ab eod.
Δομονδε, *Adu.* domum verſus.
Δομος, ε, ὁ, domus. 2) triclinium, œcus. A δέμω.
Δομοσφαλὴς, ές, domum labefactans. E δ. & σφάλλω.
Δονακεῖον, ε, τὸ, arundinetum. A δόναξ.
Δονακευς, εως, ὁ, arundinoſus. Ab eodem.
Δονακόεις, εσσα, εν, idem. Ab eodem.
Δονακοτρόφος, ε, ὁ καὶ ἡ, arundinifer. E δόναξ & τρέφω, *alo.*
Δονακόχλοος, *contr.* δονακόχλες, ε, ὁ καὶ ἡ, arundinibus virens. Ex eod. & χλόα, *herba virens.*
Δονακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arundinoſus. A ſeq.
Δονακὼν, ῶνος, idem quod δονακεῖον.
ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concaua & craſſa. 2) ſagitta, qui haſtile arundinea. 3) calamus ſcriptorius. 4) calamus piſcatorius. 5) fiſtula.

...ονεύω, f. εύσω, agito. A seq.
ΔΟΝΕΏ, ῶ, f. ήσω, idem. 2) turbo. 3) lacesso. (ab antiquo δένω, δένω.)
...όνημα, ατος, τὸ, motus. A pr.
...όνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.
...όξα, ης, ἡ, sententia, opinio. 2) fama, rumor. 3) gloria, laus. 4) dignitas. 5) expectatio. 6 dogma, axioma. A δοκέω.
...οξάζω, f. άσω, laudo, celebro. 2) existimo, opinor, suspicor, coniicio. δεδοξασμένοι, clari, celebres. A pr.
...οξάριον, ου, τὸ, parua gloria, gloriola. Dim. a δόξα.
...οξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, coniectura. A δοξάζω.
...όξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur, opinio. Ab eod. cum sqq.
...οξαστὴς, ου, ὁ, opinator.
...οξαστικὸς, ἡ, ὸν, vi opinandi præditus.
...οξαστὸς, ἡ, ὸν, opinabilis.
...οξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulcritudinis suæ, s. honestatis. E δόξα & καλὸς.
...οξοκομπέω, ῶ, f. ήσω, iactito & ostento me. A δόξα & κόμπος vel κοπτω. vid. v. seq.
...οξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fama & gloria capto. Ex eod. & κόπτω.
...οξοκοπία, ας, ἡ, ostentatio, iactantia. 2) auræ popularis captatio. A pr.
...οξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.
...οξολογία, ας, ἡ, collaudatio.
...οξολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, collaudans.
...οξομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui insano gloriæ amore tenetur. E δόξα & μαίνομαι, *furo*.
...οξομανία, ας, ἡ, insanus gloriæ amor.
...οξομιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator rei non certo cognitæ. Vox Platon.
...οξομιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitans rem non satis cognitam. Vox Platon.
...οξοπαιδευτικὸς, ἡ, ὸν, scientiæ opinionem inspirans, tradens.
...οξοποιία, ας, ἡ, inanis opinionis susceptio.
...οξοσοφία, ας, ἡ, opinio sapientiæ suæ.
...οξόσοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui se ipse sapientem credit.
...οξοφαγία, ας, ἡ, gloriæ auiditas. Polyb.
...οιὸς, ὰ, ὸν, duplex. A δύω. v. δοιὸς.
...ορὰ, ᾶς, ἡ, pellis detracta. 2) excoriatio. A δέρω, *excorio*.
...ορατιαῖος, αία, αῖον, hastæ magnitudinem æquans. A δόρυ, ατος, *hasta*.
...ορατίζομαι, f. ίσομαι, hastis pugno. Ab eod.
...οράτιον, ου, τὸ, hastile, iaculum. Ab eod.
...ορατισμὸς, οῦ, ὁ, pugna, quæ fit hastis. A δορατίζομαι.
...ορατογλύφος, ου, ὁ, e ligno structus. 2) qui hastilia radit & polit. E δόρυ, *lignum*, & γλύφω, *sculpo*.
...ορατοθήκη, ης, ἡ, locus, capsa, in qua hastæ reponuntur.
...ορατομαχία, hasta pugno. E δόρυ & μάχομαι.
...ορατοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui hastæ crassitudine est. Ex eod. & παχὺς, *crassus*.
...ορατοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, hastatus, satelles. Ex eod. & φέρω.
...οριάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, hasta vel bello captus. Ex eod. & ἁλίσκω, *capio*.

Δορίγαμβρος, ἡ, in bellum nupta (sc. a cuius nuptiis bellum natum est.).
Δοριθήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, hasta i. e. bello captus. E δ. & θηράω.
Δορικμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, hastatus, bellicosus. E δ. & κάμνω.
Δορίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello captus. E δ. & κτάομαι.
Δορίκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicosus.
Δορίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captus bello. E δόρυ & λαμβάνω.
Δοριμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, bellandi cupidissimus. E δ & μαίνομαι.
Δορίμαργος, ον, bellicosus, insano ardore belli flagrans.
Δοριμήστωρ, ωρος, ὁ, belli peritus, amans.
Δορίπαλτος, ον, hastam quatiens, hastatus. E δ. & πάλλω, *vibro*.
Δοριπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui hasta, bello, interfectus est. E δ. & πίπτω.
Δοριπόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboriosus in bello, fortis.
Δορὶς, ίδος, ἡ, culter, quo vtuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, *excoriatio*, quæ eo fit.
Δορίτμητος, ον, hasta transfixus. E δ & τέμνω.
Δορίτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, audax bello, strenuus. E δ & τόλμα, *audacia*.
Δορκάδειος, εία, ειον, e dorcade factus, s. e talo hinnuli. A δορκὰς, cum sqq.
Δορκαδίζω, dorcadum siue caprearum saltus imitor.
Δορκάδιον, ου, τὸ, damula, parua caprea. Dim.
Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella e corio caprearum confecta. 2) instrumentum, quo sontes torquebantur.
Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δόρξ.
Δόρκος, ου, ὁ, capreolus. Ab eodem.
Δόρκων, ωνος, ὁ, idem. 2) ceruus. Ab eod.
ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra siluestris, dama.
Δοροδόκος, ου, lignum, quod tectum domus sustinet, trabs. Suid. sed vox est corrupta: legendumque cum Valesio δωροδόχος. E δῶρα, *ligna*, & δέχομαι.
Δορὸς, οῦ, ὁ, vter, culeus, saccus e corio confectus. A δέρας, *pellis*.
Δορπέω, ῶ, f. ήσω cœno. A δόρπον.
Δορπη, ης, ἡ, tempus vespertinum.
Δορπηστος, ου, ὁ, hora cœnæ. A δορπέω.
Δορπία, vel δορπεια, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, qua ad cœnam conueniebant, qui ex eadem tribu erant. A δορπον.
Δόρπιστος, ου, ὁ, idem quod δόρπηστος.
ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, cœna. 2) pastus. 3) appetitus cœnandi.
Δόρπος, ου, ὁ, idem.
ΔΟ'ΡΥ, Gen. δόρατος & δουρὸς pro δόρατος. Dat. δορὶ & δορὶ, hasti. ἐπὶ δόρυ, ad dextram, ἐκ δόρατος, a dextra. 2) lignum, trabs. 3. nauis. 4) res quæuis tignis compacta.
Δορυάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, bello captus, captiuus.
Δορυβόλος, ον, hasti iaculans, epith. tormenti bellici. E δ. & βάλλω.
Δορυδρέπανον, ου, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago.

Δορυθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bellicosus, bello fidens. E δ. & θάρσος, audacia.
Δορυκλυτὸς, ὴ, ὸν, bello inclytus.
ΔΟΡΥΚΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, dorycnium, herba.
Δορύκρανος, ον, cuspidatus. E δόρυ & κράνον, caput.
Δορύκτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δορίκτητος.
Δορύληπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δορίληπτος.
Δορύμαχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bellator. E δ. & μάχομαι.
Δορυμήστωρ, ωρος, ὁ, peritus rei militaris.
Δορύξενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui in bello captus atque dimissus est cum hospitii iure: ex hoste factus hospes. 2) qui mittitur legatus de redimendis captiuis.
Δορύξεον, ȣ, τὸ, locus, vbi hastæ raduntur aut poliuntur. Hesych. E δόρυ & ξέω, rado.
Δορυξόος, ȣ, ὁ, & δορύξυς, hastarum artifex. Ex iisdem.
Δορυπαγὴς, ὲς, e ligno constructus. E δόρυ, lignum, & πήγνυμι.
Δορυπετὴς, ὲς, hasta interfectus. E δ. & πίπτω. v. δοριπετὴς.
Δορύπληκτος, ον, idem. E δ. & πλήσσω, ferio.
Δορυπτοίητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, miles fugiens, timidus, imbellis. E δ. & πτοέω, consterno.
Δορύπυρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, igneam hastam habens. E δ. & πῦρ.
Δορυσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fortis bellator. E δόρυ & σθένος, robur.
Δορυσσόος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, acer bello. E δ. & σείω, moueo.
Δορύσσω, f. ξω, hasta pugno. A δόρυ.
Δορυτίνακτος, ον, hasta concussus. 2) hastam quatiens. E δ. & τινάσσω, percutio.
Δορυτόμος, ον, lignum secans, findens. E δ. & τέμνω.
Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, stipo, comitor vt satelles. 2) tueor, protego. 3) seruio, ambio, veneror, colo. A δορυφόρος.
Δορυφόρημα, ατος, τὸ, satellitium, apparitio. 2) personæ mutæ in scena. A pr.
Δορυφόρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Δορυφορία, ας, ἡ, satellitium. A δορυφόρος.
Δορυφορικὸς, ὴ, ὸν, ad satellites pertinens.
Δορυφόρος, ȣ, ὁ, spiculator, satelles, hastatus. E δ. & φέρω.
Δοσείω, dare gestio, cupio. A δόσις.
Δοσίδικος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui peccati dat pœnas. E δόσις & δίκη, pœna.
Δοσίπυγος, ὁ, scortum masculinum. Ex eod. & πυγὴ, podex.
Δοσιληψία, ας, ἡ, auiditas largitionum. E δόσις & λαμβάνω.
Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.
Δότειρα, ας, ἡ, quæ dat. A seq.
Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.
Δότης, ȣ, ὁ, idem. Ab eod.
Δοτικὸς, ὴ, ὸν, ad dandum propensus.
Δοτὸς, ὴ, ὸν, qui dari potest. 2) datus.
Δουλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, in seruitutem redigo. A seq.
Δουλαγωγὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, plagiarius. E δȣ̃λος & ἄγω.

Δουλαπατία, ας, ἡ, seruorum corruptio. E δȣ̃λος & ἀπατάω.
Δουλάριον, ȣ, τὸ, seruulus. Dim. a δȣ̃λος.
Δουλεία, ας, ἡ, seruitus. A δȣλεύω.
Δούλειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, seruilis.
Δούλευμα, ατος, τὸ, seruitium, seruitus.
Δούλευσις, εως, ἡ, idem.
Δουλεύω, f. εύσω, seruio, seruus sum.
Δούλη, ης, ἡ, ancilla, serua.
Δουλικὸς, ὴ, ὸν, seruilis.
Δουλικῶς, Adu. seruiliter.
Δούλιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, seruilis.
Δουλὶς, ίδος, ἡ, serua.
Δουλιχόδειρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, longam ceruicem, siue longum collum habens. A δȣλιχὸς pro δολιχὸς, longus, & δειρὴ, ceruix.
Δουλογνώμων, ὁ, ἡ, seruili animo præditus.
Δουλογραφίον, ȣ, τὸ, adsertio in seruitutem. E δȣ̃λος & γραφὴ, lis, causa forensis, vel γράφεσθαι, accusare.
Δουλοκρατέομαι, ad seruorum arbitrium facio omnia, in potestate sum seruorum.
Δουλοκρατία, ας, ἡ, seruorum imperium in dominos. E δȣ̃λος & κρατέω, impero.
Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, seruo conueniens, seruilis, illiberalis. E δȣ̃λος & πρέπει.
Δουλοπρεπῶς, Adu. seruiliter, seruili more.
ΔΟΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, seruus. 2) Adiect. ος, η, ον, seruus, a, um. Comp. δȣλότερος.
Δουλοσύνη, ης, ἡ, seruitus.
Δουλόσυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, seruilis.
Δουλοσώματα, ων, τὰ, mancipia, serui, famuli, pro σώμα δȣ́λιον. a δȣ̃λος, & σῶμα. quod voc. sæpe vel per se mancipium significat.
Δουλοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, serui speciem gerens. E δ. & φαίνομαι.
Δουλόφρων, ὁ καὶ ἡ, seruilis animo. E δ. & φρήν.
Δουλόω, ῶ, f. ώσω, in seruitutem redigo.
Δούλωσις, εως, ἡ, subiugatio.
Δουπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo. A seq.
ΔΟΥΠΟΣ, ȣ, ὁ, sonitus qui ex corpore ad terram adliso oritur. 2) sonitus quiuis. 3) mors eius, qui cum strepitu cadit.
Δοῦρα, & δȣ̃ρατα, τὰ, hastæ. 2) ligna. A δόρυ.
Δουράτεος, έα, εον, ligneus. A pr.
Δούρειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab eod.
Δουρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui intra hastæ ictum est. E δ. & ἠνεκὴς, longus, vel ἐνέγκω, ad quem ictus hastæ perferri potest.
Δουρικλειτὸς, ȣ, præclarus bellator.
Δουρικλυτὸς, ȣ, idem.
Δουρίκτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pro δορίκτητος.
Δουρίληπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pro δορίληπτος.
Δούριος, ία, ιον, ligneus. A δȣ̃ρα.
Δουροδόκη, ης, ἡ, idem quod δοροδόκος.
Δουροθήκη, idem, pro δοροθήκη.
Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.
Δοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum. A seq.
Δοχεὺς, έως, ὁ, acceptor. A seq.
Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, conuiuium.
Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus.
Δόχμιος, & δοχμικὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, obliquus. A δοχμός.
Δοχμόκομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui coma est tortuosa. Hesych. Ex eod. & κόμη, crinis.

ΔΟΧΜΟΣ,

ΟΧΜΟ'Σ, ἡ, ὀν, obliquus, tortus. Vnde
οχμόω, ῶ, f. ώσω, curuo, inflecto, obliquo.
οχὸς, ἡ, ὀν, capax. A δέχομαι, *capio*.
ΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.
ράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω, *prehendo*.
ραγματολόγος, ου, ὁ, qui manipulos colligit. E pr. & λέγω.
ραγμεύω, & δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.
ραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus, Philox. (At Etymologo multitudo paruæ pecuniæ).
ραγμὸς, ου, ὁ, idem, s. prehensio.
ραγμὶς, ίδος, ἡ, pugillus.
ραθεῖν, dormire, dicitur pro δαρθεῖν.
ραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.
ράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Vnde
ρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piscis.
ρακόντειος, εία, ειον, anguinus. A δράκων.
ρακοντίας, ου, ὁ, idem. 2) lapis quidam.
ρακόντιον, ου, τὸ, nomen herbæ. 2) genus vitis. 3) species morbi.
ρακοντογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, serpentigena.
ρακοντοέθειρα, ἡ, serpentes in capite gerens. epith. Furiarum.
ρακοντοειδὴς, ὲς, serpentis speciem habens.
ρακοντοειδῶς, *Adu*. specie serpentis.
ρακοντολέτης, ου, ὁ, draconis interfector. E δράκων & ὄλλυμι, *occido*.
ρακοντόμαλλος, ον, anguinos crines habens. E δρ. & μαλλὸς, *vellus*.
ρακοντόμιμος, ου, dracones imitans.
ρακοντόμορφος, ον, idem quod δρακοντοειδής.
ρακοντόπαις, δος, ὁ, gigas, sc. e serpentis dentibus natus.
ρακοντοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, serpentes interficiens.
ρακοντόφρουρος, a serpente custoditus. E δρ. & φρουρὰ, *custodia*.
ρακοντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, draconibus, seu anguibus plenus.
ρίκος, εος, τὸ, oculus, visus, apud Nicandrum. A δέρκω, *video*.
ΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, draco; δράκοντες, catellæ, armillæ.
ρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, tragœdia, vel comœdia. 2) narratio. 3) rei repræsentatio. 4) actus, seu facinus. A δράω.
Δραματίζω, f. ίσω, fabulam ago. A pr.
Δραματικὸς, ἡ, ὸν, ad fabulam pertinens, fabularis, poëticus, actiuus.
Δραματικῶς, *Adu*. scenice.
Δραμάτιον, ου, τὸ, fabella. Dim.
Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo.
Δραματοποιία, ας, ἡ, scriptio fabularum.
Δραματοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fabularum scenicarum scriptor. E δρᾶμα & ποιέω.
Δραματουργέω, ῶ, idem quod δραματοποιέω. 2) aliquid machinor.
Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιία.
Δραματουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δραματοποιός. E δρᾶμα & ἔργον, *opus*.
Δράμημα, ατος, τὸ, cursus. A τρέχω, *curro*.
Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. A δράσσω, *prehendo*.
Δραπετεύω, f. εύσω, fugio, aufugio. A seq.

Δραπέτης, ου, ὁ, seruus fugitiuus. A διδράσκω, *fugio*.
Δραπετίδης, ου, ὁ, idem.
Δραπετίνδα, *Adu*. ἡ, sc. παιδιὰ, genus lusus.
Δραπέτις, ιδος, ἡ, ancilla fugitiua.
Δραπετίσκος, ου, ὁ, seruulus fugitiuus. Dimin. a δραπέτης.
Δραπετοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fugitiuum faciens. Ab eod. & π.
Δρασείω, facturio, facere, vel patrare cupio. A δράω.
Δράσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, efficax, strenuus. A seq.
Δρᾶσις, εως, ἡ, actio.
Δρασκάζω, aufugio. 2) latito. A διδράσκω.
Δράσκασις, εως, ἡ, fuga. Hesych. A pr.
Δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio*.
ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu δράττω, f. ξω, prehendo. Sed vsurpatur in medio.
Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, seruus, minister. *Ion*. δρηστὴρ, vnde δρήστειρα, famula. A δράω, *facio*. Vnde
Δραστήριος, ία, ιον, efficax, strenuus, impiger, nauus.
Δραστηριότης, τος, ἡ, strenuitas, nauitas.
Δράστης, ου, ὁ, idem quod δραστήρ. Vnde
Δραστικὸς, ἡ, ὸν, strenuus, acer, efficax. 2) ad faciendum paratus & vsu exercitatus, acer.
Δραστοσύνη, ης, ὁ, strenuitas in agendo, *Ion*. δρηστοσύνη.
Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium seu pondus æquans. A seq. v. δραχμιαῖος.
ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, drachma, moneta, Romanum denarium æquans. 2) pondus duarum vnciarum.
Δραχμιαῖος, αια, αῖον, drachmam æquans.
Δραχμίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. (sed corrupta hæc est scriptio pro δραχμιαῖος.)
Δραχμὶς, ίδος, ἡ, vide δραγμίς.
ΔΡΑ'Ω, ῶ, f. άσω, facio. 2) ministro. 3) fugio.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπομαι.
Δρεπανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, (de curru bellico) falcatus. A pr. & φέρω.
Δρεπανὶς, ίδος, ἡ, Auis, Plinio Drepanis. Gazæ Falcula riparia.
Δρεπανοειδὴς, έος, ὲς, falcis habens formam, falcatus. A seq. & εἶδος.
Δρέπανον, ου, τὸ, falx. A δρέπω.
Δρεπανουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, falcium faber. E δρ. & ἔργον.
Δρεπτὸς, ἡ, ὸν, maturus. 2) quo quis frui potest. 3) vindemialis. A seq.
ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, & δρέπομαι, decerpo. Vnde 2) colligo fructus, vindemio, meto.
Δρήστειρα, Δρηστοσύνη, vid. Δραστὴρ & δραστοσύνη.
Δριάω, ῶ, arboribus & herbis vireo. A δρίος.
Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo. Hesych. A seq.
ΔΡΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus. Epigr.
Δριμέως, *Adu*. acriter, vehementer. A δριμύς.
Δριμύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aliquantum acer seu acerbus, acriusculus. A seq.
ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, *Gen*. έος, είας, έος, qui acri gustu est, acrem seu pungentem saporem habens. 2) acer, vehemens. 3) astutus. 4) truculentus, iracundus.
Δριμύσσω, acri & mordaci humore adficio. A pr.
Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo. 2) vehementia,

hementia, acerbitas, aſperitas. 3) acumen, aſtutia. Ab eod.

Δριμυφαγία, ας, ἡ, acrium ciborum eſus. 2) vocitus acrium eſu prouocatus. A ſeq.

Δριμυφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui acribus veſcitur, qui acrium eſu delectatur.

Δρίον, ου, τὸ, & δρίος, τὸ, locus arboribus confitus. 2) ſilua. A δρῦς, n. 3.

Δροίτη, ης, ἡ, alueus balneatorius. 2) arca funebris.

Δρομάδην *Adu.* curſim. A δρομος, cum ſqq.

Δρομαῖος, αία, αῖον, curſu valens, velox.

Δρομαίως *Adu.* curſim.

Δρομὰς, άδος, ὁ, curſitans, velox. Vt δρομὰς κάμηλος vulgo dromedarius. 2) ſcortum vagum.

Δρομεὺς, έως, ὁ, curſor.

Δρόμημα, ατος, τὸ, curſus, curriculum.

Δρομικὸς, ἡ, ὸν, curſu valens.

Δρομικῶς, *Adu.* curſu, celeriter.

Δρομοκήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius curſorius.

Δρόμος, ου, ὁ, curſus. 2) fuga 3) curriculum. A δρέμω, pro quo vſurpatur τρέχω.

Δρομοχαίτης, ου, ὁ, ſetas, vel iubam inter currendum egitans. E δρ. & χαίτη, *iuba.*

ΔΡΟ'ΜΩΝ, ωνος, ὁ, dromo, paruus cancer.

Δρόπις, ιδος, ἡ, vindemia. Heſych. A δρέπω.

Δροπίσκος, ου, ὁ, calamus, corbis meſſoria vel vindemialis. Ab eod.

Δροσερὸς, ρὰ, ρὸν, roſcidus, rorulentus. 2) tener, mollis. A δρόσος.

Δροσίζω, irroro, adſpergo. Ab eod.

Δροσοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rorem ſtillans, rorans. E δρόσος & βάλλω.

Δροσοείμων, ὁ καὶ ἡ, roratus, qui rore veſtitus. E δρ. & εἷμα, *veſtis.* (vel ab ἵεμαι, rorem a ſe demittens.)

Δροσόεις, όεσσα, όεν, roſcidus, rorulentus.

Δροσόμελι, ιτος, τὸ, roſcidum mel.

Δροσοπάχνη, ης, ἡ, ros pruinoſus, pruina.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, ros. 2) dicitur de qualibet teneritudine, vt δρόσος καὶ χνὸς, tenera lanugo.

Δροσοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſeq.

Δροσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, roſcidus, rorulentus.

Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.

Δρυάριον, ου, τὸ, quercus. Dim.

Δρύϊνος, ίνη, ινον, quernus, roboreus.

Δρυΐτης, ου, ὁ, dryites, lapis.

Δρυκολάπτης, ου, ὁ, vide δρυοκολάπτης.

Δρυμὸς, οῦ, ὁ, & δρυμὸν, οῦ, τὸ, ſilua querna, quercetum. 2) quodlibet nemus. Ab eodem.

Δρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſiluoſus. A pr.

Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμόν.

Δρυοβάλανος, ἡ, glans querna.

Δρυοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quercu ſeu quercus corti e tinctus. E δρῦς & βάπτω, *tingo.*

Δρυόγονος, ἡ, e quercu nata. Nympha Dryas. E δρ. & γίνομαι.

Δρυοκοίτης, ου, ὁ, in quercu, ſeu arbore cubans. E δρῦς & κοίτη, *cubile.*

Δρυοκολάπτης, ου, ὁ, picus arborarius, picus Martius. E δρῦς & κολάπτω, *tundo*, quia arbores roſtro tundit & cauat.

Δρυοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quercus ſecat, qſ. quercuſeca. 2) auis, v. pr. E δρῦς & κόπτω, *ſeco.*

Δρυοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, e quercubus compactus. E δρῦς & πήγνυμι, *compingo.*

Δρυοπτερὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. E δρῦς & πτερὶς, *filix.*

Δρύος, ου, ὁ, ſecundum quoſdam pro δρίος, de quo ſupra.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio, ſiſſio.

Δρυοτομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, vel ἐργασία, ars cædendi arbores.

Δρυοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui quercus, vel arbores cædit. 2) materiarius, faber lignarius. E δρῦς & τέμνω, *ſeco.*

Δρύοχος, ου, ὁ, trabs, fulcrum &c. ſuper quo noua nauis ædificatur. Vnde ἐκ τῶν δρυόχων ſtructæ naues ſunt nouæ. E δρῦς & ἔχω, *habeo.*

Δρύοψ, οπος, ὁ, nomen auis.

Δρυπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oliua, druppa, fructus maturus. E δρῦς & πέπτω, *coquo.* (ſed melior lectio eſt δρυπετὴς, quæ de arbore aut iam decidit, aut in eo eſt, vt decidat.)

Δρύπεψ, επος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Δρυπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, maturus, qui ex arbore cadere ſolet. E δρῦς & πίπτω.

Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum ſpinas habet. A ſeq.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio.

ΔΡΥ͂Σ, υὸς, ἡ, quercus. 2) robur. 3) quæuis arbor, inprimis fructifera.

Δρύφακτον, ου, τὸ, & δρύφακτος, ὁ, cancelli, ſepes. A δρυφάσσω.

Δρυφακτόω, ώσω, cancellis ſepio. A pr.

Δρυφάκτωμα, ατος, τὸ, idem. A pr.

Δρυφὰς, άδος, ἡ, vnguis. 2) laniatus. Heſych. A δρύπτω.

Δρυφάσσω, lorico, munio, v. c. veſte. A ſeq.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit vnguibus. A δρύπτω.

Δρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, roboreus, quernus. A δρῦς.

Δρωπακίζω, f. ίσω, adglutinatione picis calidæ euello pilos, & cutem deglabro. A δρώπαξ.

Δρωπακισμὸς, οῦ, ὁ, dropacis adplicatio. A pr.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, pix, qua euelluntur pili. 2) *Adiectiue*, vulſus, glaber.

Δυαδικὸς, ἡ, ὸν, dualis. A δυάς.

Δυάζω, f. άσω, dubito. 2) *paſſ.* coeo, ſed de duobus. A ſeq.

Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas. A δύω.

Δυασμὸς, οῦ, ὁ, coitus. A δυάζομαι.

Δυάω, ῶ, in miſerias & calamitates coniicio, vnde Homericum δυόωσι pro δυῶσι, δυάουσι. A δύη.

Δυερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus, calamitoſus. 2) damnoſus, noxius.

ΔΥ'Η, ης, ἡ, calamitas, infelicitas. 2) dolor, mœror, anxietas.

Δυηπάθεια, & δυηπαθία, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpeſſio, dolor ipſe. A ſeq.

Δυηπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, laborum ærumnarumque patiens. 2) patiens. E δύη & πάσχω.

Δυϊκὸς, ἡ, ὸν, dualis. A δύο.

Δυϊκῶς, *Adu.* dualiter.

Δῦμι, ſubeo. A δύνω, vel δύω.

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, f. νήσομαι, poſſum, valeo. 2) æſtimor: *ich gelte*, de numis. 3) efficio. aor. 1. *paſſ.* ἐδυνάσθην, qſ. a δυνάζομαι.

Δυναμικὸς, ἡ, ὸν, potens, efficax, ſtrenuus. A ſq.

Δύναμις,

Δύναμις, εως, ἡ, vis, facultas. 2) dexteritas. 3) exercitus, copiæ. 4) multitudo, copia, vt lat. vis, in *Plur.* 5) angeli. 6) miracula, in N. T.

Δυναμοποιὸς, ὸν, potentem faciens. (nam in vita aliquando forte δυναμὸς, pro δυνατὸς, dementiæ sequens δυναμόω.)

Δυναμόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, roboro.

Δύνασις, εως, ἡ, potentia.

Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, imperium, magistratus.

Δυναστεύω, fut. εύσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum. 2) polleo opibus & potentia. 3) in *Pass.* potentiæ seu imperio alicuius subiectus sum. A seq.

Δυνάστης, ου, ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. qs. a δυνάζομαι.

Δυναστικὸς, ἡ, ὸν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A pr.

Δυνάστις, ιδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

Δυνάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum. Ab eod.

Δυνατέω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A seq.

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, potens. 2) validus, etiam corpore. 3) habilis, aptus, etiam de via. 4) possibilis. A δύναμαι.

Δυνατῶς, *Adu.* potenter, valide.

Δυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, potens, pollens. Ab eod.

Δύνω, fut δύσω, subeo, ingredior. 2) occido. 3) induo. A δύω.

ΔΥΟ, *Gen.* δυοῖν, & δυεῖν, duo.

Δυογὸν, τὸ, vox antiqua pro ζυγὸν, ap. Platon.

Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duodecim mensium est. E δυώδεκα & μὴν, *mensis.*

Δυωδεκαταῖος, duodecim dies natus, vel duodecimo die. 2) qui duodecimo die aliquid facit. A seq.

Δυωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δυσειδὴς, ὲς, biformis. E δ. & εἶδος.

Δυοκαίδεκα, duodecim.

Δυοκαιδεκάμηνος, v. d. δυωδεκάμηνος.

Δυοκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus. Vide δυοκαιδέκατος.

Δυοτέρον, τὸ, τὸ, int. μέρος, pars altera: respondet quæstioni: quoto ipsius?

Δυοτοκία, ας, ἡ, bina partio. E δύο & τίκτω.

Δύπτης, ου, ὁ, vrinator. A seq.

Δύπτω, f. ψω, aquis subeo, mergo. A δύω, *subeo*

ΔΥΣ, *Particula inseparabilis*, notans in compositione ægre, difficulter. 2) male, infeliciter. 3) ... interdum. ... velut α priuatiuum. 4) ... velut α ἐπιτατικὸν, valde, in partem ... ponitur.

Δύσαγνος, ου, ὁ καὶ ἡ, male castus, impurus, ...

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura vtor, in ... venando. E δὺς & ἄγρα.

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, seu venatio ...

Δυσάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre impellitur, vel ... refractarius. E δὺς & ἀγωγὴ, *ductus.*

Δυσάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix in fratribus.

Δυσαερία, ας, ἡ, malus aer, aëris tempestas grauis, cæli intemperies. A seq.

Δυσάερος, ου, ὁ καὶ ἡ, malum habens aërem. E δ. & ἀὴρ, *aër.*

Δυσαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, grauiter spirans, vt boreas. E δυς & ἄημι, *spiro.*

Δυσάθλιος, ον, valde miser.

Δυσαίακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, grauiter & miserabiliter defletus. 2) qui non facile lugetur. 3) lugubris. 4) qui non facile luget. E δὺς & αἰάζω, *lugeo.*

Δυσαιανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem. E δ. & αἰανὴς, *luctuosus.*

Δυσαίνετος, ον, infamis. E δ. & αἰνέω.

Δυσαίρετος, ον, difficilis expugnatu vel captu.

Δυσαισθησία, ας, ἡ, sensuum labefactio, hebetudo. E δ. & αἴσθησις, *sensus.*

Δυσαίσθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, sensu non valens, hebetem sensum habens. 2) hebes.

Δυσαίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cui ærumnosa est vita, qui vitam miseram degit.

Δυσαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilem & grauem adferens dolorem, ægre tolerabilis. 2) qui dolore alterius vix adficitur. E δὺς & ἄλγος, *dolor.*

Δυσάλγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσαλγὴς, n. 2.

Δυσαλθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, sanatu difficilis. 2) incurabilis. E δυς & ἄλθος, *sanatio.*

Δυσάλθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex eod. & ἀλθέω.

Δυσαλλοίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vix mutari potest.

Δυσάλυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix euitabilis, ineuitabilis. E δυς & ἀλύσκω, *euito.*

Δυσάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis captu. 2) qui ægre vel difficulter corrumpitur. Ab ἁλίσκω.

Δυσανάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter adiri aut scandi potest, in peruius. E δ. & ἀναβαίνω.

Δυσάμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, qui ... habet difficilia. Hesych. E δ. & μοῖρα. (vt δὺς h. l. sit maiorem in modum, sed in partem sequiorem. V. δυσμίσητος, δύσοικτος, δύσοχνος.)

Δυσάμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Δυσανάβατος, ον, idem quod δυσαμβ.

Δυσαναβιβαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui haud facile adduci, adhiberi alicui rei, velut virtuti, potest. E δ. & ἀναβιβάζω.

Δυσανάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre reiicitur, vel exscreatur, non facile exscreabilis. 2) qui ægre exscreat. 3) difficilis persuasu, pertinax.

Δυσανάδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facile digeritur & in corpus distribuitur, cibus.

Δυσανάκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre reuocatur.

Δυσανακόμιστος, qui ægre remouetur, reuocatur a morbo aut periculo ad salutem.

Δυσανάκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter commiscetur: non temperatur. E δ. & ἀνακεράννυμι, *commisceo.*

Δυσαναλγητος, ον, idem quod δυσαλγ.

Δυσανάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficile refocillari ... recreari potest. E δὺς & ἀναλαμβάνω, *recreo.*

Δυσανάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre resolubilis, seu ... E δ. & ἀναλύω.

Δυσανάλωτος, ον, qui non potest absumi, consumi. E δ. & ἀναλίσκω.

Δυσανάπειςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vix diſſuaderi poteſt. 2) qui ægre ab opinione poteſt deduci.
Δυσανάπλȣς, ȣν, non nauigabilis aduerſo flumine
Δυσανάπλωτος, ον, qui vix tranare poteſt.
Δυσανάπνευςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ægre reſpirans.
Δυσανάπορος, ον, difficilis tranſitu, ſ. ad quem non facile tranſitur.
Δυσανάσφαλτος, ον, qui ægre e morbo conualeſcit. E δ. ἀνὰ & σφάλλω.
Δυσανασχετέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, grauor.
Δυσανάσχετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, toleratu difficilis. 2) intolerabilis.
Δυσανασχέτως, Adu. ægro, iniquo animo.
Δυσανάτρεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, euerſu difficilis.
Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, qui difficulter exſcreat. E δ. & ἀναφέρω, exſcreo.
Δυσάνεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσανάσχετος.
Δυσάνιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, moroſus, difficilis. 2) valde anxius & triſtis. E δ. & ἀνία, moeror.
Δυσάνοδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, adſcenſu difficilis. 2) ad quem accedi vix poteſt.
Δυσάνολβος, ον, miſer.
Δυσανταγώνιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cum quo male & pericuIoſe decertatur: fortis, belliсoſus. E δ. & ἀνταγωνίζομαι.
Δυσάντης, εως, ὁ, ἡ, arduus. Apud Poëtas idem quod ſequens.
Δυσάντητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cuius malus, ſeu ſiniſter eſt occurſus. 2) difficilis, ſæuus. E δ. & ἀντάω, occurro.
Δυσαντίβλεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, adſpectu terribilis, cuius oculis haud facile occurras. E δ. & ἀντιβλέπω, contra adſpicio.
Δυσαντίλεκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vix refelli poteſt 2) cui reſiſti non poteſt.
Δυσαντίῤῥητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui refelli vix poteſt.
Δυσαντιῤῥήτως, Adu. ita, vt vix contra dici queat, liquido.
Δυσαντοφθάλμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui reſiſti non poteſt, inuictus. E δ. & ἀντοφθαλμεῖν.
Δυσάνωρ, ορος, ὁ, infelix. Epith. nuptiarum. Aeſchyl. E δ. & ἀνήρ.
Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis. E δ. & ἀξιόω, rogo.
Δυσαπάλειπτος, ον, non facile abluendus. E δ. & ἀπαλείφω, abluo.
Δυσαπαλλακτία, ας, ἡ, difficultas reiectionis, liberationis. A ſeq.
Δυσαπάλλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter abiici poteſt. 2) qui difficulter profligatur, a quo vix liberari poſſumus. E δ. & ἀπαλλάττω.
Δυσαπαλλάκτως, Adu. vt haud facile diſcedere, liberari poſſis. A pr.
Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντης & δυσάντητος.
Δυσαπάτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, difficilis deceptu, qui vix decipi poteſt. E δ. & ἀπατάω, decipio.
Δυσαπιςέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix dubito.
Δυσαπόδεικτος, ον, vix demonſtrandus.
Δυσαποδίδακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre dedocetur aut dediſcit aliquid. E δ. & ἀποδιδάσκω.
Δυσαποκατάςασις, εως, ἡ, ægritudo, qua quis ſibimet ipſe diſplicet, languor, 2) agitatio animi vix conquieſcentis & ad ſe redeuntis, aut difficultas rem quamcunque ad priſtinam conſtantiam reſtituendi.

Δυσαπόκριτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui vix reſponderi poteſt. E δ. & ἀποκρίνομαι, reſpondeo.
Δυσαποκρίτως, Adu. ita, vt vix reſponderi queat. A pr.
Δυσαπολόγητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre defenditur, vel excuſatur. E δ. & ἀπολογέομαι.
Δυσαπολύτως, Adu. ita, vt difficulter auelli, vel abſolui queat. E δ. & ἀπολύω.
Δυσαπόνιπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vix deleri, vel elui poteſt. E δ. & ἀπονίπτω, eluo.
Δυσαπόπαυςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui vix finem imponere poſſumus, qui vix ſedari poteſt. 2) ſtrenuus in bello. E δ. & ἀποπαύομαι, ceſſo.
Δυσαποπαύςως, Adu. ita, vt vix finis imponi, aut ſedari poſſit. 2) conſtanter. A pr.
Δυσαπόπλυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter ablui poteſt. E δ. & ἀποπλύνω, abluo.
Δυσαπόπτωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vix decidit, ſeu delabitur. E δ. & ἀποπίπτω, decido.
Δυσαπόῤῥυπτος, ον, qui elui vix poteſt. E δ. & ἀποῤῥύπτω, abluo.
Δυσαπόσπαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre auellitur. E δ. & ἀποσπάω, auello.
Δυσαποσπάςως, Adu. ita, vt ægre auelli poſſit, tenaciter, firmiter.
Δυσαποτέλεςος, ον, euentum non habens, non finiendus aut abſoluendus. E δ. & ἀποτελέω, finio.
Δυσαπότρεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre auertitur. 2) retractarius. E δ. & ἀποτρέπω, auerto.
Δυσαπότριπτος, ον, qui amoueri, repelli non poteſt. E δ. & ἀποτρίβομαι.
Δυσάπȣλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ægre cicatricem ducens. E δ. & ἀπȣλόω, cicatricem contraho. Sed melius.
Δυσαπȣ́λωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Δυσαρέσκομαι, diſpliceo.
Δυσάρεσκος, ȣ, ὁ, ineptus gratiæ captator.
Δυσαρεςέω, ῶ, ȣ̃μαι, non ſum hilariter adfectus, moroſum me præbeo, offenſo ſum animo. 2) improbo.
Δυσαρέςησις, εως, ἡ, ægritudo. 2) infelicitas ſumma, miſerrima conditio, miſeriæ. A pr.
Δυσάρεςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui placere difficulter queas, moroſus, vnde τὸ δυσάρεςον, ȣ, moroſitas.
Δυσαρέςως, Adu. moroſe, iniquo animo.
Δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis.
Δυσαριςοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato.
Δύσαρκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui difficile eſt imperare, contumax. E δ. & ἄρχω.
Δυσαρμοςία, ας, ἡ, diſconuenientia, diſcordia. E δ. & ἁρμόζω.
Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt. E δ. & ἀρχή.
Δυσάσχετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, moleſtus. (ſed videtur potius leg. δυσάνσχετος aut δυσανάσχετος.)
Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.
Δυσαυλία, ας, ἡ, inhoſpitalis locus.
Δύσαυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, & δυσαύλιςος, ad commorandum, deuerſandum parum commodus. E δ. & αὐλή, item αὐλίζομαι.
Δυσαυξής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter augeſcit, parum creſcit. E δ. & αὔξω, augeo.
Δυσαύξητος,

Δυσαύξητος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Δυσαυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, molestus sese iactando, iactator odiosus. E δ. & αὐχὴ, *gloriatio.*

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, onerosus, molestus. E δὺς & ἄχθος, *molestia.*

Δυσβάστακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis portatu.

Δυσβατοποιέομαι, οῦμαι, difficilem aditum, transitum vel receptum facio. A seq. & ποιέω.

Δύσβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter adiri, aut scandi potest, inaccessus, imperuius, vnde τὸ δύσβατον, ου, adeundi, seu transeundi difficultas. E δ. & βαίνω.

Δυσβάϋκτος, ον, lamentabilis. E δ. & βαΰζω.

Δύσβιοτος, ον, miser, ærumnosus.

Δυσβλαστέω, ῶ, fut. ήσω, difficulter, non bene germino.

Δυσβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficulter, tarde, male germinans. E δ. & βλαστάνω.

Δυσβοήθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vix succurri potest, ægre medicabilis. E δ. & βοηθέω.

Δυσβόηθος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Δύσβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui iactus aleæ male cedit. E δ. & βάλλω.

Δυσβουλία, ας, ἡ, infelicitas, stultitia consilii. A seq.

Δύσβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius malum vel infelix est consilium. E δ. & βουλή.

Δύσβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non bene edulis, gratiam in mandendo non habens.

Δυσβώλος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. terræ asperæ, parum fertilis. E δ. & βῶλος, *gleba.*

Δύσγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inseliciter contraxit nuptias.

Δυσγάργαλις, & δυσγάργαλος, ὁ, ἡ, qui se ægre manibus titillari vel contrectari sinit. E δ. & γαργαλίζω.

Δυσγαργάλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obscuritas. 2) animus degener, ignauia. A seq.

Δυσγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignobilis, qui ex obscuro genere ortus est. 2) degener. E δ. & γίνομαι.

Δυσγεφύρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ponte vix iungi potest, qui ægre fert pontem. E δ. & γεφυρόω.

Δυσγεώργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter coli potest. E δ. & γεωργέω.

Δύσγνοια, ας, ἡ, ignorantia, error, dubitatio. E δ. & γινώσκω.

Δυσγνώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnosci potest. E δ. & γνωρίζω.

Δυσγνωσία, ας, ἡ, obscuritas, difficultas cognoscendi. E δ. & γινώσκω.

Δύσγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, obscurus, difficilis cognitu.

Δυσγοήτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facile fascinari potest. 2) qui non facile vel non illecebris capitur, aut decipitur. E δ. & γοητεύω.

Δυσγράμματος, ον, ineptus ad literas discendas.

Δυσγρίπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuenitur & δυσγρίπιστος, e quo non facile lucrum percipi potest. E δ. & γριπίζω, *piscor, lucrum facio.*

Δυσδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas. A δυσδαίμων.

Δυσδαιμόνως, *adu.* infeliciter.

Δυσδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, infortunatus.

Δυσδάκρυτος, ον, [illegible]nabilis. E δ. & δακρύω.

Δυσδάμαρτος, ου, infelix vxore. E δ. & δάμαρ, *vxor.*

Δύσδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, demonstratu difficilis. E δ. & δείκνυμι.

Δυσδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter videri potest, obscurus. E δ. & δέρκομαι.

Δυσδιάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, transitu difficilis, imperuius. E δ. & διαβαίνω.

Δυσδιάγνωστος, ον, obscurus. E δ. & διαγινώσκω.

Δυσδιάγωγος, ον, difficulter tractandus, regendus, coërcendus.

Δυσδιάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, dispositu seu compositu difficilis. 2) non vendibilis. E δ. & διατίθημι.

Δυσδιαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix diuidendus. E δ. & διαιρέω.

Δυσδιαίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo difficile est arbitrari. E δ. & διαιτάω, *arbitror.*

Δυσδιακόμιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, portatu vel expeditu difficilis. E δ. & διακομίζω, *porto.*

Δυσδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui discerni, seu diiudicari ægre potest. E δ. & διακρίνω.

Δυσδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari potest. E δ. & διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre dissoluendus, firmus. 2) implacabilis. E δ. & διαλύω.

Δυσδιανόητος, ον, obscurus, difficilis. E δ. & διανοέομαι.

Δυσδιάπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre difflatur. 2) qui per spiritales meatus ægre transmittitur. E δ. & διαπνέω.

Δυσδιάσπαστος, ον, non facile conuellendus, firmus. E δ. & διασπάω, *conuello.*

Δυσδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre (ad bonos mores) formari potest. E δ. & διατυπόω.

Δυσδιάφευκτος, & δυσδιάφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre euitari potest. E δ. & διαφεύγω.

Δυσδιαφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre per sudorem discutitur vel egeritur. E δὺς & διαφορέω, *diripio.*

Δυσδιαφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre custodiri potest. E δ. & διαφυλάττω.

Δυσδιαχώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter excernit. E δ. & διαχωρέω, *excerno.*

Δυσδίδακτος, ον, tardus, difficilis eruditu.

Δυσδιέγερτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excitatu difficilis. E δ. & διεγείρω.

Δυσδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter percurri, seu transiri potest. 2) qui vix explicari potest. E δ. & διέξειμι.

Δυσδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, ægre peruius, vnde exiri non potest.

Δυσδιερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis inuestigatu, obscurus. E δ. & διερευνάω.

Δυσδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, enarratu difficilis. E δ. & διηγέομαι, *enarro.*

Δυσδιόδευτος, ον, idem quod δυσδιέξοδος. E δ. & διοδεύω.

Δυσδίοδος, ον, idem.

Δυσδιοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, administratu vel moderatu difficilis. E δ. & διοικέω.

Δυσδιόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ægre emendari potest. E δ. & διορθόω.

Δυσδοκίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, perspectu difficilis. E δ. & δοκιμάζω.

Δυσεγγύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis. Epith. negotii. E δ. & ἐγγυάω.

Δύσεδρος,

Δύσεδρος, ον, ineptus, abhorrens, male sedens. E δ. & ἕδρα, sedes.
Δυσειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deformis turpis. E δ. & εἶδος, forma.
Δυσείκαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infeliciter expressus. 2) coniecta difficilis. E δ. & εἰκάζω, adsimilo.
Δυσείματος, male vestitus. E δ. & εἶμα, vestis.
Δυσειματόω, ῶ, f. ώσω, malo, seu sordido vestitu vtor. A pr.
Δυσειμονία, ας, ἡ, malus & sordidus vestitus. A seq.
Δυσείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, sordide vestitus, male indutus, pannosus. E δ. & εἶμα, vestitus.
Δυσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio. 2) remigatio infelix.
Δυσείσβολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, accessu difficilis, inaccessus. E δ. & εἰσβολὴ, ingressus.
Δυσείσπλοος, ȣς, ον, ȣν, idem quod seq.
Δυσείσπλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ægre patens nauibus. E δ. & εἰσπλώω, naue intro.
Δυσέκβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, exitum difficilem habens, vt paludes, siluæ. E δ. & ἐκβαίνω.
Δυσεκβίαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui non facile vis adferri potest. 2) pertinax. E δ. & ἐκβιάζω.
Δυσεκβίβαςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui haud facile ab aliqua re, velut consuetudine, vitio, reuocari, abstrahi potest. E δ. ἐκ & βιβάζω.
Δυσέκδοτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non facile vendi, vel elocari potest. E δὺς & ἐκδίδωμι.
Δυσεκθέρμαντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ qui ægre potest calefieri, seu incalescere. E δ. & ἐκθερμαίνω.
Δυσεκκόμιςος, ον, ægre exportandus. E δ. & ἐκκομίζω.
Δυσέκκριτος, ον, non facile excernendus.
Δυσεκλάλητος, ον, vix vel non effandus.
Δυσέκλειπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non deficiens. E δ. & ἐκλείπω.
Δυσεκλόγιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre computari potest, adeoque perspectu difficilis est, obscurus. E δ. & ἐκλογίζομαι.
Δυσέκλυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui solui vel exsolui non potest. 2) obscurus, inexplicabilis. E δ. & ἐκλύω, exsoluo. Vnde δυσεκλύτως, inextricabiliter.
Δυσέκνιπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui elui vix potest. E δ. & ἐκνίπτω.
Δυσεκπέραντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, & δυσεκπέρατος, qui vix absolui & ad finem perduci potest. E δ. & ἐκπεραίνω.
Δυσέκπλȣς, ȣν, vnde vix enauigari potest.
Δυσέκπλυντος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui elui vix potest. E δ. & ἐκπλύνω.
Δυσέκπλυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Δυσέκπλωτος, idem quod δυσέκπλȣς.
Δυσέκνευςος, ον, e quo enatari, qui tranari non potest. E δ. & ἐκνέω, enato.
Δυσεκπόρευτος, ον, vnde exiri non potest.
Δυσεκπύητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre ad suppurandum perducitur. E δ. & ἐκπυέω.
Δυσέκτηκτος, ον, qui non facile euacuatur vel eiicitur, nempe per aluum, aut alia via. E δ. & ἐκτήκω, eliquo.
Δυσέκφευκτος, ον, vix effugiendus.
Δυσέκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu. E δ. & ἐκφέρω. Vnde

Δυσεκφόρως, Adu. dure ad pronunciandum.
Δυσεκφύκτως, Adu. sine effugio. E δ. & ἐκφεύγω.
Δυσεκφώνητος, ον, ægre pronunciandus. E δ. & ἐκφωνέω.
Δυσέλεγκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter redargui, refelli potest. E δ. & ἐλέγχω. v. δυσεξέλ.
Δυσέλικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vix euolubilis, difficilibus gyris perplexus. E δ. & ἑλίσσω. (sed v. δυσεξέλικτος.)
Δυσελκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cuius difficulter curantur vlcera vel vulnera. E δ. & ἕλκος, vlcus.
Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio vlceris, vel vulneris, vlcerum malignitas medelam respuens. Ex iisd.
Δυσέλκυςος, ον, qui ægre aliquo duci, trahi potest. E δ. & ἑλκύω.
Δυσελπίζω, ίσω, parum, nihil spero, diffido.
Δύσελπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, qui est abiectæ spei.
Δυσελπιςέω, ῶ, f. ήσω, parum confido, prope despero. A δυσέλπιςος.
Δυσελπιςία, ας, ἡ, spes mala. A seq.
Δυσέλπιςος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δύσελπις.
Δυσελπίςως, Adu. cum mala spe, sine spe. A pr.
Δυσέμβατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Epith. viæ asperæ, arduæ &c.
Δυσέμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum suum potest, de luxatis. Hipp. E δ. & ἐμβάλλω.
Δυσέμβολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, difficilis accessu, item ad quem vix perueniri potest. Ex iisd.
Δυσεμετέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A seq.
Δυσέμετος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ægre vomens. A seq.
Δυσεμέω, ægre vomo.
Δυσεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ægre vomens. E δ. & ἐμέω.
Δυσέμφατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, male & infaustæ significationis. E δ. & ἐμφαίνω, significo.
Δυσεντερία, ας, ἡ, intestinorum tormina.
Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, dysentericus. 2) qui dysenteria laborat. A pr.
Δυσεντεριώδης, idem & ab eod.
Δυσέντερος, idem. Ex δ. & ἔντερον, intestinum.
Δυσέντευκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad quem non facile patet aditus. 2) morosus, inhumanus & asper in congressu, sæuus. E δ. & ἐντυγχάνω, adeo.
Δυσεντευξία, ας, ἡ, morositas & asperitas in congressu. E δ. & ἔντευξις.
Δυσένωτος, ον, non facile coniungendus. E δ. & ἑνόω, coniungo.
Δυσεξάγωγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre educitur vel exportatur. E δ. & ἐξάγω.
Δυσεξάλειπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre deletur seu obliteratur. E δ. & ἐξαλείφω.
Δυσεξάλλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vix mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari potest. E δ. & ἐξαλλάττω.
Δυσεξάλυκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non effugiendus. E δ. & ἀλύσκω, fugio.
Δυσεξανάλωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui non facile consumitur. E δ. & ἐξαναλίσκω.
Δυσεξαπάτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσαπάτ.
Δυσεξαρίθμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσαρίθμ.
Δυσεξέλεγκτος, ον, idem quod δυσέλεγκτος.
Δυσεξέλικτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, difficilis explicatu. E δ. & ἐξελίττω, euoluo. (v. δυσέλικτος.)
Δυσεξέργαςος, ον, difficilis elaboratu.

Δυσεξερεύνητος,

Δυσεξερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius difficilis est perscrutatio, qui non facile inuestigari potest. E δ. & ἐξερευνάω, inuestigo.

Δυσεξεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuentu difficilis. E δ. & ἐξευρίσκω, inuenio.

Δυσεξήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui explicari vix, vel omnino non potest. E δ. & ἐξηγέομαι, explico.

Δυσεξήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad cicurandum. E δ. ἐξ & ἥμερος, cicur. (nisi potius est δυσεξημέρωτος.)

Δυσεξήνυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effectu difficilis. 2) inexplicabilis, vel vix explicandus, enodandus. E δ. & ἐξανύω, perficio.

Δυσεξίτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix vel non delebilis.

Δυσεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis exitu. E δ. & ἔξειμι.

Δυσέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilem exitum habens.

Δυσεξοίστος, ου, ὁ καὶ ἡ, elatu vel exportatu difficilis. 2) vix explicabilis. E δ. & ἐκφέρω.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix emendabilis. E δ. & ἐπανορθόω.

Δυσεπέκτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter extenditur. E δ. & ἐπεκτείνω.

Δυσεπήβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, coniectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis.

Δυσεπίβατος, ον, aditu difficilis.

Δυσεπιβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui insidiis vix capi potest, cautus. E δ. & ἐπιβουλεύομαι.

Δυσεπιχείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui vix auxilium ferri potest. E δ. & ἐπικουρέω.

Δυσεπίκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo vix iudicari potest. E δ. & ἐπικρίνω, iudico.

Δυσεπίμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui cum aliis commercium non habet. 2) difficilis aditu.

Δυσεπινόητος, ον, obscurus, difficilis. E δ. & ἐπινοέω.

Δυσεπίστροφος, ον, qui non facile conuerti potest.

Δυσεπίσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter inhiberi, contineri aut retineri potest. E δ. & ἐπέχω, cohibeo.

Δυσεπιτεύκτος, ον, difficilis ad assequendum. E δ & ἐπιτυγχάνω, assequor.

Δυσεπιτήδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando summa diligentia requiritur.

Δυσεπιχείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quem non facile impetus fieri potest. 2) conatu difficilis. E δ. & ἐπιχειρέω.

Δυσεργάστος, ου, ὁ καὶ ἡ, factu, tractatu, elaboratu difficilis. E δ. & ἐργάζομαι. (V. δυσεξεργ.)

Δυσεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυσεργός.

Δυσεργία, ας, ἡ, difficultas. 2) segnities. A seq.

Δυσεργός, ου, ὁ καὶ ἡ, piger ad opus faciendum. 2) difficilis, operosus. Vnde δυσέργως.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inscrutabilis. E δυς & ἐρευνάω, scrutor. (V. δυσεξερευν.)

Δυσέρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, desertus. 2) difficilis ob solitudinem.

Δύσερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, contentiosus, morosus.

Δυσέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo, vel cum quo contendere difficile est. 2) in infelici contentione positus. E δ. & ἐρίζω.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, explicatu difficilis. E δ. & ἑρμηνεύω. Vnde

Δυσερμηνεύτως, Adu. obscure.

Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium. Hesych. A seq.

Δύσερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix. Suidæ, exspes. A δ. & Ἑρμῆς, Mercurius.

Δύσερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, inuenustus, qui infelici vel periculoso amore tenetur. 2) perdite amans.

Δυσερώτως, Adu. perdito amore. A pr.

Δυσετηρία, ας, ἡ, sterilitas anni. E δ. & ἔτος, annus.

Δυσετυμολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius Etymologia vix reddi potest.

Δυσευνήτειρα, periculose cubans, quæ obdormiscere non potest. A seq.

Δυσευνήτωρ, ὁ, male, periculose cubans, in lecto vel nido.

Δυσεύνητος, ον, idem.

Δυσεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuentu, intellectu, numeratu difficilis. E δ. & εὑρίσκω.

Δυσέφικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem vix peruenire possumus. 2) cui vix pares esse possumus.

Δυσείχωτος, ον, qui haud facile aggere claudi potest. (nisi potius est δυσέγχωστος.)

Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A seq.

Δύσζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æmulus, inuidus, in malam partem æmulator.

Δυσζήλως, Adu. inuidiose. A pr.

Δυσζήτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, peruestigatu difficilis. E δ. & ζητέω.

Δύσζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius misera est vita.

Δυσηκής, έος, ὁ καὶ ἡ, sanatu difficilis. Nam Hesych. δυσηκῆ exponit δυσίατον. E δ. & ἀκέομαι, sano.

Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio. 2) inobediens sum.

Δυσηκοΐα, ας, ἡ, grauitas auditus, aurium tarditas. 2) inobedientia.

Δυσήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui grauiter audit. 2) inobsequens, inobediens. E δ. & ἀκούω.

Δυσήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix equitabilis, inequitabilis. E δ. & ἐλαύνω, agito.

Δυσηλεγής, έος, ὁ καὶ ἡ, molestam habens dormitionem. 2) molestus, grauis. E δ. & λέγομαι, cubo, dormio.

Δυσήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad quem sol ægre peruenit, soli minus expositus.

Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, aduersa fortuna vtor, res mihi infeliciter cedunt. E δ. & ἡμέρα

Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies. 2) infortunium, fortuna aduersa. Ex iisd.

Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A seq.

Δυσημής, έος, ὁ καὶ ἡ, ægre vomens. E δ. & ἐμέω.

Δυσήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventosus, ventis vexatus. E δ. & ἄνεμος.

Δυσηνιάστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frenis vix regi potest. E δ. & ἡνία, frenum.

Δυσηνιάστως, Adu. ita vt frenis vix regi queat.

Δυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui frenis coerceri nequit. 2) refractarius. 3) doloris impatiens. Ex iisd.

Δυσηνίοχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri potest. Ex iisd. & ἔχω, habeo.

Δυσηνίως, Adu. idem quod δυσηνιάστως.

Δυσήνυτος,

Δυσήνυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, effectu difficilis, inextricabilis. E δ. & ἀνύω, *perficio*.

Δυσήροτος, ε, ὁ καὶ ἡ, aratu difficilis. E δ. & ἀρόω.

Δυσήττητος, ον, inuictus, vix vincendus. E δ. & ἡττάομαι, *vincor*.

Δυσήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, tristis, qui animo tristi est. E δ. & ἦτορ, *cor*.

Δυσηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, horrisonus. Epith. venti grauis & belli f. pugnæ. E δ. & ἦχος.

Δυσθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ægre vel non germinans, ægre virescens. E δ. & θάλλω.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, frigidus. E δ. & θάλπω, *foueo*.

Δυσθανατέω, & αω, ῶ, iniquo animo mortem obeo: item difficulter morior. A seq.

Δυσθάνατος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficulter, ægre moriens. 2) difficilem mortem inferens. 3) mortifer.

Δυσθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, misere mortuus, qui infelici morte periit. E δ. & θνήσκω.

Δυσθέατος, ε, ὁ καὶ ἡ, inuisus, non visus. 2) horribilis vel infelix adspectu.

Δυσθενέω, ῶ, deficio viribus. E δ. & σθένος, *robur*.

Δύσθεος, ε, ὁ καὶ ἡ, impius. 2) odiosus Deo.

Δυσθεράπευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægre sanabilis.

Δυσθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calefactu difficilis, valde frigidus. E δ. & θέρω, *calefacio*.

Δυσθεσία, ἡ, languor corporis, propter quem quis sibi ipse displicet: 2) ægritudo animi. E δ. & θέσις.

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, male ædificio, languidum reddo. 2) ad magnas difficultates & inopiam consilii redigo. A seq.

Δύσθετος, ὁ καὶ ἡ, male situs, parum opportune situs. 2) male affectus, languens, sibi displicens.

Δυσθεώρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, cuius contemplatio difficilis est, obscurus. E δ. & θεωρέω.

Δυσθήρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis venatu. 2) difficilis intellectu, obscurus. E δ. & θηράω.

Δύσθηρος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui parum succedit venatio. E δ. & θήρα.

Δυσθησαύριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adseruari potest.

Δύσθραυστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ægre frangitur. E δ. & θραύω.

Δύσθροος, ον, flebilis, lamentabilis. E δ. & θρόος.

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror.

Δύσθυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, grauiter animo adfectus. 2) quem pœnitentia facti subit.

Δυσθύμως, *Adu*. ægro animo.

Δυσίατος, ε, ὁ καὶ ἡ, insanabilis. 2) sanatu difficilis. E δ. & ἰάομαι.

Δυσίδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui difficulter elicitur sudor. E δυς & ἱδρώς.

Δυσιερέω, ῶ, f. ήσω, non lito. 2) victimæ exta mihi dira portendunt.

Δυσιθαλαττεὸς, vel δυσιθάλαττος, ε, ὁ καὶ ἡ, mare subiens, Epith. retis. E δύω, vel δύνω, & θάλαττα.

Δυσίμερος, ε, ὁ καὶ ἡ, non amabilis. 2) improbus & proteruus amator.

Δύσιππος, ε, ὁ καὶ ἡ, equitatui minus idoneus.

Δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo, occido*.

Δυσίχνευτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inuestigatu difficilis, inuestigabilis. E δ. & ἰχνεύω, *inuestigo*.

Δυσκαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter vri, seu cremari potest, ægre ardens. E δ. & καίω.

Δυσκαθαίρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ægre siue difficulter euerti, vel vinci, destrui potest. E δ. & καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ε, ὁ καὶ ἡ, purgatu difficilis. E δ. & καθαίρω.

Δυσκάθεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest. E δ. & κατέχω.

Δυσκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui non facile flectitur, inflexibilis. E δ. & κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Δύσκαπνος, ε, ὁ καὶ ἡ, fumum molestum habens.

Δυσκαρτέρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægre tolerabilis. 2) plane intolerabilis. E δ. & καρτερέω.

Δυσκαταγώνιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, expugnatu, superatu difficilis. E δ. & καταγωνίζομαι.

Δυσκατάκλαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, fractu difficilis. E δ & κλάω.

Δυσκάτακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. E δ & καταγνύω, *frango*.

Δυσκατάληπτος, ον, obscurus, difficilis perceptu.

Δυσκατάλλακτος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis reconciliatu, implacabilis. E δ. & καταλλάττω.

Δυσκατάλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægre solubilis, firmus.

Δυσκαταμάθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad discendum, obscurus. E δ. & καταμανθάνω.

Δυσκαταμαθήτως, *Adu*. ita, vt vix addisci, vel intelligi possit, obscure. A pr.

Δυσκαταμάχητος, ε, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis.

Δυσκατανόητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vix potest animaduerti, vel percipi, perobscurus.

Δυσκατάπαυστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. E δ. & καταπαύω.

Δυσκαταπαύστως, *Adu*. ita, vt vix sedari possit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus. 2) qui terreri, coërceri & contineri non potest. E δ. & καταπλήσσω.

Δυσκαταπολέμητος, ον, vix bello subigendus. E δ & καταπολεμέω.

Δυσκαταπόνητος, ον, vix efficiendus, qui perfici nequit. 2) qui vix frangi, domari possit. E δ. & καταπονέω.

Δυσκατάποτος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis deglutitu. E δ & καταπίνω.

Δυσκατάπρακτος, ον, difficilis effectu. E δ. & καταπράσσομαι.

Δυσκατάρτιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui fœtum non perficit, sed immaturum eiicit. Hippiatr. E δ. & καταρτίζω, *perficio*.

Δυσκατάσβεστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui extingui nequit. E δ. & κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, conditu seu fabricatu & effectu difficilis. E δ. & κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ε, ὁ καὶ ἡ, sedatu difficilis. E δ. & καθίστημι, *compono*.

Δυσκαταφρόνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui contemni vix potest, aut non debet.

Δυσκατέργαστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui effici seu confici ægre potest. 2) difficilis concoctu.

Δυσκάτεκτος,

Δυσκάτοπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis intellectu. E δ. & κατόπτομαι, ſpecto.
Δυσκατόρθωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter ex animi ſententia conficitur. 2) qui difficulter emendatur. E δ. & κατορθόω.
Δυσκατούλωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægre cicatricem ducens. E δ. & κατουλόω.
Δυσκέλαδος, ε, ὁ καὶ ἡ, malum ſenum edens, horriſonus. 2) maledicus.
Δυσκερδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, non lucroſus, malum lucrum aut non ſine ſummo labore adferens. E δ. & κέρδος.
Δυσκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, graues curas habens. 2) difficilis. 3) intellus. E δ. & κῆδος, cura.
Δύσκηλος, ὁ καὶ ἡ, ægre ſanandus, placandus. E δ. & κηλέω, ſopio.
Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, ſeu motus difficultas. E δ. & κίνησις.
Δυσκίνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter mouetur, aut moueri poteſt, tardus. 2) inexorabilis, præfractus. E δ. & κινέω.
Δυσκινήτως, difficulter ad mouendum. A pr.
Δυσκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inglorius, infamis. E δ. & κλέος, gloria.
Δύσκλεια, ας, ἡ, obſcura fama, gloria pæne nulla. 2) ignominia, infamia. A pr.
Δυσκλεῶς, cum fama mala, ſine gloria. Ab eodem.
Δυσκληδονιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, male ominatus. E δ. & κληδονίζομαι, ominor.
Δυσκληρέω, ῶ, fut. ήσω, difficili ſorte premor. 2) ſorte a magiſtratu excludor.
Δυσκληρία, ας, ἡ, ſors aduerſa. A ſeq.
Δύσκληρος, ε, ὁ καὶ ἡ, quem ſors aduerſa premit, infortunatus.
Δύσκλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, inglorius, obſcurus.
Δυσκοίλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui aluus eſt adſtrictior. E δ. & κοιλία.
Δυσκοινώνητος, ον, alienus a ſocietate, aſper, immitis.
Δυσκοιτέω, ῶ, ægre & non ſine moleſtia cubo.
Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio.
Δύσκοιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, male & incommode cubans. 2) inhoſpitalis locus, aſperum, iniquum domicilium, ſtatio. E δ. & κοίτη, cubile.
Δυσκολαίνω, moroſus ſum, indigne fero. A δύσκολος.
Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas morum, moroſitas. Ab eod.
Δυσκόλλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui glutinari difficulter poteſt, vix ſolidabilis. E δ. & κολλάω.
Δυσκολοκαμπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Vox Comica. E δύσκολος & κάμπτω.
Δυσκολόκοιτος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilem ſomnum efficiens. E ſeq. & κοίτη.
Δύσκολος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis in ſumendo cibo. 2) moroſus. 3) difficilis. 4) acerbus. E δ. & κόλον, cibus.
Δυσκόλως, Adu. moroſe, iniquo animo.
Δύσκολπος, ον, infelicem vterum habens: epith. matris fœtum mortuum edentis.
Δυσκόμιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis. E δ. & κομίζω.
Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. E δ. & κρᾶσις.
Δύσκρατος, ε, ὁ καὶ ἡ, male temperatus. E δύς & κεράννυμι, miſceo. Vnde δυσκράτως.
Δύσκριτος, ε, ὁ καὶ ἡ, iudicatu difficilis, vel diſceptatu obſcurus.
Δυσκρίτως, Adu. ita, vt non facile ſit diiudicare, ita, vt difficilis ſit diſceptatio, obſcure.
Δύσκτητος, ε, ὁ καὶ ἡ, comparatu & poſſeſſu difficilis.
Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix ſum in ludo teſſerario. E δ. & κύβος.
Δυσκύμαντος, ον, procelloſus. E δ. & κυμαίνω, fluctuo.
Δύσκωφος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſurdaſter.
Δύσλεκτος, ον, difficilis dictu, vel pronunciatu.
Δύσλεκτρος, ον, infelix coniugio. E δ. & λέκτρον.
Δύσληπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, captu difficilis.
Δυσλόγιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, ratiocinatu difficilis. 2) inconſideratus. E δ. & λογίζομαι.
Δύσλοφος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ceruici non conuenit, quod difficulter portatur.
Δυσλόφως, Adu. difficulter, periculoſe. A pr.
Δύσλυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vix ſolui poteſt, inextricabilis.
Δυσλύτως, Adu. ita, vt vix ſolui queat, nexu non facile ſolubili. A pr.
Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas in diſcendo, vel intelligendo. A ſeq.
Δυσμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indocilis, tardus ad diſcendum. E δ. & μανθάνω.
Δυσμαθία, ας, ἡ, idem quod δυσμάθεια.
Δυσμαθῶς, Adu. non facile diſcendo.
Δυσμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rarefactu difficilis. E δ. & μανὸς, rarus.
Δυσμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis. E δ. & μάρη, manus.
Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter reſiſto, repugno. A δύσμαχος.
Δυσμάχητος, ον, &
Δύσμαχος, ε, ὁ καὶ ἡ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. E δ. & μάχομαι.
Δυσμείλικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui vix mulceri poteſt, implacabilis. E δ. & μειλίσσω, placo.
Δυσμεναίνω, animo erga aliquem ſum male adfecto, ſimultates gero.
Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia. A ſeq.
Δυσμενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cuius animus male erga aliquem adfectus eſt, maleuolus, inimicus. E δ. & μένος, animus.
Δυσμενῶς, Adu. animo male erga aliquem adfecto, inimice, hoſtiliter. A pr.
Δυσμενικὸς, ἡ, ὸν, inimicus, hoſtilis. Ab eod.
Δυσμενικῶς, Adu. hoſtiliter. A pr.
Δυσμετάβλητος, ε, ὁ καὶ ἡ, difficilis mutatu.
Δυσμετάδοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ægre, vel non libenter impertit vel impertitur. E δ. & μεταδίδωμι.
Δυσμετάθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, tranſpoſitu, vel mutatu difficilis. E δ. & μετατίθημι.
Δυσμετακίνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui non facile moveri ſeu mutari poteſt.
Δυσμετάκλαστος, ον, durus animo, immiſericors, inexorabilis. E δ. μετὰ & κλάω.
Δυσμετακόμιστος, ον, idem quod ſequens. E δ. & μετακομίζω.

Δυσμετάςρεπτος, ον, vix mutabilis f. flexibilis, f. exorabilis.
Δυσμετάτρεπτος, ον, idem.
Δυσμετάπειςος, ϐ, ὁ, ἡ, qui ægre de fententia demoueri poteft.
Δυσμεταχείριςος, ϐ, ὁ, ἡ, qui capi aut teneri ægre poteft. 2) qui vix tractari poteft. 3) infuperabilis. E δ. & μεταχειρίζω, *manu tracto.*
Δυσμεταχειρίςως, *Adu.* ita, vt vix tractari queat.
Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσόμιλος, δυσαγωγός.
Δυσμέτρητος, ϐ, ὁ, ἡ, quem metiri non eft facile.
Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occafus folis. 2) occafus quilibet. 3) finis. A δύνω.
Δύσμηνις, εος, ὁ καὶ ἡ, cuius grauis eft ira. 2) iniuriarum memor, ægre placabilis.
Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, mala, feu infefta mater, nomine fuo indigna.
Δυσμήτης, ϐ, ὁ, mala meditans, mala vel ftulta confilia animo voluens. E δ. & μῆτις, *confilium.*
Δύσμητις, ιος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Δυσμήτωρ, ορος, fæuam, improbam &c. matrem habens. E δ. & μήτηρ.
Δυσμηχανάω, f. ήσω, difficultate laboro, fruftra conor, rationem, viam nullam inuenio.
Δυσμικὸς, ἡ, ὸν, occidentalis. A δυσμή.
Δύσμικτος, ϐ, ὁ, ἡ, qui non facile cum alio mifceri, coalefcere in amicitiam, & confuetudinem poteft
Δυσμίκτως, *Adu.* non facile admittendo mixtionem, vel congreffum, aut communionem rerum.
Δυσμίμητος, ϐ, ὁ, ἡ, vix imitabilis.
Δυσμίσητος, ϐ, ὁ, ἡ, exofus.
Δυσμνημόνευτος, ον, diffi ilis ad tenendum memoria
Δυσμοιρία, ας, ἡ, infelicitas. A feq.
Δύσμοιρος, ϐ, ὁ, ἡ, infelix. E δ. & μοῖρα.
Δυσμορία, ας, ἡ, miferia, fortis aduerfitas. A feq.
Δύσμορος, ϐ, ὁ, ἡ, cui difficile fatum eft, infelix. 2) mala infelicique morte periens.
Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas. A feq.
Δύσμορφος, ϐ, ὁ, ἡ, deformis. E δ. & μορφή.
Δύσμυσος, ον, abhorrens a mufis, parum fuauis, parum comis, parum ingeniofus, tardus.
Δυσνίκητος, ϐ, ὁ, ἡ, qui haud facile vinci poteft. E δ. & νικάω.
Δύσνιπτος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui ægre lauari, aut elui poteft. 2) qui ægre deleri poteft. E δὺς & νίπτω, *lauo.* (v. δυσέκνιπτος)
Δυσνοέω, ῶ, fut. ήσω, maleuolentia profequor, inteal ... ium.
Δυσνόητος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, vix intelligibilis, obfcurus.
Δυσνοήτως, *Adu.* perobfcure. A pr.
Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum inftitutio, praua reip. conftitutio, a malis, quæ obtinent, legibus. 2) improbitas. A feq.
Δύσνομος, ον, abhorrens a legibus, nefarius.
Δυσνοος, contr. δύσνυς, ϐ, ὁ καὶ ἡ, qui mala eft in mente aduerfus aliquem, maleuolus.
Δύσνοτος, ϐ, ὁ, ἡ, difficilis, infauftus, epith. iter facientis vel itineris.
Δυσνύμφευτος, ϐ, ὁ, ἡ, grauis nuptiis, infelix coniugii. E δὺς & νυμφεύω, *nuptum do.*
Δύσνυμφος, ϐ, ὁ, ἡ, qui inaufpicatas contraxit nuptias, infelix fponfus. E δ. & νύμφη.
Δυσξήραντος, ϐ, ὁ, ἡ, qui difficulter inarefcit, diffi ilis ficcatu. E δ. & ξηραίνω.
Δυσξυμβλητος, ϐ, ὁ, ἡ, idem quod feq. E δ. & συμβάλλω.
Δυσξύμβολος, ϐ, ὁ, ἡ, obfcurus. 2) cum quo non facile pacta ineuntur. 3) difficilis moribus, non affabilis. Ex iisd.
Δυσξύνετος, ϐ, ὁ, ἡ, imprudens. 2) difficilis intellectu E δ. & συνίημι, *intelligo.*
Δύσογκος, ϐ, ὁ, ἡ, valde grauis.
Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & impeditam viam incido.
Δυσοδία, ας, ἡ, iter difficile, afperum. A δύσοδος.
Δυσοδμος, ϐ, ὁ, ἡ, malum odorem fpirans, olidus, fœtidus. E δ. & ὀδμή
Δύσοδος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, per quem difficulter iter fieri poteft, inuius. 2) auius. 3) *Subft.* via difficilis, afpera & falebrofa.
Δυσοδοπαίπαλος, ον, idem. E pr. & παίπαλα, *faxa afpe a, minuta.*
Δυσοίκητος, ϐ, ὁ, ἡ, habitatu difficilis, inhabitabilis. E δ & οἰκέω.
Δυσοικονόμητος, ϐ, ὁ, ἡ, difpenfatu difficilis. 2) qui nefcit gerere rem familiarem aliamue. E δ. & οἰκονομέω.
Δύσοικος, ον, idem quod ἄοικος.
Δύσοικτος, ϐ, ὁ, ἡ, immifericors. 2) miferabilis.
Δύσοικτρος, ϐ, ὁ, ἡ, lamentabilis.
Δύσοιμος, ϐ, ὁ, ἡ, idem quod δύσοδος. E δ. & οἶμη, *via.*
Δύσοινος, ϐ, ὁ, ἡ, malum vinum producens. 2) non ferax vini.
Δύσοιςος, ϐ, ὁ, ἡ, vix tolerabilis. E δ. & οἴω, *fero.*
Δυσοίςως, *Adu.* ita, vt vix ferendo fit.
Δυσοιωνισμὸς, ϐ, ὁ, omen infauftum.
Δυσοιώνιςος, ϐ, ὁ, ἡ, inaufpicatus, finiftri aufpicii. E δ. & οἰωνίζομαι, *aufpicor.*
Δύσοκνος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, piger, fegnis
Δυσόκνως, *Adu.* pigre, fegniter, grauatim. A pr.
Δύσομβρος, ον, pluuiofus.
Δυσόμιλος, ϐ, ὁ, ἡ, non adfabilis, difficilis in congreffu, fermone &c.
Δυσομίλητος, ον, idem. E δ. & ὁμιλέω.
Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus. 2) fœdus, horrendus adfpectu. E δ. & ὄμμα.
Δυσόμοιος, ϐ, ὁ, ἡ, diffimilis.
Δυσόνειρος, ϐ, ὁ, ἡ, moleftis fomniis vexans.
Δύσοπτος, ϐ, ὁ, ἡ, qui ægre cernitur, obfcurus. E δ. & ὄπτομαι.
Δυσόρατος, ϐ, ὁ, ἡ, qui vix vifui eft obuius, qui cerni difficulter poteft, obfcurus.
Δυσοργία, ας, ἡ, iracundia grauis, fæuitia. A δύσοργος.
Δυσοργησία, ας, ἡ, grauis ira, iracundia. E δ. & ὀργάω.
Δυσόργητος, ον, iracundus. Ex iisd.
Δυσοργήτως, *Adu.* iracunde. A pr.
Δύσοργος, ϐ, ὁ, ἡ, iracundus, qui grauiter irafcitur. E δ. & ὀργή.
Δυσόριςος, ϐ, ὁ, ἡ, qui definiri & determinari vix poteft. E δ. & ὁρίζω.

σορμος, ε, ὁ, ἡ, stationem nauium difficilem & incommodam habens, quo facile non appellantur.

σορνις, ιθος, ὁ, ἡ, qui aduersis auspiciis fit.

σορφναῖος, α, ον, obscurus, caliginosus.

σοσμία, ας, ἡ, malus odor. A seq.

σοσμος, ε, ὁ, ἡ, malum odorem spirans, foetidus. E δ. & ὀσμὴ, odor.

σουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre vrinam reddo. E δ. & ἔρον, vrina.

σουρία, ας, ἡ, difficilis vrinæ excretio. 2) vrinæ suppressio. Ex iisd.

σουριάω, ῶ, vrinæ difficultate laboro. A pr.

σουρικὸς, ὴ, ὸν, vrinæ difficultati obnoxius.

σουριστος, ε, ὁ, ἡ, infelix, qui secundo vento non prouehitur. E δ. & οὐρίζω.

σουρος, ε, ὁ, ἡ, custoditu difficilis. E δ. & οὖρος, custos.

σπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio. & sq.

σπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, laborum miseriarumque patiens. E δ. & πάθος, passio.

σπάλαιστος, ε, ὁ, ἡ, vix eluctabilis, superatu difficilis. E δ. & παλαίω, luctor.

σπάλαμος, ε, ὁ, ἡ, difficilis. 2) malis instructus artibus, fraudulentus. E δ. & παλάμη, ars.

σπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, difficilem luctam adferens, superatu difficilis. 2) difficilis. E δ. & πάλη.

σπαραβοήθητος, ον, cui auxilium ferri vix vel non potest. E δυς, & παραβοηθέω.

σπαράβελος, ον, male consulens. E δ. π. & βελή.

σπαραγραφος, ον, qui vix definiri potest. 2) inexplicabilis.

σπαράδεκτος, ε, ὁ, ἡ, difficilis probatu seu perceptu. E δ & παραδέχομαι. Vnde

σπαραδέκτως, Adv. difficulter ad credendum, cum ἔχειν, vix credere.

σπαραίτητος, ε, ὁ, ἡ, exoratu difficilis. 2) inexorabilis, implacabilis. E δ. & παραιτέομαι, exoro, deprecor.

σπαράκλητος, ον, difficilis ad flectendum, placandum &c.

σπαρακολούθητος, ον, intellectu difficilis. E δ. & παρακολουθέω, intelligentia adsequor.

σπαρακόμιστος, ε, ὁ, ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur, qui difficulter iter facit. E δυς & κομίζω,

σπαραμύθητος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui verbis vix flecti potest, qui suasiones, solatia ægre admittit. E δυς & παραμυθέομαι.

σπαραπλευστος, ὲ, ὁ, ἡ, ad prænternauigandum difficilis. E δ. & παραπλέω.

σπαράπλους, ον, idem.

σπαράς, ὲος, ον, in quo, s. quo cum non bene dormitur, s. infelix, de lecto geniali, vel coniuge.

σπαρηγόρητος, ε, ὁ, ἡ, vix consolabilis, omnique, vehementissimus, velut amor. E δ. & παρηγορέω, consolor.

σπαρηγορήτως, Adu. insolabiliter, acerrime.

Δυσπαρήγορος, ον, idem quod δυσπαρηγόρητος.

σπαρθελκτος, ον, pro δυσπαραθελκτος, idem. E δ. π. & θέλγω, lenio.

σπαρθενος, ε, ἡ, virgo misera.

Δυσπαρις, ιδος, ὁ, infaustus & infelix Paris. Hom. 2) infaustum & male ominatum nomen habens, vt Paris, infelix.

Δυσπάριτος, ε, ὁ, ἡ, decessu vel transitu difficilis. E δ. & πάρειμι.

Δυσπαροδος, ον, idem.

Δυσπάτητος, ον, asper calcatu. E δ. & πατέω.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obsequium coactum & inuoluntarium. 2) inobedientia, contumacia. A seq.

Δυσπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ægre paret & obsequitur, refractarius. 2) cui ægre persuaderi potest. E δ. & πείθω.

Δυσπειθῶς, Adu. inobedienter.

Δυσπειρία, ἡ, difficultas rei per experientiam cognoscendæ. E δ. & πεῖρα, periculum.

Δύσπειστος, ε, ὁ, ἡ, qui ægre sibi persuaderi sinit. E δ. & πείθω.

Δυσπείστως, Adu. ita, vt ægre persuaderi sibi sinat.

Δύσπεμπτος, ον, qui ægre aut non amoueri, submoueri potest. E δ. & πέμπω.

Δυσπέμφελος, ε, ὁ, ἡ, traiectu difficilis. 2) tempestuosus. Ex iisd.

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, grauiter lugeo. A seq.

Δυσπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, grauiter lugens. E δ & πένθος.

Δυσπεπτέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo. 2) ferre non possum. A seq.

Δύσπεπτος, ε, ὁ, ἡ, concoctu difficilis. E δ. & πέπτω, coquo.

Δυσπέρατος, ε, ὁ, ἡ, qui difficulter transitur, vel traiicitur. E δ. & περάω.

Δυσπερικαθαίρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter detrahi seu demi potest. E δ. & περικαθαιρέω, demo.

Δυσπερικάθαρτος, ε, ὁ, ἡ, qui non facile purgari potest. E δ. & περικαθαίρω, purgo.

Δυσπερίληπτος, ε, ὁ, ἡ, qui difficulter comprehendi potest. E δ. & περιλαμβάνω.

Δυσπερινόητος, ον, difficilis intellectu. E δ. & περινοέω.

Δυσπεριόδευτος, ον, finem non habens.

Δυσπερίψυκτος, ε, ὁ, ἡ, qui difficulter refrigerari potest, difficulter refrigescens. E δ. & περιψύχω, refrigero.

Δυσπετέω, ῶ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, male me habeo. 2) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus aduersus, infortunium.

Δυσπετὴς, έος, ὁ, ἡ, male cadens, aduersus. 3) difficilis. E δ. & πίπτω, cado.

Δυσπετῶς, ægre, moleste. 2) infeliciter.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. A δύσπεπτος.

Δυσπινὴς, έος, ὁ, ἡ, sordibus ac illuuie deformis, squalidus, sordidus. E δ. & πίνος, sordes.

Δυσπιστία, ας, ἡ, credendi difficultas. A sq.

Δύσπιστος, ε, ὁ, ἡ, qui difficulter credit, incredulus. 2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. E δ. & πίστις.

Δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

Δυσπλήκτος, ε, ὁ, ἡ, qui non facile perturbatur. E δ. & πλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ε, ὁ, ἡ, completu, seu perfectu difficilis. E δ. & πληρόω.

Δυσπλαγχνος, ον, immitis, ſæuus. E δ. & σπλάγχνα.

Δύσπλανος, ον, vagabundus, ſed miſere, per furorem, exilium &c. E δ. & πλάνη, error.

Δύσπλοος, ȣ, ὁ, ἡ, nauigatu difficilis. 2) maleſidus nauibus.

Δύσπλυτος, ον, ægre eluendus. E δ. & πλύνω, lauo.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, ſpirandi difficultate laboro. A δύσπνοος.

Δυσπνόητος, ον, ægre reſpirans. A pr.

Δύσπνοια, ας, ἡ, ſpiritus difficultates. A δύσπνοος.

Δυσπνοϊκὸς, ὴ, ὸν, reſpirandi difficultate laborans.

Δύσπνοος, contr. δύσπνȣς, ȣ, idem. Ex δ. & πνέω, ſpiro.

Δυσπολέμητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui bello ægre vinci poteſt, inuictus. E δ. & πολεμέω.

Δυσπόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ȣ, ὁ, ἡ, obſeſſu difficilis, valde munitus. E δ. & πολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam. E δ. & πολιτεύομαι.

Δυσπονὴς, έος, ὁ, ἡ, laborioſus, ærumnoſus.

Δυσπόνητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui difficili cum labore fit. E δ. & πονέω.

Δυσπέρευτος, ȣ, ὁ, ἡ, imperuius, inuius, difficilem habens tranſitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, difficultas viæ. A δύσπορος.

Δυσπόριστος, ȣ, ὁ, ἡ, ægre parabilis. E δ. & πορίζω.

Δύσπορος, ȣ, ὁ, ἡ, qui difficulter tranſiri poteſt, imperuius.

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, aduerſa fortuna vtor, infelici fato adfligor. A δύσποτμος.

Δυσποτμία, ας, ἡ, ſors, ſeu fortuna aduerſa. A ſq.

Δύσποτμος, ȣ, ὁ, ἡ, cui ſors eſt aduerſa.

Δυσπότμως, Adu. infeliciter, miſere. A pr.

Δύσποτος, ον, amarus, de potu, non potabilis.

Δυσπραγέω, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero. 2) infelix ſum, aduerſa fortuna vtor. A ſeq.

Δυσπραγὴς, έος, ὁ, ἡ, infelix in rebus agendis. 2) infelix in rebus quibuslibet. E δ. & πράττω.

Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis. 2) infelicitas quæuis. Ex iisd.

Δυσπραγμάτευτος, ȣ, ὁ, ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, moroſus, cum quo rem habere difficile eſt. E δ. & πραγματεύομαι.

Δύσπρακτος, ȣ, ὁ, ἡ, tactu difficilis. E δ. & πράττω.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, indecorus, turpis. E δ. & πρέπω.

Δύσπριστος, ȣ, ὁ, ἡ, ſerra ægre ſecabilis, ſectu difficilis.

Δυσπρόμαχος, ὁ & ἡ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δυσπρόπτωτος, ȣ, ὁ, ἡ, non facile procidens, ſtabilis. 2) prudens, circumſpectus, non facile temeritati cedens. E δ. & προπίπτω, procido.

Δυσπρόσβατος, ὁ, ἡ, haud facilis acceſſu.

Δυσπρόσβλητος, ον, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ægre admittitur, vel recipitur, vel probatur.

Δυσπροσήγορος, ȣ, ὁ, ἡ, non adfabilis, qui difficilem ſe præbet in congreſſu.

Δυσπροσηγόρως, Adu. moroſe, aſpere. A pr.

Δυσπρόσιτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui difficulter adiri poteſt. 2) qui non eſt adfabilis.

Δυσπροσίτως, Adu. ita, vt ægre adiri poſſit; moroſe.

Δυσπρόσμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, ægre oppugnabilis.

Δυσπρόσμικτος, ον, idem quod δυσπρόσιτος. A δ. & προσμίγνυμι.

Δυσπρόσοδος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Δυσπρόσοιστος, ὁ καὶ ἡ, idem: intractabilis. E δ. & προσφέρομαι.

Δυσπρόσοπτος, ȣ, ὁ, ἡ, adſpectu difficilis. 2) qui adſpectus infauſti eſt. E δ. & προσόπτομαι.

Δυσπροσόρμιστος, ον, quo naues appelli non poſſunt. E δ. & προσορμίζω.

Δυσπροσπέλατος, ȣ, ὁ, ἡ, acceſſu difficilis, qui ægre adiri poteſt, moroſus. E δ. & προσπελάζω, accedo.

Δυσπρόσρητος, non affabilis, moroſus.

Δυσπρόσωπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui deformi facie eſt; adſpectu triſtis.

Δυσπύητος, ȣ, ὁ, ἡ, ſuppuratu difficilis. E δ. & πυέω, ſuppuro.

Δυσραγὴς, έος, ὁ, ἡ, ruptu difficilis. E δ. & ῥήγνυμι.

Δύσρηκτος, ὁ, ἡ, qui non facile perrumpi poteſt, vt exercitus conſertus. Ex iisd.

Δύσρητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ægre dici, ſeu pronunciari poteſt. 2) difficilis dictu. E δ. & ῥέω.

Δυσριγὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ſeq.

Δύσριγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, alſioſus. E δ. & ῥῖγος, frigus.

Δυσροέω, non ſuccedo. E δ. & ῥόος, fluxus.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβής.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius ſum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A pr.

Δυσσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, impius. E δ. & σέβομαι, religioſe colo.

Δυσσεβῶς, impie. A pr.

Δύσσειστος, ον, firmus, immobilis, ægre concutiendus. E δ. & σείω.

Δύσσοος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vix ſeruari poteſt. 2) qui vix abigi poteſt. 3) quem difficulter perſequi poſſumus. E δ. & σόος, ſaluus, vel σόω, in fugam conicio.

Δυσσύμβατος, ȣ, ὁ, ἡ, non ſociabilis, difficilis ad paciſcendum. E δ. & συμβαίνω.

Δυσσύνακτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui difficulter copulari, colligi poteſt. E δ. & συνάγω.

Δυσσυνείδητος, ον. A συνειδέναι, &

Δυσσύνοπτος, ον, obſcurus.

Δύστακτος, ȣ, ὁ, ἡ, ordinatu difficilis, ægre ſe patiens in ordinem cogi. E δ. & τακτός.

Δύσταλας, ανος, valde miſer, ærumnoſus.

Δυστάραχος, ον, valde ventoſus, procelloſus.

Δυστέκμαρτος, ȣ, ὁ, ἡ, difficilis coniectu, inuentu. E δ. & τεκμαίρομαι, certis ſignis colligo.

Δυστεκνία, ας, ἡ, infelicitas prolis. A ſeq.

Δύστεκνος, ȣ, ὁ, ἡ, infelix liberis. E δ. & τέκνον.

Δυστερπὴς, ὲς, moleſtus, inſuauis. E δ. & τέρπω.

Δύστηκτος, ȣ, ὁ, ἡ, ægre liquabilis. E δ. & τήκω, liquefacio.

Δυστηνία, ας, ἡ, miſeria, ærumnæ. A ſeq.

Δύστηνος, ȣ, ὁ, ἡ, infelix, miſer, ærumnoſus.

Δυστήρυτος

Δυσήρ-τος, ε, ὁ, ἡ, obscuratu difficilis, qui ægre cognosci potest. E δ. & τηρέω.

Δυσδίαυτος, ε, ὁ, ἡ, inuestigatu difficilis. E δ. & [illegible], inuestigo.

Δυσ[illegible]ευτος, ον, [illegible], cui se mansuefieri non [illegible]. E δ. & [illegible].

Δυσ[illegible], [illegible]

Δυσ[illegible]τος, ε, ὁ, ἡ, toleratu difficilis.

Δυσ[illegible]κέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario. A δύσ-τοκος.

Δυστοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A seq.

Δυστόκος, ε, ὁ, ἡ, difficulter pariens.

Δύστομος, ε, ὁ, ἡ, difficilis cæsu. E δ. & τομὴ, *sectio*.

Δύστονος, ον, valde molestus, grauis. E δ. & τόνος, *genus*, vel potius τόνος.

Δυστοπάζω, f. άσω, coniectura asseq[ui] non possum.

Δυστόπαστος, ε, ὁ, ἡ, quem coniectura difficulter assequi possis, difficilis coniectu.

Δυστοπος, ε, ὁ, ἡ, difficilis, abundus.

Δυστόχαστος, ε, ὁ, ἡ, coniectu difficilis. E δ. & [illegible], *coniicio*.

Δυστραπεζος, ον, nefandis cibis vtens. E δ. & τράπεζα.

Δυστραπελία, ας, ἡ, peruersitas & malignitas morum, improbi mores. 2) molestia, difficultas efficiendi. A seq.

Δυστράπελος, ε, ὁ, ἡ, morosus, cuius animus ægre flecti potest, durus, rigidus. 2) qui non facile sedatur. 3) qui calamitatis effugium non inuenit. E δ. & ἐτράπην a τρέπω, *verto*.

Δυστραπέλως, *Adu.* contumaciter, morose. 2) inconcinne, iniconditе.

Δυστράπητος, ον, non facile loco mouendus. E δ. & τρέπω.

Δυστροπία, ας, ἡ, morositas, malignitas animi.

Δύστροπος, ε, ὁ, ἡ, qui ingenio & moribus est difficilibus, difficilis. 2) qui transferri & moueri difficulter potest. 3) inutilis. 4) prauus, malignus. 5) contumax. E δ. & τρόπος, *mores*.

Δυστρόπως, *Adu.* maligne, morum quadam peruersitate. A pr.

Δυστροφος, ε, ὁ, ἡ, qui difficulter alitur vel intereunt. E δ. & τροφή.

Δυστρύπητος, ε, ὁ, ἡ, terebratu difficilis. E δ. & τρυπάω, *terebro*.

Δυστυχέω, ῶ, fut. ήσω, sum infelix. A δυσ-τυχής.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A pr.

Δυστυχής, έος, ὁ, ἡ, miser, infelix. E δ. & τυγχάνω.

Δυστυχία, ας, ἡ, infortunium, infortunium. Ex [illegible].

Δυστυχῶς, *Adu.* infeliciter, aduersante fortuna

Δυσυπνία, ῶ, ægre dormio. A seq.

Δύσυπνος, ε, ὁ, ἡ, qui ægre dormit.

Δυσυπαγωγος, ε, ὁ, ἡ, subductu difficilis. E δ. & ὑπαγω[illegible], *subduco*.

Δυσυπόιστος, ε, ὁ, ἡ, vix tolerabilis. E δ. & ὑπο-φέρω, *tolero*.

Δυσυπομόνητος, ον, idem.

Δυσυπόστατος, ε, ὁ, ἡ, cuius impetus vix sustineri potest.

Δυσυπέρβατος, ον, contumax, parere nescius. E δ. & ὑπεραι[illegible].

Δυσυπομόνητος, ον, intolerandus. E δ. & ὑπο-μένω.

Δυσφάλακτος, ε, ὁ, ἡ, labefactu & subuersu difficilis. E δ. & σφάλλω, *labefacto*.

Δυσφανὴς, έος, ὁ, ἡ, vix apparens, obscurus. E δ. & φαίνομαι.

Δυσφάντατος, ε, ὁ, ἡ, non facile imagines rerum concipiens. E δ. & φαντάζομαι.

Δύσφατος, ε, ὁ, ἡ, nefandus, non dicendus. E δ. & φημί.

Δυσφορης, ες, intolerandus. E δ. & φέρω.

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, probra & contumelia in aliquem iacto. 2) male ominor. 3) male ominatis verbis vtor. A δύσφημος.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia. 2) obscœnitas, fœditas verborum.

Δυσφήμιστος, ον, male ominatus. E δ. & φημίζω.

Δύσφημος, ε, ὁ, ἡ, maledicus, famam existimationem alicuius lædens. 2) male ominus, infaustus. E δὺς & φήμη, omen, *fama*.

Δύσφθαρτος, ε, ὁ, ἡ, vix, vel non corruptibilis.

Δυσφιλής, ές, inuisus, immitis. E δ. & φίλος.

Δύσφιμος, ον, effrenis. E δ. & φιμὸς, *capistrum*.

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto. 2) ægre fero, indignor.

Δυσφόρητος, ε, ὁ, ἡ, toleratu difficilis. A pr.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi, tolerandi difficultas: 2) difficultas trahendi v. c. spiritus.

Δυσφορικὸς, ὸν, animi molestiam indicans. Vox Grammat. A pr.

Δυσφόρμιγξ, ιγγος, ὁ, ἡ, debilis, luctuosus. Epith carminis.

Δύσφορος, ε, ὁ, ἡ, portatu difficilis. 2) molestus, grauis. E δ. & φέρω.

Δυσφόρως, *Adu.* ita, vt vix portari queat. 2) moleste, ægre, iniquo animo. A pr.

Δύσφραστος, ε, ὁ, ἡ, qui vix explicari potest. E δ. & φράζω, *explano*.

Δυσφωνέω, obscure in pronunciando, dicendo.

Δυσφρονέω, animum abiicio, ægre fero.

Δυσφροντις, ἡ, curis plena, [illegible].

Δύσφρων, ægro animo. A [illegible].

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi [illegible], anxietas, dolor, [illegible]. A seq.

Δυσφυής, ὁ, ἡ, [illegible]. E δ. & φύω.

Δυσφυής, ὁ, ἡ, [illegible], monstrose natus est, ad procreandum. E δ. & φύω, *nascor*.

Δυσφυΐα, ας, ἡ, nascendi difficultas. 2) monstrose [illegible]. A pr.

Δυσφύλακτος, ε, ὁ, ἡ, custoditu difficilis. E δ. & φυλάσσω.

Δύσφωνος, ον, male natura, [illegible].

Δυσφωνία, ας, ἡ, [illegible]. A seq.

Δύσφωνος, ε, ὁ, ἡ, malum [illegible] sonum edens, absonans. E δ. & φωνή.

Δυσφώνως, *Adu.* voce absona, sono insuaui. A pr.

Δυσφώρατος, ε, ὁ, ἡ, difficilis deprehensu. E δ. & φωράω, *deprehendo*.

Δυσχάλινος, ον, effrenis. E δ. & χαλινὸς, *freno*.

Δυσχέ-

Δυσχάριστος, ε, ὁ, ἡ, parum gratus, gratiæ referendæ immemor. E δὺς & χαρίζομαι.

Δυσχειμερινὸς, ἡ, ὸν, infeſtus hiberno frigore, procelloſus. (ſed vitioſa hæc eſt lectio, e meliori δυσχείμερος, quæ ſtatim ſequitur, deprauata.)

Δυσχείμερος, ε, ὁ, ἡ, idem. E δ. & χεῖμα, *hiems.*

Δύσχειμος, ε, ὁ, ἡ, &

Δυσχείμων, ονος, idem, & ex iiſdem.

Δυσχείρωμα, τος, τὸ, res inuicta, inuincibilis.

Δυσχείρωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, ægre ſuperabilis, inuictus. E δ. & χειρόω, *ſubigo.*

Δυσχεραινόντως, *Adu.* cum indignatione & ſtomacho. A ſeq.

Δυσχεραίνω, f. ανῶ, grauor. 2) pertæſus ſum, indigne fero. 3) rem difficilem eſſe cenſeo, addubito, hæſito. 4) rem difficilem reddo; & 5) δυσχεραίνομαι, ſum moleſtus, odioſus, inuiſus, aſperum, durum, importunum me gero. A δυσχερής.

Δυσχεραντικὸς, ἡ, ὸν, difficilis, moleſtus. A pr.

Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, moroſitas. Ab eod.

Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas, rei cuiuslibet. 2) moleſtia, tædium, incommodum. 3) ſæuitia, crudelitas, acerbitas quæcunque.

Δυσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manibus ægre tractabilis. 2) difficilis, arduus. 3) moleſtus, grauis, odioſus. 4) δυσχερὴς de pluribus formis, morbo, morte graui, ſupplicio, dicitur. E δ. & χείρ.

Δυσχερῶς, *Adu.* difficulter, tarde. 2) odioſe, moleſte, ægre. A pr.

Δυσχηματιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, figuratu difficilis.

Δύσχιμος, ον, pro δύσχειμος, hibernus, procelloſus.

Δύσχιστος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter finditur ſeu ſcinditur.

Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna, pannuciæ. 2) quæuis veſtis ſqualida. A ſq.

Δύσχλαινος, ε, ὁ καὶ ἡ, attrita & lacera læna indutus, male veſtitus. E δ. & χλαῖνα, *læna.*

Δύσχορτος, ον, non commode habitandus, non bene munitus. 2) vbi pabulum, aut quicunque paſtus male prouenit. E δ. & χόρτος, *cors, ſeptum,* item *pabulum.*

Δυσχραὴς, ὲς, fœdus, ſqualidus, & hinc inuiſus. E δ. & χράομαι, *fœdor.* vel a χρώς, χρῶς, *cutis* vel *color.*

Δυσχρανὴς, ὲς, idem. E δ. & χραίνω, *polluo.* (niſi ſit potius δυσχραυὴς leg.)

Δυσχρηστέω, ῶ, difficilis aut etiam nullius vſus ſum. 2) ex aliqua graui difficultate laboro, vt inopia &c. vt, quomodo rebus meis vtar, quodue conſilium capiam, dubitem. Δυσχρηστέομαι, vſu rei cuiuſpiam offendor. 2) impedior aliqua re. E δ. & χράομαι.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, incommodum, difficultas. A pr.

Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas, quælibet incommoditas, incommodum ipſum. 2) confuſio, implicatio rerum. A ſq.

Δύσχρηστος, ε, ὁ, ἡ, cuius difficilis eſt vſus. 2) inutilis, incommodus. 3) in magna difficultate conſtitutus. 4) mala vaticinans, ſiniſtra oracula reddens. Ex δὺς & χράομαι, *vtor,* vel *oraculo vtor.*

Δυσχρήστως, ita, vt difficile ſit vti, incommode.

Δύσχροια, ας, ἡ, deformis, teter color corporis. A ſq.

Δύσχροος, *contr.* δύσχρους, ε, ὁ, ἡ, male coloratus, fœdus. E δ. & χρόα, *color.*

Δύσχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. E δ. & χρώς, *color.*

Δυσχυλία, ας, ἡ, ſaporis iniucunditas, ſapor inſuauis. A ſq.

Δύσχυλος, ε, ὁ, ἡ, difficilem & ingratum habens ſaporem.

Δύσχυμος, ε, ὁ, ἡ, difficilem & moleſtum ſuccum, ſeu ſaporem habens.

Δύσχωλος, ε, ὁ, ἡ, grauiter & deformiter claudicans.

Δυσχώρητος, ον, inexplicabilis. Polyb. E δ. & χωρέω.

Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, ſ. regionis loca diffi ilia, aſpera. E δ. & χῶρος, *locus.*

Δυσχώριστος, ε, ὁ, ἡ, qui difficulter ſeiungi aut ſecerni poteſt. Ex δὺς & χωρίζω, *ſeparo.*

Δυσώδης, έος, ὁ, ἡ, grauiter olens, fœtidus. E δ. & ὄζω, *oleo.*

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A pr.

Δυσώλεθρος, ε, ὁ, ἡ, qui difficulter interit. 2) ægre moriens. E δ. & ὄλεθρος, *pernicies.*

Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, δυσωνέομαι, ῦμαι, difficilem me præbeo in emendo, nolo æquum pretium dare. A ſeq.

Δυσώνης, difficilis emtor, qui moroſus eſt in emendo. E δ. & ὠνέομαι.

Δυσώνητος, ον, male emtus, h. e. mancipium nullius pretii vel vſus. Ex iisd.

Δυσώνυμος, ε, ὁ, ἡ, cui malum eſt & infauſtum nomen. 2) cuius nomen odioſum eſt. 3) infauſtus. E δ. & ὄνομα.

Δυσωπέω, ῶ, f. ήσω, pudore adficio. 2) flecto, exoro, perſuadeo. 3) *omnino,* moueo, ſed rebus deterioribus, quæ abſterrent, timorem incutiunt, faſtidium, odium, miſericordiam, religionem. Vnde eſt 4) horribili ſpecie perterreo. 5) hæreo, hæſitabunde adſpicio. 5) ſuſpicor, vereor. E δ. & ὤψ, *vultus, adſpectus.*

Δυσώπημα, τος, τὸ, res deterrens, abſtrahens ab aliqua re. A pr.

Δυσώπησις, εως, ἡ, ipſa actio adficiendi aliquem pudore vel religione. 2) exoratio, perſuaſio, & cetera, quæ verbum δυσωπεῖν.

Δυσωπητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens pudoris, timoris &c. iniiciendi. A δυσωπέω.

Δυσωπητικῶς, *Adu.* ad iniiciendum pudorem &c. accommodate. A pr.

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui intueri eos non ſinit, qui aliquid a nobis poſtulant. 2) vitioſus & immodicus pudor. 3) difficultas aliquid certo comprehendendi. E δ. & ὤψ, *oculus, adſpectus.*

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter cuſtodio. E δ. & ὦρος, *cuſtos.*

Δύσωρος, ον, importunus. E δ. & ὥρα.

Δύτης, ε, ὁ, vrinator. A δύνω, *aquas ſubeo,* ſc.

Δυτικὸς, ἡ, ὸν, vrinatorius. 2) qui aquas ſubire amat, ſeu ſolet. 3) occidentalis. A ſq.

Δυτὸς,

υτὸς, ὴ, ὸν, qui indui vel ſubiri poteſt. A ſeq.
ΔΥ'Ω, f. δύσω, ſubeo, ingredior. 2) occido de ſole & aſtris. 3) induo.
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
Δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præeſt. E δυώδεκα & ἄρχων, præfectus.
Δυωδεκάεθλος, ον. v. δωδ.
Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula abſoluit.
Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim menſium eſt. E δυώδεκα & μὴν, menſis.
Δυωδεκάμοιρος, v. δωδεκ.
Δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ, ἡ, qui duodecim habet liberos.
Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duodecim cubitorum eſt.
Δυωδεκάριθμος, ου, ὁ, ἡ, duodecimus numero.
Δυωκαιεικοσίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duorum & viginti cubitorum eſt.
Δυωδεκὰς, αδος, ἡ, duodenarius numerus. 2) adiectiue pro, in duodecim partes diuiſus. 3) pars duodecima.
Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v.g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A ſeq.
Δυωδέκατος, duodecimus.
Δυώνυμος, ον, duo nomina habens. E δύω & ὄνυμα.
Δῶ, τὸ, domus, pro δῶμα.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, pro δυώδεκα.
Δωδεκάβοιος, ου, ὁ, ἡ, duodecim boum pretium æquans. E δ. & βοῦς.
Δωδεκάγναμπτος, ον, duodecim flexus habens, epith. curriculi, quod duodecies decurrendum eſt. E δ. & γναμπτὸς, flexus.
Δωδεκαδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, duodecim digitos habens.
Δωδεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δυωδεκαδάρχης.
Δωδεκάδελτος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim tabulis conſtat.
Δωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas valens. E δ. & δραχμή.
Δωδεκάδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim palmorum eſt. E δ. & δῶρον, palmus.
Δωδεκάεδρος, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim baſium ſ. laterum eſt. E δ. & ἕδρα, baſis, latus.
Δωδεκάεθλος, ον, duodecies victor. E δ. & ἄεθλον.
Δωδεκαετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui duodecim annorum eſt, duodecennis. E δ. & ἔτος.
Δωδεκαήμερος, ον, duodecim dies durans.
Δωδεκάθεον, ου, τὸ, medicamentum quoddam antidoton. 2) herba quædam, a duodecim diis ſic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ. Iupiter, Iuno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerua, Diana & Veſta.
Δωδεκάθεος, ὁ, ἡ, qui duodecim deorum eſt.
Δωδεκάκις, Adu. duodecies.
Δωδεκάκλινος, ον, duodecim lectos triclinares ſtratos habens. E δ. & κλίνη, lectus.
Δωδεκάκλωνος, ον, duodecim ramos habens. E δωδ. & κλὼν, ramus.
Δωδεκάκρουνος, ου, ὁ καὶ ἡ, duodecim habens fiſtulas, ſiue ſcaturigines.
Δωδεκάκωλος, ον, duodecim membra, verſus habens. E δ. & κῶλον.
Δωδεκάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δυωδεκάμηνος.
Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis conſtans. E δωδ. & λίνον, filum.
Δωδεκαμήχανος, ου, ὁ, ἡ, duodecim inſtructus machinis. 2) duodecim artium peritus, verſutus. E δώδ. & μηχανὴ, machina, ars.
Δωδεκάμοιρος, ου, ὁ, ἡ, in duodecim partes diuiſus. E δώδ. & μοῖρα, pars.
Δωδεκάπαλαι, dudum.
Δωδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui duodecim cubitorum eſt.
Δωδεκάπους, οδος, ὁ, ἡ, qui duodecim pedes habet. 2) qui duodecim pedum eſt.
Δωδεκάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præeſt.
Δωδεκὰς, άδος, numerus duodenarius. 2) Adi. in duodecim partes diuiſus, ap. Arat. item 3) duodecima pars.
Δωδεκάσκαλμος, ου, ὁ, ἡ, duodecim ſcalmis inſtructus.
Δωδεκάσκυτος, ου, ὁ, ἡ, duodecim pellibus inductus, de ſcuto. E δώδ. & σκῦτος, corium.
Δωδεκαστάδιος, ον, decem ſtadia æquans.
Δωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens. E δωδ. & ἵστημι.
Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum eſt. 2) qui dies duodecim alicubi manet, vel aliunde abeſt, vel duodecimo die v. c. venit.
Δωδεκατημόριον, ου, τὸ, duodecima pars. E ſq. & μόριον, pars.
Δωδέκατος, ατη, ατον, duodecimus.
Δωδεκάφορος, vitis ſingulis menſibus vuas ferens, vel duodenas amphoras implens ſucco. Lucian. E δώδ. & φέρω.
Δωδεκάφυλλος, ου, ἡ, duodecim folia habens. E δ. & φύλλον.
Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus. E δώδ. & φυλὴ, tribus.
Δωδεκέτης, ου, ὁ, qui duodecim annorum eſt, fem. δωδεκέτις.
Δωδεκηίδες, Ion. pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκίδες dicuntur, ſacrificia e duodecim animalibus. A δώδεκα.
Δωδεκήρης, εος, ὁ, ἡ, duodecim remorum ordinibus inſtructus. E δώδ. & ἐρέσσω, remigo.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus. 2) oecus, triclinium. 3) tectum planum. A δέμω, ædifico.
Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclaue. 2) tectum. Dim. a pr.
Δωματῖτις, ἡ, domeſtica. Ab eod.
Δωμάω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ab eod. Vnde
Δώμησις, εως, ἡ, ſtructura, ædificatio.
Δωμήτις, ίος, ἡ, apparatus ſtructuræ, ſtructura.
Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor.
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, munus, vt victus, qui publice alicui præbetur, prima ſedes, immunitas, & ſimilia, quæ in primis honoris cauſa alicui dantur, ſiue, quæ ita dantur, vt non reddantur. A δῶρον.
Δωρεὰν, Adu. gratis, ſine merito. 2) fruſtra, ſine cauſa. A δωρεὰ, cuius proprie Accuſatiuus eſt, ſubaudiendumque τὸ κατὰ vel πρὸς.

Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωρεῦμαι, dono.
Δώρημα, ατος, τὸ, donum, munus. E pr.
Δωρηματικὸς, ἡ, ὸν, munificus, liberalis. A pr.
Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis. 2) donatus, dono siue gratis datus. 3) qui dona accipit.
Δωρητικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Δωρίζω vel δωριάζω, Dorice loquor. 2) partem corporis nudo, seu nud in conspiciendam præbeo, vt Doricæ quondam faciebant.
Δωρικὸς, ἡ, ὸν, Doricus. A Δωρίς. Vnde δωρικῶς, dorice.
Δώριος, ία, ιον, idem & ab eod.
ΔΩΡΙΣ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.
Δωρισμὸς, ῦ, ὁ, Dorica loquendi ratio. A δωρίζω.
Δωριστὶ, Adu. Dorice. Ab eod.
Δωροβόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qs. doriuorus, donorum cupidus. Ex δῶρον & βορος, vel βορὸς, edax.
Δωροδοκία, ῆς, ἡ, accusatio magistratus vel iudicis, ob dona accepta. Suid.
Δωροδέκτης, ε, ὁ, qui dona libenter accipit. Ex δῶρον & δέχομαι.
Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio. 2) muneribus corrumpo. Ex iisdem.
Δωροδόκημα, ατος, τὸ, donum per corruptionem acceptum. A pr.
Δωροδοκία, ας, ἡ, corruptio per dona. A δωροδόκος.
Δωροδοκικῶς, auide in accipiendis donis. A pr.
Δωροδόκος, ε, ὁ, ἡ, donis inhians: qui se donis corrumpi finit. E δῶρον & δέχομαι.
Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. E δῶρον & κόπτω, seco, vel verso, agito, misceo, (vel ab antiquo κάπω, capio, vnde κάπη, capulus.)
Δωροληπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi fino. A seq.
Δωρολήπτης, ε, ὁ, qui muneribus corrumpitur. E δῶρον & λαμβάνω.
Δωροληψία, ας, ἡ, munerum auiditas. Ex iisd.
ΔΩΡΟΝ, ε, τὸ, donum. 2) palmus minor.
Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accusatus iudicibus corruptis effugit. E δῶρον & ξένος. (V. δορόξενος.)
Δωροτελέω, munera soluo, fero.
Δωροφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, doriuorus, donorum auidus. V. δωροβόρος.
Δωροφορέω, ῶ, f. ήσω, donum fero, largior.
Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A seq.
Δωροφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui dona fert, dat.
Δῶσις, ἡ, donatio, d[illegible]. Ἄκλητον a δίδωμι.
Δωσίδικος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ad p[illegible] traditur, qui dat p[illegible]. 2) qui iudicio se permittit. E δίδωμι & δίκη.
Δωσίπυγος, ε, ἡ, meretrix, quæ facile copiam corporis facit. Ex eod. & πυγή.
Δώσων, ὁ, Doson, qui semper pollicetur, se daturum, nec tamen vnquam dat, Dalo, onis, e versione Er[illegible]. E δίδωμι, f. δώσω.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.
Δώτης, ε, ὁ, idem.
Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A seq.
Δωτίνη, ης, ἡ, donum, [illegible], quod non [illegible]itur, vt vinum, vestis &c. A δίδωμι.
Δωτὺς, ύος, ἡ, donum, cibus, alimenta. Ab eod.
Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator.

E.

E Quinta apud Græcos littera, quæ ε ψιλὸν, [illegible] ε tenue atque exile dicitur, ad differentiam τῦ η, quod ε latum, & pingue sonat. 2) nota numeralis valens quinque, & cum addita inferne lineola, ͵ε quinquies mille, f. quinque millia.
"Ε, ἒ, Interiectio dolentis, he! he! 2) accusatiuus pronominis se. v. ἕο.
"Εα, Interiectio querentis, ah. 2) admirantis, hem! Qu[illegible] ab Imperatiuo Verbi ἐάω, fino. Hinc ἔα δὴ, a[illegible].
Ἔαγμα, ατος, τὸ, fragmentum, ab ἄγω, frango.
ἘΑ'Ν, Coniunct. [illegible] 2) ἐὰν μὴ, nisi. 3) geminatum cum τε notat si-ue-siue. 4) particula potentialis pro ἄν. 5) ἐάνπερ, si; dummodo.
Ἑανὸς, ἡ, ὸν, subtilis, pulcher, & 2) Subst. peplum, pallium. Ab ἕννυμι, induo. (nisi est ab antiquo ἕω, ἕα, ἕον. vide ἐΰς productum, cuius neutrum in εὖ adhuc superest.)
"ΕΑΡ, αρος, τὸ, ver. 2) sanguis. 3) pinguedo.
Ἐαρίζω, f. ίσω, vernum tempus dego. 2) verno, vernam temperiem refero. A pr.
Ἐαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab eod.
Ἐαρόδρεπτος, ον, verno tempore decerptus. Ex ἔαρ & δρέπομαι, decerpo.
Ἐαροτρεφὴς, ἐς, vernus, vere natus, nutritus. Ex ἔαρ & τρέφω.
Ἐαροτρόφος, ον, idem & ex iisd.
Ἐαροτροφὴς, ἐς, idem & ex iisd.
Ἐαρόχροος, ες, ον, vernum colorem i. e. recentem, viridem, habens. Ex ε, & χρόα.
Ἐαρτερος, έρα, ερον, vernus. Ab ἔαρ.
Ἑαυτῦ, ῆς, ῦ, sui ipsius. 2) dicitur & de prima & tertia persona. Ex ἕο pro ῦ, sui, & αὐτὸς, ipse.
ἘΑ'Ω, ῶ, f. άσω, fino. 2) prætermitto, omitto. 3) desino. 4) valere iubeo, renuncio.
Ἑβδομαγένης, ε, ὁ, septimo die natus. Ep. Apoll.
Ἑβδομαδικὸς, ἡ, ὸν, septimanus, qui septiduum durat. Ab ἑβδομάς.
Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit, aut venit vel redit. 2) septimanus. Ab ἕβδομος.
Ἑβδομάκις, Adu. septies. Ab eod.
Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius. 2) septem v. c. dies. 3) septima quæque dies.
Ἑβδόματος, άτη, ατον, septimus.
Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta.
Ἑβδομηκοντάκις Adu. septuagies.
Ἑβδομηκοντατέσσαρες, septuaginta quatuor.
Ἑβδομηκοντούτης, ες, septuaginta annos natus, fem. ἑβδομηκοντοῦτις. Ex ἑβδομ. & ἔτος, annus.
Ἑβδομηκοστὸς δεύτερος, ον, septuagesimus secundus. Plut.
Ἑβδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, septuagesimus.
Ἕβδομος, όμη, ομον, septimus. Ab ἑπτά.
ἜΒΕΝΟΣ, ε, ἡ, ebenus, lignum grauissimum,

Ἐβένινος, ινη, ινον, ebeninus, ex ebeno factus. A seq.

Ἔβενος, ε, ἡ, idem quod Ἔβελος.

Ἐβὲρ, vel Ἑβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Hebr. Ἑβραῖος, Hebræus.

ΕΒΙΣΚΟΣ, ε, ὁ, hibiscus, malua althæa, hibiscus.

Ἑβραΐζω, f. ίσω, Ebraice loquor. 2) mores, linguam Ebraicam imitor.

Ἑβραϊκὸς, ή, ὸν, Ebraicus.

Ἑβραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἑβὲρ.

Ἑβραΐς, ίδος, ἡ, Ebræa.

Ἑβραϊστὶ, Adu. Ebraice.

Ἐγγάλακτος, κία, αιν, v. ἐγγείως.

Ἐγγαλακτόομαι, ὅμαι, in lac conuertor.

Ἐγγαληνίζω, f. ίσω, serenus fio. Ex ἐν & γαλήνη, serenitas.

Ἔγγαλος, ε, ὁ, ἡ, lac habens. Ex ἐν & γάλα.

Ἐγγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.

Ἐγγαστριβόλος, ε, ὁ, in imum ventrem penetrans. Ex ἐν, γαστὴρ & βολὸς, fundus.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ, ἡ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, venter, & μάντις, vates.

Ἐγγαστρίμυθος, ε, ὁ, ἡ, qui e ventre vocem reddit. 2) qui in ventre dæmonem habet interrogantibus responsa dantem.

Ἐγγάστριος, ε, ὁ, ἡ, qui in vtero, s. ventre est. Ex ἐν & γαστὴρ.

Ἐγγαστρίτης, ε, ὁ, idem quod ἐγγαστρίμυθος.

Ἔγγειος, ε, ὁ, ἡ, qui in terra, seu solo est. Epith. bonorum. Ex ἐν & γῆ, terra. ἔγγειος κτῆσις, fundus (domi, in patria, opp. illis fundis, qui extra fines ciuitatis possidentur, in solo alieno. v. ἔγκτησις.)

Ἐγγειότοκος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui in ipsa terra nascitur. ἐγγειοτόκος, ον, animal in continente fœtum excludens. Ex ἔγγειος & τόκος, partus, a τίκτω.

Ἐγγειόφυλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, habens folia humi serpentia. Ex ἔγγειος & φύλλον, folium.

Ἐγγελαστὴς, ε, ὁ, irrisor. A seq.

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo.

Ἐγγενέτης, ε, inquilinus, indigena.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigena. 2) consanguineus. 3) congenitus, insitus.

Ἐγγεννάω, gigno, vt simplex.

Ἔγγεον, idem quod ἔγγειον.

Ἐγγεύω, f. σω, gustationem præbeo. Pass. gusto. Metaph. imbuor v. c. sanguine, cædis faciendæ initio, incipio cædes facere.

Ἐγγήραμα, ατος, τὸ, id, cui insenescimus. A seq.

Ἐγγηράσκω, f. ἐγγηράω, f. άσω, insenesco.

Ἐγγηροτροφέω, in senectute alo. Ex ἐν, γῆρας & τρέφω.

Ἐγγιγνώσκω, agnosco inesse.

Ἐγγίγνομαι, f. ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, insum, innascor. 2) intersum, intercedo, de tempore. 3) contingo, euenio, & 4) ἐγγίνεται, Imperf. licet, facultas est, datum est, fieri potest. 5) pro γίγνομαι.

Ἐγγίζω, f. ίσω, appropinquo, immineo, insto, accedo. Ab ἐγγὺς, prope.

Ἐγγίζομαι, vide ἐγγίγνομαι.

Ἔγγιον, Adu. propius. Ab ἐγγύς.

Ἔγγιστα, Adu. proxime. Ab eod.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura, in qua os, loco naturali dimotum, interiorem cerebri membranam attingit. Ab ἐγγίζω. (nisi potius est ab ἐν & γεῖσον, cum tabula cranii rupti tabulæ alteri sic incumbit, vt lateres tectorum lateribus.)

Ἔγγλαυκος, ὁ καὶ ἡ, ον, glaucus.

Ἐγγλισχρὸς, ε, ὁ, ἡ, viscosus, glutinosus, tenax.

Ἔγγλυκος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui inest aliquid dulcedinis.

Ἐγγλυκαίνω, dulcedinem addo.

Ἐγγλύφω, f. ψω, insculpo.

Ἐγγλωττοτυπέω, ῶ, f. ήσω, lingua crepo. 2) semper in ore habeo, iacto. Ex ἐν, γλ. & τύπτω.

Ἐγγλωττογάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλ. & γαστήρ.

Ἐγγόμφωσις, εως, ἡ, compages dentium. 2) commissura, vt dentium aut radicum, aliorum in alios ingredientium.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis.

Ἔγγονον, ε, τὸ, fœtus, fœtura.

Ἔγγονος, ον, idem quod ἔκγονος. Plur. ἔγγονοι, οἱ, nepotes, omnisque posteri, progenies. Ex ἐν & γίνομαι, nascor.

Ἐγγράμματος, ε, ὁ καὶ ἡ, scriptus.

Ἔγγραπτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio.

Ἔγγραφος, ε, ὁ καὶ ἡ, scriptus. scripto contentus, in litteras relatus. 2) in Scriptura S. exstans. Ex ἐν & γραφή.

Ἐγγράφω, f. ψω, inscribo. 2) refero in tabulas, vnde ἐγγεγραμμένα, de quibus his instituta est in loco. 3) adscribo, addo. 4) conscribo. 5) scribo.

Ἐγγράφως, Adu scripto, in scripto. Ab ἔγγραφος.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus trado. 2) trado. Ex ἐν & γύαλον, manus, vola.

Ἐγγυβαθὸς, ον, fundo vicinus.

Ἐγγυάω, ῶ, f. ήσω, spondeo, satisdo. Pass. satis accipio. A seq.

Ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio, fideiussio, desponsatio. Ab ἐν & γύον, manus.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fideiussio, vadimonium.

Ἐγγυητὴς, ε, ὁ, fideiussor, sponsor, præs.

Ἐγγυητικὸς, ὴ, ὸν, ad fideiussorem pertinens.

Ἐγγυητὸς, ὴ, ὸν, promissus: vnde ἡ ἐγγυητὴ, sponsa, desponsata.

Ἐγγύθεν, Adu. cominus, prope.

Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, repositorium vasorum, vt patinarum, poculorum in mensa, ap. Athen. qs. ἀγγοθήκη. Ex ἐν, γύον cauitas & θήκη. (vel potius ab ἐγγὺς, ἔγχος, vas, instrumentum. vnde Engina, ingenium, pro machina, ingenium.)

Ἐγγύθι, Adu. prope. Ab ἐγγύς.

Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo, vt simplex.

Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυθήκη.

Ἔγγυος, ε, ὁ, ἡ, præs. 2) sponsor. Ab ἐγγύη.

ΕΓΓΥΣ, Adu. prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, propior, & ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, proximus.

Ἐγγύτατα, Adu. proxime. A pr.

Ἐγγυτάτω, Adu. idem.

Ἐγγυτέρω, Adu. propius. Ab ἐγγύτερος, qui est Comparatiuus ab ἐγγύς.

Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas.

Ἐγγώνιος, ε, ὁ, ἡ, angulosus. Ex ἐν & γωνία.

Ἐγειρέφρων, ον, mentem excitans, acuens. Ε sq. & φρήν.

ΕΓΕΙΡΩ, f. ερῶ, excito, expergefacio. 2) incito, accendo. 3) exstruo, ædifico. 4) vitam reddo, in N. T.

Ἐγερσίμητος, ε, ὁ, ἡ, voce excitans. Ex ἐγείρω & μῆτις, clamo.

Ἐγερσιγέλως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, risum excitans.

Ἐγερσιθέατρος, ον, spectatores excitans.

Ἐγερσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, epith. somni, e quo euigilamus, cui opponitur somnus æternus mortis. Ab ἐγείρω.

Ἐγερσίνοος, contr. ἐγερσίνες, ε, ὁ καὶ ἡ, mentem excitans.

Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio. 2) resurrectio.

Ἐγερσιφαὴς, ἐος, ες, ὁ, lucem vel ignem excitans. lapis igniarius. In Epigram. πέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις & φάος, lux.

Ἐγερτὶ, Adu. vigilanter Ab ἐγείρω.

Ἐγερτικὸς, ἡ, ὸν, excitatiuus, excitandi vim habens. Ab eod.

Ἐγκαγχάζω, f. άσω, cachinnor, effuse rideo.

Ἐγκαθαίρω, purgo.

Ἐγκαθαρμόζω, apto, accommodo.

Ἐγκαθέζομαι, f. εδ'μαι, insideo.

Ἐγκαθείργνυμι, f. ἐγκαθειργνύω & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo, coërceo.

Ἐγκάθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, subornatus, clam submissus. Ex ἐν & καθίημι, immitto.

Ἐγκαθεύδω, f. ἥσω, indormio, incubo.

Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.

Ἐγκαθηβάω, ῶ, f. ήσω, pubesco in, iuuenesco in, pubertatem consumo in.

Ἐγκάθημαι, insideo. 2) in insidiis sum.

Ἐγκαθιγνυμι, colloco in, (suspectum.)

Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.

Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in, v. c. insidiis. 2) insideo.

Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.

Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, sessio in aqua medicata. 2) insidiæ. 3) locus depressus, cauus, vnde in pronunciatione ἐγκάθισμα est in asperitate orationis, cum vox velut subsidet: opp. ἀκοπὴ, στηριγμὸς, offensio velut ad eminentia loca.

Ἐγκαθισμὸς, ε, ὁ, idem.

Ἐγκαθίστημι, f. στήσω, colloco. 2) constituo in 3) interpono. 4) clam submitto. In aor. 2. pert. & passiu. etiam 5) intersum.

Ἐγκαθοράω, specto.

Ἐγκαθορμίζομαι, in portum inuehor.

Ἐγκαθόρμισις, εως, ἡ, inuectio in portum. A pr.

Ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, insolens & contumeliosus sum in quem. 2) insolens sum.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, encænia, festus dies noui operis memoriæ dicatus. Ex ἐν & καινός.

Ἐγκαινίζω, f. ίσω, renouo, instauro. 2) sancio, confirmo. 3) dedico, consecro.

Ἐγκαινισμὸς, ε, ὁ, renouatio, instauratio. 2) regeneratio. 3) dedicatio, consecratio.

Ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innouo. 2) initio, dedico.

Ἐγκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. A seq.

Ἔγκαιρος, ε, ὁ, ἡ, opportunus, tempestiuus.

Ἐγκαιρότης, τος, ἡ, opportunitas.

Ἐγκαίρως, Adu. opportune, tempestiue.

Ἐγκαίω, f. καύσω, inuro. 2) exuro. 3) encaustica pingo.

Ἐγκακέω, & έω, male tracto, molestia afficio, it. segnesco, detrecto, vt, ἐκκακέω: si vera lectio. (v. ἐγκάμνω.)

Ἐγκαλέω, ῶ, & ἐγκαλῆμαι, in med. in ius voco. 2) peto ab aliquo aliquid actione iuris, vt pecuniam. 3) accuso sc. in caussa capitis.

Ἐγκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, voluo in re aliqua, vt puluere &c. pass. voluor in re aliqua, versor in re aliqua.

Ἐγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior.

Ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum: id, quo gloriamur.

Ἐλκαλοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui habet crura in ligno seu numella. Hesych. Ex ἐν, κᾶλον, lignum, & σκέλος, crus.

Ἐγκαλυπτήρια, vox iocantis, qui ob deformitatem sponsæ negabat sibi ἀνακαλυπτήρια conuenire, sed ἐγκαλ.

Ἐλκαλύπτω, f. ύψω, obtego, velo. 2) in medio velo me, faciemque meam aut caput præ pudore. 3) pass. pudore suffundor.

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. A præc.

Ἐγκάμνω, lassesco.

Ἐγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.

Ἐγκαναχήσασθαι, Theocr ἐγκαναχήσατο, insonuit siue ridendo præ lætitia, siue canendo, edidit frenitum in, vel e concha a se inflata. Ex ἐν & καναχέω, strepitum edo.

Ἐγκανάξαι, Aristoph. ἐγκάναξον, infunde cum sonitu. quasi a καναχὴ, strepitus. Vide διακανάξαι. a κανάω, κανάσσω.

Ἐγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix. 2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν & κανθὸς, oculi angulus.

Ἐγκάπτω, f ψω, voro, deuoro, deglutio.

Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum. 2) pediculus. Sed hæc vox cum his significationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur eorum, qui apud Homerum Il. ί. v. 378. pro ἐν καρὸς legebant ἐγκαρος, minus bene.

Ἐγκάρδιον, ε, τὸ, q. d. in quo cor est, medulla ligni. 2) quod in corde est, τὰ ἐγκάρδια, cogitata mentis. Clem. Al. Ex ἐν & καρδία.

Ἔγκαρος, α, ὁ, cerebrum. Ab ἐν & κὰρ, caput.

Ἐγκάρπιος, ον, idem quod seq.

Ἔγκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, semen in se habens, vt poma. 2) fœcundus. 3) grauidus.

Ἐγκαρπόω, vnde ῶμαι, fructum capio, mercedem &c. vt simplex.

Ἐγκάρσιος, ε, ὁ, ἡ, obliquus.

Ἐγκαρσίως, Adu. oblique. A præc.

Ἐγκαρτερέω, ῶ, fut. ήσω, patienter vel forti animo fero, constans maneo in re aliqua.

Ἐγκὰς, Adu. profunde, alte. Galenus in Lex. Hippocr. (idem quod ἐνδοτάτω. nam κας est mera terminatio.)

Ἔγκατα, ων, τὰ, intestina. viscera. Ab ἔγκατος.

Ἐγκαταβαίνω, descendo in, ingredior.

Ἐγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam consumo in.

Ἐγκαταγέλαστος, ον, qui irridetur, ridiculus.

Ἐγκαταγηράσκω, consenesco in re aliqua.

Ἐγκαταγράφω, inscribo.

Ἐγκατάγω, deduco in domum, coloniam &c.

Ἐγκαταδύομαι,

ἐγκαταδαμάζω, fatigo, adsiduo labore perdomo. [illegible]

Ἐγκαταδαρθάνω, indormio.

ἐγκαταδέω, illigo.

ἐγκαταθέω, f. θήσω, demitto. 2) remitto.

ἐγκαταδύνω, siue ἐγκαταδύομαι & ἐγκαταδύνω, subeo.

ἐγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adiungo, adapto.

ἐγκαταθάπτω, [illegible], inuro.

ἐγκατακείμαι, f. κείσομαι, insideo, incumbo. 2) [illegible], nempe oraculi petendi caussa.

ἐγκατακεράννυμι, vel νύω, f. άσω, immisceo.

ἐγκατάκλειστος, ον, inclusus.

ἐγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.

ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono: vnde ἐγκατακλίνομαι, discumbo, accumbo.

ἐγκατακρύπτω, occulto.

ἐγκαταλείφω, illingo.

ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus v. c. in vrbe vel fauce te capio. 2) obstringo, obligo, v. c. in [illegible]. 3) intercipio.

ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenseo inter alios, adnumero. 2) delego, adscisco. 3) militibus accenseo. 4) congero

ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. 2) monumentum.

ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo.

ἐγκαταλείφω, inungo, illino. Ab ἀλείφω.

ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio. 2) cum aliquid alicubi relinquitur, non egeritur.

ἐγκατάληψις, εως, ἡ, interceptio, interclusio. 2) suppressio [illegible] in corpore. Sed vox est suspecta pro ἐγκατάλειψις

ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.

ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.

ἐγκαταμεμιγμένως, Adu. permixtim, immiscendo. [illegible]

ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, infero, [illegible].

ἐγκατοικίζω, habitatum deduco aliquo, colloco [illegible]

ἐγκαταντλησις, εως, ἡ, exhaustio, actus exhauriendi. [illegible]

ἐγκαταπαίζω, f. ξω vel σω, illudo.

ἐγκαταπήγνυμι, f. ήξω, infigo.

ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, infero.

ἐγκαταῤῥάπτω, f. ψω, insuo in.

ἐγκατασκευάζω, f. άσω, intus vel clam con[illegible]

ἐγκατάσκευος, ὁ, ἡ, concinnus. 2) locu[illegible] 3) [illegible]. Ex ἐν & κατασκευὴ, structura, co[illegible].

ἐγκατασκεύως, Adu. apte, concinne. A præc.

ἐγκατασκήπτω, f. ψω, inuado, irruo, incubo.

ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, impetus, v. c. morbi, ful[illegible].

ἐγκατασκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro. 2) [illegible], de [illegible].

ἐγκατασπείρω, f. ερῶ, spargo in. 2) dissemino, diuulgo.

ἐγκατασπορά, ᾶς, ἡ, disseminatio. A præc.

ἐγκαταστοιχίζω, f. ίσω, infero, interpono, infercio, pono in mediis.

Ἐγκαταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, vna cum primis elementis indo. Ex ἐν, κατὰ, & στοιχεῖον.

Ἐγκατασφάζω, f. ξω, trucido in loco aliquo.

Ἐγκαταχαράσσω, f. άσω, scarifo, scalpro aperio.

Ἐγκατατάσσω, τάττω, f. άξω, inter alios colloco, insero.

Ἐγκατατέμνω, concido in loco aliquo.

Ἐγκατατίθημι, fut. θήσω, depono, seu recondo.

Ἐγκαταφυτεύω, sero in loco.

Ἐγκαταχώω, & χώννυμι, f. ώσω, obruo.

Ἐγκαταχωρίζω, suo apto loco pono, infero.

Ἐγκατειλέω, ῶ, f. ήσω, inuoluo, implico.

Ἐγκατέχω, insisto. 2) detineo.

Ἐγκατιλλώπτω, f. ώψω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Hesych. ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι.

Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola sum.

Ἐγκατοικίζω, fut. ίσω, colloco habitatum.

Ἐγκατοικοδομέω, inædifico. 2) ædificatione includo, munio. 3) in carcerem compingo, item viuum circum ædifico, includo structis parietibus vt mori tur. v. κατοικ.

Ἐγκάτοικος, ου, ὁ, incola.

Ἐγκατορύττω, defodio.

Ἔγκατος, ου, ὁ, ἡ, interior. Ex ἐν & κεῖμαι, iaceo. (sed κας & κατος sunt meræ terminationes. v. ἐγκὰς, & ἑκάς.)

Ἐγκαττύω, insuo calceo.

Ἐγκαυλέω, ῶ, f. ήσω, caulesco, caulem emitto, seu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν & καυλὸς.

Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inusta. 2) actus inurendi. 3) pustula ex vstione contracta. 4) materia, quæ cito ignem concipit, fomes. 5) pictura encaustica. Ab ἐγκαίω.

Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exustio. 2) ardor, æstus, aliqua re excitatus. 3) pictura, quæ inurendo fit. Ab eod.

Ἐγκαυστὴς, οῦ, ὁ, qui inurit. 2) pictor, qui inustione aliquid pingit. Ab eod.

Ἐγκαυστικὸς, ή, όν, ad ἔγκαυσιν pertinens. 2) ἐγκαύσει pictus; vnde & ἡ ἐγκαυστικὴ, scil. τέχνη, ars inurendo pingendi.

Ἔγκαυστον, encaustum, liquor ardentis rubri coloris, quo Imperatores Romani literis seu sacris suis subscribere solebant.

Ἔγκαυστος, ου, ὁ, ἡ, inustus. 2) ἐγκαύσει pictus.

Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, glorior in vel de aliqua re.

Ἔγκαφος, ου, ὁ, buccella. οὐδ' ἔγκαφος, ne tantillum quidem. Ab ἐγκάπτω, comedo.

Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, iaceo in, intum, inhæreo. 2) inuado, immineo, incumbo, insto, valde cupio.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, ἡ, cui inest strepitus. 2) genus [illegible], quod bombum edit. 3) nomen Gigantis. Ex ἐν & κέλαδος, strepitus.

Ἐγκέλευμα, & ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, adhortatio, ap. [illegible].

Ἐγκελευσμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐγκέλευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, iussus, adhortatione incitatus.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito.

Ἐγκελλω, f. λσω, infisto, incedo, incello.

Ἐγκενόω, f. ώσω, infundendo euacuo sc. vas, infundo large.

Ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria. Hesych. Ex ἐν & κέντρον.
Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo. 2) insero, velut surculum arbori.
Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus. 2) calcar. 3) graphium, stilus. 4) retinaculum ferreum, quo vti solent in altum nitentes.
Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, insitio. A pr.
Ἐγκεντρισμὸς, ὁ, idem.
Ἔγκεντρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, aculeatus, cui aculeus est.
Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.
Ἐγκεράννυμι, νύω, f. άσω, immisceo.
Ἐγκερτομέω, ῶ, f. ήσω, conuicia ingero. 2) illudo.
Ἐγκέρχνω, exasp ro.
Ἐγκέφαλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui in capite est. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, cerebrum. Ex ἐν & κεφαλή.
Ἔγκηρος, mortalis. Hesych. ἔγκηροι, θνητοὶ, mortales. Ex ἐν & κὴρ, *Parca, mors.*
Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν & κηρὸς, *cera.*
Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulso in, fidibus cano.
Ἐγκιρνῶ, immisceo. Ex ἐν & κιρνῶ, a κεράω, *misceo.*
Ἐγκιλικεύομαι, f. εύσομαι, morosus, seu potius improbus sum, ingenio nequam præditus sum, moribus Cilicum vtor. Lexicogr. Gr. Ex ἐν & Κίλιξ, *Cilix.*
Ἐγκιλικίζομαι, idem.
Ἐγκινούμενος, turbans, impediens, Lexicogr. Gr. Ex ἐν & κινοῦμαι, *moueor.*
ἘΓΚΙΣΣΑΏ, ῶ, f. ήσω, coitum appeto, vid. seq.
Ἐγκισσεύομαι, hederæ more voluor, serpo, implicor: vnde 2) implicor. 3) coeo cum femina, aut viro.
Ἐγκίσσησις, εως, ἡ, implicatio. 2) initus, coitus Venereus.
Ἐγκλαστρίδια, τὰ, inaures.
Ἐγκλάω, f. άσω, infringo.
Ἐγκλείω, f. εισω, includo. 2) ἐγκεκλεισμένος τι, aliquid occultans, occulte faciens.
Ἐγκλεισμὸς, ὁ, ὁ, inclusio, occultatio. A pr.
Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, cuius aliquis accusatur. 2) accusatio. 3) querela. Ab ἐγκαλέω.
Ἐγκληματικὸς, ἡ, ὸν, litigiosus, accusatorius. A pr.
Ἐγκληματικῶς, *Adu.* accusatorie. A pr.
Ἐγκληματόομαι, οῦμαι, fomentis illuesco.
Ἔγκληρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, consors, particeps. 2) hereditarius. 3) diues. Ex ἐν & κλῆρος, *sors, hereditas, res familiaris.*
Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accusatio.
Ἐγκλητέος, έα, έον, reprehensione dignus.
Ἔγκλητος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, de quo prouocare licet. 2) de quo prouocatum est. Rectius ἔκκλητος.
Ἐγκλιδὸν, *Adu.* inclinando. Ab ἐγκλίνω.
Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio, vt aciei ad fugam. A seq.
Ἐγκλίνω, f. ινῶ, inclino. 2) fugio, de acie.
Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio. 2) Modus, apud Grammaticos. A pr.
Ἐγκλιτικὸς, ἡ, ὸν, qui inclinari potest. 2) encliticus, siue qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel reiicit. Vnde ἐγκλιτικῶς. Ab ἐγκλίνω.
Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, seu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν & κλοιόω, *collari*, siue κλοιῶ, *indo*, cuius verbi tamen exemplum non occurrit.
Ἐγκλυδάζομαι, f. ασομαι, intus fluctuo, seu iactor æstu intestino.
Ἐγκλυδαστικὸς, ἡ, ὸν, solitus fluctuare, vel æstuare intus s. æstum intus mouens. A pr.
Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clysterem indo.
Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clysterem infunditur, infusio.
Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero, immisceo, vt ramenta casei pulti.
Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, excauo.
Ἐγκοίλιος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui in ventre est. Hinc τὰ ἐγκοίλια, intestina, viscera.
Ἔγκοιλος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, cauus.
Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excauatio. Ab ἐγκοιλόω, *excauo.*
Ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incubo, vt cum ægroti pellibus in templo Aesculapii indormiunt.
Ἐγκοίμησις, εως, ἡ, incubatio. A pr.
Ἐγκοισυρόομαι, οῦμαι, Cœsyræ mores imitor, luxuriose viuo, & inprimis nimio cultu vtor. Aristoph. ἐγκεκοισυρωμένην etiam, longo Cœsyrarum ordine ac serie (i. e. nobilitate) superbientem. Ex ἐν & κοισυρόομαι, quod est a Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.
Ἐγκοιτάω, indormio.
Ἐγκολαβίζω, idem quod ἐγκολάπτω.
Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, sculptura, cælatura.
Ἐγκολαπτὸς, ἡ, ὸν, insculptus, incisus, proprie tundendo, excauando.
Ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo insculpo. 2) insculpo, incido.
Ἐγκολλαβίζω, f. ίσω, instar κολλάβου deglutio. Ex ἐν & κόλλαβος, *panis genus.*
Ἐγκολπίας, ὁ, ὁ, ventus, qui e sinu maris oritur. Ex ἐν & κόλπος, *sinus.*
Ἐγκολπίζω, f. ίσω, insinuo, in sinum recipio.
Ἐγκόλπιος, ον, in sinu s. gremio iacens. Ex ἐν & κόλπος.
Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in sinum colligo, vel constringo.
Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, induor. 2) ornor.
Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictus, inpr. seruilis, pastoralis. A pr.
Ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offensio. Ab ἐγκόπτω.
Ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, festino, vrgeo o, us. Ex ἐν & κόνις, *puluis.*
Ἐγκονιτὶ, *Adu.* laboriose, cum labore. A pr. (v. ἀκονιτὶ)
Ἐγκονίζω, puluere conspergo luctatorem.
Ἐγκονίομαι, puluere perfundor, vt luctatores.
Ἐγκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, ministra. (v. διάκονος)
Ἐγκοπεὺς, έως, ὁ, instrumentum, quo lapides secantur. Ab ἐγκόπτω.

Ἐγκοπὴ,

[illegible], ῆς, ἡ, incisio, incisura. 2) impedimentum. Ab eod.

[illegible]πος, ε, ὁ καὶ ἡ, laboriosus, in quo labor [illegible].

[illegible]ω, f. ψω, incido. 2) impedio, intercludo. 3) impingo. 4) figo.

[illegible]ῶ, f. ώσω, inuoluo. Aristoph. ἐγκε[illegible] μένος. Ex ἐν & κεφάλη, inuolucrum.

[illegible], cornibus peto, vel concurso, con[illegible].

[illegible]ω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco.

[illegible], ε, ὁ, ἡ, qui est in mundo.

[illegible], ῶ, f. ήσω, irascor, æstuo ira.

[illegible] ατος, τὸ, ira, simultas, odium clandestinum [illegible] pertinax. A pr.

[illegible], εως, ἡ, idem. Ab eodem.

[illegible], ε, ὁ, ἡ, qui veteres iras animo continet. 2) iratus, pertinaciter infensus.

[illegible], Adu. irato animo, iracunde. A pr.

[illegible], Suidas ἐμβοᾶν. A seq.

[illegible]ω, inclamo.

[illegible]χολος, ὁ, ἡ, bile suffusus, biliosus. 2) [illegible], pisces quidam. Ab ἐν & [illegible], & χολὴ, bilis.

[illegible]εια, ας, ἡ, continentia, temperantia. Ab ἐγκρατής.

[illegible]ατεύομαι, f. εύσομαι, contineo me. A seq.

[illegible]ατέω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo.

[illegible], έος, ὁ, ἡ, qui in potestate habet aliquid. 2) superior. 3) potens, validus. 4) qui potitur re aliqua. 5) temperans, sui met ipsius compos. Ex ἐν & κράτος, robur.

[illegible]ατῶς, Adu. potenter, ἐγκρατῶς ἔχειν, in potestate habere. 2) temperanter. A pr.

[illegible], ἐγκρεμαννύω, & ἐγκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo in.

[illegible], infero, deuincio proprie annulo. A [illegible], annulus.

[illegible]ίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adiungo, [illegible]. 2) probo.

ΕΓΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, opus dulciarium e simila & oleo, vel oleo, melle & aqua.

[illegible]κρισις, εως, ἡ, admissio, approbatio. 2) certamen [illegible], ad quod non admittebantur, nisi [illegible] ἔγκριτοι, digni a iudicibus habiti. 3) [illegible]. Ab ἐγκρίνω.

[illegible]κριτος, ε, ὁ, ἡ, admissus, præsertim ad certamen palæstricum, aut equale, approbatus, probus. Ab eod.

[illegible], f. [illegible], cum strepitu pulso, de [illegible].

[illegible], f. [illegible] intrrorsum adigo, [illegible] 2) ad [illegible].

[illegible], ατος, [illegible], qui in insidiis [illegible] ad [illegible] hostes.

[illegible], f. ψω, condo, tego, occulo.

[illegible], ὁ, ἡ, genus panis, qui cinere calido [illegible], panis subcinericius. Ab [illegible]πτω.

[illegible], peregrinor extra patriam. Vide [illegible].

[illegible], & ἐγκτ[illegible], possessio extra patriam.

[illegible], ὁ, ἡ, [illegible].

[illegible] facio, [illegible].

[illegible], f. ίσω, in aliquo loco condo, struo.

"Εγκυδον, magna gloria præditum. Hesych. Ex ἐν & κῦδος, gloria.

'Εγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immisceo, miscendo confundo.

'Εγκυκλέω, ῶ, f. ήσω, circumuoluo. 2) in theatris dicebantur ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebantur spectanda, quæ intus acta essent. V. & ἐκκυκλέω.

'Εγκύκλημα, ατος, τὸ, machina, qua conuersa in scenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur. A pr.

'Εγκυκλήθρον, ε, τὸ, idem. Ab eod.

'Εγκύκλιος, ε, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. 2) triuialis, vulgaris, ad omnes pertinens. 3) anniversarius. 4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, solemnis. τὰ ἐγκύκλια, idem quod seq. (sc. μαθήματα. artes, quæ in orbem docerentur, ordine, vt complexa eatim artium absoluto eoque decurso, idem docendi & discendi orbis in aliis restauraretur. Seu artes, quarum ἐγκύκλεια in circulis & in vulgi communi usus est.)

'Εγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, disciplinarum orbis inue complexus. Ex ἐγκύκλιος & παιδεία.

'Εγκυκλος, ε, ὁ, ἡ, orbiculatus, in orbem factus. At τὸ ἔγκυκλον, vestis quædam mulieris.

'Εγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, ἐγκεκλάμαι, circo includo. 2) circumago. 3) circumeo, cingo.

'Εγκύκλωμα, τὸ, machina, quæ & ἐγκύκλημα. item 2) actio, qua proferuntur in conspectum per machinam, quæ latebant.

'Εγκύκλωσις, εως, ἡ, idem in 2.

'Εγκυλίδωτος, ον, (f. potius ἐγκυλινδωτος) inuolutus, conuolutus.

'Εγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, inuoluo, implico.

'Εγκυλίω, f. ίσω, idem.

'Εγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, grauida sum. A seq.

'Εγκύμων, ονος, ὁ, ἡ, fœtum habens, prægnans. 2) plenus, refertus. Ex ἐν & κύω.

'Εγκυος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.

'Εγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo. 2) incuruo me ad introspiciendum. 3) cognosco, vt legendo &c.

'Εγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab seq.

'Εγκύρω, f. ύσω, idem.

'Εγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.

'Εγκυτὶ, Adu. ad cutem vsque. Etym. Ex ἐν & κύτος, pro σκύτος, cutis.

'Εγκυτον, ε, τὸ, Laconibus pro ἔγκατον, intestinum. Hesych. Ex ead.

'Εγκύω, f. ύσω, in vtero fero, sum prægnans.

'Εγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ab ἐγκώμιον.

'Εγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus. A pr.

'Εγκωμιαστὴς, ε, ὁ, laudator. Ab eod.

'Εγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, laudatorius. A pr.

'Εγκώμιον, ε, τὸ, laudatio, præconium. Ex ἐν & κῶμος.

'Εγκωμόω, ῶ, latus rado. 2) insculpo, incalpo.

'Εγκωνσίμωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, tumultum inciatans bellicum. Ex ἐγείρω, excito, & κυδοιμὸς, turba.

'Εγρεμάχης, ε, ὁ καὶ ἡ, incitans ad pugnam. Ex [illegible] & μάχη.

'Εγρεσίκωμος, ε, ὁ καὶ ἡ, excitans comissationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω & κῶμος. V. ἐγείρω.

'Εγρηγορέω,

'Εγρηγορέω, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo.
'Εγρηγορικὸς, ἡ, ὸν, vigil, peruigil. A seq.
'Εγρήγορος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem.
'Εγρηγορότως, *Adu.* vigilanter, vigilando. A pr.
'Εγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, euigilatio. Ab ἐγρήγορα.
'Εγρηγορτὶ, *Adu.* vigilanter. Ab eod.
'Εγρήσσω, idem quod ἐγρηγορέω.
"Εγρομαι, furgo. Ab ἐγείρω.
'Εγχαίνω, f. ανῶ, inhio. 2) valde derideo.
'Εγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum inuicio. 2) freno iniecto rego.
'Εγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab seq.
"Εγχαλκος, ε, ὁ, cui æs ineſt, æreus. 2) cui eſt pecunia.
'Εγχάραγμα, ατος, τὸ, ſignum, figura &c. inciſa vel impreſſa. 2) veſtigium.
'Εγχάραξις, εως, ἡ, ſculptura, inciſura. 2) ſcarifatio.
'Εγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, inſculpo, incido, imprimo.
'Εγχάσκω, idem quod ἐγχαίνω.
'Εγχέζω, f. έσω, perf. ἐγκέχοδα, caco in.
'Εγχεία, ας, ἡ, ſiue ἐγχείη, ης, haſta. 2) peritia haſta certandi. Ab ἔγχος, *haſta.*
'Εγχειβρόμος, ε, ὁ, ἡ, bellicoſus. Ex ἔγχος & βρέμω, *ſtrepo.*
'Εγχεικέραυνος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui fulmine pro haſta vtitur; fulmina iaciens.
'Εγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.
'Εγχείμαργος, ε, ὁ, ἡ, quaſi haſta furens, bellicoſus. Ab ἔγχ. & μαργὸς, *furioſus.*
'Εγχειρέω, ῶ, f. ήσω, aggredior, tracto. 2) impetum facio. Ex ἐν & χείρ.
'Εγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus. 2) inſtitutum. A præc.
'Εγχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo. A præc. v. ἐγχειρητικός.
'Εγχείρησις, εως, ἡ, modus rei tractandæ.
'Εγχειρητὴς, ε, ὁ, qui aliquid aggreditur.
'Εγχειρητικὸς, ἡ, ὸν, ſolers in aggrediendo.
'Εγχειρίδιον, ε, τὸ, libellus. 2) pugio, gladiolus, culter, & quodlibet inſtrumentum paruum. 3) manubrium. Ab ἐν & χείρ.
'Εγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo; & *in paſſ.* in manus accipio.
'Εγχειρίθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, in alicuius manu poſitus.
'Εγχείριον, ε, τὸ, mantile, ſudarium.
'Εγχείρισις, εως, ἡ, idem quod ſequ.
'Εγχειρισμὸς, ε, ὁ, ipſa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω.
'Εγχειρίτης, ε, ὁ, qui conatur, molitur. Ex ἐν & χείρ.
'Εγχειρογάτορες, qui manuum labore victitant, quorum venter manibus fidit. Ex ἐ. χ. & γατήρ.
'Εγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo.
'Εγχειρεργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor. 2) fabricor. 3) manu facinus perpetro. 4) medicinam manu admoueo.
'Εγχέλειος, ε, ὁ καὶ ἡ, anguillarius. Ab ἔγχελυς.
'Εγχελεὼν, ῶνος, ὁ, viuarium anguillarum. Ab eod.
'Εγχέλιον, ε, τὸ, parua anguilla. Dim. ab eod.
'Εγχελύδιον, idem ab eod.
'Εγχελυοτροφὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, qui anguillas alit. Ex ἔγχελυς & τρέφω, *nutrio.*
"ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, *Plur.* ἐγχέλεις, anguilla.
'Εγχελυώπης, ε, ὁ καὶ ἡ, anguillæ ſimilis. Ex ἐγχ. & ὤψ, *vultus.*
'Εγχεσίμαργος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐγχείμαργος.
'Εγχεσίμωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, bellicoſus. Ex ἔγχος & μορέω, vel μωρὸς, pro laborioſus. Schol. Hom. (quaſi pro μάορος, a μάεσθαι, *ſedulo & fabre aliquid ſtruere.*)
'Εγχεσίπαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui haſtam vibrat; bellicoſus. Ex ἔγχος & πάλλω, *vibro.*
'Εγχέσπαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
'Εγχεσφόρος, ε, ὁ καὶ ἡ, haſtatus, bellicoſus. Ex ἐ. & φέρω.
'Εγχέω, f. εύσω, infundo.
'Εγχθόνιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui in terra eſt, terrenus. Ex ἐ. & χθών.
'Εγχλαινόω, læna induo.
'Εγχλευάζω, irrideo.
'Εγχλίω, f. ίσω, delicias ſequor in, luxurior in. 2) illudo.
"Εγχλωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, viridis.
"Εγχνοος, ἔγχνες, ε, ὁ καὶ ἡ, lanuginoſus.
'Εγχονδρίζω, f. ίσω, chondro, micis, farina adſpergo. 2) cartilaginem coapto.
"Εγχονδρος, ε, ὁ καὶ ἡ, grumoſus. 2) cartilagineus.
"Εγχορδος, vt ὄργανα ἔγχορδα, inſtrumenta chordis intenta. Ex ἐν & χορδή.
'Εγχορεύω, f. εύσω, choros duco in.
"ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, haſta. 2) enſis.
"Εγχεσα, ης, ἡ, fucus. Anchuſa herba.
'Εγχεσίζεσθαι, fuco colorari. A præc.
'Εγχόω, ῶ, f. ώσω, vſit. ἐγχωννύω, terra adgeſta oppleo.
'Εγχραύω, f. αύσω, infligo, impingo.
'Εγχράω, idem. 2) coloro, imbuo.
"Εγχρεμμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exſcreamus. A ſeq.
'Εγχρέμπτομαι, f. ψομαι, exſcreo in aliquem, inſpuo.
'Εγχρήζω, vtor, opus habeo. τὰ ἐγχρήζοντα, vtenſilia.
'Εγχρίμπτω, & ἐγχρίπτω, admoueo, appello. 2) accedo. 3) fulcio me, nitor. Ex ἐν & χρίμπτω, quod eadem notat.
"Εγχρισις, εως, ἡ, vnctio, ſc. quæ fit ob vulnus, aut ictum ſcorpionis, eique vulneri fricando velut ingeritur &c. quod & de ſq. tenendum.
"Εγχρισμα, ατος, τὸ, vnguentum.
"Εγχριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, illitus. 2) qui illinitur, de medicamentis. Ab eodem.
'Εγχρίω, f. ίσω, illino, ſc. medicamentum. 2) pungo ſtimulo, de apibus, veſpes, ſcorpiis &c.
'Εγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo alicubi, immoror. 2) inueteraſco.
"Εγχρονος, ε, ὁ καὶ ἡ, per aliquod tempus durans.
'Εγχρόω, vſit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo. 2) imbuo, velut colore.

"Εγχρυσος,

χρυσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aurum in ſe habens, inauratus.
χρίζω, vel ἐγχρώννυμι, vel ἐγχρώννυω, idem quod ἐγχρίω.
χυλίζω, f. ίσω, in ſuccum redigo.
χύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.
χυλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſuccum in ſe habens, ſucculentus. 2) ſapidus.
χυλόω, idem quod ἐγχυλίζω.
χύλωσις, εως, ἡ, ſucci detractio. A pr.
χυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐγχύω.
χυματίζω, f. ίσω, infundo, inſtillo. A pr.
χυματισμὸς, ȣ, ὁ, infuſio, inſtillatio. A pr.
χυμος, ȣ, ὁ, ἡ, ſucculentus, ſucciplenus. 2) ſapidus.
χύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis & humorum in aliquam partem naturalis infuſio.
χύμωσις, εως, ἡ, idem.
χυσις, εως, ἡ, infuſio.
χυτος, ȣ, ὁ, ἡ, infuſus, qui infundi ſolet aut poteſt.
χύτριαι & ἐγχυτρίστριαι, quæ inferias mortuis ferunt. 2) præficæ. 3) quæ in olla exponunt. A χύτρα.
χυτρίζω, in olla pono. 2) occido.
χύω, f. ύσω, infundo.
χωμα, ατος, τὸ, terra aggeſta.
χώννυμι vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terra adgeſta impleo.
χωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt, datum eſt.
χώριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui natus eſt in ea regione, in qua degit, indigena, domeſticus, patrius. Ab ſeq.
χωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἐν & χῶρος.
χωρίως, patrio, domeſtico more. Ab ἐγχώριος
χωσις, εως, ἡ, repletio, quæ fit terra adgeſta in locum cauum. Ab ἐγχώω.
Ἐγώ, Gen. ἐμȣ̃, per Aphæreſin μȣ̃, ego.
ανὸς, ἡ, ὸν, iucundus, ſuauis. Ab ἡδὺς, *dulcis*. (vel ab ἔδω, *comedo*, quaſi *comeſtilis*, ſpiritus enim ſæpe inter ſe vices alternant, & videre eſt e. c. in ἔεθλον, quod eſt ab ἔδος, item ἔδαφος.)
αρ, ατος, τὸ, vnde vſitatum εἶδαρ per epentheſin τȣ̃ ι, eſca, edulium, cibus. Ab ἔδω, *edo*.
αφίζω, f. ίσω, ſolo allido, ſolo æquo. Ab ἔδαφος
άφιον, ȣ, τὸ, paruum pauimentum. Dim.
δαφος, εος, τὸ, ſolum. 2) pauimentum. 3) fundus. 4) contextus ſcriptoris, in quem commentarius ſcribitur, ſ. qui explicatur. Ab ἕζομαι, *ſedeo*.
εατρὸς, ȣ, ὁ, prægustator. 2) conuiuii totius magiſter et curator. Ab ἔδω.
εθλιον, ȣ, τὸ, fundamentum, fundamentum. 2) ſolum pauimentum.
εθλον, ȣ, τὸ, idem. Ab ἔδος.
εσμα, ατος, τὸ, cibus, edulium. Ab ἔδω.
εσμάτιον, τὸ, idem Dim. A pr.
εσματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.
εστὴς, ȣ̃, ὁ, edax, qui edit. Ab ἔδω cum ſqq.
εστὸς, ἡ, ὸν, edulis, eſculentus.
εσθὼν, όνος, ἡ, ſerpigo, phagedæna.
εστὺς, ύος, ἡ, cibus, id, quod comeditur.

ἝΔΝΑ, vel ἔδνα, ων, τὰ, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat (quaſi ab ἔδω, vnde viduata victum habere poſſit.)
Ἑδναία, ας, ἡ, catheda, ſedes. Suid. Ab ἕζομαι.
Ἐδνὰς, άδος, ἡ, epulum, quod acceptis donis ſponſalibus paratur. Heſych. Ab ἔδνα.
Ἐδνάω, idem quod ἐδνόω.
Ἔδνιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eod.
Ἐδνοφορέω, dona offero ſponſæ.
Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo. Ab ἔδνα.
Ἐδνωτὴ, ῆς, ἡ, quæ ſponſo iam deſponſa eſt & donata ab ipſo donis ſponſalibus. A pr.
Ἐδνωτὴς, ȣ̃, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet, addita dote. Ab eod.
Ἕδος, εος, τὸ, ſedes, ſella. 2) firmamentum, baſis. 3) delubrum, templum, ædes. 4) ſimulacrum. Ab ἕζομαι.
Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes. 2) baſis. 3) podex hominis. 4) latrina. Ab eod.
Ἑδράζω, f. άσω, colloco, ſtabilio. A pr.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſedentarius. 2) ſtabilis. Ab eod.
Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo. A pr.
Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, ſtabilimentum, firmamentum. A pr.
Ἑδραίως, *Adu.* q. d. ſeſſim. 2) ſtabiliter, firmiter. Ab ἑδραῖος.
Ἕδρανον, ȣ, τὸ, ſedes. 2) baſis. Ab ἕδρα.
Ἑδρανὸς, ἡ, ὸν, ſtabilis, firmus. Ab eod.
Ἑδρανῶς, *Adu.* firmiter, ſtabiliter. A pr.
Ἕδρασμα, ατος, τὸ, firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.
Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἑδριάομαι, ſedeo. Vnde ἑδριόωντο pro ἑδριῶντο, ἑδριάοντο. Ab ἕδριον.
Ἑδρικὸς, ἡ, ὸν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδριον, ȣ, τὸ, Heſychio ἕδρια, idem quod συνέδρια, conſeſſus.
Ἑδρῖται, ſupplices, Suid. Ab ἕδρα.
Ἑδροδιαστολεὺς, έως, ὁ, inſtrumentum quo chirurgi hominis anum diducunt, vt excrementa transmittere poſſit. Ex ἕδρα & διαστέλλω, *diduco*.
Ἑδροστρόφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui podicem verſat, velvt luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα & στρέφω, *verſo*.
ἝΔΩ, f. 2. med. ἔδομαι vel ἐδέομαι, Perf. ἐδήδοκα, edo. 2) rodo, arrodo.
Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus. A pr.
Ἐδώδιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, eſculentus, edulis. A pr.
Ἐδωδὸς, ἡ, ὸν, edax. Ab eod.
Ἐδωλιάζω, in tranſtris locare remiges. A pr.
Ἑδώλιον, ȣ, τὸ, ſedes, & *in Plur.* nauium transtra, fori. Ab ἕδος.
Ἕεδνα, & ἔεδνα, ων, τὰ, dona ſponſalia. v. ἔδνα.
Ἐεδνώσασθαι ab ἐεδνόω, dotatam filiam elocare. A pr.
Ἐεδνωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui dotat & elocat. 2) ſocer, affinis. Ab eod.
Ἐείδομαι, aſſimulor, vnde ἐεισάμενος, pro εἰδόμαι.
Ἐείκοσι, Poet. pro εἴκοσι.
Ἐεικοσάβοια, τὰ, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι, & βȣ̃ς, *bos*.
Ἕζομαι, ſedeo.
Ἐθὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, adſuetus alicui rei. 2) amicus. Ab ἔθος.

ἘΘΕΙΡΑ,

"Εθειρα, ας, ἡ, coma, cæfaries. 2) iuba equorum.
'Εθειράζω, f. άσω, comam alo. A pr.
'Εθειράς, άδος, ἡ, idem quod ἔθειρα.
'Εθελακρίβεια, ἡ, nimia & inanis diligentia.
'Εθελέχθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui libenter vel pertinaciter cum aliquo inimicitias exercet.
'Εθελέχθρως, Adu. ἔχω, fum ἐθελέχθρος.
'Εθελημὸς, οῦ, ὁ, ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω cum fq.
'Εθελήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, volens, lubens.
'Εθελημὸν & ἐθελημῶς, Adu. voluntarie, promte.
'Εθελοδουλέω, voluntariam in feruitutem me trado, voluntarius feruus fum.
'Εθελοδουλία & ἐθελοδουλεία, ας, ἡ, voluntaria feruitus.
'Εθελόδουλος, feruus voluntarius.
'Εθελοδούλως ἔχω, paratus fum ad feruitium.
'Εθελοθρησκεία, ας, ἡ, fuperftitio, adfectata pietas. 2) fummum ftudium obfequii erga principem.
'Εθελοθρησκέω, ῶ, vtor ἐθελοθρησκείᾳ. Ex ἐθέλω & θρῆσκος.
'Εθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, vltro & confulto fegnis fum in re gerenda, tergiuerfor.
'Εθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites dedita opera vincere nolunt ob indignationem & maleuolentiam erga imperatorem. A pr.
'Εθελοκακία, ας, ἡ, idem.
'Εθελόκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, male rem data opera gerens.
'Εθελοκάκως, Adu. de induftria ignauiter.
'Εθελοκίνδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui dedita opera fe periculis obiicit, temerarius.
'Εθελοκωφέω, ῶ, audire nolo, fimulo furdum.
'Εθελόκωφος, ὁ καὶ ἡ, qui dedita opera furdus eft & audire non vult.
'Εθελονηδὸν, Adu. vltro, fponte, dedita opera.
'Εθελοντὴν, Adu. idem.
'Εθελοντὴρ, ῆρος, ὁ, voluntarius.
'Εθελοντὴς, οῦ, ὁ, idem.
'Εθελοντὶ, & ἐθελοντεὶ, Adu. fponte.
'Εθελόντιος, voluntarius, vltroneus.
'Εθελόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui voluntarie peregrinatur.
'Εθελοπερισσοθρησκεία, ἡ, i. q. ἐθελοθρησκεία.
'Εθελόπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, laboris nimis cupidus.
'Εθελόπορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui fua fponte corpus fuum proftituit.
'Εθελοπρόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluntarius hofpes, qui vltro hofpites recipit, cum non fit muneris eius. (qui fponte fua fe ad munus proxeni agendum offert & velut ingerit; quo de munere, Athenis quidem honorifico, v. πρόξενος.)
'Εθελότρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius voluntas nimis mutabilis eft. Ex ἐθέλω & τρέπω, verto.
'Εθελεργέω, f. ήσω, alacer fum in labore fufcipiendo & peragendo. Ab ἐθελεργός.
'Εθελεργία, ἡ, alacritas in labore fufcipiendo vel conficiendo.
'Εθελεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui fponte fua opus fubit, promtus & impiger in opere agendo. Ex ἐθέλω & ἔργον.
'Εθελούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.
'Εθελουσίως, Adu. vltro, libenter, fponte.
'Εθέλω, i. ἐθελήσω, volo.
'Εθημοσύνη, ης, ἡ, mos, confuetudo. A feq.
'Εθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, confuetus. Ab ἔθος, mos.
'Εθίζω, f. ίσω, adfuefacio, inftituo: ἐθίζομαι, adfuefio, foleo. Ab eod.
"Εθιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, confuetus, adfuetus. Ab eod.
'Εθισμα, ατος, τὸ, adfuetudo. Ab ἐθίζω.
'Εθισμὸς, οῦ, ὁ, adfuefactio. 2) confuetudo. 3) inftitutum. Ab eod.
'Εθιστὸς, ἡ, ὸν, qui confuetudine parari, affumi poteft. Ab eod.
'Εθναγὸς, οῦ, ὁ, dux gentis.
'Εθνάρχης, ου, ὁ, gentis princeps, nomen principis, regio minus, maius tetrarchæ. Ex ἔθνος & ἄρχω.
'Εθναρχία, ας, ἡ, principatus. A pr.
'Εθνηδὸν, Adu. generatim, fecundum totas gentes. Ab ἔθνος.
'Εθνικὸς, ἡ, ὸν, genti alicui peculiaris ac proprius. 2) a fide Chriftiana alienus, gentilis. Ab eod.
'Εθνικῶς, Adu. more gentili. 2) more non Iudaico, item non Chriftiano.
'Εθνιστὴς, οῦ, ὁ, gentilis, eiusdem gentis. qs. ab ἐθνίζω. Sed præftat lectio fequens.
'Εθνίτης, ου, ὁ, idem. Ab ἔθνος.
'Εθνοπάτωρ, ορος, ὁ, auctor gentis.
'Εθνοπλήκτος, ὸν, totam gentem perdens, delens. Ex ἔθνος & πλήσσω.
"Εθνος, εος, τὸ, gens, natio. 2) gens a Iudaica religione, vel Chriftiana aliena. 3) focietas, ordo atque genus hominum & animalium. 4) fexus. 5) multitudo.
'Εθος, εος, τὸ, ritus, mos, confuetudo. 2) lex non fcripta.
"Εθω, p. m. εἴωθα, confuefco, facio aliquid e confuetudine. A pr.
Εἰ, Coniunctio, fi. 2) an, vtrum, num. 3) vtinam. 4) quod. Hinc 5) εἰ δὲ, quod fi. 6) εἴπερ, fiquidem, quoniam, fic. 7) εἴγε, fi modo, fi quid. 8) εἰ δὲ μὴ, fin minus, alioqui. 9) εἰ ἄρα, fi forte. 10) εἰ γὰρ, vtinam enim. 11) εἰ δὴ, fi quidem, fi modo. 12) εἴγουν, fi faltem. 13) εἰ δ' ἄγε, agedum. (fed hoc non hinc eft repetendum, fed eft imperatiuus contractus, pro ἴε, a verbo antiquo ἴω, eo, vado. Latinorum i.) 14) εἰ καὶ, etfi. 15) εἰ μὲν, εἰ δὲ, fi, fin. 16) εἰ μὴ, nifi. 17) εἴ τις, fi quis, εἴ του, fi cuius, εἴ τῳ, fi cui.
Εἶα, Adu. hortantis, Eia.
Εἶα, idem. 2) ας, ἡ, herba, gramen. Hefych. & Suid.
Εἰαμενὴ, ῆς, ἡ, locus humectus, irriguus. 2) locus herbofus, pratum.
Εἶαρ, ver. 2) fanguis. Pro ἔαρ.
Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. A pr.
Εἰαροπότης, ου, ὁ, fanguinem bibens. Ex εἶαρ, fanguis & πότης, bibax.
Εἰαροτερπὴς, ὸν, veris amicus. Ex εἶαρ pro ἔαρ, ver & τέρπομαι, oblector.
Εἴβιμος, ου, ὁ, ἡ, ftillatitius. 2) ftillans. A feq.
Εἴβω, libo. 2) perfundo. & 3) εἴβομαι, deftillo. 4) lacrimor.
Εἴγμα, ατος, τὸ, imago. Ab εἴκω, fimilis fum.

Εἰδάλιμος

δαίνομαι, adſimulor, ſimilis fio. Ab εἶδος.
δάλιμος, ε, ὁ, ἡ, ſpecioſus, formoſus. Ab eod.
δάλλομαι, idem quod εἰδαίνομαι.
δαρ, ατος, τὸ, eſca, cibus. Ab ἔδω.
δέα, ας, ἡ, q. ἰδέα, idea. Ab εἴδω, video.
δεχθὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, adſpectu deformis, qui adſpectu odioſo eſt. Ex εἶδος, adſpectus & ἔχθος, odium.
δέω, ſcio, inuſ. in præſ. & imperf. Vſitata εἰδήσω, οἶδα, ᾔδειν, εἰδῶ, εἰδῇς &c. εἰδείην, εἰδέναι, εἰδώς.
δημονικῶς, & εἰδημόνως, Adu. ſcienter, perite.
δημων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſciens, peritus.
δησις, εως, ἡ, ſcientia, peritia.
δικὸς, ἡ, ὸν, ſpecialis. 2) formalis. Ab εἶδος.
δικῶς, Adu. ſpecialiter. A pr.
δομαι, εἴδομαι, εἰσάμην, videor, adſimulor.
δοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem ſeu formam efficio alicuius rei, repræſento aliquid. Ex εἶδος & ποιέω.
δοποιία, ἡ, ſpeciei efformatio. A ſeq.
δοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, ſpeciem efficiens.
δος, εος, τὸ, ſpecies, forma, facies. 2) genus. 3) ſtatura. 4) modus. 5) ſtatus rei & conditio.
δότως, Adu. ſcienter. Ab εἴδω.
δοφορέω, ſpeciem alicuius rei effingo, animo, geſtu, motu &c.
δύλλιον, ε, τὸ, idyllium, paruum poëma. Diminutiuum, ab εἶδος. (in quo, veluti ſpecimine quodam, ſpectari poſſit aut operis ratio aut auctoris ingenium.)
ΙΔΩ, video in Præſ. & Imperf. inuſitatum. Vſitata εἶδον & ἴδον aor. 2. ἴδοιμι Opt. ἴδω Conj. ἰδεῖν, inf. ἰδὼν, part.
δωλεῖον, ε, τὸ, delubrum. Ab εἴδωλον.
δωλικὸς, ἡ, ὸν, paganus, adorationi ſignorum deos repræſentantium deditus, opp. Chriſtianus. Ab eod.
δωλικῶς, corporea ſpecie. A pr.
δωλόθυτον, ε, τὸ, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον & θύω, immolo.
δωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria, cultus idoli.
δωλολάτρης, ε, ὁ, idololatra, cultor idoli.
δωλομανία, ας, ἡ, inſanus idolorum cultus.
δωλον, ε, τὸ, ſimulacrum. 2) ſpecies etiam animi. 3) imago defuncti. Ab εἶδος, ſpecies.
δωλόπλαστος, ον, cuius ſpecies efficta eſt animo, ſomnio. Ex εἶδ. & πλάσσω, fingo.
δωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſimulacra conficio.
δωλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad ſpeciem rei vel corpoream vel intelligibilem effingendam aptus.
δωλοποιία, ας, ἡ, imaginis fictio. 2) perſonæ repræſentatio.
δωλοποιικὸς, ἡ, ὸν, idem quod εἰδωλοποιητικός.
δωλοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, faber ſimulacrorum.
δωλουργικὸς, ἡ, ὸν, idem. qs. ab εἰδωλουργός.
δωλοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimulacri ſpeciem habens. Ex εἰδ. & φαίνομαι.
δωλοφανέντες, ων, οἱ, idoli ſpeciem referentes.
εν, eſto. 2) ſed ſatis de hoc, hæc haſtenus. Ab εἰμὶ, ſum.
ΙΘΑΡ, Adu. ſtatim, confeſtim.
θε, Adu. vtinam. Ab εἰ.
καδαρχης, ε, ὁ, viginti viris præfectus. Ab εἰκὰς & ἄρχω.

Εἰκαδισταὶ, ῶν, οἱ, q. d. viceſimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia viceſimum cuiusque menſis diem in honorem Epicuri eo die defuncti feſtum habebant. Ab εἰκάς.
Εἰκάζω, f. άσω, adſimulo. 2) conicio. Ab εἴκω, ſimilis ſum.
Εἰκάθω, cedo, pareo, pro εἴκω.
Εἰκαιοβουλία, ας, ἡ, vana conſultatio. 2) ſtoliditas. A ſeq.
Εἰκαιόβουλος, ὁ, ἡ, vane deliberans, vana conſilia capiens. Ex εἰκ. & βουλή.
Εἰκαιολέσχης, ὁ, garrulus. Ab εἰκ. & λέσχη.
Εἰκαιολεσχία, ἡ, garrulitas. A pr.
Εἰκαιομυθέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.
Εἰκαιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. A ſeq.
Εἰκαιόμυθος, ὁ, ἡ, vana loquens, garrulus.
Εἰκαιορρημονέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor.
Εἰκαιορρημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia.
Εἰκαιορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος & ῥῆμα, verbum.
Εἰκαῖος, αία, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit. 2) qui temere ſe offert. 3) vulgaris, triuialis. 4) vanus, futilis. Ab εἰκῆ, temere.
Εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas. A pr.
Εἰκαιότης, ητος, ἡ, idem. Ab eodem.
Εἰκαιόψογος, ὁ, ἡ, temere reprehendens.
Εἰκὰς, άδος, ἡ, numerus vicenus. 2) viginti. 3) vigeſimus dies menſis. Ab εἴκοσι.
Εἰκασία, ας, ἡ, ſimilitudo, repræſentatio imaginis, adſimulatio. 2) coniectura, imaginatio. 3) ſimulacri effictio. Ab εἰκάζω.
Εἴκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum. Ab eod.
Εἰκασμὸς, ε, ὁ, coniectura, coniectatio. Ab eod.
Εἰκαστὴς, ε, ὁ, coniector. Ab eod.
Εἰκαστικὸς, ἡ, ὸν, coniecturalis, dubitatiuus. 2) adſimulatiuus. Hinc 3) ἡ εἰκαστικὴ, ſc. τέχνη, ars ſtatutaria, & εἰκαστικὰ, ſc. ἐπιῤῥήματα, Aduerbia dubitatiua, ſ. dubitandi. A pr.
Εἰκαστικῶς, per coniecturam. A pr.
Εἰκελόνειρος, ε, ὁ, ἡ, ſomnio ſimilis. 2) vanus, inanis. E ſeq. & ὄνειρος.
Εἴκελος, ε, ὁ, ἡ, ſimilis. Ab εἴκω, ſimilis ſum.
Εἰκελόφωνος, ον, vocem ſimilem (ſc. alteri) habens. Ex pr. & φωνή.
ΕΙΚΗ͂, Adu. fruſtra. 2) temere, ſine conſilio.
Εἰκοβολέω, ῶ, f. ήσω, coniecto. Ex εἰκὸς & βάλλω.
Εἰκονίζω, f. ίσω, adſimulo, exprimo. Ab εἰκών.
Εἰκονικὸς, ἡ, ὸν, iconicus, epith. ſimulacri ſtaturam archetypi æquantis; in Lebensgröſſe. Ab eod.
Εἰκόνιον, ε, τὸ, exigua ſtatua, parua imago. Dim.
Εἰκόνισμα, τὸ, ſpecies, ſimulacrum. Ab εἰκονίζω.
Εἰκονισμὸς, ε, ὁ, effictio, effigies, imago. 2) Figura rhetorica. Ab eod.
Εἰκονογραφέω, ῶ, fut. ήσω, rerum, perſonarum imaginem oratione deſcribo. Ex εἰκὼν & γράφω, ſcribo.
Εἰκονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex iisd.
Εἰκονολογία, ἡ, idem. Ex εἰκ. & λόγος.
Εἰκονομαχία, ίας, ἡ, imaginum oppugnatio.
Εἰκονομάχος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui imagines oppugnat atque

atque e templis deturbat. Ex εἰκὼν & μάχη, pugna.
Εἰκονοποιέω, simulacrum facio.
Εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens, consentaneum. 2) verisimile, probabile. Ab εἴκω.
Εἰκοσάβοιον, boues viginti valens. Ex εἴκοσι & βοῦς.
Εἰκοσάεδρος, & ης, ου, ὁ, ἡ, qui viginti basibus constat. Ex εἴκοσι & ἕδρα, basis, sedes.
Εἰκοσαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui viginti annorum est.
Εἰκοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum.
Εἰκοσαετὶς, ίδος, ἡ, quæ viginti est annorum.
Εἰκοσάκις, Adu. vicies.
Εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens. epith. triclinii. Ex εἴ. & κλίνη.
Εἰκοσάκωλος, ον, viginti versibus breuioribus constans. Ex εἰ. & κῶλον.
Εἰκοσάκωπος, ου, ὁ, ἡ, viginti remos habens. Ex εἴ. & κώπη, remus.
Εἰκοσάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, viginti menses durans. Ex εἴ. & μὴν, mensis.
Εἰκοσαπλάσιος, ία, ιον, vigecuplus.
Εἰκοσαπρωτεία, ας, ἡ, viginti-primatus.
Εἰκοσάπρωτοι, ων, οἱ, viginti-primi, sc. decuriones municipii.
Εἰκοσὰς, άδος, ἡ, duæ decades, numerus constans viginti capitibus aut indiuiduis.
Εἰκοσαστάδιον, τὸ, spatium viginti stadiorum.
Εἰκοσάφυλλος, ου, ὁ, ἡ, viginti habens folia.
Εἰκοσέτης, εος, ἡ, qui viginti annorum est. fem. εἰκοσέτις.
Εἰκοσήρετμος, ου, ὁ, ἡ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι & ἐρετμὸς, remus.
Εἰκοσήρης, εος, ὁ, ἡ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι & ἐρέσσω, remigo.
ΕΙΚΟΣΙ, viginti. Adi. indeclin.
Εἰκοσίβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, viginti boum pretio æstimabilis. Ex εἴκοσι & βοῦς.
Εἰκοσιδύω, duo & viginti.
Εἰκοσίεδρος, ον, viginti latera habens. Ex εἰ. & ἕδρα.
Εἰκοσιεννέα, vndetriginta.
Εἰκοσιέπτα, septem & viginti.
Εἰκοσίκλινος, v. εἰκοσάκλινος.
Εἰκοσιὲξ, viginti sex.
Εἰκοσίμετρος, ον, viginti mensuras capiens. Ex εἰ. & μέτρον.
Εἰκόσιμνος, ον, viginti minarum. Ex εἴκοσι & μνᾶ, mina.
Εἰκοσινήριτος, ον, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι & ἐρίζω, contendo. (seu in quo viginti numerantur. ab antiquo ἀρίτω, vnde ἀριθμὸς.)
Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo.
Εἰκοσιπέντε, viginti quinque.
Εἰκοσίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, viginti cubitos æquans.
Εἰκοσιστάδιον, v. εἰκοσαστάδιον.
Εἰκοσιτέσσαρες, ων, ὁ καὶ ἡ, viginti quatuor.
Εἰκοσόργυιος, qui est viginti orgyiarum. Ex εἴκ. & ὀργυία.
Εἰκόσορος, ον, qui viginti remis agitur. Ex εἴκ. & ἐρῶ vel ἐρέσσω, remigo.
Εἰκοσταῖος, αία, αῖον, vigesimo quoque loco vel die veniens vel proueniens.
Εἰκοστολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vigesimam (vectigal) exigit, exactor vicesimæ. E sq. & λέγω, erigo.
Εἰκοστὸς, ἡ, ὸν, vicesimus. Ab εἴκοσι.
Εἰκοστώνης, publicanus vicesimæ. A pr. & ὠνέομαι, emo, redimo.
Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico. 2) per coniecturas doceo. Ex εἰκότα & λέγω.
Εἰκότως, Adu. merito, vt par est, vt consentaneum est. Ab εἰκός.
Εἰκτικὸς, ἡ, ὸν, facile cedens. A sq.
ΕΙΚΩ, fut. ξω, similis sum, quasi accedo ad rem, prope venio ad eius naturam, formam. 2) cedo, non repugno. 3) morem gero. Hinc ἔοικε, consentaneum est, par est, videtur, probabile est.
Εἰκὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, imago, effigies. A pr.
Εἰκὼν, όνος, ἡ, idem. 2) Schema rhetoricum. Ab eod.
Εἰκὼς, υῖα, ὸς, æquus, probabilis. Ab eod.
Εἰλαδὸν, Adu. simul, vniuersim, turmatim. Ab ἰλαδόν.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, inuoluo.
Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Vnde
Εἰλαπιναστὴς, ου, ὁ, conuiuia. A sq.
ΕΙΛΑΠΙΝΗ, ης, ἡ, epulum. quasi ἰλαδὸν, turmatim, ad coronæ, id est cœtus in orbem sedentis, modum compotatio.
Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum. Ab εἰλέω, vel ἴλλω, abigo, arceo, depello.
Εἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἴλη, agmen, & ἄρχων, princeps.
Εἰλάω, idem quod εἰλέω.
ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium. Ab ἐλεύθω, venio opitulatum.
Εἰλειθυιον, ου, τὸ, templum Lucinæ. A pr.
Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, voluulus, morbus intestinorum. 2) mensa coquinaria. 3) latebra ferarum. A seq.
Εἰλέω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo. 2) circumago, voluo, inuoluo, circumuoluo. Ab εἴλω, idem.
Εἰλέω, ήσω, insolo. Eust. vnde εἴλησις. Ab εἴλη.
Εἰλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ileo siue voluulo laborans, Hinc τὰ εἰλεώδη, ilei cruciatus, siue torsiones. Ab εἰλεός.
Εἴλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex. 2) foramen. Ab εἰλέω.
Εἴλη, ης, ἡ, splendor solis. 2) calor solaris. Ab ἕλη.
Εἰληδὸν, Adu. turmatim. Ab εἰλέω.
Εἰληθερέω, ῶ, f. ήσω, ad solem calesco, insolo, apricor. A seq.
Εἰληθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a sole calefactus. Ab εἴλη & θέρος, calor.
Εἰλήιον, in sole calefactum. Hesych. Ab εἴλη.
Εἴλημα, ατος, τὸ, inuolucrum, integumentum. Ab εἰλέω.
Εἴλησις, εως, ἡ, apricatio, æstus. Ab εἴλη.
Εἴλησις, εως, ἡ, conuolutio, circumuolutio. Ab eod.
Εἰλητικὸς, ἡ, ὸν, qui se voluit & trahit inter incedendum, vt serpens, eruca. Ab eod.

Εἰλητὸς

λητὸς, ἡ, ὄν, conuolutus. 2) conuolubilis. 3) εἰλητὴ, ap. Schol. Aristoph. farcimen. Ab eod.
λιγγιάω, ῶ, f. ήσω, circumagor, laboro vertigine. A seq.
λιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus. 2) tormen intestinorum. 3) vertigo, obscuratio & perturbatio communis sensuum sedis. Ab ἑλίττω.
λιγμα, ατος, τὸ, inuolutio. Ab eod.
λιγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuosus, intortus, flexuosus. A pr.
λιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab eod.
λιδὸν, *Adu.* flexuose. Ab eod. (nisi vitiosa hæc est scriptio pro εἰληδὸν.)
λικοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, flexuosus, anfractuosus. Ex εἴλιξ & εἶδος.
λικόεις, εσσα, όεν, tortuosus, voluminibus tortus. Ab εἴλιξ.
λικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas. Ab εἰλικρινής.
λικρινέω, ῶ, f. ήσω, sincerum reddo. A sq.
λικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, distinctus. 2) sincerus. 3) manifestus. Ex εἵλη, *splendor solis*, & κρίνομαι, *secernor*. quod quæ diligenter spectamus, ea contra lucem spectamus.
λικτὸς, ἡ, ὄν, conuolutus. Ab εἰλίττω.
λινδέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, versor, volutor. Ab eod.
λιξ, κος, ἡ, volumen, inuolucrum. 2) gyrus, & hinc 3) via per ambages. 4) species hederæ, & 5) *Adi.* implicitus. Ab eod.
λίπους, οδος, ὁ, ἡ, curuos pedes habens, vel inter ambulandum ad curuæ lineæ modum iactans.
λισκότωσις, εως, ἡ, vertigo. 2) vertigo coniuncta cum offusione oculorum. Ex εἰλίσσω & σκοτόω, *obtenebro.*
λίσσω, f. ίξω, circumuolo. Ab εἰλέω.
λιτενὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. hederæ, populi, & similium plantarum circa arbores voluentium se & in altum serpentium, tentus seu directus ad helicis, seu lineæ spiralis modum. Ex εἵλεω, *voluo*, & τείνω, *tendo.*
λλω, in angustum cogo. Ab εἴλω. v. ἴλλω.
λόπεδον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori solis expositus. Ex εἵλη & πέδον, *solum.*
λυθμὸς, οῦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω, cum sqq.
λυμα, ατος, τὸ, inuolucrum, integumentum. 2) vestis, indumentum.
λυὸς, οῦ, ὁ, latibulum, lustrum. v. ἰλεὸς.
λυς, έος, ἡ, limus, cœnum. Ab ἰλὺς, quod idem notat.
λυσις, εως, ἡ, volutatio. Ab εἰλύω.
λυσπάομαι, ῶμαι, voluendo trahor. Ex eod. & σπ.
λυσπωμα, ατος, τὸ, motus, quo quid voluendo sese repit & quasi trahitur. A pr.
λύσσω, intego, inuoluo. Ab εἰλύω.
λυφάζω, verso, torqueo. Ab eodem.
λυφάω, ῶ, idem & ab eodem.
λύω, vel εἴλυμι, f. ύσω, verso, voluo. 2) repo, de homine qui incedere nequit. 4) inuoluo, occulto. A sq.
ΕΙ'ΛΩ, siue εἰλέω, voluo.
ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, & εἰλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, seruus Spartanus. ab ἕλω, *capio*. idem quod *mancipium*, vel αἰχμάλωτος, *bello captus.*

Εἰλωτεία, ας, ἡ, seruitus. 2) turba seruorum, mancipia. A pr.
Εἰλωτεύω, f. εύσω, seruio. Ab eod.
Εἰλωτικὸς, ἡ, ὄν, heloticus. Ab eod.
Εἰλωτὶς, ίδος, ἡ, serua, ancilla. Ab eod.
Εἷμα, ατος, τὸ, vestis. Ab ἕω, *induo.*
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum. A μείρομαι, *sortior*, vnde εἵμαρμαι.
Εἰμὶ, f. ἔσομαι, sum. Ab ἕω.
Εἶμι, eo, vado. 2) venio. Ab eod.
Εἰνάετες, vel εἰναετὲς, *Adu.* per nouem annos. Ex ἐννέα & ἔτος.
Εἰναετίζομαι, nouem annos natus sum. A pr.
Εἰνακισχίλιοι, nouem mille.
Εἰνάπηχυς, ὁ καὶ ἡ, nouem cubitos æquans.
ΕΙ'ΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. vxor fratris.
Εἴνατος, pro ἔννατος, nonus.
Εἰναφώσσων, ὁ καὶ ἡ, vnum vel nouem vela habens. Ab ἓν, vel ἐννέα & φώσσων, *velum.*
Εἵνεκα, pro ἕνεκα, propter.
Εἰνέτης, ες, nouennis. Ab ἐννέα & ἔτος.
Εἰνὶ, pro ἐνὶ, & hoc pro ἐν.
Εἰνόδιος, in via positus. Pro ἐνόδιος.
Εἰνοσίφυλλος, in quo folia agitantur, i. e. frondosus. Ab ἐνόθω, *agito*, & φύλλον, *folium.*
Εἰνύω, vel εἴνω, induo. Ab ἕω.
Εἴπερ, siquidem, si.
Εἴπως, si qua ratione, si forte.
Εἰργάθω, prohibeo, distraho. Ab εἴργω.
Εἱργμὸς, οῦ, ὁ, inclusio. 2) coniectio in carcerem. 3) adulteri deprehensi detentio. Ab εἵργω.
Εἱργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris custos.
Εἱργνυμι, f. ξω, coërceo, carcere contineo. A sq.
Ε'ΙΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, excludo.
Ε'ΙΡΓΩ, f. ξω, includo. 2) coniicio in carcerem.
Εἰρέα, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico*, vel *necto, connecto.* quasi *series.*
Εἶρερος, ου, ὁ, captiuitas, seruitus. Ab ἔρω, ἐρέω, *laboro*, vnde & *seruio* latin. vt ab ἔρω, *sero, consero.*
Εἰρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέω, *agito.*
Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ, lana velatus, insigne supplicum. Ab εἶρος, *lana.*
Εἰρεῦσαι, apud Hesiodum. Ionice pro εἰρέουσαι, dicentes, pro ἐρέουσαι.
Εἴρην, ενος, ὁ, Lacedæmoniis puer, qui iam fari potest. Ab eod.
Εἰρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco.
Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.
Εἰρηναίως, *Adu.* pacate, amice. A pr.
Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, Irenarcha magistratus, qui securitatem & quietem tuetur. Gl. vet. pacator. Vnde
Εἰρηναρχικὸς, ἡ, ὄν, ad securitatem, quietem praestandam constitutus, factus &c. Ex εἰρήνη & ἀρχή.
Εἰρηνεῖον, τὸ, templum pacis. Ab εἰρήνη.
Εἰρηνέω, in pace viuo, pacem ago.
Εἰρηνεύω, f. εύσω, & εἰρηνεύομαι, idem. A seq.
ΕΙΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.
Εἰρηνικὸς, ἡ, ὄν, pacificus, pacatus. 2) pacis studiosus. 3) ad pacem pertinens. A pr.

Εἰρηνικῶς, *Adu.* pacifice. A pr.
Εἰρηνοδίκαι, ἡ, fetiales, quia interpretes & arbitri sunt pacis & belli.
Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem constituo, pacifico, paco.
Εἰρηνοποιὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pacificus, qui est ingenio pacis amante. 2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρ. & ποιέω.
Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, pacis custos. 2) pacificator.
Εἰρίνεος, μ, ὁ καὶ ἡ, laneus. Ab εἶρος,
Ἔιριον, ȣ, τὸ, & εἰρίον, lana. Ab eod.
Εἶρις, ιδος, ἡ, iris, genus aromatis, ap. Athen.
Εἰρκτὴ, ῆς, ἡ, carcer. Ab εἴργω.
Εἰρκτοφύλαξ, ὁ, custos carceris. A pr. & φ.
Εἰρμὸς, ȣ, ὁ, nexus, series. Ab εἴρω, *necto.*
Εἰροκόμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος & κομέω, *curo.* (antiqu. κέμω, *comam pecto.*)
Εἴρομαι, interrogo. ab ἔρω, *dico*, quasi auctor sum vt id, quod volo, mihi dicatur.
Εἰροπόκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, laniger. Ex εἶρος & πόκος.
Εἰροπόνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui lanificium exercet, qui in lanis laborat.
ΕἾΡΟΣ, εος, τὸ, lana.
Εἰροχαρὴς, ὲς, q. d. lætans lana: lanificus, lanatus.
Εἰρύομαι, seruo, conseruo. Ab ἐρύομαι & ῥύομαι, id.
ΕἼΡΩ, vnde εἶρας, necto.
Εἴρω, dico. In præsenti & imperfecto inusitatum. Fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν ἐρέω, & Perf. εἴρηκα. (A *ferendo*, *conferendo*, id est copulando verba verbis, vnde & *sermo.*)
ΕἼΡΩΝ, ωνος, ὁ, dissimulator in oratione, dissimulate loquens, cauillator. A pr.
Εἰρωνεία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione. 2) derisio, cum per speciem & iocum laudamus, quem subsannatum volumus. 3) Tropus rhetoricus. A pr.
Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, vtor dissimulatione in oratione. 2) derideo. Ab eod.
Εἰρωνευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem quod εἴρων. A pr.
Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, dissimulatione vtens. Ab eodem.
Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εἴρων.
Εἰρωνικῶς, *Adu.* ficte, dissimulate, ironice.
ΕἸΣ, *Præpos.* regens *Accus.* in. 2) ad. 3) erga. 4) contra. 5) super. 6) post. 7) propter. 8) apud. 9) per. 10) inter. 11) circiter. 12) quoad. 13) ritu, modo. 14) *in Compositione* notat in, ad, intra. 15) *inseruit Periphrasi*, vt τὰ εἰς σύνοδον pro σύνοδος, & cum Nomine redditur quandoque aduerbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratissime, εἰς ὑπερβολὴν summe.
ΕἿΣ, μία, ἓν, vnus. 2) pro τις, quidam. 3) alter. Hinc 4) εἷς καθ' εἷς, singuli. 5) ἓν παρ' ἓν, coniuncte in vnum, vt e duobus velut vnum fiat, v. c. legendo.
Εἰσαγγελεὺς, έως, ὁ, qui nuntiat aduentum alicuius. 2) accusator, delator criminis innominati.
Εἰσαγγελία, ας, ἡ, accusatio, delatio criminis innominati, stellionatus.
Εἰσαγγελικὸς vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελίαν, vt lex, modum εἰσαγγελιῶν præscribens.
Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, accuso, defero. 2) intus nuncio, renuncio, refero.
Εἰσαγείρω, colligo, congrego.
Εἰσάγω, f. ξω, introduco. 2) est verbum forense, quod de iudice & actore dicitur. 3) referre in numerum, ordinem, collegium.
Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio.
Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius.
Εἰσαγώγιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, importans, qui alicunde importat. 2) actio, quam intendere licet per legem, quæ iure dari petenti potest.
Εἰσαεὶ, *Adu.* semper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, sempiternus.
Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conspicio, inspicio.
Εἰσαίρω, infero, appono.
Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo.
Εἰσαΐω, audio, inaudio.
Εἰσακοντίζω, f. ίσω, iaculor in aliquem locum. 2) iaculis incesso.
Εἰσακούω, exaudio.
Εἰσαλείφω, inungo.
Εἰσάλλομαι, insilio.
Εἰσαμείβω, ingredior.
Εἰσαναβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo.
Εἰσαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, adigo.
Εἰσανάγω, introduco.
Εἰσαναλίσκω, f. ώσω, impendo, sumtum facio in aliquid.
Εἰσανδρόω, maribus compleo.
Εἰσανεῖμαι, ingredior.
Εἰσανείδω, suspicio.
Εἰσανέχω, insurgo, exsurgo.
Εἰσαντλέω, infundo, ingero.
Εἰσάπαν, *Adu.* omnino, prorsus.
Εἰσάπαξ, *Adu.* semel.
Εἰσαποβαίνω, euado.
Εἰσαποκλείω, includo, exitu intercludo.
Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere iubeo.
Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.
Εἰσάττω, insilio, subsilio.
Εἰσαῦθις, *Adu.* in posterum, posthac.
Εἰσαύριον, *Adu.* cras, in posterum diem.
Εἰσαφάσσω, infero, immitto.
Εἰσαφίημι, f. ήσω, iacio intro, immitto. 2) introduco.
Εἰσαφικάνω, accedo. 2) redeo.
Εἰσαφικνέομαι, ȣ̃μαι, f. ίξομαι, idem.
Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior.
Εἰσβάλλω, iniicio. 2) inuado, ingredior.
Εἴσβασις, εως, ἡ, adscensus. 2) ingressus.
Εἰσβατὸς, ἡ, ὸν, quem ingredi possumus, accessus.
Εἰσβιάζομαι, f. άσομαι, vi ingredior, irrumpo. 2) vim infero.
Εἰσβιβάζω, f. άσω, ingero, intrudo, impono, v. c. naui.
Εἰσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.
Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus, incursus. 2) expeditio militaris. 3) impetus primus febris, paroxysmus. 4) initium, principium rei. Ex εἰσβάλλω.

Εἰσδανείζω, fœnori colloco pecuniam.
Εἰσδέρκομαι, inſpicio.
Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro, recipio.
Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. A pr.
Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, ingreſſio. 2) impetus, irruptio. Ab εἰστρέχω.
Εἰσδύνω, f. ύσω, ſubeo, ingredior, penetro.
Εἴσδυσις, εως, ἡ, introitus, ingreſſus. 2) os ſpeluncæ.
Εἰσδύω, f. ύσω & εἰσδύσομαι, idem quod εἰσδύνω.
Εἰσεάω, άσω, intromitto, introire ſino.
Εἰσεγγίζω, f. ίσω, accedo.
Εἰσείδω, & ἐσείδω, video.
Εἰσειλέω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in anguſtiam, compello.
Εἴσειμι, intro, ingredior.
Εἰσελαύνω, inuehor, ingredior, irrumpo.
Εἰσέλευσις, εως, ἡ, ingreſſus. Ab εἰσέρχομαι.
Εἰσέλκω, rapio, traho aliquo, v. c. in iudicium.
Εἰσεμπορεύομαι, f. εύσομαι, importandarum mercium cauſſa me confero aliquo.
Εἰσέπειτα, *Adu.* vel *Coniunct.* deinde, poſtea.
Εἴσερσις, εως, ἡ, plexus, nodus. 2) inſertio. Ab εἰσείρω.
Εἰσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, aliquo diuerto.
Εἰσέρπω, irrepo.
Εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior.
Εἰσέτι, *Adu.* in poſterum quoque.
Εἰσευπορέω, ſuppedito, aor. 1. εἰσευπορῆσαι, ap. Diodor. niſi leg. εἰσπορίσαι.
Εἰσεφίημι, f. ήσω, intromitto.
Εἰσέχω, pertineo, peruado.
Εἰσηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, princeps & auctor ſum & cauſſa alicuius rei. Vnde varie dicitur, pro ſuadere. 2) docere. 3) legem ferre. 4) inſtituere aliquid. 5) exemplum præire. 6) explicare. 7) commemorare.
Εἰσήγησις, εως, ἡ, omnia ſignificat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, principatus, exemplum, cauſſa intelligi poteſt, vt ſuaſio, admonitio, doctrina, legislatio &c. A pr.
Εἰσηγητὴς, ȣ̃, ὁ, cuiuscunque rei quocunque modo auctor, vt ſuaſor, magiſter, doctor, legislator &c. Ab eod.
Εἰσηγορία, ας, ἡ, accuſatio, querimonia. Suid. Ex εἰς & ἀγορέω, ἀπο.
Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, *Attice* ἐσηθῶ, colo, percolo, colando infundo, per colum inſtillo. Herodotus ἐσηθήσαντες, vbi quidam ἐσηθίσαντες, quaſi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθέω.
Εἴσθεσις, ἡ, initium, veluti comœdiæ, odæ &c. Vox Scholiaſtarum.
Εἰσθέω, irrumpo.
Εἰσθορέω, ῶ, fut. ήσω, inſilio.
Εἰσίημι, immitto, intromitto.
Εἰσίτμη, ης, ἡ, vicus.
Εἰσιππεύω, equo ingredior.
Εἰσίπτημι, & εἰσίπταμαι, inuolo.
Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingreſſum pertinens. Ab εἴσειμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies, & ſacra, quæ initio anni fiebant.
Εἰσιτητὸς, ή, όν, ad quem ingreſſus patet. Ab eodem.
Εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, aduoco, inuito.
Εἰσκαταβαίνω, ingredior, v. c. antrum.
Εἰσκέλλω, appello, aduenio.
Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis euoco, in concionem voco.
Εἰσκλύζω, inundo.
Εἰσκολυμβάω, innato.
Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, inuectio. Ab ſeq.
Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inueho.
Εἰσκρίνω, in aliquem numerum adſciſco, lego, coopto, & 2) εἰσκρίνομαι, ingredior, inſinuo me, allegor, cooptor.
Εἴσκρισις, εως, ἡ, lectio, cooptatio. 2) inſinuatio.
Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, voluendo intus verto, infero, quaſi machina rotatili.
Εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, qua inuehebantur oſtendenda & rurſus e conſpectu remouebantur oſtenſa.
Εἰσκυλίω, f. ίσω, inuoluo, immitto aliquo.
Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inſpicio.
Ἐίσκω, adſimulo. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*
Εἰσκωμάζω, f. άσω, commiſſabundus adeo, irrumpo. 2) tropice, irrumpo, inualeſco: *ſed ſemper in deteriorem partem,* ſæpe ap. Chryſoſt.
Εἰσλάμπω, f. ψω, illuceo, *de Sole irradiante.*
Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprimo. *In med.* idem quod ſeq.
Εἰσματτεύομαι, εἰσματεύομαι, inferendo digito contrecto, ſcrutor. (niſi potius eſt εἰσβατεύομαι.)
Εἰσνέω, innato.
Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Vnde εἰσενόησα, adnimaduerti.
Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, prouenio, *de pecunia.* Ab ſeq.
Εἰσόδιον, ȣ, τὸ, reditus honorarius, penſio honoraria, in *Plur.* reditus quiuis, ſumtus. Ab εἴσοδος.
Εἰσόδιος, ȣ, ὁ, ἡ, ad introitum pertinens, in ingreſſu adhiberi ſolitus. 2) qui itat, ventitat ad &c. A ſeq.
Εἴσοδος, ȣ, ἡ, ingreſſus, introitus. 2) via, quæ in locum aliquem fert. 3) reditus, tributum, vectigal.
Εἰσοικειόω, ῶ, f. ώσω, concilio, amice iungo, familiarem & amicum reddo.
Εἰσοικέω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro.
Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem. A pr.
Εἰσοικίζω, f. ίσω, in domum introduco, ſeu recipio. 2) in vrbem habitatum mitto. 3) *in med.* in domum immigro. b) inſinuo me. c) verſor, commoror.
Εἰσοικισμὸς, ȣ̃, ὁ, introductio vel receptio in ædes. 2) deductio colonorum.
Εἰσόκε & εἰσόκεν, Poet. donec. Ex εἰς, ὃ, *quod*, & κε, vel κεν, pro ἄν.
Εἰσοίσιος, inferendus, introducendus.
Εἰσοιχνέω, ingredior.
Εἰσομόργνυμι, attingo.
Εἰσοπίσω, *Adu.* poſtea.
Εἰσοπτὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui inſpectus eſt, qui inſpici poteſt. Ex εἰς & ὄπτομαι.
Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inſpicio in ſpeculum, in ſpeculo faciem intueor. A ſeq.
Εἴσοπτρον, ȣ, τὸ, ſpeculum. Ex εἰς & ὄπτομαι

Εἰσοράω, ῶ, intueor, adſpicio.
Εἰσορμίζω, in portum inueho.
Ἔισος, η, ον, Poët. pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. ἔισῃ, epith. nauis, videtur eſſe bona, bene ædificata: diciturque & de ſingulis, forte &, cum de cibo dicitur, ſignificat bonum, ſuauem, ſalubrem. Ab ἴσος. (niſi potius eſt ab εὖς, bonus.)
Εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrſum vergit. Ab εἰσέχω.
Εἰσπαίω, f. αίσω, inſilio, irrumpo.
Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo.
Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, tranſeo. 2) adeo.
Εἰσπέταμαι, f. πτήσομαι, inuolo.
Εἰσπετάομαι, vel εἰσπέτομαι, idem.
Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, irrumpo.
Εἰσπίπτω, incido, irruo.
Εἰσπλέω, f. εύσω, nauigo introrſum, adnauigo.
Εἰσπληρόω, ingerendo impleo.
Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnauigatio. 2) locus per quem intrant naues in portum.
Εἰσπνέω, f. εύσω, inſpiro, adflo. 2) ſpiritum duco. 3) amo.
Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amaſius, amoris igne adflatus. (vel potius qui alteri exemplo & præceptis amorem honeſtatis & virtutis inſpirat.) A pr.
Εἰσπνοὴ, ῆς, ἡ, inſpiratio. Ab eodem.
Εἰσποιέω, ῶ, f. ήσω, adſciſco. 2) adopto.
Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.
Εἰσποιητὸς, ἡ, ὸν, adoptatus. Ab eod.
Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immiſſio. Ab εἰσπέμπω.
Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior.
Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor. Ab εἰσπράττω.
Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab eod.
Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo. 2) vindico alicui quid.
Εἰσπτύω, f. ύσω, inſpuo.
Εἰσρέω, f. εύσω, influo, illabor, interlabor.
Εἴσροος, *contr.* εἴσρους, ου, ὁ, influxus, influxio.
Εἴσρυσις, εως, ἡ, idem.
Εἰστίθημι, impono, pono in, ſeu intra, indo.
Εἰστιμάομαι, in cenſum defero, *cum accuſ.*
Εἰστοξεύω, ſagittam immitto, ſagitta ferio. *tropice:* alte in animum iniicio.
Εἰστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, ſeu intra, recipio me intra, ſ. intus.
Εἰστρέχω, incurro.
Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebrando perforo. 2) inſinuo me, clam me infero.
Εἰσφέρω, f. εἰσοίσω, a. I. εἰσήνεγκα, infero, ingero. 2) confero partem, do. 3) ſoluo tributum, pendo. 4) fero ad populum v. c. legem.
Εἰσφθείρομαι, irrepo, clam & cum pernicie alterius. Ex εἰς & φθείρομαι, *eo, vado.*
Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior. 2) ſæpe ingredior, vel adeo, ſtatis temporibus.
Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. 2) collatio. 3) tributum. Ab εἰσφέρω.
Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. άξω, obſtruendo includo.
Εἰσφρέω, & εἰσφρημι, f. ήσω, infero, intromitto, introduco, introire iubeo. 2) ingredior, int. ἐμαυτόν. Ab εἰς, & *antiquo* φρέω, *mitto.*
Εἰσχέω, f. εύσω, infundo.
Εἰσχειρίζω, trado, in manus do.
Εἴσω, *Adu.* intra. 2) intus. Hinc ὁ εἴσω, interior.
Εἰσωθέω, ῶ, f. ειθώσω, intrudo, intro pello.
Εἰσωπὸς, οῦ, ὁ, ante conſpectum in oculis aliquid habens. Ex εἰς & ὤψ, *vultus.*
ΕἾΤΑ, *Adu.* poſtea, deinde, tum. 2) anne, numquid, itane vero? *cum indignatione.* 3) *in argumentatione* atqui, enimuero. 4) ſed.
Εἴτε, *Coniunct.* ſiue.
Εἶτεν, & ἔπειτεν pro εἶτα & ἔπειτα, *Ion. Adu.* idem quod εἶτα.
Εἴω, *vſitatum* εἶμι, vado, eo. Ab ἔω, *eo.*
Εἰωθότως, *Adu.* more ſolito. Ab εἰωθὼς, *conſuetus*, quod eſt ab ἔθω, *e conſuetudine aliquid facio.*
ἘΚ, ſequente Conſona, & ἐξ ſequente Vocali vel Diphthongo, *Præpoſ.* regens Genitiuum, e, ex. 2) a, ab. 3) de. 4) per. 5) propter. 6) iuxta. 7) poſt. 8) extra. 9) in. 10) ſæpe cum ſuo caſu *pro Aduerbio* ponitur, v. g. ἐκ τοῦ φανεροῦ, aperte, ἐκ τοῦ δικαίου, iuſte, ἐκ προαιρέσεως, vltro, conſulto, ἐκ ῥιζῶν, radicitus. 11) interdum *abundat*, v. g. ἐξ οὐρανόθεν, cœlitus. 12) *ſeruit Periphraſi adiectiui*, vt οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου, Peripatetici, οἱ ἐξ ἐριθείας, rixoſi & *ablatiui*, vt ἐκ χειρὸς, manu vi, cominus. 13) *in Compoſitione* notat ex, vel extra, item ab, in, re, ſeorſum vehementiam, ornatum, contrarium. ſæpe etiam redundat.
Ἑκάεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epitheton Apollinis ſagittarii procul ferientis. Ex ἑκὰς & ἔργον.
Ἕκαθεν, *Adu.* procul eminens. Ab ἑκάς.
ἙΚΑ'Σ, *Adu.* procul, eminus. Vnde ἑκαστάτω, *Adu.* longiſſime. Ab ἑκάς.
Ἑκασταχῆ, *Adu.* vbique, vbilibet. Ab ἕκαστος.
Ἑκασταχόθεν, *Adu.* vndique. ἑκασταχόθι, vbique gentium, paſſim. ἑκασταχόσε, *Adu.* quocumque, quoquo verſus. ἑκασταχοῦ, *Adu.* vbilibet, vbique. Ab eod.
Ἑκαστέρω, *Adu.* vlterius, longinquius, magis procul. Ab ἑκάς.
Ἕκαστος, άστη, αστον, ſinguli, quisque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, ſinguli; καθ' ἕκαστον, ſigillatim; καθ' ἑκάστην, ſcilicet ἡμέραν, quotidie; παρ' ἕκαστα, ſemper, vbique.
Ἑκάστοτε, *Adu.* ſemper, vbique.
Ἑκαστέρω, *Adu.* longius. Ab ἑκάς.
Ἑκάστω, *Adu.* pro ἑκαστάτω, ap. Hipp.
Ἑκάταιον, & ἑκάτειον, Hecates fanum, vel ſtatua. Ab Ἑκάτη, *Hecate.*
Ἑκατεράκις, *Adu.* alterutra ſeu vtrauis vice, bis. Ab ἑκάτερος.
Ἑκάτερθεν, *Adu.* vtrimque. Ab eod.
Ἑκατερὶς, ίδος, ἡ, genus ſaltationis, in qua manus alternatim mouebant. Ab eod.
Ἑκατερομάσχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manicis ab vtraque axilla dependentibus inſtructus. E ſq. & μασχάλη.
ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, alteruter, alter e duobus, vteruis. 2) vterque. Vnde
Ἑκατέρωθεν, *Adu.* vtrimque.
Ἑκατέρωθι, *Adu.* in alterutra parte, vtrobique.

Ἑκατέρως, *Adu.* alterutro modo. 2) vtroque modo.

Ἑκατέρωσε, *Adu.* in alterutram partem. 2) in vtramque partem.

Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe iaculans. Ex ἑκὰς & βέλος.

Ἑκατηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἑ. & βάλλω.

Ἑκατήσια, τὰ, sacra Hecates.

Ἕκατι, propter, pro ἕκητι.

Ἑκατογκέφαλος, & λος, ὁ καὶ ἡ, centiceps. Ex ἑ. & κεφαλή.

Ἑκατόγκρανος, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἑ. & κράνον.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, centimanus.

Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἑκατομβαῖα, ων, τὰ, festum in quo hecatombe mactari solebat.

Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, ὁ, Hecatombæon, mensis Atheniensium, dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumuis pecorum, hecatombe. 2) sacrificium solemnius quoduis. Ex ἑκατὸν & βοῦς. (vel potius pro ἑκατομένη, scil. θυσία.)

Ἑκατόμβοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum boum, seu eius nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisdem.

Ἑκατόμπεδος, ον, magnus, latus. Ex ἑ. & πέδον.

Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans. Ex ἑ. & πούς.

Ἑκατομπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum vrbes.

Ἑκατόμπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, centum habens pedes.

Ἑκατομπολίεθρος, ον, idem quod ἑκατόμπολις.

Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum, i. e. multas habens portas.

Ἑκατομφόνια, τὰ, sacra Martis, a multitudine victimarum. Ex ἑ. & φόνος.

ἙΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *Adiect. indecl.* centum. 2) multi.

Ἑκατόνζυγος, sc. ναῦς, centum transtrorum nauis, centiremis. Ex ἑκατὸν & ζυγὰ, *transtra.*

Ἑκατόνσημνον, ου, augustum, multum, magnum.

Ἑκατονταέτης, ου, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑ. & ἔτος, vt sqq.

Ἑκατονταετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἑκατονταετηρὶς, ίδος, seculum.

Ἑκατονταέτηρος, ον, secularis.

Ἑκατοντακάρανος, ου, ὁ καὶ ἡ, centiceps. Pind. *Dor.* pro ἑκατοντακάρηνος.

Ἑκατοντακεφάλας, G. α. apud Aristoph. Dorice & ἑκατοντακέφαλος, idem.

Ἑκατοντάκις, *Adu.* centies.

Ἑκατοντάκλινος, ου, ὁ, ἡ, centum lectis instructus. Ex ἑ. & κλίνη.

Ἑκατονταλαντία, ας, ἡ, talenta centum. A sq.

Ἑκατοντάλαντος, ου, ὁ, ἡ, centum talenta pondere æquans.

Ἑκατονταόργυιος, ου, ὁ, ἡ, centum cubitos æquans. Ex ἑκ. & ὄργυια.

Ἑκατοντάπηχυς, ὁ, ἡ, idem.

Ἑκατονταπλάσιος, ία, ιον, centuplus.

Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem. A pr.

Ἑκατονταπλασίως, *Adu.* in centuplum. Ab eod.

Ἑκατοντάπυλος, centum portas habens. Ex ἑ. & πύλη.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, centurio. Ex ἑ. & ἄρχω.

Ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, idem.

Ἑκατονταρχέω, centurio sum. A pr.

Ἑκατονταρχία, ἡ, centurionatus. Ab eod.

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria.

Ἑκατοντατρίκλινος, ον, centum triclinia habens.

Ἑκατοντάχειρ, ος, ὁ καὶ ἡ, centimanus.

Ἑκατοντάχοος, *contr.* ους, ου, ὁ, ἡ, centuplum reddens. 2) centum choas tenens.

Ἑκατοντόργυιος, ον, idem quod ἑκατονταοργ.

Ἑκατόντορος, sc. ναῦς, q. d. centiremis. Ex ἑκ. & ἐρέσσω, *remigo.*

Ἑκατοντέτης, ὁ, ἡ, centum annorum. Ex ἑκ. & ἔτος.

Ἕκατος, ου, ὁ, longe iaculans. Epitheton Apollinis. Ab ἑκάς.

Ἑκατοστεύω, f. εύσω, centuplico. 2) centesimam (genus vectigalis) colligo. Ab ἑκατοστός.

Ἑκατοσταῖος, α, ον, centesimus. Ab eod.

Ἑκατόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum ostia habens. Ex ἑκ & στόμα.

Ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, centesimus. Ab ἑκατόν.

Ἑκατὺς, ύος, ἡ, centuria. A pr.

Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p βηκα, egredior. 2) ἐκβαίνω, euenit, accidit.

Ἐκβακχεύω, f. εύσω, & ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor. 2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.

Ἐκβάλλω, eiicio, excutio, elido, inprimis fœtum. 2) repudio, explodo. 3) contemno, atque adeo contumelia afficio. 4) erumpo, velut fons e terra.

Ἐκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαροῦμαι, barbarus fio.

Ἐκβαρβάρωσις, ἡ, barbaries. A pr.

Ἐκβασανίζω, ίσω, cruciatu & tormentis fateri cogo.

Ἐκβάσιος, ου, ὁ, exscensum iuuans, efficiens. Epitheton Apollinis. A sq.

Ἔκβασις, εως, ἡ, egressus. 2) euentus, exitus. 3) euasio. 4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.

Ἐκβεβαίωσις, εως, ἡ, fiducia.

Ἐκβέλεσιος, ον, sine telis capiendus vel captus. Ab ἐκ & βέλος, *telum.*

Ἐκβήττω, f. ξω, extussio.

Ἐκβιάζω, f. άσω, & ἐκβιάζομαι, vi exturbo. 2) *in med.* vi adigo, cogo, vim affero. 3) exprimo, extorqueo.

Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo. 2) e naui expono. 3) exigo.

Ἐκβιβασμὸς, οῦ, ὁ, exactio. A pr.

Ἐκβιβαστὴς, οῦ, ὁ, exactor rei iudicatæ, exsecutor sententiæ. 2) apparitor, viator, qui in ius vocat.

Ἐκβλαστάνω, f. ήσω, progermino.

Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod progerminat.

Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio.

Ἔκβλητος, ου, ὁ, ἡ, eiiciendus, reiiciendus. 2) eiectus, repudiatus. Ab ἐκβάλλω.

Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.

Ἐκβλύω, idem.

Ἐκβοάω, ῶ, exclamo. 2) proclamo. 3) celebro. 4) cum clamore erumpo.

Ἐκβοήθεια,

Ἐκβοήθεια, ας, ἡ, proruptio ad auxiliandum.
Ἐκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.
Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.
Ἐκβολὰς, άδος, ἡ, abortiuus. 2) purgamentum argenti, scoriæ.
Ἐκβοβλίζω, radicitus, extraho, effodio.
Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, eiectio, iactura, vt mercium e naui. 2) alicuius loci, aut fluminis exitus, excessus orationis.
Ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον, expositus, eiectitius. A sq.
Ἐκβόλιμος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ab ἐκβολή.
Ἐκβόλιον, ȣ, τὸ, q. d. eiectorium, i. e. eiectrix medicina, abigens enectos in vtero infantes. ἐκβόλιος, οἶνος, vinum, quo partus eiicitur. Ab eod.
Ἔκβολος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. 2) reiectus, proiectus. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβόσκω, f. βοσκήσω, & ἐκβόσκομαι, depasco.
Ἐκβράζω, f. άσω, ebullire seu feruere facio. 2) de mari vndas aut cadauera, vel algas, aut naufragia cum æstu in litus eiiciente.
Ἔκβρασμα, ατος, τὸ, quod quasi bulliendo erumpit. 2) papula ardens. 3) fragmentum nauis in litus eiectum. A pr.
Ἐκβρασμὸς, ȣ̃, ὁ, exæstuatio. 2) eiectio. Ab eodem.
Ἐκβράσσω, æstus impetu eiicio, s. exspuo.
Ἐκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim.
Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor. 2) rugio, vt leo. 3) vt alia fera.
Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium.
Ἐκβρώσκω, exedo, erodo, consumo.
Ἐκβύρσωμα, τὸ, & ἐκβύρσωσις, ἡ, prominentiæ articulorum nimiæ. Ab ἐκ & βύρσα, *corium*.
Ἐκγαλακτόω, ablacto.
Ἐκγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco, e domo eloco.
Ἐκγαμίσκω, idem.
Ἐκγαυρόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco. 2) effero, iacto, exaggero.
Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effuse rideo.
Ἔκγελως, ωτος, ὁ, risus effusus.
Ἐκγενέτης, ȣ, ὁ, oriundus, ortus ex.
Ἐκγεννάω, pario.
Ἐκγιγαρτίζω, fut. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ & γίγαρτον, *id, quod in acini vinaceo lapidosum est.*
Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγίνομαι, f. γενήσομαι, enascor, oriundus sum. 2) ἐκγίνεται, datur, licet.
Ἐκγλευκίζω, dulce reddo.
Ἐκγλισχραίνω, viscosum reddo.
Ἐκγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo.
Ἔκγονος, ȣ, ὁ, ἡ, ortus, oriundus. 2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicunde natum est, item, nepotes. 3) alumnus, discipulus. Ex ἐκ & γονὴ, *proles*.
Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exscribo, describo.
Ἐκγρυτεύω, f. εύσω, scrutor. Hesych. Ex ἐκ & γρύτη, *scruta*.
Ἐκδακρύω, f. ύσω, illacrimor.
Ἐκδανείζω, f. ε.σω, fœnero.
Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo.
Ἐκδεὴς, έος, ὁ, ἡ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ & δέομαι, *egeo*.
Ἔκδεια, ας, ἡ, reliquatio.
Ἐκδείκνυμι, ostendo.
Ἐκδειματόω, ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.
Ἐκδειμαίνω, idem.
Ἐκδεινόω, ώσω, augeo dicendo.
Ἐκδεκατεύω, idem quod simplex.
Ἐκδεκτικὸς, ἡ, ὸν, exceptiuus. Verbum Iuris. Ab ἐκδέχομαι.
Ἔκδεξις, εως, ἡ, exceptio, susceptio. 2) successio. Ab eod.
Ἐκδέρω, f. ερῶ, excorio, pellem detraho.
Ἐκδερματίζω, idem.
Ἐκδεσμεύω, f. εύσω, reuincio, religo ex aliqua re.
Ἐκδέχομαι, f. ξομαι, excipio, succedo. 2) exspecto. 3) suscipio. 4) insidiis aut vi excipio, i. e. capio, interficio.
Ἐκδέω, f. ήσω, religo.
Ἐκδηθύνω, tardo, moror.
Ἔκδηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, euidens.
Ἐκδηλότατα, *Adu.* clarissime. A pr.
Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto. 2) explico.
Ἐκδήλως, manifeste.
Ἐκδημαγωγέω, concionibus concilio mihi & plane deuincio plebem.
Ἐκδημέω, ῶ, fut. ήσω, domo absum, peregre sum, peregrinor. Ex ἐκ & δῆμος, *populus*.
Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἔκδημος.
Ἐκδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio. E seq. & κόπτω.
Ἔκδημος, ȣ, ὁ, ἡ, peregre agens, peregrinus.
Ἐκδημοσιεύω, palam facio, diuulgo. 2) publico.
Ἐκδιαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio.
Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, desciſco a disciplina, genere vitæ, victus, honestate morum.
Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, discessio a disciplina. 2) vita in luxum effusa. A pr.
Ἐκδιαπρίζω, reseco, veluti serra, sæpe feriendo.
Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, *in med.* edocendum curo, trado magistro.
Ἐκδίδαγμα, τὸ, tirocinium.
Ἐκδιδράσκω, aufugio.
Ἐκδιδύσκω, exuo.
Ἐκδίδωμι, edo. 2) dedo in potestatem alterius. 3) loco docendum, faciendum, &c. 4) do nuptui, eloco; *item* nubo. 5) erumpo in aliquem locum, influo, illabor.
Ἐκδιεκπαίω, eruptionem facio.
Ἐκδιηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, enarro, explico.
Ἐκδιΐστημι, disiungo.
Ἐκδικάζω, f. άσω, iudicia exerceo.
Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, vlciscor. Ab ἔκδικος.
Ἐκδίκημα, τὸ, scelus pœna dignum. A pr.
Ἐκδίκησις, εως, ἡ, vltio, vindicta. Ab eod.
Ἐκδικητὴς, ȣ̃, ὁ, vltor. Ab eod.
Ἐκδικητικὸς, ἡ, ὸν, vlciscendi vim, manus habens. A pr.
Ἐκδικία, ας, ἡ, defensio, vindicta. 2) iuris cessio, remissio, item debiti. A seq.
Ἔκδικος, ȣ, vltor, vindex, defensor. 2) *adiectiue* iniustus. Ex ἐκ & δίκη.
Ἐκδίκως, *Adu.* iniuste. A pr.
Ἐκδιόθεν, *Adu.* e Ioue, diuinitus. Ex ἐκ & Διός.
Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel sella excutio.

Ἐκδιωκτέον,

'Εκδιωκτέον, propulſare oportet. A ſeq.
'Εκδιώκω, f. ξω, expello. 2) vexo, affligo.
'Εκδίωξις, εως, ἡ, inſectatio. 2) expulſio. A pr.
'Εκδοκιμάζω, exploro, examino.
'Εκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoueo, excutio, euibro.
'Εκδορὰ, ᾶς, ἡ, excoriatio, euulſio. Ab ἐκδέρω, excorio.
'Εκδόρια, ſc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta cutem rodentia & exulcerantia. Ab eod.
'Εκδόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui edi ſ. dedi poteſt, vel debet, locatiuus, elocatus.
"Εκδοσις, εως, ἡ, editio. 2) deditio. 3) locatio. 4) deſponſatio. 5) nauticum fœnus.
'Εκδοτέος, έα, έον, edendus. 2) euulgandus. 3) dedendus. Ab ἐκδίδωμι.
'Εκδοτικὸς, ἡ, ὸν, locatus mercede. A ſeq.
"Εκδοτος, ου, ὁ, ἡ, deditus, traditus, proditus. 2) nupta. Ab ἐκδίδωμι.
'Εκδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, ciſterna. Ab ſeq.
'Εκδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio. 2) exſpectatio. 3) ſuſceptio. 4) conuiuium. 5) coniectura, interpretatio, ap. Polyb. Ab ἐκδέχομαι.
'Εκδρακοντόω, in draconem conuerto. 2) effero, *paſſ.* graui ira exardeſco.
"Εκδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui ſex drachmarum eſt. Ex ἓξ & δραχμή.
'Εκδρέπω, & ἐκδρέπομαι, decerpo.
'Εκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, excurſus. Ab ἐκτρέχω.
"Εκδρομος, qui extra curriculum fertur. Ab eodem.
"Εκδυμα, ατος, τὸ, exuuiæ. Ab ἐκδύω.
'Εκδύνω, emergo.
"Εκδυσις, εως, ἡ, ſpoliatio. 2) exitus, emerſio, effugium. Ab ἐκδύω, vel ἐκδύνω.
'Εκδυσωπέω, abſterreo. 2) commoueo precibus, auctoritate. Ioſ.
'Εκδυσώπησις, εως, ἡ, ſupplicatio.
'Εκδύω, f. ύσω, ſpolio, exuo.
'Εκδωριεύω, Dorice loqui dedoceo.
'Εκεῖ, *Adu.* illic. 2) illuc, eo.
'Εκεῖθεν, *Adu.* Illinc.
'Εκεῖθι, *Adu.* illic, ibi.
'Εκεῖνος, εινη, εῖνο, ille.
'Εκείνως, *Adu.* illo modo.
'Εκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ex ἔχω, cohibeo, & χείρ.
'Εκεχειροφόρος, fetialis. A præc. & φέρω.
"Εκζεμα, ατος, τὸ, feruor, æſtuatio.
"Εκζεσις, εως, ἡ, idem.
"Εκζεσμα, ατος, τὸ, idem.
"Εκζεστος, ον, feruens.
'Εκζέω, f. έσω, efferueo, efferueſco, ebullio. 2) ebullire facio.
'Εκζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, exquiro.
'Εκζήτησις, εως, ἡ, exquiſitio, inquiſitio. A præc.
'Εκζωόομαι, οῦμαι, animal fio.
'Εκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exſuſcito ſopitum ignem. 2) exſuſcito quiduis.
'Εκζωπύρησις, εως, ἡ, exſuſcitatio, accenſio.
'Εκηβολία, ας, ἡ, peritia iaculandi. A ſeq.
'Εκηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, longe iaculans. Ex ἑκὰς & βάλλω, iacio.
'Εκηλία, ας, ἡ, quies. 2) benigna tractatio. A ſeq.

"ΕΚΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, remiſſus, mitis, pacificus. Ab ἕω, ἵημι.
'Εκήλως, *Adu.* quiete, pacifice, remiſſe.
"Εκητι, *Adu.* cauſſa, gratia. 2) voluntarie. 3) ſine, abſque.
'Εκθαλαττόω, mare facio ſc. e terra continente, mari obruo.
'Εκθαμβέομαι, οῦμαι, obſtupeſco, expaueſco.
"Εκθαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mente attonita ſtupet, attonitus, ſtupore perculſus.
'Εκθαμνίζω, exſtirpo. Ex ἐκ & θάμνος, *frutex*.
'Εκθαρρέω, ῶ, f. ήσω, valde confido.
'Εκθαρσέω, ῶ, fut. ήσω, idem.
'Εκθαυμάζω, f. άσω, (valde) admiror, prædico.
'Εκθεάομαι, ſpecto.
'Εκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco. 2) nudo, patefacio. 3) arguo. 4) explodo, exigo.
'Εκθειάζω, f. άσω, deo dedico, conſecro. 2) in numerum deorum refero. 3) diuinum habeo, valde admiror.
'Εκθειασμὸς, οῦ, ὁ, conſecratio. 2) admiratio.
"Εκθεμα, ατος, τὸ, quod publice eſt expoſitum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.
'Εκθεόω, ῶ, Deum facio. ἐκθεοῦσθαι, Deum fieri.
'Εκθεραπεύω, f. εύσω, cultu & obſeruantia conciliio, vel demereor. 2) ſano, perſano.
'Εκθερίζω, f. ίσω, meto, demeto.
'Εκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.
"Εκθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exlex. 2) lege vetitus, illicitus, nefarius.
'Εκθέσμως, *Adu.* contra leges. A præc.
"Εκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expoſitio. 2) editio alicuius dogmatis, vel dogma editum & promulgatum. 3) finis, clauſula. opp. εἴσθεσις.
'Εκθέσφατα, oracula. Hom. Il. ε. 64. Vbi tamen aliqui legunt ſeparate θεῶν ἐκ θέσφατα, vt ſit ἐκ θεῶν θέσφατα.
'Εκθετικὸς, ἡ, ὸν, expoſitiuus. Ab ἐκτίθημι.
"Εκθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, expoſitus. Ab eod.
'Εκθέω, f. θεύσομαι, procurro, propero.
'Εκθέωσις, conſecratio, relatio in Deos. Ab ἐκθεόω.
'Εκθεωτικὸς, ἡ, ὸν, deificus. Ab ἐκθεόω.
'Εκθηλάζω, fut. άσω, exſugo.
'Εκθήλυνσις, εως, ἡ, effeminatio. 2) imbecillitas, extenuatio, mollities, diſſolutio motuum.
'Εκθηλύνω, effemino, emollio, eneruo.
'Εκθηράω, & ἐκθηρεύω, venor.
'Εκθηριάζω, effero, exaſpero.
'Εκθηριόω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.
'Εκθησαυρίζω, f. ίσω, e theſauro depromo. 2) theſaurum exhaurio.
'Εκθλίβω, f. ψω, elido, eiicio.
"Εκθλιμμα, τὸ, eliſio. 2) ſummæ cutis exulceratio e compreſſione aut colliſione.
"Εκθλιψις, εως, ἡ, eliſio. 2) eiectio. 3) figura grammatica, qua littera eliditur.
'Εκθνήσκω, animo linquor, ac pro mortuo iaceo, 2) vehementi animi motu ita percellor, terrore exanimor. 3) præternaturali morte, vt fame, ſiti &c. extinguor.

Ἐκθορέω, ῶ, exfilio. Aor. 2. ἐξέθορον, ἐξέθορες.
Ἐκθορνυμι, idem.
Ἐκθορυβέω, f. ήσω, perturbo.
Ἐκθροεῖν, ἐκθροῆσαι, enunciare, indicare.
Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, congelo.
Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio. A præc.
Ἐκθρώσκω, exfilio, profilio.
Ἔκθυμα, ατος, τὸ, quod per cutem quafi erumpit, puftula, papula. Ab ἐκθύω.
Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, fortitudo. Ab ἔκθυμος.
Ἐκθυμιάω, ῶ, fuffio, adoleo, accendo.
Ἔκθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, animo promtus, alacer, fortis.
Ἐκθύμως, *Adu.* alacriter, promte, fortiter. A præc.
Ἐκθύομαι, placo, expio.
Ἐκθύσιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, expiandus. A feq.
Ἔκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio, facrificium, purgatio fcelerum & reconciliatio cum numine, quæ fit offerendis facrificiis.
Ἐκθύω, f. ύσω, perdo & quafi macto. 2) efferveo, erumpo.
Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effufe rideo.
Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo. 2) eiicio.
Ἐκκαθεύδω, f. σω, dormio, edormio.
Ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, fedecim.
Ἐκκαιδεκάδωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fedecim palmos æquans. E præc. & δῶρον, *palmus.*
Ἐκκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, fedecim annorum tempus. A feq.
Ἐκκαιδεκαέτης, ȣ, ὁ, qui fedecim annorum eft.
Ἐκκαιδεκάπηχυς, ὁ καὶ ἡ, fedecim cubitos æquans.
Ἐκκαιδεκαςάδιος, ον, fedecim ftadia habens.
Ἐκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus fextus.
Ἐκκαιδεκέτης, ȣ, ὁ, fem. ἐκκαιδεκέτις, idem quod ἐκκαιδεκαέτης.
Ἐκκαιδεκήρης, εος, ἡ, fc. ναῦς, nauis fedecim ordinum. Ex ἑκκαίδεκα & ἐρέσσω, *remigo,* vel ἄρω, *apto.*
Ἔκκαιρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, intempeftiuus. 2) exoletus.
Ἐκκαίω, f. αύσω, exuro. 2) accendo.
Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, fegnefco. 2) malis fuccumbo.
Ἐκκαλαμάομαι, ῶμαι, extraho, euello. Metaphora a fpicilegio, ἀπὸ τῆς καλάμης, *a culmo, fpica*; vel etiam ἀπὸ τȣ̃ ἀσπαλιευτικȣ̃ καλάμȣ, *ab arundine pifcatoria.*
Ἐκκαλέω, ῶ, & ἐκκαλȣ̃μαι, euoco, elicio.
Ἐκκαλλύνω, deformo, corrumpo.
Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, reuelo. 2) in theatrum produco fpectandum.
Ἐκκάμνω, defatigor, labori aut dolori fuccumbo.
Ἐκκανάξαι, euacuare, exhaurire. Vt fupra ἐγκανάξαι, infundere.
Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more. 2) cauponor.
Ἐκκαρπίζω, fructus decerpo & percipio, & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.
Ἐκκαρπόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, fructum colligo. 2) exhaurio, extenuo.
Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio. A præc.

Ἐκκαταγγέλλω, f. ελῶ, indico.
Ἐκκαταλείπω, f. ψω, relinquo, penitus deftituo.
Ἐκκατάτασις, εως, ἡ, membri luxati per extenfionem repofitio, vt fimplex κατάτασις. 2) luxatio ipfa. Eft vniuerfe, rei vltra modum extenfio.
Ἐκκατείδω, inufitat. confpicor.
Ἐκκαυλέω, ῶ, f. ήσω, caulefco, caulem emitto. 2) quoad caulem marcefco.
Ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id, quod caulis inftar erumpit. 2) caulis fcapus. A præc.
Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emiffio. Ab eod.
Ἐκκαυλίζω, caulem euello.
Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, quo, aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω, *accendo.*
Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accenfio, aduftio, ignitio, ardor. Ab eod.
Ἐκκαυστικὸς, ἡ, ὸν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.
Ἔκκειμαι, expofitus fum, pateo.
Ἐκκέλευθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, deuius.
Ἐκκέλευςος, ον, fubornatus. Ex ἐ. & κελεύω.
Ἐκκενόω, ῶ, f. ώσω, euacuo, exinanio. 2) denudo, οἱ ὁ.
Ἐκκεντάω, & ἐκκεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, ftimulo. 2) transfigo, interficio.
Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.
Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egeftio, euacuatio.
Ἐκκεραΐζω, f. ίσω, diripio, vafto, exfcindo.
Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκεραννύω, f. ἐκκεράσω, effundendo mifceo.
Ἐκκεχυμένως, *Adu.* effufe, de rifu &c. 2) liberaliter, benigne. Ab ἐκχέω.
Ἐκκηρυκεύομαι, ebuccino, tubæ voce promulgeo vel præconis. Poll. *fi vera lectio.*
Ἐκκήρυκτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, voce præconis exterminatus, publice expulfus. 2) expulfus, exactus, eiectus. A feq.
Ἐκκηρύσσω, vel ττω, f. ξω, præconis voce extermino, eiicio in exilium.
Ἐκκιναιδίζω, pathicum facio. Ab ἐκ & κίναιδος, *pathicus.*
Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito, emolior, item 2) pro κινέω: vnde paff. pro appetere, cum præpof. πρός.
Ἐκκλάω, f. άσω, defringo.
Ἐκκλείω, f. είσω, excludo, amoueo, reiicio.
Ἐκκλέπτω, furtim fubduco, diciturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœnæ eripiuntur.
Ἐκκληΐζω, f. ίσω, excludo. Ab ἐκκλείω.
Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus ciuium conuocatus. 2) locus concionis. 3) Ecclefia, cœtus eorum, qui verbum Dei audiunt, eique quocunque modo credunt. 4) cœtus electorum. 5) cœtus fidelium in vna aliqua ciuitate, vel etiam in vna aliqua domo, 6) foli paftores & presbyteri, qui Ecclefiæ præfunt. 7) foli auditores. 8) locus, in quo cœtus facer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω.
Ἐκκλησιάζω, concionor. 2) in concione delibero. 3) fum in concione, concioni interfum. 4) in concionem voco. A præc.
Ἐκκλησιασμὸς, ȣ̃, ὁ, concio. A præc.

Ἐκκλησιαστὴς, ȣ̃, ὁ, concionator, qui in concione verba facit. 2) qui in concione ſententiam dicit. 3) qui in concione adeſt. A præc.
Ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad concionem pertinens. 2) eccleſiaſticus, ad Eccleſiam pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικὸν, ſcil. ἀργύριον, apud Athenienſes, merces eorum, qui concioni interfuerunt.
Ἔκκλησις, εως, ἡ, euocatio.
Ἐκκλητεύω, f. εύσω, ob λιπομαρτυρίαν, teſtimonium non dictum in ius voco.
Ἐκκλητικὸς, ὴ, ὸν, euocandi, item alliciendi, eliciendi vim habens. Ab ἔκκλητος.
Ἐκκλητικῶς, Adu. euocando, eliciendo.
Ἔκκλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, euocatus. 2) ad quem prouocatur. 3) de quo prouocatio eſt. 4) ad certam conſultationem deſtinatus.
Ἐκκλίνω, f. νῶ, deflecto.
Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio, deuitatio.
Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo.
Ἔκκλυσμα, ατος, τὸ, elutio.
Ἐκκλώζω, exſibilo, explodo.
Ἐκκναίω, f. αίσω, odioſe ſtrido, moleſtia afficio, odio eneco.
Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, erado, expungo, euello, excerpo.
Ἐκκοβαλικεύομαι, apud Ariſtophanem, fraudulentis adulationibus circumuenio, aſtute furor.
Ἐκκοιλίζω, f. ίξω, e ventre eximo.
Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſomno excitor.
Ἐκκοιτέω, ῶ, dormio foris, extra vrbis mœnia.
Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo. 2) ſpolio, viduo.
Ἐκκολάπτω, f. ψω, ſcalpo, exſculpo, tundendo eximo. 2) excido. 3) excludo ouis.
Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, excitio, quæ tundendo fit. 2) excluſio pullorum.
Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato.
Ἐκκολέπτω, f. ψω, cortice nudo. Hipp.
Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio, vt funeris, vel mercium venditarum, aut ſeruorum extra ſolum. A ſeq.
Ἐκκομίζω, f. ίσω, eueho, exporto.
Ἐκκομισμὸς, ȣ̃, ὁ, exportatio, euectio.
Ἐκκομψεύω, lepidus, venuſtus, argutus ſum in ornatu, ſermone &c.
Ἐκκομπάζω, f. άσω, inſoleſco, iactor vltra modum.
Ἐκκονιόω, f. ώσω, a puluere purgo. ἐκκεκονιωμένα, non puluerulenta.
Ἐκκονίω, f. ίσω, idem.
Ἐκκοπεὺς, έως, ὁ, ſcalprum ad exſectiones.
Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, excitio. Ab ἐκκόπτω.
Ἔκκοπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, feſſus, laſſatus, laſſitudine eneruatus. Ex ἐκ & κόπος, labor.
Ἐκκοπρέω & ἐκκοπρίζω, ſtercus edo, aluum leuo.
Ἐκκοπρόω, idem. 2) ſtercus vel cœnum expurgo, amolior.
Ἐκκόπρωσις, εως, ἡ, alui laxatio.
Ἐκκοπρωτικὸς, ὴ, ὸν, alui laxandi vim habens.
Ἐκκόπτω, f. ψω, excido, exſcindo, extundo. 2) omnino, de medio tollo. 3) impedio, &, quantum in me eſt, tollo. 4) frango, debilito.
Ἐκκορακίζω, f. ίσω, ad coruos ablego, Suid. abigo, eiicio, faceſſere iubeo. Ex ἐκ & κόραξ, coruus. v. σκορακίζω.
Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, euerro, verrendo expurgo. 2) excutio. 3) deformo, corrumpo.
Ἐκκορυφόω, ῶ, f. ώσω, ſummatim dico. 2) faſtigo, conformo ad modum faſtigii aut verticis.
Ἐκκουφίζω, f. ίσω, leuo, ſubleuo.
Ἐκκραγγάνω, vociferor. Ex ἐκ & κράζω.
Ἐκκράζω, f. ξω, exclamo.
Ἐκκραιπαλάω, ebrius ſum. 2) exhalo crapulam.
Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, ſuſpenſus ſum de, pendeo ab aliquo.
Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, ſuſpendo.
Ἐκκρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pendulus, dependens. A præc.
Ἐκκρήμνημι, idem quod ἐκκρεμάννυμι.
Ἐκκρίνω, f. νῶ, excerno, expello, eximo, reiicio. 2) ordine moueo, expungo. 3) ablacto.
Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio. 2) exhauſtio. 3) euaporatio, vapor.
Ἐκκριτικὸς, ὴ, ὸν, excernendi vim habens.
Ἔκκριτος, ȣ, ὁ, ἡ, ſelectus, eximius.
Ἐκκροτέω, f. ήσω, excutio ſc. cum fragore & ſonitu.
Ἔκκρουσις, εως, ἡ, excuſſio, exturbatio.
Ἔκκρουστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, excuſſus, exturbatus. 2) ſtupefactus. A ſeq.
Ἐκκρούω, f. σω, expello, excutio. 2) repello, depello. 3) dimoueo, deturbo, deterreo. 4) reiicio a me, procraſtino. 5) tero.
Ἐκκτυπέω, f. ήσω, cum ſonitu erumpo.
Ἐκκυβεύω, f. εύσω, iacio aleam, iacta alea periclitor, v.c. prælium ineundo &c.
Ἐκκυβιστάω, ῶ, præceps in caput deſilio.
Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, euoluo, conuerſione machinæ in ſcena oſtendo, quod intus agitur. 2) reuelo, patefacio.
Ἐκκύκλημα, τὸ, machina theatralis, quæ effert res ſpectandas. A præc.
Ἐκκυλίω, ἐκκυλινδέω, & ἐκκυλίνδω, euoluo, deuoluo.
Ἐκκύλιστος στέφανος, quaſi dicas, rotatilis, & volubilis corona.
Ἐκκυμαίνω, ανῶ, fluctuando exundo. 2) fluctuo. 3) eiicio in littus.
Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio.
Ἐκκυματίζω, f. ίσω, fluctibus ad littus eiicio.
Ἐκκυνηγετέω, f. ήσω, perſequor feras.
Ἔκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti & hinc a canum ſocietate remoti.
Ἐκκύπτω, f. ψω, proſpicio. 2) promineo, foris appareo.
Ἐκκωδωνίζω, f. ίσω, diuulgo.
Ἐκκωμάζω, f. άσω, per laſciuiam & libidinem excedo.
Ἐκκωφέω, ῶ, f. ήσω, ſurdum facio. 2) hebeto, vim adimo.
Ἐκκωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐκλαγχάνω, ſortior.
Ἐκλακτίζω, f. ίσω, calces in ſublime iacto, calcibus auram verbero. 2) reiicio calcibus impetendo.
Ἐκλάκτισμα, ατος, τὸ, ſaltationis genus, quod fiebat calcibus in altum iactatis.
Ἐκλακτισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

'Εκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, euulgo, eloquor.
'Εκλαμβάνω, f λήψομαι, percipio, consequor. 2) excipio. 3) deligo. 4) conduco, redimo.
'Εκλαμπάνω, idem quod ἐκλάμπω.
"Εκλαμπρος, ε, ὁ, ἡ, lucidus, fulgidus.
'Εκλαμπρύνω, illustro, & ἐκλαμπρύνομαι, claresco, illustrior fio. 2) glorior.
'Εκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo. 2) adfulgeo, illu eo. 3) maiore laude enitesco.
"Εκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, splendor enitescens.
'Εκλανθάνομαι, obliuiscor.
'Εκλαξεύω, f. εύσω, expolio, exsculpo, inpr. saxo.
'Εκλάπτω, f. ψω, lambendo ebibo, seu exsorbeo.
'Εκλατομέω, ῶ, f. ήσω, lapides excido. 2) lapidibus construo.
'Εκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio, excauo fodiendo.
'Εκλαχανίζομαι, olus decerpo, vt simplex.
'Εκλεαίνω, f. ανῶ, læuigo, complano. 2) tero & comminuo.
'Εκλέγω, f. ξω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo. 2) adnoto, colligo. 3) eximo, detraho. 4) exigo sc. tributum vel vectigal. 5) accipio v. c. mercedem. 6) ex hebr. *in med.* amo, item appeto, probo.
"Εκλειγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum, quod vulgo electuarium dicitur. Ab ἐκλείχω, *elambo.*
'Εκλεικτὸν, & ἐκλεικτικὸν, ε, τὸ, idem. Ab eod.
'Εκλειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, tero minutissime, contero & contundo in minutissimas partes. Ex ἐκ, λεῖος, *læuis*, & τρίβω, *tero.*
'Εκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, eclipticus, defectiuus. A seq.
'Εκλείπω, f. ψω, derelinquo, desero. 2) omitto, prætermitto. 3) deficio, desum.
'Εκλείχω, delambo. 2) in eclegmate sumo.
"Εκλειψις, εως, ἡ, defectus. 2) deliquium solis, vel lunæ eclipsis.
'Εκλεκτικοὶ, οἱ, Philosophi, qui nulli sectæ addicti ex omnibus deligunt, quod maxime placet. A seq.
'Εκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus. 2) eximius. 3) ex hebraismo, sanctus, item carus.
'Εκλελυμένως, *Adu.* solute, remisse, dissolute. 2) minus ornate & elaborate, *de oratione.* Ab ἐκλύω, *soluo.*
"Εκλεμμα, τὸ, cortex. v. λέμμα, idem.
"Εκλεξις, εως, ἡ, delectus, electio, Ab ἐκλέγω.
'Εκλεπίζω, f. ίσω, e cortice & putamine eximo, decortico, desquamo. 2) excludo, excudo.
'Εκλέπισις, εως, ἡ, corticis detractio. 2) pullorum exclusio.
"Εκλεπτος, ον, valde tenuis.
'Εκλεπτεργέω, ῶ, fut. ήσω, minutissima quæque persequor.
'Εκλεπτύνω, extenuo. 2) conficio tabe, macie.
'Εκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.
'Εκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.
"Εκλευκος, ε, ὁ, ἡ, valde albus. 2) valde pallidus.
'Εκλήγω, f. ξω, desisto, desino ab, cesso ab.
'Εκληθάνω, idem quod seq.
'Εκλήθω, lateo, vnde ἐκλέλαθον, ap. Hom. pro ἐξέλαθον. (Sed videtur potius a v. λελάθω repetendum, quod fit a λέληθα.)
'Εκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor, susceptor. Ab ἐκλαμβάνω.

'Εκληρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.
"Εκλησις, εως, ἡ, obliuio. Ab ἐκλήθω.
"Εκληψις, εως, ἡ, exceptio, susceptio, 2) collectio. 3) conductio. Ab ἐκλαμβάνω.
'Εκλιθάζω, f. άσω, lapis fio. 2) lapido.
'Εκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides lego, legendo eximo.
'Εκλικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo
'Εκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. A seq.
"Εκλιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, fame confectus, ieiunus
'Εκλιμνόω, f. ώσω, palude obruo, stagnum facio.
'Εκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.
'Εκλινέω, ῶ, f. ήσω, e retibus euado, seu effugio. Ex ἐκ & λίνον, *linum, rete.*
'Εκλιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.
'Εκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impense oro, obtestor. 2) impense orando exoro.
'Εκλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deficiens, prætermissus. Ab ἐκλείπω.
'Εκλογεὺς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ab ἐκ & λέγω.
'Εκλογέομαι, excuso, crimen diluo. Ex ἐκ & λόγος.
'Εκλογὴ, ῆς, ἡ, electio, delectus. 2) carmen pastorale, Ecloga. 3) excerpta. 4) præstantia in quoque genere.
'Εκλέγω, fut. ξω, eligo.
'Εκλογίζομαι, fut. ίσομαι, numero. 2) reputo, perpendo, æstimo. 3) explico rationes rei, demonstro.
'Εκλογισμὸς, ε, ὁ, computatio, enumeratio, æstimatio. 2) consilium.
'Εκλογιστὴς, ε, ὁ, præfectus rationibus.
'Εκλογιστία, ας, ἡ, enumeratio. 2) comparatio. 3) numeratio facta posito calculo.
'Εκλόω, fut. ύσω, eluo, abluo.
'Εκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor.
'Εκλοχίζω, fut. ίσω, e cohorte seligo. 2) in cohortes distribuo.
'Εκλοχμόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, siluesco densis fruticibus, fruticor, fruticesco. Ex ἐκ & λόχμη, *locus fruticosus & insidiis aptus.*
"Εκλυπος, ον, admodum tristis. Ex ἐκ & λύπη.
'Εκλυσσάω, ῶ, rabie & impetu feror. 2) cupide appeto: nam & λύσσα dicitur de amore insano.
"Εκλυσις, εως, ἡ, exsolutio, dissolutio, liberatio. 2) imbecillitas, debilitatio. 2) deliquium animi vitiumque.
'Εκλυτήριον, ε, τὸ, piaculum libertatis: qui morte sua medetur malis publicis. Ab ἐκλύω.
"Εκλυτος, ε, ὁ, ἡ, dissolutus, languidus, effeminatus. Ab eod.
'Εκλύτρωσις, εως, ἡ, redemtio.
'Εκλύτως, *Adu.* solute, expedite. Ab ἔκλυτος.
'Εκλύω, f. ύσω, exsoluo. 2) dirimo. 3) dissipo. 4) discedo. 5) eneruo, debilito. 6) macero. 7) destituo, relinquo. 8) libero.
'Εκλωβάω, f. ήσω, iniuria afficio, dedecoro, mutilo, detrunco.
'Εκλωπίζω, f. ίσω, veste exuo. Ex ἐκ & λώπη, *vestimentum.*
'Εκμαγεῖον, ε, τὸ, mantile, spongia, & quocunque ad abstergendum expurgandumue vtimur. 2) simulacrum rei expressum, velut in cera signum, vnde & σφραγὶς exponitur. 3) illud ipsum, quod recipit speciem & figuram,

figuram, vnde ap. Platonem aliosque philosophos, materia susceptrix & genitrix formarum variarum sic vocatur. Ab ἐκμάσσω, *exprimo.*

Ἐκμαγειόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo. A præc.

Ἔκμαγμα, ατος, τὸ, massa subacta. 2) expressum rei alicuius simulacrum. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνομαι, valde furo, insanio.

Ἐκμαίνω, in furorem ago. 2) amore incendo.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, beatum prædico, idque ter & quater.

Ἐκμακτρίον, ου, τὸ, impressa species, vestigium. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. ώσω, emollio. 2) effemino.

Ἐκμανής, έος, ὁ, ἡ, furiosus. 2) insane cupiens, amens. Ab ἐκμαίνομαι.

Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdisco, edisco. 2) cognosco, intelligo.

Ἐκμανῶς, Adu. furiose, ardenter. Ab ἐκμανής.

Ἔκμαξις, εως, ἡ, detersio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo. 2) extinguo, perimo.

Ἐκμαργόω, f. ώσω, stupefacio, amentem reddo.

Ἐκμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium absens edo, mitto.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, testimonium absentis.

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, fut. ξω, & ἐκμάττομαι, extergo, abstergo. 2) exprimo. 3) veneficiis deuinctum ac deuotum libero.

Ἐκματεύω, f. σω, quæro, indago.

Ἐκματαιόομαι, ῶμαι, vanus fio.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκμειλίσσω, f. ίξω, demulceo, delinio.

Ἐκμέλεια, ας, ἡ, cantus extra numerum, sine numeris. Ab ἐκ & μέλος.

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo.

Ἐκμελής, έος, ὁ καὶ ἡ, focors, iners. 2) qui est extra modulationem, absonus, inconcinnus. 3) viribus carens, inualidus. 4) luxatus. Ex ἐκ & μέλει, *curæ est*, vel μέλος, *carmen*, siue *membrum.*

Ἐκμελίζω, f. ίσω membratim concido, trunco. Ex ἐκ & μέλος, *membrum.*

Ἔκμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, inualidus. Hesych. Ex iisd.

Ἐκμελῶς, Adu. cum resolutione membrorum, seu luxatione. Ab ἐκμελής.

Ἐκμετρέω, ῶ, & ἐκμετρέομαι, emetior, dimetior.

Ἐκμέτρησις, εως, ἡ, dimensio.

Ἔκμετρος, ου, ὁ, ἡ, modum excedens. Ex ἐκ & μέτρον.

Ἐκμέτρως, Adu. modum excedendo, immodice. A præc.

Ἐκμηκύνω, f. υνῶ, longum facio, extendo.

Ἐκμηνιάω, f. ιάσω, excandesco ira, indignor.

Ἐκμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sex mensium est. Ex ἐξ & μήν, *mensis.*

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, euoluo. 2) extraho. 3) explico, de acie.

Ἐκμιαίνομαι, pollnor, nominatim profluuio feminis, item, semen emitto.

Ἐκμιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo.

Ἔκμισθος, ου, ὁ, ἡ, cui merces non datur.

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.

Ἐκμίσθως, Adu. ita, vt merces non detur.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, elocatio, quæ fit pacta mercede.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.

Ἐκμόργνυμι, vel ἐκμόργνυμαι, f. ξομαι, exprimo. 2) imprimo. 3) abstergo.

Ἐκμορφόω, ῶ, f. ώσω, formam effingo, seu exprimo.

Ἐκμουσόω, carmine aliquid, v. c. leges, complector. 2) doceo, sc. per carmina proprie.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλεύω, f. εύσω, vectibus euello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho. 2) omnino detraho v. c. pinguedinem, conficio. A μυελὸς, *medulla.*

Ἐκμυζάω, ἐκμυζέω, ῶ, fut. ήσω, exsugo.

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, ipsa sugendi actio.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, sannis excipio.

Ἐκμυτίζω, f. ίσω, vno haustu, auide ebibo. Ex ἐκ & μύω, *os sive labra claudo.* v. ἀμυστί.

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpesco.

Ἐκναυλόω, ῶ, f. ώσω, cum naui portu exeo.

Ἐκναυστολόω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto. 2) e fluctibus enato.

Ἐκνεάζω, f. άσω, iuueniliter cresco.

Ἐκνέμεσθαι, depasci. 2) educi vel exire ad pastum.

Ἐκνευρίζω, f. ίσω, eneruo, neruos incido.

Ἐκνευρόκαυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui neruosus cauliculus est, q. d. neruicaulis, Ex ἐκ, νεῦρον & καυλὸς, *caulis.*

Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum euitat. 2) deflexus siue diuerticulum. A seq.

Ἐκνεύω, fut. εύσω, nutu iubeo. 2) propendeo. 3) euito. 4) diuergo, declino.

Ἐκνέφελος, ου, ὁ, ἡ, e nube prorumpens. Ex ἐκ & νεφέλη.

Ἐκνεφίας, ου, ὁ, idem. Ex ἐκ & νέφος, *nubes.*

Ἐκνέω, f. εύσω, enato. 2) expedio, me a re aliqua difficili & periculosa.

Ἐκνηστεύω, f. σω, ieiuno.

Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio. 2) euigilo.

Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ, reditus ad sobrietatem mentis a temulentia. Ab ἐκνήφω.

Ἐκνικάω, ῶ, f. ήσω, vinco, supero. 2) obtineo.

Ἐκνίκημα, ατος, τὸ, quod quis vincendo obtinuit. A præc.

Ἐκνίκησις, εως, ἡ, euictio. Ab eod.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo. 2) exprio. 3) abstergo.

Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod νιτρόω.

Ἔκνιψις, εως, ἡ, elutio, purgatio. Ab ἐκνίπτω.

Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.

Ἐκνομή, ῆς, ἡ, depastio, vt simplex.

Ἔκνομος, ου, ὁ, ἡ, exlex. 2) inusitatus, vehemens, insolens. 2) scelestus, nefandus.

Ἐκνόμως, Adu. enormiter, præter modum, magnopere, vehementer. A præc.

Ἔκνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐκνόμιος.

Ἔκνοος, contr. Ἔκνους, ου, ὁ καὶ ἡ, excors, demens.

Ἐκνοσηλεύω, fut. εύσω, ægrum curo.

Ἐκνοσφίζω,

'Εκνοσφίζω, f. ίσω, feparo ex. 2) alieno, aufero. 3) reiicio.
'Εκξυλόω, ῶ, fut. ώσω, in lignum verto, ex tenero & molli lignofum reddo; & in *Paffivo* lignum fio, in lignum mutor.
'Εκοντὶ, *Adu.* fponte, vltro. Ab ἑκών.
'Εκουσιάζομαι, f. άσομαι, fponte mea & vltro aliquid ago, do &c. Ab ἑκούσιος.
'Εκουσιασμὸς, ου, ὁ, actio voluntaria, inprimis donum tale. A pr.
'Εκούσιος, ου, ὁ, ἡ, fpontaneus. Ab ἑκών.
'Εκουσίως, *Adu.* fponte, vltro. A pr.
"Εκπαγλα, *Aduerb.* terribilem & ftupendum in modum, immaniter. Neutr. Plur. ab ἔκπαγλος.
'Εκπαγλέομαι, οῦμαι, admiratione percellor, obftupefco, admiror. Ab eod.
"Εκπαγλον, *Adu.* idem quod ἔκπαγλα, Neutr. Sing. Ab feq.
"Εκπαγλος, ου, ὁ, ἡ, terribilis, ftupendus; admirabilis. Ab ἐκπλήσσω, *percello*, (nifi potius eft ab ἐκπήγνυμι.)
'Εκπάγλως, horribiliter, mirifice. A pr.
'Εκπαθὴς, ου, ὁ, ἡ, qui nihil paffus eft, illæfus, incolumis. 2) immodice adfectus. 3) cupidus, ftudiofus. Ex ἐκ & πάθος, *affectio.*
'Εκπαθῶς, *Adu.* cum immodico adfectu. A pr.
'Εκπαιδεύω, f. εύσω, inftituo, erudio. 2) ad adultam ætatem perduco, *grofs ziehen.*
'Εκπαιφάσσειν, more infanorum excurrere vel exfilire. Homerus.
'Εκπαίω, αίσω, cum impetu egredior, erumpo.
"Εκπαλαι, *Adu.* iam dudum.
'Εκπαλαίω, f. αίσω, eluctor. 2) contra leges palæftricas ago.
'Εκπαλλακίδιοι, ων, οἱ, nothi, fpurii. Hefych. Ex ἐκ & παλλακὴ, *concubina.*
'Εκπανουργέω, f. ήσω, callide, fraudulenter ago.
'Εκπαντὸς, *Adu.* omnino, prorfus.
'Εκπαππῶσθαι, in pappos abire & diffolui. A πάππος, *lanugo carduorum.*
'Εκπαραβόλως, *Adu.* audaciffime.
'Εκπαρθενεύω, f. εύσω, deuirgino.
'Εκπαρίστημι, prope adpono, aor. 2. adfto.
'Εκπαταγέω, f. ήσω, perfono, obtundo aures alicuius clamore.
'Εκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Vnde ἐκπεπαταγμένος, perculfus, attonitus.
'Εκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam vel præfcriptam euagor, exfpatior. 2) inambulo.
'Εκπάτριον, ου, τὸ, non patrium, diffimile. Hefych. Ex ἐκ & πάτριος, *patrius.*
'Εκπαύω, f. σω, libero ab malo aliquo. 2) eripio.
'Εκπαχύνω, f. νῶ, craffum reddo.
'Εκπαφλασμὸς, ὁ, ftridor.
'Εκπείθω, f. σω, perfuadeo.
'Εκπειράζω, f. άσω, tento, experior.
'Εκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem.
'Εκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, fecuri exfcindo, vel dolabra dedolo.
'Εκπέλει, Hefych. ἔξεστι, licet. A πέλω, *fum.*
'Εκπέμπω, f. ψω, emitto.
"Εκπεμψις, εως, ἡ, emiffio, legatio. A præc.
'Εκπεπαίνω, f. ανῶ, percoquo, ad maturitatem perduco.

'Εκπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, præteeo, emetior.
'Εκπεράω, ῶ, f. ήσω vel άσω, tranfeo. 2) traiicio, traduco.
'Εκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ & πέρδιξ, *perdix.*
'Εκπέρθω, f. έρσω, euerto, deuafto.
'Εκπεριάγω, f. άξω, circumduco.
'Εκπερίειμι, peragro, luftro.
'Εκπεριέρχομαι, vfquequaque circumdo. 2) vfquequaque obeo, circumeo. 3) circumuenio, obfideo. 4) grauiter conftrictum tene
'Εκπερίηξις, εως, ἡ, circuitio, percurfio. Ab ἐ & περιϊκνέομαι, vel ἵκω.
'Εκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴληφα, vndiqu comprehendo & circumplector.
'Εκπερινοσέω, ῶ, f. ήσω, peragro, luftro.
'Εκπεριοδεύω, vndique cingo, metaphor. ap Io
'Εκπεριπλέω, f. εύσω, & πλώω, circumnauigo.
'Εκπερισπασμὸς, ου, ὁ, reuerfio militum in pri ftinum locum poft περισπασμόν. v. περισπασμ
'Εκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, f. a vno ad alterum curro.
'Εκπέσσω, & ἐκπέττω, f. ψω, excoquo.
'Εκπέταλος, ου, ὁ, ἡ, amplus paffusque in mo dum folii. Ex ἐκ & πέταλον, *folium.*
'Εκπέταμαι, f. πτήσομαι, euolo.
'Εκπετάννυμι, vel ἐκπεταννύω, f. ἐκπετάσω, exten do. vnde ἐξεπέτασα. ἐκπετάννυμαι, exten dor, vnde ἐκπεταμένος, extenfus.
'Εκπετάομαι, ῶμαι, euolo.
'Εκπέτασις, ἡ, expanfio. Ab ἐκπετάννυμι.
'Εκπετήσιμος, ὁ, ἡ, volucris.
'Εκπέτομαι, volo, vt fimplex. 2) euolo.
'Εκπέπτω, f. έψω, excoquo.
'Εκπήγνυμι, vel ἐκπηγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio, reddo rigidum & folidum.
'Εκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exfilio, faltu exeo. 2) clam exeo.
'Εκπήδημα, τὸ, faltus, procurfio.
'Εκπήδησις, εως, ἡ, exitus eius, qui exfiliit.
'Εκπηκτικὸς, ἡ, ὸν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.
'Εκπηνίζω, ίσω, extrico. Ariftoph.
"Εκπηξις, εως, ἡ, congelatio, concretio, qua frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.
'Εκπηρόω, f. ώσω, mutilo.
"Εκπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui fex cubitorum eft.
'Εκπιάζω, idem quod ἐκπιέζω, vel fequens.
'Εκπίασμα, pro ἐκπίεσμα.
'Εκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo, vrgendo expello. v. c. in fugam. 2) vrgeo.
'Εκπίεσις, εως, ἡ, expreffio. 2) compreffio, comprehenfio.
'Εκπίεσμα, ατος, τὸ, id, quod expreffum eft, fuccus feu liquor expreffus. 2) fractura caluariæ in multas partes.
'Εκπιεσμὸς, ου, ὁ, expreffio. 2) oculi emotio extra fuam cauitatem.
'Εκπιεστήριον, ου, τὸ, id, quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.
'Εκπιεστὸς, ἡ, ὸν, expreffus. 2) qui exprimi poteft.
'Εκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.
'Εκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exafpero.
"Εκπικρος, ου, ὁ, ἡ, vehementer amarus.

'Εκπικρόω,

-πικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.
-πίμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. ἐκπλήσω, impleo, compleo.
-πίνω, ebibo, epoto, v. πίνω.
-πίπτω, f. ἐκπεσῶ, excido, decido. 2) expellor, explodor, repudior. 3) erumpo, edor, vt de oraculis. 4) perire, item exitum non habere, irritum esse, de oraculis, dictis &c. 5) reperitur tamen & de euentu, pro euenire, incidere. 6) de mutatione rerum in contrarium aut diuersum. 7) digredior.
-πιτίζω, fut. ίσω, pitissando exhaurio.
-πιτνέω, ῶ, excido, decido.
-πλαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perterritus, attonitus. 2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω. v. ἔκπαγλος.
-πλαγῶς, *Adu.* mirabiliter, egregie. A pr.
-πλεθρίζειν, plethrum cursu metiri. A seq.
-πλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, plethri mensuram excedens. Ex ἐκ & πλέθρον, *vbi v.* (sed ἑκπλεθρος sex plethra vel iugera longitudine æquans.)
-πλεονάζω, f. άσω, redundo.
-πλεος, εα, ον, *Attice* ἔκπλεως, expletus. 2) cumulate expletus. 3) qui sufficit.
-πλευρος, ου, ὁ, ἡ, sex latera habens. Ex ἕξ & πλευρὰ, *latus.*
-πλέω, f. εύσω, enauigo, soluo e portu. 2) impetum classe in hostes facio.
-πλέως, *Adu.* cumulate, abunde. Ab ἔκπλεος.
-πλήγδην, *Adu.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.
-πληθύνω, f. υνῶ, idem quod seq.
-πλήθω, f. ήσω, expleo, compleo. 2) perfungor. 3) luo.
-πληκτικὸς, ἡ, ὸν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἔκπληκτος.
-πληκτικῶς, *Adu.* cum stupore, cum terrore. 2) cum admiratione, plausu. A pr.
-πληκτος, ου, ὁ, ἡ, attonitus. Ab ἐκπλήσσω.
-πλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æstu inundo, restagno.
-πληξις, εως, ἡ, consternatio, mentis alienatio. 2) sideratio & tabes arborum. 3) vehementior cupiditas, vt veneris.
-πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. 2) seruare, v. c. promissa.
-πλήρωμα, τὸ, supplementum, complementum.
-πλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.
-πληρωτὴς, ῦ, ὁ, qui facit iussa, mandata.
-πλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, stupefacio. 2) excutio, opprimo, amoueo. 3) de nidore nares suauiter afficiente, quod lat. tangere: vnde cupiditate incendo. 4) *in pass.* timeo, terreor, de statu mentis decido.
-πλινθεύω, f. εύσω, lateres eximo.
-πλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, enauigatio, eruptio nauium e portu. 2) impetus classis in hostes. Ab ἐκπλέω.
-πλύνω, fut. υνῶ, eluo.
-πλυσις, εως, ἡ, ipsa eluendi actio. A pr.
-πλυτος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐκπλυτὸς, ἡ, ὸν, elutus, elotus. 2) colorem non retinens. Ab eod.
-πλώω, f. ώσω, enauigo.
-πνευματόω, ῶ, f. ώσω, in spiritum verto. 2) flatibus extollo. Ex ἐκ & πνεῦμα.
-πνευσις, εως, ἡ, expiratio. 2) mors. A seq.

Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exspiro. 2) morior.
Ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ, exspiratio, exhalatio.
Ἐκποδὼν, *Adu.* e medio, e conspectu: *tropice,* e vita. 2) *cum genitiuo, vertere licet* procul. Ex ἐκ & πῦς, *pes.*
Ἔκποθεν, *Adu.* aliunde, vndecunque.
Ἐκποιέω, ῶ, f. ήσω, alieno, abalieno. 2) subduco, libero ab aliqua re. 3) emancipo, item adoptandum do. 4) sufficio. 5) perficio, consumo. 6) *impers.* suppetit, licet, sufficit, satis est, iuuat.
Ἐκποίησις, εως, ἡ, alienatio. 2) emancipatio. 3) absolutio, perfectio. A pr.
Ἐκποιητὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.
Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie distinguo.
Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo.
Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. 2) bello vexo.
Ἐκπολεμόω, ῶ, f. ώσω, bellum alicui conscisco cum aliquo, hostem alicui concilio, infensum reddo. *in pass.* infensus fio alicui.
Ἐκπολίζω, f. ίσω, vrbem exstruo.
Ἐκπολιορκέω, ῶ, fut. ήσω, obsidione ad deditionem cogo, capio.
Ἐκπολιτεύω, f. εύσω, populum ad aliam formam reip. moremue traduco.
Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero. 2) effero, euulgo, pando secreta, traduco ignominiose.
Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emissio. 2) deductio. 3) excursio. 4) relegatio. 5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto.*
Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio. 2) labores perfero.
Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, prauum & vitiosum reddo, vitio.
Ἐκποντίζω, f. ίσω, traiicio mare.
Ἐκπορεύομαι, f. εύσομαι, exeo, egredior.
Ἐκπόρευσις, εως, ἡ, processio, egressio.
Ἐκπορευτὸς, ἡ, ὸν, procedens, egrediens.
Ἐκπορευτῶς, *Adu.* per processionem.
Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, deuasto, diripio.
Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vastator. A pr.
Ἐκπορθμεύω, f. εύσω, enauigo.
Ἐκπορία, ας, ἡ, quæstus, negotiatio. Ex ἐκ & πόρος, *transitus.* v. ἔμπορ.
Ἐκπορίζω, f. ίσω, excogito. 2) quæro, comparo. 3) suppedito. 4) *Pass.* impetro, consequor.
Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuse scortor.
Ἐκπετάσμαι, ώμαι, euolo. v. ἐκπωτ.
Ἐκποτέομαι, ῦμαι, idem.
Ἐκποτισμὸς, ὁ, siccitas terræ.
Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio.
Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio. 2) *in med.* exigo.
Ἐκπραΰνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.
Ἐκπρεμνίζω, f. ίσω, exstirpo, radicitus euello.
Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decorus & insignis inter alios, eximius, elegans.
Ἐκπρεπόντως, decenter, vt decet, mirifice, excellenter.
Ἐκπρέπω, decorus sum, inter alios excello.
Ἐκπρεπῶς, *Adu.* decore, eximie.
Ἐκπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) efflo.
Ἐκπρησις, εως, ἡ, incendium, inflammatio. A pr.
Ἐκπρησμὸς,

Ἐκπρησμὸς, ὁ, feruor aquæ &c. bullientis, f. ſtridor. Ab eod.
Ἐκπρίαμαι, redimo. 2) pecunia corrumpo.
Ἐκπρίω, f. ίσω, ſerra exſeco, excido.
Ἐκπροθεσμέω, ῶ, f. ήσω, diem præſtitutum non obeo, in mora ſum. A ſeq.
Ἐκπρόθεσμος, ε, ὁ, ἡ, qui præſtitutum diem non ſeruat.
Ἐκπροθέσμως, *Adu.* poſt diem præſtitutum. A pr.
Ἐκπροθυμεῦμαι, f. ήσομαι, cupio, valde cupio.
Ἐκπροΐημι, f. ήσω, emitto.
Ἐκπροικίζω, f. ίσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ & προὶξ, *dos*.
Ἐκπροκαλέομαι, ῦμαι, euoco, arceſſo.
Ἐκπροκρίνω, f. νῶ, ſeligo, eligo.
Ἐκπρολείπω, f. ψω, relinquo, dimitto.
Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐκπροπίπτω, f. εσῦμαι, decido.
Ἐκπροφαίνω, f. φανῶ, oſtendo, præ me fero.
Ἐκπροφέρω, f. ἐκπροοίσω, effero, profero.
Ἐκπροφεύγω, f. ξω, effugio.
Ἐκπροχέω, f. εύσω, effundo.
Ἐκπτερῦμαι, in altum euolo. 2) attenuo, vt leuitate facile attollar.
Ἐκπτερύσσομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expanſas concutio, quod eſt auium volare nitentium. 2) geſtio.
Ἐκπτήσσω, f. ξω, expauefacio, perterrefacio.
Ἐκπτοέω, f. ήσω, conſterno. *Paſſ.* etiam vehenti cupiditate incendor.
Ἐκπτύω, f. ύσω, exſpuo. 2) reſpuo, abhorreo.
Ἔκπτυστος, ὁ, ἡ, abominandus, repudiandus.
Ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapſio. 2) luxatio. Ab ἐκπίπτω.
Ἔκπτωσις, εως, ἡ, elapſio, luxatio. 2) eruptio. 3) calamitas, vt amiſſio regni, imperii, exilium. Ab eod.
Ἔκπτωτος, ε, ὁ, ἡ, elapſus. Ab eod.
Ἐκπυέω, ῶ, f. ήσω, ſuppuro. 2) ad ſuppurationem perduco. Ex ἐκ & πύον, *pus*.
Ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio. A pr.
Ἐκπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio. Ab eod.
Ἐκπυητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens ſuppurandi ſeu pus mouendi. Ab eod.
Ἐκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, audio. 2) ſciſcitor, inquiro, interrogando.
Ἐκπυόω, ω, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυρηνίζω, f. ίσω, enucleo, educo velut nucleum. 2) extraho. Ex ἐκ & πυρὴν, *nucleus*.
Ἐκπυριᾶσθαι, incendi, incaleſcere, ap. Hippocr.
Ἔκπυρος, ε, ὁ, ἡ, feruidus, æſtuoſus, ardens. Ex ἐκ & πῦρ.
Ἐκπυρόω, ῶ, f. ώσω, incendo. 2) excandefacio.
Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igni luceo ex aliquo loco, vel ſignum do ſublatis facibus.
Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio. 2) ardor.
Ἔκπυστος, ε, ὁ καὶ ἡ, exauditus, cognitus, rumore populari peruagatus. Ab ἐκπυνθάνομαι.
Ἐκπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, cui barba creuit, barbatus.
Ἐκπωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo.
Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.
Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, euolo. v. ἐκποτ.
Ἐκραβδίζω, f. ίσω, virgis expullo.
Ἐκραγὴ, ῆς, ἡ, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, *effringo*.
Ἐκραίνω, f. ανῶ, ſpargo, duco ex. 2) effundo
Ἐκρέω, f. εύσω, effluo. 2) excido, elabor.
Ἐκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum. 2) ſalebræ, locus a torrente in campo vel montibus ruptus & excauatus. 3) eruptio aquarum Ab ſequ.
Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ῥήξω, effringo, erumpo.
Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio. 2) vociferatio. Ap
Ἐκριζόω, ῶ, f. ώσω, eradico, exſtirpo.
Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exſtirpatio.
Ἐκριζωτὴς, ε, ὁ, exſtirpator.
Ἔκριμμα, ατος, τὸ, purgamentum. Ab ἐκρίπτω
Ἐκρινίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno. E ἐκ & ῥὶν, *naſus*. (niſi potius eſt a ῥίνη, lim abrado polio.)
Ἐκριπίζω, f. ίσω, dando excito. 2) accendo 3) flando impello. 4) excito.
Ἐκριπτέω, ῶ, proiicio, eiicio. A ſeq.
Ἐκρίπτω, f. ψω, idem. 2) decutio. 3) releg in locum aliquem.
Ἔκριψις, εως, ἡ, proiectio, decuſſio, ipſa acti proiiciendi. A pr.
Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, effluuium.
Ἔκροος, *contr.* ἐκρȣς, ε, ὁ, idem.
Ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exſorbeo.
Ἔκρυσις, εως, ἡ, profluuium. A ſeq.
Ἐκρύω, f. ύσω, effluo.
Ἐκσαγηνεύω, f. εύσω, e ſagena, ſeu reti explico
Ἐκσαλεύω, agitando f. concutiendo eiicio, labefacto, vi expello.
Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, carnem ſeparo, carnibus nudo.
Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excreſcere facio carnem ingenero, obeſum reddo.
Ἐκσάρκωμα, ατος, τὸ, carnis excreſcentia.
Ἐκσαρόω, f. ώσω, euerro, verrendo purgo.
Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quaſſando emoueo.
Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.
Ἐκσήπω, f. ψω, penitus putrefacio.
Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, ſiphone elicio, vel extraho.
Ἐκσιωπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſilentio tego.
Ἐκσκεδάζω, fut. άσω, eiectos diſſipo, eiicio ſimul & diſpergo.
Ἐκσκευάζομαι, f. άσομαι, vaſa ſummota alicunde exporto. 2) exporto.
Ἐκσκορπισμὸς, ε, ὁ, diſſipatio, vt ſimplex.
Ἐκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.
Ἐκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.
Ἐκσπάω, ῶ, f. άσω, extraho, euello.
Ἐκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.
Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, ſemen emitto. οἱ ὁ.
Ἐκσπερματόω, ῶ, fut. ώσω, ad ſemen peruenio, ſemen reddo. οἱ ὁ.
Ἐκσπεύδω, feſtino, feſtinando peruenio, tendo.
Ἐκσπονδυλίζω, ceruicem confringo.
Ἔκσπονδος, ε, ὁ, ἡ, excluſus a fœdere vel a ſocietate. 2) fœdifragus. 3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ & σπονδὴ, *fœdus*.
Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, ſpongia extergo.
Ἐξάδιος, ε, ὁ καὶ ὁ, ſex ſtadiorum. Ex ἓξ & ςάδιον, *ſtadium*.
Ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio rei e ſtatu ſuo. 2) mentis

2) mentis emotio, ecstasis. 3) abscessus, discessus. 4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat. 5) admiratio, stupor. Ab ἐξίστημι, *de statu deiicio.*

κστατικὸς, ή, ὸν, vim rem aliquam e statu suo dimouendi habens. 2) attonitus, mente alienatus, furiosus. 3) dementans. 4) pronus ad iracundiam. A pr.

κστατικῶς, *Adu.* furiose, fortissime. A pr.

κστέλλω, f. λῶ, emitto. 2) exorno.

κστέφω, fut. ψω, coronam aufero, coronam depono. 2) inanio, euacuo. 3) corona exorno. 4) exorno.

κστηθίζω, f. ίσω, e pectore loquor. 2) memoriter, non e scripto recito. Ex ἐκ & στῆθος, *pectus.*

κστραγγίζω, fut. ίσω, excolo, stillatim exhaurio.

κστρατεία, ας, ή, eductio vel exitus exercitus in expeditionem.

κστράτευσις, εως, ή, idem.

κστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infesto exeo agmine.

κστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra loco extra vrbem.

κστρέφω, f. ψω, inuerto, immuto, extorqueo.

κσεύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; vnde ἐξέσσυτο apud Hom.

κσυριγγόω, ῶ, f. ώσω, aperio & peruium reddo velut fistulam, pertundo.

κσυρίζω, f. ίξω, sibilo, de serpente.

κσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, fut. ξω, exsibilo, explodo.

κσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda eiaculor. 2) funditoris more iaculor.

κσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem.

κσφονδυλίζω, *Attic.* pro ἐκσπονδυλίζω. quod v.

κσφραγίζω, f. ίσω, signo, signum imprimo, exprimo.

κσφράγισμα, ατος, τὸ, effigies expressa.

κσχίζω, ίσω, scindo ex, exscindo.

κσώζω, f. ώσω, e periculo seruo, libero, tueor.

κσωρεύω, fut. εύσω, accumulo, aceruatim adgero.

κταγὴ, ῆς, ή, delegatio. in Pand. Ab ἐκτάσσω.

κτάδην, *Aduerb.* extense, porrecte. Ab ἐκτείνω.

κταδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, extensus, exporrectus. 2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eod.

κταδὸν, *Adu.* idem quod ἐκτάδην.

κταῖος, αία, αῖον, sextus. 2) sextantius.

κταλαντόω, talentis, i. e. magna pecunia fraudo.

κταμα, ατος, τὸ, extensio, productio. 2) id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.

κτάμνω, exscindo, excido. *Ionice* v. ἐκτέμνω.

κτανθαρύζω, tremo, Ab ἐκ & τανθαρύζω, idem. v. τένθος.

κτανύω, f. ύσω, extendo.

κταξις, εως, ή, ordinatio, instructio aciei. Ab ἐκτάττω, *ordino.*

κταπεινόω, ῶ, fut. ώσω, deprimo, humilem facio.

κταρακτικὸς, ή, ὸν, vim ciendi & turbandi habens, ap. medicos, ventrem. Ab ἐκταράσσω.

Ἐκτάραξις, εως, ή, perturbatio, ap. medicos ventris. A seq.

Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo.

Ἐκταρβέω, ῶ, fut. ήσω, extimesco. 2) exterreo.

Ἔκτασις, εως, ή, extensio, porrectio. 2) Figura grammatica, qua syllaba breuis producitur. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτάσσω, instruo (aciem), ordine pono.

Ἐκτατὸς, ή, ὸν, exporrectus, extensus. A seq.

Ἐκταφρεύω, f. σω, effodio.

Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo. 2) extraho, educo.

Ἐκτειχίζω, ίσω, muris cingo.

Ἐκτεκνόω, f. ώσω, pario. 2) *med.* ἐκτεκνόομαι, liberos suscipio.

Ἐκτελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, consummo.

Ἐκτελευτάω, f. ήσω, finio.

Ἐκτελέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐκτελειόω.

Ἐκτελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Ex ἐκ & τέλος, *finis.*

Ἐκτέμνω, f. εμῶ, excido, exseco. 2) castro. 3) *med.* decipio.

Ἐκτένεια, ας, ή, extensio. 2) explicatio. 3) iugis & assidua opera, contentio. 4) copia, abundantia. A seq.

Ἐκτενὴς, έος, ὁ, ή, extensus. 2) sedulus, assiduus. 3) acer, vehemens. Ab ἐκτείνω.

Ἐκτενία, ας, ή, idem quod ἐκτένεια.

Ἐκτενῶς, *Aduerb.* vehementer, impense, prolixe. Ab ἐκτενὴς.

Ἐκτεταγμένως, ordinate. Ab ἐκτάσσω.

Ἐκτεταμένως, explicate. Ab ἐκτεταμένος. *Partic. Perf. Pass.* ab ἐκτείνω.

Ἐκτεὺς, έως, ὁ, sextarius. Ab ἑκτός.

Ἐκτεφρόω, f. ώσω, in cineres redigo, comburendo.

Ἐκτέφρωσις, ή, exustio. A pr.

Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, technor, comminiscor.

Ἐκτήκω, f. ήξω, eliquo, exprimo liquefactum. 2) emacero, tabefacio.

Ἔκτηξις, ή, liquatio, percolatio. A pr.

Ἑκτημόριον, ου, τὸ, sextans, sexta pars, sextarius. Ex ἑκτὸς & μορίον, *particula.*

Ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo. v. τήθη & τίτθη, it. ἐκτιτθεύω.

Ἐκτίθημι, fut. θήσω, expono, vt e naui, e vehiculo. 2) expono infantem. 3) adoptandum do filium. 4) propono, v. c. edictum, premium, pœnam, sententiam. 5) proscribo aliquem vel aliquid. 6) edo in publicum, vt librum. 7) venum expono. 8) in *med.* aliquo transportandum curo, securitatis caussa.

Ἐκτιθηνέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐκτιθεύω.

Ἐκτιτθεύω, fut. εύσω, idem.

Ἐκτικὸς, ή, ὸν, in habitu positus. 2) qui hectica febri laborat. Ab ἔχω, *habeo.*

Ἐκτίκτω, f. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.

Ἐκτικῶς, *Adu.* cum habitu, h. e. firmiter, probe.

Ἐκτιλάω, f. ήσω, aluum excerno.

Ἐκτίλλω, f. τιλῶ, euello. 2) emoueo.

Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, magni æstimo. 2) valde honoro. 3) honoris caussa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello.

Ἐκτίμησις,

Ἐκτίμησις, εως, ἡ, magni honores. A præc.
Ἔκτιμος, ου, ὁ, ἡ, expers honoris. Ex ἐκ & τιμή.
Ἐκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, excuſſio. Ab ſequ.
Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio, emoueo.
Ἐκτιννύω, f. ίσω, exſoluo, luo. A ſeq.
Ἐκτίνω, f. τίσω, idem. Ab ἐκτίω.
Ἔκτισις, εως, ἡ, ſolutio. Ab eod.
Ἔκτισμα, ατος, τὸ, multa. Ab eod.
Ἐκτιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſoluit. 2) exactor. 2) vindex.
Ἐκτιτθεύω, idem quod ἐκτηθεύω.
Ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, abortum facio.
Ἐκτίω, ίσω, luo, ſoluo, rependo.
Ἔκτμημα, ατος, τὸ, fruſtum ſectione extractum, ſegmentum.
Ἔκτμησις, εως, ἡ, exſectio, exciſio. 2) caſtratio.
Ἔκτοθεν, Adu. extra, ſeorſim. Ab ἐκτός.
Ἔκτοθι, Adu. idem & ab eod.
Ἐκτοιχωρυχέω, f. ήσω, parietes perfodio furandi cauſa, expilo.
Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. Ex ἐκ & τόκος, vſura.
Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo. 2) apud Ioſeph. eſt ad audendum impello, incito.
Ἐκτολυπεύω, f. εύσω, perficio, exantlo. A τολύπη.
Ἐκτομεὺς, έως, ὁ, ſculptor, exciſor, ſector. Ab ἐκτέμνω.
Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, exciſio. Ab eod.
Ἐκτομίας, ου, ὁ, exſectus, caſtratus. Ab eod.
Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, ſectrix. A ſeq.
Ἔκτομος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ἔκτονος, ον, abhorrens a tono ſc. muſico. 2) remiſſus, relaxatus, tono ſuo priuatus.
Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, proprie pharetram, conſumo pecuniam, opes &c. 2) emitto telum.
Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moueo, abigo, relego. 2) peregre abeo.
Ἐκτόπιος, ου, ὁ, ἡ, peregrinus. Ab ἐκ & τόπος.
Ἐκτοπισμὸς, οῦ, ὁ, diſceſſus, ſedis mutatio. 2) luxatio. 3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.
Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus. Ab eod.
Ἐκτοπιστικὸς, ή, ὸν, qui loca mutare ſolet. Ab eod.
Ἔκτοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, loco ſuo emotus. 2) inuſitatus. 3) abſurdus.
Ἐκτόπως, Adu. mirum in modum, incredibiliter, abſurde, nimium.
Ἐκτορέω, ῶ, f. ήσω, exterebro.
Ἐκτορμέω, f. ήσω, declino de via, curſu. Ex ἐκ & τόρμη, curriculum.
Ἕκτος, η, ον, ſextus. Ab ἕξ, ſex.
Ἐκτὸς, Adu. extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, ex.
Ἐκτόσθεν, Adu. idem, a præc. 2) ab extus, a foris.
Ἔκτοσε, Adu. idem, foras. Ab eod.
Ἔκτοτε, Adu. ex eo tempore.
Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto. 2) exaggero.
Ἐκτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, qui in menſam non infertur, menſæ expers.
Ἐκτραπελογάστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens. E ſeq. & γαστήρ.
Ἐκτράπελος, ου, ὁ, ἡ, inuenuſtus, fœdus, auerſandus, qui eſt ἐκ τρόπου haud pro more ſolito, οὐ κατὰ τρόπον.
Ἐκτραπέλως, Adu. inuenuſte, fœde. A præc.
Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio & præcipitem do de equo. 2) collum ſeu ceruicem frango. 3) interficio, nominatim, decollo. 4) in ſuperbiam ago, effero, extollo. P. ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti, præcipitari, & in caput deuolui. 2) interfici. 3) ſuperbire. 4) deliquium pati.
Ἐκτραχύνω, f. υνῶ, exaſpero, exacerbo.
Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. 2) Paſſ. diuerto, deflecto iter. 2) auerſor.
Ἐκτρέφω, f. θρέψω, enutrio, educo.
Ἐκτρέχω, excurro, proripio me.
Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen. Ab ἐκ & τιτράω, perforo.
Ἐκτριαινόω, ῶ, f. ώσω, tridente emoueo.
Ἐκτριβὴ, ῆς, ἡ, extritio, deletio.
Ἐκτρίβω, fut. ψω, extero, polio.
Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid abſtergimus. 2) mantile, ſudarium &c. Ab ἐκτρίβω.
Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio.
Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digreſſio. 2) diuerticulum. 3) diuortium aquarum &c. 4) ambages. Ab ἐκτρέπω.
Ἐκτροπίας, ου, ὁ, ſcilicet οἶνος, vappa. A præc.
Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebræ euerſæ. Ab eodem.
Ἔκτροπος, ου, ὁ, ἡ, deflexus. 2) male moratus. 3) diſſentaneus. 2) qui deſciuit a more ſolito, a ratione conſueta, quæ exſpectatur & requiritur.
Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.
Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.
Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.
Ἐκτρυπάω, ῶ, f. ήσω, exterebro. 2) terebrando erumpo.
Ἐκτρύπημα, ατος, τὸ, terebramen, ramenta, quæ terebra educit. A præc.
Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, conſumo, exhaurio.
Ἐκτρύχω, idem.
Ἐκτρώγω, erodo, exedo.
Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.
Ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον, abortiuus. A præc.
Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus.
Ἐκτρωσμὸς, οῦ, ἡ, abortio.
Ἐκτυγχάνω, adſequor, vel ſum.
Ἐκτυμπάνωσις, εως, ἡ, tumor, quo in modum tympani aliquid intumeſcit. Ab ἐκ & τυμπανόω, quod tamen non reperitur.
Ἔκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, expreſſus ex archetypo.
Ἐκτυπόω, ῶ, fut. ώσω, exprimo, effingo, informo.
Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expreſſa.
Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, expreſſio, efformatio.
Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco.
Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.
Ἐκτύφομαι & ἐκτυφόομαι, οῦμαι, incendor. 2) efferor, ſuperbio, efferor ad ſuperbiam, ineptio, ſtultus, delirus fio.
Ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, mariti mater. Ab ſeq.

Ἐκτρός, ῦ, ὁ, socer, mariti pater.

Ἐκφαγεῖν, exedere. ἐξέφαγον, ἐκφαγών.

Ἐκφαιδρύνω, f. νῶ, mundo, polio, nitidum reddo.

Ἐκφανής, έος, ὁ, ἡ, manifestus, apertus. 2) splendidus, illustris. Ab seq.

Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, prodo, euulgo; & 2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor. 3) appareo, conspicuus sum.

Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio. Ab ἐκφανής.

Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, diuulgatio. 2) expressio, enarratio, significatio. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciatiuus. Ab eod.

Ἐκφαντικῶς, *Adu.* enunciatiue. 2) expresse, significanter. A pr.

Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφάντωρ.

Ἐκφαντορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐκφαντικός. A pr.

Ἔκφαντος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, patefactus, euulgatus. Ab ἐκφαίνω.

Ἐκφάντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit. Ab eod.

Ἐκφανῶς, manifeste, palam. Ab ἐκφανής.

Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.

Ἔκφασμα, τος, τὸ, spectrum, vt simplex.

Ἐκφατνίσματα, ων τὰ, præsepium purgamenta, sordes, quæ e præsepibus eiiciuntur, reliquiæ pabuli. A seq.

Ἐκφατνίζω, amoueo e præsepi, mensa &c. Ab ἐκ & φάτνη.

Ἐκφάτως, *Adu.* supra modum, vt dici nequeat. Ab ἐκ & φημί.

Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno.

Ἐκφαυλισμὸς, ῦ, ὁ, contemtus, detractio. A pr.

Ἔκφαυλος, ον, contemtus, fœdus.

Ἐκφερεμυθῶ, dicta foras elimino, diuulgo. qu. ἐκφέρω τὸν μῦθον. Ex ἐκ, φέρω & μῦθος, *verbum.*

Ἐκφέρω, effero, exporto. 2) effero mortuum. 3) diuulgo, enuntio. 4) publico, v. c. librum, publice propono, recito &c. 5) promo, edo. 6) refero v. c. ad senatum, vel populum. 7) infero v. c. bellum. 8) vterum fero ad maturitatem fœtus.

Ἐκφεύγω, f. ξω, effugio.

Ἔκφημι, eloquor, vnde ἔκφατο, ἐκφάσθαι.

Ἐκφθείρομαι, exeo. v. φθείρομαι.

Ἐκφθίνω, corrumpo, perdo, interficio.

Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω.

Ἐκφλεγματοῦσθαι, in phlegma conuerti.

Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro.

Ἐκφλίβω, idem quod ἐκθλίβω, ap. Hipp. *Aeol.*

Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam eiaculor.

Ἐκφλυαρίζω, f. ίσω, contemno, deprimo, nugis annumero.

Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.

Ἐκφλυνδάνω, idem.

Ἐκφλύσσω, f. ξω, ebullio; apud Apollon. Rhod. ἐκφλύξαι, quasi exæstuare, e corde æstuante promere. Ex ἐκ & φλύω,

Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo. ἐκφοβέομαι, extimesco. Hinc

Ἐκφόβηθρον, ου, τὸ, terriculamentum.

Ἐκφόβημα, τὸ, idem.

Ἐκφόβησις, εως, ἡ, terror, terrefactio.

Ἔκφοβος, ῦ, ὁ, ἡ, exterritus, consternatus.

Ἐκφοινίσσω, ίττω, f. ξω, rubefacio. 2) cruento.

Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo.

Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio. 2) diuulgatio rei.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio. 2) funus. 3) diuulgatio. Ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto.

Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum s. egestum est.

Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.

Ἐκφόριον, ῦ, τὸ, terræ prouentus. *Plur.* τὰ ἐκφόρια. A seq.

Ἔκφορος, ῦ, ὁ, ἡ, qui exportari potest. 2) diuulgatus. 3) percitus. Ab ἐκ & φέρω.

Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abiicio, exonero. 2) excutio velut onus.

Ἐκφράζω, f. άσω, eloquor, edissero, enarro.

Ἐκφρακτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis inest expediendi meatus obstructos. Ab ἐκφράσσω.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio, explicatio, expositio. Ab ἐκφράζω.

Ἐκφράσσω, *obstructiones amoueo, aperio.*

Ἐκφραστικὸς, ἡ, ὸν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.

Ἐκφρέω, ἐκφρείω, vel ἔκφρημι, f. φρήσω, emitto foras. 2) effero.

Ἐκφρονέω, ῶ, f. ήσω, curo. 2) despicio. 3) animo efferor, omninoque impotenter fortunam fero. 4) desipio.

Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito. 2) non curo. 3) cogito.

Ἐκφρόνως, *Adu.* dementer. A seq.

Ἔκφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, delirans, amens. Ex ἐκ & φρὴν, *mens.*

Ἐκφυὰς, άδος, ἡ, res, quæ alii adnata est. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυγάνω, & φυγγάνω, effugio. Ab ἐκφεύγω.

Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga. A eod.

Ἐκφυὴς, έος, ὁ, ἡ, naturæ modum excedens, sed fere in bonam partem. Ex ἐκ & φυὴ, *natura.*

Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, senatu, vel ordine aliquem moueo. Ex ἐκ, φύλλον, *folium,* quo olim suffragia ferebantur, & φέρω. (Nisi potius est a φῦλον, *tribus, ordo.* v. ἔκφυλος.)

Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, eiectio e tribu, senatu, vel populo. A pr.

Ἔκφυλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, qui non est eiusdem tribus. 2) qui nullius est tribus. 3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens. 4) inusitatus. Ex ἐκ & φυλὴ, *tribus.*

Ἔκφυμα, τος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.

Ἐκφυσάω, ῶ, f. ήσω, exsufflo, vehementer respiro, graui respiratione laboro. 2) follibus ventilo, vel spiritu. 3) effero, elatum facio. ἐκπεφυσημένος, elatus.

Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio. 2) inflatio, morbus. 3) id, quod efflatur. A pr.

Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio. Ab eod.

Ἔκφυσις, εως, ἡ, q. d. enascentia, germinatio. 2) eruptio germinantium post sementem. 3) gene-

3) generatio, procreatio. 4) quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυσσάω, f. ήσω, exſpiro, efflo.
Ἔκφυσις, εως, ἡ, idem quod ἔκφυσις.
Ἐκφυτεύω, translatum alicunde planto.
Ἐκφύω, f. ύσω, & ἔκφυμι, gigno. 2) naſcor.
Ἐκφωνέω, ῶ, fut. ήσω, exclamo. 2) pronuntio, exprimo. 3) nominatim dico.
Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio. 2) Figura rhetorica. 3) pronunciatio, vocis emiſſio. 4) diſerta alicuius nominatio.
Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illuſtro.
Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, dimitto, laxando emitto; 2) deiicio.
Ἐκχαλκεύω, f. σω, fabricor ex ære aut metallo alio.
Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, vi erumpo, de flumine. 2) cauernoſum & ſalebroſum reddo, torrentibus impetuoſis excauo. Ex ἐκ & χαράδρα, *ſulcus, quem torrens fecit.*
Ἐκχαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxiorem reddo, emollio. 2) tumidum reddo, proprie & tropice.
Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio. 2) *Paſſ.* effundor, abſumor, pereo. v. ἐκχύω.
Ἐκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo priuo, vaſto; vnde ἐκκεχιλωμένος, deſolatus.
Ἐκχλοιδομαι, ῦμαι, &
Ἐκχλοῦμαι, palleſco, ſed vt aliquid viridis vel luridi admiſtum ſit.
Ἐκχοΐζω, f. οίσω, fodio. 2) emundo. Ex ἐκ-χόω, *humum adgero.*
Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto. 2) bile impleo. 3) iratum reddo.
Ἐκχορδόω, f. ώσω, fidibus cano.
Ἐκχορεύω, f. σω, e choro eiicio.
Ἐκχρέμπτομαι, f. ψομαι, exſpuo.
Ἐκχρῆσαι, ſufficere. ἐξέχρησε, ſuffecit. ἐκχρήσει, ex vſu erit. A χρή, vt ἀπόχρη.
Ἐκχρησμῳδέω, f. ήσω, vaticinor, oraculum edo.
Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam.
Ἐκχυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio. 2) in ſuccum redigo.
Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exſugo. Ex ἐκ & χυμὸς, *ſuccus.*
Ἐκχυμόω, ῶ, f. ώσω, a quo ἐκχυμοῦσθαι aliquid dicitur, cum ſuccos & humores extra vaſa ſua effundit, vt in ſugillatione.
Ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis ſuffuſio, ſugillatio.
Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem.
Ἔκχυσις, εως, ἡ, effuſio.
Ἐκχύτης, ου, ὁ, qui effundit.
Ἔκχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effuſus.
Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo. 2) effundo. Ex ἐκ & χύτρα, *olla.*
Ἐκχύω, effundo, *Paſſ.* magno amore alicuius rei capior. 2) valde exhilaror, ad lætitiam, riſum profundor. 3) frangor, langueſco. 4) pereo, fruſtra conſumor, de labore, impenſa.
Ἐκχωνεύω, f. σω, conflo, *ich ſchmelze ein.*
Ἐκχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo. 2) diſcedo.
Ἐκχώρησις, ἡ, exceſſus, diſceſſus. A pr.
Ἐκψήγμα, τὸ, ramentum.
Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exſpiro. 2) deficio animo.
ἘΚΩ'Ν, οῦσα, ὄν, voluntarius, qui ſponte aliquid facit.

Ἐλάα, ας, ἡ, oliua, fructus olei. Ab ἐλαία.
Ἐλάδιον, ου, τὸ, pauxillum olei, copiolæ olei rancidi. A pr.
ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliua, arbor. 2) olea, i. e. fructus oliuæ.
Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαία & ἄγνος, *vitex.*
Ἐλαιάεις, άεσσα, άεν, Gen. εντος, έσσης, εντος, oleoſus, oleaceus. Ab eod.
Ἐλαιαλογέω, ῶ, f. ήσω, oliuarum fructus colligo. Ex eod. & λέγω.
Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum vel olei mercaturam exercet.
Ἐλαΐζω, oleas colo. 2) oleagino colore ſum.
Ἐλαιήεις, ήεσσα, ῆεν, oleoſus. v. ἐλαιάεις.
Ἐλαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, olearis, olearius.
Ἐλαΐνεος, έα, εον, oleaginus, ex olea arbore.
Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem.
Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία & βρέχω, *rigo.*
Ἐλαιόδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, oleo imbutus. Ex eod. & δεύω, *imbuo.*
Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδέχος, ου, ὁ, ἡ, oleum continens. Ex eod. & δέχομαι, *capio.*
Ἐλαιοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, oliuæ vel olei ſpeciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Ἐλαιοθήκη, ἡ, cella olearia.
Ἐλαιόθρεπτος, ον, oleo nutritus. Ex ἔλαιον & τρέφω.
Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A ſeq.
Ἐλαιοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, olearum cultor. Ex ἐλαία & κομέω, *curo.*
Ἐλαιοκονία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἔλαιον & κονία, *albarium.*
Ἐλαιολογέω, ῶ, f. ήσω, oliuas colligo. Ex ἐλαία & λέγω, *colligo.*
Ἐλαιολόγος, ου, ὁ, καὶ ἡ, qui oliuas colligit. Ex iiſd.
Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. E ſeq. & μέλι.
Ἔλαιον, ου, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιοπινὴς, ὲς, oleo imbutus, ſordidus. Ab ἐλ. & πῖνος, *ſordes.*
Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, oleitas, confectio, elaboratio olei. Ex ἐλ. & ποιέω.
Ἐλαιοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, vbi venditur oleum. Ex ἐλ. & πωλέω.
Ἐλαιοπώλης, ου, ὁ, venditor olei.
Ἐλαιοπώλιον, ου, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.
Ἐλαιοτριβεῖον, ου, τὸ, trapetum, locus, vbi oliuæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἐλ. & τρίβω, *tero.*
Ἐλαιοτρυγητὸς, ὁ, vindemia oliuarum.
Ἐλαιότρυγον, ου, τὸ, olei fæx, amurca. E ἐλ. & τρὺξ, *fæx.*
Ἐλαιουργεῖον, ου, τὸ, locus, vbi oleum conficitur. Ex ἐλ. & ἔργον, *opus.*
Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iiſd.
Ἐλαιοφόρον, ου, τὸ, vas olearium. Ex ἐλ. & φέρω.
Ἐλαιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ferens oleas, oliuifer. Ex ἐλαία & φέρω.
Ἐλαιοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, oleis conſitus, in quo oleæ enatæ ſunt. Ex eod. & φύω, *naſcor.*

Ἐλαιοφυλλοφάγος, ὁ καὶ ἡ, oliuæ folia edens.

Ἐλαιόφυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐλαιοφυής.

Ἐλαιοχριςία, ας, ἡ, olei inunctio. Ex ἔλαιον & χρίω.

Ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, oliuas colligo. 2) oleo vngo.

Ἐλαΐς, ίδος, ἡ, oliua, olea arbor. Ab ἐλαία.

Ἐλαϊςής, ου, ὁ, qui oleas colligit. Ab ἐλαΐζω.

Ἐλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, oleoſus. 2) pinguis.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, oliuetum. Ab ἐλαία.

Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui oliuas colligit, qui oliuat.

Ἐλαιωτὸς, ἡ, ὸν, oleo vnctus, ſeu imbutus.

Ἑλανδρος, ον, viros capiens. Ab ἑλεῖν & ἀνήρ.

Ἐλασᾶς, ὁ, nomen auis, ap. Ariſtoph.

Ἐλασείω, expeditionem apparo. Ab ἐλαύνω.

Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio. 2) expeditio militaris. 3) actio cudendi.

Ἐλασίβροντος, ου, ὁ καὶ ἡ, tonitru agitans, impetu quodam agitatus, qualis eſt tonitru. Ex ἐλαύνω & βροντὴ, *tonitru*.

Ἐλάσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω & ἵππος.

Ἔλασις, εως, ἡ, agitatio equorum, ſeu currus, 2) expeditio militaris. 3) remigatio. 4) expulſio, abactus. Ab ἐλαύνω.

Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli. Ab eod.

Ἐλασμὸς, οῦ, ὁ, idem, & ab eod.

Ἐλασσόνως, *Adu.* minus, deficienter. Ab ἐλάσσων.

Ἐλασσόω ἐλαττόω, ῶ, f. ώσω, diminuo. Ab eod.

Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. A pr. v. & ἐλάττωμα.

Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ, ἡ, minor. 2) deterior. 3) inferior. 4) paucior. ἔλασσον, *Adu.* minus. *Comparatiuus* ab ἐλαχύς.

Ἐλατὴς, οῦ, ὁ, impulſor, agitator. Ab ἐλαύνω.

Ἐλατρέω, ῶ, f. ήσω, agito, impello. A pr.

Ἐλάτειρα, ας, ἡ, expultrix, agitatrix. Ab ἐλατήρ.

ἘΛΑ´ΤΗ, ης, ἡ, abies.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga. 2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.

Ἐλατήριον, ου, τὸ, quidquid deorſum ventrem purgat. 2) ſuccus cucumeris agreſtis. 3) cucumer. Ab eod.

Ἐλάτης, ου, ὁ, agitator. 2) curſor. v. ἐλαςής.

Ἐλατικὸς, ἡ, ὸν, impellendi, incitandi vim habens. Ab eod.

Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.

Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.

Ἐλατὸς, ὴ, ὸν, ductilis vt lamina metalli. Ab ἐλαύνω.

Ἔλαττον, *Adu.* minus, parum. formula ἔλαττον ἔχειν eſt vinci, inferiorem eſſe, deteriori conditione, iniuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.

Ἐλαττονάκις, *Adu.* minus, rarius. A pr.

Ἐλαττονέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo.

Ἐλαττόνως, *Adu.* minus.

Ἐλαττόω, idem quod ἐλασσόω.

Ἐλάττωμα, τὸ, iactura, calamitas belli &c. A pr. v. ἐλάσσω.

Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, diminutio, iactura. Ab ἐλαττόω.

Ἐλαττωτικὸς, ἡ, ὸν, diminutiuus, diminuendi vim habens. Ab eod.

ἘΛΑΥ´ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello. 2) ſtimulo, incito. 3) exerceo, exagito. 4) fatigo. 5) vexo, inſector. 6) perſequor iudicio, accuſo. 7) verbero. 8) excutio. 9) excito, cieo, moueo. 10) abigo, expello. 11) duco, ductile opus facio. 12) traduco, tranſigo. 13) promoueo, progredior, euado, peruenio. 14) equito. 15) vulnero.

Ἐλάφειος, ου, ὁ καὶ ἡ, ceruinus. Ab ἔλαφος.

Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, ceruorum venatio. Ex eod. & βάλλω.

Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, feſtum in honorem Dianæ venatricis. Ex iisd.

Ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Februarius, a figendis ceruis dictus.

Ἐλαφηβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ceruos iaculis figit, venator ceruorum. 2) venator quiuis. Ex ἔλαφος & βάλλω.

Ἐλαφινης, ου, ὁ, pullus ceruinus.

Ἐλάφιον, ου, τὸ, cornu, vel caro cerui.

Ἐλαφοβόσκον, ου, τὸ, elaphoboſcon, herba quædam valens contra morſus ſerpentum. Ex ἔλαφος & βόσκω.

Ἐλαφοειδὴς, ὲς, ceruo ſimilis. Ex ἐλ. & εἶδος.

Ἐλαφόκρανος, ον, ceruinum caput habens. Ex ἐλ. & κράνον, *caput*.

Ἐλαφοκτόνος, ὁ, ἡ, ceruos occidens. Ex ἐλ. & κτείνω.

ἜΛΑΦΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, ceruus, vel cerua. 2) placentæ genus.

Ἐλαφοσκόροδον, ου, τὸ, allium ceruinum.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, leuitas. 2) paucitas. Ab ἐλαφρός.

Ἐλαφρίζω, f. ίσω, leuo, eleuo, alleuo.

Ἐλαφρόπους, ουν, celer.

ἘΛΑΦΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, leuis & celer, velox. 2) leuis, non grauis. 3) leuis, non moleſtus, non difficilis. 4) inops, non potens, contemnendus. Vnde

Ἐλαφρότης, τητος, ἡ, leuitas, celeritas.

Ἐλαφρύνω, f. υνῶ, alleuo, leue reddo.

Ἐλαφρῶς, *Adu.* leuiter, celeriter.

Ἐλάχιςα, *Adu.* minime. A ſeq.

Ἐλάχιςος, ίςη, ιςον, minimus, pauciſſimus, breuiſſimus. Ἐλαχιςότερος, έρα, ερον, minimo minor. Ab ἐλαχύς.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ, ἡ, breues alas habens.

Ἐλάω, f. άσω, abigo, eiicio, vt ἐλαύνω.

ἘΛΑΧΥ`Σ, εῖα, ὺ, paruus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιςος.

Ἐλαὼν, ῶνος, ὁ, oliuetum. Ab ἐλάα.

ἜΛΔΟΜΑΙ, *Poët.* cupio, deſidero.

Ἔλδωρ, ορος, τὸ, deſiderium, cupido. A pr. v. ἐέλδωρ.

Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri, Ebr. ἄκλιτον, *Dei auxilium*.

Ἐλεαίρω, miſereor. Ab ἔλεος, *miſericordia*.

Ἐλιακείμ, ὁ, Eleachim, Nomen viri. Hebr. ἄκλιτον, *Deus reſtituet*.

ἘΛΕΑ͂Σ, ὁ, nomen auis.

Ἐλεγεία, ας, ἡ, ſcil. ᾠδὴ, idem quod ſeq.

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, carmen elegiacum, ſcil. ᾆσμα. Ab ἔλεγος.

Ἐλεγειοποιὸς, οῦ, ὁ, ſcriptor elegiarum.

Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mæſtitiam factus.

ἘΛΕΓΙ͂ΝΟΙ, ων, οἱ, piſces gregales, elegini.

Ἐλεγκτικὸς, ἡ, ὸν, reprehendendi vim habens, vel refellendi, coarguendi. Ab ἐλέγχω.
Ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν, reprehenſibilis. Ab eod.
Ἐλεγμὸς, ȣ, ἡ, reprehenſio. Ab eod.
Ἔλεγξις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
ἜΛΕΓΟΣ, ȣ, ὁ, lamentatio, vox lugubris. 2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.
Ἐλεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum. A ſeq.
Ἐλεγχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vituperabilis, turpis.
Ἐλεγχιγάμος, ον, fidem aut perfidiam coniugis oſtendens.
Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus.
Ἔλεγχος, ȣ, ὁ, argumentum, indicium, ſignum. 2) criminatio. 3) accuſatio. 4) conuictio.
ἘΛΕΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonſtro. 2) refuto, redarguo, reprehendo. 3) conuinco. 4) reprimo, coërceo. 5) adſpernor. 6) ſciſcitor, percontor. 7) quæſtionem de aliquo habeo. Homerus Achillem ait ἐλέγχειν τὰς τῶν πρεσβευτῶν πόδας pedes legatorum ignominiæ publicæ exponere, qui ita ſe gereret, vt non poſſet non inter omnes conſtare, legatos irritum iter obiiſſe, & nihil potuiſſe ſuis orationibus efficere, aut impetrare.
ἘΛΕΔΏΝΗ, ης, ἡ, ſpecies polypi.
Ἐλεεινολογέω, ῶ, f. ήσω, miſerabiliter loquor, miſerabilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς & λέγω.
Ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miſerabilis. Ex eod. & λόγος.
Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, miſerabilis. Ab ἔλεος.
Ἐλεεινῶς, *Adu.* miſerabiliter. A pr.
Ἐλεέω, ῶ, f. ήσω, miſereor; & *in Paſſ.* miſericordiam moueo. Ab ἔλεος.
Ἐλεημονικὸς, ή, ὸν, miſericors, benignus. A ſeq.
Ἐλεημόνως, *Adu.* miſericorditer. Ab ἐλεήμων.
Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia. 2) ſtips erogata pauperibus. 3) omne beneficium, quo calamitoſos proſequimur. A ſeq.
Ἐλεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, miſericors. Ab ἔλεος.
Ἐλεητικὸς, ἡ, ὸν, ad miſericordiam propenſus, miſericors. Ab ἐλεέω.
Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, commiſeratio. Ab eod.
Ἐλειοβάτης, ȣ, ὁ, qui per paludes graditur, vehitur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω.
Ἐλειογενὴς, έος, ὁ, ἡ, in paluſtribus locis natus. Ex eod. & γίγνομαι. v. ἐλεόθρ.
Ἐλειονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, vel ἐλειόνομος, in paludibus degens, paluſtris. Ab eod. & νέμω, *habito*, vel *paſcor*.
Ἕλειος, ȣ, ὁ, ἡ, paluſtris, in paludibus naſcens, vel degens. Ab ἕλος.
Ἐλειὸς, ȣ, ὁ, glis. 2) ſciurus. 3) ſpecies accipitris. Ab eod.
Ἐλειοσέλινον, apium paluſtre.
Ἐλειότροφος, ȣ, ὁ, ἡ, in paludibus altus, creſcens. Ex ἕλος & τρέφω.
Ἐλειόχρυσος, ȣ, ὁ, aurelia, flos agreſtis aurei coloris.
ἘΛΕΛΕΥ͂, acclamatio bellica, eleleu!
Ἐλελίζω, f. ίσω, eleleu, ſ. alala clamo; & ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τȣ͂ ἐλελεῦ. 2) torqueo. A pr.
Ἐλελισφακίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum ſaluia conditum. A ſeq.
Ἐλελίσφακον, ȣ, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ȣ, ὁ, ſaluia obuerſa & implicata mari, ſaluia femina. A σφάκος, *ſaluia*.
Ἐλελίττω, f. ξω, rapido volumine torqueo, conuoluo, vel circumago, concutio & tremefacio. Ab εἰλέω, *voluo*.
Ἐλελίχθημα, ατος, τὸ, rapidus motus & concuſſio. A pr.
Ἐλελίχθων, ονος, ὁ, ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex eod. & χθών.
ἙΛΈΝΗ, ης, ἡ, Helena. 2) vas quoddam.
Ἑλενηφόρια, τά, ſacra dicta, ἀπὸ τῆς ἑλένης, a vaſe, in quo myſteria portabantur, & φέρω.
Ἑλένια, τὰ, ſacra apud Lacedæmonios Helenæ conſecrata.
Ἑλένιον, ȣ, τὸ, herba, quæ e lacrimis Helenæ enata fingitur. Philox. inula.
Ἐλεοδύτης, ȣ, ὁ, menſæ coquinariæ miniſter. Ex ἐλεὸς & δύω.
Ἐλεόθρεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, genitus ſeu nutritus in paludibus. Ex ἕλος & τρέφω. v. ἐλειόθρ.
Ἐλεὸν, *Adu.* miſere, per Syncop. pro ἐλεεινόν.
Ἐλεὸν, ȣ, τὸ, ſiue
ἘΛΕΟΣ, ȣ, ὁ, menſa coquinaria. 2) auis quædam.
ἜΛΕΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, ȣς, τὸ, miſericordia, commiſeratio. Inuenitur quoque pluralis.
Ἐλεοσέλινον, ȣ, τὸ, idem quod ἐλειοσέλινον.
Ἑλέπολις, εως, ἡ, ſc. μηχανὴ, machina obſidionalis, qua vrbes facile aut certo capiuntur. Ex ἑλεῖν & πόλις.
Ἑλέπτολις, idem.
Ἑλετὸς, ἡ, ὸν, prenſabilis, ap. Hom. Ab ἑλεῖν, *prehendere*.
Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas.
Ἐλευθέρια, τὰ, ſacra libertatis.
Ἐλευθεριάζω, f. άσω, libere vagor, vt ſeruus fugitiuus. 2) libertatem vſurpo, libere ago, liberi hominis mores affecto.
Ἐλευθεριαστικὸς, ἡ, ὸν, qui libertatem amat, qui libere agere amat. A pr.
Ἐλευθερικὸς, ἡ, ὸν, liber.
Ἐλευθέριος, ȣ, ὁ, ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus. 2) liberalis, libero homine dignus. 3) ſeruator, liberator. Epitheton Iouis.
Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas. 2) liberalitas. 3) beneficium a ſincero animo profectum.
Ἐλευθερίως, *Adu.* liberaliter, ingenue.
Ἐλευθερόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, cui filii ſunt liberi, & qui ipſe etiam liber eſt.
Ἐλευθεροπράσιον, τὸ, liberi hominis venditio. vnde ἐλευθεροπρασίȣ δίκη, plagii crimen. Ex ἐλ. & πιπράσκω.
Ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex eod. & πρέπει.
Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, vt hominem liberum & ingenuum decet. A pr.
ἘΛΕΥ͂ΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ȣ, ὁ, ἡ, qui vadit, quo vult. 2) liber, non ſeruus. 3) liber, immunis, liberatus. 4) liberalis, ingenuus,

genuus, generofus. (forte ab ἐλεύθω, qui qua vult via libere incedit.)
Ἐλευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.
Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi, vel fiducia ex animi fententia fundi. A feq.
Ἐλευθερόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui loquitur libere, quæcunque in buccam veniunt. Ex ἐλ. & στόμα
Ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto. 2) in libertatem vendico.
Ἐλευθέρως, *Adu.* libere, vt liberum & ingenuum hominem decet.
Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio.
Ἐλευθερωτής, οῦ, ὁ, liberator.
Ἐλεύθω, venio, inufit. pro ἔρχομαι. Vnde vfitata, ἐλεύσομαι. ἐλήλυθα. ἦλθον.
Ἐλευθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Lucina, quod inuocetur, vt partus veniat in lucem. A præc.
Ἔλευσις, εως, ἡ, aduentus. 2) itio. Ab eod.
Ἐλευστέον, eundum eft. Ab eod.
ἘΛΕΦΑΙ´ΡΩ, decipio, noceo, lædo.
Ἐλεφαντηγὸς, οῦ, ὁ, qui elephantem agit, vel ducit.
Ἐλεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus.
Ἐλεφανταρχία, ας, ἡ, præfectura elephantorum. A præc.
Ἐλεφάντειος, ου, ὁ καὶ ἡ, elephantinus.
Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiafis, morbus lepræ fimilis.
Ἐλεφαντισμὸς, οῦ, ὁ, idem. A feq.
Ἐλεφαντιάω, ῶ, elephantiafi laboro.
Ἐλεφάντινος, η, ον, eburneus.
Ἐλεφαντιστὴς, οῦ, ὁ, elephantorum magifter, elephantorum domitor & rector.
Ἐλεφαντόδετος, ου, ὁ, ἡ, ebore claufus vel reuinctus.
Ἐλεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compofitus, f. ebore ornatus, eburneis figillis.
Ἐλεφαντόκωπος, ου, ὁ, ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας & κώπη, *capulus.*
Ἐλεφαντόμαχος, ου, ὁ, cum elephantis pugnans, elephantis infeftus. Ex eod. & μάχομαι.
Ἐλεφαντόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, eburneos pedes habens.
Ἐλεφαντοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, elephanti carnem comedens.
Ἐλεφαντώδης, εος, ὁ, ἡ, elephantinus. A feq.
ἘΛΕ´ΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus. 2) ebur. 3) elephantiafis, morbus. 4) poculi genus.
Ἑ´ΛΗ, ης, ἡ, calor folaris. 2) fplendor folis. v. εἵλη.
Ἑλιγδὸν, *Adu.* volutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *voluo.*
Ἕλιγμα, ατος, τὸ, volutatio, inuolutio. Ab eod.
Ἑλιγματώδης, εος, ὁ, ἡ, tortuofus, flexuofus. A præc.
Ἑλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικάμπυξ, κος, ἡ, crines in nodum collectos habens. Ex ἕλιξ & ἄμπυξ.
Ἑλίκη, ης, ἡ, vrfa maior inter aftra. ἑλίκη, falix, Arcadibus. Ab eod.
Ἑλικηδὸν, *Adu.* volutatim, in orbem. Ab ἕλικος.
Ἑλικίας, ου, ὁ, tortuofus, vnde ἑλικίαι κεραυνοί.
Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, proprie cui palpebræ funt volubiles aut nigræ. 2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἕλιξ & βλέφαρον.
Ἑλικόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, in orbem currens. epith. Solis & Lunæ. Ex ἕλιξ & δρόμος.
Ἑλικοειδὴς, έος, οῦς, tortilis. Ab ἕλιξ & εἶδος.
Ἑλικοειδῶς, *Adu.* tortuofe, in gyrum. A præc.
Ἑλικόεις, όεσσα, όεν, tortuofus. A feq.
Ἑλικὸς, ὴ, ὸν, volubilis, tortilis, vorticofus. 2) niger. Ab ἕλιξ.
Ἑλικτὴρ, ῆρος, ὁ, armilla. 2) inauris. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικτὸς, ὴ, ὸν, tortilis, tortuofus. Ab eod.
Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Mufis facer. 2) inftrumentum quoddam muficum.
Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Mufæ. A pr.
Ἑλικώνιος, ία, ιον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, eædem funt, quæ Heliconiades fiue Mufæ. Ab eod.
Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, puellæ, cui oculi funt nigri, vel rotundi ac mobiles, h. e. pulcri, vnde 2) pulcra. Ab feq.
Ἑλικωπὸς, ὸν, idem quod feq.
Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ, ἡ, cui oculi funt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulcri. Ex ἕλιξ & ὤψ, *oculus.*
Ἑλιννύες, αἱ, feriæ. A feq.
ἘΛΙΝΝΥ´Ω, & ἐλινύω, f. ύσω, vito, caueo. 2) defino, defifto. 3) maneo, moror. 4) fedo, ceffare facio.
ἜΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus, apud Nicandrum. 2) vitis, ap. Dionyf. P.
Ἕλιξ, ικος, ἡ, volumen, inuolucrum. 2) vortex, gyrus. 3) clauicula. 4) armilla, annulus. 5) fpecies hederæ. 6) *Adi.* ὁ, ἡ, intortus, implicitus. 7) volubilis. 8) circumiens. Ab ἑλίσσω.
Ἕλιξις, εως, ἡ, linctus, deglutitio. Ab ἑλίσσω, *voluo,* ap. Hipp. (Nifi eft potius ἔλλιξις vel ἔλλειξις, ab ἐν & λείχω. v. infra ἐλλείχω.)
Ἑλιξόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, tortuofa cornua habens. Ex ἕλιξ & κέρας.
Ἑλιοὺδ, ὁ, Eliud. Nomen viri Ebræum ἄκλιτον, *Laus Dei.*
Ἐλισάβετ, ἡ, Elifabetha. Nomen mulieris Ebr. ἄκλιτον, *Deus iurauit.*
Ἐλισσαῖος, ου, ὁ, Eliffæus. Nomen Prophetæ Ebr. *Deo gratus.*
Ἑλίσσω, vel ἑλίττω, f. ξω, voluo, circumuoluo, complico. Ab εἰλέω.
Ἑλίτροχος, ον, in quo vertitur axis, epith. σύριγγος. Ex ἑλίσσω & τρ.
Ἑλίχρυσος, ου, ὁ, idem quod ἑλειόχρυσος.
Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ, ἡ, longa vefte indutus, peplum inter eundum trahens. Ex ἕλκω & πέπλος.
Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, cui longa talaris eft tunica. Ex eod. & χιτών.
Ἑλκέω, f. ήσω, apud Homerum, traho. 2) difcerpo, dilacero. 3) violo, attento, per vim traho. Ab ἕλκω.
Ἑλκηδὸν, *Adu.* tractim, trahendo. Ab eod.
Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, violentia, tractio, vis.
Ἕλκηθρον, ου, τὸ, traha. 2) buris.

Ἕλκημα, τὸς, τὸ, præda.
Ἑλκοποιέω, ῶ, f. ήσω, exulcero. Ex ἕλκος & π.
Ἑλκοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, vulnificus. 2) exulcerans. Ex iisd.
ΕΛΚΟΣ, εως, τὸ, vlcus. 2) vulnus, inprimis inueteratum. (Ab ἕλκειν, quia humores ad partem fauciatam trahuntur.)
Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, vlcero, exulcero. Vnde *Paſſ.* ἑλκῶσθαι, ἡλκωμένος.
Ἑλκτικὸς, ἡ, ὸν, vim trahendi habens. A ſeq.
Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, tractus, ductilis. Ab ἕλκω.
Ἑλκύδριον, ȣ, τὸ, vlcuſculum. Dim. ab ἕλκος.
Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, ſcoria, ſeu recrementum argenti. Ab ἑλκύω.
Ἑλκυσμὸς, ȣ, ὁ, tractio. Ab eod.
Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἑλκυστάζω, f. άσω, trahendo rapto. Ab eod.
Ἑλκυστὴρ, ῆρος, ὁ, funis, vel quodlibet inſtrumentum, quo aliquod trahitur, extrahitur, etiam capiſtrum. Ab eod.
Ἑλκυστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens trahendi. A ſq.
Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ab ſeq.
ΕΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere &c. vnde, vindico mihi, dignus ſum præ ceteris, &c. 6) fugo. 3) feminam attrecto.
Ἑλκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vlceroſus. Ab ἕλκος.
Ἕλκωμα, ατος, τὸ, vlceratum. Ab ἑλκόω.
Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, exulceratorius. A pr.
Ἕλκωσις, εως, ἡ, vlceratio. Ab ἑλκόω.
Ἐλλαμπρύνομαι, ſplendeſco, clareſco. 2) magnificentia & ſplendore vtor, in quocunque genere, etiam. 3) ſplendida & magnifica oratione. Ex ἐν & λαμπρύνω, *illuſtro.*
Ἐλλαμπτικὸς, ἡ, ὸν, illuminandi vim habens.
Ἐλλαμπτικῶς, *Adu.* ad illuminandum apte.
Ἔλλαμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor, claritas. 2) illuminatio in ſacris. A ſeq.
Ἐλλάμπω, f. ψω, illuceo. 2) illuſtro, clarum reddo. 3) illumino, diuinitus doceo.
Ἑλλαδικὸς, ἡ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλάς.
Ἐλλαμβάνω, comprehenſum teneo, conſtrictum teneo. Ex ἐν & λ. (v. ἐνειλημμένος.)
Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, iudices ſacrorum certaminum apud Gr. Ex ἕλλην & δίκη, *iudicium.*
Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, iudex ſum ſacrorum certaminum. A pr.
Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Hellas, Græcia. 2) *Adi.* Græcanica, Græca, pro ἑλληνική. Ab ἕλλην.
Ἑλλεβοριᾷν, helleboro indigere. Ab ἑλλέβορος.
Ἑλλεβορίζω, helleboro purgo. Ab eod.
Ἑλλεβορισμὸς, ȣ, ὁ, purgatio helleboro facta. A pr.
ἙΛΛΕ´ΒΟΡΟΣ, & ἐλλέβορος, ȣ, ὁ, helleborus, veratrum.
Ἐλλεδανὸς, ȣ, ὁ, vinculum, reſtis. Ab ἕλλω, *ſtringo.*
Ἔλλειμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum. 2) reliquum penſionis non perſolutæ. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλειπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui deeſt aliquid, imperfectus. Ab eod.
Ἐλλειπτικὸς, ἡ, ὸν, defectiuus.
Ἐλλειπτικῶς, defectiue. A pr.
Ἐλλείπω, f. ψω, relinquo, prætermitto. 2) deficio.
Ἐλλείχω, f. ξω, linctu ingero, lingendo abſumo.
Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, prætermiſſio. 2) defectus. 3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur.
Ἐλλέσχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore & ſermone. Ex ἐν & λέσχη, *ſermocinatio.*
ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus. 2) homo paganus, a ſacris chriſtianis alienus. 3) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων ſortiti.
Ἑλληνίζω, f. ίσω, Græcos ſequor, ſeu imitor, Græcum refero, Græcus ſum. 2) cum Græcis facio, Græcis fauco, id eſt gentilibus Chriſto infeſtis. 3) Græce loquor. A pr.
Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Græcus, Graius, Græcanicus, 2) Græcos decens. 3) Græcis fauens. Ab eod.
Ἑλληνικῶς, *Adu.* Græce, Græco more, Græcanice. comp. ἑλληνικωτέρως.
Ἑλλήνιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem quod Ἑλληνικός. Ab ἕλλην.
Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ab eod.
Ἑλληνισμὸς, ȣ, ὁ, imitatio Græcorum. 2) literæ Græcæ, lepos Græcus. 3) ſermo Græcanicus, ſeu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλληνίζω.
Ἑλληνιστὴς, ȣ, ὁ, ſectator, ſeu imitator Græcorum, æmulus & ſtudioſus Græcorum. Ab eod.
Ἑλληνιστὶ, *Adu.* ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico. 2) Græce, lingua Græca. Ab eod.
Ἑλληνοδίκαι, ῶν, αἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.
Ἑλληνοκοπέω, Græcorum gratiam capto. 2) Græcorum more differo, ap. Polyb.
Ἑλληνοταμίαι, ῶν, οἱ, quæſtores Græciæ, ærarii Græci præfecti.
Ἑλλησποντίας, ȣ, ὁ, nomen venti ab Helleſponto ſpirantis.
Ἑλλησπόντιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Helleſpontius. 2) qui ad Helleſpontum prouenit.
Ἑλλήσποντος, ȣ, ὁ, Helleſpontus, mare, vel potius fretum inter Europam Aſiamque. Ex Ἕλλη, *Helle*, & πόντος, *mare*, quaſi πόντος τῆς Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipſo periit.
Ἐλλιμενίζω, f. ίσω, in portu ſum. 2) in portum venio, portum capio. 3) portorium exigo. Ex ἐν & λιμὴν, *portus.*
Ἐλλιμενικὸς, ἡ, ὸν, ad portum ſ. portorium pertinens. τὰ ἐλλιμενικὰ, ſc. τέλη, portorium. A ſeq.
Ἐλλιμένιον, ȣ, τὸ, portorium. Ex ἐν & λιμήν.
Ἐλλιμενιστὴς, ȣ, ὁ, portorii exactor, portitor. Ab ἐλλιμενίζω.
Ἐλλιμνάζω, f. άσω, ſtagno, reſtagno.
Ἐλλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, curtus, cui deeſt aliquid. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλιπῶς, *Adu.* imperfecte. A pr.
Ἐλλογίζω, ſiliquor. Ab ἔλλοβος.
Ἐλλόβιον, ȣ, τὸ, inauris. Ex ἐν & λοβὸς, *ima pars auris* vel *fibra.*
Ἐλλοβοανθὴς, έος, ὁ, ἡ, florem in ſiliqua edens, in folliculo florens. Ex ἔλλοβος & ἄνθος.
Ἔλλοβος καρπὸς, fructus in folliculo, vel in ſiliqua clauſus. Ex ἐν & λοβὸς, *ſiliqua, folliculus.*
Ἐλλοβοσπέρματος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui ſemina ſunt in folliculo vel ſiliqua. Hinc ἐλλοβοσπέρματα, ſemina in folliculis clauſa. A pr. & σπέρμα.
Ἐλλοβώδης,

Ἐλλοβώδης, εος, ὁ, ἡ, qui eſt e genere ſiliquatorum, vel ſiliquas ferentium. Ab ἔλλοβος.

Ἐλλογέω, ήσω, imputo. Ab ἔλλογος.

Ἐλλόγιμος, ε, ὁ, ἡ, clarus, nobilis. 2) doctus, facundus. A ſeq.

Ἔλλογος, ε, ὁ καὶ ἡ, rationis particeps, rationalis. 2) aptus, probandus. 3) eximius, inſignis, clarus.

Ἐλλόγως, Adu. cum ratione, apte. A pr.

Ἐλλοπεύω, ἐλλοπιεύω, f. εύσω, piſcor. Ab ἔλλοψ.

ΕΛΛΟΣ, ε, ὁ, hinnulus. 2) mutus.

Ἐλλοφόνος, ε, ὁ, ἡ, hinnulorum peremtor. 2) ceruorum interfector.

Ἐλλοχάω, ῶ, f. ήσω, in inſidiis lateo, inſidior.

Ἐλλοχίζω, in inſidiis pono.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, vt piſcis. 2) piſcis. Ex λείπω & ὄψ, vox. (ſed hæc ratio nominis ab origine repetendi minus eſſe videtur probanda, vt aliæ multæ ſunt grammaticorum ineptæ & frigidæ)

Ἔλλυπος, ε, ὁ, ἡ, triſtis. Ex ἐν & λύπη.

Ἐλλυχνιασμένος, η, ὸν, ellychnium habens, quaſi ab ἐλλυχνιάζω. A ſeq.

Ἐλλύχνιον, ε, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν & λύχνος.

Ἐλλυχνωτὸν, linamenti genus apud chirurgos e materia ellychniorum. A pr.

Ἔλλω, contineo. Ab εἰλέω, coarcto.

Ἐλμινθιάω, ῶ, lumbricis infeſtor. Ab ἕλμινς.

Ἐλμίνθιον, ε, τὸ, lumbriculus. 2) tinea. Dim. Ab eod.

Ἐλμινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lumbrico ſimilis. A ſq.

ΕΛΜΙΝΣ, νθος, ἡ, (ſcribitur & ἕλμυνς) lumbricus. 2) tinea.

Ἐλμωδὰν, Elmodan, Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. Deus menſurabit eos.

Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, herba.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.

ΕΛΟΣ, εος, τὸ, palus, aqua paluſtris cœno mixta.

Ἐλπιδότης & δώτης, ε, ὁ, auctor ſpei.

Ἐλπιδοποιέω, ῶ, ſpem alicui facio, ſpe lacto.

Ἐλπίζω, f. ίσω, ſpero. 2) reor, exiſtimo, diciturque interdum & in partem deteriorem pro vereor, metuo. 3) & actiue ſpem facio, vt ἐπελπίζω.

ΕΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, ſpes. 2) exſpectatio. 3) metus, periculum. Ab ἐλπίζω.

Ἐλπιστικὸς, ἡ, ὸν, in ſpe poſitus. A ſeq.

Ἐλπιστὸς, ἡ, ὸν, ſperabilis, qui ſperari poteſt.

Ἔλπω, in ſpem adduco, apud Homerum. 2) ἔλπομαι, ſpero, item, puto.

Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, ſpes. A pr.

Ἔλυμα, f. ἔλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris. 2) integumentum. Ab ἐλύω.

Ἐλύμας, α, ὁ, Elymas. Nomen magi Arab.

Ἔλυμος, ε, ὁ, theca citharæ. 2) tibia e buxo. 2) genus leguminis, panicum. Ab ἐλύω.

Ἔλυτρον & ἔλυτρον, ε, τὸ, inuolucrum, integumentum. 2) pars illa, e qua naſcitur cilium. 3) cruſta in inſectis, quæ alas claudit. 4) folliculus ſeminis. 5) alveus & receptaculum aquarum. Ab eodem.

Ἐλύω, vel ἰλύω, f. ύσω, inuoluo, implico, intego. Ab εἰλέω, idem.

Ἐλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, paluſtris. Ab ἕλος, palus.

ΕΛΩΡ, ορος, τὸ, captura. 2) rapina, præda. 3) pœna captionis, vel cædis.

Ἑλώριον, ε, τὸ, idem. A pr.

Ἐμαυτοῦ, ῆς, ῦ, mei ipſius.

Ἐμβαδίζω, f. ίσω, incedo.

Ἐμβάδιον, ε, τὸ, calceus, vel ſolea. Ab ἐμβάς.

Ἐμβαδὸν, Adu. pedeſtri itinere. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβάδιος δικαστὴς, in Pand. ordinarius iudex. Ex ἐν & βαθμὸς, tribunal.

Ἔμβαθρα, ων, τὰ, calceamenti genus.

Ἐμβαθύνες, ων, ὁ, ἡ, Heſych. ſapiens, prudens. Ex ἐν, βαθὺς & νοῦς.

Ἐμβαθύνω, f. υνῶ, profundum facio, in profundum ago vel extendo. 2) immergo.

Ἐμβαίνω, ingredior, ſubeo, adeo. 2) incedo, ingredior, i. e. gradum facio. 3) inſulto. v. ἐπεμβαίνω. 4) ἐμβῆσαι, iniicere, imponere.

Ἐμβακχεύω, bacchor in, inſolenter lætor in.

Ἐμβάλλω, iaculor in aliquem, immitto, iniicio. 2) infero, interſero, intercalo. 3) ingredior, venio aliquo. 4) hoſtiliter irruo, impetum in aliquem facio. 5) repono, condo.

Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, iurulentum, quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.

Ἐμβαπτεύω, idem quod ἐμβάπτω.

Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.

Ἐμβάπτω, f. ψω, idem.

Ἐμβαρύθω, f. ύσω, grauo.

Ἐμβὰς, άδος, ἡ, ſolea. 2) ſoccus.

Ἐμβασικοίτης, ε, ὁ, qui intrat, aut inſcendit τὴν κοίτην, cubile. Ex ἐμβαίνω & κοίτη. v. ἐμβασίχυτρος.

Ἐμβασιλεύω, f. εύσω, regno in, iacto me in.

Ἐμβάσιος, ε, ὁ, Epithetum Apollinis, qui colebatur in littore a conſcenſuris nauem. Ab ἐμβαίνω, inſcendo in nauem. v. ἐμβατὴς, n. 2.

Ἔμβασις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus, conſcenſus. 2) ſolium, in quo lauamur.

Ἐμβασίχυτρος, ε, ὁ, ἡ, in ollas repens, nom. muris in Batrachom. Ex ἐμβαίνω & χύτρα.

Ἐμβαστάζω, infero, impono, affero.

Ἐμβατευτικὸς, ἡ, ὸν, poſſeſſorius. A ſeq.

Ἐμβατεύω, f. εύσω, faſtuoſe incedo. 2) inuado, ingero me. 3) quæro, ſcrutor. A ſeq.

Ἐμβατέω, ingredior. 2) ineo, de coitu venereo. Ab ἐμβαίνω.

Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, ſolium, vel alueus, ſiue vas, quo in balneo ad lauandum vtuntur.

Ἐμβατήριος, ία, ον, ſc. ῥυθμὸς, numerus carminis, ἐμβατήριος. 2) ἐμβατήριον, ε, τὸ, carmen ad cuius numeros milites incedunt. 3) ingreſſus. 4) ἐμβατηρία, ſc. ὄρχησις, ſaltatio in armis.

Ἐμβάτης, ε, ὁ, ſeſſor, eques. 2) miles claſſiarius. 3) Plur. ἐμβάται, cothurni. v. ἐμβάς.

Ἐμβατὸς, ἡ, ὸν, & ἐμβατὸς, ὸ, ὁ, ἡ, qui adſcendi poteſt. 2) facilis acceſſu, ad quem accedere licet.

Ἐμβάφιον, ε, τὸ, patina profundior. Ex ἐν & βάπτω, mergo, tingo.

Ἐμβάφιος, ου, ὁ, ἡ, bibulus. Ex iisd.
Ἐμβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, conſtabilio, confirmo.
Ἐμβεβηλέω, ῶ, f. ήσω, & λόω, λώσω, profano, contamino.
Ἐμβελὴς, έος. ὁ καὶ ἡ, qui eſt intra teli iactum. Ex ἐν & βέλος, telum.
Ἐμβιβάζω, fut άσω, impono, v. c. naui, induco. 2) impello. 3) deduco.
Ἔμβιος, ου, ὁ, ἡ, vitalis, viuus, viuax.
Ἐμβιοτεύω, viuo in, dego ætatem in.
Ἐμβιόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.
Ἐμβιωτήριον, ου, τὸ, domicilium, ſedes.
Ἔμβλεμμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adſpectus. Ab ſeq.
Ἐμβλέπω, f. ψω, intueor, oculos infigo.
Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, quod operi alteri inſertum eſt ornatus cauſſa, vt ſigillum poculi &c. item opus teſſellatum. Ab ἐμβάλλω.
Ἔμβλησις, εως, ἡ, iniectio, inſertio emblematis.
Ἐμβοάω, ῶ, f. ήσω, occlamo, clamorem tollo.
Ἐμβόησις, ἡ, inclamatio, clamitatio.
Ἔμβοθρος, ου, ὁ, ἡ, in foueam depreſſus locus. 2) qui in fouea eſt.
Ἐμβοθρόω, in foueæ vel ſcrobis formam excauo vel deprimo.
Ἐμβολὰς, άδος, ἡ, arbor inſita. 2) fructus inſitus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβολεὺς, έως, ὁ, adgreſſor.
Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, irruptio. 2) impreſſio irruentis aciei vel grandinis. 3) oſtium fluminis. 4) onus nauis. 5) roſtrum nauis, an ſignificet, certum non eſt. v. ἔμβολος.
Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, inſertus, intercalaris. Ab ſeq.
Ἐμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, intercalaris, inſertus. 2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβόλιον, ου, τὸ, digreſſio, pars inſerta operi ornandi cauſſa, epiſodium. τὰ ἐμβόλια etiam ſunt retia.
Ἐμβολίσματα, panni hinc inde conſuti.
Ἐμβολισμὸς, intercalatio.
Ἔμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τὸ, roſtrum nauis. 2) paxillus, fulcimentum. 3) acies cuneata, pars machinæ. 4) porticus genus, in templis Græcorum. οἱ ἔμβολοι, tribunal, pro roſtris. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo. 2) reſono in.
Ἐμβραδύνω, f. υνῶ, immoror.
Ἔμβραχυ, Adu. ſummatim, breuiter.
Ἔμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, ſuccus, id, in quo aliquid tingitur & madefit. 2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.
Ἐμβρέμω, infremo.
Ἐμβρέχω, f. ξω, impluo, humecto.
Ἐμβρίθεια, ας, ἡ, grauitas. A ſeq.
Ἐμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, grauis, ponderoſus. 2) conſtans, ſolidus, firmus. 3) ferox. Ex ἐν & βρίθω, ingraueſco.
Ἐμβριθῶς, Adu. grauiter. 2) ſeuere, rigide. 3) ferociter. A præc.
Ἐμβριμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fremo, grauiter & vultu irato increpo, interminor. Ab ἐμβρίμω.

Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena. A præc.
Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obſtupeſco. Vnde ἐμβεβροντῆσθαι, ſtupere. ἐμβεβροντημένος, ſtupefactus, ſtupidus.
Ἐμβροντησία, ας, ἡ, ſtupor. 2) veſania. A præc.
Ἐμβρόντητος, ου, ὁ, ἡ, attonitus. 2) amens. Ab eod.
Ἐμβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo. Ab ἐμβρέχω.
Ἔμβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν & βρόχος, laqueus.
Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον & δέχομαι, capio.
Ἐμβρυοθλάστης, ου, ὁ, vncus, ſeu ſpiculum ad educendos fœtus. Ex eod. & θλάω, frango.
Ἐμβρυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, fœtum necans. Ex eod. & κτείνω.
Ἔμβρυον, ου, τὸ, embryon, infans in vtero materno adhuc concluſus, crudus & immaturus. 2) fœtus. 3) infans recens natus. Ex ἐν & βρύω, pullulo, quaſi ἐν τῇ γαστρὶ βρύον, in ventre ſiue vtero pullulans.
Ἔμβρυος, ου, ὁ, ἡ, prolificus, genitalis.
Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, vmbilici ſectio in infante recens edito. E præc. & τέμνω, ſeco.
Ἐμβρυουλκὸς, οῦ, ὁ, inſtrumentum, quo fœtus ex vtero trahitur. Ex eod. & ἕλκω.
Ἔμβρωμα, ατος, τὸ, ientaculum, cibus. 2) eroſio, ſeu id ipſum, quod eroſum eſt. Ex ἐν & βρῶμα.
Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do. A præc.
Ἐμβύθιος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt in profundo, profundus, immerſus.
Ἐμβυκανάω, f. ήσω, buccina cano.
Ἐμβύω, fut. ύσω, obturo, obſtruo. 2) impleo. 3) tego.
Ἐμβώμιον, ου, τὸ, auctarium ſacrificiorum. ap. Iulian. niſi legendum, ἐπιβώμιον.
Ἔμεσις, εως, ἡ, vomitus. Ab ἐμέω.
Ἐμεσία, ας, ἡ, vomitus.
Ἔμεσμα, τος, τὸ, quod vomitu reiicitur.
Ἐμετήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria.
Ἐμετιάω, ῶ, vomo. Ab ἐμετός.
Ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, vomitorius, vomitum prouocans. Ab eod.
Ἐμετοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.
Ἐμετοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vomitum ciens.
Ἔμετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.
Ἐμετὸς, ἡ, ὸν, vomitu eiectus.
Ἐμετωδέως, Adu in modum vomitus, ab ἐμετώδης, quod eſt ab ἔμετος.
ΈΜΕ'Ω, ῶ, f. έσω, vomo, euomo.
Ἐμμαίνομαι, furo in, inſanio.
Ἔμμαλλος, villoſus. Ex ἐν & μαλλὸς, villus.
Ἐμμανὴς, έος, ὁ, ἡ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.
Ἐμμανῶς, Adu. furenter. A præc.
Ἐμμανουὴλ, ὁ, Emmanuel. Nomen Ebr. ἄκλητον Deus nobiſcum.
Ἐμμαοὺς, ἡ, Emmaus. Nomen Ebr. ἄκλιτον. Propugnaculum.
Ἐμμαπέω, dicto citius aliquid facio. Nicander ἐμμαπέεσα, vbi Schol. ἐνεργοῦσα, i. e. ſatagens operoſa. Ex ἅμα, ſimul cum, & ἔπος, verbum.
(Sed

(Sed eſt a μάψ, quo in vocabulo notio ineſt ſedulitatis cuiusdam furioſæ & irritæ ad modum τῦ μάψ ἐνεργῦντος.)

Ἐμμαπέως, *Adu.* dicto citius, ſimul cum dicto, promte, ſtudioſe.

Ἐμμάρτυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, teſtes habens, teſtimoniis comprobatus. Ex ἐν & μάρτυς, *teſtis.*

Ἐμμαρτύρως, e teſtimonio, vt teſtis idoneus adhit. A præc.

Ἐμμάσαι. Heſych. ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν & μάσαι, *contrectare*, vt ἐπιμάσσασθαι ex ἐπὶ & μάσσασθαι. contrectare. (Sed leg. & ἐμβᾶσαι pro ἐμβῆσαι aut ἐμβιβάσαι.)

Ἐμματαιάζω, fut. άσω, inania & futilia blatero. Suidas.

Ἐμματέω, ἐμματεύω, infero, Nicander ἐμματέων, vbi Schol. καθιεὶς τὰς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Heſychius ἐμματέων, ψηλαφῶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσαι.

Ἐμμαχίομαι, ῦμαι, pugno in. Ex ἐν & μάχομαι.

Ἐμμέθοδος, ου, ὁ, ἡ, in quo methodus ineſt. 2) artificioſus.

Ἐμμεθόδως, *Adu.* methodice, artificialiter, via & ratione. A præc.

Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter. 2) ebrius ſum.

Ἐμμειδιάω, ῶ, f. άσω, ſubrideo in, vel propter.

Ἐμμέλεια, ας, ἡ, modulatio. 2) apta modulatio. 3) genus ſaltationis tragicæ. 4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελής.

Ἐμμελεστέρως, *Adu.* curioſius, accuratius. Ab eod.

Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re.

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio. A præc.

Ἐμμελής, έος, ὁ, ἡ, modulationem habens, canorus. 2) concinnus, ſcitus, aptus. Ex ἐν & μέλος, *carmen.*

Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuntio. 2) modis muſicis mando.

Ἐμμελῶς, *Adu.* concinne, apte. 2) canore.

Ἐμμεμαώς, υῖα, ὸς, *Gen.* ότος, υίας, ότος, concitatus, cupiens valde. Ab ἐν & μάω, *cupiditate flagro.*

Ἐμμενετικός, ἡ, ὸν, qui permanere & perſeuerare poteſt, aut ſolet. Ab ἐμμένω.

Ἐμμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, parmanens & conſtanter perſeuerans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, έος, conſtantia, ſtabilitas, & ἐμμενὲς, *Adu.* conſtanter, firmiter, perpetuo. A ſeq.

Ἐμμένω, f. ενῶ, permaneo, perſeuero, v. c. in conditione, pacto &c. vnde vertitur: ſeruo, obſeruo. 2) adquieſco aliqua re.

Ἐμμενέως, *Adu.* conſtanter, alacriter. poët. pro ἐμμενῶς.

Ἐμμεσιτεύω, f. εύσω, pacificatorem ago.

Ἔμμεσος, ου, ὁ, ἡ, intermedius, qui medius eſt.

Ἔμμεστος, ου, ὁ, ἡ, plenus, refertus.

Ἐμμετρέω, metior. ap. Lucian. in Gallo. ſed verbum eſt ſuſpectum.

Ἔμμετρος, ου, ὁ, ἡ, metricus, metro conſtans. 2) qui verſibus ſcribit. 3) iuſtam magnitudinem habens.

Ἐμμέτρως, *Adu.* carmine, verbis metro, vel numeris adſtrictis.

Ἐμμήνιος, ίου, ὁ, ἡ, menſtruus. Ex ἐν & μήν.

Ἔμμηνος, ου, ὁ, ἡ, idem. Hinc τὰ ἔμμηνα, ων, menſtrua mulierum.

Ἔμμητρος, ου, ὁ, ἡ, medullam in ſe habens. Ex ἐν & μήτρα, *medulla.*

Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immiſceo.

Ἔμμιλτος, ου, ὁ, ἡ, imbutus rubrica.

Ἔμμισθος, ου, ὁ, ἡ, mercenarius.

Ἐμμονή, ῆς, ἡ, duratio, permanſio, perſeuerantia in re.

Ἔμμονος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis, permanens, conſtanter perſeuerans. Ab ἐμμένω.

Ἐμμὸρ, ὁ, Emmor. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *lutulentus.*

Ἔμμορος, ου, ὁ, ἡ, particeps. 2) fatalis. Ex ἐν & μόρος, *portio, fatum.*

Ἔμμορφος, ου, ὁ, ἡ, forma indutus, informatus. 2) formæ ſpeciem habens.

Ἔμμοτος, ου, ὁ, ἡ, qui vlcere cauo laborat. 2) cui μοτὸς inditus eſt. 3) ἔμμοτον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis infuſum intra vlcera reconditur. Ex ἐν & μοτὸς, *linteum carptum, quod vlceribus indi ſolet.*

Ἔμμουσος, ου, ὁ, ἡ, muſicus. 2) muſicos modulos habens. 3) doctus, inpr. de poëtis & eorum libris.

Ἐμμούσως, *Adu.* muſice. 2) Muſarum inſtinctu.

Ἔμμοχθος, ου, ὁ, ἡ, laborum & ærumnarum plenus.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν & μύλη, *mola.*

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, meus. Ab *Gen.* ἐμῦ, *mei.*

Ἔμπα, *Coniunct.* tamen. Ab ἔμπας.

ἘΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo. 2) reuereor.

Ἐμπάθεια, ας, ἡ, adfectus, commotio. A ſeq.

Ἐμπαθής, έος, ὁ, ἡ, cui inſunt adfectus, adfectu commotus. Ex ἐν & πάθος.

Ἐμπαθῶς, *Adu.* cum adfectu. 2) cum perturbationibus. A præc.

Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illuſio, ludibrium. Ab ἐμπαίζω.

Ἐμπαιγμὸς, ῦ, ὁ, idem, ab eod.

Ἐμπαιδοτριβέομαι, ῦμαι, in aliqua re innutritus, diu verſatus ſum.

Ἐμπαίζω, f. ξω, vel σω, illudo.

Ἐμπαίκτης, ου, ὁ, illuſor, irriſor. A præc.

Ἔμπαιος, ου, ὁ, ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι, vel ἐμπαίω.

Ἔμπαις, αιδος, ἡ, grauida, prægnans. Heſych.

Ἔμπαιστμα, ατος, τὸ, imago, ſeu pictura incuſa, ſ. impreſſa. Ab ἐμπαίω.

Ἐμπαιστὸς, ἡ, ὸν, cui imagines ſunt impreſſæ. Ab eod.

Ἐμπαιστικὴ, ſ. τέχνη, ῆς, ἡ, ars excludendi ſeu imprimendi imagines. A præc.

Ἐμπαίω, f. αίσω, incudo, imprimo ſc. percuſſu.

Ἐμπαλάσσω, f. άξω, inquino. 2) inuoluo.

Ἔμπαλιν, *Adu.* contra, e diuerſo, vice verſa. 2) retro, retrorſum.

Ἐμπάλλω, f. λῶ, immitto, cum vi iniicio.

Ἐμπαλύνω, f. υνῶ, p. υγκα, adſpergo.

'Εμπανηγυρίζω, f. ίσω, publicos festosque conventus celebro in vel ob.
"Εμπαξ, ακος, ὁ, curator. 2) tutor. 3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo*.
'Εμπαραβάλλομαι, fut. βλήσομαι, iniicio, indo, infero.
'Εμπαρασκευάζω, f. άσω, præparo, efficio.
'Εμπαράσκευος, ε, ὁ, ἡ, præparatus, instructus. Ex ἐν & παρασκευή, *apparatus*.
'Εμπαρατίθημι, f. θήσω, depono aliquo loco.
'Εμπαρέχω, f. ξω, præbeo. 2) permitto, concedo. 3) accommodo. 4) expono.
'Εμπαρίημι, f. ήσω, remitto, laxo, ἐμπαρειμένη ὠδῖσι, partus doloribus tracta. pro παρειμένη ἐν ταῖς ὠδῖσι.
'Εμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio: per ebrietatem alicui iniuriam infero, insulto, ludibrio habeo. 2) absol. insolenter se gerere: insolenter abuti alicuius benignitate, aut sua potestate. *Pass.* ab temulento insolenter tractari. ἐμπεπαρῳνημένα, contumeliæ ex insolentia.
'Εμπαῤῥησιάζομαι, libere, fortiter dico de re aliqua, vel apud aliquem.
"Εμπας, *Adu.* omnino, prorsus. 2) *Coniunct.* tamen. Ex ἐν & πᾶς, (vel potius ab ἓν *vnus*, & terminatione πδς, πῆ, πδν. vt sit aduerbiale factum ex accusatiuo plurali generis femin. adiectiui ἐμπδς, ἐμπῆ, ἐμπδν, *ad vnum pedem*, h.e. ad eundem modum, *factus*. "Εμπα huius neutrum est, & ἔμπης Genit. sing. fem. gen.)
'Εμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inspergo. 2) intexo.
"Εμπεδα, v. ἔμπεδος.
'Εμπεδέω, ῶ, f. ήσω, compedibus constringo.
'Εμπεδόκυκλος χρόνος, tempus quod firmis iugibusque orbibus voluitur. Nonnus.
'Εμπεδόμαντις ἀνάγκη, necessitas stabilis consilii.
'Εμπεδόμοχθος, ε, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus, æternis molestiis implicatus.
'Εμπεδόμυθος, ε, ὁ, ἡ, qui firmi & constantis est sermonis. Nonnus.
'Εμπεδορκέω, ῶ, fut. ήσω, fœdus siue ius iuratum seruo. E seq. & ὅρκος.
"Εμπεδος, ε, ὁ, ἡ, stabilis, firmus, in solo stans, ceu fixus. ἔμπεδον & ἔμπεδα, *Adu.* firmiter. 2) tuto. 3) perpetuo. Ex ἐν & πέδον, *solum*.
'Εμπεδοσθενής, ὴς, firmum robur habens, constans. Ab ἐμπ. & σθένος, *robur*.
'Εμπεδόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mente firma præditus est, qui mente captus non est. Ex ἔμπ. & φρήν.
'Εμπεδόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, qui folia non amittit, sed perpetuo retinet. Ex eod. & φύλλον.
'Εμπεδόω, ῶ, f. ώσω, stabilio, firmo. 2) firmiter & constanter seruo, seu obseruo. Ab eod.
'Εμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *Adu.* firmiter, constanter. Ab eod.
'Εμπειράζω, f. άσω, tento, periculum alicuius rei facio.
'Εμπείραμος, Poët. pro ἔμπειρος, peritus.
'Εμπειρέω, ῶ, peritus sum, calleo, vt ἐμπειρεῖν χώρας, regionis & loci peritum esse. Ab eod.
'Εμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia. 2) Empirice. genus exercendæ artis medicæ. Ab eod.
'Εμπειρικός, ἡ, ὸν, qui solam experientiam sequitur. 2) ὁ, medicus eiusmodi. 'Εμπειρική, ῆς, ἡ, idem quod per n. 2.
'Εμπειρικῶς, *Adu.* Empiricorum more. A præc.
'Εμπειροπόλεμος, ε, ὁ, ἡ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus.
"Εμπειρος, ε, ὁ, ἡ, vsu peritus. 2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ε, peritia. Ex ἐν & πεῖρα, *experientia*.
'Εμπειροτόκος, ἡ, mulier quæ iam antea peperit. Ex ἔμπειρ. & τίκτω, *pario*.
'Εμπείρω, f. ερῶ, p. αρκα, infigo. Ex ἐν & πείρω, *transfigo*.
'Εμπείρως, *Adu.* more eorum, qui rei periti sunt. 2) scite, apte. Ab ἔμπειρος.
'Εμπελάδην, *Adu.* prope. 2) cum impetu. Ab ἐμπελάζω.
'Εμπελαδὸν, *Adu.* prope. 2) appropinquando. Ab eod.
'Εμπελάζω, f. άσω, appropinquo, peruenio. 2) admoueo. 3) committo, congredi facio.
'Εμπελαστικῶς, *Adu.* cum impetu. Ab inus. ἐμπελαστικὸς, quod est ab ἐμπελάζω.
'Εμπελάτειρα, ας, ἡ, meretrix. Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoueat.
'Εμπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo. Ex ἐν & πελάω, quod idem notat.
'Εμπέλιος, ε, ὁ, ἡ, intus liuidus, seu in quo liuor inest, vt simplex.
'Εμπέραμος, ε, ὁ, ἡ, peritus. 2) qui transit, qui traiicit. 3) vector. Ex ἐν & πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *transeo*.
'Εμπερής, έος, ὁ, ἡ, peritus. Hesych. e Sophocle. Ex iisd.
'Εμπεριάγω, f. άξω, circumdo.
'Εμπεριβάλλω, complector, comprehendo.
'Εμπερίβολος, ε, ὁ, ἡ, ornatus, elegans, artificiosus. A præc.
'Εμπεριγράφω, f. ψω, scripto comprehendo. 2) circumscribo, h.e. concludo, coërceo.
'Εμπεριεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, capax, qui multa comprehendere potest. Ab ἐμπεριέχω.
'Εμπεριέρχομαι, obeo, perlustro.
'Εμπεριέχω, contineo, comprehendo.
'Εμπερικλείω, inclusum teneo.
'Εμπεριλαμβάνω, comprehendo, inclusum teneo.
'Εμπεριληπτικὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendere, aut comprehendi, capi potest. A præc.
'Εμπερίληψις, εως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio. Ab eod.
'Εμπερίοδος, ον, periodis constans. epith. orationis.
'Εμπεριπαθέω, ῶ, fut. ήσω, indoleo. 2) stomachor in.
'Εμπεριπατέω, ῶ, fut. ήσω, inambulo, incedo. 2) discepto, defendo. 3) versor inter.
'Εμπεριπείρω, f. ερῶ, transfigo, configo.
'Εμπεριπίπτω, f. εσῦμαι, incido.
'Εμπεριπλέω, f. εύσω, nauigo alicubi.
'Εμπεριῤῥήγνυμι, f. ήξω, disrumpo.
'Εμπερονάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, traiicio.
'Εμπερόνημα, ατος, τὸ, vestis fibulis connexa. A pr.
'Εμπερπερεύομαι, εύσομαι, iacto me, ostento me & artem meam, placendi caussa, futili vanitate.

πεταλὶς, ίδος, ἡ, edulium e caſeo paratum. Ex ἐν & πέταλον, *folium*, quoniam foliis incluſum coqui ſolet.

πετάννυμι, vel ἐμπεταννύω, f. πετάσω, explico, extendo.

πέτασμα, τος, τὸ, aulæum. A præc.

πετρος, ε, ὁ, ἡ, qui in petris & locis ſaxoſis prouenit. 2) τὸ ἔμπετρον, nomen herbæ.

πευκὴς, έος, ὁ, ἡ, amarus. Ex ἐν & πεύκη, *amaritudo picea*.

πήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango. ἐμπήγνυσθαι, concreſcere.

πηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto.

πήκτης, ε, ὁ, miniſter publicus, qui tabulas legum in libros ſeu volumina, ſcapos compingit, aut in loco publico, Athenis apud Eponymos, Romæ ad Roſtra affigit, vt ſpectari & legi ab omnibus poſſint. Heſych. Ab ἐμπήγνυμι.

πηξις, εως, ἡ, infixio. Ab eod.

πηρος, ε, ὁ, καὶ ἡ, mutilatus, vt ſimplex.

πυς, idem quod ἔμπας, tamen.

πιέζω, f. έσω, imprimo, inſero firmiter.

πικραίνω, fut. ανῶ, exacerbo. ἐμπικραίνομαι, amarulentus & infenſus ſum, vel fio.

πικρος, ε, ὁ, ἡ, amarulentus.

πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac conſtipo in.

πίμελος, ε, ὁ, ἡ, in quo pinguedo eſt, pinguis. Ex ἐν & πιμελὴ, *pinguedo*.

πίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, & έω, fut. πλήσω, impleo. 2) expleo, exſatio.

πίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω, f. ήσω, incendo, inflammo.

πίνω, ebibo, exhaurio. 2) deglutio. 3) poto.

πιπλάω, & ἐμπιπλέω, & ἐμπίπλημι, vide ἐμπίμπλημι.

πιπράσκω, f. άσω, vendo.

πιπρέω, & ἐμπίπρημι, vide ἐμπίμπρημι.

πίπτω, f. πέσομαι, incido. 2) inuado, irruo. 3) obuius fio.

ΠΙ΄Σ, ίδος, ἡ, culicis genus.

πιστεύω, f. εύσω, fido, confido. 2) concredo, fidei committo; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.

πιστος, ε, ὁ, ἡ, cui fides ineſt.

πιτνέω, ῶ, irruo, adgredior, adorior.

πλαζομαι, erro, ſeu vagor in, inerro.

πλασσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inſpergo. 2) obſtruo. 3) in maſſam formo. 4) imprimo, ſ. imprimendo figuram rei impreſſæ efficio, infercio.

πλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad illinendum aptus. A ſeq.

πλαστὸς, ἡ, ὸν, idem.

πλαστρον, ε, τὸ, ſc. φάρμακον, emplaſtrum.

πλαστρος, ε, ἡ, ſc. φαρμακεία, idem.

πλαστρώδης, εος, ες, ὁ, ἡ, emplaſtro ſimilis.

πλέκτης, ε, ὁ, crinilo. Philox. Ab ἐμπλέκω.

πλεκτὸν, ε, τὸ, ſtructuræ genus apud Architectos. Ab eod.

πλεκτρια, ας, ἡ, ornatrix, quæ crines intorquet, capillos fucat. A ſeq.

πλέκω, implico, irretio, intexo. 2) confundo, permiſceo.

πλεος, *Attice* ἔμπλεως. *Poët.* ἐμπλειος, expletus, plenus, ſatur.

'Εμπλειόω, ῶ, f. ώσω, impleo. 2) ſatio. 3) refercio. A præc.

"Εμπλευρος, ε, ὁ, ἡ, latera plena habens. Ex ἐν & πλευρὰ, *latus*.

'Εμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicuius inſilio, coſtas alicuius inſulto. A præc.

'Εμπλέω, f. εύσω, innauigo. 2) innato.

'Εμπλέως, *Adu.* plene. Ab ἔμπλεος.

'Εμπλήγδην, *Adu.* attonite, ſtupide. 2) temere, ſine iudicio. Ab ἐμπλήσσω.

'Εμπληγὴς, ὁ, ἡ, idem quod ἔμπληκτος. Ab eod.

"Εμπληγος, ὁ, ἡ, qui fit verberibus, verberando, vt ὕβρις ἔμπληγος. Suid. A πληγὴ, *plaga*.

'Εμπλήδην, *Adu.* confertim, plene. A ſeq.

'Εμπλήθω, fut. ήσω, impleo, expleo. 3) exſaturo. A πλέω, πλήμι.

'Εμπληκτικὸς, ἡ, ὸν, ſtupefaciens.

"Εμπληκτος, ε, ὁ, ἡ, attonitus, vel terrore vel admiratione. 2) ſtupidus. Ab ἐμπλήσσω.

"Εμπλην, *Adu.* prope, *Conj.* tamen. illud a πολάω, hoc a πλέον.

'Εμπληξία, ας, ἡ, ſtupor, ſtupiditas. 2) vecordia. 3) pauor. 4) admiratio.

'Εμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo.

'Εμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.

'Εμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo. 2) obſtupefacio, vel terrore, vel admiratione.

'Εμπληστέος, implendus. Ab ἐμπλήθω.

'Εμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.

'Εμπλώω, f. ώσω, innauigo.

'Εμπνευματόω, ῶ, f. ώσω, inflo. 2) flatu ſeu vi ventorum incito, ſpiritu vel vita impleo.

'Εμπνευματώδης, εος, ὁ, ἡ, flatus mouens.

'Εμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum generatio.

'Εμπνευματωτικὸς, ἡ, ὸν, inflandi vim habens, flatulentus.

"Εμπνευσις, εως, ἡ, inſpiratio, inflatio.

'Εμπνευστὸς, ἡ, ὸν, inſpiratus. A ſeq.

'Εμπνέω, & Poët. ἐμπνείω, fut. εύσω, inſpiro. 2) ſpiro, vnde ἐμπνέων, viuus, adhuc ſpirans. 3) *Metaph.* inſpiro, adſpiro, adflo.

'Εμπνίγω, f. ίξω, ſuffoco.

"Εμπνικτος, ε, ὁ, ἡ, ſuffocatus, ſpecialiter in olla furno incluſa. A præc.

'Εμπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus venti irruens cum magna vi.

"Εμπνοια, ας, ἡ, ipſa inſpirandi actio. 2) ſpiratio, vita. Ab ſeq.

"Εμπνοος, *Contr.* ἔμπνους, ε, ὁ, ἡ, ſpirans. 2) viuus.

'Εμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento ſum.

'Εμπόδιος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt impedimento. 2) obvius. 2) τὸ ἐμπόδιον, ε, impedimentum.

'Εμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum, &

'Εμποδισμὸς, ε, ὁ, idem, ab ἐμποδίζω

'Εμποδιστὴς, ε, ὁ, qui impedimento eſt. Ab eod.

'Εμποδιστικὸς, ἡ, ὸν, qui eſt impedimento, cui eſt vis impediendi. A præc.

'Εμποδοστάτης, ε, ὁ, qui obſtat, qui impedimento eſt. Ex ἐμποδὼν & ἵστημι.

'Εμποδὼν, *Adu.* ante pedes, in medio, in promtu, ſignificatque ſæpe ſimplicem præſentiam. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obuius, τὰ ἐμποδὼν, præſentia.

tia. 2) de impedimento τὸ ἐμποδὼν, quod obstat, efficit. Ex ἐν & πȣ̃ς, *pes*.

Ἔμποθεν, *Adu.* hinc. (est vocabulum Theocriteum, quod vulgo *hinc* interpretantur. Sed ea praua est lectio, melior ἓν ποθ' ἕν, quod Iuntina dat, h. e. ad verbum, *vnum ad vnum*, seu alternis, vicissim.)

Ἐμποιέω, ῶ, f. ήσω, iniicio, indo, incutio, infero, immitto.

Ἐμποιητικὸς, ὴ, ὸν, efficiens, iniiciens, v. c. terrorem, amorem &c. A pr.

Ἐμποικίλλω, f. ιλῶ, intertexo.

Ἔμποιμνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in grege est. Ex ἐν & ποίμνη, *grex*.

Ἐμποίνιμος, ȣ, ὁ, ἡ, puniendus, pœna dignus.

Ἐμποίνιος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐν & ποινὴ, *pœna*.

Ἐμπολαῖος, ȣ, ὁ, negotiator, mercator. 2) Epitheton Mercurii, qui est præses negotiorum. Ab ἐμπολή.

Ἐμπολάω, ῶ, f. ήσω, vendo, negotior. 2) comparo mihi. Ab eod.

Ἐμπολέμιος, ȣ, ὁ, ἡ, bellicus, ad bellum pertinens.

Ἐμπόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius in bello vsus est, aptus ad bellum.

Ἐμπολεὺς, έως, ὁ, mercator, negotiator. A sq.

Ἐμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco. 2) emo. 3) comparo mihi.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, quod sibi aliquis emit, vel comparauit, merces, onera. 2) lucrum ex negotiatione partum. A pr.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Ἐμπολιάω, f. ίσω, in vrbem recipio, de hominibus & rebus, locis, quæ mœnibus vrbis amplectimur.

Ἔμπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, cui patria est & certa ciuitas. 2) eandem ciuitatem incolens.

Ἐμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, versor in republica, administro rempublicam. 2) versor in, habito in.

Ἐμπολίτης, ȣ, ὁ, incola.

Ἐμπομπεύω, f. εύσω, publice traduco. 2) in triumpho duco. 3) valde in aliqua re me iacto.

Ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, operam alicui rei impendo.

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impensus.

Ἔμπονος, ȣ, ὁ, ἡ, laborum patiens. 2) qui in labore versatur.

Ἐμπορεῖον, τὸ, emporium.

Ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, mercor, nundinor. 2) merces aliunde importo. 3) ad quæstum confero, vt corpus, sapientiam &c. quæstum capto. 4) lucror. 5) fraudulenter facere commodi sui caussa. Ab ἔμπορος.

Ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, mercatura. A pr.

Ἐμπορευτέος, έα, έον, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

Ἐμπορευτικὸς, ὴ, ὸν, rei mercatoriæ peritus, studiosus. Ab eod.

Ἐμπορέω, ῶ, f. ήσω, mercaturam facio.

Ἐμπορητικὸς, ὴ, ὸν, mercatorius. A pr.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, proprie, qua mare traiicitur, mercium caussa. 2) mercatus, nundinæ. 3) merces ipsæ.

Ἐμπορίζομαι, f. ίσομαι, suppedito. (sed hæc detur praua lectio pro ἐκπορ. esse.)

Ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, mercatorius.

Ἐμπόριον, ȣ, τὸ, forum nundinarium, locus mercaturam exercendam factus, emporiu[m]. A seq.

Ἔμπορος, ȣ, ὁ, qui mare traiicit. 2) mercat[or], nundinator. 3) viator. 4) ὁ καὶ ἡ, merc[a]torius. Ex ἐν & πόρος, *transitus*.

Ἐμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula allig[o] seu subnecto.

Ἐμπορπέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐμπόρπημα, ατος, τὸ, fibulatio. 2) quod fib[u]la connectimus, chlamys &c. A pr.

Ἐμπορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐμπορπάω.

Ἐμπορφύρεος, ον, purpureus, pulcher, de floribu[s]

Ἐμπόρφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, indutus purpura. 2) i[m]butus colore purpureo. 3) in purpur[am] vergens, de colore.

Ἔμποτος, ȣ, ὁ, ἡ, potabilis.

ΕΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, Empusa, spectrum, qu[od] ab Hecate immissum miseris apparere & varias se formas mutare credebatur. (Ab *vnum* & πȣ̃ς pes, quasi ἡ ἑνὶ ποδὶ βαδίζȣσ[α] credebatur enim hoc spectri genus vno ta[n]tum pede incedere.)

Ἐμπρακτικὸς, ὴ, ὸν, efficax. 2) actuosus.

Ἔμπρακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Vnde

Ἐμπράκτως, *Adu.* efficaciter. 2) actuose.

Ἔμπρεπος, ȣ, ὁ, ἡ, decorus, conueniens. Hesyc[h].

Ἐμπρέπω, decorus & præstans sum inter, decori sum, conuenio. Hinc *Imperf.* ἐ[μ]πρέπει, decet.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo. 2) inflo.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio. A [pr.]

Ἐμπρησμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. 2) incendium. Ab eo[d.]

Ἐμπρηστὴς, ȣ̃, ὁ, qui incendit, incendiariu[s]. Ab eod.

Ἐμπρίω, f. ίσω, serra incido. 2) constring[o], comprimo, vt dentes. 3) asper, incisi[s] serratus sum.

Ἐμπροθέσμιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui intra constitutu[m] diem aliquid facit. Ex ἐν, & προθέσμιος. προθεσμία.

Ἐμπροθέσμως, *Adu.* intra præstitutum temp[us].

Ἔμπροικος, dotata. Ab ἐν & προὶξ, *dos*.

Ἐμπρομελετάω, f. ήσω, exerceo ad v. c. bellu[m]. *In med.* meditor, commentor v. c. bellu[m], mortem, orationem habendam.

Ἔμπροσθεν, *Adu.* ante, coram.

Ἐμπρόσθιος, ȣ, ὁ, ἡ, anterior. A pr.

Ἐμπροσθόκεντρος, ȣ, ὁ, ἡ, aculeum in anterio[re] parte habens, item in ore. Ex ἔμπροσθεν κέντρον, *aculeus*.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, raptus pronus. 2) inclin[a]tio colli in partes anteriores inuoluntari[a].

Ἐμπροσθοτονικὸς, ὴ, ὸν, qui laborat inclinatio[ne] colli, siue ἐμπροσθοτονίᾳ. A pr.

Ἐμπροσθότονος, ȣ, ὁ, ἡ, in anteriora tende[ns]. Ex ἔμπροσθεν & τείνω, *tendo*.

Ἐμπροσθȣρητικὸς, ὴ, ὸν, anteriore parte, seu a[d]versa mingens, vt homo. opp. ὀπισθȣρ. [Ex] ἔμπροσθεν & ȣ̓ρέω, *vrinam reddo*.

Ἐμπρόσωπος, ȣ, ὁ, ἡ, quem in oculis gerim[us]. 2) qui est exemplo vel spectaculo.

Ἐμπρωρ

πρωρος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt in prora. 2) in proram inclinatus. Ex ἐν & πρώρα.

πτυσις, εως, ἡ, ſputi in aliquid coniectus.

πτυσμα, ατος, τὸ, ſputum, vel quod alicui inſpuitur.

πτύω, f. ύσω, inſpuo, conſpuo.

πτωσις, εως, ἡ, lapſus, caſus, prolapſio in. 2) illapſus, vt lucis in oculos, feneſtras. 3) ap. Grammaticos ſignificat pleonaſmum e litera inſerta. Ab ἐμπίπτω, *incido*.

πτωτος, ον, qui incidit aliquo. Ab eod.

πυδάκωτος, vox corrupta ap. Lucian. in Lexiph. v. ἐμπυνδάκωτος.

πυκάζω, f. άσω, intego, tego.

πυέω, ῶ, f. ήσω, purulentus ſum. 2) pus exſcreo.

πύη, ης, ἡ, morbus, quum pus e thorace aut latere per pulmonem proueniens exſcreatur. Ex ἐν & πύον, *pus*.

πύημα, ατος, τὸ, collectio puris, ſuppuratio. 2) effuſio, ſeu exſcreatio puris.

πύησις, εως, ἡ, idem.

πυίσκω, idem quod ἐμπυέω.

πύλιος, ον, ianitrix. Ab ἐν & πύλη, *ianua*.

πυνδάκωτος, ον, fundum habens, de vaſe, quaſi a πυνδακέω, quod eſt a πύνδαξ, *fundus*.

πυος, ε, ὁ, ἡ, in quo pus eſt, purulentus. Ex ἐν & πύον, *pus*.

πύρευμα, ατος, τὸ, incenſio, inflammatio. 2) ſuſcitabulum, ſcintilla, fomentum, ira inſignis. 3) ambuſtio, vt ciborum in olla, & odor, atque ſapor amarus, eiusmodi ciborum, aut medicamentorum.

πυρεύω, f. εύσω, incendo, inflammo.

πυρίζω, f. ίσω, idem.

πυρισμὸς, ε, ὁ, incenſio, inflammatio.

πυρος, ε, ὁ, ἡ, ignitus. 2) qui igni admouetur, qui crematur. Ex ἐν & πῦρ.

πυροσκόπος, ὁ, ἡ, diuinans ex igni, in ſacrificiis inprimis, cum thus in ignem coniicitur vel pelles victimarum cæſarum. E pr. & σκοπός.

πυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.

πυῤῥος, ε, ὁ, ἡ, rufus, ruber.

πυτιάζω, f. άσω, coagulo, condenſo. Ex ἐν & πυτία, *coagulum*.

πωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo. 2) comparo mihi alicunde, emo ad reuendendum. 3) comparo, adquiro, lucror.

πωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. A pr.

πώλημα, ατος, τὸ, quod venditur, ſeu venum exponitur. Ab eod.

πώλησις, εως, ἡ, venditio. Ab eod.

μφαγεῖν, veſci, comeſſe. ἐμφαγὼν, όντος, paſtus, qui comedit.

μφαίνω, f. ανῶ, ſpeciem præbeo, præ me fero. 2) verbis ob oculos pono, indico, innuo. 3) refero. Hinc 4) ἐμφαίνει, *imperſ.* videtur, ſignificat.

μφάνεια, ας, ἡ, adſpectus, apparitio. 2) ſignificatio, demonſtratio. 3) ſignificatio præſentiæ v. c. diuinæ, per miracula: vt ἐμφάνεια Θεοῦ, ap. Ioſ. A ſq.

μφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conſpicuus. 2) manifeſtus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφανίζω, f. ίσω, ante oculos pono, patefacio. 2) certiorem facio, indico. 3) doceo. 4) accuſo, deſero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conſpectum venio, appareo. 2) deferor, accuſor. A pr.

Ἐμφανισμὸς, ε, ὁ, patefactio, declaratio. 2) delatio, accuſatio. A pr.

Ἔμφανσις, idem quod ἔμφασις.

Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, vt in illa re latens vel comprehenſum.

Ἐμφαντικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐμφατικὸς, ἡ, ὸν.

Ἐμφαντικῶς, *Adu.* idem quod ἐμφατικῶς.

Ἐμφανῶς, ἐμφανέως, clare, manifeſte, palam. Ab ἐμφανής.

Ἐμφαρυγξάμενος, vel ἐμφαρυξάμενος, qui in guttur demiſit, deuorauit. Heſych. & Dioſc. tanquam a themate φαρύσσομαι, quod eſſet a φάρυγξ, *guttur*.

Ἔμφασις, εως, ἡ, repræſentatio, ſpecies expreſſa. 2) ſimulatio. 3) expreſſa rei ſignificatio, quum verbis ineſt tacita quædam vis & ſignificatio. 4) ſignificatio quæuis. 5) demonſtratio, explicatio. 6) cognitio, vt effectus demonſtrationis. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφατικὸς, ἡ, ὸν, habens emphaſin, ſignificans cum emphaſi. Ab eod.

Ἐμφατικῶς, *Adu.* ſignificanter, grauiter, nervoſe, perſpicue. A pr.

Ἔμφατον, ε, τὸ, per emphaſin dictum, id quod verbo ſignificatum eſt. Heſychio ænigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo. A ſeq.

Ἐμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis. A ſeq.

Ἐμφέρομαι, deferor. 2) contineor. 3) interuenio. 4) conuenio, ſimilis ſum.

Ἐμφερῶς, *Adu.* ſimiliter. Ab ἐμφερής.

Ἔμφθαρτος, ον, idem quod φθαρτός.

Ἐμφθέγγομαι, f. ξομαι, vocem edo, loquor.

Ἐμφθορὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui periit in. Nicander. Ex ἐν & φθείρομαι.

Ἐμφιληδονέω, f. ήσω, delector aliqua re.

Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, in ſtudio rei honeſtæ verſor, gloriam in ea venor.

Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philoſophor in, philoſophice commentor in, diſputo in. 2) ſtudium & operam meam colloco in.

Ἐμφιλοσόφημα, ατος, τὸ, in quo philoſophamur, diſputatio philoſophica, ſtudium philoſophicum, in quo ſtudium & cogitationem omnem ponimus. A pr.

Ἐμφιλόσοφος, ε, ὁ, ἡ, philoſophiæ conueniens, ad philoſophum pertinens. 2) ad philoſophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμφιλοτεχνέω, perite in aliqua re verſor, perite & accurate conſidero, exploro, explico.

Ἐμφιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in re, vt ab ea ægre me patiar auelli. 2) adhæreo.

Ἐμφλάω, f. άσω, intro deprimo. ἐμπεφλασμένος, intro depreſſus, ſubſidens.

Ἐμφλεβοτομέω, f. ήσω, venam ſeco in loco aliquo.

Ἐμφλέγω, f. ξω, inflammo, amburo.

Ἔμφλοιος, ε, ὁ, ἡ, corticem habens.

Ἐμφλοιοσπέρματος,

Ἐμφλοιοσπέρματος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius semina cortice tecta sunt.

Ἔμφλοξ, γος, ὁ, ἡ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

Ἐμφοβέομαι, timeo, in metum coniicior.

Ἔμφοβος, ȣ, ὁ, ἡ, perterritus, timens.

Ἐμφόρβιος, ȣ, ὁ, ἡ, depascens, absumens, insidens rei ita, vt eam depascatur. Nicander. Ex ἐν & φέρβω, pasco.

Ἐμφορβιόω, f. ώσω, capistro, capistrum iniicio. Vnde ἐμπεφορβιωμένος, tibicen, apud Aristophanem, capistratus, capistro munitus, vt spiritus coerceatur, nec buccæ nimis inflentur. Ex ἐν & φορβιὰ, capistrum.

Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo. 2) infercio. 3) in fligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, proprie, feror in, vt mari, fluctibus, Hom. 2) repleor, satior, fruor affatim, etiam in malam partem: item immodice vtor, v. c. potestate, nimis indulgeo, v. c. iræ, libidini cuicunque.

Ἐμφόρησις, εως, ἡ, vsus cibi, potus, largior & vltra satietatem ac necessitatem, nimis auidus. 2) abusus rei bonæ cuiuscunque. A pr.

Ἔμφορτος, ȣ, ὁ, ἡ, oneratus, onustus.

Ἔμφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio.

Ἐμφραγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Ἐμφρακτικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi vim habens. A seq.

Ἔμφρακτος, ȣ, ὁ, ἡ, obstructus, septus, munitus, obturatus. A seq.

Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, f. ξω, obturo, obstruo. 2) infercio.

Ἐμφρόνως, Adu. prudenter. Ab ἔμφρων.

Ἐμφρȣρέω, ῶ, f. ήσω, custodias ago in aliquo loco, excubo.

Ἔμφρȣρος, ȣ, ὁ, ἡ, cui præsidia imposita sunt, præsidiis munitus. 2) qui in præsidio est, qui custodit. 3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos. 2) prudens, sapiens. Ex ἐν & φρὴν, mens.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, natura insitus, naturalis. 2) quod in aliqua re creuit, vel ex ea crescendo exstitit. Ex ἐν & φυὴ, natura.

Ἐμφύλιος, ȣ, ὁ, ἡ, tribulis. 2) intestinus, ciuilis, vt bellum ciuile. Ex ἐν & φυλή.

Ἔμφυλος, ȣ, ὁ, ἡ, idem, ex iisd.

Ἐμφυλλίζω, f. ίσω, insero, inoculo.

Ἐμφῦναι, v. ἐμφύω.

Ἐμφύρω, immisceo, subigo.

Ἐμφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo, inspiro. 2) flatu ignem accendo.

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, sufflatio. 2) suggestio. 3) id, quod sufflatur, seu inflando immittitur. 4) Spiritus Sanctus. 5) tumor, morbus, cum distentæ auris malignis & molestis carnes aut viscera turgent.

Ἐμφύσησις, εως, ἡ, flatus in intestinis.

Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipsa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.

Ἐμφυσιόομαι, ȣ̃μαι, inflor, intumesco, superbio. ἐμπεφυσιωμένος, tumidus, superbus, inflatus.

Ἐμφυτεία, ας, ἡ, insitio. Ab ἐμφυτεύω.

Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem, ab eod.

Ἐμφυτεύω, f. εύσω, insero, instituo. 2) induco, v. c. monarchiam, tyrannos. Polyb Ab ἔμφυτος.

Ἔμφυτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ingenitus, insitus a natura. 2) natiuus, non fucatus. 3) stabilis, pertinax, constans, vt sunt ea, quæ a natura insita sunt. sic & latini insitus dicunt. A seq.

Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, insero, aor. 2. ἐμφῦναι, innatum esse. 2) inhærere, amplecti. Pass. ἐμφύομαι, innascor. 2) adhæresco tenaciter.

Ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro, insidior.

Ἔμφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, voce præditus, canorus.

Ἐμφώτειος, ȣ, ὁ, ἡ, splendidus. Ex ἐν & φῶς.

Ἐμψηφίζω, f. ίσω, imputo.

Ἐμψιθυρίζω, f. ίσω, susurro, fremo, obscure & clam loquor cum aliquo, insusurro aliquid in aurem.

Ἔμψοφος, ȣ, ὁ, ἡ, cui sonitus inest. 2) cum sonitu factus.

Ἔμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.

Ἔμψυχος, ȣ, ὁ, ἡ, animatus, spirans. Ex ἐν & ψυχή.

Ἐμψυχοφαγία, ἡ, esus animalium. E pr. & φαγεῖν.

Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animam indo, animo.

Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.

Ἐμψύχως, Adu. viue, viuaciter.

ἘΝ, Præpos. regens Dat. in, quum significat in loco. 2) pro εἰς, in, quum significat in locum. 3) inter. 4) apud, prope. 5) ex. 6) per. 7) ad. 8) penes. 9) vice. 10) facit Periphrasin Aduerbii, vt ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito. 11) Verbi, v. gr. ἐν φόβῳ εἰμὶ, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, posse. 12) notat tempus, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, spatio trium dierum, intra tertium diem. 13) abundat, v. g. ἐν βέλει πληγεὶς, telo percussus. Hinc etiam 14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto. 15) ἐν τȣ́τῳ, interea. 16) idem quod ἔνθα, ibi. 17) ἐν δὲ, significat insuper, item.

Ἐναβρύνομαι, mihi valde placeo, iacto me. v. ἐναγκαλίζομαι.

Ἐναγγειοσπέρματος, ȣ, ὁ, ἡ, vasculis semen inclusum habens. Ex ἐν, ἀγγεῖον, vas, & σπέρμα, semen.

Ἐναγείρω, congrego aliquo, conuoco.

Ἐναγὴς, έος, ὁ, ἡ, exsecrabilis, impurus, piacularis, qui scelere tenetur. Ex ἐν & ἄγος, piaculum.

Ἐναγίζω, f. ίσω, sacra mortuis facio, parento.

Ἐναγικὸς, ἡ, ὸν, piacularis, de re quæ pertinet ad sceleratum expiandum, vel pollutionem purgandam. Ab ἐναγής.

Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio. 2) libamen, quod parentationis caussa adfertur. 3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.

Ἐναγισμὸς, ȣ̃, ὁ, parentatio. Ab eod.

Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, vlnis amplector.

Ἐναγκάλισμα

ἐναγκάλισμα, τος, τὸ, quod amplectimur, delicia. A pr.
ἐναγκυλέω, ῶ, & όω, amento.
ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo.
ἐναγλαΐζομαι, placeo mihi in re aliqua, iacto me.
ἐναγχος, *Adu.* paullo ante, nuper. Ex ἐν & ἄγχι, *prope.*
ἐνάγω, induco, incito, moueo, suadeo. 2) accuso, defero, adduco in ius, iudicium. 3) *Paff.* impetum facio.
ἐναγωγὴ, ῆς, ἡ, accusatio, delatio.
ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, resisto, aduersor. 2) certo in. 3) elaboro, exerceo me in aliqua re.
ἐναγώνιος, ε, ὁ, ἡ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus. 2) ad certamen pertinens. 3) peritus, perfectus in aliquo genere. 4) Epitheton Mercurii. Ex ἐν & ἀγών. 5) anxius, sollicitus. 6) acer, vehemens. Ex ἐν & ἀγωνία, *angor.*
ἐναγωνίως, *Adu.* perite, valde trepide.
ἐναδημονέω, f. ήσω, mœreo, angor, animum despondeo.
ἐναδιαφορέω, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo. 2) indifferens sum in aliqua re. 3) contemno, non magni facio.
ἐναδολεσχέω, f. ήσω, de aliqua re garrio.
ἐνάενος, ε, ὁ, ἡ, anniculus, qui vnius est anni. Ex ἐν & ἔνος, *annus.*
ἐναερίζω, f. ίσω, in aërem subueho, in aëre versor, vagor.
ἐναέριος, ε, ὁ, ἡ, aërius.
ἐναθλέω, f. ήσω, exerceo me in aliqua re. *Perf.* exercitatus, peritus sum.
ἐναθρέω, ῶ, f. ήσω, fixis oculis intueor.
ἐναιθέριος, ον, ætherius.
ἐναίθριος, ε, ὁ, ἡ, qui est sub dio, apricus.
ἐναιματόω, f. ώσω, cruento.
ἔναιμος, ε, ὁ, ἡ, sanguine præditus, viuus. 2) cruentus, sanguine adhuc stillans. 3) qui adhuc cruento vulneri iniicitur & sistendo sanguini aptus est. Ex ἐν & αἷμα, *sanguis.*
ἐναιμότης, ητος, ἡ, est attributum partium corporis, sanguinem habentium. A præc.
ἐναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἔναιμος.
ἘΝΑΙΡΩ, occido. 2) perdo. 3) spolio iacentem.
ἐναίσιμον, *Adu.* commode, recte. 2) iusto tempore.
ἐναίσιμος, ε, ὁ, ἡ, fatale quid portendens. 2) faustus. 3) idoneus, decens, vtilis, æquus, iustus.
ἐναισίμως, fataliter. 2) apte, decenter, fauste, rite. ἐν αἴσῃ.
ἐναίσιος, ον, auspicatus. opp. ἐξαίσιος.
ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno.
ἐναιωρέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, in sublimi feror, in superficie nato, moueor.
ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod superne natat, vt nubecula in vrina, quæ non subsidet.
ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, sum in vigore, inualesco, increbresco, adolesco.
ἐνακμὴς, έος, ὁ, ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐν & ἀκμὴ, *vigor ætatis.*

Ἔνακμος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐνακολασταίνω, f. ήσω, petulans sum in aliqua re, in aliquo exerceo vel ostendo petulantiam.
Ἐνακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, nongentesimus.
Ἐνακούω, f. σω, exaudio.
Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, alo, augeo.
Ἐνάλειμμα, ατος, τὸ, vnguentum, quicquid illinitur.
Ἐνάλειπτος, ον, illitus, vnctus. A sq.
Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.
Ἐναληθῶς, *Adu.* apte ad veritatem & fidem.
Ἐναλίγκιος, ε, ὁ, ἡ, similis.
Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, voluo in.
Ἐναλίζω, f. ίσω, voluo in. v. ἐξαλίζω.
Ἐνάλιος, ε, ὁ, ἡ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, *Poët.* εἰνάλιος, marinus. 2) maritimus. Ab ἔναλος.
Ἔναλλα, inuersa, contraria, præpostera ap. Theocr. quasi ἐνηλλαγμένα. aut aduerbialiter pro ἐναλλάξ. aut ab ἐν & ἄλλα, *alia.*
Ἐναλλαγδὴν, *Adu.* permutato ordine. 2) decussatim. 3) complicando. 4) vice versa, vicissim, alternatim, e contrario. Ab ἐναλλάττω.
Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, ordinis mutatio. Ab eod.
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio. 2) pretium.
Ἐναλλάξ, *Adu.* mutuo, vicissim, vice versa.
Ἐνάλλαξις, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγή.
Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto. 2) vario, vices alterno. ἐναλλάττομαι, immutor. ἐνηλλαγμένος, immutatus, item per vices dans & accipiens, recipiens & immittens, vt articuli vertebrarum sunt ἄρθρα ἐνηλλαγμένα, inserti sibi inuicem. 3) commercium habeo, apud Thuc. ἐνηλλάγησαν Ἀθηναίοις, cum Atheniensibus commercium habuerunt. ἐν sæpe in compositis vim τε σὺν habet.
Ἐνάλλομαι, insilio, insulto.
Ἔναλος, ον, maritimus, v. c. vrbs. Ex ἐν & ἅλς.
Ἐναλύω, f. ύσω, vagor, moror alicubi. v. ἀλύω.
Ἐναμάρτητος, ον, peccato obnoxius, qui errore tenetur.
Ἐναμάω, f. ήσω, aggero, vt terram in corpore insepulta.
Ἐναμείβω, f. ψω, alterno.
Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.
Ἐναμέλγω, f. ξω, inmulgeo.
Ἐνάμιλλος, ε, ὁ, ἡ, certans & contendens cum, non cedens, par, respondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν & ἅμιλλα, *certamen.*
Ἐναμίλλως, *Adu.* ita, vt contendi, comparari possit, pariter.
Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum, vt simplex.
Ἐναμοιβαδὶς, *Aduerb.* permutatis vicibus, vicissim.
Ἐναναπαύομαι, f. σομαι, acquiesco.
Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines versor. in *Paff.* humanam naturam induere vel adipisci.
Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, conuersatio inter homines, vel assumtio humanæ naturæ.

Ἐνανθρωπίζω,

'Ἐνανθρωπίζω, f. ίσω, idem quod ἐνανθρωπέω.
'Ἐνανθρωπότης, ητος, ἡ, incarnatio, vox Eccleſ.
'Ἔναντα, *Adu*. contra, e contrario.
'Ἔναντι. *Adu*. coram, ante
'Ἐναντίβιον, *Adu*. aduerſus, contra. A ſq.
'Ἐναντίβιος, ȣ, ὁ, ἡ, aduerſarius.
'Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui contrariæ eſt ſententiæ. Ex ἐναντίος & γνώμη, *ſententia*.
'Ἐναντιγνωμονέω, contra ſentio. A pr.
'Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro. Ex ἐναντ. & δρόμος, *curſus*.
'Ἐναντιοδύναμος, ον, aduerſus, contrarius. 2) contrariam vim habens. Ex eodem & δύναμις.
'Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contrarie loquor, contra diſſero, ab ἐναντιολόγος.
'Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. A ſeq.
'Ἐναντιολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, contraria loquens. Ex ἐν & λέγω.
'Ἐναντίον, *Adu*. contra, ex aduerſo, coram.
'Ἐναντιόομαι, ȣμαι. f. ώσομαι, aduerſor. A pr.
'Ἐναντιοπετής, έος, ὁ, ἡ, in contrariam partem lapſus, qui in aduerſum cecidit. Ex ἐν & πίπτω.
'Ἐναντιοποιολογικὸς, ἡ, ὸν, qui ſemet ipſum cogit contraria dicere. Vox Platonica de Sophiſtis. Ex ἐναντίον, ποιέω, & λέγω, vt ſit ὁ ἐν τῷ λέγειν ἐναντία ποιῶν ἑαυτῷ.
'Ἐναντιοπραγέω, aduerſor, ab aduerſariorum partibus ſto. Ex ἐν. & πράσσω, πράσσω τὰ τῶν ἐναντίων ſcil. πράγματα vel διάφορα.
'Ἐναντίος, ία, ίον, qui eſt in conſpectu, aduerſus, oppoſitus. 2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex aduerſo, & ὁ ἐναντίος, ȣ, hoſtis. Ex ἐν & ἀντίος, *aduerſus*.
'Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia. A pr.
'Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, conuerſio contraria.
'Ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, ſibi non conſtans. Ex ἐν. & φημί.
'Ἐναντιόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, contrariam vocem edens. Ex ἐν & φωνή.
'Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. 2) mutuis iisdem aut contrariis affectibus moueri.
'Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid aduerſatur, reſiſtit. 2) aduerſus caſus. 3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι.
'Ἐναντιωματικὸς, ἡ, ὸν, aduerſatiuus. A pr.
'Ἐναντιωματικῶς, *Adu*. aduerſatiue. A pr.
'Ἐναντίως, *Adu*. contrarie.
'Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντιόομαι.
'Ἐναπαιωρȣ̃μαι, pendeo ſ. ſuſpenſus ſum in.
'Ἐναπειλέω, f. ήσω, minor, interminor.
'Ἐναπενιαυτίζω, f. ίσω, annum integrum peregrinor alicubi.
'Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.
'Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo. 2) retorqueo. 2) *in med*. innitor, incumbo.
'Ἐναπέρεισμα, τος, τὸ, impreſſio, quod impreſſum, infixum eſt, incubatio, innixus.
'Ἐναποβάπτω, f. ψω, intingo.
'Ἐναποβλύζω, f. ύσω, vomo vel mingo in locum.
'Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo, diluo in.
'Ἐναπογεννάω, f. ήσω, ingenero.
'Ἐναπόγραφος, ȣ, ὁ, ἡ, adſcriptitius, adſcriptitiæ conditionis.
'Ἐναπογράφω, f. ψω, in literas refero.
'Ἐναποδείκνυμαι, oſtento. 2) demonſtro, probo.
'Ἐναποδέω, f. ήσω, illigo alicui.
'Ἐναποζέω, f. έσω, incoquo, decoquo in.
'Ἐναποθνήσκω, immorior.
'Ἐναποκάμνω, frangor animo, deficio in.
'Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.
'Ἐναπόκειμαι, f. είσομαι, repoſitus ſum in, inſum.
'Ἐναποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum ſubeo in re aliqua.
'Ἐναποκλάω, f. άσω, partem defringo, vnde ἐναποκέκλασαι, de haſta confracta in re aliqua hærente.
'Ἐναποκλείω, f. είσω, includo.
'Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.
'Ἐναποκρύπτω, f. ψω, includo, intus abſcondo.
'Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo, includo.
'Ἐναπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in, deficio, retromaneo, velut deſertus.
'Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ. 2) derelictio in.
'Ἐναπόληψις, εως, ἡ, interclufio, interceptus, cohibitio, concluſio. Ab ἐναπολαμβάνω.
'Ἐναπόλλυμαι, pereo alicubi, aliqua in re.
'Ἐναπολόω, f. σω, abluo in re aliqua.
'Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo, rem imaginis imprimendæ ergo.
'Ἐναπομένω, f. νῶ, perſiſto, permaneo in.
'Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro. 2) abſtergo, detergo.
'Ἐναπονίζω, &
'Ἐναπονίπτω, f. ψω, abluo in.
'Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in.
'Ἐναποξύω, f. ύσω, erado, radendo eximo.
'Ἐναποπατέω, f. ήσω, ventrem exonero in.
'Ἐναποπλύνω, f. νῶ, abluo in.
'Ἐναποπνέω, f. εύσω, inſpiro in. 2) immorior.
'Ἐναποπνίγω, f. ξω, ſuffoco in v. c. aqua, it. fumo.
'Ἐναπορέω, f. ήσω, pro ἀπορέω, dubito, hæſito, exitum nullum reperio in.
'Ἐναποσβέννυμι, έσω, extinguo in.
'Ἐναποσημαίνομαι, imprimo velut ceræ ſignum.
'Ἐναποσκηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.
'Ἐναποσφάττω, f. ξω, inſuper macto, interficio.
'Ἐναποσφραγίζω, fut. ίσω, imprimo velut in ceram.
'Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impreſſum eſt alicui rei, veluti ceræ, animo &c.
'Ἐναποτελέω, f. έσω, perficio in. 2) efficio, reddo.
'Ἐναποτέμνω, f. εμῶ, abſcindo inter.
'Ἐναποτίθημι, f. θήσω, depono in.
'Ἐναποτιμάω, f. ήσω, in æſtimationem accipio, rem (ſpeciem ICti vocant) pro pecunia, in ſolutum.
'Ἐναποτίω, f. ίσω, ſoluo alicubi. Ariſtoph.
'Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.
'Ἐναποχράομαι, ȣ̃. ήσομαι, abutor.
'Ἐναποψάω, f. ήσω, idem quod ἐναποτυπόω. extergo.

'Ἐναποψύχω,

Ἐναποψοχω, fut. ξω, immorior. 2) crepitum ventris emitto in. 3) ventris excrementis eiicio in.
Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango, attingo. 2) alligor, annector, induor. Vnde ἐνημμένος, inductus. (Sed hoc videtur esse potius ἐνειμένος.)
Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adiungo. 2 incendo, accendo.
Ἔναρα, ων, τὰ, spolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, occido
Ἐναράσσω, vel ἐναράττω, f. άξω, illido.
Ἐνάργεια, ας, ἡ, euidentia. A seq.
ΕΝΑΡΓΗΣ, έος, ὁ καὶ ἡ, clarus, euidens, manifestus. Hinc τὸ ἐναργὲς, euidentia. (Dores ἄργον vsurpabant pro ἔργον. Est itaque ἐνάργεια cum res, de qua agitur, ἐν ἔργῳ velut ipsa re, præsens, demonstratur verbis.)
Ἐναργώδης, ες, clarus, manifestus. A pr.
Ἐναργῶς, Adu. euidenter, perspicue, luculenter. Ab eod.
Ἐναρέσκομαι, delector aliqua re.
Ἐνάρετος, ε, ὁ, ἡ, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo.
Ἐναρέτως, Adu. honeste, cum virtute. A pr.
Ἐναρὴς, έως, ὁ, ἡ, exsecrabilis, diris deuotus. Ex ἐν & ἀρὰ, diræ.
Ἐναρηφόρος, ε, ὁ, ἡ, spolia ferens, siue gerens. Epith. trop.æi. Ex ἔναρα & φέρω, fero.
Ἔναρθρος, ε, ὁ, ἡ, articulatus. 2) perfectus. Ex ἐν & ἄρθρον, articulus.
Ἐνάρθρως, Adu. articulate, articulatim. A pr.
Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio. 2) spolio. Ab ἔναρα.
Ἐναριθμέω, f. ήσω, adnumero.
Ἐναρίθμιος, ε, ὁ, ἡ, adnumerandus. A seq.
Ἐνάριθμος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Ἐναρικύμων, ἡ, facile concipiens. V. ἀριχ.
Ἐναριμβροτος, ε, ὁ, ἡ, homicida. Ex ἐναίρω, occido, & βροτὸς, mortalis.
Ἐναρκτικὸς, ή, ὸν, inchoatiuus, quod conuenit τῷ ἐνάρχεσθαι sacris auspicandis. Ex ἐνάρχομαι, incipio.
Ἐναρμόζω, f. όσω, & ἐναρμόττω, concinno, coapto. 2) adiungo, adapto. 3) conuenio, quadro, cohæreo.
Ἐναρμονικὸς, ή, ὸν, ad harmoniæ musicæ modulos compositus.
Ἐναρμόνιος, ε, ὁ, ἡ, idem. 2) concinnus, apte compositus, cohærens.
Ἐναρμονίως, Adu. apte, conuenienter, decenter. 2) composite ad modulos Musicæ.
Ἐναρὸς, ε, ὁ, ἡ, diris deuotus. Ex ἐν & ἀρὰ, diræ. V. ἐναρὴς.
Ἐναροφόρος, ε, ὁ, ἡ & ἐναροφόρος, spoliator. Ex ἔναρα & φέρω.
Ἐνάρχομαι, f. ξομαι, incipio, auspicor, inpr. sacra.
Ἔναρχος, ε, ὁ, ἡ, principium habens. 2) magistratu fungens. Ex ἐν & ἀρχή.
Ἑνὰς, άδος, ἡ, vnitas. Ab εἷς.
Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis sum in.
Ἐνασκέω, f. ήσω, exerceo in aliqua re, & exerceo simpl. In med. dilco aliquid, operando alicui rei, exerceo me in ea.
Ἐνασμενίζω, fut. ίσω, delector aliqua re, satis habeo, acquiesco.

Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, & ἐνασπιδόομαι, ῦμαι, clypeo armo & armor.
Ἐναστράπτω, f. ψω, fulgeo, radio.
Ἐναστρος, ε, ὁ, ἡ, stellatus. 2) sideratus, furore afflictus. Ex ἐν & ἄστρον, astrum.
Ἐνασχημονέω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.
Ἐνασχολέω, & ἐνασχολέομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, occupatus sum in, vaco rei.
Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis adspicio.
Ἐνατμος, ον, plenus vapore. τὸ ἔνατμον, vapor.
Ἔνατος, ατη, ον, nonus. Ab ἐννέα.
Ἐναυγάζω, incendo, ignem sc. vel candelam. 2) intueor.
Ἐναυδὴς, έος, ὁ, ἡ, voce præditus, vocalis. 2) viuus, spirans. Ex ἐν & αὐδὴ, vox.
Ἔναυδος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Ἐναυθεντέω, ῶ, fut. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
Ἐναυλακόφοιτις, ἡ, rustica. Ex ἐν & αὖλαξ, sulcus, & φοιτάω, vado.
Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diuersor: maneo alicubi.
Ἐναύλιος, α, ον, interior. ἡ ἐναυλία, via, domus interior. 2) sinus pudendorum.
Ἐναύλιον, ε, τὸ, domicilium.
Ἐναυλὶς, ἡ, tibiæ inserta, epith. γλωττίδος.
Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, domicilium, sedes.
Ἐναυλιστήριον, diuersorium. Ab ἐναυλίζομαι.
Ἔναυλος, ε, ὁ, stabulum. 2) recessus. Ex ἐν & αὐλή. 3) fossa, fluuius, torrens. Ex ἐν & αὐλὸς, quia eiusmodi torrens per τὰς αὐλὰς angustos terræ meatus & per fossas ferri solet.
Ἔναυλος, ε, ὁ, ἡ, tibiis personans. 2) in tibiam insertus, immissus. 3) inhabitans. Ex ἐν & αὐλὸς, tibia, s. αὐλὴ, stabulum.
Ἐναυξάνομαι, f. ήσομαι, innutrior.
Ἔναυρος, ε, ὁ, ἡ, in quo auræ sunt, auris apertus & peruius. Ex ἐν & αὔρα, aura.
Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, fulcimbulum, fomes, fax. 2) incitamentum. 3) reliquiæ, semen, principium latens in aliqua re, vt virtutis v. c. vnde ea facile exsuscitari, velut ignis e cineribus, potest. A ἐναύω, incendo.
Ἐναυχένιος, ε, ὁ, ἡ, ad ceruicem pertinens, qui in collo est, collo iniectus, collo insertus. Ex ἐν & αὐχὴν, ceruix.
Ἐναύω, f. αύσω, incendo, accendo. 2) med. adspiro, appeto.
Ἐναφανίζω, f. ίσω, obscuro. 2) tollo, deleo.
Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto.
Ἐναφανίζω, ῶ, f. ήσω, incoquo. A seq.
Ἐναφεψέω, idem.
Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in aliquem.
Ἐναφορμος, ον, occasionem, materiam alicuius rei in se habens. Ab ἀφορμὴ, materia, occasio.
Ἐνγόνασι, vel ἐν γόνασι, Ingeniculus, nomen sideris. Ex ἐν & γόνυ, genu.
Ἐνδᾳδος, ε, ὁ, ἡ, tædam habens, s. qui cum facibus it, vt nuptiæ. Ex ἐν & δᾳς, fax.
Ἐνδᾳδόω, ῶ, f. ώσω, in tædam conuerto, vel conuertor.

Ἐνδαίνυμαι, vescor, loco sc. aut tempore quo.
Ἔνδαις, αιδος, idem quod ἔνδαδος. ap. Theophr. v. ἐνδατέομαι.
Ἐνδαιτέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, epulor, conuiuor.
Ἐνδάκνω, f. δήξω, mordeo.
Ἔνδακρυς, υος, ὁ, ἡ, lacrimans.
Ἐνδακρύω, f. ύσω, lacrimor, illacrimo.
Ἐνδάπιος, ȣ, ὁ, ἡ, indigena. Ex ἐν & δάπις, solum. (vel ab ἔνδον & terminatione πος. Nam, vt ἔνδον est aduerbiale formatum e neutro singulari adiectiui obsoleti ἔνδος, δῆ, δὸν, ita ἔνδα est aduerbiale formatum a neutro plurali ἐνδὰ. Hinc ἔνδαπος, & ἐνδάπιος. v. ἐνδότερος.)
Ἔνδασυς, υος, ὁ, ἡ, pilosus, hirsutus.
Ἐνδατέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, dispertior. 2) copiose, auide edo. 3) valde accuso, vitupero. (quasi satior vel pascor carnibus cuiusquam. Sed carnes veteribus symbolice famam significabant.)
Ἐνδαψιλεύομαι, f. ευσομαι, dapsilis & largus sum.
Ἐνδεδομένως, Adu. remisse, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδεέστερον, Adu. non satis, minus quam: & ἐνδεεστέρως, idem. A seq.
Ἐνδεής, έος, ὁ, ἡ, indigus. 2) qui non sufficit, cui aliquid deest. 3) inferior, minor; impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν & δέομαι, indigeo.
Ἔνδεια, ας, ἡ, indigentia, penuria. 2) inedia. A pr.
Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium.
Ἐνδείκνυμι, f. ξω, ostendo, præ me fero, indico. 2) defero, accuso. 3) med. ostento me, vendito me, specimen præbeo. 2) defero, vnde ἐνδειξάμενος, delator, accusator.
Ἐνδείκτης, ȣ, ὁ, delator, quadruplator, sycophanta. A pr.
Ἐνδεικτικὸς, ἡ, ὸν, ostentatorius. Ab eod.
Ἐνδεικτικῶς, Adu. cum ostentatione. 2) per indicationem. A pr.
Ἔνδεινος, ȣ, ὁ, ἡ, grauis.
Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonstratio, indicium. 2) delatio, nomen actionis, cuius exemplum in Lysiæ or. adv. Andocidem.
Ἕνδεκα, vndecim, οἱ ἕνδεκα, Athenis vndecimviri suppliciis exigendis.
Ἑνδεκαετὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui vndecim annorum est. Ex ἕνδεκα & ἔτος, annus.
Ἑνδεκάζω, diem testium celebro, qui incidit sc. in diem vndecimum. † Demosth. Harpocr. Hodie in exemplis Dem. est συνενδεκατίζω, vna celebro diem testium.
Ἑνδεκάκις, Adu. vndecies.
Ἑνδεκάκλινος, ον, vndecim lectis instructus.
Ἑνδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, vndecim cubitorum.
Ἑνδεκάπους, οδος, ὁ, ἡ, vndecim pedum, vt ἑνδεκάπους σκιὰ de hora diei.
Ἑνδεκὰς, άδος, ἡ, numerus vndenarius.
Ἑνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui vndecimo die aliquid facit aut patitur. 2) qui vndecimum diem agit.
Ἑνδεκατημόριον, ȣ, τὸ, vndecima pars. Ex ἕνδεκα & μόριον, pars.
Ἑνδέκατος, ατη, ατον, vndecimus.
Ἑνδεκήρης, εος, ἡ, nauis vndecim ordinum, vndeciremis. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω, remigo, vel ἄρω, apto.
Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. A seq.
Ἐνδελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελὴς, pro ἐντελὴς, & ἔχω, habeo. (vel ab ἔνδον. vnde ἔνδελον adiectiuum, intestinum. & ἔχω, id quod habet motum, vim insitam, intestinam, non aduentitiam.)
Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, perennis, continuus sum. A pr.
Ἐνδελεχισμὸς, ȣ, ὁ, perennitas, continuatio. A pr.
Ἐνδελεχῶς, Adu. assidue, continenter.
Ἔνδεμα, ατος, τὸ, quod illigatur, alligamentum. 2) gestamen collo appensum. Ab ἐνδέω.
Ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, & condo. 2) exstruo simpliciter. aor. 1. ἐνέδειμα, partic. ἐνδείμας.
Ἐνδεξιόομαι, ȣμαι, dextra manu teneo, vel amplector.
Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui est ad dextram. 2) faustus, prosper. ἐνδέξια, Adu. dextre, ad dextram.
Ἐνδεξίως, Adu. apte, prospere. A pr.
Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, vnde ἐνδεηθεὶς, aor. 1.
Ἐνδέομαι, illigor, vnde ἐνδεδεμένος, Perf. innexus.
Ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus, vbi aliquid alteri copulatum est.
Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνδέω.
Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico.
Ἐνδεσμεύω, idem.
Ἔνδεσμος, ȣ, ὁ, ligatura, volumen, nodus.
Ἔνδετος, ȣ, ὁ, ἡ, constrictus, nodatus. A δέω, ligo.
Ἐνδέχομαι, admitto, recipio. 2) accipio, interpretor. Hinc ἐνδέχεται, Imperf. conuenit, licet, fieri potest. ἐνδεχόμενος, conueniens, possibilis. τὸ ἐνδεχόμενον, contingens: item probabile, possibile, datum.
Ἐνδεχομένως, Adu. conuenienter, quam fieri potest maxime, apte, probabiliter. A pr.
Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior.
Ἐνδέω, f. ἐνδέσω, & ἐνδήσω, illigo, vnde ἔνδησον, illiga.
Ἐνδεῶς, Adu. parce, non sufficienter, parum, leuiter. Hinc μὴ ἐνδεῶς, plane, plene, largiter. ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.
Ἔνδηλος, ȣ, ὁ, ἡ, manifestus, euidens, insignis.
Ἐνδήλως, Adu. euidenter. A pr.
Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo, domi sum, non foris. Ab ἔνδημος.
Ἐνδημία, ας, ἡ, præsentia, quum quis a populo suo, domo, non abest, domi versatur, non foris, non in castris, neque in mercatura extranea. Ab eod.
Ἐνδήμιος, ȣ, ὁ, ἡ, populo cuidam peculiaris, aut solitus.
Ἐνδημιουργέω, f. ήσω, gigno in, v. c. corpore.
Ἔνδημος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in populo est, in ciuitate vel domi, domesticus: popularis, vt ἐνδήμιος.
Ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.
Ἐνδιάγω, agito, seu dego in. 2) versor in.
Ἐνδιάζω, meridior. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιάθετος, ου, ὁ, ἡ, mente conceptus, intestinus, vltro natus, non aliunde inditus, internus. 2) Epith. libri Canonici. Ex ἐν & διατίθημι.

Ἐνδιαθέτως, *Adu.* e sententia animi, vltro, sponte sua.

Ἐνδιαθρύπτω, f. ψω, per delicias illudo. 2) delicate, molliter ago, delicias facio, affecto.

Ἐνδιαιτάομαι, ῶμαι, immoror, inhabito.

Ἐνδιαίτημα, ατος, τὸ, locus, qui inhabitatur, habitatio, hospitium. A pr.

Ἐνδιακειμένως, *Adu.* summa vi, cum contentione. Ex ἐν & διάκειμαι.

Ἐνδιαλλάττω, f. άξω, immuto.

Ἐνδιαμένω, f. νῶ, maneo alicubi.

Ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus sum, splendeo.

Ἐνδιάσκευος, ου, ὁ, ἡ, ornamentis instructus, ornatus. Ex ἐν & διασκευὴ, *apparatus, ornamentum.*

Ἐνδιασκεύως, *Adu.* apte, decenter. A pr.

Ἐνδιασπείρω, f. ερῶ, differo, dissemino in.

Ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, f. ξω, ordino & digero in, seu intus.

Ἐνδιατρίβω, f. ψω, tempus tero in, versor in, operam & studium pono in re aliqua, immoror, inprimis in laude alicuius rei: *vnde interdum* laudo *verti potest*; item *fruor, vtor,* vt fortuna secunda, ταῖς εὐτυχίαις.

Ἐνδιατριπτέον, immorandum est. A pr.

Ἐνδιατριπτικὸς, ἡ, ὂν, assiduus in aliqua re. Ab eodem.

Ἐνδιαφθείρω, eneco in v. c. vtero.

Ἐνδιαχειμάζω, f. σω, hiberno alicubi.

Ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

Ἐνδιάω, άομαι, meridior, dormio in meridie. 2) sub dio ago. 3) tranquillus sum. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιδύσκω, induo. Ab ἐνδύω.

Ἐνδίδωμι, in manus trado, dedo. 2) præbeo v. c. suspicionem, occasionem &c. 3) cedo, remitto, permitto me v. c. vento, fluctibus, voluptatibus &c. cedo precibus, dedor. 4) inclino, propensus sum ad aliquid, studeo, v. c. rebus nouis. 5) præeo aliis voce, cantu modulum. ὁ ἐνδιδοὺς, præcentor.

Ἐνδίεμαι, persequor, insequor. δίομαι, fugio. Ex ἐν & δίω.

Ἔνδικος, ου, ὁ, ἡ, iustus. 2) iudicialis. Ex ἐν & δίκη, *ius.*

Ἐνδίκως, iure, merito. *Comp.* ἐνδικωτέρως. A pr.

Ἔνδινα, ων, τὰ, intestina, vt ἔντερα, vel quæ intus sunt. Ab ἔνδον, *intus.*

Ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, intus vertere aut turbinecircumago. 2) intus conuerto f. torqueo, v. c. oculos.

Ἐνδίαιτον, ου, τὸ, domicilium, sedes, habitaculum. 2) meridies. Ab seq.

ΕΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus. 2) sub dio agens.

Ἐνδίφριος, ου, ὁ, ἡ, qui in curru est, sessor. Ab ἐν & δίφρος, *currus.*

Ἐνδογενὴς, έος, ὁ, ἡ, intus genitus. 2) domi natus. Ex ἔνδον & γίνομαι, *nascor.*

Ἔνδοθεν, *Adu.* ex interiore loco, intrinsecus. Ab ἔνδον.

Ἔνδοθι, *Adu.* intus, in. Ab eodem.

Ἐνδοιάζω, f. άσω, dubito. v. ἐνδυάζω.

Ἐνδοιάσιμος, ου, ὁ, ἡ, dubius.

Ἐνδοιασίμως, *Adu.* dubie.

Ἐνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio.

Ἐνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ἐνδοιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione coniunctus.

Ἐνδοιαστικῶς, *Adu.* dubitanter.

Ἐνδοιαστὸς, ἡ, ὸν, dubius.

Ἐνδοιαστῶς, *Adu.* ambigendo, dubie, non constanter.

Ἔνδομα, ατος, τὸ, remissio, l. xatio. 2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδομάχης, *Dor.* ἐνδομάχας, ὁ, domi pugnans. Ex ἔνδον & μάχομαι, *pugno.*

Ἐνδομενία, ας, ἡ, supellex. Ex ἔνδον & μένειν. (Nisi est, aut ab ἐν & δόμος, aut ab ἔνδον, vt μένια & μενία, meræ sint terminationes. v. ἐνδυμενία.)

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda: quasi ab ἐνδομέω. Ex ἐν & δομέω, *struo.*

Ἐνδομυχέω, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχεῖν κακὸν, latens malum. A seq.

Ἐνδόμυχα, *Adu.* intus, in penetralibus. A seq.

Ἐνδόμυχος, ου, ὁ, ἡ, intestinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον & μυχὸς, *penetral.*

ΕΝΔΟΝ, *Adu.* intus. (v. notitiam v. ἐνδόμυχος.)

Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico, ἐνδοξασθῆναι, glorificari. (quasi ἐν δόξῃ τιθέναι.)

Ἐνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, gloriam sermone aucupor.

Ἐνδοξόπωλος, ου, ὁ, ἡ, equorum pullis inclytus, i. e. equis splendidis, qui nobiles equos habet. (quasi ἀπὸ πώλων ἔνδοξος.)

Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, gloriosus. 2) opinabilis. Ex ἐν & δόξα, *gloria, opinio.*

Ἐνδοξότης, ητος, ἡ, gloria. A pr.

Ἐνδόξως, *Adu.* honorifice. ἐνδοξότατα, honorificentissime. Ab eodem.

Ἐνδοσθίδια, ων, τὰ, intestina. Ab ἔνδον.

Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, initium, cantus vel orationis exordium, quo canendo aliis modus ostendi, quasi ab ἐνδίδωμι, traditur. 2) initium, occasio, argumentum, concessio. A seq.

Ἐνδόσιμος, ου, ὁ, ἡ, concessus. A seq.

Ἔνδοσις, εως, ἡ, traditio, exitio. 2) indulgentia, remissio. 3) deditio. 4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

[illegible] intus, prope manus. [illegible] vel ab [illegible]

[illegible] latenter, intime.

[illegible]

[illegible]

[illegible] intus, [illegible] edo in.

[illegible]

[illegible] facien[illegible]

[illegible]

Ἐνδρομίς, ίδος, ἡ, [illegible] calceamenti genus, quo

quo vtebantur curſores, venatores &c. A pr.
Ἔνδροσος, ὁ, ἡ, roſcidus, rorulentus. 2) vdus, humidus, aquoſus.
Ἔνδρυον, ου, τὸ, medulla arborum. 2) temo. 3) aratrum. Ex ἐν & δρῦς, *arbor*, *quercus*.
Ἐνδυάζω, dubito, hæſito, ambigo. Heſych.
Ἐνδυασμὸς, ȣ, ὁ, dubitatio. Heſych.
ἘΝΔΥΚΕ'ΩΣ, *Adu.* promte, diligenter. 2) benigne. (ab ἐνδέδυκα, verbi ἐνδύω perfecto. quaſi ea contentione, vt in rei penitius te quaſi induas, inmergas & abdas.)
Ἔνδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ab ἐνδύω.
Ἐνδυμενία, ἡ, idem, & pro ἐνδομενία.
Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro.
Ἐνδυναστεύω, fut. εύσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo. 2) primas partes obtineo. 3) auctoritate mea obtineo, perficio.
Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro. 2) induo.
Ἔνδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus, qu. immerſio in rem. 2) veſtitus.
Ἐνδυστυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miſer ſum in.
Ἐνδυτὴρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui poteſt.
Ἐνδυτὸν, ȣ, τὸ, indumentum.
Ἔνδυτος, ον, indutus.
Ἐνδύω, f. ύσω, induo. 2) ingredior, ſubeo. 3) *med.* idem. ſubdo me, vt v. c. oneri, ſuſcipio, capeſſo.
Ἐνειρίζω, f. ισω, ver alicubi tranſigo.
Ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſpondeo. Ab ἐγγύη.
Ἔνεγγυς, *Adu.* prope.
Ἐνεγκȣ̃σα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνεγκεῖν, *ferre*.
Ἐνεγκωμιάζω, f. σω, laudibus celebro. v. ἐγκωμιάζω.
Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ.
Ἐνεδρευτὴς, ὁ, inſidiator, deceptor.
Ἐνεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad inſidias aptus, procliuis.
Ἐνεδρεύω, f. εύσω, inſidior.
Ἔνεδρον, ȣ, τὸ, inſidioſum, inſidiæ. A ſeq.
Ἔνεδρος, ȣ, ὁ, ἡ, inquilinus. Ab ἐν & ἕδρα, *ſedes*.
Ἐνέζομαι, inſideo.
Ἐνεθίζω, f. ισω, adſuefacio.
Ἐνεῖδον, ἐνεῖδες, vidiſti in, animaduertiſti in. *Part.* ἐνιδὼν, intuitus. Ab ἰδεῖν vel εἴδημι.
Ἐνεικονίζω, f. ίσω, ſpecto, vel comparo imagine.
Ἐνειλέω, ῶ, f. ήσω, implico, inuoluo.
Ἐνείλημα, ατος, τὸ, inuolucrum, volumen. A pr.
Ἐνειλινδέω, ῶ, f. ήσω, voluo, voluto in.
Ἐνειλίσσω, f. ίξω, inuoluo; vnde ἐνειλιγμένος, inuolutus.
Ἐνείλλω, idem quod ἐνειλέω.
Ἔνειμι, inſum.
Ἐνείργνυμι, & γνύω, includo. 2) prohibeo.
Ἐνείργω, f. ξω, idem.
Ἐνείρω, innecto, inſero, infibulo, implico. 2) confero, apto.
ἝΝΕΚΑ, *Adu.* cauſſa, propter.
Ἕνεκεν, *Adu.* idem.
Ἐνεκτέος, έα, έον, ferendus. A φέρω, *fero*.
Ἐνελαύνω, inuehor curru, equo ingredior, apud Pind.

Ἔνεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur ſeu infunditur, ſcil. per inferna in aluum. Ab ἐνίημι, *immitto*.
Ἐνεμέω, ῶ, f. έσω, vomo in.
Ἐνεμφύομαι, innaſcor. v. ἐμφύω.
Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα. v. ἐννήκ.
Ἐνενηκονταετὴς, έος, ȣ̃ς, nonagenarius. E pr. & ἔτος.
Ἐνενηκοντότης, ȣ, ὁ, idem & ex iisdem.
Ἐνεξȣσιάζω, f. άσω, licentia vtor in, gero me cum poteſtate & imperio.
Ἐνεορτάζω, f. ασω, feſtum diem celebro.
Ἐνεὸς, ὰ, ὸν, mutus. 2) ſurdus. 3) ſtultus.
Ἐνεότης, ητος, ἡ, ſurditas. 2) defectus vocis. A pr.
Ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor.
Ἐνεπηρεάζω, f. άσω, inſulto, vexo, vt ſimplex.
Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδίδωμι.
Ἐνεπιδείκνυμι, oſtendo in re aliqua.
Ἐνεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregrinor alicubi.
Ἐνεπίδημος, ὁ, ἡ, peregrinus in vrbe aliqua.
Ἐνεπικύπτω, f. ψω, inclinato capite incumbo. 2) inclinato capite intueor. 3) incumbo. 4) do operam.
Ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, peiero in.
Ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio iudicialis, quam intendebant vindicantes ſibi aliquid de publicatis bonis. A ſeq.
Ἐνεπισκήπτομαι f. ψομαι, incumbo. Creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cuiuspiam experiebantur, contra populum, vt hodie contra fiſcum, actione pignoratitia petentes & vindicantes ſibi partem eorum, quæ ſibi quacunque de cauſſa deberentur, vt vxori dos, creditori creditum.
Ἐνέπω, & ἐννέπω, dico, cano. 2) calumnior.
Ἐνεργάζομαι, f. άσομαι, ingenero, iniicio, addo, indo, inſero.
Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia.
Ἐνεργέω, ῶ, f. ήσω, operor, ago. Hinc ὁ ἐνεργȣ́μενος, ȣ, a diabolo poſſeſſus, agitatus.
Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio. A pr.
Ἐνεργὴς, έος, ὁ, ἡ, efficax, acer. Ex ἐν & ἔργον.
Ἐνεργητικῶς, *Adu.* efficaciter. 2) actiue, ap. Gramm.
Ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν, actiuus. 2) efficax. Ab ἐνεργέω.
Ἐνεργοβατέω, vi (v. c. diuina) aliqua commutor in aliam naturam. Lucian. Ex ἐνεργὸς & βαίνω.
Ἐνεργολαβέω, ῶ, f. ήσω, quæſtum in aliqua re facio. 2) opus faciendum ſuſcipio, conduco.
Ἐνεργὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, efficax, acer. Ex ἐν & ἔργον.
Ἐνεργῶς, *Adu.* efficaciter, acriter. A pr.
Ἐνερείδω, f. είσω, impingo, illido. 2) infigo. *In med.* innitor, incumbo.
Ἐνέρεισις, εως, ἡ, compreſſio, infixio, innixus. A pr.
Ἐνερεύγω, eructo, irructo. Aor. 2. ἐνήρυγον.
Ἐνερευθὴς, έος, ὁ, ἡ, ruber, rubore ſuffuſus.
Ἔνερθε, vel ἔνερθεν, *Adu.* infra. Ex ἐν & ἔρα, *terra*. (vel potius pro ἐνερόθεν, ab antiquo ἐνερὸς, ὰ, ὸν, profundus, ſub humo poſitus. vid. v. ſeq.)

Ἔνεροι, ων, mortui, manes, inferi. (Videtur ab antiquo vocab. ἔνος vel ἔνος, η, ον, *vetustus, fatiscens, euanescens*, repetendum esse. v. ἔνη.)
Ἐνερόχρωτες, ὁ, mortuorum colorem habentes, lurid. Ex ἔνεροι & χρώς, *cutis, color*.
Ἔνερσις, εως, ἡ, innexio, illigatio. Ab ἐνείρω.
Ἐνέρτερος, ερα, ερον, inferior. Ab ἔνεροι.
Ἐνερυθρος, ον, rubicundus. v. ἐνερευθής.
Ἐνεσία, ας, ἡ, consilium. A seq. conf. & αἰνεσία.
Ἔνεσις, εως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.
Ἔνεστι, licet. Ab ἔνειμι.
Ἐνεστιάω, ῶ, f. άσω, conuiuio excipio, conuiuium celebro alicubi. v. seq.
Ἐνέστιος, ε, ὁ, ἡ, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν & ἑστία, *lares*.
Ἐνετή, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.
Ἐνετήρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale, quo infusio perficitur, clyster. Ab eod.
Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter viuo, felicem vitam dego aliquo in loco, vel genere vitæ.
Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclaresco, clarus sum in.
Ἐνεύδω, indormio.
Ἐνευημερέω, ῶ, prosperor in. ἐνευημέρηκε, prospero successu vsus est in.
Ἐνευθηνεῖσθαι, abundare aliqua re.
Ἐνευκαιρέω, f. ήσω, opportunitate vtor in aliqua re, idem quod ἐνευημερέω.
Ἐνευκαταφρόνητος, ον, contemtibilis.
Ἐνευλογέω, ῶ, f. ήσω, beatum prædico.
Ἐνεύνιος, ε, ὁ, ἡ, in lecto, cubili, sede quacunque stabili positus. Ex ἐν & εὐνή, *cubile*.
Ἔνευνος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐνευστομέω, ῶ, fut. ήσω, concinne suauiterque cantillo.
Ἐνευσχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.
Ἐνευσχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.
Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix sum in, feliciter ago.
Ἐνεύχομαι, f. ξομαι, precor in, vel inter.
Ἐνευωχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, conuiuor in, conuiuiis indulgeo.
Ἐνεχυράζω, f. άσω, pignus capiendi potestatem do, *de magistratu: at in med.* pignus capio, *de creditore, qui e potestate a magistratu data pignus aufert*. 2) pignus capio, *de ministro magistratuum*. 3) *denique & de creditore* in actiuo. 4) pignori depono. 5) beneficium do. *in pass.* beneficio obligor. Ex ἐνέχυρον.
Ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio. A pr. cum seq.
Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus.
Ἐνεχυρασμὸς, ε, ὁ, pigneratio, vel oppigneratio.
Ἐνέχυρον, ε, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν & ἐχυρὸς, *tutus*.
Ἐνεχυριάζω, & ἐνεχυριάζομαι, idem quod ἐνεχυράζω.
Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχυριασμὸς, idem quod ἐνεχυρασμός.
Ἐνέχω, insto, vrgeo. 2) maleuolo sum animo, simultatem gero. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius sum. Ap. *oratores dicitur sæpe* de reis.
Ἐνεψέω, f. ήσω, incoquo.
Ἐνέψημα, τὸ, pulmentum, quod coquitur.
Ἐνεψητέον, *Adu. positionis*, incoquendum est.

Ἐνζέομαι, f. έσομαι, inferueo.
Ἔνη, f. ἔνη, vetus, (v. infra ἔνος. 2) ἔνη καὶ νέα, tricesimus seu vltimus dies mensis, Atticis: proprie vetus & noua sc. luna, quia finis lunæ veteris, & initium nouæ in eundem diem incidunt.
Ἐνηβάω, pubesco. 2) iuueniliter lasciuio, delectationibus indulgeo.
Ἐνηβητήριον, ε, τὸ, locus amœnus, in quo iuuenes, voluptatibus & exercitationibus corporis amorumque indulgent. A seq.
Ἔνηβος, ε, ὁ, ἡ, puber. Ex ἐν & ἥβη, *pubertas*.
Ἐνήδομαι, delector in.
Ἐνηδονος, ε, ὁ, ἡ, voluptati deditus. 2) cum voluptate coniunctus.
Ἐνηδύνω, f. νῶ, exhilaro.
Ἐνηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, suauitate & voluptate fruor in re aliqua, oblector.
Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo. A sq.
Ἐνηής, έος, ὁ, ἡ, benignus, placidus, mitis.
Ἐνήκοος, ε, ἡ, audiendi facultate præditus.
Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta, in quæ defiguntur & adiguntur gradus scalæ. 2) claui rotam in axe continentes. 3) spondæ, & in *Singulari* ἐνήλατον, sponda ap. Iosephum pars throni in qua sedetur. 4) genus placentæ, sic dictum ex eo, quod in massam segmenta nucum amygdalarum, aliorumque fructuum ingererentur. apud Demosth.
Ἐνήλικος, ε, ὁ, ἡ, puber. A seq.
Ἐνῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, idem.
Ἐνηλλαγμένως, *Adu.* ordine permutato, ordine inuerso, vicissim. Ab ἐναλλάττω.
Ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἤλυσις, *aduentus, ingressus*, sicut Iupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quasi *descensor*.
Ἐνήλωσις, εως, ἡ, insertio clauorum, item, claui ipsi, ab ἐν & ἡλόω, *clauis firmo*.
Ἐνῆμαι, f. ήσομαι, insideo.
Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiesco in.
Ἐνήρης, εος, ὁ, ἡ, nauis remigio instructa. Ex ἐν & ἐρέσσω, *remigo*, vel ἄρω.
Ἐνηχέω, ῶ, f. ήσω, intono. 2) inculco, doceo.
Ἐνήχημα, ατος, τὸ, tinnitus auris, ex acri sono reliquus.
Ἔνηχος, ε, ὁ, ἡ, sonans, sonorus.
ΕΝΘΑ, *Adu.* hic. 2) ibi, illic. 3) vbi. 4) tum.
Ἐνθάδε *Adu.* hic, isthic. 2) huc. Att. ἐνθαδί.
Ἐνθακέω, ῶ, f. ήσω, insideo.
Ἐνθάκησις, εως, ἡ, insessio. A pr.
Ἐνθαλασσεύω, vel ἐνθαλαττεύω, f. εύσω, in mari versor, mare frequento, in mari nauigo, duro.
Ἐνθάλαττος & ἐνθαλάττιος, ον, marinus. Ex ἐν & θάλαττα.
Ἐνθάλπω, foueo, velut in sinu.
Ἐνθανατόω, f. ώσω, capitis condemno.
Ἐνθάπτω, f. ψω, sepelio in.
Ἐνθαρσέω, ῶ, & Attice, ἐνθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, confido, bono animo sum in.
Ἐνθεάζω, & ἐνθεάζομαι, diuino spiritu adflatus sum, sum ἔνθεος, deo plenus.
Ἐνθεαστικὸς, ἡ, ὸν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari solet. A pr.

Ἐνθεαστικῶς, ritu fanatico. A pr.

Ἔνθεμα, ατος, τὸ, surculus, qui inferitur arbori. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθεματισμὸς, ὁ, insitio.

Ἐνθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis, quo sarcinae vel merces imponuntur. v. ἐνθήκη.

Ἔνθεν, Adv. hinc. 2) illinc.

Ἐνθένδε, Adv. idem & ex inde.

Ἐνθενδί, Adv. idem.

Ἔνθεος, ου & ἔνθους, ου, ὁ, ἡ, numine adflatus, diuinus, concitus.

Ἐνθεοστασέω, f. σω, curato tectio, percolo.

Ἐνθεραπεύω, f. ευσω, colo in.

Ἐνθερίζω, fut. ίσω, aestatem in aliquo loco ago.

Ἔνθερμος, ου, ὁ, ἡ, calidus, feruidus.

Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpositio. 2) bolus, buccella.

Ἔνθεσμος, ου, ὁ, ἡ, qui leges feruat. 2) legitimus, licitus, legi conueniens.

Ἐνθέσμως, Adu. legitime, vt fas eſt. A pr.

Ἔνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, insitus, infertus alicui rei. Ab ἐντίθημι.

Ἐνθέως, sancte, pie. 2) furiose. Ab ἔνθεος.

Ἐνθήκη, ης, ἡ, merces, proprie, quae imponuntur nauibus die Ladung.

Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebriter facio. Ex ἐν, θῆλυς & πάσχω.

Ἔνθηρος, ου, ὁ, ἡ, feras habens. Epith. filuae. 2) a ferpente ictus. Soph. Ex ἐν & θήρ.

Ἔνθλασις, εως, ἡ, cauitas in capite facta a contusione. Ab feq.

Ἐνθλάω, fut. άσω, contundo, f. tundo, premo vt lateat, flectitur, cedat interiori parte vel in medio.

Ἐνθλίβω, f. ψω, infringo, imprimo.

Ἐνθνήσκω, immorior.

Ἐνθορέω, ῶ, insilio.

Ἔνθους, vide ἔνθεος.

Ἐνθουσιάζω, f. άσω, fanatico, feu diuino furore agor. ἐνθουσιαζόμενος, limphaticus. A feq.

Ἐνθουσιᾶν, limphari, infanire. in Particip. ἐνθουσιῶν, infaniens. Ab ἔνθεος.

Ἐνθουσίασις, εως, ἡ, fanaticus feu diuinus adflatus. A pr.

Ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) acerrimum rei ſtudium. Ab ἐνθουσιάω.

Ἐνθουσιαστὴς, οῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus. Ab eod.

Ἐνθουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, numine adflatus, qui numine adflari folet. 2) animos furore diuino corripiens. A pr.

Ἐνθουσιαστικῶς, Adu. more eorum, qui furore fanatico aguntur. A pr.

Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ἐνθουσιαστικός. Ab ἐνθουσιάω.

Ἐνθουσιωδῶς, idem quod ἐνθουσιαστικῶς.

Ἐνθράττω, f. ξω, pungo. affligo.

Ἐνθριόομαι, οῦμαι, foliis totus inuoluor, Praet. ἐντεθριῶσθαι, inuolui. Ab ἐν & θρίον, ficus folium.

Ἐνθρονισμὸς, ὁ, inauguratio Epifcopi. Vox Eccl.

Ἐνθρονιστικὸν, τὸ, cathedraticum, quod datur pro ordinatione ab Epifcopo. Vox Eccl.

Ἐνθρονίζω, fut. ίσω, in throno colloco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno fedeo.

Ἔνθρονος, ὁ & ἡ, in folio fedens. Epith. regis.

Ἐνθρυλλέω, f. ήσω, idem quod feq.

Ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, infufurro.

Ἔνθρυπτον, ου, τὸ, intritum. 2) placenta.

Ἐνθρύπτω, f. ψω, intero.

Ἐνθρώσκω, infilio.

Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, cogito, mente agito, animo concipio, expendo, confidero, reputo.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum. 2) argumentum & fententia oratoria, imprimis conftans interrogatione e contrariis. 3) fpecies Syllogifmi, Enthymema.

Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὸν, enthymemate conftans. 2) acutus in argumentando, dicendo. A pr.

Ἐνθυμημάτιον, τὸ, fententiola argutula materiam τοῦ ἐνθυμεῖσθαι, fecum cogitandi relinquens. Ab eod.

Ἐνθυμηματώδης, εος, ὁς, acutis argumentationibus refertus. Ab eod.

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, confideratio. 2) commentatio. Ab ἐνθυμέομαι.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἔνθυμος.

Ἐνθυμιάω, ῶ, fuffio, odoribus repleo.

Ἐνθυμίζομαι, cogito, reputo. Ab ἔνθυμος.

Ἐνθύμιον, ου, τὸ, quicquid in animo reponitur. 2) piaculum (ἄγος) quicquid in religionem, aut omen trahi poteſt: f. cogitatio a tali re orta, religio: vnde ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem fibi vertere, f. in omen. A feq.

Ἐνθύμιος, ον, qui curae eſt alteri. Ab ἔνθυμος.

Ἐνθυμιστὸς, ἡ, ὸν, cuius ratio habetur in re aliqua: ἐνθυμιστὸν ποιεῖσθαι, religioni fibi ducere, Herodotus.

Ἔνθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt animo praefenti, in quo eſt animus fortis, animofus.

Ἐνθύμως, Adu. forriter, alacriter. A pr.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, facrifico in.

Ἐνθωρακίζω, f. ίσω, lorico.

Ἔνι pro ἔνεστι, ineſt, licet.

Ἐνὶ pro ἐν, in.

Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus. A feq.

Ἐνιαύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, annuus, anniculus, anniverfarius, annum durans. ἐνιαύσια, Adu. quotannis. Ab ἐνιαυτός.

Ἐνιαυτίζω, annum tranfigo. A feq.

ἘΝΙΑΥΤΟΣ, οῦ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero.

Ἐνιαυτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς & φέρω.

Ἐνιαύω, f. αύσω, immoror, habito. 2) dormio in, vel apud.

Ἐνιαχῆ, Adu. nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.

Ἐνιαχοῦ, Adu. alicubi, aliquando, interdum. Ab eod.

Ἐνιβάλλω, poët. pro ἐμβ.

Ἐνίγυιος, ου, ὁ, ἡ, vno membro feu pede mutilus, claudus. Suidas. Ex ἐνὶ & γυῖον, membrum.

Ἐνιδρόω, ῶ, f. ώσω, infudo.

Ἐνιδρύω, & ἐνιδρύω, colloco in. 2) fundo, firmo.

Ἐνιζάνω,

'Ενιζάνω, f. ζήσω, insideo, subsideo.
'Ενιζευγνύω, adiungo, fut. εύξω: vnde ἐνιζευχθεὶς, iunctus. Ab ἐνὶ pro ἐν & ζευγνύω, iungo.
'Ενίζησις, ἡ, insessio. Ab ἐνιζάνω.
'Ενίζημα, τὸ, sedes. Ab eod.
'Ενίζω, insideo.
'Ενίζω, f. ίσω, vnum pono, facio, copulo.
'Ενίημι, f. ήσω, immitto, infigo, iniicio.
'Ενικατατίθημι, depono in, repono.
'Ενικλάω, f. άσω, intringo.
'Ενικλείω, f. είσω, includo.
'Ενικμος, ου, ὁ, ἡ, humidus. Ex ἐν & ἰκμὰς, humor.
'Ενικνέομαι, ῦμαι, intro, penetro.
'Ενικνήθω, f. ήσω, intero radendo vngue, vel radula carptum intero.
'Ενικὸς, ἡ, ὸν, singularis. Ab ἕν.
'Ενικρίνεσθαι pro ἐγκρίνεσθαι, adnumerari; vnde ἐνικριθῆναι.
'Ενικῶς, Adu. singulariter, numero singulari.
'Ενίλλω, irrideo oculis. Eustath.
'Ενιλλωπέω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, seu distorqueo. 2) irrideo, subsanno.
'Ενιλλώπτω, idem.
'Ενιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν & ἰοβόλος, venenum eiaculans.
'ΕΝΙΟΙ, αι, α, quidam, nonnulli.
'Ενίοτε, Adu. interdum. 2) aliquando. 3) aliquoties. A pr.
'Ενιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.
'Ενίπλειος, poëtice pro ἔμπλεος, plenus.
'Ενιπλήθω, f. ήσω, impleo pro ἐμπλ.
'Ενιπλήσσω, vel ἐνιπλήττω, f. ξω, terrorem incutio. 2) irruo, incido, pro ἐμπλ.
'Ενιππάζομαι, f. άσομαι, equo inuehor, inequito, locum equo persulto.
'Ενιππεύω, f. εύσω, idem.
'Ενιπρήθω, f. ήσω, pro ἐμπρ.
'Ενιπτάζω, f. άσω, increpo. Ab ἐνίπτω.
'Ενιπτύω, f. ύσω, inspuo, pro ἐμπτύω.
'Ενίπτω, f. ψω, dico. 2) obiurgo. Ex ἐν & ἔπω vel ἴπτω, premo torquendo. v. ἐνίσσω.
'Ενισαλλω, arefacio, vt simplex.
'Ενισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo, infligo.
'Ενισκίμπτω, f. ψω, idem. 2) infigo.
'Ενισπέω, ῶ, f. ήσω, dico, pro ἐνίσπω.
'Ενίσπω, dico, enarro. 2) increpo, obiurgo, pro ἐνίπω. v. ἐνίπτω.
'Ενίσσω, verbis asperis incesso, obiurgo, iniuria afficio. Ab ἐνίπτω.
'Ενίστημι, statuo inter, interpono. 2) colloco 3) In aor. 2. & ἐνίσταμαι, insisto, insto. 4) instituo, incipio. 5) intendo. 6) immineo, obseruo. 7) obsisto, repugno, intercedo, impedio.
'Ενισχνος, ου, ὁ, ἡ, gracilis, tenuis, vt simplex.
'Ενισχυρίζομαι, f. ίσομαι, innitor, fiduciam colloco, simulo, affecto fortem, firmum, ferocem.
'Ενισχύω, f. ύσω, vires sumo, inualesco. 2) corroboro, validum reddo.
'Ενίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo. 2) hæsito in loquendo.

'Ενιτρέφω, fut. θρέψω, alo, seu innutrio, pro ἐντρ.
'Ενιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo. pro ἐγχρ.
'Ενκαπτω, auide edo.
'Ενλείπομαι, vsitatius, ἐλλείπομαι, deficio.
'Ενναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. A seq.
'Ενναετὴρ, ῆρος, ὁ, inhabitator, incola. Ex ἐν & ναιέτης, habitator. v. ἐνναέτης.
'Ενναετηρὶς, ίδος, ἡ, nouennium.
'Ενναέτηρος, ου, ὁ, nouennis. A seq.
'Ενναετὴς, nouennis. Fem. ἐνναέτης, ἐννάετες, per nouem annos. Ex ἐννέα & ἔτος.
'Ενναέτης, ου, ὁ, inhabitator. Fem. ἐνναέτις, inhabitatrix.
'Ένναιος, ὁ, idem qui ἔνναος, sed vitiose scriptura est, legendumque ἔνναος, Schol. Apoll.
'Ενναίω, inhabito, incolo.
'Εννάκις, nouies. Ab ἐννέα.
'Εννακοσιαστὸς, ἡ, ὸν, nongentesimus. A seq.
'Εννακόσιοι, αι, α, nongenti.
'Ενναταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, moritur &c. A seq.
'Ένατος, η, ον, nonus. Hinc τὰ ἔννατα, ων, sc. ἱερὰ, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, nouendialia. (melius ἐνναταῖα.)
'Ενναυλοχέομαι, in portu sto, de naui.
'Ενναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, pugna nauali dimico, in aliquo lacu v. c.
'ΕΝΝΕ'Α, nouem, in deriuatis & compositis etiam ἐννα.
'Εννεάβοιος, ου, ὁ, ἡ, nouem boum pretium æquans. Ex ἐννέα & βοῦς, bos. Sed βιος, & βοιος videntur meræ terminationes esse, nil commune cum boue habentes. v. ἀντίβιος.
'Εννεαγήρως, ω, ὁ, ἡ, qui nouem ætates vixit. Ex ἐννέα & γῆρας.
'Εννεάδεσμος, ου, ὁ, ἡ, qui nouem vinculis seu iuncturis continetur. 2) multis vinculis ligatus.
'Εννεαδικὸς, ἡ, ὸν, nouenarius, nonarius.
'Εννεάζω, f. άσω, iuuentutem tero, adolesco in aliquo studio.
'Εννεακαίδεκα, vndeuiginti.
'Εννεακαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus vndeuiginti annorum. A pr. & ἔτος.
'Εννεακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, vndeuicesimo die veniens, rediens, moriens, eueniens &c.
'Εννεακαιδέκατος, ατη, ον, vndeuicesimus.
'Εννεακεντρος, ου, ὁ, ἡ, nouem habens stimulos siue aculeos. Ex ε. & κέντρον.
'Εννεάκις, Adu. nouies.
'Εννεακρουνος, ου, ὁ, ἡ, nouem habens fistulas aquam fundentes. 2) nomen fontis Athenis, ante Callirrhoë dicebatur.
'Εννεακλινος, ὁ, ἡ, nouem lectis stratis constans. Ex ε. & κλίνη.
'Εννεάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, nouemplici filo plexus. Ex ἐ. & λίνον.
'Εννεάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nouem mensium est. Ex ἐ. & μήν.
'Εννεάμυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nouem annorum est, robustus, validus. Hesych. Ex ἐννέα & μύκλος, ruga in collis asinorum, e quibus ætas eorum dignoscitur.

 'Εννεά-

Ἐννεάνυχις, *Adu.* per nouem noctes aliquid facere. Ex ἐ. & νύξ.
Ἐννεάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, nouem cubitos æquans.
Ἐννεαπλάσιος, ία, ιον, nouemplex.
Ἐννεάπους, οδος, ὁ, ἡ, nouem pedes æquans.
Ἐννεάπυλος, ὁ, ἡ, nouem portas habens. Ex ἐ. & πύλη.
Ἐννεάς, άδος, ἡ, numerus nouenarius: nouem.
Ἐννεάφθογγος, ου, ὁ, ἡ, nouem sonos reddens.
Ἐννεάφωνος, ου, ὁ, ἡ, nouem voces habens. Ex ἐ. & φωνή.
Ἐννεαχίλοι, apud Hom. pro ἐννεακισχίλιοι, nouies mille.
Ἐννεάχορδος, ου, ὁ, ἡ, nouem chordas habens, nouem intentus fidibus. Ex ἐ. & χορδή.
Ἐννέμω, pasco in.
Ἐννενήκοντα, nonaginta.
Ἐννενηκονταέτης, & τέτης, qui nonaginta annorum est. E pr. & ἔτος.
Ἐννενηκοστὸς, ἡ, ὸν, nonagesimus.
Ἐννεόργυιος, ου, ὁ, ἡ, nouem vlnas (orgyias) longus. Ex ἐννέα & ὀργυιά.
Ἐννεὸς, ὰ, ὸν, pro ἐνεός.
Ἐννεοτροφεῖσθαι, ἐννεοτροφηθεὶς, ab adolescentia innutritus.
Ἐννεοττεύω, f. εύσω, nidifico in.
Ἐννέπω, dico, loquor. Ex ἐν & ἔπω. v. ἐνίσπω.
Ἐννεσία, ας, ἡ, pro ἐνεσία.
Ἐννεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo. 2) vergo ad aliquid.
Ἐννέωρος, ου, ὁ, ἡ, nouennis. Ex ἐννέα & ὥρα, *annus.*
Ἐννῆμαρ, *Adu.* per nouem dies. Ex eod. & ἦμαρ.
Ἐννήρης, sc. ναῦς, ἡ, nouem ordines remorum habens nauis. Ab ἐννέα & ἐρέσσω, *remigo* vel ἄρω.
Ἔννηφιν, in perendinum, perendie. Ex ἔννη pro ἔνη & syllabica adiectione φι.
Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, mente concipio, cogito.
Ἐννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio.
Ἐννοηματικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἐννοητικός. A pr.
Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐννοέω.
Ἐννομολέσχης, ου, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος & λέσχη, *confabulatio.*
Ἔννομος, ου, ὁ, ἡ, legitimus, legibus consentaneus, iustus. 2) legi obnoxius. 3) ἔννομα, *Adu.* legitime.
Ἐννόμως, legitime, ex lege, secundum legem.
Ἔννοος, contr. ἔννους, ου, ὁ, ἡ, mentis compos, sapiens, prudens.
Ἔννος, ου, ὁ, vetus, pro ἔνος.
Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, quassator terræ, Epitheton Neptuni, pro ἐνοσίγ. Ex ἐνόθω & γαῖα.
Ἐννοσίδης, ου, ὁ, idem. A seq.
Ἔννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις, quassatio.
Ἐννοσίφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens seu agitans folia seu frondes. 2) in quo frondes seu folia agitantur. Ex ἐνόθω & φύλλον.
Ἐννοσσεύω, pullos gigno, nidifico, v. ἐννεοττ.
Ἐννοσσοποιέω, idem.
Ἐννότιος & ἔννοτος, ὁ, ἡ, humidus, irriguus. Ex ἐν & νοτία, νότος.
Ἐννυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in.
Ἔννυμι, vel ἕννυμι, ἐννύω, induo. A ἕω, idem.

Ἐννυὸς, οῦ, ἡ, nurus. Ex ἐν & νυὸς, idem.
Ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo, vel sermone, lectione.
Ἐννύχιος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus, ἐννύχιον, noctu. Ex ἐν & νύξ.
Ἔννυχος, ου, ὁ, ἡ, nocturnus, ἔννυχον, noctu, ἐννυχώτερον, *Adu.* maturius, longius ante diem.
Ἔννωθρος, ου, ὁ, ἡ, torpidus.
Ἐνόδιος, ου, ὁ, ἡ, in via positus, obuius. 2) quod incidit seu offertur in via. 3) aptus itineri, vt ὅπλα ἐνόδια, quibus vti solent viatores. 4) τὰ ἐνόδια, casses. 5) ἡ Ἐνοδία, Dianæ Epith. Ex ἐν & ὁδός.
Ἐνοδῖτις, ἡ, vialis dea, præses viæ, dux viæ.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus.
Ἔνοδμος, ου, ὁ, ἡ, odoratus. Ex ἐν & ὀδμή.
Ἐνόθω, f. όσω, quatio, agito.
Ἐνοιδὴς, έος, ὁ, ἡ, turgidus, tumidus. Ex ἐν & οἶδος, *tumor.*
Ἐνοικήσιμος, ον, habitalis.
Ἐνοικέω, ῶ, f. ήσω, incolo, inhabito.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus, ἐνοικίδια σκεύη, supellex.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio.
Ἐνοίκιον, ου, τὸ, pretium conductæ domus. 2) merces, quæ hospiti datur, ad quem diuertimus. Ab ἔνοικος.
Ἐνοίκισμα, τος, τὸ, inhabitatio.
Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.
Ἔνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet.
Ἐνοικουρέω, ῶ, domi maneo.
Ἐνοινοφλυεῖν, vino se largius ingurgitare.
Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.
Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis subsido.
Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.
Ἔνολμος, ου, ὁ, diuinus vates. Ex ἐν & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc, inter alia, Apollo olim responsa dabat.
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicuius sum, conuersor.
Ἐνομόργνυμι, f. ξομαι, abstergo, seu detergo in.
Ἐνὸν, *Imperson.* cum liceat, τὸ ἐνὸν, facultas. Ab ἔνεστι.
Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
Ἐνοπλίζομαι, armor.
Ἐνόπλιος, ου, ὁ, ἡ, qui in armis est, vel fit. A seq.
Ἔνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἑνοποιέω, ῶ, f. ήσω, vnum facio.
Ἑνοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, vnum faciens, vim vniendi habens.
Ἐνοπτρεύομαι, fut. εύσομαι, intueor in speculum.
Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo.
Ἔνοπτρον, ου, ὁ καὶ ἡ, speculum. 2) quidquid lucem reflectit. Ex ἐν & ὄπτομαι, *video.*
Ἐνοράω, ῶ, inspicio, animaduerto.
Ἐνόρασις, ἡ, spectatio, inspectio.
Ἐνόριος, ου, ὁ, ἡ, qui intra terminos est. Ex ἐν & ὅρος, *terminus.*

Ἐνόρκιος,

Ἐνόρκιος, ε, ὁ, ἡ, qui iureiurando fit. τὸ ἐνόρκιον, iusiurandum. (sc. ἱερὸν) A seq.
Ἔνορκος, ε, ὁ καὶ ἡ, iuratus, iureiurando obstrictus, vel confirmatus.
Ἐνόρκως, iurato. A pr.
Ἐνορμάω, inicio, impello. *In med.* vado. venio.
Ἐνορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, nauem in stationem appello, portum teneo, vel capio.
Ἐνορμίτης, ε, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν & ὅρμος, *portus.*
Ἐνορόω, f. ώσω, irruo, insilio.
Ἐνόρχης, ε, ὁ, qui vnum habet testiculum. Ex ἐν & ὄρχις, *testiculus.*
Ἔνορχος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Ἐνόρχης, ε, ὁ, testiculos habens, testiculatus.
Ἐνορχίς, ιος, idem.
Ἐνόρω, excito, concito in: vnde occurrunt ἐνῶρσας, excitasti, ἐνῶρτο, excitabatur, consurgebat. Ex ἐν & ὄρω, quod idem significat.
ΕΝΟΣ, vel ἔνος, ε, ὁ, annus.
Ἔνος, η, ον, vel ἕνος, ἕνη, ἕνον, annuus. 2) vetus. Hinc ἕνη καὶ νέα, vltima dies mensis lunaris, quasi vetus & noua. Pro vespera ἕνη quidam accipiunt ap. Theocr. v. ἕνη.
Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω.
Ἐνοσίγαιος, ε, ὁ, v. ἐννοσίγαιος.
Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & χθ.
Ἑνότης, ητος, ἡ, vnitas. Ab ἕν.
Ἔνουλα, ων, τὰ, gingiuæ interiores, carnes quæ dentes intra ambiunt. Ex ἐν & οὖλον, *gingiua.*
Ἐνουλισμὸς, ὁ, crispatio v. c. comæ, quæ fit calamistro. Ab ἐν & οὖλος, *crispus.*
Ἐνουράνιος, ε, ὁ, ἡ, qui in cœlis est, cœlestis.
Ἐνουρέω, f. ήσω, immeio, vt in cineres patris, quæ cum sit atrox contumelia, vniuerse ἐνουρεῖν τινι est aliquem contumelia afficere. 2) vrinam non contineo.
Ἐνουρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.
Ἔνουρος, ε, ὁ, ἡ, qui in vrina est. Ex ἐν & οὖρον, *vrina.*
Ἐνούσιος, ε, ὁ, ἡ, substantialis. 2) substantiæ inhærens. 3) innatus. 4) opulentus.
Ἐνοφείλομαι, debeor, de pecunia sub hypotheca, pignore.
Ἐνοφθαλμιάω, ῶ, oculos alicui rei adiicio, appeto.
Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem infero.
Ἐνοφθαλμισμὸς, ε, ὁ, inoculatio.
Ἐνοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι.
Ἐνόχιον, ε, ὁ, ἡ, pretium pensionis.
Ἐνοχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, molestus sum.
Ἐνοχοποιὸς, ὸν, obligationem afferens. A seq. & ποιέω.
Ἔνοχος, ε, ὁ, ἡ, qui tenetur quasi vinctus & obstrictus. 2) obnoxius, obstrictus, reus.
Ἑνόω, ῶ, f. ώσω, vnio, aduno.
Ἐνράπτω, ῶ, f. ψω, insuo, includo.
Ἐνράσσω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. A seq.
Ἐνρήσσω, f. ξω, idem.
Ἐνριγόω, ῶ, frigo in. Vnde ἐνεῤῥίγωτα.

Ἐνρίπτω, f. ψω, coniicio in aliquem.
Ἐνριζόω, f. ώσω, radices ago in.
Ἐνρυθμικὸς, ἡ, ὸν, qui rhythmos, numeros seruat.
Ἔνρυθμος, ε, ὁ καὶ ἡ, rhythmis & numeris constans, habens rhythmos.
Ἐνσαρόω, f. ώσω, verro.
Ἐνσείω, f. είσω, incutio, infligo.
Ἐνσήθω, incerno, cribro, cribro transmitto.
Ἐνσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo.
Ἐνσημειόομαι, ῦμαι, significo vbi aliquid fit, indico.
Ἐνσιαλόω, f. ώσω, inspuo. Ex ἐν & σίαλον, *saliua.*
Ἔνσιμος, ε, ὁ, ἡ, simus, vt simpl. (nisi quod ἐν hic vim significationis minuere videtur, vt lat. *sub.*)
Ἐνσκευάζω, f. άσω, instruo, induo, orno.
Ἐνσκηνοβατέω, ῶ, f. ήσω, in scenam vel proscenium produco.
Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo, vt fulmen.
Ἐνσκιατροφέομαι, ῦμαι, vitam vmbratilem dego.
Ἐνσκιῤῥόομαι, scirrhum duco, in scirrhum degenero.
Ἐνσκλημι, exarefacio, induro; *in perf.* indurui, durus sum.
Ἐνσοριάζω, f. άσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν & σορὸς, *loculus.*
Ἐνσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fasciis inuoluo.
Ἐνσπείρω, infero, insemino. 2) inicio.
Ἐνσπερμος, ε, ὁ, ἡ, in quo semen inest. 2) qui copioso est semine.
Ἐνσπόδος, ε, ὁ, ἡ, cinericius, pulnerulentus.
Ἔνσπονδος, ε, ὁ, ἡ, fœdere iunctus, fœderi inclusus, confœderatus. 2) qui a bello fit amicus. Ex ἐν & σπονδὴ, *fœdus.*
Ἐνσπόνδως, *Adu.* cum ἔχειν est fœdere iunctum esse. 2) e fœdere, seruato fœdere.
Ἐνστάζω, f. ξω, instillo.
Ἐνσταλάζω, f. ξω, instillo.
Ἔνστασις, εως, ἡ, exordium rei institutæ. 2) intentio litis & caussæ. 3) pugnax contentio, aduersatio. 4) propositum, institutum. 5) figura oratoria, s. argumentum contrarium ad refellendum aduersarium. Ab ἐνίστημι, *statuo in.*
Ἐνστάτης, ε, ὁ, qui in via obsistit. Ab eod.
Ἐνστατικὸς, ὴ, ὸν, instans & vrgens. Ab eod.
Ἐνστατικῶς, *Adu.* instanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando vel repugnando. A pr.
Ἐνστερνίζω, in pectore figo. *In med.* in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν & στέρνον, *pectus.*
Ἐνστερνομαντίας, ε, ὁ, e cuius pectore dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον & μάντις, *vates.*
Ἐνστερνόμαντις, εως, ὁ, idem.
Ἐνστηθίζω, idem quod ἐνστερνίζω, a στῆθος, *pectus.*
Ἐνστηρίζω, f. ξω, infigo, adigo in.
Ἐνστίζω, f. ξω, acu pingo in.
Ἐνστοιβάζω, instipo.
Ἐνστομίζω, f. ίσω, frenum iniicio.
Ἐνστόμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui in ore est. Ab ἐνστομος.

Ἐνσόμισμα, ατος, τὸ, frenum.
Ἔνσομος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἐνσόμιος.
Ἐνστρατοπεδεύω, & εύομαι, castra metor seu pono in aliquo loco.
Ἐντρέφω, f. ψω, intorqueo.
Ἐνσύφω, f. ψω, adstringo linguam. 2) spisso.
Ἐνσφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum. 2) spisso, velut adacto cuneo, coasso.
Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota insignio.
Ἐνσχολάζω, f. άσω, immoror, versor in.
Ἐνσχολέω, f. ήσω, idem. Ex ἐν & σχολή.
Ἐνσώματος, ε, ὁ, ἡ, corporeus, corporatus.
Ἐνσωματόω, ῶ, f. ώσω, corporea natura induo, in corpus immitto, corpore amicio.
Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio. 2) incarnatio, ap. Eccles.
Ἐνσωρεύω, f. ύσω, accumulo, obruo.
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum, iussum. Ab ἐντέλλω.
Ἐνταμιεύω, fut. εύσω, recondo, in thesaurum refero.
Ἐντάμνω, incido. *Ion.* pro ἐντέμνω.
Ἐντανύω, f. ύσω, intendo.
Ἐνταράσσω, f. ξω, turbo, perturbo.
Ἔντασις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω, *intendo.*
Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, f. ξω, interiicio, interpono.
Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.
Ἐντατὸς, ἡ, ὸν, intentus. Ab eod.
Ἐνταῦθα, *Adu.* hic, illic, huc, eo. Ab ἔνθα.
Ἐνταυθὶ, idem, *Attice.*
Ἐνταυθοῖ, *Adu.* illuc.
Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Ab ἐντάφιον.
Ἐνταφιασμὸς, ε, ὁ, funeratio. A pr.
Ἐνταφιαστὴς, ε, ὁ, funerator, libitinarius. Ab eod.
Ἐνταφιοπώλης, ε, ὁ, qui vendit, quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. E seq. & πωλέω.
Ἐντάφιος, ε, ὁ, ἡ, sepulcralis, funebris. 2) *Subst.* ἐντάφιον, τὸ, vestis, quæ induitur cadaueri, ornandi caussa. Ab ἐνθάπτω.
ΕΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma. 2) instrumenta, vasa, v. c. conuiualia.
Ἐντείνω, f. ενῶ, intendo, v. c. manum, mentem. 2) cædo, ferio. 3) versibus exprimo, nude, & addito εἰς ἔπος.
Ἐντειχίδιος, ε, ὁ, ἡ, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ex ἐν & τεῖχος.
Ἐντειχίζω, fut. ίσω, munimentum & murum ædifico, muro cingo.
Ἐντείχιος, ε, ὁ, ἡ, muro cinctus. Ex ἐν & τεῖχος.
Ἐντείχισις, εως, ἡ, muri seu munimenti in loco aliquo exstructio. Ab ἐντειχίζω.
Ἐντεκμαίρομαι, colligo, coniicio, iudico.
Ἐντεκνέω, ῶ, f. ήσω, liberos procreo in. A seq.
Ἔντεκνος, ον, liberos habens. Ex ἐν & τέκνον.
Ἐντέλεια, ἡ, perfectio. Ab ἐντελής.
Ἐντελευτάω, ῶ, f. ήσω, finio vitam in, morior in.
Ἐντελέχεια, ας, ἡ, idem quod ἐνδελέχεια, vbi v.
Ἐντελεχὴς, έος, ὁ, ἡ, vide ἐνδελεχής.
Ἐντελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus. Ex ἐν & τέλος.
Ἐντέλλω & ἐντέλλομαι, mando, iubeo.
Ἐντελόμισθος, ε, ὁ, ἡ, qui plenam accipit mercedem.
Ἐντελῶς, *Adu.* perfecte, absolute. Ab ἐντελής.
Ἐντεμενίζω, f. ίσω, dedico signum Dei in æde.
Ἐντέμνω, incido, scalpo. 2) cæsas hostias immolo, sed heroibus. 3) dedico heroi.
Ἐντενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω.
Ἐντενίζω, f. ίσω, oculos intendo, item defigo in aliqua re. A pr.
Ἔντερα, τὰ, v. ἔντερον.
Ἐντερεύω, f. εύσω, viscera eximo. A pr.
Ἐντερικὸς, ἡ, ὸν, intestinus. Ab eod.
Ἐντεριώνη, ης, ἡ, interior pars cuiuslibet rei, vt medulla, nucleus &c. 2) intima pars nauis. Ab eod.
Ἐντεριωνὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.
Ἐντεροεπιπλοκήλη, ης, ἡ, tumor scroti, ex intestino & omento simul in ipsum deuolutis. Ex eod. & ἐπιπλοκήλη, vbi v.
Ἐντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex eodem & κήλη, *scroti tumor.*
Ἐντεροκηλήτης, ε, ὁ, ramicosus. Gl. vet. A pr.
Ἐντεροκηλικὸς, idem. Ab eodem.
Ἔντερον, ε, τὸ, intestinum. ἔντερον πέρνης, vulva. ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἴουλοι alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντός.
Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora nauis ligna, quæ a carina initium ducunt. 2) ipsa carina nauis. E pr. & ναῦς.
Ἐντεροπώλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.
Ἐντεσίεργος, ε, ὁ, ἡ, Epith. mulorum & equorum currus trahentium ap. Homer vertitur, iugalis. Ex ἔντεα & ἔργον.
Ἐντεσιεργὸς, ῦ, ὁ, ὁ, idem est Var. Lect. ap. Hom.
Ἐντεταμένως, *Adu.* vehementer. Ab ἐντεταμένος, quod est ab ἐντείνω.
Ἐντεῦθεν, *Adu.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.
Ἐντευθενὶ, *Adu.* idem, attice.
Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus, congressus. 2) id, cuius caussa fit aditus, vt postulatio, preces, gratiarum actio. 3) lectio libri. Ab ἐντυγχάνω.
Ἐντευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui conueniri & compellari facile potest, adfabilis, comis. Ab eod.
Ἐντευτλανόω, cum betis coquo. Ex ἐν & τεῦτλον.
Ἔντεφρος, ε, ὁ, ἡ, in quo cinis est. 2) cinereus. Ex ἐν & τέφρα.
Ἐντεχνία, ας, ἡ, peritia, eruditio. A seq.
Ἔντεχνος, ε, ὁ, ἡ, doctus, artibus instructus, peritus. 2) ab arte profectus, artificiosus.
Ἐντέχνως, perite, cum magna arte. A pr.
Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, liquefactum instillo. 2) imprimo, iniicio animo, v. c. studium, odium.
Ἐντίθημι, f. ήσω, impono. 2) infero, indo, immitto.
Ἐντίκτω, f. ξω, ingenero, infero. 2) iniicio menti alicuius, v. c. opinionem.
Ἐντιλάω, ῶ, f. ήσω, caco in vel ad, merda seu stercore inquino.
Ἐντιμάομαι, ῶμαι, æstimatum accipio. v. ἐνακατιμάω.

Ἔντιμος,

Ἔντιμος, ου, ὁ, ἡ, qui in honore & pretio, habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν & τιμή.

Ἐντιμότης, ητος, ἡ, dignitas. A pr.

Ἐντίμως, Adu. honeste, honorifice. Ab eod.

Ἐντιναγμὸς, οῦ, ὁ, incussio. A seq.

Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.

Ἔντμημα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντέμνω.

Ἐντοκος, ον, pariens, epith. puerperæ. 2) sub vsuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit nummos. Ex ἐν & τίκτω, vel τόκος.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.

Ἐντολμάω, f. ήσω, audeo.

Ἐντόμια, ων, τὰ, v. ἔντομος.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, incisio.

Ἐντόμια, τὰ, insecta, ap. Schol. Aristoph. Ab ἔντομος.

Ἐντομίας, ου, ὁ, eunuchus, spado, exsectus. Ab ἐντέμνω.

Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta mactat, aut inferias infert. Ab eod.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, incisio, incisura. 2) laceratio corporis, quæ in luctu fiebat. Ab eod.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, sectus, incisus. Vnde 2) τὰ ἔντομα, animalcula insecta, b) sacra heroica. Gl. Vet. inferiæ.

Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.

Ἔντονος, ου, ὁ, ἡ, intentus. 2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.

Ἐντόνως, Adu. intente. 2) acriter, enixe. A pr.

Ἐντοξεύω, sagitta ferio, & tropice animo inijcio, velut amorem.

Ἐντοπίζω, f. ίσω, in loco aliquo dego, sedem non muto.

Ἐντόπιος, ου, ὁ, ἡ, inquilinus, loci incola. A seq.

Ἔντοπος, ον, idem.

Ἐντορεύω, f. εύσω, perforo. 2) ferro traiicio. 3) penetro. 4) cælo insculpo.

Ἐντορνεύω, torno rado.

Ἔντορνος, ου, ὁ, ἡ, tornatus, torno confectus. Ex ἐν & τόρνος.

Ἐντὸς, Adu. intus, intra, vnde ἐντοσθε, Adu. & ἐντοσθεν, idem.

Ἐντοσθίδια, τὰ, interiora pectoris. Poll. E pr. & σῆθος.

Ἔντοσθια, ἐντοσθίδια, (vel potius ἐντοσθιαῖα) ων, τὰ, intestina, viscera.

Ἐντραγεῖν, comedere. v. ἐντρώγω.

Ἐντραγῳδέω, f. ήσω, tragœdias ago in re aliqua, insolenter iacto.

Ἐντραπεζίτης, ου, ὁ, parasitus, mensæ adsecla. (pro συντραπ. sæpe ἐν in compositis vsurpatur pro συν.)

Ἐντραπεζίτις, ιδος, ἡ, parasitastria.

Ἐντράχυς, in quo asperitas est.

Ἐντρεπτικὸς, ή, όν, pudefaciendi, flectendi, terrendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.

Ἐντρεπτικῶς, Adu. ita vt valeat ad pudorem incutiendum.

Ἐντρέπω, f. ψω, pudore adficio, facio, vt præ pudore aliquis faciem auertat, vel potius mentem in se colligat, & in acri rei præsentis consideratione defigat. Hinc 2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, vereundor, reuereor. 3) dolore afficior, moueor. 4) curo, curam habeo. 5) muto, flector.

Ἐντρέφω, f. θρέψω, innutrio, nutrio, vel alo in.

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, solertia. A seq.

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ, ἡ, velox. 2) solers, acutus, acer, in vtramque partem. A seq.

Ἐντρέχω, curro in, vel inter. 2) conuersor, quæro. 3) inhæreo, inrideo.

Ἐντρεχῶς, diligenter, soliciter. Ab ἐντρεχής.

Ἐντριαινος, tridentem gerens, Neptuni epith. Pind. Ex ἐν & τρίαινα, tridens.

Ἐντριβὴς, έος, ὁ, ἡ, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus. A seq.

Ἐντρίβω, fut. ψω, intero, infrico. 2) infligo, incutio, impingo. 3) tero.

Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, cerussa. A pr.

Ἔντριτος, ου, ὁ, ἡ, triplex.

Ἐντρίτος, ου, ὁ, sequester.

Ἐντρίχιον, ου, τὸ, coma adscititia, galericulum.

Ἔντριχος, ου, ὁ, ἡ, qui galericulo vtitur ob comæ penuriam. Ex ἐν & θρὶξ, coma.

Ἐντρίχωμα, ατος, τὸ, pars sub oculis s. extimæ palpebra, qua pili longiusculi enascuntur.

Ἐντρίχωσις, εως, ἡ, palpebra.

Ἔντριψις, εως, ἡ, intrictio, illitus, v. c. cerussæ vel pigmenti in cutem. Ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ου, ὁ, ἡ, tremefactus.

Ἐντροπαλίζομαι, conuertor, respecto inter eundum. qu. ἐν τῷ ἰέναι τρέπομαι.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, reuerentia. 2) cum cedimus alicuius dictis, precibus. 3) excusatio.

Ἐντροπία, Ion. ἐντροπίη, idem.

Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, vt ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐντρέπω. v. ἐκτροπ.

Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamentorum genus.

Ἔντροφος, ου, ὁ, ἡ, innutritus, adsuefactus. Ab ἐντρέφω.

Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici sc. victæ in certamine, nam peculiariter id sic dicebatur. Poll.

Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me. 2) luxuriose vtor. 3) illudo, insulto.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

Ἐντρύχομαι, molestiam creo.

Ἐντρώγω, vnde ἐντραγεῖν, in aor. 2. comedendo ingero in ventriculum. 2) comedo.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, aor. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui. 2) compello, adeo aliquem precandi caussa, interpello. 3) inuenio.

Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, innoluo.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callo obduco.

Ἐντύνω, f. υνῶ, apparo, instruo. Ab ἔντεα.

Ἐντυπὰς, Adu. sic adstricta veste, vt figura corporis appareat obuoluendo v. c. os, vt in luctu.

Ἔντυπος, ου, ὁ, ἡ, impressus. 2) dicitur de figuris in metallo, gemma depressis. opp. πρόστυπος, quod vide.

Ἐντυπόω,

'Εντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo. 2) formam & effigiem imprimo, cælo.
'Εντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, vbi cum brachio coalescit.
'Εντυπωτὴς, ῦ, ὁ, cælator.
'Εντυραννεύομαι, ῦμαι, tyranno subiectus sum.
'Εντύφω, incendo. 2) intus foueo. 3) foueo.
'Εντυχία, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatos. Ab ἐντυγχάνω.
'Εντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα.
'Ενυάλιος, ῦ, ὁ, Mars. 2) bellicosus, Martius. Ab 'Ενυώ, *Bellona*.
'Ενυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, iniurius & contumeliosus sum in aliquem.
'Ενύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium.
'Ενυ... ον, v. ἐνυδροβ.
'Ενυδροθηρευτής, ῦ, ὁ, ἡ, piscator.
'Ενυγροθηρικὸς, ον, in aqua venans. E seq. & θήρα.
"Ενυγρος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, humidus, madens. 2) in humido degens, aquatilis.
'Ενυδρέω, fut. ήσω, humesco, madesco. Ab ἔνυδρος.
'Ενυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio. Ab eod.
'Ενυδρὶς, ίδος, vel ἔνυδρις, ιδος, ἡ, lutra. Ab eodem
'Ενυδρόβιος, ῦ, ὁ, ἡ, in aquis viuens, aquatilis.
"Ενυδρος, ῦ, ὁ, ἡ, aquas in se habens. 2) aquis abundans, aquis irriguus. 3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν & ὕδωρ.
'Ενυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquosum reddo.
'Ενυεῖον, ῦ, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab 'Ενυώ.
"Ενυλος, ῦ, ὁ, ἡ, cui inest materia, materia constans, materialis. Ex ἐν & ὕλη.
'Ενυμενόσπερμος, ῦ, ὁ, ἡ, semen habens membranis inclusum. Ex ἐν, ὑμὴν & σπέρμα.
'Ενυπάρχω, f. ξω, insum, sum insitus. 2) antecedo.
'Ενυπνιάζω, & άζομαι, somnio. Ab ἐνύπνιον.
'Ενυπνιαςὴς, ῦ, ὁ, somniator. A pr.
'Ενύπνιον, ῦ, τὸ, somnium. *Aduerbialiter* ἐνύπνιον, per somnum, intell. κατ'. Ex ἐν & ὕπνος.
'Ενυπνιώδης, ες, somnio similis, vanus, inanis. A pr.
'Ενυποπνίγω, suffoco in v. c. aqua.
'Ενυπόσαπρος, ον, cui aliquid puris inest, purulentus.
'Ενυπόστατος, ῦ, ὁ, ἡ, qui in rerum natura est. 2) verbum Eccles. de natura humana Christi, quæ per se non est persona, sed in personam filii Dei assumta. Ab ἐνυφίςημι.
"Ενυςρον, ῦ, τὸ, magnum intestinum. Ex ἐν & ὕςερος, *posterior*, quia est in postrema corporis parte.
'Ενυφαίνω, f. ανῶ, intexo.
'Ενύφαντος, ον, intextus. A pr.
'Ενύφασμα, τὸ, quod intextum est, tela auro &c. intexta. Ab eod.
'Ενυφίςημι, infero. In aor. 2. insum, vt pars in toto.
'ΕΝΥΩ', όος, *contr.* ῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.
"Ενωμος, ῦ, ὁ, ἡ, cui adhuc aliquid cruditatis inest, subcrudus, acerbus.
'Ενωμοτάρχης, & ἐνωμόταρχος, ῦ, ὁ, qui præest certo numero militum, qui ἐνωμοτία dicebatur.
'Ενωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel, secundum alios, 25. Ab seq.
'Ενώμοτος, ῦ, ὁ, ἡ, iuratus, iuramento obstrictus. Ex ἐν & ὄμνυμι, *iuro*.
'Ενωμότως, *Adu.* cum iureiurando, iurato. A pr.
'Ενωπαδὶς, & ἐνωπαδίως, *Adu.* coram. A seq.
'Ενωπὴ, ῆς, ἡ, adspectus. ἐνωπῆ, *Adu.* manifeste, coram. Ex ἐν & ὢψ, *oculus*.
'Ενώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus ostio, aut aduersus; qui est in adspectu. Ab ἐνώπιος.
'Ενωπιδίως, *Adu.* coram. A seq.
'Ενώπιος, ῦ, ὁ, ἡ, qui in alicuius præsentia aliquid facit aut dicit, aut est. ἐνώπιον *subst.* adspectus, *Adu.* coram. v. & ἐνώπια.
'Ενωραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, ostento me in re aliqua.
"Ενωρος, ον, in flore ætatis constitutus, tempestiuus, vegetus. Ab ἐν & ὥρα.
'Ενὼς, ὁ, *Enos*. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *Homo*.
"Ενωσις, εως, ἡ, vnitas, coniunctio. Ab ἑνόω.
'Ενωτίζομαι, f. ίσομαι, auribus percipio. Ab ἐν & ὖς.
'Ενώτιον, ῦ, τὸ, inauris, Pl. ἐνώτια, τὰ, inaures.
'Ενωτικὸς, ἡ, ὸν, vim vniendi habens. Ab ἑνόω.
'Ενωτοκοίτης, ῦ, ὁ, aures habens ad pedes vsque pendentes, vt in iis dormire videatur.
'Ενὼχ, ὁ, Enoch. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Consecratus*.
"Ενωχρος, ῦ, ὁ, ἡ, pallidus.
"ΕΞ, οἱ, αἱ, τὰ, sex.
'ΕΞ, *Præpos.* e, ex, sequente vocali, vel Diphthongo, quæ ἐκ scribitur sequente Consona. Vide ἐκ.
'Εξάβιβλος, ον, sex libris constans.
'Εξάγαςος, ῦ, ὁ, ἡ, admiratione dignus.
'Εξαγγελεὺς, έως, ὁ, nuncius, nunciator.
'Εξαγγέλλω, fut. ελῶ, enuncio, nuncio. 2) narro, expono. 3) prædico, laudo, in N. T.
'Εξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio. 2) diuulgatio.
'Εξάγγελος, ῦ, ὁ, ἡ, qui nunciat iis, qui foris sunt, ea, quæ intus fiunt, enunciator. 2) index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.
'Εξαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, nuncians, nunciandi vim habens. A seq.
'Εξάγγελτος, ῦ, ὁ, ἡ, patefactus per famam. 2) proditus, renunciatus. Ab ἐξαγγέλλω.
'Εξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vase. Ex ἐξ & ἄγγος.
'Εξάγιον, ῦ, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἓξ & ἄγω, *pendo*.
'Εξαγίζω, fut. ίσω, impurum declaro; ob piaculum expello, item extermino, simpliciter.
'Εξαγινέω, congrego, vt simpl.

'Εξάγιςος,

Ἐξάγιστος, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, exsecratus. Ab ἐξαγίζω.
Ἐξαγκωνίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, vt fit in lucta.
Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo.
Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ.
Ἐξαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, enunciandi, exprimendi vim habens, exprimens v. c. cogitata.
Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor.
Ἐξαγριαίνω, exaspero, exacerbo.
Ἐξαγριόω, ῶ, f. ώσω, agrestem reddo. 2) exaspero. 3) item asper fum.
Ἐξαγρίωσις, εως, ἡ, mutatio in naturam filuestrem. 2) efferatio, exasperatio. A pr.
Ἐξάγω, educo. 2) exporto. 3) subduco. 4) proueho. 5) induco, incito, impello. 6) perduco. 7) exeo. 8) aperio, patefacio.
Ἐξαγωγεὺς, έως, ὁ, deductor, qui v. c. præsidia ex vrbibus deducit.
Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio. 2) exportatio, vt serui vel ancillæ ex oppido natali in regiones procul dissitas. 3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicuius rei, exitus.
Ἐξαγώγιμος, ου, ὁ, ἡ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur. 2) qui effert, educit aliquid, vt cloaca ἐξαγώγιμος sordium.
Ἐξαγωνίζομαι, certo.
Ἐξαγώνιος, ου, ὁ, ἡ, fexangulus, qui fex habet angulos. Ex ἓξ & γωνία, *angulus*.
Ἐξάγωνος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ἐξαδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, fex habens digitos.
Ἐξάδαρχος, ου, ὁ, fex virorum præfectus. Ex ἓξ & ἄρχω.
Ἐξάδελφος, ου, ὁ, ἡ, natus ex fratre vel sorore.
Ἐξάδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui fex drachmarum est, qui fex drachmis venditur. Ab ἓξ & δραχμή.
Ἐξαδρύνεσθαι, ad perfectam maturitatem peruenire.
Ἐξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, elangueo, debilior fio, deficio.
Ἐξάδω, f. σω, excanto, incantatione libero.
Ἐξαείρω, extollo, eleuo.
Ἐξαερόω, ῶ, f. ώσω, in aërem conuerto, extenuo. Hinc ἐξαερόομαι, in aërem conuertor, euanesco, item ab aere perflor.
Ἐξαέτης, ου, ὁ, fexennis. ἐξάετες, *Adu.* per fex annos, fexennio. Ab ἓξ & ἔτος.
Ἐξαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἐξαετία, ας, ἡ, fexennium. A pr.
Ἐξαέτις, ἡ, fexennis puella.
Ἐξαήμερος, ου, ὁ, ἡ, fex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἐξαήμερον, ου, spatium fex illorum dierum, quo mundus a Deo conditus est. Ab ἓξ & ἡμέρα.
Ἐξαθέλγω, f. ξω, emulgeo, exsugo. Ab ἐξ & ἀμέλγω, idem.
Ἐξαθερίζω, f. ίσω, vilipendo, contemno.
Ἔξαθλος, ὁ, qui certare (ob senectutem &c.) amplius non potest.
Ἐξαθροίζω, f. σω, congrego, conuoco.
Ἐξαθυμέω, ῶ, deficio animo, exanimor.
Ἐξαιθριάζω, f. άσω, sereno cœlo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.

Ἐξαιμάσσω, & ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento. 2) refrico vulnus, dolorem.
Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in sanguinem verto. 2) cruento.
Ἐξαιμάτωσις, εως, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio. 2) vulneratio.
Ἔξαιμος, ου, ὁ, ἡ, sanguine destitutus. 2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis. Ex ἐξ & αἷμα.
Ἐξαίνυμαι, aufero, priuo.
Ἑξάιππος, ον, fex equis iunctus, sc. currus.
Ἐξαιρετιμὸς, η, ον, exemptilis.
Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemtio. 2) eductio. 3) exceptio. 4) locus in portu, in quem merces e nauibus exponuntur. 5) actio forensis, qua seruum vindicamus. ap. Harp.
Ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἡ, exemtus e numero, selectus. 2) eximius, præcipuus, peculiaris.
Ἐξαιρέτως, *Adu.* eximie, præcipue, inprimis.
Ἐξαιρέω, ῶ, & ἐξαιρέομαι, οῦμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho. 2) fecerno, seligo, tamquam præmium, donarium. 3) diripio, populor. 4) euerto, expugno.
Ἐξαιρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, in lolium vertor. Ex ἐξ & αἶρα, *lolium*.
Ἐξαίρω, f. αρῶ, tollo, effero, extollo. 2) tollo e medio, aufero. 3) effero, exporto. 4) incito, impello, inflo.
Ἐξαίσιος, ου, ὁ, ἡ, iniquus. 2) indecens. 3) ingens, immensus. 4) inauspicatus. Ex ἐξ & αἶσα, *fors*.
Ἐξαΐσσω, f. άξω, prosilio alicunde, cum impetu prodeo.
Ἐξαϊστόω, f. ώσω, memoriam alicuius aboleo, facio, vt de aliquo nec sciri quidpiam, nec cognosci possit. 2) deleo, extinguo.
Ἐξαιτέω, ῶ, f. ήσω, & ἐξαιτοῦμαι, *in med.* deposco, exposco ad quæstionem, item ad pœnam, supplicium. 2) expeto, postulo. 3) *in med. est etiam*, aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero.
Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipsa actio deposcendi aliquem ad supplicium, vel quæstionem. 2) deprecatio pro reo.
Ἔξαιτος, ον, eximius. Homer.
Ἐξαίφνης, *Adu.* subito, repente, quasi sic ex occulto adueniendo.
Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ, ἡ, repentinus, subitus, improuisus.
Ἐξακανθίζω, fut. ίσω, spinis purgo, spinas euello.
Ἐξακανθόω, ῶ, f. ώσω, spinosum, seu aculeatum reddo.
Ἐξακέομαι, οῦμαι, f. έσομαι, medeor, sano, persano. 2) placo. 3 sarcio.
Ἐξάκεσις, εως, ἡ, sanatio.
Ἐξακεστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, sanandi vim habens. 2) expiatorius.
Ἑξάκις, *Adu.* sexies.
Ἑξακισμύριοι, αι, α, sexagies mille.
Ἑξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille.
Ἑξακισχιλιοστὸς, ἡ, ὸν, sexies millesimus.

Ἐξάκλινος,

Ἐξάκλινος, ου, ὁ, ἡ, sex lectis instructus.
Ἐξακμάζω, f. άσω, vigorem amitto, flaccesco.
Ἐξάκνημος, ου, ὁ, ἡ, sex κνήμας, s. radios habens.
Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor. 2) inuestigo, perquiro, proprie & tropice.
Ἐξακολούθησις, ἡ, inuestigandi, cognoscendi, intelligendi studium.
Ἐξακοντίζω, f. ίσω, iaculor, iaculum emitto.
Ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, iaculatio. 2) fulguris genus. 3) latebra. 4) sanguinis iactus.
Ἐξακοντισμὸς, ου, ὁ, idem.
Ἐξακόσιοι, αι, α, sexcenti.
Ἐξακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, sexcentesimus.
Ἐξάκουστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile exaudiri potest. 2) celeber.
Ἐξακούω, f. ύσω, exaudio. 2) intelligo.
Ἐξακριβάζω, f. άσω, diligenter aliquid facio.
Ἐξακριβόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξακρίζω, fut. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen euado.
Ἐξακτέος, educendus, exterminandus. Ab ἐξάγω.
Ἐξάκυκλος, ον, sex rotas habens, epith. currus.
Ἐξάκωλος, ον, sex membra (versiculos breuiores) habens.
Ἐξαλάω, ῶ, f. ήσω, excaeco.
Ἐξαλαπάζω, f. άξω, euacuo, exinanio. 2) diripio, depopulor, vasto.
Ἐξαλδαίνω, idem quod ἀλδαίνω, germino.
Ἐξαλεάσθαι, euitare, pro ἐξαλεύασθαι, hoc pro ἐξαλεύσασθαι inusitato.
Ἐξαλειπτρον, ου, τὸ, vas vnguentarium.
Ἐξαλείφω, f. ψω, vnguentum abstergo. 2) deleo vngendo. 3) vngo. 4) deleo, oblitero, trado v. c. leges. 5) abiicio ex animo, omitto, veluti spem.
Ἐξάλειψις, εως, ἡ, obliteratio, deletio.
Ἐξαλεύω, deuito, fugio.
Ἐξαλίπτης, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio inlinit: vaedor: pro ἐξαλείπτης. Hipp.
Ἐξαλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, vbi equi volutantur, abstergendi pulueris & sudoris causa.
Ἐξάλιτρος, ου, ὁ, ἡ, qui sex librarum est. Ex ἐξ & λίτρα, libra.
Ἐξαλίω, ῶ, & ἐξαλίζω, fut. ίσω, voluendo eiicio v. c. puluerem, euacuo: ab ἐξαλίστρα volutabrum.
Ἐξαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, discrimen.
Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio. 2) diuersitas.
Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto. 2) differo. ἐξαλλαγμένος, inauditus, prodigiosus, insolitus.
Ἐξάλλομαι, exsilio.
Ἐξαλλοιόω, ῶ, muto.
Ἔξαλλος, ου, ὁ, ἡ, ab aliis diuersus. 2) inusitatus. 3) egregius. 4) peregrinus.
Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.
Ἐξάλλως, adu. alio modo. 2) inusitate. 3) miram in modum, insigniter.
Ἔξαλμα, ατος, τὸ, q. d. exsultatio, saltus. 2) eruptio. 3) impetus.
Ἔξαλος, ου, ὁ, ἡ, mari exemtus. 2) extra mare positus. 3) exstans e mari. Ex ἐξ & ἅλς.
Ἔξαλσις, εως, ἡ, saltus.
Ἐξαλύσκω, vnde ἐξαλύξαι, & ἐξαλύξασθαι, effugio, deuito.
Ἐξαλύω, vito.
Ἐξάλφω, idem quod simplex ἄλφω, *inuenio*.
Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro. 2) peccare facio.
Ἐξαμαρτία, ἡ, frustratio, cum quis excidit spe aut alia qua re.
Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro. 2) oblitero.
Ἐξαμάω, ῶ, f. ήσω, meto. 2) abscindo.
Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio.
Ἐξαμβλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξάμβλωμα, ατος, τὸ, abortus.
Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.
Ἐξαμβλώσκω, f. βλώσω, abortio.
Ἐξαμβρῦσαι, affluere. Aeschyl. (nisi potius est ἐξαμβρῦσαι pro ἐξαναβρῦσαι, a. v. βρύειν.)
Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto. 2) rependo, retribuo.
Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio. 2) vicissitudo, rependio.
Ἐξαμέλγω, f. ξω, emulgeo, exsugo.
Ἐξαμελέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.
Ἐξάμετρος, ου, ὁ, ἡ, sex pedibus constans. 2) Subst. versus hexameter.
Ἐξαμηνιαῖος, α, ον, semestris.
Ἐξαμηνόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui sex menses viuit. Ex ἑξ. & βίος.
Ἑξάμηνος, ου, ὁ, ἡ, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἑξάμηνον, ου, semestre, sex menses. Ab ἓξ & μήν.
Ἐξαμηχανάω, f. ήσω, excogito.
Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello. 2) insequor, vexo.
Ἐξαμναῖος, αία, αῖον, qui sex minarum est. Ab ἓξ & μνᾶ, mina.
Ἐξάμνοι, idem & ex iisdem.
Ἐξάμοιρον, ου, τὸ, sexta pars. Ex ἓξ & μοῖρα.
Ἐξαμπρεύω, f. σω, traho.
Ἐξαμύνομαι, defendo, propulso.
Ἐξαμυστίζω, vno spiritu epotare, vt ἀμυστίζειν.
Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, vtraque re excido. 2) dubium facio.
Ἐξαναγκάζω, *cum gen.* libero, purgo ab re aliqua, ap. Iulian.
Ἐξαναγιγνώσκω, perlego, legendo euoluo.
Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito.
Ἐξανάγω, f. ξω, educo.
Ἐξαναδύομαι, ἐξαναδύνω, ἐξαναδύομαι, emergo. 2) detrecto.
Ἐξαναζέω, ῶ, f. έσω, ebullio.
Ἐξαναιρέω, f. ήσω, eximo, tollo de.
Ἐξανακαλύπτω, f. ψω, e tegumentis euoluo.
Ἐξανακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.
Ἐξανακρούω, f. σω, retraho.
Ἐξαναλίσκω, absumo, exhaurio, f. λώσω, p. ἐξηνάλωκα, pass. ἐξηνάλωμαι.
Ἐξαναλύομαι, fut. λύσομαι, eripio, libero. 2) Pass. penitus resoluor & euanesco.
Ἐξανανεόω, f. ώσω, renouo.
Ἐξαναπνέω, f. ψω, respisco, ad me redeo.
Ἐξαναπείθω, f. σω, persuadeo.

Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
Ἐξαναπνέω, f. εύσω, respiro.
Ἐξανάπτω, f. ψω, suspendo ad, vel ex.
Ἐξαναρπάζω, f. σω, abripio.
Ἐξανασπάω, ῶ, euello, demolior.
Ἐξανάστασις, εως, ἡ, expulsio e sede. 2) euersio. 3) migratio e sedibus suis. 4) resistentia, ap. Longin. 5) reditus in vitam, in sacris.
Ἐξαναστέφω, f. ψω, corono.
Ἐξανατρέφω, f. ψω, euerto.
Ἐξανατέλλω, f. τελῶ, exoriri facio, excito.
Ἐξαναφανδὸν, *Adu.* aperte, clare.
Ἐξαναφέρω, reficio. 2) suffero, sustineo.
Ἐξαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo ex.
Ἐξαναψύχω, f. ξω, refrigero ventilando. 2) abstergo, sicco. 3) refocillo, recreo.
Ἐξανδραποδίζομαι, f. ίσομαι, in seruitutem meam redigo.
Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, abreptio in seruitutem.
Ἐξανδραποδισμὸς, ὃ, ὁ, idem.
Ἐξανδρόομαι, ῦμαι, vir fio, euado vir.
Ἐξάνειμι, egredior, exeo; vnde ἐξανιὼν in Aor. 2.
Ἐξανεμόομαι, ῦμαι, flatu turgesco, distendor 2) flatu siccor. Hinc ἐξηνεμωμένος.
Ἐξανέργαστος, infectus, inelaboratus, minime concoctus, de cibo in ventriculo.
Ἐξανέρχομαι, fut. λεύσομαι, egredior, prodeo alicunde.
Ἐξανευρίσκω, f. ήσω, deprehendo, inuenio.
Ἐξανέχω, exsto super, emineo. Hinc ἐξανέχομαι, perfero, tolero, sustineo.
Ἐξανεψιοὶ, οἱ, consobrinorum filii.
Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, effloresco ex. 2) defloresco. 3) scateo, pullulo. 4) emergo. 5) per summa emineo. 6) emitto. Aor. I. ἐξήνθησα, *Perfect.* ἐξηνθηκώς.
Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod effloruit. 2) pustula, seu papula. A pr.
Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipsa efflorescendi, prorumpendi actio. Ab eod.
Ἐξανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus tingo. 2) *Pass.* ἐξανθίζομαι, vtor veste diuersicolori, floribus intextis &c.
Ἐξάνθισμα, τὸ, pustula erumpens e cute. A pr.
Ἐξανθισμὸς, ὃ, ὁ, eruptio pustularum. Ab eod.
Ἐξανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum reduco. 2) ab eo deficio, degenero.
Ἐξανθρωπίζω, ex homine quasi in alienam naturam transmuto. *In Pass.* homo esse desino, sed contra ἐξηνθρωπισμένα ap. Hipp. ad naturam humanam accommodata, velut σιτία.
Ἐξάνθρωπος, ε, ὁ, ἡ, ex homine ratione prædito insanam belluam efficiens, vel ex hominum numero tollens. 3) durus, sæuus, inhumanus, immanis.
Ἐξανίημι, emitto. 2) remitto, libero. Hinc ἐξανήσω, ἐξανε... Sed ἐξανίεσθαι, exsolui, liberari, & ἐξανίει, remittit, dissoluitur, quasi ab ἀνίω.
Ἐξανίστημι, excito, erigo in. 2) surgere cogo. 3) expello, eiicio. 4) funditus eiicio. 5) irrito & incendo in aliquem, vnde ἐξαναστήσω, ἐξανέστησα, ἐξαναστήσας. At Aor. 2. & med. ἐξανίσταμαι, surgo, exsurgo.
Ἐξανοίγω, f. ξω, aperio.
Ἐξάνοιξις, ἡ, patefactio.
Ἐξανορθόω, rursus erigo. 2) in meliorem statum redigo.
Ἐξαντίπλευρος, ον, qui est vel fit in latere contrario. Ab ἐξ, ἀντὶ & πλευρά.
Ἐξάντης, ες, sanatus, morbo defunctus, incolumis, ap. Hipp. quasi ἔξω τῆς ἄντης, id est, ἄτης.
Ἐξαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo.
Ἐξανύω, f. ύσω, perficio. 2) efficio aliquid, prosum. 3) interficio.
Ἐξανύτω, idem. Attice.
Ἐξαπάλαιστος, & ἐξαπάλαστος, ε, ὁ, ἡ, qui sex palmorum est. Ex ἓξ & παλαιστὴ, *palmus.*
Ἐξαπαλλάττομαι, (vnde ἐξαπαλλαγῆναι) subduco me, discedo.
Ἐξαπατάω, ῶ, f. ήσω, decipio.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
Ἐξαπατητικὸς, ἡ, ὸν, fallax.
Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio. *poët.*
Ἐξαπατύλλω, idem.
Ἐξαπαφάω, ῶ, f. ήσω, *Poët.* idem.
Ἐξαπαφίσκω, idem.
Ἐξαπάφω, idem.
Ἐξάπεζος, ον, sexpes. Ab ἐξ & πέζα.
Ἐξαπείδω, video.
Ἐξαπέλεκυς, εως, ὁ, ἡ, cui sex secures præferuntur, vt prætor.
Ἐξάπινα, *Adu.* repente, ex improuiso. Ex ἐξ, α pr. & φαίνομαι. (vel potius ex ἄπινος, vnde αἰφνης in compositis.)
Ἐξαπιναῖος, αια, αιον, vel ἐξαπιναΐος, αία, αΐον, repentinus, subitus, improuisus. A pr.
Ἐξαπιναίως, *Adu.* subito, ex improuiso.
Ἐξαπίνης, *Adu.* idem quod ἐξάπινα.
Ἐξαπλάσιος, ία, ιον, sextuplex, sextuplo maior.
Ἐξάπλεθρος, ε, ὁ, ἡ, qui sex iugerum est. V. πλέθρον.
Ἐξάπλευρος, ον, sex latera habens. Ex ἓ. & πλευρά.
Ἐξαπλῆ, *Adu.* sextupliciter. A seq.
Ἐξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἐξαπλῦς, ῆ, ῦν, sextuplex.
Ἐξαπλόω, ῶ, f. ώσω, expando, explico, explano.
Ἐξάπλωσις, ἡ, explicatio, expansio.
Ἐξαποβαίνω, descendo, vnde ἐξαπέβησαν, Hom.
Ἐξάπους, ε, ὁ, qui ingreditur sex pedibus. 2) senos pedes longus. Ab ἐξ & πές.
Ἐξαποδιόω, f. ώσω, αποδιώκομαι, expello, abigo; vnde ἐξαποδίωμαι in Conj. Hom.
Ἐξαπόδιος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἐξάπους.
Ἐξαποδύνω & δύω, f. δύσω, exuo.
Ἐξαπόλλυμι, f. ολέσω, funditus perdo. Ab ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπώλετο, ἐξαπολόμενος & ἐξαπόλωλα, perii.
Ἐξαπονέομαι, reuertor.
Ἐξαπονίζω, abluo, eleuo.
Ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio. Ex ἐξ, vel ὀξύνω.
Ἐξαπουρέω, extermor, aluum deiicio.
Ἐξαπορέω, ῶ, & ἐξαπορέομαι, ῦμαι, prorsus hæreo, &, quo me vertam, nescio, tædio vincor, egeo, debilitor.
Ἐξαποστέλλω, ablego; vnde ἐξαπέστειλα, ἐξαποσταλῆναι, emitti.
Ἐξαποστολὴ, ῆς, ἡ, emissio, ablegatio.
Ἐξαποτίνω, punio.
Ἐξάπους, οδος, ὁ, ἡ, sex pedes habens.

Ἐξαποφαίνω,

Ἐξαποφαίνω, ostendo.
Ἐξαποφθείρω, perdo, interimo.
Ἐξάπρυμνος, ἡ, sex puppes habens. Ab ἕξ & πρύμνα.
Ἐξαπτέρυγος, ὁ, ὁ, ἡ, sex alas habens. Ab ἕξ & πτέρυξ.
Ἐξάπτω, adnecto, appendo; vnde ἐξάψω, ἐξῆψα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector: vnde ἐξημμένος, aptatus, iunctus, suspensum habens, ἐξῆπται, dependet. 2) inuado.
Ἐξάπτω, fut. ψω, accendo; vnde ἐξαφθείς, accensus.
Ἐξαπωθέω, f. θήσω, ώσω, abigo.
Ἐξάπωλος, ὁ, ὁ, ἡ, sex pullos seu equuleos habens.
Ἐξάραγμα, ατος, τό, collisio, fractura. Ab ἐξαράττω.
Ἐξαραιόω, f. ώσω, rarefacio.
Ἐξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; vnde ἐξαράσασθαι, vota persoluere. Suid. dedicare, consecrare.
Ἐξαράττω, f. ξω, exturbo, expello, effringo.
Ἐξαργέω, ῶ, f. ήσω, otiosus sum, obtorpesco; vnde ἐξηργηκέναι, & Pass. ἐξαργηθείς.
Ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium, membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξάρχω, incipio.
Ἐξαργυρίζω, & ίζομαι, med. in argentum redigo, pecunia vendo, vel permuto. 2) pecunia emungo.
Ἐξαργυρόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐξαρεσκεύομαι, placo mihi. 2) diis sacrifico.
Ἐξαρέσκομαι, f. έσομαι, idem.
Ἐξαρθρέω, ῶ, f. ήσω, luxo: vnde ἐξηρθρηκὸς, τὸ, luxatum.
Ἐξάρθρημα, ατος, τὸ, luxatio. A pr.
Ἐξαρθρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ἔξαρθρος, ὁ, ὁ, ἡ, articulis suis emotus, luxatus. 2) cui articuli naturaliter prominent & extant. Ex ἐξ & ἄρθρον.
Ἐξαρθρόω, ῶ, f. ώσω, artus suis sedibus emoueo.
Ἐξάρθρωμα, ατος, τὸ, luxatio. A pr.
Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem. Ab eodem.
Ἐξαριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, recenseo.
Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio. 2) commemoratio, expositio.
Ἐξάριθμος, ον, sextuplex.
Ἐξαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficio. ἐξαρκεῖ, sufficit.
Ἐξαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, sufficiens. A pr.
Ἐξαρκούντως, Adu. sufficienter, abunde. Ab eod.
Ἔξαρμα, ατος, τὸ, sublatio. 2) tumor. 3) eleuatio poli. Ab ἐξαίρω, extollo.
Ἐξαρμόζω, f. όσω, discrepo, non sum consonus. 2) auello, disiungo.
Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, nego. 2) recuso.
Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.
Ἐξαρνητικὸς, ἡ, ὸν, negatiuus. 2) inficiator.
Ἔξαρνος, ὁ, ὁ, ἡ, qui negat, inficiatur.
Ἐξαρπάζω, f. σω, vel ξω, eripio.
Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademtio, euulsio. 2) elatio. Ab ἐξαίρω.
Ἐξαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo, alligo, annecto. 2) eleuo, tollo. Pass. ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo. 2) magnopere deditus sum. 4) coniungor; vnde ἐξήρτημαι, coniunctus sum, adhæreo. Med. ἐξηρτησάμην, deuinxi mihi, ἐξηρτήσω, deuinxisti tibi.
Ἐξάρτημα, ατος, τὸ, appendix.
Ἐξάρτησις, εως, ἡ, suspensio.
Ἐξαρτίζω, f. ίσω, absoluo. 2) præparo, perfecte instruo. Pass. ἐξηρτισμένος, perfecte instructus.
Ἐξάρτισις, εως, ἡ, apparatio, perfectio.
Ἐξαρτύω, adorno, apparo. Perf. Pass. ἐξήρτυνται, ἐξηρτυμένος, Aor. I. ἐξαρτυθεὶς instructus.
Ἐξάρτυσις, εως, ἡ, apparatus, instructio.
Ἐξαρύω, f. ύσω, exhaurio. 2) exprimo, extraho.
Ἐξάρυσις, εως, ἡ, exhaustio.
Ἐξαρχῆς, Adu. ab initio.
Ἔξαρχος, ὁ, ὁ, ἡ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicuius rei. 2) qui in aliqua re primus est, excellit super ceteros. Ex ἐξ & ἀρχή.
Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auspicor.
Ἑξὰς, άδος, ἡ, senarius numerus.
Ἐξασθενέω, fut. ήσω, elanguesco, viribus deficior.
Ἐξασθενίζω, f. ίσω, debilito.
Ἐξασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo. 2) exorno, perpolio.
Ἑξαστάδιος, ον, sex stadia æquans. Ex ἕξ & στάδιον.
Ἑξάστερον, ὁ, τὸ, Pleiades. Ex ἕξ & ἄστρον, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est.
Ἐξάστις, αἱ, flocci extantes in tela, panno, e trama s. subtemine, ap. Hipp.
Ἑξάστιχος, ὁ, ὁ, ἡ, senis constans ordinibus. 2) sex constans versibus.
Ἐξαστράπτω, f. ψω, emico, refulgeo.
Ἑξάστυλος, ὁ, ὁ, ἡ, sex columnas habens.
Ἐξασφαλίζομαι, munio, tutum reddo.
Ἐξατιμάζω, f. άσω, &
Ἐξατιμόω, ῶ, f. ώσω, infamia noto.
Ἐξατμίζω, euaporo, exhalo.
Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio. ἐξατμίζεσθαι, euaporare, exarescere, exspirare. ἐξατμισθεὶς, euaporatus, in vaporem euanidus.
Ἐξατονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, fatigor.
Ἐξάττω, exilio, subsilio.
Ἐξαυαίνω, f. ανῶ, exsicco.
Ἐξαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, splendens. Ex ἐξ & αὐγή.
Ἐξαυδάω, ῶ, f. ήσω, eloquor.
Ἐξαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero.
Ἐξαυλέω, ῶ, vnde ἐξηυλημέναι γλῶτται, s. αὐλῶν, veteres & detritæ lingulæ tibiarum.
Ἐξαυλίζομαι, f. ίσομαι, foris maneo.
Ἔξαυλος, ὁ, ὁ, ἡ, cui tibia exemta aut fracta est. 2) qui tibiæ sonum non amplius edit.
Ἐξαύξεσθαι, immodice augeri.
Ἐξαυτῆς, Adu. eodem momento, continuo. Ex ἐξ & αὐτῆς, sc. ὥρας.
Ἐξαῦτις, Adu. continuo, statim.
Ἐξαυτομολέω, ῶ, f. ήσω, transfugio.
Ἐξαυχενισμὸς, ὁ, ὁ, contumacia petulcax, quasi ab ἐξαυχενίζομαι, libero ceruices meas a iugo aut freno.
Ἐξαυχέω, ῶ, f. ήσω, glorior.
Ἐξαυχμέω, ῶ, & ἐξαυχμόομαι, οῦμαι, squalesco, exaresco.
Ἐξαύω, accendo, torreo.

Ἐξαφαιρέομαι, οῦμαι, aufero ex. Hinc ἐξαφελέσθαι εἰς ἐλευθερίαν apud Demosth. e seruitute vindicare in libertatem.

Ἐξαφανίζω, f. ίσω, deleo.

Ἐξαφίημι, f. ήσω, dimitto.

Ἐξαφίσταμαι, abscedo, absisto, abducor.

Ἐξαφόροι, ων, οἱ, qui seni aliquod onus gestant.

Ἐξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a sex viris gestatur.

Ἐξαφρίζω, f. ίσω, despumo; ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor.

Ἐξαφρισμὸς, ῦ, ὁ, despumatio, eiectio spumæ.

Ἐξαφύω, f. ύσω, exhaurio.

Ἐξάχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, qui sex manus habet.

Ἐξαχῆ, & ἐξαχῶς, Adu. sexies, sex modis, in sex partes, sex partibus. Ab ἕξ.

Ἐξάχοος, contr. ἐξάχους, ου, ὁ, ἡ, qui sex congios capit.

Ἔξαψις, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπτω.

Ἐξεγγυάω, ῶ, f. ήσω, sponsione, vel fideiussione aliquem e, vel a custodia libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto.

Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fideiussio, sponsio.

Ἐξεγείρω, f. ερῶ, exsuscito. Pass. exsurgo.

Ἐξέγερσις, εως, ἡ, excitatio. 2) expergefactio, surrectio e cubili.

Ἐξέγρομαι, exsurgo, exorior.

Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & euerto; vnde ἐξεδαφισθὲν, desolatum.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes sedes, vt in porticu. 2) popina.

Ἐξέδριον, ου, τὸ, exhedrium, parua exhedra. Dimin.

Ἔξεδρος, ου, ὁ, ἡ, qui in sede & domicilio suo non est, a sede & domicilio absens, remotus aut expulsus.

Ἐξέδω, excedo. med. ἐξέδομαι, ἐξέδεται, exedit.

Ἐξειδέναι, nosse, a themate inusitato; vnde & ἐξοιδα perspectum habeo; ἐξειδῆσαι, accurate nosse.

Ἐξείδιον, ου, τὸ, paruus habitus. Dim. ab ἕξις. Etym.

Ἐξείης, Poët. pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

Ἐξεικάζω, f. ασω, effingo, effigiem alicuius exprimo, adsimulo, ad similitudinem alicuius facio. Hinc ἐξεικάζομαι, similis sum; vnde ἐξεικασμένος, imagine expressus.

Ἐξεικονίζω, f. ίσω, ex exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, euoluo.

Ἐξείλησις, εως, ἡ, euolutio.

Ἐξειλύω, proprie euoluo. 2) e possessione eiicio, de quo & latine euolui dicitur.

Ἔξειμι, exeo, egredior. Hinc ἐξιέναι, exire, ἐξιὼν, exiens.

Ἐξειπεῖν, enunciare. (coni. ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet. ἐξείποι, edicat. ἐξειπὼν, effatus sum &c.) item dicere simpliciter.

Ἐξειργασμένως, Adu. perfecte, absolute. Ab ἐξεργάζομαι.

Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo. 2) interpello dicentem.

Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξείρω, exsero. Ab ἐκ & εἴρω, necto.

Ἐξειρωνεύομαι, irrideo. 2) pro ioco, vt per iocum dictum, accipio.

Ἐξεκκλησιάζω, f. ασω, concionem aduoco, concilium populi habeo.

Ἐξελαιόω, ῶ, fut. ώσω, oleo vngo. 2) in oleum verto.

Ἐξελασία, ας, ἡ, eductio pecoris ad pastum. 2) expeditio, profectio.

Ἐξέλασις, εως, ἡ, expulsio. 2) discessus. 3) expeditio militaris. Ab seq.

Ἐξελαύνω, f. ἐξελάσω. Attice ἐξελῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo. 2) equo erumpo.

Ἐξελάω, ῶ, (vnde ἐξελάαν, expellere, per dialysin ab ἐξελᾶν) idem.

Ἐξελέγχω, f. ξω, redarguo, conuinco. 2) tento, experior. 3) deprehendo, comperio, in lucem profero. 3) pass. ap. Polyb. nudo animum.

Ἐξελευθερικὸς, ῦ, ὁ, libertinus. A seq.

Ἐξελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, proprie, qui ob æs alienum in seruitutem a creditore redactus, post libertatem recepit. 2) idem qui ἀπελεύθερος, libertinus, libertus.

Ἐξελευθεροστομέω, ῶ, admodum libere loquor, apud Sophocl. E præc. & στόμα.

Ἐξελευθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.

Ἐξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.

Ἐξελιγμὸς, ῦ, ὁ, euolutio, explicatio, in primis aciei. Ab ἐξελίσσω.

Ἐξέλικτος, ου, ὁ, ἡ, euoluendus, explicandus.

Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμός. A seq.

Ἐξελίσσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, euoluo, explico. 2) subduco e pugna.

Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.

Ἐξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. A præc.

Ἐξελκυσμὸς, ῦ, ὁ, extractio. A seq.

Ἐξελκύω, f. ύσω, abstraho, extraho.

Ἐξέλκω, f. ξω, idem.

Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio. 2) a Græcis deriuo, a Græco deduco. 3) ad Græcorum formam & ritum instituo. 4) ad Græcam facundiam exacte loquor.

Ἐξεμέω, ῶ, f. έσω, euomo, reddo vomitione.

Ἐξεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, constanter obseruo. 2) sancio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, diuendo.

Ἐξεμπολέω, idem.

Ἐξεναίρω, interficio, vnde ἐξεναρεῖν, aor. 2. inf.

Ἐξεναρίζω, f. ίσω, vel ίξω, interficio. 2) occisum armis spolio.

Ἐξενέπω, Poët. edico, eloquor.

Ἐξενεχυριάζω, f. ασω, idem quod ἐνεχυριάζω.

Ἐξένιμι, exeo.

Ἐξεντερίζω, fut. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam.

Ἐξεπᾴδω, f. ᾴσω, excanto. 2) incantationibus permulceo.

Ἐξεπαίρω, extollo. 2) effero animo. 3) impello, incito; vnde ἐξεπᾶρε, aor. 2. Coni. 3. Sing.

Ἐξεπαυχέομαι, f. ήσομαι, glorior.

Ἐξεπιπολῆς, idem quod ἐπιπολῆς: improbatur tamen a Grammaticis.

Ἐξεπίσταμαι, probe noui, percalleo.

Ἐξεπισφραγίζω, f. ίσω, signo, imprimo signum.

Ἐξεπίτηδες, *Adu.* ex induſtria, de induſtria. 2) cum ἐκ vel ὅκου eſt fruſtra, temere.
Ἐξεπιωθέω, f. ώσω, perf. ἐξεπίωκα, premo, vrgeo onere.
Ἐξέραμα, & ἐξέρασμα, ατος, τὸ, vomitus. 2) id, quod eiectum eſt. A ſeq.
Ἐξεράω, ῶ, f. άσω, euacuo, expromo, effundo.
Ἐξεργάζομαι, fut. άσομαι, abſoluo, perficio. 2) operæ pretium facio. 3) reddo, v. c. placatum, iratum, doctum &c. 4) malo aliquo adficio. 5) perdo, occido; vnde ἐξείργαστο, ἐξειργάσθην, ἐξειργάσμεθα, ἐξειργασμένος.
Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, abſolutio. 2) Figura rhetorica.
Ἐξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, rebus agendis idoneus, efficax in agendo.
Ἐξέργω, *Ion.* pro ἐξείργω.
Ἐξερεείνω, perquiro, interrogo.
Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.
Ἐξερείδω, f. είσω, fulcio.
Ἐξερείπω, euerto, proſterno.
Ἐξέρεισις, εως, ἡ, collocatio.
Ἐξέρευγμα, ατος, τὸ, id, quod ructu eiectum eſt. 2) oſtium fluminis.
Ἐξερεύγω & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo. 2) de fluminibus, quæ ſe effundunt in mare. f. ἐξερεύξομαι, aor. 2. ἐξήρυγον.
Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, peruestigo, perſcrutor.
Ἐξερεύνησις, εως, ἡ, perſcrutatio, inueſtigatio.
Ἐξερευνητὴς, ȣ, ὁ, perſcrutator, indagator.
Ἐξερευνητικὸς, ἡ, ὸν, ad inueſtigandum acutus.
Ἐξέρευξις, eructatio. Ab ἐξερεύγω.
Ἐξερέω, ῶ, & ἐξερέομαι, perquiro, percontor.
Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, vaſto.
Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.
Ἐξεριθένομαι, f. σομαι, fautores & adiutores mihi comparo.
Ἐξερινάζω, f. άσω, caprifico.
Ἐξεριστὴς, ȣ, ὁ, litigator, contentioſus.
Ἐξέρομαι, interrogo; vnde ἐξείρετο, & ἐξήρετο, apud Homer.
Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.
Ἐξέρπω, idem.
Ἐξέῤῥω. Hinc ἐξέῤῥε, abi in malam rem.
Ἐξέῤῥυσις, ἡ, effluxio, euacuatio, pro ἐξέῤῥευσις.
Ἐξερυθριάω, f. άσω, rubeſco.
Ἐξέρυθρος, ȣ, ὁ, ἡ, valde ruber.
Ἐξερύω, f. ύσω, extraho.
Ἐξέρχομαι, exeo, egredior.
Ἐξερωτάω, f. ήσω, interrogo.
Ἐξεσθίω, exedo, erodo.
Ἐξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, *ablego.*
Ἔξεσις, εως, ἡ, expulſio. Ab eod.
Ἔξεστι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. (Tota dictio hæc eſt: ἐκποδὼν ἐστι, via plana, aperta eſt, obſtantibus amotis.)
Ἐξεστραμμένως, *Adu.* e tranſuerſo. 2) more eorum, quæ inuerſi ſunt. Ab ἐξεστραμμένος, quod eſt ab ἐκστρέφω.
Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perſcrutor, exploro, probo, experimentum facio. 2) quæſtionem habeo per tormenta. 3) æſtimo. 4) comparo, contendo. 5) recenſeo, enumero. 6) adnumero. 7) *in paſſiu. dicitur de eo inprimis*, qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, ſpectatus eſt. 8) adeſſe, præſto eſſe, coram ſeſe exhibere, idem quod εὑρίσκεσθαι, pro ſimplici *eſſe.*
Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio, examen. 2) quæſtio, criminis inquiſitio. 3) comparatio. 4) exploratio. 5) recenſio, luſtratio. 6) ſpecimen & documentum induſtriæ. A præc.
Ἐξετασμὸς, ȣ, ὁ, inquiſitio, diſcuſſio. Ab eod.
Ἐξεταστὴς, ȣ, ὁ, examinator, inquiſitor. Ab eod.
Ἐξεταστικὸς, ἡ, ὸν, qui multus eſt in indagatione veritatis, vel alicuius rei. 2) inquirendi peritus. A præc.
Ἐξεταστικῶς, *Adu.* accurate, exquiſite. A præc.
Ἐξετεροτροπέω, ῶ, f. ήσω, degenero. Ex ἐξ, ἕτερος & τρόπος.
Ἐξέτης, ȣ, ὁ, ις, ιδος, ἡ, ſexennis. Ab ἓξ & ἔτος.
Ἐξέτι, *Adu.* ab illo tempore, iam inde.
Ἐξευθύνω, rationes exigo muneris, rei geſtæ, &c.
Ἐξευκρινέω, diligenter conſidero, vel explico.
Ἐξευλαβέομαι, ȣμαι, vereor, caueo.
Ἐξευμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo.
Ἐξευμενίζω, f. ίσω, propitium reddo, placo.
Ἐξευνȣχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.
Ἐξευπορέω, ῶ, ſuppetit mihi. 2) ſuggero, ſuppedito. 3) conſequor, comparo mihi.
Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inuentio, adinuentio.
Ἐξευρετικὸς, ἡ, ὸν, ſolers, ad inueniendum acutus.
Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, ſollers inuentum.
Ἐξευρίσκω, f. ρήσω, inuenio, excogito, commiſcor. 2) comperio, reperio.
Ἐξευτελίζω, f. ίσω, idem quod ſimplex εὐτελίζω. 2) tenue reddo, facio.
Ἐξευτελισμὸς, ȣ, ὁ, contemtio, vt, quum oratione aliquid minuimus. A præc.
Ἐξευτρεπίζω, f. ίσω, paro, apparo, inſtruo.
Ἐξεύχομαι, glorior.
Ἐξέφηβος, ȣ, ὁ, ἡ, qui pubertatem exceſſit.
Ἐξεφίημι, iniicio, immitto. ἐξεφίεμαι, mando.
Ἐξεχέβρογχος, ὁ, habens guttur prominens.
Ἐξεχέγλωττος, ὁ, ἡ, habens prominentes nates.
Ἐξεχὴς, ὲς, prominens, eminens. A ſeq.
Ἐξέχω, emineo, exſto.
Ἐξέψω, f. ψήσω, excoquo.
Ἔξηβος, ȣ, ὁ, ἡ, qui pubertatem exceſſit, iam grandis & adultus. Ex ἐξ & ἥβη.
Ἐξηγέομαι, ȣμαι, dux ſum, præſum, præeo, viam monſtro. 2) expono, explico, interpretor inpr. res ſacras, antiquas, leges. 3) cenſeo, diſſero. 4) adminiſtro. 5) educo, deduco. 6) perficio, *ich führe etwas aus.*
Ἐξήγημα, ατος, τὸ, explicatio, enarratio.
Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem.
Ἐξηγητὴς, ȣ, ὁ, dux in re aliqua. 2) ſequeſter, tranſactor, conciliator. 3) interpres, enarrator, explicator. Vnde 4) prudens iuris pontificii & ſacrorum interpres, omninoque iuris diuini & humani, qui conſulitur de iſtis rebus; item 5) magus, hariolus &c.
Ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν, interpetandi, narrandi peritus

ritus, ad narrandum & interpretandum pertinens. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, sc. συγγράμματα, libri pontificales.
Ἐξηγορία, ας, ἡ, prædicatio v. c. accepti beneficii. Ab ἐξ & ἀγορέω.
Ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta.
Ἑξηκοντατής, εος, ὁ, ἡ, sexagenarius.
Ἑξηκοντάκις, sexagies.
Ἑξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta quinque.
Ἑξηκοντάπηχυς, ὁ, ἡ, sexaginta cubitos æquans.
Ἑξηκοντασταδιος, ον, sexaginta stadia explens.
Ἑξηκοντατάλαντειος, α, ον, sexaginta talenta æquans.
Ἑξηκοντατέσσαρες, οἱ καὶ αἱ, sexaginta quatuor.
Ἑξηκοντούτης, ες, sexaginta annos natus.
Ἑξηκοσταῖος, qui sexagesimo die contingit, venit, rediit, agit aliquid. A seq.
Ἑξηκοστὸς, ἡ, ὸν, sexagesimus.
Ἐξηκριβωμένως, *Adu.* diligentissime, ad amussim. Ab ἐξ & ἀκριβόω.
Ἐξήκω, discedo. 2) prætereo. 3) egressus sum. 4) de vino vappescente.
Ἐξηλλαγμένως, *Adu.* peruerse, abhorrente modo. Ab ἐξαλλάσσω.
Ἐξηλιάζω, fut. άσω, soli expono. 2) suspendo sub dio. οἱ ὁ, de maleficis.
Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.
Ἑξήμαρ, *Adu.* per sex dies.
Ἐξημαρτημένως, *Adu.* falso, dolose, perperam. Ab ἐξαμαρτάνω.
Ἐξημερόω, ῶ, mansuefacio, cicuro.
Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio. A præc.
Ἐξημοιβὸς, ἡ, ὸν, permutatorius. Ab ἐξαμείβω.
Ἐξήνιος, ου, ὁ, ἡ, effrenis. Ex ἐξ & ἡνία, *frenum.*
Ἐξηπειρόω, aggeranda terra continens solum facio.
Ἐξηπεροπεύω, f. εύσω, decipio, circumuenio.
Ἐξηπιαλόω, febri laboro, quæ ἠπίαλος dicitur.
Ἑξήρης, εος, sc. ναῦς, nauis sex ordinum. Ex ἐξ & ἐρέσσω, *remigo,* vel ἄρω, *apto, instruo.*
Ἑξῆς, *Adu.* deinceps, consequenter, ordine, conuenienter; proprie Gen. ab inusitato ἑξὴ, series, ordo, quod est ab ἔχεσθαι. *sese tenere ex aliquo, ei adhærere, ei continens esse.*
Ἐξητασμένως, *Adu.* accurate, diligenter, considerate. Ab ἐξετάζω.
Ἐξητριάζω, f. άσω, sumendum hinc esse videtur ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἤτριος, i. e. λεπτὰ ὑφάσματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum.
Ἐξηττάομαι, ῶμαι, vincor. Ab ἥττα.
Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, persono, cano. Ab ἦχος.
Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, sano.
Ἐξιδιάζομαι, fut. άσομαι, mihi vindico, occupo. 2) alicuius gratiam mihi concilio.
Ἐξιδιασμὸς, ου, ὁ, vsurpatio, vindicatio. A præc.
Ἐξίδιον, ου, τὸ, habitus paruus. Ab ἕξις.
Ἐξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; vnde ἐξιδιώσω, aor. 1. med. peculiarem tibi fecisti & priuatum, familiarem, tibi deuinxisti.
Ἐξιδιοποιέομαι, proprium mihi facio, mancipo, vendico.
Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, vsurpatio, vindicatio.
Ἐξιδίω, f. ίσω, exsudo. 2) aluum exonero.
Ἐξιδρόω, ῶ, f. ώσω, exsudo.
Ἐξιδρύω, f. ύσω, depono, colloco.
Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico.
Ἐξίημι, emitto. 2) eximo. 3) depono. Hinc ἐξίμεν, emittere, *poëtice.* ἐξιᾶσιν, emittunt.
Ἐξιθύνω, f. νῶ, rego, dirigo.
Ἐξικετεύω, f. εύσω, supplex sum, supplico. 2) supplicando flecto, persuadeo.
Ἐξικμάζω, f. άσω, exsicco, arefacio, exsugo. 2) excoquo. 3) exhalo.
Ἐξικνέομαι, οῦμαι, peruenio. 2) assequor, v. c. audiendo, oculis, mente. 3) exsequor, perficio.
Ἐξίκω, euenio.
Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.
Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio.
Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen.
Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, placatio, expiatio.
Ἐξιλαστήριος, ον, vim placandi habens. Vnde τὰ ἐξιλαστήρια, piacula iræ diuinæ.
Ἐξιλεόομαι, οῦμαι, propitio, placo.
Ἐξιλέωμα, τὸ, (non ἐξιλέασμα) placamen. A præc.
Ἐξίλλειν, euoluere. 2) eiicere, arcere. 3) interficere.
Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, euacuo purgationibus, inpr. bilem, vnde ἐξινωμένος, purgatus.
Ἐξιπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, expurgo.
Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo euehor, equo exeo.
Ἕξιππος, ου, ὁ, ἡ, sex equis iunctus. Epith. currus.
Ἐξίπταμαι, f. ἐκπτήσομαι, euolo.
Ἐξιπωτικὸς, ἡ, ὸν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi præditus. Ab ἐξιπόω.
Ἕξις, εως, ἡ, habitus, affectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.
Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æquale reddo.
Ἐξίσης, *Adu.* æqualiter, perinde. (subaudi μοίρας.) Ex ἐξ & ἴσος.
Ἐξίσου, *Adu.* idem, ex iisd. (subaudi μέτρου.)
Ἐξισονομέω, f. ήσω, parem portionem capio, par sum aliis, vnde ὁ ἐξισονομῶν, dicitur de filio γνησίῳ.
Ἔξισος, η, ον, æqualis, par, *vt simplex.*
Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas seu exæquatio honorum.
Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo.
Ἐξιστάω, vel ἐξιστάω, vel
Ἐξίστημι, de statu, loco demoueo. 2) a mente alieno, de statu mentis deiicio, item stupefacio. 3) desciscere vel degenerare facio, immuto, corrumpo. 4) aor. 2. & medio, isti omnia passiue significantur, & præterea, cedo, decedo, degredior, abstineo, degenero &c. vt de vino vappescente vel acrescente. ἐξέστη e turba secessit; item a reip. administratione ad vitam priuatam se contulit.
Ἐξιστορέω, f. ήσω, exquiro, sciscitor. v. ἱστορέω.
Ἐξίσχιος, ον, cui coxa eminet. 2) omnino membrum, cuius articulus vel nodus eminentior est, ab ἐξ & ἰσχίον, vel ἴσχω.
Ἐξισχύω, f. ύσω, possum, valeo.

Ἐξίσχω, emineo, promineo. 2) porrigo.
Ἐξίσωσις, εως, ἡ, exæquatio.
Ἐξισωτής, ȣ, ὁ, exæquator. 2) peræquator in iure vet. dicitur, expendens censuſ & æquans, vt æquabiliter tributarii pendant tributa.
Ἐξίτηλος, ȣ, ὁ, ἡ, euanidus, euaneſcens, exoleſcens, qui euanuit, deletus eſt, vt color, aut ſcriptura. Ab ἔξειμι, exeo.
Ἐξιτήριος, ȣ, ὁ, ἡ, ad diſceſſum pertinens. Ab eodem.
Ἐξίτης, ȣ, ὁ, Senarius, de iactu in talis, qui & Cous dicitur.
Ἐξιτητέον, exeundum eſt. Ab ἔξειμι.
Ἐξιτὸν, exeundum. Ab eod.
Ἐξιχνευτής, ȣ, ὁ, inueſtigator, ſpeculator.
Ἐξιχνεύω, f. εύσω, inueſtigo.
Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem.
Ἐξιχνιασμὸς, ȣ, ὁ, inueſtigatio, indagatio. A præc.
Ἐξιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, inueſtigo. Ex ἐξ & ἴχνος, & σκοπέω.
Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, pus vel ſaniem exprimo.
Ἐξογκόω, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio.
Ἐξόγκωμα, ατος, τὸ, tumor.
Ἐξόγκωσις, εως, idem.
Ἐξοδεύω, f. εύσω, iter facio ex aliquo loco. 2) exeo, procedo. 3) excedo e vita.
Ἐξοδεία, ας, ἡ, v. ἐξοδία.
Ἐξοδέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω. 2) vendo.
Ἐξοδία, ας, ἡ, egreſſio, expeditio. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio. 2) erogo, expendo, impendo. A præc.
Ἐξοδίασις, εως, ἡ, ipſa actio expendendi ſeu impendendi. A præc.
Ἐξοδιασμὸς, ȣ, ὁ, exactio pecuniæ, tributi. Ab eodem.
Ἐξοδικὸς, ἡ, ὸν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδικῶς, *Adu.* obiter, per digreſſionem. A pr.
Ἐξόδιον, ȣ, τὸ, exodium, carmen, quod in exitu fabulæ canitur. 2) exitus, finis. 3) feſtus dies apud Iudæos, quod celebrabatur memoria exitus ex Aegypto.
Ἐξόδιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ad exitum pertinens.
Ἔξοδος, ȣ, ἡ, exitus, de vita. 2) egreſſio, etiam pompa. 3) profectio ex aliquo loco. 4) expeditio militaris. 5) excurſio, eruptio. 6) cantilena, quæ in exitu alicuius rei canitur. 7) exitus, finis. 8) finis vitæ. 9) impenſæ.
Ἐξοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, proficiſcor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.
Ἐξοδυνάω, torqueo.
Ἐξόζω, oleo, redoleo.
Ἐξοίγω, f. ξω, aperio.
Ἐξοιδαίνω, idem quod ſequ.
Ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumeſco.
Ἐξοιδίσκω, tumefacio, & intumeſco.
Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, ȣμαι, concilio, amice coniungo, familiarem & amicum reddo.
Ἐξοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilio & ſedibus meis exeo, emigro.
Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio.
Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. Soph.

Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & eiicio. 2) patria, ſedibus expello, & 3) *in Paſſ.* migro, emigro.
Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulſio ſeu eiectio e domo. 2) expulſio e quocunque loco.
Ἐξοικισμὸς, ȣ, ὁ, idem.
Ἐξοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio. 2) ædifico, ſimpliciter, munio, v.c. viam.
Ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ, exædificatio.
Ἔξοικος, ȣ, ὁ, ἡ, e domo ſua eiectus, exſul. 2) qui e domo ſua migrauit.
Ἐξοιμώζω, f. ώξω, eiulo, in eiulatus erumpo.
Ἐξοίνησις, ἡ, ebrietas e vino. quaſi ab ἐξοινέω.
Ἐξοινία, ας, ἡ, idem. A ſeq. n. 2.
Ἔξοινος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui vineum ſaporem perdidit. 2) vino expletus, ebrius.
Ἐξοινόω, f. ώσω, vino inebrio.
Ἔξοισις, εως, ἡ, diuulgatio, ab ἐκφέρω, *diuulgo.*
Ἐξοιστράω, ῶ, œſtro exagitor, furore perculſus ſum, furo.
Ἐξοιστρέω, ῶ, idem, & *actiue,* œſtro exagito, vnde *Paſſ.* ἐξοιστρȣ̃μαι, œſtro exagitor.
Ἐξοιχνέω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐξοίχομαι, idem.
Ἐξοιωνίζομαι, ominor.
Ἐξοκέλλω, aor. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξοκεῖλαι, impingo, incurro. 2) erumpo, effundo me. 3) auerto alium, vt a portu, a recta via. 4) *dicitur & tropice in partem malam,* incido, ſc. in aliquod vitium, malum, incommodum, auferor ad praua conſilia &c.
Ἐξολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno.
Ἐξολισθαίνω, &
Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio. 2) delabor, prolabor, incido.
Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.
Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολέσω, prorſus euerto, omnino perdo. f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν. Perf. ἐξολώλεκα, part. ἐξολωλεκώς. aor. 1. opt. ἐξολέσειε.
Ἐξολοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, pernicioſus.
Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, pernicies, excidium.
Ἐξολοθρευτής, ȣ, ὁ, vaſtator, deletor.
Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, diſperdo, funditus perdo.
Ἐξολολύζω, f. ξω, exululo.
Ἐξομαλίζω, f. ίσω, complano, læuigo. 2) manu permulceo.
Ἐξομβρέω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto. 2) effundo tamquam pluuiam.
Ἐξομβρίζω, f. σω, idem.
Ἐξομήρευσις, εως, ἡ, poſtulatio obſidum vel obligatio alicuius per obſides.
Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obſides poſco, acceptis obſidibus alicuius fidem obſtringo. 2) obſidibus datis emereor & adſequor.
Ἐξομιλέω, ῶ, f. ήσω, conſuetudinem habeo. 2) conſuetudine, ſermonibus mihi concilio.
Ἐξόμιλος, ȣ, ὁ, ἡ, alienus, abhorrens a conſuetudine.
Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, viſum reſtituo. 2) oculos effodio. 3) ſordes ex oculis abſtergo.
Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, eliſio oculorum. 2) abſterſio ſordium, quæ in oculis ſunt. A præc.

Ἐξόμνυμι,

Ἐξόμνυμι, & ἐξόμνυμαι, abiuro, eiuro teſtimonium. Hinc ἐξομόσασθαι, aor. 1. ἐξωμόσατο, ἐξομοῦμαι, f. 2.

Ἐξομόθεν, *Adu.* ex eodem loco. 2) e propinquo. Ex ἐξ & ὁμόθεν.

Ἐξομοιόω, ῶ, f. ώσω, ſimilem efficio, adſimulo.

Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua ſimulacrum alicuius exprimitur.

Ἐξομολογέω, ῶ, & ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor. 2) ſpondeo, polliceor.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confeſſio. 2) prædicatio, & 3) gratiarum actio, in ſcripturis S.

Ἐξομόργνυμι, & ἐξομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, exprimo. 2) abſtergo.

Ἐξόμορξις, εως, ἡ, impreſſio, expreſſio, & imaginis.

Ἐξόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, cui prominet ſeu procidit vmbilicus.

Ἐξὸν, *Imperſ.* cum liceat. Ab ἔξεστι.

Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, irrideo.

Ἐξονειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, irriſio.

Ἐξονειδιστικὸς, ἡ, ὸν, ad irridendum pronus, irriſor. 2) ad irridendum pertinens, valens.

Ἐξονειρόω, idem quod ἐξονειρώττω.

Ἐξονειρωγμὸς, ου, ὁ, ſeminis per ſomnium emiſſio.

Ἐξονειρωκτικὸς, ἡ, ὸν, cui ſemen per ſomnium effluit. A ſq.

Ἐξονειρώττω, f. ξω, ſemen per ſomnium emitto.

Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco. 2) loquor, verba facio.

Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco, aor. 1. ἐξωνόμηνα.

Ἐξονομακλήδην, *Adu.* nominatim. Ex ἐξ, ὄνομα & κλήδην, *nominatim.*

Ἐξονυχίζω, f. ίσω, vngues exſcindo ſeu eximo. 2) vngues præcido, ſeu reſeco. 3) exarmo. 4) exquiſite expendo & ad vnguem exigo.

Ἐξοξύνω, f. υνῶ, acidum reddo. Vnde ἐξοξύνομαι, aceſco.

Ἐξοπάζω, f. σω, præbeo, largior.

Ἐξοπίζω, ſuccum exprimo.

Ἐξόπιθεν, poëtice pro ſq.

Ἐξόπισθεν, *Adu.* a tergo. ὁ ἐξόπισθεν, poſterior.

Ἐξοπισθοτρωκτίζω, Venerem præpoſteram exerceo. A pr. & τρ.

Ἐξοπίσω, *Adu.* retro. 2) in poſtremum, poſtea.

Ἐξοπλίζω, f. ίσω, armo. 2) exarmo.

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, armatura. 2) exercitatio militaris, decurſio. 3) procinctus.

Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem.

Ἐξοπλισμὸς, οῦ, ὁ, armatura, vt ſimpl.

Ἔξοπλος, ου, ὁ, ἡ, armatus. 2) nudus ab armis. 3) carens præſidio militari.

Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, coquo, aſſo.

Ἔξοπτος, ου, ὁ, ἡ, inaſſatus, aſſus.

Ἐξοράω, perſpicio.

Ἐξοργιάζω, ad ſacra ſuſcipienda præparo, expiando &c.

Ἐξοργίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.

Ἐξορθιάζω, ſublata voce clamo.

Ἐξόρθωσις, [illegible], ap. Schol. Arati.

Ἔξορθος, ον, idem.

Ἐξορθόω, ῶ, f. ώσω, erigo. 2) inſtauro, corrigo.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exſilium. Ab ἔξορος.

Ἐξορίζω, f. ίσω, extermino, exſilio multo.

Ἐξόριος, ου, ὁ, ἡ, qui extra terminos eſt. 2) exſul. Ex ἐξ & ὅρος, *terminus.*

Ἐξορισμὸς, οῦ, ὁ, exterminatio.

Ἐξοριστικὸς, ἡ, ὸν, exterminatorius.

Ἐξοριστὴς, οῦ, ὁ, ἡ, exterris, exſul. Ab ἐξορίζω.

Ἐξορκέω, ῶ, adiuro, adigo ad iusiurandum.

Ἐξορκίζω, f. ίσω, idem.

Ἐξορκισμὸς, οῦ, ὁ, adiuratio.

Ἐξορκιστὴς, οῦ, ὁ, exorciſta, adiurator.

Ἔξορκος, ου, ὁ, eximium iusiurandum. 2) iusiurandum contrarium aliorum verbis.

Ἐξορκόω, ῶ, f. ώσω, iureiurando obſtringo.

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, iusiurandum.

Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, in *paſſ.* & *med.* erumpo, proficiſcor, egredior: quo ſenſu & in actiuo reperitur.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio, exitus, egreſſus ad iter obeundum. 2) incitatio, cohortatio.

Ἐξορμέω, ῶ, f. ήσω, e ſtatione nauium diſcedo, enauigo, ſoluo.

Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem. 2) e portu educo nauem. 3) ſede ſua moueo. *in paſſ.* luxor.

Ἐξορμιστὸς, ου, ὁ, ἡ, piſcis, qui alias μύρος vocatur, quod vid. lat. fluta, ab ἐξορμίζεσθαι, quia e fundo maris verſus ſuperficiem ruit, vt a ſole calefiat.

Ἔξορμος, ὁ, ἡ, qui e ſtatione ſoluit.

Ἐξορθύνω, concito, incito.

Ἔξορος, ου, ὁ, ἡ, exſul, exterminatus.

Ἐξοῤῥόομαι, in ſerum vertor. Ab ὀῤῥὸς, *ſerum.*

Ἐξορούω, f. ύσω, exſilio, proſilio.

Ἐξόροφος, ον, ſex tabulata habens.

Ἐξοῤῥίζω, ſerum lactis ex olo, ſerum a caſeo exprimo. Ex ἐξ & ὀῤῥὸς, *ſerum lactis.*

Ἐξόρυξις, εως, ἡ, effoſſio. A ſq.

Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio. 2) perfodio.

Ἐξορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exſalto. 2) illudo. 3) enuntio, prodo arcana. 4) deficiſco, aberro v. c. a veritate.

Ἐξόρω, f. σω, excito. Vnde ἐξώρετο apud Apollon.

Ἐξοσιόω, ῶ, f. ώσω, [illegible] reddo. 2) expio.

Ἐξοστεΐζω, f. ίσω, ex[illegible], oſſa eximo. 2) luxo.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω [illegible] ſuffragiis in exſilium mitto. 2) [illegible] exſilium quocunque modo eiicio. 3) reiicio.

Ἐξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, relegatio, quæ per teſtarum ſuffragia [illegible].

Ἐξόστωσις, εως, [illegible], in primis circa tempora. [illegible] ab [illegible].

Ἔξοτε, *Adu.* ex quo tempore.

Ἐξότε, *Adu.* idem pro ἐξ ὅτε τινος.

Ἐξοτρύνω, f. υνῶ, excitator, exſtimulo.

Ἐξουδενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, contemno.

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemtus. A pr.

Ἐξουδενητὴς, οῦ, ὁ, contemtor. Ab eod.

Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, ſperno.

Ἐξουδένωμα, ατος, τὸ, contemtus, abiectio. A pr.

Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adſpernor.

Ἐξεθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur. 2) contemtus, neglectus. A pr.
Ἐξεθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco. 2) in nihilum redigo.
Ἐξέλη, ἡ, eiectio. ἐξέλης δίκη, nomen actionis, aduersus eos, qui bonis aliquem arcent; item 2) actio ex interdicto, vnde vi deiectus sis. 3) aduersus eos, qui iudicatum non soluunt. Ab ἐξίλλω, *arceo, excludo, expello.*
Ἔξερα, τὰ, in angustum vel acutum coacta. τὰ ἐξ ἐρᾶς i. e. πρὸς τῇ ἐρᾷ ὄντα. Ab ἐρὰ, *cauda.*
Ἐξεραγία, ἡ, extremum agmen.
Ἐξερέω, ῶ, fut. ήσω, cum vrina eiicio, in vrina excerno.
Ἐξερίας, *Adu.* secundis ventis, feliciter. (subaudi πλεύσεως.) Ex ἐξ & ἐρία *ventus secundus.*
Ἐξεσία, ας, ἡ, facultas, potestas, ius. 2) auctoritas, potentia. 3) licentia. 4) magistratus, in N. T. Ab ἔξεσι, *licet.*
Ἐξεσιάζω, f. άσω, potestatem habeo, dominor.
Ἐξεσιασής, ε, ὁ, dominus.
Ἐξεσιατικὸς, ἡ, ὸν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ se ferens.
Ἐξεσιασικῶς, *Adu.* cum potestate. 2) imperiose, insolenter, licenter. ἐξεσιασικώτερον, licentius.
Ἐξοφέλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyss. ἐξώφελλεν ἔεδνα.
Ἐξόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, qui oculis est prominentibus, cui oculi exstant. 2) conspicuus. manifestus.
Ἐξοφρυόομαι, ῦμαι, supercilium tollo, vnde ἐξωφρυωμένος, superciliosus.
Ἔξοχα, *Adu.* excellenter, supra modum. Ab ἔξοχος.
Ἐξοχετεία, ἡ, emissarium. 2) emissio, deductio aquæ per fossam, canalem &c.
Ἐξοχετεύω, f. εύσω, deriuo, & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.
Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia quæuis, vt extuberatio, siue excrescentia in corpore. 2) excellentia, præstantia. Ab ἐξέχω, *emineo.*
Ἔξοχον, *Adu.* excellenter, eximie. A sq.
Ἔξοχος, ε, ὁ, ἡ, eminens, præeminens. 2) excellens, præstans. Ab ἐξέχω.
Ἐξοχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.
Ἐξόχως, *Adu.* excellenter, eximie. Ab ἔξοχος.
Ἐξυβρίζω, f. ίσω, iniuriam facio per insolentiam. 2) præ insolentia omne ius & fas contemno, fœdera violo, abutor potestate &c. 3) insolenter me gero. 4) extra alueum erumpo, de flumine. 5) nimia soli vbertate lasciuio, de segetibus.
Ἐξύβρισις, εως, ἡ, insolentia in quocunque genere. 2) luxuria segetum.
Ἐξυγιάζω, f. άσω, &
Ἐξυγιαίνω, f. ανῶ, sano, sanitati restituo.
Ἐξυγραίνω, f. ανῶ, madefacio, vnde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, & ἐξυγρασμένος.
Ἔξυγρος, ε, ὁ, ἡ, prorsus humidus seu aquosus.
Ἐξυδαρόω, ῶ, f. ώσω, in aquam conuerto, resoluo. Ex ἐξ & ὕδωρ.
Ἐξυδρίας, ε, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluuiis erumpens. Ex iisd.
Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam conuerto vel resoluo. Vnde pass. ἐξυδατῦται, aquescit.
Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in substantiam aqueam conuersio. A pr.
Ἐξυδρωπιάω, ῶ, f. άσω, hydrope corripior.
Ἐξυλακτέω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo.
Ἐξυμενίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranam demo. Ex ἐξ & ὑμὴν, *membranula.*
Ἐξυμενισὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in dissectione membranæ separantur. A pr.
Ἐξυμνέω, ῶ, f. ήσω, hymnis prosequor, celebro, laudo.
Ἐξυπαλύξαι, effugere, vitare. Ab ἐξ & ὑπαλύσκω.
Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, deuitatio. A pr.
Ἐξυπειπεῖν, monere, iubere. 2) verba præire.
Ἐξύπερθε, *Adu.* supra, superne.
Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετέομαι, ῦμαι, ministro, seruio, obedio.
Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio.
Ἐξυπνιστὴς, ῦ, ὁ, qui e somno excitat. A sq.
Ἔξυπνος, ε, ὁ, ἡ, qui e somno euigilauit, expergefactus.
Ἐξυπτιάζω, f. άσω, idem quod ὑπτιάζω, supinus sum, supinor. 2) negligens sum.
Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo absoluo. 2) compono, struo. Vnde aor. 1. ἐξύφηνα, in Coni. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι.
Ἐξύφασμα, ατος, τὸ, tela. A pr.
Ἐξυφηγέομαι, f. ήσομαι, duco, præeo.
Ἔξω, *Aduerb.* foras. 2) foris. 3) extra. 4) præter. 5) absque, sine. Hinc ὁ ἔξω, sc. ὢν, externus, peregrinus; item *Compar.* ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior, & ἐξώτατος, άτη, ατον, *extimus.* Ab ἐξ.
Ἔξωθεν, *Adu.* extrinsecus, ab externo. 2) extra, exterius, foris. A pr.
Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, eiicio, vt manum e manica. 2) e cœtu hominum exturbo. 3) sedibus expello & extermino. 4) etiam impello, vt arietem muro. 5) porrigo, v. c. manum. Vnde ἐξέωσα. aor. 1. & ἔξωσα. inf. ἐξῶσαι. aor. 1. pass. ἐξωσθῆναι.
Ἐξῶθησις, εως, ἡ, expulsio, eiectio.
Ἐξωκεανίζω, in Oceanum egredior. Ex ἐξ & ὠκεανός.
Ἐξωκεανισμὸς, ῦ, ὁ, egressio in Oceanum. A sq.
Ἐξώκοιτος, ε, ὁ, ἡ, qui foris cubat, emansor, 2) exocœtus, piscis quidam. Ex ἔξω & κοίτη, *cubile.*
Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies. A sq.
Ἐξώλης, εος, ὁ, ἡ, perditus, deploratus. 2) perniciosus. 3) interitu dignus. 4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι, *penitus perdo.*
Ἐξωμίας, ε, ὁ, qui humerum e pallio, veste, exsertum habet. Ab ἔξωμος.
Ἐξωμίδιος, ε, ὁ, ἡ, superhumeralis. 2) ab humeris dependens. Ab eod.
Ἐξωμιδοποιία, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab ἐξωμὶς & ποιέω.
Ἐξωμιδοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, exomidum confector.
Ἐξωμίζω, fut. ίσω, humero tenus nudo. Ab ἔξωμος.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, breuis & ſubſtricta tunica circa humerum deſinens, ſ. tunica ſeruilis non tegens brachia. 2) tunica vilis. A ſq.

Ἔξωμος, ε, ὁ, ἡ, qui humeros exſertos habet. 2) expeditus. 3) *Subſt.* idem quod ἐξωμίς. Ex ἐξ & ὦμος, *humerus.*

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abiuratio, inſiciatio ſiue exceptio cum iureiurando. Ab ἐξόμνυμι.

Ἐξωνέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, redimo.

Ἐξώνησις, εως, ἡ, redemtio.

Ἐξώπιος, ε, ὁ, ἡ, extra conſpectum poſitus. Ex ἐξ & ὤψ, *oculus.* (niſi ωπιος mera terminatio eſt.)

Ἐξώπροικα, ων, τὰ, dona, quæ ſponſa extra dotem conſtitutam fert ſecum. Ex ἐξ & προὶξ, *dos.*

Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.

Ἔξωρος, ε, ὁ, ἡ, intempeſtiuus. 2) ætati non conueniens. 3) qui ex ætate florenti iam exceſſit, qui conſenuit. Ex ἐξ & ὥρα.

Ἔξωσις, εως, ἡ, pro ἐξώθησις, expulſio, emotio, luxatio. Ab ἐξωθέω.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulſio. Ab eod.

Ἐξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulſor. Ab eod.

Ἐξώστης, ε, ὁ, idem. ἐξώστης ἄνεμος, ventus aſper.

Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, qua conuerſa oſtendebatur ſpectatoribus, quid in ſcena pararetur. 2) conſpectus. Ab eod.

Ἐξώτατος, vide ἔξω.

Ἐξωτάτω, *Adu.* extime. Ab ἐξώτατος, qui eſt Superlat. ab ἔξω.

Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, externus. 2) triuialis. Ab ἐξώτερος, Compar. ab eod.

Ἐξώτερος, vide ἔξω.

Ἐξωτέρω, *Adu.* foras, exterius. A pr.

Ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.

Ἔξωχρος, ον, valde pallidus.

Ἐοικότως, *Adu.* ſimiliter. 2) conuenienter. 3) recte, iure, merito. 4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, ſimilis, conſentaneus, conueniens, meritus, quod eſt Part. Perf. med. ab εἴκω, *ſimilis ſum.* v. εἰκότως.

Ἐοργὴ, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Vnde ἐοργῆσαι, cochleari agitare, & ἐοργίζεσθαι, cochleari agitari. Lexic. Græc.

Ἑορτάζω, f. άσω, feſtum diem celebro.

Ἑορτάσιμος, ε, ὁ, ἡ, ſolennis, feſtus. A pr.

Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, feſtiuitas. Ab eod. cum ſq.

Ἑορτασμὸς, ε, ὁ, feriæ.

Ἑορταστικὸς, ἡ, ὸν, ſolennis.

Ἑορταστέον, feriandum eſt.

ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, feſtus dies. 2) celebritas, dies celebris. 3) feriæ.

Ἑόρτιος, ε, ὁ, ἡ, ad feſtum diem pertinens, ſolennis. A pr.

Ἑορτολόγιον, ε, τὸ, faſti, codicillus feſtorum dierum, liber, in quo ſolennia conſignata ſunt.

Ἑορτώδης, ες, feſtus, ſolennis.

Ἑὸς, ἐὴ, ἑὸν, ſuus, *de vno.* 2) meus, *cum Verbis primæ perſonæ.* 3) tuus, *cum Verbis ſecundæ perſonæ.* 4) veſter *cum pluralibus & Verbis ſecundæ perſonæ.* Ab ἓ. *ſe.*

Ἐπαγαίομαι, lætor aliqua re, glorior, iacto me.

Ἐπαγάλλομαι, exſulto. 2) ſuperbio.

Ἐπάγαμαι, admiror. 2) adtendo.

Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, indignor ob.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, denunciatio. 2) renunciatio. 3) promiſſio. 4) genus quoddam accuſationis. Ab ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλομαι, *in med.* promitto, polliceor. 2) profiteor. Vnde 3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum acc.* v. c. ὑπατείαν, conſulatum peto. Hinc ἐπηγγειλάμην, aor. I.

Ἐπαγγέλλεμαι, *Paſſ.* denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, aor. I. ἐπηγγελμένον, Perf. Part.

Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio. aor. I. ἐπήγγειλα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſio, pollicitatio. 2) profeſſio, ambitio honorum. A pr.

Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promiſſionem pertinens.

Ἐπαγγελτικῶς, *Adu.* per promiſſionem. A pr.

Ἐπαγείρω, congrego, colligo.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, collectio. A pr.

Ἐπαγινέειν, adducere, admouere. Herodot.

Ἐπαγλαΐζομαι, exulto ob, inſolentius me effero. Hom. ἐπαγλαϊεῖσθαι, *in futuro,* Attice pro ἐπαγλαΐσεσθαι.

Ἐπάγριος, ε, ὁ, ἡ, agreſtis, ferox.

Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſtem reddo, effero.

Ἔπαγρος, ε, ὁ, ἡ, felix ſoli, diues agris & fundis.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, inuigilo.

Ἐπάγω, induco, infero, inueho; item paſſ. inuehor, impetum facio. 2) infligo. 3) adduco, adfero, poſt aliud adiicio. Hinc 4) ἐπάγομαι, induco, inueho & inuehor. 5) arceſſo. 6) mecum adduco. 7) impello, incito, allicio. 8) cito teſtem, auctorem. 9) mihi adiungo, ditionis meæ facio.

Ἐπαγωγεὺς, vnde ἐπαγωγεῖς, certarum litium inductores, Polluci

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus. 2) introductio. 3) ſubuectio. 4) impetus hoſtilis. 5) illecebræ. 6) ordinum ſeries. 7) criminatio, accuſatio. 8) ſociorum comparatio. ſignificatio n. 5 & 8 ſunt ex ἐπάγομαι. 9) frequentia rerum, cum alia ſuper aliam cumulatur. Ex ἐπάγω.

Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium. Dioſcor.

Ἐπαγωγὸς & ικὸς, ἡ, ὸν, alliciendi vim habens, blandus, ad perſuadendum aptus.

Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob.

Ἐπαγώνιος, ον, defenſor.

Ἐπᾴδω, Poet. ἐπαείδω, accino, incanto.

Ἐπαείρω, alleuo. 2) incito.

Ἔπαθλον, ε, τὸ, præmium certaminis. 2) præmium quoduis, merces.

Ἐπαθροίζω, f. οίσω, congrego.

Ἐπαιάζω, illacrimor, queror, lamentor.

Ἐπαίγδην, *Adu.* cum impetu, impetuoſe. 2) in ſuperficie, leuiter. Ex ἐπὶ & ἀίσσω, *irruo.*

Ἐπαιγίζω, f. ίσω, irruo, impetuoſe ſpiro. Ex ἐπὶ & αἰγὶς, *procella.*

Ἐπαιδέομαι, ῦμαι, erubeſco, moueor reuerentia. Hinc ἐπαιδεσθεὶς, ἐπαιδεσθῆναι.

Ἐπαινέω

Ἔπαικλα & ἐπάικλα, ων, τὰ, bellaria, cœna secunda. vox Dorica. Ex ἐπὶ & αἶκλον, *cibus*, *cœna*, pro quo etiam αἶκνον, & hinc ἐπαίκνια, dicitur.

Ἐπαινετέος, έα, έον, laudandus. Ab ἐπαινέω.

Ἐπαινέτης, ȣ, ὁ, laudator.

Ἐπαινετιάω, laudem appeto.

Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile laudat.

Ἐπαινετικῶς, laudandi causa, laudantium more.

Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudabilis.

Ἐπαινετῶς, laudabiliter.

Ἐπαινέω, ῶ, laudo. 2) approbo, adsentior.

Ἐπαινίζω, f. ίσω, idem.

Ἔπαινος, ȣ, ὁ, laus, laudatio. Ex ἐπὶ & αἶνος, *laus*.

Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, insignis, celebris. 2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ & αἰνὸς, *grauis*.

Ἐπαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo. Ex ἐπὶ & αἰονάω, *fluo*.

Ἐπαιονέω, f. ήσω, idem.

Ἐπαίρω, attollo, erigo. 2) impello, stimulo. 3) effero aliquo animi motu. Eadem fere notat in medio. In passiuo est etiam moveor aliqua cupiditate, spe &c. item audere aliquid, item arrogantem & superbum fieri, insolescere.

Ἐπαισθάνομαι, sentio. 2) audio, intelligo.

Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, sensus. Ab præc.

Ἐπαΐσσω, f. ίξω, irruo. 2) accurro. 3) insequor. 4) percutio. 5) inuado. 6) insurgo.

Ἐπάϊστος, ȣ, ὁ, ἡ, de quo auditum est, qui innotuit, manifestus. 2) deprehensus, sensu perceptus. Ab ἐπαΐω, *audio*.

Ἐπαισχὴς, έος, ὁ, ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ & αἶσχος, *turpitudo*.

Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubesco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, Fut. ἐπαισχυνθῶ, aor. 1. Conj.

Ἐπαιτέω, ῶ, f. ήσω, mendico, stipem peto. 2) insuper peto, post aliud peto.

Ἐπαίτης, ȣ, ὁ, mendicus.

Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio. 2) mendicitas.

Ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, caussam adsigno. 2) crimino, culpo.

Ἐπαίτιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui est in culpa, reus.

Ἐπαΐω, idem quod simplex ἀΐω, *audio*.

Ἐπαιωρέομαι, ȣ̃μαι, attollor, efferor. 2) impendeo. 3) suspense, dubie, cunctanter ago. Vnde ἐπῃωρεῖτο, *imperf.* 3 *sing*.

Ἐπακανθίζειν, aculeatum esse, spinis horrere.

Ἐπακμάζω, f. άσω, vigeo, sum ætate vegeta.

Ἐπακμαστικὸς, ἡ, ὸν, inualescens paullatim, sensim efferuescens.

Ἔπακμος, ȣ, ὁ, ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπὶ & ἀκμὴ, *robur*, *vigor*.

Ἐπακολȣθέω, ῶ, f. ήσω, subsequor, sequor. 2) obedio. 3) insto operi. 4) adsector. 5) persequor. 6) animaduersione & intelligentia dicentem consequor.

Ἐπακολȣ́θημα, ατος, τὸ, quod consequitur ex alio. 2) appendix.

Ἐπακολȣ́θησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio.

Ἐπακολȣθητικὸς, ἡ, ὸν, consecutiuus, qui consequitur, ingeniosus, qui facile sententiam percipit. Hinc τὸ ἐπακολȣθητικὸν, ȣ̃, consectarium.

Ἐπακοντίζω, f. ίσω, iaculor.

Ἐπακοντισμὸς, ȣ̃, ὁ, iaculatio.

Ἐπακοὸς, ȣ, ὁ, auditor.

Ἐπάκȣσμος, ȣ, ὁ, exauditio.

Ἐπακȣστὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui auditur. 2) qui audiri potest. 3) cui præstitur obdientia.

Ἐπακȣ́ω, f. ύσω, exaudio. 2) obedio, sum dicto audiens. 3) e præceptore audio, disco.

Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad summum perduco. 2) finem induco. Ab ἔπακρος.

Ἐπάκριος, ȣ, ὁ, q. d. cacuminatus, Epitheton Iouis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab eod.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio, ausculto.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auscultatio.

Ἔπακρος, ȣ, ὁ, ἡ, in summo angustus, in acutum desinens. Hipp.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω, quia canes in feras instigat.

Ἐπακτικὸς, ἡ, ὸν, illex. 2) aduena. Ab eod.

Ἐπακτικῶς, *Adu.* per inductionem, singula æstimando percurrendoque. A pr.

Ἐπάκτιος, ȣ, ὁ, ἡ, littoralis. Ex ἐπὶ & ἀκτή.

Ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, aduectitius, adscititius. 2) peregrinus. ἐπακτὸς ὅρκος, iusiurandum delatum: ἐπακταὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, nauigium piraticum, actuarium. Ab ἐπακτὴρ.

Ἐπακτροκέλης, ητος, ὁ, nauigium prædatorium, medium inter κέλητα & ἐπακτρίδα. E sq. & κέλης.

Ἔπακτρον, ȣ, τὸ, nauigium piscatorium. Ab ἐπάγω.

Ἐπαλαζονεύομαι, f. εύσομαι, iacto me.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.

Ἐπαλάομαι, ῶμαι, peruagor.

Ἐπαλαστέω, ῶ, fut. ήσω, grauiter adficior ob mala.

Ἐπαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, qui valde dolet. Ex ἐπὶ & ἄλγος, *dolor*.

Ἐπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio. 2) id, quo inungimus. Ab ἀλείφω.

Ἐπαλείφω, f. ψω, inungo, superillino. 2) acuo, exhortor, incito, vt simplex.

Ἐπαλεξέω, f. ήσω, auxilior.

Ἐπαλετρεύω, f. εύσω, molo.

Ἐπαληθεύω, f. εύσω, verum reddo. 2) verum esse probo, confirmo. 3) verus sum.

Ἐπαληθίζομαι, consentio cum aliqua re, conuenio. Eustath.

Ἐπαλθέω, ῶ, f. ήσω, curo, sano.

Ἐπαλινδομαι, voluor, inuoluor.

Ἐπαλκὴς, ὲς, validus, robustus. Ex ἀλκή.

Ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, variatio, vices.

Ἐπαλλὰξ, *Adu.* permutato ordine, vice versa. Ab ἐπαλλάττω.

Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio. 2) indiscretus ab altero ad alterum transitus. 3) motus celerrimus. 4) micatio digitorum. 5) contractus. 6) mixtio.

Ἐπαλ-

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius sum, vicissim hoc atque illo modo procedo. 2) vario. 3) implico, vt texendo.
Ἐπαλληλία, ας, ἡ, series continua & sine intermissione. A seq.
Ἐπάλληλος, ε, ὁ, ἡ, alius super alium, vel post alium. 2) creber & continuus. 3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri. 4) similis. Ex ἐπὶ & ἀλλήλων.
Ἐπαλλήλως, *Adu.* serie continua & sine intermissione, itentidem. A pr.
Ἐπαλλόκαρπος, ε, ὁ, ἡ, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat.
Ἐπαλλόκαυλος, ε, ὁ, ἡ, cuius caulis alii innititur.
Ἔπαλξις, εως, ἡ, pinna muri. Ex ἐπὶ & ἄλξις, *defensio.*
Ἐπαλξίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, lapis pinnalis, lapis, qui est supra pinnam muri positus. A pr.
Ἔπαλπνος, ε, ὁ, mitis, suauis. Pind. Ex ἐπὶ & ἄλπνω. (quod videtur idem esse, atque ἀλφάνω, altui seu nutritioni aptus. v. ἀλφιτα. ἐπὶ sæpe in compositis bonitatem, magnitudinem, vehementiam, excellentiam, conuenientiam indicat. v. ἐπαναίσθητος, ἐπανήκεστος.
Ἐπαλφιτόω, ῶ, vnde ἐπηλφίτωσε, farina conspersit.
Ἐπαλωστής, ε, ὁ, triturator, aut qui bubus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ἐπὶ & ἀλοάω, *trituro.*
Ἐπαμαξεύω, tero plaustris. γῆ ἐπημαξευμένη, terra plaustris trita.
Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coaceruo.
Ἐπαμβατήρ, ῆρος, ὁ, vector, eques, consors gestationis.
Ἐπαμβλάδην, *Adu.* cum tergiuersatione. 2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo.*
Ἐπαμοιβαδὶς, *Adu.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβός.
Ἐπαμοιβαδὸν, *Adu.* idem & ab eodem.
Ἐπαμοιβὸς, ὁ, ὸν, alternans.
Ἐπαμείβω & ἐπαμείβομαι, permuto. 2) alterno.
Ἐπαμμένω, Poët. pro ἐπαναμένω.
Ἐπαμπέχω, superinduo.
Ἐπαμπετάννυμι, Poët. pro ἐπαναπ.
Ἐπαμπίσχω, idem quod ἐπαμπέχω.
Ἐπαμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator. 2) vindex.
Ἐπαμύνω, f. υνῶ, defendo ab iniuria, vlciscor. 2) auxilior, succurro.
Ἐπαμφιάζομαι, superinduor.
Ἐπαμφιέννυμι, f. ιέσω, induo, superinduo.
Ἐπαμφίσκω, idem.
Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in vtramque partem vergo, ancipitem me præbeo. 2) vtrique suffragor. 3) in neutram partem transeo, medium me præbeo. 4) oratione ambigua vtor, & quæ in vtramque partem accipi potest.
Ἐπαμφοτερίζοντως, ambigue. A pr.
Ἐπαμφοτεριστής, ε, ὁ, in vtramque partem proclinis, medius, ambiguus. Ab eod.
Ἐπὰν, *Coniunct.* postquam. Ex ἐπεὶ & ἄν.
Ἐπαναβαθμὸς, ε, ὁ, gradus.
Ἐπαναβαίνω, adscendo, conscendo.
Ἐπαναβάλλω, differo. 2) *in med.* induo.
Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adscensio.
Ἐπαναβιβάζω, f. άσω, impono v. c. equo. 2) adduco, sed in locum editum.
Ἐπαναβληδὸν, *Adu.* quasi iniectim, iniiciendo. Ab ἐπαναβάλλω.
Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.
Ἐπαναγινώσκω, lego. ἐπανάγνωθι, lege. ἐπαναγνῶναι, recognoscere.
Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.
Ἐπάναγκες, τὸ, necesse, necessitas. 2) necessario. Ex ἐπὶ & ἀνάγκη.
Ἐπαναγορεύομαι, præconis voce pronuncior. v. ἐπανειπεῖν.
Ἐπαναγωγὴ, ἡ, adductio ad aliquid.
Ἐπαναγωγος, ὁ καὶ ἡ, redux, epith. Fortunæ.
Ἐπανάγω, reuoco, retrorsum ago, reiicio. 2) proueho in altum sc. mare nauem, *in pass.* in altum naui preuehi.
Ἐπαναδέρω, cutem, corium, reuello.
Ἐπαναδίδομαι, cresco, augeor.
Ἐπαναδιπλάζω, &
Ἐπαναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico.
Ἐπαναδίπλωμα, ατος, τὸ, id, quod duplicatum est, replicatum.
Ἐπαναδίπλωσις, εος, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio. 2) Figura rhetorica, quum eadem vox in vna sententia primum & vltimum locum occupat. 3) Figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur. 4) vox medicorum de febri.
Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursio, recursus. 2) recitus.
Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, idem quod θεάομαι.
Ἐπαναζευγνύω, ἐπαναζεῦξαι, reuerti. 2) proficisci.
Ἐπαναιρέομαι, ῦμαι, suscipio, capesso. 2) occido, opprimo.
Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occisio. 2) excidium, interitus. A pr.
Ἐπαναίρω, eleuo. Vnde ἐπανήρατο, aor. 1. med. sustulit.
Ἐπαναίσθητος, ον, sensus valde expers.
Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rursus renouo.
Ἐπανακαλέω, ῶ, f. έσω, reuoco.
Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.
Ἐπανάκειμαι, vnde f. ἐπανακείσεται, repositus erit, manebit.
Ἐπανακεφαλαιόομαι, ῦμαι, summatim enumero & colligo.
Ἐπανακίρναμαι, rursus misceo.
Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, reuocatio, restitutio.
Ἐπανακλίνω, reclino.
Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, recessus. 2) aciei in sinistram partem inclinatio.
Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico consilii capiendi gratia.
Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.
Ἐπανακρέμαμαι, pendeo, suspensus sum.
Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.
Ἐπανάκρουσις, εως, ἡ, repulsus. 2) reiectio.
Ἐπανακρούω, f. σω, repello. 2) retro inhibeo nauem, currum &c. 3) retrocedere seu remeare cogo.

Ἐπανακτάομαι, ῶμαι, recupero. 2) colligo me, i. e. animum, vires.
Ἐπανακύκλησις, εως, ἡ, repetitio, reditus.
Ἐπανακυκλέω, ῶ, f. ήσω, repeto, itero, reuoluo.
Ἐπανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, reuolutio.
Ἐπανακύπτω, f. ψω, attollor, erigor.
Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio. 2) repeto, itero. 3) opem fero, auxilior, quocunque modo, etiam monendo, corrigendo, vindicando, afferendo. 4) epilogum facio.
Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio. 2) figura rhetorica.
Ἐπαναλίσκω, f. ώσω, infumo. ἐπανήλωκα, vltra infumpfi. ἐπανηλωκότες, qui confumpferunt.
Ἐπαναλογέω, f. ήσω, altius repeto, ab initio, accurate explico.
Ἐπαναμένω, f. νῶ, expecto.
Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam reuoco. ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, aor. 1.
Ἐπανάμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.
Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renouo.
Ἐπανανέωσις, εως, ἡ, renouatio.
Ἐπαναπαύω, f. αύσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἐπαναπαύομαι, requiefco fuper. 2) adquiefco in.
Ἐπαναπέμπω, furfum pello in locum aliquem.
Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, infilio, infurgo.
Ἐπαναπίπτω, decumbo in, v. c. lectum.
Ἐπαναπλάττω, f. άσω, fingo, formo.
Ἐπαναπλέω, ῶ, & όω, retro nauigo. ἐπαναπεπλευκέναι, renauigaffe. 2) naui irruo.
Ἐπαναπνέω, f. εύσω, fæpe refpiro, apud Herodot. ἐπαναπνέειν ἔπεα, effundere flatu velut verba.
Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo. 2) in veftigia me mea celfim recipio.
Ἐπαναποδιτέον, in medium reuocandum & diligenter expendendum eft. A pr.
Ἐπαναπολέω, ῶ, f. ήσω, reuoluo. 2) in memoriam reuoco, oratione repeto.
Ἐπαναῤῥήγνυμι, f. ῥήξω, erump.
Ἐπαναῤῥιπίζω, f. ίσω, fufcito ignem flatu. 2) commoueo, fero bellum, belli caufas.
Ἐπαναῤῥίπτω, fuper aliud reiicio. ἐπαναῤῥιπτεῖν, eiaculari, in fublime iacere.
Ἐπανασαλεύω, f. εύσω, concutio, moueo furfum.
Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concuffio armorum, vibratio. 2) minæ cum manus aut virgæ in caput alicuius aut fuper eo crebro agitantur.
Ἐπανασείω, f. σείσω, concutio arma, quod factum initio prælii: vnde 2) terreo, & in paff. terribilis fum alii, minor, minis terreo. 3) intento v. c. arma.
Ἐπανασκίπτομαι, f. ψομαι, confidero.
Ἐπανασπείρω, infuper fero, denuo femino.
Ἐπανασπορά, ᾶς, ἡ, fatio iterata.
Ἐπανάστασις, εως, ἡ, feditio, rebellio, infurrectio. 2) eminentia, tumor. 3) eruptio.
Ἐπαναστέλλω, f. ελῶ, reprimo, inhibeo, compefco, contraho.
Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, prominentia.
Ἐπαναστρέφω, f. ψω, retrorfum ago. 2) fubuerto. 3) redeo, vt & *in med.*
Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, reuerfio, reflexus. 2) vita & confuetudo vitæ.
Ἐπανασώζω, f. σω, feruo, iterum feruo.
Ἐπανατάμνω, iterum exfcindo.
Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extenfio, intenfio. 2) fublatio, erectio. 3) interminatio. Ab feq.
Ἐπανατείνω, fublatum, v. c. baculum, intento alicui. 2) intendo, augeo. ἐπανατείνασθαι. ἐπανατεινάμενος. aor. 1.
Ἐπανατέλλω, f. λῶ, orior, exfifto. 2) prorumpo, exorior.
Ἐπανατίθημι, impono, repono. 2) tribuo alicui, concedo, vt habeat fcil. 3) tribuo alicui, vt dederit, acceptum fero, imputo, incufo.
Ἐπανατρέπω, f. ψω, fubuerto, euerto.
Ἐπανατρέφω, f. θρέψω, recreo, fc. corpus faciendo poft maciem, reficio: proprie medicorum verbum: dein tropice, recreo, quoad rem familiarem.
Ἐπανατρέχω, recurro. 2) in fublime excrefco. ἐπανέδραμε, fuccreuit.
Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, poft vindemiam colligo, quæ fuperfunt.
Ἐπαναφέρω, transfero, remoueo, reiicio. 2) refero, renuncio. 3) refero, reduco. 4) repeto, conduplico. ἐπανενεγκεῖν εἰς τὸν Δία, in Iouem referre, aor. 2. 5) recupero.
Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio. 2) figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures fententiæ initium fumunt.
Ἐπαναφορικὸς, ἡ, ὸν, σχῆμα ἐπαναφορικὸν, figura epanaphoræ fimilis.
Ἐπαναφυσάω, f. ήσω, refpiro.
Ἐπαναχέω, gemo, queror. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἀχέω.
Ἐπαναχρεμπτήριος, ον, exfcreationem iuuans, de medicamentis.
Ἐπαναχρέμπτομαι, f. ψομαι, exfcreo, inprimis faliuam craffam.
Ἐπανάχρεμψις, εως, ἡ, exfcreatio pituitæ.
Ἐπαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo. 2) redeo ad priora, poft digreffionem. 3) impetum facio.
Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus. 2) receptus.
Ἔπανδρος, ου, ὁ, ἡ, virilis, virilitatem præ fe ferens.
Ἐπανεγείρω, excito, fufcito.
Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, refurrectio.
Ἐπάνειμι, redeo, reuertor. 2) rurfus difputo, ad differendum redeo. ἐπανίωσι, reuertantur, a. 2. *Conj.* ἐπανιέναι, redire. ἐπανιών.
Ἐπανειπεῖν, præconio nunciare. ἐπανεῖπον, præconio promiferunt.
Ἐπανέλευσις, εως, ἡ, reditus.
Ἐπανελκύω, f. ύσω, attraho.
Ἐπανεμέω, f. έσω, fæpe vomo.
Ἐπανερεύγομαι, ructo, fubinde ructo.
Ἐπανέρομαι, rurfum interrogo. 2) interrogo.
Ἐπανέρχομαι, redeo. 2) accedo.
Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rurfum.
Ἐπανέχω, antecello. 2) innitor. 3) immoror, infifto.
Ἐπανήκεστος, ον, infanabilis, irreuocabilis: de pœna, eft vltima, grauiffima.
Ἐπανήκω, redeo. 2) venio, aduenio.
Ἐπανθέω, ῶ, f. ήσω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris

decoris extrinsecus addunt, vt rubor genarum, tropi, figuræ, sententiæ orationis, colores omnes viuidiores. 2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere.
Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio pustularum. 2) decus extrinsecus, colore &c. additum.
Ἐπανθιάω, ῶ, *Ion.* όω, effloresco, vt ἐπανθέω.
Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno, floribus spargo, floridum reddo, orno, pingo.
Ἐπάνθισμα, τος, τὸ, eruptio pustularum. 2) quod inest, natat, serpit in superficie, vt lanugo in genis, spuma in vrina &c.
Ἐπανθισμὸς, ȣ, ὁ, exornatio, coloribus floridis, verbis venustioribus & sententiis.
Ἐπανθρακίδες, αἱ, pisciculi, qui super carbonibus assantur. Ab ἐπὶ & ἄνθρακες, *carbones*.
Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, super carbonibus asso.
Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεὶς, Partic. Præs. ἐπανεὶς, aor. 2. Part. f. ἐπανεῖσα. inf. ἐπανεῖναι.
Ἐπανισόω, f. ώσω, exæquo.
Ἐπανίστημι, excito, erigo. 2) antepono, præficio. 3) *in aor. 2. & perf. & med.* assurgo, v. c. ad dicendum b) rebello, seditionem moveo. c) ex inferis redeo. d) exorior, nascor, erumpo v. c. e cute.
Ἐπανιτέον, & ἐπανιτητέον, redeundum est. Ab ἐπάνειμι.
Ἐπάνοδος, ȣ, ἡ, reditus. 2) figura rhetorica.
Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco.
Ἐπανοίκτωρ, ορος, ὁ, qui aperit. Ex ἐπανοίγω, *aperio*.
Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum restituo, corrigo, emendo.
Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum. 2) res feliciter gesta. 3) emendatio, restitutio in integrum.
Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem. 2) rei cuiusque ordinatio, constitutio, vt debitorum dissolutio &c. 2) Figura rhetorica. Ab eod.
Ἐπανορθωτὴς, ȣ, ὁ, corrector, qui emendat.
Ἐπανορθωτικὸς, ὴ, ὸν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens. A pr.
Ἐπάντης, εος, ὁ, ἡ, accliuis. 2) excelsus, altus. Ex ἐπὶ & ἄντα, *in conspectu*.
Ἐπαντιβολέω, f. ήσω, precor, supplico.
Ἐπαντλέω, ῶ, f. ήσω, haustam aquam infundo.
Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infusio, ingestio aquæ vel alius liquoris, fouendi potissimum gratia; vnde totus, fomentum.
Ἐπάντλησις, εως, ἡ, idem,
Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. ἐπηνύσθη, aor. 1. P.
Ἐπάνω, *Adu.* supra. 2) supra quam.
Ἐπάνωθεν, *Adu.* desuper. A pr.
Ἐπάνωθι, *Adu.* supra. Ab eod.
Ἐπάξιος, ȣ, ὁ, ἡ, dignus.
Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, postulo, rogo, precor. 2) puto, censeo.
Ἐπαξίως, *Adu.* digne, pro dignitate.
Ἐπαξίωσις, εως, ἡ, æstimatio, census. 2) flagitatio.
Ἐπαξόνιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui circum axem voluitur. Ex ἐπὶ & ἄξων, *axis*.
Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. v. ἐπῳδή.
Ἐπαοιδία, ας, ἡ, idem.
Ἐπαοιδὸς, ȣ, ὁ, incantator. v. ἐπῳδός.
Ἐπαπειλέω, ῶ, p. ηκα, minor.
Ἐπαπερείδω, f. είσω, firmiter figo, effulcio aliquid aliquo. Pass. innitor.
Ἐπαπέρχομαι, discedo, post subsequor.
Ἐπαποδύομαι, f. ύσομαι, suscipio, accingor rei gerendæ.
Ἐπαποθνήσκω, post aliquem vel aliquid statim aut mox morior. 2) immorior rei cœptæ, morior.
Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo, super priores colonos adhuc alios nouos deduco.
Ἐπαποκτείνω, insuper, post alium vel alios, interficio.
Ἐπαπολαύω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio e re aliqua.
Ἐπαπόλλυμι, & μαι, pessumdo porro, scil. post alium vel alios.
Ἐπαπολογέομαι, ȣ̃μαι, insuper defendo, addo ante dictis defensionis causa. 2) defendo.
Ἐπαπορέω, ῶ, f. ήσω, addubito. 2) aliam insuper dubitationem & quæstionem moueo.
Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæstio super aliqua re.
Ἐπαπορηματικὸς, ὴ, ὸν, dubitatiuus. A pr.
Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæstio super aliqua re.
Ἐπαπορητικῶς, dubitanter, dubitantis modo.
Ἐπαποστέλλω, mitto, alium super alium, post alium. 2) successorem alicui mitto. 3) immitto alicui, v. c. percussorem.
Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio.
Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor.
Ἐπαράσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, exsecrabilis.
Ἐπαράσσω, vel άττω, it. ἐπαῤῥάσσω, ττω, ξω, illido. 2) irruo, incumbo.
Ἐπάρατος, ȣ, ὁ, ἡ, exsecrabilis. 2) diris devotus. 3) diris sacratus, ne occupetur, habitetur.
Ἐπάργεμος, ὁ, ἡ, leucomate s. albugine laborans. 2) cœcus, obscurus. Ex ἐπὶ & ἄργεμος, *albugo oculi*.
Ἐπάργυρος, ȣ, ὁ, ἡ, argentatus, argento clusus.
Ἐπαρδεύω, & ἐπάρδω, irrigo.
Ἐπαρέσκομαι, f. έσομαι, placo, reconcilio mihi.
Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior.
Ἐπαρηγὼν, όνος, ὁ, ἡ, adiutor, auxiliator.
Ἐπάρηξις, εως, ἡ, auxilium.
Ἐπαρίστερος, ȣ, ὁ, ἡ, sinister, peruersus, ineptus.
Ἐπαριστερότης, ητος, ἡ, sinisteritas, insulsitas.
Ἐπαριστέρως, *Adu.* sinistre. 2) inepte.
Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium. 2) ἐπάρκειαι, stipendia & similia. Ab ἐπαρκής.
Ἐπάρκεσις, ἡ, auxilium. A seq.
Ἐπαρκέω, ῶ, arceo, propulso. 2) opitulor, opem fero. 3) suppedito, suggero. f. ἐπαρκήσω. ἐπαρκέσοντα, opem laturum. aor. 1. ἐπήρκεσα. inf. ἐπαρκέσαι, Poët. ἐπαρκέσσαι.
Ἐπαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, sufficiens. Ex ἐπὶ & ἀρκέω.
Ἐπάρκιος, ȣ, ὁ, ἡ, sufficiens.
Ἐπαρκούντως, *Adu.* sufficienter.
Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus sublatus, editus. 2) tumor, tuberculum. 3) inflatio, superbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπάρουρος, ȣ, ὁ, ἡ, agricola, hortulanus. Ex ἐπὶ & ἄρουρα, *aruum*.

Ἔπαρσις,

Ἔπαρσις, εως, ἡ, eleuatio. 2) tumor. 3) superbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo; ſed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo. Perf. ἐπηρτημένος κίνδυνος, impendens periculum.
Ἐπαρτὴς, έος, ὁ, ἡ, paratus, qui eſt in promtu. Ex ἐπὶ & ἀρτέομαι, paro.
Ἐπαρτία, ἡ, apparatus.
Ἐπαρτίζω, f. ίσω, paro, perficio.
Ἐπαρυτὴρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυστὶς, ίδος, ἡ, hauſtrum, ſitula. 2) vas quo vtimur ad infundendum.
Ἐπαρτύω, f. ύσω, apto, adapto.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, præfectura, prouincia.
Ἐπαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad magiſtratum pertinens, Proconſularis, Proprætorius. &c.
Ἐπαρχιώτης, ε, ὁ, prouincialis. Fœm. ἐπαρχιῶτις, τιδος.
Ἔπαρχος, ε, ὁ, ἡ, præſes, præfectus, cuicunque rei maiori & honeſtiori, vt Proconſ. Proprætor, Procurator, Præf. Prætorio &c.
Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor. 2) ſum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auſpicor. (niſi potius hoc eſt ἀπάρχ.)
Ἐπαρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium.
Ἐπαρωγὸς, ε, ὁ, auxiliator. v. ἐπαρηγών.
Ἐπασθμαίνω, anhelo in opere faciundo.
Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, doceo, habilem rei reddo exercendo. 2) inſtruo aduerſus aliquem.
Ἐπασκητὴς, ε, ὁ, exercitator, athleta. Heſych.
Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum. 2) cantilena pueris a nutricibus occentari ſolita.
Ἐπασπαίρω, palpito
Ἐπασσύτερος, έρα, ερον, creber, frequens, alter poſt alterum. Ex ἐπὶ & ἆσσον, prope.
Ἐπασσυτεροτριβὴς, ὲς, idem. E præc. & τρίβω.
Ἐπαστράπτω, f. ψω, fulgeo, emitto ſplendorem.
Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illuſtro, lucem affero: at in Paſſ. ſplendeſco, ſplendeo.
Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. (v. απαύγ.)
Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper dico.
Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter reſiſto.
Ἐπαύλειος, ον, in aulam ferens. epith. ianuæ, e via publica in atrium ducentis.
Ἐπαυλέω, ῶ, f. ήσω, præcino, accino.
Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtabulor, in loco commoror: in tentorio ago.
Ἐπαύλιον, ε, τὸ, villa, villula. 2) ſedes, τὰ ἐπαύλια, repotia, ſecundus nuptiarum dies. (Integra dictio eſt τὰ ἐπαύλια ἱερὰ, τὰ ἐπὶ τῇ νεωςὶ ὑπὸ τε νυμφίε πεπηγμένῃ αὐλῇ γιγνόμενα, ſacra quæ fiunt ob ædes nouas a ſponſo conſtitutas, dedicandi quaſi noui domicilii ergo.)
Ἔπαυλις, εως, ἡ, villa, caſa, ſtabulum, ouile.
Ἐπαυλισμὸς, ε, ὁ, ſtabulatio, commoratio, domicilium.
Ἔπαυλος, ε, ὁ, ſtabulum. Ex ἐπὶ & αὐλή.
Ἐπαυξάνω & ἐπαύξω, f. ξήσω, augeo. In Paſſ. creſco.
Ἐπαυξὴ, ῆς, ἡ, accretio, incrementum. (pro ἐπαύξησις.)
Ἐπαυξὴς, ὲς, creſcens paullatim, vt febris.
Ἐπαύξησις, εως, ἡ, idem quod ἐπαυξή.
Ἐπαυρέω, ῶ, f. έσω, fruor, vtilitatem & fructum percipio. 2) damnum accipio, pœnas luo. 3) adſequor, nanciſcor.
Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρεσις, εως, ἡ, voluptas, gaudium.
Ἐπαυρίζω, f. ίσω, ſpiro, flatum immitto.
Ἐπαύριον, Aduerb. cras. Hinc ὁ ἐπαύριον, craſtinus.
Ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.
Ἐπαύρομαι, idem.
Ἐπαυτίκα, ſtatim.
Ἐπαυτοφώρῳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. Sic coniunctim ſæpe inuenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cuius datiui nominatus, τὸ αὐτόφωρον, ipſum furtum, eſt indictus, cum occurrat αὐτόφωρος, manifeſtarius.
Ἐπαυχένιος, ε, ὁ, ἡ, qui ceruici imponitur. Ex ἐπὶ & αὐχὴν, ceruix.
Ἐπαυχέω, ῶ, f. ήσω, glorior ob.
Ἐπαφαίρεσις, εως, ἡ, detractio iterata.
Ἐπαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper demo ſeu detraho.
Ἐπαφαυαίνω, arefacio, exſicco, eneco; cuius ſolus aor. 1. P. ἐπαφαυάνθην, ex Ariſtophanis Ranis laudat Suidas, vbi tamen edd. habent ἀπεφαυάνθην.
Ἐπαφάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contrecto. 2) demulceo. A ſeq.
Ἐπαφὴ, ῆς, ἡ, contactus, contrectatio.
Ἐπάφησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπαφίημι, f. ήσω, immitto, inſtigo.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, ſyriaca forma pro Ἐπαφρόδιτος.
Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.
Ἐπαφρόδιτος, ε ὁ, Epaphroditus. Nomen viri. 2) venuſtus, lepidus, gratioſus.
Ἐπαφροδίτως, venuſte, lepide, amabiliter.
Ἔπαφρος, ε, ὁ, ἡ, ſpuma coronatus.
Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa. A pr.
Ἐπαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, grauis, moleſtus. Ex ἐπὶ & ἄχθος, pondus.
Ἐπαχθῶς, Adu. moleſte. A pr.
Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.
Ἐπεὰν, Coni. poſteaquam, pro ἐπάν.
Ἐπεγγελάω, ῶ, illudo, inſulto.
Ἐπέγγυος, ε, ὁ, ἡ, per ſponſionem factus. Ex ἐπὶ & ἐγγύη, ſponſio.
Ἐπεγείρω, excito, v.c. e ſomno, incito, impello.
Ἐπεγερμὸς, ὁ, &
Ἐπέγερσις, ἡ, expergefactio. 2) incitatio.
Ἐπεγερτικὸς, ἡ, ὸν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγερτικῶς, Adu. ad incitandum vel excitandum apte.
Ἐπεγκαγχάζω, rideo in aliqua re, & quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, vnde ἐπέγκαψον, ſuperingero, devoro inſuper.
Ἐπεγκεράννυμι, inſuper admiſceo.
Ἐπεγκολάπτω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v.c. fumo.
Ἐπεγκυλίω, voluo in re aliqua. Paſſ. volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo. in aor. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανών.

Ἐπεγχείρησις,

-εχείρησις, εως, ἡ, conatus, aggreſſio.
-εγχέω, infundo.
-έγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur ſeu infuſum eſt.
-εγχυματίζω, inſtillo, infundo. A pr.
-εγχύτης, ε, ὁ, pincerna. Ab ſeq.
-εγχύω, inſuper infundo, iterum, crebro infundo.

ΠΕΙ', poſtquam. 2) quoniam, quandoquidem. 3) alioqui.

ΠΕΙ'ΓΩ, f. ξω, vrgeo, impello; ἐπείγομαι, feſtino, propero, maturo. 2) inſto.

-πειδὰν, poſtquam, quoniam. Ab ἐπεί.
-πειδὴ, idem quod ἐπεί. Conſtruitur hoc cum indicatiuo, illud præcedens cum coniunctiuo.
-πειδήπερ, *Coni.* quandoquidem.
-πεῖδον, inſpexi, vidi, de rebus lætis & aduerſis. ab inuſitato ἐπείδω.
-πειὴ, *poëtice*, pro ἐπεί.
-πεικάζω, f. άσω, conijcio. 2) coniectura ad ſequor.
-πείκεν, f. ἐπεὶ κεν, quando, poſtquam, poëticum pro ἐπειδάν.
-πείκτης, ε, ὁ, inſtigator. Ad ἐπείγω.
Ἔπειμι, ſuccedo. 2) inuado. 3) ἔπεισι, idem quod ἐπέρχεταί μοι, venit in mentem mihi. Ex ἐπὶ & εἶμι.
Ἔπειμι, immineo, ſum ſuper & poſt. vnde ἐπεσσόμενοι, *Poet.* poſteri.
Ἔπειξις, εως, ἡ, feſtinatio. Ab ἐπείγω.
Ἐπείπερ, *Coni.* quoniam, quandoquidem.
Ἐπειρύω, attraho, pro ἐπερύω, *Poet.* *In med.* induo.
Ἐπειρωνεύομαι, ironice loquor ſuper aliqua re: derideo.
Ἐπείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. quod ſuperinductum eſt, acceſſio, incrementum. Ab ἐπεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ἐπίσαγμα & ἐπισάττω.
Ἐπεισάγω, ſuperinduco, aliunde inueho. 2) adſciſco, adoptο. 3) adhibeo, pro εἰσάγω. 4) induco, v.c. fabulam in ſcenam.
Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. 2) inuectio, importatio. 3) adoptio.
Ἐπεισαγώγιμος, ε, ὁ, ἡ, inuectitius, importatus aliunde.
Ἐπείσακτος, ε, ὁ, ἡ, aduectitius, adſcititius, peregrinus. 2) adoptiuus.
Ἐπεισβαίνω, ſuperingredior. 2) ingredior.
Ἐπεισβάλλω, ſuperinfundo, v.c. aquam vino. 2) ingredior. 3) irrumpo.
Ἐπεισβάτης, ε, ὁ, vector, miles claſſiarius.
Ἐπεισδέχομαι, f. ξομαι, inſuper admitto & recipio intro.
Ἐπείσειμι, inuado: ingredior ſc. poſt alium.
Ἐπεισέρχομαι, idem.
Ἐπεισηγέομαι, ἡγμαι, inſuper induco. 2) in vſum, conſuetudinem induco, inuenio. 3) celebro.
Ἐπείσηησις, ἡ, initium. Vox ſchol. v. εἰσθεσις.
ἘΠΕΙΣΙΟΝ, ε, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris.
Ἐπεισκαλέω, ῶ, intro voco.
Ἐπεισκρίνομαι, ingredior, inſinuo me.
Ἐπεισκυκλέω, ῶ, aduoluo. 2) infero, inculco: & fere in malam partem, inepte infero.
Ἐπεισκύπτω, incumbo alicui rei.
Ἐπεισκωμάζω, comiſſatum ad aliquem venio. 2) irrepo aliunde, inſinuo, ingero me importunius.
Ἐπεισόδιον, ε, τὸ, pars fabulæ quaſi aduentitia, ſiue digreſſio in carmine epico ad narrationem non neceſſariam, ſed tamen apte cum fabula coniunctam, ſuauitatis & ornatus cauſa. 2) omne acroama aduentitium & iucundum 3) ἐπεισόδιον τῆς τύχης, luſus fortunæ. Polyb.
Ἐπεισόδιος, ε, ὁ, ἡ, ſuperinductus, aduentitius.
Ἐπεισοδιόω, ῶ, tamquam epiſodion interiicio & interſero. A pr.
Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod eſt in vitio.
Ἐπείσοδος, ε, ἡ, ingreſſio, adgreſſio.
Ἐπεισπαίω, inſilio, irrumpo. ἐπεισπέπαικεν, irruit, irrupit. Ariſtoph.
Ἐπεισπέμπω, f. ψω, in mitto alicui.
Ἐπεισπηδάω, ῶ, ήσω, ſuperinſilio.
Ἐπεισπίπτω, ſuperincido.
Ἐπεισπλέω, f. εύσω, nauigo in v.c. portum.
Ἐπεισπνέω, f. εύσω, inſuper ſpiro, magno flatu irruo.
Ἐπεισπράττω, f. ξω, exigo ſuper priora debita nouum.
Ἐπεισρέω, ſuper influo.
Ἐπεισφέρω, infero, intromitto.
Ἐπεισφρέω, & ἐπεισφρημι, inſuper intro fero. 2) ſuperintro. Hinc ἐπεισεφρηκα, aoriſt. 1. ἐπεισφρήσας & ἐπεισφρησάμενος.
Ἐπεισχέω, inſuper infundo, affundo. *In med.* infundo me, de copia ingredientium. Ioſ.
Ἔπειτα, *Adu.* deinde, poſtea, tum. Hinc ἔπειτα, in poſterum, οἱ ἔπειτα, poſteri, τὸ ἔπειτα, poſteritas. 2) nonnumquam abundat. 3) interrogantis eſt cum indignatione, vt εἶτα. et nihilominus tamen? itane vero? 4) *argumentando ſeruit:* enimuero, atqui.
Ἐπείτε, poſtquam.
Ἐπείτοι, idem.
Ἐπεκβαίνω, egredior, inprimis in terram e naui. 2) de iis, qui iam egreſſos alios conſequuntur.
Ἐπεκβοάω, infamo, *paſſ.* infamor, rumoribus diffamor.
Ἐπεκβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.
Ἐπεκδιδάσκω, f. ξω, amplius doceo & demonſtro, vt amplius rei narratæ cauſas, ... explico ...
Ἐπεκδύομαι, ύμαι, f. ύσομαι, idem.
Ἐπεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio & illu...
Ἐπεκδίδωμι, inſuper elargior, ἐπεκδοῦναι, aor. 2.
Ἐπέκδρομή, ῆς, ἡ, excurſio, eruptio in aliquem.
Ἐπέκεινα, *Adu.* illinc. 2) vltra. 3) ante.
Ἐπεκθέω, in ulterius aliquem procurro, erumpo.
Ἐπεκθύω, f. ίσω, idem.
Ἐπεκκαίομαι, percenſeo, perluſtro.
Ἐπεκκλίνω, f. ινῶ, declino, deuito.

Ἐπεκπίνω,

Ἐπημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, fit &c. Ab ἦμαρ, *dies*.
Ἐπημοιβὸς, ἡ, ὸν, mutuus. Ex ἐπὶ & ἀμοιβός.
Ἐπηνέμιος, ȣ, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, euanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπὶ & ἄνεμος.
Ἐπήορος, ȣ, ὁ, ἡ, sublimis, in alto situs. Ex ἐπὶ & ἀείρω, *tollo*.
Ἐπήρανος, ον, &
Ἐπήρατος, ȣ, ὁ, ἡ, amabilis. Ex ἐπὶ & ἐράω, *amo*.
ἘΠΗΡΕΆΖΩ, fut. άσω, noceo, iniuriam facio 2) infesto. 3) calumnior. v. ἐπήρεια.
Ἐπηρεασμὸς, ȣ, ὁ, idem quod ἐπήρεια. A præc.
Ἐπηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, iniuriosus. 2) contumeliosus. Ab eod.
Ἐπήρεια, ας, ἡ, proprie iniuria, re verbisue facta, maxime in contumeliam inferioris. Vnde 2) insultatio. 3) calumnia sycophantæ. 4) mulcta. 5) impetus hostilis. 6) odium s. cupiditas iudicis alicui nocendi, opp. χάρις, attice.
Ἐπηρεμέω, acquiesco in re aliqua.
Ἐπήρετμος, ȣ, ὁ, ἡ, ad remigationem accinctus. 2) remis instructus. Ab ἐπὶ & ἐρετμὸς, *remus*.
Ἐπηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ & ἐρέφω, *tego*.
Ἐπήρης, εος, ὁ, ἡ, paratus & instructus, proprie ad remigationem. Ex ἐπὶ & ἐρέσσω, *nauigo* vel ab ἄρω, *apto*.
Ἐπήριτος, ȣ, ὁ, ἡ, de quo contenditur. 2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ & ἔρις.
Ἐπήτεια, ας, ἡ, sapientia, facundia. A seq.
Ἐπητὴς, έος, ὁ, ἡ, facundus. Ab ἔπω, *dico*.
Ἐπήτριμος, ȣ, ὁ, ἡ, densus. 2) confertus. Ex ἐπὶ & ἤτριον, *stamen*.
Ἐπητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητής.
Ἐπηχέω, ῶ, f. ήσω, obstrepo, insono.
Ἐπήωρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impendens. 2) sublimis. Ex ἐπὶ & αἰωρέω, *tollo*. v. ἐπήορος.
ἘΠΙ', *Præpos. cum Genitiuo* super. 2) sub. 3) in. 4) coram. 5) ad. 6) versus. 7) penes. 8) erga. 9) per. 10) cum. 11) de. 12) a, in notatione officii, vt ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, ab epistolis. 13) sub, in notatione temporis, vt ἐπ' Αὐγȣ́στȣ. 14) apud. 15) inseruit Periphrasi, vt τὰ ἐπὶ μέρȣς, particularia, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων, equitum magister. *Cum Datiuo* 16) super. 17) ad. 18) penes. 19) in 20) post. 21) præter. 22) ob, propter. 23) aduersus. 24) apud, iuxta. 25) cum. 26) notat conditionem, vt σπονδὴ ἐπὶ τȣ́τοις ἐγένετο, induciæ his conditionibus fiebant, & caussam, vt ἐφ' ᾧ, propterea quod, & propterea vt, hac conditione vt. 27) tempus, vt ἐπ' ἤματι, vno die, *vel* per vnum diem. 28) abundat, vt ἐπὶ γογγύλαις διεβίω, rapis vixit. 29) facit Periphrasin Aduerbii, vt ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere. *Cum Accusatiuo*. 30) super. 31) supra. 32) ad. 33) versus. 34) contra, aduersus. 35) in. 36) propter. 37) per. 38) apud, inter. 39) notat tempus, vt ἐπὶ τοσȣ̃τον sc. χρόνον, tamdiu. 40) *sine Casu*, desuper, superne. 41) additum adiectiuis auget, vt ἐπὶ μέγα, valde. *In Compositione* notat 42) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, procliuitatem, & vitiationem seu deprauationem: sæpe tamen redundat.
Ἐπιάλλω, f. αλῶ, immitto. 2) mitto. Ex ἐπὶ & ἰάλλω, *mitto*.
Ἐπιάλτης, ȣ, ὁ, qui insilit. 2) incubus. Ex ἐπὶ & ἅλλομαι, *salio*.
Ἐπιανδάνω, complaceo, gratus sum.
Ἐπιαύω, dormio inter, vel apud, indormio. Ex ἐπὶ & ἰαύω, *dormio*.
Ἐπιάχω, acclamo. Hom. ἐπίαχον acclamarunt. Ex ἐπὶ & ἰάχω, *clamo*.
Ἐπιβαθραίνω, ascendo, aggredior. A seq.
Ἐπιβάθρα, ας, ἡ, pons, qui machinis admouetur ad muros vrbium scandendos, vel e naui in terram continentem. 2) aditus ad rem v. c. scientiam, basis.
Ἐπίβαθρον, ȣ, τὸ, naulum. A seq.
Ἐπιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo.
Ἐπιβακχεύω, læta voce acclamo.
Ἐπιβάλλω, f. λῶ, inicio. 2) impono, velut mulctam, tributa. 3) addo. 4) imprimo sc. notam nummo, aut alii rei. 5) contendo aliquo. 6) vrgeo, ingruo, inuado. 7) aggredior, capesso. 8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent officia, vel debentur nobis, & sic fere etiam in medio. 9) subsequor præcedentem, orationem &c.
Ἐπιβαπτίζω, immergo.
Ἐπιβάπτω, f. ψω, idem.
Ἐπιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgrauo. 2) graui damno adficio.
Ἐπιβασία, ἡ, &
Ἐπίβασις, εως, ἡ, scansio. 2) inuasio. 3) gradus, incessio. 4) iter. 5) actio. Ab ἐπιβαίνω.
Ἐπιβάσκω, induco. Hom. ἐπιβασκέμεν, inducere.
Ἐπιβαστάζω, fero in, v. c. manibus.
Ἐπιβατεύω, f. εύσω, nauem ingredior. 2) nauigio vehor. 3) in naui milito. 4) adscendo. 5) innitor, insisto, incumbo. 6) inuado, occupo, mihi vindico. 7) ineo, congredior, rem Veneream habeo, de animalibus. Ab ἐπιβαίνω.
Ἐπιβατήριος, ȣ, ὁ, ἡ, scansorius, ad scandendum pertinens.
Ἐπιβάτης, ȣ, ὁ, epibata, vector, sc. in naui.
Ἐπιβατικὸς, ἡ, ὸν, ad classiarios pertinens. οἱ ἐπιβατικοὶ, classiarii. A præc.
Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, ad quem patet accessus, qui adiri, conscendi potest.
ἘΠΙ'ΒΔΑ, ἡ, dies quarta & vltima Apaturiorum apud Athenienses. 2) postriduana feriarum dies. 3) dies secunda nuptiarum.
Ἐπιβδάλλω, rursus mulgeo.
Ἐπιβεβαιόω, ῶ, & ἐπιβεβαιόομαι, ȣ̃μαι, auctoritatem addo, ratum facio, confirmo.
Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, qui nauem vel equum conscendit, qui naue vel equo vehitur. 2) mobilis, agilis. 3) qui feminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.
Ἐπιβιβάζω, f. άσω, impono, iubeo adscendere.
Ἐπιβιβρώσκω, insuper edo, edo vna, velut obsonium cum pane.
Ἐπιβιόω, ῶ, & ἐπιβίωμι, superuiuo, vltra viuo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσεται, ἐπιβιȣ̃ς, ἐπιβιῶναι.

Ἐπιβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, noxius, damnofus. Ex ἐπὶ & βλάπτω vel βλάβος.
Ἐπιβλαβῶς, *Adu.* damnofe, noxie. A præc.
Ἐπιβλάπτω, f. ψω, infuper noceo & damnum infero.
Ἐπιβλαστάνω, fupergermino, infuper germino. 2) refrutico.
Ἐπιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐπιβλάστησις, εως, ἡ, fecunda germinatio. A pr.
Ἐπιβλαστικὸς, ἡ, ὸν, qui regerminat, vel regerminandi vim habet.
Ἐπιβλασφημέω, conuicior infuper, vltro, vel ob, poft aliquod vifum auditumue.
Ἐπιβλέπω, infpicio, intueor.
Ἐπιβλήδην, *Adu.* q. d. iniectim, adiiciendo, iniiciendo refpondendi ergo. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, additamentum. 2) panniculus ad farciendam veftem. 3) inferta purpura in fine veftis. 4) ornamentum domus. Ab eod.
Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peffulus. Ab eod.
Ἐπίβλητος, ε, ὁ, ἡ, aduentitius.
Ἐπιβλὺξ, *Adu.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ & βλύζω, *mano, fcaturio.*
Ἐπιβόας, ὁ, valde ftrepens, clamofus. A feq.
Ἐπιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, inuoco, imploro.
Ἐπιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, fubfidium.
Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum fuperuenio, infuper auxilior, præter alios fubvenio.
Ἐπιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.
Ἐπιβόησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιβόητος, ε, ὁ, ἡ, famofus, in vtramque partem, fed magis in malam. Ab eod.
Ἐπίβοιον, τὸ, fcil. θῦμα, facrificium, quod præter, vel poft bouis immolationem fit. Ex ἐπὶ & βοῦς, *bos.*
Ἐπιβόλαιον, ε, τὸ, velamen, amictorium. A feq.
Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, iniectio, impofitio. 2) applicatio mentis. 3) impetus. 4) inceptum, conatus. 5) multa. 6) tributum, vectigal, præftatio muneris. 7) impreffio notæ in numo, nota ipfa, infigne, quo quem agnofcimus. 8) inftitutum, confilium. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπίβολος, ε, ὁ, ἡ, compos, qui aliquid adeptus eft. Ab eod. v. ἐπήβ.
Ἐπιβόλως, *Adu.* ingeniofe, fapienter. 2) feliciter. A præc.
Ἐπιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombis adfono. 2) bombos edo. 3) ftrepitum facio.
Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, depaftio.
Ἐπιβοσκὶς, ίδος, ἡ, probofcis. A feq.
Ἐπιβόσκομαι, pafcor, depafcor.
Ἐπιβουκόλος, ε, ὁ, bubulcus.
Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, infidiæ. 2) molimen, adgreffio, conatus.
Ἐπιβούλευσις, εως, ἡ, infidiæ.
Ἐπιβουλευτὴς, ε, ὁ, infidiator.
Ἐπιβουλεύω, f. εύσω, infidias ftruo. 2) infidiofe molior. 3) confilium capio, delibero. 4) coniuro.
Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, confilium aduerfus aliquem initum, infidiæ.

Ἐπιβουλία, ἡ, idem. A feq.
Ἐπίβουλος, ε, ὁ, ἡ, infidiofus.
Ἐπιβούλως, *Adu.* infidiofe. A præc.
Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror.
Ἐπιβραχὺ, *Adu.* ad breue tempus.
Ἐπίβρεγμα, ατος, τὸ, irrigatio, irroratio. Ab ἐπιβρέχω.
Ἐπιβρέμω, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.
Ἐπιβρέχω, f. ξω, perfundo, irroro.
Ἐπιβρίθω, f. ίσω, ingrauefco, magno cum pondere irruo, impreffionem facio. 2) degrauo, deprimo.
Ἐπιβριμάομαι, ῶμαι, infrendeo.
Ἐπιβρομέω, ῶ, f. ήσω, admurmuro. Ab ἐπὶ & βρόμος.
Ἐπιβροντάω, ῶ, f. ήσω, infuper tono, intono.
Ἐπιβρόντητος, ε, ὁ, ἡ, cui tonitrua mentem perculere, attonitus. 2) vecors, vefanus.
Ἐπιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfufio. Ab ἐπιβρέχω.
Ἐπιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.
Ἐπιβρύω, f. ύσω, fcateo, plenus fum.
Ἐπιβύστρα, ας, ἡ, obturamentum. A feq.
Ἐπιβύω, f. ύσω, obturo, obftruo.
Ἐπιβωμίζω, f. ίσω, aræ facrificandi caufa impono. Ab ἐπὶ & βωμὸς, *ara.*
Ἐπιβώμιος, ε, ὁ, ἡ, altari impofitus. 2) ad altare cantari folitus. Ab iisd.
Ἐπιβωμιοστατέω, ad aram colloco. E pr. & ἵστημι.
Ἐπιβωστρέω, ῶ, f. ήσω, inuoco. A βοάω.
Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, paftor. A βόω, βόσκω.
Ἐπιγαῖος, ε, ὁ, ἡ, qui fuper terram eft. 2) humilis, humi repens. v. ἐπιγειός.
Ἐπιγαμβρεία, ας, ἡ, connubiorum vltro citroque iunctio.
Ἐπιγαμβρεύω, f. εύσω, generum affumo, filiam alicui nuptum do. 2) *in Paff.* gener fio, vxorem duco. A γάμβρος.
Ἐπιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas e matrimonio.
Ἐπιγαμέω, ῶ, vxorem fuperinduco, aor. 1. ἐπέγημα.
Ἐπιγαμία, ας, ἡ, adfinitas. 2) ius connubiorum contrahendorum.
Ἐπίγαμος, ε, ὁ, ἡ, nubilis.
Ἐπιγάννυμαι vel ἐπιγάνυμαι, gaudeo aliqua re, inprimis malis alterius.
Ἐπιγανόω, f. ώσω, orno, illuftro, polio.
Ἐπιγάστριος, ον, ventri deditus, ad ventrem fpectans. 2) ventriculo incumbens. *Neutrum fubft.* venter exterior. Ex ἐπὶ & γαστήρ.
Ἐπιγαυριάω, ῶ, infulto calamitofo. *Paff.* exfulto, lætor. 2) efferor animo & ferocior reddor.
Ἐπίγαυρος, ε, ὁ, ἡ, iactabundus. 2) fortis.
Ἐπιγειόκαυλος, ε, ὁ, ἡ, cuius caulis humilis eft, qui non erectum, fed humi ftratum caulem habet.
Ἐπίγειον, ε, τὸ, apfis ima planetarum, auge. 2) funis, quo nauis terræ alligatur. Ab feq.
Ἐπίγειος, ε, ὁ, ἡ, terreftris. 2) humi repens. Ex ἐπὶ & γέα, *terra.*
Ἐπιγειόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, a radice tantum foliatus. 2) fparfa humi folia habens. E præc. & φύλλον.
Ἐπιγελάω, ῶ, arrideo. 2) irrideo, infulto, inprimis calamitofo.
Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo.

Ἐπιγενεσιεργὸς, ὸν, generationem efficiens.
Ἐπιγένημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, acceſſio. 2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.
Ἐπιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, indigena. 2) natus poſt, adnatus, ſeu inſuper natus. Ab eod.
Ἐπιγεννάω, ῶ, f. ήσω, adgenero, inſuper genero.
Ἐπιγέννημα, ατος, τὸ, quod adnatum eſt. 2) ſymptoma.
Ἐπιγεννηματικὸς, ἡ, ὸν, adnatus, adiunctus velut natura. A præc.
Ἐπιγεραίρω, inſuper honore adficio.
Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, guſto, deguſto.
Ἐπιγηθέω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor aliqua re.
Ἐπιγῆτις, ιδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπὶ & γῆ.
Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, poſt naſcor. 2) adnaſcor. 3) ſuccedo, ſubſequor. 4) aduenio, ſuperuenio.
Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγνώσκω, agnoſco, cognoſco, reſcio, noui. 2) decerno, ſtatuo. 3) amo, diligo, in N. T.
Ἐπιγλισχραίνω, viſcoſius reddo.
Ἐπιγλίχομαι, cupio, appeto.
Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce. 2) dulceſco.
Ἐπίγλυκος, ϐ, ὁ, ἡ, dulcis. 2) ſubdulcis.
Ἐπιγλύφω, f. ψω, inſculpo, cælo.
Ἐπιγλωσσάομαι, vel ττάομαι, male loquor de aliquo. 2) male ominor alicui, male precor.
Ἐπιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem.
Ἐπιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ίδος, ἡ, lingula, lingua minor. 2) membrana cartilaginoſa rotunditatis oblongæ, gutturi claudendo & reſerando.
Ἐπιγνάμπτω, f. ψω, inflecto, intorqueo.
Ἐπίγναφος, ϐ, ὁ, ἡ, interpolitus, innouatus. Ex ἐπὶ & γνάπτω, polio.
Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio. 2) venia.
Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio.
Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, arbiter, iudex. 2) qui veniam dat, veniæ facilis. 3) inſpector ſiue æſtimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.
Ἐπιγνωρίζω, f. ίσω, demonſtro.
Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, ſcientia.
Ἐπίγνωτος, ϐ, ὁ, ἡ, cognitus, notus.
Ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commiſſura tegitur, patella. 2) veſtis genus ad genua pertinens. Ex ἐπὶ & γόνυ.
Ἐπιγονὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio generis. 2) fœtus. Ab ἐπιγίγνομαι.
Ἐπίγονος, ϐ, ὁ, ἡ, poſt natus, fœtus ſuccidaneus. 2) ſecundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, poſteri, filii. Ab eod.
Ἐπιγουνατὶς, ίδος, ἡ, v. ἐπιγονατίς.
Ἐπιγουνίδιος, ϐ, ὁ, ἡ, genibus impoſitus. Ex ἐπὶ & γόνυ.
Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, idem quod ἐπιγουνατίς.
Ἐπιγράβδην, Adu. ſtrictim, ſtringendo leuiter. Ab ἐπιγράφω.
Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, titulus, inſcriptio ſiue profana, ſiue metrica.
Ἐπιγραμματογράφος, ϐ, ὁ, ſcriptor epigrammatum.
Ἐπιγραμματοποιὸς, ὁ, idem.
Ἐπιγραφεὺς, έως, ὁ, quæſtor, qui pecuniam in ærarium conferendam deſcribit.
Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio, titulus. 2) cauſa rei actæ. 3) auctoritas, cum alicuius rei auctores habemur. Vnde 4) pro gloria dicitur. 5) indictio, deſcriptio cenſus.
Ἐπιγράφω, f. ψω, inſcribo. 2) adſcribo, vt auctori. 3) acceptum refero. 4) viritim collationem deſcribo. 5) teſtium nomina edo, quos producturus ſum. 6) ſubſcribo.
Ἐπίγρυπος, ϐ, ὁ, ἡ, naſum leuiter incuruum habens. 2) curuus, aduncus.
Ἐπίγυια, τὰ, funes, quibus naues in litore alligantur. Ab ἐ, & γυίαια, idem.
Ἐπιγυμνάζομαι, inſuper vel in aliqua re exerceo me.
Ἐπιδαίομαι, diuido, diſtribuo.
Ἐπιδαίσιος, ϐ, ὁ, ἡ, communis, vel hæreditate acceptus.
Ἐπιδαιτέομαι, ἕμαι, f. ήσομαι, epulor, conuiuor. Heſych. Ab ἐπὶ & δαίτη, epulum.
Ἐπίδαιτρον, ϐ, τὸ, opſonium. Ex ἐπὶ & δαιτρὸς.
Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.
Ἐπιδακρύω, f. ύσω, defleo.
Ἐπίδαμος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἐπίδημος, publicus.
Ἐπιδανείζω, f. ήσω, vltra fœnero, ſuper prius creditam pecuniam adhuc aliam nouam credo. In medio, adhuc aliam fœnori ſumo.
Ἐπίδασυς, εος, ὁ, ἡ, aliquantum hirſutus.
Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, copioſum, nimium me præbeo, in dando, dicendo, ridendo &c. addo corollarium ſeu auctarium.
Ἐπιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigens. Ex ἐπιδέομαι.
Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, ſpecimen.
Ἐπιδείελα, Adu. poſt meridiem. A ſeq.
Ἐπιδείελος, ϐ, ὁ, ἡ, pomeridianus, veſpertinus.
Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω & ἐπιδείνυμαι, oſtendo, demonſtro. 2) ſpecimen artis edo, artem oſtento, de oratoribus inprimis, poëtis, pictoribus, muſicis; vnde & 3) pro pingere, canere, dicere &c.
Ἐπιδεικτιάω, ῶ, oſtendere vel oſtentare me cupio, oſtento. A præc.
Ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonſtratiuus. 2) vtens genere dicendi ad oſtendendum ingenium & eloquentiam comparato: quod genus ipſum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipſa ἐπιδεικτική. Ab eod.
Ἐπιδεικτικῶς, Adu. oſtentandi cauſſa. 2) demonſtratiue, copioſe, luculenter. 3) aperte, in propatulo. 4) valde ornate. A præc.
Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonſtratio. 2) oſtentatio, artis ſpecimen. 3) oratio, cantus &c. ipſe, artis oſtentandæ cauſa editus.
Ἐπιδειπνέω, ῶ, f. ήσω, ſecundariam cœnam perago.
Ἐπιδείπνιος, ϐ, ὁ, ἡ, qui poſt cœnam eſt, fit &c. Ex ἐπὶ & δεῖπνον.
Ἐπιδειπνὶς, ίδος, ἡ, q. d. poſt-cœnium, cœna ſecundaria. Ex iiſd.
Ἐπιδεῖπνον, ϐ, τὸ, idem.
Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus. 2) qui poſt decem penditur.

Ἐπιδεκτικὸς, ἡ, ὸν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.
Ἐπιδελεάζω, efcam impono.
Ἐπιδέμνιος, ε, ὁ, ἡ, in ftrato pofitus, qui in lecto eft. Ex ἐπὶ & δέμνιον, *ftratum, lectus.*
Ἐπιδεξελευθέρως, *Adu.* dextre & ingenue. Ex ἐπιδέξιος & ἐλεύθερος, *ingenuus.*
Ἐπιδέξιος, ε, ὁ, ἡ, qui eft ad dextram, dexter. 2) fcitus, elegans. 3) vrbanus, lepidus. 4) profper, fauftus.
Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.
Ἐπιδεξίως, *Adu.* fcite, decenter, lepide, prudenter.
Ἐπιδέομαι, f. δεήσομαι, infuper egeo. 2) egeo, indigeo.
Ἐπιδέρκομαι, infpicio.
Ἐπίδερκτος, ε, ὁ, ἡ, vifibilis. A præc.
Ἐπιδερματὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ eft inter digitos anferum & auium huius generis. 2) cuticula fenfu deftituta & veram cutem tegens. Ex ἐπὶ & δέρμα, *pellis.*
Ἐπιδερμὶς, ίδος, ἡ, idem, & ex iisd.
Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio, v. c. vulneris.
Ἐπιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo. 2) onus impono & alligo.
Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐπιδέσμιον, τὸ, fafciola.
Ἐπίδεσμος, ε, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, fafcia.
Ἐπιδεσμοχαρὴς, ὲς, nodis gaudens. E pr. & χαίρω.
Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.
Ἐπιδευὴς, έος, ὁ, ἡ, indigens. A feq.
Ἐπιδεύομαι, indigeo.
Ἐπιδέχομαι, excipio. 2) accipio, admitto. 3) fufcipio, v. c. bellum.
Ἐπιδέω, obligo, alligo.
Ἐπιδεῶς, *Adu.* parce, non fatis, infufficienter, Ab ἐπιδεής.
Ἐπίδηλος, ε, ὁ, ἡ, manifeftus.
Ἐπιδήλως, *Adu.* manifefte.
Ἐπιδημεύω, f. εύσω, aduena, peregrinus fum. 2) peregre aduenio. 3) domi fum, non abfum peregre.
Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, aduentus peregre. 2) præfentia domi.
Ἐπιδημητικὸς, ἡ, ὸν, domi & quafi intra populi fines manens.
Ἐπιδημία, ας, ἡ, aduentus, inprimis Deorum.
Ἐπιδήμιος, ε, ὁ καὶ ἡ, verfans in populo. 2) ciuilis. 3) domefticus. 4) popularis. 5) publicus. 6) peregrinus.
Ἐπιδημιεργὸς, ὁ, curator operis publici, vt murorum reficiendorum, ap. Thuc. ex interpretatione Schol. fed apud Procopium, Thuc. imitatorem, femper de opifice.
Ἐπιδημιεργέω, f. ήσω, perficio opus.
Ἐπίδημος, ε, ὁ, ἡ, aduena, non inquilinus. 2) qui peregre venit. 3) qui verfatur in populo, vulgaris.
Ἐπιδὴν, *Adu.* diu, multo, pro ἐπὶ δήν.
Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.
Ἐπιδιαβαίνω, poft alium, qui tranfiit, ipfe etiam tranfeo. 2) tranfeo.
Ἐπιδιαγινώσκω, f. γνώσομαι, recognofco. 2) iterum decerno.

Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, teftamentum pofterius.
Ἐπιδιαιρέω, diuido, partior, defcribo.
Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, difpenfatio. 2) arbitrium. 3) victus ratio feu ordinatio.
Ἐπιδιαίτητος, εως, quæ iterum difceptatur, iudicatur, v. c. lis.
Ἐπιδιάκειμαι, adquiefco.
Ἐπιδιακινδυνεύω, periclitor.
Ἐπιδιακρίνω, infuper iudico: de fummo iudice.
Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.
Ἐπιδιαμένω, permaneo.
Ἐπιδιαμονὴ, ῆς, ἡ, permanfio, immoratio.
Ἐπιδιανέμω, infuper diftribuo.
Ἐπιδιανοέω, poft, infuper excogito.
Ἐπιδιαπέμπω, mitto infuper, fc. poft alium iam miffum.
Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, infuper naui traiicio. 2) traiicio.
Ἐπιδιαῤῥήγνυμι, f. ήξω, difrumpo. *paff.* difrumpor in re aliqua.
Ἐπιδιασαφέω, f. ήσω, doceo, demonftro. 2) *paff.* cognofcor, perfpectus fum.
Ἐπιδιασκευάζω, f. άσω, recognofco, rerracto.
Ἐπιδιασκευάσις, εως, ἡ, recognitio, retractatio.
Ἐπιδιασύρω, perftringo, irrideo.
Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττομαι, infuper mando, vel conftituo. 2) infupper addo.
Ἐπιδιατείνω, intendo. 2) increbefco.
Ἐπιδιατίθημι, addo aliquid pactis, teftamento &c. 2) depono.
Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, tempus tero, moram traho in aliqua re.
Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.
Ἐπιδιδάσκω, f. ξω, doceo, quod reftat, quod alter prætermifit.
Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima tefticulorum tunica dura, craffa & admodum valida. Ex ἐπὶ & δίδυμος, *tefticulus.*
Ἐπιδίδωμι, infuper do, dono præterea. 2) fimpliciter, do, trado, dedo. 3) crefco, augeor. 4) in conuiuium vocatus venio. 5) in dotem do.
Ἐπιδιέρχομαι, percenfeo, percenfendo, obeundo recognofco. ἐπιδιεξελθεῖν, inf. aor. 2. enarrare, explicare.
Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui biennium exceffit.
Ἐπιδιζήμαι, infuper quæro.
Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita & accuratior narratio.
Ἐπιδικαιόω, f. ώσω, litigo de re aliqua.
Ἐπιδικάζω, f. άσω, difcepto. 2), fententia mea (hereditatem) adiudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, cum genitiu. (hereditatem) iure peto, vel obtineo. 2) expeto.
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controuerfa.
Ἐπιδικάσιμος, ὁ, arbiter, familiæ hercifcundæ inprimis; deinde aduocatus in quacunque re, denique expetitus aliis, vtilitatis cauffa, hæreditas litigiofa, controuerfa.
Ἐπίδικος, ε, ὁ, ἡ, litigiofus, controuerfus. Ex ἐπὶ & δίκη, *ius*, virgo ἐπίδικος, de qua confanguinei iure certare poffint, vter eam ducere vxorem debeat.
Ἐπιδίμοιρος, ε, ὁ, ἡ, plus quam duas habens beffes.

'Επιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
'Επιδιορθόω, ω, f. ώσω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci.
'Επιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta, acta sunt.
'Επιδιορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad corrigenda superiora adhibetur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. 2) emendandi vim habens.
'Επιδιουρέω, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
'Επιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
'Επιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
'Επιδιπλοΐζω, idem.
'Επιδιφριὰς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ & δίφρος, *currus.*
'Επιδίφριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui super curru est, sedet aut pugnat. 2) sellularius: vt τέχνη, ars sellularia. 3) ignauus, mollis. Ex iisd.
'Επιδίχα, *Adu.* seorsum, separatim.
'Επιδίψιος, ȣ, ὁ, ἡ, siticulosus.
'Επιδίω, f. ίσω, insudo. Ex ἐπὶ & ἰδίω, *sudo.*
'Επιδιωγμὸς, ȣ, persecutio. A præc.
'Επιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
'Επιδοιάζω, dubito.
'Επίδομα, ατος, τὸ, adiectio, quæ supra iustam mensuram datur emtori. Ab ἐπιδίδωμι.
'Επίδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, proprie, de quo est aliqua opinio in futurum; it. qui exspectatur. 2) celeber, clarus, illustris. Ex ἐπὶ & δόξα.
'Επιδόξως, *Adu.* honorifice, gloriose. A præc.
'Επιδορατὶς, ίδος, ἡ, cuspis ferrea hastæ. Ex ἐ. & δόρυ, *hasta.*
'Επιδορπέω, ῶ, f. ήσω, cœnam secundariam sumo.
'Επιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ab ἐπιδορπίς.
'Επιδόρπιος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. post-cœnius. 2) ad cœnam vtilis. Ex ἐ. & δόρπον, *cœna.*
'Επιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post cœnium, cœna secundaria. Ex iisd.
'Επιδόρπισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur: bellaria. Ab ἐπιδορπίζομαι.
'Επιδορπισμὸς, ȣ̃, ὁ, cœnæ secundariæ sumtio. Ab eod.
'Επίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum. 2) incrementum, v. c. artis. 3) largitio, erogatio publice facta, donatiuum, congiarium, emolumentum denique. Ab ἐπιδίδωμι.
'Επιδόσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, addititius, ex accessione proueniens. Ab eod.
'Επιδοτικὸς, ἡ, ὸν, ad supererogandum propensus. Ab eod.
'Επιδȣπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo.
'Επιδοχεῖον, τὸ, receptaculum. A seq.
'Επιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio. 2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*
'Επιδράσσομαι, vel ἐπιδράττομαι, f. ξομαι, prehendo, arripio.
'Επιδρέπομαι, decerpo. 2) vindico mihi, assumo.
'Επιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio. 2) leuis & perfunctoria tractatio rei vel explicatio. 3) affluxus humorum ap. medicos. A τρέχω.
'Επιδρομία, ἡ, idem. A præc.
'Επίδρομος, ȣ, ὁ, ἡ, accessu facilis, planus. 2) in quem accedi solet. 3) incursionibus expositus.
'Επιδυναστεύω, f. εύσω, post alium obtineo imperium.
'Επιδυσφημέω, ῶ, infami adpellatione noto. 2) dicta prosequor verbis obscœnis & male ominatis.
'Επιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido super.
'Επιείκεια, ας, ἡ, æquitas, summi iuris moderatio. 2) clementia. 3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert, in meliorem partem accipit &c. item cetera ex adiectiuo.
'Επιείκελος, ȣ, ὁ, ἡ, similis.
'Επιεικεύω, ex æquo & bono ago, sum mitis. A sq.
'Επιεικὴς, έος, ὁ, ἡ, æquus. 2) decens, consentaneus. 3) clemens, lenis. 5) bonus, modestus. 5) mediocris, non magnus. 6) qui bonus & frugi est. 7) probabilis, verosimilis. 8) facilis. Ex ἐπὶ & εἴκω, *similis. vel consentaneus sum.*
'Επιείκησις, εως, ἡ, pietas. A præc. Sed potius ἐπιείκισις legendum, vt sit a sequente.
'Επιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono statuo, arbitror.
'Επιεικτὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis. 2) facile cedens, Ex ἐπὶ & εἴκω, *cedo.*
'Επιεικῶς, *Adu.* non absurde. 2) mediocriter, moderate. 3) clementer. 4) valde, sufficienter. 5) fere, plerumque, crebro.
'Επιέλδομαι, desidero, cupio.
'Επιέλπομαι, spero.
'Επιέννυμι, induo.
'Επιέπομαι, insequor.
'Επιζαρέω, infesto, grauo.
'Επιζαφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vehemens, ardens.
'Επιζάφελος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.
'Επιζαφελῶς, *Adu.* vehementer, ardenter.
'Επιζάω, ῶ, f. ώσω, vel ήσομαι, superuiuo, superstes sum. 2) diu viuo.
'Επίζεμα, ατος, τὸ, decoctum, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.
'Επιζεύγνυμι, vel ἐπιζευγνύω, f. ζεύξω, coniungo, innecto, adiungo.
'Επιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, catena. 2) series.
'Επίζευξις, εως, ἡ, coniunctio. 2) iteratio. 3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia.
'Επιζέω, f. έσω, feruesco.
'Επίζηλος, ȣ, ὁ, ἡ, æmulandus, inuidendus, præclarus.
'Επιζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. *In vulgg. apud Lucian. sed ibi ἐπὶ ζῆλ legendum.*
'Επιζήμιος, ȣ, ὁ, ἡ, damnosus, noxius. 2) cui multa est irrogata. Ex ἐπὶ & ζημία.
'Επιζημιόω, f. ώσω, multam irrogo.
'Επιζημίως, *Adu.* damnose.
'Επιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor. 2) posco.
'Επιζήτημα, ατος, τὸ, quæstio.
'Επιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.
'Επιζητήσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui requiri potest, aut solet; appetibilis, studio dignus.
'Επιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio ianuam, vt simplex.
'Επιζώστρα, ας, ἡ, balteus. Ex ἐπὶ & ζωστὴρ, *cingulum.*

Ἐπίηρανος, ου, ὁ, ἡ, adiutor.
Ἐπιηρεφής, ές, *Ion.* pro ἐπηρεφής.
Ἐπίηρος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator. 2) gratiam referens. Ex ἐ. & ἦρα.
Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. A seq.
Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis. Ex ἐ. & θάλαμος.
Ἐπιθαλασσίδιος, vel ἐπιθαλαττίδιος, ία, ιον, vel ὁ, ἡ, maritimus. A seq.
Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.
Ἐπιθαλπής, έος, ὁ, ἡ, calidus. 2) iucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ & θάλπω, *foueo.*
Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore admiror, stupeo.
Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ, ἡ, morti destinatus, capitis damnatus. A seq.
Ἐπιθάνατος, ου, ὁ, ἡ, mortem arcessens, letifer. 2) morti vicinus.
Ἐπιθανάτως, *Adu.* cum vitæ periculo. A pr.
Ἐπιθανής, έος, ὁ, ἡ, morti propinquus. Ex ἐπὶ & θνήσκω, *morior.*
Ἐπιθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam sumo, confidentior fio.
Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, fidentem reddo, animum addo.
Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro. 2) deorum iram alicui imprecor.
Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine diuino adflor, instinctu diuino agor. 2) vaticinor. 3) deos precor. 4) per deos obtestor: deorum testimonio utor. 5) imprecor. 6) consecro.
Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus diuinus. 2) obtestatio, quæ fit per deos vel deum. 3) precatio, qua dei opem imploramus. A pr.
Ἐπιθειασμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, quicquid imponitur, seu superimponitur, vt 2) statua, quæ defuncti sepulcro imponitur. 3) operculum. 4) corona. 5) cinctura.
Ἐπιθεραπεύω, f. εύσω, obsequium præsto.
Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio. 2) adgressio, inuasio. 3) rerum nouarum molitio. 4) coniuratio. 5) insidiæ, impostura. 6) amor, concupiscentia, libido.
Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, oraculum reddo, sancio oraculo, auspicio addico aliquid.
Ἐπιθέσπισμα, ου, ὁ, oraculum, scitum. A pr.
Ἐπιθετέον, imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impostor, insidiator. Ab eod.
Ἐπιθετικὸς, ή, ὸν, aptus ad fallendum, fallax. 2) adgressu promptus, audax. Ab eod.
Ἐπιθετικῶς, *Adu.* epitheti loco, cognomine.
Ἐπίθετος, ου, ὁ, ἡ, adiectus, qui adiici solet. 2) aliunde inuectus. 3) commentitius. 4) simulatus, adfectatus. 5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον, vel ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos est Nomen Adiectiuum.
Ἐπιθέτως, pro ἐπιθετικῶς. A pr.
Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.
Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, prospicio, contemplor, considero.
Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio.
Ἐπίθημα, ατος, τὸ, (alias ἐπίθεμα) operculum, tegmen.
Ἐπιθηματόω, ῶ, operculo claudo. A pr.
Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, ianuarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. Ex eod. & ἔργον.
Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, munus quo quis aliis θηράρχοις, vel quatuor elephantis præest. A seq.
Ἐπιθήραρχος, ου, ὁ, ἡ, qui aliis θηράρχοις præest, vel qui quatuor elephantos regit. Ex ἐπὶ & θήραρχος, *præfectus belluarum, seu elephantorum.*
Ἐπιθιγγάνω, & ἐπιθίγω, attingo, tango.
Ἐπιθλίβω, f. ψω, premo.
Ἐπίθλιψις, ἡ, compressio.
Ἐπιθοάζω, insideo. 2) sedeo.
Ἐπιθολόω, ῶ, f. ώσω, infusco, obscuro, perturbo.
Ἐπιθορέω, ῶ, adsilio, insilio, supersilio.
Ἐπιθόρνυμαι, ineo feminam. A pr.
Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo secundo rumore, admurmuro.
Ἐπίθρεπτος, ον, bene nutritus de carne, significat maiorem carnis molem.
Ἐπιθρηνέω, ῶ, f. ήσω, lugeo, plango, super mortuo scil.
Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo. Nicand. ἢν ἐπιθρομβωθῇ, si coaguletur.
Ἐπιθρώσκω, insilio. 2) subsilio, subsultim progredior.
Ἐπιθυμέω, ῶ, f. ήσω, cupio, concupisco, desidero. Ex ἐ. & θυμός.
Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, desiderium. 2) res appetita. A pr.
Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, cupiditas, appetitio. Ab eodem.
Ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, qui tenetur alicuius rei desiderio, cupidus. Ab eod.
Ἐπιθυμητικὸς, ή, ὸν, ad concupiscendum propensus, insitam concupiscendi facultatem habens. 2) impellens ad concupiscendum. τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.
Ἐπιθυμητικῶς, *Adu.* cupide. cum ἔχειν, cupiditate teneri. Ab ἐπιθυμέω.
Ἐπιθυμητὸς, ή, ὸν, desiderabilis. Ab eod.
Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, desiderium, auiditas. 3) libido, cupiditas effrenata. Ex ἐπὶ & θυμὸς, *animus.*
Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, suffimentum, quod ad suffiendum adoletur. A seq.
Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, odoramenta adoleo, seu accendo.
Ἐπιθυμόδειπνος, ου, ὁ, ἡ, cœnas appetens.
Ἐπιθύνω, corrigo. Ex ἐπὶ & ἰθύνω, *dirigo.*
Ἐπιθυσιάζω, rem diuinam facio.
Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem. 2) immolo vel sacrifico post alium. 3) immolo, sacrifico super aliquo scil. corpore, velut fœdere. Ex ἐ. & θύω.
Ἐπιθωρακίδιον, ου, τὸ, vestis, quæ thoraci superinduitur.
Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, lorico. 2) super thoracem aliquid induo.

Ἐπιθωρήσσομαι, f. ήξομαι, armor, aduerſus aliquem, bellum paro in aliquem.
Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, acclamo, vociferando incito.
Ἐπιίδμων, ονος, ὁ, ἡ, gnarus, peritus.
Ἐπιίζομαι, inſideo.
Ἐπιίστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus.
Ἐπικαγχάζω, f. άσω, cachinno aliquid excipio.
Ἐπικαγχλάζω, pro ἐπικαχλάζω.
Ἐπικαθαιρέω, f. ήσω, deſtruo, diruo.
Ἐπικαθέζομαι, inſideo.
Ἐπικαθεύδω, indormio. 2) incubo.
Ἐπικάθημαι, inſideo. 2) ſedeo.
Ἐπικαθιζάνω, inſideo.
Ἐπικαθίζω, f. ίσω, impono. 2) inſideo.
Ἐπικαθίστημι, ſubſtituo, ſufficio. aor. 1. ἐπικατέστησα. *Paſſ.* ἐπικατεστάθην. ἐπικατασταθεὶς, ſubſtitutus.
Ἐπικάθισμα, ατος, τὸ, inſeſſus. Ab ἐπικαθίζω.
Ἐπικαινίζω, f. ίσω, inſtauro, innouo.
Ἐπικαινοτομέω, f. ίσω, idem quod καινοτ. Euſ.
Ἐπικαιρία, ἡ, opportunitas. Ex ἐ. & καιρός. v. ἐπίκαιρος, quod vſitatius.
Ἐπικαίριος, ου, ὁ, ἡ, oportunus, commodus. 2) præcipuus. 3) temporarius.
Ἐπικαιρίως, opportune. A pr.
Ἐπίκαιρος, ου, ὁ, ἡ, idem, quod ἐπικαίριος.
Ἐπικαίρως, *Adu.* opportune. A pr.
Ἐπικαίω & ἐπικάω, f. αύσω, accendo, incendo, amburo. ἐπικεκαυμένος, aduſtus.
Ἐπικαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſpicilegium facio. 2) ſpolio bonis, quæ ab aliis relicta ſunt.
Ἐπικαλέω, ῶ, & οῦμαι, nomino, appello, cognomino. 2) pro ἐγκαλέω, obiicio, vitio verto. 3) inuoco, imploro. 4) teſtem facio. ἐπικαλέομαι, οῦμαι, *med.* inuoco, imploro. 2) prouoco ad aliquem, ſuperiorem appello. ἐπεκαλεσάμην, aor. *Paſſ.* ἐπικαλοῦμαι, cognominor. ἐπικληθεὶς, cognominatus. aor. 1. *Part.* 2) poſtulor, accuſor.
Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum. 2) prætextus.
Ἐπικαλυπτήριον, ου, τὸ, idem, n. 1.
Ἐπικαλύπτω, f. ψω, tego, contego. 2) obſcuro.
Ἐπικάλυψις, εως, ἡ, obuolutio.
Ἐπικαμπή, ῆς, ἡ, inflexio, incuruatio.
Ἐπικαμπής, ὲς, flexus, curuus. Ab ἐπικάμπτω.
Ἐπικαμπτής, έος, ὁ, ἡ, inflexus, incuruus. Ab eod. (ſed videtur hæc lectio minus proba.)
Ἐπικάμπιος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.
Ἐπικάμπτω, f. ψω, inflecto. 2) perſuadeo, animum alicuius ad meam voluntatem inflecto.
Ἐπικαμπύλος, ου, ὁ, ἡ, incuruus.
Ἐπικαμπῶς, cum flexu, flexuoſe. Ab ἐπικαμπής.
Ἐπίκαμψις, ἡ, flexus, conuerſio, v. c. nauis.
Ἐπικανθίδες, ων, αἱ, canthorum radices.
Ἐπίκαρ, *Adu.* ad verticem, in caput. v. ἔγκαρ.
Ἐπικάρπιος, ου, ὁ, ἡ, frugifer, fructifer, qui ſemen continet. Ex ἐ. & καρπός.
Ἐπικαρπία, ας, ἡ, fructus, ſeu fructuum prouentus. 2) vſus rei fructuoſus, fructuum perceptio. 3) quæſtus, fœnus. 4) vectigal, quod a fructibus prouenit.
Ἐπικαρπίδιος, ον, qui fructibus (pomis) ineſt extrinſecus. Ex iisd.
Ἐπικαρπολογέω, ſpicilegium facio. Ex ἐπὶ, καρπὸς & λέγω, *colligo.*
Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ἐπικάρσιος, ου, ὁ, ἡ, obliquus, tranſuerſus, vt κάρσιος.
Ἐπικαρυκκεύω, inſuper condio, condimentum aliud addo. v. καρύκκη.
Ἐπικαταβαίνω, deſcendo.
Ἐπικαταβάλλω, deprimo, demitto.
Ἐπικατάγνυμι, inſuper frango.
Ἐπικατάγομαι, poſt alium appello.
Ἐπικαταδαρθάνω, indormio. ἐπικαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormiſſe.
Ἐπικαταδέω, f. ήσω, alligo, vt onus dorſo equi, deuincio v. c. vulnus.
Ἐπικαταδύομαι, mergo me.
Ἐπικαταθέω, decurro, incurro.
Ἐπικατακλείω, f. είσω, concludo, recondo.
Ἐπικατακλίνω, reclino in, repono in.
Ἐπικατακλύζω, f. ύσω, aquis obruo, inundo.
Ἐπικατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.
Ἐπικατακολουθέω, inſequor, perſequor.
Ἐπικαταλαμβάνω, occupo, anteuerto. 2) adſequor. 3) opprimo.
Ἐπικαταμωκάομαι, irrideo, ſubſanno.
Ἐπικαταπηδάω, deſilio in.
Ἐπικαταπίπτω, incumbo in aliquem.
Ἐπικαταπλάσσω, ττω, emplaſtrum impono.
Ἐπικαταπρήθω, comburo ſuper aliquo. *einem das Haus über dem Kopfe anſtecken und verbrennen.*
Ἐπικαταράομαι, diris deuoueo.
Ἐπικατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſacer, exſecrabilis.
Ἐπικαταράσσω, vel ἐπικαταράττω, percutio, impetuoſe impello, vel inſilio. 2) *in paſſ.* immittor.
Ἐπικαταρρέω, deſuper influo, illabor e ſuperiore loco.
Ἐπικαταρρήγνυμι, ſuper aliqua re frango, diſcindo v. c. veſtes a pectore, luctus cauſa, ſuper defuncto.
Ἐπικαταρριπτέω, ſuperiniicio.
Ἐπικαταρρυέω, deſuper defluo aliquo.
Ἐπικατασείω, f. είσω, ſuper decutio, ſuper deturbo.
Ἐπικατασκάπτω, f. ψω, ſuperfodio, diruo ſuper.
Ἐπικατασκευάζω, exſtruo, comparo.
Ἐπικατασπάω, detraho.
Ἐπικατασπένδω, f. σπείσω, libo ſuper, victima v. c.
Ἐπικαταστρατοπεδεύω, caſtra loco contra aliquem.
Ἐπικαταστρέφω, f. ψω, inuerto iaciendo ſuper aliquem.
Ἐπικατασφάζω, & σφάττω, f. ξω, macto ſuper, inſuper, v. c. ſuper tumulo.
Ἐπικατατέμνω, concido, lacero.
Ἐπικατατρέχω, hoſtiliter impetum facio, irruo in aliquem, perſulto regionem incurſionibus infeſtis.
Ἐπικαταφέρομαι, deferor, delabor (ſuper aliquem) de pluuia &c. præceps ruo.
Ἐπικαταφορά, ᾶς, ἡ, *Vocabulum Mathematicum,* præceps locus in octauo ab horoſcopo ſigno.

Ἐπικατάφορος,

Ἐπικατάφορος, ου, ὁ, ἡ, pronus, procliuis.
Ἐπικαταχωννύω, f. ύσω, adobruo, super mortuo humum.
Ἐπικαταψάω, superficiem, v. c. soli, leuiter rado, sarrio.
Ἐπικαταψεύδομαι, mentior aduersus aliquem, de aliquo falsa refero.
Ἐπικατείδω, inspicio.
Ἐπικάτειμι, desuper descendo in, v. c. e capite in stomachum.
Ἐπικατεράω, ῶ, defusum, transfusum, seu decapulatum, vel elutriatum superpono, vel indo compositioni.
Ἐπικατέρχομαι, idem quod ἐπικάτειμι.
Ἐπικατέχω, retineo super aliquo loco.
Ἐπικατηγορέω, insuper exprobro. 2) explico insuper.
Ἐπικατηγόρησις, εως, ἡ, addita rei explicatio, significatio, vt in *Alba longa*, τὸ longa est figuræ ἐπικατηγόρησις.
Ἐπικατοικέω, inhabito, incolo.
Ἐπικατονομάζω, dedico, consecro, sc. vt nomen ab eo accipiat, cui consecratur.
Ἐπικατορθόω, bene gero insuper, sc. post alias res bene gestas.
Ἐπικαττύω & ἐπικαττύομαι, veteramentarii sutoris artem exerceo, coria obsoleta & detrita consuo.
Ἐπικαυλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, *caulis*, & φύλλον.
Ἐπίκαυμα, ατος, τὸ, adustio. 2) id ipsum, quod adustum est. 3) genus vlceris citra nigram oculi partem: inustionem lat. medici vocant. Ab ἐπικαίω, *aduro*, vt sqq.
Ἐπίκαυσις, εως, ἡ, idem.
Ἐπίκαυτος & ἐπίκαυστος, ου, ὁ, ἡ, præustus.
Ἐπικαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior aduersus aliquem. 2) insulto alicui.
Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, insultatio.
Ἐπικαχλάζω, strepito, de aqua illisa saxis. 2) irrideo, cachinnor.
Ἐπικάω, idem quod ἐπικαίω.
Ἐπίκειμαι, impositus sum, superimpositus sum. 2) iaceo super. 3) incumbo, immineo.
Ἐπικείρω, attondeo. 2) præcido.
Ἐπικεκρυμμένως, occulte, obscure. Ab ἐπικρύπτω.
Ἐπικέλευσις, εως, ἡ, acclamantium cohortationes.
Ἐπικελεύω & ἐπικελεύομαι, hortor.
Ἐπικέλλω, appello, vel appellor, peruenio. F. ἐπικέλσω. aor. 1. ἐπέκελσα. ἐπικέλσαι.
Ἐπικενος, ου, ὁ, ἡ, inanis, vanus.
Ἐπικεντρίζω, stimulum, calcar addo. Anthol.
Ἐπικεράννυμι, vel ἐπικεράω, ῶ, admisceo.
Ἐπίκερας, vel ἐπίκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum.
Ἐπικεραστικὸς, ἡ, ὸν, cui temperandi vis inest, obtundens vel temperans, v. c. malignitatem morbi. Ex ἐ. & κεράννυμι.
Ἐπικερδὴς, έος, ὁ, ἡ, quæstuosus, lucrosus. Hinc τὸ ἐπικερδὲς, lucrum. Ex ἐ. & κέρδος.
Ἐπικερτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis seu probris incesso super aliqua re. 2) falsum timorem incutere alicui cupio. 3) deludo, derideo.
Ἐπικερτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irrisione. 2) obiurgatio.
Ἐπικερτόμησις, εως, ἡ, idem.
Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo.
Ἐπικεφάλαιον, ου, τὸ, capitatio, id, quod in capita singula penditur, tributum capitulare, Philox.
Ἐπικεφαλαιόω, in summam colligo.
Ἐπικήδειος, ου, ὁ, ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, Epicedium, carmen funebre, Nænia. Ex ἐπὶ & κῆδος, *funus*.
Ἐπικήκαστος, ου, ὁ, ἡ, ridiculus, infamis. Ex ἐπὶ & κικάζω, *conuitiis infestor*.
Ἐπικήπιος, ου, ὁ, ἡ, hortensis. Ex ἐπὶ & κῆπος.
Ἐπικήριος, ου, ὁ, ἡ, &
Ἐπίκηρος, ου, ὁ, ἡ, fato letifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius. 2) caducus, fluxus. Ex ἐπὶ & κὴρ, *fatum, noxa exitialis*.
Ἐπικηρυκεία, ας, ἡ, legatio de pace aut fœdere. 2) de alia re.
Ἐπικηρύκευμα, τος, τὸ, idem.
Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, seu præconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis priuatorum. 2) mentionem facio (sc in senatu vel apud populum) pacis cum hoste faciendæ. 3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.
Ἐπικήρυξις, εως, ἡ, pronunciatio pecuniæ per præconem, vel denunciatio pœnæ per præconem. A sq.
Ἐπικηρύσσω, ύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice et polliceor, qui aliquem viuum mortuumue tradiderit: item, qui alicuius rei indicium fecerit. 2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam, si quis quid fecerit. 3) potestatem prædandi in finibus alicuius publice facio. 4) sufficio, substituo.
Ἐπικήρως, *Adu.* more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii sunt. Ab ἐπίκηρος.
Ἐπικίδναμαι, dissipor, dispergor super.
Ἐπικιναίδισμα, τὸ, cinædicum factum, dictum gestusue. Ab ἐπὶ & κιναιδίζομαι.
Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo versor, in periculum adductus sum.
Ἐπικίνδυνος, ο, ὁ, ἡ, periculosus.
Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.
Ἐπικινδύνως, *Adu.* periculose.
Ἐπικίρναμαι, admisceo.
Ἐπικλάζω, flecto, infringo.
Ἐπικλαίω, fleo super. 2) fleo.
Ἐπίκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, flebilis, lamentabilis.
Ἐπικλάω, ῶ, f. ασω, frango, flecto. 2) animum alicuius flecto in aliam sententiam, ad misericordiam. 3) reflecto. ἐπικλασθῆναι, aor. 1. *Pass* frangi, flecti, nempe animo. ἐπικεκλασμένος, reflexus.
Ἐπικλεὴς, έος, ὁ, ἡ, gloriosus, celeber. Ex ἐπὶ & κλέος, *gloria*.
Ἐπικλείω, celebro. 2) perhibeo, dico, nomino, appello. 3) inuoco. 4) occludo. Ex ἐπὶ & κλείω, *celebro* & *claudo*.
Ἐπίκλημα, ατος, τὸ, criminis obiectio. 2) accusatio. 3) crimen, quod obiicitur. Ab ἐπικαλέω.

'Επίκλην, *Adu.* cognomento, *est Accus.* ab inusitato nominatiuo ἐπίκλη, pro ἐπίκλησις.

'Επικληρικὸς, ἡ, ὸν, ad ἐπίκληρον pertinens, de ea agens &c. A seq.

'Επίκληρος, ἡ, femina, ad quam vniuersa hereditas pertinet. 2) orba. 3) locuples, opulenta. Ex ἐπὶ & κλῆρος, *sors, hereditas &c.*

'Επικληρόω, f. ώσω, sorte attribuo. 2) decreto aut quocunque modo attribuo, assigno.

'Επικλήρωσις, sortitio, attributio per sortem facta.

'Επίκλησις, εως, ἡ, cognomen. 2) inuocatio. 3) ignominia. Ab ἐπικαλέω.

'Επίκλητος, ου, ὁ, ἡ, aduocatus, euocatus, accitus. 2) nobilis, celeber. 3) attributus, designatus. 4) conuiua extra ordinem vocatus, vmbra. 5) reprehensione dignus, vituperandus, infamis.

'Επικλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, declinans, deorsum vergens, decliuis, deuexus. Ab ἐπικλίνω.

'Επικλίντης, ου, ὁ, inclinans, faciens, vt quid inclinet. Ab eod.

'Επίκλιντρον, ου, τὸ, sella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere possumus.

'Επίκλισις, εως, ἡ, inclinatio. 2) reclinatio, ad &c.

'Επικλίνω, acclino, inclino, declino, iaceo super. Apollon. ἐπικέκλιται, adiacet. ἐπικεκλιμένος, inclinatus. Thuc.

'Επικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, perturbo. 2) valde concutio.

'Επίκλοπος, ου, ὁ, ἡ, furax, auidus furandi. 2) furtiuus, occultus. 3) subdolus, vafer, versutiloquus. 4) *Subst.* fur. Ex ἐπὶ & κλέπτω, *furor.*

'Επικλύζω, f. ύσω, proluo. 2) inundo, submergo. 3) tropice, vt inundo ap. lat. 4) in aor. 1. abundo.

'Επίκλυσις, εως, ἡ, proluuies, diluuium maris terram obruentis. 2) inundatio.

'Επικλυσμὸς, οῦ, ὁ, inundatio.

'Επίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.

'Επικλυτὸς, ου, ὁ, ἡ, celeber, inclytus.

'Επικλύω, f. ύσω, audio, 2) celeber sum.

'Επικλώθω, neo, fatalia stamina duco. ἐπέκλωσεν, destinauit. ἐπεκλώσαντο, destinarunt. ἐπικεκλωσμένα, fato destinata. ἐπικλωσθεὶς, sorte attributus.

'Επικνάμπτω, inflecto, intorqueo: propter Homericum ἐπικνάμψασα. Sed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα. Ex ἐπὶ & γνάμπτω, *flecto.*

'Επικνάω, ῶ, &

'Επικνήθω, f. ήσω, intero, vt ramenta casei alicæ.

'Επικνίζω, f. ίσω, in superficie scalpo. 2) per summa incido.

'Επίκνισις, εως, ἡ, scarifatio, incisio, quæ per summas partes fit. 2) scalptura. A pr.

'Επικοιλὶς, ίδος, ἡ, superior palpebra, cilium, vt simplex. v. ἐπικυλ.

'Επίκοιλος, ον, cauus.

'Επικοιμάομαι, ῶμαι, indormio, incumbo dormiens. 2) negligens, supinus, securus sum in re aliqua.

'Επικοίμησις, ἡ, cubitus in aliquam corporis partem in somno.

'Επίκοινος, ου, ὁ, ἡ, communis, promiscuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ sub vna terminatione vtrumque sexum denotant.

'Επικοινόω, & νόομαι, communico.

'Επικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.

'Επικοινωνὸς, ὸν, particeps.

'Επικοίρανος, ὁ, rex, dux.

'Επικοιτάζομαι, cubile habeo, vel constituo in.

'Επικοκκάζω, arrideo. Vox comica a κοκκάζω, *rideo, ludo.* Vnde

'Επικοκκάστρια, arridere, alludere solita, epith. Echus. Vox Com. pro qua alii ἐπικοκκύστρια, ab ἐπικοκκύζειν, more κόκκυγος accinere.

'Επικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. 2) *pass.* adhæreo alicui.

'Επικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutino alicui rei iungitur.

'Επικολπίδιος, ου, ὁ, ἡ, qui in sinu gestatur. Ex ἐπὶ & κόλπος, *sinus.*

'Επικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.

'Επικομμόω, f. ώσω, ornatu nimis exquisito excolo.

'Επικομπάζω, f. άσω, iactabundis verbis prædico. 2) per iactationem addo.

'Επικομπέω, ῶ, f. ήσω, iactito, ostento.

'Επικομψεύω, exquisite orno.

'Επικόπανον, ου, τὸ, mensa coquorum, supra qua carnes secari solent.

'Επικοπὴ, ῆς, ἡ, incisio, præcisio, v. c. qua arborum extremæ partes præciduntur.

'Επίκοπος, ου, ὁ, ἡ, accisus, præcisus. 2) breuis; *Subst.* τὸ, lignum, quod supponitur rei, quæ secatur.

'Επικόπτης, ου, ὁ, reprehensor. A seq.

'Επικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo. 2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo. 3) reprehendo.

'Επικορίζω, sperno, reiicio. Gaza apud Aristot.

'Επικόρμιον, τὸ, lignum, quod supponitur rei secandæ. Ex ἐπὶ & κορμός.

'Επίκορσος, ου, ὁ, ἡ, qui supra tempora s. maxillas est. Ex ἐπὶ & κόρσαι, *tempora.*

'Επικορύσσομαι, armor aduersum aliquem.

'Επικὸς, epicus, vt Poëta epicus. Ab ἔπος. (Carmina epica dicta, ideo sic vsurpantur, quod scripta sint per ἔπη, hoc est versus iustæ longitudinis, & opponuntur carminum illi generi, quod habet versus breuiores, ἔπος seu versum (lineam vulgo vsurpamus) non implentes.)

'Επίκοτος, ὁ, ἡ, ira dignus, τὰ ἐπίκοτα, culpanda, ob quæ quis merito irascatur. Hesych.

'Επικοτταβίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto relictas in terram, vel peluim, ita, vt sonitum reddant. v. κοτταβίζω.

'Επικότως, *Adu.* irate, iracunde. Hesych. Ab ἐπίκοτος.

'Επικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio.

'Επικούρησις, εως, ἡ, opitulatio. A pr.

'Επικούρημα, τὸ, auxilium. Ab eod.

'Επικουρία, ας, ἡ, idem. Ab ἐπίκουρος.

ἐπικουρικὸς, ἡ, ὸν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, ȣ, auxiliares copiæ. A pr.
Ἐπικούριος, ȣ, ὁ, ἡ, auxiliaris. A seq.
ΕΠΙ'ΚΟΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, auxiliator, adiutor.
Ἐπικουφίζω, f. ίσω, alleuo.
Ἐπικραδαίνω, & ἐπικραδάω, euibro, quatio super.
Ἐπικράζω, inclamo.
Ἐπικραίνω & ἐπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc aor. I. ἐπικρήηνον, apud Homerum, perfice. item confirmo, ratum facio dictum, promissum.
Ἐπικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ἐπὶ & κράνον, *caput*.
Ἐπίκρανον, ȣ, τὸ, quod super caput est, vitta, capitis ligamen, munimentum capitis. 3) capitulum columnæ.
Ἐπίκρασις, εως, ἡ, temperatio. A κεράω.
Ἐπικραταιόω, ῶ, f. ώσω, insuper firmo.
Ἐπικράτεια, ας, ἡ, potestas, ditio. 2) victoria. Ab ἐπικρατής.
Ἐπικρατέως, potenter, præualide. Poët. pro ἐπικρατῶς.
Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, præualeo. 2) potior, obtineo. 3) supero. 4) cohibeo.
Ἐπικρατὴς, έος, ὁ, ἡ, in potestate sua habens, alicuius rei compos. 2) fortis, potens. Ex ἐπὶ & κράτος, *robur*.
Ἐπικρατίδες, ων, αἱ, sudaria. Ex ἐπὶ & κρὰς, *caput*.
Ἐπικρατίδιον, ȣ, τὸ, sudarium, quo caput obuoluebatur. Ex iisd.
Ἐπικρατικὸς, ὴ, ὸν, cui temperandi vis inest. Ab ἐπικεράννυμι.
Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.
Ἐπικρατῶς, *Adu.* valide. Ab ἐπικρατής.
Ἐπικρέκω, digitis citharam, vel lyram pulso, posito plectro, quo proprie κρέκουσι.
Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel
Ἐπικρεμάω, suspendo super. Hinc aor. I. ἐπεκρέμασα. ἐπεκρέμασας κίνδυνον, periculum attulisti. Hinc ἐπικρέμαμαι, suspensus sum super, impendeo, immineo. ἐπικρεμάμενος κίνδυνος, impendens periculum. in aor. I. ἐπικρεμασθείς.
Ἐπικρεμὴς, έος, ὁ, ἡ, impendens. A pr.
Ἐπίκρημνος, ȣ, ὁ, ἡ, præceps, in præcipitium vergens.
Ἐπικρητηρίδιον, ȣ, τὸ, operculum κρητηριδίȣ, siue paruæ crateræ.
Ἐπικριδὸν, *Adu.* cum delectu, diligenter. A sq.
Ἐπίκριμα, τος, τὸ, decretum, edictum. Ios.
Ἐπικρίνω, iudicio meo approbo, decerno.
Ἐπίκριον, ȣ, τὸ, antenna nauis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, nauis tabulata. Ex ἐπὶ & ἰκρίον, *tabulatum*.
Ἐπίκρισις, έως, ἡ, adiudicatio. 2) iudicium. 3) iuramentum. 4) discretio. 5) censura. 6) dignatio. Ab ἐπικρίνω.
Ἐπικριτὴς, ȣ, ὁ, arbiter, iudex. 2) consultor.
Ἐπίκριτος, ȣ, ὁ, ἡ, lectus, delectus.
Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo. 2) crepo, crepito. 3) castigo, vitupero, increpo.
Ἐπίκροτος, ȣ, ὁ, ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus.
Ἐπίκρουμα, ατος, τὸ, pulsus, ictus.
Ἐπίκρουσις, εως, ἡ, percussio ferulis leuibus.
Ἐπικρούω, f. ȣσω, impello, incito. 2) idem quod ἐπικρέκω.
Ἐπικρυπτικὸς, ὴ, ὸν, q. d. occultatiuus, occultationis significationem habens. Vox Gramm.
Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo. 2) celo, dissimulo.
Ἐπίκρυφος, ȣ, ὁ, ἡ, occultus.
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio. 2) sermo obscurus.
Ἐπικροκίζω, incrocito.
Ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro.
Ἐπικτένιον, ȣ, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum. 2) locus supra pubem.
Ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ alias ἔγκτημα.
Ἐπίκτησις, εως, ἡ, accessio possessionum.
Ἐπίκτητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, adquisitus, possessus.
Ἐπικτίζω, f. ισω, superædifico, superstruo. 2) pro κτίζω, de vrbe.
Ἐπικτυπέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo. 2) strepitum excito.
Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.
Ἐπικυδεστέρως, *Adu.* gloriosius. 2) meliore fortuna & successu. Ab ἐπικυδέστερος. Comp. seq.
Ἐπικυδὴς, έος, ὁ, ἡ, gloriosus. 2) potens. 3) magna fiducia præditus. ἐπικυδέστερος, α, ον, melior, felicior, superior. Ex ἐπὶ & κῦδος.
Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto.
Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικυΐσκω, & ίσκομαι, idem quod ἐπικυέω.
Ἐπικυκλέω, extrinsecus infero, inculco.
Ἐπικυλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ, vt κυλίδες. V. ἐπικοιλ.
Ἐπικυλίκειος, ȣ, ὁ, ἡ, inter pocula dictus vel factus, vt simplex.
Ἐπικυλινδέω, ῶ, f. ήσω, voluo super, deuoluo.
Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris æquo.
Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.
Ἐπικύλια, τὰ, V. ἐπικυλίδες.
Ἐπικυλίω, deuoluo in.
Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.
Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.
Ἐπικυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio.
Ἐπικύπτω, f. ψω, pronus incumbo, inspicio.
Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor. Ab ἐπικύρω.
Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.
Ἐπίκυρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, gibbus, conuexus.
Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incuruo.
Ἐπικύρω, f. ύρσω, incido casu in aliquid. aor. I. ἐπικύρσαι, incidere. ἐπικύρσας, partic.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.
Ἐπίκυφος, ȣ, ὁ, ἡ, incuruus. Ab ἐπικύπτω.
Ἐπικωθωνίζομαι, f. ίσομαι, perpoto.
Ἐπικωκύω, f. ύσω, lamentor, allacrimo.
Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impeditio.
Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio. 2) insuper impedio, insuper prohibeo.
Ἐπικωμάζω, f. άσω, commissatum eo ad quem, obruo eum repentino & proteruo aduentu.
Ἐπικωμιαστικῶς, laudantium more.
Ἐπικώμιον, ȣ, τὸ, encomium, laus. A seq.

'Επικώμιος, ε, ὁ, ἡ, laudatorius.
'Επίκωμος, ε, ὁ, ἡ, comissator.
'Επικωμωδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, noto, taxo, subsanno.
'Επίκωπος, ε, ὁ, ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus. 2) remigio instructa, de naui. Ex ἐ. & κώπη, *remus*.
'Επικῶς, *Adu.* more carminis epici. Ab ἐπικός.
'Επικώφωσις, ἡ, surditas.
'Επιλαγχάνω, super alio, seu post alium sorte obtineo. vnde ἐπιλαχὼν aor. 2. sorte suffectus, subiectus.
'Επιλαλέω, interpello, obloquor.
'Επιλάζομαι, prehendo, comprehendo.
'Επιλαΐς, ίδος, ἡ, curruca, auicula, quæ & ὑπολαῒς nuncupatur.
'Επιλαμβάνω, insuper adsumo, sumo post aliud. 2) excipio, subdo. 3) opprimo, inuado. 4) corripio, manum inicio. 5) occupo. 6) attingo, nanciscor. 7) retineo, sisto. 8) obstruo, obturo. *Med.* ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio, occupo. 3) reprehendo, corripio. 3) retineo. 4) capto. 5) impedio. 6) opprimo, inuado. 7) opem fero.
'Επίλαμπος, ε, ὁ, ἡ, clarus, illustris, manifestus. Ex ἐπὶ & λάμπω, *fulgeo*.
'Επιλαμπρύνω, in celebritate magna versor, excello, insignem me facio.
'Επιλάμπω, luceo super aut post. 2) illustro.
'Επιλανθάνομαι, obliuiscor. f. ἐπιλήσομαι, Perf. ἐπιλέλησμαι, aor. 2. ἐπελαθόμην.
'Επιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ & ἰλάρχης, *præfectus equitum* 60.
'Επιλεαίνω, læuigo, polio. 2) commendo aliquid, laudo per assentationem.
'Επιλέγω, dictis addo. 2) eligo, deligo, seligo. ἐπιλέγομαι, eligo, deligo. 2) lego. 3) recenseo. ἐπελεξάμην, aor. 2. ἐπιλελεγμένοι, *Perf.* delecti.
'Επιλείβω, super aliqua re libo. 2) libo.
'Επιλειόω, læuigo.
'Επιλείπω, f. ψω, deficio, desum.
'Επιλείχω, in superficie lambo. 2) lambo.
'Επίλειψις, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.
'Επιλεκτάρχης, ε, ὁ, præfectus militum extraordinariorum. A sq. & ἄρχω.
'Επίλεκτος, ε, ὁ, ἡ, delectus, selectus. 2) miles extraordinarius.
'Επιλέκτως, *Adu.* cum delectu. A pr.
'Επίλεξις, εως, ἡ, delectus.
'Επιλευκαίνω, dealbo.
'Επίλευκος, ε, ὁ, ἡ, aliquantum albus, albicans.
'Επιλεύσσω, adspicio, prospicio.
'Επιλήθης, ηθες, obliuionem afferens.
'Επιλήθομαι, obliuiscor.
'Επίληθον, apud Hom. aliqui pro ἐπιλησικὸν, efficiens obliuionem. Vid. mox.
'Επιλήθω, apud Poëtas, obliuionem affero, aor. 1. ἐπέλησεν, obliuisci fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neutr.* ἐπιλῆσον, apud Hom. obliuionem efficiens, secundum eos, qui ibi non scribunt ἐπίληθον.

'Επιληΐς, ΐδος, ἡ, iure belli parta, v. c. vrbs. Ex ἐπὶ & λεία, *præda*.
'Επιληκέω, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo.
'Επιλημπτικὸς, ἐπίλημπτος, Hipp. pro ἐπίληπτ. vbi v.
'Επιλήναιος, ε, ὁ, ἡ, in sacris Bacchi vsitatus.
'Επιλήνιος, ε, ὁ, ἡ, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπὶ & ληνὸς, *torcular*.
'Επιληπτίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.
'Επιληπτικὸς, ἡ, ὸν, morbo comitiali laborans.
'Επιληπτικῶς, per epilepsiam.
'Επιλήπτομαι, idem quod ἐπιληπτίζω.
'Επίληπτος, ε, ὁ, ἡ, reprehensione dignus. 2) correptus a dæmone. 3) laborans epilepsia, siue morbo comitiali. 4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.
'Επιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehensor.
'Επιλήσμη, ης, ἡ, obliuio. Ab ἐπιλήθω.
'Επιλησμονὴ, ῆς, ἡ, idem. Ab ἐπιλήσμων.
'Επιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem. Ab eod.
'Επιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, obliuiosus, quem facile capit obliuio. 2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.
'Επιληστικὸς, ἡ, ὸν, obliuionem afferens. Ab eod.
'Επιληψία, ας, ἡ, inuasio, paroxysmi initium. 2) subita inuasio, correptio, oppressio. 3) morbus comitialis, epilepsia. 4) retentio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.
'Επιλήψιμος, ε, ὁ, ἡ, reprehensione dignus. A pr.
'Επίληψις, εως, ἡ, prehensio, apprehensio. 2) inuasio, manus iniectio, vendicatio. 3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eod.
'Επιλίγδην, *Adu.* strictim, leuiter. Ex ἐπὶ & λίγδην, quod idem significat.
'Επιλιμνάζω, superstagno, restagno.
'Επιλιπαίνω, pinguedine illino.
'Επιλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.
'Επιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo.
'Επιλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, strabus, pætus.
'Επιλλώπτω, conniueo, adnicto. Ex ἐπὶ & ἰλλώπτω, *idem*.
'Επιλοβὶς, ίδος, ἡ, iecinoris fibræ. Hesych. Ex ἐπὶ & λοβὸς, *extrema pars hepatis*.
'Επιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω.
'Επιλογικὸς, ἡ, ὸν, ad reddendam rationem pertinens. τὰ ἐπιλογικὰ, idem quod ἐπίλογος.
'Επιλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, supputo. 2) cogito, recogito, reputo.
'Επιλογισμὸς, ε, ὁ, computatio, enumeratio. 2) cogitatio, ἐξ ἐπιλογισμε, prudenter, re mature deliberata.
'Επίλογος, ε, ὁ, subiuncta dictorum ratio, dicti alicuius explicatio. 2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.
'Επίλογχος, ον, epith. cuspidis in hasta. A λόγχη.
'Επιλοίβιος, ον, libationi seruiens sc. patera. Ab ἐ. & λοιβὴ, *libatio*.
'Επιλοιδορέω, conuicior, vt simplex.
'Επιλοίμια ἔπη, carmina, quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπὶ & λοιμὸς, *pestis*.
'Επίλοιπος, ε, ὁ, ἡ, reliquus.

'Επίλε-

...πίλετρον, ȣ, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris.
...πιλυπέω, ῶ, f. ήσω, insuper molestiam adfero. 2) contristo, ad iracundiam prouoco.
...πίλυπος, ȣ, ὁ, ἡ, valde mæstus, admodum tristis. Ex ἐπὶ & λύπη, *tristitia*.
...πίλυσις, εως, ἡ, explicatio. 2) liberatio.
...πιλυτικὸς, ἡ, ὸν, nodosas quæstiones soluendi peritus.
...πίλυχνος, ὁ, lucerna, s. ellychnium.
...πιλύω, explico, soluo. 2) *med. etiam* libero
...πιλωβάω, f. ήσω, ignominia, iniuria afficio. 2) ad facultatem alicuius rei.
...πιλωβεύω, f. εύσω, cauillor, irrideo.
...πιλώβητος, ον, ignominia affectus, infamis.
...πιμάζιος, ον, lactens, de infante. a μαζὸς, *mammilla*.
Ἐπιμαιμάω, valde cupio.
...πιμαίνομαι, insanio. 2) furiose amo. aor. 2. ἐπεμάνην. *Part.* ἐπιμανεὶς, ἐπιμανεῖσα.
Ἐπιμαίομαι, attingo. 2) instigo. 3) cupio. 4) quæro.
Ἐπίμαλθος, ȣ, ὁ, ἡ, maltha inductus. Ex ἐ. & μάλθα, *maltha*, *cera emollita*.
Ἐπιμᾶλλον, *Adu.* promtius, propensius, vehementius.
Ἐπιμανδαλωτὸν, τὸ, genus osculi amatorii & impurioris. Aristoph.
Ἐπιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.
Ἐπιμανθάνω, disco seu doceor post alia iam percepta.
Ἐπιμανῶς, furiose, vehementer.
Ἐπίμαργος, ȣ, ὁ, ἡ, insanus.
Ἐπιμάρτυρ & υς, ὁ, ρος, testis facti rei.
Ἐπιμαρτυρέω, ῶ, fut. ήσω, testimonium perhibeo. 2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, inpr. Deos, vel Deum, obtestor; vnde & moneo. 2) testificor, contestor.
Ἐπιμάρτυρος, Poëtice, qui testis est super aliqua re, testis adhibetur.
Ἐπιμασσάομαι, ῶμαι, insuper mando, f. manduco. ἐπιμασσηθεὶς, insuper manducatus.
Ἐπιμάσσω & ἐπιμάσσομαι, f. ξω, tango, attingo. 2) tactu exploro, palpo. 3) prehendo. 4) abstergo.
Ἐπιμαστίδιος, ȣ, ὁ, ἡ, mammæ admotus. 2) subrumus. A μαστὸς, *mamma*.
Ἐπιμάστιος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli ad propulsandam ab altero iniuriam, *eine D. [illegible]*.
Ἐπίμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, oppugnabilis. 2) expugnabilis, *superl.* ἐπιμαχώτατος. 3) qui auxiliatur in pugna.
Ἐπιμειδίασις, εως, ἡ, arrisio. 2) risus. A sq.
Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo. 2) adrideo.
Ἐπιμείλια, τὰ, ap. Hom. res dotales.
Ἐπιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans.
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia. 2) curatio, procuratio. 3) curatio muneris.

Ἐπιμελέομαι, ȣμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero. A μέλει.
Ἐπιμελέστατα, *Adu.* diligentissime. Ab ἐπιμελής.
Ἐπιμελέστερον, & ἐπιμελεστέρως, *Adu.* diligentius.
Ἐπιμελέτησις, ἡ, exercitatio, cura.
Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cuius curam gerimus, res, quæ curæ est. 2) cura. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui curam agit. 2) sollicitus, diligens. 3) qui curæ est, qui curatur. A μέλει, *curæ est*.
Ἐπιμελητὴς, ȣ, ὁ, curator. 2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελητικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad curam gerendam alicuius rei. 2) diligens & peritus curator.
Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμέλπω, accino.
Ἐπιμελῶς, *Adu.* diligenter. Ab ἐπιμελής.
Ἐπίμεμπτος, ȣ, ὁ, ἡ, culpabilis, accusabilis.
Ἐπιμεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐ. & μέμφομαι.
Ἐπιμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror super aliqua re. 2) reprehendo, vitupero.
Ἐπίμεμψις, εως, ἡ, conquestio, reprehensio. A pr.
Ἐπιμένω, f. ενῶ, permaneo, perseuero. 2) expecto. aor. 1. ἐπέμεινα. ἐπιμεῖναι.
Ἐπιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, v. ἐπιμόριος.
Ἐπιμερίζω, f. ισω, impertior.
Ἐπιμερισμὸς, ȣ, ὁ, partitio.
Ἐπίμεσος, ȣ, ὁ, ἡ, ἐπίμεσα ῥήματα, verba deponentia.
Ἐπίμεστος, ȣ, ὁ, ἡ, plenus, redundans.
Ἐπιμεταπέμπομαι, arcesso nouum v... auxilium.
Ἐπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, super legitimam mensuram adiicio. 2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi. 3) admetior, addo: vnde prorogo in tempus aliquod. 4) rem breuiter expositam latius ac diligentius edisfero. Polyb. τὸ ἐπιμετρȣ̃ν, excessus rei alicuius, vt odii, gaudii. 5) indulgere v. c. animo, cupiditati.
Ἐπίμετρον, ȣ, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium. 2) quod ex abundanti additur.
Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ἐπιμήθεια, ας, ἡ, consilium post rem peractam. 2) prudentia. Ab ἐπιμηθεύς.
Ἐπιμηθεύομαι, consilium re iam peracta capio.
Ἐπιμηθεὺς, έως, qui sero sapit, qui re iam peracta consilium capit. 2) prudens. 3) Epimetheus. Ex ἐ. & μῆδος, *consilium*.
Ἐπιμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prudens. Ex iisd.
Ἐπιμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus. 2) prælongus, procerus. *superl.* ἐπιμήκιστος. A μῆκος, *longitudo*.
Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus. 2) apii genus.
Ἐπιμήνιος, ȣ, ὁ, ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. A μὴν, *mensis*.
Ἐπιμηνίω, f. ίσω, irascor.
Ἐπιμητιάω, delibero, cogito.
Ἐπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor in aliquem.

Ἐπιμίγνυμι.

Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, miſceo, permiſceo. 2) commercium habeo, exerceo. v. ἐπιμίσγομαι.

Ἐπίμικτος, ε, ὁ, ἡ, permixtus, commixtus. 2) promiſcuus. A pr.

Ἐπιμιμνήσκομαι, cum gen. recordor, memini. 2) cum acc. mentionem facio. F. ἐπιμνήσομαι & ἐπιμνησθήσομαι. aor. I. ἐπιμνήσασθαι, & vſitatius, ἐπιμνησθῆναι. Perf. ἐπιμέμνημαι.

Ἐπιμίμνω, Poët. permaneo alicubi, incumbo.

Ἐπιμὶξ, Adu. miſtim, promiſcue. Ab ἐπιμίγνυμι.

Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permiſtio, commiſtio, coaleſcentia, coniunctio. 2) commercium. 3) congreſſus, conſuetudo.

Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem.

Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in conſortium venio. 2) ingredior, accedo.

Ἐπιμίσθιος, ε, ὁ, ἡ, mercenarius. A μισθός.

Ἐπιμισθὶς, ίδος, mercenaria, meretrix. Ab eodem.

Ἐπιμνημονεύω, memor ſum.

Ἐπιμοιράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, impertior.

Ἐπιμοίριος, ον, fatalis. A μοῖραι, Parcæ.

Ἐπιμομφὴ, ῆς, ἡ, obiurgatio, reprehenſio. Ab ἐπιμέμφομαι.

Ἐπίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius. Ab eod.

Ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio, perſeuerantia. 2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.

Ἐπίμονος, ε, ὁ, ἡ, conſtanter permanens, perdurans. 2) conſtans, perpetuus. Ab eod.

Ἐπιμονόω, ῶ, fut. ώσω, deſolo, ſolitudinem facio. 2) deſero, deſtituo. Vnde ἐπιμονωθεὶς, deſtitutus.

Ἐπιμόνως, Adu. conſtanter, perſeueranter. Ab ἐπίμονος.

Ἐπιμόριος, ε, ὁ καὶ ἡ, q. d. ſuperparticularis, qui quantitatem aliquam continet & præterea partem ipſius.

Ἐπίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ab μορτή.

Ἐπιμορφάζομαι, vultum varie fingo. Minen machen.

Ἐπίμοχθος, ε, ὁ, ἡ, laborioſus, ærumnoſus.

Ἐπιμόχθος, Adu. magno cum labore & moleſtia.

Ἐπιμοχλόω, peſſulum obdo.

Ἐπιμύζω, f. ξω, compreſſis labris, tacite, gemo.

Ἐπιμυθέομαι, ῦμαι, alloquor. 2) exhortor.

Ἐπιμυθεύω & ἐπιμυθεύομαι, adfabulor.

Ἐπιμύθιον, ε, τὸ, epilogus fabulæ.

Ἐπιμύλιος, ε, ὁ, ἡ, molaris. 2) in mola inter molendum cantari ſolitus. τὸ ἐπιμύλιον, ε, mola ſuperior. Ex ἐ. & μύλη.

Ἐπιμυλὶς, ίδος, ἡ, patella aut mola genu. Ex iiſdem.

Ἐπίμυξις, εως, ἡ, gemitus, tacitus qui fit compreſſis labris. Ab ἐπιμύζω.

Ἐπιμύρομαι, proſequor quiritatione.

Ἐπιμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, ſubſanno, cum ſtrepitu narium, excuſſo ſpiritu irrideo.

Ἐπιμύω, f. ύσω, idem quod ſimplex μύω, item connitueo.

Ἐπιμωκάομαι, irrideo.

Ἐπιμωμάομαι, ῶμαι, vel ἐπιμωμέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, vitupero, reprehendo.

Ἐπίμωμος, ὁ, ἡ, culpabilis.

Ἐπινάϊος, ε, ὁ, ἡ, qui ſedibus ſuis relictis alio ſe habitatum contulit; pulſus patria, exſul. Ex ἐ. & ναίω.

Ἐπινάσσω, vel ἐπινάττω, f. νάσω, oppleo, ponitur propter ἐπινενασμέναι, oppletæ. ap. Ariſtoph.

Ἐπιναύσιος, ὁ, nauſeans. Ex ἐ. & ναυτία, nauſea.

Ἐπίνειον, ε, τὸ, naualia, ſtatio nauium. Ex ἐπὶ & νεῖος, naualis.

Ἐπινείσομαι, idem quod ἐπινίσσομαι,

Ἐπινέμησις, εως, ἡ, diſtributio, diuiſio. 2) indictio, v. c. frumenti, quæ fit per deſcriptionem. Ab ſq.

Ἐπινέμω, diſtribuo, partior. 2) in numeros militares refero, decurio, centurio. 3) depaſco. 4) paſco in alieno.

Ἐπινεύω, f. εύσω, innuo, nutu ſignifico. 2) annuo, adſentior. 3) vergo, deorſum vergo, propendeo.

Ἐπίνευσις, ἡ, conceſſio. 2) inſtinctus, inſpiratio, afflatus.

Ἐπινέφελος, ε, ὁ, ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus. 2) nubilus, nubis modo innatans. A νεφέλη.

Ἐπινεφέω, ῶ, fut. ήσω, nubibus tego, obnubilo. A ſq.

Ἐπινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, nubibus tectus, ſ. obductus, nubilus. A νέφος, nubes.

Ἐπινεφρίδιος, ε, ὁ, ἡ, quid eſt in vel ſuper renibus.

Ἐπίνεψις, εως, ἡ, quaſi obnubilatio. Ab inuſ. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.

Ἐπινέω, ſupernato, in ſuperficie aquæ nato. 2) adnato.

Ἐπινέω, ſiue ἐπινήθω, f. νήσω, de Parcis, quæ nendis filis fata cuique hominum ſua aſſignant: hinc ἐπινενησμένα, fatalia.

Ἐπινέω, ſiue ἐπινήω, accumulo.

Ἐπινήϊος, ε, ὁ, ἡ, qui ſuper naui eſt aut fit. A ναῦς.

Ἐπίνητρον, ε, τὸ, id, ſupra quod fila deducta glomerantur, fuſus. Ab ἐπινήθω.

Ἐπινήφω, f. ψω, ſobrius ſum, maneo.

Ἐπινήχομαι, f. ξομαι, innato, in ſuperficie aquæ nato.

Ἐπινήχυτος, ον, copioſus, largus.

Ἐπινίκιος, ε, ὁ, ἡ, ad victoriam pertinens, victorialis. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ε, ſcil. ᾆσμα, Epinicium, carmen triumphale. A νίκη, victoria.

Ἐπινιπτρὶς, κύλιξ, poculum, quod poſt lotas manus extremo conuiuis porrigitur. A νίπτρον.

Ἐπινίσσομαι, accedo, adeo, conuenio.

Ἐπινίφω, f. ψω, ningo deſuper, niue obruo. 2) in ſuperficie irrigo.

Ἐπινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiſcor. 2) mente agito, cogito. 3) animaduerto. 4) deſtino, in animum induco.

Ἐπινόημα, ατος, τὸ, commentum. 2) conſilium. 3) inſtitutum. A pr.

Ἐπινοηματικὸς, ἡ, ὸν, ſolers, promtus conſilio. A pr.

Ἐπινόησις, εως, ἡ, inueatio conſilii.

Ἐπινοη-

Ἐπινοητικός, ἡ, ὸν, idem quod ἐπινοηματ. Ab ἐπινοέω.
Ἐπίνοια, ας, ἡ, mens, cogitatio, fenfus. 2) commentum, inuentum. 3) follertia. Ex ἐπὶ & νόος.
Ἐπινομὴ, ἡ, ius compafcui.
Ἐπινομία, ας, ἡ, paftio, ius pafcendi in alieno. 2) ius mutuum pafcendi, pafcuarium commercium. Ab ἐπινέμω.
Ἐπινομὶς, ἴδος, ἡ, ftrena. 2) appendix legum. A νόμος, *lex*.
Ἐπινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, infuper fancio, legibus aliquid addo.
Ἐπίνομος, ȣ, ὁ, ἡ, heres. Hefych. 2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω.
Ἐπινοσέω, vltra (fuperato morbo) ægroto. 2) ægroto, fum is, quem voc. fequens fignificat.
Ἐπίνοσος, ȣ, ὁ, ἡ, morbis obnoxius.
Ἐπινόσως, Adu. cum morbis, per morbos, morbofe.
Ἐπινοτίζω, f. ίσω, in fuperficie humecto. 2) irroro, refpergo.
Ἐπινυκτερεύω, f. εύσω, pernocto in loco vel re.
Ἐπινυκτὶς, ἴδος, ἡ, puftula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & noctu maxime etiam crucians. 2) nocturna hominis cuftodia. 3) commentarium nocturnum. Ex ἐ. & νύξ.
Ἐπινυμφίδιος, ον, nuptialis. Ex ε. & νύμφη.
Ἐπινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico. 2) impello.
Ἐπινυστάζω, f. άξω, capite decliui dormito, indormio, inter legendum v. c. aut audiendum recitantem indormifco, capite præ fomnolentia nuo. 2) infuper dormito.
Ἐπινωμάω, infuper diftribuo. 2) luftro, infpicio.
Ἐπινωτίδιον, ȣ, τὸ, mantica, quæ tergo imponitur. Ex ἐ. & νῶτος.
Ἐπινώτιος, ȣ, ὁ, ἡ, fuper dorfo pofitus. Ex iisd.
Ἐπιξαίνω, exulcero, obrado. v. ἐπιξέω & ἐπιξύω.
Ἐπίξανθος, ȣ, ὁ, ἡ, fubflauus.
Ἐπιξενίζω, hofpitio excipio. ἐπιξενίζομαι, deverfor, (deuertor) apud aliquem.
Ἐπιξενόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, hofpitio excipior. 2) peregrinor, peregre aduenio.
Ἐπιξέω, rado feu fcalpo.
Ἐπίξηνον, menfa coquinaria. A ξαίνω.
Ἐπιξηραίνω, in fuperficie ficco. 2) exficco, areſacio.
Ἐπιξηραντικός, ἡ, ὸν, exficcandi feu arefaciendi vim habens. A præc.
Ἐπίξηρος, ficcus.
Ἐπιξιφίζω, f. ίσω, protenfis enfibus falto.
Ἐπιξυγκάμπτω, inflecto, contraho, comprimo.
Ἐπιξυννοέομαι, ȣ̃μαι, excogito.
Ἐπιξύνος, ȣ, ὁ, ἡ, communis, promifcuus.
Ἐπιξύω, f. ύσω, rado.
Ἐπιόγδοος, ȣ, ὁ, ἡ, fefquioctauus.
Ἐπιόπτομαι, f. ψομαι, infpicio.
Ἐπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero.
Ἐπιορκητικός, ἡ, ὸν, periurus.
Ἐπιορκία, ας, ἡ, & ἐπιόρκιον, ȣ, τὸ, periurium.
Ἐπίορκον, Adu. peierando.
Ἐπίορκος, ȣ, ὁ, ἡ, periurus.
Ἐπιόρκως, Adu. peierando, cum neglectu iurisiurandi.
Ἐπιόσσομαι, adloquor. 2) fignifico. 3) profpicio.
Ἐπίουρα, τὰ, interftitium. Ab ȣ̃ρος, *terminus*.
Ἐπίουρος, ȣ, ὁ, cuftos.
Ἐπιούσιος, ȣ, ὁ, ἡ, venturus, (ἄρτος ἐπιούσιος, id eft ὁ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, panis craftinus, victus vitæ cras agendae neceffarius,) 2) de die in diem fufficiens, quotidianus, nobis fuftentandis idoneus. Scriptores Ecclef. fuperfubftantialis. Ab ἐπιȣ̃σα, fcil. ἡμέρα, *craftina dies*, quod eft Partic. Verbi ἔπειμι, *fuccedo*, *fequor*, vel *accedo*.
Ἐπιόπτομαι, f. ἐπιόψομαι, video, infpicio.
Ἐπίπαγος, ȣ, ὁ, glacies in fuperficie, humor in fummo concretus. 2) fuccus, qui, incifo arboris cortice, emanans concrefcit. Ab ἐπιπήγνυμι.
Ἐπιπαγχυ, Aduerb. prorfus, omnino.
Ἐπιπαιανίζω, f. ίσω, pæanis cantu celebro.
Ἐπιπαίζω, deludo,
Ἐπίπαισμα, τος, τὸ, offendiculum, offenfio. A fq.
Ἐπιπαίω, f. αίσω, impingo, offendo.
Ἐπιπακτὶς, ἴδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.
Ἐπιπακτόω, ῶ, f. ώσω, obfero, claudo.
Ἐπιπαλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, machinor. 2) fimulate plaudo. 3) dolofe ago.
Ἐπιπαμφαλάω, ῶ, attonitus infpicio. Apollonius ἐπιπαμφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάοντες.
Ἐπίπαν, Adu. in uniuerfum, omnino.
Ἐπίπαππος, ȣ, ὁ, proauus, *aliis* atauus.
Ἐπιπαραγίγνομαι, fuperuenio.
Ἐπιπαρανέω, ῶ, f. ήσω, accumulo, extruo, exaggero.
Ἐπιπαρανήω, f. ήσω, idem.
Ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω, aparo, præparo.
Ἐπιπάρειμι, adfum, obeo locum, obuerfor, ἐπιπαρὼν, adftans, præfens. 2) fupervenio. 3) fubfequor. Illud ab εἰμὶ, hæc ab εἶμι.
Ἐπιπαρεμβάλλω, impetum facio in. 2) caftra caftris oppono.
Ἐπιπαρέξειμι, fenfim exeo. vnde ἐπιπαρεξιὼν, paulatim euadens, feu excedens.
Ἐπιπαρέρχομαι, progredior, procedo, vt παρέρχ.
Ἐπιπαροξύνω, irrito, ftimulo, incendo, vt παροξ.
Ἐπιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, infuper adhortor.
Ἐπιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, adfpergo, infpergo.
Ἐπίπαστος, ȣ, ὁ, ἡ, confperfus condimentis. 2) qui infpergitur. A præc.
Ἐπιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adftrepo.
Ἐπιπατάσσω, infigo, v. c. clauum.
Ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ἐπὶ & πατήρ.
Ἐπιπαφλάζω, f. άσω, interuefco. 2) efferueo, æftuo.
Ἐπίπεδος, ȣ, ὁ, ἡ, æqualis, planus. 2) latus. 3) campeftris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ȣ, fuperficies. *Comp.* ἐπιπεδέστερος.
Ἐπιπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, obe iens, morem gerens. A fq.
Ἐπιπείθω, f. είσω, & ἐπιπείθομαι, vid. fimplicia.
Ἐπιπειράω, ῶ, f. άσω, tento, periculum facio.
Ἐπιπελάζω, f. άσω, appropinquo.

Ἐπίπεμπτος,

Ἐπίπεμπτος, ὁ, ὁ, ἡ, sesquiquintus. 2) quinta pars.
Ἐπιπέμπω, fut. ψω, insuper mitto. 2) mitto ad. 3) mitto. 4) immitto.
Ἐπίπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.
Ἐπιπεντάμοιρος, ου, ὁ, ἡ, quinarius alter.
Ἐπίπερκος, ου, ὁ, ἡ, subniger, nigricans. 2) maculis nigris distinctus.
Ἐπιπεριτρέπω, circumducendo ad me conuerto.
Ἐπιπετάννυμι, super extendo.
Ἐπιπετάομαι, ῶμαι, aduolo. 2) inuolo. 3) euolo.
Ἐπιπέτομαι, idem.
Ἐπίπετρον, ου, τὸ, herba quædam. Ex ἐπὶ & πέτρος, petra.
Ἐπιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in superficie congelo, in summa parte concresco.
Ἐπιπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, insulto, inuado.
Ἐπιπήδησις, ἡ, impetus in quem.
Ἐπιπήσσω, idem quod ἐπιπήγνυμι.
Ἐπίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, sc. μέρος, pars cubiti superior.
Ἐπιπιθηκίζω, simium imitor, vt simplex.
Ἐπιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.
Ἐπίπικρος, ου, ὁ, ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.
Ἐπιπίλνημι, conspergo.
Ἐπιπίνω, insuper bibo. 2) potum alium post alium sumo.
Ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo.
Ἐπιπιστεύω, concredo. ap. Ios. si vulg. lectio vera.
Ἐπιπίστωσις, εως, ἡ, confirmatio.
Ἔπιπλα, ων, τὰ, suppellex. 2) omne genus instrumenti, vt in bello arma, tela. Ab ἐπιπλέω.
Ἐπιπλάζομαι, erro, vagor.
Ἐπίπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur aut imponitur. Ab seq.
Ἐπιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, fut. πλάσω, illino. 2) obstruo.
Ἐπίπλαστος, ου, ὁ, ἡ, fictus, simulatus, commentitius, dicitur & de medicamentis, emplasthis, quæ distinguuntur ab ἐπιπάστοις. Hoc a πλάσσειν, illud a πλάττεσθαι.
Ἐπιπλάστως, Adu. ficte, simulate.
Ἐπιπλαταγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.
Ἐπιπλατύνω, dilato, expando.
Ἐπιπλεῖον, Adu. vtplurimum. 2) vlterius, amplius, copiosius.
Ἐπιπλεῖστον, Adu. frequentissime, maxime, plerumque.
Ἐπίπλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, refertus, plenus.
Ἐπιπλείων, ονος, ὁ, ἡ, amplior, copiosior.
Ἐπιπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.
Ἐπιπλέον, Adu. amplius, copiosus. A seq.
Ἐπίπλεος, έα, εον, plenus.
Ἐπίπλευρος, ου, ὁ, ἡ, qui supra latus est, costis superiacens. 2) latera ampla habens.
Ἐπίπλευσις, εως, ἡ, ingressus nauis, vel classis.
Ἐπιπλέω, f. εύσω, supernauigo. 2) adnauigo, prope nauigo. 3) classe inuado, nauigando oppugno. 4) appello, applico. 5) innato, fluito.
Ἐπίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.
Ἐπιπλήθω, impleo.
Ἐπιπλήκτης, ου, ὁ, castigator, reprehensor, obiurgator.
Ἐπιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, in castigando asper, obiurgandi celer. 2) ad increpationem pertinens.
Ἐπιπληκτικῶς, Adu. grauiter, aspere reprehendendo.
Ἐπίπληξις, εως, ἡ, obiurgatio, reprehensio. Ab ἐπιπλήσσω.
Ἐπιπληρόω, ῶ, f. ώσω, adimpleo, impleo.
Ἐπιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, obiurgo, castigo.
Ἐπιπλοκὰς, άδος, ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω.
Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, implexus. 2) nexus amicitiæ, familiaritas, afinitas, societas. Ab eod.
Ἐπιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, ramex, quum omentum descendit in scrotum. Ex ἐπίπλοον & κήλη, hernia.
Ἔπιπλον, ου, τὸ, suppellex. Ab ἐπιπολέω.
Ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab eod. quod reliquis intestinis quodammodo innatat.
Ἐπίπλοος, contr. ους, ου, ὁ, nauigatio aduersus aliquem. 2) conflictus. 3) infestus classis aduentus. Ab eod.
Ἐπίπλους, ἡ, sc. ναῦς, rostrata nauis, apta ad prœlium.
Ἐπιπλώω, f. ώσω, innauigo. 2) nauigo aduersus. Ab eod.
Ἐπιπνείω, inspiro. Ab ἐπιπνέω.
Ἐπίπνευσις, εως, ἡ, adflatus, inspiratio. Ab eodem.
Ἐπιπνευσικός, ἡ, ὸν, inspiratione, adflatu factus, vel constans. epith. μαντείας.
Ἐπιπνέω, f. εύσω, adspiro, adflo. 2) flo seu spiro super. 3) suggero, inspiro.
Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus instinctusque diuinus.
Ἐπίπνοιος, ον, adspirans.
Ἐπίπνοος, contr. ἐπίπνους, ου, ὁ, adflatus.
Ἐπιπόδιος, ον, pedem irretiens. epith. laquei, pedicæ. A πούς.
Ἐπιποθέω, ῶ, f. ήσω, expeto, desidero. 2) amo.
Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, desiderium. A præc.
Ἐπιπόθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, exoptatus.
Ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium.
Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo. 2) molior. 3) designo.
Ἐπιποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, fictus, commentitius.
Ἐπιποικίλος, ὁ, ἡ, valde varius.
Ἐπίποκος, ου, ὁ, ἡ, lanatus, vellere tectus.
Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato. 2) in superficie sum, per summa feror, exsisto. 3) multus & frequens sum, retundo. 4) inualesco. 5) emergo, emineo, potens sum, impotentem dominationem affecto. Ab ἐπιπολῆς.
Ἐπιπολαιόρριζος, ου, ὁ, ἡ, cuius radices leuiter sunt fundatæ. E. ῥίζα, & seq.
Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ, ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicuius exstat. 2) leuis, non profundus, non penetrans. 3) exstans, non intus latens. 4) triuialis. 5) euidens, perspicuus, non obscurus. Comp. ἐπιπολαιότερος, minus profundus, magis extans. Hipp. Ab ἐπιπολῆς.
Ἐπιπολαίως, Adu. in superficie, leuiter, non vehementer, summatim.

-ιπολασμὸς, ȣ, ὁ, natatio v. c. cibi in ventriculo. 2) oberratio, assidua insultatio, vel impetus. affectitio principatus, cum quis numero & violentia suæ factionis alios depressum it.
-ιπολαστικὸς, ἡ, ὸν, fluitans, innatans, redundans.
-πιπολαστικῶς, *Aduerb.* abundanter, supra modum. 2) insolenter.
ΠΙΠΟΛΗ͂Σ, *Adu.* in superficie, in summitate, supra. Addi quoque solet ἐξ.
-πιπολίζω, f. ίσω, inædifico.
-πιπολιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, canesco, canus fio
-πιπολὺ, *Adu.* multum, valde, admodum. 2) diu. 3) magna ex parte. Hinc ὡς ἐπιπολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, plerumque, fere, pene semper, vt plurimum.
-πιπομπεύω, fut. εύσω, pompam duco, triumpho.
-πιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei. 2) labores tolero.
-πίπονος, ȣ, ὁ, ἡ, laboriosus, operosus. 2) lassescens, lassitudinem sentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ȣ, labor, molestia.
-πιπόνως, *Adu.* difficulter, ægre. 2) sedulo, diligenter, magno cum studio.
-πιποντία, ας, ἡ, q. d. supermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ & πόντος, *pontus.*
-πιπορεύομαι, f. εύσομαι, eo ad, proficiscor ad. 2) eo, seu proficiscor per, abeo, peragro. 3) incurso fines hostiliter.
-πιπορπάω, & έω, fibula necto, *Pass.* induor veste fibulis nexa.
Ἐπιπόρπημα & *Dor.* ἐπιπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum supra fibulam. 2) fibula.
Ἐπιπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. A πόρπη, idem.
Ἐπιπορπέω, v. ἐπιπορπάω.
Ἐπιπόρπωμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπιπόρπημα, Hesych. Sed vox dubia est.
Ἐπιπορφυρίζω, f. ίσω, purpuram imitor, in purpuram candico. A seq.
Ἐπιπόρφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, purpureus, purpuræ similis.
Ἐπιποτάομαι, ῶμαι, inuolo, aduolo.
Ἐπιπράττομαι, addo, insuper facio. 2) exigo, vt εἰσπράττομαι.
Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decus, decorum. Ab ἐπιπρέπω.
Ἐπιπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decorus. Ab eod.
Ἐπιπρέπω, decorus sum, excello forma.
Ἐπιπρεσβεύω, & ἐπιπρεσβεύομαι, legatus mittor, seu eo aliquo.
Ἐπιπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, cernuus, in faciem pronus.
Ἐπιπρίω, f. ίσω, in superficie serro. 2) ἐπιπρίω τὲς ὀδόντας, dentibus infrendeo.
Ἐπιπρὸ, *Adu.* longo tractu, perpetim, porro, procul.
Ἐπιπροβαίνω, progredior, prouehor.
Ἐπιπροβάλλω, superiniicio.
Ἐπιπροθέω, longe procurro, prouehor.
Ἐπιπροϊάλλω, protendo. 2) adpono v. c. mensam.
Ἐπιπροΐημι, insuper mitto, emitto, dimitto.
Ἐπίπροικος, ȣ, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab seq.
Ἐπίπροιξ, quod doti additur, Hesych. A προὶξ, dos.

Ἐπιπρομολέω, progredior, prouehor.
Ἐπιπρονέω, idem.
Ἐπιπροπίπτω, superincumbo, procumbo ad v. c. aquam, bibendi caussa.
Ἐπιπροσβάλλω, proficiscor versus, peto locum.
Ἐπιπροσήκω, redeo de vectigalibus.
Ἐπίπροσθε, vel ἐπίπροσθεν, *Adu.* ante, coram.
Ἐπιπρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, adiectio.
Ἐπιπροσθέω, ῶ, f. ήσω, obiicio, obtendo. 2) obscuro, officio luminibus, obtenebro. 3) interiectus sum. Ab ἐπίπροσθεν.
Ἐπιπρόσθησις, εως, ἡ, obumbratio, eminentia rei per quam officit luminibus. 2) obtentus.
Ἐπιπροσπλέω, adnauigo.
Ἐπιπροστίθημι, adiicio, adiungo.
Ἐπιπρόσω, procul.
Ἐπιπροτέρωσε, *Adu.* vlterius.
Ἐπιπροφαίνω, profero, ostendo. *In pass.* appareo.
Ἐπιπροφέρω, profero, promoueo.
Ἐπιπρωϊαίτερον, *Adu.* maturius.
Ἐπίπρωρος, ἡ, sc. ναῦς, quæ proram versus impellitur. Ex ἐπὶ & πρῶρα.
Ἐπιπταίρω, quasi adsternuo, sternuo, dum aliquid dicitur vel fit. aor. 2. ἐπέπταρον.
Ἐπίπταισμα, ατος, τὸ, offensio, quum impingitur. 2) læsio pedis ex offensione. Ab seq.
Ἐπιπταίω, f. αίσω, impingo, offendo. 2) titubo, vacillo. 3) labor, collabor, corruo. 4) fallor.
Ἐπίπταμαι, aduolo, vnde occurrunt ἐπέπτατο, ἐπιπτάμενοι, ἐπιπτήσεσθαι. Ab ἐπὶ & πτῆμι, ἵπτημι, *volo.*
Ἐπιπτάρνυμαι, idem quod ἐπιπταίρω.
Ἐπίπτησις, εως, ἡ, aduolatus. 2) idem quod ἐπίνευσις. Suic.
Ἐπίπτυγμα, ατος, τὸ, operculum. Ab ἐπιπτύσσω.
Ἐπίπτυξις, εως, ἡ, applicatio operculi. Ab eod.
Ἐπίπτυστος, dignus, qui conspuatur, contemnendus, detestandus, abominandus.
Ἐπιπτύσσω, f. ξω, circumplico, inuoluo. 2) circumdo, circumfundo. 3) complector, amplector.
Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, operculum. 2) plicatura.
Ἐπιπτύω, f. ύσω, inspuo, inspuro.
Ἐπίπτωσις, ἡ, casus. κατ' ἐπίπτωσιν, forte fortuna.
Ἐπιπύησις, ἡ, suppuratio.
Ἐπιπυνθάνομαι, audio (insuper).
Ἐπιπυρέσσω, &
Ἐπιπυρεταίνω, insuper febricito, & quidem grauius, paullatim incipio febricitare. v. ἐπιῤῥιγόω.
Ἐπίπυῤῥος, ὁ, ἡ, ad rufum colorem vergens.
Ἐπιπωλέομαι, ȣ̃μαι, obambulo. 2) lustro.
Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A præc.
Ἐπιπωμάζω, &
Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo.
Ἐπιπωματικὸς, ἡ, ὸν, claudens, v. c. corporis poros, ne aut sudor citius manet, aut aër frigidus hauriatur.
Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro.
Ἐπιπώρωμα, τὸ, callum, clauus in vnguibus.
Ἐπιπώρωσις, obstinatio. 2) cæcitas.
Ἐπιραβδοφορέω, virga ad cursum instigo.

Ἐπιρ...

'Επιριγέω, ſubinde & per interualla frigore arripior. v. ἐπιῤῥιγέω.

'Επίρικνος, ȣ, ὁ, ἡ, aliquantum rugoſus aut incuruus. 2) ſuperne incuruus, aut rugoſus.

'Επιῤῥαθυμέω, pigreſco, vitam otioſe ago, ſocors & ſegnis ſum in opere agendo.

'Επιῤῥαίνω, f. ανῶ, inſpergo, irroro, infundo.

'Επιῤῥακτὸς, ἡ, ὸν, incumbens cum hiatu. ἡ ἐπιῤῥακτὴ, ſc. θύρα, quæ ſuſpenſa cum laxatur, magna vi decidit. *Fallthüre.* Ab ἐπιῤῥάσσω.

'Επίῤῥαμμα, ατος, τὸ, aſſumentum. Ab ἐπιῤῥάπτω.

'Επιῤῥαντίζω, f. ίσω, inſpergo. Ab ἐπιῤῥαίνω.

'Επιῤῥαπίζω, fut. ίσω, refello, reprehendo, quaſi bacillis percutiendo: arguc, caſtigo.

'Επιῤῥάπισις, ἡ, reprehenſio, vituperatio, conuicium. A pr.

'Επιῤῥαπισμὸς, ȣ, ὁ, idem.

'Επιῤῥάπτω, f. ψω, aſſuo.

'Επιῤῥάσσω, vel ἐπιῤῥάττω, f. ξω, irruo, incumbo.

'Επιῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapſodorum.

'Επιῤῥέζω, f. ξω, idem quod ſimplex, ſacrifico.

'Επιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propenſio. A ſeq.

'Επιῤῥεπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui propendet, propenſus, procliuis, pronus, adeoque grauis. ἐλπὶς ἐπιῤῥεπεστέρα, ſpes maior.

'Επιῤῥέπω, f. ψω, propendeo, vergo. 2) inclino.

'Επιῤῥέω, f. ῥεύσω, influo, adfluo. 2) fluo ſuper. 3) mundo, copioſe inferor. 4) largior.

'Επιῤῥήδην, *Adu.* palam, aperte. 2) nominatim. Ex ἐπὶ & ῥέω, *dico.*

'Επίῤῥημα, ατος, τὸ, aduerbium, pars orationis. 2) pars comœdiæ, cui reſpondet ἀντεπίῤῥημα. 3) geſtamen quoddam comicum. Ex iisd.

'Επιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, aduerbialis, aduerbii formam habens.

'Επιῤῥηματικῶς, *Adu.* aduerbialiter.

'Επίῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio. 2) accuſatio. Ex ἐπὶ & ῥέω, *dico.*

'Επιῤῥήσσω, f. ξω, obdo peſſulum. 2) irrumpo.

'Επιῤῥητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vituperabilis, reprehenſione dignus, probroſus, infamis. Ex ἐπὶ & ῥέω.

'Επιῤῥιγέω, & ἐπιῤῥιγόω, ſubinde frigore arripior. v. ἐπιριγ.

'Επιῤῥίζιον, ȣ, τὸ, additamentum radicum. Ex ἐπὶ & ῥίζα, *radix.*

'Επίῤῥινος, ὁ, naſo. A ῥὶν, *naſus.*

'Επιῤῥιπτέω, ſuperiniicio, iniicio. A ſeq.

'Επιῤῥίπτω, f. ψω, idem.

'Επιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, adfluxus. 2) abundantia, adfluentia. Ab ἐπιῤῥέω.

'Επιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu fremitum edo. 2) acclamo, ſcil. cum aſſenſu. 3) tumultuor. A ſeq.

'Επίῤῥοθος, ȣ, ὁ, ἡ, auxiliator, auxilium ferens cum magna animi alacritate. 2) vtilis.

'Επίῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοή.

'Επιῤῥοιζηδὸν, *Adu.* rapido cum impetu & ſtridore. Ex ἐπὶ & ῥοῖζος, *ſtridor.*

'Επιῤῥοιζέω, adclamo, minor vociferando; cum ſtrepitu irruo.

'Επιῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, ſorbeo, ſorbitione ſumo, vna cum cibo ſolidiore & poſt eum.

'Επιῤῥοφέω, f. ήσω, idem.

'Επιῤῥυγχὶς, ίδος, ἡ, curuitas roſtri in auibus rapacibus. Ex ἐπὶ & ῥύγχος, *roſtrum.*

'Επιῤῥύζω, f. ξω, immitto, v. c. canem.

'Επιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo.

'Επιῤῥυπαίνω, commaculo.

'Επίῤῥυσις, εως, ἡ, confluxio, adfluxus. Ab ἐπιῤῥέω.

'Επίῤῥυτος, ȣ, ὁ, καὶ ἡ, qui influit. 2) aduentitius. 3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.

'Επιῤῥύτως, *Adu.* affluendo, inſtillando.

'Επιῤῥωγολογέω & ȣμαι, racemos lego. Ex ἐπὶ, ῥὼξ, *racemus,* & λέγω.

'Επιῤῥώννυμι, f. ῥώσω, corroboro. 2) *med.* ſtrenue ago, moueor, incumbo, incedo. 3) *Paſſ.* incendor ad aliquid.

'Επίῤῥωσις, εως, ἡ, corroboratio, recta valetudo. A pr.

'Επιῤῥώω, ῥώομαι, idem quod ἐπιῤῥώννυμι.

'Επιῤῥύσμιος, α, ον, adfluens, irruens, impellens, extrinſecus. *Subſt.* ἐπιρυσμίη, ſpecies extrinſecus oblata per ſenſus, pulſatio ſenſuum. Vox Democriti ap. Sext.

'Επίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui ſupponuntur clitellis. 2) clitellæ. Ab ἐπισάττω.

'Επισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. A ſeq.

'Επίσαλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui agitatur, qui concutitur, mobilis, inſtabilis.

'Επισαλπίζω, buccina accino.

'Επίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, adgeſtio. A ſeq.

'Επισάσσω, vel ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas ſeu ſtragula. 2) ſterno, inſterno. 3) impono. 4) conſtipo, inculco.

'Επίσειον, τὸ, pubes, pars ima ventris ſupra pudenda, pudenda ipſa. Reperitur & ἐπίσιον. (Sed melius videtur altera lectio, cum diphthongo, quia videtur eſſe ab inuſitato ἐπίσε, *aduerſum,* in partem aduerſam, cuius contrarium eſt ὀπίσε, ὀπίσω, *adverſum, retro,* in partem aduerſam. Ab ἐπὶ & terminatione σε, quæ motum verſus locum indicat.)

'Επίσειστος, cui ἐπισείονται αἱ τρίχες, ventilantur crines. Perſonæ quædam comicæ ſic inducebantur. A ſeq.

'Επισείω, f. είσω, incutio. 2) vibro. 3) infero. 4) incutio timorem.

'Επισεμνύνομαι, iacto, oſtento me.

'Επισεσυρμένως, negligenter, leuiter. Ab ἐπισύρω.

'Επισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello aduerſus aliquem.

'Επισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, vnde deus dicitur ἐπισημῆναι, oſtendere, ſe adeſſe, opem ferre, & febris. initio paroxyſmi, ἐπισημαίνειν. 2) [illegible]tendo, vnde de deo etiam eſt promitto, ap. Ioſ. 3) ſigno, ſignum imprimo. Hinc ἐπισημαίνομαι, quamcunque ſignificationem do, etiam narrando, admirando, honorando. 4) acclamatione

clamatione teſtor. 5) applaudo. 6) ſubſcribo, approbo, obſigno, proſequor dictum factumue quacunque animaduerſione, vtramuis in partem, ſiue approbandi & laudandi, ſiue improbandi & damnandi ergo.

Ἐπισημασία, ας, ἡ, ſignificatio cuiuscunque rei, velut futuræ tempeſtatis, oſtentum, auſpicium, ſed inprimis, acclamatio fauentium, probantium, plauſus. 2) dicitur tamen de laude ſimpliciter & de reprehenſione. 3) indicium motus febrilis. A præc.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. ώσω, adnoto, ſcribo adnotationes. 2) plauſu approbo.

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio, per notas, literas, ſcribendo v. c. quæ audiuntur, Diog. Laërt.

Ἐπίσημος, ȣ, ὁ, ἡ, cui ſignum, ſeu nota impreſſa eſt, ſignatus. 2) ἐπίσημόν τινος eſt, quod ab aliquo nomen habet. 3) inſignis, nobilis, illuſtris. 4) ἐπίσημον *dicitur & de* nomine. Ex ἐπὶ & σῆμα, *nota*.

Ἐπισήμως, *Adu.* inſigniter. 2) perſpicue, ſignificanter.

Ἐπίσης, adæque. Ab ἴσος, ἴση, *par*.

Ἐπίσθμιος, ον, collum tegens. τὸ ἐπίσθμιον, tegmentum colli, *item*, ornatus, qui circumdat collum. Ex ἐπὶ & ἰσθμός.

Ἐπισίζω, canes inſtigo, ſeu incito ſibilo.

Ἐπίσιγμα, ατος, τὸ, canum inſtigatio. A præc.

Ἐπισινής, έος, ὁ, ἡ, cui noceri poteſt, detrimento obnoxius. Ex ἐπὶ & σίνομαι, *noceo*.

Ἐπισίνιος, ȣ, ὁ, inſidiator, clam aliis nocere ſtudens. Ex iisd.

Ἐπισιτιάζω, f. άσω, viaticum do. *in medio* viaticum ſumo. Ab ἐπισίτια.

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo: *In med.* idem fere, frumentum, commeatum deporto, ſubveho: ſed proprie, cibaria, viaticum ſumo, paro mihi: deinde locupleto me. Ex ἐπὶ & σιτίζω, *nutrio*.

Ἐπισίτιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui alicui operam pro victu mercedis loco dando locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπισιτος.

Ἐπισιτισμὸς, ȣ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζω.

Ἐπίσιτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐπὶ & σῖτος, *frumentum*.

Ἐπισιττέω, ῶ, f. ήσω, vel ἐπισίττω, f. ίξω, incito paſtorum vel venatorum more. Ex σίττα, *vox paſtorum*. v. ἐπισίζω.

Ἐπισίφλιον, irriſione dignum, turpe. Heſych. Ex ἐπὶ & σιφλὸς, *reprehenſio*.

Ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.

Ἐπισκαλμὶς, ίδος, lignum ſub ſcalmo. A σκαλμός.

Ἐπισκάπτω, f. ψω, fodio, circumfodio.

Ἐπισκαφεύς, έως, ὁ, foſſor, qui terram aratro proſciſſam fodit. Heſych. A præc.

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, diſſipo, diſpergo. 2) inſpergo, ſpargo.

Ἐπισκεδάννυμι, idem.

Ἐπισκέλισις, εως, ἡ, primus equi motus ad greſſus glomerandos. Ex ἐπὶ & σκέλος, *crus*.

Ἐπισκεπάζω, tego, contego.

Ἐπισκεπὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus. 2) a vento. Ex ἐπὶ & σκέπη, *tegumentum*.

Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inuiſo, viſito. 2) pœnas ſumo. 3) opem fero, beneficia tribuo. 4) adſpicio, inſpicio, contemplor. 5) luſtro, recenſeo. 6) conſidero, animo expendo. 7) diſquiro, diſcepto mecum, commentor.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, ſarcio, inſtauro. 2) inſterno clitellas & onera iumentis impono.

Ἐπισκευαστὴς, ȣ, ὁ, inſtaurator, refector.

Ἐπισκευαστὸς, ἡ, ὸν, inſtauratus, rediuiuus.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio refectio.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inſpectio. 2) recenſio, quæ fit luſtrando & inſpiciendo. 3) conſideratio, cogitatio. 4) diſputatio, diſquiſitio. 5) nota cenſoris. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκήνιον, ȣ, τὸ, domicilium ſuper ſcena. 2) ſuperior ſcenæ pars. A ſeq.

Ἐπίσκηνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſuper ſcena eſt aut fit. Ex ἐπὶ & σκηνὴ, *ſcena*.

Ἐπισκηνόω, f. ώσω, habito, vel immigro.

Ἐπισκήπτω, f. ψω, irruo, ingruo. 2) vrgeo, inſto. 3) obiurgo. 4) mando, iniungo, inprimis de mandatis morientium. 5) obteſtor, obſecro. 6) innitor, incumbo. 7) inprimis eſt verbum forenſe, (maxime *in med.*) & ſignificat *a*) falſi teſtimonii (ψευδομαρτυρίας) accuſare, vel ſimpliciter, vel addito μαρτυρίαις, ψευδῆ μαρτυρῆσαι. *b*) actionem iniuriarum intendere, ob verbera vel vulnera conſulto illata. *c*) repetitur etiam vniuerſe pro accuſare, vt cædis, apud Plat.

Ἐπισκηρίπτω, f. ψω, innitor. A præc.

Ἐπίσκηψις, εως, ἡ, ipſa incumbendi actio. 2) actio, qua teſti crimen falſi teſtimonii vel iniuriarum intendimus. 3) oratio, qua moriens a circumſtantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκήπτω.

Ἐπισκιάζω, f. άσω, inumbro, obumbro. 2) tenebras offundo, obſcuro.

Ἐπισκιασμὸς, ȣ, ὁ, obumbratio. 2) tegumentum, velamentum. A præc.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro, vmbras facio, addo corporibus.

Ἐπίσκιος, ȣ, ὁ, ἡ, vmbra tectus, vmbroſus. 2) vmbratilis. Ex ἐπὶ & σκιὰ, *vmbra*.

Ἐπισκίως, *Adu.* in vmbra, obſcure. A præc.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto alicubi, inſulto, exſultim ludo.

Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

Ἐπισκοπεῖον, ȣ, τὸ, domus Epiſcopi.

Ἐπισκοπεύω, f. εύσω, Epiſcopus ſum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viſo, viſito, inuiſo. 2) inſpicio. 3) curator, inſpector ſum. 4) diſpicio mecum, animo verſo, conſidero. 5) video, obſeruo, animaduerto. 6) etiam ſidera dicuntur ἐπισκοπεῖν, propter influxum ſuum.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, inſpectio, munus inſpiciendi. 2) Epiſcopatus. 3) viſitatio ad opem ferendam, vel pœnam ſumendam, in ſacris literis maxime, i. e. auxilium & vltio.

Ἐπισκόπησις, εως, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικὸς, ἡ, ὸν, epiſcopalis.

Ἐπίσκοπος, ȣ, ὁ, inſpector. 2) qui alicui rei curandæ præfectus eſt. 3) inſpector Eccleſiæ, Epiſcopus. Ab ἐπισκοπέω.

Ἐπισκοπος, ὁ, ἡ, ſcopum feriens. Ex ἐπὶ & σκοπός.

Ἐπισκοτάζω, idem quod seq.

Ἐπισκοτέω, ῶ, fut. ήσω, obtenebro, tenebras offundo, proprie & tropice. 2) luminibus officio. A σκότος.

Ἐπισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuscatio. 2) caligo. A præc.

Ἐπισκοτίζω, f. ίσω, idem quod ἐπισκοτέω.

Ἐπισκύζομαι, indignor, irascor.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, inprimis in potando.

Ἐπισκυθρωπάζω, tristi, seuero vultu sum in aliqua re.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, supercilium. 2) fastus.

Ἐπίσκυρος, ου, ὁ, ludus plurium ex aduerso stantium & pilam mittentium exceptamque remittentium. Pollux.

Ἐπισκώπτω, f. ψω, scommata & dicteria iacio, cauillor.

Ἐπισμαραγέω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, fremo.

Ἐπισμάω, abstergo.

Ἐπισμέω, idem.

Ἐπισμήχω, f. ξω, abstergo, detergo.

Ἐπισμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus, miserabilis. 2) tristificus, cor dolore exedens. A σμύχω.

Ἐπισμυγερῶς, *Adu.* grauiter, miserabiliter.

Ἐπισμύχω, idem quod σμύχω.

Ἐπισόγκως, æquabiliter, æquabili superficie. E seq. & ὄγκος.

Ἔπισος, ου, ὁ, ἡ, æqualis.

Ἐπισπάδην, *Adu.* haustu, attractu. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπαίρω, subsulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπασμὸς, ὁ, idem.

Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum, quo aliquid attrahimus. Ab eod.

Ἐπισπαστικὸς, ἡ, ὸν, attrahendi, alliciendi vim habens. A seq.

Ἐπισπαστὸς, ἡ, ὸν, quem quis sibi ipse attraxit & arcessiuit. Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, laqueus, quem quis sibi ipse induit. 2) marculus ferreus in ianua. 3) funis, quo aliquid attrahitur. 4) velum, quod obducitur aditui.

Ἐπισπάω, ῶ, f. άσω, & ἐπισπάομαι, attraho. 2) consequor, adquiro, concilio mihi, *in med.* 3) adsequor, insequor.

Ἐπισπεῖν, assequi, attingere. *med.* ἐπισπέσθαι, idem. Ab ἐπὶ & ἕπομαι.

Ἐπισπείρω, f. ερῶ, insuper sero, denuo semino. 2) dissemino. 3) insero, fero in aliquo.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. A seq.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo e patera.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ, ἡ, incitatus, festinus, properans studiose aliquid. A seq.

Ἐπισπέρχω, festinare cogo, premo, vrgeo.

Ἐπισπερχῶς, *Adu.* studiose, festinanter.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, festino. 2) festinare cogo, incito. 3) vrgeo, exhortor.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, misericordia commoueor super.

Ἐπίσπληνος, ον, lienosus. A σπλήν.

Ἐπισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus. 2) induciæ.

Ἐπισπορὰ, ᾶς, ἡ, satio iterata. 2) insitio, satio in aliquo loco.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inseritur vel referitur.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, festino. 2) incito, instigo.

Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, exactor, qui vrget opus.

Ἐπίσσυτος, ου, ὁ, ἡ, impetuosius ingruens, incumbens. Ab ἐπισεύω, *concito, impello.*

Ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ, instillatio. Ab ἐπιστάζω, *instillo.*

Ἐπισταδὸν, *Adu.* constanter. 2) instando. 3) scite, scienter, perite. Ab ἐφίσταμαι, & ἐπίσταμαι.

Ἐπιστάζω, f. άξω, instillo. 2) superinstillo.

Ἐπίσταθμα, ων, τὰ, mansiones, statiua. Ab ἐφίστημι.

Ἐπισταθμάομαι, accurate pendito, cogito.

Ἐπισταθμεία, & μία, ας, ἡ, stabulatio, diuersatio. 2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati. Ab eod.

Ἐπισταθμεύω, f. εύσω, stabulor alicubi, statiua habeo, deuersor.

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, stationarius, mansionum curator. Ab ἐφίστημι.

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ponderi adiicitur.

Ἐπισταλάζω, f. άξω, instillo. 2) irrigo.

Ἐπισταλάω, ῶ, idem.

Ἐπίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum per epistolam. merces aliaque, quæ alio mittuntur ad eos, qui per literas ea sibi mitti postulauerant. Ab ἐπιστέλλω, *mitto.*

Ἐπισταλτικὸς, ἡ, ὸν, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.

Ἐπίσταμαι, scio, peritus sum. 2) possum, soleo. 3) existimo, credo. Ex ἐπὶ & ἵσαμαι. (Scientia enim consequitur attentionem mentis, rei propositæ inhærentis & insistentis veluti. *Stare super re* est eam diligenter considerare; quo fit vt eam pernoscamus. v. ἐπιστασία, & ἐπίστασις.)

Ἐπισταμένως, *Adu.* scienter, perite. 2) prudenter.

Ἐπίσταξις, εως, ἡ, crebra destillatio, v. c. sanguinis e naribus. A στάξις.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, mora in aliqua re, vnde attenta consideratio, diligentia. 2) præfectura, imperium. 3) cura, inspectio. Ab ἐφίστημι.

Ἐπιστάσιος, ου, ὁ, stator. Epith. Iouis. A seq.

Ἐπίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum sistimus. 2) animaduersio, consideratio. 3) dubitatio, cogitatio. 4) commentatio. 5) cautio. 6) cura, curatio, inspectio. 7) cohibitio, retentio. 8) impetus, cum rei instamus, h. e. eam persequimur. 9) quod insidet, vel supernatat vrinæ. Ab eod.

Ἐπιστατεία, ας, ἡ, functio, curatio, inspectio. A sq.

Ἐπιστατεύω, f. εύσω, præfectus sum, præsum.

Ἐπιστατέω, ῶ, f. ήσω, idem, impero.

Ἐπιστατὴρ, ῆρος, ὁ, rostrum nauis. 2) idem quod seq. Ab ἐφίστημι.

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, qui a tergo stat, vt militi in acie. 2) qui præfectus est alicui rei, curator. 3) qui reipublicæ præest. 4) mendicus, qui ad fores stare solet. Ab eodem.

Ἐπιστατικὸς, ἡ, ὸν, ad curatorem vel præfectum pertinens. A præc.

Ἐπιστατικῶς, *Adu.* constanter, fixe.

Ἐπιστάτις, ιδος, ἡ, quæ curandis & administrandis negotiis præest. Ab eod.

Ἐπίστατον,

Ἐπίσατον, ε, τὸ, basis crateris, in insc. Sigea.

Ἐπισαχύω, idem, quod ἐπανθέω, lanugo barbæ dicitur ἐπανθεῖν & ἐπις. Ab σαφὺς, *spica.*

Ἐπισείβω, idem quod simplex σείβω, *calco.*

Ἐπισείχω, adeo, accedo, aduento. 2) ingredior, inambulo.

Ἐπισέλλω, mitto ad. 2) mitto. 3) mitto litteras. 4) per litteras certiorem facio, litteris significo. 5) mando, iubeo. 6) attraho, adduco. 7) compono, vt vestem. v. ἐπισολάδην. F. ἐπισελῶ. aor. 1. ἐπέσειλα. Perf. Pass. ἐπέσαλμαι, τὰ ἐπεσαλμένα.

Ἐπισενάζω, f. άξω, ingemo, ingemisco ob.

Ἐπισενάχω, & ἐπιτένω, idem.

Ἐπισεφανόω, corono.

Ἐπισεφὴς, έος, ὁ, ἡ, corona redimitus. A seq.

Ἐπιτέφω, f. ψω, corona redimio.

Ἐπισήθιος, ε, ὁ, ἡ, in pectore recumbens, quod in pectore gestatur. Ex ἐπὶ & σῆθος, *pectus.*

Ἐπισηλόω, columnam impono. A σήλη, *cippus.*

Ἐπίσημα, ατος, τὸ, columna, stela sepulcralis. Ab ἐφίσημι.

Ἐπισήμη, ης, ἡ, scientia. 2) peritia. 3) ars. 4) disciplina, bonus ordo, cura boni ordinis obseruandi. Vox scriptorum ecclesiæ, cum de disciplina ecclesiastica agunt. Ab ἐπίσαμαι & ἐφίσαμαι.

Ἐπισημονικὸς, ἡ, ὸν, cui scientia inest, scientia præditus. 2) scientiæ cuiusque proprius. 3) scientiam efficiens. Ab ἐπισήμων.

Ἐπισημονικῶς, *Adu.* perite.

Ἐπισημόνως, *Adu.* scienter, perite, scite.

Ἐπίσημος, ον, cogitabundus, hæsitans. 2) intelligens. Ab ἐπίσαμαι.

Ἐπισημοσύνη, ης, ἡ, scientia. 2) peritia. A seq.

Ἐπισήμων, ονος, ὁ, ἡ, scientia præditus, sciens, peritus. Ab ἐπίσαμαι.

Ἐπιτηρίζω, f. ίξω, magis stabilio. 2) stabilio & firmo super. Hinc ἐπιτηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me super.

Ἐπισητέον, *Adu.* sciendum est. Ab ἐπίσαμαι.

Ἐπισητὸς, ἡ, ὸν, sub scientiam cadens, quod scitur. Ab eodem.

Ἐπισίζω, f. ίξω, notis compungo. 2) in superficie notis distinguo.

Ἐπισίλβω, splendeo, fulgeo.

Ἐπίσιος, *Ion.* pro ἐφέσιος, vbi v.

Ἐπισοβέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia adficio, conuicior, apud Apollon. Rhod. quasi ἐπι- -μίω (aut probris crebro ingerendis quasi polline quodam perspergo.)

Ἐπισοιβάζω, f. άσω, construo, compono, digero super.

Ἐπισολάδην, *Adu.* ornate, succincte. Ab ἐπισέλλω.

Ἐπισολεὺς, έως, ὁ, epistolarum scriptor. 2) epistolarum magister. 3) tabellarius. 4) vicarius nauarchi. 5) ducis, vel prætoris, præfecti &c. legatus. Ab eodem. (Sed significatio loco 4. & 5. proposita a v. σόλος est repetenda.)

Ἐπισολὴ, ῆς, ἡ, epistola, litteræ, quæ ad aliquem mittuntur. 2) mandatum, iussum, præceptum. Ab eodem.

Ἐπισολιαφόρος, ὁ, vide ἐπισολιοφ.

Ἐπισολίζω, vestio, velut veste tego.

Ἐπισολικὸς, ἡ, ὸν, epistolaris Ab ἐπισολή.

Ἐπισολιμαῖος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. ἐπισολιμαῖον, quod per epistolam fit. 2) ap. Demosth. copiæ conductitiæ, δυνάμεις ἐπισολιμαῖοι. (imo vero, quæ in literis a rep. ad imperatores foris rem agentes missis verbotenus solummodo commemorantur & submittendæ promittuntur, reuera autem nullæ præsto sunt, neque submittuntur.) Ab eod.

Ἐπισόλιον, ε, τὸ, parua epistola, epistolium. Dim. Ab eodem.

Ἐπισολιοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἐπισόλιον & φέρω, *fero.*

Ἐπισολογραφικὸς, ἡ, ὸν, epistolis scribendis seruiens.

Ἐπισομίζω, f. ίσω, os obturo, & loquentem reprimo. 2) frenum iniicio, inhibeo. Ex ἐπὶ & σόμα, *os.*

Ἐπισόμιον, ε, τὸ, idem quod sequens.

Ἐπισόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, quo os alicui obstruitur. 2) obstaculum. Ab ἐπισομίζω.

Ἐπισοναχέω, ῶ, f ήσω, ingemisco.

Ἐπισοναχίζω, f. ίσω, idem.

Ἐπισόρνυμι, insterno, pro ἐπισορέννυμι.

Ἐπισρατεία, ας, ἡ, expeditio aduersus aliquem. 2) copiæ superuenientes. 3) exercitus. Ab ἐπισρατεύω.

Ἐπισράτευσις, εως, ἡ, expeditio.

Ἐπισρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio aduersus, infesto agmine tendo in.

Ἐπισρατοπεδεία, ας, ἡ, castra aduersus quem posita, accessus exercitus hostilis.

Ἐπισρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moueo aduersus, castra castris confero, vel oppono.

Ἐπισραφὴς, ὲς, ap. Ammon. idem quod ἐπισρεφὴς, quod est vsitatius.

Ἐπισρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conuertendi. Ab ἐπισρέφω. Vnde ἐπισρεπτικῶς, *Adu.*

Ἐπίσρεπτος, ον, spectabilis, qui ora hominum in se conuertit. Ab ἐπισρέφω.

Ἐπισρέφεια, ας, ἡ, sollertia, sagacitas. 2) seueritas. 3) accurata diligentia, cura.

Ἐπισρεφέως, *Adu.* diligenter, accurate. 2) fraudulenter.

Ἐπισρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, solers, attentus, cautus, circumspectus, prudens. 2) seuerus, vt in obiurgando. 3) peruersus. 4) versutus. A sq.

Ἐπισρέφω, f. ψω, conuerto, conuertere gressum cogo, retroago. 2) in diuersum conuerto. 3) errantem in veram viam reduco. 4) intorqueo, contorqueo. 5) vexo. 6) adduco, attraho, corrugo. 7) inflecto, incuruo. Ἐπισρέφομαι, pedem refero. 2) ad meliorem mentem redeo. 3) curo, attendo mentem. 4) me respicio tandem, ad meæ vtilitatis curam tandem conuertor.

Ἐπισρεφῶς, *Adu.* v. ἐπισρεφέως.

Ἐπισρογγυλος, ε, ὁ, ἡ, subrotundus, turbinatus.

Ἐπισροφάδην, *Adu.* huc illuc se conuertendo, in vtramque partem se conuertendo. 2) studiose. 3) strenue, fortiter. Ab ἐπισροφή.

Ἐπισροφεὺς, έος, ὁ, primus spondylus, qui vna cum collo conuertitur. Ab ἐπισρέφω.

Ἐπισροφὴ, ῆς, ἡ, conuersio. 2) reuersio, reciprocatio. 3) vortex. 4) turbatio, turba, tumultus.

tus, 5) turba, multitudo. 6) animaduersio, cura, respectus. 7) castigatio, punitio, vltio. 8) conuersatio.

Ἐπιστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quasi Anteverta, vel Verticordia.

Ἐπιστροφίδες, ων, ἡ, crines contorti, cincinni.

Ἐπίστροφος, ε, ὁ, ἡ, qui conuertitur, reciprocus, flexuosus. 2) qui conuersatur cum aliis. 3) curiosus, diligens.

Ἐπιστρόφως, *Adu.* diligenter.

Ἐπίστρωμα, ατος, τὸ, stragulum. A seq.

Ἐπιστρώννυμι, vel ἐπιστρωννύω, f. στρώσω, insterno, supersterno, strato tego.

Ἐπιστρωφάω, ῶ, versor in, oberro, obeo. Ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστυγνάζω, dolore & tristitia adficior propter aliquid.

Ἐπιστύλιον, ε, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. A στύλος, *columna.*

Ἐπιστύφω, f. ψω, adstringo. coërceo.

Ἐπισυγκροτέω, f. ήσω, connoco, colligo.

Ἐπισυκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, sycophantice aliquem insector.

Ἐπισυλλέγω, f. ξω, colligo, congrego, congero.

Ἐπισύλληψις, εως, ἡ, superfœtatio.

Ἐπισυμβαίνω, insuper accido, postea accido.

Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, pactum societatis in bello mutuæ præstandæ.

Ἐπισυμπίπτω, vna incido. ἐπισυμπίπτει, præterea accidit.

Ἐπισυνάγω, f. άξω, adgrego, post alium colligo, insuper colligo. 2) colligo.

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio.

Ἐπισυναθροίζω, congrego ad locum.

Ἐπισυνάπτω, coagmento, coniungo. 2) adiungo. 3) committo sc. prælium.

Ἐπισυναινέω, attentior, probo.

Ἐπισύνδεσις, ἡ, coniunctio, colligatio. A seq.

Ἐπισυνδέω, colligo, connecto.

Ἐπισύνδεσμος, ε, ὁ, vinculum, copula.

Ἐπισυνδίδωμι, inualesco, accresco.

Ἐπισύνειμι, insuper conuenio in vnum. Vnde ἐπισυνιόντες, superuenientes, ἐπισυνιέναι, conuenire.

Ἐπισυνέχω, contineo, apto.

Ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata coniunctio, compositio. Ab ἐπισυντίθημι.

Ἐπισυνθῆκαι, αἱ, appendices fœderis, quæ fœderi adiecta sunt. Polyb.

Ἐπισυνίημι, intelligo, curo.

Ἐπισυνίσταμαι, coëo, conspiro, insurgo in aliquem. 2) concresco.

Ἐπισυννέω, aggero.

Ἐπισυνοδοιπορέω, vna iter facio.

Ἐπισυνοικίζω, colonos addo.

Ἐπισυντάσσω, vel ἐπισυντάττω, f. άξω, impono aliis iam constructis.

Ἐπισυντείνω, contraho.

Ἐπισυντήκομαι, contabesco aliquam ob rem.

Ἐπισυντίθημι, insuper compono & coniungo. 2) cumulatim adnecto & adiungo.

Ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo.

Ἐπισύομαι, impetum facio. Vnde ἐπέσσυμαι, incitatus seu concitus sum, ἐπεσσύμενος.

Ἐπισυρίσσω, vel ἐπισυρίττω, f. ξω, sibilo ad, sibilis excipio. 2) exsibilo. 3) more gruum clamo.

Ἐπίσυρμα, ατος, τὸ, id, quod aliquis post se trahit. 2) vestigium corporis tractim se agentis. 3) res tumultuarie acta. Ab ἐπισύρω.

Ἐπισυρμὸς, ε, ὁ, abstractio, v. c. seruorum. 2) ludibrium. 3) socordia, supinitas. Ab eod.

Ἐπισυῤῥέω, confluo, affluo.

Ἐπισύρω, attraho, post me traho, detraho. 2) tractim duco, voluo. 3) supine & tumultuarie rem gero. Ex ἐπὶ & σύρω, *traho.*

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, coniuratio, coitio factiosa, seditio, tumultus. Ab ἐπισυνίσταμαι.

Ἐπισυστέλλω, contraho.

Ἐπισυστρέφω, f. ψω, vna conuerto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.

Ἐπισφαγεὺς, έως, ὁ, iugulator, mactator. Ab ἐπισφάζω.

Ἐπισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo seu macto super, immolo succidaneam.

Ἐπισφάζω, f. άξω, iugulo, seu macto super. 2) eneco, obtundo.

Ἐπίσφαιρα, τὰ, pilæ, quæ pro cuspidibus sunt in gladiis, hastis, quæ inde præpilatæ dicuntur.

Ἐπισφακελίζω, de membro, quod putredine corripitur, ad alium morbum prægressum accedente.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, qui labefactari potest. 2) instabilis, incertus. 3) lubricus, periculosus. 4) damnosus. A seq.

Ἐπισφάλλω, supplanto, euerto, fallo.

Ἐπίσφαλμα, ατος, τὸ, res male, infeliciter gesta: infelix euentus.

Ἐπισφαλῶς, *Adu.* ita, vt labefactari possit, lubrice, non sine periculo. Ab ἐπισφαλής.

Ἐπίσφατος, ε, ὁ, ἡ, pro ἐπίφατος, perniciosus, exitialis. Ex ἐπὶ & φάω, *occido.* Eust. 2) infamis ap. Ammon. Ex ἐπὶ & φημὶ, *dico.*

Ἐπισφάττω, f. άξω, iugulo seu macto super.

Ἐπισφελίτης, ε, ὁ, remex. Hesych. Ex ἐπὶ & σφέλας, *sedes remigum.*

Ἐπισφίγγω, f. ξω, adstringo. 2) adductum ad me constringo & arte complector: nexum vocant.

Ἐπισφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, obsigno. 2) consigno. 3) concludo velut sigillo. 6) ἐπισφραγίζομαι, probo, subscribo, vt rata fiant.

Ἐπισφραγιστὴς, ε, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.

Ἐπισφύριον, τὸ, fibula, ocreæ, tegumentum malleolorum siue tibiarum. Ex ἐπὶ & σφυρὸν, *malleolus pedis.*

Ἐπισχάζω, f. άσω, in superiore parte scarifo, seu cultro aperio.

Ἐπισχεδὸν, *Adu.* propemodum, prope.

Ἐπισχερὼ, *Adu.* deinceps, ordine, ab ἐπίσχω, scil. a *medio* ἐπέχομαι, ὥστε ἐπέχεσθαι, idem quod ἐφεξῆς & ἐπισχεδὸν præced.

Ἐπισχεσία, ας, ἡ, prætextus. 2) mora. A seq.

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repressio, remora. Ab ἐπέχω.

Ἐπισχετικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens. Ab eodem.

Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.

Ἐπισχίδες

πισχίδες, ων, αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut diſtinetur. Ab ἐπισχίζω.
πισχίδιον, ου, τὸ, cuneus. quo aliquid finditur
πισχίζω, f. ίσω, in ſuperficie aliquid ſindo, vel ſcindo, incido.
πισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, macrum reddo, extenuo. Ex ἐπὶ & ἰσχναίνω, arefacio.
πισχναντέον, Adu. arefacere oportet.
πισχολάζομαι, vaco.
πισχυρίζω, f. ίσω, corroboro. 2) omni ope reſiſto.
πίσχυρος, ου, ὁ, auxiliator.
πισχύω, f. ύσω, vires ſumo, inualeſco.
-ίσχω, cohibeo, inhibeo, reprimo, retardo. 2) adhibeo, admoueo.
πισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.
πίσωμος, ου, ὁ, ἡ, corpulentus. 2) toroſus. Ex ἐπὶ & σῶμα, corpus.
πισορεύω, f. εύσω, cumulo, aceruatim adgero.
πίσωτρον, ου, τὸ, ferrum curuum, quo σῶτρον munitur, ne citius deteratur.
πιταγὴ, ῆς, ἡ, mandatum, imperatum. Ab ἐπιτάττω.
πίταγμα, ατος, τὸ, ſubſidiaria cohors. 2) mandatum. 3) conditio impoſita victo. Ab eod.
πιταγματικὸς, ἡ, ὸν, ſubſidiarius. A præced.
πιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat. Ab ἐπιτάττω.
πιτακτικὸς, ἡ, ὸν, imperioſus. 2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτικὴ, ſc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.
Ἐπιτακτικῶς, Adu imperioſe, pro imperio, cum imperio, cum mandato.
Ἐπίτακτοι, οἱ, triarii & ſubſidiarii.
Ἐπίτακτος, ον, iuſſus, præſcriptus.
Ἐπιτανύω, f. ύσω, intendo, contendo. 2) augeo. 3) enitor, adnitor.
Ἐπιταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, inſuper vel in aliqua re laboro & moleſtias perfero.
Ἐπιτὰξ, Adu. deinceps, ex ordine. 2) breuiter, ap. Comicos. 3) longe, ap. Tragicos. Ab ἐπιτάττω, Etym. M. vel ἐπιτείνω, vnde ἐπίτασις, (vel ab antiquo τάνω, vnde τανύω. vt a τέκω fit τεξ. v. ἐπίτεξ.)
Ἐπίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperatum. Ab eod.
Ἐπιτάραξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. A ſq.
Ἐπιταράσσω, vel ἐπιταράττω, f. ξω, interturbo, interpello.
Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, pro ἐπίῤῥοθος.
Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio v. c. ſignificationis, item 2) affirmatio. 3) incrementum, opp. ἄνεσις, priuatio, diminutio. 4) amplificatio, exaggeratio. 5) vehementia. 6) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, intendo.
Ἐπιτάσσω, vel ἐπιτάττω, f. ξω, colloco ſeu diſpono poſt. 2) mando, impero, iubeo. Hinc ἐπιτάττομαι, ſubditus ſum alicuius poteſtati. ἐπιταγέντες φόρους, tributarii facti, quibus tributa ſunt imperata.
Ἐπιτατικὸς, ἡ, ὸν, intendendi augendique vim habens. Ab ἐπιτείνω.
Ἐπιτατικῶς, Adu. intendendo, vehementer.
Ἐπίταυρος, ον, robuſtus, validus. Ex ἐ & ταῦρος.
Ἐπιτάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, funebris. Subſt. ſc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, ου, carmen ſepulcrale, Epitaphium, ſcil. μέλος.
Ἐπιταχύνω, accelero, vrgeo.
Ἐπίτεγξις, ἡ, madefactio. 2) emollitio, lenitio, perſuaſio. Ab τέγγω, humecto.
Ἐπιτεθειασμένως, Adu. adflatu, ſeu cum adflatu numinis. Ab ἐπιθειάζω.
Ἐπιτείνω, intendo, contendo. 2) augeo. 3) increſco, inualeſco. 4) enitor, annitor. 5) torqueo ſc. in equuleo: quia ibi homines extunduntur. Hinc ἐπέτεινα, ἐπιτεῖναι, aor. 1. intendere. Paſſ. ἐπετάθην. coni. ἐπιταθῶ ἐπιταθῶσι, intendantur, augeantur. perf. ἐπιτεταμένος, intenſus.
Ἐπιτειχίζω, f. ίσω, munio aduerſus impetum hoſtium, vnde pro τειχίζω dicitur. 2) caſtellum ſtruo, vnde hoſtis infeſtetur. 3) e propugnaculo decurrendo infeſto.
Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum, vt inde decurrendo vicina hoſtis loca infeſtentur. 2) tropice, quicquid eiuſmodi eſt, vt eo vti ad vexandos alios & infeſtandos poſſimus. A pr.
Ἐπιτειχισμὸς, ου, ὁ, exſtructio ἐπιτειχίσματος.
Ἐπιτείχισις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιτεκμαίρομαι, quæro, indago cogitando, coniecturis &c.
Ἐπιτεκνόω, inſuper gigno, in paſſ. inſuper naſcor.
Ἐπιτελειόω, idem quod ἐπιτελέω & ἐπιτελεόω.
Ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, abſolutio. 2) augmentum. 3) procreatio ſobolis.
Ἐπιτελεόω, ῶ, f. ώσω, offero ἐπιτελέωμα. Ab ἐπιτελής.
Ἐπιτελεστικὸς, ἡ, ὸν, efficax, ſtrenuus, acer, induſtrius. A ſeq.
Ἐπιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exſequor, præſto. 2) ſoluo, expendo. 3) obeo, perfungor, item celebro ſacra, conſecro.
Ἐπιτελέωμα, ατος, τὸ, hoſtia ſuccidanea, quæ, vbi priori non litatum eſt, aut poſt ceteras omnes, immolatur, vt priora ſacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελεόω.
Ἐπιτελέως, tandem, denique. A ſeq.
Ἐπιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, ad finem perductus, abſolutus. 2) non irritus. 3) maturus. Ex ἐπὶ & τέλος, finis.
Ἐπιτέλλω, faciendum iniungo, iubeo, mando. 2) orior, exſiſto. Hinc aor. 1. ἐπέτειλα, in med. ἐπετειλάμην, iniunxi.
Ἐπιτέμνω, f. εμῶ, amputo, incido, concido. 2) refello, irritum facio, interpello, impedio. 3) breuius reddo, in compendium redigo.
Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ab ἐπὶ & τίκτω.
Ἐπιτερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigioſe adfingo, portentoſis modis glorior & mentior.
Ἐπιτέρμιος, ου, ὁ, ἡ, qui terminis, ſeu limitibus præeſt. A τέρμα, terminus.
Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, delectationem & voluptatem adferens. 2) deditus rebus voluptatem adferentibus. A ſeq.
Ἐπιτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.
Ἐπιτερπῶς, Adu. iucunde, ſuauiter. Ab ἐπιτερπής.
Ἐπιτερσαίνω, ſicco.

Ἐπιτεταμένως, *Adu.* vehementer. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτετηδευμένως, *Adu.* accurate, perite. 2) data opera. Ab ἐπιτηδεύω.

Ἐπιτετμημένως, conciſe, contracte. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, proſper ſucceſſus, conſecutio quæſiti. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτευκτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſolet adſequi id, ad quod contendebat, ſucceſſu non carens, efficax. Ab eod.

Ἐπίτευξις, εως, ἡ, impetratio, adeptio. Ab eod.

Ἐπιτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper machinor. 2) molior, machinor, comminiſcor.

Ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, inuentio. 2) commentum, inuentum. 3) ſollertia. A pr.

Ἐπιτεχνητὸς, ἡ, ὸν, arte factus, artificialis. Ab eod.

Ἐπιτεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, arte & ratione trado, diſſero.

Ἐπιτήδειος, ὁ καὶ ἡ, item ειος, εία, (*fem. eſt ap. Lyſiam*), ειον, idoneus, aptus, commodus, opportunus. 2) amicus, beneuolus, ſtudioſus. 3) neceſſarius, amicitia coniunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam neceſſaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδειοτέρως, *Adu.* aptius, opportunius, amicius &c.

Ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. 2) amicitia, familiaritas. 3) res ipſæ ad v. c. bellum gerendum opportunæ. Ab ἐπιτήδειος.

Ἐπιτηδείως, *Adu.* commode, vtiliter, conuenienter alicui rei vel perſonæ. Ab eod.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum, quod ſtudioſe ſectamur, tam in malam, quam in bonam partem. 2) profeſſio. 3) diſciplina. 4) vitæ inſtitutum, vitæ genus.

Ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, ſtudium accuratum, induſtria, opera. 2) diſciplina, inſtitutum. Ab eod.

Ἐπιτηδευτὴς, οῦ, ὁ, ſtudioſus, deditus alicui rei.

Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, ὸν, adfectatus, nimis accurato ſtudio factus.

Ἐπιτηδεύω, f. εύσω, ſtudio & data opera aliquid facio. 2) ſtudeo, operam do, ſtudioſe ſector in bonam & in malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, inſtruor. Ab ἐπιτηδής.

Ἐπιτηδέως, *Adu.* commode, apte. Ab eod. v. ἐπιτηδείως.

ΕΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, idoneus, aptus, habilis. ἐπίτηδες, *Adu.* de induſtria, item ἐξεπίτηδες, venit, ab ἐπὶ, τὸ & ἦδος vel ἧδος, quod factum eſt ad placendum, ad animi ſententiam. v. ἧδος & ἥδομαι.

Ἐπιτήθη, ης, ἡ, abauia, aui vel auiæ mater. Ex ἐπὶ & τήθη, *auia.*

Ἐπιτηκίζω, pro ἐπιπιθηκίζω, quæ melior eſt lectio. vbi v.

Ἐπιτήκω, f. ξω, liquefacio. 2) liquefacto obduco.

Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter obſeruo.

Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, obſeruatio, animaduerſio.

Ἐπιτηρητὴς, οῦ, ὁ, ſpeculator.

Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, ὸν, qui obſeruare ſolet, obſeruator.

Ἐπιτιθέω, idem quod ſequens.

Ἐπιτίθημι, impono, ſuperimpono. 2) adfero, infero. 3) irrigo, infligo. 4) addo, adiicio. 5) obdo, occludo; & ἐπιτίθεμαι. 6) impono aliquid faciendum, iniungo, mando. 7) manum impono, inchoo, adgredior. 8) hoſtiliter adgredior, adorior, inuado, etiam inſidiis. 9) toto pectore incumbo, penitus deditus ſum. 10) cunctor, diem duco, differo.

Ἐπιτίκτω, inſuper pario. 2) pario, partum edo.

Ἐπιτιλάω, commaculo ſordibus, concaco.

Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, *cum acc.* rei pretium augeo ſeu intendo, incendo annonam. 2) *cum dat.* reprehendo, obiurgo. 3) celebro.

Ἐπιτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, reprehenſio, obiurgatio, interminatio.

Ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehenſor, obiurgator, caſtigator. 2) qui rem æſtimatam denuo æſtimat.

Ἐπιτιμητικὸς, ἡ, ὸν, ad reprehenſionem pertinens, obiurgatorius. A pr.

Ἐπιτιμητικῶς, *Adu.* acerbe, aſpere. A pr.

Ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, vltor, vindex.

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, ſtatus ciuis iuſtus & integer, quum fama eius & exiſtimatio integra eſt, caput ſaluum. 2) obiurgatio. Ab ἐπίτιμος.

Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, idem quod τίμημα, multa ac pœna. 2) præmium. Ab ἐπὶ & τιμὴ, *præmium, pœna.*

Ἐπίτιμος, ου, ὁ, ἡ, cui ad honores accedere licet. 2) cui honos ſuus integer eſt, honoratus. Ex iiſd.

Ἐπιτίμως, honeſte, honorifice, integro cum iure ciuitatis & honorum adipiſcendorum. A præc.

Ἐπιτίτθιος, ου, ὁ, ἡ, ſubrumus, lactens. Ex ἐπὶ & τιτθὸς, *mamma.*

Ἐπιτλάω, vel ἐπίτλημι, perfero, perpetior. Vnde ἐπιτλήτω, imperat. tolerat, perfert.

Ἐπιτμήγω, ſeu ἐπιτμήσσω, incido, decurto. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ, ἡ, fœcunda. 2) ἐπίτοκον δάνεισμα, pecunia mutuo data ſub fœnoris conditione, poſita in fœnore pecunia. Ex ἐπὶ & τόκος, *partus, fœnus.*

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus ſiderum. Ab ἐπιτέλλομαι.

Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio. 2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω.

Ἐπίτομος, ου, ὁ, ἡ, inciſione, ſeu præciſione brevior factus, præciſus. 2) in compendium redactus. 3) breuis, compendiarius.

Ἐπιτόνιον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo chordæ funeſue intenduntur. 2) amplificatio. A ſeq.

Ἐπίτονος, ου, ὁ, ſc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur. 2) funis, ſeu rudens, qui a ſumma mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.

Ἐπιτοξεύω, idem.

Ἐπιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena & cauum illud, cui imponitur in arcu ſagitta. A τόξον, *arcus.*

Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco & ſede mea me contineo, ſedem non muto. A τόπος, *locus.* v. ἐκτοπίζω.

Ἐπιτραγίαι,

πιτραγέαι, ῶν, αἱ, piſcium genus. Ex ἐπὶ & τρώγω, *mando ſiccum quid.* v. ἐπιτρώγω.

πιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen.

πίτραγος, ε, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iisdem.

πιτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice decanto, exaggero.

πιτραπεζίδιος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt ſuper menſam, aut ſuper menſa ſit. 2) menſas ſectans, paraſitus. A ſeq.

πιτραπέζιος, ε, ὁ, ἡ, idem.

πιτραπεζώματα, ων, τὰ, fercula, quæ in menſa ſeu ſuper menſa apponuntur. 2) ſecundæ menſæ. Ex ἐπὶ & τραπεζόω, *menſæ impono.*

πιτραχήλιος, ε, ὁ, ἡ, qui ſupra collum eſt, collaris. Ex ἐπὶ & τράχηλος, *collum.*

πιτραχύνω, exaſpero.

πιτρεπτέον, *Adu.* permittendum. A ſeq.

πιτρέπω, f. ψω, permitto, trado, committo.

πιτρέφω, alo ſuper, alendo ſuperinduco.

πιτρέχω, percurro. 2) accurro. 3) incurro, incido. 4) incurſionem facio.

πιτρίβω, f. ψω, attero. 2) adfligo, crucio, noceo. Hinc aor. 2. ἐπετρίβην. ἐπιτριβείης, in Opt. pereas. Perf. ἐπιτέτριψαι, periiſti.

πιτριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, munus trierarchi ſuſtineo vltra iuſtum tempus.

πιτριηράρχημα, ατος, τὸ, temporis, quo quis triremi præeſt, exceſſus vltra præſcriptum modum.

πίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur ſeu adfricatur, protrimentum.

πίτριπτος, ε, ὁ, ἡ, contritus. 2) dignus, qui conteratur, vel perdatur. 3) ſceleratus, perditus.

πιτρίς, *Adu.* ter.

πίτριτος, ε, ὁ, ἡ, ſeſquitertius. 2) pes poëticus, conſtans tribus breuibus & vna longa.

πίτριψις, εως, ἡ, ipſa conterendi actio. 2) vexatio, cruciatus, noxa. 3) fluctus, οἱ, ὁ. ex etym. verbi hebr. Pſ. 92.

πίτρομος, ὁ, ἡ, perterritus, trepidus. A τρέμω.

πιτροπάδην, *Adu.* ex commiſſo vel mandato, non ſponte ſua. Ab ἐπιτροπή.

Ἐπιτροπαῖος, αία, αῖον, commiſſus, conceſſus. 2) curæ alicuius traditus. 3) Epith. Iouis, ad quem receptum habent iniurias paſſi, vel qui [illegible] ad ſcelera & violentias adiicit. Ab eodem.

Ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω. Ab eod.

Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio, tutela. Ab ἐπιτροπεύω.

Ἐπιτρόπευσις, ὁ, tutela, procuratio.

Ἐπιτροπευτικὸς, ἡ, ὸν, peritus aliquid procurandi, ſeu adminiſtrandi. A ſeq.

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, ſum adminiſtrator ſeu præfectus, procuro, adminiſtro. 2) tutor ſum, in tutela habeo. Vnde ἐπιτροπεύομαι, ſum ſub tutela. 3) curo, ſimpliciter. Ab ἐπίτροπος.

Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio τοῦ ἐπιτροπεύειν, ſiue adminiſtrandi ſeu procurandi aliquid, procuratio, tutela. 2) deditio in fidem, id, ipſum quod Latinis fides eſt in illa formula. 3) poteſtas quæ alicui permittitur, v. c. decernendi, ſtatuendi. Ab ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπία, ἡ, vide ἐπιτροπεία.

Ἐπίτροπος, ε, ὁ, ἡ, cui cura alicuius commiſſa eſt, procurator, vicarius, villicus. 2) tutor. 3) Præſes prouinciæ minoris, vt Iudææ.

Ἐπιτροφὴ, ἡ, alimentum. Ap. Ioſ.

Ἐπιτροχάδην, *Adu.* feſtinanter, more eius qui percurrit. 2) ſummatim, breuiter, ſuccincte. Ab ἐπιτρέχω.

Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.

Ἐπιτρόχαλος, ε, ὁ, ἡ, velox, volubilis.

Ἐπιτροχασμὸς, ὃ, ὁ, percurſio. 2) verborum & rerum copioſa & præceps effuſio ad perturbandum aduerſarium. Ab ἐπιτροχάζω.

Ἐπιτροχάω, vide ἐπιτροχάζω.

Ἐπίτροχος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἐπιτρόχαλος.

Ἐπιτρόχως, *Adu.* velociter, cito curſu. Apr.

Ἐπιτροχώτερον, *Adu.* agilius. Ab eod.

Ἐπιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.

Ἐπιτρώγω, vna cum pane comedo, *dazu eſſen.*

Ἐπιτυγχάνω, adſequor, nanciſcor. 2) attingo. & 3) ſuccedo, feliciter euenio. 4) incido in aliquid. 5) conuenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον, ἐπιτυχὼν, adeptus. 2) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obuius, vulgaris. Perf ἐπιτετύχηκα, nactus ſum. Paſſ. ἐπιτετευγμένον, quo potiti ſumus, quod bene ſucceſſit.

Ἐπιτυμβίδιος, ε, ὁ, ἡ, ſuper ſepulcro poſitus. 2) ad ſepulcrum pertinens. 3) galeritus, vt alauda. A ſq.

Ἐπιτύμβιος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex ἐπὶ & τύμβος, *buſtum, ſepulcrum.*

Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco.

Ἐπιτυφόω, ώσω, idem quod τυφόω.

Ἐπιτύφω, f. θύψω, accendo, inflammo. perf. p. ἐπιτέθυμμαι, part. ἐπιτεθυμμένος, incenſus, ardens, proprie & tropice.

Ἐπιτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, voti compos, felix. Ab ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, proſper ſucceſſus in aliquo genere. Ab eod. v. ἐπίτευξις.

Ἐπιτυχῶς, *Adu.* proſpero cum ſucceſſu, feliciter.

Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, conuicior. 2) effuſe cachinnor. 3) adſentor, adulor.

Ἐπιτωθασμὸς, ὃ, ὁ, adulatio.

Ἐπιφαγεῖν, a. 2. poſt aliquid edere, vna cum pane edere.

Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro. 2) ſplendidum reddo, purgo, luo.

Ἐπιφαίνω, *in Paſſ* appareo ſuper aliqua re i. e. dum res geritur. 2) interuenio, ſuperuenio. 3) appareo.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, ſpecies ſuperna, ſuperficies, latus, frons aciei. 2) habitus & forma loci, item corporis, ſeu oris. 3) celebritas. 4) dignitas, honos, præſtantia. 5) ortus, v. c. ſolis, diei. 6) apparitio Deorum, ſiue vis diuina in auxilio ferendo, puniendo ſcelere &c. conſpicua, item aduentus inopinatus. 7) apparitio Chriſti in carne: item in iudicio mundi, omninoque 8) maieſtas diuinæ naturæ in Chriſto conſpicua, diuinitas ipſa Chriſti, ap. Eccl. ſed τὰ ἐπιφάνια, ων, dies, qua Chriſtus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifeſtari cœpit, Magique ad eum acceſſere, item

idem dies illi gentilium festi, quibus numina sua venire ad loca sibi consecrata & interesse ludis, & epulis sui honoris caussa celebratis assidere, ita vt conspici & tangi possent, credebantur. A seq.

Ἐπιφανής, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, deus, qui humana forma indutus obambulat per terras & hominibus sui dat copiam. 2) illustris, insignis, clarus. ἐπιφανέστατος χειμών, hyems acerrima. Polyb. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανία, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.

Ἐπίφαντος, ον, conspicuus, præsens. Ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανῶς, *Adu.* insigniter, insignem in modum, splendide, magnifice. Ab ἐπιφανής.

Ἐπιφαρμακεύω, f. σω, aliud insuper medicamentum sumo.

Ἐπίφασις, εως, ἡ, species externa, cultus, apparatus, vt magistratuum &c. 2) adspectus, vultus. 3) significatio, professio. 4) iudicium, quod profertur.

Ἐπιφάσκω, dico.

Ἐπιφατνίδιος, ȣ, ὁ, ἡ, & ἐπιφάτνιος, qui est ad præsepe, ad præsepe pertinet. Ex ἐπὶ & φάτνη, *præsepe.*

Ἐπίφατος, ȣ, ὁ, ἡ, qui male audit. Ex ἐπὶ & φημὶ, *dico.* v. ἐπίσφατος.

Ἐπιφαύσκω, luceo, splendeo, effulgeo; & *in Med.* in lucem profero, ostendo. Ex ἐπὶ & φάω, *luceo.*

Ἐπιφαύω, f. αύσω, illucesco.

Ἐπιφάω, idem.

Ἐπιφέρω, f. ἐποίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco, importo, inueho. 2) obiicio, accuso. 3) adscribo. 4) impono, superimpono. 5) subiicio, subiungo, post cætera profero. 6) profero in medium, promo. 7) infero, v. c. censum, primitias &c.

Ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo. 2) profero. 3) affero, etiam de dote, quæ affertur a femina. 4) impetum facio.

Ἐπιφημητήρ, ῆρος, ὁ, fausta precans, qui bona ominatur, acclamans, adsentiens. Ex ἐπὶ & Φήμη, *omen.*

Ἐπιφημίζω, f. ίσω, famæ seu nomini alicuius adscribo. 2) adscribo, adsigno, tribuo. 3) peruulgo, dissemino. 4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maxime) *quo sensu & in medio maxime dicitur.*

Ἐπιφήμισμα, ατος, τὸ, omen. 2) fauor, acclamatio. A pr.

Ἐπιφημισμὸς, ȣ, ὁ, idem.

Ἐπιφθέγγομαι, f. ξομαι, adsono, acclamo, respondeo.

Ἐπίφθεγμα, ατος, τὸ, acclamatio.

Ἐπιφθονέω, ῶ, f. ήσω, inuideo ob, vel super.

Ἐπίφθονος, ȣ, ὁ, ἡ, inuidiæ expositus, inuidiosus. 2) reprehensione dignus.

Ἐπιφθόνως, *Adu.* inuidiose.

Ἐπίφθορος, ȣ, ὁ, ἡ, exitiosus, letalis. Ex ἐπὶ & Φθορὰ, *exitium.*

Ἐπιφθύω, & ἐπιφθύσδε, *Dor.* apud Theocrit. f. ύσω, inspuo venificarum more. Ab ἐπιπτύω, *inspuo.*

Ἐπιφιλοπονέω, ῶ, & έομαι, ȣ̃μαι, nauiter alicui rei operam do.

Ἐπίφλεβος, ȣ, ὁ, ἡ, venas eminentes habens. E φλὲψ, *vena.*

Ἐπιφλεγμαίνω, valde ardeo, vel tumeo.

Ἐπιφλέγω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo. 2) illustro.

Ἐπιφλογής, έος, ὁ, ἡ, flammeus, incendens. A pr.

Ἐπιφλόγισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio, f. pars inflammatione vexata. Quasi ab ἐπιφλογίζω, incendo, quod est a φλὸξ, *flamma.*

Ἐπιφλογώδης, ῶδες, inflammatione captus, rubicundus.

Ἐπιφλύω, f. ύσω, nugor, deblatero.

Ἐπιφοβέομαι, vereor, magnopere timeo.

Ἐπίφοβος, ȣ, ὁ, ἡ, metu perculsus, perterritus.

Ἐπιφοινικίζω, ad colorem purpureum vergo.

Ἐπιφοινίσσω, rubefacio.

Ἐπιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad, inpr. certis & statis temporibus locisque. 2) ventito ad aliquem audiendi caussa. 3) viso. 4) peruado. 5) peragro. 6) in mentem venio. 7) consuetudinem stupri habeo.

Ἐπιφοιτέος, α, ον, aduentitius. Hipp. (sed rectius legatur ἐπιφοιταῖος.)

Ἐπιφοιτεύω, idem quod ἐπιφοιτάω.

Ἐπιφοίτησις, εως, ἡ, accessus, aduentus, ipsa actio superueniendi. 2) cum gen. Θεȣ̃, inspiratio, adflatus diuinus. Ab ἐπιφοιτάω.

Ἐπίφονος, ον, mortifer, sanguinolentus. A φόνος, *cædes, cruor.*

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, impressio, vt hostis, imbris, &c. 2) oratio inuectiua & cum impetu prolata. 3) præmium præter stipendium publicum nautis dari solitum a trierarchis. 4) pecuniæ solutio & pœnæ perpessio. 5) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis, ap. Med. 6) illatio, quæ sumtionem sequitur in Syllogismis, conclusio. 7) sententia addita sermoni priori. 8) Figura rhetorica, verbum in fine sententiarum repetens, Anaphoræ opposita. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορβέω, ῶ, f. ήσω, depasco.

Ἐπιφορέω, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero, ingero, iniicio. 2) grauidam reddo. 3) infero post cetera, postremo loco infero.

Ἐπιφόρημα, ατος, τὸ, mensa secunda, bellaria. A pr.

Ἐπιφορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, acer. Ab ἐπιφορά.

Ἐπίφορος, ȣ, ὁ, ἡ, ferens, perferens. 2) secundus, de vento. 3) vterum ferens. 4) procliuis, propensus, pronus. Ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono. 2) molestiam exhibeo. 3) in humeros attollo.

Ἐπιφόρως, *Adu.* prone, propense. 2) vehementer, acriter.

Ἐπίφραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπιφράσσω.

Ἐπιφραδέως, *Adu.* consulte, prudenter. A seq.

Ἐπιφράζω, indico, vt hinc fit ἐπέφραδε, aor. 2. indixit. ἐπιφράζομαι, excogito, comminiscor, item, intelligo, comperio, cognosco, vt hinc fit f. ἐπιφράσομαι, & Poët. ἐπιφράσσομαι. ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον. Hom.

Ἐπιφράσσω,

πιφράσσω, vel ἐπιφράττω, f. ξω, obturo, obstruo.

πιφρὶξ, horror maris, apud Homerum: ἐχεύατο πόντον ἐπιφρίξ. vbi tamen alii rectius. ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρίξ. Ex ἐπὶ & φρὶξ, quod idem significat.

πιφρίσσω, ίττω, inhorreo.

πιφρονέω, prudens sum. Ab ἐπίφρων.

πιφροντίζω, curo.

πιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. 2) instinctus, adflatus, suggestio. A sq.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos. 2) prudens, sapiens. Ex ἐπὶ & φρὴν, *mens.*

Ἐπίφρουρος, ον, custos. custodiæ impositus.

Ἐπιφυάδες, propagines. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφύλαξ, κος, ὁ, custos. Longus.

Ἐπιφυλάττω, f. ξω, obseruo.

Ἐπιφυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor. 2) accurate exquiro. A sq.

Ἐπιφυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo superiacet. 2) pampinus racemarius. 3) racematio. 4) racemus post vindemiam relictus. 5) paruus racemus, qui sub foliis latet. Ex ἐπὶ & φύλλον, *folium.*

Ἐπιφυλλόκαρπος, ε, ὁ, ἡ, q. d. super folia fructum habens, qui in folii dorso fructum gerit. E φύλλον & καρπὸς.

Ἐπίφυλλος, ε, ὁ, ἡ, foliatus, multa ac magna folia habens. Ex ἐ. & φύλλον.

Ἐπιφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Ἐπίφυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum. 2) coniunctio ossis cum alio osse, cum ossi os adnascitur. Ab ἐπιφύω.

Ἐπιφυτεύω, f. εύσω, insuper sero.

Ἐπιφύω, insuper produco seu edo. ἐπίφυμι & ἐπιφύομαι, adnascor, innascor. 3) adhæreo, adhæresco. 4) adorior, inuado, insurgo. Hinc perf. ἐπιπεφυκὼς, innatus, ἐπιφυεὶς, agnatus, post natus, adortus, quod & ἐπιφὺς, inhærens, incumbens, ἐπιφυῆναι, ingruere.

Ἐπιφωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo. 2) dictum aliquod iis, quæ iam dicta sunt, cum acclamatione adiungo.

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio. 2) Epiphonema, dictum superioribus additum cum acclamatione. A pr.

Ἐπιφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, quod per acclamationem effertur. A pr.

Ἐπιφωνηματικῶς, per exclamationem, cum epiphonemate. A pr.

Ἐπιφωνημάτιον, τὸ, paruum epiphonema.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.

Ἐπιφωράω, ῶ, in furto deprehendo. 2) deprehendo in quocunque facinore. v. φὼρ.

Ἐπιφώσκω, de sideribus, appareo, luceo. 2) de die ac nocte, incipio. Ex ἐπὶ & φῶς, *lux.*

Ἐπιχαίνω, inhio. perf. ἐπικεχηνὼς, inhians.

Ἐπιχαιράγαθος, ε, ὁ, ἡ, qui honestis delectatur studiis, & virtutem amplectitur. Ex ἐ. χαίρω & ἀγαθὸς. opp. ἐπιχαιρέκακος quod v.

Ἐπιχαιρεκακία, ας, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate, voluptas ex alienis malis. A sq.

Ἐπιχαιρέκακος, ε, ὁ, ἡ, qui gaudet alienis malis. A sq. & κακός.

Ἐπιχαίρω, proprie gaudeo aliqua re. 2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, insulto calamitoso.

Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine ferio. 2) insulto, verbero.

Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, resoluo. 2) demitto, deprimo. 3) remitto.

Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabrico seu cudo super. 2) insuper fabricor & cudo. 3) expolio. 4) auditorum mentes mihi concilio.

Ἐπίχαλκος, ε, ὁ, ἡ, æratus, ære obductus.

Ἐπιχάραγμα, τὸ, signum, quod monetæ impressum est, vt noctua in numis Atticis. A sq.

Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, insculpo, imprimo. 2) incisuris ferratum reddo.

Ἐπιχάρεια, ἡ, venustas, lepos. A sq. (sed melior est lectio ἐπιχαρίτεια.)

Ἐπιχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπιχαριεντίζω, in re aliqua iocor, ludo: per iocum addo.

Ἐπιχαρίζομαι, gratificor.

Ἐπιχαρίεις, εσσα, εν, idem quod seq.

Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, gratus, gratiosus, amabilis, iucundus, comis, cui gratia inest, venustus.

Ἐπιχάριτος, ον, idem. *Comp.* ἐπιχαριτώτερος.

Ἐπιχαρίτως, *Adu.* gratiose, cum gratia, venuste.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix euentus. 2) lætitia ipsa, aliqua re commota. 3) irrisio miseri. Ab ἐπιχαίρω.

Ἐπίχαρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem. 2) insultatio. Ab eod.

Ἐπίχαρτος, ε, ὁ, ἡ, lætitiam ac gaudium adferens. 2) cuius malis atque infortuniis lætamur. Ab eod.

Ἐπιχέζω, f. έσω, caco super. Perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχοδώς.

Ἐπιχειλέω, repleo. Ex ἐ. & χεῖλος, *labrum.*

Ἐπιχειλὴς, έος, ὁ, ἡ, labris vicinus. 2) qui super labro aut crepidine est. 3) non plenus. 4) plenus, de vase. Ex iisd.

Ἐπιχειμάζω, f. άσω, hiemem dego in. 2) in hibernis me contineo.

Ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempestas, quæ die certo, vel post certum diem, venit. A sq.

Ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoueo, manum inicio. 2) conor, nitor, adgredior. 3) argumentis adstruere & probare conor. Ex ἐ. & χείρ.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur seu molitur, molimen, inceptum. 2) petitio gladiatoris &c. 3) argumentum, quo aliquid probare satagimus. 4) syllogismus dialecticus. A præc.

Ἐπιχειρηματικὸς, ἡ, ὸν, exercitatus in argumentationibus. 2) qui nouit petitiones athleticas & gladiatorias. A pr.

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, adgressio, molitio. 2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.

Ἐπιχειρίζομαι, manus admoueo. 2) curationem per chirurgiam tento.

'Επίχειρον, ȣ, τὸ, manupretium. 2) præmium militare. 3) præmium quoduis. Sed ἐπίχειρα vſitatius. Ex ἐ. & χεὶρ.

'Επιχειρονομέω, f. ήσω, manuum geſtu exprimo dicta, geſticulor.

'Επιχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ſciſco, decerno, ſuffragio creo.

'Επιχειροτονία, ας, ἡ, populiſcitum, creatio.

'Επιχεῤῥονησιάζω, fut. άσω, accedo ad figuram cherſoneſi.

'Επιχέω, f. εύσω, infundo, ſuperinfundo. 2) addito οἶνον vel ἄκρατον, eſt in conuiuio aliquid vini effundere, appellato amici vel amicæ nomine.

'Επιχηρεύω, vidua ſum, vitam viduæ ago.

'Επιχθόνιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, terreſtris, in terris verſans. 2) indigena.

'Επιχλευάζω, f. άσω, ludificor, illudo.

'Επιχλιαίνω, calefacio, liquefacio. 2) ſubinde caletacio. *Paſſ.* ſubinde incaleſco, quod fit in febrium initiis.

'Επιχνοάω, ῶ, ſum obſitus lanugine.

'Επίχνοος, *contr.* ἐπίχνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, lanugine tectus. 2) puluere, velut lanugine, obſitus.

'Επίχολος, ȣ, ὁ, ἡ, bilioſus. 2) iracundus. Ex ἐ. & χολὴ, *ira.*

'Επιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranoſum in medio inteſtinorum ſitum, meſenterium. Ex ἐ. & χορδὴ, *inteſtinum.*

'Επιχορεύω, ſaltabundus accedo.

'Επιχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro. 2) adiicio.

'Επιχορήγημα, ατος, τὸ, quod inſuper ſuppeditatur, additamentum ad priorem ſuppeditationem. 2) apparatus, ſubminiſtratio. A pr.

'Επιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio, munificentia. Ab eod.

'Επιχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, vtor. 2) ſæpe vtor. 3) familiaris ſum alicui.

'Επιχράω, inuado, vehementi cum impetu adorior, inſto, vrgeo.

'Επιχρεμέθω, adhinnio, cum dat.

'Επιχρέμπτομαι, exſpuo ad aliquod, v.c. durum.

'Επιχρηματίζω, ſciſco, ratum facio. 2) reſponſum do, vt v. c. legatis.

'Επιχρηματισμὸς, ὁ, ſcitum, decretum, quo quid ratum fit. item reſponſum.

'Επιχρηματιςής, ȣ, ὁ, qui ſciſcit, ratum facit.

'Επιχρίμπτω, fut. ψω, appello, admoueo; innitor.

'Επίχρισις, εως, ἡ, vnctio.

'Επίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur.

'Επίχριτος, ȣ, ὁ, ἡ, illitus, inunctus.

'Επιχρίω, f. ίσω, inungo, illino.

'Επιχροὰ, ἡ, color.

'Επιχρονίζω, f. ίσω, immoror. 2) inueteraſco.

'Επιχρόνιος, ȣ, ὁ, ἡ, diuturnus, inueteratus.

'Επίχρονος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

'Επίχρυσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inauratus.

'Επιχρώζω, f. ώσω, coloro, colorem induco, & quidem leuiter, vt color non alte deſcendat. 2) leuiter imbuo aliqua re. ἐπικεχρωσμένος, leuiter doctus.

'Επιχρωματίζω, idem.

'Επιχρώννυμι, vel ἐπιχρωννύω, f. ώσω, idem.

'Επίχρωσις, εως, ἡ, infectio, leuis coloris inductio, leuis macula.

'Επίχυλος, ον, ſuccum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.

'Επιχύνω, vel ἐπιχύω, infundo, ſuperinfundo. Vnde vſitata: ἐπέχυντο, ἐπιχυθείς.

'Επίχυσις, εως, ἡ, infuſio. 2) vaſculum, quo aliquid infundimus. 3) coloris, calcis inductio. 4) numerus redundans, multitudo ingens.

'Επίχυτος, ȣ, ὁ, genus placentæ, quod oleo aut melle perfunderetur.

'Επίχωλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, claudus, ſubclaudus.

'Επίχωμα, ατος, τὸ, agger, aggeſtus.

'Επιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio. 2) terra aggeſta operio.

'Επιχωρέω, ῶ f. ήσω, concedo, permitto.

'Επιχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, permiſſio. 2) ceſſio. A pr.

'Επιχωριάζω, f. άσω, ſum indigena, ſum vernaculus. 2) ad locum aliquem ventito. 3) frequenter verſor apud. 4) in vſu ſum alicubi. A ſq.

'Επιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχώριος, ȣ, ὁ, ἡ, indigena, patrius, vernaculus, *de perſona & re.* Ex ἐπὶ & χῶρος, *locus.*

'Επιχωρίως, *Adu.* more regionis, more patrio.

'Επίχωσις, εως, ἡ, agger. 2) adgeſtio terræ.

'Επιψάλλω, f. αλῶ, pſallo, *cano.*

'Επιψαύδην, *Adu.* ita, vt ſummis tantum digitis attingas. 2) ſtrictim. A ſq.

'Επιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leuiter. 2) τὰ πράγματα, tractare negotia.

'Επιψέγω, f. ξω, idem quod ſimplex.

'Επιψεκάζω, f. άσω, irroro, adſpergo. 2) inſtillo.

'Επιψεύδομαι, f. εύσομαι, adfingo, ementior.

'Επίψηγμα, ατος, τὸ, ſtrigmentum, ramentum, purgamentum.

'Επιψηλαφάω, ῶ, leuiter attrecto.

'Επιψηφίζω, f. ίσω & ιῶ, in ſuffragium mitto, poteſtatem do ſuffragii ferendi, rogo ſententias. 2) ſuffragio meo comprobo, decerno, non modo in actiuo, ſed etiam in medio, & quidem in hoc ſæpius.

'Επιψήφισις, εως, ἡ, actio ipſa mittendi in ſuffragium. 2) approbatio. A pr.

'Επίψογος, ȣ, ὁ, ἡ, qui reprehenſionem meretur, in vituperium incurrens.

'Επιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perſpiro.

'Επιψωμίζω, f. ίσω, bolos in buccam ingero.

'Επιωγαὶ, loca, vbi naues ſtantes a ventorum iniuria tutæ eſſe poſſunt. Ex ἐπὶ, & ἄγω, *duco,* vel ab ἰώκω.

'Επόγδοος, ſeſquioctauus: tonus muſicus, quem Macrobius epogdoum vocat.

'Επόγκιαι, ῶν, αἱ, ſarcinæ & onera nauis. Heſych. Ex ἐπὶ & ὄγκος, *moles.*

'Επώδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, plenus moleſtiæ & laboris. Ex ἐπὶ & ὀδύνη, *labor.* v. ἐπώδυνος.

'Εποδύρομαι, fleo ſuper, defleo, deploro.

'Επόζω, oleo, ſuboleo, fœteo. Vnde aor. 1. ἐπώζεσεν.

'Εποιδαλέος, α, ον, tumidus. A ſq.

'Εποιδέω,

Ἐποιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeſco. 2) in ſuperficie tumeo.
Ἐποιδίσκω, tumefacio. 2) in ſuperficie tumefacio.
Ἐποικέω, ῶ, f. ήσω, aliis eiectis inhabito.
Ἐποικιδία, ἡ, Ceres, quaſi domeſtica, a cura rei domeſticæ.
Ἐποίκιον, ου, τὸ, ſupellex. 2) villa, caſa, domicilium. Ex ἐπὶ & οἶκος, domus.
Ἐποικίζω, ædifico ad v. c. flumen. de vrbe, condo.
Ἐποικοδομέω, ῶ, ſuperſtruo, inædifico. 2) pro ἐπιτειχίζω.
Ἐποικοδομὴ, &
Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, ſuperſtructio.
Ἐποικονομέω, ῶ, curo, diſpenſo.
Ἐποικονομία, ἡ, accuratior alicuius rei tractatio, narratio, expoſitio &c.
Ἔποικος, ου, ὁ, colonus, aduena.
Ἐποικτείρω, ῶ, f. ήσω, inhabito.
Ἐποικτείρω, miſereor.
Ἐποικτίζω, f. ίσω, miſeror. 2) miſerabiliter queror.
Ἐποίκτιστος, ον, miſerabilis.
Ἐποιμώζω, f. ώξω, adgemo.
Ἐποίνιος, ου, ὁ, ἡ, vinoſus. Ex ἐπὶ & οἶνος.
Ἐποιστέον, inferendum. Ab ἐπιφέρω.
Ἐποιχνέω, ῶ, eo aduerſum, irruo, inuado. 2) obeo, percurro. 3) adeo, accedo.
Ἐποίχομαι, idem. item procuro, obeo curando, agendo.
Ἐποιωνίζω, ominor alicui, fauco.
Ἐποκέλλω, impingo, illido. 2) appello ad litus. aor. 1. ἐπώκειλα.
Ἐπολισθαίνω & ἐπολισθέω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.
Ἐπολολύζω, f. ύξω, læta verba acclamo, lætum carmen, pæana, accino. 2) recentiores, pro eiulo, lamentor.
Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis proſequor.
ΕΠΟΜΑΙ, ſequor, comitor, vna eo, adiuuo. 2) aſſequor, intelligo. 3) conſentio, conuenio, reſpondeo. 4) τὰ ἑπόμενά τινι, quæ cum aliqua re coniuncta ſunt, conſentanea.
Ἐπομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre rigo, irrigo. Ab ἐπόμβριος.
Ἐπόμβρησις, εως, ἡ, irrigatio per imbrem.
Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia. 2) humoris abundantia.
Ἐπόμβριος, ου, ὁ, ἡ, imbrem habens ſeu pluuiam, humore abundans.
Ἐπομένως, Adu. conſequenter, exinde, deinde, tum. 2) pedisſequo more ſequendo. Ab ἑπόμενος, quod eſt ab ἕπομαι.
Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua iuro, iureiurando confirmo. 2) inſuper vel præterea iuro. 3) deiero. 4) iuro. Hinc f. ἐπομοῦμαι. aor. 2. ἐπώμοσα. inf. ἐπομόσαι. Part. ἐπομοσάμενος.
Ἐπομόργνυμι, & ἐπομόργνυμαι, imprimo, inuro.
Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, quod ſupra vmbilicum eſt. 2) vmbo clypei. Ex ἐπὶ & ὀμφαλὸς, vmbilicus.
Ἐπομφάλιος, ου, ὁ, ἡ, vmbilicatus, rotundus. Ex iisd.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & conuiciis increpo, exprobro.
Ἐπονείδιστος, ου, ὁ, ἡ, probroſus. A pr.
Ἐπονειδίστως, Adu. probroſe, cum probro. A pr.
Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino. 2) nomen do ab aliquo, nominatim conſecro, & conſecro, dico, ſimpliciter. 3) deſpondeo alicui feminam.
Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio, dedicatio.
Ἐπονόμαστος, ου, ὁ, ἡ, cognominatus.
Ἐπονομαστὶ, Adu. nominatim.
Ἐποξίζω, f. ίσω, coaceſco.
Ἐποξύνω, inſtigo.
Ἐποξὺς, ὁ, valde vehemens.
Ἐποπίζομαι, f. ίσομαι, reuereor, caueo, curo.
Ἐπόπισθεν, Adu. a tergo, pone.
Ἐποποιΐα, ας, ἡ, ſcriptio carminis heroici. Ab ἐποποιός.
Ἐποποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad epopœiam pertinens. A pr.
Ἐποποιὸς, οῦ, ὁ, heroici carminis ſcriptor. Ab ἔπος, carmen heroicum, & ποιέω.
Ἐποπτάω, aſſo inſuper.
Ἐποπτεία, ας, ἡ, inſpectio. 2) cura ſacrorum. A ſq.
Ἐποπτεύω, f. εύσω, inſpicio. 2) ſecretiora ſacra poſt annum initiationis inſpicio. 3) ferior. Ab ἐπόπτης.
Ἐποπτὴρ, ῆρος, ὁ, inſpector, ſpeculator.
Ἐπόπτης, ου, ὁ, inſpector, ſpectator, ſpeculator. 2) qui aliquid inſpicit & cenſura notat. 3) antiſtes ſacrorum. Ab ἐπόπτομαι.
Ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν, ad ἐπόπτην pertinens.
Ἐπόπτομαι, f. ὄψομαι, inſpicio, viſo, inuiſo. 2) diligenti inſpectione ſecerno ac ſeligo.
Ἐπόπτος, ου, ὁ, ἡ, conſpicuus, adſpectabilis.
Ἐποργάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror & concitor, proprie, libidinis.
Ἐποργιάζω, myſteria, orgia celebro.
Ἐπορέγομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenſo, protenta manu capto; hinc, irruo. 2) porrecta manu præbeo, hinc, iaculor.
Ἐπορθιάζω, altum clamorem tollo. Ab ὄρθιος.
Ἐπορθοβοάω, alta voce, cum vociferatione nuncio. Ex ἐ. ὀρθὸς & β. v. ἐπορθροβόας.
Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo, mane ſurgo.
Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπορθρισμὸς, οῦ, ὁ, conſuetudo matutino tempore ſurgendi & agendi. A pr.
Ἐπορθροβόας, ου, ὁ, epith. galli, ſub auroram cantare ſoliti.
Ἐπορίνω, concito aduerſus quem.
Ἐπορκίζω, f. ίσω, Ionice pro ἐφορκ. adiuro, obteſtor per iurandi formulam.
Ἐπορκισμὸς, οῦ, ὁ, adiuratio, exorciſmus.
Ἐπορκιστὴς, οῦ, ὁ, adiurator, exorciſta.
Ἐπόρνυμι, vel ἐπορνύω, concito & paro aduerſus.
Ἐπορούω, f. ούσω, impetu ſeu gradu concitato feror, hoſtiliter adſilio.
Ἐπορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, inſulto.
Ἐπόρω, concito aduerſus. Vnde aor. 1. ἐπῶρσα. ἐπῶρσεν, incitauit.
Ἔπος, εος, τὸ, verbum, vocabulum. 2) carmen heroicum. 3) verſus. 4) verſus contextus biblici.

biblici. 5) oraculum. 6) πρὸς ἔπος, statim, simul ac dixeris, rogaris &c. Ab ἔπω, *dico*.

Ἐποστρακίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent.

Ἐποστρακισμὸς, ȣ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur. A præc.

Ἐπόσχιον, τὸ, palmes, e quo quid enascitur. Ab ὄσχος, *idem*.

Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, super aliquo lugeo. Ex ἐπὶ & ὀτοτύζω, *fleo, ploro*.

Ἐποτρύνω, instigo, excito, incito. aor. 1. part. ἐποτρύνας.

Ἐπȣλὶς, ίδος, ἡ, vitium gingiuarum, cum tuber in iis prouenit. Ex ἐπὶ & ȣ̓λον, *gingiua*.

Ἐπȣλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco, ad cicatricem perduco.

Ἐπȣ́λωσις, εως, ἡ, cicraticis obductio. A pr.

Ἐπȣλωτικὸς, ἡ, ὸν, efficiens cicatricis. Ab eod.

Ἐπȣραῖος, αία, αῖον, qui in cauda est. 2) cui cauda est, caudatus. Ex ἐπὶ & ȣ̓ρὰ, *cauda*.

Ἐπȣράνιος, ȣ, ὁ, ἡ, cœlestis.

Ἐπȣρέω, ῶ, f. ήσω, meio super. 2) meio, mingo.

Ἐπȣριάζω, flatu secundo impello. 2) obsecundo. Ab ȣ̓ρία, sc. αὔρα, *prosperitas venti*.

Ἐπȣρίζω, f. ίσω, vento secundo impello; vnde 2) dirigo animum, appello aliquo. 3) impello, incito. 4) prospero, perficio.

Ἔπȣρος, ȣ, ὁ, ἡ, vento secundo impellens. Ex ἐπὶ & ȣ̓̃ρος, sc. ἄνεμος, *ventus secundus*.

Ἐπȣρόω, f. ώσω,

Ἐπȣσιώδης, εος, ὁ, ἡ, ad substantiam accedens, substantiæ adiunctus.

Ἐποφείλω, insuper debeo. aor. 2. ἐπωφείλησα.

Ἐποφέλλω, augeo, amplifico, cumulo.

Ἐποφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, oculos adiicio, & concupisco. 2) inuidis oculis adspicio, inuideo. 3) adnicto. Ab ὀφθαλμός.

Ἐποφθαλμιάζω, idem.

Ἐποφθαλμιάω, ῶ, idem.

Ἐποφθαλμίζω, idem. Ap. Charit. *sed vox suspecta est*.

Ἐποφθάλμιος, ȣ, ὁ, ἡ, oculo impositus, supra oculum situs.

Ἐποχετεία, deriuatio aliquo. Ab ὀχετὸς, *riuus, canalis*, vel potius ab ὀχετεύειν.

Ἐποχετεύω, per canalem deduco, deriuo aliquo.

Ἐποχεύω, iterum ineo, de coitu Ven.

Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho, ἐποχȣ̃μαι, innitor, inuehor.

Ἐποχὴ, ἡ, retentio, repressio, v. c. equi, nauis currentis &c. 2) remora, impedimentum. 3) dubitatio, assensus dilatio. 4) status cœli positusque siderum. 5) initium temporis s. annorum numerandorum, Epocha, æra. Ab ἐπέχω, *contineo* vel *insisto*.

Ἔποχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vehitur curru, seu equo. 2) qui firmiter insidet ad vehendum. 3) cui quis insidet. 4) constans, permanens. *Comp.* ἐποχώτερος, constantior. Ab ὀχέω. v. ἔχω.

ἜΠΟΨ, οπος, ὁ, vpupa, auis.

Ἐποψάομαι, ῶμαι, vna cum pane comedo, opsonii loco vescor.

Ἐποψὲ, sero, vsque in seram. A ἐ. & ὀψέ.

Ἐποψειασμὸς, ȣ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. quasi ab ἐποψειάζω, quod est ab ἔποψις.

Ἐπόψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.

Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐποψάομαι.

Ἐποψία, ας, ἡ, inspectio. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐπόψιμος, ον, idem quod seq.

Ἐπόψιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis. 2) Epith. Iouis, animaduertentis hominum gesta, vlciscentis & auxiliantis &c. Ab eod.

Ἔποψις, εως, ἡ, adspectus, prospectus.

ἙΠΤΑ', septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus septenarius.

Ἑπταβασίλειον, τὸ, genus vnguenti.

Ἑπταβόειος, ȣ, ὁ, ἡ, e septem bubulis pellibus factus. 2) impenetrabilis, de scuto s. clypeo, & tropice fortis, robustus. Ex ἑπτὰ & βȣ̃ς, *bos*.

Ἑπτάβοιος, ȣ, ὁ, ἡ, septem boues æquans. Ex iisd.

Ἑπτάγλωσσος, ωττος, ον, septilinguis. Ex ἑ. & γλῶσσα.

Ἑπταγράμματος, ȣ, ὁ, ἡ, qui septem litterarum est. Ex ἑ. & γλῶσσα.

Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, musica instrumenta quædam, q. d. septangula. Ex ἑ. & γωνία, *angulus*.

Ἑπταέτης, vel ἑπταετὴς, έος, ὁ, ἡ, septennis, qui septem annorum est. Ex ἑ. & ἔτος.

Ἑπταετία, ας, ἡ, septennium. A pr.

Ἑπταήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, qui septem dierum est.

Ἑπταῖος, α, ον, qui septimo die venit, aliudue facit.

Ἑπτακαίδεκα, septemdecim.

Ἑπτακαιδεκάπȣς, ȣν, septendecim pedes æquans.

Ἑπτακαιδεκαταῖος, ὁ, septimus decimus.

Ἑπτακαιδέκατος, άτη, ατον, decimus septimus.

Ἑπτακαιδεκέτης, septemdecim annos natus.

Ἑπτακαιεικοσαέτης, ες, septem & viginti annos natus.

Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ȣ, ὁ, ἡ, septem & viginti partibus maior.

Ἑπτάκαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, septem caules habens.

Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, *Adu.* septies.

Ἑπτακισμύριοι, septuaginta millia.

Ἑπτακισχίλιοι, ιαι, ια, septies mille.

Ἑπτάκλινος, ȣ, ὁ, ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑ. & κλίνη.

Ἑπτακόσιοι, septingenti.

Ἑπτακοσιοπλασιάκις, septingenties.

Ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, septingentesimus.

Ἑπτάκτυπος, ȣ, ὁ, ἡ, q. s. septisonus, septem sonos edens, e septem chordis sonans.

Ἑπτάκωλος, ον, septem colis, versiculis constans. Ex ἑ. & κῶλον.

Ἑπτάλογχος, ον, septem legionibus constans. Ex ἑ. & λόγχη, *pars exercitus, vt legio, phalanx*, ap. Sophocl.

Ἑπτάλοφος, ȣ, ὁ, ἡ, septicollis.

Ἑπτάλυχνος, ȣ, ὁ, ἡ, septem lucernas habens.

Ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, septimum mensem agens. 2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ & μὴν, *mensis*.

Ἑπτάμηνος,

Ἑπτάμηνος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Ἑπταμήτωρ, ορος, ἡ, ſeptem filiorum mater.
Ἑπτάμιτος, ε, ὁ, ἡ, ſeptem habens chordas.
Ἑπταμόριον, ε, τὸ, ſeptima pars.
Ἑπτάμυχος, ε, ὁ, ἡ, ſeptem habens receſſus.
Ἑπτάπεκτος, ε, ὁ, ἡ, qui ſepties, vel ſæpe, tonderi poteſt. A πείκω, pecto.
Ἑπτάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui ſeptem cubitos æquat.
Ἑπταπλασιάζω, f. άσω, reddo ſeptuplo maius.
Ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ſeptuplus.
Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἑπταπλασίως, Adu. ſeptifariam, ſepties.
Ἑπτάπλευρος, ε, ὁ, ἡ, qui ſeptem latera habet. 2) cui ſeptem coſtæ ſunt. Ex ἑ. & πλευρὰ, latus.
Ἑπτάπλοος, contr. ἑπτάπλες, ε, ὁ, ἡ, ſeptemplex.
Ἑπταπόδης, ε, ὁ, ſeptempedalis. Ex ἑ. & πές.
Ἑπτάπορος, ε, ὁ, ἡ, ſeptem habens vias. epith. Pleiados, quia ſeptem ſtellis conſtat.
Ἑπτάπες, οδος, ὁ, ἡ, ſeptempedalis.
Ἑπτάπυλος, ε, ὁ, ἡ, qui habet ſeptem portas.
Ἑπτάπυργος, ε, ὁ, ἡ, qui habet ſeptem turres.
Ἑπτάρροος, contr. ἑπτάῤῥες, ε, ὁ, ἡ, ſeptemfluus. 2) ſeptem oſtia habens.
Ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius.
Ἑπταστάδιος, ον, ſeptem ſtadiis conſtans. A ςάδιον.
Ἑπτάστολος, ε, ὁ, ἡ, ſeptem modis inſtructus ſeu ornatus.
Ἑπτάστομος, ε, ὁ, ἡ, ſeptem ora ſeu oſtia habens, ſeptem oſtiis in mare influens.
Ἑπτατειχὴς, ὲς, epith. portarum Thebanarum, ap. Aeſchyl. ſeptem locis ſ. partibus munitus.
Ἑπτάτονος, ε, ὁ, ἡ, ſeptem tonos habens, ſeu ſeptem chordis intentus.
Ἑπταφαὴς, ὲς, ſeptem locis ſ. partibus lucens. Epith. Zonarum cœleſtium. Ex ἑ. & φαίνω.
Ἑπτάφθογγος, ε, ὁ, ἡ, ſeptem voces ſeu ſonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ον, ſeptem folia habens. Ex ἑ. & φύλλον.
Ἑπτάφωνος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἑπτάφθογγος. Ex ἑ. & φωνή.
Ἑπταχὰ, Adu. ſeptifariam.
Ἑπταχῆ, Adu. idem.
Ἑπτάχορδος, ε, ὁ, ἡ, ſeptem fidibus inſtructus. Ex ἑ. & χορδὴ, fides.
Ἑπτέτης, ε, ὁ, ſeptennis, ſeptem annos natus. Ex ἑ. & ἔτος, annus.
Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, ſeptem annos nata. A pr.
Ἑπτήμερος, ον, ſeptem dies durans.
Ἑπτήρης, εος, ὁ, ἡ, ſeptem remorum ordinibus inſtructus. Ex ἑπτὰ & ἐρέσσω, remigo. vel ἄρω.
Ἔπυδρος, ον, Ion. pro ἔφυδρος, vbi v.
Ἐπύλλιον, ε, τὸ, verſiculus. 2) paruum carmen. Ab ἔπος, verbum.
ἝΠΩ, dico, inuſitatum. Aor. 2. εἶπον, εἰπεῖν. εἰπών. aor. 1. εἶπα, viitata.
ἝΠΩ, ago, operor. In compoſitione viitatum. De med. v. ſupra.
Ἐπωάζω, f. άσω, ouis incubo. 2) ouis incubans cano vel clamo, item, clamo in modum gallinæ incubantis. Ex ἐπὶ & ὠὸν, ouum.
Ἐπώασις, εως, ἡ, incubatio, incubitus. A pr.
Ἐπωασμὸς, ε, ὁ, idem & ab eodem.
Ἐπωβελία, ας, ἡ, ſexta pars æſtimatæ litis, quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, quæ ſexta pars drachmæ erat, multabatur.
Ἐπωδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum. 2) carmen. 3) cantio. Ab ἐπαείδω, contr. ἐπάδω.
Ἐπώδης, ῶδες, fœtidus, graueolens, vt δυσώδης. Ex ἐπὶ & ὄζω, fœteo.
Ἐπῳδικὸς, ὴ, ὸν, ſuccinens, ad epodam pertinens, incantare ſciens. Ab ἐπῳδός.
Ἐπωδίνω, parturio.
Ἐπῴδιον, ε, τὸ, quod odæ accinitur, verſiculus. Ab ἐπῳδή.
Ἐπῳδὸς, ε, ὁ, ἡ, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans. 2) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. 3) pars carminis lyrici, in primis odæ Pindaricæ. 4) verſiculus breuior poſt longiorem.
Ἐπώδυνος, ε, ὁ, ἡ, dolorem inferens, vel adferens. 2) dolens, graui dolore affectus. Ex ἐπὶ & ὀδύνη, dolor.
Ἐπωδύνως, cum graui dolore. A pr.
Ἐπώζω, idem quod ἐπωάζω.
Ἐπωθέω, ῶ, f. ἐπώσω, impello.
Ἐπωθίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπωλένιος, ε, ὁ, ἡ, qui in vlnis, vel ſub vlnis fertur. Ex ἐπὶ & ὠλένη, vlna.
Ἐπωμάδιος, ε, ὁ, ἡ, humeris ſuperimpoſitus. Ex ἐπὶ & ὦμος, humerus.
Ἐπωμαδὸν, Adu. ſuper humeros, in humeris. Ex ἐπὶ & ὠμαδὸν, quod idem notat.
Ἐπωμίδιον, ε, τὸ, Dim. ab ἐπωμίς.
Ἐπωμίζομαι, in humeros tollo. Ab ἐπὶ, & ὦμος.
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ſumma humeri pars. 2) humerus. 3) nomen veſtis muliebris, humeros tegens. 4) pars eminens nauis, cui inſcriptum elogium. Ex ἐπὶ & ὦμος.
Ἐπωμοσία, ας, ἡ, iusiurandum, quod additur ad confirmationem alicuius rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ε, ὁ, ἡ, qui iurauit, adſtrictus iuramento. 2) obſtrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ε, τὸ, vectigal, quod pro re emta penditur. Ex ἐπὶ & ὦνος.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen. 2) nomen. A ſeq.
Ἐπώνυμος, ε, ὁ, ἡ, additus ad nomen, qui pro cognomine tribuitur: idem, cognominis. 2) qui nomen traxit ab alio. 3) qui nomen dat alii, vt ἐπώνυμος ἄρχων, qui anno nomen dat. Hinc τὸ ἐπώνυμον, ε, cognomen. Ex ἐπὶ & ὄνομα, nomen.
Ἐπωνύμως, Adu. cognomine.
Ἐπωπάζω, & ἐπωπάω, inſpicio. Aeſchyl. Heſych. A ſeq.
Ἐπώπης, ε, ὁ, inſpector, Heſych. Ex ἐπὶ & ὤψ, oculus.
Ἐπωπὶς, ίδος, ἡ, pediſſequa. Lycoph. Ab ἕπομαι.
Ἐπῶπις, ιδος, ἡ, inſpectrix. Ab ἐπώπης.
Ἐπωριάζω, curo, ſollicitus ſum. Ab ἐπὶ & ὥρα, cura.

Ἐπωρύω,

Ἐπωρύω, f. ύομαι, vlulo, infremo.

Ἔπωσις, εως, ἡ, impulſio. Ab ἐπωθέω.

Ἐπωτειλάομαι, cicatrice obducor. Ex ἐ. & ὠτειλὴ, *cicatrix*.

Ἐπωτίδες, αἱ, ligna ex vtraque proræ parte prominentia: quaſi auriculæ nauis. Ab ἐπὶ & ὖς, *auris*.

Ἐπωφέλεια, ας, ἡ, vtilitas.

Ἐπωφελέω, ῶ, f. ήσω, inſuper iuuo. 2) proſum.

Ἐπωφέλημα, ατος, τὸ, vtilitas. A præc.

Ἐπωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vtilis.

Ἐπωφέλιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἔραζε, *Adu.* in, vel ad terram.

Ἔραμα, τος, τὸ, vomitus, id quod, quocunque modo, humo defunditur. Ab ἐράω, *vomo*.

Ἔραμαι, amo. Ab ἐράω, *amo*.

Ἐρανάρχης, ȣ, ὁ, proprie, qui præeſt collegio eraniſtarum. 2) qui præeſt cœnæ collatitiæ, apud Diog Laërt. Ex ἔρανος & ἄρχων.

Ἐρανέμπολος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in ἐράνῳ mercaturam exercet. Ex ἔρανον & ἐμπολέω, *mercor*.

Ἐρανίζω, f. ίσω, *cum accuſ.* peto ab amicis collationem, atque adeo impetro. Vnde 2) corrogo, emendico. 3) *cum datiuo* confero ſymbolam, largior eranon. 4) colligo, ſimpl. comporto. 5) *in medio*, eſt ἔρανον rogo. 2) *eleganter tropice*, colligo, aucupor & capto omni occaſione & ex omni re v. c. quæſtum, gratiam, laudem, voluptatem, & 3) conſequor ab aliquo aliquid. Ab ἔρανος.

Ἐρανικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad ἐράνȣς, qui fit ad corrogandam ſtipem. Ab eod.

Ἐράνιον, ȣ, τὸ, parua ſymbola. 2) exigua ſtips. Dim. ab eod.

Ἐράνισις, εως, ἡ, &

Ἐρανισμὸς, ȣ, ὁ, corrogatio, collectio erani.

Ἐρανιστὴς, ȣ, ὁ, qui eſt e numero ſodalium, qui ſingulis menſibus, aut ſtatis temporibus pecunias conferunt.

Ἐραννὸς, ἡ, ὸν, amabilis. pro ἐρατεινὸς. Ab ἐράω.

ἜΡΑΝΟΣ, ȣ, ὁ, collatitia cœna, conuiuium, in quod quisque ſymbolam ſuam confert; reperitur etiam pro cœna quaque lauta, etiamſi non collatitia 2) collatio pecuniæ ad iuuandum aliquem, vt reddatur commodo tempore 3) collatio, quæ ex pacto fit certis temporibus, cuiuscunque rei cauſſa, ab iis, qui ei pactioni ſe obſtrinxerunt. 4) beneficium, beneficentia. 5) præmium, merces, gratia. *Nempe quicquid paullatim, variis factis, conſequimur, id eleganter* ἔρανος *dicitur, vt Cicero* gratiam colligere *dixit.*

Ἐρασίμολπος, ȣ, ὁ, ἡ, amans carminis ſeu cantus. Ex ἐράω & μολπὴ, *cantus*.

Ἐρασιπλόκαμος, ȣ, ὁ, ἡ, ſtudioſus capillitii. Ex ἐράω & πλόκαμος, *cincinni*.

Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.

Ἐρασιχρήματος, ȣ, ὁ, ἡ, pecuniæ amore flagrans, pecuniam ſiue opes amans. Ex ἐράω & χρήματα, *opes*.

Ἐράσμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, amabilis, deſiderabilis. Ab ἐράω.

Ἐραστὴς, ȣ, ὁ, amator, amans, etiam de pæderaſta. Ab eod.

Ἐράστρια, ἡ, femina amans.

Ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis, amœnus. Ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.

Ἐρατοπλόκαμος, ον, pulcricomus. v. ἐρασιπλ.

Ἐρατὸς, ἡ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.

Ἐρατόχροος, *contr.* ἐρατόχρȣς, ὁ καὶ ἡ, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς & χρόα, *color*.

Ἐρατὼ, ȣ̃ς, Erato, vna Muſarum.

Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, pulcros oculos habens. Ex ἐρατὸς & ὢψ, *oculus*.

ἘΡΆΩ, ῶ, amo, amore proſequor. 2) cupio, adfecto. ἠράσθην, aor. 1. amaui. ἐρασθεὶς, qui amauit. ἐρώμενος, *ſubſtantiue*, amaſius, ἐρωμένη, amica. *Significat etiam* defundo, expendo, vomo.

Ἐργάζομαι, f. άσομαι, opus facio, laboro, inprimis in agro, mari, vnde 2) colo agrum. 3) nauigo, quæſtus cauſſa. 4) quæſtum facio e quacunque re. 5) elaboro, efficio, de arte factis inprimis.

Ἐργάθω, arceo, aufero, ſeparo. Ab εἴργω.

Ἐργαλεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, ferramentum, Ab ἔργον.

Ἐργάνη, ης, ἡ, Mineruæ cognomen, q. d. opifex.

Ἐργασία, ας, ἡ, opus. 2) elaboratio, inprimis in operibus artificum. 3) cultus. 4) opificium, opera, labor, vnde quæſtus eſt. 5) de die, in quo opus facere licet. 6) quæſtus, lucrum, pecuniæ comparatio. 7) factum præclarum.

Ἐργάσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui elaborari, coli poteſt, 2) confectus, elaboratus. 3) cultus.

Ἐργαστέον, *Adu. poſ.* opera danda eſt, agendum eſt. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστὴρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργαστηριακοὶ, οἱ, opifices. Polyb. Ab ἐργαστήριον.

Ἐργαστηριάρχης, ȣ, ὁ, manceps officinæ, tabernarius, inſtitor. Ex ἐργαστήριον & ἄρχω.

Ἐργαστήριον, ȣ, τὸ, officina, taberna. 2) *in ſpecie* cella meretricia, *quam & Plautus* opificinam *vocat*. Ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστικὸς, ἡ, ὸν, operarius. 2) operoſus, ſedulus, efficax. opere & labore præſtans. Ab eodem.

Ἐργατεύομαι, laboro. A ſeq.

Ἐργάτης, ȣ, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte. 2) dicitur & pro ἐργαστικός. Ab eod.

Ἐργατήσιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui coli & laborari poteſt. A præc.

Ἐργατίνης, ȣ, ὁ, operarius. Ab eod.

Ἐργατικὸς, ἡ, ὸν, operarius, operoſus. Ab eodem.

Ἐργατικῶς, *Adu.* operoſe.

Ἐργάτις, ίδος, ἡ, operatrix. 2) mercenaria. Ab ἐργάτης.

Ἐργάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.

Ἐργεπείκτης, ȣ, ὁ, ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον & ἐπείκτης, *inſtigator*.

Ἐργεπιστάτης, ȣ, ὁ, qui operi præeſt, operum curator, Vnde.

Ἐργεπιστατέω, operi præſum.

Ἔργετος,

Ἕργετος, ε, ὁ, sepes, sepimentum, impedimentum. Hesych. Ab ἔργω pro εἴργω, *includo*.
Ἕργμα, ατος, τὸ, septum, claustrum. Ab eod.
Ἕργμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ῥέζω, *facio*, vel potius antiquo ἔργω, vnde ἐργάω & ἐργάζομαι.
Ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, vrgeo opus. A seq.
Ἐργοδιώκτης, ε, ὁ, qui vrget opus. Ex ἔργ. & διώκω.
Ἐργολοτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. A seq.
Ἐργοδότης, ε, ὁ, qui opera distribuit, qui pensum dat, operis locator.
Ἐργοεπιτάτης, ε, ὁ, idem quod ἐργεπιςάτης.
Ἐργοκηδεςὴς, ε, ὁ, idem.
Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum suscipio, operam loco, redemturas facio. Aliquando de iis, qui iudiciis corrumpendis operam suam locant, versutias forenses prouinciam habent. Ab ἐργολάβος.
Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciundi susceptio, redemtura, vel conductio, quæstus.
Ἐργολάβος, ε, ὁ, ἡ, qui opus faciendum suscipit, redemtor. Ex ἔ. & λαμβάνω.
Ἐργολήπτης, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Ἐργομωκία, ας, ἡ, adulatio. A seq.
Ἐργόμωκος, ε, ὁ, ἡ, illusor. 2) adulator.
Ἐργομωκεύω & ἐργομωκῶ, adsentor, adulor, ancillor.
ἘΡΓΟΝ, ε, τὸ, opus, factum, res. 2) difficultas. 3) ædificium. 4) labor in agro, omninoque in suo cuiusque opificio, artificio, munere &c. τὰ ἔργα opera inpr. rustica, quæ colono die quoque propria sunt agenda. Sata & parta illis operibus. Hinc ἔργα καὶ ἡμέραι Hesiodi sunt carmen, docens quid operis rusticani die quoque sit agendum.
Ἐργοπαρέκτης, ε, ἡ, operis locator. Ex ἔργον & παρέχω.
Ἐργοπόνος, ὁ, ἡ, laboriosus, rusticus.
Ἐργοςόλος, ε, ὁ, curator, præfectus operis. Ex ἔ. & ςέλλω.
Ἐργότρυς, inspector operum, qui vrget opus. Hesych. Ex ἔ. & ὀτρύνω, *vrgeo*.
Ἐργόχειρον, ε, τὸ, opus manuum.
Ἐργοχειρέω, manibus laboro.
Ἔργω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo, v. εἴργω.
Ἐργώδης, εος, ὁ, operosus, difficilis, laboriosus.
Ἐργωδῶς, *Adu*. difficulter, ægre.
Ἐργώνης, ε, ὁ, manceps, f. conductor operum, inpr. publicorum. Ex ἔ. & ὠνέομαι, *emo*.
Ἐργωνία, ἡ, redemtura operum publicorum.
Ἔρδω, facio. A ῥέζω, quod idem notat.
Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἶρος.
Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, furnus, obscurus. Ab ἔρεβος.
Ἐρεβινθειος, ε, ὁ, ἡ, ciceri similis. Ab ἐρέβινθος.
Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eodem.
Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem & ab eodem.
ἘΡΕΒΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, cicer, leguminis genus. 2) pudendum virile.
Ἐρεβινθώδης, εος, ὁ, ἡ, ciceri similis. A pr.
Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abscondita scrutor. 2) subterranea scrutor.
Ἐρέβοθεν, *Adu*. ex orco, e tenebris. A seq.
ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ seu caligo.
Ἐρεβώδης, εος, ὁ, ἡ, tenebrosus. 2) profundus. A pr.
Ἐρεβῶπις, ιδος, ἡ, orcinos, h. e. nigros, terribiles oculos habens. Ex eod. & ὤψ.
Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba fresa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta. 2) legumina quæuis eo modo se habentia. Ab ἐρείκω, *frango*.
Ἐρεγμὸς, ε, ὁ, idem & ab eodem.
Ἐρεείνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico*.
Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, lacesso. Ab ἐρέθω.
Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum. A pr.
Ἐρεθισμὸς, ε, ὁ, irritatio, prouocatio. 2) rosio. Ab eod.
Ἐρεθιςὴς, ε, ὁ, irritator, procurator. Ab eod.
Ἐρεθιςικὸς, ἡ, ὸν, proritandi vim habens. A pr.
Ἐρεθιςικῶς, *Adu*. irritantis more, irritando &c.
ἘΡΕ'ΘΩ, lacesso, irrito, prouoco.
ἘΡΕΙ'ΔΩ, f. ἐρείσω, pono, figo, firmo, fulcio, trudo. 2) ingruo, pugno &c. 3) *pass*. etiam fundi sc. humi, sterni.
Ἐρεικτὸς, ἡ, ὸν, confractus, fresus, fissus. A seq.
ἘΡΕΙ'ΚΩ, frango, confringo, contundo, scindo. 2) frangor, scindor &c.
Ἔρειξις, εως, ἡ, fractio, fissio. A pr.
Ἔρειος, contentiosus, ap. Theocr. Ab ἔρις, si sana lectio. (Sed potius est seruus, vel mercenarius, minister. v. ἔριθος.)
Ἐρείπιον, ε, τὸ, ruinæ, ædificii rudera. A seq.
ἘΡΕΙ'ΠΩ, euerto, disturbo, demolior, ἐρειφθεὶς, aor. 1. Pass. part. prostratus, ἤριπον, cecidi pronus, lapsus sum.
Ἔρεισις, εως, ἡ, fultura, innixus. Ab ἐρείδω.
Ἔρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum, adminiculum. Ab eod.
Ἐρείψιμος, ε, ὁ, ἡ, caducus, ruinosus. Ab ἐρείπω.
Ἔρειψις, εως, ἡ, ruina. Ab eod.
Ἐρειψίτοιχος, ον, parietem ruinosum habens.
Ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.
Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, tenebricosus, caliginosus. 2) terribilis. pro ἐρεβεινὸς. Ab ἔρεβος.
Ἐρεῦς, ᾶ, ῦν, laneus. Ab εἶρος, *lana*.
ἘΡΕ'ΠΤΩ, & ἐρέπτομαι, edo. 2) tego. 3) orno. 4) corono.
Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. A seq.
ἘΡΕ'ΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo. 2) impello.
ἘΡΕΣΧΕΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, cauillor, scommate illudo, ludificor. 2) contendo, rixor.
Ἐρεσχελία, ας, ἡ, ludificatio. 2) contentiosa disputatio. A pr.
Ἐρέτης, ε, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.
Ἐρετικὸς, ἡ, ὸν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars remigandi. A praced.
Ἐρετμὸν, ε, τὸ, remus. Ab eod.
Ἐρετμὸς, ε, ὁ, idem.
Ἐρετμόω, ῶ, f. ώσω, remis instruo. 2) remigo. A pr.
Ἐρέττω, vide ἐρέσσω.
Ἔρευγμα, ατος, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω.
Ἐρευγματώδης, εος, ὁ, ἡ, ructus mouens. A præc.

Ἐρευγμὸς,

Ἐρευγμὸς, ȣ, ὁ, ructus. Ab ἐρεύγω.
Ἐρευγμώδης, ῶδες, ructus mouens. A pr.
ἘΡΕΥΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo. 2) emitto, vel euoluo, quasi eructando, effundo.
Ἐρευθέδανον, ȣ, τὸ, rubia. Ab ἔρευθος.
Ἐρευθήεις, ήεσσα, ῆεν, rubicundus. Ab eod.
Ἐρευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ruber. Ab eod.
Ἐρευθιάω, ῶ, rubesco, rubeo. Ab eod.
Ἐρευθέδανον, ȣ, τὸ, rubia, herba. Ab eod.
ἜΡΕΥΘΟΣ, εος, τὸ, rubor.
Ἐρεύθω, f. εύσω, rubefacio. A pr.
Ἐρευκτικὸς, ἡ, ὸν, ructum mouens. Ab ἐρεύγω.
Ἔρευνα, ης, ἡ, indagatio. 2) quæstio per tormenta. A seq.
ἘΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, indago, inuestigo, de canibus, venatoribus: scrutor, perscrutor, quæro. 3) conor.
Ἐρευνητὴρ, ῆρος, ὁ, scrutator. A pr.
Ἐρευνητὴς, ȣ͂, ὁ, idem & ab eod.
Ἔρευξις, εως, ἡ, eructatio. Ab ἐρεύγω.
ἘΡΕ'ΦΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono.
Ἐρέχθω, scindo, agito, iacto.
Ἐρέψιμος, ȣ, ὁ, ἡ, tectis idoneis. A seq.
Ἔρεψις, εως, ὁ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.
Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuntio. 2) dicam, quæram, nunciabo. Ab εἴρω, dico.
Ἐρημάζω, f. άσω, in solitudine vagor, loca deserta frequento. Ab ἔρημος.
Ἐρημαῖος, αία, αῖον, solitarius, desertus. 2) priuatus, orbatus. Ab eod.
Ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo. 2) penuria. 3) viduitas, orbitas &c. 4) absentia. Ab eod.
Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod. 2) deserta, derelicta, solitaria.
Ἐρημικὸς, ἡ, ὸν, solitarius. Ab eod.
Ἐρημίτης, ȣ, ὁ, solitarius, eremita. Ab eod.
Ἐρημοβάτευτος, ον, qui per deserta vagatur, in desertis agit. Ex eod. & βατεύω.
Ἐρημοδίκιον, ȣ͂, τὸ, desertio vadimonii. Ex eod. & δίκη, caussa, lis.
Ἐρημοκόμης, ὁ, caluus. Ab ἐρ. & κόμη.
Ἐρημολάλος, ὁ, ἡ, in solitudine loquens, canens. Ex ἐρ. & λαλέω.
Ἐρημονομος, ȣ, ὁ, ἡ, in deserto pastus. Ex eod. & νέμω, pasco.
Ἐρημοποιὸς, ȣ͂, ὁ, ἡ, qui desertum aliquid reddit, qui vastat. Ex eod. & ποιέω.
Ἐρημοπλάνης & ος, ὁ, ἡ, soliuagus, in desertis errans. Ab ἐρ. & πλανάω.
ἜΡΗΜΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, & ημη, ῆμον, desertus, solus, solitarius, non habitatus. 2) incultus. 3) præsidio destitutus, incustoditus, item qui defendi non potest propter absentiam exercitus, aut aliam talem caussam. 4) omninoque carens aliqua re vtili, necessaria, vt portu mare, marito femina, parentibus liberi, armis miles, veste corpus, medico ægrotus &c. 5) Subst. ἡ, sc. χῶρα, s. γῆ eremus, desertum. 6) ἡ ἐρήμη, sc. δίκη, vadimonium desertum.
Ἐρημοσύνη, ἡ, solitudo.
Ἐρημοφίλης, & ος, ȣ, ὁ, solitudinem amans.

Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vasto, desertum reddo. 2) derelinquo.
Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, desolatio.
Ἐρημωτὴς, ȣ͂, ὁ, vastator. Ab eod.
ἘΡΗΤΥΩ, f. ύσω, inhibeo, cohibeo, reprimo.
Ἐ͂ΡΙ, particula, augens significationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρίβρομος, valde fremens.
Ἐριαύχην, ενος, ὁ, ἡ, ceruicem elatam habens.
Ἐρίβοας, ȣ. ὁ, valde clamans, clamosus. A βοάω.
Ἐριβρεμέτης, ȣ, ὁ, grauiter fremens. A βρέμω, fremo.
Ἐρίβρομος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἐριβρύχης, ȣ, ὁ, & ἐρίβρυχος, valde mugiens. A βρύχω, mugio.
Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, glebosus. 2) fertilis. A βῶλος, gleba.
Ἐρίβωλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ventricosus. A γαστὴρ.
Ἐριγήθης, ες, ὁ, ἡ, valde gaudens. A γηθέω.
Ἐρίγδȣπος, ȣ, ὁ, ἡ, valde sonans. A δȣ͂πος, sonus.
Ἐρίγληνος, ȣ͂, ὁ, ἡ, magnas pupillas habens. A γλήνη, pupilla.
Ἔριγμα, ατος, τὸ, faba, aliaque legumina fresa. Ab ἐρείκω, frango.
Ἐρίγμη, ης, ἡ, genus pulmenti e leguminibus contusis. Ab eod.
Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.
Ἐριδδήσασθαι, Illiad. ψ. contendere. verbi ἐρίζω, fut. 2. analogice ἐριδῶ. Vnde notum verbum ἐριδέω, Poët. duplicatione ἐριδδεῖν.
Ἐρίδηλος, ȣ, ὁ, ἡ, valde manifestus.
Ἐριδινὴς, έος, ὁ, ἡ, vorticosus. A δίνη, vortex.
Ἐρίδιον, ȣ, τὸ, exigua lana, parum quid lanæ. Dim. ab ἔριον.
Ἐριδμαίνω, contendo, certo. 2) irrito, ad contentionem prouoco. Ab ἔρις.
Ἐρίδματος, ον, domans, domandi vim habens. A δαμάω.
Ἐρίδȣπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde sonans. v. ἐρίγδȣπ.
Ἐρίζω, & ἐρίζομαι, contendo, certo. 2) exaspero. Ab ἔρις.
Ἐρίζωος, ȣ, ὁ, ἡ, viuax. Hesych.
Ἐριήκοος, ον, diligenter, studiose audiens. Ab ἀκȣ́ω.
Ἐρίηρος, ȣ, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Homerum & ἐρίηρες, ἐρίηρας, per metaplasmum. Ab ἄρω, apto.
Ἐριηχὴς, έος, ὁ, ἡ, valde sonans. Ab ἠχέω, sono.
ἘΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos fauos.
Ἐριθακὶς, ίδος, ἡ, mercenaria. A pr.
Ἐρίθακος, ȣ, ἡ, erithacus, auis quædam. solitaria, quæ a quibusdam Silvia, ab aliis Rubecula dicitur. Ab eod.
Ἐριθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, valde virescens, pulcre frondens. A θάλλω, frondeo.
Ἐριθαλὶς, ίος, ἡ, herba quædam. A præc.
Ἐριθαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, Idem quod ἐριθαλής.
Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.
Ἐριθεὺς, έως, ὁ, auis eadem, quæ ἐρίθακος.
Ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, litigo, contendo. 2) lanam tracto. 3) laboro. 4) seruio. Ab ἔριθος.

Ἐριθηλὴς

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ, ἡ, valde virens, pullulans, aut frondens. A θάλλω.
Ἔριθος, ου, ὁ, ἡ, opifex, vt lanificus, textor, vel textrix; item agricola, meſſor: miniſter, famulus, adiutor.
Ἐρίκιδες, αἱ, hordea freſa. Ab ἐρείκω.
Ἐρικλάγκτης, ου, ὁ, valde ſtrepens. A κλάγγω.
Ἐρίκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, lacrimoſus.
Ἐρίκλυτος, ον, valde clarus.
Ἐρικτέανος, ου, ὁ, ἡ, valde diues. A κτέανον.
Ἐρικτὸς, ἡ, ὸν, freſus. Ab ἐρίκω.
Ἐρίκτυπος, ου, ὁ, ἡ, valde ſonans.
Ἐρικυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde illuſtris, admodum glorioſus. A κῦδος, *gloria*.
Ἐρικύμων, ον, valde fœcundus. A κύω.
Ἐρίκω, frango. 2) ſcindo, pro ἐρείκω.
Ἐρικώδης, εος, ὁ, ἡ, diruptus, freſus. A præc.
Ἐριλαμπὴς, ὲς, valde ſplendens. A λάμπω.
Ἐριμήκετος, ου, ὁ, ἡ, valde longus. A μῆκος.
Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valde mugiens. A μυκάω, *mugio*.
Ἐρινάζω, f. άσω, caprificos admoueo. A ſeq.
Ἐρινὰς, άδος, ἡ, caprificus.
Ἐρινασμὸς, οῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινάζω.
Ἐρινεὸν, οῦ, τὸ, caprificus, fructus. A ſeq.
ἘΡΙΝΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, caprificus, arbor, ficus ſilueſtris. 2) caprificus, fructus.
ἘΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, Erynnis, Furia. Ab antiquo ἐρίω, *cieo, ſollicito, agito*. v. ἔρις.
Ἐριννυώδης, εος, ὁ, ἡ, furioſus. A præc.
Ἐρινὸν, οῦ, τὸ, idem quod ἐρινεόν.
Ἐρινὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἐρινεός.
Ἐρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω. A præc.
Ἐριόδων, οντος, ὁ, ἡ, magnos habens dentes. Ab ὀδοὺς, *dens*.
Ἔριον, ου, τὸ, lana. Ab εἶρος.
Ἐριόξυλον, ου, τὸ, lana ſeu lanugo xyli, id eſt, goſſypii fruticis. E præc. & ξύλον.
Ἐριοπλύτης, ου, ὁ, qui lanas lauat, fullo. Ex eod. & πλύνω, *lauo*.
Ἐριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo.
Ἐριοπώλης, ου, ὁ, lanæ venditor. A præc.
Ἐριοπωλικῶς, *Adu.* more lanam vendentium. A præc.
Ἐριοπώλιον, ου, τὸ, locus, vbi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.
Ἐριούνης, & ἐριούνιος, ου, ὁ, valde vtilis. Mercurii Epitheton. Ab ὄνημι, *proſum*.
Ἐριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo. Ab ἐριουργός.
Ἐριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.
Ἐριουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, lanificium exercens. Ex ἔριον & ἔργον.
Ἐριοφορέω, laneo veſtitu vtor, aut lanam fero.
Ἐριοφόρος, ου, ὁ, ἡ, laniger. Ex ἔριον & φέρω.
Ἐριόω, ῶ, f. ώσω, exerceo lanificium. Ab eod.
Ἐρίπιον, τὸ, pro ἐρείπιον.
Ἐρίπλευρος, ον, robuſtus. A πλευρὰ, *latus*.
Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἐρι. & πνέω, *flo*, quia valde perflatur. (niſi potius eſt ab ἐρέφω, *tego*, vt domum tecto, montem ſilua.)
Ἐριπόω, ῶ, f. ώσω, euerto, diſturbo. Ab ἐρείπω.
Ἐρίπω, f. ψω, pro ἐρείπω.
ἜΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio. 2) Dea contentionum.

Ἐρισάλπιγξ, γγος, ὁ, valde tonans, vt tuba.
Ἐρισθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde potens, præpotens. Ex σθένω, *poſſum*, *valeo*.
Ἔρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.
Ἐρισμάραγος, ου, ὁ, ἡ, valde tonans. A σμαραγέω, *magnos ſtrepitus edo*.
Ἐρίσπορος, ου, ὁ, ἡ, ad ſementem recipiendam aptus. A σπορὰ, *ſatio*.
Ἐρισφάραγος, ου, ὁ, ἡ, valde fremens. Ab ἄραβος, *ſtrepitus*.
Ἐριστάφυλος, ου, ὁ, ἡ, magnas ferens vuas. A σταφυλή.
Ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.
Ἐριστικὸς, ἡ, ὸν, contentioſus. A præc.
Ἐριστικῶς, *Adu.* contentioſe. A præc.
Ἐριστὸς, ἡ, ὸν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.
Ἐριταρβὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum pauidus & meticuloſus. Heſych. A τάρβος, *pauor*.
Ἐρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus, valde honoratus. A τιμή.
Ἐρίφειος, ου, ὁ καὶ ἡ, hœdinus. Ab ἔριφος.
Ἐρίφιον, ου, τὸ, paruus & tenellus hœdus. Dim.
ἜΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. Hinc οἱ ἔριφοι, ων, hœdi, aſtrum.
Ἐριφλοιος, ον, craſſum corticem habens, epith. arboris ſterilis.
Ἐρίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἐρι & φύλλον.
Ἐριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cui lana ineſt, lanatus, laniger. Ab ἔριον.
Ἐριώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, grauem dolorem adferens. Ab ὀδύνη, *dolor*.
Ἐριώλη, ης, ἡ, vehemens procella, ſiue turbo. Ab ἐρι & ἄημι, *flo*, vel ἀέλλη, vel εἰλεῖν, *voluere*. Apud Ariſtoph. iocoſe ἐριώλη dicitur veſtis lanoſa, quaſi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.
Ἐριώπης, ου, ὁ, magnos habens oculos & venuſtos. Ab ὤψ, *oculus*.
Ἐριῶπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venuſtos oculos habet. A præc.
Ἑρκάνη, ης, ἡ, ſepes, ſepimentum. Euſtath. Ab εἴργω, *includo*. v. ἕρκος.
Ἕρκατος, ſ. ἕρχατος, ου, ὁ, idem. Heſych. Ab eod.
Ἕρκειος, ſ. ἑρκεῖος, Iouis Epitheton, quaſi tutelaris, qui tutatur ſepta, & tecta. Ab ἕρκος.
Ἑρκίον, ου, τὸ, ſeptum, tectum. Ab eod.
Ἑρκίτης, ου, ὁ, ſeruus.
Ἑρκοθηρευτικὴ, retiaria venatio. Ab ἑρκ. & θηρεύω.
Ἑρκοθηρικὴ, idem. Ab ἑρκ. & θὴρ, *beſtia*.
Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum, vallum. 2) τὰ ἕρκη, retia. Ab εἴργω, *includo*.
Ἑρκτὴ, ῆς, ἡ, ſ. οἰκία, carcer. Ab εἴργω, *includo*. v. εἱρκτή.
ἝΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. 2) confidentia. 3) ſaburra. 4) ſcopulus, ſaxum in mari. 5) inauris. 6) monile. Ab ἔρω, *conſero, necto*.
Ἑρμάδιον, ου, τὸ, parua herma. Suid. (niſi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον) Ab Ἑρμῆς.
Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio. 2) ſaburro. Ab ἕρμα.

Ἑρμαθήνη, statua Mercurii cum Minerua. Ex Ἑρμῆς & Ἀθήνη.

Ἑρμαΐζω, σμαι, Mercurium imitor. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμαϊκός, ή, όν, Mercurialis. Ab eod.

Ἕρμαιον, ε, τὸ, lucrum insperatum, ideo, quod id Mercurii donum habebatur. Ab seq.

Ἕρμαιος, ε, ὁ, ἡ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii sacra.

Ἕρμακες, (quasi ab ἕρμαξ) saxa mari latentia. 2) cumuli lapidum. Ab ἑρμάζω.

Ἑρμάριον, τὸ, hermula, parua herma. Etym. M.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas, pro Ἑρμόδωρος, Hermodorus. Nomen viri. Ab Ἑρμῆς.

Ἑρμὰς, άδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἕρμα. v. ἕρμακες.

Ἕρμασις, εως, ἡ, saburra, vel quod saburro loco ad stabiliendam iusto pondere nauem adhibetur. Ab ἑρμάζω.

Ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ἑρματίζω, f. ίσω, saburro, saburra onero. 2) fulcio, stabilio. Ab ἕρμα.

Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab eod.

Ἑρμαφρόδιτος, ε, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii. 2) semimas, ambigui sexus, hermaphroditus, androgynus. Ex Ἑρμῆς & Ἀφροδίτη, *Venus*.

Ἑρμάων, ων ς, ὁ, Mercurius.

Ἑρμέας, ε, ὁ, idem.

Ἑρμείας, ε, ὁ, idem.

Ἑρμήδιον, ε, τὸ, Dim. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, i. e. vocabulum, modus loquendi, i. e. exprimendæ notionis, apud Gramm. & Philos. 2) genus orationis, ap. Rhet. 3) in Eccl. N. T. facultas interpretandi ea, quæ alius peregrina lingua pronunciasset. A seq.

Ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres, i. e. qui explicat & enarrat verbis v. c. antiquitates & quæ spectantur in templis, aliisque locis. Ab Ἑρμῆς, Mercurius, qui est interpres Deorum. (vel ab ἑρμὸς, idem quod εἱρμὸς. *sermo*, quod ipsum ab illo manauit)

Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτὴς, ε, ὁ, interpres. 6) historicus.

Ἑρμηνευτικὸς, ή, όν, ad interpretationem pertinens, vel aptus. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars interpretandi.

Ἑρμηνεύω, f. εύσω, interpretor, explico. 2) dicitur & de historicis. 3) propono, demonstro, doceo.

ἙΡΜΗ͂Σ, ε͂, ὁ, Mercurius. (ab illa vi, qua præstare ferebatur, verba apte conferendi, & animos copulandi.)

Ἑρμίδιον, τὸ, parua herba.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.

Ἑρμογλυφεῖον, ε, τὸ, officina eius, qui Mercurii statuas sculpit. A seq.

Ἑρμογλυφεὺς, έως, ἡ, qui Mercurii statuas sculpit. 2) statuarius quiuis. Ex Ἑρμῆς & γλύφω, *sculpo*.

Ἑρμογλυφικὸς, ή, όν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars statuaria.

Ἑρμογλυφος, ε, ὁ, idem quod ἑρμογλυφεύς.

Ἑρμοκοπίδης, ε, ὁ, qui mutilat statuas Mercurij. Ex Ἑρμῆς & κόπτω, *amputo*.

Ἑρμόπαν, ανος, ὁ, Pan. Ex Ἑρμῆς, *Mercurius*, & Πᾶν, *Pan*, qui a Mercurio fingitur genitus.

Ἑρνεσίπεπλος, ον, frondibus velatus. Ex ἔρνος & πέπλος.

Ἑρνοκόμος, ε, ὁ, ἡ, qui plantas educat & curat, hortulanus. E seq. & κομέω, *curo*.

ἝΡΝΟΣ, εος, τὸ, planta, germen. 2) ramus. 3) homo formosus, scita statura. Vnde

Ἑρνώδης, εος, ὁ, ἡ, similis plantæ vel germini. 2) ramosus.

Ἑρξείης, ε, ὁ, coërcitor. Herodotus. Ab εἴργω.

Ἐρόεις, όεσσα, όεν, *Gen.* εντος, έσσης, εντος, amabilis. Ab ἐράω.

Ἔρομαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ab ἔρω antiquo, pro ἐρέω, *dico*.

Ἔρος, ε, ὁ, amor. Vnde ἔρως.

Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω & ἄκανθα, *spina*.

Ἑρπετόδηκτος, ε, ὁ, ἡ, morsus seu ictus a serpente. Ex ἑρπετὸν n. 2. & δάκνω, *mordeo*.

Ἑρπετὸς, ή, όν, reptilis. τὸ ἑρπετὸν, *subst.* bestia quæuis. 2) serpens, *maxime*. Ab ἕρπω.

Ἑρπετώδης, εος, ὁ, ἡ, qui est naturæ reptilis. A præc.

Ἑρπηδὼν, όνος, ὁ, idem quod sequens ἕρπης.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a serpendo dictus, eo, quod per corpus serpit, estque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω, *serpo*.

Ἑρπηστὴς, ε͂, ὁ, qui reptat. Ab eod.

Ἑρπηστικὸς, ή, όν, reptilis. Ab eod.

Ἑρπινώδης, εος, ὁ, ἡ, repens, serpens. 2) vim serendi habens, ad serpendum aptus. Ab eodem.

Ἕρπις, vinum apud Aegyptios.

Ἑρπτὸς, ή, όν, per sync. pro ἑρπετός.

Ἑρπύζω, f. ύσω, serpo. Ab ἕρπω.

Ἕρπυλλον, ε, τὸ, serpyllum, herba. Ab eod.

Ἑρπυσμὸς, ε͂, ὁ, reptatio. Ab ἑρπύζω.

Ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, qui reptat. Ab eod.

Ἑρπυστὴς, ε͂, ὁ, idem & ab eod.

Ἑρπυστικὸς, ή, όν, reptilis, rependi vim habens.

Ἕρπω, repo, serpo. 2) *poet.* eo, vado. 3) lente & paulatim propagor.

Ἐῤῥαος, ε, ὁ, aries, s. aper, vt aliis placet. ap. Lycophr. v. ἐῤῥώδης.

Ἐῤῥαστωνευμένως, *Adu.* per inertiam, segniter. A *perf.* verbi ῥαστωνεύω, *inertiæ indulgeo*.

Ἐῤῥιγόω, ῶ, fut. ώσω, algeo. aor. 1. ἐνεῤῥίγωσα. Ab ἐν & ῥιγ.

Ἐῤῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔῤῥιγω, Perf. Med. a ῥίγεω, *rigeo*.

Ἔῤῥινον, ε, τὸ, medicamentum purgando capiti naribus infusum. Ex ἐν & ῥὶν, *nasus*.

Ἔῤῥιψις, εως, ἡ, prostratio & deiectio corporis. Ex ἐν & ῥίψις, *proiectio*. (nisi est a. 2. perf. pass. ἔῤῥιμμαι.)

Ἐῤῥυθμισμένως, *Adu.* apte, concinne. A ῥυθμίζω, *fingo*.

Ἔῤῥυθμος, ον, concinnus, aptus. Ex ἐν & ῥυθμός.

ἘΡ'ῬΩ, *proprie*, eo, vado. 2) ægre eo, dolens & afflictus eo. 3) inauspicato & cum pernicie

pernicie accedo. 4) abeo in malam rem, facesso in malam crucem. 5) pereo, intereo, pessum eo.
Ἐῤῥωμένως, *Adu.* robuste, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, & ἐῤῥωμενεστέρως, fortius. Ab ἐῤῥωμένος, quod est a ῥώννυμι, *corroboro.*
Ἐ'ΡΡΩ΄ΟΣ, ȣ, ὁ, aper. 2) aries. v. ἔῤῥαδε.
Ἐρσαῖος, αία, αῖον, roscidus, rore imbutus. A sq.
Ἕρση, vel ἔρση, ης, ἡ, ros. 2) dicitur, ut δρόσος, ad experimendam teneritudinem alicuius rei, vt agni, graminis, lanuginis.
Ἐρσήεις, ήεσσα, ῆεν, rorulentus, roscidus. Ab ἔρση.
Ἕρσην, ενος, ὁ, mas. *Ionice* pro ἄρσην.
Ἕρσις, vel ἔρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, *necto.*
Ἐρσώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ἐρσήεις.
Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab eod.
Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.
Ἐρυγματώδης, εος, ὁ, ἡ, ructus mouens. Ab eod.
Ἐρυγμηλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, grauiter boans. 2) eructans cibos. Ab eod.
Ἐρυγμὸς, ȣ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυθαίνω, rubefacio. ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἔρευθος, τὸ, *rubor.*
Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor. 2) verecundia. A præc.
Ἐρυθιάω, ῶ, rubesio. Ab ἔρευθος.
Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.
Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor. Ab eod. Sed præstat ἐρύθημα.
Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὸς, rubellio, piscis nomen.
Ἐρυθρίας, ȣ, ὁ, rubicundus, ruber. Ab eod.
Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor, pudor. Ab ἐρυθριάω.
Ἐρύθριον, τὸ, malagmatis nomen, apud Aeginetam.
Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubesco, rubore suffundor.
Ἐρυθροβαφὴς, ὲς, rubro colore tinctus. Ab ἐρυθρὸς & βάπτω, *tingo.*
Ἐρυθρόγραμμος, ȣ, ὁ, ἡ, rubris lineis distinctus. Ex eod. & γράμμη, *linea.*
Ἐρυθροδάκτυλος, ον, rubros habens digitos.
Ἐρυθρόδανον, ȣ, τὸ, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθροδανωμένα, apud Hesych. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice; quasi ab ἐρυθροδανόω. A præc.
Ἐρυθρ..., ίδος, ἡ, vel ἐρυθροειδὴς, tunica testium & valorum spermaticorum, vbi extra ventrem procellere, quia rubet.
Ἐρυθροκάρδιος, ȣ, ὁ, ἡ, rubro corde præditus.
Ἐρυθρόκομος, ȣ, ὁ, ἡ, qui rubris est comis.
Ἐρυθροποίκιλος, ον, rubro sparsus.
Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ, ἡ, cui pedes rubent.
Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. Ab ἔρευθος.
Ἐρυθρότης, ητος, ἡ, rubedo. A præc.
Ἐρυθρόστικτος, ον, rubris maculis distinctus.
Ἐρυθρόχροος, ὁ, καὶ ἡ, ruber; rubro colore infectus. Ex ἐρυθρὸς, & χροιὰ, *color.*
Ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, rubram cutem habens.
Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυκακέω, & ἐρυκάκω, coërceo. Hom. ἠρύκακε. ἐρυκακέειν. ἐρυκάκοι. A seq.

ἘΡΥ΄ΚΩ, f. ξω, inhibeo, contineo. 2) seruo.
Ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen; præsidium, propugnaculum.
Ἐρυμάτιον, ȣ, τὸ, Dim. a præc.
Ἐρυμνόνωτος, ȣ, ὁ, ἡ, dorsum habens munitum seu loricatum. A seq. & ν.
Ἐρυμνὸς, ὴ, ὸν, munitus tutus. Ab ἐρύω.
Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, munimentum. A præc.
Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.
Ἐρυσάρματος, ȣ, ὁ, ἡ, currum trahens. Hom. ἐρυσάρματες ἵπποι pro ἐρυσάρματοι per metaplasmum. Ex ἐρύω & ἅρμα, *currus.*
Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. A ῥυσιάζω.
Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo. ἐρυσιβᾷ, ærugine laborat. A seq.
Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, vitium ex aere superueniens segetibus. Ab ἔρευθος, *rubor.*
Ἐρυσιβόομαι, ȣμαι, ἐρυσιβȣται, ærugine vitiatur. A præc.
Ἐρυσίθριξ, χος, ὁ, ἡ, cui rufi sunt capilli. 2) qui capillos distrahit. Ex ἐρυθρὸς vel ἐρύω, & θρὶξ, *capillus.*
Ἐρύσιμον, ȣ, τὸ, erysimum, herba. Ab ἐρύω.
Ἐρυσίπελας, ατος, τὸ, tumor e tenui feruentique sanguine ortus, ignis sacer, Erysipelas. Ex ἐρύω & πέλας, *prope*, vel *in vicinia*, vnde etiam *vicinitraha*, & *vicinirubia* dicitur.
Ἐρυσιπελατώδης, εος, ὁ, ἡ, erysipelatis speciem habens, in ignem sacrum vergens. A præc.
Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ, ἡ, custos vrbis.
Ἐρυσίσκηπτρον, Erysisceptrum, frutex spinosus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.
Ἐρυστὸς, ὴ, ὸν, tractilis. 2) tractus. Ab ἐρύω.
Ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui saluum & incolumen reddit. A seq.
ἘΡΥ΄Ω, fut. ύσω, traho. 2) custodio. 3) vito.
Ἕρφος, ȣ, ὁ, pellis. Nicander. Ab ἐρέφω, *tego.* v. σέρφος.
Ἕρχατος, ȣ, ὁ, sepes, septum, murus. Ab εἴργω.
Ἐρχατόω, ῶ, f. ώσω, obsepio, concludo, ἐρχατόωντο, apud Homerum.
Ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, per *Sync.* ἦλθον, Perf. ἐλήλυθα, venio. eo. 2) adgredior, incipio. 3) inuado, imperium facio, persequor, 4) abeo. 5) *part.* ἐλθὼν. *indicat* studium, festinationem vt ἰών. 6) vsus alios elegantiores huius verbi Grammatici tradunt.
Ἕρψις, εως, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo.*
Ἐρωδιὸς, & ἐρωδιὸς, ardea. A seq.
ἘΡΩΔΙΟ΄Σ, ȣ, ὁ, idem.
ἘΡΩ΄ΕΩ, ῶ, f. ήσω, eo. 2) fluo. 3) impetu feror. Contra 4) cesso. 5) retrocedo. Hinc 6) impello. 7) inhibeo.
Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus. 2) cessatio. 3) retrocessio. 4) fuga. A præc.
Ἐρωμανὴς, εος ὁ, ἡ, amore insaniens. 2) amatorius. Ex ἔρως & μαίνομαι, *insanio.*
Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris insania, perditus & insanus amor. A præc.
Ἐρωμανῶς, *Adu.* insano & furioso amore. A pr.
Ἐρωμένη, ης, ἡ, amica. Ab ἐράω, *amare.*
Ἐρωμένιον, ȣ, τὸ, scortulum. Dim. a præc.

'Ερώμενος, ὁ, amaſius.
"Ερως, ωτος, ὁ, amor, quo proſequimur aliquem. 2) Cupido, Amor, Deus amoris. 3) amor quiuis. Ab ἐράω.
'Ερωτάριον, ȣ, τὸ, paruus Cupido, Dim. præc.
'ΕΡΩΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, ſciſcitor. 2) oro, precor. 3) ἐρωτᾶν λόγον, eſt proponere captioſas quæſtiones, e quibus conceſſis concluſiunculæ ducantur, deinde argumentari.
'Ερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæſtio. A pr.
'Ερωτηματίζω, f. ίσω, interrogo. A præc.
'Ερωτηματικὸς, ή, ὸν, interrogatorius, interrogatiuus, qui per interrogationem effertur. 2) ad interrogationem pertinens. Ab eod.
'Ερωτηματικῶς, *Adu.* interrogatiue.
'Ερωτημάτιον, ȣ, τὸ, interrogatiuncula, Dim.
'Ερώτησις, εως, ἡ, interrogatio. 2) quæſtio. 3) propoſitio. Ab ἐρωτάω.
'Ερωτίδια, ων, τὰ, Amoris feſtum. Ab ἔρως.
'Ερωτικὸς, ή, ὸν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiſcens. 2) in amorem valde propenſus. 3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc, τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, ſcil. ἱερὰ, ſacrum, ſolemnia Amoris. Ab eod.
'Ερωτικῶς, *Adu.* amatorie. A præc.
'Ερώτιον, ȣ, τὸ, paruus Cupido. 2) imaguncula Cupidinis. Dim. ab eod.
'Ερωτὶς, ίδος, ἡ, amicula, ſcortillum. Ab eod.
'Ερωτογράφος, ὁ, ſcriptor hiſtoriæ amatoriæ, vel carminis amatorii. Ex eod. & γράφω.
'Ερωτοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, ἡ, artem amandi, ſeu amoris præcepta tradens.
'Ερωτόληπτος, ȣ, ὁ, ἡ, amore acri captus. Ex ἔρως & λαμβάνω.
'Ερωτοληψία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus eſt. Ex iiſd.
'Ερωτομανέω, ῶ, f. ήσω, furioſe amo. Ab ſeq.
'Ερωτομανὴς, έος, ὁ, ἡ, perdite & furioſe amans. Ex ἔρως & μαίνομαι, *furo.*
'Ερωτομανία, ας, ἡ, furioſus amor. A præc.
'Ερωτοπαίγνιον, ȣ, τὸ, poëma, quo luſus amatorius continetur, vt Muſæi &c.
'Ερωτοπλάνος, ȣ, ὁ, ἡ, amorem fallens, ab amore auocans. Ab ἔρως & πλανάω.
'Ερωτοπλοέω, ῶ, in amore verſor. Ex eod. & πλόος, *nauigatio.*
'Ερωτοποιέομαι, ȣ̃μαι, ad amorem allicio.
'Ερωτοτόκος, ȣ, ὁ, ἡ, amorem pariens. Ex ἔρως & τίκτω, *pario.*
'Ερωτοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, amorem alens. Ex eod. & τρέφω, *nutrio.*
'Ερωτύλος, ȣ, ὁ, amatorculus, paruus amator. Ab ἔρως.
'Ες, *Præpoſ.* pro εἰς, quod videndum. NB. *Verba ab ἐς pro εἰς incipientia apud Poëtas, Atticos & Ionas quære in* εἰς, vt
'Εσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω.
'Εσάπαξ, *Adu.* ſemel.
'Εσάρτι, *Adu.* ad hoc vſque tempus.
'Εσαρτίζω, f. ίσω, inſero, immitto.
'Εσαφάω & άομαι, immitto manum, contrectandi cauſſa.
'Εσαφάσσω, idem.

'Εσηθέω, ήσω, infundo, inſtillo.
'Εσήλυσις, ἡ, introitus.
'Εσθημα, ατος, τὸ, veſtimentum: quaſi ab ἐσθέω pro ἕω, *induo.*
'Εσθημένος, ένη, ενον, veſtitus. Ab eod.
'Εσθὴς, ῆτος, ἡ, veſtis, veſtimentum. Ab ἕω, *induo.*
"Εσθησις, εως, ἡ, veſtitus. Ab inuſ. ἐσθέω.
'Εσθίω, edo, comedo. 2) abſumo. Ab ἔσθω.
'ΕΣΘΛΟ'Σ, ή, ὸν, bonus. 2) probus. 3) frugi, vtilis. 4) ſtrenuus, fortis. 5) peritus.
'Εσθλότης, ητος, ἡ, bonitas. 2) ſtrenuitas. A præc.
"Εσθλωμα, ατος, τὸ, factum ſtrenue, facinus præclarum. quaſi ab ἐσθλόω.
"Εσθος, εος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo.*
"ΕΣΘΩ, edo, comedo.
'Εσιππεύω, equo ingredior.
'Εσκεμμένως, *Adu.* conſiderate, diligenter. A σκέπτομαι, *conſidero.*
'Εσλὸς, *Dorice* pro ἐσθλός, Pind.
'Εσμὸς, ȣ, ὁ, examen apum. 2) copia quæuis, multitudo, vt lactis ouium, ſeruorum &c. Ab ἕω, *mitto.*
'Εσοιδαίνω, intus tumeſio.
'Εσοπτρίζομαι, in ſpeculum inſpicio.
'Εσπέρα, ας, ἡ, veſpera. 2) hora veſpertina. 3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας, vel πρὸς ἑσπέραν, veſperi. Ab ἕσπερος.
'Εσπερία, ας, ἡ, occaſus, occidens. 2) Heſperia. A præc.
'Εσπερίζω, f. ίσω, veſperi edo. Ab eod.
'Εσπερινὸς, ή, ὸν, veſpertinus. Ab eod.
'Εσπέριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, veſpertinus, veſperi accedens. 2) occidentalis.
'Εσπερὶς, ίδος, ἡ, occidui, occidentalis, herba quædam, noctu fragrantius, quam interdiu ſpirans. 'Εσπερίδες vero ſunt Heſperides, Deæ.
'Εσπέρισμα, ατος, τὸ, veſpertinus cibus. Ab ἑσπερίζω.
"ΕΣΠΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, veſper, heſperus, ſtella Veneris, quæ Heſperus dicitur, ſolem ſequens, Phoſphorus ſolem antecedens. 2) veſpera. 3) veſpertinus. 4) occidentalis, occidentem ſpectans.
'Εσπευσμένως, *Adu.* feſtinanter. A σπεύδω.
'Εσπȣδασμένως, *Adu.* bona fide, ſerio. Ab ἐσπȣδασμένος, quod eſt a σπȣδάζω.
'Εσσὴν, ῆνος, rex.
"Εσσον, ȣ, τὸ, veſtimentum. Ab ἕω, *induo.*
'Εσσυμένως, *Adu.* cum impetu, cum ſtudio. Ab ἐσσυμένος, quod eſt a σύω.
"Εστε, *Adu.* donec. Ex ἐς pro εἰς & τε.
'Εστενωμένως, *Adu.* anguſte, arcte. Ab ἐστενωμένος, quod eſt a στενόω, *in arctum cogo.*
'Εστήκω, f. ἑστήξομαι, ſto, perſto, conſtanter ſto. Ab ἕστηκα, quod eſt Perf. ab ἵστημι.
'ΕΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar. 2) domus. 2) ara. 4) aſylum. 5) Veſta, Dea. 6) ſedes, v. c. imperii.
'Εστίαμα, ατος, τὸ, epulum. Ab ἑστιάω.
'Εστιαρχέω, de domino ædium, item Diis, vt laribus, Veſta &c. ab ἑστιάρχης, ex ἑστία & ἄρχω,

χω, quod ap. Hesych. pro ἑσιδχος reponunt If. Voff. & I. Ienfius.

Ἑσιὰς, ἀδος, ἡ, Veftalis. Ab ἑςία.

Ἑςίασις, εως, ἡ, epulatio, conuiuatio. 2) epulum, conuiuium. 3) animi pabulum. Ab ἑςιάω.

Ἑςιατόριον, ε, τὸ, locus, in quo conuiuium inftituitur. Ab eodem.

Ἑςιάτωρ, ορος, ὁ, qui conuiuium præbet. A feq.

Ἑςιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio. 2) conuiuio excipio. 3) agito conuiuia. 4) conuiuio celebro. 5) pafco animum, oblecto. Ab ἑςία.

Ἑςιοπάμμων, ονος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑςία & πάω, *poffideo*.

Ἑςιοῦχος, ε, ὁ, domus cuftos. Ex eod. & ἔχω.

Ἐςιτρώσκω, vulnero.

Ἑςιῶτις, ἡ, domeftica. Ab ἑςιάω.

Ἐςωρ, ορος, ὁ, clauus temonis. Ab ἕω, *mitto*.

Ἐςύςερον, *Adu.* poftea.

Ἐσφαλμένως, *Adu.* imperite, praue, perperam. A σφάλλω.

Ἔσφλασις, εως, ἡ, depreffio mediæ rei, v. c. offis. A feq.

Ἐσφλάω, medium, v. c. os deprimo, tundo, vt delidat, ap. Hipp. pro ἰσθλάω vel ἐνθλάω.

ἘΣΧΑΡΑ, ας, ἡ, focus & craticula in foco. 2) focus, f. craticula in ara. 3) ara, inprimis heroum. 4) vagina cerebri. 5) bafis ex artectariis & tranfuerfariis compacta. 6) pars balnei. 7) pudendum muliebre. 8) crufta, ex aduftione vulneri adhærens.

Ἐσχαρεὺς, έως, ὁ, qui foco præeft in naui. A pr.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.

Ἐσχάριον, ε, τὸ, foculus. 2) craticula. 3) acerra, turibulum. 4) bafis, fundamenta v. c. turris, aliufue ædificii. Ab eod.

Ἐσχάριος, ε, ὁ, ἡ, ad focum pertinens. Ab eodem.

Ἐσχαρὶς, ἰδος, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐσχαρίτης, ε, ὁ, Epith. panis, coctus in foco. Ab eod.

Ἐσχαρόπεπτα, τὰ, cocta in foco. Ex ἐσχ. & πέπτω, *coquo*.

Ἐσχαρόω, ῶ, crufta obduco, in cruftas erumpere facio. Vnde Perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incruftata vulnera. Ab eod.

Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incruftatio. A pr.

Ἐσχαρωτικὸς, ἡ, ὸν, cruftas inducens. Ab eod.

Ἐσχατεύω, f. εύσω, extremus, f. vltimus fum. 2) in extremis finibus, feu oris fitus fum. Ab ἔσχατος.

Ἐσχατιὰ, ας, ἡ, vltimæ cuiufque rei partes, vt extrema membra, extremitates membrorum in corpore, vltimæ territorii partes in montes, mare aut flumen definentes. 2) agri priuatorum fuis terminis diftincti & feparati, iidemque remotiores, & finibus territorii, vel mari montibufque proximi. 3) extrema pars & finis territorii. 4) explicatur etiam per folitudinem ap. Hef.

Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte fum.

Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, f. vltimus fum. 2) tardo. Ab ἔσχατος.

Ἐσχάτιος, ε, ὁ, ἡ, vltimus. Ab eod.

Ἐσχατογήρων, &

Ἐσχατογήρως, & ος, extremam fenectutem agens, decrepitus.

Ἐσχατόεις, όεσσα, όεν, vltimus, poftremus, in vltimis finibus fitus. A feq.

ἜΣΧΑΤΟΣ, άτη, ατον, vltimus, poftremus. 2) fummus.

Ἐσχάτως, *Adu.* extreme. 2) fumme, ita, vt nihil fupra fit, fed in deteriorem partem, vt ἐσχάτως διακείμενος, ad vltima redactus. A pr.

Ἐσχηματισμένως, *Adu.* figurate. A σχηματίζω.

Ἔσω, *Adu.* intra. Ab εἰς.

Ἔσωθεν, *Adu.* intrinfecus. A pr.

Ἐσώτατος, άτη, ατον, intimus, penitiffimus. Superl. ab ἔσω.

Ἐσωχὰς, άδος, ἡ, excrefcentia in ano f. tuberculum, fed intus latens, cui opponitur ἐξωχὰς, quod extra & foris eft, ap. Hipp. Ab eod.

ἘΤΑΖΩ, f. άσω, examino, inquiro, fcrutor. In compofitione vfitatius. v. ἐξετάζω.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica. 2) meretrix. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, focietas, fodalitas, clientela. 2) factio. 3) fornicatio. A feq.

Ἑταιρεῖος, εια, εῖον, fodalitius. 2) qui fodalitatibus præeft. 3) meretricius. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεύω, f. εύσω, focietatem ago, in focietate verfor. 2) meretricor. Ab eod.

Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, proftituo me, mereo. ἡταιρηκὼς, perf. part. qui meruit, fefe proftituit. Ab eodem.

Ἑταιρήιος, ίη, ήιον, *Ion.* idem quod ἑταιρεῖος.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, fodalitium. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρίδεια, ων, τὰ, feftum in honorem Iouis fodalitii celebrari folitum. A pr.

Ἑταιρίζω, fodalem reddo, mihi adiungo, confocio, & ἑταιρίζομαι, fodalis fio. 2) opitulor. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, fodalitius. 2) meretricius.

Ἑταιρικῶς, *Adu.* meretricio more.

Ἑταίριος, ία, ιον, idem quod ἑταιρικός.

Ἑταιρὶς, ίδος, ἡ, fcortum, meretrix.

Ἑταιρισμὸς, ε, ὁ, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιριςὴς, ε, ὁ, fcortator. Ab eod.

Ἑταιρίςρια, ας, ἡ, meretrix. A pr.

ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ε, ὁ, fodalis. 2) familiaris. 3) focius. 4) adminifter, adiutor. 5) nomen, quo compellamus non fatis notum. 6) difcipulus. 7) commilito.

Ἕταρος, ε, ὁ, idem quod ἑταῖρος.

Ἔτασις, εως, ἡ, inquifitio, examen. Compofita vfitata. Ab ἐτάζω.

Ἐτασμὸς, ε, ὁ, inquifitio. 2) tormenta. In compofitione vfitatum. Ab eod.

Ἐτεῖος, εία, ειον, annuus. Ab ἔτος.

Ἐτεοδμὼς, ῶος, ὁ, fideliter feruiens, ita feruiens, vt bonum feruum decet. Ex ἐτεὸς & δμώς.

Ἐτεόκριθον, ε, τὸ, genuinum hordeum, hordeaceus, quod nunquam vitiatur. Ex eod. & κριθή, *hordeum*.

'Ετεὸς, ᾶ, ὸν, verus. *Adu.* ἐτεὸν, vere. Ab ἐτός.
'Ετεραλκέως, ῶς, *Adu.* ancipiti marte. A seq.
'Ετεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, dubius, anceps, q.d. anceps robur. Reperitur & ἑτεραλκής. Ex ἕτερος & ἀλκή, vel ἕλκω.
'Ετεραχθὴς, ὲς, alteri parti grauis: in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος, *onus.*
'Ετέρῃ, *Adu. Ion.* alia via, alia ratione, alio modo. (fcil. ὁδῷ, γνώμῃ, βελῇ &c.)
'Ετερήμερος, ε, ὁ, ἡ, qui alternis diebus aliquid facit, patitur, venit &c. 2) viciffim & mutuas fortes habens, per dies variatus. Ex ἕ. & ἡμέρα.
'Ετεροβάρεια, ἡ, alterius partis fauor f. ftudium. A βαρύς.
'Ετεροβελία, ἡ, confilii mutatio. A βελή.
'Ετερογάςριος, ον, ab alia matre natus. Ab γαςήρ.
'Ετερογενὴς, έος, ὁ, ἡ, alienigena. 2) alterius & diuerfi generis. A γένος.
'Ετερόγλαυκος, ε, ὁ, ἡ, altero oculo cæfius.
'Ετερόγλωσσος, vel ἑτερόγλωττος, ε, ὁ, ἡ, qui alterius & diuerfæ linguæ eft. 2) lingua ipfa diuerfa & peregrina. Ex ἕ. & γλῶσσα.
'Ετερόγναθος, ε, ὁ, ἡ, vtrifque mandibulis auide comedens. 2) edax. 3) qui duro ore eft.
'Ετερογνωμοσύνη, ης, ἡ, diuerfa fententia. A fq.
'Ετερογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui alterius, feu diuerfæ eft fententiæ. Ex ἕ. & γνώμη.
'Ετερόγονος, ε, ὁ, ἡ, e vario genere natus. Ex ἕ. & γονή.
'Ετεροδακνέω (f. δάκνω), alios comedo, vexo.
'Ετεροδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, diuerfam doctrinam doceo. Ex ἕ. & διδάσκαλος.
'Ετεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius fum opinionis, orthodoxis non adfentior. Ab ἑτερόδοξος.
'Ετεροδοξία, ας, ἡ, opinio diuerfa. 2) opinio praua. Ab eod.
'Ετερόδοξος, ε, ὁ, ἡ, qui alterius eft opinionis. 2) qui alterius eft fectæ. Ex ἕ. & δόξα.
'Ετεροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui diuerfæ eft fpeciei. Ex ἕ. & εἶδος, *fpecies.*
'Ετεροεθνὴς, έος, ὁ, ἡ, qui diuerfæ eft gentis. Ex ἕ. & ἔθνος, *gens.*
'Ετερόζηλος, ε, ὁ, ἡ, qui alio ftudio ducitur, alia fectans.
'Ετεροζήλως, *Adu.* iniquo, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto. A pr.
'Ετεροζυγέω, ῶ, f. ήσω, diuerfa animalia iungo vt bouem & equum. 2) adiungor alienigenis.
'Ετεροζύγιοι, quibus in iugo non conuenit. Ab ἕτερος & ζυγὸς, *iugum.*
'Ετερόζυγος, Phocyl. ςαθμὸς ἑτερόζυγος, ftatera in alteram partem inclinans. 2) de animalibus, eft diuerfi generis. οἱ ὁ.
'Ετεροθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo. 2) cuius pater vel mater tantum viuit. Ex ἕ. & θάλλω, *vireo.*
'Ετεροθελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui aliud vult. Ex ἕ. & θέλω.
'Ετερόθροος, ε, ὁ, ἡ, qui diuerfæ eft linguæ. 2) alienigena.
'Ετεροῖος, οία, οῖον, alius, diffimilis, diuerfus a reliquis. Ab ἕτερος.
'Ετεροιότης, τος, ὁ, diffimilitudo. A pr.
'Ετεροιόω, ῶ, f. ώσω, immuto. Ab eod.
'Ετεροίως, *Adu.* alio & diuerfo modo, aliter, diffimiliter, diuerfe. Ab eod.
'Ετεροίωσις, εως, ἡ, alteratio, diuerfitas, quum rerum qualitates variæ funt. Ab ἑτεροιόω.
'Ετερόκαρπος, ον, diuerfum fructum edens, vt v. c. furculus infitus ftirpi, vbi adoleuit, diuerfum fructum effert ab eo, quem ftirps ediderat.
'Ετεροκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, verfatilis. 2) in alteram partem vergens. Ex ἕ. & κλίνω.
'Ετερόκλιτον, ε, τὸ, fc. ὄνομα, nomen, quod in diuerfas declinationes cadit.
'Ετερόκλιτος, ε, ὁ, ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione deflectens. Ex ἕ. & κλίνω, *flecto.*
'Ετεροκλίτως, *Adu.* aliter declinando. A pr.
'Ετεροκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diuerfum moueo, vel quatio.
'Ετεροκρανία, ας, ἡ, dolor alteram cranii, feu capitis partem tentans. Ex ἕ. & κρανίον.
'Ετερόκωφος, ὁ, ἡ, altera aure furdus.
'Ετεροκωφόω, ῶ, altera aure furdus fum. A pr.
'Ετερολεξία, ἡ, eiusdem rei aliis verbis expreffio. A λέξις.
'Ετερόμαλλος, ε, ὁ, ἡ, altera parte villofus.
'Ετερομάσχαλος, ε, ὁ, ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕ. & μασχάλη, *axilla.*
'Ετερομεγεθέω, ῶ, f. ήσω, inæqualiter crefco. Ex ἕ. & μέγεθος.
'Ετερομερὴς, εος, ὁ, ἡ, qui eft alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕ. & μέρος.
'Ετερομέρεια, ἡ, ftudium partis alterius. A pr.
'Ετερομήκης, έος, ὁ, ἡ, altera parte longior. Ex ἕ. & μῆκος, *longitudo.*
'Ετερομήτωρ, ορος, ὁ, frater diuerfa matre. Ex ἕ. & μήτηρ.
'Ετερομόλιος, ε, ὁ, ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; vt ἑτερομόλιος δίκη, in qua aduerfarii non comparuerunt. Suid. Ex ἕ. & μολέω, *venio.*
'Ετερόμορφος, ον, qui formæ diuerfæ eft. Ex ἕ. & μορφή.
'Ετεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis affectio vel vexatio. Ex ἕ. & πάθος.
'Ετερόπλοος, *contr.* ἑτερόπλες, ε, ὁ, ἡ, ab altera tantum parte nauigationem præbens. ἑτερόπλεν δάνεισμα, pecunia nautica, cuius periculum tantum in vnum traiectum, non etiam in reditum præftatur, vt in ἀμφοτερόπλῳ fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, fc. χρήματα, vel δανείσματα.
'Ετεροπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, perfona differo. Ab ἑτεροπρόσωπος.
'Ετεροπροσωπικὸς, ἡ, ὸν, qui alius feu diuerfæ perfonæ eft. Ab eod.
'Ετεροπροσωπικῶς, *Adu.* in alia perfona.
'Ετεροπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἑτεροπροσωπικός. A πρόσωπον.
'Ετερορρεπέω, ῶ, f. ήσω, in alteram partem vergo. A fq.
'Ετερορρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, in alteram partem vergens, feu inclinans. A ῥέπω, *vergo.*

'Ετερορροπέω,

'Ετεροῤῥοπέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἑτεροῤῥεπέω. A sq.
'Ετεροῤῥοπής, ὲς, & ἑτερόῤῥοπος, ὁ, ὁ, ἡ, idem quod ἑτεροῤῥεπής.
'Ετερόρυθμος, ὁ, ὁ, ἡ, qui alterius rhythmi est.
"Ετερος, έρα, ρον, alter. 2) alius. 3) diuersus.
'Ετεροσήμαντος, ον, diuersam significationem habens. Ab σημαίνω.
'Ετερόσκιοι, quorum alterum latus vmbram iacit, quorum vmbra aut ad septentrionem, aut ad meridiem spectat. Ex ἕ. & σκιά.
'Ετερόστοιχος, ὁ, ὁ, ἡ, qui alterius est ordinis & diuersæ seriei. Ex ἕ. & στοῖχος.
'Ετερόστομος, ὁ, ὁ, ἡ, altera tantum parte aciem habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕ. & στόμα.
'Ετερόστροφα, dicuntur metra quædam ab alteratione stropharum, de quibus vid. Hephæst. Ex ἕ. & στροφὴ, *stropha*.
'Ετεροσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui diuersæ figuræ est. Ex ἕ. & σχῆμα, *figura*.
'Ετερότης, ητος, ἡ, diuersitas. Ab ἕτερος.
'Ετερότροπος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, alius modi, diuersus.
'Ετερώτας, ὁ, ἡ, vnam tantum aurem habens. Ab ὦας pro ὧς, *auris*.
'Ετερούσιος, ὁ, ὁ, ἡ, qui alterius seu diuersæ est essentiæ. 2) alius, diuersus. Ex ἕ. & οὐσία, *essentia*.
'Ετερόφθαλμος, ὁ, ὁ, ἡ, qui alterum oculum amisit. 2) vnoculus. 3) qui habet oculos duplicis coloris, vt alterum nigrum, alterum cæsium.
'Ετεροφθαλμία, ας, ἡ, vitium, in primis in equis, quum varios habent oculos. A pr.
'Ετεροφρούρητος, ον, qui ab alio custoditur. A φρουρέω.
'Ετερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, aliter sentiens. Ex ἕ. & φρὴν, *mens*.
'Ετεροφυής, έος, ὁ, ἡ, diuersæ naturæ. 2) alibi natus. Ex ἕ. & φυὴ, *natura*.
'Ετερόφυλος, ὁ, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu. 2) qui diuersæ est gentis, alienigena. 3) qui diuersæ est naturæ. A φυλή.
'Ετεροφωνία, ας, ἡ, diuersitas soni s. vocis. A sq.
'Ετερόφωνος, ὁ, ὁ, ἡ, aliam & diuersam edens vocem. Ex ἕ. & φωνή.
'Ετεροχροέω, ῶ, f. ήσω, alio & diuerso colore sum.
'Ετεροχροιότης, τος, ἡ, diuersitas coloris. A sq.
'Ετερόχροος, contr. ἑτερόχρους, ὁ, ὁ, ἡ, discolor, versicolor. Ex ἕ. & χρόα, *color*.
'Ετερόχροι, idem & ex iisdem.
'Ετεροχρώμος, ὁ, ὁ, ἡ, idem. Ex ἕ. & χρῶμα, *color*.
'Ετερόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτερος.
'Ετέρωθεν, *Adu.* altera ex parte, diuersa ex parte. Ab eod.
'Ετέρωθι, *Adu.* alibi, alio loco. Ab eod.
'Ετερώνυμος, ὁ, ὁ, ἡ, diuersum nomen habens. Ex ἕ. & ὄνομα.
'Ετερωνύμως, *Adu.* diuerso nomine, non analogice. A pr.
'Ετέρως, *Adu.* alio modo, aliter, secus. Ab ἕτερος.
'Ετέρωσε, *Adu.* alteram in partem. 2) alio.
'Ετέρωσις, εως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.

"Ετης, ὁ, ὁ, socius, amicus. 2) ciuis. ἔται, sodales. Hinc ὦ τὰν, o bone.
'Ετησίαι, ὧν, οἱ, sc. ἄνεμοι vel αὖραι, si femin. est etesiæ, venti anniuersarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu caniculæ spirare solent. A seq.
'Ετήσιος, ὁ, ὁ, ἡ, anniuersarius, annuus. Ab ἔτος.
'Ετησίως, *Adu.* quotannis. A pr.
'Ετητυμία, ας, ἡ, veritas. A sq.
'Ετήτυμος, ὁ, ὁ, ἡ, verus, verax, probus, ingenuus. Hinc ἐτήτυμον, *Adu.* vere, reuera. Ab ἔτυμος.
'Ετητύμως, *Adu.* vere. A pr.
'Ετι, *Adu.* adhuc, etiamnum. 2) amplius, præterea. 3) posthac, in posterum. 4) quin, quin etiam. 5) iam, iam nunc. 6) interdum eleganter redundat.
'Ετνηρὸς, ὁ, ὁ, pulmentarium e fresis elixisque leguminibus confectum. Ab ἔτνος.
'Ετνήρυσις, εως, ἡ, trulla, qua puls hauritur. 2) omne instrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.
"Ετνος, εος, τὸ, puls e leguminibus elixis.
'Ετοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, vt in promtu sit. Ab ἕτοιμος.
'Ετοιμασία, ας, ἡ, præparatio. 2) basis, sedes firma, fundamentum. 3) promtitudo, alacritas. 4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris. A pr.
'Ετοιμαστὴς, ᾶ, ἡ, apparator, instructor. 2) conciliator. Ab eod.
'Ετοιμόδακρυς, ὁ, ἡ, qui facile flet. Ex ἕ. & δάκρυ.
'Ετοιμοθάνατος, ὁ, ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.
'Ετοιμοκοπία, ἡ, tolerantia laboris, s. studium laborandi, sed inaniter fere & cum ostentatione. Ab ἕτ. & κόπος, *labor*.
"Ετοιμος, ὁ, ὁ, ἡ, promtus, paratus. τὰ ἕτοιμα, quæ iam parta sunt, possessiones.
'Ετοιμότης, ητος, ἡ, promtitudo, alacritas. 2) apparatus ad rem gerendam. 2) propensio.
'Ετοιμοτρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facile flectitur. Ex ἕτ. & τρέπω.
'Ετοίμως, *Adu.* promte, expedite, parate.
"Ετος, εος, τὸ, annus.
'Ετὸς, ἡ, ὸν, verus. 2) bonus. Ab εἰμὶ, *sum*.
'Ετὸς, *Adu.* frustra, temere, perfunctorie. Ab eodem. v. ἐτώσιος.
'Ετυμηγόρος, ὁ, ὁ, ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος & ἀγορέω, *dico*.
'Ετυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta.
'Ετυμόθροος, contr. ἐτυμόθρους, ὁ, ὁ καὶ ἡ, verisonus, veridicus.
'Ετυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ετυμολόγος.
'Ετυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio, notatio. Ab eod.
'Ετυμολογικὸς, ἡ, ὸν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum. A præc.
'Ετυμολόγος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, qui origines verborum explicat. Ex ἔτυμος & λέγω.
'Ετυμος, ὁ, ὁ, ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, *Adu.* vere, reuera, & τὸ ἔτυμον, origo vocabuli.
'Ετυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία. A pr.

Ἐτυμώνιος, ου, ὁ, ἡ, verus. Ab ἔτυμος.

Ἐτύμως, *Adu.* vere. 2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab eod.

Ἐτωσιοεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui incassum laborat. 2) qui laborem fugit. E sq. & ἔργον.

Ἐτώσιος, ου, ὁ, ἡ, inanis, cassus, inutilis. Ab ἐτὸς, *frustra.*

Ἐτωσίως, *Adu.* frustra. A pr.

Εὖ, *Adu.* bene. 2) recte. 3) facile. 4) feliciter. 5) commode. 6) rite. 7) præclare. 8) pulcre; in Composit. notat. 9) facile; & interdum 10) feliciter. Ab ἐΰς.

Εὔα, ας, ἡ, Eua. Nomen mulieris Ebr. *viuificans.*

Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, læta nuncio. 2) doctrinam Christi annuncio, euangelium prædico. Ab εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελικὸς, ἡ, ὸν, euangelicus, ad Euangelium pertinens. Ab eodem.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, lætus nuncius. 2) præmium, quod nuncio læto datur. 3) annunciatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna pernicie liberauit. 4) doctrina christiana vniuersa. 5) historia Christi, prout ab Euangelistis descripta est. 6) τὰ εὐαγγέλια, sacrificium eucharisticum, item, præmium, quod datur rem lætam nuncianti. Ex εὖ & ἀγγελία.

Εὐαγγέλιος, ὁ καὶ ἡ, læta nuncians.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Euangelista. Euangelii præco. 2) Euangelii siue Historiæ euangelicæ scriptor.

Εὐαγγελίστρια, ας, ἡ, quæ Euangelium docet.

Εὐάγγελος, ου, ὁ, ἡ, qui fausta annunciat.

Εὐάγεω, sanctus sum. Ab εὐαγής.

Εὐαγέως, *Adu.* sancte, pure, rite. A seq.

Εὐαγὴς, έος, ὁ, ἡ, sanctus, sacer, purus, castus, pius. 2) agilis. 3) fecundus. 4) qui facile frangi potest. Ex εὖ & ἄγος, *res sacra*, vel ἄγνυμι, *frango*, vel ἄγω.

Εὐάγητος, ου, ὁ, ἡ, purus, splendidus, clarus, f. mobilis, qui huc & illuc facile agitur. Vox inepta dithyrambica ap. Aristoph. incertæ significationis. *Dor.* pro εὐήγητος.

Εὐάγκαλος, ου, ὁ, ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex εὖ & ἀγκάλη, *vlna.*

Εὔαγλις, ιδος, ὁ, ἡ, bonas seu pulcras spicas habens. 2) bonos nucleos habens. Ex εὖ & ἄγλις, *allii caput, seu nucleus.*

Εὐαγόραστος, ον, vendibilis. Ab εὖ & ἀγοράζω.

Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura sum felix. 2) prædæ copiam habeo. Ex ἄγρα, *venatio.*

Εὐαγρία, ας, ἡ, felicitas & bonus successus in captura, prospera venatio, opima præda. A seq.

Εὔαγρος, ον, felix in captura. Ex εὖ & ἄγρα.

Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio. A seq.

Εὐάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile duci potest. 2) tractabilis, docilis.

Εὐαγῶς, *Adu.* sancte, ab εὐαγής.

Εὐαδὴς, έος, ὁ, ἡ, placidus, tranquillus. Ex εὖ & ἄδω, *placeo.*

Εὐαδίκητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile iniuria adfici solet, iniuriæ obnoxius, hinc 2) imbecillis. Ex εὖ & ἀδικέω, *iniuria adficio.*

Εὐαερὴς, ὲς, tranquillum cœlum habens. Ex εὖ & ἀήρ.

Εὐαερία, ας, ἡ, tranquillitas cœli. Ab eod.

Εὐαέριος, ον, idem quod εὐαερής.

Εὐάερος, ον, idem.

Εὐάζω, f. άσω, Euan clamo, de clamore bacchantium euoë. 2) sacro furore percitus sum. Ab εὐάν.

Εὔαθλος, ον, clarus certaminibus: peritus certaminum.

Εὐαὴς, έος, ὁ, ἡ, salubriter spirans. 2) qui bene a ventis perflatur. Ab ἄημι, *spiro.*

Εὐαίνητος, ον, laude dignissimus. Ab αἰνέω.

Εὐαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile capi potest.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. Ab αἰσθάνομαι, *sentio.*

Εὐαίσθητος, ου, ὁ, ἡ, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ου, sentiendi facultas, sensus acumen. Ab eod.

Εὐαισθήτως, *Adu.* cum sensuum vigore faciliter ad perceptionem. Com. εὐαισθητοτέρως. ap. Plat.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, ἡ, beatus, felicis æui.

Εὐαίως, *Adu.* feliciter. Vox Comica. Ex εὖ & αἰ.

Εὐάκεστος, ου, ὁ, ἡ, curatu facilis. Ab ἀκέομαι.

Εὐακέως, *Adu.* vt curari facile possit. Ab eod.

Εὐάκτιν, ινος, ὁ καὶ ἡ, pulcros habens radios.

Εὐαλάκατος, ὁ καὶ ἡ, *Dor.* pro εὐηλ.

Εὐαλδέως, feliciter & cum profectu. A sequ.

Εὐαλδὴς, έος, ὁ, ἡ, bene & feliciter crescens, bonum incrementum accipiens. Ab ἀλδέω.

Εὐαλθὴς, έος, ὁ, ἡ, sanatu facilis. Ab ἄλθω, *sano.*

Εὐάλιος, Dorice pro εὐήλιος.

Εὐαλλοίωτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile mutari potest.

Εὐαλσὴς, ὲς, nemorosus. Ab ἄλσος, *nemus.*

Εὐαλωσία, ας, ἡ, Cereris epitheton, quoniam areas copia frugum implet. Hesych. Ab ἀλοάω, *trituro.*

Εὐάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captu facilis, expugnabilis.

Εὐάμπελος, ου, ὁ, ἡ, pulcre vitibus consitus.

Εὐὰν, Vox mulierum Bacchantium. Hinc Lat. *Euan*, ipse Bacchus.

Εὐανάγνωστος, ου, ὁ, ἡ, lectu facilis. Ab ἀναγινώσκω, *lego.*

Εὐανάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile reiicitur, exscreatur. Ab ἀναγωγὴ, *emissio, subductio.*

Εὐαναδιδάκτως, *Adu.* vt facile meliora sibi persuaderi sinat. Ab ἀναδιδάσκω, *dedoceo.*

Εὐανάδοτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile digeritur & in membra distribuitur.

Εὐανάκλητος, ου, ὁ, ἡ, reuocatu facilis. 2) qui facile flecti potest & ab ira reuocari. Ab ἀνακαλέω, *reuoco.*

Εὐανακλήτως, placabiliter. A pr.

Εὐανάληπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile refocillari, restitui potest. Ab ἀναλαμβάνω, *recupero.*

Εὐανάλωτος, ον, qui facile absumitur. Ab ἀναλίσκω.

Εὐανάμνηστος, ον, memor.

Εὐανάπνευστος, ον, respirationi aptus, ab ἀναπνέω, *respiro.*

Εὐανάσφαλτος, ὁ, ἡ, facile e morbo resurgens, facile conualescens. Ab ἀνασφάλλω, *conualesco.*

Εὐανάτρεπτος,

Εὐανάτρεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, subuerſu ſeu euerſu facilis. Ab ἀνατρέπω.
Εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens, ab ἀνατρέφω.
Εὐανδρέω, ῶ, fut. ήσω, bonis & ſtrenuis viris abundo. 2) viribus polleo, vigeo. Ab εὔανδροι.
Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum. 2) virilitas.
Εὔανδρος, ȣ, ὁ, ἡ, fortes viros habens. qui a ſtrenuis viris incolitur. Ex εὖ & ἀνὴρ.
Εὐάνεμος, ȣ, ὁ, ἡ, bono & proſpero vento vtens, epith. nauigationis. 2) ſerenus. 3) a ventis tutus.
Εὐάνετος, ȣ, ὁ, remiſſus, facilis, diſſolutu & dilutu facilis, facile liqueſcens. Ab ἀνίημι.
Εὐάνθειος, α, ον. Ab ἄνθος, &
Εὐάνθεμος, ȣ, ὁ, ἡ, floridus.
Εὐανθέω, ῶ, f. ήσω, bene & proſpere floreo.
Εὐανθής, έος, ὁ καὶ ἡ, pulcre floridus. 2) nitidus, venuſtus. Ab ἄνθος, *flos*.
Εὐάνιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ab ἀνία, *triſtitia*.
Εὐάνοικτος, ȣ, ὁ, ἡ, apertu facilis, qui facile refeᵣatur. Ab ἀνοίγω, *refero*.
Εὐανορία, ἡ, Dor. pro εὐηνορία, vbi v.
Εὐάντης, ες, &
Εὐάντητος, ȣ, ὁ, ἡ, facile obuius, expoſitus. 2) propitius, mitis. 3) cui occurrere bonum & fauſtum eſt. Ab ἀντάω, *occurro*.
Εὐαντίλεκτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile refelli poteſt.
Εὐάντυξ, υγος, ὁ, ἡ, pulcram ἄντυγα habens. v. ἄντυξ.
Εὐάνωρ, Dor. pro εὐήνωρ, vbi v.
Εὐαπάλλακτος, ȣ, ὁ, ἡ, quo facile liberari poſſumus. Ab ἀπαλλάσσω.
Εὐαπαλλάκτως, *Adu.* ad euadendum apte. A præc.
Εὐαπάρτιστος, ον, perfectus, abſolutus. Ab ἀπαρτίζω.
Εὐαπάτητος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis deceptu. Ab ἀπατάω.
Εὐαπήγητος, Ion. pro εὐαφής. vbi v.
Εὐαπόβατος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis deſcenſu. Ab ἀποβαίνω.
Εὐαπόδεικτος, ȣ, ὁ, ἡ, demonſtratu facilis.
Εὐαπόδεκτος, ȣ, ὁ, ἡ, acceptus, gratiſſimus.
Εὐαπόδοτος, ȣ, ὁ, ἡ, redditu facilis. 2) qui facile exceditur. Ab ἀποδίδωμι.
Εὐαποκρίτως, *Adu.* ita, vt facile reſponderi queat. Ab ἀπόκριτος.
Εὐαπολόγητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile excuſari poteſt. Ab ἀπολογέομαι
Εὐαπόλυτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile exſolui poteſt, recedit vel abſcedit.
Εὐαπόῤῥυτος, ȣ, ὁ, ἡ, facile defluens.
Εὐαποσείστως, *Adu.* vt facile amoueri, repelli poſſit. Ab ἀποσείω.
Εὐαπόσπαστος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile auelli vel abstrahi poteſt. Ab ἀποσπάω.
Εὐαποτείχιστος, ȣ, ὁ, ἡ, qui circumuallari & muniri facile poteſt. Ab ἀποτειχίζω.
Εὐαπόφυκτος, ον, qui facile effugi poteſt.

Εὐαρδής, έος, ὁ καὶ ἡ, bene irrigatus. 2) irrigationi aptus & conueniens. Ab ἄρδω.
Εὐάρεσκος, ȣ, ὁ, ἡ, blandus, placere cuilibet ſtudens, placidus, obſequioſus.
Εὐαρέσκως, *Adu.* blande &c. A pr.
Εὐαρεστέω, ῶ f. ήσω, placeo. Ab ἀρεστός.
Εὐαρεστήριος, ȣ, ὁ, ἡ, placatorius. A pr.
Εὐαρέστησις, εως, ἡ, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, ſtudium placendi: denique ipſa gratia. Ab eod.
Εὐαρεστικός, ή, όν, ad placendum accommodatus. A ſq.
Εὐάρεστος, ȣ, ὁ, ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens. Ex ἀρεστός.
Εὐαρέστως, *Adu.* ad placitum, grate.
Εὐαρίθμητος, ȣ, ὁ, ἡ, numeratu facilis. 2) non multus, paucus.
Εὐαρκής, έος, ὁ, ἡ, ad propulſandum vel auxiliandum idoneus. Ab ἀρκέω.
Εὔαρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.
Εὐάρματος, ȣ, ὁ, ἡ, qui bonum habet currum, eoque bene vtitur. Ab ἅρμα.
Εὐαρμοστία, ας, ἡ, concinnitas, lepos.
Εὐάρμοστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus. 2) apte compoſitus.
Εὐαρμόστως, *Adu.* apte, concinne. A pr.
Εὔαρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἄρς, *agnus*.
Εὐάροτος, & εὐάροτρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, aratu facilis. 2) bene aratus.
Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab εὔαρχος.
Εὐάρτυτος, ον, bene conditus.
Εὔαρχος, ȣ, ὁ, ἡ, bonus ductor & imperator. 2) imperio parens.
Εὔασμα, ατος, τό, ouatio, vociferatio bacchantium. 2) vociferatio quæuis. Ab εὐάζω.
Εὐασμός, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Εὐάστειρα, ἡ, Baccha, ſacerdos Bacchi. Ab εὐαστήρ.
Εὐάστερος, ȣ, ὁ, ἡ, luciddiſſime fulgens. Ex εὖ & ἀστήρ, *ſtella*.
Εὐαστήρ, ῆρος, ὁ, euans, qui furit e Baccho. 2) ſacerdos Bacchi. Ab εὐάζω.
Εὐαστής, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Εὐαστικός, ή, όν, bacchicus. A pr.
Εὐαυξής, έος, ὁ, ἡ, bene creſcens. Ab αὐξάνω.
Εὐαφήγητος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis explicatu, item qui facile exprimi verbis poteſt. Ex εὖ & ἀφηγέομαι, *narro, explico*.
Εὐαφής, έος, ὁ, ἡ, mollis, tractabilis. Ab ἀφή, *tactus*.
Εὐάφεια, ἡ, mollitudo. A pr.
Εὐάφορμος, ȣ, ὁ, ἡ, opportunus. 2) excuſatu facilis, qui faciles quaſi anſas defenſionis præbet. 3) excuſatione dignus. Ab ἀφορμή.
Εὐάφορος, ȣ, ὁ, ἡ, editus, vnde longe proſpici poteſt. Ex εὖ & ἀφοράω, *proſpicio*.
Εὐαφῶς, *Adu.* decenti tactu, ſeu cum anſa quasi ad captandum facili, appoſitiſſime. Ab εὐαφής.
Εὐβάστακτος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis geſtatu, facilis ad ferendum. A βαστάζω.

Εὔβατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile adiri aut transiri potest, peruius.
Εὔβιος, ου, ὁ, ἡ, bene & commode viuens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.
Εὐβίοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Εὔβλαπτος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius, qui facile lædi potest. A βλάπτομαι, *lædor*.
Εὐβλάστεια, ας, ἡ, copiosa germinatio. A sq.
Εὐβλαστέω, ῶ, f. ήσω, bene & copiose germino.
Εὐβλαστής, έος, ὁ, ἡ, bene germinans. A pr.
Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio. A sq.
Εὔβλαστος, ου, ὁ, ἡ, bene germinans.
Εὐβοήθητος, ου, ὁ, ἡ, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile iuuatur. Ex εὖ & βοηθέω, *iuuo*.
Εὐβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ iactum sortior, feliciter iacio. A sq.
Εὔβολος, ου, ὁ, ἡ, felix in iactu. A βάλλω.
Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, seu vbertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ & βόσκω, *pasco*.
Εὐβόστρυχος, ου, ὁ, ἡ, pulcros habens cincinnos, seu cirros.
Εὔβοτος, ου, ὁ, ἡ, bene pastus. 2) pascuis abundans. 2) bonas pecudes habens.
Εὔβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcros racemos habens.
Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, siue scientia dispiciendi, quid & quomodo faciendum sit. A sq.
Εὔβουλος, ου, ὁ, ἡ, consultus, prudens, qui bene consulit. A βουλή.
Εὐβούλως, *Adu.* prudenter. A pr.
Εὔβροχος, ου, ὁ, ἡ, multos habens laqueos.
Εὐβωλοστρόφητος, ον, facilis aratu, pinguis. Ex εὖ, βῶλος, *gleba* & στροφή, *conuersio*.
Εὔβρωτος, ου, ὁ, ἡ, aptus cibo, edulis.
Εὐγαθής, ὲς & εὐγάθητος, ου, ὁ, ἡ, Dorice pro εὐγήθητος, delectabilis. A γαθέω pro γηθέω, *gaudeo*.
Εὔγαιος, ον, terreus, epith. soli, non lapidosi, sed aratu facilis & fertilis. A γαῖα.
Εὐγάλακτες, ων, οἱ, αἱ, bene lactati. A γάλα.
Εὐγάληνος, ον, serenus. A γαλήνη, *serenitas*.
Εὐγαλήνως, *Adu.* serene. A pr.
Εὔγαμος, ου, ὁ, ἡ, felix nuptiis, s. coniugio.
Εὖγε, *Adu. laudantis seu adsentientis*, euge, sane, recte. 2) insultantis vel irridentis.
Εὔγειος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὔγαιος.
Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. 2) ingenuitas.
Εὐγένειος, ου, ὁ, ἡ, bene barbatus. 2) villosus. 3) generosus, nobilis. Ex εὖ & γένειον, *barba*, vel γένος, *genus*.
Εὐγενέτης, ου, ὁ, ἡ, nobili genere ortus.
Εὐγενέτειρα, ἡ, generosa.
Εὐγενής, έος, ὁ, ἡ, claro & nobili genere ortus, generosus. A γένος.
Εὐγενίς, ἡ, generosa. A pr.
Εὐγενῶς, *Adu.* generose. Ab eod.
Εὐγεφύρωτος, ον, bonum pontem habens. 2) de loco, aptus ad pontem struendum. A γεφυρόω, *ponte iungo*.
Εὐγεώργητος, ον, arabilis, fertilis. A γεωργέω.
Εὔγεως, ω, ὁ, ἡ, idem quod εὔγειος.
Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ & γῆρας, *senectus*.

Εὐγήρυς, εος, ὁ, ἡ, vocalis.
Εὐγήρως, ω, ὁ, ἡ, senio felix, cui commoda & felix senectus obtigit. A γῆρας.
Εὐγλαγής, έος, ὁ, ἡ, lacte abundans & plenus. A γλάγος, *lac*.
Εὐγλάγετος, ον, idem & ab eod.
Εὔγληνος, ου, ὁ, ἡ, pulcras pupillas habens, pulcros oculos. 2) acutum cernens. A γλήνη.
Εὔγλυπτος, ου, ὁ, ἡ, bene sculptus. 2) bene cauatus. A γλύφω, *sculpo*.
Εὐγλυφής, έος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas. 2) facundia, suauitas sermonis. A seq.
Εὔγλωσσος, vel εὔγλωττος, ου, ὁ, ἡ, disertus, facundus. A γλῶσσα, vel γλῶττα.
Εὐγλωττέω, ῶ, f. ήσω, facundus sum. A pr.
Εὖγμα, ατος, τὸ, votum, precatio. 2) gloriatio. Ab εὔχομαι.
Εὔγναμπτος, ου, ὁ, ἡ, flexilis, qui facile flecti potest. 2) bene flexus, fabre vel scite excisus aut exsculptus, vnde in nonnullis rebus vertas, elaboratus, pulcher.
Εὐγνωμονέω, ῶ, f. ήσω, fidei bonæ sum. 2) æquo animo sum. Ab εὐγνώμων.
Εὐγνωμόνως, *Adu.* ex æquo bonoque, ex bona fide. Ab eod.
Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens. 2) candor. Ab eod.
Εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, proba mente præditus, fidelis, æquanimus. 2) bonus rerum æstimator. 3) qui bonam fidem præstat. 4) candidus. A γνώμη.
Εὐγνώριστος, ου, ὁ, ἡ, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. A γνωρίζομαι.
Εὔγνωστος, ου, ὁ, ἡ, cognitu facilis. 2) bene notus.
Εὐγνώστως, *Adu.* clare, perspicue.
Εὐγομφος, ον, bene clauatus, clauis firmatus.
Εὐγόνατος, ου, ὁ, ἡ, pulcra genicula seu internodia habens, bene seu pulcre geniculatus. A γόνυ.
Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. A sq.
Εὔγονος, ου, ὁ, ἡ, fœcundus. A γονή.
Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. A sq.
Εὔγραμμος, ου, ὁ, ἡ, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. A γραμμή, *linea*.
Εὐγραφής, έος, ὁ, ἡ, bene, seu pulcris litteris scriptus. 2) bene scribens, seu pingens. A γράφω, *pingo*, *scribo*.
Εὔγυρος, ον, in orbem actus, rotundus. epith. lunæ. Ab γυρός.
Εὐγώνιος, ου, ὁ, ἡ, recte angulatus, angulos rectos habens. A γωνία, *angulus*.
Εὐδαίδαλος, ον, pulcher, egregie elaboratus.
Εὐδαιμονέστατα, *Adu.* felicissime. Ab εὐδαίμων.
Εὐδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix sum, beate viuo. Ab eod.
Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, euentus felix. A præc.
Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.
Εὐδαιμονίζω, fut. ίσω, beatum iudico, vel prædico.

δαιμονικὸς, ἡ, ὸν, ad felicitatem idoneus. 2) beatus.

δαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas. Ab εὐδαιμονίζω.

δαιμονισμὸς, ȣ, ὁ, beatitudinis prædicatio. Ab eod.

δαιμονιστέος, έα, έον, fortunatus existimandus.

δαιμόνως, *Adu.* fortunate, feliciter. A sq.

δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix, beatus. 2) diues, opulentus.

δάκρυτος, ȣ, ὁ, ἡ, valde luctuosus, lacrimosus. A δακρύω, *fleo.*

δάπανος, ȣ, ὁ, ἡ, sumtuosus, largus. A δαπάνη, *sumtus.*

δαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene & acute videns. Hesych. pro εὐδερκής. A δέρκομαι.

δείελος, ȣ, ὁ, ἡ, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs. 2) clarus. 3) tranquillus.

δεινὸς, ὴ, ὸν, pro εὐδιεινὸς, vbi v.

δειπνος, ȣ, ὁ, ἡ, copiosus, delicatus, epith. cœnæ. 2) bene cœnans, qui lautis epulis excipitur. A δεῖπνον.

δενδρος, ȣ, ὁ, ἡ, arboribus bene consitus. A δένδρον.

δέρματος, ον, firma vel pulcra pelle munitus, tectus. A δέρμα.

δέψητος, ȣ, ὁ, ἡ, subactu facilis, bene subactus. A δεψέω, *subigo,* vt corium.

δηλος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum euidens.

δία, ας, ἡ, q. d. aëris bonitas. 2) serenitas, sudum, serenum cœlum. 3) pulcra dies. 3) tranquillitas aëris. 5) tranquillitas maris. Ab εὔδιος.

ὐδιάβατος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile transiri potest.

εὐδιάβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, quem facile criminari possumus, criminationibus obnoxius. 2) cui facile imponi, qui facile mendaciis circumueniri potest. A διαβάλλω.

εὐδιάβολος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

εὐδιάγνωστος, ȣ, ὁ, ἡ, facile discernendus. A διαγινώσκω.

Εὐδιάγωγος, ȣ, ὁ, ἡ, lætus, hilaris. 4) qui est læti seu iucundi conuictus. 3) qui oblectat vitam & tædium adimit. A διαγωγή.

Εὐδιάζομαι, f. άσομαι, tranquillus sum, tranquille viuo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranquillus, serenus, clemens & tepidus. Ab εὐδία.

Εὐδιάθετος, ȣ, ὁ, ἡ, bene seu pulcre dispositus. 2) bene adfectus animo. 3) qui facile distrahi, vendi potest. A διατίθεμαι.

Εὐδιαθέτως, *Adu.* recte atque ordine. A pr.

Εὐδιαθρυπτος, ον, fragilis, a διαθρύπτομαι.

Εὐδιαῖος, ȣ, ὁ, cliuus ligneus in carina nauis fixus, quo exemto defluit sentina, seu foramen in carina, per quod egeritur sentina. Ab εὐδία.

Εὐδιαίτερος, α, ον, serenior, tranquillior. Ab eod.

Εὐδιαίρετος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile diuidi potest, fissilis. 2) perspicuus. 3) distinctus ordine.

Εὐδιαίτητος, ȣ, ὁ, ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari s. iudicare facile est. A διαιτάω.

Εὐδίαιτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui victu facili est contentus, homo frugi. A δίαιτα.

Εὐδιάκλαστος, ȣ, ὁ, ἡ, fragilis, fractu facilis. A διακλάω, *perfringo.*

Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile traiici potest. A διακομίζω.

Εὐδιάκοπος & εὐδιάκοπτος, ον, qui facile frangi, comminui, secari potest. A διακόπτω.

Εὐδιάλλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, reconciliabilis, placabilis. A διαλλάττω, *reconcilio.* Vnde

Εὐδιαλλάκτως, placabiliter, *Adu.*

Εὐδιάλυτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile dissolui potest, frangiue. 2) pronus ad pacem, compositionem.

Εὐδιανέμητος, ὁ, ἡ, diuiduus, qui facile distribui potest. A διανέμω, *distribuo.*

Εὐδιάπνευστος, ον, idem quod sequ. n. 2.

Εὐδιάπνοος, *contr.* εὐδιάπνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, perflabilis, perflatum facile capiens. 2) qui per spiritales meatus facile transmittitur. A διαπνέω, *perflo.*

Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus. Ab διαρθρόω, vbi v.

Εὐδιάρπαστος, ȣ, ὁ, ἡ, direptu facilis, direptioni expositus. A διαρπάζω.

Εὐδιαρρίπιστος, ον, qui facile difflatur, h. e. perimitur, aboletur. A διαρριπίζω.

Εὐδιάσπαστος, ον, qui facile reuelli, dissolui potest, vt vallum. A διασπάω.

Εὐδιαστόλως, *Adu.* distincte. Ab διαστολὴ, *discrimen.*

Εὐδιάτμητος, ον, bene sectus, diuisus.

Εὐδιάφθαρτος, ον, valde corruptibilis.

Εὐδιάφθορος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. A διαφθείρω.

Εὐδιαφόρητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile sudat. 2) qui facile digeritur. A διαφορέω, *digero.*

Εὐδιάφυκτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile vitari potest.

Εὐδιάχυτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile diffunditur & diffluit.

Εὐδιαχώρητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile egeritur. A διαχωρέω, *peruado.*

Εὐδιάω, ῶ, tranquillus sum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, Ionice pro εὐδιῶν, εὐδιάων. Ab εὐδία.

Εὐδίδακτος, ὁ, ἡ, docilis.

Εὐδιεινὸς, ὴ, ὸν, serenus, tranquillus. Ab εὐδία.

Εὐδιεινῶς, *Adu.* cum serenitate, tranquille, placato vultu. A pr.

Εὐδιέξοδος, ον, facile excernendus, transspirandus.

Εὐδιήγητος, ȣ, ὁ, ἡ, narratu facilis. A διηγέομαι, *enarro.*

Εὐδικία, ας, ἡ, bonum ius, iudicium sincerum. A δίκη, *ius.*

Εὐδίνητος, ȣ, ὁ, ἡ, agilis. A δινέω, *verso.*

Εὐδίοδος, ὁ, ἡ, transitu facilis, permeabilis.

Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile administrari potest. A διοικεῖν, *administrare.*

Εὐδιόπτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile peruideri potest, visui peruius. A διόπτομαι.

Εὐδιόρθωτος, ὁ, ἡ, emendabilis, sanabilis, diligenter emendatus. A διορθόω, *corrigo.*

Εὔδιος, ȣ, ὁ, ἡ, serenus, tranquillus. 2) sereno cœlo vtens, fruens, apud Aratum. Hinc εὔδια, *Adu.* tranquille, placide. A *gen.* διός (Nisi est ab εὕδω, *quiesco.*)

Εὔδμητος, ȣ, ὁ, ἡ, bene ædificatus.

Εὐδοκέω, ῶ, f. ήσω, adquiefco, oblector, gaudeo. 2) bene volo. 3) bona exiftimatione fum, probor, laudor. 3) probo.
Εὐδόκησις, ἡ, beneuolentia. A pr.
Εὐδόκητος, ον, gratus, iucundus. Ab eod.
Εὐδοκία, ας, ἡ, beneuolentia, bona & propenfa voluntas in Script. 2) decretum, placitum. Ab eod.
Εὐδοκιμέω, ῶ, & εὐδοκιμέομαι, ῦμαι, bene audio. 2) clarus gratiofus fum. 3) felici fucceffu vtor. Ab εὐδόκιμος.
Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis fplendor. 2) approbatio. A pr.
Εὐδόκιμος, ȣ, ὁ, ἡ, probus, probatus, & laudatus.
Εὐδοκȣμένως, Adu. cum Dat. perf. ita vt alicui placeat. Ab εὐδοκέω.
Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror fermone hominum, fum clarus & illuftris. Ab εὔδοξος.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona exiftimatio. Ab eod.
Εὔδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, illuftris, gloriofus, honorificus. A δόξα.
Εὐδόξως, Adu. cum laude. A pr.
Εὔδȣλος, ȣ, ὁ, bonæ frugi feruus. 2) feruis beneuolus, aut benignus.
Εὐδρακὴς, ὲς, pro εὐδαρκὴς, vbi v.
Εὐδράνεια, & εὐδρανία, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quafi ab εὐδρανὴς, efficax.
Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis & pernix curfu fum. 2) inoffenfo pede procurro. Ab εὔδρομος.
Εὐδρομία, ἡ, celeritas. Ab eod.
Εὐδρομίας, ȣ, ὁ, qui bene currit, celer. A pr.
Εὔδρομος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. 2) bene fuccedens.
Εὔδροσος, ȣ, ὁ, ἡ, rofcidus.
Εὐδύνατος, ον, valde potens.
Εὐδυσώπητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile pudore adficitur. 2) facile exorabilis. A δυσωπέω.
Εὐδυσωπήτως, Adu. facile erubefcendo, flexibiliter. A pr.
"ΕΥΔΩ, dormio.
Εὐέανος, ȣ, ὁ, ἡ, decenter velatus. Ab ἑανὸς, veftis.
Εὔεδρος, ȣ, ὁ, ἡ, cui tuto infidetur. 2) firmus. 3) tutus. 4) qui firmiter infidet. 5) aptus. Ab ἕδρα, fedes.
Εὐέδρως, Adu. firmiter, apte. A pr.
Εὐειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fpeciofus, formofus, fcitus, pulcher. Ab εἶδος, fpecies.
Εὐείκαστος, ȣ, ὁ, ἡ, coniectu, feu ad coniecturam facilis. Ab εἰκάζω, adfimilo.
Εὔεικτος, ȣ, ὁ, ἡ, facile cedens, obfequens, morigerus. Ab εἴκω, cedo.
Εὐείκτως, Adu. cum promto obfequio, facile, promte. A pr.
Εὔειλος, ȣ, ὁ, ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ab εἵλη, fplendor folis.
Εὐείματος, ȣ, ὁ, ἡ, bene & eleganter veftitus. Ab εἷμα, veftis.
Εὐειματέω, ῶ, bene & eleganter fum indutus. Ab eod.
Εὐειμονέω, idem. A fq.
Εὐείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, idem quod εὐείματος.
Εὔειρος, ȣ, ὁ, ἡ, bonam habens lanam. Ab εἶρος, lana.
Εὐείσβολος, ȣ, ὁ, ἡ, ingreffum vel adgreffum facilem habens. Ab εἰσβολὴ.
Εὐέκβατος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis egreffu. Ab ἐκβαίνω, egredior.
Εὐεκκριτικὸς, ὴ, ὸν, &
Εὐέκκριτος, ȣ, ὁ, ἡ, excretu facilis, qui facile eiicitur.
Εὐέκνιπτος, ὁ, ἡ, qui facile elui, f. ablui poteft. Ab ἐκνίπτω, eluo.
Εὐέκπλυτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile eluit. 2) q. f. eluitur.
Εὐεκπύρωτος, ον, facilis exuftu, ab ἐκπυρόω.
Εὐέκρυπτος, ον, facile eluendus. A ῥύπτω, fordes eluo.
Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, fum bona corporis habitudine, fum firmo corporis habitu. A fq.
Εὐέκτης, ȣ, ὁ, qui eft bono corporis habitu. Ex εὖ & ἔχω.
Εὐεκτικὸς, ὴ, ὸν, idem. Ab εὐεκτος.
Εὐεκτικῶς, Adu. corpore firmo, bona corporis habitudine. A pr.
Εὐεκτὸς, qui bene habito corpore eft, alacer, nitidus. Ex εὖ & ἔχω, habeo.
Εὐέκφορος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum fertilis. 2) facilis pronuntiatu.
Εὐέλαιος, ȣ, ὁ, ἡ, olei ferax. Ab ἐλαία.
Εὐέλεγκτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile reprehendi, refelli poteft. 2) procliuis ad reprehendendum. Ab ἐλέγχω.
Εὐέλικτος, εν, flexus, conuolutus.
Εὐελκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vlcus facile fanatu habens. Ab ἕλκος, vlcus.
Εὔελπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, bona fpe fretus, bene fperans. 2) paff. de quo bene fperatur. Polyb. Hinc τὸ εὔελπι, bona fpes.
Εὐελπιςὶ, Adu. cum bona fpe. Ab ἐλπίζω.
Εὐελπισία, ας, ἡ, bona fpes. Ab eod.
Εὐέμβατος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis ingreffu. Ab ἐμβαίνω, ingredior.
Εὐέμβλητος, ον, qui facile inuaditur. 2) morbis obnoxius.
Εὐέμβολος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab ἐμβολὴ, inuafio.
Εὐέμετος, ȣ, ὁ, ἡ, vomitum facile mouens.
Εὐεμέω, ῶ, facile vomo. vnde εὐεμέτη, aor. 1. coniunct. vomitio bene fuccedat.
Εὐεμὴς, έος, ὁ, ἡ, facile vomens, procliuis ad vomendum. A pr.
Εὐεμπτωσία, ἡ, procliuitas labendi. 2) Medicis dicitur de incommodis, quæ facile eueniunt in corpore humano, vt catarrhus, diarrhœa. A fq.
Εὐέμπτωτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile incidit, feu illabitur. 2) qui facile labitur, peccat. Ab ἐμπίπτω.
Εὐεμπτώτως, Adu. facile incidendo feu illabendo, procliuiter. A pr.
Εὐένδοτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile cedit. Ab ἐνδίδωμι, cedo.
Εὐέντευκτος, ὁ, ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab ἐντυγχάνω, adeo, conuenio.
Εὐεξάγωγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile auehi poteft. Ab ἐξάγω, euebo.

Εὐεξάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ab ἐξαλείφω, *deleo*.
Εὐεξανάλωτος, ον, qui facile consumitur, de cibo, qui facile digeritur. Ab ἀναλίσκω.
Εὐεξαπάτητος, ου, ὁ, ἡ, facilis deceptu. Ab ἐξαπατάω, *decipio*.
Εὐέξαπτος, ου, ὁ, ἡ, accensu facilis, qui facile accendi potest. Ab ἐξάπτω, *accendo*.
Εὐεξέλεγκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile argumentis probari potest, certus, exploratus, bene discussus. 2) qui facile refelli potest. Ab ἐξελέγχω, *redarguo*.
Εὐεξέλικτος, ου, ὁ, ἡ, facile euoluendus vel explicandus. Ab ἐξελίσσω, *euoluo*.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. 2) felix status v. c. reipublicæ. 3) dexteritas in re aliqua. Ex ἔχω.
Εὐεξίλαστος, ον, placabilis. Ab ἱλάσκω, *placo*.
Εὐέξοδος, ου, ὁ, ἡ, facilem exitum habens.
Εὐεπαίσθητος, ον, acutos sensus habens, facile sentiens. 2) qui facile sentitur.
Εὐεπανόρθωτος, ου, ὁ, ἡ, correctu & emendatu, sanatu facilis. Ab ἐπανορθόω, *corrigo*.
Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia. 2) apta verborum compositio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐεπής.
Εὐεπήβολος, ου, ὁ, ἡ, qui aliquid adeptus est.
Εὐεπηβόλως, *Adu.* manifesto. 2) recte.
Εὐεπηρέαστος, ου, ὁ, ἡ, cui facile noceri potest, damnis seu iniuriis obnoxius. Ab ἐπηρεάζω.
Εὐεπής, έος, ὁ, ἡ, facundus, disertus. Ab ἔπος.
Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. A pr.
Εὐεπίβατος, ου, ὁ, ἡ, qui facile conscendi potest. 2) quem facile aggredi, inuadere licet.
Εὐεπίβλεπτος, ον, conspicuus.
Εὐεπίβολος, v. εὐεπήβ.
Εὐεπιβούλευτος, ου, ὁ, ἡ, cui facile insidiæ strui possunt.
Εὐεπίγνωστος, ον, & γνωτος, facilis cognitu.
Εὐεπίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, adgressu, vel inuasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ab ἐπιτίθεμαι, *adgredior*.
Εὐεπιθέτως, *Adu.* ad insidias faciendas apte. A præc.
Εὐεπίληστος, ου, ὁ, ἡ, obliuiosus, facile obliviscens. Ab ἐπιλανθάνομαι, *obliuiscor*.
Εὐεπίμικτος, ου, ὁ, ἡ, sociabilis, facilis aditu dicitur & de hominibus, & de populis, & locis, terris, portubus.
Εὐεπιμίκτως, *Adu.* facile admittendo congressum, seu consortium, s. aditum.
Εὐεπίφορος, ου, ὁ, ἡ, pronus ad aliquid.
Εὐεπιφόρως, ου, ὁ, ἡ, procliuiter ad aliquid.
Εὐεπιχείρητος, ου, ὁ, ἡ, quem adoriri aut quod suscipere facile est. Ab ἐπιχειρέω.
Εὐεπῶς, *Adu.* facunde. Ab εὐεπής.
Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab eod.
Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium. 2) quoduis præclare factum. A pr.
Εὐεργέτης, ου, ὁ, qui bene alicui fecit. Ex εὖ & ἔργον, *opus*.

Εὐεργετητέον, benefaciendum est. Ab εὐεργετέω.
Εὐεργετητικὸς, ή, ὸν, beneficus Ab eod.
Εὐεργετικὸς, ή, ὸν, beneficus, ad benefaciendum procliuis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, οῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργέτις, ιδος, ἡ, beneficia. Ab eod.
Εὐεργέω, f. ήσω, beneualeo, felix sum.
Εὐεργὴς, έος, ὁ, ἡ, bene fabricatus. 2) agilis, ad opus faciendum expeditus. 3) qui bene, recte facit. 4) beneficus. 5) bene meritus de aliquo.
Εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum successus. 2) beneficium ap. Ios. si locus sanus. Ab seq.
Εὐεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui bene & honeste facit, qui se bene gerit. 2) expeditus, facilis. 3) bene factus, bene cultus.
Εὐεργῶς, *Adu.* efficaciter. Ab εὐεργής, (Sed hoc quidem sensu videtur potius ἐνεργῶς esse.)
Εὐερέθιστος ου, ὁ, ἡ, irritabilis, iracundus. Ab ἐρεθίζω, *irrito*.
Εὐέρκεια, s. εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. A seq.
Εὐερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene septus, bene munitus. Ab ἕρκος, *septum*.
Εὐερκῶς, *Adu.* munite, bono septo. A pr.
Εὐερμὴς, έος, ὁ, ἡ, fortunatus, felici rerum successu gaudens, quasi propitio Mercurio. Ab Ἑρμῆς, *Mercurius*, qui mercimoniorum habebatur præses, & lucri inde prouenientis procurator.
Εὐερμία, ας, ἡ, fortunæ successus, felicitas. A præc.
Εὐερνὴς, έος, ὁ, ἡ, de arbore, quæ est latis germinibus, ramis. 2) pulcram habens stipitem s. truncum, procerus: vade et de hominibus bene adolescentibus. 3) densus arboribus. *Comp.* εὐερνέστερος. Ex ἔρνος, *germen, ramus*.
Εὔερος, & εὐέριος, ου, ὁ, ἡ, bene lanatus. Ex ἔριον, *lana*.
Εὐεστία, ἡ, ædes, sed pulcræ, palatia. Dionys. Halic.
Εὐέστιος, ου, ὁ, ἡ, bene habitans. Ab ἑστία.
Εὐεστὼ, & εὐεστὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus. Ab εἰμι.
Εὐετηρία, ας, ἡ, annuorum prouentuum felicitas, fertilitas, vbertas. Ab ἔτος.
Εὐετὺς, ύος, idem & ab eodem.
Εὐεύρετος, ον, facilis inuentu. Sed vsitatius εὐεξεύρετος.
Εὐέφοδος, ου, ὁ, ἡ, accessu, adortu, oppugnatu facilis.
Εὔεφθος, ου, ὁ, ἡ, coctu seu concoctu facilis.
Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab seq.
Εὔζηλος, ου, ὁ, ἡ, æmulator in bonam partem. 2) bonus & felix æmulator, seu imitator.
Εὐζήλως, *Adu.* bene æmulando. 2) feliciter.
Εὔζυγος, ου, ὁ, ἡ, bene iunctus seu copulatus, commode iugum ferens, patiens copulationis.
Εὐζωὰ, ᾶς, ἡ, *Dor.* pro εὐζωή, bona & beata vita.

Εὐζωέω, bene viuo. Ab εὔζωος.

Εὐζωΐα, ας, ἡ, vita facilis, commoda & honesta.

Εὐζωμεύω, bene coquo, condio.

Εὔζωμος, ȣ, ὁ, ἡ, iurulentus, in iure seu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ȣ, herba eruca, miræ suauitatis.

Εὔζωνος, ȣ, ὁ, ἡ, bene cinctus. 2) formosus. 3) expeditus, vnde epith. auis, aquilæ, apud Lucian. exercitus, ap. Polyb. A ζώνη.

Εὔζωος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius vita beata est. 2) viuax. A ζωή.

Εὔζωρος, ȣ, ὁ, ἡ, merus, meracus. Comp. εὐζωρότερος & εὐζωρέστερος, meracior.

Εὐηγενής, ἐς, poët. pro εὐγενής.

Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona administratio.

Εὐηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo. 2) bene, lepide, facunde dico vel disputo.

Εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. A seq.

Εὐήγορος, ȣ, ὁ, ἡ, peritus fori, de actore caussarum. 3) facundus. Ab ἀγορά.

Εὐηγόρως, Adu. facunde. A pr.

Εὐήδονος, ον, suauis. Ab ἡδονή.

Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas. 2 fatuitas, stultitia. A seq.

Εὐήθης, εος, ὁ, ἡ, bonis, commodis, antiquis moribus præditus. 2) attice, simplex. 3) stultus. 4) mitis, lenis, de morbo, vlcere &c. 5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ab ἦθος.

Εὐηθία, ἡ, idem quod εὐήθεια.

Εὐηθίζομαι, simpliciter ago. 2) stulte ago. A præc.

Εὐηθικός, ἡ, ὄν, simplex. 2) stultus, ineptus.

Εὐηθικῶς, Adu. simpliciter. 2) stulte, inepte.

Εὐήθως, Adu. idem.

Εὐήκης, εος, ὁ, ἡ, valde acutus. Ex εὖ & ἀκή, mucro.

Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio. 2) obedio. Ab ἀκοή.

Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi. 2) obedientia.

Εὐήκοος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, facile audiens, auditu valens. 2) qui facile auditur, exaudibilis. 3) obsequiosus. 4) attentus. Ab ἀκόω.

Εὐηκόως, Adu. obedienter A pr.

Εὐηλάκατος, ȣ, ὁ, ἡ, qs. pulcram colum habens. colus tractandæ perita, cui lanificium bene succedit. 2) pulcras sagittas habens. 3) artis sagittariæ peritus. Ab ἠλακάτη.

Εὐήλατος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile duci, v. c. in laminas, fila, potest. 2) spaciosus, equitabilis, patens, facilis equitatu. 3) bene fabricatus, puta, ex auro, argento &c. Ab ἐλαύνω.

Εὐήλιος, ȣ, ὁ, ἡ, apricus, soli expositus.

Εὐηλίως, serene, placide. A pr.

Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, dies feliciter transigo, commode & ex animi sententia viuo, bona sum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab εὐήμερος.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ prospere successit, felix inceptum, successus. A præc.

Εὐημερία, ας, ἡ, diei serenitas. 2) cœli temperies. 3) successus, inprimis in rebus bellicis, prosperitas. 4) secunda fama, gloria. A seq.

Εὐήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, prosper, felix. 2) mansuetus. Ab ἡμέρα.

Εὐημής, ἐς, qui facile, sine cruciatu, vomit. Ab ἐμέω, vomo.

Εὐημονία, ας, ἡ, peritia iaculandi. Ab ἧμα, iaculum, vel iactus.

Εὐηνεμία, ἡ, prosper flatus. A seq.

Εὐήνεμον, ȣ, ὁ, ἡ, prosperos ventos habens. 2) amœnus, pulcher. Ab ἄνεμος.

Εὐήνιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui habenas facile admittit. 2) tractabilis, mitis, lenis, obsequens, non turbulentus. Ab ἡνία, frenum.

Εὐηνίως, Adu. placide, obedienter. A præc.

Εὐηνορία, ας, ἡ, fortitudo. Ab εὐήνωρ.

Εὐήνυστος, ȣ, ὁ, ἡ, effectu, seu confectu facilis. Ab ἀνύω, perficio.

Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis. 2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens. 3) habens & generans bonos viros. 4) potens. 5) viros ornans ac tuens Ab ἀνήρ.

Εὐηπελής, έος, ὁ, ἡ, mansuetus, obediens. 2) felix. Hesych. Ab εὖ & πέλομαι, sum, fio.

Εὐηπελία, ας, ἡ, prosperitas, bona habitudo. A præc.

Εὐήρατος, ȣ, ὁ, ἡ, amabilis. Ab ἐράω.

Εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando. 2) facilitas in re quauis. Ab εὐήρης.

Εὐήρετμος ȣ, ὁ, ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, de naui proprie. Ab ἐρέσσω, remigo.

Εὐήρης, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) qui facile agi vel duci potest. 3) tractabilis, mitis. Ex iisd. vel ἄρω, apto.

Εὐήρης, ἡ, affabre elaborata. A pr.

Εὐήροτος, ȣ, ὁ, ἡ, aratu facilis. 2) bene aratus. 3) fertilem habens terram. Ab ἀρόω.

Εὐητηρία, ἡ, pro εὐετηρία.

Εὐητόρειος, ȣ, ὁ, ἡ, animum oblectans. Ab ἦτορ. animus, cor.

Εὐήτριος, bene textus. Ab ἤτριον, stamen.

Εὐηχής, έος, ὁ, ἡ, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ab ἦχος, sonus.

Εὐήχητος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ab ἠχέω.

Εὔηχος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Εὐθάλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare situs, epith. vrbis. A θάλασσα.

Εὐθαλέω, ῶ, f. ήσω, bene vireo, seu germino. A sq.

Εὐθαλής, έος, ὁ, ἡ, florens, floridus. A θάλλω.

Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, item honesta mors. A θάνατος.

Εὐθανατέω, ῶ, f. ήσω, facili, item honesta morte morior. 2) dicitur & de eo, quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est. A seq.

Εὐθάνατος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in lectulo suo moritur, fato iubente, sine cruciatu. 2) bene & honeste moriens. 3) bonam & honestam mortem adferens.

Εὐθανάτως, Adu. felici morte. 2) facili morte.

Εὐθαρσέω, forti animo sum, bene spero, confido.

Εὐθάρσεια, ας, ἡ, fiducia, animi præsentia, A seq.

Εὐθαρσής, έος, ὁ καὶ ἡ, fiducia præditus, fidenti animo, alacer, fidens. A θάρσος.

Εὐθαρσῶς,

θαρσῶς, *Adu.* cum fiducia, audacter. A pr.
θένεια, vel εὐθενία, ας, ἡ, prosper successus. 2) annonæ vbertas, abundantia & copia rerum. Ab θὶν, *cumulus.* (Sed hæc lectio est vitiosa, εὐθηνεια & εὐθηνεῖν, per η, vbique est exarandum.)
θενέω, ῶ, f. ήσω, prospero successu vtor. 2) sum diues, rebus omnibus abundo. Ab eod.
θεράπευτος, ε, ὁ, ἡ, facile sanabilis. 2) quem colere & demereri officiis facile sit.
θέρμαντος, ε, ὁ, ἡ, bene vel cito calefactus. 2) cito incalescens. A θερμαίνω.
θερμος, ον, idem. Compar. εὐθερμότερος, ap. Hipp.
θεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio. 2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, vt εὐθέτησις. A θέσις, *positio.*
θετέω, ῶ, f. ήσω, aptus sum. 2) vtilis sum. 3) bene habitus sum. 2) concinne dispono, scite digero. Ab εὔθετος.
θέτησις, εως, ἡ, copia, abundantia. A pr.
θετίζω, f. ίσω, concinne dispono, accommodo. A seq.
εὔθετος, ε, ὁ καὶ ἡ, appositus, aptus. 2) firmus, stabilis.
εὐθετῶς, f. εὐθέτως, *Adu.* apte, vtiliter.
εὐθεώρητος, ε, ὁ, ἡ, spectatu, cognitu facilis. A θεωρέω.
εὐθέως, *Adu.* statim, confestim. 2) exempli caussa, vt hoc vtar, ne longius abeam. Ab εὐθύς.
εὐθηγής, έος, ὁ, ἡ, bene acutus, facile patiens acui. A θήγω.
εὔθηκτος, ε, ὁ, ἡ, idem & ab eodem.
εὐθήλαος, ε, ὁ, ἡ, mammosus, distentas mammas habens. A θηλή, *papilla.*
εὐθημοσύνη, ης, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo. Ab εὐθήμων.
εὐθημονέω, ῶ, f. ήσω, apte dispono. Ab eod.
εὐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, concinnus, bene constitutus, apte, pulcre dispositus. A τίθημι.
εὐθηνέω, ῶ, & εὐθηνέομαι, ῦμαι, abundo, exubero. 2) prosperis successibus vtor, *it.* prospere succedo. 3) vigeo corpore, bene cresco. vid. εὐθενέω.
εὐθηνία, ας, ἡ, vide εὐθένεια.
εὐθήρατος, ε, ὁ, ἡ, facilis venatu, qui facile capi potest venando. item tropice.
εὔθηρος, ε, ὁ, ἡ, felix in venando. 2) aptus venationibus, de loco, vel tempestate. A θήρα.
εὐθηρία, ας, ἡ, opportunitas, felicitas venandi. A præc.
εὐθησαυρος, ε, ὁ, ἡ, felix thesauris, habens egregios thesauros. 2) bene reconditus & custoditus.
εὔθικτος, ε, ὁ, ἡ, tactu facilis, tractabilis. 2) dicax. A θίγω, *tango.*
εὐθίκτως, *Adu.* apte, congrue, facete. A pr.
εὐθιξία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo scopo. 2) felicitas in re aliqua conficienda & adsequenda. 3) felicitas in perficiendo, sanando &c. Ab eod.
εὔθλαστος, ον, valde fragilis. A θλάω.
εὐθνήσιμος, ον, facilem ac sine dolore mortem efficiens: pro εὐθανάσιμος.
εὔθοινος, ε, ἡ, splendida cœna exceptus, vel excipiens, lautus. A θοίνη, *epulum.*
εὐθορύβητος, ε, ὁ, ἡ, qui facile terretur, perturbatur. A θορυβέω, *turbo.*
εὔθραυστος, ε, ὁ, ἡ, fractu vel contusu facilis, fragilis. 2) aptus ad vulnera facienda. A θραύω, *frango.*
εὔθριγκος, ον, firma lorica, septo munitus. 2) munitus bene. A θριγκὸς, *pinna, lorica, vallum.*
εὔθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, bene capillatus. 2) coronatus.
εὔθρονος, ε, ὁ, ἡ, pulcrum thronum seu sellam habens.
εὔθροος, ε, ὁ, ἡ, bene sonans, sonorus.
εὔθρυπτος, ε, ὁ, ἡ, fragilis. 2) friabilis. 3) fractus deliciis. 4) mollis. A θρύπτω, *frango.*
εὐθὺ, *Adu. proprie* recta. 2) sine circuitione, aperte. 3) statim, *raro, nec satis bene.* Neutr. ab εὐθύς.
εὐθυβολέω, ῶ, f. ήσω, recta iaculor.
εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus iactus. 2) recta coniectura.
εὐθυβόλος, ε, ὁ, ἡ, recta feriens.
εὐθύβολος, ε, ὁ καὶ ἡ, appositus, q.d. recte iactus, recta feriens. Ex εὐθὺ & βάλλω, *iacio.*
εὐθυβόλως, *Adu.* recto & destinato iactu, recte.
εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ε, ὁ, ἡ, veridicus. 2) qui eloquitur, quæ sentit. 3) sincerus, probus, verax.
εὐθύγραμμος, ε, ὁ, ἡ, rectis lineis distinctus, rectis lineis constans. τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex εὐθὺ & γραμμή.
εὐθυδικέω, ῶ, f. ήσω, quasi pede collato & recto certamine confligo. 2) caput caussæ peto. Ab εὐθύδικος.
εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulsio. 2) iudicium rectum & incorruptum. Ab eod.
εὐθύδικος, ε, ὁ, ἡ, qui in neutram partem inclinat, recte, sine cupiditate, iudicans. A δίκη, *ius.*
εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum cursum teneo, recto cursu pergo. A seq.
εὐθύδρομος, ε, ὁ, ἡ, qui recto cursu pergit. 2) epith. stadii, quia ad rectam lineam porrigitur.
εὐθυέντερος, ε, ὁ, ἡ, cui recta sunt intestina. Ab ἔντερον, *intestinum.*
εὐθυέπεια & εὐθυεπία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus. Hesych. Ab ἔπος.
εὐθυεργὴς, ὲς, elaboratus ad amussim. Ab ἔργον.
εὐθυθάνατος, ε, ὁ, ἡ, subitam mortem inferens, statim interficiens.
εὐθύθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui crines habet pendentes, simplices, non crispos.
εὐθύκαυλος, ε, ὁ, ἡ, qui rectum habet caulem.
εὐθύληπτος, ε, ὁ, ἡ, comparatu, captu facilis.
εὐθυλογέω, ῶ, f. ήσω, recte, proprie loquor. A seq.
εὐθύλογος, ὁ, ἡ, proprie loquens, sine circuitione, vt εὐθυρρήμων.

εὐθυλογία,

Εὐθύλογδος, v. ἰθύλογδος.
Εὐθυμακρος, ε, ὁ, ἡ, recta in longitudinem tendens.
Εὐθυμάχης, ε, ὁ, *Dor.* εὐθυμάχας, qui recta in prælium tendit. 2) vir fortis. A μάχη.
Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium seu bellum tumultuarium & repentinum, Ab seq.
Εὐθυμάχος, ε, ὁ, tumultuarie pugnans. 2) bellicosus. A μάχομαι, vel μάχη.
Εὐθυμέω, ῶ, & έομαι, ᾶμαι, bono & læto animo sum.
Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas, tranquillitas.
Εὔθυμος, ε, ὁ, ἡ, qui est bono & alacri animo.
Εὐθύμως, *Adu.* alacriter, bono parato animo. A pr.
Εὐθύνη, ης, ἡ, disquisitio, sc. apud eum qui rationes actorum expetere &c. potest, magistratus, iudex &c. præsertim in plur. 2) accusatio. 3) crimen. 4) pœna. *pl.* εὐθύναι, rationes. Ab εὐθύνω
Εὔθυνος, ε, ὁ, qui rationes exigit.
Εὔθυνσις, εως, directio, correctio.
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, corrector.
Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione soli, 2) pars nauis, ab εὐθύνειν, gubernare, vt lat. gubernaculum.
Εὐθυντήριος, α, ὸν, gubernandi vim habens, gubernans.
Εὐθυντὴς, ε, ὁ, idem quod ἰνθηντήρ.
Εὐθυντικὸς, ἡ, ὸν, regens, corrigens, idoneus ad regendum &c.
Εὐθυντὸς, ἡ, ὸν, directus.
Εὐθύνω, f. υνῶ, complano. 2) guberno, dirigo, vnde de pastore, magistratu dicitur. 3) reprehendo, redarguo. 4) inquiro, exigo. 5) reum facio, postulo. 6) damno & multo. Ab εὐθής.
Εὐθυονειρία, ας, ἡ, somnium aperte ostendens, quid futurum sit.
Εὐθυόνειρος, ε, ὁ, ἡ, qui aperte videt in somnis, quod futurum est. 2) τὸ εὐθυόνειρον, somnium euidens.
Εὐθυόνυξ, χος, ὁ, ἡ, rectos vngues habens.
Εὐθυόνυχος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ab ὄνυξ.
Εὐθυπλοέω, recta nauigo.
Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta nauigatio, rectus nauis cursus. Ab eod.
Εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura seu connexio. A πλοκὴ, *nexus.*
Εὐθύπλος, ον, ες, εν, recta nauigans, rectum cursum tenens.
Εὐθύπνοος, *contr.* εὐθύπνυς, ε, ὁ, ἡ, recta spirans, cuius flatus in rectum procedit. 2) qui facilem respirationem habet, ap. Hipp.
Εὐθυπομπὴς, & εὐθύπομπος, recta ducens.
Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, habeo meatus rectos. 2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.
Εὐθυπορία, ας, ἡ, itineris rectitudo, progressio in rectum. A seq.
Εὐθύπορος, ε, ὁ, ἡ, cuius meatus recti sunt, tramite recto progrediens. 2) rectus, ut trames, via &c.
Εὐθυῤῥημονέω, ῶ, f. ήσω, recta sine circuitione rem eloquor. 2) rem suo nomine proprio quamuis turpi, appello. Ab εὐθυῤῥήμων.
Εὐθυῤῥημόνως, sine circuitione. 2) proprio quamuis turpi, verbo. A pr.
Εὐθυῤῥημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυῤῥήμονος, s. consuetudo εὐθυῤῥημόνως loquendi.
Εὐθυῤῥήμων, ονος, ὁ. ἡ, qui aperte & absque circuitione rem ipsam loquitur. 2) vtens verbis turpibus, non consulens aurium honestati. Ex εὐθὺ & ῥῆμα, *verbum.*
Εὐθύῤῥιζος, ε, ὁ, ἡ, cuius radices sunt rectæ in rectum tensæ. A ῥίζα.
Εὐθύῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, qui recto est naso, habens nasum iustæ proportionis.
Εὐθύῤῥις, idem.
Εὐθύρσος, ον, thyrsum gerens, siue ad modum thyrsi redimitus.
ΕΥΘΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, rectus, non obliquus. 2) apertus, nulla circuitione rectus. Hinc εὐθὺς, *Adu.* protinus, confestim statim. 2) iam inde. 3) inconsulte, inconsiderate. de εὐθὺ, v. supra.
Εὐθυσκοπέω, ῶ, f. ήσω, rectis oculis, recte adspicio.
Εὐθυτενὴς, έος, ὁ, ἡ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺ *recta*, & τείνω, *tendo.*
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo. 2) æquitas.
Εὐθυτόμος, ε, ὁ, ἡ, in rectum secans. εὐθύτομος, *pass.* directo sectus. A τέμνω, *seco.*
Εὐθύτονος, ε, ὁ, ἡ, in rectum extensus. Ex εὐθὺ & τείνω, *tendo.*
Εὐθύτρητος, ε, ὁ, ἡ, in rectum perforatus, recta habens foramina.
Εὐθυφερὴς, έος, ὁ, ἡ, in rectum tendens. 2) rectus. A φέρω.
Εὐθύφλοιος, ε, ὁ, ἡ, rectum, planum corticem habens. 2) species roboris.
Εὐθυφορέομαι, ᾶμαι, recta feror.
Εὐθυφορία, ἡ, motus, qui fit recta linea. opp. κυκλοφορία. Aristotel.
Εὐθύφρων, ον, sapiens, prudens. A φρὴν, *mens.*
Εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.
Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo. 2) proceritas. 3) directio. 4) rectus trames. 5) rectus processus. 6) rectæ lineæ porrectio.
Εὐθυωρὸν, *Adu.* secundum lineam rectam. 2) recto tramite, recta via. 3) statim, eadem hora.
Εὐθυωρὸς, ὰ, ὸν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐθὺ & ὥρα.
Εὐθώρηκος, ε, ὁ, ἡ, bene loricatus. 2) bene armatus. A θώραξ.
Εὐϊακὸς, ἡ, ὸν, bacchicus. Ab Εὔϊος, *Bacchus.*
Εὐίατος, ον, sanatu facilis. Ab ἰάομαι.
Εὐϊερὸς, ὰ, ὸν, idem quod εὐϊακὸς, & ex eod.
Εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὐΐλατος.
Εὐϊλατεύω, f. εύσω, propitius sum. 2) ignosco. A seq.
Εὐΐλατὸς, ε, ὁ, ἡ, propitius. Ab ἱλάω.
Εὐιματέω, bene, pulcre vestitus sum. Ab ἱμάτιον. v. εὐειματέω.
Εὔϊνος, ε, ὁ, ἡ, bene fibratus, neruosus. Ab ἴς, *fibra, neruus.*
Εὔϊος, ὁ, Bacchus. A voce bacchantium.
Εὔϊππος, ε, ὁ, ἡ, bonos seu præstantes equos habens,

Εὔιππος, ε, ὁ, ἡ, bonos ſeu præſtantes equos habens. 2) equitandi peritus. 3) equitatu præſtans.
Εὔιχθυς, ὁ, ἡ, piſcoſus.
Εὔκαυς, ιος, ὁ, ἡ, facile ardens. A καίω.
Εὐκαταέρετος, ε, ὁ, ἡ, qui facile euerti poteſt.
Εὐκαθέδρος, ἡ, remigio bene inſtructa, ſc. nauis. Ab καθέδρα, *ſedes*.
Εὐκάθεκτος, ε, ὁ, ἡ, qui facile contineri aut cohiberi poteſt, facile in ordinem redigendus. A κατέχω, *contineo*.
Εὐκαιρέω, ῶ, f. ήσω, opportunitatem nanciſcor. 2) vacat mihi. 3) opulentus ſum. Ab εὔκαιρος.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. 2) copiæ, opes A ſeq.
Εὔκαιρος, ε, ὁ, ἡ, opportunus, tempeſtiuus. 2) cui vacat, otioſus. v. ἄκαιρος.
Εὐκαίρως, *Adu.* opportune, tempeſtiue. 2) otioſe: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.
Εὔκαματος, ε, ὁ, ἡ, facilem laborem habens.
Εὐκαμπής, ιος, ὁ, ἡ, flexibilis: curuus, rotundus. Epith. arcus. A κάμπτω, *flecto*.
Εὔκαμπτος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Εὐκαμψία, ας, ἡ, flexilitas. A præc.
Εὐκάρδιος, ε, ὁ, ἡ, forti animo præditus. 2) ſtomacho gratus. v. καρδία.
Εὐκαρδίως, *Adu.* forti & præſenti animo. 2) promte, cupide. A præc.
Εὐκαρπέω, ῶ, f. ήσω, vberes fructus fero.
Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum vber prouentus. 2) fertilitas.
Εὐκαρπίζω, ſi lectio proba, idem quod εὐκαρπέω.
Εὔκαρπος, ε, ὁ, ἡ, fructuoſus, fœcundus. 2) fœcunditatem adiuuans.
Εὐκατάγνωστος, ε, ὁ, ἡ, reprehenſibilis.
Εὐκαταγώνιστος, ε, ὁ, ἡ, expugnatu facilis, parum validus.
Εὐκατάκαυστος, ον, facile comburendus.
Εὐκατακόμιστος, ε, ὁ, ἡ, deportatu facilis. 2) pronus, procliuis.
Εὐκατακράτητος, ον, infirmus, parum validus. 2) qui facile retineri, defendi poteſt. A κατακρατέομαι, *vincor*.
Εὐκατάληπτος, ε, ὁ, ἡ, comprehenſu facilis.
Εὐκαταλλακτος, ε, ὁ, ἡ, facilis reconciliandus, placabilis.
Εὐκαταλλάκτως, *Adu.* placide, placabiliter.
Εὐκαταμάθητος, ον, facilis, non obſcurus. A καταμανθάνω, *diſco*.
Εὐκαταμάχητος, ε, ὁ, ἡ, expugnabilis.
Εὐκατανόητος, ε, ὁ, ἡ, qui facile intelligi poteſt.
Εὐκαταπράϋντος, ε, ὁ, ἡ, placabilis. A πραΰνω.
Εὐκαταπρηστος, ε, ὁ, ἡ, facilis combuſtu.
Εὐκαταπτόητος, ον, facile terrendus, timidus. A καταπτοέω, *terreo*.
Εὐκατάπτωτος, ε, ὁ, ἡ, procliuis ad lapſum, caducus. 2) debilis. A καταπίπτω.
Εὐκατασήμαντος, ε, ὁ, ἡ, obſignatu facilis. A κατασημαίνω, *obſigno*.
Εὐκατασκεύαστος, ον, & εὐκατάσκευος, ον, conditu ſeu fabricatu facilis.
Εὐκατάσκηπτος, ον, bene fultus, nixus. 2) impetu ruens. A κατασκήπτω.
Εὐκατάστατος, ε, ὁ, ἡ, bene conſtitutus. 2) bene compoſitus. 3) ſedatus, placidus. 4) ſtabilis. A καθίστημι.
Εὐκατάστροφος, ον, volubilis. A καταστρέφω, *conuerto*.
Εὐκατάσχετος, ον, qui firmiter retinetur.
Εὐκατάτρεπτος, ον, volubilis, mobilis. A κατατρέπω.
Εὐκατατρόχαστος, ὁ, ἡ, proprie volubilis in modum rotæ. 2) volaticus, inconſtans. 3) in quem (agrum v. c.) facile incurſio fieri poteſt, expoſitus incurſionibus hoſtium: vnde 4) contemtibilis.
Εὐκατάτροχος, ὁ, ἡ, propenſus. A κατατρέχω.
Εὐκαταφορία, ας, ἡ, procliuitas. A ſeq.
Εὐκατάφορος, ὁ, ἡ, propenſus, pronus, procliuis
Εὐκαταφρόνητος, ε, ὁ καὶ ἡ, contemptibilis, deſpicabilis, adſpernabilis. A καταφρονέω.
Εὐκατάψευστος, ον, in quo facile eſt mentiri. A καταψεύδομαι, *mentior*.
Εὐκατέργαστος, ε, ὁ, ἡ, qui facile confici aut effici poteſt. 2) qui facile vel bene ſubigitur, vel aratur. 3) qui facile vincitur, item interficitur.
Εὐκατηγόρητος, ε, ὁ, ἡ, qui facile multis de cauſis accuſari poteſt, reprehenſibilis. A κατηγορέω.
Εὐκάτοπτος, ε, ὁ, ἡ, perſpicuus.
Εὐκατόρθωτος, ε, ὁ, ἡ, factu, bene geſtu facilis. A κατορθόω.
Εὐκάτοχος, ε, ὁ, ἡ, qui facile contineri, & coërceri poteſt.
Εὐκαυστος, & εὔκαυτος, ον, idem quod εὐκατάκαυστος.
Εὐκέατος, ε, ὁ, ἡ, qui facile findi poteſt, ſciſſilis. 2) qui facile frangi poteſt. A κεάζω
Εὐκέατος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iiſdem.
Εὐκέλαδος, ε, ὁ, ἡ, bene ſonans. [illegible]ſonorus.
Εὐκεντρος, ε, ὁ, ἡ, bene aculea[illegible] A κέντρος.
Εὐκέραος, ε, ὁ, ἡ, pulchr[illegible]ens cornua.
Εὐκέρατος, ε, ὁ, ἡ, bene miſtus. 2) bene dilutus & [illegible]peratus. A κεράννυμι.
Εὐκερ[illegible] idem quod εὐκέραος.
Εὐκέφαλος, ον, egregio capite præditus. 2) capiti conueniens ſ. conducens. A κεφαλή.
Εὐκηλητειρα, ας, ἡ, placatrix.
Εὐκηλία, ας, ἡ, quies. Heſych.
Εὔκηλος, ε, ὁ, ἡ, quietus, mitis. v. ἔκηλος.
Εὐκήλως, *Adu.* quiete. A præc.
Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. A κινέω.
Εὐκίνητος, ε, ὁ, ἡ, qui facile mouetur, ſ. moueri poteſt, mobilis, agilis, expeditus, de militia. Ab eodem.
Εὐκινήτως, *Adu.* mobiliter, agiliter, A præc.
Εὐκίων, ονος, ὁ, ἡ, pulcras habens columnas.
Εὐκλαδος, ον, procerus, læte germinans.
Εὔκλαστος, ε, ὁ, ἡ, tractu facilis, fragilis. A κλάω.
Εὐκλεής, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber. A κλέος.
Εὔκλεια, vel εὐκλεία, ſ. εὐκλεια, ας, ἡ, gloria, ſplendor nominis. A præc.
Εὐκλεΐζω, f. ίσω, celebro. Ab eod.
Εὐκλειής, ιος, ὁ, ἡ, glorioſus. A κλεῖος.
Εὐκλεῶς, & εὐκλειῶς, *Adu.* glorioſe. A præc.

Εὔκλειστος, ον, bene clausus, munitus.
Εὐκληΐς, ἡ, bene clausa. A κλείω.
Εὐκληρέω, ῶ, f. ήσω, prospera fortuna vtor.
Εὐκλήρημα, ατος, ἡ, prospera fortuna. A praec.
Εὐκληρία, ας, ἡ, bona sors, prospera fortuna. A seq.
Εὔκληρος, ε, ὁ, ἡ, fortunatus.
Εὔκλωστος, ε, ὁ, ἡ, nendo bene contortus. A κλώθω.
Εὐκναμπτος, ε, ὁ, ἡ, flexibilis, qui flecti facile potest. A κνάμπτω, *flecto.*
Εὔκναπτος, ε, ὁ, ἡ, beue paratus a fullone. A κνάπτω, *carmino.*
Εὐκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus.
Εὐκνημος, ε, ὁ, ἡ, qui bonis seu pulchris tibiis est. A κνήμη, *tibia.*
Εὐκοινόμητις, ὁ, ἡ, communi multorum consilio bene constitutus.
Εὐκοίλιος, ε, ὁ, ἡ, facilem aluum faciens. A κοιλία.
Εὐκοινώνητος, ε, ὁ, ἡ, facile communicans, communis, adfabilis. A κοινωνέω, *communico.*
Εὐκοινωνησία, ας, ἡ, affabilitas, comitas. A pr.
Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.
Εὐκόλλητος, ε, ὁ, ἡ, q. d. adglutinabilis, sociabilis.
Εὔκολος, ε, ὁ, ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso. 2) simplex, apertus, ingenuus. A κόλον, *cibus.*
Εὐκόλως, *Adu.* expedite, facile. εὐκολώτατα, facillime. A praec.
Εὔκολπος, ον, sinuosus, magnum sinum habens.
Εὐκόλυμβος, ε, ὁ, ἡ, vrinandi peritus.
Εὐκόμης, ε, ὁ, bene comatus. A κόμη.
Εὐκομιδής, έος, ὁ, ἡ, bene curatus, bene tractatus. A κομιδή, *cura.*
Εὐκομίζω, bene recondo. 2) diligenter colo.
Εὐκόμ..., ε, ὁ, ἡ, qui bene curatur. A praec.
Εὔκομος, ε, ὁ, ἡ, idem quod εὐκόμης, & ab eod.
Εὔκομπος, ον, glo..osus, magnificus.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. A seq.
Εὔκοπος, ε, ὁ, ἡ, facilis, qui faci.i labore fit. 2) qui facili labore aliquid conficit.
Εὐκοπρώδης, ῶδες, excrementi colorem & naturam habens. τὰ εὐκοπρώδεα, excrementa stercorea, boni coloris & odoris.
Εὐκόπως, *Adu.* facili labore & negotio.
Εὐκόρυθος, ε, ὁ, ἡ, pulchre galeatus. A κόρυς.
Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modeste me gero, officio meo fungor. 2) orno bene.
Εὐκόσμητος, ον, bene curatus, ornatus. A praec.
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia. Ab εὔκοσμος.
Εὐκοσμίως, *Adu.* modeste, decenter. A praec.
Εὔκοσμος, ε, ὁ, ἡ, bene ordinatus, concinnus.
Εὐκόσμως, *Adu.* concinne, recte. A praec.
Εὐκραής, έος, ὁ, ἡ, bene temperatus. A κεράννυμι, *misceo.*
Εὔκραιρος, ε, ὁ, ἡ, pulcra cornua habens. A κραῖρα, *cornu*
Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. A κεράννυμι.
Εὔκρατος, ε, ὁ, ἡ, temperatus. 2) sincerus. 3) qui media constat temperatione. 4) qui confundi commiscerique potest. Ab eodem.
Εὐκρατῶς, *Adu.* firmiter. A κράτος.
Εὔκρεκτος, ε, ὁ, ἡ, bene strepens, canorus, sonorus, suauis. A κρέκω.
Εὔκρηνος, ε, ὁ, ἡ, scaturigine bona praeditus. A κρήνη, *scaturigo.*
Εὔκριθος, ε, ὁ, ἡ, bonum habens hordeum. A κριθή, *hordeum.*
Εὐκρίνεια, ας, ἡ, puritas, perspicuitas. A seq.
Εὐκρινέω, bene discerno, accuratum delectum habeo, simpliciter idem quod ἐκκρίνω, secerno, deligo.
Εὐκρινής, έος, ὁ, ἡ, purus, liquidus. 2) ordine collocatus. 3) distinctus. 4) qui e morbo conualuit, omninoque robustus, elegans, velut de corpor. Ex εὖ & κρίνω, *discerno.*
Εὐκρίνητος, ε, ὁ, ἡ, discernendus. Ab εὐκρινέω.
Εὐκρινῶς, *Adu.* distincte, discrete.
Εὔκριτος, ον, perspicuus, facile distinguendus, iudicandus.
Εὐκρόκαλος, ε, ὁ, ἡ, pulcram s. copiosam in littore arenam habens. A κροκάλη, *arena.*
Εὐκρόταλος, ον, suauiter strepens, sonorus. A κρόταλον, *crepitaculum.*
Εὐκρότητος, ὁ, ἡ, bene conflatus, compactus. 2) interpretantur etiam laudatus, apud Sophocl.
Εὔκρυπτος, ον, facile latens.
Εὐκρυφής, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) qui bene latet. A κρύπτω.
Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis. A εὔχομαι.
Εὐκταίως, *Adu.* optabiliter. A praec.
Εὐκτέανος, ε, ὁ, ἡ, diues, opulentus. A κτέανον, *possessio.*
Εὐκτημοσύνη, ἡ, diuitiae. A seq.
Εὐκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, diues. A κτάομαι.
Εὐκτήριος, ε, ὁ, ἡ, ad preces pertinens. Hinc εὐκτήριον, sc. οἴκημα. oratorium, sacrarium, lararium. Ab εὔχομαι, *precor.*
Εὐκτικός, ἡ, ὸν, optatiuus, Vox Gramm. Ab eod.
Εὐκτικῶς, *Adu.* optatiue. Ab εὐκτικός.
Εὔκτιστος, ε, ὁ, ἡ, eleganter conditus.
Εὔκτιτος, ε, ὁ, ἡ, bene structus. A κτίω.
Εὐκτὸς, ἡ, ὸν, item εὐκτὸς, ὁ, ἡ, ὸν, optabilis optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.
Εὐκτῶς, *Adu.* optabiliter. A praec.
Εὐκυβέω, ῶ, f. ήσω, felici successu ludo tesseris s. bene iacto. A κύβος, *tessera.*
Εὔκυκλος, ε, ὁ, ἡ, rotundus. 2) cum est epith curus, significat, volubilis, εὔτροχος. 3) qui fit in orbem.
Εὐκύκλως, *Adu.* rotunde.
Εὐκυκλωτὸς, ἡ, ὸν, rotundatus. A κυκλόω.
Εὐκύλιξ, ὁ, ἡ, poculis, i. e. compotationibus, conuiuiis aptus.
Εὐκύλιστος, ε, ὁ, ἡ, volubilis, A κυλίω.
Εὐκύμαντος, ον, fluctuosus. A κυμαίνω.
Εὔκωπος, ον, remigio bene instructus, agilis, de naui. A κώπη, *remus.*
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reuerentia, circumspectio. 2) sollicitudo, anxietas. 3) pietas, in sacris. Ab εὐλαβής.
Εὐλαβέομαι, ῦμαι, vereor, caueo religiose. 2) timeo, metuo. 3) caueo, declino religiose. 4) vito, fugio. 5) religione teneor.
Εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ, cui bene res capessit, seu adgreditur, circumspectus, cautus. 2) timidus.

dus. 3) religiosus. 4) verecundus. A λαμβάνω, capio.

Εὐλαβητέον, *Adu. posit.* cauendum est.

Εὐλαβῶς, *Adu.* timide, caute. 2) religiose. *Comp.* εὐλαβεστέρως.

Εὐλαγὸς, ὲς, leporibus abundans. A λαγὸς, *Ion.* lepus.

Εὐλάζω, putresco, vermes produco. 2) subo. Hesych. (nisi hoc potius est συάζω vel συβάζω). Ab εὐλαί.

Εὐλάζω, f. εὐλάξω, aro, Lacones, apud Thuc.

Εὐλαὶ, ῶν, αἱ, vermes, proprie, qui e putredine nascuntur.

Εὐλάϊγξ, γος, ὁ, ἡ, τὸ, e bonis pulcrisque lapidibus structus.

ΕΥΛΑΚΑ, ας, ἡ, Vox Laconica, vomer. 2) bidens, ligo.

Εὔλαλος, ȣ, ὁ, ἡ, bene loquens, facundus, disertus. 2) loquaculus.

Εὐλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, splendens, fulgidus. A λάμπω.

Εὔλαμπρος, ον, idem.

Εὐλάχανος, ον, oleribus abundans s. fertilis. A λάχανον, *olus.*

Εὐλείαντος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile læuigatur aut complanatur. 2) qui facile conteritur. A λειαίνω, *læuigo, comminuo.*

Εὔλειμος, ȣ, ὁ, ἡ, bona prata habens. A λειμὼν, *pratum.*

Εὐλείμων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Εὔλεκτρος, ον, pulcher, Epith. feminæ, sc. qua cum suaue est cubare. A λέκτρον, *lectus.*

Εὔλεξις, εος, ὁ, ἡ, bonas dictiones habens.

Εὐλέπιστος, ȣ, ὁ, ἡ, desquamatu facilis. 2) qui facile delibratur & cortice spoliatur. A λεπίζω, *desquamo, decortico.*

Εὔλευκος, ȣ, ὁ, ἡ, valde albus.

Εὐλεχὴς, ὲς, idem quod εὔλεκτρος. 2) felix, de sponsis, vel coniugibus, vel nuptiis. A λέχος, *lectus.*

Εὐληθάργητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile labitur in lethargum. A λήθαργος.

Εὔληκτος, ον, breuis, non diu duraturus. A λήγω, *finio, desino.*

Εὐλημματέω, ῶ, f. ήσω, animosus sum, forti sum animo. A λῆμμα, *animus præsens.*

Εὔληπτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile capi potest.

Εὐλήπτως, *Adu.* ita, vt facile & cito capi possit.

ΕΥΛΗΡΑ, ων, τὰ, lora, habenæ. Homer.

Εὐλίβανος, ον, thure abundans, thurifer.

Εὔλιθος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcros habens lapides.

Εὐλίμενος, ȣ, ὁ, ἡ, bono instructus portu. 2) epith. portus ipsius, commodus. A λιμήν.

Εὐλιπὴς, ὲς, præpinguis. A λίπος, *pinguedo.*

Εὐλιτάνευτος, ον, exorabilis. A λιτανεύω, *precor.*

Εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo. 2) bene precor, ominor. Ebr. 3) benigne polliceor, per Ebr. Vulgo, benedico. Ab εὔλογος.

Εὐλόγητος, η, ον, cui benigne promissum est. 2) laudatus. Vulgo benedictus. A præc.

Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo. 2) laus, prædicatio. 3) fausta omina, felicitatis promissio. Vulgo benedictio. 4) beneficium, munus, eleemosyna in N. T. 5) Cœna sacra ap. Scr. Eccl.

Εὐλογιστέω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor. 2) æquo animo fero. Ab εὐλόγιστος.

Εὐλογιστία, ας, ἡ, ratio bene subducta. 2) consilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis consiliis. Ab eod.

Εὐλόγιστος, ȣ, ὁ, ἡ, quem facile reputare & perpendere licet. 2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus. 3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

Εὐλογίστως, *Adu.* prudenter, sapienter, recte.

Εὔλογος, ȣ, ὁ, ἡ, rationalis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus. 2) quod facile parari & haberi potest.

Εὐλογοφάνεια, ας, ἡ, prætextus speciosus. A seq.

Εὐλογοφανὴς, ὲς, speciosus, verisimilis.

Εὐλογχέω, felix sum. Hesych. A seq.

Εὔλογχος, fortunatus. A λόγχη, *sors.*

Εὐλόγως, *Adu.* recte, apte, opportune, consentanee. Ab εὔλογος.

Εὐλουσία, ας, ἡ, mundities, cum quis bene lotus est. 2) purgatio. A λούω, *lauo.*

Εὔλοφος, ȣ, ὁ, ἡ, bene cristatus. 2) strenuus. 3) moriger, obsequiosus, molles quasi & flexiles præbens ceruices.

Εὐλόφως, *Adu.* generose, fortiter. A præc.

Εὔλοχος, ȣ, ὁ, grauidis vel parturientibus fauens, Epith. Dianæ.

Εὐλύγιστος, ȣ, ὁ, ἡ, flexilis, qui facile flectitur, vt vimen. A λυγίζω.

Εὐλύρας, *Dor.* pro εὐλύρης, ȣ, ὁ, bonam lyram habens. 2) bene lyra canens. 3) canorus. A λύρα.

Εὔλυρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Εὔλυτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile solui potest. 2) paratus discedere, expeditus. *Comp.* εὐλυτώτερος.

Εὐλύτως, *Adu.* expedite, facile.

Εὐμάθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi. A seq.

Εὐμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, docilis, ingeniosus. 2) facilis intellectu. A μανθάνω.

Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμάθεια. A præc.

Εὐμαθῶς, *Adu.* ita, vt quis facile addiscat, facile discendo. 2) ita vt facile percipi possit. Ab eod.

Εὐμάλακτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile emollitur, facile emollescens. A μαλάσσω, *emollio.*

Εὐμάρα, ἡ, pellis, corium. Schol. Theocr.

Εὐμάραντος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνομαι, *marcesco.*

Εὐμάρεια, & εὐμαρία, ας, ἡ, facilitas. 2) tranquillitas animi. 3) latrina, ap. Ionas. A seq.

Εὐμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, facilis, commodus. A μάρη *manus.*

Εὐμαρὶς, ίδος, ὁ, calceamenti genus. Ab εὐμαρὴς, quia facile induitur aut expeditum incessum facit: siue ab εὐμάρα, quia e corio erant.

Εὐμαρίζω, f. ίσω, alleuo. Ab eod.

Εὐμαρῶς, *Adu.* facile, nullo negotio. Ab eod.

Εὐμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, valde magnus, ingens. 2) procerus. A μέγεθος.

Εὐμέθοδος, ȣ, ὁ, ἡ, in quo methodus & ratio est. 2) compendiosus, artificiosus.

Εὐμεθόδως, *Adu.* apte, via & ratione. 2) compendiose.

Εὐμεθόδως, *Adu.* idem.
Εὐμειδής, έος, ὁ, ἡ, hilaris, lætus, beniuolus. A μειδιᾶν, *renidere.*
Εὐμείλικτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile mulceri, leniri vel placari poteſt. A μειλίσσω.
Εὐμείλιχος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.
Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. A ſeq. v. ἐμμέλ.
Εὐμελής, έος, ὁ, ἡ, apte modulatus, canorus. A μέλος.
Εὐμελία, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.
Εὐμελίας, & ἐϋμμ. ȣ, ὁ, fraxini, i. e. haſtæ e fraxino, tractandæ peritus, bellator bonus. A μελία, *fraxinus.*
Εὐμελιττέω, ῶ, fut. ήσω, apes meæ bene mellificant. 2) bene mellifico. A μέλιττα, *apis.*
Εὐμελῶς, *Adu.* perite, accurate. Ab εὐμελής.
Εὐμένεια, ας, ἡ, beneuolentia, animus bene affectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενής.
Εὐμενεστέρως, *Adu.* benignius. Ab eod.
Εὐμενέτης, ȣ, ὁ, beneuolus, amicus. Ab εὐμενέω.
Εὐμενέτειρα, ας, ἡ, beneuola, patrona. A præc.
Εὐμενέω, ῶ, f. ήσω, beneuolus ſum, propitius. A ſeq.
Εὐμενής, έος, ὁ, ἡ, beneuolus, clemens, amicus, benignus. A μένος, *animus.*
Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphraſin, ab εὐμενής.
Εὐμενίζω, f. ίσω, beneuolum reddo, placo. Ab eodem.
Εὐμενικός, ἡ, ὸν, idem quod εὐμενής.
Εὐμενῶς, *Adu.* beneuole, benigne. Ab eod.
Εὐμέριστος, ὁ, ἡ, diuiduus, facile diuidendus. A μερίζω.
Εὐμεταβλησία, ας, ἡ, inconſtantia. A ſeq.
Εὐμετάβλητος, ȣ, ὁ, ἡ, mutabilis, inconſtans.
Εὐμεταβλήτως, *Adu.* inconſtanter. A præc.
Εὐμετάβολος, ȣ, ὁ, ἡ, mutabilis, inconſtans.
Εὐμετάδοτος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis ad impertiendum, liberalis. A μεταδίδωμι, *impertior.*
Εὐμεταδότως, *Adu.* benigne, liberaliter. A præc.
Εὐμετάθετος, ȣ, ὁ, ἡ, mutabilis. Ex μετατίθημι.
Εὐμετακίνητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile moueri & mutari poteſt.
Εὐμετακόμιστος, ȣ, ὁ, ἡ, tranſportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.
Εὐμετάπειστος, ȣ, ὁ, ἡ, cui facile aliud perſuadetur, qui facile a ſententia deducitur. A μεταπείθω.
Εὐμεταποίητος, ον, mutabilis.
Εὐμετάπτωτος, ȣ, ὁ, ἡ, mutationi obnoxius. A μεταπίπτω.
Εὐμετάστατος, ȣ, ὁ, ἡ, inſtabilis, inconſtans. A μεθίσταμαι.
Εὐμετάτρεπτος, ον, idem. A μετατρέπω, *muto.*
Εὐμετάφορος, ον, idem. A μεταφέρομαι.
Εὐμεταχειρισία, ας, ἡ, mobilitas, placabilitas, tractabilitas, commodi mores. A ſeq.
Εὐμεταχείριστος, ȣ, ὁ, ἡ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis, qui facile conciliari, capi poteſt. A μεταχειρίζω, *tracto.*
Εὐμεταχειρίστως, *Adu.* ita, vt facile tractari queat, placabiliter, leniter. A præc.
Εὐμέτριος, idem quod ſeq.
Εὐμετρος, ȣ, ὁ, ἡ, modum ſeruans, moderatus. A μέτρον, *modus.* (Sed hæc lectio melior, quam illa.)
Εὐμήκης, εος, ὁ, ἡ, bene longus, decore procerus. A μῆκος.
Εὔμηλος, ȣ, ὁ, ἡ, ouibus abundans. 2) pecorum ferax. A μῆλον, *ouis.*
Εὔμηρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui bona ſeu decora, formoſa & firma femora habet.
Εὐμήρυτα ἔρια, lanæ ad nendum faciles. A μηρύω, *filum deduco.*
Εὔμητις, ιδος, ὁ, ἡ, prudens.
Εὐμηχανία, ας, ἡ, induſtria, ſollertia. A ſeq.
Εὐμήχανος, ȣ, ὁ, ἡ, ad machinandum promtus, induſtrius, ingenioſus. A μηχανή.
Εὐμηχάνως, *Adu.* ingenioſe, artificioſe. A præc.
Εὔμικτος, ον, comis, facilis, bonus ſodalis, *ein guter Compagnon.*
Εὐμίμητος, ὁ, ἡ, facile imitabilis.
Εὐμίσητος, ȣ, ὁ, ἡ, inuidioſus, inuiſus.
Εὔμιτος, ον, e bono ſtamine factus.
Εὔμιτρος, ȣ, ὁ, ἡ, bene mitra cinctus. A μίτρα.
Εὐμνημονεστέρως, *Adu.* ad retinendum aptius. Ab εὐμνήμων, quod non repertum eſt.
Εὐμνημόνευτος, ȣ, ὁ, ἡ, memoratu facilis, memorabilis.
Εὐμνηστος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius facile recordamur, cuius memoria ſemper nobis obuerſatur. A μνάομαι, *recordor.*
Εὐμοιρέω, ῶ, bona ſorte vtor. Ab εὔμοιρος.
Εὐμοιρία, ας, ἡ, bona ſors, felicitas. Ab eod.
Εὔμοιρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, bona ſorte vtens, felix. A μοῖρα, *ſors, fatum.*
Εὐμοίρως, *Adu.* felici fato. A præc.
Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus. 2) ſuauitas vocis. A ſeq.
Εὔμολπος, ȣ, ὁ, ἡ, bene canens. A μολπή.
Εὐμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab εὔμορφος.
Εὐμορφολογεῖν, facete, lepide loqui. A ſeq. & λόγος.
Εὔμορφος, ȣ, ὁ, ἡ, formoſus, ſpecioſus. A μορφή, *forma.*
Εὐμȣσία, ας, ἡ, muſica elegantia, muſicus lepos. 2) doctrinæ lepos & gratia. A ſeq.
Εὔμȣσος, ον, ſuauiter canens. 2) venuſtus, argutus. 3) eruditus. A μȣ̃σα.
Εὐμȣ́σως, *Adu.* eleganter, erudite. A præc.
Εὔμοχθος, ȣ, ὁ, e labore honeſto ortus, vel cum labore honeſto coniunctus. Heſych.
Εὐμυκὸς, ον, mugiens. A μυκάομαι, *mugio.*
Εὐμυλία, ἡ, rumor. Hymn. Hom.
Εὐνάζω, f. άσω, ſopio. 2) in cubili colloco, cubile ſtatuo. 3) *de mari*, placare, tranquillum reddere, ponere, ſternere. 4) *med.* dormio, quieſco. 5) concumbo. Ab εὐνή.
Εὐναῖος, αία, αῖον, qui procumbere amat. εὐναίῃς, ἡ, *Ion.* pro εὐνῇ. εὐναῖον, ȣ, τὸ, ſtratum lecti, ſtragulum. Ab eod.
Εὐνάσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, ad cubandum, ſeu cubile ſtatuendum opportunus. Ab εὐνάζω.
Εὐναστήρ, ῆρος, ὁ, concubitor. 2) maritus. Ab eodem.
Εὐναστήριον, ȣ, τὸ, cubiculum, dormitorium. 2) cubicularis lectus. Ab eod.
Εὐναστής, ȣ̃, ὁ, cubicularius. Ab eod.
Εὐνάστωρ, ορος, ὁ, idem quod εὐναστήρ.

Εὐνάτειρα,

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, concubina. 2) coniux, marita. A εὐνάω.
Εὐνατὴρ, ῆρος, ὁ, concubitor. 2) maritus. Ab eodem.
Εὐνατήριον, ου, τὸ, cubile. 2) dormitorium. A pr.
Εὔνατωρ, ορος, v. εὐνάτωρ.
Εὐνάω, ῶ, f. ήσω, colloco. 2) fopio. 3) fedo. 4) *paff.* dormio. Ab εὐνή.
Εὐνέτης, ου, ὁ, concubitor. 2) maritus. A pr.
Εὐνέτις, ιδος, ἡ, concubina. 2) vxor. A pr.
Εὐνὴ, ῆς, ἡ, veftis, ftragula lecti. 2) cubile. 3) luftrum ferarum. 4) concubitus. 5) tentorium. 6) fepulcrum. 7) locus quiuis, in quo aliquis commoratur. 8) *Plur.* εὐναὶ anchoræ.
Εὐνῆθεν, *Adu.* e lecto. A pr.
Εὔνημα, τὸ, concubitus. Ab εὐνάω.
Εὐνητὴρ, ῆρος, ὁ, cubicularis. εὐνητὴρ χιτὼν, veftis cubicularis, nocturna. Ab eod.
Εὐνήτρια, ας, ἡ, concubina, coniux. Ab εὐνάω.
Εὐνήτειρα, ἡ, idem. Ab εὐνητήρ.
Εὐνήτωρ, v. εὐνάτωρ.
Εὔνητος, f. ἐΰνητος, ἐΰννητος, ου, ὁ, ἡ, bene textus, de vefte pulcra. A νέω, neo.
Εὐνῆφι, *Adu.* e lecto. Ab εὐνή.
Εὔνια, ων, τὰ, ftragula, ftrata. fc. ἱμάτια. Ab eod.
Εὐνὶς, ίδος, ἡ, vxor. Ab eod.
Εὖνις, ιος, ὁ, ἡ, priuatus, orbus, viduus, vidua, orba.
Εὐνοέω, ῶ, f. ήσω, beneuolus fum, bene adfectus fum animo erga aliquem. Ab εὔνοος.
Εὐνόητος, ου, ὁ, ἡ, facilis intellectu.
Εὐνοήτως, *Adu.* ita, vt facile intelligi queat.
Εὔνοια, ας, ἡ, beneuolentia. Ab εὔνους.
Εὐνοϊκὸς, ἡ, ὸν, beneuolus. A pr.
Εὐνοϊκῶς, *Adu.* beneuole. εὐνοικωτέρως, magis beneuole. A pr.
Εὐνομέω, ῶ f. ήσω, bonis legibus conftituo. Hinc εὐνομέομαι, οῦμαι, bonis legibus vtor. 2) bene leges exerceo. Ab εὔνομος.
Εὐνομία, ας, ἡ, bonæ leges. 2) ftatus fub bonis legibus. 3) æquitas. A feq.
Εὔνομος, ου, ὁ, ἡ, qui bonis legibus vtitur. 2) pafcuus, pabulofus.
Εὔνοος, *contr.* εὔνους, ου, ὁ, ἡ, bene adfectus erga aliquem, beneuolus. τὸ εὔνουν, beneuolentia. Comp. εὐνούστερος. Sup. εὐνούστατος.
Εὔνοστος, ου, ὁ, ἡ, numen molendinis appofitum, quod farinæ menfuram infpicere eique præeffe credebatur. (quafi quod ἀγαθὸν τῶν ἀλφίτων νόστον, bonum & vberem frugum reditum & fanitati proficientem daret.)
Εὐνουχίας, ου, ὁ, fpado. Ab εὐνοῦχος.
Εὐνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, caftro, euiro. Ab eod.
Εὐνουχιστὴς, οῦ, ὁ, caftrator. A præc.
Εὐνούχιον, ου, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime aduerfum. Ab εὐνοῦχος.
Εὐνουχοειδὴς, ὲς, eunuchi fimilis, h. e. ad coitum inhabilis. A fq. & εἶδος.
Εὐνοῦχος, ου, ὁ, eunuchus, fpado. 2) continentiam feruans. 3) gynæcei præfectus, aulæ, quia erant fere eunuchi genus honoris in origine. 4) εὐνοῦχοι, proceres. Ex εὐνή, *cubile*, & ἔχω.
Εὐνουχώδης, εος, ὁ, ἡ, effeminatus, vt eunuchus. A pr.
Εὐνόως, *Adu.* beneuole. Ab εὔνους.
Εὔνως, *Adu.* idem & ab eod.
Εὔνωμος, ον, qui facile mouetur, vibratur, agitatur. A νωμάω.
Εὔνωτος, ου, ὁ, ἡ, bonum habens dorfum. 2) fortes & latos humeros habens.
Εὔξεινος, ου, ὁ, ἡ, hofpitalis. Hinc Εὔξεινος, fc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξενος dicebatur. Ab εὔξενος.
Εὐξείνως, *Adu.* hofpitaliter, amice. A pr.
Εὔξενος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὔξεινος.
Εὐξένως, idem quod εὐξείνως.
Εὔξεστος, ου, ὁ, ἡ, bene rafus, politus, elaboratus.
Εὐξήραντος, ου, ὁ, ἡ, qui facile ficcatur- A ξηραίνω.
Εὔξοος, ου, ὁ, ἡ, bene rafus, feu politus. 2) qui rafura feu fcalptura facile poliri poteft. *Comp.* εὐξοώτερος. A ξέω, *rado, polio.*
Εὐξυλὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eft probæ materiæ. A ξύλον.
Εὔξυλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. 2) arborum ferax, lignis abundans.
Εὐξύμβολος vide εὐσύμβολος, & fic etiam cetera, in quibus τὸ ξὺν *Attice* pro σὺν pofitum.
Εὐξύνετος, ον, perfpicuus, clarus.
Εὔξυστος, ὁ, ἡ, idem quod εὔξοος. A ξύω, *rado.*
Εὔογκος, ου, ὁ, ἡ, molis amplæ & compactæ: corpulentus, mediocriter tumens. 2) qui admittit & requirit ornatum. 3) portatu facilis. Ab ὄγκος.
Εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, profpere progredior, profperum iter præbeo, *med.* profpero itinere, f. omnino, profpero fucceffu vtor. Ab εὔοδος.
Εὐόδης, ες, idem quod εὔοδος.
Εὐοδία, ας, ἡ, expeditum, planum, profperum iter. Ab εὔοδος.
Εὐοδιάζω. idem quod εὐοδέω. A pr.
Εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. A fq.
Εὔοδμος, ου, ὁ, ἡ, fuauiter olens. Ab ὀδμή.
Εὔοδος, ου, ὁ, ἡ, per quem facile iter patet, peruius. 2) iter expeditum habens. 3) qui profpero fucceffu vtitur.
Εὐοδόω, ῶ, f. ώσω, idem quod εὐοδέω, in act. & med. *in paff.* felici fucceffu vtor. A pr.
Εὐόδως, *Adu.* facili via, expedite. 2) profpero cum fucceffu, feliciter. Ab eod.
ΕΥΟΙ, Εὐοῖ, vox bacchantium. Hinc ὁ Εὔιος, Bacchi cognomen.
Εὐοικονόμητος, ου, ὁ, ἡ, difpenfatu facilis. 2) digeftu facilis. Ab οἰκονομέω.
Εὐοικονομικὸς, ὁ, œconomiæ peritus.
Εὔοικος, ου, ὁ, ἡ, bonam domum habens. 2) bonus & commodus ad inhabitandum.
Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo. 2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος.
Εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas. 2) annus vini copia & bonitate infignis. Ab eodem.
Εὐοίνιστος, ον, vino bono factus, qui fit e vino vel per vinum, vt libatio. Ab οἰνίζω.
Εὔοινος, ου, ὁ, ἡ, bonum vinum ferens. 2) vino abundans.
Εὐοιώνιστος, ὁ, ἡ, aufpicatus. Ab οἰωνίζομαι.
Εὐόλβιος, ον, felix, diues.

Εὐόλισθος, ε, ὁ, ἡ, valde lubricus, labilis.
Εὔομβρος, ε, ὁ, ἡ, imbribus abundans.
Εὐόμιλος, ε, ὁ, ἡ, qui bene & dextre nouit cum aliis conuerſari, affabilis.
Εὐομολόγητον, planum & conceſſu facile. Ab ὁμολογέομαι.
Εὐόνειρος, ὁ, ἡ, qui bona ſomnia videt, vel efficit.
Εὐοπλία, ἡ, armorum bonitas, proſperi in armorum exercitio ſucceſſus. A ſeq.
Εὔοπλος, ε, ὁ, ἡ, bene armatus. 2) felix in armis. Ab ὅπλα, *arma*.
Εὔοπτος, ε, ὁ, ἡ, conſpicuus, adſpectabilis. Ab ὀπτομαι.
Εὐόρατος, ε, ὁ, ἡ, qui facile cerni poteſt.
Εὐοργησία, ας, ἡ, promtitudo, ſeu facilitas ad iraſcendum. A ſeq.
Εὐόργητος, ε, ὁ, ἡ, qui facile ſeu leui de cauſſa iraſcitur, iracundus. 2) qui moderate iraſcitur. 3) bene moratus. Ab ὀργάω.
Εὐοργήτως, *Adu.* ita iracunde, vt ne ira modum excedat. 2) ſtudioſe, alacriter. 3) moderate, decore.
Εὔοργος, ε, ὁ, ἡ, qui moderate iraſcitur. 2) bene moratus. Ab ὀργή, quæ eſt animi quicunque impetus.
Εὐόρεκτος, ε, ὁ, ἡ, qui bene appetit cibos. 2) qui appetitum cibi conciliat. Ab ὀρέγομαι.
Εὐόριστος, ε, ὁ, ἡ, qui ſuis finibus facile continetur. 2) quem definire & ſuis limitibus deſcribere facile eſt. Ab ὁρίζω.
Εὐορκέω, ῶ, f. ήσω, religioſe iuro. Ab εὔορκος.
Εὐορκησία, ας, ἡ, ſanctum iusiurandum. A pr.
Εὐορκία, ας, ἡ, iuris iurandi fides. A ſeq.
Εὔορκος, ε, ὁ, ἡ, qui iusiurandum religioſe colit, vere iurat. 2) τὸ εὔορκον, quod iuri iurando conſentaneum eſt, quod iusiurandum poſtulat, exigit.
Εὐόρκωμα, τὸ, v. εὐορκησία.
Εὐόρκωτος, ον, v. εὔορκος.
Εὐόρκως, *Adu.* religioſe iusiurandum ſeruando 2) interpoſito ſacramento.
Εὐόρμητος, ον, vnde facile impetus fieri poteſt. 2) qui facile incitatur, commouetur. Ab ὁρμάω.
Εὔορμος, ε, ὁ, ἡ, commodam & tutam nauium ſtationem habens.
Εὐορνιθία, ἡ, bonum augurium. A ſeq.
Εὔορνις, ιθος, ὁ, ἡ, qui bonis auſpiciis fit.
Εὔοσμος, ε, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, odoratus. Ab ὀσμή, *odor*.
Εὐοσφραντικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. Ab ὀσφραίνομαι, *olfacio*.
Εὐόσφρητος, ε, ὁ, ἡ, olfactu pollens, ſagax. Ab eod.
Εὐόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, qui pulcris & venuſtis oculis eſt. 2) qui alienis oculis gratus eſt. 3) honeſtus, bellus.
Εὐοφθάλμως, *Adu.* cum quadam obtutus venuſtate. 2) decore, decenter.
Εὔοφρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcra habens ſupercilia.
Εὐοχέομαι, ῦμαι, εὐοχεῖται, recte habenis regitur. Ab ὀχέω, *veho*.
Εὐοχθέω, ῶ, f. ήσω, lætor, feliciter ago ex labore.
Εὔοχθος, ε, ὁ, ἡ, lætus. Ab ὀχθέω.
Εὔοχος, ον, urine retinens. Ab ἔχω.
Εὐοψέω, pulcher, iucundus adſpectu ſum. Ab ὄψις.

Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulcra, pulcher adſpectus, venuſtas. 2) opſoniorum abundantia, bona opſonia. Ab ὄψις, vel ὄψον.
Εὔοψος, ον, opſoniis abundans. Ab ὄψον.
Εὐπαγὴς, ἐς, bene compactus. A πήγνυμι.
Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici poteſt, corporis conſtitutio iniuriis facile obnoxia. 2) felicitas. 3) beneficium, quatenus quis eo adficitur. 4) voluptas, oblectatio, deliciæ. 5) habitus bonus corporis vel animi, qui facile ſuſtinet incommoda; robur corporis vel animi. Ab εὐπαθής. v. ἡδυπάθεια.
Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior, aliqua re adficior. 2) felicitate fruor. 3) bona tum corporis habitudine. 4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab eod.
Εὐπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facile aliqua re adficitur. 2) pronus, promtus. A πάθος.
Εὐπάθητος, ὁ καὶ ἡ, paſſibilis, patiendi neceſſitati valde expoſitus. Ab εὐπαθεῖν.
Εὐπαιδευσία, ας, ἡ, recta inſtitutio liberorum. 2) diſciplinarum notitia, quæ ineſt recte inſtituto, ſ. qua imbuuntur bene inſtituendi. 3) commodi, honeſti, liberales mores. A ſeq.
Εὐπαίδευτος, ε, ὁ, ἡ, recte inſtitutus, valde eruditus, doctiſſimus. A παιδεύω.
Εὐπαιδεύτως, *Adu.* erudite, docte, perite. A pr.
Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas in gignendis, habendis, bonis liberis; felicitas, quam adferunt boni liberi. A ſeq.
Εὔπαις, αιδος, ὁ, ἡ, bonos habens liberos. 2) bona proles.
Εὐπάλαμος, & λαμνος, ον, manu perita inſtructus, artificioſus, bene conſtructus. 2) dexter, agilis. 3) validus. A παλάμη.
Εὐπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.
Εὐπαλῶς, *Ion.* εὐπαλέως, *Adu.* ſine magno certamine. A pr.
Εὐπαράγωγος, ε, ὁ, ἡ, qui facile decipitur. 2) cui facile perſuadetur. 3) qui facile regitur ſ. tractatur.
Εὐπαράδεκτος, ε, ὁ, ἡ, valde acceptus, probatus, gratus. 2) credibilis.
Εὐπαράδοξος, ον, idem quod ſimplex. Comp. εὐπαραδοξότερος.
Εὐπαράδοχος, ον, aptus, ſ. facilis ad recipiendum. A παραδέχομαι.
Εὐπαραίτητος, ε, ὁ, ἡ, exorabilis, placabilis.
Εὐπαράκλητος, ε, ὁ, ἡ, qui facile aduocatur, vel allicitur, placabilis, quocum agere facile ſit. 2) propenſus ad recipiendum.
Εὐπαρακολέθητος, ε, ὁ, ἡ, facilis intellectu, facile, promte rem perſpiciens, capiens. A παρακολεθέω.
Εὐπαρακολεθήτως, *Adu.* perſpicue. A pr.
Εὐπαρακόμιστος, ε, ὁ, ἡ, aduectu ſeu comportatu facilis. 2) epith. nauigationis, facilis. A παρακομίζομαι.
Εὐπαράλογιστος, ὁ, ἡ, qui facile decipitur. *Superl.* εὐπαραλογιστότατος, quaſi a παραλογής.
Εὐπαραμύθητος, ε, ὁ, ἡ, qui facile necti poteſt, exorabilis. A παραμυθέομαι.

Εὐπάραος,

Εὐπάρακος, ον, pulcher. Dor. ap. Pind. pro εὐπάρειος, f. εὐπάρειος, vbi v.

Εὐπαράπειστος, ὁ, ἡ, praui docilis, cui facile malum persuadetur, qui facile decipitur. A παραπείθω.

Εὐπαράπλους, ουν, qui sine periculo præternauigatur.

Εὐπαράτρεπτος, ὁ, ἡ, qui facile a sententia deducitur, aut decipitur. A παρατρέπω.

Εὐπαρατύπωτος, ον, obnoxius falsariis, qui facile perperam exprimitur, vel effingit. *nam & actiue dicitur.* A παρατυπόω.

Εὐπαράφορος, ου, ὁ, ἡ, qui facile in malam partem detorquetur. 2) qui facile in mentis errorem incidit.

Εὐπάρεδρος, ὁ, ἡ, constanter assidens, assiduus in aliquo negotio. 2) constans, firmus.

Εὐπαρέδρως, *Adu.* assidue, constanter. A pr.

Εὐπάρειος, ου, ὁ, ἡ, pulcras genas habens, pulcher. A παρειά, *gena.*

Εὐπαρείσδυτος, ον, qui facile subit, se insinuat. A παρεισδύω.

Εὐπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, felix virgo, virginitatem facile & honeste tolerans.

Εὐπαρήγορος, ου, ὁ, ἡ, facile consolationem admittens, æquus animo.

Εὐπαρηγόρως, *Adu.* æquo animo, facilem se solationibus præbendo. A pr.

Εὐπαρόρμητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile commouetur. A παρορμάω, *concito.*

Εὐπάροχος, ου, ὁ, ἡ, facilem se præbens. 2) bonus præbitor.

Εὐπαρρησίαστος, ον, cum fiducia loquens. A παρρησιάζομαι.

Εὐπάρυφος, ου, ὁ, ἡ, insigni limbo prætextus. 2) laticlauius. 3) laticlauia veste vtens. A παρυφή.

Εὐπάσχω, beneficio adficior. vnde εὐπαθῶν. (Nisi hoc potius est εὐπαθῶν pro εὐπαθέων, ab εὐπαθέω. Nam εὐπάσχω non videtur in vsu fuisse.)

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, nobilis, generosa. quasi ab εὐπάτηρ.

Εὐπάτητος, ου, ὁ, ἡ, qui facile calcari potest. A πατέω, *calco.*

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, eupatorium, herba quædam.

Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπατρίδας, patricius. A πατήρ.

Εὐπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, bono, nobili, patre natus.

Εὐπαχής, ές, carnosus, obesus. A παχύς.

Εὐπεδιάς, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens. A πεδίον.

Εὐπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, pulcris indutus calceis, seu talaribus. A πέδιλον.

Εὔπεζος, ον, pulcros pedes habens, pulcra sc. femina. A πέζα.

Εὐπείθεια, ας, ἡ, obsequium. A seq.

Εὐπειθέω, ῶ, f. ήσω, obtempero, obsequor. A seq.

Εὐπειθής, έος, ὁ, ἡ, qui facile paret seu obsequitur, credulus. A πείθομαι.

Εὐπειθῶς, *Adu.* obsequenter. A pr.

Εὔπειστος, ου, ὁ, ἡ, cui facile aliquid persuaderi potest, tractabilis. 2) moriger. A πείθομαι.

Εὐπείστως, *Adu.* ita, vt facile persuaderi quid possit.

Εὔπεκτος, ου, ὁ, ἡ, bene pexus, seu facilis ad pectendum.

Εὐπελέκητος, ου, ὁ, ἡ, secatu, dolatu facilis. A πελεκάω.

Εὐπέμπελος, ον, felix, lætus.

Εὐπένθερος, ου, ὁ, ἡ, nobilem socerum habens.

Εὔπεπλος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum habens peplum.

Εὔπεπτος, ου, ὁ, ἡ, concoctu facilis. A πέπτω.

Εὐπεριάγωγος, ου, ὁ, ἡ, facilis circumactu. versatilis. A περιάγω, *circumago.*

Εὐπεριαίρετος, ου, ὁ, ἡ, qui facile detrahitur. A περιαιρέω, *detraho.*

Εὐπερίβλεπτος, ὁ, ἡ, conspicuus.

Εὐπερίγραφος, ου, ὁ, ἡ, bene circumscriptus, concinnus, habilis. 2) qui facile explicari, describi potest. 3) qui facile circumscribitur, h. e. coercetur. A περιγράφω.

Εὐπερίθραυστος, ον, fragilis. A θραύω, *frango.*

Εὐπερικάλυπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile velari, tegi, celari potest. A περικαλύπτω.

Εὐπερίκοπτος, ὁ, ἡ, ap. Polyb. qui facile aliorum importunitatem fert, v. c. in adeundo. (aut, vt alii reddunt, cui comitatus modicus, & ministerium habile est.) A περικόπτω.

Εὐπερίληπτος, ον, angustus, non late patens, brevis. A περιλαμβάνω.

Εὐπερίοπτος, ου, ὁ, ἡ, valde conspicuus. 2) qui facile despici potest, contemtibilis. A περιόπτομαι.

Εὐπεριόριστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile terminari seu circumscribi potest. A περιορίζω.

Εὐπερίπατος, ου, ὁ, ἡ, bene ambulare seu incedere sinens, qui non impedit iter facere. A περιπατέω.

Εὐπερίσπαστος, ον, qui distringi, distineri se patitur, qui facile flecti, circumagi potest. A περισπάω.

Εὐπερίστατος, ου, ὁ, ἡ, ad circumcingendum proclivis. 2) tenaciter inhærens. 3) quem multi circumsistunt.

Εὐπερίστροφος, versatilis, versutus. A περιστρέφω.

Εὐπερίτρεπτος, ου, ὁ, ἡ, circumactu facilis, subverti facilis. A περιτρέπω.

Εὐπερίφωρος, ου, ὁ, ἡ, manifestus, deprehensu facilis. A φωρῶ.

Εὐπερίχυτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile circumfunditur, vndique circumfusus. A περιχέω.

Εὐπέταλος, ου, ὁ, ἡ, bene foliatus, totus decorus. A πέταλον, *folium.*

Εὐπέταστος, ου, ὁ, ἡ, expansu seu explicatu facilis. A πετάννυμι, *pando.*

Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. A seq.

Εὐπετής, έος, ὁ, ἡ, facilis. Ex εὖ & πίπτω.

Εὐπετρος, ον, e saxo duro factus.

Εὐπετῶς, *Adu.* facile, sine molestia, expedite. *Comp.* εὐπετεστέρως, facilius. Ab εὐπετής.

Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. A πέπτω.

Εὐπηγής, έος, ὁ, ἡ, bene compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.

Εὔπηκτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Εὐπήληξ, ηκος, ὁ, ἡ, pulcra ornatus galea.

Εὔπηνος, ον, pulcre textus. Epith. vestis. A πήνη, *tela*.

Εὔπηχυς, εος, ὁ, ἡ, pulcra brachia habens, pulchra, de femina.

Εὔπίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, Epith. terræ, aquosus, irriguus.

Εὐπιθὴς, ὲς, certus, quo freti esse possumus. A πείθω.

Εὐπίλητος, ον, densus, dense textus, vt simplex.

Εὐπινὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. orationis vetustatem sine vitio & cum gratia imitantis in verbis. A πίνος. vbi v.

Εὔπιστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile credit, credulus. 2) fidelis. 3) credibilis, qui facile creditur.

Εὐπίστως, idem quod πιστῶς.

Εὐπίων, ον, præpinguis, opulentus.

Εὐπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui feliciter vagatur. Epith. canum vestigantium feram, vel vestigationis ipsius. A πλανάω.

Εὔπλαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile fingi potest, qui facile formam aliquam induit. 2) speciosus, vt prætextus.

Εὐπλάστως, ad fingendum apte. 2) speciose.

Εὐπλατὴς, έος, ὁ, ἡ, valde latus, peramplus. A πλάτος, *latitudo*.

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene iunctus, nexilis. vnde ἐϋπλεκέες poët. A πλέκω, *necto*.

Εὔπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, seu contextus. Ab eod.

Εὔπλευρος, ου, ὁ, ἡ, qui bonis firmisque lateribus est, lateribus valens, seu decorus. A πλευρά.

Εὔπληκτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile pulsatur. A πλήσσω, *pulso*.

Εὐπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, bene repletus. 2) qui facile impletur. A πληρόω, *impleo*.

Εὐπλοέω, feliciter nauigo. Ab εὔπλοος.

Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοΐη, felix & bona nauigatio. Ab eod.

Εὐπλοκαμὶς, ίδος, ἡ, pulcros cincinnos habens.

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulcros cincinnos & cirros habens, crinitus, cincinnatus.

Εὔπλοκος, ου, ὁ, ἡ, bene textus. A πλέκω.

Εὔπλοος, *contr.* εὔπλους, ου, ὁ, ἡ, nauigatu facilis, nauigationem facilem habens.

Εὔπλουτος, ου, ὁ, ἡ, prædiues.

Εὐπλυνὴς, έος, ὁ, ἡ, bene lotus. 2) mundus. A πλύνω, *lauo*.

Εὐπνευστία, ας, ἡ, facilis & commoda spiratio, spirationis facilitas. A seq.

Εὔπνευστος, ου, ὁ, ἡ, bene spirans, cuius spiracula aperta sunt. 2) perflabilis. 3) bonum odorem spirans. A πνέω, *spiro*.

Εὔπνοος, *contr.* εὔπνους, ου, ὁ, ἡ, bene spirans. 2) perflabilis. A πνοή.

Εὐπόδητος, ον, pedi aptus, de calceo.

Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὔπους.

Εὐποιέω, ῶ, fut. ήσω, benefacio, beneficium tribuo.

Εὐποιητέος, έα, έον, beneficio adficiendus. A præc.

Εὐποιητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad benefaciendum. Ab eod.

Εὐποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, benefactus, elegans.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia. Ab εὐποιός.

Εὐποίκιλος, ον, diuersicolor.

Εὐποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, beneficus. A ποιέω.

Εὔποκος, ου, ὁ, ἡ, bonum vellus habens.

Εὐπολέμητος, ὁ, ἡ, expugnabilis, qui debellari facile potest, cum quo bellum gerere facile est. A πολεμεῖν.

Εὐπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, habilis ad bellum, bellicosus, strenuus & fortis in bello.

Εὐπολέμως, perite & apte ad rationem bellicam; ex arte militari. A pr.

Εὔπολις, ιδος, ἡ, multas, magnas, pulcras vrbes habens. Epith. regionis, regni.

Εὐπολίτευτος, ον, bene constitutus, de ciuitate. A πολιτεύομαι.

Εὐπολιόρκητος, ου, ὁ, ἡ, obsessu facilis. A πολιορκέω.

Εὐπολύβουλος, ον, consiliis abundans, prudentissimus. Ab εὖ, πολὺς, & βουλή.

Εὔπομπος, ου, ὁ, bonus dux, de vento secundo, de duce viæ tuto & fido gnaroque.

Εὐπόρευτος, ου, ὁ, ἡ, facile peruius, permeabilis.

Εὐπορέω, ῶ, & εὐπορέομαι, οῦμαι, abunde possum, est mihi facultas, abundo, etiam in rebus malis. A πόρος.

Εὐπόρημα, τὸ, facultas, copia. A pr.

Εὐπόρητος, ου, ὁ, ἡ, parabilis, cuius copia facile nobis fit, abunde suppetens. Ab eod.

Εὐπόρθητος, ον, facile vastandus, expugnandus. A πορθέω, *exscindo*.

Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas. 2) opes. Ab εὔπορος.

Εὐπόριστος, ου, ὁ, ἡ, parabilis adquisitu & paratu facilis, qui facile suppeditatur. A πορίζομαι.

Εὔπορος, ου, ὁ, ἡ, expeditus. 2) copiosus, opulentus, locuples.

Εὐπόρως, *Adu.* facile, copiose. A pr.

Εὐπορώτερον, *Adu.* facilius. Ab eod.

Εὐποτμία, ας, ἡ, bona fortuna, felicitas. A seq.

Εὔποτμος, ου, ὁ, ἡ, felix, fortunatus.

Εὐπότμως, *Adu.* fortunate, feliciter. A pr.

Εὔποτος, ου, ὁ, ἡ, potatu facilis, potui aptus. 2) e quo bibere facile ac iucundum est. A ποτὸν, *potus*.

Εὔπους, οδος, ὁ, ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus. 2) velox.

Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res meas ago, felix sum in rebus gerendis. Ab εὐπραγής.

Εὐπράγημα, ατος, τὸ, felicitas in rebus agendis. 2) opera strenue nauata. A pr.

Εὐπραγὴς, έος, ὁ, ἡ, felix in rebus agendis. A πράττω, *facio*, vel πρᾶγος, *negotium*.

Εὐπραγία, ας, ἡ, sors prospera, res secundæ. 2) recta actio, bonum opus. A pr.

Εὐπραγότερος, ον, felicior.

Εὔπρακτος, ου, ὁ, ἡ, factu facilis. Ab πράττω.

Εὐπραξία, ας, ἡ, v. εὐπραγία.

Εὔπραξις, ἡ, idem.

Εὐπράσσω, vel εὐπράττω, f. ξω, felix sum in rebus gerendis, secundis rebus vtor. (sed rectius aut in duo vocabula εὖ πράσσω diuiditur, & sic in similibus, vt v. c. εὖ σοχάζομαι, aut εὐπρασσῶ vel εὐπραττῶ exaratur, vt sit contractum ex εὐπραττέω.)

Εὐπρεμνος,

Εὐπρεμνος, ε, ὁ, ἡ, pulcrum habens stipitem. Ex πρέμνον, stipes.
Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus. A sq.
Εὐπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, decorus, decens, speciosus. τὸ εὐπρεπὲς, in primis de prætextu specioso dicitur. A πρέπει.
Εὐπρεπτος, ον, idem, ap. Aeschyl.
Εὐπρεπῶς, Adu. decore, decenter, speciose, specioso cum prætextu. εὐπρεπεστέρως, decentius, quod & εὐπρεπέστερον.
Εὔπρηστος, ε, ὁ, ἡ, facilis accensu vstuque. 2) inflatu facilis. Epith. flatus est, validus. A πρήθω.
Εὔπριστος, ε, ὁ, ἡ, accurate sectus aut dissectus. 2) qui facile secari potest. A πρίζω, serra seco.
Εὐπροαιρέτος, ὁ, ἡ, promtus.
Εὐπροόρατος, ὁ, ἡ, perspectus, præuisus.
Εὐπροπαθῶν, οῦσα, οῦν, part. qui prior beneficio est adfectus. A προπάσχω.
Εὐπρόσδεκτος, ε, ὁ, ἡ, gratus.
Εὐπρόσεδρος, ε, ὁ, ἡ, adsiduus in aliquo negotio.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. A sq.
Εὐπροσήγορος, ε, ὁ, ἡ, adfabilis, comis.
Εὐπροσηγόρως, comiter. A pr.
Εὐπρόσιτος, ε, ὁ, ἡ, accessu facilis.
Εὐπροσίτως, Adu. facili aditu. A pr.
Εὐπρόσοδος, ε, ὁ, ἡ, accessu facilis.
Εὐπροσόδως, aditu facili. Pollux.
Εὐπρόσοιστος, ε, ὁ, ἡ, allatu facilis. 2) peruius. 3) expositus. 4) aditu facilis, mitis, quo cum congredi, agere & consuescere facile iucundumque sit. A προσφέρομαι.
Εὐπροσόρμιστος, ον, epith. portus, facilem aditum habens. Ab ὁρμίζω.
Εὐπρόσφορος, ε, ὁ, ἡ, promtus. 2) vtilis, vt ampl.
Εὐπρόσφυτος, ε, ὁ, ἡ, facile coiens & coalescens. A προσφύω.
Εὐπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, honestam speciem habeo. Ab εὐπρόσωπος.
Εὐπροσωπία, ας, ἡ, honesta species, verosimilitudo. A sq.
Εὐπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, pulcher adspectu, qui speciosa forma est. 2) qui hilari & læto est vultu. 3) speciosus, probabilis. A πρόσωπον.
Εὐπροσώπως, Adu. speciose, probabiliter. A pr.
Εὐπροφάσιστος, ε, ὁ, ἡ, prætextu facilis. 2) speciosum prætextum habens. 3) excusatione dignus. A προφασίζομαι, prætexo.
Εὐπροφασίστως, Adu. specioso prætextu. A pr.
Εὐπρόφορος, ον, facile proferendus s. pronunciandus. A προφέρω.
Εὐπρύμνης, ες, & εὐπρυμνος, ε, ὁ, ἡ, pulcram puppim habens. A πρύμνα, puppis.
Εὔπρωρος, ον, bonam proram habens. 2) idem quod εὐπρόσωπον. A πρῶρα.
Εὔπταιστος, ον, lubricus, fallax. A πταίω, offendo.
Εὔπτερος, ον, bene alatus. 2) nobilis, superbus. A πτερὸν, ala.
Εὐπτέρυγος, ον, idem. 2) celer. A πτέρυξ.
Εὐπτόητος, ον, timidus, facile terrendus. A πτοέω, terreo.
Εὔπτορθος, ε, ὁ, ἡ, habens pulcros ramos.

Εὔπυγος, ε, ὁ, ἡ, cui bonæ seu pulcræ nates sunt. A πυγὴ, nates.
Εὔπυργος, ε, ὁ, ἡ, pulcras turres (item vrbes) habens: bene munitus.
Εὐπυροφόρος, ον, fertilis frugibus.
Εὐπύρωτος, ε, ὁ, ἡ, qui facile ignescit, facilis excandefactu.
Εὐπώγων, ονος, ὁ, bene barbatus.
Εὔπωλος, ε, ὁ, ἡ, producens bonos equos. A πῶλος, pullus. 2) qui facile vertitur. A πωλέομαι.
Εὐραδαμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, multis rorans guttis, stillans.
Εὐραὶ, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atteratur. Pollux.
Εὐρὰξ, Adu. ex obliquo. Ab εὖρος.
Εὐραφὴς, ὲς, bene consutus, pulcram s. firmam suturam habens. A ῥάπτω.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, inuentum. Ab εὑρίσκω.
Εὑρεσιέπεια, ἡ, facundia. Ab εὑρεσιεπής.
Εὑρεσιεπέω, disertus sum. Ab eod.
Εὑρεσιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, quasi, qui inuenit verba: sed est, valde eloquens. Vt λογοποιὸς est etiam orator, quia orationem sæpe noua ratione fingit, sic εὑρεσιεπὴς, eloquens, quia nouos loquendi, ornandi modos reperit. v. & εὑρεσιλόγος. Ex εὕρεσις & ἔπος, oratio.
Εὑρεσίκακος, ὁ, ἡ, inuentor, auctor malorum.
Εὑρεσιλογέω, ῶ, f. ήσω, promte & sollerter verba inuenio. 2) fictos sermones, nugas loquor. Ab εὑρεσιλόγος.
Εὑρεσιλογία, ας, ἡ, sollertia in inueniendis verbis, narrationibus, rebus, facundia, disputatio. 2) loquacitas, fictio. A sq.
Εὑρεσιλόγος, ε, ὁ, ἡ, sollers in inueniendis verbis, narrationibus, facundus, disertus. 2) nugator, fabulator.
Εὕρεσις, εως, ἡ, inuentio. Ab εὑρίσκω.
Εὑρεσίτεχνος, ὁ, ἡ, inuentor artium. 2) insignis artifex. Ex εὑρ. & τέχνη.
Εὑρετὴς, ε, ὁ, inuentor. Ab εὑρίσκω,
Εὑρετέος, έα, έον, inueniendus, inuestigabilis. Ab eod.
Εὑρετικὸς, ὴ, ὸν, solers in inueniendo. Ab eod.
Εὑρετὶς, ίδος, ἡ, inuentrix. Ab εὑρετής.
Εὑρετὸς, ὴ, ὸν, inuentus. 2) qui inueniri potest. Ab εὑρίσκω.
Εὕρετρα, τὰ, præmium inuentori rei amissæ datum. Ab eod.
Εὑρέτρια, ας, ἡ, inuentrix. Ab εὑρετής.
Εὕρημα, ατος, τὸ, inuentum. 2) quæstus, lucrum. Ab εὑρίσκω.
Εὐρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab εὐρήμων.
Εὐρήμων, ονος, ὁ, ἡ, facundus. Ex ῥέω, dico.
Εὔρηνος, & εὔῤῥηνος, ον, abundans pecoribus. Ab ἀρς, agnus.
Εὐρησιεπὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod εὑρεσιεπής.
Εὑρησιλογίαι, αἱ, disputationes. Polyb.
Εὑρητέος, έα, έον, inueniendus. Ab εὑρίσκω.
Εὑρήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, inuentor. Ab eod.
Εὔριζος, ε, ὁ, ἡ, bene radicatus, firmis nitens radicibus. 2) radice exuberans. A ῥίζα.
Εὐριζόω, ῶ, f. ώσω, bene radicatus sum. 2) radicibus exubero.
Εὔριν, ινος, ὁ, ἡ, sagax, quasi, cui bonæ sunt nares. Superl. εὐρινότατος.

Εὔρινος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem. 2) firmo vel pulcro corio, pelle pulcra tectus. A ῥινὸς, *pellis*.
Εὐριπιδικῶς, *Adu.* more Euripidis.
Εὐρίπιστος, ου, ὁ, ἡ, instabilis, versabilis. 2) qui fide incerta est. A ῥιπίζω.
ΕΥΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, Euripus, fretum reciprocum, quale est inter insulam Eubœam & Atticam. 2) fretum quoduis. 3) stagnum, s. fossa aqua plena in hortis, Euripus, Nilus.
Εὐριπώδης, εος, ὁ, ἡ, Euripo similis, reciprocos æstus habens, velut Euripus.
Εὑρίσκω, inuenio inuestigando & inquirendo. 2) casu reperio. 3) comperio, reperio, deprehendo. 4) vt vetustiores verbo φαίνεσθαι & ἐξετάζεσθαι vtebantur, sic recentiores vtuntur verbo εὑρίσκεσθαι, pro *esse*. F. εὑρήσω, p. εὕρηκα, aor. 2. εὗρον, εὑρών. At εὑρίσκομαι, inuenior, aor. 1. εὑρέθην. 5) *in med.* comparo mihi, adipiscor, paro, impetro, emo. 6) incido in aliquid mali, conscisco. aor. 1. med. εὑράμην, comparaui mihi vel aliis. εὑράμενος, inf. a. 2. εὑρέσθαι.
Εὐροέω, ῶ, f. ήσω, bene fluo. 2) facilem cursum habeo. 3) feliciter ago, prospera fortuna vtor. Ab εὔροος.
Εὔροια, ας, ἡ, facilis fluxus. 2) facilis cursus. 3) res prosperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.
Εὐροίζητος, ου, ὁ, ἡ, stridens. 2) celeriter volans. Ex ῥοιζέω, *strideo*.
Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, Euroaquilo, fluctuosus Eurus. Ex εὖρος & κλύδων, *fluctus*. (Sed melior est lectio εὐρακύλων, vel εὐρακύλων, quæ est ipsa vox latina.)
Εὐρόνοτος, ου, ὁ, ἡ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno spirans. Ex εὖρος & νότος.
Εὔροος, *contr.* εὔρους, ου, ὁ, ἡ, bene fluens, facilem cursum habens. 2) facilem meatum præbens. 3) copiose fluens. 4) facundus.
Εὖρος, ου, ὁ, Eurus, ventus omnis ab oriente spirans, apud Poetas: at apud Geographos & Historicos, Physicos, spirans ab oriente brumali, adeoque e regione meridiem versus.
Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρὺς, *latus*.
Εὐρραφὴς, έος, ὁ, ἡ, bene seu pulcre consutus, pro εὐραφής. A ῥάπτω, *suo*.
Εὐρρείτης, ου, ὁ, ἡ, pulcre fluens. Hom. ἐυρρειτάος, *in Genitiuo*. Ex εὖ & ῥέω vel ῥείω, *fluo*.
Εὔρρην, νος, ὁ, ἡ, idem quod sq.
Εὔρρηνος, ου, ὁ, ἡ, pulcras habens agnas, seu oues. v. εὔρηνος.
Εὐρρὴς, έος, ὁ, ἡ, aut εὔρροος, q. d. pulcrifluus, vt hinc sit *Genitiu.* ἐυρρεῖος, ap. Hom. A ῥέω, *fluo*.
Εὔρριν, ινος, ὁ, ἡ. v. εὔριν.
Εὔρροος, ου, ὁ, ἡ, largiter, bene fluens.
Εὐρυ, *Adu.* late. Ab εὐρύς.
Εὐρυάγυιος, υῖα, υιον, latas vias habens. A ἀγυιὰ, *via*.
Εὐρύαλος, ου, ὁ, ἡ, latam seu amplam aream habens. 2) latus, amplus. Ab ἅλως, *area*.
Εὐρυάλως, ωνος, ὁ, ἡ, idem.
Εὐρυάνασσα, ἡ, late regina, regina potens.
Εὐρυβατεύεσθαι, improbe agere, vt Eurybates, s. Eurybatus.
Εὐρυβίης, pro εὐρυβίας, ου, ὁ, cuius vis late patet. A βία, *vis*.
Εὐρυγένειος, ου, ὁ, ἡ, prolixam barbam habens. A γένειον, mentum. Nonus contra analogiam, pro familiam copiosam habente, (quasi a γένος repetiisset vocabulum.)
Εὐρυδίνης, ου, ὁ, latos vortices habens, profundus, latus. Ep. fluminis. A δίνη, *vortex*.
Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri. 2) concinnitas corporis, decens & aptus motus. A sq.
Εὔρυθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, numerosus. 2) concinnus.
Εὐρύθμως, *Adu.* numerose. 2) concinne.
Εὐρυκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, latum s. vastum caput habens. A κάρηνον, *caput*.
Εὐρύκερως, ωτος, lata cornua habens. A κέρας.
Εὐρυκοίλιος, ον, latam aluum habens. A κοιλία.
Εὐρύκολπος, ον, latum sinum habens, sinuosus.
Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.
Εὐρυλείμων, ωνος, ὁ, ἡ, lata prata habens. 2) latus, amplus.
Εὐρυμέδων, οντος, τὸ, late regnans, late rex. A μέδω, *impero*.
Εὐρυμενὴς, ὲς, firmus, fortis. A μένος, *robur*.
Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, ἡ, latam frontem habens. A μέτωπον.
Εὐρύνω, f. υνῶ, dilato. Ab εὐρύς.
Εὐρύνωτος, ου, ὁ, ἡ, latum dorsum habens.
Εὐρυόδειος, α, ον, vel εὐρυόδειος, ου, ὁ, ἡ, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, Ion. Ab ὁδός.
Εὐρυόπα pro εὐρυόπης, apud Hom. late sonans, cuius vox late diffunditur: ab εὐρύοψ.
Εὐρύοχλος, ου, ὁ, ἡ, latus seu amplus turba. 2) populosus.
Εὐρύπεδος, ου, ὁ, ἡ, latum habens solum, agrum. A πέδον.
Εὐρυπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, latum habens calceum. A πέδιλον.
Εὐρύπορος, ου, ὁ, ἡ, latos habens meatus. 2) lata habens vada.
Εὐρύπρωκτος, ου, ὁ, ἡ, latum & amplum podicem habens, i. e. cinædus.
Εὐρυπρωκτία, ἡ, mollities cinædi. A pr.
Εὔρυπτος, ον, abstersu facilis. Ab ῥύπτω,
Εὐρυπύλη, ης, ὁ, lata & spatiosa porta.
Εὐρυπυλὴς, έος, ὁ, ἡ, latas portas habens. A πύλη.
Εὐρύπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, ab eod.
Εὐρυρέεθρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. fluuii, late fluens. A ῥέεθρα, *fluenta*.
Εὐρυρέω, f. εύσω, late fluo. (Sed εὐρυροέω rectius est.)
Εὐρὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* εος, είας, έος, latus, amplus, spatiosus.
Εὐρυσάκης, εος, ὁ, ἡ, latum & amplum scutum habens. A σάκος, *scutum*.
Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, late, valde potens. A σθένος.

Εὐρύσο-

Ἐὐρύσορος, ου, ὁ, ἡ, latum habens loculum. vt εὐρύσορον σῆμα, in Epigr. amplum & capax sepulcrum.
Εὐρύστερνος, ου, ὁ, ἡ, latum pectus habens. A στέρνον, *pectus*.
Εὐρυστήθης, εος, ὁ, ἡ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. A στῆθος.
Εὐρυστομία, ἡ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando. A sq.
Εὐρύστομος, ου, ὁ, ἡ, qui lato ore, seu ostio est. 2) garrulus. A στόμα.
Εὐρυτενής, έος, ὁ, ἡ, qui late distenditur, latus, amplus. A τείνω, *tendo*.
Εὐρυτέρως, *Adu.* latius. Ab εὐρύ.
Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo. Ab eod.
Εὐρύτιμος, ον, valde honoratus. A τιμή.
Εὔρυτος, ὁ, ἡ, bene fluens, manans, liquidus.
Εὐρύτρητος, ου, ὁ, ἡ, lata & ampla habens foramina. A τρητὸς, *perforatus*.
Εὐρυφαρέτρης, ου, ὁ, ἡ, altam seu amplam habens pharetram. Epitheton Apollinis. A φαρέτρα, *pharetra*.
Εὐρυφυής, έος, ὁ, ἡ, late crescens. A φύω.
Εὐρυφωνία, ἡ, pronunciatio, sonus verbi amplior. A sq.
Εὐρύφωνος, ον, ampla voce præditus. 2) de verbo, sonorus. A φωνή.
Εὐρυχαδής, έος, ὁ, ἡ, latus, capax. A χάζω.
Εὐρυχαίτας, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ, latam comam habens. A χαίτη, *coma*.
Εὐρύχορος, ου, ἡ, amplus, spatiosus, pro εὐρύχωρος.
Εὐρυχωρής, έος, ὁ, ἡ, idem quod εὐρύχωρος.
Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum. 2) opportunitas ex amplitudine loci. A sq.
Εὐρύχωρος, ου, ὁ, ἡ, amplus, spatiosus, capax. A χῶρος, vel χώρα.
Εὐρύοψ, ωπος, vel οπος, ὁ, ἡ, late & longe videns. Iouis Epitheton, quasi omnia longe lateque prouidentia sua perlustrantis & gubernantis. Ab ὤψ, *oculus*, aut ab ὄψ, *vox*, vt sit longe lateque sonans, tonans. Hom. εὐρύοπα Κρονίωνα. Apud eundem est & εὐρυόπα Ζεὺς *Nominatiuus* pro εὐρυόπης.
Εὐρώγης, εος, ὁ, ἡ, plenus acinis. A ῥάξ, *acinus*.
Εὐρώδης, εος, ὁ, ἡ, & εὐρώεις, εντος, situ obsitus. 2) tenebrosus, obscurus. Ab εὐρώς. 3) amplus, latus. Ab εὖρος, *latitudo*.
Εὐρωπός, ἡ, ὄν, tenebricosus. Ab εὐρὼς & ὤψ. (Sed -πὸς & -ώψ est terminatio.)
Εὐρώς, ῶτος, ὁ, situs, mucor, caries.
Εὐρωστέω, bene valeo, robustus sum. A εὔρωστος.
Εὐρωστία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. A sq.
Εὔρωστος, ου, ὁ, ἡ, robustus, validus, bene valens. A ῥώννυμι, *roboro*.
Εὐρώστως, *Adu.* robuste, valide, firmiter. A præc.
ΕΥΡΩΤΑΣ, ου, ὁ, Eurotas, fluuius Laconicæ. 2) veretrum in Epigr. apud Suidam.
Εὐρωτιάω, ῶ, situ oblitus sum, marceo. εὐρωτιῶν. Partic. cariosus, sordidus. Ab εὐρώς.

ΕΥ'Σ, bonus. 2) strenuus. (Ab hoc ductum videtur *Aduerb.* εὖ *bene*.)
Εὐσανίδωτος, ου, ὁ, ἡ, bene tabulatus. Epith. nauis bonæ. A σανιδόω, *tabulo*.
Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. A sq.
Εὔσαρκος, ου, ὁ, ἡ, bonas habens carnes, carnosus, corpulentus. A σάρξ.
Εὐσαρκόω, ῶ, f. ώσω, reddo corpulentum & carnosum.
Εὐσάρκωσις, ἡ, corpulentia.
Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio. 2) cura & tutela atque reuerentia eorum, quibus eam debemus. Ab εὐσεβής.
Εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, probe & religiose Deum colo, pius sum, pie ago, aduersus quemcunque, cui pietas debetur, ex consuetudine latina, vt Deum, parentes, coniugem, liberos, magistratus, magistros. Hinc 2) curo & tueor eos, quos debeo.
Εὐσεβέως, *Adu.* pie, religiose, pro εὐσεβῶς.
Εὐσέβημα, ατος, τὸ, pie factum, officium pietatis. Ab εὐσεβέω.
Εὐσεβής, έος, ὁ, ἡ, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβὲς, έος, pietas. A σέβομαι.
Εὐσεβῶς, *Adu.* idem quod εὐσεβέως. A pr.
Εὔσειστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile potest concuti. 2) terræ motibus obnoxius. A σείω.
Εὐσέληνος, ου, ὁ, ἡ, lucidus, lunæ fulgore illustris. 2) non illunis. A σελήνη.
Εὔσελμος, ου, ὁ, ἡ, pulcra habens transtra. Epith. bonæ nauis. A σέλμα, *transtrum*.
Εὔσεπτος, ου, ὁ, ἡ, venerabilis. A σέβομαι.
Εὐσημεία, Ion. εὐσημείη, ἡ, bona significatio, bonum signum. A σημεῖον.
Εὔσημος, ου, ὁ, ἡ, bene significans. 2) insignis. A σῆμα, *signum*.
Εὐσήμως, *Adu.* clare, perspicue. A pr.
Εὔσηπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. A σήπω.
Εὐσηψία, ας, ἡ, putrescendi celeritas. Ab eod.
Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.
Εὐσθενέω, ῶ, f. ήσω, viribus polleo. A sq.
Εὐσθενής, έος, ὁ, ἡ, viribus pollens, validus, admodum robustus. A σθένος.
Εὔσθενος, ον, idem.
Εὐσιτέω, ῶ, f. ήσω, bene habitus sum e cibo. 2) cibum appeto, alacriter sumo. A sq.
Εὔσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui bono est stomacho.
Εὐσκανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.
Εὐσκαρθμος, ου, ὁ, ἡ, bene saltans, celer, velox, agilis.
Εὐσκελής, έος, ὁ, ἡ, bona habens crura. A σκέλος, *crus*.
Εὐσκέπαστος, ὁ, ἡ, bene tectus atque munitus. A σκεπάζω, *tego*.
Εὐσκεπής, έος, ὁ, ἡ, bene tectus, bonum tegumentum habens. A σκέπω, *tego*.
Εὐσκευος, ου, ὁ, ἡ, vasis vtensilibus bene instructus.
Εὐσκίαστος, ον, a σκιάζω, &
Εὔσκιος, ου, ὁ, ἡ, vmbrosus, opacus, gratas vmbras habens, amœnus. A σκιά.

Εὔσκοπος,

Εὔσκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſcopum perite adſequitur. 2) prouidus. 3) opportunus.
Εὐσκόπως, *Adu.* apte, perite, feliciter, recte, vt metam feriat.
Εὐσκωμμόνως, *Adu.* facete, ſalſe, &
Εὐσκωμμοσύνη, ης, ἡ, facilitas in ſcommatis & dicteriis iaciendis. A ſq.
Εὐσκώμμων, ονος, ὁ, ἡ, dicax. A σκῶμμα.
Εὐσμίλωτος, ȣ, ὁ, ἡ, ſcalpro bene politus. Heſych. quaſi a σμιλόω.
Εὔσοια, ας, ἡ, robur. Sophocl. pro εὐσοΐα. A ſeq.
Εὔσοος, *contr.* εὔσȣς, ȣ, ὁ, ἡ, incolumis, ſaluus. Theocr.
Εὐσπειρής, ὲς, &
Εὔσπειρος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcras ſpiras faciens, pulcre ſe in ſpiras colligens, in ſpiras bene conuolutus. A σπεῖρα.
Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animoſitas. 2) miſericordia. Ab εὐσπλαγχνος.
Εὐσπλαγχνίζομαι, facile miſereor. A ſq.
Εὔσπλαγχνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui bona & valida viſcera habet. 2) animoſus. 3) miſericors. A σπλάγχνα, *viſcera.*
Εὔσπορος, ȣ, ὁ, ἡ, fœcundus de agro. A σπορὰ, *ſemen.*
Εὐστάθεια, ας, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia. 2) bona conſtitutio corporis, conſtantia, firmitas, tranquillitas animi. Ab εὐσταθής.
Εὐσταθέω, ῶ, f. ήσω, ſtabilis ac firmus ſum, placidus ac tranquillus ſum. Ab eod.
Εὐσταθία, ας, ἡ, idem quod εὐστάθεια.
Εὐσταθής, έος, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus, conſtans. 2) epith. morbi conſtantis eiuſdemque moderati. Hinc τὸ εὐσταθὲς, έος, bona conſtitutio. Ex εὖ & ἵστημι.
Εὐστάθμως, *Adu.* exacte, ad amuſſim. A στάθμη.
Εὐσταθῶς, *Adu.* conſtanter, ſimiliter, tuto.
Εὐσταλής, έος, ὁ, ἡ, bene inſtructus, decenter ornatus. 2) ſuccinctus & paratus. 3) leuiter armatus, ideoque expeditus. A στέλλομαι.
Εὐσταλῶς, *Adu.* decenti cultu, compoſite, expedite. A pr.
Εὐστάφυλος, ȣ, ὁ, ἡ, vuis onuſtus. A σταφυλή.
Εὔσταχυς, υος, ὁ, ἡ, bonas & multas ſpicas ferens.
Εὐστεγής, ὲς, bene tectus, munitus. A στέγω.
Εὔστειρος, α, ον, firmam carinam habens. epith. nauis bonæ. A στεῖρα, *carina.*
Εὔστερνος, ȣ, ὁ, ἡ, bonum ac firmum pectus habens. A στέρνον, *pectus.*
Εὐστέφανος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcre coronatus. a στέφανος. 2) bene munitus, bene muris cinctus. a στεφάνη.
Εὐστεφής, έος, ὁ, ἡ, idem. A στέφω.
Εὐστέφιος, ȣ, ὁ, ἡ, idem, ab eod.
Εὐστιβής, έος, ὁ, ἡ, bene tritus & calcatus pedibus viatorum. 2) planus. A στείβω.
Εὔστιπτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.
Εὔστολος, ȣ, ὁ, ἡ, bene indutus, pulcre ornatus. 2) bene inſtructus, habilis. A στέλλω.
Εὔστομα, *Aduerbialiter* de ſilentio in ſacris. vt εὔστομ' ἔχε, ore faue, lingua faue, i. e. ſile. τάδε μοι εὔστομα κείσθω, ſuo hæc loco relinquam, compeſcam hac in re linguam, de his cauebo parum reuerenter & parum religioſe loqui. v. εὔστομος.
Εὐστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus. 2) ſapor gratus. A ſq.
Εὐστόμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, bonum habens ſtomachum. 2) ſtomacho conueniens, vtilis, gratus, ſtomachum corrobans.
Εὐστομέω, ῶ, f. ήσω, ſuauem ore cantum modulor. 2) ore rotundo loquor. 3) ore faueo, bona verba dico. Ab εὔστομος.
Εὐστομία, ας, ἡ, bona pronunciatio. 2) orationis feſtiuitas, dicacitas. 3) ſapor ori gratus. 4) prudentia & modeſtia dicendi, cauens ne quod verbum inconſultum & parum religioni conueniens excidat. A ſq.
Εὔστομος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ori conueniens, ſapidus. 2) qui pulcro ore eſt. 3) diſertus. εὔστομα, *Adu.* v. ſupr.
Εὐστοχάζομαι, f. άσομαι, coniectura adſequor. (melius ſeparatim verbum quodque exaretur.)
Εὐστοχέω, ῶ, f. ήσω, iaculandi peritus ſum, ſcopum ferio. 2) ſollerter coniecto. 3) εὐστοχεῖν prodeſſe, valere ad aliquid.
Εὐστόχημα, ατος, τὸ, id, quod recte coniicitur, quod ſollerter perſpicitur. 2) ſententia, apophthegmata. 3) proſper rei ſucceſſus, felix euentus. A pr.
Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in iaculando, perſpicacitas, ſollertia coniectandi. A ſq.
Εὔστοχος, ȣ, ὁ, ἡ, peritus iaculandi. 2) recta ad ſcopum tendens, directus. 3) ſollers, ingenioſus, perſpicax, acutus. A στείχω.
Εὐστόχως, *Adu.* dextre, apte, feliciter, ſollerter, accommodate. A pr.
Εὔστρα, vel εὔστρα, ας, ἡ, foſſa, in qua ſues mactabantur. 2) ſpica hordei toſta. Ab εὔω vel εὕω, *vſtulo.*
Εὐστραβής, έος, ὁ, ἡ, qui facile torquetur, vel flectitur. A στρέφω.
Εὐστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, bene impero caſtris.
Εὐστραφής, έος, ὁ, ἡ, verſatilis, agilis. 2) nauus, ſtrenuus. A στρέφω.
Εὔστρεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Εὐστρεφής, έος, ὁ, ἡ, pulcre tortus. 2) flexilis, ab eod.
Εὐστρογγυλίζω, fut. ίσω, in rotunditatem conglobo.
Εὐστροφάλιγξ, γγος, ὁ, ἡ, calamiſtratus, epith. comæ.
Εὐστροφία, ας, ἡ, q. d. verſatilitas, verſutia, verſatile ingenium. A ſq.
Εὔστροφος, ȣ, ὁ, ἡ, tortilis. 2) agilis. 2) pulcre tortus. A στρέφω.
Εὐστρόφως, *Adu.* apte, perite. A pr.
Εὔστυλος, ȣ, ὁ, ἡ, columnas iuſtis interuallis diſtributas habens, ideoque columnarum ſpecie decorus.
Εὐσύγκρυπτος, ον, bene celatus, facile celandus.
Εὐσύλητος, ον, prædantibus, ſpoliantibus expoſitus. A συλάω.
Εὐσύλληπτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile concipit, quæ celeriter vtero concipit fœtum. 2) facilis captu. 3) comprehenſibilis. A συλλαμβάνω, *comprehendo.*

Εὐσυλλόγιστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile colligi argumentando potest. A συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαστος, ον, facile conciliandus, coniungendus, congruens. A συμβιβάζω.

Εὐσύμβλητος, ου, ὁ, ἡ, qui per coniecturam facile cognosci potest.

Εὐσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, facilis, bonus, commodus, humanus & fidus in congressu, in pactis, in commercio, cum quo facile pactum inimus, item faciiis & comis in congressibus, aditu. 2) fausti ominis, fausti signi, cui libenter & hilariter occurramus. 3) facile aliquid coniiciens, bonus coniector Ex συμβάλλομαι & σύμβολον.

Εὐσυμπερίφορος, ου, ὁ, ἡ, qui facile ducitur, quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens commodis moribus, lenis, facilis, qui se rei cuique præsenti, et homini, cum quo agit, accommodat.

Εὐσύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, facile coalescens, qui facile coagmentari potest.

Εὐσυνάγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui facile congregari potest. 2) in quem facile aliquid comportari potest.

Εὐσυνάλλακτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod εὐσύμβολος. A συναλλάττω.

Εὐσυναλλάκτως, *Adu.* comiter, placide, humane. A pr.

Εὐσυνάρμοστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile aptari & coagmentari potest. A συναρμόζω.

Εὐσυνάρπαστος, ου, ὁ, ἡ, qui facile corripi s. arripi potest. A συναρπάζω, *arripio.*

Εὐσυναρπάστως, *Adu.* vt facile corripi possit. A pr.

Εὐσυνειδησία, ἡ, conscientia recti. A seq.

Εὐσυνείδητος, ου, ὁ, ἡ, bene sibi conscius. A συνειδέναι.

Εὐσυνειδότως, *Adu.* cum conscientia recte facti. A pr.

Εὐσυνεσία, ας, ἡ, sagacitas, prudentia in iudicando. A σύνεσις.

Εὐσύνετος, ου, ὁ, ἡ, intellectu facilis. 2) prudens, perspicax, sagax.

Εὐσυνθεσία, ἡ, facilitas in paciscendo, fides in pactis seruandis. A seq.

Εὐσυνθετέω, ῶ, bene compositus sum. 2) foederibus ineundis facilem me præbeo. 3) foedera et pacta seruo. 4) recte ago, apte. Polyb. A seq.

Εὐσύνθετος, ου, ὁ, ἡ, apte compositus. 2) aptus, facilis ad compositionem.

Εὐσυνθέτως, apte, congrue. A pr.

Εὐσύνοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile conspici potest, conspicuus, manifestus, intellectu facilis.

Εὐσυνόπτως, *Adu.* perspicue, clare.

Εὐσύντακτος, ον, bene compositus, aptus, congruus. A συντάσσω.

Εὐσυντάκτως, *Adu.* apte, congrue.

Εὐσύντριπτος, ον, qui facile frangitur. A συντρίβομαι.

Εὔσφυκτος, ου, ὁ, ἡ, facile vel recte pulsans. A σφύζω, *pulso de arteriis.*

Εὔσφυρος, ου, ὁ, ἡ, elegantes habens pedes, de femina pulcra. A σφυρόν, *malleolus pedis.*

Εὔσχετος, ον, qui bene retineri, excipi potest. Ab ἔχω.

Εὐσχημολογέω, ῶ, f. ήσω, honeste & scite loquor. Ex εὐσχήμως & λέγω, *dico.*

Εὐσχημονέω, ῶ, f. ήσω, honeste me gero, contineo. 2) *neutr.* de hominibus & rebus honestis visu, auditu &c. Ab εὐσχήμων.

Εὐσχημόνως, *Adu.* decore, decenter, Ab eod.

Εὐσχήμος, ου, ὁ, ἡ, honestus, decorus, speciosus, A σχῆμα, *forma, gestus.*

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, speciositas, modestia, elegantia. A seq.

Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, spectabilis, honoratus. 2) modestiæ studens, legibus obtemperans. A σχῆμα.

Εὐσχήμως, *Adu.* honeste, composite. Ab εὐσχήμος.

Εὐσχιδής, έος, ὁ, ἡ, bene fissus aut scissus. 2) facile scissilis. A σχίζω, *findo.*

Εὔσχιστος, ου, ὁ, ἡ, fissilis, qui facile findi aut scindi potest. Ab eod.

Εὐσχολέω, ῶ, f. ήσω, vaco, otio abundo. Ab εὔσχολος.

Εὐσχολία, ας, ἡ, vacatia, otium. A seq.

Εὔσχολος, ου, ὁ, ἡ, qui abundat otio, expers belli. A σχολή.

Εὐσωματέω, ῶ, f. ήσω, sum corpore pulcro & bene constituto. Ab εὐσώματος.

Εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis constitutio. A seq.

Εὐσώματος, ου, ὁ, ἡ, qui corpore bene constituto est, corpulentus, corpore robusto. A σῶμα.

Εὔσωμος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab eodem.

Εὔσωτρος, ου, ὁ, ἡ, habens bonas curuaturas rotæ. Epith. currus boni. A σῶτρον.

Εὐτακτέω, ῶ, f. ήσω, ordinem seruo. 2) facio quæ debeo, modeste pareo, soluo tributa, quæ debeo, 3) castus sum, a Venere abstineo, honestati studeo. A seq.

Εὔτακτος, ου, ὁ, ἡ, ordinatus, dispositus. 2) ordinem seruans, certo ordine procedens. Hinc τὸ εὔτακτον, ου, disciplina, modestia.

Εὐτάκτως, *Adu.* ordinate. 2) æqualiter, composite, modeste, *Comp.* εὐτακτοτέρως. A pr.

Εὐταμίευτος, ου, ὁ, ἡ, bene reconditus. 2) bene administratus: cum s. parce & modice aliqua re, pecunia, viribus, vtimur, nec totam simul promimus. 3) rem sic gerens vel administrans. Vide 4) moderatus, mediocris, facilis, [illegible]abilis. A ταμιεύω. vbi vide.

Εὐταξία, ας, ἡ, ordo, modestia. A τάττω.

Εὐτάρακτος, ου, ὁ, ἡ, qui facile perturbatur. A ταράσσω, *perturbo.*

Εὖτε, *Adu.* aliquando. 2) quando, quam, vbi. (Hoc repetendum videtur ab Ionico εὖ pro ὅ, [illegible] τόπῳ ἢ χρόνῳ *pro in loco vel tempore.* 3) quoad. 4) quandoquidem. 5) sicut, velut, ceu

Εὐτειχής, έος, ὁ, ἡ, bene munitus. A τεῖχος.

Εὐτείχεος, idem & ex iisd.

Εὐτείχιστος, ον, facile muniendus. A τειχίζω.

Εὐτεκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, coniectu facilis, quod facile possit ex indiciis colligi & agnosci. A τεκμαίρομαι, *coniicio.*

Εὐτεκνέω, ῶ, εὐτεκνέσω, felix prole. Ab εὔτεκνος.

Εὐτεκνία,

Εὐτεκνία, ας, ἡ, boni liberi & multi. A seq.
Εὔτεκνος, ε, ὁ, ἡ, felix sobole. 2) fœcundus. A τέκνον.
Εὐτέλεια, ας, ἡ, paruus sumtus, frugalitas. parsimonia. 2) vilitas, tenuitas, humilitas. A seq.
Εὐτελὴς, έος, ὁ, ἡ, non magnam impensam requirens, tenuis. 2) frugalis qui paruos. sumtus facit. 3) vilis, friuolus. A τέλος, *sumtus*, in quod erogati sumtus facile tolerentur.
Εὐτελίζω, f. ίσω, floccifacio, vilipendo, contemno. A præc.
Εὐτελισμὸς, ε, ὁ, extenuatio rei, contemptus A præc.
Εὐτελῶς, *Adu.* parua sumtu, frugaliter, tenuiter. Ab εὐτελής.
Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, Musa. A τέρπω.
Εὐτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus. Ab eod.
Εὐτέχνητος, ον, exquisita arte factus. A τεχνάομαι.
Εὐτεχνία, ας, ἡ, peritia, doctrina, eruditio, sollertia. 2) artificium quoduis. A seq.
Εὔτεχνος, ε, ὁ, ἡ, artificiosus, artis peritus. A τέχνη, *ars*.
Εὐτέχνως, artificiose. A pr.
Εὔτμητος, ε, ὁ, ἡ, bene sectus & paratus, elaboratus.
Εὐτοκέω, ῶ, f. ήσω, facile, sæpe pario. Ab εὔτοκος.
Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas. 2) facilis partus. A seq.
Εὔτοκος, ε, ὁ, ἡ, fœcundus. 2) facile & sæpe pariens. *Pass.* εὐτοκος, propar. bene, feliciter genitus, pulchra proles. Ex τίκτω, *pario*.
Εὐτολμέω, audeo. Ab εὔτολμος.
Εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animositas, animi præsentia. A seq.
Εὔτολμος, ε, ὁ, ἡ, audax, confidens, animosus, intrepidus. A τόλμη.
Εὐτόλμως, *Adu.* audacter, animose, intrepide.
Εὔτομος, ε, ὁ, ἡ, sectu facilis. 2) bene seu pulcre sectus. A τέμνω, *seco*.
Εὐτονέω, ῶ, f. ήσω, validus sum. 2) vires recipio. Ab εὔτονος.
Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, f. nitendo. A seq.
Εὔτονος, ε, ὁ, ἡ, validus, firmus, tenax.
Εὐτόνως, *Adu.* acriter, strenue, magna cum contentione. A pr.
Εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas & peritia iaculandi. A seq.
Εὔτοξος, ε, ὁ, ἡ, bonum arcum habens, felix iaculandi arcu. A τόξον.
Εὔτορνος, ε, ὁ, ἡ, tornatu facilis. 2) pulcre tornatus.
Εὐτόρως, *Adu.* scite, eleganter.
Εὐτράπεζος, ε, ὁ, ἡ, qui multos laute excipit 2) quod fit ad mensam laute instructam. 3) bene instructa mensa vtens. A τράπεζα.
Εὐτραπελεύομαι, lepide iocor, dicax sum, facete dico. Ab εὐτράπελος.
Εὐτραπελία, ας, ἡ, vrbanitas, comitas. 2) scurrilitas, dicacitas. 3) facete dictum. Ab eod.
Εὐτραπελίζω, f. ίσω, festiue iocor, scurrilit loquor. A seq.
Εὐτράπελος, ε, ὁ, ἡ, vrbanus, facetus, lepidu iocosus. 2) scurrilis, ineptus. A τρέπω.
Εὐτραπέλως, *Adu.* facete, lepide. 2) scurr liter.
Εὐτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo. A seq.
Εὐτραφὴς, έος, ὁ, ἡ, bene nutritus, saginatu pinguis. Ab τρέφω.
Εὐτράφητος, ον, idem. Ab εὐτραφέω.
Εὐτρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, bene paratus. A τρέπω.
Εὐτρεπίζω, f. ίσω, apparo, instruo, compon concilio amicos. A pr.
Εὐτρεπισμὸς, ε, ὁ, apapratus, ordinatio. A p
Εὐτρεπιστὴς, ὁ, curator rei apparandæ, ordinat dæ, pararius amicitiarum. Ab eod.
Εὔτρεπτος, ε, ὁ, ἡ, versatilis, mutabilis.
Εὐτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, v. εὐτραφής.
Εὔτρητος, ε, ὁ, ἡ, bene perforatus, late hians
Εὐτριαίνης, ὁ, tridentem egregie gerens. Epit Neptuni. A τρίαινα, *tridens*.
Εὐτριβὴς, έος, ὁ, ἡ, bene tritus, assuetus. A τρίβω
Εὔτριπτος, ε, ὁ, ἡ, tritu facilis, friabilis Ab eod.
Εὔτριχος, ε ὁ, ἡ, comatus, capillatus. A θρὶξ *coma*.
Εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum ele gantia. A seq.
Εὔτροπος, ε, ὁ, ἡ, qui probatis est moribus bene moratus.
Εὐτρόπως, *Adverb.* decenter. A pr.
Εὔτροπις, ιδος, bonam carinam habens nauis.
Εὐτροφέω, ῶ, f. ήσω, bene alor, copiosum nu trimentum accipio, cresco, pinguesco. Al εὔτροφος.
Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia. 2) habitus succulentior et vegetior. Ab eod.
Εὔτροφος, ε, ὁ, ἡ, bene nutritus. 2) pinguis, plenus. εὐτρόφος, copiose nutriens. A τρέφω.
Εὐτρόχαλος, & εὔτρ. ε, ὁ, ἡ, rotundus, mobilis, &c. 2) planus, in quo rotæ curruiue nil obstat.
Εὔτροχος, ε, ὁ, ἡ, volubilis, agilis. A τρέχω.
Εὐτρύγητος, ε, ὁ, ἡ, qui facile demetitur, decerpitur, vindemiatur. A τρυγάω.
Εὐτυκίζω, paro, orno. A seq.
Εὔτυκος, ον, bene paratus, ornatus, facilis. A τεύχω.
Εὔτυκτος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.
Εὐτύκως, *Adu.* fabre, facile. Ab εὔτυκος.
Εὐτυχέω, ῶ, f. ήσω, sum felix, secunda fortuna vtor. 2) obtineo, assequor. Ab εὐτυχής.
Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas.
Εὐτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, secunda fortuna vtens, votorum compos, felix: hinc τὸ εὐτυχὲς, *subst.* fortuna secunda, successus prosper.
Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas.
Εὐτυχῶς, *Poet.* εὐτυχέως, feliciter, prospere.
Εὔυαλος, ον, e pulchro vitro factus, vitreus.
Εὐυδρία, ἡ, copia aquarum. A seq.
Εὔυδρος, ε, ὁ, ἡ, aqua abundans, irriguus. Ab ὕδωρ.
Εὐυμνία, ἡ, celebritas. A seq.

εὔυμνος, ε, ὁ, ἡ, laude dignus, celebrandus. 2) qui commode, multis caufis laudari poteft.
εὐυπέρβατος, ον, fuperabilis, qui facile fuperatur. Ab ὑπερβαίνω.
εὐυπέρβλητος, ε, ὁ, ἡ, fuperatu facilis, fuperabilis. Ab ὑπερβάλλω, *fupero*.
εὔυπνος, ον, facile & placide dormiens.
εὐύποιστος, ον, tolerabilis.
εὐύφαντος, ε, ὁ, ἡ, bene & eleganter textus.
εὐυφής, έος, ὁ, ἡ, idem. Ab ὑφή.
εὐφανής, έος, ὁ, ἡ, clarus, pellucidus. Nonnus. A φαίνω.
Εὐφαντασίωτος, ε, ὁ, ἡ, qui bene & facile capit vifiones, felix in concipiendis imaginibus. & fpeciebus rerum. 2) qui fibi omnia fecundum verum optime fingit. A φαντασιόομαι.
Εὐφαρέτρας, *Dor.* pro εὐφαρέτρης, ε, ὁ, pulcram pharetram habens. A φαρέτρα.
Εὐφάρμακος, ε, ὁ, ἡ, medicamentis conueniens, feu vtilis. A φάρμακον.
Εὐφεγγής, έος, ὁ, ἡ, egregium fplendorem habens, valde fplendidus. A φέγγος.
Εὐφεγγία, ἡ, fplendor. A pr.
Εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, verbis εὐφήμοις vtor. 2) celebro, laudo. 3) gratulor, bene ominor. 4) faveo lingua, bona verba dico. εὐφήμει, melius ominare: bona verba quæso: define male loqui, file. εὐφημεῖτε, fauete linguis. Ab εὔφημος.
Εὐφημία, ας, ἡ, proprie honeftas & fuauitas, quæ eft in verbis. 2) bonum omen, faufta acclamatio. 3) bona fama, laus, fauor. 4) honorifica appellatio. Ab eod.
Εὐφημίζω, fut. ίσω, fauftis ominibus profequor. Ab eod.
Εὐφημισμός, ὃ, ὁ, boni ominis captatio. 3) Euphemifmus, Figura rhetorica, qua res dictu auditu e ingrata nomine molliori affertur.
Εὔφημος, ε, ὁ, ἡ, proprie, bene, fuauiter fonans, fed de verbis: bonæ, honeftæ, iucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος, *quod vid.*) 2) bonum omen habens, faciens, bene ominatus. 3) honorificus. 4) pius, religiofus.
Εὐφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία. A pr.
Εὐφήμως, *Adu.* honefto verbo; per Euphemifmum. 3) bona verba dicendo, bene precando. 4) religiofe. Ab eod.
Εὔφθαρτος, ε, ὁ, ἡ, corruptibilis.
Εὐφθογγέω, bene fono, articulate pronuncio, fuauiter cano. A feq.
Εὔφθογγος, ε, ἡ, bene fonans, fuauem edens fonum.
Εὐφιλής, ές, gratus, iucundus alicui. A φιλέω.
Εὐφίλητος, ον, & εὐφιλήτας, *Dor.* dilectus. Ab eod.
Εὐφιλόπαις, δος, ὁ, ἡ, indulgens in liberos.
Εὐφιλοίμητος, ον, contendere cum aliis de gloria amans, laudis cupidus, magnificus.
Εὔφιμος, ε, ὁ, ἡ, adftringens, vim aftringendi habens, obturandi, vel obftruendi vi pollens. 2) frenatus A φιμός.
Εὔφλαστος, ον, fragilis.
Εὔφλεκτος, ε, ὁ, ἡ, inflammatu facilis. A φλέγω, *vro*.
Εὐφορβία, ας, ἡ, paftus, feu alimenti copia. A φορβή, *pabulum*.
Εὐφόρβιον, ε, τὸ, nomen plantæ. Ab eod.
Εὐφορέω, ῶ, fut. ήσω, ferax fum, vberes fructus profero. Ab εὔφορος.
Εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas. 2) feracitas, fertilitas, abundantia, vbertas. 3) bonus habitus, bona rei conditio. Ab eod.
Εὐφόρητος, ον, tolerabilis. Ab φορέω.
Εὐφόρμιγξ, γος, ὁ, ἡ, pulcram citharam habens. 2) *Subft.* ἡ pulcra cithara.
Εὔφορος, ε, ὁ, ἡ, portatu facilis. 2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus. 3) agilis, expeditus. A φέρω.
Εὐφόρως, *Adu.* ita, vt facile ferat, aut portetur vel toleretur, leuiter, facile, æquo animo. A pr.
Εὐφραδέως, *Adu.* eleganter, prudenter. 2) decenter, ornate. Ab feq.
Εὐφραδής, έος, ὁ, ἡ, clarus, manifeftus. 2) bene differens, difertus. A φράζω.
Εὐφραδία, ας, ἡ, venuftas fermonis, facundia. A præc.
Εὐφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto. εὐφραίνομαι, lætor. A φρὴν, *mens*.
Εὐφραντικός, ἡ, ὸν, exhilarans, genialis, lætus. A præc.
Εὐφραντοποιός, ον, exhilarans. Ex εὐφραίνω & ποιέω.
Εὐφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honeftum, ob res bene geftas, recte facta. Ab εὐφραίνω.
Εὔφραστος, ε, ὁ, ἡ, explicatu facilis. 2) pronunciatu facilis. 3) bene notus, certus. A φράζω, *dico*.
Εὐφρονέω, ῶ, f. ήσω, bene fapio. 2) bene cupio. Ab εὔφρων.
Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. A pr.
Εὐφρόνως, *Adu.* prudenter. 2) beneuole.
Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.
Εὐφρόσυνος, ε, ὁ, ἡ, lætitiam adferens. 2) hilaris, lætus. A pr.
Εὔφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens integra eft. 2) hilaris, lætus. 3) lætitiam adferens, exhilarans. A φρὴν, *mens*.
Εὐφυγία, ας, ἡ, fugæ facilitas feu commoditas. A φεύγω, *fugio*.
Εὐφυής, έος, ὁ, ἡ, bene ac læte crefcens, vt arbor, palma. 2) in quocunque genere bene a natura conftitutus & factus. 3) ingeniofus. 4) facetus, iocofus, dicax etc. A φύω.
Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, naturalis dexteritas, ingenii folertia &c. A pr.
Εὐφύλακτος, ε, ὁ, ἡ, cuftoditu feu feruatu facilis. 2) bene cuftoditus. 3) a quo facile caueri poteft. A φυλάσσω.
Εὐφυλλος, ε, ὁ, ἡ, denfus foliis. A φύλλον.
Εὐφύσητος, ον, qui fpiritu facile diffipatur. A φυσάω, *fpiro*.
Εὐφυῶς, *Adu.* vt decet bona indole præditum. 2) ingeniofe. 3) percommode, apte Ab εὐφυής.
Εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas. 2) fuauis pronunciatio. A feq.
Εὔφωνος, ον, bene fonans, vocalis, canorus. A φωνή.

Εὐφώνως, *Adu.* bona voce. 2) ſuaui pronunciatione. *Comp.* εὐφωνοτέρως. A pr.
Εὐφώρατος, ȣ, ὁ, ἡ, deprehenſu facilis. A φωράω, *deprehendo.*
Εὐχαίτης, ȣ, ὁ, bene ſeu pulcre iubatus. 2) bene comatus. A χαίτη, *coma.*
Εὐχαλίνωτος, ος, frenatus.
Εὔχαλκος, ȣ, ἡ, pulcro, probo ex ære factus.
Εὐχάλκωτος, ον, idem. A χαλκόω.
Εὐχαριεντίζομαι, honeſte, lepide, acute iocor.
Εὔχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, gratioſus, iucundus, facetus, cui gratia ineſt.
Εὐχαριστέω, ῶ, f. ήσω, ſuauis, iucundus ſum. 2) gratum me præbeo, gratias ago. 3) gratulor. Ab εὐχάριστος.
Εὐχαριστήριον, ȣ, τὸ, gratiarum actio. 2) cœna ſacra. A pr.
Εὐχαριστήριος, ȣ, ὁ, ἡ, qui gratiarum agendarum aut habendarum cauſa fit, vt hymnus quo gratiæ aguntur, aut ſacrificium.
Εὐχαριστία, ας, ἡ, gratia, ſuauitas rei vel perſonæ. 2) gratus animus. 3) grata beneficiorum commemoratio, grati animi ſignificatio, gratiarum actio. 4) myſterium ſacræ cœnæ, quia pars eius gratiarum actio cum beneficiorum per Chriſtum partorum commemoratione coniuncta. A ſeq.
Εὐχάριστος, ȣ, ὁ, ἡ, ſuauis, gratioſus, acceptus, amabilis. *Superl.* εὐχαριστότατος. 2) gratus, beneficii memor.
Εὐχαρίστως, *Adu.* animo grato. 2) lepide, gratioſe. 3) bene, feliciter.
Εὐχάριτος, ον, idem quod εὔχαρις. *Superl.* εὐχαριτώτατος. A χάρις.
Εὔχειλος, ȣ, ὁ, ἡ, labioſus, pulcra ſeu magna labia habens.
Εὐχείμερος, ȣ, ὁ, ἡ, ad hiberna accommodatus. 2) ſalubri frigori expoſitus. 3) frigoris bene patiens, cui bruma eſt tolerabilis. A χεῖμα, *hiems.*
Εὔχειρ, ρος, ὁ, ἡ, cui manus ſunt habiles, manu fortis, ſtrenuus, laborioſus, artificioſus.
Εὐχειρία, ας, ἡ, propr. manuum dexteritas ſeu agilitas. 2) artificium et dexteritas in rebus agendis. A pr.
Εὔχειρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod εὔχειρ. *Superl.* εὐχειρότατος, qui facillime vinci poteſt, ap Xenoph. ſed præſtat εὐχειρωτότατος.
Εὐχείρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facile in poteſtatem redigi, capi & manſueſieri poteſt, ſuperabilis. A χειρόω.
Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas. 2) leuitas. 3) procliuitas, ſtudium. Ab ſeq.
Εὐχερής, έος, ὁ, ἡ, manibus tractabilis, facilis. 2) leuis. 3) procliuis. A χείρ.
Εὐχερῶς, *Adu.* facile. 2) leuiter. εὐχερέστερον, facilius, εὐχερέστατα, facillime.
Εὐχετάομαι, ῶμαι, precor, ſupplico. 2) glorior, iacto me. *Poët.* εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται, εὐχετάονται, tert. plur. ind. εὐχετοώμην, imperf. pro εὐχετώμην, εὐχεταόμην. A ſeq.
Εὐχέτης, ȣ, ὁ, ſupplex, vota faciens. Ab εὔχομαι.
Εὐχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.
Εὔχιμων, ον, optabilis. A pr.
Εὔχιλος, ȣ, ὁ, ἡ, abundans pabulo & alimonia. 2) bene nutriens. 3) ſucculentus, corpulentus.
Εὔχλοος, *contr.* εὔχλȣς, ȣ, ὁ, ἡ, bene virens, pulcre vireſcens. A χλόα.
Εὔχλωρος, ον, pulcre viridans. 2) viridis.
Εὐχολόγιον, ȣ, τὸ, libellus, quo preces continentur. Ex εὐχὴ & λόγος, *ſermo.*
Εὔχομαι, f. εὔξομαι, precor, opto, voueo. 2) glorior, iacto me. 3) profiteor, dico.
Εὔχορδος, ȣ, ὁ, ἡ, ſuauiter e fidibus ſonans. epith. citharæ. A χορδὴ, *chorda.*
Εὔχορτος, ȣ, ὁ, ἡ, fœno ſeu gramine abundans.
Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus. 2) gloriatio, iactatio. Ab εὔχομαι.
Εὐχρηματέω, ῶ, f. ήσω, opulentus ſum, diuitiis abundo. Ab εὐχρήματος.
Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. A ſeq.
Εὐχρήματος, ȣ, ὁ, ἡ, pecunioſus, a pecunia bene inſtructus. A χρήματα.
Εὐχρημονέω, ῶ, fut. ήσω, diues ſum. Ab εὐχρήμων inuſitato.
Εὐχρηστέω, ῶ, f. ήσω, vtilis, accommodatus ſum. 2) commodus, facilis, benignus ſum. εὐχρηστȣ̃μαι, commodis afficior, ſeu beneficiis. Ab εὔχρηστος.
Εὐχρήστημα, ατος, τὸ, commodum. A pr.
Εὐχρηστία, ας, ἡ, vſus, commodus, commoditas, 2) vtilitas. A ſeq.
Εὔχρηστος, ȣ, ὁ, ἡ, commodus, vtilis.
Εὐχρήστως, *Adu.* commode, vtiliter, liberaliter. A præc.
Εὐχρόαστος, ον, bene coloratus, nitidus. epith. bene valentium. A χροάζω, quod a χρόα, *color.*
Εὐχροέω, ῶ, f. ήσω, bono ſum colore, colore ſum hilari, vel iucundo. 2) bona ſum corporis habitudine. Ab εὔχροος.
Εὐχροής, έος, ὁ, ἡ, idem quod εὔχροος.
Εὐχροια, ας, ἡ, bonus color corporis. A ſeq.
Εὔχροος, *contr.* εὔχρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, bono præditus colore, bene coloratus. A χρόα, *color.*
Εὔχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, epith. Pactoli.
Εὔχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem quod εὔχροος.
Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas ſucci. 2) bonus ſapor. A ſeq.
Εὔχυλος, ȣ, ὁ, ἡ, bono ſucco præditus, ſapidus. 2) ſucco abundans.
Εὐχύλως, *Adu.* bono cum ſucco, ſapide.
Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus ſuccus, bonus ſapor, ſaporis gratia. A ſq.
Εὔχυμος, ὁ, ἡ, qui boni ſucci eſt, ſapidus.
Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum. 2) precatio. 3) deuotio. 4) gloriatio. 5) gloria. Ab εὔχομαι.
Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, ſoldurius, deuotus. 2) optabilis. Ab εὐχωλή.
Εὐχώριστος, ȣ, ὁ, ἡ, ſeparatu & ſecretu facilis. A χωρίζω.
Εὔχωστος, ȣ, ὁ, ἡ, qui facili muniri aggere poteſt, vel bene munitus eſt.
Εὐψηλαφητος, ὁ καὶ ἡ, tractabilis, 2) ad tactum accommodatus.
Εὔψυκτος, ȣ, ὁ, ἡ, facilis refrigeratu.
Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti, bono magnoque ſum animo, confido, Ab εὔψυχος.

Εὐψυχής,

Εὐψυχής, ίος, ὁ, ἡ, iucundo & salubri expositus ... gori. 2) frigidus. A ψύχω.

Εὐψυχία, animi præsentia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. 2) εὐψυχίαι. Polyb. A seq.

Εὔψυχος, ε, ὁ, ἡ, generosi & alacris homo animi, animosus, magnanimus. 2) ...tus. 3) animo æquo, miti præditus. A ψυχή.

Εὐψύχως, *Adu.* animose, animo magno fortique, æquo animo. A pr.

Εὕω, vel εὔω, vitulo, amburo.

Εὐώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans. Ex εὖ & ὄζω, *oleo*.

Εὐωδία, ας, ἡ, odor, suauitas odoris. A pr.

Εὐωδιάζω, f. άσω, Hes. vel εὐωδίζω, f. ίσω, bene oleo. A pr.

Εὐώδιν, ινος, ἡ, fecundia. Nonnus, εὐώδινος θαλάσσης, fecundi maris.

Εὐώλενος, ε, ἡ, pulcra habens brachia, Epith. pulcræ feminæ. Ab ὠλένη, *vlna*.

Εὐώμαλος, ὁ, ἡ, æquabilis. Ab ὁμαλός.

Εὐώνητος, ε, ὁ, ἡ, qui salubris pretii est.

Εὐωνία, ας, ἡ, salubre pretium. 2) vilitas mercium. Ab εὔωνος.

Εὐωνίζω, f. ίσω, vile facio, pretium rei deprimo vendendo. A seq. v. ἐπευωνίζω.

Εὔωνος, ε, ὁ, ἡ, parabilis, qui paruo pretio emi potest. Ab ὠνέομαι, *emo*.

Εὐώνυμος, ε, ὁ, ἡ, fausti nominis. 2) clarus, celebrandus. 3) sinister, læuus: quoniam læua olim felicia habebantur, seu boni ominis ergo, vel euphemismi. Ab ὄνομα, *nomen*.

Εὐώνως, *Adu.* salubris seu parui pretii. Ab εὔωνος.

Εὐώπης, qui pulcros habet oculos, pulcer, de viro. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulcra. A pr.

Εὐωπός, ἡ, ὄν, qui bene cernit. 2) idem quod εὐώπης, & ab eod.

Εὐωρεῖν, leuiter curare, negligere. Hes. Suid.

Εὐωρία, ας, ἡ, leuis cura, negligentia. Hesych. Suid.

Εὔωρος, ε, ὁ καὶ ἡ, bene curans. 2) leuiter custoditus, neglectus. 3) qui non curat, negligens. Suid. Hesych. Ab ὤρα, *cura*.

Εὐώροφος, ον, bene tectus, laqueatus, pulcher: de ædibus. Ab ὀροφος.

Εὐωχέω, ῶ, f. ήσω, conuiuio accipio. 2) saturo, satio. 3) oblecto. 4) pasco. εὐωχοῦμαι, conuiuor, epulor. Ab εὐωχία.

Εὐωχητικός, ἡ, ὄν, epulatis. A pr.

Εὐώχητος, ε, ὁ, conuiua. Ab eod.

Εὐωχία, ας, ἡ, conuiuium, epulum, dapes. 2) copia indulgendi gulæ.

Εὐώψ, ωπός, ὁ, ἡ, pulcros habens oculos. 2) qui pulcro est adspectu, seu vultu. Ab ὤψ.

Ἐφαιρέομαι, οῦμαι, post eligo, alium eligo. 2) substituo in locum electi.

Ἐφάλιος, ον, ad mare situs, maritimus. 2) qui est super mare. Ex ἐπὶ & ἅλς, *mare*. Sed vsitatius est ἔφαλος.

Ἐφάλλομαι, insilio, irruo. aor. I. ἐφηλάμην, part. ἐφαλάμενος, qui insiluit. Apud poetas, ἐπάλμενος pro ἐφαλλόμενος, insiliens, irruens.

Ἔφαλμος, ε, ὁ, ἡ, muria conditus. Ex ἐπὶ & ἅλμη, *salsugo*.

Ἔφαλος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἐφάλιος.

Ἔφαλσις, εως, ἡ, assultus. Ab ἐφάλλομαι.

Ἐφαμαρτάνω, pecco, peccatum peccato addo.

Ἐφαμαρτής, ον, peccatis obnoxius. Ex iisd.

Ἐφάμιλλος, ε, ὁ, ἡ, similis, par, æqualis. 2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.

Ἐφαμίλλως, *Adu.* cum æmulatione, studiose, pari vi, studio &c. A pr.

Ἔφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.

Ἔφαμος, ὁ, ἡ, arenosus.

Ἐφανδάνω, placeo, gratus sum.

Ἐφάπαξ, *Adu.* semel.

Ἐφαπλόω, f. ώσω, expando, circumdo.

Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, tegumen, culcita. A pr.

Ἐφαπτίς, ίδος, ἡ, sagum, paludamentum. A seq. quia fibula ad humeros adstringebatur. Ab ἐ. & ἅπτω.

Ἐφάπτω, f. ψω, illigo, alligo. 2) accendo. *Pass.* alligor, attingo.

Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet. A pr.

Ἐφαρμογή, ῆς, ἡ, coaptatura, conuenientia. A sq.

Ἐφαρμόζω, f. όσω, accommodo, adapto, continuo. 2) congruo, conuenio, quadro.

Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, conuenientia. A pr.

Ἐφαρμόττω, accommodo. 2) quadro.

Ἐφαψίς, ίδος, ἡ, vinctura.

Ἔφεδρα, ας, ἡ, qs. insessio, insidiæ, item cum quis successor alteri sedet, qui vices eius abeuntis suscipiat. v. ἐφεδρεία. 2) herba quædam, ita dicta, quod arboribus insideat.

Ἐφεδράζω, impono, desigo. A pr.

Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ. Ab eod.

Ἐφεδρεία, ας, ἡ, sessio, ipse sedendi vel insidendi actus. 2) præsidium, statio. 3) actus insidiandi vel obseruandi, insidiæ. 4) subsidia militaria, item, ... A seq.

Ἐφεδρεύω, f. εύσω, insideo, subsideo. 2) insidior. 3) victori immineo, vt cum eo ... quam primum congrediar. 4) immineo ... capto v. c. occasionem, ... 5) in subsidiis sum. 6) de præsidiis omnibus dicitur. 7) adesse alicui ad ... in quacunque re. Ab ἔφεδρος.

Ἐφεδρίζω, f. ίσω, insideo. 2) insideo tergo alicuius. vid. seq. Ab eod.

Ἐφεδριάω, insideo. Ab eod.

Ἐφεδρισμός, ε, ὁ, actus insidendi tergo alicuius in ludo, ab ἐφεδρίζω. Hesych. ..., ἐφεδριασμός, qui si ab ἐφεδριάζω, quod idem esset.

Ἐφεδρισμός, ῆρος, ὁ, qui in ludo devictus manibus, a tergo iunctis, insidens portabatur, ex Hesych. Ab eod.

Ἔφεδρον, τὸ, sella, & quidem urina. A seq.

Ἔφεδρος, ε, ὁ, ἡ, *cum Gen.* insidens alicui. 2) insidiator, qui euentum rei quietus ex insidiis aucupatur. 3) ... occasionis, &c. cuiuscunque rei, vt regni &c. 4) aduersarius. 5) subsidiarius, subsessor, ... 6) successor, item vicarius. Ex ἐπὶ & ἕδρα, *sedes*.

Ἐφέζομαι, insideo. Ex ἐπὶ & ἕζομαι.

Ἐφεκτικός, ἡ, ὄν, inhibendi & reprimendi vim habens, compescens. ἐφεκτικοὶ, Philosophi Sceptici,

Sceptici, Pyrrhonii, a cohibendo assensu. Ab ἐπέχω, cohibeo.

Ἕφεκτος τόκος, q. d. vsura sextaria, a sexta summæ parte. 2) τὸ ἔφεκτον, quod est supra sex. Ex ἐπὶ & ἕκτος, sextus.

Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, crusta vlceris. Ab ἕλκος, vlcus.

Ἐφελκύνω, pro ἐφελκύω, apud Schol. Lycophr.

Ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.

Ἐφελκυστὴς, οῦ, ὁ, qui attrahit. 2) auxiliator, adiutor. Ab ἐφελκύω.

Ἐφελκυστικὸς, ἡ, ὸν, attractorius. 2) attractus, quod caudæ rei, quasi appendix quædam, adiungitur, & quasi pone eam trahitur. Ab eodem.

Ἐφελκύω, f. ύσω, attraho. 2) elicio. 3) impello.

Ἐφέλκω, f. ξω, idem, & procrastino.

Ἐφεξῆς & ἐφεξείης, Poët. Adu. deinceps, postea. 2) ordine. Ex ἐπὶ & ἑξῆς, quod idem notat.

Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, inpr. assensus. Ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι, subsequor, apud poët. ἐφέσπομαι.

Ἐφέπω, apud poetas persequor, sector. 2) rego, guberno, administro. 3) versor in re, loco.

Ἐφερμηνευτικὸς, ἡ, ὸν, explicandi caussa superadditus. Vox Grammaticorum. σχῆμα ἐφερμηνευτικὸν, figura orationis, cum explicatio præcedentis additur.

Ἐφερμηνευτικῶς, Adu. per explicationis adiectionem.

Ἐφερμηνεύω, explicationem verbi præcedentis, dictorum, addo.

Ἐφερπύζω, f. ύσω, arrepo, irrepo.

Ἐφέρπω, idem.

Ἐφέσιμος, ε, ὁ, ἡ, qui transferi potest a iudicio ad aliud iudicium. Ab seq.

Ἔφεσις, εως, ἡ, prouocatio ab iudicio ad aliud iudicium, translatio caussæ de foro ad forum. 2) appetitus, desiderium. 3) impetus, impressio. Ab ἐφίημι, vel ἐφίεμαι.

Ἐφεσπερεία, ας, ἡ, tempus vespertinum. A seq.

Ἐφεσπερεύω, f. εύσω, vespere aduigilo. A seq.

Ἐφέσπερος, ε, ὁ, ἡ, vespertinus.

Ἐφέσπομαι, poët. pro ἐφέπομαι.

Ἐφέστιος, ε, ὁ, ἡ, qui est vel sedet apud focum. 2) qui habet focum seu larem, id est, domum. 3) incola, ciuis. 4) qui in eadem est domo. 5) qui domi est, qui domum rediit. ἐφέστιοι θεοὶ, penates. Ex ἐπὶ & ἑστία, focus, domus.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, chlamys, amiculum, pallium (opponitur χιτῶνι, tunicæ.) 2) vestimentum quoduis. Ex ἐπὶ & ἕννυμι, induo.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magistratus apud Athenienses, qui de caussis capitalibus iudicabant. Ab ἐφίημι.

Ἐφετικὸς, ἡ, ὸν, desideratiuus. 2) cupidus. Ab ἐφίεμαι.

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum, iussum. Ab eod.

Ἐφετῶς, Adu. acriter, cum impetu. Ab eod.

Ἐφευάζω, bacchantium more tripudio & vociferor in re aliqua. v. ἐπευάζω.

Ἐφευρετὴς, ῦ, ὁ, inuentor. Ab seq.

Ἐφευρίσκω, inuenio.

Ἐφεψιάομαι, ῶμαι, illudo, insulto. ἐφεψιόωντο. 3) pl. imperf. pro ἐφεψιῶντο, ἐφεψιάοντο.

Ἐφέψω, recoquo, incoquo.

Ἐφίω, ῶ, f. ίσω, p. εικα, impono, colloco.

Ἐφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab eod.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi. 2) pubertas. 3) adolescentia. Ab ἐφηβεύω.

Ἐφήβιον, ε, τὸ, pubes, puberale: id omne, quod est ab hypogastrio vsque ad pudenda. Ab ἔφηβος.

Ἐφηβεῖον, ε, τὸ, ephebeum, locus epheborum. Ab ἔφηβος.

Ἐφηβεύω, f. εύσω, pubesco. 2) puber sum. Ab eodem.

Ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

Ἐφηβικὰ, τὰ, sc. χωρία, palæstræ, vbi ephebi exercentur. A pr.

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, ε, pubertas, ipsa pubes, ephebi. A seq.

Ἔφηβος, ε, ὁ, ἡ, qui ad pubertatem peruenit, puber, pubescens, adolescens ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ & ἥβη.

Ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. A pr.

Ἐφηγέομαι, ῦμαι, præsum.

Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio aduersus eum, qui recepit aliquem, cui publice finibus interdictum est. Ab ἐφηγέομαι.

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, inpr. malis alterius. F. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος. aor. 1. ἐφησθῆναι in inf.

Ἐφηδύνω, exhilaro.

Ἐφήκω, peruenio. 2) aduenio. 3) venio.

Ἐφῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ætate par, æqualis. 2) adultus. Ex ἐπὶ & ἧλιξ, idem.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἧλος, clauus, vel ἕλω, capio.

Ἔφηλος, ε, ὁ, ἡ, & ἔφηλις, ιδος, adfixus. 2) maculis a sole intectus, & hinc 3) Subst. cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione. 4) soli expositus. Ex ἐπὶ & ἧλος, clauus, vel ἥλιος, sol.

Ἐφημερεύω, quotidie versor in re aliqua, assiduus sum in aliqua re.

Ἐφημερία, ας, ἡ, & pl. ἐφημερίαι, vices diariæ, classis, ordo, cui per vices aliquid muneris administrandum est. Ab ἐφήμερος.

Ἐφημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφημέριος, ε, ὁ, ἡ, diurnus. 2) vnius diei.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna, siue quotidianæ obseruationes, consignantur, diarium, commentarius. Ab eodem.

Ἐφήμερον, ε, τὸ, herba quædam, quæ celeriter perit. 2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate. Ab eod.

Ἐφήμερος, ε, ὁ, ἡ, quotidianus. 2) diurnus. 3) in diem viuens, breuis vitæ; vnde mortalis, homo. Ab ἡμέρα, dies.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι, mando.

Ἐφησυχάζω, f. άσω, acquiesco, quietem ago.

Ἐφθαλέος, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἑφθός.

Ἐφθήμερος, ε, ὁ, ἡ, qui est septem dierum, durans septem dies. 2) factus intra septem dies. Ex ἑπτὰ & ἡμέρα.

Ἐφθημιμερὴς,

Ἐφθημιμερὴς, ἐς, vox prosodica, significans tres pedes cum dimidio: vt penthemimeres, duos cum dimidio, in pentametro. Ex ἑπτὰ & ἡμιμερὴς, semis, siue dimidius.
Ἐφθοπωλεῖον, ε, τὸ, locus, vbi cocta seu elixa veneunt. A seq.
Ἐφθοπώλης, ε, ὁ, qui cocta seu elixa vendit. Ex ἑφθὸς & πώλης, venditor.
Ἑφθὸς, ἡ, ὸν, elixus, coctus. 2) imbecillus a febri. Ab ἕψω, coquo.
Ἑφθότης, ητος, ἡ, excoctio, i.e. virium dissolutio.
Ἑφθόω, ῶ, elixo, coquo. 2) asso. Ab ἑφθὸς.
Ἐφιάλλω, immitto. 2) manus admoueo. F. ἐφαλῶ, ἐφιαλεῖς.
Ἐφιάλτης, ε, ὁ, ephialtes, incubus. Ex ἐπὶ & ἅλλομαι, salio.
Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia aduersus ephialten valens. A pr.
Ἐφιάλτιον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Ἐφιδρόω, ῶ, f. ώσω, insudo. 2) sudore langueo. 3) sudo.
Ἐφίδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis, debilitans corpus.
ΕΦΙΕΛΙΣ, ιδος, ἡ, caliculus, vel simile quid in corona.
Ἐφιζάνω, insideo.
Ἐφίημι, f. ήσω, iniicio, immitto. 2) remitto, relaxo. 3) indulgeo. 4) permitto. 5) admitto. 6) impello, incito. 7) appello, prouoco ad iudicem alium. Hinc 8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio. 9) mando, præcipio.
Ἐφικνέομαι, ἔμαι, f. ίξομαι, attingo, peruenio ad. 2) adsequor, consequor. 3) adspiro. 4) permeo, peruado.
Ἐφικτὸς, ὴ, ὸν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. A pr.
Ἐφίμερος, ε, ὁ, ἡ, amabilis, desiderabilis.
Ἐφιππάζομαι, f. άσομαι, equo vehor. 2) inequito, adequito.
Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor.
Ἐφιππεύω, equo vehor.
Ἐφίππιος, ε, ὁ, ἡ, equester. Hinc τὸ ἐφίππιον, ε, sc. στρῶμα, stratum equi, ephippium. A seq.
Ἔφιππος, ον, qui equo vehitur, eques.
Ἐφιπποτοξότης, ε, ὁ, sagittarius equester.
Ἐφίπτημι & ἐφίπταμαι, inuolo, aduolo. ἐπέπτατο, aduolabat. ἐπιπτέσθαι, inuolare.
Ἐφίστημι, f. ἐπιστήσω, colloco iuxta, admoueo, appono, adhibeo. 2) præficio. 3) animum intendo, intentus sum, considero. 4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, insto, aduenio, inpr. repente, ex improuiso, it. in de aduentu & apparitione D orum. (2) repente ex insidiis exsurgo, irruo. (3) præfectus sum. 5) supernato. aor. 1. ἐπέστησα, admoui, aduerti. v. c. animum. ἐφίστασθαι, admouere, aduertere. ἐπέστην, adueni, aor. 2. ἐφέστηκα, perf. ad sto, adsum, immineo, insto. ἐπιστῆναι, aor. 2. act. considerare, præesse &c. vid. v. ἐπιστήμη.
Ἐφιστορέω, ῶ, fut. ήσω, sciscitor, percontor, insuper sciscitor.
Ἐφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo fit. 2) munus obeundi vigilias. Ab ἔφοδος.
Ἐφοδεύω & ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, lustro vigilias.
Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo & viatico dono. 2) instruo aliquem rebus necessariis ad aliquid efficiendum Gloss. vett. impetum facio, irruo. ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor: item, viaticum peto, impetro. A seq.
Ἐφόδιον, ε, τὸ, viaticum & quicquid est inter sarcinas iter facientis. Vnde est 2) adminiculum quodcunque, subsidium. 3) τὰ ἐφόδια, res familiaris, facultates. A seq.
Ἔφοδος, ε, ὁ, via, qua aliquo acceditur, aditus: vnde facultas rei alicuius. 2) vis, ratio. 3) insinuatio. 4) accessus, in primis hostilis, impetus. 5) narratio, expositio rei prima, velut in oratione, vbi per narrationem fit ingressus in caussam. 6) apparatus, instrumentum. 7) ὁ, circitor, vigiliarum recognitor. 8) meatus, per quem corporis excrementa eiiciuntur, vt nares, os, anus &c. (Sed hoc videtur, potius ad ἄφοδος referendum esse.) 9) Adi. ὁ καὶ ἡ, ad quem via patet, qui adiri potest. Ex ἐπὶ & ὁδὸς, via.
Ἐφολκαῖον, ε, τὸ, gubernaculum. 2) temo. Ab ἐφολκὸς.
Ἐφόλκιον, ε, τὸ, nauis parua, quæ a maiori trahitur. 2) nauicula, e qua vectores in maiorem admittuntur. 3) nauicula quæuis. 4) gubernaculum. 5) quidquid ex alio dependet. Ab eod.
Ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) appendix, accessio, auctarium, sed in re mala.
Ἐφολκὸς, ὴ, ὸν, attrahens. 2) alliciens, suauiter capiens. Ab ἐφέλκομαι.
Ἐφομαρτέω, ῶ, f. ήσω, insequor.
Ἐφομιλέω, versor cum aliquo.
Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo aduersus.
Ἐφορατικὸς, ὴ, ὸν, peritus inspiciendi res & illis prouidendi. Ab seq.
Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis lustro. 2) obseruo.
Ἐφορεία, ας, ἡ, inspectio, Ephori munus. Ab ἔφορος.
Ἐφορεῖον, ε, τὸ, Ephororum curia, locus, in quo Ephori iudicia exercebant. Ab eod.
Ἐφορεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inspector sum. Ab eod.
Ἐφορία, ας, ἡ, confinium. 2) fines. Ab seq.
Ἐφόριος, ία, ιον, qui in finibus est, finitimus. Ab ἐπὶ & ὅρος, terminus.
Ἐφορκίζω, f. ίσω, adiuro.
Ἐφορμάω, ῶ, irruo in aliquid, appeto aliquid.
Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, inuado, impetum facio aliquo. 2) impello.
Ἐφορμέω, ῶ, f. ήσω, appello, applico. 2) in statione sum. 3) in statione me continens alteri immineo. 4) obsideo portum. Ab ἔφορμος.
Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio. 2) inuasio, impetus.
Ἐφόρμησις, εως, ἡ, idem. Ab ἐφορμάω.
Ἐφορμητικὸς, ὴ, ὸν, vim habens aggrediendi. Ab eod.
Ἐφορμίζω, f. ίσω, nauem ad stationem appello.
Ἐφόρμισις, εως, ἡ, ingressus nauium in stationem. A pr.
Ἔφορμος, ε, ὁ, ἡ, qui in statione est. 2) Subst. locus stationi nauium accommodatus. 3) ingressus nauium in stationem.
Ἔφορος, ε, ὁ, ἡ, finitimus, conuinis.

Ἔφορος, ου, ὁ, inspector, ephorus, praeses. Ab ἐφοράω.
Ἐφόσον, *Adu.* quantum, quoad, pro ἐφ' ὅσον.
Ἔφραθα, ης, ἡ, Ephrata. Nomen vrbis hebraeum: *Fructifera.*
Ἐφραΐμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *Sese propugnans.*
Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio.
Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, contumeliosus in alios, insolens, petulans.
Ἐφυβριστὴς, ου, ὁ, idem.
Ἐφύβριστος, ον, idem.
Ἐφυβρίστως, *Adu.* contumeliose. A pr.
Ἐφυγραίνω, humecto, vt simplex.
Ἔφυγρος, ου, ὁ, ἡ, irriguus, vliginosus.
Ἐφυδάτιος, ου, ὁ, ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.
Ἐφυδρεύω, irrigo. ἐφυδρεύομαι, adaquor.
Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquae copia. Ab ἔφυδρος.
Ἐφυδριάς, άδος, Nympha aquatica.
Ἔφυδρος, ου, ὁ, ἡ, aquosus. 2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.
Ἐφύδωρ, ὁ, apparitor, qui clepsydras in iudiciis curabat: pro ἐφ' ὕδατι.
Ἐφυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.
Ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno succinitur, siue post hymnum cantatur. Ab ὕμνος.
Ἐφύπερθε, siue ἐφύπερθεν, *Adu.* desuper. Ex ἐπὶ & ὑπὲρ, *super.*
Ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, superliminare.
Ἐφυπνίδιος, ου, ὁ, ἡ, somnum inducens. Ab ὕπνος.
Ἐφυστερέω, idem quod ὑστερέω, absum, desum.
Ἐφυστερίζω, f. ίσω, posterior sum, venio, vel fio.
Ἐφφαθὰ, vox Syriaca: *aperitor.*
Ἐφυφαίνω, intexo. 2) inter texendum ingero.
Ἐφυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod stamini subtexitur, trama, subtemen.
Ἐφύω, f. ύσω, pluuia perfundo. Hinc ἐφύει, *Impers.* pluit, pluuia sequitur, statim post pluit.
Ἐφώριος, ου, ὁ, ἡ, tempestiuus.
Ἐχέβοιον, ου, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω & βοῦς.
Ἐχέγγυος, ου, ὁ, ἡ, fide dignus. 2) qui promissa seruat. 3) ad fidem faciendam aptus. 4) ἐχέγγυον πρός τι, dignum, quod &c. Ex ἔχω & ἐγγύη, *sponsio.*
Ἐχεγλωττία, taciturnitas. Lucian. Ex ἔχω & γλῶττα.
Ἐχέθυμος, ου, ὁ, ἡ, mente praeditus. 2) qui animi cupiditates coërcet.
Ἐχείδιον, ου, τὸ, viperula. 2) foetus viperae. Dim. Ab ἔχις.
Ἐχέκαλλος, ου, ὁ, ἡ, pulcher.
Ἐχέκολλος, ου, ὁ, ἡ, tenax instar glutinis, glutinosus. Ex ἔχω & κόλλα, *gluten.*
Ἐχεκόλλως, *Adu.* firmiter. A pr.
Ἐχεκτέανος, ου, ὁ, ἡ, habens diuitias, diues. Ex ἔχω & κτέανον, *possessio, diuitiae.*
Ἐχεμυθέω, ῶ, f. ήσω, linguam contineo, supprimo verba. Ab ἐχέμυθος.
Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, silentium. A sq.
Ἐχέμυθος, ου, ὁ, ἡ, qui linguam cohibere nouit, taciturnus, qui arcana celat. Ex ἔχω & μῦθος, *sermo.*
Ἐχενηὶς, ΐδος, ἡ, echeneïs, remora, pisciculus. 2) ancora nauem retinens. Ex ἔχω & νηῦς.
Ἐχεπευκής, έος, ὁ, ἡ, amarus. 2) mortifer, venenatus. Ex ἔχω & πεύκη, *picea,* f. *toxicum.*
Ἐχέπικρος, ον, idem.
Ἐχέπωλος, ου, ὁ, ἡ, pullos equinos habens. 2) equos habens.
Ἐχέσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carni seu cuti adhaerens. Ex ἔχω & σάρξ, *caro.*
Ἐχέστονος, ου, ὁ, ἡ, qui gemitus adfert. 2) perniciosus.
Ἐχέτης, ου, ὁ, diues. Ab ἔχω, *habeo.*
Ἐχέτλη, ης, ἡ, stiua. Ab eod.
Ἐχέτλιον, ου, τὸ, locus in naui, vbi res reconduntur. Ab eod.
Ἐχέτρωσις, εως, ἡ, bryonia alba.
Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens sum, sapio.
Ἐχεφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. A seq.
Ἐχέφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω & φρὴν, *mens.*
Ἐχθαίρω, odio prosequor. Ab ἐχθρός.
Ἐχθὲς, *Adu.* heri. A χθὲς.
Ἐχθεσινὸς, ἡ, ὸν, hesternus. A pr.
Ἔχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.
Ἐχθίονως, *Adu.* infensius, infestius. A *Compar.* ἐχθίων, ab ἐχθρός.
Ἔχθιστος, inimicissimus, infestissimus. Superl. ab eodem.
Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor. 2) inuisus fio, odio sum. A seq.
Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, odiosus, inuisus. Ex ἔχθος & antiquo δεπω, vnde δέψω.
Ἔχθος, εος, τὸ, odium, inimicitiae, simultas. *Comp.* ἐχθίων, odiosior, inuisior; *Superl.* ἔχθιστος, odiosissimus, inimicissimus.
Ἔχθρα, ας, ἡ, simultas, inimicitiae. A pr.
Ἐχθραίνω, odio prosequor. 2) pro inimico habeo, inuisum reddo. A pr.
Ἐχθραντέος, έα, έον, odio prosequendus, pro inimico habendus. A pr.
Ἐχθρεύω, fut. εύσω, inimicus sum, inimicitias gero, simultatem exerceo. Ab ἔχθρα.
Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, inuisus Diis. 2) infelix.
Ἐχθρόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, osor hospitum.
Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito.
Ἐχθροποιὸς, ὸν, inimicum reddens.
Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, inuisus, quem odimus. 2) qui odit, infensus, inimicus. Ab ἔχθος.
Ἐχθρότατα, *Adu.* inimicissime. A pr.
Ἐχθρωδῶς, *Adu.* infense, infeste, infesto animo.
Ἐχθρῶς, idem.
Ἔχθω, odio, & ἔχθομαι, sum odio.
Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera, *femina.* Ab ἔχις.
Ἐχιδναῖος, αία, αῖον, viperinus. A pr.
Ἐχιδνήεις, ήεντος, idem. Ab eod.
Ἐχίδνιον, ου, τὸ, viperula. Dim. ab ἔχιδνα.
Ἐχιδνόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morsus, ictus a vipera. Ex ἔχιδνα & δάκνω.
Ἐχιδνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, viperae similis, vipereus. Ab eod. & εἶδος, *species.*
Ἐχιδνοκέφαλος, ον, viperinum caput habens. Ex eod. & κεφαλή.
Ἐχιδνώδης, ώδες, viperinus. Ab eod.

Ἐχίειον

Ἐχίειον, apud Nicandrum, τὸ ἔχιον, quod vide.
Ἐχινάλωπηξ, εκος, ἡ, echino vulpes. Ex ἐχῖνος & ἀλώπηξ, *vulpes*.
Ἐχῖνες, ων, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.
Ἐχίνη, ἡ, paruus echinus marinus, f. tribulus marinus.
Ἐχινίσκος, ε, ὁ, echinulus, paruus echinus. 2) cauitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.
Ἐχινοκέφαλος, ε, ὁ, ἡ, qui caput habet capiti echini simile.
Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres seu matrices, echini maiores.
Ἐχινόπους, οδος, ὁ, ἡ, spinæ vel tribuli genus aculeis horrens.
Ἐχῖνος, ε, ὁ, echinus marinus, vel terrester, erinaceus. 2) testa echini marini. 3) ollæ, vel vasis mensarii species. 4) capsa vel scrinium forense, in quod tabulæ coniiciebantur. 5) freni pars. 6) placentæ genus.
Ἐχινώδης, εος, ὁ, ἡ, echinatus. 2) spinosus, asper, vt echinus. A pr.
Ἐχιόδηκτος, ε, ὁ, ἡ, morsus a vipera. Ex ἔχις & δάκνω, *mordeo*.
Ἔχιον, ε, τὸ, echion, herba. Ab ἔχις, quod huius morsibus medetur.
Ἔχις, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas*.
Ἐχίτης, ε, ὁ, echites, lapis, gemma. A pr.
Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum. 2) iunctura. Ab ἔχω, *teneo*.
Ἐχμάζω, f. ασω, inhibeo, prohibeo. 2) detineo. 3) firmo. 4) quiesco. A pr.
Ἐχομένως, *Adu.* proxime, contigue. 2) deinceps. 3) statim. 4) congrue. Ab ἔχομαι.
Ἐχόντως, *Adu.* more habentis, vt appareat habere quem quid. Ab eod.
Ἐχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus, tutus.
Ἐχυρότης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitas. A pr.
Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, firma & stabili prudentia præditus. Ex eod. & φρὴν, *mens*.
Ἐχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo. 2) vallo. Ab ἐχυρός.
Ἐχύρωμα, ατος, τὸ, munitio. 2) securitas. A pr.
Ἐχυρῶς, *Adu.* tuto, firmiter. Ab ἐχυρός.
Ἔχω, fut. ἕξω, vel σχήσω, p. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, habeo, possideo, teneo, obtineo. 2) sustineo. 3) resisto, obsisto. 4) cohibeo. reprimo, *vnde & pro* abstineo, *intell.* ἐμαυτόν. 5) cingo, circumdo. 6) appello nauem, classe. 7) attingo. 8) tendo, cursum dirigo, iter habeo. 9) attineo. 10) gesto 11) fero. 12) habito, incolo. 13) æstimo, reputo. 14) *infinitiuo sequente*, possum. 15) præbeo, materiem, causam, alicuius rei affero. 16) cum aduerbiis varia significat, ἀμφιβόλως ἔχω, dubito, εὐνοϊκῶς, beneuolus sum &c. 17) eleganter etiam redundat, vt ληρεῖς ἔχων, nugaris. 18) administro, guberno. 19) adfectus sum &c.
Ἔχομαι, *in pass.* habeor, teneor, possideor, sum in potestate alterius, impeditus sum. 2) laboro v. c. morbo. 3) prehendo, atque prehensum teneo, adhæreo, coniunctus sum alicui, loco, cognatione, clientela, secta, beneuolentia, &c. 4) consentio, bene conuenio alicui rei: vnde τὰ ἐχόμενα sunt, non modo coniuncta, sed etiam consentanea, bene inter se cohærentia. 5) aggredior aliquid, & in eo assiduus sum; vt capesso viam & strenue pergo. 6) *in med.* contineo me, abstineo, desisto, quiesco.
Ἑψαλέος, έα, έον, coctus, elixus. 2) coctilis. 3) iurulentus. Ab ἕψω, *coquo*.
Ἑψάνη, ης, ἡ, olla, vas, in quo coquitur. Hesych. Ab eod.
Ἑψανὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἑψαλέος.
Ἑψάω, coquo. v. ἑψέω.
Ἐψευσμένως, *Adu.* falso. A ψεύδομαι.
Ἑψέω, ῶ, f. ήσω, coquo, elixo. ἑψῆσαι & ἑψήσασθαι, coquere, aor. 1. ἡψημένος, perf. p. coctus, feruens. Ab ἕψω.
Ἕψημα, ατος, τὸ, pulmentum. 2) coctile quidquid ad coquendum idoneum est. 3) sapa, defrutum. A pr.
Ἑψηματώδης, εος, ὁ, ἡ, sapam redolens. A pr.
Ἕψησις, εως, ἡ, coctio, coquendi ratio aut actus. Ab ἑψέω.
Ἑψητήριον, ε, τὸ, olla, vas, in quo coquitur, aut elixatur. A pr.
Ἑψητὴς, ε̃, ὁ, coctor. Ab eod.
Ἑψητικὸς, ὴ, ὸν, ad coquendum pertinens. A seq.
Ἑψητὸς, ὴ, ὸν, coctus, elixatus. Ab ἑψέω.
Ἕψια, τὰ, ludicra dicta. 2) crepundia.
Ἑψία, ας, ἡ, confabulatio. 2) ludicrum, ludus.
Ἑψιάομαι, ῶμαι, f. ἑψιάσομαι, confabulor, ludo, facetiis & iocis exhilaror, delector. ἑψιόωνται. 3. plur. pro ἑψιῶνται, ἑψιάονται. imperf. ἑψιόωντο. pro ἑψιῶντο, ἑψιάοντο. imperatiu. ἑψιαάσθων pro ἑψιάσθωσαν.
Ἐψιμμυθισμένως, *Adu.* fucate. a ψιμμυθίζω, *fuco*.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, inus. hinc f. ἔσομαι, ero. præs. εἰμί.
Ἕω, inus. hinc f. ἕσω, poët. ἕσσω, ἕσσεις, ἕσσει, induet. aor. 1. m. ἑσσάμην. imperat. ἕσσαι, indue. perf. εἷμαι, indutus sum. εἱμένος, indutus. præs. vsit. ἕννυμι, induo.
Ἕω, inusit. a cuius f. ἕσω est aor. 1. *Ion.* ἕσα, ἕσας, collocasti. εἷσε, collocauit. perf. pass. εἷμαι, collocatus sum. εἵαται, pro εἶνται, collocata sunt.
Ἕω, inus. vnde f. ἥσω, mittam. perf. ἧκα, misi. in præs. vsit. ἵημι, mitto.
Ἕωθεν, *Adu.* mane, diluculo. Ab ἕως.
Ἑωθινὸς, ὴ, ὸν, matutinus. Ab eodem.
Ἑῷος, ῴα, ῷον, matutinus. 2) orientalis. Ab eod.
Ἑωλίζω, f. ίσω, putresco sepositus. Ab ἕωλος.
Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, mistura pridiana & exoleta; ius confusum e reliquiis hesternæ cœnæ rancidis & vappidis. 2) potio vana & inefficax. 3) hesternæ repletionis grauedo & incommoditas, temulentia pridiana. 4) sordium, purgamentorum colluuies; *Spülicht*. Ex ἕωλος & κρᾶσις.
Ἑωλόνεκρος, dudum mortuus. Suid.
Ἕωλος, ε, ὁ, ἡ, hesternus, pridianus. 2) marcidus, rancidus. 3) vetus, obsoletus.

Ἑῷος,

...ῷος, α ον, matutinus. 2) orientalis.
Ἐώρα, ας, ἡ, exaltatio, gestatio. 2) suspen... pro αἰώρα.
Ἐωρέομαι, οῦμαι, sublimis tollor. Hesych. A praec.
Ἐώρημα, ατος, τὸ, elatio. A pr.
Ἐωρ..., εως, ἡ, idem & ab eodem.
Ἐωρίζομαι, gestor. (in his quinque vocabulis ε vitiose vsurpatur pro αι.)
Ἕως, ω, ἡ, aurora. 2) oriens. Ab ἠώς.
Ἑῷος, ἑῴα, ἑῷον, matutinus, eous. 2) orientalis. A pr.
Ἕως, Adu. donec, vsquedum, tantisper dum, quoad, quamdiu. 2) in Scriptura S. saepe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτε, donec, quoad. 2) ἕως πότε, quousque. 3) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι. vsque nunc. 4) ἕως ὅ, ἕως ὅτε, ἕως τινος, quousque? 5) ἕως τινός, vsque ad aliquod tempus. 6) ἕως τοῦτε, hucusque. τέως, ἕως, tantisper, donec. Ab ὡς.
Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex ἕως, aurora & φέρω.

Z.

Z sexta littera Graecorum, quae Ζῆτα appellatur, atque ab Ebraeorum Zade existimatur orta. 2) in Notis numeralibus valet *septem*, & cum lineola infra addita, ͵ζ, *septies mille*.

ΖΑ, *Partic. insep.* augens significationem: vt ζάπλουτος, *valde diues*, ζαφλεγής, *valde ardens*: non tamen semper. Est in nonnullis etiam pro διά, vt ζάβοτος, ζαβολος &c.
Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica. Suid.
Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, armamentarium. Suid. A prae.
Ζαβάλλειν, Hesych. & Etymol. ἐξαπατᾶν, decipere; pro διαβάλλειν.
Ζάβοτος, ου, ὁ, ἡ, admodum abundans pascuis. 2) abundans pecoribus. Hesych. E ζα & βοτὸν, *pascuum*, vel βοτὸν, *pecus*.
Ζαβουλὼν, ὁ, Zabulon. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *Cohabitatio*.
ΖΑΒΡΟ'Σ, ὁ, edax, vorax. Hesych. Suid.
ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, & ζάγκλον, τὸ, falx.
Ζαγρεὺς, έως, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. E ζα & ἀγρεύω, *venor*.
ΖΑΓΡΟ'Σ, discalceatus. Suid.
Ζαὴς, έος, ὁ, ἡ, valde spirans. E ζα & ἄω.
Ζάθεος, έη, εον, diuinus, sacer.
Ζαθερὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum calidus, feruidus, ardens. A θέρω, *calefacio*.
Ζακαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum formosus, perpulcher. Hesych. A κάλλος.
ΖΑΚΕΛΤΙ'ΔΕΣ, s. ζακελτίδες, ων, αἱ, rapa. 2) cucurbitae. v. ζακυνθίδες.
Ζάκορος, ὁ, ἡ, aedituus. 2) famulus, minister. E ζα pro διὰ & κορέω, *verro*, vel *curo*.
Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, furiosus, valde iracundus. A κότος, *ira*.
Ζακυνθίδες, ων, αἱ, cucurbitae. Hesych.
Ζακχαῖος, αίου, ὁ, Zacchaeus. Nomen viri Syriorum. *Iustus*.
Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox Ebr.
Ζαλάω, f. ήσω, fluctuo, procellis agitor, vnde apud Nicandrum, ζαλόωσα pro ζαλῶσα, ζαλᾶσα. A ζάλη.
ΖΑ'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, laurus Alexandrina quibusdam, teste Dioscor.
ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella. 2) agitatio maris, aestus, tempestas.
Ζαλόεις, όεσσα, οεν, procellosus. A pr.
Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata & fluctuans. Ab eod. Conf. σάλος.
Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum ex oliuis.
Ζαμενέω, ῶ, f. ήσω, magna vi ago. 2) valde iratus sum. A seq.
Ζαμενὴς, έος, ὁ, ἡ, vehemens, validus. 2) magnanimus. 3) infensus. 4) valde iracundus. 5) violentus. A μένος, *ira, robur*.
Ζὰν, Ζανὸς, ὁ, Iupiter. Vox Dor.
Ζανὼ, όος, Iuno. A pr.
Ζάπεδον, ου, τὸ, latum pauimentum, magnum solum, pro δάπεδον.
Ζαπίμελος, ου, ὁ, ἡ, praepinguis, admodum pinguis. Hesych. A πιμελή.
Ζαπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum plenus, copiosus, multus. A πλήθω, *impleo*.
Ζαπλουτέω, ῶ, f. ήσω, valde diues sum, abundo diuitiis. A seq.
Ζάπλουτος, ου, ὁ, ἡ, valde diues, praediues.
Ζαπότης, ου, ὁ, valde bibax, magnus seu strenuus potator. Hesych.
Ζάπυρος, ου, ὁ, ἡ, valde igneus. A πῦρ.
Ζαρὰ, ὁ, Zara, Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Ortus*.
Ζατεύω, pro ζητεύω & ζατέω, pro ζητέω, *Dor.* quaero. vnde ζατεῦσα, pro ζητοῦσα, quaerens.
Ζατρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo serui puniuntur, carcer seruorum. E Vet. Lex. al. ζητρεῖον. A ζητρεῖν, quaestione, per tormenta sc. v. ζήτησις.
Ζατρεύω, in pistrino torqueo. Lex. Gr.
Ζατρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, bene nutritus, saginatus, pinguis. A τρέφω.
Ζαφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum lucidus & splendidus. Hesych. A φέγγος, *lux*.
Ζαφελὴς, έος, ὁ, ἡ, valde simplex. Suid. 2) durus, vehemens. Hesych. E ζα & ἀφελὴς, *simplex*, vel e ζα & φέλος vel φέλλος, *salebra, solum scrupulosum*.
Ζάφελος, vehemens, intentus. Ex iisd.
Ζαφελῶς, *Adu.* valde simpliciter. Suid. 2) vehementer. Hesych. A ζαφελής.
Ζαφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum vrens. 2) valde splendens. 3) summo vigore praeditus. A φλέγω.
Ζάχολος, ου, ὁ, ἡ, valde iracundus. A χολή.
Ζαχρείης, έος, ὁ, ἡ, valde vtilis. A χρεία, *necessitas, vtilitas*. Hom. ζαχρειεῖς ἀνέμους. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς. A seq.
Ζαχρηὴς, έος, ὁ, ἡ, impetuosus. A χράω.
Ζάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, diues auri.
Ζάω, ζῶ, viuo, vigeo. Flectitur sic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imperf. ἔζων & ἔζην, ἔζης. F. 1. ζήσομαι, aor. 1. ἔζησα. Perf. ἔζηκα. Part. ζῶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. poët. ζώω, ζώειν, viuo, viuis.
ΖΕ'Α, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta. 2) striata pars oris equini.

ζεβεδαῖος, ε, ὁ, Zebedæus. Nomen viri Ebræ-um, *Donatus* vel *munificus*.
ζειὰ, ᾶς, ἡ, idem quod ζέα.
ζείδωρος, ον, fertilis, almus. E ζειὰ & δῶρον.
ΖΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, amiculum, palla. 2) redimi-culum.
ζείω, poet. pro ζέω, ferueo.
ΖΕΛΛΩ, iacio. Hesych. Etymol. pro βέλλω, quod idem est cum βάλλω.
ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus decoctus. A ζέω.
ζεννύμι, vel ζεννύω, ferueo. vnde ζεννύμενον, quod sequitur. Ab eod.
ζέρεθρον, (τὸ βέρεθρον, τὸ βάραθρον), barathrum. ap. Arcadas.
ζέσις, εως, ἡ, feruor, æstus. A ζέω.
ζεστὸς, ἡ, ὸν, feruidus. Ab eod.
ζεσολουσία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua feruida. E pr. & λούω, *lauo*.
ζευγάριον, ε, τὸ, paruum iugum. 2) par bucu-larum non magni faciendum. A ζεῦγος.
ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, epitheton lori, quo res de-vinciuntur. ap. Ios. vbi tamen MSS. pleri-que ζευκτήρ. A ζεύγνυμι.
ζευγεῖον, ε, τὸ, iugum, ap. Ios. A ζεῦγος.
ζευγηλάτης, ε, ὁ, qui agit boum iugum, qui agit boues, iugarius. E ζεῦγος & ἐλαύνω, *agito*.
ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, iugum boum ago. A pr.
ζευγηλάτης, ε, ὁ, idem quod ζευγελάτης.
ζευγίσιον, census τῶν ζευγιτῶν apud Athe-nienses.
ζευγίτις, ιδος, iugalis, quæ iugum ferre potest.
ζευγίτης, ε, ὁ, iugalis, iugo adstrictus. 2) ζευγῖται apud Athenienses ex instituto Solonis classis ciuium equestri ordini sub-ordinata, quasi iugales, a iumentis, quæ ζευγη, aut quia iunctim bini equestrem censum explerent. 3) remiges, medii ordi-nis in triremi.
ζεύγλη, ης, ἡ, iugum. A ζεῦγος.
ζευγλόδεσμον, ε, τὸ, lorum iugi. E præc. & δεσμὸς, *vinculum*.
ζεῦγμα, ατος, τὸ, iunctura, coniunctio. 2) zeugma, figura Grammatica. A seq.
ζεύγνυμι, vel ζευγνύω, fut. ζεύξω, iungo, copulo. 2) iungo matrimonio. 3) iungo ponte. aor. 1. ζεῦξαι & ζεύξασθαι, iun-gere. Pass. ἐζεύχθην, ζευχθεὶς. aor. 2. Pass. ἐζύγην.
ζευγοποιΐα, ας, ἡ, coniugatio, copulatio pa-rium, & in specie bigarum constructio. E ζεῦγος & ποιέω, *facio*.
ζεῦγος, εος, τὸ, iugum, & boues, qui sunt sub iugo. 2) bigæ, item trigæ & quadrigæ, omneque vehiculum. 3) par: *dicitur tamen etiam de tribus.* A ζευγνύω.
ζευγοτροφεῖν, equos curules alere. E pr. & τρέφω, *alo*.
ζευγοτρόφος, qui alit equos curules. Ex iisd.
ζευκτηρία, ας, ἡ, vinculum. A seq.
ζευκτὸς, ἡ, ὸν, coniugatus, iunctus. A ζεύγνυμι.
ζευξίλεως, ω, ὁ, cui subiecti sunt populi. E seq. & λαὸς, vel *Attice* λεὼς, *populus*.
ζεῦξις, εως, ἡ, connexio, copulatio: imprimis pontis fabricatio in flumine. A ζεύγνυμι.
ζεὺς, *Gen* Διὸς, ὁ, Iuppiter.
ζεφυρικὸς, ἡ, ὸν, &
ζεφύριος, ε, ὁ, ἡ, fauonialis. A seq.
ζέφυρος, ε, ὁ, zephyrus, fauonius.
ζέω, f. ζέσω, ferueo, bullio, excandesco. 2) scateo. 3) feruefacio.
ζιβύνη, venabulum. Philox. pro ζιβ.
ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus, æmulus. A ζῆλος.
ζηλωτής, ε, ὁ, æmulator. 2) inuidus. A seq.
ζηλεύω, f. εύσω, æmulor. A ζῆλος.
ζηλήμων, ονος, ὁ, inuidus, zelotypus. qs. a ζηλέω.
ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum inuidendarum, diuitiarum &c. 2) studium rerum bonarum iniiciens.
ζηλομανὴς, ὲς, iracundus, Epith. Bacchi. E ζῆλος & μαίνομαι.
ζῆλος, ε, ὁ, æmulatio. 2) inuidia. 3) studium vehemens alicuius rei.
ζηλοσύνη, ης, ἡ, idem. A pr.
ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypus sum, præ amo-ris vehementia riualem pati nequeo. 2) zelo ducor. 3) æmulor, in bonam partem. 4) inuideo, maligno animo prosequor. A ζηλότυπος.
ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, inuidentia, qua quis riualem in amore pati nequit. 2) in-vidia, æmulatio. Ab eod.
ζηλότυπος, ε, ὁ, ἡ, zelotypus, inuidia, æmula-tione incensus. E ζῆλος & τύφω.
ζηλοτύπως, *Adu.* per æmulationem, per inui-diam. A pr.
ζηλόω, ῶ, fut. ώσω, æmulor. 2) inuideo. 3) affecto, sector. 4) beatum prædico, laudo. 5) zelotypus sum. A ζῆλος. Vnde
ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia.
ζήλωσις, εως, ἡ, idem. 2) affectatio, appetitio alicuius rei.
ζηλωτέος, έα, έον, æmulandus.
ζηλωτὴς, ε, ὁ, æmulator, accensus zelo.
ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulans. A pr.
ζηλωτὸς, ἡ, ὸν, æmulandus, expetendus. 2) beatus, felix, egregius. A ζηλόω.
ζημία, ας, ἡ, damnum, detrimentum. 2) mul-cta. 3) pœna, supplicium.
ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio. 2) mulcto pecunia, exilio &c. A pr.
ζημιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, damnosus, perniciosus. Ab eod.
ζημιωδῶς, damnose. A pr.
ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum. 2) multa, &
ζημίωσις, εως, ἡ, multatio. A ζημιόω.
ζὴν, Ζηνὸς, ὁ, Iuppiter. v. ζάν.
ζηνόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Iouis mentem habens. E pr. & φρὴν, *mens*.
ζητεύω, f. εύσω, quæro, pro ζητέω.
ζητέω, ῶ, fut. ήσω, quæro. 2) quæstionem habeo seu exerceo. 3) requiro, rei amissæ desiderio teneor. 4) studeo, conor. 5) *etiam* peto, *sed raro apud veteres, sæpe ap. recentiores.*
ζήτημα, ατος, τὸ, quæstio, quæsitum. A pr.
ζητημάτιον, ε, τὸ, quæstiuncula. Dim. A pr.
ζητησίμα, tempora vel loca indagandi.
ζήτησις, εως, ἡ, actio quærendi, inuestigatio. 2) quæstio, controuersia. A ζητέω.

Ζητητέος, έα, εον, quærendus. Ab eod.
Ζητητήρια, τὰ, quæstiones, vel loca, vbi exercentur tormenta. Suid. Ab eod.
Ζητητής, ȣ̃, ὁ, quæsitor criminum. 2) inprimis in foro sic dicitur, qui iudicis recuperator in caussa repetundarum: qui quærit, quo pecunia male conciliata & capta peruenerit, vt repeti inde possit. Ab eod.
Ζητητικὸς, ή, όν, qui quærere & inuestigare solet, sagax, ad quæstiones mouendas promtus. A pr.
Ζητρεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo serui puniuntur. Vid. ζατρεῖον.
Ζιβύνη, ης, ἡ, lancea, hasta, iaculum, venabulum, pro σιβύνη.
ΖΙΓΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.
ΖΙΓΓΟΣ, ȣ, ἡ, genus apum. Hesych.
ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, zizanium, lolium.
Ζόη, ης, ἡ, vita. *Ion* pro ζωή.
Ζορκάδες, capreæ, pro δορκάδες.
Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.
Ζόφεος, έα, εον, idem quod seq.
Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus. A ζόφος.
Ζοφοδορπίας, ȣ, ὁ, qui vesperi cœnat. Ex eod & δόρπον, *coena*.
Ζοφόδορπις, ιδος, ἡ, cœna serotina. Ex iisd.
Ζοφοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, idem quod seq. E ζ. & εἶδος.
Ζοφόεις, όεσσα, όεν, tenebricosus, obscurus. A ζόφος.
Ζοφομηνία, ας, ἡ, obscuritas lunæ, lunæ defectus. Ex eod. & μὴν, *luna*.
Ζόφος, ȣ, ὁ, caligo, tenebræ. 2) occasus, pars occidentalis. Vnde
Ζοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro.
Ζοφώδης, εος, ὁ, ἡ, tenebricosus, obscurus.
Ζόφωσις, εως, ἡ, obscuratio. 2) tenebræ, obscuritas. A ζοφόω.
Ζυγὰ, τὰ, v. ζυγόν.
Ζυγάδην, *Adu.* iugatim, iunctim. A ζυγός.
Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, piscis. Ab eodem.
Ζυγαστρον, ȣ, τὸ, arca, capsa. Ab eod.
Ζύγαστρον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.
Ζυγηφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, iugum ferens. Ex eodem & φέρω.
Ζυγέω, ῶ, iugo, in iugum porrigor, quod fieri solebat in acie, quum militum ordines ab vno cornu in alterum instruebantur. A ζυγός.
Ζυγικὸς, ή, όν, natus sub libra, signo cœlesti. Ab eodem.
Ζύγιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, iugalis. Ab eod.
Ζύγιον, ȣ, τὸ, Piscis, libella. Ab eod.
Ζύγιος, ία, ιον, iugalis. Ab eod.
Ζυγίτης, ȣ, ὁ, remex in media naue supra arborem, remex medii ordinis. 2, ζυγῖται οἱ ζυγοῖται, de quibus supra. Ab eod.
Ζυγοδεσμον, ȣ, τὸ, lorum, quo temo alligatur iugo 2) collare, funiculus, lorum, quo boues iugo aptantur. Ex eod. & δεσμὸς, *vinculum*.
Ζυγοδεσμος, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.
Ζυγοδέτης, ȣ, ὁ, idem. Ex eod. & δέω.
Ζυγοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iugi speciem præferens. Ab eod. & εἶδος, *species*.
Ζυγόλωρον, τὸ, lorum, quo iugum adstringitur ceruicibus.
Ζυγομαχέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo, inpr. cum domesticis, familiaribus. 2) repugno. E ζυγὸς & μάχη, *pugna*.
Ζυγὸν, ȣ̃, τὸ, transtrum, sedes remigum. 2) in plural. inprimis, trutina.
Ζυγοπλάστης, ȣ, ὁ, qui falsas & fallaces libras facit.
Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, iuga construo.
Ζυγὸς, ȣ̃, ὁ, iugum. 2) in testudine transtillum, quo brachia f. cornua eius iunguntur. 3) iugum in acie, series porrecta. 4) calceamenti corrigia. 5) trutina, libra in genere femin. vt Grammaticis placet.
Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. 2) *pass.* de æquatis lancibus, vnde tropice de æquo Marte. A seq.
Ζυγοστάτης, ȣ, ὁ, libripens, ponderator. A ζυγὸς, *libra*, & ἵστημι, *pondero, libro*.
Ζυγοφορέω, f. ήσω, iugum fero.
Ζυγοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui fert iugum. Ex eod. & φέρω.
Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, iugo submitto. 2) coniungo. 3) eadem serie & linea collocatus sum. Ab eod.
Ζυγωθρίζω, f. ίσω, claudo vecte. 2) examino, libro, perpendo. A seq.
Ζύγωθρον, ȣ, τὸ, vectis, qui valuas seu ambas fores coniungit. E ζυγὸς & θύρα.
Ζύγωμα, ατος, τὸ, iugamentum. A ζυγόω.
Ζύγωσις, εως, ἡ, iugatio. Ab eod.
Ζυγωτὸς, ή, όν, iunctus iugo. Ab eod.
ΖΥ'ΘΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cereuisia.
Ζύμη, ης, ἡ, fermentum. 2) tropice, quicquid alios paullatim corrumpit.
Ζυμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A pr.
Ζυμίζω, f. ίσω, fermentum refero. Ab eod.
Ζυμίτης, ȣ, ὁ, fermentatus. Ab eod.
Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Ab eod.
Ζυμώδης, εος, ὁ, ἡ, fermentaceus. 2) non mucidus. Ab eod.
Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.
Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio. Ab eod.
Ζυμωτικὸς, ή, όν, vim inflandi, flatus ciendi habens. A seq.
Ζυμωτὸς, ή, όν, fermentatus. Ab eod.
Ζωαγράφω, idem quod ζωγραφέω. Præstat tamen separatis duobus vocabulis ζῶα γράφω exarari.
Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita seruata. A ζωαγριον.
Ζωάριον, τὸ, animalculum, a ζῶον.
Ζωαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ad vitam sustentandam sufficit, vitam adiuuans. E ζωὴ & ἀρκέω.
Ζωαρχικὸς, ή, όν, vitæ principium habens. A seq.
Ζώαρχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui animanti præest: nominat in eleph anto.
Ζωγραφεῖον, ȣ, τὸ, officina pictoris. A ζωγράφος.
Ζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, animalia pingo. 2) pingo, simpliciter. Ab eod.
Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipsum, quod pictum est. A pr.

ζωγραφοῦντος, ῦ, ὸν, pictus. Ab eod.
ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγραφέω.
ζωγραφικὸς, ὴ, ὸν, pictorius, pingendi peritus. 2) ad artem pictoriam pertinens. Ab eodem.
ζωγραφικῶς, picturæ modo. A pr.
ζωγράφος, ου, ὁ, ἡ, pictor. A ζῶον & γράφω.
ζωγρία, ας, ἡ. & ζωγρεία, condonatio vitæ capto hosti facta. 2) captura viui animalis A ζωγρέω.
ζωγρεῖον, ου, τὸ, viuarium, cauea, locus, in quo animalia capta adseruantur. A seq.
ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, viuifico. 2) in vitam reuoco, exsuscito. 3) instauro. 4) viuum capio, a cæde captum seruo, vt in alicui in bello seruo. E ζωὸς, viuus, & ἀγρέω, capio.
ζωγρευτικὸς, ή, ὸν, viuis animalibus capiendis accommodatus, vt nassa, rete. A pr.
ζωγρίας, ου, ὁ, viuus captus, ex Hes. Ab eodem.
ζώγρον, τὸ, viuarium, cauea. Ab eod.
ζωδάριον, ου, τὸ, animalculum. Dim. a ζῶον.
ζωδιακὸς, ου, ὁ, signifer, sc. κύκλος, orbis, Zodiacus. A seq.
ζώδιον, ου, τὸ, animal. 2) signum cœleste in zodiaco, a ζῶον, quia figuræ animalium sunt pleræque.
ζωδιωτὸς, ή, ὸν, animalibus pictis distinctus. A pr.
ζωδιοφόρος, signifer, scil. circulus. Ab eod. & φέρω.
ζωή, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.
ζωηδὸν, Adu. animantium more. A ζῶον.
ζωηρὸς, ρὰ, ρὸν, viuax. 2) vitam præbens. A ζωή.
ζωηφόρος, ου, ὁ, ἡ, vitam adferens, salutaris. Ex eod. & φέρω.
ζωθαλμος, ου, ὁ, ἡ, viuidus, almus. Pind. Ex eod. & θάλπω, foueo, f. θάλλω, vireo.
ζωιδιακὸς, ου, ὁ, idem quod ζωδιακός.
ζωϊκὸς, ή, ὸν, animalis. A ζῶον.
ζῶμα, ατος, τὸ, vestimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.
ζωμάρυστρον, ου, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, ..., & ἀρύω, haurio.
ζώμευμα, ατος, τὸ, condimentum, salgamum. A seq.
ζωμεύω, f. εύσω, condio. 2) elixo. A ζωμός.
ζωμήρυσις, εως, ἡ, haustus iusculi. Ex ζωμὸς & ἀρύω, haurio.
ζωμίδιον, ου, τὸ, iusculum. A ζωμός.
ζωμοποιέω, iurulentum cibum facio.
ζωμοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, opifex iurulenti cibi, ... condiendi iuris peritus. 3) in cibos ido...
ζωμὸς, ὲ, ὁ, ius, iusculum: cibus iurulen...
ζωμοταρίχος, ου, ὁ, qui muria piscium sale co... delectatur.
ζωνάριον, τὸ, zonula. Dim. A seq.
ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum. 2) ... A ζωννύω, cingo.
ζώνιον, ου, τὸ, cingulum. 2) cinctura. Dim. A pr.
ζωνιοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui zonas plectit, f. con... A pr. & πλέκω.
ζωνίτης, ου, ὁ, idem. A ζώνη.
ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A pr.
ζώννυμι, ζωννύω, ζωννύσκω, fut. ζώσω, cingo, præcingo. ζώννυσθαι, accingi, armari, sese parare. ζῶσαι, aor. 1. med. accinge te. ἐζωσμένος, perf. paff. particip. accinctus.
ζωνογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. E ζώνη & γαστήρ.
ζώντειον. f. ζώντιον, ου, τὸ, mula; qua sc. victus conficitur, qs. ζεώντειον, a ζεα. Hes. v. ζωντεῖον.
ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis. E ζῶον & γένος
ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal seu viuum gigno. 2) ... 3) viuifico. 4) viuum conseruo. A ζῶον, vel ζωὸς & γονὴ, foetura.
ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis. 2) vermiculatio. A seq.
ζωογόνος, ου, ὁ, ἡ, viuum animal generans. 2) vitalis. 3) Epith. numeri septenarii, quod infantes septimo mense nati viuant facilius, quam qui nati mense sequente. E ζῶον vel ζωὴ & γονὴ, foetura.
ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix.
ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor.
ζωόδωρος, ου, ὁ, ἡ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ου, vitæ dandæ facultas. E ζωὴ & δῶρον.
ζωοθηρία, ἡ, animalium viuorum captura. E ζῶον & θήρα, venatio. Vnde
ζωοθηρικὸς, ή, ὸν, ad ζωοθηρίαν pertinens.
ζωοθυσία, ἡ, victima constans animante.
ζωοθυτέω, ῶ, f. ήσω, animal sacrifico. E ζῶον & θύτης, sacrificus.
ζωόμορφος, ου, ὁ, ἡ, formam animalis habens. Ex eod. & μορφή.
ζῶον, ου, τὸ, animal. A ζάω, viuo.
ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, viuum formo. E ζῶον vel ζωὸς & πλάστης.
ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, viuifico. 2) vermes genero.
ζωοποίησις, εως, ἡ, viuificatio. 2) in vitam restitutio. 3) conseruatio. A pr.
ζωοποιητικὸς, ή, ὸν, vim habens generandi viva, ... viuificandi habens. Ab eod.
ζωοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, viuificus. 2) viuum & animale generans. E ζωὸς & ποιέω.
ζωοπώλης, ου, ὁ, qui animalia vendit.
ζωὸς, ή, ὸν, viuus. A ζάω.
ζωοστασία, ας, ἡ, animalium statio, stabulum. E ζῶον & στάσις, statio.
ζωοταμέω, viuum disseco. E ζωὸς & τέμνω.
ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.
ζω... ...ω, animal genero, seu pario.
... animalis generatio. A seq.
... animal gignens vel pariens. ... ζῶον vel ζωὸς & τίκτω.
... animalibus pictis distinctus. A ... ζωωτὸς exaretur.)
... τὸ, viuarium. A seq.

 ζωοτροφέω,

Ζωοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, animalibus nutriendis re... quæro. A seq.
Ζωοτροφία, ἡ, pecuaria nutritio & saginatio animalium, piscium, vt vendantur.
Ζωοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad alenda animalia, & ad negotiationem istam pertinens. A pr.
Ζωοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. E ζῶον & τρέφω.
Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A seq.
Ζωοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, animantes deuorans, animalibus victitans. E ζ. & φαγω.
Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ & βέφθαλμος. *Plin.*
Ζωοφθορία, ἡ, coitus cum bestia. A seq.
Ζωοφθόρος, ον, qui coit cum bestia. E ζ. & φθείρω.
Ζωοφόρος & ζωφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, animalia ferens. 2) ...eus 3) pars trabeationis in columnis Gall. *la frise*. E ζ. & φέρω.
Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ sunt naturæ inter animalia & plantas. E ζ. & φυτὸν, *planta*.
Ζωοφυτέω, viuos surculos edo. Ex iisd. apud Athen. si lectio sana.
Ζωόω, ῶ, f. ώσω, viuifico, adimo. A ζωός.
Ζώπισσα, ης, ἡ, pix, resina, quæ in vsum medicamentorum a nauibus deraditur. A πίσσα, *pix*
Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem sopitum suscito. 2) bella aut alia mala sopita suscito. 3) refocillo, vires propemodum extinctas instauro. 4) vitæ restituo. A ζώπυρον.
Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον, n. 2. A pr.
Ζωπύρησις, εως, ἡ, suscitatio ignis sopiti: item alius rei prope extinctæ. Ab eod.
Ζωπύριον, ȣ, τὸ, follis. A seq.
Ζώπυρον, ȣ, τὸ, suscitabulum ignis. 2) scintilla, s. reliquiæ ignis sopiti & cineribus obruti. 3) quod vitam conseruat & quasi excitat sopitam. 4) follis, cuius flatu ignis excitatur. 5) reliquiæ quæuis rem conseruantes. 6) herba quædam. E ζωὸς & πῦρ.
Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.
Ζωροποτέω, ῶ, f. ήσω, merum bibo. A seq.
Ζωροπότης, ȣ, ὁ, meri bibulus, meracius bibens. 2) ebriosus. E seq. & π.
Ζωρὸς, merus, meracus, de vino. *Comp.* ζωρότερος, sc. οἶνος, meracius vinum. ζωρότερον, *Adu.* meracius, copiosius.
Ζὼς pro ζωὸς, viuus apud Hom.
Ζώσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, vitalis, qui viuere potest. 2) nomen propr. A ζάω.
Ζῶσις, εως, ἡ, ipsa cingendi actio. A ζωννύω.
Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.
Ζωςὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, baltheus. Ab eod.
Ζωςηρία, Palladis epitheton. Ab eod.
Ζωςηροκλέπτης, ȣ, ὁ, fur balthei. E ζωςὴρ & κλ.
Ζωςὸς, ἡ, ὸν, cinctus. A ζωννύω.
Ζώςης, ȣ, ὁ, cinctor. Ab eodem.
Ζῶςρον, ȣ, τὸ, cinctus vestis.
Ζώτειον, ȣ, τὸ, locus, vbi serui molunt, idemque adeo quod ζώντειον.
Ζωτικὸς, ἡ, ὸν, viuax. 2) vitalis. 3) viuificus. 4) vegetabilis. A ζάω.
Ζωτικῶς, *Adu.* viuifice. 2) vitaliter. A pr.
Ζωΰφιον, ȣ, τὸ, animalculum, bestiola, insectum. A ζῶον.
Ζώφυτος, ȣ, ὁ, ἡ, fertilis plantarum. E ζωὸς & φυτὸν, *planta*.
Ζώω, viuo. A ζάω.
Ζωώδης, εος, ὁ, ἡ, animalis. 2) belluinus.
Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, vt siderum. E ζῶον & ὄνομα.
Ζώωσις, εως, ἡ, viuificatio animantium, animatio. A ζωόω.
Ζωωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωοτός.

H.

H Septima littera Græcorum, Ἦτα. 2) in numeris valet *octo*. & cum lineola inferne addita ,η, *octies mille*. Sed in antiquiore numerandi ratione valet H ἑκατὸν, *centum*.
Ἢ, aut, vel an, quam.
Ἠὲ, *poët.* pro ἤ.
Ἤπερ, quam.
Ἤτοι - ἤ, aut - aut.
Ἦτοι, *poet.* pro μὲν, *quidem*. Hom. Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν, *ille quidem sic locutus*. Additur & μὲν, eadem manente significatione.
Ἢ ἤ, ah! ah!
Ἦ, certe, profecto: vtrum, an.
Ἦ μὴν, formula iurandi cum asseueratione.
Ἧ, *Adu.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ὅ, *quæ*.
Ἧ περ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.
Ἡ, *Artic. præp.* ὁ, ἡ, τό.
Ἥ, *Artic. postp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. 2) *pron. poss.* sua. 3) pro αὕτη, hæc. *Poet.*
Ἦα, ἤων, pro ἤια, ἠίων, τὰ, paleæ. 2) viaticum.
Ἠβαιὸν, *Adu.* paullulum. A seq.
Ἠβαιὸς, ὰ, ὸν, exiguus, paruus. A βαιὸς, idem.
Ἡβάσκω, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.
Ἡβάω, ῶ, fut. ήσω, idem; item floreo, vigeo. ἡβῶν, puber. A seq.
Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas. 2) locus pubis. 3) Hebe, Dea pubertatis, iuuentas, vxor Herculis, filia Iunonis.
Ἡβηδὸν, *Adu.* iuueniliter, puberum more, petulanter. 2) *vsitatissime*, omnes puberes, qui quidem puberes essent: vt πολίτας ἡβηδὸν virilem omnem ciuitatis alicuius sexum armis gerendis aptum interficere. A pr.
Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.
Ἡβητήριον, ȣ, τὸ, locus litterarius, locus exercitii litterarii adolescentum. 2) locus amœnus ad conuiuia agitanda & exercendos in armis iuuenes. Ab eod.
Ἡβήτης, ȣ, ὁ, idem quod ἡβητήρ.
Ἡβητικὸς, ἡ, ὸν, iuuenilis: ad pubescentes, seu adolescentes pertinens.
Ἡβήτριον, ȣ, τὸ, idem quod ἡβητήριον. 2) deuersorium.
Ἡβήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ἡβητήρ.
ἩΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, curuus. 2) gibbosus. (videtur hæc vitiosa lectio esse v. ὑβὸς.)
Ἡβυλλιάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab ἥβη.
Ἡβώτης, ȣ, ὁ, adolescens. Ab ἡβάω.
Ἡβώω, poet. pubesco. Ab eod.
Ἠγάθεος, ἠγαθέη, admodum diuinus, sacer. quasi ab ἄγαν, *valde*, & θεῖος, *diuinus*. (nisi est ab ἄγαμαι.)

Ἠγακλέος,

Ἠγαλέος, α, ον, fractus: pro ἀγαλέος, ab ἄγνυμι.
Ἤγανον, ου, τὸ, sartago, corruptum e τήγανον.
Ἡγεμονεία, ας, ἡ, principatus. 2) ducatus. Ab ἡγεμονεύω.
Ἡγεμόνευμα, τὸ, idem. A seq.
Ἡγεμονεύω, fut. εύσω, præeo, sum dux, rego. Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονέω, ῶ, fut. ήσω, principatum teneo. Ab eod.
Ἡγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Hesych. & alii; item Veneris. Hesych. Ab eod.
Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab eod.
Ἡγεμονικὸς, ῆ, ὸν, princeps, rector. 3) dominus sensuum, animus. A pr.
Ἡγεμονικὸς, ή, ὸν, principalis, præsidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικὸν, ῦ, principatus, animus, mens, pars potior nostri, rector corporis. Ab eod.
Ἡγεμονικῶς, *Adu.* vt ducem, imperatorem decet. 2) vt decet virum principem. A pr.
Ἡγεμόνιος, ου, ὁ, Epith. Mercurii, quoniam viæ dux est, & animas deducit. Ab ἡγεμών.
Ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.
Ἡγεμόσυνον, ου, τὸ, præmium ducendi. τὰ ἡγεμόσυνα, sacrificium pro felici itinere, cum deum ducem exposcimus. A seq.
Ἡγεμὼν, όνος, ὁ, dux, præses. 2) auctor, caussa rei. A seq.
Ἡγέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, duco, dux sum, præeo. 2) opinor, puto, reor, arbitror. ἥγημαι, existimaui, puto. ἡγητέον, putandum.
Ἠγερέθομαι, Poët. ἠγερέεσθαι. Hom. congregari. Ab ἀγείρομαι, *congregor.*
Ἥγεσια, ας, ἡ, ductus. 2) principatus. Ab ἡγέομαι.
Ἡγέτης, ου, ὁ, dux. Ab eod.
Ἡγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, sustineo. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾷν, *pellere.*
Ἥγημα, ατος, τὸ, ductus. 2) consilium. Ab ἡγέομαι
Ἥγησις, εως, ἡ, idem & ab eodem.
Ἡγήτειρα, ας, ἡ, dux, *fem.* ductrix. A seq.
Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor. Ab ἡγέομαι.
Ἡγητηρία, ας, ἡ, massa ficuum, quæ in festiuitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris & mansuetioris victus. A præc.
Ἡγήτης, ὁ, dux. Ab ἡγέομαι.
Ἡγητορία, ας, ἡ, principatus. Suid. 2) massa ficuum. Suid. Ab ἡγήτωρ.
Ἡγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab ἡγητήρ.
Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab ἡγέομαι.
Ἠγμένως, *Adu.* erudite, prudenter. Ab ἠγμένος, doctus, eruditus. Partic. Perf. Pass. ἄγω.
Ἡγνευκότως, *Adu.* pure, caste. Ab ἁγνεύω, purus, *castus sum.*
Ἤγουν, *Coni.* scilicet. 2) videlicet.
Ἡδεῖος, ὁ, ὸν, dulcis, suauis. Ab ἡδὺς, *dulcis.*
Ἠδὲ, *Coni.* apud Poëtas pro καὶ &
Ἡδέως, *Adu.* suauiter, libenter. Ab ἡδύς.
Ἤδη, *Adu.* iam. 2) mox, abhinc. 3) adeo.

Ἥδομαι, delector, lætor. ἥσθην, aor. 1. delectatus sum, delector. fut. ἡσθήσομαι. Part. pr. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ab ἥδω, *delecto.*
Ἡδομένως, libenter. A pr.
Ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas, suauitas, delectatio, πρὸς ἡδονὴν, suauitatis caussa. ἐν ἡδονῇ, idem & leniter. Ab ἡδύς.
Ἡδονικὸς, ὴ, ὸν, voluptarius. A pr.
Ἡδονόπληξ, ῆγος, ὁ, ἡ, voluptate, velut morbo quodam aut telo, percussus, voluptati deditus. Ex eod. & πλήσσω.
Ἥδος, τὸ, vtilitas, delectatio, suauitas. Ab ἡδύς.
Ἥδος, εος, τὸ, acetum.
Ἡδύβια, placentæ genera. Ex eod. & βίος. (nisi βια mera terminatio est.)
Ἡδυβόας, Dor. pro ἡδυβόης, ου, ὁ, suauem vocem edens, canorus. Ex eod. & βοάω.
Ἡδύγαιος, ου, ὁ, ἡ, bonam terram seu bonum solum habens. Ex eod. & γαῖα.
Ἡδυγέλως, ὁ, ἡ, dulce ridens, suauiter ridens.
Ἡδύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, suauem & iucundam linguam habens. Ex ἡ. & γλῶσσα.
Ἡδυγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui consilio & prudentia &c. homines delectat. Ex ἡ. & γνώμη.
Ἡδυέπεια, ας, ἡ, suauiloquentia, facundia. Ab seq.
Ἡδυεπὴς, έος, ὁ, ἡ, suauiloquus, eloquens, facundus. Ex ἡ. & ἔπος, *vox, verbum.*
Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ, ἡ, suauiter sonans, dulcisonus: mitis, lenis.
Ἡδύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, suaues fructus habens.
Ἡδύκρεως, ω, ὁ, ἡ, cuius caro grati est saporis. Ex ἡ. & κρέας, *caro.*
Ἡδύκωμος, ου, ὁ, ἡ, iucundam præbens comissationem. 2) iucunda comissatio. 3) genus saltationis.
Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, iucunda loquor. Ab ἡδύς.
Ἡδυλισμὸς, ῦ, ὁ, adulatio, adsentatio. A pr.
Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu iucunda, adulor. Ab ἡδυλόγος.
Ἡδυλογία, ας, ἡ, suauitas sermonis, suauiloquentia. 2) assentatio, scurrilis dicacitas. A seq.
Ἡδυλόγος, ου, ὁ, ἡ, suauiloquus, assentator, scurra.
Ἡδυλύρης, ου, ὁ, suauiter lyra canens. 2) suauisonus. Ex ἡ. & λύρα.
Ἡδυμελὴς, έος, ὁ, ἡ, suauem & canoram vocem habens, suauiter canens. Ex ἡ. & μέλος, *carmen.*
Ἥδυμος, suauis, iucundus, dulcis. Ab ἡδύς.
Ἡδυντὴρ, ἡδυντῆρος ἅλας, sal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω.
Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens. A pr.
Ἡδυντικὸς, ὴ, ὸν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus. 2) ad condiendi scientiam pertinens. Hinc ἡδυντικὰ, ῶν, condimenta, ἀρτύματα. Ab eod.
Ἡδυντὸς, ὴ, ὸν, conditus. A seq.
Ἡδύνω, suaue reddo, condio. 2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.
Ἡδύοινος, ου, ὁ, ἡ, suaue vinum ferens.

Ἡδυόνει-

Ἡδυόνειρος, ον, iucunda ferens fomnia.
Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris fuauitas, odor iucundus. A ἡδύοσμος.
Ἡδύοσμον, τὸ, mentha. A feq.
Ἡδύοσμος, ȣ, ὁ, ἡ, iucunde & fuauiter olens. 2) mentha. 3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ἡ. & ὀσμὴ, odor.
Ἡδυόφθαλμος, ον, lætos oculos habens, fuauis adfpectu.
Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido. Ab ἡδυπαθής.
Ἡδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, voluptate fruor, molliter viuo. Ab eod.
Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, fuauitas. A pr.
Ἡδυπαθής, έος, ὁ, ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinofus. Ex ἡ. & πάθος.
Ἡδύπνοος, contr. ἡδύπνȣς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fuauiter fpirans. Ex ἡ. & πνοὴ, flatus.
Ἡδύπολις, ιος, ὁ, ἡ, gratus & acceptus ciuitati.
Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, oftrea quædam.
Ἡδυπότης, ȣ, ὁ, fuauis conuiua.
Ἡδυπότιδες, phialæ & pocula quædam. Ab ἡδυπότης, cuius fem. ἡδυπότις.
Ἡδύποτος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius potus fuauis eft. A ποτόν.
Ἡδυπρόσωπος, ον, lætus adfpectu, hilaris, mitis.
Ἡδὺς, εῖα, ὺ, Gen. έος, είος, έος, fuauis, iucundus. 2) lætus. ἥδιςον & ἥδιςα, Adu. fuauiffime, item ἡδύ.
Ἥδυσμα, ατος, τὸ, fuauitas. 2) condimentum fuaue. Ab ἡδύνω.
Ἡδυσμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Ἡδυσώματος, ον, pulcher forma. Ex ἡ. & σῶμα.
Ἡδύτης, ητος, ἡ, fuauitas, lepos. Ab ἡδύς.
Ἡδυφαγέω, fuauiter, libenter edo. Ex ἡ. & φάγω.
Ἡδυφαής, έος, ὁ, ἡ, fuaue fplendens, nitidus. Ex ἡ. & φάω, fplendeo.
Ἡδυφάρυγγες, θρυμματίδες, gulæ gratæ placentæ.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis fuauitas. A feq.
Ἡδύφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, fuauem vocem habens. Ex ἡ & φωνή.
Ἡδυφώνως, Adu. fuaui voce. A pr.
Ἡδυχροος, contr. ἡδύχρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, iucundo colore præditus. Ex ἡ. & χρόα, color.
Ἥδω, fuauitate & iucunditate adficio, delecto, oblecto. F. 1. ἥσω, aor. 1. ἧσα, ἧσας, delectafti, paff. ἥδομαι, delector. Ab ἡδύς. (vel potius ab antiquo ἅδω, vnde ἁνδάνω, placeo, vel fatio, expleo defiderium.)
Ἠὲ, Conj. aut, vel, fiue. 2) an? Ab ἤ.
Ἠέλιος, ȣ, ὁ, Poët. pro ἥλιος, fol.
Ἠέπερ, Conj. quam.
Ἠερέθομαι, in aërem attollor. 2) pendeo, fufpenfus fum. 3) inconftans, vel fufpenfo animo fum. Ab ἀείρω, tollo.
Ἠερινὸς, ἡ, ὸν, vernus, pro ἐαρινός.
Ἠέριος, ία, ιον, aërius, per aërem volans, qui eft in aëre. 2) excelfus. 3) vernus. 4) matutinus. Ab ἠὴρ pro ἀήρ.
Ἠεροδινής, έος, ὁ, ἡ, aërem agitans. 2) qui in aëre agitatur. Ex eod. & δινέω.
Ἠεροδίνητος, ȣ, ὁ, ἡ, in aëre agitatus. Ex iisdem.
Ἠεροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, obfcurus. τὸ ἠεροειδὲς dicitur totum aëris fpatium, quoad oculis profpicere poffumus. Ex ε. & εἶδος.
Ἠερόεις, όεσσα, οεν, tenebricofus, caliginofus. Ab ἠήρ.
Ἠερόθεν, Adu. ex aëre, ab aëre. Ab eod.
Ἠερομήκης, ες, altus velut vfque ad aëra. Ex ἠ. & μῆκος, altitudo.
Ἠερόπλαγκτος, ον, in cœlo errans. epith. ftellarum. Ex ἠ. & πλάζομαι, erro
Ἠεροφοῖτις, ίδος, ἡ, in aere means. 2) quæ in tenebris vagatur, quæ obfcuritate fepta, vel aliorum oculis latens, incedit. Epith. Furiarum. Ex ἠ & φοιτάω, eo.
Ἠερόφοιτος, ȣ, ὁ, ἡ, in aëre vagans, aërius. Ex iisdem.
Ἠερόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, voce aërem replens, valde clamans. Ex ἠ. & φωνή.
Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ, ἡ, poët. pro ἀὴρ, aër.
Ἠθάνιον, τὸ, colum. Ab ἠθεῖν, percolare.
Ἠθὰς, άδος, ὁ, ἡ, familiaris, adfuetus. Ab ἦθος, mos.
Ἤιθεος, (ἤθεος) pro ἠίθεος.
Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus. ἠθεῖε, vox iunioris ad feniorem, reuerentiæ caufa. germane veneraṇde, colande frater. A θεῖος, vel potius pro ἠίθεος. (nifi eft ab ἦθος, conftantia mentis fobriæ & grauis. vt ἠθεῖε itaque fit, vir prudens, honefte, eam confilio-rum maturitatem & firmitatem confecute, quam ἦθος appellant)
Ἠθέω, ῶ, fut. ήσω, percolo, per colum mitto. Ab ἤθω.
Ἠθητής, ȣ, ὁ, qui colat. A pr.
Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eodem.
Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, ethicus, moralis, moratus. τὰ ἠθικὰ, præcepta morum, fc. διδάγματα. Ab ἦθος. 2) colatus. Ab ἤθω, colo.
Ἠθικῶς, Adu. moraliter. 2) morate, modefte. 3) grauiter, feuere.
Ἤθισις, εως, ἡ, percolatio. A ἠθίζω.
Ἠθισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Ἠθιστήριον, ȣ, τὸ, rete, naffa. Ab eod.
Ἠθμάριον, ȣ, τὸ, paruum colum, facellus. Dim. Ab ἠθμός.
Ἠθμοειδὴς, έως, ὁ, ἡ, coli formam habens. Ab eod. & εἶδος, fpecies.
Ἠθμὸς, & ἠθμὸς, ȣ, ὁ, colum, qualus. Ab ἤθω.
Ἠθμώδης, ες, coli formam habens. A pr.
Ἠθογραφέω, ῶ, f. ήσω, mores fcribendo exprimo. A feq.
Ἠθογράφος, ȣ, ὁ, qui morum notationes fcribit. Ab ἦθος & γράφω.
Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moresque alicuius oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.
Ἠθολογέω, exprimo alicuius mores oratione. A feq.
Ἠθολόγος, ὁ, morum effictor, mimus. Ab ἦ. & λεγω.
Ἠθοποιέω, ῶ, f. ήσω, mores exprimo.
Ἠθοποιητικῶς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus. A pr.
Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, morum adfectuumue expreffio. A feq.

Ἠθοποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, mores instituens. 2) mores exprimens. A seq. & ποιέω.

Ἦθος, εος, τὸ, vnde vsitatum plur. ἤθεα, ἤθη, domicilium, mansio, sedes consuetæ. 2) ingenium, indoles, morum quædam proprietas. τὰ ἤθη, mores. v. paulo ante dicta ad v. ἠθεῖε. Ab ἔθος, *mos, consuetudo*, vt illud sit, loca & sedes, hoc animi & mentis rationes, quibus a longo tempore adsuevimus.

Ἠθροισμένως, *Adu.* gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.

Ἤθω, colo, percolo, F. ἤσω, vnde aor. 1. part. ἤσας, i. e. ἠθήσας.

Ἤια, τὰ, cibus, viatica. 2) paleæ.

Ἠΐθεος, ὁ, ὁ, puer, adolescens. 2) cælebs. Venerem non expertus.

Ἠϊόεις, ἐσσα, όεν, habens altas ripas, siue magnum littus. Ab ἠϊὼν, *ripa*.

Ἤιος, ία, ιον, iaculandi peritus. Ab ἵημι.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. v. αἰονάω.

Ἦκα, *Adu.* leniter, quiete, sensim, submisse. Ab ἵημι. v. ἕκηλος.

Ἠκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. A seq.

Ἠκαλὸς, ἡ, ὸν, tranquillus, quietus. Ab ἦκα v. ἕκηλος.

Ἤκεν, *poetice*, pro ἦν, ἂν, ἐὰν, *si, an.* ἤ κεν, qua tandem ratione.

Ἤκεστος, έστη, εστον, stimulo nondum domitus, stimulum nondum expertus. Epith. bouis nondum iugum passæ. Ex ἡ pro α pr. & inus. κέομαι, vnde κεστός.

Ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus. ἥκιστα, *Adu.* minime. Ab ἦκα. (cuius comparatiuus est primitiuus ἥσσων, deinde vsitatius ἧττων, vt pro ταχίων est θᾶττων.)

Ἠκριβωμένως, *Adu.* accurate. Ab ἠκριβωμένος, Part. Perf. pass. Ab ἀκριβόω.

Ἥκω, f. ἥξω, venio, accedo, peruenio, venio, pertineo, attingo.

Ἠλαίνω, insanio. ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἀλάω, vel ἠλεὸς, *stultus*, pro quo & ἠλαιός. Hes. v. ἠλάσκω.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus, *in Plurali* τὰ ἠλάκατα, ων, fusus. 2) fila, stamina, lanæ colui circumuolutæ.

Ἠλακατῆνες, pisces quidam a similitudine coli ita dicti. A pr.

Ἠλακατώδης, ες, coli similis. 2) ad colum pertinens. Ab eod.

Ἠλασκάζω, idem quod seq.

Ἠλάσκω, vagor, errabundus circumeo. 2) declino, deuito. 3) errabundum fugito, vagabundum declino. A ἀλάω, idem.

Ἤλεκτρον, ὁ, τὸ, electrum, succinum. 2) metallum ex auro & argento conflatum. 3) lapis crystallinus. Incertum est vnde.

Ἤλεκτρος, ὁ, ἡ, idem & ab eodem.

Ἠλέκτρινος, ον, ex electro factus. 2) purissimus, nitidissimus. A pr.

Ἠλεκτροφαής, ές, ὁ καὶ ἡ, ad modum electri fulgens, splendidus. Ex eod. & φάω, *luceo.*

Ἠλεκτρώδης, ες, electro similis. 2) de excretione, cum splendicat & relucet. Ab eod.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol.

Ἠλέματος, άτη, ατον, vanus, stultus. Ab ἠλεός.

Ἠλεμάτως, *Adu.* frustra, stulte. A pr.

Ἠλεὸς, ὰ, ὸν, stultus, stolidus. Ab ἠλός.

Ἠλὶ, ὁ, *Eli.* Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *Adscensus.*

Ἡλιάζω, fut. άσω, ad solem expando, soli expono. Hinc ἡλιάζομαι, apricor. Ab ἥλιος. 2) in Heliæa iudico, a seq.

Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa. iudicium Athenis maximum, in quo caussæ publicæ agebantur. (vel potius concio, congressus populi, deliberandi ergo de rebus ad se suamque salutem maiestatemue pertinentibus, non Athenis solum, sed in nulla non ciuitate græca. Reperitur quoque in vetustis plebiscitis & aliis monumentis, ἁλία, ab ἁλέω, *congrego*, ἁλὴς, *confertus, vniuersus.* ἁλία & ἁλίζω, *congrego.*)

Ἡλιακὸν, ὁ, τὸ, solarium, locus apricus. Ab eodem.

Ἡλιὰς, άδος, ἡ, sc. κόρη, Solis filia.

Ἠλίας, ὁ, ὁ, Elias. Nomen Ebr. viri, *Deus meus.*

Ἡλίασις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. 2) iudicandi munus in Heliæa. Ab ἡλιάζω.

Ἡλιαστήριον, ὁ, τὸ, locus ad apricandum, solarium. Ab eod.

Ἡλιαστὴς, ὁ, ὁ, iudex in Heliæa. Ab eod.

Ἡλιαστικὸς, ἡ, ὸν, heliasticus, iudicialis. Ab eod.

Ἡλιάω, ῶ, solem refero, vt sol candeo. Ab ἥλιος.

Ἠλιβάτας, pro ἠλιβάτης, ὁ, errabundus. v. seq.

Ἠλίβατος, ὁ, ὁ, ἡ, tam altus, vt vni soli sit peruius, altissimus. Ex ἥλιος & βαίνω, *vado*, vel etiam ἠλίβατος, tam altus aut profundus, vt accessum frustretur. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βάσις, *gressus.*

Ἠλίθα, *Adu.* frustra. Ab ἄλη, *error.* ἄλημα, *error.* 2) copiose, valde. 3) simul.

Ἠλιθιάζω, f. άσω, stulte ago, stultus ac stupidus sum. A seq.

Ἠλίθιος, ία, ιον, stultus, stolidus, brutus, insipiens, sensu communi destitutus. Ab ἠλίθα.

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, stoliditas, stultitia. A pr.

Ἠλιθιόω, ῶ, f. ώσω, stultum reddo. Ab eodem.

Ἠλιθίως, *Adu.* stulte, stolide. Ab eod.

Ἠλιθιοεργὸς, ὁ, stulte agens. Ab eod. & ἔργον.

Ἡλικία, ας, ἡ, statura. 2) ætas quæque. 3) adolescentia, iuuentus, ætatis vigor. 4) ætas bello apta, iuuentus apta bello gerendo. 5) ætas senilis. 6) ætas, i. e. sæculum. 7) altitudo.

Ἡλικιώτης, ὁ, ὁ, par ætate, æqualis. A pr.

Ἡλικιῶτις, ιδος, ἡ, fem. A pr.

Ἡλίκος, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus. 2) quam potens.

Ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui eiusdem est ætatis.

Ἡλιοβλητος, ον, idem quod seq.

Ἡλιόβολος, ο, ὁ, ἡ, qui solis radiis quasi feritur, soli expositus. 2) solis radiis ictus, liquefactus &c. a solis æstu furore alioue quo acuto morbo tactus. Ex ἥλιος & βάλλω.

Ἡλιοειδὴς,

Ἡλιοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, soli similis. *Superl.* ἡλιοειδέστατος, soli simillimus, clarissimus. Ex eod. & εἶδος, *forma.*

Ἡλιοειδῶς, *Adu.* specie solis. A pr.

Ἡλιοκαὴς, έος, ὁ, ἡ, perustus a sole, exustus in sole. Ex eod. & καίω, *vro.*

Ἡλιοκαΐα, ας, ἡ, ardor, siue æstus solis. 2) insolatio. A pr.

Ἡλιοκάμινος, ε, ὁ, caminus solaris, vaporarium solare.

Ἡλιοκάνθαρος, ε, ὁ, scarabæus solaris.

Ἡλιόκαυστος, ε, ὁ, ἡ, sole tostus, sole exustus.

Ἡλιοκεντρὶς, ίδος, ἡ, q. d. solipunga: musca in æstu solari pungens. Ab ἥ. & κέντρον.

Ἡλιομανὴς, έος, ὁ, ἡ, sole gaudens, Epith. cicadæ. Ex ἥ. & μαίνομαι.

Ἡλιόμορφος, ὁ, ἡ, solis formam habens. Ex eod. & μορφή.

Ἡλιόπης, ο̃δος, ὁ, heliotrepium magnum.

Ἥλιος, ε, ὁ, sol.

Ἡλιοσκόπιος, ε, q. d. solem spectans, helioscopium, tithymali species comas cum sole circumagens. Ex ἥ. & σκοπὸς, *spectator.*

Ἡλιοστερὴς, έος, ὁ, ἡ, sola priuatus. 2) sole priuans, inumbrans. Ex ἥ. & στερέω.

Ἡλιοστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, a sole tritus, per quem sol incedit aut meat, soli expositus. Ex ἥ. & στείβω.

Ἡλιοτευκτος, ω, a sole ortus, s. creatus. A τεύχω.

Ἡλιοτρόπιον, ε, τὸ, herba solaris, heliotropion. 2) solarium, horologium. Ex ἥ. & τρέπω.

Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, solaris claritas. A seq.

Ἡλιοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, solis splendorem habens. 2) a sole illustratus. Ex ἥ. & φαίνω.

Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, insolo, in sole expono, ad solem expono: inde, solis modo splendeo, nitesco. ἡλιῶσα, nitida. (quod repetendum ab ἥλιος.) Hinc *in Paff.* ἡλιόομαι, ῶμαι, sole illustror, a sole vror. Ab ἥλιος.

Ἡλίσκος, ε, ὁ, clauiculus, paruus clauus. Dim. ab ἧλος, *clauus.*

Ἡλιτενὴς, altus, quasi ad solem vsque pertinens. Ab ἥλιος & τείνω, *tendo.*

Ἡλίτης, ε, ὁ, clauaris. Hinc ἡλῖτις, ιδος, ἡ, squama æris, quæ e clauis decutitur. Ab ἧλος, *clauus.*

Ἡλιτόμηνος, ε, ὁ, ἡ, aberrans a mensibus, ante iustos menses natus. Ab ἀλιτέω & μήν.

Ἡλιτόποινος, ον, improbos vlciscens. Epith. Furiarum. Ab ἀλιτέω, *pecco*, & ποινὴ, *poena.*

ἩΛΙΨ, ιπος, calceus. Schol. Theocr.

Ἡλιώδης, εος, ὁ, ἡ, solem referens, soli similis.

Ἡλίωσις, εως, ἡ, insolatio, apricatio. Ab ἡλιόω.

Ἡλοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, claui formam habens. Ex ἧλος & εἶδος.

Ἡλόκεντρον, ε, τὸ, calcar. Ab eod. & κέντρον.

Ἡλοκόπος, ε, ὁ, faber clauorum. Ex seq. & κόπτω.

Ἧλος, ε, ὁ, clauus. 2) oleæ morbus, qui & fungus. 3) tubercula callosa potissimum in plantis & digitis pedum, etiam in albo oculorum.

Ἠλὸς, ἡ, ὸν, stolidus. Ab ἄλη.

Ἡλότυπος, ε, ὁ, ἡ, clauo percussus aut fixus 2) clauo traiectus. Ex ἧλος & τύπτω.

Ἡλόω, ῶ, f. ώσω, clauo figo, configo. Ab ἧλος.

Ἠλυγάζω, f. άσω, obumbro, obtenebro. 2) occulto. Ab ἠλύγη.

Ἠλυγαῖος, α, ον, vmbrosus, opacus. Ab eod.

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, vmbra. Ἀλύγη, quod idem notat. (v. ἀλύκη ab α pr. & λύκη, *lux.* vnde lat. *halucinari.*)

Ἠλυγίζω, f. ίσω, idem quod ἠλυγάζω. Vnde

Ἠλυγισμὸς, ο̃, ὁ, obumbratio. 2) obscuritas.

Ἠλύσιον, scil. πεδίον, Elysius campus.

Ἤλυσις, εως, ἡ, aduentus, ingressus, itio. Ab ἔρχομαι, *venio.*

Ἧμα, ατος, τὸ, telum, missile, iaculum. 2) iactus. Ab ἵημι.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, arenosus. Ab ἄμαθος.

ἩΜΑΙ, ἧσαι, ἧται, sedeo. Ab ἕω, *mitto.*

Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα. (vel potius vtrumque ab εἰμὶ *sum.* significat enim vniuerse durationem, continuationem & progressum temporis, quo res quæpiam est vel geritur.)

Ἡμαρτημένως, *Adu.* perperam, opp. ὀρθῶς. Ab ἁμαρτάνω.

Ἠμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.

Ἡμεδαπὸς, ἡ, ὸν, qui est e nostro, sc. solo, nostras. Ex ἡμεῖς.

ἩΜΕΚΤΕΩ, ægre fero, indignor. Ab α pr. & μῆχος.

Ἠμελημένως, *Adu.* incuriose, negligenter. Ab ἀμελέω.

ἩΜΕΝ, *Conj.* &, atque.

Ἡμέρα, ας, ἡ, dies. 2) pro tempore, hebraizantes. 3) καθ' ἡμέραν, quotidie; μεθ' ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, versus diem, sub lucem. Ab εἰμὶ.

Ἡμερεύω, f. εύσω, diem transigo, in opere diem totum versor. A pr.

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui est vnius diei, diurnus. τὸ ἡμερήσιον, scil. μίσθωμα, merces diurna. 2) diarium.

Ἡμερία, ας, ἡ, Dor. ἁμερία dies.

Ἡμερίδης, ε, ὁ, mitis. Ab ἥμερος.

Ἡμερίδιον, ε, τὸ, diecula. Dim. ab ἡμέρα.

Ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus. Ab eod.

Ἡμέριος, ον, idem. 2) vnum diem durans.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, mansueta, cicur. Ab ἥμερος.

Ἡμερόβιος, ε, ὁ, ἡ, in diem viuens. 2) victum quotidie mendicans.

Ἡμεροδρομέω, ῶ, sum cursor, sum a pedibus. 2) totum diem curro. A seq.

Ἡμεροδρόμος, ε, ὁ, q. d. cursor diurnus, qui cursum die conficit. 2) tabellarius. 3) qui est a pedibus.

Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor glandifera, species quercus. Ex ἥμερος & δρῦς, *quercus.*

Ἡμεροθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, placide & benigne vigens seu pullulans. 2) placide virescere & pullulare faciens. Ex eod. & θάλλω.

Ἡμεροθηρικὸς, ὁ, interdiu venans.

Ἡμεροκλέπτης, ε, ὁ, fur diurnus.

Ἡμεροκαλλὲς, τὸ, sc. ἄνθος, &

Ἡμερόκαλλις, ιδος, ἡ, flos vno die vigens. Ex ἡμ. & κάλλος.
Ἡμερόκοιτος, ε, ὁ, ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμ. & κοίτη, *lectus*.
Ἡμερολεγδόν, *Adu.* singulos dies numerando. Ex eod. & λέγω.
Ἡμερολεκτέω, ῶ, f. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex iisd.
Ἡμερολογεῖον & ἡμερολόγιον, ε, τὸ, diarium, calendarium, f. iii. Ex iisdem.
Ἡμερολογέω, ῶ, f. ήσω, dies numero. Ex iisd.
Ἡμερονύκτιον, ε, τὸ, diei & noctis spatium, viginti quatuor horæ. Ex ἡμ. & νύξ.
Ἡμεροποιὸς, q. d. mansuefactor. Ab ἥμερος & ποιέω.
Ἡμεροποιέω, ῶ, f. ήσω, mansuetum reddo.
Ἥμερος, ε, ὁ, ἡ, mansuetus, cicur, mitis, placidus. 2) satiuus.
Ἡμεροσκοπέω, speculor interdiu. Ex ἡμέρα & σκ.
Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπιον, diurnæ speculationis locus. A seq.
Ἡμεροσκόπος, ε, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens.
Ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἥμερος.
Ἡμερόφαντος, ον, interdiu conspicuus, s. visus. Ex ἡμέρα & φαίνω.
Ἡμερόφοιτος, ε, ὁ, ἡ, interdiu oberrans. Ex eod. & φοιτάω, *ito*.
Ἡμεροφύλαξ, κος, ὁ, custos diurnus.
Ἡμερόφωνος, ε, ὁ, ἡ, diem inclamans, lucem vocans. E ἡμέρα & φωνή.
Ἡμερόω, ῶ, f. ώσω, mansuefacio, cicuro. ἡμερῶμαι, mansuesco. Ab ἥμερος.
Ἡμέρωμα, ατος, mansuefactio, mitigatio. A pr.
Ἡμερωρεῖν, interdiu custodire. Suid. Hesych. Ex ἡμέρα & ὠρέω, *custodio*.
Ἡμέρως, *Adu.* mansuete, placide, modeste. Ab ἥμερος, Comp. ἡμερωτέρως, mansuetius.
Ἡμέρωσις, εως, ἡ, mansuefactio. Ab ἡμερόω.
Ἡμέτερος, έρα, ερον, noster. Ab ἡμεῖς.
Ἠμὶ, pro φημὶ, dico. Att. Aristoph. παῖ, ἠμὶ παῖ, *puer, inquam, puer*. Hinc ἦν δ' ἐγὼ, dicebam. ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit. Apud Atticos.
Ἡμιαμφόριον, ε, τὸ, amphoræ dimidium, vrna. Ex ἥμισυς & ἀμφορεὺς, *amphora*, & *sic reliqua deinceps, ab* ἡμι *incipientia*.
Ἡμίανδρος, ε, ὁ, semiuir. Ἡμίανδροι, semimares. Ex eod. & ἀνήρ.
Ἡμιάνθρωπος, ε, ὁ, semihomo, semiuir.
Ἡμιάνηρ, δρος, ὁ, semiuir. Ab ἀνήρ.
Ἡμιάρτιον, ε, τὸ, genus panis hemicycli figura. Hesychius ἡμιαρτον. Ab ἄρτος.
Ἡμιαστράγαλιον, τὸ, semiassis.
Ἡμιαστράγαλον, ε, τὸ, semitalus.
Ἡμιβάρβαρος, ε, ὁ, ἡ, semibarbarus.
Ἡμιβρεχὴς & ἡμιβραχὴς, έος, ὁ, semimadidus. A βρέχω.
Ἡμίβροχος, ε, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Ἡμιβρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, semesus. Ab βρώσκω.
Ἡμίβρωτος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Ἡμιγένειος, α, ὁ, ἡ, semibarbatus. A γένειον.
Ἡμιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, semigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, inchoatus. A γίνομαι.
Ἡμίγυμνος, ε, ὁ, ἡ, seminudus.
Ἡμιγύναιξ, &
Ἡμίγυνος, ε, ὁ, ἡ, semiuir.
Ἡμιδαὴς, έος, ὁ, ἡ, semesus. 2) semidiuisus. 3) semiustus. A δαίω.
Ἡμιδάϊκτος, ε, ὁ, ἡ, semioccisus. A δαΐζω.
Ἡμιδαμὴς, έος, ὁ, ἡ, semidomitus. A δαμάω.
Ἡμιδεὴς, εος, ὁ, ἡ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.
Ἡμιδιπλοΐδιον, ε, τὸ, dimidiata diploïs, semicinctium, vestimenti muliebris genus.
Ἡμίδουλος, ε, ὁ, ἡ, semiseruus.
Ἡμιεκτίον, ε, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς & ἑκτος, *sextus*.
Ἡμίεκτον, ε, τὸ, idem & ex iisd.
Ἡμιέλλην, ὁ, ἡ, semigræcus.
Ἡμιεργὴς, έος, ὁ, ἡ, semifactus, ad dimidium factus. 2) inchoatus, &
Ἡμίεργος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex ἡ & ἔργον.
Ἡμίετες, τὸ, dimidiatus annus. Ab ἔτος, *annus*.
Ἡμίεφθος, ε, ὁ, ἡ, semielixus, semicoctus.
Ἡμιζώνιον, τὸ, semicinctium.
Ἡμίζωος, ὁ, ἡ, semiuiuus.
Ἡμιήλιος, ε, ὁ, ἡ, dimidia parte soli expositus. 2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.
Ἡμιθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, semiuiridis. A θάλλω.
Ἡμιθανὴς, έος, ὁ, ἡ, semimortuus. A θνήσκω.
Ἡμίθεαινα, ης, ἡ, semidea. A seq.
Ἡμίθεος, ε, ὁ, ἡ, semideus, indiges, heros. ἡμίθεοι, indigetes, diui.
Ἡμίθηλυς, ὁ, semiuir.
Ἡμιθὴρ, ῆρος, semiferus.
Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.
Ἡμίθνητος, ε, ὁ, ἡ, idem. 2) semideus. 3) qui alternis vicibus viuit, vel moritur.
Ἡμίθραυστος, ε, ὁ, ἡ, semifractus.
Ἡμιθωράκιον, ε, τὸ, dimidius thorax.
Ἡμιϊουδαῖος, ὁ, semiiudæus.
Ἡμικάδιον, vel ἡμικάδιον, ε, τὸ, dimidius cadus. A κάδδος vel κάδος, *cadus*.
Ἡμίκακος, ε, ὁ, ἡ, semimalus, semiprauus. 2) non plene bonus. 3) neglectus.
Ἡμικάκως, *Adu.* semiprave, non omnino bene.
Ἡμίκαυστος, ε, ὁ, ἡ, semiustus, dimidia ex parte crematus.
Ἡμίκαυτος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Ἡμίκενος, ὁ, ἡ, semiuacuus, semiplenus.
Ἡμικέραμον, ε, τὸ, vrna. A κέραμος, *vas figulinum*.
Ἡμικεφάλαιον & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, sinciput.
Ἡμικλάδευτος, ε, ὁ, ἡ, semiputatus. A κλαδεύω, *puto, frondo*.
Ἡμίκλαστος, ε, ὁ, ἡ, semifractus.
Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hereditas, dimidium bonorum. A κλῆρος, *hereditas*.
Ἡμικόριον, ε, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.
Ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.
Ἡμικοτυλιαῖος,

Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αῖον, qui eft cotylæ dimidiatæ. A feq.
Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, feu hemina dimidiata. Ab ἡμικοτύλη.
Ἡμίκραιρα, ας, ἡ, dimidia capitis pars. 2) medium capitis.
Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa medium caput. Ab ἡμίκρανον.
Ἡμικρανικὸς, ῦ, ὁ, hemicrania laborans. A præc.
Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidiata capitis pars, finciput.
Ἡμικρὴς, ὁ, femicretenfis.
Ἡμικύαθος, ὁ, femicyathus.
Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, femicirculus, femiorbis. A feq.
Ἡμικύκλιος, ου, ὁ, ἡ, femicirculi figuram habens, femicircularis. Ab ἡμίκυκλος.
Ἡμικυκλιώδης, ες, idem. A pr.
Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, femicirculus, hemicyclus.
Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, femicylindrus.
Ἡμικύπρον, τὸ, femimodius.
Ἡμικύων, ονος, ὁ, ἡ, femicanis.
Ἡμιλάσαυρος, nequam.
Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ, ἡ, femidecorticatus, ad dimidium ouo exclufus. A λεπίζω.
Ἡμίλεπτος, ον, femiexclufus, fc. ex ouo. A λέπω.
Ἡμίλευκος, ου, ὁ, ἡ, femialbus.
Ἡμιλιτριαῖος, αία, αῖον, felibris, femilibris. A feq.
Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, felibra, femilibra. 2) femiobolus, fex ceri. A λίτρα.
Ἡμίλουτος, ου, ὁ, ἡ, femilotus. A λούομαι.
Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidia cohors. A λόχος.
Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præeft ἡμιλοχίᾳ.
Ἡμιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, femidoctus. A μανθάνω.
Ἡμιμανὴς, έος, ὁ, ἡ, fubinfanus. A μαίνομαι.
Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, femiaridus. A μαραίνω, arefio.
Ἡμιμάσσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, femimanfus. A μασσάομαι, mando.
Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, femimedimnus.
Ἡμιμέθυσος, ου, ὁ, ἡ, femiebrius.
Ἡμιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, dimidiæ partis. A μέρος.
Ἡμιμεστος, ου, ὁ, ἡ, femiplenus.
Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium menfuræ, v. c. modii &c.
Ἡμιμναῖον, ου, τὸ, dimidia mina. A μνᾶ, mina.
Ἡμιμηνιαῖος, α, ον, femimenftruus. A μην.
Ἡμιμόριον, ου, τὸ, & ἡμιμοίριον, dimidia pars, altera pars.
Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ, ἡ, femimalus.
Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium fextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.
Ἡμίξεστον, hemina, dimidius fextarius. A ξέστης.
Ἡμίξηρος, ὁ, ἡ, femiarefactus, fideratus.
Ἡμιξύρητος, ου, ὁ, ἡ, femirafus. A ξυράω.
Ἡμιοβόλιον, τὸ, femiobolus. Ab ὀβολός.
Ἡμιόδιον, femita. Philoxenus. Ab ὁδὸς, via.
Ἡμιόδιος, ου, ὁ, ἡ, qui dimidia parte præeft itineribus. Ab eod.
Ἡμιολία, vel ἡμιόλιον, nauis piratica, myoparo. Ab ὅλος, totus.
Ἡμιολιασμὸς, ῦ, ὁ, penfio fefcupli. A feq.
Ἡμιόλιος, ου, ὁ, ἡ, totus cum dimidio fui parte, fefquialter, fefquiplex. A feq.
Ἡμίολος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἡμίολος ναῦς, eadem quæ ἡμιολία.
Ἡμιόνειος, ου, ὁ, ἡ, mularis. Ab ἡμίονος.
Ἡμιονηγὸς, ῦ, ὁ, agafo mulorum, mulio. Ex eod. & ἄγω.
Ἡμιονικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab eod.
Ἡμιόνιον, ου, τὸ, herba quædam, afplenon aliis dicta. 2) auis quædam. Ab eod.
Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, ftercus muli, apud Hipp. pro ἡμιόνου ὄνις.
Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.
Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis. 2) mulum pariens.
Ἡμίονος, ου, ὁ, ἡ, mulus, vel mula. 2) idem quod ἡμιόνιον.
Ἡμίοπλος, q. d. femermis. Ab ὅπλα, arma.
Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum (trium) foraminum, paruæ. Ab ὀπή.
Ἡμίοπτος, ου, ὁ, ἡ, femiaffus. 2) femicoctus.
Ἡμιοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω, appareo. (Sed rectius exaretur ἡμιφανὴς aut ἡμισυφαν.)
Ἡμιπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, femiconcretus. A πηγνύω compingo.
Ἡμιπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ex parte affectus, vel vitiatus. A πάθος.
Ἡμιπαίδευτος, femidoctus. Suidæ, indoctus.
Ἡμιπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, fuffertus.
Ἡμιπέλεκον, ου, τὸ, fecuris vno tantum latere fcindens, ab vna tantum parte acuta. A πέλεκυς, fecuris.
Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, ἡ, femicoctus.
Ἡμιπηχυαῖος, αία, αῖον, femicubitalis.
Ἡμίπηχυς, υ, idem.
Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium iugeri. v. πλέθρον.
Ἡμιπληκτικὸς, ἡ, ὸν, hemiplexia laborans. A fq.
Ἡμιπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, percuffus dimidia parte. A πλήττω.
Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis refolutio, paralyfis, hemiplexia, quæ eft partis corporis, ficut apoplexia totius corporis. A pr.
Ἡμιπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, femiplenus.
Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidius later. ἡμίπλινθοι, femilateres. A πλίνθος, later.
Ἡμίπνικτος, ὁ, ἡ, femifuffocatus.
Ἡμίπνοος, contr. ἡμίπνους, ου, ὁ, ἡ, femianimis, femiuiuus. A πνέω, fpiro.
Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, pes dimidius. A πούς.
Ἡμιπόλον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars. Hefych. A πόλος.
Ἡμιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, femimalus, femimalignus.
Ἡμίπους, οδος, femipes.
Ἡμίπτωτος, ου, ὁ, ἡ, femirutus, qui dimidia ex parte corruit.
Ἡμίπυρος, ου, ὁ, ἡ, femiuftus, femiardens. A πῦρ.
Ἡμίπυῤῥος, ου, ὁ, ἡ, femirutus.
Ἡμιπύρωτος, ον, femicombuftus, f. femicalidus.
Ἡμιρόμβος, ὁ, & ἡμιρέμβιον, τὸ, genus fafciæ, femirhombus. v. ῥόμβος.
Ἡμιῤῥαγὴς, έος, ὁ, ἡ, femifractus, femilacer, interruptus. A ῥήσσω.
Ἡμιῤῥόπως, Adu. moderate, mediocriter, leniter. A ῥοπὴ, impetus.

Ἡμίρυπος,

Ἡμίῤῥυπος, ον, semisinceritus, subsordidus.
Ἡμισάλευτος, ε, ὁ, ἡ, qs. dimidiā ex parte concussus & agitatus, semiebrius. A σαλεύω.
Ἡμισαπὴς, έος, ὁ, ἡ, semiputris, qui ex parte computruit. A σήπω.
Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars. A seq.
Ἡμισεύω, dimidius sum. 2) dimidia ex parte æquo. 3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.
Ἡμισίκλιον, τὸ, dimidiatus siclus. A σίκλος.
Ἡμίσοφος, ε, ὁ, ἡ, semisapiens, leviter sapiens.
Ἡμίσπαστος, ε, ὁ, ἡ, semiuulsus, semiauulsus. A σπάω.
Ἡμιστάδιον, ε, τὸ, semistadium.
Ἡμισταδιαῖος, ον, dimidium stadii æquans. A pr.
Ἡμιστατὴρ, ὁ, semistater, genus numi.
Ἡμιστίχιον, ε, τὸ, dimidiatus versus. A στίχος.
Ἡμιστρατιώτης, ε, ὁ, semimiles, miles semiuir.
Ἡμιστρόγγυλος, ον, semiteres, semicircularis.
Ἥμισυς, σεια, συ, *Gen.* εος, είας, εος, dimidius, semi, semis. τὸ ἥμισυ, dimidia pars, semis.
Ἡμισφαγὴς, έος, ὁ, ἡ, semimactatus. A σφάττω, *macto.*
Ἡμισφαίριον, ε, τὸ, dimidiata sphæra, dimidium globi. 2) cœli dimidium. A σφαῖρα.
Ἡμιτάλαντον, ε, τὸ, semitalentum.
Ἡμίτριχος, ε, ὁ, ἡ, qui media ex parte, mediocriter est fallamentum.
Ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.
Ἡμιτέλεστος, ε, ὁ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. A τελέω.
Ἡμιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, semiabsolutus, imperfectus. A τέλος.
Ἡμιτετράγωνον, τὸ, dimidium quadratum.
Ἡμίτμητος, ον, in duas partes sectus.
Ἡμιτομὴς, *it.* ἡμιτομίας, ε, ὁ, cui alter testiculus exsectus est. A τέμνω, vel τομή.
Ἡμιτόμιον, ε, τὸ, dimidia pars, dimidium. A sq.
Ἡμίτομον, ε, τὸ, idem. 2) latus. 3) genus fasciæ apud Medicos s. deligationis, quod & ἡμίῤῥομβος. A seq
Ἡμίτομος, ε, ὁ, ἡ, dimidiatus. 2) piscis genus, platys, *Halbfisch.*
Ἡμιτόνιον, ε, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.
Ἡμίτραυλος, ε, ὁ, ἡ, semibalbus.
Ἡμιτριβὴς, ὲς, paullulum detritus. A τρίβω, *tero.*
Ἡμιτρίγωνον, τὸ, dimidium triangulum.
Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus. Ep. febris.
Ἡμιτύβιον, ε, τὸ, indumentum lineum, cum fimbriis. 2) sudarium, fascia.
Ἡμιτύμβιον, ε, τὸ, dimidium, h. e. paruum bustum, paruum sepulcrum. A τύμβος.
Ἡμιυπνος, ε, ὁ, ἡ, semisomnis.
Ἡμιφανὴς, ὲς, v. ἡμιφανης.
Ἡμιφάλακρος, ε, ὁ, ἡ, semicaluus.
Ἡμιφανὴς, ὲς, dimidia parte conspicuus. A Φαίνομαι.
Ἡμιφάριον, ε, τὸ, dimidia vestis pars. A φᾶρος.
Ἡμιφαυλος, ον, dimidia parte futilis, s. nullius pretii in aliquo genere.
Ἡμιφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, semiustus, &

Ἡμιφλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. A Φλέγω.
Ἡμίφωνος, ε, ὁ, ἡ, dimidiatam vocem edens. 2) littera semiuocalis. A φωνή.
Ἡμίχλωρος, ὁ, ἡ, semiuiridis.
Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidius congius, semisextarius. A seq.
Ἡμίχοος, *contr.* ἡμίχες, ε, ὁ, ἡ, idem. A χόος. Hinc & ἡμίχεν, sc. ἀγγεῖον, dimidius congius.
Ἡμιχοινίκιον, τὸ, dimidia chœnix. A χοῖνιξ.
Ἡμιχοίνικος, ε, ὁ, ἡ, dimidiam chœnicem continens. A seq.
Ἡμιχοίνιξ, ἡ, dimidiata chœnix.
Ἡμιχολώδης, εος, ὁ, ἡ, subbiliosus.
Ἡμιχόριον, ε, τὸ, alterutra pars chori bipartiti. A χορός.
Ἡμίχρηστος, ε, ὁ, ἡ, non satis bonus, subimprobus.
Ἡμίχρυσος, ε, ὁ, ἡ, ex dimidia parte aureus.
Ἡμίχωστος, ὁ, ἡ, semirutus. A χωννύω.
Ἡμιψυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod seq
Ἡμίψυκτος, ε, ὁ, ἡ, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.
Ἡμίψυχος, ὁ, ἡ, semianimis. A ψυχή.
Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum æquans. 2) vilis, exigui pretii. A sq.
Ἡμιωβόλιον, ε, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc τὰ ἡμιωβόλια, ων, vasa minimi pretii. A seq.
Ἡμιώβολον, ε, τὸ, idem. Ab ὀβολός.
Ἡμιώριον, ε, τὸ, semihora. Ab ὥρα.
Ἡμος, *Adu. Poet.* quando, quum.
Ἡμὸς, ἡ, ὸν, noster. *Poet.* Ab ἡμεῖς.
Ἡμοσύνη, ης, ἡ, iaculatio, seu iaculandi peritia. Ab ἵημι.
Ἡμύδεις, δεσσα, δεν, qui solet inclinare, seu cadere. A seq.
Ἡμύω, f. ύσω, inclino, cado. 2) demitto.
Ἥμων, ονος, ὁ, iaculator. Ab ἵημι, *mitto.*
Ἤν, *Conj.* si, pro ἐὰν, si. Hinc ἢν μὴ, nisi.
Ἠναγκασμένως, *Adu.* coacte. Ab ἀναγκάζω.
Ἠνεκέως, *Adu.* diu multumque, longo tempore. A seq.
ἨΝΕΚΗΣ, έος, ὁ, ἡ, porrectus, protentus in longitudinem. 2) perpetuus, continuus.
ἨΝΙ, *Adu.* ecce, ἰδὲ, idem.
Ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum. ἀφ' ἡνίας, ad sinistram a dextr .
Ἡνιάζω, f. άσω, freno. Ab ἡνία.
Ἡνίκα, *Adu.* quum, quando. 2) *apud Atticos dicitur de hora diei: ea hora: vt* & τηνίκα, qu .
Ἡνίον, ε, τὸ, frenum. Ab ἡνία.
Ἡνιοποιεῖον, ε, τὸ, officina habenarum. Ab ἡνιοποιός.
Ἡνιοποιέω, ῶ, f. ήσω, habenas conficio. 2) habenas teneo & duco. 3) rego, moderor.
Ἡνιοποιὸς, ὁ, ὁ, qui habenas facit.
Ἡνιοστροφέω, ῶ, habenas verso, guberno. A seq.
Ἡνιοστρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui habenas flectit, auriga. Ex ἡνία & στρέφω.
Ἡνιοχεία, & ἡνιοχία, ας, ἡ, aurigatio. 2) gubernatio, moderatio, agitatio. A seq.
Ἡνιοχεὺς, έος, auriga, obliqui casus ἡνιοχῆος, ἡνιοχῆι, ἡνιοχῆα, *Poet.* A seq.

Ἡνιοχεύω, f. εύσω, habenas teneo, aurigo. 2) moderor, rego. Ab ἡνίοχος.

Ἡνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.

Ἡνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. A pr.

Ἡνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus. A seq.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία & ἔχω.

Ἧνις, ιος, ἡ, annicula. Ab ἔνος, *annus*.

Ἠνορέα, ας, vel ἠνορέη, ης, *Ion*. ἡ, virilitas, fortitudo. Ab ἀνήρ.

Ἤνοψ, οπος, ὁ, ἡ, sonorus, vocalis. 2) perspicuus, lucidus. Ab ἄνω pro ἀνύω, *perficio* & ὄψ, *vox*, vel ὤψ, *oculus*.

Ἤνυστρον, ου, τὸ, vnus e ventriculis animalium ruminantium. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἧξις, εως, ἡ, aduentus. Ab ἥκω.

Ἠοῖος, οία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.

Ἠόνιος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠιὼν, *littus*.

Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, iecur.

Ἡπατηρὸς, ὰ, ὸν, hepaticus, a præc. Afferunt & ἡπατήρια, sc. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.

Ἠπατητικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus. Ab ἀπατάω

Ἡπατίας, ου, ὁ, ad iecur pertinens.

Ἡπατιαῖος, α, ον, idem. Ab ἧπαρ.

Ἡπατίζω, f. ίσω, hepati similis sum, ad iecoris colorem vergo. Ab eod.

Ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, iecoralis. 2) qui iecoris inflammatione aut alio vitio laborat. Ab eod.

Ἡπάτιον, ου, τὸ, iecusculum. Ab ἧπαρ.

Ἡπατίτης, ου, ὁ, iecoralis. 2) lapidis genus.

Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, iecoraria, vt vena, morbus. A pr.

Ἡπατοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, iecinori similis. A ἧπαρ & εἶδος.

Ἧπατος, ου, ὁ, piscis quidam, a iecinoris colore nomen sortitus. Ab ἧπαρ.

Ἡπατοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, exta consulo.

Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, iecinoris inspectio, haruspicina. A seq.

Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, haruspex, extispex, qui ex inspecto victimæ iecinore futura colligit. Ex ἧπαρ & σκοπέω.

Ἡπατεργὸς, ὁ καὶ ἡ, hepatis sector, ap. Lycophr. si lectio vera, quod non videtur. Ab ἔργον.

Ἡπατώριον, eupatorium, herba.

Ἠπάω & έω, ῶ, f. ήσω, farcio. ἠπησασθαι, farcire.

Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, claudus. 2) infirmus, debilis. 3) stolidus. Ex η pro α pr. & πέζα, f. πεδον.

Ἠπεδανόω, debilito. A pr.

Ἠπειρογενὴς, ὲς, in continente natus. E seq. & γίγνομαι, *nascor*.

Ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea. 2) nomen regionis, Epirus.

Ἠπειρόω, ῶ. f. ώσω, continentem facio, continenti adiicio. A pr.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus. 2) Epirota, quidam ex Epiro. A pr.

Ἠπειρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad continentem spectans. 2) [illegible] A pr.

Ἠπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea. Ab eod.

Ἠπερόπευμα, ατος, τὸ, [illegible], qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπευτής, οῦ, & *poët*. ἠπεροπεύς, ὁ, impostor, deceptor. Ab eodem.

Ἠπεροπεύσις, εως, ἡ, fraus, impostura. Ab eod

Ἠπεροπευτής, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.

Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo. (f. ab ἀπάω, vnde & ἀπάτη & ἀπέω, hinc ἄπερος & ἄπεροψ.)

Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, sartor, vel sutor. Ab ἠπάω, *farcio*.

Ἠπήτρια, ας, ἡ, sartrix. A pr.

Ἠπήτριον, ου, τὸ, instrumentum, quo sutores & sartores in consuendis coriis vel pannis vtuntur, subula, acus. Ab ἠπάω, *farcio*.

Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab ἠπίαλος.

Ἠπιάλης, ητος, ὁ, idem quod seq.

Ἠπίαλος, ου, ὁ, febris algida, querquera.

Ἠπιαλώδης, έος, ὁ, ἡ, febrilis. A pr.

Ἤπιαμα, ατος, lenimentum. A seq.

Ἠπιάω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ, ἡ, lenis, qui mitia dat, quibus dolores mitigantur, siue e vulneribus, siue e defectu necessariorum nati.

Ἠπιοδώτης, ου, ὁ, idem. Epith. Aesculapii.

Ἠπιόθυμος, ου, ὁ, ἡ, benigni & mitis animi.

Ἠπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.

Ἠπιόλιον, ου, τὸ, Dimin. ab seq.

Ἠπίολος, ου, ὁ, bestiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem esse quod ἠπίαλος.

Ἠπιόμοιρος, lene fatum, mite ingenium sortitus. E seq. & μοῖρα.

Ἤπιος, ία, ιον, placidus, clemens, mitis.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia. A pr.

Ἠπιόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, & ἠπιόχειρος, ον, placidus, mitis.

Ἠπίως, *Adu*. leniter, benigne, clementer, æquo animo. Comp. ἠπιωτέρως, lenius.

Ἦπου, nimirum. 2) certe, profecto. 3) nedum, multo minus. 4) interrogat etiam.

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. A seq.

Ἠπύω, fut. ύσω, sono, vociferor, clamo. Ab ἀΰω, quod idem significat.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, ver. 2) diluculum, pro ἔαρ, *ver*.

Ἧρα, gratia, beneficium, auxilium. Ab antiquo ἦρ, *quod idem significauit*.

Ἥρα, ας, ἡ, Iuno.

Ἡραῖος, αία, αῖον, Iunonius. Hinc τὸ ἥραιον pro ἡραῖον, Iunonis templum. τὰ ἥραια pro ἡραῖα, ων, Iunonia sacra. A pr.

Ἡρακλέης, έεος, *contr*. Ἡρακλῆς. Hercules. Decl. Ἡρακλῆς, Ἡρακλέους, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡράκλεις. Poët. Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆι, Ἡρακλῆα, Ἡρακλέην, Ἡρακλῆν.

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronymicum ab Ἡρακλέης.

Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, festum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, ου, templum Herculis. Ab eodem.

Ἡράκλεις, *Adu*. hercle. 2) verbum admirantis cum terrore, indignantis & detestantis.

Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, sum sectæ Heraclitæ addictus. Ab Ἡράκλειτος, *Heraclitus*.

Ἡρακλειτιστὴς, οῦ, ὁ, sectator Heracliti. A pr.

Ἡρανθεμον, ου, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, & ἀνθέω, *floreo*, quod vere floret.

Ἥρανος, ου, ὁ, rex, præfectus, opitulator. Etymol. Hesych.

Ἠρανέω, opem fero, gratificor.

Ἠραρχικὸς,

Ἠρεαρχινὸς, ἡ, ὸν, a vere incipiens. Ex ἦρ & ἄρχομαι, incipio.

Ἠρέμα, *Adu.* sensim, paullatim, lente, tacite. 2) aliquantum. Ab ἠρεμος.

Ἠρεμάζω, maneo. 2) sum quietus. A pr.

Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, quietus, submissus, lentus, Ab ἤρεμος.

Ἠρεμαίως, *Adu.* sensim, lente. A pr.

Ἠρεμεστέρως, *Adu.* quietius. Ab ἠρεμέστερος. *Comp.* ab ἤρεμος.

Ἠρεμέω, ῶ, f. ήσω, quiesco, quietus sum. 2) infrequens sum, de loco. (nisi hoc est potius ἐρημέω.)

Ἠρέμησις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies. 2) perturbationum sedatio. A pr.

Ἠρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas. Ab ἤρεμος.

Ἠρεμίζω, f. ίσω, sedo, quiescere facio. A seq.

ΗΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, quietus, otiosus, mitis, placidus.

Ἦρι, *Adu.* mane. 2) vere. Ab ἦρ.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, auroræ Epith. A seq.

Ἠριγενὴς, έος, ὁ, ἡ, vernus. 2) matutinus. Ex ἦρ vel ἦρι & γίνομαι.

Ἠριγέρων, οντος, ὁ, senecio, herbæ genus, cuius flores capillorum modo canescunt.

Ἠριεργὸς, έος, ὁ, ἡ, sepulcrorum structor. 2) spoliator sepulcrorum, cui tumuli sunt provincia. Hesych. Ex ἠρίον & ἔργον.

Ἠρινέος, ε, ὁ, candidus. A seq.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, vernus. Ab ἦρ, *ver*.

Ἠρίον, ε, τὸ, monumentum, sepulcrum.

Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora. 2) dies. Ex ἦρι & πολέω.

Ἡρμοσμένως, *Adu.* apte. Ab ἁρμόζω, *apto*.

ΗΡΥΓΓΙΟΝ, ε, τὸ, eryngium, herba.

Ἤρυγγος, ε, ὁ, villus pendens e mento hircorum.

ΗΡΥΓΩ, mugio. Hesych. ἠρύγων, μυκώμενος, mugiens.

Ἡρώδης, ε, ὁ, Herodes.

Ἡρωδιανοὶ, ῶν, οἱ, Herodiani, Herodis ministri.

Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis: item Herodis concubina.

Ἡρῷον, ε, τὸ, herois monumentum, templum. Ab ἥρως.

Ἡρωελεγεῖον, ε, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis versibus constans. Ex ἡρῷος & ἐλεγεῖον, *elegia*.

Ἡρωΐζω, heroicè ago. 2) carmen heroicum scribo. Ab ἥρως.

Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, heroicus. Ab eod.

Ἡρωϊκῶς, *Adu.* heroice. A pr.

Ἡρωΐνη & ἡρωΐνη, ης, ἡ, heroina, i. e. semidea. Ab ἥρως.

Ἡρώϊος, ία, ιον, heroum. Ab eod.

Ἡρωῒς, ΐδος, ἡ, herois, heroina, heroica. Ab eod.

Ἡρώϊσσα & ἡρῷσσα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Ἡρωολογέω, res heroum expono, de poeta epico. Ab eodem & λέγω.

Ἡρωολογία, ἡ, historia heroum, res heroum. Ex iisd.

Ἡρῷον, ε, τὸ, heroum, herois fanum seu monumentum, sacrarium, statua, subl. ἕδος. 2) carmen heroicum, sc. ἔπος. 3) epulum solenne in honorem herois. sc. δεῖπνον. Ab ἥρως.

Ἡρῷος, vel ἡρῷος, ῴα, vel ῷα, ῷον, vel ῷον, heroum. Ab eod.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros, semideus. 2) generosus, potens, terris.

Ἡρῶσσα, ἡ, heroina. A pr.

Ἦσις, εως, voluptas, delectatio. Ab ἥδω.

Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, aduersum prælium, clades inferiores partes. Ab ἥσσων.

Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ῶμαι, inferior discedo, superor, vincor, succumbo. proprie & tropice. Vnde & deditus nimis alicui, nimis amans &c. *cum genit.* ἡττηθεὶς, aor. 1. victus. ἡττημένος, perf. victus. ἡττῆσθαι, victum esse. Ab eod.

Ἧσσόνως & ἡττόνως, *Adu.* minus. A seq.

Ἥσσων, vel ἥττων, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior. 2) deditus, obnoxius, cupiditati & dulcedini alicuius rei, construitur cum genitiuo.

Ἡδὺς, ἡ, ὸν, iucunditate adfectus, exhilaratus. 2) qui iucunditate adficei potest. Hinc τὸ ἡδὺν, ὃ, iucunditas, suauitas. Ab ἥδομαι.

Ἥσυχα, *Adu.* quiete, tacite, sensim. Ab ἥσυχος.

Ἡσυχάζω, f. άσω, quiesco. 2) taceo. 3) tranquille viuo. Ab eod.

Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.

Ἡσυχαστήριον, ε, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταί. A seq.

Ἡσυχαστὴς, ε, ὁ, monachus, solitariam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.

Ἡσυχαίτερος, α, ον, placidior, quietior. *Comp.* ab ἡσυχαῖος.

Ἡσυχῆ, *Adu.* idem quod ἥσυχα. item, aliquantum, mediocriter, parumper.

Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, silentium, otium. Ab ἥσυχος.

Ἡσύχιμος, ον, tranquillus, placidus. Ab eod.

Ἡσύχιος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Ἡσυχιότης, ἡ, tranquillitas. A pr.

Ἥσυχος, ὁ, ἡ, tranquillus, otiosus. Ab ἕω.

Ἡσύχως, *Adu.* quiete, tranquille. A pr.

Ἦτος, τὸ, animus, cor, pectus.

Ἠτραῖος, & ἠτριαῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.

Ἠτρίδιον, ε, τὸ, tomaculum. 2) sumen, abdomen. Dim. ab eod.

Ἤτριον, ε, τὸ, stamen. 2) textum.

Ἦτρον, ε, τὸ, imus venter, pars ab vmbilico vsque ad pubem.

Ἧττα, vide ἧσσα.

Ἡττάομαι, ῶμαι, vide ἡσσάομαι.

Ἥττημα, ατος, τὸ, defectus. 2) clades. 3) res perperam facta. Ab ἡττάομαι.

Ἧττον, ονός, τὸ, minus. 2) damnum. v. ἥσσων.

Ἡττόνως, v. ἡσσόνως.

Ἥττων, vide ἥσσων.

Ἠϋγένειος, ε, ὁ, ἡ, multum barbatus, pulcre barbatus. Ex ἠΰ, probè, & γένειον, *barba*.

Ἠΰκομος, ε, ὁ, ἡ, pulcre comatus, pulcras comas habens. Ex ἠΰ pr. & κόμη.

Ἠῢς, έος, ὁ, bonus, pulcer. 2) fortis. 3) magnus. 4) generosus. Ab ἔω.

Ἠΰτε, *Adu.* sicut, tamquam, pro εὖτε, quod est Ionice

Ioniee pro ἐ τι. (Integra formula foret, ἐφ' ἐ τρόπῳ *quem ad modum.*)

Ἡφαίστειος, εία, ειον, Vulcanius. Hinc τὸ ἡφαίστειον, ἐ, sc. ἱερὸν, Vulcani templum, & τὰ ἡφαίστεια, ων, sc. ἱερὰ, Vulcanalia. A seq.

Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. A seq.

Ἥφαιστος, ε, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præses. 2) ignis, flamma. 3) lux. Ab ἅπτω, *accendo*.

Ἡφαιστόπονος, ε, ὁ, ἡ, a Vulcano elaboratus.

Ἡφαιστότευκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. Ex ἥφ. & τεύχω.

Ἡφαιστοτευχὴς, ἐς, idem & ex iisd.

Ἠχάω, mendico. Suid. quasi ab ἀχήν.

Ἠχεῖον, ε, τὸ, vas, seu machina, qua sonus editur. Ab ἠχέω.

Ἠχέτης, ε, ὁ, sonator, sonorus. ἠχέτα τέττιξ, cicada strepens, canora. Ab eod.

Ἠχετικὸς, ἡ, ὸν, sonorus, canorus. A pr.

Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, sono, resono, tinnio. Ab ἦχος.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, pro ἤχησις, sonus. Ab eod.

Ἠχήεις, ήεσσα, ῆεν, resonans, sonorus. A pr.

Ἠχητὴς, ε, ὁ, sonans, sonorus. Ab ἠχεῖν.

Ἠχητικὸς, ἡ, ὸν, sonorus. A pr.

Ἦχι, *Adu.* vbi.

Ἠχόπες, οδος, ὁ, ἡ, sonipes, e pedibus sonitum edens. Eust.

Ἦχος, ε, ὁ, sonus, sonitus. 2) clamor.

Ἠχὼ, όος, *contr.* ἐς, ἡ, Echo, sonus reciprocus, vox repercussa. A pr.

Ἠχώδης, εος, ὁ, ἡ, sonorus, resonabilis.

Ἠῶθεν, *Adu.* a mane, a diluculo. Ab ἠώς.

Ἠῶθι, *Adu* sub auroram, diluculo. Ab eod.

Ἠώκοιτος, ε, ὁ, matutinus. Hesych. Ex ἠώς & κοίτη, *cubile*.

Ἠϊὼν, όνος, littus, ripa. Ab ἠϊών.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, matutinus. 2) orientalis. 3) oriens, orientalis plaga. A seq.

Ἠὼς, ἠόος, *contr.* ἠῶς, ἡ, aurora, diluculum. 2) dies. 3) oriens.

Θ.

Θ Octaua littera Græcorum, θῆτα, ab Ebr. Teth. 2) in numeris, *nouem* lineola subiecta (,θ) *nouies mille*. 3) sola extra numeros posita olim, θάνατον notans, signum erat damnationis.

Θάασσω, sedeo. A θάσσω.

Θάημα, ατος, τὸ, spectaculum, miraculum. A θάομαι pro θεάομαι.

Θαητὸς, ἡ, ὸν, spectabilis, mirandus. Ab eod.

ΘΑΙΡΟ'Σ, ε, ὁ, cardo, axis.

Θακεύω, sedeo. A θάκος.

Θακέω, ῶ, idem. Ab eod.

Θάκημα, ατος, τὸ, sessio, sedendi actio. 2) sedes, item domicilium. A pr.

Θάκος, ε, ὁ, & τὸ θάκος, θάκεος, sedes, sedile.

Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.

Θαλαμευμα, ατος, τὸ, contubernium, &

Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum, nuptias, pertinentia: pronuba. A sq.

Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo versor. A θάλαμος.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piscium. αἱ θαλάμαι, cauitates narium, nates. Ab eod.

Θαλαμὴ, templum Dioscurorum; *item* templum cuiuscunque dei. Ab eod.

Θαλαμηγὸς, ἐ, ὁ, thalamegus, nauigii genus, ad magnificentiam & delectationem factu..., habens diætas, triclinia &c. quo genere vsi quondam reges Aegyptii in Nilo. Ab ἄγω & θάλαμος.

Θαλαμήιος Hinc θαλαμήια δῆρα, ligna thalamo struendo apta. Pro θαλάμειος.

Θαλαμηπολέω, ministro, famulor in cubiculo. A seq.

Θαλαμηπόλος, ε, ὁ, ἡ, cubicularis, circa cubiculum versans, idque custodiens. E θάλαμος & πολέω, *versor*.

Θαλαμία, ας, ἡ, Ion θαλαμίη, ης, sc. κώπη, remus, proprie τῶν θαλαμιτῶν. 2) sc. ὀπὴ, nauis foramen, per quod remus ille exstat. A θάλαμος, n. 7.

Θαλάμιος, ε, ὁ, sc. ἐρέτης, remex infimi ordinis. θαλαμία ὀπὴ, ἡ θαλαμία. Ab eodem.

Θαλαμίτης, ε, ὁ, idem & ab eodem.

Θάλαμος, ε, ὁ, cubiculum vbi lectus genialis. 2) thesauri, vbi reponuntur pecuniæ & alia pretiosa. 3) nidus, omninoque vbi animalia habitant. 4) concauus locus in parietibus, vbi simulacrum Dei repositum est. 5) pars sanctior templi. 6) caua capitis, in quibus oculi sunt. 7) pars nauis, vbi infimus remigantium ordo sedet.

Θάλασσα, s. θάλαττα, ης, ἡ, mare. 2) aqua marina, aqua salsa. 3) aquæductus seu fossa. Vnde

Θαλασσαῖος, α, ον, marinus. A pr.

Θαλασσεὺς, έως, ὁ, piscator. Ab eod.

Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari versor. Ab eodem.

Θαλασσίας, ε, ὁ, cui marina aqua admixta est.

Θαλασσίδιος, ε, ὁ καὶ ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam hibeo, de ostreis. 2) reddo saporem aquæ marinæ. 3) de locis ita aquis mersis, vt mare referant.

Θαλάσσιος, ε, ι, ἡ, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta est.

Θαλασσοβίωτος, ε, ὁ καὶ ἡ, e mari victum parans.

Θαλασσογενὴς, ἐς, e mari natus. E θ. & γίνομαι.

Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, maris speciem referens coloris marini. Ex eod. & εἶδος.

Θαλασσοκοπέω, ῶ, remis aquam temere percutio, vt strepitus fiat. 2) vana & inania loquor. E θ. & κόπτω

Θαλασσοκρατέω, ῶ, fut. ήσω, maris imperium teneo. 2) potens sum mari, copiis naualibus valeo.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris. 2) potentia marina. A pr.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris dominus. 2) potens mari. A κράτος.

Θαλασσόμελι, ιτος, τὸ, thalassomeli, confectio e melle, aqua marina & aqua pluuia.

Θαλασσόνομος,

-λασσόνομος, ȣ, ὁ, ἡ, in mari pascens. E θ. & νεμω.

-λασσόπαις, ὁ, ἡ, maris filius vel filia.

-λασσοπλαγκτος, ȣ, ὁ, ἡ, per mare errans, mariuagus, fluctiuagus.

-λασσοπληκτος, ον, fluctibus maris expositus.

-λασσόπλοος, ον, mare traiiciens.

-λασσοπορέω, ῶ, f. ήσω, per mare iter facio.

-λασσοπόρος, ȣ, ὁ, ἡ, per mare iter faciens.

-λασσοπόρφυρος, ον, purpureus. E θ. & πορφύρα.

-λασσεργέω, ῶ, f. ήσω, in mari opus facio. 2) maritimis negotiationibus vaco. 3) res maritimas, item nauilem tracto. A θαλασσεργός

-λασσεργία, ἡ, piscatura. A seq.

-λασσεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, & θαλαττεργὸς, in mari opus faciens, piscator, item mercator. E θ. & ἔργον.

-λασσόω, ῶ, f. ώσω, mari mergo, mari obruo. 2) aqua marina lustro. A θάλασσα.

-λαττεὺς, θαλαττεύω, θαλαττίας, θαλαττίδιος, θαλάττιος, &c. vide θαλασσεὺς, θαλασσεύω, θαλασσίας, θαλασσίδιος, θαλάσσιος, &c.

-λάττωσις, εως, ἡ, flumen, quæ fit a mari, inundatio, proluuies maris. A θαλαττόω.

-άλεα, ἑων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quasi florere faciunt. Hom. θαλέεσσι, lætis rebus. ap. Suid. vnde omnia vncta, lauta, nitida sunt. A θάλος.

-αλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

-αλεία, vel θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Musæ. 2) epulum solenne ac splendidum. sc. δαίς. 3) dies festus. 4) rerum adfluentia. A θάλλω.

-άλειος, εία, vel εια, ειον, virens, floridus. Ab eodem, vel θάλος.

-αλερόμματος, ον, pulchros oculos habens, pulcher. A seq. & ὄμμα.

-αλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus, lautus. nitidus, victus, lætus. 2) pulcher. 3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, spiritu &c. A θάλλω.

-αλερῶπις, ιδος, ἡ, idem quod θαλερόμματος.

-αλέω, ῶ, floreo, vireo, niteo, splendeo præ pinguedine. 2) ornor. A θάλος.

-αλία, ας, ἡ, conuiuium, epulæ solennes. 2) frons oleagina. 3) ramus virens. 5) riscus. Ab eod.

-αλιάζω, f. άσω, conuiuia florida ago, sertis virentibus redimitus conuiuor. A pr.

-αλίκτρον, ȣ, τὸ, thalictrum, herba.

-αλιποιὸς, ȣ, ὁ, qui ferulas corio obductas siue [illegible] confi it. E θαλία & ποιέω.

-αλλέω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A θάλλω.

-αλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

-αλλὸς, ȣ, ὁ, oleæ germen. 2) omnis frons vel planta virens. 3) lignum supplicantis. 4) omnis illecebra. Ab eod.

-αλλοφαγέω, ῶ, frondes comedo. E pr. & φάγω.

-αλλοφορέω, ῶ, oleaginam frondem gesto.

-αλλοφόρος, ȣ, ὁ, oleaginam frondem gestans, vt in Panathenæis apud Athenienses.

-άλλω, vireo, floreo. 2) pullulo. 3) lateo. Perf. τέθηλα, Partic. τεθηλὼς, fem. τεθαλυῖα.

-αλὸς, ȣ, ὁ, & θάλος, εος, τὸ, germen. 2) proles, filius. A pr.

Θαλπείω, calefacio. A θάλπω, cum seq.

Θαλπιάω, ῶ, calesco, ab eod. Hinc θαλπιόων, calens, pro θαλπιῶν, θαλπιάων.

Θαλπις, ιδος, ἡ, iris. H Steph. e Vet. Lex.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, calidus, feruidus. 2) splendidus.

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus.

Θαλποτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, in vapore altus, sustentatus. A τρέφω, alo.

Θαλπτήριος, ȣ, ὁ, ἡ, fouendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc θαλπτήριον, ȣ, τὸ, fomentum, tegumentum.

Θάλπω, f. ψω, foueo, calefacio. *Paff.* calefio.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. 2) solamen. 3) spes, fiducia.

Θαλυκρὸς, ὰ, ὸν, calidus, feruidus. 2) vehemens. A θαλύω.

Θαλύνω, calefacio. Hesych. Ab eod.

Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia, solemnia post comportatas fruges. 2) primitiæ frugum. A θάλλω.

Θαλύσιος, ία, ιον, e nouis frugibus factus. 2) qui pro felici frugum prouentu datur.

Θαλύω, calefacio, vro, incendo. Et Paff. θαλύομαι. vnde θαλύεσθαι, φλέγεσθαι. Hes.

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, fomentum. A θάλπω.

Θαμὰ, *Adu.* crebro, frequenter. 2) perpetuo: vnde θαμάκις, *Adu.* idem.

Θάμαρ, ἡ, Thamar. Nomen mulieris Ebr. *Palma.*

Θαματροχέω, ῶ, inquietus sum, concurso, trepido. Hes. E θαμὰ & τρέχω, *curro.*

Θαμβαλέος, έα, έον, stupendus, formidabilis. 2) stupens, admirabundus. A θάμβος.

Θαμβέω, ῶ, f. ήσω, obstupefacio, stupore percello. 2) obstupeo. θαμβέομαι, ȣ̃μαι, pauesco. τεθαμβημένος, stupefactus. Ab eod.

Θαμβήτειρα, ἡ, terribilis, Ep. Furiarum. A pr.

Θαμβητὸς, ἡ, ὸν, timendus, horrendus. Ab eod.

Θάμβος, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio, pauor, quo attoniti percellimur.

Θαμβὸς, ἡ, ὸν, attonitus, stupida admiratione perculsus, pro θαμβητός. Eustath. A pr. vel θαμβέω.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens. A θαμά.

Θαμειὸς, *Ion.* pro θαμινὸς. A seq.

Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, creber, frequens. Nominat. vix occurrit, sed plur. θαμέες, θαμέας, θαμέσι.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento. A pr.

Θαμινὰ, *Adu.* idem quod θαμά. A seq.

Θαμινὸς, ὴ, ὸν, creber, frequens. A θαμά.

Θαμινῶς, *Adu.* frequenter, crebro. A pr.

Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices produco. A θάμνος.

Θάμνιον, ȣ, τὸ, Dimin. a θάμνος.

Θαμνίσκος, ȣ, ὁ, idem. Ab eodem.

Θαμνοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, fruticosus. Ex eodem & εἶδος.

Θαμνομήκης, ες, Epith. virgæ, flagelli ex arbore s. vepribus resecti. Ex eod. & μῆκος.

Θαμνοφάγος, ον, frutices depascens.

Θάμνος, ȣ, ὁ, dumus, frutex, sentinetum. 2) ramulus densus arbori adnatus. θάμνοι, vepres, virgulta.

Θαμνώδης, εος, ὁ, ἡ, fruticosus. A pr.

Θαμνὼν, ὄνος, ὁ, fruticetum. Ab eod.
Θαμυρίζω, congrego, cogo in vnum. Hesych. A seq.
Θάμυρις, ιδος, ἡ, solennis conuentus hominum, concilium. Hes. A θαμὺς, θαμίες.
Θανάσιμος, ε, ὁ, ἡ, vel θανάσιμος, ίμη, ιμον, letalis, mortifer, exitialis. θανάσιμα, morticina. A θάνατος.
Θανασίμως, Adu. letaliter. A pr.
Θανατάω, & θανατιάω, ῶ, mori cupio, mortem opto, affecto.
Θανατηγὸς, ὁ, ἡ, mortifer. E θ. & ἀγός.
Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A seq.
Θανατηφόρος, ε, ὁ, ἡ, letifer, mortifer. E θ. & φέρω.
Θανατικὸς, ἡ, ὸν, letalis, mortifer, capitalis.
Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eodem.
Θανατοποιὸς, ὸν, idem. A seq. & ποιέω.
Θάνατος, ε, ὁ, mors, letum. 2) res capitalis. A θνήσκω, morior.
Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio. 2) capitis damno. A pr.
Θανατόσια, ων, τὰ, solemnia apud inferos. Ab eodem.
Θανατοφόρος, vide θανατηφ.
Θανατώδης, έος, ὁ, ἡ, letalis, mortifer. Ab eod.
Θανάτωσις, εως, ἡ, occisio, internecio, cædes. A θανατόω.
Θάπος, stupor, attonita admiratio. A θάπτω.
Θαπτέος, έα, έον, sepeliendus. A seq.
Θάπτω, fut. ψω, sepelio, h. e. cadauer e conspectu, vel cremando, vel humando, vel quocunque apud quosque vsitato modo, amoueo: iusta funeris facio. 2) stupeo, cum stupore specto. aor. 2. ταφὼν, stupens. perf med. τέθηπα, quasi a θάπω.
Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, Spirans.
Θαργήλια, ων, τὰ, Thargelia, sacra in honorem Apollinis & Dianæ.
Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, vndecimus mensis apud Athenienses. A θαργήλια, quia sacra hæc in eo celebrabantur.
Θαῤῥαλέος, έα, έον, fidens, animosus. 2) audax, in bonam partem. A θάῤῥος.
Θαῤῥαλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia. A pr.
Θαῤῥαλέως, Adu. audacter, confidenter. Ab eod.
Θαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, confido, bono animo sum. θαῤῥῶν, fretus. A θάῤῥος.
Θαῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, fiducia erectus. 2) animosus. A pr.
Θάῤῥος, εος, τὸ, idem quod θάρσος.
Θαῤῥούντως, audacter, confidenter. A θαῤῥέω.
Θαῤῥύνω, fiduciam affero, animum addo. A θαρσύς.
Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A θάρσος.
Θαρσαλέως, confidenter. A pr.
Θαρσέω, ῶ, fut. ήσω, confido, bonum animum habeo. Ab eod.
Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui est animo fidenti, fidens. 2) audax, ferox. A seq.
Θάρσος, εος, τὸ, proprie fiducia ex idonea causa. 2) audacia, quæ proprie, θράσος.
Θαρσούντως, Adu. confidenter, audacter. A θαρσέω.
Θάρσυνος, ύνη, υνον, confidens, in spem erectu. A θαρσύς.
Θαρσύνω, fiduciam adfero. θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε Ion. A seq.
Θαρσύς, εῖα, ὺ, fiducia præditus, fidens, animo præsente. 2) audax. Rarissime occurri v. θρασύς.
Θᾶσσον, Adu. citius. A θάσσων.
Θάσσω, f. θάξω, sedeo.
Θάσσων, vel θάττων, ονος, ὁ, ἡ, celerior. Hinc θᾶσσον, vel θᾶττον, Adu. celerius, citius, magis, facilius. Comp. a ταχὺς, celer.
Θάτερον, alterutrum. Hinc θατέρε, & sic porro, ἐπὶ θάτερα, in diuersum, in alteram partem. E τὰ & ἕτερα. v. ἕτερος.
Θάττων, vide θάσσων.
Θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, admiratio, miraculum. A θάω, specto cum admiratione stupore, vnde θάνω & θάπω. v. θάπτω.
Θαυμάζω, f. άσω, & άσομαι, p. τεθαύμακα, miror, admiror. 2) obseruantia prosequor, colo, magni facio, in pretio habeo. 3) laudo. 4) contemplor. 5) cum genitiu. improbe cum admiratione reprehendo. A pr.
Θαυμαίνω, admiror. Ab eod.
Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.
Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ θαυμάσια, ων, admiranda dei opera, quæ salutis hominum caussa ab eo eduntur. A θαυμάζω.
Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas. A pr.
Θαυμασιεργέω, mirabilia facio. Dicitur & de præstigiatoribus. A θαυμάσια & ἔργον.
Θαυμασίως, Adu. admirabiliter. Ab eodem.
Θαυμασμὸς, ε, ὁ, admiratio. A θαυμάζω.
Θαυμαστέον, mirandum. Ab eod.
Θαυμαστὴς, ε, ὁ, admirator. 2) laudator. Ab eod.
Θαυμαστικὸς, ἡ, ὸν, ad admirationem propensu 2) immodice admirans. Ab eod.
Θαυμαστικῶς, Adu. cum admiratione. A pr.
Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, admirandus.
Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, mirabilem reddo. A pr.
Θαυμαστῶς, Adu. mirabili modo.
Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupesio. A θαῦμα.
Θαυματικῶς, Adu. mirabiliter. Ab eod.
Θαυματοποιέω, ῶ, f. ήσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis vtor, circulatorias artes exerceo, neurospasta aliaque similia ostento. A θαυματοποιός.
Θαυματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod θαυματοποιός. A pr.
Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præstigiæ. 2) miraculum A θαυματοποιός.
Θαυματοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq.
Θαυματοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, præstigiator, circulator 2) miracula edens. 3) mira proponens E θαῦμα & ποιέω.
Θαυματεργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo. 2) præstigiis vtor. A θαυματεργός.
Θαυματέργημα, τὸ, idem quod seq. A pr.
Θαυματεργία, ας, ἡ, præstigatio, præstigia 2) miraculum. A seq.
Θαυματεργὸς, ε, ὁ, ἡ, qui miracula edit. 2) præstigiator. E θαῦμα & ἔργον, opus.

Θαψία

Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in inſula Thapſo.
Θάψινος, ίνη, ινον, Thapſo ſimilis.
Θάψος, ου, ἡ, thapſus, lignum Scythicum. 2) herba ad tingendum apta.
Θάομαι, video cum ſtupore, ſpecto, inuſ.
Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum. 2) ludi. 3) locus e quo ludi ſpectantur, vt lat. ſpectaculum. 4) quævis res iucunda ſpectatu. Ab eod.
Θεὰ, ᾶς, ἡ, dea. A θεός.
Θεαγγελεὺς, έως, ὁ, qui denunciat ſolennitates deorum, præco. E θεὸς & ἄγγελος.
Θεαγωγία, ας, ἡ, deorum euocatio. 2) diuinatio. 3) auſpicium. Ex eod. & ἄγω.
Θεάζω, f. άσω, diuinus ſum, proxime ad deum accedo. 2) vaticinor, ago & loquor vt deo plenus. A θεός.
Θέαινα, ης, ἡ, dea. Ab eod.
Θεαίτητος, ον, a deo expetitus ſ. exoratus. A θεὸς & αἰτέω, peto.
Θεακτωρ, ορος, deos domans, vincens. Ab eod. & ἄγω.
Θέαμα, ατος, τὸ, ſpectaculum. A θεάομαι.
Θεάμων, ονος, ὁ, ἡ, ſpectator, contemplator, ſpeculator.
Θεανδρικὸς, ὴ, ὸν, diuinus & humanus ſimul, deiuirilis. A ſeq.
Θέανδρος, ου, ὁ, vir diuinus, de Chriſto deo & homine. E θ. & ἀνήρ.
Θεανθρωπία, ἡ, vox Eccleſ. de Chriſto θεανθρώπῳ.
Θεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, ſpecto, contemplor. 2) ſpecto ludos. 3) video.
Θεάρεστος, ου, ὁ, ἡ, deo placens.
Θεαρέστως, *Adu.* ita, vt deo placeat. A pr.
Θεάριον, ου, τὸ, locus ſacer, templum.
Θεαρχία, ας, ἡ, ſuprema diuinitas, deus ſupremus, diuinum & æternum principium omnium rerum. 2) ea gubernationis forma, vt ſumma rerum ad deum, tanquam ad ſummum iuris atque poteſtatis auctorem, referatur, vt deocratia. E θεὸς & ἀρχή.
Θεαρχικὸς, ὴ, ὸν, qui ſupremæ diuinitatis eſt, 2) qui ſummi dei eſt. 3) diuinus. A pr.
Θεαστικὸς, ὴ, ὸν, diuinus. 2) qui ſpiritu diuino agitur. A θεάζω.
Θεατέον, ſpectandum. A θεάομαι.
Θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. Ab eod.
Θεατὸς, ὴ, ὸν, viſibilis, ſpectabilis. Ab eod.
Θεατρεῖον, ου, τὸ, theatrum. A θέατρον.
Θεάτρια, ας, ἡ, ſpectatrix. A θεατής.
Θεατρίδιον, ου, τὸ, paruum theatrum. Dim. a θέατρον.
Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro verſor, fabulam ago. 2) edo in theatro, oſtento. 3) traduco, publice omnibus deridendum propino. Ab eod.
Θεατρικὸς, ὴ, ὸν, theatralis, ad theatrum pertinens. 2) qui theatralibus ſpectaculis delectatur. 3) oſtentatorius, ad oſtentationem compoſitus. 4) concinnus, exquiſitus. Ab eod.
Θεατρικῶς, *Adu.* ſcenice. 2) faſtuoſe, cum oſtentatione. A pr.
Θεατριστὴς, οῦ, ὁ, mimus. Suid. A θεατρίζω.
Θεατροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, theatri formam habens A θέατρον & εἶδος.
Θεατροειδῶς, *Adu.* forma theatri. A pr.
Θεατροκοπέω, ſpectatorum gratiam capto, placere cupio. E θ. & κόπτω.
Θεατροκοπία, ἡ, captatio applauſus ſcenici. A pr.
Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis poteſtas. E θ. & κράτος, *poteſtas.*
Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano theatri amore teneor. E θ. & μαίνομαι, *inſanio.*
Θεατρόμορφος, ον, idem quod θεατροειδής. E θ. & μορφή.
Θέατρον, ου, τὸ, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque ſpectantur. 2) ſpectaculum quodque 3) ſpectatores. A θεάομαι.
Θεατροποιὸς, ὸν, qui hominum concurſum ad ſe conſciſcit, præſtigiator. A pr. n. 3. & ποιέω.
Θεατροπώλης, ου, ὁ, qui a ſpectatoribus mercedem exigit, aut ſedilia in cauea locat.
Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis ſpectatio, aut inſpectio theatri, ſitne ex artis regulis ſtructum, ſintne omnia ſarta tecta. E θ. & σκοπέω, *ſpecto.*
Θεατροτορύνη, ἡ, q. d. theatri cochlear; i. e. aſſiduus in theatro, concitator, perturbator, flagellum quaſi populi in ſcenam congreſſi, vt ſc. cochlear in olla ſ. patina.
Θεατρώνης, ου, ὁ, theatri magiſter, qui theatrum conduxit periculo ſuo, & ſedilia locat. E θ. & ὠνέομαι, *emo.*
Θεάφιον, ſulphur. A θεῖον, id. & ἅπτω, *incendo.* (ſed άφιον eſt mera terminatio.)
Θέαφος, idem.
Θέειον, ſulphur. poët. pro θεῖον.
Θεειόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure perfumo, vel expio, luſtro. A pr.
Θεηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, a deo genitus, a deo natus. E θεὸς & γίνομαι.
Θεηγορέω, deum pronuncio aliquem. 2) diuina loquor. E θ. & ἀγορέω, *dico.*
Θεηγόρος, ου, ὁ, ἡ, diuina loquens, digna deo loquens. 2) vates, propheta. 3) theologus. A pr.
Θεηδόκος, ου, ὁ, ἡ, dei ſeu rerum diuinarum ſuſceptor. E θ. & δέχομαι.
Θεηδόχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Θεήλατος, ου, ὁ, ἡ, a deo actus, impulſus. 2) a deo immiſſus. E θ. & ἐλαύνω.
Θέημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro θέαμα.
Θεημαχία, θεημάχος, vide θεομ.
Θεημοσύνη, ης, ἡ, ſpeculatio, contemplatio. A ſq.
Θεήμων, ονος, ὁ, ſpectator. *Ion.* pro θεάμων.
Θεηπολέω, ῶ, f. ήσω, deorum ſimulacra circumfero & ſtipem corrogo. E θ. & πολέω, *verſo,* vel *vendo, mercor,* quaſi quæſtum e diis facio.
Θεητὴς, οῦ, ὁ, ſpectator. *Ion.* pro θεατής.
Θεητόκος, ου, ἡ, vide θεοτόκος.
Θεητὸς, ὴ, ὸν, cum admiratione ſpectandus, ſpectabilis. *Ion.* pro θεατός.
Θεία, ας, ἡ, amita. 2) matertera. A θεῖος.
Θειάζω, f. άσω, diuinum inſtinctum immitto, diuino adflatu incito. 3) *paſſ.* adflatus ſum diuinitus. A θεῖος, *diuinus.*
Θειασμὸς, οῦ, ὁ, adflatus numinis, fanatica mentis perturbatio. 2) ſuperſtitioſa religio. 3) preces,

 quibus

quibus dei opem imploramus, aut dei fidem obtestamur. A pr.
Θεητὸς, ἡ, ὸν, admirandus, pro θεητός.
Θεῖκὸς, ἡ, ὸν, diuinus. A θεός.
Θεικῶς, *Adu.* diuine. 2) deum respiciendo, deum referendo. A pr.
Θειλοπεδεύω, in aprico exficco, insolo. A seq.
Θειλόπεδον, ου, τὸ, locus apricus. Pro εἱλόπεδον, quod est ex εἵλη, *calor solis*, vel ἥλιος, quod est contractum e τὸ εἶλος, vt Schol. min. Hom. tradunt.
Θειμωνία, ἡ, v. θημ.
Θείνω, ferio, percutio.
Θειοδόμος, ον, ... f. diis exstructus. A δέμω.
Θεῖον ου, τὸ, sulphur.
Θεῖος, εία, εῖον, diuinus, ad deum pertinens. Hinc τὸ θεῖον, ου, diuinitas. 2) numen diuinum. 3) prouidentia diuina. 4) res quæque mirabilis, vt consuetum naturæ modum excedere videatur. Ab eod.
Θεῖος, ου, ὁ, patris vel matris frater, auunculus, patruus.
Θειοτέρως, *Adu.* diuinius. A θειότερος, Comp. a θεῖος.
Θειότης, ητος, ἡ, diuinitas, diuina maiestas. Ab eod.
Θειοτρεφής, ὲς, quem dii edunt, delicatus, exquisitus.
Θειόχροος, contr. θειόχρους, ου, ὁ, ἡ, sulphuris colorem habens, luridus. E θεῖον & χρόα.
Θειόω, ῶ, f. ώσω, deo, seu diis, consecro. 2) sulphure perfumo, lustro. A θεῖος, vel θεῖον.
Θείω, metri caussa, pro θέω, curro.
Θειώδης, εος, ὁ, ἡ, sulphureus, sulphur redolens. A θεῖον.
Θείως, *Adu.* diuine, diuinitus, diuina sorte. A θεῖος.
Θελγεσιμυθος, ον, suauia, blanda loquens, oratione permulcens animum. E θέλγω & μῦθος.
Θελγῖνες, Hesychio sunt οἱ τελχῖνες, præstigiatores, venefici, versipelles. A θέλγω.
Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum, lenocinium, ... A θέλγω.
Θέλγμα, ατος, τὸ, idem. A seq.
Θέλγω, fut. ξω, mulceo, delinio, demulceo. 2) decipio, impono. 3) lædo. 4) obscuro, ...
Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A θέλω.
Θελήμιος, ὁ, voluntarius, lubens. Vet. Lex.
Θελήμων, ονος, ὁ, ἡ, spontaneus, volens.
Θέλησις, εως, ἡ, voluntas.
Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit. 2) æmulator, vt θελητὴς νόμου.
Θελητὸς, ἡ, ὸν, cupitus, expetitus. Ab eod.
Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A θέλγω.
Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. A pr.
Θελκτήριος, ου, ὁ, ἡ, cui delinendi f. oblectandi vis inest. 2) blandus. 3) pellax. Ab eod.
Θελκτικὸς, ἡ, ὸν, idem. A θέλγω.
Θέλκτις, ἡ, deliniens, v. c. cantilena. Ab eod.
Θέλκτριος, ου, ὁ, ἡ, idem. A seq.
Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. A θέλγω.
Θελκτὼ, οῦς, ἡ, adulatrix, blandiens. Suid.
Θελξιμβροτος, ον, homines permulcens, suauis. E θέλγω & βροτοὶ, *homines*.
Θελξῖνοος, *contr.* θελξῖνους, ου, ὁ, ἡ, demulcens. 2 decipiens. Ex eod. & νόος.
Θελξίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, animum deliniens. Ex eod. & φρὴν, *animus*.
Θελοκακέω, vide ἐθελοκ.
Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum, (A θέω antiquo, pro τίθημι, pono. λυμνον videtur mera terminatio esse.)
Θέλω, fut. θελήσω, volo. 2) opto. 3) delector 4) possum.
Θέμα, ατος, τὸ, positio, positum, appositum, expositum aut depositum, vnde & pecunia in thesauris, apud trapezitam, præmii loco, posita. 2) legio prouinciæ imposita. 3) ipsa prouincia, vtrumque Græcorum recentiorum, item pro loco quolibet. 4) propositio apud Rhetoras. 5) horoscopus, sidus natale. A τίθημι.
Θεματίζω, f. ίσω, depono, repono. 2) pono quæstionem. 3) thema facio, horoscopum constituo.
Θεματικὸς, ἡ, ὸν, positiuus. 2) primitiuus apud Grammaticos. 3) præmium propositum habens pecuniarium, epith. ludi f. certaminis. 4) prouincialis.
Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, positio quæstionis. 2) positus, statio. 3) thematis astronomici constitutio. A θεματίζω.
Θεμείλιον, τὸ, pro θεμέλιον, metri caussa.
Θέμεθλον, ου, τὸ, fundamentum. A θέμηλον.
Θεμελιακὸς, ἡ, ὸν, fundamentalis. A seq.
Θεμέλιον, ου, τὸ, idem. A θεμηλον.
Θεμελιόθεν, funditus A pr.
Θεμέλιος, ου, ὁ, ἡ, qui in fundamento, seu fundamenti loco ponitur.
Θεμελιόω, ῶ, f. ώσω, fundamentum iacio. Vnde
Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio, fundamentorum constitutio. A pr.
Θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit.
Θεμερόφρων, ὁ, ἡ, modestus, plenus pudoris. E θέμερος, *grauis*, Hes. & φρὴν.
Θεμερῶπις, ἡ, modesta, pudibunda. Aeschyl. Ex eod. & ὤψ. v. & θεμερ. (illud θεμερὸς, videtur a θέω, *pono*, repetendum esse, homo mentis compositæ, sedatæ.)
Θέμηλον, ου, τὸ, fundamentum. A θέμα.
Θεμίπλεκτος, ον, legitime nexus f. plexus. Epith. coronæ E seq. & πλ.
Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, lex. 2) institutum. 3) ius, fas. 4) Dea iuris, fiue, iustitiæ, conciliorumque & oraculorum præses. *In Plur.* θέμιστες, tributa, vectigalia. 2) oracula, vaticinia. 3) consilia. 4) leges, statuta.
Θεμιστρέων, ὁ, recte, bene imperans. E θέμις & κρέω, *impero*. libri tamen edd. fere θεμισκέρων, ius administrans, a κεράω, *tempero*.
Θεμιστοκοπος, ὁ, iustus inspector, f. curator.
Θεμιστεῖος, εία, εῖον, iustus. A θεμιστός.
Θεμιστευτὸν, lege sancitum. Hesych. A seq.
Θεμιστεύω, f. εύσω, do iura & leges. 2) vaticinor, do responsa & oracula. 3) impero. A θεμιστός.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ, ἡ, qui circa leges & reddendo iure versatur, legis peritus. 2) iudex. A θέμις & πολέω, versor.

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, legibus congruus, iustus. A θέμις.

Θεμιστοσύνη, ἡ, ius, iustitia. A pr.

Θεμιστοῦχος, ὁ, ius dicens, iuris antistes. Ab θέμις & ἔχω.

Θεμισ... ὀρθὸς, ὁ, iustus. 2) prudens. 3) æquus.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, iustus, licitus. A θέμις.

Θεμιτῶς, Adu. rite, licite, legitime. A pr.

Θεμόω, ῶ, fut. ώσω, admoueo, accedere cogo. A θέω, τίθημι, pono.

Θεν, particula, significans in compositione motum de loco, vt tus Latin. v. g. οὐρανόθεν, de cælo, cælitus.

Θέναρ, αρος, τὸ, vola manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A pr.

Θένω, pulso, tundo. A θείνω.

Θεοβλάβεια, βίας, ἡ, læsio deorum, impietas. 2) furor, coecitas, dira stoliditas, velut noxa diuinitus immissa. A θεοβλαβής.

Θεοβλαβέω, ῶ, f. ήσω, diuinitus punior. A sq.

Θεοβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui deus mentem eripuit, diuinitus immisso furore ictus. 2) in deos contumeliosus. 3) aduerso numine agens. 4) a deo reprobatus. E θεὸς & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furiose. A pr.

Θεογάμια, ων, τὰ, sacra Proserpinæ. E θεὸς & γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptismus. Ex eod. & γένεσις, generatio.

Θεογενὴς, ὲς, & θεογέννητος, ου, ὁ, ἡ, a deo ortum habens, a deo genitus. 2) baptizatus. Ex eod. γίνομαι.

Θεόγληνος, ου, ὁ, ἡ, diuinas, i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adspectu diuino præditus. Nonnus. E θ. & γλήνη, pupilla.

Θεόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, cui diuina est lingua, disertissimus. E θ. & γλῶσσα.

Θεογόνια, ων, τὰ, dei natalis, pro θεογονία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio dei. 2) religio orthodoxa. E θ. & γιγνώσκω.

Θεόγνωστος, ου, ὁ, ἡ, deo cognitus, carus.

Θεογονία, ας, ἡ, deorum generatio, deorum ortus & origo. E θ. & γίνομαι.

Θεόγονος, ον, a deo natus. Ex iisd.

Θεόγραφος, ου, ὁ, ἡ, a deo scriptus. E θ. & γράφω.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, deum excipiens. 2) rerum diuinarum peritus, diuinus. E θ. & δέχομαι.

Θεοδέκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Θεοδήλητος, ου, ὁ, ἡ, a deo læsus. 2) dei noxa iratus. E θ. & δηλέω, lædo.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo doctus.

Θεοδίνητος, ου, ὁ, ἡ, a deo in orbem agitatus, instinctu dei excitus. E θ. & δινέω, agito.

Θεοδόμητος, ου, ὁ, ἡ, diuinitus ædificatus.

Θεοδόκος, ον, licet, de templo, quia θεὸν δέχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus dei per victimas, quæ deo redduntur. E θ. & δόσις.

Θεοδόσιος, ου, ὁ, ἡ, diuinitus datus. E θ. & δίδωμι.

Θεόδοτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Θεοδόχος, ον, vide θεοδόκος.

Θεοδώρητος, ον, diuinitus datus.

Θεοδρομέω, ῶ, f. ήσω, sancte viuo. E θ. & δρόμος vel τρέχω.

Θεόδρομος, ὁ, sancte viuens. Ex iisd.

Θεοειδεία, ας, ἡ, similis deo forma. A seq.

Θεοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, deo similis, dei formam habens. E θ. & εἶδος, species.

Θεοειδῶς, Adu. deo similiter, ita, vt dei figuram habeat, diuine. A pr.

Θεοείκελος, ου, ὁ, ἡ, deo similis.

Θεοεχθία, ἡ, idem quod θεοβλάβεια, n. 2. conditio hominis diis iratis nati, cui dii sunt ἐχθροὶ inimici. Ab ἔχθος, odium.

Θεοεχθρία, ἡ, idem.

Θεόθεν, Adu. a deo, diuinitus.

Θεόθυτος, ου, ὁ, ἡ, deo immolatus.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, sacrum Bacchi. Hesych. Suid. A θέοινος.

Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. A seq.

Θέοινος, ου, ὁ, deus vini, Bacchus. Suid.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ, ἡ, qui res diuinas cauponatur & quæstui habet.

Θεοκατασκεύαστος, ον, a deo paratus, s. deo, in honorem dei factus. E θ. & κατασκευάζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco dei, s. sacrorum.

Θεοκίνητος, ον, a deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ου, ὁ, ἡ, a deo vocatus. 2) quo, vel in quo deus inuocatur.

Θεοκλυτέω, ῶ, f. ήσω, deum inuoco, sc. vt preces meas audiat. 2) deum audio, deo obedio. Interdum vitiose scribitur θεοκλητέω, vt in Gloss. E θ. & κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, deorum imploratio, dei inuocatio, item exsecratio. A pr.

Θεόκλυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo honoratus, i. e. illustris.

Θεόκμητος, ου, ὁ, ἡ, a deo elaboratus, i. e. diuinus. E θ. & κάμνω.

Θεοκόλλητος, ον, deo adhærens, quasi adglutinatus.

Θεοκόλος, ὁ, ἡ, minister dei. E θ. & κορέω.

Θεόκραντος, ον, a deo perfectus, effectus. E θ. & κραίνω, perficio.

Θεοκρατία, ας, ἡ, dei imperium. E θ. & κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ, ἡ, diuino iudicio electus.

Θεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, & θεόκτιτος, a deo creatus, a deo institutus.

Θεοκτονία, ἡ, cædes dei. A seq.

Θεοκτόνος, ὁ, qui deum interfecit, voces Eccles. E θ. & κτείνω.

Θεολαμπὴς, ὲς, diuinitus illustratus, diuinum splendorem habens. E θ. & λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ, ἡ, numine adflatus, a numine correptus.

Θεοληψία, ας, ἡ, numinis adflatus, seu instinctus. A pr.

Θεολογέω, ῶ, fut. ήσω, de deo loquor, de rebus diuinis dissero. Θεολογούμενα, ea, quæ de diis feruntur, disputantur. A θεολόγος.

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus supra scenam, in quo dii ostendebantur. Ab eod.
Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de deo. Ab eodem.
Θεολογικὸς, ἡ, ὸν, theologicus, pertinens ad eos, qui de deo rebusue diuinis loquuntur. 2) theologiæ peritus. 3) theologiæ deditus.
Θεολόγος, ου, ὁ, ἡ, theologus, qui de deo disserit, rerum diuinarum consultus. Apud Eccles. qui diuinitatem Christi defendit scriptis. E θεὸς & λόγος.
Θεομανὴς, έος, ὁ, ἡ, deorum instinctu furens, cui furor a diis immissus est. E θ. & μαίνομαι.
Θεομανέω, v. θερμαντέω.
Θεομαντεία, ἡ, diuinatio, instinctus diuinus.
Θεομαντέω, vaticinor instinctu diuino.
Θεόμαντις, εος, ὁ, ἡ, vates.
Θεομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum deo pugno, deo repugno. A θεομάχος.
Θεομαχία, ας, ἡ, deorum pugna. A seq.
Θεομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum deo diisue pugnans, deo repugnans. E θ. & μάχομαι, *pugno.*
Θεομηνία, ας, ἡ, ira diuina, ira dei, seu deorum. E θ. & μῆνις, *ira.*
Θεομήστωρ, ορος, ὁ, rerum diuinarum consultus, peritus.
Θεομυτέω, ῶ, diuina sapio, diuino spiritu agor. Hesych. A seq.
Θεόμυτις, ιος, ὁ, ἡ, diuina sapiens, diuina consolens.
Θεομήτωρ, ἡ, dei mater, Maria. E θ. & μήτηρ.
Θεομιμησία, ας, ἡ, dei imitatio. A seq.
Θεομίμητος, ου, ὁ, ἡ, ad imitationem dei factus & institutus. E θ. & μιμέομαι.
Θεομιμήτως, *Adu.* imitando deum, imitatione dei.
Θεομισὴς, έος, ὁ, ἡ, deo inuisus, infelicissimus. E θ. & μῖσος.
Θεομίσης, εος, ὁ, ἡ, qui deum odit. Ex iisd.
Θεομισῶς, *Adu.* odio dei, impie. A pr.
Θεόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, diuinitus acceptus, præstantissimus. 2) a deo aliqua re ornatus, felicissimus. E θ. & μοῖρα.
Θεομυσὴς, έος, ὁ, ἡ, sceleratus, abominandus. E θ. & μῦσος, *facinus detestandum, piaculum.*
Θεοξένια, ων, τὰ, sacra in omnium deorum honorem. E θ. & ξένος.
Θεοξένιος, ὁ, Epith. Apollinis. Ex iisd.
Θεόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, a deo natus.
Θεοπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, diuinitus traditus. 2) diuinitus institutus. E θ. & παραδίδωμι.
Θεοπάρακτος, ου, ὁ, ἡ, a deo productus. E θ. & παράγω, *produco.*
Θεοπάτωρ, ὁ, dei pater. Epith. Dauidis, apud Scriptores Eccl. E θ. & πατήρ.
Θεοπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, parens, seu obediens deo, fidelis, pius. E θ. & πείθομαι.
Θεοπείθεια, ἡ, obedientia aduersus deum. A præced.
Θεόπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, a deo missus.
Θεοπλανησία, ἡ, ignorantia veri dei. E θ. & πλανάομαι, *erro.*
Θεοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, deos fingo: in numerum deorum refero. A seq.
Θεοπλάστης, ου, ὁ, deorum confictor. 2) deus, rerum omnium effictor.
Θεοπλαστία, ας, ἡ, deorum confictio. A pr.
Θεοπλήκτος, ὁ, ἡ, deorum metu tactus, superstitiosus. E θ. & πλήσσω. (nisi est θεόπτηκτος, a πτήσσω.)
Θεόπνευστος, ου, ὁ, ἡ, diuinitus inspiratus. (vel rectius, deum spirans, mentem diuinam redolens aut referens.)
Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, deum, s. deos facio.
Θεοποιητική, ῆς, ἡ, confictio deorum. 2) fabricatrix religiosorum simulacrorum.
Θεοποιΐα, ας, ἡ, deorum fabricatio, simulacrorum deos repræsentantium effictio. A seq.
Θεοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui deos confingit, seu deorum imagines fabricatur. E θ. & ποιέω.
Θεοπολέω, ῶ, circa deos versor, de sacerdotibus gentilium deorum. 2) deos fingo, deorum simulacra fabricor.
Θεόπομπος, ον, diuinitus datus, diuinus. A θ. & πέμπω.
Θεοπόνητος, ὁ, ἡ, a deo elaboratus, factus, structus. E θ. & πονέω, *laboro.*
Θεοπραγία, ἡ, diuina actio. E θ. & πράσσω.
Θεοπρέπεια, ἡ, magnificentia deo digna. A sq.
Θεοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, deo conueniens, diuinus. Hinc τὸ θεοπρεπὲς, diuinum decus, diuina maiestas. E θ. & πρέπει.
Θεοπρεπῶς, *Adu.* vt deum decet, deo conuenienter, diuino modo. A pr.
Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. A θεοπρόπος.
Θεοπροπία, ας, ἡ, it. θεοπρόπιον, ου, τὸ, vaticinatio, vaticinium, oraculum. Ab eod.
Θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, vates. 2) dei propheta. E θ. & πρέπω, *excello.* (vel potius a προέπω. qui loco dei loquitur, vt προφήτης. πρόπος est contractum e πρόεπος.)
Θεόπτης, ου, ὁ, qui deum videt, s. cuius in conspectum venit ab eo sollicitatus deus. 2) qui deum sublimius contemplatur: ap. Mysticos. E θ. & ὄπτομαι.
Θεοπτία, ας, ἡ, visio dei, vtroque modo, vt in pr.
Θεοπτικὸς, ἡ, ὸν, deum videns; ψυχαὶ θεοπτικαὶ ap. Mysticos, sunt τῶν θεοπτῶν, n. 2. Ab eod.
Θεόπτυστος, ον, deo inuisus.
Θεόπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuinitus, s. cœlitus accensus. E θ. & πῦρ.
Θεόργητος, ον, idem quod θεομανής. A θ. & ὀργάω.
Θεοργὸν, οῦ, τὸ, quod fit a deo. E θ. & ἔργον.
Θεοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, institutio, doctrina diuina. 2) institutio, quæ diuina voce fit. A sq.
Θεοῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui diuina loquitur, diuina locutus. E ῥῆμα.
Θεόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, deo dictus. 2) diuinus.
Θεόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, a deo, Ioue profluens.
Θεόρτος, ου, ὁ, ἡ, a deo missus, datus, donatus. E θ. & ὄρω.
Θεὸς, οῦ, ὁ, deus. ἡ θεὸς & ἡ θεά, dea.
Θεόσδοτος, ου, ὁ, ἡ, a deo, diuinitus datus.
Θεόσδωρος, ον, idem. A δῶρον.
Θεοσέβεια, ας, ἡ, dei cultus, religio. A θεοσεβής.
Θεοσεβέω, ῶ, deum colo. Ab eod.
Θεοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, religiosus. E θ. & σέβω, *colo.* Vnde

Θεοσεβῶς,

Θεοσεβῶς, *Adu.* p. e.

Θεόσεπτος, ε, ὁ, ἡ, dei instar colendus, venerabilis, venerandus.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, dei cultor, pius. E Θ. & σέβομαι.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium & inimicitia in deum, dei odium, impietas. E Θ. & ἔχθρα.

Θεοσημεία, ας, ἡ, signum diuinitus editum, auspicium, ostentum, oraculum. E Θ. & σημεῖον.

Θεοσκοπέω, ῶ, deos honoro, colo.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum diuinarum scientia, Theologia, religio Christiana. A seq.

Θεόσοφος, ε, ὁ, ἡ, rerum diuinarum consultus, Theologus.

Θεόσπορος, ον, a deo genitus. E Θ. & σπείρω.

Θεόσσυτος, & Θεόσυτος, ε, ὁ, ἡ, a deo impulsus, diuinus, a deo profectus. E Θ. & σεύω.

Θεοστιβής, ές, ὁ, ἡ, a deo calcatus, vel calcandus. E Θ. & στίβος, via.

Θεόστοργος, ε, ὁ, ἡ, dei amans. Nonnus. E Θ. & στοργή, amor.

Θεοστυγής, έος, ὁ, ἡ, deo odiosus, deo inuisus. E Θ. & στυγέω.

Θεοστύγητος, ον, idem & ex iisd.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium dei. A Θεοστυγής.

Θεοσυλής, έος, ὁ, ἡ, sacrilegus. E Θ. & συλάω.

Θεοσύνακτος, ον, cum deo coniungens. E Θ. & συνάγω.

Θεοσύστατος, ον, deum commendans, laudans, vel a deo commendatus, laudatus. A Θ. & συνίστημι, commendo.

Θεόταυρος, ε, ὁ, ἡ, deus taurus. Epith. Iouis.

Θεοτεράστιος, ε, ὁ, ἡ, a deo prodigiose proficiscens. E Θ. & τέρας, portentum.

Θεοτερπής, έος, ὁ, ἡ, deum delectans, deo gratus. Nonnus. E Θ. & τέρπω.

Θεότευκτος, ε, ὁ, ἡ, a deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ε, ὁ, ἡ, a deo honore & gloria cumulatus. 2) honore adficiendus, venerandus. E Θ. & τιμάω, honoro.

Θεότιμος, ε, ὁ, ἡ, idem. E Θ. & τιμή, honor.

Θεοτόκος, ε, ἡ, deum pariens, dei genitrix, &

Θεότοκος, ε, ὁ, ἡ, a deo natus. E Θ. & τίκτω.

Θεότρεπτος, ον, a deo conuersus in aliquem. A τρέπω. 2) a deo altus. a τρέφω.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum deo. A τύπος.

Θεουδεία, ας, ἡ, pietas, religio. A seq.

Θεουδής, έος, ὁ, ἡ, religiosus, pius, deo probatus. A Θεοειδής.

Θεοδόχος, ε, ὁ, ἡ, dei, seu rerum diuinarum susceptor, deum seu res diuinas capiens. 2) epith. templorum, & Mariæ. E Θ. & δέχομαι, capio.

Θεουργία, ας, ἡ, opus diuinum, sacrorum administratio. A Θεουργός.

Θεουργικός, ή, όν, ad sacra pertinens, sanctus. 2) in sacris frequens, diligens. 3) Θεουργική, ἡ, sc. ἐπιστήμη, scientia sacrorum: (præsertim eorum, quibus manes orco exciebantur.)

Θεουργός, ὲ, ὁ, ἡ, qui sacris operatur. E Θ. & ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, dei adspectus. 2) natiuitas filii dei, ap. Scr. Eccl. E Θ. & φαίνω, ostendo.

Θεοφάνεια, ων, τὰ, & Θεοφάνια, ων, solemnia in memoriam Θεοφανείας. Apud Christianos, festus dies ob natalem Christi: item trium Regum. Ex iisd. v. ἐπιφάνεια.

Θεόφαντος, ε, ὁ, ἡ, a deo declaratus, s. manifestatus. Ex iisd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos. 2) theologus. Ex iisdem.

Θεοφαντίζω, f. ίσω, vaticinor. Hes. A seq.

Θεόφατος, ε, ὁ, ἡ, a deo pronunciatus, oraculo editus.

Θεοφάτευκτος, ον, idem.

Θεοφιλής, έος, ὁ, ἡ, deo gratus. 2) amans deorum, pius. 3) inprimis, felix, beatus. E Θ. & φίλος.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor dei. 2) amicitia & familiaritas cum deo. A seq.

Θεόφιλος, ε, ὁ, ἡ, dei amans, amicus dei, deo gratus.

Θεοφιλῶς, *Adu.* feliciter, beate. A Θεοφιλής.

Θεόφιν, *Adu.* diuinitus. E Θ. & φιν.

Θεοφόβος, ε, ὁ, ἡ, deum timens.

Θεοφορέομαι, ῦμαι, diuino numine adflatus fio.

Θεοφόρησις, ἡ, adflatus, instinctus diuinus. A pr.

Θεοφόρητος, ε, ὁ, ἡ, qui numine agitur, numine adflatus. Ab eod.

Θεοφορήτως, *Adu.* diuino numine, instinctu. A pr.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. A seq.

Θεοφόρος, ε, ὁ, ἡ, deum ferens. 2) diuinus, adflatus numine. E Θ. & φέρω.

Θεοφραδής, έος, ὁ, ἡ, a deo pronunciatus. 2) diuina loquens. A φράζω.

Θεοφραδία, ας, ἡ, consilium diuinum, oraculum diuinum. A pr.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ex deo loquitur, in quo deus loquitur. Ex iisd.

Θεοφροσύνη, ύνης, ἡ, pietas, religio, qua scilicet diuina sapimus. A Θεόφρων.

Θεοφρούρητος, ον, a deo defensus, custoditus. A φρουρέω, custodio.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, diuina mente præditus, vates, propheta. E Θ. & φρήν.

Θεοφύλακτος, ε, ὁ, ἡ, a deo seruatus, qui est in dei tutela. E Θ. & φυλάσσω.

Θεόφυτος, ε, ὁ, ἡ, a deo plantatus. A φύω.

Θεοχάρακτος, ε, ὁ, ἡ, a deo insculptus, impressus, scriptus. E Θ. & χαράσσω, sculpo.

Θεόχριστος, ε, ὁ, ἡ, a deo vnctus.

Θεοχολωσία, ας, ἡ, diræ, Philox. A χολᾶσθαι.

Θεοχόλωτος, ὁ, ἡ, iratum deum habens. 2) dirus.

Θεόω, ῶ, f. ώσω, deum facio. A Θεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula. A Θεράπων.

Θεραπαινίδιον, ε, τὸ, ancillula. Dim. seq.

Θεραπαινίς, ίδος, ἡ, ancilla. Ab eod.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, ministerium. 2) famuli, ministri, serui, comitatus, satellitium, custodes corporis. 3) obseruantia, obsequium. 4) cultus, qui exhibetur. 5) cultus arborum, herbarum, plantarum. 6) recrea-

recreatio, refectio. 7) sanatio, medela. 8) indulgentia in quocunque genere, cum fouemus & alimus aliquid, vt iram, odium, amorem &c. A θεραπεύω.

Θεράπευμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus. 2) Id, quod ad sanandum proponitur. Ab eod.

Θεραπευσία, ας, ἡ, curatio, sanatio. 2) supplicatio. Ab eod.

Θεραπεύσιμος, ὁ, ὁ ἡ medicabilis, sanabilis. A pr.

Θεραπευτέος, έα, έον, venerandus. 2) sanandus. 3) colendus. A θεραπεύω.

Θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor, minister. 2) curator, medicus. Ab eod.

Θεραπευτὴς, ὁ, ὁ, idem. Ab eod.

Θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, obsequiosus, officiosus, colendis hominibus deditus. 2) sanandi vim habens. 3) aptus ad gerendam curam alicuius rei. A pr.

Θεραπευτικῶς, *Adu.* officiose, obsequiose. 2) comiter, benigne. A pr.

Θεραπευτὸς, ὁ, ὁ, ἡ, sanabilis, curabilis. A θεραπεύω.

Θεραπεύτρια, ας, ἡ, &

Θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix. 2) curatrix. A θεραπευτὴρ.

Θεραπεύω, f. εύσω, famulor, seruio. 2) obsequium præsto, officiis demereor, colo, curo, procuro. 3) medeor, sano. A θέραψ, & hoc a θέρω, *foueo, calefacio.*

Θεραπηίη, Ion. pro θεραπεία.

Θεραπὶς, ίδος, ἡ, cultrix. Hesych. Ab eod.

Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla. Per syncop. a θεράπαινα.

Θεραπνίδιον, ὁ, τὸ, ancillula. Dim. pr.

Θεραποντὶς, ίδος, ἡ, idem. A seq.

Θεράπων, οντος, ὁ, minister, famulus, seruus. 2) cultor. A seq.

Θέραψ, απος, ὁ, seruus, minister, proprie qui est a fouendo, lauando, fricando, vnguendo corpore, vestibusque calefaciendis.

Θέρεια, vel θερεία, ας, ἡ, æstas. A θέρος.

Θερείβοτος, ὁ, ἡ, æstiua habens pascua. θερείβοτον, locus æstiua habens pascua. A θέρος & βόσκω, *pasco.*

Θερειλεχὴς, έος, ὁ, ἡ, qs. æstate lectum præbens, vmbrosus. E θέρεια & λέχος, *lectus.*

Θερείνομος, ον, idem quod θερείβοτος. A νομή.

Θέρειος, εία, ειον, æstiuus. A θέρος.

Θερειποτος, ον, æstate rigatus, irriguus. A πίνω.

Θερειότατος, η, ον, æstuosissimus. A θέρειος.

Θέρετρον, ὁ, τὸ, locus habitationi æstiuæ accommodatus. A θέρω, *calfacio.*

Θερήγανον, ὁ, τὸ, plaustrum, quo messis importatur. Hes. E θέρος & ἄγω.

Θερηίη, ης, ἡ, pro θερεία, Ionice.

Θέριος, ία, ον, æstiuus. A θέρος.

Θερίζω, f. ίσω, æstiuo, æstatem alicubi traduco. 2) meto, demeto. 3) prosterno, de militibus in acie. Ab eod.

Θερικὸς, ἡ, ὸν, æstiuus. 2) messorius. Vet. Lex. Ab eod.

Θερινὸς, ἡ, ὸν, æstiuus. Ab eod.

Θέρισις, εως, ἡ, messis. A θερίζω, cum seq.

Θερισμὸς, ὁ, ὁ, messis.

Θεριστικὸς, ἡ, ὸν, messorius.

Θεριστὴρ, ὁ, messor.

Θεριστήριον, ὁ, τὸ, falx messoria. A pr.

Θεριστὴς, ὁ, ὁ, messor.

Θεριστὸς, ἡ, ὸν, messus, messilis.

Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. A θεριστὴρ.

Θερίστριον & θερίστρον, ὁ, τὸ, vestis (æstiua.)

Θερμάζω, siue θερμάω, calefacio, foueo. Nicand. θερμάσαιο in aor. I. med. A θέρμη, *calor.*

Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Coni. aor. I. θερμήνω, θερμήνῃς, calefacias. θερμαίνομαι, calesco. θερμανθῆναι, aor. I. inf. calescere. 2) febricitare. Ab eod.

Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A pr.

Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, caldarium. Ab eod.

Θερμαντήριον, ὁ, τὸ, idem & ab eodem. A pr.

Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens. Ab eodem.

Θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, qui calefacere potest, calefactorius. A seq.

Θερμαντὸς, ἡ, ὸν, calefactus. 2) qui calefieri potest. A θερμαίνω.

Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A θερμάζω.

Θέρμασμα, τὸ, fomentum. Ab eodem.

Θερμάσιον, ὁ, τὸ, idem quod θερμαστρὶς, n. 3. ap. Aen. Poliorc.

Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus. Hes. Ab eod.

Θερμαστρὶς, ίδος, ἡ, caldarium. 2) genus saltationis. 3) forceps. A pr.

Θερμαυστρὰ, ᾶς, ἡ, caminus. A θ. & αὔω, *accendo.*

Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aëre pedes concutio. A θερμαυστρίς.

Θερμαυστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod θερμαστρίς.

Θερμερῶπις, ιδος, ἡ, Etym. M. vitiose pro θεμερῶπις, vbi vid. (Videtur aliquis poeta θεμερὸς, metri caussa, pro θεμερὸς vsurpasse, & librarius aliquis id ita exarasse, vt lectori imprudenti videretur θερμερὸς esse. Sæpe ι. & ρ. in codd. MStis permutari obseruauit Pierson præf. ad Moerin.)

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. A θέρω.

Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. E θερμὸς & ἀγορέω.

Θερμημερίαι, ῶν, αἱ, dies calidi, æstiui, tempus æstatis. Ex eod. & ἡμέρα.

Θέρμια, τὰ, lupini. A θέρμος, idem.

Θέρμινθος, ἡ, sic libri interdum, pro τέρμινθος.

Θέρμινος, η, ον, e lupinis factus. A θέρμος.

Θερμόβουλος, ον, calidus præcipitibus consiliis vtens. E θερμὸς & βουλή.

Θερμοδότης, ὁ, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidam præbet. Ex eod. & δίδωμι.

Θερμοδότις, ιδος, ἡ, quæ calidam præbet. A pr.

Θερμοκοίλιος, ον, cuius ventriculus intemperati caloris est. E θ. & κοιλία.

Θερμολουσία, ας, ἡ, lauacrum calidum. E λούω.

Θερμολουτέω, ῶ, f. ήσω, lauor calida. Ex iisd.

Θερμολουτία, ἡ, ap. Hipp. lauacrum calidum.

Θερμολουτρέω, ῶ, f. ήσω, lauor calida.

Θερμόνους, ὁ, ἡ, calidi ingenii homo.

Θερμοπότης, ὁ, ὁ, qui calidam bibit.

Θερμοποτὶς, ίδος, ἡ, poculum, e quo calida bibebatur. A pr.

θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces, faltus, in Græcia, prope quas fontes erant calidi.

θερμοπώλης, ε, ὁ, qui calidam vendit.

θερμοπώλιον, ε, τὸ, locus, vbi calida, vt calidus potus, venduntur, thermopolium. A pr.

θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus. 2) ardens, feruens, etiam de animo. A θέρω.

θέρμος, ε, ὁ, lupinus, leguminis genus.

θερμοσποδιὰ, ᾶς, ἡ, calidus cinis.

θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æstus. 2) feruor animi. A θερμός.

θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.

θερμυργία, ας, ἡ, audax & temerarium facinus, facinorositas. A seq.

θερμυργὸς, ε, ὁ, ἡ, feruidus ingenio. 2) audax, temerarius, acer, confidens. E θερμὸς & ἔργον.

θερμόω, calefacio. A θερμός.

θέρμω, idem. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua. A θέρω.

θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor. 2) febris. A θερμός.

θερμῶς, *Adu.* calide, feruide. Ab eod.

θέρος, εος, τὸ, æstas. 2) messis, siue fruges demessæ. A seq.

θέρω, fut. θερῶ, (*Aeol.* θέρσω, vnde θερσόμενος apud Hom.) calefacio. 2) medeor, curo. *In Paff.* calefio, calesco, vror, caleo.

θέσις, εως, ἡ, positio, positura, situs. 2) depositio pecuniæ, a) in mensa trapezitæ b) ap. iudicem, sacramentum: vnde & pro controuersia dicitur. c) apud debitorem, fœnoris caussa. 3) impositio v. c. nominis. 4) ap. philosophos a) principium demonstrationis. b) positio, s. vera & propria rei explicatio, cui opponitur ἄρσις negatio, cum, quid res non sit, dicitur. 5) ap. rhetoras quæstio infinita. 6) adoptio. A τίθημι.

θεσκελὸς, ε, ὁ, ἡ, deo similis. E θεὸς & εἴκελος, *similis.*

θέσμιος, ία, ιον, legitimus, legibus conueniens. A θεσμὸς, *lex.* θέσμιον, ε, τὸ, debitum, legitimum. 2) consuetudo, lex. A pr.

θεσμοδοκέω, ῶ, fut. ήσω, legem accepto & admitto, legi me submitto. Ex eodem & δέχομαι.

θεσμοδότειρα, ἡ, quæ leges dedit.

θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex. 2) legislatio. 3) ritus, mos. E θεσμὸς & τίθημι.

θεσμοθέσιον, ε, τὸ, locus, vbi leges feruntur, consilium ciuitatis. Ex iisd.

θεσμοθετέω, ῶ, sum thesmotheta, leges fero. Ex iisd.

θεσμοθέτης, ε, ὁ, legislator, & custos legum, institutorum auctor. 2) magistratus quidam Athenis, custodes legum.

θεσμοποιέω, leges facio, præscribo.

θεσμὸς, ε, ὁ, lex institutum, ritus. A τίθημι.

θεσμοσύνη, ἡ, ius, leges. A pr.

θεσμοτόκος, ε, ὁ, ἡ, legislator. Nonn. Ex eod. & τίκτω.

θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia, sacra in Cereris legiferæ honorem. A θεσμοφόρος.

θεσμοφοριάζω, fut. άσω, sacra Cereris legiferæ celebro. A pr.

θεσμοφόρος, ε, ὁ, ἡ, legifer, legislator. E θεσμὸς & φέρω, *fero.*

θεσμοφύλακες, legum & institutorum custodes.

θεσμῳδέω, ῶ, leges & instituta sacra cano. E θεσμὸς & ᾠδὴ, *cantus.*

θεσπέσιος, ε, ὁ, ἡ, diuinus. A θέσπις.

θεσπεσίως, *Adu.* diuine, diuinitus. A pr.

θεσπιδαὴς, έος, ὁ, ἡ, diuinitus ardens, aut doctus a deo. E θέσπις & δαίω, *vro,* vel *scio.*

θεσπιέπεια, ας, ἡ, diuino ore loquens, fatidica. 2) vaticinatio. E θέσπιος & ἔπος.

θεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum reddo. 2) sancio, statuo. A seq.

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, vates, diuinus, ex deo loquens. 2) a deo dictatus. 3) nomen proprium primi poetæ tragici.

θέσπισμα, ατος, τὸ, responsum vatis, oraculum. 2) dictum vel sancitum. A θεσπίζω.

θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. A seq.

θεσπιῳδὸς, & Poët. θεσπιαοιδὸς, ε, ὁ, ἡ, vates, fatidicus. E θέσπις & ᾠδὴ, *cantus.*

θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis.

θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Thessalonica, vrbs Macedoniæ.

θέσσομαι, precor, peto, postulo. *Inf.* θέσσεσθαι. *Part.* a 1. med. θεσσάμενος.

θέσφατος, ε, ὁ, ἡ, a deo dictus, fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, diuina responsa, oracula. Ex θεὸς & φημὶ, *dico.*

θετέον, ponendum. A τίθημι.

θέτης, ε, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.

θετικὸς, ἡ, ὸν, positiuus. Ab eod.

θετικῶς, *Adu.* positiue, affirmatiue.

θετὸς, ὴ, ὸν, positus. 2) adoptiuus. A τίθημι.

θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Theudas. Nomen viri Ebr. *Torrens.* (vel potius est contractum e θεόδωρος, vt Ἀρτεμᾶς, est ex Ἀρτεμίδωρος.)

θευμορία, ας, ἡ, dei pars, h. e. primitiæ, caro, quæ sacerdotibus datur, quum sacrificatur, Hesych. v. θεσμόριος.

θευμοριάζω, deo munus offero. Hes. A pr.

θευμόριος, α, ον, diuina sorte datus, diuinitus immissus. E μοῖρα, *sors* & θεός.

θεύμορος, ον, idem.

θεῦσις, εως, cursus, ap. Schol. Lycophr. A θέω, *curro.*

θευφορία, ας, ἡ, furor & instinctus diuinus, poet. pro θεοφορία, Suid.

θέω, f. θεύσω, θεύσομαι, curro.

ΘΕ'Ω, *inus.* f. θήσω, p. τέθεικα, pono.

θεωνυμίαι, αἱ, diuinæ appellationes apud Dion. Areopagitam. E θεὸς & ὄνομα.

θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, ludos sacros, sacra, spectatum publice eo, ludos specto. 2) specto simpliciter. 3) res diuinas, sublimes considero, contemplor. 4) cogito, considero simpliciter. A θεωρός.

θεώρημα, ατος, τὸ, spectaculum, quod spectamus. 2) contemplatio. 3) doctrina, artificium. 4) tractatio alicuius rei scribendo aut legendo. θεωρήματα, quæstiones disciplinarum,

plurium, commentationes & præcepta. Cicero vertit *percepta*. A pr.

Θεωρηματικός, ὁ, ὃν, contemplatiuus, dogmaticus, præceptis artium vtens.

Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.

Θεωρητήριον, ε, τὸ, locus, vbi spectantur ludi, cauea in theatro. Ab eod.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, contemplatiuus, contemplationi deditus. 2) theoremata continens. Ab eod.

Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, spectabilis, adspectabilis. 2) qui sub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.

Θεώρητρα, τὰ, munera, quæ sponsus sponsæ dabat, cum se primum, deposito flammeo, spectandam daret. Ab eod.

Θεωρητῶς, *Adu.* visibiliter.

Θεωρία, ας, ἡ, legatio ad ludos, sacra &c. nomine ciuitatis. 2) ludi ipsi, spectaculum. 3) inspectio locorum & morum cuiusque ciuitatis. 4) contemplatio, meditatio rerum subtilium, diuinarum. 5) doctrina. 6) dicitur etiam de rebus ipsis spectatu dignis, vt θεωρία βασιλείων, ap. Ios. magnificentia regiæ visenda. A θεωρός.

Θεωρικὸς, ἡ, ὸν, ad spectationem ludorum &c. pertinens. τὸ θεωρικὸν, lucar. A θεωρία.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, nauis, qua legati Athenienses vehebantur ad sacra Deliaca. A θεωρός.

Θεώριον, τὸ, spectaculum. A seq.

Θεωρὸς, ὃ, ὁ, legatus ad sacra solennia, ludos, item ad oraculum petendum. A θεὸς & ὠρέω. (vel est a simplici θεάω, θεαορὸς, *contr.* θεωρὸς.)

Θέωσις, εως, ἡ, idem quod ἀποθέωσις. 2) coniunctio cum deo, in deum assumtio. A θεόω.

Θεώτερος, diuinior, pro θειότερος, augustior. A θεῖος, vt a βασιλεὺς, βασιλεύτερος.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus siue natus. E Θήβη & γίνομαι.

Θήβαζε, *Adu.* Thebas. A Θήβη.

Θηβαϊκὸς, ἡ, ὸν, Thebaicus, ad Thebanos pertinens.

Θηβαῖος, αία, αῖον, Thebanus.

Θηβαῒς, ΐδος, ἡ, Thebais, scil. poësis, vel regio.

Θήβη, ης, ἡ, Θῆβαι, αἱ, Thebe siue Thebæ. Vrbs in Aegypto, Asia min. & Bœotia. Θήβησι, Thebis. Θήβηθεν, *Adu.* Thebis.

Θηγαλέος, έα, έον, acutus in Epigr. A θήγω.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. Ab eod.

Θήγανον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Θήγω, f. θήξω, acuo. 2) excito, instigo, inflammo. τεθηγμένος, Perf. acutus.

Θηέομαι, cum admiratione specto. Thema Ionicum. ἐθηεῖτο, spectabat, θηεῦντο, spectabant mirabundi, θηήσατο, aor. 1. cum admiratione spectauit, ἐθηήσαντο, spectarunt, θηήσαιτο, opt. admiraretur. A θεάομαι.

Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, qui cum admiratione spectat. A pr. v. θεατής.

Θηητὸς, ἡ, ὸν, cum admiratione spectandus, spectabilis, admirabilis. Ab eod. v. θεατὸς.

Θηήτωρ, ορος, ὁ, admirator, admirans spectator.

Θήϊον, τὸ, pro θεῖον, Ionice, sulphur.

Θηκαῖος, αία, αῖον, thecæ destinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A seq.

Θήκη, ης, ἡ, theca, vnde & vagina, conditorium, sepulcrum, loculus. A τίθημι.

Θηκίον, ε, τὸ, repositorium paruum. 2) loculus. Dim. a θήκη.

Θηκτὸς, ἡ, ὸν, acutus. A θήγω.

Θηλάζω, f. άσω, papillam sugendam præbeo, lacto. 2) *med.* lacteo, mammam præbitam sugo. A θηλή.

Θηλάνω, lacto, vnde apud Hesych. aor. 1. med. θηλάνασθαι. Ab eodem.

Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lacteus, recens natus. Hesych. A θηλάζω.

Θηλαμὼν, ονος, ὁ καὶ ἡ, nutritor, nutrix. Lycophr. Ab eodem.

Θηλασμὸς, ὃ, ὁ, lactatio. 2) lactis haustus. Ab eodem.

Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Θήλεια, ας, ἡ, Ion. θηλέη, ης, ἡ, v. θῆλυς.

Θηλέω, ῶ, f. ήσω, germino, vireo, vt hinc sit θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperfecto & θηλήσαντα, in aor. 1. part. A θάλλω, *vireo*.

Θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla, mamilla.

Θηλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, papillatus, papillæ formam habens. Gl. vet. pr. & εἶδος.

Θηλυγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, femina ortus, muliebris. E θῆλυς & γίνομαι.

Θηλυγενῶς, *Adu.* feminino genere. A pr.

Θηλύγλωσσος, ον, teneram, suauem vocem habens. E θ. & γλῶσσα.

Θηλυγονία, ας, ἡ, feminarum procreatio. 2) cognatio a matre. A seq.

Θηλυγόνος, ε, ὁ, feminam procreans, seu gignens. E θ. & γόνος, *generatio*.

Θηλυΐζειν, puellascere, Gl. Vet. effeminari. A seq.

Θηλυδρίας, ὁ, ἡ, effeminatus, pathicus. A θῆλυς.

Θηλυδρώδης, εος, ὁ, ἡ, mollis & effeminatus.

Θηλυθρῦπτις, ἡ, mollis, effeminata.

Θηλυκεύομαι, muliebriter me gero. A seq.

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, femininus. 2) feminam referens. 3) effeminatus. 4) femineo sexui proprius & peculiaris. A θῆλυς.

Θηλυκῶς, *Adu.* feminino genere. 2) molliter. A pr.

Θηλυκράνεια, vel θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus, *femina*. E θῆλυς & κράνεια, *cornus*.

Θηλυκρατὴς, ὲς, feminis imperans. Ex eod. & κρατέω.

Θηλυκτόνος, ε, ὁ, ἡ, a muliere interfectus. Ex eod. & κτείνω.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insano feminarum amore captus, mulierosus. Ex eod. & μαίνομαι.

Θηλυμελὴς, έος, ὁ, ἡ, molliter, vt femina, canens. Ex eod. & μέλος, *cantus*.

Θηλυμίτρης, ὁ, mitra muliebriter redimitus. Ex eod. & μίτρη.

Θηλύμιτρις, ἡ, idem, de viro, per irrisionem. A pr.

Θηλύμορφος, ε, ὁ, ἡ, feminea forma præditus, qui forma feminea est. Ex eod. & μορφή.

Θηλύνοος, *contr.* θηλύνες, ε, ὁ, ἡ, qui animo est femineo, mollis, effeminatus.

Θηλύνη,

θηλύνω, effemino, emollio. ἐθηλύνθην, aor. I. pass. A θῆλυς.
θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.
θηλύπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, vt θηλύποδες βάσεις, apud Eur. pes f. incessus femineus, f. feminarum.
θηλυπρεπής, έος, ὁ, ἡ, feminis conueniens, femineus. E θῆλυς & πρέπει.
θηλυπτερὶς, ίδος, ἡ, filix *femina*.
θῆλυς, εος, ὁ καὶ ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui est sexus feminei. ἡ θήλεια subst. femina. τὸ θῆλυ, idem. 2) tener, mollis. Hinc θηλύτερος, ερα, ερον, effeminatior, mollior. Vnde αἱ θηλύτεραι, feminæ.
θηλύσπορος, ὁ, a femina fatus, femina. E pr. & σπείρω.
θηλυστολέω, muliebriter vestio. Ex eodem & στολή.
θηλύστολος, ὁ, ἡ, muliebri veste indutus. Ex iisdem.
θηλύτης, ητος, ἡ, feminea natura, femineum ingenium. 2) feminea mollities. A θῆλυς.
θηλυτοκέω, ῶ, fut. ήσω, feminei sexus partum edo. Ex eod. & τόκος.
θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. Ex iisd.
θηλυτόκος, ου, ὁ, ἡ, feminei sexus partum edens. 2) habilis feminæ procreandæ. E θῆλυς & τίκτω, *pario*.
θηλυφανὴς, έος, ὁ, ἡ, feminæ similis. Ex eod. & φαίνομαι.
θηλυφόνος, ου, ὁ, ἡ, feminas occidens, feminei sexus animalia interimens. E θ. & φένω.
θηλύφρων, ονος, ὁ, ἡ, muliebri mente præditus, effeminatus, sapiens muliebria. E θῆλυς & φρὴν, *mens*.
θηλύφωνος, ον, muliebrem, item suauem vocem habens. Ex eod. & φωνή.
θηλυχίτων, ὁ, ἡ, muliebri indutus tunica.
θηλὼ, όος, οῦς, ἡ, nutrix. Hesych. A θηλή.
θηλωτὶς, ίδος, ἡ, idem. Plut. si lectio sana.
θῆμα, ατος, τὸ, theca, sepulcrum. Hesych. A τίθημι.
θημὼν, ῶνος, ὁ, & θήμων, ονος, aceruus frugum in agro, cumulus quicunque. Ab eod.
θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipso. Apud Hesych. & θημονιά Reperitur & θειμ.
θημωνοθετεῖν, manipulos frugum in aceruos congerere. Ap. Schol. Theocr. E θημὼν & τίθημι.
θὶν, θινὸς, ὁ, alias θὶν, aceruus, cumulus, agger. 2) cumulus arenæ. 3) aceruus frumenti. 4) littus.
θὴν, Partic. Poet. sane. 2) diu. οὐ θὴν, non sane.
θῆξις, εως, ἡ, punctio per acum. 2) ictus acuendi. 3) momentum, punctum, celeritas. A θήγω.
θέπω, stupeo, cum stupore admiror. Fingitur propter τεθηπότα, perf. med. obstupui, miror, & aor. 2. ταφών. v. θάπτω.
θὴρ, θηρὸς, ὁ, fera, bellua.
θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio. 2) præda venatu capta. 3) indagatio v. c. veri. A θήρ.
θηραγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio. 2) res capta in venatu.
θηραγρέτης, ου, ὁ, venator.
θήραγρος, ον, venationi aptus, seruiens. E θὴρ & ἄγρα.
θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur. 2) venatio. A θηράω.
θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas. 2) in elephantos. A seq.
θήραρχος, ου, ὁ, præfectus ferarum seu belluarum, rector ferarum. 2) rector elephantorum.
θηράσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui venatu capi potest. 2) venatu captus. A θηράω.
θηρατέος, έα, έον, venandus. θηρατέον, venandum. Ab eod.
θηρατὴς, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.
θηρατικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. A pr.
θηρατὸς, ἡ, ὸν, venatu capiendus. 2) tropice, assequenda, quæ labore curaque teneri possunt, θηρατὰ, dicuntur, ap. Polyb. A θηράω.
θήρατρον, ου, τὸ, instrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.
θηράω, ῶ, & θηράομαι, ῶμαι, venor. 2) sector, consector. 3) capto, *in re amatoria*, in amorem illicere tento. 4) elicio, vt misericordiam &c. A θήρ.
θήρειος, ου, ὁ, ἡ, ferinus, belluinus. Ab eod.
θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A θηρεύω.
θηρεύσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui venatu capi potest. 2) ad venandum aptus. A seq.
θήρευσις, εως, ἡ, venatio ipsa. A θηρεύω.
θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator. Ab eod.
θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Hinc θηρευτικὴ, subst. τέχνη, venandi scientia. A pr.
θηρευτὸς, ἡ, ὸν, q. d. venabilis, qui venatione capi potest. A seq.
θηρεύω, f. εύσω, feras venor, aucupor. 2) sector, consector, quæro, v. c. verum. 3) insidiose obseruo. A θήρ.
θήρευμα, ατος, τὸ, venatio, captura. A θηράω.
θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem. Ab eod.
θηριακὸς, ἡ, ὸν, ferinus. 2) agens de bestiis, præsertim venenatis. ἡ θηριακὴ, sc. ἀντίδοτος, medicamentum adu. venenum. τὰ θηριακὰ, sc. φάρμακα, medicamenta talia, item liber de bestiis venenatis & remediis aduersus earum noxam, vt Nicandri, vbi συγγράμματα subauditur. A θήρ.
θηριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris captus.
θηριόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris adesus, a feris deuoratus. E θὴρ & βορά. cf. a.
θηρίδιον, ου, τὸ, bestiola. Dim. a θήρ.
θηρίκλειος, ὁ, ἡ, Thericleius, vt θηρίκλειοι, sc. κύλικες. θηρίκλεια, subst. ποτήρια, vasa cælata quondam, a Thericle inuentore dicta.
θηριομάχος, vide θηριομ.
θηριόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris deuoratus.
θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morsus a fera, inpr. morsus serpentis.
θηριόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a fera seu bellua morsus. 2) serpentis morsu ictus. E θ. & δάκνω.
θηριοκτόνος, ον, bestias perimens. E θ. &

κτείνω.

Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum belluis pugno. E θ. & μάχομαι.

Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A ſeq.

Θηριομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui cum feris ſeu belluis pugnat, beſtiarius. E θ. & μάχομαι.

Θηριομιγής, ὲς, de Scylla, Centauris. E θ. & μίγνυμι.

Θηριόμορφος, ον, belluinam formam habens. E θ. & μορφή.

Θηριοπρεπὴς, ὲς, beſtiis conueniens. E ſeq. & πρέπει.

Θηρίον, ου, τὸ, beſtia, bellua, fera. 2) beſtia venenata, ſerpens, vipera. 3) lumbricus. 4) pediculus. 5) vlcus tetrum, malignum. A θήρ.

Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A pr.

Θηριοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, vbi belluæ aluntur, viuarium. A ſeq.

Θηριότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui feris veſcitur. 2) qui veſcitur ſerpentibus. E θ. & τρέφω.

Θηριοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui belluas alit. Ex iisd.

Θηριοφόνος, ου, ὁ, ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. E θ. & φένω.

Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam conuerto, efferο. 2) irrito, ira graui ſæuaque aduerſus aliquem incendo τεθηριωμένος, exaſperatus, efferatus. A θηρίον.

Θηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ferus, belluinus. 2) feris refertus. 3) ſæuus, teter, atrox, vehemens. Hinc τὸ θηριῶδες, εος, feritas. Ab eod.

Θηριωδία, & θηριωδεια, ας, ἡ, feritas. A pr.

Θηριωδῶς, adu. ferino more. Ab eod.

Θηρίωμα, ατος, τὸ, vlceris teterrimi & ægerrime ſanabilis genus. A θηριόω.

Θηρίωσις, εως, ἡ, mutatio in belluam, efferatio. Ab eod.

Θηροβολέω, ῶ, f. ήσω, feras ferio.

Θηρόβορος, ου, ὁ, ἡ, a feris adeſus ſeu arroſus. E θὴρ & βορὰ, cibus.

Θηρόβοτος, ου, ὁ, ἡ, a feris depaſtus. 2) feris paſcendis aptus. Ex eod. & βόσκω, paſco.

Θηρόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, a feris deuoratus. Ex eod. & βιβρώσκω, voro.

Θηροθῆραι, οἱ, venatores. Heſ.

Θηρόθυμος, ον, efferatus, iratus, animi belluinus.

Θηροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, animalium formas habens, vt veſtis animalium figuris picta. 2) ferus. E θ. & εἶδος.

Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. E θ. & κομέω.

Θηροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, ferarum confector. E θ. & κτείνω.

Θηρολεκτέω, verba exquiſita aucupor. E θήρα & λέγω.

Θηρολέτης, ου, ὁ, belluarum occiſor. Vnde

Θηρολετέω, feras occido. Ab ὄλλυμι.

Θηρομιγὴς, ὲς, ferinus. add. θηριομιγής. E θ. & μίγνυμι.

Θηρόμικτος, ον, ſemiferus, vt Centaurus.

Θηρομορφία, ἡ, forma ferarum. E θ. & μορφή.

Θηρονόμος, ου, ὁ, ἡ, feras paſcens. E θ. & νέμω.

Θηρόπεπλος, ον, veſte ferina indutus, vt pelle leonis &c.

Θηροπλαστέω, feras fingo, facio. E θ. & πλαστής.

Θηρόπλαστος, ον, epith. Circes. E θ. & πλάσσω.

Θηροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, feris inſidians. E θ. & σκέπτομαι.

Θηροσύνη, ης, ἡ, venatio. Heſych. A θήρ.

Θηροτόκος, ον, feras gignens. Epith. ſiluarum ſaltuum. A θ. & τίκτω.

Θηρότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui feris veſcitur. E θ. & τρέφω

Θηροτρόφος, ου, ὁ, ἡ, feras alens. Ex iisd.

Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens. A τύπο[illegible]

Θηροφόνος, ου, ὁ, ἡ, feras occidens. Dianæ Epith. θηροφόνον, aconitum, ab enecandis feris. [illegible] θ. & φένω, occido.

Θηρόχλαινος, lænam, ſ. veſtem e pelle ferin[a] geſtans. E θ. & χλαῖνα.

ΘΗ'Σ, θητὸς, ὁ, θῆτες, proprie ciues liberi il[li] quidem, ſed qui mercede operas faciun[t] propter paupertatem. 2) mercenarius.

Θησαυρίζω, f. ίσω, theſauros ſtruo. 2) in theſau[ro] repono. 3) recondo, adſeruo. 4) ope[s] colligo. 5) colligo, cumulo. A θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in theſauro condi[tum] & repoſitum eſt. 2) repoſitorium. 3[)] adſeruatio. A pr.

Θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio recondendi [&] reponendi in theſauro. 2) opum collectio[,] coaceruatio. Ab eod.

Θησαυριστὴς, οῦ, ὁ, qui theſauros congerit, qu[i] in theſauris adſeruat opes. Ab eod.

Θησαυριστικὸς, ὴ, ὸν, in theſauro recondens: con[]dens in futurum. A pr.

Θησαυροποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, collector theſauri. 2) aua[]rus. E ſeq. & ποιέω.

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, theſaurus, locus vbi reponun[]tur pecuniæ aliæque res pretioſæ. 2) ipſ[æ] pecuniæ repoſitæ. 3) copia rerum bona[]rum vel malarum. A τίθημι.

Θησαυροφυλακέω, cuſtos ſum, præfectus ærarii pecuniarum. A θ. & φύλαξ, niſi potius e[ſt] θησαυροφυλακτέω.

Θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, locus, in qu[o] theſauri repoſiti cuſtodiuntur. A ſeq.

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, cuſtos the[]ſauri.

Θησεῖον, τὸ, templum Theſei.

Θησεὺς, εως, Theſeus, heros, rex Athenarum.

Θῆσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A θής.

Θητεία, ας, ἡ, ſeruitus, famulatus pro mercede. Ab eod.

Θητευς, έως, ὁ, mercenarius. Ab eod.

Θητεύω, f. εύσω, mercede operas præſto, & qui[]dem ob paupertatem & neceſſitatem: vnd[e] Peripatetici eleganter dicebant, animun[] corpori θητεύειν. v. θής.

Θητικὸς, ὴ, ὸν, mercenariorum proprius & pe[]culiaris. 2) mercenarius. 3) qui conſtat [e] mercenariis famuliſque operariis. Ab eod[.]

Θῆττα, ης, ἡ, idem quod θῆσσα.

Θητώνιον, ου, τὸ, pretium mercenarii. E θὴς & ὠνεῖσθαι.

Θιαγόνες, panes, qui Diis apponebantur.

Θιάσαι, vel θιάσαι, choros ducere, tripudiare Heſ. q. ſ. a θιάω, vel θιάζω, quod melius.

Θίασος, ου, ὁ, cœtus ſeu multitudo tripudian[]tium, proprie Bacchicos choros agitans[.] 2) examen & caterua mulierum. 3) cœ[]

tu

tus conuiuium. 5) cœtus quilibet. A prec.

Θιασάρχης, ου, ὁ, facri chori princeps & antiftes facrificantium, vel folenni cœtu deum colentium. E pr. & ἀρχὴ, *principatus*.

Θιασεύω, per pompam & cum thiafo ingredior. A θίασος.

Θιασίτης, ου, idem quod θιασώτης.

Θιασώδης, εος, ὁ, ἡ, thiafis celeber, feftus. Ab eodem.

Θιασῶν, ῶνος, ὁ, locus, in quo thiafi & fefta conuiuia aguntur, choreæue exercentur, locus conuiuialis, cœnatio. Ab eod.

Θιασῶται, ῶν, οἱ, fodales bacchantes, thiafos agitantes: focii in chorea. 2) focii, fodales. Ab eod.

Θιασωτικὸς, ἡ, ὸν, ad thiafos pertinens. Ab eod.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fifcella e vimine plexa in modum arculæ. οἱ δ. Athen. v. θήβη.

ΘΙΒΡΟ'Σ, item θιμβρὸς, ρὰ, ρὸν, calidus, toftus, vehemens. 2) tener, pulcer &c.

Θιγγάνω, tango, contrecto. A θίγω.

Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A feq.

Θίγω, f. θίξω, tango, attingo. 2) ferio, pungo.

Θιμβρὸς, v. θιβρός.

Θὶν, θινὸς, ὁ, vel ἡ, aceruus, cumulus. 2) littus, ripa. 3) collis. 4) agger.

Θινώδης, εως, ὁ, ἡ, littoreus. 2) leuiter elatus modo cumulorum arenæ & frugum.

Θίξις, εως, ἡ, tactus, ictus. A θίγω.

Θὶς, θινὸς, idem quod θίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui teftes contufi. A θλάω, *frango*.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eodem.

Θλάσις, εως, ἡ, contufio. Ab eod.

Θλάσμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Θλάσπι, εως, ἡ, thlafpi, herba, cardamum agrefte, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τὸ, idem. Dim.

Θλαστικὸς, ἡ, ὸν, contundendi feu collidendi vim habens. A feq.

Θλαστὸς, ἡ, ὸν, contufus. A feq.

Θλάω, ῶ, f. άσω, contundo, collido, conquaffo, frango.

Θλιβίας, ου, ὁ, fpado, qui & θλαδίας. A feq.

Θλίβω, f. ψω, premo. 2) comprimo, conftringo. 3) elido. 4) affligo.

Θλίμμα, ατος, τὸ, fuccus expreffus. A pr.

Θλιμμὸς, οῦ, ὁ, afflictio. Ab eod.

Θλίψις, εως, ἡ, compreffio. 2) afflictio, anguftiæ, anxietas. Ab eod.

Θνησείδιον, ου, τὸ, materia morticina. A θνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ θνησιμαῖον, ου, cadauer. Ab eod.

Θνῆσις, εως, ἡ, mors. Suid. Ab eod.

Θνήσκω, morior. F. θανοῦμαι & τεθνήξομαι. perf. τέθνηκα. aor. 2. ἔθανον. θανὼν. Poet. perf. part. τεθνηὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, a τεθνηκώς. τεθνᾶσι, mortui funt. inf. τεθνάναι & τεθνάναι, τέθναθι, imperat. τεθναίην Opt. &c. pleraque quafi a θνῆμι vel τέθνημι.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. E θνητὸς & γάμος, *nuptiæ*.

Θνητογενὴς, έος, ὁ, ἡ, a mortalibus genitus. Ex eod. & γίνομαι.

Θνητοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, formam mortalis habens. 2) mortalis. Ex eod. & εἶδος.

Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis. 2) homo. 3) beftia. A θνήσκω.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moueor. 2) fedeo, propriecelerite rin fedile infilio. A θοός.

Θοιμάτιον, τὸ, parua veftis. 2) palliolum. Dimin. a feq.

Θοἰμάτιον, τὸ, veftis. 2) pallium. E τὸ & ἱμάτιον.

Θοίναμα, ατος, τὸ, epulum, conuiuium. A θοινάω.

Θοινατὴρ, ὁ, conuiuator, epulo. Ab eod.

Θοινατήριον, τὸ, idem quod θοινητήριον, infra.

Θοινάω, ῶ, & θοινάομαι, ῶμαι, epulor, conuiuor. 2) cœno. 3) in cœna abfumo. 4) vefcor, comedo, deuoro. A feq.

Θοίνη, ης, ἡ, epulum, conuiuium. 2) cibus, dapes.

Θοινητήριον, ου, τὸ, triclinium, fc. χωρίον. 2) epulæ, dapes, fc. ἐδέσμα. A θοινάω.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, conuiua, epulo. Ab eod.

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, ad epulationem idoneus. A feq.

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem. 2) ad comedendum aptus.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus. 2) obfcurus, de oratione, de animo fubdolo, tecto. 3) inquinatus. 4) de fpiritu, concitatus, anxius. A θολός.

Θολερῶς, *Adu.* turbide. A pr.

Θολία, ας, ἡ, pileus faftigiatus, vmbella. A θόλος.

Θολοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, tholi feu cameræ formam habens. Ex eod. & εἶδος, *forma*.

Θολὸς, οῦ, ὁ, fordes turbidæ. 2) fufcus & turbidus humor, quem fepiæ emittunt. 3) obfcuritas.

Θολὸς, ἡ, ὸν, turbidus.

Θόλος, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faftigiata, rotunda, teftudo ædificii. 2) apud Athenienfes locus, in quo Prytanes cœnare folebant. 3) ædificium rotundum, in quo vafa quotidiano vfui neceffaria reponebantur. 4) locus in balneis, in quo fudor elicitur ficco calore.

Θολόω, f. ώσω, turbo, cœno fæculento excitato. 2) turbo, perturbo animum. 3) infufco, inquino 4) corrumpo. A θολός

Θολώδης, εος, ὁ, ἡ, turbulentus, limofus, fæculentus. Ab eod.

Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio. 2) infufcatio, inquinatio. A θολόω.

Θοὸς, ὰ, ὸν, celer, velox. 2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. ἐθόωσα, aor. 1. ap. Hom. A pr.

Θοραῖος, αία, αῖον, feminalis. A θορή.

Θορέω, ῶ, falio. θόρω, idem.

Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, femen genitale. A pr.

Θορικὸς, ἡ, ὸν, feminalis, genitali femini accommodus. A pr.

Θόρνυμαι, vel θορνύω, item θόρνυμαι & θορνύομαι, infilio, ineo, libidine agitor, coëo. Ab eodem vel θορέω.

Θορὸς, ȣ̃, ὁ, femen genitale. 2) excretio feminis. Ab eod.
Θόρος, ȣ, ὁ, admiffarius. Hefych. Ab eod.
Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor. 2) perturbo τεθορύβηκα, perf. turbaui. paff. τεθορυβημένος, turbatus, aor. 1. ἐθορυβήθην, part. θορυβηθεὶς, turbatus. A θόρυβος.
Θορυβητικὸς, ἡ, ὸν, tumultus, pauores faciens. A pr.
Θορυβοποιέω, tumultus facio.
Θορυβοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans. 2) feditiofus. E θόρυβος & ποιέω.
Θόρυβος, ȣ, ὁ, tumultus, turba.
Θορυβώδης, εος, ὁ, ἡ, tumultuofus, turbulentus. 2) ftrepens, obftrepens.
Θορυβωδῶς, *Adu.* tumultuofe, turbulenter, raptim. A pr.
Θορύω, in libidinem concito. A feq.
Θόρω, falio; vt hinc fit ἔθορον, θόρον, imperf. & aor. 2. θορῶν, θορέσα, aor. 2. part.
Θȣραῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adfultat, impetuofus. A θȣ̃ρος.
Θȣ̃ρας, άδος, ἡ, impetuofa. Nicand. Ab eod.
Θȣράθρα, ας, ἡ, initus. ὀχεία. Hefych. A feq.
Θȣρὴς, ȣ, ὁ, admiffarius, qui init. Hef. A θόρω.
Θȣρικὸς, ἡ, ὸν, impetuofus, violentus. A θȣ̃ρος.
Θȣριομάντις, ὁ, vox comica, vates ineptus, proprie, qui bellum vaticinatur. A feq. & μάντις.
Θȣ́ριος, ία, ιον, impetuofus, bellicofus. A θȣ̃ρος.
Θȣ̃ρις, ιδος, ἡ, impetuofa. Ab eod.
Θȣ̃ρος, ȣ, ὁ, impetuofus, qui cum impetu adfultat. A θόρω.
Θόωκος, ὁ, fedile, folium, confeffus. A θῶκος.
Θοῶς, *Adu.* celeriter. A θοός.
Θραγμὸς, ὁ, fragor, f. fonus e re aliqua confufa./A θράσσω.
Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia. τὸ ἐπὶ Θρᾴκης, Thracia. A Θρᾷξ vt fqq.
Θρᾷκες, οἱ, Thraces: Edoni.
Θρακίας, ȣ, ὁ, Thracias, vt θρακίας λίθος, *lapis.*
Θρακικὸς, ἡ, ὸν, Thracicus.
Θρακιστὶ, *Adu.* Thracum more.
Θρανεύω, f. εύσω, fupra fcabellum vel fedile pono, extendo. A θρᾶνος.
Θρανίδιον, ȣ, τὸ, Dim. a θρᾶνος.
Θρανίτης, ȣ, ὁ, remex fummi ordinis in triremi. Ab eod.
Θρανῖτις, ιδος, ἡ, v. c. κώπη, remus thranitæ. A pr.
Θρανιτικὸς, ἡ, ὸν, qui thranitarum eft. Ab eod.
Θρᾶνος, ȣ, ὁ, fella, in fpecie familiaris. 2) fcabellum, hypopodium. 3) fcabellum, in quo coria extenduntur. A θράω, *fedeo.*
Θρανύξαι, confringere, conterere. ap. Lyc.
Θρᾷξ, Θρᾳκὸς, ὁ, Thrax.
Θρᾴκιος, ία, ιον, Thracius. A pr.
Θρᾴκιος, ία, ιον, idem & ab eod.
Θρασυμαχος, ap. Pind. pro θρασύμαχος. A θρασὺς & μάχη.
Θρασέως, *Adu.* audacter, temerarie. A θρασύς.
Θρασκίας, ȣ, ὁ, Thrafcias, Cæcias, ventus. Quafi θρακίας, a θρᾷξ.
Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas, pro θάρσος.
Θρᾷσσα, vel Θρᾷττα, Θρῇσσα, Θρηΐσσα, Treffa vel Threiffa, femina e Thracia. A Θρᾷξ.
Θράσσω, *Att.* θράττω, f. ξω, moueo, moleftiam creo vellicando, pungendo: item contundo, frango. A ταράσσω.
Θρασύγλωττος, ȣ, ὁ, ἡ, audax verbis. E θρασὺς & γλῶττα.
Θρασυγλωττία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis. A pr.
Θρασύγυιος, ȣ, ὁ, ἡ, audax robore corporis. E θρ. & γυῖον, *membrum.*
Θρασύδειλος, ȣ, ὁ, ἡ, fimul audax & timidus, audaciæ timidus oftentator.
Θρασυκάρδιος, ȣ, ὁ, ἡ, audax, ferox. E θρ. & καρδία.
Θρασυμάχανος, ȣ, ὁ, ἡ, *Dor.* pro θρασυμήχανος, audax machinator: qui confilia audacia init. E θρ. & μηχανή.
Θρασυμάχας, ȣ, ὁ, *Dor.* pro θρασυμάχης, audax in pugna. Gen. pl. *Dor.* θρασυμαχᾶν. A μάχη.
Θρασύμαχος, ὁ, idem & ab eod.
Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, qui irruentem hoftem audacter fuftinet. E θρ. & μένω. (vel memor conftantiæ, fiduciæ in difcrimine. A μέμνημαι.)
Θρασυμήδης, ες. E θρ. & μῆδος, idem quod feq.
Θρασύμητις, ιδος, ὁ, ἡ, & θρασυμήτης, ȣ, ὁ, audax confilio.
Θρασυμήχανος, ον, v. θρασυμάχανος.
Θρασύμυθος, ȣ, ὁ, ἡ, verbis audax.
Θρασύνω, audacem reddo. Hinc θρασύνομαι, audax fio, audacter & libere loquor, fum confidens. A θρασύς.
Θρασυξενία, ας, ἡ, hofpitis infolentia, audacia hominis peregrini. A θρ. & ξένος.
Θρασύπονος, ον, fortis in fuftinendo labore.
Θρασὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, audax, temerarius, proteruus.
Θρασύσπλαγχνος, ȣ, ὁ, ἡ, animo intrepidus. E θρ. & σπλάγχνα.
Θρασυσπλάγχνως, *Adu.* audacter, intrepide. A pr.
Θρασυστομέω, ῶ, fut. ήσω, audacter & infolenter loquor. A feq.
Θρασύστομος, ȣ, ὁ, ἡ, ore audax. E θρ. & στόμα.
Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, ferocia. A θρασύ.
Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia. A feq.
Θρασύφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, audaci & procaci ore vtens. E θρ. & φωνή.
Θρασύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, audax, promtus manu.
Θρασυχειρία, ας, ἡ, fortitudo. A pr.
Θρᾶττα, ἡ, nomen pifcis vilis, nec vulgo noti, ap. Athenienfes.
Θραττίδιον, τὸ, Dim. a pr.
Θράττω, v. θράσσω.
Θραῦλος, it. θραυρὸς, ruptus, fractus, fragilis. *Comp.* θραυλότερος. Hefych. Suid. A θραύω, *rumpo, frango.*
Θραύπαλος, traupalus, arbor apud Theophr.
Θραυπὶς, ίδος, ἡ, auis. Gazæ, carduelis. apud Ariftot.
Θραυσαντυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, frangens currum.

Verbum ineptum, veteris tragici, ap. Aristophan.

Θραῦσμα, ατος, τὸ, fragmentum. 2) lepra, lues. οἱ ὁ. A θραύω.

Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura. 2) calamitas, lues. οἱ ὁ. Ab eod.

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fragilis. 2) friabilis. Ab eod.

Θράττω, vid. θράσσω.

Θραύω, fut αύσω, frango. 2) frio, contundo. 3) debilito. 4) dolore affi io. οἱ ὁ.

ΘΡΑ'Ω. inus. occurrit θρήσασθαι, sedere apud Atheniæum e Phileta.

Θρεκτικὸς, ἡ, ὸν, celer, cursu velox. A τρέχω.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, ouis. A τρέφω.

Θρεμματοτροφέω, pecora habeo vel alo.

Θρεξάσκω, curro, inus. Ponitur propter θρέξασκον Homericum, quod est Imperf. Ionicum, ab aor. 1. ἔθρεξα, ἔθρεξας, ἐθρέξασκον, θρέξασκον, a τρέχω, curro.

Θρεοκάρδιος, ὁ, ἡ, tristis. Anacr. A θρέομαι & καρδία.

Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A seq.

Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.

Θρεπτήριος, ε, ὁ, ἡ, qui ali solet. 2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ θρεπτήρια, ων, alimenta, item, nutritionis præmia, beneficia quæ parentibus senioribus tribuuntur pro educatione a liberis. sc. γέρα. v. θρέπτρον. Ab eodem.

Θρεπτικὸς, ἡ, ὸν, alendi vim habens. A seq.

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, nutritus, altilis.

Θρέπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix, fem. a θρεπτήρ.

Θρεπτρον, τὸ, plur. θρέπτρα, idem quod θρεπτήρια, quæ & θρέπτα. ap. Hom. si lectio sana.

Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura.

Θρέω, f. θρέσομαι, sonum edo, fremo, clamo, loquor, lamentor, lugeo.

Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor. 2) lugeo. 3) odas lugubres cano. A θρῆνος. Vnde

Θρήνημα, τὸ, carmen lugubre, lamentatio.

Θρηνητέος, έα, έον, lugendus. Ab eod.

Θρηνητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget, eiulat.

Θρηνητικὸς, ἡ, ὸν, ad lamentandum propensus.

Θρηνητικῶς, Adu. lugubriter.

Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A θρηνητήρ.

Θρῆνος, ε, ὁ, planctus, lamentatio, cantus lugubris. A θρέω.

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. A θράω.

Θρηνῳδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano. 2) lugeo, deploro. A θρηνῳδός.

Θρηνῴδημα, τὸ, lugubris cantus. A pr.

Θρηνῳδης, εος, ὁ, ἡ, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus. A θρῆνος.

Θρηνῳδία, ας, ἡ, lugubris cantus. A seq.

Θρηνῳδὸς, ε, ὁ, ἡ, qui carmen lugubre canit. ἡ θρηνῳδὸς, præfica, quæ conducta plorat in funere. E θρῆνος & ᾠδὴ, cantus.

Θρησκεία, ας, ἡ, religio. 2) superstitio. 3) ritus, cærimoniæ. A θρησκεύω.

Θρησκευτήριον, τὸ, templum, ædes, sacellum. Ab eod.

Θρησκευτὴς, ε, ὁ, religiosus. 2) superstitiosus. A seq.

Θρησκεύω, fut. εύσω, deum colo, veneror. 2) superstitiosus sum. 3) colo, veneror. A seq.

ΘΡΗ'ΣΚΟΣ, ον, religiosus. 2) superstitiosus.

Θριάζω, f. άσω, folia fici, aut cuiuslibet arboris decerpo. 2) furore percitus sum, numine adflor. Hes. A θρίον, primum, alterum a seq.

ΘΡΙΑΙ', ῶν, αἱ, calculi, quos sortilegi in vrnam coniiciunt, vnde oracula. 2) sortes.

Θριαμβευτὴς, ε, ὁ, triumphator. A seq.

Θριαμβεύω, fut. εύσω, triumpho de aliquo. 2) triumphare facio, in N. T. Hinc θριαμβεύομαι, in triumpho ducor. A θρίαμβος.

Θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, triumphalis. Ab eod.

Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem. A seq.

Θρίαμβος, ε, ὁ, triumphus.

Θριαμβοδιθύραμβος, ὁ, Epith. Bacchi.

Θριαταὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores. 2) vinitores.

Θριγκίον, ε, τὸ, Dim. seq.

Θριγκὸς, ε, ὁ, pinna seu corona murorum. 2) lorica muri, &c. 3) septum, vallum, maceria. Scribitur etiam θριγγὸς & θριγχὸς, non bene.

Θριγκόω, ῶ, fut. ώσω, vallo, sepio, lorico. 2) fastigium seu coronam ædificio impono. A pr.

Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricæ adiunctio, circumseptio. A pr.

Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca siluestris. A θρίδαξ.

Θριδακινὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Dim. a pr.

Θριδάκινος, η, ον, qui est in vel e lactuca, vt folium.

Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca.

Θριδακώδης, εος, ὁ, ἡ, lactucæ similis, qui e lactucarum genere est. A seq.

Θρίδαξ, ακος, ἡ, lactuca.

Θρίζω, f. ίσω, meto. 2) incido. 3) rado, pro θερίζω, vel ab inus. θρίω, tero, frango, vt θράω. item pro τρίζω, vnde Hes. θριμμὸς, θρίσκος, pro θρίος.

Θρινακρία, ας, ἡ, Sicilia. Θρινακρίη, Sicula.

Θρινακρὶς, ίδος, Sicula.

Θρίναξ, ακος, ὁ, quasi tridens, ligo, bidens. 2) vannus, vannulus, ventilabrum.

Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus. 2) seta. 3) villus.

Θριοβόλος, ε, ὁ, ἡ, qui θρίας in vrnam iacit, sortilegus. E θρίαι & βάλλω.

Θρίον, vel θρῖον, ε, τὸ, folium ficulneum. 2) folium quoduis. 3) genus edulii.

ΘΡΙ'ΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora, vento fauente.

Θριπήδεστος, ε, ὁ, ἡ, corrosus & exesus a tineis. E θρὶψ & ἔδω, edo.

Θριπόβρωτος, ε, ὁ, ἡ, idem. 2) corrosus & exesus a vermibus. Ex eod. & βιβρώσκω.

Θριποφάγος, ε, ὁ, ἡ, cui victus est e collis, qui vescitur verminous ligna rodentibus. E θρὶψ & φαγεῖν, edere.

Θριπώδης, εος, ὁ, ἡ, putrescens, vermibus obnoxius. A seq.

Θρὶψ, θριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίβω, tero.

Θροέω, ῶ, f. ήσω, fremo, clamo, loquor. 2) turbo. Pass. perturbor. A θρόος.

Θρομβήιον pro θρομβεῖον, ȣ, τὸ, grumulus, paruus grumus. A θρόμβος.
Θρομβίον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.
Θρομβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, grumosus, grumo similis. Ab εἶδος, & seq.
Θρόμβος, ȣ, grumus, v. c. sanguinis concreti.
Θρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo. Hinc θρομβόομαι, ȣμαι, in grumos coëo. A pr.
Θρομβώδης, εος, ὁ, ἡ, grumo similis, grumosus. Ab eod.
Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos. A θρομβόω.
Θρονίζω, f. ίσω, in throno colloco. A θρόνος.
Θρονισμὸς, ȣ, ὁ, collocatio in throno, inauguratio. A pr.
Θρονιςὴς, ȣ, ὁ, qui in throno collocat. Ab eodem.
ΘΡΟ'ΝΟΝ, ȣ, τὸ, flos. 2) pigmentum. 3) pharmacum, venenum. Plur. τὰ θρόνα, etiam bestiæ diuersicolores.
Θρονοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui thronos conficit. A seq. & ποιέω.
Θρόνος, ȣ, ὁ, thronus, solium, sedes, sedile, sella. 2) regnum, imperium. 3) regimen Ecclesiæ, s. Episcopatus.
Θρόος, ȣ, contr. θρȣ̃ς, ȣ, ὁ, clamor tumultuantium, pugnantium, tumultus. 2) fremitus, murmur, susurrus. 3) fama, rumor. 5) turba. A θρέω, clamo.
Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. a seq.
Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium. 2) herba, cuius folia apta sunt ad ellychnia.
Θρυγανάω, vel θρυγανόω rectius, frico, scalpo, leniter pulso, v. c. ianuam v. θρύπτω.
Θρύινος, ίνη, ινον, iunceus. A θρύον.
Θρυλιγμὸς, ὁ, vitium & peccatum canentis, ap. Dion. Halic. idem fere quod ἐκμέλεια, aut saltem species eius. A θρυλίζω.
Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro. 2) famigero, dissemino, spargo in vulgus. θρυλλέμενα, vulgo nota. 3) inculco. A θρύλλος.
Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus iactatur, fabula vulgi, prouerbium vulgi, rumor, susurrus. A pr.
Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, confractum, siue quod discerptum est. A θρυλλίσσω.
Θρυλλίζω, f. ίσω, susurro, murmuro. Reperitur & θρυλίζω. A θρύλλος.
Θρυλλίσσω, f. ξω, frango. A seq.
Θρύλλος, ȣ, ὁ, susurrus, murmur, rumor. 2) tumultus. 3) colloquium clandestinum.
Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A θρύπτω.
Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ. 2) frustum panis. 3) crustum. A pr.
Θρύον, ȣ, τὸ, iuncus. 2) vlua.
Θρύορις, ȣ, ὁ, genus herbæ vesicariæ. A pr.
Θρυπτικὸς, ἡ, ὸν, pronensus ad delicatam vitam, delicatus, mollis. 2) frangendi, seu comminuendi vim habens. A θρύπτω.
Θρυπτικῶς, molliter, delicate. A pr.
Θρύπτω, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero. 2) frio. 3) frango deliciis, luxu. θρύπτομαι, deliciis frangor, eneruor, delicior, delicias facio, insolens sum. Ab inus. θρύω, idem quod θράω, θρίω.
Θρύψις, εως, ἡ, ipsa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio. 2) deliciæ, mollities. A pr.
Θρυψίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui molli & delicata est cute. Hesych.
Θρυώδης, ες, iuncis abundans. epith. regionis. A θρύον.
Θρώσκω, salio, insilio. 2) semen eiicio, quod alias est, σπερμαίνω. Hesych.
Θρωσμὸς, ȣ, ὁ, tumulus, locus eminens, vnde subsultim descenditur. A pr.
Θύα, ας, ἡ, v. θύια.
Θυάζω, f. άσω, sacrifico, consecro. 2) Bacchica orgia celebro. Ab eod.
Θύαρος, ȣ, ὁ, lolium, ita dicitur a quibusdam. Diosc. Ab eod.
Θυὰς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur, Baccha. quoniam Bacchæ quasi furore percitæ ferebantur, cum sacra sua celebrarent. 3) *Adi.* solennis. Ab eod.
Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen vrbis Asiæ.
Θυάω, ῶ, subo: velut sus libidinoso furore percita. A θύω.
Θυγάτηρ, τέρος, *per Syncop.* τρὸς, ἡ, filia.
Θυγατριδȣ̃ς, ὁ, nepos e filia.
Θυγατριδῆ, ἡ, neptis e filia.
Θυγάτριον, ȣ, τὸ, filiola. Dim. a θυγάτηρ.
Θυγατροθετέω, pro filia adopto. Ex θυγ. & τίθημι.
Θύεια, ας, ἡ, v. θυία.
Θυεία, ας, ἡ, mortarium.
Θυείδιον, ȣ, τὸ, mortariolum. Dim. a pr.
Θύελλα, ης, ἡ, procella, turbo. Ab eod.
Θυελλήεις, ήεσσα, ῆεν, procellosus. A pr.
Θυελλώδης, εος, ὁ, ἡ, procellosus. Ab eodem.
Θυελλοφορέω, cum impetu fero.
Θυέςειος, εία, ειον, Thyesteus, a θυέςης, Thyestes.
Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, odorifer, odoratus. A θύος.
Θυηκόος, ὁ, sacerdos, sacrorum peritus. A θύος & κοέω, *intelligo.*
Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruspicium, extispicium. 2) libamentum, primitiæ sacrorum. 4) sacculus in quem suffimenta coniiciuntur. Ab eod.
Θυηλήματα, άτων, τὰ, farra ad sacrificium pertinentia. 2) suffimenta, quæ in aris adolebantur. A pr.
Θύημα, ατος, τὸ, suffimentum, odoramentum. A θύω.
Θυηπολέω, ῶ, fut. ήσω, sacrifico, macto. A θυηπόλος.
Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in sacris. Ab eod.
Θυηπόλιον, ȣ, τὸ, sacrificium. Ab eod.
Θυηπόλος, & θυηπολης, ȣ, ὁ, ἡ, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus. E θύος & πολέω, *versor.*
Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens suffimentis. A θύω.
Θυηφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, victimam consumens. E θύος & φαγεῖν.
Θυία, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens & odorata. 2) mortarium. 3) pila. A θύω.
Θυϊὰς, άδος, ἡ, idem quod θυάς.

Θυΐδιον, ου, τὸ, mortariolum. Dim. a θυΐα.
Θύϊνος, ίνη, ινον, thyinus, qui eſt e thyia. Ab eodem.
Θυϊώς, α, ον, thyiam ſimilitudine referens. Ab eodem.
Θυῖον, τὸ, inuenitur pro θεῖον.
Θυΐς, ίδος, ἡ, mortarium. A θυΐα.
Θυΐσκη, ης, ἡ, thuribulum, acerra. 2) mortariolum. Ab eod.
Θυΐσκος, ου, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.
Θυΐτης, ſc. λίθος, lapis thyites. Ab eod.
Θυλάκιον, ου, τὸ, ſacculus. 2) folliculus, vagina feminis. Dim. a θύλακος.
Θυλακίσκος, θυλακίσκη, θυλακίσκιον, idem & ab eodem.
Θυλακοειδής, έος, ὁ, ἡ, ſacci formam habens. 2) folliculo ſimilis. E θ. & εἶδος.
Θυλακίτης, ου, ὁ, fem. θυλακῖτις, ιδος, ἡ, ſacci ſ. folliculi formam habens. A ſeq.
Θύλακος, ου, ὁ, ſaccus, vter, follis, crumena. 2) folliculus, vagina feminis. 3) panarium, ſaccus, in quo panes aut farinæ conduntur. 4) corpus humanum, per contemtum, cum refertur ad animum.
Θυλακοτρὼξ, τρῶγος, ἡ, ſaccos rodens. Nomen muris. E θύλαξ & τρώγω, rodo.
Θυλακοφορέω, f. ήσω, qui ſacco circumfert, v. c. merces. θυλακοφόρος, ὁ, ἡ, qui ſaccum, peram geſtat. E θ. & φέρω.
Θυλακώδης, εος, ὁ, ἡ, ſacci formam habens. A θύλακος.
Θύλαξ, ακος, ὁ, idem quod θύλακος.
Θύλημα, ατος, τὸ, idem quod θυήλημα. A θύω.
Θῦμα, ατος, τὸ, odoramentum. 2) ſacrificium, victima. Ab eod.
Θυμαίνω, f. ανῶ, iraſcor, excandeſco. A θυμός.
Θυμαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, dolorem adferens animo. Ex eod. & ἄλγος, dolor.
Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, titio niger, carbo ſemiuſtus, vel fuligo, tropice iracundia. A τύφω, vſtulo.
Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, placeo. 2) mihi placet. A ſeq.
Θυμάρης, εος, ὁ, ἡ, gratus, placitus. E θυμὸς & ἄρω, apto, vel conuenio.
Θυμάρμενον, animo gratum. Ab iisd.
Θυμάτιον, ου, τὸ, hoſtiola, victima exigua. Dim. a θῦμα.
ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. Satureia, Philox.
Θυμβρεπιδειπνος, ου, ὁ, ἡ, Vox Comica, qui thymbra veſcitur, thymbram pro carne ad panem edit, pauper. E pr. ἐπὶ & δεῖπνον.
Θύμβρις, ιδος, ἡ, Tiberis, nomen fluuii.
Θυμβρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum. A θύμβρα.
Θύμβρον, ου, τὸ, idem quod θύμβρα.
Θυμβροφάγος, ὁ, ἡ, thymbra victitans, pauper.
Θυμέλη, ης, ἡ, altare. 2) ara Bacchi poſt orcheſtram. 3) ſcena, pulpitum. 4) mola in ſacrificiis. A θύω.
Θυμελικὸς, ή, όν, ſcenicus. 2) Subſt. ὁ, hiſtrio. 3) muſicus. A pr.
Θυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, iraſcor. A θυμός.
Θυμηγερέω, ῶ, fut. ήσω, animum recolligo aut ſuſcito, ſtimulo ad iracundiam. Ex eod. & ἀγείρω, colligo, vel ἐγείρω, ſuſcito.
Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo ſum læto & hilari. Ex eod. & ἥδομαι, delector.
Θυμηδὴς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus. Ex eod. & ἡδὺς, dulcis.
Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia. A pr.
Θυμήρης, εος, ὁ, ἡ, v. θυμάρης.
Θυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimentum ex aromatibus, incenſum thus. A θυμιάω.
Θυμίασις, εως, ἡ, ſuffitus, ſuffitio. 2) euaporatio, exhalatio. Ab eod.
Θυμιατήριον, ου, τὸ, thuribulum, acerra. Ab eodem.
Θυμιατικὸς, ή, όν, ad ſuffiendum aptus. 2) vapores exhalans. A θυμιάω.
Θυμιατὸς, ή, όν, exhalans vel qui exhalatur. Ab eodem.
Θυμιάω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odores accendo, adoleo. θυμιαθεὶς, aor. I. paſſ. part. accenſus, vſtus. A θύω.
Θυμίδιον, ου, τὸ, Dim. a θυμός.
Θυμικὸς, ή, όν, animoſus. 2) fortis. 3) iracundus. Ab eod.
Θυμικῶς, Adu. irate, vehementer. A pr.
Θύμινος, ίνη, ινον, thyminus, ex thymo factus. A θύμος.
Θύμιον, ου, τὸ, ſmilax, taxus, cunila. 2) ſupra corpus quaſi verrucula eminens, ſupr. tuberculum carnoſum, quod in pudendis, glande, præputio, ano, gignitur. A θύμος.
Θυμίτης, ου, ὁ, thymo conditus, vt θυμίτης οἶνος, vinum thymites, ἅλες θυμῖται, ſales cum thymo triti. Vnde
Θυμιτίδης, ου, ὁ, thymo miſtus, tritus. Hinc apud Ariſtoph. θυμιτιδᾶν ἁλᾶν, Dor. pro θυμιτιδῶν ἁλῶν, ſalium thymo miſtorum.
Θυμοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, animo dolens, luctu & mœrore grauis. E θ. & βαρύς.
Θυμοβορέω, ῶ, fut. ήσω, animum exedo. A ſeq.
Θυμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, animum exedens. E θ. & βορά, pabulum.
Θυμοδακὴς, έος, ὁ, ἡ, moleſtus, animum rodens & mordens. E θ. & δάκνω, mordeo.
Θυμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, animoſus, acer & vehemens. Epith. equi. τὸ θυμοειδὲς, animi præſentia, vigor, ſtrenua virtus. Plat. E θ. & εἶδος.
Θυμοειδῶς, Adu. animoſe, iracunde. A pr.
Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente p[illegible]
Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus.
Θυμόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui animo, ratione, futura præſpicit, vates.
Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenſo animo ſum ex aliqua re. 2) bello aliquem vlciſci cupio, cum propter te[illegible] virium non poſſum, ſed cogar iniurias perferre.
Θυμομαχία, ἡ, infeſtus in aliquem, & belligerandi cupidus animus. A pr.
Θύμον, ου, τὸ, thymum, herba odorata. 2) cepa agreſtis, bulbus. A θύμος.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica e thymo, aceto, salibus, pulegio & ruta. A θύμος & ὄξος, acetum, & ἅλμη, muria, salsedo.

Θυμοπληθὴς, ὲς, plenus irarum, iracundus. E θ. & πλήθω.

Θυμοραϊστὴς, ȣ͂, ὁ, animum perdens, exedens.

Θυμὸς, ȣ͂, ὁ, animus, s. impetus animi. 2) cupiditas. 3) animi præsentia. 4) animi præstantia. 5) animi vehementia. 6) animalis & viuificus spiritus. 7) ira, excandescentia, iracundia. 8) iræ effectus, pœna.

Θύμος, ȣ, ὁ, thymus, herba. 2) bulbus, cepa agrestis. 3) glandulosa pars, quæ in iugulo ad os summum pectoris consistit. 4) tuberculum carnosum, quod super corpus quasi verrucula existit.

Θυμοσοφικὸς, ὴ, ὸν, qui ipse sibi animi sui acumine peritiam alicuius rei adquisiuit. 2) ingenio præstans, ingeniosus, solers.

Θυμόσοφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui sapientiam non ex disciplina, sed ab ipsa natura hausit. 2) natura solers, docilis, ingeniosus.

Θυμοφθορέω, animum corrumpo, exedo, vt curis, ægritudine. A seq.

Θυμοφθόρος, ȣ, ὁ, ἡ, animum labefactans, animum perdens, A θ. & φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. ώσω, ad iram prouoco, concito. θυμόομαι, ȣ͂μαι, irascor. θυμωθεὶς, iratus, aor. 1. part. A θυμός.

Θυμώδης, εος, ὁ, ἡ, animosus. 2) iracundus. 3) thymum referens. E θυμὸς vel θύμος.

Θυμωδῶς, iracunde. A pr.

Θύμωμα, τὸ, ira, excandescentia. A θυμόω.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandescentia, ira nascens & modo existens. Ab eod.

Θυνέω, cum impetu feror. A θύνω.

Θύννα, ης, ἡ, thynnus. A θύννος.

Θυννάζω, f. άσω, pungo, vt piscator thynnum maiorem conto, vel tridente. Ab eod.

Θυνναῖος, αία, αῖον, qui e thynno est. Hinc θυνναῖον, ȣ, sacrificium e thynnis. Ab eod.

Θύνναξ, ακος, ὁ, paruus thynnus. Ab eod.

Θυννὰς, άδος, ἡ, thynnus.

Θυννεῖον, ȣ, τὸ, frustum thynni.

Θυννευτικὸς, ὴ, ὸν, thunninus. Epith. retis, quo thynni capiuntur. Quasi a θυννεύω, thynnos capio.

Θυννίδες, ων, αἱ, salsamenta muriæ. 3) frusta thynnorum in partes concisorum.

Θυννίζω, f. ίσω, pungo, stimulo. 2) reiicio. 3) decipio. Vide θυννάζω.

Θυννίον, ȣ, τὸ, paruus thynnus. Dim. a θύννος.

Θυννὶς, ίδος, ἡ, thynnus, piscis. Ab eod.

Θυννοθηραῖος, αία, αῖον, thynnorum venationi aptus. A seq.

Θυννοθήρας, ȣ, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos capit. E seq. & θήρα, venatio.

Θύννος, ȣ, ὁ, thynnus, piscis. A θύνω.

Θυννοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, thynnos speculor & capio. 2) intentis oculis accurate obseruo, vt piscatores thynnos ex alta specula procul venientes obseruant.

Θυννοσκοπεῖον, ȣ, τὸ, locus thynnorum insidiis aptus. A θυννοσκόπος.

Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum captatio. 2) accurata obseruatio. Ab eod.

Θυννοσκόπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui thynnis insidiatur.

Θυννώδης, εος, ὁ, ἡ, thynno similis. 2) crassus & ineptus.

Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. A θύω.

Θυοδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, suffimentorum receptor. Hinc θυοδόκον, scil. ἀγγεῖον, suffimentorum receptaculum. Est & epith. templi. A θύον & δέχομαι, recipio.

Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, suffitu repletus. A seq.

Θύον, ȣ, τὸ, libum, quod diis offerebatur. 2) aroma seu suffimentum. 3) thya, arbor odora. A θύω.

Θύος, εος, τὸ, victima, hostia, sacrificium. 2) suffimentum in sacris. Ab eod.

Θυοσκινέω, sacra facio.

Θυοσκόος, ȣ, ὁ, aruspex, sacrorum peritus. E θύος & κοέω, pro νοέω, intelligo.

Θυοσκόπος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis suffio, odorem iucundum reddo. 2) pass. θυόομαι, furore correptus sum, cum furore ruo. A θύον, vel θύος.

Θύρα, ας, ἡ, ianua, ostium. 2) facultas rei faciendæ.

Θύραζε, Adu. foras. 2) citra, foris.

Θυράθεν, Adu. foris. 2) forinsecus, extrinsecus. Hinc ὁ καὶ ἡ θύραθεν, externuus, a, um, τὰ θύραθεν, bona externa, fortuita.

Θυραία, ας, ἡ, ianua inter duas ædes, quæ scil. facta est perfosso pariete communi. A seq.

Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adlatus. 2) qui foris est, absens, externus. 3) ad ianuam pertinens.

Θυραυλέω, ῶ, f. ήσω, foribus adsideo, ad fores sedeo. 2) foris, non domi sum. 3) sub dio ago, vt pastores &c. 4) extra vrbem, in agro, castris sum. A θύραυλος.

Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores. 2) commoratio extra vrbem, domum, in agro sub dio. Ab eod.

Θυραυλικὸς, ὴ, ὸν, qui sub dio est, aut fit.

Θύραυλος, ȣ, ὁ, ἡ, ante fores iacens seu excubans. 2) foris, sub dio, pernoctans, commorans. E θύρα & αὐλὴ, aula.

Θυρέασπις, ιδος, ἡ, scutum & parma.

Θυρεοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, scuti formam habens. 2) cartilago quædam. E seq. & εἶδος.

Θυρεὸς, ȣ, ὁ, ianua, operculum. 2) scutum, a forma & magnitudine ianuæ. A θύρα.

Θυρεοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, scutifer, scutatus pedes. A pr. & φέρω.

Θυρεπανοίκτης, ȣ, ὁ, ianuarum apertor, Philoxeno, effractor. 2) qui quasuis ædes impune ingreditur. E θύρα & ἐπανοίγω, aperio.

Θύρετρον, ȣ, τὸ, ianua, ostium. A θύρα.

Θύρηφι, Dat. Adu. foris, extra. A θύρα & part. φι.

Θυρίδιον, θύριον, ȣ, τὸ, ostiolum, parua ianua. Dim. a θύρα.

Θυρὶς,

Θυρὶς, ἴδος, ἡ, oſtiolum. 2) feneſtra. Ab eod.
Θυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, oſtii ſpeciem habens. Ab eod. & εἶδος.
Θυροῖγὸς, ȣ̃, ὁ, ianitor. E θ. & οἴγω, *aperio*.
Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, ianuam pulſo. A θυροκόπος.
Θυροκοπήτης, ȣ, ὁ, ianuam pulſans, vt marculus. A pr.
Θυροκοπικὸς, ὴ, ὸν, idem. Epith. ſaltationis. v. κρεσίθυρος. A ſeq.
Θυροκόπος, ὁ, ὁ, idem. E θ. & κόπτω, *pulſo*.
Θυροκρȣστέω, ῶ, f. ήσω, ianuas pulſo. E θ. & κρȣ́ω.
Θυροπηγία, ας, ἡ, ianuarum fabricatio. E θ. & πήγνυμι, *compingo, fabricor*.
Θυροποιὸς, ȣ̃, ὁ, ianuarum opifex. E θ. & ποιέω.
Θυρόω, ῶ, f. ώσω, ianua claudo, foribus munio.
Θυρσαχθὴς, ὲς, grauis thyrſo, metuendus thyrſo. Epith. Bacchi. E θύρσος & ἄχθος, *onus*.
Θυρσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, thyrſi formam referens. Ex eod. & εἶδος.
Θυρσόλογχος, ὁ, thyrſus, haſta thyrſi. λόγχη τεθυρσωμένη. E θ. & λόγχη.
Θυρσομανὴς, έος, ὁ, ἡ, thyrſo furens, de bacchantibus. E θ. & μαίνομαι.
Θυρσοπλὴξ, idem. vide apud Heſych. θυρσοπλῆγες, thyrſo percuſſi, inſanientes in orgiis Bacchicis, vnde & tropice, acerrima alicuius rei cupiditate incenſi, vt laudis &c. A ſeq. & πλήσσω, *percutio*.
Θύρσος, ȣ, ὁ, thyrſus, haſtula hedera veſtita. item virga, baculus. οἱ ὁ. A θύω.
Θυρσοτινάκτης, ȣ, ὁ, thyrſum quatiens. E pr. & τινάσσω, *quatio*.
Θυρσοφορέω, ῶ, f. ήσω, thyrſum geſto.
Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrſi geſtatio. A ſeq.
Θυρσοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, thyrſiger, thyrſum geſtans. E θ. & φέρω.
Θυρσόω, haſtam hedera cingo, vt thyrſus fiat. A θύρσος.
Θύρωμα, ατος, τὸ, obſtructio aditus per ianuam. 2) ianua. 3) tabulæ vel ad ianuas faciendas, vel e ianuis reuulſæ; aſſeres quicunque. 4) poſtis. Gl. Vet. A θυρόω.
Θυρὼν, ῶνος, ὁ, veſtibulum. A θύρα.
Θυρωρεῖον, ȣ, τὸ, cella ianitoris. A θυρωρός.
Θυρωρέω, ῶ, f. ήσω, ianuam cuſtodio, ſum ianitor. A ſeq.
Θυρωρὸς, ȣ̃, ὁ, vel ἡ, ianuæ cuſtos, ianitor, oſtiarius. E θύρα & ὄρος, *cuſtos*, vel ὤρα, *cura*.
Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus. A ſeq.
Θυσανοι, οἱ, fimbriæ, limbi.
Θυσάνȣρος, ȣ, ὁ, ἡ, hirtam & villoſam fimbriatam vel alatam habens caudam. Heſych. E pr. & ȣ̓ρὰ, *cauda*.
Θυσανώδης, εος, ὁ ἡ, fimbriatus. Ab eod.
Θυσανωτὸς, ὴ, ὸν, idem, & quaſi a θυσανόω.
Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia ſeu rami cum fructu appenſo. 2) virgæ Bacchicæ. 3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A θύω.
Θυσία, ας, ἡ, ipſa actio ſacrificandi, ſolennitas in re diuina facienda. 2) feriæ, quibus ſacra fiunt. 3) victima, hoſtia. Ab eod.
Θυσιάζω, f. άσω, ſacrifico, immolo. A pr.
Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A θύω.
Θυσιαστήριον, ȣ, τὸ, ara, vbi victimæ adolentur. 2) menſa, in qua Euchariſtia reponitur, ap. Script. Eccl. A θυσιάζω.
Θύσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſacrificari poteſt aut ſolet. A θύω.
Θυσκάριον, ȣ, τὸ, Dim. a ſeq.
Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, τὰ θύματα diis offerenda recipiens. A θύω.
Θυσκόος, v. θυοσκόος.
Θυσκόπος, v. θυοσκόπος.
Θύσσανοι, θυσσανόεις, & θυσσανωτὸς, vide θύσανοι &c.
Θύσσω, quatio. Heſ. A θύω.
Θυστὰς, άδος, ἡ, ſacrifica, ſacrificialis. 2) bacchica, v. c. βοὴ. clamor bacchantium. Aeſchyl. Ab eod.
Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, ſacrificus. Ab eod.
Θυτήριον, ȣ, τὸ, ara. A ſeq.
Θυτήριος, ȣ, ὁ, ἡ, aptus ad ſacrificandum. A θύω.
Θύτης, ȣ, ὁ, aruſpex, ſacerdos. Ab eod.
Θυτικὸς, ὴ, ὸν, ſacrificus, ad ſacrificia pertinens. Hinc ἡ θυτικὴ, ſc. τέχνη, aruſpicina, aruſpicum diſciplina, ſcientia faciendi rem diuinam. Ab eod.
Θύψις, εως, ἡ, vſtio. A τύφω, *vro*.
Θύω, f. θύσω, p. τέθυκα, ſacrifico, ſacra facio, at *in med.* exta inſpicio, de haruſpicibus. 2) cum impetu, quaſi furibundus, feror, ruo, propero & feſtino. 3) furo. 4) ferveo, æſtuo.
Θυώδης, εος, ὁ, ἡ, odorus. A θύος.
Θύωμα, ατος, τὸ, ſuffimentum odoratum, odoramentum. A θυόω.
Θυωρὶς, ἴδος, ἡ, idem quod θυωρός.
Θυωρίτης, ȣ, ὁ, qui ſacræ menſæ miniſtrat. 2) menſarius, trapezita. A ſeq.
Θυωρὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, vt τράπεζα θυωρὶς, menſa ſacris libationibus &c. dicata. E θύος & ὠρεῖν, *ſeruare*.
ΘΩΗ', ῆς, ἡ, multa, damnum iniunctum.
Θωκέω, ῶ, ſedeo. A ſeq.
Θῶκος, ȣ, ὁ, ſedile, ſolium. 2) conſeſſus. A θάκος.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Ebr. *Geminus*.
Θώμιγξ, γος, ὁ, & θώμιξ, funis, vinculum e cannabi, vel ſparto. 2) neruus, chorda, vinculum. A ſeq.
Θωμίζω, vel θωμίσσω, fut. ξω, vincio ſeu ligo. 2) fodico, pungo, flagris cædo. θωμιχθεὶς, aor. 1. paſſ. verberatus, flagellis cæſus.
Θωμὸς, ȣ̃, ὁ, aceruus frumenti, lignorum &c. A τίθημι.
Θωπεία, ας, ἡ, adſentatio, adulatio, blanditiæ. A θωπεύω.
Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eodem.
Θωπευτικὸς, ὴ, ὸν, adſentatorius, blandus. A præc.
Θωπευμάτιον, ȣ, τὸ, adſentatiuncula. Dim. a præc.

Θωπευτικῶς, *Adu.* adſentatorie. A ſeq.
Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, blandior. A θώψ.
Θωπικὸς, ἡ, ὸν, adſentatorius, adulatorius. Ab eodem.
Θωπικῶς, *Adu.* adſentatorum more, adulatorie.
Θώπτω, adſentor. 2) colo. 3) cauillor, irrideo.
Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico. 2) armo. A θώραξ.
Θωράκιον, ου, τὸ, loricula, lorica. 2) propugnaculum. 3) pars mali nautici. Dim. a θώραξ.
Θωρακισμὸς, ου, ὁ, loricatio. A θωρακίζω.
Θωρακίτης, ου, ὁ, miles thoracatus, lorica munitus. A θώραξ
Θωρακομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex eod. & μάχομαι.
Θωρακοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex eod. & ποιέω.
Θωρακοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui thoracem geſtat. Ex eod. & φέρω.
Θώραξ, ακος, ὁ, thorax, pectus. 2) lorica. 3) murus vrbis. 4) populi genus.
Θωρηκτὴς, οῦ, ὁ, thoracatus, loricatus. 2) armatus. A θωρήσσω.
Θώρηξις, εως, ὁ καὶ ἡ, loricatio, 2) potatio vini. Ab eod
Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico. 2) armo. 3) poto. In *Paſſ.* armor, accingor ad aliquid, paro me, accedo ad aliquid. Θωρηχθῆναι, armari, aor. 1. paſſ. θωρηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. A θώραξ.
Θὼς, θωὸς, ὁ καὶ ἡ, animal lupo ſimile, lupus ceruarius. Gloſſ. antiq.
Θωϋκτὴρ, ῆρος, ὁ, latrator. A θωΰσσω.
Θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, res miranda, *Ion.* pro θαῦμα.
Θωυμάζω, admiror, *Ion* pro θαυμάζω.
Θωΰσσω, f. ξω, clamo, vociferor. 2) clamore incito, adhortor. 3) impetuoſe feror.
Θὼψ, θωπὸς, ὁ, adſentator, adulator, palpo, blandus, adſentatorius, adulatorius. A θώπτω.

I.

I nona littera Græcorum, ἰῶτα, ſemper vocalis, numquam conſona, ab Ebr. Iod. 2) in numeris valet *decem*, & lineola ſubiecta (,ι) *decem millia.* 3) Matth. V, 18. idem eſt ac minima particula, velut apex, punctum, vel ſimile.
'Ιὰ, *Ion.* ἰὴ, ἡ, vox, clamor.
"Ια, v. ἴος.
'Ιάειρος, ου, ὁ, Iairus. Nomen viri Ebr. *illuminabit, illuceſcet.*
'Ιάζω, Ionas imitor, Ionum lingua vtor. Ab "Ιων.
'Ιαιβοῖ, *Adu.* dolentis. v. ἰαυοῖ.
'Ιαίνω, leniter calefacio, tepefacio. 2) liquefacio, diſſoluo, emollio. 3) perfundo lætitia, exhilaro, ἴηνατε, aor. 1. calefacite, ἰάνθη aor. 1. paſſ. exhilaratus eſt.
'Ιακὸς, ἡ, ὸν, Ionicus. Ab "Ιων.
'Ιακχαγωγὸς, οῦ, ὁ, quaſi myſtagogus, miniſter in orgiis, ſ. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab "Ιακχος & ἀγγὸς, *ductor.*
'Ιακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more.
'Ιακχαῖος, α, ον, Bacchicus. A ſeq.
"Ιακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus. 2) Hymnus in Bacchum.
"Ιακὼβ, ὁ, Iacob. Nomen viri Ebr. *Plantam tenens.*
'Ιαλεμίζω, fleo, lugeo. Heſych. A ſeq.
'Ιάλεμος, ου, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, poëta ineptus & frigidus. 2) qui defunctos luget. 3) carmen lugubre & lamentabile. 4) *Adiect.* miſer, flebilis, nullius pretii, contemnendus, hinc
'Ιαλεμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frigidus, ineptus. Suid.
"Ιαλλος, ου, ὁ, deriſor, cauillator. 2) ſcomma, dicterium. Suid. A ſeq. (Sed. f. ἴαμος leg. v. ἴαμβος.)
'Ιάλλω, f. αλῶ, mitto, emitto, iacio.
"Ιαμα, ατος, τὸ, ſanatio. 2) remedium. Ab ἰάομαι.
'Ιαμβαυλεῖν, iambos tibia canere. Heſych.
'Ιαμβειογράφος, ὁ, Iamborum ſcriptor. 2) maledicus, vt ἰαμβιστής.
'Ιαμβεῖον, ου, τὸ, carmen iambicum. Ab ἴαμβος.
'Ιαμβεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, iambeus, iambicus. Ab eodem.
'Ιαμβειοφάγος, vide ἰαμβοφάγος.
'Ιάμβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conuiciator, maledicus. Heſych. Ab eod.
'Ιαμβιάζω, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.
'Ιαμβίζω, iambis inſector. 2) maledico. Ab eod.
'Ιαμβικὸς, ἡ, ὸν, iambis conſtans. Ab eod.
'Ιαμβιστὴς, οῦ, ὁ, conuitiator, proprie, qui alios iambis proſcindit. A ἰαμβίζω.
"Ιαμβος, ου, ὁ, iambus, pes metricus, ſyllaba breui & longa conſtans. 2) verſus conſtructi iambicis pedibus; carmen verſibus iambicis conſtans. 3) carmen ſatyricum, mordax, quod iambico carminis genere fere conſcribi ſolebat, vnde *mordaces iambi.* (videtur ab aliquo *Iamo* eſſe dictum, isque carminis hoc genus inueniſſe. Ex ἰάμεος fictum eſt ἴαμβος. v. ἴαλλος.)
'Ιαμβοφάγος, ὁ, idem qui ἰαμβιστής, homo, qui iambis, hoc eſt, dicteriis & iannis, velut paſtu quodam, delectatur. Vox comica.
'Ιαμβρῆς, ου, ὁ, Iambres, Nomen viri Ebr. *Rebellans.*
'Ιαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, ſiue inſtrumenta muſica, triangula, quibus carmina Iambica canebantur. Heſych. Suid. Ab "Ιαμβος.
'Ιαμεναὶ, αἱ, loca herboſa & irrigua, prata, vireta. Heſych. pro εἰαμενὴ quod idem ſign. eſtque melior ſcriptura.
"Ιαμνοι, οἱ, apud Nicandrum, idem
'Ιάνθινος, ινη, νον, violaceus. A ſeq.
'Ιανθος, ου, ὁ, flos colore purpureo, ſeu violaceo. Heſych. Ab ἴον.
'Ιαννὰ, Ianna Nomen viri Ebr. ἀκλιτον. *Afflictio ſuperborum.*
'Ιαννὴς, aut ῆς, ὁ, Iannes. Nomen viri Ebr. *Reſponſans.*
'Ιάομαι, ῶμαι, medeor, ſano, curo. F. ἰάσομαι,

μαι, aor. 1. ἰασάμην, *Ion.* ἰήσομαι, ἰησάμην, aor. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum.

Ἰάονες, Iones, Athenienses: Græci.

Ἰάπτω, f. ἰάψω, mitto, iacio. 2) noceo. 3) conuiciis insector.

ἸΑΠΥΞ, υγος, ὁ, Iapyx, Appulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.

Ἰὰς, ἄδος, ἡ, Ionica, mulier s. dialectus. Ab Ἴων.

Ἰάσιμος, ε, ὁ, ἡ, sanabilis. Ab ἰάομαι.

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio. Ab eodem.

ἸΑΣΙΩΝΗ, ης, ἡ, lasione, olus siluestre.

Ἴασμη, ης, ἡ, Iasme, vnguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficiebatur.

Ἰάσμινον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Ἰασπίζειν, iaspidem imitari, iaspidis colore esse. Dioscor. A seq.

ἸΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, iaspis, gemma.

Ἰαστὶ, *Adu.* Ionice. Ab ἰάς.

Ἰασῶ, όος, *contr.* ες, ἡ, Iaso, dea sanitatis. Ab ἰάομαι.

Ἰατέος, εα, εον, sanandus. ἰατέον, sanandum est. Ab eod cum seqq.

Ἰατὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. Ab eod.

Ἰατήριος, ια, ιον, sanandi vim habens.

Ἰατηρία, scil. τέχνη, medicina, ars medica. Hes. A seq.

Ἰατικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἰατὸς, ἡ, ὸν, sanatus.

Ἰατραλείπτης, ε, ὁ, medicus, vnguentis & pertractionibus corporis morbos sanans, medicus vnguentarius.

Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars vnguendo curandi.

Ἰατρεία, ας, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.

Ἰατρεῖον, ε, τὸ, medici vel chirurgi officina. 2) præmium medici. Ab eod.

Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, sanatio. A seq.

Ἰατρεύω, fut. εύσω, medeor, curo, sano. 2) medicinam profiteor. Ab ἰατρός.

Ἰατρὴ, ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab ἰατήρ.

Ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens. 2) medicinæ peritus. Hinc ἰατρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars medica, medicina.

Ἰατρικῶς, *Adu.* medicorum more. A pr.

Ἰατρίνη, ης, ἡ, medica. 2) obstetrix. Ab ἰατρός.

Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor seu dissero. Ex eod. & λέγω, *dico.*

Ἴατρον, ε, τὸ, merces medici. Ab ἰάομαι.

Ἰατρομαντις, ὁ, medicouates. Vox scenica.

Ἰατρονίκης, ε, ὁ, medicorum victor. E seq. & νίκη.

Ἰατρὸς, ε, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.

Ἰατροσοφιστὴς, ε, ὁ, medicam artem doctus.

Ἰατροτέχνης, ε, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex eod. & τέχνη.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ, *Interiect. lament.* heu! ἰατταταιάξ, idem.

ἸΑΥ, *Interiect.* indignantis, lugentis. Vnde ἰαυοῖ.

Ἰαυθμὸς, ε, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur. 2) stabulum, lustrum. 3) cubile. 4) somnus. Ab ἰαύω.

Ἰαύω, commoror, tempus tero. 2) dormio, pernocto. ἰαύεσκον est imperfectum *Ion.* ab ἰαυον, ἴαυες, non ab ἰαυέσκω.

Ἰαφέτης, ε, ἡ, sagittarius. Ex ἰὸς, *sagitta* & ἀφίημι.

Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor. 2) cum clamore seu vociferatione loquor. Ab ἰάχω.

Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eodem.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.

Ἴαχος, ὁ, idem. A seq.

Ἰάχω, vociferor, clamo, idem quod ἰαχέω.

Ἰάων, ὁ, Ἰάωνες, Iones.

Ἰαωνίζω, Ionice loquor. A pr.

Ἰαωνιστὶ, Ionice. A pr.

ἸΒΗΡ, ηρος, ὁ, Iberus, *gentile.*

Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hispania dicitur. Vnde ἰβηρικὸς, ἡ, ὸν, Hispanicus. ἰβηρικῶς, *Adu.* more Hispanico.

ἸΒΗΡΙΣ, ἡ, Iberis, herba.

ἸΒΙΣ, ιδος, ἡ, Ibis, auis Aegyptia, serpentes deuorans.

ἸΒΙΣΚΟΣ, ε, ὁ, hibiscus, species maluæ siluestris.

Ἴβυξ, υκος, ὁ, Ibyx, auis clamosæ genus. Vnde *Ibycus*, nomen poëtæ græci.

Ἴγδη, ης, ἡ, mortarium, pila. 2) genus saltationis.

Ἰγδίζω, agito pistillum. 2) torqueo, flecto.

Ἰγδίον, ε, τὸ, mortariolum. Dim. ab eod.

Ἴγδις, idem quod ἴγδη.

Ἴγδισμα, ατος, τὸ, genus saltationis, in quo lumbi agitantur, vt pistillum.

Ἰγδοκόπανον, idem quod ἴγδη, ex eo & κόπτω, *tundo.*

Ἰγνύα, ας, ἡ, posterior genu pars, poples. A γόνυ.

Ἰγνὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

ἸΔΑ, ης, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, item Cretæ, it. quiuis locus editus & siluosus. v. ἴδη.

Ἰδαία, ας, ἡ, Idea, herba, quæ & laurus Alexandrina dicitur.

Ἰδαῖος, αία, αῖον, Idæus.

Ἰδάλιμος, ε, ὁ, ἡ, æstuosus, sudorem ciens. 2) speciosus, formosus. Ab ἴδος, *sudor*, aut ἰδέα, *species.*

Ἰδανικὸς, ἡ, ὸν, idealis, mundus intelligibilis. ap. Timæum de An. mund. Ab ἰδεῖν.

Ἰδὲ, pro ἠδὲ, &, atque.

Ἰδέα, ας, ἡ, species. 2) genus & forma. 3) pulcritudo. 4) modus & ratio rei. 5) redundat etiam, ἰδέα πράγματος, res. Ab ἰδεῖν, *videre.*

Ἴδη, ης, ἡ, *Ion.* ap. Herodot. silua, materia.

Ἰδίᾳ, *Adu.* priuatim. 2) seorsim, separatim. 3) etiam. *Datiuus aduerbiascens*, ab ἴδιος.

Ἰδιάζω, f. άσω, seorsim sum ab aliis, in secessu dego, solus sum 2) proprium mihi facio, mihi vindico, ἰδιάζων, proprius, singularis, peculiaris. Ab ἴδιος.

Ἰδιαζόντως, *Adu.* priuatim, peculiari modo. Ab ἰδιάζων, quod est a pr.

Ἰδιαίτατα, *Adu.* maxime peculiariter, feorfum ac proprie. A feq.

Ἰδιαίτατος, άτη, ατατον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.

Ἰδιαίτερον, *Adu.* magis peculiariter. 2) fecretius, magis feorfum. Ab eod.

Ἰδιαστὴς, ȣ, ὁ, vitam agens priuatam. Ab ἰδιάζω.

Ἰδικὸς, ἡ, ὸν, fpecialis, peculiaris. Ab ἴδιος vel εἶδος, *fpecies.*

Ἰδικῶς, *Adu.* feorfum, fpeciatim. A pr.

Ἰδιοβȣλεύω, fut. εύσω, meo confilio vtor, mei confilii & arbitrii fum.

Ἰδιοβȣλέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ἴδ. & βȣλή.

Ἰδιογενὴς, έος, ὁ, ἡ, proprium & priuatum genus habens, fui generis. Ex ἴδ. & γένος.

Ἰδιόγλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, propriam & peculiarem linguam habens. Ex eod. & γλῶσσα.

Ἰδιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem mihi fententiam habeo, viuo meo arbitratu. A feq.

Ἰδιογνώμων, ονος, ȣ, ὁ, ἡ, qui propriam & peculiarem fibi fententiam habet, qui ex fuo arbitrio ftatuit, qui fuæ fententiæ eft. Ex ἴδιος & γνώμη, *fententia.*

Ἰδιογονία, ἡ, generatio prolis e fui generis animali, vt equi ex equa. Vox Platon. Ex eod. & γίγνομαι.

Ἰδιόγραφον, ȣ, τὸ, fcriptum manu propria exaratum. Ex eod. & γράφω.

Ἰδιοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, fibi venans, fui quæftus cauffa venans.

Ἰδιοθηρία, ἡ, venatio, cuius quæftus ad nos redit. Ex ἴδ. & θήρα.

Ἰδιόκριτος, ὁ, ἡ, qui fuo iudicio & arbitrio viuit.

Ἰδιόκτητος, ὁ, ἡ, peculiaris. Philox.

Ἰδιολογέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, feparatim procul ab arbitris, item meo proprio more loquor. Ex ἴ. & λέγω.

Ἰδιολογίζομαι, feorfum, fecreto, remotis arbitris cum aliquo loquor.

Ἰδιολογία, ας, ἡ, propria & peculiaris loquendi forma. Ex eod. & λόγος.

Ἴδιον, τὸ, peculium. Philox.

Ἰδιόμορφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui propriæ & peculiaris formæ eft. Ex ἴ. & μορφή.

Ἰδιοξενία, ας, ἡ, neceffitudo hofpitalis cum aliquo priuata, priuatum hofpitium. A feq.

Ἰδιόξενος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, cui priuatim eft hofpitium cum aliquo, priuatus hofpes.

Ἰδιόω, & in Medio ἰδιόομαι, ȣ̃μαι, fut. ώσομαι, mihi vindico. 2) mihi concilio. Ab ἴδιος.

Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & peculiaris adfectio. A feq.

Ἰδιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, aliquam peculiarem adfectionem habens. Ex ἴδιος & πάθος.

Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, ftabilem & firmam poffeffionem do. In Med. proprium mihi facio, vfurpo, vindico mihi. 2) concilio mihi.

Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, vfurpatio. Philox. A præc.

Ἰδιοποίησις, ἡ, vindicatio. 2) ap. Scriptores Eccl. dicitur de naturis Chrifti alterius naturæ prædicata affumentibus: item de affumtione humanæ naturæ.

Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena, non publica. 2) meo arbitrio ago. Ex ἴδιος & πρᾶγος, *negotium.*

Ἰδιοπραγία, ας, ἡ, cura negotiorum fuorum. 2) priuata commoditas. Ex iisd.

Ἰδιοπραγμονέω, v. ἰδιοπραγέω. A feq.

Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, fua tantum curans, fuas res agens. 2) vitam priuatam agens. Ex ἴδιος & πρᾶγμα, *negotium.*

Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, priuata commoditas. Ab ἴ. & πρᾶξις.

Ἰδιόῤῥυθμος, ὁ, ἡ, qui fuo arbitrio viuit.

Ἰδιοῤῥυθμία, ἡ, vita ex arbitrio fuo, cum aliquis eft fui iuris. A pr.

Ἴδιος, ία, ιον, peculiaris, fui generis. 2) fuus. 3) priuatus. 4) de morte fpontanea, non per vim ab aliis illata. 5) τὰ ἴδια, fcil. χρήματα, domicilium, fedes.

Ἰδιόστολος, ναῦς, nauis, quam quis fibi fuis fumtibus inftruxit.

Ἰδιοσυγκρασία, ας, ἡ, propria & peculiaris quædam concretio & conftitutio, peculiare temperamentum. Ex pr. & σύγκρασις.

Ἰδιοσύστατος, ȣ, ὁ, ἡ, qui habet propriam hypoftafin, per fe confiftens. Ex ἴ. & συνίσαμαι.

Ἰδιοσυστάτως, *Adu.* e propria fubftantia. A præc.

Ἰδιότακτος, ὁ, ἡ, qui eft iuris & arbitrii fui.

Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Ab ἴδιος.

Ἰδιότροπος, ȣ, ὁ, ἡ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicuius vel hominis vel populi receptus, vt τροφὴ ἰδιότροπος, de cibis Iudæorum, ap. Iof.

Ἰδιοτρόπως, *Adu.* modo proprio & peculiari. 2) peculiariter & priuatim. A pr.

Ἰδιότροφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui feorfum alitur & pafcitur. 2) qui peculiaribus & propriis nutrimentis vtitur. Ex ἴδιος & τρέφω, *alo.*

Ἰδιοφυὴς, ȣ̃ς, peculiaris formæ, generis. Ex ἴ. & φύω.

Ἰδιόχειρον, propria manu fcriptum, factumue. Ex ἴ. & χείρ.

Ἰδιοχείρως, manu propria. A pr.

Ἴδισις, εως, ἡ, fudatio. 2) fudor. A feq.

Ἰδίω, f. ίσω, fudo. Ab ἶδος.

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas cuiuscunque rei, naturæ, linguæ &c. A pr.

Ἰδιωματικὸς, ἡ, ὸν, peculiaris. A pr.

Ἰδίως, *Adu.* proprie. Ab ἴδιος.

Ἰδίωσις, εως, ἡ, vindiciæ. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτεία, ας, ἡ, vita priuata. A feq.

Ἰδιωτεύω, f. εύσω, priuatam vitam ago, oppon. ei, qui honores in rep. gerit. 2) obfcurus, ignobilis fum, etiam de vrbe. 3) imperitus fum, ignarus rei alicuius. A feq.

Ἰδιώτης, ȣ, ὁ, priuatus, vitam priuatam agens. 2) laicus, apud fcriptores ecclefiafticos, fiue qui munere in ecclefia non fungitur. 3) vnus e vulgo, plebeius. 4) rei alicuius imperitus. 5) domefticus, inquilinus. 6) omnino teneant tirones, vim huius vocis admodum variam

variam esse, eamque singulis locis ex antitheto intelligendam esse. Ab ἰδιόω.

Ἰδιωτίζω, ad vulgarem consuetudinem accommodo. A pr.

Ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν, ad priuatos seu vulgus pertinens. 2) priuatus. Ab eod.

Ἰδιωτικῶς, *Adu.* priuatorum more, vulgi more. 2) sermone vulgi. Comp. ἰδιωτικωτέρως, vulgarius. A pr.

Ἰδιῶτις, ιδος, ἡ, priuata. Ab ἰδιώτης.

Ἰδιωτισμὸς, ȣ̃, ὁ, sermonis forma e vulgo sumta, plebeia dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, scientia. Ab seq.

Ἴδμων, ονος, ὁ, sciens, peritus. Ab εἰδέναι.

Ἰδνόω, ῶ, f. ώσω, incuruo, inflecto, intorqueo. aor. 1. pass. ἰδνώθη, incuruatus est, sese retorsit.

ΙΔΟΣ, εος, τὸ, sudor.

Ἰδὲ, *Adu.* en, ecce. 2) N. T. per hebraismum in narrationibus redundat. Ab ἰδεῖν, *videre*.

Ἰδȣμαία, ας, ἡ, Idumæa. Nomen regionis Ebr. *Rufa*.

Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia. Ab ἴδμι.

Ἰδρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἴδρις, εως, ὁ, ἡ, peritus, sciens. 2) prouidus.

Ἰδρίτης, ὁ, idem, ab eod.

Ἰδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo. Ab ἱδρώς.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, opus constructum. 2) firmamentum, fundamentum, stabilimentum. 3) delubrum, locus, in quo deorum simulacra collocantur, fanum, ara. 4) sedes.

Ἱδρύαι, idem quod ἱδρύω.

Ἱδρύνω, idem, & vtrumque ab ἱδρύω.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, collocatio, fundatio. 2) sedes.

Ἱδρυτὸς, ὴ, ὸν, fundatus, firmatus, stabilitus. A seq.

Ἱδρύω, f. ύσω, sedere iubeo, statuo, colloco; & *in Pass.* statuor, collocor, sedeo, insideo. ἱδρυμένος, perf. pass. collocatus, ἱδρύθη, aor. 1. pass. collocatus est. ἱδρυτέον, collocandum.

Ἱδρῶα, vel ἱδρῶα, ων, τὰ, morbi e sudore, pustulis vlceribusue se exserentes, pustulæ ipsæ. Ab ἱδρώς.

Ἱδρώδης, ες, cum sudore coniunctus. A seq.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor. Dat. ἱδρῶ, per apocopen. Ab ἴδος.

Ἵδρωσις, εως, ἡ, sudatio, sudoris euocatio. Ab ἱδρόω.

Ἱδρωτήριον, ȣ, τὸ, sudatorium. Ab eod.

Ἱδρωτικὸς, ὴ, ὸν, sudare solitus, crebo sudans, sudatorius. Ab eod.

Ἱδρωτικῶς, *Adu.* propense in sudorem. A pr.

Ἱδρώτιον, ȣ, τὸ, sudor. Dim. ab ἱδρώς.

Ἱδρωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, sudorem elicio, & *in Pass.* sudo.

Ἱδρωτοποιία, ας, ἡ, sudoris euocatio, sudatio. A pr.

Ἱδρωτοποιὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, sudorem eliciens. Ex ἱδρὼς & ποιέω.

Ἱδρώω, sudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.

Ἰεζαβὲλ, Iezabel. Nomen mulieris ἄκλιτον Ebr. *In insula habitans*.

Ἵεμαι, eo cum impetu. A εἶμι.

Ἵεμαι, cupio, desidero. Ab ἵημι. vbi v.

Ἱερὰ, ᾶς, ἡ, medicamenti quædam compositio. scil. κατάποσις. 2) serpentis nomen. Ab ἱερός.

Ἱεράγγελος, ȣ, ὁ, qui sacras celebritates denunciat.

Ἱεραγωγὸς, ȣ̃, ὁ, sacrorum interpres, mysta. *Adi* ναῦς ἱερὰ nauis, quæ sacra fert.

Ἱεράκιον, ȣ, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam eius succo oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres.

Ἱερακίτης, ȣ, ὁ, lapis quidam. Ab eod.

Ἱερακίσκος, ȣ, ὁ, paruus accipiter. Dim. ab eodem.

Ἱεράμυβοι, οἱ, sacri vates, προφῆται, Hesych. Ex ἱερὸς & ἀμείβω, *respondeo*. (fort. quia munus per vices obibant.)

Ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.

Ἱεραοιδὸς, ȣ̃, ὁ, sacer cantor, i. e. poëta. Hesych.

Ἱεράομαι, ῶμαι, ἱεράσομαι, sacerdos sum. ἱερώμενος, sacerdos, ἱερωμένη, femina sacerdos, ἱερασάμην, aor. 1. sacerdos factus sum. Ab ἱερός.

Ἱεραρχέω, ῶ, f. ήσω, sacris præsum, sacro imperio & magistratu fungor. Ab seq.

Ἱεράρχης, ȣ, ὁ, qui sacris præest. 2) pontifex, qui sacris ordinibus præest. Ex ἱ. & ἀρχή.

Ἱεραρχία, ας, ἡ, gubernatio vel procuratio sacrorum. A pr.

Ἱεραρχικὸς, ὴ, ὸν, Pontificalis, ad eum pertinens, qui sacris præest, vel etiam ad hierarchiam ipsam.

Ἱεραρχικῶς, *Adu.* more eorum, qui sacris præsunt, vel sacra regendo. A pr.

Ἱερατεία, ας, ἡ, sacerdotium. Ab ἱερατεύω.

Ἱερατεῖον, ȣ, τὸ, sacrarium. Ab eod.

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, sacerdotium. Ab eod.

Ἱερατεύω & ἱερατεύομαι, sacerdotio fungor, sum sacerdos. Ab ἱερός.

Ἱερατικὸς, ὴ, ὸν, sacerdotalis. 2) sacris vsibus destinatus. Ab ἱεράομαι.

Ἱέρεια, ας, ἡ, sacerdos, *femina*. Ab ἱερεύς.

Ἱερεῖον, ȣ, τὸ, victima, hostia. 2) animal quodlibet, quod mactatur edendi caussa. Ab eodem.

Ἱερείτης, ȣ, ὁ, sacerdos. Plat. ἱερεῖτις, ἡ, antistita: item pro ἱκέτις, Aeschyl. Ab eod.

Ἱερεμίας, ȣ, ὁ, Hieremias. Nomen Ebr. viri. *Exaltans deum*.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, sacerdos. A seq.

Ἱερεύω, f. εύσω, sacrifico. 2) dico, consecro. Ab ἱερός.

Ἱέρη, ης, ἡ, sacerdos, antistita. Plut.

Ἱερήιον, ionice τὸ ἱερεῖον.

Ἱερὶς, ίδος, ἡ, sacerdos, femina. Ab eod.

Ἱεροβοτάνη, ης, ἡ, verbena.

Ἱερογλύπτης, ȣ, ὁ, peritus sculpendi hieroglyphica.

Ἱερογλυφικὰ, ῶν, τὰ, hieroglyphica, monumenta apud Aegyptios, non litteris, sed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata. A seq.

Ἱερογλύφος, ȣ, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.

Ἱερογλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, sacram linguam callens.

Ἱερογραμματεὺς, έως, ὁ, scriba rerum sacrarum & mysticarum, sacer scriba, seu sacerdotum.

Ἱερόγραφα,

Ἱερόγραφα, ων, τὰ, diuinarum rerum imagines seu adumbrationes. Ex ἱ. & γράφω.

Ἱερογραφία, α., ἡ, rerum diuinarum adumbratio per signa quædam. Ex iisd.

Ἱερογραφούμενα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.

Ἱερόδακρυς, υ, epith. thuris, quia in sacris adhibetur, & e frutice lacrimarum modo prorumpit. Ex ἱ. & δάκρυ, *lacrima*.

Ἱεροδιδάσκαλος, ε, ὁ, ἡ, qui sacra docet, sacrorum doctor, qui ad sacra initiat.

Ἱερόδοκος, ον, sacer, epith. victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. at ἱεροδόκος, epith. templi, cistæ mysticæ &c. vt θεοδόκος. Ab ἱ. & δέχομαι.

Ἱερόδουλος, ε, ὁ, ἡ, sacris seruiens, æditiuus. 2) deo sacratus.

Ἱεροθετέω, ῶ, sacros ritus instituo. A seq.

Ἱεροθέτης, ε, ὁ, sacrorum rituum institutor. Ex ἱ. & τίθημι.

Ἱεροθήκη, ης, ἡ, sacrarium, Philox.

Ἱεροθυτέω, sacrifico, sacris faciendis præsto sum. A seq.

Ἱεροθύτης, ε, ὁ, sacerdos. 2) summus sacerdos quibusdam locis, a quo annus nomen accepit.

Ἱερόθυτος, ε, ὁ, ἡ, sacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, hostiæ. Ex ἱ. & θύω, *sacrifico*.

Ἱεροκαυτέω, f. ώσω, adoleo, immolo, Pass. immolor. Ex ἱ. & καίω.

Ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ, sacer præco, qui in sacris aliquid edicit.

Ἱεροκόμος, ε, ὁ, ἡ, qui sacrorum curam gerit, æditiuus. Ex ἱ. & κομέω, *curo*.

Ἱερολογέω, ῶ, de sacris rebus loquor. 2) sacra verba pronuncio. Ab ἱερολόγος.

Ἱερολογία, ας, ἡ, sermo de rebus sacris. A seq.

Ἱερολόγος, ὁ, concionator, in templo, vel qui recitat e codice sacro.

Ἱερομανία, ἡ, orgia Bacchi: in quibus e Baccho furebant.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ, nouilunium. 2) dies festi, supplicationes, proprie, menstruæ. 3) festiui ludi. Ex ἱ. & μὴν, *mensis*, (vel potius μήνη, *luna*. Sacra luna, hoc est nox cum die ludis consecrata. Nam a nocte τὴν ἡμέραν, h. e. spatium viginti quatuor horarum incipiebant.)

Ἱερομνημονέω, ῶ, f. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. A seq.

Ἱερομνήμων, ονος, ὁ, ἡ, sacrarum rerum, seu sacrorum rituum memoriæ præfectus, sacrorum præsul. 2) sacer scriba, qui est a commentariis rerum sacrarum. 3) apud Græcos sacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittebatur ad concilium Amphictyonum, superior Pylagoris. 4) summus sacerdos, v. c. apud Byzantinos, a quo annus nomen accepit.

Ἱερομύστης, ε, ὁ, qui sacris mysteriis initiat, qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.

Ἱερόμυρτος, ε, ὁ, myrtus acuta, myrtus siluestris.

Ἱερὸν, ε, τὸ, sacrificium. 2) hostia, victima, in plur. exta. v. ἱεροσκοπέω. 3) sacellum, fanum, delubrum, templum. 4) quicquid est ædificiorum, ad ædem pertinentium, etsi in iis sacra non fiunt, vt Hierosolymis ἱερὸν, a quo distinguitur ναὸς, ædes, in qua sacra sunt.

Ἱερονίκης, ε, ὁ, victor in sacris Græcorum certaminibus. Ex ἱ. & νίκη, *victoria*.

Ἱερονόμος, ε, ὁ, sacræ disciplinæ magister & exactor, siue idem qui ἱεροδιδάσκαλος. Ex ἱ. & νέμω.

Ἱερονεομηνία, ἡ, idem quod ἱερομηνία.

Ἱερόπλαστα, ων, τὰ, rerum diuinarum imagines seu adumbrationes.

Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum diuinarum adumbratio per signa. Ex ἱ. & πλάσσω.

Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, sacra facio. 2) dedico, consecro.

Ἱεροποιία, ας, ἡ, sacrificatio, sacrificium. A præc.

Ἱεροποιὸς, ε, ὁ, sacrificulus, sacrorum antistes. 2) Athenis ἱεροποιοὶ decem sunt inspectores haruspicum, cum exta inspiciunt, ne fraus intercedat.

Ἱερόπολις, εως, ἡ, vrbs sacra, sancta ciuitas.

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, sanctimoniam præ se ferens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἱεροπρεπὲς, έος, sanctimonia. Ex ἱ. & πρέπει.

Ἱεροπρεπῶς, *Adu.* vt decet sanctum, vt conuenit rei sacræ, religiose. A pr.

Ἱερόπτης, ε, ὁ, haruspex. Ex ἱερὸν & ὄπτομαι.

Ἱερὸς, ὰ, ὸν, sacer, sacrosanctus, augustus. ἱερὸν, v. supra.

Ἱεροσαλπιγκτὴς, ε, ὁ, tubicen in sacris, siticen, Philox.

Ἱεροσκοπέω, haruspicis munere fungor.

Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruspicina. A seq.

Ἱεροσκόπος, ε, ὁ, haruspex, extispex.

Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel Ἱερεσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, Hierosolyma. Nomen vrbis Ebr.

Ἱεροσολυμίτης, ε, ὁ, Hierosolymitanus.

Ἱερόσεπτος, ον, velatus sacris insignibus, vt infulis, verbenis, coronis &c. Ab ἱερ. & σέβω.

Ἱεροσυλέω, ῶ, sacrilegium committo.

Ἱεροσύλημα, τος, τὸ, sacrilegium.

Ἱεροσύλησις, ἡ, sacrilegium.

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, idem. A seq.

Ἱερόσυλος, ε, ὁ καὶ ἡ, sacrilegus. Ex ἱ. & συλάω.

Ἱεροτελεστὴς, ε, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos.

Ἱεροτελεστία, ἡ, initiatio, inauguratio, consecratio &c. A pr.

Ἱερότροχος, ον, sacer, epith. carpenti. Ex ἱ. & τρέχω.

Ἱερότυπος, ε, ὁ καὶ ἡ, cui sacra figura impressa est.

Ἱερεργέω, ῶ, fut. ήσω, operor sacris. Ab ἱερεργός.

Ἱερεργία, ας, ἡ, rei diuinæ peractio, seu operatio, sacrificium. A seq.

Ἱερεργὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, diuina peragens, diuina operans, sacrificus, immolator. Ex ἱ. & ἔργον.

Ἱεροφαντέω, ῶ, f. ήσω, sacrorum antistes sum. A seq.

ἱεροφάντης, ȣ, ὁ, qui ſacra & cærimonias docet, ſacrorum antiſtes. Ex ἱ. & Φαίνω.
ἱεροφαντία, ας, ἡ, antiſtitis ſacrorum dignitas. 2) ſacrorum cærimonia. A pr.
ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, ſacerdotalis. A pr.
ἱεροφαντικῶς, *Adu.* more ſacerdotum. A pr.
ἱεροφάντις, ἡ, antiſtita ſacri. Ab ἱεροφάντης.
ἱεροφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ſacra fert. Ex ἱ. & Φέρω.
ἱεροφυλάκιον, ȣ, τὸ, locus, vbi ſacra cuſtodiuntur, ſacrarium. A ſeq.
ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, ſacrorum cuſtos, æditus. item idem cum ἱεροδιδάσκαλος.
ἱερόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, in ſacris canens, ſonans. Ex ἱ. & Φωνή.
ἱεροψάλτης, ȣ, ὁ, qui ſacra canit. 2) pſaltes in ſacris.
ἱερόψυχος, ον, diuinum animum habens. Ex ἱ. & ψυχή.
ἱερόω, ῶ, fut. ώσω, ſacro, dedico, initio, inauguro. ἱερῶσθαι, perf. paſſ. ſacratum, ſacrum eſſe. Partic. ἱερωμένος θεῷ, deo ſacratus, ſacer.
ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod conſecratum eſt, ſacrum. A pr.
ἱερώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, cui ſacrum eſt nomen. Ex ἱ. & ὄνομα.
ἱερῶς, *Adu.* ſancte.
ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium. Ab ἱερόω.
ΙΕΤ, hui! a irridentis.
Ἰεφθὰε, ὁ, lephtha. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον.
ἱέω, iacio, iaculor, mitto, immitto, thema inuſ. vnde imperf. 3. ſing. in vſu, ἵει, mittebat, iaciebat, apud Poet. Ab ἕω, ſ. ἵημι.
ἱζάνω, ſedere iubeo. 2) ſedeo, ſido, peſſum eo. fut. ἱζήσω, aor. 1. ἵζησα, ab inuſit ἱζέω.
Ἴζημα, ατος, τὸ, ſedile. 2) locus depreſſus, vallis. A pr.
Ἵζω, f. ἵσω, ſedere iubeo, colloco. 2) ſedeo. Ἵζομαι, ſedeo. 3) ſido.
ΙΗ, io! ἰὴ παιὰν, io Pæan.
Ἰὴ, vox, ἰὴν, vocem.
Ἰη, vna, ſola, pro ἴα.
Ἰήιος, ȣ, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰὴ, quod ei Pythonem interimenti acclamabatur.
Ἰήκεστος, ȣ, ὁ, ἡ, doloribus medens. Ab ἰάομαι & κῆδος, *labor*.
Ἰήλεμος, Ion. pro ἰάλεμος, lamentatio.
Ἰηλεμίστρια, ας, ἡ, ploratrix, præfica: ex Heſych. quaſi ab ἰηλεμίζειν, quod eſſet *plorare*.
Ἴημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἴαμα.
Ἵημι, mitto. 2) emitto. ἱεῖσιν & ἱᾶσι mittunt. ἱέμεν, mittere; aor. 2. ἧμεν, poët. fut. ἥσω ab ἕω, vt & perf. ἧκα, poët. ἕηκα, vt in ἐφέηκα, προέηκα. paſſ. ἵεμαι, eſt cupio, deſidero.
Ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione, ἰὴ παιάν.
Ἰήσιμος, ſanabilis, Ion. pro ἰάσιμος.
Ἴησις, pro ἴασις, Ion.
ΙΗΣΟΥΣ, ȣ̃, ὁ, IESVS, nomen Seruatoris noſtri, origine Ebræum & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Seruator*, ſeu, quod ſcriptoribus Eccleſiaſticis magis vſitatum eſt, *Saluator*.

Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Ion. pro ἰατήρ.
Ἰητρεῖον, ȣ, τὸ, officina medici, pro ἰατρεῖον.
Ἰητρὸς, ȣ̃, ὁ, medicus, Ion. pro ἰατρός.
Ἰθαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, genuinus, q. d. recte natus, verus. Ex ἰθὺ & γίνομαι, *naſcor*.
Ἰθεῖαν, vel Ion. ἰθείην, recta. Ab ἰθύς.
Ἰθέως, *Adu.* recta. 2) confeſtim, ſtatim. Ab eodem.
Ἴθι, *Adu.* age, agedum, Imperat. ab εἶμι.
Ἴθμα, ατος, τὸ, greſſus, paſſus. Ab eodem.
Ἰθὺ & ἰθὺς, *Adu.* recta. 2) obuiam. 3) ſtatim.
Ἰθύβολος, ȣ, ὁ, ἡ, qui recta iacitur, ſeu proiicitur. 2) directus. 3) aptus. ἰθυβόλος, recta feriens. E pr. & βάλλω.
Ἰθυδίκης, ȣ, ὁ, ἡ, cuius iudicia recta ſunt. Ex eodem & δίκη, *ius*.
Ἰθυδρόμος, ȣ, ὁ, ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens.
Ἰθύθριξ, ιχος, qui crinibus eſt ſimplicibus, non criſpis.
Ἰθυκέλευθος, ȣ, ὁ, ἡ, recta via ambulans.
Ἰθυκυφὴς, ὲς, & ἰθύκυφος, η, ον, e recto obliquus, gibboſus. Ab ἰθὺ & κύπτω.
Ἰθύλορδος, η, ον, e recto incuruus, ſc. ad interiores partes flexus, repandus.
Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. Ex ἰ. & μάχη.
ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, ſaltatores ridicularii, vel ſaltationes ſiue cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Heſych.
Ἴθυνσις, εως, ἡ, directio. Ab ἰθύνω.
Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. A ſeq.
Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab ἰθύνω.
Ἰθυντήριον, ȣ, τὸ, regimen, Philox. At Heſ. ſceptrum e lauro, quod vates geſtabant. Ab eod.
Ἰθυντὴς, ȣ̃, ὁ, idem quod ἰθυντήρ.
Ἰθύντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eodem.
Ἰθύνω, rego. 2) corrigo. 3) mulcto. Ab ἰθύς.
Ἰθυπετεῖν, recta volare. Ex ἰθὺ & πέτομαι.
Ἰθυπορέω, recta progredior. A ſeq.
Ἰθύπορος, ȣ, ὁ, ἡ, recta procedens. ἰθύπορος, recta tranſeundus, directus.
Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, ἡ, recta volans. Ex ἰ. & πέτομαι.
Ἰθὺς, εῖα, ὺ, rectus, directus, non obliquus. 2) rectus, verus, apertus. Fem. ἰθεῖα & ἰθείη. N. ἰθύ, pro εὐθύς. *Sup.* ἰθύτατος. *Adu.* ἰθὺς, v. in ἰθύ.
Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Ab ἰθύω.
Ἰθυσκολιος, ον, e recto obliquus & incuruus, i. e. ἰθύκυφος & ἰθύλορδος.
Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via recta, directa. A ſeq.
Ἰθυτενὴς, έος, ὁ, ἡ, in rectum extenſus. 2) rectus. Ex ἰθὺ & τείνω, *tendo*.
Ἰθυτενὴς, directa via. A pr.
Ἰθυντὴς, ȣ̃, ὁ, ductor. Ab ἰθύω.
Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ἰθύω.
Ἰθύτμητος, ȣ, ὁ, ἡ, in rectum ſectus. 2) rectus. Ex ἰ. & τέμνω, *ſeco*.
Ἰθύτριχες, vide ἰθύθριξ.
Ἰθυφαλλικὸς, ἡ, ὸν, ithyphallicus.
Ἰθυφάλλιον, τὸ, carmen Priapeium. A ſeq.
Ἰθύφαλλος, ȣ, ὁ, penis erectus. 2) carmen, quod in erectum penem cantabatur. 3) qui

in facris Bacchi phallum fequebatur, muliebri indutus vefte, ac phallicum feu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat.

Ἰθύω, f. ύσω, recta feror, recta pergo. 2) impetu feror, ruo, prorumpo. 3) defiderio alicuius rei feror, agor, incenfus fum. Ab ἰθύς.

Ἰθυωρία, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progreffio directa. E l. & ὠρέω.

Ἰίζω, æruginem refero, ærugini f. ferrugini fimilis fum. Diofcor. Ab ἰός

Ἱκανοδοσία, ας, ἡ fatisdatio. Theophil. & Philox. Ex ἱκανὸν & δίδωμι, f. δόσις.

Ἱκανοδότης, ου, ὁ, fatisdator. Philox.

Ἱκανὸς, ἡ, ὸν, idoneus, dexter. 2) fufficiens. 3) fatis magnus, fatis multus. 4) magnus. τὸ ἱκανὸν Subft. quod dari oportet, conftituta multa, certum pretium, fatisdatio, fumma qua fatisdatur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ, fcil. χρόνου, a multo tempore, ἐφ' ἱκανὸν, diu. (ἱκανοὶ & ἱκανάτοι in græcitate fequiore appellabantur magiftri collegiorum feu officiorum comitatenfium, ex eo, quod effent pares negotiis gerendis, homines gnaui & fortes. Quod noftri Germani *Tegan* reddebant, a voc. *tangen*. Ex quo factum eft vt magiftri collegiorum *Decani* appellentur, voce, non latinæ, fed germanicæ originis,)

Ἱκανότης, ητος, ἡ, fufficientia, facultas, habilitas. A pr.

Ἱκανόω, ῶ, idoneum reddo. Ab eod.

Ἱκάνω, conuenio, adeo, adfequor, fupplico. 2) tango, inuado, opprimo. ἱκάνομαι pro ἱκάνω, venio fupplex. A ἥκω.

Ἱκανῶς, *Adu.* abunde, fatis, fufficienter. 2) valde, multum. Superl. ἱκανωτάτως, prorfus.

Ἴκελος, έλη, ελον, fimilis. pro εἴκελος.

Ἰκελόω, ῶ, adfimulo, & Lex. v.

Ἰκέλως, *Adu.* fimiliter.

Ἱκεσία, ας, ἡ, fupplicatio, preces fupplices, deprecatio, preces. Ab ἱκέτης.

Ἱκέσιος, ία, ιον, fupplicum præfes, Epith. Iouis. 2) fupplex. Ab eod.

Ἱκεταδόκος, ὁ, ἡ, admittens fupplicem. Ab eod. & δέχομαι.

Ἱκετεία, ας, ἡ, fupplicatio. Ab ἱκετεύω.

Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, fupplicatio. Ab eod.

Ἱκετευτικὸς, ἡ, ὸν, fupplicatorius. Ab eod.

Ἱκετευτικῶς, *Adu.* fuppliciter. A pr.

Ἱκετεύω, f. εύσω, fupplico, fupplex oro.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, fupplicatio, deprecatio. 2) velamenta fupplicum, i. e. oleæ ramus lana velatus, qualem geftabant fupplices, vbi ῥάβδος aut ἐλαία fubauditur. A feq.

Ἱκετήριος, ία, ιον, ad fupplices pertinens, fupplicibus conueniens, ad fupplicationem idoneus. ἱκετηρία θυσία, fupplicatio. Ab inuf. ἱκέτηρ. intr. ἱκτήρ.

Ἱκετηρὶς, ίδος, fupplex, v. c. femina, vox &c. A feq.

Ἱκέτης, ου, ὁ, fupplex, qui humiliter & more feruili aliquid orat. 2) cui fupplicatur. 3) feruus.

Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod ἱκέσιος. A pr.

Ἱκετικὸς, ἡ, ὸν, fupplicatorius. Ab eod.

Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina fupplex. 2) famula, ferva. (fed hoc potius eft οἰκέτις.) Ab eod.

Ἱκετοδόκος, vel ἱκετοδόχος, ου, ὁ, ἡ, fupplicum receptor, fupplici facilis. v. ἱκεταδόκος. Ex eod. & δέχομαι.

Ἱκετώσυνα, ων, τὰ, fupplicationes. Ab ἱκέτης.

Ἰκμάζω, fut. άσω, humecto, humefacio. Ab ἰκμάς.

Ἰκμαίνω, idem. 2) emollio. Ab eod.

Ἰκμαῖος, Iupiter, q. d. humidus, pluuius. Ab eod.

Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. A feq.

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor. 2) vapor.

Ἰκμασία, ας, ἡ, idem. Ab ἰκμάζω.

Ἴκμενος, vel ἵκμενος, humidus, vel fecundus, conueniens, de vento. Ab ἰκμὰς, *humor*, vel ab ἱκνοῦμαι, *venio*, pro ἱκόμενος.

Ἴκνη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab ἰκμάς.

Ἰκμοβόλος, ου, ὁ, ἡ, humorem iactans, emittens. Ab eod. & βάλλω.

Ἰκμόβωλον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex eod. & βῶλος, *gleba*.

Ἱκνέομαι, οῦμαι, venio, aduenio. 2) fubeo. 3) inuado. 4) pertineo, tango. 5) fupplico, obfecro. Fut. ἵξομαι, & aor. 2. ἱκόμην ab inuf. ἵκομαι.

Ἱκνουμένως, *Adu.* congrue, conuenienter. A præc.

Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. a feq.

Ἴκριον, ου, τὸ, tabula, tabulatum, affer. 2) caudex.

Ἰκριοπηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui tabulata conficit, feu coagmentat. E pr. & πήγνυμι.

Ἰκριόω, ώσω, e tabulis & leuibus lignis exftruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria. Ab eod.

Ἴκταρ, *Adu.* iuxta, prope. 2) celerrime. 3) pudendum muliebre, auctore Galeno. Ab ἱκνέομαι.

Ἰκτεράω, f. ἰκτεριάω, ῶ, ictero, morbo regio laboro. Ab ἴκτερος.

Ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, ictericus, arquatus. Ab eod.

Ἰκτεριώδης, εος, ὁ, ἡ, ictero laborans. Ab eod.

Ἰκτερόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, idem quod ἰκτεράω. A feq.

Ἴκτερος, ου, ὁ, icterus, morbus regius feu arquatus. 2) auis galbula.

Ἰκτερώδης, ες, vide ἰκτεριώδης.

Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἱκέτης. pro ἱκέτηρ.

Ἰκτήριος, ία, ιον, pro ἱκετήριος.

Ἰκτίδεος, έα, εον, e muftelæ pelle confectus. Ab ἰκτίς, ἰκτιδέα, galea e pelle m. vt κυνέη, e canina.

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, ὁ, miluus, feu miluius. 2) lupi genus.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.

ἸΚΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, muftela filueftris. 2) muftela domeftica maior, viuerra. 3) animal aquaticum & pifciuorum, caftor.

Ἵκω, venio. 2) adfequor. Fut. ἵξω, aor. ἶξα, eft & ἶξον imperfectum, tanquam a themate ἵξω, facto.

Ἰλαδὸν

Ἱλαδὸν, *Adu.* turmatim. 2) affatim. Ab ἴλη.

Ἱλάομαι, propitio, ἱλάεσθαι, propitiare, placare, ἱλάονται, placant. F. ἱλάσομαι, hinc ἱλάσσεαι, 2. ſing. placabis, ἱλασσώμεθα, aoriſt. 1. Coniunct. propitiemus, ἱλάσατο, 3. ſingul. aor. 1. Ind. propitium reddidit ἵλασαι, aor. 1. imperat. propitia, placa. Part. ἱλασάμενος, qui propitiauit, aut cum propitiaſſet, ἱλάσθητι, aor. 1. imperat. paſſ. eſto propitius, ἱλασμένος, propitiatus, ἱλασμένος κριὸς, aries expiatorius Num. 5. (Niſi hoc eſt potius ἱλάσμος.) Occurrit & ἱλάξονται, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod. qu. ab ἱλάσσω.

Ἵλαος, ου, ὁ, ἡ, propitius. 2) benignus, clemens, facilis. A pr.

Ἱλάρια, ων, τὰ, hilaria, ſactum quoddam. A ſeq.

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, hilaris, lætus. Ab ἱλάομαι.

Ἱλαρότης, ητος, τὸ, hilaritas. A pr.

Ἱλαρόω, ῶ, item ἱλαρύνω, exhilaro, lætifico. Ab eod.

Ἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus turmæ, ſeu agminis. 2) qui octo elephantis præfectus eſt. Ex ἴλη, *turma*, & ἀρχή.

Ἰλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, ſeu equitum. A pr.

Ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, vt de amoribus rebusque iucundis ad theatra & conuiuia exhilaranda. Ab ἱλαρὸς & ᾠδή.

Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & feſtiuorum in theatris & conuiuiis. A ſeq.

Ἱλαρῳδὸς, οῦ, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator.

Ἱλάσκομαι, propitio, placo. 2) *paſſ.* ἱλάσκω, & placor, propitius ſum, me propitium præbeo.

Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, propitiatio. Ab eod.

Ἱλαστήριος, ία, ιον, habens vim propitiandi. Vnde 2) ἱλαστήριον, *ſubſt.* a) piaculum, ἀνάθημα, & quicquid ſit, datur, placandorum deorum cauſſa: vnde & de victima. 2) in libris ſacris aurea tabula ſ. lamina, quæ tegebat arcam fœderis. Ab ἱλάσκομαι.

Ἵλεος, ου, ὁ, poët. pro ἵλαος.

Ἱλέομαι, οῦμαι, propitium reddo, placo. Ab ἵλεος.

Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλαος.

Ἱλέως, *Adu.* animo propitio & hilari, hilariter.

Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata. 2) turma, ordo equitum. Ab εἴλω.

Ἱλήκω, propitius ſum. Vt hinc ſit ἱλήκοις, Opt. ſis propitius. ἱλήκοι, ſit propitius, & in Subi. ἱλήκῃσι pro ἱλήκῃ.

Ἵλημι propitius ſum, ponitur propter ἵλαθι & ἵληθι, imperat. eſto propitius.

Ἰλιακὸς, ὴ, ὸν, Iliacus, Troianus. Ab Ἴλιον.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri poema, quod de rebus agit Iliacis. 2) mulier Iliaca. 3) turdi ſpecies. 4) multitudo. Ab eod.

Ἰλιγγιάω, ῶ, vertigine laboro. A ſeq.

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab ειλισσω.

Ἴλιγγος, ου, ὁ, vertigo oculorum. 2) hæſitatio hominis, quo ſe vertat, neſcii. A pr.

Ἰλιόθεν, *Adu.* ab Ilio. A ſeq.

Ἴλιον, ου, τὸ, Ilium, vrbs Troia. Ab Ilo.

Ἰλιοραιστὴς, οῦ, ὁ, Ilii populator.

Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos diſtorqueo, torue adſpicio. Ab ἴλλος.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum tortum, funis. Ab ἴλλω.

Ἰλλίζω, idem quod ἴλλω. Ab ἴλλος vel ἰλλός.

Ἰλλὶς, ίδος, ἡ, luſcioſa. Ab ἰλλός.

ἼΛΛΟΣ, ου, ὁ, oculus.

Ἰλλὸς, οῦ, ὁ, ſtrabo, ſtrabus, luſcioſus, oculis retortis. 2) cæcus. A ſeq.

Ἴλλω, oculis conniueo, item ſtrabus ſum. 2) voluo, contorqueo. 3) vincio, conſtringo, contineo, concludo.

Ἰλλώδης, ες, qui oculis conniuet, ſtrabo. Ab ἰλλός.

Ἰλλωπέω, ῶ, fut. ήσω, ſtrabus ſum. 2) conniueo. 3) nicto. 4) allucinor. Ab eod. & ὤψ.

Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab iiſd.

Ἰλλώπτω, idem ab eod.

Ἴλλωσις, ἡ, peruerſitas oculorum. Ab ἴλλω.

Ἰλύα, ας, ἡ, cauerna, latibulum.

Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limoſus. 2) fæculentus. Ab ἰλύς.

Ἰλυὸς, οῦ, ὁ, luſtrum. Ab εἰλυός.

Ἰλὺς, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis. 2) lutum, cœnum. 3) fæx.

Ἰλύω, f. ύσω, oblimo, limo obduco. 2) torqueo. 3) occulto. A pr.

Ἰλυώδης, εος, ὁ, ἡ, limoſus. 2) fæculentus. Ab eod.

Ἴλωσις, ἡ, vel ἴλλωσις, εως, ἡ, diſtortio, ſ. perverſio, de oculis, qſ. ab ἰλλόω, idem quod ἰλλώπτω.

Ἷμα, ατος, τὸ, veſtimentum pro εἷμα.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, Epith. carminis, quod a molas verſantibus, aut aquas e puteis extrahentibus canitur. 2) redundans, copioſus, vber. Ab ἱμάς.

Ἱμαῖος, ου, ὁ, hauſtor. Ab eod.

Ἱμαλιὰ, ᾶς, ἡ, farinæ auctarium, quod adiicitur menſuræ, cumulus. Heſ. Ab ἱμάω.

Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copioſus. Heſych. Ab eod.

Ἱμαλὶς, ἡ, dea farinæ, cantilena molentium. Ab eod.

Ἱμαντάριον, ου, τὸ, ſitula nautica. 2) inſtrumentum nauticum quoduis. Ab ἱμάς.

Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, lorum paruum. Dim.

Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus. Ab eod.

Ἱμαντίον, ου, τὸ, vua, *morbus*, vuulæ in ore extenſio. Ab eod.

Ἱμαντόδετμος, ὁ, qui loris deuincitur.

Ἱμαντοπλοκὴ, ἡ, vinculum loreum. 2) cirri polypi.

Ἱμαντώδης, εος, ὁ, ἡ, lori vicem præbens, lori modo dexilis. Ab ἱμάς.

Ἱμάντωσις, εως, ἡ, ligamentum, corrigiarum in calceamentis conſtrictio. 2) lignum, quod ad continendos parietes in medio ſtructuræ ponitur. 3) adfectus morbidus gurgulionis.

Ἱμασιώδης,

Ἱμαιῳδὸς, ȣ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium.
Ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena. 2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque euadit.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, fcutica, flagellum. Ab ἱμάς.
Ἱμάσσω, loris cædo, verbero. F. ἱμάσω, vnde aor. 1. ἵμασεν, particip. ἱμάσας, poët. ἱμάσσας. Ab eod.
Ἱματιδάριον, ȣ, τὸ, idem quod feq.
Ἱματίδιον, ȣ, τὸ, vefticula, palliolum. Dim. ab ἱμάτιον.
Ἱματίζω, f. ήσω, veftio. Ab eod.
Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, veftiarium.
Ἱματιοκάπηλος, ȣ, ὁ, veftimentorum propola, veftiarius, fcrutarius, cerdo.
Ἱματιοκλέπτης, ȣ, ὁ, veftium fur.
Ἱματιομίσθης, ȣ, ὁ, qui choragis veftes mercede locat. Ex ἱμάτιον & μισθός.
Ἱματιομισθώτης, ȣ, ὁ, idem.
Ἱμάτιον, ȣ, τὸ, veftimentum, velamen, toga, pr. εἱμάτιον.
Ἱματιοπώλης, ȣ, ὁ, veftium venditor, veftiarius.
Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, veftiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum veftiarium, f. in quo veftes venduntur. A pr.
Ἱματιοφορὶς, ίδος, ἡ, veftigerula.
Ἱματιοφυλάκιον, ȣ, τὸ, arca veftiaria, veftiarium, locus, in quo veftes adferuantur. A feq.
Ἱματιοφυλακέω, veftes cuftodio, feruo.
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, veftium cuftos.
Ἱματισμὸς, ȣ, ὁ, veftitus. Ab ἱματίζω.
Ἱματοποιία, ας, ἡ, veftificium. Gloff. Vet. Ab ἷμα pro εἷμα & ποιεῖν. (Sed leg. ἱματιοπ.)
Ἱματεργικὸς, ἡ, ὸν, ad veftes conficiendas pertinens. Hinc ἱματεργική, fcil. τέχνη, ars veftiaria. A feq.
Ἱματεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui veftes conficit, veftiarius. Ex ἷμα pro εἷμα & ἔργον.
Ἱματοφύλαξ & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c. (Sed præftat ι addi.)
Ἱμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.
Ἱμείρω & ἱμείρομαι, defidero, cupio.
Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, defiderabilis, amabilis.
Ἱμερόνȣς, ȣν, amabilis animo.
Ἵμερος, ȣ, ὁ, defiderium, cupiditas, cupido. 2) Cupido, deus amoris. 3) defiderium amatorium. Ab ἱμείρω.
Ἱμερῶσθαι, Venerem pati. ἱμερωθεῖσαι, aor. 1. Hippocr. coitum paffæ. A pr. (nifi potius eft ἡμερῶσθαι cicurari, domari, vt boues a iugo.)
Ἱμερόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vocem habet fuauem, fuauiloquus. Ex eod. & φωνή.
Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, defiderabilis, optabilis, amabilis, formofus, fuauis. Ab ἱμείρομαι.
Ἱμητὸς, ἡ, ὸν, loreo fune extractus, hauftus. Ab ἱμάω.
Ἱμονία, ᾶς, ἡ, funis loreus, feu e loris bubulis tortus, quo aqua e puteis extrahitur. Ab eodem.
Ἱμονιοστρόφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, verfat. Ex pr. & στρέφω.

ΊΝ, nomen menfuræ. Euft. 2) fibra, neruus, vt ἴς.
Ἵνα, Conj. vt. 2) Adu. vbi, quando. Hinc ἵνα μὴ, ne, vt ne. Apud Hom. ἵνα μὴ pro εἰ μὴ, nifi. ἵνα τί, vel ἱνατί, quamobrem, quare? quomodo? in quem vfum?
Ἰνάσσω, vires præbeo, robur addo. Varin. quafi ab ἴς.
Ἰνάω, ῶ, idem quod ἰνέω. Hefych. ἰνᾶσθαι, κενῦσθαι.
Ἰνδάλλομαι, fimilis videor. 2) videor. A εἰδάλλομαι.
Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, fimulacrum, fpecies. A pr.
ἸΝΔΙΚΟ'Ν, ȣ, τὸ, piper vel zingiber Indicum. 2) coloris & medicamenti genus.
Ἰνδολέτης, ȣ, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit. Bacchi epith. Ex Ἰνδος & ab ὄλλυμι, perdo.
Ἶνες, αἱ, fibræ, nerui. Ab ἴς, neruus.
ἸΝΕ'Ω, ῶ, vacuo, inanio, purgo.
Ἰνηθμὸς, ȣ, ὁ, purgatio, euacuatio. A pr.
Ἰνίον, ȣ, τὸ, occipitium, occiput a cerebri bafi vfque ad latos neruos, qui robur noftrum continere creduntur, pofterior colli pars. Ab ἴς.
Ἶνις, ιος, ὁ, ἡ, puer, filius, nepos. Hefych.
Ἰνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fibræ fimilis, neruofus. Ex ἴς & εἶδος, fpecies.
Ἰνὼ, όος, contr. ȣς, ἡ, Ino. Nomen mulieris.
Ἰνώδης, εος, ὁ, ἡ, fibrofus, neruofus. Ab ἴς.
ἼΞ, ἰκὸς, vermiculus, vites arrodens.
Ἰξάλη, ἡ, pellis caprina, ap. Hipp. alias ἰσάλη.
Ἴξαλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui faltu progreditur, faltator, crebro faltans, impetuofus, falax. 2) capra fera. Ex ἰξὸς.
Ἴξευμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.
Ἰξευτηρία, ας, ἡ, q. d. vifcatrix, vifcata. 2) aucupium ars aues capiendi inp. arundine vifcata, fc. τέχνη. Ab eod.
Ἰξευτήριον, ȣ, τὸ, aucupium, fcil. ἔργον. Ab eodem.
Ἰξευτὴς, ȣ, ὁ, vifco aues captans. Ab eod.
Ἰξευτικὸς, ἡ, ὸν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.
Ἰξεύτρια, ας, ἡ, vifcaria. A feq.
Ἰξεύω, vifco aues capio, aucupor. Ab ἰξός.
Ἰξία, ας, ἡ, vifcum. 2) herba, Chamæleon albus. 3) varix. Ab eod.
Ἰξίας, ὁ, ἡ, radix quædam vifcofa letalis. Ab eod. v. ἰξιφάγος.
Ἰξιβόρος, ȣ, ὁ, ἡ, vifco vefcens, vifcum vorans. 2) turdi fpecies, f. epith. Ex eod. & βορά.
Ἰξίνη, ης, ἡ, planta vifcofa, maftichen ferens. Ab ἰξός.
Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, vifcofus. 2) letalis. Ab eodem.
Ἶξις, εως, ἡ, aduentus. Ion. ἴξις, ap. Hippocr. ductus, trames rectus. Ab ἱκνέομαι.
Ἰξιφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, vifco victitans, vifcum vorans. Ex ἰξὸς & φάγω, fed præftat ἰξοφ. quod v.
Ἰξοβόρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod ἰξιβόρος.

Ἰξὸς, ȣ̃, ὁ, viscum. 2) arundo aucupatoria 3) varix. 4) *Adi.* tenax, parcus.
Ἰξοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod ἰξιφάγος.
Ἰξοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, viscum ferens, vt ἰξοφόροι δρύες, visciferæ quercus.
Ἰξώνης, εος, ὁ, ἡ, visco iis. 2) visci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.
Ἰξὺς, ύος, ἡ, lumbus, coxa.
Ἰοβάκχεια, τὰ, sacra Bacchi. Demosth. A seq.
Ἰόβακχος, Bacchus. Hes. A bacchantium voce.
Ἰοβάπτης, ȣ, ὁ, violarius Gl. Vet. Ab ἴον, *viola*, & βάπτω, *tingo*.
Ἰοβαφὴς, ὲς, violaceus. Ex eod.
Ἰοβλέφαρος, ȣ, ὁ, ἡ, nigra, pulcra habens supercilia, ep. feminæ pulcræ. Ex ἴον & βλέφαρον.
Ἰοβολέω, ῶ, sagittas mitto. 2) veneno inficio. A seq.
Ἰοβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui sagittas iaculatur. 2) venenum eiaculans, venenatus. Ex ἰὸς, *sagitta*, vel *venenum*, & βάλλω.
Ἰοβόρος, ȣ, ὁ, ἡ, venenatus. 2) iracundus. Hesych. Ex ἰὸς & βορά.
Ἰοβόστρυχος, ον, comam nigram habens.
Ἰογλήνη, ης, ἡ, femina nigricantes habens pupillas, in modum violæ.
Ἰόδετος, ον, e violis nexus. Epith. coronæ.
Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον & δνοφος, *tenebræ*.
Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. A seq.
Ἰοδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, sagittas recipiens. Ex ἰὸς & δέχομαι.
Ἰοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus. 2) purpureus, violaceus. Ex ἰὸς, vel ἴον & εἶδος.
Ἰόεις, όεσσα, όεν, rubigini obnoxius, ærugineus. 2) accommodatus ad sagittas conficiendas. 3) niger. Ab ἰὸς, vel ἴον.
Ἰόζωνος, ȣ, ὁ, ἡ, violaceo, seu purpureo cingulo circumdatus. Ex ἴον & ζώνη.
Ἰοθαλὴς, εος, ὁ, ἡ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον & θάλλω, *floreo*.
Ἰομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰὸς & μίγνυμι.
Ἰόμωρος, ȣ, ὁ, ἡ, iaculator, bellator, mortem inferens iaculis, sagittis occidens. Ex ἰὸς & μόρος, *fatum*. (vel potius a μάομαι, gestiens iacula tractare.)
Ἴον, ȣ, τὸ, viola, vaccinium.
Ἰονθὰς, άδος, ἡ, lanuginosa, villosa. 2) lentiginosus. A seq.
Ἴονθος, ȣ, ὁ, lanugo, primi pili, villus. 2) faciei lentigo.
Ἰόομαι, ȣ̃μαι, rubigine inficior, rubigine corrumpor. ἰωμένος, perf. pass. in partic. Ab ἰὸς.
Ἰόπεπλος, ȣ, ὁ, ἡ, peplum violaceum, purpureum gestans, item nigrum.
Ἰοπλόκαμος, ȣ, ὁ, ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.
Ἰοπλόκος, ȣ, ὁ, ἡ, e violis corollas nectens. Ex ἴον & πλέκω, *necto*.
Ἰόππη, ης, ἡ, Ioppe. Nomen vrbis Ebr. *Pulcritudo*.
Ἰορδάνης, ȣ, ὁ, Iordanes. Nomen fluuii Ebr. *Fluuius*.
ΊΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprearum genus.
Ἰὸς, ȣ̃, ὁ, missile, sagitta, iaculum. 2) venenum. 3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.
Ἴος, ἴα, ἴον, solus, vnus.
Ἰοστέφανος, ȣ, ὁ, ἡ, coronam e violis gestans.
Ἰότης, ητος, ἡ, consilium. 2) voluntas, vt ἰότητι θεῶν, voluntate deorum. Hom.
Ἰοτόκος, ȣ, ὁ, ἡ, venenum pariens, venenosus. Ex ἰὸς & τίκτω.
Ἰοτυπὴς, έος, ὁ, ἡ, iaculo percussus, sagitta ictus. Ex ἰὸς & τύπτω, *percutio*.
Ἰȣ̃, *Interiectio dolentis*, heu, eheu, o. 2) *exsultantis*, io!
Ἰȣδαΐζω, f. ίσω, Iudæorum opiniones, mores sequor vel imitor. Ab Ἰȣδαῖος.
Ἰȣδαϊκὸς, ἡ, ὸν, iudaicus.
Ἰȣδαϊκῶς, *Adu.* iudaice.
Ἰȣδαϊσμὸς, ȣ̃, ὁ, Iudaismus, religio iudaica & imitatio Iudæorum. Ab Ἰȣδαΐζω.
Ἰȣδαῖος, ȣ, ὁ, Iudæus. 2) Iudaicus. A seq.
Ἰȣδας, α, ὁ, Iudas. Nomen viri Ebr. *Filius celebrationis*, i. e. *clarus*, *laudatus*.
Ἰȣλίζω, fut. ίσω, primam lanuginem emitto, pubesco. Ab Ἴȣλος.
Ἰȣλὶς, ίδος, ἡ, iulis, piscis saxatilis. Ab eod.
Ἰȣλόπεζοι, naues (apud Lycophronem) quæ multos habent remos. Ex eod. & πέζα.
Ἴȣλος, ȣ, ὁ, manipulorum collectorum tal is: 2) cantilena in eam tractantium. 3) prima lanugo e puberum genis erumpens. 4) lanugo aliarum rerum. 5) bestiola quædam multipes in parietibus repens. item scolopendra. Ab ἕλος.
Ἰȣλοφυέω, ῶ, primam lanuginem emitto. Ex pr. & φύω, *nascor*.
Ἰȣλὼ, όος, *co tr.* ȣ̃ς, ἡ, Ceres. Ab Ἴȣλος.
Ἰȣλώδης, εος, ὁ, ἡ, iulo, vermi similis. Ab eod.
Ἰȣ̃φ, vox detestantis.
Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens. Diana. Ex ἰὸς & χέω, aut χαίρω
Ἰπνιος, ία, ιον, qui e furno est, furnaceus. Ab ἰπνός.
Ἰπνίτης, ȣ, ὁ, vt ἄρτος, panis furnaceus. 2) testaceus. Ab eod.
Ἰπνοκαὴς, ὲς, in furno tostus, crematus. Ex eod. & καίω.
Ἰπνοποιὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui furnos facit, vel fabricatur. Ex eod. & ποιέω.
Ἰπνὸς, ȣ̃, vel ἴπνος, ȣ, ὁ, furnus. 2) caminus. 3) culina. 4) lampas, lychnus, laterna. 5) sterquilinium. A ἴπτω.
Ἰποκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἴψ & κτείνω.
Ἶπος, ȣ, ὁ, muscipula, laqueus ex εἶπος. Ab ἴπτω.
Ἶπος, ȣ, ὁ, pressura, onus, poena. Ab eod.
Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, proprie, more fullonum, vexo, affligo. v. ἴπτω. A pr.
Ἱππαγρέται, ῶν, οἱ, eques congregantes. Ita dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitum cura regerent. Ex ἵππος & ἄγρομαι, pro ἀγείρομαι, *congrego*.
Ἵππαγρος, ȣ, ὁ, equus siluester, & ferus.

Ἱππαγωγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, nauis equos vehens.
Ἱππάετος, ȣ, ὁ, aquila magnitudine equum æquans. 2) animal ex aquila & equo.
Ἱππάζω & ἱππάζομαι, equito, equo vehor.
Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equeſtre. A ſeq.
Ἵππαιχμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui haſta vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵ. & αἰχμὴ, *cuſpis*.
Ἱππάκη, ης, ἡ, ſ. ἱππάκης, ȣ, ὁ, caſeus equinus. 2) equi coagulum. Ab ἵππος.
Ἱππακοντιςαὶ, οἱ, qui ex equo pugnant iaculis.
Ἱππαλεκτρυὼν, ῶνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum.
Ἱππάνθρωπος, ὁ, centaurus.
Ἱππαπαὶ, vox per iocum ab Ariſtoph. ficta.
Ἱππάρδιον, ȣ, τὸ, hippardium, animal equo ſimile, ap. Ariſtot. Ab ἵππος.
Ἱππάριον, ȣ, τὸ, equuleus, paruus equus. 2) auis nomen, ſimilis vulpanſeri. Dim. ab eod.
Ἱππαρμοςὴς, ȣ, ὁ, equitatui præfectus.
Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, ſum magiſter equitum, præſum equitatui. Ab ἵππαρχος.
Ἱππάρχης, ȣ, ὁ, idem quod ἵππαρχος.
Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum. Ab eod.
Ἱππαρχικὸς, ἡ, ον, ad magiſtratum equitum pertinens. 2) ducendi equitatus peritus. A pr.
Ἵππαρχος, ȣ, ὁ, equitum magiſter, præfectus equitum. Ex ἵ. & ἀρχή.
Ἱππὰς, άδος, ἡ, equeſtris. Ab ἵππος.
Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio, geſtatio in equo. 2) equitatus. Ab ἱππάζω.
Ἱππάσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, equitabilis. 2) equis idoneus. Ab eod.
Ἱππαςὴς, ȣ, ὁ, eques, equitator. Ab eod.
Ἱππαςὶ, *Adu.* equitantium modo, diuaricatis pedibus. Ab eod.
Ἱππάφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, vnde emittuntur equi, ad currendum in ſtadio. Ex ἵ. & ἀφίημι.
Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio. 2) munus aurigandi. Ab ἱππεύς.
Ἵππειος, εία, ειον, equeſter, equinus. A pr.
Ἱππελάτειρα, ἡ, quæ equo vincit. 2) quæ equum agitat, equo vehitur. Ab ἐλαύνω.
Ἱππέλαφος, ȣ, ὁ, equiceruus, animal formam equi & cerui habens.
Ἱππεραςὴς, ȣ, ὁ, equorum ſtudioſus.
Ἵππερος, ȣ, ὁ, equorum amor, equorum ſtudium. Vox ficta ab Ariſtophane, cum alluſione ad morbos, vt ἴκτερος, ὕδερος, vt ἵππερος τῶν χρημάτων ſit inſanus amor equorum, quo facultates exhauriuntur.
Ἵππευμα, ατος, τὸ, equitatio. 2) iter equeſtre, quod ab equite conficitur. Ab ἱππεύω.
Ἵππευσις, εως, ἡ, equitatio. Ab eodem.
Ἱππεὺς, έως, ὁ, eques, & *in Plur.* ἱππεῖς, ordo equeſter. 2) genus cometæ. Ab eodem.
Ἱππευτὴρ, ὁ, idem quod ſeq. & ab eod.
Ἱππευτὴς, ȣ, ὁ, equitandi peritus. A ſeq.
Ἱππεύω, fut. εύσω, & ἱππεύομαι, equito, vehor equo, mulo, aſino. 2) ſum eques.
Ἱππηγέτης, ȣ, ὁ, equorum ductor. Epith. Neptuni. Ex ἵ. & ἀγέτης, *dux*.
Ἱππηγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, vſ. ἱππηγοὶ νῆες, hippagines. Ex ἵ. & ἄγω, *duco*.
Ἱππηδὸν, *Adu.* equorum vel equitantium modo. Ab ἵππος.
Ἱππηλασία, ας, ἡ, equorum agitatio. Ex ἵ. & ἐλασία.
Ἱππηλάσιος, vt ἱππηλασίη ὁδὸς, apud Homer. via equitabilis, per quam equi aguntur. Ex ἵ. & ἐλάω.
Ἱππηλατέω, ῶ, f. ήσω, equos agito, equos impello. 2) equito. A ſeq.
Ἱππηλάτης, ȣ, ὁ, auriga, agitator equorum. Ex ἵ. & ἐλάτης, ab ἐλαύνω.
Ἱππήλατος, ȣ, ὁ, ἡ, equitabilis, per quem equi agi poſſunt. 2) ſpatioſus, amplus, latus. Ex ἵ. & ἐλαύνω.
Ἱππημολγοὶ, equimulgi, populi. Ex ἵ. & ἀμέλγω, *mulgeo*.
Ἱππιάναξ, κτος, ὁ, dux equitum.
Ἱππιατρία, vel εία, ας, ἡ, mulomedicina, ars veterinaria, medicina equaria.
Ἱππίατρος, ȣ, ὁ, medicus equarius, veterinarius, mulomedicus.
Ἱππίδιον, ȣ, τὸ, equuleus, paruus equus. Dim. ab ἵππος.
Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, equeſter. 2) equeſtris artis peritus. Hinc ἡ ἱππικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars equitandi, & τὸ ἱππικὸν, ȣ, ſc. πλῆθος equitatus. οἱ ἱππικοὶ, equites. Ab eodem.
Ἵππιος, ȣ, ὁ, equeſter. Ab eod.
Ἱππιοχαίτης, ȣ, ὁ, e iuba equina, ſiue ſetis equinis factus. Ex ἵ. & χαίτη.
Ἱππιοχάρμης, ȣ, ὁ, equis gaudens, qui equo bellatore in pugna vtitur. E ἵ. & χαίρω.
Ἱππίσκος, ȣ, ὁ, equuleus. Dim. ab ἵππος.
Ἱπποβάμων, ονος, ὁ, eques, equeſter. 2) grandis, qui quaſi equo vehitur. Ex ἵ. & βαίνω. Hinc &
Ἱπποβάτης, ȣ, eques.
Ἱπποβώτης, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.
Ἱππόβινος, valde libidinoſus. vox ficta ab Ariſtophane, qui Calliam Hipponici F. libidinoſum hominem, vocat Καλλίαν τὸν ἱππόβινον. Ex ἵππος, quod in compoſitione ſignificat magnitudinem, & βινεῖν, quod actum venereum ſignificat.
Ἱπποβοσκὸς, ὁ, equos paſcens, idem quod ſeq. Ex ἵ. & βόσκω.
Ἱπποβότης, ȣ, ὁ, qui equos paſcit, ſeu alit, ad certamina potiſſimum equeſtria. 2) qui opibus & gloria præcellit. Ex iisdem.
Ἱππόβοτος, ὁ, ἡ, equis paſcendis aptus. Ex iisdem.
Ἱπποβȣκόλος, ȣ, ὁ, ἡ, equiſo, equorum paſtor ſeu educator.
Ἱππόβρωτος, ον, & ἱππόβροτος, ap. Poët. ab equis deuoratus. Ex ἵ. & βιβρώσκω.
Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus, ceu equis, vehuntur, aq. Luc. in Vera Hiſt.
Ἱππόγλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, linguam equinam habens, ſeu referens. Hinc τὸ ἱππόγλωσσον, ȣ, Hippogloſſa, frutex, cuius folia linguæ equinæ ſimilia ſunt.
Ἱππογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, rei equinæ peritus, qui ſ. c. equas grauidas ab aliis internoſcit. 2) magnanimus. Ex ἵ. & γινώσκω.

Ἱππόγυποι,

Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus vehuntur apud Luc. Ver. Hist. Ex ἵ. & γὺψ, *vultur*.
Ἱπποδαμασὴς, ȣ͂, ὁ, id. quod seq. Ex ἵ. & δαμάζω.
Ἱππόδαμος, ȣ, ὁ, ἡ, equorum domitor, fortis eques. Ex ἵ. & δαμάω, *domo*.
Ἱππόδασυς, εῖα, υ, hirsutus e setis equinis. Ep. galeæ, cristam equinam habentis.
Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula equorum, habenæ.
Ἱπποδέτης, ȣ, ὁ, ligans equum. ἱπποδέτης ῥυτὴρ, lorum, quo equus ligatur. Ex ἵ. & δέω, *ligo*.
Ἱπποδιώκτης, ȣ, ὁ, equorum agitator, eques.
Ἱπποδοτέω, equum sacrifico. Ex ἵ. & δίδωμι. (sed prima hæc videtur esse lectio, melior ἱπποθυτέω. quod v.)
Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equester. Ex ἵ. & δρόμος.
Ἱπποδρόμια, τὰ, equiria, ludi Circenses. A seq
Ἱπποδρόμιος, ȣ, ὁ, vt ἱπποδρόμιος μὴν, mensis, in quo equorum cursu certatur. A seq.
Ἱππόδρομος, ȣ, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equestria seu curulia.
Ἱπποζύγιος, ȣ, ὁ, ἡ, ad modum equi iugalis.
Ἱππόθεν, *Adu.* ex equo. Ab ἵππος.
Ἱπποθῆλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum vberibus suppositi.
Ἱππόθοος, ȣ, ὁ, ἡ, equo velox seu celer. 2) auriga. Hes.
Ἱππόθορος, ȣ, ὁ, in equas insiliens, admissarius. 2) cantio solita accini equabus coëuntibus ad eas magis exstimulandas. Ex ἵ. & θόρω, *insilio*.
Ἱπποθυτέω, ῶ, f. ήσω, equum sacrifico. Ex ἵ. & θύω, v. ἱπποδοτέω.
Ἱπποκάμπη, ης, ἡ, hippocampus, animal marinum. Ex ἵ. & κάμπη, *eruca*.
Ἱππόκαμπος, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.
Ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus equi vicem præstans volaturo in cœlum, ap. Comicum.
Ἱπποκέλευθος, ȣ, ὁ, ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.
Ἱπποκένταυρος, ȣ, ὁ, hippocentaurus.
Ἱπποκομέω, ῶ, equos curo.
Ἱπποκόμος, ȣ, ὁ, ἡ, equiso, equorum curator. Ex ἵ. & κομέω, *curo*.
Ἱππόκομος, ȣ, ὁ, ἡ, e setis equinis confectus. Ex ἵ. & κόμη.
Ἱπποκορυστὴς, ȣ͂, ὁ, eques, bellator equester.
Ἱπποκρατέω, f. ήσω, equestribus copiis vinco. 2) equestribus copiis præsto.
Ἱπποκρατία, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.
Ἱππόκρημνος, ȣ, ὁ, ἡ, rupium modo grandis, valde asper sicut præcipitia. Vox ficta apud Aristophanem ad asperitatem verborum Aeschyli exprimendam, ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.
Ἱπποκροτέω, ῶ, f. ήσω, equis perstrepo.
Ἱππόκροτος, ȣ, ὁ, ἡ, equis perstrepens.
Ἱππολάπαθον, hippolapathum, herba.
Ἱππολέσρα, ας, ἡ, lacus, vbi equi lauantur. Helych. Ex ἵ. & λόω, *lauo*.
Ἱππομανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis letalis. 2) equina cupido coitus. 3) amoris veneficium, quod equis innascitur; virus ex equarum naturalibus destillans. Ab ἱππομανής.
Ἱππομανέω, ῶ, equorum insano amore ducor. 2) equio, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur. 3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. A seq.
Ἱππομανὴς, έος, ὁ, ἡ, insano amore equorum flagrans. 2) qui equino more libidinis furiis exstimulatur. 3) valde insanus. Ex ἵ. & μαίνομαι, *furo*.
Ἱππομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanum equorum curulium studium.
Ἱππομάραθρον, ȣ, τὸ, fœniculum siluestre, satiuo maius
Ἱππομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ex equo pugno. Ab ἱππόμαχος.
Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. A seq.
Ἱππόμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, ex equo pugnans. Ex ἵ. & μάχομαι.
Ἱππόμητις, ὁ, ἡ, eques bonus, militiæ equestris peritus.
Ἱππομολγὸς, ȣ͂, ὁ, ἡ, v. ἱππημολγός.
Ἱππόμορφος, ον, equo similis. Ex ἵ. & μορφή.
Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur. apud Lucianum in Ver. Hist.
Ἱππόνομα, τὰ, merces ex equis & mulis locatis. Hes. Ab ἱππονόμος.
Ἱππονομεὺς, εως, ὁ, equarius, equi pastor. A seq.
Ἱππονόμος, ȣ, ὁ, equorum pastor. Ex ἵ. & νέμω.
Ἱππονώμας, ȣ, ὁ, equos agitans. Epith. Solis. Ex ἵ. & νωμάω, *agito*.
Ἱππόομαι, ȣ͂μαι, in equum mutor. Ab ἵππος.
Ἱπποπείρης, ȣ, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex ἵ & πεῖρα.
Ἱπποπῆραι, bulgæ, sacculi, folliculi, siue peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt.
Ἱπποπόλος, ȣ, ὁ, ἡ, equos curans, alens. 2) equester, bellicosus. Ex ἵ. & πολέω.
Ἱππόπορνος, ȣ, ὁ, ἡ, equæ equientis more, immane libidinosus.
Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equester.
Ἱπποπόταμος, ȣ, ὁ, equus fluuialis.
Ἱπποπώλης, ȣ, ὁ, equorum venditor.
Ἵππος, ȣ, ὁ, vel ἡ, equus, equa. 2) equitatus. ἡ ἵππος. 3) nomen piscis 4) oculorum quædam affectio cum assidue tremunt, mouenturque. 5) pudenda. 6) in compositione significationem auget & magnitudinem inpr. abnormem notat. v. g. ἱππόπορνος, ἱπποσέλινον.
Ἱπποσέλινον, ȣ, τὸ, apium satiuo maius.
Ἱππόσοος, ȣ, ὁ, equorum agitator: eques. Ex ἵ. & σείω, vel σόος
Ἱπποστασία, ας, ἡ, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ab ἱππόστασις.
Ἱπποστάσιον, ȣ, τὸ, idem, ab eod.
Ἱππόστασις, εως, ἡ, idem.
Ἱπποστρατηγὸς, ȣ, ὁ, dux equitum.
Ἱπποσύνη, ης, ἡ, peritia equitandi. A seq.
Ἱππόσυνος, ȣ, ὁ, equester. Ab ἵππος.
Ἱπποτέκτων, ονος, fabricator equi scil. Troiani.
Ἱππότης, ȣ, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱπποτιλος, ου, ὁ, morbus equorum. E pr. & τιλάω, ftercus elidere, maculare.
Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques fagittarius.
Ἱπποτραγέλαφος, ὁ, beftia, ex equo, hirco & ceruo. Ab ἵ. τράγος & ἐλ.
Ἱπποτροφεῖον, τὸ, ftabulum equorum.
Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.
Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio. Ab ἱπποτρόφος.
Ἱπποτροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod feq. & a feq.
Ἱπποτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui equos alit. E ἵ. & τρέφω.
Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna fuperbia, inanis gloria. Ex ἵ. & τῦφος.
Ἱπποκρήνη, ης, ἡ, Hippocrene i. e. equi fons, quem Pegafus in Helicone pedum pulfu elicuit.
"Ἵππουρις, ιδος, ἡ, galea criftam e fetis equinis habens, fetis equinis comans. 2) cauda equina, herbæ nomen. 3) morbus genitalium, ap. Hippocr. Ex ἵππος n. 5. fiue potius ex ἶπος, tritus, preffura & οὐρὰ, cauda.
Ἱππουρεὺς, pifcis nomen. Plin. Hippurus. A fq.
"Ἵππουρος, ου, ὁ, ἡ, caudam equinam habens. 2) pifcis quidam. 3) fciurus, a magnitudine caudæ. 4) genus mufcæ. Ex iisd.
Ἱπποφαὲς, & νὲς, τὸ, frutex qui & ἱπποφυὲς, vbi v.
Ἱππόφαιστον, ου, τὸ, hippophæftum, planta, fpina fullonia.
Ἱπποφοβὰς, άδος, ἡ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis auerfantur. Ex ἵ. & φόβος.
Ἱπποφορβεὺς, έως, ὁ, equorum paftor. Ex ἵ. & φέρβω, pafco.
Ἱπποφορβία, ἡ, equorum cura. Ab iisd.
Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, locus pafcendis equis. τὰ ἱπποφόρβια, greges equorum, qui aluntur. A feq.
Ἱπποφορβὸς, ου, ὁ, equorum paftor. Ex ἵ. & φέρβω.
Ἱπποφορεὺς, έως, ὁ, tolutarius, gradarius.
Ἱπποφυὲς, έος, τὸ, vel ἱππόφυον, carduus quo fullones vtuntur in concinnandis veftibus. Ex ἵ. & φύω, nafcor.
Ἱπποχάρμης, ου, ὁ, v. ἱππιοχάρμης.
Ἱππώδης, εος, ὁ, ἡ, equinus, equo fimilis. Ab ἵππος.
Ἱππὼν, ῶνος, ὁ, equile, equorum ftabulum. Ab eod.
Ἱππωνεία, v. ἱππωνία.
Ἱππωνέω, ῶ, f. ήσω, equos emo.
Ἱππώνης, ου, ὁ, equorum emtor, qui equariam mercaturam exercet A pr.
Ἱππωνία, & εία, ας, ἡ, equorum emtio. A pr.
"Ἵππωσις, ἡ, (rectius ἵπωσις) preffio, preffura, compreffio, quafi ab ἱππόω pro ἰπόω.
"ΙΠΤΑΜΑΙ, f. πτήσομαι, volo. 2) cito curfu vel impetu feror.
"Ἴπτω, & ἴπω, f. ἴψομαι, lædo, noceo. A feq.
"Ἴπωσις, v. ἵππωσις.
Ἱρὰ vel ἱραὶ, ἱρῶν ἱράων, concio, locus, vbi habentur conciones, forum. Ab εἴρω, dico.
Ἱρὰ, τὰ, facra, victimæ. Ion pro ἱερὰ, ἱερεῖα, fimiliter ἱρεὺς, ἱρήϊη, ἱράομαι, pro ἱερ. ἱέρεια, ἱεράομαι. quæ vid.
"ΙΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ. Hipp.

Ἰρινόμικτος, vnde ἰρινομίκτοις σμήγμασιν, apud Athenæum, fmegmatibus irino oleo f. vnguento mixtis, aut etiam irina radice.
"Ἴρινος, η, ον, ex iride factus. ἴρινον μύρον, vnguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις, n. 4.
Ἰριοειδὴς, ἐς, iridis fpeciem habens. E feq. & εἶδος.
"ΙΡΙΣ, ιδος, ἡ, iris, arcus cœleftis. dat. pl. ἴρισι, ἴρισσι, ἴρεσι, ἴρεσσι. 2) Iris, Dea, famula Iunonis. 3) circulus oculi. 4) herba quædam aromatica.
Ἱρμὸς, ου, ὁ, feries, confequentia. Hefych. alias εἱρμός. Ab εἴρω, necto.
Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱργμοφύλαξ. E pr. & φ.
Ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, fub quo videnda etiam cetera, in quibus ι pro ιε Ionicè dicitur.
"ΙΡΟΣ, ου, ὁ, Irus, mendicus quidam apud Homerum. 2) pauper, mendicus quiuis.
Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, v. ἱερουργία.
"Ἴρω, idem quod εἴρω, necto.
"ΙΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, neruus. 2) robur, vis.
Ἰσαὰκ, ὁ, Ifaac. Nomen Ebr. ἄκλιτον, Ridebit.
Ἰσάγγελος, ου, ὁ, ἡ, fimilis angelis, angelicus.
Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.
Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ab ἴσος.
Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, fimilis: vt hinc fit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fem. fed poteft & Ionice effe ab ἰσαία pro ἴση, vt σεληναία pro σελήνη. item nomen oratoris græci. Ab eod.
Ἰσαίω, idem quod ἰσάζω, vnde ἰσαιομένην apud Nicandr. Ab eod.
Ἰσάκις, Adu. æqualiter, pariter, totidem modis feu vicibus. Ab eod.
ΙΣΑΛΗ, ης, ἡ, veftis e pelle caprina. v. ἴξαλος.
Ἰσάμιλλος, ου, ὁ, ἡ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἴσος & ἅμιλλα.
Ἰσάνεμος, ου, ὁ, ἡ, velociffimus.
Ἰσάξιος, æquiualens, æquipollens.
Ἰσαπόστολος, ου, ὁ, ἡ, par apoftolis.
Ἰσάριθμος, ου, ὁ, ἡ, par numero.
Ἰσάστερος, ον, ftellis fimilis, pulcer, præclarus. Ab ἴσος & ἀστήρ.
ΙΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, glaftum, herba.
Ἰσατώδης, εος, ὁ, ἡ, vt ἰσατώδης χολὴ, bilis, quæ ifatin feu glaftum colore refert, i. e. fufca. A pr.
Ἰσαχῶς, Adu. totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.
"Ἴσειον, ου, τὸ, facrarium Ifidis. Ab "Ισις, Ifis.
Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορέομαι, οῦμαι, libere loquor, pari dicendi libertate vtor. Ex ἴσος & ἀγορεύω, loquor.
Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua, item plena loquendi libertas. 2) iuris æquabilitas, ftatus reip. popularis. A pr.
Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ætate par.
Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium. Ab ἰσήμερος.
Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινον, æquinoctialis. A feq.
Ἰσήμερος, ου, ὁ, ἡ, vt ἰσήμερος πυρὸς, apud Theophr. triticum, quod æquinoctio verno feritur. Philox. ἰσήμερος, æquinoctialis.

"ΙΣΗΜΙ,

ΙΣΗΜΙ, ſcio, noui, cognoſco. Theocr. *Dor.* ἴσαμι, ſcio. Alioquin vſitata: ἴσμεν & ἴδμεν, ſcimus, ἴστε, ſcitis, pro ἴσαμεν, ἴσατε. ἴσθι, ἴσω, &c. *ſcias, ſciat,* pro ἴσαθι, ἰσάτω.

Ἰσήμοιρος, ε, ὁ, ἡ, cui portio æqualis cum ceteris datur, qui parem portionem accipit. Ex ἴσος & μοῖρα, *portio.*

Ἰσήρετμος, ε, ὁ, ἡ, totidem ſeu æquales remos habens. Eurip. Ex ἴσος & ἐρετμός.

Ἰσήρης, εος, ὁ, ἡ, æqualis, par. Ex ἴσος & ἔρω

Ἰσήριθμος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἰσάριθμος.

Ἴσθμια, τὰ, monile, ornamentum collare. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμιάζειν, Suidas ait dici ἐπὶ τῶν κακῶς βιούντων, de minus commode ſalubriterque viventibus. Ἀ pr.

Ἰσθμιακὸς, ἡ, ὸν, iſthmiacus, ad Iſthmia pertinens. Ab eod.

Ἰσθμιὰς, άδος, ἡ, iſthmiaca. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμικὸς, ἡ, ὸν, iſthmicus. Ab eod.

Ἰσθμιον, ε, τὸ, quod circa fauces eſt. 2) ornamentum collare, monile. τὰ Ἴσθμια, ſcil. ἀγωνίσματα, ludi Iſthmici, qui in Iſthmo Corinthiaco in honorem Neptuni habebantur. Ab ἴσθμιος.

Ἰσθμιονίκης, ε, ὁ, victor in ludis iſthmicis. Ex ἴσθμια & νίκη.

Ἴσθμιος, ία, ιον, in Iſthmo habitans. 2) iſthmius. Ab ἰσθμός.

Ἰσθμοειδὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, Iſthmo ſimilis. Ex eod. & εἶδος.

ἸΣΘΜΟ'Σ, ε, ὁ, Iſthmus, terra anguſta inter duo maria. 2) Iſthmus Peloponneſi. ἰσθμοῖ, in Iſthmo. ἰσθμόθεν ex I. 3) aliquid iſthmo ſimile, collum. 4) collum clepſydræ.

Ἰσθμώδης, εος, ὁ, ἡ, Iſthmo ſimilis, Iſthmi formam habens, in modum Iſthmi anguſtus. A pr.

Ἰσιακὸς, ε, ὁ, ἡ, indutus more eorum, qui Iſidis templum viſebant. 2) initiatus Iſiacis ſacris, ſacerdos Iſidis. Ab Ἴσις.

Ἰσίκιον, ε, τὸ, & ἴσικος, ε, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne intrita & minutiſſime incita. Videtur latinum, quaſi *inſicium,* ab *inſecando.*

ἾΣΙΣ, ιδος ἡ, Iſis, Dea Aegyptiorum.

Ἴσκω, Hom. ἴσκεν, ſciebat, fingebat. 2) aſſimulo. 3) dico, poëtæ poſt Homerum.

Ἴσμα, ατος, τὸ, ſtructura, opus, vt ſepulcrum, monumentum &c. Ab ἵζω, *colloco.*

Ἰσοβαθὴς, έος, ὁ, ἡ, æque profundus. Ex ἴ. & βάθος.

Ἰσοβαρὴς, ὲς, æque grauis, vel paris ponderis. Ex ἴ. & βάρος.

Ἰσοβασιλεὺς, έως, ἡ, par, vel æqualis regi.

Ἰσόβοιον, bouis pretium æquans. A βοῦς.

Ἰσόβολος, ε, ὁ, ἡ, æqualis ponderis. Heſych. Ex ἴ. & βολή.

Ἰσόγαιος, ε, ὁ, ἡ, terræ æqualis, par qua terram ſ. regionem, ſ. agros. A γαῖα, *terra.*

Ἰσογενὴς, ὲς, æqualis, eiuſdem generis. A γένος.

Ἰσογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, eiuſdem ſententiæ ac voluntatis. A γνώμη.

Ἰσογονία, ἡ, par genus, pares natales. A γίγνομαι.

Ἰσογώνιος, ον, æquiangulus. A γωνία.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, qui æqua ſorte fruitur, qui eiuſdem ſortis, fortunæ eſt.

Ἰσόδενδρος, ε, ὁ, ἡ, arborem æquans: i. e. altus, longus. A δένδρον.

Ἰσοδίαιτα, ης, ἡ, æqualitas victus, ſimilitudo in victu.

Ἰσοδιαίτης, ε, ὁ, id. quod ſeq. ap. Plut. & Luc.

Ἰσοδίαιτος, ε, ὁ, ἡ, æquali ſeu pari victu cum alio vtens. A δίαιτα.

Ἰσόδομος, ε, ὁ, ἡ, æqualiter ſtructus. A δέμω.

Ἰσόδοξος, ον, æque clarus. A δόξα.

Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu æquo, pariter curro & vna feror. A ſeq.

Ἰσοδρόμος, ε, ὁ, ἡ, curſu æquans.

Ἰσοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, æque potens ſum, æquipolleo. Gl. Vet. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia. Ab ἰσοδύναμος.

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis poteſtas. Ab eod.

Ἰσοδύναμος, ε, ὁ, ἡ, æque potens, par. A δύναμις.

Ἰσοδυνάμως, *Adu.* pari vi. A pr.

Ἰσοελκὴς, έος, ὁ, ἡ, par pondere, æquilibris. Ab ἕλκω, *traho.*

Ἰσοεπὴς, ὲς, eandem dicendi poteſtatem habens. 2) idem dicens. Ab ἔπος.

Ἰσοζυγὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. æquiiugis, par, æqualis. A ζυγὸς, *iugum.*

Ἰσόζυγος, ε, ὁ, ἡ, idem & ab eodem.

Ἰσόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem & ex iiſdem.

Ἰσοθεΐα, ας, ἡ, æqualitas cum deo, deitas. A ſeq.

Ἰσόθεος, ε, ὁ, ἡ, deo par, deo æquiparandus.

Ἰσοκατάληκτος, ε, ὁ, ἡ, æqualiter deſinens, ſimilem exitum habens. A καταλήγω.

Ἰσοκέφαλος, ον, par caput [illegible]. A κεφαλή.

Ἰσοκίνδυνος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt in pari diſcrimine, qui pari periculo [illegible].

Ἰσοκιννάμωμον, τὸ, q[illegible]. cinnamomo par, caſia.

Ἰσοκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, gloria par. A κλέος, *gloria.*

Ἰσόκληρος, ε, ὁ, ἡ, qui pari cum alio ſorte eſt, cui par portio ſorte obuenit.

Ἰσοκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualiter vergens & inclinans, de æquilibrio. A κλίνω.

Ἰσόκοιλος, ε, ὁ, ἡ, æque concauus.

Ἰσοκόρυφος, ε, ὁ, ἡ, parem verticem habens, eiuſdem altitudinis. A κορυφὴ, *vertex.*

Ἰσοκράτεια, ſ. ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A ſeq.

Ἰσοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, æquali robore præditus, æque potens. A κράτος, *vis, poteſtas.*

Ἰσόκρατος, vel ἰσοκρατὴς, æqualiter temperatus. A κεράννυμι, *miſceo.*

Ἰσόκριθος, ον, hordeo par, menſura aut pretio. A κριθή.

Ἰσοκωλία, ἡ, membrorum æqualitas. A ſeq.

Ἰσόκωλος, ε, ὁ, ἡ, paria membra habens. A κῶλον, *membrum.*

Ἰσολογία, ας, ἡ, par & æqualis ratio. 2) honorum æqualitas. *item,* ἰσηγορία. A λόγος.

Ἰσόλυρος, ον, epith. cantus, vt ἀντίλυρος μόσαις, par cantui Muſis. Ex ἀντὶ & λύρα.

Ἰσόμαχος, ὁ, par in pugna. A μάχη, *pugna.*

Ἰσομεγέθης, εος, ὁ, ἡ, æque magnus, æqualis magnitudinis. A μέγεθος.
Ἰσομερὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualiter particeps. A μέρος, pars.
Ἰσομέτρητος, ου, ὁ, ἡ, æquam menſuram habens. A μετρέω.
Ἰσομέτρως, Adu. pari menſura. A μέτρον.
Ἰσομέτωπος, ου, ὁ, ἡ, parem, ſ. æqualem frontem habens, de acie; ἰσομέτωποι, æquata acie ſtantes. A μέτωπον.
Ἰσομήκης, εος, ὁ, ἡ, qui pari longitudine ſeu proceritate eſt. A μῆκος, longitudo.
Ἰσομιλήσιος, ον, epith. veſtis, ad modum Mileſiarum factæ, mollis.
Ἰσόμιμος, ον, ſimilis.
Ἰσομοιρέω, ῶ, fut. ήσω, æqualem portionem capio. 2) tantundem iuris habeo. Ab ἰσόμοιρος.
Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab eod.
Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, ἡ, cui portio par & æqualis datur. 2) qui idem iuris habet. A μοῖρα, portio.
Ἰσόμορος, ου, ὁ, ἡ, idem. Heſych. A μόρα, pars.
Ἰσομυθέω, ῶ, exquiſite loquor. Heſ. ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες. ſi ſana eſt lectio. (ſed videtur eſſe. vt Latinis æqua & vera pari loco ſunt, ita ἴσα ſunt idem atque τὰ εἰκότα. præterea ἴσος pro bonus ab Homero vſurpatur in illis δαῖτα ἐίσην, νῆας ἐίσας. v. tamen ἰσχνομυθέω.) A μῦθος.
Ἰσόνειρος, ον, ſomnio ſimilis, inanis, vanus.
Ἰσόνεκυς, εως, ὁ, ἡ, fato defunctus pari.
Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum ſeu iuris æquabilitate viuo. Ab ἰσονόμος.
Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & iuris. Ab eod.
Ἰσονομικὸς, ἡ, ὸν, æquabilitate iuris vtens. A pr.
Ἰσονομικῶς, Adu. æquabiliter. A pr.
Ἰσονόμος, ου, ὁ, ἡ, æquabilitate legum, ſeu iuris vtens. 2) ἰσόνομος, æquabiliter diſtributus. A νόμος, lex, vel νέμω, diſtribuo.
Ἰσόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, iuuenilis, v. c. vis, qualis in iuuenibus eſt.
Ἰσοπάλαιστος, ον, æquans palmi latitudinem. A παλαιστή, palmus.
Ἰσόπαλις, ιδος, ἡ, epith. fornacis, ap. Ioſeph. ſi ſana lectio. Interp. par tormentum habens.
Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, par in lucta ſeu pugna. 2) par viribus. A πάλη, vel πάλος.
Ἰσόπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Ἰσοπαλῶς, Adu. æqualibus viribus in pugna, ſ. lucta. Ab ἰσοπαλής.
Ἰσοπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, æque craſſus. A πάχος, craſſities.
Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. A ſeq.
Ἰσόπεδος, ου, ὁ, ἡ, planus. A πέδον.
Ἰσοπέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui totidem iugerum eſt, æque magnus. A πλέθρον.
Ἰσοπενθὴς, ὲς, parem luctum, noxam afferens, i. lugens. A πένθος, luctus.
Ἰσοπεριμέτρητος, ον, eundem ambitum habens. A περιμετρέομαι.
Ἰσόπετρος, ον, durus, ſimilis rupi, ad duritiem.
Ἰσόπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui totidem cubitorum eſt. A πῆχυς, cubitus.
Ἰσοπλατὴς, έος, ὁ, ἡ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, έος, par latitudo. A πλάτος.
Ἰσοπλάτων, ὁ, Platoni par, comparandus.
Ἰσόπλευρος, ου, ὁ, ἡ, æquilaterus. A πλευρά.
Ἰσοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, æque plenus, pari multitudine. A πλῆθος.
Ἰσοπολῖται, ῶν, οἱ, ciues pari iure vtentes.
Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par ius ciuitatis. 2) æqualitas in iure dando & accipiendo.
Ἰσόπρεσβυς, ὁ, par ætate.
Ἰσόπυρον, τὸ, iſopyrum, planta, alias Phaſiolos.
Ἰσοῤῥοπέω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, ſum æqualis momenti, in neutram partem vergo. 2) æqualibus ſum viribus, æqualis ſum, adæquo. Ab ἰσόῤῥοπος.
Ἰσοῤῥοπία, ας, ἡ, æquilibrium. A ſeq.
Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, qui eiusdem ponderis eſt. 2) par, æquiualens. A ῥέπω.
Ἰσοῤῥόπως, pari vi, valore A pr.
Ἴσος, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio. ἴσα καὶ. perinde ac, æque ac; ἴσοι, totidem. ἴσον & ἴσα, Adu. æque, æqualiter.
Ἰσοσθένεια & ἰσοσθενία, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia. Ab ἰσοσθενής.
Ἰσοσθενέω, ῶ, f. ήσω, æquipolleo, æquali polleo robore. A ſeq.
Ἰσοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. A σθένος.
Ἰσοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualia habens crura. 2) æqualia habens latera duo, de triangulo. 3) par, de numero dixit Plato. A σκέλος.
Ἰσόσπριος, ου, ὁ, ἡ, legumini ſimilis. Ab ὄσπριον, legumen.
Ἰσοστάδην, Adu. contra ſtando ſ. pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.
Ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. Ab ἰσόσταθμος.
Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium. Philox. A ſeq.
Ἰσόσταθμος, ου, ὁ, ἡ, par pondere.
Ἰσοστάσιος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ab ἵστημι.
Ἰσοστατέω, idem quod ἰσοσταθμέω. Ab eod.
Ἰσόστοιχος, ον, ex aduerſo reſpondens, oppoſitus, vt ἀντίστοιχος, vbi v.
Ἰσόστροφος, ον, idem quod ἀντίστροφος. A στρέφω.
Ἰσοσυλλαβέω, ήσω, totidem ſyllabas habeo. A συλλαβή.
Ἰσοσυλλάβως, Adu. totidem ſyllabis. Ab eod.
Ἰσοτάλαντος, ου, ὁ, ἡ, qui paris eſt ponderis, æquilibrium faciens. 4) æqualis. A τάλαντον.
Ἰσοταχὴς, ὲς, æque velox. A τάχος, celeritas.
Ἰσοταχῶς, Adu. pari celeritate. A pr.
Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum ciuibus. 2) æqualis libertas. A ſeq.
Ἰσοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo tributum pendit. 2) qui iisdem legibus cum ciuibus viuit. A τέλος, vectigal.

Ἰσοτέλεσος,

Ἰσοτέλεστος, ον, qui ſimul abſoluitur, expletur. A τελέω.

Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, parilitas. 2) æquitas. Ab ἴσος.

Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas. 2) par conditio & ius. A ſeq.

Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, æque pretioſus. A τιμή.

Ἰσοτίμως, *Adu.* pari honore, conditione.

Ἰσότοιχος, ον, pares parieres habens.

Ἰσότονος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt æquali tono, eodem accentu.

Ἰσοτόνως, *Adu.* æquali tono. 2) æque, perinde.

Ἰσοτράπεζος, ον, par menſæ vel par alteri, quoad menſam, h. e. cui ſunt dapes pares dapibus alterius. A τράπεζα.

Ἰσοτροπέω, ῶ, f. ήσω, ſimilibus moribus ſum: A ſeq.

Ἰσότροπος, ου, ὁ, ἡ, qui ſimilibus eſt moribus.

Ἰσότυπος, ου, ὁ, ἡ, eandem habens formam.

Ἰσοτύραννος, ου, ὁ, ἡ, tyrannis par & æqualis.

Ἰσουργέω, paria facio. A ſeq.

Ἰσουργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, paria faciens. Ab ἔργον.

Ἰσοϋψὴς, έος, ὁ, ἡ, æque altus. Ab ὕψος.

Ἰσοφαρίζω, æquo, æquiparo, quaſi ἰσοφερίζω. A φέρεσθαι, vt ἐμφερὴς, *ſimilis*.

Ἰσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, æqualem partem ferens. 2) paris capacitatis aut menſuræ, vt tantundem ferat, h. e. capiat & teneat v. c. vini, olei. A φέρω, *fero*.

Ἰσοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, æqualis naturæ, eſſentiæ. Nonn. A φυὴ, *natura*.

Ἰσοχειλὴς, έος, ὁ, ἡ, labra æquans, de menſura, plenus vſque ad labra. A χεῖλος, *labium*.

Ἰσόχειρ, ὁ, ἡ, pari robore præditus.

Ἰσόχνοος, ου, ὁ, ἡ, æque lanigunoſus.

Ἰσόχορδος, ου, ὁ, ἡ, totidem habens chordas. A χορδή.

Ἰσοχρονέω, ῶ, fut. ήσω, tempore eodem viuo. A[ ] ἰσόχρονος.

Ἰσοχρόνιος ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ſeq.

Ἰσόχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore ſeu ætate par.

Ἰσόχροος, *contr.* ἰσόχρους, ου, ὁ, ἡ, ſimili colore præditus. A χρόα, *color*.

Ἰσόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, in quo eſt æqua alteri parti portio auri. 2) auro par, qui auro rependitur, auro repenſus.

Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par ius in ſuffragiis ferendis. 2) paria ſuffragia. A ſeq.

Ἰσόψηφος, ου, ὁ, ἡ, qui par eſt in ſuffragiis ferendis. 2) parem auctoritatem habens.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ, ἡ, vnanimus, amiciſſimus. 2) ſimilis animo. A ψυχή.

Ἰσοψύχως, *Adu.* pari animo. A pr.

Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. 2) libro. Ab ἴσος.

Ἰσραὴλ, ὁ, Iſrael. N[ ]men Ebr. ἄκλιτον. *Princeps Dei*: vnde Ἰσραηλίτης & Ἰσραηλῖτις.

Ἴσταω, ῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ, ſiſto. Vid. ἵστημι.

Ἰστέον, ſ. ſciendum. Ab ἴσημι.

Ἵσταμαι, in præſ. imperf. fut. aor. I. habet ſignificationem *collocandi*, *ſtatuendi*, & hinc *ponderandi*, *conuertendi*, aliaſque, ex adiecto ſubſtantiuo indicandas. at in aor. 2. perf. plusquamperf. *ſtandi*, *conſiſtendi*: vnde eſt a) de meretrice proſtante, b) eſſe, natum, ortum eſſe. 3) conquieſcere &c. quæ vis & in medio ἵσταμαι obtinet.

Ἱστίη, ſ. ἱστίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἑστία, focus, Veſta.

Ἱστιητήριον, ου, τὸ, triclinium, locus epulationis, pro ἑστιατήριον, *Ion.*

Ἱστιοδρομέω, ῶ, fut. ήσω, ſolis velis feror, non remis. Ex ἱστίον & δρόμος, *curſus*.

Ἱστιοκώπη, ης, ἡ, nauigatio, quæ fit velis & remis.

Ἱστίον, ου, τὸ, velum nauis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.

Ἱστιοποιέω, vela facio.

Ἱστιοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, qui vela ſuit. 2) doloſus, aſtutus. Ex ἱ[ ] & ῥάπτω.

Ἱστοβοεὺς, έως, ὁ, it. ἱστοβοΐη, propr. aratri temo. Ex ἱστὸς & βοεύς.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, eſt in quod recli[ ]atur malus nauis. Ex eod. & [ ]χομαι.

Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.

Ἱστοπέδη, ης, ἡ, lignum in media & ima naui, cui inſerebatur malus, ſ. foramen in media naui, cui mali erecti pars inferior inſerebatur.

Ἱστοπόνος, ὁ, ἡ, textor, textrix. Ex ἱστὸς, n. 2. & 3. & π.

Ἱστόπους, οδος, ὁ, pes textorii mali, ſeu ligni, e quo ſtamina ſuſpenſa ſunt.

Ἱστορέω, ῶ, f. ήσω, inquiro, ſciſcitor, exploro. 2) viſo, luſtro. ἱστόρηκα, vidi ipſe, videndo cognoui. 3) memoriæ trado, litteris prodo. 4) ſciſcitando vel percontando audio, vel cognoſco. Ab ἴσωρ.

Ἱστόρημα, τὸ, res geſta, & quæcunque, quæ audiendo videndoue cognoſcitur. A pr.

Ἱστορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium. 2) luſtratio locorum. 3) percontatio, inquiſitio. 4) commentatio. 5) hiſtoria, rerum geſtarum expoſitio. 6) ſcientia. 7) ſenſus ſcripturæ hiſtoricus ſiue litteralis, ap. Scr. Eccl. Ab ἴσωρ.

Ἱστοριέω vel ἱστοριάω, oſtento, cum affectatione quadam demonſtro, ab ἱστόριον. Hipp. ἱστοριευμένη, part. ſ. præt. perf. paſſ. ſ. præſ. *Ion.* pro ἱστοριωμένη.

Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, ad hiſtoriam pertinens. 2) hiſtoricus, hiſtoriarum ſcriptor.

Ἱστορικῶς, *Adu.* hiſtorice, hiſtoricorum more. 2) ſenſu litterali, ap. Script. Eccl.

Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor. Ex ἱ. & γράφω.

Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides ſeu probatio rei alicuius, id, vnde quid ἱστορεῖται a ſcrutante & percunctante intelligitur. ap. Hippocr. Ab ἴσωρ.

Ἱστορὶς, ίδος, hiſtorica traditio, fama, hiſtoria.

Ἱστοριοσυγγραφεὺς, έως, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor.

Ἱστὸς, ῦ, ὁ, malus nauis. 2) malus ſ. lignum, e quo ſtamina ſ. tela ſuſpenditur. 3) ipſa tela. A[ ]

Ἱστοτρίβης, ου, ὁ, [ ]ius, ſocius naualis. E pr. & τρίβω.

Ἱστουργεῖον, ου, τὸ, textrina. A ſeq.

Ἱστουργέω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo. Ab ἱστουργός.

Ἱστουργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio. Ab eod.

Ἱστουργικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἱστουργικὴ, ſc. τέχνη, ars textoria. A ſeq.

Ἰσεργὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, textor, textrix. Ex ἴσος & ἔργον.

Ἴσωρ, ορος, ὁ, ἡ, sciens, peritus. 2) testis, iudex, arbiter.

Ἰσχάδιον, ȣ, τὸ, caricula. Dim. ab ἰσχάς.

Ἰσχαδοπώλης, ȣ, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰσχὰς & π.

Ἰσχαδόπωλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix. Ex usd.

Ἴσχαιμος, ȣ, ὁ, ἡ, sistens sanguinem, sistendi sanguinis vim habens. Ex ἴσχω & αἷμα.

Ἰσχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰσχναίνω, ab ἰσχνός. (sed præstat ἰσχναίνω)

Ἰσχαλέος, έα, έον, macer, tenuis. Ab eodem. (... v. ἰσχναλ. quod melius est.)

Ἰσχανάω, ῶ, ..., retineo. 2) appeto, ..., poët. Hinc ἰσχανάα cupit, pro ἰσχανᾷ. per dialysin, ἰσχανόων, desiderans, cupidus, pro ἰσχανῶν. Ab ἴσχω.

Ἰσχάνω, poët. comprimo, contineo. Ab eodem.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ. carica, ficus arida, 2) ficus ... Ab ἰσχνός.

Ἰσχιαδικὸς, ἡ, ὸν, ad coxendicis dolores faciens. 2) coxendicum dolores patiens. A ἴσχις.

Ἰσχιάζω, e coxa laboro. Ab ἰσχίον.

Ἰσχιακὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ἰσχιὰς, άδος, ἡ, vt ἰσχιὰς νόσος, coxendicis dolor. A seq.

Ἰσχίον, ȣ, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. A seq.

ἼΣΧΙΣ, εος, ἡ, lumbus. Hesych.

Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.

Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab eodem.

Ἴσχνανσις, εως, ἡ, attenuatio, macies. Ab ἰσχναίνω.

Ἰσχναντικὸς, ἡ, ὸν, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab eod.

Ἰσχνασία, ας, ἡ, macies. Ab eod.

Ἰσχνοεπέω, nimis tenuiter ac subtiliter loquor. Ex ἰσχνὸς & ἔπω.

Ἰσχνολογέω, idem. Ab ἰσχνολόγος.

Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta disputatio. A seq.

Ἰσχνολόγος, ὁ, subtilis disputator.

Ἰσχνομυθέω, ῶ, subtiliter loquor. Hesych. ... ἰσχνομυθȣ̃ντες, ἀκριβολογȣ̃ντες. Ex ἰ. & μῦθος.

Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leptologia, argutiæ ineptæ. Hes. ... sd.

Ἰσχνο..., ἡ, tenuis p... dica, tenue vinculum.

Ἰσχνόπορος, ȣ, ὁ, ἡ, meatus tenues habens.

Ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, macer, gracilis, tenuis, attenuatus, proprie & metaphorice. Ab ἴσχω.

Ἰσχνοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuia habens crura. A σκέλος.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰσχνός.

Ἰσχνουργὴς, ὲς, subtiliter factus, elaboratus. epith. vestis. Ab ἔργον.

Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas. 2) linguæ hæsitatio. A seq.

Ἰσχνόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui gracili & tenui voce est. 2) cui vox supprimitur, & repente sistitur ac deficit inter loquendum. A φωνή.

Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνός. ἰσχνȣ̃ται, extenuatur.

Ἰσχνῶς, tenuiter. Ab eod.

Ἰσχȣρία, ας, ἡ, obstructio vesicæ, vrinæ in vesica repressio. Ex ἴσχω & ȣ̃ρον, vrina.

Ἰσχυριεῖω, assevero, affirmo. A seq.

Ἰσχυρίζομαι, f. ίσομαι, & ἰσχυριȣ̃μαι, vnde v. præs. contendo viribus. 2) nitor, fiduciam colloco, pro defensione vtor. 3) assevero, affirmo. Ab ἰσχυρός.

Ἰσχυροβελὴς, ὲς, aduersus sagittarum ictus validus. epith poët. ocrearum vel loricæ. Ex eod. & βέλος.

Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, peruicacia in sententia tuenda, propositum tenax. A seq.

Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, obfirmatus in sententia, tenax propositi. Ex ἰσχ. & γνώμη.

Ἰσχυρόδετος, ον, valide vinctus, f. ligatus.

Ἰσχυροποιέω, ῶ, robustum, validum reddo, corroboro, confirmo, v. c. argumentis. ἰσχυροποιȣ̃μαι, corroboror.

Ἰσχυροπότης, ȣ, ὁ, auide, multum bibens.

Ἰσχυροπράγμων, ὁ καὶ ἡ, grauia, fortia ausus. A πρᾶγμα

Ἰσχυρόῤῥιζος, ȣ, ὁ, ἡ, radicem validam habens, seu ingens. A seq. & ῥίζα.

Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robustus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.

Ἰσχυρόω, ῶ, f. ώσω, corroboro, confirmo. 2) nuncio. A pr.

Ἰσχυρῶς, Adu. valde, vehementer, enixe. Ab eod.

Ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.

Ἰσχυτήριος, α, ον, idem quod ἰσχυρὸς. A seq.

Ἰσχύω, f. ύσω, robustus sum. 2) potens sum, polleo, possum. Ab ἰσχύς.

Ἴσχω, habeo, teneo. 2) occupo, occupatum possideo. 3) cohibeo, coërceo, reprimo, impedio, repello. 4) retineo. 5) valeo, de pretio interno nummi. ἴσχομαι, hæreo, sisto gradum, desino. Ab ἔχω.

Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ex ἴσος & ὠνέομαι.

Ἰσώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, cognominis. Ex eodem & ὄνομα.

Ἴσως, Adu. æqualiter, æque pariter. 2) fortasse, forsitan.

Ἴσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.

Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps, proteruus, trux, petulans, impudens. Ab ἴτης.

Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia. A pr.

Ἰταμῶς, Adu. proterue, impudenter. Ab eod.

Ἰτέα, ας, ἡ, & ἰτέη, ης, ἡ, salix.

Ἰτέϊνος, ίνη, ινον, salignus, e salice. A pr.

Ἰτέον, eundum. Ab εἶμι, eo.

Ἰτεὼν, ῶνος, ὁ, salicetum, salictum, locus consitus salicibus. Ab ἰτέα.

Ἴτης, ȣ, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens. 2) magnanimus, animosus. Ab εἶμι, eo, quasi

quaſi qui recta peruadit, & a nulla re ſe ſiſti & inhiberi patitur.

Ἰτητικὸς, ἡ, ὸν, temerarius, præceps. 2) temerarium reddens. A pr.

Ἰτεραία, ας, ἡ, Ituræa. Nomen regionis Syr. *Montoſa.*

Ἴτρια, τὰ, lumen, abdomen. 2) bellaria, dulciaria opera. Hinc

Ἰτριοπώλης, ε, ὁ, dulciariorum venditor.

Ἴτρον, τὸ, abdomen, ſ. venter ap. Phil. item inguina, vt ἦτρον.

Ἴτυς, υος, ἡ, circumferentia & curuatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, vmbo.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, clamor acutus. Ab ἰύζω.

Ἰυγμὸς, ε, ὁ, idem, ſtridor. Ab eodem.

Ἴυγξ, γος, ἡ, motacilla, auicula veneficis in vſu. 2) illecebræ amoris. 3) illecebræ quæuis. 4) deſiderium, cupiditas. (ſ. ab ἰζω, *vnio, iungo.* eſt omne animos iungens, vniens.)

Ἰύζω, acutum clamo, irrideo, cano.

Ἰυκτὴς, ε, ὁ, acutum clamans, ſtridens, item cantor. A pr.

Ἴφθιμος, ε, ὁ, ἡ, vel ἰφθίμος, ίμη, ιμον, robuſtus. 2) fortis, generoſus, animoſus. A ſeq.

Ἶφι, *Adu.* valide, fortiter, magno animo. Ab ἴς. ſ. inuſ. ἶφις, *vis.*

Ἰφιγένητος, ον, Epith. ignis apud um Orphe. E pr. & γίγνομαι.

Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceorum, ab Iphicrate dictorum.

Ἴφιον, pingue, vt hinc ſit ἴφια μῆλα, apud Hom. item magnum, ſpecioſum. Ab ἶφι.

Ἰχθύα, ας, & ἰχθύη, ης, ἡ, pellis arida marinæ ſquatinæ. 2) ferreus vnguis, cuius vſus eſt in detractione & ſectione fœtus. 3) limatura, ſcobs, cæmentum. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυάω, ῶ, piſcor. Hinc ἰχθυάα, apud Hom. pro ἰχθυᾷ & ἰχθυάασκον, Ion. pro ἰχθύων, ἰχθύαον.

Ἰχθυβολεὺς, έως, ὁ, qui tridente piſces figit, piſcator.

Ἰχθυβολέω, ῶ, piſces tridente figo, piſcor. A ſeq.

Ἰχθυβόλος, ε, ὁ, ἡ, piſces tridente figens, piſcator. Ex ἰχθυς & βάλλω.

Ἰχθυβόρος, ον, piſciuorus. Ex eod. & βορά.

Ἰχθύδιον, ε, τὸ, piſciculus. Dim. ab ἰχθύς.

Ἰχθυδόκος, ον, piſces capiens, continens. Ex eod. & δέχομαι.

Ἰχθύη, ης, ἡ, vide ἰχθύα.

Ἰχθυήματα, ων, τὰ, ſquamæ piſcium. 2) ſcobs, ramentum. 3) cortex. Ab ἰχθυάω.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piſculentus, piſcarius. 2) aptus ad piſces. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυικὸς, ἡ, ὸν, vt ἰχθυικὴ πύλη, piſcaria porta. A pr.

Ἰχθυοκέντρον, τὸ, fuſcina, tridens.

Ἰχθυοβολεὺς, έως, ὁ, idem quod ἰχθυβολεύς.

Ἰχθυοβολέω, ῶ, idem quod ἰχθυβολέω.

Ἰχθυοβόλος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ἰχθυβόλος.

Ἰχθυοβρωτος, ε, ὁ, ἡ, a piſcibus depaſtus, aut corroſus. Ex ἰ. & βιβρώσκω.

Ἰχθυοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, piſci ſimilis. Ex ἰ. & εἶδος.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piſcoſus. Ab ἰχθύς.

Ἰχθυοθήρας, ε, ὁ, piſcator. Ex ἰ. & θήρα.

Ἰχθυοθηρευτικὴ, ῆς, ἡ, piſcatoria. Ex ἰ. & θηρεύω, *capto.*

Ἰχθυοθηρητὴρ, ὁ, piſcator.

Ἰχθυοθηρικὸς, ἡ, ὸν, piſcatorius. Ab ἰχθυοθήρας.

Ἰχθυόθηρον, vel ἰχθυόθηρος, rapum terræ.

Ἰχθυοκένταυρος, ον, Tritonis Epith. apud Lycophr.

Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, ichthyocolla, piſcis, cui glutinoſum eſt corium, ipſum illud gluten.

Ἰχθυολκὸς, ε, ὁ, qui piſces reti e mari vel flumine extrahit, piſcator. Ex ἰ. & ἕλκω.

Ἰχθυολογέω, ῶ, de piſcibus diſſero. A ſeq.

Ἰχθυολόγος, ε, ὁ, qui de piſcibus diſſerit.

Ἰχθυολύμης, ὁ, piſces multos abſumens. Vox comica, de Athenienſibus. Ex ἰ. & λύμη, *pernicies.*

Ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piſcibus futura prædicens.

Ἰχθυονόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, piſcibus imperans, piſcibus ius dicens. Appian. Ex ἰ. & νέμω.

Ἰχθυοπώλαινα, ης, ἡ, piſcium venditrix. Ab ἰχθυοπώλης.

Ἰχθυοπωλεῖον & ἰχθυοπώλιον, ε, τὸ, taberna piſcaria, forum piſcarium. A ſeq.

Ἰχθυοπώλης, ε, ὁ, piſcium venditor.

Ἰχθυοπωλία, ἡ, negotiatio piſcaria. A pr.

Ἰχθυοτροφεῖον, ε, τὸ, piſcium viuarium, cetarium, locus, vbi piſces aluntur.

Ἰχθυοτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui piſcibus alendis delectatur. A ſeq.

Ἰχθυοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui piſces alit, piſcinarius. Ex ἰ. & τρέφω.

Ἰχθυουλκὸς, ε, ὁ ἡ, idem quod ἰχθυολκός.

Ἰχθυοφαγέω, ῶ, piſcibus victito. Ab ἰχθυοφάγος.

Ἰχθυοφαγία, ἡ, victus e piſcibus. A ſeq.

Ἰχθυοφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui piſcibus viuit, qui piſces comedit. E ſeq. & φαγεῖν.

Ἰχθὺς, ύος, ὁ, piſcis.

Ἰχθυώδης, εος, ὁ, ἡ, piſcoſus, piſculentus. 2) piſci ſimilis. A pr.

Ἰχθυωδῶς, *Adu.* piſcium modo. A pr.

Ἰχναομαι, ῶμαι, veſtigo. Ab ἴχνος.

Ἰχνεία, ας, ἡ, veſtigatio, indagatio. Ab eod.

Ἰχνελάτης, ε, ὁ, veſtigator.

Ἴχνευμα, ατος, τὸ, veſtigatio. Ab ἰχνεύω.

Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quaſi inueſtigator, ſ. Crocodili. 2) genus veſpæ. Ab eod.

Ἴχνευσις, εως, ἡ, indagatio, veſtigatio. Ab eodem.

Ἰχνευτὴς, ε, ὁ, veſtigator, indagator. A ſeq.

Ἰχνεύω, f. εύσω, veſtigo, veſtigiis conſequor. Ab ἴχνος.

Ἰχνηλασία, ας, ἡ, inueſtigatio. Ab ἰχνηλάτης.

Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, inueſtigo. A ſeq.

Ἰχνηλάτης, ε, ὁ, inueſtigator, indagator, qui aliquid veſtigando conſequitur. Ex ἴχνος & ἐλαύνω, *perſequor.*

Ἰχνίον, ε, τὸ, veſtigium. ἴχνια, τὰ, veſtigia. Dim. ab ἴχνος.

Ἰχνοβάτης, ε, ὁ, qui veſtigiis inſiſtit. Ex eod. & βαίνω.

Ἰχνογραφία, ας, ἡ, deſcriptio operis futuri, formæ ichnographia. Ex eod. & γράφω.

Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, caſſis.

Ἴχνος, εος, τὸ, vestigium, ima pars pedis. 2) vestigium, lignum, quod pes solo vel alii rei molli imprimit.
Ἰχνοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, vestigia lustro, inuestigo.
Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum e vestigiis. A pr.
Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, sanies, tabum, pus. 2) humor serosus, vel cruor, proprie deorum, secundum Homerum.
Ἰχωρίζω, puro, Gl. vet. vnde ἰχωρισμένος, suppuratus. A pr.
Ἰχωροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ab eod. & εἶδος.
Ἰχωρώδης, ες, idem. Ab ἰχώρ.
Ἰχωῤῥοέω, ῶ, sanie fluo. Ex eod. & ῥοή.
Ἴψ, ἰπὸς, ὁ, pl. ἶπες, vermis cornua arrodens. 2) vermis vites infestans. Ab ἴπτω, *lædo.*
Ἰῶ, vox lætantium, & lamentantium.
Ἰωαθὰμ, ὁ, Iotham. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *A deo profectus.*
Ἰωακεὶμ, ὁ, Ioachim. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Dominus excitabit.*
Ἰωάννα, Iohanna. Nom. Ebr. *Gratiosa.*
Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Iohannas. Nomen Ebræum. *Gratiosus.*
Ἰωάννης, ȣ, ὁ, Iohannes. Nomen Ebræum, idem.
Ἰὼβ, ὁ, Iobus. Nomen viri Ebr. *Eiulans.*
ΙΩΒΗΛΑΙ͂ΟΣ, ȣ, ὁ, Iubilæus.
ΙΩΓΗ, ῆς, ἡ, tegmen, quies, littus. 2) vox, clamor.
Ἰώδης, εος, ὁ, ἡ, violaceus, violæ similis. 2) rubiginosus, ferrugineus. 3) venenosus. Ab ἴον vel ἰός.
ΙΩΗ, ῆς, ἡ, vox, clamor. 2) flatus.
Ἰωὴλ, ὁ, Ioel. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *Acquiescit.*
Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, persecutio, impetus, quasi διωκὴ, a διώκω, *persequor.* in accus. ἰῶκα, per metaplasmum pro ἰωκήν.
ἼΩΝ, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi, nepos Hellenis. 2) Ionicus.
Ἰὼν, *Interiect.* eho, heus! Ab ἰώ.
Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, Ionas. Nomen viri Ebr. *Columbus.*
Ἴωνες, Ἰώνων, οἱ, Iones, populus Græcus. Ab Ἴων.
Ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, vbi nascuntur violæ. Ab ἴον.
Ἰωνία, ας, ἡ, Ionia, regio. Ab Ἴων.
Ἰωνίζω & Ἰωνικίζω, Ionas imitor. Ab eod.
Ἰωνικὸς, ἡ, ὸν, qui Ionum est, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.
Ἰωνικῶς, *Adu.* Ionice, Ionum more. A pr.
Ἰωνὶς, ίδος, ἡ, Ionica mulier, res. Ab Ἴων.
Ἴωξις, εος, ἡ, idem quod ἰωχμός, & ab eodem.
Ἰωρὰμ, ὁ, Ioram. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. A *Domino excelsus.*
Ἴωρος, ȣ, ὁ, locus montanus. 2) mons. 3) vestibulum domus. 4) vestibuli seu domus custos. Ab ὄρος, *custos.*
Ἰωσαφὰτ, Iosaphat. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Dominus iudicat.*
Ἰωσῆ, Ἰωσῆς, Iose, Ioses. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, pro Ἰωσὴφ vel Ἰώσηπος.
Ἰωσὴφ, ὁ, Ioseph. Nom. viri Ebr. indecl. *Addet.*
Ἰωσίας, ȣ, ὁ, Iosias. Nomen viri Ebr. *Qui est a Domino.*
Ἰῶτα, τὸ, Iota. Nomen litteræ Gr. ἄκλιτον.
Ἰωτακισμὸς, ȣ, τὸ, vitium, cum iota supra modum extenditur, Diom. quasi ab ἰωτακίζω.
Ἰωτογραφέω, per iota scribo, cui opponitur, per δίφθογγον h. e. ει. Vox Grammaticorum.
Ἰωχμὸς, ȣ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio. Pro διωχμὸς, a διώκω.
ἼΩΨ, ἴωπος, ὁ, Iops, piscis nomen.

K.

K decima littera Græcorum, Κάππα, ab Ebr. Caph. 2) in numeris, *viginti*, & lineola supposita (,κ) *viginti millia.*
Κάβαισος, vorax, qui satiari nequit. A κάβος.
Καββαλικὸς, ἡ, ὸν, luctandi, vincendi, deiiciendi peritus, bonus luctator. A καταβάλλω, *deiicio.*
Καβάλλης, ȣ, ὁ, caballus, equus clitellarius.
Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus imitor, perago.
Καβειρικὸς, ἡ, ὸν, Corybantius, a Cabiris fieri, cani solitus. A seq.
Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fem.* καβειρίδες.
Κάβη, ης, ἡ, cibus. Suid. quasi a κάπτειν, *edere.*
Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, larus, auis vorax. 2) versutus, vafer. Lex. Græc. Ab eod.
ΚΑ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, mensuræ frumentaceæ genus.
Καγκάνω, arefacio, torreo. v. κάγκανος. A κάω, καίω.
ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ȣ, τὸ, cancamum, lacrima ligni Arabici.
Κάγκανον, τὸ, herba quædam.
Κάγκανος, ον, aridus. ξύλα κάγκανα. Hom. τὰ κάγκανα, etiam subst. dicuntur. A καγκαίνω.
Καγχάζω, cachinnor, conuicior.
Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo. 2) exsulto gaudio. καγχαλόων pro καγχαλῶν, καγχαλάων. A pr.
Καγχασμὸς, ȣ, ὁ, cachinnatio, risus effusus. Ab eodem.
Καγχαστὴς, ȣ, ὁ, qui effusius ridet. Ab eod.
Καγχαστικὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eodem.
Καγχρυδίας, ȣ, ὁ, vt καγχρυδίας ἄρτος, panis hordeaceus, alias καχρυδίας.
Κάγχρυς, f. κάγχρυ, roris marini fructus. Diosc. Etiam sine γ.
Κάγχρεις, αἱ, hordei farina, alias κάγχρυς. A καγχρυες, contr.
Κάδδος, καδδίον, καδδίκος, vide κάδος, κάδιον.
Καδμεία, ας, ἡ, scil. πόλις vel ἀκρόπολις, arx Thebana. A Κάδμος.
Καδμεία, siue καδμία, ας, ἡ, lapis ærosus. 2) medicamentum metallicum.
Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmeus. Καδμεῖοι, Thebani, posteri Cadmi. A Κάδμος.
Καδμείωνες, οἱ, Thebani. Ab eod.
Καδμηὶς, ίδος, ἡ, Cadmæa, Thebana. Ab eod.

Κάδμος, ϐ, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Aegyptius, & arcis Cadmeæ in Bœotia poſtea conditor. Ex Hebr. *orientalis.*
Καδίον, ϐ, τὸ, paruus cadus, ſitella. 2) pera. Dim. a κάδος.
Καδίσκος, ϐ, ὁ, idem & ab eod.
Κάδος, ϐ, ὁ, cadus, vas vinarium. 2) ſitella ſuffragiorum.
Καδοποιὸς, ϐ, ὁ, cadorum fabricator. E pr. & ποιέω.
ΚΑΑΥΤΑΣ, ϐ, ὁ, herbula Syriaca arboribus & ſpinis ſe circumuoluens.
Κάζω, f. κάσω, orno, excolo, inſtruo. Vnde Poet. κεκασμένος, ornatus, perf. part. paſſ. ἐκέκαστο, plusqpf. paſſ. ornatus erat.
Καθὰ, *Adu.* velut, ſicut. E κατὰ & ἅ.
Καθαγιάζω, f. άσω, conſecro. 2) cremo.
Καθαγίζω, f. ίσω, conſecro. 2) ſoluo iuſta, peragere exſequias. 3) adoleo, cremo, vro.
Καθαγισμὸς, ϐ, ὁ, conſecratio. 2) parentatio, parentalia. A pr.
Καθαγίζω, f. ίσω, purifico. 2) expio.
Καθαιμακτὸς, ϐ, ὁ, ἡ, valde cruentatus, cruore perfuſus. A ſeq.
Καθαιμάσσω, f. άξω, cruento.
Καθαιματόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Κάθαιμος, ϐ, ὁ, ἡ, cruentus. E κατὰ & αἷμα.
Καθαίρεσις, ἡ, deſtructio, demolitio, etiam tropice. 2) cædes. A καθαιρέω.
Καθαιρετέος, έα, έον, euertendus. Ab eod.
Καθαιρέτης, ϐ, ὁ, euerſor, vaſtator, etiam tropice. 2) interfector. Ab eod.
Καθαιρετικὸς, ή, ὸν, euertendi, perdendi, minuendi vim habens. A pr.
Καθαιρέω, ῶ, detraho, euerto, deſtruo, perdo, proprie & metaphor. 2) victum interficio. 3) cohibeo, comprimo. 4) extenuo, deprimo. καθελεῖν, aor. 2. inf. deducere, deiicere, minuere. part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαιρέομαι, ϐμαι, deiicior, euertor, imminuor. καθαιρεθεὶς, aor. 1. depoſitus, deiectus, &c.
Καθαίρω, f. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo. 2) luſtro, expio. 3) flagris cædo. aor. 1. ἐκάθηρα, purgaui. paſſ. ἐκαθάρθην, part. καθαρθεὶς, purgatus.
Καθάλλομαι, deſilio.
Καθαλμὴς, έος, ὁ, ἡ, aliquantum ſalſus. 2) ſalſus. Nicand. E κατὰ & ἅλμη, *ſalſugo.*
Κάθαλος, ϐ, ὁ, ἡ, ſale conſperſus. 2) ſubſalſus. Ex iisd.
Καθαμαξεύω, plauſtrum per aliquem locum agito. Hinc in vſu καθημαξευμένος, in perf. paſſ. tritus, triuialis, καθαμαξευθὲν, aor. 1. paſſ. tritum.
Κάθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus. Ab ἅπτ., *necto.*
Καθαμμίζω, arena obruo. E κ. & ἄμμος.
Καθάπαν, pro καθ' ἅπαν, *Adu.* omnino, vniuerſe.
Καθαπαξ, *Adu.* omnino, prorſus, vt ſimplex.
Καθάπερ, *Adu.* ſicut, veluti, quaſi.
Καθαπερχανεὶ, idem.
Καθαπερεὶ, idem.
Καθαπλόω, explico, expando.
Καθαπτικὸς, ή, ὸν, inuectiuus, mordax, laceſſendi vim habens. A ſeq.
Καθάπτομαι, attingo, tango. 2) impeto, laceſſo, pungo, mordeo, percutio. 3) manus iniicio, inuado. F. καθάψομαι, aor. 1. καθηψάμην, καθῆψω, tetigiſti, pupugiſti.
Καθαπτὸς, ή, ὸν, ligatus, adſtrictus, inductus. A ſeq.
Καθάπτω, adapto, annecto, necto, alligo, aor. 1. καθῆψα.
Καθάρειος, ϐ, ὁ, ἡ, mundus, munditiei ſtudioſus & ſeruans. A καθαίρω.
Καθαρειότης, ἡ, mundities. A pr.
Καθαρεύω & καθαριεύω, f. εύσω, purgo. 2) ſum purus. A καθαρὸς.
Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, mundo. Ab eod.
Καθάριος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, mundus, munditiem ſeruans, lautus, delicatus, Philox. Ab eod.
Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas. A pr.
Καθαρισμὸς, ϐ, ὁ, purificatio, purgatio. 2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.
Καθαρίως, *Adu.* munde, cum ſtudio munditiei. 2) eleganter. 3) bona fide, nil mentiendo. A καθάριος.
Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abiecti, qui ad expiandum adhibentur. 2) ſacri & piaculares. A καθαίρω, *purgo.*
Καθαρμόζω, f. όσω, adapto, compono.
Καθαρμὸς, ϐ, ὁ, purgatio, luſtratio. A καθαίρω.
Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.
Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, ſincerus, merus, candidus. 2) impermixtus, ſimplex. 3) qui ſe non contaminauit ſcelere. 4) expeditus, nullis obſtaculis impeditus. 5) præſtans, excellens. ἄρτος καθαρὸς, purior panis. Gloſſ. vet. ſiligineus. A καθαίρω.
Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities. 2) puritas, innocentia. A καθαρός.
Καθαρπάζω, corripio, diripio.
Καθάρσιον, ϐ, τὸ, ſcil. ἱερεῖον, expiatio, luſtratio, piaculum. καθάρσια, ſacra expiatoria, piacula. A ſeq.
Καθάρσιος, ϐ, ὁ, ἡ, ſc. θυσία, luſtralis, expiatorius. A ſeq.
Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio. 2) expiatio, luſtratio. A καθαίρω.
Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.
Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator. 2) luſtrator, expiator. Ab eod.
Καθαρτήριος, ϐ, ὁ, ἡ, purgandi vim habens, expiatorius. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, ſcil. ἐπιτηδεύματα, purgationes, & τὸ πῦρ τὸ καθαρτήριον, ignis purgatorius. A pr.
Καθαρτὴς, ϐ, ὁ, purgator. 2) expiator, luſtrator. Ab eod.
Καθαρτικὸς, ή, ὸν, purgandi vim habens. 2) luſtralis. A καθαίρω.
Καθαρύλλος, ϐ, ὁ, ἡ, Dim. a καθαρὸς, ἄρτοι τῶν καθαρύλλων, Alexis, panis purior, vide καθαρὸς.
Καθαρῶς, *Adu.* pure, nitide. 2) dilucide, manifeſte. 3) pura mente, candide, ſincere. 4) prorſus, omnino. Ab eod.

Καθαυαίνω, arefacio, ſicco.
Καθαυτὸν, *Adu.* ſeorſum. 2) per ſe. 3) penes ſe. 4) ſua ſponte. 5) ſuo arbitrio. Pro κατὰ ἑαυτὸν.
Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, ſuggeſtum. 2) ſedes, ſella, ſedile. 3) locus exonerandæ aluo. 4) obſidio. 5) ſeſſio. 6) habitus ſedentis.
Καθέζομαι, ſedeo, F. καθεδοῦμαι, ſedebo. 2) καθέζεσθαι, etiam caſtra dicuntur alicubi aliquandiu manentia. Dicitur 3) de ſupplicibus, qui ad aram confugerunt. 4) de meretricibus, quæ in cella ſe proſtituunt. A κατὰ & ἕζω.
Καθειμένως, *Adu.* remiſſe, parce, demiſſe. A καθειμένος, partic. perf. paſſ. a καθίημι.
Καθειργνυμι & καθειργνύω, coerceo, cohibeo. A ſeq.
Καθείργω, f. ξω, idem. aor. I. καθεῖρξα, partic. perf. paſſ. καθειργμένος, eleganter de gemma auro vel argento illigata, *gefaſſet*.
Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coercitio, cuſtodia carceris. A pr.
Καθεὶς, vnusquisque ſigillatim, vnus poſt alium. Ex κατὰ & εἷς.
Καθεκάστην pro καθ' ἑκάστην, ſc. ἡμέραν, quotidie, indies. καθέκαστον, pro καθ' ἕκαστον, καθέκαστα, ſingulatim.
Καθεκούσιος, ου, ὁ, ἡ, voluntarius. Ex κατὰ & ἑκούσιος, quod idem ſignificat.
Καθεκτέον, retinendum eſt. A κατέχω.
Καθεκτικὸς, ἡ, ὸν, continens, retinens. A ſeq.
Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui contineri aut detineri poteſt. 2) τὸ καθεκτὸν, quod fieri poteſt. A κατέχω.
Καθεκτῶς, *Adu.* vt contineri, ſ. retineri queat.
Καθελκυσμὸς, ὁ, detractio. A ſeq.
Καθελκύω, f. ύσω, detraho.
Καθέλκω, f. ξω, idem καθέλκειν & καθελκύσαι τὰς νεῶς, naues in mare deducere.
Κάθεμα, ατος, τὸ, monile e variis gemmis in pectus mulierum deſcendens, ornamentum collare. A καθίημι, *demitto*.
Καθεξῆς, *Adu.* ordine, deinceps. E κατὰ & ἑξῆς.
Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conſeruatio. 2) detentio. A κατέχω, *detineo, retineo*.
Καθερπύζω, f. ύσω, repo, ſerpo.
Καθέρπω, idem. 2) ſerpendo deſcendo, item deſcendo ſimpl.
Κάθεσις, εως, ἡ, ſedes, domicilium, deuerſorium. 2) demiſſio, deiectio. 3) immiſſio, ſubornatio. 4) inſectatio. A καθίημι.
Καθεσμὸς, οῦ, ὁ, conſeſſus, ſedes. A καθέζομαι.
Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam & grauem. 2) καθεστηκότα, ſtata, certa, fixa; item bene conſtituta. A καθίστημι.
Καθεστηκότως, *Adu.* compoſite, rite, decenter, animo compoſito & moderato. A καθεστηκὼς, quod eſt a καθίστημι.
Καθεστήκω, conſto, perſto, conſtanter permaneo, vt hinc ſit fut. I. καθεστήξω, καθεστήξει, conſtabit.
Καθεστῶτα, ων, τὰ, ſtatus præſens, pro καθεστηκότα. A καθίστημι, *conſtituo*.
Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, immiſſor. Inſtrumentum chirurgicum, quod per genitalia inſeritur veſicæ, ad eliciendam vrinam. 2) linamentum tortum, quod vlceribus immittitur. 3) redimiculum, Philox. A καθίημι.
Καθετηρισμὸς, ὁ, operatio per catheterem. A præc.
Καθέτης, ου, ὁ, perpendiculum. Philox. A καθίημι.
Κάθετος, ου, ὁ, qui demittitur. Ab eod.
Κάθετος, ου, ἡ, ſc. γραμμὴ, perpendiculum, linea perpendicularis. 2) altitudo rectis lineis ſubiecta, perpendicularis. 3) linea piſcatoria, hamus, rete. Ab eod.
Καθεύδω, f. καθευδήσω, dormio. 2) cum muliere rem habeo. Imperf. καθηῦδον, καθηῦδες, καθηῦδε, dormiebat. καθευδητέον, *verbale*, dormiendum.
Καθεύρεμα, ατος, τὸ, inuentum.
Καθευρίσκω, inuenio.
Κάθεφθος, ου, ὁ, ἡ, probe coctus. epith. auri obryzi.
Καθεψέω, ῶ, fut. ήσω, decoquo. 2) mollio, frango.
Καθέψησις, ἡ, decoctio. A pr.
Καθεψιάομαι, ῶμαι, ſcommatis inceſſo, illudo.
Καθέψω, decoquo, excoquo.
Καθηβάω, ῶ, idem quod ſimplex ἡβάω, dego aut perago ætatem iuuenilem.
Καθηγεμονικὸς, ἡ, ὸν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A ſeq.
Καθηγεμὼν, όνος, ὁ, ἡ, dux viæ. 2) auctor, ſuaſor. 3) præceptor.
Καθηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dux ſum, præeo. *Partic.* καθηγόμενος & καθηγουμένη, ap. Eccleſ. de antiſtite vel antiſtita cœnobii, eccleſiæ.
Καθηγήτειρα, ἡ, dux femina.
Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ. 2) inſtitutor, præceptor, doctor, monitor. A καθηγέομαι.
Καθηδύνω, ſuaue reddo.
Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluptates & luxum perdo, amitto, abſumo, vt facultates, vitam.
Καθῆκον, οντος, τὸ, conueniens, decens. 2) officium. A καθήκω.
Καθηκόντως, *Adu.* ita, vt officium poſtulat, conuenienter, decenter, rite. A pr.
Καθήκω, conuenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι *Imperf.* conuenit mihi, conſentaneum eſt mihi; officii mei eſt, partium mearum eſt; item, meum eſt, τὰ καθήκοντά μοι, mea. Simpliciter, aptus ſum: item appropinquo.
Καθηλιάζω, in ſole expando, ſc. vt candidum fiat, *ich bleiche*.
Καθηλόω, ῶ, f. ώσω, defigo clauis. configo.
Καθήλωσις, εως, ἡ, defixio, quæ fit clauis. A pr.
Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, qui clauo defigit. Ab eodem.
Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.
Κάθημαι, ſedeo. 2) maneo. 3) deſideo. 4) habito. 5) inſideo & obſideo, etiam de inſidiis. 6) caſtra metor. 7) occupor aliqua in re. Ex κατὰ & ἧμαι, *ſedeo*.

Καθημα-

Καθημαξευμένως, *Adu.* trito modo, ita vt vsu iam detritum pene sit, vt via commeatu vehiculorum contrita. v. καθαμαξεύω.

Καθημέραν, *Adu.* in dies, quotidie. pro καθ' ἡμέραν.

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, quotidianus, diurnus. A pr.

Καθημέριος, ία, ιον, idem.

Καθημερόβιος, ȣ, ὁ, ἡ, in diem viuens, præsentibus contentus, minime sollicitus de futuris. E κατὰ, ἡμέρα & βίος.

Καθίγνυμαι, vide καθίννυμαι.

Καθιδρόω, ῶ, desudo. Gloss. Vet. 2) madefacio sudore.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, ara, statua, delubrum, Philox. puluinar, Philox.

Καθιδρύω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. Ab eod.

Καθιδρύω, f. ύσω, colloco. 2) fundo, instituo, constituo, erigo. 3) dedico, consecro.

Καθίδρως, ὁ, ἡ, lassus vsque ad sudorem. Suid. 2) perfusus sudore.

Καθίεμαι, v. καθίημι.

Καθιερεύω, f. εύσω, sacrifico, sacris operor. 2) dedico, consecro.

Καθιερȣργέω, & ȣ̃μαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, deuoueo.

Καθιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio, deuotio. A pr.

Καθιερωτέος, α, ον, consecrandus. Ab eod.

Καθιζάνω, sedeo, insideo, resideo. 2) constituo

Καθίζησις, ἡ, sessio, collocatio. A pr.

Καθίζω, f. ίσω, sedere iubeo, colloco. 2) constituo, velut in insidiis &c. 3) prostituo sc. feminam, in fornice. 4) *dicitur tamen & neutraliter, vt* καθίζομαι *med. pro* sedeo. *Vnde dicitur* a) de supplicibus. b) de meretricibus in lupanari. c) de saltatoribus scenicis, cum contumeliæ caussa coguntur inter spectatores sedere. d) de iudicibus, qui & latinis sedere dicuntur. e) de exercitu, sedente ad vrbem & f) de naui sidente. In quorum tamen nonnullis medium vitiatius est.

Καθίημι, demitto, submitto. 2) immitto subornatum. καθιεὶς, demittens. καθεὶς, in aor. 2. qui demisit. καθιέναι, demittere. καθῆκα, demisi. perf. poët. καθέηκα. pass. καθεῖμαι, perf. pass. καθειμένος, demissus, deiectus, &, de barba, promissus.

Καθικετεύω, εύσω, idem quod ἱκετεύω. 2) submittendo me alicui capto gratiam eius.

Καθικνέομαι ȣ̃μαι, f. ίξομαι, contingo, adsequor, peruenio.

Καθιλαρύνω, exhilaro, placo.

Καθιμάω, ῶ, fut. ήσω, fune demitto. 2) demitto.

Καθίμησις, εως, ἡ, demissio per funem. A præc.

Καθίννυμαι, insideo, desideo, collocor, ap. Hipp. reperitur & καθίγνυμαι, quod vitiosum putatur.

Καθιππάζομαι, f. άσομαι, equo decurro. 2) in equo, vel cum equitatu incurso, persulto regionem.

Καθίππευσις, εως, ἡ, inuasio & incursio, quæ fit in equo vel cum equitatu. 2) adequitatio. A seq.

Καθιππεύω, f. εύσω, perequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis seu equestribus copiis vinco.

Καθιπποτροφέω, ῶ, fut. ήσω, alendis equis insumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, f. πτήσομαι, deuolo.

Κάθισις, εως, ἡ, sessio, sessus. A καθίζω.

Κάθισμα, ατος, τὸ, sessio. 2) sedile, sella. Ab eod.

Καθιστάνω, & άω, ῶ, f. καταστήσω, v. seq.

Καθίστημι, in præs. fut. aor. 1. & med. constituo. 2) instituo. 3) colloco. 4) efficio, reddo. 5) compono, ordino. 6) paco, in tranquillum statum redigo, omninoque. 7) bene constituo, firmo. At aor. 2. ἔστην, sto, steti, ἕστηκα, constiti, sto, perf. pass. dicuntur, καθεστηκότα, mores boni, item res bene constitutæ. ἡλικία καθεστηκυῖα, ætas integra, qualis est militaris, media, ὁ καθεστηκὼς, qui non sana mente est. καθίσαμαι, sio, sum. v. κατάστασις.

Καθιστήριον, τὸ, sella. A καθίζων.

Καθὸ, *Adu.* sicut. 2) in quantum, quatenus. A κατὰ & ὃ, *quod.*

Καθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux viæ sum, deduco. v. ὁδηγ.

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. Ab eod.

Καθοδηγὸς, ȣ̃, ὁ, dux viæ, seu itineris.

Κάθοδος, ȣ, ὁ, descensus, migratio ex aliquo loco. 2) reditus: plerumque exsulum in patriam, aut restitutio in regnum. v. ὁδός.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, vniuersalis. 2) perpetuus. E κατὰ & ὅλος.

Καθολικῶς, *Adu.* vniuerse, in vniuersum. *Comp.* καθολικωτέρως. A pr.

Καθόλȣ, *Adu.* prorsus, omnino, penitus, in vniuersum, in summa. τὰ καθόλȣ, sc. πράγματα, res publica. Ex iisd.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano. 2) a ferocia in mansuetudinem redigo. v. ὁμαλός.

Καθομηρίζω, idem quod simplex ὁμηρίζω.

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *cum Dat.* consuetudinem seu commercium habeo, vtor aliquo. 2) *cum Acc.* allequor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, persuadeo, muto sententiam alicuius disputando &c. & *in Pass.* in consuetudinem, prouerbium abeo. καθωμιλημένος, vulgaris.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor. 2) paciscor, despondeo. vt simplex ὁμολογ.

Καθοπλίζω, f. ίσω, armo, genere armorum omni instruo.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipsa armandi. A pr.

Καθοπλισμὸς, ȣ̃, ὁ, armatura.

Καθορατικὸς, ἡ, ὸν, perspicax. A seq.

Καθοράω, ῶ, despicio, desuper video. 2) perspicio, oculis lustro. 3) animaduerto.

Καθορίζω, f. ίσω, definio.

Καθοριστικὸς, ἡ, ὸν, definitiuus, perspicuus, certus. A pr.

Καθορμίζω, f. ίσω, stationem, portum subeo.

Καθόρμιον, ȣ, τὸ, monile. Ex κατὰ & ὅρμος.

Καθοσιόω, f. ώσω, sanctum reddo & purum a scelere, expio. 2) consecro, dedico. 3) sacrifico, immolo. 4) damno. 5) despondeo.

Καθοσιω-

Καθοσίωσις, εως, ἡ, consecratio. 2) absolutio & condemnatio. 3) crimen læsæ maiestatis. 4) desponsatio.

Καθόσον, *Adu.* quantum. pro κατὰ ὅσον.

Καθότι, *Adu.* eo quod. Ε κατὰ & ὅ, τι, *quod.*

Καθυβρίζω, f. ίσω, insolenter adficio iniuriis, iniuria lacesso, dedecore adficio, violentiam offero per meram libidinem.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Κάθυγρος, ε, ὁ, ἡ, idem quod simplex ὑγρός.

Κάθυδρος, ε, ὁ, ἡ, aquis abundans. Ε κ. & ὕδωρ.

Καθυλακτέω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλίζω, f. ίσω, percolo. Ab ὕλη, sedimentum fœculentum.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & foliis luxurio, superuacuis frondibus siluesco. A κατὰ, ὕλη & μαίνεσθαι.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro. Ab ὕμνος.

Καθυπερακοντίζω, f. ίσω, supero, vinco.

Καθυπερέχω, supero, superior sum, vinco.

Καθυπερυφανέω, insolens, arrogans sum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adu.* in summo loco, supra.

Καθυπερτερέω, ῶ, f. ήσω, præsto, superior sum.

Καθυπέρτερος, έρα, ερον, superior. 2) præstantior. 3) ditior. 4) elatior. Hinc *Superl.* καθυπέρτατος, editissimus, supremus.

Καθυπισχνέομαι, ῦμαι, fut. νήσομαι, promitto, polliceor. 2) voueo.

Καθυπνής, έος, ὁ, ἡ, graui s. alto somno oppressus. Ε κ. & ὕπνος.

Κάθυπνος, ε, ὁ, ἡ, plenus somni, a somno, vel sopore graui depressus. κατὰ in compositis sæpe plenitudinem significat.

Καθυπνόω, ῶ, fut. ώσω, obdormio, somnium capio.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, dormitio, delapsio in somnum. A pr.

Καθυποβάλλω, subiicio. 2) suggero, admoneo.

Καθυπογράφω, præscribo, exprimo dicendo, demonstro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, subiaceo, suppositus sum, adsum iam in promtu & paratu.

Καθυποκρίνομαι, histrionica actione exprimo. 2) simulo, ap. Ios.

Καθύποπτος, ε, ὁ, ἡ, suspectus.

Καθυποτάσσω, καθυποτάττω, subigo, subiicio.

Καθυπουργέω, f. ήσω, ministro.

Καθυστερέω, ῶ, posterior sum, tardius venio. 2) cedo, inferior sum.

Καθυστερίζω, f. ίσω, cunctor, moror.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθύφεσις, εως, ἡ, præuaricatio. A seq.

Καθυφίημι, submitto, remitto. 2) cedo. 3) prodo causam aduersariis, præuaricor. 4) subtraho.

Καθυψηλός, ἡ, όν, altus.

Καθύω, compluo.

Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior, ostentanda mea forma, pulchritudine.

Καθώς, *Adu.* sicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *Adu.* idem.

ΚΑΙ', *Coniunctio* e Grammaticorum præceptis, *copulatiua: sed quæ propemodum omnes coniunctiones, inprimis in scriptoribus hebraizantibus, exprimit.* Vulgo notantur hæc: & atque, ac. 2) etiam. 3) sic, &. 4) quam, ac. 5) sed, at. 6) nam. 7) aut. 8) igitur. 9) an vero. 10) ponitur & pro relatiuo pronomine. 11) post τις vel τι significat tandem. 12) abundat etiam attice. Hinc 13) κἂν vel καὶ ἄν, etiam, etiamsi, plane. 14) κἂν εἰ, quod si. 15) καὶ γάρ, etenim, & quidem. 16) καὶ γε, quamquam, saltem, atqui. 17) καὶ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel καὶ δὴ καὶ, & quidem, & certe, quin etiam. 18) καὶ εἰ, etsi, etiamsi. 19) καὶ ἢ, siue. 20) καὶ μάλα, certe, ita, profecto. 21) καὶ μὴν, enimvero, & vero, & sane, & profecto, porro, ceterum, iam vero, equidem. 22) καὶ μὴν καὶ, quin etiam. 23) καὶ μὴν γε, at saltem, at vero. 24) καί τοι, atqui; at, enimuero, etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde, itaque; & tamen. 25) καί τοι εἰ, vel ἄν, quod si. 26) καὶ γάρ τοι, etenim. 27) καὶ ὁ, καὶ μή, non autem. 28) καὶ νὴ δία, atque adeo. 29) καὶ πάλαι, iam pridem. 30) καὶ περ, quamuis, quamquam. 31) καὶ ταῦτα, idque, præsertim. 32) καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, atque hæc quidem ita se habent, sed de his hactenus.

ΚΑΙΆΔΑΣ, ε, ὁ, carcer subterraneus, in quem sontes coniiciebantur, apud Spartanos. 2) barathrum, siue fossa, in quam coniiciebantur apud eosdem cadauera supplicio adfectorum.

Καϊάφας, α, ὁ, Caiphas. Nomen viri Ebr. *Circuitor* vel *blasphemus.*

Καίγε, *Coni.* & quidem.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ε, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstiuo spirans.

Καὶν, ὁ, Cain. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Acquisitus.*

Καϊνὰν, ὁ, Cainan. Nomen viri Ebr. indeclinabile. *Possessor.*

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta. Hesych. A καίνω.

Καινίζω, f. ίσω, nouo, renouo.

Καινισμὸς, ε, ὁ, nouatio, innouatio. A pr.

Καινιστής, ε, ὁ, innouator. Gl. Vet. Ab eodem.

Καινοδοξέω, nouis rebus studeo, ap. Ios. si lectio non vitiosa. Ε καινὸς & δόξα.

Καινοδοξία, ας, ἡ, studium & amor rerum nouarum. Ex iisd.

Καινολογία, ας, ἡ, sermonis nouitas, insolentia. Ε κ. & λόγος.

Καινοπαθής, ὲς, insolens, inauditus, in partem deteriorem. Ε κ. & πάθος.

Καινοπηγής, έος, ὁ, ἡ, nouo quodam modo compactus s. nouus. Ε κ. & πήγνυμι.

Καινοπήμων, ον, qui noua mala expertus est. Ε κ. & πῆμα, noxa.

Καινοποιέω, ῶ, res nouas facio, item, molior. 2) reficio, nouo, innouo aliquid.

Καινοποιητής, ε, ὁ, nouis artificiis vtens. A pr.

Καινοποιΐα,

Καινοποιΐα, ἡ, res nouæ, rerum conuersio. Ab eod.
Καινοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, nouator. Ab eod.
Καινοπραγέω, noui quid facio, abhorrens, ab vsu. E κ. & πράσσω vel πρᾶγος.
Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum nouarum designatio. Ex iisdem.
Καινοπρέπεια, ἡ, nouitas moris. A καινοπρεπής.
Καινοπρεπεστέρως, *Adu.* insolentius. A seq.
Καινοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, noui moris, insolitus. E κ. & πρέπω.
Καινοπρεπῶς, *Adu.* noue, insolenter. A pr.
Καινὸς, ἡ, ὸν, nouus. 2) τὸ καινὸν, v. c. πολέμȣ, Atticis notat vicissitudines belli. (v. κενὰ τȣ̃ πολέμȣ.) Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro. sc. ἀρχῆς.
Καινοσχηματιςος, ον, nouo modo formatus, insolens. A σχηματίζω, *formo.*
Καινοσχήμων, ον, idem. A σχῆμα, *forma.*
Καινόταφος, ον, nouo modo sepultus. (nisi est potius κενόταφος, quod v.)
Καινότης, ητος, ἡ, nouitas. A καινός.
Καινοτομέω, ῶ, f. ήσω, innouo, res nouas facio, molior, dicitur & de doctrina & de aliis rebus, re publica &c. A καινοτόμος.
Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innouatio, rerum nouatio, nouum institutum, nouæ opiniones. A pr.
Καινοτομία, ας, ἡ, innouatio. 2) rerum nouarum molitio. 3) nouitas. A seq.
Καινοτόμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui nouas res molitur. 2) qui noui quid instituit, docet &c. nouitatis studiosus. E καινὸς & τέμνω.
Καινότομος, ȣ, ὁ, ἡ, in quo nouæ viæ sectæ & apertæ sunt, nouus, insolens. Ex iisd.
Καινοτόμως, *Adu.* noue, nouo more. A pr.
Καινότροπος, ον, noui moris, insolens.
Καινȣργέω, ῶ, fut. ήσω, res nouas edo. A καινȣργός.
Καινȣ́ργημα, ατος, τὸ, innouatio. A pr.
Καινȣ́ργησις, ἡ, idem. Ab eod.
Καινȣργία, ἡ, idem. A καινȣργός.
Καινȣργίζω, fut. ίσω, idem quod καινȣργέω, & ab eod.
Καινȣργισμὸς, ȣ̃, ὁ, innouatio. A pr.
Καινȣργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, innouator, noua operans, moliens. E καινὸς & ἔργον.
Καινοφανὴς, ὲς, nouitatis & insolentiæ speciem habens. E κ. & φαίνομαι.
Καινόφιλος, ȣ, ὁ, ἡ, recens amicus. 2) qui non semper iisdem, sed subinde nouis rebus delectatur.
Καινοφωνέω, nouis verbis vtor.
Καινοφωνία, ας, ἡ, nouitas vocum. E κ. & φωνή.
Καινόω, ῶ, f. ώσω, nouo, innouo, renouo.
Καίνυμαι, vinco. A seq.
Καίνω, interficio, occido. p. aor. 2. κέκανον.
Καινῶς, *Adu.* noue, nouo modo. A καινός.
Καίνωσις, εως, ἡ, nouitas, v. c. λόγων, πραγμάτων. A καινόω.
Καίπερ, *Coni.* etsi, quamuis.
Καιρικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus spectans, tempus significans. A καιρός.
Καίριος, ία, ιον, vel καίριος, ȣ, ὁ, ἡ, tempestiuus, opportunus. 2) dicuntur καίρια, illa momenta & tempora rerum, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest: vnde 3) letalis, de plaga, ictu, qui fit in eo loco, vbi periculosum est. Ab eod.
Καιρίως, *Adu.* tempestiue, opportune. 2) letaliter. *Comp.* καιριωτέρως. A pr.
Καιροεις, όεσσα, όεν, bene textus: vt hinc sit Homericum illud καιροσέων, nempe pro καιροεσσῶν, gen. pl. Fem. A καῖρος.
Καιροπτία, ἡ, ap. Ios. interpretantur, tempus continuum, perpetuum.
Καιρὸς, ȣ̃, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas & facultas, inprimis vitæ tuendæ. vnde & 2) pro victu dicitur, vt καιρὸς ὄνων pro gramine. 3) modus. 4) tempus certum & statutum. 5) quod par est, decet. 6) status rerum & conditio. 7) calamitas, miseria, ὁι. ὁ. Sed in plurali plerumque hac significatione vsurpatur, οἱ καιροὶ. vt etiam Latinis *tempora* sunt fortunæ aduersæ & calamitosæ. 8) ἐκ καιρȣ̃, ex tempore. πρὸς καιρὸν, & εἰς καιρὸν, in præsentia, ad certum temporis articulum.
Καῖρος, ȣ, ὁ, licium.
Καιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.
Καιροτηρέω, idem.
Καιροφυλακέω, item καιροφυλακτέω, ῶ, idem. E κ. & φύλαξ, *custos.*
Καιρόω, ῶ, stamen connecto. A καῖρος. Vnde
Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio staminis.
Καίρωσις, εως, ἡ, idem.
Καιρωστὶς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.
Καιρωστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. Nomen Latinum.
Καίω, attice κάω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κέκαυκα, vro, incendo, cremo, vstulo. 2) vro, vt nix, vel frigus. *med.* etiam ardeo. *pass.* idem: vror. 2) amo, *cum Genit.* aor. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Sed antiquius est κάω, vnde καίω.
Κακαγγελία, ας, ἡ, malus nuntius. 2) maledicentia. A seq.
Κακάγγελος, ȣ, ὁ, ἡ, malus nuncius.
Κακάγγελτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, idem. E κ. & ἀγγέλλω.
ΚΑ'ΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri. Aeschyl.
ΚΑΚΑΛΙ'Α, ας, ἡ, cacalia, leontice, *herba.*
Κακανδρία, ας, ἡ, ignauia, timiditas. E κ. & ἀνήρ. V. ἀνδραγαθία.
Κακκάω, ῶ, excito. Vox Laconica.
Κακκάω, ῶ, caco. A κάκκη.
Κακέμφατον, ȣ, τὸ, dictio obscena. 2) oratio male ominis.
Κακεμφάτως, *Adu.* obscene, parum grate. A præc.
Κακεντρέχεια, ας, ἡ, sollertia subdola & malefica, vafrities. A seq.
Κακεντρεχὴς, έος, ὁ, ἡ, sollers in re mala, astutus, versutus, malitiosus.
Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica.
Κακεργέτης, ȣ, ὁ, maleficus. E κ. & ἔργον.

Κακεργί-

Κακεργέτις, ιδος, ἡ, malefica. A pr.
Κακέσχατος, ον, fupra modum malus & improbus.
Κακέφατος, ȣ, ὁ, ἡ, de quo male loquuntur, inglorius, ignobilis. Hefych. (Sed praua hæc eft lectio voc. κακεμφατος.)
Κάκη, ης, ἡ, proprie vitium rei cuiusque in quocunque genere. 2) malitia, inprimis. 3) ignauia, timiditas militis bellum reformidantis. A κακός.
Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, conuicior. A κακήγορος.
Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum. Ab eod.
Κακηγόριον, ȣ, τὸ, idem. vt κακηγορίȣ δίκη, actio iniuriæ e maledictis. Ab eod.
Κακηγορέςερος, maledicentior. κακηγορέςατος, maledicentiffimus. A feq.
Κακήγορος, ȣ, ὁ, ἡ, maledicus. E κ. & ἀγορέω, dico.
Κακηγόρως, Adu. maledice. A pr.
Κακηπελέων. A Nicandro dicitur, ὁ κακῶς ἔχων, qui male habet, æger. A κακὸς & πέλω, fum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελέων.
Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas. 2) vitium, prauitas. 3) dedecus, probrum. 4) ignauia, imbellis timiditas, pauor. 5) incommodum, malum, adflictio. A κακός.
Κακιζότεχνος, ȣ, ὁ, ἡ, artem vituperans. E feq. & τέχνη.
Κακίζω, f. ίσω, vitupero. Κακίζομαι, ignauus fio, fum timidus, præfto me ignauum & imbellem. A κακός.
Κακίμηνος, aduerfa luna natus, infelix. E κ. & μὴν, menfis.
Κακισμὸς, ȣ, ὁ, vituperatio, ipfa actio vituperandi, probrum. A κακίζω.
ΚΑΚΚΑ΄ΒΑ, ης, ἡ, perdix. 2) Κακκάβη, ης, & κάκκαβος, ὁ, cacabus, olla teftacea.
Κακκαβίζω, cacabo, vox perdicum, item vlulorum. A κακκάβα.
Κακκάβιον, ȣ, τὸ, Dim. a κακκάβη.
Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix. A κακκάβα.
Κακκαζειν, gallinarum cantus ad ouorum partum. Hefych. At Poll. meleagridum.
Κακκάω, idem quod κακάω.
Κάκκη, ης, ἡ, merda.
Κακκείω, decumbere cupio, pro κατακείω. E κατὰ & κείω, cubiturio.
Κακοβάκχευτος, ον, epith. chori: triftis, luctuofus. E κ. & βακχεύω.
Κακόβιος, ȣ, ὁ, ἡ, male feu duriter & ieiune viuens. Superl. κακοβιώτατος.
Κακοβλαςέω, ῶ, f. ήσω, male germino. A feq.
Κακοβλαςὴς, έος, ὁ, ἡ, male germinans, in germinando deficiens. Ex κ. & βλαςάνω.
Κακόβλαςος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Κακόβλητος, ον, fruftra iactus, epith. teli id non ferientis, quod petebatur.
Κακοβȣλεύω, male confulo.
Κακοβȣλία, ας, ἡ, malum confilium, peruerfitas & prauitas in capiendis confiliis. A feq.
Κακόβȣλος, ȣ, ὁ, ἡ, homo prauorum confiliorum, maleuolus, ftultus, parum prudens. E κ. & βȣλή.
Κακοβόλως, temere, imprudenter. A pr.
Κακόγαμβρος, ὁ, ἡ, infelix ob generum, f. ob affinitatem.
Κακογάμιον, ȣ, τὸ, nuptiæ malæ, fiue malo confilio & finiftro exitu, non rite contractæ; vt κακογαμίȣ δίκη, accufatio ob tales nuptias. A feq.
Κακογάμος, ὁ, ἡ, infelix matrimonio.
Κακογείτων, ονος, ὁ, ἡ, malus vicinus.
Κακογένειος, ȣ, ὁ, ἡ, male barbatus, cui tenuis vel rara eft barba. Ex κ. & γένειον, barba.
Κακογενὴς, ὲς, ignobili & fordido genere natus. E κ. & γένος, vel γένομαι.
Κακογλωσσία, ἡ, maledicentia, iactatio. A feq.
Κακόγλωσσος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui eft malæ linguæ, inaufpicatus, maledicus, iactator &c. E κ. & γλῶσσα.
Κακογνώμων, ὁ, ἡ, hebes in iudicando, prauus confiliorum. E κ. & γνώμη.
Κακόγονος, ον, male, infeliciter natus. A γίγνομαι.
Κακοδαιμονάω, ῶ, ab intemperiis agor, infanio, vt fimplex.
Κακοδαιμονέω, ῶ, fut. ήσω, fum infelix, aduerfa fortuna vtor, agitor a mala intemperie, a malis Furiis. A κακοδαίμων.
Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas. Ab eod.
Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem iudico.
Κακοδαιμοσύνη, ἡ, infelicitas. A feq.
Κακοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, infelix, mifer, calamitofus. 2) malus dæmon, malus genius.
Κακοδάκρυτος, ον, triftis, luctuofus, miferum in modum plorans. A δακρύω.
Κακοδεκτεύω, male excipio, male accipio. Ex Hefych. A δέχομαι, capio.
Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, male doceo.
Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum iudicium. A δίκη.
Κάκοδμος, ον, male olens. Ab ὀσμὴ, odor.
Κακοδόκιμος, ον, reprobus.
Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, prauam opinionem fufcipi, defendo &c. 2) infamia laboro. A κακόδοξος.
Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio. 2) malum dogma. 3) infamia, ignominia. Ab eod.
Κακόδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, ignobilis. 2) qui malæ famæ eft. A δόξα, fama, opinio.
Κακόδȣλος, ȣ, ὁ, malus, nequam & infelix feruus.
Κακόδωρος, ον, malo confilio & ad peftem donatus. A δῶρον.
Κακοειδὴς, ὲς, mala fpecie, deformis. Ab εἶδος.
Κακοειμονία, ίας, ἡ, malus, laceratus ac fordidus veftitus. A feq.
Κακοείμων, ονος, ὁ, ἡ, male indutus, perperam veftitus, pannofus, detrita vefte amictus. Ab εἶμα.
Κακοέπεια, ας, ἡ, fermo vitiofus. 2) maledicentia, obtrectatio: qf. a κακοεπὴς. Ab ἔπος.
Κακοεργέω, ῶ, fut. ήσω, maleficus fum. A κακόεργος.
Κακοεργίη, ης, ἡ, Ion. pro κακοεργία, maleficium, improbitas. A feq.

Κακόεργ-

κακόεργος, ὃ, ὁ, ἡ, maleficus. Ab ἔργον.

κακοζηλία, ας, ἡ, mala & infelix æmulatio, seu imitatio, adfectatio inficeta atque importuna. A seq.

κακόζηλος, ὃ, ὁ, ἡ, male & infeliciter æmulans seu imitans, vitia ipsa imitans.

κακοζήλως, *Adu.* mala & infelici adfectatione.

κακοζωΐα & κακοζωΐα, ας, ἡ, misera vita. A ζωή.

κακοήθεια, ας, ἡ, calliditas, malitiosa versutia, malignitas, fraus callida. A κακοήθης.

κακοηθεύω, maligne callidus sum. A seq.

κακοήθης, εος, ὁ, ἡ, qs. male moratus, malignus, malitiosus. 2) callidus, fraudulentus. Ab ἦθος.

κακοήθως, *Adu.* maligne, fraudulenter. A pr.

κακοηχὴς, έος, ὁ, ἡ, male sonans. Ab ἦχος.

κακόηχος, ον, idem.

κακοθαλπὴς, ὲς, non idoneus ad fouendum, non bene fouens. A θάλπω.

κακοθάνατος, ον, male, misere moriens.

κακοθελὴς, έος, ὁ, ἡ, maleuolus, malignus. A θέλω.

κακοθελία & κακοθέλεια, ας, ἡ, maleuolentia, obtrectatio. A pr.

κακόθεος, ον, infelix, vt κακοδαίμων.

κακοθεραπεία, ἡ, mala & peruersa curatio morbi.

κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignauia, proprie quum res male geruntur & disponuntur. A seq.

κακοθήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui est corpore male constituto. 2) male digestus. 3) ignauus. A τίθημι.

κακοθηνεῖν, infelicem esse, vel male habitum. κακοθηνεῖν dicuntur τὰ πρόβατα, oues, cum male proueniunt agni, parcé nutriuntur & infirmi, ipsæque matres parturiunt infelices, cum parua agnorum copia est. Contrarium est, εὐθηνεῖν. A θὶν, cumulus.

κακόθροος, *contr.* κακόθρους, ὁ, ὁ, ἡ, maledicus, infaustus.

κακοθυμία, ας, ἡ, animus male adfectus, ex aliqua caussa, vel tristitia, item erga aliquem, vt maleuolus. opp. εὐθυμία. A seq.

κακόθυμος, ὁ, ὁ, ἡ, qui male adfectus est animo, tristis, item maleuolus.

κακοκέλαδος, ον, male sonans. 2) maledicus, inuidus.

κακοΐλιον, ὃ, τὸ, infelix Ilium; scelestum Ilium.

κακοκαρπία, ας, ἡ, annus sterilis. A seq.

κακόκαρπος, ε, ὁ, ἡ, male & infeliciter fructificans, male fructus gerens, parcus, raros ingratique sapores & male fructiferis.

κακοκερδεία, ας, ἡ, *Ion.* κακοκερδίη, ης, ἡ, turpis quæstus. A κέρδος.

κακοκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, infamis, qui malæ famæ est. A κλέος, fama.

κακόκνημος, ε, ὁ, ἡ, qui crura habet exilia. A κνήμη, tibia.

κακοκοίμητος, ον, male dormiens. A κοιμάομαι, dormio.

κακοκρισία, ας, ἡ, prauum & iniquum iudicium. A κρίσις.

Lexic. Græc. Tom. I.

Κακοκτέριστος, ον, insepultus, male sepultus. A κτερείζω, sepelio.

Κακολίμενος, ε, ὁ, ἡ, malum portum habens. A λιμὴν, portus.

Κακολογέω, ῶ, f. ήσω, obtrecto. A κακολόγος.

Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum male de aliquo loquimur. Ab eod.

Κακολογικὸς, ἡ, ὸν, obtrectandi, maledicendi cupidus. A pr.

Κακολόγος, ε, ὁ, ἡ, obtrectator, maledicus.

Κακομαθὴς, εος, ὁ, ἡ, qui male h. e. praue, perperam, aut tarde, lente discit, male doctus. A μανθάνω, disco.

Κακόμαντις, εως, ὁ, ἡ, malus vates, mala vaticinans.

κακομάχανος, ε, ὁ, ἡ, *Dor.* pro κακομήχ.

Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitiose, improbe ac subdole, it. praue, timide, ignaue pugno. E κ. & μαχὴ

Κακομέλετος, ον, mala, tristia, canens, tristis. Epith. vocis ap. Aeschyl. A μέλος.

Κακομετρέω, ῶ, male metior. A κακόμετρος.

Κακομέτρητος, ον, recta mensura carens. τὸ κακομέτρητον, vitium in metro poëtico. A pr.

Κακόμετρος, ε, ὁ, ἡ, male metiens. A μέτρον.

Κακομήδης, έος, ὁ, ἡ, cui malum est consilium. 2) fraudulentus, astutus. A μῆδος.

Κακομήτηρ, ἡ, mala mater.

Κακομήτης, ε, ὁ, malo consilio vtens, cuius mala sunt consilia. A μῆτις.

Κακόμητις, ιος, idem & ex eodem.

Κακομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, malam habens matrem. A μήτηρ

Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala struo vel molior. A κακομήχανος.

Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem.

Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus; fraus, machinatio malorum. Ab eod.

Κακομήχανος, ε, ὁ, ἡ, malorum excogitator, malorum machinator. A μηχανή.

Κακομιλία, ἡ, consuetudo cum prauis. pro κακομιλία.

Κακομιμήτως, *Adu.* male imitando cum affectatione. A μιμέομαι imitor.

Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.

Κακομοιρία, ἡ, fatum aduersum. A κακόμοιρος.

Κακόμοιρος, ον, infelix. A pr.

Κακόμορος, ον, idem. E κ. & μοῖρα.

Κακομερὴς, ε, ὁ, ἡ, inter truncatis. A μέρος.

Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.

Κακόμορφος, ε, ὁ, ἡ, deformis. A μορφή.

Κακόμουσος, ον, carens cantu, imitatus, inuita Musa natus, abhorrens. A Musa

Κακομόχθως, ε, ὁ, ἡ, male, i. e. in vanum laborans

Κακονοέω, ῶ, maleuolus sum, male cogito. A κακόνοος.

Κακόνοια, ας, ἡ, maleuolentia. Ab eod.

Κακόνοος, contr. κακόνους, ε, ὁ, ἡ, maleuolus, mala mente præditus. κακονοέστατα, *Adu.* maleuolentissime.

Κακονομία, ἡ, prauæ leges. A seq.

Κακόνομος, ε, ὁ, ἡ, qui malis legibus vtitur.

Κακονύμφευτος, ἡ, idem quod seq.
Κακόνυμφος, ου, ἡ, quæ infeliciter nupsit. A νυμφη, sponsa.
Κακόνως, Adu. maleuole. A κακόνους.
Κακόξενος, ου, ὁ, ἡ, poët. κακόξεινος, qui male se gerit erga hospites, inhospitalis.
Κακοξύνετος, ου, ὁ, ἡ, ad malum sapiens ac prudens, callidus ad fraudem.
Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor. A κακοπαθής.
Κακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, malis adfligor, vexor, item molestias, velut itineris, laboris militaris &c. fero. A seq.
Κακοπαθής, έος, ὁ, ἡ, ærumnosus, adflictus, malis molestiis pressus. A πάθος.
Κακόπαθος, ον, idem & ex eod.
Κακοπαθῶς, Adu. ærumnose. A κακοπαθής.
Κακοπαρθενείως, Adu. indigno virgine modo. A παρθενεία.
Κακοπάρθενος, ον, virgini non conueniens. 2) faciens indigna virgine.
Κακόπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, malo patre ortus. 2) qui obscuris est natalibus. 3) cui mala est patria. E πατὴρ, vel πατρίς.
Κακοπέτης, male volans. A πέτομαι.
Κακόπηρος, ου, ὁ, ἡ, vilem habens peram. A πήρα.
Κακοπινής, έος, ὁ, ἡ, impurus, sordidus & illuvie fœdus. 2) malignus. A πίνος.
Κακοπιστία, ἡ, perfidia. A seq.
Κακόπιστος, ον, perfidus.
Κακόπλαστος, ου, ὁ, ἡ, male fictus, si fit a πλάσσω, fingo: sed affertur ex Hermog. pro errabundus, vt fit a πλάζομαι, erro.
Κακοπλάστως, Adu. per fictionem parum elegantem.
Κακοπλοέω, & κακοπλώω, male nauigo.
Κακοποιέω, ῶ, f. ήσω, male facio, noceo.
Κακοποιητικὸς, ἡ, ὸν, maleficus.
Κακοποιία, ας, ἡ, maleficentia, maleficium. A seq.
Κακοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, maleficus, malis adficiens.
Κακοπολιτεία, ας, ἡ, praua reipublicæ administratio, corruptus reip. status.
Κακοπονητικὸς, ου, ex Aristot. affertur pro, pessimus ad labores tolerandos, ad labores tolerandos ineptus, debilis.
Κακόποτμος, ον, infelix, infelicis fati.
Κακόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui infirmis aut deformibus est pedibus. v. κακοσκελής.
Κακοπραγέω, ῶ, fut. ήσω, infelix sum. A seq.
Κακοπραγής, έος, ὁ, ἡ, male factus aut rebus aduersis vtens. Ex Hes. A πράττω, vel πρᾶγος.
Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis. 2) infelicitas quæuis, sors dura, res aduersæ. A pr.
Κακοπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, improbe, dolose ago. 2) improbas, seu malas res molior, mala cogito. A κακοπράγμων.
Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calliditas, fraus. Ab eod.
Κακοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, malas res agens, improbe viuens, litigiosus, calumniator. A πρᾶγμα.
Κακοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, informis. A πρόσωπον.
Κακόπτερος, ου, ὁ, ἡ, male pennatus, male volans. A πτερὸν, ala.
Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, Ion. κακοῤῥαφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus. A seq.
Κακοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, dolorum machinator. E κ. & ῥάπτω, suo.
Κακοῤῥέκτης, ου, ὁ, maleficus, improbus. A ῥέζω.
Κακοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A seq.
Κακοῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, maledicus. 2) indisertus, expers eloquentiæ. A ῥῆμα.
Κακοῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, q. d. malo strepitu linguæ prosequor, vel infector, maledico.
Κακοῤῥόθησις, εως, ἡ, maledicentia, conuicium. A pr.
Κακορύπαρος, ον, valde, fœde sordidus.
Κακὸς, ἡ, ὸν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere. v. κάκη. deinde. 2) malus, improbus, nequam. 3) infaustus, perniciosus. 4) infestus. 5) ignauus, timidus imbellis, de milite. 6) ignobilis. 7) humilis, abiectus. 8) pauper. 9) vilis vetusque. Hinc τὸ κακὸν, ου, scelus, calamitas, damnum. Comp. κακίων, Sup. κάκιστος. Adu. κάκιστα.
Κακοσινὴς, ου, ὁ, ἡ, nocens. A σίνομαι, noceo.
Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi fastidium. A seq.
Κακόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui stomachi vitio cibum fastidit.
Κακοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui prauis est cruribus. A σκέλος, crus.
Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A seq.
Κάκοσμος, ου, ὁ, ἡ, malum odorem spirans. Ab ὀσμὴ, odor.
Κακόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, male sementans, malum semen proferens seu habens. A σπέρμα.
Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus. A σπλάγχνα.
Κακοσπορία, ἡ, mala satio, i. e. alieno loco & irrito cum exitu. A σπόρος.
Κακοσσόμενος, afferunt ex Hom. Il. α. sed legendum κάκ' ὀσσόμενος.
Κακοστατέω, ῶ, male sto, male constitutus sum. Ab ἵσταμαι.
Κακοστενακτος, ον, valde, misere gemens. A στενάζω.
Κακοστόμαχος, ου, ὁ, ἡ, cuius stomachus male adfectus est. 2) qui stomachum lædit.
Κακοστομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, conuitior. 2) male pronuncio. A κακόστομος.
Κακοστομία, ας, ἡ, vitium male pronunciantis verba alienæ linguæ. 2) maledicentia. Ab eod.
Κακόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui mali est oris, maledicus. 2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. A στόμα.
Κακόστρωτος, ον, male stratus, incommodus, de lecto. A στρωννύω.
Κακοσύμβουλος, ου, ὁ, ἡ, male suadens, malesuada, Gloss. Vet.
Κακοσύνετος, ου, ὁ, ἡ, prudentia abutens.

Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus. 2) mala compositio. 3) malorum structura & machinatio. Hes. A συντίθημι.
Κακοσύνθεσις, ἡ, idem.
Κακοσύνθετος, ε, ὁ, ἡ, male compositus.
Κακοσύστατος, ε, ὁ, ἡ, male consistens. A συνίσταμαι.
Κακοσφυξία, ας, ἡ, prauitas pulsus. A σφύξις.
Κακοσχημόνως, Adu. indecenter, turpiter. A seq.
Κακοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecens, indecorus. A σχῆμα.
Κακοσχολεύομαι, otio abutor, nugas ago.
Κακοσχολέω, idem.
Κακοσχολία, ας, ἡ, otium inutile, ineptum, quod malis rebus insumitur. A seq.
Κακόσχολος, ε, ὁ, ἡ, otio abutens, malis rebus otium impendens. 2) improbus. A σχολή.
Κακοσχόλως, Adu. otio abutendo, nihil, male, noxie, inepte, frustra agendo. A pr.
Κακότακτος, ε, ὁ, ἡ, male ordinatus.
Κακοτελεύτητος, ον, male desinens, malum exitum habens. A τελευτάω.
Κακοτεχνέω, ῶ, fut. ήσω, malis artibus vtor. 2) malis artibus adultero & deprauo. 3) omnino mala fide in aliqua re vtor, inprimis. 4) falsum testimonium dico. A κακότεχνος.
Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.
Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem conuertitur, maleficium. 2) falsum, quod ICti dicunt: falsum testimonium. Ab eod.
Κακοτέχνιον, ε, τὸ, idem, inpr. falsum testimonium: vnde κακοτεχνίε δίκη, aduersus eum, qui falsum testimonium dixit.
Κακότεχνος, ε, ὁ, ἡ, malis artibus deditus. 2) in malis rebus artificiosus, malignus.
Κακότης, ητος, ἡ, malitia. 2) improbitas. 3) vitium. 4) scelus. 5) ignauia, timiditas. 6) malum, calamitas, ærumna. A κακός.
Κακοτροπεύομαι, f. εύσομαι, malis artibus ago, malitiose, fraudulenter, item peruerse, dementer ago. A κακότροπος.
Κακοτροπέω, idem & ab eodem.
Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & peruersi mores. 2) malignitas, nequitia. A seq.
Κακότροπος, ε, ὁ, ἡ, male moratus, mali moris. 2) iniquus, prauus, malignus.
Κακοτρόπως, Adu. maligne, peruerse. A pr.
Κακοτροφέω, ῶ, male nutrior, malum alimentum, siue parum alimenti, accipio. aor. I. part. κακοτροφήσας, male nutritus, & Pass. κακοτροφηθεὶς, idem. A κακότροφος.
Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutrimenta. Ab eodem.
Κακότροφος, ε, ὁ, ἡ, qui male nutritur. A τρέφω, alo.
Κακοτυχέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum, infeliciter ago. A seq.
Κακοτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, infelix, infortunatus. A τύχη, fortuna.
Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A pr.
Κακουποπτεύητος, ον, suspicax. Ab ὑπονοέω.
Κακεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus sum. 2) damno adficio. A κακοῦργος.
Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, scelus. A pr.
Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, scelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, astus, fraus, stellionatus, Gl. Vet. Ab eod.
Κακοῦργος, ε, ὁ, ἡ, maleficus, improbus, facinorosus. 2) fraudator, latro, insidiator. E κ. & ἔργον.
Κακούργως, malefice, improbe, scelerate. A pr.
Κακουχέω, ῶ, f. ήσω, male tracto, male aliquem habeo. E κ. & ἔχω.
Κακουχία, ας, ἡ, mala, dura tractatio, vexatio. 2) cultus corporis neglectus. 3) mala adfectio corporis e laboribus, fame &c. Ex iisdem.
Κακόφατις, ιδος, ἡ, male sonans, male ominata. E κ. & φημὶ s. φάτις, fama.
Κακόφατον, τὸ, mala compositio syllabarum, iunctura deformem sonum reddens, detorsio sermonis in obscœnum, e nominibus male ominatis consistens. Al. κακέμφατον. Ex iisd.
Κακοφημία, ας, ἡ, famositas. 2) obtrectatio. A seq.
Κακόφημος, ε, ὁ, ἡ, qui est mali ominis, inauspicatus. 2) famam lædens, infamiam adferens. 3) famosus. A φήμη, fama.
Κακόφθαρτος, ον, male perditus.
Κακοφθορεὺς, έως, ὁ, male, misere perdens. Nicand. A φθορά.
Κακοφθόρος, ε, ὁ, ἡ, male perdens. Idem ex eod. vel φθόρος.
Κακόφλοιος, ε, ὁ, ἡ, malum corticem habens. Nicand.
Κακοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, malum cogitans seu machinans. Vocat. κακοφραδές. A φράζω.
Κακοφράδμων, ..., male suadens s. consulens. Ab eod.
Κακοφρονέω, male cupio alicui. A κακόφρων.
Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitiosa mens. 2) stultitia. 2) mens insensata. A seq.
Κακόφρων, ονος, ὁ, ἡ, malæ vel malitiosæ mentis. 2) maleuolus. 3) stultus. A φρήν.
Κακοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, qui praua est natura, prauo ingenio seu animo præditus. 3) male nascens, male proueniens. A φύω.
Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, prauum ingenium, ingenii indolisque corruptio. A pr.
Κακοφωνία, ας, ἡ, vox seu sonus asper. 2) ingratus pronunciatio. A seq.
Κακόφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, malam vocem seu asperam habens. 2) ingratam & inamœnam pronunciationem habens. A φωνή.
Κακοφώνως, Adu. ingrata pronunciatione. A pr.
Κακοχαρτος, ε, ὁ, ἡ, alienis malis gaudens. 2) quo mali gaudent. A χαίρω.
Κακοχρασμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, impr..s. A χράομαι.
Κακοχροέω, ῶ, fut. ήσω, mali sum coloris. A κακόχροος.
Κακόχροια, ας, ἡ, malus, teter color. Ab eodem.

Κακόχροος, contr. κακόχρους, ου, ὁ, ἡ, decolor, qui mali, tetri est coloris. A χρόα.
Κακόχυλος, ου, ὁ, ἡ, qui mali est succi.
Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A seq.
Κακόχυμος, ου, ὁ, ἡ, malis & vitiosis humoribus plenus. 2) malos humores gignens.
Κακόψογος, ου, ὁ, ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus.
Κακοψυχία, ας, ἡ, ignauia, demissio, turpitudo animi. A seq.
Κακόψυχος, ου, ὁ, ἡ, pusillanimis, qui animo est demisso, siue malo. A ψυχή.
Κακόω, ῶ, f. ώσω, proprie, corrumpo, vitiosum reddo, vt aquam, turbulentam reddendo &c. 2) malo seu damno afficio, infesto, vasto, populor, vexo, affligo, male & inique tracto. κεκακωμένος, perf. pass. afflictus.
Κάκτος, ου, ὁ, cactus, spinosa quædam planta, carduus.
Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo. κακύνομαι, deprauor, degenero, improbus fio, improbe ago. 2) conuitior, infamo probris, appello κακόν. A κακός.
Κακώδης, εος, ὁ, ἡ, male olens. Ab ὄζω.
Κακωδία, ας, malus odor. A pr.
Κακώλεθρος, ον, perniciosus. Ab ὄλεθρος, pernicies.
Κακώνυμος, ον, mali nominis. Ab ὄνομα.
Κακῶς, Adu. male, improbe, perperam, misere, lamentabiliter, luctuose.
Κάκωσις, εως, ἡ, afflictio, vexatio, infestatio, corruptio, deturpatio, vitiatio. 2) clades, exitium. A κακόω.
Κακωτικὸς, ἡ, ὸν, infestandi seu vexandi vim habens, noxius. Ab eod.
ΚΑΛΑΒΡΙΖΩ, Calabros imitor. v. κολαβρ.
Καλαβρισμὸς, ου, ὁ, saltatio calabrica. A pr.
Καλάθιον, ου, τὸ, it. καλαθὶς, εος, ἡ, paruus calathus, quasillus. Dim. a κάλαθος.
Καλαθίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Καλαθισμὸς, ου, ὁ, saltationis genus, vt nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.
Καλαθοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, figuram calathi habens.
Καλαθοειδῶς, calathi forma. A pr.
Κάλαθος, ου, ὁ, calathus, qualus. 2) poculum.
Καλάϊνος, ίνη, ινον, e calai lapide factus, vel continens. A seq.
ΚΑΛΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.
Καλαμάγρωστις, ἡ, arundineum gramen.
Καλαμώδης, ὁ, ἡ, arundinosus. A κάλαμος.
Καλαμαῖος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos seu stipulas est. Ab eod.
Καλαμαία, ἡ, cicada. A pr.
Καλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, stipulas lego, spicas colligo post messores. 2) racemo. 3) spolio post alium. v. ἐκκαλαμῶμαι. 4) summas olerum partes carpo & comedo. Ab eod.
Καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca, in qua reconduntur calami. Ab eod.
Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo canit. E κάλαμος & αὐλὸς, tibia.
Καλαμαυλητὴς, οῦ, ὁ, idem.
Καλαμευτὴς, οῦ, ὁ, messor. A seq.
Καλαμεύω, fut. εύσω, meto, culmos seco & colligo.
Καλάμη, ης, ἡ, stipula. 2) frumenti spica. 3) corpus senecta confectum & quasi arefactum. 4) cadauer hominis interemti.
Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum seu stipularum sectio. 2) messis. A seq.
Καλαμητόμος, ον, culmos secans. E κ. & τέμνω.
Καλαμήτρια, ας, ἡ, quæ stipulas colligit. 2) quæ spicas colligit. A καλαμάομαι.
Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.
Καλαμηφάγος, culmos secans, de falce.
Καλαμηφορεῖν, culmos gestare.
Καλαμηφόρος, culmos gestans. A καλάμη & φέρω.
Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.
Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha, herba.
Καλαμινθώδης, έος, ὁ, ἡ, e calamintha confectus. A pr.
Καλάμινος, ίνη, ινον, arundineus. 2) arundinis speciem habens, arundinosus.
Καλάμιον, ου, τὸ, calamulus, paruus calamus, parua arundo. 2) specillum, instrumentum medicum. 3) ornamentum paruum cincinnos ambiens. Dim. a κάλαμος.
Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria. 2) calamarium, siue theca calamorum. 3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo vtebantur. 4) arundinetum. Ab eodem.
Καλαμίσκος, ου, ὁ, idem quod καλάμιον.
Καλαμίτης, ου, ὁ, culmus frumenti. A καλάμη.
Καλαμῖτις, ιδος, ἡ, spicis gaudens. A pr.
Καλαμοβόας, ου, ὁ, calamostrepus. A βοάω.
Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, siue arundines sculpo. A seq.
Καλαμογλύφος, ου, ὁ, ἡ, calamorum, siue arundinum sculptor. E κάλαμος & γλύφω.
Καλαμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, calami speciem habens. Ab εἶδος.
Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A seq.
Κάλαμος, ου, ὁ, calamus, arundo. 2) culmus. 3) virga Geometrica. 4) calamus scriptorius. 5) tibia, ap. Etym. M. siue potius testudinis μαγάδιον, (der Steeg,) quod in veterrima structura erat ex arundine, v. μαγάς. 6) stipula.
Καλαμοστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, culmis redimitus. E pr. & στέφω, corono.
Καλαμοτύπος, ου, ὁ, auceps, quia scil. viscato calamo figit auem. Hesych. E καλ. & τύπτω, figo
Καλαμοφθέγγης, ου, ὁ, calamo sonans, arundine canens. Ex eod. & φθέγγομαι, sono.
Καλαμόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.
Καλαμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, calamum seu arundinem gestans. A φέρω, gesto.
Καλαμόφυλλος, ου, ὁ, arundinea folia habens. A φύλλον.
Καλαμώδης, εος, ὁ, ἡ, arundineus, arundinosus. Hinc τὰ καλαμώδη, scil. ἕλη, arundineta. A κάλαμος.

Καλαμὼν, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.
Καλαμωτή, ῆς, ἡ, septum e calamis in nauium oris, siue extremis. Ab eod.
Καλαπόδιον, ȣ, τὸ, forma caligaris. Gl. Vet. vid. seq.
Καλάπες, οδος, ὁ, forma calcei caui lignea, sculponea. E κᾶλον lignum. & πȣ̃ς.
ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, vestis linea, ad talos demissa, tunica lata.
Καλαυρῖτις λιθάργυρος, apud Dioscoridem, spuma argenti e puro argento, forsitan quod in Calauria siue Calabria fieret.
Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum, proprie, quod in summo est repandum.
Καλεσίχορος, ον, pulcros choros agens. E καλὸς & χορός.
Καλέω, ῶ, voco, arcesso. 2) appello nomine. 3) inuoco, vt deum. med. voco in ius. Fut. καλέσω. Perf. κέκληκα.
Καλήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, cui felix est dies. 2) qui pulcram, iucundam habet diem. E καλὸς & ἡμέρα.
Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocator. A καλέω. v. κλήτωρ.
Καλιὰ, ᾶς, ὁ, nidus. 2) cauea. 3) domus, proprie, lignea. 4) horreum. A κᾶλον.
Καλιὰς, άδος, ἡ, tugurium, domuncula. A pr.
Καλίδιον, ȣ, τὸ, domuncula, tugurium. Dim. ab eod.
Καλίκιοι, ὁ, calcei, caligæ.
Καλινδέω, ῶ, voluto, verso. καλινδȣ̃μαι, volutor, vt in puluere. καλινδηθεὶς, aor. 1. volutatus. A καλέω.
Καλιὸς, ȣ̃, ὁ, casa, tugurium. A κᾶλον.
Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus. 2) barbæ galli gallinacei, a colore. A κάλλη.
Καλλαϊνος, Adi. purpureus. 2) venetus, cæruleus, hyacinthinus. A pr.
Καλλιβλέφαρον, ȣ, τὸ, scil. φάρμακον, medicamentum ad pulcritudinem palpebrarum faciens.
Κάλλη, τὰ, vestes stragulæ exquisitioris coloris, inprimis purpurei. 2) floris genus, e quo fit color. A κάλλος.
Καλλιβόας, ȣ, ὁ, qui pulcram habet vocem. E κ. & βοάω.
Καλλίβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, pulcros racemos habens.
Καλλίβωλος, ον, fertilis, pinguis.
Καλλιγάληνος, ον, serenus, pulcer. A γαλήνη.
Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut secundum alios, Cereris, epitheton. Alii nutricem, alii pedissequam Cereris volunt. E κ. & γίγνομαι.
Καλλιγέφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcro ponte iunctus. E κ. & γέφυρα, pons.
Καλλίγλȣτος, ον, nates formosas habens.
Καλλίγονος, pulchri generis. Gl. Vet.
Καλλιγραφέω, ῶ, eleganter scribo. 2) fuco.
Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingendiue elegantia. A seq.
Καλλιγράφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui eleganter scribit aut pingit. 2) librarius. A γράφω.
Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, pulcris mulieribus abundans. A γυνή.

Καλλιδενδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, epith. regionis. A δένδρον.
Καλλιδίνης, ὁ, pulchre fluens, liquidus, cui sunt vortices adspectu iucundi. epith. fluvii. A δίνη, vortex.
Καλλιδιφρος, ον, pulcrum currum s. sellam, habens.
Καλλιδόναξ, κος, arundinibus abundans, epith. fluminis.
Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulcram habet comam.
Καλλιέλαιος, ȣ, ὁ, frugifera olea. Ab ἐλαία.
Καλλιέπεια, ας, ἡ, q. d. pulcriloquentia, elegantia & ornatus sermonis, sermo ornatus. A καλλιεπὴς, cuius exemplum non notatum est.
Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico. κεκαλλιεπημένοι λόγοι, orationes elegantibus vocabulis contextæ. Ab eodem.
Καλλιεργέω, ῶ, f. ήσω, pulcre fabricor, adfabre facio. A seq.
Καλλίεργος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcre fabricatus, adfabre factus. Ab ἔργον.
Καλλιερέω, ῶ, f. ήσω, lito, perlito, bona exta reperio. Ab ἱερά.
Καλλιέρημα, ατος, τὸ, perlitatio. A pr.
Καλλιζυγὴς, ὲς, pulcris equis iunctus. A ζυγός.
Καλλίζωνος, ἡ, pulchro cingulo ornata, pulcra. A ζώνη.
Καλλιθέμεθλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pulcre fundatus. A θεμέθλον, fundamentum.
Καλλίθριξ, χος, ὁ καὶ ἡ, habens pulcros capillos.
Καλλίθυτος, ȣ, ὁ, ἡ, bonis auspiciis aut rite sacrificatus. 2) in quo pulcra aut splendida sacrificia fiunt. A θύω.
Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulcros, iucundos ad oculum & palatum fructus edo vel fero. A καλλίκαρπος.
Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulcrorum fructuum vbertas. 2) fructuum pulcritudo & venustas. Ab eodem.
Καλλίκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcros aut etiam bonos fructus ferens, fecundus.
Καλλικέλαδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, pulcrum sonum edens.
Καλλίκερως, ωτος, ὁ, ἡ, pulcra cornua habens. A κέρας, cornu.
Καλλίκοκκος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcra habens grana; cui pulcher est acinus.
Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus amoenus iuxta Simoëntem fl. Troadis. A κολωνός.
Καλλίκομος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcram comam habens. A κόμη, coma.
Καλλικοτταβέω, ῶ, cottabo venuste ludo, scite cottabizo. A κότταβος.
Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulcra caro, caro candida & subpinguis esuque iucundissima.
Καλλικρήδεμνος, ȣ, ὁ, ἡ, pulcram habens vittam. A κρήδεμνον, vitta.
Καλλίκτυπος, ον, pulcre strepens s. sonans.
Καλλιλεξία, ἡ, idem quod καλλιλογία. A λέξις.

Καλλιλογέω, ῶ, ſcite & venuſte loquor. A λόγος.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venuſtaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ab eod.

Καλλίμηρος, ε, ὁ, ἡ, pulcra femora habens.

Καλλίμορφος, ε, ὁ, ἡ, formoſus. A μορφή.

Κάλλιμος, ε, ὁ, pulcher, elegans. 2) proſper, fecundus. A κάλλος.

Καλλίναος, ε, ὁ, ἡ, pulcre fluens. A νάω.

Καλλίνικος, ε, ὁ, ἡ, qui pulcram & egregiam victoriam adeptus eſt, victor egregius. 2) pulcritudine vincens. Gloſſ. Vet. At Philox. victoriofus, inuictiſſimus. A νίκη.

Καλλιοινία, ας, ἡ, vini præſtantia & bonitas. 2) largus vini prouentus. Ab οἶνος.

Κάλλιον, Adu. melius. A καλός.

Καλλιόνως, Adu. idem. A pr.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, vna Muſarum.

Καλλίϊσλος, ε, ὁ, hymnus in Cererem. Ab Ἴσλος.

Καλλιόω, ῶ, fut. ώσω, pulcrius reddo. A κάλλιον.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulcri liberi, copia liberorum bene natorum. A ſeq.

Καλλίπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, cui pulcri & bene nati ſunt liberi. 2) proles pulchra, proba.

Καλλιπάρηος, Boeot. pro καλλιπάρειος, ε, ὁ καὶ ἡ, pulcris genis habens, pulcher. A παρεία.

Καλλιπάρθενος, ε, ὁ καὶ ἡ, pulcras virgines habens. 2) nitidus, pulcher. Epith. Tragic.

Καλλιπέδιλος, ε, ὁ, ἡ, pulcros habens calceos. A πέδιλον.

Καλλίπεπλος, ε, ὁ καὶ ἡ, pulcrum habens peplum.

Καλλιπέταλος, ε, ὁ, ἡ, pulcra folia habens. A πέταλον, *folium*.

Καλλίπηχυς, εως, ὁ, ἡ, pulcra brachia habens, pulcher.

Καλλιπλόκαμος, ε, ὁ, ἡ, pulcras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλετος, ε, ὁ, ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, contr. καλλίπνους, ε, ὁ, ἡ, ſuauiter ſpirans. A πνοή.

Καλλίπολις, εως, ἡ, egregia ſeu pulcra ciuitas.

Καλλιπόταμος, ε, ὁ, ἡ, habens fluuios multos.

Καλλιπρόβατος, ὁ, ἡ, pecore abundans. A πρόβατον.

Καλλίπρωρος, ε, ὁ, ἡ, pulcram habens proram. 2) pulcram habens faciem. A πρῶρα.

Καλλιπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, adſpectu pulcher. A πρόσωπον.

Καλλιπτόλεμος, ε, ὁ, ἡ, egregius & ſtrenuus in bello, bellicoſus.

Καλλίπυγος, ε, ὁ, ἡ, pulcras habens nates, pulcros habens clunes. A πυγή.

Καλλίπυργος, ε, ὁ καὶ ἡ, pulcre turritus, pulcre turribus munitus. 2) ſublimis, celſus.

Καλλιπύργωτος, ε, ὁ, ἡ, idem.

Καλλίπωλος, ε, ὁ, ἡ, pulcros equos habens.

Καλλιρέεθρος, ε, ὁ, ἡ, Epith. fontis, liquidus, copioſus. A ῥέεθρον.

Καλλίροος, contr. καλλίρους, ε, ὁ, ἡ, idem.

Καλλιρόη, fons Athenis, alias Ἐννεάκρουνος.

Καλλιῤῥημονέω, pulcre & ornate dico. A καλλιῤῥήμων.

Καλλιῤῥημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A ſeq.

Καλλιῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, pulcris & elegantibus ornatus verbis. A ῥῆμα.

Καλλίῤῥοος, idem quod καλλίροος.

Καλλισθενής, έος, ὁ, ἡ, egregio robore præditus. A σθένος.

Καλλιστεῖον, ε, τὸ, præmium pulcritudinis eximiæ. 2) præmium quoduis honeſtiſſimi optimique. 3) καλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Iunonis apud Lesbios de muliebris formæ præſtantia. A ſeq.

Καλλιστεύω, f. εύσω, pulcritudine excello, formoſiſſimus ſum. A κάλλιστος.

Καλλιστέφανος, ον, pulcra redimitus corona.

Καλλιστρουθία σῦκα, calliſtruthiæ, genus ficorum. A στρουθός, *paſſer*.

Καλλίσφυρος, ε, ὁ, ἡ, Epith. feminæ, pulcros habens pedes, pulchra. A σφυρὸν, *malleolus pedis*.

Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fecunditas liberorum bene natorum, dites. A ſeq.

Καλλίτεκνος, ε, ὁ, ἡ, egregios habens liberos. A τέκνον.

Καλλιτεχνέω, ῶ, f. ήσω, eleganti artificio elaboro. A καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνής, ὲς, idem quod καλλίτεχνος.

Καλλιτεχνία, ας, ἡ, artis pulcritudo, artis elegantia. Ab eod.

Καλλίτεχνος, ε, ὁ, ἡ, pulcram artem factitans, pulcra artis opera edens. A τέχνη.

Καλλιτόκος, ε, ὁ, pulcros edens partus.

Καλλίτοξος, ε, ὁ, ἡ, pulcrum habens arcum, bonus ſagittarius. A τόξον.

Καλλιτράπεζος, ον, delicata menſa vtens. A τράπεζα.

Καλλίτριχος, ε, ὁ, ἡ, qui pulcro eſt capillo. 2) pulcros capillos faciens, frutex quidam. A θρίξ.

Καλλίφαρος, ε, ὁ, ἡ, pulcre veſtitus. 2) ſplendidus.

Καλλιφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, valde lucidus. A φέγγος.

Καλλίφθογγος, ε, ὁ, ἡ, ſuauiter ſonans.

Καλλίφλοξ, γος, ὁ καὶ ἡ, egregio ſplendore coruſcans.

Καλλίφυλλον, τὸ, eſt adianti genus.

Καλλίφυλλος, ε, ὁ, ἡ, pulcris foliis præditus Epith. roſæ. A φύλλον.

Καλλιφωνία, ας, ἡ, vox pulcra, ſonus elegans, A ſeq.

Καλλίφωνος, ε, ὁ, ἡ, pulcram vocem habens, eleganter ſonans. A φωνή.

Καλλιχέλωνος, ε, ὁ, obolus teſtudine ſignatus. Heſych. q. d. pulcra teſtudinis figura inſignitus. A χελώνη.

Καλλίχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, pulcras habens manus.

Κάλλιχθυς, υος, ὁ, piſcis quidam.

Καλλίχοιρος, ε, ὁ, ἡ, pulcros porcellos habens.

Καλλίχορος, ε, ὁ καὶ ἡ, in quo choreæ commode duci poſſunt. 2) pulcher, amabilis, amœnus,

amœnus. 3) pulcras choreas agitans. 4) tripudiis ſe oblectans. 5) pulcher chorus.

αλλίχωρος, ου, ὁ, ἡ, pulcram regionem habens. A χώρα.

αλλιώνυμος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum nomen habens. 2) genus piſcis ſicciſſimi. Ab ὄνομα.

αλλονὴ, ῆς, ἡ, pulcritudo, elegantia. A ſeq.

άλλος, εος, τὸ, pulcritudo oris, decor. 2) cuiuſuis rei pulcritudo. 3) Veneris vnguentum. 4) barba ſeu palearia galli gallinacei. v. καλλαΐα. A καλός.

αλλοσύνη, ἡ, idem. A ſeq.

αλλύσυνος, η, ον, pulcer. A κάλλος.

αλλόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, v. καλλίφ.

αλλυντήριον, ου, τὸ, ornamentum, Heſych. καλλυντήρια, τὰ, dies feſtus apud Athen. Etymol. A καλλύνω.

αλλυντὴς, οῦ, ὁ, ornator. 2) tonſor, Heſych. Ab eod.

άλλυντρον, ου, τὸ, omne inſtrumentum comentium. 2) inſtrumentum, quo verrimus, ſcopæ. 3) ſpathula. A ſeq.

αλλύνω, pulcrum reddo, orno. 2) verro, mundo; & 3) καλλύνομαι, ornor: nitide eleganterque me habeo. 4) glorior, mihi ipſe placeo. A κάλλος.

αλλωπίζω, fut. ίσω, decoro, faciem elegantem & venuſtam reddo, ſed fere de curioſo nimis ſtudio ornandi. Et ſic etiam tropice. 2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, orno, glorior, mihi placeo, artem oſtento. E κ. & ὤψ, ὠπὸς, facies.

αλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, impr. cultus ſuperfluus, exquiſitior. A præc.

αλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

αλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, cultus (in veſtitu) nimium ſtudioſus. Ab eod.

αλλωπιστικὸς, ἡ, ὸν, ad comendum vel ornandum aptus. A pr.

αλλωπίστρια, ας, ἡ, cultus in veſtitu nimium ſtudioſa. 2) ornatrix. Ab eod.

αλοβάτης, ου, ὁ, funambulus, Gl. Vet. & Philox. 2) grallator. A κάλος & βαίνω.

αλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honeſtatis magiſter, honeſta docens.

Καλοήθης, ες, commodis moribus præditus, comis, mitis. A ἦθος.

Καλόθριξ, τριχος, benecomatus, item iubatus, de equo.

Καλοιώνιστος, ου, ὁ, ἡ, bene ominatus, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι, auguror.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honeſtas. A καλοκάγαθος.

Καλοκαγαθικὸς, ἡ, ὸν, bonus, honeſtus, probus, frugi. A ſeq.

Καλοκάγαθος, ου, ὁ, ἡ, idem. E καλὸς, καὶ & ἀγαθός.

Καλοκοπέω, ῶ, ligna cædo, findo. A κᾶλον & κόπτω, cædo.

Καλολογία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλόμορφος, ον, pulcher. A μορφή.

Κᾶλον, ου, τὸ, lignum.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, ligneæ compedes, vel calceus ligneus. E pr. & π.

Καλοπόδιον, ου, τὸ, v. καλόπους, n. 3.

Καλοποδιώκτης, ου, ὁ, conuicium in pæderaſtam, ap. Comic. vid. & καλλοποδιώκτης.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.

Καλόπους, οδος, ὁ, ἡ, pulcros pedes habens. 2) ligneum pedem habens. 3) pes ligneus, forma calcei caui, norma ſutoris. E καλὸς vel κᾶλον & πούς.

Καλοπρόσωπος, ον, formoſus. A πρόσωπον.

Καλορρημοσύνη, ἡ, facundia, elegantia orationis. A κ. & ῥῆμα.

Καλὸς, ἡ, ὸν, pulcer, formoſus. 2) decens, decorus, honeſtus, laudabilis, egregius. 3) probus, bonus, æqui bonique amans. 4) ſtrenuus, fortis. 5) iucundus, ſuauis. Hinc τὸ καλὸν, οῦ, decus, ornamentum, commodum; & Comp. καλλίων, pulcrior, Superlat. κάλλιστος, pulcerrimus, & Adu καλὸν, κάλλιστα, pulcre, belle, pulcerrime.

Κάλος, ου, ὁ, rudens, funis nauticus: vſitatius κάλως.

Καλοτιθήνος, ου, ὁ, ἡ, bene nutriens. 2) bene nutritus. ap. Heſ. A τιθήνη, nutrix.

Καλοτύπος, ου, ὁ, ἡ, ligna tundens. E κᾶλον & τύπτω, tundo.

Καλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, beneuolus. 2) bona, honeſta mente præditus. E καλὸς & φρὴν, mens.

Καλπάζειν, equum in greſſum exultantem vrgere, vulgo callopare. 2) ſummis pedibus & molliter incedere.

Κάλπη, ης, ἡ, vrna, ſitula, hydria, vrceus.

Κάλπις, ιδος, ἡ, idem. A pr.

Κάλπιον, ου, τὸ, genus poculi. Ab eod.

Κάλπος, poculi genus. Heſych.

Καλύβη, ης, ἡ, caſa, tugurium, gurguſtium. 2) cauerna. 3) cella. A καλύπτω.

Καλύβιον, ου, τὸ, tuguriolum, caſula, gurguſtiolum. Dim. a pr.

Καλυβίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.

Καλυβοποιέω, ῶ, & καλυβοποιοῦμαι, gurguſtia, ſeu caſis facio, mihi paro.

Καλυβὸς, οῦ, ὁ, thalamus. 2) e velis obductis facta ſcena. Heſ. A καλύβη.

Καλυκίζω, fut. ίσω, effloreſco. Heſych. A κάλυξ.

Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.

Καλυκοστέφανος, ον, coronam e roſis recentibus gerens. Ex eod. & σ.

Καλυκώδης έος, ὁ καὶ ἡ, calyce intectus. A κάλυξ.

Καλυκῶπις, ιδος, ἡ, roſeam, i. e. pulcram faciem habens. E καλ. & ὤψ.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, tegmen. A καλύπτω.

Καλυμμάτιον, ου, τὸ, paruum tegmen. A pr.

Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos roſæ nondum apertus. 2) omnis folliculus, ſeu omne putamen, quo aliquid continetur. 3) ornamentum muliebre, ex auro aut argento. 4) nomen herbæ.

Καλυξις, calyx roſæ. 2) ornamentum e roſis. Heſ. Quaſi a καλύπτω, quod eſſet tego.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum. 2) tegulæ, imbrex. A καλύπτω.

Καλυπτὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. Ab eodem.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.

Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre. 2) tegumentum, operculum quoduis. A seq.

Καλύπτω, f. ψω, tego, operio, velo.

Καλχαίνω, purpureo colore tingo. 2) alta mente cogito, alto animo verso. A seq. V. χαλκεύω.

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo purpura tingitur.

Κάλχιον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta. A pr.

Καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus. 2) quiuis funiculus. A κάλως.

Καλωποδιώκτης, ου, ὁ, qui consectatur pulcros. E καλωπὸς & διώκω. V. κολλοποδιώκτης.

Καλωπὸς, ἡ, ον, pulcher. E καλὸς & ὤψ, aspectus.

Κάλως, ωος, f. ω, ὁ, rudens, funis nauticus.

Καλῶς, *Adu.* pulcre, recte, honeste. A καλός.

Καλωστρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui funes conficit. E κάλως & στρέφω, *torqueo*.

Καμακίας, ου, ὁ, vt καμακίας σῖτος, frumenti genus, forte a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ, *pertica*.

Καμάκινος, ου, ὁ, ἡ, qui e pertica est. Ab eodem.

Καμακὶς, ἡ, ornamentum muliebre capitis. A seq.

Κάμαξ, ακος, ἡ, vitis pedamentum, palus. 2) pertica, contus. 3) lignum hastæ. V. καμάσσω.

Καμάρα, ας, ἡ, lat. camara, seu camera, proprie tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, vt carpentum, vehiculum, nauis, pars auris iuxta foramen.

Καμάριον, ου, τὸ, cerebri pars supra communem meatum fornicis modo superinducta. Ab eodem.

Καμαρὶς, ἡ, ornamentum quoddam muliebre.

Κάμαρος, V. καμμ.

Καμαρόω, fornico, Gl. Vet. A καμάρα.

Καμαροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fornicis habens figuram, cameratus. Ex eod. & εἶδος.

Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix. Quasi a καμαρόω.

Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.

Καμαρωτὸς, ἡ, ὸν, fornicis habens formam, fornicatus, deinde currus cum tecto &c. Ab eodem.

ΚΑΜΑΣΗ'ΝΕΣ, vel καμασῆνες, ων, οἱ, pisces quidam marini.

Καμάσσω, torqueo, vibro sc. hastam. A κάμαξ, l. potius κάμναξ, a κάμνω.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus. 2) defessus, defatigatus. A κάματος.

Καματηρῶς, *Adu.* laboriose, ægre, difficulter. A pr.

Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio. 2) id, quod labore partum est. 3) morbus. A κάμνω.

Καματόω, ῶ, labore, fatigo, fatisco. 2) defatisco, Gl. Vet. A pr.

Καματώδης, εος, ὁ, ἡ, laboriosus, molestus. Ab eodem.

Καμβολία, ἡ, vox *Ion.* calumnia, crimen. A καταβολή, vbi v.

Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμελαύκιον, pileus. Quasi e καῦμα, *æstus*, & ἐλαύνω, *cohibeo* (sed referri huc par non erat hoc vocabulum, quod est græcitatis sequioris detortum e latino *capillaceum*, scil. *tegumentum*.)

Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.

Καμηλέμπορος, ου, ὁ, negotiator, qui cameli merces vehit.

Καμηληλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. E κάμ. & ἐλαύ.

Καμηληλάτης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. E κ. & ἐλ.

Καμηλίζω, camelo similis sum, imitor camelum.

Καμηλίτης, ου, ὁ, cameli agitator, vel curator.

Καμηλοκόμος, ὁ, idem. E κ. & κομέω, *curo*.

Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ, camelopardalis.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, camelus, animal.

Καμηλοτροφέω, camelos alo. E κ. & τρέφω.

Καμηλωτὴ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, pellis cameli. A κάμηλος.

ΚΑ'ΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo nautæ vtuntur ad ancoras iaciendas.

Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ nauatur ad caminum. A καμινεύω.

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, ad fornacem, caminum laborans. Ab eod.

Καμινευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Ab eod.

Καμινεύτρια, ας, ἡ, quæ ad caminum seu fornacem laborat. 2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A pr.

Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, seu candefacio. A κάμινος.

Καμιναῖος, αία, αῖον, ad caminum pertinens. Ab eodem.

Καμινίτης, ου, ὁ, sc. ἄρτος, panis in camino coctus. Ab eod.

Καμίνιον, ου, τὸ, paruus caminus, parua fornax. Dim. ab eodem.

Καμινοκαύστης, ου, ὁ, furnarius, Gl. Vet. E seq. & καίω.

Κάμινος, ου, ὁ, ἡ, caminus, fornax, furnus. 2) apud scriptores eccles. ignis, flamma, æstus, ardor.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, fuligine camini oppleta. A præc.

Καμινώδης, εος, ὁ, ἡ, fuliginosus. Ab eod.

Κάμμαρος, κάμμορος, ὁ, &

Κάμμαρον, κάμμορον, τὸ, squillæ marinæ & cancrorum genus. 2) aconiti genus.

Κάμματα, ων, τὰ, edulia. A κάπτω, *comedo*.

Καμματίδες, ων, αἱ, idem, a pr.

Καμμονίη, ης, ἡ, victoria ap. Hom. qua opponitur fugæ. A καταμονή, quasi permansio in arena Martis.

Καμμύω, ύσω, pro καταμύω. aor. 1. ἐκάμμυσα.

Κάμνω, fut. καμῶ, p. κέκμηκα, fatigor, deficio. 2) cum labore facio, elaboro. 3) labore paro, seu adquiro. 4) ægroto, male me habeo. 5) οἱ κάμόντες mortui, item κεκμηκότες, defuncti morbis & laboribus.

Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incuruus. A κάμπτω.

Καμπεσίγυιος,

Καμπεσίγονος, ε, ὁ καὶ ἡ, incuruans genua. Ex eod. & γόνυ.

Καμπεσίγυιος, ον, membra flectens. epith. παιγνίς, *cinaedi Marionette*. Ex eod. & γυῖον.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca. A καμπτω. (Si talia libet a verbis repetere, quorum pauca sunt, quae sint ab aliqua actione aut affectione appellata.)

Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, articulus. 2) flexus vocis in cantu. Ab eodem.

Κάμπιμος, ίμη, ιμον, flexilis. A pr.

Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curuatura. 2) meta curri, vel hippodromi. A κάμπτω.

Καμπτὸς, ή, όν, flexilis. 2) flexus. Ab eod.

Κάμπτρα, ας, ἡ, capsa, e lignis. A seq. (Nisi potius est pro κάπτρα, a κάπτω antiquo, id est *capio* v. κάμψα. vbi μ item redundat.)

Κάμπτω, fut. ψω, flecto, inflecto, incuruo. 2) flecto, exoro, de sententia deduco, animum alicuius mollio. κεκαμμένος, inflexus, perf. pass. καμφθῆναι, flecti, exorari, aor. 1. pass.

Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.

Καμπύλη, ης, ἡ, sc. βακτηρία, baculus incuruus, item lituus, Philox. A κάμπυλος.

Καμπυλίζω, f. ίσω, inflecto. Ab eod.

Καμπυλόεις, όεσσα, όεν, recuruus. Ab eodem.

Καμπυλόγραμμος, ε, ὁ, ἡ, curuis lineis circumscriptus. Ab eod. & γραμμὴ, *linea*.

Καμπύλομαι, curuor, inflector. Ab eod. (nisi est potius καμπύλλομαι, aut καμπυλόομαι.)

Καμπυλόπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. Ex eod. & πρύμνα.

Καμπυλόῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, aduncum nasum habens.

Καμπυλόῤῥινος, ον, idem. Ex iisd.

Καμπύλος, η, ον, curuus, inflexus. A κάμπτω.

Καμπυλοσάλπιγγοι, cornicines, Philox. quia cornu incuruum inflant.

Καμπυλότης, ητος, ἡ, curuitas. A καμπύλος.

Κάμψα, ης, ἡ, capsa viminea. A κάμπτω. (V. supra ad κάμπτρα dicta.)

Καμψάκης, ε, ὁ, vas olearium. Ab eod.

Καμψίδιαυλος, ε, ὁ, ἡ, q. d. in diaulo reciprocans, volubilis, cito percurrens aliquid. Ex eod. & δίαυλος.

Καμψίον, τὸ, idem quod κάμψα, item calcei feminei genus.

Καμψίουρος, ε ὁ, ἡ, flectens caudam. Ex eod. & ἐρα. *cauda*.

Καμψίπες, οδος, ὁ, ἡ, curuos pedes habens. Epith. Furiarum, ap. Aeschyl. (quia reflectunt pedem, reuertuntur, scelera iam commissa persequuntur & vlciscuntur.)

Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curuatio, curuatura, flexus; item anfractus, de via. A κάμπτω.

Καμψώδυνος, ε, ὁ, ἡ, flectendo vel inflexu frequenti [illegible] 2) incuruatus dolore. E κάμψις & [illegible].

Καμψὸς, [illegible] ὸν, inflexus, curuus. A κάμπτω.

Κὰν, [illegible], e καὶ & ἐν. 2) & si, e καὶ &

Καναβῖνος, Vid. καννάβινος.

Κανᾶ, ἡ, Cana. Nomen Vrbis Ebr. ἄχλιτον, *Possessio*.

ΚΑ΄ΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, lignum tenue, cui fictores ceram, gypsum, circumlinunt. Poll. 2) homo corpore emaciato, vt venae emineant. 3) κάναβοι, fontes multiplicibus riuulis sparsi.

Κάναθρον, ε, τὸ, vehiculum, ferculum, storea. A κάννα.

Καναχάζω, exhaurire, sc. cum strepitu: item, [illegible] are. Vid. ἐκκαναχάζω. A καναχέω vel καναχάζω.

Κάνατρον, ε, τὸ, canistrum. 2) patina testacea, vas testaceum. A κάνης.

Καναχὲς, *Adu.* cum strepitu. Aeschyl. A καναχή.

Καναχέω, ῶ, f. ήσω, resono, strepitum, seu crepitum edo. Vox facta e sono.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, crepitus, sonitus. A pr.

Καναχηδὸν & δὰ, *Adu.* cum strepitu. A praec.

Καναχίπους, sonipes, Gl. Vet.

Καναχίζω, resono, strepo. A καναχή.

Κανδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Aethiopiae reginis.

Κάνδαυλος, ε, ὁ, edulii genus, ex amylo, lacte, caseo, & melle. A κάνδυλος.

Κανδύκη, ης, ἡ, vestis Persica. A κάνδυς.

Κανδύλαι, & κανδύτανες, f. κανδύτανες & κανδύταλις, vestiaria, pretiosorum vestimentorum repositoria. item, pro κάνδυλοι. Ab eod.

ΚΑΝΔΥΛΟΣ, ε, ὁ, idem quod κάνδαυλος.

ΚΑ΄ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Persicum.

Κάνεον, & κανῦν, canistrum. 2) vasculum ad vsus conuiuii e qualibet materia, aere, argento &c.

ΚΑ΄ΝΗΣ, ητος, ἡ, canistrum, calathus.

Κανήτιον, ε, τὸ, paruum canistrum. Dim. praec.

Κανηφορεῖν, canistrum ferre in sacris.

Κανηφορία, ἡ, gestatio canistri in sacris. A seq.

Κανηφόρος, ε, ὁ, ἡ, canistrum ferens. canephorae, virgines sacra portantes; qui honos erat in primariis.

Κανθαρίζειν, tremere, ap. Ammon. sed vox corrupta videtur e τονθορύζω.

Κανθάριον, ε, τὸ, Dim. a κάνθαρος.

Κανθάριος, vel κανθάρεος, f. κανθάρεος, vitis genus. Ab eod.

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, scarabaeus frumentum erodens. 2) insectum, alatum, virosum, causticum, e muscarum genere, vulgo musca Hispanica. Ab eod.

Κανθαρίτης, scil. οἶνος, vinum cantharites. A κάνθαρος.

ΚΑ΄ΝΘΑΡΟΣ, ε, ὁ, scarabaeus. 2) cantharus, [illegible] 3) piscis quidam littoralis. 4) [illegible] in lingua Apidis. 5) nauigii [illegible]

Κανθήλια, ων, τὰ, scil. ἐπισάγματα, clitellae. A seq.

Κανθήλιος, ε, ὁ, scil. ὄνος, asinus magnus. 2) bardus, stolidus. A κάνθος.

Κανθύλιον, ἡ, asella. Dim. a seq.

ΚΑ΄ΝΘΟΣ, ὁ, asinus. Etym.

ΚΑΝΘΟ'Σ, ὁ, ὁ, oculi angulus, hirquus. 2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.
ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, asinus. A κάνθος.
Κανίσκιον, ου, τὸ, Dimin. a κάνεον.
Κάνισρον, ου, τὸ, canistrum. Hes. Ab eodem.
ΚΑ'ΝΝΑ, vel κάνη, ης, ἡ, canna, storea.
Καννάβινος, ίνη, ινον, ex cannabi factus, stuppeus. A seq.
ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, stuppa.
Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάννα.
Καννηνοποιὸς, ὁ, ὁ, qui storeas seu tegetes conficit. Pollux. E pr. & ποιέω, facio.
Κανονάρχης, ου, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canonas in vigiliis excitat. E κανὼν & ἄρχω.
Κανονίας, ου, ὁ, & plur. κανονίαι, apud Hippocr. quibus ventres velut ad canonem siue regulam excti sunt, h. e. substricti, non lati, aut prominentes. A κανών.
Κανονίζω, f. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo. 2) per certas regulas seu canonas constituo aliquid, veluti κανονίζεται, ap. Grammaticos dicitur, de regulari forma decl. & coniugandi. 3) concinno, modulor. 4) in canonem scripturarum refero aliquid. Vox Eccl. Ab eod.
Κανονικὸς, ἡ, ὸν, canonicus, regularis, regulæ consentaneus. 2) in canonem scripturæ relatus. Ab eod.
Κανονικῶς, Adu. regulariter, rite, secundum regulam & normam. A pr.
Κανόνιον, ου, τὸ, lignum, cui in nauibus cataphractis tabulæ incumbunt. 2) libellus, seu quoduis tractatus seu operis genus. Dim. a κανών.
Κανονὶς, ίδος, ἡ, scriptorium instrumentum, regula, qua vtuntur elegantius scripturi. 2) librorum seu chartarum volumen. Ab eodem.
Κανόνισμα, τὸ, regula. A κανονίζω.
Κανοῦν, τὸ, v. κάνεον.
Κανυσινὸς, ὁ, Canusina pænula, item pænula quæcunque. sc. φαινόλης.
Κανὼν, όνος, ὁ, proprie, examen in libra. 2) regula, norma; vnde iudices, quorum iudicium in aliquo genere sequimur, item excellentes in aliquo genere, κανόνες, dicti. 3) calamus, circa quem textores fila inuoluunt. 4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant. 5) palus, seu lignum erectum, mensura saltus, omninoque mensura & portio certa alicui attributa. 6) tributum statum, formula tributi. 7) catalogus librorum diuinorum, item hominum certo collegio adscriptorum, item clericorum, vnde pro ordine clericorum repetitur. 8) decreta conciliorum ad mores pertinentia. 9) psalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari solitus. 10) tubus cauus, recondendis prunis candentibus, vnde balistarum ignitos globulos eiaculantium genus *canones* appellantur.
Κανωπικὸν, ου, τὸ, pityusa herba. A seq.
ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ου, τὸ, sambuci flos.
Καπάναξ, nomen partis in curru, ap. Poll. A sq.
Καπάνη, ης, ἡ, præsepe. 2) rheda. 3) pars quædam currus. 4) galea e pilis. A κάπη.
Καπανικὸς, vnde καπανικώτερα, magis satiantia, grandiora. 2) curulis. A pr.
Καπέλαιον, idem quod καπνέλαιον.
Καπερναοὺμ, ἡ, Capernaum. Nomen vrbis ἄκλιτον. *Vicus consolationis.*
Κάπετος, ου, ὁ, fossa, fouea, scrobs, sepulcrum. A σκάπτω, *fodio.* (vel potius a κάπω, *capio.*)
Κάπη, ης, ἡ, præsepe. 2) pabulum equis in præsepi appositum. κάπηθεν, Adu. a præsepi. Suid. A κάπτω vel κάπω.
Καπηλεία, ας, ἡ, cauponaria. 2) cauponatio, ipsa cauponandi actio. A καπηλεύω.
Καπηλεῖον, ου, τὸ, caupona, popina, taberna. Ab eod.
Καπηλευτὴς, ου, ὁ, nundinator, Gloss. Vet. A seq.
Καπηλεύω, fut. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo. 2) nundinor, cauponor, callide & auare tracto. A κάπηλος.
Καπηλικὸς, ἡ, ὸν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.
Καπηλικῶς, Adu. cauponis modo. 2) fraudulenter, dolose. A pr.
Καπήλιον, ου, τὸ, taberna. A κάπηλος.
Καπηλὶς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exercet, copa. Ab eod.
Καπηλοδύτης, ου, ὁ, qui cauponam subinde ingreditur, ganeo tabernarius. E κ. & δύω.
Κάπηλον, adulteratum. A seq.
Κάπηλος, ου, ὁ, caupo. 2) institor, cuiusque rei propola.
ΚΑΠΗ'ΡΙΑ, τὰ, placentæ genus. Suid.
Καπητὸν, τὸ, pabulum equorum, boum &c. quasi a καπέω, idem quod κάπτω, a κάπη.
Καπίθη, ης, ἡ, mensura duarum choenicum Atticarum vel sex cotylarum. A κάπη, vnde & Lat. *capis.*
Καπνείω, fumigo, suffio. poët. pro καπνέω.
Καπνέλαιον, τὸ, resina sponte profluens. E καπνὸς & ἔλαιον, quia igni admota multum fumi edit.
Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.
Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.
Καπνίας, ου, ὁ, fumosus. 2) lapis ex iaspidum genere. 3) vinum vile, vappa. 4) vinum fumosum, quod in fumo suspensum fuit. A pr.
Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.
Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito. 2) ignem accendo. 3) infumo, fumigo, fumo inficio. 4) fumo. 5) ignem accendo conuiuii gratia. A καπνός.
Καπνίον, ου, τὸ, paruus fumus. Dim. a καπνός.
Κάπνισις, εως, ἡ idem quod seq.
Κάπνισμα, ατος, τὸ, fumatio. 2) thus incensum. A καπνίζω.
Καπνιτὸς, ἡ, ὸν, fumigatus, infumatus. Ab eodem.
Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. E κ. & δέχομαι.
Καπνοδοχεῖον, ου, τὸ, idem.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem & ex iisdem.
Καπνοδόχον, ȣ, τὸ, idem & ex iisdem.
Καπνίζω, suffumigo. A καπνός.
Καπνοποιὸς, ὸν, fumum edens. A seq. & ποιέω.
Καπνὸς, ȣ, ὁ, fumus. 2) ignis.
Καπνοσφραντης, ȣ, vel τὸς, τȣ̃, ὁ, qs. fumi olfactor, homo sordidæ parsimoniæ. E pr. & ὀσφραίνομαι, olfacio.
Καπνοδόχος, ȣ, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. E κ. & ἔχω.
Καπνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fumosus, fumidus. 2) nebulosus. 3) fæculentus. A καπνός.
Κάπος, ȣ, ὁ, flatus, spiritus. 2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen. A καπω.
Καππάριον, ȣ, τὸ, parua capparis, frutex & fructus. Dim. a seq.
ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex spinosus.
Καππαφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Kappa ferens inustum vel quocunque modo impressum, quæ est nota infamiæ & vitii. E κάππα & φέρω.
Κάπραινα, ης, ἡ, libidinosa. A κάπρος.
Καπράω, ῶ, subo, velut sus aprum appetens, prurio libidine. Ab eod.
Καπρία, ας, ἡ, virus e genitalibus scrofarum. Ab eod.
Καπριάω, ῶ, subo, prurio. Ab eod.
Καπρίζω, idem. Ab eod.
Κάπριος, ȣ, ὁ, aper. 2) rostrum nauis. Herodot. Ab eod.
Κάπριος, ὁ, ἡ, aprugnus, apro similis, vt καπρίȣς πρώρας, aprorum instar rostratas proras.
Καπρίσκος, ὁ, piscis quidam. A seq.
Κάπρος, ȣ, ὁ, aper, verres.
Καπροφόνος, ὁ, ἡ, apri confector. A pr. & φ.
Καπρώζω, idem quod καπράω.
Κάπτω, repetitis identidem & interpellatis morsibus appeto, & vellicatim carpta demitto; hinc edo, auide edo, mordeo, item pro κάπω.
Καπύρια & καπυρίδια, τὰ, crustula, placentæ genus, quasi τὸ κάπτειν prouocantia, scil. ἐδέσματα. A καπυρός.
Καπυρίζω, f. ίσω, clare & sonore rideo, cachinnor. 2) gulæ indulgeo & ventri seruio.
Καπυρὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, adustus. 2) auram magno cum fragore efflans, exspirans. A καπύω.
Καπυρόω, calidum, feruidum reddo. A pr.
Καπύω, flo, exspiro, vt hinc sit aor. 1. ἐκάπυσσε, exhalauit ap. Hom. A κάπος.
Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus castratus.
Κάπω, spiro, flo. 2) antiquitus, capio.
Κὰρ pro κάρα, caput, ἐπὶ κὰρ, in caput.
ΚΑ'Ρ, καρὸς, ὁ, Car, gentilis. 2) mancipium [illegible], homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Cariæ regio.
Κάρα, τὸ, caput. 2) vertex. 3) tota facies. A κάρηνον.
Καράβιον, ȣ, τὸ, paruus carabus. 2) nauicula [illegible]. Dim. a κάραβος.
Καρ[illegible], [illegible] carabi speciem habens. E seq. & εἶδος, forma.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, carabus, animal marinum e cancrorum genere.
Καραβοπρόσωπος, ον, carabi os, caput habens.
Καραβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, e caraborum genere. A κάραβος.
Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, specto, capite quasi ad videndum exserto, s. elato, s. conuerso. 2) exspecto. E κάρα, caput, & δοκέω, obseruo.
Καραδοκία, ας, ἡ, spes, exspectatio. A pr.
Καραβαρέω & έω, ῶ, grauitate capitis laboro. A κάρα & βάρος, grauitas. v. καρηβαρέω.
Καρακάλλιον, ȣ, τὸ, cuculla. Gl. Vet q. ex κάρα & κάλλις, quod vide. (Est vox aut latina, aut barbara.)
Καρανιστὸς, ȣ, ὁ, capitalis. A κάρηνον.
Καρανιστὴρ, ῆρος, ὁ, caput resecans, interficiens, amputando capite. Ab eod.
Κάρανος, ȣ, ὁ, dominus, qui summo cum imperio præest, caput reliquorum, rex, princeps. A κάρα.
Καρανόω, summatim dico, narro. 2) absoluo. A κάρηνον.
Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. A καρατόμος.
Καρατομία, ἡ, capitis amputatio. A seq.
Καρατόμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui caput amputat, καράτεμος, ȣ, ὁ, ἡ, cui caput amputatum est. E κάρα & τέμνω.
Καρβανίζειν, & καρβάζειν, & καρβαΐζειν, Carice ac barbare loqui. Hesych.
Κάρβανος, ὁ, Barbarus.
ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vile & rusticum calceamentum.
Καρδαμίζω, cardamum imitor. 2) aspero vultu sum, aspere intueor. A κάρδαμον.
Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba nasturtio similis, cardamina. Ab eod.
Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Καρδαμογλύφος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum parcus, ita, vt veluti etiam e nasturtio exsculpat, quo vitam toleret. E seq. & γλύφω.
Κάρδαμον, ȣ, τὸ, nasturtium.
Καρδάμωμον, ȣ, τὸ, cardamomum, planta aromatica.
Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara, auctore Ammon.
Καρδία, ας, ἡ, cor. 2) animus. 3) os ventriculi. 4) adfectus, appetitus. 5) medulla arboris. 6) alueus clepsydræ.
Καρδιακὸς, ὴ, ὸν, ad cor pertinens. 2) cardiacus, cui cor, vel potius os ventriculi dolet. A pr.
Καρδιαλγεῖν dolore ventriculi adfici. A seq.
Καρδιαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, cui cor dolet. 2) cordis dolorem adferens.. E καρδία & ἄλγος.
Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius ventriculi. Ex iisdem.
Καρδιαλγικὸς, ὴ, ὸν, cum dolore cordis coniunctus, cordis dolorem adferens. A pr.
Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem sentio, seu potius ventriculi. Hinc καρδιῶντα, apud Nicandrum, pro καρδιῶντα, καρδιάοντα, Acc. part. præs. A καρδία.

Καρδίνημα,

Καρδίωμα, ατος, τὸ, capitis grauedo, vox Ionica. E coronnus. E. κάρα & δινεῖσθαι, rotari.
Καρδιοβελεῖσθαι, cordis vulnerari, contristari. E κ. E. καρδία & βολή.
Καρδιοβόλος, ε, ὁ, ἡ, cordi noxius. E κ. & βάλλω.
Καρδιογνώστης ε, ὁ, qui corda nouit, abditorum animi reuellium scrutator. E κ. & γινώσκω.
Καρδιοπονέω, cordis dolore vexor. 2) animo angor.
Καρδιελκέω, ῶ, f. ήσω, cor extraho vel euello. E κ. & ἕλκω, traho.
Καρδιελκία, ἡ, cordis extractio s. euulsio. A praec.
Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris.
Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. pass. καρδιοῦσθαι, Hes. καρδιεργεῖν, de victimis, q. d. cor laniare, ap. Etymol. victimae cor adipe tectum igni imponere. καρδιώσασθαι. A καρδία.
Καρδιωγμὸς, ε, ὁ, dolor ventriculi. A seq.
Καρδιώσσω, & ττω, ventriculi dolorem sentio. A καρδία.
Καρδοπεῖον, τὸ, capistrum, quo serui pinsentes aut farinam subigentes a comedendo arcebantur.
Καρδοπογλύφος, ε, ὁ, ἡ, qui alueos seu mactras sculpit seu conficit. Ex seq. & γλύφω.
Κάρδοπος, ε, ὁ, mactra, alueus, in quo farina subigitur.
Κάρη, τὸ, indecl. caput. A pr.
Καρηβαρέω, ῶ, fut. ήσω, grauedine capitis laboro, grauor capite, nuto capite. v. καραιβαρέω.
Καρηβαρία, καρηβάρεια, ας, ἡ, grauedo capitis. A pr.
Καρηβαριᾷν, capite grauari. A pr.
Καρηβαρικὸς, ἡ, ὸν, grauedinem capitis inducens, caput grauans. Ab eod.
Καρηβαρίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum grauedinem capiti adferens. Suid. Ab eod.
Καρηβιάω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo. 2) vertigine laboro.
Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito sum. Hinc illud Homericum καρη κομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες.
Κάρηνον, ε, τὸ, caput. 2) vertex, summitas.
Καρίδιον, & καριδάριον, τὸ, parua squilla. A καρίς.
Καρίζω, Carum more ago.
Καρικοεργὴς, έος, ὁ, ἡ, a Carica gente factus. E seq. & ἔργον.
Καρικὸς, ἡ, ὸν, Carius. A Κάρ.
Καρικὸν, τὸ, medicamentum, vnguentum, vlcera purgans. 2) oleum quoddam, ap. Athen.
Καρίναι, ῶν, αἱ, mulieres, quae planctu prosequebantur funera, e Caria fere ortae. A καρία.
Καριόω, vnde καριῶσαι, perimere, Hesych. A καρ pro κὴρ, mors.
Καρὶς, ίδος, ἡ, squilla, piscis caput permagnum habens. A κάρη.
Καριστὶ, Adu. Carum more. A καρίζω.

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, resono, sonitum edo. 2) pulsatus vibro vel tremo, & quasi salto.
Καρκινάδες, ων, αἱ, parua animalcula cancris similia, colore fuluo. A καρκίνος.
Καρκίνιον, ε, τὸ, paruus cancer. Dim. seq.
Καρκῖνος, vel καρκίνος, ε, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον. sidus coeleste. 3) morbus. 4) vinculi genus. 5) genus calcei. 6) forceps. 7) instrumentum, quo pessulus attollitur. 8) καρκίνοι, ossa duo iugalia, quae prope tempora committuntur.
Καρκινόω, ῶ, cancro adsimulo. 2) cancro (morbo) infesto. καρκινοῦσθαι, cancro tentari. A pr.
Καρκινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cancro similis. 2) e cancrorum genere. 3) a cancro exesus, cancrosus. Ab eod.
Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer, morbus, & pars corporis cancro vitiata. A καρκινόω.
Καρνεᾶται, ῶν, οἱ, Apollinis Carnei ministri. Hesych. A καρνεῖος.
Κάρνεια, vel κάρνεα, ων, τὰ, sacra Apollinis Carnei. A seq.
ΚΑΡΝΕΙ͂ΟΣ, ε, ὁ, Carneus, Apollinis cognomen, a Carno, vt putatur, Iouis & Europae filio. Hesych.
Καρνεονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis.
ΚΑΡΝΟΣ, εος, τὸ, pediculus. 2) ouis. 3) pecus. Hesych.
Καρνοστάσιον, τὸ, stabulum. E pr. & ἵσαμαι.
Κάροινον, ε, τὸ, caroenum, mustum decoctum. E κάρα, caput, & οἶνος.
Κάρος, ε, ὁ, sopor cum grauedine, marcor.
Κάρος vel κάρον, herba, carus, carum. (al. κάρεον & κάριον, item κάρυον, nec non καρυκάβδιον,) cuminum pratense.
Καρόω, ῶ, soporem cum grauedine adfero. pass. grauedine soporis opprimor, alto grauique somno corripior. A pr.
ΚΑΡΠΑΙ, putantur esse vermes in oleis.
ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, saltationis genus.
Καρπάλιμος, celer, rapidus. quasi ab ἁρπάλιμος.
Καρπαλίμως, Adu. cito, raptim. A pr.
Καρπάσινος, η, ον, carbasinus. A seq.
ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ε, ὁ, venenatum quoddam medicamentum. 2) carbasus.
Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, vsusfructus. A καρπεύω.
Καρπεῖον, ε, τὸ, fructus. A seq.
Καρπεύω, f. εύσω, fructum percipio. 2) fruor. A καρπός.
ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ε, τὸ, festuca tenuis.
Καρπέα, ας, ἡ, idem quod καρπεία. A καρπός.
Καρπίζω & καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor. 2) adfero. καρπίζομαι, in libertatem adferor. v. καρπιστεία. Ab eod. (A καρπὸς pro καρφὸς, quae est festuca, bacillus ligneus, quo capita feriebantur eorum, quos domini apud praetorem in libertatem darent.)
Κάρπιμος, ίμη, ιμον, ferax frugum, frugifer, ad fructus edendos aptus. Ab eodem.

Καρπὶς,

καρπὶς, ἴδος, ἡ, vindicta, adſertio. A καρπὸς, n. 5.

καρπισμὸς, ῦ, ὁ, fructus perceptio, vſus fructus. 2) defrugatio. 3) vindicta, adſertio. 4) emancipatio. A καρπίζω.

καρπιστεία, ας, ἡ, adſertio in libertatem. A ſeq.

καρπιστὴς, ῦ, ὁ, adſertor, vindex. A καρπίζω.

καρποβάλσαμον, ῦ, τὸ, balſami fructus.

καρπόβρωτος, ῦ, ὁ, ἡ, fructum exeſum habens. 2) fructum eſculentum habens.

καρπογένεθλος, ῦ, ὁ, generator fructuum. E κ. & γενέθλη, generatio.

καρπογονέω, ῶ, f. ήσω, fructum gigno. A καρπογόνος.

καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum ſtirpes fructum pariunt. A ſeq.

καρπογόνος, ῦ, ὁ, ἡ, fructum gignens, frugifer E καρπὸς & γίνομαι.

καρπόδεσμα, ων, τὰ, manicæ ſeu vincula, quæ manui iniiciuntur. Sic abuſiue Lexiphanes Luciani, cum ſit ornamentum manuum, Gl. Vet. καρπόδεσμος, lemniſcus, articularis faſciola. E καρπὸς n. 5. & δεσμὸς, vinculum.

καρποδέσμιος, lemniſcatus. Gl. Vet. A pr.

καρποδότειρα, ἡ, fructuum inuentrix. 2) fertilis.

καρποδότης, ῦ, ὁ, fructuum ſeu frugum dator. 2) frugifer.

καρπολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. E κ. & λέγω, colligo.

καρπομανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, luxurians fructu, nimis fructificans. E κ. & μαίνομαι.

καρποποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, fructifer. A ſeq. & ποιέω.

καρπὸς, ῦ, ὁ, fructus. 2) ſemen cum ſuo inuolucro. 3) ſemen quoduis. 4) vtilitas, emolumentum. 5) iunctura manus cum brachio, carpus.

καρποτελέω, fructum edo, & velut pendo.

καρποτοκέω, ῶ, f. ήσω, fructum pario, vel fero.

καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A ſeq.

καρποτόκος, ῦ, ὁ, ἡ, fructum pariens, frugifer, fructifer. E κ. & τίκτω.

καρποτρόφος, ῦ, ὁ, ἡ, frugibus nutritus & altus. καρποτρόφος, ὁ, ἡ, fructus alens, frugifer. almus. E κ. & τρέφω, alo.

καρποφάγος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, fructibus viuens, fructuum eſu vitam ſuſtentans.

καρποφορέω, ῶ, f. ήσω, fructum fero, fructifico.

καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, vbertas.

καρποφόρος, ῦ, ὁ, ἡ, fructus ferens, fructifer, frugifer. E κ. & φέρω.

καρποφυέω, ῶ, fructus edo. E κ. & φύω.

καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum cuſtos.

καρπόω, ῶ, & καρπόομαι, fructum percipio, colligo; fruor. 2) Al. fructum offero, ſacrifico, et c. A καρπὸς.

καρπώδης, εος, ὁ, ἡ, fructuoſus, Gl. Vet. Ab eodem.

κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæſitus. 2) oblatio, ſacrificium, et c. A καρπόω.

καρπώσιμος, ὁ, ἡ, e quo fructus capi poteſt. 2) frugifer. A ſeq.

κάρπωσις, εως, ἡ, vſus rei fructuoſus. 2) ſacrificium, et c. Ab eod.

καρπωτὸς χιτὼν, veſtis manuleata proprie, ſ. plumea, 2 Sam. 13, 18.

καῤῥέζω, demulceo, pro καταῤῥέζω.

καῤῥων, ονος, ὁ, ἡ, melior, præſtantior, fortior. Comparativ. Dor. ab ἀγαθός.

καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A ſeq.

κάρσιος, ία, ιον, obliquus.

κάρσις, εως, ἡ, tonſura. A κείρω, tondeo.

καρσίως, Adu. oblique. A κάρσιος.

κάρτα, Adu. pro κάρτισα, valde, vehementer, admodum. 2) profecto, certe.

καρταίνω, valeo, vinco. A pr. aut κάρτος.

καρταίπους, οδος, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κραταιὸς & πῦς.

καρταλάμιον, ῦ, τὸ, paruus κάρταλλος. Roberti. At Gl. Vet. καρταλάμιον, cartalamia. A ſeq.

ΚΑΡΤΑΛΛΟΣ, & κάρταλος, ῦ, ὁ, fiſcella, cophinus, ſeu corbis in angustum deſinens.

καρτεραίχμης, ῦ, ὁ, bellator fortis. Ex καρτερὸς & αἰχμή.

καρτεραύχην, ενος, ὁ, ἡ, robuſtam ceruicem habens.

καρτερέω, ῶ, f. ήσω, forti animo ſum. 2) perſeuero, tolero, patienter fero, duro, perduro.

καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia. A præc.

καρτερία, ας, ἡ, idem. A καρτερός.

καρτερικὸς, ἡ, ὸν, patientia præditus, patiens. Ab eod.

καρτερικῶς, Adu. toleranter, ſedulo. A pr.

καρτερόβροντης, ῦ, ὁ, grauiter tonans. E κ. & βροντὴ, tonitru.

καρτερόθυμος, ῦ, ὁ, ἡ, tolerans.

καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, fortiter feriens. E κ. & πλήσσω.

καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, potens, qui re aliqua potiri, vel eam retinere poteſt. 2) magnanimus. 3) violentus. 4) tolerans, patiens. A κάρτος pro κράτος.

καρτερούντως, Adu. fortiter, patienter. A καρτερέω.

καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, præfractus. 2) magnanimus. E κ. & φρὴν.

καρτερόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, fortis manu.

καρτεροψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. E κ. & ψυχή.

καρτερῶνυξ, υχος, ὁ, ἡ, qui fortes ſiue robuſtos habet vngues.

καρτερώνυχος, ῦ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

καρτερῶς, fortiter, patienter. A καρτερός.

καρτὸς, ἡ, ὸν, tonſus. A κείρω.

κάρτος, εος, τὸ, vires, robur, per Metath. pro κράτος.

καρτύνω, firmum reddo, corroboro. A pr.

καρύα, ας, ἡ, nux iuglans: arbor ipſa.

καρυάριον, τὸ, nucula, Gl. Vet. A κάρυον.

κάρυα, τὰ, nuces, Gl. Vet. Ab eod.

καρύινον κάταγμα, fractura oſſis in minutas partes, tanquam nucis fractæ. Ab eod.

καρυηρὸς,

Καρυηρὸς, ρὰ, ρὸν, it. καρύινος, ίνη, ινον, nuceus, ad nucem pertinens, nuci similis. Ab eodem.

Καρυΐσκος, ου, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκάζω, idem quod καρυκεύω.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, nominatim e sanguine, v. καρύκη. 2) conditura superuacua. A καρυκεύω.

Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquisite factum. A seq.

Καρυκεύω, f. εύσω, exquisite condio. 2) condio. 3) misceo, confundo. A seq.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum, inprimis cum sanguine. 2) condimentum exquisite factum. 3) conditura, seu condimentum quoduis.

Καρύκινος, η, ον, Epith. vestis, niger. A seq.

Καρύκιον, ου, τὸ, idem quod καρύκευμα. A καρύκη.

Καρυκοειδὴς, ὲς, subcruentus, epith. excrementorum, ap. Hipp. a καρύκη n. 1.

Καρυκὸν, οῦ, τὸ, medicamentum e nucibus & aliis rebus. A κάρυον, sed scribendum καρικὸν, vbi v.

Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκην. 2) condio suauiter. 3) condimentum conficio.

Καρυκοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui conficit καρύκην.

Καρυοβαφὴς, ὁ, ἡ, niger. Ex eod. & βάπτω.

Καρυοκατάκτης, ου, ὁ, instrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον & κατάγνυμι, frango.

Καρυοκοκκύμηλα, nucipruna. V. L. e Plin.

Κάρυον, ου, τὸ, nux, iuglans, fructus. 2) omnis fructus durioris corticis. A κάρα.

Καρυόοπος, ου, ὁ, nucis succus.

Καρυόφυλλον, ου, τὸ, caryophyllum, quasi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cuiusdam Indicae.

Καρυόχροος, ους, ὁ, ἡ, niger. E κ. & χρόα, color.

Καρυώδης, εος, ὁ, ἡ, nuceus, nucis similis. A κάρυον.

Καρυωτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod καρυωτός.

Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, τὸ, scyphus in nucis modum factus. A seq.

Καρυωτὸς, ἡ, ὸν, nuceus. καρυωτὸς φοῖνιξ, caryota palmula. A κάρυον.

Καρφαλέος, έα, έον, siccus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ου, τὸ, ramentum. A seq.

Κάρφη, ης, ἡ, stramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφηρὸς, ὰ, ὸν, e festucis factus, epith. nidi. A κάρφος.

Καρφίον, ου, τὸ, parua festuca. 2) surculus. Dim. ab eod.

Κάρφις, εως, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ου, ὁ, e festucis compositus, vt καρφίτης θάλαμος. Ab eod.

Καρφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, festucæ modo gracilis, tenuis. E κάρφη & εἶδος, forma.

Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas s. festucas lego. 2) exquisite in alium inquiro, quasi festucas scrutans. 3) floccos lego in veste hærentes. E κάρφος & λέγω.

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, s. festucarum, s. floccorum lectio. Ex iisdem.

Κάρφος, εος, τὸ, palea. 2) festuca. 3) surculus. 4) tabella, tessera. 5) nidus auis e festucis &c.

Καρφύνω, idem quod κάρφω. Hesych. καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι, φθείρεσθαι, arescere, extenuari. A seq.

ΚΑ'ΡΦΩ, sicco, arefacio. 2) deprimo, minuo, frango.

Καρφώδης, εος, ὁ, ἡ, stramentitius. A κάρφος.

Καρχαλέος, έα, έον, siccus, aridus.

Καρχαρίας, ὁ, ἡ, canis marinus, piscis, ab asperis dentibus. 2) piscis species. A κάρχαρος.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ, ἡ, dentibus asper. A seq. & ὀδούς.

Κάρχαρος, ου, ὁ, ἡ, asper, acutus. 2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginiensium partes foueo.

Καρχηδόνιος, ου, Carthaginiensis. A seq.

Καρχηδὼν, όνος, ἡ, Carthago, vrbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, carchesium, summa pars mali nautici, antenna. 2) funis. 3) poculum.

Κάρωσις, εως, ἡ, soporatio. 2) sopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ἡ, ὸν, soporifer, soporem inducens, grauedine n adferens. Ab eod.

Κασαλβάζω, fut. άσω, conuiciis & probris incesso. A κασάλβη.

Κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix. A seq.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

Κασάλβιον, ου, τὸ, lupanar. A pr.

Κάσαμον, ου, τὸ, calamum, a quibusdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, tapes vtrinque villosus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, scortum. Hesych. A κάσα, casa, tugurium.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eodem.

Κασαύριον, & ρειον, ου, τὸ, lupanar. Ab eodem.

Κασαυρὶς, ιδος, ἡ, meretrix. Hesych.

Κασία, ας, ἡ, v. κασσία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. A κασίγνητος.

Κασιγνητικὸς, ἡ, ὸν, fraternus. A seq.

Κασίγνητος, ου, ὁ, frater ex vtroque s. alterutro parente, germanus. 2) consobrinus. 3) consanguineus. 4) Adi. fraternus, germanus. E κάσις & γίνομαι.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, frater vel soror. 2) ætate æqualis.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, it. κασσαβὰς, άδος, meretrix, scortum.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, cassia, frutex aromaticus, cinnamomo similis, etiam cinnamomum ipsum. 2) herba apiaria.

Κασσίζω, cassiam refero. A pr.

Κασσιτέρινος, ίνη, ινον, stanneus. A seq.

Κασσίτερος, ου, ὁ, stannum, plumbum album.

Κασσιτερουργὸς, οῦ, ὁ, qui stannea opera conficit, Gl. Vet. stannator. E pr. & ἔργον.

Κασσιτε-

Κασσιτερόω, ῶ, f. ώσω, ſtanno induco.

Κάσσυμα, Att. κάττυμα, ατος, τὸ, corium, pro parte, e quo calcei ſuuntur. 2) doloſa machinatio. A ſeq.

ΚΑΣΣΥ'Ω, Att. καττύω, conſuo, reficio conſuendo, vt veteramentarius calceamenta. 2) ſtruo, machinor.

Κασσωρεῖον, ου, τὸ, lupanar. A ſeq.

Κασσωρεύω, ſcortor, meretricor. A ſeq.

Κασσωρὶς, ίδος, ἡ, meretrix.

ΚΑ'ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, vrbs Theſſaliæ & Ponti. Hinc

Καστανaϊκὸς, ἡ, ὸν, caſtaneus, vt Καστανaϊκὸν κάρυον, nux caſtanea.

Κάστανον, ου, τὸ, caſtanea. A κάστανα.

Καστόρειος, ου, ὁ, ἡ, Caſtoreus, qui ſit in honorem Caſtoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Caſtore Spartano. 2) qui eſt e caſtore. τὸ καστόρειον, teſticulus caſtoris. A κάστωρ.

Καστόριαι & Καστορίδες κύνες, canes Spartani. Ab eodem.

Καστορίζω, caſtorium refero. A ſeq.

Καστόριον, caſtoreum, teſticulus caſtoris. 2) medicamentum e caſtoris teſticulis. A κάστωρ.

Κατόρνυμι, ſterno, conſterno, pro καταστόρνυμι. Hom. κατορνῦσα, conſternens.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. 2) Caſtor propr. frater Pollucis.

Κατὰ, *Præpoſ. cum Genit.* aduerſus, contra, in, ſuper, de, poſt, ſub. *Cum Accuſ.* ſecundum, iuxta, per, in, propter, ad modum, ad præſcriptum. Sæpe per Aduerbium redditur, vt κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paullatim, ſenſim. καθ' ἡδονὴν, libenter. κατὰ καιρὸν, opportune. Formula καθ' αὑτὸν, ſignificat multa, vt ſua ſponte, ipſe, ſuo arbitrio, ſolus, ſeorſim, ſeparatim ab aliis. *Cum Accuſ. & Articulo Periphraſi ſeruit, v. g.* οἱ κατ' ἀγορὰν, cauſſidici. τὰ κατὰ τὴν στάσιν, ſeditio. τὰ κατὰ τὴν ἀποδημίαν, peregrinatio. *Aliquando deficit,* v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum, σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. qua artem, profeſſione. *In Compoſit. notat* α) *oppoſitum* τῷ ἄνω, ſine, de, vel deorſum, vt καταβαίνω, deorſum ſcando, deſcendo. β) *contra,* vt κατακαυχᾶσθαι, contra gloriari. γ) *valde,* ſiue *intendit ſignificationem,* vt κατείδωλος, refertus idolis. δ) *retinet ſignificationem ſimplicis,* vt καταθνήσκω, morior.

ἆτα, deinde. F. καὶ & εἶτα, deinde.

αταβάδην, *Adu.* q. d. deſcenſim, tanquam deſcendendo. A καταβαίνω.

αταβαθμὸς, ου, ὁ, deſcenſus, catarrhacta.

αταβαίνω, deſcendo. 2) demitto. 3) incurro, congruo. κατάβα, deſcende, pro κατάβηθι. Quaſi pro καταβάε, a vetuſto βάω.

αταβακχιόομαι, enthuſiaſmo correptus ſum.

αταβακχιάω, idem.

αταβάλλω, deiicio, euerto, doleo, deturbo, proſterno; vnde & interficio, feras iactu, homines ictu. 2) coniicio. 3) proiicio. 4) abiicio. 5) ſoluo, perſoluo. καταβάλλομαι, fundamentum pono, omninoque initium alicuius rei facio; dicitur & de ſerentibus.

Καταβαπτίζω, demergo, obruo.

Καταβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui demergit, aqua obruit.

Καταβαπτιστήριον, τὸ, locus, vbi baptizantur infantes.

Καταβάπτω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degrauo, pondere deprimo. E κ. & βάρος.

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ, ἡ, prægrauis. Ex iisd.

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreſſio. A καταβαρέω.

Καταβαρύνω, degrauo.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιος, ου, ὁ, ἡ, deſcendens. Epith. Iouis, veluti cœlitus in terram cum imbribus & tonitru deſcendentis. A καταβαίνω.

Καταβάσιον, τὸ, deſcenſus. A pr.

Κατάβασις, εως, ἡ, idem.

Καταβασκαίνω, faſcino.

Καταβασμὸς, ὁ, deſcenſus. A καταβαίνω.

Καταβατεύω, deſcendo.

Καταβάτης, ου, ὁ, v. καταιβάτης.

Καταβαυκαλᾶν, & καταβαυκαλεῖν, cantu ſopire, vt nutrices puerulos.

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus nutricum ſopiendis puerulis. 2) deceptio. A pr.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, ſopio cantu.

Καταβεβαιόομαι, οῦμαι, confirmo.

Καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.

Καταβεβλακευμένως, *Adu.* per ſocordiam, molli animo. A καταβλακεύομαι.

Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, vrgeo, cogo.

Καταβιβάζω, f. άσω, deſcendere cogo, deduco, deiicio, deturbo.

Καταβιβασμὸς, οῦ, ὁ, degradatio, deductio, depreſſio. A pr.

Καταβιβρώσκω, comedo, deuoro, deglutio.

Καταβιόω, ῶ, fut. ώσω, vitam tranſigo, finio, dego.

Καταβίωσις, εως, ἡ, vita, & vitæ finis. A præc.

Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, ſocordiæ me dedo, ſocorditer & molliter viuo, obtorpeſco, ſtultum & ignarum me gero.

Καταβλάπτω, fut. ψω, lædo, detrimento adficio.

Καταβλέπω, f. ψω, deorſum adſpicio. 2) diligenter contemplor, adſpicio.

Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cuiusque rei, ſ. omnino rei ipſi iniicitur vel prætexitur, vt fundamentum, fimbria, vel ſimile quid. 2) ligamentum, fomentum &c. 3) aulæum ſiue tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum depictum erat. A καταβάλλω.

Καταβλητικὸς, ἡ, ὸν, deiiciendi vel poſternendi vim habens. Ab eod.

Καταβληχάομαι, ῶμαι, balo, oppleo aures balatu.

Καταβλώσκω, decurro, percurro, ſubterfugio.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor. 2) reclamo. 3) clamore perſequor, conuicior. 4) accuſo.

Καταβοή, ῆς, ἡ, accusatio, incusatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, conuicium. 2) reclamatio. 3) incusatio, querela. A καταβοάω.

Καταβολεύς, solutor, Gl.Vet. qui æs debitum dependit. A seq.

Καταβολή, ῆς, ἡ, fundamentum iactum, molimen, omninoque cuiusque rei initium & origo, vt creatio mundi, procreatio sobolis, paroxysmus febrilis, commissio belli &c. καταβολὴν ποιοῦμαι, incipio. ἐκ καταβολῆς a fundamento. 2) pensio, solutio. 3) calumnia. (v. καμβολία.) 4) adflatus instinctusque diuinus. 5) destructio, descensus. 6) victima, mactatio victimæ. 7) iactus, qui fit ex alto decisum. A καταβάλλω.

Καταβολικός, ὁ, vim deiiciendi habens, deiiciens, dicitur de spiritu, qui energumenos deiicit, cum per eos vaticinatur. A pr. n. 4.

Καταβόλος, ὁ, confector, v. c. ferarum, victimarius. A καταβάλλω.

Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, cœni adspersio, deiectio in cœnum, oppletio cœno, inquinatio. E κ. & βορβορόω, coeno obduco.

Κατάβορρος, ε, ὁ, ἡ, boreæ expositus, siue obversus. A βορρᾶς, boreas.

Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depasco.

Καταβόστρυχος, ε, ὁ, ἡ, cincinnis tectus, comatus.

Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβραβεύω, f. εύσω, ignominia afficio. 2) imperiose tracto.

Καταβραχύ, paullatim, parumper, pro κατὰ βραχύ.

Καταβρέχω, perfundo, irrigo, mergo.

Καταβρίθω, fut. ίσω, onero. 2) onustus sum. 3) copia supero.

Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος, guttur.

Καταβροντάω, ῶ, f. ήσω, aduersus aliquem tono. 2) tonitrum reddo.

Καταβροτόω, ῶ, fut. ώσω, cruore inquino, cruento.

Καταβροχθίζω, fut. ίσω, deuoro, deglutio. A βρόχθος, guttur.

Καταβροχθισμός, ὁ, deuoratio, absorptio. A pr.

Καταβρόχω, sorbeo, vel resorbeo, vt hinc sit καταβρόξειεν, apud Hom.

Καταβρύκω, f. ξω, comedo, commando, dentibus concerpo.

Καταβρύχω, f. ξω, vt simplex, frendeo.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, cibus. A seq.

Καταβρώσκω, siue καταβιβρώσκω, deuoro, deglutio. Perf. καταβέβρωκα, Part. καταβεβρωκὼς, qui deuorauit.

Καταβυθίζω, f. ίσω, in profundum iacio, demergo, perfundo.

Καταβυθισμὸς, ε, ὁ, demersio. A pr.

Καταβυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego.

Καταγαιος, ε, ὁ, ἡ, subterraneus. A γαῖα, v. καταγειος, quod vsitatius.

Καταγανόω, splendidum reddo, polio, incrusto, orno. 2) vngo. 3) exhilaro.

Καταγγελεύς, έως, ὁ, annunciator, delator. A καταγγέλλω.

Καταγγελία, ας, ἡ, annunciatio, delatio. Ab eod.

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio. 2) indico. 3) defero, accuso.

Κατάγγελος, ε, ὁ, ἡ, annunciator. 2) delator.

Καταγγελτος, præfactus per nuncium, detectus, delatus, iudicatus a delatore. A καταγγέλλω.

Καταγγίζω, in vas defundo, vel condo. A ἄγγος, vas.

Καταγειος, ε, ὁ, ἡ, subterraneus. A γέα contr. γῆ.

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, risus, derisio.

Καταγελαστικός, ἡ, ὸν, irrisorius, vim irridendi habens. A καταγέλαστος.

Καταγελαστικῶς, Adu. deridendo, derisorum more. A pr.

Καταγέλαστος, ε, ὁ, ἡ, ridiculus, qui derideri solet, derisione dignus, derisus. A καταγελάω.

Καταγελάστως, Adu. ridicule. A pr.

Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo.

Καταγέλως, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.

Καταγεμω, plenus sum, onustus sum.

Καταγεωργέω, aro, consero, colo.

Καταγεῶται, ῶν, αἱ, pollinctores, qui sepulturam curant. Hesych. rectius καταγεωταὶ A καταγειος.

Καταγηραιός, ὰ, ὸν, senilis, senectute confectus.

Καταγηράσκω, f. ράσω, senesco, consenesco.

Καταγηράω, ῶ, f. άσω, idem.

Κατάγηρως, ε, ὁ, ἡ, senex, senio confectus. A γῆρας, senectus.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro inire, permolere. A γίγαρτον nucleus siue os acini.

Καταγίζω, Ion. pro καθαγίζω, consecro, dico, offero, adoleo.

Καταγινέω, deorsum fero, vel veho, deueho, e loco superiore fero. E κατὰ & ἀγινέω pro ἄγω, duco.

Καταγίνομαι, versor, sum occupatus. 2) habito, moror. 3) persevero.

Καταγινώσκω, decerno aduersus aliquem, condemno. 2) contemno. 3) cognosco, intelligo, percipio. 4) sentio de, iudico, existimo de. 5) arguo, reprehendo, accuso. F. καταγνώσομαι, reprehendam, pass. καταγνωσθήσομαι, reprehendar. aor. 2. καταγνῶναι damnare, pass. καταγνωσθῆναι, damnari.

Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo.

Καταγλαΐζω, orno. E κ. & ἀγλ.

Καταγλισχραίνω, viscosum reddo.

Καταγλυκαίνω, dulce s. suaue reddo. 2) mulceo.

Καταγλυφή, ἡ, incisura, cauitas sculpta.

Καταγλωττίζω, f. ίσω, suauior lingua ori inserta. 2) elinguem reddo, os obturo. 3) καταγλωττισμένα, dicuntur res, verba exquisitæ suauitatis, etiam in bonam partem. A γλῶττα.

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, osculum libidinosius. 2) verbum exquisitæ elegantiæ. A pr.

Καταγλωττισμός, ε, ὁ, idem n. 1. & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractura, pro κατέαγμα, κατάγνυμι. 2) tractum laneum. A κατάγω deduco.

Καταγνάπτω, carmino, item, lanam carminatam repono. 2) recondo, repono.
Κατάγνυμι, vel κατυγνύω, frango. Vid. κατάγω. E κ. & ἄγνυμι, frango.
Καταγνυπόω, f. ώσω, frango, debilito. p. p. κατεγνυπῶσθαι, imbellem esse, ignauum. E κ. & γνύπω, quod supra addendum.
Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio. 2) improbatio. A καταγινώσκω.
Καταγνωστὸς, reprehensioni obnoxius. 2) ignominiosus, notatus. Gl. Vet. Ab eod.
Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro aduersus aliquem, obgannio, obmurmuro.
Καταγοητεύω, f. εύσω, præstigiis illudo, fascino.
Κατάγομος, onustus, Gl. Vet.
Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, infigo clauo.
Καταγορασμὸς, ὁ, emtio.
Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio arcani, enunciatio, expositio. A seq.
Καταγορεύω, fut. εύσω, defero, arcanum enuncio.
Κατάγραπτος, ε, ὁ, ἡ, descriptus, perscriptus. 2) pictus, depictus, notis punctisque distinctus.
Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perscriptio, item tabulæ ipsæ, quibus aliquid perscriptum est, vt venditionis & emtionis. Gl. mancipatio. 2) relatio in tabulas, delectus militaris, census. 3) delineatio.
Κατάγραφος, ε, ὁ, ἡ, idem quod κατάγραπτος.
Καταγράφω, describo, delineo. 2) lego, conscribo milites, senatum.
Καταγυιόω, ῶ, eneruo, imbecillum reddo.
Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo.
Καταγυναιξ, αικος, ὁ, mulierosus.
Καταγύναιος, salax, Philox. mulierosus. A γυνὴ & γύναιον.
Καταγύνης, ε, ὁ, mulierosus. Ab iisd.
Κατάγχω, suffoco.
Κατάγω, frango, confringo. In præs. inusitatum, & pro eo dicitur καταγνύω & κατάγνυμι, verum a κατάγω formantur: κατεάξα, aor. 1. & κατέαγα, perf. med. fregi. κατεαγὼς, qui fregit, aut qui fractum habet, vt v. c. cranium. partic. pass. κατεαγμένος, fractus. κατεάγην, aor. 2. pass. fractus fui. ἐὰν καταγῇ, si fractum fuerit. A κατάγω est κατῆξα. aor. 1. καταγῆν, fractum.
Κατάγω, ξω, duco, deduco, reduco. 2) appello in portum, applico. κατάγομαι, deducor. 2) deuersor, hospitor. aor. 2. act. καταγαγεῖν. pass. καταχθῆναι, κατηχθη, appulit. 3) reo.
Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, deuersorium, hospitium. 2) adductio, appulsus in portum. 3) reditus vel restitutio exsulum. A pr.
Καταγώγιον, ε, τὸ, deuersorium. Ab eod.
Καταγωγὶς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria. Hesych. Ab eod.
Καταγωνίζομαι, f. ίσομαι, in certamine vinco. 2) aliquem quocunque modo percello, opprimo.
Καταγώνισις, εως, ἡ, q. d. deuictio. A pr.
Καταγωνισμὸς, ε, ὁ, expugnatio, subactio, & quasi debellatio. Ab eod.

Καταδάζομαι, diuido, distribuo.
Καταδαίνυμαι, epulor, comedo. Nonnus.
Καταδαίομαι, consumo, de igni, qui absumit victimam ap. Ios.
Καταδάκνω, mordeo.
Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro. 2) ad lacrimas prouoco.
Καταδακτυλίζω, pollice & medio digito crepo irridendi caussa, medio digito porrecto demonstro, ignominiæ caussa. Vnde irrideo. A δάκτυλος.
Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.
Καταδάμναμαι, idem.
Καταδάνειος, ε, ὁ, ἡ, obæratus. A δάνειον, mutuum foenori sumtum datumue.
Καταδαπανάω, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumtus facio.
Καταδαπάνη, ης, ἡ, sumtus.
Καταδάπτω, f. ψω, dilanio, lacero.
Καταδαρδάπτω, idem.
Καταδαρθάνω, indormio, obdormio. 2) cubitum eo, dormitum eo. aor. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse. καταδαρθὼν, qui obdormiuit. καδδραθέτην, apud Hom. pro καταδραθέτην, κατεδαρθέτην.
Καταδεὴς, έος, ὁ, ἡ, cui aliquid deest, non absolutus omnibus numeris. καταδεέστερος, inferior. A δέομαι, indigeo.
Καταδεῖ, indiget, et deest.
Καταδειδω, pertimesco, formido.
Καταδείκνυμι, vel καταδεικνύω, ostendo, patefacio. 2) instituo, doceo. 3) constituo, edico.
Καταδειλιάω, ῶ, f. ασω, timide & ignaue ago, succumbo, extimesco, expauesco.
Καταδειπνέω, deuoro, absumo.
Καταδένδρος, ε, plenus arboribus.
Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro. aor. 1. opt. ἐὰν καταδεηθείη, si rogauerit.
Καταδέω [illegible] & κα[illegible], de[illegible], adstringor. aor. 1. [illegible], vinctus, deligatus.
Καταδέρκομαι, video, specto.
Κατάδεσις, εως, ἡ, adstrictio. A [illegible].
Καταδ[illegible], f. [illegible], deleo, de[illegible].
Καταδεσμεύω, ῶ, innodo, vincio. Gl. Vet.
Κατάδεσμος, ε, ὁ, vinculum, quo quis adstringitur, ligatura. 2) incantatio.
Καταδ[illegible], f. εύσω, madefacio, humecto.
Καταδέχομαι, f. δέξομαι, recipio, admitto. 2) sustineo, patium. 3) non recuso, habeo. 4) proto
Καταδέω, f. δήσω, deligo, deuincio, adstringo. 2) prohibeo, impedio. 3) arguo, condemno facinoris alicuius. 4) incanto, veneficio deuincio.
Καταδεῶς, Adu. tenuiter, parce.
Καταδηόω, deuasto, deprædor, exscindo.
Κατάδηλος, ον, manifestus, perspicuus.
Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo.
Καταδημοβορέω, ῶ, fut. ήσω, populum deuoro, quæ sunt populi voro. 2) deuoro, consumo. A κατὰ & δημοβόρος.
Καταδημοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, populariter mihi concilio

concilio populum, auram popularem capto. 2) fauorem alicuius capto.
Καταδημομερίσαι, in populum distribuere.
Καταδηόω, ῶ, idem quod καταδηϊόω.
Καταδηρίζομαι, ῶμαι, certo, concerto.
Καταδιαιρέω, ῶ, diuido. aor. 2. *med.* καταδιελέσθαι, diuidere. Hesych.
Καταδιαιτάω, ῶ, condemno, de iudice.
Καταδιαλλάσσω, ττω, f. ξω, reconcilio.
Καταδιαπεκλόω, coëo cum femina, deuirgino.
Καταδίδωμι, distribuo. 2) influo, indo.
Καταδιΐστημι, dirimo, interuallo aliquo separo.
Καταδικάζω, f. άσω, condemno.
Καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio. 2) iudicatum, res iudicata. 3) multa.
Κατάδικος, ȣ, ὁ, ἡ, obnoxius e re iudicata, damnatus.
Καταδικόω, condemno. A pr.
Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.
Καταδιψάω, ῶ, vehementer sitio.
Καταδιώκω, persequor, insequor.
Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, existimo. 2) improbo.
Καταδολεσχέω, ῶ, fut. ήσω, deblatero, eneco nugis aliquem. 2) meditor, cogitando versor in re aliqua. οἱ ὁ.
Καταδοξάζω, f. άσω, contra opinor. 2) opinor, existimo, pronuncio de aliquo, quæ mihi videntur. 3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.
Καταδȣλόω, ῶ, & καταδȣλόομαι, ȣμαι, in seruitutem redigo, subiugo.
Καταδȣ́λωσις, εως, ἡ, seruitus imposita. A pr.
Καταδȣπέω, ῶ, fut. ήσω, sonitum edo ex alto decidens, cum sonitu decido. A seq.
Κατάδȣπος, ȣ, ὁ, sonitus corporis ex alto decidentis. 2) catarrhacta.
Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. 2) inprimis, restitutio exulum in patriam.
Καταδρέπω, decerpo.
Καταδρομέω, ῶ, f. ήσω, incurro, occurro. A κατάδρομος.
Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus. 2) insectatio, reprehensio. A κατατρέχω.
Κατάδρομος, ȣ, ὁ, locus, in quo decurrunt equites. 2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. Ab eod.
Κατάδρομος, ον, percursus ab aliquo, velut hoste, igni.
Κατάδρυμα, ατος, τὸ, dilaceratio, Eurip. καταδρύματα, lacerationes; sed potius καταδρύμματα, leg. A καταδρύπτω.
Κατάδρυμος, ȣ, ὁ, ἡ, siluosus.
Καταδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo.
Καταδρυφάσσω, sepio, munio. E κ. δρῦς, *quercus*, & φάσσω, pro φράσσω, *munio*.
Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio.
Καταδυναστεύω, opprimo, tyrannidem exerceo in aliquem, sub potestatem redigo.
Κατάδυμι, idem quod sequens.
Καταδύνω, subeo in penitiorem locum, in profundum ingredior. 2) adeo. 3) abdo me, latito. 4) verecundor, erubesco. 5) demergo, submergo. 6) occido. 7) induo.
Κατάδυσις, εως, ἡ, recessus, latibulum. 2) immersio. A pr.
Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio. 2) flecto, exoro.
Καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.
Κατᾴδω, occino, cantu obstrepo. 2) incanto. 3) carminibus placo.
Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo. 2) munera accipio.
Καταίγκειμαι, Hippocr. v. κατεγκ.
Καταείδω, *Poëtice*, idem quod κατᾴδω.
Καταέννυμι, vel καταεννύω, induo, vestio. καταείνυον, induebant, tegebant. καταειμένος, partic. perf. p. indutus.
Καταζαίνω, sicco, arefacio. E κατὰ & ἀζάνω.
Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.
Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. εύξω, coniungo, copulo. 2) castra metor, sc. post iter. 3) deuersor.
Καταζευγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, alendis equis consumo meas facultates.
Κατάζευξις, εως, ἡ, castrametatio, descensus in itinere ad commorandum, deuersio. A καταζεύγνυμι.
Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.
Καταθαλαττόω, f. ώσω, mari submergo, de homine, qui in mare præcipitatur, & terra, quæ mari obundatur.
Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foueo.
Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum stupore.
Καταθάπτω, sepelio, inhumo, funero.
Καταθαῤῥέω, καταθαρσέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo sum. 2) fidenter seu audacter me aduersus aliquem gero.
Καταθαρσύνω, animo, incito.
Καταθεάομαι, ῶμαι, respicio, suspicio.
Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro.
Κατάθελξις, εως, ἡ, delinitio. A pr.
Καταθεραπεύω, curo, percuro, Gl. Vet. officiis demereor.
Καταθέρω, torreo, vt *simplex*.
Καταθέσιον, ȣ, τὸ, repositorium, conditorium. A κατατίθημι.
Κατάθεσις, εως, ἡ, depositio. 2) dispositio. 3) adfirmatio. 4) professio. 5) solutio pecuniæ. Ab eodem.
Καταθέω, decurro. 2) hostiliter percurro, incursionibus infesto.
Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.
Καταθήκη, ης, ἡ, depositio. 2) depositum, fideicommissum. A κατατίθημι.
Καταθηλύνω, effemino, emollio.
Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.
Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do. 2) vinco certamine athletico. 3) vinco. Ex ἀθλέω.
Καταθλίβω, comprimo, opprimo.
Κατάθλιψις, εως, ἡ, compressio, oppressio.
Καταθνήσκω, morior.
Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis.
Καταθοινάω, ῶ, absumo epulando, in cœna. 2) comedo, depasco.
Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum, obscurum reddo.

Καταθορέω,

Καταθορέω, ῶ, desilio, insilio. aor. 2. καταθορὼν, qui desilit.
Καταθορυβέω, obturbo, tumultuor, vociferor.
Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem. καταθρασύνομαι, audax, ferox, gloriosus sum.
Καταθραύω. f. αύσω, effringo, confringo.
Καταθρέω, ῶ. f. ήσω, inspicio, perspicio. Ex κ. & ἀθρέω, video.
Καταθρηνέω, f. ήσω, deploro.
Καταθρύπτω, f. ψω, confringo, comminuo.
Καταθρώσκω, desilio.
Καταθυμέω, ῶ, animo concido & labasco. 2) considero. A θυμός.
Καταθύμιον, ȣ, τὸ, animi desiderium, libitum. A seq.
Καταθύμιος, ȣ, ὁ, ἡ, vel ία, ιον, animo obuersans. 2) gratus, iucundus. A θυμὸς, vel κατὰ θυμὸν.
Καταθυμίως, Adu. ex animi sententia, libenter. A pr.
Καταθυμοβορέω, ῶ, f. ήσω, animum exedo tristitia, curis.
Καταθύω, fut. θύσω, sacrifico, immolo, deo offero.
Καταθωρακίζω, f. ίσω, lorico.
Καταιβασίαι, αἱ, prodigia cœlestia, inpr. defectus solis & lunæ e veneficio, quæ credebantur vi carminum cœlo detrahi, & ad descendendum in terram cogi. De pluuiis item vsurpatur, cœlum ruit. A seq.
Καταίβασις, εως, ἡ, descensus. A καταβαίνω.
Καταιβάτης, ȣ, ὁ, qs. descensor. Epith. Iouis fulminantis. lat. fulgerator: quod per fulmina quasi descendat de cœlo. Ab eod.
Καταιβάτις, fem. decliuis. 2) venefica. Ab eodem.
Καταιβατὸς, ἡ, ὸν, decliuis, per quem descensus est. Ab eod.
Καταίγδην, Adu. impetu, irruendo. A καταίσσω.
Καταιγιδώδης, ες, procellosus, magna vi irruens. A καταιγίς.
Καταιγίζω, cum impetu irruo, ingruo, de vento. καταιγιζόμενος, procellosus. Ab eod.
Καταιγὶς, ίδος, ἡ, procella. A καταίσσω.
Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo. καταιδέομαι, ȣ̃μαι, reuereor, pudet me. aor. 1. κατῃδέσθην, imper. καταιδέσθητι, reuerere.
Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo. 2) nigrefacio, fuliginosum reddo.
Καταιθύσσω, idem quod αἰθύσσω.
Καταίθω, comburo, vt αἴθω.
Καταικίζω, f. ίσω, idem quod αἰκίζω.
Καταίνεσις, εως, ἡ, assensus, approbatio. 2) sponsio. A seq.
Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo. 2) annuo, adsentior.
Καταῖξ, ικος, ἡ, turbo, procella. A καταίσσω.
Καταιονάω, & έω, ῶ, perfundo, adspergo.
Καταιόνησις, εως, ἡ, perfusio. A pr.
Καταίρω, appello, applico, de naui. 2) deferor, descendo. 3) aduenio.
Καταισθάνομαι, intelligo, sentio.
Καταίσιμος, ὁ, ἡ, idem quod simplex.
Καταισμόω, conficio, paro.
Καταίσιος, ὁ, ἡ, idem quod αἴσιος.
Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor. 2) irruo.
Καταισχυμμὸς, ȣ̃, ὁ, opprobium. A καταισχύνομαι
Καταισχυντὴρ, ῆρος, ὁ, & καταισχυντὴς, ȣ̃, ὁ, qui fœdat, contumelia afficit, incestat, stuprat &c. Ab eod.
Καταισχύνω, dehonesto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo. 2) stuprum vel vitium offero. 3) destituo, desero, in sacris. καταισχύνομαι, pudesio: dedecoror, erubesco &c. item in sacris, deseror, vincor, non impetro &c.
Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo. καταιτιαθεὶς, aor. 1. pass. accusatus, etiam falso crimine.
ΚΑΤΑΙ͂ΤΥΞ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, & depressi.
Καταιωρέομαι, ȣ̃μαι, dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo.
Καταχαγχάζω, irrideo vehementer.
Κατακαιάθω, comburo. A κατακαίω.
Κατακαίνω, perimo, interimo, interficio.
Κατακαίριος, ον, epith. teli ferientis recte, loco ad necem opportuno, letaliter &c.
Κατακαίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo. κατακαίομαι, conflagro. κατακεκαυμένος, perf. pass. combustus. aor. 2. κατακαεὶς, combustus, torridus.
Κατακαλέω, ῶ, aduoco, arcesso. 2) inuoco, imploro. 3) acquiro.
Κατακαλλύνω, exorno. 2) verro.
Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum, velum. A seq.
Κατακαλύπτω, f. ψω, velo, obtego, operio.
Κατακάμπτω, f. ψω, inflecto, incuruo.
Κατάκαμψις, εως, ἡ, inflexio. A pr.
Κατακαπηλεύω, adultero, cauponum more.
Κατακάρδιος, ȣ, ὁ, ἡ, ad cor tendens, in cor directus, sententiæ animi conueniens. A καρδία.
Κατάκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, fructuosus, frugifer.
Κατακαρπόω, ῶ, f. ώσω, adoleo. οἱ ὁ.
Κατακάρπως, Adu. copiose.
Κατακάρπωσις, εως, ἡ, cinis in altari e consumto holocausto relictus. οἱ ὁ. pro κατακαρφ.
Κατακάρφω, desicco, exsicco. 2) e conspectu seu medio tollo.
Κατάκαυμα, ατος, τὸ, quod exustum seu combustum est. 2) ambustum. A κατακαίω.
Κατάκαυσις, εως, ἡ, ambustio. 2) exustio, combustio. Ab eod.
Κατακαύτης, ȣ, ὁ, bustor, propr. bustor mortuorum. Ab eod.
Κατακαυχάομαι, ῶμαι, glorior aduersus aliquem. 2) insulto alicui. 3) non timeo, metu vaco, sum audax.
Κατακαχρύω, torreo, comburo. aor. 1. inf. κατακαχρῦσαι. A κάχρυς, hordeum tostum.
Κατάκειμαι, decumbo vt æger. 2) accumbo, discumbo, procumbo, vt conuiua in lecto tricliniari. 3) dispositus sum, pro διάκειμαι.
Κατακείρω, detondeo. 2) absumo.

Κατακείω, decumbo, recumbo, vt dormiam.
Κατακολευσμὸς, ε, ὁ, cohortatio. 2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitarent. A seq.
Κατακελεύω, fut. εύσω, hortor, vt nautas. 2) hortor quouis modo. 3) silentium indico.
Κατακενόω, ῶ, euacuo, exinanio.
Κατακεντάννυμι, idem quod seq.
Κατακεντάω, f. έω, ῶ, pungo, stimulo, fodio, contodio.
Κατακέντημα, ατος, τὸ, compunctio. A pr.
Κατακεντρόομαι, ῦμαι, stimulis refertus sum. κατακεκεντρωμέναι θύραι, ianua, e qua vbique stimuli extant.
Κατακέομαι, idem quod κατάκειμαι.
Κατακεράννυμι, commisceo, permisceo.
Κατακέρασις, εως, ἡ, commixtio, temperatio. A pr.
Κατακεραστικὸς, ἡ, ὸν, temperandi vim habens. Ab eod.
Κατακεραυνόω, ῶ, fulmine ferio, interficio.
Κατακερδαίνω, quæstum facio.
Κατακερματίζω, f. ίσω, in minutos numulos redigo, minutis numulis muto. 2) in minutas partes comminuo, confringo, concerpo, seu differo.
Κατακερτομέω, ῶ, f. ήσω, verbis mordacibus, contumeliosis insector.
Κατακηλέω, ῶ, f. ήσω, idem quod κηλέω.
Κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, cui vis inest suauitate auditus animum permulcendi. A pr.
Κατακηρόω, ῶ, cera obduco, illino.
Κατακηρύσσω, vel κατακηρύττω, per præconem indico.
Κατακινέω, ῶ, f. ήσω, commoueo. 2) dimoueo,
Κατακίνησις, εως, ἡ, commotio, dimotio. A præc.
Κατακιρνάω, ῶ, contempero, permisceo.
Κατακισσηρίζω, pumice polio, læuigo. A κίσσηρις, *pumex*.
Κατακισσος, ον, hederaceus, hedera redimitus.
Κατακλαίω, f. αύσω, defleo, deploro. 2) lacrimis ad misericordiam commoueo.
Κατάκλασις, εως, ἡ, fractio, fractura.
Κατάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. A κατακλαίω.
Κατακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo. 2) torqueo.
Κατακλεὶς, εῖδος, ἡ, clauis, quæ claudendis foribus adhibetur. 2) iugulus, pars scapularum in collum sub pectore desinens. 3) paruum foramen in veste muliebri, in quod inserebatur fibula. v. & κατακληΐς.
Κατάκλεισις, εως, ἡ, occlusio. A κατακλείω.
Κατάκλειστος, ε, ὁ, ἡ, inclusus, conclusus. 2) ἡ κατάκλειστος, virgo, quæ domi continetur. Ab eodem.
Κατακλείω, f. ίσω, includo, concludo, occludo. 2) finio, claudo. 3) claudo obsidione, obsidione cingo.
Κατακληΐζω, f. ίσω, concludo, occludo.
Κατακληΐς, ῖδος, ἡ, theca, vt sagittarum, calamorum. *Ion.* pro κατακλεὶς.
Κατακληροδοτέω, forte distribuo. v. simplex.
Κατακληρονομέω, ῶ, hereditatem adeo. 2) hereditatem possideo. 3) heredem facio. 4) hereditatis loco tribuo.
Κατακληρουχέω, ῶ, f. ήσω, forte adsignatum accipio, forte nanciscor, in sortem accipio. 2) in colonias describo, colonis distribuo.
Κατακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte lego, seu diligo.
Κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis, facta per κατάκλησιν. Hes. A seq.
Κατάκλησις, εως, ἡ, conuocatio multitudinis non modo vrbanæ, sed etiam rusticæ & per pagos Atticos dispersæ, ob grauius negotium.
Κατάκλιμα, τος, τὸ, lectus discubitorius, ap. Ios. sed lectio est dubia. A κατακλίνω.
Κατακλινὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, deuergens. 2) decumbens in lecto, reclinis. 3) qui decumbit ob aduersam valetudinem. Ab eodem.
Κατακλινοβατὴς, ῦς, lectos obiens, lectos terens. Epith. morbi, ap. Lucian. E κατὰ, κλίνη & βαίνω.
Κατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono, discumbere iubeo. κατακλίνομαι, reclinor, decumbo, procumbo, vergo. aor. 1. κατέκλινα, reclinaui. pass. κατεκλίθην, decubui. κατακλιθεὶς, aor. 2. κατακλινεὶς, discumbens. aor. 1. *med.* κατακλινάμενος, discumbens. Fut. 2. pass κατακλινήσομαι, accumbam. perf. pass. κατακέκλιται, vergit. Hinc
Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus. 2) decubitus.
Κατάκλιτον, ε, τὸ, lectulus discubitorius. 2) sedes, in qua reclinari possumus. A κατακλίνω.
Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, vt mare terram supergressum, inundo, obruo aquis, submergo. 2) abundare facio. 3) obruo.
Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluuies. 2) diliuuium, inundatio terræ. A pr.
Κατακλυσμὸς, ε, ὁ, diluuium, inundatio. 2) ablutio, eluuies. Ab eod.
Κατάκλυστρον, ε, τὸ, compluuium, Philox. Ab eodem.
Κατακλῶθες, ων, αἱ, Parcæ, stamina fatalia deducentes. A κατακλώθω.
Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum. Suid. Ab eod.
Κατακλώθω, f. ώσω, fila deduco, stamina deduco, dicitur inpr. de Parcis.
Κατακνάω, ῶ, f. ήσω, concido, disseco. 2) derado, abrado, defrico.
Κατακνήθω, f. ήσω, derado. aor. 1. coni. pass. κατακνησθείην, diuellicer. κατακνήθομαι, prurio.
Κατάκνησις, ιος, ἡ, radula, instrumentum, quo v. c. caseum radimus. A pr.
Κατακνιδεύω, pungo, vel vro, in modum vrticæ, scarifo. A κνίδη, *vrtica.*
Κατακνίζω, f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico. 2) sugillo, obtrecto. 3) titillo, pruritum excito.
Κατακνισμὸς, ε, ὁ, pruritus. salacitas. 2) amores. A pr.
Κατακνώσσω, dormio, vt simplex.
Κατακοιμάω, ῶ, f. ήσω, sopio, consopio. κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio. κατακοιμηθεὶς,

θεὶς, aor. 1. sopitus. κατακεκοιμημένος, perf. sopitus. Per Ebr. morior.
Κατακοιμητὴς, ȣ, ὁ, cubicularius. A pr.
Κατακοιμητικὸς, ἡ, ὸν, soporans, somnum inducens. Ab eod.
Κατακοιμίζω, f. ίσω, sopio, soporo.
Κατακοιμιςὴς, ȣ, ὁ, cubicularius. A pr.
Κατακοινόω, idem quod seq.
Κατακοινέω, ῶ, communio, impertio.
Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, administro.
Κατακόιτος, ȣ. ὁ, ἡ, qui in cubili est, iacet, aut dormit. A κοίτη, cubile.
Κατακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino, adglutino.
Κατακολȣθέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, sector. 2) exsequor, adsentior. 3) obsecundo, obsequor.
Κατακολπίζω, f. ίσω, in sinum deflecto, intro.
Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in sinum. Suid.
Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato. 2) vrinor.
Κατακολυμβητὴς, ȣ, ὁ, qui aquas subit, vrinator.
Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio. 2) comportatio.
Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deueho, deduco. κατακομίζομαι, domum redeo.
Κατάκομος, ȣ, ὁ, ἡ, cui disiecta coma est, vel qui densam comam habet. A κόμη, coma.
Κατακομψεύεσθαι, scite & eleganter dicere.
Κατακονὰ, ᾶς, Dor. corruptio, abolitio, mors. Eurip. (quasi a κάνω, pro καίνω, nisi praua hæc lectio est pro κατακτὰ, aut κατακτονὰ.)
Κατακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) corrumpo & attenuo atterendo. E κ. & ἀκονάω.
Κατακονδυλίζω, f. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo. A κονδ.
Κατακοντίζω, f. ίσω, confodio telo, seu iaculo. κατηκοντίσθαι, perf. pass. iaculis confossum esse. Ab ἀκοντίζω.
Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, decisio, detruncatio, concisio. A κατακόπτω.
Κατάκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, defessus, labore confectus. A κόπος, labor.
Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco. 2) concido, in minutas partes seco. 3) trucido. 4) percutio, cudo. κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor. 2) plango.
Κατακορέννυμι, vel κατακορεννύω, satio, exsaturo.
Κατακορέως, adsatim. Hippocr. A seq.
Κατακορὴς, έος, ὁ, ἡ, fastidium nimia multitudine & iteratione adferens. 2) saturatus. 3) multus, abundans. 4) merus, purus, sincerus. 5) putidus & nimius in aliqua re, item loquax, ostentator, & hinc offendens alios. A κορέω.
Κατακορμάζω, amputo, concido. ap. Hes. ἄω. ap. Photium. A κορμός.
Κατακορμίζω, lignum in minutas partes seco. Ab eodem.
Κατάκορος, ȣ, ὁ, ἡ, satur, satiatus. κατακόρος, nimius, qui satietatem adfert. 2) idem quod κατακορὴς, n. 5. Ab eod.
Κατακόρως, Adu. abunde, adsatim, iusto crebrius & spissius, immodice. A pr.

Κατακοσμέω, ῶ, fut. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo.
Κατακόσμησις, εως, ἡ, ordo & digestio rerum, aptaque compositio. A pr.
Κατακȣςὴς, ȣ, ὁ, auscultator. Gl. Vet. A seq.
Κατακȣ́ω, f. ύσω, exaudio. 2) ausculto, aures oppono rimæ e. c. ianuæ, vt audiam quæ intus dicantur aut gerantur. 3) dicto sum audiens, obedio, obsequor, obtempero.
Κατακραδάω, molior, conuello.
Κατακράζω, reclamo, obstrepo, clamore obtundo, paullo post F. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.
Κατάκρας, Adu. Ion. κατάκρης, pro κατ' ἄκρας & κατ' ἄκρης, quasi a summo, sc. ad imum, vel κατ' ἄκρας, scil. ὁρμῆς, vel δυνάμεως, quanta potest summa vi & contentione, i. e. in totum, penitus, prorsus, funditus, Ab ἄκρα, summa, arx. vel a κάρα, siue κάρη, caput. Aliqui κατάκρας accipiunt pro κατὰ κράτος, i. e. vi, per vim. v. κατάκρηθεν.
Κατάκρασις, εως, ἡ, commistio, permistio.
Κατακρατέω, ῶ, f. ήσω, in potestate habeo, etiam quæ didicimus. 2) robore vinco, subigo, supero. 3) cohibeo, reprimo.
Κατακράτησις, εως, ἡ, subactio, superatio. A pr.
Κατακρατητικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi seu sistendi vim habens. Ab eod.
Κατακράτος, Adu. per vim. 2) omnino. 3) vehementer. 4) pro viribus, quanta potest maxima vi. (sed rectius duobus vocabulis κατὰ κράτος exaretur.)
Κατακραυγάζω σε, occlamo tibi, reclamo. Suid.
Κατακρέμαμαι, κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, suspendo de. κατακρεμάννυμαι, suspensus sum de, pendeo de.
Κατακρέμαςος, ȣ, ὁ, ἡ, pendens de, suspensus de, aptus ex aliquo. A pr.
Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo de, ex.
Κατακρεȣργέω, ῶ, lanionum more concido.
Κατακρῆθεν, siue κατάκρηθεν, Adu. a capite, in totum, penitus. v. κατάκρας.
Κατακρημνάω, ῶ, f. ήσω, præcipito.
Κατακρήμνημι, id. κατακρήμναμαι, præcipitor.
Κατακρημνίζω, f. ίσω, idem.
Κατακρημνιςὴς, ȣ̃, ὁ, qui præcipitat alium. At Gl. Vet. præceps. A pr.
Κατάκρημνος, ȣ, ὁ, ἡ, præceps.
Κατάκρης, Adu. v. κατάκρας.
Κατακριβόω, ῶ, accurate rimor, ago diligenter.
Κατακριδεύω, fut. εύσω, male de aliis loquor, obtrecto. E κ. & ἀκρίς.
Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio.
Κατακρίνω, f. ῶ, condemno.
Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio.
Κατακρίτιμος, ον, capitis damnatus.
Κατάκριτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.
Κατακροάομαι, ῶμαι, ausculto.
Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnopere strepito.
Κατακροτέω, ῶ, f. ήσω, lætis plausibus excipio, prosequor, seu comprobo, valde laudo.
Κατακρȣνίζω, fut. ίσω, destuo, instar salientis aquæ fluo deorsum. A κρȣνός.

Κατάκρουσις, εως, ἡ, depressio, decussio.
Κατακρουστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens reprimendi.
Κατακρούω, f. ούσω, deorsum pello, adigo. 2) repello, reprimo. 3) fallo.
Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, dissimulo.
Κατακρυφὴ, ῆς, *Dor.* κατακρυφὰ, occultatio, effugium. A pr.
Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, dissimulatio.
Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, acquiro, paro.
Κατακτεατίζω, possideo. *In med.* acquiro, comparo mihi.
Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido.
Κατακτενίζω, f. ίσω, pecto.
Κατακτενοκόμη, ης, ἡ, quæ pexis comis seu capillis est. Hesf. Ex κτεὶς, pecten, & κόμη.
Κατάκτης, ου, ὁ, reductor, deductor. 2) fractor. A κατάγω. (quod vtrumque significat, *deduco* vel *reduco*, & *confringo*.)
Κατάκτησις, εως, ἡ, acquisitio, etiam redactio in potestatem. A κατακτῶμαι.
Κατακτὸς, ἡ, ὸν, fragilis. 2) deductilis, pensilis. Ab eod.
Κατάκτρια, ἡ, lanificio dedita, & nendo, in quo vtrique opificio fila deducuntur. Ab eod.
Κατακτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonitu percutio, obtundo.
Κατακυβεύω, f. εύσω, in alea consumo & dissipo.
Κατακυβιτάω, v. κυβιτάω.
Κατακυκάω, commisceo, vt simpl.
Κατακυκλόω, ῶ, f. ώσω, claudo, circumdo, vt simpl.
Κατακυλίνδω, & δέω, deorsum voluo, deuoluo.
Κατακυλίω, f. ίσω, idem. κατακεκυλισμένος, deuolutus.
Κατακυμβαλίζω, cymbalorum fremitu obtundo. 2) illudo, decipio. (quo sensu videtur potius leg. esse κατακυμβαχίζω. v. κύμβαχος. quasi euertere aliquem gradu & in caput pronum dare.)
Κατακύπτω, f. ψω, inclino me. 2) deorsum despicio.
Κατακυριεύω, fut. εύσω, dominor. 2) supero, fuligo, vinco.
Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, ratum facio. 2) adiudico, addico.
Κατακωλύω, f. ύσω, idem quod κωλύω.
Κατακωμάζω, commissatum eo ad aliquem. 2) irruo, inuado per vim aut insolentiam.
Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, possessio. 2) instinctus, afflatus numinis. A κατέχω.
Κατακώχιμος, qui detineri & capi potest. A pr.
Καταλαβέω, pro καταλαμβάνω, antique. Hipp. καταλελάβηκε.
Καταλαγνεύω, vnde apud Hes. καταλαγνευθεὶς, aor. I. pass. εἰς ἡδονὰς κατενεχθεὶς, ad libidines proiectus, in libidines prolapsus.
Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, iactanter aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro, tædio & vanitate iactantiæ aliquem obruo & eneco. Ab ἀλαζ.
Καταλακτίζω, inculco, Gl. Vet. calcitro contra quem. A λακτ.
Καταλαλέω, ῶ, f. ήσω, obloquor, loquacitate obruo. 2) traduco, detraho.
Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, criminatio. A sq.
Κατάλαλος, ου, ὁ, ἡ, maledicus, obtrectator.
Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, reperio, nanciscor. 2) comprehendo, adsequor. 3) comperio, deprehendo. 4) inuado. 5) occupo. 6) præsidia impono. 7) *pass.* dicitur etiam de iis, qui ἔνθεοι vocantur, deo quodam incitantur. 8) ceteræ significationes separatim exprimi commode non possunt, & facile ex adiecto verbo intelliguntur.
Καταλάμπω, f. ψω, splendeo, fulgeo.
Καταλγύνω, doloribus & molestiis adficio, v. ἀλγύνομαι.
Καταλεαίνω, fut. ανῶ, comminuo, contero. 2) læuigo. 3) complano. 4) explano, explico.
Καταλέγω, deligo, describo, centurio. 2) adscribo numero, classi &c. 3) censeo, existimo. 4) recenseo, enumero. 5) narro, commemoro, dico.
Καταλείβω, effundo & destillo. 2) *Pass.* defluo.
Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum est. A καταλείπω.
Κατάλειπτος, ου, ὁ, ἡ, relictus. A καταλείπω. 2) vnctus. A καταλείφω.
Καταλείπω, relinquo, desero. 2) ab aliquo deficio. 3) relinquo post me, relinquo posteris meis. 4) omitto.
Καταλειτουργέω, in publica commoda meas facultates insumo, impendo, militia, vel munere ædilitio, prætorio fungor &c. v. λειτουργέω.
Καταλείφω, f. ψω, oblino, illino. Ab ἀλείφω.
Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ.
Καταλεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, subtiliter disputo.
Καταλεπτύνω, extenuo, attenuo, deminuo.
Καταλευκαίνω, dealbo.
Καταλεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A seq.
Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. aor. 2. κατέλευσα, *Pass.* καταλευσθεὶς, lapidibus obrutus.
Καταλέω, ῶ, f. έσω, mola frango, vt ἀλέω.
Καταλήγω, f. ξω, desino, terminor.
Καταληίζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurso, vasto, diripio, depopulor.
Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine superest syllaba super pedem. A καταλήγω.
Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clausula. Ab eodem.
Καταληπτέον, occupandum est. A καταλαμβάνω.
Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens. 2) qui præoccupat. Ab eod.
Καταληπτικῶς, *Adu.* comprehendendo, certa comprehensione.
Καταληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi potest, comprehensibilis. 2) qui obtineri potest.
Καταληρέω, cum acc. nugis obruo & obtundo, nugando perdo. 2) nugas ago.
Καταλήψιμος, ου, ὁ, ἡ, ad deprehensionem & condemnationem faciens & incitans. A seq.
Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio, comprehensio sc. fugientis, aut noxii. 2) inuasio, occupatio. 3) adeptio. 4) comprehensio, perceptio

tio, quæ mente fit. 5) exploratio chordarum pulsando. 6) in morbis is, qui vocatur παρεξυσμὸς. A καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido.

Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.

Καταλίθιος, ε, ὁ, ἡ, lapideus, saxosus.

Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo.

Καταλιμπάνω, relinquo, desero. A καταλείπω.

Καταλιπαίνω, pinguem reddo, sagino.

Καταλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impense rogo, obtestor.

Καταλίσκομαι, conuincor, *Ion.* pro καθαλίσκ. ex Herodot. Ab ἁλίσκομαι, *capior*.

Καταλιχνεύω, abligurio.

Καταλλάγδην, *Adu.* per commutationem, seu permutationem. 2) mutuo, vicissim, e conuerso. A καταλλάττω.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio. 2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.

Καταλλάκτης, ε, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.

Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, placabilis, placidus. Ab eodem.

Καταλλάσσω, vel άττω, f. άξω, commuto, permuto. 2) reconcilio. 3) concilio. καταλλάττομαι, commuto, permuto, & *Pass.* reconcilior.

Κατάλληλος, ε, ὁ, ἡ, congruus, consentaneus, respondens. E κατὰ & ἀλλήλων.

Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, series congruens, cohærentia quadrans. A pr.

Καταλλήλως, *Adu.* congrue, conuenienter, Ab eod.

Καταλοάω, trituro. 2) confringo, contundo. 3) vulnero, interficio. Ab ἀλοάω.

Καταλογάδην, *Adu.* prosa oratione.

Καταλογεὺς, έως, ὁ, qui delectum facit. A κατάλογος.

Καταλογέω, contemno, negligo. E κ. & ἀλογέω, idem.

Καταλογὴ, ῆς, ἡ, respectus, Philox. (f. scripsit ille, *despectus*.) A λέγω vel ἀλογέω.

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo. 2) imputo. 3) adnumero, adscribo.

Καταλογισμὸς, ε, ὁ, computatio. 2) numeratio, recensio. 3) imputatio. A pr.

Κατάλογος, ε, ὁ, enumeratio, recensio, proprie eorum, qui stipendia merent. 2) delectus. 3) album militare. 4) ipsa stipendia, quæ quis facit. Vnde ὑπὲρ κατάλογον, emeriti, qui legitima stipendia fecere. A καταλέγω.

Καταλοιάω, idem quod καταλοάω.

Κατάλοιπος, ε, ὁ, ἡ, idem quod simplex λ.

Καταλοκίζω, f. ίσω, idem quod ἀλοκίζω.

Καταλούω, perluo, subluo. Gloss. Vet. Apud Aristoph. a καταλέομαι est καταλέει, pro καταλέῃ, balneis impendis, absumis.

Καταλοφάδεια, *Adu.* supra ceruicem, super humeros. v. λοφάδια.

Καταλόχεια, ας, ἡ, turma, aut instructio aciei per cohortes. A κατὰ λόχες.

Καταλοχέω, idem quod seq. ap. Poll.

Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias, centurias, cohortes, classes, turmas describo.

Καταλοχισμὸς, ε, ὁ, distributio in cohortes &c.

Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.

Καταλυκεργίζω, Lycurgi leges contra affero.

Κατάλυμα, ατος, τὸ, deuersorium. A καταλύω.

Καταλυμαίνομαι, noceo, vasto, populor.

Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A pr.

Καταλύσιμος, ε, ὁ, ἡ, qui dissolui, destrui, aboleri potest. A καταλύω.

Κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, euersio, destructio. 2) finis, exitus, *vnde &* mors. 3) deuersorium. 4) reconciliatio. Ab eod.

Καταλυτέον, tollendum, destruendum. Ab eod.

Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie sum contra aliquem incitatus. idem.

Καταλυτήριον, ε, τὸ, deuersorium. A καταλύω.

Καταλυτὴς, ε, ὁ, destructor, euersor. Ab eod.

Καταλύτης, ε, ὁ, hospes, deuertens aliquo. Ab eod.

Καταλύω, f. ύσω, dissoluo. 2) euerto, destruo, aboleo; item irritum reddo. 2) finio. 3) desino, eiuro, vt artem, opificium. 4) deuerto in hospitium, commoror. 5) sedo. 6) conficio. 7) priuo v. c. honore, *cum genit. dicitur tamen sic etiam absolute.* 8) *in med.* pacem facio. b) reconcilior. c) abdico me sc. magistratu.

Καταλωφάω, sedo. 2) desino.

Καταμαγεύω, f. εύσω, incanto.

Καταμάθησις, εως, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio, perceptio, quæ fit sensu mentis.

Καταμαίνομαι, furore incitatus sum contra. Philox. καταμαίνεται, succenset.

Καταμάκτης, ε, ὁ, tersor, Gloss. Vet. A καταμάσσω.

Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.

Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio. 2) demulceo, cohibeo.

Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.

Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.

Καταμανθάνω, disco, cognosco. 2) animaduerto. 3) perpendo, considero.

Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, coniicio.

Καταμαξεύω, *Ion.* pro καθαμ. curru tero. vnde ὁδὸς κατημαξευμένη, via trita. κατημαξευμένον, tritum, triuiale, vulgare. Ab ἅμαξα, *currus.*

Καταμαραίνω, exarefacio, tabefacio.

Καταμάρπτω, f. ψω, prehendo, corripio.

Καταμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testimonium dico contra aliquem. καταμαρτυρῶμαι, testimoniis conuincor, vel obruor, testimonium dicitur contra me. καταμεμαρτύρηται, conuictus est.

Καταμασάομαι, & καταμασσάομαι, ῶμαι, commanduco, absumo.

Καταμάσσω, tergo. Gl. Vet.

Καταματεύω, f. εύσω, inquiro vel exquiro.

Καταματεύομαι, immitto, sc. contrectandi caussa, v. c. digitum in vulnus &c. pinnam in ventriculum. ἐμματεύω.

Καταμάττομαι, idem. Hipp.

Καταμάχομαι, expugno, vinco.

Καταμάω, ῶ, f. ήσω, accumulo, vt messores. καταμᾶσθαι, conspergere, veluti caput cinere aut puluere. Ab ἀμάω, *meto, colligo.*

Καταμβλόω, f. ώσω, hebeto, obtundo.
Καταμβλύνω, idem.
Καταμεγαλοφρονέω, magno animo contemno.
Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.
Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.
Καταμειλίσσω, λίττω, f. ξω, demulceo, delinio.
Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo.
Καταμελέω, ῶ, negligo, nullam curam gero, contemno. aor. 1. paſſ. καταμεληθεῖσα, contemta. perf. paſſ. κατημελημένος, neglectus. *Adu.* κατημελημένως, neglectim, contemtim. E κ & ἀμελέω, *negligo.*
Καταμελιτόω, ῶ, melle inficio, ſuaue reddo.
Καταμέλλω, cunctor, procraſtino.
Καταμεμπτος, ον, vituperandus.
Καταμέμφομαι, f. ψομαι, idem quod ſimplex.
Κατάμεμψις, εως, ἡ, idem quod μέμψις.
Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror, ſubſideo.
Καταμέργω, comprimo, de oleis, vt ἀμέργω.
Καταμερίζω, f. ίσω, in partes diſſeco, vel partior. 2) diſtribuo, diſpenſo.
Καταμερίς, ίδος, ἡ, fragmentum, portio.
Καταμέρος. *Adu.* membratim, ſigillatim.
Καταμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, metior.
Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſuræ & ſpatii deſcriptio.
Καταμήκης, εος, ὁ, ἡ, perlongus. A μῆκος.
Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, ſpecillum immitto, ſpecillo ſeu ſpathula agito, exploro.
Καταμήνιος, ου, ὁ, ἡ, menſtruus. καταμήνια, τὰ, menſtrua muliebria. A μὴν, *menſis.*
Καταμηνιώδης, εος, ὁ, ἡ, menſtruus. Ab eod.
Καταμηνύω, fut. ύσω, indico, defero, prodo, enuncio.
Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicium, proditio, delatio.
Καταμιαίνω, polluo.
Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immiſceo, permiſceo.
Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permiſtio.
Καταμικρὸν, *Adu.* ſenſim, paullatim. 2) diuiſim, minutim.
Καταμίσγω & καταμίσγομαι, admiſceo.
Καταμισθοδοτέω, ῶ, fut. ήσω, largitione conſequor.
Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in ſtipendia militum exhaurio.
Καταμνημονεύω, f. εύσω, idem quod ſimplex.
Καταμολίσκω, deſcendo, deuenio. A μόλω, *venio.*
Κατάμομφος, ον, vituperabilis. 2) infauſtus, infelix. A μομφή.
Καταμόνας, *Adu.* ſolum. 2) ſeorſum, priuatim. A μόνος.
Καταμονὴ, ῆς, ἡ, ſtatio, remanſio. Gl. Vet.
Καταμονομαχέω, ῶ, ſingulari certamine vinco.
Καταμονος, ου, ὁ, ἡ, permanens, perdurans. A καταμένω.
Καταμοσχευσις, propagatio. Gl. Vet. qs. a καταμοσχεύω, *propago.*
Καταμουσόω, ῶ, numeris & modis exorno & venuſtius reddo.
Καταμπελος, ου, ὁ, ἡ, vitibus conſitus, abundans.
Καταμπέχω, cooperio.
Καταμπίσχω, idem.
Καταμυθολογέω σε, fabulas tibi narro, ſeu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philoſtr.
Καταμυρίζω, f. ίσω, vnguentis perfundo.
Καταμυσις, εως, ἡ, actio conniuendi, conniventia.
Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perſtringo. κατεμύξατο, aor. 1. med. perſtrinxit. aor. 1. paſſ. καταμυχθεὶς, ſauciatus, ſaucius. E κατὰ & ἀμύσσω, *lacero*
Καταμυττόω, ῶ, f. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum. Ariſtoph. καταμεμυττωμένα, perf. paſſ. contrita penitus, vt allia in mortarium conjecta, ſiue vt alliatum, quod in mortario contunditur. v. μυττωτόν.
Καταμύω, f. ύσω, conniueo, oculos claudo. 2) morior. A μύω.
Καταμφιέννυμι, f. έσω, veſtio. 2) obduco, v. c. auro, inauro.
Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo.
Καταμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio. A pr.
Καταμωλύνω, ſenſim ſedo, lenio. (Sed v. καταμβλύνω leg.)
Καταμωμέομαι, irrideo, vitupero.
Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo. 2) vexo.
Καταναγκη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra. 2) catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.
Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictum, deuotio.
Καταναθεματίζω, f. ίσω, diris deuoueo. A pr.
Καταναιδεύομαι, *cum genit.* impudenter tracto aliquem ſ. loquor contra aliquem. Euſt.
Καταναισιμόω, ῶ, inſumo, impendo, vt ἀναισιμόω.
Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.
Katαναλίσκω, f. λώσω, idem quod ἀναλίσκω. κατηνάλωσε, conſumſit, aor. 1. κατηναλωμένον, conſumtum, perf. paſſ.
Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpefacio. 2) obtorpeo.
Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, nauali prælio oppugno. 2) nauali prælio ſupero.
Κατανάω, habitatum colloco. Hinc aor. 1. apud poet. κατένασσε, collocauit, habitare iuſſit. A νάω, idem.
Κατανδρίζομαι, f. ίσομαι, ſubigo, vinco.
Κατανδρίσσομαι, idem. Heſ.
Κατανδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. E κατ' ἄνδρα & λέγω, *ſeligo.*
Κατανεανιεύομαι, f. εύσομαι, iuueniliter ago, vt iactando. 2) iuuenili robore præualeo, fortiter ſupero.
Κατανείσσομαι, vel κατανίσσομαι, deſcendo. 2) redeo.
Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. A νεμεσάω.
Κατανέμω, diſtribuo, diſpertior. κατανέμομαι, incolo, poſſideo, fruor. κατανειμάμενοι, aor. 1. med. paſſ. part. κατανεμηθέντες, diſtributi. Eſt etiam deponeo. καταναινεμημένας, perf. paſſ. deponens.
Κατανέομαι, ſiue κατανεῦμαι, deſcendo. κατανεύμενος, deſcendens, Nonnus. 2) redeo.

Κατανεύσι-

ατανεύσιμος, ον, quod concedi, annui, f. nutu perfici poteft. A feq.

ατάνευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. A feq.

ατανεύω, f. εύσω, adnuo, nutu aliquid confirmo. 2) innuo, nutu fignifico.

ατανεφόω, caligine obduco, obfcuro.

ατανῆται, aggerare, extruere, Herodot. A νῆται, quod eft a νέω, cumulo.

ατανήχομαι, natando deferor.

ατανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto feu redigo. κατηνθρακωμένος, perf. paff. in carbones verfus.

ατανθρακίζω, ίσω, idem. 2) carbone inficio, v. c. os. Anthol.

ατανίζω, diffundo, transfundo. Vet. Lex. perluo.

ατάνιμμα, τὸ, perfufio, lotio. A κατανίπτω.

ατανίπτης, ε, ὁ, qui Athenis peplum Mineruæ intra fordiditatum eluebat. A feq.

ατανίπτω, f. ψω, idem quod κατανίζω.

ατάνιτμα, idem quod κατάνιμμα. A κατανίζω.

ατανίσσομαι, idem quod κατανείσσομαι.

ατανίσταμαι, confurgo contra aliquem, infurgo repugnaturus.

ατανίφω, f. ψω, ningo. 2) niue obruo.

ατανοέω, ῶ, f. ήσω, fpecto, contemplor. 2) confidero. 3) animaduerto, intelligo, perfpicio. 4) difco.

ατανόημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo animaduerfum feu perfpectum eft, commentum, inuentum, remedium excogitatum. A pr.

ατανόησις, εως, ἡ, contemplatio, animaduerfio, cognitio. 2) diligens & attenta confideratio. 3) documentum. Ab eod.

ατανοητικὸς, ἡ, ὸν, perfpicax. Ab eod.

ατάνομαι, abfumor. Ab ἄνομαι, idem.

ατανομιστεύω, f. εύσω, in nummos conflo, vel in nummos cudendos infumo, ap. Iof.

ατανομοθετέω, ῶ, legem oppono, legi obrogo. E f. lat.

ατανοσφίζομαι, furripio, depeculor.

ατανουθετέω, ῶ, commoueo, monitis inftituo & moderor.

άταντα, Adu. deorfum. τὰ κάταντα, decliuia. E κ. & ἄντα.

ατανταω, ῶ, f. ήσω, deuenio, peruenio. 2) peruenire facio, transfero.

ατάντημα, ατος, τὸ, occurfus. 2) finis, terminus. 3) faftigium ædificii. A pr.

ατάντης, εος, ὁ, ἡ, decliuis, procliuis, deorfum vergens. Ab eod.

ατάντία, ἡ, decliuitas. A pr.

ατάντιβολέω, ῶ, f. ήσω, precor.

ατάντικρυ, Adu. ex aduerfo, e regione, ex oppofito. τὸ κατάντικρυ, contrarium, oppofitum.

ατάντιον, Adu. idem.

ατάντιπέρας, Adu. idem.

ατάντλέω, ῶ, f. ήσω, haufta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Pro oxenus κατάντλῶ, fomento. Ap. medicos e fomento adhibere liquida. Oratores quoque dicuntur κατάντλεῖν, cum fuauitate orationis capere tentant auditores & permulcere aut multitudine verborum argumentorumue obruere.

Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infufione fit. A pr.

Κατάντλησις, εως, ἡ, infufio aquæ vel alius liquoris, potiffimum fouendi gratia. Ab eod.

Κάταντλος, ε, ὁ, ἡ, abundans, circumfluens, obrutus. Ab ἄντλος, fentina.

Κατανυκτικὸς, ἡ, ὸν, acerbus, mordax. A κατανύσσω.

Κατανύξις, εως, ἡ, compunctio. 2) dolor animi. 3) veternus profundus, fine omni fenfu, fopor, ftupor, ἡ ὁ. (Sed hoc fenfu potius κατανύσταξις, fit leg. v. κατανυστάζω.) Ab eod.

Κατανύσσω, vel κατανύττω, f ξω, pungendo penetro, compungo. Paff. οἱ ὁ, quiefco, fileo. aor. I. paff. κατενύγην. 3 pl. κατενύγησαν.

Κατανυστάζω, f. άσω, dormio capite deiecto & nutante. 2) obdormifco. 3) aliquantum dormio.

Κατανύω, fut. ύσω, conficio, perago. 2) peruenio.

Κατανωτιαῖος, αία, αῖον, qui a tergo eft.

Κατανωτίζομαι, dorfo fero, fublatum baiulo.

Καταξαίνω, carpo, carmino. 2) lacero. 3) excorio. 4) cædo. 5) contero, attero. δι ὁ. F. I. καταξανῶ, εῖς. aor. I. Partic. καταξάνας. Paff. καταξανθείς.

Καταξενόω, f. ώσω, hofpitio excipio.

Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo & fcalpendo polio. aor. I. paff. κατεξέσθην. fubi. 3. fing. καταξεσθῇ.

Καταξηραίνω, ficco, exficco.

Κατάξηρος, ε, ὁ, ἡ, ficcus, aridus.

Καταξιοπιστεύομαι, fidem facio, fide dignus iudicor.

Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum iudico, dignor. 2) rogo, imploro. 3) in honore habeo. Paff. καταξιοῦμαι, dignus iudicor. aor. I. κατηξιώθην. inf. καταξιωθῆναι.

Καταξίως, Adu. digne, pro dignitate, merito.

Καταξίωσις, εως, ἡ, dignitas. 2) reuerentia, admiratio alicuius rei.

Καταξυράω, rado, derado.

Καταξυσμὸς, ε, ὁ, fculptura. A feq.

Καταξύω, fut. ύσω, derado, abrado. 2) litura obduco, oblitero. 3) incido, fcarifo.

Καταπαίζω, f. αίξω, vel αίσω, deludo, illudo, ludibrio habeo. aor. I. part. paff. καταπαιχθείς, elufus.

Καταπαίω, f. αίσω, percutio, flagello ferio.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, compactus. A πηκτός.

Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco. 2) vinco. aor. I. part. paff. καταπαλαισθείς.

Καταπαννυχίζομαι, pernocto.

Καταπανεργέω, f. εύσω, malitiofe ago contra, dolis vtor aduerfus.

Καταπασμα, ατος, τὸ, id, quo corpus confpergitur. A feq.

Καταπάσσω, ττω, άσω, confpergo.

Καταπαστος, ε, ὁ, ἡ, confperfus. 2) variegatus, pictus, de vefte, tela. A pr.

Καταπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco, proculco.

Καταπάτημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.

Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies. 2) finis.

Καταπαύσιμος, ε, ὁ, ἡ, requiem adferens.

Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies. 2) ſedatio. 3) deiectio de honore.

Καταπαυστικὸς, ἡ, ὸν, vim leniendi, ſedandi habens. A ſeq.

Καταπαύω, f. αύσω, efficio vt quis vel quid cedet, deſinat, deſiſtat, coerceo, compeſco, reprimo. 2) finio, termino, finem impono. 3) requieſco, ceſſo, in pr. in paſſ. καταπαυθήσεται, ſedabitur, f. 1. paſſ.

Καταπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, obſequens, moriger. A ſeq.

Καταπείθω, f. πείσω, perſuadeo, adduco, induco. Paſſ. obedio, morem gero.

Καταπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor. E κ. & ἀπειλ.

Κατάπεινος, ε, ὁ, ἡ, fame confectus. A πεῖνα.

Κατάπειρα, ας, ἡ, tentamen, experimentum.

Καταπειράζω, άω, f. άσω, periculum & experimentum facio, attento; tento. 2) laceſſo.

Καταπειρασμὸς, ε, ὁ, tentatio, qua fit alicuius rei periculum; experientia. A pr.

Καταπειρητὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant. A καταπειράω.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, Ion. pro καταπειρατηρία, ſc. σχοῖνος, aut μολυβδὶς. idem. A pr.

Καταπείρω, f. ερῶ, tranſadigo, tranſfigo, configo, καταπεπαρμένος, perf. paſſ. confixus.

Καταπελματόω, ῶ, f. ώσω, munio nouis ſoleis, reficio calceum lacerum. καταπεπελματωμένα σανδάλια, calcei ſordidi, obſoleti, refecti.

Καταπελτάζω, catapultis impugno. 2) inuado vel incurſo more peltatorum militum. F. 1. καταπελτάσονται, peltati incurſabunt. A καταπέλτης.

Καταπελταφέτης, ε, ὁ, qui telum catapulta excutit. E ſeq. & ἀφίημι, emitto.

Καταπέλτης, ε, ὁ, catapulta, machina bellica. 2) ſupplicii genus. A πέλτη.

Καταπελτικὸς, ἡ, ὸν, catapultarius. τὰ καταπελτικὰ, catapultæ. A pr.

Καταπελτόω, in edd. quibuſdam τῶν ό, pro καταπελματόω.

Καταπέμπω, f. ψω, demitto. 2) mitto.

Καταπεπαίνω, commitigo, Gl. Vet. de fructibus, cibis &c.

Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro.

Καταπέπτω, f. ψω, percoquo, concoquo.

Καταπεπυκασμένως, Adu. ſoleiter, callide, fraudulenter. A πυκάζω.

Καταπεραιόω, traduco, traiicio. Euſt.

Καταπεραίωσις, ἡ, tranſitus. Euſt.

Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim & inſolenter illudo. a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.

Καταπερίειμι, ſuperior ſum, ſupero.

Καταπερίξυσις, ἡ, ſcarifatio, laceratio.

Καταπερονάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo.

Καταπερπερεύομαι, vt ἐμπερπ. vendito me alicui, gratiam capto laudando, aſſentando. Suid.

Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo. 2) obtego, cooperio.

Καταπετάννυμι, vel καταπεταννύω, idem.

Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, deuolo, volando deſcendo.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum, quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.

Καταπετροκοπέω, lapidibus iaciendis frango. κατὰ, πέτρος & κόπτω.

Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de ſaxo præcipito. 2) lapidibus obruo, lapido. A πέτρος.

Καταπίττω, Att. pro καταπέσσω, idem quod καταπέπτω.

Καταπέφνω, occido. A πέφνω pro φένω.

Καταπεφρονηκότως, Adu. contemtim. A καταφρονέω.

Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango. 2) gelu conſtringo, congelo, conglacio.

Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio, inſilio.

Καταπημαίνω, f. ανῶ, noceo, damnum adfero, vnde aor. 1. opt. καταπημήνειε, noceat, lædat.

Καταπὴξ, ῆγος, ὁ, ſublica, palus, qui in terram defigitur. A καταπήγνυμι.

Κατάπηρος, ον, læſus, mutilatus, vt ſimplex πηρός.

Καταπήσσω, ττω, f. ξω, defigo.

Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.

Καταπιέζω, f. έσω, comprimo, preſſo. 2) deprimo, opprimo.

Καταπίεσις, εως, ἡ, depreſſio, oppreſſio, compreſſio. A pr.

Κατάπικρος, ε, ὁ, ἡ, amarus.

Καταπίμελος, ε, ὁ, ἡ, pinguis, obeſus. A πιμελή.

Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo. F. καταπλήσω. aor. 1. κατέπλησα. Paſſ. καταπίμπλαμαι, oppleor.

Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo.

Καταπίνω, abſorbeo, bibo. 2) deglutio, deuoro. Fut. 2. καταπιῶμαι. καταπιῶνται, deuorabunt. Paſſ. Fut. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσεται, deuorabitur. aor. 1. Paſſ. καταποθῆναι. aor. 2. act. κατέπιον. Conj. ἐὰν καταπίω.

Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.

Καταπιπράσκω, vendo, venundo.

Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor. a. 2. κατέπεσον, καταπεσὼν, prolapſus. Perf. inf. καταπεπτωκέναι, decidiſſe.

Καταπισσόω, vel καταπιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incruſto.

Καταπιστεύω, fut. εύσω, credo, fidei alicuius committo.

Καταπιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo, obſtringo, vt ſimplex. καταπιστοῦμαι, fidem facio, firmo, præſto.

Καταπίστωσις, εως, ἡ, fiduciæ & ſecuritatis contractus. A pr.

Καταπίττωσις, ἡ, picatio, obductio picis.

Καταπίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis, obeſus. Suid.

Καταπλαγὴς, έος, ὁ, ἡ, metu conſternatus. A καταπλήσσω.

Κατάπλασμα

Καταπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel imponitur, emplastrum. A seq.

Καταπλάσσω, vel άττω, fut. άσω, illino, oblino. 2) cataplasma impono, cataplasmate curo.

Καταπλαστὸς, ή, ὸν, illitus. 2) confictus. A pr.

Καταπλαστὺς, ύος, ή, emplastrum. Ab eod.

Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto.

Καταπλεονεκτέω, idem quod πλεονεκτέω.

Κατάπλεος, & Att. κατάπλεως, plenus, expletus.

Καταπλέω, naui deuehor ad terram, appello in portum, deuehor.

Καταπληγμὸς, ὲ, ὁ, obiurgatio, insultatio. A καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικὸς, ή, ὸν, acerrimus, terribilis, stuporem adferens. 2) admirabilis. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικῶς, Adu. cum stupore, terrore, admiratione, vt stupeant, qui vident, audiunt &c.

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ή, perculsus, consternatus. 2) pauidus. 3) stolidus. Ab eod.

Κατάπληξις, εως, ή, obstupefactio. 2) stupor, mens attonita. A seq.

Καταπλήσσω, vel ήττω, perterrefacio, obstupefacio. καταπλήσσομαι, obstupesco, stupeo, miror. aor. 1. act. καταπλῆξαι, perculisse. In med. καταπλήξασθαι. a. 2. pass. καταπλαγῆναι, percelli, perculsum esse.

Καταπλοκὴ, ῆς, ή, implicatio, complexio.

Κατάπλοος, contr. κατάπλους, ε, ή, nauigatio deorsum, siue, qua descendimus. 2) appulsus. 3) locus, ad quem appellimus.

Καταπλουτέω, ῶ, f. ήσω, diues sum, abundo.

Καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπλουτομαχέω, diuitiis contra aliquem pugno, diuitiis ad alterum debellandum vtor. E κατὰ, πλοῦτος & μάχομαι.

Καταπλύνω, f. υνῶ, abluo, eluo. 2) lauo, perluo, perfundo; tropice, probris, contumeliis.

Κατάπλυσις, εως, ή, lotio, ablutio. A pr.

Καταπλώω, Ion. pro καταπλέω, naui deuehor. aor. 1. καταπλώσας, deuectus.

Κατάπνευμα, ατος, τό, afflatus. A seq.

Καταπνέω, fut. εύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, fut. ίξω, suffoco, praefoco, strangulo.

Κατάπνιξις, εως, ή, strangulatio, suffocatio.

Καταπνοὴ, ή, venti irruentis flatus.

Καταπρὸξ & καταπρὶξ, Adu. v. πρὸξ.

Καταπότιρα, ας, ή, fauces infimae, quibus cibus deuoratur, stomachi orificium. A καταπίνω.

Καταποικίλλω, variego, varie distinguo. perf. pass. καταπεποίκιλται, variegatum est.

Καταπολαύω, perfruor. 2) nimium & plus, quam par est, fruor. Ab ἀπολαύω.

Καταπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno: item, debello: hinc

Καταπολέμησις, εως, oppugnatio. 2) debellatio.

Καταπολιτεύομαι, f. εύσομαι, vinco aliquem in republ. caussam ad remp. pertinentem obtineo contra aliquem.

Καταπολὺ, Adu. multum, valde. 2) multo, cum Compar.

Καταπομπεύω, transmitto, transueho pompa. 2) glorior aduersus quem.

Καταπονέω, ῶ, f. ήσω, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso. καταπονοῦμαι, labore conficior, fatisco, affligor. καταπονηθεὶς, aor. 1. part. debilitatus, vexatus. Hinc

Καταπόνησις, εως, ή, fatigatio, lassitudo.

Καταπονος, ε, ὁ, ή, labore defessus, confectus.

Καταποντίζω, f. ίσω, demergo in pontum, seu mare, submergo.

Καταποντισμὸς, ὲ, ὁ, demersio in mare, submersio. A pr.

Καταποντιστὴς, ȣ, ὁ, qui in pontum demergit. 2) pirata, qui post praedam captam homines aquis submergit. Ab eod.

Καταποντόω, ῶ, f. ώσω, idem quod καταποντίζω.

Καταποπέρδω, idem quod ἀποπέρδω.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exsilio.

Καταπόρνευσις, εως, ή, scortatio. 2) stupratio.

Καταπορνεύω, f. εύσω, stupro, stuprum infero, adultero. 2) prostituo.

Καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices insumo. E κ. & πορνοκόπος, leno.

Κατάποσις, εως, ή, absorptio, deuoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum. 2) gula, cibi meatus. Gl. Vet. κατάποσις, vorago. Ab καταπίνω.

Καταπότης, ȣ, ὁ, vorax, helluo. Gl. Vet. 2) gula. Ab eod.

Καταπότιον, ȣ, τὸ, catapotium, medicamentum, quod deglutiendo sumitur. Ab eod.

Κατάποτον, idem, ab eod.

Καταπραγματεύομαι, fut. εύσομαι, idem quod simplex.

Καταπρανὴς, έος, ὁ, ή, decliuis, pronus. v. καταπρηνής.

Καταπράσσω, ττω, & καταπράττομαι, efficio, perago, transigo. 2) pertracto. 3) comparo mihi.

Καταπράϋνσις, εως, ή, mitigatio, sedatio. A seq.

Καταπραΰνω, mitigo, mansuefacio, lenio, sedo.

Κατάπρεμνος, ȣ, ὁ, ή, stirpibus, arboribus, abundans. A πρέμνον.

Καταπρεσβεύω, cum gen. legatus venio contra aliquem, oppugnaturus quem.

Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo. 2) incendo.

Καταπρηνὴς, έος, ὁ, ή, pronus, decliuis.

Καταπρηνίζω, pronum praecipito.

Καταπρηνόω, ῶ, praecipito, perfundo, hinc aor. 1. med. καταπρηνώσαο, pro κατεπρηνώσω. A πρηνὴς, pronus.

Καταπρίω, fut. ίσω, serra deseco, vel praecido, serra discindo. 2) discindo, disseco.

Καταπροδίδωμι, prodo.

Καταπροΐημι, e manibus dimitto, proiicio. 2) negligo, contemtim abiicio.

Καταπροΐξομαι, progredior. 2) irrideo, contemno. 3) impune euado. 4) impune aliquid facio. Ponitur

Ponitur autem, vt ab eo fit καταπροίξεσθαι. Est autem ὁ καταπροίξει pro ὁ καταπροίξῃ, haud impune feceris, & ὁ καταπροίξεται, non impune fecerit. Quasi κατὰ προῖκα, gratis, impune, in altero sensu: e κατὰ, πρὸ & ἵκομαι vel ἵκω, venio, in priori.

Καταπρολείπω, relinquo, desero.

Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, vinco.

Καταπροχέω, fut. εύσω, p. κέχευκα, profundo, effundo.

Καταπρωκτίζω, stupro marem, vt simplex.

Κατάπρωκτος, ὁ, cinædus.

Καταπτάω, ῶ, inus. f. πτήσομαι, deuolo.

Κατάπτερος, ου, ὁ, ἡ, plumatus, aliger. A πτερόν.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, terreo. 2) consternor, perterrefio, pertimesco, valde timeo, vultu deiecto, voce submissa, corporis compositione tremebunda, vt pauperes, famelici, & aduersa fortuna vsi, testor animum fractum & desperabundum.

Καταπτοέω, ῶ, f. ήσω, consterno, exterreo.

Καταπτυστος, ου, ὁ, ἡ, despuendus, detestandus, abominabilis. A καταπτύω, despuo.

Κατάπτομαι, Ion. pro καθάπτομαι, tango, pulso, ferio, lacesso verbis mordacibus & contumeliosis, item permulceo. 2) obiurgo, exprobro. 3) contestor. E κατὰ & ἅπτομαι.

Καταπτύω, ύσω, despuo, despicio, auersor.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, sinuosus, plicatus. A πτύσσω.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A καταπίπτω.

Κατάπτωσις, εως, ἡ, idem.

Καταπτώσσω, metu concido, trepido.

Κατάπτωτος, succiduus, Gloss. Vet. A καταπίπτω.

Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops sum. 2) ad mendicitatem redigor, pauper fio.

Καταπυγὴς, έος, ὁ, cinædus. 2) obscœnus. Hes. A πυγὴ, nates.

Καταπυγίζω, marem ineo. A seq.

Κατάπυγος, ου, ὁ, idem quod καταπυγής.

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, fœditas cinædorum.

Καταπύγων, ωνος, ὁ, cinædus. A πυγή. Comp. καταπυγωνέστερος, impudicus, libidinosus.

Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine consumo. καταπύθομαι, putresco.

Καταπυκάζω, exorno. 2) constipo.

Κατάπυκνος, ου, ὁ, ἡ, condensus.

Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenso; dense v. c. foramina, facio.

Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.

Καταπυρίζω, inflammo. A seq.

Κατάπυρος, ου, ὁ, ἡ, ignitus, candefactus. 2) ardentissimus, feruentissimus. A πῦρ.

Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, igni absumo, comburo.

Κατάπυῤῥος, ου, ὁ, ἡ, valde rufus.

Καταπώγων, ωνος, ὁ, valde barbatus.

Καταπωλέω, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, diræ. Ab ἀρά.

Καταραθυμέω, v. καταῤῥαθυμέω.

Καταραίζομαι, recreor, conualesco, vt simplex.

Καταρακόω, siue καταῤῥακόω, ῶ, lacero. Vnde perf. part. κατεῤῥακωμένος, laceratus.

Καταράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus abruptus & præceps in flumine, vnde aqua in præceps ruit. 2) vectis, obex. 3) porta. 4) auis quædam. A καταῤῥάσσω.

Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exsecro, deuoueo, male ominor.

Καταράσιμος, ον, exsecrabilis. A pr.

Κατάρασις, εως, ἡ, exsecratio. Ab eod.

Καταράσσω, vel καταράττω, vide καταῤῥάσσω.

Κατάρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, diris deuotus, exsecratione dignus. A καταράομαι.

Κατάρβυλος, ου, ὁ, ἡ, vsque ad calceos demissus. E κ. & ἀρβύλη.

Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, inefficacem reddo: cessare facio ab opere. 2) aboleo, abrogo. 3) inutile reddo.

Κατάργμα, ατος, τὸ, initiatio, in Plur. primitiæ. A κατάρχομαι.

Κατάργυρος, ου, ὁ, ἡ, argentatus. 2) argenteus.

Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento obduco, vel tego. 2) pecunia corrumpo.

Καταρδεύω, irrigo.

Κατάρδευτος, ον, irriguus, Gl. Vet. A pr.

Κατάρδω, irrigo.

Καταρέζω, f. ξω, demulceo manu. v. καταῤῥέζ.

Κατάρης ἄνεμος, ventus contortus & desuper irruens cum impetu, typhon. A καταράσσω. (vel a καταρέω. nisi potius est, κατάρτης, a καταίρω.)

Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.

Καταριγηλὸς, ἡ, ὸν, horribilis, horrendus.

Καταριθμέω, ῶ, f. ήσω, adnumero. 2) enumero. 3) numero.

Καταρίθμησις, ἡ, enumeratio. A pr.

Καταριπτάζω, f. άσω, deiicio. Hesych.

Καταριστάω, ῶ, f. ήσω, prandeo.

Καταρκέω, ῶ, sufficio.

Καταρμόζω, Ion. pro καθαρμόζω, adapto.

Καταρόω, ῶ, f. ώσω, aro. 2) gigno, de mare.

Καταῤῥαγὴ, ἡ, dilaceratio. A καταῤῥήγνυμι.

Καταῤῥαθυμέω, ῶ, fut. ήσω, ignaue vel timide ago.

Καταῤῥαίνω, f. ανῶ, perfundo stillatim. 2) adspergo, inspergo, irroro.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, idem quod καταράκτης.

Καταῤῥακτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Καταῤῥάπτω, f. ψω, insuo, consuo.

Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, frango, rumpo. 2) impetuose deturbo. 3) erumpo, cum impetu decido. 4) decido more salientium aquarum, item cum strepitu defluo. Ex. & ῥάσσω.

Κατάῤῥαφος, ου, ὁ, ἡ, consutus. 2) pannosus. 3) e commissuris nexus, non integer. 4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A καταῤῥάπτω.

Καταῤῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor consuendo carmina. 2) nugor, blatero, nugis aliquem obtundo.

Καταῤῥέζω, permulceo.

Καταῤῥεπὴς, έος, ὁ, ἡ, deorsum vergens, decliuis. 2) in alteram partem vergens.

Καταῤῥέπω,

ταῤῥέπω, f. ψω, deorsum vergo & inclinor.
ταῤῥέω, f. εύσω, defluo, adfluo. 2) decido, delabor. 3) collabor, concido.
ταῤῥήγνυμι, vel καταῤῥηγνύω, confringo, diffringo. 2) cum impetu deiicio. 3) aluum celeriter & cum impetu moueo, valde purgo, ap. Med.
ταῤῥηκτικὸς, ἡ, ὸν, celeriter vrinam aut aluum ciens. v. καταῤῥήγνυμι.
τάῤῥησις, εως, ἡ, accusatio. 2) condemnatio.
ταῤῥήσσω, vel καταῤῥήττω, f. ξω, confringo, diffringo. 2) constrepo, intersono.
ταῤῥητορεύω, f. εύσω, contra aliquem verba facio. 2) eloquentia supero. 3) eloquentiæ vi demulceo.
ταῤῥιγέω, f. ήσω, cohorreo, pauesco.
τάῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, radices terræ infixas habens, 2) radices e capite demittens. A ῥίζα, radix.
ταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilio.
ταῤῥινάω, ῶ, fut. ήσω, limo, lima polio, vt simpl. κατεῤῥινημένον, elegans, exquisitum.
ταῤῥινίζω, f. ισω, idem.
ταῤῥιπτάζω, άσω, deiicio, disiicio.
ταῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, idem. A seq.
ταῤῥίπτω, f. ψω, idem.
ταῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, asthmate sibilante laboro. A ῥοιζὸς.
ταῤῥοίζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, destillationibus vexor. A κατάῤῥοος.
ταῤῥοικὸς, ἡ, ὸν, a catarrho proueniens. 2) catarrho obnoxius. 3) catarrhum ciens f. cum catarrho coniunctus. Ab eod.
ταῤῥοντικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eodem.
τάῤῥοος, contr. κατάῤῥους, ου, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio, grauedo.
ταῤῥοπία, ας, ἡ, decliuitas loci: cum quid deorsum vergit, nititur, vt lanx trutinæ. A seq.
τάῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, decliuis, deorsum vergens. A καταῤῥέπω.
ταῤῥος, ὁ, idem quod κατάῤῥοος.
ταῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, sorbillo, absorbeo.
ταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, grauedinosus. A κατάῤῥοος.
ταῤῥυθμέω, ῶ, fut. ήσω, quadro, ad numeros aptos redigo, conformo, fingo.
ταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.
ταῤῥύομαι, defluo, descendo, de veste.
ταῤῥυπαίνω, f. ανῶ, conspurco, contamino.
ταῤῥυπόω, idem.
ταῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, irriguus, qui defluente humore irrigatur. 2) abundans, copiosus. A καταῤῥέω.
ταῤῥωδέω, ῶ, extimesco, metu consternor. Unde plusquampers. καταῤῥωδήκεε, Ion. pro κατεῤῥωδήκει. Partic. καταῤῥωδηκὼς, ap. Herodot. v. καταῤῥωδέω & ὀῤῥωδέω simplex.
ταῤῥὼξ, γος, ὁ, ἡ, scopulus tractus fluctibus. A καταῤῥήγνυμι.
ταρσις, εως, ἡ, appulsus nauium, & egressio e portu, e terra. 2) locus, vbi naues appellant, vel vnde egrediuntur. 3) protectio, prouentus. A καταίρω.

Καταρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo. 2) apto.
Κατάρτησις, εως, ἡ, coaptatio. A pr.
Καταρτίζω, fut. ίσω, membrum luxatum loco suo repono. 2) instauro, resarcio, reficio. 3) perficio, absoluo. 4) struo, instruo. 5) accommodo, apte compono. 6) e multis vnum compono, concilio, ad concordiam adduco.
Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio, perfectio. A præc.
Καταρτισμὸς, ου, ὁ, restitutio membrorum luxatorum in locum suum. 2) instauratio, reparatio, &c.
Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator.
Κατάρτυσις, ἡ, conditio ciborum. 2) disciplina, institutio. A seq.
Καταρτύω, f. ύσω, compono, coagmento, instruo. 2) condio.
Καταρχαιρεσιάζομαι, magistratus creo. 2) vincor aliorum ambitione, vt præterear, & nulla mei habeatur ratio. E κ. & ἀρχ.
Καταρχὰς, Adu. ab initio. Ab ἀρχῇ.
Καταρχὴ, ῆς, ἡ, initium, exordium. 2) in plur. primitiæ. 2) libatio. Ex iisd.
Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico. 2) incipio, inchoo. 3) auctor sum alicuius rei, exemplum præeo. 4) præcentorem ago. 5) imperito, dominor. 6) κατάρχομαι, incipio, inchoo. 2) victimam ferio. 3) libo.
Κατάσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnosus, corpulentus, obesus. E κ. & σὰρξ.
Κατασαρκόω, ῶ, f. ώσω, obesum reddo.
Κατασάττω, f. ξω, constipo, condenso.
Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo. 2) sedo, restinguo.
Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A pr.
Κατάσεισις, εως, concussio. A seq.
Κατασείω, f. σείσω, decutio. 2) concutio, quasso. 3) terreo. 4) manu deorsum commota silentium præcipio, seu aliud signum do.
Κατασημαίνω, f. ανῶ, annoto, obseruo. 2) obsigno. 3) nota insignio.
Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, putrefacio.
Κατασθμαίνω, de equo sæuiente in frenum. v. καταφρυάσσ.
Κατασιγάζω, f. άσω, silentium impero.
Κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, idem. 2) conticesco, sileo.
Κατασιδηρόω, ferro induco, ferream cuspidem, ferreum caput addo.
Κατασικελίζω, Siculum quid comedo. Verbum Comice fictum ab Arist. τυρὸν κατεσικέλιζε, caseum Siculum deuorabat.
Κατασιλλαίνω, irrideo, dicteriis incesso.
Κατάσιμος, resimus, Gl. Vet.
Κατασινιάζω, f. άσω, lædo. A seq.
Κατασίνομαι, idem.
Κατασιτέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, comedo, vescor.
Κατασιωπάω, ῶ, fut. ήσω, & άσομαι, conticesco. 2) silentium impero. 3) sedo.
Κατασκάζω, f. άσω, claudico. 2) prosterno.
Κατασκαίρω, salio, desilio.

Κατασκάπτω,

Κατασκάπτω, f. ψω, suffodiendo euerto, de muris subrutis. 2) diruo, euerto, exscindo, vt vrbem.
Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.
Κατασκαφή, ῆς, ἡ, euersio. A κατασκάπτω.
Κατασκαφής, έος, ὁ, ἡ, dirutus, (suffodiendo) euersus. Ab eod.
Κατασκεδάζω, fut. άσω, dispergo, dissipo. 2) diluo, refuto. 3) dissipo, v. g. rumores. 4) offundo, perfundo, defundo, vt matulam in alicuius caput.
Κατασκεδάννυμι, & νύω, idem.
Κατασκελετεύω, f. εύσω, exsicco, arefacio, extenuo. 2) carnes ab ossibus detraho, vt sola ossa remaneant, sceleton efficio, ap. Med.
Κατασκέλλω, idem n. 1.
Κατασκελής, ὲς, tenuis, exsanguis, aridus, durus, rigidus. A pr.
Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.
Κατασκέπτομαι, f. ψομαι, exploro, speculor. 2) prouideo.
Κατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno. 2) armis instruo, armo. 3) exstruo, exædifico. 4) instauro. 5) adstruo, probo argumentis, confirmo. 6) molior, machinor. 7) efficio, reddo. 8) comparo, acquiro. 9) compono, conficio. 10) præparo. 11) suborno, immitto, vt exploratorem, vel calumniatorem.
Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod structum est, molimen, machinamentum. 2) ædificium. 3) commentum, subdola machinatio. 4) remedium excogitatum. A pr.
Κατασκευασμὸς, ῦ, ὁ, commentum, molimen subdolum. Ab eod.
Κατασκευαστής, ῦ, ὁ, structor, opifex. Ab eod.
Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. A κατασκευαστής.
Κατασκευαστικῶς, Adu. demonstratione. A pr.
Κατασκευαστὸς, ἡ, ὸν, exstructus, conditus, structilis. 2) compactus. 3) subornatus, appositus, submissus.
Κατασκευή, ῆς, ἡ, exstructio, structura, opificium. 2) structura, compositio & artificium orationis, machinæ, calumniæ & strophæ malitiosæ. 3) constitutio. 4) institutum. 5) apparatus. 6) suppellex, vasa & instrumenta domus vel fundi. 7) metatio castrorum. 8) adstructio, probatio, demonstratio.
Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio.
Κατασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo. 2) erudio. Ab ἀσκέω.
Κατασκηνάω & κατασκηνάομαι, ῶμαι, tentorium defigo. 2) sedem & domicilium pono.
Κατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, idem. 2) tentorium seu tabernaculum præbeo. 3) quiesco.
Κατασκήνωμα, τὸ, idem quod seq. A pr.
Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum seu tabernaculorum collocatio. 2) tentorium, habitaculum. 3) nidus. Ab eod.
Κατασκήπτω, f. ψω, cum impetu deuehor, impetuose irruo. 2) corripio, inuado.
Κατάσκηψις, εως, ἡ, inuasio. 2) impetus, vt fulminis. 3) decubitus, ap. Med.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco.
Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατεσκίαον apud Hom. obumbrabant, tegebant.
Κατασκίδναμαι, dissipor.
Κατάσκιος, ε. ὁ, ἡ, vmbrosus, opacus. A σκιά.
Κατασκιρόω, f. ώσω, idem quod σκιρόω.
Κατασκλῆμι, exaresco, contabesco. Perf. κατέσκληκα, exarui, contabui, partic. κατεσκληκὼς, emaciatus, tabefactus.
Κατασκλητεύω, idem.
Κατασκόπευσις, εως, ὁ, exploratio, speculatio A seq.
Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, speculor.
Κατασκοπέω, ῶ, f. ήσω, exploro, & quidem hostili animo. Vnde in N. T. insidior.
Κατασκοπή, ῆς, ἡ, speculatio, exploratio. 2) specula, vt simpl.
Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio.
Κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, speculatorius, exploratorius. A κατασκοπή.
Κατασκόπιον, ε, τὸ, nauis exploratoria. Ab eod.
Κατάσκοπος, ε, ὁ, ἡ, explorator, speculator, index. A κατασκέπτομαι.
Κατασκυθρωπάζω, v. σκυθρωπάζω.
Κατασκώπτω, f. ψω, cauillor, dictis mordacibus incesso.
Κατασμικρίζω, deprimo verbis. Aristot. sed lectio dubia. A σμικρὸς.
Κατασμικρολογέω, ῶ, parui pendo. 2) parcum & illiberalem iudico, obloquor, vt parco.
Κατασμικρύνω, f. υνῶ, paruum reddo, imminuo. 2) extenuo, deprimo verbis.
Κατάσμυρνος, ε, ὁ, ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A σμύρνα.
Κατασμύχω, f. ξω, idem quod ἀποσμύχω.
Κατασμώχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.
Κατασοβαρεύομαι, insolenter, vel superbe me aduersus aliquem gero, effero.
Κατασοβέω, ῶ, f. ήσω, abigo, propulso, expello. 2) persequor.
Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, sophistice decipio, sophisticate circumuenio. 2) fraudes & dolos machinor, dolose ago. 3) arte aliqua decipio, circumuenio. Pass. κατασοφίζομαι, decipior, aor. 1. part. κατασοφισθεὶς, deceptus.
Κατασοφιστεύω, f. εύσω, eludo captiose verborum argutiis.
Κατασπάζομαι, f. άσομαι, comiter accipio & amplector. Ab ἀσπάζομαι.
Κατασπαθάω, ῶ, f. ήσω, luxu consumo, prodigo. v. κατασπαταλάω & σπαθάω.
Κατασπαράσσω, vel άττω, f. ξω, dilacero, dilanio, discerpo.
Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.
Κατάσπασμα, ατος, τὸ, idem. 2) quod conuulsum est. Ab eod.
Κατασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Κατασπαστικὸς, ἡ, ὸν, detrahendi, conuellendi vim habens. Ab eod.
Κατασπαταλάω, ῶ, delicior, in deliciis viuo.
Κατασπάω, ῶ, detraho, destruo, conuello, deturbo. 2) auide deglutio, seu haurio faucibus. Perf. in sing. præs. κατέσπακας, deglutis, siue soles deglutire, apud Aristoph.

[Κα]τασπείρω, fero, femino, confero.
[Κα]τάσπεισις, εως, ἡ, pertufio, vt hoftiæ. A feq.
[Κα]τασπένδω, f. σπείσω, libo, perfundo libamine feu libamento. 2) deuoueo.
[Κα]τασπέρχω, impello, vrgeo, properare cogo
[Κα]τασπεύδω, fut. εύσω, vrgeo, incito, inftigo. 2) feftino. Perf. part. κατεσπευσμένος, acceleratus.
[Κα]τασπιλάζω, f. άσω, commaculo, labem adfpergo, inquino. A σπῖλος, macula. 2) ex improuifo appareo vel adfuum, vel irruo. A σπιλάς.
[Κα]τασποδέω, ῶ, f. ήσω, ferio, percutio, vt fimplex.
[Κα]τασπορὰ, ᾶς, ἡ, feminatio. A κατασπείρω.
[Κα]τασπουδάζω, f. άσω, ftudeo, operam nauo, ftudiofe adfecto. perf. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum curiofus, feduius, nauus.
[Κα]τασπουδὴν, *Adu.* de induftria, ftudio, data opera, pro κατὰ σπουδὴν.
[Κα]ταστάγμὸς, ῦ, ὁ, deftillatio. A feq.
[Κα]ταστάζω, f. άξω, deftillo, inftillo, ftillatim infundo, vel effundo.
[Κα]ταστάθμεύω, f. εύσω, in ftatione, deuerforio, feu ftabulo colloco.
[Κα]τασταθμίζω, f. ίσω, appendo, pondere metior, libro.
[Κα]τασταθμισμὸς, ῦ, ὁ, appenfus, libratio. A pr.
[Κα]ταστάλτικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi aut fiftendi vim habens, reprimens, fiftens, cohibens. A καταστέλλω, *reprimo.*
[Κα]ταστάμνίζω, f. ίσω, in vas feu dolium infundo & condo.
[Κα]ταστάσιάζω, f. άσω, feditione opprimo & adfligo. 2) concerto.
[Κα]τάστασις, εως, ἡ, collocatio & conftitutio cuiusuis rei in fua fede. 2) conftitutio, ordinatio, inftitutio. 3) ordinatio ad officium. 4) conftitutio, v. gr. aëris, corporis humani. 5) ftatus, conditio. 6) ipfa actio ftandi. 7) locus, in quo confiftitur. 8) confeffus, concilium, concio. 9) fedes. 10) ftipendium equeftre. 11) fedatio v. c. tumultus, & cuiuscunque perturbationis. A καθίστημι.
[Κα]ταστάτης, ῦ, ὁ, inftaurator, difpofitor. Ab eodem.
[Κα]ταστάτικὸς, ἡ, ὸν, certo ftatu præditus. 2) fedandi vim habens. Ab eodem.
[Κα]ταστεγάζω, f. άσω, tego, operio.
[Κα]ταστέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen. A pr.
[Κα]τάστεγος, ῦ, ὁ, ἡ, tectus, tecto coopertus. A στέγη, *tectum.*
[Κα]ταστείβω, f. ψω, calco, pedibus tero.
[Κα]ταστείχω, f. ξω, defcendo. 2) redeo, reuertor.
[Κα]ταστέλλω, reprimo, fedo, compefco. 2) veftio, orno. κατασταλμαι in aor. 1. κατεσταλμένος, perf. part. moderatus, placatus.
[Κα]ταστενάζω, f. νάξω, ingemifco, cum gemitu deploro.
[Κα]ταστένω, f. νῶ, ingemo, fufpiro.

Καταστερίζω, fut. ίσω, ftellis diftinguo, ftellis infignio. 2) inter aftra colloco, in aftra refero. E κ. & ἀσ.
Κατάστερος, ῦ, ὁ, ἡ, ftellatus, qui fiderum fplendorem imitatur. Ab ἀστήρ.
Καταστέρισις, εως, ἡ, conftellatio. Gl. Vet. A καταστερίζω.
Καταστερισμὸς, ῦ, ὁ, relatio in aftra. 2) Eratofthenis καταστερισμοὶ, enarratio eorum, quæ in aftra funt relata, iisque nomen dedere. Ab eodem.
Καταστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono.
Καταστεφὴς, ὲς, coronatus. A feq.
Καταστέφω, f. ψω, corono, ferto redimio.
Καταστηλιτεύω, f. εύσω, in ftela noto, profcribo, vituperare, oratione inuectiua infamo. perf. part. κατεστηλιτευμένος, profcriptus.
Καταστηλόω, cippis, columellis diftinguo, v. c. viam.
Κατάστημα, ατος, τὸ, conftitutio, habitus, ftatus. 2) habitus vultusque hominis compofita mente. 3) veftitus. A καθίστημι.
Καταστηματικὸς, ἡ, ὸν, fedatus, qui nullo modo turbatur. A pr.
Κατάστημος, ὁ, ἡ, veftis denfo ftamine. E κ. & στήμων, *ftamen.*
Καταστηρίζω, f. ίξω, fulcio. 2) intell. ἑαυτὸν, innitor, incumbo, confideo, cum εἰς.
Κατάστιγμα, τὸ, macula in pelle animalis. A feq.
Καταστίζω, fut. ξω, punctis diftinguo, compungo.
Κατάστικτος, ῦ, ὁ, ἡ, punctis diftinctus, notis compunctus, varius, maculofus. A pr.
Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.
Καταστολὴ, ῆς, ἡ, repreffio, inhibitio, cohibitio. 2) veftitus, amictus. 3) modeftia in veftitu. A καταστέλλω.
Καταστολίζω, veftibus orno, veftio.
Καταστομίζω, f. ίσω, tacere cogo. A στόμα.
Καταστομὶς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. E κατὰ & στόμα.
Καταστοναχέω, ῶ, ingemifco, fufpiro grauiter.
Καταστοναχίζω, f. ίσω, idem.
Καταστορέννυμι, vel καταστορεννύω, fterno; fedo, vt mare, animum iratum &c. & tranquillum reddo. A feq.
Καταστορέω, ῶ, idem. aor. 1. κατεστόρεσε, ftrauit, fedauit. Plusqpf. paff. κατεστόρηντο, ftrati ac cæfi erant. aor. 1. paff. καταστορεσθῆναι, fedari.
Καταστοχάζομαι, fut. άσομαι, collimo, fcopum peto. 2) velut fcopum propofitum habeo, fpecto. 3) coniicio. A στοχάζομαι.
Καταστοχασμὸς, ῦ, ὁ, coniectura.
Καταστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, coniecturalis, in coniiciendo acutus.
Καταστραγγίζω, fut. ίσω, efficio vt quid deftillet.
Καταστράπτω, f. ψω, fulgore illuftro, fulgore vel fplendore oppleo.
Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, ftrategemate fupero, bellica aftutia decipio. Perf. part. paff. κατεστρατηγημένος, ftrategemate vel quacunque fraude circumuentus.

Καταστρατο-

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moueo aduersus, exercitu infesto inuado. 2) castra metor; in castris dego.

Καταστρατοπεδεία, ἡ, castrametatio, f. castra ipsa, vt simplex.

Καταστρεβλόω, ῶ, fut. ώσω, torqueo. 2) distorqueo, deprauo.

Καταστρέφω, f. ψω, subuerto. 2) deiicio, prosterno. 3) reuoco. 4) exigo, finio, claudo. 5) morior, vitam finio. 6) desino. 7) subigo, subiugo, in potestatem redigo. καταστρέφομαι, act. & passiue, vt κατεστραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ subegit. κατεστραμμένος, subactus, euersus.

Καταστρηνιάω, ῶ, f. άσω, insolentius & lasciuius me gero, lasciuio. v. στρηνής.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulæ. 2) subuersio, deiectio. 3) exitus, finis, mors. A καταστρέφω.

Καταστροφικῶς, *Adu.* more catastropharum, seu vt in catastrophis fabularum fieri solet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum nauis, quod nautas aut milites sustinet. A seq.

Καταστρώννυμι, vel καταστρωννύω, f. στρώσω, consterno. 2) humi sterno, humi affligo. Inf. καταστρωννύναι, sternere. aor. 1. κατέστρωσαν, strauerunt. plusquamperf. κατέστρωντο, strati fuerant. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, constratio. 2) prostratio.

Καταστυγέω, ῶ, fut. ήσω, auersor, odio prosequor.

Καταστυγνάζω, molestia afficior, sum tristis, vultuosus. A seq.

Κατάστυγνος, ον, tristis, æger.

Καταστύφελος, & κατάστυφλος, ε, ὁ, ἡ, valde durus, asper.

Καταστωμύλλω, deblatero, blaterando obtundo. Perf. part. pass. κατεστωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compositus. aor. 1. med. κατεστωμύλατο, argute accusauit, argute recitauit.

Κατασύομαι, cum impetu ruo: vt hinc sit Homericum κατέσσυτο.

Κατασυρίττω, f. ξω, sibilum edo, sibilo. 2) exsibilo.

Κατασύρω, detraho, deorsum traho. 2) populor, diripio. 3) pertraho.

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occisio. A seq.

Κατασφάζω, f. άττω, f. ξω, iugulo, macto. 2) interficio, occido. aor. 2. part. κατασφαγεὶς, interemptus.

Κατασφακτικὸς, ἡ, ὸν, auidus cædis, sanguinolentus. A pr.

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo. 2) feris cl udo, obfirmo. Ab ἀσφαλίζω.

Κατασφενδονάω, ῶ, f. ήσω, fundam contorqueo aduersus aliquem.

Κατασφηκόω, ῶ, f. ώσω, in augustum contraho. 2) clauis configo.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, diffringo. Gl. Vet. constringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, signo, signaculo obfirmo.

Κατασχάζω, f. άσω, scarifo, scalpro aperio.

Κατάσχασμα, ατος, τὸ, scarifatio, incisio aut fissura scalpello facta. A pr.

Κατασχασμὸς, ε, ὁ, idem & ab eod.

Κατασχαστέον, scarifandum. Ab eodem.

Κατασχάω, laxo, remitto, vt simplex.

Κατασχέθω, inhibeo, detineo.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio. 2) retentio. A κατέχω.

Κατασχετλιάζω, fut. άσω, indignor aduersus quid.

Κατάσχετος, ε, ὁ, ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo*.

Κατασχηματίζω, f. ίσω, effingo, conformo.

Κατασχημονέω, ῶ, f. ήσω, indecore, turpiter & contumeliose ago, seu tracto. Ab ἀσχημονέω, idem.

Κατασχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, conscindo, diffindendo conuello. 2) præcido.

Κατάσχισις, εως, ἡ, diffissio, discissio. A pr.

Κατάσχισμα ατος, τὸ, frustum findendo vel scindendo auulsum. Ab eod.

Κατασχολάζω, otium habeo, vaco.

Κατασχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupatus sum. 2) otio male vtor. Ab ἀσχολέω.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coaceruo.

Κατασωτεύω, per luxuriam absumo. Ab ἀσωτεύω.

Κατατύχω, attero, contero.

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, f. ύσω, extendo. 2) explico, expedio.

Κατάταξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. 2) constitutio in suo cuiusque loco. A κατατάσσω.

Καταταράσσω, f. άττω, perturbo.

Καταταρταρόω, f. ώσω, in locum caliginosum, item carcerem deiicio.

Κατάτασις, εως, ἡ, extensio. 2) collocatio membri, ap. Hippocr. A κατατείνω.

Κατατάσσω, vel άττω, f. ξω, ordino, constituo. 2) in ordines militares refero, centurio, decurio. 3) refero inter, insero.

Καταταχέω, ῶ, f. ήσω, celeritate vinco & auerto. 2) festino. A τάχος.

Καταταχὺς, *Adu.* pro κατὰ τάχος, celeriter.

Καταταχύνω, festino.

Κατατέγγω, humidus sum, madeo.

Κατατεθαῤῥηκότως, *Adu.* confidenter, audacter, licenter. A καταθαῤῥέω.

Κατατείνω, tendo. 2) retineo, attractis habenis. 3) inhibeo, coërceo. 4) prosterno, deiicio. 5) contendo. 6) distendo, extendo, distendendo torqueo. 7) porrigor, pertineo. 8) pergo. 9) contendo, connitor.

Κατατειχίζω, fut. ίσω, muros demolior & deiicio.

Κατατειχογραφέω, *cum Gen.* in pariete aduersus quem scribo quid. E κατὰ, τεῖχος & γράφω.

Κατατελὴς, έος, ὁ, ἡ, perfectus, totus, vsque ad reliquias. τὰ κατατέλεια, ων, reliquiæ. 2) sumtus & impensæ. 3) magistratuum consessus.

Κατατέμνω, fut. εμῶ, concido. 2) vulneribus multis concisum interficio. 3) occido. 4) disseco, in partes seco. 5) dirimo, dirimo societatem. aor. 2. κατέταμον. part. κατταμὼν, qui scidit. aor. 1. pass. κατετμήθην, part. κατατμηθεὶς, scissus.

Κατατέ-

κατατέρπω, f. ψω, delecto.
κατατεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.
κατατεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, artificiose, subtiliter distinguo & dissero. 2) in artem redigo.
κατάτεχνος, ε, ὁ, ἡ, artificiosus, artifex. 2) artificiose elaboratus & perpolitus. A τέχνη.
κατατεχνικὸς, ἡ, ὸν, idem.
κατατεχνικῶς, *Adu.* artificiose.
κατατήκω, f. ξω, colliquefacio. 2) emacio, contabefacio.
καταθήπω, admiror, obstupesco. perf. med. κατατέθηπα. κατετεθήπεισαν, 3. pl. plusquamp.
κατατίθημι & κατατίθεμαι, *med.* ex humeris &c. depono. 2) depono apud aliquem. 3) persoluo, numero. 4) repono, colloco. 5) *in medio*: depono ex humeris &c. onus, honorem, omitto controuersiam, accusationem. 2) constituo, ordino res. 3) comparo, consequor. 4) ineo, (gratiam), suscipio (inimicitias). 5) tribuo (beneficium), *in pass.* accipio. 6) tracto aliquem, in vtramque partem. 7) occulto, comprimo, de dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, vt carius fiat.
κατατιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino. 2) stercus emitto aduersum.
κατατίλλω, depilo, compilo, conuello.
κατατιτραίνω, idem quod seq.
κατατιτράω, ῶ, f. κατατρήσω, perforo, pertundo, perterebro. Perf. part. pass. κατατετρημένος.
κατατιτρώσκω, f. κατατρώσω, saucio, vulnero.
κατατοκίζω, f. ίσω, fœnore obruo & exhaurio.
κατατολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo aduersus aliquem. item, audaci & fidenti animo, cum periculo etiam, facio aliquid.
κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio. 2) incisio, sectio, incisura, vt simplex.
κατάτονος, ε, ὁ, ἡ, deorsum tendens. 2) minus altus. A κατατείνω, *deorsum tendo.*
κατατοξεύω, f. εύσω, sagitta peto. 2) sagitta configo, confodio.
κατατραυματίζω, fut. ίσω, saucio, vulneribus conficio.
κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.
κατατρέπω, f. ψω, in fugam verto, fugo.
κατατρέχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto. 2) insector, inuehor, reprehendo. 3) percurro, lustro, considero. aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν.
κατατρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.
κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, confrico. 2) consumo vel tero tempus. κατατριβῆναι, aor. 2. pass. ætatem consumsisse. perf. pass. κατατέτριμμαι, ætatem consumsi in.
κατατρίζω, f. ίσω, strido, stridorem edo.
κατατρίχιος, ε, ὁ, ἡ, instar pili tenuis. A θρὶξ, *pilus.*
κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.
κατάτροπος, ε, ὁ, ἡ, deorsum versus, deorsum vergens, decliuis. Hes. A κατατρέπω.
κατατροχάζω, f. άσω, decurro, incurro. 2) roto.
κατατρόχασος, ε, ὁ, ἡ, qui curru transiri potest.
κατατρυπάω, ῶ, terebro.
κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector, 2) luxu diffluo, delicate admodum viuo. 3) luxurior in aliqua re.
Κατατρύχω, attero, contero. 2) adfligo, vexo.
Κατατρύω, f. ύσω, idem.
Κατατρώγω, comedendo seu corrodendo consumo, comedo.
Κατατυγχάνω, euenio. 2) consequor, adsequor. κατατυχὼν, aor. 2. part. voti compos. inf. κατατυχεῖν, assequi.
Κατατυραννέω, ῶ, f. ήσω, tyrannidem exerceo.
Καταυαίνω, arefacio.
Καταυγάζω, f. άσω, illumino, illustro. 2) resplendeo, luceo.
Καταυγασμὸς, ε, ὁ, illuminatio, illustratio. A præc.
Καταυγάστειρα, ἡ, quæ illuminat. Ab eod.
Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.
Καταῦθι, *Adu.* illic.
Καταυλακίζω, f. ίσω, sulco.
Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia modulor. *Pass.* καταυλέομαι, ῦμαι, tibiæ cantum audio. 2) tibiis personor, impleor & obruor, item demulceor a strepitu tibiarum. 3) exsibilor & derideor.
Καταύλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus. A pr.
Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, stationem habeo. 2) deuertor, castra metor, consideo.
Καταυτίκα, *Adu.* statim, illico.
Καταυτόθι, *Adu.* ibi, illic, istic.
Καταυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior contra.
Καταύω, f. αύσω, torreo, exuro. 2) aboleo.
Καταφαγᾶς, ᾶδος, ἡ, nepos, helluo, ganeo. A seq.
Καταφαγεῖν, aor. 2. (Præs. inus.) peredere, edere, deuorare. 2) consumere, absumere, per luxum abligurire. καταφάγομαι, deuorabo.
Καταφαίνομαι, appareo, videor esse.
Καταφάνεια, ας, ἡ, claritus, perspicuitas. A seq.
Καταφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, apertus.
Καταφαντάζω, f. άσω, idem quod φαντάζω.
Καταφαντὸς, ἡ, ὸν, adfirmatiuus, qui adfirmari potest, adfirmandus. (sed hoc potius κατάφατος.) A κατάφημι. 2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A καταφαίνομαι.
Καταφανῶς, *Adu.* aperte, euidenter, manifeste. A καταφανής.
Καταφαρμακεύω, f. εύσω, veneficio delinio. 2) lenocinio adficio, fuco.
Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, f. ξω, veneno lædo, veneno noceo.
Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adsensu. A κατάφημι.
Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.
Καταφατίζω, dico contra aliquem. 2) sancte polliceor, affirmo.
Καταφατικὸς, ἡ, ὸν, adfirmans. A κατάφημι.
Καταφατικῶς, *Adu.* adfirmando.
Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno, verbis deprimo.
Καταφέγγω, fulgore percello.
Καταφέρεια, ας, ἡ, procliuitas. A seq.
Καταφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, decliuis, pronus, procliuis. 2) infirmus, imbellis. 3) libidinosa, meretrix. 4) omninoque intemperans in quocunque genere. A seq.

Καταφέρω, deorſum fero, defero, demitto. 2) deiicio, deturbo. 3) adigo, allido, incutio. καταφέρομαι, deferor, appello. κατενεχθεὶς, aor. 1. part. delatus, appulſus. in act. κατενεγκὼν, qui detulit, adegit.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. καταφευκτέον, confugiendum.

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, aio, adfirmo, confirmo. 2) denuncio, defero.

Καταφημίζω, f. ίσω, diuulgo, famam ſpargo. κατεπεφήμιςαι, fama fert.

Κατάφημος, famoſus. Gl. Vet. A φήμη.

Καταφθάνω, peruenio, aduenio. 2) opprimo aliquem, inuado.

Καταφθανῦμαι, idem, apud Aeſchyl. A pr.

Καταφθείρω, corrumpo, perdo.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo. 2) contabeſco, diſpereo.

Καταφθίνω, conſumo tabe. 2) *paſſ.* tabeſco, marceſco, intereo.

Καταφθίω, f. ίσω, perdo, interficio.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, deſtructio, vaſtatio. 2) maceratio. 3) ſtupratio. 4) internecio, ſtrages, cædes. 5) mors æterna, ſcriptores eccl. 6) vita improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deoſculor, oſculor.

Καταφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, ſentio in philoſophia contra aliquem, ſ. diſputo. 2) philoſophica diſputatione vinco. 3) ſilentio & modeſtia, ſ. patientia vinco.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, imflammo. καταφλέγομαι, deflagro. καταφλεχθεὶς, aor. 1. paſſ. part.

Κατάφλεκτος, ον, combuſtus.

Καταφλεξίπολις, ὁ, ἡ, exuſtor, vaſtator vrbis. Ex ſeq. & πόλις.

Κατάφλεξις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio. 2) deblatero, nugas effutio.

Καταφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterreo, conterreo.

Κατάφοβος, ε, ὁ, ἡ, formidoloſus, plenus timoris. 2) exterritus.

Καταφοινίσσω, rubro colore tingo, cruento.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio. 2) diſcedo.

Καταφονεύω, cædem perpetro, occido.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, lapſus, caſus, etiam occaſus ſolis. 2) ictus. 3) adliſio. 4) altus ſopor, grauis ſomnolentia. *Aquila.* 5) inuectiua, obiurgatio grauis. 6) merces operarum. Poll. A καταφέρω.

Καταφορέω, ῶ, f. ήσω, deueho, defero.

Καταφορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, cum impetu incurrens, inuectiuus. A καταφορὰ.

Καταφορικῶς, *Adu.* vehementer, aſpere. A pr.

Κατάφορος, ε, ὁ, ἡ, procliuis, pronus, propenſus, proprie & tropice. 2) qui defertur, delabitur. A καταφέρω.

Καταφορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono.

Καταφορτικὸς, ἡ, ὸν, oneroſus. 2) vehemens.

Κατάφορτος, ον, onuſtus.

Κατάφραγμα, ατος, τὸ, munimen.

Καταφράζομαι, f. άσομαι, conſidero, animaduerto.

Κατάφρακτος, ε, ὁ, ἡ, loricatus. A ſeq.

Καταφράσσω, vel άττω, f. ξω, munio, ſepio. 2) lorica munio.

Καταφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, ſperno, deſpicio. 2) *cum Acc. pro* adfecto, inpr. dolose meditor, apud Herodot. vnde ap. ὁ. καταφρονῦντες, impoſtores, fraudulenti, prævaricatores. 3) in fines alienos irruo hoſtiliter, ſc. quia hoſtes contemno h. e. non timeo. *nam & 4) eſt* non timeo, contemtim, vt quem nil timeam, tracto: vt & latini *contemno* dicunt.

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemtus, contemtio. 2) hoſtilis irruptio in fines alienos. A pr.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemtus, deſpectio. Ab eodem.

Καταφρονητὴς, ε, ὁ, contemtor. Ab eod.

Καταφρονητικὸς, ἡ, ὸν, ad contemnendum propenſus, qui facile contemnit. A pr.

Καταφρονητικῶς, *Adu.* contemtim, per contemtum. A pr.

Καταφροντίζω, fut. ίσω, iocoſe fictum ab Ariſtophane, ὀκ ἀπολώλεκ' ἀλλὰ καταπεφρόντικα, ſcil. θοιμάτιον, non amiſi veſtem, verum ſtudiis impendi, *ich habs verſtudirt.*

Καταφρύαγμα, ατος, τὸ, faſtus, ſupercilium.

Καταφρυάσσομαι, άττομαι, propr. de equo ſæviente in frenum. 2) gloriam mihi adverſus aliquem adſumo, effero me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo. 2) cremo.

Καταφρύσσω, vel φρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγγάνω, confugio, A καταφεύγω.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον, ε, τὸ, perfugium. Ab eodem.

Καταφυλαδὸν, *Adu.* per tribus, tributim, per gentes. A φυλὴ.

Καταφυλάσσω, vel καταφυλάττω, fut. ξω, obſeruo.

Καταφυλλοροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, abiicio. E κατὰ, φύλλον & ῥόος.

Καταφύξιμος, ε, ὁ, ἡ, ad quem perfugium eſt.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, perfundo.

Καταφύτευσις, εως, ὁ, plantatio. A ſeq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, conſero.

Κατάφυτος, ε, ὁ, ἡ, conſitus, arboribus conſitus. E κ. & φυτὸν, *planta.*

Καταφωνεῖν, perſonare, *de cicadis.*

Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid ſono expletur.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo. 2) deprehendo & comperio. 3) ſcrutor, exquiro.

Κατάφωρος, ε, ὁ, ἡ, deprehenſus in facinore, manifeſtus reus. E κ. & φὼρ, *fur.*

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illuſtro. 2) baptizo, apud Scriptores Eccl.

Καταχαίνω, dehiſco. 2) derideo cum cachinno.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicuius, aliorum malis lætor, inſulto.

Καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fuſtes congero.

Καταχαλάω,

ταχαλάω, ῶ, demitto per funem.

ταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum instrumentum: *si lectio vera apud Plut.*

τάχαλκος, ου, ὁ, ἡ, æratus.

ταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco. A pr.

ταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono. 2) in gratiam alicuius facio. 3) populariter & ambitiose loquor. Dicitur autem plerumque in partem deteriorem, vt præter ius alicui condonare, concedere &c.

ταχαριστικὸς, οῦ, ὁ, largitor. A pr.

τάχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium.

τάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. 2) irrisio cum cachinno.

ταχασμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, dehisco. 2) derideo.

ταχάσμησις, εως, ἡ, derisio, vt κατάχασμα, n. 2. A pr.

ταχίζω, f. ίσω, concaco.

ταχείρεος, ον, habilis manui, vt χερμάδιος. A χείρ.

ταχειροτονέω, ῶ, fut. ήσω, aduersus aliquem suffragium fero, suffragio condemno.

ταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per suffragia, condemnatio a plebe facta. A pr.

ταχεύω, profundo, idem quod seq.

ταχέω, defundo, effundo. 2) offundo, profundo. aor. 1. κατέχευα.

ταχήνη, ης, ἡ, derisio, contemtus. A καταχαίνω.

ταχηρεύω, vidua sum, in viduitate ago.

ταχὲς, έος, τὸ, sonorum, streperum. *Dorice* pro κατηχὲς, a κατηχής.

ταχθέω, molestia afficio.

τάχθομαι, rei alicuius molestia adficior.

ταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus, infernus, infernalis. καταχθόνιοι, inferi, mortui.

ταχλαινόω, vestio, proprie læna, veste pinguiori.

ταχλευάζω, fut. άσω, ludificor, irrideo, subsanno, cauillor.

ταχλιδάω, ῶ, delicias facio, insolens sum.

ταχλοος, ον, valde viridis. A χλόη, *herba.*

ταχορδεύειν, intestina & ventrem s. etiam carnem concidere, secare, καταχειρουργεῖν. Herodot.

ταχορδέω, idem. 2) interficio, concido. Ab eod.

ταχόρευσις, εως, ἡ, species cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob deuictum Pythonem ouans describebatur.

ταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, absumo in choragio, absumo in apparatu ludorum choricorum. 2) suppedito, largior, erogo. 3) effundo, large contribuo.

ταχόω, inus. sed fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda suppeditat verbo καταχωννύω, humo congesta tego, humo vel arena obruo.

ταχράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, abutor, immodice vtor, absumo, profundo. 2) vtor, *in bonam partem.* 4) male accipio verberibus, morte adficio, interficio. 3) vtendum accipio.

ταχρέμπτομαι, exscreo in, conspuo. 2) despuo.

Κατάχρεος, ου, ὁ, ἡ, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppressus, obæratus. 2) obnoxius. Hinc τὰ κατάχρεα, ων, bona oppignerata & obærata.

Κατάχρησις, εως, ἡ, abusio, abusus. 2) vsurpatio, etiam in bonam partem. 3) catachresis. Figura rhetorica. A καταχράομαι.

Καταχρηστικὸς, ἡ, ὸν, abusiuus. Ab eodem.

Καταχρηστικῶς, *Adu.* abusiue. A pr.

Κατάχρισις, εως, ἡ, inunctio. A καταχρίω.

Κατάχρισμα, ατος, ἡ, vnguentum. Ab eodem.

Κατάχριστος, ου, ὁ, ἡ, inunctus, perlitus. A seq.

Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.

Κατάχρυσος, ου, ὁ, ἡ, auro inductus, inauratus.

Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.

Καταχρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo.

Καταχρώννυμι, vel καταχρωννύω, f. ύσω, idem.

Κατάχυμα, ατος, τὸ, perfusio, infusio, adspersio. A καταχύω.

Κατάχυσις, εως, ἡ, idem. 2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel mensæ infertur. Ab eodem.

Κατάχυσμα, ατος, τὸ, adspergo, inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emtorum seruorum ad focum sedentium, vel etiam sponsorum, effundi solebant. Ab eod.

Καταχυσμάτιον, ου, τὸ, iusculum & condimentum, quo perfunditur caro assa. Dim. pr.

Κατάχυτλον, ου, τὸ, vas, quo lauantes perfunduntur a balneatoribus.

Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono. 2) occido.

Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inus.

Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.

Καταχωνεύω, f. εύσω, conflo.

Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inus. καταχόω, aggerem duco. 2) terra obruo, obruo. aor. 1. part. pass. καταχωσθεὶς, obrutus.

Καταχωρίζω, f. ίσω, semoueo. 2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo. 2) in literas refero, in tabulario repono.

Καταχωρισμὸς, οῦ, ὁ, collocatio. 2) relatio in literas, in tabularium &c. A pr.

Καταψαίρω, commoueor.

Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.

Καταψάω, ῶ, f. ήσω, tergendo siccandoue demulceo, detergeo, demulceo.

Καταψεκάζω, f. άσω, irroro, rore adspergo. 2) adspergo.

Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo. 2) falsis criminibus infamo quem.

Καταψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico in aliquem, falso testimonio oppugno & opprimo quem.

Κατάψευσις, εως, ἡ, figmentum, mendacium, obtrectatio. A pr.

Καταψευσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταψεφω, tenebras offundo.

Καταψηφίζομαι, fut. ίσομαι, censeo, decerno, pronuncio. 2) sententiam fero aduersam, damno, item antiquo.

Καταψηφισμὸς, ȣ, ὁ, condemnatio. A pr.
Καταψήφισις, εως, ἡ, idem.
Καταψήχω, f. ξω, mulceo, permulceo, frico, abrado, deſtringo, detergo. 2) æquo, complano. 3) contero, contundo.
Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, depilo, compilo. 2) complano.
Καταψοφέω, f. ήσω, perſono locum.
Κατάψυκτος, ȣ, ὁ, ἡ, refrigeratus, qui refrigerari poteſt. A καταψύχω.
Καταψυκτικὸς, ἡ, ὸν, refrigerandi vim habens. A pr.
Κατάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio.
Κατάψυχρος, ȣ, ὁ, ἡ, frigidus, prægelidus.
Καταψύχω, f. ξω, refrigero. 2) areſacio, exſicco. 2) ſedo, refocillo.
Κατάωρος, ον, immaturus ætate. E κ. & ἄωρος.
Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, ſponſione, vel ſatisdatione obſtringo. 2) deſpondeo, vel deſponſatam trado. κατεγγυημένη, deſponſa, ſponſa.
Κατεγγύη, ης, ἡ, deſponſio. Philox. 2) ſponſio, ſtipulatio.
Κατεγγυητικὰ, ſponſalia. Gloſſ. Vet. A κατεγγυῶ.
Κατεγκαλέω, ῶ, in iudicium voco, actione conuenio. 2) accuſo.
Κατέγκειμαι, irruo, incumbo in, inſto, vrgeo.
Κατέγκλημα, ατος, τὸ, criminis intentio, criminatio. 2) crimen ipſum. 3) accuſatio. A κατεγκαλέω.
Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, feſtino.
Κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio. 2) hiante ore illudo, irrideo.
Κατεγχέω, f. εύσω, defundo in.
Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio, delicato faſtidio reiicio.
Κατεδαφίζω, f. ίσω, ſolo æquo. 2) ſolo allido.
Κατέδω, comedo, conſumo. f. εδȣ̃μαι, perf. κατεδηδοκώς. aor. 1. paſſ. κατηδέσθην. perf. paſſ. κατεδηδεσμένος.
Κατεθίζω, f. ίσω, conſuefacio.
Κατείβω, effundo, perfundo. κατείβομαι, defluo, fluo.
Κατείδω, inuſit. Sed hinc κατεῖδον, conſpexi. κατειδὼς, conſpicatus.
Κατείδωλος, ȣ, ὁ, ἡ, idolis refertus, iis deditus.
Κατεικάζω, f. άσω, coniicio.
Κατεικὴς, έος, ὁ, ἡ, cedens, obſequens, moriger. Ab εἴκω.
Κατειλέω, ῶ, fut. ήσω, implico. 2) colligo in arctum, in orbem conglobo. 3) inuoluo.
Κατείλησις, εως, ἡ, inuolutio. A pr.
Κατειλίσσω, obuoluo.
Κατείλλω, coarctatum & quaſi concluſum teneo, in anguſtum cogo.
Κατειλυσπάομαι, ῶμαι, corpus inſtar ſerpentis traho. E ſeq. & σπάομαι.
Κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.
Κατειλωτίζω, fut. ίσω, in ſeruitutem redigo, mancipio. Ab εἵλως.
Κάτειμι, deſcendo. 2) redeo, reuertor.
Κατείργω, f. ξω, arceo. 2) ſubigo, compello.
Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per diſſimulationem deludo. 2) cauillor.
Κατεκλύω, frango alicuius vires, impetum &c.
Κατεκφεύγω, effugio.
Κατελαύνω, depello.
Κατελέγχω, f. ξω, redarguo, conuinco.
Κατελεέω, ῶ, miſereor, commiſeror.
Κατέλευσις, εως, ἡ, deſcenſus, aduentus, reditus.
Κατελίσσω, Ion. pro καθελίσσω, conuoluo.
Κατελπίζω, f. ίσω, ſpero, ſpem concipio.
Κατελπισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſpes. A pr.
Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adſpicio.
Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conſpergo.
Κατεμματέω, demitto, immitto. Nicand. vid. *ſimpl.*
Κατεμπάζω, corripio, vrgeo, apud Nicand.
Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo. 2) efflo, exſufflo.
Κατεναίρω, interficio, corrumpo, aor. 1. m. κατενήρατο, interfecit.
Κατέναντι, *Adu.* ex aduerſo, e regione. 2) aduerſus, obuiam.
Κατεναντία, ίον, *Adu.* idem.
Κατεναρίζω, interficio, occido, iugulo, perf. paſſ. κατηναρισμένος.
Κατενδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus.
Κατένεξις, εως, ἡ, lapſus ex alto. Ab inuſ. κατενέγκω, v. καταφέρω.
Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.
Κατεντείνομαι, enixe contendo, flagito.
Κατεντευκτὴς, ȣ̃, ὁ, qui aliquem conueniens accuſat vel alium, vel ipſum. A κατεντυγχάνω.
Κατεντρυφάω, ῶ, inſulto. Philox. κατεντρυφᾷν, inſoleſcere.
Κατεντυγχάνω, conuenio, compello aliquem contra alium, defero apud aliquem, queror de quo apud quem, precor contra quem.
Κατενῶπα, vel κατένωπα, *Adu.* pro κατενώπιον, in conſpectu, coram.
Κατενώπιον, *Adu.* idem.
Κατεξανάστασις, εως, ἡ, oppugnatio, rebellio.
Κατεξαναστατικὸς, ἡ, ὸν, oppugnans, rebellis. A ſeq.
Κατεξανίσαμαι, contra aliquem inſurgo, oppugno. 2) contra futurum me præparo.
Κατεξετάζω, recognoſco.
Κατεξȣσιάζω, f. άσω, poteſtatem exerceo in aliquem, vel redigo in poteſtatem.
Κατεξȣσιαστικὸς, ἡ, ὸν, imperans, in poteſtatem redigens. A pr.
Κατεξȣ́σιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui eſt ſuæ poteſtatis, qui eſt ſui iuris & arbitrii. Ab ἐξȣσία.
Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio.
Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.
Κατεπάγω, induco, infero. 2) inuito, allicio.
Κατεπάδω, incanto. 2) mulceo, vt incantatores ſolent. 3) cantu oppugno, cantu expello. 4) blandis verbis cum aliquo loquor.
Κατεπαίρομαι, effero me aduerſus aliquem.
Κατεπακολȣ́θημα, τὸ, acceſſio, conſecutio, additamentum. Ab ἐπακολȣθέω.
Κατεπάλληλος, ον, alternus.
Κατεπείγω, vrgeo, compello. κατεπείγομαι, feſtino, propero, maturo, accelero. 2) ſtudioſus alicuius rei ſum. F. 1. κατεπειχθήσεται, vrgebitur.

Κατεπει-

κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισόδιον.
κατεπιδείκνυμαι, iacto me, glorior.
κατεπίθυμος, ὁ, ὁ, ἡ, cupidus. Gl. Vet. κατεπίθυμος, desiderabilis.
κατεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, periurio caussam subverto, vel iudicio vinco.
κατεπιτηδεύω, f. εύσω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter studioseque.
κατεπιφεύγω, f. ξω, confugio.
κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum iniicio.
κατέπω, contra aliquem loquor, dico.
κατεράσαι, defundere, quasi ab ἔρα, *terra*: vnde ἐράζω, *humo*.
κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago. 2) conficio, concoquo. 3) consumo. 4) profligo. 5) interficio. 6) operor. κατειργασμένος, perf. pass. excultus, elaboratus.
κατεργασία, ας, ἡ, confectio. 2) opificium. 3) concoctio, vt cibi, cultura & elaboratio, vt soli. A pr.
κατεργαστέον, expugnandum, enitendum est. Ab eod.
κατεργαστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conficiendi.
κατέργαστος, ὁ, ὁ, ἡ, excultus, ornatus, operosus.
κατεργὸς, ὸν, confectus, vt senio &c.
κατεργος, ὁ, ὁ, ἡ, labore excultus, τὸ κάτεργον, confectio, cultus, vsus. οἱ ὁ.
κατερεθίζω, f. ίσω, irrito, incito.
κατερείδω, f. είσω, superimpono.
κατερείκω, f. ξω, frango, contundo, scindo.
κατέρεικτος, ὁ, ἡ, confractus, conscissus. A pr.
κατερείπω, f. ψω, deiicio, diruo. κατερηρειμένος, perf. pass. dirutus.
κατερεύγω, eructo in, ructu effundo aut efflo in. κατήρυγεν, aor. 2. ructauit in faciem.
κατερεφὴς, ὲς, tectus, coopertus. A seq.
κατερέφω, f. ψω, tego, tectum impono.
κατερέω, ῶ, dico seu loquor contra, indico, obloquor. 2) edissero.
κατερητύω, detineo, retineo.
κατεριθεύομαι, contendo, litigo.
κατερίπω, idem quod κατερείπω.
κατερίπωσις, ἡ, destructio, vastatio. A pr.
κατερυθραίνω, rubefacio.
κατερυθριάω, rubore suffundor.
κατερυκάκω, detineo, remoror, vt hinc sit Homeri um μὴ κατερύκακε, ne detine: sed ibi legitur & κατερύκανε.
κατερυκάνω, detineo, remoror.
κατερύκω, f. ξω, idem.
κατερύω, f. ύσω, detraho, deduco.
κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, descendo, de itinere fere versus mare, in loca depressiora. 2) de oratore, scriptore, deuenio ad locum aliquem explicandum oratione. 3) redeo ab exilio, postliminio redeo. 4) inuehor, irrumpo.
κατεσθίω, edo, peredo, voro, deuoro.
κατεσπευσμένως, *Adu.* festinanter, accelerando. A κατεσπευσμένος, quod est part. perf. pass. a κατασπεύδω, *festino*.
κατεσπουδασμένως, *Adu.* studiose, dedita opera, item, bona fide. A κατεσπουδασμένος, part. perf. pass. verbi κατασπουδάζω, *festino*.
Κατέτος, *Adu.* quotannis, pro κατ' ἔτος.
Κάτευγμα, ατος, τὸ, imprecatio, diræ. 2) res voto promissa, donum votiuum. A κατεύχομαι.
Κατευδαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum, beatum prædico.
Κατευδοκέω, laudo quem, probo.
Κατευημερέω, ῶ, prospere ago, felix sum. 2) gratia & auctoritate polleo. 3) auctoritate & gratia supero.
Κατευθικτέω, ῶ, f. ήσω, scopum ferio. 2) rem acu tango. 3) adsequor. Ab εὔθικτος, *tactu facilis*.
Κατευθὺ, *Adu.* recta, pro κατ' εὐθύ.
Κατευθυντηρία, ας, ἡ, amussis, regula fabrilis. A seq.
Κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
Κατευθυντὴς, ὁ, ὁ, idem. A seq.
Κατευθύνω, dirigo. 2) rego, moderor. 3) compono, constituo. 4) multo. 5) commode ago seu viuo, felici successu gaudeo. 6) recta incedo.
Κατευκαιρέω, occasione dextre vtor.
Κατευκλέω, permulceo, delinio, sedo. E κ. εὖ & κηλέω, vel ab εὔκηλος.
Κατευκτικῶς, *Adu.* optando, precandi caussa.
Κατευλογέω, ῶ, prædico, laudibus extollo. 2) fausta precor.
Κατευμαρίζω, verbis aliquid leuo. 2) leuo, eleuo. 3) complano. 4) facile aliquid reddo.
Κατευμεγεθεῖν, superiorem esse, dominari. Ab εὐμεγέθης.
Κατευνάζω, f. άσω, sopio. 2) sedo, paco. 3) finio. 4) in pass. & med. quiesco, requiesco. 5) cubo, dormio.
Κατευνασμὸς, ὁ, ὁ, dormitio, somnus. A pr.
Κατευναστήριον, τὸ, cubiculum, cubile.
Κατευναστὴς, ὁ, ὁ, cubicularius. 2) qui sponsam ducit dormitum.
Κατευναστικὸς, ἡ, ὸν, vim sopiendi, sedandi habens. A κατευνάζω.
Κατευνάω, ῶ, vnde aor. 1. pass. κατευνηθέντα, sopitum. idem quod κατευνάζω.
Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, prosperum iter præbeo, 2) fortuno. Et *in pass.* κατευοδοῦμαι, prosperor, prospere ago.
Κατευόδωσις, εως, ἡ, successus, prosperatio. Gl. Vet. A pr.
Κατευορκέω, ῶ, f. ήσω, sancte & religiose iuro.
Κατευόροφος, ον, bene tectus, pulcre laqueatus. E κ. εὖ & ὄροφος.
Κατευπορέω, abundo, vt simplex.
Κατευρύνω, dilato.
Κατευστοχέω, ῶ, f. ήσω, bene collimo. 2) coniecto bene.
Κατευτελίζω, f. ίσω, eleuo, parui facio.
Κατευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, instruo, ordino.
Κατευτυχέω, ῶ, f. ήσω, feliciter ago in.
Κατευφημέω, ῶ, f. ήσω, fausta acclamatione prosequor. 2) laudo, collaudo.
Κατευφραίνω, exhilaro.
Κατευχειρίζω, idem quod κατευμαρίζω, n. 3.

Κατευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obsecratio, votum. 2) imprecatio. Gl. Vet. A seq.

Κατεύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, deuoueo. 2) magnopere precor. 3) precor. 4) votum facio. 5) opto. 6) glorior, me iacto. 7) vitupero. Plat. E κατὰ & εὔχομαι, *precor*.

Κατευωχέω, epulis excipio. ῦμαι, epulor.

Κατεφίσαμαι, insurgo in aliquem.

Κατεχθραίνω, odio prosequor, inimicus sum alicui.

Κατεχμάζω, f. άσω, idem quod ἐχμάζω.

Κατέχω, fut. καθέξω, vel κατασχήσω, detineo, retineo. 2) teneo, occupo, possideo. 3) contineo, cohibeo, coerceo. 4) sustineo, v. c. impetum. 5) applico, appellor, de nauigantibus, aduenio, accedo. 6) in structura cum substantiuis varias accepit significationes, quæ simpliciter non commode exprimuntur. Vt histriones scenam, scurræ conuiuium κατέχειν dicuntur, lat. tenere, qui placent, in quos omnes sunt intenti: fama κατέχειν, obtinere, dominari, regnare, quæ peruulgata est &c. Et adhæc *in pass.* numine sum adflatus.

Κατηβολέω, ῶ, animam ago, linquor animo. Nicand. A seq.

Κατηβολὴ, ῆς, ἡ, deliquium animi. A καταβάλλω.

Κατηγεμὼν, Ion. pro καθηγεμὼν, dux.

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι.

Κατηγορέω, ῶ, f. ήσω, reprehendo, aduersus aliquem loquor. 2) indico, arguo, defero nomen, accuso. 3) demonstro, prædico, enuncio: in logicis.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, de quo quis accusatur, crimen, quod obiicitur. 2) accusatio. 3) quod de aliquo dicitur vel prædicatur, prædicatum, ap. Logicos. A pr.

Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio. 2) Categoria, Prædicamentum, apud Logicos. Ab eod.

Κατηγορικὸς, ἡ, ὸν, accusatorius. 2) delator. 3) ad Prædicamentum pertinens. A κατήγορος.

Κατηγορικῶς, *Adu.* accusatorie, criminose. A præc.

Κατήγορος, ου, ὁ, ἡ, accusator. A κατηγορέω.

Κατήκοος, ου, ὁ, ἡ, dicto audiens, moriger. 2) imperio subiectus. 3) attentus. 4) explorator auritus, auscultator. 5) auditor. A κατακούω.

Κατήκω, Ion. pro καθήκω.

Κατηλιψ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum sustinens. 2) scala.

Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio. E κ. & ἀλογέω.

Κατηλοκίζω, f. ίσω, fulco. Ab ἀλοκίζω.

Κάτηλυς, υδος, ὁ, ἡ, decliuis. Nonnus. A κατέρχομαι.

Κατηλυσία, ας, ἡ, descensus. A pr.

Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Κατημαρ, *Adu.* indies, quotidie, singulis diebus.

Κατημελημένως, *Adu.* contemtim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημένος, *neglectus, vilis*, perf. part. pass. a καταμελέω.

Κατημύω, demitto, v. c. operculum cistæ, item animum dolore &c. Ab ἡμύω.

Κατηναγκασμένως, *Adu.* coacte, necessario. A καταναγκάζω.

Κατήνεμος, ου, ὁ, ἡ, ventis obnoxius, ventis expositus, ventosus. Ab ἄνεμος.

Κάτηξις, ἡ, Ion. confractio. A κατάγω. 2) reditus, damnum. A καθήκω.

Κατηορος, ου, ὁ, ἡ, dependens, demissus. E κ. & ἀείρω, *tollo*.

Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo. 2) lenis & placidus sum. Hom. κατηπιόωντο, leniebantur, pro κατηπιάοντο, κατηπιῶντο, imp. pass.

Κατηρεμέω, ῶ, f. ήσω, & κατηρεμίζω, f. ίσω, tranquillo, sedo. Ab ἠρέμα.

Κατηρεφὴς, εος, ὁ, ἡ, tectus, coopertus, opacus, item plenus, redundans. Ab ἐρέφω.

Κατήρης, ῆρες, suspensus. 2) accommodatus, apparatus, instructus. A κ. & ἄρω, *apto*.

Κατήφεια, ας, ἡ, vultus demissus, pudor cum mœrore. A κατηφὴς.

Κατηφέω, ῶ, f. ήσω, sum vultu demisso præ tristitia aut pudore. Ab eodem.

Κατηφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est vultu præ mœrore aut pudore demisso, pudibundus, subtristis, mœstus. E κάτω, *deorsum*, φάος, *vultus, oculus*. (vel potius ἅπτω, *figo*.)

Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, recto vultu intueri non audeo præ pudore. poët. κατηφιόων. partic. pro κατηφιάων, κατηφιῶν. A pr.

Κατηφὼν, όνος, ὁ, probrosus, qui dedecori est. Hom. Ab eod.

Κατηχέω, ῶ, f. ήσω, sono, insono, persono, obtundo aures fremitu, e. c. æneorum valde frementium, quod fieri solebat in ingressu sacrorum Eleusiniorum, aliorumque arcanorum, initiandis. quod deinde traductum est ad traditionem elementorum Christianismi. 2) insono aliquid auribus alicuius, viua voce doceo aliquem, item, doceo simpliciter. 3) doceo artis alicuius rudimenta, Christianismi. quod tamen Ecclesiasticis modo interdum dicitur. aor. 1. pass. κατηχηθεὶς, edoctus, informatus.

Κατήχημα, ατος, τὸ, sonitus. A pr.

Κατηχὴς, έος, ὁ, ἡ, sonorus, streperus. E κ. & ἦχος, *sonus*.

Κατήχησις, εως, ἡ, obtusio aurium, & stupefactio sensuum, quæ fit pulsatione & concrepatione æneorum, quibus quis circumsonatur. 2) institutio. 3) doctrinæ christianæ elementa. A κατηχέω.

Κατηχητὴς, ου, ὁ, doctor. 2) qui tradit elementa, qui initiat.

Κατήχητοι, qui initiantur. Vulg. Lex. e Dionys. Areop.

Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod κατηχέω.

Κατηχισμὸς, ου, ὁ, institutio. 2) disciplinæ, in primis Christianismi, elementa. A κατηχίζω.

Κατηχιστὴς, ου, ὁ, doctor, qui elementa, in primis doctrinæ Christianæ, tradit. Ab eodem.

Κατηχιστικὸς,

ατηχιστικὸς, ἡ, ὸν, ad inſtitutionem in re aliqua pertinens. Ab eod.

ατηχόμενα, vel κατηχεμένια & κατηχεμενεῖα, ων, τὰ, loca, in quibus ſtabant catechumeni, tabulæque catecheticæ adſeruabantur. A κατηχέω.

ατιάπτω, f. ψω, lædo, corrumpo. Ab ἰάπτω.

ατιὰς, άδος, ſcalpellum, quo fetus, aut abſceſſus ex vtero exſcinditur. Ion. pro καθιὰς. A ſeq.

ατίημι, Ion. pro καθίημι, demitto.

ατίζω, Ion. pro καθίζω, colloco.

ατιθὺ, *Adu.* recta, e regione, ex aduerſo. E κατὰ & ἰθὺ, rectum.

ατιθύνω, dirigo.

ατικετεύω, Ion. pro καθικετεύω, ſupplico.

ατικμαίνω, humecto. 2) mollio.

ατιλλαίνω, idem quod ſeq.

ατίλλω, conuoluo, contorqueo, vt ſimplex. 2) implico, confundo, vt verba in pronunciando. 3) oculis contorquendis irrideo.

ατιλλωπέω, ῶ, idem quod pr. n. 3.

ατιλλώπτω, idem. 2) ſtrabis ſeu contortis oculis intueor.

ατιλύω, fut. ύσω, limo obduco, vnde aor. I. paſſ. κατιλυθεὶς, oblimatus. Ab ἰλύς.

ατιόω, ῶ, rubigine obduco, ſeu conſumo. κατιόομαι, ῦμαι, rubigine conſumor. perf. part. κατιωμένος.

ατισχναίνω, idem quod κατισχνόω.

άτισχνος, ε, ὁ, ἡ, macer, gracilis.

ατισχνόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, emacio. 2) diligenter examino, minutiſſima quæque perueſtigo.

ατισχύω, f. ύσω, viribus valeo aduerſus aliquem, obruo, deprimo, deiicio præpollentia virium. 2) inualeſco. 3) poſſum. 4) roboro, corroboro. 5) conor, & 6) *In Paſſ.* viribus alicuius opprimor, vincor, cedo.

ατίσχω, coerceo, contineo, ſiſto. 2) appello, deuenio aliquo, vt v. c. nauim, aut iumentum aliquo adigo, & ibi applico.

ατοδυνάω, ῶ, dolore conficio. κατοδυνῶμαι, dolore conficior.

ατοδύρομαι, deploro, defleo.

ατοικὰς, άδος, ἡ, domeſtica. A κάτοικος.

ατοικέσια, ων, τὰ, ſolemne anniuerſarium, quo die quis aliquo habitatum conceſſerat. Ab eod. ſ. a ſeq.

ατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito.

ατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.

ατοικητήριον, ε, τὸ, idem. ſc. χωρίον.

ατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus. 2) colonia. 3) præfectura. 4) oppidum. 5) pagus. 6) coloniæ deductio. A κάτοικος.

ατοικίδιος, ια, ιον, vel κατοικίδιος, ε, ὁ, ἡ, domeſticus, domi noſtræ degens. Ab eod.

ατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco. 2) habitatum mitto. 3) condo, ædifico. 4) incolis frequento. κατοικίζομαι, habitatum mittor, colloco.

ατοικις, ἴδος, ἡ, domeſtica, in domo habitans. A κάτοικος.

ατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus. 2) oppletio loci, quæ fit ſtructuris ibi deponendis. 3) deductio coloniæ.

Κατοικισμὸς, ε, ὁ, domicilium.

Κατοικιςὴς, ε, ὁ, deductor coloniæ.

Κατοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico, oppleo ſtructuris.

Κατοικονομέω, ῶ, f. ήσω, diſpenſo.

Κάτοικος, ε, ὁ, ἡ, habitator, incola.

Κατοικοφθορέω, ῶ, f. ήσω, domum & familiam, ſ. rem familiarem conſumo ac perdo.

Κατοικτείρω, miſeror. aor. I. part. κατοικτείρας.

Κατοικτίζω & κατοικτίζομαι, commiſeror. 2) conditionem meam defleo.

Κατοίκτισις, εως, ἡ, miſeratio, miſericordia.

Κατοίκτρισις, εως, ἡ, idem. Ab οἰκτρός.

Κατοιμώζω, in eiulatus erumpo, proſequor aliquid lamentis.

Κάτοινος, ε, ὁ, ἡ, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ab οἶνος.

Κατοινόω, ῶ, f. ώσω, vino inebrio, vino obruo.

Κατοίομαι, arroganter de me ſentio. οἱ ὁ.

Κατοίχομαι, morior. οἱ κατοιχόμενοι, mortui. quaſi delati κάτω, humum.

Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror, proſequor viſum aliquod cœptumue ominatione.

Κατοκλάζομαι, in genua procumbo, genua flecto.

Κατοκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me, pigror. 2) timeo, vereor, grauor. 3) non poſſum, nequeo.

Κατοκωχὴ, ἡ, idem quod κατοχή.

Κατόλεθρος, v. κατωλ. nam vtroque modo ſcribitur.

Κατολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, negligo, parui pendo.

Κατολισθαίνω, & κατολισθέω, ῶ, f. ήσω, ceſpito, delabor. κατολισθὼν, collapſus. aor. 2. part.

Κατολολύζω, f. ξω, proſequor aliquid ὀλολυγμῷ, læta acclamatione, iubilatu, vel etiam lamentatione, ploratu.

Κατολοφύρομαι, deploro, defleo.

Κατομβρέω, ῶ, f. ήσω, imbre madefacio, rigo. 2) humecto, madefacio. A κάτομβρος.

Κατομβρία, ας, ἡ, diluuium, e Gl. Vet. A ſeq.

Κάτομβρος, ε, ὁ, ἡ, imbre madens. 2) humidus, madidus.

Κατόμνυμι, & κατόμνυμαι, deiero. 2) contra aliquem iuro, oppoſito velut eius capite, vt caput eius, ſi peieris, diris deuotum ſit, vt parentes ſolebant κατὰ τῶν παίδων, oppoſito liberorum capite iurare. 3) ſincte iuro. 4) iureiurando confirmo. κατώμοσα. aor. I. iuraui.

Κατονειδίζω, f. ίσω, probris inceſſo, vitupero.

Κατονείδομαι, v. ὀνείδω.

Κατονομάζω, f. άσω, nomino. 2) denomino.

Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.

Κατονόω, ῶ, & κατόνομαι, vitupero, ſperno; vt hinc ſit Herodoteum μὴ με κατονοσθῇς, in aor. 2. coni. paſſ. ne me contemnas.

Κατοξύνω, acuo. A ſeq.

Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.

Κατοπάζω, a tergo premo, perſequor.

Κατόπιν, *Adu.* a tergo, retro, poſt. E κατὰ & ὀπίσω, vel potius ὄπις.

Κατόπισθε, vel κατόπισθεν, idem.

Κατοπτάω, ῶ, f. ήσω, asso, torreo.

Κατόπτευσις, εως, ἡ, adspectus, inspectio, speculatio.

Κατοπτευτήριος, ον, ad speculandum aptus. A seq.

Κατοπτεύω, speculor, adspicio, oculis lustro. 2) perspicio, animaduerto. A κατόπτης.

Κατοπτήρ, ῆρος, ὁ, speculator. 2) specillum, instrumentum, quo sedes mali diducitur, vt vitium latens cognosci possit.

Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτήριος. Est & nomen proprium rupis in Parnasso. A pr.

Κατόπτης, ου, ὁ, speculator, explorator. item inspector. A κατόπτομαι.

Κατοπτία, ας, ἡ, speculatio, contemplatio. A præc.

Κατόπτομαι, f. ψομαι, perspicio, video, cerno.

Κάτοπτος, ου, ὁ, ἡ, conspicuus, oculis expositus. 2) pertostus, assatus. Illud ab ὄπτομαι, hoc ab ὀπτάω. (sed hoc potius κατόπτητος.)

Κατοπτρίζω, f. ίσω, speculum imitor, imagines & reflexiones radiorum facio in modum speculi. κατοπτρίζομαι, in speculo me contemplor, intueor velut in speculo. A κάτοπτρον.

Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, specularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, sc. τέχνη, seu θεωρία Catoptrica, disciplina optices, quæ in reflexione radiorum versatur. Ab eod.

Κατοπτρικῶς, Adu. speculari ratione. A pr.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, speculum. 2) *Adi.* inuisibile. Aeschyl. A κατόπτομαι.

Κατοράω, ῶ, Ion. pro καθορῶ, prospicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere, florere viribus &c. Hesyh.

Κατοργιάζω, f. άσω, mysteriis, proprie Bacchi, initio, præparo, repleo hominem impetu mentis concitatæ. Ab ὄργια, quæ sunt sacra ὀργῆς contentionis & concitationis plena.

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, constituo. 2) felici successu rem gero, item recte & laudabiliter. 3) bene constituo, ordino, v. c. ciuitatem, regnum &c.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter gesta, facinus felici successu patratum. 2) recte factum, bonum opus. 3) beneficium dei erga homines. κατορθώματα, fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum (bellicarum inprimis) prosper, victoriæ. A κατορθόω.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix gestio, res feliciter gesta, prosper successus. 2) recta effectio. 3) directio. 4) correctio.

Κατορθωτὴς, ου, ὁ, moderator, instaurator, corrector.

Κατορθωτικὸς, ἡ, ὸν, qui recte efficere omnia solet, ad res bene gerendas idoneus.

Κατορρωδέω, ῶ, f. ήσω, timeo, cunctor, defugio, detrecto.

Κατορυκτὸς, ἡ, ὸν, defossus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defossio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, f. ξω, defodio, terra obruo. 2) sepelio.

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defossio. A pr.

Κατορχέομαι, οῦμαι, saltando delecto. 2) salto contra aliquem, h. e. in eius contumeliamque, vt ei illudam, ægreque faciam. Inde illudo, insulto.

Κατορχίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum simile palmeo e ficis, vinaceis & aqua, demulcens lenitudine sua; vnde a præc. ductum verbum putant.

Κατουδαῖος, in solo fundoue constitutus. 2) subterraneus. κατουδαῖοι, inferi.

Κατουλὰς, άδος, ἡ, sc. νὺξ, nox obscura. quasi ab οὖλος, noxius, perniciosus. (vel ὅλος, *solidus*.)

Κατουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco.

Κατουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cicatricem inducens. A præc.

Κατουρανόθεν, *Adu.* cœlitus.

Κατουρέω, ῶ, f. ήσω, meio in aliquem. 2) permeio. 3) infamo, ignominia afficio, dedecoro.

Κατουρίζω, vento secundo expando, explico, vt ventus secundus inspiret. 2) vento secundo vtor. 3) fortuna secunda vtor.

Κατουρόω, ῶ, f. ώσω, idem.

Κατοφείλω, idem quod simplex ὀφείλω.

Κατοφρυόομαι, supercilium tollo. 2) superbus fio, arroganter & fastose me erga aliquem gero.

Κατοφρυόομαι, οῦμαι, idem. κατωφρυωμένος, perf. part. pass. superbus, elati supercilii.

Κατοχεὺς, έως, ὁ, retinaculum, vt simplex.

Κατοχεύω, f. εύσω, idem quod ὀχεύω.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio. 2) possessio. 3) adflatus, instinctusque numinis cum sui compos mens non est, a diuino numine veluti constricta. 4) affectus vehemens cerebri, cum graui dolore, itemque stupore & immobilitate totius corporis coniunctus. A κατέχω.

Κατόχιμος, ου, ὁ, ἡ, numine adflatus, fanaticus. 2) quod possidetur, possideri potest, licet. οἱ ὁ. A pr.

Κάτοχος, ου, ὁ, ἡ, qui tenetur, v. c. somno. 2) qui captus tenetur. 3) tenaciter hærens. οἱ ὁ. 4) numine adflatus. 5) qui laborat κατοχῇ, n. 4. Vnde & κάτοχος, scil. νόσος, pro κατοχὴ. A κατέχω.

Κατόφως, *Adu.* continenter. 2) cum stupore. A pr. vbi v.

Κατοψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὀψοφ. luxuria, gula meas facultates prodigo & disperdo.

Κατοψοφαγία, ας, ἡ, idem quod ὀψοφαγία.

Κατοψιος, ου, ὁ, ἡ, oculis subiectus, conspicuus. A κατόπτομαι.

Κάττυμα, ατος, τὸ, corium. 2) machinatio dolosa.

Καττύω, f. ύσω, consuo, reficio consuendo, & quidem inprimis calceos, vt veteramentarius. 2) machinor, struo.

Κάτω, *Adu.* infra. 2) deorsum. 3) inferne, in inferiori parte. 4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus, inferior. 5) in sacris τὰ κάτω, homines terrenis addicti: item posteriores ap. Lucian. ὁ κάτω νόμος apud Demosth. (quæ dictio plerisque interpretum obscura visa est) lex superius recitatæ aut

aut scriptæ proxima subiecta, & continuo eam ordine excipiens in codice legum.

τωβλέπων, οντος, ὁ, catoblepon, bestia tauro similis, solo adspectu hominem interficiens. E pr. & βλέπω.

τύβλεψ Ἑρμῆς, despiciens Mercurius.

τώγειος, ου, ὁ, ἡ, subterraneus. E κ. & γέα, s. γῆ.

τώδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui dolore conficitur, ὁ, ὁ. Ex κατὰ & ὀδύνη, dolor.

τωδυνάω, dolore afficio, crucio, ὁι ό.

τωθε, vel κάτωθεν, Adu. ex inferiori loco, ab ima parte. 2) infra, deorsum, in inferiorem locum. 3) in imo, in profundo. A κάτω.

τωθέω, ῶ, detrudo, depello, deiicio.

τωκάρα, Adu. in caput, capite deorsum vergente.

τώλεθρος, ὁ, ἡ, perniciosus. E κ. & ὄλεθρος.

τωμάδιος, ου, ία, Ionice ίη, ιον, qui humeris fertur. 2) qui ex humeris pendet A seq.

τωμαδὸν, Adu. ex vel in humeris. A κάτωμος.

τωμίζω, humeris tollo. Ab eod.

τωμισμὸς, ου, ὁ, sublatio in humeros. 2) ministerium chirurgicum, quo humerus luxatus in suum locum reponitur. A pr.

τωμιστὴς, ου, ὁ, ἵππος, equus sternax, sessorem excutiens. Hes. Ab eod.

τωμος, ου, ὁ, qui est deiectis humeris, vel armis. E κατὰ & ὦμος, humerus, armus.

τωμοσία, ας, ἡ, iusiurandum. A seq.

τώμοσις, εως, ἡ, deieratio. 2) iusiurandum.

τωμοτικὸς, ἡ, ὸν, iurando seruiens, & quidem affirmatiue: vt νὴ est particula κατωμοτική.

τωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, vestis servilis, cui adsutus erat limbus e pelle ouina. E κάτω & νάκος, pellis ouina.

τωπιάω, ῶ, vultum demitto. A seq.

τωπὸς, ἡ, ὸν, qui oculos deiicit, vultum demittit ob mœrorem. E κάτω & ὤψ.

τωρ, ορος, ὁ, gubernator, rector, Homer. pro κάστωρ, a κάζω.

τώρυξ, ὁ, ἡ, defossus. κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defossi; Homerus κατωρυχέας, vocat, Pollux. κατώρυξ, propago, Gloss. Vet. nempe stirpes & virgulta humo defossa ad plantandum. E κ. & ὀρύσσω, fodio.

τωρυχής, έος, ὁ, defossus, ponitur ob Dat. κατωρυχέεσσι λίθοισι, defossis lapidibus, apud Hom. vid. κατώρυξ.

τώρυχος, ου, ὁ, ἡ, idem. A κατορύσσω.

τωτερικὸς, ἡ, ὸν, agens, pellens εἰς τὰ κατώτερα μέρη ad partes corporis inferiores. Epith. medicamenti deorsum purgantis. A seq.

τώτερος, inferior. κατώτατος, infimus, imus. κατωτέρω. Adu. inferius. κατωτάτω, Adu. imo loco, maxime infra. A κάτω.

τωφαγᾶς, ᾶ, ὁ, nomen auis. 2) cognomen comicum Cleonymi apud Aristoph. E κατὰ & φαγεῖν.

τωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, vtilis. Ab ὠφελέω.

Κατωφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorsum fertur. 2) propensio animi ad libidinem veneream, salacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A seq.

Κατωφερὴς, έος, ὁ, ἡ, qui deorsum fertur, decliuis, deorsum propendens, procliuis, pronus. 2) salax, libidinosus, inpr. de femina. 3) infirmus corpore.

Κατωφερῶς, Adu. deorsum, in præceps.

Κατώφορος, ον, ima petens, deorsum tendens.

Κατωχράω, ῶ, palleo, pallesco, admodum pallidus fio. In Epigram. κατωχρήσασα, aor. I. part. pallore perfusa. E κατὰ & ὠχράω. Sed vsitatius est sequens.

Κατωχριάω, ῶ, idem.

Καυάζω, fut. άξω, confringo, dissoluo. Hesiod.

ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, larus, auis.

Καυθμὸς, ου, ὁ, vredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere. 2) myrrha exoleta.

Καυκίζεσθαι, saltare indutum καυκίσιν; vt e fragmento apud Athen. colligitur.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, calcei genus, apud Athen.

Καυλέω, ῶ, caulesco. A καυλός.

Καυληδὸν, Adu. in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ου, ὁ, vt καυλίας ὀπὸς, succus e caule, præs. laserpitii.

Καυλικὸς, ἡ, ὸν, cauli similis. Ab eod.

Καυλίον, ου, τὸ, cauliculus. 2) herba quædam. Dim. a καυλός.

Καυλίσκος, ου, ὁ, Dim. cauliculus, ab eod.

Καυλοπώλης, ου, ὁ, qui caules vendit.

Καυλὸς, οῦ, ὁ, caulis. 2) virga membri virilis. 3) ostium vteri muliebris. 4) ligni in hasta extremitas, quæ cuspidi immittitur. 5) capulus ensis; scapus quisque.

Καυλώδης, εος, ὁ, ἡ, caulosus, caulaceus, qui caule magno est. Ab eod.

Καυλωτὸς, ἡ, ὸν, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æstus, calor nimius. 2) æstus febris. A καίω.

Καυματία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum solis æstum. e Vet. L. vid. καυσία. A καῦμα.

Καυματηρὸς, ὰ, ὸν, æstuosus, æstiuus. Ab eod.

Καυματίζω, f. ίσω, æstu adfligo, ardore excrucio. καυματίζομαι, torreo, ardore vt febris, sitisue, excrucior, aor. I. ἐκαυματίσθη, æstu interiit. Ab eod.

Καυματόομαι, οῦμαι, æstuo. Gloss. Vet. Ab eodem.

Καυματώδης, εος, ὁ, ἡ, æstuosus. Ab eodem.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυνάκη, ης, ἡ, vestis barbarica, Persica.

Καυνιάσαι, sortiri. A καῦνος, sors, vel a Cauniis, (Cauni, Cariæ vrbis, incolis) quod præcipue sortitionibus vterentur.

ΚΑΥ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, sors. Hes. Schol. Aristoph.

Καῦρος, vel καυρὸς, ου, ὁ, ventosus, leuis. Suid. Hes. Ab αὔρα, aura. (nisi est pro καπυρός.)

Καυσθμὸς, οῦ, ὁ, v. καυθμός.

Καυσία, ας, ἡ, causia, tegmen Macedonicum capitis.
Καύσιμος, ε, ὁ, ἡ, aptus ad comburendum, qui vri & cremari potest. Ab eod.
Καῦσις, εως, ἡ, vstio, crematio, vt καῦσις νεκρῶν, vstrina, bustuarium. Gl. Vet. 2) cremandi modus. 3) vstio medicorum. 4) vstio architectonica. 5) æstus, ardor. Ab eod.
Καυσόομαι, ῦμαι, æstuo, ardore infestor, calore vehementi vtor. A καυσόω, *ardore infesto*, hoc a seq.
Καῦσος, ε, ὁ, ardor, æstus, calor nimius. 2) febris ardens. 3) dipsas, serpens quidam. Ab eod.
Καυστειρὸς, ὰ, ὸν, ardens, feruens. Ab eod.
Καυστηριάζω, idem quod καυτηριάζω. A seq. n. 2.
Καυστήριον, ε, τὸ, locus, vbi inuruntur stigmata. 2) ferrum, quo stigmata inuruntur. 3) macula ipsa ferro candente inusta. A seq. vel καυστὴρ, καυτὴρ.
Καυστηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, feruens. A seq.
Καυστὴς, ε, ὁ, combustor. Gl. Vet. καυστὴς νεκρῶν, bustuarius. A καίω.
Καυστικὸς, ἡ, ὸν, vrendi vim habens. Ab eod.
Καυστικῶς, *Adu.* vrendo. A pr.
Καῦστις, εως, ἡ, seges adulta & maturescens. 2) fœnum eiusmodi. 3) pudendum muliebre. A καίω.
Καυστὸς, ἡ, ὸν, vstus, crematus. 2) qui vri & cremari potest. Ab eod.
Καύστρα, ας, ἡ, καύστρα νεκρῶν, vstrina. v. εὔστρα. Ab eod.
Καυσώδης, εος, ὁ, ἡ, æstuosus, ardens. A καῦσος.
Καύσωμα, ατος, τὸ, ardor, æstus. 2) inflammatio. A καυσόομαι.
Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æstus, nomen venti. A καίω.
Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, quo notæ & stigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.
Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro. 2) cautere præstringo amputata, comprimendo cruori. A seq.
Καυτήριον, ε, τὸ, cauterium, quod vrendi vim habet. 2) medicamentum vrens. 3) stigma inustum. 4) locus, vbi corpori inuruntur stigmata. A καυτήρ.
Καυτικὸς, ἡ, ὸν, vid. καυστικός.
Καυτὸς, ἡ, ὸν, v. καυστός.
Καυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior, me iacto. 2) exsulto præ gaudio. 3) prædico, (sed de se.)
Καυχὰς, άδος, ἡ, iactatrix. A pr.
Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.
Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, iactatio. 2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι.
Καυχηματίας, ε, ὁ, gloriator, iactator. A pr.
Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, iactatio. A καυχάομαι.
Καυχητὴς, ε, ὁ, iactator. Ab eod.
Καφέω, ῶ, f. ήσω, spiro, anhelo, exspiro: ponitur, vt hinc fit κεκαφηὼς, κεκαφηότα apud Hom. pro κεκαφηκώς. v. καπύω.

Κάφος, & κάπος, flatus. Ab eodem.
ΚΑΦΩ΄ΡΗ, ης, ἡ, vulpes. Suid.
Καχάζω, Fut. Dor. καχαξῶ, pro καγχάζω.
ΚΑ΄ΧΑΡΙΣ, imaguncula e cera alba, vel auro, &c. puellarum ludicrum.
Καχεκτέω, ῶ, malo corporis habitu laboro mala sum corporis habitudine. 2) dicitu & de vitio animi. v. seq. n. 2. A seq.
Καχέκτης, ε, ὁ, male habitus. 2) malæ mentis & seditiosus, maleuolus, infestus, simul tates alens & nouis rebus studens. E κακὸ & ἔχω.
Κάχεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.
Καχεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia. 2) mala mens. 3) perturbatio animi. Ex iisdem.
Καχελκὴς, ὲς, grauia & insanabilia vlcera habens. E κακὸς & ἕλκος, *vlcus*.
Καχεταιρεία, ας, ἡ, malum consortium. Ex eod. & ἑταιρεία, *sodalitas*.
Καχήμερος, ε, ὁ, ἡ, cui mala seu infelix est vita. Ex eod. & ἡμέρα.
Καχλάζω, strepito, resono, vt aqua feruens, mare &c. 2) tumeo, efferueo, ebullio. Gl. Vet. scaturio, ebullio. A κάχληξ.
Καχλαίνω, idem.
Κάχλασμα, ατος, τὸ, strepitus, sonitus, aquæ salientis aut fluentis. A καχλάζω.
Καχλασμὸς, ε, ὁ, scaturigo. Gloss. Vet. Ab eodem.
Κάχληξ, ηκος, ἡ, lapillus, calculus, qui in aqua inuenitur.
Καχρυδίας, ε, ὁ, vt καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo tosto. A κάχρυς.
Καχρύδιον, ε, τὸ, hordeum tostum. Dim. a κάχρυς.
Καχρυόεις, όεσσα, όεν, hordeo tosto similis. A seq.
Κάχρυς, υος, ἡ, hordeum in furno tostum. 2) semen roris marini. 3) granum hordei. 4) quiddam, quod pilulæ forma in arboribus, quercu, abiete & aliis crescit.
Καχρυφόρος, ε, ὁ, ἡ, planta, κάχρυν φέρεσα, ap. Nicand. A κάχρυς & φέρω.
Καχρυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod καχρυόεις.
Καχύποπτος, ε, ὁ, ἡ, suspiciosus, qui praue suspicatur. 2) de quo mala suspicio est. E κακὸς & ὑπόπτης, *suspiciosus*.
Καχυποτοπέομαι, ῦμαι, male suspicor. A seq.
Καχυπότοπος, ε, ὁ, ἡ, mala suspicans, suspiciosus. Suid. E κακὸς & ὑποτοπέω.
Κάψα, ης, ἡ, capsa, cista, arca.
Καψάκης, ε, ὁ, idem, a pr.
Καψάκιον, ε, τὸ, cistula, capsula, situla. Dim. a pr.
Καψιδρώτιον, ε, τὸ, sudarium. E κάψις vel κάψα & ἱδρώς.
Κάψις, εως, ἡ, voratio. 2) morsus. A κάπτω.
Κάω, idem quod καίω. κάομαι, vror, ardeo. aor. 2. ἐκάην. F. 2. καήσομαι.
ΚΕ, ante *Consonam*, & κεν, ante *Vocalem*. Particula poët. pro ἂν potentiali in prosa: estque vtique, sane, vt opinor, nec redundat, etsi non semper verbo exprimi potest.
Κεάζω, f. άσω, findo, scindo. A κέω.

ΚΕΑ΄ΝΩ-

Ε Α'ΝΩΘΟΣ, ȣ, ἡ, spina quædam. Theophr.
αρ, ατ⸗ς, τὸ, cor. 2) animus.
ατμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum. Hes. Α κεάζω.
βλη, ης, & quod melius κεβλὴ, ῆς, ἡ, caput. Α κεβαλὴ, quod Macedonica dialecto est κεφαλή.
βλήπυιος, auis quædam apud Aristoph.
βληγόνος, ȣ, ὁ, ἡ, in capite fetum habens, vt papauer. Ε κέβλη & γίνομαι.
ΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ȣ, ὁ, cebriones, auis, apud Aristoph. Apud Hom. gigantis nomen.
γχραλέτης, ȣ, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. Ε κέγχρος & ἀλέω, molo.
γχραμιδώδης, εος, ὁ, ἡ, granis fici similis, siue e genere κεγχραμίδων. A seq.
γχραμὶς, ίδος, ἡ, granum seu semen fici. 2) nucleus seu os oliuæ: a κέγχρος, quia id semen milio simile.
ΕΓΧΡΕΑΙ', ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.
γχρεὼν, ῶνος, ὁ, officina, in qua grana & ramenta metallica purgantur, siccantur. 2) videtur in loco quodam Demosthenis, officinarum metallicarum illa esse, vbi fusa æra granulantur, h. e. ad formam granorum rediguntur. A κέγχρος.
γχριαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine est. Ab eodem.
γχρίας, ȣ, ὁ, miliarius, e milio factus. Ab eodem.
γχριδίας, ȣ, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eodem.
γχρινος, ίνη, ινον, e milio confectus. Ab eodem.
γχρὶς, ίδος, ἡ, cenchris, auis ex accipitrum genere. 2) serpentis nomen. Ab eod.
γχρίτης, ȣ, ὁ, sc. λίθος, cenchrites lapis, quasi milii granis respersus. Ab eod.
γχροβόλος, ὁ, ἡ, milium iaciens, fundens &c. Ex eod. & βάλλω.
γχροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, milio similis. Ex eod. & εἶδος, species.
γχρος, ȣ, ὁ, ἡ, milium. 2) serpens quidam, quia quasi milii granis conspersus est. 3) adamantis genus. 4) ornamentum vestis. 5) granum fici.
γχροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, milii ferax. E pr. & φέρω
γχρώδης, εος, ὁ, ἡ, milio similis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A κέγχρος.
γχρώματα, ων, τὰ, ornamenta in scutorum ambitu milii granorum instar adspersa, i. e claui aurei aut arg. 2) parua foramina in scutorum ambitu, per quæ speculabantur aduersarios. Ab inus. κεγχρόω, exorno, vario.
εδάζω, siue κεδάω, f. άσω, pro σκεδάζω.
εδαίω, dissipo. κεδαίομαι, dissipor, etiam pereo, de naufragis, ap. Aratum & Schol. Ab eodem.
Ε'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores: item tumores inguinum. Hipp.
εδματώδεα, τὰ, κέδμασι, similia.

Κεδνὸς, ὴ, ὸν, dignus, cuius cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus, venerandus. 2) prudens. 3) probus, honestus. 4) pudicus. 5) temperans &c. Α κῆδος.
Κεδρέλαιον, ȣ, τὸ, oleum cedrinum. Ε κέδρος & ἔλ.
Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus, abietem magnitudine æquans. Ε eod. & ἐλ. abies.
Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, resina, lacrima cedri. 2) oleum cedrinum. Α κέδρος.
Κεδρίνεος, έα, εον, & κέδρινος, η, ον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.
Κέδριον, ȣ, τὸ, oleum cedri, cedria. Ab eodem.
Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri. 2) frutex cedro similis. Ab eod.
Κεδρίτης, ȣ, ὁ, sc. οἶνος, vinum cedrinum. A seq.
ΚΕ'ΔΡΟΣ, ȣ, ἡ, cedrus, arbor odorata. 2) gen. masc. fructus cedri.
Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A pr.
Κεδρὼν, ῶνος, ὁ, locus, vbi cedri nascuntur. Ab eod.
Κεδρωτὸς, ὴ, ὸν, cedria vnctus. Α κεδρόω.
ΚΕ'ΔΡΩΣΤΙΣ, εως, ἡ, cedrostis, vitis alba.
Κεῖθεν, illuc, pro ἐκεῖθεν.
Κεῖθι, illic, pro ἐκεῖθι.
Κεῖμαι, fut. κείσομαι, iaceo. 2) positus sum, situs sum. 3) repositus sum. 4) propositus sum. 5) proiectus sum. 6) interfectus, mortuus sum. 7) sepultus sum. 8) pendeo ex aliquo. 9) desideo, torpeo, nil ago. 10) dicitur etiam de rebus deo consecratis. Α κέω, idem.
Κειμηλιάρχης, ȣ, ὁ, qui pretiosæ supellectili præest, thesaurarius. Ε κειμήλιον & ἀρχή.
Κειμηλιάρχιον, ȣ, τὸ, locus, vbi pretiosa supellex reponitur. A pr.
Κειμηλίαρχος, ȣ, ὁ, idem quod κειμηλιάρχης.
Κειμήλιον, ȣ, τὸ, supellex pretiosa, deliciæ. 2) suppellex quæuis. Α κεῖμαι.
Κειμήλιος, ὁ, qui velut pretiosa supellex repositur, repositus est. Ab eod.
Κειμηλίωσις, ἡ, caritas rerum, supellectilis. Phav. Α κειμήλιον.
Κείνῃ, illa ratione, via, pro ἐκείνῃ, sc. ὁδῷ.
Κεῖνος, ille, pro ἐκεῖνος.
Κεινὸς, vacuus, inanis, pro κενός.
Κειρία, ας, ἡ, fascia, cui mortuus inuoluitur, sepulcralis. Plin. vsitatus inpr. 2) κειρίαι, fasciæ, quibus colligatur infans in cunis. Gl. Vet. κειρίαι, institа. Sunt autem ligamina spondarum.
Κεῖρις, εως, ἡ. Ciris, auis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter, quibusdam scylla. A seq.
Κείρω, f. κερῶ, tondeo. 2) scindo, abscindo. 3) populor, vasto, diripio. 4) insatiabili edacitate voro, vel absumo. aor. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειράμην. aor. 2. pass. ἐκάρην. Perf. act. κέκαρκα. pass. κέκαρμαι. part. κεκαρμένος, tonsus. Tenendum, κείρασθαι, dici honeste: καρῆναι, turpiter, de iis, qui ignominiose tondentur.

Κεῖσε,

Κεῖσε, illuc, pro ἐκεῖσε.
Κείω, iacere, seu cubare cupio. A κέω.
Κεκινδυνευμένως, *Adu.* periculose. A κινδυνεύω.
Κεκλασμένως, *Adu.* fracte. A κλάω.
Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. A κλάζω.
Κέκλομαι, iubeo, hortor. 2) inuoco. 3) voco, aduoco. A κέλομαι, f. καλέω.
Κεκμηκότως, *Adu.* cum labore, ærumnose. A κάμνω.
Κεκολασμένως, *Adu.* moderate, temperanter, frugaliter, frenando & moderando cupiditates luxuriamue. A κεκολασμένος, part. perf. paff. a κολάζω.
Κέκραγμα, τὸ, clamor, vociferatio. A κράζω.
Κεκραγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.
Κεκράγω, clamo, vociferor. vnde aor. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.
Κεκράκτης, ȣ, ὁ, clamator, clamosus. Ab eod.
Κεκραμένως, *Adu.* temperate. A κεκραμένος, part. perf. paff. a κεράννυμι.
Κεκραξιδάμας, ȣ, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domat, valde clamosus. Vocabulum Comicum Aristophanis de Cleone. E κράζω & δαμάω, *domo*.
Κεκριμένως, *Adu.* exacte, cum iudicio & censura, a κεκριμένος, part. perf. paff. a κρίνω.
Κεκροτημένως, *Adu.* sonore, numerose (de oratione.) a κεκροτημένος, part. perf. paff. a κροτέω.
Κεκρυμμένως, *Adu.* occulte, clam, latenter. a κεκρυμμένος, part. perf. paff. a κρύπτω.
Κεκρυφαλοπλόκος, ȣ, ὁ, ἡ, qui reticula nectit. E seq. & πλέκω, *necto*.
Κεκρύφαλος, ȣ, ὁ, reticulum, quo mulieres crines reuinciunt, vitta, vinculum capillorum. 2) sudarium. 3) ventriculus quidam animalium ruminantium.
Κελαδεινὸς, streperus, tumultuosus, strepitum & sonum edens. κελαδεινὴ dicitur Diana, a tumultu & strepitu venationis. A κέλαδος.
Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, strepo. 2) tumultuor. 3) sono, insono, resono. Ab eod.
Κελάδημα, ατος, τὸ, strepitus. 2) clamor, tumultuatio. A pr.
Κελαδόδρομος, ον, cum strepitu, i. e. celeriter currens. Epith. Dianæ venatricis. A seq. & τρέχω.
Κέλαδος, ȣ, ὁ, strepitus. 2) tumultus. 3) clamor. 4) sonus musicus. A κέλω, *cello*, impello, instigo, quia vocabulum hoc inprimis id genus tumultus significat, in quo aut inest adhortatio, aut vis agens & pellens, vt vndas manantes salientesue. v. κελαρύζω.
Κελαινεγχὴς, έος, ὁ, ἡ, nigram, fuluam, h. e funestam hastam habens, bellicosus. Epith. Martis. E κελαινὸς & ἔγχος.
Κελαινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, nubes atras reddens, vel cogens. 2) nubes atras habens. Ex eod. & νέφος, *nubes*. (nisi potius est a κέλω, percultor, actor nubium, qui nubes coram se agit, vt pastor oues.)
Κελαινιάω, ῶ, sum niger, accedo ad nigrum colorem. Hinc κελαινιόων, pro κελαινιάων, κελαινιῶν, part. præf. A κελαινός.
Κελαινόβρωτος, ον, niger, sed de cibo, aut re edenda, ap. Aeschyl.
Κελαινόλωτα κεράσια, Hes. cerasa nigricantia. E κελ. & λωτὸς, *fructus*.
Κελαινοπάθιμον, cuius adfectus sunt obscuri, tectum, argutum, subdolum. Hes. E κελ. & πάθος, *adfectus*. v. κελαινόφρων.
Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater. 2) horrendus. 3) obscurus.
Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A pr.
Κελαινοφαὴς, f. κελαινοφανὴς, ὲς, nigra specie, ater, obscurus. Ex eod. & φάος pro φῶς, f. φαίνομαι.
Κελαινόφρων, ον, subdolus. A κελ. & φρήν.
Κελαινόχρως, ὁ, ἡ, ῶτος, niger, obscurus.
Κελαινώπας, Dorice pro κελαινώπης, ȣ, ὁ, Soph. κελαινώπας θυμὸς, animus non palam apparens, sed in tenebris latens, quasi absconditus & insidiosus. 2) profunda cogitans, subdolus. Fem. κελαινῶπις, nigra. A seq.
Κελαίνωψ, ωπος, ὁ, ἡ, niger. 2) formidabilis adspectu.
Κελαρύζω, vel κελαρίζω, cum strepitu fluo. 2) murmuro, strepito.
Κελάρυξις, εως, ἡ, murmur, strepitus. A pr.
Κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur seu strepitus aquæ fluentis. Ab eod.
Κελαρυσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.
Κελέβη, ης, ἡ, poculum.
Κελέβειον, Poët. κελεβήϊον, τὸ, idem.
ΚΕΛΕΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, auis quædam perniciosissima, galgulus. 2) nomen proprium Herois Attici. 3) idem qui ἰσόπȣς. In plur. est etiam κελέοντες. pro ἰσόποδες, Etym. v. Interpr. ad Theocrit.
Κελευθεῖαι, αἱ, Deæ, quæ in viis statuebantur ad eas monstrandas, vel ad viatores custodiendos. Hesych. A κέλευθος.
Κελευθείω, viam carpo. ὁδεύω, Hes. Ab eod.
Κελευθητὴς, ȣ̃, ὁ, viator. Ab eod.
Κελευθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eod.
Κελευθοποιὸς, ον, dux viam ostendens, submotor. A seq. & ποιέω.
Κέλευθος, ȣ, ἡ, via, cum terrestris, tum marina, vel aëria, *Plur.* τὰ κέλευθα, *viæ*.
Κέλευμα, τὸ, iussum. A κελεύω.
Κέλευσις, εως, ἡ, iussio, ipsa actio iubendi. 2) imperium. Ab eod.
Κέλευσμα, ατος, τὸ, iussum, mandatum. 2) hortamen, quod hortandi caussa dicitur. 3) hortamen remigum. 4) hortamen aurigæ. 5) clamor hortatorius. Ab eod.
Κελευσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eodem.
Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, iussum, præceptum. A præc.
Κελευστὴς, ȣ̃, ὁ, iussor, qui iubet, hortator. 2) qui celeusma canit, celeustes, hortator remigum. 3) proreta, proræ præfectus. 4) portisculus, ad cuius ictus fit remigatio. Ab eodem.
Κελευστικὸς, ἡ, ὸν, hortandi vim habens. A seq.

ελευστὸς, ἡ, ὸν, iuſſus, imperatus. A κελεύω.

ελευτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελευτιόων, pro κελευτιῶν, κελευτιάων. Ab eod.

ελεύω, f. εύσω, iubeo, impero. 2) hortor, invito ad aliquid agendum. 3) peto, poſtulo. 4) permitto. 5) cenſeo. 6) remiges clamore incito. A κέλω, *iubeo, impello.*

έλης, ητος, ὁ, celes, equus deſultorius. 2) deſultor, eques deſultorius, qui in certamine vno tantum equo vtitur. (Hinc *celebs.* Lat.) 3) nauigium paruum, quod vno tantum remigio agitur, celox. 4) pudenda muliebria.

ελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum deſultorium ago. A pr.

ελήτιον, ȣ, τὸ, parua celox. Dim. ab eod.

έλλω, f. κέλσω, appello, appellor, ſuccedo in portum. 2) moueo. 3) celeriter curro.

ελτιστὶ, *Adu.* Gallice. q. a κελτίζω, Gallorum more loquor, ago &c. A Κελτὴς, *Gallus.*

έλυφανον, ȣ, τὸ, putamen. A ſeq.

έλυφος, εος, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω (vel potius ab antiquo κελύφω, vnde γλύφω.)

έλω, vſitatius, κέλομαι, iubeo, hortor.

έλωρ, vox. 2) filius, vel nepos. Eurip. 3) ſpado. Heſ. A κέλω vel καλέω. Etym.

ελωρύειν, vociferari, clamare. Heſ. A pr.

εμαδόσσοος, ὁ, ἡ, venator, venatrix, ceruos agens. E ſeq. & σείω.

εμὰς, άδος, ἡ, dama, hinnulus cerui. 2) ſpecies capræ ſilueſtris.

έμφος, vide κέπφος.

εν, vide κε.

εναγγία, ας, ἡ, v. κενεαγγείη.

εναδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A ſeq.

έναν∂ρος, ȣ, ὁ, ἡ, viris vacuus. 2) vir vanus ac futilis. Suid. E κενὸς & ἀνήρ.

ΕΝΔΥΤΛΑ, ης, ἡ, inſtrumentum ad fabricandas naues. Anthol.

ενεαγγέειν, habere vaſa (corporis) inania, exinanitus eſſe. Hippocr. A ſeq.

ενεαγγείη, ης, ἡ, ion. pro κεναγγία, apud Hippocr. vaſorum vacuitas & inanitas. 2) fames, inedia. E κενὸς & ἄγγος, *vas.*

ενεαγγικὸς, ἡ, ὸν, habens vaſa (corporis) vacua. 2) pertinens ad adfectum, quo vaſa corporis ſunt inania. Id. A κεναγγία.

ενεαγγικῶς, *Adu.* eorum more, quibus vaſa ſunt vacua. Id. A pr.

ενεαγορία, ας, ἡ, vanorum verborum iactitio, vaniloquentia, inanis ſermo. E κενεὸς & ἀγορά.

ενεαυχ·ς, έος, ὁ, ἡ, vana iactans. 2) ſuperbus. Ex eod. & αὐχέομαι, *iacto me, glorior.*

ενέβρεια & ια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes e cadauere exciſæ.

ενεμβατέω, ῶ, f. ήσω, per inania gradior.

ενεὸς, ὰ, ὸν, vanus, inanis. Ion. pro κενός.

ενεότης, ἡ, vacuitas, vanitas. A pr.

ενεόφρων, idem quod κενόφρων.

ενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens. 2) venter. 3) ſpatium vacuum. A κενεός.

ενεώπρισις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. E pr. & πρίσις, *fiſſio.*

Κενήριον, ȣ, τὸ, idem quod κενοτάφιον. E κενὸς & ἠρίον, *ſepulcrum.*

Κενοβȣλία, ας, ἡ, conſilium inane & futile. Ex eod. & βȣλὴ, *conſilium.*

Κενοδόντις, ἡ, dentibus carens. Ex eodem & ὀδȣ́ς.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vana gloria. 2) inanis gloriæ cupiditas. 3) vana de ſe opinio. A ſeq.

Κενόδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. E κενὸς & δόξα.

Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem ſuſcipio. Ex eod. & κόπος. v. κενοσπȣδέω.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inania loquor, ſuperuacanea dico. A κενολόγος.

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. A ſeq.

Κενολόγος, ὁ, vaniloquus, inaniloquus. Gl. Vet. E κ. & λέγω.

Κενοπαθέω, ῶ, f. ήσω, vanis ducor adfectibus. E κ. & πάθος, *adfectus.*

Κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus, inanis. 2) vanus. Hinc εἰς κενὸν, fruſtra, in vacuum. τὰ τȣ̃ πολέμȣ κενὰ, vana terriculamenta in bellis exſiſtentia, quibus decepti ſæpe ſummi imperatores in clades inciderunt grauiſſimas.

Κενοσοφία, ας, ἡ, vana & inanis ſapientia.

Κενόσοφος, ȣ, ὁ, ἡ, in vanis & inanibus ſapiens.

Κενοσπȣδέω, rebus inanibus intentus ſum, ap. Ioſ. A κενόσπȣδος.

Κενοσπȣδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A ſeq.

Κενόσπȣδος, ȣ, ὁ, ἡ, rebus inanibus ſtudens. E κ. & σπȣδή.

Κενοσπȣ́δως, *Adu.* ſtudio inani, fruſtra. A pr.

Κενοταφέω, ῶ, f. ήσω, tumulo inani ſepelio, tumulum inanem aggero. E κ. & τάφος.

Κενοτάφιον, ȣ, τὸ, cenotaphium, honorarium, ſed inane, ſepulcrum. 2) quiuis inanis tumulus. 3) ſimulacrum, ſeu imago. Ex iiſdem.

Κενόταφος, conditus in cenotaphio, h. e. vſus honore ſepulcri commentitii, titulum ſine oſſibus habentis.

Κενότης, ητος, ἡ, inanitas. 2) vanitas. A κενός.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum ſtudium. Ex eod. & τέμνω, *ſeco.*

Κενοφροσύνη, ἡ, vana mens, inanis opinio, ſtudium conſiliorum & cœptorum vanorum. A ſeq.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans, vanus. E κ. & φρὴν, *mens.*

Κενοφωνέω, ῶ, fut. ήσω, inanes emitto voces. Suid.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus. 2) ſermo vanus & futilis. 3) ſermo impius ſiue hæreticus. A ſeq.

Κενόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, inanes voces fundens. E κ. & φωνή.

Κενόω, ῶ, f. ώσω, euacuo. 2) exhaurio, conſumo, omnia in aliquid impendo. 3) corpus humoribus purgo. 4) inutilem reddo. 5) deprimo, ad humilitatem redigo. Vtrumque per hebraiſm. κενȣ̃σθαι, euaneſcere, vacuari, purgari, de corpore. aor. 1. κενωθεὶς, exinanitus. A κενός.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, vt κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.
Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens. Ab eod.
Κενταυρικὸς, ἡ, ὸν, Centauricus. Ab eod.
Κενταυρικῶς, *Adu.* Centaurorum more, more & ritu agresti feroque. A pr.
Κενταύριον, seu κενταύρειον, ου, τὸ, Centaurium, herba centaurea. A κένταυρος.
Κενταυρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eodem.
Κενταυρίσκος, ου, ὁ, paruus Centaurus. 2) rusticus, agrestis. Dim. ab eod.
Κενταυροκτόνος, ὁ, interfector Centaurorum. A κεντ. & κτείνω.
Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna. 2) pugna immanis, qualis Centaurorum fuit cum Lapithis. Ex κέντ. & μάχη.
Κενταυροπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, Centaurorum plenus. E κέντ. & πλήθω, *impleo.*
Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, superne homo, infra equus. 2) sidus quoddam. 3) nauis quædam.
Κεντάω, Philox. idem quod sequens.
Κεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo.
Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, stimulus, id, quo pungimus. 2) punctio. Philox. κέντημα, hic punctus, punctum. A pr.
Κέντησις, εως, ἡ, punctio. Gl. Vet. Ab eod.
Κεντητήριον, ου, τὸ, id, quo pungere possumus. 2) subula. Ab eod.
Κεντητικὸς, ἡ, ὸν, pungens, aculeatus. Ab eodem.
Κεντητὸς, ἡ, ὸν, punctus, punctis distinctus. Ab eodem.
Κεντίζω, f. ίσω, pungo. Ab eod.
Κεντρήεις, ήεσσα, ῆεν, aculeatus. A κέντρον.
Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, stimulis agitatus. E κέντρον, & εἴκω, *cedo*, vt putant, vel ἐνέγκω.
Κεντρίζω, f. ίσω, stimulo, pungo. 2) incito, excito. Ab eodem.
Κεντρίνης, ου, ὁ, q. d. aculeatus, genus squali piscis. *Plur.* genus culicum. A κέντρον.
Κέντρὶς, ιδος, ἡ, aculeus, vt apum, vesparum & similium. 2) locus in equo, qui a calcaribus stimulatur. 3) genus serpentis. Ab eodem.
Κεντροδήλητος, ου, ὁ, ἡ, s. κεντροδάλητος, qui pungendo noxam adfert. Ex eod. & δηλέω.
Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruscus, myrtus silueſtris, quæ & ὀξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυῤῥινάκανθος, q. d. spinosa myrtus.
Κέντρον, ου, τὸ, stimulus, instrumentum aratorum &c. 2) calcar. 3) aculeus, spiculum, cuspis, acumen. 4) centrum, in circulo medium. 5) incitamentum. 6) vitium lignorum, s. lapidum. κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.
Κεντροτύπος, ου, ὁ, ἡ, stimulo seu iaculo feriens, aculeum infigens. E κέντρον & τύπτω.
Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, stimulo, spiculo configo. 2) aculeo, s. spiculo armo. κεκεντρωμένος, aculeatus, perf. pass. A κέντρον.
Κέντρωνες, οἱ, centones. Ab eod.
Κεντρώδης, ες, aculeos habens. Ab eod.
Κέντρωσις, ἡ, stimulatio, incitatio. A κεντρόω.
Κεντρωτὸς, ἡ, ὸν, stimulis confixus. 2) aculeis s. spiculis armatus. Ab eodem.
Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.
Κέντω, f. κένσω, stimulo, vt hinc κένσαι, aor. 1. inf. apud Homerum. Alii κένσαι per syncopen pro κεντῆσαι. (Posset quoque a κένω repeti, quod videtur antiquis in vsu fuisse pro καίνω. v. κατακονὰ.)
Κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit. κέντορες ἵππων, agitatores equorum. A præc.
Κένωμα, ατος, τὸ, purgamentum, euacuatio. A κενόω.
Κενῶς, vane, frustra, sine causa. A κενὸς, *vanus.*
Κένωσις, εως, ἡ, euacuatio, exinanitio. 2) detractio humorum e corpore. A κενόω.
Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, euacuandi vim habens. Ab eodem.
Κέομαι pro κεῖμαι, iaceo. vnde apud Hom. κέονται, iacent.
ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, & κέμπφος, species auis marinæ leuissimæ, quæ a quouis vento facile circu : agitur. 2) homo leuis, stolidus.
Κεπφοῦσθαι, leuiter efferri & circumagi, vt κέπφος, vnde κεπφωθεὶς aor. 1. part pass. elatus, agitatus, incitatus, Suid. deceptus. Hes. κεκεπφωμέναι, perf. pass. elatæ. A pr.
Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agrestis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alicubi cincinni, a κέρως. ap. Hom.
Κεραιβάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo scandit. E κέρας & βαίνω, *scando.* v. κεροβάτης.
Κεραελκὴς, έος, ὁ, qui cornibus trahit, de boue sub iugo. Ab eod. & ἕλκω.
Κεραία, ας, ἡ, cornu. 2) antenna. 3) omnis eminentia in aliqua re, apex. 4) minuta pars ligni, vt festuca, literæ &c. A κέρας. (& quodammodo etiam a κείρω, *detondeo*, Significatio quidem n. 4. perspicue ab hoc v. est, *ramentum.*)
Κεραΐζω, cornibus dissipo. 2) vasto, exscindo, deleo. 3) incurso, velut infestis cornibus. Ab eod. Nisi potius est a κέρω, κείρω, efficere vt aliquid fit κεραῖον, id est κεκαρμένον, detonsum, abrasum.)
Κεραίνω, misceo, vt hinc fit κέραινε, misce. Hom. Il. ι, 203, sed ibi rectius legitur κέραιρε.
Κεραιοῦχος κάλως, funis antennæ cornua retinens. E κεραία & ἔχω.
Κεραίρω, misceo. A κεράω, κεράννυμι. idem.
Κεραΐς, ίδος, ἡ, perditrix, vastatrix. A κεραΐζω. 2) vermis cornu infestans. 3) cornix. 4) pro κερὰς, άδος. A κέρας.
Κεραϊστὴς, ου, ὁ, vastator, populator. Ab eod.
Κεραΐτις, ιδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eodem.
ΚΕΡΑ'ΜΒΗΛΟΝ, κέραμβον, ου, τὸ, & κεραμβυξ, υκος, bestiola, scarabeo similis, quæ ficui arbori alligata culices abigit. Hesych.
Κεραμαῖος, αία, αῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.
Κεραμεία, ας, ἡ, sc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεύς.

κεραμεῖον, ȣ, τὸ, figuli officina, figlina. Ab eod.
κεραμεικὸς, ὁ, locus Athenis.
κεράμειος, εία, ειον, figulinus. A κεραμεύς.
κεραμέος, έα, έον, contr. κεραμῆς, idem. A κέραμος.
κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus. Ab eod.
κεραμευτικὸς, ἡ, ὸν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, sc. τέχνη, ars figularis. A seq.
κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figlinam exerceo. A κεραμεύς.
κεραμιδόω, ῶ, fut. ώσω, tegulis contego. A κεραμίς.
κεραμικὸς, ἡ, ὸν, fictilis, figulinus. A κέραμος.
κεράμιον, ȣ, τὸ, vas fictile, vt amphora, vrceus, dolium, feria &c. Ab eod.
κεράμιος, ία, ιον, fictilis, figulinus. Ab eod.
κεραμὶς, ἰδος, ἡ, vas fictile, testa. 2) tegula. 3) dolium. 4) genus terræ. Ab eod.
κεραμὶς, ἴδος, ἡ, vas fictile, testa. 2) tegula. 3) dolium. 4) genus terræ. Ab eod.
κεραμῖτις, ιδος, ἡ, terra figularis. A κέραμος.
κεραμοποιὸς, ȣ, ὁ, figulus, tegularius, Gl. Vet.
κεραμοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi fictilia venduntur.
κεραμοπωλέω, f. ήσω, vendo fictilia.
κεραμοπώλης, ȣ, ὁ, fictilium venditor.
κέραμος, ȣ, ὁ, terra figularis, e qua fictilia fiunt. 2) vas fictile. 3) testa. 4) tegula 5) omne instrumentum mensarium, argenteum, aureum, fictile & ex quacumque materia constans. 6) carcer, sc. operis lateritii.
κεραμωτὸς, ἡ, ὸν, testaceus. qs. a κεραμόω.
κεράννυμι, κεραννύω, κεράω, ῶ, f. άσω, misceo. 2) infundo vinum, sc. aqua mistum, non merum. 3) misceo, sc. aquam vino. 4 tempero. κεράσαι, aor. 1. act. & κεράσασθαι, aor. 1. med. perf. pass. part. κεκερασμένος, vsitatius κεκραμένος, aor. 1. pass. part. κερασθείς.
κέραξ, ακος, ὁ, arcus. 2) pilus. 3) pudenda. A κέρας.
κεραξόος, ȣ, ὁ, ἡ, politor cornuum, e quibus arcus conficiuntur. Gl. Vet. κεραοξόος, cornarius. E κέρας & ξέω, polio.
κεραὸς, cornutus. 2) corneus. A κέρας.
κεράρχος, idem quod κερέχος.
κέρας, ατος, τὸ, cornu. 2) tibia vel poculum e cornu factum. 3) arcus. 4) cornu, pars exercitus. 5) extremitas altera vteri. 6) fluminis ostium, seu ramus. 7) sophisma & captiosæ argutiæ. 8) cincinnus & plexus ad cornu formam factus. 9) antenna. 10) quæuis eminentia, vt fastigium montis, dens &c.
κεράς, άδος, ἡ, cornuta. 2) bidens agna. A pr.
κερασβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, vt κερασβόλον σπέρμα, semen, quod cornu inter ferendum contigerit, & propterea vel fructum non edit, aut incoctilem, durum, cum leguminibus est. Metaph. κερασβόλος, durus, contumax, intractabilis, præfractus. Plato. E κέρας & βάλλω.
κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος, & ab ipso.

κεράσιον, ȣ, τὸ, cerasum, fructus arboris cerasi.
κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura, liquor, potus &c. e mixtura. A κεράννυμι.
ΚΕΡΑΣΟΣ, ȣ, ὁ, cerasus, arbor.
κεράστης, ȣ, ὁ, cerastes, vermiculus, ficus infestans. 2) serpentis genus. 3) ceruus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.
κερασφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, corniger. E κ. & φέρω.
κεράσχειλοι, οἱ, labia cornuum modo incurua habentes. Hesych. Ex eod. & χεῖλος.
κεραταύλης, ȣ, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex eod. & αὐλὸς, tibia.
κερατεία, ας, ἡ, siliquastrum. A κέρας.
κερατίας, ȣ, ὁ, cornutus. 2) cornu speciem habens. Ab eod.
κερατίζω, f. ίσω, cornu peto, ferio. Ab eod.
κεράτινος, ίνη, ινον, corneus. Hinc κερατίνη, ης, buccina. Ab eod.
κεράτιον, ȣ, τὸ, corniculum. 2) siliqua. 3) fœnum græcum. 4) arbor siliquifera, & fructus eius. Dim. a κέρας.
κερατιστὴς, ȣ, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.
κερατίτης, ȣ, ὁ, cornutus, corniculatus. Fem. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.
κερατογλύφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui cornua scalpit, np. arcus conficiendi causa, aut citharæ. Ex eod. & γλύφω.
κερατοειδὴς, έος, ὁ, corneus, cornu similis. Ex κ. & εἶδος.
κερατοποιὸς, ȣ, ὁ, opifex, qui e cornu arcus & alia conficit. E κ. & ποιέω.
κερατόπȣς, οδος, ὁ, cornipes. Gl. Vet.
κερατȣργὸς, ὁ, ἡ, qui arcus, aut citharas e cornu conficit. E κ. & ἔργον.
κερατοφορέω, f. ήσω, cornua gero, sum corniger. A seq.
κερατοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, corniger. E κ. & φέρω.
κερατοφυέω, cornua habeo. E κ. & φύω.
κερατόφυος, ὁ, ἡ, cornutus. Ex iisd.
κερατόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, cornu resonans. E κ. & φωνή.
κερατώδης, εος, ὁ, ἡ, cornutus, cornu imitans, vnde epith. mentis. A κέρας.
κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara in insula Delo e cornibus constructa. Ab eod.
κεραύλης, ȣ, ὁ, cornicen. Ex eod. & αὐλέω.
κεραύνειος, ȣ, ὁ, ἡ, fulmineus. A κεραυνός.
κεραυνίας, ȣ, ὁ, fulmine ictus. 2) lapis quidam, e gemmarum genere. Hes. Ab eod.
κεραύνιος, α, ον, fulmineus. 2) fulmine ictus. Ab eod.
κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior. Part. aor. 1. pass. κεραυνοβληθείς.
κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, a fulmine ictus. Ex iisdem.
κεραυνόβλητος, ὁ, attonitus. Gl. Vet.
κεραυνοβολέω, ῶ, f. ήσω, fulmino, fulmine peto. A seq.
κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis iaculatio. A κεραυνοβόλος.
κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental; fulgur. Gl. Vet. Ab eod.
κεραυνοβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, fulminis iaculator. E κεραυνὸς & βάλλω.

Κεραυνόβολος, ου, ὁ, ἡ, fulmine ictus. Ex iisdem.

Κεραυνοβρόντης, ου, ὁ, Epith. Iouis tonantis & fulminantis. E seq. & βροντή.

Κεραυνὸς, ου, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ου, τὸ, locus in scena, e quo fulmina mittebantur. E præc. & σκοπός. quia illinc emicantia fulmina obseruabant.

Κεραυνοσκοπία, ἡ, haruspicina. Ex iisdem.

Κεραυνοφαὴς, έος, ὁ, ἡ, in modum fulminis coruscans. E κ. & φάω, *splendeo.*

Κεραυνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, fulmen gerens. E κ. & φέρω.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio. κεραυνωθεὶς, aor. I. pass. fulmine percussus, de cœlo tactus. A κεραυνός.

Κεραύνωσις, εως, ἡ, fulminatio, percussio fulmine. A pr.

Κεράω, vide κεράννυμι.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ, ου, ὁ, Cerberus, canis infernalis.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæstum facio. 2) dicitur & in partem deteriorem, vt ὀνείδος κερδαίνειν. auferre, vt fructum studiorum cœptorumue. f. I. κερδανῶ, aor. I. ἐκέρδανα. Aliud f. I. a κερδέω, κερδήσω, & κερδήσομαι. aor. I. ἐκέρδησα. perfect. κεκέρδηκα. A κέρδος.

Κερδαλέη, έης, *contr.* λῆ, ῆς, pellis vulpina. 2) vulpes. v. κερδώ.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucrosus, quæstuosus. 2) astutus. 3) vtilis. A κέρδος.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, astutia, prudentia. A præc.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vulpina mente præditus, astutus. Ex eod. & φρὴν, *mens.*

Κερδαλέως, *Adu.* cum lucro, vtiliter. Ab eodem.

Κερδάριον, ου, τὸ, lucellum. Gl. Vet. A κέρδος.

Κερδέμπορος, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ, vid. κερδαίνω.

Κερδητικὸς, lucrosus. Gl. Vet. A pr.

Κερδογαμέω, ῶ, f. ήσω, lucri gratia vxorem duco.

Κέρδος, εος, τὸ, lucrum, quæstus, emolumentum, compendium, commodum, vtilitaa. 2) astutia, dolus. Hinc *Comparatiuus* ὁ καὶ ἡ κερδίων, καὶ τὸ κέρδιον, lucrosior, vtilior, lucrosius, vtilius, & *Superl.* κέρδιστος, vtilissimus, lucrosissimus. (videtur a κείρω vel κέρω reperendum, vnde & κέρμα. est enim minutum id, quod ab aliqua re decerpitur, & restat post deductionem operæ atque impensarum.)

Κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, dolus. A pr.

Κερδώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, vulpes. A κερδαλέος, Etym.

Κερδώψιον, ου, τὸ, lucellum, quæsticulus. Gl. Vet. Dim. a κέρδος.

Κερδῷος, lucrosus. 2) qui lucris præest. 3) vulpinus. Epith. Mercurii. A κέρδος, vel κερδώ.

Κεραλκὴς, ὲς, *Poët.* pro κεραλκὴς, cornibus valens, cornibus fretus, cui vis sese tuendi & vlciscendi, & omnis impetus iniurias propulsandi *est*, in cornibus. A κέρας & ἀλκή.

Κέρθιος, ου, ὁ, auicula quædam parua.

Κερκίδιον, ου, τὸ, radiolus. Dim. a κερκίς.

Κερκιδοποιικὴ, vel κερκιδοποιητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη ars conficiendi radios textorios. A seq.

Κερκιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui radios textorios conficit. E κερκὶς & ποιέω.

Κερκίζω, fut. ίσω, radio discrimino fila inter texendum. 2) concutio, proprie, pectine textorio subtemen. A seq.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten. tudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum. 3) os maius propter tibiam. 4) pi & populi cacumen. 5) plectrum. 6) radius mathematicus.

Κερκιστικὴ, sc. τέχνη, textoria ars. A κερκίζω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, simia caudata.

Κέρκος, ου, ἡ, cauda. 2) ansa poculi. 3) peni

Κέρκουρος, vel κερκοῦρος, ου, ὁ, genus nauigii longioris, al. breuioris, lat. cercurus, nauigium celerius, ad persequendum aptum. 2) species piscis. E pr. & οὐρά, *cauda.*

Κερκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, caudatus, qui caudam gerit. Ex eod. & φέρω.

Κέρκυρα, ας, ἡ, Corcyra, *insula.*

Κερκυραῖος, αία, αῖον, Corcyræus, vt Κερκυραία μάστιξ, prov. de magno flagello. A pr.

Κέρκω, pro κρέκω.

Κερκώπειος, ου, ὁ, ἡ, versutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.

Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam paruula, vel animalculum simile cicadæ.

Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem adulor. 2) subsanno. 3) lasciuio, petulans sum. A seq.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, fera ingentem caudam habens. 2) homo versutus & fraudulentus A κέρκος.

Κέρμα, ατος, τὸ, frustum monetæ minutulum minutiæ æris, numulus, *Scheidemünze* dicitur tamen & vniuerse de pecunia. κείρω.

Κερματίζω, fut. ίσω, in minutos numulos comminuo. 2) in minuta scindo, comminuo.

Κερμάτιον, ου, τὸ, numulus, minuta pars. Dim. a κέρμα.

Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, qui minutias æris cudit. 2) qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, numularius. A κερματίζω.

ΚΕΡΝΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, vel κέρνον, ου, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum diis offerebatur, crater mysticus. 2) genus saltationis. A κέρω, quatenus idem est atque κεράω vel κεράννυμι *misceo* quasi κέρανος, quidam.

Κερνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, craterem illum ferens.

Κερνοφορέω, craterem mysticum gesto in orgiis. A pr.

Κεροβάτης, ου, ὁ, corneos pedes habens. Epitheton Panis. E κέρας & βαίνω, *incedo.* v. κεραβάτης.

Κερόδετος, legatis & compactis cornibus constans, vt arcus. Ex eod. & δέω, *ligo.*

Κεροειδὴς, ὲς, cornu similis. Ex eod. & εἶδος.

Κερόεις

Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus. 2) capillos habens plexos & intortos. A κέρας.
Κεροίαξ, ακος, ὁ, funis, idem qui ceruchus, & ceruleus dicitur. Lucian. E κέρας & οἴαξ.
Κεροπλάστης, ε, ὁ, comæ ornandæ artifex. Pollux.
Κερόστρωτος, ε, ὁ, ἡ, cornibus seu corneis laminis stratus, cerostrotum opus, e ramentis & tessellis cornuum, pictorum variis coloribus, & vermiculatim ligno insertorum, compositum. E κ. & στρώννυμι, *sterno*.
Κερυλκὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A sq.
Κερυλκὸς, ὁ, ὸν, cornibus trahens. κερυλκοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, Hes. κερυλκὸς κάλως, funis quo antenna trahitur, Hesych. κερυλκὸς, Apollo quasi corneum arcum trahens. E κ. & ἕλκω, *traho*.
Κερυτίας, ε, ὁ, superbus, elatus, ferox, vt taurus cornua efferens. A κέρας.
Κερυτιάω, ῶ, cornua tollo, cornua sumo. Metaph. superbio. Aristoph. κἀκερυτίας pro καὶ ἐκερυτίας, imperf. act. 2. sing. & cornua sumebas, superbiebas.
Κερυχὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens. αἶγες κερυχίδες, Theocr. A seq.
Κερῦχος, ὁ, ἡ, cornua habens, corniger, cornutus. 2) κερῦχος κάλως, ceruchus, funis antennam, seu antennæ cornua tenens. E κ. & ἔχω.
Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, conuicior. A κέρτομος.
Κερτόμησις, εως, ἡ, irrisio, ludibrium. A pr.
Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A κέρτομος.
Κερτομίας, ε, ὁ, maledicus, irrisor. Ab eod.
Κερτόμιος, ε, ὁ, v. seq.
Κέρτομος, ε, ὁ, ἡ, quasi cor alicui scindens: conuiciator vel conuiciatrix. 2) cauillatorius, iocularis. E κέαρ, *cor*, & τέμνω, *seco*. (vel potius a κερτὸς, vnde κέρτομος Adiectivum, vtrumque a κέρω, in tertia pers. pass. non solum κέκαρται, sed etiam κέκερται fuit vsurpatum, *abrado, detondeo, decerpo*. Sed vituperator & calumniator carpit & arrodit famam eius, quem insectatur.)
Κερχαλέος, έα, έον, asperem, raucum sonitum edens. 2) aridus, siccus. Hipp. A κέρχω.
Κερχάω, ῶ, raucum creperumque sono. Hippocr. Ab eod.
Κερχναλέος, Hippocr. idem quod κερχαλέος.
Κερχνασμὸς, ε, ὁ, raucedo. Gal. Lex. Hippocr. A seq.
Κερχνάω, ῶ, idem quod κερχάω.
Κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio, vel panico. 2) auris piscis. 3) auis quædam. 4) quæ est melleo colore, μελίχρες. A κέρχω.
Κερχνηὶς, ίδος, ἡ, auis quædam, stridula, vel etiam strix. A pr.
Κέρχνος, ε, ὁ, asperitas gutturis, quasi milii granis conspersi. 2) milium. 3) sonus, qui editur e sensu asperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone. 4) puluis in officinis argentariis, seu argentifodinis. 5) *Adi.* siccus, asper. A κέρχω.
Κερχνέω, ῶ, f. ώσω, aspero, ceu granis milii. 2) cælo. A pr.
Κέρχνω, idem quod κέρχω.

Κερχνώδης, εος, ὁ, ἡ, qui asperum quid raucumque sonat. 2) qui tale quid sonare facit. Ab eod.
Κέρχνωμα, ατος, τὸ, asperitas. 2) cælatura. 3) idem quod κέγχρωμα. A κερχνόω.
Κερχνωτὸς, ἡ, ὸν, lignis asper, cælatus. Ab eodem.
ΚΕ'ΡΧΩ, exaspero. κέρχομαι, exasperor, ita vt vocem seu sonum edam raucum & creperum.
Κερχώδης, εος, ὁ, ἡ, ita exasperatus, vt sonum raucum edat. A pr.
Κερῳδὸς, ε, ὁ, cornicen, Gl. Vet. E κέρας & ᾄδω, *cano*.
Κερωτυπέω, cornu ferio. Ex eod. & τύπτω.
Κεστὸς ἱμὰς, cestus, cingulum Veneris illecebrosum. 2) acu pictus. A κεντέω, *pungo*.
ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus. 2) piscis species. 3) genus teli militaris, sudes.
Κεστραῖος, ε, ὁ, piscis species alia, quam κέστρα. A pr.
Κεστρέα, ἡ, idem piscis, qui κέστρα, apud Schol. Aristoph.
Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, piscis. Ab eod.
Κεστρεύειν, præ fame ore hiare. Hes. A pr.
Κεστρινίσκος, ὁ, Dim. a seq.
Κεστρῖνος, ίνε, ὁ, idem quod κεστρεύς.
Κεστρίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum e cestro. A seq.
ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, cestrum, betonica, herba.
Κέστρος, ε, ὁ, teli genus, tragula. Suid. 2) veruculus ad vsum picturæ encausticæ.
Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. E pr. & σφενδόνη, *funda*.
Κέστρωσις, εως, ἡ, pictura encaustica. A κεστρόω, *inurendo pingo per veruculum*.
Κεστρωτὸν ξύλον, lignum acuminatum & igni duratum. Hes.
Κευθάνω, occulo, occulto. A κεύθω.
Κευθμὸς, ε, ὁ, latebra, latibulum. Ab eod.
Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, idem. 2) penetrale, recessus, abditus locus. 3) latibulum, seu lustrum feræ. 4) orcus. Ab eod.
Κεῦθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι.
Κεύθω, fut. κεύσω, occulo, abscondo. κέκευθε, perf. med. in sing. præs. celat, occultat.
Κεφαλαία, ας, ἡ, inueteratus & ægre cedens capitis dolor. A κεφαλή.
Κεφάλαιον, ε, τὸ, caput, capitulum. 2) quod summum & præcipuum est. 3) vertex, cardo. 4) caput, vnde fructus & reditus manat, summa pecuniæ, sors. 5) pars libri, quæ & latine caput dicitur. 6) argumenta, quibus caussa nititur, κεφάλαια dicuntur. 7) summa rerum. ὡς ἐν κεφαλαίῳ summatim. Adiectiue aut per appositionem apud Aristophan. κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi & graui verbo.
Κεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, summatim & capitulatim attingo, in capita & summas redigo. 2) in capite vulnero. A pr.
Κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, summarius, in summam breuem, caput redactus. 2) τὸ κεφαλαιῶδες, definitum, cuius est definitio. Logici. Ab eod.
Κεφαλαιωδῶς, *Adu.* summatim.

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in ſummam redactum eſt. 2) ſumma ipſa. A κεφαλαιόω.

Κεφαλαλγέω, ῶ, f. ήσω, capitis dolore laboro. A ſeq.

Κεφαλαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, capite dolens, cui caput dolet. 2) dolorem capitis adferens. E κεφαλὴ & ἄλγος, dolor.

Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis. Ex iiſd.

Κεφαλαλγικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κεφαλαλγής. A pr.

Κεφαλαλγὸς, ἡ, ὸν, idem.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput. 2) homo. 3) extremum oſſis, craſſius illud rotundumque. 4) ſumma & concluſio. 5) princeps, qui primas tenet. 6) præcipuum in aliqua re.

Κεφαληγερέτης, ȣ, ὁ, Dor. κεφαληγερέτας. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, alluſione facta ad Homericum Iouis Epith. κεφαληγερέτης. quaſi caput extollens. E κεφ. & ἐγείρω.

Κεφαλικὸς, ἡ, ὸν, capitalis, ad caput pertinens.

Κεφαλικῶς, Adu. capitaliter. A pr.

Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γεῦσις, guſtus, quia ibi præcipue ſentitur. Poll.

Κεφαλῖνος, ȣ, ὁ, Cephalinus, piſcis. A κεφ.

Κεφάλιον, ȣ, τὸ, capitulum. 2) caput. Dim. a κεφαλή.

Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus. 2) capitulum. 3) volumen, liber, in N. T. Ab eod.

Κεφαλισμὸς, ȣ, ὁ, ſimplicium numerorum vſque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus, qs. a κεφαλίζω.

Κεφαλίτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, lapis angularis. A κεφαλή.

Κεφαλοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, cuius caput graue & ponderoſum eſt. E κεφ. & βαρὺς, vel βάρος.

Κεφαλοδέσμιον, ȣ, τὸ. capitis ligamentum, frontale, retiolum, Gl. Vet. A ſeq.

Κεφαλόδεσμος, ȣ, ὁ, idem.

Κεφαλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, capitis figuram ſiue ſpeciem referens. E κεφ. & εἶδος.

Κεφαλόθλαστος, ȣ, ὁ, ἡ, caput contuſum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλαστα, contuſiones capitis. E κεφ. & θλάω, tundo.

Κεφαλοκρȣ́στης, ȣ, ὁ, caput pulſans, feriens, vt vinum fortius. E κεφ. & κρȣ́ω, pulſo.

Κεφαλόῤῥιζος, ȣ, ὁ, ἡ, radicem habens capitatam. E κεφ. & ῥίζα.

Κέφαλος, ȣ, ὁ, cephalus, piſcis, mugil. Gl. Vet. κέφαλος, ἰχθὺς, capito, mugilis. A κεφαλή.

Κεφαλοτομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. A ſeq.

Κεφαλοτόμος, ον, caput amputans. E κεφ. & τέμνω.

Κεφαλώδης, εος, ὁ, ἡ, caput imitans ſ. referens. 2) in caput extuberans. A κεφαλή.

Κεφαλωτὸς, ἡ, ὸν, caput habens, capitatus, vt πράσον κεφαλωτὸν, porrum capitatum. Ab eodem.

Κεχαρισμένως, Adu. grate, accepte, iucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος.

Κεχαρισμενώτατος, η, ον, gratiſſimus, iucundiſſimus, a κεχαρισμένος, a χαρίζεσθαι. Xenoph. κεχαρισμενώτατον, Adu. ſuauiſſime, idem.

Κεχαριτωμένως, Adu. idem. a χαριτόω, gratioſum reddo.

Κεχηνότως, Adu. ore hiante. A κεχηνὼς, a χαίνω.

ΚΕ´Ω, iaceo. thema inuſitatum. Hinc κέομαι. κέονται apud Hom. iacent, & κέσκετο, iacebat, imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἔκεσκον, inuſ. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc & κείω, decubiturio.

ΚΕ´Ω, findo. thema inuſ. Hinc κείω, findo. Hom. κείων, findens.

ΚΕ´Ω, vro. thema inuſ. Hinc aor. 1. verbi καίω, vro, ἔκεια pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες pro κήαντες, καύσαντες. κείομεν pro κήομεν, καύσωμεν, vramus.

ΚΗ῀ΒΟΣ, ȣ, ὁ, animal e genere ſimiarum.

Κηδαίνω, curo, ſollicitus ſum. A κῆδος.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, ſepultura. 2) affinitas. A κηδεύω.

Κήδειος, ȣ, ὁ, cuius curam gerimus. 2) carus, amatus. 3) ad carum, propinquum pertinens. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicuius rei, ſollicitudo alicuius de alio. A κηδεμών.

Κηδεμονικὸς, ἡ, ὸν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens, curæ cauſſa factus. 2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, Adu. ſollicite, ſedulo. A pr.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicuius curam gerit. 2) funeris curator. A κῆδος.

Κήδεος, & κηδεὸς, idem quod κήδειος, & ab eod.

Κηδεστὴς, ȣ̃, ὁ, adfinis, propinquus. 2) ſocer. 3) gener. Ab eod.

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A pr.

Κηδεστικὸς, ἡ, ὸν, ad affinitatem pertinens. A præc.

Κηδέστρια, ας, ἡ, ſocrus, Gl. Vet. A κηδεστής.

Κήδευμα, ατος, τὸ, cura. 2) funus. A κηδεύω.

Κηδευτὴς, ȣ̃, ὁ, funerator, qui curam alicuius rei gerit, curator. Ab eod.

Κηδεύω, fut. εύσω, curam alicuius rei gero. 2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero. 3) affinitatem contraho, affinis ſum. A κῆδος.

Κηδέω, ῶ, f. ήσω, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, cariſſimus, dilectiſſimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo. 2) ſatago. 3) exſequias alicuius curo. Ab eod.

Κῆδος, εος, τὸ, cura, ſollicitudo. 2) mœror, luctus, moleſtia. 3) ærumna, damnum. 4) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris. 5) affinitas. 6) nuptiæ. Hinc Superlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, cariſſimus, cuius præcipue curam gerimus.

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœſtitia. 2) diligentia. A κῆδος.

Κηδόσυνος, ȣ, ὁ, mœſtus. 2) diligens. Ab eod.

Κήδω, mœrore adficio, ango, moleſtus ſum. 2) lædo, noceo. κῆδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat. ἔκηδες, vnde nouum imperf. Ion. ἐκήδεσκον, κήδεσκον. A κῆδος.

Κηδωλὸς, ἡ, ὸν, ſollicitus, anxius. Ab eod.

Κηθάριον, ȣ, τὸ, diminut. A ſeq.

ΚΗ´ΘΙΟΝ, ȣ, τὸ, operculum vrnæ, per quod ſortes immittuntur: item phimus.

Κηκαδέω, ῶ, conuicior, irrideo, Heſych. ſi lectio ſana eſt. A κηκάς.

Κηκάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκὰς, άδος, ὁ, ἡ, maledicus, conuiciator. 2) improbus, noxius. Epith. vulpis. A κακὸς, *malus*, vt putant.

Κηκασμὸς, ῦ, ὁ, conuicium, maledictum. 2) conviciorum ingeſtio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, ȣ, τὸ, paruula galla, apud Suid. Dim. a κηκὶς.

Κηκιδοφόρος, ἡ, gallam ferens, ſc. arbor. E ſeq. & φέρω.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut ſaliens. 2) galla. A ſeq.

Κηκίω, f. ίσω, cum impetu erumpo, ſaltu ſurſum feror, vt aqua ſaliens, ſanguis e vena ſecta &c. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, manſuefacio. A κηλέω.

ΚΗΛΑ'Σ, hiberna dies. 2) nubes. 3) capra. 4) vulpes.

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, ȣ, ἡ, arbor tarde fructus perficiens, vt iuniperus.

ΚΗΛΑ'ΣΤΡΑΙ, ῶν, αἱ, vaſa quædam paſtoralia. 2) arbores quædam.

Κήλειος, ȣ, ὁ, vel κήλεος, vrens, ardens, calens, ſplendens. A f. κήσω verbi καίω, *vro*. v. κηλὶς.

Κηλέτης, ȣ, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcendo aliquem capit. A ſeq.

Κηλέω, ῶ, f. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei ſimilis auribus gratæ dulcedine. 2) decipio. 3) noceo.

Κήλη, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis, inprimis 2) tumor ſcroti, ramex, hernia.

Κηληθμὸς, ȣ, ὁ, aurium delinimentum. A κηλέω.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem. 2) fraus, deceptio. Ab eodem.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas auditus aures permulcens. Ab eod.

Κηλήτειρα, ἡ, ad deliniendum apta. v. κηλήτωρ.

Κηλητήριον, ȣ, τὸ, delinimentum, ad ſenſus permulcendos, ſ. animum capiendum &c. A ſq.

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens, expiatorius. A κηλέω.

Κηλήτης, ȣ, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, herniofus. A κήλη.

Κηλητικὸς, ὴ, ὸν, mulcendi vim habens. A κηλέω.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. Ab eod.

Κηλιδόω, ῶ, f. ώσω, maculo, labe fœdo. A κηλὶς.

Κηλιδωτὸς, ὴ, ὸν, maculatus. A pr.

Κηλὶς, ίδος, ἡ, macula. 2) vlcus. 3) cicatrix. 4) næuus. 5) probrum, ignominia.

Κῆλον, ȣ, τὸ, iaculum, ſiue telum ligneum, pro κᾶλον, *lignum*.

Κηλὸς, ὴ, ὸν, ſiccus, aridus, toſtus. A καίω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo. 2) decipio. 3) noceo. 4) ſubigo feminam. 5) Heſych. precor. A κηλὸς.

Κήλων, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ, tolleno. 2) equus admiſſarius.

Κηλώνειον, & κηλώνιον, Ion. κηλωνήϊον, ȣ, τὸ, idem. A pr.

Κηλωστὰ, τὰ, lupanaria. A κηλόω n. 4.

Κημὸς, ȣ, ὁ, camus, capiſtrum, fiſcella e vimine. 2) cadus ſ. vrna iudiciaria.

Κημόω, ῶ, fut. ώσω, capiſtro, camum impono. A pr.

Κήμωσις, εως, ἡ, fiſcellæ ſeu cami impoſitio. A pr.

Κῆνσος, ȣ, ὁ, cenſus. Vox Lat.

Κήνυγμα & κηνύσσα, vid. in κίν.

ΚΗ'Ξ, κηκὸς, ἡ, larus, auis quædam; aliis fulica, quibusdam mergus.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis. κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ ſimilis. Dioſc. A κῆπος.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Κήπευμα, τὸ, idem. 2) hortus. Ab eod.

Κηπευτὴς, ȣ, ὁ, hortulanus, Philox. Ab eod.

Κηπευτὸς, ὴ, ὸν, hortenſis, in horto ſatus. A ſeq.

Κηπεύω, f. εύσω, hortum colo. A κῆπος.

Κηπίδιον, ȣ, τὸ, hortulus. A ſeq.

Κηπίον, κήπιον, ȣ, τὸ, idem. 2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur. Dim. a κῆπος.

Κηποκόμος, ȣ, ὁ, hortorum curator, hortulanus. E ſeq. & κομέω, *curo*.

ΚΗ͂ΠΟΣ, ȣ, ὁ, hortus. 2) flores, & faſciculi florum. 3) pubes muliebris. 4) tonſuræ quoddam genus.

Κηπȣρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo. A κηπȣρὸς.

Κηπȣρικὸς, ὴ, ὸν, ad hortulanum pertinens. A ſeq.

Κηπȣρὸς, ȣ̃, ὁ, hortorum cuſtos, hortulanus. E κῆπος & ȣ̃ρος, *cuſtos*.

Κηπωρικὸς, ὴ, ὸν, olitorius, Gl. Vet. A ſeq.

Κηπωρὸς, ȣ̃, ὁ, hortulanus, olitor. E κῆπος & ὤρα, *cura*.

ΚΗ'Ρ, κηρὸς, ἡ, ſors, fatum. κῆρες, Parcæ. 2) fatum funeſtum. 3) fatum, mors. 4) peſtis. 5) calamitas, noxa. 6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, eſt cor.

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo. 2) pereo quaſi fatali neceſſitate. A κὴρ.

Κηραίνω, animo voluto, ſollicite cogito. A κῆρ.

Κηραμύντης, ȣ, ὁ, mortis propulſator. A κὴρ & ἀμύνω, *arceo*.

Κηραχάτης, ȣ, ὁ, Cerachates, achates ita dictus a cerino colore. E κηρὸς & ἀχάτης.

Κηράνθεμον, ȣ, τὸ, crithage, herba. E κὴρ & ἄνθεμον, *flos*.

Κηρεῖαι & κειρίαι, faſciæ ſepulcrales. 2) faſciæ lecti. A κεὶρ.

Κηρέλαιον, ȣ, τὸ, medicamentum e cera & oleo, cui adfunditur & ſuccus refrigerans. E κηρὸς & ἔλαιον.

Κηρέσιος, fatalis, noxius. Heſych. A κὴρ.

Κηρεσσιφόρητος, ȣ, ὁ, ἡ, fatis agitatus. 2) qui letifero fato agitatur, quod funeſta fata afferunt. E κὴρ & φορέω.

Κηριάζω, f. άσω, fauos confingo, ſeu ſtruo. 2) cerifico. A κηρίον.

Κήρινθον, ȣ, τὸ, flos æſtiuus. A κηρὸς.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηριοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, faui ſpeciem habens. E ſeq. & εἶδος, *ſpecies*.

Κηρίον, ȣ, τὸ, fauus. Ab eod.

Κηριοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui fauos conficit. E pr. & ποιέω.

Κηρίτης, ȣ, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma. Ab eodem.

Κηρίφατος, ȣ, ὁ, ἡ, qui morbo fatali deceſſit, fato decedens. E κὴρ & φάω, *occido*.

Κηριώδης, ες, ceræ ſimilis colore & odore. A κηρίον.

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. E κηρὸς & γονὴ, *generatio*.

Κηρογραφέω, ῶ, f. ήσω, ceris pingo. A κ. & γράφω.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A ſeq.

Κηρογράφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui cera ſeu ceris pingit. κηρόγραφος, cereo colore pictus. E κηρὸς & γράφω, *pingo*.

Κηρόδετος, ȣ, ὁ, ἡ, cera ligatus, cera compactus. E κ. & δετὸς, *ligatus*.

Κηροδομέω, ῶ, fut. ήσω, e cera ædifico, cereas ædes ſtruo. E κ. & δέμω, *ſtruo*.

Κηροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ceræ ſimilis, vel colore, flauus, vel mollitie &c. mollis. E κ. & εἶδος, *forma*.

Κηρόθι, *Adu.* corde, ex animo. A κῆρ.

Κηρόπισσος, ȣ, ἡ, & ον, ȣ, emplaſtrum, vnguentum e cera & pice quo ſplenium illinitur. 2) ſplenium tali vnguento illitum. Gl. Vet. E κ. & πίσσα, *pix*.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, cera compactus. E κηρὸς & πήγνυμι, *pango*.

Κηροπήγιον, ȣ, τὸ, candelabrum vbi cerei figuntur. Ex iisdem.

Κηροπλαστέω, ῶ, f. ήσω, e cera vel in cera fingo. 2) ceras fingo. A ſeq.

Κηροπλάστης, ȣ, ὁ, qui e cera imagines fingit.

Κηρόπλαστος, ȣ, ὁ, ἡ, e cera formatus, cereus. 2) cera compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno, de apibus.

Κηροπώλης, ȣ, ὁ, cerarius. Gl. Vet.

Κηρὸς, ȣ̃, ὁ, cera.

Κηροτέχνης, ȣ, ὁ, idem qui κηροπλάστης. E pr. & τέχνη.

Κηροτρεφὴς, ὲς, qui inter miſerias educatur, miſeriis innutritus. E κὴρ & τρέφω.

Κηροτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, letum ſeu mortem adferens, letifer, mortifer. 2) ceram alens. E κὴρ, *mors*, vel κηρὸς, & τρέφω, *alo*.

Κηρȣλκὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, ad fatum letiferum trahens, ad funeſtum fatum rapiens. E κὴρ & ἕλκω, *traho*.

Κηροφορέω, ῶ, f. ήσω, fauos fero.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, cerea veſte indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, e cera fingo. 2) fingo, v. c. animum. A ſeq.

Κηρόχυτος, ȣ, ὁ, ἡ, e cera fuſa fictus. E κ. & χέω, *fundo*.

Κηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco, circumlino. 2) lædo, vitio. A κηρὸς vel κὴρ.

ΚΗΡΥΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur. 2) in ſacris, eſt doctrina, inſtitutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus. 2) merces, quæ datur præconi. A κηρύκειος.

Κηρύκειον, ȣ, τὸ, caduceus. 2) pretium quo datur præconi nuncianti, aut vendenti A ſeq.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens A κῆρυξ.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium. A κηρυκεύω.

Κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis ſeu caduceatoris. 2) merces, quæ datur præconi venditionis ſeu auctionis nomine. Ab eod.

Κηρυκευτικὸς, ἡ, ὸν, ad præconiſandum pertinen. A ſeq.

Κηρυκεύω, f. εύσω, munus præconis obeo. κῆρυξ.

Κηρυκικὸς, ἡ, ὸν, præconi conueniens, ad præconem pertinens. Ab eod.

Κηρύκιον, ȣ, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκιοφόρος, ȣ, ὁ, caducifer, Gl. Vet. A p & φέρω.

Κηρυκτὴς, ȣ, ὁ, prædicator, Gl. A κηρύσσω.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, præco, caduceator. 2) eſt etiam nomen miniſtri ſacrorum, apud Athenienſes, quos Diodorus comparat Aegyptiorum paſtophoris. 3) ſacerdotes ipſi, & quidem principes, apud Corinthios κήρυκες dict 4) in libris ſacris eſt doctor religioni Chriſtianæ. 5) piſcis quidam, murex. 6 auis quædam, & quidem, vt nonnulli gallus gallinaceus. A κηρύσσω.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio. G Vet. A ſeq.

Κηρύσσω, vel κηρύττω, ξω, prædico, præconio promulgo, præconio conuoco. 2) præconis voce edico, vel præconis voci ſubiicio, per præconem vendo. 3) diuulgo. 4) inuoco deum. Eurip. 5) in ſacris libris, doceo.

Κηρώδης, εος, ὁ, ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρὸς.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata. 2 ceratura. 3) vnguentum ex oleo & cera 4) gluten, viſcus aurium. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ἡ, ὸν, ceromate vnctus. A pr.

Κηρωματιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui ceromate vngit. A eodem.

Κηρὼν, ῶνος, alueus, in quo apes fauos & mell faciunt. A κηρὸς.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. 2) inceratio A κηρόω.

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, ceratus, cera obductus, fucatus Ab eodem.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος ve κητεύω.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus. 2) magnus. Ab eod.

Κητήνη, ης, ἡ, nauigium maius. Heſ. Ab eod.

Κητόδορπος, ον, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ον, balænas occidens. E ſeq. & φένω, *occido*.

Κῆτος, εος, *contr.* κήτȣς, cetos, cetus, bellua marina, balæna: vnde in compoſitis ſignificationem magnitudinis habet. 2) ſignum cœleſte, Cic. piſtrix.

Κητώδης, ες, cetaceus, e cetorum genere. A pr.

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis Epitheton, ob magnitudinem. Ab eod.

Κητῷος, ῴα, ῷον, cetaceus. Ab eod.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφήνιον,

Κηφήνιον, ου, τὸ, paruus fucus, fœtus fuci. Dim. a pr.
Κηφηνώδης, ες, fuco fimilis, rapax. Ab eod.
Κηώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, proprie e fuffitu vel aromatibus crematis. A καίω.
Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, idem & ab eodem.
Κιβδηλεία, ας, ἡ, fcoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit fcoriæ admixtione. 2) quæuis adulteratio fiue corruptela. A κιβδηλεύω.
Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui fcoria admixta eft, adulteratum. 2) adulteratio. A feq.
Κιβδηλεύω, f. εύσω, fcoriam admifceo, adultero. 2) corrumpo, deprauo. A κίβδηλος.
Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non fatis a fcoria defæcati. 2) fcoria, metallorum fæx. 3) improbitas, deprauatio. Ab eod.
Κιβδηλιάω, ῶ, palleo, *proprie* vt aurum adulteratum. A pr.
Κίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, cui fcoria admixta eft, non fatis purgatus a fæcibus. 2) non fincerus, fucatus, adulterinus.
Κίβισις, & κίβυσις, εως, ἡ, pera, facculus. Vox Cypria.
ΚΙΒΩ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Aegyptiacæ. 2) poculi genus. 3) *proprie* loculus fabæ. 4) vafis genus, quibus altaria ornantur. 5) vmbella, machina obumbrans aram, deprauatum e κιβώτιον.
Κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capfula, fcriniolum. Dim. a κιβωτὸς.
Κιβωτοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, qui arcas feu ciftas conficit, arcarum fabricator.
Κιβωτὸς, ου, ὁ, arca, cifta, capfa.
Κιγκλίζω, fut. ίσω, imitor κίγκλον, f. crebro motu corporis motacillam imitor, crebro motu agito. 2) muto fæpe, de inconftantia confiliorum, vitæ &c. A κίγκλος.
Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valuæ cancellatæ. Gl. Vet. κιγκλὶς, tranfenna.
Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & leuis agitatio, fuccuffio. A κιγκλίζω.
Κιγκλισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.
ΚΙ΄ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, auis quædam, cinclus feu motacilla.
ΚΙ΄ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, cidaris, pileus regius Perficus. 2) genus faltationis apud Arcadas.
Κιδαφεύειν, malitiofe & vafre agere, more fcilicet vulpino. Hefych. A feq.
ΚΙΔΑ΄ΦΗ, ης, ἡ, vulpes. Hefych.
Κιδάφιος, fraudulentus, aftutus. Hef. A pr.
Κίδαφος, vulpes. Hef. 2) dolofus. Hefych.
Κίδναμαι, diffipor, difpergor, diffundor. ἐκίδνατο, impert. fpargebatur. A feq.
Κίδνημι, difpergo, diffipo. A κεδάω pr. σκεδάω, vel κίδω, vnde Lat. *fcido, fcindo.*
Κιθάρα, ας, ἡ, cithara. 2) fuperior pars thoracis ad iugulum. Hippocr. v. κίθαρος.
Κιθαραοιδὸς, ου, ὁ, citharoedus. κιθαραοιδότατος, Arift. fidicen peritiffimus.
Κιθαρίζω, fut. ίσω, cithara cano. κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ perfonant. τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur.
Κιθάριον, ου, τὸ, parua cithara. Dim. a κιθάρα.
Κίθαρις, εως, ἡ, lyra proprie, vt placet grammaticis. Ab eod.
Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulfatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω.
Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulfatæ fonus, carmen ipfum, quod fidibus canitur.
Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quod citharæ accinitur. Ab eod.
Κιθαριστὴς, ου, ὁ, citharifta, qui lyra f. cithara canit. 2) dicitur tamen & pro citharoedo.
Κιθαριστικὸς, ἡ, ὸν, ad citharistam pertinens. 2) peritus pulfandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, fcil. τέχνη, peritia canendi cithara. A pr.
Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, femina, quæ cithara canit. Ab eod.
Κιθαριστύς, ύος, ἡ, cantus citharæ. A κιθαρίζω.
Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus. 2) citharus, pifcis quidam, fidicula. A κιθάρα.
Κιθαρῳδέω, ῶ, f. ήσω, cithara cano. A κιθαρῳδός.
Κιθαρῴδησις, ἡ, cantus citharæ, pulfatio citharæ. A pr.
Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharoedica modulatio. A κιθαρῳδός.
Κιθαρῳδικὸς, ἡ, ὸν, citharœdicus, citharæ accommodus. Ab eod.
Κιθαρῳδὸς, ου, ὁ, citharœdus, qui citharam pulfans fimul voce accinit. E κιθάρα & ᾠδὸς, *cantor.*
Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, tunica.
ΚΙ΄ΚΙ, εως, τὸ, cici, arbor vel planta Aegyptiaca, fefamum filueftre. 2) genus olei, e granis, fructibus &c. Hinc
Κίκινος, ίνη, ινον, vt κίκινον ἔλαιον, oleum cicinum, fiue e fructu arboris prædictæ factum.
Κίκιννος, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.
ΚΙΚΚΑΒΑΥ, vox clamantium noctuarum. Schol. Ariftoph.
Κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua. Sch. Ariftoph.
Κικλήσκω, voco, arceffo. 2) appello, nomino. 3) conuoco. A καλέω.
Κικλισμὸς, ου, ὁ, rifus, cachinnus. Hefych. pro κιχλισμός.
Κικράω, ῶ, mifceo. A κεράω.
Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua.
Κικυμώσσειν, vel κικυμώττειν, cœcutire, debili effe vifu, vt noctuæ interdiu. Suid. Hef.
ΚΙ΄ΚΥΣ, υος, ἡ, vis, robur.
Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, feftino. Suid. A pr.
Κιλικίζω, f. ίσω, Cilicas imitor. 2) cum Cilicibus facio. 3) fum improbus & truculentus, vt Cilix. A κίλιξ.
Κιλίκιον, ου, τὸ, cilicium, veftis e villis hircorum &c. A feq.
Κιλίκιος, ία, ιον, & κιλίκειος, εια, ειον, Cilicius. A feq.
Κίλιξ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus. 2) Cilicius. 3) Filius Phœnicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.
Κιλικισμὸς, ου, ὁ, cædes e temulentia patrata. Suid. proprie imitatio morum Ciliciorum. A κιλικίζω.

Κίλισσα, ης, ἡ, quæ eſt e Cilicia. A Κίλιξ.
Κιλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, agaſo, Pollux. E κιλλὸς & ἄγω
ΚΙΛΛΙ'ΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus ſuffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quieſcere volebant a belli laboribus, tripodes.
Κίλλιος, ία, ιον, aſininus. 2) de colore, fuſcus. A ſeq.
ΚΙΛΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, aſinus, ap. Dores. Pollux.
Κιμαρὶς, ἡ, genus quercus, ap. Schol. Theocr.
Κίμβεια, & Κιμβίκεια, ἡ, ſordes, auaritia ſordida: illud a κιμβὸς, hoc a κίμβιξ, vel κυμβικεύειν.
ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, veſtimenti genus, Suid. At Ariſtoph. Heſych. κιμβερικὸν.
Κίμβης, κος, ὁ, animalculum e veſparum vel apum genere. 2) ſordidus, nimis parcus, auarus & nimis tenax.
Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod pr. vnde κιμβίκεια. v. κίμβεια.
Κιμβὸς, ȣ, ὁ, ſordidus, tenax.
Κιμωλία γῆ, terra e monte Cimolo effoſſa, candida alia, creta, alia ad purpuram colore accedens.
ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus. 2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt. 3) fœtor quiuis.
Κιναβράω, ῶ, oleo hircinum quid, fœteo. A pr.
Κινάβρευμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens. Heſych. quaſi a κιναβρεύω, quod eſt a κινάβρα.
Κινάδιον, ȣ, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. ſeq.
Κίναδος, τὸ, vel ὁ, vulpes. 2) homo vafer & verſutus, vulpina mente.
Κιναθίζω, moueo. 2) exili voce lamentor, ap. Heſ. A κινέω. v. κινηθμὸς & κίνηθρον.
Κιναθισμα, ατος, τὸ, motus, ſtrepitus multitudinis congregatæ. Aeſchyl. Prom.
Κινάμωμον, ȣ, τὸ, vid. κιννάμωμον.
Κιναιδεία, & κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.
Κιναιδίζομαι, f. ίσομαι, cinædi more me gero, impuritate cinædos imitor. Ab eod.
Κιναίδιον, τὸ, Heſychio ἡ ἴυγξ, motacilla.
Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obſcœnitas cinædica. A κιναιδίζομαι.
Κιναιδολογέω, obſcœne loquor. A ſeq.
Κιναιδολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, turpiloquus, cinædico ſermone vtens.
Κίναιδος, ȣ, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius. Philox. κίναιδος, euiratus. E κινέω & αἰδὼς, vel αἰδοῖον.
Κιναιδώδης, ες, cinædicus. A pr.
Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carex. Gloſſ. Vet. vid. κυνάρα.
Κινδαλισμὸς, ȣ, ὁ, luſus, qui fit paxillis. Poll. cuius Ed. Nov. κυνδαλισμὸς. A ſeq.
ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, clauus, paxillus. Apud Poll in Ed. Nov. κύνδαλα & κύνδαλοι.
Κίνδαξ, ακος, ὁ, ἡ, agilis, qui facile huc illuc mouetur. Heſ. A κινέω.
Κινδύνευμα, ατος, τὸ, periclitatio, & periculum ipſum. 2) facinus audax. A κινδυνεύω.
Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.
Κινδυνευτὴς, ȣ, ὁ, temerarius, qui periclitari ſolet. Ab eod.
Κινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, qui ſe offert periculis. A præc.
Κινδυνεύω, f. εύσω, in periculum coniicio, in caſum do. 2) periculum adeo, ſuſcipio, ſum in periculo. 3) dimico. 4) periclitor, capitis reus ſum. 5) videor, prope abſum, parum abſum, quin.
Κίνδυνος, ȣ, ὁ, periculum, diſcrimen: inprimis prælii. Ab antiquo κίνω, pro κινέω quum res eſt in ancipiti, vt facile impelli vtramuis in partem queat. v. κίνδαξ.
Κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculoſus. A pr.
Κινέω, ῶ, f. ήσω, moueo. 2) moueo loco. 3) agito, quatio. 4) permoueo, excito, incito. 5) initium facio, incipio, v. c. cantum. 6) ſumo, attingo, v. c. pecuniam. 7) ſubigo ſc. feminam. 8) muto, abrogo. 9) κινεῖσθαι dicuntur & ſemina cum germinare incipiunt, & pulli cum in ouis ſe mouere incipiunt. 10) qui appetitu alicuius rei mouentur, item 11) qui in aliqua re ſunt ſtudioſi & induſtrii. 12) de ſcortis maſculinis, quæ κινέμενοι dicuntur, ap. Comicum.
Κινηθμὸς, ȣ, ὁ, motus. A pr. v. κιναθίζω.
Κίνηθρον, ȣ, τὸ, tudicula, inſtrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt verſantque. Poll. Ab eod. (ſed communis analogia poſtulat κίνητρον.)
Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid mouetur. 2) perturbatio.
Κίνησις, εως, ἡ, motus, qua quis mouet, & aliquid mouetur. 2) inceptum, inſtitutum, ap. Plut.
Κινησιφόρος, ον, mouens. A pr. & φέρω.
Κινησίχθων, ὁ, ἡ, terram mouens.
Κινητέος, έα, έον, mouendus. A κινέω.
Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eodem.
Κινητὴς, ȣ, ὁ, motor. 2) turbator, rerum nouarum ſtudioſus. Ab eod.
Κινητικὸς, ἡ, ὸν, mouendi vi præditus. 2) turbulentus, ſeditioſus. Ab eod.
Κινητὸς, ἡ, ὸν, qui mouetur, mobilis. Ab eod
Κίνητρον, ȣ, τὸ, vide κίνηθρον.
ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, cinna, gramen in Cilicia naſcens.
ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari, vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ. 2) calx colorata. 3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dictum. Gl. Vet. & Philox. κινάβαρις, minium.
Κινναβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor A pr.
Κινναβάρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus. Ab eod.
Κινναβάριος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ab eodem.
Κιννάβευμα, ατος, τὸ, idem quod ſeq.
ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, exemplar, quod ſibi proponit plaſtes in effingendo ſimulacro, proplaſma. Suid.
Κινναμώμινος, ον, factus e cinnamomo.
Κινναμολόγος, ȣ, ὁ, auis in cinnamomi ſurculis nidificans. E ſeq. & λέγω, lego.
Κίνναμον, τὸ, cinnamum.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum, frutex breuis, cuius dos omnis in cortice eſt.
Κινναμωμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, cinnamomum ferens. E pr. & φέρω.
Κίνυγμα, ατος, τὸ, quod mouetur, iactatur. αἰθέριον κίνυγμα dicitur Prometheus, apud Aeſchylum, Caucaſo affixus, quaſi αἰώρημα, quia ſuſpenſus eſt & ſublimis pendet, atque iactatur Schol. minus recte, ὥσπερ εἴδωλον κρέμαται ὑπὸ τὸν ἀέρα, vti & Euſt. ἀέριον εἴδωλον. A κινύσσω.
Κίνυμαι, moueor. A κινέω, moueo.
ΚΙΝΎΡΑ, ας, ἡ, inſtrumentum muſicum Phœnicium & Syrium ſoni queruli.
Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. A pr.
Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funeſtus. Ab eod.
Κινύσσω, moueo. Euſt. A κίνυμαι.
Κινώπετα, ων, τὰ, feræ beſtiæ.
Κιξαλλεύω, furor. A ſeq.
Κιξάλλης, ου, ὁ, fur nocturnus.
Κιονικὸς, ἡ, ὸν, columnaris. A κίων.
Κιόνιον, ου, τὸ, columella. Apud Dioſc. purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam teſtæ volumen torquetur. Ab eod.
Κιονὶς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ & vua dicitur. Ab eod.
Κιονίσκος, ου, ὁ, columella. Dim. ab eod.
Κιονοειδὴς, ὲς, columnæ ſimilis. Ab eod. & εἶδος.
Κιονόκρανον, ου, τὸ, caput columnæ. E κίων & κράνον, caput.
Κιονοφορέω, fero columnam, ſ. montem, de Atlante. v. κίων, n. 6.
ΚΙΡΚΑΊΑ, ας, ἡ, circæa, herba quædam.
Κιρκήλατος, ον, infeſtatus ab accipitre perſequente. A κίρκος & ἐλαύνω.
Κιρκήσια, ων, τὰ, ſcil. ἀγωνίσματα, Circenſia, ſ. circenſes ludi. Ab eod.
Κίρκος, ου, ὁ, circus, accipitris ſpecies, falco. Gl. Vet. 2) Circus. 3) circulus, annulus.
Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo & adſtringo. A pr.
Κιρνάω, f. ῶ, & κίρνημι, miſceo. A κεράω.
Κιῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, fuluus, giluus, luteus.
Κίρσιον, ου, τὸ, Cirſium, herba. A κιρσὸς.
Κιρσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, varicis ſpeciem habens, varicum modo tumens, varicoſus. E κιρσὸς & εἶδος, ſpecies.
Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicoſus ramex.
Κιρσὸς, οῦ, ὁ, varix, vena dilatata.
Κιρσώδης, ες, varicis ſpeciem habens, varicoſus. A pr.
ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, vermis, qui in frumento & ligno naſci ſolet, eaque rodit.
Κίσσα, vel κίττα, ης, ἡ, pica, auis. 2) faſtidium conſuetorum ciborum & abſurdorum appetitus, pica, malacia præſertim.
Κισσαβίζω, vel κιτταβ. picæ vocem imitor. A pr.
Κισσάμπελος, ου, herba quædam.
Κισσάνθεμον, ου, τὸ, herba quædam.
Κίσσαρος, ου, ὁ, hedera. A κισσὸς.
Κισσάω, ῶ, fut. ήσω, pica ſeu malacia laboro. 2) libidinoſa ſum. 3) vehementer appeto. A κίσσα.
Κίσσηρις, εως, ὁ, ἡ, pumex. A κίς.
Κισσηρώδης, εος, ὁ, ἡ, pnmicoſus, pumici ſimilis. A pr.
Κισσητὸς, ἡ, ὸν, hederaceus, hedera vinctus, velut a κισσάω, idem quod κισσόω.
Κισσινοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, hederaceo colore tinctus. E ſeq. & βάπτω, tingo.
Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A κισσὸς.
Κίσσιον, ου, τὸ, hedera parua. Ab eod.
Κισσόβρυος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. E κ. & βρύω, abundo.
Κισσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, hederæ ſimilis. vnde κισσοειδῶς, Adu. hederæ more. E κ. & εἶδος.
Κισσοκόμης, ου, ὁ, hedera redimitus. E κ. & κόμη, coma.
Κισσόπληκτος, ον, hedera, thyrſo percuſſus, furore percitus diuino, Neutr. dithyrambicum, tumidum.
Κισσὸς, vel κιττὸς, οῦ, ὁ, hedera.
Κισσοποίητος, ſ. κιττοπ. hederaceus.
Κισσοστέφανος, ου, ὁ, ἡ, hedera coronatus.
Κισσοστεφὴς, ὲς, idem. E κ. & στέφω.
Κισσοφορέω, vel κιττοφορέω, ῶ, f. ήσω, hederam gero; hederacea corona redimitus ſum.
Κισσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, hederam geſtans, hedera redimitus. E κ. & φέρω.
Κισσοχαρὴς, ὲς, hedera gaudens. E κ. & χαίρω.
Κισσοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus.
Κισσόω, vel κιττόω, ῶ, f. ώσω, hedera orno, hedera corono. κεκισσωμένος, perf. part. paſſ. hedera redimitus. A κισσὸς.
Κισσύβιον, ου, τὸ, poculum e ligno hederaceo. 2) poculum quodcunque. Ab eod.
Κισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, hederaceus, hederæ ſimilis. 2) malacia ſeu pica laborans. A κισσὸς vel κίσσα.
Κίστη, ης, ἡ, ciſta, proprie viminea, capſa.
Κιστηφόρος, ὁ, ἡ, v. κιστοφόρος.
Κιστὶς, ίδος, vel κίστις, ιδος, ἡ, idem quod κίστη.
ΚΙ'ΣΤΟΣ, ου, ἡ, ciſtus, frutex.
Κιστοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ciſtifer, qui ciſtam geſtat. 2) numus in quo imago ciſtæ expreſſa. E κίστη & φέρω.
Κίταρις, εως, ἡ, Cidaris, regium capitis ornamentum, quod & κίδαρις, quod vide.
ΚΙΤΡΕΊΑ, ας, ἡ, citria, arbor, malus Medica.
Κίτριον, ου, τὸ, malum citrium. 2) arbor citria. 3) cortex citrius. A pr.
Κιτταβίζω, vide κισσαβίζω.
Κιττάω, v. κισσάω.
Κιχάνω, κιχέω, κίχημι, inuenio. 2) adſequor, comprehendo. F. 1. κιχήσω, med. κιχήσομαι. κιχήσατο, aor. 1. med. pro ἐκιχήσατο. κιχανόμενοι, præſ. part. aduenientes. κιχήμεναι pro κιχῆναι inf. deprehendere, aſſequi.
Κίχησις, εως, ἡ, comprehenſio. Heſ.
Κίχλη, ης, ἡ, turdus. 2) piſcis quidam marinus Syracuſii κιχήλη. Athen.
Κιχλίζω, f. ίσω, epulor turdos. 2) indecenter & effuſius rideo, de ritu laſciuientium & libidinoſorum. A pr.

Κιχλισμὸς, ȣ, ὁ, turdorum vſus in cibis. 2) riſus immodicus, cachinnus. A pr.

Κίχορα, τὰ, & κιχόρια, item κιχόρεια, τὰ, olera quædam agreſtia, cichorea.

Κιχράω, ῶ, & κίχρημι, frequentius, commodo. κιχρὰς, qui vtendum dedit, & κιχράμενος, part. qui vtendum rogauit. κιχρῶ, commodo, Gl. Vet. κιχρᾶται, mutuatur. Phil. A χράω, idem.

ΚΙΧΩ΄ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris aruenſis ſpecies.

Κιχώριον, ȣ, τὸ, idem. Gloſſ. Vet. ambuuia. A pr.

Κιχωριώδης, εος, ὁ, ἡ, ſimilis cichorio. Ab eod.

Κίω, vado, eo. κίε pro ἔκιεν, imp. ibat, κιὼν, aor. 2. part. profectus.

Κίων, ονος, ὁ, ἡ, columna. 2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud Medicos. 3) interſeptum narium carnoſum vsque ad labrum deſcendens. 4) κίων, aut potius κιὼν, congregata multitudo beſtiolarum frumentum peredentium. Gal. Lex. Hipp. 5) vermis eiusmodi vnus. Gal. Lex. Hippocr. 6) alti montes etiam a veteribus κιόνες dicti. Euſtath.

Κλαγγάζω, clango vt grus. A κλάγγω.

Κλαγγαίνω & κλαγγάνω, clango, vt canis in venatione. Ab eod.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor, *proprie* gruum. 2) anſerum. 3) tubarum & cornuum. 4) hominum, præcipue in prælio. 5) ſuum. 6) canum in venatione. 7) ſagittarum emiſſarum, item nerui arcus, cum ſagitta exploditur. Ab eod.

Κλαγγηδὸν, *Adu.* cum clangore. A pr.

Κλαγγώδης, εος, ὁ, ἡ, clangori ſimilis. Ab eod.

Κλάγγω, clango, Gl. Vet. clamo, ſtrido, vociferor. aor. 1. ἔκλαγξα, vid. κλάζω.

Κλαγκτὸς, ἡ, ὸν, vide κλαγγώδης.

Κλαδαρόμματος, ȣ, ὁ, ἡ, qui mobilibus eſt oculis. Heſ. E ſeq. & ὄμμα.

Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, epith. oculi. item haſtæ criſpantis & vibrantis. 2) fragilis. 3) ramalis. A κλάδος.

Κλαδάσσομαι, vibror, agitor. κλαδασσόμενον αἷμα, ſanguis currens, agitatus in tremore. (Empedocles). A ſeq.

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino. 2) quaſſo, concutio. A κλάδος.

Κλάδευσις, εως, ἡ, putatio. A κλαδεύω.

Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator. Ab eodem.

Κλαδευτήριον, ȣ, τὸ, falx putatoria. A pr.

Κλαδεύω, puto, vites puto.

Κλάδος, ȣ, ὁ, ramus, proprie tener & flexilis. 2) progenies, poët. & qua patriam, & qua parentes. κλαδὶ, Dat. per metaplaſmum quaſi a κλὰς, κλαδὸς. fort. a κλάω, frango. v. κλάσις, n. 3. & κλασάω, it. κλῆμα & κλών.

Κλαδώδης, εος, ὁ, ἡ, ramoſus. A pr.

Κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus. Heſ. Dim. ab eod.

Κλάζω, clamo, vociferor, clango, ſtrido. Perf. med. κέκληγα, κεκληγὼς, part. κεκληγυῖα, in fem. clamitans, vociferans. Poteſt hinc etiam formari ἔκλαγξα, aor. 1. inuſit. κλάξω, per epentheſin κλάγξω, ἔκλαγξα.

Κλαίω, & attice κλάω, lacrimor, fleo, ploro, eiulo. 2) deploro, defleo. 3) do pœnas, vapulo, pœnitentia facti ducor. Fut. κλαύσω, κλαύσομαι, & κλαιήσω, κλαήσω.

ΚΛΑΜΒΟ΄Σ, ἡ, ὸν, mutilatus.

ΚΛΑ΄ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, armilla.

Κλὰξ, κλὰκὸς, ἡ, clauis. Vox *Dor.* pro κλεὶς, a κλείω.

Κλάπαι, ῶν, αἱ, grallæ. 2) lignei calcei quiuis, e lat. *claua.*

Κλασιβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, glebas frangens. E κλάω & βῶλαξ.

Κλάσις, εως, ἡ, tractio. 2) fractura. 3) putatio vitium. A κλάω.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum defractum. Ab eod.

Κλασάω, ῶ, f. ήσω, ſarmenta defringo vel amputo. 2) frango. Ab eod.

Κλαστήριον, ȣ, τὸ, frangibulum. Ab eod.

Κλάστης, ȣ, ὁ, qui frangit, fractor. 2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλαυθμονὴ, ῆς, ἡ, eiulatus, ploratus. A κλαυθμῶν. v. κλαυμονὴ, quæ eſt vitioſa lectio.

Κλαυθμὸς, ȣ, ὁ, fletus, ploratus. A κλαίω.

Κλαυθμυρίζω & ίζομαι, fleo, vagio. A pr.

Κλαυθμυρισμὸς, ȣ, ὁ, eiulatus, vagitus. A pr.

Κλαυθμώδης, εος, ὁ, ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A κλαυθμός.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, ſ. fletus. 2) fletus. A κλαίω.

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, eiulatus. Ab eodem.

Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod. v. κλαυθμονή.

Κλαυσάσκω, fleo, eiulo. Ab eod.

Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio. 2) ſtrideo, de ianua. Ab eod.

Κλαυσίγελως, ωτος, ὁ, fletus cum riſu permixtus, lacrimæ riſui intermixtæ.

Κλαυσίθυρος, ὁ, ἡ, Epith. cantilenæ, quam excluſus amator ad ianuam canit. E κλαίω & θύρα.

Κλαυσίμαχος, ὁ, in pugna plorans, timidus. E κλαίω & μάχη.

Κλαύσιμος, flebilis, Gl. Vet. A κλαίω.

Κλαυσιμὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq.

Κλαυτὸς, ἡ, ὸν, lacrimabilis. Ab eodem.

Κλάω, v. κλαίω.

Κλάω, f. άσω, frangeo. κλασθεὶς, aor. 1. paſſ. κεκλασμένος, perf. paſſ. fractus.

Κλεεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, illuſtris, celeber. Heſ. A κλείω, *celebro.*

Κλεεννὸς, idem, pro κλεινός.

Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A κλέος.

Κλειδίον, ȣ, τὸ, clauicula, Dim. a κλεὶς.

Κλειδοποιὸς, ȣ, ὁ, cloſtrarius, Gl. Vet. E κλεὶς & ποιέω. v. κλειθροποιός.

Κλειδȣ̃χος, ȣ, ὁ, ἡ, clauem habens, clauiger. Ex eod. & ἔχω.

Κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cuſtos clauium, æditiuus.

Κλειδόω, ῶ, f. ώσω, claudo, obſero. A κλείς.

Κλείδωμα, ατος, τὸ, ſera. A pr.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obferatio. Ab eod.
Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλέος.
Κλειθρία, ας, ἡ, rima ianuæ. Gl. Vet. κλειθρίδ, rima. A κλείω.
Κλειθριώδης, εος, ὁ, ἡ, rimofus, Gl. Vet. A pr.
Κλεῖθρον, ε, τὸ, clauftrum, fera. 2) clathrum. Ab eod.
Κλειθροποιὸς, ε, ὁ, clauftrarius, Gl. Vet. E pr. & ποιέω.
Κλείνιος, inclytus, celeber. Hef. A κλείω.
Κλεινύω, claudo. A κλείω, idem.
Κλεινὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celeber. pro κλεενὸς vt δεινὸς pro δεενὸς. A κλείω, *celebro*.
Κλεῖος, pro κλέος, *gloria*.
Κλεὶς, ειδὸς, ἡ, clauis. A κλείω, *claudo*.
Κλεισίαι, ῶν, αἱ, fores, vel ianuæ latæ, per quas etiam iumenta ingrediuntur. Ab eod.
Κλεισιὰς, άδος, ἡ, valuæ, fores. 2) claufura. Ab eod.
Κλείσιον, ε, τὸ, locus, in quo ftant boues, ftabulum. Ab eod. (vel pro κλίσιον, a κλίνω, a reclinando, vel curuando.)
Κλεισμὸς, ε, ὁ, fedes. Ab eod.
Κλεισὸς, ἡ, ὸν, claufus. 2) qui claudi folet. Ab eod.
Κλεῖτρον, ε, τὸ, fera. Ab eod.
Κλεισώρεια, ας, ἡ, clauftrum montis, vel montium. E κλείω & ὄρος, *mons*.
Κλειτόπωλος, ε, ὁ, ἡ, equis infignis.
Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod fequens.
Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum muliebrem attrecto. A feq.
Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλείω.
Κλειτὸς, ἡ, ὸν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω.
Κλειτύς, v. κλιτύς.
Κλείω, είσω, claudo, obfero. κεκλεισμένος, perf. part. paff. claufus. 2) celebro, celebrem reddo. 3) memoro, dico, perhibeo.
Κλειὼ, όος, contr. ες, ἡ, Clio, vna Mufarum. A κλέος, vel κλεῖος.
Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus. 2) ftrategema, occulte factum in vtramque partem. A κλέπτω.
Κλεμμάδιον, ε, τὸ, Dim. a κλέμμα.
Κλεμμαδὸν, *Adu*. furtim. Ab eod.
Κλεμματικὸς, ἡ, ὸν, furax. 2) aftutus. Ab eod.
Κλέομαι, celebror. A κλεὸς.
Κλεόπας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεόπατρος, per Sync. vt Ἀντίπας pro Ἀντίπατρος.
Κλέος, κλέεος, τὸ, gloria, celebritas, fplendor nominis. 2) fama, rumor. A κλείω.
Κλέπος, εος, τὸ, furtum. A κλέπτω.
Κλεπτάριον, τὸ, furunculus. Gloff. Vet. A κλέπτης.
Κλεπτέλεγχος, ε, ὁ, fures arguens, fures deprehendens. vt κλεπτέλεγχος λίθος, apud Diofc. de aëtite, lapis cuius indicio fures deprehenduntur. E feq. & ἔλεγχος.
Κλέπτης, ε, ὁ, fur. A κλέπτω.
Κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, furax, furtiuus, furtis deditus. ἡ κλεπτικὴ, ars furandi. A pr.
Κλεπτίστατος, furaciffimus. Superlat. Att. A κλέπτης.
Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtiuum, furax quiddam, apud Ariftoph. part. neutr. a κλέπτω.
Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia, aftutia. Ab eod.
Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης.
Κλέπτω, f. ψω, furor, depeculor, fuffuror. 2) occulo, fupprimo. 3) clam facio aut dico. 4) fallo, decipio. perf. κέκλοφα, κεκλοφὼς, furatus. paff. κεκλεμμένος, furreptus. κλεπεὶς, aor. 2. deceptus.
ΚΛΕΤΑΣ, τὸ, mons altus, iugum, apud Lycophr.
Κλεψίαμβοι, carminis genus, apud Alcmanem, Hefych. At Polluci κλεψίαμβος, inter inftrumenta mufica, quæ pulfantur.
Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtiuus, furto ablatus. A κλέπτω.
Κλεψίνοος, *contr*. κλεψίνες, ε, ὁ καὶ ἡ, aliud in pectore claufum habens, aliud in lingua promtum, qui aliud mente occulit, quam loquitur, feu, qui blanditia verborum alium circumuenit, & eius mentem quafi furto quodam eripit. v. κλεψίφρων. E κλέπτω & νόος, *mens, animus*.
Κλεψίνυμφος, ἡ, clandeftinas nuptias faciens. Ex eod. & νύμφη.
Κλεψιποτέω, ῶ, parce bibendo compotorem fallo. Suid. A feq.
Κλεψιπότης, ε, ὁ, apud Suid. fine expofitione, qui fallaciter potat. v. præc. E κλέπτω & πότης, *potor*.
Κλεψίῤῥυτος, ε, ὁ, ἡ, furtim & per occultos meatus fluens, vt Athenis aquæ fontis Clepfydræ. Hef. Ex eod. & ῥύω, *fluo*.
Κλεψιτόκος, ε, ὁ, ἡ, clam pariens. Ex eod. & τόκος, *partus*.
Κλεψίφρων, ονος, ὁ, ἡ, verfutus, decipiens, animum occultans. Ex eod. & φρὴν, *mens*. v. κλεψίνες.
Κλεψίχολος, ε, ὁ, ἡ, bilem occultans, bilem, f. iram occultam habens. Ex eod. & χολὴ, *fel*.
Κλεψίχωλος, ὁ, ἡ, claudicationem occultans.
Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepfydra. 2) fons quidam Athenis. Ex eod. & ὕδωρ.
ΚΛΕΩΝΙΑ, ας, ἡ, cleonia, quibusdam helenium, herba.
Κλήδην, *Adu*. nominatim. A καλέω.
Κληδονέω, idem quod feq. 2) infamia noto, dicteriis inceffo. κληδονεμαι, apud Eurip. in paff. A κληδὼν.
Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. Ab eod.
Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen. A pr.
Κληδονισμὸς, ε, ὁ, ominatio, diuinatio, augurium. Ab eod.
Κληδεχέω, claues habeo. 2) facerdos fum. E κλὴς & ἔχω.
Κληδεχεμαι, infamia notor, dicteriis laceffor. ap. Eurip. vitiofe, pro κληδονεμαι.
Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor. 2) omen, diuinatio. 3) armilla. A κλήζω.
Κληηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor. A pr.
Κλήζω, f. ήσω, claudo. 2) celebro. 3) voco. Pro κληίζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*.
Κλήθρη, ης, ἡ, Ion. pro κλήθρα, ας, ἡ, alnus.

Κλῆθρον, ȣ, τὸ, clauſtrum, ſera, repagulum. A κλείω, *claudo.*

Κλῆθρος, ȣ, ἡ, alnus, v. κλῆθρα.

Κληΐζω, f. ίσω, claudo. 2) celebro. 3) commemoro. 4) voco, appello. v. κλῄζω. A κλείω.

Κληῒς, ίδος, ἡ, Ion. pro κλεὶς, clauis.

Κληϊςὸς, ἡ, ὸν, clauſus, qui claudi poteſt. A κληΐζω.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, ſarmentum; flagellum vitigineum, virga vitea. 2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea inſigne centurionum erat. A κλάω, *frango.*

Κληματικὸς, ἡ, ὸν, pampineus. A pr.

Κλημάτινος, ίνη, ινον, ſarmentitius, e ſarmentis factus. Ab eod.

Κλημάτιον, ȣ, τὸ, viticula, paruum ſarmentum, aut flagellum. Dim. ab eod.

Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella, vitigineis flagellis ſimilia. Ab eod.

Κληματῖτις, qſ. ſarmentaria, herba. A pr.

Κληματώδης, εος, ὁ, ἡ, pampinoſus, Gl. Vet.

Κληρικὸς, ἡ, ὸν, qui cenſetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, diſtributio, quæ fit ſorte. 2) id, quod ſorte datur. 3) partium diuiſio. 4) hereditas. E κλῆρος & δόσις.

Κληροδοτέω, ῶ, f. ήσω, ſorte diſtribuo. 2) heredem ſcribo. E κλῆρος & δίδωμι.

Κληροδότης, ȣ, ὁ, qui per ſortem dat, qui diſtribuit agros &c. 2) teſtator.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, ſortito theſmotheta fio. E κλῆρος & θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, f. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel ſum. 2) accipio, ſortior, conſequor in vtramque partem. 3) heredem relinquo. A κληρονόμος.

Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hereditas. A pr.

Κληρονομία, ας, ἡ, idem proprie & metaph. Ab eod.

Κληρονομικὸς, ἡ, ὸν, hereditarius. A pr.

Κληρονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, heres. 2) cui ſorte aliquid tribuitur, qui aliquid accipit, rem ſequitur. E κλῆρος & νέμω, *diſtribuo.*

Κληροπαλὴς, εος, ὁ, ἡ, qui ſorte diſtribuitur. E ſq. & πάλλω, *agito, ſc. vrnam, in qua ſortes.*

Κλῆρος, ȣ, ὁ, ſors f. nota, quæ in vas coniicitur ad ſortiendum, calculi, quibus ſortimur. 2) ipſa ſortitio. 3) quicquid ſortiendo obuenit, omninoque ſine opera noſtra, diuinitus & caſu, vt 4) portio agri colono data, & κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio diviſus & diſtributus fuit. 5) hereditatis pars, hereditas & hinc 6) facultates. 7) collegium eorum, qui ſacris funguntur, velut poſſeſſio dei, in ſacris. 8) vermiculus infeſtans apum fauos. (A κλάω, *frango.* Antiquitus enim fragmina glebarum aut ſurculorum in ſortibus vſurpabantur.)

Κληρȣχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte adſignatum poſſideo. in ſortem accipio. 2) per ſortem do. A κληρȣ̃χος.

Κληρȣχία, ας, ἡ, adſignatio, qua colonis agri ſorte diſtribuebantur. 2) portio ipſa ſorte data. Ab eod.

Κληρȣχικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eos, qui ſortiuntur, aut qui ſorte aliquid obtinuere, colonicus, vt ager. Ab eod.

Κληρȣ̃χος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſorte aliquid ſibi attributum poſſidet. 2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus. 3) qui agros poſſidendos ſorte attribuit, triumuir coloniæ deducendæ. E κλῆρος & ἔχω.

Κληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte lego. 2) Clericum facio, Clero h. e. Clericis adſcribo. κληρόομαι, ȣ̃μαι, ſortior, ſortes duco. A κλῆρος.

Κλήρωσις, εως, ἡ, ſortitio. A pr.

Κληρωτήριον, ȣ, τὸ, ſcil. χωρίον, locus, vbi magiſtratus ſorte creantur. 2) locus in theatro, vbi magiſtratus ſorte lecti ſedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui ſorte legit. Ab eodem.

Κληρωτὶ, *Adu.* ſortitio, ex ſorte. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſortiendum pertinens, ad ſortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, vrna, f. ſitula, in quam coniiciebantur ſortes. Ab eod. v. κληρωτρίς.

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, ſorte lectus, ſorte deſignatus, f. electus. Ab eod.

Κληρωτρὶς, ίδος, ἡ, vrna, Philox. Ab eod.

Κληρωτῶς, ſortito, Gl. Vet. A κληρωτός.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio. 2) inprimis ad cœnam, it. ad auxilium ferendum. 3) in ius, diciturque interdum etiam pro πρόσκλησις. 4) in libris ſacris dicitur de quouis beneficio diuino, quod homini ſine eius opera deſtinatur, offertur, datur: item vitæ conditione, ſorte: in quo eſt hebraiſmus. A καλέω.

Κλητέος, έα, έον, vocandus. Ab eod.

Κλητεύω, f. εύσω, in ius voco teſtimonii dicendi cauſa, teſtimonium denuncio. 2) ſum κλητὴρ, ſubſcriptor. Ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, apparitor, qui in ius vocat. 2) anteſtatus, teſtis vocationis in ius, ſubſcriptor. Ab eod.

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, appellatiuus, vocatiuus. Vox Gramm. A ſeq.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus. 2) conſtitutus ad aliquid beneficio alicuius, per hebraiſmum, cui beneficium, diuinum oblatum, datum eſt. A καλέω.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, vocator, arceſſitor, inuitator. 2) præco, viator, miniſter magiſtratus ius dicentis. 3) teſtis, proprie, in ius vocationis, qui poteſt eſſe ipſe κλητὴρ, viator, qui vocauit. item anteſtatus: ſed deinde teſtis quiuis. Ab eod.

ΚΛΙΒΑΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.

Κλιβανίτης, ȣ, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανος.

Κλιβανοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, clibani formam habens. E ſeq. & εἶδος.

Κλίβανος, ȣ, ὁ, fornax, in qua hordeum coquitur. 2) fornax quæuis. 3) focus.

Κλιβανωτὸν, teſtaceum, Gl. Vet. A pr.

Κλίμα, ατος, τὸ, inclinatio, decliuitas, devexitas. 2) cœli poſitus certus. 3) terræ tractus, regio.

Κλιμακηδὸν,

Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *Adu.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.
Κλιμακίζω, fut. ισω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ appellatur. 2) peruerto, detorqueo, deiicio. Ab eod.
Κλιμάκιον, ου, τὸ, parua fcala. 2) lignum in fcala tranfuerfum, gradus. Dim. a κλίμαξ.
Κλιμακὶς, ίδος, ἡ, fcala parua. 2) femina adulatrix, quæ reginæ in currum adfcenfuræ dorfum fubfternebat. Plut. Ab eod.
Κλιμακίσκος, ου, ὁ, parua fcala. Dim. ab eod.
Κλιμακόεις, όεσσα, όεν, gradatus, fcalæ modo factus. Ab eod.
Κλιμακοφόρος, ὁ, fcabellum geftans, per quod afcenditur in equum, currum; genus apparitoris. Ex eod. & φέρω.
Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, κλιμακτῆρες, fcalæ gradus. 2) anni fcanfiles fiue climacterici. Ab eodem.
Κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν, climactericus, vt annus. A pr.
Κλιμακώδης, εος, ὁ, ἡ, gradatus, fcalaris, qui fit per gradus. A κλίμαξ.
Κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν, idem, conformatus ad modum fcalarum. qs. a κλιμακόω.
Κλίμαξ, ακος, ἡ, fcala, gradus. 2) inftrumentum tortorum. 3) gradatio, Figura rhetorica. 4) palæftræ genus. 5) pars currus.
Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus. Dim. a κλίνη.
Κλίνειος, α, ον, ad lectos pertinens. Ab eod. Demofth.
Κλίνη, ης, ἡ, lectus. 2) lectica. A κλίνω.
Κλινήρης, εος, ὁ, ἡ, lecto adfixus, ægrotus. Ab eodem.
Κλινηφόρος, ου, ὁ, ἡ, lectum, fellam ferens. E κλ. & φέρω.
Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus. 2) lecticula. A κλίνη.
Κλινικὸς, ἡ, ὸν, clinicus, morbo ita decumbens, vt adfurgere nequeat. 2) medicus, qui empirico opponitur: vnde ἡ κλινικὴ, f. τέχνη, medicina methodica. Ab eod.
Κλινὶς, ίδος, ἡ, lectulus. 2) fellula. Ab eod.
Κλινοκοσμέω, ῶ, fut. ήσω, lectos triclinii orno.
Κλινοπετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in lectum procumbit, ægrotus. E κλ. & πίπτω.
Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. E κλ. & πήγνυμι, compingo.
Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus, vbi lecti compinguntur. Ex iisd.
Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam. κλινοπόδιον, lecti pes, Gl. Vet. A feq.
Κλινόπους, οδος, ὁ, pes lecti. κλινόποδες, lecti pedes, Gl. Vet.
Κλινοποιικὸς, ἡ, ὸν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιικὴ, ῆς, fc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A feq.
Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, lectos fabricans, Gl. Vet. grabatarius, lectarius. E κλ. & ποιέω.
Κλινοφόρος, ου, ὁ, lecticarius, Gl. Vet. E κλ. & φέρω.
Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλινότροχος, ου, ἡ, qs. lectirotaria, aceris genus, e quo lecti torno fiebant. 2) rotula, lecti pedi indita. E κλ. & τρέχω, curro.
Κλινουργὸς, ὁ, idem qui κλινοποιὸς. E κλ. & ἔργον.
Κλινοχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, lectum amans, piger, deses. E κλ. & χαίρω.
Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, fella apta ad declinandum corpus. 2) lectus. A κλίνω.
Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel fella, in qua reclini capite recumbimus. A pr.
Κλίνω, f. ινῶ, inclino. 2) reclino. 3) acclino. 4) deprimo. 5) inclino me. 6) declino, deflecto. 7) reflecto, auerto, aor. 1. ἔκλινα, inclinaui. paff. ἐκλίνθην, inclinatus fum, iaceo. κεκλιμένος, inclinatus, iacens, fitus.
Κλισία, ας, ἡ, locus, in quo recumbitur. 2) cafa, tugurium, tabernaculum, tentorium. 3) ftabulum. 4) fella difcubitoria, aut in qua reclini capite fedemus. 5) lectus. 6) difcumbentium claffis. A pr.
Κλισιὰς, άδος, ἡ, pl. κλισιάδες, fores. Ab eod. (nifi potius a κλείω.)
Κλισίηνδε, *Adu.* in κλισίαν. Ab eod.
Κλισίηθεν, *Adu.* e κλισίᾳ. Ab eod.
Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία. 2) ouile, caula, ftabulum.
Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio. 2) motus militum, in exercitationibus. 3) declinatio, in Grammat. A κλίνω.
Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere poffumus. 2) fella difcubitoria. Ab eod.
Κλίτος, εος, τὸ, decliuitas, deuexitas. οἱ ὁ. v. κλιτύς. Ab eod.
Κλιτὸς, ἡ, ὸν, qui declinatur f. inclinatur. 2) latus. Ab eod.
Κλιτὺς, ύος, ἡ, decliuitas, cliuus. Ab eod.
Κλοιὸν, οῦ, τὸ, idem quod feq.
Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλείω.
Κλοιωτὸς, ἡ, ὸν, collari inclufus vel feptus. quafi a κλοιόω, quod effet collari induo.
Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoueo, agito tumultuofe, turbulentum reddo. 2) quatio, concutio. A κλόνος.
Κλόνησις, εως, ἡ, concuffio, perturbatio. 2) confluxus cum vi, aut ftrepitu. A pr.
Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, fpina dorfi. Hef. A κλόνος. nam hæc pars corporis inprimis concuti & quaffari poteft.
Κλόνις, εως, ἡ, venter. Ab eod.
Κλονόεις, όεσσα, όεν, tumultuofus, turbulentus. A feq.
Κλόνος, ου, ὁ, motus tumultuofus, tumultus, vt aquarum vndantium, aut arborum a ventis agitatarum. 2) ftrepitus. 3) concuffio.
Κλονώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod κλονόεις.
Κλοπαῖος, αία, αῖον, furtiuus. A κλοπή.
Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipfa furandi vel decipiendi actio. A κλοπεύω. v. κλοπία.
Κλοπεὺς, έως, ὁ, fur. A κλοπή.
Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπή.
Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, fubreptio. A κλέπτω.

Κλοπία, ας, ἡ, idem. A κλοπὸς.
Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtiuus. A κλόπιμος.
Κλοπιμαίως, furtim, Gl. Vet. A pr.
Κλόπιμος, ίμη, ιμον, furtiuus, furto ablatus. A κλοπὸς.
Κλόπιος, ȣ, ὁ, furax, furtiuus. 2) subdolus. A seq.
Κλοπὸς, ȣ, ὁ, fur. A κλέπτω. vid. ἐπίκλοπος.
Κλοποφορέω, ῶ, fut. ήσω, furto aufero, furtim expilo. E κλοπὴ & φέρω.
ΚΛΟΤΟΠΕΥ'Ω, f. εύσω, latenter furor & subduco tempus. 2) subterfugio, cunctor, tergiuersor. 3) verba do, decipio. (videtur verum esse κλοποτεύω, a κλοπότης, κλοπότητος, quod a κλοπὸς manauit.)
ΚΛΥ'ΒΑΤΙΣ, herba, quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.
Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.
Κλυδασμὸς, ȣ, ὁ, fluctuatio. A pr.
Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, vnda. 2) æstus, tempestas. A κλύζω.
Κλυδωνίζομαι, f. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agitor. A pr.
Κλυδώνιον, ȣ, τὸ, paruus fluctus, parua vnda. 2) fluctus, vnda. 3) æstus. Dim. ab eod.
Κλύζω, f. ύσω, abluo, eluo, lauo. 2) clystere perluo. 3) inundo. 4) sonum, vt fluctus, edo. ἐκλύσθη θάλασσα, aor. 1. pass. turbatum est mare. κλύζεσκον, imperf. Ion. pro ἔκλυζον, lauabant.
Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imper. audi. κλῦτε & per reduplicationem κέκλυτε. v. κλύω.
Κλύσις, εως, ἡ, lauatio. 2) infusio. 3) clyster. A κλύζω.
Κλύσμα, ατος, τὸ, ablutio, lotio. 2) ipsa actio abluendi. 2) æstuarium. Ab eodem.
Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, id quo aluus eluitur. 2) ipsum instrumentum, quo illa elutio fit. Ab eodem.
Κλυστήριον, ȣ, τὸ, paruus clyster. A pr.
Κλυτοεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, inclytus artifex, seu qui res, merces, arma, vtensilia parat inclyta, quorum fama ad multos, etiam posteros, peruenit. v. κλυτοτέχνης. E κλυτὸς & ἔργον.
Κλυτόκαρπος, ον, præclarum fructum habens.
Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclytus vates.
Κλυτομήτης, ȣ, ὁ, inclytus prudentia. v. seq.
Κλυτόμητις, ιος, ἡ, femin. præc.
Κλυτόμοχθος, ȣ, ὁ, ἡ, inclytus laboribus.
Κλυτόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, clarus liberis.
Κλυτόπωλος, ȣ, ὁ, ἡ, celeber equis, eques insignis.
Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel κλυτὸς, ȣ, ὁ, ἡ, inclytus, clarus, cuius nomen & res gestæ multorum ad aures peruenere. 2) vocalis, cuius vox audiri potest, strepitum edens, obstrepens. A κλύω.
Κλυτοτέχνης, ȣ, ὁ, celeber artifex, arte clarus. E κλ. & τέχνη.
Κλυτότοξος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, arcu & iaculis insignis. E κλ & τόξον.
Κλυτόφημος, ον, clarus. E κλ. & φήμη.
Κλύω, audio, exaudio. 2) percipio, sentio. 3) ausculto, obtempero, obedio, morem gero.

ΚΛΩΒΟ'Σ, ȣ, ὁ, cauea auium. Ex Epigr.
Κλωγμὸς, ȣ, ὁ, vox, proprie graculorum, tum vero gallinaceorum, itemque equitum. 2) sonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλώζω.
Κλώδωνες, ώνων, αἱ, Bacchæ s. Mænades. Vox Macedonica.
Κλώζω, clamo more graculorum, &c. v. κλωγμὸς. 2) sibilo. 3) explodo e theatro.
Κλώθω, f. ώσω, neo. 2) glomero. 3) torqueo. κλώθεσθαι, fato destinari. κεκλωσμένα, per fato destinata. v. κλώσκω. Hinc
Κλωθὼ, όος, contr. ȣς, ἡ, Clotho, vna Parcarum.
Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, cliuosus, adscensu difficilis, item montuosus. A seq.
Κλωμαξ, ακος, ὁ, asperitas. A κλώθω.
Κλὼν, ωνὸς, ὁ, ramus, surculus, qui deputari solet. A κλάω. v. dicta ad κλάδος.
Κλώναξ, ακος, ὁ, Hes. Dim. pr.
Κλωνάριον, ȣ, τὸ, idem, ab eodem.
Κλωνίζω, fut. ίσω, ramulos, surculos amputo. Suid. Ab eod.
Κλωνίον, ȣ, τὸ, idem quod κλωνάριον.
Κλωὸς, ȣ, ὁ, boia, furca. Att. pro κλοιὸς.
Κλωπᾶσθαι, furari, furtim, clanculum sine strepitu incedere aut aliquid agere, Hesych. A κλώψ.
Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A seq.
Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.
Κλωπήιος, α, ον, furtiuus, clandestinus. A κλωπεία.
Κλωπικὸς, ἡ, ὸν, furax. A κλώψ.
Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, fure patre natus. Ex eod. & πατήρ.
Κλώσκω, neo, Hesych. vbi κλώσκων part. A κλώθω.
Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum nendo deductum, glomus. 2) fascia, quæ ornatus caussa stolis talaribus additur. Ab eod.
Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, filum nendo deductum. 2) filum Parcarum. 3) ipsa fili deductio. 4) fusus. Ab eod.
Κλωστὴς, ȣ, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui filo deducit. Ab eod.
Κλωστὸς, ἡ, ὸν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eodem.
Κλωσόμαλλος, ον, lanosus, laniger. E pr. & μαλλὸς, vellus.
Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, & viatores pecunia vestibusque spoliat. A κλέπτω.
Κμητὸς, ἡ, ὸν, elaboratus, factus. Hesych. A κάμνω, laboro. (pro καμητὸς ab antiquo καμέω.)
Κναίω, scindo. 2) rado. 3) contristo. A κνάω.
Κνακὸς, ἡ, ὸν, flauus. 2) albus. 3) colore varius. A κνῆκος.
Κνάκων, ωνος, ὁ, cneci colorem habens, i. e. album fluente mistum. Ab eod.
Κνάμπτω, flecto, proprie & tropice. 2) roboro, vinco. 3) p. κνάπτω. pass. malis frangor, succumbo. A κάμπτω.

Κνάπτω

ἁπτω, carmino, carpo, vt fullones, pecto, polio. Hinc
αφαλον, ȣ, τὸ, floccus fullonico carduo detractus. 2) tomentum e floccis fullonicis. v. κνέφαλον, quæ eſt vitioſa lectio.
αφεῖον, ȣ, τὸ, officina fullonis, fullonica. A ſeq.
αφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & deſtringit pannos. A κνάπτω.
αφεύω, f. εύσω, fullonicam exerceo, ſum fullo. A pr.
αφήϊον, τὸ, officina fullonis, Ion. pro κναφεῖον, γναφεῖον.
αφικὸς, ἡ, ὸν, fullonicus. A ſeq.
άφος, ȣ, ὁ, carduus fullonicus. A κνάπτω.
άω, & κνέω, vel κνῆμι, f. ήσω, rado, ſcalpo, ſcabo. 2) pruritum moueo, titillo. A κνῶ, vnde fit κνάω, κνέω, κνύω &c.
εφάζω, obſcuro, tenebras obduco. A κνέφας.
εφαῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, caliginoſus, obſcurus. 2) qui aliquid facit ſub tenebras matutinas, veſpertinas aut nocturnas. Ab eod.
εφαίως, *Adu.* obſcure. A pr.
νέφαλον, ȣ, τὸ, tomentum, puluinus. v. κνάφαλον, quæ melior eſt lectio. Suid. Heſ.
νέφας, ατος, τὸ, caligo, tenebræ. 2) crepuſculum. 3) diluculum ſeu vltima pars noctis.
νέφος, εος, τὸ, obſcuritas, vmbra, caligo.
νέωρον, ȣ, τὸ, herba quædam, linguam mordens. A κνέω.
νήδη, vrtica. vid. κνίδη.
νηθιάω, ῶ, prurio. A κνήθω.
νηθμὸς, ȣ, ὁ, pruritus. Ab eod.
νήθω, f. κνήσω, ſcalpo, ſcabo, frico. 2) pruritum moueo, titillo, proprie & metaph. 3) irrito, ad iram prouoco, & 4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.
νηκεῖος, niger aut fuluus, aquilæ epith. apud Lycoph. A κνῆκος.
νηκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, cneci ſpeciem gerens, cneco ſimilis, Heſ. Ex eod. & εἶδος.
νηκίας, ȣ, ὁ, lupus, a colore, vt videtur. Ab eodem.
νήκινος, ίνη, ινον, e cneco confectus. A ſeq.
ΚΝΗ'ΚΟΣ, ȣ, ἡ, cnecus, herba, flore croceo. Philox. κνῆκος, ſemen candidum.
νηκὸς, ἡ, ὸν, flauus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A pr.
νηκώδης, εος, ὁ, ἡ, cneco ſimilis. Ab eod.
νῆμα, ατος, τὸ, tomentum, id, quod abraditur. 2) pruritus. A κνάω. vſitatius κνῆσμα quod v.
νημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam pertinens. A κνήμη.
νήμαργος, ȣ, ὁ, qui craſſas aut candidas tibias habet. Epith. tauri ap. Theocr. E ſeq. & ἀργὸς.
νήμη, ης, ἡ, tibia, crus. 2) fura. 3) tibia in rota, radius.
νημία, ας, ἡ, radius rotæ. A pr.
νημιδοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ocreas ſeu tibialia geſtat, ocreatus. E κνημὶς & φέρω.
νημιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem. Gl. Vet. A ſeq.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, tibiale. 2) ocrea. 3) rotæ radius. A κνήμη.
Κνημοπαχὴς, έος, ὁ, ἡ, cruris, tibiæ, furæ craſſitudinem æquans. Ex eod. & πάχος.
Κνημὸς, ȣ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipſius adſcendit. 2) locus ſaltuoſus. Ab eod.
Κνησείω, prurio. A κνήθω.
Κνησιάω, ῶ, idem. Ab eod.
Κνῆσις, εως, ἡ, fricatio, frictio, raſura. A κνάω.
Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.
Κνησμονὴ, ῆς, ἡ, fricatio, fricandi motus. 2) prurigo. A κνάω vel κνήθω.
Κνησμὸς, ȣ, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod.
Κνησμώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, pruritum excitans. A præc.
Κνηςὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit. 2) radula. A κνάω vel κνήθω.
Κνηςήριον, ȣ, τὸ, radula. A pr.
Κνηςιάω, ῶ, prurio. A κνάω.
Κνηςὶς, ίδος, ἡ, lanceola. 2) fiſtula. 3) acus & Κνῆςις, εως, ἡ, culter. 2) radula. Ab eod.
Κνηςὸς, ἡ, ὸν, raſus. 2) ſectus, conciſus. Ab eod.
Κνῆςρον, ȣ, τὸ, idem quod κνηςήριον.
Κνυφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.
Κνιδάω, ῶ, mordeo. Heſ. vbi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.
Κνιδέλαιον, ȣ, τὸ, oleum e grano Cnidio. E κνίδιον & ἔλαιον, *oleum.*
Κνίδη, ης, ἡ, vrtica. 2) piſcis nomen. A κνίζω.
ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ȣ, τὸ, atriplex. 2) granum Cnidium.
Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, ſiue vredo, qualis ab vrtica excitatur. A κνίδη.
Κνίξα, ας, ἡ, ſcalptura. A ſeq.
Κνίζω, f. ίσω, ſeco. 2) rado. 3) per ſumma & leuiter derado. 4) ſcalpo. 5) ſcariſo. 6) pruritum moueo, irrito, ſollicito, titillo. 7) vrticæ in modum pungo, vro. 8) indignationem moueo, moleſtus ſum, ſollicitudine adficio ſiue iracundiæ, ſiue amoris. 9) perdo. Dor. κνισδω. Theocr. & κνίδδω.
Κνιπήρα, ας, ἡ, folliculus vlmi vel vitis, in quo naſcuntur κνίπες. E κνὶψ.
Κνιπολόγος, ȣ, ὁ, nomen auis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infeſtæ, qſ. culicilega. Ex eod. & λέγω. Al. κνιπολόχος, quod iis inſidietur.
Κνιπεία, ας, ἡ, parſimonia. A ſeq.
Κνιπὸς, parcus, neceſſariis etiam abradens quid, tenuiter viuens. κνιπὸς, cupidus, Philox. A κνὶψ.
Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo ſicca. Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.
Κνὶς, κνιδὸς, vrtica, Philox. A κνίζω.
Κνίσα, ας, ἡ, nidor. Vid. κνισσα.
Κνίσδω, v. κνίζω.
Κνίσμα, ατος, τὸ, vellicatio. 2) pruritus. 3) ignes, quibus amantium pectora vruntur. 4) punctiunculæ maleuolentiæ, ſimultatis, vindictæ. A κνίζω.

κνισμὸς,

Κνισμὸς, ȣ, ὁ, pruritus, prurigo. 2) pruritus Venereus. 3) diffidium & iurgium inter amantes. Ab eod.

Κνισμώδης, εος, ὁ, ἡ, pruriens. A pr.

Κνισολοιχὸς, idem quod κνισσολοιχὸς.

Κνίσσα, siue κνίσα, ης, ἡ, nidor, aruinæ f. pinguedinis alius incensæ fumus. 2) odor & vapor, e carnibus, quæ torrentur aut assantur. 3) ipsa pinguedo, aruina aut adeps.

Κνισσάριον, vel κνισάριον, ȣ, τὸ, Suid. Dim. a pr.

Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio seu repleo. 2) vaporo, suffio, de sacrificantibus. 3) fumo corrumpo. Ab eod.

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidori similis. Ab eod.

Κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eodem.

Κνισσοδιώκτης, ȣ, ὁ, qui nidorem sectatur, parasitus.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, idem.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, liguritio, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat. 2) liguritio quæuis. A seq.

Κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχὸς, ἡ, ὸν, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. E κνίσσα & λείχω.

Κνισσότερος, ȣ, ὁ, nidoris appetentior, gulosior, quasi a κνισσὸς, quod esset *liguritor*, *gulosus*.

Κνισσόω, vel κνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνισσωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A κνισσόω.

Κνιςὸς, ἡ, ον, concisus, confectus. A κνίζω. v. κνηςὸς.

Κνίφος, εος, τὸ, vrtica. Hesych.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna rodens. 2) culex.

Κνοὴ, ῆς, ἡ, strepitus axis, rotæ, vel pedum. Hesych. Conf. κνυζάω & κνύζω.

Κνόος, *contr.* κνȣ̃ς, ȣ, ὁ, idem. Hesych.

ΚΝΥ, res minima.

Κνύζα, ας, ἡ, scabies, prurigo. 2) conyza, cunilago. A κνύζω.

Κνυζάω & κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie, vt canis queribundum vlulatum edens. 2) gannio, vel queribunde vel adulatorie. 3) vagio. A pr.

Κνυζέω, ῶ, idem. Ab eodem.

Κνυζηθμὸς, ȣ, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus. 2) ploratus seu vagitus infantis. 3) rugitus. A κνυζάω.

Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.

Κνύζομαι, idem quod κνυζάω. A κνύζα.

Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, scabie infesto seu deturpo. 2) deturpo, deformo. Ab eod.

Κνύζω, rado, scalpo. Apud Hippocr. ἔκνυξεν, aor. 1. Dor. sonuit. item gannio. A κνύω.

Κνῦμα, ατος, τὴ, scalptura. Ab eod.

Κνύος, εος, τὸ, scabies, prurigo. 2) perditio, corruptio. Ab eod.

Κνύω, f. ύσω, rado, scalpo. A κνῶ.

Κνώδαλον, ȣ, τὸ, bestia quæuis, & marina & terrestris: proprie marina sec. Grammaticos. Dim. κνωδάλιον.

Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuspis seu acies gladii. 2) dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur. Ab καίνω & ὀδὸς.

Κνώσσω, profunde dormio. 2) sterto. 3) cubo.

Κνὼψ, ωπὸς, ὁ, ἡ, cæcus, Suid. At apud Nicandrum κνώπεσσι, quod est pro κνωψὶ, Schol. exponit φαλαγγίοις.

ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.

Κοάω, ῶ, audio, intelligo. κοᾷ, audit.

Κοβαλεία, ας, ἡ, impostura, quæ fit ioco, deceptio ludicri speciem habens. 2) adulatio dolosa hominis improbi. A seq.

Κοβαλεύω, decipio, impono, sum κόβαλος.

Κοβαλὶκ, ίκς, ἡ, idem quod κοβαλεία.

Κοβαλίκευμα, ατος, τὸ, deceptio, impostura, astutum & dolosum facinus. A seq.

Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.

Κόβαλος, ȣ, ὁ, vafer, maleficus, adulator, impostor. 2) dæmon quidam: (Nostri quoque Germani dæmonas eiusmodi, ludificatione & irrisione hominum gaudentes, *Cobaltos* vel *Coboltos* appellant.)

ΚΟ'ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, Hesych.

κόβειρα, ἡ, femina dicax.

Κόγγρος, ȣ, τὸ, Dim. a seq.

Κόγχη, ης, ἡ, concha, ostreum marinum & aquatile. 2) mensura conchæ capacitatem æquans. 3) vasculum in modum conchæ cauatum. 4) oculi canum.

Κογχίον, ȣ, τὸ, conchula. Dim. a pr.

Κογχίτης, ȣ, ὁ, scil. λίθος, conchites, lapis. Ab eodem.

Κογχοειδὴς, ὲς, conchæ similis. A κόγχη & εἶδος.

Κόγχος, ȣ, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.

Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχη.

Κογχυλιευτὴς, ȣ̃, ὁ, piscator conchyliorum. quasi a κογχυλιεύω.

Κογχύλιον, ȣ, τὸ, conchylium, concha, murex; conchæ genus mensæ æque instruendæ, ac vestibus inficiendis aptum. 3) lana f. vestis conchylii cruore infecta. 4) testa ostrei. A κογχύλη.

Κογχυλιώδης, εος, ὁ, ἡ, conchyliatus. 2) conchylii formam habens. A pr.

Κογχυλιωτὸς, ἡ, ὸν, muricatus, Gl. Vet. quasi a κογχυλιόω, quod est a κογχύλιον.

Κοδομεῖον, ȣ, τὸ, instrumentum, quo ad frigendum hordeum vtebantur veteres. A seq.

Κοδομεὺς, έως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομεύω.

Κοδομεύτρια, ας, ἡ, femin. præc.

Κοδομεύω, hordeum frigo ac torreo. 2) in furno vel vase frigo. A seq.

ΚΟΔΟΜΗ', ἡ, serua, ab opere torrendi hordei. Hesych.

Κοδράντης, ȣ, ὁ, quadrans, f. quarta pars assis. Vox Latina.

Κοέω, ῶ, f. intelligo, sentio, pro νοέω.

Κόθορνος, ȣ, ὁ, cothurnus, calceamentum vtrique pedi & vtrique sexui aptum. Inde homo inconstans, mutabilis in horas, versipellis, & temporibus seruiens.

Κοθόρνις,

ὀθὸρις, ἡ, vulpes, Hes.
ὀθουρος, ε, ὁ, ἡ, caudam abſcondens. 2) fucus, quia aculeum abſcondit. quaſi κέυθουρος, a κεύθω & ὀρὰ. v. κολὸρις.

ΟΙ', vox grunnientium porcellorum, apud Ariſtoph. vnde κοΐζω, fut. ίξω, grunnio, apud eundem.

οιάζω, f. ίσω, pignus do, pignore dato compono. A κοῖον, *pignus*.

οικύλλειν, circumſpectare, apud Ariſtophan. vbi alii aliter.

οιλαίνω, f. ανῶ, cauo; it. curuo. A κοῖλος.

οίλανσις, εως, ἡ, excauatio. 2) cauitas. A pr.

οιλὰς, ἀδος, ἡ, vallis caua, conuallis, cauerna, item, mare. κοιλάδες, cauernæ. A κοῖλος.

οιλέμβολον, ε, τὸ, acies caua, aciei modus, cum duplicis phalangis poſteriora cornua coniuncta ſunt, anteriora disiuncta. E κοῖλος & ἐμβολή.

οιλία, ας, ἡ, venter, aluus, ventriculus. A κοῖλος.

οιλιακὸς, ἡ, ὸν, cœliacus, aluinus, qui ex crementa ſemicocta & fluida ſubito reddit. A pr.

οιλίδιον, ε, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.

οιλιοδαίμων, cui venter deus eſt, qui in gula & ventre ſummum bonum ponit.

οιλιόδεσμος, ε, τὸ, ventrale, vinculum, quo venter reuincitur.

οιλιόδουλος, ε, ὁ, ἡ, ventris ſeruus, ventri deditus.

οιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris ſolutio, ſ. reſolutio. E κοιλία & λύσις.

οιλιοπώλης, ε, ὁ, qui vendit ventres & omaſa.

οιλιοφορέω, f. ήσω, grauida ſum. Epiph.

οιλιώδης, εως, ὁ, ἡ, ventrioſus, ventris ſpeciem habens. A κοιλία.

οιλόπεδος, ον, valles habens, Epith. terræ, agri. E κοῖλος & πέδον.

οιλογάστωρ, ορος, ὁ, magnum ventrem habens, item flexum magnum, vt circulus. E κ. & γαστὴρ.

οιλοκρόταφος, ε, ὁ, ἡ, tempora capitis cauata habens.

οῖλος, κοίλη, κοῖλον, cauus, concauus. Dicitur etiam de partibus rerum, in quibus eſt cauum, vt κοίλη ναῦς, ſentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ε, cauum, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, caua lateris.

οιλοσταθμέω, ῶ, f. ήσω, fornico, camero. οἱ ό. A ſeq.

οιλόσταθμος, ε, ὁ, ἡ, caua habens ſtabula, i. e. ſtabula fornicata, vel habitans in eiusmodi ſtabulo. οἱ ό.

οιλοστομία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in ſpecu obſcuratur, & quaſi in receſſu auditur. A ſeq.

οιλόστομος, ε, ὁ, ἡ, qui qſ. cauo ore loquitur, h. e. obſcure, a κ. & σόμα.

οιλοσυρία, ας, ἡ, Cœleſyria, regio Aſiæ inter montes.

οιλοσώματος, ὁ, ἡ, valde capax. Epith. vaſis &c. E κ. & σῶμα.

οιλότης, ητος, ἡ, cauum. A κοῖλος.

Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cauis oculis ſum, oculi mihi recedunt. A ſeq.

Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum profunditas. A ſq.

Κοιλόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, qui cauis eſt oculis, cuius oculi ſubſidunt, receſſerunt.

Κοιλόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, concaua folia habens. E κ. & φύλλον.

Κοιλόω, ώσω, cauo, Gl. Vet. A κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cauum. 2) vlcus in cornea tunica oculi. 3) mare, item alueus fluminis. A pr.

Κοιλῶπιξ, ἡ, caua adſpectu, caua, Epith. v.c. petræ in qua eſt ſpelunca. A ſeq.

Κοιλωπὸς, ε, ὁ, idem. E κ. & ὤψ.

Κοιμάω, ῶ, f. ήσω, ſopio. 2) in lecto colloco. κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia. 3) dormio, obdormio. 4) morior. hebr. κεκοιμημένοι, mortui, perf. part. κοιμηθεὶς, ſopitus, aor. 1. 5) dicitur & ſopire tropice, v. κοιμίζω n. 2.

Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A pr.

Κοίμησις, εως, ἡ, ſomnus. 2) mors, obitus. Ab eod.

Κοιμητήριον, ε, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur. 2) locus, in quo humana corpora humantur. (Sed hoc ſenſu ſolummodo a ſcript. Chriſtianis vſurpatur, qui mortem pro ſomno habebant, vnde aliquando cuique ſit rurſus euigilandum.) Ab eodem.

Κοιμίζω, fut. ίσω, ſomnum induco, ſopio. 2) opprimere vim alicuius rei & frangere, vt iræ, fluctuum, venti. A κοιμάω.

Κοιμιστὴς, ε, ὁ, qui ſopit. A pr.

Κοινεῖον, & κοινίον, ε, τὸ, lupanar: caupona. A κοινὸς.

Κοινῆ, *Adu.* communiter, in commune. Ab eod.

Κοινηλογέομαι, ῦμαι, colloquor cum aliquo, ſermones confero. E pr. & λόγος.

Κοινοβιακὸς, ἡ, ὸν, κοινοβιακοὶ, qui & ſimul habitant, & eodem vitæ genere vtuntur. A κοινόβιον.

Κοινοβιάρχης, ε, ὁ, cœnobiarcha, abbas. E ſq. & ἀρχή.

Κοινόβιον, ε, τὸ, cœnobium, id eſt, vitæ communis ſocietas, communis monachorum habitatio. A ſeq.

Κοινόβιος, ε, ὁ, ἡ, conſors, Philox.

Κοινοβιότης, ητος, ἡ, conſortium, Gl. Vet. A pr.

Κοινοβελέω, ῶ, f. ήσω, communiter conſulto, conſilia confero. A ſeq.

Κοινοβελος, ὁ, ſenator, Heſ. Ex κοινὸς & βελή.

Κοινοβελία, ας, ἡ, commune conſilium, voluntatis communicatio. A pr.

Κοινοβέλιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Κοινογάμια, τὰ, communes & promiſcuæ nuptiæ, connubium. E κ. & γάμος, *nuptiæ*.

Κοινογενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui communis eſt generis, vt mulus ex aſino & equa. E κ. & γένος.

Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali. v. ἰδιογονία.

Κοινοδημεὶ, *Adu.* vulgo, publice. E κ. & δῆμος.

Κοινοδήμιον, ε, τὸ, publicum, Suid. Ex iisd.

Κοινοδίκαιον, ε, τὸ, concilium publicum.

Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. E κ. & δρόμος, *curſus*.

Κοινολαίτης,

Κοινολαίτης, ε, ὁ, plebeius. E κ. & λαός.

Κοινολεκτέω, vulgari ſermone vtor. E κ. & λέγω.

Κοινόλεκτρος, ε, ὁ, ἡ, communem lectum habens. Epith. coniugum. E κ. & λέκτρον.

Κοινολέκτως, *Adu.* vulgari ſermone, communi lingua. E κ. & λεκτός, *dictus.*

Κοινολεχής, έος, ὁ, ἡ, idem quod κοινόλεκτρος. E κ. & λέχος, *lectus.*

Κοινολογέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι. v. κοινηλογ. E κοινός & λόγος.

Κοινολόγημα ατος, τὸ, colloquium. A pr.

Κοινολογία, ας, ἡ, collocutio, conſultatio. Ab eodem.

Κοινονοημοσύνη, ἡ, ciuilitas, animus ciuilem & communem ſe præbens. E κ. & νόημα.

Κοινοπαθής, ὲς, qui alienis rebus commouetur, humanus. E κ. & πάθος.

Κοινόπλοος, *contr.* κοινόπλες, ε, ὁ, ἡ, cui cum aliquo nauigatio eſt, nauigationis ſocius.

Κοινοποιέομαι, ῦμαι, commune facio, communico.

Κοινόπες, οδος, ὁ, ἡ, communi & ſocio pede iter faciens.

Κοινοπραγέω, ῶ, fut. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & conſortem me præbeo. E κ. & πράττω, *facio.*

Κοινοπραγία, ας, ἡ, conſpiratio, ſocietas in re aliqua peragenda, ſocietas conſilii. Ex iisd.

Κοινός, ἡ, ὸν, communis, publicus. 2) peruulgatus, vulgaris, tralatitius. 3) ſocietate gaudens. 4) æquus, iuſtus, de iudice. 5) facilis, comis, vt lat. communis. 6) profanus, impurus, immundus, per hebr. Hinc & τὸ κοινὸν, ſc. διάφορον, vel τὰ κοινὰ, reſpublica, vniuerſitas, commune commodum.

Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, conſortium. 2) ſocietas. 3) ſimplicitas, lenitas, facilitas. A pr.

Κοινότοκος, ε, ὁ, ἡ, communi partu editus.

Κοινοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad communem victum pertinens.

Κοινοφαγία, ἡ, crimen iudaicum, ſi quis vetito cibo veſceretur. Ioſ. E κοινός, *profanus,* & φάγω, *edo.*

Κοινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, ſimilis animi. E κ. & φρὴν, *mens.*

Κοινοχρησία, ας, ἡ, communis vſus, publica vtilitas. E κ. & χρῆσις, *vſus.* (Niſi potius ſit κοινοχρηςία.)

Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio. 2) confero cum aliquo, communico cum aliquo. 3) inquino, polluo, in ſacris libris, per hebraiſmum.

Κοινὼν, ῶνος, ſocius, ſociatus, coniunctus. Xenoph. A eod.

Κοινωνέω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, in vtramque partem, particeps ſum, communico. 2) conſueſco cum aliquo. 3) conſentio cum aliquo in re aliqua, velut opinione &c. 4) ſacræ cœnæ particeps fio, ad ſacram cœnam accedo. 5) ad ſacram cœnam admitto, ſacram cœnam alicui miniſtro. A κοινωνός.

Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, ſocietas. 2) commercium cum femina. A pr.

Κοινώνησις, ἡ, idem & ab eod.

Κοινωνητικὸς, ἡ, ὸν, ſocietatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, vt v. c. morbum, luem &c. Ab eod.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, conſortium, ſocietas, communicatio, participatio. 2) concubitus, ap. Ioſ. 3) beneficentia, eleemoſyna, officium caritatis. 4) cœna ſacra. A κοινωνός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, communis, communionis ſ ſocietatis amans. 2) facilis ad communicandum, liberalis. 3) ad communionem pertinens. 4) qui ad S. cœnam admittitur, non excommunicatus. Ab eod.

Κοινωνικῶς, *Adu.* communicatis inter ſe bonis ſuis, amice, concorditer. A pr.

Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, ſocio, Gl. Vet.

Κοινωνὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, cui eſt communitas, ſocius, particeps. A κοινός.

Κοινῶς, *Adu.* communiter, vulgo, in commune ſimul, vna, publice, vno animo. Ab eod.

Κοινωφέλεια, ἡ, vide κοινωφελία.

Κοινωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, communem adferens vtilitatem reipublicæ, omnibus vtilis.

Κοινωφελία, ας, ἡ, communis vtilitas. A pr.

Κοινωφέλιμος, ε, ὁ, ἡ, idem quod κοινωφελής.

ΚΟΊΞ, ικος, ὁ, coix, ſpecies plantæ. 2) vas farinarium ex arborum corticibus.

Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. E Κοῖος & γίνομαι, *naſcor.*

Κοῖον, τὸ, pignus. Heſ.

Κοιρανέω, ῶ, f. ήσω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo: item excello. A κοίρανος.

Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium. Ab eod.

Κοιρανίδης, ε, ὁ, idem quod κοίρανος.

Κοιρανικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius, principalis. A ſq.

Κοίρανος, ε, ὁ, princeps, imperator, dominus. A κῦρος. penes quem eſt τὸ κῦρος, poteſtas, ratum aut irritum quid habendi, vetandi & iubendi. Nam veteres υ & οι promiſcue in ſcribendo habebant.

ΚΟΙΣΎΡΑ, ας, ἡ, Cœſyra, femina Athenis nobilis & diues, ſed luxu diffluens, & arrogans.

Κοισυρόομαι, ῦμαι, nobilitate & diuitiis ſuperbio. A pr.

Κοιτάζω, in lecto colloco. κοιτάζομαι, ſum in cubili, cubo. A κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum, vel in lecto eſt. Hinc τὸ κοιταῖον, ε, luſtrum ferarum. Ab eod.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus. 2) concubitus. 3) ipſum cubandi tempus. 4) ciſta. Men. Poll.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus. 2) parua ciſta, arcula, capſula. 3) capſa veſtiaria. κοιτίδες, cunæ, Gl. Vet. A pr.

Κοιτονητὴς, ε̃, ὁ, cubicularius. E κοίτη & νῆσαι, *ſtruere.* (vel potius κοιτωνίτης, a κοιτὼν, præfectus τῷ κοιτῶνι. v. paulo poſt.)

Κοῖτος, ε, ὁ, idem quod κοίτη. 2) somnus. 3) pisciculus quidam fluuiatilis sub saxis latens. Ab eod.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, locus, domus, vbi sunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod.

Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, paruum cubiculum. A praec.

Κοιτώνιον, τὸ, idem. Ab eod.

Κοιτωνίσκος, ε, ὁ, idem. 2) paruus lectus, lectulus, Dim. ab eod.

Κοιτωνίτης, ε, ὁ, cubicularius. Gl. Vet. Ab eod.

Κοιτωνοφύλαξ, cubiculi custos.

Κόκκαλος, ε, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineae. A κόκκος.

Κοκκάζω, accino, onomatopoeia.

Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo. A κόκκος.

Κοκκινοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, cocco tinctus. E seq. & βάπτω, tingo.

Κόκκινος, ίνη, ινον, coccineus, cocco tinctus. A κόκκος.

Κοκκίον, ε, τὸ, pilula. Dim. ab eod.

Κοκκοθραύστης, ε, ὁ, auis quaedam, Hes. Ex eod. & θραύω, a frangendis baccis.

Κόκκος, ε, ὁ, granum pomorum & similium, bacca. 2) pilula apud Medicos. 3) granum ilicis arboris rubens, quo puniceo inficiuntur. 4) ἡ, frutex, cui grana adhaerent, quibus tinctores vtuntur. 5) testiculus, item muliebria. 6) mica, particula minuta.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, vel κοκύαι, ῶν, aui & maiores. Hesych.

Κοκκύζω, f. ύσω, coccyzo, canto vt cuculus. 2) vt gallus gallinaceus. A κόκκυξ.

Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus. Ex eod. & μηλέα.

Κοκκύμηλον, ε, τὸ, prunum. Ex eod. & μῆλον.

Κοκκύμηλος, ε, ἡ, prunus, Gl. Vet. Ex iisd.

Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum, Gl. Vet. A praec.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, auis clamans κόκκυ, cuccu. 2) piscis quidam. 3) grossus caprifici arboris. 4) galea, galerus. 5) collis. 6) herba quaedam. 7) os in imo [illegible] ossis.

Κόκκων, ωνος, ὁ, granum cnidium, granum mali punici. A κόκκος.

Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, Philox. quasi a κόκκος, grano, vnde granatus.

Κοκύαι, vel κοκκύαι.

ΚΟ'ΛΑ, ας, ἡ, venter. Dat. plur. ταῖς κόλαις, Suid. At τὰ κῶλα, Hes. ossa, membra v. κῶλα.

Κολαβίζειν, bucellam deuorare, deglutire. A sq.

Κόλαβος, ε, ὁ, offula, buccea parua. A κόλον.

Κολαβρίζεσθαι, saltare. A κόλαβρος.

Κολαβρίζειν, lasciue saltare, irridere. Ab eod.

Κολαβρισμὸς, ε, ὁ, lasciua saltatio: irrisio. A praec.

ΚΟ'ΛΑΒΡΟΣ, ε, ὁ, porcellus. 2) cantio lasciua, qua κολαβρίζοντες vtebantur.

Κολάζω, f. άσω, punio, castigo. 2) reprimo, coërceo, moderor, tempero, vt vinum aqua infusum, κολάζειν τὴν γαστέρα, gulam & ventrem compescere, tenuiter & temperanter atque caste viuere. v. κόλασις. κεκολασμένος, perf. pass. punitus. 3) de oratione, copiam nimiam & redundantiam minuere, castigare.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adsensio, blandimentum, illecebrae. A κολακεύω.

Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio. Ab eod.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum est. Ab eod.

Κολακευτὴς, ε, ὁ, blandus, Gl. Vet. Ab eod.

Κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus. A praec.

Κολακευτικῶς, Adu. adsentatorie, adulatorie. A praec.

Κολακεύω, fut. εύσω, adulor, adsentor, adulationibus capio vel decipio. κολακευθεὶς, aor. 1. pass. blanditiis tentatus. A κόλαξ.

Κολακία, ἡ, adulatio. Ab eod.

Κολακικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adsentatorius. 2) adulandi peritus, peritus adsentator. A pr.

Κολακικῶς, Adu. adsentatorie, adulatorie. A pr.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, adsentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculae quaedam in aulis regum & principum, quae & Κλιμακίδες.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, adsentator. 2) parasitus. Aut ἀπὸ τε κολλᾶσθαι ab affectatione, & quasi adglutinatione, aut ἀπὸ τε κόλε, a bucella, quam adulator coenipeta sectatur.

Κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum lapicidarum, malleo simile, sed rostratum, scalprum. A seq.

Κολάπτω, f. ψω, tundo, tundendo excauo, incido, scalpo. κεκολαμμένος, perf. pass. excauatus, sculptus.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, εως, ὁ, animal vlulae inimicum.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, castigatio, supplicium. 2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.

Κόλασμα, ατος, τὸ, poena, vel quod poenae loco infligitur. Ab eod.

Κολασμὸς, ε, ὁ, poenae inflictio, punitio. 2) moderatio, refrenatio. Ab eod.

Κολαστήριον, ε, τὸ, locus supplicii, vel vbi sontes torquentur. 2) instrumentum aptum ad poenas inferendas. 3) carcer. 4) ipsa poena; quodcunque temperando, coërcendo & reprimendo adhibetur, inseruit. A seq.

Κολαστήριος, ε, ὁ, ἡ, aptus ad infligendas poenas. A κολάζω.

Κολαστὴς, ε, ὁ, punitor, castigator. 2) vindex, vltor. 3) tortor. Ab eod.

Κολαστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. punitorius, poenas infligens. 2) moderandi, coërcendi vim habens. A praec.

Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo. Gl. Vet. καλαφίζειν, depalmare. A κόλαφος.

Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incussio. 2) ipse colaphus, alapa. A praec.

Κόλαφος, ε, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.

Κολεόπτερος, ε, ὁ, ἡ, cuius pennae inuolucro crustaceo, velut vagina quadam includuntur. E κολεὸς, vagina, & πτερὸν, ala.

Κολεὸς, ε, ὁ, vagina, culeus, loculus.

Κολεραὶ ὄϊες, oues glabrae seu breuem lanam habentes, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, ῶ, proculco.

Κολίανδρον, coliandrum, Gloss. Vet. Schol. Aristoph.

ſtoph. κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod eſt coriandrum.

ΚΟΛΙΑ'Σ, ου, ὁ, piſcis quidam.

Κόλιξ, v κόλλιξ.

ΚΟΛΙΟ'Σ, οῦ, ἡ, auis quædam, galgulus.

Κόλλα, ης, ἡ, gluten. *Ion.* κόλλη.

Κολλαβίζω, f. ίσω, impingo. 2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo vnus manibus oculos tegit, alius percuſſum rogat, vtra manu percuſſerit. A κόλλαβος.

Κολλαβισμὸς, οῦ, ὁ, luſus κολλαβιζόντων.

Κόλλαβος, ου, ὁ, epitonium chordatum, verticillus lyræ. 2) panis genus. A κόλλοψ.

Κολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino. 2) adiungo firmius. κολλάομαι, ῶμαι, adiungor, adhæreſco, conſector. Partic. κολλώμενος, adhærens. κεκολλημένος, perf. paſſ. A κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum. A κολλάω.

Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. 2) applicatio cucurbitulæ. 3) Figura rhetorica. Ab eod.

Κολλητήριον, ου, τὸ, glutinatorium. Ab eod.

Κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator. 2) concinnator. Ab eod.

Κολλητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conglutinandi.

Κολλητὸς, ἡ, ὸν, glutinatus, glutine compactus.

Κολλίκιος, α, ον, epith. panis. A κόλλιξ.

Κολλικοφάγος, qui κόλλικας vorat. Ariſtoph. Comice. Vide ſeq.

Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus. 2) paſtillus.

Κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino & concinno. verbum comicum Ariſtoph. E κόλλα & μέλος.

Κολλοπίζω, f. ίσω, clauiculis ſ. verticillis intendo. A κόλλοψ.

Κολλοποδιώκτης, ου, ὁ, qui pueris exoletis & durioribus inhiat. Euſt. v. & καλοποδιώκτης.

Κολλοπόω, f. ῶ, conglutino. A κόλλοψ.

Κολλούριον, ου, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo fiſtulis induci poſſit. Vid. κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis ſ. ceruicibus boum aut ouium. 3) puer exoletus & callofus ſ. ſupra ætatem libidinans. 2) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, numularius, qui numis permutandis quæſtum facit. A κόλλυβος.

Κολλυβιστικὸς, ἡ, ὸν, ad rem numulariam pertinens. A præc.

Κόλλυβος, ου, ὁ, vel κόλλυβον, ου, τὸ, genus numi minuti. 2) permutatio pecuniæ. 3) fenus permutatæ pecuniæ, *l'agio.*

Κολλύρα, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, fruſtulum panis. 2) panis cinere coctus.

Κολλυρίζω, f. ίσω, opus piſtorium facio, placentas coquo. A præc.

Κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, medicamen oculorum, e ſpodio, coloris cinerei. 2) quodvis medicamentum oculorum. 3) materia, quæ adhibebantur ad reſignandas litteras,ne fraus ſentiretur.

Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris. Dim. a κολλύρα.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ἡ, auis quædam.

Κολλώδης, εος, ὁ, ἡ, glutinoſus, tenax. A κόλλα.

Κολόβιον, ου, τὸ, ſubucula, Gl. Vet. A κολοβός.

Κολοβοανθεῖν, florem minutulum habere.

Κολοβοανθὴς, έος, ὁ, ἡ, minutulum florem habens, ſ. edens. E κολοβὸς & ἄνθος.

Κολοβοκέρατος, ον, altero cornu truncatus, ſ. fractum cornu habens. Ex eod. & κέρας.

Κολοβόκερκος, ου, ὁ, ἡ, cauda mutilatus.

Κολοβόπους, οδος, ὁ, ἡ, truncus pedibus.

Κολοβόῤῥιν, vel κολοβόῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, cui naſus præciſus, qui mutilo eſt naſo.

Κολοβὸς, οῦ, ὁ, ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A κολόω, *amputo,* vel κόλος, *fractus.*

Κολοβόσταχυς, υος, ὁ, ἡ, ſpicis truncatus. 2) breuem ferens ſpicam.

Κολοβότης, ητος, ἡ, q. d. decurtatio, cum aliquid curtum, mancum, truncatum aut mutilum eſt, defectio. A κολοβός.

Κολοβοῦρος, ου, ὁ, ἡ, cauda truncatus, Heſ. Ex eod. & οὐρά.

Κολοβόω, ῶ, f. ώσω, decurto, mutilo, trunco, contraho. Ab eod.

Κολοβώδης, εος, ὁ, ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens. Ab eod.

Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod mutilum aut truncum eſt, quidquid alicui membro deeſt. A κολοβόω.

Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.

Κολοβωτὴς, οῦ, ὁ, mutilator. 2) in loquendo vltimas ſyllabas ſupprimens. Ab eod.

Κολοιᾶν, de graculorum clamore. Poll. A κολοιός.

Κολοιάρχης, ου, ὁ, præfectus excubitorum & cuſtodum, apud Ariſtoph. per iocum. A ſeq.

Κολοιὸς, οῦ, ὁ, graculus, monedula. 2) impudenter loquax.

Κολοιώδης, εος, ὁ, ἡ, graculo ſimilis. A præc.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Aegyptia, colocaſia. 2) eius fabæ radix.

Κολοκάσιον, ου, τὸ, idem.

Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus ſurdus, qui nullum ſtrepitum edit, ſiue nullam vim, quamuis magnus, habet. 2) apud Comicos homo, qui magno molimine nihil agit. E κόλον (niſi potius κοῖλον) & κῦμα, *fluctus.*

Κολοκύνθα, κολοκύνθη & κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus. A præc.

Κολοκύντη, ης, ἡ, vide κολόκυνθα.

Κολοκύντιον, ου, τὸ, cucurbitula. Dim. a pr.

Κόλον, ου, τὸ, cibus. 2) inteſtinum, pro κῶλον.

Κόλος, ὁ, ἡ, ον, (ſeu κολὸς) fractus, truncatus.

Κολοσσαὶ, vel potius Κολασσαὶ, ῶν, αἱ, Coloſſæ, vrbs Aſiæ minoris.

Κολοσσαῖος, αία, αῖον, coloſſæus, qui coloſſum æquat, coloſſo par. A κολοσσός.

Κολοσσεὺς, & Κολασσεὺς, έως, ὁ, Coloſſenſis, plur. κολοσσαεῖς. A Κολοσσαὶ, vel Κολασσαί.

Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, coloſſicus. A Κολοσσός.

Κολοσσοβάμων,

Κολοσσοβάμων, ὁ, ſtatuarius, apud Lyc. Ab eod. & βαίνω,

Κολοσσὸς, ȣ̃, ὁ, coloſſus, ſtatua ingens.

Κολοσσȣργία, ας, ἡ, coloſſi ſtructura. E pr. & ἔργον, *opus*.

Κολοσυρτὸς, ȣ̃, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum per terram trahuntur. 2) turba, tumultus. E κόλον, *mutilum*, & σύρω, *trabo*. (vel a κολὸς, quod olim etiam ſtrepitum, fremitum, videtur ſignificaſſe, vt e κολῳάω & κολῳὸς colligitur)

Κολπαῖος α, ον, cauus. epith. petræ. ap. Callim.

Κολέριον, cauda truncum. E Suid. Ab eod.

Κόλȣρις, vulpes. Supra κοθȣρίς.

Κόλȣρος, ȣ, ὁ, ἡ, cauda mutilus. 2) circuli duo in doctrina ſphærica, ſecantes ſe mutuo in polis mundi & per puncta æquinoctialia & ſolſtitialia tranſeuntes, ita dicti, quod eorum pars, ſ. quaſi cauda, ſemper ſub horizonte latet. E κολος & ȣ̉ρά.

Κόλȣσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio. A κολȣ́ω.

Κόλȣσμα, ατος, τὸ, fragmentum reciſum. Heſ.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, colutea, arbor.

Κολȣ́ω, f. ȣ́σω, decurto, amputo, trunco. 2) imminuo, retundo, debilito. A κόλος.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, faſtigium, apex. 2) ſumma manus, finis. Aſiæ min. olim vrbs. Vnde Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius. Κολοφωνία, reſina. Gl. Vet. Κολοφωνία πίσσα, Colophonia pix.

Κολπίας, ȣ, ὁ, ſinuatus. A κόλπος.

Κολπίζω, f. ίσω, ſinuo. Ab eod.

Κολποειδὴς, in formam ſinus. E ſeq. & εἶδος.

Κόλπος, ȣ, ὁ, ſinus, gremium, ſinum efficiens.

Κολπόω, ῶ, fut ώσω, in ſinus contraho, ſinum efficio. A præc.

Κολπώδης, εος, ὁ, ἡ, ſinuoſus, obliquus. Ab eod.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, ſinuatum, ſinuato volumine collectum. A κολπόω.

Κόλπωσις, εως, ἡ, ſinuatio, collectio in ſinum. Ab eod.

Κολπωτὸς, ἡ, ὸν, ſinuatus. Ab eod.

ΚΟΛΥΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, colythrum, planta.

Κολυμβὰς, άδος, ἡ, vrinatrix, natatrix. 2) oliua in muria natans, quæ & νηκτρὶς & ϕȣλυτηρὶς dicitur. A ſeq.

Κολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato. 2) vrinor, aquas ſubeo. A κόλυμβος.

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, vbi natare poſſumus, natatio, piſcina. 2) baptiſterium. A pr.

Κολύμβησις, εως, ἡ, natatio. Ab eod.

Κολυμβητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq.

Κολυμβητὴς, ȣ̃, ὁ, natator, vrinator. Ab eod.

Κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, natandi peritus. A præc.

Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, vrinatrix. 2) auis quædam.

Κόλυμβος, ȣ, ὁ, vrinator. 2) natatio. 3) auis quædam.

ΚΟΛΥΤΕΑ, ας, ἡ, colytea, arbor. v. κολȣτέα.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, Colchicum, herba venenata.

Κολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas. 2) vociferando perſtrepo, more graculorum garrio. A κολῳὸς pro κολοιός.

Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus. 2) montium faſtigium. A ſeq.

Κολωνὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Κολωνοειδὴς, ὲς, collis figuram habens. E pr. & εἶδος, *ſpecies*.

Κολῴιον, ȣ, τὸ, idem quod κολῳὸς, Heſ.

Κολωὸν, ȣ̃, τὸ, idem quod ſeq.

Κολῳὸς, ȣ̃, ὁ, tumultus, perturbatio. A κολοιός.

Κόμαιθος, ȣ, ὁ, ἡ, flauam habens cæſariem. E κόμη & αἶθος, *flamma*.

Κόμαρον, ȣ, τὸ, fructus arbuti. 2) arbutum. A ſeq.

Κόμαρος, ȣ, ὁ, ἡ, arbutus.

Κομαροφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui arbuteis fructibus veſcitur. E pr. & φαγεῖν, *comedere*.

Κομάω, ῶ, f. ήσω, comatus ſum, comam alo. 2) abundo, ornatus ſum. 3) effero me, glorior & me iacto, magnifice de me ſentio, ſuperbio. κομόωντες, poët. pro κομῶντες, κομάοντες, comantes, part. præſ. κομόωσι, poët. pro κομῶσι, κομάȣσι, 3. pl. præſ. ind. ſibi placent, gloriantur. A κόμη.

Κομβολύτης, ȣ, ὁ, qui crumenas reſecat & aufert, Heſ. E ſeq. & λύω.

Κόμβος, ȣ, ὁ, nodus, in culmis & arundine. 2) nodus ad ornatum in veſtitu. 3) marſupium, nodus, ligamentum crumenæ.

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, nodo, necto, Gloſſ. Vet. 2) κομβώσασθαι, veſtiri, indui, accingi. A pr.

Κόμβωμα, ατος, τὸ, veſtitus, amictus: quia nodis conſtringitur. 2) ornamentum, Suid. A præc.

Κομέω, ῶ, curo, curam gero. 2) nutrio, alo. κομέεσκε, curabat, imperf. *Ion.* pro ἐκόμει, ἐκόμει.

Κόμη, ης, ἡ, coma, comta hominis cæſaries & curioſius culta. 2) coma, i. e. frondes arboris, herbarum, &c. 3) herba quædam.

Κομήτης, ȣ, ὁ, comans, comatus, crinitus. 2) ſ. ἀςὴρ, Cometa, ſtella comata. A κομάω.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio. 2) portatus, vectio, vectura. 3) aduectio. 4) acceſſio. 5) recuperatio alicuius rei. A κομίζω.

Κομιδῆ, *Adu.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido. Dat. adu a κομιδή

Κομίζω, curo, alo, foueo. 2) porto, veho, fero, apporto, aduebo. 3) duco, deduco. 4) effero, ſc. ſepeliendi cauſſa. At κομίζομαι, *in medio* etiam, accipio, recipio, fero, velut præmium conſequor, aut pecuniam, mihi debitam, numeratam accipio, fero. 2) ſumo mihi, vt pœnam ex aliquo, item emendo. 3) recipio me, reuertor. 4) proficiſcor. κομίσομαι, *Attic.* κομιȣ̃μαι, κομιεῖ, recipies, auferes κομισθεὶς, aor. 1. paſſ. portatus, vectus: hinc

Κομιςὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus. Heſ. A præc.

Κομιςὴρ, ῆρος, ὁ, portator, baiulus. 2) deductor.

Κομιςὴς, ȣ̃, ὁ, curator. Ab eod.

Κομιςὸς, ἡ, ὸν, allatus. Ab eod.

Κομίςρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιςής.

Κόμιςρον, ȣ, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.

Κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen, fragmentum. 2) inciſum, inciſio. 3) pars orationis vno aut duobus verbis conſtans. 4) nota, ſ. ſignum nummo impreſſa. A κόπτω.

Κομματικὸς, ἡ, ὸν, commaticus, commatis & incisis constans, in quo crebra sunt incisa seu commata, breuissimæ sententiæ. A præc.

Κομματικῶς, *Adu.* crebris commatibus. A præc.

Κομμάτιον, ου, τὸ, paruum segmentum. Dim. a κόμμα, apud Scholiastas Comicorum, κομμάτιον χοροῦ.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, gummi. Nomen indecl. 2) *in specie* gummi Arabicum.

Κομμιδώδης, εος, ὁ, ἡ, gummosus, gummi referens. A præc. v. κομμιώδης.

Κομμίζειν, gummi speciem præbere. Ab eod.

Κομμιώδης, εος, ὁ, ἡ, gummosus, gummi referens. Ab eod.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, ornatus nimis quæsitus & superuacuus, nitor fucatus & adscititius, fucus, mangonium. Ab eod.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curiosiorem adhibeo, fuco, proprie & tropice, vnde κομμοῦν, inf. præs. & κομμῶσαι, aor. 1. κομμωθεῖσα, aor. 1. pass. ornata. A præc.

Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur. 2) cultus muliebris exquisitior. 3) ornatus orationis exquisitior & fere in deteriorem partem. A præc.

Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis orationisue exquisitior & mollior. Ab eod.

Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis, & tropice, orationis exquisitius ornandæ atque pingendæ artifex, mango. Ab eod.

Κομμωτίζω, f. ίσω, curiosius orno. A præc.

Κομμωτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia. 2) ad cultum exquisitiorem pertinens. 3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur, in oratione omni modo ornatum exquisitum captantes, & talis oratio κομμωτικὴ, ornatus κομμωτικὸς, & κομμωτικὸν, quicquid exquisitis ornamentis curiosius excultum est. Ab eod.

Κομμωτικῶς, *Adu.* nimis comte. A præc.

Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix. A κομμωτής.

Κομμωτρίδιον, ου, τὸ, calamistrum s. aliud instrumentum aut medicamentum, quo crines componuntur. Ab eod.

Κομοτροφέω, ῶ, f. ήσω, comam alo. E κόμη & τρέφω, *alo.*

Κομπάζω, fut. άσω, magnopere me iacto, insolenter & fastose me gero. 3) *proprie* strepitum s. sonitum edo. A κόμπος.

Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipsum, quo gloriamur. A præc.

Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, iactatio, iactantia, gloriatio, elatio, insolentia verborum. Ab eod.

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, iactator. Ab eod.

Κομπαστικὸς, ἡ, ὸν, iactabundus. A præc.

Κομπαστικῶς, *Adu.* iactanter. A præc.

Κομπέω, ῶ, f. ήσω, crepo, strepo, crepito, edo strepitum, qualem aper acuens s. collidens dentes, aut æs percussum, crepo. 2) iacto, glorior. A κόμπος.

Κομπηρὸς, ρὰ, ρὸν, iactans se, iactabundus. A pr.

Κομπολακέω, inaniter strepo. Hinc imperf. apud Aristoph. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν, at non inaniter loquebar.

Κομπολακύθης, ου, ὁ, magna sonans, iactator tumidus, gloriosus, vox Aristophanea. E κόμπος & λήκυθος, *ampulla.* (vel λακέω, *crepo.*)

Κομποῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui se grandibus verbis iactat, tumidus iactator. E κόμπος & ῥῆμα, *verbum.*

Κόμπος, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes. 2) strepitus, crepitus quiuis. 3) sonitus, qui a saltantibus pulsando pedibus terram editur. 4) verborum ampullæ, iactatio, gloriatio, ostentatio, insolentia.

Κομπὸς, οῦ, ὁ, iactator, iactabundus. A præc.

Κομποφακελοῤῥήμων, ονος, ὁ, ampullis & grandi verborum compositione vtens, strepens tumida magniloquentia. Vox Aristoph. E κόμπος, φάκελλος, *fascis*, & ῥῆμα, *vox.* (quasi iactator verborum ita grandium, vt sunt fasces, aut ita grauiter ferientium, vt baculi.)

Κομπώδης, εος, ὁ, ἡ, iactans sui, iactabundus. Hinc τὸ κομπῶδες, εος, iactantia. A κόμπος.

Κομπωδῶς, *Adu.* iactanter. A præc.

Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, subtilitas, festiuitas, lepos. 2) vafrities. A κομψεύω.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, scite, venuste dictum aut factum. Ab eod.

Κομψευριπιδικῶς, *Adu.* scite & eleganter, Euripidis more. Vox Aristophan. E κομψὸς & Εὐριπίδης.

Κομψεύομαι, scite seu festiue aliquid facio, aut dico. 2) scite & vrbane cauillor, iocor. 3) scitus & facetus esse cupio, adfecto venustatem. 4) iacto me, ac vendito. κεκομψευμένον, perf. pass. scite & eleganter compositum, dictum. A κομψός.

Κομψευτὸς, ἡ, ὸν, ornatus, festiuus, lepidus. A præc.

Κομψοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, facetus, verbis elegans. Ex eod. & ἔπος, *verbum.*

Κομψοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, scitus, elegans, festiuus. Ex eod. & πρέπει.

Κομψὸς, ἡ, ὸν, scitus, elegans, bellus, venustus, lepidus, facetus, festiuus. 2) loquaculus, garrulus. 3) vafer, versutus. 4) plenus iactantiæ & ostentationis. (Ab κόμω vel κέμω obsoletis, *pecto.*)

Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, festiuitas. 2) argutia, subtilitas. A præc.

Κομψῶς, *Adu.* scite, lepide, festiue. Ab eod.

Κοναβέω, ῶ, f. ήσω, resono, sonum reddo. A κόναβος.

Κοναβηδὸν, *Adu.* cum sonitu. Ab eod.

Κοναβίζω, f. ίσω, resono. A seq.

Κόναβος, ου, ὁ, sonitus, strepitus.

ΚΟ'ΝΔΥ, υος, τὸ, poculum barbaricum, Persicum, certe Asiaticum, decem cotylarum.

Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex. A κόνδυλος.

Κονδυλίζω, f. ίσω, digitis in condylum contractis verbero: pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.

Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, talitrum: plaga pugno incussa. A præc.

Κόνδυλος, ου, ὁ, digiti articulus & iunctura, s. nodus & curuatura, qua digitus flectitur. 2) tuber in digitorum iunctura. 3) pugnus. 4) ictus, qui fit pugno. Gloss. veteres:

res: κόνδυλοι articuli. κόνδυλος, colaphus, talitrum, pugnus.

Κονδυλόομαι, ῦμαι, intumeſco, extubero tuberis modo in iuncturis digitorum. A pr.

Κονδυλώδης, εος, ὁ, ἡ, nodos & tubera in digitorum iuncturis referens. Ab eod.

Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale eſt nodorum in iuncturis digitorum. Ab eod.

Κονέω, ῶ, feſtino, propero, curro, miniſtro, famulor. Heſych. vſitatum in compoſitione, vt ἐγκονεῖν, διακονεῖν. 2) ſentio, noui. A κοέω.

Κονὴ, ῆς, ἡ, miniſterium. 2) cædes; ab obſoleto κένω, occido.

Κονήτης, ου, ὁ, miniſter, famulus, Heſ. A pr.

Κονία, ας, ἡ, arena, puluis. 2) cinis. 3) lixiuium. 4) calx, tectorium, albarium. Gl. Vet. A κόνις.

Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium ſ. tectorium. κονιάματα, circumlitiones, Gl. Vet. A κονιάω.

Κονίασις, εως, ἡ, albarii ſ. tectorii operis inductio. Gl. Vet. tectorium. Ab eod.

Κονιατὴς, οῦ, ὁ, & κονιατης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit. Philox. dealbator, tector. Ab eod.

Κονιατὸς, ὴ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. A ſeq.

Κονιάω, ῶ, f. άσω, puluere impleo, puluere adſpergo, conſpergo. 2) calce induco vel obduco, calce dealbo. 3) ceruſſa vngo fuco. κονιάομαι, in puluere volutor, dealbor, & aliquando actiue, tectorio induco. κεκονιαμένος, perf. paſſ. puluerulentus, dealbatus.

Κονιέω, ῶ, puluerem excito, moueo. Vulg. Lex. A κόνις.

Κόνιζα v. κόνυζα.

Κονίζω, f. ίσω, puluere impleo, reſpergo, fœdo. κονίζομαι, in puluere volutor, verſor. 2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor. κεκονισμένος, perf. paſſ. puluerulentus, feſtinans. 3) eſt etiam perire, interfici. v. κονίω.

ΚΟΝΙΛΗ, ης, ἡ, cunila, herba, quæ & origanum Heracleoticum dicitur.

Κόνιον, ου, τὸ, puluis. A κόνις.

Κονίπους, οδος, ὁ, ἡ, cuius pedes in puluere verſantur, puluere reſperſi ſunt. 2) calceamenti genus. Vid. κονίπους. E κόνις & πούς.

Κονιορτόπους, οδος, ὁ, ἡ, idem. κονιορτόποδες ἀγροῖκοι, ἐργάται, ruſticani operarii, agricolæ. Heſ.

Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, puluis, puluis excitatus & in aërem leuatus. 2) homo ſqualidus & illuuie laborans. (vel potius leuis, inconſtans, multarum & alienarum rerum ſatagens, blatero, nugis & adulatione ſua cuique moleſtus.) E κόνις & ὄρω, excito.

Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, puluero, Gl. Vet. κονιορτοῦμαι, puluereſco, Gl. Vet. A pr.

Κονιορτώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, puluerulentus, Gl. Vet.

Κόνιος, puluereus, vt Ζεὺς κόνιος. A κόνις.

Κονιόω, ῶ, puluerem excito. Ab eod.

Κονίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, cuius pedes in puluere verſantur. κονίποδες, calceamenta quædam. E κόνις & πούς, pes.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, puluis. 2) cinis. 3) lixiuium.

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ouum pediculorum. κόνιδες, lentes.

Κονίσαλος, vel κονίσσαλος, ου, ὁ, ἡ, puluis motus, puluis excitatus. Gl. V. puluiſculus. 2) pudendum ſ. numen Priapi. A κόνις, puluis.

Κονιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo athletæ decertaturi puluere ſe conſpergebant, oleo antea peruncti. A κονίζω.

Κονιστικὸς, ἡ, ὸν, qui in puluere volutari ſolet. Ab eod.

Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum puluereum, arena, in qua ſe exercebant athletæ. 2) cauum puluereum, in quo ſe volutant aues. Ab eod.

Κόνιτρον, ου, τὸ, idem. A ſeq.

Κονίω, puluerem excito, puluere impleo, oblino, oblino puluere. κονίομαι, in puluere volutor, ad pugnam me paro athletarum more. κονισάμενος, aoriſt. 1. med. volutatus in puluere. κεκονιμένος, perf. paſſ. puluerulentus. A κόνις.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, conarus, arbor apud Alexandrinos.

Κοννῶ, noui. ap. Aeſchyl. pro κονῶ.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, barba, mentum barbatum, alicubi iunctum voci ψέλλιον, armilla, videtur tale ornamentum ſignificare. Eſt Κόννος ſiue potius Κόννας & Κοννᾶς & nomen proprium Citharœdi pauperis miſerique; vnde prouerb. Κόννου θῆλος, de re, ſ. homine nihili.

Κοννόφρων, vnde Dat. plur. apud Heſ. κοννόφροσι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. E Κόννος & φρὴν, mens.

Κοντίλος, ου, ὁ, contus, Lex. Vet. 2) coturnix, Heſ. 3) ſerpens quidam. Heſ. A ſeq.

Κοντὸς, οῦ, ὁ, contus, pertica, ſudes.

Κοντοβολέω, contis iaculor ſ. peto. E pr. & βάλλω.

Κοντοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui contum geſtat, conto armatus. Philox. κοντοφόρος, haſtatus. Ex eod. & φέρω.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis inſtructa nauigia, quæ contis impelluntur. Ab eod.

Κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria, cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, deſino, quieſco. A κόπος, defatigatio.

Κοπανίζω, piſtillo, contundo, pinſo. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ου, τὸ, piſtillum. A pr.

Κόπανον, ου, τὸ, piſtillum. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor incidua, arbor, quæ cædi ſolet. Ab eod.

Κόπειον, ου, τὸ, vel κόπαιον, fruſtum. Philoxen. κόπεον, fruſtum. Ab eod.

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, planctus. A κόπτομαι, plango.

Κοπεὺς, εως, ὁ, cælum, quo lapides & ſimilia cælamus. A κόπτω.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, ſectio, inciſio. 2) cædes, ſtrages. Ab eod.

Κοπιαρὸς, ρὰ, ρὸν, laborioſus, moleſtus, laſſitudinem nobis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ου, ὁ, veſpillo. κοπιᾶται, veſpillones, Philox. Ab eod.

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro. 2) moleſte fero, faſtidio. 3) fatigor, laſſeſco, fatiſco. κοπιάσας, aor. 1. delaſſatus. Perf. κεκοπιακὼς, laſſus, fatigatus. Præſ. part. paſſ. κοπιώμενος, fatiſcens. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, a ſeq. κόπις. κοπίζειν, mentiri. Heſych. a κόπις, *loquax*.

Κόπις, ιδος vel κοπὶς, ίδος, ἡ, gladius ſ. culter aptus ad cædendum. 2) cœna ſ. conuiuium, quoddam Laconicum, ap. Athen. a κόπτω.

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπώδης.

Κόπος, ȣ, ὁ, labor. 2) moleſtia. 3) laſſitudo, defatigatio e labore. A κόπτω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, laſſo, fatigo. ἐκοπώθη, aor. 1. laſſus eſt. κεκοπωμένος, perf. laſſus, defatigatus. A pr.

Κόππα, τὸ, indecl. figura ϙ, nonaginta ſignificans.

Κοππατίας, ȣ, ὁ, equus τῷ κόππα inſignitus.

Κοππαφόρος, idem. Ex eod. & φέρω.

Κοπραγωγὸς, ȣ, ὁ, fimum vehens. E κόπρος & ἄγ.

Κοπραγέω & κοπραγωγέω, ſtercus egero, vel ingero, ſtercoro. A pr.

Κόπρανον, τὸ, ſtercus. A κόπρος.

Κοπρεύω, ſtercoro. Euſt. Ab eod.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, ſtercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, ſtercus. 2) ſterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίαι, οἱ, paraſiti viliſſimi, Copreæ, in Suetonii Claudio. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, ſtercoro, fimo ſaturo. Ab eod.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, ſtercoreus, ſtercoroſus. Gl. Vet. ſtercoratorius. Ab eod.

Κόπρινος, ίνη, ινον, ſtercoreus, Gl. Vet. Ab eod.

Κόπριον, ȣ, τὸ, ſtercus, fimus. Ab eod.

Κόπριος, ία, ιον, ſtercoreus. 2) vilis, abiectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtercoratio. Ab eod.

Κοπριώδης, εος, ὁ, ἡ, ſtercoroſus. A κόπριον.

Κοπρίων, ῶνος, ὁ, ſcarabæus, ſtercoreas pilas prouoluens. Ab eod.

Κοπροβολεῖον, τὸ, idem quod ſeq. locus, in quem ſtercora & purgamenta conijciuntur. E κ. & βάλλω.

Κοπροδοχεῖον, είȣ, τὸ, ſterquilinium, cloaca. Gl. Vet. E κ. &. δέχομαι, *capio*.

Κοπρολογέω, fimum colligo. A ſeq.

Κοπρολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſtercora colligit. 2) valde ſordidus. E ſeq. & λέγω.

Κόπρος, ȣ, ἡ, ſtercus, fimus. Gl. Vet. lutum, cœnum, puluis.

Κοπροφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtercus fero, ſtercus ingero. A ſeq.

Κοπροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſtercora fert, ſtercora ingerens. E κ. & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, ſtercoro. Euſt. A κόπρος.

Κοπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſtercoroſus. Ab eod.

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, ſterquilinium, fimetum, locus, vbi ſtercus colligitur. Ab eod.

Κοπρώνυς, ȣ, ὁ, quaſi ſterquilinarius, homo vltimæ ſortis. (Aut potius ſi ab ὠνεῖσθαι repetatur, quod faciendum videtur, erit, qui a rep. ius redemit, ſtercora e ſemitis colligendi.) A pr.

Κοπρώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, a ſtercore nomen habens. E κ. & ὄνομα.

Κόπρωσις, εως, ἡ, ſtercoratio. A κοπρόω.

Κοπτάριον, ȣ, τὸ, placentula e materia contuſa. 2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπτω.

Κόπτη, ἡ, praſum marinum. Athen.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta, vid. ſeq. n. 2.

Κοπτὸς, ἡ, ὸν, contuſus. 2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. Ab eod.

Κόπτω, f. ψω, ſcindo, ſeco, findo. 2) amputo, ſuccido, cædo. 3) vulnero, ſaucio. 4) cædo, percutio, ferio. 5) impello, pulſo. 6) cudo. 7) tundo. 8) obtundo, 9) ſuccutio. 10) præcido. κόπτομαι, plango, cædor &c. κεκοπὼς, perf. med. qui pulſauit. κεκομμένος, paſſ. conciſus. κοπῆναι, aor. 2. paſſ. cædi, cæſum eſſe.

Κοπώδης, εος, ὁ, ἡ, laborioſus. 2) moleſtus, laſſitudinem afferens: epith. morborum. 3) laſſus, feſſus, laſſatus. A κόπος.

Κόπωσις, εως, ἡ, labor, moleſtia, fatigatio, laſſitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Heſych. E κόρη & ἄγω.

Κορακεύομαι, denigror. V. L. A κόραξ.

Κορακεὺς, έως, ὁ, piſcis ſpecies. κορακέων, gen. pl. horum ſpecies. A κόραξ.

Κορακίας, ȣ, ὁ, coruinus, coruo ſimilis. 2) graculus. Ab eod.

Κορακινίδιον, ȣ, τὸ, paruus coracinus. A κορακῖνος

Κοράκινος, ίνη, ινον, coruinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ȣ, ὁ, coracinus, piſcis quidam. Ab eodem.

Κοράκιον, ȣ, τὸ, coruus paruus. 2) malleus, quo fores pulſantur. 3) ſpecies fici. Dim. a κόραξ.

Κορακίσκος, ȣ, ὁ, coruus, Gl. Vet. paruus coruus. Dim. eiusd.

Κορακοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, corui ſpeciem habens. Ex eod. & εἶδος, *ſpecies*.

Κορακώδης, εος, ὁ, ἡ, coruinus, coruini generis. A κόραξ.

Κοραλλίζω, coralli more rubeo. A ſeq.

Κοράλλιον, κȣράλιον, ȣ, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

Κοραλλιοπλάστης, ȣ, ὁ, qui e corallio fingit figuras &c. (vel ſimpliciter, qui κȣράλλια, pupas, opera ſigillaria, cera aliaue materia efficit. v. κοροπλάθης.)

Κόραξ, ακος, ὁ, coruus. 2) ſignum cœleſte. 3) nomen piſcis. 4) machina bellica, genus vnci, ad vſus bellicos. 5) malleus, quo fores pulſantur. 6) roſtrum gallinaceum. Euſt. 7) genus ſupplicii. 8) nomen paſtilli. 9) repagulum.

Κοράσιον, ȣ, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη.

Κορασιώδης, εος, ὁ, ἡ, puellaris. A pr.

Κοράττω, f. ξω, improbe, cupide flagito, Suid. Heſ. A κόραξ.

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem ſalto. A κόρδαξ.

Κορδακικὸς, ἡ, ὸν, cordacicus, cordaci conueniens. Ab eod.

Κορδακισμὸς, ȣ̃, ὁ, cordacis ſaltatio. A κορδακίζω.

Κόρδαξ,

Κόρδαξ, ακος, ὁ, cordax, genus saltationis comicæ & lasciuioris.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, claua, fustis. 2) inuolucrum capitis. 3) vilissimus pisciculus quidam, qui & κόρδυλος. 4) fœtus thynni: hinc &

Κορεία, ας, ἡ, virginitas. 2) pulcritudo, Hes. 3) sacrificium in honorem Proserpinæ, Id. 4) saturitas, Id. A κόρη vel κορεύω.

Κορεννύω, saturo. v. κορέω.

Κορέσκω, pro κορέω. Nicand.

Κορεστὸς, ἡ, ὸν, satiabilis. Ab eod.

Κόρευμα, ατος, τὸ, virginitas. A seq.

Κορεύω, f. εύσω, deuirgino, stupro. pass. κορεύεται, deuirginatur. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω & ήσω, satio, saturo. κεκορεσμένος & κεκορημένος, perf. pass. satiatus. ἐκορέσθην, aor. 1. pass. satiatus sum. κορέσσατο, poët. pro ἐκορέσατο, aor. 1. med. se satiauit. κεκόρεσο, 2. s. plusquamperfect. pass. satiatus erat. κορέει, poët. pro κορεῖ, Fut. 2. act. satiabit. A κόρος.

Κορέω, f. ήσω, verro, purgo, & hinc orno. κεκορημένος, purgatus, perf. pass. A κόρος.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, iuuencula, virgo, filia, puella nupta. 2) Proserpina. 3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt. 4) pupilla, nigricans pars oculi.

Κόρηθρον, ȣ, τὸ, scopæ, scopulæ. Ab eod.

Κόρημα, ατος, τὸ, purgamentum. 2) scopæ. Ab eod.

Κορημάτιον, ȣ, τὸ, scopulæ, Gl. Vet. Ab eod.

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, aceruus manipulorum frumenti, ap. Theocr. 2) agger, tumulus. Hes. Suid.

Κορθύνω, idem quod sequens κορθύω.

Κορθύω, in aceruum colligo, coaceruo. κορθύεται, attollitur, intumescit. A κόρθυς.

Κορίαννον, vel κορίανον, ȣ, τὸ, coriandrum. 2) annulus, qui in indice digito gestatur.

Κορίδιον, ȣ, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Ab eod. v. ὑποκορίζ.

Κορίκιος, α, ον, ad puellas vel virgines spectans, Pollux. A seq.

Κορικὸς, ἡ, ὸν, puellaris, virginalis. A κόρη.

Κορικῶς, Adu. puellariter, virginum more. A pr.

Κορινθιάζειν, scortari, lenonem agere. Hesych. A Κορίνθιος.

Κορινθιουργὴς, έος, ὁ, ἡ, a Corinthio opifice, it. ære Corinthiaco factus. E seq. & ἔργον.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθίως, Adu. more Corinthiaco. A pr.

Κόρινθος, ȣ, ἡ, Corinthus, vrbs in Isthmo Achaico.

Κόριον, ȣ, τὸ, pupa, puellula. 2) sacrificium pro puellis s. pueris iuuenculis. 3) coriandrum. οἱ ό. Dim. a κόρη.

Κόρις, εως, ὁ vel ἡ, cimex. 2) herbæ seu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur. κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίσκιον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Κορίσκω, ap. Hippocr. pro κορέσκω, κορέω, satio, repleo.

Κορκορυγέω, ῶ, f. ήσω, strepo, crepo, murmuro, *de ventre*. A seq

Κορκορυγὴ, ῆς, ἡ, intestinorum tumultus ac strepitus. 2) strepitus quiuis.

Κορκορυγμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Κορμάζειν, truncare, putare. 2) circumligare. Hes. A seq

Κορμὸς, ȣ, ὁ, truncus, caudex, stipes.

Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locustis accepit. A seq.

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locusta.

Κόροιφος, ȣ, ὁ, ἡ, virginum corruptor. E κόρη & οἰφεῖν, *coire*. (sed οιβος, οιφος, & υφος sunt meræ terminationes.)

Κοροκόσμιον, ȣ, τὸ, puellarum s. virginum ornamentum. Ex eod. & κόσμος, *ornamentum*.

Κοροκότας, ὁ, ap. Dion. C. v. κροκότας.

Κοροπλάθος, ȣ, ὁ, ἡ, qui pupas fingit. Ex eod. & πλάσσω, *fingo*. v. κοραλλιοπλάστ.

Κοροπλάστης, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κόρος, ȣ, ὁ, satietas, fastidium. 2) fastus, arrogantia, superbia e nimia rerum bonarum lautarumque copia.

Κόρος, ȣ, ὁ, puer, iuuenculus, filius. Alias & κȣ̃ρος. 2) germen nouellum.

Κόρος, corus, mensuræ quoddam genus.

Κόρσεον, & κόρσιον, τὸ, radix loti.

Κορσεὺς, έως, ὁ, tonsor, Hesych. A seq.

Κόρση, *Att.* κόῤῥη, ης, ἡ, crinis. 2) tempus, pars capitis. 3) caput ipsum. 4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω.

Κόρσης, ȣ, ὁ, qui barbam sibi primum rasit, Ab eod.

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, Hes. Ab eod.

Κορσωτεὺς, έως, ὁ, tonsor. A pr.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Κορσωτήριον, ȣ, τὸ, tonstrina. A pr.

Κορσωτὸς, ὸ, ὸν, idem quod κρεσσωτὸς, apud Lycophr.

Κορυβαντιασμὸς, ὁ, orgia, bacchatio. it. expiatio Corybantum ritu facta. A seq.

Κορυβαντιάω, ῶ, f άσω, Corybantas imitor entheo incessu, insanio. A κορυβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, Corybantum sacris initio. Ab eod.

Κορυβαντικὸς, ἡ, ὸν, corybantius. 2) corybanti proprius. Ab eod.

Κορυβάντιον, ȣ, τὸ, Corybantum templum.

Κορυβαντισμὸς, ȣ, ὁ, vide κορυβαντιασμός.

Κορυβαντώδης, ες, corybantius, similis Corybantum motibus, gestibus. A κορυβαντιάω.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ. Κορύβαντες, Corybantes, sacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κορυδός.

Κορυδαλὸς, & κορυδαλλὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eodem.

Κορυδὸς, ȣ̃, ὁ, galerita, alauda cristata. A κόρυς.

Κόρυζα, ης, ἡ, grauedo, humoris crudi e capite destillatio, morbus cerebri. 2) mucus narium, pituita. 3) stoliditas, stupor.

Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, grauedine laboro, muco plenus sum. 2) stupeo, insanio.
Κορύζω, idem. Polyb. Hes.
Κορυθάϊξ, κος, ὁ, galeam mouens, cui galea inter ambulandum attollitur, & quasi subsilit, nutat; breui, bellator. A κόρυς & ἀΐσσω.
Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ου, ὁ, ἡ, qui habet galeam variegatam, cristatus, aut qui galeam inter dimicandum variis modis partes in omnes agitat. 2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicosus. Ex eod. & αἰόλος, varius.
Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, Gl. Vet. Dim. a κόρυς.
Κορυκοβολία, ας, ἡ, pilæ iactatio, exercitii genus. E κόρυκος & βάλλω.
Κορυκομαχία, ἡ, idem. E seq. & μάχη.
Κώρυκος, ου, ὁ, sacculus, marsupium. 2) scrotum. 3) pilæ genus, folliculus, infra per ω, κώρυκος. quæ scriptio est vsitatior.
Κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. A κόρυμβος.
Κορυμβίας, ου, ὁ, sc. κιττὸς, hederæ species, cuius racemi in orbem sunt contorti. Ab eod.
Κορυμβόομαι, οῦμαι, aureis corymbis fastigior, vnde κεκορυμβωμένη κόμη, Suid. coma corymbis fastigiata. A seq.
Κόρυμβον, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, quicquid excelsum est, vel eminens. Hinc 2) cacumen montis, item mons ipse. 3) aplustria nauium. 4) coma ita structa, vt a fronte supra caput attollatur. 5) caulis, racemus. 6) etiam ramus. 7) corymbus, bacca.
Κορυνάω, ῶ, instar clauæ fastigium habeo, fastigior, & velut thyrsum erigo. A seq.
Κορύνη, ης, ἡ, claua. 2) metaph. pro asini veretro, Nicand. 3) κορύνη βλαστοῦ, geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum. 4) κορύναι, articulus summi humeri nec non cubiti, capitulata s. capitata ossa in humeri cubitique articulatione, ap. Pollucem.
Κορύνησις, εως, ἡ, germinatio. Athen. A pr.
Κορυνήτης, ου, ὁ, qui claua vtitur in pugna, clauator, Gl. Vet. Ab eod.
Κορυνῖτις, ιδος, ἡ, clauigera. A pr.
Κορυνηφόρος, ου, ὁ, clauiger, clauator. E κ. & φέρω.
Κορυνόεις, όεσσα, όεν, clauæ formam habens, in clauæ modum cuneatus. A κορύνη.
Κορυνώδης, έος, ὁ, ἡ, idem quod præc.
Κορυπτίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus, cornupeta, Gl. Vet. A seq.
Κορύπτω, f. ψω, & κορύττω, ύξω, cornibus peto, cornibus ferio, arieto, Gl. Vet.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea, cassis. 2) galerita, alaudæ genus.
Κορύσσω, galea armo. 2) armo. 3) incito, & κορύσσομαι, impetu feror, furo. A pr.
Κορυστὴς, οῦ, ὁ, armatus miles, bellator. A pr.
Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ summum caput equi cingens. scil. ἡνία, A κορυφή
Κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. scil. ἀμφίβληστρον. A seq.
Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice positus. 2) supremum locum obtinens, supremus, præcipuus. 3) præsul, præcentor. 4) reperitur etiam Superlatiuus, apud Plutarch. Ios. non apud antiquiores. A seq.
Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex capitis. 2) cacumen, fastigium, vertex cuiusuis rei. 3) summa, caput. 4) ornamentum quoddam muliebre capitis. 5) digiti extremitas interna. 6) pars ossis versus anum inclinans.
Κορυφιστὴρ, ῆρος, ἡ, pars ornamenti muliebris, sc. τῆς κορυφῆς, vel τοῦ κεκρυφάλου. A pr. n. 4.
Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, fastigo, consummo. κορυφοῦμαι, in verticem attollor, fastigor, consummor. dicitur & de mari commoto ventis. A pr.
ΚΟΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile siluestre. 2) piscis quidam.
Κορώνεως, ῶ, ficus, cuius fructus coracino colore sunt.
Κορώνη, ης, ἡ, cornix. 2) malleus ferreus, quo fores pulsantur. 3) annulus, quo fores attrahuntur. 4) summitas in curuamine arcus, curuatura in arcu, vbi alligatur vtrimque neruus. 5) inflexum s. curuitas in puppi nauis. 6) apex ligni inter vtrumque bouem in aratro protensi. 7) quæuis summitas. 8) corona.
Κορωνιάω, ῶ, ceruicem vel cornua effero. 2) incuruus & lunatus sum. 3) ap. Polyb, interpretantur contendo, obtrecto. A pr.
Κορωνιδεὺς, εως, ὁ, cornicis pullus. A κορωνίς.
Κορωνίζω, f. ίσω, more cornicis stipem colligo, vt solebant circulatores quidam, cornicem præferentes, stipemque ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Ab eod.
Κορώνιος, incurua & lunata habens cornua. Hes.
Κορωνὶς, ίδος, ἡ, epith. nauis, vel nigræ, vel cuius puppis inflexa. 2) summitas cornuum in bubus inflexa. 3) nota grammaticorum appingi solita ad denotandum finem partis alicuius, velut scenæ in fabulis scenicis. 4) fastigium, summitas, apex alicuius rei. 5) id, quod vltimum ædificio imponitur. 7) cornix. A κορώνη.
Κορώνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνιζόντων.
Κορωνιστὴς, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων.
Κορωνοβόλον (ὄργανον) instrumentum ad cornices petendas accommodatum. E κορώνη & βάλλω.
Κορωνοποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pedi cornicis similis. E κορωνόπους & εἶδος, figura, forma.
Κορωνοπόδιον, τὸ, Dim. seq.
Κορωνόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam.
Κορωνὸς, οῦ, elatus, ceruicem efferens. A κορώνη, summitas.
Κοσκινεύω, f. εύσω, cribro. A κόσκινον.
Κοσκινηδὸν, Adu. in modum cribri. Ab eod.
Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.
Κοσκίνιον, ου, τὸ, cribellum. Dim. a κόσκινον.
Κοσκινόγυρος, ου, ὁ, circulus ligneus ambiens cribrum. Ex eod. & γῦρος, circulus.
Κοσκινόμαντις, εος, ὁ, ἡ, e cribro diuinans.
Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum.
Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui cribra conficit, cribrifex. Gl. Vet. cribrarius. E pr. & ποιέω.

Κοσκινοπώλης,

κινοπώλης, ȣ, ὁ, cribrorum venditor.
κινόρινος, ȣ, ὁ, pellis ad conficienda cribra, vel cribrorum e pelle. Hes. E κόσκινον & ῥινὸς, pellis, corium.
ΟΣΚΥΛΜΑΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, vt corii, præsegmina, quæ abiici solent.
σμάριον, ȣ, τὸ, (paruum) ornamentum, inpr. exquisitius, vt annuli, torques &c. Dimin. a κόσμος.
σμέω, ῶ, f. ήσω, orno, honesto, condecoro. 2) ordino, digero, dispono. 3) adorno, instruo, apparo. 4) fungor magistratu. οἱ κοσμȣ̃ντες, magistratus. Aristot. v. κοσμητὴς & κοσμήτωρ.
σμημα, ατος, τὸ, ornamentum, insigne. A præc.
σμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio. Ab eod.
σμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμήτωρ, idem quod seq.
σμητὴς, ȣ̃, f. κοσμήτης, ȣ, ὁ, ornator, cinisto. 2) moderator. Ab eod.
σμητικὸς, ἡ, ὸν, ornandi peritus. A pr.
σμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps. 2) qui aciem instruit. Ab eod.
σμητὸς, ἡ, ὸν, exornatus, excultus. Ab eod.
όσμητρον, τὸ, instrumentum, quo in ornando, verrendo vtimur, scopæ. Ab eod.
σμικὸς, ἡ, ὸν, mundanus, rebus humanis deditus. 2) sæcularis, qui extra clerum est. 3) externus, visibilis, caducus. A κόσμος.
όσμιον, ȣ, τὸ, ornamentum exquisitius, deliciæ. Ab eod.
όσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui est moribus compositis, moderatus, modestus. Hinc τὸ κόσμιον, ȣ, modestia, & οἱ κόσμιοι, elegantiores homines. Ab eod.
οσμιότης, ητος, ἡ, modestia, decorum, pudor. A pr.
Κοσμιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, modestus, elegans. Ab eodem, & εἶδος.
Κοσμίως, Adu. moderate, modeste. 2) ordine.
Κοσμογένεια, vel κοσμογενεία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. E κόσμος & γίνομαι.
Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philosophis fingitur, vel a Mose traditur. Ex iisd.
Κοσμογραφία, ας, ἡ, descriptio mundi. A seq.
Κοσμογράφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui mundum describit.
Κοσμοκόμης, ȣ, ὁ, comam ornans, epith. pectinis.
Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens. 2) rex, & quilibet magistratus. E κ. & κρατέω.
Κοσμολογία, ας, ἡ, disputatio de mundo, eius origine, natura. E κ. & λόγος.
Κοσμολογικὸς, ἡ, ὸν, ad doctrinam de mundo pertinens. A pr.
Κοσμοπλάστης, ȣ, ὁ, mundi fictor, mundi creator. E πλάσσω, fingo.
Κοσμόπλοκος, ὁ, ἡ, ornans mundum. Epith. Apoll. f. folis. E κ. & πλέκω.
Κοσμοποιέω, ῶ, f. ήσω, mundum condo.
Κοσμοποιΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio, f. creatio. A seq.
Κοσμοποιὸς, ȣ̃, ὁ, mundi conditor. E κ. & ποιέω.

Κοσμόπολις, ὁ, nomen magistratus, ap. Polyb. v. κοσμεῖν & κόσμος.
Κοσμοπολίτης, ȣ, ὁ, mundi ciuis, incola mundi. Philo.
Κόσμος, ȣ, ὁ, ordo. 2) modus & ratio. 3) disciplina. 4) ornatus, ornamentum, mundus muliebris. 5) decus, laus. 6) magistratus. 7) *Philosophi sic instituerunt vocare* totam compagem rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem: *vnde & latini philosophi* mundum *vocauere*: inprimisque cœlum, h. e. sidera. In sacris etiam significat 8) homines vniuersos. 9) homines impios.
Κοσμοτάνθαλον, τὸ, planta bellum florem edens, ap. Athen.
Κοσμοσωτήριος, ȣ, ὁ, ἡ, mundo salutaris.
Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A seq.
Κοσμουργὸς, ȣ̃, ὁ, mundi opifex, conditor. E κ. & ἔργον.
Κοσμοφθόρος, ὁ, mundi vastator. E κ. & φθείρω.
ΚΟΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, colaphus, alapa.
Κοσσοτράπεζος, ὁ, parasitus vilis, coprea. E pr. & τράπεζα.
Κόσσυφος, vel κόττυφος, ȣ, ὁ, merula, *auis*.
Κοστάριον, ȣ, τὸ, locus vbi costus crescit. A sq.
Κόστος, ȣ, ὁ, costus, planta aromatica.
ΚΟΣΥΜΒΗ, vel κοσσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus. 2) capitis redimiculum. 3) tunica fimbriata. 4) fibula, vel vinculum.
Κόσυμβος, vel κόσσυμβος, ȣ, ὁ, idem.
Κοσυμβωτὸς, ȣ̃, ὁ, fimbriatus, nodatus, nodis substrictus. epith. tunicæ. οἱ ὁ. A pr.
Κοσύρα, ἡ, nomen feminæ nobilis, diuitis, voluptariæ & arrogantis, ap. Comic. v. κοισ.
Κοταίνω, idem quod seq.
Κοτέω, irascor, simultates exerceo; it. inuideo. κοτεσσάμενος, aor. I. *med.* iratus. Perf. part. κεκοτηὼς, pro κεκοτηκὼς, κεκοτηότι θυμῷ. irato animo. A κότος.
Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.
Κοτινὰς, άδος, ἡ. vt κοτινὰς ἐλαία, olea oleastro inserta. 2) bacca oleastri. A κότινος.
Κοτινηφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, oleastrum ferens. E seq. & φέρω.
Κότινος, ȣ, ὁ, ἡ, oleaster, oliua siluatica. 2) corona ex oleastro. 3) acinus.
Κοτὶς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis, at κότις, ap. Hes. ita.
Κότος, ȣ, ὁ, ira vetus, simultas, inuidia.
Κοτταβεῖον, ȣ, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo vicisset. 2) peluis, in quam id, quod a potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, vt resonaret. A κότταβος.
Κοτταβίζω, f. ίσω, cottabo ludo, vel certo. 2) vomo, euomo. Ab eod.
Κοτταβικὸς, ἡ, ὸν, qui in cottabo vsurpatur, fit, adhibetur, ad cottabum pertinens. Ab eod.
Κοτταβὶς, ίδος, ἡ, idem quod κοτταβική, & ab eodem.
Κοτταβισμὸς, ȣ̃, ὁ, lusus cottabi. A κοτταβίζω.
Κοτταβίτις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.
Κότταβος, ȣ, ὁ, cottabus, genus ludendi, cum vini guttas e calice in altum iaciebant, vt caderet in æreas pelues, &, si maior strepitus

strepitus edebatur, ab amica se amari credebant. 2) vinum ipsum, quod ita effunditur.

Κοττάριον, τὸ, Dim. seq.

ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput. Hesych.

Κόττις, ἡ, idem. Dor. ap. Poll. v. κοτίς.

Κοττοὶ, galli gallinacei. A κόττη, caput cristatum. Hesych.

Κοτύλη, ης, ἡ, cauum. 2) cauum coxæ, in quo caput femoris vertitur. 3) vola siue cauum manus vel pedis. 4) quæuis cauitas profundior ossis, in qua aliud voluitur. 5) vasculum concauum. 6) mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus, poculum. 7) mensura aridorum, vnciarum nouem capax.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem. 2) vmbilicus Veneris, herba. 3) pars concaua in Polypodis cirris & cirri ipsi. 4) os venæ l. arteriæ intra vterum eminentis. A pr.

Κοτυλήρυτος, vel κοτυλήῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, ap. Hom. large fluens, velut fusus poculo. E κοτύλη & ῥέω.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ mensuram æquans. Ab eod.

Κοτυλίζω, f. ίσω, per cotylas s. heminas liquida aridaue vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδος, ἡ, cauum coxendicis. Ab eod.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parua cotyla. Dimin. a κοτύλη.

Κοτυλίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκος, ου, ὁ, paruus crater, Baccho sacer, quo vtebantur sacerdotes eius. 2) placentæ genus.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum, (capiens quantum cotyla.) 2) mensura vnciarum 9. Ab eod.

Κοτυλώδης, εος, ὁ, ἡ, cotylæ formam habens.

ΚΟΥΚΙ, τὸ, cuci, arbor. 2) fructus, pomum arboris cuci.

Κουκίμηλον, ου, τὸ, cuci pomum.

Κουκιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, arbor cuci. E κοῦκι & φέρω.

Κουλεὸν, ου, τὸ, siue κουλεὸς, οῦ, ὁ, poët. pro κολεός.

Κουλεόπτερος, ου, ὁ, ἡ, v. κολεόπτερος.

Κοῦμι, surge. Vox Ebr. in N. T.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonsura. A κείρω.

Κουράλιον, ου, τὸ, curalium, idem quod κορ. 2) pupa, qui ludere puellæ solent, cera pannisue facta.

Κουρευτικὸς, ἡ, ὸν, tonsorius, ad tonsores pertinens, qui fit a tonsoribus. A κουρά.

Κουρεῖον, ου, τὸ, tonstrina, officina tonsoris. A κουρεύς.

Κουρείω, cupio tonderi. Ab eod. v. κουριάω.

Κουρεὺς, έως, ὁ, tonsor. Ab κουρεύω.

Κουρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουρεύτρια, ας, ἡ, tonstrix. A pr.

Κουρεύω, f. εύσω, tondeo. A κουρά.

Κούρη, ης, ἡ, idem quod κόρη, poët.

Κουρήσιμος, ον, detonsus, scil. capillus. A κουρά.

Κουρίας, ου, ὁ, tonsus. Ab eod.

Κουριάω, ῶ, tonderi volo. Ab eod.

Κουρίδιος, ία, ιον, iuuenilis. Epith. mariti, cui vxor nupsit cum virgo esset. & vxoris quam quis virginem duxit. (vel quæ ducitur domum ad κόρους liberos legitimos ex ea suscipiendum.) A κοῦρος vel κούρη.

Κουρίζω, f. ίσω, iuuenilem ætatem ago. 2) iuuenilia sapio. 3) a puerili ætate educo. 4) tondeo, attondeo. 5) succido. 6) deputo. A κοῦρος pro κόρος, vel a κουρά.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, tonsorius, ad tonsurem pertinens, s. ad tonsuram idoneus. A κουρά.

Κούριμος, ίμη, ιμον, idem & ab eod.

Κουρὶξ, Adu. per comam, coma. Ab eod.

ΚΟΥΡΜΙ, τὸ, curmi potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κουροβόρος, ὁ, ἡ, natos, pueros perdens. E κοῦρος & βορά.

Κουρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum præs. liberorum, seu ingenuorum, generatio. Ex eod. & γονὴ, *generatio*.

Κουροθάλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. (vel quam pueri gerant in capite, carmina in ludis canentes & tripudiantes.) Ex eod. & θάλλω, *vireo*.

Κοῦρος, idem est, ac κόρος, quod vide.

Κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia, infantia. A pr.

Κουροτοκέω, marem pario. A sq.

Κουροτόκος, ου, ἡ, quæ puerum peperit. 2) puerpera, mater. E κοῦρος & τίκτω.

Κουροτροφέω, ῶ, f. ήσω, iuuenes nutrio. A sq.

Κουροτρόφος, ου, ὁ, ἡ, iuuenum nutritor, vel nutrix, diues iuuentute bene nata. Ex κοῦρος & τρέφω, *alo*.

Κουστωδία, ας, ἡ, custodia, i. e. milites, quibus custodia imperata est. Vox latina, in N. T.

Κουφαγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, leue onus ferens. Ex κοῦφος & ἄγω.

Κουφίζω, f. ίσω, leuo, subleuo, adiuuo. 2) in altum tollo. 3) erigo afflictum & consolor. 4) leuis sum. A κοῦφος.

Κούφισις, εως, ἡ, leuatio, alleuatio. A pr.

Κούφισμα, ατος, τὸ, leuatio, leuamen. Ab eod.

Κουφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουφιστικὸς, ἡ, ὸν, leuandi vim habens. Ab eod.

Κουφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. E κοῦφος & δόξα.

Κουφολογέω, ῶ, f. ήσω, verborum leuitate vtor, nugor. A κουφολόγος.

Κουφολογία, ας, ἡ, nugæ. 2) loquacitas. Ab eod.

Κουφολόγος, ου, ὁ, ἡ, nugator, garrulus. E κ. & λέγω, *dico*.

Κουφόνοος, *contr.* κουφόνους, ου, ὁ, ἡ, leuis, inconstans. Hinc τὸ κουφόνουν, inconstantia & leuitas mentis. E κ. & νόος.

Κουφόνοια, ἡ, leuitas, inconstantia. A pr.

Κουφόνως, *Adu.* cum quadam mentis leuitate, temere. Ab eod.

Κουφόνωτος, ου, ὁ, ἡ, leuis & agilis dorsi.

Κουφόπτερος, ον, facile volans. E κ & πτέρον, *ala*.

Κοῦφος, η, ον, leuis. 2) remissus, languidus. 3) exiguus. 4) ventosus, inconstans. 5) vacuus. 6) facilis.

Κουφοτέρως, *Adu.* leuius &c. A pr.

Κουφότης, ητος, ἡ, leuitas. Ab eod.

Κουφόω,

φω, ῶ, f. ώσω, leuo, alleuo. Ab eod.
φως, *Adu.* leuiter, facile. 2) temere. Ab eodem.
φινοποιός, ᾶ, ὁ, quafillarius, Gl. Vet. A fq.
φινος, ε, ὁ, cophinus, corbis, qualus. 2) menfura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.
φινώδης, ες, ad cophini modum factus. A præced.
χλάζω, ebullio, fcaturio. A κέχλω.
χλακώδης, εος, ὁ, ἡ, filiceus. A fq.
χλαξ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluuii ripa vel maris littore. 2) filex. A κόχλος.
χλαι, ῶν, αἱ, conchæ. Ab eod.
χλασμα, τὸ, feruor aquæ, æftus. 2) quod ebullit. A κοχλάζω.
χλιάριον, ε, τὸ, cochleare. A κόχλος.
χλιας, ε, ὁ, cochlea. 2) machina aquaria. Ab eod.
χλίδιον, ε, τὸ, conchula, parua cochlea. Dim. a κοχλος.
χλὶς, ίδος, ἡ, idem. Ab eod.
χλιώδης, εος, ὁ, ἡ, cochleæ fpeciem gerens, cochleæ fimilis. 2) tortuofus, tortilis. A κοχλίας.
όχλος, ε, ὁ, concha. 2) conchylium, oftreum, purpura. A fq.
ΚΟΧΛΩ, gyro, roto, torqueo. Etymol.
ΚΟΧΟΣ, ε, ὁ, humor abunde fluens. Schol. Theocr.
κοχυδέω, ῶ, it. κοχύω, magna copia, abunde fluo. Athen. A χύω.
ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, commiffura partium coxendicis cum podice aut femore: item femur ipfum.
κόχωνον, ε, τὸ, idem.
κόψειον, είε, τὸ, fmyrnion herba, vulgo, leuifticum.
ΚΟΨΙΜΟΣ, ε, ἡ, genus arboris.
κόψιχος, vel κόσσυφος, ε, ὁ, alias κόσσυφος, auis quædam, merula: al. pifcis quidam, vt Athen.
Κρᾶας, ατος, τὸ, caput. A κρὰς, [illegible]
Κράβαττος, vel κράββατος, ε, ὁ, grabatus, lectus, in quo fedetur, Att. σκίμπους.
Κραβάτιον, ε, τὸ, lectulus. A pr.
ΚΡΑΓΓΗ, ης, ἡ, pifcis e genere fquillarum.
Κραγγόνες, ων, οἱ, iidem fquillarum fpecies. A pr.
Κραγέτης, ε, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω.
Κραγὸν, *Adu.* clara, acuta, alta voce. Ab eodem.
Κραδαίνω, vibro, crifpo, quaffo, concutio: κραδάνας, aor. I. part. quatiens, vibrans. κραδαίνομαι, concutior, tremifco, nuto, etiam infita grauitate. A κραδάω.
Κραδαιον, ε, τὸ, folium ficulnum. A κράδη.
Κραδαλος, ε, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.
Κραδαλὸς, ἡ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur f. quaffatur. A fq.
Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio. 2) κράδη laboro. A κραδη.
Κραδεύω, f. σω, idem, ab eod.

Κράδη, ης, ἡ, ramus ficulnus, furculus ficulneus. 2) folium ficulneum. 3) quoduis folium. 4) machina theatralis.
Κραδηφορία, ας, ἡ, geftatio ramorum, *proprie* ficulnorum. E κράδη & φέρω, *fero.*
Κραδίη, ἡ, Ion. pro καρδία.
Κράδος, ε, ὁ, ramus ficulnus. 2) vitium f. morbus in ficu. A κράδη.
Κραδοφάγος, ε, ὁ, ἡ, qui ficos comedit, victu ficorum vtitur.
Κράζω, f. άξω, clamo, vt cornix vel coruus crocito. 2) clamo, vociferor. p. p. fut. κεκράξομαι, perf. med. κέκραγα. τί κέκραγας; quid vociferaris?
Κραιαίνω, perficio. κρήηνον. perfice, a. I. imper. Ion. pro κραίαινον. A fq.
Κραίνω, f. ανῶ, perficio, effectum reddo. 2) impero, regno. κρανθεὶς, aorift. I. paff. part. confummatus, κρανθεῖσα ψῆφος, victrix fententia.
Κραιπαλάω, ῶ, crapulam fentio dolorem capitis fentio e nimio potu. 2) inebrior. 3) defipio, deliro per crapulam, κραιπαλῶντες, vacillantes, Philox. A κραιπάλη.
Κραιπάλη, ης, ἡ, crapula. 2) comiffatio. 3) obtenebratio mentis a potu.
Κραιπαλίζω, crapulor. A pr.
Κραιπαλόκωμος, ε, ὁ, ἡ, qui ebrius & vino grauatus comiffatur.
Κραιπαλώδης, εος, ὁ, ἡ, obnoxius crapulæ, ebriofus. 2) ad crapulam vsque potans. A κραιπάλη.
Κραιπνὸς, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνῶς, *Adu.* velociter.
Κραιπνόσυτος, ε, ὁ, ἡ, idem. E pr. & σύω, [illegible]
Κραιπνοσύτως, *Adu.* celeriter. A pr.
Κραιπνοφόρος, ε, ὁ, ἡ, celer, velox. Ex eod. & φέρομαι.
Κραιπνῶς, *Adu.* velociter, cito. 2) profpere.
ΚΡΑΙΡΑ, ας, ἡ, caput. Hef.
Κρακτης, ε, ὁ, clamator, clamofus. A κράζω.
Κρακτικὸς, ἡ, ὸν, clamofus. A pr.
Κρᾶμα, ατος, τὸ, mixtura, mixtum. 2) vinum aqua mixtum. 3) concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι, *mifceo.*
Κραμβαλέος, α, ον, toftus, affus, ficcus. A κραμβος.
Κραμβεῖον, ε, τὸ, cicuta. Vox Sicula. A fq.
Κράμβη, ης, ἡ, braffica, crambe, caules.
Κραμβήειον, ε, τὸ, braffica. 2) decoctum braffica. A pr.
Κραμβίον, ε, idem quod κραμβεῖον. 2) decoctum braffica, ap. Hippocr. A pr.
ΚΡΑΜΒΟΣ, η, ον, aridus, ficcus, torridus. 2) bonus. 3) dulcis. 4) *Subft.* vitium fructuum, præcipue vuarum.
Κραμβοφάγος, ε, ὁ, ἡ, qui braffica vefcitur. E κραμβη & φαγεῖν, *comedere.*
Κραναόπεδος, ε, ὁ, ἡ, afperum folum habens. A κραναὸς & πέδον, *folum.*
Κρανέινος, ίνη, ινον, corneus, e corno. A κρανεία.
Κραναὸς, ἡ, ὸν, afper. 2) fterilis. A κράνον.

Κρανεία, ας, ἡ, & κρανία, cornus, arbor. 2) hasta e corno.

Κρανέϊνος, ίνη, ῖνον, corneus, e corno. A pr.

Κράνειον, s. Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnasii Corinthi.

Κράνειος, corneus. A κρανεία.

Κράνινος, η, ον, corneus. A κρανία.

Κρανίον, ȣ, τὸ, caluaria. A κράνον.

Κρανοκολάπτης, ȣ, ὁ, genus phalangii, bestiolæ lucernis aduolitanti non dissimile, phalangium, quod caput petit, cum in aliquem fertur. E κράνον & κολάπτω.

Κρανοποιέω, galeas facio.

Κρανοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, galearum opifex. E κρ. & ποιέω.

Κράνον, ȣ, τὸ, caput. Eust. A κάρηνον.

Κράνος, εος, τὸ, galea. A κράνον.

Κρανȣργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A seq.

Κρανȣργος, ȣ, ὁ, galearum opifex. E κράνος & ἔργον, opus.

Κράντειρα, ας, ἡ, regina. 2) perfectrix. A sq.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit. 2) κραντῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κραίνω.

Κραντήριος, ὁ, ἡ, efficax, strenuus. Ab eod.

Κράντης, ȣ, ὁ, idem quod κραντήρ.

Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.

Κραπάταλλος, fatuus, delirus. Hes. 2) nummina, Id. Poll. 3) κραπάταλλοι, pisces quidam. Id.

Κρὰς, ατὸς, τὸ, caput.

Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie, qua aqua vino miscetur. 2) temperamentum corporis & elementorum. 3) contractio Vocalium & Diphthongorum apud Grammaticos. A κεράννυμι.

Κράσπεδον, ȣ, τὸ, fimbria, limbus, instita, lacinia. 2) margo retis. 3) margo littoris. 4) montis radix. 5) vestis sacerdotis, sic dicta, quod solum vsque pertingat. E κρέμαμαι & πέδον, solum.

Κρασπεδόω, cingo, circumdo velut fimbria. A pr.

Κρατήριον, ȣ, τὸ, crates lignea super præsepi, cui imponitur fœnum. Pollux. A κρᾶσις.

Κρατίζεσθαι, vesci gramine. Etym. Ab eod.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.

Κραταβόλος, ον, caput percutiens. A κρὰς & βάλλω.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, vel κραταιγὸς, ȣ, ὁ, arbor habens folium simile mespilo.

Κραταιγύαλος, ȣ, ὁ, ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς & γύαλον, vola.

Κραταιγὼν, ὤνος, ὁ, idem quod κράταιγος: alii tamen distinguunt.

Κραταιΐς, Adu. valide, vel Subst. vis magna. E κραταιὸς & ἲς, vis.

Κραταίλεως, ω, lapidosus, asper, Epith. soli, terræ. Ex eod. & λᾶς, lapis.

Κραταίνω, conforto, Gl. V. A κράτος.

Κραταῖον, ȣ, τὸ, consuetum scripturæ aut picturæ firmamentum. V. L. A κραταιός.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, acer, robustus, validus. 2) validus s. potens in retinendo. 3) ingens, magnus. 4) violentus, truculentus. A κράτος.

Κραταιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo. A præced.

Κραταιόω, ῶ, f. ώσω, reddo potentem, corroboro. Ab eod.

Κραταίπεδον, ὕδας, solum firmum, seu lapidibus stratum. E κραταιὸς & πέδον.

Κραταίπȣς, οδὸς, ὁ, ἡ, qui pedes robustos habet. Ex eod. & πȣ̃ς.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, robur. A κραταιόω.

Κραταιῶς, Adu. valide. A κραταιός.

Κρατάνιον, τὸ, genus poculi, apud Athen.

Κραταύχην, ὁ καὶ ἡ, robustam ceruicem habens.

Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, fortis. 2) vehemens, acer, violentus. 3) acerbus, minax. 4) durus, velut petentibus, monentibus, suadentibus &c. A κράτος.

Κρατερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, inuictus animo, cui mens est dura & rigida, durus, acer, præfractus. 2) magnanimus. E pr. & φρήν.

Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum & firmum reddo, solido. A κρατερός.

Κρατερώδȣς, ὁ, ἡ, validos dentes habens.

Κρατέρωμα, ατος, τὸ, mixtura æris & stanni, qua quid soliditur, s. id quo solidantur metalla. A κρατερόω.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, solidos, firmos & robustos vngues habens, solidas vngulas habens.

Κρατερώνυχος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κρατερῶς, Adu. valide, fortiter, strenue, firmiter. 2) totis viribus. 3) intrepide. 4) aperte. A κρατερός.

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, veruum fulcra. A κρατεύω.

Κρατευτήρια, ων, τὰ, idem & ab eod.

Κρατέω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor. 2) possideo, potior, compos sum. 3) superior sum, vinco. vnde 4) præsto, excello. 5) contineo. 6) vinco, obtineo, inualesco, retineo, mordicus retineo. 7) memoria teneo. 8) prehendo, apprehendo. A κράτος.

Κράτημα, τὸ, fulcimentum. A pr.

Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater, vas, in quo miscetur aqua vinum. 2) signum cœleste 3) receptaculum aquæ salientis. 4) κρατῆρες, montis Aetnæ foramina, quibus ignis cinisque euomitur. A κεράννυμι.

Κρατηρίζω, fut. ίσω, compoto. Eust. ex Vett. ἐκρατηρίσθημεν, aor. I. pass. inebriati sumus exhaustis crateribus. Hes. 2) dicitur tamen & de ministro compotorum, vinum ministrante. A pr.

Κρατήριον, ȣ, τὸ, paruus crater. Dim. ab eod.

Κρατησίμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui victoriam in præliis obtinet. E κρατέω & μάχομαι.

Κρατησίπȣς, ȣν, pede validus. Ex eod. & π.

Κρατήσιππος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vincit equis. Ex eod. & ἵπ.

Κράτησις, εως, ἡ, potentia, retentio. Philox. A κρατέω.

Κρατητικὸς, ἡ, ὸν, tenax, Gl. V. Ab eod.

Κρατιστεύω, f. εύσω, præsto, antecello. τὸ κρατιστεῦον, potissimum & præstantissimum, flos rei. A κράτιστος.

Κρατισίνδην,

ατιςίνδην, *Adu.* delectu. A seq.
άτιςος, ίςη, ιςον, fortissimus, validissimus. 2) optimus. Superl. a κράτος. κράτιςα, *Adu.* optime.
ατοβρὼς, ῶτος, ὁ, caput deuorans. E κρὰς & βιβρώσκω.
άτος, εος, τὸ, robur, vis, potentia. 2) imperium, imperii summa. 3) victoria, & finis belli per victoriam, 4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.
ατυντὴρ, ῆρος, ὁ, victor, præualens. Hes. A κρατύνω.
ατυντήριος κλισμὸς, sella ad retinendum & firmandum. A pr.
ατυντικὸς, ὴ, ὸν, firmandi vim habens. A seq.
ατύνω, f. υνῶ, validum ac firmum reddo, munio. 2) confirmo, stabilio, vim magnam tribuo. 3) roboro, induro. 4) impero. A seq.
ατὺς, ὁ, validus, fortis, potens. A κράτος.
ατυσμὸς, ȣ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.
αυγάζω, fut. άσω, clamo, vociferor. A κραυγή.
αυγάνω, idem, & ab eod.
αύγασος, ȣ, ὁ, vociferator, clamosus. A κραυγάζω.
αυγαςικὸς, ἡ, ὸν, clamosus. Ab eod.
αυγαςικῶς, *Adu.* cum clamore. A pr.
αυγὴ, ῆς, clamor, vociferatio. A κράζω, *clamo.*
αυγίας, ȣ, ὁ, vt κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & strepitu terretur. A pr.
αυρᾶν, struma laborare. 2) de morbo apum cum vermes & araneas gignunt. Hes. A seq.
αῦρος, ρα, ρον, aridus, siccus, tortidus, friabilis, rigidus. 2) ἡ κραῦρα, *Subst.* struma. 3) morbus boum: hinc
αυρότης, ητος, ἡ, ariditas, siccitas, friabilitas.
εάγρα, ας, ἡ, fuscina, harpago, instrumentum ad extrahendas carnes ex olla, vel aheno. E κρέας & ἄγρα, *captura.*
εαγραπτέω, lacero carnem, asper sum. A seq.
εάγραπτος, ον, carnem s. cutem lacerans, vulnerans, asper. E κρέας & γράφω.
εαγρὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρεάγρα.
εάδιον, ȣ, τὸ, caruncula, carnis frustum. Dim. a κρέας.
εανομέω, ῶ, f. ήσω, carnes distribuo. 2) aliorum carnes disseco, coquo ac voro. A κρεανόμος.
εανομία, ας, ἡ, distributio carnium, visceratio. Ab eod.
εανόμος, ȣ, ὁ, ἡ, carnes distribuens. E sq. & νέμω, *distribuo.*
ρέας, ατος, τὸ, caro. 2) frustum carnis. 3) corpus.
ρεγμὸς, ȣ, ὁ, pulsatio, sonitus. A κρέκω.
ρεηδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, ad recipiendas carnes factus. E κρέας & δέχομαι.
ρεηφαγέειν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία, *Ion.*
Κρειδόκος, v. κρεηδόκος.
Κρεῖον, ȣ, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum, olla. A κρέας.
Κρεισσόνως & κρειττόνως, melius, *Adu.* A sq.
Κρείσσων, vel κρείττων, ονος, ὁ, ἡ, melior, præstantior, vt viribus, potentia, aliaue re. Vnde 2) κρείττονες, dii, cœlites. 3) inuictus ab aliqua re, vt voluptate, hoste &c. κρείττων θανάτȣ, immortalis. A κράτος.
Κρείων, οντος, rex, regnator. κρείȣσα, regina, præstantissima. A κρείω.
Κρέκην, sonum odiosum Galenus ait significare apud Hippocr. A κρέκω.
Κρέκελος, fletus, ploratus. Hesych. Ab eod.
Κρέκω, pectine seu radio pulso. 2) pulso. 3) sonum molestum & odiosum edo.
Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas pensile, aut storea pensilis, in qua reponuntur casei, aut opsoniorum reliquiæ. A sq.
Κρ μαμαι, pendeo, κρεμάμενος, suspensus.
Κρεμαννυμι, v. κρεμάω.
Κρεμασμὸς, ȣ, ὁ, suspensio. Ab eod.
Κρεμαςὴρ, ῆρος, ὁ, qui suspendit aut suspensum tenet. 2) κρεμαςῆρες, nerui testium. 3) crates viminea, in qua casei siccantur. 4) lorum s. habena pensilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω.
Κρεμαςήριος, ȣ, ὁ, ἡ, pendulus, pensilis. A sq.
Κρεμαςὴς, ȣ, ὁ, idem quod κρεμάθρα. A κρεμάω.
Κρεμαςὸς, ὴ, ὸν, pendulus, pensilis. Ab eod.
Κρεμαςρα, ας, ἡ, id, vnde aliquid pendet. 2) vas pensile, in quo panes, casei & similia reponuntur. 3) pediculus multifidus, e quo fructus appenduntur. A sq.
Κρεμάω, ῶ, f. κρεμάννυμι, f. κρεμαννύω, f. μάσω, suspendo. 2) suspensum teneo; & 3) *in Pass.* suspendor. 4) pendeo.
Κρεμβαλιάζω, crembalum pulso. A κρέμβαλον.
Κρεμβαλιαςὴς, ȣ, ὁ, crembali peritus, qui crembalo sonare nouit. A pr.
Κρεμβαλιαςὺς, ύος, ἡ, strepitus s. sonitus, quem edit crembalum. Ab eod.
Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulso. A κρέμβαλον.
Κρέμβαλον, ȣ, τὸ, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum strepitum edit.
Κρεμνάω, ῶ, idem quod κρεμάω, a quo factum.
Κρέμνημι, idem & ab eod.
Κρεμόω, idem quod κρεμάω.
ΚΡΕΜΥΣ, νος ἡ, piscis quidam.
Κρὲξ, κὸς, ἡ, auis pugnax, rostrum acutum & serratum habens nuptiisque inauspicata. A κρέκω.
Κρεοβρωτος, ον, carniuorus. A κρέας & βιβρώσκω.
Κρεοκάκκαβος, ȣ, ὁ, edulium e carnibus minutim concisis, & cum sanguine, aruina & dulci iure concinnatis. A κρέας & κακκάβη.
Κρεονομια, ας, ἡ, vid. κρεανομια.
Κρεοσηπομαι, carnium more putresco.
Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio coquendarum & apparandarum carnium.

Κρεȣργὸν,

Κρεουργέω, ῶ, f. ήσω, excarnifico, dilanio, lanius fum, carnes lanii more concido. A κρεουργός.

Κρεουργηδὸν, *Adu.* more eorum, quæ in parua frufta diffecta funt, f. quæ a laniis conciduntur. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium diffectio f. concifio, laniatus, vifceratio. Ab eod.

Κρεουργικὸς, ή, όν, lanionius. A fq.

Κρεουργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, lanius, lanio. E κρέας & ἔργον.

Κρεοφαγία, ἡ, v. κρεωφ. A feq.

Κρεοφάγος, ου, ὁ, ἡ, v. κρεωφ.

Κρεύλλιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕ'Ω, vel κρείω, regno, impero.

Κρεωβορία, ἡ, carnium deuoratio, vfus copiofior. E κρέας & βορά.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium diftributio, vifceratio. Ex eod. & δαίω.

Κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in frufta diuifarum diftributor. Ex iisd.

Κρεώδης, εος, ὁ, ἡ, carnofus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium diftributio, vifceratio. Ex eod. & δίδωμι, vnde δόσις, *datio.*

Κρεωδοτέω, ῶ, fut. ήσω, carnes diftribuo. A feq.

Κρεωδότης, ου, ὁ, carnium dator f. diftributor. E κρέας & δ.

Κρεωδόχος, ου, ὁ, ἡ, ad recipiendas feu feruandas carnes factus. Ex eod. & δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπέω, ῶ, f. ήσω, carnes feco. A fq.

Κρεωκόπος, ὁ, ἡ, carnes fecans. E κ. & κόπτω.

Κρεωλογέω, ῶ, f. ήσω, carnem colligo. Ex eod. & λέγω, *colligo.*

Κρεωνομέω, ῶ, f. ήσω, carnes diftribuo. Ex eod. & νέμω, *diftribuo.*

Κρεωνομία, ας, ἡ, carnium diftributio. A pr.

Κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεωπώλιον.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, macellum. Ab eod.

Κρεωστάθμη, ης, ἡ, ftatera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας & σταθμη.

Κρεωφαγέω, ῶ, f. ήσω, carne vefcor, f. victu carnium vtor. Ex κρεωφάγος.

Κρεωφαγία, ἡ, victus e carnibus. A fq.

Κρεωφάγος, ου, ὁ, ἡ, carnes edens, qui carnibus vefcitur.

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, υον, gratus, iucundus, placitus. 2) bonus, vtilis. 3) idoneus, aptus. 4) fuauem vocem edens.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros vsque demittebatur. 2) operculum doliorum aut vaforum fimilium. 3) muri, quia cingunt vrbem, & pinnæ murorum, quia in faftigio muri funt. E κάρη, *caput*, & δέω, *vincio*, vel δέμω, *ftruo.*

Κρῆθεν, *Adu.* a capite. A κρὰς, *caput.*

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus falfæ & amaræ.

Κρήμναμαι, pendeo, fufpenfus fum. A κρημνός.

Κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, fut. νήσω, præcipito. Ab eod.

Κρημνέω, idem & ab eodem.

Κρημνηγορέω, ῶ, verba ardua & grandia fundo E κρημνὸς & ἀγορέω.

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός.

Κρήμνισις, εως, ἡ, præcipitatio. A pr.

Κρημνοβατέω, ῶ, f. ήσω, per præcipitia incedo A feq.

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans per loca prærupta incedens. 2) funambulus. A κρημνὸς & βαίνω, *incedo.*

Κρημνόθεν, *Adu.* e præcipitio. A κρημνός.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præruptis & arduis glorior, iacto, arroganter & fuperbe loquor

Κρημνὸς, ου, ὁ, præceps rupes, præcipitium 2) ripa alta. 3) labrum vlceris. 4) omne excelfum & prominens.

Κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, præruptus, præceps, arduus. A pr.

Κρημνώρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex eod & ὄρος, *mons.*

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus. 2) frigidus, v aqua fontana. A feq.

Κρήνη, ης, ἡ, fons. 2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. A pr.

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρήνη.

Κρηνίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. A pr.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis cuftodia, munus cuftodiendi & curandi fontes. A feq.

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fontis cuftos.

Κρηπιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui crepidas conficit futor crepidarius. E κρηπὶς & ποιέω, *facio.*

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπιδόω, ῶ, f. ώσω, fundo, fundamentum pono. κρηπιδούμενος, præf. part. paff. crepidatus, vel crepidine munitus. A κρηπίς

Κρηπίδωμα, τὸ, fundamentum. 2) crepido A pr.

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, crepida, foccus. 2) bafis fundamentum. 3) crepido, margo. 4) placentæ genus.

Κρὴς, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretenfis. fem κρῆσσα.

Κρῆς pro κρέας, caro.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum pollinarium e filo laneo. 2) pannus rarus, per quem aliquid colatur. 3) operculum calathi.

Κρησφύγετον, ου, τὸ, perfugium eorum, qui Minoem Cretenfem, feuerum vindicem fcelerum, fugiebant. 2) perfugium quodvis. 3) munitio fubfidiaria. 4) afylum. 5) latebra, inuentum ad effugiendum. E Κρὴς & φεύγω.

Κρηταγενὴς, ὁ, ἡ, Cretenfis. E feq. & γίνομαι.

Κρήτη, ης, ἡ, Creta, infula. κρήτηθεν, *Adu.* e Creta.

Κρητήριον, ου, τὸ, paruus crater. Dim. a κρητὴρ pro κρατήρ.

Κρητίζω, Cretenfes imitor. A Κρής.

Κρητικὸς, ή, όν, Creticus, ab eod.

Κρητικῶς, *Adu.* more Cretenfi. A pr.

Κρητισμὸς, ου, ὁ, mos Creticus. 2) Cretica fallacia. A κρητίζω.

Κρηφαγεῖν pro κρεηφαγεῖν, carnem comedere.

Κρῖ, τὸ, hordeum.

Κριανὸς, ή, όν, in ariete fidere natus. A κριός.

Κριβανίτης

Κριβανίτης, ε, ὁ, testaceus, in testa coctus, vt κριβανίτης ἄρτος. A seq.
Κρίβανος, ε, ὁ, fornax, idemque quod κλίβανος, quod supra videndum.
Κριγὴ, ῆς, ἡ, stridor, Suid. Etym. M. A κρίζω.
Κριγμὸς, ε, ὁ, idem & ab eod.
Κριδὸν, *Adu.* deligendo, cum delectu. A κρίνω.
ΚΡΙΖΩ, f. ξω, strido, stridorem edo.
Κριηδὸν, *Adu.* arietis more, valide. A κριός.
Κριθανίας, ε, ὁ, genus tritici. vt κριθανίας πυρὸς, triticum hordeacei generis. A κριθή.
Κριθάριον, ε, τὸ, hordeum, hordeolum, Gl. V.
Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumue. 2) tuberculum paruum oblongum, palpebræ adnasci solitum. 3) virilia, ap. Comic.
Κριθίασις, εως, ἡ, morbus equorum. A sq. n. 3.
Κριθιάω, ῶ, f. άσω, hordeo vescor. 2) e nimio hordei pastu lasciuio. 3) de equo dicitur, quum ex itinere vel cursu anhelabundus hordeum deuorauit, & cruditate vexatur. Ab eod.
Κριθίδιον, ε, τὸ, Dim. a κριθή.
Κρίθινος, ίνη, ινον. hordeaceus, ex hordeo factus, vt οἶνος κρίθινος. Ab eod.
Κριθολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui hordeum colligit. Ex eod & λέγω, *colligo*.
Κριθόμαντις, εως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur.
Κριθοφαγία, ας, ἡ, victus ex hordeo. 2) pœna quædam militaris, cum hordeo pascuntur pro tritico. A sq.
Κριθοφάγος, ε, ὁ, ἡ, hordeo vescens.
Κριθοφόρος, ε, ὁ, ἡ, hordeum ferens, hordei ferax. E κ. & φέρω.
Κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, hordeaceus. A κριθή.
Κρικίον, ε, τὸ, annellus, circellus, Gl. Vet. Dim. seq.
Κρίκος, ε, ὁ, annulus. 2) circulus. A κίρκος.
Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo traiicio & infibulo. A pr.
Κρικωτὸς, ὴ, ὸν, annulis consertus. A pr.
Κρίμα, ατος, τὸ, iudicium. 2) damnatio, pœna. 3) decretum. 4) præceptum, mandatum. A κρίνω.
Κριμνίτης, ε, ὁ, vt κριμνίτης πλακὲς, placenta e farina crassiore. A seq.
Κρίμνον, ε, τὸ, farina crassior. 2) hordeum, vnde & de virilibus dicitur, sicut κριθή. 3) panis e crassiore hordei farina. Schol. Aristoph. habet etiam κρίμνος.
Κριμνώδης, εος, ὁ, ἡ, de vrina, cui insunt, vel innatant fistula, velut crassioris farinæ. A pr.
Κρίνον, ε, τὸ, lilium. 2) [illegible]. 3) cu[illegible]. 4) de paupere, per prou. 5) species [illegible]. 6) Aristoph. habet & κρίνεα, quasi a τὸ κρίνος.
Κρινόχροος, ον, candidam cutem habens. E pr & χρώς.
Κρίνω, fut. κρινῶ, secerno, discerno. 2) excerno. 3) eligo, deligo. 4) discepto, iudico. 5) censeo, arbitror. 6) admonico. 7) statuo, constituo. 8) accuso, diiudico, reum ago, detero. 9) damno. 10) exploro. 11) probo, laudo. 12) *Ionic.* dicitur etiam pro se et no a re, praebet. Reperitur etiam & [illegible]. 13) τὸ κρινόμενον est res, de qua disceptatur.

τὰ κεκριμένα, exactum, germanum: it. probatum: item, perspicuum, de quo nemo dubitare potest.
Κρινὼν, ῶνος, ὁ, it. κρινωνιά, ᾶς, ἡ, lilietum, locus consitus liliis. A κρίνον.
Κριοδόχη, f. κριοδόκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem sustinens. E κριὸς & δέχομαι.
Κριοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, arietis formam habens. Ex eod. & εἶδος, *species*.
Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex eod. & κόπτω, *percutio, ferio*.
Κριοκρυῶ, idem.
Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex eod. & μάχη.
Κριομαχῶ, arieto, Gl. Vet.
Κριοπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, qui arietina facie est, arietem facie referens. E sq. & πρόσωπον.
Κριὸς, ε, ὁ, aries, ouium dux. 2) signum cœleste. 3) nauis genus. 4) machina bellica. 5) voluta in capitulis columnarum ordinis Ionici atque Corinthiaci.
Κριοφάγος, ε, ὁ, ἡ, arietum vorator.
Κριοφόρος, ε, ὁ, ἡ, arietem gestans. E κρ. & φέρω.
Κρίσιμος, ε, ὁ, ἡ, q. d. iudicatorius, ad iudicationem pertinens, vnde argumentum iudicii faciendi petimus, criticus, quo iudicium instituitur, decretorius. A κρίσις.
Κρισίμως, *Adu.* vt iudicari possit. A pr.
Κρίσις, εως, ἡ, iudicatio, ipsa iudicandi actio, examen, iudicium. 2) sententia, quæ de aliqua re fertur, censura, æstimatio alicuius rei. 3) caussæ dictio. 4) decretorium in bello prælium. Vnde 5) de euentu belli dicitur, item 6) morbi, in melius deteriusue. 7) condemnatio. 8) iustitia, iustum iudicium. 9) vltimi iudicii dies, s. vltimum iudicium. A κρίνω.
ΚΡΙΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, scrinia regis. Ctesias.
Κρισσὸς, ε, ὁ, varix. Pro κιρσός.
Κρισσώδης, εος, ὁ, ἡ, varicosus. Gl V. A pr.
Κριτήριον, ε, τὸ, organum s. instrumentum iudicandi. 2) sensus & pars animi rerum iudicatrix & arbitra, iudicium. 3) id, e quo iudicandi rationem petimus, ad quod respicimus iudicantes. 4) locus, vbi iudicium exercetur, tribunal iudicis. 4) lis ipsa & causa. 6) iudices ipsi. A κρίνω.
Κριτὴς, ε, ὁ, iudex. 2) arbiter, æstimator. Ab eod.
Κριτικὸς, ὴ, ὸν, solers ad iudicandum, iudicandi peritus, qui diiudicat. 2) criticus, qui de aliorum scriptis &c. iudicat. 3) decretorius, v. c. dies.
Κρῖτις, ιδος, ἡ, femin. a κριτής.
Κριτὸς, ὴ, ὸν, iudicatus, selectus, delectus, optimus. A κρίνω.
Κρόαίνω, apud Homerum de equo, pulsante pedibus terram, vt sonipes apud Virg. 2) cupidus sum. 3) pulsandis fidibus carmen exprimo. A κρέω, *pulso*.
Κροκάλη, ης, ἡ, calculus litteralis, arena littoralis. 2) littus. A κρόκη.
Κροκάλον, τὸ, idem quod κρόταλον.
Κρόκη, ης, ἡ, trama, subtemen, id, quod stamini intexitur. 2) arena littoralis. κρόκαι, αἱ, arena littorea. 3) littus.

Κροκίας,

Κροκίας, ȣ, ὁ, vt κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore sit croceo.
Κροκιδίζω, f. κροκυδίζω, floccos lego. 2) adulor, floccos pilosque e veste alterius legendo. A κροκίς.
Κροκιδισμὸς, ȣ̃, ὁ, floccorum f. pilorum lectio, de periculose ægrotantibus, signum mortis imminentis. A pr.
Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo. 2) croco similis sum, crocum refero. A κρόκη vel κρόκος.
Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.
Κροκὶς, ίδος, ἡ, subtemen. 2) floccus in veste prominens, e stamine & subtemine. 3) floccus quicunque. 4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.
Κροκισμὸς, ȣ̃, tela. A κροκίζω.
Κροκόβαπτος, ȣ, ὁ, ἡ, croco tinctus.
Κροκοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Κροκοδείλιον, ȣ, τὸ, herba chamæleontis nigri figura. A seq.
ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον. 2) quæstionis captiosæ genus. Vnde
Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.
Κροκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, croco similis, coloris crocei, luteus. Ex κρόκος & εἶδος, *forma*.
Κροκοείμων, ονος, ὁ, ἡ, croceo amictu indutus. Ex eod. & εἶμα, *indumentum*.
Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocei coloris. A κρόκος.
Κρόκεος, έα, εον, idem & ab eod.
Κρόκομαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini vnguenti.
Κρόκον, ȣ, τὸ, oui vitellus. A κρόκος.
Κροκονητικὴ, ἡ, ars nendi subtemen f. tramam, cui opponitur στημονητική: quia subtemen subtilius, stamen crassius. E κρόκη, *subtemen*, & νέω.
Κροκόπεπλος, ȣ, ὁ, ἡ, croceo peplo velatus.
Κρόκος, ȣ, ὁ, & κρόκον, ȣ, τὸ, crocus vel crocum.
Κροκότας, κροκόττας, κροκȣ́τας, ὁ, animalis nomen e lupo & cane misti, lat. crocuta.
Κροκόω, ῶ, f. ώσω, croco tingo. A κρόκος.
Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.
Κροκὺς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.
Κροκύφαντος, ȣ, ὁ, peplum f. velum tenuius. E κρόκη & ὑφ.
Κροκώδης, εος, ὁ, ἡ, croceus. A κρόκος.
Κροκωτίδιον, τὸ, crocotula. Dim. sq.
Κροκώτιον, ȣ, τὸ, crocotula. Dim. sq.
Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, croco tinctus, siue, vt quibusdam placet, multum subteminis habens; & absolute, in omni genere vestis feminea & exterior, croceo, rubro colore imbuta, f. subteminis pluris quam staminis, ideoque mollis: dicitur & lat. crocota. A κρόκος vel κρόκη.
Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam gesto, crocota indutus sum.
Κροκωτοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, crocota indutus. Ex κρ. & φέρω.
Κρομμυογήτειον, ȣ, τὸ, olus mixtæ naturæ, e getio & cepa.
Κρόμμυον vel κρόμυον, ȣ, τὸ, cepa. A κάρα.

Κρομμυοξυρεγμία, ας, ἡ, fœtidus ructus, qual eorum est, qui allium vel cepas comederun E pr. & ὀξυρεγμία, *ructus*.
Κομμυοπώλης, ȣ, ὁ, qui cepas vendit.
Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia: it. tempora pris sub Saturni regno, ap. Aristoph. A Κρόνι
Κρονιάδες, ων, αἱ, sc. ἡμέραι, Saturnalia. κρόνιος.
Κρονίδης, ȣ, ὁ, Saturni filius, Iupiter in primi quandoque Neptunus & Pluto. A Κρόνος
Κρονικὸς, ἡ, ὸν, Saturnius. 2) præ senio del rus. 3) stultus. 4) peruetustus & rancidu Ab eod.
Κρόνιος, ία, ιον, idem. τὰ Κρόνια, Saturnalia.
Κορονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης.
Κρονιππος, ȣ, valde fatuus. Aristoph.
Κρονόληρος, ȣ, ὁ, delirus senex. Aristoph.
Κρόνος, ȣ, ὁ, Saturnus. 2) senex morosus maleficus. 3) bardus, fatuus, delirus.
Κρονότεκνος, ὁ, Saturni pater. Epith. Cœli.
Κρόσσαι, αἱ, scalæ. 2) scalæ scalis impositæ. pinnæ murorum aut turrium. sic Hor A seq.
Κροσσὸς, ȣ̃, ὁ, fimbria, cirrus vel villus, qui ima ora vestimenti pendet.
Κροσσόω, ῶ, fimbriam vesti adsuo. A pr.
Κροσσωτὸς, ȣ̃, ὁ, sc. χιτὼν, vestis fimbriata, t nica fimbriis villisue dependentibus. A p
Κρόσφος, ȣ, ὁ, idem quod γρόσφος.
Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum, qu collisa sonum edunt. A κρόταλον.
Κροταλίζω, f. ίσω, pulso, crepitare facio, plaud Ab eod.
Κροταλισμὸς, ȣ̃, ὁ, plausus, Gl. Vet. A pr.
Κρόταλον, ȣ, τὸ, crotalum, crepitaculum, ti tinnabulum. 2) Comici etiam pro garr lo, & fraudulento, vt & κρόταλος. A κρότ
Κροταίνω, idem quod κροτέω.
Κροταφίτης, ȣ, ὁ, vt κροταφῖται μύες, muscu temporales. A seq.
Κρόταφος, ȣ, ὁ, tempus, pars capitis. κρόταφο tempora.
Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulso, verber 2) plaudo, plausu comprobo. 3) crep dico. 4) clocito, vt ciconia. A κρότος.
Κρότημα, ατος, τὸ, plausus, sonus e plaus 2) de homine, idem quod κρόταλον, n. A præc.
Κρότησις, εως, ἡ, plausus, ipsa plaudendi acti Ab eod.
Κροτητὸς, ἡ, ὸν, pulsatus, plausibilis. Ab eo
Κροτισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod κρότος, quasi a κροτίζ
Κροτοθόρυβος, ȣ, ὁ, plausus.
Κρότος, ȣ, ὁ, plausus, qui fit manu, remis, p dibus, vel simili modo, strepitus, crepitu 2) plausus, fauor theatralis. 3) crepitati quam ciconia edit rostro.
Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, musca canina. idem quod κίκι. Theophr.
Κροτώνη, ης, ἡ, vitium in olea arbore.
Κροτωνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ricino similis, ricini f guram habens. Ex κρότων & εἶδος.
Κρȣ̃μα, ατος, τὸ, pulsus. 2) instrumentu musicum pulsatile. 3) modi musici. κρȣ́ω.

Κρουματικὸς, ή, ὸν, pulſandi peritus. A præc.
Κρουμάτιον, τὸ, canticum in inſtrumento muſico pulſatili. Dim. ab eod.
Κρουματοποιὸς, ȣ, ὁ, inſtrumenta muſica pulſandi peritus. Ex eod. & ποιέω.
Κρουναῖος, αία, αῖον, e ſcatebris, ſ. fonte ſaliens. A κρȣνος.
Κρουνεῖον, & κρȣνία, genus poculi, apud Athen. Ab eod.
Κρουνηδὸν, *Adu.* ad modum fontis ſalientis. Ab eod.
Κρουνίζω, ſ. ίσω, in modum fontis ſalientis effluo. Ab eod.
Κρούνισμα, τος, τὸ, id, quod in modum ſalientis aquæ effluit. A præc.
Κρουνὸς, ȣ, ὁ, ſcatebra, fons ſaliens.
Κρούπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, ſoleæ ligneæ. E κρȣ́ω & πάλλω, *vibro.*
Κρουπέζαι, ῶν, αἱ, calceamenta lignea apud Bœotos. E κρȣ́ω & πέζα.
Κρουπέζια, ων, τὰ, idem. A præc.
Κρουπεζοφόρος, ὁ, ἡ, ſoleas ligneas geſtans. Ab eod. & φέρω.
Κρουσιδημέω, ῶ, idem quod κρȣσιμετρέω, decipio populum, de demagogis. A κρȣ̃σις & δῆμος. V. κρȣσιμετρέω.
Κρουσίθυρος, ὁ, ἡ, proprie, ianuas pulſans, dein genus ſaltationis cum cantu tibiarum. Ex eod. & θύρα.
Κρουσιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, menſura fallaci vtor. 2) decipio.
Κρουσιμέτρης, ȣ, ὁ, V. ſeq.
Κρουσίμετρος, ȣ, ὁ, ἡ, menſura falſa vtens: in admetiendo decipiens. 2) impoſtor, fraudator. E κρȣ̃σις & μέτρον, *menſura.*
Κροῦσις, εως, ἡ, pulſatio, impr. inſtrumenti muſici. 2) inſtrumentum muſicum ipſum. 3) modi muſici. 4) ars pulſandi inſtrumenta muſica. 5) exploratio rei, proprie vaſis, ollæ, quæ fit pulſando. 6) fraus. A κρȣ́ω.
Κροῦσμα, ατος, τὸ, idem quod κρȣ̃μα.
Κρουσματικὸς, ή, ὸν, idem quod ſeq. κρȣστικός. 2) ſimilis ſono fidium, vt verbum ſine ſenſu. Polyb.
Κρουσμὸς, ὁ, ictus. A κρȣ́ω.
Κρουσολύρης, ȣ, ὁ, citharam pulſans. Orph. ſed leg. κρȣσιλ. Ab eod. & λύρα.
Κρουστικὸς, ή, ὸν, pulſandi vim habens, pulſandi inſtrumenta muſica peritus. 2) pulſans aures, ſonorus. A ſeq.
Κρούω, fut. ȣ́σω, ferio, percutio, pulſo, collido.
Κρύβδα, & κρύβδην, *Adu.* clam, occulte. A κρύπτω.
Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus. 2) horribilis. 3) dirus. 4) triſtificus. A κρύος.
Κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A ſeq.
Κρυμὸς, ȣ̃, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.
Κρυμώδης, εος, ὁ, ἡ, frigidus. A præc.
Κρυμοπαγὴς, ὲς, glacialis. E κρ. & πήγνυμι.
Κρυμοχαρὴς, ὲς, gaudens hieme, frigore. Ex eod. & χαίρω.
Κρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus. A κρύος.
Κρυόομαι, ȣ̃μαι, gelaſco. κρυȣ̃ται, gelat, Philoxenus. A ſeq.
Κρύος, εος, τὸ, frigus, gelu.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus; vnde κρυπταδίη & κρυπτάδια, clam, *Adu.*
Κρυπτάζω, occulto. Ab eod.
Κρυπτάσκω, idem. Ab eod.
Κρύπτεια, ἡ, virtus (apud Lacedæmonios) quæ eſt in diſſimulandis doloribus & ſenſu moleſtiæ: tolerantia, apud Plat. A ſeq.
Κρυπτεύω, idem quod κρύπτω.
Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, teſtudo ſubterranea, locus abditus & cameratus. A κρύπτω.
Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, Gl. Vet. Ab eod.
Κρυπτήριον, ȣ, τὸ, idem, Gl. Vet. Ab eod.
Κρυπτία, ἡ, idem quod κρυπτεία. Plut.
Κρυπτικὸς, ή, ὸν, crypticus, celandi peritus. Ab eod.
Κρυπτικῶς, *Adu.* cum arte ad occultandum & fallendum, captioſe. A præc.
Κρυπτὸς, ή, ὸν, occultus, abditus. A ſeq.
Κρύπτω, f. ψω, abſcondo, occulo, abdo, tego. 2) celo. κρυβεὶς, aor. 2. paſſ.
Κρυπτῶς, *Adu.* occulte, abſcondite. A κρυπτός.
Κρυσαίνομαι, κρυσαίνεται, glaciatur, glacia.i frigore adſtringitur. Nicand. A κρύος.
Κρυσταλλίζω, vt cryſtallum ſplendeo. A κρύσταλλος.
Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, cryſtallinus, e cryſtallo, cryſtalli puritatem habens. Ab eod.
Κρυσταλλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, cryſtalli ſpeciem præ ſe ferens, cryſtallo ſimilis. 2) qui glaciali ſpecie eſt. Ex eod. & εἶδος.
Κρυσταλλοειδῶς, *Adu.* ſpecie cryſtalli. A præc.
Κρυσταλλόομαι, ȣ̃μαι, glacior, gelo. κρυσταλλωθεὶς, aor. 1. paſſ. conglaciatus, gelu concretus.
Κρυσταλλόπηκτος, ȣ, ὁ, ἡ, glacie vel rigore concretus.
Κρυσταλλοπὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, idem. E ſeq. & πήγνυμι.
Κρύσταλλος, ȣ, ὁ, ἡ, glacies. 2) gelu. 3) cryſtallus, cryſtallum, lapis pellucidus.
Κρυσταλλοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, cryſtallinus, cryſtalli modo pellucidus. E pr. & φαίνομαι.
Κρύφα, *Adu.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, abditus, occultus. Ab eod.
Κρυφαίως, *Adu.* occulte, clam. A præc.
Κρυφανδὸν, *Adu.* idem. Heſ. A κρύπτω, vel quaſi a κρυφαίνω, quod a κρύφα manauit.
Κρυφῆ, *Adu.* idem & ab eod.
Κρυφηδὸν, *Adu.* idem & ab eod.
Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, Gl. Vet. A κρύφιος.
Κρυφιμαῖος, αία, αῖον, occultus. A præc.
Κρυφιμαίως, *Adu.* occulte, pro κρυφιαίως, apud Schol. Ariſtoph. A præc.
Κρυφίνοος, *contr.* κρυφίνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, qui animi ſui ſenſa occultat & celat. E κρύπτω & νόος (Sed videtur hæc lectio minus proba. Lectio eſt & analogiæ concinit, aut κρυφίνȣς a κρύφις, aut κρυφίνȣς, a κρύφιος, aut denique κρυφόνȣς, ab antiquo κρυφὸς, ή, ὸν, vnde reliquum eſt adverb. κρύφα & κρυφῆ.)
Κρυφιομύστως, *Adu.* arcane, occulte. E ſeq. & μύω.
Κρύφιος, ία, ιον, & κρύφιος, ȣ, ὁ, ἡ, occultus, abſconditus, clandeſtinus. A κρύπτω.
Κρυφιότης, ητος, ἡ, obſcuritas rei. A præc.
Κρυφίως, *Adu.* occulte, clam. Ab eod.

Κροκίας, ȣ, ὁ, vt κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore ſit croceo.
Κροκιδίζω, f. κροκυδίζω, floccos lego. 2) adulor, floccos piloſque e veſte alterius legendo. A κροκίς.
Κροκιδισμὸς, ȣ, ὁ, floccorum ſ. pilorum lectio, de periculoſe ægrotantibus, ſignum mortis imminentis. A pr.
Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo. 2) croco ſimilis ſum, crocum refero. A κρόκη vel κρόκος.
Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.
Κροκὶς, ίδος, ἡ, ſubtemen. 2) floccus in veſte prominens, e ſtamine & ſubtemine. 3) floccus quicunque. 4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.
Κροκισμὸς, ȣ, tela. A κροκίζω.
Κροκόβαπτος, ȣ, ὁ, ἡ, croco tinctus.
Κροκοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Κροκυδείλιον, ȣ, τὸ, herba chamæleontis nigri figura. A ſeq.
ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον. 2) quæſtionis captioſæ genus. Vnde
Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.
Κροκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, croco ſimilis, coloris crocei, luteus. Ex κρόκος & εἶδος, *forma*.
Κροκοείμων, ονος, ὁ, ἡ, croceo amictu indutus. Ex eod. & εἷμα, *indumentum*.
Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocei coloris. A κρόκος.
Κρόκεος, έα, εον, idem & ab eod.
Κρόκομαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini vnguenti.
Κρόκον, ȣ, τὸ, oui vitellus. A κρόκος.
Κροκονητικὴ, ἡ, ars nendi ſubtemen ſ. tramam, cui opponitur στημονητική: quia ſubtemen ſubtilius, ſtamen craſſius. E κρόκη, *ſubtemen*, & νέω.
Κροκόπεπλος, ȣ, ὁ, ἡ, croceo peplo velatus.
Κρόκος, ȣ, ὁ, & κρόκον, ȣ, τὸ, crocus vel crocum.
Κροκότας, κροκόττας, κροκύτας, ὁ, animalis nomen e lupo & cane miſti, lat. crocuta.
Κροκόω, ῶ, f. ώσω, croco tingo. A κρόκος.
Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.
Κροκὺς, ύδος, ἡ, idem quod κροκίς.
Κροκύφαντος, ȣ, ὁ, peplum ſ. velum tenuius. E κρόκη & ὑφ.
Κροκώδης, εος, ὁ, ἡ, croceus. A κρόκος.
Κροκωτίδιον, τὸ, crocotula. Dim. ſq.
Κροκώτιον, ȣ, τὸ, crocotula. Dim. ſq.
Κροκωτὸς, ἡ, ὸν, croco tinctus, ſiue, vt quibusdam placet, multum ſubteminis habens; & abſolute, in omni genere veſtis feminea & exterior, croceo, rubro colore imbuta, ſ. ſubteminis pluris quam ſtaminis, ideoque mollis: dicitur & lat. crocota. A κρόκος vel κρόκη.
Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam geſto, crocota indutus ſum.
Κροκωτοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, crocota indutus. Ex κρ. & φέρω.
Κρομμυογήτειον, ȣ, τὸ, olus mixtæ naturæ, e getio & cepa.
Κρόμμυον vel κρόμυον, ȣ, τὸ, cepa. A κάρα.
Κρομμυοξυρεγμία, ας, ἡ, fœtidus ructus, qual eorum eſt, qui allium vel cepas comederun E pr. & ὀξυρεγμία, *ructus*.
Κομμυοπώλης, ȣ, ὁ, qui cepas vendit.
Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia: it. tempora priſ ſub Saturni regno, ap. Ariſtoph. A Κρόνι
Κρονιάδες, ων, αἱ, ſc. ἡμέραι, Saturnalia. κρόνιος.
Κρονίδης, ȣ, ὁ, Saturni filius, Iupiter in primi quandoque Neptunus & Pluto. A Κρόνος
Κρονικὸς, ἡ, ὸν, Saturnius. 2) præ ſenio del rus. 3) ſtultus. 4) peruetuſtus & rancidu Ab eod.
Κρόνιος, ία, ιον, idem. τὰ Κρόνια, Saturnalia.
Κορονίων, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης.
Κρονιππος, ȣ, valde fatuus. Ariſtoph.
Κρονόληρος, ȣ, ὁ, delirus ſenex. Ariſtoph.
Κρόνος, ȣ, ὁ, Saturnus. 2) ſenex moroſus maleficus. 3) bardus, fatuus, delirus.
Κρονότεκνος, ὁ, Saturni pater. Epith. Cœli.
Κρόσσαι, αἱ, ſcalæ. 2) ſcalæ ſcalis impoſitæ. pinnæ murorum aut turrium. ſic Hor A ſeq.
Κροσσὸς, ȣ, ὁ, fimbria, cirrus vel villus, qui ima ora veſtimenti pendet.
Κροσσόω, ῶ, fimbriam veſti adſuo. A pr.
Κροσσωτὸς, ȣ, ὁ, ſc. χιτὼν, veſtis fimbriata, t nica fimbriis villiſue dependentibus. A p
Κρόσφος, ȣ, ὁ, idem quod γρόσφος.
Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum, qu colliſa ſonum edunt. A κρόταλον.
Κροταλίζω, f. ίσω, pulſo, crepitare facio, plaud Ab eod.
Κροταλισμὸς, ȣ, ὁ, plauſus, Gl. Vet. A pr.
Κρόταλον, ȣ, τὸ, crotalum, crepitaculum, ti tinnabulum. 2) Comici etiam pro garr lo, & fraudulento, vt & κρόταλος. A κρότ
Κροταίνω, idem quod κροτέω.
Κροταφίτης, ȣ, ὁ, vt κροταφῖται μύες, muſcu temporales. A ſeq.
Κρόταφος, ȣ, ὁ, tempus, pars capitis. κρόταφο tempora.
Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulſo, verber 2) plaudo, plauſu comprobo. 3) crep dico. 4) clocito, vt ciconia. A κρότος.
Κρότημα, ατος, τὸ, plauſus, ſonus e plauſ 2) de homine, idem quod κρόταλον, n. A præc.
Κρότησις, εως, ἡ, plauſus, ipſa plaudendi acti Ab eod.
Κροτητὸς, ἡ, ὸν, pulſatus, plauſibilis. Ab eo
Κροτισμὸς, ȣ, ὁ, idem quod κρότος, quaſi a κροτίζ
Κροτοθόρυβος, ȣ, ὁ, plauſus.
Κρότος, ȣ, ὁ, plauſus, qui fit manu, remis, p dibus, vel ſimili modo, ſtrepitus, crepitu 2) plauſus, fauor theatralis. 3) crepitati quam ciconia edit roſtro.
Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, muſca canina. idem quod κίκι. Theophr.
Κροτώνη, ης, ἡ, vitium in olea arbore.
Κροτωνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ricino ſimilis, ricini f guram habens. Ex κρότων & εἶδος.
Κρȣ̃μα, ατος, τὸ, pulſus. 2) inſtrumentu muſicum pulſatile. 3) modi muſici. κρȣ́ω.

Κρȣματικὸ

Κρουματικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi peritus. A præc.
Κρουμάτιον, τὸ, canticum in inſtrumento muſico pulſatili. Dim. ab eod.
Κρουματοποιὸς, οῦ, ὁ, inſtrumenta muſica pulſandi peritus. Ex eod. & ποιέω.
Κρουναῖος, αία, αῖον, e ſcatebris, ſ. fonte ſaliens. A κρουνός.
Κρουνεῖον, & κρουνία, genus poculi, apud Athen. Ab eod.
Κρουνηδὸν, *Adu.* ad modum fontis ſalientis. Ab eod.
Κρουνίζω, ſ. ίσω, in modum fontis ſalientis effluo. Ab eod.
Κρούνισμα, τος, τὸ, id, quod in modum ſalientis aquæ effluit. A præc.
Κρουνὸς, οῦ, ὁ, ſcatebra, fons ſaliens.
Κρούπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, ſoleæ ligneæ. E κρούω & πάλλω, *vibro.*
Κρουπέζαι, ῶν, αἱ, calceamenta lignea apud Bœotos. E κρούω & πέζα.
Κρουπέζια, ων, τὰ, idem. A præc.
Κρουπεζοφόρος, ὁ, ἡ, ſoleas ligneas geſtans. Ab eod. & φέρω.
Κρουσιδημέω, ῶ, idem quod κρουσιμετρέω, decipio populum, de demagogis. A κροῦσις & δῆμος. V. κρουσιμετρέω.
Κρουσίθυρος, ὁ, ἡ, proprie, ianuas pulſans, dein genus ſaltationis cum cantu tibiarum. Ex eod. & θύρα.
Κρουσιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, menſura fallaci vtor 2) decipio.
Κρουσιμέτρης, ου, ὁ, v. ſeq.
Κρουσίμετρος, ου, ὁ, ἡ, menſura falſa vtens: in admetiendo decipiens. 2) impoſtor, fraudator. E κροῦσις & μέτρον, *menſura.*
Κροῦσις, εως, ἡ, pulſatio, ppr. inſtrumenti muſici. 2) inſtrumentum muſicum ipſum. 3) modi muſici. 4) ars pulſandi inſtrumenta muſica. 5) exploratio rei, proprie vaſis, ollæ, quæ fit pulſando. 6) fraus. A κρούω.
Κροῦσμα, ατος, τὸ, idem quod κροῦμα.
Κρουσματικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſeq. κρουστικός. 2) ſimilis ſono fidium, vt verbum ſine ſenſu. Polyb.
Κρουσμὸς, ὁ, ictus. A κρούω.
Κρουσολύρης, ου, ὁ, citharam pulſans. Orph. ſed leg. κρουσιλ. Ab eod. & λύρα.
Κρουστικὸς, ἡ, ὸν, pulſandi vim habens, pulſandi inſtrumenta muſica peritus. 2) pulſans aures, ſonorus. A ſeq.
Κρούω, fut. ούσω, ferio, percutio, pulſo, collido.
Κρύβδα, & κρύβδην, *Adu.* clam, occulte. A κρύπτω.
Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus. 2) horribilis. 3) dirus. 4) triſtificus. A κρύος.
Κρυμαλέος, έα, έον, frigidus, gelidus. A ſeq.
Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.
Κρυμώδης, εος, ὁ, ἡ, frigidus. A præc.
Κρυμοπαγὴς, ὲς, glacialis. E κρ. & πήγνυμι.
Κρυμοχαρὴς, ὲς, gaudens hieme, frigore. Ex eod. & χαίρω.
Κρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus. A κρύος.
Κρυόομαι, οῦμαι, gelaſco. κρυοῦται, gelat, Philoxenus. A ſeq.
Κρύος, εος, τὸ, frigus, gelu.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, occultus; vnde κρυπταδίη & κρυπτάδια, clam, *Adu.*
Κρυπτάζω, occulto. Ab eod.
Κρυπτάσκω, idem. Ab eod.
Κρύπτεια, ἡ, virtus (apud Lacedæmonios) quæ eſt in diſſimulandis doloribus & ſenſu moleſtiæ: tolerantia, apud Plat. A ſeq.
Κρυπτεύω, idem quod κρύπτω.
Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, teſtudo ſubterranea, locus abditus & cameratus. A κρύπτω.
Κρυπτηρία, ας, ἡ, latibulum, Gl. Vet. Ab eod.
Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem, Gl. Vet. Ab eod.
Κρυπτία, ἡ, idem quod κρυπτεία. Plut.
Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, crypticus, celandi peritus. Ab eod.
Κρυπτικῶς, *Adu.* cum arte ad occultandum & fallendum, captioſe. A præc.
Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, occultus, abditus. A ſeq.
Κρύπτω, f. ψω, abſcondo, occulo, abdo, tego. 2) celo. κρυβεὶς, aor. 2. paſſ.
Κρυπτῶς, *Adu.* occulte, abſcondite. A κρυπτός.
Κρυσταίνομαι, κρυσταίνεται, glaciatur, glaciali frigore adſtringitur. Nicand. A κρύος.
Κρυσταλλίζω, vt cryſtallum ſplendeo. A κρύσταλλος.
Κρυστάλλινος, ίνη, ινον, cryſtallinus, e cryſtallo, cryſtalli puritatem habens. Ab eod.
Κρυσταλλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, cryſtalli ſpeciem præ ſe ferens, cryſtallo ſimilis. 2) qui glaciali ſpecie eſt. Ex eod. & εἶδος.
Κρυσταλλοειδῶς, *Adu.* ſpecie cryſtalli. A præc.
Κρυσταλλόομαι, οῦμαι, glacior, gelo. κρυσταλλωθεὶς, aor. 1. paſſ. conglaciatus, gelu concretus.
Κρυσταλλόπηκτος, ου, ὁ, ἡ, glacie vel frigore concretus.
Κρυσταλλοπὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, idem. E ſeq. & πήγνυμι.
Κρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ, glacies. 2) gelu. 3) cryſtallus, cryſtallum, lapis pellucidus.
Κρυσταλλοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, cryſtallinus, cryſtalli modo pellucidus. E pr. & φαίνομαι.
Κρύφα, *Adu.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, abditus, occultus. Ab eod.
Κρυφαίως, *Adu.* occulte, clam. A præc.
Κρυφανδὸν, *Adu.* idem. Heſ. A κρύπτω, vel quaſi a κρυφαίνω, quod a κρύφα manauit.
Κρυφῆ, *Adu.* idem & ab eod.
Κρυφηδὸν, *Adu.* idem & ab eod.
Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, Gl. Vet. A κρύφιος.
Κρυφιμαῖος, αία, αῖον, occultus. A præc.
Κρυφιμαίως, *Adu.* occulte, pro κρυφιαίως, apud Schol. Ariſtoph. A præc.
Κρυφίνοος, *contr.* κρυφίνους, ου, ὁ, ἡ, qui animi ſui ſenſa occultat & celat. E κρύπτω & νόος (Sed videtur hæc lectio minus proba. Lectio eſt & analogiæ concinit, aut κρυψίνους a κρύψις, aut κρυφίνους, a κρύφιος, aut denique κρυφόνους, ab antiquo κρυφὸς, ἡ, ὸν, vnde reliquum eſt adverb. κρύφα & κρυφῆ.)
Κρυφιομύστως, *Adu.* arcane, occulte. E ſeq. & μύω.
Κρύφιος, ία, ιον, & κρύφιος, ου, ὁ, ἡ, occultus, abſconditus, clandeſtinus. A κρύπτω.
Κρυφιότης, ητος, ἡ, obſcuritas rei. A præc.
Κρυφίως, *Adu.* occulte, clam. Ab eod.

Κρύφος, ου, ὁ, latebra. A κρύπτω.
Κρυψίγονος, ὁ, ἡ, arcano partu editus. E κρύψις & γονή.
Κρυψίδρομος, ὁ, ἡ, in obscuro, in tenebris currens. Epith. Baccharum. Ex eod. & τρέχω.
Κρυψιμέτωπος, ὁ, ἡ, occultans frontem: *epitheton poculi*, apud Luc. Lexiph. E κρ. & μέτωπον.
Κρυψίνοος, *contr.* κρυψίνους, ου, ὁ, ἡ, idem, quod κρυφίνοος.
Κρυψίνως, *Adu.* occulte. A praec.
Κρύψις, εως, ἡ, occultatio. 2) ars occultandi id, quod occultari debet. A κρύπτω.
Κρυψίχολος, ου, ὁ, ἡ, occultans iram.
Κρυώδης, εος, ὁ, ἡ, frigidus, gelidus. A κρύος.
Κρώβυλος, ου, ὁ, villus, cirrus, cincinni, siue crines intorti puerorum, nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.
Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, crocitatio, vox corui vel cornicis. A seq.
Κρώζω, crocito, vt coruus. 2) vt quaeuis auis male canens. 3) garrio.
Κρωμακόεις, όεσσα, όεν, praeceps, abruptus. Hes. A κρώμαξ. v. κλωμακόεις & κλώμαξ.
Κρωμακωτὸς, ἡ, ὸν, praeceps & ascensu difficilis. Fust. Ab eod.
Κρώμαξ, ακος, ὁ, aceruus lapidum. Hes. idem cum κλώμαξ.
ΚΡΩ΄ΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.
Κρώσσιον, ου, τὸ, vrceolus. Hesych. A seq.
Κρωσσὸς, οῦ, ὁ, hydria, vrceus, vas aquarium.
Κτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio. 2) *in Perf.* adquisiui, habeo, possideo. Vnde κεκτημένος, dominus, κεκτημένη, domina: quamquam & simpliciter dicitur de eo, ad quem aliquid cuiuscunque generis peruenit, vt ἐχθρὸν κεκτημένος οὐδένα, qui nullum inimicum habet, apud Lysiam.
Κτέανον, ου, τὸ, possessio, facultates, opes. A pr.
Κτέαρ, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Κτεάτειρα, ἡ, domina. Ab eod.
Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, possideo. κτεάτισσας, aor. 1. pro ἐκτεάτισα, acquisiui. Ab eod.
Κτείνω, f. ενῶ, interficio. ἔκτεινα, aor. 1.
Κτεὶς, ενὸς, ὁ, pecten. 2) pubes, inguen. 3) κτένες, conchae quaedam marinae. 4) dentes quatuor anteriores. 5) digiti, manus & pedis.
Κτενίζω, f. ίσω, pecto. A praec.
Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus. Ab eod.
Κτενιστὴς, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. Vet. A κτενίζω.
Κτενοειδῶς, *Adu.* pectinatim, Gl. Vet. quasi a κτενοειδὴς, pectini similis. E κτεὶς & εἶδος.
Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.
Κτέννω, κτέννυμι, κτεννύω, interficio. A κτείνω.
Κτενώδης, εος, ὁ, ἡ, pectini similis. A κτεὶς.
Κτενωτὸς, ἡ, ὸν, pexus. 2) textus.
Κτέρας, ατος, τὸ, res possessa. 2) donum. A κτάομαι.
Κτερείζω, f. σω, exsequias, iusta facio. A pr.
Κτερίζω, f. ίσω, idem. Ab eod.
Κτέρισμα, ατος, τὸ, parentatio, funus, iusta. A praec.
Κτεριστὴς, οῦ, ὁ, libitinarius, curator funeris. Ab eod.
Κτέρεος, εος, τὸ, *Plur.* κτέρεα, exsequiae, iusta. 2) inferiae, parentatio.
Κτηδὼν όνος, ἡ, *proprie* pecten, deinde quicquid pectinis similitudinem habet, vt venarum textus in arboribus & animalibus, filamenta & fibrae tunicarum in corpore humano, &c. A κτεὶς.
Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquisiuit, possessio. 2) fundus, praedium. 3) quaelibet res vtilis. *In Plur.* κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.
Κτηματικὸς, ἡ, ὸν, diues. A praec.
Κτημάτιον, ου, τὸ, possessiuncula. 2) praediolum. Ab eod.
Κτηματίτης, ου, ὁ, diues. Ab eod.
Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum s. possessionum index. E κτῆμα & λόγος.
Κτῆμι, occido, interficio, inusit. Sed hinc aor. 2. ἔκτην. particip. κτὰς, κτάμενος.
Κτηνηδὸν, *Adu.* iumentorum, pecorum more. A κτῆνος.
Κτηνίατρος, ου, ὁ, iumentorum medicus, veterinarius, Gl. Vet. Ex eod. & ἰατρός.
Κτηνίτης, ου, ὁ, iumentarius, Philox. A κτῆνος.
Κτηνοβάται, qui iumenta ineunt. Ex eod. & βαίνω, ineo.
Κτηνόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, iumentum fio, in iumenti s. pecudis morem degenero. Ab eod.
Κτηνοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, iumentis conueniens. Ex eod. & πρέπει.
Κτῆνος, εος, τὸ, iumentum, pecus.
Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, iumentarium, *scil. stabulum*, Gl. Vet. E pr. & στάσις, *statio*.
Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, iumenta pasco.
Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio pascendi iumenta seu pecora. A seq.
Κτηνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, iumentorum pastor, iumentarius, Gl. Vet. E κτῆνος & τρέφω.
Κτηνώδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. iumentarius, pecuarius, ad iumenta seu pecudes pertinens; item, pecudi similis, brutus. 2) stolidus. A κτῆνος.
Κτηνωδία, ας, ἡ, stoliditas belluina. A praec.
Κτηνωδῶς, *Adu.* pecudis more. A praec.
Κτησείδιον, ου, τὸ, possessiuncula, agellus, curta supellex. Dim. a κτῆσις.
Κτήσιος, ου, ὁ, dator diuitiarum, vt κτήσιος Ζεὺς, Iupiter. κτήσιος Ἑρμῆς, Mercurius. Ab eod.
Κτήσιππος, ου, ὁ, ἡ, possessor equorum.
Κτῆσις, εως, ἡ, possessio, ipsa possidendi actio. 2) adquisitio. 3) res, quae possidetur, facultates, opes, fortunae; etiam fundi, agri. A κτάομαι.
Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula, empta. A κτητός.
Κτητικὸς, ἡ, ὸν, adquirendi peritus. 2) possessiuus. Hinc κτητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars adquirendi, quaestuaria. A κτάομαι.
Κτητικῶς, *Adu.* possessiue. Vox Gramm.
Κτητὸς, ἡ, ὸν, qui comparari potest. 2) adquisitus, emtus, emtitius. Ab eod.
Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus. Ab eod.
Κτίδεος pro ἰκτίδεος, e viuerrae siluestris pelle seu corio confectus: nam galeam talem κτιδέην κυνέην dixit Homerus. A κτὶς pro ἰκτίς.
Κτίζω, f. ίσω, condo, creo, fabricor. 2) coloniam

loniem aliquo duco. 3) locum aliquem ædificiis in eo exstructis habitalem reddo. 4) instituo, auctor sum alicuius rei.

Κτίλος, ου, ὁ, aries, dux ouium. 2) *adiectiue*, cicur, mansuetus.

Κτιλόω, ῶ, f. ώσω, cicuro, mansuefacio. 2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο, apud Herodot. mansuetas reddidere. ἐκτιλωμένος, perf. pass. part. familiaris factus, quod Eust. affert e Pausania. A præc.

Κτίννυμι, vel κτιννύω, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ἰδος, ἡ, mustela siluestris. Ab ἰκτίς.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum. 2) instauratio & renouatio. 3) res condita, creata. 4) rerum creatarum vniuersitas, in sacris, item 5) genus humanum. 6) ordinatio politica, magistratus. 7) regeneratio. A κτίζω.

Κτίσμα, ατος, τὸ, res condita, creata. 2) opus, structura, ædificium. Ab eod.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A seq.

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, qui res creatas adorat.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator. 2) loci alicuius frequentator, instaurator, dux coloniæ. A κτίζω.

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, conditus, creatus, fabricatus. Ab eod.

Κτισὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτίστης.

Κτονέω, ῶ, occido. A seq.

Κτόνος, ου, ὁ, cædes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, pulsu sonitum cieo. 2) quatio, percutio, tundo. 3) strepo, resono. A κτύπος.

Κτύπημα, ατος, τὸ, sonitus, strepitus, proprie qui pulsu cietur. 2) fragor. A præc.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, strepitus.

Κυαθεῖον, ου, τὸ, paruus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, f. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. 2) cyathum misceo, bibendum do. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, paruus cyathus. Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ simile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, paruus cyathus. At κυαθίσκος τῆς μήλης, concaua pars specilli chirurgici, speculum auersum. A seq.

Κύαθος, ου, ὁ, cyathus, vas potorium. 2) liquidorum vel aridorum mensura apud Romanos, pars duodecima sextarii.

Κυαθώδης, εος, ὁ, ἡ, cyatho similis. A præc.

Κυαθότης, ητος, ἡ, quasi cyathitas. Vox Platon. apud Diog. Laërt. Ab eod.

Κυαίνω, grauida sum. A κύω.

Κυάμεος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, qui fabis suffragium fert, vel sortitur.

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, fabis, i. e. suffragiis, aut sorte per fabas electus. A seq.

Κυαμεύω, f. εύσω, fabis eligo, fabis suffragium fero. κυαμεύομαι, sortior per fabas, sortior honorem, creor. A κύαμος.

Κυαμιαῖος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine est. Ab eod.

Κυαμίζω, catullio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κυάμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, fabula, parua faba. Dim. eiusd.

Κυαμοβόλος, ὁ, qui suffragium fert (sc. per fabas). E seq. & βάλλω.

Κύαμος, ου, ὁ, faba, planta & fructus. 2) calculus in suffragiis ferendis: quia veteres pro calculis fabis vtebantur. 3) testiculus. 4) papilla extumescens in pubescentibus. 5) mensura apud Medicos. 6) sors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοφαγία, ας, ἡ, fabarum esus. E pr. & φάγω.

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, i. e. qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Vox Aristophanea. Ex κ. & τρώγω.

Κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.

Κυαναιγὶς, ίδος, nigram ac formidabilem ægidem gestans. E κύανος & αἰγὶς, *ægis*.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, cœruleum habens ἄμπυκα. Ex eod. & ἄμπυξ, quod vide.

Κυαναύγετις, ἡ, cœrulea. Ex eod. & αὐγέω, *splendeo*.

Κυαναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, cœruleus. Ex eod. & αὐγὴ, *splendor*.

Κυάνεος, έα, έη, εον, & κυάνειος, α, ον, cyanum referens, cœruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro misti, ferrugineus, ater, niger, fuscus. κυανὴν, cœruleum, ferrugineum, glaucum, Gl. Vet. A κύανος.

Κυανέμβολος, ου, ὁ, ἡ, cœruleum rostrum habens. Epith. nauis.

Κυανίζω, sum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανίτης, ιδος, ἡ, cyano similis. Ab eod.

Κυανοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & εἶδος, *species*.

Κυανόθριξ, χος, ὁ, ἡ, cœruleam comam habens.

Κυανόπεζα, ης, ἡ, nigros pedes habens. Epith. mensæ apud Hom.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, nigrum peplum habens. Epith. noctis.

Κυανοπρώρειος, ου, ὁ, ἡ, proram nigricantem habens. Ex eod. & πρῷρα.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Κυανόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alas nigricantes habens. Ex eod. & πτερὸν, *ala*.

Κύανος, ου, vel κυανὸς, οῦ, ὁ, color cœruleus, qualis cœli est. 2) lapis s. succus in metallis concretus, cœrulei coloris. 3) floris nomen inter farra nascentis. 4) aqua marina, Hes. 4) auis quædam. Hes. 6) *Adi.* cœruleus. κυανώτατος, Superl. apud Suid.

Κυανόστολος, ου, ὁ, ἡ, cœrulea veste indutus. Ex pr. & στολὴ, *stola*.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ, nigrum supercilium habens. Ex eod. & ὀφρὺς, *supercilium*.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigris setis, nigra coma: cuius crines cyanum referunt. Ex eod. & χαίτη.

Κυανόχροος & κυανόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui est colore nigro, cœruleus, furuus. Ex eod. & χρόα, *color*.

Κυανόχρωτος, ον, idem. Epith. Furiarum.
Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cœruleo adſpectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex eod. & ὢψ, *oculus.*
Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei, nigri &c. quaſi a κυανόω.
ΚΥΑΡ, κύατος, τὸ, cauitas. 2) foramen acus. 3) pars auris interior, &c.
Κύβδα, *Adu.* inclinato capite. A κύπτω.
Κύβεθρον, & κύβερτον, ȣ, τὸ, idem quod κοψέλη.
Κυβεία, ας, ἡ, alea, luſus aleæ. 2) aſtutia, calliditas. A κυβεύω.
Κυβεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi alea ſ. teſſera luditur. Aeſchin. Ab eod.
Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater deûm.
Κυβερνάω, ῶ, f. ήσω, nauem rego, nauis curſum dirigo. 2) guberno, rego.
Κυβερνήσια, ων, τὰ, quaſi gubernatoria, dies feſti in Attica, in honorem Nauſithei & Phæacis. Plut. A præc.
Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.
Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. Fem. ſeq.
Κυβερνητὴρ, ῆρος, ἡ, gubernator. A κυβερνάω.
Κυβερνητήριος, ον, gubernandi peritus. A pr.
Κυβερνήτης, ȣ, ὁ, dux ſ. gubernator nauis. 2) gubernator quiuis. A κυβερνάω.
Κυβερνητικὸς, ἡ, ὸν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A præc.
Κύβερτον, τὸ, vid. κύβεθρον.
Κυβευτήριον, ȣ, τὸ, aleatorium, locus, vbi alea luditur. 2) conſeſſus aleatorius. A κυβεύω.
Κυβευτὴς, ȣ, ὁ, aleator, alea ludens. Ab eod.
Κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aleatorem pertinens, aleatorius. 2) aleæ peritus, ſtudioſus. A pr.
Κυβεύω, fut. εύσω, alea ludo, ludo teſſeris. 2) ſubeo aleam, periclitor. A κύβος.
ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput.
Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A ſeq.
Κύβηβος, ȣ, ὁ, ἡ, pronus, inclinatus, præceps. Etymol. A κύβη.
Κυβηβεῖν, vel κυβηβᾷν, in caput præcipitare. Etym. Suid. Ab eod.
Κυβηλίζω, f. ίσω, ſecuri percutio. Heſ. Suid. A ſeq.
ΚΥΒΗΛΙΣ, ιος, ἡ, ſecuris, bipennis.
Κυβηλιςὴς, ȣ, ὁ, improbus, maleficus, Heſych. Suid. A κυβηλίζω. (Sed videtur potius κιβδηλιςὴς leg. eſſe.)
Κύβης, ȣ, ὁ, idem quod κυβευτής. Heſ. A κύβος.
Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio. Ab eod.
Κυβικὸς, ἡ, ὸν, cubicus, teſſerarius. Ab eod.
Κυβικῶς, *Adu.* in modum cubi. A præc.
Κυβιςάω, ῶ. f. ήσω, in caput me deiicio, in caput ſalto. Gl. Vet. cernuo, vrinor, præcipito me, propr. in aquam, ruo, irruo, vt in hoſtes, in tela. A κυβίζω.
Κυβίςημα, ατος, τὸ, ſaltatio in caput, præcipitatio, impetus. A præc.
Κυβίςησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Κυβιςητὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator, qui ſe in caput deiicit. 2) vrinator. Ab eod.
Κυβιτίζω, f. ίσω, cubito percutio. A ſeq.
ΚΥΒΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, cubitus. Hippocr.
Κυβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſpeciem cubi habens. E ſeq. & εἶδος, *figura.*
ΚΥΒΟΣ, ȣ, ὁ, cubus. 2) teſſera. 3) luſus teſſerarum. 4) vnio teſſeræ inſculpta. 5) panis quadratus. 6) numerus cubicus. 7) ſpina vertebræ, inprimis colli.
Κύβωλον, ȣ, τὸ, idem quod κύβιτον. Pollux.
ΚΥΓΧΝΙΣ, ίδος, ἡ, calix paruus medicis quondam vſitatus. Galen. Lex. Hippocr.
ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, cynchramus, dux coturnicum. conf. κύχραμος.
Κυδάγχη, ης, ἡ, conuicium, probrum. Heſ. A κυδάσσω.
Κυδάγχω, conuiciis & probris inceſſo. Heſ. Ab eod.
Κυδάζω, f. άσω, conuicior, maledico. A κύδος.
Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo. 3) generoſum reddo, illuſtro. A κῦδος.
Κυδάλιμος, ȣ, ὁ, ἡ, glorioſus. Ab eod.
Κυδάσσω, idem quod κυδάζω, Heſych. A κύδος.
Κυδάω, ῶ, glorior. 2) veneror, admiror, extollo. Vet. Lex. A κῦδος.
Κύδεος, έα, έον, glorioſus. Vulg. L. Sed præſtat κυδαῖος, αία, αῖον. Ab eod.
Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, idem. Ab eod.
Κυδιάνειρος, ȣ, ὁ, viris honeſtus. κυδιάνειρα ἀγορὰ, apud Hom. concio, in qua oratores inclareſcunt. E κῦδος & ἀνήρ.
Κυδιάω, ῶ, glorior, glorioſe me effero & iactito. Hinc partic. κυδιόων, *poët.* pro κυδιῶν, κυδιάων. Ab eod.
Κύδιμος, ȣ, ὁ, ἡ, glorioſus, inclytus. Ab eod.
Κύδιςος, ȣ, ὁ, glorioſiſſimus, Superl. a κῦδος.
Κυδίων, ονος, ὁ, ἡ, glorioſior. Comp. κύδιον, melius. Ab eod.
Κυδνὸς, ἡ, ὸν, inclytus, glorioſus. Ab eod.
Κυδοιδοπάω, ῶ, tumultuor, miſceo. E κυδοιμὸς & δυπέω. (vel potius a κύδος. δαπος & δοπος ſunt meræ terminationes.)
Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. A ſeq.
Κυδοιμὸς, ȣ, ὁ, turba, tumultus.
Κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.
Κύδος, ȣ, ὁ, tumor, maledicentia. A κύω.
Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, glorioſus, clarus. A κῦδος.
Κυδρόω, ῶ, f. ώσω, clarum reddo. κυδρȣ̃μαι, glorior, glorioſe efferor. A præc.
ΚΥΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, vrbs Cretæ.
Κυδωναῖα σῦκα, ficus hibernæ, apud Athen.
Κυδωνιὰς, άδος, ἡ, Epith. Dianæ. A κύδων.
Κυδωνιάω, ῶ, ſimilis ſum malo Cydonio. A ſeq.
Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum; Cotonium, Philox.
Κυδωνίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum Cydonium. Ab eod.
Κυέω, ῶ, f. κυήσω, vterum fero. A κύω.
Κύημα, ατος, τὸ, fetus. A præc.
Κύησις, εως, ἡ, grauiditas, geſtatio in vtero. Ab eod.
Κυητικὸς, ἡ, ὸν, concipiendi vim habens. Ab eod.
Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, ab inſula Cythera.
Κύθρα, olla, Gl. Vet. *Ion.* pro χύτρα,
Κυθρόγαυλος, ȣ, labrum conchæ ſpecie, apud Ioſeph. E pr. & γαυλός.
Κύθος, ſemen. Etymol. A κύω.

υῖρῖται, οἱ, Quirites.
ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulbosa quædam planta.
κυΐσκω & κυΐσκομαι, concipio, fero vterum, sum prægnans. A κύω.
Κυκανάω, idem quod κυκάω.
ΚΥΚΑΣ, genus palmæ Aethiopicæ.
Κυκάω, ῶ, f. ήσω, misceo, liquores misceo. 2) confundo, turbo, perfundo.
Κυκεία, ας, ἡ, permixtio, confusio. A pr.
Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυκεῶνα & κυκεῶ, item poët. κυκειῶ. Ab eod.
Κύκηθρα, ας, ἡ, misςela, mistura. 2) confusio, perturbatio. Ab eod.
Κύκηθρον, ε, τὸ, rutrum, tudicula. 2) auctor fraudum. Ab eod.
Κύκημα, ατος, τὸ, permistio. 2) perturbatio. Ab eod.
Κύκησις, εως, ἡ, idem, ab eod.
Κυκησίτεφρος, ε, ὁ, ἡ, cineres miscens s. turbans. Ex eod. & τέφρα, cinis.
Κυκητὴς, ε, ὁ, turbator. Ab eod.
Κυκλάζω, circumeo. Hesych. A κύκλος.
Κυκλαίνω, roto, rotundo, Hes. Ab eod.
Κυκλάμινος, ε, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba e coronariarum genere, Lat. tuber terræ. A κύκλος.
Κυκλαμὶς, ιδος, ἡ, idem ab eod.
Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda. 2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ. 3) Κυκλὰς, cyclas, vestis femineæ genus magnificum. Ab eod.
Κυκλεύω, f. εύσω, cingo, circumdo, in orbem ago. Gl. Vet. circumeo, lustro, ambio. Ab eod.
Κυκλέω, ῶ, f. ήσω, verso, roto. 2) agito, in omnes partes pello, vt ventus vndam maris. Ab eod.
Κυκληδὸν, *Adu.* modo circuli. 2) circumcirca. A pr.
Κύκλησις, εως, ἡ, circumactio. Ab eod.
Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, circularis, orbiculatus, rotundus. 2) circulator, circumforaneus. 3) Epith. poëtæ. vnde Poëtæ cyclici, qui vel sunt in Cyclo Epico, vel ex eo carmina sua compilant. A κύκλος.
Κυκλικῶς, *Adu.* in orbem. A pr.
Κυκλιοδιδάσκαλος, ε, ὁ, Poëta dithyrambicus.
Κύκλιος, ία, ιον, circularis. A κύκλος.
Κυκλίσκος, ε, ὁ, orbiculus. 2) scalpri genus chirurgicum; nisi κοιλίσκος legendum. Ab eod.
Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.
Κυκλοβορέω, ῶ, circulatorem ago, quæstus caussa. 2) circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo. Aristoph. A seq.
Κυκλοβόρος, ε, ὁ, circulator; qui in circulis declamitat, vt inde habeat, quod edat. Id. E κύκλος & βορὰ, cibus.
Κυκλογραφέω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.
Κυκλοδίωκτος, ε, ὁ, ἡ, in orbem actus, in orbem currere coactus. Ex eod. & διώκω.
Κυκλοειδὴς, ὲς, rotundus. Ex eod. & εἶδος.
Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.
Κυκλοέλικτος, ον, in orbem se voluens. Epith. solis. E κυκλ. & ἑλίσσω.

Κυκλόθεν, *Adu.* ex omnibus circa locis, in circuitu.
Κυκλομόλιβδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum e plumbo.
Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum omnisque eruditionis, orbis doctrinæ.
Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter, quo omnia loca obimus. A seq.
Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Ex seq. & πόρος, transitus.
Κύκλος, ε, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus. 2) corona hominum circumstantium quem. 3) argumentatio in orbem. 4) locus, vbi vendebantur homines. 5) ambitus verborum, periodus. 6) κύκλοι προσώπε, malæ. 7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ. 8) κύκλος, annulus. 9) tabula, mensa orbicularis. 10) mœnia vrbis. 11) κύκλῳ, circa vndique. *In Plurali* κύκλοι & κύκλα dicitur.
Κυκλόσε, *Adu.* in orbem. A pr.
Κυκλοτερὴς, έος, ὁ, ἡ, quasi tornando rotundus factus, rotundus, teres. Ex eod. & τερέω, *torno.*
Κυκλοτερῶς, *Adu.* rotunde, in circuitu, A pr.
Κυκλοφορέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago. κυκλοφορεῦμαι, in orbem agor.
Κυκλοφορητικὸς, ἡ, ὸν, qui in orbem circumagi potest. 2) circularis, orbicularis. A pr.
Κυκλοφορητικῶς, *Adu.* in orbem. A pr.
Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, circumactio in orbem. E κ. & φέρω.
Κυκλοφορικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κυκλοφορητικός. A pr.
Κυκλοφορικῶς, *Adu.* in orbem. A pr.
Κυκλόω, ῶ, f. ώσω, circulo includo. 2) circumdo, cingo. 3) in orbem ago, circumago. vnde de vento agitante mare. κυκλόομαι, ῦμαι, circumdor, circumuenior. 2) circulor, in circulo consisto, loquendi vel colloquendi caussa. act. circumdo, circumvenio. A κύκλος.
Κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio. 2) circuitus. A pr.
Κυκλώπειος, ε, ὁ, ἡ, & εία, ειον, & κυκλώπιος, Cyclopius, Cyclopeus. 2) beatus, minime laboriosus, vt βίος κυκλ. A Κύκλωψ.
Κυκλωπικὸς, ἡ, ὸν, Cyclopius, Cyclopas referens. Ab eod.
Κυκλωπικῶς, *Adu.* more Cyclopum. A pr.
Κυκλώπιον, ε, τὸ, albugo oculi. E κύκλος & ὤψ, *oculus.*
Κυκλωπὶς, ίδος, ἡ, Cyclopia. A Κύκλωψ.
Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumueniendi, vt cum vrbs, exercitus ab hoste cingitur. A κυκλόω.
Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus. Ab eod.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος & ὤψ.
Κύκνειος, cycneus, olinus. A κύκνος.
Κυκνοκάνθαρος, ε, ὁ, nauis cycni & canthari effigiem gerens.
Κυκνόθρεπτος, ον, a cycnis nutritus.
Κυκνόμορφος, ον, cygni speciem habens, candidus. E seq. & μορφή.
Κύκνος, ε, ὁ, cycnus, olor. 2) genus nauigii.

Κύλα, ων, τὰ, caua oculorum, sub palpebris.
Κυλικεῖον, ου, τὸ, repositorium calicum. 2) compotatio. A κύλιξ.
Κυλίκειος, ου, ὁ, ἡ, inter pocula dictus vel factus. Ab eod.
Κυλικηγορέω, ῶ, f. ήσω, inter calices s. scyphos loquor. A seq.
Κυλικηγόρος, ου, ὁ, ἡ, qui inter scyphos verba facit. E κύλιξ & ἀγορεύω.
Κυλικήρυτος, ου, ὁ, ἡ, calice haustus, ita exundans vt calicibus hauriri queat. Ex eod. & ἀρύω, haurio.
Κυλίκνη, ης, ἡ, peluis, patina, catinus, pro κυλίχνη.
Κυλίκιον, ου, τὸ, paruus calix. A κύλιξ.
Κυλικὶς, ίδος, ἡ, pyxis medica. Ab eod.
Κυλινδέω, ῶ, f. ήσω, voluo, voluto. κυλινδοῦμαι, voluor, volutor. κυλινδηθεὶς, aor. 1. pass. volutatus. Vid. κυλίνδω.
Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo iumenta, equi &c. se volutant. A pr.
Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλινδρικὸς, ἡ, ὸν, cylindraceus, qui cylindri est. A κύλινδρος.
Κυλινδρικῶς, in modum cylindri. A pr.
Κυλινδροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, cylindro similis. E κ. & εἶδος, forma.
Κυλινδροειδῶς, Adu. cylindri specie. A pr.
Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, corpus quodlibet teres. A κυλίνδω.
Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, complano. A pr.
Κυλινδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cylindro similis. Ab eod.
Κυλίνδω, voluo, voluto. 2) deuoluo. A κυλίω.
Κύλιξ, ικος, ἡ, calix, A κυλίω.
Κύλισις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλίσκη, ἡ, patera. A κύλιξ.
Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum. A κυλίω.
Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, versatus, volutatus. Ab eod
Κυλίστρα, ας, ἡ, idem quod κυλινδήθρα. Ab eod.
Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, pyxis medica. A κύλιξ.
Κυλίχνιον, ου, τὸ, Dim. pr.
Κυλιχνὶς, ίδος, ἡ, exiguus calix. Ab eod.
Κύλιχνος, ου, ὁ, idem quod κυλίχνη.
Κυλίω, f. ίσω, voluo, voluto, roto.
Κυλλῆστις, ιος, ὁ, nomen panis ex olyra, apud Herodot.
Κυλλοπόδης, ου, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes, claudus, mutilus. E κυλλὸς & πούς.
Κυλλοίπους, οδος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ, ἡ, idem, Vulcani Epith. apud Hom. Voc. Κυλλοπόδιον. Gl. V. κυλλοποδίων, mulciber, loripes.
Κυλοιδιάω, ῶ, sum tumentibus oculis. part. κυλοιδιόων, pro κυλοιδιῶν, κυλοιδιάων. E κύλα & οἰδέω, tumeo.
Κυλλὸς, ἡ, ὸν, claudus, curuus, mancus.
Κυλλόω, ῶ, f. ώσω, trunco curuo. A pr.
Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, tumor maris. 2) metaph. magna multitudo rerum malarum, vt magna lues. 3) fetus vteri. 4) brassicæ cauliculus. A κύω, tumeo.
Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æstuo. 2) agito, concito. 3) exubero. 4) vndoso flexu & motu procedo. κυμαίνομαι, fluctuo, æstuo. κυμανθὲν πέλαγος, fluctibus concitatum mare, aorist. 1. pass. part. At κυμήνας aor. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναν. A pr.
Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, vndosus motus. A pr.
Κυμὰς, άδος, ἡ, grauida. A κύω.
Κυματηρὸς, ὰ, ὸν, Gl. V. A κῦμα.
Κυματίας, ου, ὁ. Ion. κυματίης, de vento, ciens fluctus, impetuosus. Ab eod.
Κυματίζω, f. ίσω, vndabundum reddo, vndis agito, fluctus moueo. κυματίζεσθαι, æstuare, vndis agitari. Ab eod.
Κυμάτιον, ου, τὸ, paruus fluctus. 2) cauliculus brassicæ. 3) pars columnæ, cymatium. Ab eod.
Κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ex eod. & ἄγνυμι.
Κυματοβόλος, ου ὁ, ἡ, qs. vndiuomus, Gl. Vet. Ex eod. & βάλλω, iacio.
Κυματόδρομος, ον, in mediis fluctibus, per fluctus currens. Ex eod. & τρέχω.
Κυματοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fluctuum s. vndarum speciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ, καὶ ἡ, vndis s. fluctibus pulsatus, fluctibus iactatus, idem & κυματοπληγὴς, έος, ὁ, ἡ, vnde pl. κυματοπληγεῖς. Ex eod. & πλήσσω, pulso.
Κυματόω, ῶ, f. ώσω, idem quod κυματίζω.
Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod vndæ feruntur & franguntur, crepido. E κῦμα & ἄγνυμι.
Κυματώδης, εος, ὁ, ἡ, fluctuosus. A κῦμα.
Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æstuatio. A κυματόω.
Κυμβαλίζω, f. ίσω, cymbalum pulso. A κύμβαλον.
Κυμβαλιστὴς, οῦ, ὁ, cymbalista, cymbalum pulsans. A pr.
Κυμβαλίστρια, ἡ, cymbalistria, femina pulsans cymbala. A pr.
Κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, instrumentum cauum, quod manu pulsatum crepitat. A κύμβος.
Κύμβαχος, ου, ὁ, ἡ, pronus in caput. 2) extrema galeæ pars, cui crista inditur. A κύμβη, caput. (vel a κυβὸς, vnde κυβεύειν, & κύπτειν.)
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, nauigii genus. 2) acetabulum. 3) genus poculi rotundi. 4) caput. A κύπω & κύμβος.
Κυμβίον, ου, τὸ, poculi genus. A pr.
ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cauus recessus. 2) ollæ fundus.
ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ἡ, auis nocturna.
Κυμινοδόχη, ης, ἡ, receptaculum cumini. E κύμινον & δοχή.
Κυμινοδόχος, ου, ὁ, idem. Ex eodem & δέχομαι.
Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repositorium cumini.
Κυμινοκίμβιξ, ικος, ὁ, præparcus, nimium adstrictus.
Κύμινον, ου, τὸ, cuminum, herba & semen.

Κυμινοπρίστης

Κυμινοπρίστης, ε, ὁ, propr. qui cuminum secat. 2) parcus, sordidus. E pr. & πρίω.
Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος, ε, ὁ, ἡ, qui cuminum in partes secat, & e cardamo, siue nasturtio, herba vili, exsculpit, quod comedat: perquam sordidus. Vox Comica. E. κύμινον, πρίω, *seco*, κάρδαμον, *nasturtium* & γλύφω, *sculpo*.
Κυμινώδης, εος, ὁ, ἡ, cumino similis. E κύμινον.
Κυμινότριβες, ε, ὁ, ἡ, cum cumino tritus. Ex eod. & τρίβω, *tero*.
Κυμοδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, fluctus excipiens. Ex κῦμα & δέχομαι, *capio*.
Κυμοθαλὴς, ὲς, vndis abundans. Epith. Neptuni. Ex eod. & θάλλω.
Κυμοτόμος, ε, ὁ, ἡ, fluctus secans, machina triangularis pontibus præstrui solita ad fluctus frangendos. E. κῦμα & τέμνω.
Κυναγὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, Tragici & *Dor.* pro κυνηγός.
Κυνάγχη, ης, ἡ, millum, collare canum. 2) angina. E κύων & ἄγχω, *strangulo*.
Κυναγχικὸς, ἡ, ὸς, angina laborans. A pr.
Κυναγωγὸς, ε, ὁ, canum ductor.
Κυναιδος, ε, ὁ, ἡ, idem quod κίναιδος.
Κυνακανθα, vel κυνοςκάνθη, ης ἡ, sentis canis.
Κυναπτὴς, ε, ὁ, vinculum, funis, quo ducitur canis. E κύων & ἄγω.
Κυναλώπηξ, εκος, ὁ, qs. caniuulpes, vulpe & cane natus. 2) homo impudens, vt canis, astutus, vt vulpes.
Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.
Κυνάνθρωπος, ε, ὁ, ἡ, versipellis. 2) impudens.
Κυναρ- ἄκανθα, & κύναρος ἄκανθα, sentis canis, cynosbatos. Gl. Vet. κυνάρα, cardui.
Κυνάριον, ε, τὸ, catellus. Dim a κύων.
Κυνὰς, άδος, ἡ, pilus caninus. 2) pulpa mollior e pane, manibus abstergendis adhiberi solita. 3) rubus caninus, sentis canis. Ab eod.
Κύναστρον, ε, τὸ, canicula, stella, Sirius.
Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor. A κύων.
Κύνδαλος, ὁ, clauus, paxillus. v. κίνδ.
Κυνδάλη, ἡ, lusus quidam græcus. A pr.
Κυνδαλισμὸς, ε, ὁ, idem.
Κυνδαλοπαίκτης, ε, ὁ, qui κυνδάλην ludit.
Κυνέη, ης, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina. 2) pellis canis fluuiatilis, qua olim caput tegebant. 3) galea. 4) pileus, galerus. A κύνεος.
Κύνειος, εία, ειον, vel κύνεος, ε, ὁ, ἡ, caninus.
Κύνειος, ία, ιον, idem & ab eod.
Κυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, suauior. 2) turbo, commoueo. (nisi hoc potius ad κινέω referendum est.) A κύω.
Κυνηγεῖον, τὸ, venatio. A κυνηγός.
Κυνηγεσία, ας, ἡ, & κυνηγέσιον, ε, τὸ, venatio, venatus, quorum ad prius διατριβὴ, ad posterius ἔργον subauditur. A seq.
Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. A seq.
Κυνηγέτης, ε, ὁ, venator. A κύων & ἀγέτης, *ductor*.
Κυνηγετικὸς, ἡ, ὸν, venatorius, ad venatorem & venationem pertinens. 2) venationis studiosus. 3) de re venatoria agens. A pr.
Κυνηγέτις, ιδος, ἡ, venatrix. Ab eod.
Κυνηγέω, ῶ, fut. ήσω, venor. 2) vestigo. A κυνηγός.
Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio, Ab eod.
Κυνήγιον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Κυνηγὸς, ε, ὁ, ἡ, venator, venatrix. E κύων & ἄγω.
Κυνηδὸν, *Adu.* canum more. A κύων.
Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio, i. e. venatio. Ex eod. & ἐλασία, *agitatio*.
Κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito, i. e. venor. Ex eod. & ἐλάτης, *agitator*.
Κυνήποδες, ων, ossa in cruribus equorum inter vngulam & suram. Ex eod. & πῶς, *pes*.
Κυνία, ας, ἡ, scil. κράμβη, crambe canina. A κύων.
Κυνίδιον, ε, τὸ, catellus. Dim. ab eod.
Κυνίζω, fut. ίσω, canem ago. 2) sum Cynicus, Philosophiam s. sectam Cynicam sequor. Ab eod.
Κύνικλος, ε, ὁ, cuniculus. Rectius κόνικλος.
Κυνικὸς, ἡ, ὸν, caninus. 2) Cynicus. A κύων.
Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. Ab eod.
Κυνίσκος, ε, ὁ, catellus. Dim. ab eod. 2) impudens.
Κυνισμὸς, ε, ὁ, Cynica disciplina, vita Cynica. A κυνίζω.
Κυνιστὶ, *Adu.* canum modo.
Κυνοβλὼψ, ῶπος, ὁ, cui adspectus caninus est, impudens. Ex eod. & βλέπω.
Κυνόβρωτος, ε, ὁ, ἡ, a canibus deuoratus. Ex eod. & βιβρώσκω, *edo*.
Κυνόγλωσσον, ε, τὸ, q. d. lingua canina, plantago minor, *herba*. Ex eod. & γλῶσσα.
Κυνοδέσμη, ἡ, v. κυνοδέσμιον.
Κυνοδέσμιον, ε, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod κύνα vocant. Ex eod. & δεσμός.
Κυνόδεσμος, ὁ, vinculum, catena canis.
Κυνόδηκτος, ε, ὁ, ἡ, a cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsum. Ex eod. & δάκνω.
Κυνόδης, dens caninus. κυνόδοντες, αἱ, dentes canini.
Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tamquam canis, feror. 2) cum canibus curro, vestigo. Ex eod. & δρόμος, *cursus*.
Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.
Κυνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, canis speciem habens, qui est canino adspectu, impudens. Ex eod. & εἶδος.
Κυνόζολον, chamæleo niger grauem odorem spirans. Ex eod. & ὄζω, *oleo*.
Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, canina præditus audacia, s. impudentia. 2) ferox, de equo. Ex eod. & θάρσος, *audacia*.
Κυνοθρασὴς, εῖα, ὺ, idem.
Κυνοκάρδαμον, ε, τὸ, nasturtium.
Κυνοκαῦμα, ατος, τὸ, æstus caniculæ.
Κυνοκέντρον, ε, τὸ, herbæ nomen, Hes. quasi aculeus caninus. eadem κυνοκράμβη.
Κυνοκέφαλος, ε, ὁ, ἡ, capite canino præditus, canice ps. 2) impudens, vt canis. κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura

a figura ſic dicta: it. homines ficti in Africa.

Κυνοκλόπος, ȣ, ὁ, ἡ, canis fur, canem furatus. E κύων & κλέπτω, *furor*.

Κυνοκοπέω, canem ferio, ſ. canina pelle percutio, ap. Ariſtoph. Ab eod. & κόπτω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, braſſica canina.

Κυνοκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, canes occidens, perimens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ȣ, aconitum, quod canes necat. E κύων & κτείνω.

Κυνολέσχης, ȣ, ὁ, cui confabulationes ſunt de rebus obſcœnis. Ex eod. & λέσχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, aſperitates quædam poſt primam ſpinam. Ex eod. & λόφος.

Κυνόλυσσος, ȣ, ὁ, morſus a cane rabido. Ex eod. & λύσ.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, aduerſus canes pugno. Ex eod. & μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, muſca canina. 2) impudens.

Κυνοπρόσωπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui canina facie eſt, caninum adſpectum habens. Ex eod. & πρόσωπον, *facies*.

Κυνόροδον, vel κυνόῤῥοδον, ȣ, τὸ, roſa canina, ſilveſtris Gl. V. liguſtrum.

Κυνοῤῥαιστὴς, vel κυνοραιστὴς, ȣ, ὁ, ricinus. Ex eod. & ῥαίω, *vexo, perdo*.

Κυνόσαργες, εος, τὸ, gymnaſium & populus in Attica.

Κυνόσβατον, ȣ, τὸ, ος, ȣ, ὁ, rubus caninus, cynosbatus. Ex eod. & βάτος, *rubus*.

Κυνόσσημα, vel κυνὸς σῆμα, monumentum canis: hoc eſt, Hecubæ. nomen loci.

Κυνόσσοοι, venatores, Heſ. Ex eod. & σεύω.

Κυνοσȣρὰ, ᾶς, ἡ, canis cauda, vrſa minor, cynoſura, ſidus boreale.

Κυνόσȣρα ᾠὰ, oua vrina, irrita, ventoſa. Ex eod. & ȣ̃ρος, *ventus*.

Κυνοσπάρακτος, ον, a canibus diſcerptus. Ex eod. & σπαράσσω.

Κυνοσφαγὴς, ὲς, cui canis immolatur. Epith. Hecates. Ex eod. & σφάττω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. Ex eod. & τροφή.

Κυνȣ̃χος, ȣ, ὁ, lorum, quo canis tenetur. 2) ſaccus, marſupium, proprie lorum, quo contrahitur. Ex eod. & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adſpicio. Syneſ.

Κυνόφρων, ὁ, ἡ, impudens. Ex eod. & φρήν.

Κύντερος, ȣ, ὁ, impudentior, proteruior, ſævior. κύντατον, atrociſſimum. A κύων.

Κυνώδης, εος, ὁ, ἡ, caninus. Ab eod.

Κυνώπης, ȣ, ὁ, caninum adſpectum ſiue vultum habens, impudens, inuerecundus. Ex eod. & ὢψ, *vultus*.

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, fem. præc.

Κύνωψ, ωπος, ὁ, herba, canaria, oculus caninus. Ex iisd.

Κύος, εος, τὸ, fetus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, partus. E præc. & τίκτω, *pario*.

Κυοτροφία, ἡ, fetus nutritio. Ex eod. & τροφή.

Κυοφορέω, ῶ, f. ήσω, in vtero fero, prægnans ſum. Ex eod. & φέρω, *fero*.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert vterum. 2) fetus in vtero geſtatio. 3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupreſſeus, e cupreſſo. A ſeq.

Κυπάρισσος, ττος, ȣ, ἡ, cupreſſus.

Κυπαρισσὼν, ῶνος, ὁ, cupreſſetum, locus, in quo naſcuntur cupreſſi. A pr.

Κυπαριττοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, cupreſſos alens. Ex eod. & τρέφω, *alo*.

ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, vas magnum concauum.

ΚΥΠΑ'Σ, άδος, ἡ, pallium, lecti ſtragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙ'Σ, vel κύπασσις, εως, ἡ, ſupparum ſpecies tunicæ.

Κυπειρὶς, ἡ, cyperis. A κύπειρος.

Κυπειρὸς, ȣ, τὸ, cyperum, gladiolus, herba A ſeq.

Κύπειρος, ȣ, ὁ, vel ἡ, cyperus, iuncus anguloſus, iuncus triangularis.

Κυπελλὶς, ἡ, idem quod ſeq.

Κύπελλον, ȣ, τὸ, genus poculi.

Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur vel pugnatur. E pr. & μάχη.

Κυπελλοχάρων, ὁ, ἡ, poculis gaudens. Ex eod & χαίρω.

Κυπριάζειν, florere, Suid. Κυπριάζȣσαι, ἀνθȣ̃σαι florentes. rectius κυπρίζειν, idem. οἱ ό. Heſ &c.

Κυπρίδιος, α, ον, veneres. 2) tener, mollis A κύπρις.

Κύπρινον, ȣ, τὸ, ſc. μύρον ſeu ἔλαιον, oleum ſ vnguentum cyprinum, factum e floribu Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ȣ, ὁ, Cyprinus, piſcis fluuiatilis Ab eod.

Κύπριος, ȣ, ὁ, Cyprius, incola Cypri. A κύπρος

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro inſula, in qua olim in primis colebatur, eoque e mari appuliſſe credebatur, quo ſignificabatur, cultum eius a Phœnicibus, e Syria per mare ad Cyprum aduectis, in inſulam importatum & ex ea cum cæteris quoque Græcis communicatum eſſe. 2) res Venerea. 3) flos vitis.

Κυπρίζω, f. ίσω, floreo, de vite. A pr.

Κυπρισμὸς, ȣ, ὁ, germinatio, flos. A pr.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. E Κύπρος & γίνομαι. vide Κύπρις.

Κυπρογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Cypro natus. E iisdem.

Κύπρος, ȣ, ἡ, Cyprus arbor. 2) Inſula Veneri ſacra. 3) menſura quædam.

Κυπτάζω, pronus ſpecto, proſpecto, ſpecto demiſſis oculis. 2) cunctor, tempus tero. A ſq

Κύπτω, f. ψω, pronus ſum, incuruo me ad videndum, demitto oculos, vergo, inclino κεκυφὼς, perfect. partic. pronus ſpectans. it cunctor, tempus tero, vt κυπτάζω.

Κυρβαίη μᾶζα, ap. Hom. in Ireſione fuerit maza ſ. offa furfuribus conſperſa, aut etiam furfuracea, quaſi ἀπὸ τῶν κυρηβίων, quæ ſunt τὰ πίτυρα, furfures; vt πιτυρίτης & πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus. ſed vo. incerta.

ΚΥΒΡΑΣΙ'Α, ας, ἡ, criſta gallinacei. 2 tiara.

ΚΥΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibusdam ἡ, tabula, cui leges Athenis inscriptæ.

Κυρεία, ας, ἡ, & κυρία, dominatus, potestas, Suid. οἱ ὁ. A κῦρος.

Κυρέω, ῶ, fut. ήσω, incido. 2) adsequor. 3) contingo, euenio. 4) sum, vt τυγχάνω. A κύρω.

Κυρηβάται, Aristoph. κυρηβάσει, cornibus incursibit, pugnabit.

Κυρηβασία, ας, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornurorum. Suid. A pr.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inuentum fortuitum, in quod casu incidimus. Suid. A κυρέω.

Κυρήνη, ης, ἡ, Cyrenæ, vrbs Africæ.

Κυρήνιος, ου, ὁ, Quirinus. Nomen Lat.

Κυρία, ας, ἡ, domina. κυρία, subaud. ἡμέρα, præstitutus dies, vadimonium. 2) intell. ἐκκλησία, dies comitialis s. comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, ad dominum pertinens. 2) ad dominum nostrum, Iesum Christum, pertinens. 3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, οῦ, templum dei. τὰ κυριακὰ, ῶν, bona ecclesiastica. κυριακὴ scil. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. E κυρία & ἀρχὴ, *principium*.

Κυρίευσις, εως, dominium. A sq.

Κυριεύω, f. εύσω, dominor, dominus sum vel fio. 2) potior, capio, in potestatem s. seruitutem redigo. 3) recupero. A κύριος.

Κύριξις, εως, ἡ, ictus qui fit cornibus. A κυρίσσω.

Κυριοκτονέω, ῶ, f. ήσω, dominum occido. A κυριοκτόνος.

Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes. A sq.

Κυριοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, domini interfector. E κύριος & κτείνω, *occido*.

Κυριολεκτέω, ῶ, f. ήσω, proprie loquor. Ex eod. & λέγω, *loquor*.

Κυριολεκτικῶς, *Adu.* idem. E κ. & λέγω.

Κυριολεκτῶς, *Adu.* idem. E κ. & λέγω.

Κυριολεξία, ας, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisdem.

Κυριολογέω, ῶ, fut. ήσω, proprie loquor. E κ. & λόγος.

Κυριολογία, ας, ἡ, proprietas loquendi, sermo s. oratio propriis constans verbis. Ex iisdem.

Κύριος, ου, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cuius auctoritate pendet aliquid, dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία ιον, penes quem est potestas alicuius rei, qui pro arbitrio aliquid facit. 2) cui alicuius rei potestas, cura permissa est. 3) auctoritatem habens, ratus. 4) præcipuus, principalis: vt in corpore membrum vitale maxime, vt caput, cor &c. 5) proprius, ap. Gramm. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio, dominatus. A pr.

Κυρίσσω vel κυρίττω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio.

Κυριττοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes & obuersis frontibus sibi occurrentes ap. Hes.

Κυριωνυμέω, a domino nomen habeo. A κυριώνυμος.

Κυριωνυμία, ἡ, proprietas nominis, cum nomen alicui rei proprie tribuitur. A sq.

Κυριώνυμος, ο, ὁ, ἡ, a domino nomen habens. E κύριος & ὄνομα, *nomen*.

Κυρίως, *Adu.* cum auctoritate & potestate. 2) firmiter, stabiliter. 3) proprie. A κύριος.

Κυρκανᾶν, idem quod κυκανᾶν. Aristoph.

Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur, præda. A κύρω, *incido*.

Κῦρος, εος, τὸ, auctoritas. 2) firmamentum, confirmatio, ratihabitio, vt cum lex v. c. lata plebiscito sancitur. potestas aliquam suasionem sanciendi, maiestas imperii. Sed

Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus, rex Persarum.

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, sancio, decerno, ratum facio, auctoritate mea probo. κεκυρωμένον, sancitum, aor. 1. κυρωθεὶς, probatus, ratus. A pr.

Κυρσάνιος, vnde Voc. κυρσάνιε, puer, infans, ap. Aristoph. Vox Lacon.

Κυρταύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui incurua est ceruix. E κυρτὸς & αὐχὴν, *ceruix*.

Κύρτη, ης, ἡ, nassa, qualus, fiscella. A κύρτος.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum. A pr.

Κυρτίδιον, ου, τὸ, quasillum. Ab eod.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiscella. Ab eod.

Κυρτὸς, ὴ, ὸν, curuus, gibbosus, incuruus. 2) conuexus.

Κύρτος, ου, ὁ, nassa. 2) cauea. A pr.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curuitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, fut ώσω, curuo, incuruo, curuum, conuexum reddo. κυρτοῦμαι, curuesco. Ab eodem.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod est incuruatum, gibbus. 2) tumor omnis præter naturam. A pr.

Κύρτωσις, εως, ἡ, curuitas, tumor. Ab eod.

Κύρω, f. Aeol. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido. 2) impingo. 3) nanciscor. 4) sum. v. κυρέω.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicuius, confirmatio, rata fides. A κυρόω.

Κυρωτέον, sanciendum. Ab eod.

Κυρωτικὸς, ὴ, ὸν, confirmandi vim habens. Ab eodem.

Κύσθος, ου, ὁ, nates, podex. 2) pudendum muliebre. Gl. Vet. cunnus. A κύω.

Κυσοβάκχαρος, qui nates sibi baccare inungit. Hes. E κύσος & βάκκαρις, *baccaris*.

Κυσοδακνιᾶν, quasi nates prurire. Hesych. κυσοδακνιᾷ, ψωριᾷ, scabiosus est. Ex eod. & δάκνω, *mordeo*.

Κυσοδόχη, ἡ, lignum, quo religantur meretrices. Alciphr.

Κυσολάκων, ὁ, pædicator. Ex eod. & λάκων, vnde λακωνίζειν, *pædicare*.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela. Hes. Ex eod. & λάμπω.

Κυσολέσχης, ου, ὁ, turpia, obscena loquens. Ex eod. & λέσχη, *sermocinatio*, *confabulatio*.

Κυσονίπτης, ȣ, aquariolus. Hef. Ex eod. & νίπτω, lauo.

Κυσονίπτρια, ἡ, meretrix, adultera. οἱ δ. Ex iisdem.

Κυσὸς, ȣ, vel κύσος, ȣ, idem quod κύσθος. Gloſſ. Vet. κυσσὸς, cunnus.

Κύσσαρος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Κύςις, εως, ἡ, veſica v. c. bilis, ſed maxime vrinæ. 2) ventriculus, ap. Schol. Ariſt. Eſt a κύω, *quod proprie eſt* comprehendo, complector, concipio: *vnde* κύςις, κύτος, κύσθος, *loca caua, quæ aliquid continent: Sed vſus fert, vt* κύςις *magis de veſica dicatur.*

ΚΥΤΙΝΟΣ, ȣ, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali punicæ.

Κυτίδιον, ȣ, τὸ, ciſtula. A κυτίς.

Κυτινώδης, εος, ὁ, ἡ, capitulo mali punici ſimilis. A κύτινος.

Κυτὶς, ἴδος, ciſta. A κύτος, *cauitas.*

Κυτισήνομος, ȣ, ὁ, ἡ, qui cytiſo paſcitur. E ſq. & νέμω, *paſco.*

ΚΥΤΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, cytiſus, herba.

Κύτος, εος, τὸ, cauitas, cauum. 2) venter, vel propter cauitatem, vel propter tumorem & molem. 3) quicquid capax eſt rerum, vel capit, complectitur, in quo ineſt aliquid, vt alueus fluminis, nauis &c. mare ipſum, quoad aquas capit, vrbs, qua continetur muris, corpus, qua continet animam &c. 4) corporis truncus, corporis moles. A κύω, *comprehendo, tumeo.*

Κυττάριον, ȣ, τὸ, cellula, alueolus. Dimin. a ſeq.

Κύτταρος, ȣ, ὁ, idem fere, quod κύτος. Inprimis alueus apum, folliculus &c. A κύτος.

Κυτώδης, ȣ, ὁ, ἡ, cauus, cauo ſinu tumens. Ab eod.

Κυφαγωγὸς, ἵππος, equus proni vel cernui capitis. E κυφὸς & ἄγω.

Κυφαὶ, vel κῦφαι, ῶν, αἱ, genus ſquillarum, gibbæ. A κυφός.

Κυφαλέος, έα, έον, incuruus, gibboſus. Ab eod.

Κύφελλα, ης, ἡ, nubes denſa. Ab eod.

ΚΥΦΙ, εως, τὸ, cyphi, ſuffimenti genus, ſacerdotibus Aegyptiis vſitatum.

Κυφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, cyphi ſimilis. E pr. & εἶδος, *figura.*

Κυφὸς, ἡ, ὸν, curuus, gibboſus. A κύπτω.

Κῦφος, εως, τὸ, curuatio, tumor, gibbus. Ab eodem.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, incuruo. Κυφȣ̃σθαι, incuruari. Ab eodem.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A pr.

Κύφων, ωνος, ὁ, inſtrumentum, quo torquebantur ſontes, cataſta, numella, collare. 2) furcifer, maleficus. 3) Κύφωνες vel κυφῶνες, virgæ incuruatæ ſupra currum, Pollux de partibus currus. curuatura, camera, fornix, Etym. item, ſtiua aratri, a curvatura. 4) angina, Heſ. Pſellus. 5) veſtis genus, Heſ.

Κυφωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſupplicium per κύφωνα. A præced.

Κύφωσις, εως, ἡ, incuruatio. A κυφόω.

Κύχραμος, ȣ, ὁ, genus auis ap. Ariſtot. quæ & κόχραμος, κυγχράμος.

Κυψέλη, ης, ἡ, alueare apum, e viminibus aut ſtramine plexum. 2) arca. 3) genus vaſis aut menſuræ frumentariæ. 4) interius auris foramen. 5) ſordes aurium.

Κυψέλιον, ȣ, τὸ, ciſtula Dim. a pr.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alueus, 2) ciſtula, ciſtella. 3) ſordes aurium. Ab eod.

Κυψελόβυσος, ȣ, ὁ, ἡ, cui aures ſordibus oppletæ, vel alio modo obturatæ ſunt. Ex eod. & βύω.

Κύω, & κυέω, fut. κυήσω, tumeo. 2) comprehendo: vnde in vtero geſto, ſum prægnans, item, concipio fetum.

Κύω, f. κύσω, oſculor.

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. 2) canis marinus. 3) canis cœleſtis, Sirius, canicula. 2) canis, iactus in ludo aleatorio. 5) ſcintilla, e ferro candente, dum cuditur, proſiliens, Heſ. 6) membrum virile, Heſ pars quædam eius. Etym. At Euſt. de pudendo muliebri. 7) morbus oris in maxilla ſpaſticus. 8) κύων ξύλινη, rubus canina.

Κῶας, pellis ouina villoſa, vellus. A κῶς. v. etiam κῶος.

Κώβαλος &c. v. κόβαλος &c.

Κωβιδάριον, ȣ, τὸ, paruus gobio, Dimin. a κωβιός.

Κωβίδιον, ȣ, τὸ, idem, ab eod.

ΚΩΒΙΟΣ, ȣ, ὁ, gobius. ſ. gobio, piſcis.

Κωβῖτις, ἰδος, ἡ, & κωβίτης, ȣ, apuæ ſpecies. A pr.

Κωβιώδης, εος, ὁ, ἡ, gobio ſimilis. Ab eod.

Κωδάριον, ȣ, τὸ, Dim. a κώδιον, ſignif. lecythum, vel ſacculum coriaceum.

Κώδεια, vel κωδία, ας, ἡ, caput, nominatim papaueris. 2) globulus.

Κώδιον, ȣ, τὸ, pellis, vellus. A κῶς.

Κωδιοφόρος, ον, pellem geſtans, pellitus. E pr. & φέρω.

Κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. 2) metaph. homo garrulus. 3) tubæ orificium in extremo habens ſpeciem campanulæ. 4) tuba ipſa.

Κωδωνίζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum ſ. nolam pulſo. 2) tintinnabulo exploro, ſcil. equum, an poſſit ferre ſonum tubæ & turbæ bellicæ. 3) vaſa figulina exploro. 4) ſimpliciter, exploro. A pr.

Κωδωνόκροτος, ον, tinniens. 2) faſtoſus, magniloquus. Ex eod. & κρότος, *ſtrepitus.*

Κωδωνοφαλαράπωλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui nolas ſ. tintinnabula equorum phaleris adiicit. Vox Ariſtophanea.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, nolam circumfero. 2) vigilias exploro. A ſq.

Κωδωνοφόρος, ȣ, ὁ, tintinnabulum, nolam, circumferens. 2) vigiliarum explorator.

Κώθων, ωνος, ὁ, cothon, genus poculi Laconici & militaris, eiusdemque capacioris. 2) compotatio largior & immoderatior.

Κωθωνίη, ης, ἡ, larga compotatio, Aretæus. A κώθων.

Θωνίζω, f. ίσω, & ομαι, largius & intemperantius poto. Ab eod.
Θωνισμὸς, ȣ, ὁ, largior potatio. A pr.
Θωνιτήριον, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.
ωκυμα, ατος, τὸ, fletus, eiulatus. A κωκύω.
ωκυτὸς, ȣ, ὁ, idem. 2) Cocytus fluuius infernalis. Ab eod.
ωκύω, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, eiulo.
ΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, ῶν, οἱ, proprie, diribitores carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes. A κῶλον n. 5. vel κωλή. 2) quæstor pecuniæ iudicialis, & in victimas contumendæ.
ωλάριον, ȣ, τὸ, paruum colon. Dim. a κῶλον.
ωλῆ, ῆς, ἡ, perna, contr. ex κωλέα. item κωλη
ωλῆν, ῆνος, ὁ, idem, ab eod.
ώληψ, ηπος, ἡ, talus. 2) sura. Ab eod.
ωλικὸς, ἡ, ὸν, colicus, coli dolorem habens. Ab eod.
ῶλον, ȣ, τὸ, membrum, vt pes, lacertus, crus. 2) pars orationis supra tria verba habens. 3) intestinum crassum. 4) aluus. 5) partes maiores victimarum, vt τραχήλια minores. 6) κῶλα, corpora, Paulus.
ωλοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. E pr. & τέμνω, *seco*.
ώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum. 2) munimentum. A κωλύω.
Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Thuc. Ab eod.
Κωλυσανέμας, & ἀνέμας, ȣ, ὁ, ventos arcens.
Κωλυσίδειπνος, ȣ, ὁ, ἡ, cœnam impediens.
Κωλυσίδρομος, ον, κωλυσιδρόμα, de podagra. Luc. cursum impediens.
Κωλυσιεργέω, f. ήσω, impedio, impedire tento. E κ & ἔργον.
Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum. Ex iisd.
Κώλυσις, εος, ἡ, impeditio, remora. 2) impedimentum, obstaculum. A κωλύω.
Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.
Κωλυτήριος, ȣ, ὁ, ἡ, impediendi, coërcendi, auerruncandi, vim habens. τὸ κωλυτήριον, ȣ, impedimentum, remora. τὰ κωλυτήρια, auerruncatoria sacra. A pr.
Κωλυτὴς, ȣ, ὁ, qui impedit. A κωλύω.
Κωλυτικὸς, ἡ, ὸν, prohibitorius. A pr.
Κωλυτὸς, ἡ, ὸν, impeditus. 2) qui prohiberi potest. A sq.
Κωλύω, f. ύσω, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo. κωλυθῆναι, a. 1. pass. reprimi. κωλυθεὶς, prohibitus. Perf. κεκωλύσθαι, prohibitum esse.
ΚΩΛΩΤΗΣ, ȣ, ὁ, stellio.
Κῶμα, ατος, τὸ, sopor grauis, vel libido perpetua dormiendi, in morbo graui. 2) veternus, lethargus. 3) illecebra, Schol. Pind. (nisi hoc sensu vitiose exaratum sic est pro ϊκκαυμα aut κόμμωμα.)
Κωμάζω, f. άσω, comissor. 2) sum petulans & lasciuus more comissantium. 3) e temulentia, proterue conuicior & pulso obuios. 4) tripudio. 5) comminabundus venio. 6) hymnis celebro. 7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum simulacrum eius pompa solenni cum cantu circumfertur, ap. Diod. A κῶμος, *comissatio*.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio. A κῶμα. quod videtur aliqua necessitudine cum κεῖμαι coniunctum esse.
ΚΩΜΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, fructus aromaticus.
Κώμαξ, ακος, ὁ, petulans, nugator. Eust. A κῶμος.
Κώμαρχης, ȣ, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppidulis præest. E κώμη & ἀρχή.
Κώμαρχος, ȣ, ὁ, idem.
Κωμασδω, Dor. pro κωμάζω, item κωμάσδω.
Κωμασία, ἡ, pompa Bacchi, in qua simulacrum eius circumfertur. A κωμάζω.
Κωμαστὴς, ȣ, ὁ, comissator. 2) epitheton Bacchi κωμαζοντος. 3) nomen ministri in Bacchica pompa. Ab eod.
Κωμαστικὸς, ἡ, ὸν, ad comissatores vel comissationem pertinens. A pr.
Κωμαστικῶς, *Adu.* comissantium more. A pr.
Κωματώδης, εος, ὁ, ἡ, quem torpor s. veternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.
Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus. 2) villa. 3) castellum. 4) vicus in vrbe.
Κωμηδὸν, *Adu.* vicatim. A pr.
Κωμήτης, ȣ, ὁ, ἡ, pagi incola. κωμῆται, eiusdem vici incolæ, eiusdem viciniæ vicini. Ab eod.
Κωμητικὸς, ἡ, ὸν, paganus, qui in pago est, vel ad pagum pertinet. A pr.
Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagina, vicinia. Ab eod.
Κωμήτωρ, ορος, ὁ, pagi incola. A κώμη.
Κωμικεύομαι, comice loquor. A sq.
Κωμικὸς, ȣ, ὁ, Comicus, ad comœdiam pertinens: Poëta Comicus.
Κωμικῶς, *Adu.* Comice. A pr.
Κώμιον, ȣ, τὸ, paruus pagus s. vicus. Dim. a κώμη.
Κωμογραμματεὺς, έως, nomen honoris, s. magistratus vicarii.
Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum.
Κῶμος, ȣ, ὁ, comissatio, conuiuium lasciuum, dicitur tamen 2) etiam honeste, de conuiuio hilari, festiuo, &, vt videtur, sic proprie. 3) Nomen dei prælidis compotationum & comissationum, h. e. Bacchi. 4) saltationes in comissationibus vsitatæ, & saltatio vniuersa. 5) lasciuia, petulantia, sc. comissantium, inpr. temulentorum.
Κωμῶσθαι, alto sopore opprimi. vnde perfect. part. κεκωμωμένος apud Hippocr. veterno oppressus. A κῶμα. (Sed ab hoc potius κωματῶσθαι formatur.)
ΚΩΜΥΣ, υθος, ἡ, laurus, quæ ante fores statuitur. 2) fasciculus fœni.
Κωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, velut in primis in vetere Comœdia fieri solebat. A κωμῳδός.
Κωμῴδημα, ατος, τὸ, dictum mordax, subsannatio. A pr.
Κωμῳδία, ας, ἡ, Fabula Comœdia. 2) Satira, scriptum Satiricum. A κωμῳδός.
Κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, idem quod sq.
Κωμῳδικὸς, ἡ, ὸν, idem quod κωμικός.
Κωμῳδικῶς, *Adu.* comice. A pr.
Κωμῳδιογράφος, ὁ, comœdiarum scriptor. E κωμῳδία & γράφω.
Κωμῳδιοποιὸς, idem ex eod. & ποιέω.

Κωμῳδο-

Κωμῳδογράφος, ὁ, idem, ex eod. & γράφω.
Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica.
Κωμῳδοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, comœdiæ ſcriptor. Poëta comicus.
Κωμῳδολειχῶν, quaſi qui Comicos lingit. Vox Comica. Ariſtoph. pro paraſito, adulatore. Ex eod. & λειχάω.
Κωμῳδοποιία, ας, ἡ, actio ipſa ſcribendi Comœdias. A κωμῳδοποιός.
Κωμῳδοποιητής, ȣ, ὁ, Poëta Comicus.
Κωμῳδοποιός, ȣ, ὁ, Comœdiæ ſcriptor, qui Comœdias conficit, Poëta comicus. E ſeq. & ποιέω.
Κωμῳδός, ȣ, ὁ, Comœdus, comœdiæ actor. E κώμη & ᾠδή, *cantus*, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis & pagis decantabantur.
Κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta e comœdia & tragœdia, vt Cyclops Euripidis.
Κωμῳδοτραγῳδός, ὁ, actor comœdo-tragœdiæ.
Κωνᾷν, circumagere, Heſ. A κῶνος.
Κωνάριον, ȣ, τὸ, paruus conus, nux pinea. Ab eod.
Κωνειάζομαι, f. άσομαι, cicutam bibo, letale pharmacum haurio. A ſq.
Κώνειον, ȣ, τὸ, cicuta. A κῶνος.
Κωνίας, ȣ, ὁ, οἶνος, vinum picatum. A κῶνος.
Κώνισις, εως, ἡ, gummitio apum. Ariſtot. Alii κώνησις. A ſq.
Κωνίζω, f. ίσω, pico. Ab eod.
Κωνικός, ἡ, ὸν, conicus, in coni figuram compoſitus. Ab eod.
Κωνικῶς, *Adu.* ad figuram coni, metæ, &c. A pr.
Κωνοειδής, έος, ὁ, ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex ſq. & εἶδος.
Κῶνος, ȣ, ὁ, conus, meta, corpus mathematicum e lato in acutum deſinens. 2) turbo, quo pueri ludunt. 3) nux pini piceæque. 4) inuolucrum quorundam fructuum. 5) apex galeæ.
Κωνοφορέω, ῶ, f. ήσω, conum fero.
Κωνοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, conum ferens, conifer. E κῶνος & φέρω, *fero*.
Κωνωπεῖον, ȣ, τὸ, conopeum, tentorium ad arcendos culices. A κώνωψ.
Κωνωπεών, inſtrumentum ad arcendos culices. Ab eod.
Κωνωποειδής, έος, ὁ, ἡ, culicis ſpeciem habens. Ex eod. & εἶδος, *ſpecies*.
Κωνωποθήρας, ȣ, ὁ, auis culices venans. Heſych. Ex eod. & θήρα, *venatio*.
Κώνωψ, ωπος, ὁ, ἡ, culex.
Κῶος, εος, τὸ, vellus, ſtragulum e pelle, villo. v. κῶας. At κῶος, ȣ, ὁ, iactus aſtragali. Alioqui Κῶος, qui eſt ex Inſula Co.
Κωπαιον, ȣ, τὸ, ſuperior pars remi. Heſ. A κώπη.
Κωπαιώδης, ες, longus in modum remi. Ab eodem.
Κωπεύς, έως, τὸ, remex. 2) κωπέας vocant ligna apta ad remos. Ab eod.
Κώπη, ης, ἡ, remus. 2) manubrium, capulus, anſa rei cuiusque. Ab antiquo κάπω, *capio*.
Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium ſ. capulum habens. A pr.
Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio. Ex eod. & ἐλ.
Κωπηλάτης, ȣ, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex eod. & ἐλάτης.
Κωπηλατέω, remigo. A pr.
Κωπήλατον, τὸ, idem quod κωπαιώδης. Heſych. E κ. & ἐλατόν.
Κωπήρης, εος, ὁ, ἡ, nauis, quæ remis agitur, actuaria. A κώπη.
Κωπητήρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus ſcalmo alligatur, vel ſcalmus ipſe. Ab eod.
Κωπίον, ȣ, τὸ, paruus remus. κωπία, oſſa anguſtiora coſtarum. Dim. a κώπη.
Κωπωτήρ, ῆρος, ὁ, locus, vbi remi ponuntur. Ab eod.
Κωρυκαῖος, ȣ, ὁ, explorator, delator. A κώρυκος.
Κωρυκιώτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Κώρυκος, ȣ, ὁ, pera, ſaccus coriaceus. 2) pila, folliculus, ſeu pila maior inflata. 3) mons & antrum in Cilicia.
Κωρυκώδης, εος, ὁ, ἡ, peræ ſ. folliculo ſimilis. A pr.
ΚΩΣ, pellis ouina villoſa, vellus ouis. 2) ſtragulum. v. κῶας & κῶος.
Κῶς, κῶ, ἡ, Cos, Inſula.
Κώταλις, tudicula, Euſt.
Κωτιλάς, άδος, ἡ, hirundo. A κωτίλλω.
Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A ſq.
ΚΩΤΙΛΛΗ, ἡ, hirundo. Schol. Theocr.
Κωτίλλω, fabulor, garrio. 2) blandis & fallacibus verbis decipio. A pr.
Κωτίλος, ίλη, ίλον, garrulus, loquax. 2) canorus. 3) blandus, fallax, aſtutus. A pr.
Κωφάω, ῶ, exſurdo, ſurdum facio, & κωφάομαι, ῶμαι, obtumeſco, obſurdeſco. A κωφός.
Κωφεύω, f. σω, ſileo. οἱ ὁ. Ab eod.
Κωφίας, ȣ, ὁ, ſurdaſter, ſpecies ſerpentis. Heſ. A ſq.
Κωφός, ἡ, ὸν, hebes, obtuſus, proprie: atque hinc 2) ſenſu aliquo captus, inprimisque auditu. 3) mutus, tacitus. 4) ſtolidus, ſtupidus, iners, rudis. 5) obſcurus, de oratione. 6) inualidus, irritus.
Κωφότης, ητος, ἡ, ſurditas. 2) ſtupor. A pr.
Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo. 2) exſurdo, ſurdum reddo. κωφȣ̃μαι, ſurdeo, ſurdeſco. Ab eod.
Κώφωμα, ατος, τὸ, ſurditas morbo ſuperueniens.
Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quæuis, vt oculorum, aurium. Ab eod.
Κωχεύω, fut. σω, attollo, geſto, ſuſtineo. Soph.

Λ.

Λ vndecima littera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Ebræorum Lamed dicitur. 2) inter Notas Numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne poſita ͵λ *triginta millia*.
Λα, *Particula*, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, e. gr. λάμαχος, valde pugnax, e λα & μάχομαι. Pro eo & λαι, vt λαίμαργος.

ΛΑ͂Σ, gen. λάαος, cont. λᾶος, ὁ, lapis, saxum.
λαβάργυρος, ου, ὁ, ἡ, qui pecuniam accipit. 2) qui nihil nisi accepta pecunia facit. E λαβεῖν & ἄργυρος, pecunia.
λαβδακισμὸς, ου, ὁ, crebrior litteræ λ vsurpatio. A λάβδα, quod idem est ac λάμβδα.
λαβδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vt λαβδοειδὴς ῥαφὴ, sutura transuersa in posteriore cranii parte, litteræ Lambda formam habens. Ex eod. & εἶδος.
λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, proprie, qua athleta aduersarium corripit: vnde & de initio paroxysmi febrilis dicitur, qui hominem velut corripit. 2) id, quo aliquid prehendimus, velut ansa, capulus, manubrium. 3) ansa, occasio, prætextus. A λαμβάνω.
λαβίδιον, ου, τὸ, forcipicula. A λαβίς.
λαβιδόω, fibula constringo, connecto. Ab eod.
λάβιον, ου, τὸ, manubrium. Dim. a λαβὴ.
λαβὶς, ίδος, ἡ, ansa, capulus, manubrium. 2) forceps, vulsella & quodlibet instrumentum, quo aliquid prehendimus, extrahimus &c. 3) fibula. 4) cochlear, quo græci vtuntur in Eucharistia. Ab eod.
λαβραγορέω, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens sum in loquendo. E λάβρος & ἀγορέω, loquor.
λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter siue effuse loquax. Ex iisd.
λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορέω. A λάβρος.
λάβραξ, ακος, ὁ, labrax, piscis, lupus marinus. Ab eod.
λαβρεία, ας, ἡ, garrulitas, libido effutiendi quidlibet. A seq.
λαβρεύομαι, f. εύσομαι, idem quod λαβραγορέω. ab eod.
λαβροποτέω, ῶ, f. ήσω, auide bibo. A seq.
λαβροπότης, ου, ὁ, qui auido & hianti ore bibit. 2) vehemens & impetuosus, *de torrente nisi in hoc sensu est λαβροπόδης, vt est in edd.*
λάβρος, ου, ὁ, valde vorax, auidus. 2) vehemens in quocumque genere. Hinc τὸ λάβρον, ου, auiditas omnia deuorandi.
λαβρόσσυτος, ου, ὁ, ἡ, cum impetu ruens. E λ. & σύομαι, feror, ruo.
λαβροστομέω, ῶ, fut. ήσω, procaci sum ore, procax sum in loquendo. A λαβρόστομος.
λαβροστομία, ας, ἡ, procacitas in loquendo. A seq.
λαβρόστομος, ου, ὁ, ἡ, valde garrulus, loquax. E λ. & στόμα.
λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia. 2) procacitas. A λάβρος.
λαβρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
λαβροφαγέω, ῶ, auido & hianti ore voro. Ex λ. & φαγεῖν, comedere.
λαβρύσσω, idem quod λαβράζω.
λαβρώνιον, ου, τὸ, poculum latum, Persis in primis vsitatum. A λάβρος.
λαβρώνιος, ου, ὁ, id. & ab eod.
λάβρως, Adu. voraciter, incontinenter. 2) procaciter. 3) confertim. 4) impetuose, rapide. Ab eod.

λαβυρίνθειος, ου, ὁ, ἡ, labyrintheus, labyrintho similis. A seq.
λαβύρινθος, ου, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.
λαβυρινθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod λαβυρίνθειος.
λαγάνιον, ου, τὸ, paruum laganum. Dim. seq.
λάγανον, ου, τὸ, laganum, placenta e simila & oleo recente.
λαγαρίζομαι, & ῥίττομαι, laxor, euacuor, concido, flaccesco, extenuor, maceror. A λαγαρός.
λαγαροειδῶς, Adu. ad modum versus, qui λαγαρὸς dicitur.
λαγαρόκυκλος, ὁ καὶ ἡ, Epitheton lyræ & citharæ.
λαγαρόομαι, οῦμαι, idem quod λαγαρίζομαι.
λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus, non plenus, rarus. 2) tropice, tenuis, pauper &c. λαγαρὸς στίχος, versus, cui syllaba in medio deest. A λαγών.
λαγαρότης, ητος, ἡ, laxitas, quum quid non distentum, sed inaniter laxum est. A pr.
λαγγάζειν, & λαγγεύειν, λαγγεῖν, λαγγάνεσθαι, pigrari, cessare, fugere. Hes.
λαγγὼν, cessator. Philox. A λαγγεῖν.
λάγδην, Adu. calce, extremo pede. A λάξ.
λάγειος, leporinus, vt λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγώς.
λαγέτης, ου, ὁ, dux, ductor populi. E λαὸς & ἡγέτης s. ἀγέτης, dux.
λαγήνιον, ου, τὸ, laguncula. Dim. seq.
λάγηνος, ου, ἡ, lagena, poculi genus. 2) genus mensuræ, sextarius. v. λάγυνος.
λαγηνοφόρια, ας, ἡ, festus dies Alexandriæ. Ex pr. & φέρω.
λαγίδης, εος, ὁ, fetus leporinus, leporis catulus. 2) cuniculus. A λαγός.
λαγίδιον, τὸ, lepusculus. Dim. eius.
λάγινος, η, ον, leporinus. Ab eod.
λάγιον, vel λαγίον, ου, τὸ, idem. Dim. eiusd.
λαγνεία, ας, ἡ, libido, salacitas, immoderata rei Venereæ appetentia. 2) coitus, 3) semen genitale. A λαγνεύω.
λάγνευμα, ατος, τὸ, id. ab eod.
λαγνεύω, f. εύσω, libidinosus & salax sum. 2) rebus Venereis vtor. 3) semen emitto. A λάγνος.
λάγνης, ου, ὁ, idem quod sequens.
λάγνος, ου, ὁ, ἡ, libidinosus, lasciuus.
λαγοδαίτης, ου, ὁ, leporum epulator. (de aquila Aeschyl.) Ab λ. & δαίτη, epulum.
λαγοθήρας, ου, ὁ, leporis venator: de aquila, rapiente lepores. E λ. & θήρα, venatio.
λαγοθηρέω, lepores venor. A pr.
λαγὸς, οῦ, ὁ, lepus. v. λαγώς.
λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum cædes. E pr. & σφαγὴ, mactatio.
λαγοτροφεῖον, είου, τὸ, leporarium, Gl. Vet. Ex eod. & τροφή.
λαγύνιον, ου, τὸ, laguncula. Dim. a λάγυνος.
λαγχυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A seq.
λάγυνος, ου, ὁ, idem quod λάγηνος.
λαγχάνω, sortior, sortes duco. 2) sorte accipio, sortito nanciscor. 3) participem reddo, velut sortem attribuo. 4) obtineo, obuenit

obuenit mihi. 5) intell. δίκην, actionem, litem intendo. 6) λάχοντες, candidati senatus, ap. Lyſ. aor. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, ſortitus. perf. εἴληχα, & apud Poet. præcipue, λέλογχα, plusquamperfect ἐλελόγχειν. A λάχις, *ſors*.

Λαγῷα, ων, τὰ, carnes leporinæ. 2) deliciæ. A λαγῷος, *leporinus*.

Λαγωβολεῖον, ȣ, τὸ, pedum, quo lepores capiuntur. A λαγωβόλος.

Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum. Ab eod.

Λαγωβόλον, ȣ, τὸ, pedum, quo lepores petuntur. A ſeq.

Λαγωβόλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lepores impetens vel figens. E λαγὼς & βάλλω.

Λαγωδίας, ȣ, ὁ, otus vel otis, auis. A λαγώς.

Λαγώδιον, ȣ, τὸ, lepuſculus. Dim. ab eod.

Λαγωθήρας, ȣ, ὁ, leporum venator. Ex eod. & θήρα, *venatio*.

Λαγωθηρέω, leporem venor. A pr.

Λαγὼν, όνος, ἡ vel ὁ, ilia, lateris cauitas laxior & exoſſis. 2) cauitas terræ. 3) retis.

Λαγωὸς, -ȣ, ὁ, Att. λαγὼς, ῶ, Ion. λαγὸς, ȣ, lepus. 2) ſidus quoddam cœleſte huius nominis.

Λαγῷος, ῴα, ῷον, leporinus. A pr.

Λαγώπȣς, οδος, ὁ, ἡ, pedes leporis habens. 2) nomen auis. 3) nomen herbæ. Ex eod.

Λαγώπυρος, ȣ, ἡ, vel λαγώπυρον, ȣ, τὸ, leporis triticum, herba quædam. Ex eod. & πυρός.

Λαγῶς, vide λαγωὸς.

Λαγωτροφεῖον, ȣ, τὸ, leporarium. E λ. & τροφή.

Λαγωτροφέω, f. ήσω, lepores alo. E λ. & τρέφω, *alo*.

Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum eſus. E. λ. & φαγεῖν.

Λαγώφθαλμος, ȣ, ὁ, ἡ, oculis conniuentibus, ſicut lepus dormiens, cum palpebræ ſuperiores oculos non prorſus tegunt.

Λαγωφόνος, ȣ, ὁ, ἡ, lepores occidens.

Λάδανον, vide λήδανον.

Λάζομαι, capio, prehendo, arripio.

Λαζύω, & λάζυμαι, idem.

Λάθα, ας, Dor. λήθη, obliuio.

Λάθαργος, ȣ, ὁ, ἡ, clandeſtinus, clam malignus & mordens. *Subſt.* tenuia ſegmenta pellicea vel coriacea apud ſutores, &c. Nic. v. λαίθαργος. A præc.

Λαθασμὸς, ȣ, ὁ, obliuio. A ληθάνω.

Λαθήβης, ȣ, ὁ, immemor iuuentæ, valde ſenex, qui iuuentutis quaſi oblitus eſt. E λήθη & ἥβη, *iuuentus*.

Λαθητικὸς, ἡ, ὸν, qui latere poteſt. A λαθεῖν.

Λαθηφροσύνη, ἡ, obliuio. Ex eod. & φρήν.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ, ἡ, curarum obliuionem afferens. Ex eod. & κῆδος, *cura*.

Λαθίνοστος, ȣ, ὁ, ἡ, redire oblitus, tarde rediens. Ex eod. & νόστος, *reditus*.

Λαθίποινος, ȣ, ὁ, ἡ, punire oblitus. 2) qui non punitur. Ex eod. & ποινή, *pœna*.

Λαθίπονος, ȣ, ὁ, ἡ, laborum & moleſtiarum oblitus. Ex eod. & πόνος.

Λαθίφθογγος, ȣ, ὁ, ἡ, vocis obliuionem inducens, faciens, vt loqui obliuiſcamur. Ex eod. & φθόγγος.

Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, obliuio, dementia. A ſeq.

Λαθίφρων, ονος, ὁ, ἡ, obliuioſus. 2) mentis ſuæ oblitus, ſtultus, demens. Ex eod. & φρὴν.

Λάθος, εος, τὸ, obliuio, memoria abolita. 2) negligentia, incuria. A λαθεῖν.

Λαθοσύνη, ἡ, idem. A præc.

Λάθρα, *Adu.* clam, clanculum, latenter, furtim. *Ion.* λάθρη. Ab eod.

Λαθραῖος, αία, αῖον, clandeſtinus, occultus. A pr.

Λαθραιοδήκτης, ȣ, ὁ, clam mordens. A pr. & δάκνω.

Λαθραίως, *Adu.* clam. Ab eod.

Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *Adu.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.

Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.

Λαθριδίως, *Adu.* clam, furtim. A pr.

Λαθριμαῖος, αῖα, αῖον, clandeſtinus. Philox. A λάθρα.

Λάθριος, ȣ, ὁ, clandeſtinus. Ab eod.

Λαθρίως, *Adu.* clam, furtim. A pr.

Λαθροβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, clam feriens. E λάθρα & βάλλω.

Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandeſtinæ nuptiæ. Ex eod. & γάμος.

Λαθρόδακνος, ȣ, ὁ, ἡ, vel ος, η, ον, clam mordens. Ex eod. & δάκνω.

Λαθροδήκτης, ȣ, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.

Λαθρόνυμφος, ȣ, ἡ, quæ clam nubit. Ex eod. & νύμφη.

Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere. Pollux.

Λαθροφάγος, ὁ, ἡ, clam comedens.

Λαθροφονευτὴς, ȣ, ὁ, latro, ſicarius. Ex eod. & φονεύω, *occido*.

Λάθρως, *Adu.* clam. A λάθρα.

ΛΑΘΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, lathyris, *herba*.

ΛΑ'ΘΥΡΟΣ, ȣ, ὁ, cicercula, genus leguminis.

Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.

Λαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, ſiniſter. 2) impudens, procax.

Λαίθαργος, vel λαιθαργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, clandeſtinus. A λάθαργος.

Λαικάζω, f. άσω, decipio. 2) ſcortor.

Λαικαστὴς, ȣ, ὁ, ſcortator. A præc.

Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix. A pr.

Λαϊκὸς, ἡ, ὸν, laicus, qui non eſt e clero. A λαός.

Λαιλαπίζω, f. ίσω, violenter irruo. A ſeq.

Λαίλαψ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus.

Λαῖμα, τὸ, gula. 2) fames. 3) impetus. ap. Ariſtoph. A λαιμὸς, *guttur*.

Λαιμάζω, immodice edo. Heſ. A pr.

Λαιμαργία, ας, ἡ, voracitas, ingluuies. A ſeq.

Λαίμαργος, ȣ, ὁ, ἡ, guloſus, gulæ deditus, vorax. 2) inſatiabilis. E λαι & μάργος. (vel potius a λαῖμα, aut λαιμὸς, *guttur*, & ἀργὸς, *ſæuus*, *dirus*.)

Λαιμάσσω, αττω, item άω, ῶ, inſatiabili auiditate deglutio, immodice edo. A λαιμός.

Λαιμητόμος, ȣ, ὁ, ἡ, iugulum incidens ſeu ſecans. Epigr. Ex eod. & τέμνω.

Λαιμήτομος, ȣ, ὁ ἡ, cui iugulum eſt præſectum, iugulatus. Eurip. Ex iisd.

Λαιμίζω, de ollo. A λαιμός.

Λαιμοδακὴς, έος, ὁ, ἡ, gulam mordens. Ex eod. & δάκνω, *mordeo*.

Λαιμοπέδη,

ιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, millium. 2) pedica, qua gula auium constringitur, quum capiuntur.
ιμόῤῥυτος, vel λαιμέῤῥυτος, ον, e gutture profluens. Ab eod. & ῥέω.
ιμὸς, ȣ, ὁ, guttur, gula, iugulus.
ιμότμητος, ȣ, ὁ, ἡ, cui iugulus est incisus, iugulatus.
ιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, iugulo, iugulum incido, seu seco. A seq.
ιμοτόμος, & λαιμοτέμος, ȣ, ὁ, ἡ, v. λαιμήτομος.
ιμάσσω, famelicus sum, gulosus sum. A λαιμός.
ϊνεος, έα, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.
ϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
ΐον, ȣ, τὸ, seges. Dor. pro λήϊον.
ιὸς, ὰ, ὸν, læuus, sinister.
ιοτομέω, ῶ, segetem seco, meto. E λαΐον & τέμνω, *seco*.
ΑΙΠΟΣ, cinædus, salax, libidinosus. Hes.
ισήϊον, ȣ, τὸ, breue scutum, parmula.
ΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo. Hes. Suid.
ίσκαπρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lasciuus, perdite petulans. Suid. Etym. E λα & κάπρος.
ισποδίας, ȣ, ὁ, valde libidinosus. e λα & σποδεῖν, subagitare. Fuit & nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.
ιστὸν, onerosum, molestum, Suid.
ῖτμα, ατος, τὸ, traiectus. 2) latitudo. 3) æquor.
ιφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A seq.
ιφος, εος, τὸ, vestis e tenui stamine. 2) vestis quæuis. 3) vestis attrita & lacera. 4) velum.
αιψηροδρόμος, ȣ, ὁ, ἡ, velociter currens.
αιψηροκέλευθος, ȣ, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens. 2) velox, rapidus.
αιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer. E λα & αἰψηρὸς, *celer, velox*.
αιψηρῶς, *Adu.* celeriter, velociter. A pr.
ακάζω, insono, strepo. Aeschyl. A λήκω.
ΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, Lacatha, arbor campestris.
άκαινα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. 2) genus calicis. Athen. A Λάκων.
ΛΆΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, species aromatis.
ακεδαίμων, ονος, ἡ, Lacedæmon, vrbs Peloponnesi. Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, Laco.
ακεῖν, sonare, crepare, strepere, aor. 2. præsentis vicem gerens. λάκε *Ion.* pro ἔλακε, sonuit, crepuit. λελακυῖα, perfect. part. voci ferans, latrans. τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus est? vide λακῶ & ληκέω.
ακερὸς, ὰ, ὸν, garrulus. 2) nugiuendulus. E λακέω.
ακερολογία, ας, ἡ, garrulitas. E pr. & λόγος.
ακέρυζα, ης, ἡ, garrula, loquax. 2) maledica, conuiciatrix. A λακερός.
ακερύζειν, & λακερύζεσθαι, garrire, conuiciari Hes. Suid. Etym. A pr.
ακιδόω, ῶ, lacero. A λακίς.
ακίζω, discindo, lacero. λελακισμένος, perf. part. scissus, dilaceratus. Ab eod.
Λακὶς, ίδος, ἡ, fissura cum crepitu facta, scissura. 2) frustum, s. lacinia panni lacerando auulsa. A ληκέω.
Λάκισμα, ατος, τὸ, fissura, fragmentum. A λακίζω.
Λακιστὸς, ἡ, ὸν, dilaceratus. Ab eod.
Λακκαῖος, λακκαῖον ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.
Λακκοκαταπύγων, ὁ, cinædus. Ex eod. & καταπυγος, *idem*.
Λακκόπεδον, ȣ, τὸ, vel λακοπ. pars testiculorum, it. testiculi ipsi. Poll.
Λακκόπλȣτος, ȣ, ὁ, valde diues.
Λακκοπρωκτος, ȣ, ὁ, cinædus.
Λακκοπρωκτία, ἡ, mollities cinædica. A pr.
Λάκκος, ȣ, ὁ, fossa, fouea, lacuna, fouea subterranea, cisterna, puteus.
Λακκοποιὸς, lacunarius, Gl. Vet. A pr. & ποιέω.
Λακκοσχέας, ȣ, ὁ, cui semper laxus est testiculorum sacculus. Ex eod. & ὀσχέα, *scrotum*.
Λακπατέω, ῶ, calce premo, planta pedis calco. Hesych. vbi λακπατῆσαι, aor. 1. inf. E λὰξ, *calce* & πατέω, *calco*.
Λακπάτητος, ȣ, ὁ, ἡ, calce pressus, calce pulsatus. A præc.
Λακτίζω, f. ίσω, calcitro, calce ferio. λακτισθεὶς, aor. 1. part. calcibus insultatus. A λάξ.
Λάκτισμα, τὸ, ictus calce inflictus. A præc.
Λακτισμὸς, ὁ, idem.
Λακτιστὴς, ȣ, ὁ, calcitro. Ab eod.
Λακτιστικὸς, ἡ, ὸν, idem. A λακτίζω.
Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor. 2) facio cum Lacedæmoniis. 3) breuis sum in loquendo, vt quondam Lacones. 4) pædico.
Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponnesi. Ab eod.
Λακωνικὸς, ἡ, ὸν, Lacedæmonius, Laconicus.
Λακωνικῶς, *Adu.* more Laconum, Laconice. 2) breuiter.
Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.
Λακωνισμὸς, ȣ, ὁ, Laconismus, breuiloquentia. A λακωνίζω.
Λακωνιστὴς, ȣ, ὁ, qui Lacedæmoniis fauet, eorum partes sequitur. Ab eod.
Λακωνομανέω, nimis, ad furorem vsque, faueo Lacedæmoniis. E λακ. & μαίνομαι.
Λαλαγέω, ῶ, resono, clamo, garrio. item canto. λαλαγεῦσαν ἠχὼ, pro λαλαγοῦσαν, resonantem Echo. λαλαγεῦσιν ὀδόντες pro λαλαγοῦσι, sonant, crepitant dentes.
Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, garritus. A pr.
Λαλάγημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Λαλαγήτης, ȣ, ὁ, nugator. Ab eod.
Λαλάζω, vocifero. Anacr. A λαλέω. v. ἀλαλάζω.
Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, sonitus. Ab eod.
Λαλέω, ῶ, fut. ήσω, sonum edo. 2) loquor. 3) garrio, temere & inconsiderate verba fundo.
Λάλη, ἡ, sonus. 2) calculus candidus & læuis.
Λαλήθρος, ȣ, ὁ, ἡ, garrulus, loquax. A pr.
Λάλημα, ατος, τὸ, sermo. 2) loquacitas. Ab eod.
Λαλητέος, έα, έον, dicendus, prædicandus.
Λαλητὸς, ἡ, ὸν, loquendi facultatem habens. 2) dicendus, prædicandus.

Λαλητικὸς,

Λαλαγητικὸς, ἡ, ὸν, loquax, garrulus. 2) vim habens loquendi.

Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, fermo. 2) loquacitas. 3) rumor, fama. 4) fermo de re aliqua, colloquium. A λάλος.

Λάλιες, ε, ὁ, fem. λαλίην ἑταίρην, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, Poët. pro λάλος, Vet. L.

Λάλλαι, αἱ, lapilli litoris marini aut fluminis. pro λάλαι. A λάλη.

Λάλος, ε, ὁ, ἡ, loquax, verbofus. 2) argutus, facetus. *Comp.* λαλίστερος, *Superl.* λαλίστατος.

Λαμβάνω, fumo, capio. 2) capeffo. 3) tollo. 4) accipio, confequor. 5) emo. 6) corripio. 7) deprehendo, conuinco. 8) concipio *de femina*. 9) accipio aliquid in bonam malamue partem, cum πρὸς vel εἰς. 10) intelligo, interpretor, de fenfu verbi. 11) *In med.* fæpe actiue dici tur, & præterea cum genitiuo, pro apprehendere, peruenire ad locum, nancifci, increpare.

Λαμβδακισμὸς, ε, ὁ, vide λαβδακισμός.

ΛΑ'ΜΙΑ, f. λαμία, ας, ἡ, Lamia: beftia quædam; monftrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, fagæ. 2) nomen vrbis Theffalicæ.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus λαμπαδηφορίαν dirigentis. E λαμπὰς & ἀρχή.

Λαμπαδεύω, in facem conuerto, ap. Diodor. λαμπαδεύομαι, idem quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, curfus, quo contendebant, quis primus ad fcopum perferret lampadem non extinctam. E λαμπὰς & δρόμος, *curfus*.

Λαμπαδηφορέω, ῶ, f. ήσω, lampadem gefto. 2) lampadem geftans curfu certo. A λαμπαδηφόρος.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis geftatio. 2) certamen illud, quo lampades geftantes curfu certabant. Ab eod.

Λαμπαδηφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui lampadem geftat. E λαμπὰς & φέρω.

Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro. Ab eod.

Λαμπαδικὸς, ἡ, ὸν, qui fit cum lampadibus, vt δρόμος λαμπαδικός. Ab eod.

Λαμπαδιοδρομέω, v. λαμπαδίζω. E λαμπάδιον & δρόμος.

Λαμπαδιστὴς, ε, ὁ, vt λαμπαδισαὶ ἀγῶνες, certamina ludicra ferendis facibus. A λαμπαδίζω.

Λαμπάδιον, ε, τὸ, parua lampas, facula, funale. 2) inftrumentum, f. vinculum, quo in vulnere curando vtuntur. 3) tænia, fafcia, lacinia quæque. 4) perfona comica. Dim. a λαμπάς.

Λαμπαδόεις, εσσα, εν, facibus gaudens, facifera. Epith. Cereris. Ab eod.

Λαμπαδεχέω, ῶ, f. ήσω, idem quod λαμπαδηφορέω. A λαμπαδοῦχος.

Λαμπαδεχία, ἡ, vide λαμπαδηφορία. A feq.

Λαμπαδεχος, ε, ὁ, ἡ, facem tenens. E fq. & ἔχω.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale. 2) phantafma aërium, meteoron igneum. 3) genus tormenti. A λάμπω.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, fplendeo. Hinc λαμπετόων, part pro λαμπετῶν, λαμπετάων. πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti. Ab eod.

Λαμπετίη, ης, ἡ, Lampetie, Solis filia. Ab eodem.

Λάμπη, ης, ἡ, f. λαμπὴ, ης, ἡ, craffior fpuma vino innatans. Ab eod.

Λαμπηδὼν, ῶνος, ἡ, fulgor, fplendor. Ab eodem.

Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius contectus, lectica regia: tentorium.

Λαμπηνικὸς, f. λαμπήνικος, ἁμάξας λαμπηνικὰς, plauftra tecta, Num. VII. 3. vbi & λαμπηνίκας legitur. A pr.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, fpumofus, fpumeus, Gal Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπος, ε, ὁ, Lampus, equus auroræ. 2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπερὶς, ίδος, ἡ, vulpes. 2) cicindela, noctiluca, pro λαμπυρίς. A feq.

Λάμπερος, ε, ὁ, ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen ap. Theocr. item vulpis. E λάμπω & ἐρά.

Λαμπρείμων, ονος, ὁ, ἡ, fplendide veftitus. E λαμπρὸς & εἷμα, *veftis*.

Λαμπρόβιος, ε, ὁ, lautus, Philox.

Λαμπροείμων, ονος, ὁ, ἡ, v. λαμπρείμων.

Λαμπρόζωνος, ὁ, ἡ, fplendide cinctus, pulcro cingulo ornatus. E λ & ζώνη.

Λαμπρόπους, ουν, pulcros pedes habens, pulcra

Λαμπροπυρσόμορφος, ε, ὁ, ἡ, cuius facies rutilo fplendore corufcat. Angeli Epith. Naz. E feq. πυρσὸς & μορφή.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, fplendidus, fulgidus. 2) luculentus, amplus. 3) clarus, illuftris 4) clarus, ita, vt exaudiri queat; vnde & de vento magno, item periculo graui & perfpicuo dicitur. 5) liberalis, benignus 6) perfpicuus. A λάμπω.

Λαμπρότοξος, ὁ, ἡ, pulcrum arcum gerens. E λ & τόξον.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, fplendor, fulgor, claritas 2) fplendor nominis, claritas. 3) fplendor orationis, fplendidum dicendi genus A λαμπρός.

Λαμπροφανὴς, ὲς, valde nitidus, fplendens. E λ. & φάος.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ, ἡ, fplendidos f. pulcros oculos habens.

Λαμπροφορέω, ῶ, f. ήσω, candidam feu fplendidam veftem gero. A λαμπροφόρος.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, fplendidæ vel candidæ veftis geftatio. Ab eod.

Λαμπροφόρος, ε, ὁ, ἡ, fplendidam feu candidam veftem gerens. E λ. & φέρω.

Λαμπροφωνέω, alta voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia & claritas.

Λαμπρόφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ, eleganti, clara, fonora, penetrante voce præditus. E λ. & φωνή.

Λαμπρόψυχος, ε, ὁ, ἡ, qui egregio & præftanti eft animo. E λ. & ψυχή.

Λαμπρυντὴς, ε, ὁ, politor, ornator. 2) oftentator virtutis &c. A λαμπρύνω.

Λαμπρύ

λαμπρυντικὸς, ἡ, ὸν, vim habens illuſtrandi & reddendi nitidum. Ab eod.

λαμπρύνω, clarifico, illuſtro. λαμπρύνομαι, illuſtror, clareſco, magnifice me oſtento. A λαμπρός.

λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum ſplendidum, ſplendorem afferens, vt gemmæ &c. A pr.

λαμπρῶς, *Adu.* ſplendide, magnifice. 2) clare, perſpicue. 3) aperte, manifeſte, haud ambigue, *in vtramque partem*, vt manifeſte improbus, manifeſte victus & vincens. 3) acerrime, vehementer.

λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna. 2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem. Philox. λαμπτὴρ, candela. A λάμπω.

λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ ſ. facis. Epith. Promethei.

λαμπτηρουχία, vid. λαμπαδουχία.

λαμπτηροφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lampadem ſ. facem fert. E λαμπτὴρ & φέρω.

λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ inſtar luceo. A ſeq.

λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, lampyris, cicindela. 2) piſcis, qui Auſonio *muſtella* dicitur, vulgo *lampreda*, etiam *lampreta*. 3) vulpes, pro λαμπουρίς. A ſeq.

λάμπω, f. ψω, niteo, luceo, ſplendeo, fulgeo, mico. 2) ſplendeo, ſplendeſco, *metaph.*

λαμπώδης, εος, ὁ, ἡ, in quo ſpuma innatat. Erotian. A λάμπη.

λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepos. 2) loquacitas. 3) proteruia, impudentia. 4) limpiditas. A λαμυρός.

λαμυρὸς, οῦ, ὁ, & λάμυρος, diſertus, lepidus, facetus. 2) impudenter loquax, ſcurrilis. 3) ſæuus, terribilis.

λαμυρῶς, *Adu.* diſerte, lepide. 2) loquaciter, ſcurriliter, procaciter & proterue.

λαμψάνη, ἡ, v. λαψάνη.

λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, fulgor. A λάμπω.

λανθάνεμος, ὥρα, tempus, quo ſilent venti, clementia temporis. E λανθάνω & ἄνεμος.

λανθανόντως, *Adu.* latenter, clam, vt nemo ſentiat. A λανθάνων, Part. ſeq.

λανθάνω, lateo, deliteſco; cum part. clam facio, neſcio altero, aut vt non reſciſcat. λανθάνομαι, obliviſcor. Sumit tempora a λήθω, f. λήσω, latebo. perf. λέληθα, latui, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι. part. λελησμένος, oblitus. Poet. λελασμένος. aor. 2. act. ἔλαθον, latui. part. λαθὼν, latens.

ΛΑ'Ξ, *Adu.* calce, calcibus, extrema pede.

λαξεῖ, calcitrare, pede impellere, Lycophr. A pr.

λαξευτήριον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo lapicidæ vtuntur. A λαξεύω.

λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

λαξευτὸς, ἡ, ὸν, ſaxo inciſus. Ab eod.

λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides ſcalpo, lapides incido. E λᾶας, *contr.* λᾶς & ξέω.

λάξις, ιος, ἡ, *Ion.* ſortitio, ſors, portio, pro λῆξις.

λαξπατητος, idem quod λακπατητος, quod vide.

λαοβότειρα, ἡ, alma. E λαὸς & β. *nutrix.*

λαοβότος, ον, almus. Ex eod. & βόσκω.

λαογραφία, ας, ἡ, populi deſcriptio, cenſus. Ex eod. & γράφω, *deſcribo.*

λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum domitor. E λ. & δαμάω, *domo.*

λαοδογματικῶς, *Adu.* e vulgi opinione.

λαοηγησία, ἡ, imperium in populum. E λ. & ἡγέομαι.

λαομέδων, οντος, princeps. E λ. & μέδω, *impero.*

λαοξόος, ου, ὁ, lapidum ſculptor, lapicida. E λᾶς, *lapis* & ξέω, *ſcalpo.*

λαοπαθὴς, ὲς, qui a populo male tractatus, iniuria affectus eſt. E λ. & πάσχω.

λαοπλάνος, ου, ὁ, populi corruptor.

λαοπόρος, ου, ὁ, ἡ, populos tranſiens.

λαοπόρος, ου, ὁ, ἡ, per quem populus tranſit.

λαὸς, οῦ, ὁ, populus, turba.

λαοσεβὴς, έος, ὁ, ἡ, a populo cultus. E pr. & σέβομαι, *colo.*

λαοσσόος, ου, ὁ, ἡ, populum ſeruans, populi ſeruator. 2) qui populum agitat, ſ. concitat. E λ. & σόω.

λαοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui populum alit. E λ. & τρέφω.

λαότροφος, ου, ὁ, ἡ, a populo nutritus. Ex iiſd.

λαοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, populum corrumpens & euertens, populi pernicies. E λ. & φθείρω.

λαοφόνος, ου, ὁ, ἡ, populum occidens. E λ. & φένω, *occido.*

λαοφόρος, ου, ὁ, ἡ, populos ferens. E λ. & φέρω.

λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod euacuando elicitur. A λαπάζω.

λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, euacuatio. Ab eod.

λαπάζω, & λαπάσσω, ſiue λαπάττω, f. άξω, euacuo, inanio. 2) mollio. 3) perdo, deſtruo, vaſto. v. ἀλαπάζω.

λάπαθον, ου, τὸ, foſſa, terræ ſulcus euacuando excauatus. 2) lapathum, herba. A præc.

λάπαθος, ου, ἡ, idem & ab eod.

λάπαξις, εως, ἡ, euacuatio. Ab eod.

λαπάρα, ας, ἡ, locus infra coſtas, quaſi laxus & vacuus, quia caret coſtis, abdomen, ilia, Gl. Vet. A ſeq.

λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis. 2) tenuis, gracilis, mollis. A λαπάζω. v. λαγαρός.

λαπάσσω, vide λαπάζω.

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, pituita. Hippocr.

ΛΑΠΙ'ΖΩ, ſibilo, ſtrepo. 2) effero me & iacto.

λάπισμα, ατος, τὸ, iactantia. A præc.

λαπιστὴς, οῦ, ὁ, iactator, nugax, mendax. 2) delicatus & mollis. 2) nihil penſi habens, leuis. Ab eod.

λάπτω, f. ψω, lambo, lambendo more canum bibo. 2) auide bibo. 3) euacuo, exinanio. 4) conſumo, perdo, vt λαπάζω.

λαρινεύομαι, ſaginor. A ſeq.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, ſaginatus, pinguis. λαρινοὶ βόες, ſaginati, bene habiti boues.

λαρκαγωγὸς, ὁ, corbem geſtans. E λαρκὸς & ἀγωγός.

λαρκίδιον, ου, τὸ, parua corbis. Dim. a ſeq.

ΛΑΡΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, corbis e vimine plexa, cophinus, corbis carbonaria.

λαρκοφορέω, ῶ, f. ήσω, corbem vimineam fero.

λαρνακοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, arcam corrumpens. E λάρναξ & φθείρω, *corrumpo.*

Λαρνακόφορος, ον, in arca gestatus, vectus &c. Ex eod. & φέρω.

Λάρναξ, ακος, ὁ, capsa, arca, riscus, cista, loculus, conditorium.

Λαροειδής, ὲς, laro similis. E seq. & εἶδος.

ΛΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, larus, gauia, auis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, iucundus, suauis: dicitur inprimis de odore, it. de vino. Ab ἱλαρός.

Λαρυγγιάω, ῶ. Hinc λαρυγγιόων, part. præs. pro λαρυγγιῶν, λαρυγγιάων, raucum stertens. raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγγίζω, vocem dilato, clamito, vociferor. λαρυγγιῶ, fut. *Att.* pro λαρυγγίσω, clamore obtundam.

Λαρυγγισμὸς, ȣ͂, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latius diducto, de coruis. Plut. A pr.

Λαρυγγιτὴς, ȣ͂, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco. Ab eod.

Λάρυγξ, γος, ὁ, caput asperæ arteriæ, guttur.

Λαρυγγόφωνος, ὁ, ἡ, e gutture vocem fundens. E pr. &. φωνή.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λᾶας.

Λάσανον, ȣ, τὸ, lasanum, foculus, olla. 2) cloaca, sella familiaris.

Λασανοφόρος, ȣ, ὁ, qui lasanum fert. E pr. & φέρω.

Λασθαίνω, illudo, maledico. A seq.

Λάσθη, ης, ἡ, illusio, contumelia. Herodot.

Λασιαύχην, ενος, ὁ, ἡ, hirtam ceruicem habens. E λάσιος & α.

Λασιόθριξ, χος, ὁ, ἡ, hirtus, hirsutus, villosus.

Λασιόκωφος, ȣ, ὁ, ἡ, surdus, qs. ex aurium hirsutia. Plat.

Λασιόμαλον, ȣ, τὸ, pomum lanugine obductum. Hes. E seq. & μᾶλον pro μῆλον.

Λάσιος, ȣ, ὁ, ἡ, hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, horridus, hirtus, villosus. 2) herbidus, fruticibusque & arboribus consitus.

Λασιόστερνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui hirsutum habet pectus. E pr. & στέρνον, *pectus.*

Λασιόφρυς, υος, ὁ, ἡ, hirsuta habens supercilia. Ex eod. & ὀφ.

Λασιὼν, ῶνος, ὁ, loca densa arbustis. A λάσιος.

Λασκάζω, garrio, nugor, assentor. A seq. f. pro λακάζω.

ΛΑ'ΣΚΩ, loquor, forte a λακεῖν.

Λασαυροκακκαβον, edulium quoddam operosius & lautius. E seq. & κακκαβος.

Λάταυρος, ȣ, ὁ, hirsutus circa virilia, & quidem inprimis inter anum & scrotum. 2) insigniter mutoniatus. 3) fallax, impudicus. 4) cinædus. E λα vel λάσιος & ταῦρος, *pars veretri.*

Λαταγεῖν, strepitum s. sonitum edere, λάταξιν effusis. A seq.

Λατάγη, ἡ, idem quod λάταξ. Vox Sicula.

ΛΑ'ΤΑΞ, γος, ἡ, sonitus, qui fit inter cottabum, poculo in altum sublato, &, quod a potu reliquum est, in subiectam peluim proiiciendo. 2) amphibium quoddam.

Λατομεῖον, ȣ, τὸ, lapicidina. A λατόμος. V. λατόμιον.

Λατομέω, ῶ, f. ήσω, saxa cædo. Ab eod.

Λατόμημα, τὸ, saxum excisum, cæmentum. A præc.

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, incisus in lapides. Ab eod.

Λατομία, ας, ἡ, lapidicina. A λατόμος.

Λατομικὸς, ἡ, ὸν, ad lapides exscindendos pertinens. A seq.

Λατόμιον, ȣ, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λατόμος, ȣ, ὁ, lapicida. E λᾶς & τέμνω.

ΛΑ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, latus, *piscis.*

Λατρεία, ας, ἡ, seruitus, ministerium. 2) cultus religiosus, cultus dei. 3) eucharistiæ celebratio. A λατρεύω.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, seruitium, ministerium. 2) cultus. Ab eod.

Λατρεὺς, έως, ὁ, seruus, minister. Ab eod.

Λατρευτὴς, ȣ͂, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ἡ, ὸν, seruilis, οἱ ὁ. Ab eod.

Λατρεύω, f. εύσω, seruio, famulor. 2) religiose colo. 3) sacrifico. A seq.

Λάτρης, ȣ, ὁ, seruus, famulus, minister.

Λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, idem. A præc.

Λάτρον, ȣ, τὸ, merces seruientis. Ab eod.

Λατυπέω, ῶ, f. ήσω, lapides seco, cædo. 2) muros e lapidibus exstruo. A λατύπος.

Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur, scrobs. 2) terra figlina. 3) gypsum. Ab eod.

Λατύπος, ȣ, ὁ, qui tundit s. percutit lapides, lapicida. E λᾶς & τύπτω, *tundo, percutio.*

Λατύσσειν & λατύσσεσθαι, turbare, de piscium motu, qui aquam pinnis turbant. Oppian.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, ας, ἡ, guttur, gula.

Λαύρα, ας, ἡ, platea, vicus. 2) Græcitate noua, monasterium. A seq.

Λαῦρος, ρα, ρον, latus, multus, copiosus. V. λεῦρος.

Λαύρως, *Adu.* late. 2) abunde. A præc.

Λαυροστομέω, ῶ, f. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, blatero. Ex eod. & στόμα.

Λαφρία, ας, prædatrix. Epith. Mineruæ, quasi λαφυρία a λάφυρον.

Λαφυγμὸς, ȣ͂, ὁ, helluatio. A λαφύσσω.

Λάφυξις, εως, ἡ, idem, ab eod.

Λαφύκτης, ȣ, ὁ, liguritor, helluo. Ab eod.

Λαφυραγωγέω, ῶ, f. ήσω, spolio, prædor, diripio. A seq.

Λαφυραγωγὸς, ȣ͂, ὁ, prædator. E λάφυρα & ἄ.

Λαφυρεύω, f. εύσω, idem quod λαφυραγωγέω. A seq.

Λάφυρον, τὸ, apud Polyb. potestas prædandi in agro alieno, quæ datur publice, quod est ἐπικυρήττειν. 2) λάφυρα sunt spolia & cetera præda.

Λαφυροπωλεία, ας, ἡ, hastarium, Gl. Vet. subhastatio prædæ. A λαφυροπώλης.

Λαφυροπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus vbi spolia diuenduntur. Ab eod.

Λαφυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, spolia vel exuuias vendo. 2) sub hasta vendo, auctionor.

Λαφυροπώλης, ȣ, ὁ, spoliorum s. exuuiarum venditor. 2) qui captiuos vendit.

Λαφύσσω, vel λαφύττω, f. ξω, auide deglutio, vel bibo, lambo. 2) helluor, lurcor, consumo per luxum.

Λαφύσιος, ία, ιον, vorax, helluo. A præc.

Λαχαίνω, fodio, vt agros, hortos.

Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus consitus. 2) olerum collectio. A seq.

Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, olera produco. 2) oleris modo esui sum. A λάχανον.

Λαχανηρὸς,

Λαχανηρὸς, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.
Λαχανηφόρος, ε, ὁ, ἡ, olera ferens. Ex eod. & φέρω.
Λαχανίζομαι, f. ίσομαι, olera colligo, lego. Ab eod.
Λαχανισμὸς, ȣ, ὁ, olerum collectio. A præc.
Λάχανον, ȣ, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi olera venduntur. A λαχανοπώλης.
Λαχανοπωλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo.
Λαχανοπώλης, ȣ, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπωλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem.
Λαχανοπωλία, & εία, ἡ, venditio olerum.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus. E λ. & φαγεῖν.
Λαχανώδης, εος, ὁ, ἡ, oleraceus, qui ex olerum genere est. A λάχανον.
Λάχεια, ας, ἡ, fossu facilis. 2) breuis. A λαχαίνω.
Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, vna Parcarum. A λαγχάνω, fortior.
Λαχὴ, ῆς, ἡ, fossio, vel fors. Aeschyl. Ab eod. vel λαχαίνω.
ΛΑΧΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, pilorum densitas.
Λαχμὸς, ȣ, ὁ, sors. Gl. Vet. λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.
Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginosus, villosus, pilosus, hirsutus, hispidus. *A seq.
Λάχνη, ης, ἡ, lanugo. 2) pili, lanuginis modo molles. 3) pellis lanugine hirta, f. pellis hirsuta pilis mollioribus.
Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λεχναῖος. A præc.
Λαχνόομαι, ȣ̃μαι, comam alo, densam comam habeo, densos pilos &c. A λάχνη.
Λάχνος pro λαχνήεις, Suid.
Λαχνώδης, idem quod λαχανώδης.
Λάχος, εος, τὸ, sors. Pl. τὰ λάχη. A λαγχάνω.
Λαψάνη, ἡ, lapsana, herba, it. λαμψάνη.
ΛΑ'Ω, video. 2) volo. 3) fruor.
Λαώδης, εος, ὁ, ἡ, popularis. A λαός.
Λέα, ας, ἡ, vel λεᾶ, ᾶς, ἡ, lapis, quem textor inter texendum stamini appendit. Etym. Hesych. A λᾶς.
Λέαινα, ης, ἡ, leæna, lea. A λέων.
Λεαίνω, f. λεανῶ, læuigo, polio, complano. 2) comminuo. A λεῖος.
Λεάντειρα, ας, ἡ, læuigatrix. A præc.
Λεαντικὸς, ἡ, ὸν, læuigandi vim habens. Ab eod.
Λεαντικῶς, Adu. ad læuigandum apte. A pr.
Λεββαῖος, ȣ, ὁ, Lebbæus. Nomen Apostoli Ebr. Cordatus.
Λεβηρὶς, ίδος, ἡ, exuuiæ, pellis deposita, membrana siue senectus anguium deposita, vernatio, vernatio anguina. 2) cortex fabæ, pellicula fabæ. Hesych.
Λέβης, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus. 2) peluis.
Λεβητάριον, ȣ, τὸ, paruus lebes. Dim. præc.
Λεβητίζω, in lebetem conicio, coquo. Ab eod.
Λεβήτιον, ȣ, τὸ, v. λεβητάριον. Ab eod.
Λεβητοχάρων, lebetibus gaudens. E λέβης & χαίρω, gaudeo, cum allusione ad Charontem.
Λεβητώδης, εος, ὁ, ἡ, lebetis formam habens.
Λεβιανὸς, ȣ, ὁ, lebianus, piscis quidam. Athen.
Λεβίας, ȣ, ὁ, lebias, piscis.
Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.
Λέγνον, ȣ, τὸ, fimbria, quæ adsuitur extremæ vesti, vel virga in veste.
Λεγνόω, ῶ, vnde apud Hes. λεγνῶσαι, aor. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.
Λεγνώδης, εος, ὁ, ἡ, varius, variegatus, virgatus. Hesych. vbi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.
Λεγνωτὸς χιτὼν, tunica fimbriata, vel virgata. A λεγνόω.
Λέγω, f. λέξω, dico, aio, memoro. 2) numero, percenseo. 3) lego, colligo, deligo. λέγομαι, pass. dicor, deligor, recenseor. med. deligo, numero, percenseo, 2) dissero, loquor. 3) cubo, iaceo, dormio.
Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipsa actio agendi prædam. 2) præda. E λεία & ἐλασία.
Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Ex eod. & ἐλάτης.
Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ex iisd.
Λεία, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.
Λειαίνω, f. ανῶ, læuigo, polio, exæquo. A λεῖος. v. λεαίνω.
Λειάντειρα, ας, ἡ, quæ læuigat. A præc.
Λείβω, libo, fundo, stillo. λείβομαι, fluo, liquesco.
Λείβηθρον, ȣ, τὸ, riuus, aquæ ductus. 2) locus irriguus. A præc.
Λειεντερέω, ῶ, f. ήσω, laboro læuore seu fluxu intestinorum. E λεῖος & ἔντερον.
Λειεντερία, ας, ἡ, læuitas intestinorum, cibos incoctos elabi sinens. Ex iisd.
Λεΐζομαι, & Poët. ληΐζομαι, f. ίσομαι, prædor. A λεία.
Λεικνάριον, ȣ, τὸ, vannus paruus, Gl. Vet. A λεῖκνον. v. λίκνον.
Λεικνίζω, vanno, Gl. Vet. Ab eod.
Λεῖκνον, ȣ, τὸ, vannus, ventilabrum; quod & λίκνον.
Λειμακώδης, ες, prata habens f. pascua. A seq.
Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.
Λειμὰς, άδος, ἡ, idem & ab eod.
Λεῖμμα, ατος, τὸ, quod relictum est, reliquiæ. A λείπω.
Λειμόδωρον, ȣ, τὸ, limodorum, herba, fœnum Græcum suffocans.
Λειμὼν, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus. 2) pudendum muliebre apud Eurip. in Cycl.
Λειμωνήρης, εος, ὁ, ἡ, vt λειμωνήρης βοτάνη, herba pratensis. A præc.
Λειμωνία, ας, ἡ, anemones species. Ab eod.
Λειμωνιὰς, άδος, ἡ, pratensis. Ab eod.
Λειμωνιάτης λίθος, limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum smaragdo, dicta a pratensi virore. Ab eod.
Λειμώνιον, ȣ, τὸ, limonium, quibusdam beta silvestris. Ab eod.

Λειμώνιος, ία, ιον, pratensis. Ab eod.
Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratensis, vt λειμωνὶς πόα, herba pratensis. Ab eod.
Λειμωνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, prato similis, floridus, herbidus. Ex eod. & εἶδος.
Λειμωνόθε, λειμωνόθεν, *Adu.* e prato.
Λειόβατος, ε, ὁ, ἡ, leniter incedens. E λεῖος & βαίνω, *eo.*
Λειογένειος, ε, ὁ, ἡ, læue mentum habens. 2) tenui mollique barba præditus. Ex eod. & γένειον, *mentum.*
Λειοκάρηνος, ε, ὁ, ἡ, læue & glabrum caput habens. Ex eod. & κάρηνον, *caput.*
Λειόκαυλος, ε, ὁ, ἡ, læuem caulem habens, cui scapus est læuis.
Λειοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, θάλασσα, mare pacatum, non asperum fluctibus, sed quasi complanatum. E λεῖος & κῦμα.
Λειοντῆ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis. A λέων.
Λειοντομάχης, ὁ, ἡ, pugnans cum leone. Ex eod. & μάχομαι.
Λειοντοπάλης, ε, ὁ, idem. Ex eod. & πάλη, *lucta.*
Λειόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui læuibus est pedibus.
Λεῖος, λεία, λεῖον, læuis, non asper, glaber, planus. 2) procliuis, facilis. 3) tritura læuigatus. 4) minutim contusus. Hinc τὸ λεῖον, ε, læuor; item puluis.
Λειόστρακος, ε, ὁ, ἡ, læui testa intectus. E pr. & ὄστρακον, *testa.*
Λειόστρεια, ων, τὰ, ostreæ læues, ostrea non scabra. Ex eod. & ὄστρεον, seu ὄστρειον, *ostrea.*
Λειότης, ητος, ἡ, læuitas, læuor. Ab eod.
Λειοτριβέω, ῶ, f. ήσω, contero, contundo & comminuo, ita, vt læuigetur. A seq.
Λειοτριβὴς, έος, ὁ, ἡ, ita tritus & tusus, vt fit læuis. E λ. & τρίβω.
Λειοτριχεῖν, læui capillo præditum esse. λειοτριχεῖν ποιεῖ, pilos læuigat & expolit. Ex eod. & θρὶξ, *capillus.*
Λειεργέω, ῶ, expolio, læuigo, complano. Ex eod. & ἔργον.
Λειόφλοιος, ε, ὁ, ἡ, læuem, seu tactu mollem corticem habens.
Λειόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, læuia, non aspera, habens folia. Ex eod. & φύλλον, *folium.*
Λειόω, ῶ, f. ώσω, læuigo. Ab eod.
Λειπανδρεῖν, viris destitui, virorum inopia laborare. E λείπω & ἀνὴρ, *vir.*
Λειπανδρεῖον, ε, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda. A præc.
Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex iisd.
Λειπανθρωπία, ας, ἡ, penuria hominum. E λείπω & ἄνθρωπος.
Λειποβοτανέω, ῶ, herba seu gramine deficior, pabulo careo. Ex eod. & βοτάνη.
Λειπόγαμος, ε, ὁ, ἡ, qui nuptias reliquit. Ex eod. & γάμος.
Λειπογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, dentibus destitutus, qui dicuntur gnomones. Ex eod. & γνώμων.
Λειπογράμματος, ον, cui litera deest. Ex eod. & γράμμα.
Λειποδεὴς, έος, ὁ, ἡ, inops, egenus, pauper. 2) metus expers. Ex eod. & δέω, *egeo.*
Λειπόδερμος, ε, ὁ, cui deficit præputium s. cutis glandem tegens, apella. Gl. Vet. verpa. Ex eod. & δέρμα.
Λειποδρανέω, ῶ, viribus ad agendum destituor, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex eod. & δράω, *facio.*
Λειποθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo deficio s. deficior. A λειπόθυμος.
Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. Ab eod
Λειποθυμικῶς, *Adu.* cum animi deliquio. A pr.
Λειπόθυμος, ε, ὁ, ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
Λειπόκρεως, ω, ὁ, ἡ, cui caro deficit, non carnosus. Gl. Vet. λειπόκρεως, macilentus. E λείπω & κρέας, *caro.*
Λειπομαρτύριον, ε, τὸ, desertio testimonii dicendi. 2) actio in desertores testimonii.
Λειπόναυς, ὁ, qui nauem deserit.
Λειποναύτης, ε, ὁ, qui socios nautas deserit.
Λειποναύτιον, ε, τὸ, desertio sociorum naualium. 2) λειποναυτίε δίκη, lis, quæ intenditur desertoribus nauium, naualium sociorum, vel etiam certaminis naualis. A pr.
Λειπόνεως, ὁ, idem quod λειπόναυς.
Λειποπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui patrem deserit.
Λειποπυρίας, ε, ὁ, vt λειποπυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua simul externa frigent, interna vruntur. E λείπω & πῦρ, *ignis.*
Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex eod. & πώγων.
Λειπόσαρκος, ε, ὁ, ἡ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex eod. & σάρξ.
Λειποστρατεία, ας, ἡ, militiæ desertio.
Λειποστρατία, ας, ἡ, λειποστράτιον, ε, τὸ, idem.
Λειποστράτιος, ε, ὁ, ἡ, qui militiam deserit. Ex eod. & στρατός.
Λειποτακτέω, ῶ, f. ήσω, desero ordinem, desero stationem. A seq.
Λειποτάκτης, ε, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. E λείπω & τάσσω, *ordino.*
Λειποταξία, ας, ἡ, desertio ordinis, aut loci in acie. Ex eod. & τάξις, *ordo.*
Λειποταξίας, ε, ὁ, idem quod λειποτάκτης. Ex iisd.
Λειποτάξιον, ε, τὸ, idem quod λειποταξία.
Λειποτάξιος, v. λειποταξίας.
Λειποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animo linquor, animo deficior. Ex eod. & ψυχή.
Λειποψυχία, ας, ἡ, animi defectio. Ex iisd.
Λειποψυχώδης, εος, ὁ, ἡ, qualis est, qui deliquium animi patitur. quasi a λειπόψυχος.
Λειπυρικὸς, ἡ, ὸν, v. λειποπυρ.
Λείπω, f. ψω, linquo, relinquo, desero. 2) relinquo alicui aliquid. 3) desum, deficio, absum. λείπομαι, relinquor, superfum, superor, minor, posterior, inferior sum; deest mihi aliquid. perf. m. λέλοιπα. aor. 2. ἔλιπον, perf. pass. part. λελειμμένος, aor. 1. pass. λειφθείς.
Λείρινος, ίνη, ινον, liliaceus, e liliis factus. 2) lilio similis. 3) floridus, mollis, delicatus, formosus. A λείριον.

Λειριόεις

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus. 2) floridus. 3) suauis. 4) tener. Ab eod.
Λείριον, ου, τὸ, lilium. 2) flos narcissi. 3) flos quilibet. A seq.
Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, mollis: item pallidus. Hes. A λεῖος.
Λειρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui placido & miti adspectu est. E pr. & ὀφθ.
Λεισὸς, ἡ, ὸν, idem quod λῃϊσός. A λείζω.
Λεῖτον, ου, τὸ, publicum. A λεὼς vel λαὸς.
Λειτουργέω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo, inprimis, sumtibus in remp. faciendis, deinde 2) tropice, reipublicæ, quocumque modo, vita modesta & innoxia, liberis procreandis &c. prosum. 3) sacris operor in N. T. 4) apud Scriptores Eccl. munere ecclesiastico fungor, inprimis, cœnam sacram administro. A λειτουργός.
Λειτούργημα, ατος, τὸ, ministerium sacrum & ecclesiasticum. 2) tributi, militiæ præstatio. A pr.
Λειτουργία, ας, ἡ, ministerium s. munus publicum. 2) ministerium quoduis. 3) quoduis sacerdotum opus in sacris publicis. 2) administratio S. cœnæ. A λειτουργός.
Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, ministratorius, ad ministerium pertinens. 2) sacerdotalis. A pr.
Λειτουργὸς, οῦ, ὁ, qui munus publicum obit, vel præstat. 2) minister ecclesiæ. E λεῖτον & ἔργον.
Λειφαιμέω, ῶ, sanguine destituor, exsanguis & pallidus reddor. A seq.
Λείφαιμος, ου, ὁ, ἡ, cui sanguis deficit, pallidus & exsanguis. E λείπω & αἷμα.
Λειχάζω, fello, as, Gl. V. A λείχω.
Λειχὴν, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, summæ cutis asperitas, cum leni pruritu. 2) callus in equorum genibus. 2) herbæ species, lichenas sanans. Hinc
Λειχηνιάω, ῶ, impetigine laboro. A pr.
Λείχω, f. ξω, lambo, lingo.
Λειψανδρία, ας, ἡ, v. λειπανδρία.
Λειψανολόγος, ὁ, ἡ, reliquias colligens. E seq. & λέγω.
Λείψανον, ου, τὸ, reliquiæ, quod relictum est. A λείπω.
Λεῖψις, εως, ἡ, relictio. 2) penuria. Ab eod.
Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. E pr. & ὕδωρ, *aqua*.
Λειώδης, εος, ὁ, ἡ, læuis, planus. A λεῖος.
Λείωμα, ατος, τὸ, læuitas. 2) quod friando in puluerem redactum est. A λειόω.
Λείως, *Adu*. plane. 2) facile. 3) prorsus. A λεῖος.
Λείωσις, εως, ἡ, læuigatio. A λειόω.
Λεκανέος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens: quasi λεκανήφιλος, ap. Lucian. in Lexiph.
Λεκανάριον, ου, τὸ, patella. A seq.
Λεκάνη, ης, ἡ, peluis, catinus, patina.
Λεκανίδιον, τὸ, idem quod seq.
Λεκάνιον, ου, τὸ, patella, parua peluis, catinulus. Dim. a λεκάνη.
Λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανομαντεία, ἡ, diuinatio e pelui.
Λεκανόμαντις, εως, ὁ, ἡ, e pelui diuinans.
Λεκιθίτης, ου, ὁ, qui e vitello est, s. in quo vitelli sunt. A λέκιθος.
Λεκιθολαχανόπωλις, ἡ, femina pisa & olera vendens. Vox Comica.
Λεκιθοπώλης, ου, ὁ, qui pisa vendit.
Λεκιθόπωλις, ιδος, ἡ, femin. præc.
Λέκιθος, ου, ἡ, vitellus. 2) ὁ λέκιθος, pisum. 3) lens, cui cortex detracta. 4) pulmentum e leguminum farina.
Λεκιθώδης, εος, ὁ, ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens. 2) e farina leguminum confectus. A pr.
Λεκὶς ἴδος, ἡ, parua scutella. A λεκός.
Λεκίσκιον, ου, τὸ, idem. A seq.
Λεκίσκος, ου, ὁ, idem. A seq.
ΛΕΚΟ'Σ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, patina, scutella. Hesych. Pollux.
Λεκτέος, έα, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum est. A λέγω.
Λέκτης, ου, ὁ, dicentarius, Gl. V. A λέγω.
Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, orationi & sermoni accommodatus. 2) disertus, eloquens. Gl. Vet. λεκτικὸς, dicax. Ab eod.
Λεκτικῶς, *Adu*. proprie, vi vocis. A pr.
Λεκτὸς, ἡ, ὸν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici potest, qui in dictis, seu verbis consistit. Philox. λεκτὸν, dicibile. *Plur.* λεκτοὶ, delecti, principes. A λέγω.
Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, cubile. λέκτρονδε, *Adu.* ad lectum. A λέγω, *cubare facio.*
Λεκτροχαρὴς, ὲς, concubitu gaudens. Ex eod. & χαίρω.
Λέκυθος, ου, ὁ, idem quod λέκιθος.
Λεληθότως, *Adu*. latenter, clam, furtim. A λεληθὼς, quod est part. perf. med. a λανθάνω, *lateo*.
Λελογισμένως, *Adu*. prudenter, caute. A λελογισμένος, partic. perf. pass. a λογίζομαι.
Λελυμένως, *Adu*. leniter, lente, remisse, laxe. A λύω.
Λεμβάδιον, ου, τὸ, Dim. λέμβου.
Λέμβαρχος, ὁ, gubernator lembi, qui præest lembo.
Λέμβος, ου, ὁ, lembus, paruum nauigium.
Λεμβώδης, εος, ὁ, ἡ, lembo similis. A pr.
Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber. 2) cortex nondum detractus. 3) tunica plantæ, leguminis & similium. 4) tegmen. A λέπω.
ΛΕ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, Attice, mucosus, h. e. stolidus, demens. f. a λείβω, *fundo, stillo*.
Λέντιον, ου, τὸ, linteum. Vox Lat.
Λεξείδιον, vel λεξείδιον, ου, τὸ, vocula, verbum exquisitius. Dim. a λέξις.
Λεξείω, dicturio, Gl. Vet. A λέξω, *dicam*.
Λεξιθήρας, ου, ὁ, vocabulorum exquisitiorum captator, sophista. E θήρα, *venatio*.
Λεξιθηρέω, ῶ, verba aucupor, & capto. Ex iisdem.
Λεξιθηρία, ας, ἡ, verborum elegantiorum captatio. Ex iisd.
Λεξιθήρης, & per apoc. λεξιθήρ, ὁ, verborum exquisitorum captator, sophista. Ex iisd.
Λεξικογράφος, ου, ὁ, ἡ, Lexici scriptor.
Λεξικὸς, οῦ, ὁ, vocabula deinceps posita explicans. Hinc

Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, ȣ, sc. βιβλίον, liber, in quo vocabula deinceps posita explicantur, Lexicon, vocabularium. A seq.

Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus. 2) vocabulum, verbum. A λέγω.

Λεοντάγχωνος, ὁ, ἡ, leonem angendo perimens. A λεων & ἄγχω.

Λεοντέη, ης, & contr. λεοντῆ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis leonina, exuiæ leonis. A λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel λεόντειος, ȣ, ὁ, ἡ, leoninus, qui leonis est, qualis leonis est. Ab eod.

Λεοντηδὸν, *Adu.* more leonino. Ab eod.

Λεοντιαῖος, αία, αῖον, leoninus. Ab eod.

Λεοντιδεὺς, ίως, ὁ, pl. λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.

Λεοντικὴ, ῆς, ἡ, leontice, *herba.* Ab eod.

Λεόντιος, ία, ιον, leoninus. Ab eod.

Λεοντίσκος, ȣ, ὁ, paruus leo. Dim.

Λεοντόβοτος, ȣ, ὁ, ἡ, leones alens. E λέων & βόσκω, *pasco.*

Λεοντοδάμος, αντος, ὁ, leones domans, leonis domitor. Ex eod. & δαμάω, *domo.*

Λεοντόθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, leonino, id est, forti animo præditus.

Λεοντοκέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, caput leonis habens. Ex eod. & κεφαλὴ, *caput.*

Λεοντοκόμος, ȣ, ὁ, ἡ, leonum curator. Ex eod. & κομέω, *curo.*

Λεοντομιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, leonis mixtione genitus, vt λεοντομιγεῖς κύνες, canes, canum & leonum coitu geniti. Ex eod. & μίγνυμι.

Λεοντοπέταλον, ȣ, τὸ, leontopetalum, herba.

Λεοντοπόδιον, ȣ, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba.* Ex eod. & πὸς, *pes.*

Λεοντόπους, ȣν, leonis pedes habens.

Λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.

Λεοντοφόνος, ȣ, ὁ, ἡ, leonum interfector. λεοντόφονος, a leone occisus. Ex eod. & φένω, *occido.*

Λεοντοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, leonem ferens. Ex eod. & φέρω.

Λεοντοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, e leone natus. Ex eod. & φύω, *nascor.*

Λεοντόχλαινος, ȣ, ὁ, ἡ, pelle leonina indutus. Ex eod. & χλαῖνα.

Λεοντόψυχος, ον, fortissimus. Ex eod. & ψυχή.

Λεοντώδης, εος, ὁ, ἡ, leoninus, leoni similis, qualis est leonum. A λέων.

Λεοντωδῶς, *Adu.* more leonino. A pr.

Λεωργὸς, vid. λεωργός.

Λέπαδνον, ȣ, τὸ, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad iugum religatur, antilena. A λέπω.

Λεπαῖος, αία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, asper. 2) corticibus abundans. A λέπας, vel λέπος.

Λέπαργος, ȣ, ὁ, ἡ, albus. Eust. E λέπος & ἄργος, *albus.*

Λέπας, τὸ, rupes, mons, iugum. A λέπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, ostrea nata in petra. A præc.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, genus poculi, conchæ formam habens. Athen. A pr.

Λεπαστὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπίδιον, ȣ, τὸ, paruus cortex. 2) parua squama. 3) lancicula. Dim. a λεπίς.

Λεπιδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, squamæ formam habens. Ex eod. & εἶδος.

Λεπιδόχαλκος, ȣ, ὁ, æris squama.

Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, squamatus, squameus, squamosus. 2) piscis quidam. A λεπίς.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, putamen, vel squamam detraho. 2) pellem detraho. A seq.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, cortex, liber. 2) squama. 2) lamina. A λέπος.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex detractus. 2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπος, εος, τὸ, cortex, liber, qui detrahitur. 2) cortex plantam aut legumen ambiens, siliqua. 3) squama piscis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, asperitas cutis profundior cum pruritu, eam in squamas resoluens. A λεπρός.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, scabra, aspera. Ab eod.

Λεπράω, ῶ, scaber fio, scaber sum. A λέπρα.

Λεπριάω, ῶ, idem & ab eod.

Λεπρικὸς, ὴ, ὸν, ad lepram pertinens. 2) lepræ medens. Ab eod.

Λεπρὸς, ὰ, ὸν, scaber, asper. 2) leprosus, cuius cutis quasi in squamulas asperas resoluitur. Hinc τὸ λεπρὸν, ȣ, lepra. pro λεπηρὸς. A λεπω.

Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, scabrum reddo, velut squamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, ȣ̃μαι, lepra laboro. Ab eod.

Λεπρύνω, λεπρύνομαι, idem.

Λεπρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, leprosus, scaber. Ab eodem.

Λεπτακινὸς, ȣ, ὁ, tenuis, minusculus, minutulus. In Epigr. Philox. λεπτακίνης, gracilis. A λεπτός.

Λεπταλέος, έα, έον, tenuis, subtilis. Ab eod.

Λεπτεπίλεπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, valde gracilis, ex epigr.

Λεπτηγορέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque recenseo. Ex eod. & ἀγορέω.

Λεπτίζω, extenuo, attenuo. A λεπτός.

Λεπτοβαθὴς, εος, ὁ, ἡ, mediocriter profundus. Ex eod. & βάθος.

Λεπτόβλαστος, ȣ, ὁ, ἡ, tenuia germina edens. Ex eod. & βλαστάνω.

Λεπτοβόης, ȣ, ὁ, exilem & gracilem vocem habens. Ex eod. & βοή.

Λεπτόβυρσος, ον, tenuem pellem habens. Ex eod. & βύρσα.

Λεπτόγαιος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius solum tenue & non pingue est. E λ. & γαῖα.

Λεπτόγειος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. E λ. & γέα.

Λεπτόγεως, ω, ὁ, ἡ, idem. τὸ λεπτόγεων, tenuitas, sterilitas soli.

Λεπτογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, acutus, subtilis. E λ. & γνώμη.

Λεπτόγραμμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, minutis litteris seu lineis constans. E λ. & γράμμα, s. γραμμή.

Λεπτογραφος, ὁ, ἡ, tenuiter, subtiliter scribens.

λεπτόγραφος, ου, ὁ, ἡ, minutis & exiguis literis descriptus. E λ. & γράφω.
λεπτοδέρματος, ου, ὁ, ἡ, tenuem pellem seu cutem habens. E λ. & δέρμα.
λεπτόδερμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
λεπτοδερμία, ας, ἡ, corii tenuitas. A pr.
λεπτόδομος, ου, ὁ, ἡ, tenuiter ædificatus, e tenui materia structus. E λ. & δέμω.
λεπτοεπέω, ῶ, subtiliter dissero, minutissima quæque tracto. E λ. & ἔπος.
λεπτόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui tenui pilo s. capillo est.
λεπτόθριος, ου, ὁ, ἡ, tenuia habens folia. E λ. & θρίον, *folium*.
λεπτόϊνος, ου, ὁ, ἡ, tenues neruos seu exiles fibras habens. E λ. & ἶς, ἰνός, *neruus*.
λεπτοκάλαμος, epithet. arundinis tenuis.
λεπτόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, cuius fructus tenuis est.
λεπτοκάρυον, ου, τὸ, nux auellana.
λεπτόκαρφος, ου, ὁ, ἡ, festucam seu surculum tenuem habens.
λεπτόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui tenuem caulem, s. scapum habet.
λεπτόκνημος, ου, ὁ, ἡ, exiles tibias, ac suras, s. crura exilia habens. E λ. & κνήμη, *tibia*.
λεπτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, seu contundo, comminuo. E λ. & κόπτω.
λεπτολεσχὴς, έος, ὁ, ἡ, subtiliter & nimis scrupulose de re leuiori disputans. E λ. & λέσχη, *sermo*.
λεπτολεσχία, ας, ἡ, subtiles nugæ, subtilior de re leui disputatio. A pr.
λεπτολογέω, ῶ, f. ήσω, minuta & subtilia disputo, subtilius de re leui dissero, curiosius expono. A λεπτολόγος.
λεπτολόγημα, ατος, τὸ, idem quod sequens. A pr.
λεπτολογία, ας, ἡ, subtilior de rebus tenuibus disputatio. A λεπτολόγος.
λεπτολογιστὴς, οῦ, ὁ, nimis subtilis argutator.
λεπτολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui nimis subtiliter differit, item de rebus minutis. 2) argutus. 3) accuratus.
λεπτομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium, subtilitas. A seq.
λεπτομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tenues & exiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. E λ. & μέρος.
λεπτομέριμνος, ου, ὁ, ἡ, scrupulosus, anxius, Philox. in minutiis diligens. E λ. & μέριμνα, *cura*.
λεπτομερῶς, *Adu.* minutim, subtiliter, excutiendo & consectando minutissima quæque. A λεπτομερής.
λεπτόμητις, ιος, ἡ, prudens consilium. 2) animus cordatus.
λεπτόμιτος, ου, ὁ, ἡ, tenui licio s. filo textus.
λεπτομυθέω, subtiliter dissero, argutor.
λεπτὸν, οῦ, τὸ, minutus nummus. A λεπτός.
λεπτόνητος, ου, ὁ, ἡ, subtiliter netus, e stamine subtili textus. E λ. & νέω.
λεπτοποιέω, ῶ, extenuo, attenuo.
λεπτόπους, οδος, ὁ, ἡ, tenues & graciles pedes habens.
λεπτόπυγος, ου, ὁ, ἡ, tenues & exiles habens nates. E λ. & πυγὴ, *nates*.
λεπτόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, cui tenuis est radix. E λ. & ῥίζα.
λεπτόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, tenuiter fluens. E λ. & ῥέω, *fluo*.
λεπτὸς, ἡ, ὸν, tenuis, subtilis. 2) exiguus, paruus. 3) gracilis, macer. 4) rarus. 5) acutus, ingeniosus, argutus.
λεπτοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuia habens crura. E λ. & σκέλος.
λεπτόστομος, ον, tenue, angustum os habens. E λ. & στόμα.
λεπτόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, qui tenue & minutum semen habet. E λ. & σπέρμα.
λεπτοσύνη, ης, ἡ, tenuitas, gracilitas. A λεπτός.
λεπτοσύνθετος, ον, e subtili materia factus, subtilis, mollis.
λεπτοσχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuibus fissuris distinctus, tenuiter scissus, incisus, diffissus, vel scissilis. E λ. & σχίζω.
λεπτόσωμος, ὁ, ἡ, tenue corpus habens. E λ. & σῶμα.
λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, subtilitas. 2) gracilitas, macies. 3) argutia, subtilitas ingenii. A λεπτός.
λεπτοτομέω, in tenues partes seco. E λ. & τομή.
λεπτοτράχηλος, ον, gracilem ceruicem habens.
λεπτότριχος, ου, ὁ, ἡ, tenues & raros capillos, s. pilos habens. E λ. & θρίξ.
λεπτουργέω, ῶ, f. ήσω, subtilia opera conficio. 2) subtiliter partior, distinguo, exprimo, subtili ratione tracto. A λεπτουργός.
λεπτουργὴς, έος, ὁ, ἡ, subtili artificio factus. E λ. & ἔργον.
λεπτουργία, ας, ἡ, opus subtile. A seq.
λεπτουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, subtilium operum artifex. E λ. & ἔργον.
λεπτοϋφὴς, ὲς, subtiliter textus. E λ. & ὑφὴ, *textura*.
λεπτόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, tenuem corticem habens.
λεπτοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, tenuis, exilis, subtilis. E λ. & φύω, *nascor*.
λεπτόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, tenuia folia habens. E λ. & φύλλον, *folium*.
λεπτοφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A seq.
λεπτόφωνος, ον, tenuem & gracilem vocem habens. E λ. & φωνή.
λεπτόχειλος, ου, ὁ, ἡ, tenuia labra habens.
λεπτόχυλος, ου, ὁ, ἡ, qui tenuem habet succum, qui succi tenuis est.
λεπτόω, ῶ, pass. λεπτόομαι, οῦμαι, macer fio, macreo, Gl. V. A λεπτός.
λέπτυνις, ἡ, Proserpina, vel anima, ap. Lycoph. A λεπτύνω.
λέπτυνσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio. Ab eodem.
λεπτυντικὸς, ἡ, ὸν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A seq.
λεπτύνω, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo. λεπτύνομαι, macresco. A λεπτός.
λεπτυσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod λέπτυνσις.

Λεπτῶς, *Adu.* tenuiter, ſubtiliter. 2) accurate.

Λεπύριον, ȣ, τὸ p·ruus cortex, exiguum putamen, ſquamula. Dim. a λέπυρον.

Λεπυριόω, ῶ, f. ώσω, decortico, gluma libero, paleam expurgo. A pr.

Λεπυριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem quod λεπυρός. Ab eod.

Λέπυρον, ȣ, τὸ, cortex, teſta. A λέπω.

Λεπυρὸς, ρᾶ, ρὸν, corticoſus, ſquamoſus. A pr.

Λεπυρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem.

Λεπύχανον, ȣ, τὸ, gluma, folliculus, v. c. grani tritici, aut cepæ &c. A λέπω.

Λέπω, f. ψω, decortico, delibro, putamen vel ſquamam detraho. A λέπος, cortex.

Λεπώδης, εος, ὁ, ἡ, ſquamoſus, Gl. V. Ab eod.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A ſeq.

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam ſordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, f. άσω, Lesbiorum mores obſcenos imitor. A Λέσβιος.

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, femina obſcena. Ab eod.

Λεσβίζω, f. ίσ., F inf. λεσβιεῖν, *Att.* pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex inſula Lesbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, femina Lesbia. A ſeq.

Λέσβος, ȣ, ἡ, Lesbus, inſula maris Aegei.

Λεσχάζω, f. άσω, garrio, blatero, ſermocinor. A λέσχη.

Λεσχαίνω, idem ab eod.

Λεσχαῖος, ȣ, ἡ, confabulator. Heſ. A ſeq.

Λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio, crebra confabulatio. 2) futilis ſermo. 3) ſedes & locus, in quem homines de rebus philoſophicis, ſ. quibuscunque collocuturi conveniebant.

Λεσχηνεία, ας, ἡ, confabulatio. 2) loquacitas. 3) contumelia, conuicium, iniuria. A λεσχηνεύω.

Λεσχηνευτὴς, ȣ, ὁ, confabulator. A ſeq.

Λεσχηνεύω, f. εύσω, ſermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνόριος, ȣ, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod, ipſo lucente, ſeu interdiu, homines inter ſe confabulari ſolent. Quidam λεσχηνάριον, alii λεσχηκέριον, ſcribunt. Ab eod.

Λεσχηνῶται, diſcipuli, qui ſermonibus præceptoris interſunt. Ab eod.

Λεσχηρῶ, confabulor, ſermocinor. Heſ. Ab eodem.

Λεσχόμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, in confabulationibus pugnans. E λέσχη & μάχομαι.

Λευγαλέος, έα, έον, exitioſus, pernicioſus. 2) difficilis, grauis, moleſtus. 3) malus. 4) miſerabilis, ærumnoſus. 5) inualidus, item, tenuis, leuis, vilis. A λοιγός.

Λευγαλέως, *Adu.* grauiter, triſti animo. A pr.

Λευκαίνω, f. ανῶ, dealbo, candidum facio. λευκαίνομαι, dealbor, item albus ſ. candidus ſum, albeo, candeo, candico. A λευκός.

Λευκάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, albas vittas habens.

Λευκάλφιτος, ȣ, ὁ, ἡ, albam polentam ſ. farinam habens E λ. & ἄλφιτον.

Λευκάνανθα, ης, ἡ, ſpina alba.

Λευκάνθεμον, ȣ, τὸ, anthemidis ſpecies. E λ. & ἄνθος, *flos.*

Λευκανθὴς, ὲς, florem album habens. Ex iisd.

Λευκανθίζω, f. ίσω, candidus ſum, ſplendeo, 2) candidum reddo, dealbo.

Λευκανία, ας, ἡ, *Ion.* λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula, pro λαυκανία.

Λευκανίηνδε, *Adu.* ad gulam. A pr.

Λευκανιόθεν, *Adu.* ex gutture, ex imo gutture.

Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω.

Λευκαντὴς, ȣ, ὁ, dealbator, Gl. V. Ab eod.

Λευκαντικῶς, *Adu.* candide, ſpecie alba. A pr.

Λευκάργιλος, ȣ, ἡ, argilla candida.

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida. 2) clara. 3) leucas, herba. A λευκός.

Λευκασμὸς, ȣ, ὁ, dealbatio. 2) candor. Vet. L. A λευκαίνω.

Λεύκασπις, ιδος, ἡ, album clypeum habens.

Λευκαυγὴς, candidus cum ſplendore. E λ. & αὐγή.

Λευκαχάτης, ȣ, ὁ, ſc. λίθος, gemmæ ſpecies, achates albus.

Λευκερινεὸς, ȣ, ἡ, caprificus alba, ficus ſpecies.

Λευκέρυθρος, ον, ex albo & rubro mixtus.

Λευκερώδιος, ȣ, ὁ, η, ardea alba, ardeola.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba. 2) ſpartum. 3) vitiligo alba. A λευκός.

Λευκηπατίας, ȣ, ὁ, pallidus e vitio quodam hepatis. 2) timidus. E λ. & ἧπαρ.

Λευκήρετμος, ȣ, ὁ, ἡ, ſc. ναῦς, nauis albos remos habens. E λ. & ἐρετμός.

Λευκήρης, ες, albus. A λευκός.

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus, item ſparteus σχοινία λεύκινα. A λευκή.

Λεύκιππος, ȣ, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet.

Λευκίσκος, ȣ, ὁ, piſcis e mugilum genere. A λευκή.

Λευκίτης, ȣ, ὁ, candidus, apud Theocritum hircus dicitur λευκίτας, *Dor.* a colore. A λευκός.

Λευκοβραχίων, ὁ, ἡ, candida brachia habens.

Λευκόγαιος, ον, cuius terra alba eſt. E λ. & γαῖα.

Λευκόγειος, ȣ, vel *Attice* λευκόγεως, ω, ὁ, ἡ, id. & ex iisd.

Λευκογραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo, E λ. & γράφω.

Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ, leucographis, genus lapidis.

Λευκοδέρματος, ȣ, ὁ, ἡ, alba pelle amictus. E λ. & δέρμα, *pellis.*

Λευκοδίφθερος, ȣ, ὁ, ἡ, albis pellibus ſ. rhenonibus indutus. E λ. & διφθέρα.

Λευκοείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, candidatus, Gl. Vet. E λ. & εἷμα, *veſtis.*

Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matura, Ino. Λευκοθέαι, Nereides.

Λευκόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui candidos habet capillos, cui niuei ſunt pili.

Λευκοθώραξ, ὁ, candide loricatus.

Λευκόϊον, ȣ, τὸ, alba viola. E λ. & ἴον.

Λευκοΐνος, ον, e leucoio factus. A pr.

Λευκόκαρπος, ȣ, ὁ, albos fructus proferens.

Λευκοκαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius caulis eſt albus.

Λευκοκερας, album habens cornu. Heſ.

Λευκοκέφαλος,

Λευκοκέφαλος, ον, candidum caput habens. E λ. & κεφαλή.
Λευκόκομος, ε, ὁ, ἡ, cui candida eſt coma. E λ. & κόμη.
Λευκόκρας, candidum habens caput. Heſ.
Λευκόκυμα, ατος, τὸ, albicans fluctus.
Λευκοκύμων, ὁ, ἡ, ſpumans, epith. litoris. A præced.
Λευκόλιθος, ε, ὁ, ἡ, ex albo lapide factus.
Λευκόλινον, ε, τὸ, linum album.
Λευκολόφας, ὁ, idem quod ſq. E λ. & λόφος.
Λευκόλοφος, ε, ὁ, ἡ, albam criſtam habens.
Λευκομαινὶς, ίδος, ἡ, mæna candida, piſcis.
Λευκόμαλλος, ον, candidum vellus, ſ. albam lanam habens.
Λευκόμελας, αινα, αν, e nigro & albo mixtus.
Λευκομέτωπος, ε, ὁ, ἡ, candidam habens frontem. 2) candidus. E λ. & μέτωπον, *frons*.
Λευκομφάλιος, ficus ſpecies. E λ. & ὀμφαλός.
Λευκόνοτος, ε, ὁ, purus & candidus, i. e. ſiccus notus ſ. auſter, qui imbribus caret.
Λευκοόπωρος, ἡ, albeſcentes ſ. flaueſcentes fructus ferens. Epith. arboris. E λ. & ὀπώρα.
Λευκοπάρειος, ε, ὁ, ἡ, candidas genas habens. E λ. & παρειὰ, *gena*.
Λευκοπάρηος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Λευκοπάρυφος, ε, ὁ, ἡ, cuius veſtis album limbum, aut albos clauos habet. E λ. & παρυφή.
Λευκοπέταλος, gemma, quæ candorem niuis ex auro diſtinguit. Plin. E λ. & πέταλον.
Λευκόπετρον, ε, τὸ, rupes nuda a gramine, arboribus &c. Pl. λευκόπετρα. E λ. & πέτρος.
Λευκόπηχυς, εος, ὁ, ἡ, candidos habens cubitos.
Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens. E λ. & πλευρά.
Λευκοπληθὴς ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena. Ariſt. Ex λ. & πλῆθος.
Λευκοποίκιλος, ον, albas maculas, vel ſtrias &c. habens.
Λευκόπες, οδος, ὁ, ἡ, albos habens pedes.
Λευκόπρωκτος, ον, album habens podicem, i. e. mollis.
Λευκόπτερος, ε, ὁ, ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. E λ. & πτερόν.
Λευκόπυλος, ον, vid. λευκόπρωκτος. E λ. & πυγή.
Λευκόπωλος, ε, ὁ, ἡ, qui albis equis vtitur.
Λευκόπωρος, ον, vid. λευκοόπωρος.
Λευκόροδον, ε, τὸ, roſa alba ſ. candida. Philox.
Λευκόροδον, liguſtrum, ſaliunca.
Λευκὸς, ἡ, ὸν, albus, candidus. 2) limpidus. 3) dilucidus, perſpicuus. 4) fauſtus, felix. 5) iucundus. 6) ſerenus. 7) pinguis. 8) mollis, ignauus. 9) ſtupidus, tardus. 10) integer, purus.
Λευκόσαρκος, ε, ὁ, ἡ, candidam carnem habens. E pr. & σάρξ.
Λευκοστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, alba lana velatus. epith. ſupplicis, aut εἰρεσιώνης. E λ. & στέφω.
Λευκόστικτος, ε, ὁ, ἡ, albis maculis diſtinctus.
Λευκόσφυρος, ε, ὁ, ἡ, candidos, pulcros habens pedes. E λ. & σφύρον.

Λευκοσώματος, ον, albus, candidus. E λ. & σῶμα.
Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκός.
Λευκοτριχέω, ῶ, albos crines habeo. E λ. & θρίξ.
Λευκερὸς, ὸν, albam caudam habens. E λ & ὀρά.
Λευκοϋφὴς, ὲς, alba textura conſtans. 2) albus. E λ. & ὑφή.
Λευκοφαὴς, ὲς, albus adſpectu. E λ. & φάω, *luceo*.
Λευκόφαιος, ε, ὁ, ἡ, ex albo & fuſco mixtus.
Λευκόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, candidos ſeu albicantes oculos habens.
Λευκοφλεγματίας, ε, ὁ, vt λευκοφλεγματίας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis ſuperficiem alba pituita plenam extollit.
Λευκοφλεγματόω, hydrope leucophlegmatia laboro.
Λευκοφλεγματώδης, ες, laborans leucophlegmatia.
Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.
Λευκοφορέω, candida veſte vtor.
Λευκοφόρος, ε, ὁ, ἡ, albam ſ. candidam veſtem gerens. 2) albatus, candidatus. E λ. & φέρω.
Λεύκοφρυς, ὁ, ἡ, candida habens ſupercilia.
Λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam habens.
Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus & albus color.
Λευκόχροος, *contr.* λευκόχρες, ε, ὁ καὶ ἡ, albus, albicans. E λ. & χρόα, *color*.
Λευκόχρυσος, ε, ὁ, ἡ, ſc. λίθος, lapis aureus interueniente candida vena, Plin.
Λευκόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, qui candidam habet cutem.
Λευκόω, ῶ, f. ώσω, dealbo, album reddo. λελευκωμένος, perf. paſſ. part. dealbatus, albo colore inductus. A λευκός.
Λευκώλενος, ε, ὁ, ἡ, candidos habens lacertos. 2) formoſus. E λ. & ὠλένη.
Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod dealbatum eſt. 2) tabula albo colore inducta, quæ proponitur, velut in proſcriptione; vnde tabula proſcriptionis, album. 3) liber e tabulis gypſatis, qui & ipſe album dicitur: vnde 4) catalogi v. c. ſenatorum, equitum &c. 5) leges ipſæ, edicta. 6) album oui, albumen. 7) album oculorum, albugo. A λευκόω.
Λευκωματίζω, dealbo. A pr.
Λευκὼν, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.
Λευκώπης, ε, ὁ, albus adſpectu. E λ. & ὤψ.
Λευκωπίας, ε, ὁ, idem & ex iisd.
Λευκῶπις, ιδος, ἡ, femin. a λευκώπης.
Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum. 2) dealbatio. A λευκόω.
Λευρὸς, ρα, ρὸν, læuis, planus, æquus, de loco. A λεῖος.
Λεύσιμος, ε, ὁ, ἡ, δίκη, actio, qua quis ſit reus noxæ, cuius pœna lapidatio. A λεύω.
Λευσμὸς, ε, ὁ, lapidatio. Ab eod.
Λεύσσω, video, adſpicio.
Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator. 2) dignus, qui lapidetur, ſ. lapidibus obruatur. 3) qui mittitur iaculan-

iaculando sc. lapis. Aeschyl. s. fit iaculando, vt μόρος λευςής. A λεύω.

Λευςὸς, ή, ὸν, lapidatus. A pr. 2) visibilis. A λευσσω, cerno.

Λευχειμονέω, ῶ, f. ήσω, albis induor. 2) lætitiam sermone cultuue præ me fero. A sq.

Λευχείμων, ονος, ὁ, ἡ, candidatus, albam vestem gestans. E λ. & εἷμα.

Λευχηπατίας, vide λευκηπατίας.

Λεύω, f. εύσω, lapido, lapidibus obruo. λευσθεὶς aor. 1. pass. apud Hes. lapidatus. A λᾶς vel λᾶας, *lapis*.

Λεχαῖος, αία, αῖον, toris s. lectis exstruendis aptus. A λέχος, *lectus*.

Λεχεποίης, ferens herbas lectis & stibadiis idoneas, Acc. λεχεποίην, ap. Hom. E λέχος, *lectus*, & πόα, *herba*.

Λεχήρης, εος, ὁ, ἡ, lecto adfixus. A sq.

Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile. 2) concubitus, coitus. 3) nuptiæ. 4) vxor, ap. Poëtas. A λέχω, *cubare facio*.

Λέχοσδε, *Adu*. lectum versus, ad lectum.

Λέχριος, ία, ιον, obliquus. A sq.

ΛΕ'ΧΡΙΣ, *Adu*. oblique.

Λέχω vel λέχομαι, cubo, vel dormiendi, vel pariendi &c. caussa, vnde aor. 1. λέξασθαι, perf. λελοχυῖα.

Λεχὼ, όος, *contr*. οῦς, ἡ, puerpera. A λέχος.

Λεχῷος, ον, ad puerperium pertinens. A pr.

Λεχωῒς, ΐδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

Λεώβατος, ου, ἡ, sc. ὁδὸς, via publica & vehicularis. E λεὼς pro λαὸς, & βαίνω, *vado*.

Λεώδης, εος, ὁ, ἡ, vulgaris, Philox. A λεώς.

Λεωλογέω, ῶ, populum percenseo. E λεὼς & λέγω, *percenseo*.

Λέων, οντος, ὁ, leo. 2) piscis quidam. 3) serpens quidam. 4) astrum zodiaci. 5) morbus quidam, qui & elephantiasis. 6) saltatio quædam.

Λεωπατήτος, ου, ὁ καὶ ἡ, a populo calcatus. E λεὼς & πατέω, *calco*.

Λεωπέτρα, vel λειοπέτρα, ας, ἡ, petra plana & læuis, & nuda. E λεῖος & πέτρα.

Λεωπετρία, ἡ, idem & ex iisd. ap. τοὺς ό.

Λεωργὸς, οῦ, ὁ, hominum fabricator, opifex publicus. Epith. Promethei apud Aeschylum: it. audax, temerarius, Xen. E λεὼς & ἔργον. (Nisi præstat λαιωργὸς exarari & repeti a particula in compositis vsitata λα & λαι, quæ turpitudinem, improbitatem & sceleroſitatem significat.)

Λεὼς, ὼ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ, ἡ, quem suæ ciuitatis iure donant, ciuemque faciunt, quem aliqui vnum e suo populo, i. e. ciuem faciunt.

Λεωφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, populum s. populos ferens, via publica, via regia. Ex λεὼς pro λαὸς, & φέρω.

Λήγω, f. ξω, cesso, desino, finem facio. 2) cessare s. desinere facio.

Λήδανον, ου, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roscidum, quod e λήδῳ colligebatur in Arabia. A λῆδον.

Ληδάριον, ου, τὸ, vestis vilis, qualis æstate gestabatur. A λῆδος.

Λήδιον, vel ληδίον, & ληΐδιον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, ledon s. ladon, cisti genus.

Λῆδος, vel melius λῇδος, cum iota subscripto, εος, τὸ, vestis panni rari & detriti. v. ληϊδάριον.

Λήθαιος, & ληθαῖος, αία, αῖον, lethæus, obliuiosus, obliuionem inducens. A λήθη.

Ληθάνω, obliuisci facio. Ab eod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus, veternus.

Ληθαργικὸς, ή, ὸν, veterno laborans, lethargicus, veternosus. A λήθαργος.

Ληθαργίζω. f. ήσω, veterno laboro, dormiendi necessitate sum oppressus. Ab eod.

Λήθαργος, ου, ὁ, lethargus, veternus. Sed *adiect*. ὁ, ἡ, obliuiosus, e λήθη & ἀργὸς, *ignauus*.

Ληθεδανὸς, ή, ὸν, obliuionem inducens. A sq.

Ληθεδὼν, όνος, ἡ, obliuio, memoria abolita. A sq.

Λήθη, ης, ἡ, obliuio, memoria abolita. A λήθω.

Ληθικὸς, ή, ὸν, obliuionem inducens. A pr.

Λήθιος, ία, ιον, clandestinus. Hes. Ab eod.

Ληθομέριμνος, ον, curarum obliuionem inducens. Ex eod. & μέριμνα.

Ληθοσύνη, ης, ἡ, obliuio. A λήθη.

Ληθότης, ητος, ἡ, obliuio, Suid. Ab eod.

Λήθω, f. ήσω, lateo. λήθομαι, obliuiscor.

Ληιάδης, ου, ὁ, prædando captus, s. abductus, captiuus, Hes. A ληΐη.

Ληϊάνειρα, ας, ἡ, iniiciens viris mulierum amorem. Ex eod. & ἀνήρ.

Ληϊὰς, άδος, ἡ, captiua. Ab eod.

Ληϊβότειρα, ας, ἡ, quæ segetes depascit, & arua vastat. E λήϊον & βότειρα.

Ληϊβοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui segetem depascit. Ex eod. & β.

Ληϊβότης, ου, ὁ, idem, ex eod. & βόσκω.

Ληϊδάριον, ου, τὸ, vestis vilis, Dim. a λῇδος.

Ληΐδιος, ία, ιον, prædando captus. A ληΐς.

Ληΐζω, f. ίσω, prædor, depopulor. 2) eripio, rapio. 3) fortior, nanciscor. A sq.

Ληΐη, ης, ἡ, præda. Ion. pro λεία.

Λήϊον, ου, τὸ, seges. 2) triticum. 3) aruum segete consitum, campus segetum.

Ληΐς, ΐδος, ἡ, præda; etiam de rebus in præda acceptis, vnde ληΐδες, captiui. 2) magna pecoris copia & amplæ opes. A λεία.

Ληϊςὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A ληΐζω.

Ληϊςὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ληϊςὸς, ή, ὸν, prædando captus. 2) qui prædando capi seu adquiri potest. Ab eod.

Ληϊςοσάλπιγγες, dicti sunt Tyrrheni, quod prædones essent & primi tubas inuenissent. Hes. E ληϊςὴς & σάλπιγξ, *tuba*.

Ληϊςὺς, ύος, ἡ, prædatio, direptio. Ab eod.

Ληΐςωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator. 2) prædatorius, furtiuus. A ληΐζω.

Ληΐτις, ιδος, ἡ, prædatrix, Epith. Dianæ. A λεία.

Ληΐτὶς, ίδος, ἡ, bello capta mulier. Ab eodem.

Ληϊτάρχαι, ἡ, qui præerant sacrificiis. Hes. E sq. & ἀρχὴ, *principatus*.

Λήϊτον,

-τον, ȣ, τὸ, locus publicus, vbi magiſtratus conueniunt, curia. A ſq.

-τος, ȣ, ὁ, publicus. A λεῖτος.

-τȣργίω, ῶ, v. λειτȣργ. A ſq.

-τȣργὸς, ȣ, ὁ, vid. λειτȣργός. E λήϊτος & ἔργον.

-άω & ληκάομαι, opus Venereum facio. 2) ſ. percutio.

-έω, ῶ, ſono, reſono, vocem edo, loquor. 2) cum *med.* vt ληκάω. Hinc aliqui aor. 2. -λακον, vid. λακεῖν.

-τήριος, α, ον, deſinitus, terminatus, vndique finitus. Epith. inſulæ ap. Lycoph. A λήγω.

-υθίζω, f. ίσω, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur. 2) de oratione, exquiſitius compono & exorno, ampullor, ſeſquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

-ύθιον, parua lecythus, parua ampulla. Dem. Ab eod.

-υθισμὸς, ȣ, ὁ, cantus ſuauior, mollior, ſuauitas vocis. A ληκυθίζω.

-υθιστὴς, ȣ, ὁ, qui cauam vocem edit, ſc. qualem edunt vaſa caua, quum pulſantur. 2) qui molli & fracta voce canit, Heſ. Suid. Ab eodem.

-υθοποιὸς, ȣ, ὁ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. E λήκυθος & ποιέω.

-υθοπώλης, ȣ, ὁ, qui lecythos vendit.

-κυθος, ȣ, ὁ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia. 2) ampulla vnguentaria. 3) arcula pigmentaria. 4) pigmenta oratoria. 5) oratio, liber refertus pigmentis oratoriis.

-μα, ατος, τὸ, præſens animus, animus fortis viriliſque, fortitudo. 2) ſuperbia, animus tumidus. 3) voluntas, conſilium, decretum, propoſitum animi. 4) dignitas. A λάω, λῆμι, *volo*.

-μαλέος, έα, έον, gramioſus. 2) lippus. A λήμη.

-ματίας, ȣ, ὁ, præſenti & confidendi animo præditus. A λῆμα.

-ματιάω, ῶ, præſenti animo ſum. Ab eod.

-ματόω, ῶ, f. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

-μάω, ῶ, lippio, gramioſos oculos habeo A ſq.

-ήμη, ης, ἡ, gramia, ſordes oculorum, cum lacrima e pituita concreſcit. 2) lippitudo. 3) ſtupor.

-μία, ἡ, idem. Hipp.

-ῆμμα, ατος, τὸ, ſumtum, ſumtio, id quod accipitur. 2) munus, quo quis corrumpitur. 3) lucrum, reditus, qui alicunde capitur, ſ. honeſte, ſiue turpiter. 4) reditus. 5) *apud dialecticos*, ſumtio, adſumtio. 6) maior propoſitio. 7) titulus, argumentum diſputationis. 8) apophthegma. A λαμβάνω.

-ημματικὸς, ὴ, ὸν, occaſione apte & dextre vtens. A pr.

-ημμάτιον, ȣ, τὸ, propoſitio vel ſumtio parua. Dim. a λῆμμα.

-ήμνιος, ία, ιον, Lemnius. 2) maximus, *de malo aliquo*. A λῆμνος, *Lemnus*, inſula.

-ΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniſcus, faſciola e corona dependens. 2) linteamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λῆμνος, ȣ, ἡ, Lemnus, inſula, Vulcano ſacra. Λημνόθεν, e Lemno.

Λημότης, τος, ἡ, lippitudo ap. Schol. Ariſt. A λήμη.

Ληναὶ, ῶν, αἱ, Bacchæ, mulieres bacchantes. 2) Nymphæ, torcularium præſides. A ληνός.

Ληναΐζω, e Baccho furo, de poetis dicitur, in Bacchum carmen ſcribo &c. A pr.

Ληναϊκὸς ἀγὼν, ludi, Baccho Lenæo ſacri. Ab eodem.

Λήναιον, ȣ, τὸ, Plur. λήναια, Lenæa, ſolemnia in honorem Bacchi agitari ſolita. A ſq.

Ληναῖος, Lenæus Bacchus. A ληνός.

Ληναΐτης, ȣ, ὁ, vt ληναΐτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri. A ληναί.

Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, in quo Lenæa in honorem Bacchi agitabantur: quibuſdam idem eſt, qui Ianuarius noſter. A ληνός.

Ληνὶς, ίδος, ἡ, eadem, quæ ἰσοπέδη. Scribitur etiam λινὶς, male.

Ληνοβάτης, ȣ, ὁ, calcator, torculator, Gl. Vet. Ex ſq. & βαίνω, *calco*.

Ληνὸς, ȣ, ὁ, lacus præli torcularii, vbi vuarum ſuccus exprimitur, torcular. 2) lacus ſ. concauus locus in prato. 3) alueus, in quo farina ſubigitur. 4) locus concauus in curru, in quo ab aurigis reponebantur ſcuticæ. 5) mali nautici receptaculum. 6) canalis, aqualiculus. 7) eccleſia, *metaph*.

Λῆνος, εος, τὸ, lana.

Ληξιαρχικὸν, ȣ, τὸ, ſc. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inſcribebantur, qui iam ſuæ tutelæ facti erant, & habiles ſortiendis honoribus in rep. A ſq.

Ληξίαρχοι, ων, οἱ, magiſtratus Athenis, qui pueros ſuæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν inſcribebant. E λῆξις, *hereditas*, & ἀρχή, *magiſtratus*.

Ληξιπύρετος, ȣ, ὁ, ἡ, faciens ceſſare febrem. Ex λήγω & πυρετὸς, *febris*.

Λῆξις, εως, ἡ, ſortitio. 2) ſors, id, quod ſortitione obtingit. 3) conditio. 4) hereditas. 5) regio, locus. 6) dica. 7) ceſſatio, finis. 8) culmen, faſtigium. A λήχω pro λαγχάνω, *ſortior*, vel λήγω, *deſino*.

Ληπτέος, έα, έον, capiendus, petendus, ſumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, ſumendum, incipiendum eſt. ἐ τῇ ἑτέρᾳ (ſc. χειρὶ) ληπτέος, difficilis captu. A λαμβάνω.

Ληπτὴς, ȣ, & λήπτωρ, ῆρος, ὁ, qui capit, prehendit. Ab eod.

Ληπτικὸς, ὴ, ὸν, ad capiendum, ad accipiendum procliuis. Ab eod.

Ληπτὸς, ὴ, ὸν, captus. 2) perceptus. 3) qui capi poteſt.

Ληραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Ληρέω, ῶ, idem, & ab eod.

Λήρημα, ατος, τὸ, nugæ, deliramentum. A pr.

Λήρησις, εως, ἡ, idem.

Ληρολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, nugator.

Λῆρος, ȣ, ſeu pl. λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum. 2) nugax, nugator, vaniloquus.

Ληρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, deliro. E pr. & ᾠδὴ, *cantus*.
Ληρῴδης, εος, ὁ, ἡ, nugatorius, nugax. A λῆρος.
Ληρῳδία, ἡ, nugæ. A ληρῳδέω.
Ληρωδῶς, *Adu.* inepte, nugatorie. A ληρῴδης.
Λησιπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, ludi obliuionem inducens. Epith. Bacchi. al. λυσιπαίγμων. E λήθω & παῖγμα.
Λῆτις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *volo*.
Λησμονὴ, ης, ἡ, obliuio, Gl. Vet. A λήσμων.
Λυσμοσύνη, ης, ἡ, obliuio. A sq.
Λήσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obliuiosus, immemor. A λήθομαι, *obliuiscor*.
ΛΗΣΟΣ, ε, ὁ, stella splendida in spina scorpionis. Hesych.
Λῃστάρχης, ε, ὁ, princeps latronum. Ex λῃστὴς & ἀρχὴ, *principatus*.
Λῄσταρχος, ε, ὁ, idem & ex iisd.
Λῃστεία, ας, ἡ, latrocinium. A sq.
Λῃστεύω, f. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto viuo, prædando infesto, vasto, corrumpo. A λῃστής.
Λῃστήριον, ε, τὸ, prædonum receptaculum. 2) prædonum agmen. 3) latrocinium. Ab eodem.
Λῃστὴς, ε, ὁ, latro, prædo, prædator, pro ληϊστής.
Λῃστικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, ex rapto viuens. Hinc τὸ λῃστικὸν, ε, sc. σύστημα, agmen prædonum. A pr.
Λῃστικῶς, *Adu.* more prædonum. A pr.
Λῆστις, εως, ἡ, obliuio. A λήθομαι, *obliuiscor*.
Λῃστοκτόνος, ε, ὁ καὶ ἡ, prædonum interfector. E λῃστὴς & κτείνω, *interficio*.
Λῃστὸς, ἡ, ὸν, pro ληϊστός. A ληΐζω.
Λῃστοτροφέω, e præda alo. E pr. & τροφή.
Λῃστρικὸν, ε, τὸ, prædones, prædonum agmen. A λῃστής.
Λῃστρικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ab eod.
Λῃστρικῶς, *Adu.* prædonum more. A pr.
Λῃστρὶς, ίδος, ἡ, prædatrix. A λῃστής.
Λήταρχος, ὁ, sacerdos publicus, ap. Lycoph. E λήϊτον & ἀρχή.
Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ. A sq.
Λητογενὴς, ὲς, Latona natus. E Λητὼ & γένομαι.
Λητοΐδης, Latonæ filius. A sq.
Λητὼ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, Latona.
Λητωὶς, ίδος, ἡ, filia Latonæ. vt Λητωὶς κούρη, Diana. A pr.
Λητῷος, ε, ὁ, Latonius. Ab eod.
Λητῷον, templum Latonæ. A pr.
Λῆχμος vel ληχμὸς, ὁ, idem quod λῆξις & ab eod.
Λῆψις, εως, ἡ, acceptio. 2) captura, prehensio, captio. 3) impetus primus febris. 4) sumtio, seu adsumtio apud Dialecticos. A λαμβάνω.
ΛΙ, in compositione est pro λίαν, vt λα. Epicharmus etiam separatim vsus &c. Strabo.
Λιάζω, f. άσω, agito, iacto, turbo. 2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam. 3) separo. & 4) λιάζομαι, separo me, secedo, 5) egredior, exeo. 6) abeo, discedo. 7) eo, venio. 8) inclino, demitto me. 9) cœeo, claudor.
Λίαν, *Adu.* valde, admodum.
Λιανθὴς, ὲς, valde floridus, pulcherrimus. λι & ἄνθος.
Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, suauis, placidus, pro χλιαρός. A χλιαίνω.
Λίασμα, ατος, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum, pro χλίασμα. Ab eod.
Λιβάδιον, ε, τὸ, locus irriguus, pratum. 2) centaurium minus, herba. A λιβάς.
Λιβάζω, f. άσω, stillo, gutto. Ab eod.
Λιβανικὸς, ἡ, ὸν, tureus, tus referens. A λίβανος.
Λιβάνινος, idem, Gl. Vet. Ab eod.
Λαβανοκαΐα, ας, ἡ, q. d. vstio turis. Philox. atturatio. Ex eod. & καίω, *vro*.
Λιβανόμαντις, εος, ὁ καὶ ἡ, qui e ture incenso vaticinatur.
Λίβανος, ε, ὁ, proprie arbor turifera: reperitur tamen & pro ture. Reperitur & τὸ λίβανον & ἡ λιβάνη, sed apud recentiores.
Λιβανοφόρος, ε, ὁ, ἡ, turifer. E pr. & φέρω.
Λιβανόχροος, *contr.* λιβανόχρυς, ε, ὁ, ἡ, qui ture colore est. E λ. & χρόα, *color*.
Λιβανώδης, εος, ὁ, ἡ, tureus, tus referens, turis modo odoratus. A λίβανος.
Λιβανωτίζω, f. ίσω, tus adoleo. Strabo. A λιβανωτός.
Λιβανώτινος, η, ον, e ture factus. Ab eod.
Λιβανώτιον, ε, τὸ, Gl. V. Dim. a λιβανωτόν.
Λιβανωτὶς, ίδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix eius tus redolet.
Λιβανωτὸν, ε, τὸ, tus. Ab eod.
Λιβανωτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, tus vendo.
Λιβανωτοπώλης, ε, ὁ, qui tus vendit.
Λιβανωτὸς, ε, ὁ, tus. 2) turibulum. A λίβανος.
Λιβανωτοφόρος, ε, ὁ, ἡ, turifer. E pr. & φέρω.
Λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta turea. Ab eod.
Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, vligo. A λείβω.
Λίβηθρον, ε, τὸ, aquæductus, fossa. Ab eod.
Λιβηρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, stillans. Ab eod.
Λιβόνοτος, ε, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Austrum spirans. E λὶψ & νότος.
Λίβον, τὸ, libum. Vox lat.
Λίβος, εος, τὸ, gutta, stilla, destillatio humoris ex oculis. 2) libum, ap. Athen. vox latina. A λίβω.
Λιβοφοῖνιξ, ὁ, idem qui λιβόνοτος. E λ. & φ.
Λιβρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. 2) tenebricosus, niger. A λείβω.
Λιβύη, ης, ἡ, Libya, regio Africæ, Africa. A λίβος.
Λιβυκὸς, ἡ, ὸν, Africus, Libycus. A pr.
Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica nauis.
Λίβυρνον, ε, τὸ, Liburnum, species nauigioli.
Λίβυς, υος, ἡ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus. A λὶψ, *Africus, ventus*.
Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyca, Punica. 2) femina Libya. A pr.
Λιβυστικὸς, ἡ, ὸν, Libycus. Ab eod.
Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca. Ab eod.
Λιβυφοῖνιξ, ὁ, Carthaginiensis.
Λίβω, libo, stillo. Hesych. A λείβω.
Λίγα, *Adu.* cum stridore, argute, clare. Pr λιγέα, a λιγύς.
Λιγαίνω, stridulum & argutum sono. 2) clar prædico, de præconibus; vehementer ge mo & similia. Ab eod.

Λιγγύριον

γγύριον, τὸ, pro λυγκύριον, electrum, lyncurium.

ΙΓΓΩ. ſtrideo, ſtridorem edo, ponitur ob Homeri λίγξεν, aor. 1.

γδα, ἡ, idem quod λίγδος.

ΙΓΔΗΝ, *Adu.* ſtrictim, in ſuperficie tantum, non profunde. 2) leniter.

ΙΓΔΟΣ, ȣ, ὁ, pila, mortarium. 2) fornacula, in qua metalla conflantur.

γέως, *Adu.* idem quod λίγα. A λιγύς.

ίγνα, τὰ, veſtis partes quædam interiores, Pollux. At Philox. λίγνον, bandum.

ιγνυόεις, όεσσα, όεν, fuliginoſus. A ſeq.

γνὺς, ύος, ὁ, fuligo. 2) fumus. 3) flamma.

ιγνυώδης, εος, ὁ, ἡ, fuliginoſus. A pr.

ιγνωτὸς, pingui ſimilis. λιγνωτὰ, Nicand. vbi Schol. λιπώδη. A λείχω.

ιγυηχὴς, έος, ὁ, ἡ, ſtridens, clare reſonans, argutum tinniens. E λιγὺς & ἠχέω, *ſono.*

ιγύθροος, *contr.* λιγύθρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

ιγύμολπος, ȣ, ὁ, ἡ, ſuauiter canens. E λ. & μολπὴ, *cantus.*

ιγύμυθος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſtridula voce loquitur.

ιγυπνείων, οντος, ὁ, dulce ſpirans, argutum ſeu ſtridulum flatu ſonum reddens. E λ. & πνείω pro πνέω, *ſpiro.*

ιγύπνοος, λιγύπνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, idem. E λ. & πνοὴ, *ſpiratio.*

ιγυπτέρυγος, ον, alis ſtridens. E λ. & πτέρυξ.

ιγυρίζω, f. ίσω, argute, item ſuauiter cano. A λιγυρός.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ȣ, τὸ, pro λυγκύριον. A pr. quia ibi reperitur.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, argutum ſonans.

Λιγυρόπνοος, *contr.* λιγυρόπνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, ſtridulum ſpirans. E ſq. & πνοή.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtridulus, argutus, argutum ſtridens. 2) canorus. 3) iucundus. A λιγύς.

Λιγύς, εῖα, ὺ, idem, A λίγγω.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ, ἡ, Ligur.

Λιγυσικὸς, ἡ, ὸν, Liguſticus. A pr.

Λίγυσις, ιδος, ἡ, femina Ligur, ſ. Liguſtica. Ab eod.

Λιγύφθογγος, ὁ, ἡ, ſtridulam, ſ. ſuauem vocem habens.

Λιγύφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. E λ. & φωνή.

Λιθάζω, f. άσω, proprie, in lapidem conuertor. 2) lapides iacio, lapido, lapidibus obruo. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus. 2) locus aſper. 3) petra lubrica vel aſpera. 4) *Adiect.* lapidoſus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ȣ, ἡ, ſpuma argenti. 2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδιον, ȣ, τὸ, lapillus, gemma. Gloſſ. Vet. Dim. a ſeq.

Λιθάριον, ȣ, τὸ, lapillus. Philoxenus: λιθάριον, gemma. Dim. a λίθος.

Λιθὰς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθασὴς, ȣ̃, ὁ, lapidator. Philox. A λιθάζω.

Λιθεία, ας, ἡ, materia lapidum & ſaxorum ad ædificandum. al. λιθία. A ſq.

Λίθειος, εία, ειον, vel λίθειος, ȣ, ὁ, ἡ, lapideus, ſaxeus. Ab λίθος.

Λίθεος, έα, εον, vel λίθεος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Λιθία, ας, ἡ, idem quod λιθεία. A pr.

Λιθιακὸς, vnde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatio in veſica. Gl. Vet. calculoſitas. 2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A ſeq.

Λιθιάω, ῶ, f. άσω, calculo laboro. Part. λιθιῶν, calculoſus. Philox.

Λιθίδιον, ȣ, τὸ, lapillus. Dim. a λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθινος, ȣ, ὁ, ἡ, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθίνως, *Adu.* modo lapidis vel ſaxi. A pr.

Λιθὶς, ίδος, ἡ, lapillus. Dim. a λίθος.

Λιθόβλητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lapidibus petitus, lapidibus obrutus.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapido, lapidibus peto, lapidibus obruo. A λιθοβόλος.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. Ab eod.

Λιθοβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, lapidibus iaculans, lapidibus petens. E λ. & βάλλω, *iacio.*

Λιθογλύπτης, ȣ, ὁ, lapicida, ſcalptor.

Λιθογλυφὴς, έος, ὁ, ἡ, in lapide inſculptus. Ex λ. & γλύφω, *ſcalpo.*

Λιθογλύφος, ȣ, ὁ, qui lapides ſculpit, ſtatuarius, ſculptor marmorarius, Philox.

Λιθόδενδρον, ȣ, τὸ, corallium. Ex iiſd.

Λιθοδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. Gorgonis, quaſi lapideo adſpectu, qui vim habeat conuertendi in lapides. E λ. & δέρκω, *video.*

Λιθόδερμος, ȣ, ὁ, ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritie ad lapidem accedente munitus. E λ. & δέρμα, *corium.*

Λιθοδόμητος, ον, e ſaxo ſtructus. E λ. & δομέω.

Λιθοδόμος, ȣ, ὁ, faber lapidarius, qui e lapidibus ædificia ſtruere nouit. E λ. & δέμω, *ædifico.*

Λιθοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lapidis ſpeciem ſ. formam habens. E λ. & εἶδος.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem, aut lapide frango.

Λιθοκάρδιος, ȣ, ὁ, ἡ, immiſericors, durus. E λ. & καρδία.

Λιθοκέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, lapideum & durum caput habens. E λ. & κεφαλή.

Λιθοκόλλα, ης, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur.

Λιθοκόλλητος, ȣ, ὁ, ἡ, e lapidibus conglutinatus & compactus. 2) cui lapides pretioſi adglutinati ſunt. 3) gemmis & lapidibus diſtinctus, pictus.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapidis. Suidæ, ἡ ἐκ λίθων βολὴ, percuſſio, quæ fit lapidibus coniectis. 2) labor lapicidæ. A ſeq.

Λιθοκόπος, ȣ, ὁ, lapicida. E λ. & κόπτω.

Λιθοκτονία, ἡ, lapidatio. E λ. & κτείνω.

Λιθολευσέω, ῶ, lapido. Suid. A ſeq.

Λιθολεύσης, ȣ, ὁ, lapidator. A λιθολεύω.

Λιθόλευστος, ȣ, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus. 2) per lapidationem factus. A ſq.

Λιθολεύω, lapido. Vet. Lex.

Λιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides colligo, idoneos lapides ſeligo. A λιθολόγος.

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium e lectis lapidibus extructum, ſtrues lapidum. A pr.

Λιθολόγις,

Λιθολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui lapides legit, f. colligit, f. feligit idoneos, ædificator. Ex λ. & λέγω.

Λιθομότης, ȣ, ὁ, qui iurat in lapide, i. e. ad tribunal, quod λίθος vocatur. v. in λίθος. fed rectius fcr. λιθωμότης.

Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, faxa, cæmenta. E λ. & μύλη, mola.

Λιθόξεστος, ον, e lapide fcalptus.

Λιθοξοεῖον, εἰȣ, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. A λιθοξόος.

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, inftrumentum radendis aut fcalpendis lapidibus idoneum. A feq.

Λιθοξόος, ȣ, ὁ, qui lapides fcalpit f. polit, aut radendo complanat. E λ. & ξέω, rado, polio.

Λιθοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, calculum gignens, faxificus. E λ. & ποιέω.

Λιθοπρίστης, ȣ, ὁ, qui lapides, marmor fecat. Gl. Vet. ferrarius lapidarius.

Λιθόῤῥινος, ȣ, ὁ, ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus. epith. teftudinum.

Λίθος, ȣ, ὁ, vel ἡ, lapis, faxum. 2) lapis pretiofus, gemma. 3) ara, item tribunal e faxo, inprimis, quod Athenis in templo erat.

Λιθοσόος, vel λιθοσσόος, ȣ, ὁ, lapidum iactu fugans. 2) lapidator, lapides iaciens. E λ. & σόω, in fugam coniicio.

Λιθοσπαδὴς, ὲς, e lapide ftructus. E λ. & σπάω, traho.

Λιθόσπερμον, ȣ, τὸ, lithofpermum, herba, quæ fic dicitur ob feminis duritiem. E λ. & σπέρμα.

Λιθοστεγὴς, ὲς, lapide tectus, e lapide ftructus. E λ. & στέγος, tectum.

Λιθόστρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, lapidibus ftratus.

Λιθόστρωτον, τὸ, fubft. fc. ἔδαφος, pauimentum teffelatum, ftratum marmoreis fegmentis. A pr.

Λιθοτομεῖον, εἰȣ, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. A λιθοτόμος.

Λιθοτομέω, f. ήσω, lapides exfcindo. Ab eod.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. Ab eod.

Λιθοτόμος, ȣ, ὁ, lapicida, cæmentarius. 2) chirurgus, calculum exfcindens. E λ. & τέμνω.

Λιθότομος, ȣ, ὁ, fectus e lapide, vel incifus a lapide. Ex iisd.

Λιθοτράχηλος, ȣ, ὁ, ἡ, duram, rigidam habens ceruicem.

Λιθοτριβικὴ, ῆς, ἡ, fc. τέχνη, ars lapides poliendi ad operum ornamenta. E λ. & τριβὴ, tritus.

Λιθουλκέω, ῶ, lapides traho, extraho. A fq.

Λιθουλκὸς, ȣ, ὁ, ἡ, lapides extrahens. E λ. & ἕλκω, traho.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro. 2) in lapidem conuerto. A λιθουργός.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθουργικὸς, ἡ, ὸν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργικὴ, ῆς, fc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθούργιον, ȣ, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθουργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui lapides cædit, elaborat, fcalpit, lapidarius, Gl. Vet. E λ. & ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, f. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A fq.

Λιθοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, lapides ferens f. portans. λιθοφόρος fc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. E λ. & φέρω.

Λιθόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem verto, lapidem reddo. λιθόομαι, ȣμαι, lapidefco. A λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ, ἡ, lapidofus, faxofus. A eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, faxofitas, faxea durities. A p.

Λίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem, f. in naturam faxeam. A λιθόω.

Λικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, euanno, ventilabro purgo. 2) cribro. A λικμός.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A pr.

Λικμητήριον, ȣ, τὸ, ventilabrum, vannus, qu frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητρὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, ȣ, ὁ, idem qui λικμητήρ. Ab eod.

Λικμητικὸς, ἡ, ὸν, ad ventilandum factus. Ab eod.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, & ab eod.

Λικμίζω, trituro, Hef. A feq.

Λικμὸς, ȣ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, vid. λικνοφόρος. E pr. & φέρω.

Λικνάριον, ȣ, τὸ, vannulus, Gl. Vet. A λίκνον.

Λικνίζω, vanno. Gl. Vet. Ab eod.

Λικνίτης, ȣ, ὁ, Bacchi epith. ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis. Hef. (Sed eccui latet vannus myftica Bacchi?)

Λικνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vanno fimilis. 2) fordidus. E feq. & εἶδος, forma.

Λίκνον, ȣ, τὸ, vannus. 2) cribrum. 3) cunabula. Gl. V. cunæ.

Λικνοφορέω, ῶ, vannum gefto. A feq.

Λικνοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vannum geftat in Bacchicis facris. E λ. & φέρω.

Λικριφὶς, Adu. oblique, ex obliquo. A λέχρις.

Λίκτης, ȣ, ὁ, linctor, Gl. Vet. A λείχω.

Λιλαίομαι, cupio, appeto, defidero.

Λιμαγχέω, ῶ, inedia neco. E λιμὸς & ἄγχω.

Λιμαγχικὸς, ἡ, ὸν, fame vexans. A pr.

Λιμαγχονάω, έω, ῶ, fame neco. 2) fame ango & adfligo.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.

Λιμακώδης, εος, ὁ, ἡ, herbidus, humidus. Hippocr. A λείμαξ.

Λιμβρὸς, ὰ, ὸν, obfcurus, tenebrofus. Hef. Suid. A λιβρός.

Λιμενάρχης, ȣ, ὁ, ἡ, portus f. portuum præfectus, cuftos, Gl. Vet. portitor. E λιμὴν & ἀρχή.

Λιμεναρχία, ας, ἡ, portus præfectura, cuftodia. A præc.

Λιμενηόχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui portum tenet. Ex eod. & ἔχω. v. feq.

Λιμενήοχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui portu continetur.

Λιμενίζω, f. ίσω, recipio, colloco in portu. paff. f. med. fum in portu. A λιμήν.

Λιμένιον, ȣ, τὸ, paruus portus. Dim. ab eod.

Λιμενίσκος, ȣ, ὁ, idem ab eod.

Λιμενίτης,

μενίτης, ε, ὁ, in portu verſans, qui portum incolit. Fem. λιμενῖτις. Ab eod.

μενοειδὴς, ίος, ὁ, ἡ, portui ſimilis, portuoſus. E λ. & εἶδος *forma*.

μενορμίτης, ε, ὁ, qui ad portum applicat, vel applicatur. E λ. & ὁρμίζω.

μενοσκόπος, ε, ὁ, ἡ, portuum inſpector.

μενοφυλακία, ας, ἡ, portuum cuſtodia,

μενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus ſ. portuum cuſtos.

μὴν, ένος, ὁ, portus.

μηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.

μνα, *Dor*. pro λίμνη, mare. Soph.

μνάζω, f. άσω, ſtagno. reſtagno. 2) ſtagnare facio. A λίμνη.

μναῖος, αία, αῖον, paluſter, lacuſter. Ab eod. At λιμναῖος Bacchus, a λίμναι, loco Atticæ.

μνάκις, ίδος, ἡ, paluſtris. Epith. Nympharum. Ab eod.

μνὰς, άδος, ἡ, paluſtris. A λίμνη.

μνασία, ἡ, ſtagnatio, ſtagnum. A λιμνάζω.

μνᾶτις, *Dor*. pro λιμνῆτις, paluſtris. A ſeq.

λίμνη, ης, ἡ, palus, ſtagnum, lacus. 2) mare, etiam oceanus. At λίμναι, locus Atticæ.

μνήτης, ε, ὁ, idem quod λιμναῖος.

μνῆτις, ιδος, ἡ, paluſtris. A pr.

μνοειδῶς, *Adu*. ſpecie latus. E λίμνη & εἶδος.

μνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris inſtar.

μνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui λίμναι dicebatur. Heſych. E λίμναι & μάχομαι.

μνόστρεα, ων, τὰ, oſtrea paluſtria. Ex eod. & ὄστρεον, *oſtreum*.

μνοσώματος, ον, Epith. piſcis paluſtris.

λιμνεργὴς, ε, ὁ, ἡ, qui circa paludes opus facit. E λ. & ἔργον.

λιμνοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, in palude ſ. ſtagno natus. Ex λ. & φύω, *naſcor*.

λιμνοχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, paludibus gaudens, qui in palude viuit. Ex λ. & χαίρω.

λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens. A pr.

λιμνόω, f. ώσω, ſtagno obruo, A λίμνη.

λιμνώδης, εος, ὁ, ἡ, paludoſus, paludem imitans. Ab eod.

λιμοδωριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant. vt Dorienſes e Peloponneſo, qui Rhodum & Cnidum incoluerunt; Heſ. A λιμὸς & Δωριεὺς, *Dorienſis*.

λιμοδωριεω, fame compulſus aliquo commigro. Vet. Lex. A pr.

λιμοθνὴς, ὁ, ἡ, fame mortuus. Ex eod. & θνήσκω.

λιμοκίμβιξ, κος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem vſque parcus eſt.

λιμοκτονέω, ῶ, fame eneco. A λιμοκτόνος.

λιμοκτονία, ας, ἡ, q. d. interemptio per famem. ſumma fames, ſumma eſuritio. 2) abſtinentia ab omni cibo. A ſeq.

λιμοκτόνος, ε, ὁ, ἡ, fame necans, famem mortiferam afferens. E λιμὸς & κτείνω.

λιμόξηρος, ε, ὁ, ἡ, famelicus, Gl. Vet.

λιμοξήρως, famelice, Philox. A pr.

λιμὸς, ε, ὁ, fames.

λιμοφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ſeq. & ex iisd. Gen. plur. poët. λιμοφορήων, in Epigr. pro λιμοφορέων.

λιμοφόρος, ε, ὁ, ἡ, famem afferens. E λ. & φέρω.

λιμόψωρος, ε, ὁ, ſcabies e fame orta, ſiue, qua homines iumentaque in fame & victu ſordido corripiuntur. Polyb. E λ. & ψώρα.

λιμπάνω, linquo. A λείπω.

λιμφεύω, f. εύσω, fallo, decipio. A ſeq.

ΛΙΜΦΟΣ, ε, ὁ, ſycophanta, delator. Heſych.

λιμώδης, εος, ὁ, ἡ, famelicus, fame laboro. A λιμός.

λιμώττω, eſurio, fame laboro. Ab eod.

λιναγρέτης, & λιναγέρτης ε, ὁ, piſcator. E λίνον & ἀγρ.

λιναῖος, lino factus. Vet. Lex. A λίνον.

λινάριον, ε, τὸ, funiculus, paruum filum, Vet. Lex. 2) rete, Euſt. Dim. ab eod.

ΛΙ'ΝΔΟΜΑΙ, certo, curſu ſc.

λίνεος, έα, εον, *contr*. λινῦς, ῆ, ῦν, & λίνειος, lineus. Ab eod.

λινεργὴς, έος, ὁ, ἡ, e lino factus. Ex λ. & ἔργον.

ΛΙΝΕΤΣ, έως, ὁ, mugil, piſcis. Heſych.

λινίσκος, ε, ὁ, paruum filum lineum, funiculus. Vet. Lex. Dim. a λίνον.

λινόδεσμος, ε, ὁ, ἡ, e lino vinculum habens. 2) *Subſt*. vinculum lineum.

λινόδετος, ε, ὁ, ἡ, lino vinctus.

λινόδρυς, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triſſago. Dioſc.

λινόζωστις, herba mercurialis. Dioſc.

λινοθώρηξ, ηκος, ὁ, ἡ, lineum thoracem habens.

λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ſtipula. οἱ ό. Ioſ. 2, 6.

λινόκλωστος, ε, ὁ, ἡ, e lino netus. E λ. & κλώθω, *neo*.

λινόκροκος, ε, ὁ, ἡ, e lino textus. E λ. & κρόκη.

λίνον, ε, τὸ, linum. 2) filum lineum. 3) filum quoduis, vt lanæ, lana ipſa. ap. Nic. 4) chorda citharæ. 5) rete. 6) linea piſcatoria. 7) textum e lino. 8) linteum velum.

λινόπεπλος, ε, ὁ, ἡ, lineam veſtem indutus.

λινοπλὴξ, ος, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. Epith. piſcis Superl. λινοπληγέστατος. Dicitur etiam tropice pro φρενοπλὴξ. Heſ. E λ. & πλήσσω.

λινοπλόκος, ε, ὁ, ἡ, retia texens, piſcator. Gl. V. linarius. E λ. & πλέκω.

λινοπλύνης, ε, ὁ, q. d. lini lotor, piſcator. A λ. & πλύνω.

λινοποιὸς, ε, ὁ, linarius, Gl. V. E λ. & ποιέω.

λινοπόρος, ε, ὁ, ἡ, per linum tranſiens, per velum tranſiens.

λινοπτάζω, retia ſpecto, defixos in retia oculos habeo, Heſych. A λινόπτης.

λινοπτάω, ῶ, & λινοπτάομαι, ῶμαι, idem.

λινόπτερος, ε, ὁ, ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Epith. nauis. E λ. & πτερὸν, *ala*.

λινόπτης, ε, ὁ, qui retia ſeruat. Ex λ. & ὄπτομαι.

λινοῤῥαφὴς, ὲς, e lino ſutus. E λ. & ῥάπτω.

λῖνος, ε, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

λινόσπερμος,

Λινόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, q. d. lineam, i. e. e lino carnem habens, tenuis & mollis. E λ. & σάρξ.

Λινόσκαρτον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum vtebantur. Theophr.

Λινόσπερμον, ου, τὸ, lini semen, Gl. V. E. λ. & σπέρμα.

Λινοστασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λινᾶ, retia, & ἵστημι.

Λινοστατέω, ῶ, retia pono seu colloco. Et *in pass.* λινοστατέομαι, οῦμαι, in retia incido, illaqueor. Ex iisd.

Λινοστολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λ. & στολή.

Λινόστροφον, ου, τὸ, marrubium, herba, Philox. Ex λ. & στρέφω, *verto*.

Λινοτόμος, ὁ, præstigiator, sc. qui fila secat, vel secari iubet, quæ mox integra ostendat. E λ. & τέμνω.

Λινουλκος, ὁ, ἡ, e lino ductus, s. tactus. nisi leg. λινουργός. E λ. & ἕλκω.

Λινουργεῖον, ου, τὸ, officina linteorum. A λινουργός.

Λινουργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. Ab seq.

Λινουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui linum elaborat. Gl. Vet. lintearius. E λίνον & ἔργον.

Λινοῦχος, ου, ὁ, retiarius, Gl. V. E λ. & ἔχω.

Λινοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, linum corrumpens. E λ. & φθείρω.

Λινοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, lineam vestem habens.

Λινοχλαίνης, ου, ὁ, ἡ, idem. E λ. & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, alligatio, vinctio. A pr.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, f. ανῶ, pinguefacio. Ab eod. pass. λιπαίνομαι, pinguesco. aor. 1. part. λιπανθεὶς, pinguefactus. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, pulcro redimiculo ornatus. E λιπαρὸς & ἄμπυξ.

Λιπαραυγὴς, ὲς, splendidus. Ex eod. & αὐγή.

Λιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum, sector, perseuero. 2) adsidue, valde, rogo, etiam consolor diligenter, hortor. A λιπαρής.

Λιπαρέως, ῶς, *Adu.* iugiter, adsidue. 2) flagitando, ambitiose, instanter. A seq.

Λιπαρὴς, έος, ὁ, ἡ, adsiduus, sedulus, qui instanter aliquid facit. A λίπτω.

Λιπαρητέον, *Adu.* posit. rogandum est, postulandum. A λιπαρέω.

Λιπαρία, ας, ἡ, ion. λιπαρίη, ης, ἡ, adsiduitas, sedulitas. 2) adsidua obtestatio. A λιπαρὴς & λιπαρός.

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo. Gl. V. A λιπαρός.

Λιπαρόγεως, ω, ὁ, ἡ, pinguem terram habens. Ex eod. & γῆ.

Λιπαρόζωνος, ου, ὁ, ἡ, nitidam ac splendidam zonam habens, splendide cinctus. Ex eod. & ζώνη.

Λιπαρόθρονος, ον, pulcram sedem habens.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ, ἡ, pulcram habens vittam. E λ. & κρήδεμνον.

Λιπαρόμματος, ου, ὁ, ἡ, qui est nitentibus & pulcris oculis. E λ. & ὄμμα, *oculus*.

Λιπαροπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, cui nitida est coma.

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obesus, adiposus vnctus. 2) opiparus, opulentus. 3) pulcher, præclarus. 4) commodus, beatus felix. 5) est & epith. precum: ambitiosus vehemens, adsiduus. λιπαρὰ δέησις, ap. Ios A λίπος.

Λιπαρότης, ητος, ἡ, pinguedo, pinguitudo. A pr

Λιπαρῶς, *Adu.* adsidue, iugiter. 2) flagitando; pro λιπαρέως a λιπαρής. 3) pinguiter, nitide. 4) beate, feliciter. A λιπαρός.

Λιπαρόχροος, *contr.* λιπαρόχρους, ου, ὁ, ἡ, corpore nitidus, pinguis.

Λιπαρόχρως, ὁ, ἡ, idem.

Λιπαρῶψ, vt λιπαρῶπα τράπεζαν, mensam pinguem. E λ. & ὤψ, *facies*.

Λίπασμα, ατος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω.

Λιπασμὸς, οῦ, ὁ, saginatio. Ab eod.

Λιπαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, splendore seu lumine defectus, obscurus. E λείπω & αὐγή.

Λιπάω, ῶ, pinguesco; pinguis & obesus sum A λίπος.

Λιπερνὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ex agro in vrbem fugit, e diuite pauper. Philox. & al. Gl. V. λιπερνὴς, pupillus, orbus. E λείπω & ἔρνος, *planta, germen*.

Λιπερνήτης, & λιπερνίτης, ου, ὁ, egenus, mendicus. Lexicogr. Gr. A pr.

Λιπεσήνωρ, ορος, ἡ, maritum deserens, adultera. E λείπω & ἀνήρ.

Λιπήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui statum diem deseruit, qui statuto die non præsto fuit. Ex eod. & ἡμέρα, *dies*.

Λιπητὸς, οῦ, ὁ, tempus, quo germinantia succo turgere incipiunt. A λιπάω.

Λιπόβιος, ὁ, ἡ, mortuus. E λείπω & βίος, *vita*.

Λιποβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, cui palpebræ desunt: apud Nonnum oculo destitutus. Ex eod. & βλέφαρον.

Λιπογνώμων, v. λειπογν.

Λιπόγυιος, ου, ὁ, ἡ, destitutus artubus, pedibus, mancus. Ex eod. & γυῖον.

Λιπόδερμος, ου, ὁ, cui deest præputium, apella, recutitus. Philox. λιπόδερμος, curtus. Ex eod. & δέρμα.

Λιπόζυγος, ου, ὁ, ἡ, qui excussit iugum: solitarius. Ex eod. & ζυγός.

Λιποθυμέω, deficio animo. Ex eod. & θυμός.

Λιπομαρτυρία, ας, ἡ, testimonii recusatio, detrectatio, v. λειπομαρτύριον.

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui matrem reliquit. Ex eod. & μήτηρ.

Λιποναύτης, ου, ὁ, nautarum desertor. Ex eod. & ναύτης.

Λιπόνεως, ω, ὁ, καὶ ἡ, idem. ex eod. & ναῦς.

Λιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, eximie improbus, insigniter nequam, Hes.

Λιπόπνοος, ους, ον, ουν, quem spiritus deficit, mortuus. E λ. & π.

Λιπόρρινος, ου, ὁ, ἡ, pelle destitutus dura, vuidam & lubricam habens pellem. E λ. & ῥινὸς *pellis*.

Λίπος, εος, τό, pinguedo, adeps, sebum.

Λιποσαρκὴς

Λιποσαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, macilentus. E λείπω & σάρξ.

Λιπόσαρκος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Λιπόσκιος, ε, ὁ, ἡ, tenebras relinquens, qui vmbram suam reliquit, clarus. Nonnus. Ex eod. & σκιά.

Λιποστέφανος, ε, ὁ, ἡ, e corollis seu sertis defluens, s. decidens.

Λιποστρατία, ας, ἡ, desertio militiæ. A seq.

Λιποστράτιος, ε, ὁ, ἡ, desertor militiæ. E λείπω & στρατὸς, exercitus.

Λιποτακτέω, ῶ, desero locum, ordinem. A seq.

Λιποτακτης, ε, ὁ, vide λειποτάκτης.

Λιποτάξιον, ε, τὸ, vide λειποτάξιον.

Λιποτριχὴς, έος, ὁ, ἡ, depilis, cui pili defluunt. E λείπω & θρίξ.

Λιποφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, linquens lucem, carens splendore. Ex eod. & φέγγος.

Λιπόφθογγος, ον, quem vox destituit, mutus.

Λιποψυχέω, ῶ, f. ήσω, animam efflo. Ex eod. & ψυχή.

ΛΙ'ΠΤΩ, cupio, desidero, appeto. Apoll. R. λελιμμένος. Aeschyl.

Λιπώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis. A λίπος.

Λιρχίνω, impudenter ago. A λιρός.

Λίρινος, ίνη, ινον, idem quod supra λείρινος.

Λιριόεις, όεσσα, όεν, idem quod λειριόεις.

Λίριον, ε, τὸ, idem quod λείριον.

Λιρόφθαλμος, ε, ὁ, ἡ, qui oculis est impudentibus & audacibus, Suid. E seq. & ὀφθ.

ΛΙ'ΡΟΣ, & λῖρος, ε, ὁ, vel λιρὸς, ε, ὁ, impudens, inuerecundus, audax. (fort. a λάω, volo, pro λιρὸς, cupidus.)

Λῖς, acc. λῖν, leo.

Λῖς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & subtile linteum. Vid. λῖτον.

Λὶς, ἡ, læuis, glabra, pro λισσὴ, quod idem.

ΛΙΣΓΑ'ΡΙΟΝ, ε, τὸ, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Videtur sermonis fuisse vulgaris. (nisi λισγάριον exarauit. v. λίστρον.)

Λισπόπυγος, ε, ὁ, ἡ, attritas & exiles nates habens. E λίσπος & πυγή.

Λισπόπυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem, apud. Schol. Aristoph. Ex iisd.

Λίσποι, λίσπαι, οἱ, idem quod λισπόπυγοι, ἄπυγοι.

Λισσὰς, άδος, ἡ, læuis, glabra. A λισσός.

Λίσσομαι, supplico, supplex oro, precor, hortor. λισσέσκετο, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐλίσσετο.

Λισσὸς, ἡ, ὸν, læuis, glaber. 2) altus. Schol. Apoll. Rh.

Λίσσω, pro λίττω, Eustath. vsitatius λίσσομαι.

Λιστραίνω, complano. 2) fodio. A λίστρον.

Λιστρεύω, f. εύσω, idem & ab eod.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, & λίστριον, instrumentum ad complanandum solum, radula. 2) scopæ ad verrendum solum.

Λιστρόω, ῶ, f. ώσω, pauio, cōmplano, æquo. A præc.

Λιστρωτὸς, ἡ, ὸν, pauitus, complanatus. A pr.

Λιτάζομαι, supplico, supplex oro, Oppian. A λιτή.

Λιταίνω, idem. Eurip. Ab eod.

Λιτανεία, ας, ἡ, supplicatio. A λιτανεύω.

Λιτανευτικὸς, & λιτανευτὸς, ἡ, ὸν, supplicatorius. A seq.

Λιτανεύω, f. εύσω, supplex oro, supplico. A seq.

Λίτανος, η, ον, supplex. A λιτή.

Λιταργίζω, festino, celeri gradu proficiscor. f. λιταργίσω, Att. λιταργιῶ, 1. pl. λιταργιῦμεν, properabimus. A λίταργος.

Λιταργισμὸς, ε, ὁ, rapidus cursus, fuga. A præc.

Λίταργος, ε, ὁ, ἡ, velox, celer, Suid. quasi e λίαν & ἀργὸς, celer.

Λίτη, ἡ, ianua, apud Schol. Aristoph. si locus sanus.

Λιτὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ, præsides supplicationum. A λίσσομαι.

Λιτήσιος αὐχὴν, supplex ceruix, Nonnus. A præc.

Λιτόβιος, ε, ὁ, ἡ, vili & tenui victu viuens. E λιτὸς & βίος.

Λιτόβορος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & βορὰ, cibus.

Λιτοδίαιτος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & δίαιτα.

Λίτομαι, supplico, supplex oro. aor. 1. ἐλλισάμην, poet. pro ἐλισάμην. aor. 2. inf. λιτέσθαι. A λίσσομαι.

Λῖτον, τὸ, tenue & subtile linteum, vt hinc sit λῖτα apud Hom. in pl. vide λῖς. A seq.

Λιτὸς, ἡ, ὸν, simplex, nudus, tenuis, exiguus, non elaboratus, incultus. 2) pro λιτανευτικὸς, Pindar.

Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas. 2) Figura rhetorica, qua res magna modestiæ caussa extenuatur. A præc.

Λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. Ex eod. & φάγω.

Λιτεργὸς, ὁ, maledicus, maleficus, &

Λιτεργεῖν, maledicere. Simonid.

ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim vnciarum. 2) numismatis genus exigui pretii.

Λιτραῖος, & λιτριαῖος, libralis, Gl. Vet. A pr.

Λίτρον, ε, τὸ, Att. pro νίτρον, nitrum.

Λιτροσκόποι, quasi qui λίτρας speculantur, collybistæ, numularii, spectatores numorum. E λίτρα & σκοπός.

Λιτρώδης, εος, ως, ὁ, ἡ, nitrosus. A λίτρον.

Λιτυέρσης, & λιτυέρσας, ε, ὁ, fessorum, agricolarum & messorum cantilena. Theocr.

Λιτῶς, Adu. tenuiter, simpliciter. A λιτός.

Λιφαιμέω, ῶ, sanguinem amitto. 2) deficio corpore. Hesych. E λείπω & αἷμα, sanguis.

Λιφερνεῖν, in loco vmbroso degere, pro λιπερνεῖν. 2) de plantis, non bene crescere, tenuem esse, apud Ios. Ex eod. & ἔρνος, germen.

Λιχάζειν, per prærupta deiicere, apud Cretenses, Hes. 2) cupere, Hes.

Λιχανὸς, ε, ὁ, index digitus. 2) nomen sonitus harmonici.

Λιχὰς, άδος, ἡ, mensura interualli inter pollicem & indicem. Pollux. A præc.

Λιχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo. Gl. Vet.

Λιχηνώδης, ἡ, ὸν, impetiginosus, Gl. Vet. quasi a λιχηνόω, quod esset impetigine affi cio. A pr.

Λιχμάζω, fut. ασω, lambo, ligurio. A λείχω.

Λιχμὰς, άδος, ἡ, quæ lambitur seu lingitur. Ab eod.

Λιχμάω, ῶ, & λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Ab eod.

Λιχμήρης, εος, ὁ, ἡ, exserta lingua os lingens. Ab eod.

Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, catillatio. A λιχνεύω.
Λίχνευμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus auido ore inhiamus. Ab eod.
Λιχνεύω & λιχνεύομαι, ligurio. 2) auide capio. A seq.
Λίχνος, η, ον, qui ita cupediis deditus est, vt digitos s. catinos lingat, liguritor, catillo, gulosus, auidus. A λείχω.
Λιχνοφιλάργυρος, ου, ὁ, gulosus simul & auarus.
Λίχνως, *Adu.* gulose, auide, voraciter, more catillonum. A λίχνος.
Λὶψ, λιβὸς, ἡ, petra, vnde aqua destillat, Hesych. 2) gutta, stilla.
Λὶψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.
Λιψουρία, ἡ, defectus vrinæ, apud Aeschyl. sed lectio vitiosa videtur. E λείπω & οὐρέω.
Λιψύδριον, ου, τὸ, pro λειψ. locus quidam Atticæ, ab aquarum inopia dictus. Ex eod. & ὕδωρ.
Λόβιον, ου, τὸ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. seq.
Λοβὸς, οῦ, ὁ, ima pars auris. 2) extrema pars hepatis. 3) siliqua, leguminum integumentum, quo plura simul inuoluuntur.
Λοβώδης, εος, ὁ, ἡ, siliquæ s. folliculo leguminum similis. A præc.
Λογάδες, oculi, Anthol. album in oculo, Schol. Nicandri. At λογάδες, electi, vide λογάς.
Λογάδην, *Adu.* lecte, cum delectu. A λογάς.
Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.
Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.
Λογαριασμὸς, οῦ, ὁ, computatio. A præc.
Λογαριαστὴς, οῦ, ὁ, computator. Ab eod.
Λογάριον, ου, τὸ, vocula. 2) oratiuncula. 3) disputatiuncula. 4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.
Λογὰς, άδος, ὁ, ἡ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti. λίθοι λογάδες, ex agro collecti, temere reperti, non excisi e lapicidina. A λέγω, *deligo*.
Λογάω, ῶ, disturio, dicere s. disserere cupio. Lexiph. Luc. A λόγος.
Λογγάζειν, idem quod λαγγάζειν.
Λογγασία, ἡ, cunctatio, quies. 2) lapis perforatus, e quo religantur naues. A præc.
ΛΟΓΓΗ, ης, ἡ, sepulcrum, Hesych. *proprie*, quies, vt opinor.
Λογγὼν, ῶνος, ὁ, lapis in portu pertusus, vt per eius foramen fune traiecto nauis religari possit. Etymol. A præc.
Λογεῖον, ου, τὸ, pulpitum in theatro, super quo histriones fabulam recitant. 2) quibusdam & os, quoniam per illud sermo exit, Pollux. 3) in sacris literis oraculum, quod sacerdos in pectore gestabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Israëlitarum, constans. Vetus versio: rationale. Noua, pectorale. A λόγος.
Λογέμπορος, ου, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet, de Sophistis.
Λογεὺς, έως, ὁ, tabularius, scriba. A λόγος.
Λογία, ας, ἡ, collecta, id, quod in Ecclesia colligebatur, ad pauperum sustentationem, item, collatio sacra, apud Scr. Eccles. A λέγω, *colligo*.
Λογίατρος, ου, ὁ, verbo tenus medicus. E λόγος & ἰατρός.
Λογίδιον, ου, τὸ, vocula. 2) oratiuncula. 3) fabella. Dim. a λόγος.
Λογιεὺς, έως, ὁ, orator, qui caussas dicit. ὁ ῥήτωρ, vt exponit Pollux e Critia. A λόγιος.
Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo seu subduco, computo, supputo. 2) collatis vtrimque rationibus certi aliquid concludo. 3) mecum reputo, considero, perpendo, cogito, censeo, arbitror, existimo, opinor, æstimo. 4) imputo, tribuo. A λόγος.
Λογικεύομαι, ratiocinor, ratione vtor. A seq.
Λογικὸς, ἡ, ὸν, rationalis, ratione præditus, ratione vtens, ad rationem pertinens, ad animum. 2) dialecticus, pertinens ad disserendi methodum, i. e subtilis. τὰ λογικὰ, quæ subtilius disseruntur. Vnde λογικώτερα sunt subtiliora. 3) qui sermocinari potest, sermocinator. 4) eloquens, facundus, disertus. 5) doctus. 6) in oratione prosa vsitatus. Hinc τὸ λογικὸν, οῦ, ratio, & ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, Logica, ars disserendi. λογικὴ θεωρία, subtilior doctrina, i. e. partes philosophiæ. A λόγος.
Λογικῶς, *Adu.* cum ratione, more eorum, qui ratione vtuntur. 2) differentium modo, i. e. subtiliter. A præc.
Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ου, ὁ, ἡ, mentione dignus, memorabilis, celeber, nobilis. A λόγος.
Λόγιον, ου, τὸ, responsum, oraculum. v. & λογεῖον.
Λόγιος, ία, ιον, celeber, memorabilis. 2) historiæ & antiquitatis peritus. 3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus. 4) fatidicus, vates.
Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia. A præc.
Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus supputandis alicui imputatur. A λογίζομαι.
Λογισμὸς, οῦ, ὁ, supputatio, computatio. 2) ratiocinatio, reputatio, cogitatio. 3) consilium, deliberatio. 4) ipsa ratio ac mens. 5) Syllogismus. 6) confessio, apud mediæ ætatis Græcos. Ab eod.
Λογιστέον, ratiocinandum, considerandum, cogitandum. Ab eod.
Λογιστεύω, computo, rationes dispungo, excutio. Philox. λογιστεύει, curat. λογιστεύοντες, iidem qui λογισταί. A λογιστής.
Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, vbi sedebant λογισταί. Gl. Vet. tabularium. 2) iudicium τῶν λογιστῶν. 3) λογιστήρια, scholæ ratiocinatorum, item, vbi disseritur. A λογίζομαι.
Λογιστὴς, οῦ, ὁ, ratiocinator, supputator, calculator, qui rationes dispungit. 2) cui reddenda est ratio administratæ reip. 3) æstimator. Gl. Vet. curator, tabularius, pensitator, rationalis. A λογίζομαι.
Λογιστικὸς, ἡ, ὸν, calculator seu ratiocinator, artis numeros tractandi peritus. 2) rationalis, rationis compos, qui ratione vti potest. A præc.
Λογίως, diserte, eloquenter, eleganter. A λόγιος.
Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, scribo orationes forenses,

ses, aut historiam. 2) scriptito, scribo. A λογογράφος.

λογογραφία, ας, ἡ, orationum & historiarum scriptio. Ab eod.

λογογραφικὸς, ἡ, ὸν, ad scribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars scribendi orationes. A seq.

λογογράφος, ε, ὁ, ἡ, qui orationes scribit, orator. 2) tabularius, scriba, Gl. Vet.

λογοδαίδαλος, ε, ὁ, ἡ, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes exquisito artificio elaborat.

λογόδειπνον, ε, τὸ, cœna verbis magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans.

λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex λ. & δῆρις, *pugna*.

λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluuium, profluentia loquendi inanis & nugax.

λογοδιδάσκαλος, ε, ὁ, ἡ, dicendi magister.

λογοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, solutæ orationi similis. 2) rationis speciem habens. E λόγος & εἶδος.

λογοειδία, vitium poëmatis, cum nihil cultus splendorisque habet, sed futile est & nugax. A pr.

λογοθεσία, ας, ἡ, discussio, Philox. sc. rationum, E λόγος & θέσις, *positio*.

λογοθέσιον, ε, τὸ, rationum exactio. Ex iisd.

λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationes reposco. 2) ratiocinor, computo. A seq.

λογοθέτης, ε, ὁ, ἡ, rationum exactor, discussor, Philox. cancellarius. E λόγος & τίθημι.

λογοθήρας, ε ὁ, qui verba exquisitiora aucupatur, verborum captator. E λόγος & θήρα.

λογοϊατρεία, ἡ, curatio per orationem.

λογοκλοπεία, είας, ἡ, sermonis exceptio & proditio. Diog. Laërt i. e. cum alterius dicta proferimus, publicamus, etiam pro nostris.

λογολεσχεῖν, blaterare, nugari. A seq.

λογολέσχης, ε, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. E λ. & λέσχη, *sermocinatio*.

λογομάγειρος, ε, ὁ, exquisitius ornans orationem.

λογομανέω, ῶ, litteris & disciplinis vehementer incumbo, magno amore earum teneor. E λ. & μαίνομαι.

λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor. A λογομάχος.

λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, aut de verbis, inanis rixa. Ab eod.

λογομάχος, ε, ὁ, ἡ, qui verbis pugnat, argutator. E λ. & μάχομαι, *pugno*.

λογόμιμος, ὁ, scurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

λογομύθιον, ε, τὸ, fabulosa narratio. E λ. & μῦθος.

λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, seu scribo, more Poëtarum fingo. 2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo. 3) dictito, perhibeo. 4) dissero, sermones confero.

λογοποίημα, ατος, τὸ, fabula, commentum, mendacium. 2) rumor. A præc.

λογοποιητικὴ τέχνη, ars oratoria. Ab eod.

λογοποιΐα, ας, ἡ, fabularum confictio, fabularum scriptio. 2) mendaciorum confictio.

λογοποιικὸς, ἡ, ὸν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, fabularum confictor seu scriptor. 2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator. 3) orationis artifex, exquisitiori oratione vtens. 4) historiarum scriptor, historicus.

Λογοπραγέω, ῶ, confingo, mentior, falsum rumorem spargo. 2) orationem exigo, ad rationem reddendam adigo. A λ. & πράττω.

Λογοπράτης, ε, ὁ, verborum aut orationum a se in caussis alienis conscriptarum venditor, caussidicus, rabula. 2) Christi venditor, Iudas proditor.

Λογοπώλης, ε, ὁ, idem quod λογοποιὸς, n. 3 item qui verba pro rebus venditat: de philosophis.

Λόγος, ε, ὁ, dictum, verbum. 2) sermo, oratio, item potestas dicendi, vnde λόγον διδόναι. 3) rumor, fama, etiam narratio rei gestæ. 4) opinio. 5) liber, tractatus. 6) definitio. 7) ratio. 8) caussa. 9) proportio. 10) mentis conceptus, cogitatio. 11) fabula, mendacium. 12) ratio, vnde, reddere rationem. 13) Christus. 14) λόγοι, studia artium liberalium, litteræ. A λέγω.

Λογοτόπος, ε, ὁ, Syllogismus hypotheticus, conditionalis, apud Dialecticos.

Λογοφίλης, ε, ὁ, studiosus litterarum, eloquentiæ, vel disertus. E λ. & φιλέω.

Λογόω, ῶ, fut. ώσω, rationalem facio. λογόομαι, ῦμαι, rationalis fio, naturam τε λόγε quodammodo induo. A λόγος.

Λογχάριον, ε, τὸ, parua lancea, Dim. a seq.

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum. 2) bonum idiomate, sors, portio. παρὰ τὸ λαγχάνειν, sortiri.

Λογχαῖος, ε, ὁ, hastatus, Suid. A λόγχη.

Λογχήρης, εος, ὁ, ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

Λογχίδιον, τὸ, parua lancea. Ab eod.

Λόγχιμος, η, ον, hastatus. Ab eod.

Λογχὶς, ίδος, ἡ, lancea. Ab eod.

Λογχίτης, ε, ὁ, hastatus, lanceatus. Ab eod.

Λογχοδρέπανον, τὸ, hasta falcata. E λόγχη & δρέπανον.

Λογχόομαι, ῦμαι, in mucronem siue in acutum desino. Ab eod.

Λογχοποιὸς, ε, ὁ, lancearum fabricator. E λ. & ποιέω.

Λογχοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui lanceam fert, leuis armaturæ miles, lancearius. A λόγχη & φέρω.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. A λογχόομαι.

Λόγωσις, εως, ἡ, q. verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi, siue filii Dei accedit. A λογόω.

Λοετρὸν, ε, τὸ, pro λετρὸν, lauacrum, balneum. 2) aqua lauationi parata.

Λοετροχόος, ε, ὁ, ἡ, pro λετροχόος.

Λοιβάομαι, libo, Hes. λοιβᾶται, σπένδει, θύει. A λοιβή.

Λοιβάσιον, ε, τὸ, vas, quo libatur. Ab eod.

Λοιβεῖον, ε, τὸ, libamen. 2) vas, quo libatur. A seq.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libatio. A λείβω.

Λοιβὶς, ίδος, ἡ, patera, qua libatur. A præc.

Λοιγαῖος, α, ον, lugubris, vt λοιγαία ἐσθὴς, apud Lycophr. vestis lugubris. A λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem & ab eod.
Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A seq.
Λοιγὸς, ȣ, ὁ, pernicies, exitium.
Λοιδορέω, ῶ, & λοιδορέομαι, ȣ̃μαι, conuicior, maledico, probris insector. 2) reprehendo, obiurgo. A λοίδορος.
Λοιδόρημα, ατος, τὸ, conuicium, probrum, id ipsum, quod alicui probrose obiicitur. A præc.
Λοιδορημάτιον, ȣ, τὸ, conuiciolum. Dim. pr.
Λοιδορησμὸς, ȣ, ὁ, obiurgatio. A λοιδορέω.
Λοιδορία, ας, ἡ, conuicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A seq.
Λοίδορος, ȣ, ὁ, conuiciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ȣ, maledicentia.
Λοιδόρως, *Adu.* conuiciando, maledicendo. A præc.
Λοιμεύομαι, corrumpo, perdo, οἱ, ὁ. A λοιμός.
Λοιμικὸς, ἡ, ὸν, pestilens. A seq.
Λοιμὸς, ȣ̃, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium. 2) homo pestilens & exitialis. οἱ ὁ. pro ἐπικίντης.
Λοιμοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, pestifer. A pr. & φέρω.
Λοιμώδης, εος, ὁ, ἡ, pestilens. A λοιμός.
Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari. Ab eod.
Λοιπαδάριον, ȣ, τὸ, reliquum, *ein Rest*, Gloss. Vet. A seq.
Λοιπάς, άδος, ἡ, idem Gl. Vet. λοιπάδες, reliqua, Guil. Bud. A λοιπός.
Λοιπάζεσθαι, reliquari, Guil. Bud. A præc.
Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, Philox. A seq.
Λοιπογραφῶ, reliquor, Gl. Vet. E λοιπὸς & γράφω.
Λοιπὸς ἡ, ὸν, reliquus. Hinc τὸ λοιπὸν, quod superest, & λοιπὸν, *Adu.* ceterum, alioquin, postea. 2) ad extremum; *potest tamen iis locis, vbi ad extremum vertitur, melius plerumque verti iam.* 3) in posterum, & τȣ̃ λοιπȣ̃, de cetero. A λείπω.
Λοισθεὺς, λοισθῆος, λοισθῆϊ, *Poët.* postremus, in primis in certamine. A λοῖσθος.
Λοισθήϊα, *Ionice* pro λοισθεῖα, præmia, quæ vltimo certatori dantur A præc.
Λοίσθιος, ία, ιον, vltimus, postremus. A seq.
ΛΟΙ͂ΣΘΟΣ, ȣ, ὁ, vltimus, postremus.
ΛΟ'ΚΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, ciconia. Arist. Hist. anim.
Λοξεύω, obliquo, obliquum reddo. A λοξός.
Λοξίας, ȣ, ὁ, obliquus. Epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cælum percurrit. Ab eod.
Λοξοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, oblique incedens. Ex eod. & βαίνω.
Λοξοβάτης, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.
Λοξοκίνητος, ον, qui oblique mouetur, obliquus. Epith. Zodiaci. Ex eod. & κινέω.
Λοξοπλέω, ῶ, oblique vagor, transuersus feror.
Λοξοπορέω, ῶ, oblique incedo. E seq. & πόρος. *incessus*, *meatus*.
Λοξὸς, ἡ, ὸν, obliquus, transuersus. λοξὰ, *Adu.* oblique. 2) ambiguus, dubius, vnde, qui non fidit alteri.
Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A præc.

Λοξοτροχὶς, ίδος, ἡ, oblique currens. 2) oblique verba voluens. Ex eod. & τρέχω.
Λοξοχρήσμων, ὁ, ἡ, ambigua oracula edens. Epith. Apollinis & Pythiæ. Ex eod. & χράω.
Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.
Λοξῶς, *Adu.* oblique. Ab eod.
Λόξωσις, εως, ἡ, obliquatio. A λοξόω.
Λοπαδαρπαγίδης, ȣ, ἡ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. E λοπὰς & ἁρπαγὴ, *raptus.*
Λοπάδιον, ȣ, τὸ, patella. Dim. λοπάς.
Λοπαδοφυσητὴς, ȣ̃, ὁ, helluo. E seq. & φ.
Λοπὰς, αδος, ἡ, patina, patella.
Λοπάω, ῶ, cortice turgesco, sum cortice turgido. A λοπός.
Λοπητὸς, ȣ̃, ὁ, tempus anni, quo arborum cortices turgescunt & exemtiles fiunt. A pr.
Λοπία, ας, ἡ, corticis tumor, quum humor sub eo est. A λοπός.
Λοπιάω, ῶ, idem quod λοπάω.
Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπός.
Λόπιμος, ȣ, ὁ, qui decorticari potest. vt κάρυον λόπιμον, nux. Gl. Vet. λόπιμα, castaneæ. Ab eod.
Λοπὶς, ίδος, ἡ, squama. 2) cortex, putamen. Ab eod.
Λόπισμα, ατος τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω.
Λοπὸς, ȣ̃, ὁ, cortex. A λέπω.
Λορδαίνω, f. ανῶ, incuruo in anteriora. A seq.
Λορδὸς, ἡ, ὸν, curuus, cernuus, incuruus in anteriora, mancus, Philox.
Λορδόω, ῶ, f. ώσω, incuruo, trunco, debilito. A præc.
Λόρδωμα, τος, τὸ, idem quod seq. A præc.
Λόρδωσις, εως, ἡ, incuruatio, vt spinæ, in anteriora & exteriora, vt ὕβωσις, contra; debilitatio. Ab eod.
Λȣδοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, lanista. Philox. E lat. *ludus* & τρέφω, *alo.*
Λȣκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucas. Nomen viri, termin. Syr. pro Λȣ́κιος vel Λȣκίλιος vel potius pro *Lucanus.*
Λȣ̃μαι, lauor, *Att.* pro λȣ́ομαι, vid. λȣ́ω.
Λȣ̃σις, εως, ἡ, lauatio, Gl. Vet. A λȣ́ω.
ΛΟΥ͂ΣΣΟΝ, ȣ, τὸ, album quid in abiete nascens, apud Theophr.
Λȣτὴρ, ῆρος, ὁ, peluis, vas ad lauandum, labrum. A λȣ́ω.
Λȣτηρίδιον, ȣ, τὸ, labellum. Dim. a pr.
Λȣτήριον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.
Λȣτηρίσκος, ȣ, ὁ, idem Gl. Vet. Ab eod.
Λȣτιάω, ῶ, lauare cupio. Luc. Lexiph. a λȣ́ω.
Λȣ́τριον, λȣ̃τρον, ȣ, τὸ, aqua sordida balnei, in qua quis lauit, Hes. Ab eod.
Λȣτρὸν, ȣ̃, τὸ, lauacrum, ipsa aqua in balneo. 2) balneum. 3) lauacrum sacrum, s. baptisma. A λȣ́ω.
Λȣτροφορέω, ῶ, lauacrum fero, sponso loturo fero aquam.
Λȣτροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, aquam ferens ad lauandum. E λȣτρὸν & φέρω.
Λȣτροχοέω, aquam ad lauandum affundo. A seq.
Λȣτροχόος, ȣ, ὁ, ἡ, aquam ad lauandum fundens, aquam lauantibus adfundens. E λȣτρὸν & χέω, *fundo.*

Λȣτρῶν,

λουτρὸν, ῶνος, ὁ, balneum, lauacrum, Gl. Vet. A λετρόν.
λούω, λούσω, lauo, & quidem proprie alterum. λέομαι, lauor, lauo me. F λεσόμενος, lauaturus, aor. I λέσασθαι. perf. pass. λελεμένος, lotus. λῶμαι, Attic. lauor. part. λώμενος, qui lauatur. poët. pro λέεται, dicitur λοέσσαι, aorist. I. λοεσσάμενος, part. lauans, lotus.
λοφάδια, vel δια, τὰ, ceruices, humeri; vt ap. Hom. sit κατὰ λοφάδια, diuisim. A λόφος.
λόφαλοι, ων, οἱ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, Vet. Lex. A λόφος.
λοφάω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero. 2) cristam appeto. Ab eod.
λοφεῖον, ε, τὸ, cristarum repositorium. 2) theca spe uii. Ab eod.
λοφιὰ, ᾶς, ἡ, Ion. λοφιὴ, ῆς, ἡ, ceruix, dorsum s. eminentia dorsi. 2) iuba, seta. 3) summitas, cacumen. οἱ ὁ Ab eod.
λοφίζω, exalto, Vulg. Lex. Ab eod.
λοφίον, ε, τὸ, parua crista. Ab eod.
λοφὶς, ίδος, ἡ, cristæ in galea repositorium. Ab eod.
λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.
λοφνίδιον, ε, τὸ, facula. A seq.
λοφνὶς, ίδος, ἡ, idem.
λοφόεις, όεντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.
λοφοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, qui cristas galearum conficit.
λοφοπωλέω, ῶ, cristas vendo.
λόφος, ε, ὁ, ceruix, s. ea pars colli in iumentis, cui iugum imponitur. 2) collum seu ceruix hominis. 3) crista in galea. 4) cristæ auium. 5) collis, tumulus. 6) quidquid editum & elatum est.
λόφουρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & setas in ceruice erectas habent, in modum cristæ. E pr. & οὐρὰ, cauda.
λόφουρος, crista insignis, qui ceruicem erigit, superbus, Hes. A λόφος.
λόφωσις, εως, ἡ, cristæ emissio; quasi a λοφόω, quod esset cristatum reddo.
λοφωτὸς, ἡ, ὸν, cristatus, crista insignis. Ab eod.
λοχαγέτης, ε, ὁ, Dor. pro λοχηγέτης.
λοχαγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco. 2) insidiis struendis præsum. A λοχαγός.
λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A seq.
λοχαγὸς, ε, ὁ, cohortis præfectus.
λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura. A λοχαγός.
λοχαγωγὸς, ε, ὁ, idem.
λοχάδην, Adu. insidiose, furtim, per cohortes. A λόχος.
λοχάζω, insidior, Hes. Ab eod.
λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens. 2) ad partum pertinens. A λοχός.
λοχάρχης, ε, ὁ, decurio, Gl. V. E λόχος & ἀρχή.
λοχάω, ῶ, f. ήσω, insidior, insidias pono. 2) capto, v. c. alicuius gratiam, amicitiam. λοχάομαι, ῶμαι, insidiis petor. 2) in insidiis locatus sum. A λόχος.
λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus. A λοχεύω.
λοχεῖα, ων, τὰ, v. seq.
λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens. vt λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus inuocatur. At λοχεῖα, τὰ, purgamenta in vtero post partum reliqua. Alicubi & τὰ λοχεῖα pro loco natali. A λοχός.
λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.
λοχεύτρια, ας, ἡ, puerpera, pariens. 2) obstetrix. Ab eod.
λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario. λοχεύομαι, partu edor. ἐλοχεύθης, aor. I. genitus es & aliunc λοχευθείσης τῆς μητρὸς, matre puerperio functa. A λοχός.
λοχεύω, f. εύσω, insidior. A λόχος.
λοχηγετέω, sum præfectus cohortis. Hesych. A seq.
λοχηγέτης, ε, ὁ, cohortis ductor. v. λοχαγ.
λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco. E λόχος & ἄγω.
λόχια, ων, τὰ, v. λοχεία.
λοχία, ας, ἡ, Gl. Vet. v. λοχεία.
λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio. 2) insidias pono, in insidiis colloco, a λόχος: sed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.
λόχιος, ία, ιον, idem quod λοχεῖος.
λοχισμὸς, ε, ὁ, insidiarum collocatio. A λοχίζω.
λοχίτης, ε, ὁ, insidiator. 2) manipularis. A λόχος.
λοχμαῖος, vt λοχμαία Μῦσα, Musa siluestris, a syluis & fruticetis resonans. A seq.
λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum, locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.
λόχμιος, siluester, arbusta & fruticeta frequentans. A pr.
λοχμώδης, εος, ὁ, ἡ, arbustis & virgultis densus, fruticosus. Ab eod.
λόχος, ε, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria. 2) insidiæ. λοχόνδε, ad insidias.
λοχὸς, ε, ὁ, grauida, Diosc. puerpera, Philoxen.
λύα, ας, vel λύη, ης, ἡ, seditio, dissidium, pugna. Pind. A λύω, soluo.
λυάζω, f. άσω, dissideo, seditiosus sum. 2) nugas blatero. A pr.
λυαῖος, ε, ὁ, Lyæus, Bacchus. A λύω.
λυγαῖος, ία, ῖον, tenebrosus, obscurus. A λύγη, tenebræ.
λυγαίως, Adu. obscure, latenter, Hes. Suid. A pr.
λυγγάνω, singultio, Hes. A λύζω.
λυγγώδης, εος, ὁ, ἡ, continenter & assidue singultiens. A λύγξ, singultus.
λύγδην, Adu. singultim. Ab eod. vel λύζω.
λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, candidus. 2) e lygdo confectus. A seq.
ΛΥΓΔΟΣ, ε, ἡ, lygdus, lapis candidissimus, marmor Parium.
ΛΥΓΗ, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.
λυγίζω, f. ίσω, flecto, torqueo, vieo, Gl.V. med. in omnes partes me flecto, elabi conor. A λύγος.
λύγινος, ίνη, ινον, vimineus. Ab eod.
λύγισμα, ατος, τὸ, flexus. 2) cantus mollis, fractus, flexus vocis in cantu. A λυγίζω.

Λυγισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Λυγιςὴς, ȣ̃, ὁ, λυγιςαὶ, victores, Gl. V. Ab eod.
Λυγιςικὸς, ὴ, ὸν, agilis in flectendo se. 2) qui flecti poteſt. Gl. Vet. λυγιςικὸν, viminale. Ab eod.
Λυγιςὸν, flexile, Gl. Vet. Ab eod.
Λυγκαίνω, ſingultio, Suid. pro λυγγαίνω. A λύζω.
Λύγκειος, α, ον, lynceus. 2) acerrimo viſu præditus. A λύγξ, *lynx*.
Λυγκεὺς, έως, ὁ, Lynceus quidam, inſigni viſus acie, vnde prouerb.
Λυγκέριον, ȣ, τὸ, lyncurium, electrum, quod e lyncis vrina concreſcit. E λύγξ & ȣ̃ρον, *vrina*.
Λυγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſingultus. A λύζω.
Λυγκικὸς, ὴ, ὸν, lynceus. A pr.
Λυγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſingultus. 2) pro βδελυγμὸς, Aquila. A λύζω.
Λυγμώδης, ες, v. λυγγώδης. A pr.
Λὺγξ, γγὸς, ἡ, ſingultus. Ab eod.
ΛΥΓΞ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo viſu.
Λυγόδεσμος, ȣ, ὁ, ἡ, vitice vinctus.
Λύγος, ȣ, ὁ, vitex, vimen. 2) virga, bacillum.
ΛΥΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, prelum quoddam. Heſ.
Λυγοτευχὴς, έος, ὁ, ἡ, vimineus, vt λυγοτευχὴς κύρτος, de cauea pſittaci. E λύγος & τεύχω, *ſtruo*.
Λυγόφως, ὁ, crepuſculum. E λύγη & φῶς.
Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. A λύγος.
Λυγρὸς, ρὰ, ρὸν, grauis, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus, miſerabilis, miſero conueniens.
Λυγρῶς, *Adu.* grauiter, exitioſe, miſerabiliter.
Λυγώδης, εος, ὁ, ἡ, vitici ſimilis, lentus, flexilis. A λύγος.
Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, vrbs Iudææ.
Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Aſiæ min. Mæonia. 2) nomen mulieris. A Λυδός.
Λυδιάζω, Lydos imitor. 2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.
Λυδιακὸς, ὴ, ὸν, Lydius. Ab eod.
Λύδειος, εία, ειον, idem. Ab eod.
Λυδίζω, ίσω, Lydorum mores imitor. 2) cum Lydis facio. Ab eod.
Λύδιος, ία, ιον, Lydius. Ab eod.
Λυδιςὶ, *Adu.* Lydorum imitatione, Lydio more. A λυδίζω.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, obnoxius iis πάθεσι, quibus Lydi, voluptarius, mollis. A feq. & πάθος.
Λυδὸς, ȣ̃, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.
Λύζω, f. ξω, ſingultio, ſingulto.
Λύθρον, ȣ, τὸ, cruor, ſanguis puluere mixtus, cruor, ſanies.
Λυθρόω, ῶ, f. ώσω, cruento, ſanguine cum puluere permiſto fœdo. vnde part. paſſ. perf. λελυθρωμένος, cruentatus. A pr.
Λυθρώδης, εος, ὁ, ἡ, cruentus. Ab eod.
Λυκάβας, αντος, ὁ, annus. E λύκος ſol & βαίνω.
Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.
Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.
Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parua lupa. Dim. a pr.
Λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens. Ex eod. & μορφή.

Λυκαῖος, Lycæus, mons Arcadiæ. 2) in Arcadia natus. Iouis cognomen.
Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illuceſcat, verſantur. A ſeq.
Λυκάνθρωπος, ſc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo ſeu lycanthropia laborat.
Λύκαυγὲς, έος, τὸ, diluculum. E λύκη & αὐγή.
Λυκέη, *contr.* λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. 2) galea, tegmen capitis e pelle lupina. A λύκος.
Λυκεία, ας, ἡ, idem, a λύκειος, ſc. δορὰ.
Λύκειον, ȣ, τὸ, Lyceum, gymnaſium Athenis.
Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ȣ, ὁ, ἡ, lupinus. Eſt & Apollinis Epith. a λύκος, quia lupus ei dicatus, vel a λύκη, quæ ſole oriente exſiſtit.
Λυκεργὴς, ὲς, ap. Herodot. v. λυκιεργής.
ΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, lux prima, præcedens ſolis ortum.
Λυκηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. Apollinis, incertæ interpretationis, vel lucem generans, vel in Lycia genitus. &c. E λύκος vel λύκη, & γίνομαι, *naſcor*.
Λυκηδὸν, *Adu.* luporum more. Ab eod.
Λυκηθμὸς, ȣ̃, ὁ, luporum vlulatus. Ab eod.
Λυκιεργὴς, ὲς, ſ. λυκιοεργὴς, λυκιȣργὴς, ὲς, in Lycia factus. A λυκία & ἔργον.
Λυκίηθεν, *Adu.* e Lycia. A Λυκία, *Lycia*.
Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus. pl. λυκιδεῖς. A λύκος.
Λύκιον, ȣ, τὸ, lycium, arbor ſpinoſa. 2) locus in Theſſalia. 3) ſuccus e lycio arbore ſ. frutice extractus. A λύκος.
Λυκιȣργέω, f. ήσω, more Lycio elaboro. A Λυκία & ἔργον.
Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parua. A λύκος.
Λυκίσκος, ȣ, ὁ, trochlea, ſucula carens. Heſ.
Λυκοβατίας, ȣ, ὁ, vt λυκοβατίας δρυμὸς, nemus, ſaltus, vbi lupi verſantur. E λ. & βαίνω.
Λυκόβρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, a lupo manſus, laceratus. E λ. & βρώσκω.
Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini, al. κυνόδοντες. E λ. & ὀδὸς.
Λυκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lupo ſimilis. E λ. & εἶδος.
Λυκοεργὴς, ſ. λυκεργὴς, έος, ὁ, ἡ, arcens ſeu vrgens lupos, epith. venabuli. E λ. & εἴργω, *arceo*.
Λυκοθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, lupi more audax, magnanimus. E λ. & θάρσος, *audacia*.
Λυκοθήρας, ȣ, ὁ, luparius, Gl. V. i. e. qui lupos venatur. E λ. & θήρα, *venatio*.
Λυκοκτονέω, ῶ, f. ήσω, lupum, lupos occido. A ſeq.
Λυκοκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, luporum interfector. τὸ λυκοκτόνον, ȣ, aconitum, cuius eſus lupos enecat. λυκόκτονος, a lupis occiſus. E λ. & κτείνω.
Λυκόμορφος, ον, lupo ſimilis. E λ. & μορφή.
Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera eſt.
Λυκόποδες, ων, οἱ, ſatellites tyrannorum: vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces eſſent,

ehent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.

λυκοῤῥαίστης, ου, ὁ, luporum laniator. λυκοῤῥαῖσται κύνες in Epigr.

λύκος, ου, ὁ, lupus. 2) lupatum, freni genus asperrimum, Hesych. 3) λύκοι, flos iridis, quod labiorum lupi speciem referant, Vet. Lex. 4) instrumentum quoddam coquinarium, Pollux. 5) auis e monedularum genere, Vet. Lex. ex Aristot. 6) piscis, qui alio nomine καλλιώνυμος, ex Athenæo. 7) aranei gen. s. Hesych. 8) pastilli nomen adstringentis & deficcantis, ap. Aëtium. 9) Sol. Macrob.

λυκοσκυτάλιον, ου, τὸ, quibusdam sesamoides maior. Diosc. E pr. & σκυτάλιον.

λυκοσπὰς, σπάδος, ὁ, ἡ, a lupo raptus, laceratus.

λυκοσπάδες, οἱ, genus equorum a freni genere, quod λύκος, lupatum, Plut. Symp. Nicandri Scholiastæ, vespæ.

λυκόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui ore lupino est, apuæ Epith. apud Suid. E λ. & στόμα.

λυκόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, q. d. lupinos oculos habens, gemmæ nomen.

λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, suspecta & subdola amicitia.

λυκοφίλιος, ου, ὁ, ἡ, subdolus, suspectus, lupina amicitia nixus.

λυκοφιλίως, *Adu.* subdole. A pr.

λυκόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est lupini animi. E λ. & φρήν.

λυκοφόρος, ὁ, ἡ, lupum ferens: sc. vt insigne. E λ. & φέρω.

λυκόφως, τὸ, tempus ante solis exortum, Gl. Vet. crepusculum, diluculum.

λυκόχροος, *contr.* λυκόχρους, ου, ὁ, ἡ, lupi colorem habens. E λ. & χρόα.

λυκοψία, ας, ἡ, nox sublustris, vel noctis obscuritas, crepusculum. E λ. & ὄψις.

λύκοψις, λύκοψος, vel λυκοψὸς, quarta anchusæ species. Diosc. Gal. Paul. Aegin.

λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more. Pass. λυκόομαι, vnde perf. part. λελυκωμένα, a lupo dilacerata. A λύκος.

λυκώδης, εος, ὁ, ἡ, lupinus, lupo similis, epith. coloris. Est autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

λῦμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes. λύματα, piacula, Philox. scribitur & λῦμμα.

λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, deuasto, labefacto, violo, populor, vitio, corrumpo. λυμηνάμενος, aor. 1. *med.* qui vastauit. λελυμασμένος, perf. part. pass. vastatus. A λῦμα.

λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor. A pr.

λυμαντήριος, ου, ὁ, ἡ, perniciosus, exitialis. A pr.

λυμαντὴς, ου, ὁ, idem quod λυμαντὴρ, & ab eodem.

λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vastator, violator. A seq.

λύμη, ης, ἡ, lues, noxa, exitium. 2) contumelia. 3) sordes. 4) quicquid obest, nocet, perdit: vt lues, pernicies, pestis.

λυπέω, ῶ, f. ήσω, dolore adficio, contristo. 2) lædo, offendo, detrimento adficio. λυπέομαι, tristor, mœreo. A seq.

λύπη, ης, ἡ, dolor, animi molestia & ægritudo.

λύπημα, ατος, τὸ, idem. A λυπέω.

λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, molestus, molestiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis.

λυπηρῶς, *Adu.* cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter. A pr.

λυπησιλόγος, ὁ, ἡ, sermonibus molestus. A λυπέω & λόγος.

λυπητικὸς, ἡ, ὸν, qui tristitia adficit. 2) ad tristitiam pronus. A λυπέω.

λυπρόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui duram degit vitam. Ex λυπρὸς & βίος.

λυπρόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, gracile & macilentum solum habens. E seq. & γαῖα.

λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λυπηρός. 2) gracilis, macilentus, aridus, sterilis. 3) tenuis, opp. copioso & sufficienti.

λυπρότης, ἡ, ariditas, sterilitas, gracilitas, macies. A pr.

λυπρόχωρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex eod. & χώρα.

λυπρῶς, *Adu.* tenuiter, aspere &c. A λυπρός.

λύρα, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum. 2) sidus cœleste. 3) piscis quidam.

λυραοιδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

λυρικὸς, ἡ, ὸν, lyricus, melicus. 2) ὁ, poeta lyricus. Ab eod.

λύριον, ου, τὸ, parua lyra. Dim. ab eod.

λυρισμὸς, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

λυριστὴς, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen. Ab eod.

λυρογηθὴς, έος, ὁ, ἡ, lyra gaudens, Epith. Apoll. in Epigr. E λ. & γήθομαι.

λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.

λυροεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui lyras conficit. Ex eod. & ἔργον.

λυροθελγὴς, έος, ὁ, ἡ, lyra seu lyræ cantu gaudens, vel demulcens. E λ. & θέλγω.

λυρόκτητος, ου, lyra adquisitus.

λυροκτυπία, ης, ἡ, lyræ sonus, lyræ pulsus. A seq.

λυροκτύπος, ου, ὁ, ἡ, qui lyram pulsat.

λυροποιέω, lyras facio.

λυροποιητικὸς, ἡ, ὸν, lyras conficiendi peritus. A pr.

λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A λυροποιός.

λυροποιικὸς, ἡ, ὸν, idem quod λυροποιητικός. A pr.

λυροποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui lyras conficit, compingit.

λυροφοίνιξ, κος, ὁ, species lyræ. quasi Phœniciæ, Hes.

λυρῳδία, ας, ἡ, lyræ cantus. A seq.

λυρῳδὸς, οῦ, ὁ, lyricen.

λυρῳδῶς, *Adu.* more lyra canentium. A pr.

λυσανίας, ου, ὁ, dolores soluens e λύω & ἀνία, *dolor*. Apud Aristophanem alludit ad Lysaniam.

λυσήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, homines frangens, debilitans. E λ. & ἀνήρ.

λυσίγαμος, ου, ὁ, ἡ, nuptias soluens.

λυσιγυιΐα, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A seq.

Λυσίγυιος, ȣ, ὁ, ἡ, membra ſoluens, diſſoluens artus. E λ. & γυῖον.
Λυσίδικος, ȣ, ὁ, ἡ, qui lites dirimit. 2) qui iura diſſoluit. E λ. & δίκη.
Λυσίεθειρα, ας, ἡ, capillos ſolutos ſiue paſſos habens. v. λυσίκομος.
Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam ſoluit, deuirginata.
Λυσίζωνος, ȣ, ὁ, ἡ, diſcinctus, Philox. 2) quæ virginitatem amiſit ſoluta zona virginali. it. Ep. Dianæ.
Λυσίκακος, ȣ, ὁ, ἡ, a malis liberans.
Λυσίκομος, ȣ, ὁ, ἡ, capillos ſolutos ſ. paſſos habens. E λ. & κόμη.
Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lyſimachia, herba, cuius ea vis eſſe dicitur, vt iumentis diſcordantibus impoſita, aſperitatem cohibeat. E λ. & μάχη, *pugna*.
Λυσιμελέω, membra ſoluo, Gl. Vet. dimembro. A ſeq.
Λυσιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, ſoluens membra, Epith. ſomni & mortis. E λ. & μέλος.
Λυσιμέριμνος, ȣ, ὁ, ἡ, curas ſoluens. 2) curis ſolvendis idoneus. E λ. & μέριμνα.
Λύσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, ſolubilis, qui ſolui poteſt. 2) exemtilis. 3) qui refelli vel refutari poteſt. A λύσις
Λυσίνομος, ȣ, ὁ, ἡ, legis diſſolutor, legis ruptor, Nonnus.
Λύσιος, ία, ιον, vel λύσιος, ȣ, ὁ, ἡ, ſoluendi ſ. liberandi vim habens. Epith. Bacchi, quia ſoluit & liberat curis. At λύσιοι Θεοὶ, expiationum præſides dii. τὰ λύσια, ſacra Bacchi. A λύω.
Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, in iocos reſoluens. Epith. Bacchi, ap. Anacr. ſed vox eſt corrupta & contra analogiam, e qua eſt *finiens ludos*. E λ. & παῖγμα, *iocus*. (niſi eſt, hilaritates diſcordiis iniiciendis dirimens.) Verum eſt
Λυσιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, detrimento vel damno ſ. dolore liberans. E λ. & πῆμα.
Λυσίποθος, ȣ, ὁ, ἡ, deſiderium ſ. amorem ſoluens, tollens.
Λυσίπονος, ȣ, ὁ, ἡ, laboribus & moleſtiis liberans, dolores eximens, Epith. Bacchi.
Λύσις, εως, ἡ, ſolutio, diſſolutio. 2) actio ſoluendi captiuitate. 3) redemtio. 4) ſolutio quæſtionis vel ænigmatis. 5) ſolutio pecuniæ vel debiti. 6) expiatio. A λύω.
Λυσισωματέω, ſoluto, languido corpore ſum. Ex eod. & σῶμα.
Λυσιτέλεια, ας, ἡ, vtilitas, reditus, fructus. A λυσιτελής.
Λυσιτελέω, ῶ, vtilis ſum, profum. A ſeq.
Λυσιτελὴς, έος, ὁ, ἡ, vtilis, frugifer, commodus. λυσιτελέστερον, commodius. E λ. & τέλος, *impenſæ*. (Eſt itaque id, quod factos in rem ſumtus cum lucro refundit.)
Λυσιτελȣ́ντως, *Adu*. vtiliter. A λυσιτελέων, quod eſt partic. præſ. a λυσιτελέω.
Λυσιτελῶς, *Adu*. vtiliter, commode. A λυσιτελής.
Λυσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem curis ſoluens ſ. liberans, it. prudentiam e mente tollens, Ep. Lyæi ſ. Bacchi. E λ. & φρήν.
Λυσιῳδὸς, ȣ, ὁ, Lyſiodus. Λυσιῳδοὶ, genus hiſtrionum ap. Athen. & Euſt.

Λύσσα, vel λύττα, ης, rabies, furor, proprie canum. 2) vermiculus ſub lingua canum, quo exemto nec rabidi fieri, nec faſtidium ſentire dicuntur.
Λυσσαίνω, idem quod λυσσάω. A pr.
Λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. Ab eod.
Λυσσὰς, άδος, ἡ, rabida, rabioſa. Ab eod.
Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus ſum, in rabiem actus furo, de canibus & lupis. 2) de homine. Ab eod.
Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furioſus. Ab eod.
Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. A λυσσάω.
Λυσσήρης, ες, idem quod ſeq. A λύσσα.
Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. A λυσσάω.
Λυσσόδηκτος, ȣ, ὁ, ἡ, a rabido cane morſus. E λύσσα & δάκνω, *mordeo*.
Λυσσομανὴς, έος, ὁ, ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus furore. Ex eod. & μαίνομαι.
Λυσσόω, ῶ, fut. ώσω, idem quod λυσσάω, & ab eod.
Λυσσώδης, ες, rabidus, rabioſus. Ab eod.
Λυσσῶπις, ιδος, ἡ, trux, toruus viſu. Ab eod. & ὤψ
ΛΥ'ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum. Gl. Vet. λύσωμα, diſcriminale.
Λυσωμάτιον, ȣ, τὸ, diſcerniculum, Gl. Vet. A pr.
Λύσωσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.
Λύτειρα, ας, ἡ, quæ ſoluit. A λυτήρ.
Λυτέον, ſoluendum. A λύω.
Λυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator. 2) expiator. Ab eodem.
Λυτηριὰς, άδος, ἡ, liberandi vim habens. A ſeq.
Λυτήριος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. 2) expiatorius. A λυτήρ.
Λυτικὸς, ἡ, ὸν, ſoluendi vim habens. A λύω.
Λυτικῶς, cum vi diſſoluendi. A pr.
Λυτὸς, ἡ, ὸν, ſolubilis, qui ſolui poteſt. 2) ſolutus. Ab eod.
Λύτρον, ȣ, τὸ, redemtionis pretium, Philox. λύτρα, redimiæ. Ab eod.
Λυτρόω, ῶ, fut. ώσω, redimo. λυτρόομαι, ȣ̃μαι, redimo, redimor. λυτρώσασθαι, redimere. λυτρωθῆναι, redimi, redemptum eſſe. A pr.
Λύτρωσις, εως, ἡ, redemtio, expiatio. A pr.
Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.
Λυτρωτὴς, ȣ̃, ὁ, redemtor. Ab eod.
Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, ſolutor. A λύω.
Λυχναῖος, ȣ, ὁ, & λυχνεὺς, έως, ὁ, lapis pellucidus, genus pyropi, ſ. carbunculi. A λύχνος.
Λυχνάπτης, ȣ, ὁ, qui lychnum ſ. lumen accendit. Ex eod. & ἅπτω, *incendo*.
Λυχναψία, ας, ἡ, luminis ſeu lychni accenſio. lucernarum accenſio, Gl. V. A pr.
Λυχνεῖον, ȣ, τὸ, candelabrum. A λύχνος.
Λυχνεύω, f. εύσω, præluceo. Ab eod.
Λυχνεὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repoſitorium. Ab eod.
Λυχνία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Λυχνιαῖος, αία, αῖον, vt λυχνιαία φλὸξ, lucernæ flamma. Ab eod.
Λυχνίδιον, ȣ, τὸ, lucernula. Dim. ab eod.

Λύχνιον,

λυχνίον, ου, τὸ, idem quod λυχνία.
λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula. 2) flos quidam. Philox. λυχνὶς, rosa Græca. *item*, populia. 3) gemma quædam. A λύχνος.
λυχνίσκος, ου, ὁ, lucernula. 2) genus piscis. Lucian. v. λύχνος. Ab eod.
λυχνίτης, ου, ὁ, q. d. lucernarius. λυχνίτης λίθος, lychnites, lapis. λυχνῖτις πόα, herba lucernaria. Ab eod.
λυχνόβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, noctu agenda interdiu agens, & interdiu peragenda, noctu agens, lucernarius.
λυχνοβόρος, ου, ὁ, ἡ, lychni f. ellychnii vorator. Epith. muris. E λ. & βορά.
λυχνοκαΐα, ας, ἡ, Ion. λυχνοκαΐη, ης, ἡ, dies festus apud Aegyptios, quo lampades accendebantur. E λ. & καίω, vro.
λυχνοκαυτέω, candelis vtor per noctem: candelis illumino. Ex iisd.
λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum seu lychnorum accensio. Ex iisd.
λύχνον, τὸ, pro λύχνος, τὰ λύχνα, Herodot.
λυχνοποιέω, lucernas conficio.
λυχνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, lucernarum confector.
λυχνόπολις, εως, ἡ, vrbs lucernarum, nomen fictum, a Luc. in V. Hist.
λυχνοπώλης, ου, ὁ, lucernarum venditor.
Λύχνος, ου, ὁ, lychnus, lucerna, candela, lampas. 2) piscis genus, a colore.
λυχνοῦχος, ου, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet. Gloss. Vet. lucernarius. candelabrum. 2) lucerna, monopodium cui lumen cum candelabro imponitur. Ex pr. & ἔχω.
λυχνοφορέω, lampada gesto.
λυχνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, lucernam ferens, prælucens. E λ. & φέρω.
Λύχνωμα, τὸ, vox medicorum: linteolum, quo in curationibus vulnerum, fractionum, vtuntur. Schol. Aristoph. Ipse Comicus vocat ὀθόνιον.
Λύω, f. λύσω, p. λέλυκα, soluo, laxo, remitto, soluo e portu, redimo. 2) libero, dimitto e seruitute, at λύομαι. *in med.* redimo. 3) λύειν, prodesse. (vt aut τὰ τέλη additum sit, aut omissum si sit, subauditur. refundere sumtus in rem comparandam.)
ΛΩ, λῇς, λῇ, vel λῷς, λῷ, volo, vis, vlt. λῶντι pro λῶσι, volunt.
Λωβάζω, iniuria adficio, contumeliam infero. λωβάζεσθαι, contumeliose tractari. A λώβη.
Λωβάομαι, ῶμαι, idem. 2) corrumpo, deprauo, mutilo, mutilando deformo. 3) male tracto per vim, de militibus v. c. qui male tractant homines compilando, rapiendo, verberando, stuprando. Polyb. *Item Pass.* λελωβημένος, contumelia affectus: deprauatus, mutilatus. λωβηθεὶς, a. 1. idem. Ab eod.
Λώβευσις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irrisio. A seq.
Λωβεύω, f. εύσω, contumelia adficio. 2) irrideo, illudo. A λώβη.
Λωβέω, λωβέομαι, Ion. idem, ab eod.
Λώβη, ης, ἡ, iniuria, contumelia. 2) opprobrium, dedecus. 3) pernicies, damnum, iactura, mutilatio. 4) aurium morbus. (idem plane, quod Lat. *labes*, quod vocab. etiam ab illo græco manasse videtur.)
Λωβήεις, ήεσσα, ῆεν, damnosus, perniciosus. A præced.
Λώβησις, εως, ἡ, iniuria f. contumelia. A λωβέω, vel λωβάομαι.
Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, iniuriæ f. contumeliæ auctor, iniuriosus, contumeliosus. 2) contumelia dignus, flagitiosus. Ab eod.
Λωβητὴς, οῦ, ὁ, iniuriosus, contumeliosus. 2) deprauator, corruptor. Ab eod.
Λωβητὸς, ἡ, ὸν, iniuria f. contumelia adfectus, læsus. 2) iniuriæ f. contumeliæ expositus, siue obnoxius. 3) dolore adfectus. 4) mancus, mutilatus. Ab eod.
Λωβήτωρ, ορος, ὁ, conuiciator, contumeliosus. 2) qui nocet, qui perdit, qui vastat. Ab eodem.
Λωβὸς, ἡ, ὸν, qui aurium quodam morbo laborat. 2) perplexus. 3) mutilatus, truncatus aliquo membro. A λώβη.
ΛΩΓΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, paleare.
Λωίων, ονος, ὁ, ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *Comp.* alius, λωΐτερος, melior, & *Superl.* λώϊστος, *contr.* λῷστος, optimus. A λῶ, *volo*.
Λῶμα, ατος, τὸ, fimbria, instita, ora vestis.
Λωμάτιον, ου, τὸ, Dimin. pr.
ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, Lous, mensis, apud Macedonas, cuius in primum diem solstitium æstiuum incidit.
Λωπὰς, άδος, ἡ, vestimentum tenue. A sq.
Λώπη, ης, ἡ, pallium. 2) vestimentum, vestis.
Λωπίζω, f. ίσω, veste exuo, denudo. A pr.
Λώπιον, ου, τὸ, paruula tunica. 2) vestis. 3) vestimentum vile. 4) velum nauticum. Dim. ab eod.
Λωποδυσία, ας, ἡ, spoliatio, grassatio, proprie vestium exspoliatio. A λωποδύω.
Λωποδυτέω, ῶ, fut. ήσω, veste exuo, vestimenta furor. 2) spolio, rapinis infesto. Philox. λωποδυτεῖ, grassatur. A sq.
Λωποδύτης, ου, ὁ, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit & spoliat, f. in balneis depositas vestes surripit, grassator, prædator. A seq.
Λωποδύω, f. ύσω, idem quod λωποδυτέω. E sq. & δύω,
Λῶπος, εος, τὸ, vestimentum tenue. A λέπειν.
ΛΩ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, lorum, habena. 2) vinculum capitis, diadema. Voc. Latin.
Λῶρος, ου, ἡ, idem.
Λωροτομέω, in lora seco. E pr. & τομή.
Λῷστος, vide λωίων.
Λώταξ, αγος, ὁ, mendicus. 2) tibicen. A λωτός.
Λωτεῦντα πεδία, campi loto abundantes, herbosi. apud Homerum, Il. μ. pro λωτεῦντα, quod veteres contractum e λωτίεντα volunt, a λωτόεις, alii e λωτιόντα, quasi a verbo λωτέω, quod esset, lotum & herbas profero. Ab eod.

Λωτία, ας, ἡ, fertum e loto. Ab eod.
Λωτίζω, fut. ίσω, lotum carpo. 2) decerpo. Ab eod.
Λώτινος, ίνη, ινον, e loto factus. Ab eod.
Λωτίσματα, præcipui in aliquo populo, delecti, flos populi. A λωτίζω.
Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herbofus. Ponitur, ob λωτεῦντα, quod vid.
Λωτὸς, ȣ̃, ὁ, lotus, arbor Africana, cuius fructus nobilis. 2) planta Aegyptiaca. 3) Philox. trifolium.
Λωτοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, lotum alens feu producens. E pr. & τρέφω.
Λωτοφάγοι, populi loto victitantes. Ex eod. & φαγεῖν.
Λωτροχόος, aquam fundens, Dor. pro λετροχόος. V. λοετροχόος.
Λωφάω, ῶ, fut. ήσω, refpiro, interquiefco. 2) ceffo, deftino.
Λωφέω, ῶ, idem, Hef. 2) fedo, Hef.
Λωφήιον, τὸ, quicquid fedandi vim habet. A pr.
Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. Ab eod.
Λώφησις, εως, ἡ, quies, ceffatio, refpiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M Littera duodecima, μῦ, ab Ebr. Mem. 2) nota numeri *quadraginta*, & lineola fubiecta. ,μ: 40. *millia*.
ΜΑ', *Adu* iurandi negat. μὰ Δία, non certe, per Iouem. ȣ̓ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία affirm. profecto, certe, per Iouem. Occurrit μὰ folum & affirmatiue, fed raro & fere apud recentiores.
Μαγαδίζειν, magadi canere, pfallere. A μαγάς.
Μαγάδιον, ȣ, τὸ, parua μαγάς. 2) afferculus, qui recipit chordas lyræ. Dim. ab eod.
Μάγαδις, f. μαγάδις, ἡ, magas, inftrumentum quoddam muficum. Ab eod.
Μαγάζειν, fides pulfare, pfallere. Ab eod.
Μαγαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαγάδις.
Μαγὰς, άδος, ἡ, eft ponticulus teftudinis, f. hemifphærii teftudinei, fuper quo nerui tenduntur, qui olim ex arundine factus: et poft vel lignea tabella, vel cornea fubftituta eft, vnde Cicero in teftudinibus refonari cornu dicit.
Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præftigiæ, incantatio, lenocinium. A μαγγανεύω.
Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Μαγγανευτὴς, ȣ̃, ὁ, veneficus, præftigiator, mango, qui varias res mifcet, vt alios decipiat. Ab eod.
Μαγγανευτικὸς, ἡ, ὸν, præftigiofus. A pr.
Μαγγανεύω, præftigiis, incantationibus, fraudibus vtor. 2) affentando, adulando decipio, affentor, adulor. A fq.
Μάγγανον, ȣ, τὸ, veneficium, præftigiæ. 2) machinamentum præftigiatorium. 3) feræ vectis, peffulus, repagulum. Philox. μάγγανον πολεμικὸν, balifta. μάγγανα πολεμικὰ, tormenta.
Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Ebr. *Turris*.
Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Ebr. *Magnifica*, vel etiam e Magdala oriunda, Magdalenfis.
Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, Magdalenus, Magdalenfis. A Μαγδαλά.
Μαγδαλία, ας, vel μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior e pane, ad detergendas manus adhiberi folita. A μάσσω.
Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, fcientia magica. A μαγεύω.
Μαγείραινα, ἡ, coqua. A μάγειρος.
Μαγειρεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. Ab eod.
Μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus. A feq.
Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, fum coquus. 2) lanio, macto. A μάγειρος,
Μαγειρικὸς, ἡ, ὸν, ad coquum pertinens, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, fc. τέχνη, ars coquinaria. Ab eod.
Μαγειρικῶς, *Adu.* arte coquinaria. A pr.
Μαγειρίσκος, ȣ, ὁ, ἡ, coquus. Dim. μάγειρος.
Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. Ab eod.
Μάγειρος, ȣ, ὁ, coquus.
Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, præftigiæ, artes magicæ. A μαγεύω.
Μαγεὺς, έως, ὁ, pinfor, piftor. 2) qui tergit, abftergit. A μάσσω.
Μαγευτὴς, ȣ̃, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A fq.
Μαγεύω, magus fum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus vtor. A μάγος.
Μαγικὸς, ἡ, ὸν, magicus, veneficus. Ab eodem.
Μαγὶς, ίδος, ἡ, mactra, vas fubigendæ farinæ. 2) offa, maza, quam manibus præferebant in Trophonii antrum ituri. 3) panis apud τὰς ἑ. A μάσσω.
Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid fupereft craffum ex aliqua materia expreffa, recrementum. 2) vnguentum, & omne fpiffius, pauco humore fubactum. Ab eod.
Μάγνης, ητος, ὁ, magnes, lapis ferrum attrahens. 2) qui eft e Magnefia.
Μαγνησίη λίθος, Hippocr. magnes.
Μαγνήτης, ȣ, ὁ, idem, quod μάγνης.
Μαγνῆτις, ιδος, ἡ, fc. λίθος, magnes.
Μάγος, ȣ, ὁ, magus, fapiens apud Perfas. 2) præftigiator, veneficus, magicæ artis peritus.
Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui poft Cambyfis mortem regnum inuaferant. 2) dies feftus apud Perfas. E pr. & φόνος.
ΜΑΓΥ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, magydaris, radix laferpitii.
Μαγὼγ, ὁ, Magog. Nomen Ebr. ἄκλιτον, *Munimentum*.
Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis & effeminata faltatio, a Chryfogono mago. Hef.
Μαγῳδία, ας, ἡ, magodia, ludus fcenicus, in quo magorum decantabantur miracula. A fq.
Μαγῳδὸς, ȣ̃, ὁ, hiftrio magorum miracula decantans, geftibusue exprimens.

αδάλλω, glabro, depilo. Hes. A μαδός.
αδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber. A μαδάω.
αδαρότης, ητος, ἡ, caluities, læuor, e defluuio pilorum. A pr.
αδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.
αδάρωσις, εως, ἡ, depilatio. 2) idem quod μαδαρότης. 3) defluuium palpebrarum. A præced.
αδάω, ῶ, f. ήσω, læuis, depilis sum. 2) madeo, madidus sum. partic. μαδῶντες, glabriones, Gl. Vet. Ab eod.
άδδα, Dorice pro μάζα.
αδιὰν, ἡ, Madian. Nomen regionis Ebr. ἄκλιτον. *Iudicium.*
αδίζω, f. ίσω, glabro, depilo. 2) depilis sum, μαδισθεὶς, aor. I. pass. part. depilatus, Philox. A μαδός.
άδισις, εως, ἡ, defluuium pilorum. A pr.
αδιστήριον, ȣ, τὸ, id, quo glabratur, seu læuigatur cutis. Gl. V. volsella. Ab eod.
ΑΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, læuis, glaber, depilis.
άδρυα, ων, τὰ, pruna, madrya. pro μαλόδρυα.
άζα, vel μᾶζα, ης, ἡ, maza, offa. 2) panis. 3) massa auri vel argenti. Gl. Vet. μᾶζα, βῶλος, massa.
αζαγόας, ȣ, ὁ, ἡ, ob mazam flens, Hesych. E μάζα & γοάω, *fleo.*
αζαγρέτας, Dor. pro μαζαγρέτης, ȣ, ὁ, mazarum sectator, lurco, helluo. E μάζα & ἀγρέω.
αζάω, ῶ, mazas pinso, coquo. A μάζα.
άζινος, ινη, ινον, e maza factus. Ab eod.
αζίον, ȣ, τὸ, mamilla, Gl. Vet. A μαζός.
άζιον, τὸ, parua maza, offula, Gl. Vet. 2) aurum & argentum rude, non signatum. Thuc. Dim. a μάζα.
αζίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.
αζονόμιον, s. μαζονομεῖον, ȣ, τὸ, lanx, vas, in quo est maza, paratur &c.
αζόνομος, idem μαζόνομοι, lances, Gl. Vet. A μάζα & νέμω, *tribuo.*
αζοπέττης, ȣ, ὁ, qui mazas coquit. Ex eod. & πέπτω, *coquo.*
αζοποιὸς, ȣ, ὁ, offarius, Gl. Vet. Ex eod. & ποιέω.
αζοποιέω, ῶ, f. ήσω, mazas conficio.
αζὸς, ȣ, ὁ, mamma, mamilla. Apud Callimachum & pro nutrice.
αζοφαγέω, delector offis. A sq.
αζοφάγος, ὁ, ἡ, qui offis delectatur, gulosus.
αζοφορὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαζόνομος. E μάζα & φέρω, *fero.*
ΜΑ'ΖΟΝΕΣ, bacchanale conuiuium, apud Spartanos.
ΜΑΘΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, genus poculi vel mensuræ, qualis cyathus.
Μάθημα, ατος, τὸ, disciplina, studium, documentum. μαθήματα, mathematicorum theoremata. orbis artium, quæ in ludis puerilibus traduntur. A μανθάνω.
Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, sc. ἐπιστήμη, mathesis, disciplinarum mathematicarum ambitus & notitia. A sq.
Μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, ad disciplinas pertinens, ad disciplinas aptus. 2) discendi cupidus. 3) docilis. 4) sciens, peritus. 5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens. 6) mathematicus, disciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.
Μαθηματικῶς, *Aduerb.* mathematicorum more. A pr.
Μαθηματοπωλικὸς, ὴ, ὸν, disciplinas vendens: pro pecunia docens. A μάθημα & πωλέω.
Μάθησις, εως, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, disciplina. A μανθάνω.
Μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina. A μαθητεύω.
Μαθητέον, discendum est, discere oportet. A μανθάνω.
Μαθητεύω, fut. εύσω, discipulus siue auditor sum. 2) doceo, instituo. μαθητεύομαι, doceor. A sq.
Μαθητὴς, ȣ, ὁ, discipulus. A μανθάνω.
Μαθητιάω, ῶ, discipulus esse, discere cupio. A μαθητής.
Μαθητὸς, ὴ, ὸν, qui disci potest, debet. A μανθάνω.
Μαθήτρια, ας, ἡ, discipula. A μαθητής.
Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Μαθȣσάλα, ὁ, Mathusala. Nomen viri Ebr. indeclin. *Mortem pellens.*
Μαῖα, ας, ἡ, obstetrix. 2) nutrix. 3) auia. 4) appellatio honestior matronæ cuiussuis ætate prouectioris. 5) genus cancrorum. 6) Maia, filia Atlantis.
Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, a sq.
ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ. ȣ, ὁ, Mæander, fluuius Asiæ minoris admodum flexuosus. 2) trop. ambages.
Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix. 2) auia. A μαῖα.
Μαιεία, ας, ἡ, obstetricia ars. A μαιεύω.
Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, infans. Ab eod.
Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία. Ab eod.
Μαιευτικὸς, ὴ, ὸν, obstetricius. Ab eod.
Μαιευτικῶς, *Adu.* obstetricum more. A pr.
Μαιεύτρια, ας, ἡ, obstetrix. A μαιεύω.
Μαιευτρικῶς, *Aduerb.* obstetricum more. A præced.
Μαιεύω & μαιεύομαι, obstetricem ago, sum obstetrix. 2) pullos auium nutrio. 3) quæro, inuestigo, scrutor. A μαῖα.
Μαιμάζειν, palpitare, agitari, salire, fluctuare, Suid. A μάω.
Μαιμακτήρια, ων, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Ioui μαιμάκτῃ.
Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, mensis, a quo hyems incipit, quo Ioui μαιμάκτῃ sacrificabant Athenienses, propter mutationem & turbulentiam aëris. September, Gl. Vet.
Μαιμάκτης, ȣ, ὁ, furore percitus, furiosus, turbulentus, Iouis Epith. A μαιμάσσω.
Μαίμαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus, impetuosus. Hes. Ab eod.
Μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, Hes. A μάω.
Μαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Ab eod.
Μαιμώσσω, idem, pro μαιμάσσω.
Μαιμόω, f. ώσω, idem quod μαιμάω.

Μαινὰς,

Μαινὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa, lymphata, Baccha. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.
Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piscis, Hecatæ s. Dianæ facer.
Μαινίδιον, ε, τὸ, mænula. Dim. a sq.
Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piscis. A μαίνη.
Μαινόλης, it ιος, ὁ, ἡ, furens, lymphatus, Bacchi Epith. A μαίνομαι & ὄλλυμι.
Μαινολὶς, ίδος, ἡ, furens. A pr.
Μαίνομαι, f. μανῦμαι, insanio, furo, desipio. 2) vehementi studio teneor, gestio. μαινόμενος, part. furens, insanus, lymphatus, Philox. μανεὶς, aor. 2. in furorem actus, furore percitus. Ex actiuo reperitur ἔμηνα, in furorem egi.
Μαίνεργος, ε, ὁ, mænurgus, piscis.
Μαίρα, canicula, a splendore, sidus, æstus intensissimus; item luna, Hes. A sq.
ΜΑΙΡΩ, luceo, vnde per redupl. μαρμαίρω.
Μαίωσις, εως, ἡ, obstetricis opera, officium. A μαῖα.
Μαιωτισὶ, *Adu.* Scythice. A sq.
Μαιῶτις, ιδος, ἡ, scil. λίμνη, palus Mæotica. a Μαιῶται, populus Scythicus.
Μαίωτρον, ε, τὸ, merces obstetricis. A μαῖα.
Μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, τὸ, beatus, diues, felix. μάκαρες, dii, & homines beati post mortem. *Comp.* μακάρτερος, *Superl.* μακάρτατος.
Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ. A pr.
Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico, beo. Ab eodem.
Μακάριος, ρία, ριον, beatus, felix. 2) defunctus, qui sepelitur. Ab eod.
Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo. A præced.
Μακαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod μακαρία.
Μακαρισμὸς, ε, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus. 2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis Sanctorum. 3) ipsa felicitas, in SS. LL. A μακαρίζω.
Μακαριστὸς, ἡ, ὸν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum iudicant. Ab eodem.
Μακαριστῶς, *Adu.* beate. A pr.
Μακαρίτης, ε, ὁ, beatus, de defuncto. A μάκαρ.
Μακαρῖτις, ιδος, ἡ, fem. præc.
Μακαρίως, *Aduerb.* beate, feliciter. A μακάριος.
Μάκαρς, αρος, ὁ, ἡ, pro μακάριος. per Sync. Eust.
Μακαρτὸς, ἡ, ὸν, beatus & opulentus. Ex Epigr.
Μακεδνὸς, ἡ, ὸν, longus, procerus, quasi a μακεδανὸς, Dor. vt μηκεδανὸς, a μῆκος, *longitudo.*
Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.
Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedonas sequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.
Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, Macedonicus. Ab eod.
Μακεδονιστὶ, Macedonico more vel sermone. A μακεδονίζω.
Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo.

Μακέλη, μάκελλα, ης, ἡ, ligo. (Ab eadem radice, vnde Latin. *macer* & *macerare*, item græca μάγος, μάγειρος, μαγεύειν, μάχη, μάχαιρα, μάσσειν, quibus in omnibus inest vis minuendi, concidendi in minutas particulas, & inter se miscendi, siue carnes, siue herbas, siue glebas.)
Μάκελλον, ε, τὸ, macellum. Vox Lat.
ΜΑ'ΚΕΡ, macer vel macir, cortex quidam, qui ex India aduehitur.
Μακερίκρανος, ε, ὁ, ἡ, oblongam galeam habens, vpupæ Epith. Hesych. E μᾶκος pro μῆκος, & κράνος, *galea.*
Μακέτης, ὁ, Macedonicus.
Μακέτις, ἡ, Macedonica.
Μακιστὴρ, ῆρος, ὁ, longus, Epith. sermonis. Aeschyl. a μάκιστος pro μηκ. vel μακίζω inusitato, *extraho in longum.*
ΜΑΚΚΟ'ΑΝ, desipere, stulte & fatue se gerere. μεμακκοακότα, perfect. partic. delirantem.
Μακραίων, ωνος, ὁ, ἡ, diurnus, longæuus. E μακρός & αἰών.
Μακρακόντιον, ε, τὸ, spiculum longum.
Μακρὰν, *Adu.* longe, procul, de loco. 2) longum, de tempore. A μακρός.
Μακραύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui collum est prælongum.
Μακρέτειος, ε, ὁ, ἡ, qui in longos annos perdurat. E μακρὸς & ἔτος, *annus.*
Μακρηγορέω, ῶ, f. ήσω, longa oratione vtor, multa verba facio. Ex eod. & ἀγορέω, *dico, loquor:* hinc
Μακρηγορία, ας, ἡ, sermo longus, oratio longa.
Μακρημερία, ἡ, tempus, quo dies sunt longiores. E μ. & ἡμέρα.
Μακροβάμων, ονος, ὁ, qui longis passibus incedit. E μ. & βαίνω, f. βῆμα.
Μακρόβιος, ε, ὁ, ἡ, longæuus.
Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæua, viuacitas.
Μακροβίωσις, ἡ, idem.
Μακροβιώτερος, viuacior. Comp. a μακρόβιος.
Μακροβολία, ας, ἡ, in longum iaculatio. A seq.
Μακροβόλος, ε, ὁ, ἡ, e longinquo feriens, eminus feriens. E μ. & βάλλω.
Μακρόβωλος, ε, ὁ, ἡ, qui magnis s. densis est glebis, glebosus. Epith. agri.
Μακρογένειος, ε, ὁ, ἡ, qui longo est mento. E μ. & γένειον, *mentum.*
Μακρόγηρως, ω, ὁ, ἡ, longam senectutem agens, valde senex. E μ. & γῆρας.
Μακρογόγγυλος, ε, ὁ, ἡ, teres.
Μακροδάκτυλος, ον, longos habens digitos.
Μακρόδρομος, ε, ὁ, ἡ, qui longos cursus conficit.
Μακροζωία, ας, ἡ, longæuitas. E μ. & ζωή.
Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longæuitas. A sq.
Μακροημερεύω, f. εύσω, diu viuo. A sq.
Μακροήμερος, ε, ὁ, ἡ, longæuus. E pr. & ἡμέρα.
Μακρόθεν, *Aduerb.* procul, longe, eminus. Hinc & ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρός.

Μακροθυμέω, ῶ, f. ήσω, patienter fero, leni sum animo, patienter exspecto, iram differo f. cohibeo. Philox. duro. A μακρόθυμος.
Μακροθυμία, ας, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi. Ab eod.
Μακρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, longanimis, lenis, patiens.
Μακροθύμως, Adu. patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo. A pr.
Μακροκαμπυλαύχενος, ὁ, ἡ, longum & curuum collum habens, Ep. auium quarundam. E μ. & καμπύλος, & αὐχήν.
Μακροκαταληκτέω, desino in longam vocalem seu syllabam. A seq.
Μακροκατάληκτος, ου, ὁ, ἡ, in vocalem longam f. syllabam desinens. E. μ. & καταλήγω.
Μακρόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, caulem longum habens.
Μακρόκεντρος, ου, ὁ, ἡ, longum aculeum habens, longo spiculo armatus. E μ. & κέντρον.
Μακρόκερκος, ου, ὁ, ἡ, longam caudam habens.
Μακροκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, longum caput habens, cilo, Gl. V.
Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo seu habeo. Ex μ. & κόμη.
Μακροκωλία, ας, ἡ, longius membrum. 2) quum periodus longius membrum habet. A seq.
Μακρόκωλος, ου, ὁ, ἡ, membra seu cola longa habens. E μ. & κῶλον.
Μακρόλοβος, ου, ὁ, ἡ, longum habens folliculum, siliqua oblonga inclusus.
Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, longa oratione vtor. A μακρολόγος.
Μακρολογία, ας, ἡ, longitudo, ambages sermonis. A seq.
Μακρολόγος, ου, ὁ, ἡ, multus in sermone.
Μακρονοσία, ας, ἡ, morbus diuturnus. E μ. & νόσος.
Μακροπαραληκτεῖν, in penultimam longam desinere. Ex μ. & παραλήγω.
Μακροπαροίνιος, longe contumeliosissimus, & quidem ex ebrietate.
Μακρόπεπλος, ον, longum peplum gerens.
Μακρόπνοος, contr. μακρόπνους, ου, ὁ καὶ ἡ, qui longos ducit spiritus. E μ. & πνοή.
Μακροπορέω, ῶ, f. ήσω, procul eo, longum iter facio. E μ. & πόρος.
Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. Ex ead.
Μακροπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, improbissimus, Suid.
Μακρόπους, οδος, ὁ, ἡ, longos pedes habens.
Μακρόπτερος, ου, ὁ, ἡ, longas alas, siue longas pennas habens. E μ. & πτερόν.
Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, e longinquo pugnans.
Μακρόπυλος, ου, ὁ, ἡ, amplas habens portas. Ex μ. & πύλη.
Μακροπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, longam barbam habens.
Μακρορριζία, ας, ἡ, longitudo radicum. A sq.
Μακρόρριζος, ου, ὁ, ἡ, longas radices habens. E μ. & ῥίζα.
Μακρόρυγχος, ον, rostrum longum habens.
Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus. 2) longus, diuturnus. 3) magnus, multus. 4) altus, excelsus. μακρὰ, longe. A μῆκος.
Μακροσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, longa crura habens. E μ. & σκέλος.
Μακροτελέχης, εος, ὁ, ἡ, longum seu procerum truncum habens, qui longo est caudice. E μ. & τέλεχος.
Μακροσύλλαβος, ον, longis syllabis constans. E μ. & συλλαβή.
Μακρότατα, Adu. longissime. A μακρός.
Μακροτέρω, longius. Ab eod.
Μακροτέρως, Adu. diutius, longius. A μακρότερος, Comp. a μακρός.
Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas. 2) diuturnitas. Ab eod.
Μακροτομέω, ῶ, f. ήσω, ita amputo, vt longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A sq.
Μακρότομος, ου, ὁ, ἡ, ita putatus, vt amputati longæ reliquiæ supersint. E μ. & τομή.
Μακροτράχηλος, ον, longum habens collum.
Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus somnus. E μ. & ὕπνος.
Μακροφάρυγξ, ὁ, ἡ, longas fauces habens.
Μακροφλυαρητὴς, οῦ, ὁ, magnus nugator. E μ. & φλυαρέω.
Μακροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, natura longus, longus natus. E μ. & φύω, f. φυή.
Μακρόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, longa habens folia. E μ. & φύλλον.
Μακροφωνέω, alta voce clamo.
Μακροχείλος, ον, magna labia habens.
Μακρόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, longimanus. 2) cui vna manus longior est altera.
Μακρόχηλος, ου, ὁ, ἡ, vngulas longiores habens. E μ. & χηλή.
Μακροχρονίζω, fut. ίσω, diuturnus f. longæuus sum.
Μακροχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, longæuus, diu durans.
Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longæuitas, Gl. V. A præc.
Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longe remouetur, abominatio. A sq.
Μάκρυνσις, εως, ἡ, dilatatio. 2) amplificatio, v. c. narrationis. A sq.
Μακρύνω, f. υνῶ, longe seu procul amoueo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρός.
Μακρῶς, Adu. longe.
Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio: quasi a μακρόω.
Μακρώτης, ου, ὁ, longas aures habens. E μ. & οὖς, ὠτός.
Μάκται, qui maxas pinsunt, Hes. at Philox. gulatores. A μάσσω.
Μάκτρα, ας, ἡ, vas, in quo pinsitur, & farina subigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, f. mortario. Ab eod.
Μακτρισμὸς, οῦ, ὁ, saltationis genus. qs. a μακτρίζω.
Μάκτρον, ου, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω.
Μάλα, Adu. valde, multum, admodum, vehementer. Hinc Compar. μᾶλλον, magis, amplius, potius, & Superlat. μάλιστα, maxime, potissimum, præsertim, iungiturque Nominibus, Verbis & Aduerbiis. In interrog. est tandem, quæso, τί μάλιστα. In numeris est omnino, admodum. De tempore est fere.

Μαλαβάθρινον,

Μαλαβάθρινον, ȣ, τὸ, foliatum, Gl. V. sc. vnguentum Vid. μαλόβατρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur. In re militari est corpus molle, ad frangendos eludendosque tormentorum ictus, vt cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακαίπȣς, οδος, ὁ, ἡ, molli pede incedens. Ex μαλακὸς & πȣ̃ς.

Μαλακευνέω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex eod. & εὐνή.

Μαλακευτικὸς, ἡ, ὸν, vim leniendi habens. A μαλακεύω.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi ignaua & effeminata. 2) morbus quidam. 3) summa tranquillitas maris.. A μαλακός.

Μαλακίας, ȣ, ὁ, mollis, effeminatus. Ab eod.

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus sum, mollitie laboro. 2) langueo, æger sum. A μαλακία.

Μαλακίζω, fut. ίσω, mollio, effemino, timidum reddo. & *Pass.* μαλακίζομαι, mollesco & effeminor. 2) misereor. 3) langueo, ægroto. 4) timidus sum, frangor. A μαλακός.

Μαλάκιον, ȣ, τὸ, ornamentum quoddam muliebre. τὰ μαλάκια, piscium genus, sepiæ, item olus, beta. Ab eod.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dimin. a μαλακός.

Μαλακόγειος, ȣ, ὁ, ἡ, mollem habens terram. Ex eod. & γῆ, *terra.*

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui molli h. e. leni, submissa est mente, seu animo. E μ. & γνώμη.

Μαλακόδερμος, ȣ, ὁ, ἡ, mollem habens cutem. 2) molle habens putamen. E μ. & δέρμα.

Μαλακόθριξ, ὁ, ἡ, mollem habens pilum. μαλακότριχες, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ȣ, ὁ, q. d. mollis hedera, conuolvulus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, palpator, assentator.

Μαλακοποιέω, mollio.

Μαλακοποιὸς, ὸν, molliens. E μ. & ποιέω.

Μαλακοκρανεὺς, έος, ὁ, q. d. molliceps, auis. E μ. & κράνον.

Μαλακοπύρηνος, ȣ, ὁ, ἡ, mollem & tenerum habens nucleum. E μ. & πυρήν.

Μαλακὸς, ἡ, ὸν, mollis. 2) placidus, lenis, mitis. 3) effeminatus. 4) remissus, languidus, molli & remisso animo aliquid agens. 5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, mollem ac teneram habens carnem. E pr. & σάρξ.

Μαλακόστρακος, ȣ, ὁ, ἡ, molli testa tectus. Ex eod. & ὄστρακον.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακός.

Μαλακόφθαλμος, ὁ, ἡ. mollis, mitis, adspectu.

Μαλακόφλοιος, ον, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. E μαλ. & φρήν.

Μαλακόφωνος, ον, molli, suaui voce prædicus. E μ. & φωνή.

Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, ῶ, molli sum animo. E μ. & ψυχή.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, seu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ἡ, ὸν, molliendi vim habens. Ab eod.

Μαλακτὸς, ἡ, ὸν, qui molliri potest. Ab eod.

Μαλάκυνσις, εως, ἡ, cum aliquid mollius redditur. A sq.

Μαλακύνω, mollio, emollio. *Pass.* μαλακύνομαι, mollior, molliorem me præbeo, mollesco, languidior & remissior sum, fio. A μαλακός.

Μαλακῶς, *Adu.* molliter, leniter, placide, effeminate, remisse. Ab eod.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A seq.

Μαλάσσω, vel μαλάττω, fut. ξω, mollio, emollio. 2) placo, lenio.

Μαλαλεὴλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Ebr. ἀκλιτον, *Laudans Deum.*

Μαλάχη, ης, ἡ, malache, malua, herba emolliendi vim habens. A μαλάσσω.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, vstiuus, consumens, ignis Epith. A μαλὸς. (siue qua *exitiosum*, siue qua *tenerum* significat. ignis enim emollit et percoquit dura.)

ΜΑΛΗ, ης, ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθάζω, mollio, pro quo vsitatius μαλθάσσω.

Μαλθακευνία, ας, ἡ, lecti s, cubilis mollities. A μαλθακὸς & εὐνὴ, *cubile.*

Μαλθακηρὸς, ρά, ρὸν, tener, mollis. A μαλθακός.

Μαλθακία, ας, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio. 2) delinio, emollio animum. *Pass.* μαλθακίζομαι, mollesco, ignauiter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.

Μαλθακίνος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακιστέον, molliter agendum est & segniter, A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, mollis. 2) iners, remissus, ignavus, lentus. 3) effeminatus. A μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. E μαλθ. & φωνή.

Μαλθακόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio. A μαλθακός.

Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod sequens.

Μαλθακτικὸς, ἡ, ὸν, emolliendi vim habens. A μαλθάσσω.

Μαλθακώδης, εος, ὁ, ἡ, qui emollit. A μαλθακὸς.

Μαλθακῶς, *Adu.* molliter. Ab eod.

Μάλθαξις, εως, ἡ, fotus. A seq.

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio. 2) mollibus verbis persuadeo, delinio, demulceo. A μαλάσσω.

Μάλθη, ης, ἡ, v. μάλθα.

Μαλθόω, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, Hesych. A pr.

Μαλθώδης, εος, ὁ, ἡ, maltuinus, cereus. Ab eod.

Μάλθων,

μάλθων, ὁ, mollis & effeminatus, dissolutus. Philox. μαλθων, nebulo. Ab eod.
Μαλιαβάλη, ης, ἡ, planta Aegyptiaca. Theophr.
Μαλιασμὸς, ȣ, ὁ, veterinorum morbus. A sq.
ΜΑ'ΛΙΣ, ιος, ἡ, malis, iumentorum morbus, quum tussiunt.
Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nomen. Dor. pro Μηλὶς a μῆλον, *malum, pomum.*
Μάλιστα, *Superl.* a μάλα. quod vide.
Μαλκίω, *Ion.* μαλκείω, frigore contrahor, e frigore torpeo. 2) torpeo, hebesco. A seq.
Μάλκη, ης, ἡ, torpor e frigore. 2) torpor quilibet.
Μαλκιάω, ῶ, & μαλκίω, idem quod μαλκέω.
Μάλκιον, frigidum. A μαλκη.
Μαλλοδετὴς, ὲς, lana f. vinculo laneo vinctus. A μαλλὸς & δέω.
Μᾶλλον, *Adu.* Comp. a μάλα, quod vide.
Μαλλὸς, ȣ, ὁ, vellus, lana promissa, villus. 2) coma promissa, cirrus, cincinnus.
Μαλλοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, laniger. E præc. & φέρω.
Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, villosus, velleris densi. A μαλλὸς.
ΜΑΛΟΒΑΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, malobathrum, vnguentum Indicum. v. μαλάβ.
Μαλόδρυον, τὸ, vid. μάδρυς.
Μᾶλον pro μῆλον, *Dorice*, malum, pomum.
Μαλοπάρῃος, ȣ, ὁ, ἡ, malis f. pomis similes genas habens. E pr. & παρειὰ, *gena.*
ΜΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, tener. 2) exitiosus.
Μαλοφόρος, ἡ, Epith. Cereris, pomifera. E μᾶλον & φέρω.
ΜΑΜΗΡΑ', vel μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, f. μαμιρᾶς, medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent. (vocabulum est persicæ, aut certe barbaricæ originis.)
ΜΑ'ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellitant. 2) auia.
Μαμμάκυθος, ȣ, ὁ, Mammacuthus, nomen hominis notæ stultitiæ: inde quiuis stolidus, & ignauus sic appellatur.
Μαμμάκυθος, idem.
ΜΑΜΜΑ'Ν, vox pueri panem flagitantis.
Μαμμάριον, ȣ, τὸ, mater, Dim. a μάμμα.
Μαμμία, ας, ἡ, mater. 2) auia. Ab eod.
Μαμμίον, ȣ, τὸ, matercula. Dim. ab eod.
Μαμμοθρεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, a nutrice, vel potius auia, eoque mollius educatus.
Μαμωνᾶ vel μαμμωνᾶ, vox Syr. ἄκλιτος. *Diuitiæ.* præs. alius idei commissæ.
Μὰν pro μὴν, *Dor.* tamen, sane, certe.
Μανάκιον, ȣ, τὸ, ornamentum collare, Schol. Theocr. Dim. a μάννος. v. μανιάκης.
Μανασσῆς, ὁ, Manasses. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Faciens obliuisci.*
ΜΑΝΔΑΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis. 2) idem quod ἀμαλλοδετήρ.
Μανδακηδὸν, *Adu.* ad cutem. A pr.
Μάνδαλον, ȣ, τὸ, pessulus, repagulum, Philox.
Μανδαλωτὸν, ȣ, ὁ, osculi genus immodestum.
Μανδυειδὴς, ὲς, similis vesti, quæ μανδύη dicitur, pro μανδυοειδὴς.
Μάνδρα, ας, ἡ, stabulum, caula, septum, quo noctu clauduntur pecora. 2) spelunca. 3) lucus, vbi sunt torcularia.
ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ȣ, ὁ, mandragoras, planta, cui vis inest obstupefaciendi sensus & soporandi homines.
Μανδραγορίζω, mandragoram propino. A pr.
Μανδραγορίτης, ȣ, ὁ, sc. οἶνος, vinum mandragora conditum. Ab eod.
Μάνδρευμα, ατος, τὸ, idem quod μάνδρα.
ΜΑΝΔΥΑΣ, ȣ, ὁ, genus vestimenti militaris ap. Persas.
Μανδύη, ης, ἡ, vestis lacernæ similis, Pollux. & Gl. Vet. μανδύη, impluuia.
Μανδὺς, ἡ, lacerna.
Μανέομαι, insanio, vt hinc fit μεμάνημαι, perf. pass. apud Theocrit. amore insanio, pr. μαίνομαι.
ΜΑ'ΝΗΣ, ȣ, ὁ, seruus, famulus. 2) poculi genus. 3) nomen iactus tesserarii.
Μανθάνω, fut. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, disco. 2) intelligo, percipio, animaduerto, cognosco. 3) doceo. aor. 2. ἔμαθον, partic. μαθὼν, qui didicit. Attice τί μαθὼν, quare.
Μανία, ας, ἡ, furor, insania. A μαίνομαι.
Μανιάκης, ȣ, ὁ, ornamentum collare, f. brachiale, armillæ, Gl. Vet. torquis. μανιακὸς, ap. Polyb. (Vocabulum originis barbaricæ, Celticæ vt videtur.) A μανιάξ.
Μανιάκιον, μανίακον, ȣ, τὸ, idem, μανιάκια. Hes. inter ornamenta numerat, in μαννίσκοι.
Μανιάξ, tortile, circulus, tortus. Gl. V. A μάνος.
Μανιὰς, άδος, ἡ, furiosa, insana. A μαίνομαι.
Μανικὸς, ὴ, ὸν, insanus. 2) ad insaniam pronus. 3) insaniam seu furorem gignens. 4) diuinus ac numine inflatus. Ab eod.
Μανικῶς, *Adu.* furiose. A pr.
Μανιόκηπος, ȣ, ἡ, furiose libidinosa. Eust. E μανία & κῆπος, *pubes muliebris.*
Μανιοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, ad insaniam redigens.
Μανιώδης, εος, ὁ, ἡ, furiosus, insanus. 2) insaniam gignens. A μανία.
Μανιωδῶς, *Adu.* furiose. A pr.
ΜΑΝΝΑ, vel μὰν, τὸ, manna. Vox Ebr. ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israëlitas in deserto sustentauit. 2) puluis f. pollen turis. 3) succus concretus in Arabia, mel aërium.
Μαννάκιον, ȣ, τὸ, idem quod μανιάκιον.
Μαννάριον, ȣ, τὸ, matricula. Lucian. v. μαμμάριον.
Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel suppedito, E μάννα & δότης, *dator.*
ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μανὸς, ȣ, ὁ, ornamentum collare. v. μανιάκης.
Μαννοφόρος, ȣ, ἡ, ornatus monili. E pr. & φέρω. (Vocab. est apud Theocritum, vbi leg. est μανοφόρος pro μηνοφ. & significat respersam in pelle maculis candidis nigrisue, lunam, seu plenam, seu cornutam, referentibus.)
Μανόκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, rarum ferens fructum, cuius fructus non dense hæret. E sq. & κ.
Μανὸς, ὴ, ὸν, rarus, solutus, fusus, laxus, mollis.
Μανοσπορέω, ῶ, semen non dense spargo. A sq.

Μανόσπορος,

Μανόσπορος, ε, ὁ, ἡ, rare feminatus. Ex μανὸς & σπείρω.

Μανόστημος, ε, ὁ, ἡ, qui laxo f. raro eft ftamine. Hefych.. Ex eod. & στήμων, *ftamen*.

Μανότης, ητος, ἡ, raritas. 2) laxitas. A μανός.

Μανόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, cui funt rara folia. Ex eod. & φύλλον.

Μανόω, ῶ, rarefacio, folutiorem reddo. μανῦσθαι, rarefcere. A μανός.

Μαντεῖα, ας, ἡ, diuinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum. 2) oraculi petitio. A μαντεύω

Μαντεῖον, ε, τὸ, vaticinium, oraculum. 2) locus, in quo editur oraculum. Ab eod.

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem f. vates pertinens. A μάντις.

Μάντευμα, ατος, τὸ, vaticinium. A fq.

Μαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo. 2) diuino, ariolor, auguror, coniicio, opinor. 3) oraculum confulo, oraculum peto. A μάντις.

Μαντευτὴς, ε, ὁ, vates, vaticinator. A pr.

Μαντευτικὸς, ἡ, ὸν, ad vaticinationem f. vaticinatores pertinens. 2) vaticinandi artis peritus. Ab eod.

Μαντευτὸς, ἡ, ὸν, vaticinio prædictus. Ab eodem.

Μαντηίη, ης, ἡ, *Ion.* pro μαντεία.

Μαντήιον, ε, τὸ, oraculum, *Ion.* pro μαντεῖον.

Μαντήιος, ε, ὁ, vaticinus, fatidicus, Epith. Apollinis, *Ion.* pro μαντεῖος.

Μαντικὸς, ἡ, ὸν, ad vatem f. vates pertinens. 2) vatem efficiens. 3) vaticinandi peritus, diuinus. 4) vaticinationem habens. ἡ μαντικὴ f. τέχνη, diuinatio. Ab eod.

Μαντικῶς, *Adu.* vaticinando, per vaticinium. A pr.

Μαντιπολέω, vaticinor.

Μαντιπόλος, ε, ὁ, ἡ, vates. A pr.

Μάντις, εως, ὁ, vates, hariolus, harufpex.

Μαντιχώρας, ε, ὁ, Mantichora, beftia horrenda, Ariftot. Hift. An. Ael. Plin. Apud Ctefiam μαρτιχόρα.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio; ars vaticinandi. A fq.

Μαντόσυνος, ε, ὁ, ἡ, vaticinus, diuinus. A μάντις.

Μαντώδης, εος, ὁ, ἡ, fatidicus, vaticinus. Ab eod.

Μαντῷος, ε, ὁ, fatidicus, Epith. Apollinis. Ab eod.

Μανύω, f. ύσω, indico, expono. *Dorice* pro μηνύω. fic μανυτὴς, μάνυσις.

Μανώδης, εος, ὁ, ἡ, laxus, rarus. A μανός.

Μάνωσις, εως, ἡ, rarefactio. 2) raritas, laxitas. A μανόω.

Μαπέειν, comprehendere, aor. 2. & μεμάποιεν, Opt. a μάρπτω, prehendo, aor. 2. ἔμαρπον, abiecto, ρ, ἔμαπον. 2) calcare, Hefiod.

Μάραγδος, pro σμάραγδος, ε, ὁ, fmaragdus, gemma.

ΜΑΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, fcutica. 2) genus fupplicii. v. μάραινα.

ΜΑΡΑΘΡΟΝ, ε, τὸ, marathrum, fœniculum.

Μάραινα, ἡ, fcutica. Aefchyl.

Μαραίνω, f. ανῶ, macero, marcidum reddo flaccidum reddo, contabefacio. μαραίνομαι marcefco, flaccefco, exarefco.

Μαραίπες, οδος, ὁ, ἡ, qui marcidos pedes habet, Hef. E pr. & πες.

Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.

Μαραντικὸς, ἡ, ὸν, flaccidum feu marcidum reddens, abfumens. Ab eod.

Μαρασμὸς, ε, ὁ, tabes, marcor. Ab eod.

Μαρασμώδης, εος, ὁ, ἡ, laborans μαρασμῷ, cui ineft μαρασμός. A pr.

Μαράσσω, luceo, fplendeo. 2) perftrepo fonitum edo.

Μαραυγεῖν, lumine priuari. Plut. quafi e μείρω *priuo*. f. μαρῶ & αὐγὴ, *fplendor*.

Μαραυγία, ας, ἡ, obfcuratio vifus. Ex iifd.

Μαργαίνω, infanio. A μάργος.

Μαργαρίτης, ε, ὁ, fc. λίθος, margarita, gemma A μάργαρον.

Μαργαρῖτις, ιδος, ἡ, fc. λίθος, idem & ab eod.

Μάργαρον, ε, τὸ, vnio, margarita.

Μαργαρώδης, εος, ὁ, ἡ, margaritæ fimilis. A pr

Μαργάω, ῶ, infanio. A μάργος.

Μάργη, ης, ἡ, infania, proteruia, Hef. Ab eod.

Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, infanus, amens, Hef. 2) præc.

Μάργης, ε, ὁ, infanus, Suid. Ab eod.

Μαργίτης, ε, ὁ, nomen proprium hominis ftolidi. 2) ftolidus, fatuus, leuiculus, imbellis. Ab eod.

Μάργος, η, ον, vel μάργος, ε, ὁ, ἡ, infanus amens, vefanus, ftolidus. 2) proteruus petulans, improbe libidinofus.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, infania, vefania, vecordia. 2 petulantia, proteruia, procacitas. A pr.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Μάρη, ης, ἡ, veterum Scholiaftarum teftimonio μάραι dictæ fuere manus. Euft.

Μαριλευτὴς, ε, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A feq.

Μαριλεύω, fauillas, carbones tracto. A fq.

Μαρίλη, ης, ἡ, puluis carbonum, fauilla.

Μαριλοκαύτης, ε, ὁ, carbonarius, Hef. vb μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακευτῶν. A pr. & καίω.

Μαριλοπότης, ε, ὁ, fauillæ potor. Vulcani, fabrorum carbonariorum Epith. Ex eod. & πότης, *potor*.

ΜΑΡΙΝΟΙ, pifces quidam.

ΜΑΡΙΣ, εως, ἡ, menfura liquidorum.

Μαρμαίρω, rutilo, refplendeo, vibranti fplendore corufco.

Μαρμάρειος, εία, ειον, marmoris more candens, marmoreus. A μάρμαρος.

Μαρμάρεος, έα, *Ion.* έη, εον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo fplendore niteo, vt marmor fplendeo. Ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eod.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris fcalptura feu cælatura. Ex eod. & γλύφω, *fculpo*.

Μαρμαρόεις

Μαρμαρόεις, όεσσα, όειν, marmoris nitore splendens. A seq.

Μάρμαρον, ου, τὸ, vide μάρμαρος.

Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, Philox. E pr. & ποιέω, facio.

Μάρμαρος, ου, ὁ, ἡ, albus, candidus. 2) sc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον. 3) cæmentum marmoris, s. quoduis, lapis durior. μάρμαρον & μάρμαρα, vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor: quasi a μαρμαρύσσω.

Μαρμαρυγώδης, εος, ὁ, ἡ, fulgidos radios emittens, vibrans. A præc.

Μαρμαρίζω, splendeo, apud Iulian.

Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, splendentem faciem, oculos nitentes habens. E μάρμαρον s. μαρμαίρω & ὤψ.

Μαρμαρωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, oculis micans, fulgentes oculos habens. Ex iisd.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore. Gl. Vet. incrustatio: quasi a μαρμαρόω.

Μάρναμαι, pugno, prælio decerno de euentu belli.

Μάρπτις, ἡ, raptrix, quæ vim facit. A seq.

Μάρπτω, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum.

Μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, μαρσύπειον, ου, τὸ, marsupium paruum, sacculus. Dim. seq.

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.

Μαρτιχώρα, vid. μαντιχώρας.

Μάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, testis. 2) qui propter Christi doctrinam supplicia, cruciatus, ærumnas certe sustinet.

Μαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, testor, testis sum, testimonium dico, perhibeo. 2) significo, declaro, demonstro. 3) laudo, celebro, prædico. 4) probo &c. Apud Eccles. Scriptores, sum martyr, martyrium subeo. μαρτυρέομαι, οῦμαι, testibus, testimonio comprobor. 2) laudor, celebror in N. T. 3) testor, testificor. A præc.

Μαρτύρημα, ατος, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A præc.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur. 2) ipsa dictio testimonii. 3) elogium, testimonium, quod alicui datur. 4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρικὸς, ή, όν, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, Adu. martyrum more. A præc.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur. 2) ipse testis. 3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur. 4) doctrina, præceptum, in Sc. S. per hebr. 5) accusatio. 6 redargutio. 7) martyrium. 8) templum Christianum, præsertim in honorem martyris, nomine martyris. v. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, testor, testificor, testatum facio, interdico, Philox. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, attestatio, testificatio, Pilox.

Μαρτυροποιΐα, ας, ἡ, testificatio. E μ. & ποιέω.

Μάρτυρος, pl. μάρτυροι, poët. pro μάρτυρ.

Μάρτυς, υος, ὁ, ἡ, idem.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρύκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, Dor. pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μασάομαι, vel μασσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro.

Μαστὸς, Dor. pro μαζὸς, mamilla.

Μάσημα, seu μάσσημα, ατος, τὸ, quod manditur seu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσσησις, ἡ, manducatio. Ab eod.

Μασητὴρ, seu μασσητὴρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

Μάσθλη, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, corium, pellis. 2) homo mollis & in improbitate exercitatus.

Μασθὸς οῦ, ὁ, mamma, mamilla, μασθοὶ, vbera. A μαζός.

ΜΑ'ΣΠΕΤΟΝ, ου, τὸ, laserpitii folium.

Μασσάομαι, ῶμαι, vide μασάομαι.

ΜΑ'ΣΣΩ, μάττω, f. ξω, pinso, subigo. μεμαγμένος, perf. part. pass. subactus, pistus. 2) abstergo.

Μάσσω, siue μάσσομαι, tango. 2) quæro. F. μάσω, vnde aor. 1. μάσασθαι & μάσσασθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, longior, amplior, maior: quasi a μακρὸς, longus. pro antiquo μαγίων, vnde μαγίως, lat. magis.

Μαστάζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάσταξ, ακος, ἡ, mandibula vel os. 2) labrum superius & in eo enati pili. 2) esca, cibus, alimentum. 4) cicada. A præc.

Μασταρύζω, male mando, languide manduco. 2) labra contraho in modum lactentium puerorum. A. μαστάζω vel μαστὸς.

Μάστευσις, εως, ἡ, inquisitio, perscrutatio. A μαστεύω.

Μαστευτὴς, οῦ, ὁ, inquisitor. A seq.

Μαστεύω, f. εύσω, quæro, perquiro, vestigo. 2) desidero, cupio, adfecto.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, inuestigator. A μάω.

Μαστήριος, α, ον, inuestigando callidus. A præc.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit. A μάστιξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, mastigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, seruus nequam. Ab eod.

Μαστιγιάω, ῶ, verberibus indigeo, pruritum pellis flagrum pati. A præc.

Μάστιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μαστίζω.

Μαστιγονόμος, ου, ὁ, qui gymnicis certaminibus præest, designator. E μάστιξ & νέμω.

Μαστιγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, flagellifer. 2) lictor, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur ad submouendam turbam & cohibendas seditiones. Ex eod. & φέρω.

Μαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero. μαστιγοῦμαι, flagellor, vapulo. μαστιγωθήσεται, f. 1. μαστιγωθεὶς, aor. 1.

Μαστιγώσιμος, ου, ὁ, ἡ, verberibus s. flagello dignus. A præc.

Μαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μαστιγωτέος, flagellandus. Ab eod.

Μαϛίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero. μαϛιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verberatus. A ſeq.

Μάϛιξ, γος, ἡ, flagrum, flagellum, ſcutica. 2) *mátaph.* pœna diuina: etiam pro morbo.

Μάϛις, *Poët.* pro μάϛιξ. vnde acc. μάϛιν, Odyſſ. ο, & Dat. μάϛι pro μάϛιι.

Μαϛίσδω, *Dor.* pro μαϛίζω. μαϛίσδοιεν, Theocr. Id. 7. pro μαϛίζοιεν, flagris cædant.

Μαϛιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Heſiodum in Scuto, μαϛιχόωντι pro μαϛιχάωντι, μαϛιχῶντι, mandenti, frendenti. A μασάωμαι.

ΜΑΣΤΙΧΗ, ης ἡ, maſtiche. Gl. Vet. maſtix, lentiſci reſina.

Μαϛίχινον ἔλαιον, maſtichinum oleum. A pr.

Μαϛίω, *poët.* pro μαϛίζω.

Μαϛοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, mammæ ſimilis. E ſeq. & εἶδος, *forma.*

Μαϛός, ȣ, ὁ, mamma, mamilla. Gl. Vet. ruma. 2) tumulus. A μαζός.

Μαϛρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A ſeq.

Μαϛρωπεύω, f. εύσω, lenocinor, proſtituo. A μαϛρωπός.

Μαϛρώπιον, ȣ, τὸ, lenullus. Gl. Vet. A μαϛρωπός.

Μαϛρωπικὸς, ἡ, ὸν, ad lenocinium pertinens, ad lenocinium aptus. A ſeq.

Μαϛρωπὸς, ȣ, ὁ, ἡ, leno, vel lena; occurrit & μαϛρωπὸς per ο. (A μάϛωρ, indagator index capturarum venerearum.)

Μαϛὺς, ύος, ἡ, veſtigatio, inquiſitio. A μάω.

Μαϛώδης, εος, ὁ, ἡ, mammoſus. Gl. Vet. mammatus. A μαϛός.

Μάϛωρ, ορος, ὁ, quæſitor, inquiſitor. 2) qui de rebus publicis, inpr. pecunia publica, inquirit. A μάω.

Μασχάλη, ης, ἡ, ala, axilla, armus. 2) pars folii oliuæ. Heſ. 3) palmæ virga, Heſ. 4) pars proræ.

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo. 2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. A præc.

Μασχάλιον, ȣ, τὸ, caniſtrum palmeum vel funis e palma, Heſych. Ab eod.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes, partes detruncatæ, Heſ. Suid. A μασχαλίζω.

Μασχαλιϛὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi vel boves alligati trahunt currum. 2) vinculum latum, quod ornatus cauſſa gerebatur ſub axilla. Ab eodem.

Ματάζω, idem quod ματάω, ineptio, deſipio, & a ματάω.

Ματαιάζω, idem. A μάταιος.

Ματαΐζω, idem. 2) pedo; vnde comp. ἀποματαΐζαι apud Herodot. oppedere.

Ματαιοβαϛάκτης, ȣ, ὁ, nugigerulus, Gl. Vet. E μάταιος & βαϛάζω, *gero.*

Ματαιοβȣλία, ας, ἡ, inane conſilium. Ex eod. & βȣλή.

Ματαιόκομπος, ὁ, ἡ, vana iactans, glorioſus. Ex eod. & κομπέω.

Ματαιολογέω, ῶ, f. ήσω, vana loquor, blatero. A ματαιολόγος.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana, vaniloquium, fruſtratio. Ab eod.

Ματαιολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. E μάταιος & λέγω.

Ματαιολοιχὸς, ȣ, ὁ, qui friuolas res conſectatur, eas velut delambens. Ex eod. & λείχω *lambo.* vid. ματιολοιχὸς & ματ7ύα.

Ματαιοποιέω, vanas res ago.

Ματαιοποιὸς, ὁ, ἡ, inania agens. E μ. & ποιέω.

Ματαιοπονέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera irrita. A ſeq.

Ματαιοπόνος, ȣ, ὁ, ἡ, fruſtra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, fruſtra laboro. E μ. & πράσσω.

Ματαιοπραγία, ας, ἡ, inanis labor. Ex iisd.

Ματαιοπώγων, ὁ, fruſtra barbatus, h. e. virili ætate, ſed puerili animo.

Μάταιος, αία, αιον, vanus, inanis, futilis, mendax, falſus. A μάτην.

Ματαιοσπȣδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A ſeq.

Ματαιόσπȣδος, ȣ, ὁ, ἡ, rebus inanibus ſtudens, in rebus vanis operam locans. E μάταιος & σπȣδή.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, deſipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, fruſtra fetum, ſobolem edens. it. nullius pretii prolem. E μ. & τέκνος.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis ſtudium, vana artis imitatio. A ſeq.

Ματαιότεχνος, ȣ, ὁ, ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium ſtudioſus. E μ. & τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, fruſtra largus ſum, item fruſtra laboro. 2) fruſtra glorior & mihi placeo.

Ματαιοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, vana cogito, deſipio. A ſeq.

Ματαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui inepta & abſurda ſapit. E μ. & φρὴν, *mens.*

Ματαιόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, fruſtra & inepte loquens, garrulus. E μ. & φωνή.

Ματαιόω, ῶ, fut. ώσω, vanum, irritum reddo, fruſtror. ματαιόομαι, ȣ̃μαι, inepte & ſtulte ago. 2) vanus & irritus fio. Gl. Vet. euaneſco. A μάταιος.

Ματαισμὸς, ȣ̃, ὁ, actio ſtolida, f. rerum ſtolidarum. A ματαΐζω.

Ματαίως, *Adu.* vane, inepte, leuiter. A μάταιος.

Ματάω, ῶ, f. ήσω, vane tempus tero; fruſtra laboro. A μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, quæro. A μάω, *quæro.*

Ματέω, ῶ, quæro, inquiro. 2) aberro, fruſtra laboro. Ab eod. f. a ſeq.

Μάτην, *Adu.* fruſtra, incaſſum, in vanum, temere, nequicquam.

Ματὴρ, ῆρος, ὁ, idem qui μαϛὴρ. A μάω.

Μάτηρ, *Dor.* pro μήτηρ, *mater.*

Ματία, ας, ἡ, *Ion.* ματίη, vanitas, leuitas, ſtoliditas. 2) irrita & infelix cupiditas, aberratio a ſcopo. A ματάω, f. μάτην.

Ματιολοιχὸς, ȣ, ὁ, qui e falſa menſura lucrum captat. Ariſtoph. in Nub. ſcribitur & ματαιολοιχὸς, quod vide. E μάτιον & λείχω.

Ματίζω,

Ματίζω, indago, quæro. A μάτος.
MA'TION, ȣ, τὸ, genus menfuræ.
Μάτος, inquifitio, perquifitio, Gal. Lex. Hippocr. A μάω.
Ματρόξενος, fpurius, Hef. *Dor.* pro μητρόξενος.
Ματρυλλεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. A feq.
MATPY'ΛΛH, ης, ἡ, lena.
Ματρύλλιον, & ματρύλιον, ȣ, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.
MA'TTABOΣ, ȣ, ὁ, ftultus, fatuus; ματταβεῖν, fatuum effe, Hefych.
Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in eduliis adhiberi folent; menfa fecunda. A μάττω pro μάσσω.
Ματτυάζω, f. άσω, paro epulas lautas. A pr.
Μάττω, ξω, pinfo. μάττομαι, pinfo 2) piftor. 3) inueftigo, quæro. Hipp. vt μάσσομαι.
MATΛΙ'A, gladius. Schol. Thuc. Suid.
Μαυλίζω, f. ίσω, mercede proftituo. A feq.
MATΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, culter, gladius. 2) mercenaria, meretrix. Hefych.
Μαυλιςὴς, ȣ, ὁ, leno. A μαυλίζω.
Μαῦρος, obfcurus. 2) fatuus, ftultus. Hefych. Suid. μαῦρον, iisdem τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενὲς, obfcurum & inualidum: ab ἀμαυρὸν per aphærefin.
Μαυρόω, ῶ, obfcuro, deleo, extinguo. A præc.
MAΦO'PION, ȣ, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens. Vocab. græcitatis fequioris, originis aut barbaricæ, aut, fi græcæ, corruptum ex ὠμοφόριον.
Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra, gladius, fica, culter, cultellus, nouacula. A μάχη.
Μαχαιρίδιον, μαχαίριον, ȣ, τὸ, gladiolus, cultellus, nouacula. Dim. a præc.
Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiofus, culter tonforius. μαχαιρίδες, forcipes. Ab eod.
Μαχαιροδέτης, ȣ, ὁ, lorum, quo gladius alligatur. Hefych. Ex eod. & δέω, *ligo.*
Μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, f. certo. Ex eod. & μάχομαι.
Μαχαιροποιὸς, ȣ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumue faber. Ex eod. & ποιέω.
Μαχαιροπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi gladii venduntur. A feq.
Μαχαιροπώλης, ȣ, ὁ, gladiorum f. cultrorum venditor.
Μαχαιροπώλιον, ȣ, τὸ, vid. μαχαιροπωλεῖον.
Μαχαιροφορέω, gladium gefto.
Μαχαιροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, gladium geftans, gladio cinctus, ficarius, Gl. Vet. E μαχ. & φέρω.
Μαχαιρώνιον, ȣ, τὸ, nomen herbæ, quæ alias etiam ξιφίον dicitur. A μαχαίρα.
Μαχαιρωτὸς, ἡ, ὸν, ad formam machæræ factus, quafi a μαχαιρόω.
Μαχάω, ῶ, pugnare geftio, Hef. A μάχη.
Μαχεύω, f. εύσω, contendo, pugno. Ab eod.
Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio. 2) contentio, altercatio, lis, rixa, iurgium.
Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, pugnax. A præc.
Μαχησμὸς, ȣ, ὁ, prælium, pugna. 2) depræliatio. A μάχομαι.
Μαχητὴς, ȣ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator. 2) pugnax, bellicofus. Ab eod.
Μαχητικὸς, ἡ, ὸν, pugnax, ad pugnam propenfus, aptus, ferox, fortis, τὸ μαχητικὸν, ȣ, pugnacitas. A præc.
Μαχητικῶς, *Adu.* pugnaciter, repugnando. A præc.
Μαχητὸς, ἡ, ὸν, quocum pugnari, qui vinci poteft, f. expugnabilis. A μάχομαι.
Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ȣ, ὁ, ἡ, pugnax, bellicofus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.
Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier lafciua. A μάχλος.
Μαχλάω, ῶ, Veneri indulgeo, lafciuus fum. fcortor. Hefych. μαχλῶντες, πορνεύοντες. Ab eod.
Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλάς. A feq.
Μάχλος, ȣ, ὁ, ἡ, libidinofus, lafciuus.
Μαχλοσύνη, υς, ἡ, lafciuia, propenfio ad Venerem, impudicitia. A præc.
Μαχλότης, ἡ, idem, ab eod.
Μάχομαι, pugno, prælior. 2) iurgo, litigo, rixor, difputo. F. 1. μαχέσομαι & μαχήσομαι, quafi a μαχέομαι, vnde & μαχεόμενος, part. pugnans, & μαχειόμενος, apud Homerum. F. 2. μαχῦμαι, pugnabo.
Μαχομένως, *Adu.* repugnanter. A μαχόμενος, partic. a μάχομαι.
MAΨ, *Adu.* fruftra, incaffum.
Μάψαυραι, ῶν, αἱ, leues auræ, venti leues. Hefiod. Theog. vbi tamen aliqui μὰψ αὖραι, feparatim: vt & in fr. Callim. apud Stobæum: male.
Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.
Μαψιδίως, *Adu.* inaniter, vane, incaffum, fruftra, temere. A præc.
Μαψιλάκας, ȣ, ὁ, blaterator. E μὰψ & λακεῖν.
Μαψιλόγος, ȣ, ὁ, ἡ, vaniloquus. Ab eod. & λέγω.
Μαψίφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, fruftra, & inaniter loquens, garrulus. E eod. & φωνὴ, *vox*
Μαψύλακτος, η, ον, fruftra latrans, inanibus ftrepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plut. γλῶσσαν μαψυλάκταν, *Dor.* pro μαψυλακτην, fem. Ex eod. & ὑλάκτης, *latrator.*
MA'Ω, μῶ, vehementer cupio, fupra modum defidero. 2) quæro, inueftigo, diligenti meditatione excogito; vnde etiam μῆσα vel *Doric* μῶσα eft ingenium, folertia mentis noua reperiendi & e comparatione rerum cognitarum cum incognitis in harum fcientiam penetrandi. Perf. μέμαα, pro μέμακα, part. μεμαὼς, pro μεμακώς. vnde μεμακυῖα, μεμαυῖα, fem. μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαμεν. μέμασαν, 3. plur. plufquamperf. pro μεμάκεισαν, vel μεμάκεισαν.
Μεγαβαρὴς, ὲς, valde grauatus. 2) grauis armaturæ miles. E μ. & βάρος.
Μεγαβρεμέτης, ȣ, ὁ, grauifonus. E μ. & βρέμω.
Μεγάδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, valde munificus. E μ. & δῶρον.
Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, magnanimus, animofus. E μ. & θάρσος.
Μέγαθος, εος, τὸ, *Ion.* pro μέγεθος.

Μεγάθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

Μεγαίρω, inuideo. 2) curo, reſpecto. ἐμέγηρε, aor. 1. inuidit. part. μεγήρας, ſollicitus.

Μεγακήτης, εος, ὁ, ἡ, quaſi ceti inſtar magnus, vaſtus. E μ. & κῆτος.

Μεγαλαδικητικὸς, ἡ, ὸν, vehementer iniurioſus. Ab ἀδικεῖν.

Μεγαλαλκής, έος, ὁ, ἡ, magno robore præditus. E μ. & ἀλκὴ, robur.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ, ἡ, amplos circuitus habens.

Μεγάλανδροι, magni viri, aut fortes. E μ. & ἀνήρ.

Μεγαλανηγήτωρ, ορος, ὁ, dux magnus. E μ. & ἡγήτωρ.

Μεγαλανορία, ἡ, v. μεγαληνορία.

Μεγαλάνωρ, ορος, v. μεγαλήνωρ.

Μεγαλαρτία, ας, ἡ, niſi eſt τὰ μεγαλάρτια, feſtus dies, quo offeruntur magni panes. A ſeq.

Μεγάλαρτος, ου, ὁ, ἡ, magni panis dator.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me iactito, magna ſ. grandia iacto, glorior. A ſeq.

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui valde gloriatur, oſtentator. E μ. & αὐχὴ, gloriatio.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, iactantia, oſtentatio, A præc.

Μεγάλαυχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod μεγαλαυχής.

Μεγαλεῖον, ου, τὸ, magnificentia, maieſtas. 2) magnitudo, altitudo v. c. φρονήματος. 3) vnguentum quoddam, quod & μεγάλλιον. A ſeq.

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, magnificus, venerandus. 2) magnus, grandis. μεγαλεῖα, τὰ, ſubſt. gloria, laudes, præclara facinora. A μέγας.

Μεγαλειοτέρως, Adu. a Comp. μεγαλειότερος. A præc.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, excellentia, maieſtas. Ab eod.

Μεγαλείως, Adu. magnifice. Ab eod.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ, ἡ, rerum magnarum & pretioſarum negotiator. Gl. V. magnarius.

Μεγαλεπήβολος & μεγαλεπίβολος, ου, ὁ, ἡ, qui magnis rebus manum admouet, vel animum adiicit, ardua capeſſens, ſpectans.

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, prædico. 2) magna iacto. 3) magnis laudibus extollo. E μ. & ἀγορέω, loquor.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magnificentia orationis & verborum. 2) iactantia. A ſeq.

Μεγαληγόρος, ου, ὁ, ἡ, magnifice loquens. 2) iactabundus. E μέγας & ἀγορέω.

Μεγαληγόρως, Adu. magnificis verbis. 2) iactanter. A præc.

Μεγαληνορία, ας, ἡ, fortitudo. 2) audacia. 3) ſuperbia. A ſeq.

Μεγαλήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnos viros faciens. 2) acer, magnanimus; fortis. 3) audax. 4) arrogans. E μ. & ἀνήρ.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnanimus. E μ. & ἦτορ, pectus.

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo. μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus ſum, ſuperbio.

Μεγάλιον μύρον, vnguentum, ab inuentore Megalo, vt quibusdam videtur, ita dictum. Eſt & μεγαλήσιον. v. μεγαλεῖον.

Μεγαλοβρόμος, ον, valde fremens, ſtrepens. E μ. & βρέμω.

Μεγαλόβρυχος, ου, ὁ, ἡ, horrendum fremens. E μ. & βρύχω, fremo.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ, ἡ, magnas habens glebas.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, magnum habens ventrem. E μ. & γαστήρ.

Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A μεγαλογνώμων.

Μεγαλογνωμόνως, magno animo. A ſeq.

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui magno eſt animo, qui magnas res cogitat. E μ. & γνώμη.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum deſcriptio ſeu pictura. E μ. & γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon. Suic.

Μεγαλόδενδρος, ον, magnis conſitus arboribus. E μ. & δένδρον.

Μεγαλοδοξία, ας, ἡ, gloriatio, iactantia. 2) gloria magna. A ſeq.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, magnam habens vel adferens gloriam. 2) iactabundus. E μ. & δόξα.

Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ, ἡ, magnos dentes habens.

Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præſto. A ſeq.

Μεγαλοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, multum potens. E μ. & δύναμαι.

Μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna.

Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A ſeq.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ, ἡ, qui magna donat, munificus. E μ. & δῶρον.

Μεγαλοεργής, εος, ὁ, ἡ, magnificus, Gloſſ. Vet. E μ. & ἔργον.

Μεγαλοεργία, ας, ἡ, magnificentia. Gloſſ. Vet. magnificium. A præc.

Μεγαλοεργῶς, magnifice. Philox. magno opere. Ab eod.

Μεγαλόζηλος, ον, valde inuidendus, i. e. præclarus, feliciſſimus &c.

Μεγαλόηχος, ον, valde ſonans, ſtrepens, vociferans.

Μεγαλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, hiſpidus, Philox.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

Μεγάλοιτος, ου, ὁ, ἡ, valde infortunatus, ærumnoſus. E μέγας & οἶτος, ærumna.

Μεγαλόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus magnos ferens.

Μεγαλόκαυλος, ον, magnum caulem habens.

Μεγαλοκευθής, έος, ὁ, ἡ, occultus, clauſus. Pind. E μ. & κεῦθος, latebræ.

Μεγαλοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum caput habet, capito. E μ. & κεφαλή.

Μεγαλοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis ſe obiiciens.

Μεγαλόκλονος, ου, ὁ, ἡ, qui magnum tumultum & ſtrepitum excitat.

Μεγαλοκμὴς, ῆτος, magno labore conſtans. E μ. & κάμνω.

Μεγαλοκοίλιος, ον, qui magnum ventrem habet. E μ. & κοιλία.
Μεγαλόκολπος, ε, ὁ καὶ ἡ, magnum ſinum habens.
Μεγαλοκόρυφος, ε, ὁ, ἡ, qui magnum verticem habet. E μ. & κορυφὴ, *vertex*.
Μεγαλοκότως, *Adu.* iracunde. E μ. & κότος, *ira*.
Μεγαλόκρακτος, ον, valde ſonorus, ſtrepens, vociferans. E μ. & κράζω, vel κράκτης.
Μεγαλοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, valde potens. E μ. & κράτος.
Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, valde potens. E μ. & κρατέω.
Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, ingentes fluctus excitans, item habens. E μ. & κῦμα.
Μεγαλόκωλος, ε, ὁ, ἡ, grandiora membra habens. 2) in quo articulorum internodia magna ſunt. 3) magnis colis ſ. membris conſtans. Epith. periodi. E μ. & κῶλον.
Μεγαλόλαλος, ε, ὁ, ἡ, magniloquax, Gl. Vet.
Μεγαλομάζος, ε, ὁ, ἡ, magnarum mazarum dator. Suid. E μ. & μάζα.
Μεγαλομανὴς, ὲς, valde furioſus. E μ. & μαίνομαι.
Μεγαλομάρτυς, υρος, ὁ, magnus martyr.
Μεγαλόμασθος, ε, ἡ, magnas mammas habens.
Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res magnis partibus conſtat. 2) magnitudo, potentia, amplitudo. A ſeq.
Μεγαλομερὴς, ὲς, magnis partibus conſtans. 2) amplus. E μ. & μέρος.
Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem quod μεγαλομέρεια.
Μεγαλομερῶς, *Adu.* partibus magnis. 2) laute, ſplendide, magnifice. A μεγαλομερής.
Μεγαλομήτηρ, ἡ, auia, Heſ.
Μεγαλόμητις, ὁ, ἡ, prudens.
Μεγαλόμισθος, ε, ὁ, ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meret ſtipendium.
Μεγαλόμματος, ε, ὁ, ἡ, magnos oculos habens. E μ. & ὄμμα.
Μεγαλομυκητὴς, ε, ὁ, grande mugiens, grande rudens. E μ. & μυκάω, *mugio*.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præſtantia, magnitudo, celſitudo animi, Gl. Vet. ſuperbia, Heſych. A ſeq.
Μεγαλόνοος, *contr.* μεγαλόνες, ε, ὁ, ἡ, mente præſtans, magnanimus, Gl. Vet.
Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, grauium malorum toleratio. quaſi a μεγαλοπαθὴς, e μ. & πάθος.
Μεγαλόπετρος, ε, ὁ, ἡ, magnas rupes habens.
Μεγαλοπλάσιος, ε, ὁ, ἡ, prædiues.
Μεγαλόπλουτος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Μεγαλοποιέω, magnas res facio. Gl. Vet. magnifico, amplifico.
Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello geſſit.
Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna ciuitas.
Μεγαλοπολίτης, ε, ὁ, magnæ vrbis ciuis.
Μεγαλοπόνηρος, ε, ὁ, ἡ, valde improbus.
Μεγαλόπους, οδος, ὁ, ἡ, magnos pedes habens.
Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promtus ad res magnas ſuſcipiendas. A ſeq.
Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, magnarum rerum ſuſceptor. E μ. & πρᾶγμα.
Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, maieſtas. A ſeq.
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, magnum virum decens. 2) magnificus. E μ. & πρέπω.
Μεγαλοπρεπῶς, *Adu.* magnifice. A pr.
Μεγαλοπτέρυγος, ε, ὁ, ἡ, magnas habens alas. E μ. & πτέρυξ.
Μεγαλόπυλος, ε, ὁ, ἡ, magnas portas habens. E pr. & πύλη.
Μεγαλόῤῥαξ, αγος, ὁ, ἡ, magnos habens acinos.
Μεγαλοῤῥημονέω, ῶ, grandibus verbis vtor, magna loquor & iactito. A μεγαλοῤῥήμων.
Μεγαλοῤῥημονία, ἡ, idem quod ſequens.
Μεγαλοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. Ab eodem.
Μεγαλοῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. E μ. & ῥῆμα.
Μεγαλοῤῥημόνως, iactanter. A pr.
Μεγαλόῤῥιζος, ον, magnam radicem habens. E μ. & ῥίζα.
Μεγαλόῤῥινος, ον, magnum naſum habens. E μ. & ῥίν.
Μεγαλόσαρκος, ε, ὁ, ἡ, carnoſus. E μ. & σάρξ.
Μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, magnis præditus viribus. E μ. & σθένος, *robur*.
Μεγαλοσμάραγος, ε, ὁ, ἡ, magnum ſonans, ſtrepens. E μ. & σμαραγέω.
Μεγαλοσοφιστὴς, ε̃, ὁ, clarus ſophiſta.
Μεγαλόσπλαγχνος, ε, ὁ, ἡ, magna & tumentia viſcera habens. 2) magnum animum habens, iracundus. E μ. & σπλάγχνα.
Μεγαλοστάφυλος, ον, magnas vuas ferens. E μ. & σταφυλή.
Μεγαλόσταχυς, υ, magnam emittens ſpicam.
Μεγαλόστομος, ον, magnum habens os. E μ. & στόμα.
Μεγαλόστονος, ον, graues gemitus exprimens. Epith. magni mali.
Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.
Μεγαλόσχημος, ον, magnam gerens ſpeciem. E μ. & σχῆμα.
Μεγαλοσχήμων, ον, idem.
Μεγαλόσωμος, & μεγαλοσώματος, ον, qui magno ſiue procero, ſ. craſſo etiam, corpore eſt. Gl. V. corpulentus. E μ. & σῶμα.
Μεγαλότεχνος, ε, ὁ, ἡ, arte ſ. artificio magnus. E μ. & τέχνη.
Μεγαλότιμος, ον, qui in magno eſt honore. E μ. & τιμή.
Μεγαλοτίμως, *Adu.* magno cum honore. Rob. A pr.
Μεγαλότολμος, ον, valde audax, magna audacia præditus. E μ. & τόλμα.
Μεγαλοτράχηλος, magnas ceruices habens.
Μεγαλεργὲς, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλεργὴς, *magna conans* vel *efficiens*.
Μεγαλεργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc paſſ. ἡ μεγαλεργηθεῖσα ὄψις, ap. Philon. ſpectaculi magnificentia. A μεγαλεργός.
Μεγαλεργία, ας, ἡ, magnificentia. Ab eod.
Μεγαλεργὸς, ε̃, ὁ, ἡ, magnificus. E μ. & ἔργον.
Μεγαλοφανὴς, ὲς, idem quod μεγαλοπρεπής. E μ. & φαίνομαι.

Μεγαλοφανίστατα,

Μεγαλοφανέστατα, *Adu.* clarissime. A pr.
Μεγαλοφεγγὴς, ὲς, splendidissimus. E μ. & φέγγος.
Μεγαλόφθαλμος, ȣ, ὁ, ἡ, magnos, late prospicientes habens oculos.
Μεγαλόφλεβος, ȣ, ὁ, ἡ, qui magnas habet venas. E μ. & φλὲψ, *vena*.
Μεγαλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, magno animo sum. 2) magnifice de me sentio, superbio. A μεγαλόφρων.
Μεγαλοφρόνως, *Adu.* excelso animo. 2) magnifice, abunde, vberrime. Ab eod.
Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, magnus & excelsus animus. 2) superbia. A seq.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui magnus est animus, magnanimus. 2) magnificus, liberalis. E μ. & φρὴν, *mens*.
Μεγαλοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, magnanimus, magno animo præditus. Philox. magnificus, amplificus. E μ. & φύω, f. φυή.
Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas. A pr.
Μεγαλόφυλλος, ȣ, ὁ, ἡ, magna habens folia. E μ. & φύλλα.
Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. Vet. A μεγαλοφυής.
Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo. 2) magniloquentia. A seq.
Μεγαλόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, magnam, claram vocem habens. 2) altiloquus. E μ. & φωνή.
Μεγαλοφώνως, *Adu.* alta, clara voce. A pr.
Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. E μ. & χαίνω.
Μεγαλόψοφος, ον, valde strepens.
Μεγαλοψυχέω, ῶ, magno animo sum. 2) magnifice liberalis sum. Hesych. A μεγαλόψυχος.
Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo. 2) liberalitas. A seq.
Μεγαλόψυχος, ȣ, ὁ, ἡ, magnanimus, magno & excelso animo præditus. E μ. & ψυχή.
Μεγαλοψύχως, *Aduerb.* magno & alto animo. A pr.
Μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico. 2) magnum & potentem reddo. Gl. V. amplio, amplifico. μεγαλύνομαι. effero me. Gl. Vet. grandesco, ingrandesco. A μέγας.
Μεγαλώδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, magnos dolores seu cruciatus ferens. E μ. & ὀδύνη.
Μεγαλώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, magnum, i. e. celebre nomen habens. E μ. & ὄνομα.
Μεγαλωπὸς, ἡ, ὸν, qui magnos habet oculos, Rob. E μ. & ὤψ, *oculus*.
Μεγάλως, *Adu.* magnifice. 2) valde, vehementer. A μέγας.
Μεγαλωστὶ, *Adu.* valde, vehementer. 2) late. 3) magnifice. Ab eod.
Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, magnificentia, maiestas. Ab eod.
Μεγαλωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, magnam vtilitatem adferens, valde vtilis, magnæ frugis.
Μεγάμυκος, ȣ, ὁ, ἡ, valde mugiens siue boans. Hesychius ait asini esse epith. vt sit valde rudens. A μ. & μυκή, *boatus*.
Μεγάνωρ, ορος, ὁ, v. μεγαλήνωρ.
Μεγαρίζω, f. ίσω, Megarenses imitor, seu sequor. μεγαριεῖς, f. 1. Att. Aristoph. κλάν Μεγαριεῖς, flebis megarissans. siue te pœnitebit tuæ ad partes Megarensium propensionis.
Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, γῆ, s. χώρα, Megaricus ager.
Μέγαρον, ȣ, τὸ, domus, domicilium, ædes. (inprimis interiora ædium sic appellabantur, vnde & μύχοι.)
Μέγαρσις, εως, ἡ, inuidia, Hes. A μεγαίρω.
Μεγαρτὸς, ἡ, ὸν, inuidiosus. Hes. Ab eod.
Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, ingens, grandis. 2) vehemens, atrox, violentus. (Declinatur tanquam si a μεγάλος manaret, quod ipsum quoque reperitur apud poëtas.)
Μεγασθενὴς, έος, ὁ, ἡ, præditus magnis viribus. E μ. & σθένος.
Μεγαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, v. μεγαλαυχής.
Μεγάφρων, ον, v. μεγαλόφρων.
Μεγεθοποιέω, augeo dicendo.
Μεγεθοποιὸς, ȣ, ὁ, augendi vim habens, sublimitatem efficiens. E sq. & ποιεῖν.
Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, sublimitas, proceritas. 2) statura. 3) vehementia. 4) grauitas, maiestas. 5) magnitudo animi. 6) dignitas, amplitudo.
Μεγεθεργία, ας, ἡ, operis magnitudo, effectio magnorum operum. E pr. & ἔργον.
Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, maiorem reddo, amplifico. μεγεθύνομαι, maior fio, cresco. A μέγεθος.
Μεγήρατος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum amabilis. E μέγας & ἐράω.
Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres. Gl. V. summates, magnates. Dat. pl. μεγιστᾶσι, a μεγιστὰν, ᾶνος. A μέγιστος.
Μεγιστεύω, εύσω, magnus sum. Ab eod.
Μέγιστον, *Adu.* maxime, plurimum. Ab eod.
Μεγιστόπολις, εως, ἡ, maximas vrbes efficiens: felices reddens.
Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus. E μ. & τιμή.
Μεγιστόφωνος, ον, valde clamosus. E μ. & φωνή.
Μεδέω, impero, imperium teneo. 2) curo. A μέδω.
Μεδιμναῖος, αία, αῖα, medimnum æquans, modialis, Gl. V. A seq.
Μέδιμνος, ȣ, ὁ, medimnus, mensura aridorum Attica. Gl. Vet. modius.
Μέδω, impero, imperium teneo. 2) curo, curam gero. ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. (vnde Latina *modus*, *moderari*, & *meditari* manarunt.)
Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in bestiis.
Μεζόνως, maiorem in modum, *Ion.* pro μειζόνως.
Μεθαιρέω, ῶ, accipio, aor. 2. μεθεῖλον, *Ion.* μεθέλεσκον.
Μεθάλλομαι, transilio. Hinc poët. μετάλμενος.
Μεθαμέριος, v. μεθημ.
Μεθάπτω, idem quod ἅπτω.
Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, commuto, verto, transfero. 2) emendo, castigo, meliorem reddo. 3) apto, accommodo.
Μεθάρμοσις, εως, ἡ, commutatio. A pr.

Μεθεκτικὸς,

Μεθεκτικὸς, ἡ, ὸν, participans. A μετέχω.
Μεθεκτέον, participandum eſt. Ab eod.
Μεθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui participatur. Ab eod.
Μεθέλκω, f. ξω, retraho, trahendo traduco.
Μέθεξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.
Μεθέορτος, ȣ, ὁ, ἡ, dies feſtum ſequens, vt quædam appendix, ſed profeſtus. E μετὰ & ἑορτή.
Μεθέπω, ſequi facio. 2) aduenio. 3) inueſtigo, quæro. μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ap. Sophoclem, ſequar, ſectabor, imitabor. E μετὰ & ἕπω, *curo, ago.* ἕπομαι, *ſequor.*
Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, conuertendo in aliam linguam.
Μεθερπύζω, idem quod ſequens.
Μεθέρπω, adrepo, vel repo poſt &c.
Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiſſio. Suic. A μεθίημι.
Μεθετέον, dimittendum. Ab eod.
Μεθετικῶς, *Adu.* remiſſe. Ab eod.
Μέθη, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.
Μεθήκω, idem quod μετέρχομαι.
Μεθηλικιόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, ab vna ætate ad aliam tranſeo.
Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, tranſitus ab ætate ad aliam ætatem, vt a pueritia ad adoleſcentiam, cet. A pr.
Μέθημαι, adſideo. Hom. μεθήμενος, part. aſſidens. E μετὰ & ἧμαι, *ſedeo.*
Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, diurnus, qui interdiu fit. Ex eod. & ἡμέρα.
Μεθημέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμ. id. & ex iiſd.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remiſſio, negligentia. A ſq.
Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remiſſus, negligens. A μεθίημι.
Μεθίδρυσις, ἡ, translatio. A ſeq.
Μεθιδρύω, f. ύσω, in alia ſede colloco, transfero, muto.
Μεθιζάνω, transfero in aliam ſedem vt pr.
Μεθίημι, dimitto, miſſum facio, depono. 2) negligo, permitto. 3) remitto, condono. F. 1. μεθήσω, ſinam. aor. 1. μεθῆκα, ſiui. aor. 2. imper. μέθες, ſine. præſ. particip. μεθιείς. inf. μεθιέναι, & μεθεῖναι. F. inf. μεθήσειν, *Ion.* & poët. μεθησέμεν. Apud Poëtas quædam quaſi a μεθιέω, vt μεθίει, dimittebat. μεθίεμαι, voce paſſ. ſed actiue, dimitto, omitto.
Μεθίστημι, in præſ. fut. aor. 1. ſtatuo alio loco, moueo loco, transfero, traduco. 2) muto. 3) ſubmoueo, expello, faceſſere iubeo, in exſilium mitto, migrare cogo. In aor. 2. & præſ. m. μεθίσαμαι, mutor, muto me, degenero. 2) migro, decedo, ſecedo. 3) morior. 4) dedo me, deditionem facio. ap. Hom. ſto, verſor, ſum inter.
Μεθὸ, poſtquam. Pro μεθ' ὅ.
Μεθοδεία, ας, ἡ, artificium callidum, inſidiæ, dolus, occulta & fraudulenta circumuentio. A μεθοδεύω.
Μεθοδευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui rem perite, via & ratione tractat. A ſeq.
Μεθοδεύω, f. εύσω, machinor, architector. 2) methodo ac via proſequor & tracto. 3) circumuenio, artificiis vtor, per quæ homines falluntur. paſſ. μεθοδεύεσθαι, via & arte tractari. 2) circumueniri. A μέθοδος.
Μεθοδηγέω, ῶ, f. ήσω, aliter deduco & monſtro viam. Ex eod. & ἡγέομαι.
Μεθοδικὸς, ἡ, ὸν, via & ratione factus. 2) artificioſus. 3) qui methodum ſequitur. A μέθοδος.
Μεθοδικῶς, *Adu.* artificioſa ratione, methodo, via & ratione. A pr.
Μεθοδίτης, ȣ, ὁ, artifex, Heſych. Ab eod.
Μεθόδιον, ȣ, τὸ, viaticum, Heſych. 2) methodus, ratio. Suid. Dim. a ſeq.
Μέθοδος, ȣ, ἡ, via. 2) compendium. 3) ratio & via docendi, vel diſcendi, vel agendi. 4) liber de aliqua re ſcriptus. 5) calliditas, fraus.
Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.
Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, verſor, conſuetudinem habeo cum aliquo.
Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.
Μεθορίζω, f. ίσω, confinis ſum. Ab eod.
Μεθόριον, ȣ, τὸ, confinium. 2) interſtitium. 3) relaxatio, remiſſio, vt πολέμȣ. ap. Hom. A ſeq.
Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ȣ, ὁ, ἡ, contermiuus, confinis. 2) qui duas res velut terminus dirimit. E μετὰ & ὅρος.
Μεθορκόω, ῶ, futur. ώσω, nouo iureiurando adſtringo eum, qui ſe priori iam liberauit.
Μεθορμάω, ῶ, f. ήσω, incito in. 2) cum impetu irruo. Paſſ. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aoriſt. 1. part. μεθορμηθεὶς, incitatus.
Μεθορμίζω, f. ίσω, transmitto, tranſiicio. μεθορμίζομαι, transfreto. 2) tranſeo, trop.
Μέθυ, τὸ, vinum, temetum. Gen. μέθυος, occurrit in Epigramm.
Μεθυδότης, ȣ, ὁ, idem quod ſequens.
Μεθυδώτης, ȣ, ὁ, vini dator, ebrietatis auctor. Epith. Bacchi. E μέθυ & δίδωμι.
Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid poſt, f. ſecundum aliam rem eſt. A ſeq.
Μεθυπάρχω, poſt alium ſum, fio.
Μεθυπέρβατος, ȣ, ὁ, ἡ, in quo verborum ordo traiectus eſt, perplexus, confuſus.
Μεθυπίδαξ, κος, ὁ, ἡ, vini fons. Epith. vuæ.
Μεθυπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, præ vino titubans, ebrius. Suic. E μέθυ & πλάνη, *error.*
Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, ebrius, ebrioſus. Ex eod. & πλήσσω.
Μεθυποδύομαι, f. ύσομαι, poſt induo.
Μεθυπόστρωσις, εως, ἡ, ſtrati permutatio, dum lectus ſubſternitur. E μετὰ & ὑποστρωννύω.
Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύσκω.
Μεθύσκω, f. ύσω, ebrium reddo, inebrio. μεθύσκομαι, inebrior. μεθυσθεὶς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. A μ[illegible].
Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians. A pr.
Μεθυσοκότταβος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Ariſtophanica. E μέθυσος & κότταβος.
Μέθυσος, ύση, υσον, vel μέθυσος, ȣ, ὁ, ἡ, ebrius. 2) ebrioſus. A μέθυ.

Μεθύστερος, έρα, ερον, posterus. E μετὰ & ὕστερος.

Μεθυστικὸς, ή, ὸν, qui facile, f. sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem. 2) inebrians. A μεθύω.

Μεθυσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, præ vino titubans. 2) cui vinum deest. E μέθυ & σφάλλω.

Μεθυτρόφος, ου, ὁ, ἡ, alens vinum. Ex eod. & τρέφω, alo.

Μεθύω, ebrius sum. 2) abundo aliqua re. plenus, obrutus sum. 3) insanio præ superbia propter copiam bonorum. μεθύων, ebrius, abundans, obrutus, vt plagis. ita labefactus colaphis, vt huc illuc titubet ad modum temulenti. μεθύουσα, ebria, item imbuta, vt vnguento &c. A μέθυ.

Μειαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, victimam adfero pro puero in tribum (φρατρίαν) recipiendo. A μειαγωγός.

Μειαγωγία, ας, ἡ, istius victimæ adductio. Ab eodem.

Μειαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui victimam illam adducit. E μεῖον, victimæ genus & ἄγω, duco.

Μειδάω, vel μηδέω, ῶ, f. ήσω, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud Hom. pro ἐμείδησεν.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus, leuis risus. A pr.

Μειδίαμα, & μειδίασμα, ατος, τὸ, idem. A seq.

Μειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, rideo, part. poët. μειδιόων pro μειδιάων, μειδιῶν.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, maior. neutr. μεῖζον, τό. pro antiquo μεγίων.

Μειζονότης, ητος, ἡ, maior quantitas. Iamblich. A præc.

Μειζόνως, Adu. maiorem in modum, magis, amplius. 2) magno animo, cum φέρειν. Ab eod.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω.

Μειλικτήριον, ου, τὸ, scil. ἱερὸν, idem. A seq.

Μειλικτήριος, ου, ὁ, ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum. Ab eod.

Μειλικτικῶς, Adu. leniendi, placandi caussa. quasi a μειλικτικὸς, placandi vim habens.

Μειλικτὸς, οῦ, ὁ, placabilis, placatus. A μειλίσσω.

Μείλικτρον, ου, τὸ, placamen. Ab eod.

Μειλινόεις. Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. v. μελινόεις.

Μείλινος, η, ον, fraxineus. pro μέλινος. A μελία, fraxinus.

Μειλινὸς, ἡ, ὸν, melleus, dulcis. A μέλι, sed vox suspecta est

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce. 2) actio leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ου, τὸ, munus quo aliquem demulcemus. 2) ludicra, (παίγνια) deliciæ, vt mulierum. Ab eod.

Μειλίσσω, f. ίξω, verbis factisue demulceo, seu delinio, mihi concilio, demulceo, placo. μειλίσσομαι, med. demulceo. 2) oro. μειλιχθεὶς, aor. 1. pass. placatus.

Μειλιχία, Ion. ίη, ἡ, lenitas, comitas &c. A sq.

Μειλίχιος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, blandus, mitis. 2) placabilis.

Μειλιχίως, Adu. blande, comiter, leniter, mansuete. 2) placabiliter. A pr.

Μειλιχόγηρυς, υος, ὁ, ἡ, blandam vocem habens. E μείλιχος & γῆρυς, vox.

Μειλιχόδωρος, ου, ὁ, ἡ, blandos reddens, vel mitia munera dans. Ex eod. & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ, ἡ, cuius mitia sunt consilia. 2) miti & placido ingenio præditus. E seq. & μῆτις,

Μείλιχος, ου, ὁ, ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus. 2) sic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris, cum in φρατρίας, tribus, reciperentur. Causam vid. ap. Poll.

Μεῖον, ου, τὸ, meon, herbæ genus, rectius μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriori sum conditione. E μεῖον & ἔχω. Vnde

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem.

Μειόνως, Adu. idem quod μεῖον.

Μειότερος, minor. Apollon. Rhod. A μείων.

Μειουρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior, vitium versus in fine claudicantis. A μείουρος, vbi v.

Μειουρίζειν, in acutum desinere, in extremitate arctari. A seq.

Μείουρος, ου, ὁ, ἡ, q. d. cui cauda diminuta est & truncata, cuius extremitas in acutum desinit, in fine mutilus, decurtatus. vt μείουρος στίχος, versus mutilus in fine, claudicans, deficiente vno tempore, quo minus quantitas sit plena. E μεῖον & οὐρὰ, cauda.

Μειόφρων, ονος, ὁ, ἡ, mente deminutus, leuis, stultus, Hesych. E μεῖον & φρήν.

Μειόω, ῶ, f. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo. μειόομαι, οῦμαι, minuor, decresco, inferior, vel deteriori conditione sum. μειωθεὶς, deminutus. A μείων.

Μειρακεύομαι, adolescentis more lasciuio & exsulto. A μεῖραξ. v. μειρακιεύομαι.

Μειρακιεξαπάτης, ου, ὁ, iuuenum deceptor. E μειράκιον & ἐξαπατάω,

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, in quocunque genere, contendendo &c. lasciuio. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, f. ίσομαι, adolesco. A μεῖραξ.

Μειράκιον, ου, τὸ, adolescens, adolescentulus, iuuenculus. Ab eod.

Μειρακιόομαι, οῦμαι. f. ώσομαι, adolesco, adolescens euado, plenam pubertatem attingo. A pr.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μεῖραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, εος, ὁ, ἡ, iuuenilis, puerilis. Ab eodem.

Μειρακιωδῶς, Adu. pueriliter. A pr.

Μειρακύλλιον, ου, τὸ, adolescentulus, iuuenculus. A seq.

Μεῖραξ, ακος, ἡ, puella, iuuencula. 2) in mascul. est solœcum, nisi vbi de molli & effeminato sermo est.

είρω, diuido, partior, Eust. μείρομαι, fortior. in imperat. μείρεο pro μείρε, fortire, accipe. Ab hoc μείρω, cuius fut. esset μερῶ, formatur perf. med. ἔμμερο, poët. pro μέμορα. ἔμμορε, sortitus, nactus est. it. perf. pass. εἵμαρμαι, εἵμαρται, fato destinatum est. part. εἱμαρμένος, fato destinatus, fatalis. εἱμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius, atque immutabilis, apud Stoicos.

Μείωμα, ατος, τὸ, mulcta. Xenoph. A μειόω.

Μείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor. Comp. irregular. a μικρός. Superl. μεῖστος. Hesych.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens minuendi. Ab eodem.

Μειωτὸς, ἡ, ὸν, decrementum capiens, qui decrescit aut decrescere potest. Ab eod.

Μελάγγαιος, μελάγγειος & μελάγγεως, ε, ὁ, ἡ, cuius solum nigrum est, pingue. E μελας & γῆ.

Μελάγκαρπος, ε, ὁ, ἡ, nigrum ferens fructum, atram adferens obscuritatem. Epith. ignorantiæ, Plut.

Μελάγκερος, ον, & μελάγκερως, ω, ὁ, ἡ, nigra habens cornua. E μ. & κέρας, κέρως.

Μελαγκόρυφος, ε, ὁ, ἡ, atrum verticem habens: nomen auis: autumni tempore dicitur συκαλὶς, ficedula. Philox. atricapillus. 2) mœchus. Hesych. E μελας & κορυφὴ, *vertex*.

Μελάγκραινος, η, ον, melancranus, e iunco factus, qui μελάγκραινις vocatur. Strabo.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, quasi nigriceps, iunci genus, Plin. E μ. & κράνον, *caput*.

Μελαγκρανισμὸς, ε, ὁ, atrifer, Gl. Vet. iunci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελαγκρήδεμνος, ε, ὁ, ἡ, atram habens vittam. E μ. & κρήδεμνον, *vitta*.

Μελάγκροκος, ε, ὁ, ἡ, nigrum subtemen habens. E μ. & κρόκη, *subtemen*.

Μελαγχαίτης, ε, ὁ, nigram iubam, vel comam habens. Ap. Hesiod. Epith. montis siluosi. Ex μ. & χαίτη, *iuba*.

Μελάγχειμος, ε, ὁ, ἡ, hyeme niger, vt μελάγχειμα, loca, quæ hyeme sunt atra, sine niuibus. Ex μ. & χεῖμα, *hiems*.

Μελαγχιμος, ε, ὁ, ἡ, niger, ater. A μέλας, per paragogen.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, nigra vestitus tunica. met. tristis, mœstus.

Μελάγχλαινος, ε, ὁ, ἡ, atra indutus læna. E μ. & χλαῖνα. Melanchlæni nomen populi Scythici.

Μελάγχλωρος, ε, ὁ, ἡ, colorem habens atrum pallore mixtum, viridis simul ac niger.

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro. 2) furo, insanio, desipio. E μ. & χολάω, *idem*.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor seu desipientia ex atræ bilis abundantia. E μ. & χολὴ, *bilis*.

Μελαγχολικὸς, ἡ, ὸν, a melancholia proficiscens. 2) atra bile laborans.

Μελαγχολικῶς, *Adu.* more melancholicorum.

Μελαγχολόω, ῶ, f. ώσω, melancholiam genero. E μ. & χολή.

Μελαγχρὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. E μ. & χρόα. Sed præstat sequens.

Μελαγχροὴς, έος, ὁ, ἡ, &

Μελαγχροιὴς, έος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Μελάγχροος, *contr.* μελάγχρους, ε, ὁ, ἡ, id. fuscus, cæruleus. Gl. Vet.

Μελάγχρως, οος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd. pl. μελάγχροες.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, qui nigra cute est, corpus atrum habens. pl. μελαγχρῶτες. E μ. & χρὼς, *cutis*, *corpus*.

Μελάγχυμος, ον, nigrum succum habens.

Μελαδίνης, nigros vortices habens. E μ. & δίνη. v. μελανδίνης, quod est melius.

Μέλαθρον, ε, τὸ, domus. 2) lacunar s. trabs tecti. 3) porticus &c. Grammatici veteres non consentiunt vnde sit profectum.

Μελαθρόφιν, *Adu.* de lacunari, tecto, trabe tecti. E pr. & syllaba φιν.

Μελαθρόω, f. ώσω, trabibus iungo, munio. part. p. p. μεμελαθρωμένον, οἱ ὁ.

Μελαινάετος, ε, ὁ, vitiose in Lex. v. μελαναίετος.

Μελαίνω, f. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, μελαίνομαι, nigresco. Aor. 1. opt. μελανθείην. 3 pl. μελανθεῖεν. A μέλας.

Μελαμβαθὴς, ὲς, & ὺς, ὺ, niger e profunditate, profundus, cuius profunditas speciem nigredinis affert.

Μελαμβαφὴς, ίος, ὁ, ἡ, nigro colore imbutus, s. infectus. E μ. & βάπτω, *intingo*.

Μελάμβιος, ε, ὁ, ἡ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam, V. L.

Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, ε, ὁ, ἡ, boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.

Μελάμβροτος, ε, ὁ, ἡ, homo niger.

Μελάμβωλος γῆ, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.

Μελαμπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, concretus & nigrescens. E μ. & πήγνυμι.

Μελάμπεπλος, ε, ὁ, ἡ, nigrum peplum habens. 2) niger, pullus.

Μελαμπέταλος, ε, ὁ, ἡ, nigra folia habens. E μ. & πέταλον.

Μελαμπόδιον, ε, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inuentore.

Μελάμπυγος, ε, ὁ, ἡ, nigras s. hirsutas habens nates. 2) fortis, quia Hercules huiusmodi nates habuisse traditur. E μ. & πυγή.

Μελάμπυρον, ε, τὸ, melampyron, herba, in quam degenerat triticum. E μ. & πυρός.

Μελαμφαὴς, έος, ὁ, ἡ, tenebricosus, obscurus. E μ. & φάος, *lux*.

Μελάμφυλλον, ε, τὸ, acanthi species, pæderota vocant. A sq.

Μελάμφυλλος, ε, ὁ, ἡ, nigra habens folia. E μ. & φύλλον.

Μελάμφωνος, ε, ὁ, ἡ, vocem fuscam & obscuram habens. E μ. & φωνή.

Μελαμψηφὶς, ίδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens. A μ. & ψῆφος s. ψηφίς.

Μέλαν, ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.

Μελαναιγὶς, ἴδος, ἡ, atro nimbo horrens. E μ. & αἰγίς.

Μελαναίετος, ὁ, aquila nigra, ap. Ariſtot. E μ. & ἀετός.

Μελαναυγὴς, έος, ὁ, ἡ, atrum ſplendens, ater. E μ. & αὐγὴ, *ſplendor*.

Μελάνδετον ἄορ, enſis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo: σάκος, ſcutum habens ferreum orbem. 2) cruore fœdatus ſc. enſis aut clypeus. E μ. & δέω, *ligo*.

Μελανδίνης, ου, ὁ, nigricantes i. e. profundos habens vortices. E μ. & δίνη, *vortex*. v. μελαδίνης.

Μελανδόκος, κίστη, atramentarium. Epigr. E μελαν & δέχομαι. v. μελανοδοχεῖον.

Μελανδρύαι, οἱ, idem qui μελάνδρυες.

Μελάνδρυον, ου, τὸ, medulla ſeu pars interior quercus, nigricans & duriſſima. 2) herba quædam. 3) pulpamentum e thynnis conditis. E μ. & δρῦς, *quercus*.

Μέλανδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius ceteris. Gloſſ. Vet. μέλανδρυς, robur: ſorbus. Ex iisd.

Μελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, pullis ſeu atris veſtibus ſum indutus. A ſq.

Μελανείμων, ονος, ὁ, ἡ, atris indutus veſtibus, pullatus, atratus, Philox. E μ. & εἷμα.

Μελανήφατος, ον, de obſcuris rebus, triſtibus loquens. E μ. & φημί.

Μελανηφόρος, ον, pullatus, nigra veſte indutus. E μ. & φέρω.

Μελανθέλαιον, ου, τὸ, oleum e melanthio. E μελάνθιον & ἔλαιον, *oleum*.

Μελάνθεμον, ου, τὸ, melanthemon, anthemidis ſpecies.

Μελανθὴς, ὲς, niger. Aeſchyl. E μ. & ἄνθος.

Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio. A ſq.

Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, *herba*, nigella, git. Philoxenus: μελάνθιον, hoc git. indeclinabile eſt. gitter. Nigella, al. Gl. E μ. & ἄνθος.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo, nigror, atritudo. Gl. V. 2) nigra macula in puſtula vel vlcere, mortem denuncians.

Μελανίζω, f. ίσω, nigrico. Ab eod.

Μελάνιον, ου, τὸ, nigra viola. E μ. & ἴον.

Μελανόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, nigris lineis interſtinctus. E μ. & γράμμη.

Μελανοδοχεῖον, ου, τὸ, atramentarium.

Μελανοείμων, ὁ, ἡ, vid. μελανειμ.

Μελανόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, nigros pilos habens.

Μελανοκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nigrum cor, ſeu nigram medullam habet. 2) qui atroci & crudeli animo eſt. E μ. & καρδία.

Μελανοκόμης, μελανόκομος, ου, ὁ, nigram comam habens. E μ. & κόμη.

Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.

Μελανόμματος, ον, nigros habens oculos. E μ. & ὄμμα.

Μελανονεκυοείμων, ονος, ὁ, ἡ, atris & funebribus veſtibus indutus. E μέλας, νέκυς, & εἷμα.

Μελανονεφὴς, ὲς, caliginem cogens, vel caligine tectus. E μ. & νέφος.

Μελανοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, nigrum reddens. E pr. & ποιέω.

Μελανόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, nigras habens pennas ſ. alas. E μ. & πτερόν.

Μελανοπτέρυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. E μ. & πτέρυξ.

Μελανόῤῥιζος, ον, nigram habens radicem. E μ. & ῥίζα.

Μελανόσαρκος, nigram carnem habens. E μ. & σάρξ.

Μελανόστερνος, ον, nigrum, i. e. hirſutum pectus habens. E μ. & στέρνον.

Μελανόστερφος, ον, nigrum vellus habens, ſ. nigra pelle indutus.

Μελανόστικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, atris maculis, ſeu notis diſtinctus.

Μελανόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, nigram habens veſtem, atra indutus ſtola. E μ. & στολή.

Μελανοσυρμαῖος, ὁ, ἡ, ſyrmæa vti ſolitus: (v. συρμαία.) 2) Aegyptius; quia Aegyptii ea potione, ſ. genere euacuationis libenter vtebantur. E μ. & συρμαία.

Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.

Μελανουρίδες, piſces, qui & μελάνουροι.

Μελάνουρος, ου, ὁ, ἡ, nigram habens caudam. 2) piſcis, in cauda nigras maculas habens. 3) vipera quædam. E μ. & οὐρά.

Μελανόφθαλμος, ον, nigros (pulcros) habens oculos.

Μελανόφλεψ, εβος, ὁ, ἡ, nigras venas habens.

Μελανοφορέω, ῶ, f. ήσω, atris veſtibus amictus. A ſeq.

Μελανοφόρος, ὁ, ἡ, pullatus, atratus. E μ. & φέρω.

Μελανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui obſcura mente eſt. 2) crudelis, ferox, immanis. E μ. & φρήν.

Μελανοχροὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigri coloris eſt. E μ. & χρόα.

Μελανόχροος, ου, ὁ, qui nigro corpore eſt.

Μελανόχρως, τος, ὁ, ἡ, idem.

Μελανόω, ῶ, infuſco, Gloſſ. Vet. nigro. perf. paſſ. part. μεμελανωμένος, atratus, pullatus. A μέλας.

Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.

Μελάνσπερμον, τὸ, herba eadem quæ μελάνθιον. E μ. & σπέρμα.

Μελάντερος, nigrior. μελάντατος, nigerrimus. A μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ, ἡ, nigros muros habens, nigra, de domo Plutonis, ap. Pind. E μ. & τεῖχος.

Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria, ſuccus niger in metallis concreſcens, vnde quibusdam atramentum metallicum, quaſi a μελαντὴρ, quod eſſet nigrator. A μελαίνω.

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, nigras effundens aquas. E μ. & ὕδωρ.

Μελάνω, nigreſco. Homer. μελάνει pro μελαίνεται.

Μελάνωσις, εως, ἡ, denigratio. 2) macula. A μελανόω.

Μέλας, ανος, ὁ, μέλαινα, αίνης, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuſcus. trop. profundus. 2) malus, immitis, crudelis, ſubdolus.

Μελασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo. 2) v. μελανία n. 2. A μελαίνω.
Μελασμὸς, ȣ̃, ὁ, denigratio & liuor a frigore.
ΜΈΛΔΩ, liquefacio, macero, elixo, coquo.
ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.
Μελεδαίνω, curo, sollicitus sum. A sq.
Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, Hippocr. (nisi ea μελεδώνη leg. aut est pro μελεδήσις)
Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curiosa cogitatio. A pr.
Μελεδήμων, ονος, ὁ, ἡ, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.
Μελεδὼν, όνος, ὁ, cura. 2) rex. 3) præfectus. Ab eod.
Μελεδωνεὺς, έως, ὁ, curator, qui alicuius curam gerit. A pr.
Μελεδώνη, ης, ἡ, meditatio, cogitatio, sollicitudo. Ab eod.
Μελεδωνὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, curator, procurator, qui rei alicuius curam gerit. Ab eod.
ΜΈΛΕΘΡΟΝ, ȣ, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.
Μέλει, f. μελήσει, p. μεμέληκε, curæ est. μέμηλε, curæ est, pro μεμέληκε. part. μεμηλὼς, sollicitus, curans.
Μελεϊστὶ, *Adu.* membratim, per membra. A μέλος.
Μελεμβόριος, ap. Strab. vitiose pro μελαμβόρειος. vbi v.
Μελεοπαθὴς, ὲς, miser, infelix. E μέλεος, n. 2. & πάθος.
Μέλεος, έα, εον, vanus, stultus, inanis. 2) infortunatus, infelix. 3) nihil efficiens. Hinc μέλεον, *Adu.* incassum, otiose, sine effectu. Voc. ὦ μέλε per apoc. miser.
Μελεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, infelix animo, mente miser. Ex eod. & φρήν.
Μελεσίπτερος, ον, alatus. E μέλος *membrum* & πτέρον. (nisi potius est, quæ auicula aut quod insectum collisione alarum cantum quendam modulationemue efficit.) A μέλος, *carmen.*
Μελεόπονος, ὁ, ἡ, ærumnosus.
Μέλεται, f. μελήσεται, idem quod μέλει. μεμελημένος, perf. part. q. d. curatus, carus, dilectus.
Μελετάω, ῶ, f. ήσω, curo, curam gero. 2) meditor. 3) exerceo me. 4) declamo, sc. exercendæ orationis caussa, *quo sensu Attici in futuro & aor. 1. vtuntur medio*, μελετήσομαι, ῶμαι, exerceor. part. perf. μεμελετημένος, consideratus, exercitatione comparatus, elaboratus. A sq.
Μελέτη, ης, ἡ, cura. 2) meditatio, exercitatio, præmeditatio. 3) industria, diligentia. 4) declamatio. A μέλει.
Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio. 2) opus elaboratum cura. A μελετάω.
Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.
Μελετητήριον, ȣ, τὸ, locus exercitationis, seu meditationis. 2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.
Μελετητικὸς, ἡ, ὸν, ad meditationem s. exercitationem pertinens, vel aptus. 2) meditationis studiosus. 3) declamatorius. Ab eod.
Μελετητὸς, ἡ, ὸν, quod meditatione siue exercitatione discendum & seruandum est. Ab eodem.
Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicuius rei curam gerit. A μέλει.
Μεληδὸν, *Adu.* per membra, membratim, minutatim. A μέλος.
Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura, Hes. supra μελεδών.
Μέλημα, ατος, τὸ, cura, sollicitudo. A μέλει.
Μελησίμβροτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui hominibus curæ est. E μέλει & βροτός.
Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura, V. L. A μέλει.
Μελητὴς, ȣ̃, ὁ, idem, Vulg. L. Ab eod.
Μελητέον, curandum est. Ab eod.
Μέλι, μέλιτος, τὸ, mel. 2) saccharum, veteribus, Strabo.
Μελία, ας, Ion. μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor.* 2) fraxinea hasta.
Μελιαδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, mellis dulcedine præditus. E μέλι & ἡδύς, *suauis.*
Μελίβρομος, ȣ, ὁ, ἡ, suauem sonum edens. E μέλι & βρέμω, *fremo, sono.*
Μελιγαθὴς, Dor. pro μελιγηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, melle gaudens, melleus. E μέλι & γηθέω.
Μελίγδȣπος, ον, suauiter sonans. Ex eod. & δȣ̃πος.
Μελίγηρυς, υος, ὁ, ἡ, suauiter canens, sonans, Dorice μελίγαρυς, vt μελιγάρυες ὕμνοι.
Μελιγλήνος, ȣ, ὁ, ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adspectu, Hes. E μ. & γλήνη.
Μελίγλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, mellitam habens linguam, cuius suauis est oratio. E μ. & γλῶσσα.
Μελίειον, ȣ, τὸ, fauus, Suid. A μέλι.
Μελίδȣπος, ȣ, ὁ, ἡ, vid μελίγδȣπος.
Μελιειδὴς, ὲς, colore similis melli. E μ. & εἶδος.
Μελίεφθος, ον, e melle coctus.
Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gloss. Vet. μελίζομαι, diuidor. A μέλος, *membrum.*
Μελίζω, f. σω, modulor. A μέλος, *carmen.*
Μελίζωρον, ȣ, τὸ, melicratum, aqua mulsa. E μέλι & ζωρὸς, *merus.*
Μελίζωρος, ȣ, ὁ, ἡ, meri mellis sapore præditus. Ex iisd.
Μελιηγενὴς, ὲς, e fraxino natus. Epith. hominum. E μελία & γίνομαι.
Μελιηδὴς, έος, ὁ, ἡ, mellis dulcedine præditus, Ex μ. & ἡδύς.
Μελίθρεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, melle nutritus.
Μελίθροος, *contr.* μελίθρȣς, ȣν, suauem sonum edens.
Μελίϊνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.
Μελίκηρα, s. μελικήρα, ας, ἡ, lentor cuiusdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu saliuant. Ex μέλι & κηρὸς, *cera.*
Μελικηρία, ας, ἡ, sanies crassior & glutinosa melli que albo sublimilis. Ex iisd.
Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, fauus, Gl. Vet. 2) abscessus quidam apud medicos tumorque materiam melli similem continens. 3) vitis quædam ac herba. Ex iisd.
Μελίκηρον, ȣ, Dor. ω, τὸ, fauus.
Μελίκομπος, ον, suauem vocem habens.

Μελικὸς, ἡ, ὸν, qui cantilenas ſcribit, lyricus. A μέλος.
Μελίκρατον, ȣ, τὸ, aqua melle miſta, aqua mulſa, mulſum, Gl. V. 2) miſtura mellis & lactis. E μέλι & κεράω, *miſceo*.
Μελίκρητον, Ion. pro μελίκρατον.
Μελίκταινα, ης, ἡ, apiaſtrum, Nicander. A μέλιττα, rectius μελίτταινα, vel μελίταινα.
Μελικτὰς, ȣ, ὁ, Dor. μελικτὰς, cantor. A μελίζω.
Μελικῶς, *Adu.* modulate. A μέλος.
Μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui e meliloto eſt, vt μελιλώτινοι ςέφανοι. A ſq.
Μελίλωτον, ȣ, τὸ, melilotus q. d. lotus melligena.
Μελίλωτος, ȣ, ὁ, idem.
Μελίμηλον, ȣ, τὸ, genus mali, ſic dicti a mellea dulcedine; alias γλυκύμηλον.
Μελίνη, ης, ἡ, genus leguminis milio ſimile, panicum. A μέλι.
Μέλινον, ȣ, τὸ, apiaſtrum. Ab eod.
Μέλινος, ȣ, ὁ, panicum. Ab eod.
Μέλινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.
Μελίπαις, δος, ὁ, puer lepidiſſimus.
Μελίπηκτον, ȣ, τὸ, placenta e melle. E μέλι & πηκτὸς, *compactus*.
Μελίπνοος, *contr.* μελίπνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, mel, i. e. ſuauiter ſpirans. E μ. & πνοή.
Μελίῤῥȣς, ȣ, ὁ, ἡ, mellifluus, Gl. V.
Μελίῤῥυτος, ȣ, ὁ, ἡ, mellifluus. E μ. & ῥύω.
Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.
Μελισμάτιον, ȣ, τὸ, paruum carmen, cantiuncula. Dim. a pr.
Μελισμὸς, ȣ, ὁ, diuiſio in partes. 2) modulatio, cantus. A μελίζω, *diſtribuo*, it. *cano*.
Μελίσπονδος, ȣ, ὁ, ἡ, in quo diis melle libatur, vt μελίσπονδα ἱερὰ, ſacra, quæ mellis libamenta habent. E μέλι & σπονδὴ, *libatio*.
Μέλισσα, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis. 2) nomen Nympharum.
Μελισσαῖον, ȣ, τὸ, apiarium, Gloſſ. Vet. A præc.
Μελισσαῖος, Epith. Iouis. Ab eod.
Μελισσεὺς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.
Μελίσσιον, ȣ, τὸ, examen, Gl. V. Heſ. 2) apicula, Gl. V. Dim. ab eod.
Μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus. Ab eod.
Μελισσοβότανον, ȣ, τὸ, herba apiaria. Ex eod. & βοτάνη.
Μελισσόβοτος, ȣ, ὁ, ἡ, ab apibus depaſtus, μελισσόβοτον, ȣ, apiaſtrum, Nicandro. Ex eod. & βοτὸς, *paſtus*.
Μελισσοβότος, ȣ, ὁ, ἡ, apium paſtor, vel cultor, nutritor. Ex eod. & βόσκω, *paſco*.
Μελισσοκόμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. E μ. & κομέω.
Μελισσονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, apes paſcens. Ex μ. & νέμω.
Μελισσόσοος Πᾶν, in Epigr. Pan apiarius, apum cuſtos. E σόος, *ſaluus*, vel *actor, agitator*, item *ſeruator, ſoſpitator*, & μ.
Μελισσότοκος, ȣ, ὁ, ἡ, ab apibus genitus. μελισσοτόκος, apes gignens. E μ. & τίκτω.
Μελισσοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.
Μελισσȣργία, ἡ, idem quod μελιτȣργία. E μ. & ἔργον.
Μελισσȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad rem mellariam pertinens. A pr. *ſed vtrumque vitioſum videtur, & ſcribendum* μελιτȣργ. (niſi eſt idem atque ὁ περὶ τὰς μελίσσας ἐργαζόμενος. vid. infra μελιττȣργ.)
Μελισσόφυλλον, ȣ, τὸ, meliſſophyllum, apiaſtrum.
Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, vbi ſunt aluearia.
Μελισταγὴς, έος, ὁ, ἡ, melle ſtillans. 2) dulcis, ſuauis. E μέλι & ςάζω, *ſtillo*.
Μελιςὴς, ȣ, ὁ, cantor. A μελίζω.
Μελίταινα, ης, ἡ, apiaſtrum. A μέλι.
Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.
Μελίτειον, ȣ, τὸ, ſc. ποτὸν, potus melleus, ſiue e melle. Ab eod.
Μελιτερπὴς, ὲς, valde ſuauis. Ex μ. & τέρπω.
Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.
Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus. Ab eod.
Μελίτινος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.
Μελιτίτης, ȣ, ὁ, vt μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum. Ab eod.
Μελιτοειδὴς, ὲς, flauus. E μ. & εἶδος.
Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus. 2) ferenus, placidus, tranquillus. A μέλι.
Μελιτοπωλέω, ῶ, mel vendo.
Μελιτοπώλης, ȣ, ὁ, mellis venditor.
Μελιτόπωλις, ιδος, ἡ, mellis venditrix. A præced.
Μελιτοτροφέω, ῶ, melle nutrio. E μ. & τρέφω.
Μελιτοτροφία, ας, ἡ, victus e melle. A pr.
Μελιτȣργεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi mel fit. A μελιτȣργός.
Μελιτȣργέω, ῶ, fut. ήσω, mel facio. Ab eodem.
Μελιτȣργία, ας, ἡ, mellificium. Ab eod.
Μελιτȣργικὸς, ἡ, ὸν, ad mellificium pertinens. Ab eod.
Μελιτȣργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, mellarius. Ex μέλι & ἔργον.
Μελιτȣ̃ττα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quaſi μελιτόεσσα. A μέλι.
Μελιτόχροος, *contr.* μελιτόχρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, melli colorem referens. E μ. & χρόα.
Μελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle condio, melle miſceo. μεμελιτωμένος, perf. part. paſſ. A μέλι.
Μέλιττα, ης, ἡ, Att. pro μέλισσα.
Μελίττιον, ȣ, τὸ, apicula. Dim. pr.
Μελιττοπολέω, apiarius ſum.
Μελιττοπόλος, ȣ, ὁ, apiarius, qui circa apes verſatur. Suic. E μέλιττα & πολέω, *verſor*.
Μελιττοτροφεῖον, ȣ. τὸ, apiarium, mellarium.
Μελιττοτρόχος, ον, vid. μελισσοτρόφος.
Μελιττȣργέω, ῶ, rem apiariam tracto. A μελιττȣργός.
Μελιττȣργία, ας, ἡ, apum cura. Ab eod.
Μελιττȣργὸς, ȣ, ὁ, apiarius. E μ. & ἔργον.
Μελιττώδης, εος, ὁ, ἡ, ad apes accedens, qui apium genere eſt. A μέλιττα.
Μελιττὼν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.
Μελιτώδης, εος, ὁ, ἡ, melleus, mellis modo dulcis. A μέλι.

Μελίτωμ

Μελίτωμα, ατος, τὸ, mellatum, Gl. Vet. opus dulciarium e melle, placenta mellita. A μελιτόω.

Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V. Ab eod.

Μελίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, ſuaues ſonos edens.

Μελίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dulcedine animum perfundens, ſuauis. E μ. & φρήν.

Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiaſtrum.

Μελίφυρτος, ου, ὁ, ἡ, melle mixtus. E μ. & φύρω, *miſceo.*

Μελίφωνος, ου, ὁ, ἡ, ſuauem vocem habens. E μ. & φωνή.

Μελίχλωρος, ου, ὁ, ἡ, flauus. 2) gemma quædam.

Μελίχροος, *contr.* μελίχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, mellis colorem imitans. Gl. V. μελίχρους, fuſcus. 2) mellitus, dulcis. Ex μ. & χρόα.

Μελιχροποιέω, dulce reddo, it. flauum.

Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis. 2) melleum habens colorem. A μέλι.

Μελίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, idem μελίχρυσοι λίθοι, lapides a colore ſic dicti. Plin.

Μελίχρωος, ου, ὁ, ἡ, vid. μελίχροος.

Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, idem.

Μέλκα, ης, ἡ, cibus quidam e lacte. Paulus Aegin. Gal. Paxamus. Vox peregrina, reſpondens Germanico, *Melk, Milch.*

Μέλλαξ, adultus, adoleſcens, Gl. V. A μέλλω.

Μελλέβιος, ου, ὁ, ἡ, ſemimortuus, Heſ. quaſi vix viuens. Ex eod. & βίος.

Μελλείρην, ος, ὁ, Lacedæmoniis idem, qui μελλέφηβος.

Μελλέποσις, vel Μελλόποσις, εως, ὁ, futurus maritus.

Μελλέπταρμος, vel μελλόπταρμος, ου, ὁ, ἡ, iamiam ſternutaturus.

Μελλέφηβος, ου, ὁ, ἡ, pubertati proximus.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procraſtinatio, dilatio. A μέλλω.

Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Philoxen. moramentum, al. Gl. V. Ab eod.

Μελλησμὸς, οῦ, ὁ, idem, Philox. Ab eod.

Μελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator. Ab eod.

Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio, cunctor. A præc.

Μελλητικὸς, ἡ, ὸν, cunctabundus, pronus ad cunctationem ſeu procaſtinationem. Ab eod.

Μελλιέρη, ης, ἡ, ſacerdos futura. 2) quæ alias ad myſteria initiat.

Μελλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, mox nuptias celebraturus.

Μελλοδειπνικὸς, ἡ, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μ. & δεῖπνον.

Μελλοθάνατος, ου, ὁ, ἡ, breui moriturus. 2) decrepitus ſenex.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, breui ſponſa futura.

Μελλονυμφίος, ου, ὁ, breui ſponſus futurus.

Μελλόνυμφος, ου, ὁ, idem.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, proximus adoleſcentiæ.

Μελλόποσις, εως, ὁ, vide μελλέποσις.

Μελλόπταρμος, ου, ὁ, ἡ, vide μελλέπταρμος.

Μέλλω, f. μελλήσω, quaſi a μελλέω, futurus ſum. 2) debeo, paro, in animo habeo. 3) cunctor, moror, differo, ceſſo. ὁ μέλλων χρόνος, poſteritas: it. Futurum in Gramm. μέλλουσα, futura, poſtera. Etiam paſſ. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεται, futura ſperantur, differuntur.

Μελογραφεῖν, membra alicui adſcribere, membra & partes rei deſcribere. E μέλος & γράφω.

Μελογράφος, ου, ὁ, ἡ, poëta Lyricus. 2) pſalmographus. Ex iisd.

Μελοθεσία, ἡ, compoſitio carminum. E μ. & θέσις.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo. E μέλος & κόπτω.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in fruſta conciſio. Ex iisd.

Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, Philox. nempe qui articulos & membra incidit. Ex iisd.

Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, modulationem adhibeo.

Μελοποιητὴς, ου, ὁ, poëta lyricus. A pr.

Μελοποιία, ας, ἡ, ſcriptio carminum lyricorum. 2) modulatio, qualis eſt in carminibus melicis. A ſeq.

Μελοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui mele ſcribit, lyricus poëta. Gloſſ. Vet. modulator.

Μέλος, εος, τὸ, membrum, artus. 2) carmen modulatum.

Μελοτυπέω, cano, modulor. E μ. & τύπτω.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludicrum. 2) ludibrium. A ſeq.

Μέλπω, canto, cantu celebro. μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & ſalto ad cantum, cantu perſono.

Μελπῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, Heſych.

Μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula. Dim. a μέλος.

Μέλχι, ὁ, Melchi. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *Rex meus.*

Μελχισεδὲκ, ὁ, Melchiſedech. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *Rex iuſtus.*

Μέλω, curæ ſum *Imperf.* μέλει, curæ eſt.

Μελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulor, cano, laudo carmine modulato. μελῳδεῖσθαι, cantari. A μελῳδός.

Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, pſalmus. Gloſſ. Vet. modulus. A pr.

Μελώδης, εος, ὁ, ἡ, membroſus. Gl. Vet. A μέλος.

Μελῳδητὸς, ἡ, ὸν, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.

Μελῳδία, ας, ἡ, modulatio, cantilena, Gl. V. A ſeq.

Μελῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, cantor ſeu modulator carminum. E μέλος & ᾠ.

Μέμβλομαι, pro μεμέλομαι, curæ ſum. μέμβλετο, pro ἐμέμβλετο, ſeu ἐμεμέλετο, imperf. curæ erat. A μέλει.

Μεμβραδοπώλης, ου, ὁ, apuarum venditor. E μεμβρὰς & π.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑ'Σ, αδος, ἡ, apuæ quædam ſpecies.

Μεμελετηκότως, *Adu.* idem quod ſeq. a μελετάω.

Μεμελημένως, *Adu.* accurate, diligenter. A μέλει.

Μεμερισμένως, *Adu.* partitim, diuiſim. A μερίζω.

Μεμετρημένως, *Adu.* ſeruata menſura. A μετρέω.

Μεμνημένως.

Μεμηνιμένως, *Adu.* irate. A μηνίω.

Μεμηχανημένως, *Adu.* folerter, callide. A μηχανάομαι.

Μεμιασμένως, *Adu.* fœde. A μιαίνω.

Μεμιγμένως, *Adu.* mixtim, promiſcue, confuſe. A μίγνυμι.

ΜΕ΄ΜΝΟΝΕΣ, aues quædam, circa Memnonis ſepulcrum quotannis in Troade videri ſolitæ. Ael. Oppian. Plin. cui Memnonides.

Μεμοιραμένως, *Adu.* ſortito. A μοιράομαι.

Μεμπτέος, culpandus, accuſandus. A μέμφομαι.

Μεμπτικὸς, ὴ, ὸν, querulus, querendi vim habens. A ſeq.

Μεμπτὸς, ὴ, ὸν, incuſandus, reprehenſione dignus. 2) conquerens, reprehendens. A ſq.

Μέμφομαι, f. ψομαι, queror, expoſtulo, incuſo, vitio verto, reprehendo. aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi. paſſ. part. μεμφθεὶς, cauſatus.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, quæſtus, querela. Heſ.

Μεμψιβολέω, ῶ, q. d. querimoniis & reprehenſionibus peto, conqueror, incuſo, reprehendo, Suid. E μέμψις & βάλλω.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de ſorte mea. 2) conqueror, queror. 3) expoſtulo, ſuccenſeo. A μεμψίμοιρος.

Μεμψιμοιρητέον, *Adu*, querendum. A pr.

Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conqueſtio de ſorte ſua. A ſq.

Μεμψίμοιρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui de ſorte ſua queritur, qui ſortem ſuam incuſat, querulus. 2) moroſus, in minima inquirens. E ſq. vel μέμφομαι & μοῖρα.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, queſtus, reprehenſio, incuſatio. A μέμφομαι.

Μὲν, *Coniunct.* quidem. 2) ſequente δὲ, facit orationem aduerſatiuam, diſtributiuam, vel copulatiuam. 3) ſine δὲ, ponitur aliquando pro δὴ, ſane, profecto, certe. Hinc etiam eſt μὲν, γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, ſane quidem, enimuero, at enim; μὲν ȣ̃ν γε, μενȣ̃ν γε, immo vero; μέν πȣ, quidem, certe, vtique; μέν ῥα, pro μὲν ſequente δὲ; μέν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in reſponſionibus, certe quidem; verum tamen, ſed tamen, vero, porro, rurſus.

Μέναιχμος, ὁ, ἡ, in prælio perſeuerans, ſeu conſtans. Epigr. χειρὶ μεναίχμῳ, manu in prælio perſeuerante. Ex μένω & αἰχμή.

Μένανδρος, ȣ, ὁ, ἡ, virum irruentem excipiens & ſuſtinens. 2) virilis, virum decens. 3) virum exſpectans. E μένω vel μένος & ἀνήρ.

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor. 2) iratus ſum. 3) animo deficio. A μένος.

Μενέγχης, εως, ὁ, ἡ, haſta validus, bellicoſus. E μένω & ἔγχος.

Μενεδάϊος, & μενεδήϊος, ȣ, ὁ, ἡ, audax, bellicoſus, belli patiens. E μ. & δηΐς, *pugna*, *bellum*.

Μενέδεπος, ον, idem quod ſeq. E μ. & δέπος.

Μενέκτυπος, ȣ, ὁ, ἡ, bellicos ſtrepitus & tumultus ſuſtinens. E μ. & κτύπος.

Μενεμάχος, ȣ, ὁ, ἡ, bellicoſus. E μ. & μάχη.

Μενεπτόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Μενετέον, manendum. A μένω. v. μενητ.

Μενετὸς, ὴ, ὸν, qui manere & expectare poteſt aut ſolet, qui moram patitur. Ab eod.

Μενεφύλοπις, εος, ὁ, fortis, bellicoſus.

Μενεχάρμης, μενέχαρμος, ȣ, ὁ, bellicos labores ſtrenue ſuſtinens. E μ. & χάρμη, *pugna*.

Μένητεον, manendum eſt, Suic. A μένω.

Μενθῆραι, curæ, quaſi μενεοθῆραι. E μένος & θήρα, *venatio*.

Μενθηρίζω, curo, Heſ. vbi f. μενθηρίσω, Att. μενθηριῶ. A pr.

Μενὶ pro μὲν, vt νῦν μενὶ, vel νυνιμενί.

Μενοεικὴς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus, animum demulcens. E μένος & εἴκω.

Μενοινάω, ῶ, f. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. A μενοινή.

Μενοινέω, ῶ, idem & ab eod

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus ſ. cupiditas animi, alacritas. A μένος.

Μενοινόω, idem quod μενοινάω.

Μενȣ̃ν γε, vide μέν.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum aut ſuſtinendum excipiendumue fertur. 2) animus. (præſertim vis animi, quæ latinis *mens* eſt, vocabulo a Græcis mutuo ſumto; cum mens præſentia cum præteritis & futuris comparans, memor propoſiti, manet in cœpto, & ſobria quadam conſtantia, qua ſibi conſcia eſt, quid agat, & quare, & quo, conſilia ſuſcepta perſequitur via & ratione certa.) 3) robur. 4) vehementia, vis. 5) ira. 6) ſeruit periphraſi, vt μένος πυρὸς, pro igni.

Μέντε, vide μέν.

Μέντοι, vide μέν.

Μένω, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, conſtanter maneo, immotus & fixus maneo. 2) exſpecto, præſtolor. 3) in ſtatione maneo, & irruentem hoſtem exſpecto. aor. 1. ἔμεινα. perf. med. μέμονα, Poët. cupio.

Μεράρχης, ȣ, ὁ, præfectus ſ. dux μεραρχίας. E μέρος & ἀρχή.

Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum conſtans e bis mille & quadraginta octo viris. Ael. Tact. A pr.

ΜΕΡΔΩ, f. σω, priuo, prohibeo, noceo, Heſ. intueor, Euſt.

Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. E μερὶς & ἁρπάζω.

Μεριδάρχης, ȣ, ὁ, præfectus partis alicuius, v. c. exercitus prouinciæ. E μερίς & ἀρχὴ, v. μεράρχης.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, præfectura, prouincia. A pr.

Μερίζω, f. ίσω, partior, diuido, diſtribuo. μερίζομαι, diuidor, in varias partes ſcindor, diſtrahor. 2) diſſentio, diſſideo. A μέρος.

Μερικὸς, ὴ, ὸν, particularis, ad partem tantum pertinens, aut ſpeciem aliquam, vt προσῳδία μερικὴ, item φιλοσοφία.

Μερικῶς, *Adu.* particulatim, particulariter, partito, ex parte. A pr.

Μέριμνα, ης, ἡ, cura, ſollicitudo.

Μεριμνάω, ῶ, f. ήσω, curo, ſollicitus ſum, anxie cogito. 2) contemplor, curioſe inquiro. μεριμνηθεὶς, aor. 1. paſſ. part. excogitatus.

Μερίμνημα,

ρίμνημα, τὸ, cura. A pr.
ριμνητὴς, ȣ, ὁ, curioſus contemplator, philoſophus. A μεριμνάω.
ριμνητικὸς, ἡ, ὸν, anxie vel ſollicite cogitans, curans, ſollicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικὸν, ȣ, cura, ſollicitudo. A pr.
ριμνοποιῶ, ſollicito. Gl. V.
ριμνοτόκος, ȣ, ὁ, ἡ, curas pariens. E μέριμνα & τίκτω.
ριμνοΦροντιςὴς, ȣ, ὁ, ſophiſta, nugator. Ariſtophan.
ερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula. 2) ferculum, quod vnicuique in conuiuio apponitur. 3) adiumentum, lucrum. 4) particula panis conſecrati in Cœna ſacra, quæ vnicuique datur. 5) factio. A μέρος.
έρισμα, τὸ, pars. A μερίζω.
ερισμὸς, ȣ, ὁ, partitio, diuiſio. 2) portio, pars. 3) Figura rhetorica, diſtributio: probatio per partes. Ab eod.
εριςὴς, ȣ, ὁ, diuiſor, partitor. Ab eod.
εριςικὸς, ἡ, ὸν, dividendi vim habens. A pr.
εριςὸς, ἡ, ὸν, qui diuidi poteſt, ſeparabilis. A μερίζω.
Μεριτεύομαι, partior. οἱ ό. Iobi 41, 6. A ſq.
Μερίτης, ȣ, ὁ, particeps, Philox. A μέρος.
ΜΕΡΜΑΙΡΩ, curas animo voluo, curo, anxie cogito. 2) iraſcor. Gloſſatores habens etiam μερμέρω.
Μέρμερος, curioſus. 2) cura dignus. 3) difficilis & arduus. 4) male ſedulus percunctator, ſeu indagator. callidus & curioſus, item ſagax. μέρμερα, quæ ſollicitum reddunt. A pr.
Μέρμηρα, ας, ἡ, ſollicitudo, anxia cura. 2) ſomnus leuis, qui hominem ſub auroram occupat. Gen. pl. μερμηράων, pro μερμηρῶν, curarum. Ab eod.
Μερμηρίζω, f. ίσω, & ίξω, anxie cogito, curioſe in animo verſo, meditor, ſollicitus ſum. 2) excogito, curioſa cogitatione inuenio. A pr.
ΜΕΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, funis, funiculus, filum. Odyſſ. κ.
Μερόπειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, humanus. A μέροπες.
Μεροπηΐς, ΐδος, ἡ, humana. Ab eod.
Μέρος, εος, τὸ, pars, portio. 2) adiumentum, præſidium. Hinc τὰ ἐπὶ μέρȣς, τὰ κατὰ μέρος, ſingularia. οἱ κατὰ μ. ſinguli, vt αἱ κατὰ μέρος ἀρεταὶ, ſingulæ virtutes, κατὰ μέρος, ſigillatim, priuatim, viciſſim. ἀνὰ μέρος, viciſſim, per vices. ἀπὸ μέρȣς, ἐκ μέρȣς, ex parte. ἐν μέρει, viciſſim, per vices, deinceps. τὸ σὸν μέρος, quantum in te eſt. A μείρω.
Μέροψ, οπος, ὁ, diuiſam vocem habens. μέροπες, hominum epitheton. homines. 2) μέροψ, auis quædam. E μείρω & ὄψ. (Sed improbabilis hæc eſt etymologia, vt aliæ multæ hoc de genere; vt ſatius ſit ingenio in huiuſmodi vocabulis ad originem referendis temperare & aliquid neſcire malle.)
Μέσαβον, & μεσάβοιον, ȣ, τὸ, lignum medium inter iunctos boues, temo, ſ. lorum, quo iugo copulantur boues. E μέσος & βȣ̃ς.
Μεσαβόω, ῶ, f. ώσω, boues iungo; it. alia iungo animalia. A pr.
Μέσαγκτος, ον, maritimus, ſ. in mari iacens. ab Aeſchyl. E μ. & ἀκτή. v. μεσάκτιος.
Μεσάγκυλον, ȣ, τὸ, amentatum iaculum. E μέσος & ἀγκύλη.
Μεσαγροικος, ȣ, ὁ, ἡ, ſemiruſticus.
Μεσάζω, f. άσω, ſum in medio. Philox. μεσάζει, interuenit, intercedit. A μέσος.
Μεσαιπόλιος, ȣ, ὁ, ἡ, ſemicanus. Ex eod. & πολιός.
Μεσαίτατος, medius, qui maxime in medio eſt, penitiſſimus. μεσαίτερος, penitior. A μέσος, vel μέσαṭος, poët.
Μεσαίχμιον, ȣ, τὸ, medium ſpatium inter duas acies, Heſych. Al. μεταίχμιον. E μέσος & αἰχμή.
Μέσακμον, vel μέσακχον, idem quod μέσαντιον. ap. τȣ̀ς ό, in V.
Μεσάκτιος, ον, idem quod μέσαγκτος. E μ. & ἀκτή.
Μεσάντιον, ȣ, τὸ, iugum textorium, Liciatorium, οἱ ό, Gl. V. E μ. & ἀντίον, idem ap. Aquil. & Theodot.
Μεσάραιον, ȣ, τὸ, meſenterium, Heſych. E μ. & ἀραιὰ, venter.
Μεσάτιος, poët. medius. A μέσος.
Μέσατος & μέσσατος, medius. Gl. Vet. μέσατος, medianus. Ab eod.
Μεσαύλιον, ȣ, τὸ, μεταύλιον, Philox. atrium. Al. Gl. V. compluuium. A μέσαυλος, vbi v.
Μέσαυλον, ȣ, τὸ, idem.
Μέσαυλος, ȣ, ὁ, & Attic. μέταυλος, ἡ, ſc. θύρα. eſt ianua inter anticam & poſticam media, hoc eſt e veſtibulo ferens in atrium, αὔλειος e via publica fert in veſtibulum, αὐλήν.
Μεσαύχην, ενος, ὁ, ἡ, media ceruice ligatus.
Μεσεγγυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor, vel depono. Gl. Vet. μεσεγγυῶ, ſequeſtro. A ſeq.
Μεσεγγύη, ης, ἡ, ſequeſtratio, Gl. Vet.
Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud ſequeſtrem deponitur. 2) ſponſio mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάομαι.
Μεσεγγυητὴς, ȣ, ὁ, fideiuſſor. Gl. V.
Μεσέγγυος, ȣ, ὁ, ſequeſter, ſponſor, fideiuſſor, qui eſt inter duas partes medius.
Μεσεντέριον, ȣ, τὸ, meſenterium, lactes. A ſeq.
Μεσέντερον, ȣ, τὸ, idem.
Μεσέρκιος, ȣ, ὁ, Epith. Iouis, forſan, quod in medio ἕρκει ſtatus & coli ſoleret. Heſych. E μ. & ἕρκος, ſeptum.
Μεσεύω, medius ſum, vtriusque ſum particeps, ambigo inter vtrumque. A μέσος.
Μεσόγαιος, ȣ, ὁ, ἡ, mediterraneus. Alias μεσόγαιος.
Μεσηγυ, & μεσσηγὺ, item μεσηγὺς, vel μεσσηγὺς, Adu. in medio, inter. 2) interim, interea, medio ſpatio vel tempore. E μ. & γῆ. (vel potius ηγὺς eſt mera terminatio, niſi ab ἄγω repetatur.)
Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, mediocris. A μέσος.
Μεσῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui mediæ ætatis eſt.
Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. 2) plaga meridionalis. 3) pro ἀκμὴ, alicuius rei, vt ætatis, gloriæ, &c. E μ. & ἡμέρα.
Μεσημβριάζω,

Μεσημβριάζω, f. άσω, meridior, meridie dormio, vel fum in aliqua re, vel ago aliquid. Sol dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσȣρανεῖν, in medio cœlo eſſe, Pollux. A pr.

Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo ſum, de ſole. Apollon. μεσημβριόωντος. pro μεσημβριῶντος, μεσημβριχοντος. Gloff. Vet. μεσημβριῶ, meridior. Ab eod.

Μεσημβρίζω, idem quod pr. & ab eod.

Μεσημβρινὸς, ή, όν, meridianus. 2) meridiei propinquus. Ab eod.

Μεσημερίος, ία, ιον, meridianus. Ab eod.

Μεσήπειρος, ȣ, ὁ, ἡ, mediterraneus.

Μεσηρεύειν, medius eſſe, *neutral ſeyn*. Heſych. A ſeq.

Μεσήρης, poët. μεσσήρης, εος, ὁ, ἡ, medius. A μέσος.

Μέσης, ȣ, ὁ, venti nomen apud Ariſtot. Meteor.

Μεσίδιος, α, ον, medius, neutrius partis, vt δι κατῆς μεσίδιος, ap. Ariſtot. ſed alii aliter ibi. μεσσίδιος, poët. ab Heſ.

Μεσιδιόομαι, idem quod μεσεγγυάομαι.

Μεσιτεία, ας, ἡ, interuentus, ſequeſtratio, arbitrium, arbitratus, Gl. Vet. A μεσίτης.

Μεσιτεύω, f. εύσω, mediator ſum, interpretem ago, interpono me, interuenio, ſequeſtro. Gl. Vet. 2) in medio ſum. 3) interiectus ſum inter. 4) apud ſequeſtrem depoſitus ſum. A ſeq.

Μεσίτης, ȣ, ὁ, qui eſt medius inter duo, interventor, deprecator, conciliator, pacificator, ſequeſter, arbiter, Gl. Vet. etiam arbiter ac teſtis promiſſi, & vltor non ſeruati. 2) internuntius, interpres. A μέσος.

Μεσίτιος ἄρχων, (ita enim videtur leg. apud Ariſtot. pro μεσίδιος & μεσητιος) princeps medius in neutram partem inclinans. A pr. (Aut μεσίτειος videtur leg. a μεσιτεύειν & μεσιτεία, aut nil cauſſæ occurrit, cur μεσίδιος improbetur, cum reperiatur μεσσίδιος & μεσιδιεῦσθαι.)

Μεσῖτις, ἡ, fem. a μεσίτης.

ΜΕ'ΣΚΟΣ, vellus, pellis. Heſych.

Μεσοβασιλεία, ας, ἡ, interregnum.

Μεσοβασίλειος, ον, ad interregnum pertinens.

Μεσοβασιλεὺς, έως, ὁ, interrex.

Μεσόβοιον, ȣ, τὸ, idem quod μέσαβον. vbi v.

Μεσόγαιος, ȣ, ὁ, ἡ, vel μεσόγαιος, αία, αιον, mediterraneus. E μ. & γαῖα.

Μεσογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, medio ventre cinctus. E μ. & γαστήρ.

Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσόγειος, ȣ, ὁ, ἡ, mediterraneus. E μ. & γῆ.

Μεσόγεως, ω, ὁ, ἡ, idem quod μεσόγειος. *Att.*

Μεσογειότης, ητος, ἡ, mediterraneæ regiones.

Μεσογειωτικοὶ, mediterranei, Philox. A pr.

Μεσογονάτιον, ſiue μεσογόνιον, ȣ, τὸ, internodium calami ſ. arundinis. E μ. & γόνυ.

Μεσόδικοι, dicuntur a quibusdam iudices. E μ. & δίκη.

Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam traiecta domum, trabes minores vel tectum ſuſtinens. 2) columna in medio poſita. 3) ſ. trabs transuerſa in nauis foramine pertuſa, cui inditur malus. Philox. pergula. E μ. & δόμος.

Μεσοκάρπιον, ȣ, τὸ, quod eſt in medio καρπȣ̃. E μ. & καρπός.

Μεσοκνήμιον, ȣ, τὸ, cruris medium. E μ. & κνημη.

Μεσόκοιλος, ȣ, ὁ, ἡ, in medio concauus.

Μεσοκόπος, ȣ, ὁ, ἡ, medius. Heſ. μεσοκόποι αὐλοὶ, tibiæ mediæ magnitudinis, minores perfectis. Apud Athen. μεσόκοπος, dicitur meretrix, quæ ætate eſt media. E μ. & κόπτω.

Μεσόκρανον, ȣ, τὸ, capitis vertex.

Μεσοκρινὴς, έος, ὁ, ἡ, vt μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metallifodinis & fulcimenta ſuſtinendæ terræ. E μ. & κρίνω, *ſeparo*, vel *interno*, *immiſceo*.

Μεσοκύνιον, ȣ, τὸ, ſuffrago, tali pedis cum tibia compago. E μ. & κύων.

Μεσόκωλον, ȣ, τὸ, pars inteſtinorum, a craſſis vſque ad tenuia. 2) meſenterium. E μ. & κῶλον, *inteſtinum*.

Μεσολαβέω, ῶ, fut. ήσω, medium capio, medium prehendo. 2) in medio curſu prehendo, intercipio. 3) interrumpo, intercipio. 4) cohibeo, reprimo. 5) ſum medius. A ſeq.

Μεσολαβὴς, ὲς, qui medium corripit, ferit, pungit. E μ. & λαμβάνω.

Μεσόλευκος, ȣ, ὁ, ἡ, albo diſtinctus, candidos clauos, albas ſtrias habens.

Μεσομήνιον, ȣ, τὸ, Idus, Philox. E μ. & μήν.

Μεσομήρια, ων, τὰ, ſpacium inter femora ſeu femina. E μ. & μήριον.

Μεσομφαλία, ἡ, idem quod ſeq. n. 2.

Μεσομφάλιον, ȣ, τὸ, medius vmbilicus. 2) vmbilicus. 3) vmbo ſ. vmbilicus clypei. A ſeq.

Μεσόμφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, in medio vmbilico ſitus. 2) placentæ genus. 3) phialæ genus, vel epitheton, vel potius vaſis balneatorii.

Μέσον, ȣ, τὸ, meditullium, Gl. V. ſpacium.

Μεσοναῦται, οἱ, medii inter nautas & vectores.

Μεσόνεοι, ων, οἱ, remiges, qui in media naue ſedent. E μ. & ναῦς.

Μεσονήστιμος, ȣ, ἡ, ſc. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadrageſimæ.

Μεσονύκτιον, ȣ, τὸ, nox media, intempeſta, conticinium, Gl. V. A ſeq.

Μεσονύκτιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui mediæ noctis eſt, ad mediam noctem pertinens.

Μεσοπαγὴς, metri cauſa μεσσοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, vſque ad medium defixus terræ. E μ. & πήγνυμι.

Μεσοπαλὴς, έος, ὁ, ἡ, quod e medio i. e. in medio prenſum, vibratur vt haſta. E μ. & πάλλω, *vibro*.

Μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, meſopentecoſte, inter Paſcha & Pentecoſten celebrata.

Μεσοπερσικὸς, ὴ, ὸν, ſemi-Perſicus.

Μεσοπετὴς, έος, ὁ, ἡ, in medio volans. E μ. & πέτομαι, *volo*.

Μεσοπλεύριος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in medio latere eſt. E μ. & πλευρά.

Μεσόπλευρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Μεσόπολιος,

Μεσοπόλιος, ὁ, ἡ, semicanus.
Μεσοπορεία, ἡ, via media. A seq.
Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A seq.
Μεσοπόρος, ου, ὁ, ἡ, per medium incedens, in medio ambulans.
Μεσοπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, clauis purpureis, siue purpura intertextus. E μ. & πορφύρα.
Μεσοποταμία, ας, ἡ, spatium inter duo flumina. 2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratem & Tigrim, Interamnia. E μ. & ποταμός.
Μεσοποταμίτης, ου, ὁ, a pr. homo e Mesopotamia.
Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, vbi excubiæ. E μ. & πύργος.
Μεσοπωρέω, ῶ, in medio sum auctumno. E μ. & ὀπώρα.
Μεσόριον, ου, τὸ, terminus inter duas regiones medius & eas disterminans.
Μέσος, η, ον, medius. 2) qui est in conspectu, præsens. 3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, & impedimenta. 4) διὰ μέσε, interea, interiecto tempore. διὰ μέσε τινὸς, interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ου, medium. *Comp.* μεσαίτερος, *Superl.* μεσαίτατος.
Μεσοσέληνον, ου, τὸ, interlunium, Gl. Vet. E μ. & σελήνη.
Μεσόστυλον, & μεσοστύλιον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. Vet. E μ. & στῦλος, *columna*.
Μεσοσυλλαβέω, ῶ, complector medium. E μ. & συλλαμβάνω.
Μεσόσφαιρος, ον, epith. malabathri folia mediæ magnitudinis habentis. E μ. & σφαῖρα.
Μεσοσχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, in medio s. per medium fissus. E μ. & σχίζω.
Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium interiectum. 2) mediocritas, modus. 3) qualitas, vt ἐπίῤῥημα μεσότητος, aduerbium qualitatis. A μέσος.
Μεσότοιχον, ου, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. Vet. E μ. & τοῖχος.
Μεσότοιχος, ου, ὁ, medius paries, Gl Vet. Ex iisd.
Μεσοτομέω, ῶ, f. ήσω, medium seco, per medium seco. A seq.
Μεσότομος, *poët.* μεσσότομος, ου, ὁ, ἡ, per medium sectus. E μ. & τέμνω.
Μεσότριβης, ου, ὁ, ἡ, detritus, epith. vestis opp. recenti. E μ. & τρίβω, *tero*, intermedio nimirum tempore, quo gestata est.
Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo sum. E μ. & οὐρανός.
Μεσουράνημα, ατος, τὸ, medium cœli. 2) quod in summo cœlo est, seu medium cœli tenet. A prœc.
Μεσουράνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Μεσουρία, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. E μ. & οὖρος.
Μεσούριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones. *Ion.* pro μεσόριον. E μ. & ὅρος.
Μεσουράνιος, ου, ὁ, ἡ, qui in medio cœlo est. Hinc τὸ μεσουράνιον, ου, vmbilicus cœli.
Μεσοφανὴς, *poët.* μεσσοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, in medio apparens. E μ. & φαίνω.
Μεσοφάραγγον, ου, τὸ, conuallis, Philox. E μ. & φάραγξ, *vallis*.
Μεσόφλεβιον, ου, τὸ, interuenium, Gl. V. Α φλέψ.
Μεσόφρυον, ου, τὸ, medium inter supercilia. Gl. Vet. intercilium. E μ. & ὀφρύς.
Μεσόχθων, ονος, ὁ, ἡ, mediterraneus.
Μεσόχλωρος, ου, ὁ, ἡ, dimidia ex parte virens.
Μεσόχορος, ου, ὁ, ἡ, medius chori, chori præfectus. Gl. Vet. manuductor.
Μεσόχωρος, ον, mediterraneus. E μ. & χώρα.
Μεσόω, ῶ, f. ώσω, sum in medio. A μέσος.
ΜΕΣΠΙΛΗ, ης, ἡ, mespilus, arbor: hinc
Μέσπιλον, ου, τὸ, mespilum, fructus.
Μεσπιλώδης, εος, ὁ, ἡ, mespilo similis, ad mespili naturam accedens.
Μέσσαβον, ου, τὸ, idem quod μέσαβον.
Μεσσάτιος, vide μεσάτιος.
Μέσσατος, vide μέσατος.
Μέσσαυλος, vide μέσαυλος.
Μεσσηγὺ, vide μεσηγύ.
Μεσσηγυδορποχέστης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans. Hippon. E μεσσηγὺ, δόρπος & χέζω.
Μεσσήρης, idem quod μεσήρης.
ΜΕΣΣΙΑΣ, ου, ὁ, Messias. Vox Ebr. Græce Χριστὸς, Lat. *Vnctus, Rex*.
Μεσσόγεως, vide μέσογ.
Μεσσόθε, μεσσόθεν, *Adu.* e medio. A μέσος.
Μεσσόθι, *Adu.* in medio. Ab eod.
Μέσσος, μέσση, μέσσον, *poët.* pro μέσος.
Μεστοκάλαμος, ου, ὁ, arundo plena & solida. E sq. μεστὸς & καλ.
Μεστὸς, ἡ, ὸν, plenus, refertus, cumulatus.
Μεστότης, ητος, ἡ, plenitas, Gl. Vet. A μεστός.
Μεστόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio. perf. p. part. μεμεστωμένος, fartus, confertus. Ab eod.
Μέσφα, *Adu. poët.* dum, donec, vsque ad.
Μεσῳδικὸς, ὰ, τὰ, Metrici vocant, cum inter duo similia interiectum est dissimile carmen in comœdia aut tragœdia. A μεσῳδός.
Μέσως, *Adu.* mediocriter, moderate. A μέσος.
Μετὰ, *Præpos. cum Genit.* vna, vna cum. *cum Dat.* cum. 2) in. 3) per; *cum Accus.* post, trans, vltra. 2) in. 3) inter. 4) ad. 5) aduersus. 6) propter. *In Composit.* cum, post, trans, inter; in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert, vt mox in μεταβάπτω, & translationem: sæpe communionem & societatem cum aliis, sæpe locum inter alia, similia medium: ferunt Peripatetici, vt οἱ μετ' αὐτὸ, socii eius, οἱ μετ' ἐμὲ, posteri. μέτα, idem quod μέτεστι.
Μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior per. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην. part. μεταβὰς, transgressus, impetat. μετάβηθι, transi.
Μεταβάλλω, muto, inuerto, obuerto, & intell. ἐμαυτὸν, mutor. 2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga, item tergum verto, fugio. 3) concoquo, putrefacio, corrumpo, vt etiam latini *mutare* dicunt. 4) perdo, amitto.
Μεταβάλλομαι, *in med.* muto, transfero. 2) transeo, perfugio. 3) degenero. 4) pœnitet me, mentem muto. 5) vendo & permuto.
Μεταβάπτω, f. ψω, alio colore inficio.

Μετάβασις,

Μετάβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio. 4) Figura rhetorica, transitio. A μεταβαίνω.
Μεταβάτης, ε, ὁ, desultor, Philox. Ab eod.
Μεταβατικὸς, ἡ, ὸν, transitiuus. A pr.
Μεταβατικῶς, Adu. transitiue, transitu. A pr.
Μεταβιβάζω, f. άσω, transfero, transpono, auerto, alio abduco.
Μεταβλαστάνω, germen muto, aliud germen edo.
Μεταβλέπω, prospicio, inspicio.
Μεταβλητικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis. 2) mutationem efficiens. A μεταβάλλω.
Μεταβλητικῶς, Adu. leuiter, inconstanter. A praec.
Μεταβλητὸς, ἡ, ὸν, mutabilis. A μεταβάλλω.
Μεταβοθρεύω, in alium scrobem transfero, Hes. E μ. & βόθρος.
Μεταβολεὺς, έως, ὁ, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola. 2) interpres. A seq.
Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio. 2) eleganter dicitur de quauis rerum humanarum conuersione, sed fere in deterius, vt aduerso praelio, paupertate repentina, morbo, morte, similibusque. v. in μεταβάλλω n. 4. A μεταβάλλω.
Μεταβολία, ας, ἡ, permutatio. Sirac. 37, 11. Ab eod.
Μεταβολικὸς, ἡ, ὸν, mutabilis, commutabilis. A μεταβολή.
Μεταβόλος, ε, ὁ, v. μεταβολεύς. Gl. Vet. mango, venaliciarius. A μεταβάλλω.
Μεταβουλεύομαι, f. εύσομαι, muto consilium, vel sententiam. 2) me poenitet.
Μετάβουλος, ε, ὁ, ἡ, qui cito consilium mutat. E μ. & βουλή, consilium.
Μετάγγελος, ε, ὁ, ἡ, internuncius. 2) nuncius.
Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. E μ. & ἄγγος.
Μεταγγισμὸς, ε, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A pr.
Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atheniensium, qui initium cepit in Iunio nostro.
Μεταγενέστερος, ερα, ερον, posterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, posteri. Gl. Vet. A seq.
Μεταγενὴς, έος, ὁ, ἡ, postnatus. E μ. & γίνομαι.
Μεταγεννάω, immuto, quasi recreo: de vino animos afficiente apud Ios.
Μεταγίγνομαι, vel μεταγίνομαι, sum, nascor post.
Μεταγινώσκω, sententiam muto; resipisco, poenitet me. aor. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι.
Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. E μ. & ἄγκος, idem. v. μεσάγκεια.
Μεταγλωττιστὴς, ε, ὁ, interpres.
Μετάγνοια, ἡ, mutatio sententiae, poenitentia. A μεταγινώσκω.
Μετάγνωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Μεταγραφεὺς, έως, ὁ, exscriptor, qui transscribit.
Μεταγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio, transscriptio, libri.
Μεταγραφικὸς, ἡ, ὸν, πταῖσμα μεταγρ. peccatum in scribendo, permutatione literarum. A pr.
Μεταγράφω, f. ψω, transscribo, describo. 2) in aliam linguam verto. 3) muto scriptum, muto pingendo seu fucando, abrogo, sc. τὸν νόμον, legem.
Μετάγω, f. άξω, transfero, traduco. 2) circumago.
Μεταγωγὴ, ῆς, ἡ, translatio, traductio, transuectio. A pr.
Μεταγωγὸς, ε, ὁ, translator. Ab eod.
Μεταδαίνυμαι, cum aliis epulor, sum particeps epuli.
Μεταδαίομαι, idem.
Μεταδεδογμένος, ένη, ένον, qui mutauit consilium vel opinionem, Rob. E μ. & δοκέω.
Μεταδειπνέω, coeno post ieiunium, item post statum coenae tempus.
Μεταδέω, soluo, & alibi alligo. Vnde μεταδετέον, apud Xenoph.
Μεταδήμιος, ε, ὁ, ἡ, qui in populo versatur, qui praesens est in populo. E μ. & δῆμος.
Μεταδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, vitae genus commuto.
Μεταδιδάσκω, f. άξω, dedoceo, dedocens priora noua doctrina imbuo. pass. dedisco.
Μεταδίδωμι, f. δώσω, impertior, communico, tribuo.
Μεταδιωκτέον, persequendum est, insequendum est. A μεταδιώκω.
Μεταδίωκτος, ε, ὁ, ἡ, persequendo captus, Ab eod.
Μεταδιώκω, f. ξω, persequor, insequor. 2) summo studio inquiro, sector.
Μεταδίωξις, εως, ἡ, persecutio, petitio, Gl. Vet.
Μεταδοκεῖ μοι, mutaui sententiam, aliter videtur.
Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto.
Μεταδόρπια, ων, τὰ, coenae secundae, postcoenia. A seq.
Μεταδόρπιος, ε, ὁ, ἡ, coenatus. E μ. & δόρπος, coena.
Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio.
Μεταδοτικὸς, ἡ, ὸν, communicatiuus, qui libenter communicet. 2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.
Μετάδουπος, ε, ὁ, ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.
Μεταδρομάδην, Adu. cursim, cursu. A seq.
Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, transcursus, incursio, discursio.
Μετάδρομος, ε, ὁ, cursor. 2) animaduersor, vltor. E μετὰ & τρέχω.
Μεταδρεπάδην, Adu. postea decerpendo, postea colligendo. E μ. & δρέπω, carpo.
Μεταδύω, f. ύσω, post occido.
Μεταζεύγνυμι, vel ύω, f. ξω, transiungo.
Μετάθεσις, εως, ἡ, transpositio, permutatio, translatio. 2) Figura Grammatica, quum litterae transponuntur. A μετατίθημι.
Μετάθετος, ον, inconstans, mutabilis. Ab eod.
Μεταθέω, curro post. 2) transcurro. F. μεταθεύσομαι.
Μεταθωρήσσομαι, thorace munior, loricor, armor. Il. υ. πόλεμον μεταθωρήσσοντο, vbi potius legendum πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
Μεταΐγδην, Adu. insequendo cum impetu, vt simplex ἀΐγδην.
Μεταΐζω, consideo, vna sedeo. E μετὰ & ἵζω.

Μεταίρω, transfero. 2) muto. 3) transeo, migro. μετηρμένος, perf. paſſ. part. translatus. μετάρας, aor. 1. part. act. tranſiens.
Μεταΐσσω, f. ξω, inſequor cum impetu, irruo.
Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, ſtipem peto, mendico.
Μεταίτης, & μέταιτος, ȣ, ὁ, mendicus. A pr.
Μεταίτιος, ȣ, ὁ, ἡ, cauſæ culpæue particeps. 2) auctor & cauſſa rei.
Μεταίφνιος, ȣ, ὁ, ἡ, repentinus. Heſych. E μ. & αἴφνης, repente.
Μεταίχμιον, ȣ, τὸ, ſpatium inter duas acies. 2) interuallum inter res quaslibet. A ſeq.
Μεταίχμιος, ȣ, ὁ, ἡ, intermedius, medius: propr. inter duas acies. E μ. & αἰχμὴ, haſta.
Μετακαθέζομαι, alio loco conſideo, ſedem muto.
Μετακαθίζω, f. ίσω, tranſpono, alia ſede loco.
Μετακαθοπλίζω, f. ίσω, aliter armo.
Μετακαλέω, ῶ, f. ήσω, ad me voco, arceſſo. 2) reuoco.
Μετακάρπιον, ȣ, τὸ, pars manus, a iunctura ad digitorum fiſſuram. E μ. & καρπὸς, carpus.
Μετακαταχέω, f. εύσω, transfundo.
Μετακαταψύχω, f. ξω, refrigero.
Μετάκειμαι, alio loco poſitus ſum. μετακείμενος, tranſlatus, etiam de vocibus metaphoricis.
Μετακενόω, f. ώσω, defundo, transfundo, Gl. Vet.
Μετακεράννυμι, miſcendo tempero.
Μετάκερας, ατος, ὁ, ἡ, τὸ, temperatus, tepidus, nominatim, aqua tepida. A pr.
Μετακέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum caloris, adfuſa frigida. Ab eod.
Μετακίάθω, tranſeo. E μ. & κίω, eo.
Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, tranſmoueo, dimoueo, loco moueo, fugo. 2) muto, labefacio.
Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.
Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, tranſportatio.
Μετακινητέος, έα, έον, tranſponendus.
Μετακινητὸς, ὴ, ὸν, qui tranſmoueri ſeu dimoueri poteſt, mutabilis.
Μετακιρνάω, ῶ, tempero, ſc. vinum aqua. paſſ. temperor. μετεκιρνάμην, imperf.
Μετακλαίω, f. αύσω, lacrimis, fletu proſequor.
Μετακλείω, f. είσω, mutato nomine appello.
Μετάκλησις, εως, ἡ, accitus, aduocatio.
Μετακλητέος, acciendus, Gl. Vet.
Μετακλίνω, dimoueo, declino. μετακλινθεὶς, aor. 1. paſſ. part. inclinatus, apud Hom.
Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio. 2) Figura rhetorica, al. μετάληψις. A pr.
Μετακλύζω, poſt eluo, ſc. clyſtere.
Μετακόμισις, εως, ἡ, tranſuectio, Gl. Vet.
Μετακομίζω, f. ίσω, tranſueho, tranſporto.
Μετακοιμίζω, propr. alio dormitum traduco. 2) ſopio, trop. finio; interea dum aliquid fit, medio in actu, quietem ei affero.
Μετάκοινος, ον, communis.
Μετακόνδυλοι, οἱ, & λα, τὰ, locus in manu, prope κονδύλους, in metacarpio.
Μετακοσμέω, ῶ, f. ήσω, aliter compono, in alium ſtatum compono, melius conſtituo.
Μετακόσμησις, εως, ἡ, conſtitutio in melius, alia compoſitio, mutatio. A pr.

Μετακόσμιος, ον, qui eſt extra, velut vltra mundum: vnde μετακόσμια, loca extra mundum, aut loca inter mundorum quæque intermedia: qualia intermundia Epicuri.
Μετακρέω, muto nauis curſum, ſententiam retro velut ago &c.
Μετακυκλέομαι, ȣ̃μαι, circumagor, vagor, erro.
Μετακτίζω, aliter condo ſ. formo, transformo.
Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, de loco in locum voluo, voluendo transfero.
Μετακύμιον, ȣ, τὸ, fluctuum interuallum. A ſeq.
Μετακύμιος, ȣ, ὁ, ἡ, poſt fluctus adueniens, fluctibus ſuccedens. 2) tranquillus ſ. qui poſt fluctus tranquillitatem præſtat. 3) trop. liber, vacuus a malis, quibus adfligebatur. E μ. & κῦμα.
Μεταλαγχάνω, aliter ſortior, ſubſortior, mutata ſorte obtineo. 2) particeps fio, participo. μεταλαχεῖν, aor. 2. inf.
Μεταλαμβάνω, participo, percipio, particeps fio. 2) communico, de S. Coena. 3) poſt accipio, vno relicto, alterum capio. 4) commuto, permuto. 5) interpretor verbum, verto. 6) muto. 7) viciſſim accipio. 8) adſumo. 9) transſumo, Gl. Vet. μεταλαμβάνομαι, vendico. μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβών, part.
Μεταλαμπαδεύω, lampada trado. 2) alteri trado: vnde μεταλαμπαδεύεσθαι dicuntur, quæ quaſi per manus traduntur, & ab alio ad alium perueniunt.
Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto. 2) condoleo, dolorem cum alio participo.
Μεταλδήσκω, produco, genero.
Μεταλήγω, f. ξω, deſino, deſiſto, ceſſo.
Μεταληπτικὸς, ὴ, ὸν, participandi vim habens. 2) ſuſcipiendi vim habens, ſuſceptiuus. 3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.
Μεταληπτικῶς, Adu. per Metalepſin. A pr.
Μεταληπτὸς, ὴ, ὸν, cuius aliquis poteſt fieri particeps. 2) qui poteſt exponi, a μεταλαμβάνω, n. 5.
Μετάληψις, εως, ἡ, participatio. 2) commutatio, permutatio. 3) ſumtio, acceptio, perceptio, Gl. Vet. 4) metalepſis, figura.
Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio. 2) abitus.
Μεταλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, mutabilis, inconſtans. 2) reconciliator. A μεταλλάσσω.
Μεταλλακτὸς, ον, idem, ſign. 1. ab eod.
Μετάλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. Ab eod.
Μεταλλάσσω, vel ττω, f. ξω, muto, immuto, tranſmuto. 2) inuerſo ordine aliquid facio. 3) μεταλλάττειν, migrare, mori. μεταλλαχέναι, perf. inf. μεταλλαχθεὶς, part. defunctus. paſſ. μετηλλαγμένος, mutatus.
Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, ſcrutor, inquiro, inueſtigo. 2) interrogo, percunctor. A μέταλλον.
Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum ſcrutatio. 2) locus, in quo metallum eſt, fodina metallica. 3) ductus ſubterraneus, quo cuniculi aguntur. 4) omnis peruestigatio, indagatio, inquiſitio. A ſeq.
Μεταλλεὺς, έως, ὁ, metallicuſſor, metallicus. 2) qui

2) qui cuniculos agit. 3) faber ferrarius, Suid. A μέταλλον.

Μεταλλευτὴς, ȣ̃, ὁ, metallarius. A μεταλλεύω.

Μεταλλευτικὸς, ὴ, ὸν, metallicus. 2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, sc. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ὴ, ὸν, qui a metallicis effoditur & elaboratur. A seq.

Μεταλλεύω, f. εύσω, metalla quæro. 2) cuniculos ago, sc. in obsidione. 3) scrutor, inuestigo, rimor. 4) transformo, transuerto. A μέταλλον. aut a μετὰ & ἄλλος.

Μεταλλίζω, ad metalla damno. μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. Ab eod.

Μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, metallicus. 2) qui in metallis generatur, vt chalcitis, chalcanthum & similia. Ab eod.

Μεταλλίτης, ȣ, ὁ, metallicus.

Μεταλλῖτις γῆ, ιτιδος, terra metallica. A pr.

Μέταλλον, ȣ, τὸ, metallum. 2) metallifodina; locus, in quo aurum, argentum, æs, marmor, sal &c. effoditur. (Ab antiquo μετᾶν vnde Latinum *metari*, & hoc a *μετω metiendo*. nam vt castris metantibus supra terram fossæ ducendæ mensuris & funibus ductis dirigebantur, ita quoque cuniculi subterranei fossoribus metallorum infra terram. μέταλλον vniuerse est omne solum, siue in plano, siue in profundo, quod effodiendum est, aut fodiendo egestum, postquam fossis aut lineis ductis descriptum esset, quatenus opera fodiendi esset producenda.) μέταλλα, etiam cuniculi ad euertendas vrbes.

Μεταλλουργεῖον, τὸ, metallum, officina metallorum. A μεταλλουργὸς.

Μεταλλουργέω, ῶ, f. ήσω, metalla effodio. A sq.

Μεταλλουργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, metallicus, qui metalla scrutatur. E μέταλλα & ἔργον.

Μεταλλῶ, μεταλλᾶν, Polluci pro μεταλλεύειν.

Μετάλμενος, insiliens, irruens, apud Hom. pro μεθαλλόμενος.

Μεταλωφάω, ῶ, f. ήσω, post vel inter laborandum respiro, tandem respiro, Rob.

Μεταλωφέω, f. ήσω, desino.

Μεταμάζιος, ȣ, ὁ, ἡ, medius inter mamillas. E μ. & μαζός.

Μεταμαίομαι, inuestigo, quæro, persequor.

Μεταμανθάνω, omisso eo, quod prius didiceram, aliud addisco. 2) post disco, disco post aliud. 3) discendi rationem dedisco, muto. 4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector. aor. 2. inf. μεταμαθεῖν. part. μεταμαθών.

Μεταμείβω, f. ψω, muto, permuto.

Μετάμειψις, εως, ἡ, mutatio, permutatio. A pr.

Μεταμέλει, *Imperson.* pœnitet. Fut. μεταμελήσει.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio consilii. A præc.

Μεταμελέομαι, ȣ̃μαι, λομαι. f. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, resipisco. Ab eod. hinc.

Μεταμελητικὸς, ὴ, ὸν, pronus ad pœnitentiam.

Μεταμελητὸς, ὴ, ὸν, cuius nos pœnitet.

Μεταμέλον, cum pœniteret. A μεταμέλει.

Μετάμελος, ȣ, ὁ, pœnitentia. 2) feruor, ira. 3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, simul cano, intercino.

Μεταμήθεια, ας, ἡ, pœnitentia, Hes. quasi a μεταμηθεὺς, quod idem esset ac ἐπιμηθεύς.

Μεταμίγνυμι, f. ίξω, commisceo.

Μεταμικρὸν pro μετὰ μικρὸν, paullo post.

Μεταμὶξ, *Adu.* mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio. Ab eod.

Μεταμίσγω, misceo.

Μεταμορφόω, ῶ, f. ώσω, transformo, transfiguro.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, mutatio in aliam formam. A præc.

Μεταμόσχευσις, εως, ἡ, propago, Gl. Vet. transplantatio. A seq.

Μεταμοσχεύω, f. εύσω, transplanto.

Μεταμπίσχομαι, vestem muto.

Μεταμφιάζομαι, idem. 2) *tropice*, muto genus vitæ, mores &c. vt μεταμφιάζομαι ἐλευθερίαν ἀντὶ δȣλείας. μεταμφιασάμενος, a. 1. part. med.

Μεταμφιέννυμαι, f. μεταμφιέσομαι, idem.

Μεταμώλιος, ȣ, ὁ, ἡ, vanus, irritus. A seq.

Μεταμώνιος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. E μετὰ & ἄνεμος, vel e μετὰ, μὴ & ὀνῶ. (vel denique e μετὰ & μάω, μάομαι, studeo, cupio, laboro. id, cuius studium mutatur alio. ωλιος & ωνιος sunt meræ terminationes.)

Μεταναγινώσκω, de sententia decedo.

Μετανάιέτης, ȣ, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul. 2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, emigratio. v. μετανίστημι.

Μετανάστατος, ȣ, ὁ, ἡ, qui demigrat alio.

Μεταναστεύω, f. εύσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro. 2) emigrare iubeo. μεταναστεύομαι, migro, imperat. μεταναστευȣ, transmigra. A seq.

Μετανάστης, ȣ, ὁ, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul, transfuga, migrator, Gl. Vet. de planetis dixit Aratus. A μετανάω, νάομαι. v. νάω.

Μετανάστιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui sedibus suis relictis alio commigrat. 2) peregrinus, alienus. μετανάστιον ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Μετανάστρια, ας, ἡ, quæ alio commigrat. 2) profuga. A μετανάστης.

Μετανείσσομαι, siue μετανίσσομαι, item μετανείσομαι, transeo.

Μετανέμω, diuido, distribuo, impertior. Rob.

Μετανέομαι, adeo, accedo. Hinc part. μετανεύμενος pro μετανέμενος, μετανεόμενος.

Μετανίζω, defundo in vas aliud. Lex. Vulg.

Μετανιπτρὶς, ίδος, ἡ, vt μετανιπτρὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. E μ. & νίπτω, *lauo*.

Μετάνιπτρον, ȣ, τὸ, idem.

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσσομαι.

Μετανίστημι, sedibus pello, migrare cogo, traduco. μετανίσταμαι, sedibus pellor, migro, transfugio, Gl. Vet. μετανέστην, aor. 2. migraui. μεταναστῆναι, inf. migrare. μεταναστὰς, part. profectus. A μετὰ, *in alium locum*, & ἀνίστημι, *exsurgere e consuetis sedibus iubeo* vel *cogo*.

Μετανοέω, ῶ, f. ήσω, sententiam & mentem muto, resipisco, pœnitet me consilii, facti.

Μετάνοια, ας, ἡ, mutatio consilii, partium &c. 2) resipiscentia, pœnitentia.

Μεταντλέω,

Μεταντλέω, ῶ, transfundo hauriendo.

ΜΕΤΑΞΑ, ης, ἡ, fericum. vocab. barbaricum.

Μετάξιον, τὸ, idem. A pr.

Μεταξὺ, *Adu.* inter, in medio. 2) interim dum, interea dum, cum. 3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius. 4) Grammatici dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interiectam eſſe, inter alias, commatibus ab antecedente & conſequente feiungendam: pro quo & dicunt διὰ μέσου εἶναι. 5) *interpretantur etiam interdum* poſtea: ſed ea ſignificatio dubia eſt. A μετά. v. μέτασσαι.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quaſi per parentheſin dicantur. E pr. & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio. A pr.

Μεταξύτης, ἡ, abſtractum e μεταξὺ, ap. Iambl.

Μεταξυτρίγλυφιον, ου, τὸ, intercolumnium, ſpatium epiſtylii inter triglyphum & proximam partem. A μεταξὺ, & τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, aliter erudio.

Μεταπαιδεύω, f. εύσω, idem.

Μεταπαιφάσσομαι, transluceo Apollon Argon.

Μεταπάλλομαι, ſortior cum aliquo.

Μεταπαραδίδωμι, trado, relinquo poſteris.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquieſco, alternis vicibus quieſco. 2) ceſſo, deſino.

Μεταπαυσωλὴ, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam ſententiam oratione, aliud perſuadeo. μεταπείθομαι, in aliam ſententiam verbis adducor. aor. 1. μετεπείσθην. part μεταπεισθείς.

Μεταπειράω, ῶ, & μεταπειράομαι, ῶμαι, mutata ratione tento, alio modo tento.

Μετάπειστος, ον, cui aliud perſuaſum eſt, in aliam ſententiam adductus. A μεταπείθομαι.

Μεταπειστὸς, ὸν, qui poteſt a ſententia abduci, quod eximi animo dicendo poteſt. Ab eod.

Μεταπέμπομαι, arceſſo, mitto nuncium, qui aliquem ad me vocet. v. μεταστέλλομαι. f. ψομαι. Occurrit & μεταπέμπω, ſed raro, & improbatur.

Μεταπεμπτέος, arceſſendus.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, arceſſitus, accitus.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, arceſſitus, euocatio.

Μεταπεριςπάω, ῶ, abſtraho, ad aliud, auerto.

Μεταπέταμαι, μεταπέτομαι, transuolo.

Μεταπεττεύω, f. εύσω, εύομαι, calculos aliter pono. *metaph.* ſententiam muto.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, in aliud concreſcere facio. μεταπήγνυσθαι, in aliud concreſcere.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio, tranſeo.

Μεταπήδησις, εως, ἡ, ſaltus in alteram partem. A pr.

Μεταπίνω, poſt aliquid bibo; velut vinum poſt lac ſumtum, dicitur μεταπινόμενον. Vnde μεταποτέον, poſt bibendum eſt.

Μεταπιπράσκω, rurſus vendo, ab alio emtum vendo carius.

Μεταπίπτω, recido, deuoluor. 2) ſpe excido. 3) dilabor, mutor in peius vel melius. 4) degenero ab vna ſpecie ad aliam.

Μετάπλασις, εως, ἡ, idem quod ſeq. A μεταπλάσσω.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio. 2) Figura grammatica. Ab eod.

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo.

Μεταπλώω, f. ώσω, mutato curſu nauigo, nauigationem muto.

Μεταπνέω, f. εύσω, reſpiro, Oppian.

Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diuerſum ab eo, quod fuit ante. μεταποιοῦμαι, vindico mihi, capeſſo, adfecto. 2) item teneo, vtor, vt φρονήματος, magno animo ſum.

Μεταποίησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio. 2) inſtauratio, refectio, renouatio. A pr.

Μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, mutator, refector, renouator, inſtaurator. Ab eod.

Μεταποιητικὸς, ἡ, ὸν, mutandi, renouandi vim habens. A pr.

Μεταποίνιος, ου, ὁ, ἡ, pœnalis, pœnas infligens, qui cum pœna perſequitur. E μ. & ποινή, *pœna*.

Μεταποιπνύω, miniſtro, miniſterium præſto.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, euocatio, accitus, Gl. Vet.

Μεταπόντιος, ον, transmarinus, inter quem & te pontus eſt intermedius.

Μεταπορεύδην, *Adu.* perſequendo, Heſ. A ſeq.

Μεταπορεύομαι, f. εύσομαι, perſequor. 2) vindicta perſequor, vlciſcor. 3) ambio.

Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, deriuo. E μ. πόρος, & π.

Μεταποροποιία, ας, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iisd.

Μεταποτέον, v. μεταπίνω.

Μετάπρασις, εως, ἡ, q. d. reuenditio, poſtvenditio, mangonium. vid. ſeq. A μεταπιπράσκω.

Μεταπράτης, ου, ὁ, qs. reuenditor, poſtvenditor, qui a mercatore emit, quod ipſe vendat: propola. in Gl. V. mango, venaliciarius. Ex iisd.

Μεταπρέπω, inſignis ſum, excello ſplendore, gloria &c.

Μεταπτάμενος, transuolans. A μεθίπταμαι.

Μετάπτωσις, εως, ἡ, dilapſio. 2) degeneratio. 3) mutatio quæuis. 4) inconſtantia. A μεταπίπτω.

Μεταπτωτικὸς, ἡ, ὸν, degenerans. 2) immutatus. 3) inconſtans. A pr.

Μεταπύργιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas turres in mœnibus. E μ. & πύργος.

Μεταπωλέω, ῶ, emtum rurſus vendo. 2) vendo. Gl. V. reuendo.

Μεταρίθμιος, ου, ὁ, ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens. E μ. & ἀριθμός.

Μεταῤῥέω, fluxum muto, refluo, reciproco.

Μεταῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, in diuerſam partem iacio, proiicio.

Μετάῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.

Μεταῤῥυσμέω, ῶ, transformo, traduco, retraho, Vulg. Lex. E μ. & ῥυσμός.

Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, reformo, refingo, corrigo. 2) commuto, immuto.

Μεταῤῥύθμισις, εως, ἡ, transformatio. 2) emendatio. A pr.

Μεταρσιολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus sublimibus disputo, seu loquor. 2) de rebus futilibus lite sermocinor. A seq.

Μεταρσιολέσχης, ε, ὁ, qui de rebus sublimibus inter disputat. E μετάρσιος & λέσχη.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus sublimibus fabulatio. 2) de rebus subtilibus magnifica sermocinatio. A pr.

Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, idem. A seq.

Μεταρσιολόγος, ε, ὁ, ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης. E seq. & λέγω.

Μετάρσιος, ε, ὁ, ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celsus, sublimis, altus, excelsus. 2) arrogans, superbus A μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo, μεταρσιωθὲν, a. 1. part. pass. in sublime elatum. A pr.

Μέταρσις, εως, ἡ, translatio, 2) mutatio, transmutatio. 3) eleuatio. A μεταίρω.

Μετασκαίρω, salto inter aut trans.

Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam seu habitum verto. μετασκευάζομαι, vitæ genus muto, in alias sedes migro.

Μετασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, idoneus ad transmutationem. A pr.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam.

Μετασκηνόω, f. ώσω, transmigro.

Μετασπάω, abstraho v. c. sententia.

Μετάσπω, & μετάσπομαι, insequor. poët. pro μεθέπομαι.

Μέτασσαι, αἱ, oues mediæ ætatis. A μέσος, per Epenthesin Syllabæ τα. (vel potius a μετὰ inter aut cum. σσος & ξος sunt meræ terminationes. vt μετασσὸς, a μετὰ, fuit dictum, ita quoque μεταξὸς, cuius antiquus datiuus μεταξοῖ remansit in μεταξὺ. nam veteres datiuum per οι exarabant, qui adhuc figura ω carebant, & iota ad latus adscribebant, & οι atque υ promiscue habebant.)

Μετασσεύεσθαι, cum impetu insequi, Eust. vt hinc sit μετέσσυτο. E μ. & σεύεσθαι.

Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio. 2) submotio, amotio. 3) transitus, migratio, exilium. 4) sublatio de medio, mors. 5) Figura rhetorica, qua rei alicuius caussa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι.

Μεταστατέον, sedes mutandæ, migrandum. A μεθίσταμαι, migro.

Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, translatiuus. Voc. Rhet.

Μεταστείχω, adeo, persequor.

Μεταστέλλομαι, accesso, adesse iubeo. aor. 1. μετεστειλάμην. part. μεταστειλάμενος. v. μεταστέλλομαι.

Μεταστένω, ingemisco, suspiro.

Μετασταδιος, ε, ὁ, ἡ, interiectus inter monticulos in manu. μετασήθιον, ε, τὸ, interstitium inter τὰ σήθη. E μ. & σῆθος.

Μεταστοιχεὶ, Adu. ordine, serie, ordinatim, tenore perpetuo. E μ. & σοῖχος, series.

Μεταστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, in aliud elementum muto. transformo. E μ. & σοιχεῖον.

Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, inimutatio. A pr.

Μεταστοιχίζω, immuto, instauro, renouo.

Μεταστοναχίζω, ingemisco, suspiro ob aliquid.

Μεταστρατοπεδεύω, f. εύσω, & μεταστρατοπεδεύομαι, castra muto, castra transfero, illud de iubente: hoc de efficientibus.

Μεταστρεπτέον, conuertendum, transferendum. A μεταστρέφω.

Μεταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim conuertendi habens. Ab eod.

Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, conuerto. 2) inuerto, peruerto, muto, flecto, aor. 2. pass. μετεστράφην part. μεταστραφεὶς.

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, conuersio. A pr.

Μεταστροφάω, conuerto. In med. respicio, conuerto me.

Μεταστύλιον, ε, τὸ, porticus, spatium tecto munitum inter columnas & parietem medium, E μ. & σύλος, columna.

Μετασυγκρίνω, vt interpretatur Aurelianus, miscelli corporis statum turbatum instauro, transmuto.

Μετασύγκρισις, εως, ἡ, corporis meatuum in naturalem statum mutatio, corporis nouatio. A pr.

Μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore statum mutandi vim habent, de medicamentis. Ab eod.

Μετασυμβάλλομαι, adiuuo vna, insuper.

Μετασυντίθημι, aliter compono.

Μετασύρω, commuto, conuerto.

Μετασχηματίζω, f. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum muto, μετασχηματισθεὶς, aor. 1. part. pass.

Μετασχημάτισις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio. A pr.

Μετασχηματισμὸς, ε, ὁ, transfiguratio. Ab eod.

Μετατάσσω, vel μετατάττω, f. ξω, transpono. 2) ordines in acie muto. μετατάσσομαι, transferor, transeo.

Μετατίθημι, transpono, transfero, commuto, permuto. 2) μετατίθεσθαι, pass. mutari, transferri. 3) in med. retracto, resipisco.

Μετατρέπω, f. τρέψω, deflecto, conuerto. μετατρέπομαι, conuertor. 2) curo, curam habeo, μετατραπεὶς, aor. 1. part. conuersus.

Μετατρέφω, f. θρέψω, alo & educo inter. μετετράφη, aor. 1.

Μετατροπία, ἡ, commutatio, conuersio, vt μεταβολή. A μετατρέπω.

Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, idem. 2) cura, animaduersio, reflexio veluti quædam mentis ad aliquid. Ab eod.

Μετατροπαλίζομαι, conuertor.

Μετάτροπος, ε, ὁ, ἡ, qui potest conuerti, versatilis, mutabilis. 2) reuersus, redux. A μετατρέπω.

Μετατρωπάω, immuto, commuto.

Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transformo.

Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio. 2) Schema grammaticum, quum vox composita resoluitur in voces simplices. A pr.

Μεταυδάω, ῶ, f. ήσω, interloquor, 2) adloquor.

Μέταυλος, v μέσαυλος.

Μεταύριον, Adu. perendie. Hinc ἡ μεταύριον, sc. ἡμέρα, dies perendinus. E μετὰ & αὔριον.

Μεταυτίκα

Μεταυτίκα, *Adu.* mox, statim, post.
Μεταῦτις, *Adu.* postea.
Μεταυχένιον, ου, τὸ, id, quod post ceruicem est. E μ. & αὐχήν.
Μεταφέρω, transfero. μεταφέρομαι, transferor. aor. 1. μετηνέχθην. part. μετενεχθεὶς, translatus. Philox. perf. pass. μετενηνεγμένος, id. At perf. act. inf. μετενηνοχέναι, transtulisse, deriuasse. Philox. aor. 2. partic. act. μετενεγκὼν, qui transtulit.
Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor, aor. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη.
Μεταφοιτάω, ῶ, transeo, transferor.
Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, translatio, deriuatio. 2) metaphora, tropus rhetoricus.
Μεταφορέω, ῶ, f. ήσω, transfero, transporto.
Μεταφόρητος, qui transferri potest. A pr.
Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, translatitius, per translationem seu Metaphoram vsurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορά.
Μεταφορικῶς, *Adu.* per translationem, metaphorice. A pr.
Μεταφορίζω, imitor locum alicuius scriptoris, duco aliquid e scriptoris alicuius loco. A μεταφέρω.
Μεταφράζω, f. άσω, in aliud orationis genus, seu in aliam formam muto. 2) in orationem alius linguæ verto, interpretor.
Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, siue in aliam formam. 2) interpretatio, vel in aliam linguam conuersio. A præc.
Μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, qui metaphrasin conficit. Ab eod.
Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, qui habet metaphrasin aut metaphrasios formam. A pr.
Μετάφρενον, ου, τὸ, dorsi pars, quæ retro septum sita est. E μ. & φρένες.
Μεταφρίσσω, horrorem sentio post aliquid.
Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.
Μεταφυτεία, ας, ἡ, translatio plantæ de loco in locum. A seq.
Μεταφυτεύω, f. εύσω, transplanto.
Μεταφύω, postea nascor.
Μεταφωνέω, inter alios loquor, seu vocem edo. 2) alloquor, compello.
Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refusio, noua æris fabricatio. 2) renouatio, reformatio. A seq.
Μεταχαλκεύω, fut. εύσω, ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo. 2) refingo, reformo.
Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, f. ξω, denuo sculpo, de nouo insculpo s. cudo, *ich præge um*, item aliud signum imprimo: refingo: μεταχαράττομαι, refingor.
Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempestas, quæ post diem statutum sequitur. E μ. & χειμάζομαι.
Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto. 2) administro, curo. 3) tracto, v. c. dure, male. 4) rego, guberno. 5) interficio. aor. 1. inf. μεταχειρίσασθαι, tractare. perf. pass. μετακεχείρισμαι, μετακεχείρισαι, μετακεχείρισται, administrauit.
Μεταχείριος, ου, ὁ, ἡ, qui est inter manus, qui versatur in manibus. E μ. & χείρ.

Μεταχειρισμὸς, ῦ, ὁ, tractatio. 2) retractatio, emendatio sui errati. A μεταχειρίζω.
Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio. 2) tractatio chirurgica. Ab eod.
Μεταχεύομαι, resorbeo.
Μεταχέω, transfundo. μεταχέομαι, transfundor.
Μεταχθόνιος, ου, ὁ, terrester. Nonn. μεταχθονίη ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit.
Μετάχοιρον, ου, τὸ, porcellus, qui in vtero matris læsus, post statum tempus partu editur. E μ & χοῖρος.
Μετάχοιρος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Μεταχρόνιος, ία, ιον, sublimis, qui altum petit. Ap. Script. eccles. immortalia cogitans, hoc transitorio æuo posteriora. E μ. & χρόνος.
Μετάχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore posterior.
Μεταχρόω, fut. ώσω, alio colore imbuo. 2) transfiguro.
Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωννύω, idem.
Μεταχρωστέον, alio colore imbuendum est. A pr.
Μεταχωρέω, ῶ, f. ήσω, secedo, migro, transeo. 2) in diuersas partes transeo.
Μεταχώρησις, εως, ἡ, secessio, migratio, transitus. A pr.
Μεταψαίρω, dimoueo. Eurip. in Phœn. ποδὶ μεταψαίρων πέτρον, pede dimouens petram. Schol. μετακινῶν. siue a ψαίρω, siue ab ἀψ & αἴρω.
Μεταψαλάσσω, f. ξω, idem, transpono.
Μεταψηφίζεσθαι, alteri adiudicare decreto, in alium transferre, sententiam mutare.
Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab vno transfertur in alium. A pr.
Μεταψύχωσις, εως, ἡ, qs. transanimatio, animæ e corpore in corpus migratio. E μ. & ψυχόω.
Μετεγγράφω, fut. ψω, transscribo, vno loco scriptum alio transfero, sub alio nomine inscribo, vt pecuniam.
Μετεγκεντρίζω, f. ίσω, alio infero, infero. aor. 1. pass. part. μετεγκεντρισθεὶς, alibi insitus.
Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.
Μετείδομαι, f. σομαι, aliam formam sumo, transformor. 2) contemno. Hes.
Μέτειμι, intersum, versor inter. f. μετέσομαι, poët. μετέσσομαι. inf. μετεῖναι. μέτεστί μοι τούτου, particeps huius sum. μετῆν αὐτοῖς τούτου, commune erat vtrisque. μέτα μοι, idem.
Μέτειμι, persequor, sector. 2) persequor, vlciscor. 3) transeo, accedo inf. μετιέναι, part. μετιών. p. aor. 1. med. μετεισάμενος. Ab εἶμι, eo.
Μετεισδύνω, transeo.
Μετεκβαίνω, transcendo, migro, imperf. *Ion.* μετεκβαίνεσκε pro μετεξέβαινε. 3. sing. aor. 2. μετεκβὰς, part. transgressus.
Μετεκβιβάζω, transfero in aliam nauim.
Μετεκδέχομαι, f. δέξομαι, suscipio, excipio.
Μετεκδίδωμι, f. δώσω, post edo, post eloco.
Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo.
Μετεκφέρω, præteruehio, asporto vltra, vel trans.
Μετελευτέον, puniendum est. A μετέρχομαι.

Μετεμ... transcendo. part. aor. 2. μετεμβὰς, transgressus.
Μετέμφυτος, ου, ὁ, ἡ, ex vno in aliud insitus.
Μετεμψυχέω, ῶ, f. ώσω, transfero animam in aliud corpus.
Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, migratio animæ ex vno corpore animato in aliud. A pr.
Μετένδεσις, εως, ἡ, idem. v. μετενδέω.
Μετενδεσμέω, ῶ, obligo.
Μετενδέω, ῶ, solutum ab vno alii illigo, de μετεμψυχώσει Pythagorica.
Μετενδύω, aliam vestem alicui induo. μετενδύομαι, vestem muto.
Μετενεγκτέον, transferendum. A μεταφέρω.
Μετεννέπω, dico, vel cano more Poëtarum. 2) dico. 3) calumnior.
Μετενσωματόω, ῶ, f. ώσω, corpore induo. 2) in aliud corpus transfero.
Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, translatio in corpus aliud; item 2) coniunctio cum corpore. A pr.
Μετεντίθημι, e naue alia in aliam transfero.
Μετεξαίρω, idem.
Μετεξανίστημι, expello, & alibi sedem figere cogo. v. μετανάστασις. 2) transfero subinde.
Μετεξαντλέω, ῶ, f. ήσω, alio transfundo.
Μετεξέτεροι, αι, α, quidam, nonnulli. E μετὰ, ἐξ & ἕτερος.
Μετέπειτα, *Adu.* postea, deinde.
Μετεπίδεσις, ἡ, alligatio, sc. membri fracti, vulneris. A seq.
Μετεπιδέω, alligo, sc. vulnus, membrum fractum.
Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, inusitatum. aor. 2. μετέειπε pro μετεῖπε.
Μετεράω, ῶ, f. άσω, in vas transfundo, elutrio, depleo. E μ. & ἐράω, *defundo*, v. μεταχέω.
Μετέρχομαι, transferor, migro, transeo. 2) sector, insequor, persequor, quæro, inuestigo. 3) obsecro, oro, supplico. 4) compello, appello, alloquor. 5) vlciscor, persequor, punio, plecto. 6) ambio, adsecto, consector. F. μετελεύσομαι, aor. 2. μετῆλθεν, persecutus est. Inf. μετελθεῖν, persequi.
Μετεύχομαι, f. ξομαι, opto.
Μετέχω, habeo cum alio, particeps sum, partem habeo. F. μεθέξω. aor. 2. μετεῖχον. inf. μετασχεῖν, perf. part. μετεσχηκώς.
Μετεωρία, ας, ἡ, stupor, qui cernitur in obliuione rerum manifestarum. Sueton. A μετέωρος.
Μετεωρίζω, f. ίσω, suspendo, in sublime tollo, attollo. 2) in spem erigo, animum addo: item elatum reddo, inflo. 3) impello ad aliquid, incito, allicio. μετεωρίζομαι, tollor. aorist 1. part. μετεωρισθεὶς, erectus, exaltatus. Ab eod.
Μετεωρισμὸς, ου, ὁ, eleuatio in altum. 2) inconstantia mentis. 3) superbia, animorum elatio. A pr.
Μετεωροδοκέω, ῶ, animum arrigo, v. c. ad bene sperandum.
Μετεωροθῆραι, ῶν, οἱ, in sublimi venantes, auium genus. E μετέωρος & θήρα.
Μετεωροκοπέω, ῶ, circa sublimia, sed inania, laboro, sublimia capto, nugor, vt θαλαττοκοπέω. Ex eod. & κόπτω.
Μετεωρολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus cœlestibus, sublimibus garrio. A seq.
Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus cœlestibus ac sublimibus fabulatur, de cœlo rebusque cœlestibus garriens. Ex eod. & λέσχη.
Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœlestibus, sublimibus loquor, seu commentor. A μετεωρολόγος.
Μετεωρολογία, ας, ἡ, sermo, s. commentatio de rebus cœlestibus, sublimibus. Ab eod.
Μετεωρολογικὸς, ἡ, ὸν, ad cœlestia, scientiam rerum cœlestium, vt tempestates &c. pertinens. Ab eod.
Μετεωρολόγος, ου, ὁ, ἡ, de rebus sublimibus verba faciens, de rebus cœlestibus disputans. 2) magniloquus. Ex eod. & λέγω.
Μετεωροποιέω, attollo.
Μετεωροπολέω, ῶ, sublimia tracto, in sublimibus versor, rebus cœlestibus speculandis occupatus sum. A seq.
Μετεωροπόλος, ου, ὁ, ἡ, qui res sublimes tractat, qui res cœlestes speculatur.
Μετεωροπορέω, ῶ, in sublimi gradior, per sublimia meo. A seq.
Μετεωροπόρος, ου, ὁ, ἡ, in sublimi gradiens. 2) elatus & inania sectans.
Μετέωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sublimis, excelsus. 2) pendulus, pensilis, suspensus. 3) vagus. 4) fluctuans in alto mari. μετέωρος, ἐπὶ τῶν οὐρανίων, (de rebus cœlestibus) supernus, Philox. μετέωρον, suggestus. μετέωρα, superna, quæ circa astra, sub astris, in auris, fiunt aut apparent. E μετὰ & αἴρω. vnde αἰώρα.
Μετεωροσκοπέω, ῶ, sublimia speculor, cœlum intueor. A μετεωροσκόπος.
Μετεωροσκοπικὴ, ῆς, ἡ, pars astrologiæ, quæ eleuationum differentias astrorumque exquirit distantias, Lex. Vulg.
Μετεωροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, sublimium scrutator, cœlestium contemplator. 2) curiosus & inutilis rebus gerendis.
Μετεωροσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui de sublimibus & cœlestibus philosophatur. Aristoph. per contumeliam de philosophis.
Μετεωροφένακες, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt. Aristoph. E μετέωρος & φέναξ.
Μετεωροφρονέω, efferor, superbio.
Μέτηλυς, υδος, ὁ, ἡ, migrator, aduena. E μετέρχομαι.
Μετηνέμιος, ου, ὁ, ἡ, pedum pernicitate cum ventis certans. E μετὰ & ἄνεμος.
Μετήορος, ου, ὁ, ἡ, apud Poëtas, excelsus, sublimis. 2) suspensus animi & dubius, instabilis. E μετὰ & ἀείρω.
Μετίημι, *Ionice* pro μεθίημι.
Μετίσχω, particeps sum. E μετὰ & ἴσχω.
Μετοικεσία, ας, ἡ, transportatio, transmigratio. 2) incolatus, s. habitatio in peregrina regione. A seq.
Μετοικέω, ῶ, f. ήσω, migro, transmigro, commigro,

migro. 2) incola sum & inquilinus. aor. 1. μετῴκησε, demigrauit, Philox.

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio. 2) incolatus. A pr. ed.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, vrbe sua relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, f. ίσω, transfero incolas, ab vno loco in alium migrare iubeo. μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor, transmigro. μετῳκισμένος, perf. part. translatus.

Μετοικικός, ἡ, ὸν, ad inquilinos pertinens. A μέτοικος.

Μετοίκιον, ου, τὸ, pensio, quam inquilini quotannis repræsentabant. at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienses feriæ ob receptos in vrbem inquilinos: sacrum ob mutatas a ciuibus sedes celebrari solitum. Ab eod.

Μετοικισμὸς, ου, ὁ, translatio incolarum. 2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificium muto, quod ædificatum erat, alio modo f. loco ædifico.

Μετοικοδομος, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ου, ὁ, ἡ, inquilinus, incola, aduena. μέτοικοι etiam qui principum iussu in aliam ciuitatem pœnæ caussa deportantur.

Μετοικοφύλαξ, κος, ὁ, præfectus & quasi curator, syndicus, inquilinorum: nomen magistratus.

Μετοίω, antiq. vnde μετοίσω: quod vulgo ducunt a μεταφέρω.

Μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, repeto auspicia. 2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, fut. άσω, in genua subsido. Ε μ. & ὀκλάζω.

Μετοκωχὴ, ἡ, idem quod μετοχή.

Μετονομάζω, fut. άσω, nomen alicuius muto. μετωνόμασμαι, perf. pass. mutato nomine appellatur.

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis. A pr.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & asserum, s. cauum, quod inter tigna & asseres est. Vitruv. Ε μ. & ὀπή, foramen.

Μετόπιν, Adu. a tergo, postea.

Μετόπισθε, vindicta, pœna delictis parata, Hom. ... Ε μ. & ὄπις, vltio.

Μετόπισθεν, Adu. pone, a tergo. 2) post, postea.

Μετοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui extremi & senescentis autumni est, autumnalis. A sq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, autumnus, Philox. senescens autumnus. Ε μ. & ὀπώρα.

Μετορχιον, ου, τὸ, interuallum inter arbores, vel plantas, vel arborum ordines. 2) ager, in quo vel frumentum, vel aliud quid seritur inter loca arboribus consita. Ε μ. & ὄρχος, arborum ordo.

Μετουσία, ας, ἡ, communio, communicatio, consortium. 2) opponitur στέρησις, & εὐπορίαν, copiam bonorum & ... significat. A μέτειμι, vna sum, & μέτεστί μοι, particeps sum.

Μετουσιαστικὸς, participandi vim habens: μετουσιαστικά, nomina apud Grammaticos, quæ participationis significationem inclusam habent, vt ξύλινος, ligneus. A pr.

Μετοχέτευσις, εως, ἡ, deriuatio, proprie & tropice. A sq.

Μετοχετεύω, f. εύσω, deriuo, per canales deduco. 2) trop. traduco. μετοχετεύεσθαι, deriuari, manare.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio. 2) murorum ambitus. 3) participium, pars orationis ap. Grammaticos. A μετέχω, participo.

Μετοχικὸς, ἡ, ὸν, participialis. 2) particeps. A pr.

Μετοχλίζω, f. ίσω, vecte transmoneo. 2) transmoueo, transfero.

Μετοχμάζω, f. άσω, tollo, in tergum sustollo.

Μέτοχος, ου, ὁ, ἡ, particeps. 2) socius. A μετέχω.

Μετρέω, ῶ, f. ήσω, metior. 2) æstimo. 3) moderor, modifico, modum & mensuram statuo. 4) emetior, transmeo. μετρέομαι, οῦμαι, dimensum accipio, mensura accipio. perf. μεμετρημένος, moderatus, Gl. V. A μέτρον.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demensum, quod mensura attribuitur: vnde frumentum, quod militibus datur. A pr.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio. Ab eod.

Μετρητέον, moderandum, Philox. Ab eod.

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, mensor. 2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ἡ, ὸν, ad mensuram pertinens. 2) metiendi peritus. A pr.

Μετρητικῶς, Adu. mensorum more. A pr.

Μετρητὸς, ἡ, ὸν, mensus, dimensus, demensus, quod sub mensuram cadit. A μετρέω.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris sum, modicus sum, modum habeo. 2) moderate de me sentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeste loquor vel ago. 3) *actiuè, cum acc.* moderari, temperare, vt iras, pœnæ. A μέτριος.

Μετριεύομαι, f. εύσομαι, idem, ab eod.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad mensuram, metricus circa carmina & versus. A μέτρον.

Μετριολόγος, ου, ὁ, ἡ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas adfectuum. 2) moderatio. A μετριοπαθής.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus seruo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epist. ad Hebr. Gl. Vet. moderor. A sq.

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui modum tenet in adfectibus. 2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, έος, moderatio. Ε μέτριος & πάθος.

Μετριοπαθῶς, Aduerb. moderate, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu. Ε μέτριος & πόσις, potus.

Μετριοποτέω, ῶ, modice s. moderate poto. A sq.

Μετριοπότης, ου, ὁ, modice, moderate potans, superlat. Att. ap. Poll. μετριοποτίστατος.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ, ἡ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius. 2) qui mediocres habet facultates. 3) qui moderato & modesto ingenio præditus est. 4) æquus, non nimis rigidus

gidus & seuerus, religiosus, iustus, hinc 5) satis idoneus. *μετριώτερος reperitur pro* minor. A *μέτρον*.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. A pr.

Μετριοφρονέω, ῶ, f. ήσω, modeste de me sentio.

Μετριοφροσύνη, ἡ, modesta de se opinio. A *μετριόφρων*, quod non reperitur.

Μέτρισμα τὸ, mensura. Schol. Aristoph.

Μετρίως, *Adu.* modice, moderate, ita, vt satis sit, modeste. A *μέτριος*.

Μετροειδὴς, ὲς, numero similis, numerose sonans. E sq. & *εἶδος*.

Μέτρον, ου τὸ, mensura, temperamentum, modus. 2) vas, quo aliquid metimur. 3) mensura in carmine. 4) seruit periphrasi, vt *μέτρον θαλάσσης*, pro mari.

Μετρονόμοι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistratus Athenis, qui mensurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex *μέτρον* & *νέμω*.

Μετροποιία, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, lex metrica. E *μ.* & *ποιέω*.

Μετωνυμία, ας, ἡ, nominis permutatio, nominis pro nomine positio. Metonymia, tropus rhetorices. E *μετὰ* & *ὄνομα*.

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens. A pr.

Μετωνυμικῶς, *Adu.* metonymice, per metonymiam. A pr.

Μετωπηδὸν, *Adu.* q. d. frontatim, aduersa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio conuersis. A *μέτωπον*.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens, fronto, Gl. V. Ab eod.

Μετωπιδαῖος, α, ον, qui est in fronte. Ab eod.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod est in fronte. 2) frontale, Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, spatium inter supercilia, frons. 2) nomen vnguenti Aegyptiaci, quod ap. Hipp. *νέτωπον*. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, fascia, qua frons reuincitur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons, pars faciei, quæ post, seu supra oculos est (*μεταξὺ* vel *ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὠπὸς*, in medio vultu, inter oculos medium.) 2) prora nauis. 3) prima acies militaris. E *μετὰ* & *ὤψ*.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ, ἡ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium diiudicans futuraque augurans. E pr. & *σκοπός*.

Μέχρι, vel seq. Vocali, *μέχρις*, *Adu.* dicitur dupliciter 1) *de termino ad quem*, vsque ad. 2) *de tempore per quod*, quoad, per. Vnde intelligentur facile formulæ ex hac particula variæ. *μέχρι πότε*, quousque. *μέχρις ἂν*, quamdiu. *μέχρις οὗ*, quoadusque, quatenus, quantisper. *μέχρις οὗ ἂν*, quoad. *μέχρι τίνος;* quousque? *μέχρι τινὸς*, aliquatenus, quadantenus. *μέχρι τοῦδε*, hactenus. *μέχρι πολλοῦ*, diu. *μέχρι ζωῆς*, quoad viuam. *μέχρι παντὸς*, in perpetuum.

Μὴ, *Adu.* ne, non. 2) numquid? an? *μὴ οὐ*, *μὴ οὐ μὴ οὐχὶ*, ne, non, quo minus. *μὴ γάρ γε*, *μὴ γὰρ δὴ*, *μὴ*, *δῆτα*, absis enim. *εἰ μὴ*, nisi. *εἰ δὲ μήγε*, ceteroquin, sin minus. *μήποτε*, ne forte.

Μηδαμῇ, & *μηδαμᾶ*, *Adu.* nusquam, nulla in parte, nequaquam. A *μηδαμός*.

Μηδαμινὸς, ἡ, ὸν, qui nullius pretii est, inhonoratus. Ab eod.

Μηδαμόθεν, *Adu.* nulla ex parte. A *μηδαμός*.

Μηδαμόθι, *Adu.* nunquam, nusquam &c. Ab eodem.

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, ne vnus quidem, nullus. *μηδὲ* & *ἀμὸς*, *aliquis*. (Sed hæc est mera terminatio.)

Μηδαμόσε, *Adu.* nullum in locum. A pr.

Μηδαμοῦ, *Adu.* nusquam. Ab eod.

Μηδαμῶς, *Adu.* nullo modo, neutiquam. Ab eodem.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec. 2) ne quidem. *μηδ' ἂν εἷς*, ne vnus quidem, nullus.

Μηδεὶς, *μηδεμία*, *μηδὲν*, *Gen.* *μηδενὸς*, *μηδεμιᾶς*, *μηδενὸς*, nemo, nullus. E *μηδὲ*, & *εἷς*.

Μηδέποτε, *Adu.* haud vnquam, nunquam.

Μηδέπω, *Adu.* nondum, necdum.

Μηδεπώποτε, *Adu.* nunquam, nullo tempore.

Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter. E *μηδὲ* & *ἕτερος*.

Μηδετέρως, *Adu.* neutro modo. A pr.

Μηδετέρωσε, *Aduerb.* neutram in partem. Ab eodem.

Μήδευμα, τὸ, consilium, astus. A *μῆδος*.

Μηδίζω, f. ίσω, Medos imitor, s. sequor, lingua Medorum loquor, cum Medis facio, Medis faueo. A *Μῆδος*.

Μηδία, ας, ἡ, Media. Ab eod.

Μηδικὸς, ἡ, ὸν, Medicus. *Μηδικὸς ὀπὸς*, succus Medicus. *Μηδικὴ πόα*, Medica herba. *Μηδικὴ* sc. *χώρα*, Media. *Μηδικὸν μῆλον*, Medicum malum pomum. Gl. V. *Μηδικὸν*, citreum. *τὰ Μηδικὰ*, res contra Medos gestæ, tempora & bella Persica.

Μήδιος, ου, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.

Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Asiæ. Ab eod.

Μηδισμὸς, οῦ, ὁ, Medismus, cum quis cum Medis facit. A *μηδίζω*.

Μηδιστὶ, *Adu.* Medorum more. Ab eod.

Μηδοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, qui Medos vicit, Medorum occisor. E *Μῆδος* & *κτείνω*, *occido*.

Μήδομαι, fut. *μήσομαι*, curam gero, delibero. 2) cogito, meditor, molior, struo. A *τὸ μῆδος*.

ΜΗ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, Medus, filius Medeæ. 2) Medus, i. e. e Media oriundus. *Μῆδοι*, etiam Persæ non raro apud Vet.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium, vsitatum in plur. *τὰ μήδεα*, consilia. 2) pudenda.

Μηδοσύνη, consilium, Suid. A pr.

Μηδοτιοῦν, *Adu.* nihil quidquam. Ex *μηδὲ*, *ὅστις*, & *οὖν*, pro *μηδ' ὅ*, *τι οὖν*.

Μηδοφόνος, ου, ὁ, ἡ, idem quod *μηδοκτόνος*.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne vnus quidem, nullus, nemo, & *μηθὲν*, ενὸς, nihil, nihil quidquam. Ex *μήτε* & *εἷς*.

Μηκάζω, fut. *άσω*, *μηκάζειν*, balare, de capris. A seq.

Μηκάομαι, *ῶμαι*, *μηκᾶσθαι*, balare, caprissare, perf. part. med. *μεμακὼς*, *μεμακυῖα*.

Μηκὰς, *άδος*, ἡ, quæ balat. *μηκάδες*, balantes, oues vel capræ. A pr.

Μηκασμὸς, οῦ, ὁ, balatus. A *μηκάζω*.

Μηκεδανος, ή, ὸν, longus. A μῆκος, longitudo.

Μηκέτι, Aduerb. non amplius, ne posthac, non iam. 2) non simpliciter. E μὴ & ἔτι, adhuc.

Μηκὰς, ἂς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μυκάομαι.

Μηκητικὸς, ὴ, ὸν, qui balare potest. Ab eod.

Μηκιστα, Adu. longissime. 2) tandem. A sq.

Μηκιστος, ίστη, ιστον, longissimus. 2) procerissimus. ἐπὶ μήκιστον, diutissime. Superl. a μῆκος.

Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. Vulg. in longum produco, μηκοποιήσας, ibid. qui produxit. Ex sq. & ποιέω.

Μῆκος, εος, τὸ, longitudo, proceritas, statura, spatium.

Μηκύνω, f. υνῶ, longum facio, protelo, produco. μηκυνομένη συλλαβὴ, syllaba, quæ producitur. aor. 1. Att. ἐμήκυνα. A pr.

Μηκυσμὸς, ὁ, productio, dilatatio. A pr.

Μήκων, ωνος, ἡ, papauer. 2) capillitium s. excrementum pinnarium sepiarum, & muricum. 3) pars media in conchis. 4) arecum. Poll. Μήκωνες quædam species in metallicis. Poll. Μήκωνες, partes quidam gregales, Aristot. 5) pars intestinorum polypodis, instar vesicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium, Gloss. Vet.

Μηκώνειος, ἡ, ὸν, papauereus. Ab eod.

Μηκώνιον, ε, τὸ, succus papaueris. 2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.

Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papauer, Gloss. Vet. μηκωνὶς θριδακίνη, species lactucæ atræ, sic vocata a copia lactis soporiferi.

Μηκωνίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, gemma papauera exprimens. Ab eod.

Μηκωνῖτις, ιδος, ἡ, species lactucæ lacte soporifero abundans. Ab eod.

Μηκωνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, papaueris speciem habens. Ex μήκων & εἶδος.

Μηλάνθη, ης, ἡ, scarabæorum genus e floribus mali arboris viuere solitum. E μηλέα & ἄνθος.

Μῆλατα, Gen. μηλάτων, oues, Eust. A μῆλον.

Μηλάτας, ᾱ, ὁ, opilio. Dor. pro μηλωτής. Ab eod.

(Μηλάω, ῶ, subiecto velut vecte quodam, aut specillo, aliquid emoliri, euellere. Apud Homerum Iliad. ι. 538. aper Calydonius dicitur humo struisse δένδρεα μακρὰ, αὐτῇσιν ῥίζῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μηλῶν. Vbi vulgaris scriptio μήλων absurdas peperit interpretationes. Comparatur ibi dens apri arbores cum ipsis radicibus humo emoliens cum specillo quodam chirurgico, aut volsella, qua chirurgi dentes, aut fragmina ossium e vulneribus, euellunt. μηλῶν ibi est particip. præs. actiu. a μηλάω, vel μηλόω, quod infra v.)

Μηλέα, ας, ἡ, malus, arbor.

Μήλειος, ε, ὁ, ἡ, ouinus, ouillus, vt μήλειον κρέας, caro ouilla. A μῆλον.

Μήλη, ης, ἡ, specillum, instrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur, vel inditur, vel extrahitur, vel infunditur, item quo immisso in vulnus &c. tentant chirurgi latentia.

Μηλία, γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, Melus.

Μηλιασμὸς, ὁ, idem quod seq. sed hæc scriptura est melior. ap. Lycophr. Etym. M.

Μηλιαυθμὸς, ε, ὁ, ouile, ouium stabulum. E μῆλον & ἰαυθμὸς, deuersorium.

Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μαλιάδες, a μῆλον, pomum.

Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero. 2) sum colore luteo. Ab eod.

Μηλινοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, melinum seu luteum colorem referens. E μήλινος & εἶδος.

Μηλινόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλινόεσσα, quamuis ibi μειλινόεσσα, legitur. A μῆλον.

Μήλινος, ε, ὁ, ἡ, colorem mali habens, luteus, flauus, giluus. μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, e malis cotoneis. Ab eod.

Μήλιος, ε, ὁ, e Melo insula oriundus. Μήλιος λιμὸς, Melia, fames Prov. i. e. maxima.

Μηλὶς, ίδος, ἡ, malus, arbor. 2) morbus quidam asinorum. A μῆλον.

Μηλίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. Ab eod.

Μηλοβατέω, ῶ, f. ήσω, oues scando, oues ineo. Ex eod. & βαίνω.

Μηλοβολέω, ῶ, f. ήσω, malo seu malis peto. 2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex eod. & βάλλω.

Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oues pasco. A μηλοβότης.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, ouium pastor, opilio. Ab eod.

Μηλοβότης, ε, ὁ, idem. E μῆλον & βόσκω, pasco.

Μηλόβοτος, ε, ὁ, ἡ, ab ouibus depastus. 2) incultus, ab hostibusque vastatus & pecoribus pascendis relictus. Ex iisd.

Μηλοδόκος, ον, Epith. templi, ob sacrificia ex ouibus, ap. Pind. E μ. & δέχομαι.

Μηλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, mali speciem habens, siue colore, siue re alia. E μ. & εἶδος.

Μηλοθύτης, ε, ὁ, mactator ouium, pecorum. Epith. aræ. E μ. & θύω.

Μηλολόνθη, ης, ἡ, melolonthe, al. μηλολάνθη, animalculum aurei coloris, genus canthari, quo pueri ad ludum vtuntur, filo alligantes pedem, & sic euolare sinentes & dein retrahentes. Quidam & scripsere μηλόνθη. 2) lusus ille puerilis. 3) floris genus. E μῆλον & ἄνθος.

Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis seu malis commissa. Ex eod. & μάχη.

Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus e melle & malis cotoneis.

Μῆλον, Dor. μᾶλον, ε, τὸ, malum, pomum, 2) μῆλα, genæ, etiam de mammis puellarum. Philox.

Μῆλον, ε, τὸ, ouis, pecus, pl. μῆλα, pecudes.

Μηλονόμας, Dor. pro μηλονόμος, pastor ouium. E pr. & νέμω.

Μηλονομεὺς, έως, ὁ, idem. Hes. vbi pl. μηλονομεῖς, ποιμένες. Ex iisd.

Μηλονόμος, ε, ὁ, idem, Suid. Ex iisd.

Μηλοπάρειος, & μαλοπάρειος, pro μηλοπάρειος, ε, ὁ, ἡ, genas habens malis similes, cuius genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. E μῆλον & παρειά.

Μηλοπέπονες,

Μηλοπέπονες, melopepones, genus cucumerum. Ε μῆλον & πέπων.

Μηλοπλακούντιον, ου, τὸ, compositio pharmacopœorum e malis cotoneis vino coctis, adiecto postea melle, pipere, aniso aliisque. A sq.

Μηλοπλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta e malis cotoneis.

Μηλόσκοπος, ου, ὁ, ἡ, vnde oues, seu pecora quæuis conspici possunt. Ex μ. & σκοπός.

Μηλόσπορος, ου, ὁ, ἡ, malis seu pomis consitus. Ε μ. & σπόρος.

Μηλοσσόος, ου, ouium seruator.

Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oues iugulo, oues macto, pecora seu oues immolo. Ε μ. & σφάττω, macto.

Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ouium iugulatio. 2) ouium immolatio, Hes. Ex iisd.

Μηλοτρόφος, ον, oues alens. Ε μῆλον & τρέφω.

Μηλοφάγος, ου, ὁ, ἡ, oues comedens, ouilla carne vescens.

Μηλοφόνος, ου, ὁ, ἡ, oues occidens.

Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala seu poma fero.

Μηλοφορία, ἡ, vbertas pomorum. A sq.

Μηλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pomifer, mala seu poma ferens. μηλοφόροι, regis Persarum satellites, aurea mala gestantes in hastis. Ε μ. & φέρω.

Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, ouium custos.

Μηλόω, ῶ, f. ώσω, specillum immitto, specillo tento, exploro. 2) demergo, infero, vel tentandi vel tingendi causa. A μήλη.

Μήλωθρον, ου, τὸ, coloramentum, cui quid immergitur, f. res ipsa, vt lanæ, quæ immergitur, colorandi causa, vnde μήλωθρα, lanæ coloratæ. Hes. Suid. 2) vitis alba, Diosc. Ab eod.

Μήλων, ωνος, ὁ, Epith. Herculis, cui inter alia mala fiebat, Pollux. A μῆλον.

Μήλωσις, εως, ἡ, specilli demissio, exploratio, quæ fit immisso specillo. A μηλόω.

Μηλωτη, ης, ἡ, sc. δορά. pellis ouina. 2) pellis quæuis, Gl. V. pellis lanata. A μῆλον.

Μηλωτὴς, οῦ, ὁ, ouium pastor. Ab eod.

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, specillum, quo ad repurgandas aures vtimur. Gl. Vet. specillum. A μήλη.

Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, idem. Gl. Vet. auriscalpium. Ab eod.

Μήλωψ, ωπος, ὁ, ἡ, colore malum referens, mali faciem habens. Ε μῆλον & ὤψ.

Μὴν, Coni. autem, vero, pro δέ. 2) tamen. 3) profecto, sane. 4) porro. ἀλλὰ μὴν, atqui, enimuero. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ, neque vero, sed neque. οὐ μήν γε, enimuero non. ἦ μὴν, certe, formula iurandi. καὶ μὴν, quin etiam. καὶ μὴν δὴ, immo, enim vero. καὶ μήν γε, at saltem, at vero. καὶ μὴν καὶ, quin etiam. οὐ μὴν, non tamen, nec vero.

Μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis, οἱ μῆνες, menstrua.

Μηναγυρτέω, ῶ, fut. ήσω, stipem colligo Matri Deum. A sq.

Μηναγύρτης, ου, ὁ, qui singulis mensibus Matri Deum stipem colligit; quod officium Rheæ sacerdotum erat: vnde & μητραγύρτης. Ε μὴν & ἀγύρτης.

Μηνὰς, άδος, ἡ, luna. A sq.

Μήνη, ης, ἡ, luna. 2) vmbella lunata.

Μηνιαῖος, αία, αῖον, menstruus, qui est vnius mensis A pr.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira perseuerans, simultas, odium. A sq.

Μηνιάω, ῶ, fut άσω, iram, simultates, odium, exerceo, irascor. A μῆνις.

Μηνίγγιον, ου, τὸ, membranula. Demin. A μῆνιγξ.

Μηνιγγοφύλαξ, ακος, ὁ, custos membranæ cerebri. 2) instrumentum chirurgicum.

Μῆνιγξ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens. 2) membrana quæuis. 3) sedimentum vini in dolio, priusquam efflorescat & ebulliat, Hes.

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira, iracundia: ira diuina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem. 2) furor, insania. Ab eodem.

Μῆνις, ιος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, diuturna, odium, inimicitia, siue a μαίνεσθαι, siue a μένειν.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula. 2) species aciei. 3) μηνίσκοι, vmbellæ lunatæ in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt. 4) æramenta gubernaculi. 5) membranæ tenues, bracteæ. 6) ornamenta collaria, torques, monilia. Dim. a μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, succenseo, iram, odium vel simultatem exerceo, irascor. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ε μήνη & εἶδος, species.

Μηνοειδῶς, Adu. in modum lunæ curuatæ seu falcatæ. A pr.

Μήνυμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. Philox. indago. A μηνύω.

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium. Ab eod.

Μηνυτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod sq.

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, nunciator, delator. 2) dicitur & de historico, ap. Lucian. Ab eod.

Μηνυτικὸς, ἡ, ὸν, significandi seu indicandi vim habens, significatiuus. Gl. Vet. indicatiuus. A pr.

Μήνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium. A μηνύω.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. Ab eod.

Μηνύω, f. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro, defero. μεμηνυκέναι, perf. inf. indicasse. aor. 1. pass. μηνυθείς.

ΜΗΟΝ, ου, τὸ, meum, herba, athamanticum.

Μήποτε, nunquam. 2) ne quando. 3) ne. 4) num, μήποτε οὖν, numquid ergo. 5) forte.

Μήποθεν, nec unde, Gl. Vet.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, nec dum. μήπωγε, Adu. idem.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte, ne fortassis. 2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

Μήρινθος, ου, ὁ, funiculus, filum.

Μηρίον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηροῤῥαφὴς, έος, ὁ, ἡ, femori insutus. Epith. Bacchi. Ε sq. & ῥάπτω, suo.

Μηρὸς,

Μηρὸς, ȣ, ὁ, femur, femen. pl. μηρὰ ab Hom. per metaplasmum pro μηροί.
Μηροτομέω, ῶ, f. ήσω, femur incido, femur abscindo. E pr. & τέμνω.
Μηροτρεφὴς, έος, ὁ, Epith. Bacchi, quia in Mero monte educatus est. Strabo. E μ. & τρέφω.
Μηροτυπὴς, έος, ὁ, ἡ, femora feriens seu percutiens. E μ. & τύπτω.
Μήρυμα, ατος, τὸ, apud Nicandrum, de tractu & glomeratione serpentis. A μηρύω.
Μηρυκάζω, f. άσω, cibum remando, rumino. v. μαρυκ.
Μηρυκάομαι, ῶμαι, idem.
Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.
Μηρυκισμὸς, ȣ̃, ὁ, ruminatio. A pr.
Μηρύκω, & μηρύκομαι, reuoluo, rumino.
Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.
Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans. Gl. V. rumen. Ab eod.
Μηρύω, f. ύσω, reuoluo, glomero, agglomero, & filum deduco. 2) texo, intexo.
Μήστωρ, ορος, ὁ, consiliarius, consultor. 2) peritus. A μήδομαι, vel μάομαι.
Μήτε, Conj. neque, nec.
Μητέριος, ȣ, τὸ, maternus. Epigr. A seq.
Μήτηρ, μητέρος, per Syncop. μητρὸς, ἡ, mater, genitrix. 2) matrix, vterus. Apud Scriptores Eccl. baptisterium.
Μήτι, ne quid, numquid. pro μή τι.
Μητιάω, ῶ, consilia agito, consulto, delibero, molior, rem quampiam machinor. μητιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι, μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιᾶσθαι, significatione act. A μῆτις.
Μητιέτης, ȣ, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor. μητιέτα pro μητιέτης, ap. Hom. Ab eod.
Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, consilia agito, consulto. 2) molior, efficio, struo, machinor. F. μητίσομαι, versus caussa μητίσσομαι. Ab eod.
Μήτιμα, τος, τὸ, consilium. A pr.
Μητιόεις, όεσσα, όεν, consilio abundans. cui multum est consilii. A seq.
Μῆτις, ιδος, ἡ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium. A μάομαι.
Μήτοι, Adu. ne forte. μήτοιγε, Adu. id. nequaquam.
Μῆτος, εος, τὸ, idem quod μῆτις.
Μήτρα, ας, ἡ, matrix, vterus, vulua. 2) fecunda. 3) arboris medulla. 4) vesparum genus. A μήτηρ.
Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum stipem colligo. A seq.
Ματραγύρτης, ȣ, ὁ, qui Matri Deum stipem colligit. E μήτηρ & ἀγείρω.
Μητράδελφος, ȣ, ὁ, matris frater, auunculus, sed ἡ μητράδελφος, ȣ, matris soror, matertera. Gl. Vet. μητραδέλφη, matertera.
Μητράζειν, matrescere, Gl. Vet. A μήτηρ.
Μητραλοίας, & μητραλώας, & ης, ȣ, ὁ, matris percussor, matricida. E μήτηρ & ἀλοιάω.
Μητράριον, ȣ, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.
Μητρεγχύτης ȣ, ὁ, instrumentum, quo medicamentum in vterum infunditur. E μήτρα & ἐγχέω.
Μητρη, Ion. pro μήτρα.
Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pollux.
Μητρίδιος, α, ον, Epith. vrticæ: matrix, semen in se habens. ap. Aristoph. A μήτρα.
Μήτριος, τὰ μήτρια, materna. Gl. V. A μήτηρ.
Μητρικὸς, ὴ, ὸν, maternus. Ab eod.
Μητρικῶς, Adu. matris more. A pr.
Μητρόπολις, εως, ἡ, vt πόλις, χώρα, vel γῆ, ciuitas, regio, vel terra materna, vnde mater alicuius oriunda est. A μήτηρ.
Μητρογαμέω, ῶ, f. ήσω, matrem vxorem duco.
Μητροδίδακτος, ȣ, ὁ, ἡ, a matre edoctus.
Μητροδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, a matre receptus. E μήτηρ & δέχομαι.
Μητρόθεν, Adu. a matre, a parte matris.
Μητρόθεος, ȣ, ἡ, Dei mater, seu parens. Epith. B. Virginis.
Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matris germana, matertera.
Μητροκασίγνητος, ȣ, ὁ, matris frater, auunculus.
Μητροκτονέω, ῶ, f. ήσω, matrem occido. A μητροκτόνος.
Μητροκτονία, ας, ἡ, matricidium. Ab eod.
Μητροκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, matricida, qui vel quæ matrem occidit. E μήτηρ & κτείνω.
Μητροκωμία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater: seu e quo coloniæ deducuntur. Ex eod. & κώμη.
Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, auia materna. A μήτηρ geminato.
Μητρόξενος, ȣ, ὁ, ἡ, spurius.
Μητροπάρθενος, ȣ, ἡ, mater & virgo. Epith. Mariæ.
Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, auus maternus. Hom.
Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, vrbium aliquarum mater, siue quæ colonias emisit. item vrbs prima prouinciæ.
Μητροπολίτης, ȣ, ὁ, qui ex vrbe matrice seu metropoli est. 2) Episcopus Metropolitanus, qui metropoli præest, & alios Episcopos sub se habet. A pr.
Μητροπόλος, ȣ, ὁ, sacerdos Cereris.
Μητροπρεπῶς, Adu. vt matrem decet; quasi a μητροπρεπής. E μήτηρ & πρέπει.
Μητροῤῥαίστης, ȣ, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit. Suid. Ex eod. & ῥαίω.
Μητρόῤῥιπτος, ȣ, ὁ, ἡ, a matre abiectus. Ex eod. & ῥίπτω.
Μητροτρεφὴς, ὲς, matris alumnus. E μ. & τρέφω.
Μητροτύπτης, ȣ, ὁ, matricida. E μ. & τύπτω. Phau.
Μητροφθόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui matrem occidit, matricida. E μ. & φθείρω, occido.
Μητροφόνος, ȣ, ὁ, matricida. E μ. & φόνω.
Μητροφόντης, ȣ, ὁ, matricida. Ex iisd.
Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, nouerca. 2) altera patria, h. e. vbi quis viuit & tamen non natus est. 3) nouercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.
Μητρυιάζειν, nouercari, Gl. V. A pr.
Μητρυιὸς, ȣ, ὁ, vitricus, per iocum. Ab eod.
Μητρυιώδης, ȣ, ὁ, ἡ, nouercalis. Ab eod.

Μητρωακὸς, vt μητρωακὰ ἀγιστεῖα, purgationes in sacris Cybeles fieri solitæ. A μητρῷος.
Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum. E μ. & ὄνομα.
Μητρῷος, ῷα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῷον, ου, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deum.
Μητρῷα, τὰ, sacra Cybelia. A μήτηρ.
Μήτρως, ωος, ὁ, auunculus maternus. Acc. μήτρωα. Ab eod.
Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito. inf. μηχανᾶσθαι, poët. μηχανάασθαι μηχανόωνται, 3. pl. præs. ind. poët. pro μηχανῶνται, μηχανάονται, μηχανεώμενοι, part. Ion. pro μηχανώμενοι. Μηχανῶμαι, etiam pass. vt. μεμηχάνητο, plusq. perf. fabricatus erat. part. perf. μεμηχανημένος, arte factus, item, subdole compositus. Actiuum raro occurrit. Soph. μηχανᾶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. Ion. pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. A μηχανή.
Μηχανεύω, fut. εύσω, excogito, machinor. Hinc perf. part. pass. μεμηχανευμένος, excogitatus. οἱ ὁ. A seq.
Μηχανή, ῆς, ἡ, machina, instrumentum. 2) quodlibet artificium, seu adminiculum, quo quis vtitur ad aliquid efficiendum. 3) commentum, ars, sollertia. 4) machina bellica. 5) machinatio, consilium, molitio. Gl. Vet. πάσῃ μηχανῇ quouis modo, qualibet arte, etiam atque etiam. οὐδεμία μηχανή, dicitur de re impossibili, ad quam efficiendam consilii nil suppetit. A μῆχος.
Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum. 2) dolus, ars, strategema, molitio. Gl. Vet. A μηχανάομαι.
Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.
Μηχανητέον, machinandum. Ab eod.
Μηχανητὴς, οῦ, ὁ, machinator. Ab eod.
Μηχανητικὸς, ή, όν, machinandi, seu machinas conficiendi peritus. 2) solers in excogitando. A pr.
Μηχανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, machinam ferens. E μ. & φέρω.
Μηχανικὸς, ή, όν, machinas fabricandi peritus. 2) *Subst.* artifex eorum, quæ ingenio simul & manu fiunt; (homo sollers, ingeniosus) ἡ μηχανική, ῆς, sc. τέχνη, ars mechanica. A μηχανή.
Μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, versutus. Voc. μηχανιῶτα. Ab eod.
Μηχανοδίφης, ου, ὁ, id. Ex eod. & διφάω, *quæro*.
Μηχανόεις, εσσα, εν, idem. A μηχανή.
Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabricor.
Μηχανοποιΐα, ας, ἡ, machinarum fabricatio. A sq.
Μηχανοποιὸς, οῦ, ὁ, καὶ ἡ, machinarum faber. machinarum theatralium artifex & moderator. E μ. & ποιέω.
Μηχανοῤῥαφέω, fraudes excogito. A μηχανοῤῥάφος.
Μηχανοῤῥαφία, ας, ἡ, machinarum structio, fraudum excogitatio. Ab eod.
Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, dolorum & fraudum artifex, malorum inuentor. E μηχανή & ῥάπτω, *suo*.

Μηχανουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, machinas fabricans. Ex eod. & ἔργον.
Μηχανοφόρος, ου, idem quod, μηχανηφόρος.
Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum. Aeschyl. 2) adiumentum, remedium. Lycophr. A sq.
Μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, consilium, commentum. 2) dolus, ars. A μάω.
Μιαιγαμία, ας, ἡ, nuptiæ incestæ, impuræ. Suid. E sq. & γάμος.
Μιαίνω, f. ανῶ, inquino, conspurco, fœdo, contamino, polluo. 2) inficio colore, tingo. (v. μολύνω.) 3) conscelero. μιῆνῃ. aor. 1. act. conj. 3. sing. tinxerit. μιάνθησαν. 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐμιάνθησαν, maculati sunt. μιῆναι, aor. 1. act. inf. violare, Philox.
Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro. μιαιφονεῖ, trucidat, Philox. A μιαιφόνος.
Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio e cæde. 2) cædes nefaria & scelerata, homicidium impium, parricidium. Ab eod.
Μιαιφόνος, ου, ὁ, ἡ, qui se cæde polluit, qui homicidium perpetrauit, homicida nefarius, latro. 2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. E μιαίνω & φόνος, *cædes*.
Μιαιφονώτατα, *Adu.* crudelissime, fœdissime. A pr.
Μίαμμα, ατος, τὸ, tinctura, Suid. A μιαίνω.
Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.
Μιανὸς, inquinatus, Gl. V. Ab eod.
Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, scelus, scelerositas, proiecta audacia. A seq.
Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, spurcus, pollutus, contaminatus. 2) scelestus, dirus, sceleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscenus, A μιαίνω.
Μιαροφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis vescor. A μιαροφάγος.
Μιαροφαγία, ας, ἡ, ciborum vetitorum esus. Ab eod.
Μιαροφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui cibis vetitis vescitur.
Μιαρῶς, *Adu.* impure. 2) sceleste, scelerate. A μιαρός.
Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum. 2) contagium. 3) piaculum. 4) stuprum. A μιαίνω.
Μιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Μιάστωρ, ορος, ὁ, contaminator. 2) fœdus, impurus, cæde vel alio scelere contaminatus. Ab eod.
Μίγα, *Adu.* mistim, promiscue. A μίγνυμι.
Μιγάδην, *Adu.* idem & ab eod.
Μιγάζομαι, misceor. Ab eod.
Μιγὰς, άδος, ὁ, ἡ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluuies, homines promiscue conuenæ. Ab eod.
Μίγδα, *Adu.* mixtim, promiscue. Ab eod.
Μίγδην, *Adu.* idem. Philox. Ab eod.
Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago. μίγματα, peculiariter de medicamentorum misturis Ab eod.
Μιγματοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola.
Μιγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod μίγμα, apud Laërt.

Μίγνυμι,

Μίγνυμι, μιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo. pass. μίγνυσθαι, misceri, prope accedere, consuescere, de concubitu, et de aliis quibusque modis consortii et congressus inter homines. aor. 1. inf. μιχθῆναι. aor. 2. μιγῆναι. part. a. 1. μιχθεὶς, μιχθεῖσα, perf. pass. part. μεμιγμένος.

ΜΙΔΑΣ, ου, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ. 2) nomen iactus tesserarii seu aleatorii admodum felicis. 3) bestiola fabas exedens.

Μιηφόνος, pro μιαιφόνος.

ΜΙΘΡΑΣ, ου, ὁ, Sol, apud Persas, vt Deus.

Μικκὸς, ἡ, ὸν, paruus, exiguus. Hinc μικκὸν, *Adu.* parum, paulisper, *Dor.* a μικρός.

Μικκύλος, paruulus, pusillus. Dim. a pr.

Μικραδικητικὸς, ὴ, ὸν, in paruis iniuriosus. v. μεγαλαδικ.

Μικραίτιος, ου, ὁ, ἡ, ob paruas res expostulans, querens. E μ. & αἰτία.

Μικραύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, paucos, vel etiam paruos sulcos, agrum paruum habens.

Μικροβασίλειος, α, ον, regnum paruum habens.

Μικροβασιλεὺς, έως, ὁ, rex paruus, regulus.

Μικρόβιος, ου, ὁ, ἡ, breue tempus viuens, breuis aeui.

Μικρόβωλος, ου, ὁ, ἡ, paruas habens glebas.

Μικρογένειος, ον, paruum mentum habens. E μ. & γένειον.

Μικρόγενυς, υος, ὁ, ἡ, idem.

Μικρογλαφυρος, ου, ὁ, ἡ, paruos & aptos articulos habens.

Μικρογνωμοσύνη, ἡ, idem quod μικροψυχία. E μ. & γνώμη.

Μικρογραφέω, vocali breui scribo, v. c. ο non ω. Vox Grammat. E μ. & γράφω.

Μικροδοσία, ας, ἡ, donatio exigua, paruum munus. E μ. & δόσις.

Μικροθαύμαστος, ὁ, ἡ, res paruas admirans. E μ. & θαυμάζω.

Μικροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, animo pusillo sum. A μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας ἡ, pusillanimitas. Ab eod.

Μικρόθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui animo pusillo est.

Μικροκαρπία, ας, ἡ, parui fructus editio, fructus exiguitas. A seq.

Μικρόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus exiguos edens.

Μικροκέφαλος, ον, exiguum habens caput. E μ. & κεφαλή.

Μικροκίνδυνος, ον, parua suscipiens pericula.

Μικροκλέπτης, ου, ὁ, fur rerum minutarum.

Μικροκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, exilem habens ventrem. E μ. & κοιλία.

Μικρόκομψος, ον, parum concinnus, s. nimis concinnus, affectatam in minutiis ac puerilem concinnitatem habens.

Μικρόκοσμος, ου, ὁ, mundus paruus, homo.

Μικροληψία, ας, ἡ, pauculorum acceptio. E μ. & λῆψις.

Μικρολογέομαι, οῦμαι, rei paruæ rationem habeo. 2) scrupulose circa vilia & spernenda occupor. 3) sordide & parce facio. A μικρολόγος.

Μικρολογία, ας, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta. 2) cura, quæ impenditur rebus paruis, friuolis ac vilibus, tanquam magnis. 3) sordes, auaritia, parsimonia sordida. Ab eod.

Μικρολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, in minima quæque inquirit, scrupulosus. 2) sordidus, tenax, præparcus.

Μικρολόγως, *Adu.* res paruas magni æstimando. 2) sordide, præpar. c.

Μικρόλυπος, ου, ὁ, ἡ, cui res minimæ animi molestiam adferunt. E μ. & λύπη.

Μικρομελὴς, έος, ὁ, ἡ, parua habens membra. E μ. & μέλος, *membrum.*

Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A seq.

Μικρομερὴς, έος, ὁ, ἡ, paruis partibus constans. E μ. & μέρος.

Μικρόμματος, ου, ὁ, ἡ, paruos oculos habens. E μ. & ὄμμα.

Μικρόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, paruum peplum gestans.

Μικροποιέω, minutum reddo. A seq.

Μικροποιὸς, ὸν, minutum, humile reddens.

Μικροπολίτης, ου, ὁ, paruæ vrbis ciuis.

Μικροπολιτικὸς, ἡ, ὸν, ciui paruæ ciuitatis conueniens, s. vsitatus &c. Hinc τὸ μικροπολιτικὸν, οῦ, multitudo parui oppidi. it. mores moribus parui oppidi similes. A pr.

Μικροπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, in parua re improbus.

Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia. A μικροπρεπής.

Μικροπρεπεύομαι, f. εύσομαι, indecore parcus sum, sum vilis abiectique animi. Ab eod.

Μικροπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, viles abiectosque decens. 2) sordidus, illiberalis. E μ. & πρέπει, *decet.*

Μικροπρεπῶς, *Adu.* sordide, illiberaliter. A pr.

Μικροπρόσωπος, ον, faciem paruam habens. E μ. & πρόσωπον.

Μικροπτέρυξ, γος, paruas alas habens.

Μικρόῤῥαξ, αγος, ὁ, ἡ, qui paruos habet acinos.

Μικρόῤῥιν, vel μικρόῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, paruum nasum habens. Ex μ. & ῥὶν, *nasus.*

Μικρόῤῥωξ, ωγος, ὁ, ἡ, idem quod μικρόῤῥαξ.

Μικροῤῥοπύγιος, ου, ὁ, ἡ, paruum habens oropygium. E μ. & ὀῤῥοπύγιον.

Μικρὸς, ρὰ, ρὸν, paruus, exiguus. 2) qui parui pretii aut momenti est. 3) paucus. μικρὸν, *Adu.* paullulum, parum. μικροῦ, prope, fere, propemodum. μικροῦ δεῖν, propemodum, pæne, Philox. μικροῦ πρόσθεν, paullo ante, Philox. μικρῷ πρότερον, paullo ante. μικρῷ ὕστερον. *Comp.* μικρότερος. *Sup.* μικρότατος.

Μικροσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, parua habens crura. E μ. & σκέλος.

Μικροσπέρματος, ον, paruum semen habens. E μ. & σπέρμα.

Μικρόσπερμος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Μικροστάχυς, υος, ὁ, ἡ, paruas spicas habens.

Μικρόστομος, ου, ὁ, ἡ, os paruum habens. E μ. & στόμα.

Μικρόσφαιρος, ον, Epith. malobathri, folia perparua habentis. E μ. & σφαῖρα.

Μικρόσφυκτος, ου, ὁ, ἡ, cui paruus & debilis est pulsus arteriarum. 2) debilis. E μ. & σφυγμ.

Μικροσφυξία

Μικροσφυξία, ας, ἡ, exilitas pulſus arteriarum. Ex iisdem.
Μικρόσχημος, ȣ, ὁ, ἡ, paruum habitum gerens. E μ. & σχῆμα.
Μικροτέχνης, ȣ, ὁ, vilis & abiectus artifex. E μ. & τέχνη.
Μικρότης, ητος, ἡ, paruitas, exiguitas, puſillitas. A μικρός.
Μικροτράπεζος, ȣ, ὁ, ἡ, qui tenuem habet menſam. E μ. & τράπεζα.
Μικρότριχος, ȣ, ὁ, ἡ, breues habens pilos. E μ. & θρίξ.
Μικροφάγος, ὁ, ἡ, tenuiſſimo victu vtens.
Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & ſordida gloriæ cupido, gloriæ captatio e rebus friuolis. A ſeq.
Μικροφιλότιμος, ȣ, ὁ, ἡ, e rebus tenuibus gloriam captans. Theophr.
Μικροφρόνως, *Adu.* illiberaliter, ſordide. A μικρόφρων.
Μικροφροσύνη, ης, ἡ, puſillanimitas. Ab eod.
Μικρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, puſillanimis. E μ. & φρήν.
Μικροφυής, έος, ὁ, ἡ, puſillus. E μ. & φυή.
Μικροφυΐα, ας, ἡ, paruitas a natura. A præc.
Μικρόφυλλος, ȣ, ὁ, ἡ, parua habens folia. E μ. & φύλλον.
Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A ſeq.
Μικρόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, gracilem & exilem vocem habens. E μ. & φωνή.
Μικροχαρής, ὲς, rebus paruis, nihili, friuolis gaudens. E μ. & χαίρω.
Μικρόχωρος, ȣ, ὁ, ἡ, exiguum ſolum habens.
Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, puſillo animo ſum, exponitur &, animo deficio. A μικρόψυχος.
Μικροψυχία, ας, ἡ, puſillanimitas, animus demiſſus & abiectus. Ab eod.
Μικρόψυχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui animo demiſſo & abiecto eſt, puſillanimis. E μ. & ψυχή.
Μικρύνω, paruum reddo, imminuo. A μικρός.
Μικρῶς, *Adu.* parum, leuiter. Ab eod.
Μικτὸς, ἡ, ὀν, mixtus. 2) qui miſceri poteſt. A μίγνυμι.
Μίλαξ, ακος, ἡ, taxus, hederæ ſpecies. v. σμίλαξ.
Μιλησιεργὲς, Mileſio opere factum, ſicut celebrantur Μιλήσια στρώματα, Mileſia ſtragula, & Μιλήσια ἔρια, Mileſiæ lanæ. Ex ἔργον & Μίλητος; Miletus, quæ eſt vrbs Aſiatica.
ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, miliarium, columna Romæ, vnde miliaria numerari cœpta. 2) vas ad parandum aquam calidam, caldarium; quod eſſet forma miliari ſimile. Athenæus Lib. III. Anthol. Gr.
Μιλιάζω, vel μιλιάω, f. άσω, miliaria dimetior. Hinc μεμιλιάσθαι, per miliaria eſſe dimenſum, apud Strab. A μίλιον.
Μιλιασμὸς, ȣ, ὁ, dimenſio per miliaria. A præc.
ΜΙΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, miliare, ſpatium mille paſſuum.
Μίλον, ȣ, τὸ, aut μίλος, ȣ, ὁ, milacis, ſeu ſmilacis, taxi, ſiue hederæ flos, Pollux.
Μίλτειος, ȣ, ὁ, ἡ, qui e minio, aut minio tinctus eſt. A μίλτος.
Μιλτηλεφὴς, & μιλτηλιφὴς, έος, ὁ, ἡ, minio illitus, miniatus, minio tinctus. Ex eod. & ἀλείφω.
Μίλτινος, ίνη, ινον, miniaceus. Ab eod.
Μιλτίτης, ȣ, ὁ, vt μιλτίτης λίθος, lapis minii colorem referens. Ab eod.
Μιλτοπάρῃος, ȣ, ὁ, ἡ, genas minio infectas habens. Epith. nauis rubro pictæ. Ex eod. & παρειά.
Μιλτόπρεπος, ȣ, ὁ, ἡ, minio pulcre pictus, decorus. E ſeq. & πρέπει.
Μίλτος, ȣ, ἡ, minium, rubrica. 2) rubigo ſegetum.
Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica tingo, Gl. Vet. minio. A præc.
Μιλτώδης, εος, ὁ, ἡ, miniaceus, minio ſimilis. 2) minii plenus. Ab eod.
Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effoſſio. 2) metallum minii. A ſeq.
Μιλτωρύχος, ȣ, ὁ, minii ſeu rubricæ effoſſor. E μίλτος & ὀρύσσω.
Μιλτωτὸς, ἡ, ὀν, miniatus, Gl. Vet. rubricatus. A μιλτόω.
ΜΙΛΦΑΙ, ων, αἱ, defluuium pilorum in palpebris.
Μίλφωσις, εως, ἡ, idem. A præc.
ΜΙΜΑΙΚΥΛΟΝ, ȣ, τὸ, fragum; fructus arbuti. Scribunt & μιμάκυλον, μαιμάκυλον &c. male.
Μιμαλλόνες, & Μιμαλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ, ſeu ſacerdotes Bacchi. A μιμέομαι.
ΜΙΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, ſiue μίμαρκυς, υος, ἡ, farciminis genus.
Μιμαυλέω, ῶ, hiſtrioni mimo accino tibia. Heſ. interpr. ὑποκρίνεσθαι. A ſeq.
Μίμαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui mimos tibia exprimit. E μῖμος & αὐλός.
Μιμέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, imitor, imitatione exprimo.
Μιμηλάζω, idem, Heſ. A ſeq.
Μιμηλὸς, ἡ, ὀν, imitando expreſſus, a docto imitatore factus. *Dor.* μιμηλὰ, imitando expreſſa imago. μιμηλὸς, actiue, imitandi ſollertia præditus, imitator, vt μιμηλὴ τέχνη, imitatrix ars. μιμηλότατοι, imitandi dexteritate præſtantiſſimi. A μιμέομαι.
Μιμηλότης, ητος, ἡ, imitandi dexteritas. Suid. ſiue expreſſione. A præc.
Μιμηλῶς, idem quod μιμητικῶς. Ab eod.
Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, imago. A μιμέομαι.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.
Μιμητὴς, ȣ, ὁ, imitator, de poëtis quoque & hiſtrionibus, quod illi verbis & oratione, hi geſtu imitentur mores hominum. Philox. μιμητὴς, infector. Ab eod.
Μιμητικὸς, ἡ, ὀν, imitandi ſollertia præditus, peritus imitator. Gl. Vet. geſticularius. Ab eodem.
Μιμητικῶς, *Adu.* imitando, more imitatorum. A præc.
Μιμητὸς, ἡ, ὀν, imitabilis. Ab eod.
Μιμία, ας, ἡ, imitatio. A μῖμος.
Μιμικὸς, ἡ, ὀν, mimicus. Ab eod.
Μιμνάζω, permaneo, præſtolor, exſpecto. A μίμνω.

Μιμνήσκω,

Μιμνήσκω, in memoriam reuoco, μιμνήσκομαι, recordor, memini. vid. μνάομαι.

Μίμνω, pro μένω, e reduplicato μεμένω.

Μιμογράφος, ε, ὁ, qui mimos scribit. E μῖμος & γράφω.

Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recito. pass. μιμολογεῖσθαι, mimice recitari. A seq

Μιμολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui mimos recitat. In Epigr. echo dicitur μιμολόγος, imitans vocem humanam.

Μῖμος, ε, ὁ, mimus, imitator, histrio, Gl. Vet. 2) mimus, imitatio, Gl. Vet. ipse actus mimicus, plerumque obscenior, et mimi eiusmodi versus. 3) vana rerum einentitarum repræsentatio, adumbratio, offuciæ. A μιμέομαι.

Μιμώ, όος, contr. ῦς, ἡ. simia, humanarum actionum imitatrix. Tzetzes. Ab eod.

Μὶν, Pron. indecl. seipsum, ipsam. alicubi & pro seipsos.

ΜΙ'ΝΔΑΞ, ακος, ἡ, suffimentum quoddam, suffitus. Athen.

ΜΙ'ΝΘΑ, μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba suaue olens.

Μίνθος, ε, ὁ, stercus, merda. Alicubi & pro μίνθη.

Μινθόω, ῶ, f. ώσω, stercore inquino. A præc.

Μινυαμάχος, ε, ὁ, ἡ, Minyarum domitor. E Μινύαι, qui gente erant Thessalica, & μάχομαι.

Μινυθέω, ῶ, fut. ήσω, minuo, imminuo. perf. μεμινυθήκασιν apud Hippocr. A μινυός.

Μινύθημα, ατος, τὸ, imminutum, extenuata pars corporis. A præc.

Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio. Hippocr. Ab eod.

Μινύθω, minuo, imminuo. 2) minor fio, decresco, deficio, marcesco, contabesco. A μινυός.

Μίνυνθα, Adu. parumper, paullisper, paullulum, ad paruum temporis spatium. A præc.

Μινυνθάδιος, f. μινυνθαδίη, breui te npore durans. A præc.

Μινυνθάδης, ες, breuis. Ab eod.

ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, ὸν, paruus, exilis.

Μινύρισμα, ατος, τὸ, querulum & exile murmur. A seq.

Μινυρίζω, exili voce lamentor; exili & flebili voce cantillo. Philox. μινυρίζει, minurit. A μινύρομαι.

Μινύρισμα, ατος, τὸ, minuritio, cantus minorum auium. A præc.

Μινυρισμὸς, ε, ὁ, murmurratio, susurratio, Gl. Vet. Ab eod.

Μινύρομαι, querula et lamentabili voce loquor, vel cantillo. A μινυός.

Μινυώριος, ε, ὁ, ἡ, breui tempore durans, fluxus, caducus. E μινυὸς & ὥρα.

Μιξαιθρία, ας, ἡ, serenitas pluuiis hiemalibus permixta. E μίξις & αἰθρία.

Μιξαίθριον, ε, τὸ, idem & ex iisd.

Μιξάνθρωπος, ε, ὁ, ἡ, semihomo.

Μιξέλλην, altero tantum parente Græci, vt hibridæ apud Romanos. E μίξις & ἕλλην.

Μιξίαμβος, ε, ὁ, ἡ, poëta, qui carminibus iambos admisceat, conuiciator, Hes. E μίξις & ἴαμβος, Iambus, quod olim conuiciis in primis adhibebantur iambi.

Μιξίας, ε, ὁ, qui miscet, Hes. A seq.

Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permistio, temperatura. 2) concubitus, coitus. Ab eod.

Μιξοβάρβαρος, ε, ὁ, ἡ, semibarbarus.

Μιξοβόας, ε, ὁ, promiscue clamans. E μ. & βοάω.

Μιξοδία, ας, ἡ, mixtio viarum, triuium. Apud Apoll. Rh. μιξοδίη, locus inter Scyllam & Charybdin. Schol. Apoll. Rh. E μ. & ὁδὸς, v. μισγ.

Μίξοδος, ε, ἡ, idem & ex iisd.

Μιξόθηρ, ηρος, ὁ, ἡ, semifer, feræ quasi permixtus. E μ. & θήρ.

Μιξόθηρος, ε, ὁ, ἡ, idem. 2) qui belluinis est moribus. Ex iisd.

Μιξοθὴξ, χος, ὁ, ἡ, semicanus.

Μιξόθροος, ον, e variis clamoribus mixtus.

Μιξοιφία, ας, ἡ, coitus, Hes. E μ. & οἰφέω.

Μιξόλευκος, ον, albo distinctus.

Μιξολύδιος, ε, ὁ, ἡ, semi-Lydius.

Μιξολυδιστὶ, Adu. semi-Lydio more.

Μιξόμβροτος, ε, ὁ, ἡ, semihomo, vt centaurus.

Μιξόνομος, Epith. hircorum, quia inter oues pascuntur, apud Athen. E μ. & νέμω. vid. μισγόνομος.

Μιξοπάρθενος, ε, ὁ, ἡ, semiuirgo, vt Harpyia.

Μιξοπόλιος, ε, ὁ, ἡ, cuius capillis cani incipiunt misceri. Gl. Vet. canaster.

Μιξόπυος, ε, ὁ, ἡ, pure permixtus. E μ. & πύον, pus.

Μιξοφρύγιος, ε, ὁ, ἡ, semi-Phrygius.

Μιξοφρυς, υος, ὁ, ἡ, supercilia coëuntia habens.

Μιξόχλωρος, ον, subuiridis.

Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum s. bonarum rerum. A seq.

Μισάγαθος, ε, ὁ, ἡ, qui bonos vel res bonas odit. E μισέω & ἀγαθός.

Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A seq.

Μισάδελφος, ε, ὁ, ἡ, qui fratrem odit. Ex eod. & ἀδ.

Μισαλάζων, ονος, ὁ, ἡ, osor arrogantiæ. Ex eod. & ἀλ.

Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A seq.

Μισάλληλοι, ων, οἱ, αἱ, qui se mutuo odio prosequuntur. E μ. & ἀλλήλων.

Μισανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, homines odi, hominum consuetudinem fugio. A μισάνθρωπος.

Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhumanitas. Ab eod.

Μισάνθρωπος, ε, ὁ, ἡ, osor hominum, inhumanus. E μισέω & ἀνθ.

Μισαπόδημος, ον, abhorrens peregrinationum. Ex eod. & ἀπόδ.

Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniae. Ex eod. & ἄργυρος.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo fit mistio aquarum, in quem e montibus aquæ confluentes miscentur. 2) ipse aquarum gurges illinc collectus. E μίσγω & ἄγκος, vallis.

Μισγητία, vide μισητία.

Μισγοδία, ας, ἡ, biuium, triuium. Ex eod. & ὁδός. v. μιξοδία.

Μισγονίμος γῆ, terra, vbi promiscui pascunt, Hes. Ex eod. & νέμω.

Μίσγω, misceo, permisceo. μίσγομαι, misceor, coëo, concumbo, congredior, conuersor. A μίγνυμι.

Μισέλλην, ηνος, ὁ, ἡ, Græcorum osor. E μισέω & Ἕλλην.

Μισεργος, ȣ, ὁ, ἡ, laborum osor, Pollux. Ex eod. & ἔργον.

Μισεταιρεία, ας, ἡ, sociorum odium, Pollux.

Μισέταιρος, ȣ, ὁ, sociorum osor, Pollux. E seq. & ἕτ.

Μισέω, ῶ, f. ήσω, odi, odio prosequor. 2) minus diligo, minus curo. per Hebr. μισέομαι, ȣμαι, odio sum. μεμισημένος, inuisus, odiosus, perf. part. A μῖσος.

Μίσηθρον, τὸ, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, Lucian. A pr. vid. μίσητρον, quæ melior est lectio.

Μισήλιος, ȣ, ὁ, solifuga. Gl. Vet. E μισέω & ἥ.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium. Ab eod.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinosa, prostituens se cuique femina, χαμαιτυπής. Ammon. Suid. quasi pro μισγήτη, a μίσγομαι.

Μισητία, ας, ἡ, insatiata libido, procliuitas in Venerem, scribitur & μισγητία. A præc.

Μισητὴς, ȣ, ὁ, osor, Philox. A μισέω.

Μισητίζω, odi, odio prosequor, Hes. Ab eod.

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio prosequitur, propensus ad odia. Ab eod.

Μισητικῶς, Adu. odio prosequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, odiosus, inuisus, qui odio habetur. A μισέω.

Μίσητρον, ȣ, τὸ, Lex. Vulg. v. μίσηθρον. Ab eod.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu præmii solutio. 2) præmium, merces, etiam pœna. E μισθὸς & ἀπόδοσις.

Μισθαποδότης, ȣ, ὁ, qui persoluit mercedem, præmium, pœnam sumit. Ex eod. & ἀποδίδωμι.

Μισθάριον, ȣ, τὸ, parua merces, mercedula. Dim. a μισθός.

Μισθαρνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam suam locant. A seq.

Μισθαρνεύω, f. σω, idem quod sequens.

Μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio, etiam de meretricio quæstu. A seq.

Μισθαρνὴς, ἐος, ὁ, ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Hes. vbi malunt μισθάρνης, ȣ, ὁ. E μισθὸς & ἄρνυμαι, capio.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad mercenarios. A μισθαρνέω.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, quæ pro mercede præstatur. 2) quæstus meretricius. A μισθαρνής.

Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod μισθαρνητικός. A præc.

Μισθαρχίδης, ȣ, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. Vocab. Aristoph. forma patronymici, quasi a μισθάρχης, vel μισθαρχοι.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μίσθιος, ȣ, ὁ, ἡ, mercenarius, meritorius. A μισθός.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex eod. & δόσις.

Μισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, mercedem siue stipendium do, seu persoluo. μισθοδοτέμαι, mereo, mercedem fero. A seq.

Μισθοδότης, ȣ, ὁ, qui mercedem persoluit.

Μισθόδωρος, ὁ, ἡ, idem. E μ. & δῶρον.

Μισθὸς, ȣ, ὁ, merces, præmium laborum. 2) salarium, stipendium militum. 3) pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium. id ipsum, quod mercedis loco fertur, h. e. accipitur, salarium. Vertitur & vectigalia. A μισθὸς & φέρω.

Μισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, mercedem capio, quæstum facio. 2) æra mereo, stipendia facio.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.

Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium est. 2) qui stipendia facere solet. sc. στρατιώτης. μισθοφορικὸν, sc. ἀργύριον. stipendiale, Gl. Vet. A præc.

Μισθοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Gl. Vet. stipendiatus. E μισθὸς & φέρω.

Μισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco, faciendum vtendumue mercede certa loco. med. μισθόομαι, ȣμαι, mercede conduco f. μισθώσομαι, conducam. pass. mercede conducor: μεμισθωμένος, mercede conductus. A μισθός.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquid vtendum locatur vel conducitur, vel qua quis operam locat. 2) illud ipsum quod conducitur, velut habitatio. 3) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meritorius. A præc.

Μισθωμάτιον, ȣ, τὸ, Dim. præc.

Μισθωσιμαῖος, αία, αῖον, conductitius. Gl. Vet. A seq.

Μισθώσιμος, ȣ, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur. 2) qui mercede conduci debet. 3) qui mercede locari aut conduci potest. Gl. Vet. locatitius. A seq.

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio. A μισθόω.

Μισθωτὴς, ȣ, ὁ, conductor. Ab eod.

Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius. Ab eod.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. Ab eod.

Μισθώτριαι, fem. μισθώτριαι γυναῖκες, apud Poll. mulieres mercenariæ. A μισθωτής.

Μισίππος, ὁ, ἡ, ab equis alendis &c. abhorrens. A μισέω & ἵ.

ΜΙ'ΣΑΕΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, vile & nigrum vinum, Hesych. voc. Lat.

Μίσκελος, sordidus & præparcus, qui frusta etiam reiecta colligit. A seq.

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, Pollux. v. μίσχοι.

Μισοβάρβαρος, ȣ, ὁ, ἡ, osor barbarorum. E μισέω & βάρβ.

Μισοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis vel regum osor.

Μισόγαμος, ȣ, ὁ, ἡ, a nuptiis abhorrens.

Μισόγοης, ὁ, osor præstigiarum & imposturarum, it. impostorum.

Μισογύναιος, ȣ, ὁ, ἡ, osor mulierum. E μ. & γύναιον.

Μισογυνεία

Μισογυνεία, ας, ἡ, odium erga mulieres. A μισογύνης.
Μισογυνέω, odi mulieres. A seq.
Μισογύνης, ȣ, ὁ, ofor mulierum. E μ. & γυνή.
Μισόδημος, ȣ, ὁ, ἡ, ofor populi, f. fuæ ciuitatis, vel conftitutionis ciuilis.
Μισοδημότης, ȣ, ὁ, idem.
Μισοδικαςής, ȣ, ὁ, idem quod fequens.
Μισόδικος, ȣ, ὁ, ἡ, qui iure agere horret, litium ofor. E μ. & δίκη.
Μισόθεος, ȣ, ὁ, ἡ, deum vel deos exofus.
Μισόθηρος, ȣ, ὁ, ἡ, a venatione alienus. E μ. & θήρα.
Μισόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui comam non alit.
Μίσοινος, ὁ, ἡ, a vino alienus.
Μισοκαίσαρ, αρος, Cæfari infeftus.
Μισοκακῶ, mala vel malos odi, Gl. Vet.
Μισόκαλος, ȣ, ὁ, ἡ, ofor honefti.
Μισοκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, lucrifuga. Gl. Vet. E μ. & κέρδος.
Μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.
Μισολογέω, ῶ, bonas litteras odi. 2) imperitus fum doctrinarum. A μισολόγος.
Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, difputationum &c. Ab eod.
Μισολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui colloquia, congreffus hominum, difputationes & ratiocinationes odit, ofor bonarum literarum, indoctus.
Μισόνοθος, ȣ, ὁ, ἡ, qui fpurios odit.
Μισόνυμφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui nuptias & coniugium odit. E μ. & νύμφη.
Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hofpitum, inhofpitalitas. A feq.
Μισόξενος, ȣ, ὁ, ἡ, ofor peregrinorum, hofpitum, inhofpitalis.
Μισόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, ofor liberorum, liberos exofus.
Μισοπάρθενος, ὁ, virginibus infeftus.
Μισοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, patri inimicus.
Μισοπέρσης, ȣ, ὁ, Perfis infeftus.
Μισοπόλεμος, ὁ, ἡ, alienus a bello.
Μισόπολις, ιος, ὁ, ἡ, ofor ciuitatis.
Μισοπονέω, ῶ, odi & defugio labores. 2) non contendo, non ftudeo. A μισόπονος.
Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A feq.
Μισόπονος, ȣ, ὁ, ἡ, ofor laboris.
Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem auerfor. A μισοπόνηρος.
Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A feq.
Μισοπόνηρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui improbos vel improbitatem auerfatur. Philox. feuerus. τὸ μισοπόνηρον, ȣ, fc. ἦθος, odium improbitatis.
Μισοπονήρως, *Adu.* cum odio improborum. A præc.
Μισοπρακιςάτη, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantiffima. Ariftoph. E μ. & πόρπαξ.
Μισοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit. E μ. & πρᾶγμα.
Μισοπρόσηγορος, ὁ, ἡ, difficilis aditu.
Μισόπτωχος, ȣ, ὁ, ἡ, odio habens, fugiens pauperes.
Μισοπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, ofor barbæ, titulus libelli a Iuliano Aug. confcripti.
Μισορώμαιος, ȣ, ὁ, ἡ, Romanis infeftus.
Μῖσος, εος, τὸ, odium.
Μισόσοφος, ȣ, ὁ, ἡ, ofor fapientiæ, fapientiæ ftudium, Philofophiam exofus.
Μισοςρατιώτης, ȣ, ὁ, rem militarem fugiens.
Μισοσύλλος, ὁ, inimicus Syllæ.
Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A feq.
Μισότεκνος, ȣ, ὁ, ἡ, liberorum ofor, prolem habere nolens.
Μισοτύραννος, ȣ, ὁ, ἡ, ofor tyrannorum, tyrannidis.
Μισότυφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui oftentationem odit.
Μισοφίλιππος, ȣ, ὁ, ἡ, inimicus Philippi.
Μισοφιλολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, abhorrens a ftudiis literarum, infeftus hominibus doctis.
Μισόφιλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui amicos auerfatur; amicitias fugiens.
Μισόφροντις, ιδος, ὁ, ἡ, fugiens curas.
Μισόχρηστος, ȣ, ὁ, ἡ, bonorum ofor.
Μισόχριςος, ȣ, ὁ, ἡ, qui Chriftum odit.
Μισοψευδής, έος, ὁ, ἡ, qui mendacium odit.
Μιςύλλομαι, ῦμαι, pane in cochlear excauato ius vel pulmentum haurio. A feq.
Μιςύλη, f. μυςίλη, ης, ἡ, panis in cochlear cauatus.
Μιςύλλω, in paruas partes feu frufta exigua concido, in parua frufta difleco.
ΜΙ'ΣΥ, mify, fuccus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis: vnde inter metallica numeratur.
Μίσυβρις, ιος, ὁ, ἡ, alienus ab infolentia.
ΜΙ'ΣΧΟΣ, ȣ, ὁ, pediculus, per quem folia fructusque arboribus adhærent. 2) granum folio adhærens. 3) inftrumentum rufticum vertendæ terræ.
Μισώδης, εος, ὁ, ἡ, odiofus, odio dignus. A μῖσος.
Μιτοῤῥαφὴς, έος, ὁ, ἡ, filo futus. E fe. & ῥάπτω.
Μίτος, ȣ, ὁ, filum, quod ftamini implicatur, licium. 2) fides citharæ.
Μιτόω, ῶ, f. ώσω, licia tendo. 2) fidibus cano. A præc.
Μίτρα, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona. 2) fafcia, qua caput obligatur, mitra, diadema.
Μιτράγχουσα, ἡ, fquama aurea, quæ in fronte geftatur, Hefych.
Μιτρηφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, mitram geftans, mitratus. E μίτρα & φέρω.
Μιτρίον, ȣ, τὸ, mitella, Gl. Vet. A μίτρα.
Μιτροφορέω, mitram gefto.
Μιτροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod μιτρηφόρος.
Μιτροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, tunicam fafcia cingens.
Μιτρόω, ῶ, f. ώσω, mitra feu fafcia cingo. A μίτρα.
ΜΙ'ΤΤΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, puerili ætati proximus.
ΜΙ'ΤΥΛΟΣ, ύλη, *Dor.* ύλα, υλον, mutilus, cornibus carens.
ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, oftiis aluearium circumlitum quafi purgamentum ceræ, fubatrum, graveolens, vulneribus & vlceribus medens.
Μνᾶ, ᾶς, ἡ, mina, pondus centum drachmarum.
Μναιαῖος, & μναιαῖος, αία, αῖον, minæ pondus, pretium habens. A præc.
Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico. 2) memor fum, recordor. Hinc in vfu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam. aor. 1,

aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus sum, imperat. μνήσθητι, memor esto, recordare. f. pass. μνησθήσομαι, mentionem faciam. perf. in significatione præsentis μέμνημαι, memini, recordor. 2) curo, operam do. imperat. μέμνησο, memento. part. μεμνημένος, memor. aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. A μνάω.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto, in præsenti visitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, vxorem petunt. inf. μνᾶσθαι, ambire. part. μνώμενος, sibi concilians.

Μνασιδωρεῖν, apud Demosth. v. μνησιδωρεῖσθαι.

ΜΝΑΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, mensura duorum medimnorum, Hes.

ΜΝΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Aegypto, herba dulcem saporem cibis adferens, Theophr.

Μνάστειρα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μνηστήρ.

Μναστέω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicuius ambio. *Dor.* pro μνηστέω, vnde μνηστεύω.

Μνάω, ῶ, in memoriam reuoco. 2) commonefacio, admoueo, occurrit fut. μνήσει, admonebit, aor. 1. part. μνήσασα.

Μνέα, *Ion.* pro μνᾶ.

Μνεία, ας, ἡ, mentio. 2) memoria. A μνάω.

Μνῆμα, ατος, τὸ, id, quo nobis res aliqua in memoriam reuocatur, monumentum. 2) sepulcrum. Ab eod.

Μνημάτιον, τὸ, paruum monumentum. A præc.

Μνηματίτης, ου, ὁ, vt μνηματίτης λόγος, oratio funebris. A præc.

Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum, quicquid memoriæ caussa struitur, datur. 2) sepulcrum. 3) locus secretior domus, in quo pretiosissima quæque adseruantur, inpr. μνημεῖα ab amicis, parentibus, sponsis &c. accepta (n. 1.) A seq.

Μνήμη, ης, ἡ, memoria. 2) mentio, commemoratio. Ab eod.

Μνημήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μνημεῖον.

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, quod memoriæ mandatur, seu memoria tenetur. A μνημονεύω.

Μνημονευτέον, meminisse oportet. Ab eod.

Μνημονευτικὸς, ἡ, ὸν, memoria valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτὸς, ἡ, ὸν, qui memoria tenetur. Ab eod.

Μνημονεύω, f. εύσω, memor sum, memoria teneo, memini. 2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio. μνημονεύομαι. memoror, celebror. A μνήμων.

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, memoriosus, memoria valens, memor. 2) ad memoriam pertinens, memorabilis. Ab eod.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. 2) reuocatio rei in memoriam. 2) Mnemosyne, mater Musarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam reuocat, s. rei memoriam seruat, memoriale, Gl. Vet. μνημόσυνα, monumenta, Gl. Vet. Ab eod.

Μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor, qui recordatur. 2) bona memoria præditus, memoriá valens, memoriosus. Philox. A μνάομαι.

Μνησιδωροῦμαι, gratum me pro beneficiis præsto. E μνῆσις & δωροῦμαι.

Μνησίθεος, ου, ὁ, ἡ, pius, dei memor. Diosc. dicit iuniperum maiorem a quibusdam sic vocari. Ex eod. & θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel iniuriæ acceptæ memor sum, succenseo, Gl. Vet. A μνησίκακος.

Μνησικακητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod μνησίκακος.

Μνησικακία, ας, ἡ, iniuriarum memoria. A seq.

Μνησίκακος, ου, ὁ, ἡ, iniuriæ acceptæ memor, qui iniuriæ obliuisci nequit.

Μνησικάκως, *Adu.* animo iniuriarum memori, cum simultate ob veteres iniurias. A pr.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, recordatu tristis. E seq. & πῆμα, *damnum, clades.*

Μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. A μνάομαι.

Μνησιτόκος, ἡ, memor partus, epith. fem. non sterilis. E pr. & τίκτω.

Μνηστεία, ας, ἡ, peticio vxoris. 2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηστεύω.

Μνήστευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηστευτικὸς, ἡ, ὸν, sponsalis, Gl. Vet. A seq.

Μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio. 2) nuptias concilio, de proxenetis. 3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo. 4) arrham do, apud Græcos recentiores. μνηστεύεσθαι, peti in matrimonium, despondери. μνηστευθεῖσα, desponsata, Philox. Reperitur tamen & de viro ambiente. A μνάομαι.

Μνηστέω, idem quod μνηστεύω.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, desponsata, sponsa, nupta. Ab eod.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicuius ambit, procus, alicubi & memor. 2) candidatus, qui aliquid ambit. 3) dicitur etiam tropice, vt μνηστεύειν. Ab eod.

Μνηστήριος, ου, ὁ, ἡ, ad procum pertinens, a proco proficiscens. A præc.

Μνηστηριώδης, εος, ὁ, ἡ, procis conueniens. Ab eod.

Μνηστηροκτόνος, ὁ, procos occidens. Ex eod. & κτείνω.

Μνηστηροκτονία, ἡ, idem quod sequens. A præc.

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, procorum occisio seu cædes. E μνηστὴρ & φόνος. Locus Homericus.

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστήρ.

Μνῆστρον, ου, τὸ, arrhabo. τὰ μνῆστρα, sponsalia. Gl. Vet. Ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, conciliatio, s. petitio vxoris. A μνάομαι.

Μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, sciens. 2) qui nuptiarum arrhabonem dedit, Hes. A μνῆστις, vel μνάομαι.

Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muscosus. A μνίον.

Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Μνίον, ου, τὸ, muscus, alga.

Μνιώδης, εος, ὁ, ἡ, muscosus. A præc.

ΜΝΟΙ'Α, ας, ἡ, vox Dor. familia, i. e. serui.

ΜΝΟΥ'Σ, ῦ, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior. Gl. Vet. μνοῦς, pluma.

Μνῶα, μνωία, ας, ἡ, pro μνοία.

Μνῷται, & μνῶται, serui, apud Cretenses. A pr.

Μνώομαι, memini, recordor. 2) mulieris nuptias ambio. poëtice pro μνῶμαι. A μνάομαι.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ου, ὁ, qui voce est obtusa. Philox. μόγγος.

μόγγος, atubus; quo vocab. idem reddit μογιλάλος. quasi a μόγος.

Μογείω, idem quod μογέω.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus. A μόγος.

Μογερῶς, *Adu.* laboriose, ærumnose, difficulter. A pr.

Μογέω, ῶ, f. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum molestiis conflictor, labore fessus sum. 2) doleo. A μόγος.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A seq.

Μογιλάλος, ε, ὁ, ἡ, qui ægre & difficulter loquitur, cui impedita est lingua. Philox. atubus. 2) οἱ ό. & N. T. mutus. E μόγις & λάλος.

Μόγις, *Adu.* ægre, vix, difficulter. A μόγος.

Μογισαψέδαφος, vix humum tangens, Lucianus ludens de podagra. E pr. ἅπτομαι & ἔδαφος.

ΜΟ'ΓΟΣ, ε, ὁ, labor, ærumna, molestia.

Μογοτοκέω, ῶ, in partu laboro, actiue & passiue. A seq.

Μογοτόκος, ε, ὁ, ἡ, in partu laborans, parientibus opitulans, Epith. Lucinæ. E μόγος & τίκτω, *pario.*

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ε, ὁ, modius, mensura sedecim sextariorum.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, verna. Aelian. v. μόθων.

Μόθος, ε, ὁ, labor. 2) bellum. 3) pugna. 4) tumultus. 5) terror. 6) seditio.

Μόθων, ωνος, ὁ, verna. 2) vilis, nullius honoris. 3) nugator, garrulus. 4) fastosus, superbus, arrogans. 5) turpis & seruilis molestaque saltatio. A μόθος.

Μοθωνία, ας, ἡ, superbia, insolentia, arrogantia, iactantia. Hes. Etym. A pr.

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, insolens, superbus, Plut.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio. 2) gradus seu pars circuli in cœlo. 3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus. 4) sors, concitio. 5) officium, munus, quod conuenit alicui, dignum eo est. 6) honor. 7) pretium. 8) principis ditio. 9) fatum, secundum æque ac aduersum. 10) fatum, letum. 11) oraculum, aut alius monitus diuinus. Μοῖραι, Parcæ. A μείρω, *partior.*

Μοιραγέτης, ε, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit. E pr. & ἄγω.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, diuido, partior. μοιράομαι, ῶμαι, perf. μεμοίραμαι, sortitus, adeptus sum, sortito capio. Ab eod.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, bono, felici fato natus. Vocat. μοιρηγενές. E μοῖρα & γίνομαι.

Μοιρίδιος, ία, ιον, fatalis, fato eueniens. A μοῖρα.

Μοιριδίως, fataliter, Gl. Vet. A pr.

Μοιρὶς, ίδος, ἡ, diuidua, particularis. Nicand. 2) nomen proprium viri. Ab eod.

Μοιροδοκέω, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex eod. & δέχομαι.

Μοιρόκραντος, ε, ὁ, ἡ, a Parcis seu a fato effectus, vel perfectus. Ex eod. & κραίνω.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, forte dispertior, diuido. Ex eod. & λαγχάνω, vel λάχος.

Μοιρολογχεῖν, consortem esse, Pollux. A seq.

Μοιρόλογχοι, consortes facinoris, Pollux. E μοῖρα & λέλογχα, perf. verbi λαγχάνω, *sortior.*

Μοιρολόγος, ε, ὁ, ἡ, fatidicus, Philox. Ex eod. & λέγω.

Μοῖσα, Aeolice pro Μῦσα, Eust.

Μοιχάγρια, ων, τὰ, sc. ἄποινα, mulcta, quam soluit mœchus deprehensus. E μοιχὸς & ἄγρα.

Μοιχάζω, mœchor. A μοιχός.

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera. 2) adulterium, in N. T. Ab eod.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχάω, ῶ, f. ήσω, adultero. 2) per fraudem aut vim, iniuste occupo, subigo, Xen. μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera sum. 2) adultero. Ab eod.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. 2) defectio ad falsam religionem. per hebr. A μοιχεύω.

Μοιχεύτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A μοιχευτής.

Μοιχεύω, f. εύσω, mœchor, adulter sum. 2) adultero, stupro, adulterio vitio. A μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.

Μοιχικῶς, *Adu.* adulterorum more. A pr.

Μοίχιος, ία, ιον, adulterinus. A μοιχός.

Μοιχογέννητος, ον, ex adulterio natus.

Μοιχὸς, ε, ὁ, adulter, mœchus. 2) genus tonsuræ indecorum ac cinædicum. A μυχὸς, quia sceleri perpetrando latebras quærit.

Μοιχότροπος, ε, ὁ, ἡ, adulterinis moribus præditus.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Hes. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens, vt χαμαιτύπη. E μ. & τύπτω, *tundo, batuo.*

Μόλγινος, coriaceus. vt μόλγινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A seq.

Μολγὸς, ε, ὁ, bulga, saccus coriaceus, culeus. 2) depeculator, quasi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμέλγω.

Μολεύειν, Poll. stolones amputare.

Μολέω, venio, aduenio, eo, vado, proficiscor 2) transeo, prætereo. aor. 2. part. μολὼν profectus. fem. μολῦσα.

Μολιβαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, grauis vt plumbum, plumbeus. E μόλιβος & ἄχθος.

Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila seu massa plumbea, inpr. quæ in fundo retis illigatur, vt descendat in aquam. 2) plumbago. Gl. V. metallicum quid; item, idem quod μολίβδιον. 3) herbæ nomen. A μόλιβδος.

Μολίβδεος, έα, εον, contr. μολιβδῦς, ῆ, ῦν, plumbeus. Ab eod.

Μολιβδικὸς, ε, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ab eod.

Μολίβδινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Μολίβδιον, τὸ, fistula plumbea, qua vtuntur medici. ap. Hippocr. Ab eod.

Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. Ab eod.

Μολιβδοειδής, έος, ὁ, ἡ, plumbo fimilis, plumbum colore referens. A feq. & εἶδος.

Μόλιβδος, ου, ὁ, plumbum. A μόλιβος.

Μολιβδουργὸς, οῦ, ὁ, plumbarius, Gl. V. E pr. & ἔργον.

Μολιβδοφανής, ές, plumbo fimilis. Ex eod. & φαίνω

Μολιβδοχοέω, ῶ, f. ήσω, plumbum fundo, conflo. Ex eod. & χέω.

Μολιβδόχροος, contr. μολιβδόχρους, ου, ὁ, ἡ, plumbi colorem habens. Ex eod. & χρόω.

Μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, cuius corpus plumbeo colore eft, liuidus. Ex eod. & χρώς.

Μολιβδώδης, εος, ὁ, ἡ, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.

Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo, quafi a μολιβδόω, vid. μολυβδέω.

Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum. Gl. Vet. μόλιβον. vnde μόλιβδος.

Μολιβοσφιγγής, έος, ὁ, ἡ, plumbo præfixus, plumbo illigatus, claufus. E pr. & σφίγγω, *ftringo*.

Μόλις, *Adu.* vix, ægre, cum labore, μόλις δὴ, vix dum. Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, Gl. V. A μόλος.

Μολίσκω, vado, eo, proficifcor. A μολέω.

Μολόβρια, τὰ, proles aprugna. Aelian.

Μολοβρίς, ίδος, ἡ, mendica. A feq.

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, gulofus, vorax. 2) mendicus.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, vel μολοθῦρος, ου, ὁ, molothurus, *herba*. Nicand.

ΜΟΛΟΘΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, qui non vocatus alienas ædes intrat.

Μόλος, ου, ὁ, labor. 2) pugna. 3) fremitus. Vnde Lat. moles.

Μολοσσικὸς, & μολοττικὸς, ἡ, ὸν, Moloflicus. 2) moloffo pede conftans. A μολοσσός.

Μολοσσὶς, & μολοττὶς, ίδος, ἡ, Moloffia, regio Moloflorum.

Μολοσσὸς, vel μολοττὸς, οῦ, ὁ, moloffus, pes metricus, tribus fyllabis longis conftans. 2) incola Moloffidis, regionis Epiri. 3) fc. κύων, canis moloffus, i. e. paftoralis & magnus, feu prægrandis & generofus, quales dabat Moloffis.

Μολουρὶς, ίδος, ἡ, Hef. cufpis feu hafta mutilata. 2) pudendum virile. 3) ægre reddens vrinam. Hefych. At apud Nicand. animal locuftæ fimile. E μόλις & οὐρὰ, *cauda*, vel οὖρον, *vrina*.

Μόλουροι, ferpentes quidam innoxii apud Nicand. E μόλω & οὐρὰ, quod cauda ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malua, Gl. Vet. pro μαλάχη.

Μολόχια, maluæ. Gl. V. A pr.

Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.

Μολπαστὴς, οῦ, ὁ, cantor. 2) collufor. A pr.

Μολπάστρια, ας, ἡ, cantrix. 2) quæ colludit. Ab eod.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen. 2) chori cum cantu. A μέλπω.

Μολπηδὸν, *Adu.* cum cantu. A pr.

Μολπιστὴς, οῦ, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολύβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.

Μολύβδεος, idem quod μολίβδεος.

Μολυβδέω, plumbo, Gl. V. potius μολυβδόω.

Μολύβδινος, idem quod μολίβδινος.

Μολύβδιον, vid. μολίβδιον.

Μολύβδιος, ου, ὁ, ἡ, plumbeus. A μόλυβδος.

Μολυβδὶς, idem quod μολιβδίς.

Μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbofus. A μόλυβδος.

Μολυβδῖτις, ἡ, plumbea, plumbi ferax. A pr.

Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδής.

Μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.

Μολυβδουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. Vet. E μόλυβδος & ἔργον, *opus*.

Μολυβδοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, v. μολιβδοφ.

Μολυβδοχοέω, v. μολιβδοχοέω.

Μολυβδόχροος, v. μολιβδόχροος.

Μολυβδοχρὼς, v. μολιβδοχρώς.

Μολυβδώδης, v. μολιβδώδης.

Μολύβδωσις, εως, ἡ, plumbatura, Gl. Vet. ferruminatio, quæ plumbo fit: quafi a μολυβδόω, vid. μολυβδέω.

Μολυβδωτὸς, Gl. Vet. μολυβδωτα), plumbatæ.

Μολυβὶς, ίδος, ἡ, v. μολιβδίς.

Μόλυβος, ου, ὁ, v. μόλιβος.

Μολυβοῦς, ῆ, οῦν, plumbeus. A μόλιβος.

Μόλυμμα, ατος, τὸ, Gl. Vet. inquinabulum, fordes, macula.

Μολυνὴ, ης, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A μολύνω.

Μολυνοπραγμονέω, res fœda (in pr. in Venere) tacio. E μολύνω & πρᾶγμα.

Μόλυνσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum. 2) lenis concoctio, parum a cruditate differens. A feq.

Μολύνω, fut. υνῶ, polluo, inquino, fœdo, incefto. 2) dicitur & de coloribus, tingo, inficio. v. μιαίνω. ἐμόλυναν, 3. pl. aor. 1. fœdarunt. ἐμολύνατο, fing. aor. 1. *med.* contaminatus eft. imp. aor. 1. μόλυνον, inquina, Gl. Vet.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula, tabes. μολύσματα, piacula, Philox. A pr.

Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, vt hinc fit aor. 2. μολὼν, ἔμολον. v. μολέω.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

Μοναδικὸς, ἡ, ὸν, fingularis. 2) folitarius A μονάς.

Μοναδικῶς, *Adu.* in vnitate. 2) in folitudine. A pr.

Μοναδὸν, *Adu.* folummodo, folum, Nicand. Schol. A μόνος.

Μονάζω, fut. άσω, folitariam vitam ago. Ab eodem.

Μονάκανθος, ου, ὁ, ἡ, vnam tantum fpinam habens. Ex eod. & ἄκανθα.

Μονάλυσις, εως, ἡ, fimplex catena, torques, Pollux.

Μονάμπυκες πῶλοι, Euripidi οἱ κέλητες, ab vno freno: infra μονάτωρ. Idem habet & μονάμπυκος, in nominat. vnde Pind. μοναμπυκία, ἡ, ars defultoris, f. agitatio equorum, quæ fit vno freno.

Μονανδρέω, ῶ, vni nupta fum, vnum maritum habeo,

habeo, vno contenta sum. Ex eod. & ἀνήρ.

Μόνανδρος, ου, ἡ, vniuira, Gl. Vet. Ex iisd.

ΜΟ'ΝΑΠΟΣ, ου, ὁ, Pæonibus monapus, *bestia*. v. μόνωψ.

Μοναρχέω, ῶ, f. ήσω, solus impero, solus dominor. Pass. μοναρχεῖσθαι dicitur regio, quæ vnius imperio subest. A seq.

Μονάρχης, ου, ὁ, monarcha, qui solus imperat. E μόνος & ἀρχή.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, vnus dominatus seu imperium. Philox. dictatura. A pr.

Μοναρχικὸς, ή, ὸν, ad monarchiam seu monarcham pertinens. 2) monarchiæ fauens. 3) monarchiam adfectans. Gl. Vet. μοναρχικὸν, dictatorium. Ab eod.

Μόναρχος, ου, ὁ, ἡ, v. μονάρχης.

Μονὰς, άδος, ἡ, vnitas, vnio. 2) vnum punctum in tesseris; 3) atomus. A μόνος.

Μονασμὸς, οῦ, ὁ, solitudo, vita solitaria. A μονάζω.

Μοναστήριον, ου, τὸ, monasterium, locus, vbi vita solitaria agitur. A seq.

Μοναστὴς, οῦ, ὁ, qui solus degit, solitarius. A μονάζω.

Μοναστικὸς, ή, ὸν, ad homines solitarios pertinens. 2) solitarius. A pr.

Μονάστρια, ας, ἡ, mulier solitaria, quæ vitam solitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάτωρ ἵππος, equus desultorius, singulator, Schol. Aristoph. A μονάω.

Μοναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia vna cano. A μόναυλος.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita solitaria, celibatus. Ab eodem.

Μοναύλιον, ου, τὸ, organum quoddam tibiale vnius cantus. Ab eod.

Μόναυλος, ου, ὁ, ἡ, qui solus stabulatur, seu habitat. E μόνος & αὐλή, *stabulum*.

Μόναυλος, ου, ὁ, ἡ, tibia simplicem sonum edens. 2) eiusmodi organo vtens. τὸ μόναυλον sc. μέλος, vnius tibiæ modulatio.

Μοναχῇ, *Adu*. vnice, vno tantum modo. A μοναχός.

Μοναχικὸς, ή, ὸν, ad solitarios pertinens, monasticus. Ab eod.

Μοναχόθεν, *Adu*. ex vna tantum parte.

Μοναχὸς, ή, ὸν, vnus. 2) solitariam degens vitam, homo solitarius, monachus. A μόνος.

Μοναχοῦ, *Adu*. solummodo. A μοναχὸς.

Μοναχῶς, *Adu*. vnice, vno modo, singulariter.

Μονέντερον, ου, τὸ, magnum intestinum, colum. E μόνος & ἔντερον.

Μονὴ, ῆς, ἡ, mansio, quies, desidia, mora. 2) monasterium. A μένω.

Μονήκοιτος, ὁ, ἡ, celebs. E μόνος & κοίτη.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui est vnius diei. In Epigr. μονημέριον, ου, vnius diei spectaculum. Ex eod. & ἡμέρα.

Μονήμερος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Μονήρης, εος, ὁ, ἡ, solitarius, soliuagus. 2) μονήρης ναῦς, & μονῆρες πλοῖον, vniremis nauis, vnum remorum ordinem habens. E μόνος & ἐρέσσω, *remigo*, vel a μόνος.

Μονθύλευσις, pl. μονθυλεύσεις, exquisitiores ciborum apparatus, Pollux. Vid. ἐνθύλευσις.

Μονθυλευτὴς, οῦ, ὁ, coquus, ciborum exquisitiorum parandorum artifex. A seq.

Μονθυλεύω, exquisite condio cibos.

Μονίας, ου, ὁ, sobrius, Hes. A μόνος, vel a μένω, constans in vno tenore vitæ tenendo.

Μόνιμος, ου, ὁ, constanter manens, stabilis, immobilis, stabili sede degens, sedulus, officiosus, Philox. τὸ μόνιμον, ου, sc. ἦθος, constantia. A μονή.

Μονιμότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas. A pr.

Μονίμως, *Adu*. constanter, stabiliter. A pr.

Μονιὸς, οῦ, ὁ, vel μόνιος, ου, ὁ, solitarius, soliuagus, siluester, ferus. Inprimis dicitur de apro. A μόνος.

Μόνιππος, ου, ὁ, ἡ, qui vno equo vtitur. 2) qui singulari equo vectus cursu certat, singulator.

Μονοβάλανος, ον, Epith. clauis; vnum dentem habens.

Μονοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, solus incedens. E μ. & βαίνω.

Μονόβιβλος, ου, ὁ, ἡ, qui vno constat libro. τὰ μονόβιβλα, sc. συγγράμματα, libri singulares.

Μονόβολον, τὸ, vnum truncum habens. E μ. & βόλος.

Μονογαμέω, ῶ, f. ήσω, semel tantum vxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, quum quis semel tantum duxit vxorem.

Μονόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui vnas tantum nuptias contraxit: semel tantum vxorem habuit.

Μονογενὴς, έος, ὁ, ἡ, singularis, vnigenitus, vnigena, Philox. A γένος.

Μονογενῶς, *Adu*. vnice, maxime, præcipue. A præc.

Μονόγληνος, ου, ὁ, ἡ, vnoculus. Epigr. A γλήνη.

Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, ου, ὁ, ἡ, qui vna tantum vtitur lingua. E μ. & γλῶττα.

Μονογνώμονες, qui vnius sunt sententiæ, vel ab vna sententia pendent. E μ. & γνώμη.

Μονόγονος, Poet. μουνόγονος, ου, ὁ, ἡ, vnigenitus. E μ. & γίνομαι.

Μονογράμματος, ου, ὁ, ἡ, vna littera constans, v. c. syllaba. Longin. Suic. E μ. & γράμμα.

Μονόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, quasi delineatus tantum, non additis reliquis, quæ picturam absoluunt: dicitur & de macilento, extenuato, deformi, s. subtili nimis. Apud Cic. Epicuri dii monogrammi vocantur. E μ. & γραμμή.

Μονοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, qui vnum tantum digitum habet.

Μονοδέρκτης, ου, ὁ, qui vnum tantum oculum habet natura, vt Cyclops. A μ. & δέρκομαι.

Μονοδιαιτατία, ας, ἡ, solitaria vita. A μ. & διαιτάομαι.

Μονόδους, οντος, ὁ, ἡ, vnum habens dentem, vnum os habens dentium loco.

Μονόδρεπτον φυτὸν, planta vnum truncum habens. A μ. & δρέπω, *carpo*.

Μονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vnam formam habens, vniformis. E μ. & εἶδος.

Μονοειδῶς, *Adu*. vna forma. A pr.

Μονοείμων, ονος, ὁ, ἡ, vna tantum tunica f. veste indutus. E μ. & εἶμα, vestis.

Μονοζυγὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. vniiugis; vnus. μονοζυγὲς σάνδαλον, in Epigr. vnum calceamentum de duobus, quæ debebant esse. A ζυγός.

Μονόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, q. d. vniiugis, vnus.

Μονόζωνος, ὁ, ἡ, quasi vnam zonam habens. μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores, milites cingulo a ceteris distincti. Ap. τοὺς ὁ. milites expediti, fortes. Vnde & latrunculi, gladiatores. A ζώνη.

Μονόζωστος, ὁ, idem. E μ. & ζώννυμι.

Μονόζωος, ὁ, ἡ, in solitudine viuens. E μ. & ζωή.

Μονοήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vnius est diei, diarius. A μ. & ἡμέρα.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Christo vnam tantum tribuebant voluntatem, & ἐνέργειαν.

Μονοθρηνέω, ῶ, solus lamentor.

Μονόθυρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vnas tantum habet fores, q. d. vniforis, vniualuis. Apud Aristot. μονόθυρον est genus concharum vnifore & vniualue. A μ. & θύρα.

Μονοίκητος, ον, solitarius.

Μονοκάλαμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vnum habet calamum.

Μονόκαμπτος, ȣ, ὁ, ἡ, vnum habens flexum, de pedum digitis, Aristot.

Μονόκαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, vnicaulis, Gl. V. vno vel simplici caule constans.

Μονοκέρατος, ȣ, ὁ, ἡ, cui vnum modo cornu est, vno modo cornu armatus. E μ. & κέρας.

Μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. 2) monoceros, f. vnicornis, animal quoddam quadrupes. Ex iisd.

Μονοκέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, vnum caput habens. E μ. & κεφαλή.

Μονόκλαυτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ab vno tantum lugetur.

Μονοκληρονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vnus heres est, nullos habens coheredes.

Μονόκλωνος, ȣ, ὁ, ἡ, vnum ramulum habens. E μ. & κλών.

Μονοκοίλιος, ȣ, ὁ, ἡ, vnum ventrem habens. E μ. & κοιλία.

Μονοκοιτέω, ῶ, solus cubo. E μ. & κοίτη.

Μονόκοκκος, ȣ, ὁ, ἡ, vnum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ȣ, vnio, margarita. Gl. Vet. μονόκοκκα, vniones.

Μονοκόνδυλος, ȣ, ὁ, ἡ, vnum nodum seu tuber habens.

Μονοκότυλος, ȣ, ὁ, ἡ, de polyporum quodam genere, qui vnam cauaturam habet in cirris, seu flagellis: in quo vnum tantum acetabulum est. E μ. & κοτύλη.

Μονοκρατορία, ας, ἡ, vnius imperium, monarchia, Suid. A seq.

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui solus rerum potitur, qui solus imperium obtinet. E μ. & κρατέω.

Μονοκρηπὶς, ἶδος, ὁ, ἡ, vnam tantum crepidam habens, vno tantum calceo indutus.

Μονόκροτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vno tantum pulsu mouetur. μονόκροτος ναῦς, nauis quæ vno remo impellitur.

Μονόκυκλος, ȣ, ὁ, ἡ, vnum circulum f. orbem, rotamue, habens.

Μονόκωλος, ȣ, ὁ, ἡ, vno colo seu membro constans. 2) vno artu porrectus. 3) vnam tantum contignationem habens. E μ. & κῶλον.

Μονόκωπος, ȣ, ὁ, ἡ, vno remo vtens. E μ. & κώπη

Μονολέκυθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vnum vitellum habens.

Μονολεχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui solus cubat. Philox. vnicuba. E μ. & λέχος.

Μονολήκυθος, ὁ, ἡ, vnam modo ampullam habens.

Μονολήμματος, ȣ, ὁ, ἡ, vna sumtione constans, genus syllogismi. E μ. & λῆμμα.

Μονόλιθος, ȣ, ὁ, ἡ, ex vno lapide factus, vno lapide constans.

Μονολογία, ας, ἡ, soliloquium, Gl. V. A seq.

Μονολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, soliloquus, Gl. Vet.

Μονόλοπος, ȣ, ὁ, ἡ, vna tantum tunica, aut vno cortice tectus. v μονόλωπ.

Μονόλυκος, ȣ, ὁ, lupus solitarius, soliuagus.

Μονόλωπος, ȣ, ὁ, ἡ, vnam vestem habens, Suic.

Μονόμαζος, ἡ, vnam mammam habens. Epith. Amazonum.

Μονομάτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, Dorice pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, idem quod μονομάχιον & μονομαχοτροφεῖον.

Μονομαχέω, ῶ, f. ήσω, singulari certamine pugno. A μονομάχος.

Μονομάχης, ȣ, ὁ, idem qui μονομάχος. pl. μονομάχαι, Clem. Alex.

Μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen, Philox. gladiatorium. Al. Gl. Vet. duellum. Ab eodem.

Μονομαχικὸς, ἡ, ὸν, gladiatorius. Ab eod.

Μονομάχιον, ȣ, τὸ, idem quod μονομαχία. Philox. asiarium.

Μονομάχος, ȣ, ὁ, ἡ, singulari certamine pugnans, gladiator. E μ. & μάχη.

Μονομαχοτροφεῖον, ȣ, τὸ, ludus gladiatorius.

Μονομαχοτρόφος, ȣ, ὁ, lanista, Philox. E μ. & τρέφω.

Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus f. iudicamus. A seq.

Μονομερὴς, έος, ὁ, ἡ, vnius partis, simplex. E μ. & μέρος.

Μονομερῶς, Adu. ex vna tantum parte, non in vniuersum: simpliciter.

Μονομήτωρ, ὁ, ἡ, priuatus matre. Schol. Eurip. 2) solam matrem superstitem habens. E μ. & μήτηρ.

Μονόμετρος, ον, vno pede constans, sc. versiculus scenicus. E μ. & μέτρον.

Μονόμιτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, simplici licio f. filo textus.

Μονόμματος, ȣ, ὁ, ἡ, vnoculus natura. E μ. & ὄμμα.

Μονόμορφος, ȣ, ὁ, ἡ, vniformis. E μ. & μορφή.

Μονόμοσχος, ȣ, ὁ, ἡ, singularem habens pediculum.

Μόνον, Adu. solum, tantum, duntaxat. A μόνος.

Μονονὺ, μονονὺκ, & μονονυχὶ, *Adu.* fere, propemodum, tantum non.

Μονόξοος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam & simplicem fissuram habens, vt δίξοος, bifidus. E μ. & ξέω, *rado.*

Μονόξυλος ꞇ, ὁ, ἡ, ex vno ligno confectus. monoxylon, nauigium, ex vna arbore cauatum. Gl. V. μονόξυλον, linter. 2) vnum truncum habens, de virgulto, arbore.

Μονοούσιος, ꞇ, ὁ, ἡ, solus in suo genere, & nihil substantiæ suæ simile habens: vt luna, sol, cœlum. E μ. & ὀυσία.

Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus & morbus vnus. E μ. & πάθος.

Μονόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, vnigena, item vnum modo filium vel filiam habens.

Μονοπάτιον, ꞇ, τὸ, semita, seu via, per quam tantum vni patet incessus. E μ. & πάτος.

Μονοπέδιλος, ꞇ, ὁ, ἡ, vno indutus calceo. A πέδιλον.

Μονοπεῖραι λύκοι, lupi, qui non cum aliis, sed seorsum prædantur. Aristot. a μονοπείρης, ꞇ, ὁ. E μ. & πεῖρα.

Μονόπεπλος, ꞇ, ὁ, ἡ, vno simplici peplo velatus.

Μονόπηρος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam tantum habens peram. E μ. & πήρα.

Μονόπλευρος, ον, vnum latus habens. E μ. & πλευρά.

Μονοπόδιον, ꞇ, τὸ, mensa, sedile, vel simile quidpiam, vnum tantum habens pedem. A sq.

Μονόπους, οδος, ὁ, ἡ, vnum tantum habens pedem. Gl. Vet. vnipes.

Μονοπραγματέω, ῶ, f. ήσω, vnam rem curo, non alienis rebus me immisceo, non curo res alienas. E μ. & πρᾶγμα.

Μονοπρόσωπος, ꞇ, ὁ, ἡ, qui vnius solum personæ est: vt μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen vnius personæ, vt ἐκεῖνος. E μ. & πρόσωπον.

Μονοπροσώπως, *Adu.* sub vna tantum persona. A pr.

Μονόπτερος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam tantum habens pinnam. E μ. & πτερόν.

Μονόπτωτος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnum tantum habens casum, indeclinabilis. E μ. & πίπτω.

Μονοπωλέω, ῶ, f. ήσω, solus quidpiam vendo, monopolii ius ad me rapio.

Μονοπώλης, ꞇ, ὁ, qui solus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπωλία, ας, ἡ, arbitrium vendendi, quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium. A pr.

Μονοπώλιον, ꞇ, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπωλος, ꞇ, ὁ, ἡ, qui vno equo vehitur, ap. Eurip.

Μονόρριζος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam vel simplicem habens radicem. E μ. & ῥίζα.

Μονόρρυθμος, ον, Epith. domus: quæ ab vno incolitur. ap. Aeschyl.

Μόνορχις, εως, ὁ, qui vnum tantum testiculum habet. Gl. Vet. vnitestis, vnicoleus.

Μόνος, μόνη, μόνον, solus, vnus. 2) singularis, simplex. 3) desertus, separatus, seiunctus. 4) cælebs, viduus.

Μονοσάνδαλος, ὁ, ἡ, vno calceo indutus. E μ. & σάνδαλον.

Μονόσιροι ὄρνεις, Alexandriæ in Aegypto sunt gallinæ, e quibus galli pugnaces nascuntur, bis & ter oua fouentes, vt est in Geopon. Lib. 14. Sunt qui Indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, f. ήσω, semel per diem cibum sumo. 2) solus edo. A μονόσιτος.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis semel per diem cibum sumit. 2) quum quis solus & sine conviua vescitur. Ab eod.

Μονόσιτος, ꞇ, ὁ, ἡ, qui semel per diem cibum capit. 2) solus & sine conuiua cibum capiens, tenui victu ob paupertatem vtens. Hinc etiam parasitus.

Μονοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, siue μονόσκελος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnum tantum crus habens.

Μονόσκηπτρος, ꞇ, ὁ, ἡ, solus sceptrum gerens, monarcha. E μ. & σκῆπτρον.

Μονόστεγος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam contignationem habens.

Μονοστελέχης, εος, ὁ, ἡ, siue μονοστέλεχος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnum a radice caudicem habens.

Μονόστεος, ꞇ, ὁ, ἡ, vno osse constans. E μ. & ὀστέον.

Μονοστιβὴς, ὁ, ἡ, solus iter faciens, sine comitibus, satellitibus. E μ. & στείβω.

Μονόστιχος, ꞇ, ὁ, ἡ, vno versu seu ordine constans. τὸ μονόστιχον, vnus versus.

Μονόστολος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam stolam habens. 2) solus & desertus, qui solus missus est, qui solus it. E μ. & στολὴ vel στέλλω.

Μονόστομος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam habens aciem, altera tantum parte secans. E μ. & στόμα, *acies.*

Μονοστόρθυγξ, γγος, ὁ, Epith. Priapi. E μ. & στόρθυγξ, *penis.*

Μονοστροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq. & a seq.

Μονόστροφος, ꞇ, ὁ, ἡ, vt μονόστροφος ᾠδή. oda vnam habens stropham. Apud Theophr. μονόστροφον ἅρμα, Gaza interprete, plaustrum simplicis verticis. E μ. & στροφὴ aut στρέφω.

Μονοσυλλαβέω, per vnam syllabam pronuncio. A seq.

Μονοσύλλαβος, ꞇ, ὁ, ἡ, vna syllaba constans. E μ. & συλλαβή.

Μονοσυλλάβως, *Adu.* vna syllaba, vt vnam syllabam pronunciando. A pr.

Μονότεκνος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam tantum habens prolem. E μ. & τέκνον.

Μονότης, ꞇ, ὁ, solitarius, rectius μονώτης.

Μονότης, ητος, ἡ, vnitas. 2) vita cælebs, cælibatus, Suic. A μόνος.

Μονοτοκέω, ῶ, vnum vno partu edo. A μονοτόκος.

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo vna tantum proles editur, Suic. Ab eod.

Μονοτόκος, ꞇ, ὁ, ἡ, vnam prolem edens. E μ. & τίκτω.

Μονοτονία, ας, ἡ, vnus idemque tenor. 2) contumacia, pertinacia, peruicacia, Philox. A seq.

Μονότονος, ꞇ, ὁ, ἡ, vno tenore procedens. 2) contumax, peruicax, pertinax, Philox. E μ. & τείνω.

Μονοτόνως, *Adu.* vno eodemque tenore. A præced.
Μονοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, folus cibum capiens: pauper. vid. μονόσιτος. E μ. & τράπεζα.
Μονότροπος, ου, ὁ, ἡ, vnius modi, fimplex, vnius fenfus, Gl. V. 2) folitarius. 3) celebs. 4) aufterus, contumax.
Μονοτρόπως, *Aduerb.* vno ac fingulari modo. A præc.
Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, vnum pafco, nutrio: paff. med. folus pafcor. E μ. & τροφή.
Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio vnius animalis. 2) paitus folitarius. Ex iisd.
Μονότροχος, carruca, Gl. Vet.
Μονουχία, ας, ἡ, vita folitaria, celibatus. E μ. & ἔχω.
Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, folus comedo. 2) neminem ob auaritiam vel paupertatem ad cœnam inuito. A μονοφάγος.
Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis folus comedit, nemine ad cœnam inuitato. Ab eod.
Μονοφαγίστατος, ου, ὁ, Superl. feq.
Μονοφάγος, ου, ὁ, ἡ, idem, qui μονόσιτος, vbi vid.
Μονοφαλαγγία, ας, ἡ, vna phalanx. E μ. & φάλαγξ.
Μονόφαντος, ου, ὁ, ἡ, folus apparens. E μ. & φαίνομαι.
Μονόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, vnum oculum natura habens, vnoculus, lufcus, Philox.
Μονόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, vnum fonum habens.
Μονόφορβος, ου, ὁ, ἡ, folus pafcens. E μ. & φορβή.
Μονόφρουρος, ου, ὁ, ἡ, ex vna tantum parte munitus. 2) ab vno cuftoditus. E μ. & φρουρά.
Μονόφρων, ὁ, ἡ, fui fenfus atque iudicii. E μ. & φρήν.
Μονοφυής, έος, ὁ, ἡ, vnius naturæ, fimplex, non geminus. 2) fimplicem ftirpem habens. E μ. & φυή.
Μονόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, vnum folium habens. E μ. & φύλλον.
Μονόφυλος, ου, ὁ, ἡ, vnius generis. E μ. & φυλή.
Μονοφυσῖται, ῶν, οἱ, hæretici, vnam Chrifti naturam ftatuentes. E μ. & φύσις.
Μονόφωνος, ον, fonum edens vnum, non articulatum aut varium. E μ. & φωνή.
Μονοχάλινος, ου, ὁ, ἡ, vno freno vtens.
Μονόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, vnam habens manum, vnimanus, Gl. Vet.
Μονόχηλος, ου, ὁ, ἡ, folidam & non fiffam habens vngulam. E μ. & χηλή.
Μονοχίτων, ονος, ὁ, ἡ, vnam tunicam gerens.
Μονοχιτωνέω, ῶ, vnam tunicam gero. A pr.
Μονόχορδος, ου, ὁ, ἡ, vna intentus chorda. E μ. & χορδή.
Μονόχρονος, ον, vnum tempus habens; dicitur de vna fyllaba eademque breui: nam longæ funt δίχρονοι, & verba duarum breuium fyllabarum funt δίχρονα.
Μονόχροος, *contr.* μονόχρους, ου, ὁ, ἡ, vnicolor, qui vnius eiufdemque coloris eft. E μ. & χρόα.
Μονοχρώματος, ου, ὁ, ἡ, idem. E μ. & χρῶμα.
Μονόχρωμος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Μονόχρως, ὁ, ἡ, idem neutr. τὸ μονόχρων.
Μονόψηφος, ου, ὁ, ἡ, vnius fuffragii.
Μονόω, ῶ, f. ώσω, folum relinquo, defero, deftituo. 2) ad vnum redigo, vnum, folum reddo. μονόομαι, οῦμαι, relinquor. aor. 1. part. μονωθεὶς, folus relictus. perf. part. μεμονωμένος, folitarius, deftitutus, defolatus. Gl. V. folus. A μόνος.
Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, folus canticum recito. 2) folus lamentor, carmen flebile cano. 3) lugeo. A μονῳδός.
Μονῳδία, ας, ἡ, cantio folitaria, monodia, cum vnus tantum in fcena canticum recitat, & non fimul chorus. Ab eod.
Μονῳδὸς, οῦ, ὁ, poëta, qui fub vna tantum perfona argumentum aliquod exponit. 2) qui folus cantat fine choro. E pr. & ᾠδή.
Μονώνυξ, χος, ὁ, ἡ, folidas vngulas habens, cui vngula folida, continua & indiuidua eft. E μ. & ὄνυξ.
Μονώνυχος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Μόνως, *Adu.* folum, tantum. A μόνος.
Μόνωσις, εως, ἡ, defolatio. 2) folitudo, fingularitas, vnitas. A μονόω.
Μονώτατος, folus omnium, Superl. a μόνος.
Μονώτης, ου, ὁ, folitarius. Femin. μονῶτις, ιδος.
Μονωτὶ, *Adu.* clam, folitario, V. L. A pr.
Μόνωτος, ου, ὁ, ἡ, vnam aurem habens. 2) vnam anfam habens. E μ. & οὖς.
Μονῶψ, ῶπος, ὁ, vnoculus.
Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonafus, alias μόναπος, Aelian.
Μόρα, ας, ἡ, mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, *pars.*
Μοργὴ, ἡ, μόργιον, τὸ, iugerum. Germ. etiam. A μόργος.
Μοργνεύω, abftergo. Vid. ὀμόργνυμι.
Μόργος, vel μοργὸς, feptum: crates in curru.
Μορέα, ας, ἡ, morus, *arbor.* A μόρον.
Μορέω, ῶ, laboro, adfligor. 2) diuido, fortior. μεμόρηκα, perf. act. afflixi. Nicand. μεμόρημαι, perf. paff. fortitus fum, fatum mihi eft. Apollon. Rh. A μόρος.
Μορία, ας, ἡ, pars, Hefych. A μοῖρα. 2) olea facra Athenis. Ab eod.
Μόριμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. A μόρος.
Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula, pars, pars corporis, membrum genitale. μόρια, genitalia. Philofophi fic vocant & *fpeciem* fubiectam generi, vnde & Ciceroni *pars* vocatur. Ab eod.
Μόριος, ρία, Ion. ρίη, ριον, partialis, in Epigr.
Μόριος Ζεὺς, Iupiter Morius, i. e. cuftos facrarum olearum. Sophocl. Oed. Col. v. 697. A μορία.
Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio. Herodot. A μόρος.
Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ου, τὸ, larua, perfona tragicorum hiftrionum. 2) fpectrum, terriculamentum. A μορμώ.
Μορμολύκη, ης, ἡ, idem.
Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, proprie, laruis & fimilibus terriculamentis. 2) formido, metuo. Ab eod.

Μορμορωπὸς,

Μορμορωπὸς, vt μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica. Aristoph. E μορμὼ & ὤψ.
ΜΟΡΜΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam marinus.
Μορμυρίζω, f. ίσω, aquæ strepitum refero. Gl. V. murmuro. A μορμύρω.
ΜΟΡΜΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, mormyra, piscis quidam marinus. item μορμυρίων, vnde mirmillones putantur nomen habere.
Μορμύρω, murmuro, proprie vt fluuius cum strepitu fluens. 2) inundo.
Μορμύσσομαι, terreo. A sq.
Μορμὼ, όος, contr. ȣς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adspectu & terrifico. 2) larua, terriculamentum. Gl. V. μορμὼ, laruæ.
Μορμὼν, ῶνος, ἡ, idem.
Μορμωτὸς, ἡ, ὸν, terrificus. A pr.
Μορόεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitiosus, mortifer. 2) elaboratus, multo cum labore confectus. A μόρος.
ΜΟ'ΡΟΝ, ου, τὸ, morum, fructus mori arboris.
Μοροπονέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.
Μόρος, ου, ὁ, portio. 2) fatum, mors, letum. 3) sors. A μείρω, partior.
ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, lapis quidam Aegyptius, quo vtebantur ad vestes dealbandas.
Μόρσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. Gl. Vet. fatifer. μόρσιμον, fatale, Philox. A μόρος.
Μορτὴ, vel μόρη, pars, quæ soluitur e fructibus, pars fructuum, quam colonus a domino accipit. Pollux. Hesych.
ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo: vt hinc sit μεμορυγμένα, perf. pass. part. inquinata, apud Hom.
Μορφάζω, fut. άσω, nuo, annuo, Hesych. 2) gestus fingo, in saltatione; alias etiam vultum varie fingo. *Minen machen.* A μορφή.
Μορφασμὸς, ȣ̃, ὁ, conformatio insolens vultus & gestuum; genus saltationis mimicæ, quo diuersorum animalium motus effingebantur. A pr.
Μορφεὺς, έως, ὁ, deaster gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas obiiciens. A seq.
Μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.
Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, Dor. μορφάεις, formosus. A pr.
Μορφίζω, idem quod μορφάζω. Amm. *Sed ibi est vitium operarum pro μορφάζω, et vox hæc est repudianda.*
Μορφνὸς, ἡ, ὸν, obscurus, tenebricosus, Suid. 2) flauus, fuluus, Hesych. 3) ὁ μορφνὸς, aquila quædam ap. Arist. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἀγροῖκον ὄρνεον (ruralis auis) emussulus. Ab ὀρφνὸς, quod idem significat.
Μορφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, formalis. E μορφὴ & εἶδος, *species*.
Μορφοποιέω, ῶ, f. ήσω, formam facio, formo, conformo. μορφοποιῆμαι, formor, formam accipio.
Μορφοποιΐα, ας, ἡ, formæ confictio, conformatio. A pr.
Μορφοσκοπέω, ῶ, formam specto.
Μορφόω, ῶ, f. ώσω, formo, figuro. aor. 1. pass. ἐμορφώθην. μορφωθῇ, formetur. μεμορφωμένος, perf. part. informatus. A μορφή.
Μορφύνω, formæ lenociniis orno, Hes. Ab eodem.
Μορφὼ, όος, contr. ȣ̃ς, ὁ, cognomen Veneris ap. Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis. Ab eod.
Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, species, somnium, spectrum. A μορφόω.
Μόρφων, ωνος, ὁ, personatus. Ab eod.
Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio. 2) forma, imago, species. Ab eod.
Μορφωτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. formatiuus, formandi vim habens. Ab eod.
Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.
ΜΟ'ΣΣΥΝ, vel μόσυν, υνος, ὁ, proprie domus, vel turris lignea, propugnaculum ligneum. 2) turris, propugnaculum.
Μοσσύνοικοι, vel μοσύνοικοι, Mosynœci, gens Pontica, in ædibus ligneis habitans. Apud Apollon. Rhod. A pr. vnde μοσσυνοικικός.
Μόσσυνος, ἡ, idem quod μόσσυν.
Μοσχάριον, ου, τὸ, paruus vitulus, vitulus tenellus. Dim. a μόσχος.
Μοσχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, iuuenca, vacca, Gl. Vet. Ab eod.
Μοσχέη, contr. μοσχῆ, ῆς, ἡ, sc. δορὰ, pellis vitulina. Ab eod.
Μοσχεία, ας, ἡ, surculorum plantatio. Philox. plantatio. A μοσχεύω.
Μόσχειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitulinus. μόσχειον, vitulina, Gl. V. sc. κρέας. & pl. μόσχεια, vitulina, Gl. V. A μόσχος.
Μόσχευμα, ατος, τὸ, surculus, qui ex arbore demtus plantatur; stolo, tenella planta. Gl. Vet. propago. A μοσχεύω.
Μοσχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A pr.
Μοσχεύω, f. εύσω, surculis ex arbore demtis sero, infero, planto. Dicitur & tropice, pro erudire, conformare. A μόσχος, n. 2.
Μοσχηδὸν, *Adu.* modo, s. more vituli. Ab eodem.
Μοσχίας, ου, ὁ, ad vitulum accedens, aries triennis, Eust. 2) lepusculus, Pollux. 3) agnus, Pollux. Ab eod.
Μοσχίδιον, ου, τὸ, germen nouellum, tenerum & nouellum vimen. Dim. ab eod. n. 2.
Μοσχιναΐς, αΐα, αῖον, in modum vituli exsultans, Hesych. Ab eod. n. 1.
Μοσχίον, ου, τὸ, vitulus nouellus. 2) agnellus recens. 3) tenella planta, stolo. Ab eod.
Μόσχιος, α, ον, vitulinus. Ab eod.
Μοσχοθύτης, ου, ὁ, victimarius, Philox.
Μοσχοκάρυον & μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, nux oderata. A *musco*.
Μοσχοποιέω, ῶ, f. ήσω, vitulum facio, conflo.
Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulus, vitula, iuuenca. 2) ramulus tenellus, germen nouellum, stolo, pampinus, capreolus, Philox. μόσχοι, plantæ. 3) odoris pretiosissimi genus, muscus. 4) nouilunium, s. initium mensis. 5) *Adiect.* tener, nouellus, apud Hom.
Μοσχοσφαγιστὴς, ου, ὁ, vitulorum mactator.
Μοσχοτόμος, ου, ὁ, victimarius, Philox. E μ. & τέμνω. v. μοσχοθύτης.

Μοσχοφάγος, ὁ, ἡ, carnem vitulinam edens.
Μοτάριον, ου, τὸ, Dimin. a sq.
Μοτὸν, ου, τὸ, idem quod sq.
Μοτὸς, οῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.
Μοτόω, ῶ, f. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & sic ea curo. 2) sano, medeor. A pr.
Μότωμα, ατος, τὸ, idem quod μοτός. A pr.
Μότωσις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impositio. Ab eod.
Μουκηρόβας, vel μουκηρόβατος, nucifrangibulum, Hesych. Athen. A sq.
ΜΟΥ΄ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, amygdala. Vox Laconica. v. infra μύκηρος.
Μουνὰξ, poët. seorsum, singulatim. A μοῦνος.
Μουνερέτης, poët. pro μονερέτης, solus remex, in Epigr. E μοῦνος & ἐρέτης.
Μουνογένεια, ας, ἡ, vnigena, Apollon. A sq.
Μουνογενὴς, vid. μονογενής.
Μουνόγληνος, vnoculus, Epigr. A μοῦνος & γλήνη.
Μουνόθεν, *Adu.* remotis arbitris.
Μουνολεχὴς, έος, ὁ, ἡ, solus cubans. E μόνος & λέχος, *lectus*.
Μουνολέων, leo solitarius, Epigr.
Μουνόλιθος, vno lapide, vel e lapide tantum constans.
Μουνομήτωρ, vid. μονομήτωρ.
Μοῦνος, Ion. & poët. pro μόνος, vnus, solus.
Μουνόω, ῶ, f. ώσω, pro μονόω, vbi v.
Μουνυχία, ας, ἡ, portus Atheniensium, vbi Dianæ Munychiæ fanum.
Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atheniensium decimus; a Diana Munychia, cuius sacra hoc mense fiebant.
Μουνῶψ, acc. μουνῶπα, poët. pro μονώψ.
Μοῦσα, ης, ἡ, Musa, Dea cantus, sumitur & pro ipso cantu, & vocis, & fidium s. tibiarum, pro cognitione & scientia, pro ingenio, & ingenioso quoque commento, pro scita quaque inuentione & commentatione. Gl. Vet. Musa, Camena. Dor. μῶσα, a μάομαι.
Μουσαγέτης, ου, ὁ, Musagetes, Musarum ductor. Apollinis & Herculis Epith. E Μοῦσα & ἡγέομαι.
Μουσαπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & musicorum modulorum corruptor. E Μοῦσα, ἀπὸ, & ὀλετήρ.
Μουσεῖον, ου, τὸ, museum, locus Musis & studiis destinatus, vbi Musæ colebantur. 2) ædificium Alexandriæ, vbi viri docti alebantur. 3) locus, vbi studiis literarum operamur. Sed μουσεῖα, ων, Musea, fana vel sacra in honorem Musarum. A Μοῦσα.
Μουσεῖος, εία, εῖον, musicus. Ab eod.
Μουσηγετέω, ῶ, Musis cithara præeo. A sq.
Μουσηγέτης, ου, ὁ, idem quod μουσαγέτης.
Μουσίζω, cantu contendo, s. cano. A Μοῦσα.
Μουσικεύομαι, musica ratione cantica tempero & modulor. Ab eod.
Μουσικὸς, ἡ, ὸν, musicus. 2) qui canit, canorus. 3) artis canendi peritus. 4) musices amans. 5) litterarum amans, elegans, peritus. Hinc μουσικὴ sc. τέχνη, Musica, ars canendi, poëtica, literæ quodcunque genus, doctrina, dexteritas. Ab eod.

Μουσίκτας, psaltes, cantor, Hes. Dor. pro μουσίκτης, μουσίτης. A μουσίζω.
Μουσικῶς, *Adu.* musice, s. modulate. 2) concinne, apte, scite, eleganter. A μουσικός.
Μουσικώτατα, *Adu.* doctissime. Ab eod.
Μουσόδομος, ον, ab Musis habitatus, vel constructus.
Μουσόδρομος, ου, ὁ, ἡ, vt μουσοδρόμοις πέτραις, quas Musæ percurrerunt, quæ a Musis frequentantur. Epigr.
Μουσοεργὸς, ὁ, ἡ, symphoniacus; psaltria, tibicina &c. E M. & ἔργον. qui Musas opus, quæstum & prouinciam habet.
Μουσοκόλαξ, ακος, ὁ, Musarum adsentator, artifex musicarum illecebrarum, vt cantor, saltator, tibicen.
Μουσοκόπος, ον, ap. Athen. editur: sed leg. μουσόκοπος.
Μουσόληπτος, ου, ὁ, ἡ, a Musis adflatus, poët.
Μουσομανέω, ῶ, f. ήσω, acerrimo Musarum, aut Musices amore flagro. 2) a Musis sum adflatus. A sq.
Μουσομανὴς, έος, ὁ, ἡ, a Musis adflatus. 2) amantissimus poëseos, canens &c. E M. & μαίνομαι.
Μουσομανία, ας, ἡ, vehemens poëseos, Musices, siue canendi amor. A pr.
Μουσόμαντις, εως, ὁ, ἡ, musicus augur: auis apud Aristoph.
Μουσομήτωρ, s. rectius μουσομήτηρ, ἡ, Musarum mater, Mnemosyne, Aeschyl.
Μουσοπάτακτος, ὁ, a musis instinctus, poëta: vt μουσόληπτος. Sed dicitur magis in dexteriorem partem. Libri quidam male μουσοπάταγος, ap. Cic. E M. & πατάσσω, *percutio*.
Μουσοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro.
Μουσοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui carmina scribit, poëta.
Μουσοπόλος, ου, ὁ, ἡ, Musarum famulus, poëta. E M. & πολέω.
Μουσοτραφὴς, ὁ, a musis nutritus, institutus, doctus. E M. & τρέφω.
Μουσουργέω, ῶ, f. ήσω, Musica ratione tempero, musice compono, canto, artes Musarum exerceo & quæstui habeo. A μουσουργός.
Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio musica. Ab eod.
Μουσουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, cantor, psaltes. 2) qui musica ratione temperat cantica & modulatur. E M. & ἔργον.
Μουσόφθαρτος, ὁ, qui per Musas interiit.
Μουσοχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, Musis gaudens. E M. & χαίρω.
Μουσόω, ῶ, f. ώσω, modulis musicis exorno. 2) litteris humanioribus erudio. 3) doceo. 4) concinnum, venustum reddo. perf. pass. μεμούσωμαι. part. μεμουσωμένος, modulatus, elegans, musis initiatus. aor. I. inf. μουσωθῆναι, erudiri. A Μοῦσα.
Μουστάκια, τὰ, mustacea. Athenæus, μουστάκια ἐξ οἰνομέλιτος, mustacea, liba ex œnomelio. A Lat. *mustum*.
Μοχθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro. 2) efficio, effectum reddo. 3) laboribus & ærumnis premor. A μόχθος.

Μοχθήεις,

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laboriosus, ærumnosus. Ab eod.
Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ. A μοχθέω.
Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, prauitas, scelus. A sq.
Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, miser. 2) malus, improbus. 3) interdum de specie quadam vitii, vt βοῦς μοχθηρὸς, bos macer. ὦ μόχθηρε, proparox. improbe. A μόχθος.
Μοχθηροτέρως, peius, deterius. A seq.
Μοχθηρῶς, Adu. male, ærumnose. A μοχθηρός.
Μοχθίζω, laboro, adflictus sum. A μόχθος.
Μοχθισμὸς, ȣ, ὁ, labor, Vet. Lex. A pr.
Μόχθος, ȣ, ὁ, labor, miseria, ærumnæ, calamitas, molestia, lassitudo, Gl. Vet.
Μοχλεία, ας, ἡ, molitio per vectem, et firmandi ratio, apud Medicos, ossis luxati in locum suum restitutio. A μοχλεύω.
Μόχλευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Μοχλευτὴς, ȣ, ὁ, motor, seu qui vectibus & palangis aliquid promouet, vectiarius, palangarius. Omnino, qui vi sua aliquid concutit, mouet. Epith. Neptuni ap. Aristoph. A seq.
Μοχλεύω, f. ευσω, vecte moueo, promoueo. 2) vecte obfirmo. 3) molior, machinor. A μοχλός.
Μοχλικὸς, ἡ, ὸν, ad vectem pertinens, τὸ μοχλικὸν, sc. βιβλίον, liber de molitione & repositione luxatorum. Ab eod.
Μοχλίον, ȣ, τὸ, paruus vectis, parua palanga. Dim. ab eod.
Μοχλὶς, ίδος, ἡ, idem, ab eod.
Μοχλίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eodem.
Μοχλὸς, ȣ, ὁ, vectis, quo quid mouetur. 2) obex, repagulum, sera, pessulus.
Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A pr.
Μῦ, μῦ, vox flentis.
Μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum instrumenta. E μῦς & ἄγρα, captura.
Μυάγρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui mures venatur, vel captat, serpentum species. 2) herbæ nomen. Gl. Vet. μύαγρον, muscipulum. Ex iisd.
Μυάκανθος, ȣ, ὁ, & ον, τὸ, asparagus, Gl. Vet. Plin. E μῦς & ἄκανθα.
Μύαξ, ακος, ὁ, mytulus, conchæ species. A μύω.
Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo, Suid. Ex Aristoph. Lysistr. τί μοι μυᾶτε. Ab eod.
Μυγαλῆ, Contr μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus.
Μύγμα, τὸ, laceratio. Eurip d. F itatie per apoc. pro ἄμυγμα, ab ἀμύσσω, lacero.
Μυγμὸς, ȣ, ὁ, idem ap. Aeschyl. 2) sonus, qui labiis occlusis erumpit, item, qui naribus editur, mussatio, mussitatio, gemitus, de piscibus apud Aristot. A μύζω.
Μυδάζομαι, f. άξομαι, abhorreo, auersor. vt hinc sit aor. I. ἐμυδάξατο, ap. Nicand. A μυδάω.
Μυδαίνειν, stillare, putrefacere, Hes. Ab eod.
Μυδαλέος, έα, έον, humidus, vuidus, madidus. 2) nimia vligine putris, nimio madore vitiatus. Gl. V. putidus, mephiticus. Ab eod.
Μυδάω, ῶ, f. ήσω, nimio madore vitior, putresco. Gl. Vet. μυδάω, puteo.
Μύδες, ων, αἱ, testudines lutariæ, mures aquatiles, Suic. A μῦς.
Μύδησις, εως, ἡ, putredo e nimio madore. A μυδάω.
Μυδόεις, όεσσα, όεν, nimio madore vitiatus. A seq.
ΜΥ´ΔΟΣ, ȣ, ὁ, virus, virosus humor. Suic.
Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla nimis dilatatur, nec contrahitur, eiusque acies hebescit A μυδάω.
Μυδροκτυπέω, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. A seq.
Μυδροκτύπος, ὁ. καὶ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. E sq. & κτύπος.
Μύδρος, ȣ, ὁ, candens ferri massa, massa ignita, globus candens, rudis, Gl. V.
Μυδῶν, ῶνος, ὁ, caro fungosa in vlcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, e Polluce. A μυδάω.
Μύειος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, soricinus. Gl. V. A μῦς.
Μυελόεις, όεσσα, όεν, medulla repletus, medullosus. 2) alimentum habens. A μυελός.
Μυελόθεν, medullitus. Gl. V. Ab eod.
Μυελοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, medullam faciens. E seq. & ποιέω.
Μυελὸς, ȣ, ὁ, medulla.
Μυελόω, ῶ, f. ώσω, medulla impleo. μεμυελωμένος, pinguis, oi o. A pr.
Μυελώδης, εος, ὁ, ἡ, medullæ similis, medullosus. Ab eod.
Μυέω, ῶ, f. ήσω, doceo, quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo, initio, Gl. V. A μύω.
Μυζάω, ῶ, f. ήσω, sugo, exsugo, exprimo. A μύζω.
Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Μύζερις, ἡ, fellatrix. Ex eod & ἐρά.
Μύζω, ξω, proprie, premo, comprimo, compressum teneo. Vnde 2) clausis labris spiritum naribus excutio. 3) mussio, mussito, gemo, murmuro. part. μύζων, mussitabundus, Gl. V. 4) sugo. A μύω.
Μύημα, ατος, τὸ, initiatio. 2) id, quod docetur, qui sacris initiatur. A μυέω.
Μύησις, εως, ἡ, initiatio. Gl. V 2) doctrina, institutio, imbutio, Gl. V. Ab eod.
Μυθάριον, ȣ, τὸ, tabella. Dim. a μῦθος.
Μυθέομαι, ȣμαι, dico, dictito, loquor. 2) eloquor, narro. 3) confabulor, colloquor. imperf. Ion. μυθέσκοντο, dictitabant, prædicabant. Hom pro ἐμυθοῦντο. Ab eod.
Μυθίζομαι, idem. v. præc.
Μύθευμα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A seq.
Μυθεύω, fabulose narro, μεμύθευται, perf pass.
Μυθητὴρ, idem qui tsq & ab eod. Hes μυθητῆρες, στασιασταὶ, seditiosi, factiosi. v. μυθίτης.
Μυθητὴς, ȣ, ὁ, orator. 2) susurro. A μυθέομαι.
Μυθίδιον, ȣ, τὸ, fabella. Dim. a μῦθος.
Μυθίζω, & μυθίζομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Ab eod
Μυθικὸς, ἡ, ὸν, fabularis, fabulosus. Ab eod.
Μυθικωτέρως, Adu. nimis fabulose. A pr.

Μυθισορία,

Μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. E μῦθος & ἱστορία.
Μυθίστης, ου, ὁ, seditiosus, factiosus. Anacr. A μῦθος. n. 6.
Μυθογραφέω, f. ήσω, fabulas scribo. A μυθογράφος.
Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio. A sq.
Μυθογράφος, ου, ὁ, ἡ, fabularum scriptor. A μ. & γράφω.
Μυθόλατρις, ιος, ὁ, ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor. Nazianz.
Μυθολογεύω, f. εύσω, idem quod seq. A μυθολόγος.
Μυθολογέω, ῶ, f. ήσω, fabulor, fabulam narro. 2) fabulose narro, fabulose celebro. perf. part. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Ab eod.
Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res, quæ fabulose narratur. A pr.
Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum. Ab eod.
Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio, fabulatio, Gl. Vet. A μυθολόγος.
Μυθολογικὸς, ἡ, ὸν, ad fabularum narrationem pertinens. 2) qui valet comminiscendis fabulis. A seq.
Μυθολόγος, ου, ὁ, ἡ, fabularum narrator. fabulator, gerro, Gl. V.
Μύθομαι, loquor. Homer. μύθεαι, loqueris, pro quo tamen Eust. μυθέαι, e μυθῆ, a μυθέομαι.
Μυθοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo. 2) fabulose fingo. A seq.
Μυθοπλάστης, ου, ὁ, fabularum fictor.
Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum. A praec.
Μυθοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas vel fabulam fingo. μυθοποιοῦμαι, de me fabula narratur.
Μυθοποίημα, τὸ, idem quod seq. A pr.
Μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A seq.
Μυθοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, fabularum fictor, vel scriptor. E μ. & ποιέω, facio.
Μῦθος, ου, ὁ, verbum, dictum. 2) oratio, sermo. 3) colloquium. 4) fabula, siue oratio falsa veritatem adumbrans, et hinc res quævis commentitia, inanis. 5) consilium, suasio. 6) seditio, factio. expl. ap. Homer.
Μυθοτόκος, ου, ὁ, ἡ, pariens verba. E μ. & τίκτω.
Μυθουργέω, idem quod μυθοποιέω, ex μ. & ἔργον.
Μυθούργημα, τὸ, fabula. A pr.
Μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, fabulosus. A μῦθος.
Μυῖα, ας, ἡ, musca.
Μυίαγρος, ου, ὁ, ἡ, qui muscas capit, muscarum venator, cognomen dei cuiusdam ap. Eleos. Plin. E pr. & ἄγρα, venatio.
Μυΐδιον, τὸ, Dim. A μῦς, musculus.
Μυϊκὸς, vel μυιικὸς, muscarius, Gl. Vet. vbi μυῖκος.
Μυΐνδα, ἡ, sc. παιδιὰ, lusus puerilis, in quo oculos claudebant. Pollux. A μύω.
Μύϊνος, murinus. A μῦς.
Μυιοθήρας, ου, ὁ, muscarum venator. E μυῖα & θήρα.
Μυιοκέφαλον, ου, τὸ, species τῆς προπτώσεως, procidentiæ, parua adhuc & capiti muscæ similis. Ex eod. & κεφαλή.
Μυιοσοβέω, ῶ, f. ήσω, muscas abigo. Ab eod. & σοβέω.
Μυιοσοβία, ας, ἡ, muscarium, instrumentum, quo muscæ abiguntur. Ex iisd.
Μυιοσόβης, ου, ὁ, qui muscas pellit. Ex iisd.
Μυιοσόβιον, ου, τὸ, muscarium, Gl. Vet. Ex iisd.
Μυιοσόβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Μυιώδης, Myiodes, muscarum deus. Plin. A μυῖα.
Μυκάω & μυκάομαι, ῶμαι, mugio, de bubus. 2) de aliorum animalium voce & quocunque sono grauiori. inf. μυκᾶσθαι, mugire. aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Hom. & a μυκάω, μεμυκὼς, perf. part. med. mugiens. plusquamperf. 3. sing. κρέα ἐμεμύκει, carnes mugiebant, aor. 2. act. μύκον, crepuerunt, μύκε, sonuit, pro ἔμυκον, ἔμυκε.
ΜΥΚΗ', ῆς, ἡ, pl. μυκαὶ vel μύκαι, Appollon. Rh. pro μύκησις, mugitus, boatus. v. μυκή.
Μύκη, ης, ἡ, theca gladii, vagina. 2) occlusio, compressio, obstructio. 3) fungus ellychnii. A μύω.
Μυκηθμὸς, οῦ, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω.
Μύκημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Μυκηρόβατος, idem quod μυκηρόβατος.
Μύκηρος, idem quod μύκηρος.
Μύκης, ητος, ὁ, vel ου, ὁ, fungus. Philox. boletus. 2) fungus ellychnii. 3) morbus quidam oleæ. 4) vaginæ fungus, *das Ohrband*. 5) membrum virile, Hesych.
Μύκησις, εως, ἡ, mugitus, boatus. A μυκάω.
Μυκητὴς, οῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.
Μυκητίας, ου, ὁ, mugiens, sonorus. Ab eod.
Μυκητικὸς, ἡ, ὸν, mugiendi vim habens, instar boum. Ab eod.
Μυκήτινος, ίνη, ον, funginus, e fungo. A μύκης.
ΜΥ'ΚΛΑΙ, siue μύκλοι, lineæ nigræ in collo, dorso, pedibusque asinorum, Hes. At Etym. μύκλον, rugam et plicam in collis asinorum. Hes. μύκλοι sunt etiam libidinosi & lasciui homines, ap. Lycophr.
Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus. μυκτῆρες, nares. 2) proboscis elephanti. 3) irrisio, nasus. A μύσσω.
Μυκτηρίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno, derideo, contemno. A pr.
Μυκτηρόκομπος, & μυκτηρόκομπος, ου, ὁ, ἡ, qui cum strepitu emungit nares. 2) flagitiosus. Ex eod. & κόμπος.
Μυκτήρισμα, τὸ, idem quod seq.
Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, subsannatio, irrisio. A μυκτηρίζω.
Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, subsannator. Ab eod.
Μυκτηρόθεν, *Adu.* e naribus. A μυκτήρ.
ΜΥ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, pars auris. Pollux.
Μυλακρὶς, ίδος, ἡ, q. d. locusta molendinaria, insectum farina vescens in molendinis & pistrinis. E μύλη & ἀκρὶς, *locusta*.
Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. 2) lapis rotundus. A μύλω.
Μυλεὺς, έως, ὁ, pistor. Suid. Ab eod.
Μύλη, ης, ἡ, mola trusatilis, seu asinaria, frumentaria oleariaue. 2) molæ pars, quæ & meta dicitur. 3) mola salsa. 4) mola, os

os latum, toti genu superpositum. 5) mola, caro informis in vtero muliebri quandoque nascens. 6) herba quædam. 7) μύλαι, dentes molares.

Μυλήκορον, ου, τὸ, scopæ farinariæ, quibus in mola vtuntur. E pr. & κόρος, *scopae*.

Μυλήφατος, ου, ὁ, ἡ, mola fractus & contusus. Ex eod. & φάω, *occido*.

Μυλίας, ου, ὁ, sc. λίθος, lapis molaris. Ab eod.

Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo & strideo. Hinc μυλιόωντες apud Hesiod. pro μυλιῶντες, μυλιάοντες. Ab eod.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, molaris. Ab eod.

Μυλίτης, ου, ὁ, vt μυλίτης λίθος, lapis molaris. Gl. Vet. silex. μυλῖται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, ου, ὁ, ἡ, spinam habens incurvam, hamatis spinis armatus, E μυλλὸς & ἄκανθα, *spina*.

Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix, scortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, curuus, tortuosus. 2) strabo, qui oculis est distortis. 3) *Subst.* placentæ species.

Μύλλος, ου, ὁ, piscis quidam, mullus.

Μύλλω, molo, 2) labra comprimo. μύλλειν, etiam subagitare feminam, permolere, vt Horat. A μύλη.

Μυλόδοντες, dentes molares. Eust.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, similis lapidi molari, i. e. rotundus, aut grauis, grandis. E μύλη & εἶδος.

Μυλόεις, εσσα, εν, idem. Ab eod.

Μυλόκλαστος, ου, ὁ, ἡ, mola fractus. E μ. & κλάω.

Μυλοκόπος, ου, ὁ, molitor. Gl. V. moliarius. E μ. & κόπτω.

Μυλοκόρος, ου, ὁ, ἡ, qui molam euerrit s. purgat. E μ. & κορέω.

Μύλος, ου, ὁ, mola, Gl. V. μύλος ἐλαιῶν, trapetum. Gl. V. μύλοι, dentes molares. A μύλη.

Μυλόσταξ, κος, ἡ, mola, caro informis in vtero mulierum nasci solita. Hes. si lectio vera.

Μυλουργὸς, οῦ, ὁ, siliciarius, Gl. Vet. E μ. & ἔργον.

Μυλόω, ῶ, induro. A pass. μυλόομαι. est aor. 1. ἐμυλώθην, ap. Hippocr. induruit. A μύλη.

Μυλώδεις λίθοι, lapides molares, a μυλώδης, quod est a μύλη.

Μυλωθρικὸς, ἡ, ὸν, ad molendinum seu pistrinum pertinens, molendinarius. A μυλωθρός.

Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, pistrix. Ab eod.

Μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, qui pistrinum possidet, seruosque alit opus in eo facientes, pistor; & 2) *Adiect.* ὁ καὶ ἡ μυλωθρὸς, molaris, vt μυλωθρὶς ᾠδὴ, cantilena molaris. A seq.

Μυλωρὸς, q. d. molæ curam habens. E μ. & ὤρα, *cura*.

Μύλων, ωνος, vel μυλὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo est mola, seu in quo versatur mola, pistrinum. 2) locus, in quo torquebantur serui. A μύλη.

ΜΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, opsonii genus.

ΜΥ'ΜΑΡ, vel μῶμαρ, macula, nota. Hes.

Μυμαρίζω, inepta loquor. ridicule gesticulor, Hes. A pr.

ΜΥ'ΝΔΟΣ, ἡ, ον, mutus. Hesych.

Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excusatio. μύνησι, Dat. pl. apud. Hom. caussationibus. A seq.

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, prætexto, causor, Eust. ex Alceo.

Μύξα, ης, ὁ, humor e naribus fluens, mucus, mucor. 2) mucus in ostreis & testudinibus. 3) ellychnium lucernæ.

Μύξα, ων, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A μύξα, *mucus*.

Μυξάρια, ων, τὰ, Dim. a μύξα, ων.

Μυξάριον, ου, τὸ, piscis quidam, Dim. a μύξα.

Μυξητῆρες, nares. μυξωτῆρες, vsitatius. Ab eod.

Μύξινος, μυξῖνος, ου, ὁ, idem quod seq.

ΜΥΞΟΣ, ου, ὁ, piscis e mugilum genere.

Μυξώδης, εος, ὁ, ἡ, mucosus. A μύξα.

Μύξων, ωνος, ὁ, idem quod μύξος.

Μυξωτῆρες, οἱ, nares. A μύξα. v. μυξητῆρες.

Μυογαλῆ, vel μυογαλέη, *contr.* μυογαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. E μῦς & γαλῆ.

Μυοδόχος & μυοδόκος, ου, ὁ, ἡ, mures recipiens. Ex eod. & δέχομαι.

Μυοθήρας, ου, ὁ, murium venator, qui mures capit, Gl. V. muscipulum. Ex eod. & θήρα.

Μυοθηρέω, ῶ, mures venor, apud Strabonem.

Μυοκόπρος, ου, ἡ, muscerda, muris stercus.

Μυοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, mures occidens, muricida. Epith. s. appellatio herbæ, aconithi ap. Plin. Ex eod. & κτείνω.

Μυομαχία, ἡ, prœlium murium. Ex eod. & μάχ. v. βατραχομυομαχία.

Μυόξος, ου, ὁ, glis, Gl. V. talpa. Gl. V. vid. μυωξός.

Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo, nauis piratica.

Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cauernula, Aristot. E μ. & ὀπή.

Μυοσόβη, idem quod μυιοσόβη.

Μυοσῶτις, ιος, ἡ, auricula muris, alsine, herba. E μ. & οὖς, ὠτός.

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Μυοσωτον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Μυότρωτος, ου, ὁ, ἡ, saucios musculos habens.

Μυουρία, ας, ἡ, vitium claudicationis in versu myuro. Scribitur & μειουρία.

Μυουρίζειν, in acutum desinere, minoribus terminis finiri, decurtari, caudæ muriæ modo in acutum desinere. A seq. v. μειουρ.

Μύουρος, ου, ὁ, ἡ, velut cauda muris in acutum desinens, compressus, arctus. μύουρος στίχος, mutilus versus seu curtus, postremo pede claudicans, imperfectus, E μ. & οὐρά.

Μυοφόνος, ου, ὁ, ἡ, mures occidens. Epith. vel nomen herbæ, apud. Theophr.

Μυόχοδον, ου, τὸ, muscerda, stercus muris. A μῦς & χέχοδα perf. a χέζω.

Μυοχόδος, ου, ὁ, ἡ, vilis, contemtus, nullius pretii, velut muscerda, Hes. Ex iisd.

Μύραινα, ης, ἡ, muræna, piscis. 2) de libidinosa & in Venerem prona, Suid. A μύρος, *idem*.

Μύραινος, ου, ὁ, muræna, myrus, *piscis*. Hesych. Ab eod.

Μυράκοπα, vnguenta mista ad odoris suauitatem, lassitudines lenientia. E μύρον & κόπος.

Μυραλοιφέω, f. ήσω, vnguentis illino. E μύρον & ἀλείφω, *vngo*.

Μυραλοιφία

Μυραλοιφία, ας, ἡ, vnguentorum illitus. A præc.
Μυρεψία, ας, ἡ, vnguentorum coctio f. confectio. A μυρεψός.
Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, ad vnguentarios pertinens. Hinc μυρεψική, ῆς, fc. τέχνη, ars conficiendi vnguenta. Ab eod.
Μυρεψὸς, ȣ̃, ὁ, vnguentorum coctor, vnguentarius. Ex μύρον & ἕψω, coquo.
Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, vnguentarius. A μύρον.
Μυριαγωγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, vt μυριαγωγὸς ναῦς, nauis, quæ decem millia hominum, vel potius pondo, vehere poteſt, prægrandis. E μύριοι & ἄγω.
Μυριάκις, Adu. decies millies, ſæpiſſime. A μύριοι.
Μυριάμφορος, ȣ, ὁ, ἡ, decies mille amphorarum capax. 2) decies mille amphoris dignus. Ariſtoph. eſt ῥῆμα μυριάμφορον. Ex eod. & ἀμφορεύς.
Μυρίανδρος, ȣ, ὁ, ἡ, vt μυρίανδρος πόλις, vrbs decem virorum millia capiens. Ex eod. & ἀνήρ.
Μυριάρχης, ȣ, ὁ, decem millium præfectus. Ex eod. & ἀρχή.
Μυρίαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.
Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.
Μυριαχȣ̃, Adu. infinitis locis, ſexcenties. A μυρία.
Μυρίδιον, ȣ, τὸ, Dim. a μύρον.
Μυριέλικτος, ȣ, ὁ, ἡ, plurimis voluminibus tortus & ſinuatus.
Μυριετὴς, ές, valde annoſus. E μύριοι & ἔτος.
Μυρίζω, f. ίσω, vnguentis imbuo. A μύρον.
Μυρίκη, ης, ἡ, myrica, geniſta.
Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. A pr.
Μυρικώδης, εος, ὁ, ἡ, myricæ ſimilis. Ab eod.
Μυρίνη, ης, myrtus. Al. μυρσίνη & μυῤῥίνη.
Μυρίνης, ȣ, ὁ, vt μυρίνης οἶνος, vinum vnguento miſtum, vinum conditum, Pollux. A μύρον.
Μύρινος, ȣ, ὁ, myrinus, piſcis. A μύρος.
Μυριόβοιος, ȣ, ὁ, ἡ, diues bubus, abundans bubus. E μ. & βȣ̃ς.
Μυριόγραφος, ȣ, ὁ, ἡ, ſæpiſſime, plurimis modis ſcriptus. E μ. & γράφω.
Μυριόδȣς, οντος, ὁ, ἡ, ingentem dentem habens. Epigr. μυριόδȣς ἐλέφας.
Μυριοκαρπος, ον, valde fertilis.
Μυριόκρανος, ȣ, ὁ, ἡ, permulta capita habens. E μ. & κρανον.
Μυριόλεκτος, ȣ, ὁ, ἡ, ſæpiſſime & ab innumeris dictus.
Μυριόμματος, ȣ, ὁ, ἡ, innumeros ſeu permultos habens oculos. E pr. & ὄμμα.
Μυριόμορφος, ȣ, ὁ, ἡ, innumeras habens formas. E μ. & μορφή.
Μυριόμοχθος, ȣ, ὁ, ἡ, infinitos labores ſuſtinens, vel perpeſſus.
Μυριόναυς, αος, ὁ, ἡ, innumeris, permultis nauibus inſtructus.
Μυριόνεκροι μάχαι, pugnæ, vbi decies mille. f. permulti cadunt.
Μυριοντάρχης, ȣ, ὁ, vide μυριάρχης.
Μυριόνταρχος, ὁ, idem.
Μυριοπαλαι, Adu. iamdudum, ante longiſſimum tempus.
Μυριοπλάσιος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. decumilliplex, infinite multiplicatus. Plur. μυριοπλάσιοι, infinitis partibus plures.
Μυριοπλασίως, Adu. decies mille modis, infinitis modis. A pr.
Μυριοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, infinitus numero. 2) varius, multiplex. E μ. & πλῆθος.
Μυριόπȣς, οδος, ὁ, ἡ, innumeros pedes habens.
Μυρίος, ία, ίον, infinitus, innumerus. 2) ſummus, extremus, maximus. μυρίοι, ίαι, ία, infiniti, innumeri, vt Lat. ſexcenti, ſexcenta, at μύριοι, ιαι, ια, decies mille, vel decem millia. Vnde & compoſita cum μυρίος vel μύριοι reddenda ſunt vel per infinitus, ſiue innumerus, vel per decies mille, prout quis illa vel ex hoc, vel ex iſto compoſita exiſtimat, nihilque prohibet, quo minus ſynecdochice etiam τὸ μύριοι, per multus vel plurimus vertatur.

Μυριοσημόριον, ȣ, τὸ, decies millena pars. E ſeq. & μόριον.
Μυριοστὸς, ἡ, ὸν, decies milleſimus. Hinc ἡ μυριοστή, ῆς, q. d. decies milleſima, pro numerus decem millium. A μύριοι.
Μυριοστὺς, ύος, ἡ, decies millena pars. A pr.
Μυριοτευχοι, ων, οἱ, innumeri armati. E μ. & τεύχη, arma.
Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A μυρίος.
Μυριοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, innumeros alens, Suic. E μ. & τρέφω.
Μυριόφιλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui innumeros habet amicos.
Μυριόφθαλμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui innumeros habet oculos.
Μυριοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, infinitos ſeu innumeros ferens, de naui grandi. E μ. & φέρω.
Μυριοφορτος, ȣ, ὁ, ἡ, grande onus vehens, de naui grandi.
Μυριόφυλλον, ȣ, τὸ, herba, quae millefolium, Plinio. Dicitur & ſupercilium Veneris.
Μυριόφυλλος, ȣ, ὁ, ἡ, innumera habens folia. E μ. & φύλλον.
Μυριόφυλος, ȣ, ὁ, ἡ, innumera genera habens. E μ. & φυλή.
Μυριόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, infinitas voces edens, infinitis linguis loquens. E μ. & φωνή.
Μυρίπνοος, contr. μυρίπνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, vnguentum ſpirans. E μύρον & πνέω.
Μυρὶς, ίδος, ἡ, vas vnguentarium, ampulla vnguentaria. A μύρον.
Μύρισμα, ατος, τὸ, vnctio. A μυρίζω.
Μυρισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Μυριστικὸς, ἡ, ὸν, liquidus, & odorus, vt oleum balſami. 2) aptus ad vnguentum. Ab eod.

Μυρσίνυμος

Μυριώνυμος, ε, ὁ, ἡ, infinita nomina habens. E μυρίος & ὄνομα.
Μυριωπὸς, ε, ὁ, ἡ, oculos innumeros habens. Argi Epith. E μυρίος & ὤψ, *oculus*.
Μύρμαξ, Dor. pro μύρμηξ.
ΜΥΡΜΑΙ, pisces, qui vocantur μορμύροι, etiam vocari μύρμας, scribit Athenæus.
Μυρμηδὼν, ῶνος, ὁ, formicarum turba, locus vbi ea est. A μύρμος.
Μυρμήκειον, ε, ὁ, phalangis genus, apud Nicand. A μύρμηξ.
Μυρμήκια, & μυρμηκίαι, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod erasæ sensum formicarum mordentium relinquunt, clavi in planta pedis. Ab eod.
Μυρμηκιὰ, ᾶς, ἡ, domicilium formicarum. 2) verruca, Philox. 3) cætus, (Gl. Vet.) magnus & densus, etiam discentium in schola. Hesych.
Μυρμηκίας, ε, ὁ, verrucosus, Philox. 2) formicinus. Ab eod.
Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. Vet. dolor e verrucis, quæ μυρμήκια. Ab eod.
Μυρμηκιασμὸς, ε, ὁ, idem. A seq.
Μυρμηκιάω, ῶ, f. άσω, infestor verrucis formicariis, clavis in planta pedis. A μυρμηκίαι.
Μυρμηκίζω, f. ίσω, ita adficior, vt formicas reptantes sentire videar. Ab eod.
Μυρμήκιον, ε, τὸ, idem quod μυρμήκειον.
Μυρμηκίτης, ε, ὁ, vt μυρμηκίτης λίθος, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens, Plin. A μύρμηξ.
Μυρμηκόβιος, ὁ, ἡ, formicæ vitam agens, h. e. parcam, laboriosam.
Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infestum.
Μυρμηκώδης, εος, ὁ, ἡ, formicis refertus. 2) formicis proprius. A seq.
Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica. 2) cestus pugilum, Hes. Gl. Vet. A seq.
ΜΥΡΜΟΣ, ε, ὁ, formica. Hesych. μῦρμοι, sunt μύρμηκες.
Μυροβάλανος, ε, ἡ, glans vnguentaria.
Μυροβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, vnguento delibutus. E μ. & βάπτω.
Μυροβόστρυχος, ε, ὁ, ἡ, cirros vnguento delibutos habens.
Μυροβρεχὴς, έος, ὁ, ἡ, vnguento madens. E μ. & βρέχω.
Μυροθήκη, ης, ἡ, vnguentorum repositorium, vas vnguentarium.
Μυροθήκιον, ε, τὸ, idem & ex iisd.
Μυροκομίτρια, ας, ἡ, femina vnguenta portans.
Μύρομαι, v. μύρω.
Μύρον, ε, τὸ, vnguentum, oleum odoratum.
Μυροπισσόκηρος, ε, ὁ, compositi medicamenti genus, quod constituit πίσσα, pix, κηρὸς, cera, & μύρον quoddam, Galen.
Μυρόπνοος, contr. μυρόπνες, ε, ὁ, ἡ, vnguenta spirans. E μ. & πνέω.
Μυροποιὸς, ε, ὁ, ἡ, qui vnguenta conficit.
Μυροπόλος, ε, ὁ, ἡ, vnguentarius. E μ. & πολέω.
Μυροπωλεῖον, siue μυροπώλιον, ε, τὸ, officina vnguentaria, locus, vbi vnguenta venduntur. Gl. V. μυροπώλιον, seplasiarium. A μυροπώλης.

Μυροπολέω, ῶ, f. ήσω, vnguenta vendo.
Μυροπώλης, ε, ὁ, vnguentorum venditor, vnguentarius. Gl. Vet. seplasiarius. Philox. vnguentarius, pigmentarius.
Μυρόπωλις, ιδος, ἡ, vnguentorum venditrix, vnguentaria. A præc.
ΜΥΡΟΣ, ε, ὁ, myrus, *piscis*, similis murænæ, sed robustior & dentatus, cum muræna mollior sit & edentula, vt Tertullianus vocat. Interdum tamen & μύραινα vocatur: latini & murænam.
Μυροφόρος, ε, ὁ, ἡ, vnguentum portans, vel tenens. E μ. & φέρω. v. μυροκομίτρια.
Μυρόχριστος, ε, ὁ, ἡ, vnguentis perunctus seu imbutus.
Μυρόω, ῶ, f. ώσω, vngo. A μύρον.
Μύῤῥα, ας, ἡ, myrrha, lacrima arboris. Aeol. σμύρνα.
Μυῤῥινάκανθος, ruscus, Gl. Vet. E seq. & ἄκανθα.
Μυῤῥίνη, ης, ἡ, myrtus. μυῤῥίνης μέχρι, vsque ad caput. A μύρτος.
Μυῤῥίνης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites. A præc.
Μύῤῥινος, ίνη, ινον, myrtus. 2) *Subst.* myrtus. A μύρτος.
Μυῤῥινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum. Ab eod.
Μυῤῥὶς, ίδος, ἡ, herba vnguenti odorem spirans. A μύρον.
Μυῤῥίτης, ε, ὁ, vt μυῤῥίτης λίθος, lapis myrrhæ colorem habens. A μύῤῥα.
Μυρσινέλαιον, ε, oleum myrteum. E seq. & ἔλ.
Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A μύρτος.
Μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. A præc.
Μυρσινίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, myrtites, siue vinum myrto conditum. Ab eod.
Μυρσινοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, myrti formam habens, myrto similis. Ex eod. & εἶδος.
Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A μύρτος.
Μύρσος, ε, ὁ, vas corbis e vimine &c.
Μυρτὰς, άδος, ἡ, tuberculum in myrto. A μύρτον.
Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. Ab eod.
Μυρτία, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.
Μυρτίδανον, ε, τὸ, idem quod μυρτάς.
Μυρτίνη, ης, ἡ, piri & oleæ arboris genus. Schol. Nicand. At Gl. Vet. μυρτίνη, murtus, i. e. *myrtus*. Ab eod.
Μύρτινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.
Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.
Μυρτίτης, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum myrtites, id est, myrti baccis nigris contusis conditum.
Μύρτον, ε, τὸ, bacca, seu fructus myrti. 2) caruncula in medio pudendi muliebris, Pollux. Ab eod.
Μυρτοπέταλον, ε, τὸ, quibusdam dicitur τὸ πολυγόνατον, herba.
Μύρτος, ε, ὁ, myrtus, arbor.
Μυρτόχειλα, ων, τὰ, pudendi muliebris extremitates. E μύρτον & χεῖλος.
Μυρτοχειλίδες, ων, αἱ, idem & ex iisd.
Μύρτων, ωνος, ὁ, mulierosus. A μύρτον.
Μύρω, fluo, stillo. *med.* μύρομαι, idem. 2) fleo, ploro.
Μύρωμα, ατος, τὸ, vnguentum A μυρόω.
Μύρωσις, εως, ἡ, vnctio. Ab eod.
Μῦς, μυὸς, ὁ, mus, sorex. 2) musculus, pars carnis, torus, Gl. Vet.

Μύσαγμα, τὸ, idem quod μῦσος. A μυσάττομαι.
Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A seq.
Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, deteſtandus, abominandus, Philox. ſceleſtus, ſceleratus. A μῦσος.
Μυσάρχης, ȣ, ὁ, deteſtabilium conſiliorum auctor. Ex eod. & ἀρχή.
Μυσάττομαι, f. άξομαι, faſtidio, auerſor, odi, abhorreo, Gl. Vet. A μῦσος.
Μυσαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, abominandus, ſceleratus, impurus. Ab eod. & ἄχθος. (niſi αχθὴς eſt mera terminatio.)
Μυσαχνὸς, ἡ, ὸν, idem μυσαχνὴ, ſcomma in meretricem. A μυσάττεσθαι.
Μυσητὸν, deteſtabile, Gl. Vet. quaſi a μησάω, vel μυσέω, quod eſſet, deteſtor.
Μυσιάω, faſtidio, nauſeo. A μῦσος.
Μυσίδδω, *Dor.* pro μυθίζω. Ariſtoph.
Μύσις εως, ἡ, compreſſio, obſtructio. A μύω.
Μῦσος, εος, τὸ, ſcelus, piaculum, facinus deteſtandum.
Μυσὸς, ȣ̃, ὁ, abominandus, deteſtandus, Heſych. μυσὰ, μυσαρὰ, μιαρὰ, μεμιασμένα. A pr.
Μυσπολέω, ῶ, velut mus oberro. Ariſtoph.
Μύσσω, f. ξω, emungo nares; quod fit excuſſo fortius per nares compreſſas ſpiritu. *ducitur a μύω, vbi v.*
Μυσταγωγέω, ῶ, fut. ήσω, initio ſacris, myſteria, ſacra edoceo. A μυσταγωγός.
Μυσταγωγυτὸς, ἡ, ὸν, ſacris initiatus. A præc.
Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio. 2) Cœna Domini. A ſeq.
Μυσταγωγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, initiator, myſteriorum magiſter ſeu doctor. 2) qui hoſpites ad ſacra viſenda ducit, ſacras res demonſtrat, interpretatur. E μύστης & ἀγωγός.
Μύσαξ, ακος, ὁ, labrum ſuperius & in eo nati pili, barba. A μύω.
Μυστηριάζω, initio, Gl. Vet. A μυστήριον.
Μυστηριασμὸς, ȣ̃, ὁ, initiatio, Gl. Vet. A præc.
Μυστηριακὸς, ȣ̃, ὁ, arcanus, ſecretus. A μυστήριος.
Μυστηρικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.
Μυσθήριον, ȣ, τὸ, murium latibulum, apud Athenæum. E μῦς & τηρέω, *obſeruo, cuſtodio*; (niſi potius eſt μυσθήριον a θηράω, inſtrumentum mures venandi.)
Μυστήριον, ȣ, τὸ, arcanum, initiatio ſecreta. *Plur.* ſacra arcana, orgia. 2) in literis ſacris. res arcana, doctrina Euangelii. A μυστὴρ, & hoc a μύω.
Μυστηρὶς, ίδος, ἡ, vt μυστηρίδες τελεταὶ, in Epigr. initiationes. A præc.
Μυστηριώδης, εος, ὁ, ἡ, cui ſubeſt myſterium, myſticus. Philox. μυστηριῶδες, arcanum. Ab eod.
Μυστηριῶτις, ιδος, ἡ, int. σπονδὴ, ſacra vel arcana libatio. Ab eod.
Μύστης, ȣ, ὁ, myſta, qui ſacris initiatur, ſ. initiatus eſt, qui ad ſacrorum arcana admittitur. 2) ſacra diſcens. 3) ſacrorum ſiue myſteriorum peritus. 4) ſacrorum doctor. Philox. μύστης ὄρνεον, parra, *auis*. A μύω.
ΜΥΣΤΙΚΗΤΟΣ, ȣ, ὁ, piſcis quidam, *muſculus* dictus quibusdam.
Μυστικὸς, ἡ, ὸν, myſticus, cui ſubeſt myſterium, arcanus. A μύστης.
Μυστικῶς, *Adu.* myſtice, arcane. A præc.
Μυστιλάγυνος, ὁ, ἡ, Epith. lagenæ in Anthol.
Μυστιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excauato. A ſeq.
Μυστίλη, ης, ἡ, panis cochlearis modo excauatus. v. μις.
ΜΥΣΤΙΛΛΟΝ, τὸ, Atticos vocaſſe bucceas panis, quæ canibus obiicerentur, tradit Schol. Ariſtoph.
Μυστίλλω, in minutas partes ſeco. ſupra μιστύλλω.
Μυστιπολεύω, curo ſacra, operor ſacris. A μυστιπόλος.
Μυστιπόλευσος, ον, arcanus. A præc.
Μυστιπόλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſacra myſtica tractat, ſacerdos, myſta. E μύστης & πολέω.
Μύστις, ιδος, ἡ, quæ initiatur ſeu initiata eſt ſacris, 2) quæ ſacra docet. A μύστης.
Μυστοδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, ſacra arcana continens. Epith. templi, apud Ariſtoph. Ex eod. & δέχομαι.
Μυστοπολεύω, idem quod μυστιπολεύω.
Μυστοπόλος, idem quod μυστιπόλος.
Μυστρίον, ȣ, τὸ, cochlear paruum. Gl. Vet. ligula. Dim. a μύστρον.
Μυστροπώλης, ȣ, ὁ, venditor cochlearium.
Μύστρον, ȣ, τὸ, panis excauatus ad hauriendum ius vel pulmentum. 2) menſura duorum cochlearium. A μύζω.
Μύστρος, ȣ, ὁ, ligula. Gl. Vet. cochlear. Ab eod.
Μυσφόνον, ȣ, τὸ, muſcipula, Heſych. A μῦς & φόνος.
Μυτακίζω, litteram μῦ ſæpius repeto.
Μυτακισμὸς, ȣ̃, ὁ, frequentario litteræ μῦ. A pr.
ΜΥΤΙΛΟΣ, ȣ, ὁ, genus conchæ, cuius exuſtæ cinis vim cauſticam habet.
ΜΥΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, naſus, peculiariter piſcium, atramentum ſepiæ.
Μυττωτεύω f. εύσω, contero, vel acribus condimentis condio, A ſeq.
Μυττωτὸν, ȣ̃, τὸ, intritum ex aliis, caſeo & ouo, alliatum, moretum. A μυτ]όω, inuſ. (v. καταμυτ]όω) quod eſt a μύσσω, μύττω, vbi v.
Μυττωτὸς, ȣ̃, ὁ, intritum, Gl. Vet.
Μυχαίτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitiſſimus, intimus. A. μυχός.
Μύχατος, η, ον, intimus, abſtruſus, apud poëtas. Ab eod.
Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus. Suid. vbi μυχαί. Ab eod.
Μυχηβόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in cauernis ſeu latibulis comedit. E pr. & βορά.
Μυχθίζω, fut. ίσω, gemo, ſuſpiro. 2) irrideo, ſuſpenſo naſo derideo. Heſ. Suid. A μύσσω.
Μυχθισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſuſpirium, gemitus, idem, quod μυχμός. A præc.
Μυχθώδης, εος, ὁ, ἡ, ſuſpirioſus. A μύσσω.
Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abſtruſus. A μυχός.
Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.
Μυχμὸς, ȣ̃, ὁ, ſonus, qui per nares redditur, vel deteſtandi cauſſa, cum odore offendimur, aut irati ſumus, vel irridendi cauſſa. A μύσσω.
Μυχοπόντιον, ȣ, τὸ, ſpecus, vbi cauus receſſus & vorago ponti eſt, E ſeq. & πόντος.
Μυχὸς, ȣ̃, ὁ, penetrale, intimus locus, receſſus, verbo, intima cuiusque rei. Vnde 2) ſinus

2) ſinus maris. 3) penetrale domus. 4) adytum. μυχόθεν, e profundo, intimo. μυχόνδε, ad intimam partem.

Μυχώδης, εος, ὁ, ἡ, latebroſus. Gl. Vet. A præc.

Μυχουρὸς, ὁ, cuſtos μυχȣ̃. A pr. & ȣ̃ρος.

Μύω, f. ύσω, proprie premo, comprimo, comprimendo claudo, occulto, teneo &c. Hinc conniueo, nicto, oculos claudo, labia comprimo.

Μυώδης, εος, ὁ, ἡ, ad mures pertinens. 2) muſculoſus, lacertoſus, toroſus. A μῦς.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, locus toroſus, muſculoſus, pulpa brachiorum & coxarum; item ſura. Philox. muſculus. Ab eod.

Μυωξὸς, ȣ̃, ὁ, mus alpinus, animal medium inter murem agreſtem & paluſtrem, glis, gliris, Gl. Vet. μυωξοὶ, glires, Gl. Vet. Ab eod.

Μυωπάζω, f. άσω, ſum luſcioſus, cœcutio. *trop.* parum video. A μύωψ.

Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit. 2) cauernula murium. A μυωπὸς, vel e μῦς & ὀπὴ, *cauerna.*

Μυωπιάζω, άσω, luſcioſus ſum. A præc.

Μυωπίας, ȣ, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.

Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non niſi proxima videre poſſunt. A μυωπιάζω.

Μυωπίζω, f. ίσω, calcar ſubdo. μυωπίζεσθαι, œſtro agitari. 2) irritari, incitari. A μύωψ.

Μυωπὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, claudens oculos, conniuens. Ab eod.

Μυωτὸν, ȣ, τὸ, auricula muris, *herba.* E μῦς & ȣ̃ς.

Μυωτὸς, ἡ, ὸν, murinus, muſculoſus, quaſi a μυόω.

Μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, claudens oculos, conniuens. Philox. pætus. 2) tabanus, aſilus, veſpa, Philox. 3) calcar, ſtimulus, metaph. & proprie. E μύω & ὤψ.

Μῶα, ἡ, Muſa, Lacon. apud Ariſtoph. carmen.

Μῶδιξ, pro σμῶδιξ.

Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis diſtorto, ſubſanno. A μῶκος.

Μώκημα, ατος, τὸ, irriſio, illuſio. A præc.

Μωκίζω, fut. ίσω, illudo, derideo, Suid. A ſeq.

Μῶκος, ȣ, ὁ, irriſor, deriſor, cauillator, ſtultus, amens, Suid. Heſ. At Philox. μῶκος, hæc ſanna, ſubſannator.

Μωλέω, ῶ, pugno. Heſ. A ſeq.

Μῶλος, ȣ, ὁ, bellum, pugna, tumultus. 2) ædificium in fluctibus exſtructum, portus manu factus. Vocab. latinum *moles,* & latino-barbarum *molo.* 3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus coniungendis, Gl. Vet. μῶλος, moles.

ΜΩ´ΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulboſa, & rutæ ſilueſtris radix.

ΜΩ´ΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur. 2) caput allii.

Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus. 2) tardus, ſegnis, ignauus. 3) hebes, languidus. A ſeq.

ΜΩ´ΛΥΣ, υος, ὁ, idem.

Μωλύτερον, obtuſius, infirmius, Etym. A pr.

Μωλύτης, ȣ, ὁ, hebes, tardo ingenio. Ab eod.

Μωλυτικὸς, ἡ, ὸν, debilitans, hebetans. 2) periculoſus, timendus. A ſeq.

Μωλύω, ſiue μωλύνω. μωλυόμενα, apud Hippocr. paulatim emarceſcentia. A μῶλυς.

Μωλωπίζω, vulnero. μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus. A μώλωψ.

Μωλωπικὸς, ἡ, ὸν, vibicioſus. A ſeq.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute veſtigium, vibex plagæ. μώλωπες, vibices.

Μῶμαι, vid. μώομαι, & μάομαι.

Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. A μῶμος.

Μῶμαρ, idem quod μῦμαρ, quod vide.

Μωμεύω, f. εύσω, vitupero, carpo. A μῶμος.

Μώμημα, ατος, τὸ, reprehenſio, irriſio. 2) dictum ipſum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.

Μωμητὴς, ȣ, ὁ, reprehenſor, vituperator. Ab eod.

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, reprehenſibilis, vituperatione dignus. Ab eod.

Μῶμος, ȣ, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia. 2) vituperatio. 3) Momus, Deus, reliquorum omnium irriſor. 3) qui omnia reprehendit & irridet, irriſor, vituperator.

Μωμοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, reprehendendi animo conſidero. 2) victimas inſpicio, ſitne aliquid in iis vitii.

Μωμοσκόπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui reprehendendi animo obſeruat, qui reprehendenda obſeruat. 2) qui victimas inſpicit, probandi cauſa.

Μῶν, *Adu.* num, numquid, an, vtrum, pro μὴ ȣ̃ν.

Μώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, ſolidas vngulas habens. E μόνος & ὄνυξ, vel ὁμȣ̃ & ὄνυξ.

Μώνυχος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Μώομαι, μῶμαι, f. μώσομαι, quæro. aor. 1. ἐμώσατο.

Μωραίνω, f. ανῶ, ſtulte ago, ſtultus ſum. μωραίνομαι, ſtultus ſio, infatuor. ἐμώρανεν, 3. ſ. aor. 1. act. ἐμωράνθησεν, 3. pl. aor. 1. paſſ. A μωρός.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia, fatuitas, vecordia, ſocordia, Philox. 2) de coitu dixit Eurip. Ab eod.

Μώριον, ȣ, τὸ, mas mandragoræ quibusdam, teſte Dioſc. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρὸς reddat.

Μωροκακοήθης, εος, ὁ, ἡ, ſtulte malitioſus.

Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, ſtulta ſeu inepta loquor, inſulſe blatero, ſcurror, Gl. Vet. A μωρολόγος.

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium, ineptiæ, ſtultus ſermo. Ab eod.

Μωρολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, inepta & ſtulta loquens, inſulſe blaterans.

Μῶρον, ȣ, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μόρον.

Μωρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtultus, fatuus, ineptus.

Μωροσοφέω, ῶ, fut. ήσω, ſtulte ſapio. A μωρόσοφος.

Μωροσοφία, ας, ἡ, ſapientia ſtulta. Ab eod.

Μωρόσοφος, ȣ, ὁ, ἡ, ſtulte ſapiens.

Μωρόσυκον, ȣ, τὸ, morum ſycaminum. E μῶρον & σῦκον, *ficus.*

Μωρότης, ητος, ἡ, ſtultitia, fatuitas. A μωρός.

Μωρόω, ῶ, f. ώσω, fatuum reddo. Ab eod.

Μωρῶς, *Adu.* ſtulte, fatue, inepte, abſurde, Philox. Ab eod.

Μώρωσις, εως, ἡ, ſtultitia, fatuitas, ſtoliditas. A μωρόω.

Μωσῆς, ῦ, vel Μωσεὺς, έως, Μωϋσῆς, ῦ, Μωϋσεύς, έως, ὁ, Moſes. Nomen viri Ebr.

Μῶσθαι, quærere. Lacon. v. μάομαι.

N.

N Littera decima tertia, νῦ, ab Ebr. *Nun*, 2) nota numeralis, *quinquaginta*, & lineola ſubiecta, ,ν *quinquaginta millia*.

Νααςσὼν, ὁ, Naaſſon. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *illuſtrans*.

ΝΑ'ΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, inſtrumentum muſicum, citharæ fere ſimile.

Νάβλος, ȣ, ὁ, idem.

Ναβλιςὴς, ῦ, ὁ, nablam pulſans. A præc.

Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ. Nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *illuſtrans*.

Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola, in Epigr. A ναίω.

Ναέτης, ȣ, ὁ, idem. Ab eod.

Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνὸς, ȣ, ὁ, Nazarenus.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, Nazareth. Nomen vrbis Ebr. ἄκλιτον, *ſurculus*.

Ναθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod νασμός.

Ναὶ, *Adu.* næ, ſane, vtique.

Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, Nymphæ fluuiales & fontanæ. A νάω, *fluo*.

Ναΐδιον, ȣ, τὸ, facellum, ædicula. Dim. a ναός.

Ναιετάω, ῶ, habito. 2) incolo. ναιετάȣσι, habitantur. ναιετάασκε, habitabat, impf. *Ion.* pro ἐναιέται. ναιετάοντα, acc. ſing. part. habitatum. ναιεταώσας, accuſ. plur. fem. pro ναιετώσας, ναιεταὀσας. A ſeq.

Ναιέτης, ȣ, ὁ, habitator, incola, vſitatius ναέτης. A ναίω.

Ναῒν, ἡ, Nain. Nomen vrbis Ebr. ἄκλιτον, *amœnitas*.

Νάιος, ία, ιον, nauticus, *Dor.* pro *Ion.* νήϊος.

ΝΑΙ'ΡΟΝ, ȣ, τὸ, odoramentum quoddam, Theophraſt.

Ναϊσκάριον, ȣ, τὸ, ædicula, facellum, Gl. Vet. ſacrarium, Philox. A ſeq.

Ναΐσκος, ȣ, ὁ, facellum. Dim. a ναός.

Ναίτειρα, ἡ, habitatrix, domina. A ναίω.

Ναιχὶ, *Adu.* ſane, ita. *Att.* pro ναὶ, Heſ. Suid. Callim. Epigr.

Ναίω, habito, incolo. ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε, imperf. habitabat, ab hoc aliud imperf. *Ion.* ναίεσκον, paſſ. ναίομαι, habitor. 2) fluo. A ναίω, idem.

Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. Vet.

Νακοδέψις, ȣ, ὁ, coriarius, ſ. fullo. E ſeq. & δέψω.

Νάκος, εος, τὸ, vellus, pellis cum ſuo villo.

Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello ſeu tondeo. Pollux. vbi νακοτιλτȣ̃ντες, part. A ſeq.

Νακοτίλτης, ȣ, ὁ, qui villoſas pelles vellit, tondet. E νάκος & τίλλω, *vello*.

Νακότιλτος, ȣ, ὁ, ἡ, velleris in modum vulſus, Pollux. Ex iiſd.

Νάκτης, ȣ, ὁ, fullo. A νάσσω.

Νακτὸς, ἡ, ὸν, farciendo & conſtipando completus. νακτὴ, farſa, i. e. *farta*, Gl. Vet. νακτὸν, denſum, preſſum, Gl. Vet. Ab eod.

Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, ſcaturigo, lympha, Gl. Vet. latex, vnde, Philox. A νάω.

Ναματιαῖος, αία, αῖον, ſcaturiens, manans. A præc.

Ναμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris. Dim. Ab eod.

Ναματώδης, εος, ὁ, ἡ, ſcaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.

Ναμέρτεια, ἡ, pro νημέρτεια. Sophocl.

Νανίον, ȣ, τὸ, pupus, Philox. A νανός.

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, matris ſoror, Heſych.

ΝΑ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, nanus, pumilio.

Νανοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, qui natura pumilio eſt, pumilionis ſtaturam habens. A pr. & φύω.

Νανώδης, εος, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.

Ναξιεργὴς, έος, ὁ, ἡ, Naxio opere, ſ. in inſula Naxo factus. E Νάξιος & ἔργον.

Ναοποιέω, ῶ, templum ædifico.

Ναοποιὸς, ȣ̃, ὁ, cui templum ædificandi cura eſt commiſſa. 2) ædium ſacrarum procurator. E ναὸς & ποιέω.

Ναοπόλος, ȣ, ὁ, ædituus, item ſacerdos. E ſq. & πολέω, *verſor*.

Ναὸς, ȣ̃, ὁ, proprie, domicilium; dein ædes, puluinar, fanum h. e. ea pars ἱερȣ̃, templi in qua ſimulacrum dei dedicatum eſt; in ſacris literis pars templi hieroſol. quam ingredi licebat ſolis ſacerdotibus. Gl. Vet. A νάω, *habito*.

Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi cuſtos, ædituus.

Νάπεια, ας, ἡ, ſinapi, Nicand. A νάπυ.

Νάπη, ης, ἡ, idem quod ſequens.

Νάπος, εος, τὸ, locus montanus & ſiluoſus, ſaltus, vallis nemoroſa. A νάω, *fluo*, a frequentia fontium & riuorum.

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, ſinapi.

Ναρδίζω, nardo ſimilis ſum. A νάρδος.

Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus. Ab eod.

Ναρδίτης, ȣ, ὁ, vt ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum. Ab eod.

Ναρδῖτις, ἡ, nardus montana. A præc.

Ναρδολιπὴς, έος, ὁ, ἡ, a nardo pinguis. E ſeq. & λίπος.

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ȣ, ὁ, nardus, frutex. 2) oleum nardinum, Gl. Vet. νάρδος, hoc ſiler.

Ναρδόςαχυς, υος, ἡ, ſpica nardi, Galen.

Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.

Ναρθηκίζω, a νάρθηξ, n. 2. alligo os fractum & ferulis firmo, apud Schol. Ariſtoph.

Ναρθήκιον, ȣ, τὸ, narthecium, theca medicamentaria, & vnguentaria, liber medicamentarius. Ab eod.

Ναρθηκοπλήρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, ferulis repletus. Aeſchyl. Prom. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtiuum.

Ναρθηκοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, ferulam ferens. E v. & φέρω.

Ναρθηκώδης, εος, ὁ, ἡ, ferulaceus, ferulæ ſimilis. A ſeq.

Νάρθηξ, ηκος, ὁ, ferula. 2) inſtrumentum medicum, quo vtuntur in fracturis (ferula lat.) ad

ad deligandum firmiter. 3) arbor quædam. 4) locus, vbi ftabant Catechumeni.

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, narcaphthon, odoramenti genus, fuffitibus admifceri folitum.

Ναρκάω, ῶ, f. ήσω, torpedine adficior, feu adfectus fum, obtorpefco, torpeo, torpefco. A feq.

Νάρκη, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, pifcis quidam tangentes fe torpefcere faciens. 2) torpor, veternus, ftupor. 3) ita quoque centaurium magnum a quibusdam dictum. Diofc.

Νάρκημα, ατος, τὸ, torpor, ftupor. A ναρκάω.

Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ναρκίσσινος, ίνη, ινον, narcifiinus, e narciffo factus, vt ναρκίσσινον ἔλαιον. A νάρκισσος.

Ναρκισσίτης, ȣ, ὁ, fc. λίθος, narciffites lapis. Ab eod.

Νάρκισσος, ȣ, ὁ, vel ἡ, narciffus, flos quidam. A νάρκη.

Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio. 2) fedo & tollo. Ab eod.

Ναρκώδης, εος, ὁ, ἡ, cui torpor feu ftupor ineft, torpidus, ftupidus. A νάρκη.

Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, ftupor, hebetatio. A ναρκόω.

Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, torpefaciendi vim habens, torporem inducens. Ab eod.

Ναρὸς, ἡ, ὸν, liquidus, fluidus, Soph. A νάω.

Νάρτη, ης, ἡ, narta inter ea, quæ odoramentis & vnguentis admifcentur. Theoph.

Νασμὸς, ȣ, ὁ, fluentum, latex. A νάω, *fluo.* 2) denfitas, plenitudo. A νάσσω.

Νασμώδης, εος, ὁ, ἡ, fcaturiginibus ac riuulis riguus. A νάω.

Νάσσω, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, Gl. V. perf. paff. part. νενασμένος, refertus, plenus.

Νατίσκος, ȣ, ὁ, a ναστὸς, placentula.

Ναστοκόπος, ȣ, ὁ, incifor, piftor τȣ̃ ναστȣ̃. A κόπτω.

Ναστὸς, ἡ, ὸν, concretus, fartus, denfe plenus, denfus, item folidus, firmus, vt turris &c. 2) *Subft.* placenta e melle, vuis paffis aliisque condimentis. A νάσσω..

Ναστοφαγέω, ῶ, f. ήσω, ναστὸν edo. A feq.

Ναστοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ναστὸν edit.

Νατὴρ, ῆρος, ὁ, pro ναετήρ.

Ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, nauem frango. 2) iacturam facio, naufragio aliisue modis amitto. A ναυαγός.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod.

Ναυάγιον, ȣ, τὸ, proprie & accurate loquenti bus eft fragmentum nauis, tabulæ aliaque e naufragio collecta. 2) dicitur tamen & pro naufragio. A fq.

Ναυαγὸς, ȣ̃, ὁ, naufragus. E ναῦς & ἄγνυμι.

Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, nauibus præfum, nauarchum ago. A ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura nauium feu claffis. Ab eod.

Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, nauis, qua vehitur nauarchus, nauis prætoria. Ab eod.

Ναύαρχος, ȣ, ὁ, nauarchus, nauium præfectus. præfectus claffis.

Ναυάτης, ȣ, ὁ, corrupte leg. pro feq.

Ναυβάτης, ȣ, ὁ, qui nauem confcendit, qui naui vehitur, epibata. 2) nauta, nauita. Ex eod. & βαίνω.

Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus fum, nauis fum dominus. 2) trop. curo, præfum, rego. A ναύκληρος.

Ναυκληρία, ας, ἡ, nauclericum vitæ genus. Ab eod.

Ναυκληρικὸς, ἡ, ὸν, ad nauicularium feu nauclerum pertinens. Ab eod.

Ναυκλήριον, ȣ, τὸ, nauigium, naucleriaca poffeffio. Ab eod.

Ναύκληρος, ȣ, ὁ, qui nauem poffidet, nauclerus, nauis dominus. Gl. V. nauicularius. *Adi.* nauticus; ναύκληρον πλάτην, nauticum remum, Hef. metaph. pater familias, Poll. item curator, gubernator. E ναῦς & κλῆρος.

Ναυκληρώσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui a nauclero elocatur. A pr.

Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur e ναυκράριαις exacta. A ναύκραροι.

Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus, apud Athenienfes. Ab eod.

Ναυκραρικὸς, ἡ, ὸν, ad ναυκράρȣς pertinens. Ab eod.

ΝΑΥ'ΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magiftratus quidam Athenienfis. Vid. Suid. & Pollucem. Male quidam ναύκληροι.

Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, nauibus fupero, nauali pugna vinco. A feq.

Ναυκράτης, εος, ὁ, ἡ, qui maris imperium obtinet. 2) qui claffis præfidio locum alicuem tenet vel occupat. E ναῦς & κρατέω, *obtineo, vinco.*

Ναυκρατία, ἡ, victoria naualis. 2) imperium maritimum. A pr.

Ναυκρατητικὸς, ἡ, ὸν, ad victoriam naualem pertinens. A ναυκρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui nauibus præeft, gubernator. E ν. & κρατέω.

Ναύλαξ, ȣ, ὁ, idem quod νάβλας.

Ναυλολογέω, f. ήσω, naulum exigo. A feq. & λέγω, *colligo.*

Ναῦλον, ȣ, τὸ, naulum, merces, quæ pro nauigatione foluitur. Philox. nauis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.

Ναῦλος, ȣ, ὁ, idem. 2) merces, quam perfoluimus ei, ad quem deuertimus. 3) inftrumentum quoddam muficum. Ab eodem.

Ναυλοχέω, ῶ, f. ήσω, in portu permaneo, ftationem habeo. 2) naui infidens locum aliquem vel aduerfarium obferuo, eique infidior. A ναύλοχος.

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta nauium ftatio. Ab eodem.

Ναύλοχον, ȣ, τὸ, ftatio nauium. A feq.

Ναύλοχος, ȣ, ὁ, ἡ, cui naues infidere poffunt, nauium ftationi commodus. *Subft.* locus tranquillus & ftationi nauium commodus, vbi naues velut requiefcunt: ftatio nauium, portus. E ναῦς & λόχος.

Ναυλόω, ῶ, f. ώσω, naulo conduco. A ναῦλον.

Ναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, prælio nauali confligo. 2) pugno. A ναυμάχος.

Ναυμάχης, ȣ, ὁ, nauali prælio decertans. E ναῦς & μάχομαι.

Ναυμαχησείω, nauale certamen committere cupio, ad nauale prælium me paro. A ναυμαχέω.

Ναυμαχία, ας, ἡ, nauale prælium, pugna naualis. A ναύμαχος.

Ναυμάχιον, ȣ, τὸ, multa ei impoſita, qui nauale prælium ſubterfugiſſet. Ab eod.

Ναυμάχος, ȣ, ὁ, ἡ, nauale prælium committens. E ναῦς & μάχομαι.

Ναύμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, quo dimicatur e nauibus, nauali prælio aptus. Ex iisd.

Ναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, naues fabricor. A ναυπηγός.

Ναυπηγησία, ας, ἡ, nauium fabricatio. Ab eodem.

Ναυπηγήσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, nauibus fabricandis aptus. A pr.

Ναυπηγία, ας, ἡ, nauium fabricatio. A ναυπηγός.

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, ad nauium fabros ſeu fabricationem pertinens. Ab eod.

Ναυπήγιον, ȣ, τὸ, locus, vbi naues compinguntur. A ſeq.

Ναυπηγὸς, ȣ, ὁ, nauium fabricator. Gl. Vet. faber naualis. E ναῦς & πήγνυμι.

Ναύπορος, ον, epith. litoris, portus, quo naues appelluntur. Ex eod. & πείρω.

Ναῦς, ἡ, nauis inprimis longa, h. e. qua vtebantur in præliis maritimis. In proſa τῆς ναὸς, τῇ νηὶ, τὴν ναῦν. αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, τῶν νηῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς ναῦς. Poët. ἡ νηῦς, τῆς νηὸς, ταῖς νηυσὶ. it. τῆς νεὼς, τὰς νέας.

Ναῦσθλον, ȣ, τὸ, naulum, Heſych. pro ναῦλον.

Ναυσθλόω, ῶ, fut. ώσω, naulo conduco. 2) naulo vehendum ſuſcipio, naui deduco. ναυσθλώσομαι, ap. Ariſtoph. nauem inſcendam. A pr. V. ναυστολέω.

Ναυσία, ας, ἡ, nauſea, proprie qua nauigantes in mari corripiuntur. A ναῦς. v. ναυτία.

Ναυσίασις, εως, ἡ, ipſa actio nauſeandi, nauſea. A ſeq.

Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauſeo. A ναυσία.

Ναυσίβιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in nauibus ſeu e nauibus viuit. E ναῦς & βίος.

Ναυσίδρομος, ον, Epith. venti, nauium curſum incitans. alias 2) veliuolus, nauigabilis. E ν. & τρέχω.

Ναυσίκλειτος, ȣ, ὁ, ἡ, vel ναυσικλειτὸς, είτη, ειτον, re nauali clarus.

Ναυσίκλυτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Ναυσιόεις, όεσσα, όεν, nauſeans. A ναυσία.

Ναυσιπέδη, ης, ἡ, q. d. nauium pedica, funis, quo nauis terræ alligatur, Luc. Lexiph.

Ναυσιπέρατος, ȣ, ὁ, ἡ, nauibus permeabilis, nauigabilis, vbi nauigatur. E ν. & περάω.

Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines inſulares; qui naui bus in mari pro pedibus vtuntur, Euſt.

Ναυσίπομπος, ȣ, ὁ, ἡ, naues vehens & promovens, vt ναυσίπομπος αὔρα, ap. Eurip. ventus ſecundus.

Ναυσίπορος, ȣ, ὁ, ἡ, nauigabilis. Epith. fluminis.

Ναυσιπόρος, ȣ, ὁ, ἡ, naui permeans.

Ναυσίστονος ὕβρις, ignominia a clade accepta, claſſis gemitum & luctum afferens.

Ναυσιφόρητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui naui fertur. E ν. & φορέω.

Ναυσίωσις, quaſi a ναυσιόω. vide ναυτίωσις.

Ναύσταθμον, ȣ, τὸ, nauium ſtatio.

Ναύσταθμος, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, naui veho, ſeu duco, naui deduco. 2) claſſe percurro, naui permeo, nauigo, proficiſcor. 3) rego, guberno. A ναύστολος.

Ναυστόλημα, ατος, τὸ, nauigatio ſeu profectio, quæ fit naui. A pr.

Ναυστολία, ας, ἡ, idem. A ſeq.

Ναύστολος, ȣ, ὁ, ἡ, naui vehens.

Ναυτεπιβάτης, ȣ, ὁ, qui naui ſeruit, vt ſuum lucretur naulum. A ſeq. & ἐπιβάτης.

Ναύτης, ȣ, ὁ, nauta, nauita. ναύτης δρόμος, *adiectiue* in Epigr. naualis curſus. A ναῦς.

Ναυτία, ας, ἡ, nauſea. Ab eod. v. ναυσία.

Ναυτιάω, ῶ, nauſeo, *metaph.* reſpuo, quaſi nauſeans. A pr.

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus, naualis, claſſicus, exercitatus in re nautica. τὸ ναυτικὸν, ȣ, res nautica, copiæ nauales, claſſis. A ναύτης.

Ναυτικῶς, *Adu.* nautarum more. A pr.

Ναυτιλία, ας, ἡ, nauigatio. A ναυτίλος.

Ναυτίλλομαι, nauigo. Ab eod.

Ναυτίλος, ȣ, ὁ, ἡ, nauticus, nauita. 2) piſcis, polypi genus. A ναῦς.

Ναυτιλοφθόρος, ȣ, ὁ, ἡ, nautas perdens. E pr. & φθείρω.

Ναυτιόεις, όεντος, ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.

Ναυτιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem ab eod.

Ναυτιώσιες, apud Hippocr. effuſiones ſanguinis, per translationem ab iis, qui in nauſea ſanguinem vomunt. A ναυτίωσις, quaſi a ναυτιόω.

Ναυτοδίκαι, ων, αἱ, proprie iudices nauticis litigiis cognoſcendis. Vid. Poll. E ναύτης & δίκη.

Ναυτοκράτωρ, ορος, ὁ, maris imperium habens. Ex eod. & κρατέω.

Ναυτολογέω, ῶ, nautas lego, colligo. A ſeq.

Ναυτολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui nautas legit, vel cogit. E ναύτης & λέγω.

Ναύτριαι, vel ναύτρειαι, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.

Ναυφάγος, ον, naues perdens.

Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A ſeq.

Ναύφθορος, ȣ, ὁ, ἡ, in naui corruptus aut perditus. E ν. & φθορὰ, *corruptio.*

Ναῦφι, vel ναῦφιν, poët. pro νεῶν, vt παρὰ ναῦφιν, a nauibus. A ναῦς.

Ναύφρακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, nauibus ſeptus, nauibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναύσταθμος.

Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus cuſtodiendarum nauium.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.

Νάφθας, ȣ, ὁ, idem.

Νάω, fluo, mano, ſcaturio. 2) habitatum duco, colloco in ſedibus. Hinc νάσσα, aor. 1. pro ἔνασσα, ἔνασα, habitari feci, collocaui. aor. 1. *med.* νάσσατο pro ἐνάσσατο, habitauit.

habitauit. aor. 1. paff. νάσθη pro ἐνάσθη, habitauit.

Νεάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, nuper nunciatus, nouus. E νέος & ἀγγέλλω.

Νεαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper genitus. Ex eod. & γίνομαι.

Νεάζω, f. άσω, iuuenesco, adolesco, iuuenilem ætatem ago, iuuenis seu robustus sum. 2) iuueniliter sapio vel ago. νεάζεσθαι, recentari, Gl. V. A νέος.

Νεαίρετος, ον, recens captus. E νέον & αἱρετός.

Νεακὴς, έος, ὁ, ἡ, recens acutus, *Dor.* pro νεηκής.

Νεακόνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. E νέον & ἀκονάω.

Νεαλδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper auctus, qui recens creuit. 2) nouellus, nuper natus. Ex eod. & ἄλδω.

Νεαλὴς, έος, ὁ, ἡ, recens, (quasi proprie de pisce, ab ἁλίσκω, capio, quasi recens captus) recens emtus, epith. serui, item militis tironis. Est etiam recens ad laborem, nondum fatigatus labore, pugna. (nisi αλης est mera terminatio.) Comp. νεαλέστερος.

Νεάλωτος, ου, ὁ, ἡ, recens captus, emtus. Ex iisdem.

Νεάμελκτος, vel νεήμελκτος, ου, ὁ, ἡ, recens multus. E νέον & ἀμέλγω.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ, iuuenis, Eust. A νέος.

Νέανδρος, ον, iuuenilis, strenuus. Ex eod. & ἀνήρ.

Νεανίας, ου, ὁ, adolescens, iuuenis. 2) audax, strenuus, ferox, iuuenili proteruia præditus, iuuenilis. A νέος, vel νεάν.

Νεανεία, ας, ἡ, iuuenilis audaciæ facinus, ap. Philon. Ab eod. (nisi potius est leg. νεανιεία, a νεανιεύομαι.)

Νεανίευμα, ατος, τὸ, idem, iuuenilis iactantia. A seq.

Νεανιεύομαι, iuuenesco, iuuentutis annos ingredior. 2) iuueniliter audacia & petulantia ago. A νεανίας.

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, iuuenilis. 2) strenuus, animosus, audax, robustus, validus, vehemens. 3) magnus, permagnus. Ab eod.

Νεανικῶς, *Adu.* iuueniliter. 2) robuste, strenue. 3) laute, opipare.

Νεᾶνις, ιδος, ἡ, iuuencula, puella. A νεάν.

Νεανίσκευμα, ατος, τὸ, superbia, incontinentia iuuenilis. νεανισκεύματα, iuuenilia. A seq.

Νεανισκεύω, & νεανισκεύομαι, iuuenesco, iuuenilem ætatem ago, iuueniliter me iacto, lasciuio. A seq.

Νεανίσκος, ου, ὁ, iuuenis, adolescens. A νέος.

Νέαντις, εως, ἡ, nouatio, de agro, ap. Theophr. quasi a νεαίνω, quod esset *renouo*. Vid. νέασις.

Νέαξ, ακος, ὁ, iuuenis, adolescens. A νέος.

Νεαοιδὸς, ου, ὁ vel ἡ, recens poeta. Epigr.

Νεάπολις, εως, ἡ, vrbs seu ciuitas noua.

Νεαπολίτης, ου, ὁ, nouæ ciuitatis ciuis. A pr.

Νεαροποιέω, ῶ, recens seu nouum facio.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, recens, nouus. 2) iuuenis, iuuenilis. 3) puerilis. A νέος.

Νεαροφόρος, recentaria, Gl. Vet. A φέρω.

Νέαρχος, ου, ὁ, ἡ, nauis rector. E νεὼς pro ναὸς, a ναῦς & ἀρχός.

Νεαρῶς, *Aduerb.* iuueniliter, pueriliter. A νεαρός.

Νεάσιμον, nouale, Gl. V. A seq.

Νέασις, εως, ἡ, nouatio, renouatio, renouatio agri, apud Theophr. vbi tamen alii νέανσις. Gl. Vet. νέατις, noualis, noualis terra. A νεάω, vel νεάζω.

Νεάτη, ης, ἡ, scil. χορδὴ, extrema, vltima, s. ima chorda. A νέατος.

Νεατὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. veruactum. A seq.

Νέατος, άτη, ατον, nouissimus, vltimus. 2) noualis. Gl. V. A νέος.

Νεατὸς, ἡ, ὸν, nouatus, renouatus, noualis. 2) *Subst.* ὁ, tempus renouandi agrum, nouatio. Ab eod.

Νεαύξητος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper demum increuit, nuper auctus. Ex eod. & αὔξω.

Νεάω, ῶ, nouo, innouo, in primis agrum. Gl. Vet. νεάω, nouello. Hinc part. νεωμένη, ap. Hes. iterata terra vel nouata. A νέος.

Νέβρειος, ου, ὁ, ἡ, qui ex hinnulo est. A νεβρός.

Νεβρίας, ου, ὁ, vt νεβρίας γαλεὸς, mustela nebrias, ap. Aristot.

Νεβριδόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, vestem seu peplum gestans e pellibus hinnuli.

Νεβριδοστόλος, ον, nebridibus indutus. E νεβρὶς & στέλλω.

Νεβρίζω, pelle hinnuli vestio, paff. s. med. nebridem gesto, induo. A seq.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli, gestamen Bacchi & bacchantium. A νεβρός.

Νεβρισμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.

Νεβρίτης λίθος, nebritis, gemma Libero Patri sacra: a nebridum similitudine. Plin.

Νεβρογόνος, ον, in hinnulo natus, ex hinnulo sumtus. Epith. tibiæ. E seq. & γίνομαι.

Νεβρὸς, οῦ, ὁ, pullus cerui, hinnulus, dama.

Νεβροστολίζω, f. ίσω, pelle hinnuli induo. pro νεβριδοστολίζω.

Νεβροτόκος, ου, ὁ, ἡ, hinnulos pariens. E pr. & τίκτω.

Νεβροφόνος, ου, ὁ, ἡ, hinnulorum occisor. Ex eod. & φένω.

Νεβροχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, hinnulis gaudens. Epith. Bacchi. Ex eod & χαίρω.

Νεβρώδης, εος, ὁ, ἡ, cognomen Bacchi, quod cum ipse, tum bacchantes pelles hinnulorum gestarent. Ab eod.

Νεηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, recens natus. E νέος & γίνομαι.

Νεηθαλὴς, ἐς, recens viridis, florens. Ex eod. & θάλλω.

Νεήκης, εος, vel νεηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens acutus, exacutus. Ex eod. & ἀκὴ, *acies*.

Νεηκονὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Hes. Ex eod. & ἀκονάω, *acuo*.

Νεηλάτης, ου, ὁ, remex, nauem impellens, Hes. E ναῦς & ἐλάτης.

Νεήλατος, ον, recens molitus, vt νεήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demosth. melle, vuis passis & viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, secundum Harpocrat. quasi

quasi νεωςὶ ἀληλεσμένοι, ab ἀλέω, molo. 2) recens cusus. νεήλατα, placentæ recentes; quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαύνω, sicut & ἐλατὴρ est placentæ genus. Ab eod. (sed videtur ἐνήλατα leg. vbi v.)

Νεηλιφὴς, έος, ὁ, ἡ, recens illitus. E νέος & ἀλείφω.

Νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, qui nuper admodum aduenit, nouicius, conuena, Philox. Ex eod. & ἐλεύθω.

Νεηνίης, νεῆνις, νεηνίσκος, *Ion.* pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.

Νεήφατος, ϐ, ὁ, ἡ, recens dictus, nuper celebratus. Ex eod. & φημί, vel φάω, φαίνω.

Νειαίρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νειαίρα, ima pars ventris. 2) nomen meretricis apud Dem. A νεαρός.

Νειατόθεν, ex imo. A νέατος.

Νεικεςὴρ, ῆρος, ὁ, obiurgator, rixator, conuiciator. A seq.

Νεικέω, ῶ, f. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo. 2) obiurgo. A νεῖκος, *rixa.*

Νείκη, ης, ἡ, pro νείκησις, idem quod seq. Clem. Al.

Νεῖκος, εος, τὸ, rixa, iurgium, altercatio, contentio. 2) bellum.

Νειλαῖος, αία, αῖον, & νειλεῖος, εία, εῖον, Niliacus. V Νεῖλος.

Νειλοθερὴς, έος, ὁ, ἡ, in Nilo crescens. E seq. & θέρος, *æstas.*

ΝΕΪΛΟΣ, ϐ, ὁ, Nilus, fluuius Aegypti.

Νειλοσκοπεῖον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. E pr. & σκοπός.

Νειλῶτις, ιδος, ἡ, Nilotica, Aegyptiaca. Nisi leg. νειλῶτις. Epigr.

Νειλώτης, ϐ, ὁ, Nili incola.

Νειόθεν, *Adu.* ex imo fundo aut loco. A νέος.

Νειόθι, *Adu.* in imo fundo aut loco. Ab eod.

Νεῖον, *Adu.* nuper, pro νέον. Ab eod.

Νειοποιέω, ῶ, f. ήσω, nouale facio, terram seu agrum renouo. E νειὸς & π.

Νεῖος, nouus, nouellus, recens. A νέος.

Νειὸς, ϐ, ὁ, nouale, ager noualis. Ab eod.

Νειότατος, infimus, imus. νειότατον, *Adu.* in imo. Hesych. pro νέατος.

Νειοτομεὺς, έως, ὁ, qui nouale aratro scindit. E νειὸς & τέμνω.

Νείρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νεῖρα. pl. νεῖραι, νειαίρα, Aeschyl.

Νειρίτης, ϐ, ὁ, nerita, cochleæ genus. Oppian.

Νείσσομαι, vel νείσομαι, eo, proficiscor. A νέω, *vado*, v. νίσσομαι.

Νείφω, madefacio, pro νίφω, ningo.

Νέκας, άδος, ἡ, aceruus cadauerum s. strages in acie. Dat. pl. νεκάδεσσι, strage. A νέκος.

Νεκράγγελος, ϐ, ὁ, ἡ, mortui nuncius.

Νεκραγωγέω, ῶ, f. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. E νεκρὸς & ἄγω.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum, locus a Luciano fictus.

Νεκρεγερσία, ας, ἡ, mortuorum resuscitatio. E ν. & ἔγερσις.

Νεκρικὸς, ἡ, ὸν, mortualis, feralis, Gl. Vet. Ab eod.

Νεκρικῶς, *Adu.* in modum mortuorum. A pr.

Νεκριμαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρός.

Νεκροβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, mortuis grauis. E v. & βάρος. de cymba Charontis.

Νεκροβόρος, ϐ, ὁ, ἡ, mortuos deuorans. E v. & βορά.

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ, ἡ, mortuos recipiens. E v. & δέχομαι.

Νεκροδόκος, ϐ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεκροδοχεῖον, ϐ, τὸ, receptaculum mortuorum.

Νεκροθάπτης, ϐ, ὁ, libitinarius, vespillo. E v. & θάπτω.

Νεκροθήκη, ἡ, capulus, sarcophagus, vrna.

Νεκροκαύςης, ϐ, ὁ, bustuarius, vstor, Philox. A v. & καίω.

Νεκροκορίνθιοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεκροκόσμος, ϐ, ὁ, ἡ, qui defunctus, s. defunctorum funera ornat, pollinctor.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus. Suic.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, diuinatio ex euocatis mortuis.

Νεκρομαντεῖον, ϐ, τὸ, responsum ab inferorum vmbris datum, & locus ipse vbi datur.

Νεκρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui mortuis euocandis futura sciscitatur.

Νεκροπέρνας, ϐ, ὁ, cadauera vendens. E v. & περνάω, *vendo.*

Νεκροπομπὸς, ϐ, ἡ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit, de Mercurio.

Νεκρὸς, νεκρὰ, νεκρὸν, mortuus. 2) mortui cadauer.

Νεκροςολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A seq.

Νεκροςόλος, ϐ, ὁ, ἡ, curator funeris, pollinctor, libitinarius. E v. & ςέλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A seq.

Νεκροσύλος, ϐ, ὁ, ἡ, mortuos spolians, mortuorum spoliator. E v. & συλάω.

Νεκροταγὸς, ὁ, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ϐ, ὁ, mortuorum sepultor, Hes. E v. & θάπτω.

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio.

Νεκροτοκέω, ῶ, fetum mortuum pario. E v. & τίκτω.

Νεκροτόκιον, ϐ, τὸ, fetus abortiuus. Ex iisd.

Νεκροφαγέω, ῶ, cadaueribus vescor. A seq.

Νεκροφάγος, ϐ, ὁ, ἡ, qui cadauera deuorat, qui cadaueribus pascitur.

Νεκροφορεῖον, ϐ, τὸ, sandapila, Philox. A seq.

Νεκροφόρος, ϐ, ὁ, ἡ, qui defunctos effert, vespillo, pollinctor, Gl. Vet. E v. & φέρω.

Νεκροφορέω, cadauer effero. A pr.

Νεκρόω, ῶ, f. ώσω, eneco. νενεκρωμένος, perf. pass. part. emortuus, viribus effœtus, sideratus. A νεκρός.

Νεκρώδης, εος, ὁ, ἡ, mortuo similis, cadauerosus. Ab eod.

Νεκρώσιμος, ϐ, ὁ, ἡ, mortifer. A seq.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. A νεκρόω.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus deorum.

Νεκτάρεος, ρέα, *Ion.* ρέη, ρεον, nectareus, nectaris modo suauis, diuinus. A νέκταρ.

Νεκτάριον, ϐ, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, Diosc. herba quædam. Ab eod.

Νεκταρίτης, ϐ, ὁ, vt νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario s. helenio conditum. Ab eod.

Νεκταροσαγὴς, έος, ὁ, ἡ, nectare stillans, suauis, odoratus. E νέκταρ & σάζω, *stillo*.

Νεκύα, ας, ἡ, inuenitur pro νεκυία.

Νεκύδαλος, ου, ὁ, necydalus, insectum e bombylio mortuo natum.

Νεκυηγὸς, οῦ, ὁ, mortuos ducens. E νέκυς & ἄγω.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum euocatio magica. 2) tractatus de manibus s. mortuis. Homeri Rhapsodia, in qua Vlysses mortuorum animas euocat & consulit. A νέκυς.

Νεκυομαντεία, s. ία, Gl. Vet. ας, ἡ, vid. νεκρομαντεία.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, v. νεκρομ.

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ, ἡ, v. νεκρομ. Suid.

Νεκυοσσόος, ου, ὁ, ἡ, mortuos suscitans. 2) mortuorum seruator: Nonnus, epith. Christi. E νέκυς & σώω, vel σόος, s. σώω, *seruo*.

Νεκυοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui mortuos transmittit. Epith. Charontis. Ex eod. & στέλλω.

Νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadauer. pl. νέκυες, mortui, cadauera. Dat. νεκύεσσι, mortuis.

Νεκύσια, ων, τὰ, funeris solemnia. Philox. parentalia. A pr.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus densa, siluosa, Hes. A νέμος. Nemea, ludi Ioui celebrari a Græcis soliti. A sq.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, poët. Νεμεία, locus Elidis s. Argolidis.

Νεμεαῖος, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemeæus, e Nemea oriundus. A pr.

Νεμεὰς, άδος, ἡ, Nemeæa, vt Νεμεάδες πύλαι, Nemeæa porta. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi Nemeæi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, pasco, a νέμω.

Νέμειος, εία, ειον, Nemeæus. A νεμέα.

Νεμεσάω, ῶ, & νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, irascor, succenseo. 2) inuideo, inuidens succenseo. 3) indignationem s. reprehensionem formido, formido, timeo. 4) irritum facio hostis seu inimici consilium, spem: ***quasi sc. inuidens ei lætitiam e successu.*** aor. 1. part. νεμεσήσας, pass. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσσηθείς.

Νεμέσεια, ων, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis. 2) parentalia, inferiæ. A Νέμεσις.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ, ἡ, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ὴ, ὸν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, poët. νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehensione dignus. 2) inuisus, inuidiosus. 3) querulus, stomachosus. Ab eodem.

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor. 2) vereor, revereor. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam inuidia. 2) iusta reprehensio. 3) indignatio ob res alicuius vel prosperas, vel aduersas, quibus indignus est. 4) indignatio ob sceleratum facinus. 5) vltio diuina, vindicta. 6) Nemesis, Dea, quæ felicibus hominum rebus inuidet, eosque vel hanc ipsam ob caussam, vel ob insolentiam e fortuna ortam, coercet ac deprimit. Philox. νέμεσις, vltrix. A νεμεσάω.

Νεμέτωρ, ορος, ὁ, distributor. A νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, distributio, partitio. 2) pabulatio, Gl. V. Ab eod.

Νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, distributor. Ab eod.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus & pascuus. 2) pudendum muliebre, Hes. 3) oculi cauum, Hes. A sq.

Νέμω, f. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, distribuo. νέμομαι, tribuor, diuidor, interdum & diuido, partior. 2) νέμω, & frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo. 3) νέμω, pasco. νέμομαι, pascor, depascor. 4) νέμω, administro. 5) dicitur, vt latinis tribuo, pro concedo, largior: item locum relinquo, credo, audio &c. 6) gesticulor, salto, vnde χειρονομέω &c.

Νενίηλος, ου, ὁ, cæcus. 2) attonitus, demens, vecors, Callim. A νενός.

ΝΕ´ΝΝΟΣ, ου, ὁ, patruus, vel auunculus, Eust. Pollux. v. νάννη.

ΝΕΝΝΟ´Σ, & νεννὸς, ἡ, ὸν, stultus, fatuus, Hesych.

Νεοαλδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper auctus, qui recens accreuit, Hesych. E νέος & ἀλδέω, *augeo*. v. νεαλδής.

Νεοάλωτος, ου, ὁ, ἡ, recens captus.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. A v. & ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ου, ὁ, ἡ, recens baptizatus.

Νεόβδαλτος, ου, ὁ, ἡ, recens mulctus, vt νεόβδαλτον γάλα. E v. & βδάλλω, *mulgeo*.

Νεοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, nouissime in lucem editus. 2) tenuia germina emittens. E v. & βλαστάνω.

Νεόβλαστος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Νεόβορος, ου, ὁ, ἡ, recens adesus, Hesych. A v. & βορά.

Νεόβροχος, ου, ὁ, ἡ, recens irrigatus. Hes. νεόβροχοι prægnantes, vterum ferentes. E v. & βρέχω.

Νεοβρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, modo pastus, qui modo cibum sumsit. E v. & βιβρώσκω.

Νεογαμετὴ, ῆς, ἡ, noua nupta, Gl. Vet.

Νεόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui nuper vxorem duxit, quæ nuper nupsit, noua nupta, Gl. V.

Νεογενὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper natus, recens natus. E v. & γίνομαι.

Νεογέννητος, ον, idem.

Νεογιλαῖος, ου, ὁ, ἡ, recens natus, ortus. A sq.

Νεογιλὴς, εος, ὁ, ἡ, νεογιλὸς, ἡ, ὸν, modo natus. A νεογενής.

Νεόγληνος, ου, ὁ, ἡ, quasi nouas habens pupillas, qui visum recuperauit. E v. & γλήνη.

Νεογλύφανος, ου, ὁ, ἡ, recens cælatus, cælum adhuc olens, vt Theocritus ait. E v. & γλύφανον.

Νεογνὸς, οῦ, ὁ, recens genitus, recens natus. Vox Ion. E v. & γίνομαι.

Νεόγονος, ου, ὁ, recens a partu. Ex iisd.

Νεόγραπτος, ου, ὁ, ἡ, recens ſcriptus, vel pictus.

Νεόγυιος, ου, ὁ, ἡ, iuuenilia membra habens. E v. & γυῖον.

Νεογύνης, ου, ὁ, qui nuper vxorem duxit. E v. & γυνή.

Νεοδάμαστος, ου, ὁ, ἡ, recens domitus. 2) noua nupta. E v. & δαμάζω.

Νεοδαμώδης, εος, ὁ, ἡ, recens in populares adſcitus. Apud Lacedæm. Νεοδαμώδεις dicebantur Helotæ libertate donati. E νέος & δαμώδης pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ου, ὁ, ἡ, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. E v. & δείρω.

Νεοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, recens doctus, qui nuper didicit.

Νεοδμής, ῆτος, ὁ, ἡ, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper actæ nuptiæ. Eurip. A δαμάω, *domo*, vel δέμω, *conſtruo*, *paro*.

Νεόδμητος, ὁ, ἡ, η, ον, recens exſtructus. A δέμω. 2) recens domitus. 3) Epith. recens nuptæ. A δαμάω.

Νεοδόμητος, ον, recens exſtructus.

Νεόδορος, ου, ὁ, ἡ, recens excoriatus. E v. & δείρω.

Νεοδρεπής, ὲς, recens decerptus. E v. & δρέπομαι.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Νεόδροπος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Νεοειδής, έος, ὁ, ἡ, iuuenili facie præditus. E v. & εἶδος.

Νεοεργής, έος, ὁ, ἡ, recens confectus, recens elaboratus, Heſ. E v. & ἔργον.

Νεόζυγος, ου, ὁ, ἡ, recens iugatus, ſeu copulatus. De recens nupta, vel recente marito.

Νεόζυμος, ον, recens fermentatus. Epith. panis recentis. E v. & ζύμη.

Νεόζυξ, γος, ὁ, ἡ, idem, quod νεόζυγος. E v. & ζεύγνυμι.

Νεοήλιξ, κος, ὁ, ἡ, iuuenilis.

Νεοθαλής, έος, ὁ, ἡ, nuper virens, qui nuper pullulauit. 2) recens ortus, recens genitus. E v. & θάλλω.

Νεοθανής, έος, ὁ, ἡ, recens mortuus. E v. & θνήσκω.

Νεοθηγής, έος, ὁ, ἡ, recens acutus. E v. & θήγω.

Νεοθηλής, έος, ὁ, ἡ, idem quod νεοθαλής.

Νεοθήξ, ῆγος, idem quod νεοθηγής & ab iisd.

Νεοθλιβής, έος, ὁ, ἡ, recens expreſſus. E v. & θλίβω.

Νεόθλιπτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεοθνής, ῆτος, ὁ, ἡ, idem quod νεοθανής.

Νεόθρεπτος, ου, ὁ, ἡ, recens compactus, recens coagulatus, de caſeo.

Νεόθυτος, ου, ὁ, ἡ, recens immolatus.

Νεοίη, ης, ἡ, iuuenilis ætas. A νέος.

Νεοικοδόμητος, ου, ὁ, ἡ, recens ædificatus.

Νέοικος, ου, ὁ, ἡ, qui recens alicubi ædes habere cœpit. 2) in noua vrbe domum habens.

Νεοινία, vel νεοοινία, ἡ, ſolemnia Bacchica, cum vinum nouum defunditur. E νέος & οἶνος. (Melius erit τὰ νεοίνια in plur. ſc. ἱερά.)

Νεοκαλλιγράφος, ου, ὁ, ἡ, eleganter ſcribens.

Νεοκατάγραφος, ου, ὁ, ἡ, recens ſcriptus.

Νεοκατασκεύαστος, ου, ὁ, ἡ, recens exſtructus, recens conditus.

Νεοκατάσκευος, ου, ὁ, ἡ, idem. E v. & κατασκευή.

Νεοκατάστατος, ου, ὁ, ἡ, recens conſtitutus, nuper fundatus. E v. & καθίστημι.

Νεοκατάχριστος, ου, ὁ, ἡ, recens inunctus.

Νεοκατήχητος, ου, ὁ, ἡ, recens inſtitutus. E v. & κατηχέομαι.

Νεοκάτοικος, ου, ὁ, ἡ, idem quod νέοικος.

Νεοκάττυτος, ου, ὁ, ἡ, cui recens ſolea eſt ſubiecta. E v. & καττύω.

Νεόκαυστος, & νεόκαυτος, ου, ὁ, ἡ, recens crematus. E v. & καίω.

Νεοκηδής, έος, ὁ, ἡ, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. E v. & κῆδος.

Νεόκλωστος, ου, ὁ, ἡ, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμής, ῆτος, ὁ, ἡ, recens fabricatus, nuper factus. E v. & κάμνω.

Νεόκμητος, ου, ὁ, ἡ, idem. it. recens mortuus. Ab iisd.

Νεόκοπος, ου, ὁ, ἡ, recens cæſus vel factus, vt νεόκοπος κάρδοπος, mactra recens. Eupolis, ap. Poll. E v. & κόπτω.

Νεόκοπτος, ου, ὁ, ἡ, idem. Vt νεόκοπτος μύλη, mola recens cæſa, Ariſtoph. in Veſpis. Ex iisdem.

Νεόκοτος, ου, ὁ, ἡ, nouus irarum, qui nouas iras animo concepit. 2) nouus, recens.

Νεόκρας, ατος, ὁ, ἡ, vt νεόκρας οἶνος, vel νεοκρὰς, ᾶτος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. E v. & κεράννυμι.

Νεόκρατος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νεόκτητος, ου, ὁ, ἡ, recens adquiſitus, partus.

Νεόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, recens conditus.

Νεόκτονος, ου, ὁ, ἡ, recens occiſus. E v. & κτείνω.

Νεολαία, ας, ἡ, (νεολέα male) iuuenum multitudo, iuuentus, Gl. Vet. Vox Dorica. A νέος & λαός.

Νεολαμπής, έος, ὁ, ἡ, nouum ſ. magnum & clarum, it. inſolitum ſplendorem emittens. E v. & λάμπω.

Νεόλεκτος, ου, ὁ, ἡ, recens collectus, nuper lectus, tiro, Philox.

Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, Philox. Ex iisd.

Νεόληπτος, ου, ὁ, ἡ, nuper captus.

Νεολκέω, vt νεολκῶ πλοῖον, nauem ſubduco, Philox. νενεολκημένος, ſubductus, perf. paſſ. part. E ναῦς & ἕλκω.

Νεολκία, ας, ἡ, nauis tractio, vel ſubductio. A pr.

Νεόλλουτος, pro νεόλουτος, ου, ὁ, ἡ, recens lotus, Hom. in Hym. E v. & λόω.

Νεολώφητος, ὁ, ἡ, qui nuper deſiit, finem fecit alicuius vitii, mali. E v. & λωφάω.

Νεομάλακτος, ον, recens ſubactus. Epith. panis recentis. E v. & μαλάσσω.

Νεόμην, ηνος, ὁ, ἡ, vt νεόμηνι σελήνη, noua luna. apud Aratum.

Νεομηνία, ας, ἡ, nouilunium, nouus menſis: calendæ, noua luna, Philox. A pr.

Νεόμυστος,

Νεόμυστος, ον, recens initiatus. E v. & μύω.
Νεόνυμφος, ε, ὁ, ἡ, noua nupta. E v. & νύμφη.
Νεόξαντος, ον, recens carminatus, mollis, de lana. E v. & ξαίνω.
Νεόξεστος, ε, ὁ, ἡ, recens politus.
Νεοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, recens compactus, recens coagmentatus. E v. & πήγνυμι.
Νεοπαθὴς, ἐς, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. E v. & πάθος.
Νεοπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, nuper ad officium redactus. E v. & πείθω.
Νεόπειστος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Νεοπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in recenti luctu est. E v. & πένθος.
Νεοπηγὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod νεοπαγής.
Νεόπηκτος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Νεοπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, recens plexus, recens contextus. E v. & πλέκω.
Νεόπλουτος, ε, ὁ, ἡ, recens ditatus.
Νεοπλυνὴς, έος, ὁ, ἡ, recens lotus, Pollux. E v. & πλύνω.
Νεόπλυτος, ε, ὁ, ἡ, idem, Herodot. Ex iisd.
Νεοποιέω, ῶ, nouum facio, renouo.
Νεοποίητος, ε, ὁ, ἡ, recens factus.
Νεοποίκιλος, ον, pulcre recens: nouus idemque pulcher, vt νεοσίγαλος, cuius est interpretatio.
Νεοπολῖται, ὁ, ius ciuitatis plebiscito adepti, νεοπολίτης, ε, ὁ, nouus ciuis. Pollux.
Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, vt νεοπολῖτις πόλις, vrbs nouos habens ciues, recens constituta & iure ciuitatis donata. A pr.
Νεοπότιστος, ε, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. E v. & ποτίζω.
Νεόποτος, ε, ὁ, ἡ, qui recens bibit. E v. & πίνω.
Νεοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, iuuenes decens, iuuenilis. E v. & πρέπει.
Νεόπριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, recens (serra) sectus.
Νεόπτολις, εως, ἡ, vrbs noua.
Νεοπυρίητος, ον, recens fotus. E v. & πυριάω, *foueo.*
Νεόῤῥαντος, ε, ὁ, ἡ, recens adspersus, recenter madens. E v. & ῥαίνω.
Νεοῤῥαγὴς, έος, ὁ, ἡ, recens ruptus. E v. & ῥήγνυμι.
Νεοῤῥόφητος, ε, ὁ, ἡ, qui recens sorbitionem sumsit. E v. & ῥοφέω.
Νεόῤῥυτος, ε, ὁ, ἡ, qui recens effluxit, recens fluens. E v. & ῥέω.
Νεόρτος, ε, ὁ, ἡ, recens excitatus, seu exsuscitatus. E v. & ὄρομαι.
Νέος, νέα, νέον, nouus, nouellus, recens. 2) iuuenis, tiro, νέον, *Adu.* nuper νέοθεν, *Adu.* recens.
Νεὸς, ε, ὁ, noualis, nouale. A pr.
Νεοσίγαλος, ε, ὁ, nouitate & excellentia admirandus, pulcre recens, vt σιγαλόεντα ap. Hom. mirando artificio facta. Pind.
Νεοσκαφὴς, ἐς, recens effossus, structus. Lycoph. E v. & σκάπτω.
Νεόσμηκτος, ε, ὁ, ἡ, recens politus, purgatus. E v. & σμήχω.
Νεόσοικος, ὁ, vid. νεώσοικος.
Νεοσπαδὴς, ἐς, recens destrictus. E v. & σπάω.
Νεοσπάρακτος, ε, ὁ, ἡ, recens dilaniatus. E v. & σπαράσσομαι.
Νεοσπὰς, άδος, ἡ, nuper euulsa. E v. & σπάω.
Νεόσπορος, ε, ὁ, ἡ, recens seminatus. E v. & σπείρω.
Νεοσσεύω, Att. νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. A νεοσσός.
Νεοσσία, Att. νεοττία, ας, item νεοσσιὰ, vel νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus, pullorum cubile. Ab eodem.
Νεόσσιον, s. νεοσσίον, Att. νεόττιον, ε, τὸ, pullulus, pullus tenellus. Dim. ab eod.
Νεοσσοκομέω s. νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo.
Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ε, ὁ καὶ ἡ, pullos nutriens. E νεοσσὸς & κομέω, *curo.*
Νεοσσοποιΐα, ας, ἡ, nidi constructio. E s. & ποιέω.
Νεοσσὸς s. νεοττὸς, ε, ὁ, pullus, nidus, Philox. A νέος.
Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ε, τὸ, locus, vbi pulli aluntur, auiarium. A sq.
Νεοσσοτροφέω, vel νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. νεοσσοτροφεῖσθαι, a pueritia educari veluti pullum. E νεοσσὸς & τρέφω.
Νεοσσοτροφία, ἡ, studium pullorum alendorum. A pr.
Νεόσσυτος, ε, ὁ, ἡ, recens incitatus, recens. Hesych. vbi νεόσσυτα, νεωστὶ ὁρμῶντα, νεαρά. E v. & σεύομαι.
Νεοσταθὴς, έος, ὁ, ἡ, recens constitutus, recens institutus. E v. & ἵστημι.
Νεοστασία, ἡ, nouitas, insolentia, *vt verborum.* Ex iisd. v. νεοσύστατος.
Νεοστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, recens coronatus, Hes. Gen. νεοστεφέος. E v. & στέφω.
Νεοστράτευτος, ε, ὁ, ἡ, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles. νεοστράτευτοι, tirones, Philox. E v. & στρατεύομαι.
Νεόστροφος, ε, ὁ, ἡ, nuper tortus, velut funis, ideoque recens. E v. & στρέφω.
Νεοσύλλεκτος, ε, ὁ καὶ ἡ, recens collectus exercitus e tironibus, Philox. νεοσύλλεκτοι, tirones.
Νεοσύλλογος, ον, recens collectus, velut exercitus.
Νεοσύστατος, ε, ὁ, ἡ, nuper concretus, qui nuper coaluit. E v. & συνίσταμαι.
Νεοσφαγὴς, έος, ὁ, ἡ, recens iugulatus, nuper mactatus. E v. & σφάζω.
Νεόσφακτος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Νεοσφὰξ, άγος, idem & ab iisd.
Νεοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, recens absolutus. E v. & τέλος.
Νεοτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, nouam oblectationem habens. 2) breui tempore oblectans. 3) nouus. E v. & τέρπω.
Νεότευκτος, ε, ὁ, ἡ, recens fabricatus, recens factus, nuper paratus. E v. & τεύχω.
Νεοτευχὴς, έος, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.
Νεότης, ητος, ἡ, iuuentus, adolescentia. 2) iuuenes, iuuenum multitudo. A νέος.
Νεοτήσιος, ε, ὁ, ἡ, iuuenilis. A pr.
Νεότμητος, ε, ὁ, ἡ, nuper sectus, recens cæsus vel incisus. E v. & τέμνω.
Νεοτόκος, ε, ὁ, ἡ, quæ recens peperit, puerpera, Philox. E v. & τίκτω.

Νεότοκος,

Νεότοκος, recens natus. Ex iisd.
Νεότομος, ε, ὁ, ἡ, recens fectus. E v. & τέμνω.
Νεοτροφής, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper nutritus. 2) recens natus. E v. & τρέφω.
Νεοτριβής, έος, ὁ καὶ ἡ, recens tritus. E v. & τρίβω.
Νεότροφος, ε, ὁ, ἡ, idem quod νεοτρεφής.
Νεότρωτος, ε, ὁ, ἡ, recens vulneratus.
Νεοττεία, ας, ἡ, nidi constructio. 2) nidus, alveare apum. A νεοττεύω.
Νεόττευσις, εως, ἡ, idem. A seq.
Νεοττεύω, f. εύσω, nidulor. A νεοττός.
Νεοττία, ας, f. νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.
Νεόττιον, ε, τὸ, pullus. Ab eod.
Νεοττὶς, ίδος, ἡ, pullastra, gallinula. Ab eod.
Νεοττοκομέω, idem quod νεοττοτροφέω.
Νεοττοποιῶ, nidulor, Gl. Vet.
Νεοττὸς, ε, ὁ, pullus. 2) oui vitellus. Suid.
Νεοττοτροφέω, ῶ, pullos alo. E pr. & τρέφω.
Νεεργέω, ῶ, f. ήσω, nouum facio, renouo. νεεργεῖσθαι, renouari. A sq.
Νεεργὸς, ε, ὁ, ἡ, nuper factus. E νέος & ἔργον.
Νεεργὸς, ε, ὁ, nauium fabricator, Pollux. E ναῦς, gen. νεὼς & ἔργον.
Νεόστατος, ε, ὁ, ἡ, recens vulneratus, modo ictus. E νέος & ετάω.
Νεοφανής, έος, ὁ, ἡ, nuper ortus, qui modo apparuit. Ex eod. & φαίνομαι.
Νεόφαντος, ον, idem & ex iisd.
Νεόφατος, ε, ὁ, ἡ, idem quod sq. A φάω, *occido*.
Νεόφθαρτος, ὁ, ἡ, idem quod sq. A φθείρω.
Νεόφθιτος, ε, ὁ, ἡ, qui modo interiit, modo mortuus. 2) recens corruptus, recens vitiatus. A φθείνω.
Νεόφοιτος, ε, ὁ, ἡ, qui modo prodiit. 2) recens infaniens. A φοιτάω.
Νεόφονος, ε, ὁ, ἡ, modo interfectus. E v. & φένω, *occido*.
Νεοφυής, έος, ὁ, ἡ, recens germinans, νεφυὲς δένδρον, ap. Poll. E v. & φύω.
Νεοφύρατος, ον, recens pictus. Epith. panis. E v. & φυράω.
Νεοφυτεῖον, ε, τὸ, nouelletum, Gloff. Vet. A seq.
Νεόφυτος, ε, ὁ, ἡ, recens plantatus, nouellus, nouella, Gloff. Vet. vt νεόφυτον δένδρον, Pollux. Philox. νεόφυτον, nouellum. Apud Script. Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Christianam accessit. Ex iisdem.
Νεοφώτιστος, ε, ὁ, ἡ, recens illuminatus, i. e. nuper baptizatus. E v. & φωτίζω.
Νεοχάρακτος, ε, ὁ, ἡ, recens sculptus, modo impressus, Gl. V. rudis. E v. & χαράσσω.
Νεοχμέω, ῶ, res nouas molior, innouo, apud Suid. sed vsitatius νεοχμόω. A νεοχμός.
Νεοχμὴ, ἡ, res nouae. v. sq. ab eod.
Νεοχμία, ας, ἡ, Ion. νεοχμίη, ης, ἡ, rerum nouarum molitio, nouatio. Ab eod.
Νεοχμίζω, nouo. Hes. A sq.
Νεοχμὸς, ε, ὁ, ἡ, nouus, recens. A νέος.
Νεοχμόω, ῶ, f. ώσω, res nouas molior, innouo. 2) renouo. A pr.
Νεοχμῶς, *Adu.* recens. 2) innouando. Ab eod.

Νεόχμωσις, εως, ὁ, ἡ, molitio rerum nouarum, innouatio, rei nouae designatio. 2) instauratio, refectio, vt virium. A νεοχμόω.
Νεόχριστος, ὁ, ἡ, recens illitus, modo obductus calce vel simili.
Νεόω, ῶ, fut. ώσω, nouo, innouo, renouo. A νέος.
ΝΕ´ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, posteri, nepotes.
Νέποδες, ων, οἱ, euntes, procedentes, vt pisces, h. e. sine pedibus. E νέω, *nato*, vel νε partic. priu. & πὲς.
Νέρθε f. νέρθεν, *Adu.* subter, infra. Ab ἔνερθε.
Νέρτατος, infimus, imus, Hes. νέρτατα, ἔσχατα, vltima. A pr.
Νερτέριος, ίε, ὁ, infernus, inferus. Ab eod.
Νερτεροδρόμος, ε, ὁ, ἡ, orci cursor, f. nuncius. E sq. & τρέχω.
Νέρτερος, έρα, ερον, inferior, νέρτεροι, inferi, mortui. A νέρθε.
Νέρτος, ε, ὁ, auis quaedam, ap. Aristoph.
Νέτωπον, τὸ, genus vnguenti ap. Hipp. quod & μετώπιον, vbi vid.
Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuo*.
Νεῦμαι, veniam, redibo. Fut. a νέομαι.
Νευρὰ, ᾶς, ἡ, Ion. νευρὴ, ῆς, ἡ, neruus, quo arcus intenditur. 2) fides instrumenti musici. A νεύω, *nuto*, *vibro*.
Νευρία, ας, ἡ, funis e neruis tortus. Ab eod.
Νευρικὸς, ἡ, ὸν, neruorum vitio laborans. Ab eodem.
Νεύρινος, ίνη, ινον, e neruis confectus, textus. Ab eod.
Νευρίον, ε, τὸ, fidicula, chordula. Dim. eiusd.
Νευρὶς, ίδος, ἡ, neruus. 2) frutex quidam surculosus. Ab eod.
Νευρίτης, ε, ὁ, vel νευρῖτις, ιδος, ἡ, neurites, lapis. Ab eod.
Νευροβάτης, ε, ὁ, in neruis f. funibus ambulans, funambulus. E νεῦρον & βαίνω.
Νευρόβατος, ε, ὁ, e neruis se mouens, V. L. Ex iisd. v. νευρόσπαστον.
Νευροειδὴς, ὲς, neruo similis. E v. & εἶδος.
Νευρόκαυλος, ε, ὁ, ἡ, neruosum caulem habens.
Νευροκοίλιος, ον, ad modum nerui cauus, Hipp. E νεῦρον & κοῖλος.
Νευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, neruos incido, eneruo, debilito. νενευροκοπημένος, perf. paff. part. cui nerui sunt incisi. E v. & κόπτω.
Νευρολάλος, ε, ὁ, ἡ, e neruis resonans, Epith. instrumenti musici.
Νεῦρον, ε, τὸ, neruus, in corpore animalium. chorda in arcu. νεῦρα, nerui, vires, fides. 2) id, quo cuspis sagittae illigatur calamo. Hom. sunt enim sagittae tres partes, σίδηρος, κάλαμος, νεῦρον. A νεύω.
Νευροπαχὺς, υῖα, ὺ, neruos crassos habens.
Νευροῤῥαφέω, ῶ, neruis consuo. A νευροῤῥάφος.
Νευροῤῥαφικὸς, ἡ, ὸν, ad sutura pertinens. Ab eod.
Νευροῤῥάφος, ε, ὁ, ἡ, sutor. E νεῦρον & ῥάπτω.
Νευροσπαδὴς, έος, ὁ, ἡ, neruo tractus. E v. & σπάω.

Νευροσπαςέω, ῶ, neruis seu fidiculis traho, ago, moueo. νευροσπαςέομαι, ῦμαι, neruis, fidiculis trahor, moueor. A νευρόσπαςος.

Νευροσπάςαι, οἱ, sigillarii, qui neruis parua animalium signa seu simulacra trahebant, vel agebant, vt sponte moueri viderentur. A pr..

Νευροσπαςικὸν, τὸ, vis animi neruos mouens. A seq.

Νευρόσπαςος, ε, ὁ, ἡ, neruis tractus, s. mobilis qui neruorum artificialium tractu mouetur. Vnde νευρόσπαςα, formæ, quæ neruorum tractu mouentur. Galli *Marionettes*. E ν. & σπάω.

Νευροτενὴς, έος, ὁ, ἡ, neruis intentus, neruis contentus. E ν, & τείνω.

Νευρότρωτος, ε, ὁ, ἡ, vulneratos, læsos neruos habens, cui tendines sunt vulnerati.

Νευροχονδρώδης, εος, ὁ, ἡ, e neruis & cartilagine constans. E νεῦρον & χόνδρος.

Νευρόω, ῶ, f. ώσω, neruos adhibeo, firmo, roboro. νενεύρωται, neruis intentum est, perf. pass. A νεῦρον.

Νευρώδης, εος, ὁ, ἡ, neruosus. Ab eod.

Νευρώεις, ώεσσα, ῶεν, (νευρόεις rectius) neruosus. 2) validus, Hes.

Νεῦσις, εως, ἡ, natatio. 2) nauigatio. A *νέω, nato*.

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus. 2) inclinatio. A *νεύω, nuto*.

Νευςάζω, nuto. 2) nutu admoneo, A pr.

Νευςέον, natandum. Plato. A *νέω, nato*.

Νευςὴρ, ῆρος, ὁ, *libri etiam habent νεύτηρ, sed illud verius*, natator. Ab eod.

Νευςικὸς, ἡ, ὸν, natatilis, Gl. V. Ab eod.

Νευςικὸς, ἡ, ὸν, deorsum tendens. A νεύω.

Νευςὸς, ἡ, ὸν, natatilis, natans. A *νέω*.

Νεύω, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu significo. 2) nuto, vergo, propendeo, inclino.

Νεφέλη, ης, ἡ, nubes. 2) nebula. 3) nubecula in vrina. 4) νεφέλαι, retia venatica. A *νέφος*.

Νεφεληγερέτης, ε, ὁ, nubes excitans, nubes cogens. Iouis Epith. Gen. νεφεληγερέταο, Voc. νεφεληγερέτα, pro Nom. E νεφέλη & ἐγείρω, vel ἀγείρω.

Νεφεληδὸν, *Adu*. nubis modo. A *νεφέλη*.

Νεφέλιον, ε, τὸ, parua nubes, nubecula. 2) nubecula in vrina. 3) exulceratio in nigro oculi. 4) macula in vnguibus. Dim. ab eod.

Νεφελογενὴς, έος, ὁ, ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. E ν. & γίνομαι.

Νεφελοειδὴς, έος, ε, ἡ, nubis speciem habens, nubilus. E ν. & εἶδος.

Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri, ficti a Luc. in Hist. O.

Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, vrbs ficta auium, ap. Aristoph. Vnde gentile νεφελοκοκκυγιεύς. E ν. & κόκκυξ, *cuculus*.

Νεφελοςασία, ας, ἡ, locus vbi retia tensa stant. Schol. Aristoph. Ex ν. & ςάσις.

Νεφελόω, nubibus obduco. A *νεφέλη*.

Νεφελώδης, εος, ὁ, ἡ, nubilus. Ab eod.

Νεφελωτὸς, ἡ, ὸν, e nube factus. A νεφελόω.

Νεφίον, ε, τὸ, nubecula, Gl. V. A *νέφος*.

Νεφοειδὴς, ὲς, caliginosus, obscurus. E seq. & εἶδος.

Νέφος, εος, τὸ, nubes, nebula. 2) nubes s. contractio frontis. 3) ingens & conferta multitudo. νέφη, pl. nubes, 2) retia.

Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obscuro. E pass. νεφόμενος, nubibus obductus. aor. 1. part. neutr. νεφωθὲν, obnubilatum. A pr.

Νεφρίδιος, ία, ιον, ad renes pertinens. A *νεφρός*.

Νεφρίτης, ε, ἡ, idem & ab eod.

Νεφριτικὸς, ε, ὁ, nephriticus, qui renum dolore laborat. Philox. renosus. Ab eod.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, sc. νόσος, morbus renum Gl. V. renum valetudo. A νεφρίτης.

Νεφροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, renibus similis, renum formam habens. E νεφρὸς & εἶδος.

Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix s. mater.

Νεφρὸς, ε, ὁ, ren. 2) vota & sensa animi. οἱ ὁ.

Νεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, reni similis. A pr.

Νέφω, verbum inusit. vnde perf. νενοφα. Aristoph. idem quod νείφω.

Νεφώδης, εος, ὁ, ἡ, nubibus obductus, nubilosus, nubilus. A *νέφος*.

Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio. 2) nubila, s. nubes coactæ.

Νέω, eo, redeo, venio, vsitatum νέομαι, νέηαι, νεῖαι, νεῖται, f. νεῦμαι & νείσομαι. aor. 1. ἐνεισάμην. inf. νεῖσθαι, redire. 2) nato, Gl. V. f. νεύσω, huic potest attribui, vt verbo πλέω, f. πλεύσω. aor. 1. νεῦσαι, natare. 3) neo, filum duco s. torqueo. inf. νεῖν, nere. f. νήσω. Hinc 4) glomero: aceruo, cumulo. aor. 1. ἔνησα. 3. pl. ἔνησαν, cumularunt. inf. νῆσαι, cumulare. perf. pass. part. νενημένος, cumulatus.

Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, sum æditiuus. 2) templi & sacrorum curam habeo. Gl. V. æditiuor. A νεωκόρος.

Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui. Ab eod.

Νεωκόρος, ε, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata est, æditiuus, ædituus, Gl. V. 2) Curator, præses sacrorum. Ex νεὼς pro ναὸς & κορέω.

Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, nauem traho, attraho, subduco, Gl. V. νεωλκῶ, remulco. perf. pass. νενεωλκημένον πλοῖον, nauis subducta. A νεωλκός.

Νεωλκία, ας, ἡ, nauis tractio, nauis subductio. Ab eod.

Νεώλκιον, ε, τὸ, nauale, locus, in quem naues subducuntur. A seq.

Νεωλκὸς, ε, ὁ, qui naues in stationem seu portum subducit, vel attrahit. 2) qui e portu nauem extrahit, & phalangis imponit. E Gen. νεὼς, *nauis*, & ἕλκω.

Νέωμα, ατος, τὸ, nouale, ager renouatus. A νεόω.

Νεὼν, ῶνος, ὁ, nauale, statio nauium. A νεὼς pro ναῦς, *nauis*.

Νεώνητος, ε, ὁ, ἡ, nuper emtus (seruus) nouitius, Philox. E νέος & ὠνητός.

Νεωποιέω, ῶ, f. ήσω, templum ædifico, seu ædificationi templi præsum.

Νεωποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui naues fabricatur. E ναῦς, Gen. Att. νεὼς, nauis, & ποιέω.
Νεωρέω, ῶ, naues custodio. Ex eod. & ὠρέω, custodio.
Νεωρὴς, έος, ὁ, ἡ, recens. Soph. E νέος & ὥρα, vel ex νέον & αἰωρέω, vel terminat. ωρὸς.
Νεώριον, ȣ, τὸ, locus, in quo naues custodiuntur, nauale. plur. νεώρια, naualia, Philox. A νεωρὸς.
Νεωρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.
Νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ, Vid. seq.
Νεωρὸς, ȣ, ὁ, Hes. νεωριοφύλαξ, naualium custos. A νεωρέω.
Νεωρυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recens fossus. E νέος & ὀρύσσω.
Νεὼς, ῶ, ὁ, fanum, Att. pro ναός.
Νέωσις, εως, ἡ, nouatio, innouatio. A νεόω.
Νεώσοικος, ȣ, ὁ, nauale, statio nauium. νεώσοικοι, pl. naualia, vsitatius. E ναῦς, nauis, Gen. νεὼς, & οἶκος.
Νεωστὶ, Adu. nouissime, nuper, recens, Philox. A νέος.
Νέωτα, præmisso εἰς vel ἐς, vt ἐς νέωτα, in annum nouum, venturum, sequentem. Quasi a Nom. νέως.
Νεωτερίζω, f. ίσω, res nouas molior: vnde & pro turbas dare, turbare. 2) immuto. 3) sequor s. imitor iuniorum mores. it. nouam rationem ineo. A νεώτερος.
Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, iuuenilis. 2) stultus, insolens. Ab eod.
Νεωτερισμὸς, ȣ, ὁ, rerum nouarum studium. 2) seditio, rebellio. 3) insolentia, insolens rerum mutatio. A νεωτερίζω.
Νεωτεριστὴς, ȣ, ὁ, rerum nouarum studiosus, factiosus, Philox. Ab eod.
Νεωτεροποιέω, ῶ, innouo, res nouas molior. A νεωτεροποιός.
Νεωτεροποιΐα, ας, ἡ, studium rerum nouarum. A seq.
Νεωτεροποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, res nouas moliens, rerum nouarum studiosus, turbulentus, seditiosus. A sq. & ποιέω.
Νεώτερος, α, ον, iunior. 2) τὸ νεώτερον, iuuentus. 3) νεώτερόν τι, insolens, inusitatum, durius, grauius. 4) μηδὲν νεώτερον, nihil magis, vehementius. A νεός.
Νεωτέρως, Adu. noua ratione. A pr.
Νεωτρὸς, ȣ, ὁ, tempus renouandi agros. A νεόω.
Νέωτος, ȣ, ὁ, nouatio seu renouatio agrorum. Ab eod.
Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos templi, æditiuus. Gl. Vet. E νεὼς, templum, & φύλαξ.
Νὴ, Particula affirmantis & iurantis. νὴ Δία, per Iouem, profecto. Gl. V. νὴ Δία, etiam. In Compos. priuat. (interdum etiam intendit & auget aut confirmat significationem. v. νητρεκὴς, νήδυμος, & νήχυτος.)
Νηγάτεος, ȣ, ὁ, ἡ, nouus, nuper factus. A νέος, nouus, & γέγαα, p. γέγονα, a γίνομαι.
Νήγρετος, ȣ, ὁ, ἡ, qui excitari nequit. E νὴ & ἐγείρω.
Νηδύϊα, ων, τὰ, viscera, intestina. Dat. νηδυΐεσσιν, apud Hom. visceribus. A νηδύς.
Νήδυμος, ȣ, ἡ, dulcis, suauis. quasi ἥδυμος, ab ἡδύς.
Νηδὺς, ύος, ἡ, venter, aluus, vterus. νηδυόφιν, ex vtero.
Νηέω, ῶ, f. ήσω, glomero, aceruo, cumulo. A νέω, idem.
Νήησις, εως, ἡ, coaceruatio. A pr.
Νήθω, f. νήσω, neo, filum duco. perf. pass. part. νενησμένος, netus, Gl. V. νέω, neo.
Νηϊάδες, ων, αἱ, Ion. pro Ναϊάδες, vbi v.
Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ȣ, ὁ, ἡ, naualis. A νηῦς pro ναῦς.
Νῆϊς, ιδος, ὁ, ἡ, insciu, imperitus, indoctus. 2) timidus, infirmus. quasi e νὴ & ἴσημι, aut ἴσωρ.
Νηΐτης, ȣ, ὁ, naualis, nauticus. A νηῦς pro ναῦς, pro ναύτης.
Νηκερδὴς, έος, ὁ, ἡ, non lucrosus, inutilis. 2) insipiens. E νὴ & κέρδος, lucrum aut astutia.
Νήκερος, ȣ, ὁ, & νήκερως, ωτος, ὁ, ἡ, cornua non habens. E νὴ & κέρας.
Νήκεσος, ȣ, ὁ, ἡ, insanabilis. E νὴ & ἀκέομαι.
Νηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. E νὴ & ἀκούω.
Νηκτὴς, ȣ, ὁ, natator. A νήχομαι, nato.
Νηκτικὸς, ἡ, ὸν, natatilis, qui natare potest. A seq.
Νηκτὸς, ἡ, ὸν, natans, natatilis. A νήχομαι.
Νηκτρὶς, ίδος, ἡ, natatrix, vt νηκτρίδες ἐλαῖαι, natantes oliuæ, apud Poll. Ab eod.
Νηλεγέως, immisericorditer, Hes. A νηλεγὴς, inhumanus, Hes. potius est, nil curans, negligens. Ex νὴ & ἀλέγω.
Νηλεὴς, & νηλειὴς, έος, ὁ, ἡ, neut. νηλεὲς, immisericors, crudelis, inhumanus. E νὴ & ἔλεος.
Νηλειῶς, Adu. crudeliter, inhumane. A pr.
Νηλεόποινος, ȣ, ὁ, ἡ, crudeli supplicio puniens. E νηλεὴς & ποινή.
Νήλευστος, ȣ, ὁ, ἡ, inuisibilis. E νὴ & λεύσσω.
Νηλεῶς, Adu. crudeliter. A νηλεής.
Νηλητὴς, έος, ὁ, ἡ, inculpatus. Schol. Homeri pro νηλιτής. E νὴ & ἀλίτω.
Νήλιπος, ȣ, ὁ, ἡ, discalceatus. E νὴ & ἤλιψ.
Νηλίπους, οδος, ὁ, ἡ, idem, Suid. E pr. & πȣς.
Νηλιτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peccati expers, insons, inculpatus. E νὴ & ἀλιτέω.
Νῆμα, ατος, τὸ, filum, stamen. Gl. V. netum. A νέω.
Νηματώδης, εος, ὁ, ἡ, aptus duci, vt filum, ad nendum aptus. A præc.
Νημέρτεια, ἡ, veritas. A νημερτής.
Νημερτέως, Adu. vere. A seq.
Νημερτὴς, έος, ὁ, ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, s. erratur. E νὴ & ἁμαρτάνω.
Νηνεμέω, nullis ventis agitor, s. vexor, tranquillo cœlo fruor. A νήνεμος.
Νηνεμία, ας, Ion. νηνεμίη, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aëris. A seq.
Νήνεμος, ȣ, ὁ, ἡ, ventis vacuus, serenus, Gl. V. tranquillus. E νὴ & ἄνεμος.

Νηνίω,

νηνέω, ῶ, f. ήσω, aceruo, accumulo. A νέω.
νηξίπους, οδος, ὁ, ἡ, natans. Epith. piscium, qui & νέποδες. E νήχομαι & πούς.
νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.
νηοβάτης, ου, ὁ, nauem conscendens, nauta. E νηῦς, pro ναῦς, & βαίνω. v. ναυβάτης.
νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, æditnus. E νηὸς pro ναὸς, & κορέω. v. νεωκόρος.
νηοπόλος, ου, ὁ, ἡ, in templo versans, æditnus, sacerdos. E νηὸς pro ναὸς, & πολέω.
νηοπορέω, ῶ, nauibus permeo, nauigo. E νηῦς & πορέω.
νηός, οῦ, ὁ, templum, fanum. *Ion.* pro ναός.
νηοσόος, poët. νηοσσόος, ου, ὁ, ἡ, nauium seruator. E νηῦς pro ναῦς, & σόος.
νηοῦχος, ου, ὁ, nauis custos. Ex eod. & ἔχω.
νηπαθής, έος, ὁ, ἡ, miserias abolens; dolore carens. E νη & πάθος.
νήπαυστος, ον, idem quod ἄπαυστος. E νη & παύομαι.
νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.
νηπεκτής, έος, ὁ, ἡ, impexus, vel intonsus. Hes. pl. νηπεκτέες. E νη & πέκω.
νηπενθής, έος, ὁ, ἡ, neut. νηπενθές, luctu & mœrore carens, serenus, lætus, quo luctus tollitur, tristitia liberans. E νη & πένθος.
νηπιάα, ας, ἡ, stultitia. Acc. pl. νηπιάας. A νήπιος, v. νηπιαία.
νηπιάζω, f. άσω, pueriliter, vel stulte ago. Gl. Vet. νηπιάζειν, puerascere. Ab eod.
νηπιαία, ας, ἡ, vel potius νηπιεία, puerilitas, stultitia puerilis, aut νηπιαχία, pueritia, Gl. V. Ab eod.
νηπιαχεύειν, pueriliter ludere, stulte agere, lasciuire. apud Hom. part. νηπιαχεύων. A seq.
νηπίαχος, ου, ὁ, ἡ, infans, puerilis, Gl. V. A νήπιος.
νηπιάχω, idem quod νηπιάζω. A pr.
νηπιαχῶδες, infantile, Gl. Vet. Ab eod.
νηπιέη, ης, ἡ, *Ion.* pro νηπιεία, infantia. 2) stultitia, imprudentia. νηπιέῃσι, Dat. pl. A νήπιος.
νηπίεος, εα, εον, infantilis, puerilis. Ab eod. (sed præstat νηπιαῖος, aut νηπιεῖος.)
νηπιεύομαι, Schol. Hom. idem quod νηπιαχεύω. Ab eod.
νηπιοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, infanticida. A κτείνω.
νηπιοπρεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, infantes decens.
νήπιος, α, ον, ὁ, infans, paruulus. 2) stultus, imprudens, amens. τὸ νήπιον, infans ἐκ νηπίου, a puero. E νη & ἔπω, *dico*, aut ἕπω, ἕψω, *coquo*, *nondum percoctus*, *nondum maturus*.
νηπιότης, ητος, ἡ, infantia. 2) stultitia. A pr.
νηπιοφανής, έος, ὁ, ἡ, infans. Ex eod. & φαίνομαι.
νηπιοφροσύνη, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A seq.
νηπιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, puerili mente præditus, stultus. E νήπιος & φρήν.
νηπιώδης, εος, ὁ, ἡ, infantilis, puerilis. Ab eod.
νήπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, incomtus, inornatus. E νη & πλεκτός. v. νηπεκτής.
νήποινα, ει, ἣ, & νηποινί, *Adu.* impune. A νήποινος.
νήποινος, ου, ὁ, ἡ, impunis. νήποινον, *Adu.* impune. item νηποινεί. E νη & ποινή.
νήπτης, ου, ὁ, sobrius. A νήφω.
νηπτικός, ἡ, όν, qui sobrius esse solet. A pr.
νηπυτιεύομαι, infantum more balbutio. 2) stolide ago. A seq.
νηπύτιος, ία, ιον, infans. 2) stultus, stolidus, A νήπιος.
νηρεΐς, ΐδος, ἡ, Nerei filia, pl. νηρεΐδες. A νηρεύς.
νήρειος, Nereius. 2) marinus. vt νήρεια τέκνα, pisces. Ab eod.
νηρεύς, έως & ῆος, ἡ, Nereus, deus marinus. A νάω, nato.
νηρηΐδες, & νηρῇδες, Nereides. A pr.
νήριθμος, ου, ὁ, ἡ, innumerus, innumerabilis. E νη & ἀριθμός.
ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, nerium, frutex.
ΝΗΡΙΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.
νήριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo non contenditur. 2) innumerus, immensus, multus. E νη & ἐρίζω, aut antiquo ἀρίτω, *numero*, vnde ἤριτος, in compos.
νηρίτης, ου, ὁ, nerites, concha marina. A νέω.
νήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod νήριστος, sine σ.
νηρός, ρά, ρόν, humidus. A νέω.
νησαίη λίθος, quibusdam Sarda gemma, aliis smaragdus. Hesych.
νησιάζειν, insulam esse, vel insulæ similem, Strab. A νῆσος.
νησιάρχης, χου, ὁ, ὁ, insulæ præfectus. Ex eod. & ἀρχή.
νησίδιον, ου, τὸ, parua insula. Ab eod.
νησίζειν, f. ίσω, idem quod νησιάζειν.
νησίον, ου, τὸ, parua insula. 2) insula. A νῆσος.
νῆσις, εως, ἡ, ipsa actio nendi, fili deductio. 2) glomeratio, accumulatio. A νέω.
νησίς, ῖδος, ἡ, insula parua. A νῆσος.
νησιώτης, ου, ὁ, insulanus. Ab eod.
νησιωτικός, ἡ, όν, insularis, Gl. V. A pr.
νησιῶτις, ιδος, ἡ, insulana. Ab eod.
νησοειδής, έος, ὁ, ἡ, insulæ formam habens. E νῆσος, & εἶδος.
νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna. Ex eod. & μάχομαι.
νῆσος, ου, ὁ, insula. A νέω vel νάω, *nato*. 2) vestis quam vndique purpura ambit, in qua pannus speciem insulæ facit, purpura circumfusa maris ambientis.
νησοφύλαξ, κος, ὁ, custos, præfectus insulæ.
νῆσσα, ης, ἡ, anas. v. νῆττα.
νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis est. A pr.
νησσάριον, ου, τὸ, anaticula. Dim. ab eod.
νηστεία, ας, ἡ, ieiunium. A νηστεύω.
νήστειρα, ας, ἡ, ieiuna. 2) a ieiuno sumta. Ab eod.
νηστεύς, έος, ieiunus. Ab eod.
νηστευτής, ου, ὁ, ieiunator. Ab eod.
νηστεύω, f. εύσω, ieiunus maneo, cibo abstineo, ieiuno. A νῆστις.
νηστικός, ἡ, όν, ad nentes, s. nendum pertinens. 2) nendi peritus. A νέω.
νήστιμος, ου, ὁ, ἡ, ad ieiunium pertinens. A seq.

νῆστις,

Νῆστις, εως, ὁ, ἡ, ieiunus, qui cibum non cepit. 2) piscis quidam. 3) intestinum ieiunum. E νὴ & ἔσθω, vel ἔδω, edo.

Νῆτος, vltimus, Hes. e νέατος, νήτη, vltima, f. ima chorda. A νέος.

Νητὸς, ἡ, ὸν, e colo ductus, fili modo tortus. 2) accumulatus, aceruatus. A νέω.

Νητρεκὴς, εος, ὁ, ἡ, verus, certus. E νὴ & ἀτρεκὴς, *verus*. (vel τρέω, *vereor*, *trepido*, *dubius animi hæreo*.)

Νητρεκῶς, *Adu.* vere, certe. A pr.

Νῆτρον, ου, τὸ, fusus. A νέω, *neo*.

Νῆττα, ης, ἡ, anas, pro νῆσσα. A νέω, *nato*.

Νηττάριον, ου, τὸ, anaticula. A pr. Dim.

Νήττιον, ου, τὸ, idem. Dim. ab eod.

Νηττοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, anates occidens.

Νηττοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. V.

Νηῦς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.

Νήϋτμος, ου, ὁ, ἡ, halitus & spiritus expers.

Νηφαίνω, sobrius sum. Eust. qui tamen vsitatum esse negat. A νήφω.

Νηφάλεος, sobrius, Gl. Vet. vbi & νηφάλαιος, Ab eod.

Νηφαλεότης, ητος, ἡ, sobrietas, Gloss. Vet. A pr.

Νηφαλεύω, sobria sacra celebro, Pollux. Ab eod.

Νηφαλίζω, idem. Ab eod.

Νηφάλιος, ου, ὁ, ἡ, sobrius. 2) vigilans, prudens, attentus. 3) ἱερὰ νηφάλια, sacra, a quibus vinum abest, vbi mero lacte aut melle fit. A νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas. A pr.

Νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, vigor & acies, & diligentia mentis e sobrietate, s. qualis esse sobriorum solet. A νηφαλίζω.

Νηφαλίως, *Adu.* sobrie. A νηφάλιος.

Νηφαντικὸς, ἡ, ὸν, sobrius. 2) non inebrians, sobrium seruans. A νηφαίνω.

Νηφόντως, *Adu.* sobrie. A seq.

Νήφω, fut. ψω, sobrius sum. 2) vigilans & cautus sum, vigilo. partic. νήφων, sobrius, vigilans, Gl. V. 2) redeo ad sanitatem et velut sobrietatem, liberor a malo, errore, cum ἐκ. vt ἀνανήφω.

Νηχεῖον, ου, τὸ, locus, vbi natatur. Gl. Vet. τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι.

Νηχοτάλαντοι, loca & vrbes iuxta mare. Plut. (quæ quasi natant in vndis, & ab iis ταλαντεύονται tolluntur, gestantur sursum deorsum, libranturque. E νήχεσθαι, & ταλαντεύεσθαι.)

Νήχυτος, ου, ὁ, ἡ, late fluens, valde diffusus. E νὴ & χυτός.

Νήχω, f. ξω, vsitatius νήχομαι, nato, no. A νέω.

Νῆψις, εως, ἡ. sobrietas, vigilantia. A νήφω.

ΝΙΓΛΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis musici.

Νίζω, lauo, abluo.

Νικαῖος, ου, ὁ, victoriæ largitor. Epith. Iouis. A νίκη.

Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dorice* pro Νικητὴρ, victor.

Νικάτωρ, pl. νικάτορες, victores, *Dor.* pro νικήτωρ. A seq.

Νικάω, ῶ, f. ήσω, vinco, supero, victor sum. 2) antecello, superior sum, præsto, νικῶμαι. vincor, cedo. νικώμενος, varie intelligitur ex adiecto: potestque plerumque verti præ, aut præ grauitate, vsu &c. est & simpliciter pro amans, indulgens &c. vt νικώμενος ὑπὸ τῆς ἡδονῆς καὶ τῶν ἄλλων παθῶν, victus a voluptate & reliquis animi perturbationibus, νικηθεὶς, aor. 1. part. νενικημένη, perf.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. A pr.

Νίκημα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Νίκημι, vinco, apud Theocr. Ab eod.

Νικητέος, α, ον, vincendus. Philox. Ab eod.

Νικητὴρ, ῆρος, ὁ, victor. Ab eod.

Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. A pr.

Νικητήριος, ία, ιον, ad victoriam pertinens. Ab eod.

Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. A νικάω.

Νικητικὸς, ἡ, ὸν, vincendi peritus. 2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus. 3) qui magni momenti ad victoriam est. Ab eod.

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, Gl. V. A νικητήρ.

Νικηφορέω, victoriam reporto, vinco. A νικηφόρος.

Νικηφορία, ας, ἡ, *Dor.* ap. Pind. νικαφορία, victoriæ adeptio. A seq.

Νικηφόρος, ου, ὁ, ἡ, victor. Gl. V. victoriosus, victoriatus. E νίκη & φέρω.

Νικόβουλος, ὁ, qui in senatu vicit. Vox a Comico ficta. Ex eod. & βουλή.

Νικοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui victoriam conciliat, ad vincendum valet. E ν. & ποιέω.

Νῖκος, εος, τὸ, victoria. Eust. 2) finis. οἱ ὁ.

Νίμμα, ατος, τὸ, aqua, qua manus ablutæ sunt. A νίπτω.

Νὶν, *Pron.* apud poëtas significat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, malluuium, pediluuium, vas manibus pedibusue lauandis. A νίπτω.

Νιπτὶς, ίδος, idem, aut aqua lauandi caussa data, ap. Athen. A pr.

Νίπτρον, ου, τὸ, aqua lauandis manibus aut pedibus. A seq.

Νίπτω, f. ψω, lauo, abluo. νίψασθαι, aor. 1. med. manus lauare. part. νιψάμενος, qui lauit, lotus. perf. pass. νενιμμένος, lotus, ablutus.

Νίσσομαι, eo. 2) redeo. A νέω.

ΝΙΤΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, iuuencula, puellula. ex Aristoph. sed ibi leg. νηττάριον, anaticula.

Νιτρία, ας, ἡ, nitrifodina. A νίτρον.

Νιτρῖτις, ιδος, ἡ, nitrosa. Ab eod.

Νίτρον, ου, τὸ, nitrum. A νίζω. Etym. nam eluendis sordibus e vestibus adhibebatur.

Νιτροποιὸς, ἡ, ὸν, nitrosum reddens, nitrosus. E pr. & ποιέω.

Νιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro obluo. A νίτρον.

Νιτρώδης, εος, ὁ, ἡ, nitrosus. 2) nitri saporem habens. Ab eod.

Νιφάργης, ες, niue candens, niue oppletus. qs. e νίφος & ἀργὸς, *albus*.

Νίφαργος, ον, idem, & ex iisd.

Νιφὰς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. Metaph. multitudo. A νίφω.

Νιφετὸς, ᾶ, ὁ, nix confertim cadens. Gl. Vet. nimbus. Ab eod.

Νιφετώδης, εος, ὁ, ἡ, niuosus, niualis. A præc.

Νιφοβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, niuibus obrutus: quasi e νίφος, quod sit *nix*, vel νὶψ, νιφὸς, & βάλλω.

Νιφόβλητος, ον, idem, ex iisd.

Νιφόβολος, ὁ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, niuosus, niualis, Gl. Vet. quasi a νίφος, vel νὶψ, *nix*.

Νιφόκτυπος, ὁ, ὁ, idem. Ex eod. & κτυπέω, *ferio*.

Νιφοστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, densa niue tectus, niuosus. Ex eod. & στίβω.

Νιφοψυχὴς, έος, ὁ, ἡ, niuatus, Gl. Vet. Ex eod. & ψύχος.

Νίφω, ningo. νίφομαι, niue conspergor.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, intelligendi vi præditus, seu eiusmodi, vt intelligentia percipi queat. A νόος.

Νοερότης, ητος, ἡ, cum quid intelligi tantum & mente concipi potest, non sub sensus cadit. A præc.

Νοερῶς, *Adu.* intelligendo, intelligenter. Ab eod.

Νοέω, ῶ, fut. νοήσω, intelligo, mente agito; cogito. 2) in animum induco. 3) in animo habeo, volo. 4) animaduerto, intelligo. 5) scio, noui. 6) prudens sum, sapio. 7) video, cerno. Ab eod.

Νόημα, ατος, τὸ, intellectus, mens, ingenium. Philox. cogitatum, cogitatio. 2) consilium. 3) inuentum, commentum, machinatio. 4) in rhetor. sententia accommodata ad personam aut caussam certam. A νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos, intelligens, prudens, solers, acutus. A νοέω.

Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia. Gl. Vet. intellectio. Ab eod.

Νοητικὸς, ἡ, ὸν, intelligendi vi præditus. A seq.

Νοητὸς, ἡ, ὸν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. A νοέω.

Νοητῶς, *Adu.* prudenter. A præc.

Νοθαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, nothus, spurius. E νόθος & γίνομαι.

Νοθεία, ας, ἡ, q. d. spuritas, si quis est spurius. A νοθεύω.

Νόθεια, l. νοθεῖα, ὧν, τὰ, sc. γέρα, pars bonorum paternorum, quæ spurio dabatur. A νόθος

Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A seq.

Νοθεύω, f. εύσω, adultero, corrumpo. 2) alieno, abalieno. 3) decipio, adulor. Gl. Vet. sollicito. νοθεύομαι, adulteror, corrumpor. 2) pro adulterino habeor. perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. A νόθος.

Νοθογέννητος, ὁ, ὁ, ἡ, spurius. Ex eod. & γεννάω.

Νοθοκαλλοσύνη, ης, ἡ, non natiua, sed adulterina pulcritudo.

Νόθος, ὁ, ὁ, ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, spurius, non legitimus. 2) peregrinus.

Νόθως, *Adu.* vitiose, non legitime. A præc.

Νοίδιον, ὁ, τὸ, cogitatiuncula, sententiola. A νόος.

Νομαδεῖα, seu νομάδεια δάση, silua pascuæ. A νομάς.

Νομαδικὸς, ἡ, ὸν, pabulatione indigens. Gl. Vet. pabularis, pascuus. 2) pastoralis, pastoritius. Ab eod.

Νομαδικῶς, *Adu.* pastorum more. A præc.

Νομαδίτης, ὁ, ὁ, vt νομαδίτης βίος, pastoritia vita. A νομάς.

Νομαδόστοιχοι, ων, οἱ, qui ad pastum euntes, aut a pastu redeuntes, ordine incedunt. Hes. Ex eod. & στίχος.

Νομάζω, & νομάζομαι, pasco. A νομή.

Νόμαιον, ὁ, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum. τὰ νόμαια, instituta, leges. A νόμος.

Νομαῖος, αία, αῖον, degens in pascuis, pascens. 2) veniens ab armento. A νομή.

Νομανδρία, affertur pro cœtu virorum pastoritio. A νομάνδριον, e νομὴ & ἀνήρ.

Νομάρχης, ὁ, ὁ, nomarcha, nomi præfectus apud Aegyptios. E νομὸς & ἀρχή.

Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas s. officium nomarchæ. A præc.

Νομὰς, άδος, ὁ, ἡ, in pascuis degens. 2) gregalis. Νομάδες, Nomades, populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ, qui nullis viuentes certis & stabilibus sedibus, loca herbida cum armentis sectabantur, vitæ dediti erraticæ. A νέμω, *pasco*.

Νομίομαι, ὄμαι, dilanio, discerpo. A νέμω.

Νόμευμα, ατος, τὸ, grex pecorum. A νομεύω.

Νομεὺς, έως, ὁ, pastor. 2) dator, tributor. νομῆες, pastores, *Ion.* pro νομεῖς. A νομή.

Νομευτικὸς, ἡ, ὸν, pastoralis. A seq.

Νομεύω, f. εύσω, pasco. A νέμω.

Νομὴ, ῆς, ἡ, distributio, partitio, diuisio. Gl. Vet. possessio, vsurpatio, vsusfructus. 2) pabulum. 3) pascuum. 4) pastus, pastio. ipsa pascendi actio. A νέμω.

Νομίζω, f. ίσω, lege sancio. 2) puto, existimo, arbitror, reor. 3) vsurpo consuetudine. 4) in vsu facio. νομίζομαι, vtor. Gl. Vet. pass. νομίζεσθαι, moris esse. νενόμισται, moris est, legibus constitutum est. νομιζόμενοι, viri illustres, clari. τὰ νομιζόμενα, iusta, quæ defunctis debentur, more veterum & religione consecrata. perf. νενομισμένα, concepta, Philox. νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. A νόμος.

Νομικὸς, ἡ, ὸν, legalis, ad leges pertinens. 2) iuris consultus, iuris peritus, legis peritus, Philox. *In Iuris libris*, theologus iudaicus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, sc. τέχνη, iurisprudentia. Ab eod.

Νομικῶς, *Adu.* e legum præscripto, legitime. A præc.

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel νόμιμος, ὁ, ὁ, ἡ, legitimus, ad legem pertinens. 2) æquus, iustus. 3) idoneus, peritus, de athletis & philosophis. νόμιμα, instituta, Gl. Vet. νόμιμον πολίτευμα, ius ciuile. A νόμος.

Νομιμότης, ητος, ἡ, legum & iuris obseruatio. A præc.

Νομίμως, *Adu.* legitime. Ab eod.

Νόμιος, ία, ιον, & νόμιος, ὁ, ὁ, ἡ, legitimus, iustus. 2) pastoralis. νομία θεὰ, Pales, Gl. Vet. A νόμος, vel νομή.

Νόμιος, ὁ, ὁ, ... Hinc ἔξω τοῦ εἰς τὸ θεῖον ..... præter religionem. A .....

Νόμισμα, ατος, τὸ, mos receptus, consuetudo, quicquid iure ciuili sancitum est, aut auctoritate suprema. 2) res signata, numisma, moneta, pecunia, numus, Gl. Vet. Ab eod.

Νομισματικὸς, ή, ὸν, monetalis, Gl. Vet. A pr.
Νομισμάτιον, τὸ, numus minutus. Dim. ab eod.
Νομισματοπώλης, ȣ, ὁ, argentarius.
Νομισματοπωλική, ῆς, ἡ, sc. ἐργασία, argentaria.
Νομιςέον, *Adu.* existimandum. A νομίζω.
Νομιςεύω, fut. εύσω, legitime administro. Suid voi νομιςεύεσθαι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitime administrari. Ab eod.
Νομογραφέω, leges scribo. A νομογράφος.
Νομογραφία, ας, ἡ, legum præscriptio. A seq.
Νομογράφος, ȣ, ὁ, legislator. E ν. & γράφω.
Νομοδείκτης, ȣ, ὁ, iurisconsultus. E ν. & δεικνύω.
Νομοδιδάκτης, ȣ, ὁ, legis doctor, interpres, V. L. A ν. & διδάσκω.
Νομοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, idem.
Νομοδίφας, legicrepa, Philox. q. d. leges crepans. pro νομοδίφης, ȣ, ὁ, proprie, in leges inquirens. E ν & διφάω, *quæro.*
Νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, iurisdictio, Philox. E ν. & θέσις.
Νομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo. Gl. Vet. νομοθετεῖσθαι, lege constitui. νενομοτεθημένον, perf. part. lege constitutum. inf. perf. νενομοθετῆσθαι, a lege subiici: νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. A νομοθέτης.
Νομοθέτημα, ατος, τὸ, legis sanctio, edictum A præc.
Νομοθέτης, ȣ, ὁ, legislator. E ν. & τίθημι.
Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.
Νομοθετητέον, lex ferenda est. Ab eod.
Νομοθετικὸς, ή, ὸν, legislatorius. 2) legum ferendarum peritus. νομοθετικὴ τέχνη, ars legislatoria. A νομοθέτης.
Νομοΐςωρ, ορος, ὁ, legum peritus. E ν. & ἵςωρ.
Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A seq.
Νομομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, legis peritus, iuris peritus, Philox. E ν. & μανθάνω.
Νομοποιέω, ῶ, f. ήσω, leges facio, legem fero.
Νόμος, ȣ, ὁ, lex, ius, Philoxen. 2) consuetudo, mos, institutum. 3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. A νέμω, *distribuo.*
Νομὸς, ȣ̃, ὁ, pascuum, pabulum. 2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium. 3) regio, tractus, præfectura, prouincia. præs. in Aegypto. sæpe sic vsurpatur ab Herodoto. A νέμω, *pasco*, vel *distribuo.*
Νομοφυλακεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi νομοφύλακες iudicabant. 2) vbi leges adseruabantur.
Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A νομοφύλαξ.
Νομοφυλάκιον, ȣ, τὸ, idem quod νομοφυλακεῖον.
Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis, legum custos. νομοφύλακες, magistratus Athenis, legum præsides.
Νομώδης, εος, ὁ, ἡ, aptus ad pastum. A νομή.
Νομῳδὸς, ȣ̃, ὁ, legum cantor, legum interpres. Strab.
Νοοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. E νόος & βλάπτω.
Νοοπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, mente errans. τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ab eod. & πλανάομαι.
Νοόπληκτος, ον, mente captus: item mentem adimens. E ν. & πλήσσω.
Νόος, ȣ, *contr.* νȣ̃ς, νȣ̃, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, Philox. (proprie ea vis animi, quæ νέεται, νεῖται, natat veluti, & cogitando huc illuc commeat, aut discurrit, quemadmodum βελὴ a *iaciendo*, aut *voluendo* est appellata; opponitur illi vi aut parti quasi mentis, quæ μένει, permanet, & stabilis in sententia aut proposito est, ideoque μένος appellatur.)
Νοοσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, mente captus, errore mentis labens. E pr. & σφάλλομαι.
Νοόω, ώσω, in mentem inicio, Eustath. a νȣ̃ς.
Νοσάζω, ægrotum reddo. Galen. αἴτιον νοσάζον, causa morbi. νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος.
Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus. Ab eod. & ἀκέομαι. (nisi ακερος est terminatio mera, producta ab alia terminatione, ακὸς, νοσακὸς, quemadmodum est alia in χὸς, vnde πολλαχȣ̃, ἐνιαχȣ̃ & alia.)
Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus, languidus, Gl. Vet. Ab eod.
Νοσερῶς, *Adu.* more ægrotantium. A præc.
Νόσευμα, τος, τὸ, morbus, Hipp. quasi a νοσεύω.
Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger sum. Ab eod.
Νοσηλεία, ας, ἡ, ægrotatio. 2) cura ægri. A νοσηλεύω.
Νοσήλεια, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præstantur. Ab eod.
Νοσηλεύω, fut. εύσω, ægrum curo & necessaria suppedito. pass. νοσηλεύομαι, curor. 2) ægroto. A seq.
Νοσηλὸς, vitiosus, Philox. A νοσέω.
Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. Ab eod.
Νοσηματικὸς, ή, ὸν, morbidus, vitiosus. A pr.
Νοσημάτιον, ȣ, τὸ, morbus leuior. Ab eod.
Νοσηματώδης, εος, ὁ, ἡ, morbidus. 2) qui caussam & originem a morbo traxit. Ab eod.
Νοσηματωδῶς, *Adu.* more ægrotorum. A pr.
Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus. A νοσέω.
Νοσίζω, ægrotum facio. Bud. A νόσος.
Νοσογνωμονική, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi & diiudicandi morbos.
Νοσοκομεῖον, ȣ, τὸ, valetudinarium. A νοσοκόμος.
Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo. 2) ægrotis curandis præsum. νοσοκομȣ̃μαι, ægrotus curor. νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum. Ab eod.
Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio, infirmæ valetudinis cura. Ab eod.
Νοσοκόμος, ȣ, ὁ, ἡ, ægrotos curans. E ν. & κομέω.
Νοσοποιέω, ῶ, f. ήσω, morbos facio, adfero.
Νοσοποιὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, morbos adferens, contagiosus. E seq. & ποιέω.
Νόσος, ȣ, ἡ, morbus, languor, aduersa valetudo.
Νοσοτροφία, ας, ἡ, longior morbus, cum morbus velut alitur. E ν. & τρέφω.
Νοσοτυφέω, in morbo insolens ac delicatus sum. E ν. & τῦφος.
Νοσσάδες ὄρνεις, pulli gallinacei apud Athen. A νοσσός.

Νόσσαξ,

Νόσσαξ, ακος, ὁ, auicula recens excluſa, paruus pullus. Dim. a νοσσός.

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico. νοσσεύεσθαι, cum pulli in nidis generantur. Ab eod.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ȣ, τὸ, pullus, Gl. Vet. Ab eod.

Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo ſimilis, Ex eod. & εἶδος.

Νοσσοποιέω, ῶ, ήσω, pullos excludo.

Νοσσὸς, ȣ, ὁ, pullus, *per Sync.* pro νεοσσός.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A pr. & τρέφω.

Νοστέω, ῶ, f. ήσω, redeo; eo, proficiſcor.

Νόσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui redire poteſt, rediturus 2) ſuauis, dulcis, 3) ſaluber. τὸ νόσιμον, ȣ, pars melior, ſuccus ſ. medulla alicuius rei, quæ alteri cedit. quod redit ad corporis altum. A ſeq.

Νόσος, ȣ, ὁ, reditus. 2) dulcedo, ſuauitas. Suid. Euſt. At Philox. νόσος, γεῦσις, ſapor. vid. Heſ. 3) Numen molendinis præfectum, farinæ curam habens. 4) Νόσοι, dicti libri de reditu heroum a Troiano bello in Græciam, eorumque fatis in via. A νοστέω.

Νόσφι, vel νόσφιν, *Adu.* ſeorſum, ſeorſum ab. 2) ſine, præter. 3) longe, procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, ſeparo, diuido, ſegrego, ſeiungo. νοσφίζομαι, ſeparor. 2) *med.* ſubduco, mihi vindico; depeculor, vſurpo, præuaricor, Philox. Ab eod.

Νοσφισμὸς, ȣ, ὁ, ſeparatio. 2) depeculatio, peculatus, vſurpatio, Philox. A præc.

Νοσώδης, εος, ὁ, ἡ, morboſus, morbidus, valetudinarius, Gl. Vet. A νόσος.

Νοσωδῶς, *Adu.* more morbidorum. A præc.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A ſeq.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus ſum. νοτέων. humidus, Nicand. A νότος.

Νοτηρὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus. A præc.

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas, vligo. Philox. A νότος.

Νοτιάω, ῶ, humidus ſum. A præc.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio. 2) humeo, humore madeo, velut ab auſtris afflatus imbriferis. Philox. apud Ariſtoph. rubigi notus. νοτίζων, auſtrans. perf. paſſ. part. νενοτισμένος, humectatus. inf. aor. 1. νοτισθῆναι, humectari. A νότος.

Νότιος, ȣ, ὁ, humidus, vuidus; auſtralis. Ab eod.

Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas. 2) rubigo, ærugo ex humore. A νότος.

Νοτώδης, εος, ὁ, ἡ, humidus, vuidus. A præc.

Νοτόθεν, ab auſtro, a plaga auſtrali. A ſeq.

Νότος, ȣ, ὁ, notus, auſter, ventus humidus & pluuialis. 2) auſtralis pars cœli.

Νȣβυστικὸς, ὴ, ὸν, ſapientiæ plenus, prudens, cordatus, ſapiens. E νȣ̃ς & βύζω, ſ. βύω, *impleo.*

Νȣβυστικῶς, *Adu.* prudenter. A præc.

Νȣθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, caſtigatio. E νȣ̃ς & θέσις.

Νȣθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo, 2) caſtigo, Philox. νȣθετȣ̃μαι, admoneor, corrigor. Ex eod. & τίθημι.

Νȣθέτησις, εως, ἡ, admonitio. A præc.

Νȣθετητέον, *Adu. poſ.* admonendum. Ab eod.

Νȣθετικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νȣθετισμὸς, ȣ̃, ὁ, admonitio, Menander: quaſi a νȣθετίζω, quod eſſet *admoneo.*

Νȣμηνία, ας, ἡ, noua luna, nouilunium, nouus menſis initium menſis, calendæ. E νέος & μήν.

Νȣμηνιασταὶ, nouilunia celebrantes aut obſeruantes: quaſi a νȣμηνιάζειν.

Νȣμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore nouilunii conficiebantur & in ſacrificio offerebantur.

Νȣμμίον, aſſarium, Philox. A ſeq.

ΝΟΥ͂ΜΜΟΣ, ȣ, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia magna & Sicilia vſurpata. Epicharmus hac voce vſus eſt. A νόμος, vnde & νόμισμα.

Νȣνέχεια, ας, ἡ, prudentia. A ſeq.

Νȣνεχὴς, έος, ὁ, ἡ, mentem habens, prudens, ſapiens, intelligens, cordatus, Philox. Ex νȣ̃ς & ἔχω.

Νȣνεχόντως, *Adu.* prudenter, cordate, conſiderate. Ab iiſd.

Νȣνεχῶς, *Adu.* ſapienter, prudenter. A νȣνεχής.

Νȣ̃ς, νȣ̃, ὁ, & νȣ̃ς, νοὸς, νοΐ, mens, intellectus, animus, *cont.* a νόος.

Νȣσαλέος, έα, έον, morbidus, morboſus, ægrotus. A νȣ̃σος pro νόσος.

Νȣσαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, morbo grauatus, ægrotus. E ſeq. & ἄχθος, vel a νȣσάζω.

Νȣ̃σος, ȣ, ὁ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

Νȣσοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, morbos adferens, E pr. & φέρω.

ΝΥ', *Particula* apud poëtas, a νῦν.

Νύγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγματώδης, εος, ὁ, ἡ, pungens, fodicans. A præc.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, ſtimulus, punctum, punctio, Gl. Vet. A νύσσω.

Νυγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem, Gl. Vet. ab eod.

Νυκταίετος, ȣ, ὁ, aquila nocturna. E νὺξ & αἰετός.

Νυκταλὸς, ȣ̃, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλωπάω, idem quod νυκταλωπιάω, apud Euſt.

Νυκταλώπηξ, εκος, ὁ, luſcitio, apud Ariſtot. ſed ſcriptura eſt ſuſpecta: pro νυκτάλωψ, (aut νυκταλώπης, ȣ)

Νυκταλωπία, ας, ἡ, idem. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A præc.

Νυκταλωπιάω, ῶ, f. άσω, luſcitioſus ſum, νυκταλωπίᾳ laboro. Ab eod.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luſcitioſus, Gl. Vet. 2) luſcitio, morbus νυκταλωπίας. Ex νὺξ & ὤψ.

Νυκτεγερσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. E ν. & ἔγερσις.

Νυκτεγερτέω, ῶ, noctu excitor & ſurgo. 2) excubias nocturnas ago. Ex eod. & ἐγείρομαι.

Νυκτελέω, ῶ, nocturna ſacra ago, Heſ. quaſi νυκτιτελέω. (vel pro νυκτερέω.)

Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, ſacra Baccho noctu celebrari ſolita. pro νυκτέρια. A ſeq.

Νυκτέλιος, ȣ, ὁ, nyctelius, epith. Bacchi. E ν. & τέλος. (niſi έλιος mera terminatio eſt.)

Νυκτέπαρχος, ȣ, ὁ, ἡ, præfectus vigilum.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna. 2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερείσιος, ον, nocturnus, ap. Aristophan. si lectio sana. (videtur præstare νυκτερέσιος, aut νυκτερήσιος. v. infra.) A pr.

Νυκτερέτης, ε, ὁ, noctu remigans, noctu nauigans.

Νυκτέρευμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta: it. locus, vbi pernoctamus: stabulum, deversorium. A νυκτερεύω.

Νυκτερευτὴς, ε, ὁ, qui noctu aliquid agit. 2) noctu venans aut piscans. Ab eod.

Νυκτερευτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum noctu. Ab eod.

Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio. 2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, peruigilo. A νύκτερος.

Νυκτερήδιος, ε, ὁ, ἡ, nocturnus. Ab eod. (sed hoc potius sit νυκτερίδιος.)

Νυκτερήσιος, ε, ὁ, ἡ, idem χρησμὸς νυκτερήσιος, responsum nocturnum. Ab eod.

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, idem. 2) non pellucidus, obscurus. Ab eod.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, vespertilio. 2) piscis quidam. Ab eod.

Νυκτερόβιος, ε, ὁ, ἡ, noctu victum quærens.

Νύκτερος, ε, ὁ, ἡ, nocturnus, noctiuagus, A νύξ.

Νυκτερόφοιτος, ὁ, ἡ, noctu vagans. A pr. & φοιτάω.

Νυκτερωπὸς, ὸν, obscurus, ater. Ab eod. & ὤψ.

Νυκτηγορέω, ῶ, noctu nuncio. E νὺξ & ἀγορέω.

Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus. A pr.

Νυκτηγρεσία, ας, ἡ, excubiæ, Philox. E v. & ἐγείρω.

Νυκτηγρετέω, ῶ, de nocte surgo ad negotium aliquod obeundum. Ex iisd.

Νυκτήγρετον, ε, τὸ, nyctegretum, herba ap. Plin. &c. Ex iisd.

Νυκτήμερον, die ac nocte, Gl. Vet. Al. νυχθήμερον.

Νυκτηρεφὴς, ὲς, obscurus. E v. & ἐρέφω.

Νυκτίβιος, ε, ὁ, ἡ, qui noctu tanquam interdiu viuit. 2) noctu victum quærens.

Νυκτίγαμος, ε, ὁ, ἡ, noctu nubens, nuptias nocturnas, clandestinas faciens.

Νυκτιδρόμος, ε, ὁ, ἡ, noctu currens, viator nocturnus. 2) nocturnus. E v. & τρέχω.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax, Gl. Vet. coruus nocturnus. Philox. bubo.

Νυκτικρυφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nocte absconditur. E v. & κρύπτω.

Νυκτιλαθραιοφάγος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui noctu clam vorat.

Νυκτιλάλος, ε, ὁ, ἡ, qui noctu loquitur.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, noctu lucens, noctiluca, Epith. Lunæ E v. & λάμπω.

Νυκτιλόχος, ε, ὁ, ἡ, noctu insidias struens, latro s. grassator nocturnus.

Νυκτίλωψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτίμαντις, εως, ὁ, ἡ, vates nocturnus.

Νυκτινεμος, ε, ὁ, ἡ, qui noctu pascitur. E v. & νέμω.

Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νύξ.

Νυκτιπάτης, ε, ὁ, grassator nocturnus. E v. & πατος.

Νυκτόπλαγκτος, ε, ὁ, ἡ, noctu errans.

Νυκτοπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. E v. & πλάνη.

Νυκτιπλάνος, ε, ὁ, ἡ, noctiuagus.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna nauigatio. E v. & πλες.

Νυκτιπόλευτος, ον, idem quod seq. E v. & πολεύω.

Νυκτιπόλος, ε, ὁ, ἡ, noctu oberrans, noctiuagus. E v. & πολέω.

Νυκτιπόρος, ε, ὁ, ἡ, noctu iter faciens, noctu circumiens.

Νυκτίσεμνος, ε, ὁ, ἡ, quem nocte colimus.

Νυκτιφαὴς, ὲς, v. seq.

Νυκτιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, noctu lucens, nocturnus. E v. & φαίνομαι.

Νυκτίφαντος, ε, ὁ, ἡ, qui noctu conspicitur. Ex iisd.

Νυκτίφοιτος, ε, ὁ, ἡ, noctu vagans. v. νυκτερόφοιτος.

Νυκτιφρούρητος, ε, ὁ, ἡ, nocturnis præsidiis & custodiis munitus. E v. & φρερέομαι.

Νυκτοβατία, ας, ἡ, iter nocturnum. Hipp. E v. & βαίνω.

Νυκτογραφέω, ῶ, f. ήσω, noctu scribo. Gl. Vet. νυκτογραφῶ, lucubro.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, scriptio nocturna, lucubratio. A pr.

Νυκτοδρόμος, ε, ὁ, ἡ, noctiuagus. Gl. Vet.

Νυκτοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, noctis speciem habens. νυκτοειδές, nigrum. E v. & εἶδος.

Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. E v. & θήρα.

Νυκτοκλέπτης, ε, ὁ, fur nocturnus.

Νυκτολαμπὶς, ίδος, ἡ, noctiluca. Gl. Vet. E v. & λάμπω.

Νυκτομαχέω, ῶ, fut. ήσω, nocturnum prælium committo. E v. & μάχομαι.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna. A pr.

Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ, ἡ, noctu vagans. Aristoph. E v. π. & πλανάομαι.

Νυκτοπόλεμοι, ε, ὁ, pugna nocturna.

Νυκτοπορέω, ῶ, f. ήσω, noctu iter facio.

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A seq.

Νυκτοπόρος, ε, ὁ, ἡ, qui noctu iter facit, noctu circumiens, noctiuagus, Gl. V.

Νυκτεργὸς, ε, ὁ, ἡ, qui noctu operatur. E v. & ἔργον.

Νυκτοφανὴς, vide νυκτιφανής.

Νυκτοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, noctu excubias ago.

Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ. A pr.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Philox. excubiæ. A seq.

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, nocturnus custos, excubitor nocturnus.

Νυκτωπὸς, ε, ὁ, ἡ, nocturnus. E v. & ὤψ.

Νύκτωρ, *Adu.* noctu. A νύξ.

Νυμφαγενὴς, έος, ὁ, ἡ, a nympha natus. E νύμφη & γίνομαι.

Νυμφαγωγέω, ῶ, f. ήσω, sponsam deduco ex ædibus paternis ad sponsum. A νυμφαγωγός.

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, sponsæ ad sponsum deductio. A seq.

Νυμφαγωγὸς, ε, ὁ, ἡ, qui sponsam ex ædibus paternis ad sponsum deducit. 2) pronuba, Gl. Vet. E νύμφη & ἄγω.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba in aquis nasci solita. A νύμφη.

Νυμφαῖον, ε, τὸ, fanum, templum s. delubrum Nympharum. Ab eod.

Νυμφαῖος,

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum eſt, ad Nymphas pertinens. Ab eod.
Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Nympharum eſt. Ab eod.
Νυμφεῖον, ου, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. A νυμφεύω.
Νυμφεῖος, ου, ὁ, ἡ, nuptialis. Ab eod.
Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω.
Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, deſponſatio. Ab eod.
Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſponſus. 2) maritus. Ab eodem.
Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis. A pr.
Νυμφευτὴς, οῦ, ὁ, qui in eodem curru cum ſponſo & ſponſa ſedet, eoſque domum ſponſi deducit. Ab eod.
Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum ſponſa mittitur, vt eam ad ædes ſponſi comitetur. 2) noua nupta. 3) quæ nuptias adornat. A pr.
Νυμφεύω, f. εύσω, nuptum ſeu nuptui do, deſponſo. νυμφεύομαι, nuptui collocor. 2) *med.* accipio vxorem. ἐνυμφεύσατο, aor. I. *med.* ſponſam accepit. part. νυμφευσάμενος, deſponſus. paſſ. fem. νυμφευθεῖσα, nupta. A ſeq.
Νύμφη, ſ. νύμφα, ης, ἡ, ſponſa. 2) noua nupta. 3) in ſacris libris, nurus. 4) Nymphæ ſunt numina muliebria montibus, ſyluis & pratis, fontibus, aquis, præſidentia. vnde νυμφόληπτοι lympathici, vnde & νύμφην lympham interpretantur: 5) formicæ alatæ. 6) vermiculi in apum crabronum & fucorum ſobole. 7) calyces roſæ paullulum ſe aperientes, Heſ. Suid. 8) νύμφη etiam clitoris, caruncula in medio pudendi muliebris; item, cauum in inferiori labio. 9) ſumma ſ. extrema pars vomeris. (Pleraque ab antiquo v. νύφω, quod idem fuit cum Lat. *nubo*, quod inde manauit.)
Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob viſam Nympham, lymphatico furore agitor. A pr.
Νυμφίδιος, ία, ιον, ſponſalis. Ab eod.
Νυμφικὸς, ἡ, ον, idem & ab eod.
Νυμφικῶς, *Adu.* more nuptiali, ritu ſponſali. A pr.
Νύμφιος, ου, ὁ, ἡ, ſponſalis. 2) qui nuptui datur. A νύμφη.
Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus. 2) maritus. Ab eod.
Νυμφὶς, ίδος, ἡ, ſponſalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta ſponſæ. Ab eod.
Νυμφογενὴς, έος, ὁ, ἡ, e Nympha natus. Ex eod. & γίνομαι, *naſcor*.
Νυμφόκλαυτος, ου, ὁ, ἡ, nouis nuptis lacrimabilis. Ex eod. & κλαίω, *fleo*.
Νυμφοκομέω, ῶ, f. ήσω, nouam nuptam ſ. ſponſam adorno.
Νυμφοκόμος, ου, ὁ, ἡ, ſponſam adornans, ſplendorem ſponſæ conferens. E v. & κομέω.
Νυμφόληπτος, ου, ὁ, ἡ, Nympha temere viſæ ſpiritu correptus & hinc furens, lymphatus.
Νυμφοληψία, ας, ἡ, lymphatio, furor, qui ὑδροφοβία. E v. & λῆψις.
Νυμφοπόνος, ου, ὁ, ἡ, qui ſponſam ornat.
Νυμφοστολέω, ῶ, f. ήσω, ſponſam ad ſponſum deduco. 2) ſponſam orno. 3) in modum ſponſæ orno. A ſeq.
Νυμφοστόλος, ου, ὁ, ἡ, qui ſponſam ad ſponſum deducit. 2) qui alicui ſponſam conciliat. 3) nuptiarum inſtructor & exornator. 4) ſponſam exornans. E v. & στέλλω.
Νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem ſponſæ factus. E v. & τιμή.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclaue ſ. ſponſi ſponſæque thalamus. A νύμφη.
Νῦν, *Adu.* nunc, in præſentia, hoc tempore. 2) hodie. τὰ νῦν, vel τανῦν, præſentia. vel nunc, cum primis. ἐν τῷ νῦν, hoc tempore. ἀπὸ τοῦ νῦν, poſthac. μέχρι τοῦ νῦν, ad hoc diei. νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc iam, nunc primum. νυνμενὴ, pro νῦν μὲν, nunc quidem. τὸ νῦν εἶναι & τὸ νῦν ἔχον, in præſentia rerum.
Νυν, *Partic. encl.* modo redundans, modo idem ſignificans, quod ὄν, igitur.
Νυνὶ, *Adu.* idem quod νῦν.
Νύννιος, ὁ, & νύννιον, τὸ, cantilena nutricis ad ſopiendum infantem.
Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox. aliquando pro morte, ap. Hom. νυκτὸς, (ſubaudi ἐπὶ vel διὰ) noctu.
Νυὸς, οῦ, ἡ, nurus, filii vxor. 2) ſponſa.
ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, claudus, Syracuſanorum dialecto. Nonnus.
Νύσσα, ης, ἡ, meta. A ſeq.
Νύσσω, vel νύττω, f. ξω, pungo, fodico, vellico, punctim cædo, vulnero. aor. 2. paſſ. part. νυγείς.
Νύσταγμα, ατος, τὸ, dormitatio. A νυστάζω.
Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Νυστάζω, fut. άξω, dormiturio capite nutans: dormito. 2) negligens ſum, non attendo.
Νυστακτὴς, οῦ, ὁ, dormitator. 2) dormitare faciens. A pr.
Νυστακτικῶς, *Adu.* dormitando, ſupina negligentia. A pr.
Νυσταλέος, έα, έον, ſomnolentus. A νυστάζω.
Νυσταλογερόντιον, ου, τὸ, q. ſilicernium ſomnolentum, ſenex dormitator. Etym. ſine expoſit. E pr. & γερόντιον.
Νύττω, ξω, pro νύσσω
Νύχα, *Adu.* noctu, Heſych. A νύξ.
Νυχαυγὴς, ὲς, noctu lucens. Epith. Lunæ. E pr. & αὐγή.
Νυχεία, ας, ἡ, pernoctatio, peruigilatio, Heſ. A νυχεύω.
Νύχευμα, ατος, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A ſeq.
Νυχεύω, f. εύσω, noctu facio, occulto. 2) pernocto. A νύχα.
Νυχηβόρος, ου, ὁ, ἡ, noctu vorans. Ex eod. & βορά.
Νυχθήμερον, ου, τὸ, nox & dies, noctis & diei ſpatium. Gl. Vet. die ac nocte. E νὺξ & ἡμέρα. V. νυκτήμ.
Νύχιος, ία, ιον, nocturnus. νύχιον, noctu. *Adu.* A νύχα.
Νύχος, nox, tenebræ, Heſ. Suid. A νύξ.
Νῶ, vel νῷ, nos duo.
Νῶ, in Compoſitione priuatiuum & intenſiuum. a part. νὴ cum ε vel ω concurrente.

NΩΓΑΛΑ,

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia suauia & delicata, bellaria, cibaria, coquorum.
Νωγαλεύματα, ων, τὰ, idem. A sq.
Νωγαλεύω, νωγαλίζω, comedo νώγαλα.
Νωγαλίσματα, ων, τὰ, idem quod νώγαλα.
Νωδογέρων, οντος, ὁ, senex edentulus. E seq. & γέρων.
Νωδὸς, ἡ, ὸν, edentulus, dentibus carens. E νη & ὀδούς.
Νωδυνία, ας, ἡ, vacuitas doloris. A seq.
Νώδυνος, ὁ, ὁ, ἡ, dolore vacans, nullum dolorem sentiens. 2) dolorem tollens, s. leuans. E νη & ὀδύνη.
Νωθεία, ας, ἡ, Ion. νωθείη, ης, ἡ, pigritia, tarditas, segnities. A seq.
Νωθὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, segnis, piger, hebes, stupidus. Gl. V. marcidus, deses, lentus. νωθέστερος, tardior. νωθέστατα, Adu. tardissime. (a νη & ὠθέω, qui moueri & impelli neg t)
Νώθουρος, ου, ὁ, ἡ, ignauam caudam habens, qui non potest coire cum femina. E pr. & οὐρὰ, cauda.
Νωθρεία, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia, segnities. A νωθρεύω.
Νωθρεπιβέτης, ου, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. E νωθρὸς & ἐπιτίθεμαι.
Νωθρεύω, f. εύσω, tardus & piger sum. νωθρεύομαι, langueo, Gl. V. A νωθρός.
Νωθρία, ας, ἡ, idem quod νωθρεία. Ab eod.
Νωθριάω, ῶ, f. άσω, segnis sum, torpeo. Ab eodem.
Νωθροκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui ignauo & segni corde est, excors, stupidus. Ex eod. & καρδία
Νωθροποιὸς, ὸν, tardum reddens. E seq. & ποιέω.
Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, segnis, piger, lentus, hebes, stupidus, languidus, infirmus, Gl. Vet. A νωθής.
Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, pigritia. Gl. V. veternus. A pr.
Νωθρώδης, εος, ὁ, ἡ, tardus, segnis. Ab eod.
Νωθρῶς, Adu. tarde, segniter, lente. A pr.
Νῶϊ, contr. νῷ, vel νῶ, nos. Dualis ab ἐγώ.
Νωΐτερος, έρα, ερον, noster, qui nostrum duorum est. A pr.
Νῶκαρ, ρος, τὸ, dormitatio, segnities, torpor. Adiect. qui difficulter mouetur, admodum piger, valde segnis. (fors. e νη & ὦκα, minus celer. v. νωχέλ.)
Νωκαρώδης, εος, ὁ, ἡ, veternosus. τὸ νωκαρῶδες, sopor, veternus, apud Athen. A pr.
Νωλεμέως, contr. νωλεμῶς, Adu. indesinenter, assidue. A seq.
Νωλεμὴς, έος, ὁ, ἡ, indesinens, assiduus. (E νη & ὀλέω.)
Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio. Ion. pro νόημα.
Νώματα, ων, τὰ, iumentorum notæ; item pecora, Hesych.
Νωμάω, ῶ, f. ήσω, distribuo, diuido. 2) moueo, agito, vibro. 3) obseruo, considero. 4) versor. A νέμω.
Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Suid. A praeced.

Νώνυμνος, ου, ὁ, ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. E νη & ὕμνος. (sed v. seq.)
Νώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius, illaudatus, Gl. Vet. E νη & ὄνομα.
Νωπέω, f. ήσω, deprimor, percellor. Vox Ion. vnde p. p. νενώπημαι, depressus, perculsus sum.
Νῶροψ, οπος, ὁ, ἡ, splendidus. 2) argutus, sonorus. E νῶ & ὄψις. (vel νη & ὁράω, quod ita fulget vt adspici rectis oculis nequeat.)
Νώσασθαι, intelligere. Ion. pro νοήσασθαι.
Νωταγωγὸς, ὸ, ὁ, ἡ, dorso vehens. E νῶτος & ἄγω, ago.
Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorsum pertinens. A νῶτος.
Νωτάκμων, ονος, ὁ, ἡ, incudem in tergo habens. νωτάκμονες, Epith. cancrorum in Batrachom. Ex eod. & ἄκμων.
Νωτάρης, ου, ὁ, qui dorso aliquid tollit. Ex eod. & αἴρω.
Νωτεὺς, έως, ὁ, pl. νωτεῖς, idem quod νωταγωγός. Hesych. Pollux. A νῶτος.
Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorsum pertinens. Ab eodem.
Νωτιδανὸν, genus τῶν γαλεῶν, piscium, ab eminentia dorsi. Ab eod.
Νωτίζω, f. ίσω, tergum do, s. verto. 2) a tergo relinquo, facio vt alius tergum vertat. 3) transeo, peragro. med. tergo porto onus. Ab eod.
Νωτοβατέω, ῶ, super dorso incedo. 3) inambulo. E v. & βαίνω.
Νωτόγραπτος, ου, ὁ, ἡ, cuius dorsum notis inscriptum est.
Νωτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, ceruicem amputo. 2) dorsum, lumbos cædo. E v. & κόπτω.
Νῶτον, ου, τὸ, tergum, Gl. V. inpr. in plur.
Νωτοπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, cuius dorsum verberibus contusum est vel contundi solet, aut debet, verbero. E v. & πλήσσω.
Νῶτος, ου, ὁ, dorsum, tergum, regio lumborum. νῶτοι τῶν τροχῶν, modioli rotarum pl. νῶτα, terga. poët. superficies: vt νῶτα θαλάσσης, s. mare ipsum.
Νωτοφορέω, dorso fero.
Νωτοφορία, ἡ, gestatio oneris in dorso. A seq.
Νωτοφόρος, ου, ὁ, dorso ferens, dossuarius.
Νωχαλίζω, v. νωχελίζω, a νωχαλὴς, pro νωχελής.
Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, segnities. A νωχελής.
Νωχελεύομαι, tardus & segnis sum. Ab eod.
Νωχελὴς, έος, ὁ, ἡ, tardus, segnis. 2) inualidus. 3) inutilis. 4) parum fulgens, obscurus. Comp. νωχελέστερος. E νῶ & κέλλω. (vel νη & ὀχέω.)
Νωχελία, ας, ἡ, segnitia, socordia, tarditas. A pr.
Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror, Hes. Ab eod.

Ξ.

Ξ decima quarta littera, ξῖ. 2) *sexaginta*, & lineola supposita ͵ξ, *sexaginta millia*.
Ξαίνιον, ου, τὸ, idem quod ξάνιον.

Ξαίνω,

Ξαίνω, fut. ανῶ, rado, carmino, carpo, pecto, depecto, cædo. aor. I. ἔξηνα, part. ξήνας, femin. ξήνασα. paſſ. ξαίνομαι, cædor, carminor. aor. I. ἐξάνθην, perf. ἐξάνθαι, cæſum eſſe.

Ξαινάω, ῶ, f. ήσω, lana carminanda fatigor, lanificio laſſor. 2) fatigor, laſſeſco. A pr.

Ξανθίας, ȣ, ὁ, ſerui nomen, a flauis capillis. A ξανθός.

Ξανθίζω, f. ίσω, flauum reddo, rubeum reddo. 2) flaueo, rubeo. ξανθίζεσθαι, flaueſcere, Gl. V. Ab eod.

Ξανθικὸς, ȣ̃, ὁ, Xanthicus, menſis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere reſpondens. τὰ ξανθικὰ, ῶν, ſacrum luſtrandi exercitus hoc menſe celebratum. Ab eod.

Ξάνθιον, ȣ, τὸ, lappa minor, herba. Ab eod.

Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flaui coloris. 2) flauus, rutilus color. A ξανθίζω.

Ξανθόγεως, ω, ὁ, ἡ, rutilam terram habens. E ξανθὸς & γῆ, *terra*.

Ξανθόθριξ, χος, ὁ, ἡ, comam flauam habens.

Ξανθοκάρηνος, ȣ, ὁ, ἡ, flauum caput habens, flauos habens capillos. E ξ. & κάρηνον.

Ξανθοκόμης, ȣ, ὁ, flauam cæſariem habens. E ξ. & κόμη.

Ξανθόκομος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iiſdem.

Ξανθὸς, ἡ, ὸν, flauus, fuluus, rubeus, rufus, ruber (Philox.), vt ſanguis, genæ &c.

Ξανθότης, τητος, ἡ, color flauus, rutilus. A præc.

Ξανθοτριχέω, ῶ, flauos ſ. rutilos crines habeo. A ξανθόθριξ.

Ξανθῶσθαι, flaueſcere. A ξανθόω.

Ξανθοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, flauam habens tunicam, flauum inuolucrum.

Ξανθοχολικὸς, ἡ, ὸν, bilioſus, cholericus, flaua bile abundans. A ſeq.

Ξανθόχολος, ȣ, ὁ, ἡ, flaua bile laborans. E ξ. & χολή.

Ξανθόχροος, *contr.* ξανθόχρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, flauam cutem habens, flaui coloris, flauus. E ξ. & χρόα.

Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, idem. E ξ. & χρώς.

Ξανθωπὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, rufus adſpectus. E ξ. & ὤψ.

Ξάνιον, ȣ, τὸ, inſtrumentum carminantium, pecten. 2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis. 3) menſa coquinaria, ſupra quam carnes conciduntur. A ξαίνω.

Ξάνσις, εως, ἡ, carptus, Gl. Vet. carminatio. Ab eod.

Ξάντης, ȣ, ὁ, carminandi peritus. Ab eod.

Ξαντικὸς, ἡ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ ξαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars carminandi. A pr.

Ξάντρια, ας, ἡ, femina carminans. A ξαίνω.

Ξάσμα, ατος, τὸ, carminatum, Pollux. Ab eod.

Ξειναπάτης, ȣ, ὁ, hoſpitum ſ. peregrinorum deceptor. E ξεῖνος, pro ξένος, & ἀπατάω.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hoſpita, ſubaudito χώρα, peregrina terra, extera regio. Ab eod.

Ξεινοδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, hoſpites recipiens. Ab eod. & δέχομαι.

Ξείνηθεν, *Adu.* peregre, ἀπὸ ξείνης.

Ξεινήιον, ȣ, τὸ, munus, ſ. donum, quod datur hoſpiti. Ab eod.

Ξενίη, ης, ἡ, hoſpitalitas, hoſpitium, ius hoſpitii. 2) peregrinitas. Ab eod.

Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod ξενίζω. aor. I. ξείνισσα, pro ξείνισα, ἐξείνισα.

Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, v. ξενικός.

Ξείνιον, ȣ, τὸ, v. ξένιον.

Ξείνιος, ία, ιον, v. ξένιος.

Ξεινοβάκχη, ἡ, hoſpitis amore incenſa: de Medea. Lycophr.

Ξεινοδοκέω, ῶ, f. ήσω, hoſpites ſuſcipio. A ξεῖνος pro ξένος, & δέκομαι pro δέχομαι.

Ξεινοδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, hoſpes, caupo. Ex iiſd.

Ξεινοκτονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio, hoſpitem ſ. hoſpites occido. Ex eod. & κτείνω.

Ξεῖνος, ἡ, ον, *Ionice* pro ξένος. Sed tamen & Attici proſarci ſic interdum.

Ξεινοσύνη, ης, ἡ, hoſpitalis amicitia, hoſpitii ius & neceſſitudo. A pr.

Ξεινόω, ῶ, f. ώσω, hoſpitio excipio. ξεινȣ̃σθαι, hoſpitio iungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙΣ, ξηρὶς, ξερὶς, ξυρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, iris ſilueſtris, herba. Heſych. Dioſc.

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hoſpitem circa ea, quæ viſenda ſunt. 2) hoſpitio excipio. 3) peregrinos moribus patriis inſtituo. 4) milites mercenarios alo, & elo o. aor. I. ἐξενάγησα, imper. ξενάγησον, deduc. ἐξενάγηται, 3. ſ. perf. paſſ. hoſpitis officium peractum eſt. A ξεναγός

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum. 2) certus militum numerus, apud Aelian. A ſeq.

Ξεναγὸς, ȣ̃, ὁ, ductor hoſpitum. 2) ductor militum exterorum, ſ. peregrinorum, mercenariorum. E ξένος & ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, id. quod ξεναγέω, & ex iiſd.

Ξεναγωγὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ξεναγὸς, & ex iiſd.

Ξεναλίζω, congrego, Suid. proprie peregrinos.

Ξεναπάτη, ης, ἡ, & ξεναπατία, ας, ἡ, hoſpitis deceptio.

Ξεναπάτης, ȣ, ὁ, hoſpites fallens. A pr.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ, ἡ, hoſpitibus æquus, iuſtus in hoſpites. E ξ. & ἀρκέω.

Ξένη, ης, ἡ, ſc. γυνὴ, peregrina. 2) extera regio, peregrina terra, ſubaudito χώρα, regio, vel γῆ, *terra*.

Ξένηθεν, *Adu.* peregre. ἀπὸ ξένης. A pr.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum ſ. hoſpitum expulſio. E ξένος & ἔλασις, *expulſio*.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex eod. & ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas. 2) hoſpitium, hoſpitii ius. Ab eod.

Ξενίζω, f. ίσω, peregre aduenientem hoſpitio excipio. 2) peregrina ſapio & loquor, peregrina lingua vtor, peregrina inſtituta imitor. 3) rei nouitate in admirationem adduco. ξενίζομαι, [illegible], hoſpitor, Philox. 2) [illegible], [illegible] nouum, inſolentem, alienum, indignam. &c. aor. I. part. ξενισθεὶς, hoſpitio exceptus. Ab eod.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, exterus. 2) hospitalis. Ab eod.

Ξενικῶς, Adu. more peregrinorum. A pr.

Ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hospiti, munus hospitale, xenium. Gl. V. strena, congiarium, hospitale. A seq.

Ξένιος, ία, ιον, hospitalis, ad hospites, s. peregrinos pertinens. 2) ξενία mensa hospitalis: ἐπὶ ξενία καλεῖν, ad conniuium hospitale inuitare. (sed aut ξενίαν leg. aut ξένια, sc. γέρα vel δεῖπνα.) Ab eod.

Ξένισις, εως, ἡ, hospitum susceptio. A ξενίζω.

Ξένισμα, τὸ, admiratio, stupor. v. ξενίζομαι, n. 2.

Ξενισμὸς, οῦ, ὁ, hospitum susceptio. 2) mutatio s. perturbatio, per rerum nouitatem. Ab eod.

Ξενιτεία, ας, ἡ, peregrinatio. A seq.

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregre absum, peregrinor, etiam p ss. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno solo milito. A ξένος.

Ξενοδαΐκτης, ου, ὁ, hospitum occisor, a δαΐζω Eurip.

Ξενοδαίτης, ου, ὁ, hospites interficiens & deuorans. A ξ. & δαίω.

Ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini s. hospites excipiuntur, hospitium, caupona, deuersorium. Ex eod. & δέκομαι pro δέχομαι.

Ξενοδόκος, ὁ, ἡ, hospes, qui peregrinos excipit. Ex iisd.

Ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, v. ξενοδοκεῖον.

Ξενοδοχέω, ῶ, f. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio. A ξενοδόχος.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hospitum receptio. Ab eod.

Ξενοδόχος, ου, ὁ, v. ξενοδόκος.

Ξενοδότης, ου, ὁ, hospitii dator. Epith. Bacchi.

Ξενόεις, όεσσα, όεν, hospitibus & peregrinis frequens. A ξένος.

Ξενοθυτέω, ῶ, f. ήσω, hospites immolo. E ξ. & θύτης

Ξενοκοπεῖν, hospites pulsare. Suid. A κόπτω.

Ξενοκαρίτης, ου, ὁ, alibi tonsus. E ξ. & κάρα.

Ξενοκρατέομαι, οῦμαι, in peregrinorum potestate sum.

Ξενοκτονέω, ῶ, f. ήσω, hospites interficio. A ξενοκτόνος.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hospitum occisio. Ab eod.

Ξενοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, hospitum occisor, hospiticida, Gl V. A κτείνω.

Ξενοκυσαπάτη, ἡ, adulterium, alienarum vxorum stupratio. Epigr. E ξ. κύσθη, & ἀπάτη, s. πατέω.

Ξενολογέω, ῶ, f. ήσω, externos milites cogo, seu conscribo. A ξενολόγος.

Ξενολαβία, ας, ἡ, externorum militum collectio. Ab eod.

Ξενολόγιον, ου, τὸ, manus s. exercitus militum externorum Ab eod.

Ξενολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui milites externos colligit s. cogit, conducit. E ξ. & λέγω, colligo.

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex eod. & μαίνομαι.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum peregrinarum amor. Ex iisd.

Ξενοπαθέω, ῶ, f. ήσω, re aliqua tamquam noua & peregrina perturbor. E ξ. & πάθος.

Ξενοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, peregrinus, inusitatus. E seq. & πρέπει.

Ξένος, η, ον, peregrinus, hospes, alienus, Philox. externus. Gl. Vet. extraneus, aduena. Philox. ξένον, aduentitium. 2) inusitatus, inauditus, nouus. ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενόστασις, εως, ἡ, q. d. hospitum statio, locus, vbi hospites recipiuntur, caupona, deuersorium.

Ξενότιμος, ον, hospites colens. E ξ. & τιμή.

Ξενοτροφέω, ῶ, fut. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. A ξενοτρόφος.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, cum quis alit milites externos. Ab eod.

Ξενοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, externos milites alens. 2) hospitum nutritor. E ξ & τρέφω.

Ξενοφονέω, ῶ, fut. ήσω, hospites occido. A seq.

Ξενοφόνος, ου, ὁ, ἡ, hospites occidens, hospitis vel hospitum interfector. A φένω.

Ξενοφυὴς, ὲς, insolens specie, inusitatam speciem habens, Epith. Hecates, ap. Schol. Lycophr. E ξ. & φυή.

Ξενοφωνέω, peregrina, insolenti voce, sermone vtor. pass. aliquid, vt sermonem, disputationem, tamquam rem nouam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. A seq.

Ξενόφωνος, ου, ὁ, ἡ, peregrina voce vtens. E ξ. & φωνή.

Ξενόω, ῶ, f. ώσω, hospitio excipio, vel suscipio. visitatius pass. ξενοῦμαι, hospitio excipior, hospitor, deuersor, hospitio iungor. A ξένος.

Ξενύδριον, τὸ, hospes. Dim. ab eod.

Ξενύλλιον, ου, τὸ, idem. Dim. blandientis. Ab eod.

Ξενὼν, ῶνος, ὁ, hospitium, deuersorium, domus, in quam recipiuntur hospites & ægroti, xenodochium, nosocomium. Ab eod.

Ξένως, Adu. more peregrino. Ab eod.

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξερὸς, v. ξηρός.

Ξέσις, εως, ὁ, rasura, sculptura, ipsa actio radendi s. sculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum: item opus scalptum. Ab eod.

Ξεσμὸς, οῦ, ὁ, instrumentum ad radendum, radula. Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, mensura aridorum & liquidorum. Gl. V. sextarius, vrceus. A latino *sextus*.

Ξεστίον, ου, τὸ, id. Philox. vrceolus. Dim. pr.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστουργία, ἡ, scalptura, sculptura, artificium scalpendi, sculpendi. A pr. & ἔργον.

Ξέστρον, ου, τὸ, rasura, Vulg. Lex. s. potius instrumentum scalpendi, radendi &c. A seq.

Ξέω, f. ξέσω, rado, polio, dolo, ſcalpo. perf. paſſ. part. ἐξεσμένος, raſus.

Ξηραίνω, f. ανῶ, ſicco, areſacio. 2) exedo, ebibo, (*Latini quoque* ſiccare calices) & hinc inanem reddo. ξηραίνομαι, ſiccor, areo, areſco. aor. 1. act. ἐξήρανα. paſſ. ἐξηράνθην. perf. part. ἐξηραμμένος. A ξηρός.

Ξηραλειψία, εως, ἡ, ſicca, h. e. ſine balneo, vnctio. Ab eod. & ἀλείφω.

Ξηραλοιφέω, & ξηραλειφέω, ῶ, f. ήσω, ſicce vngo. Ex iiſd.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, ſicca vnctio. Ex iiſd.

Ξηραλουτρεῖν, balneo ſicco vti. E ξ. & λοῦτρον.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus & ater, colorem habens areſactæ viti ſimilem.

Ξήρανσις, εως, ἡ, ſiccitas, ariditas: ipſa ſiccatio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ή, όν, ſiccandi ſ. areſaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, ſiccitas, ariditas. Ab eod.

Ξήρασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ξηρασμὸς, ῦ, ὁ, ſiccitas, ſiccatio. Ab eod.

Ξηράφιον, ȣ, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A ſq.

Ξήριον, ȣ, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulueris in modum inſpergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξυρίς.

Ξηροβατικὸς, ή, όν, qui in ſicco ambulat vel graditur. E ξηρὸς & βαίνω.

Ξηροβιωτικὸς, ή, όν, qui in ſicco viuit, terreſter.

Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, ieiuna æmulatio ſeu affectatio in rebus malis.

Ξηρόκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, ſiccum & aridum fructum ferens.

Ξηροκέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, caput ſiccius habens. E ξ. & κεφαλή.

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten ſiccum, gluten aurificum, ferrumen.

Ξηροκολλύριον, ȣ, τὸ, collyrium e medicamentis aridis factum.

Ξηρόμυρον, ȣ, τὸ, vnguentum ſiccum, roſmarinum, Philox.

Ξηρονομικὸς, ή, όν, qui in ſicco paſci ſolet. E ξ. & νέμω.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, ſiccum reddo, ſicco.

Ξηροπόταμος, ȣ, ὁ, torrens, Gl. Vet.

Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum ſiccum, in quo quis tantum ſudat, non autem ſimul aqua abluitur. E ξ & πῦρ.

Ξηροπυρίτας, Dor. pro ξηροπυρίτης, ȣ, ὁ, vt ξηροπυρίταν ἄρτον, panem cibarium, cui nihil furfuris decellit. τὸν αὐτόπυρον, apud Athenæum. Ex eod. & πυρὸς, *triticum*.

Ξηρὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, ſiccus, torridus. 2) [illegible], vacuus [illegible], potu. v. ξηραίνω. 3) pallidus, exanimis terr re. 4) *fem.* ξηρὰ terra continens, cui opp. mare, aqua, in ſacris, terra ſimpl. ex hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra. v. τραφερά.

Ξηρόσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, carnem ſiccam habens.

Ξηρότηγον, ȣ, τὸ, ſartago.

Ξηρότης, ητος, ἡ, ſiccitas, ſqualor. A ξηρός.

Ξηροτρίβω, ſicca frictione trico. E ξ. & τρίβω.

Ξηροτριβία, ας, ἡ, ſicca frictio. A pr.

Ξηροτροφικὸς, ή, όν, qui in ſicco alitur ſ. viuit. E ξ. & τροφή.

Ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo, cibis ſiccioribus, ſiue obſonio, veſcor. 2) dicitur de homine egeno & famelico. E ξ. & φαγω.

Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipſa actio ſiccis veſcendi. 2) tenuis victus, paupertas. Ex iiſd.

Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum ſiccitas. A ſq.

Ξηρόφθαλμος, ȣ, ὁ, ἡ, ſiccoculus, vt Plautus loquitur: ſiccos habens oculos, oculorum ſiccitate laborans.

Ξηρώδης, εος, ὁ, ἡ, areſcens. A ξηρός.

Ξήρωσις, ἡ, ſiccatio, ſiccitas, quaſi a ξηρόω.

Ξιρὶς, ίδος, ἡ, idem quod ξυρίς.

Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. a ξίφος.

Ξιφήρης, εος, ὁ, ἡ, qui gladio manum aptat, vt enſem vagina educturus, enſem tenens. Ex eod. & ἄρω, *apto*.

Ξιφηφορέω, ῶ, f. ήσω, enſem geſto, gladio armatus ſum. A ξιφηφόρος.

Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii geſtatio. Ab eod.

Ξιφηφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, gladium geſtans, enſe armatus. Gloſſ. Vet. enſifer, ſicarius. E ξίφος & φέρω.

Ξιφίας, ȣ, ὁ, vt ξιφίας κομήτης, cometa mucronatus. 2) piſcis quidam. A ξίφος.

Ξιφίδιον, ȣ, τὸ, gladiolus, pugio. Dim. ab eodem.

Ξιφίζω, f. ίσω, manu in altum ſublata ſalto, vel manu protenſa figuram enſis imitor. Heſych. Suid. Euſt. Ab eod.

Ξιφίον, ȣ, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.

Ξιφιὸς, ȣ, ὁ, xiphias piſcis, Heſych.

Ξίφισμα, ατος, τὸ, ſaltatio. Ab ξιφίζειν.

Ξιφισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, e quo enſis ſuſpenditur. 2) vagina. Ab eod.

Ξιφιστὴς, ȣ, ὁ, idem.

Ξιφιστὺς, ύος, ὁ, dimicatio per enſem. Heſ.

Ξιφοδήλητος, ȣ, ὁ, enſe perdens. Aeſchyl. E ξ. & δηλέω.

Ξιφοδρέπανον, ȣ, τὸ, enſis falcatus, harpe.

Ξιφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, enſis formam habens. E ξ. & εἶδος.

Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina enſis.

Ξιφοκτονέω, ῶ, f. ήσω, gladio occido. A ſq.

Ξιφοκτόνος, ὁ, ἡ, qui enſe occidit. A κτείνω.

Ξιφόκτονος, ȣ, ὁ, ἡ, gladio peremtus. Ab eodem.

Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, enſis.

Ξιφοποιὸς, ȣ, ὁ, gladiarius. Gl. Vet. gladiorum opifex. E ſq. & ποιέω.

Ξίφος, εος, τὸ, enſis, gladius, ſica, Gl. Vet. 2) mucronatum roſtrum xiphiæ piſcis. 3) herba quædam, gladiolus.

Ξιφουλκία, ας, ἡ, enſis e vagina eductio. A ſq.

Ξιφουλκὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui enſem ſtrinxit. E ξ. & ἕλκω.

Ξιφουργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, enſium fabricator, qui gladios conficit. E ξ. & ἔργον.

Ξιφοφόρος, ȣ, ὁ, v. ξιφηφόρος.

Ξοανογλύφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſimulacra ſculpit. E ſq. & γλύφω.

Ξόανον, ου, τὸ, rasura aut scalptura politum opus, e saxo scalptum, aut e ligno dolatum. 2) simulacrum e saxo vel ligno fabricatum, lignum sculptile. Philox. delubrum, simulacrum. ξόανον Ἀθηνᾶς, Palladium, Gl. Vet. A ξέω.

Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum scalptorum fabricatio. E pr. & ποιέω.

Ξοανουργία, ας, ἡ, Ion. ξοανουργίη, ης, ἡ, idem. E ξ. & ἔργον.

Ξοΐς, ιδος, ἡ, scalprum. A ξέω.

Ξόος, ου, ὁ, rasura, scalptura. Ab eod.

Ξουθόπτερος, ου, ὁ, ἡ, flauas alas habens. E sq. & πτερὸν, ala.

Ξουθὸς, ἡ, ὸν, flauus, rufus. 2) argutus. A ξανθός.

Ξυάνη, ης, ἡ, v. ξυήλη.

Ξυγγενὴς, vide συγγενὴς, & reliqua vbi ξὺν pro σὺν, Attice.

Ξυήλη, ης, ἡ, radula. 2) gladius Laconicus breuior, pugioni fere similis. A ξύω.

Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. E ξύλον & ἀλόη.

Ξυλάριον, ου, τὸ, paruum lignum. Dimin. a ξύλον

Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio. 2) ligna collecta a lignantibus, materia, Philox. lignetum al. Gl. Vet. A sq.

Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A seq.

Ξυλεὺς, εως, ὁ, lignator, qui ligna colligit. 2) calo. A ξύλον.

Ξυληβόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna exedit, s. vorat, teredo. Ex eod. & βορά.

Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conueho. A seq.

Ξυληγὸς, ου, ὁ, ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna baiulans. E ξ. & ἄγω.

Ξυλήριον, ου, τὸ, Dim. a ξύλον, Etym. v. ξυλάριον.

Ξυλήφιον, ου, τὸ, paruum lignum. 2) assula. 3) tabella. Dim. ab eod.

Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. Vet. vid. ξυλεία.

Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.

Ξυλικὸς, ἡ, ὸν, ligneus, e ligno. ξυλικὸς, lignarius, Gl. Vet. ξυλικὴ ὕλη, silua, Gl. Vet. Ab eod.

Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. Ab eod.

Ξυλισμὸς, ου, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.

Ξυλίτης, ου, ἡ, piscis quidam Hesychio, fortassis a lignea duritie. A ξύλον.

Ξυλίφιον, τὸ, Dim. a ξύλον, virga.

Ξυλοβάλσαμον, ου, τὸ, lignum balsami, s. quod e balsamo cæditur, vt sarmenta surculi, vel ipse frutex.

Ξυλογλύφος, ου, ὁ, ἡ, qui e ligno signa sculpit. E ξ. & γλύφω.

Ξυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui ligni formam habet. E ξ. & εἶδος.

Ξυλοθήκη, ης, ἡ, repositorium lignorum. Gl. Vet. lignarium.

Ξυλοκανθήλια, ων, τὰ, clitellæ, Gl. V.

Ξυλοκάνθηλον, clitellæ, Gl. V.

Ξυλοκασσία, ας, ἡ, cassia lignea, siue crassior.

Ξυλοκέρατα, ων, τὰ, siliquæ. 2) arboris ceratoniæ siliquæ.

Ξυλοκιννάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi.

Ξυλόκοκκα, τὰ, siliquarum grana, quæ lignosus cortex vestit. E ξ. & κόκκος.

Ξυλόκολλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.

Ξυλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fuste cædo, fustigo, Gloss. Vet. A ξυλοκόπος.

Ξυλοκοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. Ab eod.

Ξυλοκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna cædit, lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus. 2) fuste cædens. Gl. V. fustiarius. 3) auis rostro arbores tundens. E ξ. & κόπτω.

Ξυλολυχνοῦχος, ου, ὁ, candelabrum ligneum.

Ξυλομανέω, ῶ, luxurio gignendis surculis, silueſco E ξ. & μαίνομαι.

Ξυλομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, ligno permistus. E sq. & μίγνυμι.

Ξύλον, ου, τὸ, lignum, tignum, Philox. ξύλα, ligna fabricaria, Gloss. Vet. 2) ξύλον, fustis, Philox. ξύλα, fustes, Philox. item arbores. 3) de variis rebus e ligno factis dicitur, vt a) de mensa trapezitæ. b) de furca, cruce. c) pedica lignea. d) de materia lignea ædificantium. 4) arbore, per hebr. A ξύω, rado.

Ξυλοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, e lignis compactus, Suic. Ex pr. & πήγνυμι, compingo.

Ξυλοπέδη, ης, ἡ, neruus, Gl. Vet. ξυλοπέδην, neruos, Philox.

Ξυλόπους, οδος, ὁ, ἡ, ligneum habens pedem.

Ξυλοπώλης, ου, ὁ, lignarius, Gl. Vet. lignorum negotiator.

Ξυλόστεγος, ον, ligno tectus, structus. E ξ. & στέγη.

Ξυλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, ligna secans. 2) lignis secandis aptus. E ξ. & τέμνω.

Ξυλοτρώκτης, ου, ὁ, ἡ, ligna rodens. E ξ. & τρώγω.

Ξυλουργέω, ῶ, faber lignarius sum. A ξυλουργός.

Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio. Ab eod.

Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum lignarium pertinens. A pr.

Ξυλουργὸς, ου, ὁ, faber lignarius, materiarius. E ξ. & ἔργον.

Ξυλοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna exedit, s. vorat.

Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum. τὸ ξυλοφανὲς, est locus ædificii, vbi lignea materia non est tecta calce &c. vt ignis incidere in lignum possit. E ξ. & φαίνομαι.

Ξυλοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna corrumpit. E ξ. & φθείρω.

Ξυλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, ligna baiulo, s. porto. 2) fustem s. baculum, virgam gesto. A ξυλοφόρος.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio. Ab eod.

Ξυλοφόριος, ου, ὁ, ἡ, vt ξυλοφόριος ἑορτὴ, sacrum Iudæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, τῶν σκηνῶν, apud Iosephum.

Ξυλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ligna fert, qui ligna baiulat, calo. E ξ. & φέρω.

Ξυλοφορτηγὸς, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ξυλόφρακτος, ου, ὁ, ἡ, lignis munitus, lignis septus. E ξ. & φράσσω.

Ξυλοχάρτια,

Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, pugillares, tabulæ. Eustat. Ex eodem & χάρτης.

Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχίσδομαι, ligna cædo, A seq.

Ξύλοχος, ε, ὁ, ἡ, ligna habens, lignis f. arboribus consitus, arboribus densus. 2) *Subst.* silua, nemus, terra inculta, cubile feræ. E ξ. & ἔχω.

Ξυλόω, ῶ, fut. ώσω, in lignum verto f. muto. 2) contigno. pass. ξυλοῦσθαι, lignari, Gloss. Vet. in lignum abire, lignum f. lignosum fieri. ἐξυλωμένος, perf. pass. part. contignatus. A ξύλον.

Ξυλώδης, εος, ὁ, ἡ, lignosus. Ab eod.

Ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile, Gloss. Vet. locus vbi ligna reponuntur. A ξύλον.

Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio. 2) contignatio. A ξυλόω.

Ξυλωτὴς, ȣ, ὁ, lignator, e Gl. Vet. Ab eod.

Ξυμβαίνω, idem quod συμβαίνω.

Ξὺν, *Præpos.* Attice pro σὺν, quod vide, cum omnibus e ξὺν compositis.

Ξυνήιος, communis, ξυνήϊα, communia. A ξυνὸς eodem.

Ξυνήων, ονος, Dor. ξυνάων, ὁ, communis, apud Nonnum & Pind. 2) particeps, apud Hesiod. Ab eod.

Ξυνὸς, ὴ, ὸν, communis. ξυνῆ, communiter.

Ξυνόω, ῶ, f. ώσω, coniungo, consocio. 2) communico.

Ξυνόεις, όεσσα, όεν, radendo f. scalpendo politus, Hesych. vbi ξυοεσσαν. A ξύω.

Ξυράφιον, ε, τὸ, nouacula, Gloss. Vet. Dim. a ξυρὸν.

Ξυράω, ῶ, f. ήσω, rado, nouacula rado, ad cutem tondeo. ξυρῶμαι, rador. *med.* radendum curo. ἐξυρημένος, tonsus. A ξύω.

Ξυρέω, f. ήσω, rado, glubo, Gl. Vet. ξυρῦμαι, rador.

Ξυρήκης, εος, ὁ, ἡ, rasilis. 2) tonsura opus habens. A ξυράω.

Ξυρήσιμος, ε, ὁ, ἡ, idem.

Ξύρησις, εως, ἡ, rasura, quæ nouacula fit, tonsura ad cutem. Ab eod.

Ξυρίας, ε, ὁ, ad cutem tonsus. A ξυρός.

Ξυρὶς, ίδος, ἡ, vide ξυρίς.

Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis nouaculis, f. capsula. Vox Aristoph. ficta. E ξυρὸν & δέχομαι.

Ξυροδόχη, ης, ἡ, idem, & ab eod.

Ξυροθήκη, ης, ἡ, idem. Ex eod. & θήκη.

Ξυρόομαι, rador, vel me nouacula rado. ξυρώμενος, tonsus, rasus, aor. 1. med. part. A sq.

Ξυρὸν, ȣ̃, τὸ, nouacula. A ξύω.

Ξυρὸς, acutus, Hesych. Ab eod.

Ξυρὸς, ȣ̃, ὁ, nouacula. Ab eod.

Ξυροφορέω, ῶ, f. ήσω, nouaculam gesto.

Ξύσιλος, ε, ὁ, arilus & pruriginosus senex, Sophron in Mimis. A ξύω.

Ξύσις, εως, ἡ, rasura, scarifatio. 2) pruritus excitatio. Ab eod.

Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum. 2) litura, & litura, quum scriptum corrigitur. ξύσματα, strigmenta, Gl. V. Ab eod.

Ξυσμάτιον, ε, τὸ, ramentum, Dim. pr.

Ξυσματώδης, εος, ὁ, ἡ, ramentis similis, ramentosus. Ab eod.

Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, Eust. sine expositione, idem quod ξύσις. Philox. ξύσμαι, *parox.* ramenta. Ab eod.

Ξυσμὸς, ȣ̃, ὁ, pruritus. Ab eod.

Ξυστὴρ, ῆρος, ὁ, rasor, sculptor. 2) scalprum chirurgorum & lapicidarum. Gl. V. rasorium, ralla, radula. 3) collyrii genus. 4) auris pars. Ab eod.

Ξυστήριον, ε, τὸ, scalprum, scalpellus. A pr.

Ξυστικὸς, ὴ, ὸν, athleta, in xysto se exercens. 2) radendi vel destringendi vim habens. A ξυστός.

Ξυστὶς, ίδος, ἡ, strigilis, cuius vsus in balneis, palæstra & gymnasiis. 2) ξυστὶς vel ξύστις, vestis subtilis, crocota, quam aurigæ in pompa gestabant, tunica talaris, indumentum, insigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illustrium, incerti coloris. A ξύω.

Ξυστοβόλος, ε, ὁ, ἡ, hastam iaculans. E sq. & βάλλω.

Ξυστὸν, ȣ̃, τὸ, hastile, radendo sc. politum & ferro polito præfixum, paruum hastile, hasta parva, spiculum. 2) locus, in quo exercentur athletæ. A ξύω.

Ξυστὸς, ὴ, ὸν, rasus, politus. Gl. V. ξυστὸς, rasus, spiculum. Ab eod.

Ξυστὸς, ȣ̃, ὁ, xystus, locus tectus, vbi exercentur athletæ. Ab eod.

Ξυστοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui gestat hastile, vel spiculum. A ξυστὸν & φέρω.

Ξύστρα, ας, ἡ, strigilis, radula, Gloss. Vet. A ξύω.

Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, strigilis, Hes. Ab eod.

Ξυστρολήκυθος, ε, ὁ, qui strigilem & lecythum fert in balneum aut gymnasium. E ξύστρα & λήκυθος.

Ξύστρον, ȣ, τὸ, pala ferrea ad euerrendum & complanandum. A ξύω.

Ξυστροποιὸς, ȣ̃, ὁ, strigilarius, Gl. V. qui strigiles conficit. E ξύστρα & ποιέω.

Ξυστρωτὸς, rasilis, de argenteis vasis, quæ argentum rasile dicuntur, cum non sunt cælata. Philox. ξυστρωτὰ, striata, quasi a ξυστρόω, a ξύστρον.

Ξύω, f. ύσω, rado, scalpo, radendo f. scalpendo polio, & ξύομαι, rador. 2) prurio.

O.

O decima quinta littera, quæ ο μικρὸν siue o *paruum*, ad discrimen τȣ̃ ω. 2) nota numeralis, *septuaginta*, & lineola supposita ,ο *septuaginta millia*.

'Ο, ἡ, τὸ, *Articulus præpositiuus*, qui 1) habet vim indicandi, distinguendi: sed sæpe etiam nullam. 2) cum Genit. omissum πατὴρ, παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς μήτηρ, θυγάτηρ, ἀδελφὴ, διδάσκαλος, μαθητὴς, aut simile quidpiam innuit, v. g. 'Αλέξανδρος ὁ Φιλίππȣ, *Alexander Philippi* sc. *filius*. 3) cum Aduerbio pro Adiectiuo ponitur, v. gr. ὁ σήμερον, *hodiernus*, intelli-

intelligiturque fere Participium Verbi Substantiui, ὢν, οὖσα, ὄν. 4) cum Participio idem est, qui Postpositiuus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας pro ὃς ἔτυψε, *qui verberauit*. 5) cum μὲν & δὲ adhibetur in distinctionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat. 6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel οὗτος, 7) vsurpatur pro ὃς, *qui*. 8) sequentibus Præpositionibus interuit periphrasi, vt οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato*, οἱ περὶ αὐτὸν, *socii eius*, οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum suis*, οἱ πρὸς αἵματος, *consanguinei*. 9) in genere neutro cum Infinitiuo, Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, aut Substantiui, v. g. τὸ ποιεῖν, i. e. ἡ ποίησις, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*, vel *ad pugnam*. 10) τοῦ idem est quandoque, quod τίνος, *cuius?* του autem quod τινὸς, *alicuius*, item datiuus & accus. 11) τῇ exponitur *huc, illic, illac, ea ratione, ea parte, eo loco, vbi*.

῞Ο Α, ας, ἡ, sorbus, *arbor*, ὄα, τὰ, sorba, fructus.

῞Οα, ας, ἡ, pellis ouilla. Ab οἶα.

᾿Οα, ᾶς, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ᾤα.

᾿Οὰ, *Interiectio dolentis*, heu!

῎Ο Α Ρ, αρος, ὁ, vxor, coniux, & *in Plur.* ὄαρες, ὀάρων, vxores, Hes. nuptiæ. ὄαροι etiam pro ὄαρες.

᾿Οαρίζω, confabulor, colloquor, præsertim blande. Ab ὄαρος.

᾿Οάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio, in primis amatoria. A pr.

᾿Οαρισμὸς, οῦ, ὁ, idem ab eod.

᾿Οαριστὴς, οῦ, ὁ, confabulator. Ab eod.

᾿Οαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum femina secretior. Ab eod.

῎Οαροι, vide ὄαρ.

῎Οβδην, ἐς ὄβδην, in conspectum, apud Etymol. Ab ὄπτομαι.

᾿Οβελαῖος, vt ὀβελαία ῥαφὴ, cranii sutura modo veru porrecta. Ab ὀβελός.

᾿Οβελίας, ου, ὁ, vt ὀβελίας ἄρτος, panis veru tostus, vel tostus. Ab eod.

᾿Οβελιαφόρος, ου, ὁ, qui panes veru tostos in Bacchi pompa humeris impositos ferebat. E pr. & φέρω.

᾿Οβελίζω, f. ίσω, obelo noto, expungo, reprobo vt spurium, aut vitiosum. ὠβελισμένος, obelo notatus, expunctus, perf. pass. part. Ab ὀβελός.

᾿Οβελισκολύχνιον, ου, τὸ, lucerna obelisco, columellæ præfixa.

᾿Οβελισκολύχνος, ου, ὁ, idem.

᾿Οβελίσκος, ου, ὁ, veruculum, paruum veru. 2) lapis pyramidis gracilescentis formam habens, obeliscus. 3) lamina ensis. 4) subula. Dim. ab ὀβελός.

᾿Οβελισμὸς, οῦ, ὁ, obeli appositio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.

᾿Οβελὸς, οῦ, ὁ, veru, verutum. 2) nota virgæ iacentis, qua loci scriptorum minus probi notabantur.

᾿Οβολιαῖος, αία, αῖον, obolaris. Ab ὀβολός.

᾿Οβολιμαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

᾿Οβολὸς, οῦ, ὁ, obolus, numus sex chalcos, vel sextam drachmæ partem apud Athenienses valens. Gl. Vet. numus, assis, dupondium. 2) genus vsuræ.

᾿Οβολοστατέω, ῶ, fœneror, de turpi & sordido fœnore. A sq.

᾿Οβολοστάτης, ου, ὁ, fœnerator sordidus, tocullio. Ex ὀβολὸς & ἵστημι, *libro, pondero*.

᾿Οβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars fœneratoria. A pr.

῞Ο Β Ρ Ι Α, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & similium animalium catuli. Eust. Hesych.

᾿Οβριμόγυιος, ου, ὁ, ἡ, validos artus habens, validus, robustus. Ex ὄβριμος & γυῖον.

᾿Οβριμοεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ingentia & fortia facinora patrans. Ex eod. & ἔργον.

᾿Οβριμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo violento præditus, magnanimus.

᾿Οβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Fem. seq.

᾿Οβριμόπατρος, ου, ὁ, forti patre natus. A sq.

῎Οβριμος, ου, ὁ, ἡ, fortis robustus, validus, præualidus. 2) impetuosus, violentus. (fort. ab eodem, vnde ὕβρις, & *super*. quo fit, vt significet, id quod alia eiusdem generis superat, in suo genere excellit.)

῎Ο Β Ρ Υ Ζ Ο Ν χρυσίον, ου, τὸ, aurum obryzum, i. e. purum e crebra coctione.

᾿Ογάστριος, ὁ, pro ὁμογ. vt ὀπάτριος, Schol. Lycoph. Ex ὁμοῦ & γαστήρ.

᾿Ογδοαδικὸς, ἡ, ὸν, octonarius. Ab ὀγδοάς.

᾿Ογδοαῖος, αία, αῖον, qui est octo dierum. 2) qui octauo die aliquid facit. 3) cui octauo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.

᾿Ογδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius. Ab eodem.

᾿Ογδόατος, άτη, ατον, poet. pro ὄγδοος, octauus.

᾿Ογδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab eod.

᾿Ογδοηκονταέτης, & ὀγδοηκοντέτης, εος, ὁ, ἡ, qui octoginta annorum est, octogenarius. E pr. & ἔτος.

᾿Ογδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, octoginta quatuor.

᾿Ογδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.

᾿Ογδοηκοντέτης, ες, v. ὀγδοηκονταέτης.

᾿Ογδοηκοσταῖος, αία, ον, qui 80 die fit, venit &c. A sq.

᾿Ογδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, octogesimus. A sq.

῎Ογδοος, όη, οον, octauus. Ab ὀκτώ.

᾿Ογδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta. Ab ὄγδοος.

῞Ογε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc, & is, ea, id, ille, illa, illud: sed cum aliqua emphasi.

῎Ογκα, ης, ἡ, Onca, cognomen Mineruæ. Vox Punica.

᾿Ογκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, vna e septem portis Thebarum. A pr.

᾿Ογκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rudo, quod asinorum proprium est.

῎Ογκη, ης, ἡ, angulus seu vncus. 2) magnitudo, amplitudo, Hesych. ab ὄγκος.

᾿Ογκηθμὸς, οῦ, ὁ, ruditus, rugitus. Ab ὀγκάομαι.

῎Ογκημα, ατος, τὸ, rugitus. Gl. V. Ab eod.

᾿Ογκηρὸς

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis. 2) fastuosus. Ab ὄγκος.
Ὀγκηστὴς, ȣ̃, ὁ, qui rudit, asinus. Ab ὀγκάομαι.
Ὄγκινος, ȣ, ὁ, vncinus, hamus, vncus. Ab ὄγκος.
Ὀγκίον, vel ὀγκίον, ȣ, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur, spiculorum, sagittarum receptaculum. Ab eod.
Ὀγκολογέω, ῶ, cum fastu dico, tumide dico Hesych. ὀγκολογῆσαι, γογγύσαι, murmurare.
Ὀγκοποιέω, ῶ, tumefacio, Gl. Vet.
Ὄγκος, ȣ, ὁ, tumor. 2) moles, massa, strues, etiam gleba terræ. 3) eminentia, prominentia. 4) vncus. 5) spiculum. 6) pondus, onus. 7) fastus, animus elatus. 8) grauitas, amplitudo, maiestas, nominatim orationis.
Ὀγκόω, ῶ, fut. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, effero, inflo. 2) amplifico, in bonam partem ὀγκόομαι, ȣ̃μαι, turgeo, Gl.V. ὀγκωσόμεσθα pro ὀγκωσόμεθα, 1. pl. fut. I. med. turgebimus fastu. part, perf. pass. ὠγκωμένος, inflatus. A pr.
Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.
Ὀγκύλος, ȣ, ὁ, tumidus, inflatus, superbus Hes. Ab eod.
Ὀγκώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.
Ὄγκωμα, τὸ, tumor. 2) superbia. Ab ὀγκόω.
Ὄγκωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ὀγκωτὸς, ἡ, ὸν, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.
Ὀγμεύω, sulcum duco. Ab ὀγμός.
Ὄγμιος, ὁ, Epith. Herculis, ap. Gallos.
Ὀγμὸς, ȣ, ὁ, sulcus aratro factus. 2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt. 3) plantæ ordine dispositæ. 4) series, ordo. 5) via.
Ὄγχνη, ης, ἡ, pirus, arbor, & pirum fructus, v. ὄχνη.
Ὀδαγμὸς, ȣ, ὁ, morsus. Ab ὀδάξω.
Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Hes. quasi quod facile διοδεύει, permeat per manus hominum. v. ὀδάω, vendo. 2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus ὀδαῖον, viaticum, Hes. Suid. Ab ὁδός.
Ὀδακτάζω, morsico, mordeo. A sq.
Ὀδὰξ, adu. mordicus, dentibus. Ab ὀδούς.
Ὀδαξάομαι, idem quod sq.
Ὀδαξέω, ῶ, f. ήσω, & ὀδαξάω, doleo ex morsu dentium, ὀδαξέομαι, ȣ̃μαι, mordeor.
Ὀδαξησμὸς, ȣ, ὁ, prurigo mordax. A pr.
Ὀδαξισμὸς, ȣ, ὁ, idem quasi ab ὀδαξίζομαι. nisi præstat exarari ὀδαξησμός.
Ὀδαξητικὸς, ἡ, ὸν, pruriginem mouens. Ab eod.
Ὀδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo. imperfect ὤδαξον, pruriebam, ὀδάξεσθαι, morderi. inf.
Ὀδαξώδης, εος, ὁ, ἡ, pruritum mouens. A præced.
Ὀδάω, ῶ, f. ὀδέω, fut. ήσω, viatico instruo. 2) vendo, venundo. Ab ὁδός.
Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipse. Hinc μέχρι τοῦδε, huc vsque, ad hoc vsque tempus. τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.
Ὀδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδεύω.
Ὀδελὸς, ȣ, ὁ, Dor. pro ὀβελὸς, veru, Aristoph. At apud Nicandr. pro ὀβολὸς, obolus.
Ὅδευμα, ατος, τὸ, iter, profectio. Ab ὁδεύω.
Ὁδεύσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, meabilis, peruius. Ab eodem.
Ὁδευτὴς, ȣ̃, ὁ, viator. Gl. Vet. Ab eod.
Ὁδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiscor, ambulo, eo. Ab ὁδός.
Ὀδέω, ῶ, vide ὀδάω.
Ὁδηγέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris sum, duco, dirigo, deduco, Gl. V. Ab ὁδηγός.
Ὁδηγητὴρ, ῆρος, & ὁδηγητὴς, ȣ̃, dux viæ. A præced.
Ὁδηγητικὸς, ἡ, ὸν, ad viam monstrandam aptus. A pr.
Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam, monstratio viæ. Ab sq.
Ὁδηγὸς, ȣ̃, ὁ, dux viæ seu itineris, item prævius, Gl. Vet. Ex ὁδὸς & ἄγω.
Ὅδιος, ȣ, ὁ, ἡ, faustus seu auspicatus ad iter, item vialis, in via stans, Mercurii Epith. Ab ὁδός.
Ὅδισμα, ατος, τὸ, via, iter, quasi ab ὁδίζω.
Ὁδίτης, ȣ, ὁ, viator. Ab eod.
Ὀδμαλέα, ων, τὰ, graueolentia, fœtida. A sq.
Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω.
Ὀδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus, fragrans. A pr.
Ὄδμηνος, ȣ, ὁ, idem, Hes. Ab eod.
Ὀδμώδης, εος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Ὁδοιδοκέω, ῶ, viatores excipio, vias insideo, latrocinor.
Ὁδοιδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, vias insidens & viatores intercipiens, viarum insessor, latro. Ex ὁδὸς & δέκομαι pro δέχομαι, vel δοκάω.
Ὁδοιπλανέω, ῶ, erro, pererro. A sq.
Ὁδοιπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, in via errans, al. pedes. Ex ὁδὸς & πλανάω.
Ὁδοιποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio, iter facio. Gl. V.
Ὁδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, iter facio, meo, Gl. V.
Ὁδοιπορία, ας, ἡ, profectio, iter, expeditio, Gl. Vet. Ab ὁδοιπόρος.
Ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, ad iter pertinens, viatorius, Gl. V. τὸ ὁδοιπορικὸν, sc. παρασκεύασμα, viaticum. 2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.
Ὁδοιπορικῶς, Aduerb. iter facientium modo. A pr.
Ὁδοιπόριον, ȣ, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, f. comiti, conuiuium, quod itineris comitibus præbetur, scil. ἄριστον, vel δεῖπνον. A seq.
Ὁδοιπόρος, ȣ, ὁ, viator. 2) comes. Ex ὁδὸς & πείρω.
Ὁδομέτρης, ὁ, Epith. cursoris insignis, quasi viam aut iter emetientis. Ex eod. & μέτρον.
Ὀδοντάγρα, ας, ἡ, instrumentum chirurgicum, quo euelluntur dentes, forceps, forfex dentalis, Gl. Vet. forfex dentaria, Philox. Ex ὀδοὺς & ἄγρα.
Ὀδονταγωγὸν, ȣ, τὸ, idem. Ex eod. & ἄγω.

Ὀδονταλ-

'Ὀδονταλγέω, ῶ, dentibus doleo. Ex eod. & ἀλγέω.
'Ὀδονταλγία, ας, ἡ, dentium dolor. E eod. & ἄλγος.
'Ὀδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. A seq.
'Ὀδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδούς.
'Ὀδοντισμὸς, ȣ, ὁ, modus quidam canendi tibiis. quasi ab ὀδοντόζω.
'Ὀδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiscalpium. Ex eod. & γλύφω.
'Ὀδοντόγλυφον, ȣ, τὸ, idem & ex iisd.
'Ὀδοντοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, dentis formam habens. Ex eod. & εἶδος.
'Ὀδοντομάχης, ȣ, ὁ, dentibus pugnans. Ex eod. & μάχομαι.
'Ὀδοντοξέστης, ȣ, ὁ, instrumentum ad radendos dentes exesos. Ex eod. & ξέω, *rado, polio.*
'Ὀδοντοποιέω, dentio.
'Ὀδοντὸς, ἡ, ὸν, dentatus. Ab ὀδούς. (sed rectius ὀδοντωτὸς, ab ὀδοντόω. v. paulo post.)
'Ὀδοντόσμηγμα, ατος, τὸ, dentifricium, Philox.
'Ὀδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, Philox.
'Ὀδοντοφθόρος, ȣ, ὁ, ἡ, dentes edens. Ex o. & φθείρω.
'Ὀδοντοφυέω, ῶ, f. ήσω, dentio. A seq.
'Ὀδοντοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, dentes producens. 2) e dente vel dentibus natus. Ex ὀ. & φύω.
'Ὀδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio. A pr.
'Ὀδοντόω, ῶ, f. ώσω, dentibus instruo, s. munio, dentatum reddo. ὠδοντωμένος, pr. pass. part. dentatus, inuenitur & ὀδοντωμένος ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. Vet. ὀδοντωμένον, dentale. Ab ὀδούς.
'Ὀδοντωτὸς, ἡ, ὸν, dentatus, denticulatus. A pr.
'Ὀδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam facio, viam munio, item transitum præsto, 2) *metaph.* facultatem comparandi, consequendi præbeo. 3) ad methodum redigo. 4) progredior, promoueo, proficio.
'Ὀδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio. 2) munus vias sternendi. 3) patefactio, aditus. A pr.
'Ὀδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, qui viam facere, & aditum ad aliquid patefacere potest. Ab eod.
'Ὀδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio muniendi seu sternendi vias. A seq.
'Ὀδοποιὸς, ȣ, ὁ, qui viam facit, munit s. sternit. E sq. & ποιέω.
'Ὀδὸς, ȣ, ὁ, via, iter. 2) via, ratio, methodus, secta, religio. 3) viæ auxilium. 4) insidiæ, quæ iuxta viam struuntur, ap. Hom. & alios. Ios. ὀδὸς ἐπί τινα, insidiæ aduersus aliquem. ὀδȣ πάρεργον, obiter, Gl. V.
'Ὀδὸς, ȣ, ὁ, limen, pro ȣδός.
'Ὀδοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, vias obseruo.
'Ὀδοστατέω, ῶ, vias custodio, obsisto. A seq.
'Ὀδοστάτης, ȣ, ὁ, viarum custos, stationarius. Ex ὀδὸς & ἵστημι.
'Ὀδοστρωσία, ας, ἡ, viarum stratura. 2) munus sternendi vias. Ex eod. & στρωννύω, *sterno.*
'Ὀδόρης, εος, ὁ, item ὀδȣρὸς vel ὀδȣ̃ρος, ȣ, ὁ, qui vias custodit. 2) latro. 3) comes viæ. Ex eod. & ȣ̃ρος, *custos.*
'Ὀδοὺς, όντος, ὁ, dens, etiam pro pistillo mortarii apud. Nicand.

'Ὀδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ custos, qui viatores in via obseruat.
'Ὀδόω, ῶ, duco, præco, sum dux viæ. ὀδȣ̃μαι, ducor viam. ὀδȣ̃ται per viam it, Hes.
'Ὀδύζομαι, irascor, vt hinc sit aor, 1. ὠδύσσατο.
'Ὀδύναμα, ατος, τὸ, dolor. Ab seq.
'Ὀδυνάω, ῶ, dolore adficio, ango, Gl. Vet. ὀδυνάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. A seq.
'Ὀδύνη, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus.
'Ὀδύνημα, τος, idem. Ab ὀδυνάω.
'Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, molestus, ærumnosus. Ab ὀδύνη.
'Ὀδυνηρῶς, *Adu.* moleste, dolenter. A pr.
'Ὀδυνοφάτος, ȣ, ὁ, ἡ, dolorem sedans, mitigans, pellens, & quasi perimens. Ex ὀ. & φάω.
'Ὀδυνοσπὰς, άδος, ὁ, dolore conuulsus. Ex ὀ. & σπάω, *conuello.*
'Ὀδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, dolens, dolorem adferens. Ab ὀδύνη.
'Ὄδυρμα, ατος, τὸ, lamentum. Ab ὀδύρομαι.
'Ὀδυρμὸς, ȣ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus. A sq.
'Ὀδύρομαι, lamentor, ploro, defleo, fleo, mœreo. Ab ὀδόω, vnde ὀδύνη.
'Ὀδυρτικὸς, ἡ, ὸν, procliuis ad lamenta & lacrimas, querulus. 2) flebilis, lacrimosus, lamentabilis. A pr.
'Ὀδυρτικῶς, *Adu.* cum lamentatione & querela, flebiliter. comp. ὀδυρτικωτέρως, flebilius. A pr.
'Ὀδυρτὸς, ἡ, ὸν, lamentis dignus, gemitu prosequendus. Ab ὀδύρομαι.
'Ὀδύσσομαι, irascor, succenseo, vt hinc sit ὠδύσσατο, 3. sing. aor. 1. med. pro ὠδύσατο. item pl. ὠδύσσαντο, pro ὠδύσαντο. Alii ab ὀδύζομαι. possit quoque ὀδόω pro radice assumi.
'Ὀδωδὴ, ῆς, ἡ, odor, Hesych. Ab ὄζω. p. m. ὄδωδα.
'Ὀδὼν, όντος, ὁ, dens, pro ὀδȣ̀ς, *Ion.* Eust.
'Ὀδωτὸς, ἡ, ὸν, qui transiri potest, viam habens. 2) facilis, expeditus. Ab ὀδόω.
'Ὄζαι, ῶν, αἱ, pelles asinorum agrestium, Suid.
'Ὄζαινα, ης, ἡ, narium vlcus, polypus. 2) piscis e polyporum genere. Ab ὄζω.
'Ὀζαινικὸς, ἡ, ὸν, qui narium vlcere s. polypo laborat. A pr.
'Ὀζαινῖτις, ιδος, ἡ, ozænas redolens, graueolens. Ab eod.
'Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.
'Ὀζοθήκη, ας, ἡ, oletum, cloaca. E pr. & θήκη.
'Ὄζολις, ὁ, polypi species. Ab ὄζω.
'Ὀζόομαι, ȣ̃μαι, in materiam ramosam & nodosam conuertor. ὠζωμένος, nodatus, ramosus, perf. part. A sq.
'Ὄζος, ȣ, ὁ, nodus arboris, ramus. *metaph.* ὄζος Ἄρηος, homo bellicosus, quasi filius Martis.
'Ὀζόστομος, ȣ, ὁ, ἡ, cui os fœtet. Gl. V. oriputidus. Ex ὄζη & στόμα.
'Ὀζόχρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, hircum olens. Ex eod. & χρὼς, *cutis.*
'Ὄζω, f. ὀζήσω, perf. ὄδωδα, oleo, odorem spiro, fœteo. ὄζει, olet, Gl. Vet. ὀζόμενος, putidus. Philox. part. perf. ὀδωδὼς, olens.

'Ὀζώδης,

ὀζώδης, εος, ὁ, ἡ, ramofus, nodofus. 2) olidus, fœtidus. Ab ὄζος vel ὄζω.
Ὄθη, ης, ἡ. forbus, arbor. v. ὄα.
Ὄθεν, *Adu.* vnde. 2) quamobrem, quocirca, quare. Ab ὅς.
Ὀθέω, curo, rationem habeo. Ab ὄθη.
Ὀθέω, ῶ, idem & ab eod.
ΟΘΗ, ης, ἡ, cura, ratio. Hefych.
Ὄθι, *Adu.* vbi ὅθιπερ, idem. Ab ὅς.
ΟΘΛΕΙΣ. ῶν, αἱ, plantæ, quæ indicant aquam fubeffe, vbi nafcuntur.
Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, peregrinus.
Ὄθομαι, curo, moueor. Ab ὄθη.
Ὀθόνη, ης, ἡ, linteum, tela linea. 2) quæuis tela etiam non linea, mappa, Gl. V. 3) velum nauticum, carbafus, Gl. V. indumentum linteum.
Ὀθονιακὸς, ἡ, ὸν, lintearius, Gl. Vet. A pr.
Ὀθόνινος, ίνη, ινον, linteus. Ab eod.
Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus linteus. 2) linteolum, quo obligantur vulnera. 3) quo excipiuntur medicamenta. Dim. ab ὀθόνη.
Ὀθονιοπώλης, ου, ὁ, lintearius.
ΟΘΟΝΝΑ, othonna, herba. 2) fuccus.
Ὀθονοποιὸς, οῦ, ὁ, linteo. Ex ὀθόνη & ποιέω.
Ὄθριξ, fimilis capilli, pl. ὄτριχες. q. ὁμότριχες.
Οἴ ἐμέ, heu mihi. οἴ ἐγώ. οἴμοι, heu mihi
Οἷ, *Adu.* quo. 2) vbi. (qui eft antiquus ablatiuus pro ᾧ, id eft ἐπὶ ᾧ τόπῳ, vel ἔργῳ, vel χρήματι. v. dicta ad v. μεταςςὸς)
Οἴα, ας, ἡ, pellis ouilla. 2) forbus, arbor. Ab οἶς. v. ὄα.
Οἰαδὸν, *Adu.* folum, folummodo, ad modum folitarii. Ab οἶος.
Οἰακίζω, f. ίσω, guberno vel rego nauem. 2) rego fimpliciter. 3) torqueo, conuerto, velut clauum. Ab οἴαξ.
Οἰάκιον, ου, τὸ, gubernaculum. Euft. Ab eod.
Οἰάκισμα, ατος, τὸ, gubernatio, Philox. regimen. Ab οἰακίζω.
Οἰακιςὴς, οῦ, ὁ, gubernator, Suid. Ab eod.
Οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator, propr. claui, nauis, deinde fimpliciter, vt rex, dominus. Ab eod. & νέμω.
Οἰακοςροφέω, ῶ, gubernaculum manu verfo, clauum teneo. 2) guberno, rego. A fq.
Οἰακοςρόφος, ου, ὁ, qui clauum tenet, qui gubernaculum verfat, gubernator. A feq. & ςρέφω.
ΟἼΑΞ, ακος, ὁ, proprie clauus, quo regitur gubernaculum. 2) gubernaculum ipfum, etiam metaph. Ab οἴω, fero, gero, *veu.*
Οἰάτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, vt οἰάτειον κρέας, caro ouilla, Suid. Ab οἶς.
Οἰάω, ῶ, folus feu folitarius fum. Hefych. vbi οἰῶντα, μονάζοντα. Ab οἶος.
ΟἼΒΟΣ, pars optima in ceruice tauri, apud Lucian.
Οἴγω, f. οἰγνύω, aperio, patefacio. aorift. 1. ὤιξε, aperuit apud Hom. imperat. præf. οἶγε, aperi, Hefiod. οἴγνυμαι, aperior. impert. ὠΐγνυντο, aperiebantur, Hom. οἰχθῇ, aor. 1. Conj. 3. f.

Οἰδαίνω, tumefacio, inflo. 2) tumeo. οἰδαίνομαι, tumefio, turgefco. Ab οἰδέω.
Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V. 2) humidus, Suid. Ab eod.
Οἰδάνω, tumefacio. οἰδάνομαι, tumefio, turgefco.
Οἰδάω, ῶ, tumeo. occurrit ab hoc οἰδῶντα, part. ap. Plut. nifi forte οἰδοῦντα ibi legendum.
Οἰδέω, ῶ, f. ήσω, tumeo, turgeo. perf. ᾤδηκα. part. ᾠδηκὼς, tumidus, inflatus.
Οἴδημα, ατος, τὸ, tumor. A pr.
Οἰδηματόεις, εσσα, εν, idem quod feq. A pr.
Οἰδηματώδης, εος, ὁ, ἡ, tumens, tumidus. Ab eod.
Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab οἰδέω.
Οἰδίσκω, tumefacio. 2) intumefco. Ab eod.
Οἶδμα, ατος, τὸ, vnda, fluctus maris, æftus. 2) pelagus, vaftum maris æquor. Ab eod. pro οἴδημα. videtur latinum vdus ab hoc οἶδος, aut ab ὕδος, quod idem eft, manaffe.
Οἴδνον, ου, τὸ, tuber terræ. οἴδνα, tubera, Suid. Scribitur & ὕδνον. Ab eod.
Οἰδοποιῶ, tumefacio, Gl. V. A feq. & π.
Οἶδος, tumor. Erot. in Lex. Hippocr.
Οἰέανος, ου, ὁ, ἡ, vnam tantum veftem habens. Ex οἶος & ἑανὸν, *veftis.*
Οἴειος, εία, ειον, & οἶεος, έη, ον, ouillus. οἰέη, & οἰῆ, ης, ἡ, fcil. δορὰ, *pellis ouilla.* Ab οἶς.
Οἰέτης, εος, ὁ, ἡ, æqualis, qui eiufdem ætatis eft. Ex ὁμῶ & ἔτος, *annus.*
Ὀϊζυρὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnofus, calamitofus, mifer. A feq.
Ὀϊζύς, ύος, ἡ, ærumna, miferia, calamitas. Ab οἴ, particula exclamandi, & miferandi, *væ.*
Ὀϊζύω, f. ύσω, ærumnas fero, mifer fum. A pr.
Οἰήιον, gubernaculum. pl. οἰήια, gubernacula, Hom. pro οἰήκιον, οἰάκιον. (vel potius ab οἴω.)
Οἰηκίζω, guberno, pro οἰακίζω.
Οἴηξ, ηκος, ὁ, gubernaculum, pro οἴαξ. οἴηκες ap. Hom. & annulli, per quos lora ducuntur.
Οἴημα, ατος, τὸ, opinio animo concepta. 2) exiftimatio de fe nimis arrogans. Ab οἴομαι.
Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de fe opinionem concepit, vana opinione elatus, faftu tumens. A pr.
Οἰηματίιον, ου, τὸ, arrogans opiniuncula de fe. Dim. ab eod.
Οἴησις, εως, ἡ, idem ab οἴομαι.
Οἰησίσοφος, ου, ὁ, ἡ, falfa fapientiæ opinione inflatus. E pr. & σοφός.
Οἰησίφρων, ονος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & φρήν.
Οἰητέον, putandum. Ab οἴομαι.
Οἰητὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod.
Οἰητὸν, opinabile, Philox. Ab eod.
Οἰία, arbor eadem, quæ οἴα.
Οἰΐς, ίδος, ἡ, ouicula, agnicula. Dim. ab οἶς.
Οἴκαδε, *Adu.* Dor. οἴκαδες, domum. Ab οἶκος.
ΟἸΚΑΔΕΣ, ων, αἱ, ficus immaturæ, groffi, Laconibus, Pollux. Suid.
Οἰκανὸν, domefticum, Hefych. A οἶκος.
Οἰκάριον, ου, τὸ, ædicula, cellula. Ab eod.

Οἰκειακὸς

Οἰκειακὸς, ἡ, ὸν, domesticus, familiaris, Gl. V. Suid. Ab οἰκεῖος.

Οἰκειοπραγέω, ῶ, f. ήσω, priuata mea negotia ago. Ex eod. & πράσσω.

Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura suorum negotiorum, non alienorum. Ex iisd.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, domesticus, priuatus. 2) familiaris, necessarius, necessitudine coniunctus. 3) propinquus, cognatus, adfinis. 4) aptus, accommodatus. 5) ἡ οἰκεία, sc. γῆ, patria. Ab οἶκος.

Οἰκειότης, ητος, ἡ, vsus domesticus & consuetudo, familiaritas, amicitia. 2) propinquitas, cognatio, affinitas. A pr.

Οἰκειοφώνως, Adu. sua voce, suis verbis. Ex eod. & φωνή.

Οἰκειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, concilio. 2) adscisco, accommodo, concilio. 3) mihi vindico, meum esse contendo. οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, adiungor, concilior. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείωμα, ατος, τὸ, accommodatum, accommodatio. A pr.

Οἰκείως, Adu. familiariter, amice, beneuole. 2) apte, accommodate, conuenienter. Comp. οἰκειοτέρως. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, coniunctio. 2) vindicatio, comparatio, adquisitio. Ab οἰκειόω.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Philox. A seq.

Οἰκετεύομαι, domesticus sum, famulor. Hes. A seq.

Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus. seruus domesticus. Ab οἶκος.

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium. A pr.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὸν, famularis, seruilis. τὸ οἰκετικὸν, subi. πλῆθος, seruitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla: sed etiam materfamilias. Ab eod.

Οἰκεὺς, έως, ὁ, famulus, seruus domesticus. 2) domesticus. Gen. *Ion.* οἰκῆος, Dat. οἰκῆϊ. pl. οἰκῆες. Acc. οἰκῆας. Ab eod.

Οἰκέω, ῶ, f. ήσω, habito, domum habeo. 2) viuo, dego. οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor. part. οἰκούμενος, fem. οἰκουμένη, quæ habitatur, habitalis, pro subst. orbis terrarum: Romanum imperium: (Romani enim nullam terram existimabant habitabilem, præter eam, quam ipsi sub imperio suo tenerent.) Iudæa. Ab eod.

Οἰκήϊος, *Ion.* pro οἰκεῖος, domesticus, priuatus.

Οἴκημα, ατος, τὸ, habitaculum. Philox. cella, cœnatorium. peculiariter Atticis lupanar, item carcer. pl. οἰκήματα, habitationes, Gl. Vet. alicubi & de corticibus auium. Omnino de quouis ædificio, & quicquid structum & elaboratum est, vt turris, templum &c. vt hebr. בית. Ab οἰκέω.

Οἰκηματικὸς, ἡ, ὸν, domesticus, Rob. ad οἴκημα pertinens. A pr.

Οἰκημάτιον, ου, τὸ, parua domus, cellula. Gl. V. Ab eod.

Οἰκήσιμος, ου, ὁ, ἡ, habitabilis. A seq.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Philox. Ab οἰκέω.

Οἰκητὴρ, ῆρος, ὁ, incola. Ab eod.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, domicilium, Philox. A pr.

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola. Ab οἰκέω.

Οἰκητικὸς, ἡ, ὸν, qui sedem certam quærere solet, habet. A pr.

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, habitalis. 2) habitatus. Ab οἰκέω.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, ædes. 2) familia. οἰκίαι etiam domicilia auium, nidi. Ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, domesticus. A pr.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, domuncula, parua domus, ædicula, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula, auiarium, locus, vbi animalia aluntur. Dim. ab οἶκος, f. οἰκίον.

Οἰκίδιος, ια, ιον, domesticus, priuatus. A pr.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, struo, condo. 2) in ædibus f. sede colloco. 3) loco, colloco. 4) coloniam in locum mitto. pass. οἰκίζομαι, ᾤκισαι, 3. sing. perf. collocatus est. part. ᾠκισμένη πόλις, condita vrbs, dicitur & de ipsis incolis f. colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro οἰκεῖν, apud eund. Ab eodem.

Οἰκικὸς, ἡ, ὸν, domesticus. Ab eod.

Οἰκίον, ου, τὸ, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, sedes, nidi. Dim. ab eod.

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio. 2) deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parua domus, domuncula. Dim. ab οἶκος.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parua domus, vilis domus, cellula, cubiculum. 2) auiarium, cors. Ab οἶκος.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio, deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ. Ab eod.

Οἰκιστήριον, τὸ, domicilium. A pr.

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, Gl. Vet. habitator. Ab οἰκίζω.

Οἰκιστικῶς, Adu. q. d. more vrbem condentium vel coloniam deducentium. Pollux. sine expositione. A pr.

Οἰκογενὴς, έος, ὁ, ἡ, domi natus, vernaculus, verna, Philox. Ex οἶκος & γίνομαι, vel. or.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. Vet.

Οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem administro familiarem. Planetæ etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quasi domini esse regionis cœlestis, vel soli sui natalis, e quo, sponte sua quidem, nunquam emigrant. A seq.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Apud Genethliacos, genituræ dominus, quem præsidem domicilii vocant.

Οἰκοδεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ad heros seu patres familias pertinens. 2) homini frugi conueniens.

Οἰκοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædifico, domum struo. οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. med. ædificare. ᾠκοδομημένος, perf. pass. ædificatus, structus. A seq.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. A pr.

Οἰκοδόμημα,

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium. Ab eod.
Οἰκοδομητὴς, ῦ, ὁ, ædificatio, ſtructura. Ab eod.
Οἰκοδομητικὸς, ὴ, ὸν, ad ædificationem pertinens, ſtructorius, ædificatorius. ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonice. A ſeq.
Οἰκοδομητὸς, ὴ, ὸν, ædificatus, exſtructus. 2) qui aedificari poteſt.
Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium ſtructura. 2) ſtructura quaeuis, etiam viæ munitio. Ab οἰκοδόμος.
Οἰκοδομικὸς, ὴ, ὸν, ad ædificatorem pertinens. 2) ſtruendarum ædium peritus. ἡ οἰκοδομικὴ, ſc. τέχνη, architectonice. Ab eod.
Οἰκοδομικῶς, Adu. ex arte ædificationis. A pr.
Οἰκοδόμος, ε, ὁ, ædificator. Ex οἶκος & δέμω.
Οἴκοθεν, Adu. domo. 2) ex ſe, ſuopte ingenio, ſua ſponte, de ſuis. Ab οἶκος.
Οἴκοθι, Adu. domi. Ab eod.
Οἴκοι, Adu. idem & ab eod.
Οἰκομανία, ας, ἡ, inſanum ædificandi aut domos emendi ſtudium. Ex οἶκος & μαίνομαι.
Οἰκόνδε, Adu. domum. Ab eod.
Οἰκονομέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem adminiſtro res domeſticas diſpenſo. 2) adminiſtro, rego, guberno, diſpenſo, diſpono, conſtituo 3) *eleganter*, callide machinor, rationes ſequor prudenter & ſollerter excogitatas ad aliquid efficiendum, confero: item de ſpe, bene ſuſtineo ſpem, reſpondeo bene ſpei, Ab οἰκονόμος.
Οἰκονομητικὸς, ὴ, ὸν, œconomiæ peritus. A pr.
Οἰκονομία, ας, ἡ, diſpenſatio rei familiaris, rei domeſticæ adminiſtratio. 2) adminiſtratio, diſtributio, diſpenſatio, diſpoſitio, vt ſcripti, apud Script. eccl. ratio Dei, qua in V. & N. T. vſus eſt in religione hominibus tradenda, tractatio negotii ſapiens, cum adminicula fini propoſito conſequendo idonea vſurpantur. Ab eod.
Οἰκονομικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad diſpenſatorem rei familiaris. 2) diſpenſandae & tuendæ rei familiaris peritus. 3) rei familiari intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ ῆς, ſcil. ἐπιστήμη, ſcientia rei familiaris diſpenſandæ, œconomica. Ab eodem.
Οἰκονομικῶς, Adu. more diſpenſatorum; item ad rei familiaris tutelam apte. A praec.
Οἰκονόμος, ε, ὁ, ἡ, diſpenſator rei familiaris, adminiſtrator domus. 2) adminiſtrator, diſpenſator, villicus. 3) dicitur etiam de magiſtratuum genere quodam, apud Ioſ. Ex οἶκος & νέμω.
Οἰκόπεδον, ε, τὸ, area domus, ſolum domus deſtructæ.
Οἰκοποιέω, ῶ, f. ήσω, domum ſtruo, aedifico.
Οἰκοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, proprie domus fabricator, aedificator. Sophocli domi factus, domi paratus. Ex iisd.
Οἰκοπορεῖα, ων, τὰ, vaſa domeſtica, Suid. Euſt. F. ſeq. & πόρος, quod vide.
Οἶκος, ε, ὁ, domus. 2) bona ſeu facultates, res familiaris. Vnde apud Ioſephum accipiunt pro regno, tetrarchia: ſed poſſunt eſſe reditus Lyſaniæ. οἶκοι πλανητῶν, domicilia, ſedes ac regiones planetarum. οἶκοι etiam vocantur cellae in balneis.
Οἰκὸς, Ion. pro ἐοικὸς. v. οἰκώς.
Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q.d. domicoenium. A ſeq.
Οἰκόσιτος, ε, ὁ, domi ſuae cibum capiens, ſuis ſumtibus viuens; item qui in domo patris alitur.
Οἰκοσκοπικὸν, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, vt ſi felis aut ſerpens in tecto conſpiciatur. Ex οἰ. & σκοπός.
Οἰκοτραφὴς, έος, ὁ, ἡ, domi nutritus, verna, vernaculus, alumnus, Philox. Ex οἰ. & τρέφω.
Οἰκοτριβία, ἡ, vernilitas. Ab οἰκοτριβής.
Οἰκοτρίβιον, ε, τὸ, ſcil. παιδίον, puer e verna natus. A ſeq.
Οἰκοτρίβης, ε, ὁ, verna, Heſ. vid. οἰκότριψ.
Οἰκοτριβικὸς, ὴ, ὸν, vernalis. Gl. Vet. vernilis. A præc.
Οἰκοτρίβω, f. ψω, verna ſum, verniliter loquor, apud Schol. Ariſtoph. (ſed melius legatur οἰκοτριβέω, ago οἰκότριβα.)
Οἰκότριψ, βος, ὁ, verna, ſeruus vernaculus, e parentibus ſeruis domi natus. Ex iisd.
Οἰκοτύραννος, ε, ὁ, domi tyrannus, acerbus.
Οἰκεμενικὸς, ὴ, ὸν, ad orbem terrarum pertinens. 2) ex vniuerſo terrarum orbe collectus, vel conueniens. (pertinens ad ſic dictam χῶραν vel γῆν οἰκεμένην, id eſt ambitum vel orbem imperii Rom. aut Graeci v. οἰκέω.)
Οἰκερέω, ῶ, f. ήσω, qs. domum cuſtodio, i.e. aſſidue domi ſum, domi me contineo. 2) deſideo, latito. Ab οἰκερός.
Οἰκέρημα, ατος, τὸ, aſſiduitas domeſtica, ſi quis raro foras prodit. A praec.
Οἰκερία, ας, ἡ, idem. 2) deſidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia ſuſcipit. 3) conuictus domeſticus, vt coniugum. Philo. Ab οἰκερός.
Οἰκερικὸς, ὴ, ὸν, domi manere ſolitus: domeſticus. Ab eod.
Οἰκέριον, ε, τὸ, ſc. διαίτημα, præmium, quod datur domum cuſtodienti, et rem familiarem abſentis, abeuntis, adminiſtranti. οἰκέρια, crepundia, quæ matres infantibus domi relinquunt. Ab eod.
Οἰκερὸς, ε, ὁ, ἡ, domus cuſtos. 2) rem familiarem prouide curans & adminiſtrans. 3) domi ſedens, et negotia publica ſubterfugiens. 4) domeſticus. Ex οἶκος & ὄρος.
Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum perdo, rem familiarem dilapido, vel corrumpo quoque modo rem familiarem aut pacem domeſticam. Ab οἰκοφθόρος.
Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ euerſio, rei familiaris dilapidatio. Ab eod.
Οἰκοφθόρος, ε, ὁ, ἡ, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies. Philox. domi corruptor. Ex οἶκος & φθείρω.
Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum cuſtodio.
Οἰκοφυλάκιον, ε, τὸ, merces pro cuſtodia domus. A ſeq.
Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cuſtos domus.
Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, & οἰκτείρησις, εως, ἡ, miſericodia, commiſeratio. A ſeq.

Οἰκτείρω, misereor, aor. 1. ᾤκτειρα a fut. 1. οἰκτερῶ, inuenitur & fut. 1. οἰκτειρήσω. imp. aor. 1. οἴκτειρον, miserere. part. οἰκτείρας, misertus, miseratus. οἰκτείρομαι, sum miserabilis. Ab οἰκτέω, & hoc ab οἶκτος.

Οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, miserationem excito vel moueo, lamentor. Ab eod.

Οἰκτικὸς, ἡ, ὸν, miserabilis, ad miserationem commouendum aptus. Ab eod.

Οἰκτιρμὸς, ȣ̃, ὁ, commiseratio, misericordia. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miseratio. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτισμὸς, ȣ̃, ὁ, oratio ad commouendam misericordiam composita. Ab eod.

Οἴκτιςος, ίςη, ιςον, valde miserabilis, maxime miserandus. οἴκτιςα, *Adu.* admodum miserabiliter, modis maxime flebilibus. Ab eod.

Οἰκτίςως, *Adu.* maiorem in modum miserabiliter. A præc.

Οἶκτος, ȣ, ὁ, misericordia, commiseratio. 2) eiulatus. οἶκτοι, apud oratores, excitationes misericordiæ.

Οἰκτρίζεσθαι, ἐλεεῖσθαι, Hes. q. d. miserationem experiri, misericordiam sentire.

Οἰκτρογόος, ον, idem quod οἰκτικός. Ex οἰκτικὸς & γόος, *eiulatus.*

Οἰκτρολογία, ας, ἡ, v. οἰκτισμός. E seq. & λέγω.

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus, miser. οἰκτρῶ. *Adu.* miserabiliter. Ab οἶκτος.

Οἰκτροχοέω, ῶ, f. ήσω, miserabilia verba fundo. E præc. & χέω.

Οἰκτρῶς, *Adu.* miserabiliter. Ab οἰκτρός.

Οἰκὼς, ὸς, οἰκότως, *Ion.* apud Herod. pro ἐοικότως.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, domui s. familiæ vtilis.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ vtilitatem adferens. A præc.

Οἰκωφελῶς, *Adu.* cum vtilitate totius familiæ. Ab eod.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. pro οἴμημα, Ab οἰμάω. qu. pro οἶγμα, ab οἴγω.

Οἶμαι, *contr.* pro οἴομαι, vbi v.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; vt hinc fit οἴμησεν, aor. 1. irruit, impetum fecit, sine augm. Ab οἴμη.

Οἴμη, ης, ἡ, via, semita. 2) iter. 3) cantilena, s. modi cantilenæ.

Οἴμοι, heu mihi! Ex οἶ & μοι pro ἐμοί.

Οἶμος, ȣ, ὁ, vel ἡ, via, semita. 2) virga. 3) versus; Suid. 4) circulus, tibia, radius rotæ, Suid. Ab οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, eiulatus, lamentatio, Gl. Vet. vlulatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, eiulo, lamentor, vlulo. 2) defleo, deploro, eiulatu & lamentis prosequor. οἴμωζε, vale, cum detestatione, Gl. Vet. Ab οἴμοι.

Οἰμωκτεὶ, s. οἰμωκτὶ, *Adu.* cum ploratu, eiulatu. A præc.

Οἰμωκτὸς, ὴ, ὸν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰναγωγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, vinum vehens, vehendo vino aptus. v. οἰνηγία. Ex οἶνος & ἄγω, *veho.*

Οἰναδοθήρας, ȣ, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur. Ex οἰνὰς & θήρα.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, vua germinans, vua oriens. 2) vitis. 3) flos labruscæ. 4) œnanthe herba. 5) auis quædam. Ex eod. & ἄνθος, *flos.*

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, Philox. οἰνάνθινον, pampineum. A præc.

Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos, vitis, vua oriens. Ab eod.

Οἰνάρεος, έα, εον, pampineus, pampinaceus. 2) sarmentitius. Ab οἴναρον, *pampinus.*

Οἰναρίζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Ab eod.

Οἰνάριον, ȣ, τὸ, villum. Dim. ab οἶνος.

Οἰναρὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis. Ab eod.

Οἴναρον, ȣ, τὸ, pampinus, vitis folium. Ab eod.

Οἴναρος, ȣ, ὁ, vuedo. Gaza apud Theophr.

Οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus consitus, vinea, Hesych. 2) vino abundans. 3) auis quædam, columba siluestris, vinago, Gl. Vet. Ab οἶνος.

Οἰναχθὴς, έος, ὁ, ἡ, ebrius. Ex eod. & ἄχθομαι.

Οἰνέλαιον, ȣ, τὸ, vinum oleo mixtum.

Οἰνεραςὴς, ȣ̃, ὁ, vinolentus, deditus vino.

Οἰνεύομαι, vinum poto. s. bibo. ex Erotiano. Ab οἶνος.

Οἰνεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. Gl. Vet. vinetum, Gl. Vet. Ab eod.

Οἴνη, ης, ἡ, vitis. οἴνας *Ionice* vocant τȣ̀ς κύβȣς, tesseras. Ab eod.

Οἰνηγία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἶνος & ἄγω.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinosus, vinum redolens, vinarius. Ab eod.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vasculum, quo vinum hauritur. Ex eod. & ἀρύω, *haurio.*

Οἰνιὰς, άδος, ἡ, vid. οἰνάς.

Οἰνίζω, f. ίσω, vinosum saporem refero. 2) vinum redoleo. 3) vinum emo; quod potius οἰνίζεσθαι dicitur. Ab οἶνος.

Οἰνικὸς, ἡ, ὸν, vinarius, vt μέτρον οἰνικόν. Ab eod.

Οἴνινος, ίνη, ινον, vineus, e vino. Ab eod.

Οἰνίσκος, ȣ, ὁ, villum. Dim. ab eod.

Οἰνιςήρια, ων, τὰ, sacrificium, in quo ephebi, comam posituri, vinum libabant Herculi, vel alii cuidam deo. Ab eod.

Οἰνιςηρία, ας, ἡ, poculum vino repletum. Ab eod.

Οἰνοβαρείων, vino grauis, Hom. pro οἰνοβαρέων, quod est partic. sequentis.

Οἰνοβαρέω, ῶ, vino grauis sum.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino grauis, ebrius, temulentus, vinolentus, Gl. Vet. Ex οἶ. & βάρος.

Οἰνοβρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, qui cum vino comeditur. Ex eod. & βιβρώσκω, *edo.*

Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus e lacte & vino.

Οἰνόγαρον, ȣ, τὸ, garum vino mixtum.

Οἰνογευτέω, ῶ, fut. ήσω, vinum gusto, poto. Ex οἶ. & γεύομαι.

Οἰνοδόκος, ȣ, ὁ, ἡ, vinum capiens. Epith. poculi. Ex οἶ. & δέχομαι.

Οἰνοδότας, *Dor.* pro οἰνοδότης, ȣ, ὁ, vini dator, Bacchi Epith.

Οἰνοδυνάςης,

Οἰνοδυνάστης, ου, ὁ, ἡ, vino potens; vinolentus.
Οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinosus. Ab οἶνος.
Οἰνοηθέω, ῶ, vinum percolo. Ex οἶνος & ἠθέω.
Οἰνοηθητής, ου, ὁ, qui vinum colat. A præc.
Οἰνοθήρας, ου, ὁ, q. d. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶ. & θήρα.
Οἰνοθηρίς, ίδος, ἡ, herbæ nomen. Ab eod.
Οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinosa, quasi vino bulliens. Ex οἶ. & κάχληξ vel καχλάω.
Οἰνόληπτος, ου, ὁ, ἡ, vino obrutus, captus, ebrius.
Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor, vel vinum, vuas lego, decerpo. Ex οἶ. & λέγω.
Οἰνομανής, ιος, ὁ, ἡ, insano vini amore captus. Ex οἶ. & μαίνομαι, *insanio*.
Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum. Philox. mulsum.
Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis. Ex οἶ. & μήτηρ.
Οἰνοπέδη, ης, ἡ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶ. & πέδον, *campus*.
Οἰνόπεδον, ου, τὸ, idem. Ex iisd.
Οἰνόπεδος, ου, ὁ, ἡ, vini ferax. A præc.
Οἰνοπέπαντος, ου, ὁ, ἡ, in quo vinum maturuit, vt οἰνοπέπαντοι βότρυες, vuæ maturæ. A πεπαίνομαι, *maturesco*.
Οἰνοπλάνητος, ου, ὁ, ἡ, quasi a vino errans, temulentus. Ex οἶ. & πλανάω.
Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, vino plenus, vini ferax. Ex eod. & πλῆθος, vel πληθω.
Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, vino percussus, ebrius. 2) ebriosus. Ex eod. & πλήσσω.
Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio.
Οἰνοποιία, ας, ἡ, vini confectio. A seq.
Οἰνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui vinum conficit, vini confector, vel auctor. Ex οἶ. & ποιέω.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potatio. Ex eod. & πόσις.
Οἰνοποτάζω, vinum bibo, poto, vino me ingurgito. Ab οἰνοπότης.
Οἰνοποτέω, ῶ, f. ήσω, idem, ab eod.
Οἰνοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Hom. Ab eod.
Οἰνοπότης, ου, ὁ, idem.
Οἰνοπότις, ιδος, ἡ, vini potrix, bibacula. A pr.
Οἰνόπτης, ου, ὁ, vini inspector. οἰνόπται, magistratus quidam Athenis. Athen. & Poll. Ex οἶνος & ὄπτομαι.
Οἰνοπωλέω, ῶ, f. ήσω, vinum vendo. A seq.
Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vini venditor. Gl.Vet. vinarius.
Οἰνοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria. A præc.
Οἶνος, ου, ὁ, vinum.
Οἰνόσπονδος, ου, ὁ, ἡ, sc. θυσία, sacrum, in quo vinum libatur. A σπένδομαι.
Οἰνοσσόος, ου, ὁ, ἡ, vinum seruans.
Οἰνότευκτος, ου, ὁ, ἡ, vino factus, a vino exortus.
Οἰνοτρόφος, ον, vinum gignens. Ex οἶ. & τρέφω.
Οἰνοῦττα, ης, ἡ, placenta e melle & vino confecta; quasi ab οἰνόεσσα, vinosa, ab οἶνος.
Οἰνοφαγία, ας, ἡ, q. d. vini voratio, Luc. Ver. Hist. Ex eod. & φαγεῖν.
Οἰνοφερὴς, έος, ὁ, ἡ, procliuis ad vini potum, vinosum. Hes. πάροινος, Ex eod. & φέρομαι.
Οἰνοφλυγέω, ῶ, vinosus sum, inebrior. Ab οἰνόφλυξ.
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia. Ab eod.
Οἰνόφλυκτος, ου, ὁ, ἡ, ebrius. A seq.
Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ἡ, qui vino bullit, vinosus. Philox. temulentus. Ex οἶ. & φλύω, *bullio*.
Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, vinarium, Gl. Vet. A seq.
Οἰνοφορέω, ῶ, f. ήσω, vinum fero.
Οἰνοφόριον, ου, τὸ, diota, Philox. amphora vinaria. A seq.
Οἰνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, vinum ferens, vel vino ferendo aptus. vt οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam œnophorus pro vase vinario. Gl. Vet. οἰνοφόρον, vinarium. A φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, vini custos.
Οἰνόφυτον, ου, τὸ, locus, vbi vinum prouenit, vitibus consitus. Ab οἶ. & φύομαι.
Οἰνοχοεία, ας, ἡ, munus pincernæ. A seq.
Οἰνοχοεύω, f. εύσω, vinum fundo, sum pincerna. A seq.
Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, idem. ἐῳνοχόει, 3. s. impf. apud Hom. pro ᾠνοχόει. οἰνοχοοῦμαι, vinum mihi ministratur. Ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, quo vinum e cratere haustum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.
Οἰνοχόημα, ατος, τὸ, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.
Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna. Gl. Vet. pocillator. Ex οἶ. & χέω.
Οἰνοχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, vinum colore referens.
Οἰνόχυτος, ου, ὁ, ἡ, vino perfusus, cui vinum infusum est. Ex eod. & χύω, *fundo*.
Οἶνοψ, οπος, ὁ, qui vinei coloris est, rubicundus, purpureus, niger. Ex eod. & ὄψις, *adspectus*.
Οἰνόω, ῶ, fut. ώσω, vinum facio, in vinum conuerto. 2) inebrio. pass. οἰνοῦμαι, in vinum mutor. aor. 1. part. οἰνωθεὶς, in vinum mutatus. 2) inebrior. aor. 1. part. οἰνωθεὶς, inebriatus. perf. sine augm. οἰνωμένος, potus, Gl. Vet. temulentus, Philox. Ab οἶνος.
Οἰνώδης, εος, ὁ, ἡ. vinosus, vinum redolens. Ab eod.
Οἰνὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Philox. Ab eod.
Οἰνωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vel οἰνωπὸς, ἡ, ὸν, qui vuas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ab eod. & ὤψ, *vultus*.
Οἴνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.
Οἰνωτὸς, ἡ, ὸν, vinosus, vinarius. Plut. οἰνωτὸν, e vino confectum. Ab eod.
Οἴνωτρος, ου, ὁ, palus vel pedamentum vitis. Hes. Ab οἶνος.
Οἰόβατος, ον, soliuagus, in solitariis locis vagans. Epith. Panis, ex οἶος, *solus* & βαίνω.
Οἰόβιος, ου, ὁ, ἡ, qui solitariam vitam agit.
Οἰοβώτας, Dor. pro οἰοβώτης, ου, ὁ, seorsum ab aliis pascens, solitarius, in solitudine viuens. Ex eod. & βόσκω, *pasco*.
Οἰόβορος, ου, ὁ, ἡ, ouibus pascendis aptus. Ex οἶς, *ouis* & βόσκω.
Οἰοβουκόλος, ὁ, idem quod οἰοβώτης.
Οἰόγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui vnas contraxit nuptias, vnam habens vxorem, vel vnum maritum.
Οἰόζωνος, ου, ὁ, ἡ, qui est sine comitatu. 2) latro. Ex οἶος & ζώνη.
Οἰόθεν, *Adu.* ab vna tantum parte, seorsum. Ab οἶος.
Οἰόθι, *Adu.* solum. Ab eod.
Οἰόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, vnicornis. Ab eod. & κέρας.
Οἴομαι & οἶμαι, opinor, puto, arbitror, reor, autumno, Philox. imperf. ᾤμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην,

φῆσην, credidi, exiſtimaui, Gl. Vet. apud poët. per dialyſin ὀίομαι, vnde ὀισσάμενος, aor. 1. med. ratus, ſuſpicatus. paſſ. ὀισθεὶς, ſuſpicatus. (Forſ. ab οἴω, fero, ago, duco. Nam & Latinis eſt ducere, animo agitare, præ ſe ferre, idem quodammodo, atque exiſtimare.)

Οἶον, οἷονεὶ, & οἱονανεὶ, *Adu.* veluti, ceu, vtpote, vt puta, tanquam, Philox. quaſi, verbi cauſſa, exempli gratia. Ab οἷος, ἂν, εἰ.

Οἰονόμος, ȣ, ὁ, v. οἰοβότης. A νέμω.

Οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica. Ex οἶος & πέδη.

Οἰοπέδιλος, ȣ, ὁ, ἡ, vno indutus calceo. Ex eod. & πέδιλον.

Οἰοπόκος, ȣ, ὁ, ἡ, lanam ouillam habens. Ex ὄϊς, *ouis*, & πόκος, *vellus*.

Οἰοπολέω, ῶ, ſolitarius ſum, in ſolitudine viuo, ab οἶος & π. 2) oues paſco, ab ὄϊς & π. v. ſeq.

Οἰοπόλος, ȣ, ὁ, ἡ, opilio. 2) ſolitarius, in deſerto viuens. Ab iiſd.

Οἶος, οἴη, οἶον, ſolus.

Οἷος, οἵα, οἷον, qualis. 2) promtus, paratus, expeditus, idoneus, aptus, accommodatus, valens, qui poteſt; it. qui cupit, ſtudet, affectat. οἷόν τε, poſſibile, Gl. Vet. Hinc οἷός εἰμι, ſtudeo, volo, paratus ſum. is ſum qui -- οἷός τέ εἰμι, poſſum. ȣ̓χ οἷόν τε, negatum eſt, nequit fieri, non conuenit. ȣ̓χ οἷον -- ἀλλ᾽ ȣ̓δὲ, non modo non -- ſed nec. ȣ̓δὲν οἷον, cum infin. nil melius quam. οἷος δήποτε, quicunque, qualiſcunque. οἷα, οἷά γε, οἷα δὴ, vtpote, quippe. οἷα, quemadmodum, ſic, ita.

Ὄϊος, ouillus, ὀΐα δορὰ, pellis ouilla. Ab ὄϊς.

Ὀϊοφάβος, ȣ, ὁ, ἡ, oues deuorans, Heſych. Ex eod. & Φαγ.

Οἰόφρων, ου, ſolitarius. Ab οἶος & Φρήν.

Ὀιοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, tunicam e lana vel pelle ouina habens. 2) tunicam vnam habens, Heſ. Ex οἶς vel οἶος & χ.

Οἰόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, deſtruo, viduo. aor. 1. paſſ. οἰωθη, ſine augm. apud Hom. οἰωθῆναι, inf. deſtitui. Ab οἶος.

Οἶς, οἶος, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ouis. acc. ὄϊν & οἶν.

Οἰσόκαρπον, τὸ, fructus ſeu granum viminis. Ex οἰσὸς & καρπός.

Οἶσον, ȣ, τὸ, funis nauticus, retinaculum. 2) funis.

Οἶσος, ȣ, vel οἶσος, ȣ, ὁ, frutex quidam, vimen, ſalix, Euſt. Aliis οἰσύα.

Οἰσοφάγος, ȣ, ὁ, œſophagus, ſtomachus, gula. Ex οἴω, *fero* & φάγ.

Οἰσπατη, ης, ἡ, ſordes ouium, ſordes lanarum, Heſ. Suid. Etym. Ex ὄϊς, *ouis* & πατέω.

Οἴσπη, ης, ἡ, idem, v. οἰσύπη.

Οἴσποτη, ης, ἡ, idem.

Οἰστέον, ferendum eſt. Ab οἴω, *fero*.

Ὀϊστευμα, ατος, τὸ, ſagitta, iaculum. 2) ſagitta emiſſa. Ab ὀϊστεύω.

Ὀϊστευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſagittarius. Ab eod.

Ὀϊστευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ὀϊστεύω, f. εύσω, ſagitta peto, ſagitta ferio, ſagittam emitto, ſagitto. Ab ὀϊστός.

Ὀϊστοδέγμων, ὁ, ἡ, epith. pharetræ. Ex eod. & δέχομαι.

Ὀϊστοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex iiſd.

Ὀϊστοθήκη, ης, ἡ, idem.

Ὀϊστοκόμος, ȣ, ὁ, ſagittas curans. E ſeq. & κομέω.

Οἰστὸς, ἡ, ὸν, qui ferri poteſt, tolerabilis. Gl. Vet. οἰστὸν, ferendum. Ab eod. v. οἰστέον.

Ὀϊστὸς, ȣ̃, ὁ, ſagitta, iaculum. Gl. Vet. miſſile. Ab οἴω, *fero*.

Ὀϊστοῦχος, ȣ, ὁ, ἡ, ſagittas continens, epith. pharetræ, ſ. ſubſt. pro ipſa. E pr. & ἔχω.

Οἰστράω, ῶ, f. ήσω, œſtro ſeu aſilo agitor. part. aor. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œſtro incitatus. Ab οἶστρος.

Οἰστρέω, ῶ, fut. ήσω, œſtro agito, ſtimulo. paſſ. οἰστρῆμαι, œſtro agitor. οἰστρηθεὶς, aor. 1. part. œſtro percitus, furore agitatus. Ab eod.

Οἰστρηδὸν, *Adu.* more eorum, qui œſtro agitantur, furioſe. Ab eod.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, œſtro percitus, furioſus, inſanus. Ab eod.

Οἰστρηλασία, ας, ἡ, ſtimuli œſtri, quibus aliquis agitatur, furor. Ex eod. & ἐλασία.

Οἰστρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œſtro agito, Gl. Vet. exagito. paſſ. οἰστρηλατεῖσθαι, œſtro exerceri, furore agitari. Ex eod. & ἐλαύνω.

Οἰστρήλατος, ȣ, ὁ, ἡ, œſtro agitatus. Ex iiſd.

Οἴστρημα, ατος, τὸ, œſtrum, ſtimulus, quo quis velut œſtro agitatur. 2) furor ipſe, furioſa incitatio. Ab οἰστρέω.

Οἴστρησις, εως, ἡ, ſtimulatio. pl. οἰστρήσεις, inſani mulierum amores. Suid. Ab eod.

Οἰστροβολέω, ῶ, fut. ήσω, œſtro exagito, ſtimulo. Ex οἶστρος & βάλλω.

Οἰστροδίνητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ob œſtro ictus in gyrum agitur & rotatur. 2) vehementer a ventis agitatus. Ex eod. & δινέω.

Οἰστροδόνητος, ον, idem. Ex eod. & δονέω, *agito*.

Οἰστρόδονος, ον, idem, ex iiſd.

Οἰστρομανία, ας, ἡ, furor. Philox.

Οἰστροπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, œſtro ictus, furore percitus, qui œſtro vel furore agitatur. Gl. Vet. furioſus. E ſeq. & πλήσσω.

Οἶστρος, ȣ, ὁ, œſtrus, tabanus, aſilus. 2) furor, inſania. 3) irritatio, cupiditas vehemens.

Οἰστροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, œſtro ſeu ſtimulo ciens, ad Venerem & laſciuiam incitans. E pr. & φέρω.

Οἰστρόω, ῶ, œſtro ſtimulo, inſtigo, Suid.

Οἰστρώδης, εος, ὁ, ἡ, œſtro agitatus, furioſus.

Οἰσύα, ας, ἡ, ſalix, vimen, Philox.

Οἰσύϊνος, ίνη, ινον, ſalignus, vimineus. A pr.

Οἰσυοπλόκος, ȣ, ὁ, qui ſalices vel vimina contexit. Ex eod. & πλέκω.

Οἰσυεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & ἔργον.

Οἰσύπη, ης, ἡ, ſordes ouium, ſimus ouium. Ab οἶς. v. οἰσπάτη & οἴσπη.

Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſordes ouinas redolens. A pr.

Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.

Οἴσυπος, & οἴσυπον, ȣ, ὁ, idem. Gl. Vet. Heſych.

Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυπȣ̃ντα, lanæ ſordidæ. (Sed hoc potius ad οἰσυπόεις videtur referendum.)

Οἰσυπώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod οἰσυπηρός.

Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. Vet. v. οἰσύα.

Οἶτος, ȣ, ὁ, ærumna, calamitas, exitium, infelix fatum, interitus, mors. Ab οἴ.

Οἰφάω, ῶ, & ὤμαι, idem quod seq. v. ὀπύω.
Οἰφέω, ῶ, coëo cum femina. Schol. Theocr.
Οἰφόλης, ου, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, Eust. A pr.
Οἰφόλις, ιδος, ἡ, libidinosa, Hes. A pr.
Οἴφω & οἴφομαι, idem quod οἰφέω. Eust.
Οἰφωλής, libidinosus. Schol. Theocr.
Οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, discedo, proficiscor. οἰχνεσκον, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. A seq.
Οἴχομαι, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι, abeo, discedo, proficiscor, decedo, pereo: dissipor, vt pecunia; inuenitur & perf. ὄχωκα, vnde ὀχωκυῖαι, part. fem. profectæ, apud Herodot. οἰχώκεε, abierat, ap. eund. οἴχωκα, periii, Soph.
Οἴω & οἴω, puto, existimo. v. οἴομαι.
Οἰωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auspicum opera vtor, auguror, ominor, auspicor, Gl. Vet. 2) vt malum omen auersor. Ab οἰωνός.
Οἰωνικός, ή, όν, auguralis. ἡ οἰωνική, sc. ἐπιστήμη, ars diuinandi seu augurandi, augurum disciplina. Ab eod.
Οἰώνισμα, ατος, τὸ, augurium, auspicium, omen. Ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμός, οῦ, ὁ, auspicium, Philox. Ab eod.
Οἰωνιστήριον, ου, τὸ, vnde augurium capimus. 2) signum, quale est omen. 3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.
Οἰωνιστής, οῦ, ὁ, augur, auspex. Ab eod.
Οἰωνιστικός, ή, όν, ad augurem seu augurium pertinens, auspicalis, Philox. A pr.
Οἰωνόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, ab auibus comestus, quem alites depasti sunt. Ex οἰωνὸς & βιβρώσκω.
Οἰωνοθέτης, ου, ὁ, ex auium gestu s. pastu augurans. Ex eod. & τίθημι.
Οἰωνόθροος, ον, auium voce editus. οἰωνόθροος γόος, cantus lugubris auium, ap. Aeschyl.
Οἰωνοκτόνος, ὁ, ἡ, auibus exitialis. Ex eod. & κτείνω
Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio seu vaticinium ex auspiciis, augurium.
Οἰωνομαντικός, ή, όν, ad auguria pertinens. ἡ οἰωνομαντική, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars, scientia augurandi.
Οἰωνόμαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.
Οἰωνόμικτος, ον, aliquid ex auium natura habens, h. e. alatus, vt Pegasus.
Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, auspicium, Gl. Vet. auspicium, quasi ab οἰωνοπολέω.
Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oscinium, Gl. Vet. auspicium. A seq.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aues versatur, augur, auspex, Gl. Vet. A seq. & πολέω.
Οἰωνός, οῦ, ὁ, auis, volucris, ales, Gl. Vet. 2) augurium, auspicium, omen, Philox. (Repetunt ab οἶος, *solus*, tanquam auis proprie solitaria, soliuaga, sit.)
Οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, vbi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, Gl. Vet. οἰωνοσκοπέομαι, augurium ago. Ab eod.
Οἰωνοσκόπημα, ατος, τὸ, auspicium, augurium. A pr.
Οἰωνοσκοπητικός, ή, όν, auguralis. Ab eod.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auspicium, augurium, Philox. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπικός, ή, όν, auguralis, auspicalis. Gl. Vet. Ab eod.
Οἰωνοσκόπιον, ου, τὸ, auspicium. Philox. Ab eod.
Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auspex, augur, Philox. qui ex auium volatu & pastu vaticinatur.
Οἷως, *Adu.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.
Οἰωτὸς χιτὼν, tunica lanea, Hes. Ab οἶς.
Ὀκέλλω, appello, applico nauem. aor. 1. ὤκειλα, appuli, applicui. inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuisse. A κέλλω.
Ὄκκα, *Dor.* pro ὅτε.
Ὀκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio. Suid. Ab ὀκλάζω.
Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea vel se inclinans subsidit. 2) sella plicatilis. Ab eod.
Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis subsido. A pr.
Ὀκλαδὸν, *Adu.* genu flexo. A seq.
Ὀκλάζω, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis subsido, metaph. labasco, succumbo, deficio: hinc
Ὀκλὰξ, *Adu.* flexo genu, curuatis genibus.
Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexio. Ab eod.
Ὄκλασμα, ατος, τὸ, idem. 2) saltationis genus.
Ὀκλαστὶ, *Adu.* genibus flexis, Suid. Ab eod.
Ὀκναλέος, piger. Ab ὄκνος. Vnde
Ὀκναλέως, *Adu.* segniter, pigre, timide, verecunde, cunctanter.
Ὀκνείω, piger sum, affecto pigritiam. A seq.
Ὀκνέω, ῶ, fut. ήσω, piget me, piger sum. 2) vereor, non audeo, dubito, timeo, metuo; s. grauor. Ab ὄκνος.
Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. A seq.
Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, segnis, ignauus. 2) timidus, meticulosus, cunctabundus. 3) cuius aliquem piget. Ab ὄκνος, s. ὀκνέω.
Ὀκνηρῶς, *Adu.* pigre, segniter. A pr.
Ὀκνητέον, cunctandum, reformidandum. Ab ὀκνέω.
Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, Pollux. A seq.
Ὄκνος, ου, ὁ, pigritia, ignauia, segnities. 2) metus adeundi laboris 3) metus, timor. 4) species ardeæ admodum pigræ.
Ὀκνόφιλος, ου, ὁ, ἡ, pigritiam amans.
Ὀκνώδης, εος, ὁ, ἡ, piger, segnis. 2) timidus. Ab ὄκνος.
Ὀκόθεν, *Ion.* pro ὁπόθεν, vnde.
Ὀκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.
Ὀκόσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.
Ὀκότε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.
Ὄκου, *Ion.* pro ὅπου, vbi.
Ὀκριόομαι, ῶμαι, exasperor. ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ab Hom. exasperabantur. Ab ὄκρις.
Ὀκρίβας, αντος, ὁ, pulpitum, instrumentum pictorum, in quo tabula pingenda suspenditur. 2) suggestus, e quo oratores verba fa[ciu]nt. 3) pegma, in qu[o] [illegible] imagines formant. 4) tulcrum lignei theatri. 5) [illegible]nus.

nus. 6) aries filuefter. 7) fcala, qua confcendimus loca prærupta. Ex ὄκρις & βαίνω.

Ὀκριοειδής, έος, ὁ, ἡ, prominentias longiores habens. Ex eod. & εἶδος.

Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem. 2) afper. A feq.

Ὄκρις, ιος, ἡ, fummum cacumen.

Ὀκρυόεις, εσσα, εν, idem quod ὀκριόεις, nifi fcriptura vitiofa eft.

Ὀκτάβλωμος, ε, ὁ, ἡ, qui octo bucellarum eft. Ex ὀκτὼ & βλωμὸς, *bucella*.

Ὀκταδάκτυλος, ον, octo digitorum.

Ὀκτάεδρος, ε, ὁ, ἡ, Epith. corporis geometrici octo latera habentis. Ex ὀκτὼ & ἕδρα.

Ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ὀκτὼ & ἔτος.

Ὀκταέτης, εος, ὁ, octennis. Ex iisd.

Ὀκταέτις, ιδος, ἡ, fem. pr.

Ὀκταήμερος, ε, ὁ, ἡ, qui octo dierum eft. 2) qui octauæ diei eft. Ex ὀκτὼ & ἡμέρα.

Ὀκτάκις, *Adu.* octies. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακισμύριοι, ὁ, octoginta millia.

Ὀκτακισχιλίη ἀσπὶς, Herodot. pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia fcutatorum.

Ὀκτακισχίλιοι, ιαι, ια, octies mille.

Ὀκτάκνημος, ε, ὁ, ἡ, octo radios habens. Ex ὀκτὼ & κνήμη, *radius, tibia*.

Ὀκτακόσιοι, ιαι, ια, octingenti. Ab ὀκτώ.

Ὀκτακότυλος, ον, octo cotylas habens, capiens. Ex eod. & κοτύλη.

Ὀκτάκωλος, ον, octo cola habens. Vox Gramm. Ex eod. & κῶλον.

Ὀκτάμετρος, ε, ὁ, ἡ, octo verfibus conftans. Ex eod. & μέτρον.

Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octauum menfem agens, octauo menfe natus. A feq.

Ὀκτάμηνος, ε, ὁ, ἡ, qui octo menfium eft. Ex ὀ. & μὴν, *menfis*.

Ὀκτάπηχυς, ὁ, ἡ, qui octo cubitorum eft.

Ὀκταπλάσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus.

Ὀκταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ὀκτάπλεθρος, ον, octo iugera (v. πλέθρον) habens.

Ὀκταπλῶν, octuplum, Gl. Vet. Ab ὀκτώ.

Ὀκταπόδης, ε, ὁ, idem quod feq. Ex eod. & πες.

Ὀκτάπες, οδος, ὁ, ἡ, octo pedes habens, Gl. V. multipes, polypus.

Ὀκτάῤῥιζος, ε, ὁ, ἡ, octo radices habens. Ex eod. & ῥίζα.

Ὀκτάρυμος, vel ὀκτάῤῥυμος, ε, ὁ, ἡ, octoiugis, octo temones habens. A ῥυμός.

Ὀκτάσημος, ον, octo tempora habens. ὀκτάχρονος, de numeris & pedibus in profodia. Ex ὀ. & σῆμα. Vnde *Adu.* ὀκτασήμως. vide τρίσημος, τετράσημος.

Ὀκταστάδιος, ε, ὁ, ἡ, octo ftadia, i. e. milliare continens. Ex ὀ. & στάδιον.

Ὀκτάστυλος, ε, ὁ, ἡ, octo columnas habens.

Ὀκτάτονος, ε, ὁ, ἡ, octuplex. Ep. cirrorum. Anthol. Ex ὀ. & τείνω.

Ὀκτήρης, εος, ὁ, ἡ, octo remorum ordines habens. Ab ὀ. & ἐρέσσω, *remigo*.

Ὀκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octo. ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.

Ὀκτωδάκτυλος, ε, ὁ, ἡ, octo digitos habens.

Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodeuiginti.

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος, ον, duodeuiginti drachmas valens. Ex ὀ. & δραχμή.

Ὀκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus.

Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, 18. cubitorum.

Ὀκτωκαιδεκαπλασίων, ονος, duodeuigintiplex.

Ὀκτωκαιδεκαταῖος, α, ον, qui duodeuicefimo die venit, moritur &c.

Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, duodeuicefimus.

Ὀκτωκαιδεκέτης, εος, ὁ, duodeuiginti annos natus. Ab ὀ. & ἔτος.

Ὀκτωκαιδεκέτις, ιδος, ἡ, fem. pr.

Ὀκτώμηνος, ε, ὁ, ἡ, qui octo menfium eft. Ex ὀ. & μήν.

Ὀκτώπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum eft.

Ὀκτώπες, οδος, ὁ, ἡ, octipes.

Ὀκτώραβδος, ε, ὁ, ἡ, octo virgas habens.

Ὀκτωστάδιος, ον, octo ftadia æquans. Ex ὀ. & στάδιον.

Ὀκχέω, ῶ, fubeo, fuftineo. 2) exhaurio, exantlo. ὀκχέομαι, ῦμαι, fuftineor ab aliquo, vel ei infideo. ὀκχήσασθαι, aor. I. *med.* infidere, vel infediffe, Suid. Ab ὄκχος.

Ὀκχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, fuftentaculum. 2) baculus, cui innitimur, Hef. Suid. Ab eod.

Ὄκχος, ε, ὁ, vehiculum, currus. Ab ὄχος.

Ὀκωχεύω, remitto, intermitto. A feq.

Ὀκωχὴ, remiffio, intermiffio. Etym. M. ab perf. antiq. ὄκωχα, ab ἔχω, ἐκέχω.

Ὀλαὶ, αἱ, pro ὀλαὶ, Lucian. Hef.

Ὀλάργυρος, ε, ὁ, ἡ, totus argenteus, e folido argento.

Ὀλβιάζω, beo, beatum prædico, iudico. Ab ὄλβιος.

Ὀλβίζω, f. ίσω, idem. Ab ὄλβος.

Ὀλβιογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, ventre beatus, qui bene curato ventre fe beatum putat. Ex ὄλβιος & γαστήρ.

Ὀλβιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, fortunatus, felix.

Ὀλβιόδωρος, ε, ὁ, ἡ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex ὀ. & δῶρον.

Ὀλβιοδώτης, & ὀλβιοδότης potius, ε, ὁ, felicitatis dator, auctor, qui dat τὰ ὄλβια. v. ὀλβοδότης. Ab δίδωμι.

Ὀλβιοδῶτις, fem. pr.

Ὀλβιοεργὴς, ε, ὁ, ἡ, beatum & felicem efficiens. Ex ὀ. & ἔργον.

Ὀλβιόθυμος, ὁ, ἡ, felix, beatus animi.

Ὀλβιόκοσμος, ε, ὁ, ἡ, mundum beatum efficiens.

Ὀλβιόμοιρος, ε, ὁ, ἡ, cui beata portio eft. Epith. terræ. E feq. & μοῖρα.

Ὄλβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, beatus, felix, fortunatus. Gl. Vet. diues, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλβιόφρουρος, ε, ὁ, ἡ, bona feruans & cuftodiens.

Ὀλβιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, opulentus. 2) felix. Ex ὀ. & φρήν.

Ὀλβιόχειρος, ον, felices, falutares manus habens, i. e. felicem reddens, felix. Ex eod. & χείρ.

Ὀλβοδότειρα, ας, ἡ, diuitiarum donatrix, effectrix beatæ vitæ. A feq.

Ὀλβοδότης,

'Ολβοδότης, ε, ὁ, ἡ, diuitiarum dator.
'Ολβοδότις, femin. e pr.
"Ολβος, ε, ὁ, beatitudo, felicitas. 2) fortunæ, opes, diuitiæ, opulentia.
'Ολβοφόρος, ε, ὁ, ἡ, diuitias seu beatitudinem adferens. E pr. & φέρω.
'Ολέθριος, ε, ὁ, ἡ, exitialis, letalis, perniciosus. Ab ὄλεθρος.
'Ολεθρίως, *Adu.* perniciose, cum tua pernicie. A pr.
'Ολεθροποιὸς, ε, ὁ, ἡ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus. E seq. & ποιέω.
"Ολεθρος, ε, ὁ, pernicies, exitium, strages, mors. 2) homo perniciosus & exitialis, nullius frugis. Ab ὄλλυμι, *perdo.*
'Ολέκρανον, ε, τὸ, caput cubiti, i. e. eminens & protuberans cubiti pars: alias ὠλέκρανον. Ex ὠλένη, *cubitus*, & κράνιον, *caput.*
'Ολέκω, perdo, exitium adfero, perimo. ὀλέκομαι, intereo. ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Ab ὀλέω.
'Ολερὸν, grauεolens vel nigrum, ab ὄλος, atramentum sepiæ, Gal. apud Hippocr.
'Ολετήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι & ἀνήρ.
'Ολεσίβωλος, ε, ὁ, ἡ, agris nocens. Ex eod. & βῶλος, *gleba.*
'Ολεσίθηρος, ε, ὁ, ἡ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex eod. & θήρ.
'Ολεσίμβροτος, ον, hominibus noxius. Ex eod. & βροτὸς, *homines.*
'Ολεσιτύραννος, poët. ὀλεσσιτύραννος, ε, ὁ, ἡ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens. Ex eod. & τύραννος.
'Ολέσκω, perdo. Suid. vbi ὀλέσκει ὀλοθρεύει.
'Ολέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Philox. interfectrix. A seq.
'Ολετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. A sq.
'ΟΛΕΩ, inus. vnde imperf. *Ion.* ὀλέεσκε. Fut. ὀλέσω, it. verba ὀλέκω, ὀλέσκω, ὄλλυμι.
'Ολιγαιμία, ας, ἡ, sanguinis paucitas, defectus, inopia. A seq.
'Ολίγαιμος, ε, ὁ, ἡ, sanguinis inopia laborans, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος & αἷμα.
'Ολιγάκις, *Adu.* raro. Ab ὀλίγος.
'Ολιγάμπελος, ε, ὁ καὶ ἡ, paucas vites habens.
'Ολιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro. ὀλιγανδρῶν, ὀλιγανδρεσα, ὀλιγανδροῦν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος & ἀνήρ.
'Ολιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iisd.
'Ολιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas, penuria hominum. A seq.
'Ολιγάνθρωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, non frequens hominibus.
'Ολιγαριστία, ας, ἡ, prandium perparcum & paucis cibis constans. Ex ὀλίγος & ἄριστον.
'Ολιγάρκεια, ας, ἡ, animus paucis contentus. A seq.
'Ολιγαρκὴς, έος, ὁ, ἡ, paucis necessitatibus par, sufficiens. 2) paucis contentus, frugalis. τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλ. & ἀρκέομαι.
'Ολιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια. Ex iisdem.
'Ολιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis. Ex ὀλ. & ἄρτος.
'Ολιγαρχέω, ῶ, vnde ὀλιγαρχῦντες, pauci dominatum obtinentes. ὀλιγαρχεῖσθαι, a dominatu paucorum regi. πόλεις ὀλιγαρχέμεναι, quæ ciuitates in paucorum potestate sunt. Ex ὀλ. & ἀρχή.
'Ολιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus. Gl. Vet. paucorum principatus, it. studium, affectatio oligarchiæ. A pr.
'Ολιγαρχικὸς, ἡ, ὸν, ad paucorum dominatum pertinens. 2) paucorum dominatui siue oligarchiæ fauens. A pr.
'Ολιγαρχικῶς, *Adu.* more ciuitatis, in qua est ὀλιγαρχία. A pr.
'Ολιγαύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, paucos habens sulcos, paucos agros, Suid.
'Ολιγαχόθεν, *Aduerb.* e paucis locis. Ab ὀλίγος.
'Ολιγαχῦ, *Adu.* paucis in locis. Ab eod.
'Ολιγήμερος, ε, ὁ, ἡ, qui est paucorum dierum. Ex eod. & ἡμέρα.
'Ολιγηπελέω, parum valeo, infirmus sum. Hom. ὀλιγηπελέων, a viribus defectus, & ὀλιγηπελέεσα, a viribus defecta. A seq.
'Ολιγηπελὴς, έος, ὁ, ἡ, animo deficiens, a viribus destitutus, infirmus, debilis. Ex ὀλίγος & πέλω, *sum.*
'Ολιγηπελίη, ης, ἡ, poët. & *Ion.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas. A pr.
'Ολιγήριος, ε, ὁ, ἡ, habens paruum sepulcrum. Ex ὀλ. & ἠρίον.
'Ολιγηροσίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγηροσία, tenue aruum. Suid. Ex eod. & ἄροσις.
'Ολιγίσατος, minimus. A seq.
'Ολιγίστος, η, ον, Superl. Ab ὀλίγος.
'Ολιγίστως, *Adu.* minimo numero, perparum. A pr.
'Ολιγόβιος, ε, ὁ, ἡ, non diu viuens.
'Ολιγόβελος, ε, ὁ, ἡ, qui parum consilio pollet, non admodum prudens. Ex ὀλ. & βελή.
'Ολιγογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, negligens, Hesych. Ex ὀλ. & γνώμη.
'Ολιγογόνατος, ε, ὁ, ἡ, paucis geniculis nodatus. Ex ὀλ. & γόνυ.
'Ολιγόγονος, ε, ὁ, ἡ, paucos generans, infœcundus.
'Ολιγοδάπανος, ε, ὁ, ἡ, qui exigui sumtus est, parcus & frugi, frugalis. Ex ὀλ. & δαπάνη.
'Ολιγοδεὴς, έος, ὁ, ἡ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλ. & δέομαι.
'Ολιγοδεία, & ὀλιγοδεΐα, ας, ἡ, paucarum rerum indigentia, vel desiderium. Philo. A pr.
'Ολιγοδίαιτος, ε, ὁ, ἡ, modico victu contentus. Ex ὀλ. & δίαιτα.
'Ολιγόδελος, ε, ὁ καὶ ἡ, paucos seruos habens.
'Ολιγοδρανέω, ῶ, langueo, spiritum vix traho. A seq.
'Ολιγοδρανὴς, έος, ὁ, ἡ, infirmus, imbellis. Ex ὀλ. & δραίνω, *facio.*

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas. A pr.

Ὀλιγοδύναμος, ȣ, ὁ, ἡ, infirmus, imbellis. E ὀλ. & δύναμις.

Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero, parum olei fundo. Ex ὀλ. & ἔλαιον.

Ὀλιγοεργής, ὲς, imbecillus. Ex ὀλ. & ἔργον.

Ὀλιγοέτης, εος, ὁ, ἡ, paucos annos habens. Ex ὀλ. & ἔτος.

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum. A pr.

Ὀλιγόζος, ον, paucos ramos habens. Ex ὀλ. & ὄζος.

Ὀλιγόθερμος, ȣ, ὁ, ἡ, cui modicus inest calor, parum caloris habens. Ex ὀλ. & θέρμη.

Ὀλιγοθυμέω, animo paruo sum. A seq.

Ὀλιγόθυμος, ον, timidus, demissus animo.

Ὀλιγόϊνος, ȣ, ὁ, ἡ, paucas habens fibras seu venas, paucos neruos. Ex ὀλ. & ἴς.

Ὀλιγόκαιρος, ον, breuem, paruam, ancipitem occasionem f. opportunitatem habens.

Ὀλιγοκάλαμος, ȣ, ὁ, ἡ, paucos habens calamos.

Ὀλιγόκαρπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγόκαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ȣ, ὁ, ἡ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατέομαι, ȣμαι, a paucis regor. v. ὀλιγαρχία.

Ὀλιγομαθής, έος, ὁ, ἡ, parum doctus. Ex ὀλ. & μανθάνω.

Ὀλιγομετρία, ἡ, est vitium versus, cum paucioribus, v. c. quatuor verbis constat. Eustath. opponitur πολυμετρία. Ex ὀλ. & μέτρον.

Ὀλιγόμισθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mercede exigua conductus.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. A seq.

Ὀλιγόμυθος, ȣ, ὁ, ἡ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαιδία, ας, ἡ, paucitas liberorum. A seq.

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ καὶ ἡ, paucos habens liberos.

Ὀλιγοπελία, vid. ὀλιγηπελίη.

Ὀλιγόπιστος, ȣ, ὁ, ἡ, exigua fide præditus, parum fidens seu credens. 2) incredulus. Ex ὀλ. & πίστις.

Ὀλιγοποιέω, ῶ, f. ήσω, ad paucitatem redigo, minuo. aor 1. ὠλιγοποίησα.

Ὀλιγοπόλιος, ȣ, ὁ, ἡ, parum canus.

Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex ὀλ. & πόσις.

Ὀλιγοποτέω, ῶ, f. ήσω, parum bibo. A seq.

Ὀλιγόποτος, ȣ, ὁ, ἡ, pauco potu contentus. Ex ὀλ. & ποτόν.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. A seq.

Ὀλιγοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, pauca habens negotia. Ex ὀλ. & πρᾶγμα.

Ὀλιγόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, paucas pennas habens. Ex ὀλ. & πτερόν.

Ὀλιγόπυρος, ȣ, ὁ, ἡ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόῤῥιζος, ȣ, ὁ, ἡ, paucas radices habens. Ex ὀλ. & ῥίζα.

Ὀλίγος, ίγη, ίγον, paucus. 2) paruus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi, penes quos imperium est. ὀλίγον, paullum, parum, modicum, Philox. ὀλίγον χρόνον, paullisper, Gl. V. ὀλίγȣ δεῖν, pæne, Philox. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγȣ, ἐξ ὀλίγȣ, breui tempore, subito, e propinquo, δι' ὀλίγων, paucis, sc. verbis. κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, sensim, paullatim, item propemodum. ἐν ὀλίγῳ, leuiter, viliter.

Ὀλιγόσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, macilentus. Ex ὀλ. & σάρξ.

Ὀλιγοσθενής, έος, ὁ, ἡ, exiguis viribus præditus. Ex ὀλ. & σθένος, *robur*.

Ὀλιγοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pauco cibo vtor. Ab ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, cibus modicus, frugalitas. Ab eod.

Ὀλιγόσιτος, ȣ, ὁ, ἡ, modico cibo vtens. A σῖτος.

Ὀλιγόσπερμος, ȣ, ὁ, ἡ, parum seminis ferens. 2) parum seminis emittens. Ex ὀλ. & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ȣ, ὁ, ἡ, paucos ordines f. versus continens.

Ὀλιγοστός, ἡ, ὸν, vnus e paucis, paucis comitatus, cum paucis. item, minimus, breuissimus. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ἡ, paucitas syllabarum. A seq.

Ὀλιγοσύλλαβος, ον, paucis syllabis constans. Ex ὀλ. & συλλαβή.

Ὀλιγοσύνδεσμος, ον, Epith. orationis, paucis coniunctionibus vtentis.

Ὀλιγότεκνος, ȣ, ὁ, ἡ, paucos liberos habens. Ex ὀλ. & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. 2) paruitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus. 2) dedecus. Ex ὀλ. & τιμή.

Ὀλιγοτοκέω, ῶ, f. ήσω, paucos pario. 2) raro pario. Ab ὀλιγοτόκος.

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus seu rarus partus. Ab eod.

Ὀλιγοτόκος, ȣ, ὁ, ἡ, raro & paucos pariens. Ex ὀλ. & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ȣ, ὁ, ἡ, raros habens pilos. Ex ὀλ. & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ον, pauco cibo contentus. Ex ὀλ. & τροφή.

Ὀλιγόϋδρος, ȣ, ὁ, ἡ, parum aquæ habens, parum aquosus. 2) pauca aqua contentus. ὀλιγουδρότατος, cui paucissima aqua sufficit. Ex ὀλ. & ὕδωρ.

Ὀλιγόϋλος, ȣ, ὁ, ἡ, parum materiæ habens. Ex ὀλ & ὕλη.

Ὀλιγοϋπνία, ἡ, paucus somnus. A seq.

Ὀλιγόϋπνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui exigui somni est.

Ὀλιγοφαγία, ἡ, parcus cibus. A seq.

Ὀλιγοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, parcus cibi. inedax, Gl. V.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas.

Ὀλιγοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, vt ὀλιγοφόρος οἶνος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum, imbelle. Ex ὀλ. & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ονος, ὁ, ἡ, pusillanimis. Ex ὀλ. & φρήν.

Ὀλιγόφυλλος,

Ὀλιγόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, pauca habens folia. Ex ὀλ. & φύλλον.
Ὀλιγοχοέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. A sq.
Ὀλιγόχοος, contr. ὀλιγόχους, ου, ὁ, ἡ, parum refundens, parum fructificans. Comp. ὀλιγοχοώτερος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλ. & χέω.
Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium seu chordarum. Ex ὀλ. & χορδή.
Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas. Ex ὀλ. & χρήματα.
Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ, ἡ, exiguo temporis spatio durans. Gl. Vet. temporalis.
Ὀλιγόχρονος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ὀλιγόχυλος, ον, parum succi habens.
Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, sum animo pusillo. Ab ὀλιγόψυχος.
Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas, Gloss. Vet. Ab eod.
Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pusillanimis, Gl. Vet. Ex ὀλ. & ψυχή.
Ὀλιγόω, ῶ, ad paucos redigo, imminuo. ὀλιγόομαι, οῦμαι, ad paucos redigor, imminuor. aor. 2. ὠλιγώθην. Ab ὀλίγος.
Ὀλιγωρέω, ῶ, f. ήσω, paruam curam habeo, negligo, contemno, supersedeo, Gl. V. Vnde ὀλιγωρητέος, α, ον, spernendus. Ab ὀλίγωρος.
Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemtus. A pr.
Ὀλιγωρία, ας, ἡ, idem. A sq.
Ὀλίγωρος, ου, ὁ, ἡ, aliquid parum curans, negligens, incuriosus. Ex ὀλ. & ὥρα, *cura*.
Ὀλιγώρως, *Adu.* negligenter, contemtim. A præced.
Ὀλιζότερος, minor. quasi ab ὀλίζος pro ὀλίγος.
Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo. Hes. Ab eodem.
Ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, paruus. 2) minor. Ab ὀλίγος. pro ὀλιγίων, vt μείζων pro μεγίων.
Ὀλικός, ἡ, όν, totus, vniuersalis. Ab ὅλος.
Ὀλικῶς, *Adu.* plane, vniuerse, omnino. A pr.
Ὄλισβος, ου, ὁ, penis coriaceus.
Ὀλισθαίνω, labor, lapso, labesio, Gl. V. Ab ὀλισθος.
Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Ὀλισθήεις, ήεσσα, ῆεν, lubricus. Ab eod.
Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapsus, casus, Gloss. Vet. lapsio. Ab ὀλισθέω.
Ὀλισθηρὸς, ρά, ρὸν, ad labendum procliuis. 2) lubricus. 3) procliuis ad aliquid. Ab ὀλισθέω.
Ὀλισθηρῶς, *Adu.* lubrice. A pr.
Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα, & ab eodem.
Ὀλισθητικὸς, ἡ, ὸν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab eod.
Ὀλισθογνωμονέω, ῶ, mentis compos non sum. Ex ὄλισθος & γνώμη, *sententia*.
Ὀλισθοποιῶ, labare facio. Gl. V labefacio.
Ὄλισθος, ου, ὁ, lapsus in lubrico, casus.
Ὀλκαδικὸς, ἡ, ὸν, ad onerariam nauem pertinens. Ab ὀλκάς.
Ὀλκάδιον, ου, τὸ, nauicula oneraria. Dimin. eiusd.
Ὀλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nicandrum, ab ἕλκω, quasi quæ trahatur a toto corpore. Schol. Nicandri.
Ὀλκαῖον, ου, τὸ, vas, in quo pocula abluuntur. Pollux. Ab ὀλκή. v. ὅλκιον.
Ὀλκαῖος, αία, Ion. αίη, αῖον, qui trahitur. A pr.
Ὀλκὰς, άδος, ἡ, proprie nauis oneraria. Sed interdum & de aliis dicitur. Ab ἕλκω.
Ὀλκεῖον, ου, τὸ, vid. ὀλκήϊον.
Ὀλκεὺς, έως, ὁ, qui retia trahit, Hesych. Ab ἕλκω.
Ὀλκέω, ῶ, nauem traho, traduco, remulco. Ab ὀλκὸς, *de quo mox.*
Ὀλκὴ, ῆς, ἡ, tractus, attractio. 2) inclinatio, vt stateræ in alteram partem. Philox. pondus, item drachma. Ab ἕλκω.
Ὀλκήεις, εσσα, ῆεν, ponderosus. A pr.
Ὀλκήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ὀλκεῖον, lignum in infima nauis parte, quo nauis trahitur, vt exponitur a Schol. Apollonii. Ab ὀλκή.
Ὀλκήρης, εος, ὁ, ἡ, caudatus, siue tractu se colligens, vt serpens, qui longo volumine caudam trahit. Nicand. Ab eod.
Ὅλκιμος, ου, ὁ, ἡ, glutinosus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi solet. Ab eod.
Ὀλκίον, ου, τὸ, gubernaculum seu clauus nauis. Ab eod.
Ὅλκιον, ου, τὸ, labrum amplum, magnus crater. Ab eod.
Ὀλκὸς, οῦ, ὁ, tractus. 2) sulcus, proprie & tropice. 3) remulcus, quo naues ex vno mari in alterum per continentem, velut per Isthmum, traducuntur. 4) fluctus, *omninoque*, aqua maris. 5) aquæductus. 6) moles, pondus. 7) syrma serpentium, vestium &c. 8) totumque adeo cuiuscuis animalis hominisque corpus. 9) est etiam nomen insecti cuiusdam & herbæ. *Adiect.* attractorius. sed fere in compositis tantum. Ab ἕλκω.
Ὄλλυμι, vel ὀλλύω, perdo, amitto. 2) perdo, perniciem adfero, perimo. ὄλλυμαι, perdor, pereo. F. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam. aor. 1. ὤλεσα, perdidi. perf. ὄλωλα, perii. ὀλώλει, interiit, Philox. aor. 2. med. ὠλόμην, perii. ὀλοῦμαι, f. 2. ὀλεῖται, peribit. Ab ὀλέω, *idem*.
Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.
Ὀλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum. Dim. ab eod.
Ὀλμοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, mortariorum artifex. E sq. & ποιέω.
Ὅλμος, ου, ὁ, mortarium, pilum, Philox. 2) pars tibiæ, ligula. 3) truncus corporis a ceruice vsque ad coxendicem. it. poculi genus. *metaph.* stupidus.
Ὁλογράμματος, ου, ὁ, ἡ, plene scriptus, non per sigl... captiones aut compendiosa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος & γράμμα.
Ὁλογραφέω, ῶ, fut. ήσω, integrum scribo. Ex eod. & γράφω.
Ὁλόγραφος, ου, ὁ, ἡ, totus propria manu exaratus. Ex iisd.
Ὁλοδάκτυλος, ον, meris dactylis constans. Epith. versus.

Ὀλόεις,

Ὀλόεις, όεσσα, όεν, exitialis. Ab ὄλλυμι.
Ὀλοεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, maleficus, Hes. 2) mortem seu interitum adferens. Ex eod. & ἔργον.
Ὀλεθέριον, ȣ, τὸ, genus tuberis spongiosi, & marini. Aristot.
Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, perniciei illatio, delatio, occisio. Ab ὀλοθρεύω.
Ὀλοθρευτὴς, ȣ̃, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitiosus. Ab eod.
Ὀλοθρευτικὸς, ἡ, ὸν, perimens, perdens. A præced.
Ὀλοθρεύω, f. εύσω, perdo, euerto, exitium adfero. Ab ὄλεθρος.
Ὀλοίϊος, ȣ, ὁ, ἡ, perniciosus, exitialis, noxius. Scr. & ὀλώϊος. Ab ὀλοός.
Ὀλοιὸς, ἡ, ὸν, idem, Hes. Dat. pl. fem. ὀλοιῇσι. pro ὀλοῖος.
Ὀλοίτροχος, ȣ, ὁ, ἡ, omni ex parte rotundus, vt rota. Ex ὅλος & τροχός
Ὀλοκαρπόω, ῶ, f. ώσω, totum adoleo, in holocaustum offero. ὁλοκαρπέμενον, quod totum offertur. Fut. 1. pass. ind. 3. pl. ὁλοκαρπωθήσονται, consummabuntur, consumentur.
Ὀλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocaustum. A pr.
Ὀλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ὀλόκαυσον, ȣ, τὸ, holocaustum, quod totum cremari solebat. Gloss. Vet. adolitum. Ex ὅλος & καίω.
Ὀλοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, totum comburo, totam victimam cremo. Ab ὁλόκαυτος.
Ὀλοκαυτίζω, f. ίσω, idem, & ab eod.
Ὀλόκαυτος, ȣ, ὁ, ἡ, totus crematus, totus combustus. Ex ὁ. & καίω.
Ὀλοκαυτόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ὁλοκαυτέω. aor. 1. ὡλοκαύτωσα, ex iisd.
Ὀλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima s. hostia, quæ integra comburitur. A pr.
Ὀλοκαύτωσις, εως, ἡ, sacrificium, in quo victima tota crematur. Gl. Vet. flagrantia, holocaustoma. Ab eod.
Ὀλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicuius rei, Philox. integratio. A sq.
Ὀλόκληρος, ȣ, ὁ, ἡ, integer, totus, vniuersus. 2) nullo vitio laborans, non vitiosus. κληρονομία ἐξ ὁλοκλήρȣ, hereditas ex asse, seu in solidum.
Ὀλόκνημος, ȣ, ὁ, ἡ, integras tibias habens & nulla ex parte mutilas. Ex ὁ. & κνήμη.
Ὀλόκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, totus concisus. Ex ὁ. & κόπτω.
Ὀλόκυκλος, ὁ, ἡ, Epith. lunæ plenæ.
Ὀλοκωνίτης, ιδος, ἡ, olus quoddam siluestre.
Ὀλολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, totus lucidus. Ex ὁ. & λάμπω.
Ὀλόλιθος, ȣ, ὁ, ἡ, totus lapideus, totus e lapidibus factus.
Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum sacrificantium, iubilatio. 2) vlulatus. Gl. Vet. eiulatus. Ab ὀλολύζω.
Ὀλόλυγμα, τὸ, idem. Ab eod.
Ὀλολυγμὸς, ȣ̃, ὁ, vlulatus, eiulatus. Gl. Vet. ὀλολυγμὸς ἀγροίκων, rusticorum iubilatus, Gl. Vet. Ab eod.
Ὀλολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum marium, feminas ad coitum euocantium. 2) eiulatus. 3) auis quædam solitaria, acredula, vel vlula. Philox. vlula, strix. Ab eod.
Ὀλολύζω, f. ξω, vlulo, eiulo. 2) cum clamore deos precor, de mulieribus, iubilo, exulto. (vsurpatur de clamore læto mulierum, numen, cuius ludi identidem celebrarentur, ad veniendum inuitantium, aut aduentum eius, quem sibi comminiscerentur, annunciantium, iterato sæpius illo ἐλελελεῦ. quod est Hebr. *Hallelu Jah.*)
Ὀλομελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui membris est integris, omnibus membris constans, Gl. Vet. integer. Ex ὁ. & μέλος.
Ὀλομελία, ας, ἡ, integra natura & constitutio alicuius rei, qua nihil ipsi deest. A pr.
Ὀλομερὴς, ὲς, integer, totus, nulla parte resecta. Ex ὁ. & μέρος.
Ὄλον, v. ὅλος.
Ὄλονθος, ȣ, ὁ, ἡ, fimo scatens. Ex ὅλος & ὄνθος, *fimus*.
Ὀλονυκτίως, *Adu.* per totam noctem. Ex ὁ. & νύξ.
Ὀλοοίτροχος, ȣ, ὁ, ἡ, cursui perniciosus. Epith. scopuli, ap. Theocr. A sq. & τρέχω. (vel potius tantæ molis, & tam grandes, vt singula quæque saxa singulos impleant carros, & ad onerandum sufficiant. Ab ὅλος & τρόχος.)
Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, perniciosus, exitiosus. Ab ὄλλυμι.
Ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, perniciosa consilia agitans, perniciosus. E pr. & φρήν.
Ὀλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui animo vniuersa agitat, qui omnium curam gerit, omniscius, nam aliqui apud Hom. pro ὀλοόφρων legunt ὁλοόφρων. Ex ὅλος & φρήν.
Ὀλοπόρφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, totus purpureus, totus e purpura. Ex ὁ. & πορφύρα.
Ὀλόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius vniuersum corpus pennis tectum est. 2) cuius alæ non sunt fissæ, alas continuas habens. E ὁ. & πτερόν.
ΟΛΟ'ΠΤΩ, f. ψω, vello, euello.
Ὀλόπυρος, ȣ, ὁ, ἡ, triticum integrum, seu quod integrum coctum est. Ex ὁ. & πυρός.
Ὀλοῤῥιζεὶ, *Adu.* radice, radicitus. A sq.
Ὀλόῤῥιζος, ȣ, ὁ, ἡ, qui cum tota radice est, v. c. erutus. Ex ὁ. & ῥίζα.
ὌΛΟΣ, ὁ, vel ὀλὸς, item ὀλὸν, idem quod θολὸς, atramentum sepiæ.
Ὅλος, ὅλη, ὅλον, totus, integer. 2) solidus. 3) vniuersus, omnis. *est ætatis posterioris.* Hinc τὸ ὅλον, ȣ, vniuersum, rerum vniuersitas, summa rei; at ὅλον, *Adu.* omnino. (Hinc Lat. *solus* & *solidus.*)
Ὀλοσηρικὸς, ἡ, ὸν, totus ex serico, holosericus.
Ὀλοσίδηρος, ȣ, ὁ, ἡ, totus ferreus.
Ὀλοσπαδὴς, έος, ὁ, ἡ, totus detractus, Hes. vbi pl. ὁλοσπαδεῖς. Ex ὁ. & σπᾶν.
Ὀλοσπόνδειος, ον, Epith. versus, qui totus e spondeis constat, vt Iliad. λ'. 130.
Ὀλόστεον, ȣ, τὸ, herba, quasi tota ossea, per antiphrasin, quum tota mollis sit. A sq.
Ὀλόστεος,

Ὀλόστεος, ου, ὁ, ἡ, totus offeus, ex offe folido conftans. Ex ὁ. & ὀστέον.
Ὀλοσφύρατος, ου, ὁ, ἡ, malleo ductus f. fabricatus, folidus, Hef. Plin. Ex ὁ. & σφῦρα.
Ὀλοσφυρήλατος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ὁ. & σφυρήλατος.
Ὀλοσφύρητος, pro ὁλοσφύρατος.
Ὀλοσφύριον, ου, τὸ, maffa folidi v. c. ferri. Ex iisd.
Ὀλοσφύρισος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Ὀλόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὀλοσχέρεια, ας, ἡ, integritas, confummatio. 2) craffa & confufa defcriptio. A fq.
Ὀλοσχερὴς, ὲς, integer, plenus, vniuerfus, confummatus, qui fit fumma vi, omnibus copiis, vt prælium. 2) extremus, fummus. Ex ὅλος & χείρ, vel ἴχω.
Ὀλοσχερῶς, Adu. omnino, penitus, prorfus, plane. 2) confufe, generatim, leuiter modo. ὁλοσχερέστερον, Adu. maiori apparatu, maioribus copiis. A pr.
Ὀλόσχιστος, ον, fimplex, non e variis partibus vel fegmentis confutus. Plato.
Ὀλόσχοινος, ου, ὁ, ἡ, marifcus, iuncus omnium maximus & craffiffimus.
ΟΛΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi. Nicand.
Ὀλοσώματος, ου, ὁ, ἡ, ad totum corpus pertinens. Ex ὁ. & σῶμα.
Ὀλοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, plane abfolutus, prorfus finitus, perfectus, integer. Ex ὁ. & τέλος.
Ὀλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.
Ὀλότροπος, ου, ὁ, ἡ, totius modi, totus.
Ὀλοτρόπως, Adu. omnino. A pr.
Ὀλότροχος, ον, rotundus, v. c. lapis. Ex ὁ. & τρέχω. v. ὁλοοτρ.
Ὀλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, puftula.
Ὀλόφυγδος, ου, ὁ, puftulofus. quafi ὁλόφλυγδος, a φλύζω, ferueo, ebullio. Vnde &
Ὀλοφυγδὼν, όνος, ἡ, puftula, quafi ὁλοφυγδών. (nifi eft potius ab ὀλόπτω.)
Ὀλοφυδνὸς, ἡ, ὸν, lugubris, luctuofus. Ab ὀλοφύζω.
Ὀλοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, totus abfolutus in natura fua, omnibus partibus plenus. Ex ὁ. & φύω.
Ὀλοφυκτὶς, ίδος, ἡ, puftula, quafi ὁλοφλυκτίς.
Ὀλοφύζω, fut. ξω, lugeo, lamentor. pro ὀλοφύρομαι.
Ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, eiulatus, ploratus. A fq.
Ὀλοφύρομαι, lamentor, eiulo, ploro. 2) deploro, miferor. ὀλοφυράμενος aor. 1. m. lamentatus. paff. ὀλοφυρθεὶς, idem. Ab ὀλοός. v. ὀλοφώϊος.
Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, eiulatus. 2) lamentatio.
Ὀλοφυρτικὸς, ἡ, ὸν, ad lamenta feu lamentandum procliuis. Ab eod.
Ὀλοφυρτικῶς, Adu. lamentabiliter. A pr.
Ὀλοφώϊος, ου, ὁ, ἡ, exitialis. 2) verfutus, improbus. ὀλοφώϊα, vaframenta, verfutiæ. Ex ὄλλυμι & φῶς. (nifi potius ab ὀλὸς, ὀλοός, ὀλοφὸς. vnde & ὀλοφύρομαι.)
Ὀλόφωνος, ου, ὁ, ἡ, plena voce canens. Ex ὁ. & φωνή.
Ὀλόχαλκος, ον, totus ex ære.
Ὀλόχροος, contr. ὀλόχρους, ου, ὁ, ἡ, toto corpore vnum colorem habens. Ex ὁ. & χρόα.
Ὀλόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, totus ex auro factus, ex auro folido factus. 2) totus auro inductus. ap. Iof.
Ὀλόψυχος, ον, fincerus, candidus, integer animo. Ex ὁ. & ψυχή.
Ὀλοψύχως, Adu. toto, integro animo, bona fide. A præc.
Ὄλπη, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia, vas olearium, & alicubi vinarium.
Ὀλπὶς, ίδος, ἡ, idem.
Ὀλυμπία, ας, ἡ, fc. χώρα, Olympia, locus Elidis, in quo Iupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur. ὀλυμπιάζε, ad Olympiam. Ὀλυμπιάθεν, ab Olympia. Ὀλυμπιάσι, apud Olympiam. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλύμπια, ων, τὰ, fc. ἀγωνίσματα, ludi Olympiaci. Ab eod.
Ὀλυμπίας, ου, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, fc. νίκη, victoria f. palma certaminis Olympiaci. 2) certamen Olympiacum. 3) Olympias, fiue tempus binis quibufque interiectum ludis Olympiacis, quatuor annorum integrorum cum quindecim diebus. Ab eod.
Ὀλυμπικὸς, ἡ, ὸν, Olympicus. Ab eod.
Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια & νικάω, vinco.
Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens. 2) cœleftis. A fq.
Ὄλυμπος, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altiffimus. 2) cœlum. ὀλυμπόνδε, in cœlum.
Ὀλυνθάζω, f. άσω, caprifico. A fq.
Ὄλυνθος, ου, ὁ, groffus, ficus immatura. 2) nomen vrbis in Theffalia.
Ὀλυνθοφορέω, ῶ, groffos f. abortus fero. A feq.
Ὀλυνθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, groffos ferens. Ex ὄλυνθος & φέρω.
Ὄλυρα, ας, ἡ, femen medium inter frumentum & hordeum, olyra. Gl. Vet. fpelta. Philox. far, ador, filigo.
Ὀλυρίτης, ου, ὁ, vt ὀλυρίτης ἐγκρυφίας, fubcinericius panis filigineus. A pr.
Ὀλώδης, εος, ὁ, ἡ, ater vel turbidus. Ab ἰλὸς pro θολὸς.
Ὀλώϊος, ία, ιον, pernicioſus. Ab ὄλλυμι.
Ὅλως, Adu. prorfus, omnino, totaliter, integre. 2) in fumma, in vniuerfum. 3) fane. Ab ὅλος.
Ὁμαδεύω, in vnum cogo, congrego. Ab ὁμάς.
Ὁμαδέω, f. ήσω, tumultuor. ὁμάδησαν, aor. 1. 3. pl. ftrepitum excitarunt. A fq.
Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo. 2) tumultus, ftrepitus, quem multitudo excitat. Ab ὁμάς.
Ὅμαιμις, ιδος, ἡ, foror. Ex ὁμῇ & αἷμα.
Ὅμαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, confanguineus. 2) frater vel foror. Ex iisd.
Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, confanguinitas. 2) fraternitas. Ab ὁμαίμων.
Ὁμαιμότης, ητος, ἡ, idem, Gloff. Vet. Ab ὅμαιμος.

Ὁμαίμων,

Ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, consanguineus. Ὁμαιμονέστερος, ερα, ερον, Comp. propinquior sanguine. Ex ὁμῦ & αἷμα.

Ὁμαιχμέω, ῶ, f. ήσω, simul milito, simul bellum ineo, simul iaculor. Ab ὅμαιχμος.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, Ion. ὁμαιχμίη, ης, ἡ. societas belli, confœderatio. A sq.

Ὅμαιχμος, ε, ὁ, ἡ, arma consocians, fœderatus, exp. etiam commilito. Ex ὁμῦ & αἰχμή, *hasta. bellum.*

Ὁμακοεῖον, & ὁμακόϊον, ε, τὸ, auditorium commune. Vox Pythag. Ex ὁμῦ & ἀκοή.

Ὁμαλής, έος, ὁ, ἡ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλός.

Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V. Ab eod.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo. Gl. Vet. plano, æquo, hostio. 2) ad æquabilitatem redigo. 3) adæquo, æqualis sum. Ab eod.

Ὁμαλισμὸς, ῦ, ὁ, complanatio, læuigatio, æquatio. 2) æquabilis pronunciatio. A pr.

Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, pauiculæ, Philox.

Ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hostorium, Gl. V. Ab eod.

Ὁμάλιστρον, τὸ, idem & ab eod.

Ὁμαλόδερμος, ον, glaber, læuis. A sq. & δέρμα, *pellis.*

Ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, planus. 2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμῦ.

Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas, planities, Gl. V. A pr.

Ὁμαλύνω, idem quod ὁμαλίζω. ὁμαλῦναι, aor. 1. inf. Ab eod.

Ὁμαλόω, idem, Gl. V. Ab eod.

Ὁμαλῶς, *Adu.* æqualiter, æquabiliter. 2) pariter, sine discrimine, nullo excepto. 3) sedate. Ab eod.

Ὁμαρτέω, ῶ, f. ήσω, sequor, eo vna, comitor. A seq.

Ὁμαρτῆ, *Aduerb.* simul, vna. Ab ὁμῦ & ἄρω, f. αἴρω.

Ὁμὰς, άδος, ἡ, multitudo tota, omnes simul. Gl. V. summa, vniuersitas. Ab ὁμῦ.

Ὁμάσπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, vna cum alio clypeum gestans, commilito. Ex eod. & ἀσπίς.

Ὁμαυλία, ας, ἡ, cohabitatio, concubitus. A seq.

Ὅμαυλος, ε, ὁ, ἡ, vna habitans, vna pernoctans. Ex ὁμῦ & αὐλή.

Ὅμαυλος, ε, ὁ, ἡ, consonans, concinens. Ex eod. & αὐλὸς, *tibia.*

Ὀμβρέω, ῶ, fut. ήσω, pluo. ὀμβρῆμαι, Philox. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηγενὴς, ὲς, es imbribus ortus. Ex eod. & γίνομαι.

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, pluuia. Ab ὀμβρέω.

Ὀμβρηρὸς, ἡ, ὸν, pluuiosus. v. ὄμβριος. Ab ὄμβρος.

Ὀμβρηρὸς, ὰ, ὸν, idem & ab eod.

Ὀμβρία, ας, ἡ, pluuia nimbosa, nimbus. Ab eodem.

Ὀμβρίζω, f. ίσω, imbre rigo. 2) humecto, madefacio. Ab eod.

Ὀμβρίκια & ὀμβρίας, vocari omnium animalium fœtus a poëtis, scribit Pollux.

Ὀμβριμοεργὸς, ῦ, ὁ, magna & ardua facinora patrans. Ex ὄμβριμος & ἔργον. v. ὀβριμοεργ.

Ὀμβριμόθυμος, ε, ὁ, ἡ, animo magno & forti præditus, magnanimus.

Ὀμβριμοπάτρος, ὀμβριμοπάτρη, vid. ὄβρι.

Ὄμβριμος, ε, ὁ, ἡ, impetuosus, vehemens, vt imber, validus, fortis, robustus, Al. ὄβριμος.

Ὄμβριος, ε, ὁ, ἡ, pluuius, pluuialis. Ab ὄμβρος.

Ὀμβροβλύζω, pluuiam fundo, V. Lex. Ex eod. & βλύζω.

Ὀμβροβλυτέω, ῶ, pluuiam fundo, Suid. E sq. & βλύω.

Ὄμβρος, ε, ὁ, imber, pluuia. (Inde Lat. *humor* & *imber*. qu. pro ὄμερος, *humidus*. vid. ὄμιχμα & ὀμίχω.)

Ὀμβροτοκία, ας, ἡ, pluuiæ generatio. A sq.

Ὀμβροτόκος, ε, ὁ καὶ ἡ, pluuiam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος & τίκτω.

Ὀμβροφόρος, ε, ὁ, ἡ, imbrifer, imbrem ferens. Ex eod. & φέρω.

Ὀμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fecunditatem, incrementa nanciscens. Epith. terræ, plantarum. Ex eod. & χαίρω.

Ὀμβρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.

Ὁμέθνιος, ε, ὁ, ἡ, eiusdem gentis s. nationis, Suid. Ex ὁμῦ & ἔθνος.

Ὁμέστιος, ε, ὁ, ἡ, eundem larem habens, contubernalis. Ex eod. & ἑστία.

Ὁμευνετέω, vna cubo. A sq.

Ὁμευνέτης, ε, ὁ, qui eodem cubili vtitur, maritus. Ex eod. & εὐνή, *cubile.*

Ὁμευνέτις, ιδος, ἡ, vxor. A pr.

Ὅμευνις, ἡ, idem. A sq.

Ὅμευνος, ε, ὁ, maritus. Ex ὁμῦ & εὐνή.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ, ἡ, congregatus. Hinc pl. ὁμηγερέες, congregati, apud Hom. Ex eod. & ἀγείρω.

Ὁμηγυρίζω, congrego. Hom. ὁμηγυρίσασθαι, aor. 1. inf. med. congregare. A sq.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus. Ex ὁμῦ & ἄγυρις, *congregatio.*

Ὁμήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eorundem morum est. Ex eod. & ἦθος.

Ὁμηλικία, ας, ἡ, Ionice ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas. A sq.

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui eiusdem ætatis est, Philox. æqualis. ὁμήλικες, æquales, Gl. V. Ex ὁμῦ & ἧλιξ.

Ὅμηλυς, υδος, ὁ, ἡ, veniens simul, comes viæ, Nonn. Ex eod. & ἔρχομαι.

Ὁμηλυσία, ας, ἡ, Ion. ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures simul eunt. A pr.

Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obsidum. 2) obsides, pignus. Ab ὁμηρεύω.

Ὁμήρειον, τὸ, templum in Homeri honorem.

Ὁμήρειος, ε, ὁ καὶ ἡ, Homericus. Ab Ὅμηρος.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, pignus. 2) obses. A seq.

Ὁμηρεύω, f. εύσω, sum obses. Ab ὅμηρος.

Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσω, in vnum conuenio, occurro, obuius fio, comitor. Hinc ὡμήρησεν, aor. 1. occurrit, apud Hom. Ab eod.

Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V. Ab eod.

Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator. 2) rhapſodus. 3) etiam poſteri Homeri ὁμηρίδαι dicti.

Ὁμηρίζω, Homerum imitor. 2) Homerica vſurpo. Ab Ὅμηρος.

Ὁμηρικὸς, ἡ, ὸν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans. Comp. ὁμηρικώτερος, Superl. ὁμηρικώτατος. Ab eod.

Ὁμηρικῶς, Adu. Homerico more. A pr.

Ὁμηριστὴς, οῦ, ὁ, Homeriſta, rhapſodus. ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηρισταὶ, Atellani, Gl. Vet. Ab ὁμηρίζω.

Ὁμηρόκεντρα, ων, τὰ, Homerocentones, carmen e variis carminum Homeri particulis conſutum. Ex Ὅμηρος & κέντρων.

Ὁμηροκέντρωνες, ωνων, οἱ, idem. Ab eod.

Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri. Epith. Zoili.

Ὅμηρον, ου, τὸ, pignus, quod eſt loco obſidis. τὰ ὅμηρα, de vno obſide 1 Macc. 1. A ſeq.

Ὅμηρος, ου, ὁ, obſes. Gl. Vet. τὸ ἀντέχυρον, obſes, legatus. ὅμηροι, obſides; Gl. V. 2) cæcus, Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.

Ὁμιλαδὸν, Adu. turmatim, cateruatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλέω, ῶ, f. ήσω, in cœtu aliquorum verſor. 2) in colloquium venio, colloquor, confabulor, etiam de oratione ad populum, loquor, ſermocinor. Gl. Vet. 3) conſuetudinem habeo, conſueſco, etiam cum femina. 4) alicui rei valde deditus ſum, vt ſtudiis, vino &c. Ab eod.

Ὁμιληδὸν, Adu. idem quod ὁμιλαδόν.

Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium, congreſſus, congreſſus officioſus. Ab ὁμιλέω.

Ὁμιλητὴς, οῦ, ὁ, qui verſari cum aliquo ſolet, cui frequens eſt conſuetudo cum aliquo. 2) diſcipulus, auditor. Ab eod.

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, qui dextre verſatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabibilis, comis. Gl. Vet. tractator. Ab eodem.

Ὁμιλητὸς, ὁ, comis, lenis. οὐχ ὁμιλητὸς, immitis, aſper, ſæuus. Ab eod.

Ὁμιλία, ας, ἡ, conſuetudo cum aliquo. 2) colloquium, collocutio, ſermo, diſputatio. 3) concio de rebus ſacris. Ab ὅμιλος.

Ὁμιλίη, ης, ἡ, Ion. cœtus, collegium, Herodot.

Ὅμιλος, ου, ὁ, cœtus, turba, multitudo. 2) turma, caterua, multitudo militum. 3) vulgus, plebs. 4) ſtrepitus, tumultus.

Ὀμιχέω, ῶ, v. ὀμίχω.

Ὀμίχλη, Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.

Ὀμιχλώδης, ες, nebuloſus, caliginoſus. A pr.

Ὄμιχμα, ατος, τὸ, vrinæ excretio, mictus. Heſ. ὀμίχματα, vrinæ excretiones. A ſeq.

ὈΜΙΧΩ, f. ξω, mingo. aor. 1. ὤμιξα, Hipponax.

Ὄμμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectaculum, ſpectrum. 2) adſpectus, facies. 3) oculus. ὄμματα, lumina, Gl. V. Ab ὄπτομαι.

Ὀμμάτειος, ου, ὁ, ἡ, q. d. ocularis. ὀμμάτειος πόθος, amor oculis inſinuatus, Heſ. A pr.

Ὀμματίδιον, ου, τὸ, ocellus. Dim. a ſeq.

Ὀμμάτιον, ου, τὸ, idem. Ab ὄμμα.

Ὀμματογράφος, ου, ὁ, ἡ, fucando ori ſeruiens, Epith. fuci. Ex eod. & γράφω.

Ὀμματολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, oculos fulgentes habens, pulcer. Ex eod. & λάμπω.

Ὀμματοστερὴς, έος, ὁ, ἡ, oculis priuatus, cæcus. Ex eod. & στέρομαι.

Ὀμματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum & vigilem reddo. perf. paſſ. part. ſine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, Gl. V. Ab ὄμμα.

Ὄμνυμι, vel ὀμνύω, iuro, deiero. inf. ὀμνύειν, ὀμνῦναι. Alias ab ὀμόω, vt f. 1. ὀμόσω med. ὀμοῦμαι, iurabo. aor. 1. ὤμοσα, iuraui. perf. ὀμώμοκα, iuraui. inf. aor. 1. ὀμόσαι, poët. ὀμόσσαι, iurare. imperat. ὄμοσον, iura.

Ὁμοαιχμία, apud Heſych. pro ὁμαιχμία.

Ὁμοάριθμος, eiuſdem numeri, Lex. Vulg.

Ὁμόβιος, ου, ὁ, ἡ, cum alio viuens, coniux, Gl. V.

Ὁμοβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimul germinans. Ex ὁμοῦ & βλαστάνω, germino.

Ὁμόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vna conſultat. 2) qui eiuſdem eſt voluntatis. Ex eod. & βουλή.

Ὁμοβώμιος, ου, ὁ, ἡ, cui ara cum alio communis eſt. Ex eod. & βωμός.

Ὁμογάλακτες, ων, οἱ, αἱ, collactanei. Ex eod. & γάλα.

Ὁμογάλακτος, ου, ὁ, ἡ, collactaneus, Philox.

Ὁμόγαμβροι, ων, οἱ, generi vnius eiuſdemque ſoceri vel ſocrus.

Ὁμόγαμος, ὁ, ἡ, maritus, vxor.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, ἡ, vterinus frater. Ex eod. & γαστήρ.

Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. A ſeq.

Ὁμογενὴς, έος, ὁ, ἡ, eiuſdem generis, cognatus. Gl. V. gentilis, conſanguineus. Ex ὁμοῦ & γίνομαι.

Ὁμογενῶς, Adu. eodem genere. A pr.

Ὁμογενέτωρ, ορος, ὁ, frater. Eurip.

Ὁμογλωττέω, ῶ, fut. ήσω, eadem lingua vtor. A ſeq.

Ὁμόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eadem lingua vtitur, qui eiuſdem linguæ eſt. Ex ὁμοῦ & γλῶττα.

Ὁμογνήσιοι, germani, Philox.

Ὁμόγνητος, ου, ὁ, ἡ, conſanguineus, Nonn. quaſi ὁμογένητος.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, gentilis. ὁμόγνιος Ζεὺς Iupiter gentilitius. ὁμόγνιοι θεοὶ, penates, vel dii gentilitii, quaſi ὁμογένιος per ſyncop. Ex ὁμοῦ & γένος.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, eiuſdem ſum ſententiæ, conſentio, adſentior. Gl. V. ὁμογνωμονεῖν, concordare. Ab ὁμογνώμων.

Ὁμογνωμόνως, Adu. æque, eodem animo. Ab eodem.

Ὁμογνωμοσύνη, ης, ἡ, conſenſus. A ſeq.

Ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui eiuſdem eſt ſententiæ. Gl. Vet. vnanimis, concors. Ex ὁμοῦ & γνώμη.

Ὁμόγονος, ου, ὁ, ἡ, germanus. At ὁμόγονα, quæ eiuſdem ſunt generis. Ex eod. & γίνομαι.

Ὁμόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, iiſdem lineis circumſcriptus. Ex eod. & γραμμή.

Ὁμογραφέω, ſimiliter, pari modo, h. e. iiſdem literis

literis scribo verbum aliquod. Vox Gramm. Eust. Ex ὁ. & γράφω.

Ὁμοδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, qui eiusdem lecti s. strati particeps est, coniux. Ex ὁ. & δέμνιον.

Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, aggrego & accommodo me ciuibus meis, ciuilem me gero. A seq.

Ὁμόδημος, ου, ὁ, ἡ, qui eiusdem populi est, popularis, gentilis. 2) qui cum populo facit, qui ad populi mores se componit.

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, eodem victu vtens, idem vitæ genus sequens. Gl. V. contubernalis, conuictor. Ex ὁμοῦ & δίαιτα.

Ὁμοδογματέω, ῶ, eiusdem sum sententiæ, idem sentio, de philosophis. Ex ὁ. & δόγμα.

Ὁμοδοξέω, ῶ, idem, censeo, sentio. Ab ὁμόδοξος.

Ὁμοδοξία, ας, eadem opinio, consensus opinionum. 2) par gloria. Ab eod.

Ὁμόδοξος, ου, ὁ, ἡ, qui eiusdem opinionis est. 2) pari gloria præditus. Ex ὁ. & δόξα.

Ὁμοδόξως, Adu. æquali gloria. A pr.

Ὁμοδόρπιος, ου, ὁ, ἡ, cœnæ particeps seu socius. Ex ὁ. & δόρπον.

Ὁμόδουλος, ου, ὁ, ἡ, conseruus, conserua.

Ὁμοδρομέω, ῶ, vna curro. 2) concurro. vid. seq. & ὁμόδρομος.

Ὁμοδρομία, Ion. ὁμοδρομίη, concursus, pugna. Ab eod.

Ὁμόδρομος, ὁ, qui vna currit, comes cursus.

Ὁμοδύναμος, ου, ὁ, ἡ, æque potens. Ex ὁ. & δύναμις.

Ὁμοεθνέω, eiusdem gentis sum. A seq.

Ὁμοεθνής, έος, ὁ, ἡ, eiusdem gentis s. nationis. Ex ὁ. & ἔθνος.

Ὁμοεθνία, ας, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter se consensio. A pr.

Ὁμόεθνος, ον, eiusdem gentis. Gl. Vet. congentilis.

Ὁμοειδής, έος, ὁ, ἡ, qui eiusdem speciei est, eiusdem generis. Ex ὁ. & εἶδος.

Ὁμοείδεια, & ὁμοειδία, ας, ἡ, speciei similitudo, formae conuenientia. A pr.

Ὁμοειδῶς, Adu. eadem, simili forma. Ab eod.

Ὁμοερκής, έος, ὁ, ἡ, iisdem in ædibus habitans. τὸ ὁμοερκὲς, quod eodem septo coërcetur. Ex ὁ. & ἕρκος, septum.

Ὁμοέστιος, ου, ὁ, ἡ, qui eundem larem habet, contubernalis, Ex ὁ. & ἑστία.

Ὁμόζηλος, ου, ὁ, ἡ, qui vnum idemque æmulatur, qui eiusdem studii est.

Ὁμοζυγής, έος, ὁ, ἡ, qui sub eodem iugo est, coniux, coniunctus. Ex ὁ. & ζεύγνυμι.

Ὁμοζυγία, ἡ, coniunctio. A seq.

Ὁμόζυγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ὁμοζυγής.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, idem. ὁμόζυγες, iuges, Gl. Vet. iugi, bini. Ex iisd.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum similitudo, morum consensio, concordia. A seq.

Ὁμοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui eorundem morum est; qui similibus est moribus. Gl, V. similis, consuetus, solitus. Ex ὁ. & ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ, ἡ, qui simul, & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνέω, vna fruticor. Ex ὁ. & θάμνος, frutex.

Ὁμόθεν, Adu. ex eodem loco. 2) e propinquo. Ab ὁμοῦ.

Ὁμόθεος, ου, ὁ, ἡ, pariter deus, eiusdem diuinitatis consors.

Ὁμόθηλος. ου, ὁ, collactaneus, cognatus. Ex ὁ. & θηλή. mamilla.

Ὁμόθριξ, χος, similes pilos habens. Epith. equi. vid. ὄτριχες.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, throni, regni consors.

Ὁμόθροος, ου, ὁ, ἡ, vnum idemque loquens, concors.

Ὁμοθυμαδὸν, Adu. vno animo, vna mente, concordi voluntate, vnanimiter. 2) vniverse, vna, pariter, simul, Philox. Ab ὁμόθυμος.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, vnanimitas, concordia. Ab eod.

Ὁμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, vnanimis, concors.

Ὁμοιάζω, similis sum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιάρκτος, similiter incipiens. Hermogen. Schol. Ab eod. & ἄρχομαι.

Ὁμοίιος, similis, omnibus communis, omnibus æque perniciosus, molestus, instans. Ab ὅμοιος, s. vt quidam volunt ὁμοῦ, & ἰέναι, ab εἶμι.

Ὁμοιοβαρής, έος, ὁ, ἡ, æque grauis. Ex ὁ. & βάρος.

Ὁμοιόβιος, ου, ὁ, ἡ, simili victu vtens.

Ὁμοιοβίοτος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ὁμοιοβλαστάνειν, similiter germinare, germine conuenire.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis similitudo. A seq.

Ὁμοιογενής, έος, ὁ, ἡ, qui similis vel prope eiusdem est generis. Ex ὅμοιος & γένομαι,

Ὁμοιογενῶς, Adu. simili genere. A pr.

Ὁμοιοειδής, έος, ὁ, ἡ, qui similis vel prope eiusdem est speciei. Ex eod. & εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, similes pilos habens.

Ὁμοιοκαρπέω, ῶ, similes fructus gigno. A seq.

Ὁμοιόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, similes habens fructus.

Ὁμοιοκαταληκτέω, similiter desino. A seq.

Ὁμοιοκατάληκτος, ου, ὁ, ἡ, similiter desinens. Ex ὁμ. & καταλήγω.

Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, similitudo clausulæ. A pr.

Ὁμοιόκριθος, ου, ὁ, ἡ, hordeo similis. Ex eod. & κριθή.

Ὁμοιολεπτομερής, ὁ, ἡ, in partes tenues similesque diuisus, ap. Schol. Arist. ex ὅμοιος, λεπτὸς, tenuis, & μέρος.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio similis, similia verba. Ex ὁμ. & λόγος.

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, similitudo partium, partes similes. Vox Anaxagoræ, Lucret, homœomeria. A seq.

Ὁμοιομερής, έος, ὁ, ἡ, constans partibus similibus, partes habens similes. Ex ὁμ. & μέρος.

Ὁμοιομούσιος, ου, ὁ, ἡ, similis, & eiusdem essentiæ. Ex ὁμ. ὁμοῦ & οὐσία, essentia.

Ὁμοιόμορφος, ου, ὁ, ἡ, similem formam habens. Ex ὁμ. & μορφή.

Ὁμοιοούσιος

Ὁμοιούσιος, ȣ, ὁ, ἡ, similis essentiæ, similem essentiam habens. Ex ὅμ. & οὐσία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum similitndo, similis adfectus, naturæ similitudo. Ab ὁμοιοπαθής.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, f. ήσω, similiter adficior, iidem mihi sunt adfectus, eadem natura sum. Ab eod.

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, cui similes sunt adfectus, iisdem adfectibus obnoxius, item, similis naturæ. Ex ὅμ. & πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, *Adu.* similibus adfectionibus. A pr.

Ὁμοιόπιστος, ȣ, ὁ, ἡ, eiusdem fidei. Ex ὅμ. & πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, ὲς, similiter ornatus. Ex ὅμ. & πρέπει.

Ὁμοιοπροσωπεῖν, eiusdem esse personæ. *Gramm.*

Ὁμοιοπρόσωπος, ȣ, ὁ, ἡ, eiusdem personæ. *Gramm.* Ex ὅμ. & πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, qui similes habet pennas. trop. ὁμοιόπτεροι, qui sunt aequalis dignitatis, Hes. Ex ὅμ. & πτερόν.

Ὁμοιόπτωτος, ȣ, ὁ, ἡ, similiter cadens, similes casus habens. Ex ὅμ. & πίπτω.

Ὁμοιοπτώτως, *Adu.* iisdem casibus. A pr.

Ὁμοιόπυρος, ȣ, ὁ, ἡ, tritico similis.

Ὅμοιος, οία, οιον, similis. 2) par, æqualis, aliquando & ὁμοῖος. τὸ ὅμοιον, similitudo, ὅμοιον, ὅμοια, similiter. Ab ὁμός.

Ὁμοιόσημος, ȣ, ὁ, ἡ, idem significans. Ex ὅμ. & σῆμα.

Ὁμοιόσκευος, ȣ, ὁ, ἡ, simili cultu seu habitu vtens. Ex ὅμ. & σκευή.

Ὁμοιόστομος, ον, ore similis. Ex ὅμ. & στόμα.

Ὁμοιοσύντακτος, ȣ, ὁ, ἡ similis & eiusdem constructionis. Ex ὅμ. & συντάσσω.

Ὁμοιοσχημονέω, ῶ, eiusdem figuræ sum, eumdem habitum seruo. A seq.

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui eiusdem figuræ est, conformis. Ex ὅμ. & σχῆμα.

Ὁμοιοσχημόνως, *Adu.* eadem forma. A pr.

Ὁμοιοταχὴς, έος, ὁ, ἡ, simili celeritate præditus, æque velox. Ex ὅμ. & ταχος.

Ὁμοιοταχῶς, *Adu.* simili celeritate. A pr.

Ὁμοιοτέλευτον, ȣ, τὸ, similem clausulam habens, similiter desinens. Ex ὅμ. & τελευτή.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo, item æqualitas, parilitas. Gl. V. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ον, similem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, *Adu.* simili tono. A pr.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, similis & idem prope modus, similitudo. 2) morum similitudo. A sq.

Ὁμοιότροπος, ȣ, ὁ, ἡ, similis & eiusdem modi. 2) similibus præditus moribus, eiusdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, *Adu.* eodem modo. A pr.

Ὁμοιοτύπωτος, ȣ, ὁ, ἡ, simili forma expressus. Ex ὅμ. & τυπόω.

Ὁμοιούσιος, ȣ, ὁ, ἡ, similis naturæ, similem essentiam habens. Ex ὅμ. & οὐσία.

Ὁμοιοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, similiter germinans. Ex ὅμ. & φέρω.

Ὁμοιόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, similem vocem habens. Ex ὅμ. & φωνή.

Ὁμοιόχροια, ας, ἡ, similitudo coloris.

Ὁμοιόχρονος, ον, qui est eiusdem interualli, durationis, temporis. Epith. pedum, in quibus paria tempora, vt dactyli & anapæsti, qui ὁμοιόχρονοι sunt.

Ὁμοιοχρώματος, ȣ, ὁ, ἡ, colore similis. Ex ὅμ. & χρῶμα.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adsimulo, similem reddo. 2) comparo, confero. ὁμοιȣ̃μαι, assimulor. ὡμοιώθην, aor. 1. similis factus sum. inf. ὁμοιωθῆναι, poët. ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi & ὁμοιῶ, similis sum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo, simulacrum, figura expressa ad alicuius similitudinem. A pr.

Ὁμοιωματικὸς, ὴ, ὸν, similitudinem significans, ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen similitudinis. A pr.

Ὁμοίως, *Adu.* similiter, simili modo, perinde. pariter, æque. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, similitudo, simulacrum, effigies. 2) Figura rhetorica, quum res similitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, ȣ̃, ὁ, qui rerum simulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

Ὁμόκαπνος, ȣ, ὁ, ἡ, ad eundem fumum siue focum degens cum aliis, contubernalis. Ex ὁμȣ̃ & καπνός.

Ὁμόκαπος, ȣ, ὁ, ἡ, idem præsepe, vel communem mensam, victum, habens. Ex eod. & κάπη, *praesepe.*

Ὁμοκάτοικος, ȣ, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans.

Ὁμοκέλευθος, ον, comes itineris, viæ.

Ὁμόκεντρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem centrum habens. Ex ὁμȣ̃ & κέντρον.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλέω, ῶ, f. ήσω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito, ὁμόκλεον imperf. minabantur, & *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. sing. increpabat. v. seq.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, pro ὁμόκλησις, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. Ex ὁμȣ̃ & κέλω, *iubeo*, vel καλέω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, consortium, Gl. V. A seq.

Ὁμόκληρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, coheres, particeps.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, obiurgator, qui magno cum clamore minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ȣ, ὁ, ἡ, simul vocatus cum alio.

Ὁμοκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, simul accumbens mensæ, Nonnus. Ex ὁμȣ̃ & κλίνη.

Ὁμόκλινος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in eodem lecto est, siue vt eadem mensa fruatur, siue vt vna cubet. Ex iisd.

Ὁμόκλιτος, ȣ, ὁ, ἡ, eodem tecto vtens, vna manens cum alio. Ex ὁμȣ̃ & κλίνω.

Ὁμοκοίλιος, ȣ, ὁ, ἡ, vterinus frater. Ex ὁ & κοιλία.

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab ὁμόκοιτος.

Ὁμόκοιτις, ἡ, coniux. A seq.

Ὁμόκοιτος, ȣ, ὁ, ἡ, eodem lecto vtens, simul cubans, coniux. Ex ὁ. & κοίτη.

Ὁμόλεκτρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ex ὁ. & λέκτρον.

Ὁμολεξία, ἡ, consensus. Ex ὁ. & λέγω.

Ὁμόλεχος, ȣ, ὁ, ἡ, coniux.

Ὁμολογέω, ῶ, fut. ήσω, consentio, adsentior. 2) spondeo,

2) ſpondeo, roganti promitto, deſpondeo, Gl. Vet. 3) præs fio. 4) conditiones (v. c. pacis) accipio. 5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, teſtor. 6) ſimilis ſum. reſpondeo. 7) laudo, celebro, gratias ago per hebr. item, deprecor. paſſ. ὁμολογεῖται, conceſſum eſt, conuenit. part. ὁμολογέμενον, quod in confeſſo eſt, item conſentaneum. aor. 1. part. ὁμολογηθεὶς, votiuus, Gl. V. perf. ὡμολογημένον, confeſſum, Gl. V. & ſine augmento. ὁμολογημένον, condictum. Gl. V. ὡμολόγηται, conſtat Philox. 3. ſing. perf. τὰ ὡμολογημένα, de quibus conuenit. Ab ὁμόλογος.

Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, de quo conuenit inter aliquos; inter diſputantes, quod in confeſſo eſt. A pr.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, confeſſio. Ab eod.

Ὁμολόγησις, ἡ, idem & ab eod.

Ὁμολογητὴς, ε̃, ὁ, ſponſor, Philox. 2) confeſſor, omnis vere Chriſtianus. ὁμολογηταὶ, martyres, qui mala, cruciatus propter Chriſtum perpeſſi ſunt. Ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio. 2) conſenſus. 3) conuentio, pactum, pactio. 4) deditio, deditionis conditio. ὁμολογίαι, fœderis leges. Gl. Vet. confeſſio, profeſſio, ſtipulatio, ſponſio, pactio, 5) conuenientia, concinnitas. A ſeq.

Ὁμόλογος, ε, ὁ, ἡ, conſentiens, eiusdem ſententiae. 2) conſentaneus, aptus. τὸ ὁμόλογον, compromiſſum, pactum, Phil. ἐξ ὁμολόγε, aperte, conſenſu & confeſſione omnium.

Ὁμολόγως, Adu. idem. Ab ὁμόλογος.

Ὁμόλοχος, ὁ, qui eiusdem eſt cohortis.

Ὁμολοπγίας, ε, ὁ, particeps verberum, conſeruus paris culpæ, et pœna pari dignus.

Ὁμομάστιξ, γος, ὁ, idem.

Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus. vterinus, Gl. V. Ex ὁμε̃ & μήτηρ.

Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Pollux. vbi ὁμομήτορες, iidem qui ὁμομήτριοι. Ex iisd.

Ὁμόναος, ε, ὁ, ἡ, qui communi templo cum alio deo colitur.

Ὁμόνεκρος, ε, ὁ, ἡ, ſimul, pariter mortuus; æque corruptus ac cadauer.

Ὁμονηδυος, ε, ὁ, frater germanus, vterinus. Ex ὁ. & νηδὺς, *vterus*.

Ὁμονοεῖον, ε, τὸ, templum Concordiæ. Ab ὁμόνοος vel ὁμόνοια.

Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors ſum, concorditer viuo, conſentio. Gl. Vet. concordo. Ab eod.

Ὁμονοητικὸς, ἡ, ὸν, ad concordiam pertinens, ad eam efficiendam aptus, propenſus. A pr.

Ὁμονοητικῶς, Adu. concorditer, conſenſu. A præc.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, conſenſus, conſpiratio. 2) deæ nomen. A ſq.

Ὁμόνοιος, contr. ὁμόνες, ε, ὁ, ἡ, eandem mentem habens, concors, vnanimis.

Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus vtens. Plat.

Ὁμοεσιαστὴς, ε̃, ὁ, ὁμοεσιασταὶ, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοέσιον defendebant. A ſeq.

Ὁμοέσιος, ε, ὁ, ἡ, qui eiusdem eſſentiæ eſt, qui eandem eſſentiam habet, vel genere, vel numero. Ab ἐσία.

Ὁμοεσιότης, ητος, ἡ, conſubſtantialitas, communio eſſentiae. A præc.

Ὁμόπαγοι, οἱ, qui eiusdem ſunt pagi. A latino *pagus*, quod vocabulum græcæ eſt originis. Dionyſ. Hal.

Ὁμοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, adſentio, obtempero, A ſeq.

Ὁμοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, proprie, iisdem adfectibus obnoxius: eodem modo adfectus in re aliqua. Ex ὁμε̃ & πάθος.

Ὁμοπαθῶς, ſimili vel eadem adfectione animi. A pr.

Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.

Ὁμοπάτριος, ε, ὁ, frater. Ex ὁ. & πατήρ.

Ὁμόπατρος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.

Ὁμόπεδος, ον, planus, vt ὁμαλὸς Ex ὁ. & πέδον.

Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conſpiratio, eadem fides. A ſeq.

Ὁμόπιστος, ε, ὁ, ἡ, in fide conſentiens, eiusdem fidei.

Ὁμοπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, in vnum nexus, in vnum plicatus. Ex ὁ. & πλέκω.

Ὁμόπλεκτος, ε, ὁ, ἡ, idem, ab eod.

Ὁμοπλοέω, ῶ, f. ήσω, ſimul nauigo. Ab ὁμόπλοος.

Ὁμοπλοΐα, ας, ἡ, nauigationis ſocietas. Ab eod.

Ὁμόπλοος, contr. ὁμόπλες, ε, ὁ, ἡ, ſimul nauigans, nauigationis ſocius.

Ὁμοπλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem. 2) qui ſimul natat.

Ὁμόπολις, εως, ὁ, ἡ, qui ex eadem vrbe eſt. 2) conterraneus, popularis.

Ὁμοπόρευτος, ε, ὁ, ἡ, ſimul iter faciens. Ex ὁμε̃ & πορεύομαι.

Ὁμοπραγέω, ſocius, conſcius ſum alicuius negotii. Ex ὁ & πράττω.

Ὁμοπράγμων, ονος, ſocius, adiutor. Ex iisd.

Ὁμοπροσκύνητος, ε, ὁ, ἡ, eiusdem adorationis, eadem adoratione dignus.

Ὁμόπτερος, ε, ὁ, ἡ, ſimiliter alatus, ſimiliter volans, eodem vento vtens, de naui. Ex ὁ & πτερόν.

Ὁμοπτέρως, Adv. pari curſus celeritate. A pr.

Ὁμόπτολις, εως, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὁμόπολις.

Ὁμοπτώτως, Adu. eodem caſu. Vox Gramm. Ex ὁ. & πίπτω.

Ὄμοργμα, ατος, τὸ, macula, labes. A ſq.

Ὀμόργνυμι, f. ξω, tergo, abſtergo. 1) imprimo, inuro. aor. 1. med. part. ὀμορξάμενος, abſtergere. part. ὀμορξάμενος, tergens. velut ab ὀμόργω Euſt. v. & μοργνύω.

Ὁμορέω, ε̃, f. ήσω, confinis, conterminus ſum. Ab ὅμορος.

Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμόρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas. A pr.

Ὁμόριος, ον, idem quod ſeq. Ex ὁ & ὅριον.

Ὅμορος, ε, ὁ, ἡ, finitimus, confinis, conterminus.

Ὁμοροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. Vet. Ab ὁμόροφος.

Ὁμορόφιος,

Ὁμορόφιος, ου, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ab eod.

Ὁμόροφος, vel ὁμόῤῥοφος, ου, ὁ, ἡ, pro ὁμόροφος, idem ab eod.

Ὁμόῤῥειθρος, ου, ὁ, ἡ, communia fluenta habens, ex eodem riuo aquas ducens. Ex ὁ. & ῥεῖθρον.

Ὁμόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, vno eodemque ore dictus, consors. Nonnus.

Ὁμοῤῥοή, ῆς, ἡ, confluuium, V. L.

Ὁμοῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, constrepo. 2) consentio, idem confirmo. Ab ὁμόῤῥοθος.

Ὁμοῤῥόθιος, ου, ὁ, ἡ, simul agitatus fluctibus. A seq.

Ὁμόῤῥοθος, ου, ὁ, ἡ, simul strepitum aut sonitum edens, consentiens.

Ὁμοῤῥοια, ας, ἡ, confluentia, confluuium. A sq.

Ὁμόῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, simul fluens, confluens.

Ὁμοῤῥόφος, ου, ὁ, ἡ, compotor. Ex ὁμοῦ & ῥοφέω, haurio.

Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, Hippocr. A seq.

Ὁμορυσμὸς, οῦ, ὁ, vicinitas, Hipp. A ῥυσμὸς, tractus.

Ὁμὸς, ή, όν, similis, par. 2) idem. εἰς ὁμὰ παιδὶ κάθευδεν, eodem in loco, lectoue cum puero concubuit. Theocr.

Ὁμόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, eiusdem carnis, naturæ humanæ consors. Ex ὁμοῦ & σάρξ.

Ὁμόσε, Adu. eundem in locum, eodem. ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χωρεῖν, concurrere, pedem conferre, manus conserere. Ab ὁμοῦ.

Ὁμοσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, æque fortis seu validus. Ex eod. & σθένος.

Ὁμοσίπυοι, ων, οἱ, coniuges, quasi ex eadem mactra, ex vno penu victitantes. Ex eod. & σιπύη.

Ὁμοσιτέω, ῶ. fut. ήσω, vna cibum capio. A seq.

Ὁμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui cibum vna cum alio capit, conuictor.

Ὁμόσκευος, ου, ὁ, ἡ, qui iisdem armis vtitur.

Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium. A seq.

Ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex ὁμοῦ & σκηνή.

Ὁμοσκηνέω, vel ὁμοσκηνιάω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.

Ὁμόσπλαγχνος, ου, ὁ, ἡ, cognatus, consanguineus, frater. Ex ὁμ. & σπλάγχνον.

Ὁμοσπονδέω, fœderis particeps sum. A seq.

Ὁμόσπονδος, ου, ὁ, ἡ, libaminum consors, fœderis particeps. Gl. Vet. fœderatus. Ex eod. & σπονδή.

Ὁμόσπορος, ου, ὁ, ἡ, simul seminatus, vna satus. 2) eadem stirpe ortus, frater vel soror. Ex eod. & σπείρω.

Ὁμοσπόρος, ου, ὁ, ἡ, qui cum eadem femina rem habet. Ex iisd.

Ὁμόστεγος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis. Ex ὁ. & στέγη.

Ὁμοστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, iisdem vestigiis incedens, metaph. consentiens, concors. Ex ὁ. & στείβω.

Ὁμοστιχάω, ῶ, fut. ήσω, simul procedo, vna eo, comitor. Ex eod. & στείχω.

Ὁμοστιχέω, ῶ. f. ήσω, idem & ex iisdem.

Ὁμοστιχὴς, ὲς, simul incedens. Ex iisdem.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ, ἡ, vel ὁμόστιχος, in eodem versu seu ordine locatus. 2) comes, qui eiusdem est ordinis.

Ὁμόστολος, ου, ὁ, ἡ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, eiusdem viæ comes. 2) qui eodem amictus genere vtitur. Ex ὁ. & στέλλω.

Ὁμόστοργος, ου, ὁ, ἡ, pari, mutuo amore prosequens, concors in amore. Ex eod. & στοργή.

Ὁμόσφυρος, ου, ὁ, ἡ, cum alio iter faciens, comes, exp. & frater. Ex ὁ. & σφυρόν.

Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, eandem formam seu habitum habens, vniformis. Ex ὁ. & σχῆμα.

Ὁμοταγὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eiusdem est ordinis. Ex eod. & τάσσω.

Ὁμοταγῶς, Adu. eodem ordine. A præc.

Ὁμοτάλαντος, ον, eiusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex ὁ. & τάλαντον

Ὁμόταφος, ου, ὁ, ἡ, idem sepulcrum habens.

Ὁμοταχὴς, έος, ὁ, ἡ, æque velox. Ex ὁ. & τάχος.

Ὁμοταχῶς, Adu. simili celeritate. A præc.

Ὁμοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui idem tributum vel vna pendit. Ex ὁ. & τέλος.

Ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo desinens. Ex eod. & τελευτή.

Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus.

Ὁμοτεχνέω, ῶ, eandem artem factito. A seq.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ, ἡ, qui eandem artem exercet, factitat. Ex ὁ. & τέχνη.

Ὁμότηθος, ὁ, ἡ, eadem nutrice vsus, qui eodem vbere lactatus est. Ab eod. & τήθη. v. ὁμότιτθος.

Ὁμοτὴς, οῦ, ὁ, iurator, iuratus, Gl. Vet. Ab ὄμνυμι.

Ὁμοτικὸς, ή, όν, iuratiuus, qui iurantis est, seu in iureiurando dicendo vsurpatur; ὁμοτικὰ ἐπιῤῥήματα, aduerbia iurandi. Ab eod.

Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. A seq.

Ὁμότιμος, ου, ὁ, ἡ, qui in pari habetur honore, qui paris est conditionis, Gl. Vet. collega, consors. 2) ὁμότιμοι ordo aliquis apud Lacedæmonios. Ex ὁ & τιμή.

Ὁμοτίμως, Adu. pari dignitate. A præc.

Ὁμότιτθος, ου, ὁ, ἡ, eadem nutrice vsus. Ex ὁ. & τιτθή.

Ὁμότοιχος, ου, ὁ, ἡ, communem parietem habens, vicinus.

Ὁμότονος, ου, ὁ, ἡ, eundem tenorem seruans. 2) æqualiter tentus, contentus.

Ὁμοτόνως, Adu. æquabiliter, æquali, eodem tenore. A præc.

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ, ἡ, eadem vtens mensa. Ex ὁ. & τράπεζα.

Ὁμότρητος, ου, ὁ, ἡ, vna perforatus, vna penetrabilis. Nonnus.

Ὁμότριχος, ου, ὁ, ἡ, eosdem pilos habens. Ex ὁ. & θρίξ.

Ὁμοτροπέω, ῶ, iisdem moribus sum præditus, similis sum. Ab ὁμότροπος.

Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum similitudo, similitudo simpliciter. A seq.

Ὁμότροπος, ου, ὁ, ἡ, similibus moribus præditus. 2) eiusdem modi, similis.

Ὁμοτρόπως, Adu. similiter, eodem modo. A præc.

Ὁμοτροφία, ἡ, communis educatio. A seq.

Ὁμότροφος, ου, ὁ, ἡ, simul nutritus, vna educatus. 2) conuictor. Ex ὁ. & τρέφω.

Ὁμοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui aliquos ſimul alit. Ex iisd.

Ὁμῶ, *Adu.* vna, ſimul, pariter. 2) eundem in locum. 3) eodem in loco. 4) prope. 5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ab ὁμὸς.

Ὁμοϋπόστατος, ε, ὁ, ἡ, eandem hypoſtaſin habens. E pr. & ὑφίσαμαι, *ſubſiſto.*

Ὁμυρέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορέω.

Ὁμύριος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ὁμόριος.

Ὅμυρος, idem quod ὅμορος.

Ὁμύσιος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ὁμοούσιος.

Ὁμυσιότης, ητος, ἡ, idem quod ὁμοουσιότης.

Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans. Epith. Apollinis. Ab ὁ. & φημὶ.

Ὁμόφθογγος, ε, ὁ, ἡ, conſonans, eiusdem ſoni.

Ὁμόφλοιος, ε, ὁ, ἡ, ſimilem corticem habens.

Ὁμόφοιτος, ε, ὁ, ἡ, comes. Ex ὁ. & φοιτάω.

Ὁμοφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, vnanimis, concors.

Ὁμοφράδμον, ονος, ὁ, ἡ, conſilii particeps. 2) vnanimis, concors.

Ὁμοφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem ſum mente, conſentio.

Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, conſenſio, vnanimitas. A ſeq.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vnanimis, eiusdem mentis, ſententiæ, idem ſentiens. Ab ὁ. & φρὴν.

Ὁμοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, eiusdem naturæ. 2) conſanguineus, cognatus. Ex eod. & φύω.

Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas. A præc.

Ὁμοφυλία, ας, ἡ, ſimilitudo, cognatio. A ſeq.

Ὁμόφυλος, ε, ὁ, ἡ, qui eiusdem eſt gentis, generis, vel ſexus. 2) in eadem terra genitus, Gl. Vet. tribulis, gentilis. Ex ὁ. & φῦλον, ſ. φυλὴ.

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eandem vocem edo. 2) voce & lingua eadem vtor.

Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis conuenientia, concentus. 2) eiusdem linguæ vſus. Ab ſeq.

Ὁμόφωνος, ε, ὁ, ἡ, eandem vocem ſeu eundem ſonum edens. 2) eadem lingua vtens. Ex ὁ. & φωνὴ.

Ὁμοφώνως, *Adu.* eadem voce, vocibus concordibus. 2) vna eademque lingua. A præc.

Ὁμόφωτος, ε, ὁ, ἡ, eodem lumine lucens. Ex ὁ. & φῶς.

Ὁμοχοίνιξ, ικος, ὁ, ἡ, quaſi eadem chœnice victitans, conteruus, commilito.

Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris ſimilitudo, idem vel ſimilis color.

Ὁμοχρονέω, ῶ, f. ήσω, æqualis, eodem tempore ſum. A ſeq.

Ὁμόχρονος, ε, ὁ, ἡ, æqualis, contemporaneus.

Ὁμόχροος, contr. ὁμόχρως, ε, ὁ, ἡ, eiusdem coloris, concolor. Ex ὁ & χρόα.

Ὁμοχρώματος, ον, idem. Ex eod. & χρῶμα.

Ὁμοχώριος, ε, ὁ, conterraneus, Gl. Vet. Ex eod. & χώρα.

Ὁμόχωρος, ε, ὁ, ἡ, qui ex eadem regione eſt, popularis, vicinus. Ex iisd.

Ὁμόψηφος, ε, ὁ, ἡ, cuius idem ſuffragium eſt, qui eiusdem ſententiæ eſt. 2) qui vna ſuffragium fert. 3) idem ius ſuffragii ferendi habens.

Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem ſum animo, concors ſum, conſentio. Ab ὁμόψυχος.

Ὁμοψυχία, ας, ἡ, concordia. A ſeq.

Ὁμόψυχος, ε, ὁ, ἡ, qui eiusdem eſt animi, concors, vnanimis. Ex ὁ. & ψυχὴ.

Ὁμοψύχως, *Adu.* vnanimiter, vno animo. A pr.

Ὁμόω, ῶ, f. ώσω, in vnum redigo. paſſ. ὁμῶσθαι, aor. 1. ὁμωθῆναι. Ab ὁμὸς.

Ὁμόω, iuro. Gl. Vet. inuſit. ſed vſit. ὀμόσω, f. 1. & ὀμεῖμαι, f. 2. med. ὤμοσα, aor. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cetera ab ὀμνύω & ὄμνυμι.

ΟΜΠΗ, ὄμπαι, fruges, vt ὄμπναι.

Ὄμπια, τὰ, omne genus bellaria, Heſych.

Ὀμπνειος, εία, ειον, almus, quo alimur, diues, magnus, copioſus, Heſ. Suid. Ab ὄμπνη.

Ὀμπνειόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, larga manu dans, abundans, almus, Heſ.

Ὄμπνη, ης, ἡ, fruges, quibus vitam ſuſtentamus, frumentum, cibus, rerum copia. Ab ὄμπη. (hoc ab ἕπω, ἕψω, cocta a ſole. Hinc *opes* & *opſonia.*)

Ὀμπνηρὸν, τὸ, almum, vt ὀμπνηρὸν ὕδωρ, Heſ. A præc.

Ὀμπνιακὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſq. & a ſeq.

Ὄμπνιος, ία, ιον, almus, vt ὀμπνία Δημήτηρ, alma Ceres, ὄμπνιον ὕδωρ, Suid. ὄμπνιον ἔργον, opus ruſticum. Ab ὄμπνη.

Ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbæ vuæ ſuccus, apud Dioscor. Ab ὄμφαξ.

Ὀμφακίας, ε, ὁ, ex vuis immaturis expreſſus. 2) immitis, crudus, acerbus. Ab eod.

Ὀμφακίζω, vuam acerbam produco, acerbus ſum. ὀμφακίζομαι, vuas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.

Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, vuas immaturas referens, ſ. ex iis confectus. ὀμφάκινον, veſtimenti muliebris genus, Poll. Phil. ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.

Ὀμφάκιον, ε, τὸ, omphacium, ſuccus vuæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.

Ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cauum, in quo glans querna ſedet. Ab eod.

Ὀμφακίτης, ε, ὁ, vt ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites. 2) cognomen Bacchi. Ab eod.

Ὀμφακόμελι, ιτος, τὸ, medicamentum ex vuis immaturis & melle. Ex eod. & μέλι.

Ὀμφακοῤῥὰξ, άγος, ὁ, ἡ, acerbos & immaturos acinos habens. Ex eod. & ῥὰξ, *acinus.*

Ὀμφακώδης, εος, ὁ, ἡ, acerbus in modum vuarum immaturarum. Ab eod.

Ὀμφαλητομία, ας, ἡ, vmbilici præciſio. A ſeq.

Ὀμφαλητόμος, ε, ὁ, ἡ, vmbilicos infantibus recens natis præcidens, obſtetrix. Ex ὀμφαλὸς & τέμνω.

Ὀμφάλιον, ε, τὸ, vmbilicus. Ab ὀμφαλὸς.

Ὀμφάλιος, ε, ὁ, ἡ, ad vmbilicum pertinens. 2) ex vmbilico factus. 3) rotundus. Ab eod.

Ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalper, quo vmbilicus infanti recens nato præciditur. Ab eod.

Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, vmbilicatus, vmbilicum habens. Ab eod.

Ὀμφαλόκαρπος, ε, ὁ, ἡ, fructum vmbilici figura ferens. E ſeq. & κ.

Ὀμφαλὸς, ὃ, ὁ, vmbilicus, vmbo.

Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλητομία.

Ὀμφαλοτόμος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ὀμφαλητ.

Ὀμφαλώδης,

Ὀμφαλώδης, ες, idem quod ὀμφάλιος.
Ὀμφαλωτὸς, ή, όν, vmbilicatus, vmbilicum habens, eum referens. Ab eod.
Ὄμφαξ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, vua acerba, immatura, Philox. 2) quiuis plantæ fructus acerbus & immaturus.
Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, vox diuina, oraculum, omen, augurium, somnium. 2) vox pro ὄπὴ, ab ἔπω, *dico*.
Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus. 2) vocalis. A pr.
Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
Ὀμῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ & ὦλαξ pro αὖλαξ, *sulcus*.
Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis sum, idem nomen habeo. Ab ὁμώνυμος.
Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas. 2) æquiuocatio, ambiguitas. Ab eod.
Ὁμώνυμος, ου, ὁ, ἡ, idem nomen habens, cognominis. ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula. ὁμώνυμον, æquiuocum, Gl. Vet. Ex ὁμοῦ & ὄνομα.
Ὁμωνύμως, *Adu.* communi, eodem nomine. 2) æquiuoce, ambigue. A præc.
Ὁμωρόφιος, ου, ὁ, ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ & ὄροφος.
Ὁμώροφος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὁμῶς, *Adu.* similiter, æque, pariter. 2) simul, vna. Ab ὁμός.
Ὅμως, *Coniunct.* tamen, nihilominus tamen Ab eod.
Ὁμωχέτης, ου, ὁ, ὁμωχέται θεοὶ, dii in eodem templo coli soliti, συννάοι. Ex ὁμοῦ & ἔχω.
Ὀνάγρα, ας, ἡ, onagra; herba, potius οἰνάγρα.
Ὀνάγρινος, η, ον, onagro similis.
Ὀναγρόβοτα, τὰ, sc. χωρία, onagrorum pascua, locus pascendis onagris siue asinis siluestribus aptus. E seq. & βόσκω.
Ὄναγρος, ου, ὁ, ἡ, asinus ferus, onager. 2) machina quædam, harpago. Ex ὄνος & ἀγρός.
Ὄναμαι, vid. ὄνημι.
Ὄναρ, τὸ, somnium, visus. 2) vmbra & somnium vanum. κατ' ὄναρ, & per ellipsin ὄναρ, per somnum, in somnis.
Ὀνάριον, ου, τὸ, asellus. Dim. ab ὄνος.
Ὀνεία, ας, ἡ, sc. δορὰ, pellis asinina. Ab eod.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, vtilitas, emolumentum. ὀνείατα, cibi. Ab ὄνημι.
Ὀνειδείη, vel ὀνειδίη, ης, ἡ, idem quod ὄνειδος.
Ὀνειδίζω, fut. ίσω, probris incesso, vitupero, reprehendo. 2) exprobro, probrose obiicio, accuso. Ab eod.
Ὀνείδειος, vel ὀνείδιος, ία, ιον, probrosus, contumeliosus. 2) exprobrationem habens. Ab eod.
Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, probrum, crimen, quod alicui probrose obiicitur. Ab ὀνειδίζω.
Ὀνειδισμὸς, ου, ἡ, idem quod seq. improbrorium, Gl. Vet. Ab eod.
Ὀνειδισμὸς, ου, ὁ, exprobratio, obiectio probrorum. 2) conuicium. 3) turpitudo. Ab eod.
Ὀνειδιστὴρ, ῆρος, ὁ, *adiectiue*, probrosus, probro adficiens. Ab eod.
Ὀνειδιστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ὀνειδιστικὸς, ή, όν, exprobrationem habens. Ab eod.
Ὀνειδιστικῶς, *Adu.* probrose, contumeliose. A pr.
Ὄνειδος, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio. 2) gloria, laus, decus. Ab ὄνομαι.
Ὀνεῖον, ου, τὸ, stabulum asinorum. Ab ὄνος.
Ὄνειος, εία, ειον, vtilis. Ab ὄνημι.
Ὄνειος, ον, asininus, vt ὄνειον κρέας, asinina caro, Gl. Vet. Ab ὄνος.
Ὀνείρειος, εία, ειον, ad insomnia pertinens. Ab ὄνειρος.
Ὀνειρογόνος, ου, ὁ, profluuium genituræ in somnis. V. L. ex Plin. Ex ὄνειρος & γονὴ, (Sed videtur hæc vitiosa lectio esse pro ὀνειρωγμός.)
Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, somniorum interpres.
Ὀνειροκριτικὸς, ή, όν, ad somniorum interpretationem pertinens. 2) qui somnia nouit interpretari. ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, vel ἐπιστήμη, ars interpretandi somnia. A pr.
Ὀνειρολεσχία, ας, ἡ, contumelia, contumeliosa oratio, quasi somnii garrulitas. Ex ὄνειρος & λέσχη.
Ὀνειρολογία, ας, ἡ, somniorum enarratio, sermo de somniis. Ex eod. & λόγος.
Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, qui e somniis futura prædicit seu vaticinatur; coniector.
Ὄνειρον, ου, τὸ, somnium. Ab ὄναρ.
Ὀνειρόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, a somnio territus. Ex ὄνειρος & πλήσσω, (vel potius ὀνειρόπτηκτος, a πτήσσω.)
Ὀνειροπολέω, ῶ, & ὀνειροπολοῦμαι, fut. ήσω, somnia interpretor. 2) somnio, somnium cerno, agito mente inter somniandum. A seq.
Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, ἡ, ex somnis futura prædicens, somniorum coniector. Ex ὄν. & πολέω.
Ὀνειροπομπὸς, οῦ, ὁ, idem. 2) somnia immittens, menti obiiciens. A πέμπω.
Ὄνειρος, ου, ὁ, somnium, visum, Gl. Vet. 2) deus quietis. Ab ὄναρ.
Ὀνειροσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui somnia considerat & interpretatur.
Ὀνειρόφαντος, ου, ὁ, ἡ, in somnio visus. 2) somniorum interpres. Ex ὃ & φημὶ, vel φαίνω.
Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, somniorum peritus, somniorum interpres. Ex eod. & φρήν.
Ὀνειρωγμὸς, οῦ, ὁ, somnium, inprimis de re Venerea cum effusione seminis, ipsa effusio seminis. Ab ὀνειρώττω.
Ὀνειρώδης, ες, in somnis visus, somniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.
Ὀνείρωξις, εως, ἡ, somnium, Suid. A seq.
Ὀνειρώττω, f. ξω, somnio. 2) somnium lascivum somnio. 3) semen in somno emitto. Ab ὄνειρος.
Ὀνευος, ου, ὁ, sucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος.
Ὀνεύω & ὀνεύομαι, suculam verso. A præc.
Ὀνέω, iuuo, Gl. Vet. Hinc ὀνήσω, f. I. in præs. vtitatius ὄνημι. Ab ὄνω.
Ὀνήϊος, vtilis, *Ion.* pro ὄνειος ab ὄνημι.
Ὀνήϊσος, ον, vtilis. Ab eod.
Ὀνηλατέω, ῶ, f. ήσω, asinum agito. A seq.
Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator asini. Gl. Vet. agaso,

ſo, mulio. Philox. aſinarius. Ex ὄνος & ἐλαύνω.

Ὄνημι, & ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνέω, iuuo, proſum, vtilitatem adfero. ὄνημαι, ὄναμαι & ὀνίναμαι, vtilitatem & fructum percipio, fruor f. ὀνήσομαι. 2) vitupero.

Ὀνήσιμος, ε, ὁ, ἡ, vtilis, fructuoſus.

Ὀνησίμως, Adu. vtiliter. A praec.

Ὄνησις, εως, ἡ, emolumentum. Ab ὄνημι.

Ὀνησιφόρος, ε, ὁ, ἡ, vtilitatem adferens. Ex pr. & φέρω.

Ὀνησιφόρως, Adu. cum fructu, vtiliter. A pr.

Ὀνητικὸς, vtilis, qui prodeſſe poteſt. A ſeq.

Ὀνητὸς, ἡ, ὸν, vtilis. 2) vituperabilis, Heſ. ὀνητὰ, μεμπτά. Ab ὄνημι.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, vtilis, commodus. Ab eod.

Ὀνθηλεύω, f. εύσω, & ὀνθυλεύω, (nil enim differunt) proprie, fimo agrum adſpergo, deinde, cibos exquiſite condio: quia vt ruſtici fimo ſpargendo agros fœcundiores reddunt, ſic condimentis cibi delicatiores fiunt. A ſeq.

Ὄνθος, ε, ὁ, fimus ſeu ſtercus iumentorum.

Ὀνθύλευσις, εως, ἡ, exquiſitior ciborum apparatus. A ſeq.

Ὀνθυλεύω, v. ὀνθηλ.

Ὀνίας, ε, ὁ, ſcari genus. Ab ὄνος.

Ὀνιδία, ας, ἡ, ſtercus, Suid. Ab eod.

Ὀνίδιον, ε, τὸ, aſellus. Ab eod.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, aſininus, aſinarius. Ab eod.

Ὀνίνημι, v. ὄνημι.

Ὀνὶς, ίδος, ἡ, ſtercus aſininum. Ab eod.

Ὀνίσκη, aſella, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀνίσκος, ε, ὁ, aſellus. 2) piſcis quidam, aſellus. 3) inſectum multipes, cutio, porcellio. 4) ſucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσκω, iuuo, proſum. Gl. Vet. ὀνίσκεται, fruitur. Ab ὀνῶ.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, q. d. aſinaria, ſpecies origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατέω, ῶ, aſinum admitto, ſiue facio, vt aſinus equam ineat. 2) de aſinis equas ineuntibus. Ex eod. & βαίνω.

Ὀνοβάτις, ιδος, ἡ, quæ aſino vehitur. Ex iiſd.

Ὀνόβλιτον, ſpecies bliti.

Ὀνόγυρος, ε, ὁ, carduus aſininus vulgaris, planta aduerſus venena ſalutaris, tritaque grauiter olens: alias ἀνάγυρος.

Ὀνοειδὴς, ὲς, aſino ſimilis. Ex ὁ. & εἶδος.

Ὀνοθήρας, ε, ὁ, herba, quæ potius οἰνοθήρας.

Ὀνοκένταυρος, ε, ὁ, onocentaurus, animal. 2) ſpecies dæmonum.

Ὀνοκηκὶς, ίδος, ἡ, q. d. galla aſinina.

Ὀνοκινήδιος, ε, ὁ, agaſo, mulio, Dor. quaſi a κινέω.

Ὀνοκόπος, ε, ὁ, ἡ, qui aſinariam molam impellit & agitat, molitor. Ex ὁ. & κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ε, ὁ, onocrotalus, auis, olori ſimilis. Ex ὁ. & κρόταλον.

Ὀνόκωλος, ε, ὁ, ἡ, pedes aſininos habens. Ex ὁ. & κῶλον.

Ὄνομα, ατος, τὸ, nomen, vocabulum. 2) nomen, fama, celebritas. 3) prætextus, obtentus honeſtus. 4) auctor, ſub cuius ſc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cuius perſona aliquid dicitur. 5) dicitur & pro homine ipſo, ſed cum relatione ad nomen; vt lat. nomen, v. c. nomen Romanum pro Romanis: abſolute & cum numero, in ſacris libris, per hebraiſmum.

Ὀνομάζω, fut. άσω, nomino, appello, deſigno, nuncupo, Gl. Vet. 2) celebro, decanto. A præc.

Ὀνομαθετέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. A ſeq.

Ὀνομαθέτης, ε, ὁ, nomen imponens. Ex ὄ. & τίθημι.

Ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero. ὄνονται, carpunt. f. 1. ὀνόσομαι, poët. ὀνόσσομαι, ὀνόσσεται. aor 1. ὠνοσάμην, reprehendi. opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat. Ab ὀνῶ, vel ὀνόω, vbi v. item ὄνω.

Ὀνομαίνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco. 2) nominatim recenſeo, vel percenſeo. aor. 1. ὠνόμηνα, Ion. & poët ὀνόμηνα, ὀνόμηνεν, appellauit, vocauit. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, Adu. nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ὀνομάκλυτος, ε, vel ὀνομακλυτὸς, ὸ, ὁ, ἡ, cuius nomen eſt inclitum, celeber.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. Philox. nominatio, nuncupatio. Ab ὀνομάζω.

Ὀνόμασμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Ὀνομαστήρια, ων, τὰ, feſtus dies, qui celebratur ob impoſitionem nominis. Ab eod.

Ὀνομαστὴς, ε, ὁ, nominator. Philox. autumator. Ab eod.

Ὀνομαστὶ, Adu. nominatim, nomine. Ab eod. v. ὀνομαστός.

Ὀνομαστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. nominatiuus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαστικὸν, ε, ſc. βιβλίον, dictionarium, onomaſticum ὀνομαστικὴ (ſc. πτῶσις) nominatiuus, Gl. Vet. Ab ὀνομαστός.

Ὀνομαστικῶς, Adu. nominatim. A præc.

Ὀνομαστὸς, ἡ, ὸν, q. d. nominabilis, qui nominari poteſt, celeber, nobilis, clarus. Gl. Vet. nominatus. Ab ὀνομάζω.

Ὀνομαστῶς, Adu. clare, nobiliter. A præc.

Ὀνοματικῶς, Adu idem quod ὀνομαστικῶς.

Ὀνοματογραφέω, ῶ, nomina ſcribo ſeu inſcribo, in acta refero. Ab ὀνοματογράφος.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inſcriptio. 2) nomenclatura. Ab eod.

Ὀνοματογράφος, ε, ὁ, ἡ, nominum ſcriptor. Ex ὄν. & γράφω.

Ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impoſitio, nuncupatio, Gl. Vet. Ex ὄν. & θέσις.

Ὀνοματοθέσια, ων, τὰ, nominalia. Philox. Ex iiſd.

Ὀνοματοθετέω, ῶ, nomen impono, fingo. A ſeq.

Ὀνοματοθέτης, ε, ὁ, nominis impoſitor. Ex ὄν. & τίθημι.

Ὀνοματοθήρας, ε, ὁ, q. d. nominum auceps, verborum captator. Ex ὄν. & θήρα.

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. Vet.

Ὀνοματολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui nomen ſeu nomina dicit, nomenclator, Gl. Vet.

Ὀνοματομάχος, ε, ὁ, qui de verbis pugnat. Ex ὄν. & μάχομαι.

Ὀνοματοποιέω,

'Ονοματοποιέω, ῶ, f. ήσω, nomen ſ. nomina fingo, vocabula nouo, vocabula fingo a ſono. perf. part. paſſ. ὠνοματοπεποιημένον, fictum a ſono.

'Ονοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod ſeq. A pr.

'Ονοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis, ſ. vocabuli fictio, nominis fictio a ſono. A ſeq.

'Ονοματοποιὸς, ȣ̃, ὁ, nominis ſeu nominum, i. e. verborum fictor. Ex ὄν. & ποιέω.

'Ονοματεργὸς, ȣ̃, ὁ, idem. Ex ὄν. & ἔργον.

'Ονόπερδον, ȣ, τὸ, crepitus aſini, *herba*, quia aſini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος & πορδή.

'Ονόρυγχος, bunilla, Philox. E ſeq. & ῥύγχος.

"Ονος, ȣ, ὁ, vel ἡ, aſinus, aſina. 2) piſcis quidam, aſellus. 3) locuſtæ genus. 4) inſectum, multipeda, cutio, porcellio. 5) axis. 6) fuſus. 7) ſuperior molæ lapis. 8) vaſis, inpr. vinarii, genus. 9) vnio, quæ & μονὰς & κύβος. 10) origani ſpecies. 11) machina quædam.

"Ονοσις, εως, ἡ, reprehenſio. Ab ὄνομαι.

'Ονοσκελὶς, ίδος, ἡ, crura aſinina habens. Ex ὄ. & σκέλος.

'Ονόσκελος, ȣ, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.

"ΟΝΟΣΜΑ, ατος, τὸ, onoſma, herba.

'Ονοστάσιον, ȣ, τὸ, ſtabulum, Philox. proprie aſinorum. Ex ὄ. & στάσις.

'Ονοστὸς, ἡ, ὸν, vituperandus, reprehenſione dignus. Ab ὄνομαι.

'Ονοσφαγία, ας, ἡ, victima ex aſino. Ex ὄ. & σφαγή.

'Ονοτάζω, vitupero, carpo, incuſo. Ab ὄνομαι.

'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis. Ab eod.

"Ονȣρις, ιδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος & ȣ̓ρά.

'Ονοφορβὸς, ȣ̃, ὁ, qui aſinos paſcit, aſinarius. Ex ὄ. & φέρβω.

'Ονοχειλὶς, vel ὀνοχειλὲς, & ὀνόχειλος, anchuſæ altera ſpecies. Ex ὄ. & χεῖλος.

'Ονόχηλος, ȣ, ὁ, vngulam aſini habens. ὀνόχηλον, anchuſæ ſpecies. Nicandri Schol. quæ aliis ὀνόχειλος. Ex eod. & χηλή.

'Ονόω, vitupero, reprehendo, carpo, vſitatius ὄνομαι Ab ὀνῶ.

"Οντα, τὰ ὄντα, bona, facultates. Ab ὢν, quod ab εἰμὶ.

"Οντως, *Adu.* vere, ſane, plane, certo, profecto, Philox. Ab eod.

"Ονυμα, nomen, Aeol. & Dor. pro ὄνομα.

'Ονυμάζω, appello. A pr.

'Ονυμαίνω, idem, ab eod.

"Ονυξ, υχος, ὁ, vnguis, vngula. 2) vncus. 3) genus tormenti, fidiculæ, Gl. V. 4) pars cordis. 5) pars folii roſæ ſuperior. 6) gemma quædam, onyx. 7) marmoris ſpecies, alabaſtritis. 8) operculum conchylii. 9) oſtreum. 1) frutex quidam. Vnde

'Ονυχίζω, f. ίσω, *Att.* ιῶ, vngulam diuido. 2) vngues præcido, vel reſeco. 3) vngue noto. 4) ad vnguem exigo, exacte perpendo.

'Ονύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam, onychis colorem referens. Ab eod.

'Ονύχιον, ȣ, τὸ, vnguiculus. Gl. Vet. vngula, vngella. 2) lapis onychites. Ab eodem.

'Ονυχισμὸς, ȣ̃, ὁ, vnguium reſectio. 2) diligens & acerba rei examinatio. Ab ὀνυχίζω.

'Ονυχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vnguis, vngula. Ab eod.

'Ονυχιστήριον, ȣ, τὸ, ſ. μαχαίριον, culter ad reſcidendos vngues. Gl. Vet. vnguicularium. Ab eod.

'Ονυχίτης, ȣ, ὁ, λίθος, onychites, lapis. Ab ὄνυξ.

'Ονυχῖτις, ιδος, ἡ, vt ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, a ſimilitudine venarum onychis lapidis. A pr.

'Ονυχογραφέω, ῶ, f. ήσω, vnguibus ſcalpo vel rado. Ex ὄν. & γράφω.

'Ονυχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vnguium, vel onychis ſpeciem habens. Ex ὄν. & εἶδος.

'Ονώδης, εος, ὁ, ἡ, aſininus, aſinini generis. Ab ὄνος.

'ΟΝΩ, ... profuſum. Schol. Soph. 2) vitupero. Etym.

'ΟΝΩΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, ononis, *planta*.

'Οξαλὶς, ίδος, ἡ, fæx acida vel vappa. 2) lapathi ſpecies, vulgo acetoſa. Ab ὄξος.

'Οξάλμη, ης, ἡ, ius ex aceto & muria. Ex ὄξος & ἅλμη, *ſalſugo*.

'Οξέα, ἡ, ornus, Gl. V. Ab ὀξύς.

'Οξείδιον, ȣ, τὸ, Dim. ab ὄξος, acetum, Suid.

'Οξέλαιον, ȣ, τὸ, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὄξος & ἔλ.

'Οξέως, *Adu.* acute. 2) celeriter, velociter, repente, raptim. 3) grauiter, vehementer. Ab ὀξύς.

'Οξηρὸς, ρὰ, ρὸν, acetum reſipiens. Ab ὄξος.

'Οξίζω, f. ίσω, acidus ſum, acorem refero. Philox. aceſco. Ab eod.

'Οξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis ſtilis. Heſ. Ab ὀξύς.

'Οξίνης, ȣ, ὁ, vt ὀξίνης οἶνος, vinum, quod coacuit aliquantum. Ab ὄξος.

'Οξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum aſſeruatur, vel in menſa apponitur, vel quo id metiuntur, qui vendunt. Ab eod.

'Οξοπώλης, ȣ, ὁ, aceti venditor. A ſeq & πώλης.

"Οξος, εος, τὸ, acetum, vinum, quod acuit, vinum vile, lora, it. vinum medicatum, vt myrrhatum, & inde amarum. Ab ὀξύς.

'Οξύα, ας, ἡ, arbor abieti ſimilis. Ab eod.

'Οξυαδέω, (vel potius ὀξυαδῶ pro ὀξυαδέω.) acuta voce cano. Ab eod. & ᾄδω.

'Οξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque ex reſcens.

'Οξυάκανθος, ȣ, ὁ, idem. Ex ὀξὺς & ἄκανθα.

'Οξυβάφιον, ȣ, τὸ, acetabulum, Philox. Ex eod. & βαφή.

'Οξύβαφον, ȣ, τὸ, idem. Gl. Vet. ex eod. & βάπτω.

'Οξύβαφος, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.

'Οξυβελὴς, έος, ὁ, ἡ, acutum habens cuſpidem. 2) celeriter iaculum mittens. Ex eod. & βέλος.

'Οξυβλέπτης, ȣ, ὁ, diſpex, Philox. diſpiciens, acute cernens. Ex eod. & βλέπω.

'Οξυβλεψία, ας, ἡ, acutus viſus. Ex iisd.

Ὀξυβόας, vel ὀξυβόης, ου, ὁ, acutum clamans. Ex eod. & βοάω.
Ὀξυβολέω, ῶ, f. ήσω, celeriter, valide iaculor. Ex eod. & βάλλω.
Ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum.
Ὀξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus. A pr.
Ὀξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum. Gl. V.
Ὀξύγγιον, vnguina, aruina, axungia, Gl. Vet.
Ὀξυγένειος, ου, ὁ, ἡ, acutum mentum, f. acutam barbam habens. Ex ὀξὺς & γένειον.
Ὀξύγενυς, υος, ἡ, quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Pollux.
Ὀξύγη, ης, ἡ, bufo, Gl. Vet.
Ὀξυγλυκὲς, έος, τὸ, aqua mulsa acida.
Ὀξύγλυκον, dulcacidum, Philox.
Ὀξύγλυκυς, εια, υ, cum dulcedine acer. Hinc ὀξύγλυκυ, cremor fauorum decoctus, mulsa acida, dulcacidum, Gl. Vet.
Ὀξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.
Ὀξυγράφος, ου, ὁ, ἡ, celeriter scribens. Ex ὀ. & γράφω.
Ὀξυγώνιος, ου, ὁ, ἡ, angulum acutum habens. Ex eod. & γωνία.
Ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen visus. Ab ὀξυδερκής.
Ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno. Ab eod.
Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, acutum cernens, perspicax. Ex ὀξ. & δέρκομαι.
Ὀξυδερκικὸς, ή, ὸν, visum acuens. A pr.
Ὀξυδερκῶς, Adu. acute, visu acuto. Ab eod.
Ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. Vet. A seq.
Ὀξυδορκὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod ὀξυδερκής. A δέδορκα, a δέρκομαι.
Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Philox.
Ὀξυδορκικὸς, ή, ὸν, idem quod ὀξυδερκικός.
Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro. A seq.
Ὀξύδρομος, ου, ὁ, ἡ, velociter currens.
Ὀξυέθειρος, ου, ὁ, ἡ, acutos capillos habens. Nonn. Ex ὀ. & ἔθειρα.
Ὀξύζω, acesco, aceo, Gl. V. Ab ὀξὺς. v. ὀξίζω.
Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas. A seq.
Ὀξυήκοος, ου, ὁ, ἡ, acute audiens, qui acuto auditu est præditus. Ex eod. & ἀκοή.
Ὀξύηχος, ου, ὁ, ἡ, acutum sonum edens.
Ὀξυθάνατος, ου, ὁ, ἡ, celeriter interficiens.
Ὀξύθηκτος, ου, ὁ, ἡ, valde acutus.
Ὀξυθήκτως, Adu. valde acute. A pr.
Ὀξυθρήνητος, ον, valde lamentabilis. Ex ὀ. & θρηνέω.
Ὀξυθυμέω, ῶ, f. ήσω, iræ sum impotens, præcipiti ira excandesco. Ab ὀξύθυμος.
Ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia. Ab eod.
Ὀξυθυμία, ας, ἡ, ὀξυθυμίαι, αἱ, & ὀξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in triuiis ponebant. 2) ligna, e quibus suspenduntur aliqui. Prius quoque, sc. ἡ ὀξυθυμία, iracundia, subita & cita ad iram exardescentia.
Ὀξύθυμος, ου, ὁ, ἡ, iracundus.
Ὀξυθυμόω, ira exardesco. A pr.
Ὀξύϊνος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab ὀξύα.
Ὀξυκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, iracundus. Ex ὀ. & καρδία.
Ὀξυκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, acutum caput habens. Ex eod. & κάρηνον.
Ὀξύκεδρος, ου, ἡ, cedrus acuta.
Ὀξυκέρατος, ου, ὁ, ἡ, acuta cornua habens. Ex ὀ. & κέρας.
Ὀξύκερως, ωτος, ὁ, ἡ, idem, & ex iisd.
Ὀξυκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, acutum caput habens. Ex ὀ. & κεφαλή.
Ὀξυκίνητος, ου, ὁ, ἡ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex ὀ. & κινέω.
Ὀξύκοος, pro ὀξυήκοος, idem & ex iisd.
Ὀξύκρατον, ου, τὸ, potio ex aceto & aqua. Philox. posca. Ex ὀξ. & κεράω.
Ὀξυκώκυτος, ον, valde flebilis. Ex ὀ. & κωκύω.
Ὀξυλάβεια, & ία, ας, ἡ, strenuitas, in agendo celeritas, vbi oportunitas celeriter arripitur. Ab ὀξυλαβής.
Ὀξυλαβέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capesso & adgredior. A seq.
Ὀξυλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, strenuus, acer. 2) celer, acer in rapiendo, rapax. Epith. animalium rapacium. Ex ὀ. & λαμβάνω.
Ὀξυλάβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ὀξυλάλος, ου, ὁ, ἡ, acute loquens.
Ὀξυλάπαθον, ου, τὸ, genus lapathi, foliis acutioribus.
Ὀξυλίπαρος, ου, ὁ, ἡ, aceto & pinguedine imbutus.
Ὀξυλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex ὀ. & λίπος.
Ὀξυμάθεια, vel ὀξυμαθία, ας, ἡ, celeritas discendi. A seq.
Ὀξυμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, celeriter discens. Ex ὀ. & μανθάνω.
Ὀξύμαλα, mala acida. *Dor.* pro ὀξύμηλα.
Ὀξυμελὴς, ὲς, acuta voce canens. Ex ὀ. & μέλος.
Ὀξύμελι, ιτος, τὸ, potio e melle & aceto.
Ὀξυμελίκρατον, *Ion.* ὀξυμελίκρητον, idem. E pr. & κεράω, f. ex ὄξος & μελίκρατον.
Ὀξυμέριμνος, ου, ὁ, ἡ, acute excogitatus. Ex ὀ. & μέριμνα.
Ὀξύμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum.
Ὀξυμήνιτος, ον, grauiter iratus. Ex ὀ. & μηνίω.
Ὀξύμολπος, ου, ὁ, ἡ, acute canens. Ex ὀ. & μολπή.
Ὀξύμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, subito formatus. Ex ὀ. & μορφή.
Ὀξυμυρσίνη, ης, ἡ, myrtus acuta, siluestris.
Ὀξυμύρσινος, ίνη, ινον, e myrto siluestri factus. A pr.
Ὀξύμωρος, ου, ὁ, ἡ, quasi acutifatuus. Hinc τὸ ὀξύμωρον, ου, dictum acutum, quod propter repugnantiam primo stultum videtur.
Ὀξυναῖος, ον, acidus, epith. vini, ap. Hippocr. Ab ὀξύς.
Ὀξυντὴρ, ῆρος, ὁ, scalprum. A seq.
Ὀξύνω, f. υνῶ, acumino, acuo, acutum reddo. 2) acuto accentu noto. 3) acuo ad, instigo, incito. 4) acidum reddo. 5) acesco, in acorem vertor. ὀξύνομαι, acidus fio, acesco. Ab ὀξύς.
Ὀξυόδους, ον, acutos dentes habens.
Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, v. ὀξύϊνος. Ab ὀξύα.
Ὀξυόστρακος, ου, ὁ, ἡ, ex acutis testis, Luc. Ex ὀ. & ὄστρακον.

Ὀξυπαγὴς,

Ὀξυπαγής, έος, ὁ, ἡ, fortiter impactus. 2) aculeatus, humi fixus, depactus, cum exstantibus aculeis. Ex ὁ. & πηγνύω.
Ὀξυπαθῶς, *Adu.* acuto & vehementi adfectu, graui animi dolore, grauiter. Ab ὀξυπαθής.
Ὀξυπείνης, ου, ὁ, famelicus. Ex ὁ. & πεινάω.
Ὀξύπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui vehementi fame cruciatur. 2) qui valde cupit. Ex iisd.
Ὀξυπευκής, έος, ὁ, ἡ, acidus cum amarore, vehementer amarus. Hesych. Ex ὁ. & πεύκη, *amaritudo.*
Ὀξύπικρος, ου, ὁ, ἡ, idem, acidus, Gl. V.
Ὀξυποδέω, ῶ, festino, denso, Gl. Vet. ὀξυποδεῖν, grassari, Philox. Ab ὀξύπους. (vnde vulgare verbum *dancer*, id esse densare gressus, exstitit.)
Ὀξυποδία, ας, ἡ, celeritas in currendo, acupedium, addensatio, Philox. Ab eod.
Ὀξυπόριον, ου, τὸ, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. A seq.
Ὀξυπόρος, ου, ὁ, ἡ, cito transiens.
Ὀξύπους, οδος, ὁ, ἡ, celeres pedes vel gressus habens.
Ὀξύπρωρος, ου, ὁ, ἡ, acutam proram (cuspidem) habens. Epith. hastæ. Ex ὁ. & πρώρα.
Ὀξύπτερος, ου, ὁ, ἡ, velox. Ex ὁ. & πτερὸν, *ala.*
Ὀξύπυκνος, ου, ὁ, ἡ, vt ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Musicos densitas acutorum sonorum in supremis gradibus musicæ scalæ.
Ὀξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ex ὀξὺς & ἐρεύγω.
Ὀξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto. A pr.
Ὀξυρεγμιώδης, εως, ὁ, ἡ, acidos ructus habens. Ab eod.
Ὀξυρεπής, ὲς, velox. Ex ὁ. & ῥέπω.
Ὀξυρόδινον, vel ὀξυῤῥόδινον, ου, τὸ, sc. ἔλαιον, oleum rosaceum aceto temperatum. Ex ὁ. & ῥόδον.
Ὀξυῤῥεπής, ὲς, vide ὀξυρεπής.
Ὀξύῤῥιν, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ, ἡ, habens acutum nasum. Reperitur & ὀξύῤῥινος.
Ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, celeriter currens. 2) qui leui momento huc illuc inclinatur. 3) celerrimus, qui fit momento temporis. 4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὁ. & ῥοπή.
Ὀξυῤῥόπως, *Adu.* celeriter, cum impetu, acriter. A pr.
Ὀξυῤῥύγχος, ου, ὁ, ἡ, acutum rostrum habens.
Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, vt ensis, cuspis. 2) acutus sensu, voce, animo. 3) acidus. 4) acer, vehemens. 5) celer, subitus, præceps, promtus, expeditus ad aliquid adgrediendum. ὀξεῖα, hasta. ὀξέα, *Adu.* acute. ὀξύτατα, celerrime.
Ὀξὺς, lumbus. Erot. ap. Hippocr. ὀξύς, ἰσφύς. v. ἰξύς.
Ὀξύστομος, ου, ὁ, ἡ, acutum os seu rostrum habens. 2) acute scindens, acutam cuspidem habens. 3) acutam s. argutam vocem habens. Ex ὁ. & στόμα.
Ὀξύσχοινος, ου, ὁ, ἡ, acutus iuncus. Gl. V. hibiscum, iuncus.
Ὀξυτέλευτος, ου, ὁ, ἡ, acutum finem habens, in acutum sonum desinens. Ex ὁ. & τελευτή.
Ὀξυτενής, έος, ὁ, ἡ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὁ & τείνω.
Ὀξύτερον, *Adu.* ocius, Gl. V. Ab ὀξύ.
Ὀξυτέρως, *Adu.* idem. A pr.
Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies. 2) acrimonia, acerbitas. 2) studium acre, contentio acris, vehementia. 4) acumen & solertia ingenii. 5) tonus acutus. 6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
Ὀξυτόκιον φάρμακον, medicamentum quod facit, vt mulier cito pariat. A seq.
Ὀξυτόκος, ου, ὁ, ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὁ. & τίκτω.
Ὀξυτόμος, ου, ὁ, ἡ, valde secans, acutus. Ex ὁ. & τέμνω.
Ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, angustus sum. ὀξυτονῶν, acuminatus. ὀξυτονητέον, acuto accentu pronunciandum. 2) accentu acuto noto. Ab ὀξύτονος.
Ὀξυτόνησις, εως, ἡ, pronunciatio per accentum acutum. A pr.
Ὀξύτονος, ου, ὁ, ἡ, qui acuto tono finitur, cuius vltima syllaba accentu acuto effertur, ὀξύτονοι ᾠδαὶ, acuti & magni eiulatus.
Ὀξυτόνως, *Adu.* cum accentu acuto. A pr.
Ὀξύτορος, ου, ὁ, ἡ, vt ὀξύτορος ἧλος, χαλινὸς, φωνὴ, acutus. Ex ὁ. & τορός.
Ὀξυτρίφυλλον, ου, τὸ, acutum trifolium.
Ὀξυφάγρος, ου, ὁ, piscis nomen apud Oppian.
Ὀξυφαής, έος, ὁ, ἡ, acute videns. Ex ὁ. & φάος.
Ὀξυφεγγής, ὲς, valde splendens. Ex ὁ. & φέγγος.
Ὀξύφθεγγος, ου, ὁ, ἡ, acute sonans.
Ὀξυφλεγμασία, ας, ἡ, acuta & vehemens inflammatio.
Ὀξύφρων, ονος, ὁ, ἡ, acri & sollerti mente præditus. Ex ὁ. & φρήν.
Ὀξύφυλλον, ου, τὸ, acuta folia habens, herba.
Ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. A seq.
Ὀξύφωνος, ου, ὁ, ἡ, acutam vocem habens. Ex ὁ. & φωνή.
Ὀξύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, manu promtus, expeditus.
Ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus. A pr.
Ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. A seq
Ὀξύχολος, ου, ὁ, ἡ, qui subito & grauiter irascitur, biliosus, iracundus. Ex ὁ. & χολή.
Ὀξυχόλως, *Adu.* ira graui. A pr.
Ὀξυωπέω, ῶ, acutum cerno A seq.
Ὀξυωπής, έος, ὁ, ἡ, vel ὀξυώπης, acutum cernens. *Comp.* ὀξυωπέστερον, *Sup.* ὀξυωπέστατος. Ex ὁ. & ὤψ.
Ὀξυωπία, ας, ἡ, acutus visus. Ab ὀξυωπής.
Ὀξυώπιος, ου, ὁ, acutum cernens. Ab eod.
Ὀξυωπὸς, ἡ, ὸν, v. ὀξυωπής.
Ὀξώδης, εος, ὁ, ἡ, acidus. Ab ὄξος.
Ὀπαδέω, comitor, sector. A seq.
Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, comes, adsecla, adsectator. A seq.
Ὀπάζω, f. άσω, persequor. 2) sequi iubeo, comitem do, præbeo, d[illegible]; ὀπάζομαι, [illegible] accipio, a persequente premor. ὀπάσσας, [illegible] part.

part. pro ὀπάσας, cum præbuiſſet. v. ὄπις, ὀπίσω, ὄπισθεν item ὀπάω.
Ὀπαία ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen eſt. Ab ὀπή
Ὀπαῖον, ȣ, τὸ, foramen ollæ. 2) foramen, per quod fumus e furno aut camino exit. Ab eod.
Ὀπάος, ȣ, ὁ, ab ὀπαδὸς, idem. Etym.
Ὀπάτριος, ὁ, idem quod ὁμοπάτριος. A ſeq.
Ὄπατρος, ȣ, ὁ, eodem patre genitus. pro ὁμόπατρος per ſync.
Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, comes. Ab ὀπάος.
Ὀπεὺς, έως, ὁ, ſubula, qua quid perforatur. Ab ὀπή. v. ὀπήτιον.
Ὀπεύω, circumſpicio, video. ὀπεύεσθαι, omina captare, augurari, (rectius ὀττεύεσθαι.)
Ὀπέων, Ion. pro ὀπάων. Herodot.
Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, proprie, per quod proſpicimus, circumſpicimus, ſpecus, Gl. Vet.
Ὅπῃ, *Adu.* vbi. 2) quo. 3) qua, qua via. 4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ἔσθ' ὅπῃ, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὅπῃ ἂν, quocumque, quemcunque in locum: ὅπῃ ποτὲ, quocunque, quomodocunque; ὀπητιὲν, aliquid, alicuius momenti.
Ὀπηδεύω, comitor, Etym. ex Apollon. Ab ὀπηδός.
Ὀπηδέω, ῶ, idem. Ab eod.
Ὀπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adſectator. Heſych. A pr.
Ὀπηδὸς, ȣ, ὁ, id. quod ὀπαδὸς, Att. Euſt.
Ὀπηλίκος, ὁ, ἡ, quantus. ὀπηλικοσὲν, quantuſcumque. A πηλίκος.
Ὀπηνίκα, *Adu.* quum, quando, poſtquam, quam mox. Philox. Ex ὅπῃ & ἡνίκα, *quando*.
Ὀπήτιον, ȣ, τὸ, ſubula, qua corium a ſutoribus perforatur. Ab ὀπή. v. ὀπεύς.
Ὀπίας, ȣ, ὁ, vt ὀπίας τυρὸς, caſeus coagulo ficulneo coagulatus. Ariſtophanes per iocum ὀπίαν vocat τὴν ὀπὴν, foramen. Ab ὀπός.
Ὀπιδνὸς, ἡ, ὸν, reuerendus, cauendus, vel extimeſcendus. ὀπιδνοτάτη, ſummopere cauenda, maxime extimeſcenda. Ab ὄπις.
Ὀπίζομαι, f. ίσομαι, curo, reuereor. 2) caueo. 3) rependo, vlciſcor. Ab eod.
Ὀπίζω, f. ίσω, ſuccum lacteum arboris alicuius colligo cortice inciſo, vel caulem inciſo ſucci eliciendi gratia. Ab ὀπός.
Ὄπιθε vel ὄπιθεν, pone, a tergo, Gl. Vet.
ὈΠΙΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, opicus, deformis, ſordidus, immundus, V. L. E latino.
Ὄπιον, ȣ, τὸ, opium, ſuccus lacteus, qui papaueris ſcapo inciſo emanat. Ab ὀπός.
Ὀπιπευτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui circumſpicit diligenter aliquid, ſpectator. A ſeq.
Ὀπιπεύω, idem quod ſeq.
Ὀπίπης, ȣ, ὁ, idem quod ὀπιπευτήρ. Ab ὄπτομαι.
Ὀπιπτεύω, f. εύσω, inſpicio, circumſpicio, oculis luſtro. Ab eod.
Ὄπις, ιδος, ἡ, vltio, vindicta diuina. 2) cura, conſideratio, reſpectus. (A poſtueniendo. quaſi ab ἕπω, ἕπομαι. in præt. med. ὦπα. vnde conſtat hoc ὄπις ductum eſſe, vnde reliqua ὀπίσω, cum ſimilibus, manarunt.) 3) adſpectus.

Ὀπισαμβῶ, itio retrograda. Euſt. e quodam Lex. quaſi ex ὀπίσω & ἀμβαίνειν pro ἀναβαίνειν.
Ὀπισθάγκων, ωνος, ὁ, ἡ, Schol. Lycoph. brachia poſt tergum religata habens.
Ὄπισθε vel ὄπισθεν, *Adu.* a tergo, pone. 2) poſterius, in poſterum, poſthac, poſtea. Hinc ὁ ὄπισθεν, poſterior, ſequens. Ab ὀπίσω.
Ὀπισθέναρ, αρος, τὸ, poſterior pars manus & quaſi auerſa. Ex ὀπίσω & θέναρ.
Ὀπισθίδιος, ία, ιον, poſticus. A ſeq.
Ὀπίσθιος, ία, ιον, idem. τὰ ὀπίσθια, ſc. μέρη vel κῶλα, poſteriora. Ab ὄπισθε.
Ὀπισθισθίως, *Adu.* pone, a tergo, retrorſum. A pr.
Ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, qui retro cedit, retrogradus, vt cancer. Ex ὄπισθεν & βαίνω
Ὀπισθοβατικὸς, ἡ, ὸν, retro inſiliens. Ex iiſd.
Ὀπισθόγραφος, ȣ, ὁ, ἡ, ab auerſa parte inſcriptus, de libro & charta. Ex eod. & γράφω.
Ὀπισθοδάκτυλος, ȣ, ὁ, ἡ, digitos habens retro inuerſos.
Ὀπισθόδετος, ȣ, ὁ, ἡ, a tergo, ſ. retro ligatus.
Ὀπισθοδίωξις, εως, ἡ, idem quod παλίωξις. opp. προδιώξει. Schol. Heſ.
Ὀπισθόδομος, ȣ, ὁ, poſtica pars templi. 2) pars arcis Athenis, vbi ærarium pone ædem Mineruæ erat. Gl. V. ærarium, poſticula.
Ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo poſterior ſiue capitis, ſiue totius corporis pars velatur.
Ὀπισθοκάρπιον, ȣ, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὄπ. & καρπός.
Ὀπισθοκέλευθος, ȣ, ὁ, ἡ, qui pone ſequitur, adſectator.
Ὀπισθόκεντρος, ȣ, ὁ, ἡ, cui aculeus in poſteriori parte corporis eſt, aculeum in cauda habens. Ex ὄ. & κέντρον.
Ὀπισθοκέφαλον, ȣ, τὸ, occiput, Gl. Vet. Ex ὄ. & κεφαλή.
Ὀπισθοκόμης, ȣ, ὁ, a tergo comatus. Ex ὄ. & κόμη.
Ὀπισθόκομος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.
Ὀπισθοκράνιον, ȣ, τὸ, occipitium, Philox.
Ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei muliebris genus.
Ὀπισθοκύφωσις, εως, ἡ, ſpinæ prauitas, in poſteriorem partem contorſio.
Ὀπισθόμβροτος, ον, poſt mortem contingens, durans. Pindar. Ex ὄ. & βροτός.
Ὀπισθονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui retro ambulans paſcitur; qui præpoſtere paſcitur, vt ὀπισθονόμοι βόες. Ex ὄ. & νέμω.
Ὀπισθονυγὴς, έος, ὁ, ἡ, a tergo pungens. Ex ὄ. & νύσσω.
Ὀπισθοπόρος, ȣ, ὁ, ἡ, retrogradus.
Ὀπισθόπους, οδος, ὁ, ἡ, pone gradiens, pone ſequens, epith. famulorum. 2) retrocedens.
Ὀπισθορμέω, ῶ, retrocedo. Heſ. Ex ὄ. & ὁρμάω.
Ὀπισθόρμητος, ȣ, ὁ, ἡ, retrogradus. A pr.
Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis, apud Comicos.
Ὀπισθοτίλα, ης, ἡ, ſepia, ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾶν, poſt ſe emittendo atramentum ſuum.

Ὀπισθοτονία,

Ὀπισθοτονία, ας, ἡ, conuulsio partium in posteriora, partium posteriorum distensio. Ab ὀπισθότονος.

Ὀπισθοτονικὸς, ἡ, ὸν, cui quodam rigore neruorum caput ad scapulas adductum est, cui ceruix reflexa est in posteriorem partem. Ab eod.

Ὀπισθοτονικῶς, *Adu.* more eorum, quibus ceruix reflexa est in posteriorem partem. A sq.

Ὀπισθότονος, ȣ, ὁ, ἡ, in auersum tendens aut tentus, retrorsus, Gl. V. 2) *Subst.* idem quod ὀπισθοτονία. 3) persona illo morbo laborans. 4) vinculum, quo manus post tergum religantur. Ex ὄ. & τείνω.

Ὀπισθοτονώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod præc. n. 3. & ab iisd.

Ὀπισθουρητικὸς, ἡ, ὸν, qui retrorsum vrinam emittit. Ex ὄ. & οὐρέω.

Ὀπισθοφάλακρος, ȣ, ὁ, ἡ, in occipite caluus.

Ὀπισθοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, retrorsum attendens, f. mentem adhibens, Hes. Ex ὄ. & φαίνω.

Ὀπισθοφανῶς, *Adu.* retrorsum, in aduersum. A pr.

Ὀπισθοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, a tergo agmen custodio. Ab ὀπισθοφύλαξ.

Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, custodia militum a tergo. Ab eod.

Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, qui a tergo agmen tuetur.

Ὀπισθοχειμὼν, ῶνος, ὁ, frigus circa extremam hiemem.

Ὀπισθόχειρ, ὁ, ἡ, cui manus post tergum religatæ fuere.

Ὄπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus e caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.

Ὀπισμὸς, ȣ̃, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule exit. Ab eod.

Ὄπισσω, poet. idem quod ὀπίσω.

Ὀπίστατος, ȣ, ὁ. postremus, vltimus. Hom. Ab ὀπίσω, pro ὀπισώτατος.

Ὀπίστερος, ȣ, ὁ, posterior, a tergo sequens. Nonn. A seq.

Ὀπίσω, *Adu.* (quasi datiu. ab ὄπισος,) retrorsum, retro, a tergo, in auersum, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorsum, retro, εἰς τοὐπίσω, idem.

Ὁπλάρια, ων, τὰ, parua arma. ὁπλάριον, scutulum, Gl. V. Dim. ab ὅπλον.

Ὁπλέω, armo, instruo, Hom. Ab eod.

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, vngula, vnguis quadrupedum, equi, porci, asini, bouis, cet. Ab eod.

Ὁπλίζω, f. ίσω, armo, instruo armis. 2) instruo, paro. ὁπλίζομαι, armor. aor. 1. ὁπλισθεὶς, armatus. perf. ὡπλισμένος, idem. ὁπλισθεν apud Hom. pro ὡπλίσθησαν, instruebantur. Ab eod.

Ὅπλισις, εως, ἡ, armatura. 2) ipsa arma. A pr.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. 2) apparatus bellicus. Ab eod.

Ὁπλισμὸς, ȣ̃, ὁ, armatura. 2) armatus. Ab eod.

Ὁπλιστὴς, ȣ̃, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.

Ὁπλιταγωγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, milites armatos vehens, vt naues. Ex ὁπλίτης & ἄγω.

Ὁπλιτεία, ἡ, armatura. Ab ὁπλίτης.

Ὁπλιτεύω, f. εύσω, sum miles grauis armaturæ. 2) armatis præsum, rem militarem exerceo. Ab eod.

Ὁπλίτης, ȣ, ὁ, armatus, arma gestans. 2) miles armaturæ grauis. Philox. scutarius. ὁπλῖται, armites, Philox. armati, Gl. V. Ab ὅπλον.

Ὁπλιτικὸς, ἡ, ὸν, ad militem grauis armaturæ pertinens. τὸ ὁπλιτικὸν, sc. πλῆθος, grauis armaturæ milites. A pr.

Ὁπλῖτις, ιδος, ἡ, armata. ὁπλίτιδες, sc. γυναῖκες, statuæ mulierum armatæ. Ab eod.

Ὁπλιτοδρομέω, ῶ, f. ήσω, stadium armatus decurro, armatus cursu contendo. Ab sq.

Ὁπλιτοδρόμος, ȣ, ὁ, armatus cursu contendens, armatus stadium decurrens.

Ὁπλιτοπάλης, ȣ, ὁ, Dor. ὁπλιτοπάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης & πάλη.

Ὁπλοδιδακτὴς, ȣ̃, ὁ, id. quod sq. campidoctor, Philox. Ex ὅπλον & διδάσκω.

Ὁπλοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, lanista, armidoctor, Gl. V. sed armiductor editur.

Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. Ex ὅ. & δίδωμι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.

Ὁπλοκαθαρμὸς, ȣ̃, ὁ, armilustrum, Philox.

Ὁπλοκαθαρσία, ας, ἡ, idem, Gl. V.

Ὁπλοκαθάρσιον, ȣ, τὸ, idem. Philox.

Ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. Ex ὅ. & λέγω.

Ὅπλομαι, armor. 2) instruor, paror. Ab ὅπλον.

Ὁπλομανέω, ῶ, f. ήσω, insano armorum amore feror. Ex ὅ. & μαίνομαι.

Ὁπλομαχέω, ῶ, f. ήσω, armis pugno, vel certo. Ab ὁπλομάχος.

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur. Ab eod.

Ὁπλομαχικὸς, ἡ, ὸν, ad pugnam pertinens. Ab eodem.

Ὁπλομάχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui armis decertat, bellator armatus. 2) qui armis pugnare sub magistro discit. Ex sq. & μάχομαι.

Ὅπλον, ȣ, τὸ, telum, scutum. Philox. 2) instrumentum. 3) penis. ὅπλα, arma. 4) instrumenta. 5) præsidia, vt εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in castra, præsidia se recipere. ὅπλα θέσθαι, castra metari, castra ponere, munire.

Ὁπλοπάροχος, ȣ, ὁ, armiger, Gl. V. qui militi arma præbet.

Ὁπλοπετὴς, ȣ̃, ὁ, ventilator, Philox. A πέταμαι.

Ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor. 2) armo.

Ὁπλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ad artem arma fabricandi pertinens, aptus. A pr.

Ὁπλοποιία, ας, ἡ, armorum fabricatio. A sq.

Ὁπλοποιὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, armorum faber. Ex ὅ. & ποιέω.

Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. Ex ὅ. & σκοπός.

Ὁπλότερος, έρα, ερον, iunior, natu minor. 2) vnus e posteris. ὁπλότατος, natu minimus.

Ὁπλουργία, ἡ, idem quod ὁπλοποιία. Ex ὅ. & ἔργον.

Ὁπλοφάγος, ον, arma rodendo corrumpens.

Ὁπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, arma fero, arma gesto. 2) armatus stipo alicuius latus. ὁπλοφορεῖσθαι, armati stipatio. v. δορυφορέω.

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui arma geſtat, armiger, Philox. 2) ſatelles, ſtipator, ſcutigerulus, Gl Vet. E ὅ. & φέρω.
Ὁπλοφυλάκιον, ου, τὸ, armamentarium. A ſq.
Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum cuſtos.
Ὁπλοχαρὴς, ὁ, ἡ, arma amans.
Ὀποβάλσαμον, ου, τὸ, opobalſamum, ſuccus balſami, fruticis. Ex ὀπὸς & βάλσαμον.
Ὁποδαπὸς, ου, ὁ, cuias, ex qua regione. Ex ὅπου & δάπεδον. (δαπὸς eſt mera terminatio.)
Ὀποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſuccum referens. 2) ſuccoſus, ſeroſus. Ex ὀπὸς & εἶδος.
Ὁπόθεν, Adu. vnde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, vndecunque, vndelibet. A πόθεν, *vnde*.
Ὁποθενοῦν, vndeunde, Gl. V. A pr. & οὖν.
Ὅποι, Adu. vbi. Hinc ὅποι ἂν, vbi, vbicumque, quo, quocumque, ὅποι προσωτάτω, quam longiſſime. A ποῖ.
Ὁποῖος, οία, οῖον, qualis, *in interrogatione & citra interrogationem*. ὁποῖός τις, vel ὁποιοσοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσδηποτοῦν, ὁποῖος ἂν, ὁποῖος οὖν δὴ, ὁποῖός περ, ὁποῖος ἂν, qualiſcunque, quicunque. Gl. V. A ποῖος.
Ὁποιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo, qualitas. A pr.
Ὁποίως, Adu. qualiter, quocunque modo, qualitercunque. Ab eod.
Ὀποκάρπασον, ου, τὸ, ſuccus carpaſi, qui inter venena cenſetur.
Ὀποκιννάμωμον, ου, τὸ, ſuccus cinnamomi, e cinnamomo arbore inciſa.
Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, ſuccus panacis.
Ὀπὸς, ου, ὁ, ſuccus, humor vel liquor alicunde manans, lacrima arboris, quæ ſcarifatione ſiue inciſione vel terebratione elicitur. 2) ſuccus laſerpitii, Gl. V. laſer, laſerpitium. 3) ſuccus lacteus caprifici, quo coaguli loco vtebantur veteres ad lac ſpiſſandum. (f. ab ἕπω, ἕψω, *coquo*.)
Ὁποσάκις, Adu. quoties. ὁποσακισοῦν, quotieſcumque, quoties libet. Ab ὁπόσος.
Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem*. Ab eod. Vnde, ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumuis multiplex.
Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, v. ὁποσαπλάσιος.
Ὁποσάπους, οδος, ὁ, ἡ, quot pedum.
Ὁποσαχῆ, Adu. quot in locis. 2) quot modis. Ab ὁπόσος.
Ὁποσονοῦν, quantumuis, quantumcunque. Ab eodem.
Ὁπόσος, όση, όσον, quantus. 2) quantuſcunque. 3) qui. Ab ὅσος.
Ὁποσοσοῦν, idem quod ὁποσοσδήποτε
Ὁπόστος, quotus. ὁποστοσοῦν, quotuslibet, quotuſcunque. Ab ὁπόσος.
Ὁπόταν, Adu. quando, quum. 2) vbi. 3) *Conj.* quandoquidem, quoniam. E ſq. & ἄν.
Ὁπότε, Adu. idem. 2) aliquando, olim. 3) donec. ὁποτιοῦν, Adu. quandocumque. A ποτὲ.
Ὁπότερος, έρα, ερον, vter, vteruis. 2) alteruter. Adu. ὁπότερον & ὁπότερα, vtrum, vtro modo. ὁποτεροσοῦν, vterlibet, alteruter. A πότερος.
Ὁποτέρωθεν, Adu. vtra ex parte, vtralibet ex parte, vnde. A pr.
Ὁποτέρωθι, vtrubi, Gl. Vet. Ab eod.
Ὁποτέρως, Adu. vtro modo. 2) vtrolibet modo. 3) alterutro modo. Ab eod.
Ὁποτέρωσε, Adu. vtram in partem, vtro. A præced.
Ὅπου, Aduerb. vbi, *citra interrogationem*. 2) quandoquidem. 3) quo. 4) quouſque, eo vſque dum. ὅπου ἂν, vbicunque, quocunque in loco; quemcunque in locum; ὁπουδὴ, ὁπουδήποτε, ὅπουπερ ἂν, ὅπου ἐν, vbicumque, vbilibet, vbiuis; ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἐσθ' ὅπου, alicubi.
Ὅπνη, idem quod ὅπη.
Ὁππῆμος, Adu. quum, quando. E pr. & ἦμος, quod idem ſignificat.
Ὁππόθι, Adu. vbi, *indefinite*. A πόθι.
Ὁπποῖος, qualis. ὁπποῖα, velut, pro ὁποῖος poët.
Ὁππότε, quando. poët. pro ὁπότε.
Ὁππότερος, vter. poët. pro ὁπότερος.
Ὅππως, vt, quomodo. poët. pro ὅπως.
Ὀπτάζομαι, videor. Ab ὄπτομαι.
Ὀπταλέος, έα, έον, aſſus, toſtus. Ab ὀπτάω.
Ὀπτανεῖον & ὀπτάνιον, ου, τὸ, locus, in quo aſſatur, culina. A ſq.
Ὀπτανεὺς, έως, ὁ, aſſator, Philox. A ſq.
Ὀπτανὸς, ἡ, ὸν, aſſus, toſtus. Ab ὀπτάω.
Ὀπτάνω, video, cerno. ὀπτάνομαι, cernor, videor. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτασία, ας, ἡ, viſio. 2) viſio in ſomnis. 3) viſio ſpectri. Ab ὀπτάζομαι.
Ὀπτάω, ῶ, f. ήσω, aſſo, torreo. ὄπτησον, aſſa. ὀπτᾶσθαι, torreri, aſſari. ὀπτηθὲν, aor. 1. part. aſſatum, Philox. ὀπτητέον, torrendum. Ab ἕπω, ἕψω.
Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, ſpeculator, explorator. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτήρια, ων, τὰ, dona, quæ ſponſus ſponſæ dabat, quum eam primum videret, propterea, quod ea ſui conſpiciendi veniam ſponſo daret. 2) quæ dantur ob rem aliquam ſpectatam, præſertim cum infantes primum offeruntur ſpectandi ergo. A pr.
Ὀπτήσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui aſſari poteſt. A ſq.
Ὄπτησις, εως, ἡ, ipſa actio torrendi vel aſſandi.
Ὀπτητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens vrendi ſeu torrendi. A pr.
Ὀπτητὸς, ἡ, ὸν, aſſatus. Ab eod.
Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, cuius vi cernimus, ſ. ad viſum pertinens. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, vel θεωρία, optica, diſciplina mathematica, quæ circa viſum verſatur. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτιλέτις Ἀθηνᾶ, Minerua, cui Lycurgus, in memoriam excuſſi ſibi oculi, ſtatuam poſuit. A ſq. vel pr. & ὄλλυμι.
Ὀπτίλος, ὀπτίολος, ου, ὁ, oculus, *apud Dores*. A ſq. vel ὄπτης, inuſ.
Ὄπτομαι, fut. ὄψομαι, video. perf. ὦμμαι, 3. ὦπται, viſus eſt. part. ὠμμένος, viſus. aorist. ὤφθην, viſus ſum. ὀφθεὶς, viſus. perf. med. ὄπωπα, vidi. part ὀπωπότες, qui viderunt.
Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, aſſus, aſſatus, toſtus. Ab ὀπτάω pro ὀπτητός. 2) qui videtur, qui in conſpectu eſt. Ab ὄπτομαι.

Ὀπυίω, coëo cum femina, ineo. 2) vxorem habeo. 3) in matrimonium duco. v. οἰφέω.

Ὀπώδης, εος, ὁ, ἡ, multo ſucco abundans, ſucculentus. Ab ὀπός.

Ὀπωπή, ῆς, ἡ, conſpectus, viſus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι.

Ὀπωπητήρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, qui videt. Ab eodem.

Ὀπώρα, ας, ἡ, Ion. ὀπώρη, ης, ἡ, auctumnus. 2) fructus arborei, poma. 3) maturior ætas. Ab ἕπω, ἕψω, coquo.

Ὀπωρίζω, fructus actumnales decerpo & colligo. 2) pomis veſcor. F. ὀπωρίσω, Att. ὀπωριῶ, ὀπωριεῖ, fructus colliget. ὀπωριεῦντες, fructus collecturi ſ. decerpturi, nom. pl. fut. 1. part. Ion. pro ὀπωριοῦντες, pro ὀπωρίσοντες. ὀπωρίζεσθαι, itidem fructus colligere, ſibi ſumere. A pr.

Ὀπωρικὸς, ἡ, ὸν, e fructibus auctumnalibus ſ. pomis confectus. vt ὀπωρικὴ, compoſitio medicata e pomis. 2) ad auctumnum, vel collectionem fructuum pertinens. Ab eod.

Ὀπώριμος, ου, ὁ, ἡ, pomifer, fructibus auctumnalibus ferendis aptus. Ab eod.

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, & ὀπωρεινὸς, auctumnalis. Ab eodem.

Ὀπωρισμὸς, οῦ, ὁ, fructuum auctumnalium collectio. Ab ὀπωρίζω.

Ὀπωροβασιλὶς, ίδος, genus ficuum; quaſi regina fructuum hortenſium.

Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, vbi fructus auctumnales reponuntur.

Ὀπωρολόγος, ου, ὁ, ἡ, fructus auctumnales colligens, vel ſimpliciter fructus colligens. Ex eod. & λέγω.

Ὀπωροπώλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. Vet. qui poma vendit.

Ὀπωροφορέω, ῶ, poma fero. A ſq.

Ὀπωροφόρος, ου, ὁ, ἡ, pomifer, Gloſſ. Vet. Ex ὀπώρα & φέρω.

Ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, vbi fructus auctumnales adſeruantur. 2) caſa, in qua latet fructuum talium cuſtos. A ſq.

Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, horti vel vineæ cuſtos, Gl. Vet.

Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus auctumnales emit quo vendat. Ex ὀπώρα & ὠνέομαι.

Ὅπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, vti, vt Philox. Hinc ὁπωσδὴ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocunque, quocunque, vtcunque, οὐχ ὅπως, ſequente ἀλλὰ, non ſolum non; tantum abeſt, nedum. (cuius dictionis hæc eſt ratio. Integra & plena ad hunc modum foret. οὐ λέγω μόνον, ὅπως τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο λέγω.) A πῶς.

Ὅραμα, ατος, τὸ, viſus, viſio, viſum, Philox. Ab ὁράω.

Ὄραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus. v. ῥόδαμνος.

Ὅρασις, εως, ἡ, viſus, lumina, Gl. V. Ab ὁράω.

Ὁρατής, οῦ, ὁ, ſpectator, inſpector. Ab eod.

Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, videndi facultate præditus, perſpicax. τὸ ὁρατικὸν, ſc. αἰσθητήριον, οῦ, pupillæ locus, ſedes viſus. Philox. ὁρατικὰ, lumina. A pr.

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, viſibilis, ſpectabilis, Gl. Vet. A ſeq.

Ὁράω, ῶ, video, cerno. 2) animaduerto, intelligo. ὁρᾷς, vides. poët. ὁράας, Dor. ὁρῇς, imperf. ἑώρων, videbam. perf. ἑώρακα, vidi. inf. ἑωρακέναι, vidiſſe. paſſ. ὁρῶμαι, videor. perf. part. ἑωραμένος, viſus. ἑωρᾶτο, cernebatur, imperf. ὁρῶμαι etiam actiue video apud Hom. imperf. ὁράτω, videbat, ſine augm.

Ὀρβικάτον, τὸ, genus fici, ap. Athen.

Ὀργάζω, fut. άσω, mollio, ſubigo, macero, contempero. 2) incito, inſtigo. Ab ὀργάω.

Ὀργαίνω, idem. ὀργάνειας, aor. 1. opt. 2. ſ. incites. 2) tumeo, incitor, æſtuo, ruo in aliquid. Ab eod.

Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, inſtrumentalis, Ab ὄργανον.

Ὀργανικῶς, Adu. organice, organorum ſeu inſtrumentorum more. A pr.

Ὀργάνιον, τὸ, Dimin. a ſeq.

Ὄργανον, ου, τὸ, inſtrumentum: etiam pro ipſo opere. Ab ἔργον, opus.

Ὀργανοποιητικὴ, ἡ, ſcil. τέχνη, inſtrumentorum effectrix.

Ὀργανοποιΐα, ας, ἡ, inſtrumentorum fabrica. 2) machinatio per inſtrumenta. A ſq.

Ὀργανοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὀργ. & ποιέω.

Ὀργανόω, ῶ, f. ώσω, inſtrumenta fabricor. 2) ſtruo, fabricor, accommodo ad edendos motus mechanicos. Ab ὄργανον.

Ὀργὰς, άδος, ἡ, terra pinguis, fertilis. 2) terra deo ſacra, quam colere nefas, vt luci & ſaltus. Gloſſ. Vet. ſaltus. Ab ὀργάω.

Ὀργασμὸς, οῦ, ὁ, materiæ ſubactio, maceratio. 2) irritatio, concitatio. 3) irruendi impetus, cupiditas. A ſq. vel ὀργάζω.

Ὀργάω, ῶ, ſucco vel humore turgeo. 2) Venerea cupiditate flagro, prurio. Gl. V. ſubo. 3) ardenter cupio.

Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, ſacerdotes, ſacrifici, iiſdem ſacris initiati. Apud Athenienſes, qui tributim certis diebus ſacrificia quædam faciebant. Ab ὄργια.

Ὀργεωνικὸς, vt ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium. A pr.

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira, iracundia. 2) ingenium, quo quis præditus, mores, ſtudium. 3) ſuperbia, arrogantia. 4) ſæuitia. 5) acrior quiſque & vehementior impetus & ardor erga rem quamcunque. Ab ὀρέγομαι. (niſi eſt potius ab ὄρω, ſuſcito, impello, ſtimulo.)

Ὄργημα, τὸ, idem. Ab ὀργάω.

Ὄργια, ων, τὰ, orgia, proprie ſacra Bacchi. 2) ſacra aliorum deorum. 3) myſteria, ſacra arcana. (quæ cum aliqua ὀργῇ, ardore, & concitatione mentis, vltra modum ſolitum commotæ, fierent.)

Ὀργιάζω, f. άσω, ſacra perago, orgia celebro. 2) ſacris initio. ὀργιάζεσθαι dicuntur etiam ipſa ſacra, cum peraguntur. A pr.

Ὀργιασμὸς, οῦ, ὁ, orgiorum peractio, orgia. A pr.

Ὀργιαστὴς, οῦ, ὁ, qui orgia celebrat. 2) antiſtes ſacrorum. Ab eod.

Ὀργιαστικὸς,

'Οργιαςικὸς, ἡ, ὸν, ad celebranda orgia pertinens. A pr.

'Οργίζω, f. ίσω, irrito, iram concito. *pass.* ὀργίζομαι, irascor, infestus sum, succenseo, ringor. Ab ὀργή.

'Οργίλος, ιλη, ίλον, iracundus, infestus, stomachosus, Gl. V. Ab eod.

'Οργιλοτης, ητος, ἡ, iracundia, propensio animi ad celeriter irascendum. A pr.

'Οργίλως, *Adu.* iracunde. Ab eod.

'Οργιςέον, irascendum. Ab ὀργίζομαι.

'Οργιςικὸς, ἡ, ὸν, procliuis ad iram. Ab eod.

'Οργίονες, vel ὀργιῶνες, sacerdotes, sacrifici. Hom. Hym. Apol. Ab ὄργια.

'Οργιοφάντης, ȣ, ὁ, vt ἱεροφάντης: antistes mysteriorum. A sq. & φαίνω.

'Οργυιὰ, ᾶς, ἡ, spatium interiectum, vel inter pedes diuaricantes, vel manus ambas expansas. 2) cum simpliciter, pro mensura, ponitur, fere 6. pedes significat. h. e. expansionem vtriusque manus, interdum tamen & passum, 5. pedes notat, Gl. V. vlna, male. nam vlna est dimidia ὀργυιά. (Ab ὀρέγω, quantum complectimur τῷ ὀρέγεσθαι, conniu ad extendendum, quantum possumus.)

'Οργυιαῖος, αία, αῖον, æquans ὀργυιὰν, tres cubitos. A pr.

'Οργυιόω, ῶ, vlnas extendo. ὀργυιῶσθαι, perf. part. ὀργυιωμένος, extensus, Suid. Ab eod.

"Ορδειλον, herba ex olerum genere. Schol. Nic.

'ΟΡΕΑΝΗΣ, ȣ, ὁ, vir, teste Plut. Suic.

'Ορέγδην, *Adu.* porrectis membris. Ab ὀρέγω.

"Ορεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur. 2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Ab eod.

'Ορέγνυμι, porrigo, extendo, tendo. A sq.

'Ορέγω, f. έξω, extendo vel pedes vel manus. 2) porrigo, & præbeo, tensa manu præbeo. ὀρέγομαι, porrigor, extendor. In *med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto. item, commoueor lætitia &c. ὀρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθεὶς, aor. 1. pass.

'Ορειὰς, άδος, ἡ, montana, montosa. Ab ὄρος

'Ορείαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, in montibus stabulans, monticola. 2) in monte tibia canens. Suid. Ex ὄρος & αὐλὴ, *stabulum*, vel αὐλὸς, *tibia*.

'Ορειβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causa, vt a Diana, aut sacrorum causa, vt a bacchantibus. Ex ὄρος & βαίνω.

'Ορειβάσια, ων, τὰ, festiuitas, qua per montes vagantur. vid. præc. Ex iisd.

'Ορειβατέω, ῶ, montes scando. A sq.

'Ορειβάτης, ȣ, ὁ, montiuagus, montes pererrans, vt pastor, venator. Epith. Panis. Ex iisd.

'Ορειβατικὸς, ἡ, ὸν, ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates. A pr.

'Ορειβρεμέτης, ȣ, ὁ, e monte vel per montes & rus tonans, fremens. Ex ὄρος & βρέμω.

'Ορείγανον, ȣ, τὸ, & ὀρείγανος, ȣ, ὁ, ἡ, origanum.

'Ορειγενὴς, έος, ὁ, ἡ, montigena. Ex ὄρος & γίνομαι.

'Ορειγύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, in montibus cum mulieribus verlans. Ex eod. & γυνή. (nisi potius est ἐρσιγύναιξ, ciens, excitans mulieres.)

'Ορειδρόμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui montes percurrit, montiuagus. Ex eod. & τρέχω.

'Ορεικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεὺς, *mulus*.

'Ορείκτιτος pro ὀρείκτιςος, ȣ, ὁ, ἡ, in monte constructus. Ex ὄρος & κτίζω.

'Ορειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus nascuntur. Ex eod. & μῆλον.

'Ορείμαργος, ȣ, ὁ, ἡ, qui væsano montium amore tenetur. Epith. venatorum.

'Ορεινομέω, ῶ, in montibus pascor, seu dego. A seq.

'Ορείνομος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος & νέμω.

'Ορεινὸς, ἡ, ὸν, montanus, montosus. 2) in montibus nascens, agrestis. 3) *Subst.* auis quædam monticola. Ab ὄρος.

'Ορείοικος, ȣ, ὁ, ἡ, in montibus habitans, monticola.

'Ορειομανὴς, ὲς, amantissimus montium. Epith. Rheæ & venatoris. Ex ὄ. & μαίνομαι.

'Ορειόνομος, idem quod ὀρείνομος

"Ορειος, ȣ, ὁ, ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, idem quod ὀρεινὸς, n. 1. 2.

'Ορειοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, montanis locis seu montibus gaudens. Ex ὄρ. & χαίρω.

'Ορειπελαργὸς, ȣ, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ.

'Ορείπλαγκτος, idem quod seq.

'Ορειπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, in montibus errans, montiuagus. Ex eod. & πλάνη.

'Ορειπολέω, ῶ, in montibus versor.

'Ορειπτελέα, ας, ἡ, vlmus montana.

'Ορείτης, ȣ, ὁ, monticola. Vet. Lex. Ab ὄρος.

'Ορειτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in monte alitur. Ex ὄ & τρέφω.

'Ορείτροφος, ον, idem & ex iisd.

'Ορειτυπία, ας, ἡ, labor montanus, cum montes a pulsu pedum instrumentorumue fabrilium resonant. A sq.

'Ορειτύπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ligna in montibus cædit, & in vrbes conuehit, lignator. Ex ὄρ. & τύπτω.

'Ορείτωρ, ορος, ὁ, monticola. Hes. ὀρείτορες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρος.

'Ορειφοίτης, ȣ, ὁ, montes peruagans. Ex eod. & φοιτάω.

'Ορείφοιτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

'Ορείχαλκος, ȣ, ὁ, æs montanum, orichalcum. 2) *Adiect.* ὁ, ἡ, confectus ex orichalco.

'Ορεκτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis & facultas inest appetendi. 2) appetens. 3) appetitum mouens. Ab ὀρέγομαι.

'Ορεκτικῶς, *Adu.* cupide, appetenter. A pr.

'Ορεκτὸς, ἡ, ὸν, porrectus in longum. 2) qui appetitur seu appeti solet. ὀρεκτὴ, hasta. Ab ὀρέγω.

"Ορεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.

'Ορεοκόμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui curat mulas. Ex ὀρεὺς & κομέω.

'Ορέομαι, concitor, vt hinc sit imperf. ὀρέοντο, properabant. Ab ὄρω.

'Ορεοπολέω, ῶ, f. ήσω, in montibus versor, in montibus erro.

'Ορεοπόλος,

Ὀρεοπόλος, ου, ὁ, ἡ, montiuagus, Gl. Vet. Ex iisd.
Ὀρεοτύπος, ου, ὁ, vide ὀρειτύπος.
Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, saltuarius, Philox. qui saltus custodit.
Ὀρεοσέλινον, ου, τὸ, apium montanum.
Ὀρέσβιος, & ὀρεσίβιος, ου, ὁ, ἡ, qui in montibus degit. Ex ὄρος & βίος.
Ὀρεσιβάτης, & ὀρεσσιβάτης, vide ὀρειβάτης.
Ὀρεσιγενὴς, vel ὀρεσσιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, montigena, Gl. Vet. Ex ὄρος & γίνομαι.
Ὀρεσιγόνιος, α, ον, & ὀρεσίγονος, ον, idem & ex iisd.
Ὀρεσίκοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui in montibus cubile habet. Ex ὄ. & κοίτη.
Ὀρεσίοικος, ου, ὁ, ἡ, in montibus habitans.
Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρείτρ.
Ὀρεσκεύω, in montibus dego. Ex ὄ. & κείω. (vel ab ὀρεσκος, quod ab ὄρος, mera terminatione productum, aut pro ὀρεσκόος est.)
Ὀρέσκιος, ου, ὁ, ἡ, vmbris montium gaudens. Ex eod. & σκιά.
Ὀρέσκοος, ον, & ὀρεσκῷος, ου, ὁ, ἡ, in montibus degens. Ex eod. & κείω.
Ὀρέσσαυλος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρείαυλος.
Ὀρεσσιβάτης, vide ὀρεσιβ.
Ὀρεσσίβοτος, ου, ὁ, ἡ, in montibus pastus. Ex ὄ. & βόσκω.
Ὀρεσσιδρόμος, pro ὀρεσιδρ. v. ὀρειδρ.
Ὀρεσσίνομος, ου ὁ, ἡ, vide ὀρείνομος.
Ὀρέστερος, έρα, ερον, monticola, agrestis. Ab ὄρος, vel ὄρειος.
Ὀρέστης, ου, ὁ, qui in montibus versatur, monticola 2) nomen propr. viri. Ab eod.
Ὀρεστιὰς, άδος, ἡ, montana, monticola. 2) carmen de Oreste. 3) nomen vrbis. A pr.
Ὀρέστιον, ου, τὸ, herba quædam, nectarion.
Ὀρεὺς, έως, ὁ, mulus, Gl. V.
Ὀρεχθέω, ῶ, fut ήσω, cupio, desidero. ab ὀρέγομαι 2) strepitor, mugio; dicitur etiam de sonitu fluctuum ad litus allisorum, & quouis aspero sono. (Eatenus est ὀνοματοπεποιημένον.)
Ὀρέω, Ion. pro ὁρῶ, video.
Ὀρεωκόμος, ου, ὁ, ἡ, vide ὀρεοκόμος.
Ὀρεωπολέω, ῶ, mulos curo. Ex ὀρεὺς & πόλεω.
Ὀρεωπώλης, ου, ὁ, mulorum venditor, Suid.
Ὄρημαι, video, Hesych. quasi ab ὄρημι. Ab ὁρῶ.
Ὀρθάγης, ου, ὁ, hospes, qui hospitio excipitur: vt interpretatur Schol. ap. Lycophr. 2) idem quod ὀρθάνης, ap. eund. Schol.
Ὀρθαγόρας, ὁ, nomen proprium. 2) pudendum virile; ap. Arist. ph.
Ὀρθαγορίσκος, ὁ, f. ὀρθαγόριος, paruus porcellus. A pr. f. rubuit & ὀρθαγορ.
Ὀρθάνης, vel ὀρθάννης, ου, ὁ, dæmon Priapus, arrectum penem habens. Ab ὀρθὸς.
Ὀρθεύω, erigo, subleuo. Ab eod.
Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.
Ὄρθια, Adu. elata voce. Ab ὄρθιος.
Ὀρθιάδε, Adu. in arduum. Ab eod.
Ὀρθιάζω, erigo, arrigo. 2) voce intenta loquor. lamentor &c. 3) recta in arduum procedo. 4) vaticinor. Ab eod.
Ὀρθίαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis. Ab eod.
Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.
Ὀρθιάω, ῶ, Philox. ὀρθιᾷ. arrigit. Ab ὄρθιος.
Ὀρθίησις, εως, ἡ, erectio. Ion A pr.
Ὀρθιόκωπος, ου ὁ, qui se erigit in ducendis remis, vt eos fortius impellat, Hes. Ab eod. & κώπη.
Ὄρθιον, ου, τὸ, arduum, erectum. Adu. recte vel arduo tramite. 2) alta & intenta voce. A seq.
Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ, ἡ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus. 2) ὄρθιος νόμος, carmen, quod sublata voce cantatur, f. modus musicus talis. Ab ὀρθὸς.
Ὀρθάκανθος, ου, ὁ, ἡ, arrectis spinis muricatus. Ex eod. & ἄκανθα.
Ὀρθοβατέω, ῶ, f. ήσω, erectus incedo. Ex eod. & βαίνω.
Ὀρθόβοας, ου, ὁ, elata voce canens, rectius ὀρθοβ. Ex eod. & βοή.
Ὀρθόβολος, ου, ὁ, ἡ, recta proiectus. Ex eod. & βάλλω.
Ὀρθόβουλος, ου, ὁ, ἡ, recta consulens, prudens. Ex eod. & βουλή.
Ὀρθογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, recta sentiens & iudicans. Ex eod. & γνώμη.
Ὀρθογόη, ης, ἡ, sublata & intenta voce lamentans. Epith. hirundinis, rectius ὀρθρογόη, mane lamentans.
Ὀρθογραφέω, ῶ, f. ήσω, recte scribo. Ex ὀ. & γράφω.
Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia. 2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. Ex iisd.
Ὀρθογώνιος, ου, ὁ, ἡ, rectangulus. Ex ὀ. & γωνία.
Ὀρθόγωνος, ου, ὁ, ἡ, idem. Gl. V. Ex iisd.
Ὀρθοδίκαιος, ον, idem quod seq.
Ὀρθοδίκας, Dor. pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recte iudicans, recta iudicia dans. Ex ὀ. & δίκη.
Ὀρθοδοξαστὴς, ου, ὁ, cuius recta est opinio.
Ὀρθοδοξαστικῶς, Adu. sine errore opinionis. A pr.
Ὀρθοδοξέω, ῶ, recte sentio. Ab ὀρθόδοξος.
Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio. 2) recta sententia de religione. A seq.
Ὀρθόδοξος, ου, ὁ, ἡ, cuius recta est sententia. 2) qui recte de religione Christiana sentit. Ex ὀ. & δόξα.
Ὀρθοδοτειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat, vt rectam mentem.
Ὀρθοδρομέω, ῶ, f. ήσω, recto cursu contendo, seu eo. A seq.
Ὀρθόδρομος, ου, ὁ, ἡ, qui recto cursu pergit. Ex ὀ. & τρέχω.
Ὀρθόδωρον, ου, τὸ, palma porrecta. 2) spithama.
Ὀρθοέθειρος, ον, erectam, horrentem comam habens. Ex ὀ. & ἔθειρα.
Ὀρθοέπεια, ας, ἡ, recta & suauis vocum explanatio, proprie loquendi ratio. Ex ὀ. & ἔπος.
Ὀρθοεπέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex iisd.
Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, rectos habens capillos. 2) horrentes habens setas. 2) horrere f. stare comam faciens. Epith terroris.
Ὀρθοθύρη, ης, ἡ, v. ὀρσοθ. Etymol.

Ὀρθόκαυλος,

'Ὀρθόκαυλος, ου, ἡ, rectum caulem habens.
'Ὀρθόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, recta cornua habens. Ex ὀ. & κέρας.
'Ὀρθόκραιρος, αίρα, αιρον, caput erectum habens. 2) cornua erecta habens. 3) antennas arrectas habens. Ex ὀ. & κραῖρα.
'Ὀρθόκρανος, ου, ὁ, ἡ, erectum caput habens. 2) eminens. Ex ὀ. & κράνον.
'Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum iudicium. Ex ὀ. & κρίσις.
'Ὀρθόκωλον, ου, τὸ, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.
'Ὀρθόλαλος, ου, ὁ, ἡ, elata & alta voce garriens. Hes. Suid.
'Ὀρθολεκτέω, ῶ, recte & proprie loquor. Ex ὀ. & λέγω.
'Ὀρθολογέω, ῶ, idem. Ex iisdem.
'Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium.
'Ὀρθόμαντις, εος, ὁ, ἡ, verus vates.
'Ὀρθονόμος, ὁ, ἡ, recte distribuens. Ex ὀ. & νέμω.
'Ὀρθόνοος, contr. ὀρθόνους, ου, ὁ, ἡ, qui est rectæ mentis, proba & recta cogitans.
'Ὀρθοπαγής, έος, ὁ, ἡ, erectus. Ex ὀ. & πηγνύω.
'Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.
'Ὀρθοπλὴξ, vt ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus feriens. Ex ὀ. & πλήσσω.
'Ὀρθοπλοέω, ῶ, recta nauigo, secundo vento vtor. ὀρθοπλοεῖσθαι, bene succedere. A seq.
'Ὀρθόπλοος, ου, ὁ, recta nauigans. ὀρθόπλοος βίος, vita prospera.
'Ὀρθόπνοια, ας, ἡ, orthopnoea, morbus, quum quis nonnisi stans aut sedens spiritum ducere potest, hydrops pectoris. Ab ὀρθόπνους.
'Ὀρθοπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, orthopnoea laborans. A præc.
'Ὀρθόπνους, ὁ, ἡ, idem. Ex eod.
'Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, recto cursu progredior, recte ingredior. 2) recte sentio. in N. T. Ab ὀρθόπους.
'Ὀρθόπολις, εως, ὁ, ἡ, erigens vrbes, vel erectas conseruans, rector vrbis.
'Ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, rectos pedes habens. 2) quem pedes recta ferunt, recte incedens.
'Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra caua. Ex ὀ. & πρίων, quod vide.
'Ὀρθοπρόσωπος ου, ὁ, ἡ, qui est erecto vultu. Ex ὀ. & πρόσωπον.
'Ὀρθόπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, arrectam puppim habens. Ex ὀ. & πρύμνα.
'Ὀρθόπτερος, ου, ὁ, ἡ, cui rectæ pinnæ sunt, surrectas pinnas habens. Ex ὀ. & πτερόν.
'Ὀρθοπυγιᾷν, esse clunibus erectis, erigere se, vt altior & procerior videatur, Hes. Ab ὀρθόπυγος.
'Ὀρθοπύγιον, ου, τὸ, clunis, Philox. A seq.
'Ὀρθόπυγος, ου, ὁ, ἡ, qui clunibus erectis est. Ex ὀ. & πυγή. v. ὀῤῥοπύγιον.
'Ὀρθοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum vsurpandorum ratio. Ex ὀ. & ῥῆμα.
'Ὀρθὸς, ἡ, ὸν, rectus, erectus, arrectus. 2) rectus, porrectus, in rectam tendens. 3) rectus, sincerus, æquus. Ab ὄρω.
'Ὀρθοστάδην, Adu. stando erecto corpore, more eorum, qui erecti stant. Ex ὀ. & ἵσταμαι.
'Ὀρθοστάδιας, ου, ὁ, vt ὀρθοστάδιας χιτὼν, tunica recta, quæ & ἄῤῥαφος. Ex iisd.
'Ὀρθοστάδιος, ου, ὁ, vt ὀρθοστάδιος χιτὼν, vid. pr.
'Ὀρθοσταδὸς, ου, ὁ, erectus stans, rectus. ὀρθοσταδὸν, ad modum recta stantium. Aprodisiensibus idem quod ὀρθὸν, Hesych. Ex iisd.
'Ὀρθοστὰς, άδος, genus placentæ. Ex iisd.
'Ὀρθόστασις, εως, ἡ, rectus status corporis. V. L.
'Ὀρθοστατέω, ῶ, rectus sto. A seq.
'Ὀρθοστάτης, ου, ὁ, qui stat erectus. 2) vocabulum est architectonicum, significans columnam, fulcimentum, pilam, tignum arrectarium. Et ὀρθοστάται, arrectaria, arrectoria tigna, in Vet. Lex. ὀρθοστάτης autem ἄρτος, panis quidam sacer, Pollux. Ex ὀ. & ἵσταμαι.
'Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθὸς.
'Ὀρθοτίτθιος, ου, ἡ, rectas, non pensiles habens mammas. Ex ὀ. & τιτθὸς.
'Ὀρθοτομέω, ῶ, recte intelligo, recte sentio, recte explico, recte tracto. Ab ὀρθοτόμος.
'Ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία, ap. Clementem & Euseb. Ab eod.
'Ὀρθότομος, ου, ὁ, ἡ, in rectum sectus. Ex ὀ. & τέμνω.
'Ὀρθοτόμος, ου, ὁ, ἡ, in rectum secans. Ex iisd.
'Ὀρθοτονέω, ῶ, rectum tonum seu accentum do. ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. A seq.
'Ὀρθότονος, ου, ὁ, ἡ, rectum tonum s. accentum habens.
'Ὀρθότριχες, vid. ὀρθότριξ.
'Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos subrigo. Philox. ὀρθοτριχεῖ, horripilatur. A pr.
'Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.
'Ὀρθοτριχῶ, horripilo. Gl. V. Ab eod.
'Ὀρθόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui erecto est animo, Hes. Ex ὀρθὸς & φρὴν.
'Ὀρθοφυόμαι, οῦμαι, in rectum cresco, in proceritatem excresco. A seq.
'Ὀρθοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, in rectum crescens, erectus, procerus. Ex ὀ. & φύω.
'Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid crescit in rectum, rectitudo, proceritas. A pr.
'Ὀρθοχαίτης, ου, ὁ, cui iuba aut coma stat erecta. Ex ὀ. & χαίτη.
'Ὀρθόω, ῶ, f. ώσω, erigo, arrigo, & ὀρθόομαι, οῦμαι, erigor, dirigor, bene rem gero, prospero successu vtor. ὀρθωθεὶς, erectus, aor. 1. pass. partic. Ab ὀρθὸς.
'Ὀρθραγορίσκος, vid. ὀρθάγορ.
'Ὀρθρεύω & ὀρθρεύομαι, matutinus aliquid ago, mane surgo, mane vigilo. Ab ὄρθρος.
'Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, matutinatio, esse aliquo in loco vel conditione, vel actione rerum tempore matutino. Ab eod.
'Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.
'Ὀρθρίζω, f. ίσω, idem quod ὀρθρεύω. Philox. luce vigilo, vigilo. ὀρθρίζομαι, anteluco, as, Gl. V. Ab eod.
'Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus. τὸ ὀρθρινὸν, sc. διαίτημα, matutinum tempus. Ab eod.
'Ὀρθροκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurrit.
'Ὀρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.

'Ὀρθριοφοίτης,

Ὀρθριοφοίτης, ου, ὁ, qui matutinus venit. Ex eod. & φοιτάω.

Ὀρθροβόας, ου, ὁ, matutino tempore clamans. Epith. galli. ὀρθροβόη, gallinæ. A βοάω.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane gemens, Epith. hirundinis. A γοάω.

Ὀρθρολάλος, ου, ὁ, ἡ, antelucano tempore siue mane garriens, de hirundine.

Ὄρθρος, ου, ὁ, tempus antelucanum seu matutinum, diluculum. ὄρθρῳ, ante lucem, Philox. Ab ὄρω, quia hoc tempore homines somno excitantur & surgunt.

Ὀρθώνυμος, ον, cui nomen recte datum, cui nomen suum conuenit, homo sui nominis. Ab ὀρθὸς & ὄνομα.

Ὀρθῶς, Adu. recte, rite. Ab eod.

Ὀρθωσία, ας, ἡ, erectio, directio, Suid. Ab ὀρθόω.

Ὀρθοσία, ας, ἡ, Diana, quæ & ὀρθία, vid. sq.

Ὀρθώσιος, ου, ὁ, stator. Gl. Vet. ὀρθωσίῳ, statori, Philox. Epith. Iouis. Ab ὀρθόω, quia rectos stare iubet milites in acie & inclinari vetat.

Ὄρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio. Ab eod.

Ὀρθωτήρ, ῆρος, qui rem quamcunque constituit, v. c. medicus &c. Ab eod.

Ὀριαῖος λίθος, terminalis lapis, Gl. Vet. Ab ὅριον.

Ὀρίβακχος, ου, ὁ, Bacchus montanus. Ex ὄρος & βάκχος.

Ὀριβρεμέτης, ου, ὁ, e monte tonans. Ex ὄ. & βρέμω. v. ὀρειβρεμ.

Ὀριγανίζω, origanum refero. Ab ὀρίγανον.

Ὀριγανίτης, ου, ὁ, vt ὀριγανίτης οἶνος, vinum origano conditum. Ab eod.

Ὀρίγανον, ου, τὸ, vel ὀρίγανος, ου, ὁ, ἡ, origanum. v. & ὀρείγανον.

Ὀριγνάομαι, ῶμαι & ὀρίγνυμαι, desidero, appeto. 2) pugno, decerto. Ab ὀρέγομαι.

Ὀριδρομία, ας, ἡ, cursus per montes. A sq.

Ὀριδρόμος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρειδρόμος.

Ὁρίζω, f. ίσω, termino, finio. 2) constituo, statuo, instituo, censeo, decerno. ὁρίζομαι, statuo, censeo. ὡρισμένος, statutus, perf. pass. part. ὁρισθεῖσα ἡμέρα, statuta dies, Gl. Vet. aor. I. Ab ὅρος.

Ὁρίζων, οντος, ὁ, circulus cœli visum terminans, circulus finitor. A pr.

Ὀρικὸς, ἡ, ὸν, mularis. Ab ὀρεύς, mulus.

Ὁρικὸς, ἡ, ὸν, finitiuus, definitiuus. Ab ὅρος.

Ὀρικτίτης, ου, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος & κτίζω.

ὈΡΙΝΔΗΣ, ου, ὁ, vt ὀρίνδης ἄρτος, panis ex oryza vel semine sesamo simili, Hes. Athen.

Ὀρίνω, concito, commoueo, perturbo. 2) adhortando persuadeo aorist. I. ὄρινα, ὤρινας, commouisti. ὀρίνομαι, concitor ὀρίνθη, aor. I. pro ὠρίθη, commotus est. Ab ὄρω.

Ὅριον, ου, τὸ, terminus, limes. frequentior plur. τὰ ὅρια, fines. Gl. V. Dun. ab ὅρος.

Ὄριον, ου, τὸ, monticulus, Gloss. Vet. Ab ὄρος.

Ὅριος, ου, ὁ, terminalis. ὅριος θεὸς, Terminus, Philox. Ex ὅριος Ζεὺς, Iupiter terminalis. Ab ὅρος.

Ὀριπέδιον, ου, τὸ, planities montana, qualis circa Ennam. v. ὀροπέδιον.

Ὀριπλάγκτος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρειπλαγκτος.

Ὀριπλανὴς, έος, ὁ, ἡ, v. ὀρειπλ.

Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes. 2) id, quod apud nos statuimus, deliberatio, propositum. ὁρίσματα, instituta, Philox. leges, statuta. Ab ὁρίζω.

Ὁρισμὸς, ου, ὁ, finitio, definitio, sponsio. Gl. V. Ab eod.

Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat. 2) auctor iuris & arbiter conditionum. Ab eod.

Ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, finitiuus, indicatiuus. A pr.

Ὀροτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, v. ὀρειτρ.

Ὀρότροφος, ου, ὁ, ἡ, v. ὀρειτρ.

Ὀρκάνη, ης, ἡ, septum, sepes. A ἕρκος.

Ὀρκαπάτης, ου, ὁ, iureiurando fallens, iusiurandum fallens, perfidus. Ex ὅρκος & ἀπάτη.

Ὁρκίζω, ῶ, f. ίσω, adiuro, sacramento adigo. Ab ὅρκος.

Ὅρκιον, ου, τὸ, pl. τὰ ὅρκια, sc. ἱερὰ, vel ἱερεῖα, proprie victima fœderis sanciendi ergo cæsa. 2) fœdus iureiurando sancitum. 3) ipsum iusiurandum. Ab eod.

Ὅρκιος, ου, ὁ, ἡ, qui iuriiurando adhibetur, iurisiurandi præses, vt ὅρκιοι θεοὶ. 2) iuratus, qui iurat. Ab eod.

Ὁρκισμὸς, οῦ, ὁ, iuramenti exactio, adstrictio per iusiurandum. 2) iusiurandum. Ab ὁρκίζω.

Ὅρκος, ου, ὁ, iusiurandum, iuramentum, sacramentum, fœdus, religio, Philox. (Ab ἕρκος. quia iure iurando sibi legem, qui iurat, scribit, & terminos quasi figit, intra quos se spondet mansurum.)

Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caueo ab aliquo iureiurando. adiuro, Gl. Vet. A pr.

ὌΡΚΥΝΟΣ, vel ὄρκυνος, ου, ὁ, piscis quidam e genere balænarum: thynnus. ὀρκύνες etiam pisces quidam, qui in pelago pariunt, apud Aristot.

Ὅρκωμα, τὸ, iusiurandum. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, iusiurandum, iuratio, sacramentum. Ex ὅρκος & ὄμνυμι.

Ὁρκωμόσιον, ου, τὸ, iusiurandum, sacramentum, Philox. ὁρκωμόσια, ων, τὰ, sacrificia, quibus fœdera fiebant. V. L. Ex iisd.

Ὁρκωμοτέω, ῶ, fut. ήσω, iuro sanciendo fœdera. A sq.

Ὁρκωμότης, ου, ὁ, iureiurando adstrictus. V. L.

Ὁρκωμοτικὸς, ἡ, ὸν, ad iusiurandum pertinens, vt ὁρκωμοτικὰ ἐπιρῥήματα, aduerbia iurandi. A pr.

Ὁρκωμοτικῶς, Adu. per adu. iurandi. A pr.

Ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum iusiurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.

Ὁρκωτὸς, ἡ, ὸν, iuratus, Gl. V. adactus iureiurando. Ab eod.

Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. A sq.

Ὁρμαθὸς, οῦ, ὁ, ordo, series, sertum, series catenata. 2) latibulum, lustrum, Hes.

Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo. 2) in animo verso, cogito. aor. I. ὥρμηνα, ὥρμηνε, cogitauit, agitauit. Ab ὁρμή.

Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, instigatrix, quasi ab ὁρμαστὴρ, a seq.
Ὁρμάω, ῶ, f. ήσω, incito, concito, impello. 2) intell. pronom. ἑαυτὸν, impetum capio, irruo, prorumpo, proficiscor, animum induco, gestio, cupio &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμᾶμαι.
Ὁρμειὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus e seta equina cum virga, qua piscatores pisces venantur. Alias & ὁρμιά.
Ὁρμενόεις, όεσσα, όεν, ἡ, qui caulem iam emittit post florem amissum. A seq.
Ὅρμενος, asparagus silvester, corruda. Gl. Vet. ὅρμενον, cyma. Ab ὄρω.
Ὁρμευτὴς, ȣ̃, ὁ, Hesych. male pro ὁρμιευτής.
Ὁρμέω, ῶ, f. ήσω, stationem habeo. 2) appello, sc. nauem ad terram. Ab ὅρμος.
Ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus, aggressio. 3) conatus, studium, appetitus, appetitio, cupiditas, subita voluntas, instinctus. v. ὀργή.
Ὁρμηδὸν, *Adv.* impetuose, Philox. A pr.
Ὅρμημα, ατος, τὸ, id. ad quod animus subito impetu fertur. 2) impetus ipse, conatus. Ab ὁρμάω.
Ὁρμητήριον, ȣ, τὸ, incitamentum, suscitabulum. 2) receptaculum, sedes, arx belli, locus, vnde milites ad bellum accincti exeunt, vt cum hoste pugnent, vnde incipit & exit vis belli. Ab eod.
Ὁρμητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad impetum & conatum. 2) incitandi vim habens. Ab eod.
Ὁρμητικῶς, cum animi impetu. A pr.
Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, seta, Philox. linum hami, Gl. V. Alias & ὁρμειά.
Ὁρμιευτὴς, ȣ̃, ὁ, piscator. A pr. v. ὁρμευτής.
Ὁρμίζω, f. ίσω, nauem in stationem subduco, nauem ad portum appello. 2) nauem stabilio. Ab ὅρμος.
Ὁρμινβόλος, ȣ, ὁ, piscator. Ex ὁρμιὴ, *Ion.* pro ὁρμιὰ & βάλλω.
Ὅρμινον, ȣ, τὸ, horminum; herba porro similis, Diosc. Hesychio genus leguminis; Theophrasto frugum genus.
Ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino similis. A pr.
Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio, appulsus nauis ad terram. 2) quies in statione nauium. Ab ὁρμίζω
Ὁρμίσκος, ȣ, ὁ, monile. Dim. ab ὅρμος.
Ὁρμοστηρία, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera suspenduntur. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, portuum dator, in portum ducens. E seq. & δοτήρ.
Ὅρμος, ȣ, ὁ, monile, colli ornamentum. Ab ἕρμος. 2) statio, naualis. Ab ὁρμή.
Ὀρναπέτια, τὰ, aues, auiculæ. Dor. Dat. ὀρναπετίοισι, apud Aristoph. Ab ὄρνις.
Ὀρνεακὸς, ἡ, ὸν, ab ὄρνεον, vt ῥὶν ὀρνεακὴ, nares auis.
Ὀρνεόβρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, ab auibus deuoratus. Ex eod. & βιβρώσκω.
Ὀρνεοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupandi, siue aucupatoria.
Ὀρνεόμαντις, ὁ, augur.
Ὀρνεομιγὴς, ὲς, ex altera parte auis, vt Siren. Ex ὄρνεον & μίγνυμι.
Ὀρνεόμικτος, ον, idem ex iisdem.
Ὄρνεον, ȣ, τὸ, auis, volucris. Ab ὄρνις.
Ὀρνεοπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi aues venduntur. A seq.
Ὀρνεοπώλης, ȣ, ὁ, auiarius, Gl. V. qui aues vendit.
Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auspicor, Gl. V.
Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. Vet. A seq.
Ὀρνεοσκόπος, ȣ, ὁ, augur, auguralis, auspicalis, Philox.
Ὀρνεοτρόφος, ȣ, ὁ, altiliarius, Gl. V. qui aues alit. Ex ὄ. & τρέφω.
Ὀρνεώδης, ῶδες, auium similis, leuis. Ab ὄρνεον.
Ὀρνεώτης, ȣ, ὁ, auceps, vel qui aues vendit. Ab eod.
Ὀρνιθαγρευτὴς, ȣ̃, auceps. Ex ὄρνις & ἀγρ.
Ὀρνιθάριον, ȣ, τὸ, auicula. Dim. ab eod.
Ὀρνίθαρχος, ȣ, curator auium.
Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auspicium, diuinatio per aues. Ab ὀρνιθεύω.
Ὀρνίθειος, εία, ειον, ad aues pertinens, vt ὀρνίθειον κρέας, caro auium. Ab ὄρνις.
Ὀρνίθεος, έα, εον, idem & ab eod.
Ὀρνιθευτὴς, ȣ̃, ὁ, auceps. A seq.
Ὀρνιθεύω, f. εύσω, aucupor, aues capio. ὀρνιθεύομαι, auguror, auspicor, Suid. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθιακὸς, ἡ, ὸν, ad aues pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τὰ, scil. βιβλία, libri de auibus, Ab eod.
Ὀρνιθίας, ȣ, ὁ, vt ὀρνιθίας, χειμὼν, tempestas aues perimens, apud Aristoph. ὀρνιθίαι, venti quidam boreales, Aristot. Ab eod.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, auibus conueniens. Ab eod.
Ὀρνίθιον, ȣ, τὸ, auicula. 2) pullus gallinaceus. Dim. ab eod.
Ὀρνίθιος, ία, ιον, ad aues pertinens. Ab eod.
Ὀρνιθοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus ad alendas aues factus; cortis, auiarium, gallinarium. Ex ὄρνις & βόσκω.
Ὀρνιθόγαλον, ȣ, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex eod. & γάλα.
Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, auium generatio, soboles. A seq.
Ὀρνιθόγονος, ȣ, ὁ, ἡ, ex aue natus. A γίνομαι.
Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium.
Ὀρνιθοθήρας, ȣ, ὁ, auceps. A pr.
Ὀρνιθοθηράω, ῶ, aues capio, aucupor.
Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aucupium pertinens. ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars aucupii.
Ὀρνιθοκάπηλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui aues venditat.
Ὀρνιθοκομεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis auibus, i. e. auiarium. A seq.
Ὀρνιθοκόμος, ȣ, ὁ, ἡ, auium curator, Gl. V. gallinarius, auiarius. Ex ὄ. & κομέω.
Ὀρνιθοκόος, ȣ, ὁ, augur, auium peritus, qui per aues significata intelligit. Ex ὄ. & κοέω pro νοέω.
Ὀρνιθοκρίτης, ȣ, ὁ, coniector, Philox. s. qui conficit futura ex auibus, augur.

Ὀρνιθολόγος,

Ὀρνιθολόγος, ου, ὁ, ἡ, auceps. 2) qui de rationibus auium scriptis exponit. Ex ὄ. & λέγω.
Ὀρνιθολόχος, ου, ὁ, ἡ, auibus insidians, auceps.
Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno auium amore teneor. A seq.
Ὀρνιθομανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui aues valde amat, qui auium alendarum studio magno tenetur. Ex ὄ. & μαίνομαι.
Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, insanum studium alendarum auium & ad pugnandum erudiendarum.
Ὀρνιθόμορφος, ου, ὁ, ἡ, auium faciem seu formam habens. Ex ὄ. & μορφή.
Ὀρνιθονομεῖον, ου, τὸ, locus alendis auibus, auiarium. Ex ὄ. & νέμω.
Ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, auis pullus, pipio.
Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus, qui auibus capiendis tenditur, tendicula.
Ὀρνιθοπώλης, ου, ὁ, qui aues vendit.
Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. A seq.
Ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, auspex, augur.
Ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis auibus, auiarium, Philox. 2) gallinarium. Ab ὀρνιθοτρόφος.
Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, auium nutritus. Ab eod.
Ὀρνιθοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, aues alens. Ex ὄ. & τρέφω.
Ὀρνιθοφάγος, ου, ὁ, qui aues, gallinas libenter comedit.
Ὀρνιθοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ab aue ortus. Ex ὄ. & φύω.
Ὀρνιθόω, ῶ, in auem muto. ὀρνιθωθῆναι, in auem mutatum esse, aor. 1. inf. pass. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθώδης, εος, ὁ, ἡ, ad auium naturam accedens. v. ὀρνεώδης. 2) auium speciem gerens. Ab eod.
Ὀρνιθὼν, ῶνος, ὁ, aularium. 2) gallinarium, Gl. Vet. Ab eod.
Ὄρνιξ, ιχος, ὁ vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις.
Ὄρνις, ιθος, ὁ vel ἡ. auis, ales. 2) gallina & gallus. 3) augurium quoduis & auspicium. acc. ὄρνιθα & ὄρνιν. nom. pl. ὄρνεις & ὄρνιθες.
Ὀρνιχολόχος, ὁ, auceps. *Dor.* pro ὀρνιθολ. ab ὄρνιξ & λ. v. ὀρνιθολόχος.
Ὄρνυμι, excito, concito, impello. ὄρνυμαι, excitor, surgo, me erigo, concitus feror. ὄρνυθι, excita, Imperat. Ab ὄρω.
Ὀρνύω, idem & ab eod.
Ὀροβάγχη, ης, ἡ, orobanche; cauliculus eruo adnascens & ipsum suffocans. Ex ὄροβος, & ἄγχω, *suffoco.*
Ὀρόβαγχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, erui magnitudinem s. colorem habens, eruo similis. Ab ὄροβος.
Ὀροβίας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex eruo confectus. Ab eod.
Ὀρόβιον, ου, τὸ, paruum eruum. Dimin. ab ὄροβος.
Ὀροβίτης, ου, ὁ. eruo similis. Ab eod.
Ὀροβῖτις, ιδος, ἡ, globulus erui referens. A pr.
Ὀροβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, eruo similis, erui speciem habens. Ex eod. & εἶδος.
Ὄροβος, ου, ὁ, eruum, *genus leguminis.*
Ὀροβοφαγέω, eruum comedo. E pr. & φάγω.
Ὀροβώδης, εος, ὁ, ἡ, q. d. eruaceus, e genere eruorum. A praec.
Ὀρόγκοι, & ὀρόγκη, τὰ, montium tumuli, cacumina, vertices, iuga. Ex ὄρος & ὄγκος, *tumor.*

Ὀροδαμνὶς, ίδος, ἡ, paruus surculus, ramusculus tenellus. Dim. ab seq.
Ὀρόδαμνος, ου, ὁ, surculus, ramusculus, germen, ramus. v. ὄραμνος.
Ὀροθεσία, ας, ἡ, designatio terminorum. 2) terminus positus. Ex ὅρος & θέσις.
Ὀροθέσιον, ου, τὸ, idem. Ex iisd.
Ὀροθέτης, ου, ὁ, finitor, qui terminos & limites statuit, Gl. Vet. terminator. Ex eod. & τίθημι.
Ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ab ὄρω.
Ὀροιτύπος, ου, ὁ, v. ὀρειτ.
Ὀροίτυπτος, ου, ὁ, ἡ, pastor montanus. apud Nicand. Ex iisd.
Ὀροκάρυον, ου, τὸ, nux montana.
Ὀρόκτυπος, ου, ὁ, ἡ, in montibus resonans.
Ὄρομαι, vid. ὄρω.
ΟΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, orontium, *herba.*
Ὀροπέδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus. 2) montana planities. v. ὀρεοπέδιον.
Ὀροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.
Ὄρος, εος, τὸ, mons, collis.
Ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicuius regionis vel agri. 2) meta, scopus in aliqua re propositus. 3) modus & regula, praescriptum actiones temperans. 4) finitio, definitio. 5) sic vocantur etiam cippi, columnae, tabulae aliaque rerum gestarum similia monumenta, apud Lucian. 6) tabula domui, praedio, fundo, affixa, significans, oppignerata esse.
Ὀρὸς, οῦ, ὁ, serum lactis. 2) aqueus humor in pice.
Ὄρος & ὀρὸς, pro ὀῤῥός. Eust.
Ὀροσάγγαι, οἱ, Vox. Pers. apud Herodot. qui regem beneficiis adfecere.
Ὀροσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. Ex ὄ & σπίζω.
Ὄρουμα, ατος, τὸ, impetus, saltus. Ab ὀρέω.
Ὄρουσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab eod.
Ὀρούω, f. ύσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ab ὄρω.
Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio, qualis est tectorum. 2) tectum. 2) lacunar. Philox. lacunar, laquear, fastigium, culmen, pergula. Gl. Vet. camera. A ἐρέφω.
Ὀροφοφάγος, ου, ὁ, ἡ, tecta vorans, seu consumens, vt ignis.
Ὀροφηφόρος, ου, ὁ, ἡ, tectum ferens, Epith. animalium testaceorum. Ex ὀρ. & φέρω.
Ὀροφίας, ου, ὁ, in camera seu tecto degens. Epith. muris. Ab ὄροφος.
Ὀροφιαῖος, ἡ, ὄν, idem & ab eod.
Ὀρόφινος, ίνη, ινον, arundinaceus. Ab eod.
Ὀροφοιτάω, in montibus vagor, dego.
Ὄροφος, ου, ὁ, proprie, arundinis genus in tegendis aedibus vsurpari solitum. 2) tectum. 3) camera. Gl. Vet. impluuium. Ab ἐρέφω, *tego.*
Ὀροφόω, ῶ, f. ώσω, concamero, contigno. Gl. Vet. fastigo. Ab ὄροφος.
Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Philox. lacunar. A prae.
Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lacunar, laquear. Gl. V. Ab eod.
Ὄρπηξ, ηκος, ὁ, ramus, surculus e radice arboris enatus, stolo. 2) virga aculeata ad boves

ves incitandos, stimulus. 3) iaculum e ramo tereti & recto.

'Ορρόπισσα, ας, ἡ, serum picis, humor e pice, dum coquitur, desluens. Ex ὀῤῥὸς & π.

'Ορροποτέω, serum bibo. Ab eod. & πίνω.

'Ορροποτία, ἡ, vsus seri. A præc.

'Ορροπύγιον, ε, τὸ, idem quod ὄῤῥος, in auibus cauda. Ex ὄῤῥος & πυγή.

'Ορροπυγόστικτος, ε, ὁ, ἡ, notas in ὀῤῥοπυγίῳ habens. A pr. & στικτὸς, *punctus*.

'Ορρὸς, ε, ὁ, serum, Philox. Alias & ὀρός.

"Ορρος, ε, ὁ, pars subiecta testiculis. 2) sacri ossis extremum, podex.

'Ορρωδέω, ῶ, f. ήσω, timeo, formido. A præc.

'Ορρωδέως, *Adu.* timide. A seq.

'Ορρώδης, εος, ὁ, ἡ, serosus. Ab ὀῤῥὸς. 2) ad caudam vsque protensus. Ab ὄῤῥος.

'Ορρωδία, ας, ἡ, metus, timor. A præc.

'Ορσιγύναιξ, αικος, ἡ, concitator mulierum. Ep. Bacchi, & cantici Bacchici. Ab ὄρω & γυνή.

'Ορσίκτυπος, ε, ὁ, ἡ, strepitum excitans, horrisonus. Ex eod. & κτ.

'Ορσινεφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nubes excitat & accumulat. Ex eod. & νέφος.

'Ορσίπεδος, ε, ὁ, ἡ, quatiens solum, Suic. Ex eod. & πέδον. (f. ὀρχησίπ.)

'Ορσίτης, ε, ὁ, genus saltationis apud Cretenses. Ab ὄρω.

'Ορσοδάκνη, ης, ἡ, bestiola quædam mordens. Ex eod. & δάκνω.

'Ορσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta ianua, Homer. Ex eod. & θύρα.

'Ορσολοπεύω, conturbo, irrito. Ex eod. & λοπός.

'Ορσολοπέω, ῶ, idem. Hes. ὀρσολοπεῖται, διαπολεμεῖται, ταράσσεται. Ex iisd.

'Ορσοτριαίνης, ε, ὁ, tridentem impellens. Ex eod. & τρίαινα. Epith. Neptuni.

'Ορσύδρα, ας, ἡ, foramen, vnde aqua concitato cursu prosilit. Ex eod. & ὕδωρ.

"Ορσω, ὄρσομαι, surgo, propero, vt hinc sit imperat. ὄρσεο, surge. Ab ὄρω.

'Ορτάζω, *Ion.* pro ἑορτάζω.

'Ορταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare, incipio in altum ferri. A seq.

'ΟΡΤΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, pullastra vel gallina.

'Ορταλιχεὺς, έως, ὁ, pullus implumis. A seq.

'Ορτάλιχος, ε, ὁ, idem. 2) gallus. Ab eod.

'Ορτὴ, *Ion.* pro ἑορτὴ, festum.

'Ορτύγιον, τὸ, Dim. ab ὄρτυξ.

'Ορτυγοθήρας, ὁ, coturnicum venator. Ab eod. & θήρα.

'Ορτυγόκομπος, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.

'Ορτυγοκοπέω, ῶ, ludo ὀρτυγοκοπίαν. Ab ὀρτυγοκόπος.

'Ορτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur, earumque feriebantur capita. Ab eod.

'Ορτυγοκοπικὸς, ἡ, ὸν, ad ludum dictum pertinens. Ab eod.

'Ορτυγοκόπος, ε, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ & κόπτω.

'Ορτυγομανία, ας, ἡ, insanus coturnicum amor. Ex eod. & μαίνομαι.

'Ορτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima.

'Ορτυγοπώλης, ε, ὁ, qui coturnices vendit.

'Ορτυγοτροφεῖον, ε, τὸ, locus, vbi coturnices aluntur. Ab ὀρτυγοτρόφος.

'Ορτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab eod.

'Ορτυγοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, coturnices alens. A seq. & τρέφω.

"Ορτυξ, υγος, ὁ, coturnix. 2) herba quædam.

'ΟΡΥ'Α, ας, ἡ, chorda, intestinum coctum, apud Epicharm.

'Ορυάομαι, ῶμαι, rugio, fremo, gannio, Gl. Vet.

"Ορυγμα, ατος, τὸ, fossa, fouea. Ab ὀρύσσω.

'Ορυγμάτιον, ε, τὸ, fossula, Gl. Vet. A præc.

'Ορυγματία, ας, ἡ, fossa, fouea, lacuna. *Patrik.*

"Ορυζα, ης, ἡ, oryza, genus frumenti.

"Ορυζον, ε, τὸ, idem.

'Ορυκτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, Gl. Vet. Ab ὀρύσσω.

'Ορύκτης, ε, ὁ, fossor, Gl. Vet. Ab eod.

'Ορυκτὸς, ἡ, ὸν, fossus. 2) qui fodi seu effodi solet, fossilis. Ex eod.

'Ορυμαγδὸς, ε, ὁ, strepitus, fragor.

"Ορυξ, υγος, & ὄρυγξ, γγος, ὁ, q. d. fossor, instrumentum, quo lapides excauantur. 2) animal vnicorne. 3) piscis quidam, in edd. nonnullis τῶν ό. Ef. 51, 20. ἰχθὺς ὀρυκτὸς, Athen.

"Ορυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. Ab eod.

'Ορύσσω, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio. perf. ὀρώρυχα. perf. part. pass. ὀρωρυγμένος, ὀρυχθεὶς, part. aor. 1. pass.

'Ορυχὴ, ῆς, ἡ, fossio, fossura. 2) rostrum suis. A præc.

'Ορφάνευμα, τὸ, conditio pupillorum, orbitas pupillorum. A seq.

'Ορφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo. ὀρφανεύομαι, orphanus sum, orphanus curor. Ab ὀρφανός.

'Ορφανὴ, pupilla, Philox. Ab eod.

'Ορφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.

'Ορφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus priuo. 2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ab eod.

'Ορφανικὸς, ἡ, ὸν, ad pupillos pertinens, pupillaris, orphanus. Ab eod.

'Ορφάνιος, ία, ιον, viduatus, orbus. Ab eod.

'Ορφανιστὴς, ε, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.

'Ορφανὸς, ἡ, ὸν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus. 2) orbus quauis re, viduus, carens.

'Ορφανοτροφεῖον, ε, τὸ, locus, vbi orphani aluntur. Ab ὀρφανοτρόφος.

'Ορφανοτροφέω, ῶ, f. ήσω, orphanos alo, pupillorum curam gero. Ab eod.

'Ορφανοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. Ex ὀρφανὸς & τρέφω.

'Ορφανοφύλαξ, κος, ὁ, tutor.

'Ορφανόω, orbefacio, Gl. Vet. Ab ὀρφανός.

'Ορφεοτελεστὴς, ε, ὁ, qui mysteriis Orphicis initiat. Ex 'Ορφεὺς & τελεστής.

'Ορφναῖος, αία, αῖον, tenebricosus, obscurus. 2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὀρφναίη, sc. ὥρα, tenebræ, nox. A seq.

"Ορφνη, ης, ἡ, Dor. ὄρφνα, ας, tenebræ, obscuritas;

ritas; nox. ὀρφνῆθεν, *Adu.* e tenebris, conf. ἔρεβος & ἐρέφω.

Ὄρφνινος, ίνη, ινον, ater, pullus. A præc.

Ὀρφνὸς, ἡ, ὸν, tenebrofus, obfcurus. Ab eod.

Ὀρφνώδης, εος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Ὀρφὸς, ε, *Att.* ὀρφῶς, ῶ, ὁ, orphus, pifcis. Acc. pl. ὀρφώς.

Ὀρχάμη, ης, ἡ, terra filueftribus arboribus confita, arboretum. Ab ὄρχος.

Ὄρχαμος, ε, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

Ὄρχατος, ε, ὁ, plantarum ordo feu feries, Gl. V. ὄρχατοι, antes, Philox. Ab ὄρχος.

Ὀρχείδιον, ε, τὸ, tefticulus. Ab ὄρχις.

Ὀρχέω, ῶ, moueo, faltare facio. *Med.* ὀρχέομαι, ϐμαι, f. ήσομαι, falto, tripudio. 2) concutior, tremo. aor. 1. ὠρχησάμην. Actiuum eft inufitatum.

Ὀρχηδὸν, *Adu.* viritim, vt ἡβηδὸν, Herodot. Ab ὄρχος.

Ὀρχηθμὸς, ε, ὁ, faltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὄρχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ὄρχησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὀρχησμὸς, ε, ὁ, idem. Ab eod.

Ὀρχησομανέω, ῶ, faltationis infano amore teneor. Sic vulg. edd. Lucian. fed vera lectio eft ὀρχηστομ. (nifi potius, ὀρχησιομαν.) Ex ὄρχησις & μαίνομαι.

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, faltator. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστὴς, ε, ὁ, faltator, pantomimus, Philox. 2) agilis, vnde Epith. Martis.

Ὀρχηστικὸς, ἡ, ὸν, faltatorius. Hinc ἡ ὀρχιστική, ῆς, fc. τέχνη, ars faltandi. 2) ὁ, qui faltatione gaudet, faltator. A præc.

Ὀρχηστικῶς, *Adu.* faltatoriis more. A præc.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ε, ὁ, magifter faltandi.

Ὀρχηστομανέω, faltatoribus fpectandis valde gaudeo. Ex ὀρχηστὴς & μαίνομαι. v. ὀρχησομ.

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orcheftra, pars theatri, in qua chorus faltabat. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχήστρια, ας, ἡ, faltatrix. Gl. Vet. A præc.

Ὀρχηστρικὸς, ἡ, ὸν, faltandi peritus. Ab ὀρχήστρα.

Ὀρχήστριον, ε, τὸ, idem quod ὀρχήστρα, & ab eo.

Ὀρχηστρὶς, ίδος, ἡ, faltatrix. Ab eod.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, faltatio, faltandi ars. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχίδιον, ε, τὸ, tefticulus. Ab ὄρχις.

Ὄρχιλος, ε, ὁ, orchilus, auis quædam. Ab eod.

Ὀρχίπεδα, ων, τὰ, teftes, tefticuli. Ab eod.

Ὀρχιπεδάω, vel έω, tefticulos contrecto. aor. 1. ὀρχιπεδήσας. A feq.

Ὀρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum tefticulorum. E fq. & πέδη.

Ὄρχις, εως, ἡ, teftis, tefticulus. 2) herbæ nomen. 3) genus oliuæ. 4) pifcis quidam.

Ὄρχος, ε, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo, antes, Gl. Vet.

Ὀρχοτομέω, ῶ, fut. ήσω, teftes excido, caftro, eunuchum reddo, euiro. ὠρχοτομήθησαν, aor. 1. paff. caftrati funt. Ex ὄρχις & τέμνω. (fed ex hoc potius ὀρχιτομέω aut ὀρχιοτομ. effet formandum.)

Ὀρχοτομία, ας, ἡ, caftratio. Ex iisd.

Ὄρω, excito, concito; & *in Paff.* excitor, furgo, cum impetu ruo. F. 1. act. ὄρσω, ὄρσομεν, excitabimus. aor. 1. ὦρσα, ὦρσεν, excitauit. perf. med. ὄρωρα & per tranfpofitionem ὤρορα, ὤρορ' excitauit, in fign. paff. ὀρώρεν, excitatum eft, ortum eft. plufquamp. med. ὀρώρει, oriebatur. imperf. paff. ὠρόμην, & ὀρόμην, ὤρετο, excitabatur; ὤροντο, ὄροντο, fequebantur, cuftodiebant, furgebant. ὄροιτο, exciteretur, furgat, opt. præf. ὦρτο, 3. f. plufq. orta eft, prodiit, ὦρθαι, perf. paff. inf. excitatum effe, furrexiffe. imperat. ὄρσο, & ὄρσεο, & ὄρσευ. pro imperf. ὤροντο occurrit ὀρέοντο.

Ὀρωδέω, ῶ, idem quod ὀῤῥωδέω.

Ὀρώδης, ες, montanus. Phau. Ab ὄρος.

Ὀρώρω, idem quod ὄρω, & ab eius perf. m.

Ὃς, ἥ, ὅ, *Artic. poftpof.* qui, quæ, quod.

Ὅσα, *Adu.* quantum, hactenus vt. Ab ὅσος.

Ὁσάκι, ὁσάκις, *Adu.* quoties, quotiefcunque.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ὁσάπους, ποδος, ὁ, ἡ, quot pedum. Ex ὅσος & πές.

Ὁσάτιος, ε, ὁ, ἡ, quantus. Ab ὅσος.

Ὁσαχῆπερ, qua maxime ratione, vt ὁσαχῆπερ ἂν ᾖ δυνατὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

Ὁσαχῦ, *Adu.* quibufcunque locis, vbicunque. 2) quotiefcunque. Ab eod.

Ὁσαχῶς, *Adu.* quot modis, quoties. Ab eod.

Ὀσδω, *Dor.* pro ὄζω, oleo, fpiro odorem.

Ὁσέτιος, annuus, Gl. Vet. Ex ὅσος & ἔτος.

Ὁσημέραι, *Adu.* quotidie. Ex eod. & ἡμ.

Ὁσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁσίη, ης, fas. 2) iufta funebria, honores, qui mortuis exhibentur. 3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exfoluendum. Hinc & ὁσίας ἕνεκα, vel δίκην, it. τῇ ὁσίᾳ, dicis cauffa. A feq.

Ὅσιος, ία, ιον, fanctus, honeftus, pius. 2) opponitur & facro: publicus, profanus. *Superl.* ὁσιώτατος. Philox. τὸ ὅσιον, ε, quicquid legibus diuinis & humanis, fed maxime illis, conuenit. τὰ ὅσια, iufta funebria.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, fanctitas, fanctimonia. 2) pietas, religio.

Ὁσιεργέω, facris operor. A feq.

Ὁσιεργὸς, ε, ὁ, ἡ, qui confecrat, qui fanctos reddit. Ex ὅσιος & ἔργον.

Ὁσιόω, ῶ, f. ώσω, fanctum & purum fceleris reddo, pio, expio, iufta perfoluo. 2) confecro. 3) profano. Ab ὅσιος.

Ὁσίως, *Adu.* fancte. 2) iufte. Ab eod.

Ὁσίωσις, εως, ἡ, confecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.

Ὁσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, dictus, qui hoftiam immolabat apud Delphos, quæ immolabatur, quum creabatur, qui diceretur ὅσιος. Plut.

Ὀσμάομαι, ῶμαι, odoror, olfacio. Ab ὀσμή.

Ὀσμὰς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris fuauitate, quæ & ononis dicitur. Ab eod.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum fuauis, tum ingratus, fragrantia, Gl. Vet. fœtor, pædor, putor, Gl. Vet. Ab ὄζω.

Ὀσμήεις, εος, ὁ, ἡ, fragrans, odorus. A pr.

Ὀσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus. Ab eod.

Ὄσμησις, εως, ἡ, odor. Ab ὀσμάομαι.

Ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a graui odore ita dictum. Ab ὀσμή.

Ὀσμύλιον, ȣ, τὸ, parua ozæna. Dim. pr.
Ὀσμυλος, vel ὀσμύλος, ȣ, ὁ, idem quod ὀσμύλη.
Ὀσμώδης, έος, ὁ, ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.
Ὅσον, *Adu.* quantum. 2) quatenus. 3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paullulum, ὅσον βαιὸν, pusillum; ὅσον, ȣ, vel ὅσον οὐ, tantum non, modo non, ferme, fere. ὅσον ἤπω, cum maxime, statim; item, vehementer, summa ope. ἐχ ὅσον, nedum, non solum non, ὅσον αὐτίκα, vel ἤδη, cum maxime, iamiam, mox. A seq.
Ὅσος, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis. ὅσον, quantum, quam, ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo. ὅσον τάχος, item τάχιστα, quam celerrime. ὅσον ἥκει, quantum attinet. εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod. παρ' ὅσον, nisi quod, ideo, extra quam. ἐν ὅσῳ, quamdiu, *it.* dum. ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ. ὅσοι περ, quicunque, quot.
Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod.
Ὀσπριοδόχος, ὁ, ἡ, seruans legumina. Epith. vasis. E seq. & δέχομαι.
Ὄσπριον, ȣ, τὸ, legumen. Ab ὄσπρον.
Ὀσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Philox.
Ὀσπριοπώλης, ȣ, ὁ, leguminum venditor. Gl. Vet. leguminarius.
Ὀσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix. A pr.
Ὀσπριοφαγέω, legumina edo. Ex ὄσπρ. & φάγω.
Ὀσπριώδης, εος, ὁ, ἡ, legumini similis, qui e leguminum genere est. Ab ὄσπριον.
ὈΣΠΡΟΣ, & ὄσπρον, ȣ, pisum, legumen.
Ὄσσα, ης, ἡ, vox. 2) fama, rumor. 3) omen, 4) oraculum. v. ὄτ7α, ὀτ7εία, & ὀτ7εύομαι.
Ὀσσάκι, pro ὀσάκις, quoties. Ab ὅσσος pro ὅσος.
Ὀσσάτιος, v. ὀσάτιος. Hom.
Ὄσσε, oculi, oculos. Dual. quasi ab ὄσσος, ὄσσεος, ὄσσεε, per apoc. ὄσσε. occurrit & Dat. pl. ὄσσοις alicubi, quasi ab ὄσσος, ȣ.
Ὀσσεύομαι, vaticinor, ominor, auguror. 2) religioni habeo, formido. Ab ὄσσα. v. ὀτ7.
Ὀσσίχος, ίχη, ίχον, *Dor.* quantulus, quam paruus. Theocr. Ab ὅσος.
Ὄσσομαι, auguror, vaticinor. 2) in animo fingo, imaginor, cogito, præuideo, prospicio. Ab ὄσσα vel ὄσσος.
Ὅσσος, η, ον, quantus, *poët.* pro ὅσος.
Ὀστάγρα, ας, ἡ, forceps, volsella, qua ossa eximuntur. Ex ὀστέον & ἄγρα.
Ὀστάριον, ȣ, τὸ, ossiculum. Dim. ab ὀστέον. pl. ὀστᾶ.
Ὅστε vel ὅς τε, ἥ τε, ὅτε, qui, quæ, quod.
Ὀστέϊνος, ίνη, ινον, osseus, ex osse. Ab ὀστέον.
Ὀστεογενής, έος, ὁ, ἡ, ossa procreans. Ex eod. & γίνομαι.
Ὀστεοκόπος, ȣ, ὁ, ἡ, ossa tundens, ossifragus. Ex eod. & κόπτω.
Ὀστεολογία, ας, ἡ, sermo, liber, seu tractatus de ossibus. 2) ossium collectio. A sq. & λόγος.
Ὀστέον, ȣ, *contr.* ὀστȣν, ȣ. τὸ, os, ossis. pl. ὀστᾶ.
Ὀστεόφιν, *Adu.* ex ossibus. A præc.
Ὀστινος, ίνη, ινον, ȣ, ὁ, osseus, ex osse factus. Ab eod. quasi ab ὄστον.
Ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Gen.* ὅτινος, ἧστινος, ὅτινος, quis, quisquis, quicunque, quilibet. ὅ, τιȣν, quicquid.

ὈΣΤΑΙΓΞ, ιγγος, ἡ, scintilla, flamma crispa. 2) cirrus, cincinnus.
Ὀστοδοχεῖον, ȣ, τὸ, ossium receptaculum. Gl. Vet. ὀστοδοχεῖα, ossuaria. Ex ὀστȣν & δ.
Ὀστοειδής, ές, ossi similis. Ex eod. & εἶδος.
Ὀστοθήκη, ης, ἡ, ossium repositorium, vbi mortuorum ossa reponuntur. Ex eod. & θ.
Ὀστοκλάστης, ȣ, ὁ, ossifragus, Philox. Ex eod. & κλάω.
Ὀστοκατάκτης, ȣ, ὁ, idem. Ex eod. & καταγνύω.
Ὀστοκόπος, ȣ, ὁ, ἡ, Philox. idem quod ὀστεοκόπος.
Ὀστοκόραξ, ακος, ὁ, ossifragus, Gl. Vet. Ex eod. & κ.
Ὀστολογέω, ῶ, f. ήσω, ossa lego, ossa colligo. 2) perquiro, indago more eorum, qui crematorum ossa colligebant. Ab ὀστολόγος.
Ὀστολογία, ας, ἡ, ossilegium, Gl. Vet. Ab eod.
Ὀστολόγιον, ȣ, τὸ, ossilegium. A seq.
Ὀστολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ossa legit seu colligit. Gl. Vet. ossilegus. Ex ὀστέον & λέγω.
Ὀστομαχία, ας, ἡ, certamen, siue ludus ossiculorum, siue officulis. Ex eod. & μάχη.
Ὀστομάχιον, ȣ, τὸ, idem & ex iisd.
Ὀστοφαγέω, ῶ, ossa comedo. Ex eod. & φάγω.
Ὀστοφανέω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. Ex eod. & φαίνω.
Ὀστοφυής, έος, ὁ, ἡ, osseus natura. Ex eod. & φυή. Hæc omnia ab antiquo ὄστον.
Ὀστράκεος, ȣ, ὁ, testaceus. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακεύς, έως, ὁ, figulus. Ab eod.
Ὀστρακηρός, ρὰ, ρὸν, testaceus. Ab eod.
Ὀστρακίας, ȣ, ὁ, vt ὀστρακίας λίθος, gemma testacea. Ab eod.
Ὀστρακίζω, fut. ίσω, testularum suffragiis damno, relego. ὀστρακίζομαι, relegor. perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.
Ὀστρακίνδα, ἡ, sc. παιδιὰ, ostracorum ludus. Ab eod.
Ὀστράκινος, ίνη, ινον, testaceus, fictilis, Gl. Vet. Ab eod.
Ὀστράκιον, ȣ, τὸ, testula, conchula. 2) fictile, testaceum. Dim. ab eod.
Ὀστρακίς, ίδος, ἡ, nux pinea, ipseque nucleus nucis pineæ, Ath. Libr. 1. 2) simulacrum Veneris, Hesych. Ab eod.
Ὀστρακισμός, ȣ, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.
Ὀστρακίτης, ȣ, ὁ, testaceus, testam referens, vt ὀστρακίτης λίθος, ostracites, gemma testacea, testam referens. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακῖτις, ιδος, ἡ, ostracitis. A præc.
Ὀστρακόδερμος, ȣ, ὁ, ἡ, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Ex ὄστρακον & δέρμα.
Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, testaceus. A seq.
Ὄστρακον, ȣ, τὸ, testa natiua, qualis ouorum, testudinum & similium. 2) testa figlina. 3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.
Ὀστρακόνωτος, ȣ, ὁ, ἡ, tergum testaceum habens.
Ὀστρακοποιός, ȣ, fictilarius, Gl. Vet. Ex ὄστρακον & ποιέω.
Ὀστρακόρινος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. qui testaceo est naso, testaceus. Ex eod. & ῥίν.

Ὀστρακοφορία,

Ὀστρακοφορία, ας, ἡ, ostraci siue testulæ latio, quum suffragia testis feruntur. Ex eod. & φέρω.
Ὀστρακόχροος, contr. ὀστρακόχρους, ου, ὁ, ἡ, testaceam cutem habens. Ex eod. & χρόα.
Ὀστρακόω, ῶ, f. ώσω, in testam verto, testacea duritie obduco. ὀστρακόομαι, οῦμαι, in testam mutor, ὠστρακωμένη, perf. partic. putamine oui confecta. item, in testas contrita. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, testaceus, testam imitans. Ab eod.
Ὀστρειογραφὴς, έος, ὁ, ἡ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὄστρειον & γράφω.
ΟΣΤΡΕΙΑ, τὰ, ostrea.
Ὄστρειον & ὄστρεον, ου, τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. A pr.
Ὄστρειος, εια, ειον, purpureus. A pr.
Ὀστρειώδης, εος, ὁ, ἡ, ostrea referens, imitans. A seq.
Ὄστρεον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.
Ὀστρεώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ὀστρειώδης.
Ὄστριμον, ου, τὸ, stabulum pecorum æstiuum. Lycophr. Hes.
Ὀστρίτης, ου, ὁ, vt ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites. Orph. Ab ὄστριον.
Ὀστρύα, ας, ἡ, idem quod seq.
ΟΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulla syringam cœruleam esse volunt.
Ὀστώδης, εος, ὁ, ἡ, osseus, ossibus abundans. 2) ossi similis. Ab ὀστέον.
Ὀσφραίνομαι, fut. ὀσφρανοῦμαι, odoror, olfacio. ὀσφρανθῆναι, aor. 1. inf. olfacere, olfecisse. Ab ὀσφράω.
Ὀσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, quasi ab ὀσφραντὴρ, quod foret idem cum seq.
Ὀσφραντὴς, ου, ὁ, quasi odorator, sagax. Ab ὀσφραίνομαι.
Ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, qui odoratu percipi potest. 2) odoratu valens, sagax. Ab eod.
Ὀσφραντὸς, ἡ, ὸν, idem, olfactu excitans. Ab eodem.
Ὀσφράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio. Ab ὄσφρομαι.
Ὀσφρασία, ας, ἡ, odor. A pr.
Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi. ὀσφρήσεις, pl. nares. Ab eod.
Ὀσφρητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντικός.
Ὀσφρητὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀσφραντός.
ὈΣΦΡΟΜΑΙ, odoror, olfacio. ὤσφροντο, imperf. Aristoph.
Ὀσφυαλγέω, coxæ dolore laboro. A seq.
Ὀσφυαλγὴς, ὁ, ἡ, coxæ dolore laborans. Ab ὀσφῦς & ἄλγος.
Ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ex iisd.
Ὀσφῦς, ύος, ἡ, lumbus, coxa. Gl. Vet.
Ὀσχέα, ας, ἡ, ὄσχεος, ὁ, ὄσχεον, τὸ, scrotum.
Ὄσχη, ης, ἡ, palmes, etiam pro scroto.
Ὄσχιον, ου, τὸ, flexuosa circa os vuluæ eminentia.
Ὄσχος, ου, ὁ, palmes. 2) ramulus tenellus quiuis.
Ὀσχοφόρια, ων, τὰ, festus dies, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab ὀσχοφόρος.
Ὀσχοφορικὸς, ἡ, ὸν, in ὀσχοφορίοις solitus, vsitatus. A pr.
Ὀσχοφόρος, ου, ὁ, ἡ, palmitem racemis onustum gestans. Ex ὄσχος & φέρω.
Ὅταν, vel ὅτ' ἂν, quando, quum. Ex sq. & ἄν.
Ὅτε, Adu. quando, quum. ὅτε δήποτε, quandocunque, Gl. Vet.
Ὁτὲ, aliquando, quandoque.
Ὅ, τε, pro ὅτις, qui, ἥ τε, quæ. ὅ τε, cuius.
Ὅτι, Coniunct. quod, quia, eo quod, propterea quod. 2) quam, cum Superl. vt ὅτι πλεῖστοι, quam plurimi. pro accusatiuo cum innuit relatiue: vbi plerumque abundat, per Hebr. Ὅτι, Coniunct. quoniam, quia. Hinc ὁτιητί, quam ob caussam, cur. Ὅτι μὴ, nisi, Gl. V.
Ὅτις, Gl. V. ὅτῳ, poët. ὅττεο, Ion. ὅτευ. Dat. ὅτῳ. Acc. ὅντινα, pro ὅτις.
Ὀτλεύω, σω, ærumnas sustineo, patior, persero. 2) sustineo, tero. Ab ὄτλος.
Ὀτλέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miseria.
Ὀτοβέω, ῶ, strepito, tumultuor, persono. A seq.
Ὄτοβος, ου, τὸ, strepitus, tumultus, sonitus.
ὈΤΟΤΟΙ, ὀττοτοῖ, heu! heu. vnde
Ὀτοτύζω, fleo, dico ὀτοτοῖ. fut. ὀτοτύξεται.
Ὀτραλέως, Adu. accurate, sedulo, diligenter, nauiter, celeriter. Ab ὀτρύνω.
Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, sedulus. Ab eod.
Ὄτριχες, similes pilo, eiusdem pili, pro ὁμότριχες.
Ὀτρυνέω, vrgeo, incito, vrgebo. Ab ὀτρύνω.
Ὀτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitans. Ab eod.
Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, instigatio. A seq.
Ὀτρύνω, f. υνῶ, incito, instigo, adhortor.
Ὄττα pro ὄσσα, fama, omen.
Ὀττεία, ας, ἡ, vaticinatio, diuinatio. 2) religio, superstitio. A seq.
Ὀττεύομαι, ominor, item, suspicor. Ab ὄττα.
Ὅττι, quia, quoniam. poët. pro ὅτι. ὅττι κεν, poët. pro ὅ, τι κεν, quicquid.
Ὄττις, εως, ἡ, aspectus, oculus. Patrik.
Ὀττοβέω, ῶ, ὄττοβος, ου, ὁ, v. ὀτοβ.
Ὄττομαι, v. ὄσσ.
Οὐ, sequente Consona, οὐκ, sequente Vocali leui, gata, οὐχ, sequente Vocali aspirata, Adu. non, haud. Hinc οὐ γὰρ, nonne? οὐ γὰρ ἀλλὰ, etenim. οὐ γάρ τι ἀλλὰ, quippe, siquidem, enimuero. οὐ γὰρ ἀλλ' οὖν, alioqui non, alioqui non tamen. οὐ γὰρ ἄν ποτε, nunquam enim alioqui. οὐ γὰρ ἄν ποτε, ob etenim. οὐ μὲν, nequaquam. οὐ μὲν γὰρ, non enim. οὐ μὲν δὴ, minime vero. οὐ δὴ, non, nequaquam, ne. οὐ μὴν, vel οὐ μὴν γε, non tamen, verumtamen non. nec tamen, tametsi. οὐ μὴν ἀλλὰ, οὐ μὴν ἀλλά γε, enim vero, at vero. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, tum vero, maxime. οὐ μὴν οὐδὲ, οὐ μήτε, sed nec, nec tamen, neque vero. οὐ μήν πω, haud dum tamen, nondum tamen. οὐ μήποτε, haud vnquam, nequaquam. οὐ δῆτα, nequaquam, minime. οὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro. οὐ πώς.

πως, nequaquam, nullo modo. ἔ τι, non. ἔ τι γε, nedum, minime, haud fane. ἔ τι μὲν δὴ, neutiquam tamen. ἐχ ὅτι, ἐχ ὅπως, non folum.

Οὗ, *Adu.* vbi. 2) quo. ἔστιν ἔ, alicubi. Ab articulo ὅς, ἥ, ὅ, genitiu. pro ἐπὶ ἔ χρόνε ᾗ τόπε.

Ο'ΥΑ', *Interiect. irridentis*, vah!

Ο'ΥΑΙ', væ! *Interiect. dolentis.* 2) *imprecantis.* 3) *comminantis.*

Ο'ΥΑΣ, ατος, τὸ, auris. 2) anfa. plur. ἔατα, aures, anfæ. Dat. ἔασιν, auribus. Ab ἔς.

Οὐάτιος, ία, ιον, extremus, imus. A pr.

Οὐατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.

Οὐγγία, οὐγκία, ας, ἡ, vncia. Vox Latina.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terrefter. 2) fubterraneus. Ab ἔδας.

Οὐδαμᾶ, ἐδαμῆ, *Adu.* nullo modo, nunquam, nufpiam. Ab ἐδαμός.

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, qui nullius eft pretii, contemtibilis, *Comp.* ἐδαμινέστερος. Ab eod.

Οὐδαμινότης, ητος, ἡ, contemtibilitas. A pr.

Οὐδαμόθεν, *Adu.* nullo ex loco, nulla ex parte. Ab ἐδαμός.

Οὐδαμοῦ, *Adu.* nufquam, nullo in loco. A feq.

Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, nullus. Ex ἐδὲ & ἀμὸς, *vnus.* (fed ἀμὸς eft mera terminatio.)

Οὐδαμόσε, nufquam, nullum in locum. A pr.

Οὐδαμοῦ, *Adu.* nufquam, nullo loco. Ab eod.

Οὐδαμῶς, *Adu.* nullo modo, minime. Ab eod.

Οὖδας, τὸ, folum, pauimentum, humus, terra. ab inuf. ἔδος.

Οὐδὲ, *Coniunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc ἐδὲ γὰρ, neque enim, ἐδέ γε, neque. ἐδὲ εἷς, ἐδ' ἂν εἷς, ne vnus quidem, nullus. ἐδὲν, nihil. ἐδ' ἐγγὺς, multum abeft. ἐδ' ἂν ὁτιὃν γένοιτο, quidquid accidiffet ἐδ' ἂν ὁτιὃν γένηται, ne fi quidem fiat quidlibet, quidquid euenerit. ἐδὲ πολλἒ δεῖ; ἐδ' ὀλίγε δεῖ, multum abeft. ἐδὲ μὴ, neque. ἐδὲ μὴν, neque vero, nec tamen. ἐδὲ μήποτε, neque vnquam, ἐδέ τι, neque. ἐδέτι πω, nondum, necdum. ἐδ' ὅπως, ἀλλ' ἐδὲ, nullo modo, non dicam, fed ne quidem. ἐδ' ὣς, ne fic quidem. ἐδ' ἀρχὴν, neutiquam.

Οὐδεὶς, ἐδεμία, ἐδὲν, *Genit.* ἐδενὸς, ἐδεμιᾶς, ἐδενὸς, nullus. ἐδὲν ἧττον, ἐδὲν ἔλαττον, nihilominus; non minus. ἐδὲν οἷον, nihil vetat nihil impedit; vel, confultiffimum, maxime expediens in hac re eft. ἐδὲν etiam idem eft, quod ὁ, non. ἐδὲν ὅτι ἦν, nihil quidquam.

Οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. A pr.

Οὐδενία, ἡ, idem. Ab eod.

Οὐδενόσωρος, ε, ὁ, ἡ, nulla cuftodia feu cura dignus, non curandus. Ex eod. & ὤρα.

Οὐδέπῃ, *Adu.* nullo modo, haudquaquam.

Οὐδέποτε, *Adu.* nunquam, neque vnquam.

Οὐδέπω, *Adu.* nec dum, nondum.

Οὐδεπώποτε, *Aduerb.* nunquam, nullo tempore.

Οὐδέτερος, ἐρα, ερον, neuter. ἐδέτερον, ἐδέτερα, neutrius generis.

Οὐδετέρως, *Adu.* neutro modo. 2) neutro genere, neutraliter. A pr.

Οὐδετέρωσε, *Adu.* neutro, neutram in partem.

Οὐδήπω, *Adu.* non vtique, neutiquam. 2) numquid? annon? Vnde fit ἐδήπεθεν.

Οὐδοπωστιὂν, *Adu.* nullo modo. Ex ἐδὲ, ὅπως & ὂν.

Οὖδος, εος, τὸ, folum, pauimentum. 2) humus, terra. Nom. inuf. Dat ἔδει. in nomin. dicitur ἔδας. vbi v.

Οὐδὸς, ἐ, ὁ, limen. Ab ἐδὸς.

Οὐδοτιὂν, nihil quidquam. 2) *Adu.* nequaquam, nullo modo. Ex ἐδὲ, ὅτι & ὂν.

Οὖθαρ, ατος, τὸ, vber, mamma, *proprie* belluarum 2) fumen, cibus in deliciis olim habitus. 3) vbertas, feracitas, pars agri maxime fecunda. (Hinc Lat. *vterus.*)

Οὐθατόεις, όεσσα, όεν, mammofus. A pr.

Οὐθεὶς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus. Ex ἔτε & εἷς.

Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod ἐδένεια.

Οὐθέτερος, έρα, ερον, neuter. Ex ἔτε & ἕτερος.

Οὐ θὴν, *Adu.* non quidem. 2) non.

Οὐκέτι, *Adu.* non amplius.

Οὐκὶ, *Adu.* non. Ab ἐκ.

Οὔκεν, *Adu.* non certe, nullo modo, non ergo.

Οὐκῶν, *Adu.* nonne? 2) atqui, enimuero. 3) profecto. 4) itaque, igitur.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum. 2) mola falfa, qua hoftiæ adfpergebantur. ἐλαὶ κριθαὶ, μάζαι. Ab ἔλος pro ὅλος. (nam grana illa frumentacea integra, non mola frefa, in caput victimarum infpergebantur.)

Οὐλαμηφόρος, ε, ὁ, ἡ, agmen feu turmam habens. E feq. & φέρω.

Οὐλαμὸς, ἐ, ὁ, confertum agmen, globus. Ab ἔλος.

Οὐλὰς, άδος, ἡ, crifpa. 2) denfa, opaca. Ab eod.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pæne curatum, nota vulneris fanati. Ab ἔλος.

Οὔλιμος, ίμη, ιμον, exitiofus, perniciofus, Hef. Ab eod.

Οὔλιος, ία, ιον, Dim. ab eod.

Οὐλοδέτης, ε, ὁ, merges. Ex ἔλος & δέω.

Οὐλόδετον, ε, τὸ, funiculus e culmis. Ex iisd.

Οὐλόβορος, ε, ὁ, ἡ, exitialia & peftifera vorans.

Οὐλόθριξ, χος, ὁ, ἡ, crifpos habens capillos f. pilos.

Οὐλόθυμος, ε, ὁ, ἡ, noxio & exitiali animo præditus.

Οὐλοθυσία, ας, ἡ, facrificium perfectum.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, molas infpergo victimis. Ex ἐλαὶ & θύω.

Οὐλοκάρηνος, ε, ὁ, ἡ, qui crifpos capillos habet. Ex ἔλος & κάρηνον.

Οὐλόκερος, ε, ὁ, ἡ, cornutus. Ex ἔλος, pro ὅλος & κέρας.

Οὐλοκέφαλος, ον, crifpos capillos habens. Ex ἐ. & κεφαλή.

Οὐλοκίκιννα, τὰ, cincinni. Telefilla ap. Poll.

Οὐλόκομος, ὁ, ἡ, crifpos capillos habens. Ab ἐ. & κόμη.

Οὐλομελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui integris membris eft. Ex ἐ. & μέλος.

Οὐλομελία, ας, ἡ, *Ion.* ἐλομελίη, ης, ἡ, integra f. abfoluta natura, integritas. A pr.

Οὐλόμενος, η, ον, perniciofus, exitialis. Ab ὀλόμενος, aor. 2. verbi ὄλλυμι.

Οὖλον,

Οὖλον, ου, τὸ, gingiua, caro, quæ dentes continet. pl. οὖλα. Gl. Vet.

Οὐλοὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciosus, exitiosus, exitialis, noxius. Ab ὄλλυμι, *perdo*.

Οὖλος, η, ον, integer, sanus, perfectus. 2) tener, mollis. 3) flexus, crispus. Ion. pro ὅλος. 4) exitialis, ab ὄλλυμι. οὖλον & οὖλα, *Adu.* strenue, fortiter, valde.

ΟΥ̓ΛΟΣ, ου, ὁ, merges, manipulorum collectorum fascis. 2) hymnus in Cererem.

Οὐλότης, ητος, ἡ, salubritas. 2) mollities, teneritudo. 3) coma crispa, crispitudo. Ab οὖλος.

Οὐλοτριχέω, ῶ, crispor, crispam comam habeo. Ex eod. & θρίξ.

Οὐλοτριχώτερος, qui crispis est capillis. Comp. ab οὐλότριχος p. οὐλόθριξ.

Οὐλοφόνον, ου, τὸ, chamæleon niger, herba, viscum fundens. Ex οὖλος pro ὅλος & φόνος.

Οὐλοφυής, έος, ὁ, ἡ, οὐλοφυὲς, massa mollis. Ex eod. & φύω.

Οὐλοφύλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, crispa folia habens. Ex eod. & φύλλον.

Οὐλόχυτα, ων, τὰ, molæ, quæ victimis adfundebantur. Gloss. Vet. hordeacea. Ex οὖλαι & χυτός.

Οὐλοχύται, ῶν, αἱ, idem. 2) canistra, e quibus molæ olim fundebantur. Ex iisd.

Οὐλόω, ad cicatricem perduco. οὐλῶσθαι, ad cicatricem perduci. Ab οὐλή.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, poët. pro Ὄλυμπος, Olympus.

ΟΥ̓ΛΩ, bene valeo, sanus sum. occurrit hinc tantum οὖλε, imperat. bene tibi sit, sis felix.

Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab οὖλος, *merges*.

Οὔμενοῦν, *Adu.* non certe, non profecto. 2) non quidem. 3) verumtamen non.

Οὐμένπως, *Adu.* nequaquam.

Οὐμέντοι, *Adu.* non tamen, verumtamen non. οὐμέντοιγε, idem, & οὐμέντοι, ἀλλὰ vel ἀλλάγε, verumtamen.

Οὖν, *Coniunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis Particulis subiunctum vacat.

Οὕνεκα, οὕνεκεν, quia, quoniam. Ex οὗ & ἕνεκα.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Ion. pro ὄνομα.

Οὐνομάζω, Ion. pro ὀνομάζω.

Οὐνομαστὸς, ἡ, ὸν, Ion. pro ὀνομαστός. A pr.

ΟΥ̓͂ΟΝ, ου, τὸ, sorbum, genus fructus. pl. οὖα, sorba, Philox. v. οὖα.

Οὔπερ, *Adu.* vbi.

Οὖπις, ἡ, Vpis Dianæ epith.

Οὐπίτριπτος, q. d. contritus, conteri dignus, perditus, nequissimus. pro ὁ ἐπίτριπτος.

Οὔποθι, *Adu.* nusquam.

Οὔποκα, numquam, Dor. pro sq.

Οὔποτε, *Adu.* numquam.

Οὔπω, *Adu.* nondum, necdum. Hinc οὐπώποτε, numquam.

Οὔπως, *Adu.* nequaquam, nullo modo.

Οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda. 2) in exercitu extremum agmen. 3) naui etiam tribuitur pro puppi.

Οὖρα, τὰ, limites, termini pro ὅροι. Ab ὅρος.

Οὐραγέω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco. Ab οὐραγός.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab eod.

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex οὐρὰ & ἄγω.

Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. τὸ οὐραῖον, ου, extrema pars ossis sacri, cauda. 2) extrema pars multitudinis alicuius. Ab οὐρά.

Οὐραχὸς, ὁ, media pars remi. Poll.

Οὐράνη, ης, ἡ, meatus vrinæ per quem e renibus in vesicam desluit. 2) matula. Ab οὖρον.

Οὐρανία, ας, ἡ, Vrania, Musa. 2) Venus quædam. 3) ludus quidam pilæ. Ab οὐρανός.

Οὐρανιάζειν, ludere οὐρανίαν. Hes. A pr.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœlestis, cœlicola, cui cœlestis est origo. Ab οὐρανός.

Οὐρανίζομαι, cœlum peto. οὐρανίζετο, Hes. ad cœlum pertinebat. Ab eod.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœlestis. 2) sublimis. 3) admirandus, diuinus, magnus. Hinc θεοὶ οὐράνιοι, ων, dii cœlestes, cœlites. Gl. Vet. superl. τὰ οὐράνια, ων, imbres, οὐράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eodem.

Οὐρανίσκος, ου, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare, papilio, cubiculum. 2) palatum. 3) sidus cœleste, Dim. ab eod. *Corona australis.*

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlestis. Gloss. Vet. cœlicola. Οὐρανίωνες, cœlites, cœlicolæ, dii. Ab eod.

Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ, cœlum scandens, per cœlum gradiens. Ab eod. & βαίνω.

Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro, per cœlum gradior, cœlum scando. Ex iisd.

Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cœli seu rerum cœlestium peritus.

Οὐρανόδεικτος, ου, ὁ, ἡ, a cœlo ostensus. Ex οὐ. & δείκνυμι.

Οὐρανοδρομέω, ῶ, cursu in cœlum tendo. A sq.

Οὐρανοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, cursu cœlum petens. Ex οὐρ. & τρέχω.

Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœlestis. Ab οὐρανός.

Οὐρανόθεν, *Adu.* cœlitus, e cœlo. Ab eod.

Οὐρανόθι πρὸ, *Adu.* ante cœlum, i. e. in aëre. Ab eod. (vel potius, poti[illegible] cul, profunde in cœlo, in altissimis & re[illegible]nimis cœli partibus.)

Οὐρανοθεσία, positus, situs signorum in cœlo ap. Schol. Arati. Ex eod. & θέσις.

Οὐρανοκάτοικος, ου, ὁ, ἡ, cœlicola. Gl. V.

Οὐρανολέσχης, ου, ἡ, de cœlo & rebus cœlestibus garriens. Ex οὐρ. & λέσχη.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ, ἡ, cœlum altitudine tangens, altissimus, amplissimus. neutr. οὐρανομήκες. Ex οὐρ. & μῆκος, *proceritas*.

Οὐρανόνικος, ου, ὁ, ἡ, cœlum vincens, maximus. Ex οὐρ. & νίκη.

Οὐρανόπαις, δος, cœligena.

Οὐρανοπετής, έος, ὁ, ἡ, cœlo delapsus. Ex οὐρ. & πίπτω.

Οὐρανόπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, cœlum pererrans. 2) qui sub cœlo vagatur.

Οὐρανόπολις, εως, ἡ, ciuitas cœlestis.

Οὐρανοπολίτης, ϩ, ὁ, cœli ciuis.
Οὐρανόπτης, ϩ, ὁ, cœli ſpectator. Ex ὀρ. & ὄπτομαι.
Οὐρανόροφος, ϩ, ὁ, ἡ, cuius tectum in cœli formam orbiculare eſt. Ex ὀρ. & ὄροφος.
Οὐρανὸς, ϩ, ὁ, cœlum, aër vſque ad nubes. 2) palatum. Perſis ὀρανοὶ, tabernacula regia, à figura. Heſ. Ab ὄρω, ſuſcito.
Οὐρανόσε, Adu. in cœlum.
Οὐρανοσκόπος, ϩ, ὁ, ἡ, cœlum contemplans. 2) piſcis quidam.
Οὐρανοῦχος, ϩ, ὁ, ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex ὀρ. & ἔχω.
Οὐρανοφάντωρ, ορος, ὁ, ἡ, ad cœlum vſque reſplendens, cuius ſplendor in cœlo refulget. Ex ὀρ. & φαίνομαι.
Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo verſor.
Οὐρανοφοίτης, ϩ, ὁ, qui per cœlum graditur. A pr.
Οὐρανοφόρος, ϩ, ὁ, ἡ, cœlum ferens ſeu deducens, Gl. Vet. cœlifer. Ex ὀρ. & φέρω.
Οὐρανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cœleſtia ſapiens. 2) pius, religioſus. Ex ὀ. & φρήν.
Οὐρανοφύτευτος, ϩ, ὁ, ἡ, cui cœleſtis origo eſt.
Οὐρανόφυτος, ϩ, ὁ, ἡ, idem.
Οὐρανοχρώματος, ϩ, ὁ, ἡ, cœli colorem habens, cœruleus. Ex ὀ. & χρῶμα.
Οὐρανόω, in cœlum transfero. Ab ὀρανός.
Οὐράνωσις, ἡ, relatio in deos. A pr.
Οὐραχὸς, ϩ, ὁ, meatus vrinæ in fetu. Ab ὀραγός.
Οὔρειος, montanus, Ion. pro ὄρειος.
Οὐρεοφοιτὰς, άδος, ἡ, montiuaga. Dat. ὀρεοφοιτάσι νύμφαις, Epigr. Ex ὄρος & φοιτάω.
Οὐρεσιβότης, ϩ, ὁ, qui in montibus paſcitur, degit. Ex eod. & βόσκω.
Οὐρεσιδρόμος, ον, montiuagus. Ex eod. & τρέχω.
Οὐρεσίοικος, ϩ, ὁ, ἡ, Ion. pro ὀρεσίοικος.
Οὐρεσιφοίτης, ϩ, ὁ, montiuagus. Ex eod. & φοιτάω.
Οὐρεσιφοῖτις, ιδος, fem. A pr.
Οὐρεὺς, ῆος, mulus, Ion. pro ὀρεύς.
Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, vrinam reddo, meio. paſſ. ὀρεῖται, cum vrina excernitur. ὀρησόμενος, f. med. Ab ὄρον.
Οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, Ion. pron ὀρά.
Οὐρηδόχος, ϩ, ὁ, ἡ, qui vrinam recepit. Ex ὄρον & δέχομαι.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, vrinæ meatus. Ab ὀρέω.
Οὔρημα, ατος, τὸ, vrina. Ab eod.
Οὐρητείω, micturio, Gl. Vet. Ab eod.
Οὐρηρὸς, ρὰ, ρὸν, vrinalis. Ab ὄρον.
Οὔρησις, εως, ἡ, mictio. Ab ὀρέω.
Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus vrinarius, fiſtula vrinaria. Ab eod.
Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio. Ab eod.
Οὐρητρὶς, ίδος, ἡ, matella, Gl. V. Ab eod.
Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, vrinam ciens, reddens. Ab eod.m.
Οὐρία, ας, ἡ, proſperitas venti, Gl. Vet. Ab ὄρος.
Οὐρία, ας, ἡ, auis ex anatum genere. Ab ὄριος.
Οὔρια, τὰ, fines, Ion. pro ὅρια.

Οὐρίαχος, ϩ, ὁ, ferrum, quo ima haſtilis pars crucis in modum præfixa eſt. Ab ὀρά.
Οὐρίζω, f. ίσω, vento ſecundo proueho, ſecundo. Ab ὄρος.
Οὐρίθρεπτος, ϩ, ὁ, ἡ, in monte nutritus. Ex ὄρος & τρέφω.
Οὔρινος, vt ὔρινον ὠὸν, ouum ventoſum, irritum. Ab ὄρος.
Οὐριοδρομέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo vento curro. A ſeq.
Οὐριοδρόμος, ϩ, ὁ, ἡ, vento ſecundo currens. Ex ὄριος & τρέχω.
Οὔριος, ία, ιον, vel ὄριος, ϩ, ὁ, ἡ, qui vento ſecundo proficiſcitur, qui vento ſecundo fit. 2) ſecundus, proſper, vt ὄριος πλϩς, proſpera, ſecunda nauigatio. ὄριος ἄνεμος, ſecundus ventus, Gl. Vet. Dicitur & ὄριον ὠὸν vt ὄρινον.
Οὐριοστάτης, ϩ, ὁ, feliciſſimus. E pr. & ἵστημι.
Οὐριόω, ῶ, fut. ώσω, ſecundo vento vtor. Ab ὄριος.
Οὔρισμα, ατος, τὸ, pro ὄριτμα. Ab ὀρίζω.
Οὐροδοχεῖον & ὀροδόχιον, ϩ, τὸ, vrinal, Gl. Vet. vrinale, matula. Ex ὄρον & δέχομαι.
Οὐροδόχη, ης, ἡ, idem. A ſeq.
Οὐροδόχος, ϩ, ὁ, ἡ, qui vrinam recipit. Ex iiſd.
Οὖρον, ϩ, τὸ, vrina, lotium. Dicitur & ὄρος. Gl. V. 2) terminus: in loco Homeri: vbi tamen alii aliter explicant.
Οὐροπύγιον, idem quod ὀῤῥοπύγιον.
Οὖρος, ϩ, ὁ, ventus ſecundus, proſper ventus, Gl. Vet. metaph. proſpera fortuna.
Οὖρος, ϩ, ὁ, cuſtos, inſpector. Ab ὀρῶν.
Οὖρος, εος, τὸ, mons, pro ὄρος.
Οὐρὸς, ϩ, ὁ, alueus, foſſa, per quam deducitur nauis in mare. 2) naualia. 3) ſerum lactis, pro ὀρός.
Οὐροτομέω, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex ὀρὰ & τέμνω.
Οὐρόω, idem eſſe videtur, quod ὀρίζω. ab illo occurrit κατϩρόω, vento ſecundo expando, ad ventum ſecundum compono.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum. ὦτα etiam anſæ vaſorum. Ab ὄας.
Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia, ſubſtantia. 2) res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. Vet. Alicubi etiam pro συνϩσία, conſuetudine & concubitu. Ab ὄσα, quod eſt Particip. f. g. ab εἰμί.
Οὐσιαρχία, ας, ἡ, principatus ſubſtantiæ aut dominium in ſubſtantias. E pr. & ἀρχή.
Οὐσίδιον, ϩ, τὸ, q. d. ſubſtantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab ὀσία.
Οὐσιοποιὸς, ϩ, ὁ, ἡ, quod ſubſtantiam efficit, ſ. conſtituit. Ex eod. & ποιέω.
Οὐσιόω, ῶ, f. ώσω, eſſentiam do, facio, efficio, vt aliquis ſit, qui ante non erat; Paſſ. eſſentiam accipio. Ab ὀσία.
Οὐσιώδης, εος, ὁ, ἡ, habens eſſentiam ſ. ſubſtantiam. Ab eod.
Οὐσιωδῶς, Adu. qua eſſentiam, ſ. ſubſtantiam. A pr.
Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, eſſentiæ nominatio. Ex eod. & ὄνομα.

Οὐσίωσις,

Οὐσίωσις, εως, ἡ, effectio, s. productio substantiæ. Ab ὀσιόω.

Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero. ὀτάζομαι, vulneror, ὀτασμένος, perfect. vulneratus. ὀτασται, 3. s. perf. ind. At ὄτα pro ὄτασε, aor. 1. ὀτάμενος, vulneratus, percussus, pro ὀτασμένος. Ab ὀτάω. quasi ab ὄτημι, ὀταμαι.

ΟΥΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, vulnero, percutio, aor. 1. ὄτησα. ὄτα, imperat. ὀτηθεὶς, aor. 1. pass. part. ὀτάμεναι, pro ὀτᾷν.

Οὔτε, Conj. nec, neque.

Οὔτερος pro ὁ ἕτερος, alter.

Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab ὀτάω.

Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab eod.

Οὐτιδανὸς, ᾶ, ὁ, homo nullius pretii. Gloss. Vet. ὀτιδανοὶ, nebulones. Ex ὀ & τὶς, τινὸς, per Epenthesin syllabæ δα. (Sed δανὸς est potius terminatio.)

Οὔτιπε, Adu. non quidem, non vtique. 2) num forte, an forte, num.

Οὔπω, Adu. an nondum. 2) nondum.

Οὔτις, ινος, ὁ, ἡ, nemo, nullus.

Οὔτοι, Adu. non, nequaquam, ὄτοιγε, idem.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. ὦ οὗτος, & simpliciter οὗτος, heus tu! ὀτοσὶ, Attice.

Οὕτω, sequ. Conſ. & οὕτως, sequ. Voc. sæpe quoque Conson. Adu. ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, Philox. 2) respondet etiam latinorum sic, pro temere, negligenter, vt erat. 3) tum demum, tandem aliquando. οὕτως ἂν, ita demum, Philox. οὕτως ἄρα, itane, siccine, Gl. V. οὑτωσὶ, siccine, Gl. V. sic, ita, Att. A pr.

Οὐχὶ, Adu. non. 2) nonne, annon? Ab ὀχ.

Ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, paruus serpens. Dim. ab ὄφις. v. ὀφίδιον.

Ὀφειλέσιον, ου, τὸ, debitum, Eust. Ab ὀφείλω. (Diminut. ab ὀφειλος.)

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, debitor. Ab eod.

Ὀφειλέτις, ιδος, ἡ, debitrix. 2) obnoxia, beneficio deuincta. A pr.

Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω. pro ὀφείλησις.

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, debitum. Ab eod.

Ὀφειλόντως, Adu. debito modo, decenter, Hes. Ab sq.

Ὀφείλω, f. ὀφειλήσω, quasi ab ὀφειλέω, debeo. 2) multor, multandus vel obnoxius sum. 3) debeo, oportet me. aor. 2. ὤφελον. ὤφελον & ὄφελον, debebam, debuissem, vtinam. ὄφελον, vtinam, vellem, velim. ὀφειλόμενον, debitum. Philox.

Ὀφέλλω, augeo, cumulo. 2) adiuuo, prosum, iuuo. 3) debeo. ὀφέλλομαι, augeor, cresco.

Ὀφέλλω, v. ὀφείλω.

Ὄφελμα, τὸ, vtilitas, ornatus. A pr.

Ὄφελος, εος, τὸ, vtilitas, emolumentum, vsus, plerumque commode vertitur per adiectiuum. τί δ' ὄφελος εἰης ἡμῖν; ad quid vtilis, quid prodis? ὅτιπερ ὄφελος, dicitur de eo, quod est in quocumque genere præstantissimum. Ab ὀφέλλω.

Ὀφέλιμος, vel ὀφέλλιμος, vtilis pro ὀφέλιμος. Ab eod.

Ὀφελτρεύω, f. εύσω, orno. A sq.

Ὄφελτρον, τὸ, ornatus, ornamentum. Ab ὀφέλλω.

Ὀφεοστάφυλ, vel ὄφιος. ῆς, ἡ, vua anguina, sic a quibusdam appellari capparin tradit Plinius. Diosc.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίας, ου, ὁ, piscis, quem Plin. oculatam vocat. Ab eod.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. άσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. 2) inuideo. 3) cupio. Ab ὀφθαλμία.

Ὀφθαλμίδιον, ου, τὸ, ocellus, Dim. ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμίζομαι, ίσομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.

Ὀφθαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad oculos pertinens. Gl. V. ocularius. Ab eod.

Ὀφθαλμοβολέω, ῶ, oculos coniicio. Ex ὀ. & βολή.

Ὀφθαλμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, oculos appetens. Ex ὀ & βορά.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, seruitium diligens, præsente hero.

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ, ἡ, seruus, qui inspectante hero se gnauum & obsequentem præstat, oculisque adeo eius quasi inseruit.

Ὀφθαλμὸς, ᾶ, ὁ, oculus. ὀφθαλμοὶ etiam inspectores, speculatores, corycæi regum, vt ὦτα.

Ὀφθαλμότροφος, ου, ὁ, ἡ, oculis medendi peritus.

Ὀφθαλμότεγκτος, ου, ὁ, ἡ, cui oculi lacrimis madent. 2) ex oculis manans.

Ὀφθαλμοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui oculis cernitur. Ex ὀ. & φαίνομαι.

Ὀφθαλμοφανῶς, Adu. manifeste, perspicue, more eorum, quæ oculis cernuntur. A pr.

Ὀφθαλμώδης, εος, ὁ, ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμώρυχος, ου, ὁ, ἡ, oculos effodiens. Ex eod. & ὀρύσσω.

Ὀφιακὸς, ἡ, ὸν, ad angues pertinens. ὀφιακὰ, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.

Ὀφίασις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.

Ὀφίδιον, ου, τὸ, anguiculus, s. paruus serpens, s. anguis. Dim. ab ὄφις. v. ὀφείδ.

Ὀφιοβόλος, ου, ὁ, ἡ, serpentis percussor. Ex eod. & βάλλω.

Ὀφιοβόρος, ου, ὁ, ἡ, angues deuorans. Ex eod. & βορά.

Ὀφιογενὴς, έος, ὁ, ἡ, a serpente genitus s. natus, serpentigena, anguigena. Ex eod. & γίνομαι.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, a serpente morsus. Ex eod. & δάκνω.

Ὀφιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex eod. & εἶδος.

Ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguinus, serpentem referens, anguifer. f. ὀφιόεσσα, contr. ὀφιοῦσσα, insulæ nomen, ab abundantia serpentum. Ab ὄφις.

Ὀφιοκτένη, ης, ἡ, ophioctene, scolopendræ genus. Ex eod. & κτείνω.

Ὀφιοκτόνος, ὁ, ἡ, serpentum interfector. Ex iisdem.

Ὀφιομάχης & Ὀφιομάχος, ε, ὁ, qui ſerpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Epith. ichneumonis. Ex eod. & μάχομαι.
Ὀφιόνεος, έα, Ion. έη, εον, anguinus, ſerpentinus. Ab ὄφις.
Ὀφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. Epith. Furiarum.
Ὀφιόπης, ποδος, ὁ, ἡ, anguipes, ſerpentis modo incedens.
Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ε, τὸ, allium anguinum.
Ὀφιοστάφυλον, nonnulli vocant vitem albam. Ex ὄ. & σαφυλή.
Ὀφίερος, ε, ὁ, ἡ, ſerpentis caudam habens. Ex ὄ. & ὀρά.
Ὀφιέχος, ε, ὁ, anguitenens, ſideris nomen. Ex eod. & ἔχω.
Ὀφιέχειος, Adiect. ad ophiuchum pertinens. A pr.
Ὀφιοφάγος, ε, ὁ, ἡ, qui ſerpentibus veſcitur.
Ὄφις, εως, ἡ, ſerpens, anguis, coluber. 2) ſideris nomen. 3) armillæ, a figura.
Ὀφίτης, ε, ὁ, vt ὀφίτης λίθος, ophites, lapis in modum ſerpentis maculoſus. A pr.
Ὀφιώδης, εος, ὁ, ἡ, anguinus, ſerpentem referens. 2) anguibus abundans, anguifer. Ab eodem.
Ὀφλάνω, debeo, Heſ. Ab ὄφλω.
Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa indicata. 2) debitum, æs alienum. Ab eod.
Ὄφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.
Ὀφλητὴς, ε, ὁ, debitor, Gl. V. Ab eod.
Ὀφλισκάνω, debeo. Ab eod.
Ὀφλίσκω, idem & ab eod.
Ὄφλω, debeo, multor, damnor. 2) in crimen incurro, crimini obnoxius ſum. ὄφλειν vel ὀφλισκάνειν γέλωτα, riſum debere, ridiculum ſe præbere, ita ſe gerere, vt neceſſario rideatur. f. ὀφλήσω, (tamquam ab ὀφλέω.) perf. ὤφληκα, part. ὠφληκὼς, damnatus. Ab ὀφλέω.
Ὄφρα, vt, quo. 2) donec, dum. 3) quamdiu. 4) interea dum.
Ὀφρύα, ας, ἡ, Ion. ὀφρύη, ſupercilium. 2) cliuus. Ab ὀφρύς.
Ὀφρυάζω, ſuperciliis nuto. 2) grandi ſupercilio tumeo. A pr.
Ὀφρυανασπασίδης, ε, ὁ, qui ſupercilia tollit, ſuperbus, ſuperciliofus. Vox Com. Ex ὀφρὺς & ἀνασπάω.
Ὀφρυάω, ῶ, ſum ſuperciliofus. ὀφρυᾶν dicitur regio cliuoſa, multa habens ſupercilia ſiue tumulos. Ab ὀφρύς.
Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, ſuperciliofus. 2) cliuoſus, multa habens ſupercilia, i. e. tumulos. 3) in ſuperciliis montium ſitus, excelſus. Ab eod.
Ὀφρυόομαι, ῦμαι, ſum ſuperciliofus, ſupercilium tollo. Hinc perf. part. ὠφρυωμένος, elatus, ſuperbus. Ab eod.
Ὀφρυόσκιος, ε, ὁ καὶ ἡ, hirta ſupercilia habens. Ex eod. & σκιά.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium. 2) faſtus, ſuperbia. 2) tumulus, ſupercilium montis, cliuus.

Ὄχα, Adu. cum Superl. præ ceteris, longe. Ab ἔχω, ἐξέχω.
Ὀχάνη, ης, ἡ, anſa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.
Ὄχανον, ε, τὸ, amentum, Gl. Vet. anſa clypei. Ab eod.
Ὀχεία, ας, ἡ, coitus, admiſſio, admiſſura, Gl. Vet. Ab ὀχεύω.
Ὀχεῖα, ων, τὰ, admiſſarii, equi, boues vel arietes. Ab ὀχεῖος. (ſc. κτήνη.)
Ὀχεῖον, ε, τὸ, plauſtrum, currus, vehiculum. Ab ὀχέω.
Ὀχεῖος, ε, ὁ, qui ad admiſſuram educatur, admiſſarius. Ab ὀχεύω.
Ὀχεταγωγία, ἡ, aquæductus. A ſq.
Ὀχεταγωγὸς, ὁ, ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς & ἄγω.
Ὀχετεία, ας, ἡ, riuorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.
Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, riuus, qui ducitur. 2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.
Ὀχετεύω, f. εύσω, riuos duco, deriuo. 2) quatio, agito. 3) loco moueo. Ab ὀχετός.
Ὀχετηγέω, ῶ, f. ήσω, riuos ſeu aquas duco, irrigo per riuos. Ab ὀχετηγός.
Ὀχετηγία, ας, ἡ, riuorum ſeu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.
Ὀχέτιον, ε, τὸ, riuulus. Ab ὀχετός.
Ὀχετηγὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, riuos ducens. Ex eod. & ἄγω.
Ὄχετλον, ε, τὸ, currus, plauſtrum. 2) obex. Ab ὀχέω.
Ὀχετὸς, ε, ὁ, canalis, aquæ ductus, riuus, cloaca.
Ὄχευμα, ατος, τὸ, ſemen, genitura. 2) coitus. Ab ὀχεύομαι.
Ὀχεὺς, έως, ὁ, Ion. ῆος, ὁ, retinaculum. 2) vectis ſ. peſſulus. 3) lorum galeæ. 4) ſcrotum. Ab ὀχή.
Ὀχευτὴς, ε, ὁ, admiſſarius, qui feminam init vel comprimit. 2) homo libidinoſus, ſalax, ad coitum procliuis. Ab ὀχεύομαι.
Ὀχευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod pr. n. 2. A pr.
Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admiſit, Venerem paſſa. Ab eod.
Ὀχεύω, f. εύσω, admiſſarium admitto. 2) coëo, ineo, ſubagito. 3) dicitur & vniuerſe de libidine. ὀχεύομαι, ineor, ſubigor.
Ὀχέω, ῶ, fut. ήσω, veho, porto, ſuſtineo, ſuffero. ὀχέομαι, ῦμαι, vehor, portor, equito. Ab ὄχος.
Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus. 2) cauerna, foramen. Ab ἔχω, ſuſtento.
Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ab ὀχέω.
Ὀχηματικὸς, ἡ, ὸν, vehicularis, vectorius. A pr.
Ὀχημάτιον, ε, τὸ, rheda, Gl. V. Ab eod.
Ὄχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. Gl. V. vectus, equitatio, equitatus. Ab eod.
Ὀχθέω, ῶ, f. ήσω, indignor, grauor, grauiter fero. Ab ὄχθος.
Ὄχθη, ης, ἡ, ripa, ora.
Ὀχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, ripoſus, cliuoſus. A pr.
Ὄχθησις, εως, ἡ, offenſio, indignatio. Ab ὀχθέω.

Ὀχθίζω,

Ὀχθίζω, fut. ίσω, indignor, grauate fero. Ab eodem.

Ὄχθοιβος, vel melius, ἐχθοίβος, ε, ὁ, fimbria seu limbus vestis muliebris. A sq.

Ὄχθος, ε, ὁ, ripa, littus. 2) terræ tumulus, locus editus, collis. 3) labra vlcerum tumida.

Ὀχθοφύλαξ, κος, ὁ, riparius, Phil. custos ripæ.

Ὀχθώδης, εος, ὁ, ἡ, riposus, cliuosus. 2) verrucosus. 3) torosus. Ab ὄχθος.

Ὀχλαγωγεὺς, έως, ὁ, circulator, Gl. V. A sq.

Ὀχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, ad res nouas sollicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo. 2) populum in potestate habeo. 3) circulos facio. Ab ὀχλαγωγός.

Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conuentus, Philox. Ab eod.

Ὀχλαγώγιον, ε, τὸ, conuentus, comitium, Gl. Vet. cum turba popularis concitata in vnum locum confluit. Ab eod.

Ὀχλαγωγὸς, ε, ὁ, qui populum in potestate habet, Philox. popularis, item circulator.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis, pessulus. 2) cardo. 3) vinculum, ligamen. Hes. A sq.

Ὀχλεύω, f. εύσω, moueo.

Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoueo. Gl. Vet. inquieto, vexo, molesto. pass. ὀχλοῦμαι, inquietor. part. pass. aor. 1. ὀχληθεὶς, turbatus. ὀχληθέντι, inquietato, Philox. ὀχληθέντες, pulsati, Philox. Ab ὄχλος.

Ὀχληρία, ας, ἡ, molestia. Ab sq.

Ὀχληρὸς, ρὰ, ρὸν, turbulentus. 2) molestus, molestiam adferens. Ab ὄχλος.

Ὀχληρῶς, moleste, Philox. A pr.

Ὄχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio turbæ, Philox. Ab ὀχλέω.

Ὀχλίζω, ίσω, moueo, vecte impello & protrudo. quasi ab ὀχλεὺς.

Ὀχλικὸς, ὴ, ὸν, popularis. 2) turbulentus, molestus. Ab eod.

Ὀχλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, sum popularis.

Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, popularitas. 2) turbæ popularis concitatio. A sq.

Ὀχλοκόπος, ε, ὁ, ἡ, popularis. 2) qui turbam concitat, tumultuator, Philox. Ex ὄχλος & κόπτω.

Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, confusa turba, promiscua plebis turba. Ex eod. & κρᾶσις.

Ὀχλοκρατέομαι, ἐμαι, a turba populari s. plebe regor.

Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex eod. & κράτος.

Ὀχλολοίδορος, ε, ὁ, ἡ, plebeia fundens conuicia.

Ὀχλομανέω, ῶ, insano turbarum amore teneor, insano populari turbæ amore ducor. Ex eod. & μαίνομαι.

Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego.

Ὄχλος, ε, ὁ, turba, multitudo hominum, multi simul, vt exercitus, populus, plebs, vulgus. 2) molestia, perturbatio.

Ὀχλοτερπὴς, έος, ὁ, ἡ, populum delectans. E pr. & τέρπω.

Ὀχλοχαρὴς, ὲς, turbis popularibus gaudens popularis. Ex eod. & χαίρω.

Ὀχλώδης, εος, ὁ, ἡ, turbulentus. 2) difficilis, morosus. τὸ ὀχλῶδες, difficultas, fastidium.

Ὄχμα, ατος, τὸ, retinaculum, quasi ἔχμα, pro ἔχημα. Ab ἔχω.

Ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, constrictum teneo, *de equo*, freno, vel sub iugum mitto. A pr.

Ὀχμὴ, ἡ, manubrium. Ab ἔχω.

Ὄχνη, ης, ἡ, pirum silvestre. Gl. Vet. pirus. v. ὄγχνη.

Ὀχὸς, ὴ, ὸν, capax, qui continere potest. Ab ἔχω. v. ὄχα.

Ὄχος, ε, ὁ, vel εος, τὸ, currus, vehiculum. Suidæ etiam fluxus aquæ. v. ὀχετὸς. Ab eod.

Ὀχυροποιέομαι, ἔμαι, firmum facio, munio.

Ὀχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus. ὀχυρώτατος, munitissimus, Philox. qui teneri, seruari potest. pro ἐχυρός.

Ὀχυρότης, ητος, munitio, firmitas. A pr.

Ὀχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio. ὀχυρῶσθαι, munire. 2) muniri, perf. part. ὀχυρωμένος, pro ὠχυρωμένος, munitus, fultus, stipatus, Gl. Vet. Ab eod.

Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, castellum, arx. 2) præsidium. A pr.

Ὀχυρωμάτιον, ε, τὸ, parua munitio, Dimin. a præc.

Ὀχυρῶς, *Adu.* tuto, firme. Ab ὀχυρός.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipsa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.

Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena. Ab ἔπω, *dico.* 2) oculus. Ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀψάματος, ε, ὁ, qui sero, ad seram vsque vesperam metit, vespertinus messor. Ex ὀψὲ & ἀμάω.

Ὀψανθὴς, έος, ὁ, ἡ, sero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ & ἄνθος.

Ὄψανον, ε, τὸ, facies, visus, vultus. 2) vox, Hes. Ab ὄψ, *oculus* vel *vox.*

Ὀψέομαι, ἔμαι, opsonium comedo. Ab ὄψον.

Ὀψάριον, ε, τὸ, opsonium. 2) pisciculus. Dim. ab ὄψον.

Ὀψαρότης, ε, ὁ, qui sero arat, serus arator. Ex ὀψὲ & ἀρόω.

Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & instructio opsoniorum. 2) ars condiendi & apparandi opsonia. Ab ὀψαρτύω.

Ὀψαρτυτὴς, ε, ὁ, opsoniorum conditor vel instructor, coquus. Ab eod.

Ὀψαρτυτικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad eum, qui opsonia condit. 2) popinalis. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, opsoniorum parandorum ars, ars coquinaria. A pr.

Ὀψαρτύω, f. ύσω, opsonia condio & apparo. Ex ὄψον & ἀρτύω.

Ὀψὲ, *Adu.* sero, longo post tempore. 2) vesperi, extrema diei parte. 3) post, *cum Gen. de re præterita.* pro ὄπισθε. v. ὀπίσω, ὄπισθεν, & ὄπις. omnia ab ἕπω, ἕπομαι, *sequor, postuenio.*

Ὀψείω, videre cupio. 2) desidero. Ab ὄπτομαι.

Ὀψέω, ῶ, tardus sum, V. L. Ab ὀψέ.

Ὄψημα,

Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane vefcimur. Ab ὀψάομαι.
Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepufculum, Gl. V. Ex ὀψὲ & ἡμέρα.
Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opfonator. Ab ὀψάομαι.
Ὀψία, ας, ἡ, fc. ὥρα, ferum diei, tempus vefpertinum, vefpera. Ab ὄψιος.
Ὀψιαίτερος, έρα, ερον, ferior, ab ὀψία. ὀψιαίτατος, tardiffimus. ὀψιαίτατα, *Adu.* tardiffime. Ab ὄψιος. v. ὀψιέτερος.
Ὀψιανθέω, ῶ, tarde floreo.
Ὀψιανθὴς, έος, ὁ, ἡ, fero florens. Ex ὀψὲ vel ὄψιος, & ἀνθέω.
Ὀψιβλαστέω, ῶ, fero germino. Ab fq.
Ὀψιβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, item ος, ον, fero germinans. Ex eod. & βλαστάνω.
Ὀψιγάμιον, ου, τὸ, feræ nuptiæ. A fq.
Ὀψίγαμος, ου, ὁ, ἡ, qui fero vxorem duxit. Ex ὀψὲ & γ.
Ὀψιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, fero genitus, tarde natus. Ex eod. & γίγνομαι.
Ὀψιγονία, ας, ἡ, pofteritas, Gl. V. A fq.
Ὀψίγονος, ου, ὁ, ἡ, fero genitus, pofthumus, Gl Vet. Ex iisd.
Ὀψιέτερος, ον, ferior. Ab ὀψέ.
Ὀψίζω, f. ίσω, fero, fub vefperam aliquid facio. Ab eod.
Ὀψικαρπέω, ω, f. ήσω, ferotinos fructus gigno, vel fero, fructus mei ferotini funt. Ab ὀψίκαρπος.
Ὀψικαρπία, ας, ἡ, fera fructus editio. A fq.
Ὀψίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructus ferotinos, vel fero ferens.
Ὀψικέλευθος, ου, ὁ, ἡ, fero viam carpens, fero iter faciens, fero veniens.
Ὀψίκλωψ, ωπος, ὁ, fur nocturnus f. vefpertinus.
Ὀψίκοιτος, ον, fero dormiens. Ex ὀ. & κοίτη.
Ὀψιμάθεια, ας, ἡ, fera eruditio. Ab ὀψιμαθής.
Ὀψιμαθέω, ῶ, f. ήσω, fero difco, ætate iam provectior ftudia tracto. Ab eod.
Ὀψιμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui fero didicit f. difcere cœpit, fero doctus. Ex ὀψὲ & μανθάνω.
Ὀψίμορος, ου, ὁ, ἡ, fero moriens & lente. Ex eod. & μόρος, *mors.*
Ὄψιμος, ου, ὁ, ἡ, ferus, ferotinus, tardus. Ab ὀψέ.
Ὀψίμως, fero, Gl. V. A pr.
Ὀψίνοος, ου, ὁ, ἡ, fero fapiens.
Ὀψινὸς, ἡ, ὸν, ferotinus, Gl. V. Ab ὀψέ.
Ὄψιος, ία, ιον, idem, ab eod.
Ὀψιότης, ητος, ἡ, tarditas, prorogatio. A pr.
Ὀψίπλουτος, ου, ὁ, ἡ, fero diues factus.
Ὄψις, εως, ἡ, vifus, ipfa videndi actio, adfpectus. 2) fpecies oris, facies. Ab ὄπτομαι, *video.*
Ὀψισμὸς, οῦ, ὁ, tarditas, ferus aduentus. quafi ab ὀψίζω.
Ὀψισπορέω, ῶ, fero fementem facio. A fq.
Ὀψίσπορος, ου, ὁ, ἡ, qui fero feu tarde feritur. 2) fero ferendus. Ex ὀψὲ & σπείρω.
Ὀψίτεκνος, ὁ καὶ ἡ, fero liberos procreans. Ex eod. & τέκνον.
Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, fero perficiendus. Ex eod. & τελέομαι.

Ὀψίτερον, *Adu.* tardius. Ab ὄψιος, vel ὀψέ.
Ὀψίτομος, ου, ὁ, ἡ, fero putatus. 2) qui fero putari folet. Ex ὀψὲ & τέμνω.
Ὀψιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, fero apparens. Ex eod. & φαίνομαι.
Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, opfoniorum apparandorum artifex. Ex ὄψον & δαίδαλος.
Ὀψοδεία, ας, ἡ, opfoniorum penuria. Ex eod. & δέομαι.
Ὀψολογία, ας, ἡ, fermo de opfoniis, fcriptum de deliciis popinalibus. A fq.
Ὀψολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui de opfoniis tractat feu differit. Ex ὄψον & λέγω.
Ὀψοθήκη, ἡ, cella penaria.
Ὀψομανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui infano opfoniorum, & inprimis delicatorum pifcium amore ducitur. E fq. & μαίνομαι.
Ὄψον, ου, τὸ, proprie pifcis. 2) edulium omne, quod vna cum pane comedimus. Gl. Vet. ὄψον, pulpamentum. Ab ἕψω, *coquo.*
Ὀψονομεῖν, pro ὀψωνεῖν, Pollux. A fq.
Ὀψονόμος, ου, ὁ, vnde ὀψονόμοι, magiftratus Athenis, qui immodicum luxum opfonatorum coërcebat & opfonio cuique certum pretium ftatuebat. Ex ὄψον & νέμω.
Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω, opfonia apparo, popinales delicias apparo, coquo.
Ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opfonium, cibaria.
Ὀψοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opfonia apparat, popinalis, coquinarius. 2) opfoniorum apparandorum peritus, opfoniorum artifex.
Ὀψοποιΐα, ας, ἡ, opfoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.
Ὀψοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad opfonia apparanda, popinalis, coquinarius. A fq.
Ὀψοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, opfonia apparans, conditor. Ex ὄ. & ποιέω.
Ὀψοπόνος, ου, ὁ, opfoniorum artifex, coquus. Ex ὄψον & πένομαι.
Ὀψοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, in quo veneunt feu venduntur opfonia. Gl. V. popina. A fq.
Ὀψοπώλης, ου, ὁ, opfoniorum venditor, cupediarius, macellarius, Gl. Vet.
Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opfonia, popina. 2) pifcium venditio. A pr.
Ὀψοπώγιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, quæ opfonia vendit. Ab ὀψοπώλης.
ΟΨΟΣ, ἡ, ον, improbus, flagitiofus. Hef.
Ὀψοφαγέω, ῶ, f. ήσω, opfonia comedo, popinalibus deliciis, & præfertim pifcibus, delector. Ab ὀψοφάγος.
Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opfoniorum appetitio vehemens. 2) pifcium delicatorum auiditas. 3) helluatio, edacitas. Ab eod.
Ὀψοφαγίστατος, ου, ὁ, auidiffimus opfoniorum. A fq.
Ὀψοφάγος, ου, ὁ, ἡ, opfoniis inhians, popinalium deliciarum auidus deuorator. 2) qui pifces auidius deuorat. Philoxen. gulofus.
Ὀψοφιλία, ας, ἡ, amor opfoniorum, cupediarum.

Ὀψῶν,

Ὀψῶν, ῶνος, ὁ, locus reponendis opſoniis, penus, penum, vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.

Ὀψωνέω, ῶ, fut. ήσω, opſonia coëmo, opſonor, A ſeq.

Ὀψώνης, ε, ὁ, opſonator, qui opſonia coëmit. 2) opſoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον & ὠνέομαι.

Ὀψωνητικὸς, ἡ, όν, opſoniorum coëmendorum peritus. 2) obſonator. Ab ὀψωνέω.

Ὀψωνία, ας, ἡ, opſonii coëmtio, opſonatus. Ab ὀψώνης.

Ὀψωνιάζω, f. άσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo. ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ab ὀψώνιον.

Ὀψωνιασμὸς, ε, ὁ, annona, ſtipendium. A pr.

Ὀψώνιον, ίε, τὸ, opſonium. 2) ſtipendium, Philox. autoramentum, Gl. V. ſalarium, Philox. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Π.

Π decima ſexta littera πῖ, ab Ebr. *Pe*. 2) nota numeralis ſignificans, *octoginta*, & lineola ſubiecta, ‚π *octoginta millia*.

Πᾶ, *Dor.* pro πῆ, vbi v.

Παγγέλοιος, ε, ὁ, ἡ, valde ridiculus. Ex πᾶν & γελοῖος.

Παγγενέτης, ε, ὁ, omnium genitor ſeu pater. Ex eod. & γ.

Παγγενέτωρ, ορος, ὁ. idem. Ex eod. & γ.

Παγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, qui omnium generum eſt. Ex eod. & γένος.

Παγγενεὶ, *Adu.* cum toto genere. A pr.

Πάγγειος, ον, pro πάγγειος, vel πάγγεως, totam terram peruagans, obtinens, amplectens &c.

Παγγέωργος, ον, communis agricola.

Παγγλυκερὸς, ὰ, ὸν, prædulcis.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. E πᾶν & γλῶσσα.

Πάγγυμνος, ον, plane nudus.

Παγγυναικὶ, *Adu.* cum omnibus vxoribus. E πᾶν & γυνή.

Παγγώνιος, ε, ὁ, ἡ, ab omni parte angulos habens. Ex eod. & γωνία.

Παγερὸς, ὰ, ὸν, glacialis, gelidus. A πάγος.

Παγετὸς, ε, ὁ, glacies, gelu, ſtiria, pruina, Gl. V. Ab eod.

Παγετώδης, ες, glacie, ſ. gelu adſtrictus. A pr.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum. A πηγνύω.

Παγιδεύω, f. εύσω, illaqueo, irretio. A παγίς.

Πάγιος, ια, ιον, fixus. firmus, ſtabilis. A πηγνύω.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A pr.

Παγιόω, ῶ, firmum & fixum reddo, firmo, ſtabilio. παγιωθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. fixum eſſe. παγιωθεὶς, ſtabilitus. Ab eod.

Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muſcipula, decipula, Gl. V. A πάγη.

Παγίως, *Adu.* firmiter, conſtanter. A πάγιος.

Παγιώτερον, firmius. *Adv.* Ab eod.

Παγκαίνιστος, ον, ſemper recens. E π. & καινίζω.

Πάγκακος, ε, ὁ, ἡ, omnino malus, peſſimus.

Παγκάκως, *Adu.* peſſime. A pr.

Παγκακέργος, ὁ, valde callidus, modis omnibus maleficus,

Παγκαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, pulcherrimus. E πᾶν & κάλλος.

Πάγκαλος, ε, ὁ, ἡ, perpulcher. 2) honeſtiſſimus.

Παγκάλως, *Adu.* perpulchre, optime. 2) honeſtiſſime. A pr.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut ſemina. A ſeq.

Παγκάρπιος, ε, ὁ, ἡ, fructus omnis generis habens. E πᾶν & καρπός.

Πάγκαρπος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Παγκατάρατος, ον, prorſus deteſtabilis.

Παγκευθὴς, έος, ὁ, ἡ, occultus. E π. & κεύθω.

Παγκλαυστος, ε, ὁ, ἡ, prorſus lamentabilis. 2) ſemper lugens. E π. & κλαίω.

Πάγκλαυτος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Παγκληρία, ας, ἡ, vniuerſa hereditas. A ſq.

Πάγκληρος, ε, ὁ, ἡ, heres ex aſſe.

Πάγκλυτος, ον, celeberrimus.

Πάγκοινος, ε, ὁ, ἡ, omnibus communis.

Παγκοίρανος, ε, ὁ, ἡ, omnium dominus.

Παγκοίτης, ε, ὁ, qui omnes ſepelit & ſopit. Ep. Orci. E π. & κοίτη.

Παγκόνιτος, ε, ὁ, ἡ, multo puluere adſperſus, laborioſiſſimus, omne genus certaminis expertus. E π. & κονίω.

Παγκόσμιος, α, ον, communis omnibus hominibus. E π. & κόσμος.

Παγκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, præpotens. E π. & κρατέω

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua poſſeſſio. Ab eod.

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo. 2) in omnibus certaminibus ſum victor. A παγκράτιον.

Παγκρατιαστὴς, ε, ὁ, peritus certandi pancratio, Philox. pugil, quinquertio. A pr.

Παγκρατιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad pancratiaſten pertinens. A pr.

Παγκρατιαστικῶς, *Adu.* more pancratiaſtarum, pancratice. A pr.

Παγκράτιον, ε, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque conſtans artibus, nempe pugilatu, curſu, ſaltu, diſco & lucta. ἅλμα, ποδωκείη, δίσκος, ἄκοντε, πάλη. E πᾶν & κράτος.

Πάγκρατος, ον, idem quod παγκρατὴς. ap. Ariſtoph.

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glanduloſum in medio meſenterio ſitum, vaſorum diuiſiones firmans.

Παγκρότως, *Adu.* cum magno ſtrepitu. E π. & κρότος

Πάγκρυφος, ε, ὁ, ἡ, omnino occultus. E π. & κρύπτω, v. παγκευθής.

Παγκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, omnia multa poſſidens, E π. & κτάομαι.

Παγκτησία, ἡ, poſſeſſio ampliſſima. A pr.

Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum gelu percelluntur. E ſq. & πλήσσω.

Πάγος, ε, ὁ, tumulus, collis. 2) glacies, gelu. 3) concreta maſſa, ſal. A πηγνύω.

Πάγερος, ε, ὁ, cancri genus. E πάγος & ἔρος.

Παγχαλιτος,

Παγχάλεπος, ϐ, ὁ, ἡ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, & πάγχαλκος, ϐ, ὁ, ἡ, totus æreus.

Πάγχυ, *Adu.* prorſus. A πᾶν. v. παγχυ. quod vitatius eſt.

Πάγχορτα, τὰ, omnis generis cibi. E π. & χόρτος.

Πάγχρηςος, ϐ, ὁ, ἡ, valde vtilis ſeu commodus.

Πάγχριςος, ον, totus oblitus, vnctus.

Παγχρύσεος, & πάγχρυσος, ϐ, ὁ, ἡ, totus aureus.

Πάγχυ, *Adu.* prorſus, omnino. poët. pro πάνυ. v. πάγχι.

Παγώδης, εος, ὁ, ἡ, glacialis. A πάγος.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor, morbis animi adficior, it. affectus commoveo. A πάθος.

Πάθη, ης, ἡ, pro πάθησις, qu. a παθέω, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. A πάσχω.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis paſſus eſt ſeu patitur. 2) paſſio, adflictio, perpeſſio, morbus corporis vel animi. Ab eod. vel inuſit. παθέω, a πάθος.

Πάθησις, εως, ἡ, paſſio. Ab eod.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, paſſiuus, Philox. qui pati poteſt, paſſioni obnoxius. vitioſus, morboſus, Philox. 2) affectus, perturbationes animi ciens, commouens. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adu.* paſſiue, paſſiua voce. 2) cum animi motu, ad animos mouendos apte. A pr.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, qui pati poteſt, patibilis, morboſus, Philox. A πάσχω.

Παθογνωμονικὸν σημεῖον, ſignum, quod vna cum morbo inuadit: quod proprie affectionis ſpeciem ſignificat, vnde τὸ πάθος γινώσκεται. E πάθος & γνώμων.

Παθοκράτεια, ἡ, idem quod ſeq. & ex iiſd.

Παθοκρατορία, ας, ἡ, imperium in paſſiones. Ex eod. & κράτος.

Παθοκτόνος, ὁ, ἡ, perturbationes animi frenans, quaſi interficiens. Ab eod. & κτείνω.

Παθολογέω, de morbis expono. Ex eod. & λόγος.

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ in cauſſas & rationes, naturamque morborum inquirit. Ex iiſd.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. E πάθος & ποιέω.

Πάθος, εος, τὸ, paſſio, quod quis patitur ſ. paſſus eſt. 2) clades, caſus, adflictio, calamitas. 3) morbus. 4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus. 5) adiuncta ſ. accidentia, quæ philoſophis dicuntur. 6) mors violenta A πάσχω.

Παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ. 2) hymnus in quemlibet alium deum. 3) hymnus, qui præclaro cuidam viro canebatur. 4) pes quidam metricus, pæan. 5) ipſe Apollo. 6) clamor, quo ſe milites ad congrediendum cum hoſte hortantur.

Παιανίζω, ίσω, pæanem cano. Gl. V. ouo, canto. exulto iuueniliter. A pr.

Παιανικὸς, ἡ, ὸν, ad pæana pertinens. Ab eod.

Παιανισμὸς, ϐ, ὁ, pæanis ſ. pæanum cantatio. Philox. vociferatio. A παιανίζω.

Παῖγμα, ατος, τὸ, ludus, res ludicra. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio. A pr.

Παιγνήμων, ονος, ὁ, ἡ, iocoſus, iocularibus dictis gaudens. (melius eſt, παιγνιήμων, quod ſtatim v.) A ſq.

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, ſeu ludus. 2) illuſio. A παίζω.

Παιγνιήμων, ονος, ἡ, iocoſus, qui iocis delectatur, qui ludo eſt addictus. A pr.

Παιγνιογράφος, ὁ, poëta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ϐ, τὸ, ludus ſeu luſus, iocus, ludicrum, ludibrium. 2) poëma ludicrum, luſus poëticus. παίγνια, τὰ, crepundia. A ſeq.

Παίγνιος, ία, ιον, ludicrus. A παίζω.

Παιγνιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. A pr.

Παιγνιωδῶς, *Adu.* ludicre. A pr.

Παιδαγωγεῖον, ϐ, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius. 2) cœtus puerorum impr. pulcrorum, ſed ſeruorum. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, inſtituo pueros. 2) inſtituo tamquam pueros. 3) erudio. 4) moderor, rego, deduco. 5) freno, domo. Ab eod.

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, inſtituendi ratio. A pr.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum inſtitutio ſeu diſciplina. Ab eod.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, inſtitutio puerilis, ipſa actio inſtituendi pueros. 2) inſtitutio, moderatio, gubernatio quæque. A παιδαγωγός.

Παιδαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad pædagogum ſeu pædagogium pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adu.* pædagogorum more. A pr.

Παιδαγωγὸς, ϐ, ὁ, ἡ, puerorum doctor. 2) puerorum cuſtos. Gl. V. pædagogus, pediſſequus. E παῖς & ἀγωγός.

Παιδαρίδιον, ϐ, τὸ, puerculus, Gl. V. A ſq.

Παιδάριον, ϐ, τὸ, puellus, puerulus. 2) puella. Gl. V. puellus, pupus. Dim. a παῖς.

Παιδαριώδης, εος, ὁ, ἡ, puerilis, puerum decens. A pr.

Παιδαριωδῶς, *Adu.* pueriliter. A pr.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, inſtituendi ratio, doctrina, eruditio, diſciplina. 2) ratio vitæ ſapienter & eleganter actæ, vt παιδεία Κύρϐ, enarratio morum honeſtorum & ciuilium Cyri; quod hodie *Conduite*, quaſi conductionem, vſurpant. A παιδεύω.

Παίδειος, ϐ, ὁ, puerilis. A παῖς.

Παιδεραςέω, ῶ, f. ήσω, amator puerorum ſum. A ſq.

Παιδεραςὴς, ϐ, ὁ, amator puerorum. Gl. V. puerarius, pullarius. E παῖς & ἐραςής.

Παιδεραςία, ας, ἡ, amor puerorum, amor, qualis eſt pædiconum. A pr.

Παιδεραςικὸς, ἡ, ὸν, ad maſculos amores pertinens. Ab eod.

Παιδέρως Ζεὺς, per iocum Comice, quaſi παιδεραςὸς, propter Ganymedem Poll. E παῖς & ἔρως.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, acanthus, & flos quidam. 2) vnguentum atque pigmentum colorandæ faciei. Ex iiſd.

Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, diſciplina. A παιδεύω.

Παίδευσις,

Παίδευσις, εως, ἡ, institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, doctrina, eruditio. Ab eod.
Παιδευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.
Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.
Παιδευτικὸς, ἡ, ὸν, qui ad institutionem facit. 2) ad docendum aptus. 3) castigatorius, castigandi vim habens. A pr.
Παιδευτικῶς *Adu.* more instituentium, docentium. A pr.
Παιδευτὸς, ἡ, ὸν, doctus, eruditus. A seq.
Παιδεύω, f. εύσω, doceo, instituo, erudio. 2) admoneo, reprehendo, castigo, punio, flagello. παιδεύομαι, doceor, punior. perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. A παῖς.
Παιδήϊος, ου, ὁ, ἡ, puerilis. *Ion.* pro παίδειος.
Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus, lusus, relaxatio animi, iocus. 2) dicitur de rebus, quas contemnimus, vt lat. iocus. A παίζω.
Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. reperitur quoque sic exaratum pro παιδεία. quod v. A παῖς.
Παιδικὰ, ῶν, τὰ, amasius proprie. reperitur tamen & de feminis. scil. ἀγάλματα vel παιγνία, *oblectamenta ludicra.* A sq.
Παιδικὸς, ἡ, ὸν, puerilis, puellaris, Gl. V. A παῖς.
Παιδικῶς, *Adu.* pueriliter, puerorum more. A pr.
Παιδιόθεν, *Adu.* a puero, a puerili inde ætate, ab incunabulis, a pueritia, Gl. V. A seq.
Παιδίον, ου, τὸ, puerulus, infans, pusio. 2) filiolus vel filiola. Dim. a παῖς.
Παιδιοτροφέω, idem quod παιδοτρ. A pr. & τρέφω.
Παιδισκάριον, ου, τὸ, pupus, Gl. V. A παιδίσκη. diminutiuum ab alio productum.
Παιδισκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo sunt puellæ. 2) lupanar. Ab eod.
Παιδίσκη, ης, proprie puella libera, virgo. 2) ancilla, ancillula. A sq. Dim. a παῖς.
Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus s. puellus. *inusit.* Dim. a παῖς.
Παιδιώδης, εως, ὁ, ἡ, lusui deditus, iocis gaudens. 2) puerilis, puerulos decens. A παιδιὰ vel παιδί.
Παιδνὸς, οῦ, ὁ, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam adiectiue, puerilis, vt in Epigr. παιδνὰς χεῖρας. pro παιδνός.
Παιδοβοσκὸς, οῦ, ὁ, puerorum nutritor. E π. & βόσκω.
Παιδοβρ... ῶτος, ὁ, puerorum deuorator. E π. & ...
Παιδ...ς, ον, idem & ex iisd.
Παιδογ...α, ας, ἡ, liberorum procreatio. Philox. puer... A sq.
Παιδο... ός, ου, ὁ, ἡ, liberos procreans. 2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fecundus. E παῖς & γίγνομαι, a γίνομαι.
Παιδόθεν, *Adu.* a puero, a pueritia. A παῖς.
Παιδοκομέω, ῶ, f, ήσω, puerorum seu liberorum curam gero. A sq.
Παιδοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui puerorum curam gerit. E παῖς & κομέω.
Παιδοκομία, ἡ, liberorum educatio. Hesych. A pr.
Παιδοκτονέω, ῶ, f. ήσω, liberos interficio. A παιδοκτόνος.
Παιδοκτονία, ας, ἡ, cædes liberorum. Ab eod.
Παιδοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, puerorum seu liberorum interfector seu interfectrix. E π. & κτείνω.
Παιδολέτειρα, ας, ἡ, liberorum perditrix. A seq.
Παιδολέτηρ, idem cum παιδολέτωρ, interemtor liberorum.
Παιδολέτρια, ας, ἡ, eadem quæ præc. Hesych.
Παιδολέτωρ, όρος, ὁ, ἡ, puerorum s. liberorum perditor. E παῖς & ὄλλυμι.
Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. E π. & λέγω.
Παιδολύμας, ὁ, ἡ, liberos perdens. E π. & λύμη.
Παιδομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui in pueritia didicit, oppositus τῷ ὀψιμαθεῖ. E π. & μανθάνω.
Παιδομαθία, ἡ, matura disciplinæ alicuius perceptio. A pr.
Παιδομανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui puerorum improbo amore insanit. E π. & μαίνομαι.
Παιδομανία, ας, ἡ, insanus puerorum amor. A præc.
Παιδόμορος, ον, liberis, pueris perniciosus.
Παιδονομία, ας, ἡ, disciplina puerorum. A seq.
Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus disciplinæ & educationi puerorum. E π. & νέμω.
Παιδοπίπης, ου, ὁ, puerorum corruptor, pædico. Ab ὀπιπεύω.
Παιδοποιέω, ῶ, & οῦμαι, liberos procreo, gigno.
Παιδοποιητὴς, οῦ, ὁ, liberorum procreator. V. L.
Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus. A παιδοποιέω.
Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. 2) adoptio liberorum, si cui desunt ex ipso nati. A seq.
Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, liberorum procreator siue procreatrix. E π. & ποιέω.
Παιδοπόρος, ου, ὁ, ἡ, liberis transitum præbens. seu liberos præbens, vt παιδοπόρος γένεσις, Epigr. qu. πορίζουσα παῖδας.
Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero s. procreo, gigno, genero. E π. & σπόρος.
Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. V. Lex.
Παιδοτόκος, ου, ὁ, ἡ, puerpera, quæ peperit, παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, coniugalis. E π. & τίκτω.
Παιδοτριβεῖον, ου, τὸ, locus, in quo pueri exercentur. A παιδοτρίβης.
Παιδοτριβέω, ῶ, f. ήσω, pueros exerceo. Ab eod.
Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, qui pueros exercet, gymnasii magister. 2) præceptor, doctor, ludimagister. E π. & τρίβω.
Παιδοτριβικὸς, ἡ, ὸν, ad pædotribam pertinens. A pr.
Παιδοτριβικῶς, *Adu.* more pædotribarum, vt decet pædotribas. A pr.
Παιδοτροφ..., ..., ὁ, id. quod παιδοτρίβης, & ex iisd.
Παιδοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pueros educo. 2) seruos al... A παιδοτρόφος.
Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. Ab eod.
Παιδοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, puerorum vel seruorum educator, altor. E π. & τρέφω.

Παιδότρωτος,

Παιδότρωτος, ον, a liberis afflictus.
Παιδουργέω, ῶ, liberos procreo. Ε π. & ἔργον.
Παιδουργία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iisd.
Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros stupro. 2) pueros occido. Α παιδοφθόρος.
Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum stupratio. 2) puerorum occisio. Ab eod.
Παιδοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, puerorum corruptor, stuprator, pædico, cinædus. 2) puerorum perditor, occisor. Ε π. & φθείρω.
Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo. παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.
Παιδοφίλης, ου, ὁ, & Dor. παιδοφίλας, puerorum amator, pædico. Ε π. & φίλος.
Παιδόφιλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Παιδοφονέω, ῶ. pueros occido. Α παιδοφόνος.
Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum, liberorum cædes. Ab eod.
Παιδοφόνος, ου, ὁ, ἡ, puerorum s. liberorum interfector. Ε π. & φένω, *occido*.
Παιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, puerum vel pueros gestans. Ε π. & φέρω.
Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. Α παῖς.
Παίζω, ludo, iocor, illudo. Fut. 1. παίξω, attice παίσω. Ab eod.
Παιηόνιος, ία, ιον, medicus, salutaris. Α παιήων.
Παιηοσύνη, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.
Παιήων, ονος, ὁ, ἡ, salutaris. Α παιών.
Παιήων, ονος, ὁ, hymnus. 2) deorum medicus.
Παίκτειρα, ἡ, quæ ludit. Α παίζω
Παίκτης, ου, ὁ, lusor. Ab eod.
Παικτικὸς, ἡ, ὸν, iocularis, illusorius. Ab eod.
Παικτικῶς, *Adu.* illudendi causa. Α pr.
Παικτὸς, ἡ, ὸν, qui ludi meretur. 2) iocularis. Ab eod.
Παιόλη, & παιόλημα, fraus, impostura, ap. Suidam. *sed vera scriptura est* ἀπαιόλη &c. *de quo supra.*
Παίπαλα, ων, τὰ, loca prærupta salebrosa: propr. pulais in rupibus.
Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos, farina tenuissima. Metaph. de versuto & astuto. Α πάλη.
Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem. Α pr.
Παιπάλλω, quatio, concutio, V. L. Α πάλλω.
Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, salebrosus, asper. Α παίπαλα
Παιπαλώδης, εος, ὁ, ἡ, malitiosus, versipellis. 2) veneficus. Α παιπάλη.
Παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer vel puella. 2) seruus, minister. 3) filius.
Πάϊς, ϊδος, acc. πάϊν, poët. pro παῖς.
Παίσδω, ludo, Dor. pro παίζω.
Παιστικὸς, ἡ, ὸν, iocularis, Athen. Α παίζω.
Παιφάσσω, oculos circumfero. 2) impetum facio, tumultuor. 3) declaro, illustro.
Παίω, att. πάω, f. παίσω, percutio. ferior, pulso. Alicubi & pro subagito feminam: item raptim comedo. παιήσω, παιήσομεν, Aristoph.
Παιὼν, ῶνος, ὁ. Apollo, deus medicinæ. 2) hymnus. 3) medicus. Α παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem sagittis percussit, & in illis hymnis clamabatur ἰὴ παιὰν, quasi παῖε, feri, tanquam hortarentur ad feriendum draconem Pythium.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia, herba, 2) antidoti nomen, item catapotii. Α pr.
Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. Ab eod.
Παιωνικὸς, ἡ, ὸν, medicus. Ab eod.
Παιώνιος, ον, & ος, ία, ιον, idem, ab eod.
Παιωνὶς, ίδος, medica. Ab eod.
Πακτὶς, Dor. pro πηκτὶς, ίδος, ἡ, vbi v.
Πακτὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro πηκτὸς, quod vid.
Πακτόω, ῶ, f. ώσω, compingo, coagmento. 2) obsero, claudo. Α pr.
Πάκτων, ωνος, ὁ, genus nauigii fluuiatilis, quod solui poterat. Gl. Vet. remulcus. Ab eodem.
Πάκτωσις, εως, ἡ, coagmentatio. Α πακτόω.
Παλάθη, ης, ἡ, massa e ficubus. 2) e qualibet alia re, velut ex olearum retrimentis, ex amurca.
Παλάθιον, Dim. a πάλαθον.
Παλαθὶς, ίδος, ἡ, idem.
Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.
Παλαθώδης, εος, ὁ, ἡ, massæ παλάθης similis.
Πάλαι, *Adu.* olim, quondam, pridem, iampridem, dudum, iamdudum. 2) dicitur & pro ante, & quidem de breui tempore.
Παλαιβλαστὴς, ὲς, dudum germinans, dudum natus. Α pr. & βλαστάνω.
Παλαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, priscus, vetustus, annosus seu senex. Ex eod. & γίνομαι.
Παλαίγονος, ου, ὁ, ἡ, idem. παλαίγονοι, maiores. item παλαιγόνιος. Ex iisd.
Παλαιετὴς, ὲς. vetus. Ex eod. & ἔτος.
Παλαίθετος, ου, ὁ, ἡ, longo tempore repositus & adseruatus, formatus.
Παλαιμάτωρ, ορος, ἡ, prisca mater. Ε π. & μήτωρ.
Παλαιμονέω, contendo, luctor. *Patrik.*
Παλαιμόνια, τὰ, Portunalia, Gl. Vet. Α seq.
Παλαίμων, ονος, ὁ, Palæmon, deus marinus. Gl. Vet. Portunus.
Παλαιόγονος, ου, ὁ, ἡ, priscus. Ε παλαιὸς & γίνομαι.
Παλαιολογέω, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis dissero, scribo. Ex eod. & λόγος.
Παλαιομαγάδος, ὁ, idem qui μαγάδις.
Παλαιομάλακος, veterator, Philox.
Παλαιόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, cui priscæ sunt diuitiæ, iam diu locuples.
Παλαιοπράγμων, ὁ, longo vsu tritus in aliqua re. Ε π. & πρᾶγμα.
Παλαιοράφος, veteramentarius, Philox. Ε π. & ῥάπτω, f. ῥαφή.
Παλαιὸς, ά, ὸν, vetus, antiquus, priscus, vetustus, pristinus. Α πάλαι.
Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas. Α pr.
Παλαιοτόκος, quæ dudum peperit, effœta. παλαιότοκος, dudum natus, maior natu. Ab eod. & τίκτω.
Παλαιότροπος, ον, ad morem veterem factus.
Παλαιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, antiqua sapiens. 2) valde prudens. Ε παλ. & φρήν.
Παλαιόω, ῶ, fut. ώσω, antiquo, veterem reddo. παλαιοῦμαι, veterasco, vetus fio, πεπαλαιωμένος, inueteratus, Gl. V. Α παλαιός.
Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio. 2) callidum consilium, artificium. Α παλαίω.

Παλαισμοσύνη,

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, lucta. A præc.
Παλαι..αγὴς, έος, ὁ, ἡ, Epith. veteris vini, E π. & ..ζω.
Παλαιστέω, merior. A seq.
Παλαιστὴ, ης, ὁ, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum.
Παλαιστὴς, ῦ, ὁ, luctator, aduersarius in lucta. 2) idem quod pr. A παλαίω vel pr.
Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, qui est quatuor digitorum magnitudine, vel vnius palmi. Ab eod.
Παλαιστικὸς, ἡ, ὸν, ad luctatores seu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ studiosus. A παλαιστής.
Παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, lucta, vel luctæ locus. A παλαίω.
Παλαιστρικὸς, ἡ, ὸν, ad luctam, palæstram seu luctatores pertinens. 2) palæstricæ peritus. A præc.
Παλαιστρικῶς, *Adu.* palæstrice. A præc.
Παλαιστρίτης, ῦ, ὁ, palæstrita, luctator, aduersarius in lucta. A παλαίστρα.
Παλαιστροφύλαξ, κος, ὁ. præfectus palæstræ.
Παλαίφατος, ῦ, ὁ, ἡ, olim dictus, celebratus. 2) priscus, antiquus.
Παλαιφάτως, *Adu.* secundum priscam famam. A præc.
Παλαίφοιβος, ὁ, ἡ, vates vetus.
Παλαίχθων, ονος, ὁ, ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ possessor.
Παλαίω, f. αίσω, luctor, certo, confligor. A πάλη.
Παλαίωμα, ατος, τὸ, inueteratio. A παλαιός.
Παλαίωσις, εως, ἡ, inueteratio. Ab eod.
Παλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, administro, efficio, gero. 2) struo, molior, machinor. A seq.
Παλάμη, ης, ἡ, palma manus, 2) manus. 3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus.
Παλαμναῖος, αία, αῖον, cuius manus cæde contaminata est, cæde contaminatus. 2) homo sceleratus, piaculo obstrictus, homicida, pestis, pernicies. A præc.
Παλάσσω, fut. ξω, sortior. 2) inquino, fœdo, contamino. πεπάλαχθε, sortimini, 2. pl. pert. pass. πεπαλαγμένος, tædatus, part. A πάλλω.
Παλευτὴς, ῦ, ὁ, qui retia auibus tendit, illex. A παλεύω.
Παλεύτρια, ας, ἡ, illex. Ab eod.
Παλεύω, f. εύσω, allicio. 2) alliciendo fallo. 3) in retia pertraho.
Πάλη, ης, ἡ, lucta, luctatio.
Πάλημα, ατος, τὸ, polleo. Poll. pro παιπάλη.
Παλημάτιον, ῦ, τὸ, sorbitio quædam. Poll.
Παλὶ pro πάλιν, poët.
Παλια, secundus nuptiarum dies, repotia. Rob.
Παλίβλαστος, ῦ, ὁ, ἡ, iterum germinans. E πάλι & βλαστάνω.
Παλιγγέλως, ωτος, ἡ, irrisio mutua.
Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quasi secundus ortus, instauratio rei, & restitutio in statum pristinum. 2) reditus in vitam. 3) regeneratio. 4) baptismus, E π. & γένεσις.
Παλιγγενέσιος, ῦ, ὁ, ἡ, ad regenerationem pertinens. A præc.

Παλίγγλωσσος, ῦ, ὁ, ἡ, diuersa & abhorrente (qualis est barbarorum) vtens lingua. 2) contrarius, diuersus a priori sermo, quo ille fit irritus: vnde uritus. E π. & γλῶσσα.
Παλίγγναμπτος, ῦ, ὁ, ἡ, retrorsum curuus, recuruus.
Παλιγκαπηλεύω, emo, vt rursum carius vendam.
Παλιγκάπηλος, ῦ, ὁ, ἡ, qui a caupone emit, quod vendat, Gl. Vet. Dardanarius.
Παλιγκινὴς, ὲς, retro cedens s. ruens. E π. & κινέω.
Παλίκλαστος, ῦ, ὁ, ἡ, refractus. 2) recuruus, reflexus. E π. & κλάω.
Παλιγκοταίνω, rursus malignus fio aut excandesco.
Παλιγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Suic.
Παλιγκότησις, εως, ἡ, offensio & excandescentia iterata. A præc.
Παλιγκοτία, ας, ἡ, offensio, simultas. A seq.
Παλίγκοτος, ῦ, ὁ, ἡ, qui simultatem cum aliquo exercet, & odium atque vindictam tempori opportuno reseruat; infestus, iracundus.
Παλιγκότως, *Adu.* animo irate, iracunde. A præc.
Παλίγκτιστος, ῦ, ὁ, ἡ, rediuiuus, Gl. Vet.
Παλίγκυρτος, ὁ, nassa.
Παλιδερκὴς, ὲς, retro spectans, videns, quæ a tergo sunt. E π. & δέρκομαι.
Παλικαμπὴς, ὲς, retro cedens, tuens. E π. & κάμπτω.
Παλιλλογέω, ῶ, f. ήσω, idem iterum dico. A παλίλλογος.
Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi, sermonis iteratio. Ab eod.
Παλίλλογος, ῦ, ὁ, ἡ, rursum numeratus, iterum collectus seu congestus. E π. & λέγω.
Παλίλλυτος, ῦ, ὁ, ἡ, resolutus, rescissus. A λύω.
Παλιμβάκχειος, ῦ, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima & tertia longa, media breui.
Παλίμβαμος, ῦ, ὁ, ἡ, retrogradus. E π. & βῆμα.
Παλίμβιος, ῦ, ὁ, ἡ, rediuiuus.
Παλιμβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, iterum germinans. E π. & βλαστάνω.
Παλίμβλαστος, ῦ, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.
Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconstantia, fluctuatio animi. A seq.
Παλίμβολος, ῦ, ὁ, ἡ, veteratorius, veterator. 2) inconstans, mutabilis. E π. & βάλλω.
Παλιμβόλως, *Adu.* inconstanter. A præc.
Παλιμβουλία, ας, ἡ, consilii mutatio, inconstantia. A præc.
Παλίμβουλος, ον, inconstans in consiliis. E π. & βουλή.
Παλιμμήκης, εος, ὁ, ἡ, duplicatus in longitudinem, duplex, 2) longus. E π. & μῆκος.
Παλίμπαις, δος, ὁ, iterum puer, repuerascens.
Παλιμπετὲς, *Adu.* retrorsum, iterum. A seq.
Παλιμπετὴς, έος, ὁ, ἡ, retro relapsus, retrogradus. E π. & πίπτω.
Παλίμπηγος, ῦ, ὁ, ἡ, iterum compactus.
Παλίμπισσα, ης, ἡ, pix recocta, sicca,
Παλίμπλαγκτος, ῦ, ὁ, ἡ, errabundus.
Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, seu

seu iterum oberro. παλιμπλαγχθέντας, aor. 1. part retro actos, iterum errabundos.
Παλιμπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, retrorsum nexus seu plexus. E π. & πλέκομαι.
Παλίμπλυτος, ε, ὁ, ἡ, denuo lotus.
Παλιμπλωτος, ον, iterum nauigans.
Παλίμποινον, τὸ, remuneratio. E π. & ποινή.
Παλιμπόρευτος, ε, ὁ, ἡ, retrogradus.
Παλιμπόρος, ε, ὁ, ἡ, qui iter repetit. 2) e contrario iter faciens.
Παλίμπους, ποδος, ὁ, ἡ, pedem reflectens, retrogradus.
Παλίμπρατος, ε, ὁ, ἡ, qui iterum venditus est. 2) qui sæpius vendi se sinit. 3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit. 4) veterator, veteratrix. E π. & πιπράσκω.
Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falsa & simulata proditio.
Παλιμπροδότης, ε, ἡ, reciprocus seu rursus proditor, qui eos prodit ad quos transfugit.
Παλίμπωλος, ε, ὁ, ἡ, qui aliquid reuendit, qui emit, quod reuendat. E π. & πωλέω.
Παλίμφημος, ε, ὁ, ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximia laude celebrandus. E π. & φήμη.
Παλίμφρων, ὁ, ἡ, qui sententiam mutat. E π. & φρήν.
Παλιμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, renatus, renascens. 2) rediuiuus. E π. & φύω.
Παλίμψαιστος, ε, ὁ, ἡ, iterum derasus, vel deradendo tersus, seu ita factus, vt in eo exarata rursus deleri & cum aliis mutari possint. Sed vsitatius sq.
Παλίμψηστος, ε, ὁ, ἡ, idem. A ψάω.
Παλίμψυχος, ε, ὁ, ἡ, qui resumsit animum, rediuiuus. E π. & ψυχή.
Πάλιν, *Adu.* iterum, rursus, denuo, de integro. 2) vice versa, e diuerso, e contrario, contra. 3) retro, seu retrorsum. 4) alibi, alio loco; *in commemorandis scriptorum locis siue dictis.*
Παλινάγγελος, ε, ὁ, ἡ, internuncius.
Παλινάγρετος, ε, ὁ, ἡ, qui rursus congregatur. 2) rursus congregans. E π. & ἀγείρω.
Παλινάιρετος, ε, ὁ, ἡ, rursum creatus, qui post abrogatum magistratum rursum creatur magistratus.
Παλιναυξὴς, έος, ὁ, ἡ, recrescens, renascens. E π. & αὔξω.
Παλιναυτόμολος, ε, ὁ, ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit.
Παλινδικέω, instauro litem. A παλίνδικος.
Παλινδικία, ας, ἡ, actio repetita, Philox. παλινδικίας, instaurandæ litis. A seq.
Παλίνδικος, ε, ὁ, ἡ, cum rursus de rebus iisdem iudicatur. E π. & δίκη.
Παλινδίνητος, ε, ὁ, ἡ, qui reciproco vortice reuoluitur. E π. & δινέομαι.
Παλινδινία, ας, ἡ, vortex reciprocus. E π. & δίνη.
Παλινδρομέω, ῶ, f. ήσω, cursu reciproco redeo. A παλίνδρομος.
Παλινδρομὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod παλίνδρομος, & ab eod.
Παλινδρομία, ας, ἡ, recursus, cursus reciprocus. Ab eod.
Παλινδρομικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq.
Παλίνδρομος, ε, ὁ, ἡ, recurrens, reciprocus.
Παλινζωΐα, ας, ἡ, iterata vita. A seq.
Παλίνζωος, ε, ὁ, ἡ, rediuiuus.
Παλινίδρυσις, εως, ἡ, iterata subsidentia. 2) iterata constitutio, collocatio, dedicatio.
Παλινοδία, ἡ, itineris repetitio. E π. & ὁδός.
Παλινόρμενος, -ε, ὁ, qui gressu retro concitato redit, retro ruens.
Παλινόρμητος, ον, idem. E π. & ὁρμάομαι.
Παλίνορος, ε, ὁ, ἡ, retrogradus. E π. & ὄρω.
Παλίνορσος, ε, ὁ καὶ ἡ, retrogradus, resiliens, rursus concitatus. Philox. reciprocus. Ex iisd.
Παλινοστέω, ῶ, redeo, reuertor. E πάλι pro πάλιν, & νοστέω.
Παλίνοστος, ε, ὁ, ἡ, qui redit seu reuertitur, recurrens, reciprocus.
Παλινόστιμος, ε, ὁ, ἡ, iterum rediturus.
Παλίνουρος, ε, ὁ, ἡ, qui iterum meiit, iterum seu bis mingens. E π. & ἔρ.ν.
Παλινπροδοσία, ας, ἡ, vid. παλιμπροδοσία.
Παλινρύμη, ης, ἡ, impetus retro ruens.
Παλίνσκιος, ε, ὁ, ἡ, vmbrosus, opacus, tenebricosus. E π. & σκιά.
Παλινστομέω, ῶ, contrarium dico seu loquor. 2) obtrecto, famam lædo. E π. & στόμα.
Παλινστρεπτος, ε, ὁ, ἡ, retro vertens vel versus.
Παλινστρόβητος, ε, ὁ, ἡ, retrogradus.
Παλίντιτος, ε, ὁ, ἡ, qui rependitur, vicissim punitus, retributus, repensus. E π. & τίω.
Παλιντοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio. 2) fœnoris dati repetitio. E π. & τίκτω.
Παλίντονος, ε, ὁ, ἡ, in auersum tendens, remittens. 2) recuruus, reflexus. E π. & τείνω.
Παλιντράπελος, ε, ὁ, ἡ, in contrarium versus, reflexus, retortus, inuersus.
Παλιντριβὴς, έος, ὁ, ἡ, veterator, versutus. E π. & τρίβομαι.
Παλίντριψ, idem. Ex iisd.
Παλιντροπάασθαι, retro se conuertere.
Παλιντροπὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod παλίντροπος, & ex iisd.
Παλιντροπία, ας, ἡ, conuersio retro facta, immutatio. 2) cura. A seq.
Παλίντροπος, ε, ὁ, ἡ, retro conuertens gressum, retrogradus, redux. E π. & τρέπω.
Παλιντυπὴς, έος, ὁ, ἡ, repercussus. E π. & τύπτω.
Παλιντυχὴς, ἐς, qui contraria conditione, s. fortuna vtitur, secunda post aduersam, & contra. E π. & τύχη vel τυγχάνω.
Παλινῳδέω, ῶ, recanto, retexo orationem, muto sententiam. E π. & ᾠδή.
Παλινῳδία, ας, ἡ, cantus priori contrarius. 2) retractatio. Ex iisd.
Παλίνωρος, ε, ὁ, ἡ, qui suis horis redit. Ab ὥρα.
Παλιούρινος, ε, ὁ, ἡ, e paliuro factus. A seq.
Παλίουρος, ε, ἡ, paliurus, frutex spinosus. Gl. Vet.
Παλιουροφόρος, ον, ferens paliuros. E pr. & φέρω.
Παλιρροέω, ῶ, vicissim refluo. A παλίρροος.
Παλιρρόθιος, ε, ὁ, ἡ, refluens s. resiliens ab litore aut scopulo, Epith. fluctus apud Hom. 2) retrogradus, resiliens retro. E π. & ῥόθος.
Παλιρροθία, ας, ἡ, *Subst.* remigatio versus puppim, apud Aratum. Ex iisd.

Παλίῤῥοια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. A ſeq.

Παλίῤῥοος, contr. παλίῤῥους, ε, ὁ, ἡ, refluus, reciprocus.

Παλίῤῥοπος, ε, ὁ, ἡ, qui retro vergit, reflexus. E π. & ῥοπή.

Παλίῤῥυτος, ε, ὁ, reciprocus. Philox. refluus.

Παλίσκιος, ε, ὁ, ἡ, idem quod παλίνσκιος.

Παλισσυτέω, ῶ, retro feror, retro gredior. A ſeq.

Παλίσσυτος, ε, ὁ, ἡ, retrogradus, reſiliens. E π. & σύομαι.

Παλισύλλεκτος, ε, ὁ, ἡ, iterum collectus ſeu congregatus.

Παλίψηνος, ε, ὁ, ἡ, idem quod παλίμψηστος.

Παλίωξις, εως, ἡ, inſecutio, reſuitus in poſteriora. E πάλιν & διώκω.

Πάλλα, ης, ἡ, pila, quaſi a πάλλομαι. Euſt.

Παλλαγμα, τὸ, concubitus cum pellice. A πάλλαξ.

Παλλάδιον, ε, τὸ, ſimulacrum Palladis. Dim. a Παλλάς.

Παλλακεία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus. A ſq.

Παλλακεύομαι, ſum concubina. 2) pellicem habeo. Philox. παλλακεύεσθαι, ancillari. A ſeq.

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, pellex, concubina, ſuccuba, Philox. v. παλλαξ.

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus. A præc.

Παλλάκιον, ε, τὸ, adoleſcentulus. A πάλλαξ.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex. 2) puella, Ab eod.

Πάλλαξ, ακος, ὁ, iuuenis, adoleſcens. *Dor.* pro πάλληξ, quod vid.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas ſiue Minerua. A πάλλω, quia haſtam & ægida πάλλειν quatere ſeu vibrare dicebatur.

Πάλλευκος, ε, ὁ, ἡ, omni ex parte albus, candidiſſimus. E πᾶν & λ.

Πάλληξ, pupa, pupula, catulaſter, Gl. Vet. item, puer. A πάλλομαι, *ſalio, exſulto, quod proprium iſtius aetatis.*

Πάλλω, vibro, quatio, agito. 2) ſortior. πάλλομαι, palpito, Gl. Vet. ſortior, ſalio, exulto. aor, I. act. ἔπηλα, ἔπηλε, *Ion.* πῆλε, vibrauit. inf. πῆλαι.

Παλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio. A præc.

Παλματίας, ε, ὁ, vibrator, quidam terræ motus. A præc.

Παλμὸς, ῦ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. Philox. ſaliſatio, tripudium. Ab eod.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, diuinatio, quæ fit ex palpitatione. A ſeq.

Παλμοσκόπος, ε, ὁ, ἡ, qui παλμὸν, ſiue palpitationem cordis, inteſtinorum, arteriarum, muſculorum contemplatur & ex ea diuinat. Ex παλμὸς & σκοπέω.

Πάλμυς, υος, ὁ, rex. Vox. Ion. antiqua.

Παλμώδης, εος, ὁ, ἡ, palpitationibus obnoxius. A παλμός.

Πάλμυς, υνος. ὁ, ſeruus, idem qui λάτρις. (fort. ἀπὸ τῦ πάλλεσθαι, a ſaliendo, a cita & expedita corporis agitatione, vt Latini ſeruos *Tibros* a *tibia* appellabant, quod agiles in tibiis, h. e. cruribus, eſſent, aut eſſe certe deberent.) Athen.

Πάλος, ε, ὁ, vibratio, concuſſio, agitatio, 2) ſortitio, ſors, id quod ex vrna vel ſitula concuſſa exſilit. A πάλλω.

Παλτὸν, ε, τὸ, iaculum, telum. Ab eod.

Παλτὸς, ή, ὸν, vibratus, vibratilis. Ab eod.

Παλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta, A ſeq.

Παλύνω, adſpergo, conſpergo. 2) album facio. Gl. Vet. candido. A πάλη.

Πᾶμα, τος, τὸ, ſupellex, κτῆμα. A πάομαι.

Παμβασιλεία, ας, ἡ, regia poteſtas pleniſſima aut ſumma, merum ſeu ſummum imperium.

Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, ſumma regina.

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, omnium rex, ſummus rex.

Παμβδελυρὸς, ὰ, ὸν, abominabilis, impuriſſimus, omnibus modis turpis.

Παμβέβηλος, ε, ὁ, ἡ, impuriſſimus, ſceleratiſſimus.

Παμβίας, ε, ὁ, omnia vi ſua cogens ac ſuperans, violentus. E πᾶν & βία.

Πάμβορος, ε, ὁ, ἡ, omniuorus,

Παμβότανος, ε, ὁ, ἡ, οἱ ὁ herbiuus. E π. & βοτάνη.

Πάμβοτος, ε, ὁ, ἡ, fertiliſſimus. E π. & βόσκω.

Παμβῶτις, ίδος, ἡ, alma. Epith. terræ.

Παμβώτωρ, ὁ, omnes paſcens, almus. Epith. terræ.

Πάμμα, poſſeſſio (ſcriptura vitioſa: vera πᾶμα) A πάομαι, *poſſideo*

Παμμάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, omni ex parte beatus.

Παμμακάριστος, ον, idem.

Παμμάταιος, ον, vaniſſimus.

Παμμάχιον, ε, τὸ, q. d. certatio omni pugnæ genere. A ſeq.

Πάμμαχος, ε, ὁ, ἡ, qui omni pugnæ genere certat. 2) qui eſt omnis generis, quam plurimus, maximus. Epith. audaciæ, roboris, miſeriæ, ærumnæ. Ex πᾶν & μάχομαι.

Παμμάχως, *Adu.* omni pugnæ genere certando, omni contentione. A præc.

Παμμεγα, valde magnum.

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, maximus. Philox. immanis, vaſtus. A μέγεθος.

Παμμέγιστος, η, ον, maximus.

Παμμεδέων, οντος, τὸ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc femin. παμμεδέουσα, ης, omnium rectrix. E π. & μεδέω.

Πάμμελας, totus vel omnino niger. παμμέλαν, acc. pro παμμέλανα.

Παμμελὴς, έος, ὁ, ἡ, varie modulatus, canorus E π. & μέλος.

Πάμμετρος, ε, ὁ, ἡ, omnia metrorum genera habens. E π & μέτρον.

Παμμήκης, εος, ὁ, ἡ, valde longus. 2) prolixus. E π. & μῆκος.

Πάμμηνις, ιδος, ἡ, vt νὺξ πάμμηνις, nox, quæ plena luna lucet. E π. & μήνη.

Πάμμηνος, ε, ὁ, ἡ, per omnes menſes durans, qui perpetuis voluitur menſibus. A μήν.

Παμμήστωρ, ορος, ὁ, artifex peritiſſimus.

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. E π. & μήτηρ.

Παμμήτηρ, ερος, ἡ, idem.

Παμμήτωρ, ορος, ἡ, idem & ex iisd.

Παμμήχανος, ε, ὁ, ἡ, omnia machinans. 2) ad quiduis promtus. E π. & μηχανή.

Παμμίαρος, ου, ὁ, ἡ, scelestissimus.
Παμμιγής, έος, ὁ, ἡ, ex omni genere mixtus. 2) promiscuus. E π. & μιγνύω.
Πάμμικρος, ου, ὁ ἡ, perpusillus.
Πάμμικτος, ου, ὁ, ἡ, idem quod παμμιγής.
Πάμμορος, ου, ὁ, ἡ, infelix, infortunatus. v. κάμμορος.
Παμμυσαρὸς, ὰ, ὸν, fœdissimus.
Παμπαιδὶ, Adu. cum omnibus liberis. E π. & παῖς.
Παμπάλαιος, ου, ὁ, ἡ, vetustissimus.
Πάμπαν, Adv. prorsus, omnino, plane.
Πάμπανυ, Adu. idem.
Παμπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia persuadens. E π & πείθω.
Παμπήγην, Adu. passim per fontes. A πηγή.
Παμπήδην, Adu. funditus, omnino, prorsus, vt nihil fiat reliqui. E π. & πάομαι.
Παμπησία, ας, ἡ, vniuersa possessio, totum patrimonium. Ex iisd.
Παμπληθεὶ, Adu. per totam multitudinem, a tota multitudine. A seq.
Παμπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, confertus. 2) permultus, valde multus, quam plurimus. plural. παμπληθεῖς, complures, Gl. Vet. Dat. παμπλήθεσι. Adu. παμπληθὲς, tota multitudine. E π. & πλῆθος.
Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iisd.
Πάμπληκτος, ου, ὁ, ἡ, grauiter percussus. E π. & πλήσσω.
Παμπλούσιος, ου, ὁ, ἡ, omnibus diuitiis adfluens, ditissimus, opulentissimus.
Παμποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, varius, varie pictus. 2) versutus, versipellis.
Πάμπολις, ὁ, ἡ, omnibus vrbibus communis, qui in omnibus vrbibus est.
Πάμπολυς, permultus, varius. πάμπολυ, permultum. plur. πάμπολλα.
Παμπολυτελὴς, ὲς, pretiosissimus.
Παμπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, omnino improbus, improbissimus.
Παμπονήρως, Adu. pessime, grauissime. A pr.
Παμπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, totus purpureus. E π. & πορφύρα.
Παμπρασία, ας, ἡ, omnium bonorum venditio, sectio. E π. & πρᾶσις.
Πάμπρεπος, ου, ὁ, ἡ, splendidus. regius. E π. & πρέπει.
Πάμπρωτος, ου, ὁ, ἡ, omnium primus.
Πάμπυος, ου, ὁ, ἡ, valde, penitus purulentus. E π. & πύον.
ΠΑΜΥΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, sacra Aegyptiaca.
Παμφάγος, ου, ὁ, ἡ, omniuorus, qui omnia deuorat. 2) comedo, helluo.
Παμφαὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia illustrans, splendidus. E π. & φάω.
Παμφαίνω, totus luceo, valde fulgeo. part. παμφαίνων, collucens.
Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adspicio, vel circumspicio. παμφαλῶντες, part. pro παμφαλῶντες, παμφαλάοντες. Etym. E π. & φάω.
Παμφανάω, totus luceo vel fulgeo. part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem, pro παμφανῶντα, παμφανάοντα, f. παμφανάουσα, collucens, splendidissima, pro παμφανῶσα, παμφανάουσα. A παμφαίνω.
Παμφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, veneficus. E π. & φάρμακον.
Παμφαῶς, Adu. omnia illustrando. 2) splendidissime. A παμφαής.
Παμφεγγὴς, έος, ὁ, ἡ, totus lucens, illustris, fulgidus. E π. & φέγγος.
Πάμφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, omnino mortalis, caducus. 2) perniciosus.
Πάμφθογγος, ου, ὁ, ἡ, quasi omnisonus, i. e. vel valde sonans, vel varios sonos edens.
Πάμφιλος, ου, ὁ, ἡ, omnibus gratus.
Πάμφλεκτος, ου, ὁ, ἡ, omnia comburens, totus flammans. E π. & φλέγω.
Παμφόβερος, ου, ὁ, ἡ, q. d. totus, valde terribilis. Philox. παμφόβερον, toruum.
Πάμφορβος, ου, ὁ, ἡ, omnibus pabulum præbens. E π. & φορβή.
Πάμφορος, ου, ὁ, ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. E π. & φέρω.
Παμφύδην, Adu. effusa fuga.
Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum. A seq.
Πάμφυλος, ου, ὁ, ἡ, omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. E π & φυλὴ vel φῦλον.
Πάμφυρτος, ου, ὁ, ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis: *in partem deteriorem*. E π. & φύρομαι.
Πάμφωνος, ου, ὁ, ἡ, omnis generis voces reddens. E π. & φωνή.
Παμψηφεὶ, Adu. omnium calculis seu suffragiis. E π. & ψῆφος.
Πάμψυχος, ου, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus anima. Epith. Amphiarai apud inferos in Sophoclis Electra. E π. & ψυχή.
Πὰν, πανὸς, ὁ, Pan, pastorum deus. Philox. Πὰν, ὁ δαίμων, incubus, Siluanus. Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, *deus siluester*, Siluanus, Faunus. Incubus, idem.
Πάναβρος, ου, ὁ, ἡ, mollis, delicatus.
Πανάγαθος ου, ὁ, ἡ, optimus.
Παναγήραος, ου, ὁ, ἡ, prorsus senii expers, immortalis.
Παναγὴς, έος, ὁ, ἡ, prorsus sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes. E π. & ἅγος.
Παναγία, ας, ἡ, purificatio. Plin. Ex iisd.
Πανάγιος, ία, ιον, sanctus vel purus.
Παναγὶς, ίδος, ἡ, dies sacra, Lex. Vulg. E π. & ἅγος.
Παναγισία, ας, ἡ, purgatio.
Πάναγνος, ου, ὁ, ἡ, castissimus, purissimus.
Πανάγριος, ου, ὁ, ἡ, ferus, præferox.
Πάναγρον, ου, τὸ, rete, vericulum. E π. & ἄγρα.
Πάναγρος, ου, ὁ, ἡ, omnia trahens & capiens, retis Epith. vt πάναγρον δίκτυον. Ex iisd.
Πανάγρυπνος, ου, ὁ, ἡ, peruigil, insomnis.
Παναεργὴς, έος, ὁ, ἡ, non confectus, prorsus incoctus & crudus, de cibo.
Πανάθεσμος, ου, ὁ, ἡ, iniustus, sceleratissimus.
Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, sacrum Atheniensium, Philox. quinquatria.

Παναθηναϊκὸς,

Παναθηναϊκὸς, ἡ, ὸν, Panathenaicus. A pr.
Πανάθλιος, ία, ιον, valde miser, miserrimus.
Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, splendidissimus.
Παναίθος, η, ὁ, idem. Hesych. παναίθησι κορύθεσσι, galeis collucentibus. Dat. plur. fem. pro παναίθαις. Ab αἴθω.
Παναίολος, ου, ὁ, ἡ, varius, variegatus.
Παναισχὴς, έος, ὁ, ἡ, turpissimus. E π. & αἶσχος.
Πανάισχιστος, idem.
Παναίτιος, ου, ὁ, ἡ, totius rei auctor, omnium caussa & auctor.
Πανακαρπὴς, έος, ὁ, ἡ, plane sterilis. E π. & ἄκαρπος.
Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum remedium. 2) herba quædam. A πανάκης.
Πανάκειον, ου, τὸ, panacea, *herba*. Ab eod.
Πανάκη, ης, ἡ, idem, & filia Aesculapii, V. L. Ab eod.
Πανακήρατος, ου, ὁ, ἡ, minime fato obnoxius, immortalis.
Πανάκης, εος, ὁ, ἡ, vel πανακὴς, έος, omnia sanans, qui omnibus morbis medetur. Gl. V. πανακὴς, omnimorbus. E π. & ἀκέομαι.
Πανακίτης, ου, ὁ, e panacea herba confectus, vt πανακίτης οἶνος, panacites, vinum, e panace herba confectum. A πανάκης.
Πανακρὶς, ίδος, ἡ, apis Epith. q. omnia fastigia florum peruolitans & delibans. E π. & ἄκρα.
Πανάκτειος, ου, ὁ, ἡ, ad origanum pertinens. A seq.
Πάνακτος, ου, ἡ, origanum. Hes.
Παναλάστωρ, ορος, ὁ, homo perniciosissimus: dæmon infestus.
Παναληθὴς, έος, ὁ, ἡ, verissimus.
Παναληθῶς, *Adu.* verissime. A pr.
Παναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, simillimus.
Παναλκὴς, έος, ὁ, ἡ, omnipotens, robustissimus. E π. & ἀλκή.
Παναλουργὴς, ὲς, purpureus, totus purpureus.
Παναλωτος, ου, ὁ, ἡ, omnia consumens, perniciosissimus. E π. & ἀναλίσκω.
Παναμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, toruus, seuerus.
Παναμείλικτος, ου, ὁ, ἡ, immitissimus.
Παναμείλιχος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Πανάμερος, ον, *Dor.* pro πανήμερος. Soph.
Πανάμωμος, ου, ὁ, ἡ, omni culpa & reprehensione vacans.
Πανάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, ad omnes homines pertinens, ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις,(id est πάντων ἀνθρώπων.) omnium reditus in vitam.
Πάναξ, ακος, panacea herba. Philox. πάναξ, Chironeus.
Πανάνυτος, ου, ὁ, ἡ, facilis confectu. 2) omnia conficiens. E π. & ἀνύω.
Πανάοιδιμος, ου, ὁ, ἡ, decantatus, celeberrimus.
Παναπαλὸς, ου, ὁ, ἡ, tenerrimus, mollissimus.
Πανάπαστος, ου, ὁ, ἡ, qui nil gustauit, ieiunus plane.
Πανάπειρος, ου, ὁ, ἡ, immensus.
Πανάπειρων, ονος, ὁ, ἡ, idem, aut fine carens. Suid.
Παναπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, propr. luctu prorsus carens. Exp. vero valde dolens: vt α non sit priuat. sed intens. (nisi vitiosa ea est scriptio, pro vera, παντάπενθὴς, aut πανυπενθὴς, aut de interpretatione certo constet.)
Πανάπήμων, ονος, ὁ, ἡ, prorsus innocuus. 2) omnino innoxius.
Παναπηρὴς, έος, ὁ, ἡ, integer, non mutilatus.
Πανάποτμος, ου, ὁ, ἡ, infelicissimus, infortunatissimus.
Πανάπυστος, ου, ὁ, ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur. 2) qui prorsus nihil audiuit aut cognouit.
Πανάργυρος, ου, ὁ, ἡ, totus argenteus, e solido argento.
Πανάρετος, ου, ὁ, ἡ, omni virtutum genere ornatissimus. E π. & ἀρετή.
Πανάριστος, ου, ὁ, ἡ, præstantissimus.
Πανάρκετος, έτη, ετον, semper, siue ad omnia sufficiens.
Παναρκὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) Epith. solis, omnia illustrantis. E π. & ἀρκέω.
Παναρμόνιος, ου, ὁ, ἡ, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. E π. & ἁρμονία.
Παναρχαῖος, ον, vetustissimus.
Πάναρχος, ου, ὁ, ἡ, potentissimus, omnibus imperans. E π. & ἀρχή.
Πανασθενὴς, έος, ὁ, ἡ, imbecillis, prorsus viribus fractus.
Πανασιτία, ἡ, summa annonæ inopia, fames vltima, Poll.
Πανασκηθὴς, έος, ὁ, ἡ, illæsus, saluus, incolumis. Hes.
Πανατρεκὴς, έος, ὁ, ἡ, verissimus.
Πανατρεκῶς, πανατρεκέως, *Adu.* verissime, certissime. A pr.
Πανάυγεια, ἡ, lux summa, vniuersa, Philox. A seq.
Πανανγὴς, έος, ὁ, ἡ, valde splendidus. E π. & αὐγή.
Πανάϋπνος, ου, ὁ, ἡ, insomnis.
Πανάφηλιξ, ικος, ὁ, ἡ, carens æqualibus sociis. 2) effœtus, decrepitus senex.
Πανάφυκτος, ου, ὁ, ἡ, ineuitabilis.
Παναχαιὶς, ίδος, ἡ, vt παναχαιὶς γῆ, vniuersa f. tota Achaia, tota Græcia.
Παναχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achiui, vniuersi Græci.
Πανάωριος, ου, ὁ, ἡ, omnino intempestiuus. 2) immatura morte mortuus. E π. & ἄωρος.
Πανάωρος, ου, ὁ, ἡ, neglectus, incustoditus, quem nulla dignamur cura.
Πανβδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, prorsus flagitiosus, sceleratissimus. (v. παμβδ. vt rectius exaratur.)
Πανδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, valde artificiosus.
Πανδαισία, ας, ἡ, conuiuium opiparum ac lautum, mensa sumtuosa. E π. & δαίς.
Πανδακέτης, ου, ὁ, valde mordax. E π. & δάκνω.
Πανδάκρυτος, ου, ὁ, ἡ, valde lacrimabilis. 2) ad omnia lacrimans. E π. & δακρύω.
Πανδάλητος, ον, combustus, quasi a δαλὸω, comburo. (nisi potius hæc interpretatio ad πανδάλητος pertinet. nam πανδάλητος est *Dor.* omnino corruptus, aut plane corrumpens, pro πανδήλητος.)

Πανδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix.
Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, fubigens.
Πάνδειλος, ε, ὁ, ἡ, timidiſſimus, miſerrimus.
Πάνδειμα, τος, τὸ, terriculamentum.
Πάνδεινος, ε, ὁ, ἡ, grauiſſimus.
Πανδέκτης, ε, ὁ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc 2) πανδέκται, ῶν, libri omne ius continentes. 3) homines varia eruditione referti. E π. & δέχομαι.
Πανδελέτειος, ε, ὁ, ἡ, improbus, veteratorius, more Pandeleti, fycophantæ.
Πανδέκτωρ, ορος, ὁ, idem quod πανδέκτης & ab iiſdem.
Πανδέξιος, ε, ὁ, ἡ, omnibus modis feu in omnibus dexter, dexterrimus.
Πανδερκέτης, ἡ, idem quod feq. & ex iiſd.
Πανδερκής, έος, ὁ, ἡ, omnia videns f. intuens. E π. & δέρκομαι.
Πανδεχής, εος, ὁ, ἡ, omnia capiens, capaciſſimus. E π. & δέχομαι.
Πάνδηλος, ε, ὁ, ἡ, omnibus manifeſtus, manifeſtiſſimus.
Πανδημεὶ, *Adu.* cum toto populo, vniuerſi, catervatim. A πάνδημος.
Πανδήμαρ, *Adu.* toto die. Apollon. Argon. pro πανήμαρ & παντῆμαρ. (fi lectio fana.)
Πανδημία, ας, ἡ, vniuerſus populus. 2) vniverſi populi conuentus. A πάνδημος.
Πανδήμιος, ε, ὁ, ἡ, publicus, qui per totum populum vagatur, vniuerſus. A ſeq.
Πάνδημος, ε, ὁ, ἡ, ad vniuerſum populum pertinens, publicus. 2) vniuerſus. 3) vulgaris, plebeius.
Πάνδια, ων, τὰ, Iouialia, facrum Athenienſium in honorem Iouis. E π. & Διὸς, *Iouis*, a Ζεύς.
Πάνδικος, ε, ὁ, ἡ, iuſtus, iuſtiſſimus. E π. & δίκη.
Πανδίκως, *Adu.* iuſte. 2) rite. A pr.
Πανδοκεῖον, ε, τὸ, taberna deuerſoria, publicum deuerſorium. A ſeq.
Πανδοκεὺς, έως, ὁ, Gl. Vet. v. πανδοχεύς. E π. & δέκομαι, δέχομαι.
Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiſcua hoſpitum receptio. A πανδοκεύω.
Πανδοκεύτρια, ίας, ἡ, mulier tabernaria, caupona. Ab eod.
Πανδοκεύω, promiſcue hoſpitio excipio, quæſtum in hoſpitio publico facio quoslibet excipiendo. A πανδοκεύς.
Πανδοκέω, ῶ, idem. E π. & δέκομαι vel δέχομαι.
Πανδοκία, ας, ἡ, promiſcua omnium receptio. Ex iiſd.
Πανδόκος, vel πανδοκος, ε, ὁ, ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius. 2) omnes capiens. Ex iiſd.
Πάνδοξ, οκος, ὁ, idem. Heſ. Ex iiſd.
Πανδοξία, ας, ἡ, fumma gloria. E π. & δόξα.
Πάνδουλος, ε, ὁ, ἡ, omnium ſeruus.
ΠΑΝΔΟΥ΄ΡΑ, f. πανδερὶς, ἡ, pandura, inſtrumentum muſicum, triplici inſtructum chorda. 2) culter coquinarius.
Πανδερίζω, panduram pulſo. A pr.
Πανδερίστης, ε, ὁ, qui panduram pulſat. A pr.
Πανδερομάχαιρα, ἡ, idem quod πανδέρα, n. 2.
Πάνδερον, ε, τὸ, idem quod πανδέρα.
Πάνδερος, ε, ὁ, qui panduram tractat. A pr.
Πανδοχεῖον, ε, τὸ, deuerſorium, ſtabulum, cauponium, Gl. V.
Πανδοχεύς, έως, ὁ, qui quemlibet hoſpitio excipit, hoſpes meritorius, caupo, ſtabularius. E π. & δέχομαι.
Πανδοχεύω, cauponem ago. A pr.
Πανδοχίς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis negotium ſuſtineat. Vet. Lex. A ſeq.
Πανδόχος, ε, ὁ, ἡ, qui quemlibet hoſpitio excipit. E π. & δέχομαι.
Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. E π. & δύναμις.
Πανδυσίη, ης, ἡ, pleniſſimus occaſus, cum ſidus prorſus occidit. 2) penitus occidens. 3) occaſus. E π. & δύσις.
Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis fabulis celebratæ nomen. 2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. E π. & δῶρον.
Πάνδωρος, ε, ὁ, ἡ, omnia largiens. Ex iiſd.
Πανδώτειρα, ἡ, omnium donatrix. Epith. terræ.
Πανεθνεὶ, *Adu.* cum tota gente. E π. & ἔθνος.
Πάνεια, ων, τὰ, fc. δείματα, Panici terrores. A Πάν.
Πανεῖα, τὰ, affertur pro lupercalia. Vid. πανίον. Ab eod.
Πανείδεος, ε, ὁ, ἡ, omniformis. E π. & εἶδος.
Πανείκελος, ε, ὁ, ἡ, ſimilliimus.
Πανελεύθερος, ον, prorſus liber, liberrimus.
Πανέλληνες, ων, οἱ, omnes Græci, vniuerſum nomen græcum. Dat. pl. poët. πανελλήνεσσι.
Πανελλήνιον, ε, τὸ, totius Græciæ conuentus. A pr.
Πάνεμος, ε, ὁ, Panemus, menſis apud Corinthios Iulio noſtro fere reſpondens.
Πανέξαλλον, omnino alienum, Heſ. E πᾶν vel πάνυ & ἔξαλλος.
Πανέξοχος, ε, ὁ, ἡ, excellentiſſimus, præſtantiſſimus.
Πανεπάρκιος, ον, ſufficiens ad omnia.
Πανεπήτριμος, ε, ὁ, ἡ, denſiſſimus.
Πανεπίκλοπος, ε, ὁ, ἡ, fallaciſſimus.
Πανεπίσκοπος, ε, ὁ, ἡ, omnium rerum inſpector, omnia oculis ſuis luſtrans.
Πανεπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, admodum prudens.
Πανεπόπτης, ε, ὁ, omnia inſpiciens.
Πανεργέτης, ε, ὁ, totius rei, (omnium malorum) auctor. E π. & ἔργον.
Πανέρημος, ε, ὁ, ἡ, omnino deſertus.
Πανέστιος, ε, ὁ, ἡ, cum tota domo f. familia. E π. & ἑστία.
Πανέσχατος, ον, omnium vltimus.
Πανέτης, ες, per totum annum durans, agens. E π. & ἔτος.
Πανετήτυμος, ε, ὁ, ἡ, veriſſimus.
Πανετώσιος, ον, improbiſſimus, inaniſſimus, vaniſſimus.
Πανευδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, feliciſſimus.
Πανευέφοδος, ε, ὁ, ἡ, acceſſu faciliimus.
Πανεύκηλος, ε, ὁ, ἡ, quietiſſimus.
Πανευτελής, ὲς, viliſſimus.
Πανεύφημος, ε, ὁ, ἡ, eximia & præſtanti laude prædicandus, omni laude dignus.

Πανεύφρων,

Πανεύφρων, ονος, ὁ, ἡ, pernox. Poll. E π. & εὐφρόνη, nox.
Πανέφθος, ε, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus, percoctus, seu liquefactus.
Πανέχθιστος, ον, maxime inuisus.
Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps.
Πανηγυριαρχέω, ῶ, m. choragum præbeo. A seq.
Πανηγυριάρχης, ε, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. E πανήγυρις & ἀρχή.
Πανηγυρίζω, fut. ίσω, festam panegyrin agito, ludosue panegyricos celebro, publica celebritate ferior. 2) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. V. nundino. A πανηγυρις.
Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, panegyricus. panegyri proprius vel conueniens. 2) festus, theatralis, pompaticus, splendidus. Gl. V. nundinarius. Ab eod.
Πανηγυρικῶς, Adu. panegyris modo, splendide. A pr.
Πανήγυρις, εως, ἡ, cœtus publicus, conuentus, celebritas publica. 2) pompa, spectaculum, conuiuium publicum. Philox. nundinæ, mercatus. E π. & ἄγυρις. quoniam vniuersus populus ad eiusmodi solennes, publicos ludos congregatur, & coit.
Πανηγυρισμὸς, ε, ὁ, celebritas panegyrica. 2) panegyrica pompa vel ostentatio. 3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω.
Πανηγυριστὴς, ε, ὁ, panegyrin, ludos celebrans. Gl. Vet. nundinator. Ab eod.
Πανήλιος, ε, ὁ, ἡ, apricus, totus serenus & illustris, quem sol totum illustrat.
Πανημαδὸν, Adu. quotidie, tota die. E π. & ἦμαρ.
Πανῆμαρ, Adu. idem.
Πανημερεύω, totum diem consumo in re aliqua. A πανήμερος.
Πανημέριος, ια, ιον, perdius, per totum diem. Ab eod.
Πανημερὸν, πανήμερον, Adu. tota die. A seq.
Πανήμερος, ε, ὁ, qui aliquid per totum diem facit. E π. & ἡμέρα.
Πανήπορος, ον, pro πανάπορος, pauperrimus.
Πανήρης, εος, ὁ, ἡ, omnibus placens, omnibus commodus, Hesych. E π. & ἀρέσκω, vel ἄρω.
Πάνθειον, vel Πάνθεον, ε, τὸ, Pantheum, Gl. Vet. πάνθεον, templum omnium deorum. E π. & θεός.
Πάνθειος, ον, augustissimus.
Πανθελγὴς, ίος, ὁ καὶ ἡ, omnes demulcens, omnes valde oblectans. E π. & θέλγω.
Πανθέλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet. Ex iisdem.
Πάνθεψις, cacabus, Gl. Vet. (melius πανθέψης.)
Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.
Πανθήρα, ας, ἡ, vniuersa captura.
Πάνθηρος, ε, ὁ, ἡ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. E π. & θήρ.
Πανθοινεὶ, Adu. in tota cœna, per vniuersum epulum. 2) solenni epulo. A πάνθοινος.
Πανθοινέω, ῶ, f. ήσω, solenne epulum agito. 2) epulor. Ab eod.
Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conueniunt, epulum solenne. Ab eod.
Πάνθοινος, ε, ὁ, ἡ, Epith. cœnæ lautissimæ. E π. & θοίνη.
Πάνθρους, ε, ὁ, ἡ, omnia diuulgans, nihil celans. Hesych.
Πανθυμαδὸν, Adu. toto animo, toto pectore. E π. & θυμός.
Πάνθυτος, ε, ὁ, ἡ, sacratissimus, omni veneratione prosequendus. E π. & θύω.
Πανίερος, ε, ὁ, ἡ, sacro sanctus, sacer.
Πανιέρως, Adu. sanctissime. A pr.
Πανικὸς, ἡ, ὸν, Panicus, vt Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πὰν, Pan.
Πανίλαος, ε, ὁ, ἡ, admodum propitius & clemens.
Πανίλαρος, ε, ὁ, ἡ, omnino lætus & hilaris.
Πανίμερος, ε, ὁ, ἡ, desiderabilis, gratissimus.
Πάνιον, ε, τὸ, Lupercal, Gl. Vet. vide πανεῖα. A Πάν.
Πανίσκος, ε, ὁ, paruulus Pan. Dim. a Πάν.
Πανίχνιον, ε, τὸ, expressum vestigium.
Πανιώνιον, ε, τὸ, commune Ionum. 2) locus, vbi conueniebant omnes Iones, fanum in Ionia. Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, solennis vniuersorum Ionum festiuitas. E πᾶν & Ἰωνία.
Πανλώβητος, ε, ὁ, ἡ, valde contumeliosus. 2) admodum turpis & deformatus.
Παννέφελος, ον, valde nubilus. E π. & νεφέλη.
Πάννυχα, Adu. per totam noctem. A πάννυχος.
Παννυχίζω, fut. ίσω, pernocto, totam noctem transigo. 2) peruigilium celebro. Philox. peruigilo, pernocto. Al. Gl. Vet. lucubro. Ab eod.
Παννυχικὸς, ἡ, ὸν, pernox, & inde ater. Ab eod.
Παννύχιον, Adu. per totam noctem. A seq.
Παννύχιος, ία, ιον, pernox, Gl. V. totam noctem durans. 2) per totam noctem aliquid faciens.
Παννυχὶς, ίδος, ἡ, sacrum quod per totam noctem celebratur, peruigilium. Philox. hoc excubitum, peruigilium, peruigilatio. παννυχίδες, excubiæ, pernoctatio, Gl. V. E π. & νύξ.
Παννυχισμὸς, ε, ὁ, peruigilium, pernoctatio, Philox. A παννυχίζω.
Παννυχιστὴς, ε, ὁ, excubitor, Gl. V. Ab eod.
Πάννυχον, Adu. per totam noctem. A seq.
Πάννυχος, ε, ὁ, ἡ, pernox, per totam noctem durans. 2) qui per totam noctem aliquid facit. E π. & νύξ.
Πάνξενος, ον, ad omnes hospites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promtus, patens.
Πανόδυρτος, ε, ὁ, ἡ, flebilis, lamentabilis, lugendus, miserabilis. 2) omnino flebili voce cantans.
Πανόϊζυς, ε, ὁ, ἡ, valde ærumnosus vel calamitosus. E π. & ὀϊζύς.
Πανοΐζυς, ὁ, idem, ab eod.
Πανοικησία, & πανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia. πανοικησίᾳ & πανοικεσίᾳ, cum tota domo & familia, *sed scriptura posterior verior est.* Ab πᾶς & οἴκησις.

Πα. ικὶ, *Adu.* cum tota domo, tota familia. A πάνοικος.

Πανοικία, ας ἡ, tota domus, tota familia. πανοικίᾳ, & *Ion* πανοικίῃ, cum tota domo & familia.

Πανοίκιος, α, ον, idem quod seq. A pr.

Πάνοικος, ȣ, ὁ, ἡ, cum tota domo f. familia.

Πανοικτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, valde misericors.

Πανόλβιος, ȣ, ὁ, ἡ, beatiſſimus.

Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A ſeq.

Πανολέθριος, ȣ, ὁ, ἡ, internecinus, Gl. Vet. A ſeq.

Πανώλεθρος, ȣ, ὁ, ἡ, plane perditus.

Πανομιλεὶ, *Adu.* turmatim, cateruatim, facto agmine. E π. & ὅμιλος.

Πανόμοιος & poët. πανομοίιος, ȣ, ὁ, ἡ, omni ex parte ſimilis, perſimilis.

Πανομοίως, *Adu.* ſimillime. A pr.

Πανομφαῖος, ȣ, ὁ, oraculorum auctor. Iou. Epith. E π. & ὀμφή.

Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, vniuerſa armatura. Gl. V. armatura. A ſeq.

Πάνοπλος, ȣ, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. E π. & ὅπλον vel ὅπλα.

Πανόπτης, ȣ, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia luſtrare poteſt. E π. & ὄπτομαι.

Πάνοπτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ab omnibus videtur.

Πανόπτρια, ας, ἡ, omnia videns. A πανόπτης.

Πανόρατος, ȣ, ὁ, ἡ, omnibus conſpicuus.

Πανορμεὶ, vel πανορμὶ, *Adu.* omni impetu, totis viribus. E π. & ὁρμή.

Πάνορμος, ȣ, ὁ, ἡ, habens ſtationem omnibus nauibus & ſemper aptam.

Πανὸς, ȣ, ὁ, panis. Vox Meſſapiorum. A πάω.

Πανὸς, ȣ, ὁ, lucerna, pro φανός.

Πανοσπρία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. E π. & ὄσπριον.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, vafrum factum, facinus nequam. A ſeq.

Πανουργεύομαι, f. εύσ μαι, callide ſcelus admitto, callide ago. A πανοῦργος.

Πανουργέω, ω, f. ήσω, idem. Ab eod.

Πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum. A pr.

Πανουργὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod πανοῦργος.

Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vafritia, aſtutia, præſtigiæ, Gl. Vet. A πανοῦργος.

Πανουργικῶς, *Adu.* idem quod πανούργως.

Πανοῦργος, ȣ, ὁ, ἡ, callidus, vafer, verſipellis, ſollers, veterator, ſagax, Gl. Vet. E π & ἔργον.

Πανούργως, *Adu.* callide, vafre, aſtute, doloſe, fraudulenter, nequiter, Gl. V. Superl. πανουργοτάτως. A pr.

Πανόριος, ȣ, ὁ, ἡ, ſecundus, Heſ.

Πανόψιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui omnium oculis cernitur. 2) ſplendidus, fulgidus. E π. & ὄψις.

Πάνρυτος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.

Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, cum quis omnibus armis inſtruitur. E π. & σάγος, σάκος.

Πανσέληνος, ȣ, ἡ, ſc. σελήνη, vel νὺξ, plena luna, Gl. V. πανσέληνον, plenilunium, Gl. Vet. E π. & σελήνη.

Πάνσεμνος, ȣ, ὁ, ἡ, valde venerandus, magnificus, grauis &c.

Πάνσεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, omnino venerandus, auguſtiſſimus.

Πανσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, robuſtiſſimus, omnes ſuperans, omnipotens. E π. & σθένος.

Πανσθενεργόφωτος, ȣ, ὁ, ἡ, omnipotens lucifer. E πανσθενεργὸς (πᾶν, σθένος & ἔργον,) & φῶς.

Πανσθενῶς, *Adu.* robuſte, potentiſſime. A πανσθενής.

Πάνσκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, omnia ſpeculans, omnia cernens.

Πάνσμικρος, ȣ, ὁ, ἡ, valde paruus.

Πάνσοφος, ȣ, ὁ, ἡ, omnifaria ſapientia & ſcientia præditus, ſapientiſſimus.

Πανσόφως, *Adu.* ſapientiſſime. A pr.

Πανσπερμηδὸν, *Adu.* omni genere ſeminum. E π. & σπέρμα.

Πανσπερμία, ας, ἡ, omnifaria ſeminum mixtio, ſemina omnis generis permixta. Ex iiſd.

Πανστρατὶ, *Adu.* vniuerſo cum exercitu, omnibus copiis. E π. & στρατός.

Πανστρατιᾷ, & *Ion.* πανστρατιῇ, idem.

Πανσυδὶ, & πανσυδὶ, *Adu.* omni impetu. 2) feſtinantiſſime. 3) cum toto exercitu. E π. & σύδην. A σεύω. v. πασσυδ.

Πανσυδίῃ, *Dat. adu.* idem & ex iiſd. vel quaſi a πανσυδία, *omnis impetus.*

Πάνσυρτος, ȣ, ὁ, ἡ, omnia trahens, ſeu in & cum quo omnia trahuntur. E π. & σύρω.

Πάνσχημος, ȣ, ὁ, ἡ, omniformis. E π. & σχῆμα.

Πανσώμως, *Adu.* q. d. toto corpore, Suic. E π & σῶμα.

Πάντα, *Adu.* vtique, omnino, pro κατὰ πάντα, vel pro πάντως, v. πᾶς.

Παντᾷ, *Adu.* penitus, vndique, vbique. A πᾶς. (v. πάντῃ. eſt vetus datiuus.)

Παντεθνὴς, έος, ὁ, ἡ, cuiuſque gentis. E πάντα & ἔθνος.

Πάνταθλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, omnium certaminum peritus.

Παντακῆ, *Adu.* pro πανταχῆ.

Πανταλας, αινα, αν, miſerrimus, vt παντάλαινα νύμφα. E π. & τάλας.

Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. E π. & μορφή.

Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.

Παντάπασι, vel παντάπασιν, ſequente vocali, *Adu.* omnino, prorſus, plane. A πᾶς.

Πανταρκὴς, έος, ὁ, ἡ, omnibus ſufficiens. 2) omnes iuuans. E π. & ἀρκέω.

Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ȣ, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. *Dat.* τῷ παντάρχᾳ.

Παντερχία, ἡ, imperium in omnes. A ſeq.

Πάνταρχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, omnibus imperans, omnium dominus. E π. & ἀρχή.

Παντάσκιος, ȣ, ὁ, ἡ, omni carens vmbra, nulla ex parte vmbroſus, Heſych.

Πανταχῆ, *Adu.* vbique. 2) quoquo modo. A πᾶς.

Πανταχόθεν, *Adu.* vndique, ex omnibus partibus. Ab eod.

Πανταχοῖ, *Adu.* idem quod ſequens.

Πανταχόσε, *Adu.* quoquo verſus. Ab eod.

Πανταχȣ̃, *Adu.* vbique. 2) quouis, quemcunque in locum. Ab eod.

Παντέλεια,

Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio, s. perfectionis summa. A παντελής.
Παντέλειος, ε, ὁ, ἡ, integer & perfectus.
Παντελειως, Adu. perfecte. A pr.
Παντελέως, Adu. omnino, prorsus, plane. v. παντελῶς. A sq.
Παντελής, έος, ὁ, ἡ, perfectus, integer. 2) plenus, vniuersus. E π. & τέλος.
Παντελῶς, Adu. omnino, prorsus. A pr.
Παντεπίσκοπος, ε, ὁ, ἡ, omnia inspiciens & lustrans.
Παντεπόπτης, ε, ὁ, omnia videns.
Παντεργάτης, ε, ὁ, rerum omnium opifex.
Παντερπής, έος, ὁ, ἡ, omnes oblectans. E π. & τέρπω.
Παντευχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. E π. & τεύχεα.
Παντεφορος, ε, ὁ, ἡ, omnia videns, omnia inspiciens.
Πάντεχνος, ε, ὁ, ἡ, plane artificiosus, omnimodas artes sciens. E π. & τέχνη.
Πάντη, Adu. vbique, vndique, quoquo versus. 2) omnino, prorsus, penitus, Gl. V. vbique, vtiquequaque. (Est vetus datiuus, pro quo nunc vsurpatur πάσῃ.)
Παντήκοος, ε, ὁ, ἡ, omnia audiens. E π. & ἀκούω.
Παντῆμαρ, Adu. per totam diem. E π. & ἦμαρ.
Παντητόκος, ε, ὁ, ἡ, omnia pariens. E π. & τίκτω.
Πάντιμος, ε, ὁ, ἡ, honoratissimus. E π. & τιμή.
Παντλάμων, Dor. pro παντλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, miserrimus & infelicissimus.
Παντοβίης, ὁ, omnia cogens sub suam ditionem, cui resisti non potest. Anthol. E π. & βία, vis.
Παντογένεθλος, ον, omnia gignens. E π. & γενέθλη.
Παντογήρως, ω, ὁ, ἡ, valde senex, vnde etiam expon. aeternus. (Sed melior lectio est παντάγήρως, plane nunquam senescens.) E π. & γῆρας.
Παντογόνος, ε, ὁ, ἡ, omnes generans aut procreans. E π. & γίνομαι.
Παντοδαής, έος, ὁ, ἡ, omniscius, qui omnia didicit. E π. & δαίω.
Παντοδαπής, έος, ὁ, ἡ, idem quod sq.
Παντοδαπός, ἡ, όν, qui est ex omni solo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. E π. & δάπεδον.
Παντοδαπῶς, Adu. omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode. A pr.
Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, absumens. E π. & δίαιτα.
Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum donatrix. δοτήρ, δότειρα. v. πανδότ.
Παντοδύναμος, ε, ὁ, ἡ, omnipotens, Gloss. Vet. omnipotens. E π. & δύναμαι.
Παντοδ... ε, ὁ, omnipotens, Philox.
Παντοθαλής, ὁ, omni parte virens, florens, s. omnia virere & florere faciens. E π. & θάλλω.
Πάντοθεν, Adu. vndique. A πᾶς.
Παντοθι, Adu. vbique. Ab eod.
Παντοῖος, α, ον, omnigenus, omnimodus, varius, ..., Gl. V. omnifarius. Ab eod.
Παντοιότροπος, ε, ὁ, ἡ, qui est omnis modi.
Παντοιοτρόπως, omni modo. A pr.
Παντοίως, Adu. idem. A παντοῖος.
Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina, Epith. naturae. E π. & κρατέω.
Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia, summa potentia. A παντοκράτωρ.
Παντοκρατορικός, ἡ, όν, ad omnipotentem deum, seu ad diuinam potentiam pertinens: 2) ab omnipotente deo profectus. Ab eod.
Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. E π. & κράτος.
Παντοκτίστης, ε, ὁ, omnium conditor.
Παντολάβος, ε, ὁ, ἡ, qui omnia accipit, qui ab omnibus accepit. E π. & λαμβάνω.
Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens & labefactans. E π. & ὄλλυμι.
Παντολέτειρα, ἡ, quae omnia perdit.
Παντολιγοχρόνιος, ε, ὁ, ἡ, exiguo tempore circumscriptus, exiguum tempus durans.
Παντολμία, ας, ἡ, audacia proiecta. A sq.
Πάντολμος, ε, ὁ, ἡ, omnia audens, audacissimus. E π. & τόλμα.
Παντομετάβολος, ε, ὁ, dardanarius, Philox.
Παντομιγής, έος, ὁ, ἡ, ex omnibus mistus, miscellaneus. E π. & μίγνυμι.
Παντόμιμος, ε, ὁ, ἡ, omnium personarum imitator effictorque, omnis generis gestus exprimens. Philox. histrio.
Παντομισής, έος, ὁ, ἡ, omnibus inuisus. E π. & μισέω.
Παντόμορφος, ε, ὁ, ἡ, omniformis, omnes formas habens, multifarius. E π. & μορφή.
Παντόμωρος, ε, ὁ, ἡ, stultissimus.
Παντονίκης, ὁ, omnium certaminum victor. E π. & νίκη.
Παντοπλανής, έος, ὁ, ἡ, omniuagus, Gloss. Vet. E π. & πλάνη.
Παντοπόρος, ε, ὁ, ἡ, ad omnia callidus.
Παντόπτας, Dor. pro παντόπτης, ε, ὁ, omnia cernens. παντόπτᾳ, Dat. E π. & ὄπτομαι.
Παντοπωλέω, scruta, paruas variasque merces vendo.
Παντοπωλεῖον, ε, τὸ, locus, vbi omnis generis, & fere viles res veneunt. Gl. V. seplasium, popina. Ab eod.
Παντοπώλης, ε, ὁ, qui omnis generis res venales habet, praesertim minutas: est enim idem, qui & ἰωπώλης dicitur. Philox. seplasiarius, dardanarius.
Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarum viliumque venditio. A pr.
Παντόπωλις, ιδος, ἡ, fem. eiusdem.
Παντοραίστης, ε, ὁ, omnia vastans & corrumpens. E π. & ῥαίω.
Παντορέκτης, ε, ὁ, omnia efficiens. E π. & ῥέζω.
Πάντοσε, Adu. quoquouersus, in omnem partem. 2) vndique. A πᾶς.
Παντοσεμνος, ον, grauissimus, honestissimus.
Παντοστικτος, ον, valde maculosus, veluti punctis distinctus.
Παντόσυνος, ε, ὁ, ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.
Παντοτε, Adu. omni tempore, semper. Ab eodem.

Παντοτελὴς, έος, ὁ, ἡ, integer, perfectus. E π. & τέλος.

Παντοτεχνὴς, ὲς, artificiosissimus. E π. & τέχνη.

Παντοτινάκτης, ȣ, ὁ, omnia quatiens, mouens. E π. & τινάσσω.

Παντοτόκος, ȣ, ὁ, ἡ, omniparens, Gl. V. E π. & τίκτω.

Παντότολμος, ȣ, ὁ, ἡ, v. πάντολμος.

Παντοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, omnium nutritor & altor. Gl. V. omniparens. E π. & τρέφω.

Παντουργικὸς, ή, ὸν, omnia efficiens. A sq.

Πανουργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor, in malam partem idem quod πανοῦργος. E π. & ἔργον.

Παντοφαγία, ας, ἡ, esus omnium rerum sine discrimine, etiam contra legem. it. voracitas. E π. & φάγος.

Παντοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, omnia producens. 2) copiosus. 2) ingeniosus. E π. & φύω.

Παντόφυρτος, ȣ, ὁ, ἡ, vndique conflatus f. collectus, omnino confusus. E π. & φύρομαι.

Παντρόφος, v. παντοτρ.

Πάντως, Adu. omnino, omnibus modis, prorsus, ad summum. Philox. vsque, nempe. Al. Gl. Vet. vndiquaque. A πᾶς.

Πάνυ, Adu. omnino, prorsus, valde, admodum, magnopere. πάνυγε, prorsus, Gl. V. ὁ πάνυ, celeber ille, illustris ille. Ab eod.

Πανύκραιρος, ȣ, ὁ, ἡ, bene cornutus. E π. & κεραία.

Πανυπείροχος, ȣ, ὁ, ἡ, excellentissimus.

Πανυπέρτατος, άτη, ατον, supremus.

Πανυπερφρων, ὁ, ἡ, valde arrogans, nimis insolens.

Πανύστατον, Adu. postremum. A sq.

Πανύστατος, άτη, ατον, postremus, vltimus.

Πανώδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, dolorem grauem adferens, prorsus acerbus. E π. & ὀδύνη.

Πανωλεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium, cum res prorsus perit. A sq.

Πανώλεθρος, ȣ, ὁ, ἡ, plane perditus. 3) prorsus exitialis & perniciosus. E π. & ὄλεθρος.

Πανωλέθρως, Adu. cum internecione. A pr.

Πανώλεια, πανωλία, ας, ἡ, pernicies. A sq.

Πανώλης, εος, ὁ, ἡ, qui prorsus periit. 2) perniciosus. E π. & ὄλλυμι.

Πανωπήεις, omnibus conspicuus. fem. πανωπήεσσα, perspicua, in Epigr. E π. & ὤψ.

Πάνωρος, ȣ, ὁ, ἡ, omni tempore proueniens. E π. & ὥρα.

Πὰξ, Hesych. calceus indutu facilis, Plauto, baxea.

Πάομαι, possideo, adquiro. perf. πέπαμαι, πέπαται, acquisiuit, possidet. inf. πεπᾶσθαι, parasse, possidere. aor. 1. m. πασάμενος. A πάω.

Πάομαι, aor. 1. πάσασθαι, gustare, vesci. ἐπάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. gustarunt. part. πασάμενος, pastus. Nisi potius est πάσσομαι verum, vbi vid.

Παὸς, ȣ, ὁ, adfinis. Gl. Vet. Dor. pro πηός.

Παπαὶ, papæ, atat! παπαιὰξ, idem & ab ipso. παπαιπαιὰξ, Interi. dolentis.

Παππάζω, pappa dico, adblandior patri vocando papam. Gloss. Vet. papare. A παππας.

ΠΑΠΠΑ'Σ, vox imitans crepitum alui. Aristoph.

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ȣ, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ȣ, ὁ, paterculus. A pr.

Παππεπίπαππος, ȣ, ὁ, proauus.

Παππίδιον, ȣ, τὸ, idem quod παππίας, & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. Ab eodem.

Παπποκτόνος, ὁ, aui occisor. E sq. & κτείνω.

Πάππος, ȣ, ὁ, auus. πάππος πρὸς πατρὸς, auus paternus. πάππος πρὸς μητρὸς, auus maternus. 2) lanugo carduorum, seu flos lanuginosus; item menti prima barba.

Παπποσπέρματα, τὰ, lanuginosa semina, seu quæ lanugine semen habent obductum.

Παπποφόνος, ȣ, ὁ, ἡ, aut interfector, vel interfectrix.

Παππώδης, ες, lanuginosus. A πάππος, n. 2.

Παππῷος, ῴα, ῷον, auitus. Ab eod.

Παπταίνω, circumspicio, oculis lustro, oculis vestigo, circumspectans quæro, specto vel respecto, oculis conuersis intueor, Gl. Vet. respecto. aor. 1. part. παπτήνας, circumspectans.

Παπταλάω, circumspicio. Lycophr. A pr.

Πάπυρος, ȣ, ὁ, ἡ, papyrus, planta Aegyptiaca. 2) liber vel cortex papyri. 3) charta e papyri cortice confecta. Gl. Vet. papyrum, scirpus.

Παπυροφάγος, ὁ, papyrum edens, pro cibo vtens. Epich. Aegyptiorum.

Παπυρώδης, ες, papyraceus. A πάπυρος,

Πὰρ, pro παρὰ, apoc. poët. vt Hom. πὰρ Διὸς, a Ioue. πὰρ δέ οἱ, apud vero ipsum. πὰρ δύναμιν, præter aut vltra vires. πὰρ ποταμὸν, apud fluuium. Interdum pro πάρα, i. e. πάρεστιν adest, vt πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adest enim vir, præsto est.

Παρὰ, Præpositio. Cum Genit. a, ab, cum Dat. apud, iuxta, penes, cum Acc. ad, inter, iuxta, circa, apud, supra, præter, contra. In Comp. trans, præter, apud. Sæpe deprauationem significat, & peccatum s. errorem.

Πάρα pro πάρεστιν, adest, licet.

Παραβαίνω, transgredior, transcendo, Gl. Vet. præuaricor. item prætereo. met. violo, leges aut iusiurandum, Fut. παραβήσομαι, inf. παραβήσεσθαι, transgressurum, violaturum esse. a. 2. παρέβην, part. παραβὰς, transgressus. inf. παραβῆναι, violare, Phil. pass. παραβαίνεσθαι, violari, negligi, παραβαθεὶς, aor. 1. part. violatus. παραβεβάσθαι, inf. violatum esse.

Παράβακχος, ȣ, ὁ, ἡ, furens, debacchans.

Παραβαλλέταιρος, s. παραβαλλέταιρος, ȣ, ὁ, qui sodali amicoue imponit, familiarium impostor. E sq. & ἑταῖρος.

Παραβάλλομαι, obiicio, proiicio. 2) adsimulo, confero, compono, comparo. 3) flecto, detorqueo, vt oculos. 4) depono apud aliquem. 5) accedo, adiungo me. 6) traiicio. Παραβάλλομαι, in med. depono aliquid apud aliquem. 2) decipio. 3) periculum graue per temeritatem adeo.

Παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptismus adulterinus.

Παραβαπτιστὴς,

Παραβαπτιστὴς, ε, ὁ, qui adulterino baptismo vsus est, metaph. adulterinus, v. c. Stoicus, apud Arrian. qui ementito & euanido colore tinctus est. translatione a panno ducta. V. παραλεργ. & παραβαφὴς.

Παραβασιλεύω, regno seu regia potestate abutor, male regno.

Παράβασις, εως, ἡ, transgressio. 2) nomen criminis, præuaricatio. 3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in scenam prodit: de cuius partibus v. Poll. IV, 112. & Schol. Arist. A παραβαίνω.

Παραβάσκω, sum παραβάτης in curru. E π. & βάσκω, quod idem est ac βαίνω.

Παραβάτης, ε, ὁ, violator legis. Gl. V. temerator, præuaricator. 2) e curru pugnans. 3) dominus currus. A παραβαίνω.

Παραβατικὰ μελύδρια, versiculi, quibus parabasis comica [illegible]. A pr.

Παραβατικῶς, Adu. contra legem. παραβ. ἔχειν, legem violare. A pr.

Παραβατὸς, ἡ, ὸν, quem transgredi possumus: violabilis. A παραβαίνω.

Παραβαφὴς, ὲς, idem quod παραλουργής. E π. & βάπτω.

Παραβιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, vrgeo, cogo, omnibus annitor (conor) viribus.

Παραβιάομαι, ῶμαι, violenter vrgeo, cogo.

Παραβιβάζω, f. άσω, aufero.

Παραβλάπτω, f. ψω, lædo, noceo.

Παραβλαστάνω, fut. ήσω, a radice germino, circumpullulo.

Παραβλάστη, ης, ἡ, ramulus, stolo. A pr.

Παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circum pullulat & renascitur. Ab eod.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, germinatio circa veniens. Ab eod.

Παραβλαστικὸς, ἡ, ὸν, qui adnascitur & circum pullulat. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus obliquus, qualis est straboaum. A sq.

Παραβλέπω, fut. ψω, limis adspicio, obliquis oculis adspicio. Gl. Vet. aliter video, hallucinor.

Παράβλεψις, εως, ἡ, idem quod παράβλεμμα.

Παραβλήδην, Adu. per comparationem, parabolice. 2) simulate, dolose, oblique. 3) situ parallelo. A παραβάλλω.

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod datur, obiicitur animantibus comedendum, pabulum. Ab eod.

Παραβλητικὸς, ἡ, ὸν, quod adiicitur, vel adiici potest. 2) comparabilis. Ab eod.

Παράβλητος, ὁ, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Παραβλύζω, f. ύσω, scaturiginis modo refundo & reiicio, euomo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραβλέπω.

Παραβοάω, ῶ, acclamo.

Παραβοήθεια, ας, ἡ, suppetiæ, auxilia.

Παραβοηθέω, ῶ, f. ήσω, suppetias fero. Gl. V. adminiculor.

Παραβολάδην, vide παρβολάδην

Παραβολεύομαι. inf. aor. 1. παραβολεύσασθαι, periculo se exponere, pericula adire. Philox. A παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo. Philox. 2) concursus exercituum, prœlium.

Παραβολικὸς, ἡ, ὸν, comparatiuus. A pr.

Παραβολικῶς, Adu. comparatiue. A pr.

Παράβολος, ε, ὁ, ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens. 2) periculosus, anceps. 3) falsus, adulterinus. 4) limus, Gl. Vet. A παραβάλλω.

Παραβόλως, Adu. temere, Philox. audacter, cum summo periculo: inde præter opinionem, vel quasi summum periculum euasit, mirabiliter; item acerrime, fortissime.

Παραβόρειος, ε, ὁ, ἡ, qui transuerso borea perflatur, qui a latere aut in orbem perflatur a borea. E παρὰ & βορέας.

Παραβουλεύομαι, f. εύσομαι, perperam, male consulo.

Παραβραβεύω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, iniuste brabeum tribuo f. adiudico: Vnde male, contra ius iudico; quod alteri debetur, per fraudem adimo. item ignominia afficio.

Παραβραχὺ, Adu. paulio minus, prope.

Παράβυσμα, ατος, τὸ, quod interciditur f. inculcatur. A παραβύω.

Παράβυστος, ε, ὁ, ἡ, intrusus. 2) occultus, latens. Ab eod.

Παραβύω, f. ύσω, inculco, infercio, intrudo. παραβυσθεὶς, aor. 1. pass. part. intrusus.

Παραβώμιος, ε, ὁ, ἡ, qui apud aram est, a latere aræ. E π. & βωμός.

Παραγγελεὺς, έως, ὁ, denunciator, Gl. Vet. A παραγγέλλω.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum, imperium. 2) ambitio, petitio magistratus cum prensatione. Philox. denunciatio, condictio, interdictio. Ab eod.

Παραγγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gloss. Vet. moneo. 2) inuito, Gloss. Vet. 3) veto, interdico, Gloss. Vet. παρήγγειλα, denunciaui, Phil. παραγγέλλεται, interdicitur. Philox. παραγγελλόμενα, imperata. παραγγελθὲν, indictum. Gl. Vet.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. Vet. 2) interdictum, Gl. Vet. A pr.

Παραγγελματικὸς, ἡ, ὸν, præceptiuus, denunciatiuus. 2) hortatorius. A pr.

Παραγγελματικῶς, Adu. denunciando, præcipiendo, adhortando. A pr.

Παράγγελσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum. 2) præceptio, cohortatio. A παραγγέλλω.

Παραγγελτικὸς, ἡ, ὸν, qui præcipit, f. prohibet, hortatur, vt sermo.

Παραγίνησις, εως, ἡ, aduentus. A παραγίγνομαι.

Παραγεύω, gustum præbeo. In med. leuiter, parum, cum fastidio degusto: vnde leuiter cognosco aliquid, leuiter delibo.

Παραγήραμα, ατος, τὸ, silicernium, delirus, Gl. Vet.

Παραγηράω, ῶ, deliro præ senectute.

Παραγίγνομαι, aduenio, aduento, accedo, pergo, intersum, Gl. Vet. aor. 1. παρεγενόμην, adueni.

Παραγινώσκω,

Παραγινώσκω, præter ius & æquum ſtatuo, perperam ſtatuo. 2) prælego, recito ſc. teſtimonii firmandi cauſſa, vt leges, tabulas, in iudicio, in cauſſæ actione. (Si lectio apud Polybium bene habet.)

Παραγκαλίζομαι, in vlnis geſto, vlnis amplector.

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. 2) amplexus. A pr.

Παραγκιστρόω, hamum addo. παρηγκιστρωμένος, perf. paſſ. hamatus.

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, proprie, cubito repello, ſubmoueo, obuios vel admotos protrudo. 2) vi ſubmoueo.

Παραγκωνιστὴς, ῦ, ὁ, qui obuios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter ſculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ȣ, τὸ, ornamentum, quod appenditur maxillis equorum. A ſq.

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla. Philox. Buccula E π. & γνάθος.

Παραγνάμπτω, f. ψω, deflecto. παρέγναμψεν, aor. 1. flexit.

Παραγονάτιον, ȣ, τὸ, internodium.

Παράγραμμα, ατος, τὸ, quod adſcribitur vltra ſolitum & iuſtum. 2) ſcripturæ deprauatio. 3) q. d. alteratio, cum litera pro litera ſubſtituitur.

Παραγραμματίζω, paragrammate ſeu alliteratione vtor, verbum mutata litera ſcribo & fere in deterius, vt in παρονομασίᾳ. A pr.

Παραγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, ſcripturæ inuerſio, q. d. alliteratio, quum litera pro alia ponitur. A pr.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adſcriptio & annotatio in margine, ſcholium & annotationis ſignum in margine adſcriptum. 2) præſcriptio, Gl. Vet. 3) verbum iuris, cum negamus alicui actionem, quam intendit, dandam eſſe. 4) ſublatio, v. c. ſcripti male. v. παραγράφω.

Παράγραφος, ȣ, ὁ, lineola in margine ſcripta, v. c. comœdiæ. Vox Gramm. Philox. præductal. A ſq.

Παραγράφω, f. ψω, adſcribo, iuxta ſcribo. 2) perperam ſcribo. 3) circumſcribo, ſc. vt tollatur e libro &c. vnde tollo, de leg. 4) exceptione actionis non recte inſtitutæ ſubmoueo; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, libero, præſcribo, præduco. & παραγράφομαι, præſcribo. Gl Vet.

Παραγράψιμος, ον, reiiciendus, repudiandus. A præced.

Παράγυμνος, ȣ, ὁ, ἡ, fere nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ſimplex, patefacio.

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio. A pr.

Παραγύρως, Adu. prope circulum, vt radat vel ambientem vel incluſum.

Παράγω, f. ξω, produco, profero, deduco, traduco. 2) promoueo, ſ. proueho. 3) diſputando, doloſa, it. blanda oratione capio vel fallo. 4) peruerto, euerto. 5) tranſeo. 6) nautæ dicuntur παράγειν, cum non recta, ſed per ambages nauigant, cedentes ventis. 7) produco in concionem paſſ. prodire in concionem. part. paſſ. perf. παρηγμένον, παρηγμένα, deriuata, Phil. E π. & ἄγω.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ, productio, adductio. 2) deductio, deriuatio. Vox Gramm. 3) fraus, noxa. 4) fortuna ſecunda, honores, dignitas. 5) Gl. V. diductio, traductio. A pr.

Παραγωγιάζω, vectigal, portorium exigo. A ſeq.

Παραγώγιον, ȣ, τὸ, vectigal, portorium. A παραγωγή.

Παράγωγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ducit aliquid ab altero. 2) deductus ab alio vocab. A παράγω.

Παραγώγως, Adu. deducendo, vt alterum vocab. ex altero oriatur & compoſitum ſit. 2) producte, addita ad verbum ſyllaba. A pr.

Παραγωνίζειν, anguloſum eſſe, angulum efficere, ad anguli figuram accedere. E π. & γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, illacrimor.

Παραδαρθάνω, iuxta dormio. inf. aor. 2. παραδαρθεῖν.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum. 2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono. 2) in triumpho duco. A pr.

Παραδειγματικὸς, ἡ, ὸν, exemplaris, exemplis conſtans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, Adu. exemplis, pro exemplo. A pr.

Παραδειγματισμὸς, ȣ, ὁ, traductio, cum quis contumeliæ cauſa ducitur per ora hominum; pœna ignominioſa, publica ignominia. A παραδειγματίζω.

Παραδειγμάτωσις, εος, ὁ, ἡ, exemplar. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι vel παραδεικνύω, q. d. iuxta oſtendo, vnde, comparo. 2) oſtendo, profero, indico. 3) adſigno ſeu attribuo, efficio.

Παραδειπνέω, ῶ, immodice cœno, vel miſere cœno. In med. ſ. paſſ. cœnam perdo negligentia.

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, auide comedens, de paraſita. E π. & δεῖπνον.

ΠΑΡΑ´ΔΕΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, hortus, viridarium, Philox. pomarium, pometum. Vox Perſica. 2) N. Γ. cœlum, ſedes dei & beatorum.

Παράδεκτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui admittitur, vel admitti poteſt, aut debet. A ſq.

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, ſuſcipio, acceptum fero. παρεδέξατο, aor. 1. accepto tulit, Philox. paſſ. παραδεχθεὶς, receptus, Gl. Vet.

Παραδηλόω, ῶ, f. ώσω, præ me fero, ſignifico, declaro.

Παραδήλωσις, ἡ, expoſitio. Vox Rhet. A pr.

Παραδιαζευγνύω, vitioſe & perperam disiungo.

Παραδιαζευτικὸς, ἡ, ὸν, disiunctiuus. A pr.

Παραδιακονέω, adminiſtro, inſeruio.

Παραδιαστέλλω, disiungo, ſeparo.

Παραδιαστολὴ, ῆς, ἡ, disiunctio, ſeparatio, diſtinctio. 2) nomen figuræ oratoriæ, qua ſimilia diſcernuntur. A pr.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præpoſterum ſtudium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpoſtere teritur. 2) inanis diſputatio.

Παραδίδωμι,

Παραδίδωμι, trado. 2) dedo, alicui in potestatem trado. 3) relinquo liberis, posteris. 4) *dicitur* & de accusatore.

Παραδιηγέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, obiter narro & expono.

Παραδιήγημα, τος, τὸ, narratio in transitu, aut in parenthesi addita: item explicatio & definitio, v. c. loci, ponderis &c.

Παραδιήγησις, εως, ἡ, idem.

Παραδιοικέω, ῶ, perperam seu male administro.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio mala, cum vero rum peruertitur, aut malum in peius mutatur.

Παραδιώκω, pone sequor.

Παραδογματίζω, fut. ίσω, male decerno, Polyb. si codit lan:. E π. & δογμ.

Παραδολεσχέω, ῶ, deblatero, garrio. E π. & ἀδολεσχέω.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore priuo, infamo. 2) *contr. sensu*, valde honoro, illustro, mirabile reddo, 3) falsam opinionem concipio, f. teneo.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex insolentia. A παράδοξος.

Παραδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, paradoxa loquor, incredibilia dico, præter seu contra omnium opinionem. A παραδοξολόγος.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua mirabilia & incredibilia narrantur. Ab eod.

Παραδοξολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui paradoxa f. incredibilia dicit. E παράδοξος & λέγω.

Παραδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, paradoxas res f. mirabilia facio.

Παραδοξοποιΐα, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A sq.

Παραδοξοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui facit inopinata, incredibilia. E sq. & ποιέω.

Παράδοξος, ου, ὁ, ἡ, qui est præter seu contra omnium opinionem, inopinatus, inexspectatus, admirabilis, incredibilis. Philox. mirus, excellens. παράδοξον, mirabile, admirabile, E π. & δόξα.

Παραδοξότατα, præter omnium opinionem mirabiliter. A pr.

Παραδόξως, *Adu.* præter opinionem, incredibiliter, Gl. V. mirabiliter. Ab eod.

Παραδόσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui velut per manus traditur, hereditate a maioribus acceptus. 2) qui memoriæ traditur. 3) qui doceri potest, vel docetur. A seq.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio. 2) doctrina, quæ ore vel literis traditur, institutum, constitutio, præceptio. 3) Gl. Vet. traditio, mancipatio. 4) quod a maioribus institutum, traditum, relictum est. A παραδίδωμι.

Παραδοτέος, έα, έον, tradendus. Ab eod.

Παραδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio, recepta cultum. 2) pr..., assentas, ap. Polyb. 3) studium ali... rei. A παραδέχομαι.

Παραδράθειν, iuxta dormire, ap. Hom. & παραδραθεῖν, iuxta dormire, pro παραδαρθεῖν, & παραδαρθεῖν, aor. 2. a δαρθάνω.

Παραδράω, admiror... *contr.* παραδρῶ, Hom. παραδρώωσι.

Παραδρομάδην, *Adu.* in transcursu, obiter. A sq.

Παραδρομὴ, ῆς, ἡ, cursus, quo alicui a latere currimus. 2) transcursus, seu cursus, qui fit prætereundo.

Παράδρομος, ου, ὁ, ἡ, qui potest præteriri. τὰ παράδρομα. *Subst.* interualla inter retia in venatione posita, per quæ transitus pateat. A παρατρέχω.

Παραδυναστεύω, simul regno, habeo potestatem.

Παραδύνω, idem quod παραδύω.

Παράδυσις, εως, ἡ, insinuatio, opreptio, irreptio, ap. Demosth. si lectio sana. A seq.

Παραδύω, f. ύσω, irrepo, obrepo, arrepo, introëo, insinuo.

Παραδωσείω, q. d. traditurio, dedere seu tradere cupio. A παραδίδωμι.

Παραείδω, accino. E π. & ἀείδω.

Παραείρω, attollo, effero. 2) detraho, abstraho. Aeschyl.

Παραειρέθομαι, aut παρηερέθομαι, attollor, suspendor. παρηέρθη, aor. 1. pependit, apud Hom. E π. & ἀείρω.

Παραζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo. 2) superstes sum. inf. παραζῆν. v. περιζ.

Παραζευγνύω, f. ζεύξω, iuxta iungo, adiungo, coniungo.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem prouoco, inuidentia & zelotypia exstimulo. 2) iram prouoco.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγος, ὁ, ἡ, pl. παράζυγες, qui adiunguntur multitudini ciuitatis, ignobiles & proletarii, ac veluti supernumerarii. A παραζευγνύω.

Παραζώνη, ης, ἡ, baltheus, f. culter, ensis pendens e baltheo.

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum ense. 2) ensis, quo accingimur. Dim. pr.

Παραζώνιον, ου, τὸ, pugio, Philox. cinctorium, Philox. Ab eod.

Παραζώνιον, ου, ὁ, ἡ, vt παραζώνιος μάχαιρα, sica, Gl. V. Ab eod.

Παραζωννύω, vel παραζώννυμι, f. ζώσω, accingo.

Παραζωστρὶς, ίδος, ἡ, paruus gladius, pugio. A pr.

Παραθαλασσίδιος & παραθαλαττίδιος, ου, ὁ, maritimum. E π. & θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, & άττιος, ία, ιον, maritimus. Ex iisd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foueo.

Παραθαῤῥύνω, fiduciam addo, confirmo.

Παραθαρσύνω, idem.

Παραθεωρέομαι, altrinsecus spectando comparo.

Παραθέλγω, f. ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repositorium, Gl. V. pluteum, pluteus, Philox. ferculum. E π. & τίθημι.

Παραθερίζω, f. ίσω, demeto, amputo.

Παραθερμαίνω, calefacio, foueo.

Παραθερμος, ου, ὁ, ἡ, præferuidus. 2) in agendo præceps, & hinc indecore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio, coniunctio. 2) ferculum, id ipsum, quod apponitur, item prob... tur, v. c. exercitui. 3) depositio seu repositio. 4) commentatio. 5) compositio,

tio, comparatio, collatio. ἐκ παραθέσεως, a contrario, per comparationem. 6) apparatus, pecunia repolita, thesauri apud Polyb. copia rerum. 7) præsentia auxiliandi caussa s. auxilium ipsum, ibid. 8) citatio s. commemoratio locorum e scriptoribus aliis. 9) præceptio, præceptum, vt παράδοσις. A παρατίθημι.

Παραθέτης, ε, ὁ, structor, qui dapes apponit, Philox. Ab eod.

Παραθετικὸς, ἡ, ὸν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. εύσομαι, accurro. 2) adsequor. 3) prætercurro. 4) iuxta aliquem curro. 5) leuiter vel non attingo.

Παραθεωρέω, ῶ, f. ήσω, iuxta specto, seu contemplor, 2) vnum alteri admotum contemplor. 3) comparo. 4) despicio, adspernor.

Παραθήγω, f. ξω, acuo, exacuo, instigo, incito.

Παραθήκη, ης, ἡ, res repolita & recondita. 2) res apud aliquem depolita, depositum. 3) additamentum, appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, instigatio. A παραθήγω.

Παραθίγω, f. ξω, attingo.

Παραθλίβω, f. ψω, premo, comprimo, collido.

Παράθρανος, ὁ, in naui via præter. Θρανίτας ferens. Pollux. E π. & θρᾶνος.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, τὸ, fragmentum. A seq.

Παραθραύω, confringo. 2) *in pass.* miser & fractis viribus sum. Suid.

Παραθριγκίζω, lorico, obsepio. A θριγκός.

Παραθρίζω, demeto, amputo.

Παραθρυλλέω, decanto. παραθρυλλέμενα, decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adsilio, iuxta curro, *met.* adiaceo, vicinus sum.

Παραθυμιάω, adoleo, suffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, posticum, Gl. V.

Παραθύριον, ε, τὸ, idem. A pr.

Παράθυρον, ε, τὸ, quod est ad ianuam, vel ipsum ostium. E π. & θύρα.

Παραὶ, *Praep. Poët. cum Genit.* a vel ab, *cum Dat.* ad apud, *cum Accus.* iuxta, ad, apud. A παρὰ.

Παραιβάτης, ὁ, violator legis. A pr. & βαίνω.

Παραιβασία, ας, ἡ, transgressio, delictum. A παραβάσις.

Παραιβάτης, ε, ὁ, qui præter aurigam currum conscendit & vna ex eo pugnat: curulis pugnator. A παραβαίνω.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Apud Theocr. operaria, mercenaria. A pr.

Παραίβατος, ε, ὁ, ἡ, digressus. A παραβαίνω.

Παραιβόλος, ε, ὁ, ἡ, mutuus, q. d. vicissim iaculans. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ε, ὁ, littoreus, in littore habitans. E π. & αἰγιαλίτης.

Παραιγιαλῖτις, ιδος, ἡ, fem. a pr.

Παραιγίαλος, ον, litoralis.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito, moueo, prorumpo. E παρὰ & αἰθύσσω.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio. 2) consolatio. A παραινέω.

Παραινετέον, præcipiendum, Philox. Ab eod.

Παραινετὴρ, ῆρος, & παραινέτης, ε, ὁ, admonitor, monitor, admonitor. Ab eod.

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, suasorius, monitorius. A pr.

Παραινετικῶς, exhortando. A pr.

Παραινέω, ῶ, f. ήσω, suadeo, hortor, admoneo, præcipio.

Παραινίττομαι, leuiter declaro & per ænigma tacite & obscure innuo. aor. 1. παρῃνιξάμην.

Παραίνυμαι, aufero. E παρὰ & αἴνυμαι.

Παραιολίζω, idem quod simplex αἰολ s. variegandi caussa addo.

Παραίπαιμα, τος, τὸ, delirium, amentia. E π. & παῖσμα.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, deminutio. A seq.

Παραιρέω, ῶ, detraho, destruo, diruo, aufero, παρεῖλε, diruit, detraxit. παραιρέομαι, ῦμαι, aufero, adimo. aor. 2. παρειλόμην, παρείλοντο, ademerunt. inf. παρελέσθαι. part. παρελόμενος.

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur, v. c. vesti, vt limpus, v. πάραρμα, recisio. A præc.

Παραισθάνομαι, in sensu fallor. 2) sentio, percipio.

Παραίσιος, ε, ὁ, ἡ, & παραίσιμος, Hes. infaustus, inauspicatus, dirus.

Παραΐσσω, prætereo, transeo. 2) proripio me. 3) impetu transeo.

Παραιτέομαι, ῦμαι, recuso, detrecto, euito, deprecor, Gl. V. item. 2) precor, rogo. 3) excuso. aor 1. παρῃτησάμην, παρῃτήσαντο, recusarunt, Philox. pass. aor. 1. part. παραιτηθεὶς, rogatus. perf. παρῃτημένος, excusatus. 5) deprecatione a pœna libero, vel liberare studeo. 4) submoneo. Ex αἰτέω.

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, recusatio, excusatio, Philox. 2) vehemens precatio. A præc.

Παραιτητέον, *Adu. pos.* fugiendum, deprecandum est. Ab eod.

Παραιτητὴς, ε, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, deprecatorius, ad deprecandum aptus. A pr.

Παραιτητὸς, ἡ, ὸν, exorabilis. A παραιτέω.

Παραίτιος, ε, ὁ, ἡ, qui ex parte in caussa est. 2) qui in caussa est, auctor. Gl. V. obnoxius. τὸ παραίτιον, caussa, in malam partem.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, suadens, admonens. A παράφημι.

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, consilium, adhortatio. occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis. A seq.

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, consilium. 2) consolatio. Ab eod.

Παραιφρονέω, ῶ, exanimatus sum vel metu, vel vulneris, doloris, grauitate.

Παραιωρέω, ῶ, suspendo. pass. παραιωρεῖσθαι, suspendi. perf. παρῃωρῆσθαι, suspensum habere, plusq. ind. παρῃώρηντο ξιφίδια, gladios suspensos habebant.

Παραιώρημα, ατος, τὸ, quod suspenditur, vel suspensum est. A præc.

Παραιώρησις,

Παρακαμψις, εως, ἡ, eleuatio iuxta aliud quid, fulpenfio.
Παρακαλύπτω, adnecto. paff. annector.
Παρακαθέζομαι, adfideo, iuxta confideo.
Παρακατεχτικος, ἡ, ὸν, tenax. A παρακατέχω.
Παρακαθεύδω, iuxta dormio. 2) excubo.
Παρακάθημαι, adfideo, iuxta adfideo.
Παρακαθίζω, f. ίσω, iuxta me colloco, adfidere iubeo. 2) adfideo. παρεκαθιζόμην, παρεκαθίζετο, adfidebat. imperf. med.
Παρακάθιημι, vtrinque demitto.
Παρακαθίστημι, iuxta colloco feu appono, v. c. cuftodes. 2) altrinfecus colloco.
Παρακαίριος, ὁ, ὁ, ἡ, intempeftiuus. παρακαίρια, inhonefta, nefaria.
Παρακαιρος, ὁ, ὁ, ἡ, intempeftiuus.
Παρακαίρως, Adu. intempeftiue. A pr.
Παρακαίω, a latere vro, oburo, aduro. 2) comburo.
Παρακαλέω, ῶ, f έσω, euoco, arceffo, aduoco, inprimis auxilii cauffa, vel in iudicio, vel alia in re quauis. 2) oro, obfecro, it. deprecor. 3) hortor, confirmo, in N. T. confolor, inp. in med. recreo. τὰ παρακαλέμενα, poftulata.
Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere curfito, freno eius manu apprehenfo, vel, molliter equum ad curfum incito.
Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam fiue occultandam, velum, aulæum, obtentus, prætextus. A feq.
Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.
Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego. perf. paff. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus.
Παρακαμμύω, infercio. ex Hef. in παραβύσσαν. A
Παρακάμπτω, deflecto, vitio.
Παρακανθίζω, vndique fpinas habeo. E π. & ἄκανθα.
Παρακανθόφυλλος, ὁ, ὁ, ἡ, fecundum fpinam folium habens. E παρὰ, ακανθα, & φύλλον.
Παρακαταβαίνω, defcendo, v. c. in acie ex equo, de naui.
Παρακαταβάλλω, depono, abiicio, demitto. 2) certam pecuniam depono, facramento ago.
Παρακατάβασις, εως, ἡ, defcenfus ex equis in acie, e nauibus &c. 2) in foro, cum is, vnde petitur, fiue reus, cogitur adeffe, refpondere. Noftri: *die Einlaffung auf die Klage.*
Παρακαταβολὴ, ῆς, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam deponebant, facramentum, Gl. V. fponfio.
Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depofitum, fideicommiffum. Gl. V. commendatio, depofitum, ap. Philon. munus, v. c. iudicis.
Παρακατασυνήσκω, commorior.
Παρακατάκειμαι, cubo f. accumbo iuxta aliquem.
Παρακατακλίνω, a latere vel iuxta reclino. 2) iuxta ftatuo in lecto, iuxta accumbere iubeo. παρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V.

Παρακαταλέγομαι, cubo apud, fiue ad latus alicuius, accubo. παρακατέλεκτο, accubabat, plufq. per fyncop. poët. παρκατέλεκτο, pro παρακαταλέλεκτο.
Παρακαταλείπω, relinquo.
Παρακαταλογὴ, ῆς, ἡ, immutatio & varietas. *Vox fufpecta.* (f. παρακαταλλαγή.)
Παρακαταπήγνυμι, f. ξω, depango iuxta, defigo apud.
Παρακαταρτύομαι, f. ύσομαι, e multis vnum facio, compono.
Παρακατάστασις, εως, ἡ, depofitum. A παρακαθίστημι.
Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio.
Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, depono apud aliquem, fidei committo, cuftodiendum trado, depono tamquam apud fequeftrum. Gl. Vet. deponendo, commodo. παρακατετίθετο, aor. 2. med. commendauit, Phil.
Παρακαταχράομαι, ῶμαι, abutor.
Παρακατεσθίω, edo cum aliquo.
Παρακατέχω, retineo, complector. 2) coërceo, cohibeo, moror.
Παρακατηγόρημα, ατος, τὸ, quod Prædicato additur. Vox Dialect.
Παρακατοικίζω, f. ίσω, iuxta colloco, vel habitatores iuxta colloco.
Παρακατορύττω, f. ξω, iuxta defodio.
Παρακαττύω, adfuo, confuo, paro.
Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto iuxta, & quafi ad latus. E π. & καυλός.
Παράκειμαι, adiaceo, vicinus fum & quafi iuxta feu a latere fitus, a latere accumbo, adhæreo. 2) præpofitus fum. 3) appofitus fum. ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum apud Grammaticos. οἱ παρακείμενοι, familiares &c.
Παρακειμένως, Adu. appofite, iuxta. A pr.
Παρακεκαλυμμένως, Adu. tecte, occulte. A παρακαλύπτω.
Παρακεκινδυνευμένως, Adu. audaciffime, proiecta audacia. A παρακινδυνεύω.
Παρακεκλιμένως, Adu. id. quod παρακλιδὸν. vbi vi
Παρακελεύομαι, hortor, ftimulo, impero, Gl. V.
Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, iuffio. A pr.
Παρακέλευσμα, ατος, τὸ, exhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur. 2) incitamentum. 3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.
Παρακελευσματικὸς, ἡ, ὸν, ad hortandum valens. A pr.
Παρακελευσματικῶς, Adu. adhortandi vi. A pr.
Παρακελευσμὸς, ὁ, ὁ, adhortatio.
Παρακελευστὴς, ὁ, ὁ, hortator. Gl. V.
Παρακελευστικὸς, ἡ, ὸν, cohortatorius.
Παρακελευστὸς, ἡ, ὸν, cui perfuafum eft, ab aliis rogatus, iuffus. A fq.
Παρακελεύω, cohortor, auctor fum, fuadeo. *minus vfitatum, quam med.*
Παρακελητίζω, iuxta equito celere.
Παρακενόω, ῶ, f. ώσω, exhaurio, euacuo.
Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo. Gl. V. perpungo.
Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio, incifio, qua hydropicis aqua detrahitur

Παρακεντητὴς,

Παρακεντητὴς, ȣ, ὁ, stimulator f. agitator equorum, auriga. Gl. V. percussor. Ab eod.

Παρακερδαίνω, male lucror, plus iusto lucror & præter alios. 2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.

Παρακερκὶς, ίδος, ἡ, pl. παρακερκίδες, officula, circa os maius (κνήμη & κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis fustinet.

Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria.

Παρακινδυνευτικὸς, ἡ, ὸν, in peri ula præceps, qui nimia cum audacia periculum adit.

Παρακινδυνευτικῶς, Adu. temere periclitando.

Παρακινδυνεύω, f. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo. παρακεκινδυνευμένον, perf. part. paff. ausum audax, etiam de verbis, periculosum, temerarium.

Παρακίνδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, periculofus.

Παρακινδύνως Adu. periculofe, cum periculo. A pr.

Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, demoueo, remoueo. 2) perperam moueo, indecore & instabiliter moueo. 3) incito, exhortor. paff. moueor, me moueo. παρακινῶν, & in perf. παρακεκινηκὼς, mente motus, furibundus, & paff. παρακεκινημένος, idem.

Παρακίνημα, ατος, τὸ, peruerfio, distorsio. 2) incitatio. A pr.

Παρακίνησις, εως, ἡ, incitatio, exhortatio. Ab eod.

Παρακινητικὸς, ἡ, ὸν, emotus mente. Ab eod.

Παρακινητικῶς, Adu. emota mente. A pr.

Παρακιρνάω, admifceo.

Παρακλαίω, f. αύσω, fine cauffa, frustra fleo, ploro. 2) iuxta fleo.

Παρακλαυσίθυρον, ȣ, τὸ, flebile carmen, quod amasii ad amasiarum fores decantabant. sc. μέλος. E pr. & θύρα.

Παρακλείδιον, τὸ, sera.

Παρακλείω, includo. 2) excludo.

Παρακλέπτω, f. ψω, suffuror, in transcursu furor. 2) interuerto.

Παράκλησις, εως, ἡ, euocatio. 2) aduocatio. 3) abhortatio. 4) obtestatio, deprecatio. 5) institutio, doctrina. 6) consolatio. 7) auxilium quoduis. 8) recreatio, vt plantarum per aquam. A παρακαλέω.

Παρακλητεύω, cohortor.

Παρακλητικὸς, ἡ, ὸν, exhortatorius. 2) consolatorius. A παρακαλ.ω

Παράκλητος, ȣ, ὁ, ἡ, arcessitus & rogatus, vt adsit alicui in iudicio, aut consilium det in re dubia, aduocatus. 2) consolator. 3) doctor, magister, in N. T. Ab eod.

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator. 2) deprecator. 3) consolator. Ab eod.

Παρακλιδὸν, Adu. declinando & deflectendo ad latus. A παρακλίνω.

Παρακλίντωρ, ορος, ὁ, a latere accubans, acclinatus. A seq.

Παρακλίνω, iuxta seu a latere recumbere iubeo, iuxta reclino, iuxta cubantem statuo. 2) declino, i. e. deflecto, auerto. 3) aperio, aor. 1. part. παρακλίνας, declinans, deflectens, παρακλίνομαι, incumbo, iuxta accumbo, ad latus accumbere iubeor. παρακεκλιμένος perf. part. accubans, adiacens.

Παρακλίτης, ȣ, ὁ, qui a latere accubat vel acclinatus est. A pr.

Παρακλύζω, humecto.

Παράκλυτος, infamis, famofus.

Παρακλύω, non audio, non pareo.

Παρακμάζω, fut. άσω, vigorem amitto; consenesco, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo. παρηκμακὼς, perf. part. vigoris tempus egressus, exoletus.

Παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amissio. A pr.

Παρακμαστικὸς, ἡ, ὸν, cuius remissus est vigor, languidior, decrescens. Ab eod.

Παρακμὴ, ῆς, ἡ, ætas, quæ excipit ipsum florem ætatis, h. e. senectutis initium. E παρὰ & ἀκμή.

Παρακνήμιον, ȣ, τὸ, exterius os cruris & minus. E π. & κνήμη Vnde.

Παρακνημίδιον, τὸ, Dim. idem.

Παρακνίζω, vellico, irrito, stimulo.

Παρακοᾶν, defipere, delirare, Hef. E π. & κοᾶν vel κοεῖν.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, praua doctrina, quam quis a malo præceptore didicit. 2) inobedientia, contumacia. A παρακȣ́ω v. παράκȣσμα.

Παρακοιμάομαι, ῶμαι, iuxta dormio vel cubo, accubo. 2) excubo, Gl. V.

Παρακοίμημα, ατος, τὸ, concubitus. A pr.

Παρακοίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Παρακοιμητὴς, ȣ, ὁ, excubitor, Gl. V. Ab eod.

Παρακοιμίζω, f. ίσω, iuxta in lecto colloco, vt vna dormiat.

Παρακοινάω, idem quod κοινόω. ap. Pind.

Παρακοιτέω, ῶ, iuxta cubo, accubo, excubo. A seq.

Παρακοίτης, ȣ, ὁ, maritus. Ex π. & κοίτη.

Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iisd.

Παράκοιτις, ιος, ἡ, vxor. A παρακοίτης.

Παράκοιτος, ȣ, ὁ, concubina, V. Lex. E π. & κοίτη.

Παρακολλάω, ῶ, adglutino.

Παρακόλλημα, ατος, τὸ, id quod adglutinatur. A pr.

Παρακόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio. Ab eod.

Παρακολλητικὸς, ἡ, ὸν, glutinandi vim habens. Ab eod.

Παράκολλος, ὁ, ἡ, agglutinatus, glutine adiunctus, Epith. lecti ab vna tantum parte pluteum glutine adiunctum habentis. E π. & κόλλα.

Παρακολȣθέω, ῶ, f. ήσω, sector, adsector, subsequor, Gl. V. 2) adsequor, intelligo, cognosco, παρηκολȣθηκὼς, adsecutus, perf. part.

Παρακολȣ́θημα, ατος, τὸ, appendix, Gl. V. quod sequitur plerumque. A pr.

Παρακολȣ́θησις, εως, ἡ, sequela. Ab eod.

Παρακολȣθητικὸς, ἡ, ὸν, adsequendi & intelligendi vi præditus. Ab eod.

Παρακολȣθητικῶς, Adu. intelligenter, acute. A præc.

Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. V. transuectio. 2) aduectio, & aduentus. 3) comportatio. A seq.

Παρακομίζω, f. ίσω, præteruehо, transfueho, deduco, comitor. 2) feduco. 3) deporto, importo, eonueho, aufero. παρακομίζομαι, prætervehor, appellor, applicor. παρακομισθεὶς, aor. 1. part. paff. appulfus, prætervectus.

Παρακομιστής, ᾶ, ὁ, qui tranfuehit, deducit &c. A præc.

Παράκομος, ȣ, ὁ, ἡ, comatus, comans. E π. & κόμη.

Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo. 2) incito. 3) permulceo, Hef. E π. & ἀκονάω.

Παρακοντίζω, f. ίσω, inculando attingo. E π. & ἀκοντίζω.

Παρακοπή, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.

Παράκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, mente priuatus, furibundus. Ab eod.

Παρακοπτικὸς, ή, όν, mentis errori obnoxius, delirans, demens. 2) infaniam gignens.

Παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo, adultero. 2) fraudo, defraudo. 3) aliam chordam terio, quam volo, aut debeo. inde. 4) delico, defipio, mente captus fum, mente erro. παρακεκομμένος, adulterinus.

Παρακορέω, ῶ, conuerto. 2) verro, verrendo purgo.

Παρακόσμως, *Adu.* indecore, indecenter, inhonefte. A π. & κόσμος.

Παράκουσμα, ατος, τὸ, praua doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quum quis male audiendo praua opinione imbutus eft, error e falfo vel prauo rumore f. fama v. παρακοή. A feq.

Παρακούω, perperam audio, vel non recte audio. 2) ofcitanter & negligenter audio. 3) audita fic tranfmitto, quafi non audierim, me audiuiffe diffimulo. 4) audire nolo, dicto audiens non fum, non obtempero. 5) clam & quafi furtim audio, clam fermonem fublego; fubaufculto. aor. 1. παρήκουσα, παρήκουσε nonnihil audiuit. Perf. παρακήκοα. plusq. παρακηκόειν, παρακηκόει paullulum audierat, intellexerat.

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, fufpendo iuxta, feu a latere aor. 1. part. παρακρεμάσας, pendere finens. παρακρεμάμενα, appendices, partes rei leuiores.

Παράκρημνος, ȣ, ὁ, ἡ, præceps, Gl. Vet.

Παρακρίνω, comparo, iuxta colloco, ita prope, vt comparatio fieri poffit. 2) iudico, & perperam iudico.

Παρακρίασις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. A παρακροάομαι.

Παρακροατὴς, ȣ̃, ὁ, qui audita falfo interpretatur, qui audita non affecutus eft. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliqua ex parte crocum refero, feu crocum mentior.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo. 2) adhortor, incito. 3) plaufu manuum adhortor & incito ad aliquid.

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulfio, depulfio. 2) fraus, impoftura. 3) error, delirium, defipientia.

Παρακρουσιχοίνικος, ȣ, ὁ, ἡ, chœnice & menfura decipiens. E pr. & χοῖνιξ.

Lexic. Græc. Tom. I.

Παρακρουστικὸς, ή, όν, mentem concutiendi & emouendi vim habens. Ab eod.

Παρακρουστικῶς, *Adv.* fallaciter, fraudulenter. A præc.

Παράκρουστος, ον, amens. A feq.

Παρακρούω, παρακρούομαι, *in med.* repello, reiicio, repudio, a me fubmoueo. 2) circumuenio, decipio. παρακρούομαι, defraudo, Gl. Vet. 2) erro, item deliro.

Παρακταῖος, littoralis, vt ἀκταῖος.

Παρακτάομαι, ῶμαι, infuper adquiro, poffideo. 2) in propinquo prædia habeo.

Παράκτησις, εως, ἡ, adquifitio. A præc.

Παράκτης, ȣ, ὁ, qui canes venaticos venatum ducit. Hef. A παράγω.

Παρακτίδιος, ȣ, ὁ, ἡ, littoreus; qui ferit littus, de fluctu. A feq.

Παράκτιος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod ἄκτιος.

Παράκυκλος, ον, pl. παράκυκλοι & παράκυκλα, orbes circuli, partes rotæ, apud Poll.

Παρακυλίω, aduoluo.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adfpicio, feu tranfuerfum limis oculis adfpicio, Gl. Vet. defpicio. 2) accurate, diligenter infpicio. 3) leuiter aliquid attingo, tracto, curo.

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perftringo & taxo, feu taxo & perftringo comico more.

Παράκωφος, ȣ, ὁ, ἡ, furdafter.

Παρακωχή, vera fcriptura παροχωχή, vbi vid.

Παραλαλέω, ῶ, nugor. 2) obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, affumo, adhibeo. παραλαβὼν, aor. 2. part. cum fufcepiffet.

Παραλάμπω, a latere fplendeo. 2) parum fulgeo.

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula lucida in oculo, cicatrix in nigro oculi refplendens. A præc.

Παραλανθάνω, lateo.

Παραλεαίνω, læuigo, vt fimplex λεαίνω.

Παραλεαντικὸς, ή, όν, laeuigandi vim habens. A præc.

Παραλέγομαι, cubo ad latus, iuxta quempiam cubo, concumbo. 2) lego littus. Gl. Vet. deligo, & παραλεγόμεθα, ftringimus, Phil.

Παραλεγω, abfurda loquor, deliro.

Παραλειπτικὸς, ή, όν, μέθοδος παραλειπτική, eft præteritio, figura rhetorica.

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, filentio prætereo. παραλειπόμενα, prætermiffa.

Παραλείφω, illino, mandum cibum in os intercio. Noftri *einſchmieren*. E π. & ἀλείφω.

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermiffio, præteritio. 2) figura rhetorica. A παραλείπω.

Παράλευκος, ȣ, ὁ, ἡ, albicans.

Παραλεύσσω, idem quod παροράω. E π. & λεύσσω.

Παραλήγω, παραλήγουσα, penultima.

Παραληπτέον, fufcipiendum, amplectendum. A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, leuiter defipio.

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirium, filicernium, Gl. Vet. vbi delerus. A præc.

Παραλήρησις, εως, ἡ, deliratio. Ab eod.

Παράληρος, ε, ὁ, ἡ, qui leuiter desipit. E π. & λῆρος.

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adsumtio. 2) possessio noua, recens parta. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. A πάραλος.

Παραλιθάζω, lapidesco, in lapidem degenero.

Παράλιμνος, ε, ὁ, ἡ, adiacens paludi. E π. & λίμνη.

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, Gl. Vet.

Παράλιος, ε, ὁ, ἡ, marinus, mari adiacens. E παρὰ & ἅλς, mare.

Παραλίσκω, idem quod ἁλίσκω, aor. 2. part. παραλὼς, captus. Hesych.

Παραλιτέω, offendo, pecco, delinquo. παρήλιτες, aor. 2. offendisti. E π. & ἀλιτέω.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio. 2) diversitas. 3) dementia, hallucinatio, aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, vicissitudo, variatio, inæqualitas. Ab eod.

Παράλλακτος, ὁ, ἡ, mutabilis. Ab eod.

Παραλλὰξ, Adu. alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie. Gl. Vet. alternis. Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, discrepantia, mutatio. 2) alternatio. 3) medicis est & emotio. v. c. ossium. dentium &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim vario. 2) prætereo, transeo. 3) supero, vinco. 4) declino, vito, fugio. 5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram. 6) differo, discrepo. Gl.Vet. vario. παρηλλαγμένος, pass. perf. part. discrepans, inusitatus, prodigiosus, v. c. magnitudine. E π. & ἀλλάσσω.

Παραλληλόγραμμον, ε, τὸ, spatium, quod lineis parallelis continetur. E παράλληλος & γράμμα.

Παραλληλία, ας, ἡ, literarum in eadem voce collatio, aliarum scil. iuxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se, & quasi e regione pono. Ab eod.

Παραλληλισμὸς, ε, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eædem componuntur, vel se inuicem sequuntur &c. 2) dictorum idem significantium vel similium collatio. A pr.

Παράλληλος, ε, ὁ, ἡ, mutuus, inter se compositus & e regione collocatus; æque distans. Gl. Vet. παράλληλον, alternum, interstitium. E παρὰ & ἀλλήλων, quod vide.

Παραλλήλως, Adu. inter se componendo, composite. comparate, ex opposito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, subdola supputatione fallo, male supputo. 2) falsa argumentatione vtens decipio, male ratiocinor. Gl. Vet. circumscribo, obrepo, subrepo, dissimulo.

Παραλογισμὸς, ε, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio. 2) impostura & captio, per fallaces rationes. Philox. dissimulatio. παραλογισμοῖς, præstigiis, Philox. A præc.

Παραλογιστὴς, ε, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod.

Παραλογιστικὸς, ἡ, ὸν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus, fallax. A præc.

Παραλογιστικῶς. Adu. fallaciter, fraudulenter. A præc.

Παραλογιστικὸς, ἡ, ὸν, qui decipi potest. A παραλογίζομαι.

Παράλογος, ε, ὁ, ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam substantiue, casus inopinatus, absurditas.

Παραλόγως, Adu. præter rationem, inopinato, A præc.

Παραλοξαίνω, obliquo. pass. obliquus fio.

Παραλος, ε, ὁ, ἡ, maritimus. 2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis & nauticis dat operam. item. 3) nauis publica Atheniensium. Ex παρὰ & ἅλς, mare.

Παραλουργὴς, έος, ὁ, ἡ, purpuram attextam habens; vnde παραλουργὶς vestis attextam purpuram habens. E παρὰ & ἁλουργής.

Παραλοῦται, οἱ, qui vna lauant. A seq.

Παραλούω, iuxta lauo. παραλοῦσθαι, iuxta lauari. Att. pro παραλούεσθαι.

Παραλοφία, ἡ, curuitas in ceruice vsque ad artemona, Poll. A π. & λοφιά.

Παραλυγίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium seu viticis.

Παραλυπέω, ῶ, molestia vel tristitia adficio.

Παράλυπρος, ε, ὁ, ἡ, asper, sterilis. Epith. terræ.

Παράλυσις, εως, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, neruorum resolutio. Gl.Vet. debilitas. παράλυσις τῆς ψυχῆς demissio animi. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. Vet. Ab eod.

Παράλυτος, ε, ὁ, fractus, debilis, imbellis. A παραλύω.

Παραλυτρόω, f. ώσω, inique redimo.

Παραλύω, f. ύσω, dissuo, dissoluo, resigno. 2) libero. 3) debilito. παραλύομαι, cum Gen. remitto a studio, impetu &c. παραλελυμένος, debilis, Gl, Vet.

Παράλωμα, ατος, τὸ, idem quod λῶμα.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὼν, aberrans, aor. 2. part. E παρὰ & ἁμαρτάνω.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præscriptio, exceptio, Poll.

Παραμασήτης, ε, ὁ, qui ad latus alicuius mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus. E π. & μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebesco, hebes sum.

Παραμεθίημι, omitto, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto. aut missum facio.

Παραμείβω, fut. ψω, prætereo, præteruehor, transeo, præsterfluo, permuto. E π. & ἀμείβω.

Παραμελέω, ῶ, fut. ήσω, adspernor, negligo, sperno. παρημέληκας, perf. neglexisti. παραμελοῦμαι, imperf. 3. pl. παρημελοῦντο, negligebantur. Perf. part. παρημελημένος, neglectus. E. π. & ἀμελέω.

Παραμέμνημαι, mentionem facio, memoro.

Παραμένω, f. ενῶ, maneo, permaneo, persevero.

Παραμέση, ης, ἡ, sc. χορδὴ, musicus quidam tonus. A seq.

Παράμεσος, ε, ὁ, ἡ, qui est iuxta medium.

Παραμετρέω, ῶ, f. ήσω, iuxta alterum admetior. 2) compenso. 3) præteruehο, prætereo.

Παραμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensura. A præc.

Παραμήκης

αραμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus. E π. & μῆκος.
αραμηκῶς, *Adu.* oblonge, in oblongum. A præc.
αραμηκύνω, extendo, protraho.
αραμηρία, ων, τὰ, internæ femoris partes. E π. & μηρός.
αραμήριαῖος, αία, αῖον, idem quod seq.
αραμηρίδιος, ε, ὁ, ἡ, ad femur pertinens. 2) femur regens. A παραμηρία.
αραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, admiſceo, immiſceo.
αραμικρὸν, *Adu.* propemodum, pæne, pro παρὰ μικρὸν.
αραμιλλάομαι, deuinco. E π. & ἁμιλλάομαι.
αράμιλλος, ε, ὁ, citra certamen victor, vel potius pane æqualis. E π. & ἅμιλλα.
αραμίμνω, maneo apud, permaneo.
αραμινύθω, frango, abſumo paullatim, imminuo.
αραμιξολυδιάζω, vnde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel tranſcendere mixolydium cantum. E π. & μιξολύδιος.
αραμίσγω, admiſceo.
αραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.
αραμολέω, ῶ, adſum, aduenio, adſto, ſuccurro. Suic. vt hinc ſit παρμέμβλωκεν Homericum perf. pro παραμεμόληκεν.
αραμονὴ, ῆς, ἡ, conſtans permanſio apud aliquem. 2) duratio. A παραμένω.
αραμόνιμος, ε, ὁ, ἡ, qui conſtanter apud aliquem permanet. 2) durabilis. A præc.
αράμονος, ε, ὁ, ἡ, idem. A παραμένω.
αράμουσος, ε, ὁ, ἡ, diſſonus, Muſis ſeu cantui non conueniens. 2) alienus, abhorrens. E π. & Μῦσα.
αραμπέχω, f. φέξω, p. πέσχηκα, obuelo, obtego, obduco, inuoluo. E π. & ἀμπέχομαι.
αραμπύκια, τὰ, faſciæ, quibus crines religantur. E π. & ἄμπυξ.
αραμπυκίζω, crines anteriores religo. A pr.
αραμυθέομαι, ῦμαι, f ήσομαι, hortor, adhortor. 2) conſolor, verbis aut quacunque re mulceo & ſedo, medeor. 3) compenſo, ſarcio.
αραμυθητὴς, ε, ὁ, conſolator. A præc.
αραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, qui conſolari poteſt aut ſolet, conſolatorius. Ab eod.
αραμυθία, ας, ἡ, exhortatio. 2) ſolatium, conſolatio, & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet. 3) demonſtratio, argumentum rei propoſitæ, apud Platon. E π. & μῦθος.
αραμύθιον, ιε, τὸ, placamentum, ſolatium, ſolamen. Ab eod.
αραμυθικῶς, & παραμυθητικῶς, *Adu.* conſolantis more, conſolandi cauſſa. Ab eod. alterum a παραμυθεῖσθαι.
αραμυκάομαι, mugio, grauiter ſono, de tonitru.
αραναβαίνω, vna aſcendo.
αραναγινώσκω, lego, recito, v. c. teſtimonium in iudicio, Gl. Vet. adlego. 2) lego, perlego.
αρανάγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. Vet. recitatio v. c. teſtimonii. A præc.
αραναγκάζω, f. άσω, vim affero, cogo.
αραναδύομαι, emergo, erumpo.
αρανακλίνω, inclino.

Παραναλίσκω, f. λώσω, obiter & præter deſtinatum impendo, perperam conſumo, item abſumo ſimpliciter. paſſ. παραναλίσκομαι, conſumor, pereo, exſpiro.
Παρανάλωμα, ατος, τὸ, ſumtus ſuperuacaneus & inutilis, additamentum ac velut appendix impenſæ deſtinatæ. A præc.
Παρανατέλλω, ſiue παρανατέλλομαι, iuxta orior, orior.
Παρανάομαι & παρανάσσομαι, iuxta habito, vicinus ſum.
Παρανδρόομαι, ῦμαι, nubilis ſum, nubilis fio, vt placet Foëſio, ſ. potius, expers ſum viri, ſ. nuptiarum.
Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo.
Παρανευρίζω, f. ίσω, neruos reſoluo, eneruo, E π. & νεῦρον.
Παρανέχω, altrinſecus attollo ſiue eleuo, item emineo.
Παρανέω, ad latus, iuxta nato, præternato.
Παρανέω, vel παρανήω, iuxta aggrego & aceruo, ad latus accumulo. vnde aor. 1. παρένησαν coaceruarunt, congeſſerunt, aceruum fecerunt.
Παρανηνέω, idem. vnde imperf. παρενήνεεν, aggerebat, 3. pl. παρενήνεον, accumulabant.
Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultima, vltimæ proxima.
Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato iuxta, ſeu ad latus, aut natando prætervehor.
Παρανθέω, ῶ, defloreſco, in V. L. adfloreo.
Παρανίσσομαι, prætereo, tranſeo.
Παρανίσχω, altrinſecus attollo. 2) emineo. E π. & ἀνίσχω.
Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, deſipio, demens ſum. 2) perperam intelligo.
Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. E π. & νόος.
Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.
Παρανομέω, ῶ, f. ήσω, contra leges ſeu contra ius & æquum facio. 2) legem legibus contrariam fero. A παράνομος.
Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & ius factum eſt, peccatum, delictum, ſcelus, flagitium. A præc.
Παρανομία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, inſolentia legibus repugnans, nequitia, improbitas contra fas & æquum, ſcelus, flagitium. Philox. iniuria. A ſeq.
Παράνομος, ε, ὁ, ἡ, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Philox. contrarius legi, illicitus. παρανόμων γράφεσθαι, accuſare legum rogatarum legibus vetuſtis aduerſantium.
Παρανόμως, *Adu.* contra leges, præter ius & æquum. Philox. illicite. A præc.
Πάραντα, v. παράντης.
Παραντέλλω, *poët.* pro παρανατέλλω, iuxta orior ſeu exorior, *metaph.* adiaceo.
Παράντη, *Adu.* idem quod πάραντα. v. ſeq.
Παράντης, εος, ὁ, ἡ, accliuis pariter & decliuis, obliquus. τὰ πάραντα pro παράντη. E παρὰ & ἄντα, vel ἄντην.

Παρανυκτερεύω, f. εύσω, pernocto apud, circum quem excubo.

Παρανυμφίος, ου, ὁ, qui sponso & sponsæ adsidens, eos domum deducit. A seq.

Παράνυμφος, ου, ὁ, auspex, pronubus, Philox. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Philox. E π. & νύμφη.

Παρανύττω, exstimulo, instigo.

Παράξενος, ου, ὁ, ἡ, peregrinus, ignobilis, illegitimus, alienus.

Παραξέω, leuiter rado. 2) prætercurro, præterlabor, apud Eunap.

Παράξηρος, ου, ὁ, ἡ, siccus.

Παραξιφίδιον, ου, τὸ, pugio, Philox.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, idem. E π. & ξίφος.

Παραξόνιος, ου, ὁ, axi infixus, additus, axem terens, attingens, streperus. τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. E π. & ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur. Ab eod.

Παραξυράω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in sculptura quasi appendix additur. A παραξύω.

Παράξυστον, ου, τὸ, instrumentum radendi, ad lævigandum, complanandum, Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. Vet. derado, destringo.

Παράπαγος, ου, ὁ, pessulus. E π. & πήγνυμι.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, corrigo & in melius muto, abstraho, retineo a prauitate aliqua.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. Vet.

Παραπαίω, deliro, desipio. 2) aberro, proprie ferio secus, aliud quid, quam volebam, aut oportebat, vt v. c. chordam citharæ. vid. παραπαίω.

Παραπαιόντος, *Adu.* dementer, Hes. A pr.

Παράπαιστος, ου, ὁ, delirus, Hes. Ab eod.

Παραπάλλω, concutio, allido.

Παράπαν, *Adu.* in vniuersum, genere toto, per totum, omnino, prorsus. E παρὰ & πᾶν.

Παραπαντάω, occurro. E π. & ἀπαντάω.

Παραπάσσω, f. άσω, adspergo. 2) *Ion.* pro παραφάσσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & simul quadam fraude, vt vino.

Παραπάφω, siue παραπαφῶ, idem. Homer. παρήπαφεν, aor. 2. f imperf.

Παραπείθω, f. είσω, persuadeo, persuadendo flecto & permoueo. Gl. Vet. sollicito. 2) falsa persuasione decipio.

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento.

Παραπειστικὸς, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore, Poll. (vbi editur παραπιστικὸς). A παραπείθω,

Παραπελεκάω, ῶ, dedolo.

Παραπέμπω, f. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, per negligentiam dimitto, negligo, contemno. 2) transmitto, aliquo mitto, aduehо, importo. 3) deduco, comitor, prosequor. Philox. παραπέμπεται, omittit. παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, Gl. Vet.

Παραπεριπατέω, iuxta incedo.

Παραπετάζω, vel παραπεταννύω, f. τάσω, obtendo, obtego, obuelo. 2) expando, explico.

Παραπέταλος, ου, ὁ, ἡ, foliis seu laminis obtectus, obtentus & coopertus. E π. & πέταλον.

Παραπετάομαι, ῶμαι, vel παραπέτομαι, aduolo. 2) præteruolo, Gl. Vet.

Παραπέτασμα, ατος, τὸ, velum, seu aulæum. 2) prætextum, Philox. velum, palla. A παραπετάζω.

Παραπέτομαι, vide παραπετάομαι.

Παράπεψις, εως, ἡ, concoctio.

Παράπηγμα, ατος, τὸ, proprie, tabula adfixa columnæ, pilæ &c. vt legum, fœderum. 2) tabula, in qua descripta est cœli ratio, & siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis eiusmodi euentibus & effectibus mundi. 3) tabula cuiuscunque disciplinæ præcepta breuia continens, vt chronologica, historica &c. item. 4) præceptum artis, vt Grammaticæ. Dialecticæ. A seq.

Παραπήγνυμι, f. ξω, a latere figo, iuxta depango, addo. 2) præcipio.

Παραπηδάω, ῶ, f. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

Παραπήχιον, ου, τὸ, os & pars cubiti. Poll. A seq.

Παράπηχυς, εος, ὁ, ἡ, cubito adiunctus, cubito appositus. Hinc τὸ παράπηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens. Hes.

Παραπικραίνω, ad iram concito. aor. 1. παρεπίκραναν, 3. pl. exacerbauerunt.

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio. A præc.

Παραπίμπρημι, aduro.

Παραπίπτω, incido. 2) obuiam fio. 3) irruo. 4) offendo, pecco. 5) aberro; item præteruehor. 6) accido, euenio, incido. 7) παραπίπτειν etiam dicitur de coitu. perf. παραπέπτωκα. aor. 2. παρέπεσον. καιρὸς παρέπεσεν, occasio incidit.

Παραπλαγιάζω, obliquo. Hes. παραπλαγιάσας aor. 1. part. A seq.

Παραπλάγιος, ου, ὁ, ἡ, paullum obliquus vel lateralis,

Παραπλάζω, a vera via abductum in errorem impello, vel vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco. aor. 1. παρέπλαγξα, præteregi. aor. 1. pass. παρεπλάγχθην, aberraui.

Παραπλανάω, idem.

Παράπλασμα, τὸ, figura. species. 2) nota in margine libri cerata, ad notandum locum.

Παραπλασμὸς, οῦ, ὁ, sordes, quæ paullatim adhærent, vt orificio tibiæ, Hes. Ab eod.

Παράπλεγμα, ατος, τὸ, textum, storea &c. A seq.

Παραπλέκω, f. ξω, attexo, contexo, consero.

Παραπλευρίδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A seq.

Παράπλευρος, ου, ὁ, ἡ, qui ad latus seu ad costas est. E π. & πλευρὰ.

Παραπλέω, f. εύσω, præteruehor, præternauigo. 2) iuxta nauigo.

Παραπλευστέος, α, ον, præternauigandus. A præc.

Παραπληγία, ας, ἡ, leuis partium sideratio

aut

aut reſolutio. 2) delirium, inſania. A παραπλήσσω.

Παραπληγικὸς, ἡ, ὸν, leuiter ſideratus ac reſolutus. A pr.

Παραπληγικῶς, *Adu.* per leuem ſiderationem ac reſolutionem. A pr.

Παραπλήθω, plenus & refertus ſum.

Παραπληκτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod παραπληγικός.

Παραπληκτικῶς, *Adu.* per ſiderationem. A pr.

Παράπληκτος, ȣ, ὁ, ἡ, cui mentis vel ſenſuum integritas deprauata eſt, vecors, inſanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ab eod. Gl. Vet. delirus. apud Hom. ἠιόνας παραπλῆγας, littora a fluctibus percuſſa.

Παραπληξία, ας, ἡ, inſania, amentia. 2) leuis partium ſideratio aut reſolutio. Ab eod.

Παραπληρόω, ῶ, f. ώσω, temere infercio, ſuperaddo.

Παραπλήρωμα, ατος, τὸ, quod oneri iuſto additur. 2) cento. 3) omne redundans ac ſuperfluum. Philox. ſagina. 4) particula expletiua, ap. Gramm. A pr.

Παραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, expletiuus, ſuppletiuus, Gl. Vet. Vox Gramm.

Παραπληρωματικῶς, *Adu.* explendi cauſſa. A pr.

Παραπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, cum particula aliqua additur, ſine qua & ipſa ſenſus conſtaret, vt μήπωτι pro μήτι.

Παραπλήσιον, *Adu.* proxime. A ſeq.

Παραπλήσιος, ȣ, ὁ, ἡ, proxime ad aliquid accedens, adfinis, ſimilis, adſimilis, Gl. V.

Παραπλησίως, *Adu.* ſimiliter, eodem prope modo. Gl. Vet. perinde, itidem, ſimiliter. A pr.

Παραπλήσσω, f. ξω, perperam pulſo citharam aut aliud inſtrumentum muſicum; At παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens ſio. παραπεπληγμένος, perf. part. vecors, amens.

Παραπλόκαμος, ȣ, ὁ, ἡ, calamiſtratos vel implicitos habens capillos.

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, infertio, conſertio, implicatio. A παραπλέκω.

Παράπλοος, *contr.* παράπλους, ȣ, ὁ, præternauigatio, traiectus. 2) ἐν παράπλῳ dicitur eſſe inſula, ſita ad traiiciendum idoneo loco, vel nauibus illas prætereuntibus.

Παραπλόω, f. ώσω, præternauigo.

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo ſeu ſpiro. 2) leniter ſpiro.

Παραπνοὴ, ἡ, lenis adſpiratio. A pr.

Παραπόδας, vel παρὰ πόδας, *Adu.* e veſtigio, ſtatim, in continente. 2) iuxta, prope. E π. & πȣ̃ς.

Παραποδίζω, f. ίσω, impedimento ſum.

Παραποδύομαι, exuo me iuxta, vel vna cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, accingor, aggredior negotium, vt ἀποδύομαι. E π. & ἀποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, f. ήσω, falſo adſimulo, adultero, peruerto. Gl. Vet. permuto. παραποιηθεὶς, aor. 2. paſſ. & παραπεποιημένος, perf. ad ſimilitudinem factus, adulteratus, adſimulatus.

Παραποίημα, ατος, τὸ, factum ad alicuius ſimilitudinem, falſo adſimulatum. A pr.

Παραποίησις, εως, ἡ, adſimulatio, qua mentimur aliquid, adulteratio. Gl. Vet. hoc falſum.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio. 2) obiter damnum accipio, præſ. non ſperatum, ſed e natura rei neceſſario exſiſtens. E π. & ἀπολαύω.

Παραπόλλυμι, male perdo, peſſumdo contra meritum. 2) perdo, vt ſimplex παραπόλλυμαι, intermorior, deperco, Gl. V. E π. & ἀπόλλυμι.

Παραπολὺ, *Adu.* multo, longe.

Παραπόμπεια, vel ια, τὰ, vaſa ſacra in pompis circumferri & oſtentari ſolita.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatus. 2) traiectio, tranſuectio, aduectio, importatio. Philox. proſecutio, comitatus. 3) indicium breue loci, capitis, &c. vbi aliquid quæratur, *Verweiſung auf andere Stellen.* A παραπέμπω.

Παραπόμπιμος, ον, comes, deducendo inſeruiens. A pr.

Παραπομπὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui lateri alicuius adiunctus eum deducit, comes, deductor. Philox. proſecutor. Ab eod.

Παραπόντιος, ον, maritimus, ad mare ſitus, pontus.

Παραπορεύομαι, f. εύσομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, tranſeo, iter facio. aor. 1. part. παραπορευθεὶς, prætergreſſus. 2) obeo v. c. omnia templa.

Παραπόρφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, purpuram prætextam habens. E π. & πορφύρα.

Παραποτάμιος, ία, ιον, ad fluuium ſitus. 2) fluuium accolens.

Παραπράσσω, vel άττω, f. ξω, ſecus facio, quam decet, præter iuſſa facio, perperam ago.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide geſta legatio. A ſeq.

Παραπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum eſt.

Παραπρεσβευτὴς, ȣ̃, ὁ, male geſtæ legationis reus.

Παράπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, quam ſerræ dentes detraxerunt ligno, &c. Vnde παραπρίσματα εἰπεῖν pro λεπτολογίζειν. 2) concretus humor in ſuris equorum. A ſeq.

Παραπρίω, f. ίσω, ſenſim ſeco, vt ſerra &c.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπρονοέω, f. ήσω, conſidero, prouideo. Heſ.

Παραπροσδοκία, ἡ, Figura Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor exſpectat. alias παρὰ προσδοκίαν λεγόμενον.

Παραπροσποιοῦμαι, ȣ̃μαι, diſſimulo, conniueo, Gl. V. παραπροσποιηθέντα, diſſimulata. Lat.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, diſſimulatio, ſimulatio. Gl. Vet.

Παραπροσωπὶς, ίδος, ἡ, perſona, & quidquid adponitur faciei, vel capiti. E π. & πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor. 2) erro, aberro, pecco.

Παράπτομαι, f. ἅψομαι, obiter & in tranſcurſu tango ſeu attingo. E π. & ἅπτομαι.

Παράπτω, annecto. E π. & ἅπτω.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, offenſa, erratum. Gl. V. delictum. A παραπίπτω.

Παράπτωσις, εως, ἡ, offenſa, lapſus, aberratio, offenſio. 2) irruptio, impetus. 2) coitus, vt παραπίπτειν. 4) παράπτωσις τόπȣ, ſitus loci eiuſmodi, vt duobus finitimus ſit ap. Polyb. 5) Figura, cum caſus pro Caſu ponitur. Ab eod.

Παραπύλιον, ȣ, τὸ, portula iuxta portam maiorem. Gl. Vet. portella. E π. & πύλη.

Παράπυξος, ȣ, ὁ, ἡ, buxeus, buxo ſimilis.

Παραπωμάζω, f. άσω, operculo claudo & obturo.

Παραρρᾳθυμέω, negligens ſum, negligenter ago.

Παραῤῥαίνω, leuiter adſpergo.

Παράραμμα, τὸ, adſuta lacinia, quicquid adſutum eſt, limbus. Heſ. ſi lectio vera, in παραιρήματα. A παραῤῥάπτω, aſſuo.

Παραρρέω, deſtillo, Gl. V.

Παραρθρέω, ω, f. ήσω, ex articulis demoueor, aut demotus & detortus ſum, luxatus ſum. E π. & ἄρθρον.

Παράρθρημα, ατος, τὸ, parua luxatio, cum articulus paululum loco ſuo excesſit. A pr.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραρριγόω, ῶ, rigeo, ſeu paullum rigeo.

Παραριθμέω, ῶ, adnumero. E παρὰ & ἀριθμέω.

Παραρρίπτω, f. ψω, abiicio, proiicio.

Παραρκέω, ῶ, ſufficio.

Παραρμα, ατος, τὸ, reſegmentum veſtis, particula veſti detracta, limbus. Hipp.

Πάραρος, ȣ, ὁ, ἡ, non bene compoſitum corpus habens. 2) non bene compoſitam mentem habens, delirus, demens. 3) inutilis. Ex ἄρω. ſiue pro πάρηρος, παρήορος, vt placet Schol. ad Theocr. (v. in παρήορος) & quantitas ſyllabæ mediæ (longæ) arguit. (ſed poteſt etiam ab αἴρω, repeti, ſublatum & emotum loco ſuo, vt noſtrates quoque verrückt de furioſo, veſano, vſurpant.)

Παραρπάζω, f. άσω, vel αξω, abripio, rapio.

Παραῤῥάπτω, f. ψω, adſuo. 2) conſuo.

Παράῤῥειθρος, ον, præterfluens. E π. & ῥεῖθρον.

Παραῤῥέω, vel παραῤῥύω, præterfluo, prætereo, excido aliqua re per negligentiam παρεῤῥύηκα. perf. a. παραῤῥυῆναι, aor. 2. paſſ. inf. præterfluere, auferri, elabi. 2) perire. Part. παραῤῥυεὶς, præterlapſus.

Παραῤῥήγνυμι, fut. ῥήξω, diſrumpo, diſtringo, diſſipo, diſcindo. 2) irruo in hoſtem. παραῤῥαγεὶς, aor. 2. part. paſſ. diſruptus, ſciſſus.

Παράῤῥηξις, εως, ἡ, impetus, incurſus in hoſtem. A pr.

Παραῤῥητὸς, ἡ, ὸν, qui verbis flecti poteſt. 2) monitorius, ſuaſorius, conſolatorius.

Παραῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, abiicio, reiicio.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, idem.

Παράῤῥυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum. 2) funis tractorius, quo nauis adducitur remulco. E παρὰ & ῥῦμα.

Παραῤῥυπόω, fut. ώσω, allino. παρεῤῥυπωμένα βιβλία, ſunt libri in margine notati. v. παράπλασμα.

Παράῤῥυσις, εως, ἡ, idem quod παράῤῥημα n. 1.

Παραῤῥύω, f. ύσω, idem quod παραῤῥέω.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo e cingulo, ſuccingo vt enſem. παρήρτηται, perf. p appenſum habet.

Παραρτέομαι, præparo, inſtruo, comparo. pro παραρτῶμαι. E παρὰ & ἀρτέω.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid e cingulo ſ penſum geſtatur, quidquid ab alio depe det & annexum eſt, vt appendix, ad aliqu ſuſpenſum. v. ἄρτημα.

Παραρτίζομαι, idem quod παρασκευάζομαι.

Παραρτύω, fut. ύσω, apparo, inſtruo, acco modo.

Παράρυθμος, vel παράῤῥυθμος, ον, carens num ro, abhorrens a numero, ἄῤῥυθμος. E π. ῥυθμός.

Παραρύθμως, Adu. a pr. inconcinne.

Παράρυμα, v. παράῤῥυμα.

Παρασάγγης, ȣ, ὁ, paraſanga, apud Perſas t ginta ſtadia.

Παρασαλεύω, f. εύσω, concutio, leniter conc tio, Gl. Vet. demoueo.

Παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, ſcopis purgo, verro.

Παρασάττω, refercio.

Παράσειρος ἵππος, equus funalis. E π. & σει

Παράσεισμα, ατος, τὸ, concuſſio corporis, in exercitationes ponitur. A παρασείω.

Παράσειον. v. παράσιον.

Παρασείω, f. είσω, quatio, concutio, manus e pando ac moueo, vt curſum adiuuem.

Παρασημαίνω, perperam ſigno, falſum ſignu notamque imprimo. 2) annoto, adſcrib 3) obſigno. παρασημαίνομαι, med. improb 4) colligo, coniicio, e re aliqua. προσεσημ νάμην, aor. 1. med. παρασεσημασμένος, perp ram ſignatus, adulterinus, vt nummu perf. part. paſſ.

Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. ſignificatio plauſu acclamatio, laus, ap. Polyb.

Παρασημεῖον, τὸ, falſum ſignum.

Παρασημειόω, ῶ, fut. ώσω, annoto, notam a pono.

Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critic A pr.

Παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.

Παράσημον, ȣ, τὸ, nota. παράσημα, τὰ, nota indicia. παράσημον τȣ̃ πλοίȣ, tutela naui Phil. E π. & σῆμα.

Παράσημος, ȣ, ὁ, ἡ, perperam ſignatus, adulte rinus. 2) obſcurus, ignobilis. 3) prodi gioſus, portentoſus, monſtroſus. 4) in ſignis & inter alios conſpicuus. Ex iiſd.

Παρασήμως, Adu. inſigniter, cum additamento Gl. V. A pr.

Παράσιον, ſ. potius παράσειον, τὸ, velum, quo ſupparum dicitur.

Παρασιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum apud aliquen ſumo, ſum paraſitus & adſentator: ſecto & adulor ventris cauſſa. A παράσιτος.

Παρασιτία, ας, ἡ, paraſitica adulatio. Ab eod.

Παρασιτικὸς, ἡ, ὸν, ad paraſitum pertinens ἡ παρασιτικὴ, ars paraſitandi. A ſeq.

Παράσιτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui cibum apud aliquem ſumit. 2) qui cibi gratia adſentatur, cœnarum adſecla. 3) Adi. quod opſonii loco

ad

ad panem adhibetur. Philox. parasitus, adsecla. παράσιτοι buccones.

Παρασιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, silentio prætereo. Gl. Vet. conticesco.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia. 2) Figura orationis. A pr.

Παρασκαίρω, a latere salio, seu adsulto.

Παρασκίασμα, τὸ, tegmen.

Παρασκευάζω, f. άσω, præparo, instruo, apparo, comparo, Gl. Vet. παρασκευάζομαι, præparo me, Gl. V. παρασκευάζου, accinge te, Philox. παρεσκευάσατο, accinxit, Philox. aor. 1. med. παρεσκευασμένος, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solitus, suetus.

Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. A pr.

Παρασκευασμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Παρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, præparatorius. 2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, instructio, præparatio. 2) factio & coitio hominum ad reos vel opprimendos, vel pœnæ eximendos, contra æquitatem iuris legumque interdi cta. 3) quod fit consulto, de industria. 4) dies, ante Sabbatum, in primis paschale. Hinc ἡ μεγάλη, s. ἡ ἁγία παρασκευὴ, dies crucifixi Domini.

Παρασκήνια, τὰ, aditus ad scenam tendens, vel locus iuxta scenam, vbi instrumenta ludorum reponebantur. E π. & σκηνή.

Παρασκηνόω, & παρασκηνέω, vel παρασκηνάω, ῶ, iuxta tentorium seu tabernaculum meum habeo. 2) iuxta figo tentorium. 3) sedem meam figo apud, habito apud. 4) vicinus & proximus sum.

Παρασκήπτω, f. ψω, iuxta, seu a latere ingruo, irruo, decumbendo & ingruendo aberro.

Παρασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, a latere salto, ad latus alicuius exsilio. 2) exsultim ludo, lætitia exsulto, gestio.

Παρασκοτίζω, f. ίσω, occæco.

Παρασοβέω, ῶ, f. ήσω, insolenter & fastose prætereo.

Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, perperam σοφίζομαι, scite & ingeniose aliquid tentans perperam id facio. παρασοφίζεσθαι, superare argutiis aliquem & fallere.

Παρασπὰς, άδος, ἡ, frutex arbori adnatus, qui inde auulsus plantatur, stolo. A παρασπάω.

Παρασπασμὸς, οῦ, ὁ, auulsio, conuulsio. Ab eodem.

Παρασπάω, ῶ, f. άσω, a latere alicuius abstraho, ie auello. 2) fruticem arbori adnatum ex imo trunco auello. 3) abstraho, detraho, auello. Philo. παρασπᾶται, vsurpat. παρασπασθέντων, deductis, id. aor. 1. part. pass.

Παρασπείρω, semino iuxta seu apud. 2) adspergo seminis aliquid. Dicitur cum natura alicui parum in aliquo genere tribuit. aor. 1. παρέσπειρα.

Παρασπίζω, f. ίσω, a latere stans clypeo munitus pugno pro aliquo. 2) c[...] sum, ad sum ali[...] concors. E π. & ἀσπίζω.

Παρασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor, auxiliator. A pr.

Παρασπονδέω, ῶ, f. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo. 2) contra fœderis fidem violo. perf. part. pass. παρεσπονδημένον, contra fœdus admissum. aor. 1. παρασπονδηθεὶς A παράσπονδος.

Παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus contra fœdus perpetratum, fœderis violatio. A pr.

Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Παρασπονδητὴς, οῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.

Παράσπονδος, ὁ, ἡ, fœdus & pacta transgrediens, qui it contra fœdus & pacta. Gl. V. fœdifragus. E π. & σπονδή.

Παρασπόνδως, Adu. contra fœdus & pacta, perfide. A pr.

Παρασπορὰ, ᾶς, ἡ, satio iuxta &c.

Παράστᾳν, Adu. pertacile. E παρὰ & ἄστον.

Παραστάδὸν, Adu. adstando, stando a latere, prope stando, prope. A παρίσταμαι.

Παραστάζω, leniter instillo.

Παρασταθμίδες, ων, αἱ, postes cardinum, antæ. E π. & σταθμός.

Παρασταθμίζω, præpondero. Gl. Vet. perpendo.

Παραστὰς, άδος, ἡ, postis. αἱ παραστάδες, postes. E π. & ἵσταμαι.

Παράστασις, εως, ἡ, exhibitio, apparitura, Gl. V. 2) documentum, demonstratio, v. c. per testes, significatio. 3) impetus animi fiducia sui præditi. 4) animi præsentia, fortitudo. 5) fiducia seu persuasio. 6) admiratio, stupor, lætitia cum stupore. 7) exsilium & fuga extorris. 8) vilis ac statariа quædam negotiatio. 9) visum, opinio, sententia, sensus aut iudicium mentis de re aliqua perceptioni oblata. τὸ παριστάμενον. A παρίσταμαι.

Παραστατέω, ῶ, fut. ήσω, a latere sto, adsisto, sto apud seu iuxta, auxilior, opitulor. A seq.

Παραστάτης, ου, ὁ, qui iuxta aliquem stat, qui a latere stat. 2) socius, auxiliator. 3) a præsultore in choro secundus. 4) auctor. παραστάται, meatus, qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt. 5) pilæ quadratæ. A παρίσταμαι.

Παραστατικὸς, ἡ, ὸν, exhibitiuus, repræsentans, valens animo suggerere & imprimere visum aliquod. 2) animosus, fortis, constans. 3) furore (diuino) correptus, vesanus. 4) habens vim significandi, indicandi. 5) habens vim incitandi ad aliquid, vt oratio &c. item terrendi. A pr.

Παραστατικῶς, Adu. præsenti animo, intrepido & fidenti animo. 2) adfirmatiue. A pr.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, socia, auxiliatrix. A παραστάτης.

Παρασταυρόω, ῶ, f. ώσω, vallos defigo, a latere palos figo, vallis depactis sepio, munio.

Παραστείχω, transeo, prætereo. 2) prope accedo. aor. 2. παρέστιχον.

Παραστέλλω, cursum retineo, cohibeo, sisto, compesco, inhibeo.

Παραστενάχω, congemo, collacrimor.

Παράστημα, ατος, τὸ, præsidentia & robur animi, a[...]

animi præsentia, audacia, Gl. Vet. gestus. 2) subsidium, auxilium. 3) documentum. A παρίσαμαι.

Παραστίζω, f. ίσω, puncto noto, nota signo.

Παραστιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata series. 2) capita & primæ versuum literæ.

Παραστιχὶς, ίδος, ἡ, idem. E π. & στίχος.

Παραστορέω, ῶ, f. ήσω, & παραστόρνυμι, substerno. 2) sterno, extendo.

Παραστοχάζομαι, f. άσομαι, a scopo aberro.

Παραστρατεύομαι, exercitum sector, lixa sum.

Παραστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adsessor sum & collega.

Παραστρατοπεδεύω, f. εύσω, med. εύομαι, castra iuxta metor. 2) ex aduerso castra loco. 3) obsideo.

Παράστρεμμα, τὸ, distortio, conuulsio. A seq.

Παραστρέφω, f. ψω, distorqueo, deprauo. παρεστρεμμένος, tortus, perf. part. pass.

Παραστρωφάω, ῶ, idem.

Παρασύφω, astringo.

Παρασυγγραφέω, ῶ, contra syngraphæ conuenta facio, fidem promissam in satisfaciendo fallo. E π. & συγγράφω.

Παρασυγγραφὴ, ἡ, syngraphæ violata fides.

Παρασυκοφαντέω, cauillor, cauillando deprauo, peruerto.

Παρασυμβάλλω, comparo.

Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, euentus, casus fortuitus. 2) propositio e Nomine & Verbo, non integram sententiam habens.

Παρασύμπτωμα, ατος, τὸ, quod præter alia grauiori accidit.

Παρασυνάγχη, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriores faucium musculi inflammantur.

Παρασυνάγω, f. ξω, illicitos conuentus agito.

Παρασυναγωγὴ, ῆς, ἡ, illicitus conuentus & legitimo oppositus. A pr.

Παρασύναξις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παρασυναπτικὸς, ἡ, ὸν, continuus. A seq.

Παρασυνάπτω, f. ψω, continuo annecto.

Παρασύνεσις, εως, ἡ, falsa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, sed probabilis & vero similis.

Παρασύνθεσις, εως, ἡ, adiunctio præpositionis in capite verbi vltima litera abiecta, vt καθίζημι.

Παρασύνθετον, ου, τὸ, vocabulum ductum a composito, vt ab ἄπιστος ἀπιστέω, aut ab ἀσπάζομαι ἀσπάσιος, item compositum, quod a verbo ducitur, vt ἐκλεκτός.

Παρασύνθημα, ατος, τὸ, mutum signum, quod fiebat nutu manus, armis collisis, aut concussis. hasta inclinata vel ense vibrato. Dist. a vocali, quod σύνθημα.

Παρασύρω, f. υρῶ, præpostere traho, traho in latus, in quod trahere non debet, peruerto, distorqueo, & hinc vniuerse corrumpo. 2) abstraho, auello, protraho, seduco, Gl. V.

Παρασφαγὶς, ίδος, ἡ, pars iugulo vicina. E π. & σφαγή.

Παρασφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.

Παρασφαλίζω, ad latus, vel iuxta munio, claudo, feris firmo, confirmo, instauro. παρησφαλίσατο, aor. 1. med. muniuit, ædificauit. E π. & ἀσφαλίζομαι.

Παρασφάλλω, errare facio. 2) auerto. A σφάλλω.

Παρασφηκόω, ῶ, annulo, vinculo circumdo, vincio. v. σφήκωμα, n. 3.

Παρασφηνόω, ῶ, condenso, constipo, pessulo ligneo traiecto condenso, copulo.

Παρασφίγγω, adstringo, seu arcte complector, adglutino.

Παρασφραγίζω, signum imitor, falsum & adulterinum sigillum facio, falsifico, Gl. V.

Παρασφράγισις, εως, ἡ, assimulatio sigilli. A pr.

Παρασφύριος, ου, ὁ, ἡ, cruribus adiunctus. E π. & σφυρόν.

Παρασχάζω, f. άσω, inhibeo, sisto, regredi facio. E π. & σχάζω.

Παρασχεδιάζω, f. άσω, perperam & inconsulte interpretor, adultero, falsifico, depropero, per festinationem effundo.

Παρασχεδὸν, Adu. prope, iuxta. 2) illico, mox.

Παρασχέθω, præbeo, appono.

Παρασχετέα, præbenda, impertienda. A παρασχεῖν, præbere, a παρέχω.

Παρασχηματίζω, f. ίσω, q. d. desiguro, figuram deprauo; at in V. L. idem quod simplex σχηματίζω. v. seq.

Παρασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, ap. Gramm. deriuatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis &c. A pr.

Παρασχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A seq.

Παρασχίζω, findo, incido, diffindo, effringo.

Παρασχίστης, ου, ὁ, incisor, qui incidit, secat, v. c. corpora mortuorum, vt anatomicus, pollinctor. A pr.

Παρασχίτης, ου, ὁ, effractor, genus latronis vel furis, ap. Polyb. Ab eod. *Estque idem verbum.* (nisi potius est deprauatum e latino *parricida.*)

Παρασχοινίζω, f. ίσω, circumscribo & finio funibus: dimetior agrum, regionem. 2) e funibus texo.

Παρασχοίνισμα, τὸ, textum e funibus. a pr. Poll.

Παρασχολέω, ῶ, f. ήσω, perperam occupo. 2) occupo. E π. & ἀσχολέω.

Παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei, acies instructa, eductio militum in acie stantium in conspectum hostium, prælium, conflictus. 2) obstinatio, contentio. A παρατάσσω.

Παραταράσσω, ττω, f. ξω, idem quod simplex, perturbo, exterreo, percello.

Παράτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio, productio. A παρατείνω.

Παρατάσσω, vel παρατάττω, f. ξω, in acie colloco, aciem instruo. 2) oppono me, oppugno, in aciem prodeo. παρατάττομαι, obsto, obsisto. 3) acie confligo.

Παρατατικὸς, ἡ, ὸν, extendendi seu protendendi vim habens. 2) Imperfectum. A seq.

Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo. 2) prorogo. 3) detineo, moror, extraho exspectatione. 4) torqueo, vexo, conficio, eneco. 5) dicitur & passiue in actiue, inprimis pro prætendi. 6) Pass. etiam dicitur pro, ad extremum perfero.

τείνω. aor. 1. παρέτεινα, protendi. pass. παρετάθην, confectus sum, præsertim productione moræ vel exspectationis. perf. pass. παρατεταμένος, prætentus in longitudinem.

Παρατειχίζω, murum excito iuxta.

Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum seu murus iuxta aliquem locum excitatus, ex adverso adiacens munitio. A pr.

Παρατεκταίνω, q. d. ad abricor: machinando addo, adfingo. παρατεκτηναίμην, παρατεκτήναιο, adfinxeris.

Παρατελευταῖος, penultimus, Gl. V.

Παρατελευτος, ου, ὁ, idem. 2) fini proximus. E π. & τελευτή.

Παρατελωνέω, ῶ, f. ήσω, aduersus publicanorum iura aliquid committo.

Παρατέμνω, perperam seco, Gl. V. præcido.

Παρατεταγμένως, Adu. acie instructa. A παρατάσσω.

Παρατετηρημένως, Aduerb. accurate. A παρατηρέω.

Παρατεχνολογίζω, aberro ab instituta disputatione, per digressionem affero.

Παρατηρέω, ῶ, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, obseruo, prætiolor, Gl. Vet. 2) obseruo, in malam partem capio.

Παρατήρημα, ατος, τὸ, obseruatio, notatio, animaduersio, inpr. ominum, auspiciorum. A pr.

Παρατήρησις, εως, ἡ, idem, obseruatio insidiosa, captatio, ab eod.

Παρατηρητὴς, ου, ὁ, obseruator. Ab eod.

Παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν, diligens in obseruando, qui obseruationibus solet vti. Ab eod.

Παρατίθημι, addo, appono. 2) præbeo, dono. 3) comparo, contero. 4) propono. 5) in N. T. commendo. παρατίθεμαι, med. appono (cibum,) edo. 2) depono aliquid apud aliquem, commendo. 3) adhibeo in auxilium ad efficiendum aliquid, vnde 4) cito alius testimonium, addo scriptorum aliorum loca testimonii, confirmandi, caussa. 5) periculis offero me. 6) recondo in futuros vsus meos. v. παράθεσις.

Παρατίλλω, depilo, vulsella pilos extraho, vellico, Gl V. παρατετιλμένος, perf. part. pass. depilatus.

Παρατιλμὸς, οῦ, ὁ, pilorum euulsio, depilatio. A pr.

Παράτιλσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παράτιλτος, ον, euulsus. Ab eod.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, ancilla, quæ vulsellis glabrat. Ab eod.

Παρατιμωρέω, vlciscor.

Παρατολμάω, ῶ, idem quod simplex.

Παράτολμος, ου, ὁ, audax, temerarius. E π. & τόλμα.

Παρατόλμως, Adu. audacter. A pr.

Παρατονος, ου, ὁ, ἡ, protensus. A παρατείνω.

Παρατόξευσις, εως, ἡ, iaculatio irrita, intentio & directio arcus præter scopum. E π. & τοξεύω.

Παρατραχηλιζω, præf. in medio, idem quod seq.

Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.

Παρατραγῳδος, ου, ὁ, ἡ, tragicus, tragice loquens.

Παρατρέπω, f. τρέψω, deuerto, deflecto, a solita via auerto vel auoco.

Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo iuxta, nutrio praeter, item, alo, simpliciter.

Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, vt iuxta currum, quo vehitur is, quem honoris caussa prosequimur, prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, supero, excedo. v. παρατροχάζω.

Παρατρέω, intremisco, perhorresco, trepido. παρέτρεσεν, aor. 1. timefactus aufugit.

Παράτρητος, ἡ, genus tibiæ, cuius in luctu vlus.

Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, Philox. offensio, contentio, quæ iurgiis fit. Suid. inimicitia. A seq.

Παρατρίβω, f. ψω, tero, attero, contero, adfrico, & παρατρίβομαι, infensus sum alicui, offendor alicui, obtrecto, rixor.

Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu seu attritu detritum est, intertrimentum, intertrimenta. Gl. V. intertrigo. A pr.

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.

Παρατροπέω, a recta via abduco, decipio. Ion. pro παρατρέπω.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio. 2) aberratio, digressio. 3) digressio oratoria. A παρατρέπω.

Παρατροπικὸς, ἡ, ὸν, idem quod sq. n. 2.

Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, deflexus, auersus, alienus a recto, illegitimus. 2) παρατρόπος, ον, auertens, auertendi vim habens, deprecatorius. A παρατρέπω.

Παράτροφος, ου, ὁ, ἡ, qui iuxta quem (σύντροφος) vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.

Παρατροχάζω, iuxta vel a latere curro. 2) gradum celero. 3) præcurro, cursu prætereo. v. παρατρέχω.

Παρατρυγάω, immaturam vuam comedo, acerbitatem immaturæ vuæ vinco, deuoro.

Παρατρύζω, iuxta murmuro. Hes.

Παρατρώγω, abrodo, comedo.

Παρατρωπάω, ῶ, diuerto, peruerto, deflecto.

Παρατυγχάνω, interuenio, intersum, Gl. Vet. παρέτυχεν, interfuit, Gl. Vet. aor. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, Gloss. Vet. part. obuius. παρατυχόντα, etiam, quæ forte in manus veniunt. παρατυχὸν, Adu. statim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος dicitur, & ἐν τῷ παρατυχόντι. παρατετυχηκότες, qui eodem tempore fuere, vixere.

Παράτυπος, ου, ὁ, ἡ, perperam cusus & signatus, adulterinus, a τύπος, vel a τύπτω.

Παρατυπόω, ῶ, f. ώσω, perperam formo seu figuro. 2) obiter, leuiter, negligenter formo.

Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expressio, effigies. A pr.

Παρατυπωτικὸς, ἡ, ὸν, minus bene vel perspicue expressus. Ab eod.

Παρατυπωτικῶς, Adu. rudius, informius, minus expresse. A pr.

Παραυγάζω, repræſento, ſeu imaginem repræſento. Dionyſ. Perieg.

Παραυδάω, ῶ, colloquendo conſolor. aor. 1. παραυδήσας, ſolatus.

Παραυλίζομαι, f. ίσομαι, iuxta cubo vel excubo. 2) habito.

Πάραυλος, ȣ, ὁ, ἡ, a tibiæ ſono diſcrepans, abſonus, male ſonans ad tibiam. E π. & αὐλός.

Παραυξάνω & παραύξω, f. ήσω, augeo.

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio. A præced.

Παραυτὰ, *Adu.* int. πράγματα, ſeu τὰ γιγνόμενα, ſimulatque, ſtatim, illico, in præſens, in præſentia.

Παραυτίκα, *Adu.* ſtatim, illico, continuo, confeſtim, e veſtigio, iamiam, in continenti, Gl. V. in ipſa re, in recenti facinore.

Παραυτόθεν, *Adu.* idem.

Παραυχένιος, ȣ, ὁ, ἡ, vel παραυχένιος, ία, ſ ίη, ιον, collo impoſitus & adaptatus, e collo pendens. E π. & αὐχήν.

Παραφαγεῖν, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in tranſitu & veluti præteriens oſtendo, e propinquo oſtendo. 2) oſtendo, reuelo. παραφαίνομαι, in tranſitu appareo vel in conſpectum venio. aor. 1. παρέφηνα, oſtendi. paſſ. παρεφάνη, apparuit. παραφαίνω, luceo, Gl. Vet.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, idem quod ἀφαίρεσις.

Παραφάσαι, attingere, contrectare. aor. 1. quaſi a παραφάω. E παρὰ & ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, perſuaſio. A παράφημι.

Παραφάσσω, deſipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem adfert ſecum. E π. & φερνή.

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, in tranſuerſum fero, abripio, ſupero. παραφέρομαι, vacillo, titubo. aor. 2. part. παρενεγκών, paſſ. aor. 1. παρενεχθείς.

Παράφημι, ſuadeo, conſilium do, hortor.

Παραφθαδὸν, *Adu.* cum conatu ſe mutuo præueniendi. Suic. A ſq.

Παραφθάνω, præuenio, peruerto, anteuerto. παραφθαίησι, pro παραφθαίη, aor. 2. opt. prætereat.

Παραφθέγγομαι, f. ξομαι, ſono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinne reſpondeo. 2) nihil ad rem pertinentia loquor. 3) interpello.

Παράφθεγμα, ατος, τὸ, ſonus editus contra ſeu præter rhythmum. 2) reſponſum inconcinnum & minime conſentaneum. A pr.

Παραφθεγκτήρια, ων, τὰ, ſolemnia quædam nuptialia. Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, f. ερῶ, corrumpo leuiter, vel deprauo.

Παραφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes. A pr.

Παραφίημι, tranſmitto, dimitto. Gloſſ. Vet. omitto.

Παραφίμωσις, εως, ἡ, vitium penis, quum præputium glandem non tegit.

Παραφλόγισμα, τὸ, quod ad ignem coctum, toſtumue eſt. quaſi a φλόγισμα, quod eſt a φλογίζω

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, incertus, titubans curſus. 2) error mentis, inſania. A παραφέρομαι.

Παραφορέω, ῶ, f. ήσω, in medium adfero. 2) iuxta adfero. 3) congero, colligo.

Παράφορος, ȣ, ὁ, ἡ, inſanus, cuius mens a ratione aberrat, animi impos, delirans. 2) titubans, vt ebrius. A παραφέρω.

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas. A præced.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid ſubduco. 2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *Adu.* errabunda mente, inſane. A παράφορος.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, ſepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, fut. άσω, loquor iuxta i. e. loquor iuxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis eius veſtigiis inſiſto. 2) eodem ſermone latius explico.

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphraſis, interpretatio, qua aliquis ſermone eodem vtens aliquid latius eloquitur. A pr.

Παραφραστὴς, ȣ, ὁ, paraphraſtes, qui paraphraſi vtitur. Ab eod.

Παραφράττω, άσσω, f. ξω, obſepio, obſtruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, ſpumo. E π. & ἀφρίζω.

Παραφρονέω, ῶ, fut. ήσω, demens ſum, deſipio, deliro.

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium. A pr.

Παραφρονία, ας, ἡ, idem. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ȣ, ὁ, ἡ, amens, deſipiens.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφρȣρέω, cuſtodio, vt ſimplex.

Παραφρυκτωρεύομαι, idem quod ſq.

Παραφρυκτωρέω, ῶ, f. έομαι, ȣ̃μαι, igni e ſpecula oſtendo hoſtibus, quid apud meos agatur, aut actum ſit; adeoque, in ſpeculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens, delirans. Ex παρὰ & φρήν.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, quod arbori adnaſcitur, ſoboles adnaſcens, propago, ſtolo, Gl. Vet. A παραφύομαι.

Παραφυκισμὸς, ȣ, ὁ, q. d. fucatio, infucatio, adviteratio. E π. & φῦκος.

Παραφυλακὴ, ῆς, ἡ, obſeruatio. 2) præſidium, cuſtodia, Gl Vet.

Παραφυλακτέον, cauendum eſt. E π. & φυλάσσω.

Παραφύλαξ, cuſtos, triumuir, Gloſſ. Vet. ſc. capitalis.

Παραφυλάσσω, vel ττω, f. ξω, obſeruo, cuſtodio, excubo, exſpecto. παραφυλάττεται, obſeruat. Philox.

Παραφυλλὶς, ίδος, ἡ, virgultum, Gloſſ. Vet. E π. & φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo, vt ſimplex.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnaſcitur, vel a latere prouenit in ſtirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτεύω, f. εύσω, adſero, iuxta ſero.

Παράφυτος

Παράφυτος, ε, ὁ, ἡ, iuxta confitus. A fq.

Παραφύω, f. ύσω, q. d. adgenero, i. e. genero, feu gigno iuxta. 2) gigno, produco, edo. Gl. Vet. pullulo, propago, as. παραφύομαι, adnafcor.

Παραφωνέω, exp. acclamo, adftrepo.

Παραφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. A pr.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis abfurditas. quafi a παράφωνος, quod effet *abfonus*. E π. & φωνή.

Παραφώτισμα, ατος, τὸ, illegitimus & adulterinus baptifmus. Suic.

Παραφωτισμὸς, ε, ὁ, luminis diffufio.

Παραχαλάω, ῶ, relaxo.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παραχάραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus, 2) fignum adulterinum, Glolf. Vet. adulteratio.

Παραχαράκτης, ε, ὁ, falfus monetarius, Gl. Vet. adulterator. A fq.

Παραχαράσσω, ττω, f. ξω, perperam figno, adulterinum imprimo fignum. perf. part. paff. παρακεχαραγμένος, perperam cufus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno, maneo alicubi per hiemem.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. Vet. A pr.

Παραχέω, adfundo, aqua adfufa rigo. Gl. Vet. præfundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδέω, ῶ, idem quod fq.

Παραχορδίζω, aberro a chorda, pecco, difcrepo. παραχορδιεῖς, f. I. Att. pro παραχορδίσεις. A παράχορδος, *abfonus*.

Παραχορεύω, choreas agito.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, fuppedito, fubminiftro, præbeo, præfto, Gl. Vet.

Παραχόρ γημα, τὸ, idem quod fimplex.

Παραχράομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, abutor. Herodot. Polyb. contemno, negligo. παραχρῶ, abutere.

Παραχρῆμα, *Adu.* exemplo, continuo, illico.

Παράχρησις, εως, ἡ, abufio, abufus.

Παραχρηστηριάζω, f. άσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum feu refponfum edo.

Παράχροος, *contr.* παράχρους, ε, ὁ, ἡ, decolor, pallidus. E π. & χρόα.

Παράχρωμος, ον, idem.

Παραχρωννύω, ύννυμι, coloro, colore imbuo.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio moduli in melodia mufica. A pr.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfufio.

Παραχύτης, ε, ὁ, balneatorius minifter, aquam adfundens iis, qui lauantur. A fq.

Παραχύω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger, vt fimplex.

Παραχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo, concedo, tamquam fuperatus, permitto, committo, cedo, velut in commodum feu lucrum.

Παραχώρημα, ατος, τὸ, id quod quis alii concedit. A pr.

Παραχώρησις, εως, ἡ, ceffio. 2) permiffio. Ab eodem.

Παραχώριος, ον, adfitus, vicinus. E π. & χώρα.

Παραχωρητικὸς, ἡ, ὸν, qui facile cedit. τὸ παραχωρητικὸν, facilitas cedendi. A παραχωρέω.

Παραψαλίζω, vnde παραψαλιστής, ε, ὁ, fortaffe qui circumcidit perperam ac dolofe. E π. & ψαλίς.

Παραψάλλω, fidibus accino. 2) leuiter tango & pulfo.

Παράψαυσις, εως, ἡ, leuis tactio. A fq.

Παραψαύω, leuiter tango, contrecto.

Παραψάω, leuiter tero, ftringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, balbutio, vt fimplex.

Παράψηστος, ον, detritus, vilis. A παραψάω.

Παραψήχω, f. ξω, deftringo, detergeo: demulceo, permulceo.

Παράψογος, ε, ὁ, reprehenfio, vt fimplex.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, confolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, creatio. 2) confolatio, folatium. A παραψύχω, *reficio*, ducunt; fed id verbum nullum eft, auctore Polluce.

Παρβολάδην, *Adu.* a lateribus: alternis, per contractionem pro παραβολάδην. A παραβολή.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, humidus, vuidus. Ariftoph.

Παρδάλειος, fiue παρδάλεος, έα, εον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, fc. δορὰ, pellis pardalis. apud Hom. παρδαλέη. A πάρδαλις.

Παρδαληφόρος, ε, ὁ, ἡ, quafi pardalifer. E παρδαλῆ & φέρω.

Παρδαλίαγχον, ε, τὸ, pantheras fuffocans feu ftrangulans, aconiti genus. A fq. & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, Ion. ιος, ἡ, pardalis. Phil. panthera, varia. al. Gl. Vet. leopardus.

Πάρδαλος, ε, ὁ, pardalus, auis cinerei coloris. A pr.

Παρδαλώδης, εος, ὁ, ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ἡ, ὸν, pantheræ modo varius. Ab eodem.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ε, ὁ, Pardus.

Παρέαω, ῶ, tranfmitto. E παρὰ & ἐάω.

Παρεγγίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo.

Παρέγγραπτος, ε, ὁ, ἡ, falfo infcriptus vel adfcriptus, fubreptitius, vel qui obrepfit. Gl. Vet. adfcriptitius, fictitius.

Παρέγγραφος, ε, ὁ, ἡ, idem.

Παρεγγράφω, f. ψω, falfo infcribo vel adfcribo, fubdole interfero & interpono. παρεγγεγραμμένος, adfcriptus, perf. part. paff.

Παρεγγυάω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, trado in manus. 2) hortor. 3) iubeo, mando, nuncio, certiorem facio, indico, impero, denuncio. 5) occurro, fc. ad obfiftendum, impetum facio.

Παρεγγυὴ, ῆς, ἡ, traditio, adhortatio, denunciatio &c. pro feq.

Παρεγγύησις, εως, ἡ, idem.

Πάρεγγυς, *Adu.* proxime.

Παρεγκάθημαι, adfideo, inter alios fedeo.

Παρεγκάπτω, deuoro.

Παρέγκειμαι, interiectus feu interpofitus fum.

Παρεγκελεύομαι, f. εύσομαι, hortor.

Παρεγκέφαλις, ίδος, ἡ, cerebellum. 2) pars cerebri durior & ficcior.

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, in latus inclino ſeu declino.

Παρέγκλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus. A pr.

Παρεγκύκλημα, τὸ, eſt, cum in ſcena fit, quod actores dicunt. Vid. παρεπιγραφή.

Παρεγχειρέω, aggredior, ſed fere leniter, blando modo, vt blanda oratione, molli articulo &c. item admoueo, adhibeo aliquid, ſed eodem modo. 2) poſt alium aggredior.

Παρεγχείρησις, ἡ, aggreſſio rei, inprimis lenis, blanda. Philox. cauillatio. A pr.

Παρεγχέω, adfundo.

Παρεγχρόω, ῶ, f. ώσω, depingo, coloro.

Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cuiuſque viſceris ſubſtantia. A παρεγχύω.

Παρέγχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio, adfuſio. A ſq.

Παρεγχύω, ſuperinfundo.

Παρεδρεύω, fut. εύσω, adſideo, in vicinia aſſideo. 2) aſſiduus ſum in aliqua re. A πάρεδρος.

Παρεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, aſſiduus, laborioſus. A præced.

Παρεδρήσσω, adſideo. Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adſeſſio, conſociatio, coniunctio. Ab eod.

Παρεδριάω, adſideo, παρεδριόων, part. pro παρεδριῶν, παρεδριάων. A pr.

Πάρεδρος, ȣ, ὁ, ἡ, adſeſſor, adſidens, vt in iudiciis. 2) conſors, imperii, templi, aræ &c. E π. & ἕδρα.

Παρέζομαι, adſideo, iuxta ſeu a latere ſedeo.

Παρειὰ, ας, ἡ, mala, maxilla, gena.

Παρείας, ȣ, ὁ, ſerpentis genus. A pr.

Παρεῖδον, neglexi, παριδὼν, part. aor. 2. præſenti caret. vid. εἴδω.

Παρεικάζω, f. ασω, adſimulo, ſimilem fingo. 2) comparo.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A ſq.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto.

Παρειλίττω, implico, inſero.

Παρειμένως, Adu. negligenter, remiſſe, contemtim. A παρίεμαι.

Πάρειμι, f. ἔσομαι, adſum, præſens ſum, præſto ſum, interſum.

Πάρειμι, aduenio, prodeo, progredior, v. c. ad dicendum, inf. παριέναι, prodire. part. παριὼν, progreſſus. Præſens etiam pro futuro vſurpatur. E π. & εἶμι.

Παρειπεῖν, monere. part. παρειπὼν, hortatus.

Παρειρύομαι, παρερύομαι, diſtrahor, peruertor.

Παρείρω, immitto, inſero. 2) ap. Soph. expl. violo. παρείρας, part. aor. 1.

Παρεισάγω, f. ξω, inſinuo, clam introduco. 2) induco, adduco, produco. Gl. V. introduco. 3) de poëtis & hiſtoricis, cum perſonas inducunt loquentes. 4) de iis, qui opiniones ferunt.

Παρείσακτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſe clam inſinuauit, aduena, aduentitius, peregrinus, alienus, Gl. Vet. obductus. A pr.

Παρεισβάλλω, latenter inuado, clam adgredior. 2) immitto.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falſa inſcriptio.

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios intro recipio ſeu admitto.

Παρεισδύνω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introëo & me inſinuo.

Παρείσδυσις, ἡ, introitus, inpr. clandeſtinus. A pr.

Παρείσειμι, idem quod παρεισδύνω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, irrependo, clam ingredior. 2) interuenio, accedo. item 3) ingredior ſimpliciter.

Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, infero.

Παρεισκρίνω, admiſceo præter rem, inculco.

Παρεισκυκλέω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, inſero, ſæpe idem inculco. v. εἰσκ.

Παρεισοδεύω, f. εύσω, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo. 2) ingredior.

Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admiſceo ſ. inſero, quod proprie ad argumentum non pertinet. v. εἰσόδιον.

Παρεισπέμπω, clam immitto, ſuborno.

Παρεισπίπτω, irrumpo, hoſtiliter ingredior, ſed inpr. præter opinionem alterius, vnde 2) irrepo, obrepo, me inſinuo. παρεισέπεσον, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσὼν, illapſus. 3) ingredior, intro.

Παρεισπονέω, vna (ſc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, f. εύσομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus vna fero ad populum. aor. 1. παρεισήνεγκα, aor. 2. part. παρεισενεγκών.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, inſinuo me, præſ. ad peſtem alterius, παρεισφθαρεὶς, aor. 1. part. paſſ.

Παρὲκ, ſeq. Voc. παρὲξ, Præp. extra, foris, præter, ſeorſum, ſine, clam.

Παρεκβαίνω, digredior, abſcedo, excedo, tranſgredior, vnde & violo. aor. 2. παρεξέβην, part. παρεκβὰς, digreſſus.

Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illuſtrandum, explicandum ſumo. Vox Schol. gr. vt Euſtath.

Παρέκβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, exceſſus. 2) digreſſio a propoſito. A pr.

Παρεκβατικὸς, ἡ, ὸν, digreſſionem efficiens, ab argumento proprio diſcedens. Ab eod.

Παρεκβατικῶς, Adu. per digreſſionem. A pr.

Παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado, de hiſtoricis, grammaticis &c. A ſq.

Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, delectus. αἱ παρεκβολαὶ, excerpta; commentarius in ſcriptorem conſtans excerptis; qualis Euſtathii in Homerum. Ab ἐκβάλλω.

Παρεκβολικὸς, ἡ, ὸν, excerpendi, ſ. commentarios in poëtas ſcribendi ſtudioſus, peritus. τὸ παρεκβολικὸν, ſc. ἐπιτήδευμα, ſtudium tale ipſum. A pr.

Παρεκδέχομαι, ſecus, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel δυμι, clam euado.

Παρέκθεσις, ἡ, vox metrica. ἔκθεσις & παρέκθεσις, quæ eſt ἔκθεσις adiuncta alteri.

Παρεκθέω, præteruehor, curſu, nauigando.

Παρεκκλίνω, paullulum declino. 2) declinare facio, deflecto. Gl. V. euito. παρεκκλίνας, aor. 1. part. declinans, deflectens.

Παρεκλίζω, ſublego, furor.

Παρεκλείπω, deficio.

Παρεκνέομαι, οῦμαι, præteruehor, prætereo.

Παρεκπίπτω, elabor, furtim me ſubduco.

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι, ignesco.

Παρέκταμα, ατος, τὸ, extenſio, vt ἔκταμα.

Παρεκτανύω, extendo & produco. 2) in longum extendo & produco.

Παρέκτασις, εως, ἡ, extenſio. 2) Fig. Gramm. cum vox interiecta ſyllaba extenditur. 3) productio, v. c. ſyllabæ. A ſeq.

Παρεκτείνω, extendo, produco, vt ſyllabam. 2) iuxta, e regione, item, ad comparationem alicuius extendo & produco. 3) ad aliquid exigo.

Παρεκτελέω, perficio.

Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικὸς, ὴ, ὸν, libenter ſuppeditans, promtus ad ſuppeditandum. Ab eod.

Παρεκτὸς, *Adu.* foris, forinſecus, extrinſecus, extra, præter, præterquam.

Παρέκτοπος, ου, ὁ, loco motus, deuius, Gloſſ. Vet.

Παρεκτρέπω, auerto, abduco, deuerto, ſeduco. παρεκτρέπομαι, exorbito, aberro.

Παρεκτρέχω, prætercurro, præteruehor.

Παρεκτρίβω, attritu elido.

Παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio, deflexio, deductio. 2) via aberrans a regia, diuerticulum. A παρεκτρέπω.

Παρεκφαίνομαι, leuiter eluceo, & appareo. Gl. V. παρεκφαίνειν, eluceſcere.

Παρεκφέρω, efferre, concito.

Παρεκχέομαι, iuxta, prope effundor, vt flumen prope vrbem effuſum in mare. 2) exæſtuo.

Παρέκχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio humorum inter cutem. 2) exæſtuatio fluminis extra ripas.

Παρεκχύομαι, vide παρεκχέομαι.

Παρελαύνω, prætervcho, obequito, Gl. V. aor. 1. παρήλασε, præteruectus eſt.

Παρελέγχω, f. ξω, arguo, redarguo.

Παρέλευσις, ἡ, tranſitus. A παρέρχομαι.

Παρελκόντως, *Adu.* de ſuperuacuo. Vox Gramm. v. παρέλκω. 2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procraſtinator. Gl. V. παρελκύστης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρελκύω, f. ύσω, idem quod ſeq.

Παρέλκω, extraho, protraho. 2) prorogo, differo, remoror. 2) ſuperuacaneus ſum, abundo, vaco.

Παράλειψις, εως, ἡ, prætermiſſio.

Παρεμβαίνω, progredior. 2) ingredior, inuehor.

Παρεμβάλλω, immitto, interiicio, intercalo, Gloſſ. Vet. 2) in acie colloco. 3) accedo. v. c. cum exercitu, vt ἐμβάλλω.

Παρεμπατικῶς, *Adu.* per parentheſin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβλέπω, idem quod παραβλέπω.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immiſſio, interiectio. 2) acies, aciei ratio. 3) caſtra, item arx, præſidium, cui inſident milites, etiam hiberno tempore. Gl. V. phalanx, caſtrum, caſtra. A pr.

Παρεμβολικὸς, ὴ, ὸν, caſtrenſis. Gl. V. A pr.

Παρεμβολοειδὴς, ὲς, interiectionis formam habens. E παρεμβολὴ & εἶδος.

Παρεμβύω, obturo, infarcio, per media ſpatia inculco.

Παρεμμανὴς, έος, ὁ, ἡ, cerritus. Phil.

Παρεμπίπτω, interuenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo. aor. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσών.

Παρεμπλάσσω, vel πλάττω, obſtruo meatus, cutem intego. 2) inſtauro ſeu reſtituo.

Παρεμπλαστικὸς, ὴ, ὸν, obſtruendi vim habens.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico. 2) infero, incul co.

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interiectus. 2) inculcatio, cum res obiter admiſcetur.

Παρεμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento & obſtaculo ſum.

Παρεμπολάω, ῶ, f. ήσω, emo ſeu comparo, quæ reuendam.

Παρεμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio. 2) lucrum negotiatione eiuſmodi adquiſitum. A ſeq.

Παρεμπορεύομαι, idem quod ſimplex ἐμπορεύομαι.

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, interuentus, interuentio. 2) additio conſonantis in medio. Vox Gramm.

Παρεμφαίνω, præterea vel ſimul oſtendo, ſignifico. 2) declaro, explano. παρεμφαίνομαι, ſimilis ſum, iuxta appareo. Gloſſ. Vet. παρεμφαίνω, repræſento, interluceo.

Παρεμφαντικὸς, ὴ, ὸν, demonſtratiuus. A pr.

Παρέμφασις, ſpecies. Ab eod.

Παρεμφατικὸς, ὴ, ὸν, finitus. opp. ἀπαρέμφατος. Ab eod.

Παρεμφερὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis, vt ἐμφερής.

Παρεμφέρω, ſimilis ſum, refero.

Παρεμφύομαι, f. ύσομαι, iuxta vel prætereo, innaſcor.

Παρενδείκνυμαι, oſtento artem, vt ſaltatoriam, oratoriam, ſpecimen artis edo.

Παρενδύω, leuiter, clam, paullatim introeo.

Παρενεγγυάω, præcipio, ſuadeo. v. παρεγγυάω.

Παρενείδω, inſpicio, cerno.

Παρενείρω, inſibulo. 2) traiicio. 3) inſero, interſero, interiicio.

Παρένθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, interiectio. 2) nomen figuræ grammaticæ. 3 figura rhetorica. Gl. V. interuentus, interceſſio, interpoſitio.

Παρένθετος, ου, ὁ, ἡ, interpoſitus, obiter inſertus & introductus. 2) ſpurius, non genuinus.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpoſitio, interiectio, intercalatio.

Παρενθυμέομαι, οῦμαι, animum non aduerto, negligenter habeo, contemno. παρενθυμοῦνται, diſſimulant.

Παρενθύμησις, εως, ἡ, negligentia. 2) diſſimulatio, Philox. A pr.

Παρένθυρσος,

Παρένθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempestiuo affectu. E π ἐν & θύρσος.

Παρενιαυτοφόρος, ε, ὁ, ἡ, alternis annis fructum ferens. E π. ἐνιαυτὸς & φέρω.

Παρεννέπω, dico admonendo.

Παρενοπλίζω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, ήσω, turbo, interturbo, obstrepo, molestiam exhibeo. παρενοχλεμαι, pass. molestia mihi exhibetur, controuersia mihi est, vexor, affligor.

Παρενόχλησις, εως, ἡ, turbatio, vexatio. A pr.

Παρενσαλεύω, concutio. 2) incutio, adigo. 3) tripudio.

Παρενσπείρω, intersero, intertexo, obiter addo.

Παρένταξις, εως, ἡ, interpositio. A παρεντάττω.

Παρεντείνω, ομαι, iuxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico. 2) intendo, v. c. vocem, vt simplex.

Παρεντίθημι, & παρεντίθεμαι, obiter insero, intersero, interpono.

Παρεντρώγω, in os ingero, deuoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, interuentus. A παρεντυγχάνω.

Παρεξ, extra, foris. v. παρὲκ.

Παρεξάγω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Παρεξαίρω, attollo, vt conspicuum fit.

Παρεξαλλάττω, commuto. παρεξηλλαγμένον, part. p. inusitatum, insolens, nouum.

Παρεξαμείβω, prætereo, præteruehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, vnde παρεξηυλημένος, detritam tibiæ lingulam habens, mutus.

Παρέξειμι, prætereo, transeo. 2) progredior, ad dicendum, in aciem, hostem &c.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξείποιμι. Ex παρὲξ & εἰπεῖν.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars nauis, quæ est extra remorum ordines. E παρὲξ & εἰρεσία.

Παρεξελαύνω, vltra progredior, prætereo, euehor vltra decorum, rectum, necessarium. 2) in aciem, in hostem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, elenchus sophisticus. v. seq. E π. ἐξ & ἔλεγχος.

Παρεξελέγχω, male, s. vitiose, sophistica fallacia arguo.

Παρεξερέω, præter verum loquor. E παρὲξ & ἐρέω.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξευρίσκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, sinistre & perperam interpretor.

Παρεξήγησις, εως, ἡ, interpretatio obliqua, praua.

Παρεξῆς, Adu. ordine, serie perpetua. 2) gradatim, deinceps.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire sino.

Πάρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, v. c. quum se æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίστημι, de statu dimoueo. aor. 2. dimoueor de statu, decedo, v. c. de via, ratione ac mente; vnde παρεκστῆναι, mente captum esse.

Παρεξισόω, æquo.

Παρέξοδος, ε, ἡ, deflexus. 2) apparatus ad iter faciendum, & iter ipsum.

Παρεξωθέω, ῶ, expello, quasi fortuito incursu aut impulsu.

Παρέπαινος, ε, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, Ion. pro παρεφάλλομαι, adsulto, iuxta salto. Eurip.

Παρεπιβοηθέω, opem fero, auxilio venio.

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio, s. quod adscriptum est. 2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores, id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat ab auctore fabulæ, quid agendum esset. Est igitur potius *adscriptio*, quam *descriptio*, vt vulgo interpretantur. A seq.

Παρεπιγράφω, adscribo, v. c. in latere s. margine, quid fiat, vel fieri debeat &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμαι, ostentandi caussa profero, artem ostento, artis specimina edo.

Παρεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre aduenio, aduena sum.

Παρεπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio, cum in peregrina vrbe sumus, negotii ergo, ad tempus. A seq.

Παρεπίδημος, ε, ὁ, ἡ, peregre veniens, peregrinus.

Παρεπικυρέω, auxilior, vt simplex.

Παρεπιπνέω, a latere adspiro, seu leuiter adspiro.

Παρεπινοέω, excogito, vt ἐπιν.

Παρεπιπορεύομαι, iter facio aliquo.

Παρεπισκοπέω, f. ήσω, seorsum pensito seu considero, vel obiter considero, denique, considero, curam habeo simpliciter.

Παρεπισπάομαι, adsumo, adscisco.

Παρεπιστρέφω, f. ψω, paullum conuerto, leniter flecto. παρεπιστρέφομαι, identidem conuertor & respecto. παρεπεστράφη, respectauit.

Παρεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conuersio in latus. A pr.

Παρεπιφέρω, adfero.

Παρεπιψαύω, leuiter attingo.

Παρέπομαι, consequor, adsector, subsequor.

Παρεργάτης, ε, ὁ, artifex.

Παρεργολαβέω, assumo ab aliis, quo vtar: vt cum aliquid e philosophia in alia doctrina adhibemus. Philox.

Πάρεργον, ε, τὸ, appendix. accessio. Gl. V. extraordinarium. A sq.

Πάρεργος, ε, ὁ, ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens. E π. & ἔργον.

Παρέργως, Adu. obiter, perfunctorie. A pr.

Πάρεισμα, ατος, τὸ, fulcrum, firmamentum. E π. & ἔρμα.

Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala seu peruersa interpretatio.

Παρερμηνεύω, male & peruerse interpretor.

Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo.

Παρέρπω, transeo. 2) dolose subeo. 3) per insidias, vel ex insidiis adgredior.

Παρέρχομαι, prætereo, transeo, transgredior. 2) aditum ad aliquem accipio. 3) prodeo ad dicendum. 4) ingredior. 5) ignoratus sum, lateo alicui. 6) pereo, vt παροίχομαι.

παροίχομαι. παρεληλυθὼς, præteritus, transactus, Gl. Vet. perf. part. παρελθεῖν, præterire, præteriisse, aor. 2. παρελθὼν, progressus.

ρεσις, εως, ἡ, prætermissio, remissio, Gl. Vet. languor; item, deliquium animi, λειποθυμία. Medicis eadem quæ παράλυσις. A παρίεμαι,

ρεσθίω, adedo, rodo. 2) simul, eodem tempore, subinde edo.

ρεσκευασμένως, *Adu*. præparato. A παρασκευάζω.

ρέστιος, ε, ὁ, ἡ, qui ad focum stat vel sit. E παρὰ & ἑστία.

ρετέος, α, ον, prætermittendus, silendus. A παρίημι.

ρετήτυμος, ον, verus, vt ἐτήτυμος.

ρετοιμασία, ας, ἡ, apparatio, paratio, Gloss. Vet.

ρετος, ὁ, ἡ, solutus, luxatus, languidus. v. πάρεσις.

ρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo. *pass*. originem habeo ab &c.

ρευδιάζομαι, sereno cœlo vtor. 2) tranquille viuo.

ρευδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, fama & celebritate præsto. παρευδοκιμοῦμαι, celebritate vincor, reprobor.

ρευημερέω, ῶ, supero successu & rebus secundis, vinco alium gratia & auctoritate. 2) abutor rebus secundis. Philox. 3) contemno, reiicio, reprobo.

ρευθὺς, & παρευθὺ, *Adu*. statim, protinus.

ρευκηλέω, ῶ, f. ήσω, mulceo, permulceo, delinio.

ρευλαβέομαι, οῦμαι, timore aliquo teneor, subtimeo, vel timeo simpliciter, caueo.

ρευμαρέω, negligo, contemno, vnde aor. 1. παρημυμάρησαν, contemserunt, neglexerunt. Hes.

ρευναῖος, α, ον, cubitorius, quo in lecto vtimur.

ρευνάζομαι, iuxta cubo, apud quem vel quam cubo, coëo.

Παρευνάομαι, idem.

ρευνος, ὁ, ἡ, coniux. E π. & εὐνή.

Παρεύρεσις, εως, ἡ, idem quod seq.

Παρεύρημα, ατος, τὸ, commentum, inuentum, inventio. 2) cauillatio, qua pactum aliquod eluditur.

Παρευρημένως, *Adu*. perite, celeriter, ex tempore. A seq.

Παρευρίσκω, reperio, excogito, comminiscor. παρευρὼν, commentus, aor. 2.

Παρευτακτέω, ῶ, f. ήσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo. 2) diligentia in re aliqua vtor. 3) desero bonum ordinem, partes officii mei.

Παρευτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo, bene constituo, ordino.

Παρεφάπτομαι, leuiter attingo, stringo.

Παρεφεδρεύω, f. εύσω, sum in statione ad aliquem protegendum, additus sum alicui defendendi caussa. 2) in subsidiis locare, et esse.

Παρεφθαρμένως, *Adu*. cum leui corruptione. A παραφθείρω.

Παρέχω, f. ξω, p. παρέσχηκα, & παρέχομαι, *in med*. adhibeo. 2) tribuo, impertio, largior. 3) exhibeo, præsto, præbeo, vnde & de femina copiam sui faciente dicitur. 4) adfero, excito. 5) polliceor. παρέχει, *Imperf*. licet, facultas est, occasio est, facile est. παρασχὸν, cum potestas esset.

Παρηβάω, pubertatem transeo. 2) consenesco, & a flore ætatis egressus in senectutem vergo. παρηβηκὼς, ætate progressus, part. perf.

Πάρηβος, ε, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit. 2) cuius ætas defloruit. E π. & ἥβη.

Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, consolor. 2) mitigo, lenio. 3) delecto. 4) hortor. 5) medeor, sano. E π. & ἀγορέω.

Παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortatio, solamen, delinimentum. A pr.

Παρηγορία, ας, ἡ, solatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Philox. A παρήγορος.

Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, consolatorius, consolandi seu leniendi vim habens. A pr.

Παρηγορικῶς, *Adu*. consolatorie, leniter, molliter. A pr.

Παρήγορος, ε, ὁ, ἡ, hortator, hortatrix. 2) consolator, vel consolatrix. A παρηγορέω.

Παρηδύνω, suaue reddo. E π. & ἡδύνω.

Παρηθέω, ῶ, f. ήσω, transmitto per colum, percolo. E π. & ἠθέω.

Παρήιον, ε, τὸ, gena. A παρειά.

Παρήιος, ε, ὁ, ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.

Παρηΐς, ΐδος, ἡ, gena. Ab eod.

Παρήκοος, ε, ὁ, ἡ, qui non paret, contumax. A παρακούω.

Παρήκω, pertineo. 2) iuxta aliquid porrigor & extendor.

Παρῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui præcipiti seu vergente ætate est, qui e florenti ætate egressus, senescit, ætate prouectus. E π. & ἧλιξ.

Παρήλιος, ε, ὁ, sol geminatus, gemini soles.

Παρηλλαγμένως, *Adu*. more inusitato. 2) aliter, dissimiliter, *cum Dat*. Ab παραλλάσσω.

Πάρημαι, adsideo. E π. & ἧμαι.

Παρημελημένως, *Adu*. negligenter, contemtim. A παραμελέομαι.

Παρημερεύω, f. εύσω, diem seu dies iuxta quempiam transigo.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, seu lorum equi, qui παρήορος vocatur. 2) extremitas, summa pars rei. 3) delirium, furor, vecordia. Scribitur & per ω.

Παρηόριος, ία, *Ion*. ιν, ιον, superbus, elatus. Ab eod.

Παρήορος, ε, ὁ, ἡ, equus funalis. 2) prominens vtrinque extensus. 3) delirus, demens, stolidus. A παραείρω.

Πάρηρος, ὁ, ἡ, & παρηρία, ἡ, idem quod παρήορος, παρηορία.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, sono similis sum, vt *amans* & *amens*.

Παρήχημα, ατος, τὸ, idem quod seq. A pr.

Παρήχησις, εως, ἡ, vocis adsimulatio, allusio. Ab eod.

Παρηχητικὸς,

Παρηχητικὸς, ἡ, ὸν, similem sonum habens, σχῆμα παρηχητικὸν est παρήχησις. A pr.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas, tempus & conditio, qua quædam virgo, nondum nupta est. A παρθενεύω. v. παρθενία.

Παρθενεῖα, τὰ, sc. ἤθη, status virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. sc. μέλη vel ᾄσματα. Ab eod.

Παρθένειος, ε, ὁ, ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.

Παρθένευμα, ατος, τὸ, locus, vbi virgines degunt, conclaue virginum. 2) status virginitatis. A παρθενεύω.

Παρθένευσις, εως, ἡ, virginitas, conditio virginis. Ab eod.

Παρθενεύω, & παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio, virgineam vitam duco. A παρθένος.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, v. παρθενών. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθένια, τὰ, virginalia, Gl. Vet. Ab eod.

Παρθενίας, ε, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, sed non erat. Ab eod.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A seq.

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, virginalis. Ab eod.

Παρθένιον, ε, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod.

Παρθένιος, ία, ιον, virginalis. Ab eod.

Παρθενισκάριον, ε, τὸ, virguncula. Gl. V. Dim. a παρθένος.

Παρθενογενὴς, έος, ὁ, ἡ, a virgine editus. Ex eod. & γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. E π. & κομέω.

Παρθενοκτονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occisio vel immolatio. A seq.

Παρθενοκτόνος, ε, ὁ, virginis aut virginum occisor. E παρθένος & κτείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo mater. Epith. B. Virginis. Ex eod. & μήτηρ.

Παρθενοπίπης, ε, ὁ, virginum nimis auidus spectator. Ex eod. & ὀπιπεύω.

Παρθένος, ε, ἡ, virgo, pusa, Philox. *adiect.* virgineus, intactus. (Apud Theocr. reperitur παρθένι, in dat. quasi a παρθὴν.)

Παρθενόσφαγος, ε, Hinc dat. plur. παρθενοσφάγοισι ῥεέθροις, mactatæ virginis sanguine fluentibus riuis apud Aeschyl. A σφάττω.

Παρθενοτροφία, ἡ, virginum alimonia. E π. & τρέφω.

Παρθενώδης, ες, virgineus, mollis. A παρθένος.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclaue virginum. Ab eod. locus Athenis, in arce, templum Mineruæ.

Παρθενωπὸς, ε, ὁ, qui virginea & puellari facie est, ipso adspectu se effeminatum ostendens. Ex eod. & ὤψ.

Πάρθη, ης, ἡ, virgo, reperitur pro παρθένος.

Πάρθνος, metri caussa pro παρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus citharœdicus. A seq.

Παρίαμβος, ὁ, pes, idem cum pyrrhichio. E παρὰ & ἴαμβος.

Παριαύω, iuxta moror seu commoror, vel iuxta dormio. Ex eod. & ἰαύω.

Παριδρύω, iuxta colloco seu statuo.

Παριδεῖν, negligere.

Παριέρη, ης, ἡ, pro παριέρεια, sacerdos, femina initiatrix, apud Plut. E π. & ἱέρη, *sacerdos*.

Παρίζω, f. ίσω, iuxta colloco, adsidere iubeo 2) adsideo, iuxta sedeo. παρίζομαι, adsideo E π. & ἵζω.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, 2) admitto. 3) soluo, resoluo, laxo. 4) permitto, sino. 5) frango, debilito, *quo sensu inprimis frequens est in passiuo.* παρειμένος fractus, debilitatus, negligens, *cum Genit.* qui se remouit ab aliqua re, velut republica. 6) *in med.* ap. Plat. deprecor.

Παρικτὸς, ὁ, ἡ, transiens. E π. & ἱκνέομαι.

Παριλλαίνω, idem quod παραβλέπω, limis oculis, ex obliquo adspicio.

Πάρινος, idem quod πάριος, Parius. A Πάρος Parus, insula.

Παριππάζομαι, a latere adequito.

Παριππεύω, f. εύσω, præterequito, obequito.

Πάριππος, ε, ὁ, ἡ, iuxta equitans. 2) velocitate equum adsequens.

Παρίπταμαι, transuolo.

Παρισάζω, f. άσω, æquo, adæquo.

Παρίσθμια, ίων, τὰ, tonsillæ, glandulæ faucium. 2) tonsillarum inflammationes. E π. & ἰσθμός.

Πάρισος, ε, ὁ, ἡ, æqualis, vel compar, suppar.

Παρισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo, æquale, par seu compar reddo, æquiparo.

Παρίστημι, παριστάω, & παριστάνω, f. παραστήσω, sisto, exhibeo, in medium profero vel produco. 2) ante oculos pono, ostendo, demonstro, doceo. 3) comparo. 4) commoueo, concito, stimulo, cohortor. 5) admoneo, subiicio. At in præt. & aor. 2. passiue dicitur, significatque adesse, opem ferre, in mentem venire, in animo esse, videri, placere &c. *In medio fere significat actiue, & præterea*, ad deditionem compellere, expugnare, subigere. 2) confirmare, reficere animum. παρίσταμαι, adsto, aduento. παρέστηκα, perf. adstiti, Gl. Vet. aor. 2. παρέστων, adstiti, vel adsto. aor. 1. παραστησάμην, παρεστήσατο, cepit, ad deditionem compulit, coëgit ad partes suas transire, securitare, & in potestate sua esse.

Παριστία, ἡ, focus. E π. & ἑστία. Eust.

Παριστορέω, παριστορεῖν, obiter vel insuper ἱστορεῖν sciscitari: item narrare. 2) perperam exponere, falsa referre.

Παρισχναίνω, extenuo, extenuatum reddo. παρισχναινόμενον, macilenti, extenuati.

Παρίσχω, iuxta habeo seu teneo. 2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσωμα, τος, τὸ, quod alteri par est. 2) æqualitas.

Παρίσως, *Adu.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. 2) structura orationis e membris æqualibus. A παρισόω.

Παρισωτικὸς, ἡ, ὸν, exæquans. τὸ παρισωτικὸν est παρίσωσις.

Παριτὸς, adeundus, qui adiri potest. Callim. A πάρειμι.

Παρκλίνω

Παρκλίνω pro παρακλίνω.
Παραίπτω, f. ψω, pro παρακύπτω.
Παρμένω, maneo apud, pro παραμένω.
Πάρμη, ης, ἡ, parma, scuti genus breue Carthaginensibus. Suid.
Παράμονος, ον, pro παράμονος, vbi v.
Πάρνοπες, ων οἱ, genus locustarum. Aristoph. v. πάρνοψ.
Παρὸ, Coni. propter quod, quoniam, quocirca. E παρὰ & ὅ.
Παροδεύω, fut. εύσω, prætereo, prætergredior, præternehor, Philox.
Παροδικὸς, ἡ, ὸν, transitorius. Gl. Vet. 2) idem quod πάροδος, παροδικὸν διήγημα, narratio vtilis. A πάροδος.
Παροδικῶς, Adu. transeundo, Gl. Vet. A pr.
Παρόδιος, ίο, ὁ, ἡ, qui viam respicit, viæ propinquus, siue ad viam pertinet, item ad vitam humanam, vnde vtilis vitæ humanæ seu communi. Ab eod.
Παροδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.
Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ est in via aut ad viam. A præc.
Πάροδος, ου, ὁ, via ad locum aliquem ducens, aditus. 2) ipsa actio adeundi, ingressus, introitus. 3) transitus, transitio. 4) processio in scenam, inprimis chori, & carmen ipsum chori procedentis.
Πάροδος, ου, ὁ, ἡ, iuxta viam situs. 2) *Subst.* ὁ, viator, transiens. Ex iisd.
Παροδέομαι, idem quod παροιμιάζομαι.
Παροδύρομαι, lamentor.
Παροίγω, f. ξω, paullum aperio, adaperio, vt ianuam. E π. & οἴγω.
Παροιδαίνω, tumeo, nonnihil intumesco.
Παροιδίσκω, idem.
Πάροιθε, vel πάροιθεν, *Praep.* ante, coram. 2) *Adu.* ante, antea. A παρά.
Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A seq.
Παροικέω, ῶ, f. ήσω, iuxta habito, habito apud, vicinus sum, accolo, incola sum, peregre adveni aliquem in locum habitandi caussa.
Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua. 2) incolatus. A præc.
Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco. Gl. Vet. habitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.
Παροικίζω, f. ίσω, iuxta colloco, iuxta habitatum colloco, inprimis peregre adductum. παρῳκισμένος, iuxta habens domicilium, perf. part. pass.
Παροικοδομέω, ῶ, f. ήσω, iuxta ædifico.
Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adstructum. A præc.
Πάροικος, ου, ὁ, ἡ, accola, incola, colonus, advena, Gl. Vet.
Παροιμία, ας, ἡ, prouerbium, adagium, Gl. Vet. E π. & οἶμος.
Παροιμιάζομαι, fut. άσομαι, prouerbio vtor. A præc.
Παροιμιακὸς, ἡ, ὸν, prouerbialis, qui in prouerbio est. παροιμιακὸν μέτρον, est anapæsticum dimetrum, quia in parœmiis quibusdam occurrebat. Ab eod.
Παροιμιακῶς, Adu. per prouerbium. A præc.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ, ἡ, prouerbiorum scriptor. Ab eod. & γράφω.
Παροιμιολογεῖν, prouerbia colligere & interpretari. Ex eod. & λέγω.
Παροίμιον, sc. ῥῆμα, vel ἔπος, ου, prouerbium, parœmium, dictum e triuio, cuiusmodi homines in triuiis inter se iactant. E π. & οἶμος, via.
Παροιμιώδης, εος, ὁ, ἡ, prouerbialis. Ab eod.
Πάροιμος, ου, ὁ, ἡ, qui iuxta seu prope viam est, vicinus. Hesych. E π. & οἶμος.
Παροιμόω, ῶ, a via deflecto, Hes. A præc.
Παροινέω, ῶ, f. ήσω, ebrius ago dicoue, quæ dedecent, peccho per vinolentiam, debacchor. Gl. Vet. παροινεῖν, debacchari. dicitur & pro insanire simpliciter. pass. παροινοῦμαι. vt πεπαρῳνημένη γυνὴ, mulier in conuiuio contumeliam passa. παροινούμενος, a temulento male acceptus. πεπαρῴνηταί σοι, debacchatus es. A πάροινος.
Παροίνημα, ατος, τὸ, iniuria seu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur. 2) is, qui tali iniuria seu contumelia adficitur. A præc.
Παροινία, ας, ἡ, ebrietas. 2) e temulentia nascens petulantia, iniuria, insania, Gl. Vet. Ab eod.
Παροινιάζω, f. άσω, idem quod παροινέω, Hes.
Παροινικὸς, ἡ, ὸν, temulentus. 2) ad iniuriam e vino procliuis. Ab eod.
Παροίνιος, ου, ὁ, ἡ, vinosus, ebrius, petulans e temulentia. Ab eod.
Πάροινος, ου, ὁ, ἡ, ferox, ad iniuriam & contumeliam e vino procliuis. Gl. Vet. vinolentus, vinulentus. E π. & οἶνος.
Παροίνως, per temulentiam, petulanter. A pr.
Παροιστράω, siue παροιστρέω, ῶ, f. ήσω, œstro immisso concito, ad furorem adigo. 2) œstro immisso fugor & exagitor, extimulor.
Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus. *Superl.* a πάρος, *ante.*
Παροίτερος, έρα, ερον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod.
Παροίχομαι, f. παροιχήσομαι, prætereo. 2) pereo, morior. præt. part. παρῳχηκὸς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, Gl. Vet. & pass. παρῳχημένον, præteritum.
Παροκλάζομαι, f. ήσομαι, ingeniculo me, curuatis genibus subsido,
Παροκωχὴ, ῆς, ἡ, induciæ.
Παρολιγωρέω, ῶ, f. ήσω, susque deque habeo, non curo.
Παρολιγωρητέον, contemnendum. A præc.
Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω. p. παρωλίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor.
Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρέλκω.
Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo nauis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus vsus est. Ab eod.
Παρομαρτέω, ῶ, f. ήσω, comitor, adsector.
Παρομοιάζω, f. άσω, adsimilis sum. 2) adsimulo.
Παρομοίιος, poët. pro seq.
Παρόμοιος, ου, ὁ, ἡ, adsimilis, prope similis.
Παρομοιόω, ῶ, fut. ώσω, adsimulo, similem reddo. A præc.

Παρομοίως, *Adu.* similiter, non absimili modo. Ab eod.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adsimulatio. Figura rhetorica.

Παρομολογέω, f. ήσω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confessio. 2) Figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præsens, quod adest. 2) præsens temporis conditio. 3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, f. copia esset. A πάρειμι, vnde Participium παρών.

Παρονειδίζω, perstringo, reprehendo false.

Παρονομάζω, f. άσω, alludo ad nomen aliquod.

Παρονομασία, ας, ἡ, allusio ad nomen aliquod. 2) Figura rhetorica. A præc.

Παροξίζω, f. ίσω, acetum gustu vel odore refero. 2) paullulum acesco.

Παροξυντὸς, ȣ, ὁ, concitator, stimulator, irritator, Gl. Vet. A παροξύνω.

Παροξυντικὸς, ἡ, ὸν, concitandi, irritandi vim habens, incitabilis, Gl. Vet. A præc.

Παροξυντικῶς, *Adu.* ad incitandum apte, acriter. A præc.

Παροξύνω, exacerbo, irrito, acuo, exacuo, stimulo, instigo, incito, ad iram concito: item induco ad agendum. 2) acutum tonum in penultima syllaba colloco.

Παροξυσμὸς, ȣ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio, iræ incitamentum, Gl. Vet. 2) accessio morbi. A pr.

Παροξυτονέω, acutum in penultima pono. A sq.

Παροξύτονος, ο, ὁ, ἡ, in penultima syllaba acutum tonum habens. *Vox grammatica.*

Παροξυτόνως, *Adu.* cum acuto tono in penultima. A præc.

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπτάω, ῶ, f. ήσω, asso, vt simplex.

Παροπτέος, έα, έον, negligendus, despiciendus. A παρόπτομαι.

Παρόπτησις, εως, ἡ, q. d. adassatio, cum quid prunis torretur. A παροπτάω.

Παρόπτομαι, negligenter video, negligo. Gl. V. despicor. παρόψονται, f. 1. & παρῶπται, perf. pass. apud Poll. aor. 1. pass. παρώφθην, part. παροφθεὶς, neglectus, fastiditus.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error e negligentia: proprie, quem quis perperam videndo, lapsu oculorum, commisit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adspectus obliquus. 2) contemtus, despicientia. Ab eod.

Παροροατικὸς, ἡ, ὸν, negligens, incuriosus. A sq.

Παροράω, ῶ, limis oculis, transuersum intueor. 2) conniuentibus oculis prætereo, non animaduerto. 3) perperam adspicio seu video. 4) contemno, negligo, prætermitto, non curo. παροραθεὶς, despectus, Gl. Vet. aor. 1. part. pass.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito, irrito. perf. pass. παρώργισμαι.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus est. A pr.

Παροργισμὸς, ὁ, idem & ab eod.

Παρόρειος, ȣ, ὁ, ἡ, ad latera vel in radice montis situs, prope montem situs.

Παρορία, ας, ἡ, regio montana, f. montibus vicina. E π & ὄρος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum vsurpando, fines meos & limites transilio.

Παρορισμὸς, ȣ, ὁ, egressio extra fines suos & alieni agri vsurpatio. A præc.

Παροριςὴς, ȣ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum vsurpat. Ab eod.

Παρορκέω, ῶ, fut. ήσω, contra iusiurandum ago, iusiurandi fidem violo.

Παρορμάω, ῶ, f. ήσω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor. *in med.* irruo.

Παρορμέω, ῶ, f. ήσω, iuxta stationem teneo.

Παρόρμημα, τος, τὸ, incitamentum. A παρορμάω.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, stimulatio, incitamentum, cohortatio. Ab eod.

Παρορμητικὸς, ἡ, ὸν, incitans, stimulans. Ab eod.

Παρορμητικῶς, *Adu.* cum vi incitandi, acriter. A præc.

Πάρορνις, ιθος, ὁ, ἡ, inauspicatus, infaustus.

Παρορύσσω, fodio iuxta, circumfodio.

Παρορχέομαι, ȣμαι, perperam salto.

Πάρος, *Adu.* ante, antea, prius. 2) priusquam, antequam.

Παροτρυντικὸς, ἡ, ὸν, incitandi vim habens. A sq.

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, stimulo, Gl. Vet. aor. 1. παρώτρυνα.

Παρȣάτιος, ον, aures pendulas habens. E π. & ȣ̃ας, ȣ̃ατος.

Παρȣλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio gingiuæ. E. π. & ȣ̃λον.

Πάρȣλος, ȣ, ὁ, ἡ, crispus. E π. & ȣ̃λος.

Πάρȣρος, ὁ, custos, vt simplex ȣ̃ρος.

Παρȣσία, ας, ἡ, præsentia. 2) aduentus. A πάρειμι.

Παρȣσιάζω, præsens sum, appropinquo. A pr.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, deriuatio. 2) humoris euacuatio per vicinam partem, in quam deriuatur sc. A seq.

Παροχετεύω, fut. εύσω, per canales alio deriuo, peruersis & mutatis canalibus duco. Gl. Vet. deriuo.

Παροχεύω, f. εύσω, alterius feminam appeto, vel ineo. παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtiuam Venerem pati.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, præteruecho, transueho. 2) iuxta alterum veho. παροχέομαι, ȣ̃μαι, vehor a latere, in vehiculo vel curru assideo.

Παροχὴ, ῆς, ἡ, præbitio quæuis, præstatio, salarium. item largitio, vt congiarium, donatiuum &c. παροχαὶ, lautia. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, f. ήσω, obturbo, obstrepo, molestiam exhibeo.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte demoueo. 2) transmoueo, transfero.

Πάροχος, ȣ, ὁ, præbitor, qui pabulum, salem, ligna, frumenta &c. præbet. 2) qui a latere alicuius vehitur, seu in cursu alteri adsidet, inpr. sponsæ, paranymphus. A παρέχω, *praebeo*, vel παρὰ & ὄχος, *currus.*

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem opsonio vescor.

Παρόψημα,

ροψημα, ατος, τὸ, id, quo præter panem vescimur, opsonium.
ροψημάτιον, ου, τὸ, idem. Dim. ab eod.
ροψίδιον, ου, τὸ, opsonium frugale. A seq.
ροψὶς, ίδος, ἡ, vas, in quo opsonia apponuntur, patina. παροψίδες, lances, Gl. Vet. E π. & ὄψον.
ροψωνέω, ῶ, f. ήσω, clam opsonia coëmo.
ροψώνημα, ατος, τὸ, opsonium clam e foro comparatum & coëmtum, & opsonium, cibus delicatior, simpliciter. A præc.
άρπαγος, ου, ὁ, v. παράπαγος.
ρπόδιος, ίου, ὁ, ἡ, præsens, imminens. E παρὰ & πούς.
αῤῥησία, ας, ἡ, q.d. oratio libera, nihil reticens. Philox. fiducia, confidentia, libertas in dicendo & agendo, copia. E πᾶν & ῥῆσις.
αῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, libere & ingenue planeque dico. 2) palam & libere ago. Gl. Vet. fiducialiter ago. A præc.
αῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat. Gl. Vet. licentiosus. A præc.
αῤῥησιαστικὸς, ἡ, ὸν, idem. Gl. Vet. A pr.
αῤῥησιαστικῶς, Adu. libere loquendo. Gl. Vet. licenter. A præc.
αρτιθέω, ῶ, vnde παρτιθεῖ, apponit, Hom. pro παρατιθεῖ, παρατίθησι.
αρυγραίνω, leuiter humecto.
άρυγρος, ου, ὁ, ἡ, leuiter humidus. 2) madens, humidus.
αρυδάδιος, iuxta aquam positus vel natus, aquaticus. E π. & ὕδωρ.
άρυδρος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.
αρυπαντάω, occurro.
αρυπάτη, ης, ἡ, sc. χορδὴ, chorda post primam. A παρύπατος, secundus a summo.
αρυπομιμνήσκω, commonefacio, inprimis per occasionem, subinde in memoriam reuoco.
αρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A præc.
αρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas.
αρυφαίνω, attexo, perf, pass. παρυφασμένος, attextus.
αρύφαντον, intertextum, Gl. Vet. A præc.
Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id, quod telæ seu textili attextum est. Gl. Vet. prætexta, præclauium, præclaua, i. e. latus clauus.
Παρυφὴς, έος, ὁ, ἡ, prætextatus. A præc.
Παρυφίσαμαι, vna subsisto vel existo, vna sum in natura rerum. 2) demonstror.
Πάρυφος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Παρφασία, ας, ἡ, v. παραιφασία, vel παραιφασία.
Πάρφασις, εως, ἡ, v. παραίφασις, παράφασις.
Παρφέρομαι, pro παραφέρομαι,
Πάρφυκτος, pro παράφυκτος, effugiendus.
Παρῶαι, οἱ, vid. πάρωος.
Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. A seq.
Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum.
Παρῳδία, ας, ἡ, idem. 2) cum alterius versus (iocose) in aliud argumentum transferuntur. A præc.
Παρῳδικὸς, ἡ, ὸν, per parodiam factus. 2) qui crebro parodiis vtitur. A præc.
Παρῳδὸς, οῦ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eod.
Παρωθέω, idem quod sequens.
Παρωθέω, ῶ, f. ώσω, & ωθήσω, auerto, expello, eiicio. 2) reiicio, adspernor, negligo. παρωθοῦμαι, exturbo, Gl. Vet. aor. I. inf παρώσασθαι, eiicere.
Παρωκεάνιοι, ων, οἱ, Oceani accolæ. E π. & ὠκεανός.
Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis. 2) qui est in littore Oceani. Ex iisd.
Παρωκεανιτικὸς, ἡ, ὸν, Oceani accola, maritimus. A præc.
Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, ora Oceani. Ab eod.
Παρωλένιος, ου, ὁ, ἡ, qui ad brachia est, vicinus brachiis & vlnis. E π. & ὠλένη.
Παρωλενὶς, ίδος, ἡ, cubitus. Ex iisd.
Παρώμαλος, ου, ὁ, ἡ, adæquatus, fere æqualis. E παρὰ & ὁμαλός.
Παρωμὶς, ίδος, ἡ, humerale. E π. & ὦμος.
Παρωνομασία, ας, ἡ, idem quod παρονομασία.
Παρωνομέω, verbum ex alio duco s. formo. 2) cognomen do. A παρώνυμος.
Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, (v. παρώνυμος) a quo formatur. Ab eod.
Παρωνυμιάζω, παρωνυμίζω, f. σω, a verbo alio verbum duco, vt ξύλινον a ξύλω. A pr.
Παρωνύμιον, ου, τὸ, cognomen, agnomen. A sq.
Παρωνύμιος, ου, ὁ, ἡ, denominatione similis. A seq.
Παρώνυμον, ου, τὸ, agnomen, prænomen, Philox. v. & seq.
Παρώνυμος, ου, ὁ, ἡ, denominatiuus, ab alio denominationem habens, Gl. Vet. παρώνυμα, denominatiua, h. e. verba ab alio deriuata cum mutatione terminationis, aut formæ: vt ἀνδρεῖος est παρώνυμον τῆς ἀνδρείας. E π. & ὄνομα.
Παρωνύμως, Adu. denominatiue.
Παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad vnguis radicem natus, reduuia. 2) nomen herbæ. E παρὰ & ὄνυξ.
Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.
Πάρωος, vel παρῶος, παρωὸς, ου, ὁ, ἡ, colorem habens inter cinereum & rufum. οἱ παρῶαι, equi talis coloris.
Παρωπία, oculorum minores anguli versus tempora. E παρὰ & ὤψ.
Παρώπιον, ου, τὸ, oculare equorum. Ex iisd.
Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.
Παρωρεία, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum. 2) montana regio. A seq.
Παρώρειος, ου, ὁ, ἡ, ad latera montis situs, vel prope montem situs. E παρὰ & ὄρειος.
Παρωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens. 2) ad montem positus. A præc.
Παρωρμημένως, Adu. iracunde, vehementer, concitate. A παρορμάομαι.
Πάρωρος, ου, ὁ, ἡ, intempestiuus. 2) qui vigorem ætatis amisit. E π. & ὥρα.
Παρωροφὶς, ίδος, ἡ, pars subiecta fastigio, vel adiecta. Poll. ora tecti. E π. & ὄροφος.

Παρϑτιον, ϑ, τὸ, ornamentum aurium. 2) oculi angulus externus, versus aurem. Ab ὠτίον.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus. παρωτίδες, strumæ, Gl.Vet. Ab ϑς.

Πάρωχρος, ον, subpallidus.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. 2) quiuis, quilibet. 3) totus, vniuersus. 4) *cum additur numeris.* ipse, omnino, admodum. 5) dicitur & de maxima parte. plerique, reliqui omnes. 6) de rebus varii generis. 7) τὸ πᾶν, *significat*, summam rerum; philosophis vniuersum. *interdum Adu.* omni ex parte, omnino. 8) ἐκ παντὸς sc. τρόπϑ, quouis modo. 9) τὰ πάντα dicitur is alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur. 10) εἰς πάντα pro πάντως. 11) in N. T. p. summus, maximus, vt πᾶσα χάρα, summum gaudium.

Πασίγνωςος, ον, manifestus, clarus, in vulgus notus. E pr. & γνωςός.

Πασιμέλϑσα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex eod. & μελέι.

Πᾶσις, εως, ἡ, possessio. A πάομαι.

Πασιφαὴς, ὲς, idem quod seq. Ex eod. & φάος.

Πασιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, omnibus conspicuus. E π. & φαίνομαι.

Πάσμα, ατος, τὸ, quod contextum vel intextum est, contextus, Hes. A πάσσω, n. 3.

Πασπάλη, ἡ, milium, item farina, puluis, Aristoph. item res leuis, vulgaris. v. & παιπάλη.

Πασσαλευτὸς, ἡ, ὸν, adfixus. A seq.

Πασσαλεύω, seu παττταλεύω, f. εύσω, palum seu clauum figo, palo s. clauo figo, adfigo. A πάσσαλος.

Πασσαλίσκος, ϑ, ὁ, clauiculus, ligneus, paxillus. Dim. a seq.

Πάσσαλος, ϑ, ὁ, idem. Philox. (Lat. pessulus) A πήσσω, pango.

Πάσσαξ, ακις, ἡ, idem. Vnde πασσάκιον. A pr.

Πάσσομαι, comedo. A πάω.

Πασσυδεὶ, *Adu.* omni impetu, omnibus copiis, omnino E πᾶς & σύομαι.

Πασσυδίη, *Adu.* idem & ex iisd.

Πασσυρεὶ, *Adu.* idem, sed malæ notæ vox. Poll.

Πάσσω, vel πάττω, f. άσω, inspergo, conspergo. 2) spargo. 3) superiniicio, item intexo, contexo: vnde 4) variego, varie distinguo. *In med.* πάσσομαι, edo, comedo. aor. 1. πάσασθαι. A πάω.

Πάσσων, ονος, ὁ, ἡ, crassior, spissior, densior. Comp. a παχύς.

Παςὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum. 2) porticus, atrium. 3) anta. A πάομαι, vel πάσσω, *intexo flores, conspergo quasi floribus.*

Πάςη, ης, ἡ, iusculum farina mixtum seu conspersum. A πάσσω.

Παςὸν, ϑ, τὸ, velum variegatum, quod foribus thalami appendi solebat. Ab eod.

Παςὸς, ἡ, ὸν, conspersus aliqua re, vt sale. 2) *Subst.* thalamus, Gl. Vet. s. ædicula portatilis, in qua simulacrum dei vel deæ. Gl. Vet. obtentus, coronatio, thalamus. Ab eod.

Παςοφορεῖον, vel παςοφόριον, ϑ, τὸ, pastophorium, ædicula dei vel deæ portatilis. 2) thalamus, in quo habitat æditus, sacerdos. 3) atrium templi. A seq.

Παςόφορος, ϑ, ὁ, ἡ, æditus, gestans ædiculam, παςόν. A παςὸς & φέρω.

ΠΑΣΧΑ, τὸ, Pascha, transitus, *indecl.* πάσχα, ατος. Vox Chald.

Πασχάζω, pascha celebro. A præc.

Πασχαλικὸς, ἡ, ὸν, festorum obseruationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ϑ, ὁ, ἡ, paschalis, ad pascha pertinens. Ab eod.

Πασχητιασμὸς, ϑ, ὁ, appetitio coitus nefandi, turpis in Venerem pruritus. A seq.

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν, siue obscena pati. πασχητιῶν, pathicus, Gl. Vet. A seq.

Πάσχω, patior. 2) affectus sum animo vel corpore, in vtramuis partem. 3) accidit mihi quid. 4) εὖ πάσχειν, beneficio affici, κακῶς πάσχειν, incommodo, iniuria affici. 5) *Att.* tacio. f. πείσομαι. perf. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. passus. *Attice*: τὶ παθὼν, quare.

Παταγέω, ῶ, fut. ήσω, strepo, strepito, fragorem edo, strido, perstrepo. A πάταγος.

Παταγὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, & garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ἡ, ὸν, strepitans, turbulentum sonum edens. Ab eod.

Παταγοδρόμος, ϑ, ὁ, ἡ, strepitum edens inter currendum, cum strepitu currens. A seq. & δρόμος.

Πάταγος, ϑ, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑ'ΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Patæci, dii nauigantium, apud Phœnicas.

Πατάνη, ης, ἡ, & πάτανον, τὸ, patina, patella. A πετάω.

Πατάνιον, ϑ, τὸ, Dim. pr.

Πατάσσω, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito. 2) percutio, pulso, ferio. πεπαταγμένος, perf. part. percussus.

Πατέλλα, patina, Gl. Vet. Vox Lat.

Πατέλλιον, ϑ, τὸ, Dim. pr.

Πατελλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex eod. & χαίρω.

Πατερίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, seu appello. A πατήρ.

Πατέριον, ϑ, τὸ, paterculus. Dim. ab eod.

Πατέω, ῶ, fut. ήσω, calco, conculco, protero, 2) contemtui habeo, contumelia adficio, opprimo. 3) tero, vt librum, verso manu, vt Ὅμηρον πεπάτηκας? 4) πατέομαι, comedo, *Ion.* apud Herod. A πάτος.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum. 2) homo protritus & oppressus. A præc.

Πατὴρ, έρος, *per Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατησμὸς, ϑ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ϑ, τὸ, torcular, Gl. Vet. Ab eod.

Πατητὴς, ϑ, ὁ, calcator, Gl. Vet. Ab eod.

Πατητὸς, ἡ, ὸν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ϑ, ὁ, calcata seu trita via. Gl. Vet. pauimentum. 2) puluis corpori adhærens, sordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria. 2) ex eodem patre generatio, familia. A πατήρ. v. πάτρη.
Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum strenuitas & fortitudo. Ex eod. & ἀγαθός.
Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.
Πατραδελφία, ἡ, coniunctio generis inter πατραδέλφους. A seq.
Πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Gl. V. πατραδελφεός, Pind.
Πατραλοίας, & πατραλῴας, ου, ὁ, patris percussor, patricida. E πατήρ & ἀλοιάω.
Πάτρη, ης, ἡ, patria, Ion. pro πάτρα.
Πάτρηθεν, Adu. e patria. A pr.
Πατριά, ᾶς, ἡ, familia, cœtus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατήρ.
Πατριάζω, f. άσω, mores paternos imitor, patrisso. A πάτριος.
Πατριαρχεῖον, ου, τό, patriarchæ domus. A seq.
Πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, auctor generis. E πατριά & ἄρχω, f. ἀρχή.
Πατριαρχία, ας, ἡ, principium generis. 2) patriarchatus. Ex iisd.
Πατριαρχικός, ή, όν, ad patriarchas pertinens. A pr.
Πατρίδιον, ου, τό, paterculus. Dim. a πατήρ.
Πατρικός, ή, όν, paternus, patrius. Ab eod.
Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A pr.
Πατρικῶς, Adu. more patris, adfectu paterno, paterna beneuolentia.
Πάτριος, ου, ὁ, ἡ, patrius, a patre vel a maioribus traditus. τὰ πάτρια, mores, instituta maiorum. Ab eod.
Πατρίς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod.
Πατρίως, Adu. more maiorum. A πάτριος.
Πατριώτης, ου, ὁ, popularis, conterraneus. A pr.
Πατριωτικός, ή, όν, ad tribules pertinens. A pr.
Πατριῶτις, ιδος, ἡ, popularis, conterranea. Ab eodem.
Πατροδώρητος, ου, ὁ, ἡ, a patre donatus, vel datus. E πατήρ & δωρητός.
Πατρογενής, ὲς, θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. Ex eod. & γίνομαι.
Πατρόθεν, Adu. a patre. A πατήρ.
Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus.
Πατροκίνητος, ου, ὁ, ἡ, a patre motus. E π. & κινέω.
Πατροκτονέω, ῶ, parricida sum. A πατροκτόνος.
Πατροκτονία, ας, ἡ, parricidium. Ab eod.
Πατροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. E π. & κτείνω.
Πατρόκτονος, ου, ὁ, ἡ, patre interfectus. Ex iisdem.
Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, auus maternus. Ex eod. & μήτηρ.
Πατρονομέομαι, οῦμαι, patris imperio regor. Ex eod. & νόμος.
Πατρονομία, ας, ἡ, munus πατρονόμου. 2) imperium paternum. A πατρονόμος.
Πατρονομική, ῆς, ἡ, sc. ἐπιτροπή, gubernatio paterna. Ab eod.
Πατρονόμος, ου, ὁ, qui tamquam pater res administrat. 2) nomen magistratus apud Lacedæmonios. E π. & νέμω.
Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a patre traditus. 2) a maioribus traditus. Ab eod. & παραδίδωμι.
Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, paternus auus.
Πατρόπολις, ἡ, patria, & domus paterna, vt πάτρα.
Πατροῤῥαίστης, ου, ὁ, patricida. E π. & ῥαίω.
Πατροστερής, έος, ὁ, ἡ, patre priuatus, orbus. Ab eod. & στερέω.
Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατήρ.
Πατροτύπτης, ου, ὁ, patrem verberans. Ex eod. & τύπτω.
Πατροῦχος, ου, ὁ, ἡ, patris bona habens seu possidens. E π. & ἔχω.
Πατροφονεύς, έως, poët. ῆος, ὁ, parricida. 2) qui alterius patrem interficit.
Πατροφόνος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Πατροφοντης, ου, ὁ, patris interfector. E π. & φένω.
Πατρυιός, οῦ, ὁ, vitricus. A πατήρ.
Πατρῴζω, f. ώσω, patrisso, patris mores imitor. A πατρῷος.
Πατρώϊος, ου, ὁ, ἡ, patrius. 2) auitus. A πατήρ.
Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, Gl. Vet. Ab eod.
Πατρωνεία, ας ἡ, patronatus, patrocinium. A pr.
Πατρωνεύω, patrocinor. Gl. Vet. Ab eod.
Πατρωνυμέω, nomen a patris nomine facio. E πατήρ & ὄνομα.
Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ex iisd.
Πατρωνυμικός, ή, όν, a patre denominatus. A pr.
Πατρωνυμικῶς, Adu. nomen a patris nomine ducendo vel ducto. A pr.
Πατρωνύμιος, ου, paternus, a patre cognominatus. Ex iisd.
Πατρῷος, ῴα, ῷον, paternus, patrius. 2) auitus. πατρῷοι θεοί, penates, Philox. dii patrii. A πατήρ.
Πατρωός, οῦ, ὁ, vitricus. v. πατρυιός. Ab eod.
Πάτρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eo.
Πατταλεύω, clauo, paxillo firmo, pango. A seq.
Πάτταλος, ου, palus, paxillus, Gl. V. v. πάσσαλος.
Παῦλα, ης, ἡ, cessatio, quies, finis. 2) clausula. A παύομαι.
Παῦλος, ου, Paulus, nom. Rom. v. Φαῦλλος, quod idem nomen apud Græcos est.
Παυράκις, Adu. idem quod ὀλιγάκις. A παῦρος.
Παυροεπής, έος, ὁ, ἡ, pauciloquus. E παῦρος & ἔπος.
Παυρίδιον, Adu. pauxillum. A seq.
Παῦρος, ου, ὁ, paucus. 2) paruus, breuis.
Παυσάνεμος, ου, ὁ, ἡ, ventos sedans seu placans. A παύω & ἄνεμος.
Παυσικάπη, ης, ἡ, capistrum pabulo arcens iumenta, item seruos pinsentes &c. Ex eod. & κάπτω.
Παυσίλυπος, ου, ὁ, ἡ, mœrorem sedans. Ex eod. & λύπη.
Παυσινύσταλον, dormitionem reprimens. Ex eod. & νυστάζω.
Παυσίπονος, ου, ὁ καὶ ἡ, a labore recreans. Ex eod. & πόνος.
Παῦσις, εως, ἡ, cessatio, requies. Philox. interdictum. A παύω.
Παυστέα, compescenda, Philox. Ab eod.
Παυστήρ, ῆρος, ἡ, sedator, qui finem imponit. Ab eod.

Παυστήριος, ϐ, ὁ, ἡ, sedandi ... m habens. A pr.
Παυστικὸς, ἡ, ὸν, idem. A παύω.
Παυ..ουνος, ϐ, ὁ, ἡ, dolorem sedans. Ex eod. & ὀδύνη
Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, cessatio, requies, sedatio. A sq.
Παύω, f. αύσω, finem impono, finio, cessare, seu desistere facio. 2) reprimo, coërceo, sedo. παύομαι, desino, cesso, quiesc...
Παφλάζω, f. άσω, ferueo, æstuo. A φλάζω.
Πάφλασμα, ατος, τὸ, feruor, æstuatio, æstus, 2) strepitus, quem æstuans mare edit. A pr.
Πάχετος, pro παχύτερος, crassior, apud Hom. 2) pro laqueo, fune, vinculo, ap. Hipp. v. πάγη & παγός.
Πάχνη, ης, ἡ, pruina, gelu, stiria, glacies. Phil. a πήγνυμι.
Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinosus. A pr.
Παχνόω, ῶ, f. ώσω, gelu constringo, conglacio. congelo. παχνόομαι, ῦμαι, gelor. aor. 1. ἐπαχνώθην. Ab eod.
Παχνώδης, εος, ὁ, ἡ, pruinosus, glacialis, Gl. V. Ab eod.
Πάχος, εος, τὸ, crassities, crassitudo. A παχύς.
Παχύαιμος, ον, crassum sanguinem habens. Ex eod. & αἷμα.
Παχυδάκτυλος, ϐ, ὁ, ἡ, crassos habens digitos.
Παχυδερμέω, ῶ, occallesco. παχυδερμεῖ, obcallet, Philox. crassam habet pellem duramque. A παχύδερμος.
Παχυδερμία, ἡ, cutis crassities. A seq.
Παχύδερμος, ϐ, ὁ, ἡ, crassam pellem seu cutem habens. 2) fatuus seu stupidus. E παχὺς & δέρμα.
Παχύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, qui crassos pilos habet.
Παχυκάλαμος, ϐ, ὁ, ἡ, crasso adsurgens calamo seu culmo.
Παχυκάρδιος, brutus, stolidus, Gl. Vet. E π. & καρδία.
Παχύκαυλος, ϐ, ὁ, ἡ, qui crasso seu denso caule est.
Παχύκνημος, ϐ, ὁ, ἡ, cui sunt pingues suræ. E π. & κνήμη.
Παχυλὸς, ἡ, ὸν, crassus. A παχύς.
Παχυλῶς, *Adu.* crasse, crassa Minerua. A pr.
Παχυμερὴς, έος, ὁ, ἡ, crassus, confectus in partes rudiores. E π. & μέρος.
Παχυμέρεια, ας, ἡ, crassitudo. E pr.
Παχυμερῶς. *Adu.* crasse, crassa Minerua. παχυμερέστερον, rudius, crassius, crassiore Minerua. Ab eod.
Παχυνευρέω, ῶ, f. ήσω, crassos habeo neruos.
Παχύνοος, *contr.* παχύνϐς, ϐ, ὁ, ἡ, stupidus, crasso ingenio præditus.
Πάχυνσις, εως, ἡ, condensatio. A παχύνω.
Παχυντικὸς, ἡ, ὸν, vim habens reddendi crassum.
Παχύνω, f. υνῶ, crassum reddo, obesum reddo, Gl. Vet. crasso, pinguefacio. παχύνομαι, pinguesco, Gl. V. A παχύς.
Παχύπϐς, οδος, ὁ, ἡ, cui pedes tument.
Πάχυριν, ινος, ὁ, ἡ, qui nasum habet crassum.
Παχύραβδος, ϐ, ὁ, ἡ, crassas habens virgas.
Παχύῤῥιζος, ϐ, ὁ, ἡ, cui crassa est radix. E π. & ῥίζα.
Παχύρυγχος, crassum habens rostrum.
Παχὺς, εῖα, ὺ, crassus, spissus, densus. 2) crassus, i. e. pinguis, obesus. 3) stupidus, hebes, tardus. 4) rudis, vilis, *de veste & pellectili.* 5) opulentus, diues, 6) gra... robustus. παχύτερος, παχύτατος, compar. superl. A πήγνυμι.
Παχυσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui crura crassa hab... E π. & σκέλος.
Παχυσμὸς, ϐ, ὁ, crassitudo. 2) virilis & ...tentis ætatis robur. A παχύς.
Παχυστομέω, ῶ, crasso ore loquor, crasse p... nuncio. A παχύστομος.
Παχυστομία, ας, ἡ, os crassum, crassa pron... ciatio. Ab eod.
Παχύστομος, ϐ, ὁ, ἡ, qui crasso ore est. 2) crasse loquitur. E π. & στόμα.
Παχύτης, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, cor... lentia, obesitas, pinguedo. A παχύς.
Παχύτριχος, ϐ, ὁ, ἡ, v. παχύθριξ.
Παχύφλοιος, ϐ, ὁ, ἡ, crassum corticem habe...
Παχύφρων, ονος, ὁ, ἡ, stupidus, bardus. E... & φρήν.
Παχύφυλλος, ϐ, ὁ, ἡ, crassa habens folia. E... & φύλλον.
Παχύχειλος, ον, crassa habens labra, labeo.
Παχύχυμος, & παχύχυλος, ϐ, ὁ, ἡ, crassum ... cum habens.
Πάω, vel potius πάομαι, fut. άσομαι, possid... paro, adquiro. 2) gusto, vescor; (sed potius est πάσσομαι.)
Παώτης, ϐ, ὁ, propinquus. Vox Laconica. πάομαι.
Πέδα, pro μετὰ *Dor.* in compositis dicitur πέδον, vt credunt. Sic in verbis seq.
Πεδαίρω, in sublime effero, vel eueho, e ... & αἴρω. (sed est potius pro μετὰ Aeol... pro μεταίρω, vndo μετέωρος.)
Πεδάγρετος, ϐ, ὁ, ἡ, reprehensus e fuga a ... sequentibus. Hesych. Ex eod. & ἀγ... (vel pro μετάγρετος, id est ἐν τῷ μεταδιώ... ἀγρευόμενος.)
Πεδαίχμιος, pro μεταίχμιος. Aeschyl.
Πεδάρσιος, ον, Aeschyl. pro μετέωρος, sublim...
Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commu... Pind. πεδάμειψαν, a. 1. 3. pl. vbi Schol. ... ἤμειψαν, μετήλλαξαν.
Πεδανὸς, ἡ, ὸν, humilis, a terra seu solo adsurgens, paruus. 2) leuis, mollis. πέδον.
Πεδάρσιος, ϐ, ὁ, ἡ, pro μετάρσιος, sublimis.
Πεδάφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem vinctam habe... mente vinctus. E πέδη & φρήν.
Πεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus adstringo, illi... irretio. A πέδη.
Πεδεινὸς, ἡ, ὸν, campester, planus. A πέδον.
Πεδέρχομαι, πεδέρχεται, Pind. pro μετέρχε... sequitur, insequitur, subit, venit.
Πεδέω, præpedio, vincio, Gl. Vet. A seq.
Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.
Πεδήορος, pro μετήορος, sublimis. Nicand.
Πεδήτης, ϐ, ὁ, pedibus adstrictus, vinctus. πεδάω.
Πεδήρης, εος, ὁ, ἡ, talaris, Gl. Vet. A π... & ἄρω.
Πεδητὴς, ϐ, ὁ, qui compedibus adstringit. πεδάω.

Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis & campeſtribus moratur. A πεδίον.
Πεδιακὸς, ή, ὸν, campeſter. Ab eod.
Πεδιὰς, άδος, ή, planities. Philox. Campania.
Πεδιάσιμος, ε, ὁ, ἡ, campeſter. A pr.
Πεδιάσιος, ε, ὁ, ἡ, vt πεδιάσιοι Ἀθηναῖοι, planitiem habitantes. Ab eod.
Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πέδη, f. πέδιον. nisi leg. πεδιζω.
Πέδιλον, ε, τὸ, calceus. Philox. πέδιλα, talaria.
Πεδινὸς, ή, ὸν, campeſter, planus. A πεδίον.
Πέδιον, ε, τὸ, paruum vinculum. A πέδη.
Πεδίον, ε, τὸ, campus, planities. 2) pars ſuperior pedis, cui ſubiacent digiti. A πέδον.
Πεδίονδε, Adu. in campum. A pr.
Πεδιονόμος, ε, ὁ, ἡ, cui nemora & campi ſunt adſignati. 2) qui in campis paſcitur, paganus. E πεδίον & νέμω.
Πεδιοπλόκτυπος, ον, armis ſtrepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex eod. ὅπλα & κτύπος.
Πεδοβάμων, ὁ, ἡ, reptilis, terra incedens. opp. volatilis. E πέδον & βαίνω.
Πεδόεις, όεσσα, όεν, ſolo adhærens, ſimilis. A πέδον.
Πεδόθεν, Adu. e ſolo, ſeu e terra. Ab eod.
Πεδοῖ, Adu. in ſolum, in terram. Ab eod.
Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus. Heſych. ex Aeſchylo.
Πεδοκοίτης, ε, ὁ, humi iacens, humi lectum habens. A ſeq. & κοίτη.
Πέδον, ε, τὸ, ſolum, terra, humus.
Πέδονδε, Adu. in ſolum, in terram, per campum. A pr.
Πεδοσκαφὴς, έος, ὁ, ἡ, in ſolo vel in terra defoſſus. Ex eod. & σκάπτω.
Πεδοστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, ſolum ſeu terram calcans, pedeſter. 2) humi ſtratus. Ex eod. & στείβω.
Πεδοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, in ſolo ſeu in terra nutritus. Ex eod. & τρέφομαι.
Πεδότριψ, βος, ὁ, ἡ, qui diu in vinculis fuit. E πέδη & τρίβω.
Πεδων, ωνος, ὁ, ſeruus compedibus adſtrictus. A πέδη.
Πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta. 2) limbus in veſtimento, inſtita, quæ extremam veſtis oram ambit & ornat, Philox. limbus. 3) aliarum etiam rerum extremitates, vt ripa, ora maritima, litus &c.
Πεζακοντιστὴς, ε, ὁ, pedes iaculator. E πεζὸς & ἀκοντιστής.
Πέζαρχος, ε, ὁ, peditum præfectus. Ex eod. & ἀρχω.
Πεζεταῖροι, & πεζέτεροι, (quæ vitioſa eſt lectio) milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis, apud Demoſth.
Πεζέμπορος, ε, ὁ, ἡ, qui negotiationem tractat terreſtrem.
Πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, Gl. Vet. A πεζεύω.
Πεζευτικὸς, ή, ὸν, qui pedibus iter facere poteſt: qui gradiendo fit. A ſeq.
Πεζεύω, f. εύσω, pedibus iter facio, pedes ſum, gradior. Gl. Vet. pedito. A πεζός.
Πεζῇ, Adu. pedeſtri aut terreſtri itinere, terra. 2) terreſtri prælio. Ab eod.
Πεζικὸς, ή, ὸν, pedeſter. Hinc τὸ πεζικὸν, ὁ, peditatus, exercitus terreſtris. Ab eod.
Πεζίτης, ε, ὁ, pedes, pedeſter. Ab eod.
Πεζοβόας, ε, ὁ, pedes, qui pedeſtrem pugnam committit. Ex eod. & βοή.
Πεζογραφέω, ῶ, pedeſtri oratione ſcribo. A ſeq.
Πεζογράφος, ε, ὁ, ἡ, q. d. pedeſtris orationis ſcriptor, qui aliquid oratione ſoluta ſcribit. E πεζὸς & γράφω.
Πεζοθηρία, ἡ, venatio animalium terreſtrium. Ex eod. & θήρα.
Πεζοθηρικὸς, ὸν, ad πεζοθηρίαν pertinens. A pr.
Πεζολεκτέω, oratione proſaica vtor. Ex eod. & λέγω.
Πεζολογέω, idem a ſeq.
Πεζολόγος, ε, ὁ, ἡ, hiſtoricus, qui oratione ſoluta vtitur.
Πεζομαχέω, ῶ, f. ήσω, pugnam pedeſtrem committo. A πεζομάχος.
Πεζομάχης, ε, ὁ, ἡ, idem quod πεζομάχος.
Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedeſtris ſeu terreſtris. A ſeq.
Πεζομάχος, ε, ὁ, ἡ, qui pedeſtri prælio certat. E πεζὸς & μάχομαι.
Πεζονομικὸς, ή, ὸν, peritus paſcendorum animalium pedeſtrium. πεζονομικὴ, ars paſcendi animalia. Ex eod. & νομή.
Πεζοπορέω, ῶ, f. ήσω, pedibus incedo, ſeu iter pedeſtre facio. A ſeq.
Πεζοπόρος, ε, ὁ, ἡ, pedes, qui pedibus iter facit.
Πεζὸς, ε, ὁ, pedes, pedeſter, Philox. it. πεζὸς, ή, ὸν, πεζὸς λόγος, pedeſtris oratio, proſa oratio, proſa, Gl. V. A πέζα.
Πεζοφόρος, ε, ὁ, ἡ, limbum habens, fimbriatus. A pr. & φέρω.
Πεζῶς, pedeſtri oratione. A πεζός.
Πειθανάγκη, ης, ἡ, ſuaſio neceſſitatem imponens, vt principum & potentum. E πείθω & ἀνάγκη.
Πειθανολογία, ας, ἡ, v. πιθανολογία.
Πειθανὸς, ή, ὸν, lepidus, veriſimilis, ſuaſibilis, Gl. Vet. A πείθω. (ſed v. πιθανὸς, quod verius.)
Πειθάνωρ, ὁ, ἡ, obediens. A πείθω.
Πειθαρχέω, ῶ, f. ήσω, pareo, obedio, obſequor, morem gero magiſtratui, ſeu ei, cuius in poteſtate ſum. A πειθαρχος.
Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia. Ab eod.
Πειθαρχικὸς, ή, ὸν, qui facile paret, promtus ad parendum. A pr.
Πείθαρχος, ὁ, ἡ, idem. E πείθω & ἀρχή.
Πειθήμων, ονος, ὁ, ἡ, mori gerens, obsequens. 2) fidens, credens. A πείθω.
Πειθήνιος, ε, ὁ, ἡ, idem. E πείθομαι & ἡνία, frenum.
Πειθηνίως, Adu. obediendo, prompto obſequio. A pr.
Πειθὸς, pro πιθανὸς, perſuaſorius, in N. T. πειθοῖς λόγοις. (ſed cum vitioſam eſſe lectionem,

lectionem, subiectam meliori, quæ est πειθοῖ (οὐτ. a πειθὼ καὶ λόγος demonstrauit cl. Albert ad Glossarii græca N. 1.)

Πείθω, f. πείσω, p. πέπεικα, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo. 2) compositionem facio, placo aliquem, *inprimis*, conciliò mihi, etiam malis artibus, pecunia: *vnde & pro* corrumpo *dicitur*. πείθομαι, pareo, obedio. Gl. Vet. item credo. (Primitiua significatio verbi est vincio, adstringo loro, & sic fune religatum, quo volo, duco. v. πεῖσα & πεῖσμα Hinc πείθομαι patior me veluti constrictum vinculis duci & agi, quo alter vult.)

Πειθώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, suada, suadela, per suadendi vis. 2) oratio ad persuadendum composita: *gute Worte, die Güte*, institutum & consilium persuadendi. 3) persuasio. 4 obsequium, obedientia. A pr.

Πείκω, f. ξω, pecto vel carmino, carpo. 2) tondeo. v. πέκω, πέκος, πόκος.

Πεῖνα, ης, ἡ, fames. 2) esuritio. A πένω, πένομαι, vnde Lat. *penuria*.

Πειναλέος, έα, έον, famelicus, qui esurit. A pr.

Πεινατικός, ἡ, ὁ, idem. A seq.

Πεινάω, ῶ, f. άσω, esurio, fame premor. 2) appeto, desidero. inf. πεινῆν *Dor.* pro πεινᾷν. A πεῖνα.

Πεινέω, *Ion.* pro πεινῶ, idem & ab eod.

Πείνη, ης, ἡ, esuries, fames, Gl. Vet. pro πείνησις.

Πείνημι, esurio. A πεινέω.

Πεινητικός, ἡ, ὸν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.

Πεῖρα, ας, ἡ, experimentum, documentum. 2) conatus, periculum. 3) appellatio de stupro aut alio tali turpi facinore. 4) sensus alicuius rei, vsus in partem deteriorem vnde & de incommodis dicitur. A πέρω, *transeo, traiicio*, vnde Lat. *periculum*.

Πειρὰ, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. A *penetrando*.

Πειράζω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento sollicitando ad aliquod scelus, inprimis stuprum. πειράζομαι, tentor, ad scelus aliquod sollicitor. A πεῖρα.

Πειραιεύς, Pyræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιέως Πειραιῶς. Acc. Πειραιᾶ.

Πειραϊκὸς, vt Πειραϊκαὶ πύλαι, Pyrææ portæ.

Πειραῖον, τὸ, idem qui πειραιεύς.

Πείραμα, ατος, τὸ, tentamentum, Gl. Vet. A πειράω

Πειραίνω, finio, necto. aor. 1. part. πειρήνας, πειρήναντες, nectentes. A περαίνω, quia cum res committuntur, earum πέρατα, fines extremi connectuntur.

Πεῖραρ, siue πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. A πέρας.

Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, sollicitatio. A πειράζω. 2 conatus. A πειράω.

Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, tentamentum. 2) tentatio. A πειράζω.

Πειραστὴς, ῦ, ὁ, tentator. Ab eod.

Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus, tentandi vim habens. 2) qui inani conatu vtitur. Ab eod.

Πειραστικῶς, tentandi caussa, per tentationem. A pr.

Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.

Πειρατέον, πειρατέα, tentandum. A πειράω.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naues in mari capio, prædor. A πειρατής.

Πειρατηρία, ας, ἡ, *Ion.* πειρητηρίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicuius rei periculum & experimentum facimus. A πειράω.

Πειρατήριον, ου, τὸ, sedes piratarum. sc. οἴκημα. 2) prædonum multitudo, sc. πλῆθος. 3) experimentum, tentamentum, tentatio. sc. ἐγχείρημα 4) locus tentationum. A seq. & πειράζω.

Πειρατὴς, ῦ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω, quia tentat naues, periculi ergo eas aggreditur, sintne pares resistendo, nec ne.

Πειρατικὸς, ἡ, ὸν, piraticus, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A pr.

Πειράω, ῶ, f. άσω, & *Ion* ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio. 2) tento, de stupro appello. Gl V. πειράω, sollicito, attento. πειράομαι, tento, Gl. Vet. aor. 1. part. πειραθεὶς, expertus, Philox. perf. πεπειραμένος, expertus, (in partem vtramque) Gl. Vet. πειρῶμαι, conor, nitor, experior, Gl. Vet. imperat. πειρῶ, enitere, Phil. A πεῖρα.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicuius. A pr.

Πείρινθος, *Gen.* & πείρινθα, acc. a πείρινς, crates, vel alueus e viminibus.

Πείρω, f. περῶ, p. πέπαρκα, transadigo, transfigo, transfodio, infigo, adigo. 2) transeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi. πεπαρμένος, transfixus, perf. part. pass.

Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancoralis. ἐν πείσῃ, trop. in tranquillitate, A πείθω.

Πείσεα, loca irrigua, aquosa, prata. A πεῖσαι, pro ποτίσαι, Schol. Hom. ab antiquo πίω.

Πεισίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, hominibus persuadens, E πείθω, & βρ.

Πεῖσις, εως, ἡ, suasio, suadela. Ab eod.

Πεῖσις, εως, ἡ, passio, A f. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω. proprie a πένθω.

Πεισιχάλινος, ου, ὁ, ἡ, frenis obediens. E πείθω & χ.

Πεῖσμα, ατος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio. 2) funis nauticus, quo nauis religatur & retinetur, vt pareat gubernatori, retinaculum, firmamentum, refugium. A πείθω.

Πεισμάτιον, τὸ, Dim. a pr.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. A πείθω.

Πειστέον, obsequendum, obediendum. 2) credendum. Ab eod.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens. 2) suasor. Ab eod.

Πειστήριος, ου, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Πειστικὸς, ἡ, ὸν, persuasorius, vim persuadendi habens. Ab eod.

Πειστικῶς, *Adu.* persuadendo, probabiliter. A pr.

Πείσυνος,

...ίσυνος, ύνη, υνον, fictus. A πείθω.
...ιάλης, ε, ὁ, catamitus, pathicus. Etymol. Suid. E πέος & ὄλλυμι. (vel potius ab illo tantum ωλης est mera terminatio. Aut leg. est πειάδης. v. infra πεοίδης.)
...εκύλιον, ε, τὸ, peculium. Vox Lat.
...εκτέω, ῶ, f. ήσω, pecto, carmino, carpo. 2) tondeo. A πεκτός.
...εκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω.
...ἐκος, εος, τὸ, pellis, item cortex. Ab eod.
...εκτὸς, ὴ, ὸν, pexus, comtus. 2) tonsus. A seq.
...έκω. fut. πέξω, tondeo. aor. 1. pass. ἐπέχθην, ἐπεχθη, tonsus est. A πείκω.
...ελαγειος, εία, ειον, marinus. A πέλαγος. v. πελάγιος.
...ελαγίζω, f. ίσω, versus altum, in altum navigo, inundo, vndis tego. Ab eod.
...ελαγικὸς, ὴ, ὸν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.
...ελάγιος, ία, ιον, idem & ab eod. opp. αἰγιάλειος.
...ελαγοδρόμος, ον, maritimus. Epith. nauis.
Πέλαγος, εος, τὸ, proprie mare altum, mare me dium. 2) pars maris maioris. 3) æquor, mare. 4) reperitur etiam de fluminibus, vt de Danubio ap. Dion. Cass. 5) tropice, de magna mole rerum malarum. (A πελάσσω, conturbo, concutio, commisceo, in æstum ago. v. πελεμίζω.)
Πελαγοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, qui in mari degit. E pr. & τρέφω.
Πελαγόω, mari inundo. Ab eod.
Πελάζω, f. ασω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo. 2) admoueo, applico, appello. πελάζομαι, appropinquo. πελασθεὶς, admotus, aor. 1. A πέλας.
Πελάθω, idem. Poët. pro πελάζω.
Πέλανος, ε, ὁ, in plur. etiam πέλανα, libum, quod placentæ in modum e farinæ polline fiebat, & sacrificiis adhibebatur. 2) spuma concreta. 3) quoduis humidum concretum & arendo induratum. 4) oboli pondus. A πελάω, misceo, quatio.
Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νεθετεῖν, i. e. monere, admonere. A πελαργός.
Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. A sing. πελαργιδεύς.
Πελαργικὸς, ὴ, ὸν, qui ciconiarum est, seu qua lis ciconiarum est, ciconiis proprius, vitiatus. πελαργικοὶ νόμοι, leges de alendis parentibus: quia id faciunt ciconiæ.
Πελαργῖτις, ιδος, ἡ, heroa, lienosis medens.
Πελαργὸς, ε, ὁ, ciconia.
Πελαργοχρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, ciconiæ colorem habens.
Πελαργώδης, εος, ὁ, ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πελαργός.
Πέλας, Adu. prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, Superl. πελαιτάτω, Hipp.
Πελαστὴς, ε, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.
Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A sq.
Πελάτης, ε, ὁ, vicinus. 2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat & nos colit, sese ad nos coniungit, Gl. V. cliens. A πελάω.
Πελατικὸς, ὴ, ὸν, famularis. A pr.
Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens, vel famula. Ab eod.
Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. (olim trudo, concutio. v. πέλαγος, πέλανος, πελεμίζειν, πόλεμος, πέλω, vnde Lat. pello.) A πέλας.
Πέλεθος, ὁ, stercus, idem quod σπέλεθος.
Πελέθρισμα, ατος, τὸ, cursus. Hes. quasi iugeri vel per designati iugera. Quasi a πελεθρίζω, & πέλεθρον.
Πέλεθρον, ε, τὸ, iugerum, item, spatium, vt πλέθρον vbi vid.
Πέλεια, ας, & πελειὰς, άδος, ἡ, columbæ genus. 2) columba. A πελός.
Πελειοθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, columbarum altor vel altrix. E pr. & θρέμμα, vel τρέφω.
Πέλειος, εία, ειον, niger, fuscus, liuidus. A πελός.
ΠΕΛΕΚΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, pelecanus, picus Martius.
Πελεκᾶνος, marina auis, fulica, Gl. V.
Πελεκᾶς, pelecanus, Att. pro πέλεκος.
Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, securi cædo, dolabra complano, dedolo. Philoxen. πελεκῶ, dolat. A πέλεκυς.
Πελέκημα, ατος, τὸ, assula, fomes, Gl. Vet. A præced.
Πελέκησις, εως, ἡ, sectio per securim, læuigatio, quæ fit dolabra. Ab eod.
Πελεκητὴς, ε, ὁ, dolator, Gl. V. Ab eod.
Πελεκητὸς, ὴ, ὸν, bipenni cæsus vel complanatus. 2) qui securi cædi vel complanari potest. Ab eod.
Πελεκίζω, ίσω, securi percutio. A πέλεκυς.
Πελεκῖνος, ε, ὁ, securidaca, vel securiculata, herba vel frutex. 2) auis nomen.
Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω.
Πέλεκκον, ε, τὸ, manubrium seu capulum bipennis: bipennis ipsa. A πέλεκυς.
Πελεκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, securis s. bipennis formam habens. Ex eod. & εἶδος.
Πελεκύδιον, ε, τὸ, securicula, parua securis. Dim. a seq.
Πέλεκυς, εως, ὁ, securis, bipennis. 2) dicitur & de asperitate motum, de acerbitate.
Πελεκυφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui securim gestat, bipenniter. 2) magistratus, cui secures præferuntur. E pr. & φέρω.
Πελεμίζω, f. ξω, moueo, commoueo, quasso, concutio. πελέμιξεν, act. aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concussit. πελεμίχθη, aor. 1. pass. pro ἐπελεμίχθη. motus est.
Πεληϊὰς, άδος, ἡ, columba. Ion. pro πελειάς.
Πελία, ας, ἡ, liuor. Dor. A πελός.
Πελιαίνομαι, liuesco, liuorem contraho. A præced.
Πελιδνὴ, ῆς, ἡ, liuor. (vel potius πελίδνη, pro πελιδνωσις, a πελιδνόω. nam alterum est adiectiuum.) A sq.
Πελιδνὸς, ὴ, ὸν, nigredinem plumbeam habens, sanguine suffusus, liuidus, liuens. A πελός.
Πελιδνότης, ητος, ἡ, liuor. 2) pars liuida. A præced.

Πελιδνόω, ῶ, f. ώσω, liuidum reddo, fugillo. πελιδνόομαι, liueo, liuefco, Gl. V. Ab eod.

Πελίδνωμα, fuffufio fanguinis, liuor. A pr.

ΠΕΛΙ'ΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.

Πελικὰν, ᾶνος, ὁ, fpecies poculi lignei. 2) catinus ligneus. A pr.

Πέλιξ, ικος, catinus. Athen. vt πέλυξ.

Πελιόομαι, οῦμαι, liuefco. A fq.

Πέλιος, ία, ιον, liuidus, luridus, Phil. A πελός.

Πελιότης, ητος, ἡ, liuor, Philox. A pr.

Πελίωμα, ατος, τὸ, liuor, Philox. nigredo. A πελιόομαι.

Πελίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πέλλα, Ion. πέλλη, ης, ἡ, mulctra, feu mulctrale. 2) vas potorium.

Πελλαῖος, αία, αῖον, vel πελλαιδὸς, ᾶ, ὸν, fufcus, Hefych. Pella, oppido Macedoniæ, oriundus, vt Alexander magnus. A πελός.

Πελλαντὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod feq. A πέλλα.

Πελλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget, A πέλλα.

Πελλὶς, ἡ, mulctra, peluis, Vox Trag. v. πέλυξ, n. 2. A πελλα.

Πελλόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, idem quod πελιόομαι. A fq.

Πέλλος, η, ον, fiue πελλὸς, ἡ, ὸν, colorem nigricantem & fubfufcum habens. item niger, fufcus. A πελός.

Πέλλωμα, ατος, τὸ, liuor, pars liuida. Schol. Theocr. A πελλόομαι.

Πέλμα, ατος, τὸ, planta *pedis*, folea, calcaneum, Gl. Vet.

Πελματώδης, εως, ὁ, ἡ, plantaris, Gl. V. A pr.

ΠΕΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, vide πέλλος.

Πελτάζω, pelta armatus pugno. A πέλτη.

Πελτάριον, ε, τὸ, paruula pelta fiue cetra. Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη.

Πελταστὴς, ῦ, ὁ, qui peltam in pugna geftat, peltatus, feu cetratus. Gl. V. parmularius. A πελτάζω.

Πελταστικὸς, ἡ, ὸν, ad peltaftam pertinens. 2) peltatus. Hinc ἡ πελταστικὴ, ῆς, fc. ἐπιστήμη, ars vtendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatus fis. Ab eod.

Πελταστικώτατα, *Adu.* more peritiffimorum peltaftarum. A pr.

Πελταφόρος, vide πελτοφ.

Πέλτη, ης, ἡ, pelta, cetra, fcutum breuius, lorum non habens, quo fagittarii & leuioris armaturæ milites vti folebant.

Πελτοφόρος, ε, ὁ, peltatus. A pr. & φέρω.

Πέλυξ, υκος, fiue πέλυς, ὁ, fecuris, bipennis. 2) peluis, proprie lignea. A πέλεκυς & πελίκη.

Πέλυτρα, vel πέλυντρα, fafciæ crurales, apud Polluc.

Πέλω, vel πέλομαι, fum. 2) verto. 3) admoueo.

Πέλωρ, ωρος, τὸ, monftrum, monftrum immane. 2) *Adi.* ingens.

Πελωρίδες, ων, αἱ, oftreæ, a magnitudine fic dictæ. A pr.

Πελώριος, ε, ὁ, ἡ, monftrofus, portentofus, admirandus, ingens, immanis. Ab eod.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, idem. Ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctile, genus placentæ. πέμματα, bellaria. A πέπτω.

Πεμμάτιον, ε, τὸ, bellarium. Dim. pr.

Πεμματολόγος, ε, ὁ, qui de opere piftorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis & opere dulciario librum confcripfit. Ex eod. & λέγω.

Πεμματεργὸς, ε, ὁ, bellariorum artifex, piftor dulciarius. Ex eod. & ἔργον.

Πεμπαδάρχης, & πεμπάδαρχος, ε, ὁ, qui quinque militibus præeft. Ex πεμπὰς & ἀρχὴ, vel ἀρχός.

Πεμπάζω, f. άσω, άζομαι, per digitos numero, præfertim quinos. 2) numero fimpliciter. 3) cogito, confidero. A fq.

Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπε.

Πεμπαστὴς, ῦ, ὁ, per quinos numerans. A πεμπάζω.

Πέμπε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. A πέντε.

Πέμπελος, ε, ὁ, ἡ, fenex admodum decrepitus, & capularis, iam in fepulcrum demittendus. A πέμπω.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, quintanus. 2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, agit &c. A πέμπε.

Πεμπτάμερος, ον, quinque dies durans. Pind. A π. & ἡμέρα.

Πεμπτὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius. 2) numerus quinque militum. A πέμπτος.

Πεμπτέον, mittendum. A πέμπω.

Πεμπτημόριον, ε, τὸ, quinta pars. E πέμπτος & μόριον.

Πεμπτὸς, ἡ, ὸν, miffus. A πέμπω.

Πέμπτος, η, ον, quintus. πέμπτη, ἡ, quintana, forum rerum venalium in caftris Rom. A πέμπε pro πέντε.

Πέμπω, f. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono. 2) deduco, veho, tranfueho, traiicio. 3) legatos mitto.

Πεμπώβολον, ε, τὸ, veru quinque cufpides habens. A πέμπε & ὀβελός.

Πεμφιγώδης, εος, ὁ, ἡ, referens πέμφιγα. 2) humidus, flatulentus. 3) puftulas excitans. A πέμπιξ.

Πεμφιδώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. A πεμφίς.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, puftula. Pro *anima* accipitur ap. Lycoph.

Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, infectum e vefparum genere.

Πέμψις, εως, ἡ, miffio. 2) in manus traditio. A πέμπω.

Πενεστεία, ας, ἡ, famulitium, feruitium, conditio πενέστη. A πενέστης.

Πενέστερος, πενέστατος, Comp. & Superl. A πένης.

Πενέστης, ε, ὁ, feruus, famulus, cliens, apud Theffalos. A πένομαι, *laboro*.

Πενεστικὸς, ἡ, ὸν, feruilis. A pr.

Πένης, ητος, ὁ, ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops. 2) egens. Ab eod.

Πένησσα, ης, ἡ, paupercula. A pr.

Πενητεύω,

Πενητεύω, pauper ſum. Ab eod.

Πενθαλέος, έα, έον, luctuoſus, lugubris. A πένθος.

Πενθὰς, άδος, ἡ, luctuoſa, lugubris. Ab eod.

Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, vxoris mater. A ſq.

Πενθερὸς, ȣ, ὁ, ſocer, vxoris pater.

Πενθεροκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod ſeq. A pr. & κτείνω.

Πενθεροφθόρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſocerum perdens. Ex eod. & φθείρω.

Πενθέω, f. ήσω, lugeo. A πένθος.

Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A pr.

Πενθημιμερὴς, έος, ὁ, ἡ, partis ſemiquintæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæſura, quum poſt ſecundum pedem ſyllaba ſupereſt. τὸ πενθημιμερὲς, duo pedes cum ſyllaba, vt in pentametris. E πέντε, ἥμισυς & μέρος.

Πενθημιπόδιον, ȣ, τὸ, duo pedes cum dimidio. Ex iiſd.

Πενθήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, quinque dies durans, ſeu a quinque diebus. E πέντε & ἡμέρα.

Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia. Ex πέντε, ἥμισυς & χοῖνιξ.

Πενθήμων, ονος, ὁ, ἡ, luctuoſus. A πενθέω.

Πενθήρης, εος, ὁ, ἡ, lugubris. Ab eod.

Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod.

Πενθητήριον, ȣ, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens. A pr.

Πενθητικὸς, ἡ, ὸν, lugubris. A πενθέω.

Πενθητικῶς, lugubriter. A pr.

Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica. 2) quæ luget. Ab eodem.

Πενθικὸς, ἡ, ὸν, lugubris. A πένθος.

Πενθικῶς, Adu. lugubriter, lugubre. A pr.

Πένθιμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, & πένθιμος, ίμη, ιμον, lugubris vel luctuoſus. Gl. Vet. lugubris, flebilis, funeſtus. A ſq.

Πένθος, εος, τὸ, luctus, i. e. mœror, e morte propinquorum vel amicorum. 2) quiuis mœror. Philox. luctus, funus. A πένω.

Πενία, ας, ἡ, Ion. πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι, ſ. πένης.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A ſq.

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, pauperum more, per inopiam. A præced.

Πενόλης, penula, Gloſſ. Vet. alias φαινόλης. Voc. lat.

Πένομαι, facio, efficio, ago, paro, curo, ſtruo. 2) pauper ſeu inops ſum.

Πεντάγαμβρος, ον, quinque generos habens.

Πεντάγραμμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui quinque linearum eſt. E π. & γραμμή.

Πεντάγωνος, ȣ, ὁ, ἡ, quinque angulos habens. Ex eod. & γωνία.

Πενταδάκτυλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum eſt.

Πενταδάρχης, vel πεντάδαρχος, ȣ, ὁ, qui quinque viris præeſt. A πεντὰς & ἀρχὴ vel ἀρχός.

Πενταδεκαέτης, qui quindecim annorum eſt. E πέντε, δέκα & ἔτος.

Πενταδικὸς, ἡ, ὸν, quinarius. 2) pentade conſtans. A πεντάς.

Πεντάδιον, ȣ, τὸ, numerus qninarius. Ab eod.

Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. A ſeq.

Πεντάδραχμον, numiſma quinque drachmarum. E πέντε & δραχμή.

Πεντάδραχμος, ȣ, ὁ, ἡ, quinqne drachmarum precium æquans. Ex iiſd.

Πεντάδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui quinque palmorum eſt. Ex eod. & δῶρον.

Πενταέθλιον, τὸ, idem quod ſq. & ex iiſd.

Πεντάεθλον, ȣ, τὸ, ſc. ἀγώνισμα, quinquertium, quinque certamina. E πέντε & ἄεθλος.

Πεντάεθλος, ȣ, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus vicit. Ex iiſd.

Πενταετηρὴς, ὲς, quinquennis. E π. & ἔτος.

Πενταετηρία ας, ἡ, quinquennium. A pr.

Πενταετηρικὸς, ἡ, ὸν, quinquennalis, luſtralis. Gl. Vet. A pr.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, luſtrum, Gl. V. A ſq.

Πενταέτηρος, ȣ, ὁ, ἡ, quinquennis. A ſq.

Πενταέτης, ȣ, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui quinque annorum eſt, quinquennis, quinquennalis. πεντάετες & πενταετὲς, Adu. per quinquennium. Ex iiſd.

Πενταετία, ἡ, quinquennium. A pr.

Πεντάζωνος, ȣ, ὁ, ἡ, quinque zonas habens. E π. & ζώνη.

Πενταθλεύω, idem quod ſq.

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exerceo. 2) quinque certaminum generibus certo.

Πενταθλητικὸς, ἡ, ὸν, πενταθλητικὴ νίκη, victoria in omni genere certaminum.

Πένταθλον, ȣ, τὸ, idem quod πεντάεθλον.

Πένταθλος, ȣ, ὁ, quinquertio, Phil. idem quod πεντάεθλος. 2) in quocunque genere, per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταῖος, αία, αῖον, quintus, quintanus. A πέντε.

Πένταιχμος, ȣ, ὁ, ἡ, quinque cuſpides ſeu mucrones habens. E πέντε & αἰχμή.

Πεντακέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. quinque habens capita, vel truncos. E π. & κεφαλή.

Πεντάκις, Adu. quinquies. A πέντε.

Πεντακισμύριοι, quinquaginta millia.

Πεντακισχίλιοι, αι, ια, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ον, quinque ramulos habens. Epith. manus.

Πεντάκλινος, ȣ, ὁ, ἡ, quinque lectis inſtructus. E π. & κλίνη.

Πεντακόρωνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit. 2) capularis, decrepitus. E π. & κορώνη.

Πεντακοσιάρχης, & πεντακοσιάρχος, ȣ, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι & ἀρχὴ vel ἀρχός.

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura. A pr.

Πεντακοσιαστὸς, ἡ, ὸν, quingenteſimus. A ſq.

Πεντακόσιοι, αι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui quingentorum medimnorum eſt, qui e ſuis fructibus efficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis cenſus eſt. E pr. & μ.

Πεντακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακυμία, ας, ἡ, immanis vnda seu fluctus, fluctus decumanus, proprie, quinque fluctus vno impetu aduentantes. E π. & κῦμα.

Πεντάλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, quinque lectos habens. 2) quinque toros coniugales experta. E π. & λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere πεντάλιθα. vid. sq.

Πεντάλιθος, ου, ὁ, ἡ, quinque constans lapidibus. πεντάλιθα, ludus muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πεντάλιτρος, ου, ὁ, ἡ, quinquelibris. E π. & λίτρα.

Πενταμερὴς, έος, ὁ, ἡ, quinquepartitus. E π. & μέρος.

Πεντάμετρος, ου, ὁ, ἡ, qui est quinque pedum. E π. & μέτρον.

Πεντάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui est quinque mensium. E π. & μήν.

Πεντάοζος, ου, ὁ, ἡ, qui in quinque ramos dispergitur. 2) in quinque digitos diuisus.

Πεντάγκιον, quincunx, Gl. V. E π. & οὐγκία.

Πενταπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, qui habet quinque palmos. E π. & παλαιστή.

Πενταπέτηλος, ου, ὁ, ἡ, quinque folia habens. πενταπέτηλον, quinquefolium, herba. E π. & πέταλον.

Πενταπετὲς, τὸ, quinquefolium.

Πεντάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλασιάζω, f. άσω, quintuplo maiorem facio. A sq.

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πενταπλασίως, Adu. quintuplo. Ab eod.

Πεντάπλεθρος, ον, quinque iugeribus constans. E π. & πλέθρον.

Πενταπλόος, ους, ὁ, ἡ, & πενταπλόος, ους, πλόη, ῆ, πλόον, οῦν, quintuplus, quincuplex. A πέντε.

Πεντάπολις, εως, ἡ, quinque vrbes.

Πεντάπορος, ου, ὁ, ἡ, quinque meatus seu alueos aut canales habens. 2) quinquefluus.

Πεντάπους, ουν, quinque pedes æquans.

Πενταπρωτεία, ας, ἡ, quinqueprimatus, collegium quinque primorum in oppido virorum. A sq.

Πεντάπρωτοι, ων, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πεντάριθμος, ου, ὁ, ἡ, quinque numero.

Πεντάρραβδος, ον, quinque fidibus (quasi fidium virgis) constans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque scalmos, remos habens.

Πεντασπίθαμος, ου, ὁ, ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. E π. & σπιθαμή.

Πεντασταδιος, ου, ὁ, ἡ, qui quinque stadiorum est. E π. & στάδιον.

Πεντάστιχος, ου, ὁ, ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πεντάστομος, ου, ὁ, ἡ, quinque ora seu ostia habens. E π. & στόμα.

Πεντασυλλαβία, ἡ, quinque syllabæ. A sq.

Πεντασύλλαβος, ον, quinque syllabis constans. E π. & συλλαβή.

Πεντασυλλάβως, Adu. quinque syllabis. A præced.

Πεντασύριγγος, ον, vide πεντεσ.

Πεντάσχοινος, ου, ὁ, ἡ, quinque schœnos habens.

Πεντατάλαντος, ου, ὁ, ἡ, 5 talenta æquans, qui 5 talentorum est. E π. & τάλαντον.

Πεντάτευχος, ου, ὁ, ἡ, s. βίβλος, quinque volumina habens, 5 libri Mosis.

Πενταφάρμακος, ου, ὁ, ἡ, quinque medicamentis constans. E π. & φάρμακον.

Πενταφυὴς, έος, ὁ, ἡ, quintuplex. E π. & φυὴ vel φύομαι.

Πεντάφυλλον, ου, τὸ, quinquefolium, herba.

Πεντάφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quinque folia habens. E π. & φύλλον.

Πεντάφωνος, ου, ὁ, ἡ, quinque voces seu sonos reddens. E π. & φωνή.

Πέντα χα, πενταχῆ, Adu. quinque modis. A πέντε.

Πενταχιλιοστὸς, οῦ, ὁ, vnus de quinque millibus.

Πεντάχορδος, ου, ὁ, ἡ, quinque habens chordas. E π. & χορδή.

Πεντάχρονος, ον, quinque temporibus constans pes.

Πενταχῶς, Adu. v. πένταχα. A sq.

Πέντε, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεδάκτυλος, vide πενταδ.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecim anni. A seq.

Πεντεκαιδεκαέτης, εος, ὁ, ἡ, qui 15 annorum est. E π. & ἔτος.

Πεντεκαιδεκαναΐα, ἡ, quindecim naues. E π. & ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubitos æquans.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, quinquies decies maior s. præstantior. A πεντεκαίδεκα.

Πεντεκαιδεκαταῖος, ου, ὁ, ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A sq.

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, nauis quindecim ordinum. E πεντεκαίδεκα & ἐρέσσω.

Πεντεκαιεικοσιέτης, εος, ὁ, ἡ, qui annorum est viginti & quinque. E πεντ. & ἔτος.

Πεντεκαιδεχήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui quindecim dierum est. E πεντεκαίδεκα & ἡμέρα.

Πεντεκαιτριακοντέτης, ες, annorum triginta quinque. E π. τριάκοντα & ἔτος.

Πεντεκτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quinque pectinibus intextus. E πέντε & κτείς.

Πεντέκτενος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Πεντεναΐα, ἡ, quinque naues. E π. & ναῦς.

Πεντεπενιχρὸς, οῦ, ὁ, quinquies pauper, i. e. pauperrimus. v. πεντακυμία.

Πεντεκαιδέκατος, ον, quintus decimus.

Πεντέπους, οδος, v. πεντάπους.

Πεντεσύριγγος, ου, ὁ, ἡ, quinque fistulas, seu quinque foramina habens. E π. & σύριγξ.

Πεντετάλαντος, ε, ὁ, ἡ, v. πεντατ.

Πεντετηρικὸς ἡ, όν, quinquennalis. A seq.

Πεντετηρίς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. A seq.

Πεντέτης, εος, ὁ, ἡ, quinquennis. E π. & ἔτος.

Πεντετριαζόμενος, quinquies victus & proprie quidem in quinquertio. E πέντε & τριάζομαι.

Πεντηκονθήμερος, ε, ὁ, ἡ, qui quinquaginta dierum est. F sq. & ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε

Πεντηκοντάδραχμος, ε, ὁ, ἡ, 50 drachmatum pretio æstimatus. E pr. & δραχμή.

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ tempus quinquaginta annorum. A sq.

Πεντηκονταέτης, vel πεντηκονταετὴς, & πεντηκοντέτης, έος, ὁ, quinquagenarius, 50 annos natus. E π & ἔτος.

Πεντηκονταεσία, ας, ἡ, quinquaginta anni. Ex iisd.

Πεντηκοντκέτις, ιδος, ἡ, fem. a πεντηκονταέτης.

Πεντηκοντακαιτριετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est annorum quinquaginta trium.

Πεντηκοντακάρηνος, ε, ὁ, ἡ, qui quinquaginta habet capita. E π. & κάρηνον.

Πεντηκοντακέφαλος, ε, ὁ, ἡ, idem. E π. & κεφαλή.

Πεντηκοντάλιτρον, τὸ, 50 libræ. E π. & λίτρα.

Πεντηκοντάπηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.

Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, qua quis quinquaginta militibus præest. 2) quinquaginta virorum principatus. A seq

Πεντηκόνταρχος, ε, ὁ, qui quinquaginta militibus præest.

Πεντηκοντεταλαντία, ας, ἡ, 50 talenta. A seq.

Πεντηκοντατάλαντος, ε, ὁ, ἡ, qui 50 talentorum est. E π. & τάλαντον.

Πεντηκοντατέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, quinquaginta quatuor.

Πεντηκοντατὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus. A πεντήκοντα.

Πεντηκοντάχοος, contr. πεντηκοντάχες, ε, ὁ, ἡ, cum quinquagesimo fundens, quinquagesimo cum fœnore reddens. Ex eod. & χέω.

Πεντηκόντερος, ε, ὁ, quinquaginta remorum navis, seu nauis aluer a quinquaginta remorum. E π. & ἐρέσσω.

Πεντηκοντεύομαι, quinquagesimam soluo, quinquagesima a me exigitur. 2] Med. quinquagesimam exigo, capio. A πεντήκοντα.

Πεντηκοντὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πεντηκοντατὴρ. v. πεντηκοστὴς, quasi a πεντηκοντάω.

Πεντηκοντηρικὸς, ἡ, όν, quinquaginta remos habens. A πεντηκοντήρης, quod est ab ἐρέσσω, sed non reperitur.

Πεντηκοντόγυος, ε, ὁ, ἡ, qui quinquaginta iugerum est. E π. & γύα.

Πεντηκοντοκάρηνος, ε, ὁ, ἡ, 50 capita habens. E π & κάρηνον.

Πεντηκοντομέσοδμος, ὁ, ἡ, idem quod πολύστεγος. Hes. E π. & μεσόδμη.

Πεντηκοντόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, 50 liberos habens.

Πεντηκοντόργυος, ε, ὁ, ἡ, qui quinquaginta vlnarum (orgyarum) est. E π. & ὀργυιά.

Πεντηκόντορος, ε, ὁ, idem quod πεντηκόντερος.

Πεντηκοντέτης, εος, ὁ, ἡ, qui quinquaginta annorum est. E π. & ἔτος.

Πεντηκόσιοι, αι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντηκοσταῖος, αία, αῖον, qui quinquagesimo die aliquid facit, vel quod eo fit A πεντηκοστός.

Πεντηκοστεύομαι, quinquagesimam, scil. partem, soluo, quinquagesima a me exigitur Ab eod.

Πεντηκοστὴρ, ῆρος, idem quod πεντηκοντὴρ Ab eod. qu a πεντηκοστέω. (sed ab hoc deberet formari πεντηκοστητὴρ.)

Πεντηκοστολογέω, ῶ, f. ήσω, quinquagesimam colligo seu exigo. A πεντηκοστολόγος.

Πεντηκοστολόγιον, ε, τὸ, locus, in quo quinquagesimæ exiguntur, vel soluuntur Ab eod.

Πεντηκοστολόγος, ε, ὁ, qui quinquagesimam partem colligit seu exigit. 2) quinquagesimæ partis redemtor. Ex πεντηκοστὸς & λέγω.

Πεντηκοστόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios seu filias habens.

Πεντηκοστὸς, ἡ, όν, quinquagesimus. Hinc ἡ πεντηκοστὴ, sc. ἡμέρα, Pentecoste, dies quinquagesimus a Paschate, item ἡ πεντηκοστὴ, scil. μερὶς; genus vectigalis, quod pendebatur de fundis & facultatibus. v. εἰκοστή. A πεντήκοντα.

Πεντηκοστὺς, ύος, ὁ, ἡ, dicitur de numero quinquaginta, v. c. hominum, vt δεκὰς de decem. 2) ordo militaris, constans quinquaginta viris. A pr.

Πεντήρης, εος, ἡ, quinqueremis. E πέντε & ἐρέσσω.

Πεντηρικὸς, ἡ, όν, quinqueremis. A pr.

Πέντοζος, ε, ὁ, ἡ, idem quod πεντάοζος.

Πεντόργυιος, ε, ὁ, ἡ, quinque vlnarum, vel potius orgyiarum. E π. & ὀργυιά.

Πεντόροβον, ε, τὸ, herbæ nomen, quæ alias γλυκυσίδη, pæonia. E π. & ὄροβος.

Πεντόροφος, ον, quinque fastigia, tecta, contignationes habens domus.

Πεντυγκίαι, quincunces. Gl. V.

Πεντώβολος, ἡ, ε, ὁ, qui est quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ε, quinque oboli. E π. & ὀβολός.

Πεντώροφος, vide πεντόρ.

Πεντώρυγος, ε, ὁ, ἡ, qui quinque vallorum seu fossarum est. E π. & ὀρυγή.

Πένω, idem quod πένομαι.

Πέξις, εως, ἡ, tonsura. A πέκω.

Πεοίδης, εος, ὁ, ἡ, qui tumido seu crasso pene est. E seq. & οἰδέω. v. πεπώλης.

Πέος, εος, τὸ, penis, mentula, veretrum.

Πεπαιδευμένως, Adu. erudite, solerter. A παιδεύω.

Πεπαίνω, excoquo & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo. 2) mitigo, lenio. πεπαίνομαι. maturesco, Gl. V. A πέπων.

Πεπαίτατος, & πεπαίτερος, v. in πέπων.

Πεπανὸς, ἡ, όν, maturus, mitis, passus, Gl. V. A πεπαίνομαι.

Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio. 2) actio qua quid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. Ab eod.

Πεπαντικὸς,

Πεπαντικὸς, ἡ, ὸν, coquendi, maturandi vim habens. Ab eod.

Πεπασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod πέπανσις.

Πεπαρεῖν, indicare, dicere. Pindar. quasi a πεπαίρω.

Πεπαρεώσιμος, ον, perspicuus, qui facile dici, explicari potest. Hes. A pr. qs. a πεπαρεῖν.

Πέπειρος, ῦ, ὁ, ἡ, maturus, mitis, vnde & senex, adultus, Philox. inueteratus, Gl. V. Ab eod.

Πεπεισμένως, *Adu.* fidenter, vehementer. Strab. A πείθομαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, τὸ, piper, arbor vel planta. 2) fructus piperis, arboris Indicæ.

Πεπερίζω, piper imitor seu refero. A pr.

Πεπέριον, ῦ, τὸ, granulum piperis. Ab eod.

Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis. Ab eod.

Πεπερίτης, ῦ, ὁ, piper gustu referens. Ab eod.

Πεπερόπαστος, ῦ, ὁ, ἡ, pipere inspersus. Ex eod. & παστός.

Πεπλανημένως, *Adu.* vagabunde, more eorum, qui errant. Gl. V. palatim. A πλανάω.

Πεπλασμένως, *Adu.* ficte, simulate. A πλάττω.

Πεπλατυσμένως, *Adu.* late, multis verbis, copiose, clare. A πλατύνω.

Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.

Πέπλιον, ῦ, τὸ, & πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplium, frutex, portulaca agrestis, daphnoides. 2) medicamentum ex illa herba pituitæ & bili purgandæ aptum, ap. Hipp. A seq.

Πεπλοδόχος, ον, in quo pepli reponuntur, seruantur. A seq. & δέχομαι.

Πέπλον, ῦ, τὸ, peplum, vid. seq. etiam de veste virili.

Πέπλος, ῦ, ὁ, peplum. Philox. indumentum, palla, flaminium. Gl. V. pallium. 2) idem quod πέπλιον.

Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, vestimentum. A pr.

Πεπνυμένος, v. πνύμι.

Πέποιθα, confido, fretus sum, fido, Philox. perf. in signif. præs. A πείθομαι.

Πεποίθησις, εως, ἡ, persuasio, certa confidentia, fiducia, Philox. A pr.

Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod. Hes.

Πεποιθότως, *Adu.* confidenter, cum fiducia. A seq.

Πεποιθὼς, οτος, ὁ, confisus, fretus, fidens. part. Ab eod.

Πεπορθημένως, *Adu.* vaste, ad modum oppidi desolati. A πορθέω.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca; Philox. fatum. A περατόω, quasi πεπερατωμένη, aut a πρόω, πρώσω, quod est ap. Hes. *forte distribuo.*

Πεπρωμένον, ῦ, τὸ, fatum. Gl. V. parcatum, fatale. Ab eod.

Πεπτήριος, α, ον, concoctioni inseruiens. A πέπτω.

Πεπτικὸς, ἡ, ὸν, coquendi seu concoquendi vim habens. A seq.

Πέπτω, f. ψω, coquo, maturo, digero. 2) pinso, πεπεμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι.

Πέπων, ονος, ὁ, ἡ, coctus s. excoctus a sole, maturus. Comp. πεπαίτερος, Superl. πεπαίτατος. 2) mollis, ignauus. 3) Subst. pepo, Gl. V. A pr.

Πὲρ, *Partic.* s. *Conj.* expletiua, aliis orationis partibus annecti solita. 2) quamquam, tametsi. 2) respondet particulæ *cumque.* 3) redundat.

Πέρα, vltra, vltra modum, vltra quam, plus quam, supra, præter. πέρα τῦ, supra quam, Gl. Vet.

Περάασκε, vide περάω.

Πέραθεν, *Adu.* ex vlteriori parte. A πέραν.

Περαίη, ης, ἡ, sc. γῆ, vel χώρα, terra vlterior, terra, quæ est vltra locum aliquem, v. c. vltra mare. item ex aduerso, e regione, in continente, respectu habito ad insulam, vt v. c. Rhodum. 2) Oriens & Occidens.

Περαίας, ῦ, ὁ, piscis e genere capitonum. Ab eod.

Περαίνω, finio, termino, Gl. V. perago, conficio. 2) exequor dicendo. 3) ineo, subigo (feminam) perf. part. πεπερασμένος. A πέρας.

Περαιόθεν, *Adu.* ex vlteriori parte, ex aduerso. 2) ex Orientali plaga. A sq.

Περαῖος, αία, αῖον, vlterior, in vlteriori parte situs. A πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, transmitto seu transueho in vlteriorem oram, transporto, traiicio, transeo. 2) finio, termino, perficio. περαιοῖ, peragit, Philox. περαιῶσαι, perorare. Philox. inf. aor. 1, περαιῦμαι, perficior. πεπεραιωμένος, transactus, perfectus, Philox. A pr.

Περαιτέρω, *Adu.* vlterius vel vlterius quam. Phil. amplius, vlterius. A πέρα.

Περαίωσις, ἡ, traiectus. A περαιόω.

Περαιωτικὸς, penetrabile, Gl. V. quod transiri potest. Ab eod.

Πέραμα, ατος, τὸ, traiectus, transitus. A περάω.

Πέραν, *Adu.* vltra, trans. A πέρα.

Περαντικὸς, ἡ, ὸν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens. 2) qui probe nouit inferre & concludere, argumentari. A περαίνω.

Πέρας, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Philox. clausula, Gl. V. 2) *Adu.* denique, demum, tenus, Philox.

Περάσιμος, ῦ, ὁ, ἡ, qui transiri potest, vadosus. Gl. V. penetrabilis. A περάω.

Πέρασις, εως, ἡ, transitus, transitio. 2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὸς, ῦ, ὁ, finis. A πέρας.

Περατεύω, finio, termino. Ab eod.

Περάτη, ης, ἡ, finis, extremum. 2) extremitas horizontis Orientem versus. A πέρα.

Περάτηθεν, *Adu.* ab extremo. 2) ex aduerso. A pr.

Περάτης, ῦ, ὁ, transitor. A περάω.

Περατικοὶ, transfluminales. Gl. V. A πέρα.

Περατοειδὴς, ὲς, finitus. E πέρας & εἶδος.

Πέρατος, άτη, ατον, vlterior. pro περαίτατος. A πέρα.

Περατὸς, ἡ, ὸν, per quem transitus patet, permeabilis. A περάω.

Περατόω, ῶ, f. ώσω, finio, termino. A πέρας.

Περάτωσις, εως, ἡ, terminatio. A pr.

Περάω, ῶ, f. άσω & ήσω, transeo, penetro. 2) transporto. Gl. V. traiicio. imperf. *Ion.* περάασκον. περάασκε, penetrabat. A πέρα.

Περγαμηνὴ,

Περγαμηνὴ, scil. χάρτη, membrana, Gl. Vet. A seq.
Πέργαμον, vrbs, arx, Ionibus, Suid. Πέργαμος, arx Ilii, arx Troiæ, Hes. Lat. pl. Pergama. 2) vrbs Asiæ minoris.
Πέρδησις, ἡ, crepitus ventris. A πέρδω vel περδέω.
Περδικικὸς, ἡ, ὸν, ad perdices pertinens. A πέρδιξ.
Περδίκιον, ȣ, τὸ, parua perdix. 2) herbæ nomen. Ab eod.
Περδικοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi aluntur perdices. A seq.
Περδικοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vel quæ perdices alit. E sq. & τρέφω.
Πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, auis. 2) astutus. 3) libidinosus.
Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. πέπορδα. aor. 2. ἔπαρδον.
Πέρηθεν, *Adu.* de vel ex vlteriori parte. A πέρα.
Πέρην, trans, vltra. *Ion.* pro πέραν.
Περητήριον, ȣ, τὸ, quo perforare & transfodere aliquid possumus, terebra. A περάω.
Περητὸς, *Ion.* pro περατός.
Πέρθω, f. πέρσω, diruo, euerto, vasto, depopulor. aor. 2. ἔπραθον, inf. πραθεῖν, *Ion.* πραθέειν, perf. πέπορθα.
Περὶ, *Praepos. cum Genit.* de, pro, propter, præ, vltra: *Cum Dat.* circum, circa: *Cum Acc.* circa, circum, circiter, erga, in. Seruit sæpe periphrasi 1) personæ, οἱ περὶ Σωκράτην, Socrates, οἱ περὶ Ἄνυτον, Anytus, item, Anytus cum subscriptoribus. οἱ περὶ Παῦλον, Paullus cum comitibus. 2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas. 3) genitiui: ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus eius. *In Compos.* sæpe intendit, vt περίεργος, curiosus. περίλυπος, prætristis: sæpe redundat. Interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simplicis, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum πέρι. Est etiam πέρι pro περίεσι.
Περιάγαμαι, demiror. Gl. V.
Περιαγαπάω, ῶ, f. ήσω, valde amo.
Περιαγγέλλω, enuncio, per præconem omnibus locis nuncio. aor. 1. περιήγγειλα.
Περιαγείρω, circumcirca congrego, vndique colligo. περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor.
Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περιάγω.
Περιαγὴς, έος, ὁ, ἡ, circumactus. Ab eod.
Περιαγνίζω, f. ίσω, lustro, obeundo circum singulos, aut vniuersam plebem.
Περιαγκωνίζω, brachia & manus religo, s. post tergum, s. alio modo.
Περιαγκώνισμα, religatio brachiorum & manuum. A pr.
Περιάγνυμι, & περιαγνύω, f. άξω, confringo torquendo, contorqueo. aor. 2. part. pass. περιαγείς.
Περιαγοραῖος, ȣ, ὁ, circumforaneus. 2) loquax, rabula.
Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo.
Περιάγω, f. άξω, circumduco, circumago, mecum duco. 2) circumeo, lustro. 3) adduco, redigo ad aliquid. Gl. V. circumago, ductito, circumduco, circino, traduco.
Περιαγωγεὺς, έος, ὁ, instrumentum ad circumagendam nauem. A seq.
Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit. Gl. Vet. ambages. Ab eod.
Περιαείδω, celebro. E π. & ἀείδω.
Περιαθρέω, ῶ, f. ήσω, circumspicio, attento seu diligenter considero.
Περιάθρησις, εως, ἡ, circumspectio, attenta & diligens consideratio. A pr.
Περιαίνυμαι, petraho, aufero.
Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio. A περιαιρέομαι.
Περιαιρετὸς, ἡ, ὸν, qui eximi, detrahi, destringi potest, exemptilis. Ab eod.
Περιαιρέω, ῶ, f. ήσω, περιαιρέομαι, quasi aufero ab omni parte, circumcido, amputo, decortico, detraho, adimo, depono. περιαιρεθεὶς ademptus, Gl. V. aor. 1. pass. part.
Περιαίρημα, τὸ, vide περιαίρεσις.
Περιακοντίζω, f. ίσω, iaculis vndique ferio.
Περίακτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui circummagi potest, versatilis. A περιάγω.
Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo.
Περιαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, qui valde dolet. E π. & ἄλγος.
Περιαλγῶς, valde dolenter, ægerrime. A præc.
Περιαλείφω, f. ψω. circumlino, circumcirca vngo. περιαλήλιπται, 3. sing. perf. pass.
Περίαλλα, *Adu.* eximie, insigniter.
Περιαλλόκαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, caule suo aliud circumplectens. E περὶ, ἄλλος & καυλός.
Περίαλλος, ȣ, ὁ, ἡ, alijs præstans, eximius.
Περιάλλως, *Adu.* eximie, supra modum. A præc.
Περιαλουργὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. vndique purpuratus. 2) profunde immersus, quasi tinctus malis.
Περιαλουργὸς, ἡ, ὸν, idem.
Περιαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto.
Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliiue corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. A περιάπτω.
Περιαμπέχω, & περιαμπίσχω, obtego, inuoluo.
Περιαμύνω, protego & defendo a periculis.
Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, f. ξω, saucio.
Περιαμφιέννυμι, induo, de pallio, toga.
Περιαμφὶς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. E π. & ἀμφιέμαι.
Περιάμφοδος, ȣ, ὁ, ἡ, qui circa plateam est, in circuitu situs.
Περιαναγκάζω, vi circumduco s. circumago.
Περιανθίζω, f. ίσω, floribus, vel floridis quibusdam coloribus vndique orno, perspergo.
Περιανίσημι, idem quod ἀνίσημι.
Περιαντλέω, ῶ, f. ήσω, circumfundo, obundo, vndique ingero, obruo.
Περίαπτος, ȣ, ὁ, ἡ, annexus, ligatus, περίαπτον, monile, Gl. V. A seq.

Περιάπτω, f. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo. 2) acquiro, concilio, comparo. 3) impono, iniungo, attribuo, Gl. V. obdo.

Περιαράττω, effringo, confringo allidendo.

Περιάργυρος, ȣ, ὁ, ἡ, argenteus.

Περιαργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento obduco.

Περιαρμόζω, f. όσω, apte circumpono.

Περιάρωσις, εως, ἡ, circumaratio. A seq.

Περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.

Περιαρτάω, f. ήσω, suspendo.

Περίασις, εως, ἡ, quasi circumcentus, vel circumsonantia, fama, celebratio. Plut. A περιᾴδω.

Περιαστράπτω, f. ψω, circumfulgeo, splendore circumdo.

Περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus sum.

Περιαυγάζω, f. άσω, splendore luceque circumfundo, illumino, collustro.

Περιαύγεια, ας, ἡ, splendor circumfusus. A περιαυγής

Περιαυγέω, ῶ, f. ήσω, splendore luceque circumfundo, collustro. A seq.

Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumfusa.

Περιαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, splendens, pellucidus. A pr.

Περίαυγος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. E π. & αὐγή.

Περιαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, idem quod simplex.

Περιαυτίζομαι, idem quod seq. Hes.

Περιαυτολογέω, ῶ, f. ήσω, de me ipse iactabundus (siue cum iactantia) loquor nimis multa. E π. αὐτὸς, & λόγος.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, sui ipsius odiosa, insolens prædicatio & laudatio. A pr.

Περιαυχένιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ceruici circumponitur.

Περιαύω, f. αύσω, pernocto. E π. & ἰαύω. (sed v. παριαύω.)

Περιβάδην, Adu. pedibus alternatim motis, vel diuaricatis. 2) circumeundo, obeundo. A seq.

Περιβαίνω, f. βήσομαι, circumeo. 2) protego, defendo. 3) diuarico, diuaricatis pedibus sto. v. περίβασις.

Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumiicio, ambio, amplector: adficio, v. c. honore &c. Gl. V. περιβεβληκέναι, adtecisse, περιβεβλημένος, opertus, obsitus, amictus, circumfessus, Phil. In med. potior. 2) agito, sc. διανοίᾳ, cogito. 3) adiicio, sed de templo. Poll. 4) acquiro mihi.

Περίβαρα, ων, τὰ, calceamenta quædam: quasi περίβαλα, a περιβάλλω.

Περιβαρὶς, ίδος, ἡ, species calceamentorum muliebrium. Hesych. A pr.

Περίβαρυς, εος, ὁ, ἡ, valde grauis.

Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio, status super re subiecta pedibus diuaricatis. A περιβαίνω.

Περιβασὶν, ἡ, Epith. Ven. quasi diuaricatrix, sensu obsceno. Clem. Al. A περιβαίνω. n. 3.

Περιβεβλημένως, Adu. vestitu, amictu. A περιβάλλομαι.

Περιβιόω, ῶ, f. ώσω, superuiuo, superstes sum. 2) viuum seu incolumem seruo, Gl. Vet. περιβιῶν, superuiuere.

Περιβλαστάνω, f. ήσω, circumpullulo.

Περίβλεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis. A περιβλέπω.

Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, spectabilitas, claritas. A pr.

Περιβλέπτως, Adu. clare, insigniter, cum admiratione. Ab eod.

Περιβλέπω, f. ψω, circumspicio. 2) admiror. 3) requiro aliquid oculis, quod & Latinis est circumspicio.

Περίβλεψις, εως, ἡ, admiratio. A pr.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιβάλλομαι.

Περιβληχρὸς, omnino, seu omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.

Περιβλύζω, f. ύσω, scatebris adfluo, scateo.

Περιβλύω, f. ύσω, circumfluo.

Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, diuulgo, decanto.

Περιβόησις, celebratio, prædicatio; diffamatio A pr.

Περιβόητος, ȣ, ὁ, ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus. Dicitur in vtramque partem, sed sæpe, &, vt Grammatici volunt, proprie in deteriorem, pro infamis, s. qui fabula factus est. Gl. V. peruulgatus, illustris. Ab eod.

Περιβοήτως, Adu. clare, cum magna fama. A pr.

Περιβοθρόω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, oblaqueo. A βόθρος.

Περιβόλαιον, ȣ, τὸ, amictus, amiculum, opertorium, Gl. V. A seq.

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus & cultus exterior, stola. 2) quidquid exterius nos circumdat, siue munimentum, siue ornamentum. 3) amplexus. 4) ambitus, periodus orationis. 5) schema quoddam orationis & sententiæ. Philox. concursus. A περιβάλλομαι.

Περίβολον, ȣ, τὸ, idem quod sequens.

Περίβολος, ȣ, ὁ, ambitus, septum, vallum, murus, munitio, territorium, Gl. Vet. ambitus, mœnia. Ab eod.

Περιβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombo circumsono. 2) circumstrepo, persono.

Περιβόσκω, depasco. 2) decerpo.

Περιβοτανίζω, obherbesco. Gl. V.

Περιβραχιόνιον, ȣ, τὸ, ornamentum brachii, armilla. A sq.

Περιβραχιόνιος, ον, qui in brachio gestatur. E π. & βραχίων.

Περιβρέμομαι, circumfremo, circumsono.

Περιβρίθω, f. ήσω, vndique grauo & onero.

Περιβρομέω, ῶ, f. ήσω, circumfremo, circumsono, resono, strepo.

Περιβρύχομαι, f. ξομαι, frendeo.

Περιβρώσκω, adedo, circumrodo, depasco. περιβεβρωμένος, ambesus, exesus, Gl. Vet.

Περίβρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, arrosus, circumcirca adesus, exesus. A pr.

Περιβύω, f. ύσω, obturo, infercio. 2) vndique suppono.

Περιβωμίζειν, lustrare, circuire, Gl. Vet. circum aram ire vel agere. E π. & βωμός.

Περιβώμιος,

Περιβώμιος, ε, ὁ, qui circum aram eſt. Ex iisd.
Περιβωντος, ε, ὁ, *Ion.* pro περιβόητος.
Περιγανάω, ῶ, lætitia perfundo, exhilaro.
Περιγεγραμμένως, *Adu.* circumſcripte, definite, penitus. A περιγράφομαι.
Περίγειος, ε, ὁ, ἡ, qui circa terram eſt, terram ambiens, terræ proximus, terræ adhærens. 2) τὰ περίγεια, terrena, quæ ſunt in terra. Philox. A γαῖα.
Περιγενητικὸς, ἡ, ὸν, vincendi vim habens, victor. A περιγίγνομαι.
Περιγηθὴς, έος, ὁ, ἡ, valde lætus. E π. & γῆθος.
Περιγηράσκω, f. ράσω, conſeneſco, conſumor
Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι. f. γενήσομαι, ſuper ſum, reliquus ſum, reſto, dicitur etiam de eo, quod ſupereſt ita, vt pro lucro ſit. 2) ſuperſum, i. e. euado; ſaluus euado, ſeruor a morte. 3) obuenio, contingo, item, partus ſum, vt περιγιγνομένη ἐμπειρία, parta peritia. 4) potior, adipiſcor. 5) præuerto, ſuperior ſum, vinco.
Περιγλαγὴς, έος, ὁ, ἡ, lacte vel ſucco lacteo plenus. E π. & γλάγος.
Περιγληνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circumſpicio. A ſq.
Περίγληνος, ε, ὁ, ἡ, circumſpiciens. E π. & γλήνη.
Περίγλισχρος, ε, ὁ, ἡ, lentus & viſcoſus.
Περιγλυκαίνομαι, obdulceſco, Gl. Vet.
Περιγλύφω, f. ψω, circum, circa ſculpo.
Περίγλωσσος, ε, ὁ, ἡ, facundus, eloquens. E π. & γλῶσσα
Περιγλωττὶς, ίδος, ἡ, inuolucrum linguæ. Ex iisd.
Περιγναμπτω, f. ψω, circumflecto.
Περιγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro.
Περίγρα, ας, ἡ, circinus. E περὶξ & γράω, *comedo*, vel γράφω, *ſcribo*, E. ſt. (niſi potius eſt per apocopen pro περιγράφος. vt ὑπόδρα pro ὑποδρακὼν. Aut eſt pro περιγύρα.)
Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumſcriptio. 2) circumſeptus locus. 3) termini, fines circum dati. A περιγράφω.
Περίγραπτος, ε, ὁ, ἡ, circumſcriptus & quaſi certis finibus incluſus. Ab eod.
Περιγραφεὺς, έως, ὁ, circumſcriptor, Phil. A ſq.
Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumſcriptio, ambitus. 2) definitio ſ. determinatio, vt temporis, loci; vnde ἀπεριγράφως, eſt ſine determinatione temporis, loci. 3) deſcriptio minus exacta in Dial. 4) circumſcriptio, circumuentio, fraus. Ab eod.
Περιγράφω, f. ψω, circumſcribo. 2) circumſcribo, i. e. definio ſeu præfinio, quaſi circumſcribendo præſtituo. 3) finio, ſeu claudo, v. c. librum, orationem, vitam per vim. 4) leuiter, non exacte deſcribo. 5) deleo, oblitero, aufero e numero. 6) repudio. 7) coërceo, cohibeo.
Περιγυρὶς, ίδος, ἡ, circumferentia. A γῦρος.
Περιδαίδαλος, ε, ὁ, ἡ, varius.
Περιδαίω, comburo, accendo. paſſ. ardeo, etiam amore.
Περιδάκρυτος, ον, lacrimoſus, triſtiſſimus. E π & δακρύω.
Περιδαρδάπτω, vndique lacero, deuoro, Heſych.
Περιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, timidus, pauidus, alicubi & formidabilis, terribilis. E π. & δέος.

Περιδεία, ας, ἡ, nimius timor. A præc.
Περιδείδω, fut. είσω, pertimeſco, quaſi vndique metuo. περιδείσασα, timefacta, aor. 1. part. fem. pro περιδείσασα, περιδέδια, περιδείδια, perf. timeo.
Περιδειπνέω, ῶ, epulum funebre celebro. A περίδειπνον.
Περιδειπνίζω, paſco. Phil. (potius παραδ.)
Περίδειπνον, ε, τὸ, cœna parentalis, epulum funebre. Phil. ſilicernium. (quaſi δεῖπνον τῶν περιόντων μετὰ τὸν ἀπογεγενότα)
Περίδειρον, τὸ, ambitus colli. E π. & δειρή.
Περιδέξιον, ε, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιά.
Περιδέξιος, ε, ὁ, ἡ, ambidexter. Phil. ambimanus.
Περιδέραιον, ε, τὸ, monile, collare, Gl. Vet. ornatus collaris. A ſeq.
Περιδέραιος, ε, ὁ, ἡ, collaris. E π. & δέρη.
Περιδερὶς, ίδος, ἡ, idem quod περιδέραιον, & ex iisd.
Περιδέρκομαι, circumſpicio.
Περιδεσμεύω, vincio.
Περίδεσμος, ὁ, vinculum.
Περίδετος, ε, ὁ, ἡ, circumligatus, obligatus, reuinctus. A ſeq.
Περιδέω, circumligo, obligo, paſſ. περιδέομαι, circumligor, perf. περιδεδεμένος.
Περιδεῶς, *Adu.* pauide. A περιδεής.
Περίδηλος, ε, ὁ, ἡ, conſpicuus, perſpicuus.
Περιδίδομαι, depono, ſeu depoſito pignore certo, ex pacto certo, paciſcor. aor. 2. inf. περιδέσθαι, conj. περιδώμεθα, imperat. περίδυ.
Περιδίδωμι, circumdo.
Περιδινέω, traiicio, infuo.
Περιδινέω, ῶ, f. ήσω, circumago.
Περιδινὴς, έος, ὁ, ἡ, qui circumagitur. 2) verſatilis. A δίνη
Περιδίνησις, εως, ἡ, in gyrum aut verticem circumactio. A περιδινέω.
Περιδίνητος, ε, ὁ, ἡ, verſatilis. Ab eod.
Περίδινος, ε, ὁ, ἡ, idem quod περιδινής. 2) vagabundus, pirata. Plat.
Περιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, inuoluo, hoc eſt obtego.
Περιδόσις, εως, ἡ, pactum, depoſitio pignoris & certatio ex pacto. A περιδίδομαι.
Περιδονέω, ῶ, f. ήσω, circumdono, obſtrepo.
Περιδιώκω, περιδιώκει, perſequitur, Phil.
Περιδονέω, iacto, agito, malo loco conſiſtere ſino.
Περιδράμητον, concurſatum, circumcurſitandum. A περιτρέχω.
Περίδραξις, εως, ἡ, comprehenſio, quæ fit manu in pugnum contracta. 2) amplexus, circumplexus. A ſeq.
Περιδράττομαι, f. ξομαι, apprehendo, circumplector.
Περιδρομεὺς, έως, ὁ, qui concurſat, ambitioſus, Gl. Vet.
Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circumcurſio, curſus, quo circumcurrimus & obimus. 2) circuitus, circinatio, ambitus. Ab eod.
Περίδρομος, ε, ὁ, ἡ, circumcurrens, circumcurſans. 2) rotundus, teres. Ab eod.
Περίδρομος, ε, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri poteſt. 2) funiculus retis, quo contrahitur & dilatatur. Pollux. Ab eod.

Περιδρύπτω, dilaceto & faucio. aor. 1. paff. περιδρύφθην, *Ion.*

Περιδύω, f ύσω, circumueftio, induo, tego. 2) *Attice* exuo, detractis veftimentis fpolio, adimo.

Περιεδρεύω, obfidior, Gl. Vet. obfidione cingo. Ab ἕδρα.

Περιέδω, corrodo, ambedo.

Περιεγείρομαι, euigilo.

Περιεθέλω, fupra modum volo, vel cupio, vel amo.

Περιείδω, *inufit.* circumfpicio, fpeculor. 2) probe noui. 3) negligo, fino, patior. in vfu: περιεῖδε, neglexit. aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumfpicere, negligere, defpicere, contemnere.

Περιειλέω, ῶ, f. ήσω, circnmplico, circumuoluo.

Περιείλημα, ατος, τὸ, inuolucrum. A præc.

Περιείλησις, εως, ἡ, actus circumuoluendi, circuitus. Ab eod.

Περιειλίσσω, f. ξω, inuoluo, circumuoluo.

Περίειμι, f. έσομαι, fuperior fum, fupero, antecello. 2) fuperfum, abundo. 3) fuperfum, i. e. reliquus fum, fuperftes. 4) conualefco, opp. morior. 5) adfum, immineo. 6) fum, fuppeto. τὸ περιὸν, copia, magnitudo alicuius rei. ἐκ περιόντος, ex facili. v. περιεσία.

Περίειμι, eo. 2) circumeo, peragro, luftro. 3) peruenio, deuenio. E π. & εἶμι.

Περιειργνύω, cohibeo, coërceo, contineo, reuincio, includo. A feq.

Περιείργω, f. ξω, idem.

Περιεκτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi feu complectendi vim habens, 2) vniuerfus. περιεκτικώτερον, generalius. τὸ περιεκτικὸν, ȣ̃, complexio. A περιέχω.

Περιεκτικῶς, *Adu.* complectendo, comprehendendo. 2) omnino, in vniuerfum. A pr.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio, circumcurfus, circumequitatio. A feq.

Περιελαύνω, f. λασω, circumequito, obequito. 2) cogo, abigo, fc. pro præda, diripio, in *med.* maxime. 3) vexo, violenter tracto, circumagito, nullo loco patior confiftere.

Περιέλευσις, εως, ἡ, circumitio. A περιέρχομαι.

Περιέλιξις, εως, ἡ, circumactio, vertigo. A feq.

Περιελίσσω, ίττω, f. ίξω, implico, implico in orbem, 2) verfo, circumuoluo.

Περιέλκω, f. ξω, circumcirca traho, q. d. circumtraho. 2) diftraho, violenter rapio, diftringo. 3) diftineo, occupo.

Περιελλείπω, f ψω, deficio, inferior fum.

Περιελλείψις, εως, ἡ, prætermiffio. 2) prætermiffio vnius e Confonantibus geminatis.

Περιενεγκεῖν, vide περιφέρω.

Περιέννυμι, induo, veftio.

Περιέξειμι, circumeo.

Περιέπομαι, profequor & obeo. i. e. profequendo & obeundo feu adfectando tueor & protego, curo, foueo. 2) colo, obferuo, obferuantia profequor. 3) ambio. 4) tracto.

Περιεπτισμένως, *Adu.* pure, detractis corticibus & putaminibus. A περιπτίσσω, vbi vid.

Περιεργάζομαι, f. άσομαι, curiofitate vtor. 2) curiofe ago, diligenter & accurate obferuo. 3) inaniter feu fruftra fatigo. 4) valde laboro. 5) dicitur & de pictoribus cum ornamenta externa, πάρεργα vocant, picturis addunt Gl. Vet. fcifcitor, percunctor.

Περιεργασία, ας, ἡ, curiofitas, e Lucian. citatur, fed ibi leg. περιεργία. A præc.

Περιέργεια, ας, ἡ, idem quod feq.

Περιεργία, ας, ἡ, curiofitas. 2) nimia diligentia. 3) fimulata vel inepta fedulitas, ambitio. A feq.

Περίεργος, ȣ, ὁ, ἡ, curiofus, anxiam diligentiam adhibens. 2) nimis exquifitus, fuperuacaneus. 3) res alienas curans, & nil ad fe pertinentes, Gl. Vet. curiofus, perfpicax, vefanus, operofus. Ab ἔργον.

Περιέργω, f. ξω, fepio, includo. v. εἴργω.

Περιέργως, *Adu.* curiofe, nimis accurate. A περίεργος.

Περιερέσσω vel περιερέττω, remigando promoueo, feu fubduco.

Περίερκτος, ο, circumfeptus. Ab εἴργω.

Περίερμα, ατος, τὸ, lignum f. palanga, quæ nauibus fupponitur.

Περιέρχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, luftro, ambio, obeo, obambulo, peragro. 2) circumuenio, i. e. decipio. 3) deuenio, venio. 4) vlcifcor, punio.

Περιεσθίω, arrodo.

Περιεσκεμμένως, confiderate, Philox. A περισκέπομαι.

Περιεσαλμένως, *Adu.* tecte, occulte. A περισέλλω.

Περιεστικὸς, ἡ, ὸν, falutaris. σημεῖον περιεστικὸν, fignum falutis in ægroto, ὅτι περιέσται. A περίειμι.

Περιεστικῶς, *Adu.* falutariter, cum fpe falutis, vitæ conferuandæ. A præc.

Περιέσχατος, η, ον, extremus.

Περιεφθος, ȣ, ὁ, ἡ, probe elixus.

Περιέχω, & περιέχομαι, *in medio*: comprehendo. 2) circumdo, cingo, ambio. 3) cingo, circumfideo, obfideo, vnde premo, affligo. 4) fuperior, maior fum. 5) confertis manibus retineo, complector; *in med.* foueo, amo, curo, defendo. περιέχει, continet, coërcet, Philox. περιέχεται, comprehenfum eft. τὸ περιέχον, cælum, ambiens nos aër.

Περιζαμενῶς, *Adu.* vehementer. E π. & ζαμενής.

Περιζείω, idem quod feq.

Περιζέω, ferueo circum f. in: ferueo, ardeo.

Περίζυγος, ȣ, ὁ, ἡ, eidem iugo fubditus.

Περίζυξ, ζυγος, ὁ, ἡ, idem. E π. & ζυγός.

Περίζωμα, ατος, τὸ, fafcia, fubligaculum, cinctus, campeftre. Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A feq.

Περιζωμάτιον, ȣ, τὸ, Dimin. præc.

Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, f. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo.

Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, Gl. Vet. A præc.

Περιζώστρα, ας, ἡ, fafcia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum. Phil. fubligaculum. Ab eod.

Περιηγέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, circumduco, duco circum. 2) expono, enarro.

Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus fermo, quo ita quid defcribitur, vt quafi in rem præfentem lector deducatur. A præc.

Περιηγὴς, έος, ὁ, ἡ, rotundus, circumactus, aut verfatilis. 2) curuus, flexuofus. 3) adftrictus, circumuinctus, circumductus. A περιάγω.

Περιήγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipfa actio circumducendi, feu ducendi per fingula. 2) expofitio & commemoratio rei alicuius, inprimis orbis terrarum, quæ fit figillatim, & quafi per fingula ducendo; item per regionem aliquam, oppidumue, cum memorabilia ei propria demonftrantur & enarrantur. A περιηγέομαι.

Περιηγητὴς, ȣ, ὁ, q. d. circumductor, qui circumducit. 2) qui περιήγησιν fcribit, orbis terrarum enarrator. Ab eod.

Περιήγητος, ον, qui vndique ambitur, de toga prætexta. Ab eod.

Περιηγητικὸς, ἡ, ὸν, intell. fubft. βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus. A præc.

Περιηγητικῶς, *Adu.* geographi more. A præc.

Περιηθέω, ῶ, fut. ήσω, colando perfundo, percolo.

Περιήθημα, ατος, τὸ, quod percolatur. A pr.

Περιήκης, εος, ὁ, ἡ, admodum acutus. E π. & ἀκή.

Περιήκω, f. ξω, deuenio ad aliquem, mutatis in orbem vicibus, f. fimpliciter.

Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, conuerfio. A περιέρχομαι.

Περιηλυτεύω, f. εύσω, circumeo. quafi a περιηλύτης, vt ἐπηλύτης. Ab eod.

Περιημεκτέω, ῶ, f. ήσω, molefte, ægre feu graui ter fero.

Περιηχέω, ῶ, f. ήσω, circumfono, obftrepo, Gl. Vet. περιηχȣ̃μαι, perfono.

Περιήχημα, τὸ, ftrepitus. A præc.

Περιθάλπω, f. ψω, toueo.

Περιθαμβὴς, έος, ὁ, ἡ, admiratione & ftupore perculfus. 2) pauidus. A θάμβος.

Περιθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, præfidens, valde fidens. A θάρσος.

Περιθαρσύνω, fidenti animo fum.

Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, fulphure luftro, feu expio.

Περίθειος, ον, valde diuinus. *Superl.* περιθειό τατος.

Περιθείωσις, εως, ἡ, luftratio feu expiatio, quæ fit fulphure. A περιθειόω.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθεμαι

Περίθεσις, εως, ἡ, q. d. circumpofitio, circumdatio. Ab eod.

Περιθετὸς, ἡ, ὸν, aut περίθετος, ȣ, ὁ, ἡ, circum pofitus, feu circumpofititius, qui circumponi folet, de coma appofita f. fictitia. Ab eod.

Περιθέω, ῶ, f. εύσομαι, circumcurro, in orbem curro.

Περιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, circumfpicio.

Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gl. Vet.

Περιθλάω, confringo.

Περιθραύω, f. αύσω, idem.

Περιθρεκτέον, concurfandum, circumcurrendum. A περιτρέχω.

Περιθρηνέομαι, ȣ̃μαι, lamentis circumfono.

Περιθριγκόω, ῶ, f. ώσω, lorica aut fepto circummunio, circumfepio.

Περίθριξ, χος, ὁ, cincinnus, a prima iuuentute non rafus.

Περιθρομβέω, ῶ, f. ήσω, in grumos cogo, vel concrefcere facio.

Περιθρυλλέω, ῶ, diuulgo, Gl. Vet. *Paff.* notus fum omnibus.

Περίθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, ira accenfus.

Περιθύμως, *Adu.* irato animo. A præc.

Περιθυρέω, ῶ, circa ianuam verfor, ad ianuam fto. E π. & θύρα

Περιθωρακίδιον, ȣ, τὸ, veftis, quæ thoraci fuperinduitur. E π. & θώραξ.

Περιϊάχω, circumfono.

Περιϊδρόω, ῶ, f. ώσω, fudore vndique diffluo.

Περιΐδρωσις, εως, ἡ, copiofus fudor. A præc.

Περιΐζομαι, circumfideo, obfideo.

Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito.

Περιΐστημι, & *in med.* circumdo, cingo. 2) redigo ad aliquam conditionem, ftatum &c. reuoco. 3) muto in contrarium, transfero. 4) vito, declino. At in aor. 2. & perf. act. & paffiu. dicuntur paffiue: 1) circumfto. 2) redigor. 3) mutor, transferor, vt cum fecius, in contrarium exit & velut relabitur, quam fperatum effet. 4) inprimis corona hominum cingor & turba negotiorum.

Περιΐσχομαι, complector, vindico.

Περικαὴς, έος, ὁ, ἡ, valde calidus, ardens. 2) ambuftus, perultus. A περικαίω.

Περικαθαίρω, purgo, perpurgo, luftro.

Περικαθάπτω, f. ψω, alligo, circumligo, adnecto.

Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, v. κάθαρμα.

Περικάθημαι, idem quod fequens.

Περικαθίζομαι, f. ίσομαι, & ίζω, f. ίσω, obfideo, circumfideo.

Περικαίνυμαι, vinco, fupero.

Περικαίω, fut. καύσω, amburo, deuro, peruro. περικαίομαι, ardeo, inflammor, vt amore. περικεκαυμένος, aduftus, ambuftus, Philox. perf. pafs.

Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo prorfus concido, malis cedo, malo vincor. E π. & κακός.

Περικάκησις, εως, ἡ, abiectio animi, quando quis animo prorfus concidit & a multitudine atque magnitudine malorum, quæ paffus eft, vincitur. A præc.

Περικαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpulcher, perelegans. E π. & κάλλος.

Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, inuolucrum, opertorium, Gl. Vet.

Περικαλύπτω, f. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obuelo, circumuelo, cooperio, obnubo, Gl. Vet.

Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. Plat. A pr.

Περικαμπὴ, ῆς, ἡ, circumflexus. A feq.

Περικάμπτω, f. ψω, Gl. Vet. circumflecto, deflecto; tergiuerfor, oppono. περικάμπτει, tergiuerfatur, Gl. Vet. Philox. deuitat. περικάμψαι, reniti, Phil. aor. 1. inf.

Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiuerſatio, Phil. A præc.

Περικάρδιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ambit, amplectitur cor. A καρδία.

Περικαρπιάκανθος, ȣ, ὁ, ἡ, pericarpium aculeatum habens. E ſeq. & ἄκανθα.

Περικάρπιον, ȣ, τὸ, propr. pars fructus, quæ ſemen ambit & tegit aduerſus cœli animaliumque iniurias, ſiliqua, putamen. 2) fructus, ſeu caro, quæ interius continetur. 3) pericarpium, armilla. A ſeq.

Περικάρπιος, ȣ, ὁ, ἡ, fructu cinctus, fructum habens circum ſe. 2) cuius fructus tegmine & inuolucro aliquo eſt cinctus, item, tegens fructum, vt nucem.

Περικαρφισμὸς, ȣ, ὁ, luſtratio gallinæ, quum ouo edito ſe feſtuca aliqua purificat. A κάρφος.

Περικαταβάλλω, deiicio.

Περικατάγνυμι, ύω, & γω, fut. άξω, vndique defringo, infringo. περικατεαγὼς, amtractus Phil. perf. part. med περικατεάγη, aor. 2. paſſ.

Περικαταλαμβάνω, vndique deprehendo vel comprehendo, adſequor, anteuerto.

Περικαταλείπω, f. ψω, reliquum facio.

Περικατάληπτος, ȣ, ὁ, deprehenſus, comprehenſus. A περικαταλαμβάνω.

Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio ſeu comprehenſio, cum aliquem vndique tenemus. Ab eod.

Περικαταπίπτω, decido.

Περικαταῤῥέω, ῶ, circumfluo. 2) delabor.

Περικαταῤῥήγνυμι, f. ξω, diſcindo, lacero.

Περικαταστρέφω, f. ψω, euerto.

Περικατασφάττω, f. ξω, macto, cædo.

Περικατατίθημι, repono, colloco, conſtituo.

Περικαταχέω, effundo.

Περικατέχω, magna vi circumdo, obſideo, contineo.

Περικάτημαι, *Ion.* pro περικάθημαι.

Περικαῶς, *Adu.* calide, ardenter. A περικαής.

Περίκειμαι circumiaceo, circumponor, indutus, ſeptus, cinctus ſum amictu, malis &c.

Περικείρω, circumtondeo. aor. 1. περιέκειρα.

Περικεκομμένως, *Adu.* conciſe. A περικόπτω.

Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, ſtimulo, configo.

Περικεράω, circumeo, circumuenio, proprie cornua exercitus. Polyb.

Περικερδὴς, ὲς, callidus, lucri cupidus. A κέρδος.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, caſſis. A κεφαλή.

Περικεφάλαιον, ȣ, τὸ, capitis tegmen.

Περικήδομαι, curam gero.

Περίκηλος, ȣ, ὁ, ἡ, peraridus, ambuſtus, vel circumquaque fiſſus.

Περικίδναμαι, conſpergor.

Περικινέω, circumago, *paſſ.* circumagor, obeo.

Περικιόνιος, ον, Epith. Bacchi. a κίων, *columna*, quod, cum domus Semeles arderet, hedera nata eſt in columnis, qua ſeruatus eſt. Schol. Eurip. περικίονος, male.

Περικλαδὴς, έος, ὁ, ἡ, ex omni parte ramos habens, vmbroſus. E π. & κλάδος.

Περικλαίω, defleo, deploro.

Περίκλασις, εως, ἡ, defractio. 2) locus confragoſus, abruptus, ſaltus. 3) flexus & conuerſio, circumactio.

Περικλάω, ῶ, f. άσω, frango, defringo. Gl. Vet. effringo, infringo. 2) flecto, conuerto, v. c. exercitum.

Περίκλεισμα, τὸ, ambitus muri. A περικλείω.

Περίκλειστος, ȣ, ὁ, ἡ, incluſus, obſeſſus. A ſeq.

Περικλείω, f. είσω, vndique claudo, cingo, obſideo. Gl. Vet. circumcludo, obſero. *Ion.* περικληΐω.

Περικληΐω, idem. *Ion.* A præc.

Περικληΐζω, celebro. *Ion.*

Περικλινὴς, έος, ὁ, ἡ, decliuis, deuexus. A περικλίνω.

Περικλύδην, *Adu.* lauando. A περικλύζω.

Περίκλυζος, ȣ, ὁ, ἡ, qui alluitur, lauatur. A ſq.

Περικλύζω, fut. ύσω, circumluo, vndique alluo. 2) lauo, abluo. περικλύζομαι, vndique alluor, lauor.

Περικλύμενον, ȣ, τὸ, nomen fruticis.

Περικλυσμὸς, ȣ, ὁ, alluuies. Phil. περικλυσμοὶ, eluuiones. A περικλύζω.

Περίκλυσμα, adſpergo, inis. Phil.

Περίκλυστος, ȣ, ὁ, ἡ, & περικλυστὸς, ἡ, ὸν, qui vndique alluitur. Epith. inſulæ. Ab eod.

Περικλυτὸς, ȣ, ὁ, ἡ, valde inclytus, inſignis. 2) qui facile exaudiri poteſt.

Περικλώζω, explodo.

Περικλώθω, f. ώσω, neo, nendo torqueo & circumago.

Περικνημίδια, tibialia. Gl. Vet. E π. & κνήμη.

Περικνημὶς, ίδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens, Phil. ocrea. Ex iiſd.

Περικνίδιος, ον, aſper multis & paruis aculeis, vt folia vitiæ, thymi. A ſeq.

Περικνίζω, f. ίσω, ſcalpo, vellico, pungo, rado. 2) *metaph.* aliquem per ludibrium vellico ſermonibus &c. 3) imitor, ſc. irridendi cauſa. Plut.

Περικοκκύζειν, dicitur de gallis, cum capite elato canunt, inprimis cum vicerunt. 2) contemno, irrideo, Ariſtoph.

Περικολούω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.

Περικομίζω, f. ίσω, circumueho.

Περίκομμα, ατος, τὸ, fruſtum. 2) edulium ex herbis carnibuſque conciſis. A περικόπτω.

Περικομματιόν, τὸ, fruſtulum. A præc.

Περίκομος, ȣ, ὁ, ἡ, comatus. A κόμη.

Περικομπέω, ῶ, f. ήσω, iacto, iactanter prædico f. glorior.

Περίκομψος, ȣ, ὁ, ἡ, perelegans, admodum ſcitus, vel ſeſtiuus.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumciſio, circumciſura, qua quidpiam in orbem truncatur. Gl. Vet. amputatio; vnde furtum, compilatio. 2) omnis apparatus, ſupellex, ornatus, v. c. feminæ. 3) facultates, opes. 4) certa Scripturæ ſacræ ſectio, alias ῥῆσις A περικόπτω.

Περικόπτης, ȣ, ὁ, fur, expilator. A ſeq.

Περικόπτω, f. ψω, vndique reſeco & mutilo, Gl. Vet. amputo, circumcido.

Περικορδακίζω, idem quod ſimplex.

Περικορέω, ῶ, f. ήσω, verro, conuerro.

Περικόρημα, ατος, τὸ, purgamentum, ſordes verrendo congeſtæ. A præc.

Περικοσμέω, ῶ, f. ήσω, probe orno, orno ſimpl. περικεκοσμημένος, perf. part. paſſ.

Περικόσμιος,

Περικόσμιος, ε, ὁ, ἡ, qui circa mundum est, cumque complectitur.
Περίκερσς, ε, ὁ, ἡ, circumtonsus. 2) qui circumventus & captus est in bello. Hes. A κείρω.
Περικράζω, f. ξω, clamo, boo.
Περικρανία, ας, ἡ, membrana neruosa totam caluarium complectens. A περικράνιος.
Περικράνιον, ceruical, Philox. Ab eod.
Περικράνιος, ε, ὁ, ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. A κρανίον.
Περικρατέω, ῶ, f ήσω, obtineo, dominor, euinco. 2) supero, vinco, superior sum.
Περικρατής, έος, ὁ, ἡ, compos alicuius rei. 2) superior, A κρατέω.
Περικρεμής, έος, ὁ, ἡ, suspensus. 2) etiam de templo dicitur donaria suspensa habente, ναὸς περικρεμὴς ἀναθήμασι. A κρεμάω.
Περίκρημνος, ε, ὁ, ἡ, vndique præceps, & locis præruptis decliuis, vel admodum præceps & præruptus.
Περικρούω, f. ούσω, pulso, pello, percutio.
Περικρυερὸς, prægelidus, Gl. V.
Περικρύπτω, f. ψω, celo, occulto.
Περικρώζω, f. ξω, crocito.
Περικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiror. περικτᾶται, adipiscitur, Philox. περικτηθέντα, parta, Philox. aor. 1. pass.
Περικτείνω, occido.
Περίκτησις, εως, ἡ, possessio. Phil. peculium.
Περικτίται, ῶν, οἱ, vicini, finitimi, accolæ.
Περικτίονες, vicini, accolæ. E π. & κτίζω.
Περικτυπέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo, circumsono.
Περικυκλὰς, άδος, ἡ, in orbem se mouens, vt saltatione, conuersione, vortice. in plur. etiam in orbem aliquid ageutes. Epith. Horarum.
Περικυκλεύω, circumeo, circumdo.
Περικυκλέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) circumago.
Περίκυκλος, ὁ, ambitus, de muro.
Περικυκλόω, ῶ, f. ώσω, circumdo, cingo, in circulum concludo.
Περικύκλῳ, *Adu.* circum, circumcirca.
Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumueniendi. A περικυκλόω.
Περικυλινδέω, idem quod sequens.
Περικυλίω, f. ίσω, circumuoluo, circumuoluto, volutim circumago.
Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, item vagatio. A pr.
Περικυμαίνω, fluctibus ambio.
Περικύμων, ονος, ὁ, ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur. E π. & κῦμα.
Περικωδωνίζω, circumtinnio, circumsono.
Περικωμάζω, comissabundus adeo vel obeo.
Περικωνέω, ῶ, fut. ήσω, oblino pice, pico. E π. & κῶνος.
Περικωκύω, lamentis circumstrepo.
Περιλακτίζω, f. ίσω, calcitro.
Περιλαλέω, ῶ, f. ήσω, garritu perstrepo. 2) obblatero, inaniter loquor, garrio.
Περιλάλημα, τὸ, nugæ, propri. & tropice. A pr.
Περιλάλητος, ον, clarus, famosus. Ab eod.
Περίλαλος, ον, loquax, garrulus.
Περιλαμβάνω, comprehendo, comprehendo, item potior. 2) amplector, amplexor. 3) *pass.* obsessus teneor, vt elabi non possim; *item* deprehensus sum, cogor.
Περιλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, splendidus. A περιλάμπω.
Περίλαμπρος, ε, ὁ, ἡ, idem.
Περιλάμπρως, *Adu.* splendide, magnifice. A pr.
Περιλάμπω, f. ψω, fulgeo. 2) vndique illustro, splendore ac lumine circumfundo. Gl. V. colluceo.
Περιλεγγὴς, ὲς, variegatus. E π. & λέγνον.
Περιλείβομαι, vndique destillo, destuo.
Περίλειμμα, τὸ, reliquiæ.
Περιλειπὴς, idem quod περιλιπής. A seq.
Περιλείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio. 2) *pass.* supersum, superstes sum. περιλείπεται, restat, superest, residet, Phil. περιλειφθήσεται, supererit. Phil. supererit. περιλελειμμένοι, superstites, Phil.
Περιλείχω, f. ξω, lambo, delingo.
Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio. 2) copia dicendi & latius interpretandi, seu futilis loquacitas.
Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod sequens.
Περιλέπω, f. ψω, decortico, delibro.
Περιλεσχήνευτος, ε, ὁ, ἡ, qui versatur in sermonibus hominum, celeber, clarus. E π. & λεσχηνεύομαι.
Περίλευκος, ε, ὁ, ἡ, totus albus. 2) admodum albus.
Περίλημμα, ατος, τὸ, captura, captum. 2) ambitus. 3) quod tenetur. A περιλαμβάνω.
Περιληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens. ὄνομα περιληπτικὸν, nomen, cui & singularis & pluralis addi potest. Ab eod.
Περιληπτικῶς, *Adu.* summatim. 2) de genere improprie loquendi, cum ad aliud genus transfertur nomen, vt cum spolia de præda quauis dicuntur. A pr.
Περίληπτος, ἡ, ον, qui comprehendi seu amplexu contineri potest. 2) qui percipi potest.
Περίληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexus. 2) figura dicendi. v. περιληπτικῶς. n. 2. 3) περίληψις καθολικὴ καὶ ἔντεχνος, est, cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur. Ab eod.
Περιλιμνάζω, f. άσω, stagnando inundo.
Περιλιμπάνομαι, relinquor, supersum. Gl. Vet. περιλιμπάνεται, residet. περιλιμπανόμενος, superstes. Gl. V.
Περιλιπὴς, έος, ὁ, ἡ, superstes, reliquus. A περιλείπω.
Περιλιχμάζω, f. άσω, lambo, circumlingo. 2) cupide appeto.
Περιλιχμάω, & άομαι, ῶμαι, ήσω, ήσομαι, idem.
Περίλοιπος, ε, ὁ, ἡ, reliquus. 2) superstes.
Περιλοπίζω, f. ίσω, delibro, corticem detraho.
Περιλούω, f. ούσω, probe lauo seu abluo.
Περίλυπος, ε, ὁ, ἡ, summopere dolens, valde tristis. A λύπη.
Περιλωπίζω, f. ίσω, veste induo vel exuo.
Περιμάδαρος, ε, ὁ, ἡ, glaber, depilis, caluus.
Περιμαιμάω, lustro 2) cupio.
Περιμαίνομαι, per furorem vagor. 2) valde furo.
Περιμακτήριος, ία, ιον, proprie, adsidens mactræ. 2) venefica, saga, a περιμάττω, n. 2. A μάκτρα.

Περιμανὴς, ἑος, ὁ, ἡ, valde ſeu mirum in modum inſanus. A μαίνομαι.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo.

Περιμάττω, f. ξω, abſtergo. 2) defixum & devotum veneficiis libero. quia carminibus deuinciendi & diris deuouendi, ſiue ipſe, ſiue cereæ luteæue eorum imagines furfuribus perſpergebantur, lutoue incruſtabantur, quod idem in luſtrandis fiebat, vt ſic ſordium & piaculorum quicquid ineſſet, tolleretur.

Περιμάχητος, ε, ὁ, ἡ, de quo aliqui inter ſe pugnant vel certant, qui magna contentione expetitur. 2) dubius, incertus. A μάχομαι.

Περιμεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, querulus, contentioſus. A μέμφομαι.

Περιμενεαίνω, valde cupio.

Περιμένω, præſtolor, operior, exſpecto, moror. Gl. V. aor. 1. περιέμεινα. imperat. περίμεινον. exſpecta, mane.

Περιμέριμνος, ε, ὁ, ἡ, cum cura rem agens. 2) idtus, elegans A μέριμνα.

Περίμεσος, ον, plenus, abundans, refertus.

Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.

Περίμετρον, ε, τὸ, ambitus. A ſeq.

Περίμετρος, ε, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. 2) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, ſcil. γραμμὴ, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur, item ambitus, circuitus. E π. & μέτρον.

Περιμήκετος, ε, ὁ, ἡ, prælongus, altus. A μῆκος.

Περιμήκης, εος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Περιμιμνήσκω, admoneo.

Περιμήρια, ων, τὰ, feminalia, Gl. Vet. A μηρίον.

Περιμήτριος, περίμητρος, ε, ὁ, ἡ, medulloſus. A μήτρα.

Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo.

Περιμινύθω, imminuo. 2) imminuor, conſumor, deficio.

Περιμυκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, perſtrepo.

Περιμυκὴς, ὲς, mugitus edens. A pr.

Περιναιετάω, circumhabito, περιναιετάωσι, circumhabitant, pro περιναιετῶσι, περιναιετάσι.

Περιναιέτης, ε, ὁ, accola, vicinus.

Περίνεος, περίναιος, & περινὸς, ὁ, coles, vel tegmen teſticulorum, vel qui ταῦρος dicitur. Gl. V. περίνεος, coleus.

Περιναύτιος, ον, nauſeans. A ναυτία. Libri MsS habent & περιναύσιος, quod idem eſt. A ναυσία.

Περινενοημένως, Adu. cogitate, perite, eleganter. A περινοέω.

Περίνεος, ſuperfluus in naui vector, Suid. vbi pl. περίνεοι. E περὶ & ναῦς. v. περίνεως.

Περινεύω, f. εύσω, innuo. 2) vergo, ſpecto.

Περινέφελος, ε, ὁ ἡ, nubibus circumdatus, nubiloſus. A νεφέλη.

Περίνεφρος, ε, ὁ, ἡ, pinguis circa renes.

Περινέω, ῶ, circumnato. 2) circumluo. 3) aggero circum.

Περίνεως, ω, ὁ, ſuperfluus vector, vector, qui in miniſterio nauis non eſt. Thuc. item quicquid in naui ſuperuacuum & ſuperfluum eſt.

Περίνημα, ατος, τὸ, alluuies. A περινέω.

Περίνησος, ὁ, ἡ, Epith. veſtis prætextæ, quia purpura ambitur, vt inſula mari. Scribitur & περίνησος, περινησαῖος.

Περινήχομαι, f. ξομαι, circumnato.

Περινηνω, f. ήσω, accumulo, vndique adgero, vt inde ſit περινῆσαι, quod tamen eſſe poteſt a περινέω. v. νέω.

Περινίζω, abluo, lauo.

Περινίσσομαι, circumeo.

Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector & concipio. 2) comminiſcor, excogito. 3) curioſe cogito.

Περινόησις, εως, ἡ, idem quod ſeq.

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus ſeu comprehenſio. 2) ſollertia, vafrum commentum, conſilium. E π. & νῦς.

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. V. circito, peragro, obambulo, luſtro. περινοστεῖν, ſpatiari, Gl. V.

Περινύμφιος, ον, ſponſis, virginibus gratus. E π. & νύμφη.

Πέριξ, Præp. circum, circa, circumquaque, circumcirca, vndique. A περί.

Περιξαίνω, derado, abrado.

Περιξεσὸς, ὴ, ὸν, circumcirca raſus, politus.

Περιξέω, circumcirca rado vel polio. παριεξεσμένος, circumraſus, perf. part. paſſ.

Περιξηραίνω, f. ανῶ, deſicco, exſicco. περιξηραίνομαι, obareſco, Gl. V.

Περίξηρος, ε, ὁ, ἡ, ſiccatus. 2) valde ſiccus, peraridus.

Περιξυράω, f. ήσω, nouacula rado, derado.

Περιξυρέω, idem.

Περιξύω, f. ύσω, rado, ſcarifico. Phil. rado, derado, ſtringo, deſtringo. περίξυσόν με, deſtigila me, Gl. Vet.

Περίογκος, ε, ὁ, ἡ, mole ſua turgens, amplus.

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.

Περιόδευσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Περιοδευμένως, Adu. circumductione, per ambages. pro περιωδευμ. Ab eod.

Περιοδεύσιμος τόπος, amfragoſus, amfractus, ambago, Gl. V. Ab eod.

Περιοδευτὴς, ε, ὁ, circuitor, circulator, dicitur de medico circumforaneo, Gl. V. circitor, luſtrator, ap. Patres græcos, qui viſitat eccleſias. Ab eod.

Περιοδευτικὸς, ὴ, ὸν, qui circumire ſolet, circumiens, circularis. A pr.

Περιοδεύω, f. εύσω, circumeo, in orbem obeo. 2) mente perluſtro & peragro, Gl. V. obambulo, circumeo.

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus, circitura, Gl. Vet. A περίοδος.

Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo. Ab eod.

Περιοδικὸς, ὴ, ὸν, cuius certus eſt circuitus, qui certo orbe recurrit. Ab eod.

Περιοδικῶς, Aduerb. longis verborum circumductionibus, ſiue ambitu, de dicente. A pr.

Περιοδοιπορέω, deambulo, ambulatione vtor.

Περιοδονίκης,

Περιοδονίκης, ε, ὁ, victor periodicus, h. e. qui in omnibus certaminibus per orbes ftatos temporum recurrentibus, aut in orbe, h. e. vniuerfo complexu certaminum, vicit. A feq. & νίκη.
Περίοδος, ε, ὁ, circitor, qui vigilias obit.
Περίοδος, ε, ἡ, circuitio, circuitus; ambages, anfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. 2) Periodus, certa verborum comprehenfio, perfectum fenfum continens. Dicitur & de quouis ordine rerum in orbem redeunte.
Περιοδυνάω, ῶ, omni ex parte, valde crucio. περιοδυνάομαι, ῶμαι, grauiter doleo, dolore omni ex parte premor.
Περιώδυνος, ε, ὁ, ἡ, quem multi dolores premunt, ærumnofus. 2) multos dolores inferens. E π. & ὀδύνη. v. περιώδ.
Περιοδύνως, Adu. cum graui dolore. A pr.
Περιοιδέω, tumeo.
Περιοικέω, ῶ, f. ήσω, accola fum.
Περιοικία, ας, ἡ, locus fuburbanus, feu vici circumiacentes. 2) ager circum vrbem fitus. Gl. V. territorium. A περίοικος.
Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima. 2) ager circa vrbem fitus. Ab eod.
Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem ftruo. 2) ædificiis circumcludo.
Περίοικος, ε, ὁ, ἡ, vicinus, accola. περίοικοι, circumhabitatores, Gl. V.
Περιοιστέος, α, ον, circumferendus. A περιφέρω.
Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.
Περιοκωχὴ, ἡ, idem quod περιοχή. Hef.
Περιολισθαίνω, & περιολισθέω, f. σθήσω, delabor.
Περιολίσθησις, εως, ἡ, lapfus, ruina. 2) cum quid per lubricum delabitur. A pr.
Περιολκὴ, ῆς, ἡ, bellum quod cum aliquo geritur, apud Iof. A περιέλκω.
Περιομφακώδης, εος, ὁ, ἡ, prorfus immaturus, crudus. 2) durus.
Περιονυχίζω, f. ίσω, vngues refeco.
Περιοπὴ, ἡ, rectius περιωπὴ, quod vid.
Περιοπτέον, circumfpiciendum, difpiciendum, confiderandum eft. 2) negligendum, defpiciendum eft. A περιόπτομαι.
Περιοπτέος, έα, έον, defpiciendus, negligendus. Ab eod.
Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumfpicio. 2) contemno, negligo, patienter fero. ὁ περιόψεται, non negliget, non patietur.
Περίοπτος, ε, ὁ, ἡ, confpicuus. 2) negligens. A pr.
Περιόπτως, Adu. negligenter, temere. A pr.
Περιόρασις, εως, ἡ, circumfpectio. 2) negligentia. A feq.
Περιοράω, ῶ, circumfpicio. 2) fino, ex neglectu permitto, video & patior. 2) negligo, non curo. Gl. V. defpicio.
Περιοργὴς, έος, ὁ, ἡ, iratus. 2) vehementi ira percitus. E π. & ὀργή.
Περιοργίζομαι, irafcor. vt fimplex.
Περιοργυιόω, ῶ, f. ώσω, vlnis comprehendo.
Περιόργως, iracunde. Hef. quafi a περίοργος.
Περιόρθριον, ε, τὸ, diluculum. A feq.
Περίορθρον, ε, τὸ, idem. E π. & ὄρθρος.
Περιορίζω, f. ίσω, fuis finibus limitibufque circumfcribo, adeoque &, recte capio, intelligo. 2) definio, explico. 2) extermino. Gl. Vet. limito.
Περιόρισις, εως, ἡ, circumfcriptio. A pr.
Περιορισμὸς, ε, ὁ, circumfcriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, definitio. 2) exfilium, nempe relegatio, f. deportatio in certum locum, vnde egredi vetatur exul.
Περιόριστος, ον, quod circumfcribi, intelligi, explicari poteft.
Περιορμέω, ῶ, f. ήσω, claffem in ftatione habeo.
Περιορμίζω, f. ίσω, claffem, f. nauem in ftationem duco.
Περιορύσσω, ύττω, f. ύξω, circumfodio. 2) oblaqueo.
Περιορχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, circumfalto.
Περίοσμος, ον, valde, bene olens, fragrans. E π. & ὀσμή.
Περιόστεος, ε, ὁ, ἡ, offibus circumdatus. 2) offa circumdans. Ab ὀστέον.
Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas. 2) opes, peculium, res familiaris 3) luxus. 4) incolumitas, vita. 5) ἐκ περιουσίας, e facili, fuppetentibus viribus & copiis, it. dicis cauffa, fine graui aut idonea cauffa. A περίειμι.
Περιουσιάζω, f. άσω, & άζομαι, abundo opibus & copiis. A pr.
Περιουσιασμὸς, ε, ὁ, poffeffio opum & copiarum. 2) peculium. A pr.
Περιουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, adfluens, abundans. Ab eodem.
Περιούσιος, ε, ὁ, ἡ, peculiaris. 2) eximius, præftans. 3) diues, copiofus. A περίειμι.
Περιουσιώτερος, abundantior, Gl. V. A pr.
Περιόφθαλμος, ε, ὁ, qui circa oculum eft, oculum ambiens.
Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumueho. περιοχέομαι, circumuehor, pererro.
Περιοχὴ, ῆς, ἡ, complexio, comprehenfio, ambitus. 2) argumentum fcripti alicuius. 3) locus fcriptoris, ῥῆσις alias dicitur. 4) præfidium, feptum, munitio. οἱ ὁ. A περιέχω.
Περίοχος, ε, ὁ, ἡ, munitus, munimento inclufus. Ab eod.
Περιπαθέω, ῶ, f. ήσω, vehementi adfectu commoueor. 2) æftuo dubitatione feu anxietate. A feq.
Περιπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, vehementi mœrore aut alia quapiam animi perturbatione adfectus. 2) adfectionibus obnoxius. Gl. Vet. triftis. A πάθος.
Περιπαθῶς, Adu. cum magna triftitia, aut mentis commotione. A pr.
Περιπαμφανόω, fulgeo, quaqua lumen fpargo.
Περιπαπταίνω, circumfpicio, oculis luftro.
Περιπάσσω, vel περιπάττω, f. άσω, confpergo.
Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo.
Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio. A pr.
Περιπατητὴς, ε, ὁ, ambulator, Gl. V. Ab eod.
Περιπατητικὸς, ἡ, ὸν, ambulator, Gl. Vet. 2) ad peripateticorum fectam vel difciplinam pertinens. Hinc περιπατητικὸς, ε, ὁ, peripateticus, philofophus. A pr.

Περιπατητικῶς, *Adu.* more peripateticorum. 2) deambulando. A pr.

Περίπατος, ὁ, ambulatio, deambulatio. 2) locus, in quo deambulamus. Gl. Vet. ambulatio, ambulacrum, deambulatorium. 3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria. 4) locus, in quo philosophi deambulantes disputant. 5) schola seu secta Aristotelis. A περιπατέω, vel e π. & πάτος.

Περιπάττω, vide περιπάσσω.

Περιπαχνόω, glacie constringo. pass. congelo.

Περιπέζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ περιπεζία, ας, humilitas. 2) qui pedibus obiri, circumiri potest. Suid. E π. & πέζα.

Περιπεζίως, *Adu.* humiliter. A pr.

Περιπεζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum. Ex iisd.

Περιπείρω, transfigo. Gl. V. adfigo.

Περιπέλω, & ομαι, supero, superstes sum.

Περιπελιδνός, έος, ὁ, ἡ, liuidus. E π. & πελός.

Περίπεμπτος, ον, propr. dimissus in varias partes. e iussu alicuius pluribus locis factus, vt ἱερὰ περίπεμπτα, iussu alicuius diuersis locis facta sacra. Aeschyl. A seq.

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, dimitto.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem satago, occupor aliqua re.

Περιπέπτω, f. ψω, intego, contego, inuoluo, proprie massam crassiorem farina speciosa, vt panifices solent. 2) tego, obuoluo, occulto, foueo, tropice.

Περιπετάζω, άννυμι, νύω, f. άσω, in orbem extendo vel expando, obtendo.

Περιπέτασμα, ατος, τὸ, velum seu auleum, quod obtenditur. A pr.

Περιπέτατος, η, ον, expansus, obtentus. τὸ περιπέτατον, genus osculi exquisitius & acrius, s. amatorium, obscenum.

Περιπέτεια, ας, ἡ, conuersio, in contrarium statum mutatio. 2) fortunæ mutatio. 3) casuum varietas, & rerum contrarius atque inexspectatus euentus: item incommodum graue, malum fortuitum quodlibet. 4) admiranda & rara fortuna. 5) in epico & tragico carmine conuersio rerum in contrarium, pars fabulæ. A seq.

Περιπετής, έος, ὁ, ἡ, qui incidit in retia, malum. 2) qui cecidit vel corruit. A περιπίπτω.

Περιπέτομαι, f πτήσομαι, circumuolo.

Περιπέτρω, tego inuoluo, abscondo. v. περιπέπτω.

Περιπευκής, έος, ὁ, ἡ, peramarus. A πεύκη.

Περιπεφρασμένως, *Adu.* perite, prudenter. A φράζω.

Περιπήγνυμι, f. ξω, compingo & coagmento. 2) figo vel defigo. περιπήγνυμαι, congelo, frigore rigeo.

Περιπηδάω, resilio, resiliendo circumeo.

Περίπηξις, εως, ἡ, concretio. A seq.

Περιπήσσω, ττω, f. ξω, idem quod περιπήγνυμι. Gl. V. circumfigo.

Περιπίμελος, ον, præpinguis. E π. & πιμελή.

Περιπιμπράω, vndique incendo.

Περιπίμπλημι, impleo.

Περιπίπτω, incido, dicitur que fere in partem malam, vt in rete, in graue incommodum. perf. περιπέπτωκα, aor. 2. περιέπεσον, part. περιπεσών.

Περιπίσματα, τὰ, fraces, reliquiæ oliuarum & vuarum, expresso succo, quasi περιπιέσματα, vt ἀποπιεσματα, quod idem significat. Et sic forte legendum, apud Aristoph. A περιπιέζω. (nisi leg. est παριπίσματα, ab ἰπίζω quasi, quod ab ἶπος.)

Περιπιτνέω, ῶ, cado desuper & incumbo, irruo.

Περιπλανάω, ῶ, f. ήσω, errabundum circumago. 2) ἀομαι, errabundus circumeo, pererro.

Περιπλάζω, aberrare facio. 2) vagor, erro.

Περίπλασμα, τὸ, molliens delinimentum, emplastrum, fomentum crassius, vt e pulte factum. A seq.

Περιπλάσσω, vel περιπλάττω, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego. 2) adfingo.

Περιπλέγδην, *Adu.* amplexu, circumplicando se. A περιπλέκω.

Περίπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, perplexus, implicitus, connexus. Ab eod.

Περιπλέκω, f ξω, implico, complector, inuoluo. περιπλέκομαι, amplector, complector, Gl. V.

Περίπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus. A pr.

Περίπλεος, ε, ὁ, ἡ, plenus, refertus, valde plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. E π. & πλεύμων.

Περιπλευμονικὸς, ἡ, ὸν, peripneumonia laborans. νόσημα περιπλευμονικὸν est peripneumonia. A pr.

Περιπλευμονικῶς, *Adu.* e peripneumonia. A pr.

Περιπλευριτικὸς, ἡ, ὸν, valde laborans pleuritide.

Περίπλευρος, ον, qui est in latere. E π. & πλευρά.

Περιπλέω, f εύσω, circumnauigo, nauigando obeo seu ambio. 2) vndique fluo, i. e. nimio humore diffluo & dilabor, aut laxor.

Περιπληθής, έος, ὁ, ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus. 2) plenus, redundans. A πλῆθος.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo. 2) plenus sum.

Περιπλίσσομαι, vel περιπλίττομαι, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine, nexus vel nodus dicitur.

Περιπλίγδην, & περιπλὶξ, *Adu.* nodo, nexu. Vox athletica. A seq.

Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, complexus, amplexus. 2) coitus in Venere. 3) Schema rhetoricum. A περιπλέκω.

Περίπλοκος, ε, ὁ, ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περίπλοος, *contr.* περίπλους, ε, ὁ, circumuectio, qua quis nauigio circa locum aliquem vehitur. 2) *Adiect.* qui circum nauigari potest.

Περίπλυμα, ατος, τὸ, peluuium, lixiuium. A seq.

Περιπλύνω, perluo, probe lauo.

Περίπλυσις, εως, ἡ, ablutio. 2) excrementa, dejectio. A pr.

Περιπλύω, idem quod περιπλέω.

Περιπνέω, idem quod περιπνέω.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. E π. & πνεύμων, *pulmo*.

Περιπνευμο-

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumonia. A pr.
Περιπνευμονικός, ή, όν, peripneumonia laborans. Gl. V. pulmonarius. Ab eod.
Περιπνέω, f. εύσω, spiro circum. Gl. V. perflo.
Περιπνιγής, έος, ὁ, ἡ, suffocatus. A πνίγω.
Περίπνοια, ἡ, perflatio, v. c. venti, auræ. A περιπνέω.
Περίπνοος, contr. περίπνους, ου, ὁ, qui vndique perflatur. Ab eod.
Περιπόδιος, α, ον, idem quod περίπους. Galen. in Lex. Hipp. περιποδίη, Ion A περίπους.
Περιπόδιον, ου, τό, limbus, Philox. Ab eod.
Περιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.
Περιποιέω, ῶ, tueor, seruo. 2) gigno, adfero, vt τιμήν, αἰσχύνην. 3) i. med adquiro, quæro, comparo. 4) vendico mihi, adfero mihi. περιποιηθεῖν, partum, Gloss. Vet. aor. 1. pass. part. & περιπεποιημένος, partus. Gloss. Vet. perf. τὸ περιπεποιημένον, arte singulari & cura factum. Ap. τοὺς ὁ. est seruare viuum, non interficere.
Περιποίησις, εως, ἡ, ipsa actio tuendi & conseruandi, conseruatio. 2) adquisitio, adiectio, Gl V. 3) vindicatio & adsertio. A pr.
Περιποιητικός, ή, όν, gignens s. efficiens, lucrum, procurator rei familiaris pecuniæ &c. Ab eod.
Περιπολάρχης, & περιπόλαρχος, ου, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circitoribus excubiarum. E περίπολος & ἄρχω. s. ἀρχός.
Περιπολεύω, obambulo, lustro.
Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumeo, lustro, Gl. Vet.
Περιπόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus. A pr.
Περιπολίζω, f. ίσω, obeo vrbes.
Περιπόλιος, ου, ὁ, ἡ, vrbem circumiacens, circa vrbem situs. A πόλις.
Περιπολλόν, Adu. permultum, maxime. A πολύς pro πολλός.
Περιπολλοῦ, magni. Ex iisd. pro περὶ πολλοῦ.
Περίπολος, ου, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit & lustrat. 2) explorator & excubitor, custos. 3) nauis, apud Rhodios. περίπολοι, calatores, Philox. circitores, Gloss. Vet. sic & Athenis ephebi dicti, quia eorum erat obire agrum & videre an tuta omnia. A περιπολέω.
Περιπομπή, ἡ, missio, dimissio.
Περιπόνηρος, ου, ὁ, ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.
Περιποππύζω, f. ύσω, vndique demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo, item poppysmate, seu plausu linguæ.
Περιπορεύομαι, f. εύσομαι, circumeo, in orbem eo & intro.
Περιπορπάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, fibulis connecto.
Περιπόρφυρος, ου, ὁ, ἡ, purpura amictus, prætextatus. περιπόρφυρος συγκλητική, prætexta, toga feminarum, Gl Vet & περιπόρφυρος prætexta toga, Gl. Vet A πορφύρα.
Περιπορφυροσήμαντος, ὁ, ἡ, Epith. togæ prætextæ. r. pr. A σῆμα
Περιποτάμιοι, amnenses, Gl. Vet.
Περιποτάομαι, ῶμαι, circumuolo.
Περίπου, Adu. circiter.
Περίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedem circumdans. 2) pte pedem circumdans, pedi conueniens. ὑποδήματα περίποδα, calcei habiles. Sed quidam malunt diuisim περὶ πόδα.
Περιππεύω. v. περιϊππεύω.
Περιπρό, Adu. eximie, summopere, supra modum. 2) valde, vehementer. scribitur etiam diuisim περὶ πρό.
Περιπροπλέω, prouehor naui.
Περιπροχέω, circumfundo. περιπροχυθεὶς, aor. 1. part. pass. circumfusus. Hom.
Περιπταίω, f. αίσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicuius incurro.
Περίπτερος, ου, ὁ, vndique pinnatus, vel tectus, περίπτερον, s. insula οἱ ὁ. Vox incertæ significationis. A πτερόν.
Περίπτισμα, ατος, τό, idem quod πτίσμα, πτισάνη. A sq.
Περιπτίσσω, f. ίσω, corticem auferendo perpurgo. 2) accurate decortico. περιεπτισμένος, decorticatus, perf. part. pass. purus. Poll.
Περίπτυγμα, ατος, τό, operimentum. A sq.
Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvoluo. 2) circumdo, circumfundor, circumvenio. 3) circumplector, amplector. περιπτύσσομαι, complector, Gl. V. osculor.
Περιπτυχή, ῆς, ἡ, ambitus, complexus. 2) septum, mœnia. 3) circumactio, conuersio. A pr.
Περιπτυχής, έος, ὁ, ἡ, circumuolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet. Ab eod.
Περιπτύω, conspuo. 2) contemno, nihili duco.
Περίπτωμα, ατος, τό, quod accidit, casus, calamitas. A περιπίπτω.
Περίπτωσις, εως, ἡ, casus, infortunium, calamitas. 2) casus, fortuita occasio. Ab eod.
Περιπτωτικός, ή, όν, fortuitus. A pr.
Περιπτώσσω, timeo, valde timeo.
Περιπυγής, ὁ, pathicus. E π. & πυγή.
Περιπύημα, ατος, τό, pus collectum. 2) suppuratio circa dentes.
Περιπυρήνιον, ου, τό, putamen molles floccos continens. E π. & πυρήν.
Περίπυστος, ου ὁ, ἡ, fama notus, celebratus. E π. & πυνθάνομαι.
Περιπωμάζω, f. άσω, (circumcirca) obturo.
Περιπωματίζω, f. ίσω, idem. A πῶμα.
Περιρογχάζω, f. περιῤῥ valde contemno, irrideo, contemtim tracto.
Περιρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumuoluo & circumago in modum rhombi, contorqueo: potius περιῤῥομβέω scribendum.
Περιῤῥαγής, έος, ὁ, ἡ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιῤῥήγνυμι.
Περιῤῥαίνω, f. αιῶ, adspergo, conspergo.
Περιῤῥακίδες, palmarum termites, ramuli, surculi, Schol Nicand. E π. & ῥακίς.
Περίῤῥανσις, εως, ἡ, adspersio. A περιῤῥαίνω.
Περιῤῥαντήριον, ου, τό, adspergillum, Gl. Vet. instrumentum ad adspergendum. 2) vas aquarium, e quo sumitur aqua ad respergendum se, vel, qua lustrabatur concio a sacerdote obeunte in orbem. 3) locus ipse, vbi vas illud positum est sc. in aditu templi, fori &c. sed in plurali. Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, f. ίσω, conſpergo.
Περιῤῥάπτω, ſuo, conſuo, Gl. Vet.
Περιῤῥέζω, expio, luſtro.
Περιῤῥέμβομαι, peruagor. Philox. circumcurſito.
Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino.
Περίῤῥεψις, εως, ἡ, inclinatio, propenſio. A præced.
Περιῤῥέω, vndique fluo, circumfluo, alluo. περιῤῥέομαι, circumfluor, abundo, affluo aliqua re. περιῤῥεῖ, circumfluit. αἵματι περῤῥεόμενος, ſanguine fluens, manans.
Περιῤῥηγνύω, vel περιῤῥήγνυμι, proprie, alteri per vim deripio, velut veſtem, vt lictores faciunt. περιῤῥήγνυμι, *in med.* præ dolore veſtem meam diſcindo & lacero: *ſed antiqui poëtæ attici & proſaici poſteriores actiuo etiam vtuntur pro medio.*
Περιῤῥήδην, *Adu.* in orbem, vtrinque. A ſq.
Περιῤῥηδής, έος, ὁ, ἡ, in vtramque partem reflexus, inflexus, aut refractus. 2) qui in orbem circumactus procidit, proruit. 3) rotundus. E π. & ῥήσσω.
Περίῤῥηξις, εως, ἡ, abruptio, diſciſſio. A ſq.
Περιῤῥήσσω, idem quod περιῤῥήγνυμι.
Περιῤῥοή, ἡ, fluxus in orbem, vortex.
Περίῤῥοια, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus ad locum certum, velut veſicam &c. A ſeq.
Περίῤῥοος, *contr.* περίῤῥους, ου, ὁ, ἡ, circumfluus. 2) *Subſt.* adfluentia humorum.
Περιῤῥομβέω, v. περιρομβέω.
Περιῤῥυέω, vndique fluo, circumfluo.
Περιῤῥύπτω, f. abſtergo, abluo.
Περίῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, circumfluus. A περιῤῥέω.
Περιῤῥώξ, ῶγος, ὁ, ἡ, abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμι.
Περισαίνω, vel περισσαίνω, caudam mouendo circa aliquem ablandior.
Περισαλπίζομαι, f. ίσομαι, tubarum ſeu tubæ ſonitu excitor, tubam ſonantem audio.
Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congeſtio. A περισάττω.
Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem ſcalpello circino, ſcarifo. E π. & σάρξ.
Περισαρκισμός, ου, ὁ, circinatio carnis, quæ ſcalpello fit, ſcarifatio. A pr.
Περίσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnoſus, carne abundans. E π. & σάρξ.
Περισαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnibus grauo, carne circumdo, carne veſtio. A pr.
Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum eſt. A pr.
Περισάττω, f. ξω, circumſtipo, circum accumulo. Gl. V. aggero.
Περισείω, poët. περισσείω, f. είσω, quatio, concutio.
Περίσεμνος, ου, ὁ, ἡ, grauis & magnificus.
Περίσεπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.
Περίσημος, ου, ὁ, ἡ, inſignis, clarus. 2) inſignitus, notatus. A σῆμα.
Περισήπω, putrefacio.
Περισθενέω, viribus & robore valeo, nimium viribus polleo. περισθενέων, præualens, ferociens. A ſq.
Περισθενής, έος, ὁ, ἡ, viribus & robore præualidus. A σθένος.
Περισιαλόω, ῶ, f. variego.
Περισιγάω, f. ήσω, omitto, taceo, quæ ad cauſam pertinent. Heſ.
Περισίδηρος, ον, ferro obductus.
Περισκαίρω, ſalio, palpito.
Περισκαρίζω, idem quod præc.
Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa, circumcirca.
Περισκελής, έος, ὁ, ἡ, perdurus. 2) pertinax, præfractus. 3) aſper, moleſtus. A σκέλλω.
Περισκελής, έος, ὁ, ἡ, crura ambiens ſeu circumdans. A σκέλος.
Περισκέλιον, ου, τὸ, feminale, caliga, bracca. Ab eod.
Περισκελίς, ίδος, ἡ, περισκελίδες, feminalia, Gl. Vet. Ab eod.
Περισκελιστής, ου, ὁ, qui crura alteri confringit, vel reſecat. A σκελίζω.
Περισκελῶς, *Aduerb.* obſtinate & firmo ad adverſam fortunam animo. A περισκελής, n. 1.
Περισκεπάζω, protego, defendo.
Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumſpicio, conſidero.
Περίσκεπτος, ου, ὁ, ἡ, qui circumcirca oculis luſtrari poteſt. 2) ex quo ſubiecta luſtrari oculis circumcirca poſſunt. A pr.
Περισκέπω, probe tego.
Περίσκεψις, ἡ, circumſpectio. 2) ſpectatio auri vel numorum, cura.
Περισκήνιον, ου, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus eſt, i. e. in quo quis eſt. A σκηνή.
Περισκήπτω, comprimo, contero.
Περισκιάζω, άσω, obumbro.
Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui arcticum circulum eumdem habent cum tropico, aut maiorem. 2) περίσκιος, qui in orbem circumactus procidit, proruit. 3) rotundus. Ab iiſd.
Περισκιρτάω, ῶ, fut. ήσω, vndique vagor, oberro.
Περίσκληρος, ου, ὁ, ἡ, prædurus.
Περισκληρύνω, induro.
Περισκοπέω, ῶ, circumſpicio, exploro, Gl. Vet. περισκοπεῖ, perluſtrat, Philox.
Περισκόπησις, ἡ, circumſpectio, exploratio.
Περισκυθίζω, ſcythico more crines cum cute a capite reſeco.
Περισκυλακισμός, ου, ὁ, genus luſtrationis, quæ cane fiebat. A σκύλαξ.
Περισκυτίζω, f. ίσω, idem quod περισκυθίζω, ſi vera ſcriptura. A σκῦτος.
Περισμαραγέω, ῶ, f. ήσω, circumſtrepo.
Περισμάω, ῶ, defrico, detergeo.
Περισμήχω, idem.
Περισμύχω, paullatim & clam cœco & ſolummodo fumante igni comburo. 2) macero, conficio dolore, ægritudine.
Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, obeo, circumeo, vagor cum ſtrepitu, importunitate & inſolentia. 2) circumfero, dicitur inpr. de calice in conuiuiis.
Περισοφίζομαι, circumuenio, aſtutia fallo.
Περισπαίρω, palpito & terram calcibus pulſo.

Περισπασμός,

Περισπασμὸς, ȣ, ὁ, distractio, occupatio orta e curis & negotiis. 2) contentio, bellum. 3) conuersio s. circumactio. 4) circumflexio. Vox Gramm. A περισπάω.

Περισπαστέον, circumflexo accentu notandum. A seq. n. 4.

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, auello, destringo, Gl. V. 2) distraho, i. e. in diuersum traho. 3) distraho curis & negotiis, item, quibuscunque, etiam suauibus, auocamentis, oblectamentis. 4) circumflexo accentu noto. περισπασθεὶς, districtus, Philox. distractus. περισπωμένη, scil. προσῳδία, circumflexa, circumducta, Philox. accentus circumflexus.

Περισπειράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel inuoluo.

Περισπείρω, dissemino. 2) dispergo.

Περισπέρχεια, ἡ, studium, festinatio, trepidatio. A sq.

Περισπερχὴς, έος, ὁ, ἡ, supra modum vrgens seu premens, item festinans, trepidans. A sq.

Περισπέρχω, propero. 2) grauiter fero. 3) intensus sum. περισπέρχομαι, huc illuc curso.

Περισπεύδω, persequor, assiduus comes hæreo 2) vrgeo, premo.

Περίσπλαγχνος, ȣ, ὁ, ἡ, magnanimus, animosus. A σπλάγχνον.

Περισπογγίζω, spongia detergeo, vt simplex.

Περισπούδαστος, ȣ, ὁ, ἡ, studiose expetitus, quem multi studiose adfectantur, qui diripitur, vt Cicero ait. 2) studio dignus, A σπȣδάζω.

Περισπȣδάςως, Adu. studiose, cupide. A pr.

Περισπωμένως, Adu. cum circumflexo in vltima. A pr.

Περισσαίνω, v. περισαίνω.

Περισσάκις, Adu. numero impari, impariter. A περισσός.

Περισσάρτιος, ȣ, ὁ, ἡ, compositus e pari & impari numero. E περισσὸς & ἄρτιος.

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.

Περίσσευμα, περίττευμα, τὸ, abundantia. 2) reliquiæ, excrementum, stercus. Ab eod.

Περίσσευσις, εως, ἡ, abundantia, Gloss. Vet. A seq.

Περισσεύω, seu περιττεύω, fut εύσω, abundo, superfluo, supersum. A περισσός.

Περισσόβοτος, ȣ, ὁ, ἡ, pastu seu cibo abundans. Ex eod. & βοτός.

Περισσοδάκτυλος, vel περιττοδάκτυλος, ȣ, ὁ, ἡ, cui digitus vnus superest. 2) digitos numero impares habens.

Περισσοέπεια, vel περιττοέπεια, ας, ἡ, loquacitas. 2) copia orationis. A περισσοεπὴς.

Περισσοεπέω, idem quod περισσολογέω. A sq.

Περισσοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, verbis abundans. 2) loquax. E περισσὸς & ἔπος.

Περισσόκομος, ȣ, ὁ, ἡ, abunde comatus, qui comis densis est. Ex eod. & κόμη.

Περισσολογέω, & περιττολογέω, ῶ, f. ήσω, sermone nimis multo vtor. A περισσολόγος.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expositio rerum superuacuarum, sermo redundans & superuacaneus. 2) exaggeratio rei & amplificatio copiosa Ab eod.

Περισσολόγος, & περιττολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, multo sermone vtens. 2) copiosus in dicendo.

Περισσόμυθος, ον, inanis dictu. 2) loquax.

Περισσόνοος, contr. περισσόνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, excellenti mente præditus, sollers.

Περισσὸς, περιττὸς, ἡ, ὸν, qui præ ceteris aliquid habet, quo præstet, eximius, excellens, copiosus &c. vnde τὸ περισσὸν, excellentia, præstantia, copia. 2) alicuius rei, vt doctrinæ, elegantiæ scribendi studiosior. 3) nimius, superuacaneus, redundans. 4) inutilis. 5) impar, de numero. 6) numeris additum, vt εἴκοσι περιττὰ, est viginti amplius. A περί.

Περισσόσαρκος, ον, crassus. E π. & σάρξ.

Περισσότερος, α, ον, abundantior, Gl. Vet. præstantior. A περισσός.

Περισσοτέρως, Adu. vehementius, magis. A præced.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii adfectatio, nimium artis studium. Ex eod. & τέχνη.

Περισσότης, vel περιττότης, ητος, ἡ, copia rerum. 2) excellentia, præstantia. 3) redundantia sermonis & πλεονασμός. A περισσός.

Περισσοτρύφητος, ȣ, ὁ, ἡ, nimis delicatus. Ex eod. & τρυφάω.

Περισσόφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens. Ex eod. & φρήν.

Περισσῶς, seu περιττῶς, Adu. copiose, eximie, egregie, excellenter: valde vehementer, singulari arte, & peculiari quodam modo. Gl. V. abunde, abundanter. A περισσός.

Περίσσωμα, v. περίττωμα.

Περίσσωσις, seu περίττωσις, εως, ἡ, idem quod περίττωμα, vbi v.

Περισταδὸν, Adu. circumstando, circumcirca. A περιίσαμαι.

Περιστάζω, destillo, irroro.

Περισταλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens, adstrictorius. item quod valet concoquere & in aliam formam naturamque mutare. A περιστέλλω.

Περιστάσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui magna frequentia celebratur. A sq.

Περίστασις, εως, ἡ, circumstantia. 2) corona, i. e. turba circumfusa & circulum efficiens. 3) casus aduersus, incommodum, periculum. 4) præeuentus, vicissitudo. 5) occasio. 6) præsens status rerum, & conditio. 7) ambitus. 8) circumpositio. 9) apparatus, supellex, instrumentum. 10) magna rerum agendarum turba circumstans & vrgens te. A περιίσαμαι.

Περιστατέω, ῶ, f. ήσω, circumsto. pass. circumdor a turba. A περίστατος.

Περιστατικὸς, ἡ, ὸν, circumstans, ad euenta s. loca, tempora &c. pertinens. Vnde περιστατικὰ, circumstantiæ temporum & locorum. 2) aduersus, calamitosus, minus secundus. Ab eod.

Περιστατικῶς, Adu. commemorandis circumstantiis. A pr.

Περίστατος, ȣ, ὁ, ἡ, quem circumstant homines, corona cinctus. Subst. ὁ, locus altus. A περιίσαμαι.

Περισταυρόω,

Περισαυρόω, ῶ, f. ώσω, vallis seu palis in terra densis munio.
Περισταύρωμα, ατος, τὸ, munimentum e vallis, vallum. A pr.
Περισταχυώδης, εος, ὁ, ἡ, ad similitudinem spicarum circumdans.
Περιστεγανὸς, ὸν, bene tectus.
Περιστέγω, circumtego, munio.
Περιστείχω, f. ξω, circumeo: seu in orbem eo.
Περιστέλλω, cooperio, contego, obuoluo, circum circa inuoluo. 2) compono decenter, orno, inprimis cadauer mortui hominis. 3) comprimo, coarcto. 4) comprehendo, complector. 5) curo, ne quid incommodi alicui accidat.
Περιστενάζω, f. άξω, ingemisco.
Περιστεναχίζομαι, f. ίσομαι, idem.
Περιστένω, circumcirca vel maiorem in modum gemo. 2) circumcirca resono. 3) vndique arcto.
Περίστεπτος, ον, deuinctus, vt corona, diademate &c. A στέφω.
Περιστερὰ, ᾶς, ἡ, columba.
Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium, Gl Vet. locus, in quo columbæ aluntur. 2) herba quædam. A pr.
Περιστερίδιον, ου, τὸ, paruula columba. 2) vel pullus columbinus, pipio. Dim. ab eod.
Περιστέριον, ου, τὸ, pullus columbinus, pipio. 2) herba quædam. Ab eod.
Περιστέρνιον, ου, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, seu præcordia. A στέρνον.
Περιστεροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, columbini generis. Ex περιστερὰ & εἶδος
Περιστερὸς, οῦ, ὁ, columbus. A περιστερά.
Περιστεροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex eod. & τρέφω.
Περιστερώδης, εος, ὁ, ἡ, columbaris. Ab eod.
Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona redimio. 2) cingo, circumdo.
Περιστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, corona redimitus. 2) septus, cinctus velut ferto. A sq.
Περιστέφω, f. ψω, corona redimio. 2) circumdo, circumtego.
Περιστήθιος, ου, ὁ, ἡ, qui pectus ambit seu circumdat, τὸ περιστήθιον, ου, fascia pectoralis, pectorale, Pontificis gestamen, ap. Ebr. A στῆθος.
Περιστηρίζω, vndique fulcio, firmo.
Περίστια, ων, τὰ, lustratio. A π. & ἱστία. (pro περιίστια. nisi est potius a περὶ & στάω, quia concio lustranda sacerdotem circumstabat, a quo erat aqua piaculari perspergenda.)
Περιστίαρχος, ου, ὁ, lustrationi præfectus, s. qui lustrationem publicam peragit. E pr. & ἀρχός.
Περιστίζω, f. ίξω, notis compungo, punctis distinguo. 2) colloco globum hominum, vt seruorum, circa labrum v. c., in orbem. Herodot.
Περίστικτος, ου, ὁ, ἡ, notis compunctus, maculosus. A pr.
Περιστίλβω, fulgeo. Gl. V. radio, præfulgeo.
Περιστιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, circumeo.
Περιστλεγγίζω, destringo circumcirca strigile.
Περιστοιχίζω, περιστοιχίζομαι, cingo, circumdo.
Περίστοιχος, ου, ὁ, ἡ, ordinibus distinctus vel in quincuncem dispositus.
Περιστολάδην, Adu. circumcirca tegendo. A sq.
Περιστολὴ, ῆς, ἡ, obuolutio; vestis. A περιστέλλω.
Περιστόμιον, ου, τὸ, lingulæ locus in gutture. 2) pinguedo, aruina. 3) cutis duplicatio ob pinguedinem. 4) ora seu limbus. Gl. Vet. rictus, item, puteal, Philox. A στόμα.
Περίστομος, ου, ὁ, ἡ, qui circum os est, os ambiens. Ab eod.
Περιστοναχέω, idem quod seq.
Περιστοναχίζω, circumcirca gemo. 2) vndique repleor & reboo gemitibus. 2) refertus sum & distentus multitudine rerum.
Περίστοον, τὸ, porticus. A στοά.
Περιστορέω, sterno, substerno. E π. & στορέω.
Περιστρατοπεδεύω, ομαι, f. εύσομαι, castris seu exercitu cingo, circumsideo, obsideo.
Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumuerto. Gl. V. intorqueo.
Περιστροφάδην, Adu. circumagendo, in orbem vertendo. A pr.
Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, conuersio, conuolutio, rotatio. 2) conuersatio. Ab eod.
Περιστροφὶς, ίδος, ἡ, quasi volutorium, instrumentum, quo vtimur ad æquandas aridorum mensuras, radius. 2) lignum, quo aliquid, vt torcular, aut simile quid circumagitur. A στροφή.
Περίστροφος, ὁ, ἡ, qui circumagitur, vel circumagi potest. 2) pars retis, quæ & περίδρομος. Xenoph. Ab eod.
Περίστρωμα, ατος, τὸ, stragulum, Philox. vestis stragula. περιστρώματα, ων, τὰ, aulea & tapetia, quibus triclinia & lecti torique sterni solent. 2) circumuallationes.
Περιστρωφάω, ῶ, circumuerto, circumago.
Περίστυλον, τὸ, locus columnis cinctus, porticus, Gl. Vet. columnatum. A sq.
Περίστυλος, ου, ὁ, ἡ, circumcirca columnatus; columnis cinctus.
Περιστυφελίζω, περιστυφελίζομαι, duriter aspereque tracto, affligo, comminuo.
Περίστωον, ου, τὸ, vitiose pro περίστοον. Philox. atrium.
Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, dispolio, spoliando & depeculando detraho, compilo. Gl. V. expilo, compilo.
Περισυνέχω, contineo.
Περισύρω, ab omni parte traho, in diuersum traho, distraho. 2) diuello, lacero. 3) vexo, diripio. 4) obtrecto, probris & conuiciis lædo. Gl. V. vexo, lacero.
Περισφαιρηδὸν, Adu. in globi vel pilæ modum, vt simplex.
Περισφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, lubricus, in quo facile fit labi. A σφάλλω.
Περισφάλλομαι, oberro, labor, vagor, pecco.
Περισφαραγέω, ῶ, f. ήσω, circumstrepo.
Περίσφακτος, ον, flebilis, lamentabilis, Hes. (nisi leg. est περισφάρακτος.)
Περισφάτως, Adu. flebiliter. A pr.

Περισφηνόω, ῶ, f. ώσω, obstruo, veluti cuneo, obturo.

Περισφίγγω, fut. ξω, constringo, coërceo, complector arcte, vt discedere nequeat.

Περισφύριον, ου, τὸ, fascia, qua malleoli pedis solent cingi. 2) ligamen, quod crur ibus circumcinditur. A σφύρον.

Περισφύριος, ου, ὁ, ἡ, talus cingens. Ab eod.

Περίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ου, τὸ, fascia, qua malleoli cingi solent. Philox. talare. Ab eod.

Περίσχεσις, εως, ἡ, est verbum militare, dicitur que, si quis ab hostibus vndique circumuentus est. A περιέχω. v. περικερός.

Περίσχετος, ου, ὁ, ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περισχιδὴς, έος, ὁ, ἡ, in medio fissus, in duas partes dissectus. item sectus, fissus. περισχιδεῖς, calcei secti & fissi. A sq.

Περισχίζω, f. ίσω, diuido, diuortium facio, de huminibus, discindo, diripio, vt περιῤῥήγνυμι.

Περισχοινίζω, f. ίσω, fune circumdo & sepio, funem prætendo.

Περισχοίνισμα, ατος, τὸ, diremtio, seu separatio per funiculum, s. funis prætentus. A pr.

Περισώζω, f. ώσω, incolumem seruo, conseruo.

Περισωρεύω, f. εύσω, aggero, cumulo, coaceruo. 2) cumulis obruo.

Περισώφρων, ονος, ὁ, ἡ, admodum temperans.

Περισωφρονάω, valde sapio, prudenter ago. Hes.

Περιταινία, tænia, fascia vndique cingens.

Περιτάμνω, & περιτάμνομαι, succido. 2) adimo, priuo. 3) idem quod περιελαύνω, ap. Hom.

Περίτασις, εως, ἡ, obtentus. 2) vehemens & valida distentio. A περιτείνω.

Περιταφρεύω, f. εύσω, fossa seu vallo munio, 2) murum duco, muro circumdo.

Περιτείνω, intendo, obtendo. 2) valde extendo. Philox. distendo.

Περιτειχίζω, f. ίσω, muro circumdo seu cingo castra, vrbem hostium, circumuallo. perfect. part pass. περιτετειχισμένος, muro circumdatus, vallatus.

Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum. A præc.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Περιτειχος, εος, τὸ, propugnaculum. A τεῖχος.

Περιτελέω, perficio.

Περιτέλλομαι, circumuoluendo seu circumuertendo perficio orbem, vnde anni περιτελλόμενοι. i. e. exacti. 2) dicitur & de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur.

Περιτέμνω, f. εμῶ, amputo, circumcido. περιτετμημένος, circumcisus, perf. part. pass. Medium dicitur, vt περιτέμνομαι, ereptum alteri, vt agrum, callidis artibus mihi arrogo.

Περιτενὴς, έος, ὁ, ἡ, valde contentus, contentissimus & rigidissimus. 2) vndique intentus, vt περίτονος. A περιτείνω.

Περιτεραμνίζω, f. ίσω, tego. A τέραμνος.

Περιτέρμων, ον, finiens vndique, ambiens. A τέρμα.

Περιτεχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus. 2) sollertia, quasi a περιτεχνάομαι.

Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio.

Περιτηξις, εως, ἡ, liquatio. A pr.

Περιτίθημι, circumpono, circumdo, appono, impono, vt personam: addo, vt formam, pulchritudinem, vestem. περιτίθεμαι, assumo, induo. Gl. V. tribuo alicui aliquid, vt ab eo gestum, actum &c. item mando.

Περιτίλλω, conuello, euello.

Περιτιμήεις, ήεσσα, ῆεν, admodum honorandus.

Περιτιταίνω, circum extendo.

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro, colo.

Περίτμημα, τος, τὸ, frustum, segmentum. A περιτέμνω.

Περιτομεὺς, έως, ὁ, qui circumcidit. 2) scalper exciforius, quo sutores coria circumcidunt. Ab eod.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio. 2) in N. T. Iudæi, quia circumcisi. Ab eod.

Περίτομος, ον, vndique abruptus s. præruptus, de monte. 2) circumcisus, recutitus. Philox. Ab eod.

Περιτόναιος, siue περιτόνειος, aut περιτόνοος, circumtentus, obtentus. τὸ περιτόναιον, vel περιτόνειον, membrana totum ventrem interiorem continens, intestinis circumtentum. subaudi δέρμα. A περιτείνω.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. c. pelle tenta per omnes partes, vt in scuto, tympano. Ab eod.

Περιτοξεύω, sagittis (vndique) configo.

Περιτορνεύω, torno, rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ου, ὁ, ἡ, perspicuus, manifestus.

Περιτρανῶς, Adu. perspicue. A pr.

Περιτραχήλιος, ου, ὁ, ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ου, τὸ, collare. E π. & τράχηλος.

Περιτρέμω, contremisco, vibror.

Περιτρέπω, f. ψω, circumago. 2) circumactu euerto & percello. 3) conuerto, transfero. 4) in errorem induco 5) induco, impello, redigo. Gl. Vet. περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percellor.

Περιτρέφω, vndique conglacio. περιτρέφομαι, vndique conglacior, congelo, frigore cogor, coëo, coalesco, vt lac in caseum.

Περιτρέχω, circumcurro, currens obeo. 2) eleganter, cum Dat. in aliqua re (dicendo) se efferre, iactare.

Περιτρέω, circum trepido.

Περίτρητος, ου, ὁ, ἡ, vbique pertusus.

Περιτριβὴς, έος, ὁ, ἡ, obtritus, attritus. A seq.

Περιτρίβω, obtero, contundo.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicuius tractatione velut tritus. περίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus: item subbasilicanus, forensis. A pr.

Περιτριχόομαι. ἕλκος περιτετριχωμένον, ap. Poll. vlcus in capite, aut alia pilosa corporis parte.

Περιτρομέω, contremisco. A seq.

Περίτρομος,

Περίτρομος, ου, ὁ, ἡ, totus tremefactus, toto corpore contremiscens. Gloss. Vet. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adu.* trepide. A pr.

Περιτροπάδην, *Adu.* circumagendo, cursim, celeriter, strenue. A περιτροπή.

Περιτροπέων, *Ion.* pro περιτροπάων, reuertens, quasi a περιτροπάω. Reperitur & περιτροπέων. Hes.

Περιτροπή, ῆς, ἡ, vicissitudo, cum quid per vices & in orbem fit. ἐκ περιτροπῆς, per vices, cum tempus statum reuertitur. ἐν περιτροπῇ, idem. 2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περίτροπος, vertigo. Hes. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ου, ὁ, ἡ, orbiculatus, rotundus. περιτρόχαλα, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice relicta coma.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περίτροχος, ου, ὁ, ἡ, circumcurrens, in orbem currens. 2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτρώγω, rodo, ambedo, peredo, obrodo Gl. V.

Περιττὸς, περιττάκις, περιττεύω, & cetera vid. in περισσ.

Περίττωμα, ατος, τὸ, excrementum, feces vini, & quidquid in corpore redundat, & vel eiiciendum vel resecandum est. A pr.

Περιττωματικὸς, ἡ, ὸν, excrementis abundans, vel ad excrementa pertinens. 2) cui excrementa insunt, vt vesica, aluus &c. A pr.

Περιτυγχάνω, incido, in vtramque partem, forte reperio, nanciscor. περιέτυχον, incidi, nactus sum. περιτυχὼν, adeptus.

Περιτύκω, præparo, cædo, sc. saxum, materiam, cæmentum, (zubauen) vt aptum fiat ædificationi.

Περιτύμβιος, ου, ὁ, ἡ, sepulcralis, funebris, quod versatur circa tumulos. & τύμβος.

Περιτυμπανίζω, f. ίσω, tympanorum pulsu circumstrepo. 2) fustibus cædo.

Περιτυχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω.

Περιυβρίζω, f. ίσω, iniuria & contumelia adficio, vexo.

Περιυπνίζω, expergiscor, Philox. περιυπνίσατε, expergiscimini.

Περιυφαίνω, obtexo, Gl. V.

Περιύω, circumcirca pluo. pass. περιύεσθαι, circumplui.

Περιφάγω, arrodo, corrodo, ambedo.

Περιφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conspicuus, lucens. A φάω.

Περιφαίνομαι, vndique conspicuus sum, conspicior.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus. 2) perspicuitas, euidentia. A sq.

Περιφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, conspectui expositus. *Comp.* περιφανέτερος. 2) de sigillo in poculis, aut aliis vasis, quod totum est extra vas, & extrinsecus adfixum, opp. πρόστυπος. 3) illustris, nobilis, Gl. V. A περιφαίνομαι.

Περίφαντος, ου, ὁ, ἡ, vndique conspicuus, valde conspicuus & apertus. Ab eod.

Περιφανῶς, *Adu.* aperte. Philox. euidenter, clare, perspicue. A περιφανής.

Περίφασις, εως, ἡ, conspectus, prospectus liber, apud Polyb. A περιφαίνομαι.

Περιφέγγεια, ας, ἡ, splendor magnus. A seq.

Περιφεγγὴς, ὲς, valde splendens. A φέγγος.

Περιφείδομαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma. Philox. circulus, conuexitas. περιφέρεια θαλάσσης, margo. A seq.

Περιφερὴς, έος, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. 2) versatilis, rotatilis. Gl. V. conuexus, deuexus, teres. 3) περιφερέες dicti iuuenes, qui virgines Hyperboreorum in Delum comitabantur. Herodot. scribitur & περφερέες. A περιφέρω.

Περιφερόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, lineam vnam habens circumcurrentem, & in se redeuntem, vt circulus. Ex eod. & γραμμή.

Περιφέρω, f. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero. 2) circumago & eodem reuoluo. 3) redigo in vel ad. 4) in errorem induco, perturbo. 5) περιενεγκὼν etiam est, qui ad se rediit, recepit se. περιφέρομαι, circumferor, etiam sermone, fama, vnde τὰ περιφερόμενα, diuulgata. Gl. V. vagor, palor. περιενεχθεὶς, aor. 1. part. pass. circumlatus.

Περιφεύγω, effugio, euado & superstes sum. Gl. V. defugio, detrecto, tergiuersor.

Περίφημος, ον, famosus, clarus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui claua in pugna vtitur. A φάω.

Περιφθάνω, præuenio, περιφθὰς, aor. 1. part. præteruectus.

Περιφθείρομαι, minuor, penitus corrumpor & pereo. 2) pediculos colligo. Hesych. A φθείρω, vel φθείρ.

Περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, valde diligo.

Περιφλεγὴς, έως, ὁ, ἡ, ardens. A seq.

Περιφλέγω, f. ξω, aduro, vehementer vro.

Περιφλεγῶς, *Adu.* ardenter, vehementi ardore. A περιφλεγής.

Περιφλεύω, f. εύσω, amburo, aduro. περιπεφλευσμένος, amhustus, perf. part. pass. Herodot. A περιφλύω.

Περιφλιδάω, rugas contraho, περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδάων.

Περιφλοίζω, decortico.

Περιφλοισμὸς, ου, ὁ, decorticatio, corticis detractio. A præc.

Περίφλοιος, ου, ὁ, ἡ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valde nugor. 2) amburo.

Περιφοβέομαι, ῦμαι, pertimesco, paueo, Gl. V.

Περίφοβος, ου, ὁ, ἡ, metu vehementi perculsus, pertrepidus. Gl. V. trepidus, pauens.

Περιφόβως, *Adu.* trepide, metu vehementi, perculso animo. A pr.

Περιφοιτάω, ῶ, f. ήσω, circumeo, inambulo.

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumeuntio, peregrinatio, vagatio. A pr.

Περίφοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui circuit, peregrinatur, vagatur. Ab eod.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio, circumuectio. 2) ferculorum missus, qui conuiuiis

viniis apponuntur, aut singulis conuiuis, aut quaternis. 3) ambitus. 4) conturbatio distractio, halucinatio 5) error, vagatio. A περιφέρομαι. v. παραφέρεσθαι.

Περιφορὴν, *Adu*. circumagendo & quasi in orbem transferendo & circumducendo: de inceſſu boum, qui pedes anteriores non recta mouent; item de luxatis. A pr.

Περιφορέω, circumfero, circumago. 2) aggero, Gl. Vet.

Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum. Gl.V. A pr.

Περιφορητικὸς, ὸν, peruulgatus, omnium sermone tritus. Ab eod.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, vagus. 2) clarus, ſapiens. Ab eod.

Περίφορος, ου, ὁ, ἡ, circumactus, qui in transuerſum rapitur. A περιφέρομαι.

Περίφορτος, ου, ὁ, ἡ, onuſtus. A φόρτος.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, ſeptum, quo quid circumdatur, ſepes, murus, vallum &c. A περιφράσσω.

Περιφραδέως, *Adu*. ſcite, perite, ſeu rite, it. caute. A ſeq.

Περιφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſcitus, peritus. A ſeq.

Περιφράζω, f. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor. 2) conſidero, perpendo. *in med.*

Περίφρακτος, ου, ὁ, ἡ, circummunitus, circumſeptus. A περιφράσσω.

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα. Ab eod.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphraſis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, ττω, f. ξω, circumſepio, circumuallo. περιφράττειν, obſtipare.

Περιφραστικὸς, ἡ, ὸν, quod circumſcribendo efferatur.

Περιφραστικῶς, *Adu*. per circumlocutionem, A pr.

Περιφρίττω, perhorreſco.

Περιφρονέω, ῶ, f. ήσω, contemno, deſpicio. 2) accurate cogito, contemplor. A περίφρων.

Περιφρόνησις, εως, ὁ, contemtus, deſpicientia. 2) accurata cogitatio. A pr.

Περιφρουρέω, ῶ, f. ήσω, cuſtodia cingo. 2) cingo tamquam cuſtodia aut præſidio.

Περιφρύγω, f. ξω, torrefacio, vndique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, ſapiens, cordatus. 2) valde prudens, valde ſapiens. 3) contemtor, ſuperbus. A φρήν.

Περιφυὴς, έος, ὁ, ἡ, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, ττω, f. ξω, vndique cuſtodio.

Περίφυμι, amplector, agnatus ſum, adhæreo, inhæreo, coalui. περιφὺς, adhærens, aor. 2. part. A φῦμι.

Περιφύρω, περιφύρει, perturbat, Phil.

Περιφυσάω, valde inflo.

Περιφύσητος, ον, valde inflatus. A pr.

Περίφυσις, εως, ἡ, incrementum vel coalitus in ambitu. A περιφύομαι.

Περιφυτεύω, obſero. Gloſſ. Vet. conſero, circa planto.

Περίφυτος, ου, ὁ, ἡ, circa ſatus, vndique conſitus. A pr.

Περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, agnaſcor, circa naſcor. 2) excreſco.

Περιφωνέω, ῶ, circumſono, reſono.

Περίφωρος, ου, ὁ, ἡ, manifeſtus, vel vt in manifeſto flagitio aut facinore deprehenſus. A φώρ.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, inhio. 2) inhians deuoro. 3) deuoro, deglutio. Perf. περικέχηνα.

Περιχαίρω, ſummopere lætor.

Περιχαλάω, ῶ, diſſoluo, demitto, relaxo.

Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno.

Περίχαλκος, ον, ære obductus.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Περιχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo munio, aggere cingo. Gl. V. obuallo, circumuallo.

Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalpellum, quo dentes ſcarifantur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim circumſcribendi & emarginandi. Ab eod.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumſcriptio, Gl.Vet. circumductio. Ab eod.

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumſcribo: dicitur de ſcriptura literarum, in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur vt O. P. 2) ſcarifo & circumcirca incido.

Περιχάρεια, & περιχαρία, ας, ἡ, ſumma & immoderata lætitia. A ſeq.

Περιχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, ſupra modum lætus, magno gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, *Adu*. ingenti gaudio. A pr.

Περιχάσκω, hio, os late diduco.

Περιχειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo. 2) ad labia vſque plenus, i. e. valde ſatiatus ſum.

Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. a ſeq.

Περιχείριον, τὸ, ψέλλιον, Gl.V. armilla. περιχείρια, viriolæ, armillæ, Philox. A ſeq.

Περίχειρον, ου, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui apponitur. περίχειρα, armillæ. A χείρ.

Περίχευμα, ατος, τὸ, circumfuſum, ſeu circumcirca adfuſum.

Περιχεύω, & περιχέω, f. εύσω, circumfundo. 2) perfundo.

Περιχθὼν, όνος, ἡ, quæ circum eſt terra, vicina.

Περιχλανίζω, læna induo, bene tego aduerſus frigus &c. A χλανίς.

Περίχολος, ου, ὁ, ἡ, bilioſus, bile perfuſus. 2) iracundus, ſtomachoſus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, ſalto ſeu tripudio circum. 2) circumuagor.

Περιχορίζω, ſtrenue ſalto, de ſaltatione ἐνοπλίῳ. Heſ. A χορός.

Περιχρήματος, ου, ὁ, ἡ, admodum pecunioſus, prædiues. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περίχριστος, ου, ὁ, ἡ, circumlitus. 2) qui circumlini ſolet aut poteſt.

Περιχρίω, f. ίσω, illino, oblino, perungo.

Περίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, aureus. 2) inauratus.

Περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro induo. περικεχρυσωμένος, inauratus, perf. paſſ. part.

Περίχυδα, *Adu*. vndique affundendo. Hipp. A περιχέω.

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfuſum. Ab eod.

Περιχυτήριον, perfuſorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχύτης, ȣ, ὁ, perfusor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo. 2) offundo. περιχυθεὶς, circumfusus, part. pass. aor. 1. περικεχυμένος, circumfusus, perf. part. pass.

Περιχώννυμι, aggere circumdo.

Περιχωρέω, ῶ, f. ήσω, cedo. 2) per circuitum redeo. 3) commisceor. 4) metior.

Περιχώρησις, εως, ἡ, cessio in exitu rei. 2) reditus per circuitum. 3) vox ecclesiastica, de coniunctione personarum in diuinitate, & diuinæ naturæ cum humana in Iesu. A pr.

Περίχωρος, ȣ, ὁ, ἡ, circumiacens, finitimus, vicinus. Gl. Vet. territorium.

Περιψαύω, f. αύσω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, deleo.

Περίψεκτος, ον, quod esset, valde reprehendendus, vitiose reperitur in libris pro περίψυκτος, vbi v.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes & purgamenta detersa, defricta. Gl. Vet. scobs. 2) de homine, qui alias κάθαρμα, vbi v. in quo peccata & crimina totius populi, velut in sudario aut panno quodam, aut piaculi capite, abstergũtur & expurgantur. A pr.

Περιψήφος, ȣ, ὁ, calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, rado vel frico, strigili vtor.

Περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo, circumsibilo.

Περιψιλόω, ῶ, fut. ώσω, circumcirca nudo, dispolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio. A pr.

Περιψοφέω, ῶ, fut. ήσω, obstrepo, circumstrepo.

Περίψυκτος, ȣ, ὁ, ἡ, refrigeratus, frigidus, recreatus, refectus, vt homo, cui nimius æstus spirandi facultatem ademit, ad vitam reuocatur frigido ventulo admisso. 2) qui refrigerari potest. 3) valde amabilis. Epith. v. c. pulcritudinis. A περιψύχω.

Περίψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. frigus ipsum, qua sentitur, recreatio, refectio. Ab eod.

Περιψυχρος, ȣ, ὁ, ἡ, frigidus, Gl. Vet.

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero. 2) foveo, recreo. 3) oblecto.

Περιωδευμένως, *Adu.* circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιωδέω, ῶ, incantamentis & magica arte circumuenio & obtundo. Ab ᾠδή.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio. 2) vehementem seu grauem dolorem facio. περιωδυνάομαι, ῶμαι, crucior, perdoleo.

Περιωδυνέω, ῶ, & περιοδυνέω, valde doleo.

Περιωδυνία, ας, grauis dolor. A seq.

Περιώδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vehementer dolet. Ab ὀδύνη.

Περιωδύνως, *Adu.* graui cum dolore. A pr.

Περιωθέω, ῶ, ȣ̃μαι, f. ώσω, trudo vel vexo, per iniuriam trudo aut vexo in omnem partem, vt loco non sinam consistere. 2) negligo, contemno.

Περιωθίζω, f. ίσω, idem.

Περιώμιον, ȣ, τὸ, supparus, Gl. Vet. A seq.

Περιώμιος, ȣ ὁ, ἡ, humeros tegens, ambiens. E π. & ὦμος.

Περιώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius nomen nobilitatum est & clarum. E π. & ὄνομα.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumspectio, i. e. ipsa circumspiciendi actio, cura. 2) locus, e quo circumiacentia oculis lustrari queunt, specula. A περιώπτομαι.

Περιωπὴς, ȣ̃ς, conspicuus. A pr.

Περιώσιος, ȣ, ὁ, ἡ, sanctissimus, eximius, vel modum superans: item numerosus. *Adu.* περιώσιον, in genere, valde. Ab ὅσιος. (nisi est a verbo περιόω, vt ὡσιος sit mera terminatio.)

Περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιωθέω.

Περιωτειλόω, cicatricem obduco. Ab ὠτειλή.

Περκάζω, f. άσω, nigresco, maturescere incipio, vario, varior, de vuis. A πέρκος.

Περκαίνω, variego. Ab eod.

Πέρκη, vel πέρκα, perca, piscis, Gl. V.

Περκὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Περκίδιον, Dim. eiusd.

Περκνόπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, alas habens nigris distinctas maculis. E seq. & πτερόν.

Περκνὸς, ἡ, ὸν, niger, nigris distinctus maculis, varius.

Πέρκος, idem.

Πέρκωμα, & πέρκνωμα, τος, τὸ, varietas coloris in vuis maturescentibus & aliis rebus, quasi a περκόω, vel περκνόω.

ΠΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, perna. petaso.

Πέρναμαι, vendor. A πέρνημι.

Περνάω, in longinquam regionem venum exporto. 2) vendo. περνάσκ' pro πέρνασκε, imperf. *Ion.* A περάω.

Πέρνημι, vendo. part. περνὰς, vendens.

Περόναμα, *Dor.* pro περόνημα.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibula subnecto, fibulo. 2) traiicio veluti fibula. A περόνη.

Περόνη, ης, ἡ, fibula, Gl. V. tubula, Phil. aciculi, Gl. V. A περω, περάω, *transeo, traiicio.*

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum. 2) quodvis opus. A περονάω.

Περονῆτις, & περονητρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis, quæ fibula ad pectus annectitur. A περόνη.

Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab eod.

Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas. 2) nimius cultus. 3) ostentatio. 4) adulatio. A seq.

Περπερεύομαι, effero me, iactationi aut vanæ ostentationi deditus sum. 2) perperam, temere loquor, ago. 3) blandior, adulor. A seq.

Πέρπερος, ȣ, ὁ, (vnde Lat. *perperam.*) leuis, temerarius, præceps, perperus, Philox. vanus, Gl. V. 2) arrogans, ostentator. 3) adulator. 4) garrulus, nugator.

ΠΕΡΣΕ'Α, ας, ἡ, persea, arbor.

Πέρσεια, ας, ἡ, idem.

Περσέπτολις, εως, ὁ, ἡ, vrbium vastator, s. vastatrix. E πέρθω & πτόλις.

Περσεὺς, έως, nomen piscis. Hes. etiam Πέρσος. nomen item herois.

Περσέφασσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina. Ex eod. & φόνος.

Πέρσις,

Πέρσης, ȣ, ὁ, Persa. 2) nomen iactus in ludo tesserarum.

Περσίζω, f. ίσω, Persas imitor. 2) Persis faueo, Persarum partes sequor. A præc.

Περσικὸς, ή, όν, Persicus. Hine ἡ Περσικὴ, ῆς, sc. μηλέα, malus Persica, & τὸ Περσικὸν, ȣ, scil. μῆλον, malum Persicum. Περσικαὶ, sc. ὑποδέσεις, calcei muliebres & molles, s. viles. Ab eod.

Πέρσις, εως, ἡ, vastatio, expugnatio. A πέρθω.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Persica, vt Περσὶς, scil. γῆ, Persia. Περσὶς γυνὴ, Persica mulier. Περσὶς χλαῖνα, lana Persica. A Πέρσης.

Περσιςὶ, Adu. Persarum more seu ritu. 2) Persica lingua. A Περσίς, vel περσίζω.

Περσοδιώκτης, ȣ, ὁ, persecutor & profligator Persarum. E Πέρσης & διώκω.

Περσοκτόνος, ȣ, ὁ, occisor Persarum. Ex eod. & κτείνω.

Περσονομέομαι, ȣ̃μαι, Persarum legibus & sub eorum imperio viuo. A seq.

Περσονόμος, ὁ, ἡ, Persas regens, Persicus, Persici moris.

Πέρυσι, Adu. anno præterito, anno superiori. 2) ante hac, ante hoc tempus.

Περυσίας, ȣ, ὁ, vt περυσίας οἶνος, vinum anni superioris. A præc.

Περυσινὸς, ή, όν, qui anni superioris est. περυσινόν, annotinum, Gl. Vet. Ab eod.

Περφερέες, v. περιφ.

Πέσημα, ατος, τὸ, casus, lapsus. 2) quod cecidit. Gl. Vet. casura. A πίπτω.

Πέσκος, εος, τὸ, idem quod πέκος.

Πεσσευτήριος, ία, ιον, idem quod πεσσευτικός. A πεσσεύω.

Πεσσευτὴς, ȣ̃, ὁ, calculis ludens. Ab eod.

Πεσσευτικὸς, ή, όν, ad lusum calculorum pertinens, lusorius. 2) calculis ludendi peritus. A præc.

Πεσσεύω, seu πεττεύω, f. εύσω, calculis ludo. 2) transfero, muto. A πεσσός.

Πεσσονομέω, calculos lusorios dispono. 2) ordino, dispono. A seq. & νέμω.

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττὸς, ȣ̃, ὁ, & πεττὸν, τὸ, pl. πεττὰ, Sophocl. calculus seu scrupus lusorius. 2) ipse ludus, & tabula ludi. 3) pessus, seu lana concerpta, in qua pharmaca excipiuntur.

Πέσσω, vel πέττω, f. ψω, coquo, pinso. 2) maturo. 3) concoquo, *proprie* & *tropice*, occulo, abditum & reconditum penes me teneo, donec maturescat & perfectum sit, vt χόλον πέσσειν, simultatem premere & celare ad opportunitatem vindictæ. 4) *saepe licet vertere* habeo, accepi. πεπεμμένος, coctus, perf. pass.

Πετάζω, f. άσω, extendo, explico. 2) tego. A πετάω.

Πέταχνον, siue πέταχνον, ȣ, τὸ, poculum latum & tenue. Ab eod.

Πετάλειον, ȣ, τὸ, idem quod πέταλον.

Πεταλίζω, f. ίσω, folia decerpo. 2) folia emitto, germino. 3) foliis in vrnam deiectis damno ac relego. A πέταλον.

Πεταλισμὸς, ȣ, ὁ, ostracismus per folia. A pr.

Πέταλον, ȣ, τὸ, folium expansum. 2) lamina, bractea. A πετάω.

Πεταλοποιὸς, ȣ̃, ὁ, bractearius, Gl. V. E pr. & ποιέω.

Πεταλȣργὸς, ȣ̃, ὁ, idem. Ex πέταλον & ἔργον.

Πεταλώδης, εος, ὁ, ἡ, folio vel laminæ similis. A πέταλον.

Πεταλωτὸς, ή, όν, idem. 2) *metaph.* vigens, florens.

Πέταμαι, vide πέτομαι, & Ἵπταμαι.

Πετάννυμι, f. άσω, idem quod πετάω.

Πετασίτης, ȣ, ὁ, petasi speciem gerens. 2) planta quædam. A πέτασος.

Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extensio. 2) velum. A πετάζω v. περιπέτ. & παραπέτ.

Πέτασος, ȣ, ὁ, petasus, galerus, tegmen capitis latum & expansum. 2) vmbraculum, vmbella. 3) species texturæ. 4) herba quædam. Gl. Vet. fastigium. Ab eod.

Πετασώδης, ες, petasi speciem gerens. A pr.

Πετασών, ῶνος, ὁ, petaso, perna. Ab eod. a latitudine & explicatione carnium.

Πεταυρίζω, f. ίσω, alte petauro exsilio, petauro ludo. A πέταυρον, vbi v. n. 3.

Πεταυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, ludus petauristarum. 2) ludibrium de homine, vt cum petauro, vel super tapete expanso, ludibrii gratia, in auras exploditur: quod nostri *prellen*, dicunt, gallofranci *berner*. v. Libanii orat. ὑπὲρ τȣ̃ τάπητος. A præc.

Πεταυριςὴς, ȣ̃, ὁ, qui alte petauro exsilit, funambulus. Philox. ceruulus. Ab eod.

Πέταυρον, ȣ, τὸ, pertica. 2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt. Theocrit. 3) instrumentum quodlibet, in quo agilitatem corporis ostentant, etiam funis alte tensus. 3) genus laquei. οἱ ὁ. 4) profunditas. (fort. a μετὰ & αὔρα, quod sublime pendet in nubibus, aut a μεταίρω.)

Πετάω, f. άσω, pando, explico. 2) aperio.

Πετεεινὸς, pro seq.

Πετεινὸς, ή, όν, volucer. A πέτομαι.

Πέτευρον, ȣ, τὸ, idem quod πέταυρον.

Πέτομαι, & πέταμαι, item πετάομαι, πετῶμαι, volo. 2) rapido cursu feror.

Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.

Πετραῖος, αία, αῖον, saxatilis, inter petras seu saxa versans. 2) in petrosis & saxosis locis nascens. A πέτρα.

Πετρηδὸν, Adu. in modum petræ. Ab eod.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus, petrosus, lapidosus. Ab eod.

Πετρηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, petris contectus, petrosus. E πέτρα & ἐρέφω.

Πετρίδιον, ȣ, τὸ, saxulum. 2) saxum, petra. Dim. a πέτρα.

Πέτρινος, ίνη, ινον, lapideus, saxeus. Ab eod.

Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, saxa scando. A seq.

Πετροβάτης, ȣ, ὁ, saxa scandens. E πέτρος & βαίνω.

Πετροβολέω, saxa iaculor. A πετροβόλος.

Πετροβολία, ἡ, saxorum iaculatio. Ab eod.

Πετροβολικὸς, ή, όν, lapides eiaculans. ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta. A seq.

Πετροβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui lapides eiaculatur, qui lapidibus petit, catapulta, sc. καταπέλτης. A πέτρος & βάλλω.

Πετροκυλιςὴς, ȣ, ὁ, qui saxa & lapides deuoluit. Ex eod. & κυλίω.

Πετροποιΐα, ας, ἡ, ſtructura e petris, ſtructura ſaxea. Ex eod. & ποιέω.

Πετρόῤῥιφὴς, έος, ὁ, ἡ, e petra præcipitatus. Ex eod. & ῥίπτομαι.

Πετρόῤῥυτος, ȣ, ὁ, ἡ, per ſaxa tractus, aut e ſaxis demanans. A ῥέω.

Πέτρος, ȣ, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετροσελινίτης, ȣ, ὁ, vt πετροσελινίτης οἶνος, vinum e petroſelino. A ſeq.

Πετροσέλινον, ȣ, τὸ, apium in locis petroſis & ſaxoſis naſcens.

Πετροτόμος, ȣ, ὁ, ἡ, lapides incidens vel ſecans. πετρότομος, rupi inciſus ſ. e. lapide cæſus. E πέτρος & τέμνω.

Πετροφυὴς, έος, ὁ, ἡ, ſaxis adhæreſcens, in petris hærens, e ſcopulis enatum. Ex eod. & φύω.

Πετρόω, ῶ, f. ώσω, in lapidem vel ſaxum verto. 2) lapido. A πέτρος.

Πετρώδης, εως, ὁ, ἡ, petroſus, ſaxoſus, lapidoſus. Ab eod.

Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum coniectus. A πετρόω.

Πετρώροφος, ȣ, ὁ, ἡ, lapidibus tectus. E πέτρα & ὄροφος.

Πεττεία, ας, ἡ, calculorum luſus. A ſeq.

Πεττειάω, idem quod ſeq. vel aleæ ſtudio teneor. A præc.

Πεττεύω, vide πεσσεύω. πεττευτὴς, v. πέσσ.

Πέττω, pinſo, Gl. Vet. v. πέσσω.

Πευθὴν, ῆνος, ὁ, explorator, ſciſcitator, emiſſarius. Gl. Vet. mandator. 2) auſcultator. A πυνθάνομαι.

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, amarus. 2) triſtis. 3) cautus, prudens, ſollers. A πεύκη. vel πύκα.

Πευκέδανον, ȣ, τὸ, & πευκέδανος, ȣ, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.

Πευκεδανὸς, ὴ, ὸν, amarus. 2) exitioſus. A ſq.

Πεύκη, ης, ἡ, pinus, picea, larix, Gl. Vet. Philox. 2) quicquid e ligno tali fit, vt tæda, fax, codicilli &c. 3) Ioſephus ſic vocat lignum ex Ophir allatum, ſed a vulgari πεύκη diuerſum.

Πευκήεις, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A præc.

Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, e pino arbore. Ab eod.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πυνθάνομαι.

Πευστηρία, ας, ἡ, inquiſitio, interrogatio. Ab eod. πευστήρια, femina ſedula percunctandi, auſcultandi, & rumores vltro citroque perferendi.

Πεύστης, ȣ, ὁ, percontator, Philox. Ab eod.

Πευστικὸς, ὴ, ὸν, ad percunctandum factus, ſ. aptus. A præc.

Πεφασμένως, *Adu.* aperte, palam. A φαίνομαι.

Πεφεισμένως, *Adu.* parce. Philox. parcius. A φείδομαι.

Πεφιλιππῶσθαι, (ſic enim verum) macilentum redditum eſſe, contractum, e πεφιλιππιδῶσθαι.

Πέφνω, occido, interficio. ἐπέφνομεν, occidimus. A φένω.

Πεφοβημένως, *Adu.* timide, cum trepidatione. A φοβεῖσθαι.

Πεφραγμένως, *Adu.* conſertis ordinibus. A φράσσω.

Πεφροντισμένως, *Adu.* diligenter, accurate. A φροντίζω.

Πεφυλαγμένως, *Adu.* caute, circumſpecte, prouide. A φυλάσσω.

Πεφυρμένως, *Adu.* confuſe, mixtim. A φύρω.

Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέπτω.

Πεώδης, ες, bene vaſatus. A πέος.

Πῆ, qui? qua ratione. 2) qua? 3) quo? πη, aliquatenus, quodammodo. Ab antiquo πὸς..

Πηγάζω, f. άσω, ſcateo, ſcaturio. 2) in modum fontis effundo. 3) aquis ſcatere facio. A πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.

Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero. A πήγανον.

Πηγάνιον, ȣ, τὸ, ruta, rutula. A ſeq.

Πήγανον, ȣ, τὸ, ruta, herba. A πήγνυμι.

Πηγανώδης, εος, ὁ, ἡ, rutaceua, i. e. ad rutam accedens, rutæ ſimilis. A præc.

Πηγὰς, άδος, ἡ, glacies. 2) rupes. A πήγνυμι.

Πήγασος, ȣ, ὁ, Pegaſus, alatus Perſei equus. A πηγή.

Πηγεσιμάλλος, ȣ, ὁ, ἡ, habens vellus denſum. 2) villoſus. E πηγνύω & μαλλός.

Πηγετὸς, ȣ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.

Πηγὴ, ῆς, ἡ, fons, ſcatebra, ſeu aqua ſaliens. 2) *tropice*, cauſſa. 3) anguli oculorum ad nares, ſc. quia ſunt fontes lacrimarum. 4) lacrimæ ipſæ apud poëtas.

Πηγίδιον, ȣ, τὸ, fonticulus. Dim. pr.

Πηγίον, idem. Gl. Vet. Ab eod.

Πῆγμα, ατος, τὸ, concertum, glacies, coagmentum, item congelatio ipſa. 2) concinnatio, compoſitio. 3) pegma, Gl. Vet. confixum. A πηγνύω.

Πηγματώδης, εος, ὁ, ἡ, concertus. A præc.

Πηγνύω, ſeu πήγνυμι, f. ξω, compingo, compingendo ſtruo & fabricor, ſtruo. 3) concreſcere facio, congelo, cogo, coagmento. 4) pango, figo, defigo, infigo. πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gl. Vet. πήγνυται, gelat. Phil. A πάγω, vnde Latinum *pango*.

Πηγόῤῥυτος, ον, fontanus, e fonte emanans. E πηγὴ & ῥύω.

Πηγὸς, ὴ, ὸν, bene compactus & compoſitus, ſtabilis, immobilis, vnde Lat. *piger*. 2) niger. 3) albus ſeu niueus, qualis eſt glaciei color. A πηγνύω.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, glacialis. 2) gelu, glacies. Ab eod.

Πηδὰ, τὰ, *per Apocop.* pro πηδάλια. v. ſequ. item πῆδος.

Πηδάλιον, ȣ, τὸ, gubernaculum, ſeu clauus nauis. A πῆδος.

Πηδαλιȣχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clauum nauis ſedeo, guberno. A ſeq.

Πηδαλιȣχος, ȣ, ὁ, qui clauum tenet, gubernator. E πηδάλιον & ἔχω.

Πηδαλιώδης, εος, ὁ, ἡ, gubernaculi ſpeciem gerens, gubernaculo ſimilis. A πηδάλιον.

Πήδασος, ȣ, ὁ, ἡ, vliginoſus & fonticulis ſcatens, vnde aqua proſilit. A ſeq.

Πηδάω, ῶ, f. ήσω, ſalto, ſalio, ſcaturio.

Πηδηθμὸς, ȣ, ὁ, ſaltus, πηδηθμὸς φλεβῶν, vena-

rum

rum saltus aut percussus, pro arteriarum pulsus. A præc.
Πήδημα, ατος, τὸ, saltus. Ab eod.
Πήδησις, εως, ἡ, saltus, actio saliendi. Ab eod.
Πηδητὴς, ȣ͂, ὁ, saltator. Ab eod.
Πηδητικὸς, ὴ, ὸν, qui salire solet, qui subsultim incedere consueuit. Ab eod.
Πηδὸς, ȣ, ὁ, vel πηδὸν, ȣ͂, τὸ, ligni genus, quod & πήδινον dicitur. 2) palmula remi, (ex eo ligno, quod πηδὸν). 3) remus, (ex eo præsertim ligno.)
Πηδύω. Hesych. pro πιδύω.
Πηδυλὶς, ίδος, ἡ, petra, e qua aqua prosilit, Hes. A præc.
Πηκτὴ. *Dor.* πακτὰ, caseus. A πηκτός.
Πηκτικὸς, ὴ, ὸν, gelandi seu cogendi vim habens. Ab eod.
Πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum. 2) instrumentum musicum. 3) fistula, tibia. 4) culter ad scindendas carnes aptus. Ab eod.
Πηκτὸς, ὴ, ὸν, compactus, coagmentatus. 2) concretus, congelatus, coactus. 3) fixus, defixus, seu qui figi, depangi potest. Ab eod.
Πηλαγόνες, gigantes. E πηλὸς, *lutum*, & γίγν. v. πηλόγονος.
Πηλακίζω, f. ίσω, proprie, luto conspergo. 2) contumelia afficio. v. προπηλ. A πηλός.
Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, sarda, Gl. Vet.
Πηλαμυδία, ας, ἡ, pelamydum captura.
Πηλαμύδιον, ȣ, τὸ, idem, parua pelamys.
Πηλαμὺς, ύδος, ἡ, pelamys, genus piscis in Hellesponto, Gl. Vet. Sarda.
Πήληξ, ηκος, ἡ, galea, cassis.
Πηλίκος, η, ον, quantus. 2) quantæ ætatis, quot annorum, interr. Ab ἡλίκος.
Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas. A præc.
Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, e luto factus. A πηλός.
Πηλοβάτης, ȣ, ὁ, qui per lutum graditur. 2) nomen ranæ. Ex eod. & βαίνω.
Πηλόγονος, ȣ, ὁ, ἡ, e luto natus, cui genus e luto est, gigas, apud Callim. *si vera lectio.* Ex eod. & γίνομαι.
Πηλοδομέω, ῶ, f. ήσω, e luto struo, fingo. A seq.
Πηλοδόμος, ȣ, ὁ, ἡ, e luto struens. E πηλὸς & δέμω.
Πηλόδομος, ȣ, ὁ, ἡ, e luto structus. Ex iisd.
Πηλουργία, figlina, ars e luto fictilia vasa conficiendi. Ex eod. & ἔργον.
Πηλοπατέω, lutum calco.
Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calcei altiores. A præc.
Πηλοπλάθος, ȣ, ὁ, qui e luto seu argilla fingit. A seq.
Πηλοπλάσσω, f. άσω, e luto fingo. Ex iisd.
Πηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) lutum macero.
Πηλοποιὸς, ȣ͂, ὁ, figulus, qui vasa fictilia e luto conficit. Philox. coactiliarius. E seq. & ποιέω.
Πηλὸς, ȣ͂, ὁ, lutum, cœnum, limus. 2) creta, argilla. οἱ πηλοὶ, Polyb. 3) vinum.
Πηλουργὸς, ȣ͂, ὁ, figulus. A præc. & ἔργον.
Πηλοφορέω, lutum fero.
Πηλόχυτος, ον, e luto fusus, factus.
Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. Vet. πηλόομαι, ȣ͂μαι, πηλοῦσθαι, lutescere, Gl. Vet. Ab eod.
Πηλύνω, idem.
Πηλώδης, εος, ὁ, ἡ, lutosus, limosus. A πηλός.
Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A præc.
Πῆμα, ατος, τὸ, damnum, exitium. 2) clades.
Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. A pr.
Πημαντὸς, ὴ, ὸν, cui damnum illatum est, læsus. A præc.
Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum, exitium. A πῆμα.
Πῆμος, *Adu.* quando. Ab ἦμος.
Πημοσύνη, ης, ἡ, idem quod πημονή. Ab eod.
Πηνέλοψ, οπος, ὁ, auis quædam.
Πήνη, ης, ἡ, textum, tela. 2) tapes. A πήνω.
Πηνίζω, f. ίσω, stamina e colu deduco & deuoluo fusi circumactu. 2) texo. A præc.
Πηνίκα, *Adu.* quando? 2) *Att.* qua hora. Ab ἡνίκα.
Πηνίκη, ης, ἡ, coma adscititia galericulum, capillamentum, quasi a πηνίω, quod idem est cum πηνίζω.
Πηνικίζω, f. ίσω, fraudes struo, dolos consuo, necto. A præc.
Πηνίκισμα, ατος, τὸ, fraus, dolus, stropha. A pr.
Πηνίον, ȣ, τὸ, radius vel fusus, cui filum circumuoluitur. 2) stamen seu filum. 3) tela ipsa, vt πήνη. 4) insectum quoddam ex erucarum genere. A πῆνος, vel πήνη.
Πήνισμα, ατος, τὸ, stamen seu filum e colu deductum & fuso deuolutum. A πηνίζω.
Πῆνος, εος, τὸ, idem quod πήνη. A seq.
Πήνω & πήνομαι, idem quod πηνίζω, Hes. vnde πηνίω, πηνίζω. A πάω, *comprimo, denso.*
Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coactio, congelatio, concretio, glacies. 2) compactio. Gl. Vet. fixio. A πηγνύω.
Πηὸς, ȣ͂, ὁ, adfinis. A πάω.
Πήρα, ας, ἡ, pera, saccus, in primis qualem mendici gestant. Gl. Vet. mantica, follis. 2) instrumentum medicum.
Πηρίδιον, ȣ, τὸ, perula, parua pera. Dim. a pr.
Πηρὶν, ῖνος, ὁ, testiculus. v. περίναιος.
Πηρόδετος, ȣ, ὁ, ἡ, vt πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata est. E πήρα & δετὸς, a δέω.
Πηρομελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui mutilatis est membris, mutilus. E seq. & μέλος.
Πηρὸς, ὰ, ὸν, mancus, orbus, Gl. Vet. 2) cœcus, mutus, excors.
Πηροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui peram seu saccum gestat. E πήρα & φέρω.
Πηρόω, ῶ, fut. ώσω, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito. πεπηρωμένος, perf. part. pass. mutilatus. Gl. Vet. πηρόω, ῶ, orbo, cœco. A πηρός.
Πήρωμα, ατος, τὸ, oblæsa pars corporis, naturæ oblæsæ vitium. 2) homo natura imperfectus. A πηρόω.
Πηρώνυμος, ον, a pera nomen habens. E πήρα & ὄνομα.
Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & læsio membri alicuius in corpore, vnde & de cœcitate dicitur. Gl. Vet. orbatio, mutilatio. A πηρόω.
Πήσσω, ττω, figo, gelo, Gl. Vet. πήσσει πάλον, pangit, Phil. πησσόμεθα, adfigimur, Phil.
Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A pr. v. πιτύα.
Πηχυαῖος, αία, αῖον, qui vnius cubiti est, cubitalis. A πῆχυς.
Πηχύϊος, α, ον, idem & ab eod.

Πηχύνω, cubito impositum seu appensum gesto. 2) in cubitum inclino. Ab eod.

Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, Philox. vlna, cubitus. 2) mensura a cubito vsque ad summum medii digiti. 3) instrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus. 4) testudinis manubria cornua, brachia, quæ transtillo coniunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant, vel ζύγωμα. 5) πήχεις, pars arcus media sagittas sustinens, alii brachia.

Πιάζω, f. άσω, iniecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio. πιάζεται, deprehenditur. Phil. v. πιέζω.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem & obesum reddo. Gl. Vet. opimo, impinguo. A πίων.

Πιαλέος, έα, έον, pinguis, obesus. A πῖαρ. 2) siticulosus, siccus. A πίνω.

Πίαλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πιάλλω, f. αλῶ, pinguefacio, augeo, profum. πιῆλαι, inf. aor. 1. Hes. A πίων. (nisi potius est vitiosa lectio pro ἐπιάλλω.)

Πιαντήριον, ου, τὸ, quod pinguem reddit & obesat. A πιαίνω.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo. 2) *Adu.* pingue. A πίων.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis. τὸ πιαρὸν, pinguedo. A præc.

Πίασμα, τος, τὸ, pinguedo, vber. A πιαίνω.

Πιαστήριον, ου, τὸ, pressorium, Phil. A πιάζω.

Πιγκέρνης, pocillator, Gl. Vet. Lat.

Πιδακιτίδες, αἱ, Nymphæ fontanæ. Hippocr.

Πιδακόεις, οεσσα, όεν, aquis salientibus scatens. 2) irriguus. A πίδαξ.

Πιδακώδης, εος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πίδαξ, ακος, ὁ vel ἡ, fons, scatebra, aqua saliens.

Πιδάω, idem quod πηδάω, salio.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, aquis salientibus scatens. A præc.

Πιδόεις, εσσα, όεν, idem. A seq.

Πιδύω, & πιδύομαι, salio, scaturio.

Πιεζέω, pro πιέζω, *Ion.* imperf. πιέζειον, pro πιέζευν, ἐπιέζευν.

Πιέζω, f. έσω, prehendo, premo, presso, Gl. Vet. 2) vrgeo quid, v. c. in demonstrando, refellendo &c.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, succi plena, fertilis. A πίων.

Πίεξις, εως, ἡ, pressio. A πιέζω.

Πιερία, ας, ἡ, Pieri, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Musis sacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Musæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A præc.

Πιερίηθεν, *Adu.* e Pieria. Ab eod.

Πιερικὸς, ἡ, ὸν, Piericus, e Pieria. Ab eod.

Πιέσιμον pressimum, Gl. Vet. A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, pressio, pressura. Ab eod.

Πίεσμα, ατος, τὸ, retrimentum post succi expressionem relictum. 2) succus expressus. Ab eod.

Πιεσμὸς, οῦ, ὁ, pressio, compressio. Ab eod.

Πιεστὴρ, ῆρος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεστήριον, ου, τὸ, idem. 2) tormenti genus. A præc.

Πιεστὸς, ἡ, ὸν, pressus. 2) qui premi seu comprimi potest. A πιέζω.

Πίεστρον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum ad contundenda ossa capitis in extrahendo fetu mortuo, prelum, volsella. Ab eod.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium. Gl. Vet. feria. 2) poculum instar dolioli. Dim. a πίθος.

Πιθάκνιον, ου, τὸ, doliolum. 2) poculum parvum, dolioli figuram habens. πιθάκνια, doliola, Gl. Vet. Dim. a præc.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, oratione persuasoria vtor, probabilia dico, ad persuadendum idonea. A seq.

Πιθανολογία, ας, ἡ, sermo plausibilis, oratio ad persuadendum apta. Philox. πιθανολογία, subtilitate. A seq. & λόγος.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, persuasorius, probabilis, verisimilis. 2) gratus, blandus, acceptus, elegans, inpr. de oratore, qui placet, populari: item, de eo, qui specie probabili vtitur. 3) qui facile seu libenter paret, morigerus. 4) aptus ad aliquid, accommodatus. 5) qui naturam & formam rei ipsius apte imitatur & exprimit. πιθανὸν, probabile, verisimile, quod naturam & formam rei apte imitatur, Gl. Vet. πιθανὰ, probabilia, Phil. A πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo, A præc.

Πιθανουργικὸς, ἡ, ὸν, persuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars lenocinio verborum vtens ad persuadendum accommodato. E πιθανὸς & ἔργον.

Πιθανῶς, *Adu.* probabiliter, apte ad persuadendum.

Πιθάριον, ου, τὸ, doliolum. Dim. a πίθος.

Πιθέω, f. ήσω, fretus sum, confido. 2) obsequor, obedio. aor. 1. ἐπίθησα. part. πιθήσας. A πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, vbi dolia cubant. A πίθος.

Πιθηκαλώπηξ, ηκος, ὁ, q. d. vulpisimia seu simivulpa. E πίθηκος & ἀλώπηξ.

Πιθήκειος, εία, ειον, simiæ similis, simiæ vsitatus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, simiam imitor vel ago. A pr.

Πιθηκισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio simiæ. 2) imitatio adulatoria, adulatio dolosa, vel nugæ, quales sunt simiarum, gesticulatio ridicularia. A præc.

Πιθηκοειδὴς, ὲς, simiæ similis, simiæ speciem gerens. 2) qui est e simiarum genere. Ex eod. & εἶδος.

Πιθηκόμορφος, ον, simiæ ad formam similis. E seq. & μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, simias edo, simiis vescor. Ex eod. & φάγω.

Πιθηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, simiam gestans. 2) simiæ signo notatus. Ex eod & φέρω.

Πιθηκώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πιθήκειος. A seq.

ΠΙ'ΘΗΞ, ηκος, ὁ, simia.

Πιθηρὸς, ὰ, ὸν, pinguis. Hipp. sed putant leg. πιειρός.

Πιθίτης, ου, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθίτις, ἴδος, ἡ, quæ dolii figura est. A pr.
Πιθογάστωρ, ὁ, ὁ, ἡ, cui venter instar dolii est. E πίθος & γαστήρ.
Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τὰ, doliorum apertio, cum vinum nouum e doliis defunditur. 2) festum Bacchicum apud Græcos. Gl. V. πιθοιγία, vinalia. E πίθος & οἴγω.
Πιθοκοίτης, ὁ, ὁ, in dolio cubans. A κοίτη & seq.
Πίθος, ὁ, ὁ, dolium.
Πιθώδης, ες, dolii formam gerens. A pr.
Πίθων, ωνος, ὁ, simia. A πίθηξ.
Πιθὼν, ῶνος, ὁ, doliarium, Gl. V. vid. πιθεών.
ΠΙΚΕΡΙΟΝ, ὁ, τὸ, butyrum.
Πικράζω, amarore afficio A πικρός.
Πικραίνω, amarum reddo. Gl. Vet. amarico. 2) exacerbo, molestia afficio, aor. 1. ἐπίκρανα. πικρανας, part. πικραίνομαι, exacerbesco, Gl. Vet. πικραίνεται, ringitur, Phil. πικραίνεσθαι, amarescere, Gl. Vet. aor. 1. ἐπικράνθην. Ab eod.
Πικρασμὸς, ῦ, ὁ, amaritudo, exacerbatio animorum, simultas, odium. A pr.
Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo. it. tropice. A πικρός.
Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo, accedo ad sensum amaritiei. Ab eod.
Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium siluestre, herba amara quæuis, vt ea, quam in Paschate edebant Iudæi. Ab eod.
Πικρόγαμος, ὁ, ὁ, ἡ, cui infelices sunt nuptiæ, seu coniugium acerbum.
Πικρόγλωσσος, ὁ, ὁ, ἡ, cuius lingua est amara, virulenta, maledicus. Ex eod. & γλῶσσα.
Πικρόκαρπος, ὁ, ὁ, ἡ, cuius fructus est amarus.
Πικροποιὸς, ὸν, amarum reddens. E seq. & ποιέω.
Πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, acerbus, amarulentus. 2) nimis diligens, quem & latini acerbum vocant, sc. in exigendo, examinando. 3) tristis, seuerus.
Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo. A pr.
Πικρόχολος, ὁ, ὁ, ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex eod. & χολή.
Πικρόω, ῶ, f. ώσω, amarum reddo, exacerbo, πικρῶμαι, amaresco. A πικρός.
Πικρῶς, Adu. amare, acerbe. 3) presse, stricte, 3) inimice. Comp. πικροτέρως, amarius.
Πίλεος, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion. Voc. lat. nisi est a condensando, constipando.
Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, constipo. 2) lanam cogo & constipo. A πῖλος.
Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta. 2) cento, centunculus. 3) quæuis res constipata in modum lanæ coactæ. 4) pileus, indumentum capitis e lana & pilis coactis. A pr.
Πίλησις, εως, ἡ, coactio & constipatio, coarctatio, compressio. Gl. Vet. pressio. 2) lanarum coactio. Ab eod.
Πιλητὴς, ῦ, ὁ, qui cogit & constipat, inprimis lanas. Ab eod.
Πιλητικὸς, ὴ, ὸν, cogendi & constipandi vim habens. A pr.
Πιλητὸς, ὴ, ὸν, coactus & constipatus, e lana coacta factus. 2) qui cogi potest, & coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.
Πιλίδιον, ὁ, τὸ, pileolus. Dim. a πῖλος.
Πιλίον, ὁ, τὸ, pileus, galerus, Gl. V. Dim. eiusd.
Πιλίσκος, ὁ, ὁ, pileolus. Ab eod.
Πιλνάω, ῶ, admoueo. 2) appropinquo. A πλάω.
Πίλνημι, πίλναμαι, idem. Ab eod.
Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.
Πιλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ad coactiliarium pertinens.
Πιλοποιία, ας, ἡ, ars coactiliariorum. A πιλοποιός.
Πιλοποιικὸς, ὴ, ὸν, idem quod πιλοποιητικός. A seq.
Πιλοποιὸς, ὁ, ὁ, qui pileos conficit. 2) coactiliarius quiuis. E seq. & ποιέω.
Πῖλος, ὁ, ὁ, tegmen vmbræ faciendæ caussa; pileus seu pileum. 2) indumentum pectoris. 3) tapes spissus, e lana crassa compactus. 4) socculus laneus, vel fasciæ lana coactili, ad vinciendum & tegendum pedem. 5) pila, strues
Πιλοφορέω, ῶ, f. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, vt flamen, vt sacerdotes in sacris, gesto.
Πιλοφορικὸς, ῦ, ὁ, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas, quasi a πιλοφόρος. A pr.
Πιλόω, ῶ, fut. ώσω, lanas cogo. 2) coarcto, constipo. A πῖλος.
Πίλωσις, εως, ἡ, coactio, constipatio, propr. lanarum.
Πιλωτὸς, ὴ, ὸν, coactus, constipatus, Gl. V. τὸ πιλωτὸν, coactile, pileus, vt flaminis. Ab eod.
Πιμελὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, adeps.
Πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. Philox. pastus. A pr.
Πιμελώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. 2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.
Πιμπλάω, πιμπλάνω, πίμπλημι, f. πλήσω, impleo. πίμπλαμαι, plenus fio, Gl. V. A πιπλάω.
Πιμπράω, πιπράω, & πίμπρημι, πίπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo. 2) vro, inflammo, inflo. πίμπραμαι, incendor. 3) tumeo, intumesco, inflo, impleo, ad inturgescendum adigo. proprie rumpo, diuello. A πρήθω.
Πινακηδὸν, Adu. in modum tabularum seu afferum. A πίναξ.
Πινακίδιον, ὁ, τὸ, tabella. Gl. Vet. pugillares Dim. a πινακίς.
Πινάκιον, ὁ, τὸ, tabella, codicillus. Gl. V. scutella, catinum. Dim. a πίναξ.
Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδες, pugillares. Philox. πινακὶς βασιλικὴ, codicillus. Gl V. Ab eod.
Πινακίσκιον, ὁ, τὸ, tabella, scutella. Dim. seq.
Πινακίσκος, ὁ, ὁ, idem. A πίναξ.
Πινακογραφία, ας, ἡ, tabulæ geographicæ descriptio seu designatio. Ex eod. & γραφή.
Πινακογραφικὸς, ὴ, ὸν, geographicus. A pr.
Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, vbi tabulæ pictæ reponuntur, ein Bildersaal.
Πινακοπώλης, ὁ, ὁ, qui tabulas seu afferes vendit. 2) qui aues vendit. Aristoph.

Πινάκωσις,

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum. quasi a πινακόω.

Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, asser. 2) libellus. 3) index, v. c. libri, argumentum &c. 4) tabula picta. 5) catinus, catillus, Phil. quadra, Gl. V.

Πινάριον, ȣ, τὸ, genus atramenti sutorii. A seq.

Πιναρὸς, ὰ, ὸν, sordidus, Gl. V. spurcus. A πῖνος.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A seq.

Πίννα, seu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus patulæ conchæ, it. margaritas in se habens, scribitur & πῖνα.

Πιννικὸν. v. πινικόν.

Πίνινον, & πίννικον, idem quod πινικὸν, si scriptura vera. A πίνα.

Πιννοτήρης, ȣ, ὁ, cancer minutus, vel squilla quædam, pinnæ socia. v. Cic. de N. D. II. A πίννα & τηρέω.

Πιννοτρόφος, ον, pinnam alens. Ex eod. & τρέφω.

Πιννοφύλαξ, ακος, ὁ, idem quod πιννοτήρης.

Πινόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A πῖνος.

Πῖνον, ȣ, τὸ, vinum hordeaceum, cereuisia. A seq.

Πῖνος, s. πίνος, ȣ, ὁ, sordes, squalor, illuuies, spurcities. 2) de verbis antiquis nimium, & quidem interdum & in bonam partem, v. ευπινής.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, sordibus inquino. πεπινωμένος, sordidus, fœdatus, perf. part. pass. A pr.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύω.

Πινύσκω, moneo, sapere vel resipere facio, ad sanam mentem reduco. 2) alloquor. A πινύω.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia. A πινυτός.

Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, idem. A πινύω.

Πινυτὸς, ἡ, ὸν, sapiens, prudens. Ab eod.

Πινυτότης, ητος, ἡ, sapientia. A pr.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. Ab eod. & φρήν.

Πινυτῶς, Adu. prudenter. A πινυτός.

Πινύω, f. ύσω, moneo, sapere facio. A πνέω.

Πίνω, bibo, poto, f. πίομαι & πιθμαι, bibam. perf. πέπωκα, bibi, aor. 2. ἔπιον. Ab antiquo πίω & πόω.

Πινώδης, εος, ὁ, ἡ, sordidus. A πῖνος.

Πινωδία, ας, ἡ, fordes. A pr.

Πῖον, ȣ, τὸ, pingue, i. e. quod pingue est. res pinguis, pinguedo, adeps, in lacte pinguedo supernatans, flos lactis, in sanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, ον, pinguia pascua habens. Ex eod. & νομή.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obesitas. A pr.

Πιπίζω, idem quod sequens.

Πιπίσκω, f. πίσω, potum præbeo seu ministro. A πίνω, seu antiquo πίω, f. πίσω. vnde frequentatiuum prima duplicata.

Πιπλάω, ω, vel πίπλημι, f. πίμπλημι, impleo. A πλάω.

ΠΙ'ΠΟΣ, ȣ, ἡ, pipus, *auis marina.*

Πιππίζω, f. ίσω, auium pullos voce imitor, pipio. A seq.

Πίππος, ȣ, ὁ, pullus auis, pipio. A πῖπος.

Πίπρα, ας, ἡ, auis inimica aui luteæ, quæ χλωρεὺς dicitur.

Πιπράσκω, vendo, venundo, f. πράσω, perf. πέπρακα, pass. πέπραμαι, part. πεπραμένος, venditus. aor. 1. ἐπράθην. part. πραθεὶς, venditus. A περάω.

Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

Πίπτω, cado, ruo, labor. 2) incido, redigor. v. c. in potestatem alterius. 3) redigor, redeo, de pecunia, reditibus, f. πεσȣ̃μαι. perf. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapsus.

Πίσινον ἔτνος, pulmentum e pisis. A πίσον.

Πισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem qui ποτισμός. A πιπίσκω.

Πίσον, ȣ, τὸ, pisum, *legumen.*

Πισὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

Πῖσος, εος, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. πίσεα, prata, loca irrigua. A πιπίσκω. V πείσεα.

Πίσσα, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλιφέω, & πισσαλοιφέω, ῶ, f. ήσω, pice invngo. A seq.

Πισσαλιφὴς, έος, ὁ, ἡ, pice vnctus. E πίσσα & ἀλείφω.

Πισσάνθος, ȣ, ὁ, picis flos.

Πισσάσφαλτος, ȣ, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus, picem odore referens.

Πισσέλαιον, ȣ, τὸ, oleum picinum aut picatum.

Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.

Πισσίτης, ȣ, ὁ, vt πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem resipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pici similis. Ex eod. & εἶδος.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem vrendo. Ex eod. & καίω.

Πισσόκηρον, ȣ, τὸ, malta. Gl. V. A seq.

Πισσόκηρος, ȣ, ὁ, picatus, cereus. Ex eod. & κ.

Πισσοκοπέω, pice oblino. Ex eod. & κόπος.

Πισσοκοπία vel πιττοκοπία, litura pice facta. A pr.*

Πισσοκωνία, ἡ, idem.

Πισσοκωνίζω, pice oblino, pico.

Πισσοκώνιτος, ȣ, ὁ, ἡ, pice litus, pice obductus. A pr. v. περικων.

Πισσοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, picem alens, seu picem fundens, picem manans. E π. & τρέφω.

Πισσούργιον, Att. πιττ. ȣ, τὸ, picis opificium, locus vbi pix coquitur. A seq.

Πισσουργὸς, Att. πιττȣργὸς, ȣ̃, ὁ, picem coquens. E π. & ἔργον.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice lino, pice incrusto. πεπισσωμένος, part. pass. A πίσσα.

Πισσώδης, εος, ὁ, ἡ, piceus, pice abundans. 2) picem referens. Ab eod.

Πίστρα, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. Patric. A πίνω. v. πίστρα. quod melius est.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ,

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ίων, τὰ, piſtacia, nuculæ ſtrobilis pineiſque nucibus ſimiles, intus viridi nucleo.

Πίςευμα, τὸ, fides, pignus fidei. A πιςεύω.

Πίςευσις, εως, ἡ, permiſſio alicuius mandati, muneris &c. Ab eod.

Πιςευτικὸς, ἡ, ὸν, credulus. Ab eod.

Πιςεύω, f. εύσω, credo. 2) fido. 3) committo. πιςεύομαι, credor. πεπίςευμαι, perf. & ἐπιςεύθην, aor. 1. cum acc. mihi commiſſum, creditum eſt. πεπιςευμένοι, amici probati. A πίςις.

Πιςὴρ, ῆρος, ὁ, aquatio animalium, ποτίςρα. A πιπίσκω. v. πίςρα.

Πιςικὸς, ὴ, ὸν, probabilis. 2) fidelis. A πίςις.

Πιςικὸς, ἡ, ὸν, potabilis. A πιπίσκω.

Πίςιος, ε, ὁ, Fidius, *Iouis cognomen*. A ſeq.

Πίςις, εως, ἡ, fides, vario ſenſu, vt latina vox. 1) aſſenſio. 2) fiducia in fide alicuius. 3) id quod fidem facit, argumentum, teſtimonium, vnde πίςεις rhetorum, auctoritates. 4) promiſſio, iusiurandum. 5) opinio inſignis de aliquo, vt πίςις ἀρετῆς. 6) munus, in quo ſc. mandando alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιςὸν, τὸ, pignus, τὰ πιςὰ, pignora, fœdus. *Adu.* fideliter. A πιςός.

Πιςοποιέομαι, ῦμαι, fidem facio.

Πιςοποιὸς, ῦ, ὁ, ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare ſinit. A ſeq. & ποιέω.

Πιςὸς, ἡ, ὸν, fidelis, i. e. verax, ſincerus, conſtans in promiſſis. 2) fidus. 3) fide dignus; item cui creditur, & qui creditur. 4) credens in Chriſtum, Chriſtianus. A πίςις.

Πιςὸς, ἡ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, ſeu bibi poteſt, potabilis. A πίνω.

Πιςότατος, fidiſſimus, Gl. V. perfidus in lucta. Gl. Vet. πιςότερος, magis fidus, Gl. Vet. A πιςός.

Πιςότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. Ab eod.

Πιςόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo, obſtringo. πιςῦμαι, fidem do, fidem facio, i. e. confirmo, præſto. Ab eod.

Πίςρα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω. v. πίςα.

Πίςρις, piſtris, *genus nauigii*. Ab eod.

Πίςωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur, probatio, fides. A πιςόω.

Πιςῶς, *Adu.* fideliter. Gl. V. fidenter. A πιςός.

Πίςωσις, εως, ἡ, confirmatio & probatio, qua rei fides fit. A πιςόω.

Πιςωτέος, έα, έον, res, cuius fides facienda eſt, confirmandus, comprobandus. Ab eod.

Πιςωτικὸς, ἡ, ὸν, ad fidem faciendam aptus. Ab eod.

Πίσυνος, η, ον, fretus, fidens. A πείθω.

Πίσυρες, ων, ὁ καὶ ἡ, quatuor, pro τέσσαρες.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ε, ὁ, turmalis. A pr.

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo. 2) concutio; proiicio. πίτνα, imperf. extendebat. πιτνὰς, part. extendens. A πίττω.

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, labor.

Πίτνω, cadere facio, iacio, proiicio. Ab eodem.

Πιττάκιον, ε, τὸ, index, vel titulus pice illitus. 2) tabula, pugillare. 3) lacinia telæ, quæ vnguento illita vulneri imponitur. 4) lacinia, qua veſtimentum ſarcitur. Gl Vet. pittacium. A πίττα.

Πιττηρύγιον. V. πισσ.

Πίττωσις, εως, ἡ, actus picandi, picis ad cutem illinendæ. A πιττόω, πισσόω.

Πιττωτὴς, ῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιττωτὸς, ἡ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum, Gl. Vet. v. πυτύα.

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, pineus. Hinc πιτυίνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, ſed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυῒς, ίδος, ἡ, picea. Dicitur & adiectiue. αἱ πιτυΐδες, nuclei nucum pinearum. Ab eod.

Πιτυλεύω, f. εύσω, cieo ſtrepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem. 2) geſticulor & crebro motu cieo manus. Ab eod.

Πίτυλος, ε, ὁ, ſonus ſeu ſtrepitus, qualis præſertim aquæ remo percuſſæ aut alias ſtrepentis, murmurantis, & oris pugno percuſſi. 2) remigium. 3) crebra agitatio & motus. 4) larga deſtillatio. 5) auicula ſilueſtris.

Πιτύνη, ἡ, vimen; A πίτυς. 2) coagulum, a πιτύα.

Πιτυναῖος, α, ον, vimineus. A pr.

Πιτυνοπλόκος, ὁ, vimineorum vaſorum, ſtorearum confector. Ex eod. & πλέκω.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex eod. & κάμπη

Πιτυοκάμπτης, ε, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theſeo interemti. Ex eod. & κάμπτω.

Πιτυόςεπτος, ε, ὁ, ἡ, pinea fronde redimitus. Ex eod. & ςέφω. v. πιτύς.

Πιτυοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex eod. & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Philox. 2) porrigo, Philox. A πίτυρον.

Πιτυρηνὸς, ἡ, ὸν, furfureus, vt ἄρτος. Heſ. Ab eodem. (melius πιτυρίας.)

Πιτυρίας, ε, ὁ, πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. Ab eod.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quaſi ſquamulæ quædam ſurgunt. Philox. porrigo. Ab eod.

Πιτύριος, α, ον, furfureus. Heſych. Ab eod.

Πιτυρὶς, ίδος, epitheton oliuæ, furfuracea, ſic dicitur, quæ nondum plene matura decerpitur, & ſeruatur. Ab eod.

Πιτυρίτης, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, furfuribus ſimilis, furfurum ſpeciem gerens. E ſeq. & εἶδος.

Πίτυρον, ε, τὸ, furfur. 2) capitis ſordes, porrigo. 3) quod in vrina furfuri ſimile videtur.

Πιτυρόομαι, ῦμαι, furfuribus ſeu porrigine infeſtor. A pr.

Πιτυρώδης, εος, ὁ, ἡ, furfuraceus. Ab eod.

Πίτυς, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτυόςεπτος, ε, ὁ, ἡ, idem quod πιτυόςεπτος.

Πιτυώδης, έος, ὁ, ἡ, piceis abundans. 2) piceus. A πίτυς.

Πιτυὼν, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. Ab eod.

Πιφάσκομαι, & πιφάσκω, iactito, dico, memoro, commemoro. A φημί.

Πιφαύσκω, idem, oſtendo. Ab eod. vel φάω.

Πιώδης, εος, ὁ, ἡ, pinguis, obeſus. A πῖος.

Πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis, obeſus, opimus, Gl. Vet. *Comp* πιώτερος. *Sup.* πιώτατος.

Πιωτέρως, *Adu.* pinguius. A pr.

Πλαγγόνιον, ου, τὸ, plangonium, vnguentum a Plangone, meretrice Mileſia, inuentum. 2) icuncula, pupa, qua obleſtantur puellæ.

ΠΛΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpecies aquilæ.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus. πλαγγόνες, pupæ, Philox. A πλάσσω.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, obliquis verbis, & per ambages, adumbro. 2) decipio, in errorem induco. 3) ſubigo, ſollicito, Phil. A πλάγιος.

Πλαγιασμὸς, οῦ, ὁ, obliquatio, commutatio orationis reſtæ in obliquam. A pr.

Πλαγιαυλίζω, f. ίσω, obliqua tibia cano. A ſeq.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui obliquis tibiis canit. 2) obliqua tibia.

Πλαγιόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, oblique ſeu a lateribus fructum ferens.

Πλαγιόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, obliquum caulem habens.

Πλάγιος, ου, ὁ, ἡ, & πλάγιος, ία, ιον, obliquus, tranſuerſus, limus, Gl. V. 2) ambiguus. 3) timidus. 4) τὰ πλάγια, latera. 5) doloſus.

Πλαγιότης, ητος, ἡ, obliquitas, Gl. V. A pr.

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, qui obliqua ſeu latera aciei cuſtodit.

Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγιος.

Πλαγίως, *Adu.* oblique. 2) obſcure. 3) doloſe. Ab eod.

Πλαγκτὴρ, ῆρος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.

Πλαγκτὸς, ἡ, ὸν, vagus, erroneus. 2) ſtolidus, amens. Ab eod.

Πλαγκτοσύνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio. A pr.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, præhumidus, vuidus. 2) inſipidus. 3) laxus, mollis, flaccidus, ſpongioſus. A ſeq.

Πλαδάω, ῶ, nimio & ſuperfluo humore madeo. πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens. 2) langueo, imbellis ſum. A πλάδος.

Πλαδδίω, f. πλαδδιέω, idem quod πλάζω, quod Lacon. eſt πλάδδω. Vox Lacon.

Πλαδόεις, όεσσα, όεν, vliginoſus, vdus. A ſeq.

ΠΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ſiue πλάδον, ου, τὸ, humor ſuperfluus, humiditas nimia.

Πλαδώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πλαδόεις.

Πλάζω, facio errare, errabundum huc illuc agito. 2) erro, iactor. πλάζομαι, erro, Gl. V. f. πλάγξω. πλάγξεν, aberrare fecit pro ἔπλαγξεν. πλαγχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. iactatus, disiectus, errans.

Πλάθα, ης, ἡ, ſtatua. A πλάττω.

Πλαθάνη, ης, ἡ, ſartago. Ab eod.

Πλαθανὸν, οῦ, vel πλάθανον, ου, τὸ, diſcus, vas, ſuper vel in quo panes finguntur. Ab eodem.

Πλαθανὸς, οῦ, ὁ, ſartago. 2) idem quod præc. Ab eod.

Πλάθω, f. άσω, πλάθομαι, appropinquo. 2) admoueo. A πελάζω.

Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur. 2) militare agmen, quadrangulari forma diſpoſitum. 3) compages lignorum, formam quadrangularem imitans. Gl. Vet. quadratum. 4) laterculus. A πλάσσω.

Πλακερὸς, ὰ, ὸν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.

Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.

Πλάκινος, *Adi.* figlinus. in Anthol. ined.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis. 2) latus in modum cruſtæ, aut tabulæ. A πλάξ.

Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula. Dim. πλακοῦς.

Πλακούντηρον, τὸ, placenta. Ab eod.

Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula. 2) cruſtulum. Dim. ab eod.

Πλακουντοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A ſeq.

Πλακουντοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, placentarius, ſeu qui placentas conficit. E πλακοῦς & ποιέω.

Πλακουντώδης, εος, ὁ, ἡ, placentæ formam imitans. A ſeq.

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, placenta. A πλακόεις.

Πλακόω, ῶ, f. ώσω, incruſto. Gl. Vet. πλακωθεῖσα οἰκία, incruſtata domus, Gl. Vet. A πλάξ.

Πλακώδης, εος, ὁ, ἡ, latus in modum tabulæ. 2) cruſtoſus, cruſtæ ſpeciem referens. Ab eodem.

Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, fallo, in errorem induco. πλανῶμαι, vagor, erro. item bono ſenſu, iter facio longe lateque, peregrinor. πεπλανημένος, perf. paſſ. part. deceptus. πλανηθεὶς, aor. 1. idem. A πλάνη.

Πλανέομαι, erro. Ab eod.

Πλάνη, ης, ἡ, error, vagatio, Gl. V. πλάνην, fucum, Phil. πλάναι, ambages, Phil.

Πλάνημα, ατος, τὸ, error. A πλανάω.

Πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagus. A πλάνη.

Πλανησίεδρος, ου, ὁ, ἡ, incertis ſedibus errans. A πλανάω & ἕδρα.

Πλάνησις, εως, ἡ, inductio in errorem. 2) idem quod πλάνη. Ab eod.

Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. Vet. vt planetæ. Ab eod.

Πλανητεύω, erro. A pr.

Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, erraticus, vagabundus. Ab eodem.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica. Ab eod.

Πλανητὸς, ἡ, ὸν, idem, in errorem inductus. A πλανάω.

Πλανίων, ονος, ὁ, idem. A πλάνη.

Πλανόδιος, ία, ιον, in via errans, vagus. Ex eod. & ὁδός.

Πλάνος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus. 2) impoſtor, planus. 3) error, peccatum. 4) digreſſio, vagus ſermo. A πλάνη.

Πλανοστιβὴς, έος, ὁ, ἡ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex eod. & στείβω.

Πλανύττω, oberro, vagabundus ſum. A πλάνη.

Πλανώδης, errans, vagans. Ab eod.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula, proprie quæ eſt lata. 2 planities)

planities. 3) æquor. Phil. crusta. A πλατὺς, f. a πλάσσω.
πλάξιππος, Dor. pro πλήξιππ. vbi v.
πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. 2) forma oris e lineamentis. A πλάσσω.
πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, figlinum opus. 2) commentum, simulatio. 3) sonus vocis & conformatio placida. Ab eod.
πλασματίας, ε, ὁ, fictus, fictitius, commenticius. 2) fictor, fabulator. A pr.
πλασματικῶς, *Adu.* concinne, apte. quasi a πλασματικός.
πλασματογράφος, ὁ, rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. E πλάσμα & γράφω.
πλασματώδης, εος, ὁ, ἡ, fictitius, commentitius, Gl. Vet. Ab eod.
πλάσσω, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo. 2) illino. 3) fingo, confingo, comminiscor, simulo. πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part.
πλαστεύω, f. πλαστεύω, idem quod præc. A πλάστης.
πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A sq.
πλαστὴρ, ῆρος, ἡ, idem quod sq.
πλάστης, ε, ὁ, formator, fictor, creator. A πλάττω.
πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx e iugo suspensa, cui pondus imponitur. 2) tabula, in qua cottabus ludebatur. 3) scutica, flagellum. A πλήσσω, percutio. v. πλήστιγξ. A pr. (vel πλάζω, *errando*, quia huc illuc vacillat & aberrat in vtramque partem.)
Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, Gl. V. A sq.
Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens, statuarius, Gloss. Vet. A πλάστης.
Πλαστογραφία, ἡ, falsum, quod committitur subiiciendis literis, testamentis &c. A sq.
Πλαστογράφος, falsarius, Gl. Vet. A πλαστὸς & γράφω.
Πλαστοκατήγορος, calumniator, accusator subornatus.
Πλαστολάλος, fandi fictor, Gl. Vet.
Πλαστολόγος, falsidicus, Gl. Vet.
Πλαστὸς, ἡ, ὸν, fictus, fictilis. 2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάττω.
Πλαστουργέω, ῶ, fingo, effingo, formo. A sq.
Πλαστουργὸς, ε, ὁ, fictor. 2) conditor. E πλαστὸς & ἔργον.
Πλάστρα, τὰ, inaures. A πλάσσω.
Πλαστῶς, *Adu.* ficte, simulate, falso. A πλαστός.
Πλάτα, ἡ. v. πλάτη.
Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo, crepito, manu plausum edo. A sq.
Πλαταγὴ, ης, ἡ, crepitaculum quo terrentur aues, aut pueruli oblectantur. 2) fremitus maris. it. homo garrulus. A πλατάσσω.
Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus, etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.
Πλαταγίζω, f. ίσω, idem quod πλαταγέω.
Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, crepitaculum. 2) flos papaueris, quia folia papaueris inter pollicem & indicem afflictu manus rupta & complosa crepitum edebant. A πλαταγή.
Πλαταγώνιον, ε, τὸ, paruum crepitaculum. 2) papaueris vel anemonis folium. Dim. a pr.
Πλαταμώδης, ες, latus & planus. A πλατύς.
Πλαταμὼν, ῶνος, ὁ, humile & latum. 2) planities ap. Polyb. Ab eod.
Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ἡ, genus pomorum. Ab eod.
Πλατανιστὴς, ε, ὁ, piscis quidam. Ab eod.
Πλατανιστος, ε, ὁ, platanus, *arbor*, quia ramos late diffundit. A sq.
Πλάτανος, ε, ἡ, idem. A πλατύς.
Πλατανώδης, εος, ὁ, ἡ, platanis abundans. 2) platani speciem gerens. A pr.
Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, locus platanis consitus, platanetum. Gl. V. Ab eod.
Πλάταξ, ακος, ὁ, coracinus piscis. Vox Alexandr.
Πλατάσσω, ictu & collisione sonum excito. A πλατύς.
Πλατειάζω, Hes. πλατιάζω, Suid. idem quod πλατειάζω n. 1. 2) gloriose loquor, iacto me. Ab eod.
Πλατεῖα, ας, ἡ, f. ὁδὸς, aut ῥύμη, platea, via vrbis. Ab eod.
Πλατειάζω, Dor. πλατειάσδω, πλατειάδδω, dilato. 2) ore latius diducto, rustice, vaste loquor. Ab eod.
Πλατειασμὸς, ε, ὁ, vitium oris, quum late diductis labiis & ore apertiori sermo promitur. A pr.
Πλατεῖον, ε, τὸ, tabella. Ab eod.
Πλατέως, *Adu.* late. *Compar.* πλατύτερον, latius.
Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula. Gloss. Vet. palmula, ratis. nauis ipsa. πλάται, scapulæ, latiores costæ. v. ὠμοπλάται.
Πλάτιον, ε, τὸ, parua palmula. 2) nauigiolum. Dim. a pr.
Πλατίον, Dor. pro πλησίον, prope.
Πλάτις, ιδος, ἡ, coniux. 2) conuentus, congregatio, Hes. pro πελάτις, a πελάω.
Πλατίστακος, ε, ὁ, piscis, qui Alexandrinis πλάταξ dicitur. 2) muliebria, Hes.
Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. A πλατύς.
Πλατυάγυιος, ἡ, latas vias habens, magnas. Epith. vrbis.
Πλατυγάστηρ & πλατυγάστωρ, ορος, ὁ, qui est lato ventre.
Πλατυγίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito. 2) verborum ampullis strepito. v. Θαλαττοκοπέω, cuius synonymum est. 3) papaueris folium sinistra teneo dextraque percutiens sonum inde elicio, vt sciam, an amans redamer. A πλατύς.
Πλατυγλωσσος & πλατύγλωττος, ὁ, ἡ, latam linguam habens. Ex eod. & γλῶσσα.
Πλάτυγξ, γγος, ἡ, summa & lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατύς.
Πλατύκαρπος, ε, ὁ, ἡ, cuius fructus est amplus.
Πλατύκαρφος, ε, ὁ, ἡ, festucam siue ramulum latum habens.
Πλατύκαυλος, ε, ὁ, ἡ, latos [illegible]ules habens.
Πλατύκερκος, ε, ὁ, ἡ, caudam latam habens.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ, ἡ, ampla cornua habens. E πλ. & κέρας.

Πλατυκορία, amplificatio vel amplitudo pupillæ. E πλ. & κόρη.

Πλατυλέσχης, ȣ, ὁ, magnus nugator. E πλ. & λέσχη.

Πλατυλόγος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ȣ, ὁ, lanceam habens latam. E πλ. & λόγχη.

Πλατύνω, dilato, late diduco, amplum & ſpatioſum reddo. aor. 1. ἐπλάτυνα. πλατύνομαι, dilator. aor. 1. ἐπλατύνθην. A πλατύς.

Πλατύνωτος, ον, latum dorſum habens.

Πλατυόνυχος, ȣ, ὁ, ἡ, latos vngues habens. E πλ. & ὄνυξ. v. πλατυών. quod melius.

Πλατυόφθαλμος, ον, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, (Epitheton galeæ) latus.

Πλατυπόρφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, latum limbum e purpura habens. E πλ. & πορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ, ἡ, latos pedes habens. Phil. pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui latam faciem ſeu frontem habet. E πλ. & πρόσωπον.

Πλατύπυγος, ȣ, ὁ, ἡ, latas habens nates. E πλ. & πυγή.

Πλατύῤῥιν, ινος, ὁ, ἡ, latas nares habens.

Πλατύῤῥοος, contr. πλατύῤῥȣς, ȣ, ὁ, ἡ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατύρυγχος, ſiue πλατύῤῥυγχος, ȣ, ὁ, ἡ, latum roſtrum habens.

Πλατὺς, εῖα, ὺ, latus. 2) amplus, ſpatioſus.

Πλατύσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, amplam carnem habens. E πλ. & σάρξ.

Πλατύσημον, latus clauus, Gl. V. A ſq.

Πλατύσημος, ȣ, ὁ, ἡ, lato clauo inſignis, laticlauius. Gloſſ. Vet. πλατύσημοι, laticlauii. A σῆμα.

Πλάτυσμα, ατος, τὸ, latum linteum, vel ſimile, cui emplaſtrum illinitur. πλάτυσμα μυῶδες late panſæ carnes muſculares. A πλατύνω.

Πλατυσμὸς, ȣ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus. 2) oſtentatio, iactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύστομος, ȣ, ὁ, ἡ, qui lato ſeu patulo ore eſt. E πλ. & στόμα.

Πλατυτέρως, Adu. latius. A πλατύ.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, ſpacioſitas. A πλατύς.

Πλατύφυγος, ἡ, nauis lata carina. Strab.

Πλατύφυλλον, latifolium, Gl. V. A ſq.

Πλατύφυλλος, ȣ, ὁ, ἡ, lata folia habens. E πλ. & φύλλον.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατυόνυχος.

Πλάω, appropinquo, pro πελάω, vnde ἔπλητο, propinquabant. pluſq. pro ἐπέπληντο, vt a πλάω, ſit f. πλήσω. 2) impleo, vnde πιπλάω, πίπλημι.

Πλέγδην, Adu. nectendo, texendo. 2) implicite. A πλέκω.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum ſeu contextum eſt, opus vitile, calathus, caniſtrum, cincinnus. Gl. V. textura. πλέγματα, crates, Phil. Ab eod.

Πλεγματεύω, implico. A pr.

Πλεγμάτιον, ȣ, τὸ, idem quod πλέγμα.

Πλεγνύω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, iugerum æquans. A ſeq.

Πλέθριον, ȣ, τὸ, circus, ſic dictus a magnitudine.

Πλέθρισμα, τος, τὸ, curſus in circo, ſtadio &c. A pr.

Πλέθρον, ȣ, τὸ, *apud Græcos & in rebus Græcis eſt* menſura centum fere pedum: *at in rebus Romanis reſpondet latino* iugerum, h. e. 240. pedibus. πλέθρα, iugera, arpendia. Philox. 2) ſpatium ſimpliciter.

Πλειὰς, άδος, ἡ, & πλειάδες, Vergiliæ. 2) bruma, Philox. A πλεῖον, vel πλέω, *nauigo* quia hoc ſidere oriente nauigatio incipiebat, occidente deſinebat.

Πλεῖν, att. pro πλέον, plus.

Πλειόνως, Adu. plus. A πλεῖον.

Πλειότερος, α, ον, plenior, grauior, ditior. A πλέος.

Πλειστάκι, & πλειστάκις, Adu. ſæpiſſime, vt plurimum. A πλεῖστος.

Πλειστάχόθεν, Adu. ſæpenumero. 2) plurimis e locis. Ab eod.

Πλειστηριάζω, f. άσω, άζομαι, pluris liceor, quam ceteri. Ab eod.

Πλειστηριασμὸς, ȣ, ὁ, licitatio. Gl. V.

Πλειστοβολεῖν, ludere taxillis. A πλεῖστος & βολή.

Πλειστοβολίνδα, ἡ, ſc. παιδιὰ, ludus puerilis, qui fit taxillis. Ex iisd.

Πλειστοβόλος, ȣ, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta ſortitur aut iacit. E πλ. & βάλλω.

Πλειστοδυναμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel poſſum. Ex eod. & δύναμις.

Πλειστολόγως, plurifariam, Gl. Vet. Ex eod. & λόγος.

Πλειστόμβροτος, ον, frequens, celeber. A ſq. & βροτός.

Πλεῖστος, η, ον, pro πλέϊστος, a πλέος, vt comp. πλέιων, eſt pro πλείων, plurimus, pl. πλεῖστοι, plurimi. Philox. plerique, plures, complures. πλεῖστον, plurimum.

Πλειστοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, plurimorum ferax. E pr. & φέρω.

Πλείω, poët. pro πλέω, nauigo.

Πλείων, Comp. a πολὺς, plus, plurimus, Philox. (v. paulo ante πλεῖστος.) hinc πλείονες, plures, complures, plerique Gl. V. *item* mortui. πλεῖον, πλέον, plus, plurimum, Philox. dicitur & modeſte de Venere, coitu, poſt oſculum & ſimilia. πλείονα, plura, plurima, *Notandæ & hæ formæ:* ἐπὶ πλεῖον vel πλέον, valde, egregie, maiorem in modum. *item* latius: poſteriore ſenſu & pro adi. ponitur. 2) τὸ δὲ πλέον, atque adeo, item reuera, cum opponitur κατὰ πρόφασιν, aut ſimile quid. 3) ἐκ πλείονος, diu ante, a longo inde tempore. 4) μέχρι πλείονος, diu. 5) πλείω, *adverbialiter dicitur cum numeris pro* amplius. 6) τί δὲ πλέον; quid prodeſt?

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus. Gl. Vet.

Πλέκος, εος, τὸ, textum, ſportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

λεκώ, implicor, i. e. coëo, cum femina. A pr. v. σπεκλόω, & στλεκόω.
λεκτάνη, ης, ἡ, plexus. 2) cirrus, cincinnus. 3) rete, laqueus. Philox. ſpira. 4) cirri, ſ. flagella polypodis. A πλέκω.
λεκτανόστολος, ον, per funem tractus. Epith. navis. E pr. & στέλλομαι.
λεκτανέω, implico, veluti cirris quibuſdam. A πλεκτάνη.
λεκτὸς, ἡ, ὸν, plexus, nexus, nexilis. 2) textilis. πλεκτὴ, laqueus. πλεκτὰ, plexa, Gl. V. gerræ, Philox. A ſq.
λέκω, f. ξω, necto, connecto, plecto. 2) texo, contexo, plico. 3) met. ſtruo, machinor. πεπλεγμένος, perf. paſſ. part. Lat. plico.
λέννα, vide βλέννα.
λεοναζόντως, e ſuperuacuo, abundanter, Phil. A ſeq.
λεονάζω, fut. άσω, copioſior aut maior ſum, quam neceſſe eſt. 2) multiplicor, plus habeo, antecello, exubero, redundo. 3) inſoleſco, ſupra modum efferor, aut increſco viribus & numero. 4) augeo, multiplico. A πλέον.
Πλεονάκις, Adu. ſæpius, ſæpenumero, Gl. Vet. Ab eod.
Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia. 2) abundantia, copia. A πλεονάζω.
Πλεονασμὸς, ȣ, ὁ, cumulatio, abundantia, amplitudo, Gl. V. figura ſermonis. 2) latior rei explicatio. Polyb. 3) frequentatio eiuſdem verbi, frequentior verbi alicuius vſus. Ab eod.
Πλεοναστικὸς, ἡ, ὸν, redundans, ſuperfluus. Ab eodem.
Πλεοναςὸς, ἡ, ὸν, abundans, multus. Ab eod.
Πλεοναχῶς, multifariam, varie, Gl. Vet. plurifariam. A πλέων pro πλείων.
Πλεονεκτέω, ῶ, f. ήσω, plus habeo, ampliorem partem ſeu portionem habeo, etiam in rebus duris & triſtibus. 2) vinco, præſto. 3) fraudo, malis artibus aliquem circumuenio, quæſtui habeo, lædo. 4) vtilitatem, lucrum ex aliqua re capio, plus appeto, quam par aut ſatis eſt, aut nunc ſuppetit. E πλέον & ἔχω.
Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, commoditas, ſuperiores partes, melior conditio, maior potentia, gloria, doctrina &c. 2) victoria. 3) id, quo circumuenitur aliquis, quod fit alterius circumueniendi cauſſa. A pr.
Πλεονέκτης, ȣ, ὁ, fraudator, Philox. auidus, Gl. Vet. cupidus. Ab eod.
Πλεονεκτικὸς, ἡ, ον, alieni auidus, auarus. Gl. Vet. cupidus. A pr.
Πλεονεκτικῶς, Adu. fraudulenter, animo aſtuto & decipiendi ſtudioſo. A pr.
Πλεονεκτίστατος, η, ον, auariſſimus, fraudulentiſſimus. A πλεονέκτης.
Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα. 2) auaritia, Gl. Vet. omninoque inexhauſta cuiuſcunque rei auiditas, v. c. voluptatis, laudis. E πλ. & ἔχω, fut. ἕξω.
Πλέον, plus. Adu. A πλεῖον.
Πλεονοσυλλαβέω, plures ſyllabas habeo, numero ſyllabarum excedo. A pr. & συλλαβή.

Πλεόνως, Adu. pluſculum. A πλέον.
Πλέος, έα, έον, Ion. πλεῖος, plenus, refertus. Comp. πλειότερος, Hom. v. πλεῖος.
Πλευμονάω, vitio pulmonum laboro. A πλεύμων.
Πλευμονὶς, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur.
Πλευμονώδης, εος, ὁ, ἡ, pulmoni ſimilis, ſpongioſus, pro πνευμονώδης.
Πλευμοῤῥαγὴς, ὲς, ruptura pulmonis laborans, vnde hæmoptyſis. E ſq. & ῥήγνυμι.
Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo, pulmo marinus. pro πνεύμων, a πνέω.
Πλεόνως, Adu. plus, admodum, valde, præter modum, Ion. pro πλεόνως.
Πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, coſta.
Πλευρίον, τὸ, Dim. præc.
Πλευρίτης, ȣ, ὁ, lateralis. A πλευρά.
Πλευριτικὸς, ἡ, ὸν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A ſq.
Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, ſc. νόσος, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά.
Πλευρόθεν, Aduerb. a latere, de lateribus. Ab eodem.
Πλευροκοπέω, ῶ, f. ήσω, latus ferio ſeu percutio. Ex eod. & κόπτω.
Πλευρὸν, ȣ, τὸ, latus, coſta. A πλευρά.
Πλεύρωμα, τὸ, latus. quaſi a πλευρόω.
Πλευστικὸς, ἡ, ὸν, nauigationi accommodatus. Gl. Vet. naualis. A πλέω.
Πλευστικῶς, Aduerb. ad nauigandum apte. A præced.
Πλέω, nauigo. 2) nauiculariam exerceo. 3) nato, fluito. 4) incerto gradu eo. f. πλεύσω. perf. πέπλευκα.
Πλήγανον, ȣ, τὸ, baculus. Heſ. inſtrumentum feriendi. A πληγή.
Πληγὰς, άδος, ἡ, falx. Heſ. πληγάδες, pro συμπληγάδες, petræ concurrentes. A πλήσσω.
Πληγενὴς, ὲς, cognatus, propinquus. A πέλας & γίνομαι. ſ. γένος.
Πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus. πληγαὶ, verbera. Ab eod.
Πλῆγμα, ατος, τὸ, plaga, ictus, vulnus. Ab eodem.
Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo quæuis. 2) copia, abundantia. 3) populus. 4) plebs, vulgus. A πλήθω.
Πληθοχορεία, ἡ, ſaltatio frequens vel diuturna.
Πληθόχωρος, ον, multa capiens, latus. A πλῆθος & χωρέω ſc. χώρα.
Πληθυντικὸς, ἡ, ὸν, augendi & multiplicandi vim habens. 2) pluralis, Phil. A πληθύνω.
Πληθυντικῶς, Adu. numero plurali, pluraliter, Phil. A pr.
Πληθύνω, multiplico, augeo, amplifico. 2) augeſco, augeor numero, creſco, plenus ſum, abundo. A ſeq.
Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. A πλῆθος.
Πληθυσμὸς, ȣ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύνομαι.
Πληθύω, multus vel plenus ſum, abundo, exundo. A πληθύς.
Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo. 2) plenus ſeu refertus

refertus sum, turgeo. πληθούσης ἀγορᾶς, pleno i. e. frequenti foro circa meridiem. πλήθομαι, impleor. A πλάω, vel πλῆμι.

Πληθώρα, ας, ἡ, Ion. πληθώρη, copia, redundantia. 2) satietas e copia. 3) ap. medicos, salubrium humorum redundantia. 4) hominum frequentia. A πλήθω.

Πληθωρέω, ῶ, impleo. πληθωρέομαι, inundo, invador. A pr.

Πληθωρία, ἡ, redundantia, satietas. Ab eod.

Πληθωρικὸς, ἡ, ὸν, plenus. 2) plenus humoribus bonis. A pr.

Πλήκτης, ε, ὁ, percussor. 2) pugnax, rixosus. A πλήττω.

Πληκτίζομαι, f. ίσομαι, digladior, vsque ad plagas pugno, rixor. 2) insolenter me gero. 3) ad miserationem induco plangendo, h. e. feriendo corpus meum. A pr.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus. Gl. V. rixosus, insolens. Ab eod.

Πληκτικῶς, cæsim, Gl. V. iaciendo, percutiendo. A pr.

Πλῆκτρον, ε, τὸ, plectrum citharistæ, scutica, flagellum, calcar galli gallinacei. Philox. pecten, tinnulum omne, quo percuti & cædi potest. A πλήσσω.

Πληκτροποιὸς, ε, ὁ, ἡ, qui plectra siue instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. E pr. & ποιέω.

Πληκτροφόρος, ε, ὁ, ἡ, calcaria ferens. E πλῆκτρον & φέρω.

Πλῆμα, τὸ, plenitudo. A πλήθω.

Πλήμη, seu πλήμμη, ης, ἡ, æstus maris accedens. Ab eod. s. sq.

Πλῆμι, appropinquo. 2) impleo. A πλάω.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελής

Πλημμελέω, ῶ, f. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco. Gl. V. pecco, delinquo. πλημμελεῖ, committit, Philox. πλημμελεῖται, committitur, Philox. πλημμεληθὲν, commissum, Gl. Vet. aor. 1. part. pass. πεπλημμελῆσθαι, perpetrare, Philox. perf. act. inf. at πεπλημμέληται, admissum est, Philox. perf. pass. ind. Ab eod.

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, Philox. A pr.

Πλημμελὴς, εος, ὁ, ἡ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus, Gl. Vet. inconditus. 2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. E πλὴν *præter, secus* & μέλος.

Πρημμέλησις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.

Πλημμελῶς, *Adu.* immoderate, incondite, inconcinne. 2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλημμελής.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æstuantis accessus, inundatio, Gl. V. A πλήμη.

Πλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus sum. Gl. V. πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. A pr.

Πλημμυρία, ἡ, idem quod πλημμύρα.

Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.

Πλημμύριον, ε, τὸ, æstuarium, & arx in æstuario. Ab eod.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris. 2) humiditatis abundantia. Ab eod.

Πλημμύρω, æstuo, inundo, restagno. Ab eod.

Πλήμνη, ης, ἡ, modiolus siue fistula rotæ, cui axis inseritur. A πλήθω, s. πλῆμι.

Πλημνόδετον, ε, τὸ, modioli vinculum, ferramentum quo radii modiolo colligantur. E pr. & δέω.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens A πλήθω vel πλήμη & χέω.

Πλὴν, præterquam, præter. 2) sed, verum, tamen, verumtamen. Hinc 3) cæterum, in principio, transeundi causa, aut redeundi ad rem. πλὴν ὅσον, nisi quod, præterquam quod, πλὴν ἀλλὰ ἤ, nisi si, ἄλλος, πλὴν, alius, quam, πλὴν ἐὰν, si modo, πλὴν εἰ, nisi.

Πλήξιππος, ε, ὁ, qui pungit & stimulat equos, agitator & domitor equorum, eques. 2) bellator. E πλήσσω & ἵππος.

Πλήρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. 2) perfectus seu integer. *Superl.* πληρέστατος, *Adu.* πληρέστατα, plenissime. A πλέος.

Πληροσέληνον, plena luna, Gl. V. A sq.

Πληροσέληνος, ὁ, ἡ, plenilunium. E πλήρης & σελήνη.

Πληροφορέω, ῶ, f. ήσω, iustum pondus, iustam mensuram do. 2) certiorem facio. 3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis: plane probo. *Passiu.* iustum pondus &c. accipio. 2) certior fio. 3) persuasum habeo, certo scio. 4) πεπληροφορημένα, res certæ.

Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo. 2) satisfactio. 3) certitudo. A pr.

Πληροφορία, ας, ἡ, certa fides, certa persuasio. Ab eod.

Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, item instruo, v. c. naues iusto numero nauium. 2) prægnantem, grauidam reddo. 3) suppleo, supplementum adiicio. 4) absoluo, perficio. 5) satio, *proprie & tropice.* 6) soluo quod debeo, stipem confero. πληρῶσαι, terminare, Phil. 7) *pass.* πληροῦσθαι dicuntur in N. T. vaticinia, cum euentum habent, item cum fit, quod dictum est: tempus porro, cum adest, venit, aor. 1. inf. πληρωθῇ, farciatur, Gl. V. aor. 1. pass. subi. A πλήρης.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Vnde 1) socii nauales &c. 2) naues instructæ ipsæ. 3) supplementum exercitus. 4) summa definita, numerus definitus, iustus numerus. Dicitur & de actu pro πλήρωσις, vt κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ ap. Eurip. & sic quoque in libris sacris accipitur. A πληρόω.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cuiuslibet rei, & quacunque in parte. 2) plenitudo. 3) perfectio & absolutio. 4) solutio eius quod debeas. Ab eod.

Πληρωτὴς, ε, ὁ, qui ἔρανον, h. e. stipem siue ad iuuandum amicum, siue ex pacto certis temporibus, confert: vnde πληρωτὴς ἐράνε. 2) cum ἔρανος conuiuium de symbolis

ymbolis significat, πληρωτὴς est ἐρχνάρχης. 2. συμποσιάρχης, præfectus conuiuii curandi, ogendi, regendi. Ab eod.

ηρωτικὸς, ἡ, ὸν, implendi seu replendi vim habens. Gl. V. explebilis. Ab eod.

ησιάζω, f. άσω, accedo, appropinquo. 2) familiariter ad aliquem accedo, aliquo familiariter vtor. 3) sector quem. 4) rem habeo cum aliqua, concumbo. A πλησίον.

ησιαίτερος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλησίος.

ησίαλος, ε, ὁ, ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ε, ora maritima. Ex eod. & ἅλς.

ησιασμὸς, ε, ὁ, accessus, appropinquatio. 2) familiaris consuetudo & sectatio. 3) coitus. A πλησιάζω.

λησίγναθος, ε, ὁ, ἡ, maxillas seu buccas implens. E πλήθω & γνάθος.

λησιέστερος, propinquior. πλησιέστατος, proximus. A πλησίος.

λησίμοχθος, ὁ, ἡ, ærumnosus. E πλήθω & μ.

λησιόθεος, ε, ὁ, ἡ, deo vicinus, proximus.

λησίοικος, ὁ, ἡ, vicinus.

λησίον, prope, iuxta, cominus. Hinc ὁ πλησίον, propinquus, proximus.

λησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. Comp. πλησιέστερος, & πλησιαίτερος. Sup. πλησιέστατος & πλησιαίτατος. A πέλας, prope.

Πλησιόχωρα, τὰ, vicina regio.

Πλησιόχωρος, ε, ὁ, ἡ, confinis, finitimus, accola, Phil. E πλ. & χῶρα.

Πλησίστιος, ε, ὁ, ἡ, velum implens, de vento. 2) qui prospero cursu & plenis velis nauigat. E πλήθω & ἱστίον.

Πλησιφαὴς, έος, ὁ, ἡ, plenam lucem habens, Epith. Lunæ. Ex eod. & Φάω.

Πλῆσμα, ατος, τὸ, explementum, seu id, quo aliquid expletum est. A πλήθω.

Πλήσμη, ἡ, idem quod πλήμμη.

Πλησμιος, ια, ιον, replens, implens 2) delicatus, fastidium celeriter afferens. Hinc τὸ πλήσμιον, ε, fastidium e satietate. Ab eod.

Πλησμίως, Adu. ad satietatem, fastidium. A præc.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas. 2) intemperantia in cibo &c. abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod.

Πλησμονώδης, εος, ὁ, ἡ, replens, satians. A præc.

Πλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, percutio, ferio, πεπληγμένος, percussus perf. pass. πληγεὶς, percussus, aor. 2. Ab antiquo πλάγω.

Πλ...έω repleo. A πλήθω.

Πλ...γξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.

Πλάτης, ε, ὁ, qui appropinquat, pro πελάτης. A πελάω.

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, amplior, copiosior. Comp. a πολὺς.

Πλῆγμα, ατος, τὸ, gradus, gressus. 2) passus. 3) saltus. 4) ictus, percussio. A πλήσσω.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio. 2) lateritium opus. 3) agmen militare quadratum. A πλινθεύω.

Πλινθεῖον, ε, τὸ, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.

Πλίνθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. Ab eod.

Πλινθευτὴς, ε, ὁ, laterum fictor. Ab eod.

Πλινθεύω, f. εύσω, lateres fingo. 2) e lateribus ædifico. 3) in lateris formam effingo seu formo. A πλίνθος.

Πλινθηδὸν, Adv. in lateris formam. Ab eod.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius. Ab eod.

Πλινθίον, ε, τὸ, laterculus. 2) quæuis figura quadrilatera, inprimis oblongior. 3) laterculus & abacus. 4) genus aciei militaris. 5) machinamenti genus. Dim. ab eod.

Πλινθὶς, ίδος, ἡ, idem quod seq.

Πλίνθος, ε, ἡ, later, imbrex, regula. 3) pars quædam capitis columnæ.

Πλινθοποιία, ἡ, idem quod πλίνθευσις.

Πλινθουργέω, ῶ, f. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.

Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.

Πλινθουργὸς, ε, ὁ, qui lateres conficit. Gl. V. laterarius. E πλίνθος & ἔργον.

Πλινθοφορέω, lateres porto.

Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus construo seu fabrico quidpiam. A πλίνθος.

Πλινθυφὴς, έος, ὁ, ἡ, e lateribus contextus, constructus. Ex eod. & ὑφὴ f. ὑφαίνω.

Πλὶξ, gradus, gressus, passus. 2) spacium inter pollicem & medium digitum, eine Spanne. A seq.

Πλίσσω, πλίσσομαι, gradior, vt v. c. equi ostensionales currui adiuncti. 2) percutio, ferio.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina & femur: cutis, quæ pudendis subest. A pr.

Πλίχος, idem & ab eod.

Πλοὰς, άδος, ἡ, fluitans. v. πλωάς. A πλέω.

Πλοητόκος, ε, ὁ, ἡ, nauigationem efficiens. E πλόος & τίκτω.

Πλοιάριον, ε, τὸ, nauicula, Gl. V. cymba. 2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.

Πλοΐζω, & πλοΐζομαι, nauigo, naui proficiscor. A πλόος.

Πλόϊμος, ε, ὁ, ἡ, nauigabilis, nauigationi aptus. Ab eod.

Πλοιοειδὴς, ὲς, nauis figuram habens. E sq. & εἶδος.

Πλοῖον, ε, τὸ, nauis, inprimis oneraria. A πλέω, nauigo.

Πλοιοφόρος, ε, ὁ, ἡ, nauiger, Gl. V. E præc. & Φέρω.

Πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A πλέκω.

Πλόκανον, ε, τὸ, textum 2) vrile opus. A seq.

Πλόκαμος, ε, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni, nodi crinium nexorum. Gl. Vet. crinis. πλόκαμοι, crines, cæsaries, Phil. A πλέκω.

Πλεκτὸς, ρὰ, ρὸν, textilis. A πλέκος.

Πλοκεὺς, εως, ὁ, textor, Gl. V. Ab eod.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, textum, trama, Philox. 2) contextus, compositio, argumentum. 3) dolus,

3) dolus, fallacia, argutiæ. 4) Figura oratoria. A πλέκω.

Πλόκιμος, ου, ὁ, ἡ, textilis, nexilis. A πλόκος.

Πλόκιον, ου, τὸ, cirrus, coma plexa. 2) genus quoddam monilis collaris. Dim. ab eod.

Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis. 2) perplexus, intricatus. Ab eod.

Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, plexus capillus, coma plexa. 2) funis. A πλέκω.

Πλόος, contr. πλοῦς, ὁ, nauigatio, cursus. 2) expeditio naualis. A πλέω.

Πλουθυγίεια, ας, ἡ, sanitas cum diuitiis, plenissima felicitas. E πλοῦτος & ὑγίεια.

Πλουσιάζω, f. άσω, diuitem reddo. A πλούσιος.

Πλουσιακὸς, ἡ, ὸν, opulentus. Ab eod.

Πλουσιόδωρος, ου, ὁ, ἡ, largis muneribus locupletans. Ex eod. & δῶρον.

Πλούσιος, ία, ιον, diues, opulentus. A πλοῦτος.

Πλουσίως, Adu. abunde, adfluenter. A pr.

Πλουταγαθὴς, ὲς, diues, refertus diuitiis. E πλοῦτος & ἀγαθός.

Πλουτακαδήμεια, ας, ἡ, commentatio ditescendi, philosophia, cuius finis diuitiæ. Ex eod. & ἀκαδήμεια.

Πλούταξ, ακος, ὁ, valde diues, vel satis diues. A πλοῦτος.

Πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro πολυτέλεια vel πλεοτέλεια.

Πλουτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A πλοῦτος.

Πλουτέω, ῶ, f. ήσω, diuitem reddo. 2) diues sum. Ab eod.

Πλουτηρὸς, ὰ, ὸν, diues. A pr.

Πλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto, diuitem reddo. πλουτίζεται, ditescit, Philox. Ab eod.

Πλουτίνδην, Adu. eligendo ditiores, vel ditissimum quemque, e censu. Ab eod.

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, πλουτοδότειρα, ἡ, diuitias ministrans & suggerens.

Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem.

Πλουτοδοτέω, diuitias largior. A pr.

Πλουτοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, qui diuitias congerit. 2) lucrosus, quæstuosus. E sq. & ποιέω.

Πλοῦτος, ου, ὁ, diuitiæ, opulentia, copia. 2) Plutus, deus diuitiarum. 3) vitia cum diuitiis coniuncta. quasi a πλέοτος.

Πλουτοταφὴς, ὁ, ἡ, diuitiis non vtens, sed abscondens eas penitus. E pr. & θάπτω.

Πλουτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, diuitias adferens, augens. E πλ. & φέρω.

Πλουτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, diues terra. Suic.

Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A πλοῦτος.

Πλουτώνεια, & πλουτώνια, sc. χωρία, seu τεμένη, loca, quæ perniciosos ac pestilentes odores exhalant. A pr.

Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, crinis plexus & intortus. A πλέκω.

Πλοώδης, εος, ὁ, ἡ, fluitans, aut innatans. A πλόος.

Πλῦμα, ατος, τὸ, aqua sordida e lutura, aqua, in qua aliquid ablutum est. 2) tritum & exhaustum scortum. A πλύνω. v. λῦμα.

Πλύνεες, ου, ὁ, res, quæ lauatur.

Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, lauacrum; item, in quo abluuntur panni. 2) maledictis obrutus, infamatus. πλυνὸν ποιεῖν τίνα, omnibus conuiciis proscindere aliquem, maledicta effundere in aliquem. Ab eod.

Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod præc. n. 1. Ab eod.

Πλυντήρια, ων, τὰ, sacrum, quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis, agitabatur. Ab eod.

Πλυντικὸς, ἡ, ὸν, fullonius, fullo. A πλύντης.

Πλυντρὶς γῆ, terra, qua in eluendis pannis vtebantur. A seq.

Πλύνω, f. υνῶ, lauo, proprie vestes sordidas &c. 2) verrendo purgo, verro. 3) conuiciis incesso, maledictis proscindo, obiurgo. πεπλυμένος, lotus, Philox. perf. part. pass.

Πλύσιμον, lauatorium. Gl. Vet. A pr.

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura. Ab eod.

Πλύσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Πλυσμὸς, ὁ, idem, & pro πλυντὴρ, Hes. Ab eod.

Πλύτης, ου, ὁ, lauator, Gl. V. Ab eod. v. πλυντὴρ.

Πλυτὸς, ἡ, ὸν, lotus. Ab eod.

Πλωὰς, άδος, ἡ, quæ supernatat, natat. item πλωϊὰς vsitatius. v. sq.

Πλωϊάδες νεφέλαι, natantes nubes, & quæ crebro circumferuntur. A πλώω.

Πλωΐζω, & πλωΐζομαι, nauigo. Ab eod.

Πλώϊμος, ου, ὁ, ἡ, nauigabilis, de mari, verno tempore. 2) nauigationi idoneus. Ab eod.

Πλὼς, τὸς, ὁ, pl. πλῶτες, pisces quidam. Ab eod.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, natator. 2) nauta. Ab eod.

Πλώτης, ου, ὁ, idem quod πλώς. Ab eod.

Πλωτικὸς, ἡ, ὸν, nauigationi, vel natationi aptus. 2) qui rei nauticæ operam dat. 3) Epith. mercator. Ab eod.

Πλωτὸς, ἡ, ὸν, nauigabilis, nauibus peruius. 2) qui nauibus adiri potest. 3) de tempore, quo mare nauigari potest. 4) natatilis. Ab eod.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, nauigator, nauta. Ab eod.

Πλώω, nauigo. 2) nato, fluito. A πλέω.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flamen. 2) nota adspirationis, Gl. Vet. 3) vita. In Scriptura S. Spiritus S. 2) spiritus propheticus, vt fatidicæ. 3) diuina natura Christi. 4) sanctitas animi. & studium pietatis. 5) religio Christiana, Euangelium s. Scriptura S. 6) omnia effecta virtutis diuinæ, vt miracula &c. 7) mens humana. 8) sensus animi. A πνέω.

Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna & frequens respiratio est. 2) cui venter flatu distenditur. A pr.

Πνευματιάω, suspiro. Phil. A pr.

Πνευματίζω, spiritum scribo & pronuncio in litera. A πνεῦμα. n. 2.

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, spiritualis, spiritalis, qui a spiritu cietur. 2) flatibus ventorum obnoxius, ventosus. 3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distentus. 4) flatus ciens, inflans. In Scriptura S. diuinus, sanctus, purus, perfectus, vi & efficacia præditus: it. quod Scriptura S. continet, quod cum ea

a conuenit. Hinc ἡ πνευματικὴ, ῆς, ſc. πιςήμη, vel θεωρία, diſciplina philoſophica ie ſpiritibus agens.
υματικῶς, *Adu.* ſpiritualiter. 2) allegorice. 3) ſecundum Scripturam S. 4) vi & auxilio diuino. 5) ſancte, pie. A pr.
υμάτιον, ου, τὸ, paruus flatus. 2) animula. A πνεῦμα.
υμάτιος, ου, ὁ, ἡ, ventoſus. 2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.
νευματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum ſpiritu, inpr. aſpero. A πνευματίζω.
νευματοδόχος, ου, ὁ, ἡ, ſpiritus ſ. flatus recipiens. E πν. & δέχομαι.
νευματοκήλη, ης, ἡ, hernia ventoſa.
νευματοκίνητος, ου, ὁ, ἡ, a ſpiritu motus.
νευματοκινήτως, *Adu.* impulſu diuini Spiritus.
νευματοκλήτωρ, ορος, ὁ, ſpiritus vocator & quaſi arceſſitor.
νευματομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui Spiritui S. repugnat; qui diuinitatem Sp. S. in dubium vocat. E πν. & μάχομαι.
νευματόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, cui umbilicus flatu protuberat.
νευματοποιέω, flatus concito. πνευματοποιοῦντα, flatulenta.
νευματοφορέομαι, οῦμαι, a vento feror, vento agitor. 2) adflatus ſum a numine diuino. A ſeq.
νευματοφόρος, ου, ὁ, ἡ, a numine, ſpiritu diuino adflatus, E πν. & φέρω.
νευματόω, ῶ, f. ώσω, flatu ſeu ſpiritu impleo, flatus excito. 2) in ſpiritum verto. 3) ſpiritu adflo. A πνεῦμα.
νευματώδης, εος, ὁ, ἡ, ſpiritu plenus, ventoſus. 2) qui flatus mouet, qui inflat, flatulentus. 3) inflatus, flatu diſtentus. 4) anhelus, qui ægre reſpirat. Ab eod.
νευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνευματόω.
νευματωτικὸς, ἡ, ὸν, inflandi ſeu flatus excitandi vim habens. Ab eod.
νεύμονος, ου, ὁ, anhelus, difficultate reſpirandi laborans. A πνέω. (ſed l. πνευμονικός.)
Πνευμονίας, ου, ὁ, ad pulmonem pertinens. A πνεύμων.
Πνευμονευτικὰ, ῶν, τὰ, inſtrumenta, quæ ſpiritu inſlantur. Ab eod.
Πνευμονικὸς, ἡ, ὸν, ad pulmonem pertinens. 2) vitio pulmonum laborans. A ſeq.
Πνεύμων, ονος, ὁ, pulmo, reſpirandi inſtrumentum. 2) piſcis quidam marinus. A πνέω.
Πνεῦσις, εως, ἡ, ſpiratio, flatus. Ab eod.
Πνευστιάω, ῶ, anhelo, crebro ſpiro ſeu reſpiro, ægre reſpiro. πνευστιῶν, anhelans, Phil. Ab eod.
Πνευστικὸς, ἡ, ὸν, ſpiritalis. 2) inflatus. Ab eod.
Πνέω, f. εύσω, flo, ſpiro, anhelo. 2) odorem ſpiro, oleo, Gl. V.
Πνιγαλίων, ωνος, ὁ, incubus, ſuppreſſio nocturna, qua dormientes ſuffocari ſibi videntur. A πνίγω.
Πνιγαμὸν, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγετὸς, οῦ, ὁ, laqueus, quo ſe quis ſtrangulat. Heſ. Ab eod.
Πνιγεὺς, έος, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inaſſantur, ſuffocantur. Ab eod.
Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æſtu ſuffocans, æſtu moleſtius, vaporibus plenus & moleſtus. 2) ſuffocans. Ab eod.
Πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra. Ab eod.
Πνίγμα, ατος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab eod.
Πνιγμονὴ, ἡ, idem. Ab eod.
Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, ſuffocatio, Phil. Ab eod.
Πνιγμώδης, εως, ὁ, ἡ, ſuffocans, ſtrangulans, angendi vim habens. A pr.
Πνιγόεις, όεσσα, όεν, idem. A πνίγω.
Πνῖγος, εος, τὸ, ſuffocatio, ſtrangulatio. 2) calor æſtiuus, quaſi angens, ſuffocans, Phil. æſtus. Ab eod.
Πνίγω, f. ξω, ſuffoco, ango, neco, Gl. V. πνιγεὶς, ſuffocatus, Philox. aor. 2. part. paſſ. πνιγήσεται, ſuffocabitur, F. 2. paſſ. 2) coquo vel aſſo in aheno contecto, ne quid vaporis exeat. v. πνικτός.
Πνιγώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod πνιγηρός. A πνῖγος.
Πνικτὸς, ἡ, ὸν, ſuffocatus, præſocatus, ſtrangulando enecatus. πνικτὰ, de carnibus coctis in πνιγεῖ, *gedampftes Fleiſch, geſchmort.* A πνίγω.
Πνὶξ, ιγὸς, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab eod.
Πνίξις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Πνοιὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro πνοή. πνοιῇς, Dat. pro πνοιαῖς.
Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus, ſpiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.
Πνοιήπους, οδος, ὁ, ἡ, pernix pedibus, vt ventus, velociſſimus. Heſ.
Πνόος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus. 2) ſonus. Ab eod.
Πνύκη, ης, ἡ, concionis locus Athenis, in arce. A πνὺξ, idem.
Πνυκίτης, ου, ὁ, Epith. populi coeuntis in Pnyce: item ſtrepitus & tremitus, qualis ſolet eſſe populi.
Πνῦμι, & πνῦμαι, πνύω, ſpiro, viuo, intelligo, ſapio. πέπνυται, ſapit. πεπνυμένος, ſapiens, cordatus, prudens.
Πνὺξ, υκὸς, & πυκνὸς, ἡ, locus Athenis in arce, vbi conciones habebantur. A πινύω.
Πνυτὸς, ἡ, ὸν, prudens. Heſych. pro πινυτός.
Πόα, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.
Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles euello, i. e. runco. A pr.
Ποάριον, ου, τὸ, herbula, parua herba. Dim. a πόα.
Ποασμὸς, ου, ἡ, noxiarum herbarum euulſio, runcatio. A ποάζω.
Ποάστρια, ας, ἡ, quæ noxias herbas euellit. Ab eod.
Ποάστριον, ου, τὸ, falx, qua ſecantur herbæ. Ab eod.
Ποδαβρὸς, οῦ, ὁ, pedibus teneris mollibusque præditus. E πὲς & ἁβρός.

Ποδάγρα

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula. 2) podagra f. articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infeftat eofque captos tenet, h. e. non compotes fui reddit, vt nequeant fefe fponte fua mouere, fed velut pedica quadam conftricti teneantur. Ε πὲς & ἄγρα.

Ποδαγράω, & ποδαγριάω, ῶ, podagra laboro, podagricus fum. A præc.

Ποδαγρίζομαι, f. ίσομαι, idem & ab eod.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, qui podagra tentatur vel laborat, podager, podagricus. Ab eod.

Ποδαγρὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑ'ΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu. Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, f. ήσω, pedum dolore feu podagra laboro. A feq.

Ποδαλγὴς, έος, ὁ, ἡ, dolore pedum laborans. E πȣ̃ς & ἀλγέω vel ἄλγος.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra. Ab eod.

Ποδαλγικὸς, ἡ, ὸν, qui pedum dolore feu podagra laborat. A præc.

Ποδαλγὸς, ȣ̃, ὁ, idem. E πȣ̃ς & ἄλγος.

Ποδάνεμος, ȣ, ὁ, ἡ, v. ποδήνεμος.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluuium, peluis, ad lavandos pedes.

Ποδάνιπτρον, ȣ, τὸ, aqua, qua pedes abluuntur.

Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, cuias, ex qua regione? quafi a πȣ̃ δάπεδον.

Ποδάργη, ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A feq.

Πόδαργος, ȣ, ὁ, ἡ, albos, vel celeres pedes habens. 2) nomen proprium equi. E πȣ̃ς & ἀργός.

Ποδαρίζω, falio. A feq.

Ποδάριον, ȣ, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes. Dim. a πȣ̃ς.

Ποδάρκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus valens, celer. Ex eod. & ἀρκέω.

Πόδαυρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui velocitate pedum auras feu ventos æquat. Ex eod. & αὔρα.

Ποδεῖον, fiue πόδειον, ȣ̃, τὸ, focculus, qui pedi inducitur. 2) vdo. v. & πόδιον. A πȣ̃ς.

Ποδεκμάγιον, & ποδεκμαγεῖον, ȣ, τὸ, pedale, Gl. Vet.

Ποδένδυτον, ȣ, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. A feq.

Ποδένδυτος, ον, pedi indutus. Ex eod. & ἐνδύω.

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, pediolus, in vtre pendulus, per quem liquor effundirur. 2) pes nauis vt πȣ̃ς. 3) calceamenti ruftici genus. A πȣ̃ς.

Ποδηγετέω, ῶ, f. ήσω, viam monftro, dux itineris fum. 2) perduco. A feq.

Ποδηγέτης, ȣ, ὁ, viæ dux. A feq.

Ποδηγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ποδηγετέω. E π. & ἄγω.

Ποδηγὴς, ȣ̃ς, fciens f. peritus viæ. A pr.

Ποδηγία, ἡ, itineris demonftratio, ductus. A feq.

Ποδηγητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ποδηγής. Suid.

Ποδηγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, viæ dux. 2) affecla. 2) pædagogus. E π. & ἀγός.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, ad pedes dependens. Ex eod. & ἠνεκής.

Ποδήνεμος, ȣ, ὁ, ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex eod. & ἄνεμος. v. ποδάν.

Ποδήρης, εος, ὁ, ἡ, ad pedes vfque pertinens feu dependens. ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gl. Vet. E πȣ̃ς & ἄρω. Sed ποδήρης ναῦς, nauis, quæ remigando impellitur: nam remi nauium quafi pedes funt, & fic a poëtis appellantur. Euft. Hef. Ex eod. & ἐρέσσω.

Ποδηροφορέω, ῶ, talarem veftem gero. A pr. & φ.

Ποδιαῖος, αία, αῖον, pedalis. pedaneus. A πȣ̃ς

Ποδίζω, f. ίσω, pede metior, 2) pedes ligo, feu pedicis obligo. Ab eod.

Ποδίκροτος, ȣ, ὁ, ἡ, pedibus plaudens, pedibus ftrepitum edens.

Πόδιον, ȣ, τὸ, petiolus, pediculus. 2) tegumentum pedis, foccus, fafcia, qua pes inuoluitur, pedulis, quæ & πῖλος pedulia Dim. a πȣ̃ς.

Ποδίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, ȣ̃, ὁ, dimenfio pedibus facta, ratio menfurandi pedibus. 2) faltationis genus A ποδίζω.

Ποδιστὴρ, ῆρος, ὁ, ad ipfos pedes pertinens feu dependens. 2) lebes, cacabus. Ab eod.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inferti captiuorum pedes in carcere conftringuntur, cippus, pedica. E πȣ̃ς & κακός.

Ποδόκοιλον, ȣ, τὸ, vola pedis. Ex eod. & κοῖλον

Ποδοκρȣσία, ας, ἡ, plaufus pedum, feu pulfatio Ex eod & κρȣσις.

Ποδοκτυπέω, f. ήσω, falto. Ex eod. & κτ.

Ποδοκτύπη, ἡ, faltatrix. Ex eod. & κτύπος.

Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluuium, peluis ad lauandos pedes.

Ποδόνιπτρον, ȣ, τὸ, aqua, qua pedes lauantur Gl. Vet. pelluuium, pollubrum.

Ποδονομέω, falto. E π. & νέμω n. 6. aut νόμος.

Ποδόρτιον, f. ποδότριον, ȣ, τὸ, potius, veftis ad pedes demiffa, talaris. A πȣ̃ς.

Ποδοστράβη, ης, ἡ, inftrumentum tortorum. 2) inftrumentum medicum. 3) tendicula, qua cerui capiuntur. Ex eod & στρέφω.

Ποδόστροφον, ȣ, τὸ, pedem retinaculum. Ex iisd

Ποδότης, ητος, ἡ, pedatus. A πȣ̃ς.

Ποδοτρόχαλος, ȣ, ὁ, ἡ, pede rotam circumagens, vt figulus, fiue ipfa rota, quæ pede circumagitur.

Ποδοχέω, ῶ, clauum teneo, ad gubernaculum fedeo. E π. & ἔχω.

Ποδόψηστρον, ȣ, τὸ, pedum fubftragulum. E π. & ψάω.

Ποδοψοφία, ἡ, fonus pedum in inceffu. E π. & ψόφος.

Ποδόω, intendo funibus, qui πόδες dicuntur.

Ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A feq.

Ποδώκης, εος, ὁ, ἡ, pedibus celer. E π. & ὠκύς.

Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas. A præc.

Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, Gl. Vet. A ποδόω.

Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intentus. Ab eod.

Ποεσιτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, herbas alens feu nutriens, herbidus. E πόα & τρέφω.

Ποέω, ῶ, facio, pro ποιέω.

ίη, herba, Gl. Vet. Al. πόα.

ηλογέω, ῶ, f, ήσω, herbas colligo. E pr. & λέγω.

ηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis vescor. E πόα & φάγω.

ηφαγία, ας, ἡ, cibi vsus ex herbis. A ποηφάγος.

ηφαγὸς, ὸς, idem quod seq.

ηφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, herbis vescens. 4) animal Indicum, duplo maius, quam equus.

οθαίνω, idem quod ποθέω. Eust.

οθεινὸς, ὴ, ὸν, desiderabilis, exoptatus, Gl. Vet. desideratus, amabilis. A πόθος.

οθεινῶς, Adu. magno desiderio, Comp. ποθεινοτέρως.

όθεν, Adu. vnde? vndenam? qui fiat? 2) seruit negationi fortiori; iungitur fere γάρ. πόθεν γὰρ, nullo modo. Ab ὅθεν.

οθὲν, aut sine accentu. Adu. alicunde. Ab eod.

οθέρπω, f. ψω, accedo. Dor. pro προσέρπω E ποτὶ pro πρὸς & ἕρπω.

οθέσπερα, Adu. vesperi. Ex eod. & ἑσπέρα.

οθέω, ῶ, desidero, amo. πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, desiderarunt, aor. 1. pl, πεποθημένος, exoptatus, Gl. Vet. perf. pass. part. A πόθος.

οθὴ, ῆς, ἡ, desiderium, amor. A pr. pro πόθησις.

όθημα, ατος, τὸ, idem. 2) res desiderata, Ab eod.

όθημι, desidero, requiro. Vt hinc sit ποθήμεναι, inf. Ab eod.

όθησις, εως, ἡ, ipsa actio desiderandi. 2) desiderium, amor. Ab eod.

οθητὸς, ὴ, ὸν, desideratus, desiderabilis. Ab eod.

όθι, Adv. vbi? vbinam? quo? Ab ὅθι.

οθὶ, vel ποθι, Adu. alicubi, aliquando. Ab eod.

οθόβλητος, ȣ, ὁ, ἡ, desiderio tactus, vel captus. 2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus. 3) amatorius,

οθολκὶς, ίδος, ἡ, habena, qua trahuntur vel reguntur iumenta. Dor. pro προσολκίς. E ποτὶ & ἕλκω.

Ποθοράω, ῶ, adspicio. Dor. pro προσοράω.

Ποθορέω, Dor. idem pro προσορῶ.

Ποθόρημι, idem & ex iisd.

Πόθος, ȣ, ὁ, desiderium, amor, cupido, Philox. detrimentum, Gl. Vet. (Ab antiquo πέθω vel πετω, vnde Lat. peto.)

Ποῖ, Adu. quo? quonam? quorsum? vbi? quousque? quamdiu? Ab οἷ, quo.

Ποι, Adu. aliquo. 2) alicubi. 3) quodammodo. Ab eod.

Ποιὰ, ᾶς, f. ποία, ας, item ποίη, herba. 2) Cereales fruges, 3) annus. A πόα.

Ποιάεις, Dor. pro ποιήεις.

Ποιέω, ῶ. f. ήσω, facio, efficio, fabricor. 2) carmina compono. ποιῆσαι, condere, componere, Philox. aor. 1. inf. ποιήσω, faxo, Gl. Vet. Fut. 1. ποίησον, fac, effice, Gl. Vet. aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admisit, Philox. aor. 1. ind. 3. s. ποιήσασθαι ταχέως, arripere, Philox, aor. 1. med. inf. Sed hoc verbum varias significationes accipit diuersis iunctum substantiuis aut particulis, in actiuo & medio, vt ποιεῖν τὸν νόμον, seruare legem, at ποιεῖσθαι νόμον, legem sancire, sinere sibi irrogari, pati sibi ferri, θυσίας ποιεῖν, sacrificare, ἑορτὴν ποιεῖν, diem festum celebrare. ποιεῖν πρός τι, valere ad aliquid. ποιεῖν λέγοντα, inducere loquentem: cum ἐπὶ, colloco, pono &c. In medio 1) cum subst. dicitur intransitiue, vt χρόνον ποιεῖσθαι, morari, λόγον ποιεῖσθαι, dicere, ἀρχὴν ποιεῖσθαι incipere, τιμωρίαν ποιεῖσθαι, opem ferre. 2) vbi transitiue est, dicitur cum relatione ad subiectum, vt παῖδα ποιεῖσθαι, adoptare, de quo & ποιέμαι, simpliciter dicitur. 3) cum particulis περὶ πολλȣ ποιεῖσθαι, magnifacere. ἐν γέλωτι ποιέεσθαι, irridere, floccifacere. ἐν ὀλίγῳ ποιεῖσθαι, contemnere &c. 4) statuere s. vt pœnam, v.c. φυγὴν ποιεῖσθαι, exilii pœnam proponere. 5) simulo.

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, herbosus, consitus. A ποία.

Ποίημα ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus. 2) liber. 3) poema. 4) τὰ ποιήματα, ciborum confectiones, Confituren. A ποιέω.

Ποιηματικὸς, ȣ, ὁ, poëmata conscribens, poëta, A præc.

Ποιημάτιον, ȣ, τὸ, paruum poëma, poematium, 2) libellus, Dim. a ποίημα.

Ποιηματοκόπος, ὁ, poëta, impr, maledicus. Ex eod. & κόπτω.

Ποιηρὸς, ρὰ, ρὸν, herbosus. A ποία.

Ποίησις, εως, ἡ, poesis, Gl. Vet. 2) adoptio. 3) modus rei agendæ: ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, si quis facit, quod lubet. 4) factura, instructio, Gl. Vet. A ποιέω.

Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod.

Ποιητὴς, ȣ, ὁ, poëta, vates, Gl. Vet. 2) factor, effector, nominatim legislator. Ab eod.

Ποιητίζω, poëtor, Gl. Vet. A præc.

Ποιητικεύομαι, rem poëticam tracto, carminibus scribendis operam do. A seq.

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit. 2) poëticus, i. e. poetis conueniens, poëtarum proprius, 3) vim habens excogitandi solerter, ingeniose inueniendi & comminiscendi. A ποιητής.

Ποιητικῶς, Adu. poëtice. A præc.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, factus. 2) factitius. 3) adoptiuus, adscititius. A ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητής.

Ποιηφαγέω, ῶ, herbis vescor. E ποίη & φαγεῖν.

Ποικιλανθὴς, έος, ὁ, ἡ, floridus varios habens flores, variegatus. E ποικίλος & ἄνθος.

Ποικιλείμων, ονος, ὁ, ἡ, picta s. versicolori veste indutus. 2) variegatus, multicolor. Ex eod. & εἷμα.

Ποικιλέρυθρος, ον, rubris maculis distinctus.

Ποικιλεὺς, έως, ὁ, idem qui ποικιλτὴς

Ποικιλήνιος, ȣ, ὁ, ἡ, variegatas habens habenas. E pr. & ἡνία.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. A ποικίλος.

Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, versicolor, picta. 2) nomen auis, quibusdam carduelis. Ab eod.

Ποικίλλω, variego, varie distinguo, vario. 2) vafre comminiscor aut fingo. πεποικιλμένος, varius, variegatus, perf. pass. part. Ab eod.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, ornatus versicolor, opus quodlibet versicolor & varie ornatum. A pr.

Ποικιλμὸς, ȣ, ὁ, varietas. Ab eod.

Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus vrbis vel vrbium. 2) princeps vrbis vel vrbium.
Πολιὰς, άδος, ἡ, Atheniensibus dicta Minerua, præses arcis, quæ arcem tenet ac tuetur. A πόλις, arx.
Πολίδιον, ου, τὸ, oppidulum. Dim. ab eod.
Πολίδριον, τὸ, idem. Ab eod.
Πολιεὺς, έως, ὁ, vrbis custos & tutor. Iouis Epith. Ab eod.
Πολίζω, f. ίσω, vrbem condo, vrbem statuo. πεπολισμένη, condita, perf. part. pass. Ab eod.
Πολιήοχος, ου, ὁ, ἡ, pro πολιέχος. vbi vid.
Πολιήτης, ου, ὁ, ciuis, municeps, pro πολίτης.
Πολιῆτις, ιδος, ἡ, ciuis, *mulier*. A præc.
Πόλινδε, *Adu.* ad ciuitatem.
Πολιόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, canos habens capillos. E πολιὸς & θ.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, ἡ, cana habens tempora, senex. Ex eod. & κρ.
Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.
Πολιὸν, ου, τὸ, vinum album. Ab eod.
Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione cingo, circumsideo, obsideo, machinis & tormentis vrbem oppugno. πολιορκεῖ, vastat, Philox. πεπολιορκημένος, obsessus, Gl. Vet. perf. pass. part. 2) vexo, affligo, *etiam de singulis hominibus, aut corpore humano.* 3) bello peto, *de regione.* E πόλις & εἴργω, vel ἕρκος.
Πολιορκητέον, obsidendum, Philox. A præc.
Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, vrbium obsessor. 2) vrbium expugnator. Ab eod.
Πολιορκητικὸς, ἡ, ὸν, obsidionalis, Gl. Vet. A pr.
Πολιορκία, ας, ἡ, obsessio, obsidium siue obsidio, oppugnatio, vallatio, Gl. Vet. 2) vexatio, afflictio.
Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, candidus. πολιαὶ, cani capilli, sc. τρίχες vel ἔθειραι.
Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A præc.
Πολιοῦμαι, canesco. Gl. Vet. caneo, πεπολιωμένος, canus, Gl. Vet. perf. pass. part. A πολιόω.
Πολιοῦχος, ου, ὁ, ἡ, vrbis præses, tutelaris deus, vel dea. 2) cum de Minerua Atheniensi sermo est, significat præsidem arcis. E πόλις & ἔχω.
Πολιοφάγος, ου, ὁ, senex belluo. E πολιὸς & φ.
Πολιοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, præsidio vrbem teneo, vrbem defendo, it. intra muros me teneo. E πόλις & φύλαξ.
Πολιόχρως, ὁ, ἡ, canus, albus, candidus, vt cygnus. E πολιὸς & χρώς.
Πολιόω, ῶ, f. ώσω, canum facio. A πολιός.
Πολίπορθος, ὁ, vrbis expugnator, vel vastator. A πόλις & πορθέω.
Πολιῤῥαίστης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & ῥαίω.
Πόλις, εως, poët. ηος, *Ion.* ιος, vrbs, ciuitas, oppidum. 2) Arx vrbis, pro ἀκρόπολις.
Πόλισμα, ατος, τὸ, vrbs, oppidum, oppidulum, Gl. Vet. municipium. A πολίζω.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum. A præc.
Πολισμὸς, οῦ, ὁ, vrbis extructio. A πολίζω.
Πολισσονόμος, ου, ὁ, vrbis administrator, rector seu gubernator. E πόλις & νέμω, (nisi est πολισσονόμος, ὁ, νέμων τὰ πολισσέα, hoc est, τὰ την πόλιν σώζοντα.)

Πολισσόος, ου, ὁ, vrbium seruator. Epith. Martis.
Πολισσοῦχος, ου, ὁ, ἡ, v. πολιοῦχος.
Πολιστὴς, οῦ, ὁ, conditor & auctor ciuitatis. 2) ciuitatis princeps. A πολίζω.
Πολιτάρχης, ου, ὁ, conditor & auctor ciuitatis. 3) magister ciuium, seu vrbis præfectus. E πολίτης & ἄρχω.
Πολιτεία, ας, ἡ, administratio reipublicæ, ciuitatis regimen. 2) Reipublicæ status, vel respublica. 3) ciuitas, ius ciuitatis. 4) vitæ institutum & ratio, gubernatio, gestio rei cuiusque, etiam rei priuatæ, & hominis singularis. 5) apud scriptores eccles. significat etiam bona opera, vexationes corporis per ieiunia, vigilias &c. pietatis caussa. A πόλις.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernatio, vel administratio, 2) vita ciuilis, commercia ciuium inter se, ciuitas. 3) solertia in re administranda quauis. A πολιτεύω.
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, reipublicæ, seu ciuitatis administrator, magistratus. Ab eod.
Πολιτεύω, rempublicam gero. 2) vniuerse, aliquid curo, administro, curando, agendo (præsertim in magistratu) efficio. 3) in ciuitate viuo, eius legibus & institutis vtor & obedio. *In medio* eadem significat, præterea viuo, versor, de moribus & institutis vitæ.
Πολιτηΐη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.
Πολίτης, ου, ὁ, ciuis, municeps. 2) ciuis, scilicet cius alterius in iure ciuili, pro συμπολίτης. A πόλις.
Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam administro, ciuilia negotia tracto. A præc.
Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, ciuilis, vrbanus, ciuicus, Gl. Vet. 2) qui in administratione reip. versatur. item orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ratio seu ars bene instruendæ vel administrandæ reip. 3) facilis, comis. 4) vrbanus, elegans, facetus. 5) popularis, ad sensum populi accommodatus. Ab eod.
Πολιτικῶς, *Adu.* ciuiliter, vel vt decet rempublicam administrantem, aut ipsam reipublicæ administrationem. 2) leniter. 3) leuiter. 4) vrbane, facete.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, ciuis, *mulier*. 2) quæ eiusdem ciuitatis est. A πολίτης.
Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, administratio reipublicæ. πολιτίζω.
Πολιτογραφέω, ῶ, f. ήσω, ciuium numero adscribo, ciuitate dono. aor. 1. ἐπολιτογραφήθη. E πολίτης & γράφω.
Πολιτογραφία, ἡ, receptio in ciuium numerum. A præc.
Πολιτοκοπέω, ῶ, vexo ciues vel remp. A πολιτοκόπος.
Πολιτοκοπία, ας, ἡ, vexatio ciuium. A seq.
Πολιτοκόπος, ου, ὁ, vexator ciuium aut Reip. π. & κόπτω.
Πολιτοφύλακες, οἱ, ciuium custodes, defensores.
Πολιτοφυλακέω, ῶ, ciues obseruo & ab iis caueo. 2) ciues custodio, aut præsidio vrbem teneo. A præc.
Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muro

muros manet, ac ciuium cuſtodiæ præeſt, vrbis præſidium, vrbis cuſtodia.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidulum A πόλις.

Πολίχνιον, ου, τὸ, Dim præc.

Πολιώδης, εος, ὁ, ἡ, canus, canos referens. 2 facile caneſcens. A πολιός.

Πολίωσις, εως, ἡ, cum quid caneſcit. A πολιόω.

Πολλαγόρασος, ου, ὁ, ἡ, multa emens, emax. E πολυς & ἀγοράζω.

Πολλάκις, *Adu.* ſæpe, frequenter. A πολλά.

Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio A pr.

Πολλαπλασιασμὸς, ου, ὁ, idem, & ab eod.

Πολλαπλασιόνως, *Adu.* multipliciter. A πολλαπλασίων.

Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. A πολύς.

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, idem. 2) multo maior, multo copioſior. Ab eod.

Πολλαπλασίως, *Adu.* multipliciter. 2) multo amplius, multo plus A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A ſeq.

Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.

Πολλαπλόος, ῦς, ἡ, multiplex. A πολύς.

Πολλαχῆ, *Adu.* multis in locis, paſſim. 2) ſæpe. A πολλάκις. (vel potius ab antiquo πολλαχὸς, ἡ, ὸν, cuius datiuus is eſt, ſc. ὁδῷ, μεθόδῳ, τροπῇ, vel tale quid.)

Πολλαχόθεν, *Adu.* multis e locis, partibus, rebus. A πολλαχῆ.

Πολλαχόθι, *Adu.* multis rebus, locis. Ab eodem.

Πολλαχόσε, *Adu.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

Πολλαχοῦ, *Adu.* multis in locis. Ab eod.

Πολλαχῶς, *Adu.* multifariam, plurifariam. Ab eod.

Πολλαπλήσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.

Πολλοδεκάκις, *Adu.* multipliciter.

Πολλὸς, poët. pro πολὺς, multus. 2) fortis, vehemens, magnus. πολλὸν, *Adu.* multum.

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, pars minima. A ſeq.

Πολλοστημόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, vnam e multis partibus habens. 2) minimus. E ſeq & μόριον.

Πολλοστὸς, ή, ὸν, quaſi multeſimus; vnde paruus, exiguus. 2) multiplex. A πολλός.

Πολλοστῶς, *Adu.* ex parte aliqua. 2) multifariam. 3) longo poſt interuallo. A pr.

Πολλοῦ, *Adu.* ex longo iam tempore, iam diu. 2) magno pretio. A πολλός. (Integre ἐκ πολλοῦ χρόνου, ἀντὶ πολλοῦ ἀργυρίου vel τιμήματος.)

Πόλος, ου ὁ, polus cœli, ſ. vertex & cardo mundi. 2) cœlum. A πολέω.

Πολτάριον, ου, τὸ, pulticula. Dim. a πόλτος.

Πόλτιον, ου, τὸ, idem ab eod.

Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem conficio.

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum.

Πολτώδης, εος, ὁ, ἡ, qui ex pulte eſt, vel pulti ſimilis.

Πολυαγάπητος, ον, cariſſimus.

Πολυάγκιστρον, ου, τὸ, multis hamis conſertum, multis vncis hamatum.

Πολυαγρὴς, έος, ὁ, ἡ, qui multam capit prædam. 2) venationis ſtudioſus. Ab ἄγρα.

Πολύαγρος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πολυάδελφος, ου, ὁ, ἡ, multos fratres habens.

Πολύαθλος, ου, ὁ, ἡ, qui multis vicit certaminibus.

Πολυαίκος, ον, idem quod πολυάϊξ, dicitur de flumine vario & incerto, magno.

Πολυαίματος, ου, ὁ, ἡ, multum ſanguinis habens, ſanguine abundans. Ab αἷμα.

Πολυαιμέω, ῶ, ſanguine abundo. A πολύαιμος.

Πολυαιμία, ας, ἡ, ſanguinis abundantia. Ab eodem.

Πολύαιμος, ου, ὁ, ἡ, ſanguine abundans. Ab αἷμα.

Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem ex iiſd.

Πολυαίνετος, ον, idem quod ſeq. Ab αἰνέω.

Πολύαινος, ου, ὁ, ἡ, multum laudatus, multa laude dignus. 2) loquax, garrulus. Ab αἶνος.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, ἡ, impetuoſus, varios impetus ſeu motus habens. 2) valde turbulentus.

Πολυάκανθος, ου, ἡ, genus fruticis, ſic dictum a multitudine ſpinarum. Ab ἄκανθα.

Πολυαλγὴς, ὲς, valde moleſtus, grauis. Ab ἄλγος.

Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.

Πολυαλθὴς, έος, ὁ, ἡ, varium ad medendum habens vſum. Ab ἄλθω.

Πολυάλφιτος, ου, ὁ, ἡ, multam farinam habens, vel reddens. Ab ἄλφιτον.

Πολυάμπελος, ου, ὁ, ἡ, vitibus abundans.

Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ab ἀνάγνωσις.

Πολυανδρέω, ῶ, viris abundo. A πολυάνδρος.

Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus ſepulturæ deſtinatus, quo multorum virorum corpora mortua ſepeliuntur; adeoque & ſepulcrum capax, pluribus deſtinatum, & locus maior pluribus ſepulcris deſtinatus, vbi ſepulcra ſunt, cœmeterium. G. V. ſtrues.

Πολύανδρος, ον, viris frequens. 2) de femina, quæ ſæpius nupſit. Ab ἀνήρ.

Πολυάνθεμος, ου, ὁ, ἡ, multos habens flores. Epith. veris. Ab ἄνθεμον.

Πολυανθὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ab ἄνθος.

Πολυάνθραξ, ὁ, ἡ, carbonibus abundans.

Πολυανθρωπέω, ῶ, idem quod ſeq.

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A ſeq.

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, frequens hominibus. Phil. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, ὁ, ἡ, idem quod πολύανδρος, & ex iiſdem.

Πολυάργυρος, ον, copioſus argento, de metallis.

Πολυάρητος, ου, ὁ, ἡ, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

Πολυάριθμος, ου, ὁ, ἡ, multiplex.

Πολυαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ad multa ſufficiens, ſufficiens. 2) diu durans, pertinax. 3) copio-

3) copiosus, abundans rebus necessariis, vt aliorum ope non indigeat, diues, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

Πολυαρκῶς, *Adu.* abunde, copiose. A pr.

Πολυάρματος, ον, currus multos habens. Ab ἅρμα.

Πολυαρμόνιος, ε, ὁ, ἡ, multas harmonias habens, valde harmonicus. Ab ἁρμονία.

Πολύαρνι, multas oues habenti, quasi a πολύαρς. E πολὺ & ἄρς, vnde ἄρνα & ἄρνες, in vsu.

Πολύαρνος, ε, ὁ, ἡ, multos agnos habens. 2) diues. Ex iisd.

Πολυάρερος, ον, agris diues. Ab ἄρερα.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus. 2) deorum multitudo. A seq.

Πολύαρχος, ε, ὁ, ἡ, multis dominans, potens.

Πολυάστερος, ον, valde stellatus, de nocte lucida. A ἀστήρ.

Πολύαστρος, ον, idem, de cœlo. Ab ἄστρον.

Πολυάσχολος, ε, ὁ, ἡ, multis negotiis occupatus & districtus. Gl. Vet. occupatus.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, multos sulcos habens. 2) magnus, latus, de agro.

Πολυαυξής, έος, ὁ, ἡ, multum augescens, qui est multi incrementi. Ab αὔξω.

Πολυαύχενος, ε, ὁ, ἡ, q. d. multiceruix, i. e. multa habens capita. Ab αὐχήν.

Πολυάχητος, ε, ὁ, ἡ, multos sonitus edens, multisonus. *Dor.* pro πολυήχ. Ab ἠχέω.

Πολυάχυρος, ε, ὁ, ἡ, multum habens paleæ. Ab ἄχυρον.

Πολυάφερμος, ον, diues. Ab ἀφορμή.

Πολυβάδιστος, ε, ὁ, ἡ, multum tritus. Epith. viæ. A βαδίζω.

Πολυβάτειος, ε, ὁ καὶ ἡ, rubis abundans. A βάτος.

Πολύβατος, ε, ὁ, ἡ, tritus, frequens hominibus. A βαίνω.

Πολυβαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, multum tinctus. A βάπτω.

Πολυβενθής, έος, ὁ, ἡ, valde profundus. Epith. maris. A βένθος.

Πολυβήματος, ον, multos pedes habens, f. sæpe saliens. 2) multa bemata, (mensura est geometrica) explens, amplus. A βῆμα.

Πολύβιβλος, ον, libris abundans, voluminosus.

Πολυβλαβής, έος, ὁ, ἡ, valde noxius. 2) multis damnis obnoxius. A βλάπτω.

Πολυβλαστής, έος, ὁ, ἡ, multum germinans. A βλαστάνω.

Πολυβόρος, ε, ὁ, ἡ, vorax. A βορά.

Πολύβοσκος, ε, ὁ, ἡ, multos alens. A βόσκω.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix, alma. Epith. terræ. quasi a βοτήρ, a βόσκω.

Πολύβοτος, ε, ὁ καὶ ἡ, abundans pascuis. A βόσκω.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, racemis abundans.

Πολύβουλος, ε, ὁ, ἡ, valde prudens. A βουλή.

Πολυβούτης, ε, ὁ, multas boues seu multa pecora habens, diues.

Πολυβρόμος, ον, valde fremens f. sonans.

Πολύβροχος, ε, ὁ, ἡ, multum madefactus. A βρέχω.

Πολύβυθος, ὁ, ἡ, valde profundus, profundissimus.

Πολύβυρσος, ον, multis coriis indutus, tectus. Epith. scuti. a βύρσα.

Πολυβῶλαξ, ακος, ὁ, ἡ, fertilis. A βῶλος.

Πολύβωμος, ε, ὁ, ἡ, multas aras habens.

Πολυγάλακτος, ε, ὁ, ἡ, lacte abundans. A γάλα.

Πολυγαμέω, ῶ, plures duco vxores.

Πολυγαμία, ας, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet vxores. 2) cum quis plures deinceps ducit vxores. A seq.

Πολύγαμος, ε, ὁ, ἡ, qui plures duxit vxores, vel quæ pluribus nupsit viris, vel simul, vel deinceps.

Πολυγέλωτες, οἱ, αἱ, risus, ioci amantes. A γέλως. Epith. Gratiarum.

Πολυγένειος, ε, ὁ, multibarbus, Gl. Vet. A γένειον.

Πολυγενής, ὲς, fecundus. A γίγνομαι.

Πολυγηθής, έος, ὁ, ἡ, multum lætitiæ adferens. 2) lætissimus de homine. A γηθέω.

Πολυγήραος & πολύγηρως, ω, ὁ, ἡ, viuax, Phil. senex. A γῆρας.

Πολυγλαγής, έος, ὁ, ἡ, lacte abundans. A γλάγος.

Πολύγλευκος, ε, ὁ, ἡ, musto abundans.

Πολύγληνος, ε, ὁ, ἡ, multas habens pupillas, siue oculos. A γλήνη.

Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ε, ὁ, ἡ, qui multarum linguarum est. 2) multarum linguarum gnarus. 3) multiloquus, verbosus. A γλῶσσα.

Πολυγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, multos habens angulos. 2) multas habens cuspides.

Πολύγναμπτος, ε, ὁ, ἡ, qui variis modis flectitur, & incuruatur, multos flexus habens, crispus.

Πολυγνωμόνως, *Adu.* prudenter, perite. A seq.

Πολυγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, sententia & animo inconstans. 2) multarum rerum peritus. A γνώμη.

Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A pr.

Πολυγνώριστος, ον, idem quod seq. A γνωρίζω.

Πολύγνωτος, ε, ὁ, ἡ, multis notus seu cognitus, celeber.

Πολύγομφος, ε, ὁ, ἡ, multis clauis compactus.

Πολυγόμφωτος, ον, idem. A γομφόω.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba, a geniculorum frequentia dicta. A γόνυ.

Πολυγονέω, ῶ, & έομαι, ῦμαι, fecundus sum. A πολύγονος.

Πολυγονία, ας, ἡ, fecunditas. Ab eod.

Πολύγονον, ε, τὸ, herba, Lat. *sanguinaria.*

Πολύγονος, ε, ὁ, ἡ, fecundus, ferax.

Πολυγράμματος, ε, ὁ, ἡ, admodum literatus. A γράμματα.

Πολύγραμμος, ε, ὁ, ἡ, multis lineis distinctus. A γραμμή.

Πολύγραος, ον, vorax. Hipp. apud Gal. a γράω, *voro.*

Πολυγράφος, ε, ὁ καὶ ἡ, multa scribens. A γράφω.

Πολυγύμναστος, ε, ὁ, ἡ, multum f. multis exercitatus. A γυμνάζω.

Πολυγύναιξ, αικος, ὁ, qui multas vxores habet vel habuit. A γυνή.

Πολυγύναιος,

Πολυγύναιος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Πολυγύνης, ὁ, idem & ab eod.
Πολυγώνιος, ȣ, ὁ, ἡ, multangulus, anguloſus, Gl. V. πολυγώνιον, anguloſum, Philox. A γωνία.
Πολύγωνος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πολυδαίδαλος, ȣ, ὁ, ἡ, multo & vario artificio elaboratus, adfabre factus.
Πολυδαίμων, ὁ, valde diuinus, ſanctus.
Πολυδάκριος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod ſeq.
Πολύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, lacrimoſus, act. & paſſ. a δάκρυ.
Πολυδάκρυτος, ȣ, ὁ, ἡ, lacrimabilis. A δακρύω.
Πολυδακρύτως, *Adu.* cum multis lacrimis. A præc.
Πολυδάκτυλος, ȣ, ὁ, ἡ, multos digitos habens.
Πολυδάπανος, ȣ, ὁ, ἡ, ſumtuoſus. A δαπάνη.
Πολυδαπάνως, *Adu.* ſumtuoſe. A pr.
Πολυδέγμων, ὁ, ἡ, amplus, capax. A δέχομαι.
Πολύδεινος, ον, grauiſſimus.
Πολυδειρὰς, άδος, ὁ, ἡ, iuga ſeu cacumina multa habens.
Πολυδένδρεος, ȣ, ὁ, ἡ, arboribus abundans, ſ. frequens. A δένδρον.
Πολύδενδρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.
Πολυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.
Πολύδεσμος, ȣ, ὁ, ἡ, multis ligatus vinculis. 2) multis clauis compactus. Epith. nauis.
Πολυδευκὴς, έος, ὁ, ἡ, valde dulcis. A δεῦκος.
Πολυδεύκης, εος, *contr.* ȣς, ὁ, Pollux. Philox.
Πολύδημος, ον, idem quod ſeq.
Πολυδημώδης, εος, ὁ, ἡ, valde popularis.
Πολυδήνης, εος, ὁ, ἡ, conſultus, prudens, multi conſilii. A δῆνος.
Πολυδιάφθορος, ον, valde vaſtatus, ſterilis ob vaſtitatem, ſæpe vaſtatus. A διαφθείρω.
Πολύδικος, ȣ, ὁ, ἡ, litigioſus. A δίκη.
Πολυδινὴς, έος, ὁ, ἡ, multos vortices habens. 2) multum agitatus & circumactus. A δίνη.
Πολυδίψιος, ȣ, ὁ, ἡ, Gl. V. ſiticuloſus. 2) multum deſideratus. A δίψα.
Πολύδοξος, ȣ, ὁ, ἡ, valde clarus, multum illuſtris. A δόξα.
Πολύδονος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multum agitatur. A δονέω.
Πολυδȣλεία, ἡ, ſeruorum copia.
Πολύδȣλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multos habet ſeruos.
Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.
Πολύδροσος, ȣ, ὁ, ἡ, rore plenus, valde roſcidus.
Πολυδύναμος, ȣ, ὁ, ἡ, multipotens. A δύναμις.
Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A ſeq.
Πολύδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, multa donans. 2) qui multa dona accepit. Hom. A δῶρον.
Πολύεδνος, ὁ, ἡ, Epith. ſponſæ, quæ magna dona a ſponſo accepit. Ab ἔδνα.
Πολύεδρος, ȣ, ὁ, ἡ, multas ſedes, it. multos angulos & latera habens, de corpore ſolido in Geom. Ab ἕδρα
Πολυεθνὴς, ὲς, populoſus, frequens. Ab ἔθνος.
Πολυειδήμων, ονος, ὁ, ἡ, multiſcius, peritus.
Πολυειδὴς, έος, ὁ, ἡ, diuerſas ſpecies habens, multifarius, multiplex, varius. Ab εἶδος.
Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A pr.
Πολυειδῶς, *Adu.* vario modo. Ab eod.

Πολυέλαιος, ȣ, ὁ, ἡ, abundans oleo. Ab ἔλαιον.
Πολυέλεος, ȣ, ὁ, ἡ, valde miſericors.
Πολυέλικτος, ȣ, ὁ, ἡ, multis voluminibus tortus, volubilis, tortuoſus.
Πολυελκὴς, ὲς, vlceribus multis ſcatens. Ab ἕλκος.
Πολυέπαινος, ȣ, ὁ, ἡ, multum laudatus.
Πολυέραστος, ον, valde amabilis.
Πολυεργὴς, έος, ὁ, ἡ, id quod ſeq. & ab eod.
Πολυεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, operoſus, laborioſus. Ab ἔργον.
Πολυέταιρος, ον, multos amicos habens.
Πολυέτηρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod ſeq. Ab ἔτος.
Πολυετὴς, έος, ὁ, ἡ, longæuus, annoſus, grandæuus. Phil. Ab eod.
Πολυετία, ας, ἡ, grandæuitas, Gl. V. A pr.
Πολύευκτος, ȣ, ὁ, ἡ, multum optatus, multis expetitus. 2) votis omnibus expetendus. Ab εὔχομαι.
Πολύζαλος, ον, procelloſus, fluctuoſus. A ζάλη.
Πολύζηλος, ȣ, ὁ, ἡ, quem æmulari & imitari multa animi contentione ſolemus. 2) magno ſtudio expetitus. 3) inuidioſus. A ζῆλος.
Πολυζήλωτος, ȣ, ὁ, ἡ, multo ſtudio æmulandus, ſeu expetendus.
Πολυζήμιος, ȣ, ὁ, ἡ, damnoſus. A ζημία.
Πολύζυγος, ȣ, ὁ, multa habens tranſtra. Gl. V. iugoſus. Epith. nauis magnæ.
Πολύζωστος, ον, bene ſuccinctus.
Πολυήγορος, ον, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορέω.
Πολυήθης, ὁ, ἡ, verſutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.
Πολυήκοος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multa audiuit, vel audit. Ab ἀκȣ́ω.
Πολυήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multorum dierum eſt. Ab ἡμέρα.
Πολυήρατος, ȣ, ὁ, ἡ, periucundus, optabilis. A π. & ἐρατὸς vel ἐράω.
Πολύηρος, ȣ, ὁ, ἡ, diues agri. Ab ἔρα.
Πολυήσυχος, ον, valde quietus, tranquillus.
Πολυηχὴς, έος, ὁ, ἡ, multos ſonitus edens, multiſonus, item valde ſonorus. Ab ἦχος.
Πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω. v. πολυάχ.
Πολυηχία, ἡ, magnitudo ſoni. A ſeq.
Πολύηχος, ον, valde ſtrepens, ſonorus. Epith. maris.
Πολυθάητος, ον, ſpectabilis, admirabilis.
Πολυθάλμιος, ιον, almus, omnia florere faciens. A θάλλω.
Πολυθαμβὴς, έος, ὁ, ἡ, multum ſeu vehementer ſtupefactus. A θάμβος.
Πολυθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, multa fiducia præditus. 2) audax. τὸ πολυθαρσὲς, έος, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
Πολυθαύμαστος, ον, valde admirandus.
Πολυθεάμων, ονος, ὁ, ἡ, qui multa ſpectauit. A θέαμα.
Πολυθέατος, ον, conſpicuus, ſpectabilis. A θεάομαι.
Πολυθεΐα, ας, ἡ, deorum multitudo. A ſeq.
Πολύθεος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multos deos colit.
Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo. A præc
Πολυθερὴς, ὲς, fertilis, fecundus. A θέρος.

Πολύθερμος, ε, ὁ, ἡ, multum calidus, percalidus. A θερμός.

Πολύθετος, ε, ὁ, ἡ, percarus. A θέσσομαι.

Πολυθέως, *Adu.* multos deos statuendo. A πολύθεος.

Πολυθηρία, ἡ. ferarum copia. A seq.

Πολύθηρος, ε, ὁ, ἡ, feris abundans. A θήρ.

Πολύθερσος, ε, ὁ, ἡ, impetuosus, multo seu vehementi ruens impetu.

Πολύθραυστος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.

Πολυθρέμματος, ε, ὁ, ἡ, idem quod seq.

Πολυθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, pecorosus, multa alens pecora. A θρέμμα.

Πολύθρεπτος, ε, ὁ, ἡ, multos pascens seu alens.

Πολυθρήνητος, ε, ὁ, ἡ, deflendus. A θρηνέω.

Πολύθρηνος, ε, ὁ, ἡ, luctuosus, multum luctum afferens, lacrimosus. Gl. Vet. πολύθρηνον, lamentabile.

Πολύθριξ, χος, ὁ, ἡ, pilosus.

Πολύθρονος, ε, ὁ καὶ ἡ, multa habens remedia. 2) multa medendi vi præditus. A θρόνον.

Πολύθροος, *contr.* πολύθρες, ε, ἡ, ἡ, sonorus.

Πολυθρύλλητος, ε, ὁ, ἡ, vulgi sermonibus celebratus, famigeratus, omnibus notus. A θρυλλέω.

Πολυθρυλλήτως, *Adu.* celebrando multorum sermonibus. A pr.

Πολύθυρος, ε, ὁ, ἡ, multas habens fores seu ianuas, multis portis peruius. Gl. Vet. fenestratus. E θύρα.

Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.

Πολυθυσίαστος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω

Πολύθυτος, ε, ὁ καὶ ἡ, vbi multæ cadunt victimæ, vbi sæpe sacrificatur. E θύω, *sacrifico.*

Πολυθοῦρος, ον, impetuosus, acer, bellicosus.

Πολυΐδμων, ονος, ὁ, ἡ, multa callens, multiscius.

Πολυϊδρείη, ας, ἡ, multa scientia. A seq.

Πολύϊδρις, εως, ὁ, ἡ, qui multa scit, multa callens. 2) multa expertus.

Πολύϊνος, ε, ὁ, ἡ, multas habens fibras seu venas. Ab ἴς.

Πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum. Gl. Vet. equitatus A seq.

Πολύϊππος, ε, ὁ, ἡ, equis abundans.

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ, ἡ, multiscius, multiplici doctrina præditus.

Πολυΐχθυος, ε, ὁ, ἡ, piscosus, piscibus abundans. Ab ἰχθύς.

Πολύϊχθυς, idem.

Πολυκαγκής, έος, ὁ, ἡ, admodum aridus, siccus. A καγχαίνω.

Πολυκαής, έος, ὁ, ἡ, ardens, æstuosus. A καίω.

Πολυκάθεδρος, ε, ὁ, ἡ, multa habens transtra. Epith. nauis. A κάθεδρα

Πολυκαινής, έος, ὁ, ἡ, multos occidens. A καίνω.

Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæsarum multitudo. A Καῖσαρ.

Πολυκάλαμος, ε, ὁ, ἡ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adsurgens.

Πολυκάμματος, ὁ, ἡ, laboriosus, ærumnosus. 2) multo labore, multa & varia arte factus.

Πολυκάμμορος, ε, ὁ, ἡ, miser, infortunatus. A καμμορος pro κακόμορος.

Πολυκαμπής, έος, ὁ, ἡ, multos habens flexus, flexuosus. A καμπή.

Πολυκάμπτος, ε, ὁ, ἡ, varie flexus, seu flexibilis.

Πολυκανής, ὲς, qui multos interfecit. A καίνω.

Πολύκαπνος, ε, ὁ, ἡ, fumosus. 2) qui multo fumo infestari solet. 3) nimio fumo niger factus.

Πολυκάρηνος, ε, ὁ, ἡ, multa habens capita. A κάρηνον.

Πολυκαρπέω, ω, multos fructus produco. A πολύκαρπος.

Πολυκαρπία, ας, ἡ, vbertas fructuum, vber fructus. Ab eod.

Πολύκαρπος, ε, ὁ, ἡ, fecundus. Gl. Vet. fructuosus.

Πολυκατασκεύαστος, ον, multa arte factus, perfectus.

Πολύκαυλος, ε, ὁ, ἡ, multos caules habens.

Πολυκέλαδος, ε, ὁ, ἡ, multum sonans, multum strepens, canorus.

Πολύκενος, ε, ὁ, ἡ, in quo multum vacui est.

Πολυκέντητος, ον, idem quod πολύκεστος. A κεντέω.

Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna astutia seu vafrities. A seq.

Πολυκερδής, έος, ὁ, ἡ, multum quæstuosus, multum lucri adferens. 2) valde astutus seu vafer A κέρδος.

Πολύκερως, ωτος, ὁ, ἡ, multa habens cornua. A κέρας.

Πολύκεστος, ε, ὁ, ἡ, varie acu pictus, varius.

Πολυκέφαλος, ε, ὁ, ἡ, multa habens capita. 2) genus modi tibicinum. ap. Plut. de Musica. A κεφαλή.

Πολυκήδεια, ἡ, mœror grauis. A seq.

Πολυκηδής, έος, ὁ, ἡ, multum mœroris adferens, valde luctuosus. A κῆδος.

Πολυκήτης, εος, ὁ, ἡ, multa cete habens. 2) magnis piscibus abundans. A κῆτος.

Πολυκίνδυνος, ον, valde periculosus.

Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concursatio. A κίνησις.

Πολυκίνητος, ε, ὁ, ἡ, qui multiplici motu agitatur. Gl. Vet. motabilis. A κινέω.

Πολυκλαδής, έος, ὁ, ἡ, multos ramulos habens vel emittens. A κλάδος.

Πολύκλαδος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Πολύκλαυτος, πολύκλαυτος, ε, ὁ, ἡ, multum defletus, aut deflendus. 2) valde lugens seu deflens, lugubris. A κλαίω.

Πολύκλειστος, ε, ὁ, ἡ, accurate clausus.

Πολύκλειτος, ε, ὁ, ἡ, valde celeber.

Πολυκλήεις, ήεσσα, ῆεν, idem. A κλείω.

Πολυκληΐς, ΐδος, ὁ, ἡ, multis transtris instructus. 2) multa compage iunctus. Epith. nauis.

Πολυκλήϊστος, ε, ὁ, ἡ, perceleber. A κληΐζω.

Πολύκληρος, ε, ὁ, ἡ, diues.

Πολύκλητος, ε, ὁ, ἡ, a multis vocatus. 2) e multis locis conuocatus.

Πολύκλυστος,

Πολύκλυστος, ε, ὁ, ἡ, multum ablutus. 2) qui multi fluctibus abluitur. 3) vndosus. 4) vndis agitatus. A κλύζω.
Πολύκλωνος, ε, ὁ, ἡ, multos habens ramos, surculosus. A κλών.
Πολύκμητος, ε, ὁ, ἡ, valde elaboratus, aut circa quem valde laboratur, a fabris inprimis. A κάμνω.
Πολυκμής, ῆος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Πολύκνημος, ε, ὁ, ἡ, saltuosus.
Πολύκνισσος, ε, ὁ, ἡ, nidorosus, multo nidore fumans aut redolens. A κνίσσα.
Πολυκοίλιος, ε, ὁ, ἡ, amplum ventrem habens. A κοιλία.
Πολυκοίμητος, ον, quietissimus, tranquillus. A κοιμάομαι.
Πολύκοινος, ε, ὁ, ἡ, multis communis, peruulgatus.
Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, Ion. pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A sq.
Πολυκοίρανος, ε, ὁ, multorum dominus & rex.
Πολυκόλλητος, ε, ὁ, ἡ, e multis conglutinatus.
Πολυκόλυμβος, vt πολυκόλυμβα μέλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis se submergant siue innatant, aut per hypall. Epith. ipsarum. A κολυμβάω.
Πολύκολπος, ε, ὁ, ἡ, sinuosus.
Πολύκομος, ε, ὁ, ἡ, cui multa coma, spissa est cæsaries. A κόμη.
Πολύκομπος, ε, ὁ, ἡ, iactans, iactabundus.
Πολυκόπος, ε, ὁ, ἡ, valde, assidue plangens. 2) gestus plangentium exprimens. E π. & κόπτομαι.
Πολύκοσμος, ον, valde ornatus.
Πολύκρανος, ε, ὁ, ἡ, multa habens capita. A κρανίον
Πολυκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, multum habens potestatis, potentissimus. A κράτος.
Πολύκρεκτος, ον, canorus. Epith. citharæ. A κρέκω.
Πολύκρημνος, ὁ, ἡ, multa habens præcipitia, ideoque asper & difficilis ascensu, præruptus.
Πολύκριθος, ε, ὁ, ἡ, diues hordei. A κριθή.
Πολύκριμνος, ε, ὁ, ἡ, multum hordei proferens. 2) fertilis. A κρίμνον.
Πολύκριτος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρίνω.
Πολύκροτος, ε, ὁ, ἡ, multis plausibus resonans. 2) nauis, quæ pluribus remis impellitur. 3) callidus quasi multis & crebris aduersorum casuum & periculorum, veluti malleorum quorundam, ictibus tusus & fabre factus.
Πολυκρότητος, ον, idem. 2) diuersos & non congruentes sonos edens. A κροτέω.
Πολύκρουνος, ε, ὁ, ἡ, multas scaturigines habens.
Πολυκτέανος, ε, ὁ, ἡ, prædiues. A κτέανον.
Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, diuitiæ. A sq.
Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, diues. Philox. locuples. Gl. V. agrarius. A κτῆμα.
Πολύκτηνος, ον, diues pecoris.
Πολυκτησία, ἡ, diuitiæ. A κτῆσις.
Πολύκτητος, ε, ὁ, ἡ, diues. A κτάομαι.
Πολυκτῆτις, ἡ, diues. Ab eod.
Πολυκτόνος, ε, ὁ, ἡ, multos interficiens. A κτείνω.
Πολυκύδιστος, ε, ὁ, ἡ, & πολυκύδιστος, ίση, ισον, multum venerandus. it. nobilis, gloriosus, iactator.
Πολύκυκλος, ον, flexuosus, sinuosus.
Πολυκυλίνδητος, ε, ὁ, ἡ, multum volutatus. A κυλινδέω.
Πολυκύματος, ε, ὁ, ἡ, multiplici fetu grauida, s. potius plures enixa. A κύω.
Πολυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, fluctuosus. A κῦμα.
Πολυκυριότης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.
Πολυκώθων, ωνος, ὁ, ἡ, bibacissimus, vinosissimus.
Πολυκώκυτος, ε, ὁ, ἡ, luctuosus. A κωκύω.
Πολύκωμος, ε, ὁ, ἡ, deditus comissationibus. 2) comissationibus abundans.
Πολύκωπος, ε, ὁ, ἡ, multos remos habens, epith. nauis magnæ. A κώπη.
Πολυλαλέω, garrio.
Πολυλάλητος, ον, garrulus. A pr.
Πολύλαλος, ε, ὁ, ἡ, multiloquus, loquax.
Πολύλαος, ὁ, frequens hominibus, populosus.
Πολυλήϊος, ε, ὁ, ἡ, multas prædas adeptus. 2) multas segetes habens, locuples. A λήϊη, vel λήϊον.
Πολύλιμος, ον, valde esuriens.
Πολυλιτάνευτος, ον, idem quod sq. A λιτανεύω.
Πολύλλιστος, ε, ὁ, ἡ, idem quod sq. πολύλλιτος. A λίσσομαι.
Πολύλλιτος, ε, ὁ, ἡ, multis precibus petitus. 2) multis precibus inuocandus. 3) valde supplex. A λιτομαι.
Πολύλοβος, ε, ὁ, ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.
Πολυλογέω, ῶ, f. ήσω, multa dico, copiose loquor. A πολυλόγος.
Πολυλογία, ας, ἡ, expositio, quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis. Gl. Vet. multiloquium, loquacitas, verbositas. Ab eodem.
Πολυλόγος, ε, ὁ, ἡ, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verbosus.
Πολύλογος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui multis verbis indiget, vt intelligatur. Ex iisd.
Πολυλόγως, Adu. multis verbis, longo sermone, loquaciter. A pr.
Πολύλωπος, ε, ὁ, ἡ, pluribus corticibus & tunicis vestitus, pluribus tunicis inuolutus.
Πολυμάθεια, & πολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum scientia, magna eruditio seu doctrina. A πολυμαθής.
Πολυμαθέω, ῶ, multa discere appeto. Ab eod.
Πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. A pr.
Πολυμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui multa didicit, eruditus. Gl. Vet. peritus, doctus, sagax, multiscius. A μανθάνω.
Πολυμαθῶς, Adu. cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more eius, qui multarum rerum peritus est. A pr.
Πολυμάκαρος, ὁ, felicissimus, ditissimus.

Πολύμαλλος, ον, villoſus, lanoſus, ſ. pecore lanoſ..., i. e. ouibus abundans. Schol. Lycoph.
Πολυμάντευτος, ȣ, ὁ, ἡ, multis vaticiniis clarus. A μαντεύομαι.
Πολυμάσχαλος, ȣ, ὁ, ἡ, multas habens alas. πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore ſinuoſo. A μασχάλη.
Πολυμάχητος, ȣ, ὁ, ἡ, de quo multi & ſæpe contendunt. A μάχομαι.
Πολυμέδιμνος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. multos exhibens medimnos frumenti, Epith. Cereris.
Πολυμεθής, έος, multum ebrius. A μέθη.
Πολυμέλαθρος, ȣ, ὁ, ἡ, multas habens ædes, ſeu multa atria, cubicula. A μέλαθρον.
Πολυμελής, ὲς, Epith. tibiæ, varie ſonans. A μέλος.
Πολυμελπής, ὲς, idem. canorus. A μέλπω.
Πολυμελῶς, *Adu.* vario ſono. A πολυμελής.
Πολυμεμφής, έος, ὁ, ἡ, querulus. A μέμφομαι.
Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, ſiue plures partes. A ſq.
Πολυμερής, έος, ὁ, ἡ, multis partibus conſtans, in multas partes diuiſus, multa habens membra. Gloſſ. Vet. multiplex. A μέρος.
Πολυμέριμνος, ȣ, ὁ, ἡ, multis curis obnoxius, anxius, ſollicitus. A μέριμνα.
Πολυμέρμερος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.
Πολυμερῶς, *Adu.* varie. Philox. plurifariam, multifariam. A πολυμερής.
Πολυμετάβλητος, ον, valde variabilis, permultas formas adſumens. Epith. Protei.
Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. v. & ὀλιγομετρία. A ſq.
Πολύμετρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multis menſuris ſeu dimenſionibus conſtat. 2) latus, ſpatioſus, amplus, magnus. A μέτρον.
Πολυμηκάδες, αἱ, Epith. caprarum. v. μηκ.
Πολυμήκης, ες, valde longus. A μῆκος.
Πολύμηλος, ȣ, ὁ, ἡ, multas oues habens, & pomifer A μῆλον.
Πολύμηνις, ιος, ὁ, ἡ, iracundus.
Πολυμήτηρ, ερος, ἡ, multorum mater.
Πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ, abundans conſilio & prudentia, valde prudens vel ſapiens, peritus.
Πολύμητος, ον, Epith. artis, in Epigr. idem quod pr. & ab eod. ſi lectio vera.
Πολυμήτωρ, ερος, ἡ, v. πολυμήτηρ.
Πολυμηχανία, ας, ἡ, ſollertia, calliditas. A ſq.
Πολυμήχανος, ȣ, ὁ, ἡ, multis artibus ac dolis inſtructus, induſtrius, ſollers, prudens, aſtutus, verſutus. Gl. Vet. dædalius, factitioſus. A μηχανή.
Πολυμιγής, έος, ὁ, ἡ, e multis miſtus. 2) varius. 3) permixtus, confuſus. A μιγνύω.
Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum miſtura. A pr.
Πολύμικτος, ον, idem quod πολυμιγής.
Πολυμιξία, ας, ἡ, idem. A μίξις.
Πολυμισής, έος, ὁ, ἡ, inuiſus, odioſus. A μῖσος.
Πολύμισθος, ȣ, ὁ, ἡ, magna mercede conducens, qui magna mercede operam ſuam alicui locat.

Πολυμιταρικός, ἡ, ὸν, ἡ πολυμιταρική, ſc. τέχνη, ar[s] texendi veſtes variegatas, phrygionia. A ſq.
Πολύμιτος, ȣ, ὁ, ἡ, multis liciis textus. Gl. V[et.] πολύμιτα, multilicia. dicitur & de inſtrumentis muſicis pulſatilibus, multis fidibu[s] intentis.
Πολυμνήμων, ονος, ὁ, ἡ, multarum rerum me[mor]. 2) memoria valens.
Πολυμνήστευτος, ȣ, ὁ, ἡ, multis ambita, cuius multi ſunt aut fuerunt proci. A μνηστεύομαι.
Πολύμνηστος, & πολυμνήστη, idem & ex iiſd.
Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ, ἡ, memoria pollens, memo[r] multorum.
Πολύμνητος, ȣ, ὁ, ἡ, clarus, nobilis. Ex πολὺ & ὑμνέω. v. πολυύμν.
Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, vna Muſarum. E[x] eod. & ὕμνος. v. πολυυμνία.
Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo ſ. varietas formarum. A ſq.
Πολύμορφος, ȣ, ὁ, ἡ, multiformis, qui multarum formarum eſt. 2) variegatus. A μορφή.
Πολυμόρφως, *Adu.* varie, varia forma, colore &c. A pr.
Πολύμȣσος, ȣ, ὁ, ἡ, doctus, diſertus, venuſtus, ſuauis, vt de muſica & ſaltatione. A μȣ̃σα.
Πολύμοχθος, ȣ, ὁ, ἡ, ærumnoſus, laborioſus.
Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.
Πολύμυθος, ȣ, ὁ, ἡ, verboſus, loquax. 2) fabuloſus. 3) diſertus. 4) multis laudibus celebrandus.
Πολύμυξος, ȣ, ὁ, ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα.
Πολύναος, ȣ, ὁ, ἡ, multa habens delubra.
Πολυναύτης, ȣ, ὁ, multos nautas habens.
Πολύνευρον, ȣ, τὸ, plantago, a multitudine fibrarum ac veluti neruorum.
Πολυνέφελος, ον, nubiloſus. A νεφέλη.
Πολυνηνέμιος, ία, Ion. ίη, ιον, admodum tranquillus. A νήνεμος.
Πολυνίκης, ȣ, ὁ, ſæpius victor. A νίκη.
Πολυνιφής, έος, ὁ, ἡ, multa niue tectus, niuoſus, niualis. A νίφω.
Πολύνιφος, ον, idem, ab eod.
Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & ſagacitatis ineſt. A πολύνοος.
Πολύνομος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multis veſcitur. A νέμω.
Πολύνοος, *contr.* πολύνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, cui multum eſt mentis, i. e. prudentiæ & ſagacitatis.
Πολύνοσος, ȣ, ὁ, ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.
Πολύνοστος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſæpius reuoluitur, redit.
Πολύνυμφος, ἡ, quæ ſæpius nupſit. A νύμφη.
Πολύνως, pro πολυνόως, *Adu.* a πολύνȣς, prudenter, ſagaciter.
Πολύξενος, Ion. πολύξεινος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multos hoſpites habet, qui multos hoſpitio excipit.
Πολυξενόω, & όομαι, hoſpitalis ſum.
Πολύξεστος, ον, multum politus, i. e. pulcre ædificatus, factus.

Πολύξηρος,

Πολύξηρος, ον, aridus, valde ſiccus.
Πολύξυλος, ον, arboribus frequens. A ξύλον.
Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ. 2) multum itineris. Ab ὁδός.
Πολύοδμος, ον, ſuauiter olens. Ab ὀδμή.
Πολυόδους, οντος, ὁ καὶ ἡ, multos habens dentes.
Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos diſperſum eſſe, in multas partes eſſe diuiſum. A ſq.
Πολύοζος, ου, ὁ, ἡ, in plures diſperſus ramos, in plures partes diffuſus.
Πολυοινία, ας, ἡ, vini copia, it. vinolentia. A ſeq.
Πολύοινος, ον, vino abundans, vinolentus.
Πολύοκνος, ον, valde tardus ſ. cunctator.
Πολυόλβιος, ον, idem quod ſequens.
Πολύολβος, ου, ὁ, ἡ, perbeatus, beatiſſimus. 2) prædiues.
Πολυόμματος, ου, ὁ, ἡ, multos habens oculos. item, multa habens foramina. Gl. V. oculatus. Ab ὄμμα.
Πολυόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, multos vmbones habens, multis clypeis munitus.
Πολυόνειρος, ου, ὁ, ἡ, multa inſomnia habens. 2) inſomnia obſeruans.
Πολύοπος, ου, ὁ, ἡ, multo abundans ſucco. 2) multa habens foramina. Ex ὀπὸς vel ὀπή.
Πολύοπτος, ου, ὁ, ἡ, qui a multis conſpicitur. Ab ὄπτομαι.
Πολυόργιος, ον, cui ſacra multa fiunt. Epith. Bacchi. Ab ὄργια.
Πολυορκία, ας, ἡ, conſuetudo ſæpe iurandi. A ſeq.
Πολύορκος, ου, ὁ, ἡ, multum iurans, leuiter iurans.
Πολυόρμητος, ον, impetuoſus, vehemens. Ab ὁρμάομαι.
Πολυόρνιθος, ου, ὁ, ἡ, auibus abundans. Ab ὄρνις.
Πολύορνις, ὁ, ἡ, idem.
Πολυόροφος, ου, ὁ, ἡ, multas concamerationes ſeu contignationes habens. 2) multa habens culmina.
Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia & ſuauitas. A ſeq.
Πολύοσμος, ου, ὁ, ἡ, valde fragrans. Ab ὀσμή.
Πολυόστεος, ου, ὁ, ἡ, multa habens oſſa. Ab ὀστέον.
Πολυούσιος, ου, ὁ, ἡ, peculiatus. Philox. Ab οὐσία.
Πολυόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, multos oculos habens. 2) herba vim habens ſiccandi, velut tuſſilago.
Πολυοχλέω, ῶ, f. ήσω, hominum multitudine abundo. Gl. V. πολυοχλῶσα, celeberrima, populoſa. A πολύοχλος.
Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populoſitas. A ſq.
Πολύοχλος, ου, ὁ, ἡ, frequens, hominum multitudine abundans. Epith. vrbis.
Πολύοχος, ὁ, ἡ, potens, diues. Ab ἔχω.
Πολυοψία, ας, ἡ, opſoniorum abundantia. A ſq.
Πολύοψος, ου, ὁ, ἡ, abundans opſoniis. 2) opſoniis multis veſcens. Ab ὄψον.
Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum malorum perpeſſio. A ſq.
Πολυπαθής, έος, ὁ, ἡ, multis caſibus ſeu malis vexatus. A πάθος.
Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum. 2) ſeruorum multitudo. A πολύπαις.
Πολυπαίπαλος, ου, ὁ, ἡ, admodum vafer, valde callidus. A παιπάλη.
Πολύπαις, δος, ὁ, ἡ, cui multi ſunt liberi, ſ. ſerui.
Πολύπαμμων, vel πάμων, ονος, ὁ, ἡ, multa poſſidens, diues. A πάμμα, vel potius πᾶμα.
Πολυπάμφαος, ου, ὁ, ἡ, lucidiſſimus.*
Πολυπαρθένευτος, ἡ, quæ diu virgo manet. A παρθενεύω.
Πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.
Πολυπάταξ, ὁ, ἡ, multum ſaltans, coniunctus cum ſaltatione, in quo ſaltatur, vbi terra crebro πατάσσεται. A πατάσσω, *quatio*.
Πολυπάτητος, ου, ὁ, ἡ, multum calcatus, tritus, peruulgatus. A πατέω.
Πολύπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, plus vna patria vtens.
Πολυπειρία, ας, ἡ, multarum rerum experientia & peritia. Gloſſ. Vet. ſagacitas, ſolertia. A ſeq.
Πολύπειρος, ου, ὁ, ἡ, multa expertus, qui multa tentauit, peritus, callidus. Gl. Vet. ſagax. A πεῖρα.
Πολυπείρων, ὁ, ἡ, multiplex, varius. A πέρας.
Πολυπενθής, έος, ὁ, ἡ, miſer, luctuoſus, luctu plenus. A πένθος.
Πολυπευθής, έος, ὁ, ἡ, multum ſciſcitans. A πεύθομαι.
Πολυπήδητος, ον, multum ſaliens, in quo multum exſultatur. A πηδάω.
Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.
Πολύπηνος, ου, ὁ, multo ſtamine textus, pinguis. Epith. veſtis. A πῆνος.
Πολυπίδακος, ου, ὁ, ἡ, fontibus abundans. A πίδαξ.
Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.
Πολύπικρος, ου, ὁ, ἡ, valde amarus.
Πολυπινής, ὲς, valde ſordidus, ſqualidus. A πῖνος.
Πολύπιστος, ου, ὁ, ἡ, multum fidens ſeu credens. 2) fideliſſimus. Heſ.
Πολυπλαγκτος, ου, ὁ, ἡ, multum errans, multiuagus.
Πολυπλανής, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) erroris plenus. A πλάνη.
Πολυπλάνητος, ου, ὁ, ἡ, idem. A πλανάομαι.
Πολύπλανος, ου, ὁ, ἡ, idem. A πλάνη.
Πολυπλανῶς, *Adu.* cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffuſis, aut de herba errante longe lateque.
Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. v. πολλαπλ.
Πολυπλασιασμὸς, ου, ὁ, multiplicatio. A pr.
Πολυπλάσιος, ία, ιον, multiplex. 2) multo copioſior, multo maior. A πολύς.
Πολυπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, multiplex, Philox. A pr.
Πολύπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui multorum iugerum eſt. 2) qui multa iugera poſſidet. A πλέθρον.

Πολύπλεκτος,

Πολύπλεκτος, ε, ὁ, ἡ, multum implicatus, varius, multifarius.

Πολύπλευρος, ε, ὁ, ἡ, multa habens latera. A πλευρά.

Πολυπληθέω, ῶ, f. ήσω, multus numero ſum. 2) augeor & creſco numero. A ſq.

Πολυπληθής, έος, ὁ, ἡ, multus numero. A πλῆθος.

Πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia. Ab eod.

Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, aſtutia, dolus. A ſq.

Πολύπλοκος, ε, ὁ, ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, & hinc, valde impeditus, difficilis. 2) varius, multiplex. 3) doloſus, vafer, verſutus. A πλέκω.

Πολυπλόκως, *Adu.* multis nexibus, implicite, multis nodis, multipliciter, Gl. V. A pr.

Πολύπνοος, *contr.* πολύπνες, ε, ὁ, ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde, grauiter ſpirans.

Πολυπόδειος, ον, quod polypi eſt, vt κρέας, caro polypi. A πολύπες.

Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. Ab eod.

Πολυπόδιον, ε, τὸ, paruus polypus. 2) herba quædam. Dim. ab eod.

Πολυποδώδης, εος, ὁ, ἡ, polypis abundans. 2) polypo ſimilis. Ab eod.

Πολυπόθητος, ε, ὁ, ἡ, multum deſideratus.

Πολυποίκιλος, ε, ὁ, ἡ, admodum varius, multum variegatus. 2) multifarius, multiformis.

Πολύπολις, εος, ὁ, ἡ, multas habens vrbes.

Πολύπονος, ε, ὁ, ἡ, laborioſus. 2) ærumnoſus, calamitoſus. 3) multos labores ſtrenue perficiens.

Πολυπόνως, *Adu.* multo labore. A pr.

Πολυπόρευτος, ον, frequens viatoribus, qui crebro permeatur, Epith. viæ. A πορεύομαι.

Πολύπορος, ε, ὁ, ἡ, multos meatus habens. Gl. Vet. πολυπόρος, vadoſus.

Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις.

Πολυπόταμος, ε, ὁ, ἡ, fluuiis abundans.

Πολυποτέω, multum poto, potui indulgeo. A ſq.

Πολυπότης, ε, ὁ, qui multum bibit, magnus potator, biboſus. Gl. V. multibibus.

Πολυπότις, ἡ, fem. præcedentis.

Πολύποτμος, ον. pr. multa fata habens. Epith. Parcarum, Furiarum.

Πολύποτος, ε, ὁ, idem quod πολυπότης. A πίνω, vel πότος.

Πολύπες, ποδος, ὁ, ἡ, multos pedes habens, multipes. 2) *Subſt.* ὁ, polypus, *piſcis.* 3) tuberculum in naribus, polypo ſimile.

Πολυπραγματέω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα. v. ſq.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iiſque nihil ad me pertinentibus, me implico, ardelionem ago. 2) accurate rem tracto, ago, diligenter & ſollicite inquiro, curioſe perſcrutor, Gloſſ. Vet. πολυπραγμονῶ, ſciſcitor, percontor, rimor. 3) aliquid ad curam meam pertinere arbitror. Accipi & notiones verbi πολυπράγμων n. 2. habe & ſignificationem appetendæ rei alienæ, in primis imperii. A πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, ſollicitudo de multi negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curioſitas ardelionis. 2) inprimi tribuitur priuatis, res publicas curantibu & arcana imperii. 3) accurata rei tractatio, cognitio. 4) ſtudia literarum, inpr hiſtoriæ. Ab eod.

Πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt multorum negotiorum, in primis nihil ad ipſum pertinentium, curioſus, ardelio, Gloſſ. Vet ſcrutator, ſciſcitator, curioſus. 2) dicitu & in bonam partem laboribus multis & variis occupatus & diſtractus, multarun rerum, variarum doctrinarum ſtudioſus A πρᾶγμα.

Πολύπραος, ον, valde mitis.

Πολύπρεμνος, ε, ὁ, ἡ, multos habens ſtipites item truncum craſſum. A πρέμνον.

Πολυπρίων, ωνος, ὁ, ἡ, ramoſus.

Πολυπρόβατος, ε, ὁ, ἡ, magnam pecoris copiam habens. 2) diues, opulentus. A πρόβατον.

Πολύπροικος, ἡ, bene dotata. A προίξ.

Πολυπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, q. d. multas habens facies 2) multiformis. A πρόσωπον.

Πολυπροσώπως, *Adu.* multis modis. A pr.

Πολύπτερος, ε, ὁ, ἡ, multas pennas ſeu pinnas habens. A πτερόν.

Πολυπτοίητος, & πολυπτόητος, ε, ὁ, ἡ, pauidus meticuloſus, tumultuoſus, formidabilis. A πτοιέω

Πολύπτορθος, ε, ὁ, ἡ, multos habens ramos.

Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo plicarum, ſinuum vallium &c. conglobatio, Gl. V. A ſq.

Πολύπτυχος, ε, ὁ, ἡ, multas plicas habens, ſinuoſus, multiplex; multipliciter obductus ære, corio &c. Epith. ſcuti. A πτύξ.

Πολυπτὼξ, ὁ, ἡ, multos habens lepores.

Πολύπτωτος, ε, ὁ, ἡ, plures caſus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, ε, Polyptoton, Fig. rhetor A πίπτω.

Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.

Πολύπυργος, ε, ὁ, ἡ, multis turribus munitus.

Πολύπυρος, ε, ὁ, ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans, fertilis.

Πολυπώγων, ωνος, ὁ, ἡ, barbatus.

Πολυρρήμων, ονος, ὁ, ἡ, diſertus, verboſus, Gloſſ. Vet. A ῥῆμα.

Πολύρραβδος, ον, multis virgis (lineis coloratis) diſtinctus, virgatus.

Πολυρραγής, έος, ὁ, ἡ, multas habens rupturas. 2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.

Πολυρράθαγος, ε, ὁ, ἡ, magnum ſonum ſeu ſtrepitum edens, ſonorus.

Πολυρραίστης, ε, ὁ, qui multa vaſtat, deſtruit. E π & ῥαίω.

Πολύρραπτος, ε, ὁ, ἡ, multum ſutus, multipliciter ſutus ſeu conſutus.

Πολυρραφής

Πολυῤῥαφὴς, έος, & πολύῤῥαφος, ὁ, ἡ, idem. A ῥάπτω.
Πολυῤῥημονέω, copiose dico, verbose dico. A sq.
Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ, καὶ ἡ, v. πολυρρήμων.
Πολύῤῥην, ηνος, & πολύῤῥηνος, ὁ, ὁ, ἡ, diues pecoris, ouium copias habens. 2) opulentus, diues. A ῥὴν, ouis.
Πολύῤῥητος, ὁ, ὁ, ἡ multum dictus. A ῥέω.
Πολυῤῥιζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A seq.
Πολύῤῥιζος, ὁ, ὁ, ἡ, cui multiplex est radix. A ῥίζα.
Πολύῤῥινος, ὁ, ὁ, ἡ, corio multiplici inductus.
Πολυῤῥόδης ὁ, ἡ, rosis abundans, multis rosis conspersus. A ῥόδον.
Πολύῤῥοδος, ὁ, ὁ, ἡ idem. Ab eod.
Πολυῤῥόθιος, ὁ, ὁ, ἡ, idem quod seq.
Πολύῤῥοθος, ὁ, ὁ, ἡ, strepitans, resonans. præs. de aquis frementibus. A ῥόθος.
Πολυῤῥοίβδητος, ὁ, ὁ, ἡ, multum stridens, strepens. Epith. maris. æstus marini &c. A ῥοιβδέω.
Πολύῤῥοιζος, ὁ, ὁ, ἡ, idem.
Πολύῤῥους, ουν, copiose, large fluens. Epith. fluminis. 2) copiosus in dicendo.
Πολύῤῥυμος, ον, vehemens impetu.
Πολύῤῥυτος, ὁ, ὁ, ἡ, multifluus, copiose fluens. A ῥύω.
Πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *Gen.* πολλοῦ, ῆς, οῦ, multus, numerosus. Pl. etiam πολέες, ap. Poët. 2) magnus, amplus, spatiosus. 3) excellens, præstans, vehemens, potens. *Adu.* πολὺ, multum, valde, v. πολλὰ, idem & πολλῷ. Notent tirones has formas. 1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, attice pro πολλὴ τῆ. 2) τί μοι πολὺ; quid mihi prodest? In *Plurali* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus. vulgares in quoque genere. 2) in sacris libris interdum pro πάντες 3) interdum de perpaucis reperitur. *Comp.* πλείων, *Superl.* πλεῖστος. pleraque formantur ab antiquo πολλός.
Πολύσαθρος, ὁ, ὁ, ἡ, pr. multum putris, admodum detritus, valde vitiosus, rimosus.
Πολυσαρκέω, ῶ, f. ήσω, corpulentus seu pinguis sum. A πολύσαρκος.
Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obesitas. A seq.
Πολύσαρκος, ὁ, ὁ, ἡ, valde carnosus, corpulentus, metaph. stupidus. A σάρξ.
Πολύσεμνος, ὁ, ὁ, ἡ, multum reuerendus, vel augustus.
Πολύσεπτος, ὁ, ὁ, ἡ, venerabilis.
Πολυσήμαντος, ὁ, ὁ, ἡ, multa significans. A σημαίνω.
Πολύσημος, ὁ, ὁ, ἡ, idem. A σῆμα.
Πολύσινος, ον, valde noxius. A σίνομαι.
Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia. 2) cibi copia. A seq.
Πολύσιτος, ὁ, ὁ, ἡ, frumento abundans. 2) multum comedens, cibo repletus.
Πολύσκαρθμος, ὁ, ὁ, ἡ, tripudians, exultans. Epith. hori. A σκαίρω.
Πολύσκαλμος, ον, Epith. nauis magnæ: multis remis agitata.
Πολυσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, plura habens crura. 2) multiplex. A σκέλος.
Πολύσκεπτος, ὁ, ὁ, ἡ, conspicuus. A σκέπτομαι.
Πολύσκιος, ον, vmbrosus. A σκιά.
Πολυσκώμμων, ωνος, ὁ, ἡ, valde dicax. A σκῶμμα.
Πολύσοφος, ον, valde sapiens, s. doctus.
Πολυσμάραγος, ὁ, ὁ, ἡ, sonorus, streperus.
Πολυσπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, multum densatus spatha, densam tramam habens. Epith. telæ, panni &c. A σπάθη.
Πολύσπειρος, ὁ, ὁ, ἡ, qui multas spiras habet, tortuosus. A σπεῖρα.
Πολυσπερὴς, έος, ὁ, ἡ, late disseminatus. A σπείρω.
Πολυσπερμία, ας, ἡ, affluentia seminis genitalis. A seq.
Πολύσπερμος, ὁ, ὁ, ἡ, semine abundans. A σπέρμα.
Πολυσπερχὴς, ὲς, studiosus, laboriosus. A σπέρχομαι.
Πολυσπλαγχνία, ας, ἡ, multa s. prolixa miseratio. A seq.
Πολύσπλαγχνος, ὁ, ὁ, ἡ, valde misericors. A σπλάγχνα.
Πολύσπορος, ὁ, ὁ, ἡ, semine vel segete abundans, fertilis.
Πολυσπούδαστος, ον, laboriosus, sedulus. A σπουδάζωμαι.
Πολυσταγὴς, έος, ὁ, ἡ, multum seu abunde stillans. Epith. vuarum &c. A στάζω.
Πολυσταγτὶ, *Adu.* multis stillando guttis, vbertim. Ab eod.
Πολυστασίαστος, ὁ, ὁ, ἡ, seditiosus, vbi crebræ mouentur seditiones. A στασιάζω.
Πολυστάφυλος, ὁ, ὁ, ἡ, vuis abundans. A σταφυλή.
Πολύσταχυς, υος, ὁ, καὶ ἡ, multas spicas ferens seu edens. Epith. culmi.
Πολυστεγὴς, ὲς, idem quod seq. & ex eod.
Πολύστεγος, ὁ, ὁ, ἡ, bene contectus. 2) multas habens contignationes, altus. A στέγη
Πολύστειος, ὁ, ὁ, ἡ, Epith. litoris, lapillis abundans, scrupulosus. A στία, s. στία.
Πολυστελέχης, εος, vel πολυστέλεχος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, multos habens truncos, multos a radice caudices vel caules habens. A στέλεχος.
Πολυστένακτος, ὁ, ὁ, ἡ, valde gemens, l. gemitus habens multos, miserabilis, ærumnosus.
Πολυστέφανος, ὁ, ὁ, ἡ, multis sertis redimitus, honoratus, donatus: hinc præmiis dignus magnis.
Πολυστεφὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. A στέφω.
Πολύστημος, ὁ, ἡ, vestis, quæ multum & pingue stamen habet E πολὺς & στήμων, stamen.
Πολύστιβος, ὁ, ὁ, ἡ, multum calcatus. A στείβω.
Πολύστικτος, ὁ, ὁ, ἡ, multis maculis notatus, s. distinctus. 2) multis ictibus compunctus.
Πολύστιχος, vide πολύστοιχος.
Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo versuum. A seq.
Πολύστιχος, ὁ, ὁ, ἡ, multis versibus seu ordinibus constans.
Πολύστοιχος, ὁ, ὁ, ἡ, idem.
Πολύστολος, ὁ, ὁ, ἡ, multam & magnam habens classem.

Πολυστομέω,

Πολυστομέω, ῶ, multum loquor. A seq.
Πολύστομος, ὁ, ὁ, ἡ, multa habens ora. 2) multa loquens. A στόμα.
Πολύστονος, ὁ, ὁ, ἡ, multum gemens, multis gemitibus mixtus. 2) multis gemitibus prosequendus, lamentabilis, luctuosus. 3) multos gemitus ciens, tristis.
Πολύστρεπτος, ὁ, ὁ, ἡ, qui facile versari, flecti aut torqueri potest, versatilis, variabilis, mutabilis. 2) valde tortus, vt funes.
Πολύστροβος, Poët. πολύστροιβος, ὁ, ὁ, ἡ, multum strepens. 2) turbulentus, multis agitatus fluctibus.
Πολυστροφάλιγξ, γος, ὁ, ἡ, vorticosus, multum volutatus.
Πολύστροφος, ὁ, ὁ, ἡ, qui multis gyris circumagitur, versatilis, mobilis. A στροφή.
Πολύστυλος, ὁ, ὁ, ἡ, multas columnas habens.
Πολυσύγκρατος, ον, valde confusus, s. e multis mixtus.
Πολυσύγκριτος, ον, idem.
Πολυσύλλαβος, ὁ, ὁ, plures habens syllabas. A συλλαβή.
Πολυσύνδεσμος, ὁ, multis copulis (s. Coniunct. copulat.) vtens. Schol. Thuc.
Πολυσύνδετον, ὁ, τὸ, oratio, in qua crebræ sunt Coniunctiones copulatiuæ. A σύνδετος.
Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens. v. πολυσύνδετος. 2) bene compactus, firmus.
Πολυσφάραγος, ὁ, ὁ, ἡ, sonorus, strepens.
Πολυσφόνδυλος, ὁ, ὁ, ἡ, multas habens vertebras & internodia.
Πολυσφράγιστος, ὁ, ὁ, ἡ, multis signis notatus, 2) bene signatus. A σφραγίζω.
Πολυσχεδής, ὲς, varius, multiplex. A σχέδη.
Πολυσχεδία, ἡ, varietas, multitudo. A pr.
Πολυσχεδῶς, Adu. varie, multipliciter, copiose. A πολυσχεδής.
Πολυσχημάτιστος, ον, multas formas, multa genera habens, s. e multis generibus, v. c. versuum compositus. Vox. Gramm. A σχηματίζω.
Πολυσχημόνως, Adu. multis formis, modis. A seq.
Πολυσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, multas formas habens. A σχῆμα.
Πολυσχιδής, έος, ὁ, ἡ, multifidus, in multas partes fissus. 2) in multos ramos diffusus. 3) multiplex. A σχίζω.
Πολυσχιδία, ας, ἡ, Ion. πολυσχιδίη, ης, ἡ, multifida sectio, multiplex diuisio. A pr.
Πολυσχιδῶς, Adu. in multas & varias partes diuidendo. Gl. V. multifariam. Ab eod.
Πολύσχιστος, ὁ, ὁ, ἡ, in multas partes fissus, qui findi potest.
Πολυσώματος, ὁ, ὁ, ἡ, multa habens corpora. 2) magnum corpus habens, vt gigas. A σῶμα.
Πολυτάλαντος, ὁ, ὁ, ἡ, multa habens talenta, i. e. diues, it. grauis pondere. A τάλαντον.
Πολυτάραχος, ον, magnas turbas mouens, valde strepens. A ταραχή.
Πολυτειρής, ὁ, ἡ, stellatus, multis stellis lucens. A τείρεα, stellae.

Πολύτειρος, ον, idem & ex iisd.
Πολυτεκνέω, ῶ, f. ήσω, multos habeo liberos, multam sobolem procreo. A πολύτεκνος.
Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi: etiam de brutis.
Πολύτεκνος, ὁ, ὁ, ἡ, multos habens liberos, numerosam sobolem: etiam de brutis. A τέκνον.
Πολυτέλεια, ας, ἡ, sumtuositas, magnificentia, Gl. Vet. lautitia. A seq.
Πολυτελής, έος, ὁ, ἡ, magnos sumtus postulans, sumtuosus. 2) exquisitus. 3) magnificus. Philox. lautus, pretiosus, multiplex. Gl.V. opiparus. πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Phil. A τέλος.
Πολυτελῶς, Adu. sumtuose, magnifice. Gl. Vet. laute, abunde, opipare. A pr.
Πολυτενής, έος, ὁ, ἡ, multum porrectus, longum in spatium extentus. A τείνω.
Πολυτερπής, έος, ὁ, ἡ, valde delectans, valde suavis. A τέρπω.
Πολυτεχνής, ὲς, vide πολύτεχνος.
Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas & magnitudo. A seq.
Πολύτεχνος, ὁ, ὁ, ἡ, multas artes callens, multum artificii habens. 2) valde artificiosus. A τέχνη.
Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A seq.
Πολυτίμητος, ὁ, ὁ, ἡ, multo honore dignus. 2) magno pretio dignus, magni faciendus. Gl. Vet. pretiosus. πολυτίμητον, pretiosum. Phil. A τιμάω.
Πολυτίμιος, ον, idem quod seq.
Πολύτιμος, ὁ, ὁ, ἡ, pretiosus. 2) multo honore dignus. A τιμή.
Πολυτιμώρητος, ον, valde punitus & afflictus. A τιμωρέομαι.
Πολύτιτος, ὁ, ὁ, ἡ, multum honoratus. 2) multo honore dignus. A τίω.
Πολύτλας, ὁ, multa passus seu perpessus, multis miseriis conflictatus, patiens, ærumnosus. A τλάω.
Πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem.
Πολύτλητος, ὁ, ὁ, ἡ, idem.
Πολυτοκέω, ῶ, multa pario, partu sum fecunda. A πολυτόκος.
Πολυτοκία, ας, ἡ, partuum numerositas, fecunditas. A seq.
Πολυτόκος, ὁ, ὁ, ἡ, pariens multos, partu fecundus. Gl. Vet. πολυτόκος, fecunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.
Πολύτολμος, ὁ, ὁ, ἡ, multum audens, audacissimus. A τόλμαω.
Πολύτορος, ον, valde spinosus, multos aculeos habens, quibus pungit tangentes.
Πολυτραφής, ὲς, fertilis. A τρέφω.
Πολύτρεπτος, ὁ, ὁ, ἡ, volubilis, mutabilis.
Πολυτρήρων, ονος, ὁ, ἡ, columbis abundans.
Πολύτρητος, ὁ, ὁ, ἡ, multa habens foramina.
Πολύτριπτος, ὁ, ὁ, ἡ, multum tritus.
Πολύτριχον, ὁ, τὸ, polytrichon, adiantum nigrum. A seq.
Πολύτριχος, ὁ, ὁ, ἡ, pilosus. A θρίξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, varietas modi, varii modi, varietas. 2) calliditas, fraus. A seq.

Πολύτροπος, ȣ, ὁ, ἡ, multiplex, varius. 2) versutus, versipellis. Philox. versutus, moratus. A τρόπος s. τροπή.

Πολυτρόπως, *Adu.* multis modis. Phil. multifariam, plurifariam, omnifariam. A pr.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia. 2) cum quis diu alitur. A sq.

Πολύτροφος, ȣ, ὁ, ἡ, multum alimenti accipiens. 2) bene habitus, pinguis. πολυτρόφος, multum alimenti suppeditans. A τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ȣ, ὁ, ἡ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.

Πολύτρυτος, ον, valde vexatus, adflictus. A τρύω.

Πολύτυρος, ȣ, ὁ, ἡ, multo caseo conditus, multum casei admistum habens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A sq.

Πολύυδρος, ȣ, ὁ, ἡ, aquosus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ȣ, ὁ, ἡ, materiosus, Gl. Vet. arboribus abundans. Ab ὕλη.

Πολυύμνητος, ȣ, ὁ, ἡ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, vna Musarum. A sq. v. πολυμνία.

Πολύυμνος, ȣ, ὁ, ἡ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex eod.

Πολύυπνος, ον, somnolentus, qui est multi somni.

Πολυφαγέω, multum edo. A πολυφάγος.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A sq.

Πολυφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multum comedit, vorax, helluo. Gl. Vet. edax.

Πολύφαμος, *Dor.* pro πολύφημος.

Πολυφάντασος, ȣ, ὁ, ἡ, multas efficiens habensque visiones fictas, insomnia crebra.

Πολυφάρμακος, ȣ, ὁ, ἡ, medicamentis abundans, aut venenis. 2) multorum medicamentorum, vel etiam venenorum, peritus. 3) multis medicamentis, vel venenis vtens. A φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.

Πολύφατος, ȣ, ὁ, ἡ, multum celeber, multorum sermone iactatus. Ab eod.

Πολύφαυλος, ον, prorsus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγής, έος, ὁ, ἡ, multum splendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.

Πολυφειδής, ὲς, præparcus. A φείδομαι.

Πολύφερνος, ȣ, ἡ, bene dotata. A φέρνη. v. πολύπροικος.

Πολυφημία, ἡ, gloria. A seq.

Πολύφημος, ȣ, ὁ, ἡ, valde celeber, de quo varii sermones narrantur. 2) clamosus Epith. v. c. ranæ. 3 multis clamoribus, vocibus strepens. Epith. concionis, fori. A φήμη.

Πολύφθογγος, ȣ, ὁ, ἡ, multisonus. epith. tibiæ.

Πολυφθόνερος, valde inuidus.

Πολυφθόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multos occidit, multorum interfector. 2) perniciosus multis, item valde perniciosus. A φθείρω.

Πολύφθορος, ȣ, ὁ, ἡ, cædibus abundans. 2) dirutus, vastatus. Ab eod. s. φθόρος.

Πολυφιλάνθρωπος, ȣ, ὁ, ἡ, valde hominum amans, humanissimus, pius.

Πολυφίλητος, ον, valde carus.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A seq.

Πολύφιλος, ȣ, ὁ, ἡ, cui multi sunt amici, multis carus.

Πολύφιλτρος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum amans, amori valde deditus. A φίλτρον.

Πολυφίλως, *Adu.* ita, vt multis carus sit.

Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens; hinc leuis, vanus, inanis.

Πολύφλοισβος, ȣ, ὁ, ἡ, multo strepitu resonans, turbulentus, sonorus, resonans. Gl. V. vndisonus.

Πολύφοβος, ὁ, ἡ, valde timidus.

Πολύφοιτος, ȣ, ὁ, ἡ, profugus, vagus, qui crebro huc vel illuc ventitat. A φοιτάω.

Πολυφόνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui multos occidit, crudelis.

Πολυφορβός, ȣ, ὁ, ἡ, & πολυφόρβιος, η, ον, multis pabulum suppeditans. A φέρβω.

Πολυφόρητος, ον, idem quod πολυφόρος. A φορέω.

Πολυφορία, ἡ, vbertas, fertilitas. A seq.

Πολυφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, multa ferens. 2) epitheton vini, multum aquæ ferentis. 3) fecundus, *proprie* & *trop.* A φέρω.

Πολύφορτος, ȣ, ὁ, ἡ, multo pressus pondere, multas habens sarcinas.

Πολυφραδής, έος, ὁ, ἡ, valde consultus, valde prudens. A φράζομαι.

Πολυφραδία, ἡ, prudentia, facundia. A pr.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Πολυφράστος, ον, sæpe dictus. Ab eod.

Πολύφροντις, ιδος, ὁ, ἡ, multis curis plenus.

Πολυφρόντιστος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum accuratus. 2) prudens. A φροντίζω.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A sq.

Πολύφρων, ονος, ὁ, ἡ, valde prudens, A φρήν.

Πολυφυής, έος, ὁ, ἡ, multiformis. A φύω.

Πολύφυλλος, ȣ, ὁ, ἡ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.

Πολύφυλος, ον, in multa genera &c. diuisus. A φυλή.

Πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas. 2) garrulitas. A seq.

Πολύφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, multas edens voces, multisonus, vocalis, sonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, vt de Homero. 2) qui multorum est verborum. 3) garrulus, loquax. A φωνή.

Πολύφωτος, ȣ, ὁ, ἡ, multum lucens, multa luce præditus. A φῶς.

Πολύχαλκος, ȣ, ὁ, ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus. 2) cui multum est pecuniæ, diues æris. 3) firmus, validus. Gl. Vet. ærosus, æreus.

Πολυχανδής, έος, ὁ, ἡ, valde capax, vt vrna. A χανδάνω.

Πολύχειρ, ρος, ὁ, ἡ, multimanus.

Πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ἡ, multitudo manuum. 2) operarum multitudo. A pr.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, pluribus amictus tunicis.

Πολύχνοος, ȣς, ὁ, ἡ, multam lanuginem habens.

Πολυχοέω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fecundus & fertilis sum. A πολύχοος.

Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχοιρία, ας, ἡ, procorum copia. A χοῖρος.

Πολύχοος, contr. πολύχους, ε, ὁ, ἡ, multa cum vsura se refundens. 2) multiplex. Philo. πολύχοος, multifarius, Gl. V. A χέω.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A sq.

Πολύχορδος, ε, ὁ, ἡ, multas habens chordas, seu fides. A χορδή.

Πολύχορτος, ον, herbidus, pinguis, de terra.

Πολυχρηματία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, ditesco, diues fio, vel sum. A sq.

Πολυχρήματος, ε, ὁ, ἡ, cui multum est pecuniæ. Gl. Vet. pecuniosus, nummatus. A χρήματα.

Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, vid. πολυχρηματία. A seq.

Πολυχρήμων, ονος, ὁ, ἡ, v. πολυχρήματος. *Sup.* πολυχρημονέστατος. Polyb.

Πολυχρηστία, ας, ἡ, vtilitatis magnitudo.

Πολύχρηστος, ε, ὁ, ἡ, valde vtilis. 2) multum vsitatus.

Πολυχροια, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.

Πολυχρονέω, ῶ, diu duro, longæuus sum. A πολυχρόνος.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, *Att.* πολυχρονιῶ, diu moror, prorogo, profero.

Πολυχρόνιος, ε, ὁ, ἡ, longum tempus durans, diuturnus. 2) antiquus, Gl. Vet. viuax, longæuus, diuturnus.

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas. A pr.

Πολυχρονίως, *Adu.* diutissime. Ab eod.

Πολύχρονος, ε, ὁ, ἡ, idem quod πολυχρόνιος.

Πολύχροος, contr. πολύχρες, ε, ὁ, ἡ, multis coloribus præditus, varius. Gl. V. A χρόα.

Πολύχρυσος, ε, ὁ, ἡ, multum auri habens, auro adfluens, auratus, Philox. opimus, aurosus.

Πολυχρώματος, ε, ὁ καὶ ἡ, multos habens colores, multicolor. A χρῶμα.

Πολύχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem. A χροα.

Πολύχυλος, ε, ὁ, ἡ, multum habens succi, succidus.

Πολύχυτος, ε, ὁ, ἡ, late fluens, fluidus. 2) multum diffusus.

Πολυχώρητος, ε, ὁ, ἡ, multorum capax. A χωρέω.

Πολύχωρος, ε, ὁ, ἡ, amplus, spatiosus, capax. A χώρα.

Πολύχωστος, ε, ὁ, ἡ, multa terra adgesta exstructus, alte aggeratus. A χώννυμι.

Πολυψάμαθος, ε, ὁ, ἡ, arenosus.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo suffragia ferentium, multa suffragia. A πολύψηφος.

Πολυψηφὶς, ίδος, ἡ, multos habens calculos seu lapillos. Epith. fluminis, maris.

Πολύψηφος, ε, ὁ, ἡ, qui multa fert. s. explet suffragia.

Πολυωδυνία, ἡ, doloris grauitas. A sq.

Πολυώδυνος, ε, ὁ, ἡ, multos dolores afferens, molestus. 2) afflictus, ærumnosus. Ab ὀδύνη.

Πολυωνυμέω, multa nomina habeo. A πολυώνυμος.

Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum. A sq.

Πολυώνυμος, ε, ὁ, ἡ, multa nomina habens. 2) celeber, honoratus. Ab ὄνομα.

Πολυωνύμως, *Adu.* multis nominibus. A pr.

Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos vngu habens. Ab ὄνυξ.

Πολυωπὸς, ε, ὁ, multa habens foramina; ab ὀπ 2) multos oculos. Hes. Ab ὤψ.

Πολυωρέω, ῶ, fut. ήσω, multa cura dignor, magnam curam gero. 2) laute & accurate accipio. 3) honoro, in honore & pretio habeo. 4) donis afficio.

Πολυωρητικὸς, ἡ, ὸν, multam curam gerens, sollicitus. A pr.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, diligentia, obseruatio. 2) honos, reuerentia. Ab eod.

Πολύωτος, ε, ὁ, ἡ, multas habens aures. Ab ὖ

Πολυωφελὴς, έος, ὁ, ἡ, valde vtilis.

Πολυωφελῶς, *Adu.* valde vtiliter.

Πολύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, multa habens foramin multiforus.

Πόλφος, ων, οἱ, ramenta e farre, leguminibu immixta.

Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.

Πομπαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, pompam duco. πομπὴ & ἄγω, s. ἀγωγή.

Πομπαῖος, ε, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere & alia in vitam nascentes reducere credebatu A πομπή.

Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel transuectio, quali in pompa esse solet. 2) conuiciorum iactatio, velut e curru, apud Alexandrinos, in triumpho apud Rom. quia licentia hæ in eiusmodi ludis pro parte necessaria re ligienis habebatur. A πομπεύω.

Πομπεῖον, ε, τὸ, vas, quo in pompis vtuntur 2) locus celeber Athenis. Ab eod.

Πομπεὺς, έως, *Ion.* ῆος, ἡ, qui aliquem deducit 2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod

Πομπευσις, εως, ἡ, pompa, deductio pompæ, processio in pompa. Ab eod.

Πομπευτήριος, α, ον, pompæ aptus, s. seruiens quasi a πομπευτής.

Πομπευτὴς, ε, pompam ducens. A seq.

Πομπεύω, fut. εύσω, transmitto, transueho, deduco. 2) cum pompa incedo, pompam duco. Gl. V. triumpho. vnde 3) efferor, mihi placeo, superbio, insolesco, & 4) insolente aliquem tracto, maledicendo, minando, qui obuium & prætereuntem quemque in eiusmodi pompis verborum & gesticulationum contumeliis & ludibriis incessere licebat v. γεφυρίζειν. 5) contumelia afficio, proprie per hominum ora traducendo. pass πομπεύεσθαι, in triumpho duci, ostendi A sq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, missus. 2) impulsus, instinctus. 3) deductio, qua transmittendum aut transuehendum curamus eum, qui nobiscum aliquamdiu est versatus. 4) pompa, i. e. solennis apparatus & spectaculum solenne in modum triumphi, quo thensæ & simulacra deorum & aurea vasa templorum per semitas oppidorum spectatum traducebantur. A πέμπω.

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, ad pompas pertinens, pompis conueniens. 2) magnificus, ad ostentandum

dum ingenium, doctrinam, eloquentiam, diuitias aptus & factus.

Πομπίλος, ου, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit. Est etiam nomen piscis, pompilus: quia naues sæpe præcedit, iisque viam & nauigandi rationes monstrat, eoque eas quasi πέμπει, deducit. Ab eod.

Πόμπιμος, ου, ὁ, ἡ, & πόμπιμος, ίμη, ιμον, qui mitti seu transmitti potest. 2) qui mittere seu transmittere potest. Ab eod.

Πομπὸς, ου, ὁ, qui aliquem deducit seu transmittit, comes, viæ dux, A πέμπω.

Πομποστολέω, ῶ, f. ήσω, classem deduco. E pr. & στόλος.

Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλυξ.

Πομφολυγηρὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, bullis turgens. A pr.

Πομφολυγοπάφλασμα, ατος τὸ, bulla cum strepitu erumpens seu ebulliens. Aristoph. E πομφόλυξ & πάφλασμα.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas conuerto vel cogo. πομφολυγοῦσθαι, in bullas conuerti. A πομφόλυξ.

Πομφολυγώδης, εος, ὁ, ἡ, bullæ similis. Ab eod.

Πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A πομφὸς.

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla. 2) fauilla æris. Phil. bulla, scatebra. A præc.

Πομφολύσσω, f. ξω, bullarum modo efferuesco, πομφόλυξαν, 3. pl. aor. 1. *Ion.* A præc.

ΠΟΜΦΟ'Σ, ᾶ, ὁ, eminentia cutis tumida, tumor.

Πονέω, ῶ, fut. ήσω, laboro. 2) facio. 3) viribus frangor, laboribus succumbo, lassesco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo. Gl. Vet. laboro, doleo, ἐπόνησα, dolui, Gl. Vet. aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. pass. part. item vitiatus, vsu contritus. πονεῖτο, laborabat, imperf. *Ion.* pro ἐπονεῖτο. A πόνος.

Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus. 2) liber. A pr.

Πονήρευμα, ατος, τὸ, facinus improbum & scelestum, scelus. A seq.

Πονηρεύω, & πονηρεύομαι vitio aliquo laboro, etiam de corpore. 2) improbus sum, improbe & nequiter ago. A πονηρὸς.

Πονηρία, ας, ἡ, misera & laboriosa vitæ conditio. 2) improbitas, nequitia, scelus, vitium, prauitas, malitia. Ab eod.

Πονηροδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, magister improbitatis.

Πονηροκάρδιος, malicordis, Gl. Vet. A καρδία.

Πονηροκρατέομαι, οῦμαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. A præc.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum seu maledictio, contumelia. 2) sermo de malis rebus & improbis. E π. & λόγος.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum ciuitas.

Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, improbus, scelestus, prauus, malus, i. e. malitiosus, malignus, vitiosus, vitiatus. A πονέω.

Πόνηρος, ρα, ρον, laboriosus, miser, infelix. ὦ πόνηρε, miser! infelix. Ab eod.

Πονηρόφιλος, ου, ὁ, ἡ, improborum amicus, malorum consortio gaudens.

Πονηρῶς, *Adu.* improbe, nequiter. A πονηρὸς.

Πονήρως, *Adu.* male, misere, ægre, difficulter. A πόνηρος.

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, ad laborandum promtus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνος, ου, ὁ, labor, studium & opera rei alicui impensa. 2) molestia, labor molestus, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πένομαι.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, marina. A πόντιος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo. A πόντος.

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, marinus. 2) Ponticus, qui est e Ponto. ποντικὸν, int. κάρυον, nux auellana. Philox. Ab eod.

Πόντιος, ου, ὁ, ἡ, & πόντιος, ία ιον, marinus, maritimus. 2) Ponticus. Ab eod.

Πόντισμα, τὸ, submersio, naufragium. A ποντίζω.

Ποντόβρεχος, ου, ὁ, ἡ, mari immersus, in mari submersus. E πόντος & βρέχω.

Ποντογενὴς, ὲς, e mari natus. Ex eod. & γίνομαι.

Ποντογένεια, ας, ἡ, e mari nata. Ex iisd.

Ποντόθεν, *Adu.* e mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Epith. Neptuni. Ex eod. & μέδω.

Ποντόνδε, *Adu.* in pontum. A πόντος.

Ποντοπλάνητος, ον, in mari vagans. Epith. piscis, nauis, mercatoris &c. Ex eod. & πλανάομαι.

Ποντοπλάνος, ὁ, ἡ, idem.

Ποντοπορεύω, per pontum eo, mare peruado seu peterro. A ποντοπόρος.

Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ποντοπόρος, ου, ὁ, ἡ, pontum seu mare traiiciens. Gl. Vet. fluctiuagus. E πόντος & πείρω.

Ποντοποσειδῶν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπόσειδον.

Πόντος, ου, ὁ, pontus, mare. 2) regio Asiæ, Pontus. (Voc. est idem atque βένθος, βύθος.)

Ποντόφι, e mari. A præc.

Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονωπόνηρος, ὁ, ἡ, miser laborando, s. improbissimus. Aristoph.

Πὸξ, ποκὸς, ἡ, vellus, lana detonsa, aut vulsa. occurrit πόκα, acc. A πέκω.

Ποοφάγος, ου, ὁ, ἡ, herbis vescens. E πόα & φάγος.

Πόπανον, ου, τὸ, popanon, placenta lata, tenuis & rotunda. πόπανα liba, Philox A πέπτω.

Πόποι, *Interi.* admirantis. 2) indignantis, ὦ πόποι, prohedii! nam πόποι dii sunt apud Dryopas, item πόπαξ. (vel est vocat. a ποπῶ, quod a πέπων, *mitis, placidus*, aut est ὀνοματοποιημένον, ab eodem sono, vnde ποππύζειν f quens, quo sono equi permulcentur.)

Ποππύζω, fut. ύσω, sibilo. 2) demulceo, blande attrecto. 3) applaudo, de equis. ποππύζειν etiam vlulæ dicuntur.

Ποππυλιάζω, idem quod ποππύζω. ποππυλιάσδει, *Dor.* pro ποππυλιάζει.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμὸς, οῦ, ὁ, sibilus. 2) palpus, siue sonus, lingua, manibus ac similibus modis excitatus, ad fauorem ostendendum. 3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιον, *Ion.* pro πάρδαλις.

Πορδαλέος, ὁ, qui præ timore cacaturit aut pedit. A seq.

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Philox. peditus. A πέρδω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, inceſſus, ingreſſus. Gl. Vet. meatus, iter, itio, greſſus, agmen. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ȣ, τὸ, id, cuius ope iter facimus, aut traiicimus, machina, qua promouentur onera. Ab eod.

Πόρευμα, ατος, τὸ, profectio. Ab eod.

Πορεὺς, έως, ὁ, idem qui πορθμεύς. Heſ. A πορεύω.

Πορεύσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ιμον, qui tranſiri poteſt, permeabilis. A præc.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipſa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικὸς, ἡ, ὸν, qui incedere poteſt, qui ingreditur & ambulat. 2) peruius. A ſeq.

Πορευτὸς, ἡ, ὸν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, traiicio, traduco, tranſueho, mitto, ire iubeo. πορεύομαι, eo, proficiſcor. A πόρος.

Πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, euerto, vaſto, depopulor, oppugno. A πέρθω.

Πόρθησις, εως, ἡ, vaſtatio, excidium. A pr.

Πορθητὴς, ȣ, ὁ, euerſor, vaſtator. Ab eod.

Πορθητικὸς, ἡ, ὸν, vaſtatorius; idem quod pr. A præc.

Πορθήτωρ, ορος, ὁ, idem quod πορθητής. Ab eod.

Πορθμεία, ας, ἡ, traiectio fluminis vel freti. 2) merces tranſuectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ȣ, τὸ, fretum. 2) nauis, qua fretum aliquod ſeu fluuius traiicitur. Gl. Vet. πορθμεῖα, pontones, Gl. Vet. 3) naulum. Ab eod.

Πόρθμευμα, τὸ, idem quod πορθμεία. Ab eod.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, qui lintre ſeu rate tranſportat per fretum. Philox. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad traiectionem, vel ad portitorem. A ſeq.

Πορθμεύω, fut. εύσω, transfreto, fretum traiicio. A πορθμός.

Πορθμήϊον, ȣ, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, dem quod πορθμεία.

Πορθμικὸς, ἡ, ὸν, idem quod πορθμευτικός. A πορθμός.

Πορθμίον, ȣ, τὸ, nauis, qua fretum aliquod traiicitur. 2) merces, quæ pro traiectu freti perſoluitur. Ab eod.

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, paruum fretum. 2) nauis piſcatoria, lintor, quo transfretamus. Ab eod.

Πορθμὸς, ȣ, ὁ, fretum. 2) traiectus, traiectio. A πόρος.

Πορίζω, f. ίσω, viam aperio, aditum facio. 2) excogito, inuenio. 3) paro alteri, ſuppedito, præbeo. 4) *in med.* comparo mihi, inuenio &c. A πόρος.

Πόριμος, ȣ, ὁ, ἡ, peruius, penetrabilis. 2) tranſiens. 3) quæſtuoſus. Gl. Vet. 4) parabilis. 5) qui facile inuenit, induſtrius. Ab eod.

Πόριον, ȣ, τὸ, nauigium traiiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, vitulus, iuuencus. 2) vitula, iuuenca, alias πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæſtus. 2) propoſitio, conſecutionem neceſſariam habens ex iis, quæ iam probata ſunt. A πορίζομαι.

Πορισμὸς, ȣ, ὁ, comparatio, adquiſitio. 2) quæſtus. Ab eod.

Ποριστὴς, ȣ, ὁ, *actiue*, qui ſuppeditat, præbitor 2) *med.* quæſtor, exactor, item quicunque aliquid ſibi comparat, vt κακὸς πορ. qui malis artibus pecuniam facit. Ab eod.

Ποριστικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere nouit, induſtrius conquiſitor. 2) in quo victus facile paratur. Gl. Vet. quæſtuoſus. ποριστική, quæſtuaria, Gl. Vet. A pr. vel ſeq.

Ποριστὸς, ἡ, ὸν, qui adquiri & parari poteſt, parabilis, qui facile ſuppeditatur. Gl. Vet. ποριστὸν, præſtabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piſcatur. A πόρκος.

Πόρκης, ȣ, ὁ, annulus, quo ferrum, ſiue cuſpis haſtæ cum haſtili vincitur.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ȣ, ὁ, rete piſcatorium, e vitili contexturn. 2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ eſt, circulus, gibboſus.

Πορνεία, ας, ἡ, ſcortatio. Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ȣ, τὸ, lupanar. Gl. Vet. fornix, ganeum. A ſeq.

Πορνεύω, f. εύσω, ſcortor, fornicor, Gl. Vet. A ſq.

Πόρνη, ης, ἡ, ſcortum, meretrix, fornicaria, Gl. Vet. A πέρνεσθαι, quia corpus vendit.

Πορνίδιον, ȣ, τὸ, Dim. pr.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, meretricius. Ab eod.

Πορνιογέννητος, ον, ſpurius, quaſi e πορνίον & γ. niſi verum eſt πορνογέννητος, & πόρνη & γ.

Πορνοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo meretrices & ſcorta aluntur, lupanar. Phil. lenocinium. A πορνοβοσκέω.

Πορνοβοσκειομάχοι, qui lupanaria defendunt & ſuo patrocinio comprobant. E pr. & μάχομαι.

Πορνοβοσκέω, ῶ, fut. ήσω, lenocinium facio, i. e. meretrices & proſtibula alo; lenocinor, alienæ libidini ſeruio. A πορνοβοσκός.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium. Phil. A ſeq.

Πορνοβοσκὸς, ȣ, ὁ, ἡ, leno, lena. E πόρνη & βόσκω.

Πορνογράφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui meretrices depingit qui de meretricibus librum conſcribit. Ex eod. & γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium. A ſeq.

Πορνοκόπος, ȣ, ὁ, leno. Gl. Vet. lenocinator, fornicarius.

Πορνογενὴς, έος, ὁ, ἡ, ſpurius, Gl. Vet. E πόρνη & γίνομαι.

Πορνομανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui inſano meretricum amore flagrat Ex eod. & μαίνομαι.

Πορνομοιχὴς, έος, ὁ, ἡ, adulter. Ex eod. & μοιχάομαι.

Πόρνος, ȣ, ὁ, qui corpus ſuum proſtituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, impudicus. A πέρνω, vel πείρω

Πορνοσκόπος, ȣ, ὁ, ſcortator, qui ſcorta & meretrices contemplatur.

Πορνοτελώνης, ȣ, ὁ, leno, qui pecuniam ærario ſoluit, vt lenocinium facere ſibi liceat, ſ. qui vectigal e lenocinio conduxit, exigit.

Πορνοφίλας,

Πορνοφίλας, ὁ, v. seq.
Πορνοφίλος, ου, ὁ, ἡ, meretrices sectans.
Πορoποιέω, ῶ, f. ήσω, transitum seu viam facio.
Πορoποιΐα, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio. A praec.
Πόρος, ου, ὁ, transitus, traiectus, Philox. item ora maritima, vbi sc. est traiectus. 2) meatus, Gl. Vet. 3) vectigal, quaestus, Phil. item emolumentum, adiumentum. 4) ratio alicuius rei efficiendae & via. A πείρω.
Πορπάζω, fut. άσω, fibula subnecto, fibulo. A πόρπη.
Πορπακίζω, f. ίσω, idem. A πόρπαξ.
Πορπακοφορέω, fibula vtor. 2) scutum gero, milito. E seq. & φ.
Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, praesertim amenti in clypeo. Ab eod.
Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω. A seq.
Πόρπη, ης, ἡ, fibula. 2) annulus clypei.
Πορπηδὸν, *Adu.* in modum fibulae.
Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibularum. A πορπάω.
Πορπόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πορπάω.
Πόῤῥω, procul, longe, porro, protinus, Gl. Vet. in anteriorem partem. *Compar.* ποῤῥώτερος, longius diffitus. Gl. Vet. vlterior. *Superl.* ποῤῥώτατος, longissime dissitus πόῤῥωθεν, e longinquo, eminus. procul. ποῤῥωτάτω, longissime, maxime procul. ποῤῥωτέρω, longius, magis procul. A πρό. v. πόρσω.
Πορσαίνω, paro, curo, πορσανέουσα, curatura, f. 1. part. *Ion.* pro πορσανοῦσα. A πόρω.
Πόρσιον, v. πόρσω.
Πορσύνω, f. υνῶ, praebeo, suppedito, do. 2) paro, praeparo. 3) ago, perago, administro. 4) colo, in honore habeo. 5) delector. A πόρω.
Πόρσω, pro πόῤῥω, *Adu.* longe, ante. 2) longe, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longius, magis procul; & *Superl.* πορσωτάτω, longissime, maxime procul, item πορσώτατα.
Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.
Πόρταξ, ακος, ὁ, ἡ, vitulus, vitula, iuuencus, iuuenca. Ab eod.
Πόρτις, ιος, ὁ, ἡ, idem. v. πόρις.
Πορτιτρόφος, ου, ὁ, ἡ, vitulos nutriens. E pr. & τρέφω.
Πορφύρα, ας, ἡ, purpura, genus conchae marinae. 2) pannus liquore purpurae tinctus, vestis purpurea. 3) vestis splendida, magnifica.
Πορφυραῖος, purpureus. Chron. Alex. A pr.
Πορφυρανθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui purpureo flore est. Ex eod. & ἄνθος.
Πορφύρειος, idem quod seq. & ab eo.
Πορφύρεος, έα, έη, εον, contr. πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, purpureus. 2) splendidus, venustus, elegans. 3) niger. 4) varius, versicolor. A πορφύρα.
Πορφυρεὺς, έως, ὁ, purpurarius, s. qui purpuras venatur. 2) qui purpura tingit, infector. Ab eodem.
Πορφυρευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A πορφυρεύω.
Πορφυρευτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad purpurarum venatorem, seu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, ἧς, sc. τέχνη, scientia venandi purpuras. A pr.
Πορφυρεύω, purpura tingo. A πορφύρα.
Πορφυρέω, ῶ, f. ήσω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpurasco. A πορφύρω.
Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore sum. A πορφύρα.
Πορφύριον, ου, τὸ, parua purpura. Phil. προφύρια. murices. Dim. ab eod.
Πορφυρὶς, ίδος, ἡ, purpurea vestis, Gl. Vet. torale. 2) auis nomen. 3) nomen insulae. Ab eod.
Πορφυρίτης, ου, ὁ, purpurae similis. Ab eod.
Πορφυρῖτις, ιδος, ἡ, idem.
Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen auis aquaticae, sic dictae a colore rostri & pedum. 2) piscis quidam. Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eod.
Πορφυρίβαπτος, ου, ὁ, ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.
Πορφυροβαφεῖον, ου, τὸ, officina purpurariorum i. purpurae.
Πορφυροβαφὴς, ὁ, ἡ, purpura tinctus. A seq. & βάπτω.
Πορφυροβάφος, purpurarius, Gl. Vet. Ex iisd.
Πορφυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, purpurae speciem gerens, purpureo colori similis, coeruleus. E πορφ. & εἶδος.
Πορφυροειδῶς, *Adu.* in modum purpurae, ita, vt purpuram referat. A praec.
Πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens. epith. maris.
Πορφυρόζωνος, ου, ὁ, ἡ, violaceo seu purpureo cingulo circumdatus. E πορφ. & ζώνη.
Πορφυρόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, cuius caulis purpureus est.
Πορφυρομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, purpura mixtus. A μίγνυμι.
Πορφυρόπεζος, ου, ὁ, ἡ, purpureos, i. e. pulcros habens pedes. Epith. feminae. 2) purpureum limbum habens. A πέζα.
Πορφυροπώλης, ου, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.
Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quae purpuram, siue lanam aut vestem purpuream vendit.
Πορφυρόστρωτος, ον, purpura stratus.
Πορφυρόω, purpura tingo, inficio, vel orno, praetexo. πορφυρῶσαι, clauare, Gl. Vet. A πορφύρα.
Πορφύρω, purpureo colore perfundo. 2) purpureo colore nigrico, vel rubeo. 3) nigresco. 4) aestuo, de mari. 5) curis perturbor, sollicitor. 6) πορφύρομαι, idem. Hesych. etiam πορφύρειν interp. κακοτεχνεῖν, & πορφύρομαι, διαλογίζεσθαι, (est proprie in abdito, profundo & imo versare, atque agitare.)
Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inus. πόρφυρος
Πόρω, fut. πόρσω, praebeo, suppedito, do. A πείρω, vnde πορίζω.
Ποσάκις, *Adu.* quoties? A πόσος.
Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.
Ποσαπλασίων, ωνος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Ποσαπλῶς, *Adu.* quot modis. Ab eod.
Ποσάπους, ουν, quot pedum? Ab eod. & πούς.
Ποσαχῆ, *Adu.* quot in locis. Ab eod.
Ποσαχῶς, *Adu.* quot modis? Ab eod.
Πόσε, *Adu.* quo? quem in locum? A πῶς.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν.

Ποσειδάνειος, ου, ὁ, ἡ, ad Neptunum pertinens. A præc.

Ποσείδειον, τὸ, templum Neptuni. A seq.

Ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, vltimæ Decembris parti, & primæ mediæque Ianuarii congruens. Gl. Vet. December. A Ποσειδῶν.

Ποσειδεωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. A seq.

Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis Consus.

Ποσειδώνια, ίων, τὰ, sacra in honorem Neptuni, Neptunalia, Gl. Vet. A præc.

Ποσειδώνιον, & ιον, ου, τὸ, templum Neptuni. Ab eod.

Πόσθη, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis tegitur. 2) penis.

Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum in palpebris super pilos. A præc.

Πόσθιον, ου, τὸ, pudendum virile. Dim. eiusd.

Πόσθων, ωνος, ὁ, qui magno pene est, aut præputio. 2) puerulus, infans, per ὑποκορισμόν. Ab eod.

Ποσιδήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro ποσείδειον.

Πόσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A sq.

Πόσις, εως, ἡ, potio, potus. A πίνω.

Πόσις, maritus, apud. poët. acc. πόσιν.

Ποσιπτερνίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. E πὲς & πτέρνα.

Πόσος, η, ον, quantus? πόσου, (id est ἀντὶ πόσου ἀργυρίου) quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος; *quantus*, citra interrogationem.

Ποσὸς, ἡ, ὸν, aliquantus. 2) quidam. Ab eod.

Ποσοσύλλαβος, ον, quot syllabarum. A συλλαβή.

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas, i. e. numerus & mensura. A πόσος.

Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo. πεποσωμένος, quantitatem habens, perf. part. pass. Suic. Ab eod.

Ποσήμαρ, *Adu.* quot dies, per quot dies, quot diebus. E πόσσος & ἦμαρ.

Ποσείκροτος, ου, ὁ, ἡ, qui pedibus pulsatur. E πὲς & κρότος.

Πόσσος, poët. pro πόσος.

Ποσαῖος, quoto die? quot diebus? quot dierum spatio. Phil. quota die. A πόσος.

Ποσημόριος, q. d quotesimus, quotæ partis. ποσημόριον, quota pars, parua pars. Gl. Vet. hæc portiuncula. E seq. & μόριον.

Πόσος, η, ον, quotus? 2) quantus. A πόσος.

Ποσῶς, *Adu.* aliquantulum. Ab eod.

Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. E ποτὶ pro πρὸς & ἄγω.

Ποταγωγίδης, ου, ὁ, explorator, delator. Sed Arist. αἱ ποταγωγίδες, vox Syracus. Plut. προσαγ. (videntur lenæ esse. v. προαγωγεύεσθαι.)

Ποταείδω, & ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano. *Dor.* pro προσαείδω.

Ποταίνιος, ία, ον, recens, nouus, peregrinus. 2) primus, antiquus. Incertum, vnde. conf. προταίνιος.

Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ποταμείβομαι, f. ψομαι, respondeo. E ποτὶ & ἀμ.

Ποτάμειος, εία, ειον, fluuialis. A ποταμὸς.

Ποταμέλγω, f. ξω, mulgeo. E ποτὶ & ἀμ.

Ποταμηγὸς, ου, ὁ, ἡ, q. e. fluuii vel fluuiorum ductor, fluuialis, v. c. nauis, cymba. E ποταμὸς & ἀγὸς.

Ποταμηδὸν, *Adu.* fluuii more. A ποταμὸς.

Ποταμηῒς, ΐδος, ἡ, fluuialis, v. c. Nympha. Ab eod.

Ποταμηπόρος, ου, ὁ, ἡ, fluuium traiiciens. Ex eod. & πόρος.

Ποτάμιον, ου, τὸ, riuus. Dim. a ποταμὸς.

Ποτάμιος, ία, ιον, fluuialis, flumineus, amnicus, Gl Vet. Ab eod.

Ποταμίσκος, ου, ὁ, fluuius paruus. Dim. ab eod.

Ποταμίτης, ου, ὁ, ποταμῖται, aquilices. Phil. Ab eod.

Ποταμογείτων, ονος, ὁ, ἡ, fluuio vicinus, accola fluuii, nomen herbæ, vel plantæ.

Ποταμόκλυστος, ου, ὁ, ἡ, qui amnibus alluitur. A κλύζομαι.

Ποταμόνδε, *Adu.* ad fluuium. A seq.

Ποταμὸς, ου, ὁ, fluuius, flumen, amnis. (proprie aqua potabilis. Ab antiquo πόω, vnde πόποται.)

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ, ἡ, qui a fluuio aufertur siue rapitur. E pr. & φορέω.

Ποταμόχωστος, ου, ὁ, ἡ, limo arenaue a fluuio deuecta opertus.

Ποτανὸς, volucer, volans. *Dor.* pro ποτηνὸς. A πέτομαι.

Ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Ab eod.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis, Phil. v. ποταπὸς.

Ποταπῶς, *Adu.* qualiter, Phil. A præc.

Ποταυλέω, ῶ, *Dor.* pro προσαυλέω, vbi v.

Ποταῷος, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel spectans. *Dor.* pro προσηῷος, vbi v.

Πότε, *Adu.* quando? Ab ὅτε. (vel ab antiquo πὸς, πὴ, πὸν, vnde πόσος, πῶς, πῶ, πῆ, & alii, cum particula τε.)

Ποτὲ, *Adu.* aliquando. Hinc οὐδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε.

Ποτείδω, *Dor.* pro προσείδω, inus. aor. 2, ποτιδὼν, intuitus, ποτίδοιμ., intueor.

Ποτέομαι, volo, as. A πέτομαι.

Ποτέος, έα, έον, bibendus. A πίνω.

Ποτερίσδω, *Dor.* pro προσερίζω, cum aliquo certo.

Πότερος, έρα, ερον, vter. πότερον, vtrum.

Ποτέρχομαι. *Dor.* pro προσέρχομαι.

Ποτέρωθι, *Adu.* vtra in parte? vtro in loco? A πότερος.

Ποτέρως, *Adu.* vtro modo. Ab eod.

Ποτέρωσε, *Adu.* vtram in partem, vel vtra in parte? Ab eod.

Ποτέχω, *Dor.* pro προσέχω.

Ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. A πέτομαι.

Πότημα, ατος, τὸ, compotatio, epulum. οἱ δ. A πίνω.

Ποτηματοποιὸς, οῦ, ὁ, qui pocula conficit. A pr. & ποιέω.

Ποτηνὸς, ἡ, όν, *Dor.* ποτανὸς, volucris, alatus. A ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω.

Ποτηρίδιον, ου, τὸ, pocillum, Gl. Vet. A ποτήριον.

Ποτηριογλύπτης, ου, ὁ, poculorum cælator.

Ποτήριον,

Ποτήριον, ȣ, τὸ, poculum, calix, in facris literis, portio destinata: de bonis & malis rebus. A ποτὴρ.

Ποτηριοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, poculi aut poculorum gestator, seu gestatrix. E pr. & φέρω.

Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, Gl. Vet. (vbi calices reponuntur f. exponuntur) abacus. E ποτὴρ & θήκη. (nisi potius ποτηριοθ. leg. est, & sic quoque de v. sq. videtur.)

Ποτηροπλύτης, ȣ, ὁ, cratera, Gl. V. vbi calices eluuntur.

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. A πίνω.

Πότης, ȣ, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.

Ποτητὸς, ἡ, ὸν, volucris. A ποτάομαι.

Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, ad.

Ποτιάπτω, f. ψω, vlligo. E pr. & ἅπτω.

Ποτιβάλλω, pro προσβ.

Ποτιβλέπω, f. ψω, pro προσβλέπω.

Ποτιδέγμενος, η, ον, exspectans, a ποτιδέχομαι pro προσδέχομαι.

Ποτιδέρκομαι, pro προσδ.

Ποτιδεύομαι, v. προσδέομαι.

Ποτιδόρπιος, ȣ, ὁ, ἡ, pro προσδόρπιος.

Ποτίζω, f. ίσω, potum præbeo seu ministro. 2) aquatum duco. Phil. adaquo. 3) rigo. Phil. irrigo. A πότος.

Ποτικάρδιος, ία, ιον, pro προσκάρδιος, qui est in corde, vt vulnus. E π. & καρδία.

Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι.

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, bibax. A πότος.

Ποτίκρανον, ȣ, τὸ, v. πρόσκρανον.

Ποτιλέγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλέγω.

Ποτιμάττομαι, pro προσμάττομαι.

Πότιμος, ȣ, ὁ, ἡ, potui aptus. A πότος.

Ποτιμυθέομαι, pro προσμυθέομαι.

Ποτινίσσομαι, accedo, Dor. pro προσνίσσομαι.

Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

Πότισις, εως, ἡ, aquatio, Gl. Vet. potatio. A ποτίζω.

Ποτισμὸς, ȣ, ὁ, aquatio, irrigatio. 2) potio. Ab eod.

Ποτιστάζω, pro προσστάζω, instillo, adfundo

Ποτίστατος, bibacissimus. Superl. Att. a πότης.

Ποτιστήριον, ȣ, τὸ, canalis, aqualiculus. Philox. popina. Ab eod.

Ποτιστὴς, ȣ, ὁ, irrigator, qui potum præbet. Ab eod.

Ποτίστρα, ας, ἡ, vbi animalia aquantur, seu aquatum compelluntur. Ab eod.

Ποτίσχομαι, amplector, comprehendo. E ποτὶ pro πρὸς & ἴσχομαι.

Ποτιτέρπω, fut. ψω, *Dor.* pro προστέρπω, delecto.

Ποτιτροπαῖος, pro προστρόπαιος.

Ποτιφθέγγομαι, *Dor.* pro προσφθέγγομαι.

Ποτίφορος, pro πρόσφορος.

Ποτιφωνήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* vocalis, qui loqui potest. E ποτὶ pro πρὸς & φωνήεις.

Ποτιχρίμπτω, pro προσχρίμπτω

Πότμος, ȣ, ὁ, fors, fatum, casus seu fortuna fatali forte obueniens. 2) interitus, mors. (Ab antiquo πέτω, vnde πίπτω, quod alicui in sortem cadit.)

Ποτνιάδες, αἱ, Epith. Baccharum, a clamore vocantium Bacchum. v. ποτνιάω. Hesych. interpr. furorem inicientes. A πότνιος.

Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.

Ποτνιάνακτος, ȣ, ὁ, ἡ, dominatu venerandus. E πότνιος & ἄναξ.

Ποτνίασις, εως, ἡ, supplex obtestatio, precatio cum lacrimis & clamoribus, imploratio. A ποτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, ȣ, ὁ, supplicatio deorum. Ab eod.

Ποτνιάω, & ποτνιάομαι, ῶμαι, oro, imploro, obsecro, obtestor, suppliciter deprecor, cum eiulatu, clamore supplico. 2) ægre fero, indignor, quiritor. A seq.

Πότνιος, ια, ιον, venerandus, honorandus, augustus.

Πότνος, α, ον, idem, occurrit in fem. πότνα, fere in Vocatiuo.

Ποτόσδω, v. ποτόσδω.

Ποτὸν, ȣ, τὸ, potio, potus, quod bibitur. 2) fluuius. A πίνω.

Πότος, ȣ, ὁ, potatio, compotatio. 2) conuiuium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Ποτὸς, ἡ, ὸν, potabilis, potulentus. Ab eod.

Ποτόσδω, *Dor.* pro προσόζω.

Ποττὰν, *Dor* pro πρὸς τὰν, πρὸς τὴν.

Ποττὸν, *Dor.* pro πρὸς τὸν.

Ποττῶ, *Dor.* pro πρὸς τῶ, vel πρὸς τȣ.

Πȣ̃, *Adu.* vbi? quo in loco? πȣ̃ 'στι, vbi est? Ab ȣ̃. (vel antiquo πὸς, πῆ, πὸν, vnde πῶς & alia. pro ἐπὶ πȣ̃ scil. τόπȣ. vt πῆ pro ἐπὶ πῆ, sc. μεθόδῳ, γνώμῃ, τέχνῃ, ἐπιτηδεύσει, vel tale quid.)

Πȣ, *Adu* alicubi, vspiam, vsquam. Ab eod.

ΠΟΥΓΓΗ', πȣγγίον, sacculus. Rob.

Πȣλὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, a πολὺς & sic reliqua composita: vt

Πȣλυβότειρα, πȣλυγάλακτος &c. quæ quærenda in πολυβ. &c.

Πȣλὺς multus *Ion.* pro πολὺς.

Πȣ̃ς, alii πὼς, ποδὸς, ὁ, pes. 2) mensura sedecim digitorum. 3) radix seu ima pars montis. 4) pes metricus. 5) funis nauticus. πόδες, lat. pedes, dicuntur, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur. 6) clauus, teno. *Notandæ tirocinibus hæ formæ.* 1) ἀνὰ πόδα, retro. ἐκ ποδὸς, e vestigio, presso pede. ἐκ ποδῶν, v. ἐκ ποδῶν. 3) ἐν ποσὶ dicuntur, præsentia. obuia, instantia prope, vulgaria. 4) ἐπὶ πόδα, cessim, pedem referendo. 5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, cursu, item, statim. 6) παρ ποδὸς, & παρ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς. 7) περὶ πόδα, apte. 8) πρὸ ποδὸς, idem quod ἐν ποσὶ. 9) ὑπὸ πόδας cum de motu sermo, idem est quod ἀνὰ πόδα.

Ποώδης, εος, ὁ, ἡ, herbosus, herbis abundans, herbidus. 2) herbæ similis. A πόα.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium. 2) in plur. res publica, administratio reip. οἱ ἐν πράγμασι, magistratus principes reip. it. ipse status reipubl. 3) status, conditio hominis. ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis in rebus. 4) lites, controuersiæ, & hinc molestiæ. A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, ſtudium, quod adhibetur ad efficiendam rem quampiam, commentatio & intentio animi, artes, etiam fraudes, quibus aliquid molior. 2) opus commentatione compoſitum, tractatio. 3) negotiatio, mercatura, nundinatio. A pr.

Πραγματειώδης, εος, ὁ, ἡ, negotiator, actor, Phil. A pr.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. Vet. aliquid efficere cupio, in quacunque re elaboro, etiam de ſcriptoribus, ſtudeo, laboro, quæro. A πρᾶγμα.

Πραγματευτὴς, ȣ̃, ὁ, negotiator, actor, Philox. A pr.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, ſtrenuus, ſollers in negotiis agendis & rebus tractandis. 2) aptus ad vſum in rebus gerendis. Gl. Vet. negotioſus, forenſis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, Adu. diligenter, accurate, ſollerter, perite, acriter. A pr.

Πραγμάτιον, ȣ, τὸ, res parua, negotiolum. Dim. a πρᾶγμα.

Πραγματιωδῶς, Adu. negotioſe. A pr. v. πραγματειώδης & πραγματώδης.

Πραγματογραφέω, ῶ, f. ήσω, curioſe in ſcribendo pertracto. E πρᾶγμα & γράφω.

Πραγματοδίφης, ȣ, ὁ, qui litem ſeu lites ſcrutatur. Ex eod. & διφάω.

Πραγματοειδέςερον, Adu. laborioſius, moleſtius. quaſi a πραγματοειδῶς.

Πραγματοκοπέω, ῶ, f. ήσω, res nouas molior. 2) immiſceo me rebus gerendis. E πρᾶγμα & κόπτω, ſ. κόπος.

Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in diſputationibus rerum verſor, in narrandis rebus occupatus ſum. Ex eod. & λόγος.

Πραγματομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, cui eſt rerum vſus, negotiorum expertus, prudens. 2) induſtrius. Ex eod. & μανθάνω.

Πραγματοῤῥάφος, ȣ, ὁ, controuerſiarum concitator, calumniator. Ex eod. & ῥάπτω.

Πραγματώδης, εος, ὁ, ἡ, negotioſus, operoſus, moleſtus. A πρᾶγμα.

Πρᾶγος, εος, contr. πράγȣς, τὸ, negotium, res. A πράσσω.

Πραέως, v. πραῶς.

Πραιτώριον, ȣ, τὸ, prætorium. Vox Lat.

Πραιτωρίδιον, ȣ, τὸ, paruum prætorium, apud Arrian.

Πρακτέος, έα, έον, agendus, faciendus. Philox. πρακτέον, celerandum. Ab eod.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit. 2) negotiator, mercator. 3) exactor, coactor tributorum. Ab eod.

Πράκτης, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Πρακτικεύομαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico. A πρακτικὸς.

Πρακτικὴ, quæſtoria, quæſtuaria, Phil. actualis ſcientia, Gl. V. A ſeq.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad agendum: item, qui res gerit. 2) in agendo poſitus. 3) efficax, ſtrenuus, expeditus, de milite, cui feliciter, quod agit, procedit, qui conſequitur, impetrat, quod petit. Actuarius, efficax, agilis, Gl. Vet. venditarius. A πράττω.

Πρακτικῶς, Adu. efficaciter, ſolerter, ſtrenue. 2) expedite, apte ad agendum. A pr.;

Πρακτόριον, pignerarium, Phil. A πράκτωρ.

Πρακτὸς, ἡ, ὸν, qui agi poteſt, ſub actionem cadens, in actione verſans. A πράσσω.

Πρακτοψηφιςὴς, ȣ̃, ὁ, actorum cenſor, iudex. E pr. & ψηφιςὴς.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, auctor facinoris. 2) exactor, quæſtor. 3) vltor. A πράσσω.

Πράμνειος, vel πράμνιος οἶνος, vinum nigricans, dictum vel a rupe quadam, vel a πραΰνειν, mitigare, &c.

Πράμος, ὁ, pro πρόμαχος, Ariſtoph. rectius πρόμος.

Πρᾶν, Dor. pro πρώην, nuper, non ita pridem.

Πρανὴς, έος, ὁ, ἡ, Dor. pro πρηνὴς.

Πρανίζω, f. ίξω, Dor. pro πρηνίζω.

Πραξιδίκη, ης, ἡ, vltio. 2) vltrix. Dea quædam. Phil. Lauerna. E πράσσω, exigo & δίκη.

Πραξικοπέω, ῶ, f. ήσω, molitione clandeſtina, ſiue per proditionem vrbem occupo, item prodo. E πρᾶξις & κόπτω, ſ. κόπος.

Πράξιμος, η, ον, qui vel vnde exigi poteſt, vel debet.

Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, facinus. 2) ſucceſſus rerum. 3) exactio. 4) dolus, proditio ap. Polyb. αἱ πράξεις, res geſtæ, hiſtoria. A πράσσω.

Πραόνως, Adu. leniter. Ariſtoph. quaſi a πραόνȣς, mitis. v. πραΰνοος.

Πρᾶος, & πρᾷος, ȣ, ὁ, lenis, mitis, manſuetus.

Πραοτέρως, Adu. v. πράως.

Πραότης, ητος, ἡ, lenitas, manſuetudo. A πρᾶος.

Πραπίδες, ων, αἱ, præcordia. 2) mens, ſollertia, ſollers induſtria.

Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, area, ſeu areola in horto. A πράσον.

Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus ſeu praſinus ſum. A πράσον.

Πράσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, venalis, vendibilis. A πρᾶσις.

Πράσινος, ȣ, ὁ, ἡ, porraceus, porro ſimilis in viridi colore. A πράσον.

Πράσιον, ȣ, τὸ, origani genus. 2) marrubius. Ab eod.

Πράσιος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod πράσινος.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πιπράσκω.

Πρασοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, porro ſimilis. E πράσον & εἶδος.

Πρασοκȣρὶς, ίδος, ἡ, animalculum viride, porri ſpeciem gerens, quod lactucas in hortis & inprimis porrum depaſcitur. Ex eod. & κείρω.

Πρασόκȣρον, ȣ, τὸ, falx, qua porrum detondent. Ex iisd.

Πράσον, ȣ, τὸ, porrum. 2) algæ genus. τὰ πράσα, οἱ ὁ.

Πρασσαῖος, ȣ, ὁ, porri colorem imitans. ranæ nomen, a viridi colore. In Batrachom. A πράσον.

Πρασσοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui porrum comedit ſeu,

seu algæ illam speciem, quæ πράσον vocatur. ranæ nomen in Batrachom. Ex eod. & φάγω.

Πράσσω, & πράττω, f. ξω, ago, actito, facio. 2) administro, tracto, curo. 3) vitam ago &c 4) patior, vt contra πάσχω pro facio. 5) exigo pro εἰσπράττω, (quo sensu & in medio) & accipio. 6) operam do. 7) prodo. 8) per clandestinas consultatiooes, collusiones, aliquid perficio. Aliis modis dicitur cum præpos. qui sine formulis explicari non possunt, vt ἐς Πελοπόννησον πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui curent. it. bellum & coniurationem ibi concitare. πράττειν σωτηρίαν τινὸς, de alicuius salute deliberare. πρᾶξαι κακόν τινα, malo afficere aliquem. πρᾶξαι κακόν τινι, malum alicui culpa sua consciscere, conciliare. πράσσειν τινι, clam fauere alicui; de proditoribus.

Πρασώδης, εος, ὁ, ἡ, porro similis, porraceus. A πράσον.

Πρατέος, έα, έον, vendendus. A πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ἡ, venditor, qui auctionatur. Ab eod.

Πρατήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo res venales venum exponuntur, forum, vbi hasta auctionalis figitur. A pr.

Πρατὴς, ȣ, ὁ, idem quod πρατὴρ. Gl. Vet.

Πρᾶτος, Dor. pro πρῶτος, primus.

Πρατὸς, ἡ, ὸν, vendendus, vendibilis. A πιπράσκω.

Πράτρια, ας, ἡ, venditrix. A πρατὴρ.

Πράττω, vide πράσσω.

Πραΰθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis.

Πραϋμενὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & μένος.

Πραϋμενῶς, Adu. mansueto animo, leniter, mansuete. A pr. v. πραϋμ.

Πραΰμητις, ιος, ὁ, ἡ, cuius lenia sunt consilia.

Πραΰνοος, ȣς, lenis, mitis animo.

Πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.

Πραϋντικὸς, ἡ, ὸν, mitigandi & sedandi vim habens. Ab eod.

Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo. 2) molliter tracto. πραΰνομαι, mitesco. A πρᾶος.

Πραϋπάθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi.

Πραϋπαθέω, leniter fero. A seq.

Πραϋπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, mansuete omnia tolerans. E πραῦς & πάσχω.

Πραϋπαθῶς, Adu. leniter. A pr.

Πραΰγελως, ὁ, ἡ, leniter ridens. E πραῦς & γ.

Πραῦς, εῖα, πραῦ, Gen. έος, είας, έος, lenis, mitis, mansuetus. Comp. πραΰτερος. A πρᾶος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A pr.

Πραΰτροπος, ον, lenes mores habens.

Πράως, Adu. leniter, mansuete. Comp. πραοτέρως. A πρᾶος.

Πρεμνίζω, fut. ίσω, vna cum stipite & radice euello, vna cum stipite amputo. Hesych. πρεμνίζω. A seq.

Πρέμνον, ȣ, τὸ, stipes, stirps, caudex, ramus maior.

Πρέμνος, ȣ, ὁ, idem.

Πρεμνώδης, εος, ὁ, ἡ, trunco similis, crassus. A præc.

Πρέπει, v. πρέπω.

Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & conuenit, decorum. 2) quod aptum est, v. c. tempori. Ab eod.

Πρεπόντως, Adu. conuenienter, vt decet. A pr.

Πρεπτὸς, ὰ, ὸν, venerandus. Dor. Aristoph. πρεπτὰ, simulacra, sc. deorum, Hes. A πρέπω.

Πρέπω, decorus seu conspicuus sum. 2) excello. Hinc Imperf πρέπει, decet, conuenit, dignum est. πρέψας. p. aor. I.

Πρεπώδης, ες, decens, decorus. A pr.

Πρέσβα, ης, ἡ, Ion. πρέσβη, senior, ætate prouecta. 2) veneranda, pro πρέσβεια, per Syncop. A πρέσβυς.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio. 2) ipsi legati. 3) quod per legatos petitur. 4) deprecatio, postulatio, preces, intercessio. 5) dignitas. A πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ȣ, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur velut maior natu, aut tempore prior in aliqua re, munus, præcipuum. A πρέσβυς.

Πρέσβειρα, ας, ἡ, honorabilis, præses, patrona. Ab eod.

Πρέσβευμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, senex. 2) legatus. pl. Ion. πρεσβῆες. Ab eod.

Πρέσβευσις, εως, ἡ, legatio. Ab eod.

Πρεσβευτὴς, ȣ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, ad legatum vel legationem pertinens. A pr.

Πρεσβεύω, f. εύσω, senior sum, natu maior vel maximus sum, in honore & pretio, grauitatem senis præ me fero, honore afficio vt grandæuam. 2) legatus eo, legatione fungor. 3) deprecor pro aliquo, caussam alicuius suscipio apud alterum, cum acc. A πρέσβυς.

Πρέσβη, ἡ, v. πρέσβα.

Πρεσβηΐς, ΐδος, ἡ, antiqua. Ab eod.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. Ab eod.

Πρέσβιστος, η, ον, v. πρέσβυς.

Πρεσβυγενέθλος, ὁ, ἡ, v. πρεσβυγενὴς. A πρ. & γενέθλη.

Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, q. d. antiquior genitura, primogenitura. A seq.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu. 2) priscus. A seq. & γίνομαι.

Πρέσβυς, υος, vel εως, ὁ, fem. πρέσβεια, ας, ἡ, senex. 2) auis nomen. 3) legatus. 4) honoratus. pl. πρέσβεις, οἱ ἑ. Compar. πρεσβύτερος, senior, Superl πρεσβύτατος, άτη, ατον, & πρέσβιστος, ίστη, ιστον, maximus natu. 2) antiquissimus, vetustissimus. 3) honoratissimus, augustissimus. 4) antiquissimus, i. e. potissimus.

Πρέσβυσις, εως, ἡ, legatio. (sed leg. est πρέσβευσις.) A pr.

Πρεσβυτέριον, ȣ, τὸ, presbyterium, collegium Presbyterorum in ecclesia Christiana, senatus

ſenatus eccleſiaſticus. 2) Senatus Iudaicus. A ſeq.

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, vide πρέσβυς. 2) οἱ πρεσβύτεροι, Senatores in N. T. & doctores Eccleſiæ cuiuſque & præſides.

Πρεσβυτέρως, *Adu.* antiquius. Ab eod.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, vide πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ȣ, ὁ, ſenex, grandæuus. Gl. V. A πρέσβυς.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, ſenilis, priſcus. A pr.

Πρεσβυτικῶς, *Adu.* ſeniliter, ſenum more. A pr.

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, vetula, anus. A πρεσβύτης.

Πρεσβυτοδόκος, ὁ καὶ ἡ, ſenes recipiens: vbi ſenes ſedent, commorantur. Ex eod. & δέχομαι.

Πρευμένεια, ας, ἡ, beneuolus & propenſus animus, beneuolentia, placabilitas. A ſeq.

Πρευμενὴς, έος, ὁ, ἡ, beneuolus, benignus, mitis. E πρᾶος & μένος. (Veteres πρηὺς vſurpabant pro πραῢς, vnde πρᾶος. v. πρόφρων.

Πρευμενῶς, *Adu.* beneuole, placide. A pr.

Πρηγορεύω, v. προαγορεύω.

Πρηγορεών, v. προηγ.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor, inflammatio interiorum partium. A πίπρημι.

Πρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo. 2) flo, inflo, tumidum reddo, v. πρίω.

Πρημαίνω, ſpiro, flo, vehementi & furenti impetu ſpiro. A πίπρημι.

Πρημὰς, vel πρημνὰς, άδος, ἡ, genus thynnorum. Nic. Athen. πρημαδίαι, Ariſtot. Ab eodem.

Πρηνηδὸν, *Adu.* procidendo in os, ſiue in caput. 2) impellendo pronum, prone. 3) deorſum. A ſeq.

Πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, pronus, in caput propendens, præceps. (Ab antiquo πρὴν, quod idem fuit, atque πρὶν, antrorſum, in anteriora.)

Πρηνίζω, f. ξω, pronum in caput deiicio, præcipito. A pr.

Πρῆσις, εως, ἡ, inflatio. A πρήθω.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, combuſtio. 2) inflatio, tumor. Ab eod.

Πρήσσω, facio. *Ion.* pro πράσσω.

Πρήσσω, tranſeo. A περάω.

Πρηστεύω, ap Herodot. iudicium defero.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit & inflammat, quaſi flator. 2) preſter, ſerpens quidam, ab ardore dictus, quem venenum eius in vulneribus relinquit, vel ab inflando; quia ab eo morſi intumeſcunt, vt cutis rumpatur. 3) turbo igneus e nubibus prorumpens. Philox. fulgor, turbo. 4) exterior pars gutturis faucibus ſubiecta, quæ in ira inflammatur. A πρήθω.

Πρηστήριος, ȣ, ὁ, ἡ, amburens, vt preſter. A pr.

Πρηστικὸς, ἡ, ὸν, adurendi & inflammandi vim habens. A πρήθω.

Πρῆστις, ιδος, ἡ, v. πρίστις.

Πρητήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo res venduntur, mercatus. *Ion.* pro πρατήριον. A πιπράσκω.

Πρηϋγελως, ωτος, ὁ, poët. pro πραΰγ. vbi v.

Πρηΰνομος, ὁ, ἡ, legibus comiter obediens, vel cui leges ſcriptæ ſunt mites & æquæ. E πρηὺς & νόμος.

Πρηΰνοος, poët. pro πραΰν.

Πρηΰνω, *Ion.* pro πραΰνω.

Πρηὺς, *Ion.* pro πραῢς.

Πρηϋτένων, οντος, ὁ, qui miti & manſueta ceruice eſt, manſuete iugum ſubiens. E pr. & τένων.

Πρηὼν, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

Πρίαμαι, emo, redimo, conduco. A πρίω.

Πριαπίσκος, ȣ, ὁ, priapiſcus, lignum in modum penis longum & teres. Dim. a πρίαπος.

Πριαπισμὸς, ȣ, ὁ, priapiſmus, erectio aſſidua penis citra libidinem. Ab eod.

Πρίαπος, ȣ, ὁ, Priapus, Veneris & Bacchi filius, hortorum & vinearum cuſtos. 2) membrum virile.

Πριαπώδης, ὁ, Priapo ſimilis, valde mutoniatus. A pr.

Πρίζω, f. ίσω, ſerro, ſerra ſeco, ſeco ſimpl. A πρίω.

Πρίθω, idem quod πρήθω, v. πρίω.

ΠΡΙΜΑΔΙΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, piſces, qui ſe in cœno abſcondunt. v. πρημὰς.

Πρὶν, *Adu.* prius, ante, antea. 2) priuſquam, antequam. 3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priuſquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, vſque dum, quoad, πρὶν ἢ, vel πρινὴ, antequam. v. πρὴν & πρὰν.

Πρινίδιον, ȣ, τὸ, parua ilex. Dim. a πρῖνος.

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus. 2) robuſtus. Ab eod.

Πρῖνος, ȣ, ἡ, ilex, *arbor.*

Πρινώδης, ες, iligneus. 2) durus. A pr.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, Gl. Vet. Ab eod.

Πριόνιον, ȣ, τὸ, ferrula, Gl. Vet. A πρίων.

Πριονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſerræ figuram habens, ſerratus. Ab eod. & εἶδος.

Πριονοειδῶς, *Adu.* in modum ſerræ. A pr.

Πριονώδης, εος, ὁ, ἡ, ſerræ figuram habens, ſerratus, Gl. V. A πρίων.

Πριονωτὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod. qu. a πριονόω.

Πριόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πρίω.

Πρίσις, εως, ἡ, fiſſio ſeu ſectio per ſerram. A πρίω.

Πρίσμα, ατος, τὸ, ſcobs eorum, quæ ſerra ſecantur, ſegmentum. 2) lignorum caries. 3) geometricum corpus. Ab eod.

Πρισμὸς, ȣ, ὁ, vehemens inflatio, afflatus. A πρίθω.

Πριστηροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, figuram ſerræ habens. E ſeq. & εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, it. ſerra.

Πρίστης, ȣ, ὁ, qui ſerra aliquid ſecat & findit. 2) piſcis e genere cetorum. Ab eod.

Πρίστις, εως, ἡ, ſerra. 2) piſcis e cetorum genere priſtrix. 3) genus poculi. 4) genus nauigii. Ab eod.

Πριστὸς, ἡ, ὸν, ſerra ſectus ſeu diſſectus, ſectilis. A ſeq.

Πρίω, f. ίσω, propr. premo, ſtringo, conſtringo. 2) ſerra ſeco, ſeco, reſeco, quo ſenſu reperitur & πρίω, ἔπρεσεν, Heſiod. 3) frendeo. 4) emo. 5) idem quod πλήθω, quod inde ducitur. item πρίθω.

Πρίωμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα. Heſ.

Πρίων,

Πρίων, ονος, ὁ, ſerra. A πρίω.

Πρὸ, *Præp. regens Gen.* ante, coram, præ, pro. In Compoſitione notat prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc ἀπὸ πρὸ procul a, ἀπόπροθι & ἀπόπροθεν, procul, eminus; διάπρο, penitus; περιπρὸ, ſumme, ſupra modum, vehementer, valde. Interdum tamen in compoſitione redundat.

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A ſq.

Προαγγέλλω, f. ελῶ, prædico, prænuncio, denuncio, certiorem facio. προηγγελμένος, prænunciatus, perf. paſſ. part.

Προάγγελος, ου, ὁ, ἡ, prænuncius vel prænuncia, prænunciator.

Προάγγελμα, τὸ, prædictio. A προαγγέλλω.

Προάγγελσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, ſignificatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum ſit, vel minus. Ab eod.

Προαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, prænunciandi vim habens. Ab eod.

Προαγγελτικῶς, *Adu.* prænunciando. A pr.

Προάγνευσις, εως, ἡ, præparatio ad ſacra rite obeunda, purgatio corporis ante ſacra per caſtimoniam. A ſq.

Προαγνεύω, purifico, luſtro, ad ſacra ſc. rite obeunda. 2) perago τὴν ἁγνείαν, abſtinentiam a Venere & largiore paſtu, quo præparetur corpus ad ſacra imminentia.

Προαγοράζω, f. άσω, præemo.

Προαγορανομέω, perf. προηγορανομηκὼς, qui ædilis fuit, vir ædilitius.

Προαγορασία, ας, ἡ, præemtio.

Προαγοραστὴς, οῦ, ὁ, præemtor.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum. A προαγορεύω.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium. Ab eod.

Προαγορευτικὴ, ars prædicendi ſeu diuinandi. Ab eod.

Προαγορεύω, f. εύσω, prædico, prænuntio, præmoneo. 2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio. 3) teſtor.

Προάγω, f. άξω, deduco, perduco, promoueo, proueho. 2) impello, incito ad aliquid, moueo. 3) profero, produco, educo, vt comas. 4) abduco. 5) præeo, progredior, præcedo. 6) adeo, vado. 7) præcello, præeo. 8) perduco ſc. feminam. v. ſq. 9) ad honores proueho. τὰ προηγμένα v. infr.

Προαγωγεία, ας, ἡ, promotio, np. ad honores. 2) inſtitutio. 3) perductio mulierum, lenocinium. A ſq.

Προαγωγεύω, f. εύσω, propr. produco. 2) inſtituo, ſed in malam partem, vnde 3) perduco, perductor ſum, proſtituo feminam. item cum ἑαυτὸν, ſemetipſum offerre verbis, nutu, blanditiis &c. alius libidini. Ariſtoph. v. ποταγωγίδες. 4) pellicio lenociniis aut aliis artibus. A ſq.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod προαγωγεία, it. ipſi honores.

Προαγωγικὸς, ἡ, ὸν, ad lenocinium aptus, vim lenocinandi habens. 2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, οῦ, ἡ, perductor, ſiue productor. 2) leno, proſtitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis. 2) proluſio actionis oratoriæ. Phil. præfatio.

Προαγωνίζομαι, f. ίσομαι, ante alium certo aut pugno, antepugno. 2) certo ſiue pugno pro aliquo, i. e. propugno.

Προαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defenſor.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, iniuria laceſſo.

Προάδω, præcino, prius cano.

Προαθρέω, ante video, perſpicio.

Προαθροίζω, ante congrego ſ. colligo.

Προαιδέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, alicui reuerentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo.

Προαικίζομαι, verberari iubeo, ante ſc. ſupplicium, de magiſtratu. προαικίζω, de lictore ſ. carnifice, qui virgis cædit, vel alio modo cruciat ante ſupplicium.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum, inſtitutum, ſtudium, voluntas, conſilium. 2) beneuolentia, benefaciendi voluntas. 3) factio, partes in republica. προαιρέσει, ſponte, Philox. A προαιρέομαι.

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, qui certo animi propoſito ad rem aliquam fertur. in neut. quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium. 2) ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, actionem voluntatis exprimens. A ſeq.

Προαιρετικῶς, *Aduerb.* ſponte, volenti animo. A pr.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, ſpontis humanæ & arbitrarius. Ab eod.

Προαιρέω, ῶ, f. ήσω, promo, depromo, e penu promo; ſed προαιρέομαι, οῦμαι, præfero, antepono. 2) conſtituo, mihi certum eſt. 3) conſulto, certa deliberatione aliquid facio, opto, deligo, aliud alii præfero. προελὼν, depromens, aor. 2. act. part. προειλόμην, propoſui, conſtitui, aor. 2. med. προῄρημαι, conſtitui, propoſui. προῄρηται, deſtinauit, Phil. perf. paſſ.

Προαίρω, progredior. 2) proficiſcor, abeo.

Προαισθάνομαι, f. ήσομαι, præſentio.

Προαίσθησις, εως, ἡ, præſenſio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, ante criminor, ante accuſo. aor. 1. προῃτιασάμην, in ſuperioribus accuſaui ſ. conuici.

Προαιώνιος, ου, ὁ, ἡ, qui fuit ante omne æuum, æternus.

Προακμάζω, f. άσω, in ea ſum ætate, quæ florem ſ. virilem ætatem, antecedit, i. e. in ipſa adoleſcentia.

Προακονάω, acuo ſc. cuſpidem.

Προακοντίζομαι, iaculi modo feror.

Προακούω, f. ούσω, prius ſeu prior audio, ante audio & cognoſco, præſentio.

Προακροβολίζω, eminus iaculor. nam pilorum, iaculorum emiſſio, eſt quaſi proluſio veræ pugnæ, quæ fit conſertis manibus, cominus.

Προακτικὸς, ἡ, ὸν, præcedens. A προάγω.

Προαλγέω, perf. προήλγηκα, ante dolore affectus fui, dolui, v. c. cum capitis dolor præceſſit morbum.

Προαλείφω, ante vngo.
Προαλέςατον, *Adu.* valde temerarie. A sq.
Προαλὴς, έος, ὁ, ἡ, decliuis. 2) temerarius, præceps, audax. Philox. petulans. A προάλλομαι.
Προαλίσκω, prius, ante capio. Gloss. Vet. præsumo.
Προαλίζω, f. ίσω, ante congrego.
Προαλλάττομαι, ττομαι, præteruehor, præuehor, post me relinquo.
Προάλλομαι, prosilio. part. aor. 1. προαλάμενος.
Προαλῶς, *Aduerb.* temere, præcipitanter. A προαλής.
Προαμαρτάνω, ante pecco.
Προαμείβομαι, prætereo, præteruehor. 2) responsione occupo, promte respondeo.
Προαμύνομαι, protego, propugno.
Προαναβαίνω, f. βήσομαι, prius vel prior conscendo.
Προαναβάλλομαι, præludo. v. ἀναβ.
Προαναβλέπω, suspicio.
Προαναβοάω, ante proclamo.
Προαναβολὴ, ἡ, dilatio. κατὰ προαναβολὰς, per interualla.
Προαναγινώσκω, ante lego.
Προαναγράφω, ante scribo. τὰ προαναγεγραμμένα, ante, supra scripta.
Προανάγω, ante deduco naues, s. abduco. *med.* ante discedo, de nauigantibus.
Προαναθρέω, v. προαναβλέπω.
Προαναθρώσκω, prosilio.
Προαναιρέω, ῶ, f. ήσω, prius occido, prius e medio tollo. προανεῖλε, aor. 2.
Προαναισιμόω, ῶ, f. ώσω, prius impendo, prius insumo.
Προανάκειμαι, ante dedicatus fui.
Προανακηρύττω, ante denuncio, declaro.
Προανακινέω, ῶ, f. ήσω, ante commoueo seu impello.
Προανακλαίομαι, ante defleo.
Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.
Προανακράζω, ante exclamo, proclamo.
Προανακρίνω, prius interrogo. part. aor. 1. προανακρίνας.
Προανακρούω, f. ύσω, prior retro pello seu retro inhibeo; & προανακρούομαι, prior retro cedo inhibito cursu: trop. repugno, refractarius sum. 2) (prior) exordior.
Προανάκρουσις, ἡ, exordium, initium.
Προαναλαμβάνω, ante suscipio. 2) ante breuiter expono. 2) occupo, præuerto aliquem aliquid agendo, v. c. prior amplector.
Προαναλίσκω, f. λώσω, prius consumo, ante absumo.
Προανάλωμα, τὸ, impensa operis susceptionem antecedens. A pr.
Προαναμέλπω, præcino, ante decanto.
Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor seu corruo. προαναπεσὼν, aor. 2. part.
Προαναπλάττω, f. πλάσω, prius refingo, reformo.
Προαναπνέω, f. εύσω, prius respiro.
Προαναρπάζω, f. άσω, ante seu prior abripio.
Προαναῤῥήγνυμι, ante prorumpere facio, f. emitto.
Προανασείω, ante concutio.
Προανασκευάζομαι, præstruo, multo ante compono.
Προανασκοπέω, prospicio, prouideo.
Προανας έλλω, f. ελῶ, ante cohibeo & reprimo, (prior) compesco. aor. 1. προανέςειλα.
Προανατάττω, priori loco pono.
Προανατείνω, ante attollo. 2) prætendo. προανέτεινεν, aor. 1.
Προανατέλλω, prius orior, orior, προανέτειλεν, aor. 1. 3. sing.
Προανατρέχω, retro, ad priora redeo, superiora, vel rem altius repeto.
Προανατυπόω, verbum pictorium, de adumbratione, adumbro, delineo.
Προαναφαίνω, ante ostendo, extollo, prætendo, vt cernatur.
Προαναφωνέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, prædico. 2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus sim.
Προαναφώνημα, τὸ, est, cum indicat poëta &c. quid dicturus sit. 2) prædictio, vaticinium. A pr.
Προαναφώνησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Προαναφωνητικὸς, ὸν, vtens προαναφωνήσει. Ab eodem.
Προαναφωνητικῶς, *Adu.* vaticinando, ante declarando. A pr.
Προαναχωρέω, ante discedo.
Προαναχώρησις, ἡ, discessio ante tacta. A pr.
Προανεκτείνω, idem quod seq.
Προανέχω, prior attollo, eleuo. 2) emineo, antecello.
Προανθέω, ῶ, f. ήσω, præfloreo, ante, primus floreo.
Προάνθησις, ἡ, primus flos. A pr.
Προανεψηφίζω, decerno. προανεψηφισμένα, decreta, semel decreta.
Προανίπτημι, & προανίπταμαι, ante in altum enolo. προαναπτὰς, aor. 2. part.
Προανίςαμαι, prior exsurgo, ante alios surgo.
Προανιςορέω, ῶ, f. ήσω, ante seu prius commemoro, seu percontor.
Προανίσχω, ante vel prior emergo; exorior.
Προανύτω, f. ύσω, ante vel citius perficio.
Προαπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio. 2) obnuncio, ap. Dion.
Προαπαγορεύω, deficio viribus ante rem perfectam. 2) renuncio, v. c. coniugium. *cum Gen.*
Προαπάγχομαι, ante suspendo me.
Προαπαίρω, ante castra moueo.
Προαπαλείφω, ante deleo, sc. e tabulis.
Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero. 2) ante interficio. 3) ante priuo. 2) *in med.* ante morior, vel discedo de medio.
Προαπαντάω, ῶ, f. ήσω, q. d. præoccurro, obuiam curro.
Προαπάντησις, εως, ἡ, obuiam itio. A pr.
Προαπαυδάω, ῶ, prius deficio seu defatigor.
Προάπειμι, ante abeo.
Προαπείπασθαι, prius renunciare. προαπειπεῖν, ante deficere.
Προαπείρηκα, prius animum despondi.
Προαπέρχομαι, prior abeo seu discedo. 2) prior decedo, prior morior.

Προαπηγέομαι,

Προαπηγέομαι, Ion. pro προαφηγέομαι.
Προαπικνέομαι, Ion. pro προαφικνέομαι.
Προαποβύω, f. ύσω, prius obturo.
Προαπογεύομαι, ante degufto, edo.
Προαποδείκνυμι, prius demonftro, indico, prodo.
Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonftratio præuia, propofita, res ante demonftrata. A pr.
Προαποδημέω, ῶ, prius feu prior peregre abeo, prius proficifcor.
Προαποδίδωμι, ante reddo.
Προαποδύομαι, prius exuo.
Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.
Προαποικίζω, ante deduco, de colonis.
Προαποκαλύπτω, ante reuelo.
Προαποκάμνω, fatigor, deficio, v. προαπαγορεύω.
Προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.
Προαποκλείω, ante claudo, excludo.
Προαποκληρόω, ῶ, f. ώσω, prius fortior, ante vel modo fortior, ap. Lucian. Hinc perf. paff. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo fortiti fumus.
Προαποκόπτω, f. ψω, præcido.
Προαποκρέομαι, propulfo.
Προαποκτείνω, prius interficio.
Προαποκτιννύω, vel προαποκτίννυμι, idem.
Προαπολαύω, f. αύσω, prius fruor, præcerpo, præripio.
Προαπολείπω, f. ψω, ante relinquo feu deficio.
Προαπολεπίζω, f. ίσω, prius decortico. προαπολεπισθεὶς, prius decorticatus. aor. 1. part. paff.
Προαπολήγω, prius defino.
Προαπόλλυμι, ante perdo. paff. προαπόλλυμαι, prius pereo.
Προαπολύομαι, prius diluo feu refuto, me purgo.
Προαποξηραίνω, ante exficco. προαπεξηραμένος, part. perf. paff. ante arefactus.
Προαποπέμπω, f. ψω, ante dimitto.
Προαποπίπτω, ante decido.
Προαποπτωτος, ε, ὁ, ἡ, q. d. prædeciduus, qui ante decidit. A pr.
Προαπορέομαι, ᾶμαι, f. ήσομαι, prior dubito, prior quæro, vel difputo.
Προαποῤῥέω, prius defluo vel effluo.
Προαποῤῥίπτω, ante abiicio.
Προαποσβέννυμι, ante extinguo.
Προαποσμήχω, ante detergo.
Προαποσπάω, ante detraho, abftraho.
Προαποσταυρόω, ante vallo difcludo, f. excludo.
Προαποστέλλω, ante emitto, feu præmitto, Gl. V. prædeftino. aor. 2. part. paff. προαπεσάλην, præmiffus fum.
Προαποσφάττω, f. ξω, ante iugulo.
Προαποτάσσω, ante finem impono. *med.* ante valedico.
Προαποτρέπομαι, ante conuerto f. auerto me.
Προαποτίθημι, prius vel antea repono, depono, adferuo.
Προαποφαίνω, declaro, indico.
Προαπόφημι, ante nego.
Προαποφθέγγομαι, prædico.
Προαποφοιτάω, ῶ, f. ήσω, præmorior. προαποπεφοίτηκε, præmortuus eft.
Προαποχράομαι, ῶμαι, ante occido.
Προαποχωρέω, ante recedo.
Προαρδεύω, f. εύσω, prius rigo.

Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.
Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A pr.
Προαριστάω, ante prandeo.
Προαροτριάω, & όω, ante aro.
Προαρπαγὴ, ῆς, ἡ, præreptio. A fq.
Προαρπάζω, f. άσω, præripio.
Προαῤῥαβωνίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis & fubfecuturis aliquem certum facio.
Προάρχω, προάρχοντες, magiftratus, principes. προάρξας, anteceffor, prædeceffor, Gl. V. aor. 1. part. προάρχομαι, prior incipio.
Πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio. E πρὸ & ᾆσμα.
Προασκέω, ῶ, f. ήσω, ante exerceo, præparo.
Προασπίζω, f. ίσω, clypeo obiecto protego, propugno. Gl. V. protego.
Προασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, propugnator. Gl. V. protector. A pr.
Προασπιστὴς, ȣ, ὁ, idem & ex iisd.
Προάστειον, & προάστιον, ȣ, τὸ, fuburbium, fuburbanum. Ex πρὸ & ἄστυ.
Προάστειος, ȣ, ὁ, ἡ, fuburbanus. Ex iisd.
Προασφαλίζομαι, caueo mihi, & προασφαλίζω, præmunio, Gl. V.
Προαυδάω, prædico, denuncio.
Προαυλέω, ῶ, f. ήσω, in cantu præludo.
Προαύλημα, τὸ, præludium. A pr.
Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, caftra ante locum quendam habeo.
Προαύλιον, ȣ, τὸ, præludium in tibiarum fidiumque cantu. 2) veftibulum exterius, vt αὐλὴ interius. Ex αὐλὸς vel αὐλή.
Προαυξάνω, fiue προαύξω, ante augeo, fuccrefco, in fubfidium futuri temporis. προαύξεται, præaugefcit, præf. ind. paff.
Προαυξὴς, έος, ὁ, ἡ, adultior, ætate prouectior. 2) quod ætate prouectioribus accidere folet. A pr.
Προαύξησις, εως, ἡ, corporis incrementum, adaucta moles. Ab eod.
Προαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, adimo, feu aufero, præcerpo, decerpo.
Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, fc. ante maturitatem, ante tempus.
Προαφαυαίνομαι, ante arefio. τὰ προαφαυανθέντα, quæ ante exaruerunt. part. aor. 1. paff.
Προαφηγέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.
Προαφίημι, emitto, ante mitto.
Προαφικνέομαι, ȣμαι, prior feu ante peruenio.
Προαφίστημι, προαφίσαμαι, prior abfcedo feu abfifto, ante tempus abfcedo. 2) prior deficio.
Προβάδην, *Adu.* inter progrediendum, inter eundum, f. progrediendo. A προβαίνω.
Προβαδίζω, præcedo.
Προβαθὴς, έος, ἡ, profundus, βαθὺς εἰς τὸ πρόσω, alte profundus.
Προβαίνω, progredior. 2) anteeo, præcedo, proprie & trop. 3) progredior, prouehor. 4) glifco, fuccedo feliciter. προὔβη pro προέβη, proceffit aor. 2.
Προβάλλω, proiicio. 2) emitto, profero, produco. 3) propono, vel explicandum, vel refellendum: vox rhetorum & philofophorum.

rum Gl. Vet. promitto. προβάλλομαι, *in med.* produco, v. c. testes, qui me adiuvent testimonio suo; sed proprie. 2) proiicio, clypeum sc. vel scutum (v. προβολή) tegendi corporis caussa; vnde 3) munio me aliqua re, obiicio aliquid hosti, auertendi caussa. 4) defendo me, atque etiam *in pass.* alios. 5) prætendo, obtendo, prætexo. 6) publici criminis, inprimis aduersus religiones deorum, accuso, ap. Demosth. 7) auersor, execror. 8) honores peto: vnde passiue creor, designor. 9) commemoro, in ore semper habeo. 10) supero, præsto. 11) interrogo, etiam in act.

Πρόβαλος, ου, ἡ, sc. ἀσπὶς, clypeus, qui hosti obiicitur. Hes. A pr. (sed v. πρόβολος.)

Προβαπτίζω, ante baptizo.

Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.

Προβασιλεύω, ante impero.

Πρόβασις, εως, ἡ, progressus, progressio. 2) prouentus, seu reditus: copiæ rei familiaris. A προβαίνω.

Προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiscine, amuletum. 2) pudenda statua. Philox. mutonium.

Προβατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.

Προβάτειος, εία, ειον, ouillus, veruecinus, Gl. V. A πρόβατον.

Προβατεὺς, έως, ὁ, opilio, pastor. A προβατεύω.

Προβατεύσιμος, ου, ὁ, ἡ, & προβατεύσιμος, ίμη, ιμον, ouibus, pecoribus alendis aptus. A præced.

Προβατευτικὸς, ἡ, ὸν, pecuarius. Hinc προβατευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, pecuaria. A sq.

Προβατεύω, f. εύσω, pasco, pecus alo. A πρόβατον.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, ad oues seu pecudes pertinens. Ab eod.

Προβάτιον, ου, τὸ, ouicula. Dim. a πρόβατον.

Προβατοβοσκὸς, ὁ, pecuarius. Ab eodem & βόσκω.

Προβατογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, homo pecuinæ, siue paruæ atque pusillæ indolis. E πρόβατον & γνώμη.

Προβατοκάπηλος, ου, ὁ, qui ouibus emendis & vendendis quæstum facit.

Πρόβατον, ου, τὸ, pecus, ouis, veruex, pecus quodlibet. (ex eo sic dictum, quod a pastore agitur, προβαίνει antecedit eum, & προβατεύεται, ab eo ad lente procedendum adigitur. Pari modo Arabes pecus omne genus pastile *Maschiab*, h. e. τὸ προβατικὸν χρῆμα, genus lente inambulans, appellant.)

Προβατοπώλης, ου, ὁ, ouium vel pecudum venditor.

Προβατόσχημος, ου, ὁ, ἡ, ouis speciem præ se ferens. E πρ. & σχῆμα.

Προβατοτρόφος, ὁ, ἡ, oues, pecora alens, pecuarius. E πρ. & τρέφω.

Προβεβουλευμένως, *Adu.* cogitate, prudenter. A προβουλεύομαι.

Πρόβημα, ατος, τὸ, progressus. A προβαίνω.

Προβιάζομαι, ante, vel prior vim infero.

Προβιβάζω, fut. άσω, produco. 2) admoueo, persuadeo, impello. Gl. Vet. 3) promoveo, proueho. προβιβασθεὶς, promotus, Phil. adactus. aor. 1. part. pass. 4) adiuuo. 5) proficio.

Προβίβασις, εως, ἡ, Gloss. Vet. idem quod seq. A pr.

Προβιβασμὸς, ου, ὁ, promotio, præmotio: institutio, Phil. Ab eod.

Προβίβημι, progredior. προβιβὰς, progressus. aor. 2. part. act.

Προβιβρώσκω, ante comedo. προβρωθεὶς, ante comesus, aor. 1. part. pass.

Προβιόομαι, οῦμαι, anteuiuo. προβεβιωμένα, vita ante acta, perf. pass. part. προβεβιωμένοι, qui ante nos vixere.

Προβιότης, τητος, ἡ, vita ante acta. Clem. Al. A pr.

Προβλαστάνω, prægermino, prius germino.

Προβλεπτικὸς, ἡ, ὸν, qui futura prospicit. A seq.

Προβλέπω, f. ψω, prouideo, prospicio.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, quæstio, Gloss. Vet. vnde dubitatio, res magnæ dubitationis. 2) quicquid defendendi causa opponitur. πρόβλημα τείχους, promurale, neu pe munimentum. 3) quicquid prominet, eminet. A προβάλλω.

Προβληματίον, ου, τὸ, quæstiuncula, Gl. Vet. A pr.

Προβληματουργικὸς, ἡ, ὸν, artifex machinarum, rerum, quibus vis defenditur. προβληματουργικὴ, ars ipsa talium conficiendorum. E πρόβλημα & ἔργον.

Προβληματώδης, εος, ὁ, ἡ, in quæstione & disputatione positus. A πρόβλημα.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, proiectus, prominens. Epith. promontorii, saxi obiecti fluctibus. A προβάλλω.

Προβλητικὸς, ἡ, ὸν, producendi vi præditus. Ab eod.

Πρόβλητος, ου, ὁ, ἡ, proiectus. Ab eod.

Προβλώσκω, prodeo, vel exeo. 2) protubero. προβλωσκέειν, inf. pro προβλώσκειν.

Προβοάω, ῶ, proclamo. 2) conortor.

Προβοηθέω, ῶ, f. ήσω, opem mature fero.

Προβόλαιον, ου, τὸ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris aut vndæ ad pontem murumue frangit. A sq.

Προβόλαιος, ου, ὁ, ἡ, obiectus, porrectus. A προβολή.

Προβολεὺς, έως, ὁ, productor, auctor, qui prima alicuius rei fundamenta iacit. 2) idem quod πρόβολος. A sq.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, obtentus, prætextus, Gl. Vet. 2) tegmen, propugnaculum, Gl. Vet. 3) pergula, (i. e. proiectio in ædibus) & proiectio quæuis extra corpus operis. Gl. Vet. Inprimis & proprie sic dicitur proiectio scuti, defendendi sui caussa: vnde milites esse dicuntur ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium: item emissio iaculi. προβολαὶ, prominentiæ quæuis.

Προβόλιον, ε, τὸ, Dim. pr. quod tegendi ac defendendi cauſſa proiicimus nobis, clypeus, venabulum, lorica, Gl. V. A pr.

Πρόβολος, ε, ὁ, ſcopulus eminens, qui æſtum maris frangit. item protector, defenſor. πρόβολοι, proceres, Gl. V. πρόβολος, etiam obiectus, fultura. A προβάλλω.

Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboſcis, manus elephantis, os porci. E πρὸ & βόσκω.

Προβοσκος, ε, ὁ, quaſi d. vicarius paſtoris, operæ paſtoris. Ex iisd.

Προβέλευμα, ατος, τὸ, ſenatus conſultum, legi ac plebiſcito præmiſſum, ſ. quo ſancitur, vt aliquid ad populum feratur. Gl. V. conſultum. A προβελεύω.

Προβελευμάτιον, ε, τὸ, Dim præc.

Προβελεύω, f. εύσω, conſilio proſpicio vel prouideo. 2) proſpicio, prouideo. 3) deliberatione populum præuenio. q. d. prædelibero.

Προβελέω, ῶ, inuſ. ſed tamen hinc eſt Perf. med. προβέβελα, malui, vel malo. A βελὴ.

Προβελὴ, ἡ, deliberatio ἐκ προβελῆς, conſulto. 2) prouidentia.

Προβέλιον, ε, τὸ, idem quod προβέλευμα. A pr.

Προβελόπαις, δος, ἡ, q. d. conſultoris filia, vel conſilio prognata, conſultatrix. E ſq. & παῖς.

Πρόβελος, ε, ὁ, qui pro aliquo conſultat, qui ante alios conſultat. 2) ſenator, princeps, primarius ſenator. Gl. Vet. conſul. A βελὴ.

Προβραχὺς, ὺς, vadoſus. A βραχύς

Προβρέχω, f ξω, prius madefacio, prius macero. προβραχεὶς, præmaceratus. aor. 2. part. paſſ.

Προβύω, f. ύσω, emungo, & ſimul promoueo ellychnium.

Προβώμιον, τὸ, aditus, veſtibulum aræ, ara ipſa. A βωμὸς.

Προγαμέω, ῶ, f. ήσω, prior nuptias contraho. A πρόγαμος.

Προγαμιαῖος, αία, αῖον, qui ante nuptias fit, facit &c. A ſeq.

Πρόγαμος, ε, ὁ, ἡ, qui vel quæ prior nuptias fecit.

Προγαςρίδιον, ε, τὸ, ventrale, tegumen ventris.

Προγάςωρ, ορος, ὁ, ἡ, cui venter prominet, ventrioſus. Gl. V. ventroſus. A γαςὴρ.

Προγένεθλος, ε, ὁ, ἡ, origine aut natiuitate antecedens, ante genitus. A γενέθλη.

Προγένειος, ε, ὁ, promiſſam habens barbam. 2) barbatus. A γένειον.

Προγενεσία, ας, ἡ, prior creatio ſeu ordinatio. A γένεσις.

Προγενὴς, ὲς, prior natu. Heſych. Comp. προγενέςερος. Sup. προγενέςατος. A προγίγνομαι.

Προγεννάω, ῶ, f, ήσω, ante genero. προγεννηθεὶς, ante natus, antigena, Gl. V. aor. 1. part paſſ.

Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor i. e. prior, vel antiquior genitor. προγεννητόρων, maiorum.

Πρόγευμα, ατος, τὸ, guſtatio, guſtus, quod ante cœnam iuſtam & legitimam ſumitur. A προγεύομαι.

Προγευματίζω, f. ίσω, ante guſto, præguſto, guſto, i. e. ante cœnam aliquid ſumo, in balneo. 2) imbuo aliquem præguſtu, offero aliquid præguſtandum. A pr.

Προγεύομαι, f. εύσομαι, idem.

Προγεύςης, ε, ὁ, præguſtator. A pr.

Προγευτὴς, ε, ὁ, idem. Gl. V. Ab eod.

Προγηράσκω, & προγηράω, f. άσω, ante tempus, mature ſenex fio.

Πρόγηρος, ὁ, ἡ, qui mature ſeneſcit. A γῆρας.

Προγίγνομαι, vel προγίνομαι, ſum ante, antecedo, præcedo. προγενόμενοι, ſuperiores. 2) procedo, occurro.

Προγινώσκω, prænoſco, præſcio, præſentio. Gl. Vet. ante cognoſco, præuideo. 2) decerno, iudico, exiſtimo. 3) in N. T. interdum, amo, bene cupio. v. πρόφρων.

Προγλωσσεύομαι, garrio, loquax ſum. A πρόγλωσσος.

Προγλωσσὶς, ίδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. A γλῶσσα.

Πρόγλωσσος, ε, ὁ, ἡ, garrulus, qui nil celare poteſt. Gl. Vet. volubilis linguæ. Ab eod.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præſenſio, prænotio, præſcientia, præſagium. 2) rerum præſentium vel præteritarum animaduerſio ſ. cognitio. 3) in N. T. interdum, decretum, voluntas, it. beniuolentia. A προγινώσκω.

Προγνώςης, ε, ὁ, præſcius futurorum. Ab eod.

Προγνωςικὸς, ἡ, ὸν, facultate præſciendi ſeu præſagiendi præditus, præſcius, ſagax, Philox. Hinc τὸ προγνωςικὸν, ε, ſcil. σημεῖον, prognoſticum, rei futuræ ſignum. A pr.

Προγνωςικῶς, prouidenter, Philox. A præc.

Προγόνη, ης, ἡ, priuigna. A πρόγονος.

Προγονικὸς, ἡ, ὸν, auitus, a maioribus acceptus. 2) maioribus dignus. Ab eod.

Πρόγονος, ε, ὁ, progenitor, ante genitus. 2) priuignus, Phil. filiaſter, Gl. Vet. 3) atauus, Gl. V. πρόγονοι, maiores, Phil. 4) patri ii, Phil. πρόγονα, primogenita, eximia. A προγίνομαι.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, edictum, libellus, tabula ſ. quoduis ſcriptum, quo propoſito aliquid indicatur, aut fieri iubetur. Gl. V. proſcriptum, edictum. A προγράφω.

Προγραφὴ, ῆς, ἡ, præfatio. 2) deſcriptio rei, propoſita ſc. v. c. tabula &c. vnde. 3) proſcriptio, proſcriptionis tabula.

Προγράφω, f. ψω, ante ſcribo, prius ſcribo, proſcribo. 2) præſcribo. 3) prius vel ante pingo. 4) publice ſcriptum propono. 5) ſcribo ſimpliciter.

Προγρηγορέω, vigilo, dormire non poſſum.

Προγυμνάζω, f. άσω, exerceo, προγυμνάζομαι, exerceor, paro me alicui rei, meditor.

Προγυμνασία, ας, ἡ, exercitatio præuia, præparatio, meditatio. A pr.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, idem, in arte Rhetor. eæ partes elaborandæ orationis, ſ. declamationis, quibus ſeparatim ſcribendis ad ipſam acceſſio ſ. præparatio fit. Ab eod.

Προγυμναςὴς, ε, ὁ, qui exercet, qui præparat.

Προδαῆναι, prænoſcere. προδαεὶς, prænoſcens, præſcius. A δαίω, vel δαίω, vel δάημι.
Προδανείζω, f. είσω, ante fœneror, fœnori do.
Προδαπανάω, ῶ, ante impendo.
Προδείδω, f. δείσω, metuo, de futuro.
Προδείελος, ε, ὁ, qui ante veſperam, vel antequam adueſperaſcit, aliquid agit.
Προδεικνύω, vel προδείκνυμι, fut. ξω, praemonſtro. 2) ante ſignifico. 3) denuncio.
Προδειμαίνω, idem quod προδείδω.
Προδειπνέω, ante cœno f. edo.
Προδέκτωρ, ορος, ὁ, patronus. E πρὸ & δέχομαι. Apud Herodot. *Ionice* pro προδείκτωρ, præmonſtrator, futurorum oſtenſor.
Προδέρκομαι, video prior. 2) præuideo, proſpicio.
Προδεσμῶ, pro προδεσμόω, præligo, Gl. V.
Προδηλέομαι, f. ήσομαι, ante, prior lædo.
Προδηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifeſtum reddo. 2) ante declaro, præſignifico.
Πρόδηλος, ε, ὁ, ἡ, manifeſtus, perſpicuus. A δῆλος.
Προδηλόω, oſtendo, clarum reddo. 2) præſignifico. A pr.
Προδήλως, *Adu.* manifeſte. Ab eod.
Προδήλωσις, εως, ἡ, præſignificatio. 2) manifeſtatio. A προδηλόω.
Προδιαβαίνω, fut. βήσομαι, prior ſeu prius tranſeo.
Προδιαβάλλω, ante, prior criminor. 2) criminor. 3) ante compono, f. ordino, f. conſtituo. προδιαβεβλημένος, criminatione inſimulatus. perf. paſſ. part.
Προδιαγινώσκω, ante conſidero f. perpendo. 2) animo prius percipio.
Προδιάγνωσις, εως, ἡ, idem quod πρόγνωσις.
Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio.
Προδιαγράφω, f. ψω, ante ſeu prius deſcribo.
Προδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, (aquæ) ductus longior.
Προδιαδίδωμι, ante ſpargo, diſſemino, vt famam.
Προδιαζεύγνυμι, τὸ προδιεζευγμένον, vide προεπίζευξις.
Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens diſpoſitio, capiens affectionem aliquam. 2) priſtina affectio.
Προδιαιρέομαι, diſtinguo in genera, ſpecies &c. 2) deſcribo rem faciendam. vid. ſeq. προδιελέσθαι, inf. aor. 2. med.
Προδιαίρεσις, εως, ἡ, deſcriptio (deformatio) futuri operis, vt ædificii, forma, *Riſs, Modell.*
Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum & ſimilia. item, præparatio ſimpliciter. A διαιτάω.
Προδιακινέω, ante commoueo. προδιακινήσας τινὰς, concitatis ante nonnullis.
Προδιακονέομαι, ῦμαι, perf. paſſ. προδεδιακονημένοι, qui antea operam (in concilianda femina) nnnarunt.
Προδιαλαμβάνω, ante cognoſco, ante iudico, ante conſtituo, decretum habeo. 2) ante concipio animo, vt ſpem.
Προδιαλέγομαι, f. ξομαι, ante dico, vt, cum prædixiſſet, cum ante demonſtraſſet. Gl. V. præs fari.
Προδιάλεξις, εως, ἡ, præfatio, Gl. V. A pr.
Προδιαλύω, ante diſſoluo f. frango.
Προδιαμαρτύρομαι, obteſtor, proteſtor.
Προδιανυκτερεύω, fut εύσω, prius totam noctem conſumo, præcedentem noctem tranſigo.
Προδιανύω, & ύττω, f. ύσω, ante perficio, ante demonſtro. τὰ προδιηνυσμένα, ante demonſtrata.
Προδιαπέμπω, præmitto.
Προδιαπλέω, εύσω, ante nauibus tranſeo.
Προδιαρθρόω, ante definio, explico, conſtituo.
Προδιαρπάζω, ante diripio.
Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.
Προδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, (prius) declaro.
Προδιασάφησις, ἡ, præuia declaratio. A pr.
Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius diſſipo.
Προδιασκοπέω, ante diligenter conſidero.
Προδιαστέλλομαι, prænuncio: præmoneo: prius diſcerno. προδιαστείλασθαι, aor. 1. inf. med.
Προδιαστροφὴ, ῆς, ἡ, ſuperior f. priſtina peruerſio f. deprauatio.
Προδιασύρω, prior traduco & carpo, item prior violo, frango fœdus, pactum,
Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior diſpono. *in med.* ante conſtituo, compono, *ich regulire etwas zuvar, verabrede.*
Προδιατίθημι, ante (male) tracto. v. διατίθημι.
Προδιαττάω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum transmitto.
Προδιατυπόω, ῶ, f. ώσω, prius formo, deformo, deſcribo.
Προδιατύπωσις, εως, ἡ, qu. d. præformatio. 2) præordinatio. A pr.
Προδιαφθείρω, ante corrumpo: prius conſtupro. *In Paſſ.* iam dudum corruptus ſum &c. item corrumpo ſimpliciter.
Προδιαχρίω, f. ίσω, ante, prælino.
Προδιαχωρέω, ῶ, f. ήσω, prius diſſideo, prior me ab amicitia alicuius ſeparo.
Προδιδάσκω, f. άξω, prius doceo, prædoceo. 2) doceo ſimpliciter.
Προδίδωμι, f. δώσω, prodo, defero, auxilio meo deſtituo, deficio, præuaricor. 2) prius vel prior do, vt repræſento pecuniam. 3) dedo, vt vrbem.
Προδιεξέρχομαι, prior tranſeo. 2) ante expono, declaro, exſequor in anteceſſum.
Προδιεορτάζω, f. άσω, prius feſtum diem ago; prius triumpho.
Προδιεργάζομαι, f. άσομαι, ante elaboro.
Προδιερευνάω, ῶ, f. ήσω, ante perſcrutor & perveſtigo.
Προδιερευνητὴς, ε̃, ὁ, explorator, præmiſſus velvti exercitui ſubſequenti. A pr.
Προδιέρχομαι, prius percurro. 2) ante enarro.
Προδιηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, prænarro.
Προδιήγησις, εως, ἡ, præuia narratio, præparatio ad narrationem. A pr.
Προδιηθέω, ante percolo.
Προδιίστημι, f. στήσω, prius dirimo, diſtraho.
Προδικάζω, f. άσω, prius iudico.

Προδικασίω,

Προδικασία, ας, ἡ, præiudicatio, præiudicium. A pr.
Προδικαστής, ȣ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius iudicat. Ab eod.
Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro, defendo. A πρόδικος.
Προδικία, ας, ἡ, quoduis curationis munus, patrocinium. Ab eod.
Πρόδικος, ȣ, ὁ, patronus, qui cauſſam defendit, qui cauſſam pro aliquo dicit, tutor, curator, arbiter. A δίκη.
Προδιοικέω, f. ήσω, ante diſpono, conſtituo, *in med.* de rebus meis ante conſtituo, mandata do.
Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio. A præc.
Προδιοικητικὸς, ἡ, ὸν, prouidus, futuri curam gerens, præparans ſe ad futura. Ab eod.
Προδιομολογέω, ῶ, & έομαι, ȣ̃μαι, prius confiteor, vel profiteor, vel teſtor. 2) ante vel prius polliceor, prius paciſcor.
Προδιόρθωσις, εως, ἡ, præuia correctio.
Προδιορίζω, f. ίσω, ante definio.
Προδιυλίζω, f. ίσω, ante percolo.
Προδιώκω, f. ξω, inſequor.
Προδίωξις, εως, ἡ, inſecutio, perſecutio.
Προδοκάζω, f. άσω, exſpecto. 2) obſeruo, 3) inſidior.
Προδοκέω, προδοκεῖται, prius decernitur.
Προδοκὴ, ῆς, ἡ, anguſtus locus, inſidiis aptus. (vbi hoſtis velut προσδοκᾶται, ante exſpectatur & excipitur, quam veniat. ſæpe πρὸ in compoſitis vſurpatur pro πρὸς.)
Προδοκιμάζω, (ante) exploro, ſpecto.
Προδομάτιον, idem quod πρόδοσις. A δίδωμι.
Πρόδομος, ȣ, ὁ, atrium, veſtibulum.
Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.
Προδοσέταιρος, ȣ, ὁ, ἡ, amicos prodens. Ex προδίδωμι & ἑταῖρος.
Προδοσία, ας, ἡ, proditio, præuaricatio, Gl. V. A προδίδωμι.
Πρόδοσις, εως, ἡ, elargitio, erogatio. Ab eod.
Προδοσιόκομπος, ὁ, ἡ, pollicendo vanus, iactator. A pr. & κόμπος.
Προδότης, ȣ, ὁ, proditor, præuaricator. A προδίδωμι.
Προδοτικὸς, ἡ, ὸν, proditorius. A pr.
Προδοτικῶς, *Adu.* proditorum more, per proditionem. A pr.
Προδότις, ιδος, ἡ, proditrix, fem. a προδότης.
Πρόδοτος, ȣ, ὁ, ἡ, proditus. A προδίδωμι.
Πρόδουλος, ον, ſeruilis.
Προδρομὴ, ῆς, ἡ, anteceſſus, præcurſio, incurſio. A προτρέχω.
Πρόδρομος, ȣ, ὁ, ἡ, præcurſor, præuius, anteambulo. 2) excurſor, emiſſarius. 3) præcox, quod primum maturuit, de vuis, ficis &c. dicitur & de vino, v. πρότροπος. 4) *Subſt.* proceſſio, Gl. V.
Προδυστυχέω, ante infelix ſum.
Προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω. item bono modo quodam auerto, impedio, vt orando &c.
Προδωμάτιον, ȣ, τὸ, cubiculi ſeu thalami veſtibulum.

Προεγγράφω, ante in literas refero.
Προεγείρω, ante excito.
Προεγκάθημαι, ante, dudum inſideo. προεγκαθήμενα, dudum inſita animo.
Προέγκειμαι, ante inſum, ante poſitus ſum alicubi.
Προεγκρατεύομαι, abſtinentia præparo me ad quid.
Προέγμα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.
Προεγχαράσσω, άττω, prius inſculpo, incido.
Προεγχειρέω, ante tempus aggredior rem.
Προεδρεία, ας, ἡ, ius præſidendi, principatus. vid. προεδρία.
Προεδρεύω, f. εύσω, præſideo, ſum præſes. A πρόεδρος. vbi v.
Πρόεδρα, ας, ἡ, prior vel principalis ſedes. Phil. principatus.
Προεδρία, ας, ἡ, q. d. præſidentia, ſedis vel loci honor. A πρόεδρος.
Προέδριον, ȣ, τὸ, idem quod πρόεδρα, & ab eod.
Πρόεδρος, ȣ, ὁ, qui ſedet in prima ſede ſeu in primo ſubſellio, præſes, præſul, antiſtes, ap. Athen. qui præeſt ſenatui quingentorum in concionibus populi. Etiam tribubus eſt πρόεδρος. πρόεδροι, primores, Gl. V. Ab ἕδρα.
Προέδω, ante edo.
Προεέργω, prior arceo vel prohibeo.
Προεθίζω, f. ίσω, inſtituo, condo, efacio. προείθισαι, inſtitutum eſt dudum. 2) præparo.
Προειδέναι, præſenſiſſe. προειδὼν, aor. 2. part. qui præuidit. προειδὼς, perf. part. præſcius, Gl. V. προειδόμενοι, præſcii.
Προειδωλοποιέω, ante animo ſpeciem rei concipio i. efformo.
Προεικάζω, f. άσω, coniectura præſentio.
Πρόειμι, prodeo, procedo, Gl. V. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. Vet. Ab εἶμι.
Προειπεῖν, prædicere. 2) iubere. 3) denunciare. & προεῖπον, edixi, antedixi, Gl. Vet.
Προείργω, idem quod προεέργω.
Προειρηνεύω, ad pacem ante redigo, paco.
Προεισάγω, vel προεσάγω, f. ξω, prior induco, ſeu ante introduco, item inſtituo ſimpliciter, ſed de præterito: vt maiores inſtituerunt, προεισηγάγον. 2) importo, quæ in poſterum proſint.
Προεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, præuia introductio.
Προεισβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſio ante facta.
Προεισδέομαι, ante implicitus, adſtrictus ſum, v. c. inimicis fœderi.
Προεισέρχομαι, ante ſ, prius ingredior.
Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me inſinuo.
Προεισόδιον, ȣ, τὸ, veſtibulum. 2) præludium.
Προεισπαίω, ante ingredior.
Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, arceſſo ante. 2) magna pompa & comitatu induco.
Προεισφέρω, prior ſeu ante infero, 2) infero, induco, affero ſimpliciter. 3) primum omnium tributum pendo, ap. Attic. ſiue potius, pendo tributum & quidem promte, libenter. vid. ſeq. fut. I. προεισοίσω, aor. I. m. προεισηνεγκάμην.
Προεισφορὰ, ἡ, tributi collatio. Demoſth. πρῶτος

τας προεισφορὰν ἔθηκα: primus tributum dedi. (nisi potius est erogaui pecuniam eorum nomine, qui parata pecunia carerent, quæ mihi postmodum ab iisdem refunderetur. vulgo dicunt hoc *vorschiessen, vorstrecken.*) A pr.

Προεκβάλλω, (prius) emitto seu eiicio.

Προέκβασις, εως, ἡ, euentus, exitus.

Προεκδαπανάω, f. ήσω, ante consumo.

Προεκδειματόω, ῶ, f. ώσω, prius terrorem incutio, terrore occupo.

Προεκδέχομαι, excipio, v.c. impetum, ictum &c.

Προεκδιδάσκω, prædoceo, instruo, præparo, edoceo.

Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo. 2) edo in publicum, de libris fere.

Προέκδοσις, ἡ, editio libri. A pr.

Προεκδρομή, ἡ, procursio, impetus.

Προέκθεσις, εως, ἡ, expositio præuia, positio breuis rei tractandæ, narrandæ. A προεκτίθημι.

Προεκθέω, procurro, procurso, ante ordines, ante tempus & nondum imperato.

Προεκθετικὸς, ἡ, ὸν, breuiter in principio exponens. vid. προέκθεσις. Ab eod.

Προεκθετικῶς, *Adu.* breuiter & summatim proponendo. A pr.

Προεκθορέω, prosilio. 2) ante prosilio, præsilio. προεκθορὼν, aor. 2. part. act.

Προεκκαθαίρω, ante expurgo.

Προέκκειμαι, in conspectu iaceo.

Προεκκομίζω, f. ίσω, ante exporto, prius eueho seu effero.

Προεκκρίνω, ante excerno, excerno.

Προεκκρούω, ante expello, deiicio.

Προεκλέγω, ante, prius deligo.

Προεκλείπω, desero.

Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.

Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto, emitto.

Προεκπηδάω, prosilio, procurso.

Προεκπίνω, prius ebibo. προεκπιὼν, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκὼς, perf. id.

Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano. 2) excido. προεξέπεσον, aor. 2. act.

Προεκπλέω, f. εύσω, euehor naui e portu, provehor, ex acie.

Προεκπλήσσω, f. ξω, prius obstupefacio, perterrefacio &c. (v. in ἐκπλήσσω.) προεκπεπληγμένος, perf. pass. part.

Προεκπονέω. προεκπονηθέντα, dudum elaborata, perfecta, parata.

Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, s. prorumpo, in conspectum venio.

Προεκτείνω, exserto. προεκτείνουσαν, exsertantem. Phil.

Προεκτελέω, ante pendo, repræsento,

Προεκτήκω, ante liquefacio. *Pass.* iam tabesco, iam consumor.

Προεκτίθημι, expono, propono, breuiter summam rei, summa capita in principio.

Προεκτικὸς, ἡ, ὸν, pro προετικὸς, ap. Hesych. & alios, non bene, vt videtur.

Προεκτίκτω, pario.

Προεκτίλλω, prius euello.

Προεκτρέχω, præcurro, procurso.

Προεκτρύχω, prius exhaurio, attero, consumo.

Προεκτυπόω, ante formo s. effingo, v.c. exemplar.

Προεκφέρω, ante profero, vel exsero.

Προεκφεύγω, ante effugio.

Προεκφοβέω, ante terreo.

Προεκφόβησις, εως, ἡ, consternatio, trepidatio, & quidem ante incussa, v. c. ante prælium. A pr.

Προεκφοιτάω, ante emano, euulgor.

Προεκχέω, effundo, profundo.

Προεκχωρέω, ante excedo.

Προέλασις, εως, ἡ, prouectio, procursio. v. c. ante aciem.

Προελαύνω, procedo, progredior, ante signa euehor. 2) produco v.c. in apertum, in conspectum.

Προελευθερόω, ante libero.

Προέλευσις, εως, ἡ, egressus. 2) antecessus, præcursus, vel præcursio. 3) festa pompa, supplicatio. A προέρχομαι.

Προελκύω, & προέλκω, extraho, protraho. 2) elicio, illicio.

Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior spero.

Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.

Προεμβάλλω, interpono, interiicio. 2) prius inuado, prius irruo. 3) prius iniicio, v. c. spem.

Προεμβιβάζω, ante induco, induco simpliciter, v. c. in odium alicuius.

Προεμβολὶς, ίδος, ἡ, extrema carina ad proram, supra rostrum. A seq.

Προέμβολοι, νεῶν, rostra, Gloss. Vet. προέμβολα, Suid.

Προέμβολος, eadem quæ προεμβολίς.

Προεμπίπτω, ante incido. 2) ante occurro, seu obuius fio. item incido, occurro simpl.

Προεμπλήθω, f. ήσω, ante impleo.

Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio. 2) ante capto.

Προεμφαίνω, clare demonstro, ante oculos pono.

Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conspicior. 2) conspicior, in conspectu sum, simpl.

Προεμφράττω, f. ξω, prius obstruo.

Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio.

Προενδείκνυμι, ante demonstro.

Προενδημέω. τὰ προενδεδημηκότα, quæ antea, superioribus temporibus, in populum grassata fuere, increbuere.

Προενδίδωμι, remitto, vt simplex ἐνδ.

Προενεγκτέον, pronunciandum. A προφέρω. (v. προενεκτέον, quod vitat.)

Προένεδρα, ἡ, locus insidiis aptus.

Προενεχυριάζομαι, *pass.* idem quod ἐνεχ. ap. Chariton. beneficio obligor.

Προενείρω, prius insero.

Προενεκτέον, pronunciandum. A προφέρω.

Προενέπω, prædico.

Προενεργέω, ῶ, f. ήσω, τὰ προενεργηθέντα, ante perfecta.

Προενέχομαι, ante, dudum constrictus, irretitus teneor, implicitus alicui rei, federi, societati, amori &c.

Προενηχέω,

Προενηχέω, ῶ, f. ήσω, prius insono. 2) prius inculco, ante reuelo.
Προενθυμέομαι, οῦμαι, ante cogito.
Προενίπτω, idem quod προενέπω.
Προενοικέω, ῶ, f. ήσω, προενοικήσαντες, priores incolæ.
Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsis, profectis. A pr.
Προενσείω, ante infligo, immitto.
Προεντυγχάνω, prius incido.
Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.
Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.
Προεξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, admodum fractis viribus siue impotens sum.
Προεξαιρέω, ante deleo. 2) ante extraho, eximo, eiicio.
Προεξαΐσσω, prorumpo, proruo.
Προεξαμαρτάνω, προεξημαρτηκότες, qui ante deliquerunt, peccauere.
Προεξανάγω, prouehor in altum, e portu vel ex acie.
Προεξανθέω, effero ex me, gigno; in malam etiam partem.
Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in superficie. vid. ἐξάνθημα.
Προεξανίσαμαι, prior exsurgo, vel ante alios surgo, item citius iusto, ante tempus, v. c. ex insidiis, exsurgo, prorumpo.
Προεξαποστέλλω, præmitto.
Προεξαρτάω, suspendo in re aliqua.
Προεξασθενέω, deficio viribus, non sufficio ad aliquid perficiendum.
Προέξεδρα, ας, ἡ, sedes in aliquo loco præter cæteras eminens ac procurrens. 2) apud Poll. vertitur porticus, in partibus vrbis, vt ἐξέδρα.
Προέξειμι, prodeo, prorumpo.
Προεξειρεσία, ας, ἡ, nauis pars, in qua remigatur.
Προεξελαύνω, vel προεξελάω, f. άσω, ante alios naui, equo prorumpo, procurso.
Προεξεπίσαμαι, ante probe noui, præscio.
Προεξεργάζομαι, part. perf. προεξειργασμένα, iam, s. dudum perfecta.
Προεξερευνάω, ante inuestigo, quæro.
Προεξέρχομαι, prior percurro. 2) procurro, exeo. 3) prodeo in concionem.
Προεξετάζω, f. άσω, ante examino, perpendo.
Προεξευκρινέω, ῶ, f. ήσω, ante excutio, considero. 2) diligenter & cogitate ago.
Προεξηγέομαι, ante narro, expono. vid. προεκτίθημι, & προδιηγέομαι.
Προεξίσαμαι, ante exsurgo. (sed v. προεξανίσαμαι, quod hoc quidem sensu præstat)
Προεξοδεύω, f. εύσω, prior egredior. 2) egredior, v. c. e castris, de exercitu.
Προεξομαλίζω, ante complano, sc. viam.
Προεξορμάω, ῶ, f. ήσω, prius educo & educo simpliciter. 2) actiu. & med. prius egredior s. erumpo, & egredior, s. erumpo simpliciter.
Προόντα, ων, τὰ, quæ ante sunt, vel facta fuerunt, præterita. Ion. pro προόντα. Ab εἰμί.
Προεορτάζ, f. άσω, ante vel prius ago diem festum.
Προεόρτιος, ὁ, ἡ, festum diem præcedens. Ab ἑορτή.

Προεπαγγέλλω, denuncio. 2) ante ambio, peto. 3) indico, edico. 4) in med. ante promitto.
Προεπάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. c. belli. A præc.
Προεπαινέω, ῶ, prius laudo, ante alium laudo.
Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto, priorem mitto ad impetum faciendum.
Προεπεξορμάω, ante procurso & impetum facio.
Προεπιβάλλω, ante, prior iniicio.
Προεπιβουλεύω, insidiis præuenio.
Προεπιβουλή, insidiarum occupatio, cum priores alteri insidiamur.
Προεπιδείκνυμι, ante demonstro, ante visendum præbeo.
Προεπιδίδωμι, ante dono, largior &c.
Προεπίζευξις, εως, ἡ, figura orationis, cum verbum inter duo substantiua medium ponitur, vt Deos obtestatur hominesque.
Προεπικοινόω, ante communico.
Προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.
Προεπινοέω, ῶ, f. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco. item, aliquid vt prius concipio s. cogito.
Προεπιξενόω, ῶ, f. ώσω, prius hospitio excipio. 2) in pass. dudum hospitio exceptus sum.
Προεπιπλήσσω, vel πλήττω, f. ξω, præcastigo, castigo & reprehendo præueniendo castigationem & reprehensionem alterius. In pass. perf. iam dudum castigatus sum.
Προεπισκοπέω, ante considero.
Προεπίσαμαι, præscio, iam ante scio & exploratum habeo.
Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior seu molior, prior inuado.
Προεπιχείρησις, εως, ἡ, cum quis prior adgreditur. A præc.
Προεποικέω, ῶ, f. ήσω, incolo ante προεποικήσαντες, veteres, priores incolæ, v. προενοικέω.
Προέπω, inus. vide προειπεῖν.
Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius seu ante concilio.
Προερέσσω, promoueo remigando, seu subduco.
Προερευνάω, ῶ, f, ήσω, prius indago, vestigo.
Προερέω, prædico, f. Ion. pro προερῶ.
Προερύω, f. ύσω, protraho, detraho, deduco, de nauibus. aor. I. προέρυσα, προέρυσσα.
Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, inpr. in concionem, dicendi caussa. 2) præuenio, anteuerto. 3) præcedo, præeo, percurro. προελθεῖν, prodire, Gl. Vet. aor. 2. inf προελθὼν, progressus, Philox. part. προεληλύθει, processerat, Phil. plusq. ind.
Προερωτάω, ante interrogo.
Προεσθίω, edo ante, v. c. cœnam.
Πρόεσις, εως, ἡ, emissio, vel eiectio. 2) profusa erogatio, largitio profusa. Gl. Vet. profluuium. A προΐημι.
Προετέος, έα, έον, omittendus, abiiciendus, prodendus, negligendus, largiendus. A προΐημι.

Προετικὸς, ή, ὸν, ad largiendum propenſus, qui libenter largitur. Ab eod.
Προετικῶς, *Adu.* large, liberaliterque. A pr.
Προετοιμάζω, f. άσω, præparo.
Προετοιμαστὴς, ȣ̃, ὁ, præparator. A præc.
Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam chriſtianam propono. 2) ante promitto, rem lætam prænuncio.
Προευδοκιμέω, ante clareo. τὸ προευδοκιμȣ̃ν, gloria ſuperior. οἱ προευδοκιμηκότες, qui ante claruere.
Προευεργετέω, gratiam ineo, prior benefacio, beneficiis prouoco. *Paſſ.* beneficium accepi, beneficio obſtrictus ſum.
Προευκρίνω, bene rem conſidero, ante ſc. quem iudicem, agamue quid.
Προευλαβȣ̃μαι, ante ſuſpicor malum futurum, timeo, præcaueo.
Προευτελίζω, contemno, ſc. ante tempus, ante quam cauſſa ſit.
Προευτρεπίζω, f. ίσω, præparo.
Προεύχομαι, oro loco alicuius.
Προεφοδεύω, f. εύσω, ante percurro, luſtro.
Προεφοδιάζω, f. άσω, viatico inſtruo.
Προεφοράω, præuideo.
Προέχω, ante me teneo ſeu habeo, obtendo, obiicio, prætendo, prætexo. 2) promineo, præſto, primas teneo in aliqua re, præcedo, præcello: quod eſt etiam προέχομαι.
Προεψέω, & προέψω, ante coquo ſeu præcoquo.
Προεψιάω, pronuncio, proloquor. v. προσεψιά.
Προζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, ante depingo.
Προζωννύω, præcingo, Gl. Vet.
Προηγεμὼν, όνος, ὁ, qui præit, dux viæ.
Προηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior. 2) præcipuus ſum, præcipuum locum in re aliqua teneo. προηγεῖται, antecedit, præeſt, Phil. προηγησάμενος, anteceſſor, deceſſor, Gl. Vet.
Προήγησις, εως, ἡ, prægreſſus, Philox. prægreſſio. A præc.
Προηγήτειρα, ἡ, fem. ſequentis.
Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ. Ab eod.
Προηγητὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.
Προηγμένα, τὰ, prælata, producta. Vox Stoica, de bonis corporis & fortunæ. A προάγω.
Προηγορεὼν, ῶνος, ὁ, ingluuies, gurgulio.
Προηγορέω, cauſſam alicuius ago, defendo. A προήγορος.
Προηγορίας, ας, ἡ, primæ dicendi partes. 2) defenſio cauſſæ. A ſeq.
Προήγορος, ȣ, ὁ, qui primus cauſſam dicit, vel ſimpl. patronus cauſſæ. 2) præco. E π. & ἀγορέω.
Προηγȣμένως, *Adu.* ex antecedente vel antegreſſa cauſſa. 2) præcipue. A προηγέομαι.
Προήδομαι, ante lætor.
Προηκὴς, έος, ὁ, ἡ, præacutus. Ex ἀκή.
Προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præſto. προῆξεν, anteceſſit, Phil. aor. 1. (ſed poteſt hoc etiam a προάγειν repeti.)
Προήκων, maior ætate.
Προηλιάζω, f. άσω, ante inſolo.
Προῆμαρ, ante diem.
Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem inuocata. τὰ προηρόσια, ſacra ante arationem fieri ſolita. Ab ἀρόω f. ἄροσις.
Προηττάομαι, ante vincor. præt. paſſ. προηττημένος, iam victus, dudum victus.
Προθεάομαι, ȣ̃μαι, f. άσομαι, prouideo, præuideo. προθεώμενος, proſpiciens.
Προθειλοπεδεύω, ante inſolo.
Προθέλυμνος, ȣ, ὁ, ἡ, a radice erutus, qui radicitus exſtirpatur, funditus deletur. Hinc προθέλυμνα, *Adu.* radicitus, funditus. A θέλυμνον.
Προθεραπεύω, f. εύσω, prius curo, vel excolo. 2) præparo.
Προθερμαίνω, prius calefacio.
Πρόθεσις, εως, ἡ, propoſitio, propoſitum, conſilium; promiſſio facta in libro, quæ & ipſa propoſitio dicitur, voluntas, Phil. decretum. A προτίθημι.
Προθέσμιος, ία, ιον, præſtitutus, ante conſtitutus ſeu ſtatutus. προθεσμία, ας, ἡ, ſcil. ἡμέρα, ſiue ὥρα, præſtitutus, ante conſtitutus ſeu ſtatutus dies, præſtitutum tempus. Phil. ſpatium, dies finitus, dies ſtatutus. 2) dicitur & de fine rei ac modo.
Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædiuino. Gl. Vet. præſagio.
Προθετικὸς, ή, ὸν, præpoſitiuus. μέριον προθετικὸν. præpoſitio. A προτίθεμαι.
Προθέω, præcurro, antecurro. 2) accurro, procurro, procul vel longius curro.
Προθεωρέω, ῶ, f. ήσω, ante conſidero, ante explico. 2) præuideo.
Προθεωρία, ας, ἡ, præuia contemplatio, præmeditatio. 2) præuia cognitio rei.
Προθήγω, præacuo, Gl. Vet.
Προθήκη, ης, ἡ, propoſitio. 2) res propoſita. A προτίθημι.
Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros vſus repono in theſauro.
Προθνήσκω, morior pro. 2) morior ante.
Προθορὼν, proſiliens, qui proſiluit, aor. 2. part. Ab inuſ. προθορέω.
Πρόθȣρος, ὁ, ἡ, idem, apud Oppian.
Πρόθρεμμα, ατος, τὸ, pecus.
Προθρηνέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.
Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ante ſermone iacto, diuulgo.
Πρόθυμα, ατος, τὸ, q. d. ſacrificii præludium, quod ſacrificio ſ. victimæ immolandæ præmittitur, i. e. placenta, libum, πέπανον alias, vel πέλανος, & ſimilia. v. προκάταργμα. A προθύομαι.
Προθυμέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, alacri ſum animo, ſtudeo, propenſius curo & magno ſtudio enitor. προθυμητέον, promte, alacriter agendum. A πρόθυμος.
Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præſentia; ſtudium, promptitudo, alacritas. Ab eod.
Προθυμιάω, ante ſuffio.
Προθυμοποιέομαι, ȣ̃μαι, promtum, alacrem reddo. E ſeq. & ποιέω.
Πρόθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, animum alacrem habens ad aliquid, promtus, alacer, ſedulus, Gl. Vet.
Προθύμως, *Adu.* alacri animo, promte, impigre, libenter. Phil. ſedulo, alacriter, æquo animo, enixe. A præc.

Προθύραιος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt ante ianuam vel veſtibulum. A ſeq.

Πρόθυρον, ε, τὸ, quod eſt ante ianuam. Philox. veſtibulum, limen. Ex πρὸ & θύρα.

Προθύω, f. ύσω, ante ſacrificio. i. e. ante victimam. v. πρόθυμα. 2) pro aliquo ſacrifico.

Προθυράκιον, τὸ, clypeus, ſcutum.

Προΐ Adu. mature, tempeſtiue, pro πρωΐ.

Προϊάλλω, mitto. 2) promo. προΐηλε, emiſit, aor. 2. ind. 3. ſ.

Προϊάπτω, f. ψω, quaſi præmitto, vel ante mitto. Sed apud Hom. eſt ſimpliciter mitto.

Προϊδρύω, f. ύσω, ante colloco, præiacio fundamentum.

Προϊζάνω, f. ήσω, idem quod ſeq.

Προΐζομαι, ante alios ſedeo, præſideo.

Προΐημι, abiicio, proiicio, negligo, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. προΐεμαι, deſtituo. 2) largior, Gl. Vet. πρόες, omitte, aor. 2. imperat. προηκάμην, omiſi, aor. 1. med. πρόεσθαι, inf. aor. 2. negligere, abiicere, largiri, προήσεσθαι, fut. med. traditurum, proditurum eſſe. προετέον, v. ſupra.

Προῖκα, Adu. gratis, ſine mercede. A προῖξ.

Προίκειος, εία, ειον, dotalis. Ab eod.

Προικίδιον, ε, τὸ, doticula, exigua dos. Dim. ab eod.

Προικίζω, doto, Gl. Vet. προικιζομένη, dotanda, Phil. Ab eod.

Προικιμαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. Phil. dotalis. Ab eod.

Προίκιος, ε, ὁ, ἡ, gratuitus. Ab eod.

Προικνέομαι, ῦμαι, aduenio, accedo.

Προικὸς, Gen. a προῖξ, aduerbialiter, apud Atticos, pro προῖκα, intell. διὰ, vel ἀντί.

Προικοφορέομαι, ῦμαι, dotem accipio.

Προικοφόρος, ε, ὁ, dotata, Gl. Vet. E προὶξ & φέρω.

Προΐκτης, ε, ὁ, mendicus. A προϊκνέομαι, vel a προῖξ, qu. ambiens προῖκα largitionem.

Προικῷος, ῴα, ῷον, dotalis. A προῖξ.

Προΐμος, ε, ὁ, ἡ, maturus, tempeſtiuus, ſtatum tempus præueniens. A πρωΐ.

Προῖξ, ος, vel προὶξ, κὸς, ἡ, dos. 2) donum. 3) gratia. (videtur a προΐεσθαι manaſſe, quaſi τὸ προειμένον, id quod quis e manu ſua emiſit, elabi paſſus eſt & velut abiecit.)

Προΐξασθαι, vel προίξασθαι, aor. 1. med. gratis dare. A pr. 2) prodere. ab inuſ. προΐκω.

Προΐος, idem quod πρόϊμος.

Προϊππεύω, f. εύσω, equito ante, equo præcedo ſeu præeo.

Προΐπταμαι, anteuolo, Gl. Vet.

Προΐστημι, ante colloco, propono, ante oculos pono &c. *In medio* maxime eſt, & illud ipſum, & præterea prætendo, prætereo. 2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ. 3) proſtituo &c. 4) operam do alicui rei, ſtudeo, vt προΐστασθαι τῆς ἀρετῆς. *At in aor. 2. & perf. act. & in paſſ.* eſt antiſto, excello. it. præſum. 2) defendo, tueor. 3) præſto. 4) magiſtratum gero.

Προϊστορέω, ῶ, f. ήσω, ante memoro, prius commemoro. 2) ante percunctor.

Προΐστωρ, ορος, ὁ, præſcius. 2) teſtis. Heſ.

Προϊχνεύω, f. εύσω, ante veſtigo. 2) præeo.

Προΐσχομαι, protendo, (*etiam* ſuppliciter manus.) 2) porrigo, offero. 3) prætendo, obtendo.

Προΐωξις, perſecutio, pro προδίωξις.

ΠΡΟ΄ΚΑ, *Adu.* ſtatim, ſubito, confeſtim, ex improuiſo.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo, προκαθαίρομαι, præparor ad ſacra rite obeunda, in caſtu ſum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.

Προκάθαρσις, ἡ, præparatio ad ſacra obeunda rite, caſtus.

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in conſeſſu, prima ſedes.

Προκαθέζομαι, præſideo. 2) obſideo, v.c. vrbem.

Προκαθεύδω, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, præeo, ducem me præbeo. 2) in prima acie ſum. 3) ſuadeo, auctor ſum. προκαθηγεμένη κρίσις, præiudicata opinio.

Προκαθηγητὴς, ὁ, dux, auctor. A præc.

Προκάθημαι, ante ſedeo, ante ſitus ſum. 2) præſideo, præſum. 3) ſum præſidio, relictus ad cuſtodiam, v.c. anguſtiarum, caſtrorum.

Προκαθίημι, demitto. 2) ſubmitto. 3) prius ſpargo in vulgus.

Προκαθίζω, & προκαθίζομαι, ante, v. c. ad fines, conſideo. 2) præſideo, tueor. 3) conſideo, ſedem capio.

Προκάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, & quidem in loco præſigni, vt throno regio, tribunali. item προεδρία.

Προκαθίστημι, ante conſtituo, ſ. colloco. 2) præparo.

Προκαθοσιόω, ante deuoueo. 2) ante definio, conſtituo: de fato.

Προκαίρως, præmature, Gl.Vet. A καιρός.

Προκακοπαθέω, malis affligor. A ſeq. & πάθος.

Πρόκακος, η, ον, malus, valde malus. κακὰ πρόκακα, mala grauiſſima, Aeſchyl.

Προκακόω, ῶ, f. ώσω, ante adfligo, ante male tracto.

Προκαλέομαι, ῦμαι, euoco. 2) elicio. 3) prouoco. 4) laceſſo. 5) incito, excito. 6) conditionem ſ. optionem fero. 7) hortor. vnde προκαλέμενα, conſilia. 8) *reperitur etiam pro* in ius voco, *ſi non legendum* προσκ. Certe eſt verbum forenſe, quod de denunciatione aliqua dicitur aduerſario facta, expoſtulatione ſeruorum ad quæſtionem &c. dicitur. (Prouocatio aduerſarii ad explorationem rei dubiæ per tormenta corpori ſeruili admouenda, ſiue poſtuletur illud corpus, ſiue ad quæſtionem vltro a reo offeratur, ab accuſatore autem recuſetur, ea eſt πρόκλησις. Vocatio autem in ius eſt πρόσκλησις.)

Προκάλισμα, ατος, τὸ, incitamentum, Phil. A ſeq.

Προκαλίζομαι, f. ίσομαι, prouoco, laceſſo. Ab eodem.

Προκαλινδέω, ῶ, f. ήσω, prouoluo, voluo ante. προκαλινδῦμαι, prouoluor, voluor ante. προκαλινδηθεὶς, prouolutus, aor. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum. 2) prætextus peccati, male facti, Gl. Vet. Phil. protectio. A ſeq.

Προκαλύπτω, protego, Philox. præuelo, prætego, Gl. Vet. 2) *in med.* prætendo ad me tegendum; item prætexo culpæ, facinori.
Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro. 2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Occurrit fere in perf. & aor. 2. προκέκμηκα & προκαμών.
Προκάρδιον, ου, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle & carnosum. A καρδία.
Προκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, præceps, capite deorsum vergens. A κάρηνον.
Προκαρόομαι, οῦμαι, aor. I. προκαρωθεὶς, qui ante graui sopore cum torpore laborauit.
Πρόκαρπον, ου, τὸ, quod est ante vel supra iuncturam manus cum brachio. A καρπός.
Προκαταβαίνω, ante descendo.
Προκαταβάλλω, præstruo. 2) edo, v. c. decretum, legem.
Προκαταβολὴ, ἡ, præparatio.
Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto.
Προκατάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio præuia. A præc.
Προκαταγινώσκω, ante damno, prædamno. 2) præiudico, præiudicio condemno. προκαταγνωσθέντας, prædamnatos, Phil. aor. I. part. pass.
Προκατάγνυμι, ante frango, quam sc. incidat.
Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio, quæ fit ante causam cognitam, præiudicio. Gl. Vet. præiudicium.
Προκατάγω, ante deduco sc. in portum, aut hospitium.
Προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus. A præc.
Προκαταδικάζω, f. ασω, prædamno.
Προκαταδουλόω, ante in seruitutem redigo.
Προκαταδύνω, siue προκαταδύω, f. ύσω, ante submergo vel demergo.
Προκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, ἐπίῤῥημα προκαταθετικὸν, aduerbium concedendi. A προκατατίθεμαι.
Προκαταθέω, præcurro.
Προκαταθήγω, præacuo.
Προκατακαίω, ante comburo.
Προκατάκειμαι, ante discumbo.
Προκατακλάω, ante confringo, timore occupo.
Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere iubeo.
Προκατάκλισις, εως, ἡ, locus superior in conuiuio. A præc.
Προκατακλύζω, f. ύσω, ante proluo, inundo.
Προκατακοιμίζω, ante sopio.
Προκατακόπτω, contundo.
Προκατακρίνω, idem quod προκαταγινώσκω.
Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteuerto, occupo, præoccupo. προκαταληψόμενον, occupaturum, Philox. f. I. part.
Προκαταλεαίνω, prius læuigo.
Προκαταλέγω, ante enarro, enumero.
Προκαταλήγω, ante desino.
Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio. A προκαταλαμβάνω.
Προκαταλύω, f. ύσω, dissoluo, ante euerto, & destruo seu aboleo. 2) ante finio, ante finem impono.
Προκαταμανθάνω, ante cognosco.
Προκαταμαντεύομαι, prædico, vaticinor.
Προκαταναλίσκω, ante consumo.
Προκατανοέω, ante intelligo.
Προκατανύττω, ante pungo, vulnero.
Προκαταπίνω, ante deuoro.
Προκαταπίπτω, ante concido.
Προκατατίμπρημι, ante comburo.
Προκαταπλέω, f. εύσω, ante nauigo, classe moveo aliquo.
Προκαταπλήττω, ante perterreo.
Προκάταργμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hostiæ percussionem fiebat. A προκατάρχομαι.
Προκαταριθμέω, ante numero.
Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, primarius, præcedens. A προκατάρχομαι.
Προκάταρξις, εως, ἡ, principium & origo. προκάταρξις ἐπὶ δίκης, contestatio litis, Gl. Vet. Ab eod.
Προκαταῤῥήγνυμι, præfringo, prærumpo, Gl. V.
Προκαταρτίζω, f. ίσω, prius absoluo.
Προκαταρτύω, tempero, compono.
Προκατάρχω, anteuerto, antegredior. 2) præpolleo, antiquior loco numeroque habeor. προκατάρχομαι, incipio, v. c. bellum, lacesso, 2) auspicor, & de lite, contestor, Gl. Vet.
Προκατασκέπτομαι, præmissus speculor, seu exploro, prospeculor.
Προκατασκευάζω, ante struo, aut molior, præstruo quidpiam ad id, quod efficere volo. Gl. Vet. præstruo. *In med.* ante mihi paro.
Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præstructio, præparatio. 2) schema orationis.
Προκατασκιῤῥόω, f. ώσω, al. προκατασκειῤῥόω, obduresco, veterasco. προκατεσκιῤῥωμένος, obsoletus, vetustate obliteratus &c.
Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio.
Προκαταστατικὸς, ἡ, ὸν, præparatus ad narrationem &c. A præc.
Προκαταστέλλω, sedo, placo, comprimo. Eust.
Προκαταστρέφω, f. ψω, ante morior, prius finio vitam, præmature morior.
Προκαταστροφὴ, ῆς, ἡ, mutatio status ante finem. 2) mors præmatura. A præc.
Προκαταστύρω, prius populor, vel vasto.
Προκατασχέθω, coërceo. 2) præoccupo, iam pridem possideo.
Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem, sc. χάριν, beneficium, prouoco beneficiis. 2) præmitto, præpono.
Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad vsum ludicra prolusione præparatio. A καταυλέω.
Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio. 2) effugio, fuga me in tutum recipio ante.
Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipsum prius interficio. 2) prius absumo.
Προκατεγγυάω, ante despondeo. προκατεγγυηθεῖσα, virgo alteri iam desponsa.
Προκατέδω, f. εδέμαι, ante comedo, absumo.
Προκατελπίζω, ante spem concipio, temere spero.
Προκατεργάζομαι, ante conficio &c. προκατεργασθεῖσαι πράξεις, res ante gestæ.
Προκατέρχομαι, prior descendo, præcedo, prius eo, seu venio.
Προκατεύχομαι, preces facio ante, v. c. cœnam.

Προκατέχω, coërceo. 2) iam pridem possideo, s. obtineo, Gl. Vet. antecapio.
Προκατηγορέω, ante accuso.
Προκατηγορία, ἡ, accusatio, præmissa defensioni. A pr.
Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, primus instituo.
Προκατήχησις, εως, ἡ, prima institutio, rudimentum. A pr.
Προκατοπτεύω, idem quod seq.
Προκατόπτομαι, f. όψομαι, prius speculor & exploro. 2) ante video.
Πρόκειμαι, f. κείσομαι, positus sum ante, obiectus sum quasi præsidium vel propugnaculum. 2) expositus sum. 3) situs sum ante, præiaceo. 4) loco publico propositus, affixus sum. 5) dicitur & de mortuis, cum in feretro iacent compositi. 6) de pœnis & præmiis, spe, metu, quæ & latine proponi dicuntur. 7) pro παράκειμαι. Hesych. πρόκειται, παράκειται.
Προκέλευθος, ȣ, ὁ, ἡ, præuius, qui præit, præcursor.
Προκελευσματικὸς, ἡ, ὸν, pes metricus quatuor syllabis breuibus constans. A κέλευσμα.
Προκελεύω, f. εύσω, cohortor, incito.
Προκέλω, f. ήσω, v. προκελεύω. Hesf.
Προκενεαγγέω, ante (sc. medicinam &c.) abstineo cibo.
Προκενόω, ῶ, ante exhaurio. προκεκένωται, iam, dudum exhaustum est, s. mane factum.
Προκέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui caput habet prominens vel acutum. 2) de versu, qui syllaba ab initio abundat. A κεφαλή.
Προκηδομαι, curam gero.
Προκηραίνω, sollicitus sum pro vel de aliquo.
Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem.
Προκηρυκεύομαι, per præconem edico, promulgo. A seq.
Προκήρυξ, υκος, ὁ, præco, qui aliquid edicit.
Προκηρύσσω, vel ύττω, f. ξω, præsignifico, ante prædico. 2) per præconem edico. Gl. V. prædico.
Προκιθάρισμα, τὸ, præludium citharistæ.
Προκινδυνεύω, f. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. *Cum Dat.* est, aduersus aliquem, ap. Thuc. 2) primus ineo prælium. οἱ προκινδυνεύοντες, prima acies.
Προκινέω, ῶ, f. ήσω, promoueo.
Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. Vet.
Προκλαίω, ante fleo, prius desleo. προκλαύσαντες, qui prius deplorauerunt. aor. 1. part.
Πρόκλαυστος, ȣν, fractus, defractus, abruptus, cui aliquid præruptum, detractum est. σίχος πρόκλαστος, idem qui λαγαρὸς, vbi v. Eust.
Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.
Πρόκλησις, εως, ἡ, prouocatio, condictio, Gl. V. 2) sponsio s. contentio in iure per sponsionem s. etiam sacramentum. 3) conditio. vnde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem. 4) conuentio de exhibendo. 5) inuitatio, inuitamentum. A προκαλέω. vbi v.
Προκλητικὸς, ἡ, ὸν, ad prouocationem pertinens. 2) prouocandi seu eliciendi vim habens. Ab eod.
Πρόκλητος, ȣ, ὁ, ἡ, prouocatus, promptus. Ab eod.
Πρόκλυτος, ȣ, ὁ, ἡ, ante diuulgatus, dudum notus, antiquus. A seq.
Προκλύω, ante audio s. cognosco.
Προκνήμιον, ȣ, τὸ, exterius os cruris & minus. A κνήμη.
Προκνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea. Ex iisd.
ΠΡΟΚΝΙΣ, ιδος, ἡ, genus caricæ.
Προκοίλιος, ȣ, ὁ, ἡ, ventrosus, Gl. Vet. προκοίλιος σίχος, versus in medio redundans. A κοιλία.
Προκοιμάομαι, ῶμαι, ante dormio, s. obdormio.
Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, excubo, excubias ago inpr. ante castra, in portis. A πρόκοιτος.
Προκοιτεία, & προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ in portis. Ab eod.
Προκοίτιον, ȣ, τὸ, quasi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.
Πρόκοιτος, ȣ, ὁ, excubitor, inpr. ante castra, vrbem in portis. A κοίτη.
Προκολάζω, fut. άσω, ante punio, prius castigo.
Προκολακεύω, f. εύσω, ante adulor, blandior.
Προκόλπιον, ȣ, τὸ, anterior sinus pars, anterior sinus, prominentior pars in sinu. A κόλπος.
Προκομιδὴ, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.
Προκομίζω, f. ίσω, protero, adfero. Gl. V. expromo, promo, antefero.
Προκόμιον, ȣ, τὸ, anterior coma, antiæ seu capronæ. 2) coma, quæ alterius loco ponitur siue circumponitur. A κόμη.
Προκοπὴ, ῆς, ἡ, processus, progressus. 2) profectus, incrementum. 2) prærogatiua, prouentus, Philox.
Προκόπτω, proficio, incrementum capio. 2) procedo. Philox.
Προκοσμέω, adorno, apparo.
Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus caussa proponitur, vt vasa in abaco, item ornamenta, deliciæ; vt armillæ, torques &c. item gemma in poculo, monili, fibula &c. A pr.
Προκόσμιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.
Προκρατέω, ante occupo, ante in potestate habeo.
Προκρεμαννύω, appendo.
Πρόκρημνος, ον, prominens longe in mare. Hesych. saxi, promontorii.
Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogatiua, Philox. præiudicium, idem. A seq.
Προκρίνω, propono, præfero: vnde & deligo.
Πρόκρισις, εως, ἡ, delectus. 2) præiudicatio, iudicium quasi præiudicium. A pr.
Πρόκριτος, ȣ, ὁ, ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur. 2) princeps. 3) delectus. Ab eod.
Πρόκροσσαι νῆες, naues aliæ pone alias collocatæ, scalarum modo. A κροσσός.
Πρόκροσσος, ȣ, ὁ, ἡ, capite propendens seu prominens. Ab eod.
Προκρούω, ante subagito sc. feminam, de coitu. 2) extendo

extendo vi, vt longius fiat: vnde Procrustes nomen habuit, quasi extensor.

Προκτίζω, ante condo.

Προκυβερνάω, ῶ, f. ήσω, q. d. præguberno, sum proreta siue anteriorem nauis partem guberno.

Προκυλινδέομαι, οῦμαι, prouoluor ad pedes alicuius, more supplicis accedo ad pedes alicui vel alicuius. προκυλινδόμενος, prouolutus, Phil.

Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, actus prouoluendi. A præc.

Προκυλίνδω, prouoluo.

Προκύλισις, εως, ἡ, supplicatio, qua sc. supplex ad alius pedes prouoluitur. A seq.

Προκυλίω, f. ίσω, prouoluo. προκυλισθεὶς, prouolutus, Phil. aor. 1. part. pass.

Προκυμαία, ας, ἡ, scil. οἰκοδομὴ vel tale quid, moles opposita fluctibus. A κῦμα.

Προκυμία, ας, ἡ, idem, ap. Ioseph. qui habet etiam.

Προκυμάτιον, ου, τὸ, idem.

Πρόκυνες, ων, οἱ, reprehensores, qui prius in latratus & reprehensiones erumpunt, quam dicant, quid reprehensione dignum sit. A κύων.

Προκυνεῖν, dicuntur canes ante inuentam prædam latrantes. A pr.

Προκύπτω, f. ψω, inclinans me seu incuruans propendeo, me inclino. 2) emineo seu promineo.

Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante sancio. προκεκυρωμένος, prius sancitus, perf. part. pass.

Προκύων, Procyon s. Antecanis, sidus ab eo appellatum, quod ante canem maiorem oritur, Hygin.

Προκώμιον, τὸ, præludium. A κώμη.

Πρόκωνα, vel προκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κῶνος.

Πρόκωπος, ου, ὁ, ἡ, remex, qui est ad remum. 2) districtus, de gladio. A κώπη.

Προλαβὴ, ἡ, ansa, manubrium.

Προλαγχάνω, ante sortior, sorte prior fio.

Προλάζομαι, prius apprehendo, anticipo.

Προλάζυμαι, idem.

Προλάκκιον, ου, τὸ, lacuna. A λάκκος.

Προλαλέω, proloquor, declaro.

Πρόλαλος, ου, ὁ, ἡ, præceps in loquendo, garrulus.

Προλαμβάνω, antecapio, præsumo, occupo, anticipo. 2) præcedo, præuenio, Gl. V. προλάβωσιν, præsumant, Philox. aor. 2. coni. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. med. *Dicitur & pro* suscipio ap. Lys.

Προλάμπω, f. ψω, ante luceo, præluceo. 2) splendorem & lucem prodo, illuceo. Phil. προλάμπει, præfulget, antecellit. προλάμπων, antecellens, Phil.

Πρόλαχος, ου, ὁ, ἡ, qui prius sorte obuenit. A προλαγχάνω.

Προλεαίνω, ante læuigo, ante mollio vel complano.

Προλέγω, f. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. V. denuncio. 2) ante deligo. προλελεγμένος, ante delectus: ap. Hom. delectus.

Προλείπω, f. ψω, relinquo, desero, deficio.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλεσχηνεύω, prius garrio, prius colloquor.

Πρόλεσχος, ου, ὁ, ἡ, qui ante alios loquitur, qui alios in sermone præuenit, garrulus. A λέσχη.

Προλευκαίνω, ante dealbo.

Προλεύσσω, præuideo, prospicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, præsumtio, prærogatiua, commodum præcipuum, vt πλεονέκτημα. A προλαμβάνω.

Προλήνιον, ου, τὸ, quasi antetorcular, torcular. οἱ ὁ. A ληνός.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio, præsumptio, prærogatiua. 2) suspicio, diuinatio. 3) notiones insitæ de natura diuina, ap. Epicureos. 2) ap. historiæ scriptores est, cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προληπτικὸς, ἡ, ὸν, anticipans.

Προληπτικῶς, *Adu.* per anticipationem.

Προλιμνάδες ποταμῶν, stagna fluuiorum. A λιμνάς.

Προλιμοκτονέω, ῶ, prius fame neco.

Προλιχνεύω, prælambendo degusto, ligurrio.

Πρόλοβος, ου, ὁ, sinus in auium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluuies, gurgulio.

Προλόβιον, ου, τὸ, pendula τοῦ λοβοῦ pars in aure.

Προλοβώδης, έος, ὁ, ἡ, similis προλόβῳ.

Προλογίζω, f. ίσω, præfationem dico, præloquor. 2) primus in scenam prodiens verba facio. A seq.

Πρόλογος, ου, ὁ, prologus, præfatio, Philox. A λόγος.

Προλόω, præluo, Gl. Vet. *in med.* ante me lauo.

Προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo.

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ῶ, f. ήσω, ante incommodo, iniuria afficio.

Προλύπησις, εως, ἡ, iniuria prior. A pr.

Προλύται, οἱ, prolytæ, lytis in iurisprudentia prouectiores. λύται autem dicebantur a soluendis quæstionibus. A λύω.

Πρόμακρος, ου, ὁ, ἡ, oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ου, τὸ, prima pars balnei, in qua corpora lauantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel ττω, f. ξω, idem.

Πρόμαλος, ου, ἡ, vitex. 2) myrica. A μαλὸς, siue ἀμαλός.

Προμάμμη, proauia, Phil. abauia, Gl. V.

Προμανθάνω, q. d. prædisco, ante disco. προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit. aor. 2. part.

Προμαντεία, ας, ἡ, præuaticinatio. 2) in oraculo consulendo princeps locus alicui honoris caussa datus.

Προμάντευμα, ατος, τὸ, præsagium, Gl. Vet. A seq.

Προμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, prædico, Gl. V. præsagio.

Προμαντεὺς, έως, ὁ, oraculi antistes. A pr.

Προμάντις,

Προμάντις, εως, ὁ, ἡ, idem. Phil. præsago.
Προμαρτύρομαι, ante testor, prænuncio.
Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno. 2) propugno, defendo. A πρόμαχος.
Προμαχεὼν, ῶνος, ἡ, propugnaculum, Gl. Vet. Ab eod.
Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno. 2) propugno, defendo. Ab eod.
Προμάχομαι, f. ήσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante.
Πρόμαχος, ε, ὁ, ἡ, qui pugnam init in prima acie, antesignanus. 2) propugnator. A μάχη.
Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum. Phil. προμαχῶνες, propugnacula, Phil. A pr.
Προμεθύω, ante ebrius sum, prius inebrior.
Προμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, commentor, exerceor, vt si cui sit oratio habenda, isque domi suæ periculum memoriæ gesticulationisque suæ faciat.
Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio. A pr.
Προμένειον, τὸ, genus mali ap. Nic. a quodam Promene dictum.
Προμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, prius sollicitus sum, prius curiose contemplor & commentor.
Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demensum præbeo. 2) mercede frumentum emtoribus in foro dimetior.
Προμετρητὴς, ε, ὁ, qui venale frumentum in foro & alia semina emptoribus dimetitur. A pr.
Προμετρητὸς, ε, ὁ, præmensus. Ab eod.
Προμετωπίδιον, ε, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum frontis. A seq.
Προμετωπίδιος, ε, ὁ, ἡ, qui ante frontem ponitur. A μέτωπον.
Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. Ab eod.
Προμήθεια, ας, ἡ, prouidentia, prudentia, cura, respectus. A προμηθής.
Προμηθέομαι, ἔμαι, f. θήσομαι, prouideo, prospicio, de re aliqua sollicitus sum, curam alicuius gero, rationem habeo, respectum habeo. Ab eod.
Προμηθεύομαι, f. εύσομαι, idem. A seq.
Προμηθεὺς, έως, ὁ, qui, ante rem agendam vtitur consilio. 2) Prometheus. Phil. Sumtus. A μῆδος.
Προμηθευτικὸς, ἡ, ὸν, prouidus, prudens. A προμηθεύομαι.
Προμηθευτικῶς, *Adu.* prouide, prudenter. A pr.
Προμηθὴς, έος, ὁ, ἡ, prouidus. 2) circumspectus, consultus. Comp. προμηθέστερος, cautior. A μῆδος.
Προμηθικῶς, *Adu.* prudenter. A pr.
Προμήκης, εος, ὁ, ἡ, oblongus, prælongus. 2) procerus. A μῆκος.
Προμηλόω, ante specillo tento. v. μηλόω.
Προμηνύω, f. ύσω, ante indico, prænuncio. Gl. Vet. præmonstro.
Προμήτωρ, ορος, ἡ, auia. 2) prima mater, a qua genus totum ortum est. A μήτηρ.
Προμηχανάομαι, ante machinor, f. excogito, præparo.
Προμιαίνω, ante polluo.
Προμίγνυμι, & προμιγνύω, f. ξω, prius misceo. Pass. occupo concubitum.
Προμιμνήσκω, præmoneo, Gl. Vet.
Προμίσγομαι, prius misceor, congredior.
Προμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid concilio alii.
Προμνηστεύω, f. εύσω, idem.
Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars conciliandi nuptias. A προμνάομαι.
Προμνηστῖναι, αι, alter post alterum, alius ante alium. A προμένω.
Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.
Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Πρόμοιρος, ε, ὁ, ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidit. A μοῖρα.
Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior. πρόμολ' ὧδε, procede huc.
Προμολὴ, ῆς, ἡ, vestibulum, per quod patet aditus, exitus. A seq.
Προμόλω, vide προμολέω.
Πρόμος, ε, ὁ, antesignanus. A πρόμαχος, contr.
Προμοσχεύω, f. εύσω, plantaria facio. 2) stolonibus propago. Gl. Vet. propago.
Προμοχθέω, ῶ, f. ήσω, prius affligor, prius laboro.
Προμυέω, ῶ, f. ήσω, initio, prius initio.
Προμύησις, εως, ἡ, initiatio. A pr.
Προμύθιον, ε, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ vsum apta. A μῦθος.
Προμυλαία, (vel rectius προμυλαία, sc. θεὰ.) ας, ἡ, statua, quæ ante molas poni solebat, dea quæ molis præsidere credebatur. A μύλη.
Προμυλία, ας, ἡ, idem & ab eodem.
Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo. A μυλλός.
Προμύσσω, vel ύττω, f. ξω, emungo. (v. προβύω, aut πρεβύσσω.) 2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.
Πρόναον, ε, τὸ, vestibulum seu atrium templi. Gl. V. antetemplum, vestibulum. A seq.
Πρόναος, ε, ὁ, ἡ, ante templum situs. A ναός.
Προναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, ante aliquem, vel alicuius tuendi gratia prælio nauali dimico.
Προνέμω, tribuo. 2) progredior, *proprie* pascendo seu depascendo.
Προνέομαι, prodeo, progredior.
Προνεύω, f. εύσω, promineo, propendeo. 2) procumbo, de remigibus.
Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.
Προνηστεύω, f. εύσω, ieiuno ante.
Προνικάω, ante vinco. οἱ προνενικηκότες, qui ante vicere.
Προνοέω, ῶ, f. ήσω, consulo, prospicio, prouideo, Philox. προνοῶ σε, prospicio tibi, Phil. προνόησον, prouide, Gl. Vet. aor. 1. imperat. προνοηθὲν, consultum, Phil. aor. 1. part. pass.
Προνοητὴς, ε, ὁ, prouisor, procurator. Gl. Vet. prouidus.
Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, prouidendi sollertiam habens, vel prouidendi studiosus. Philox. prouidus. προνοητικώτατος, Gl. Vet. Ab eodem.

Προνοητικῶς, *Adu.* prouide. Philox. prouidenter. A pr.

Πρόνοια, ας, ἡ, prouidentia, consultum, prouisio, consultatio, præsidium, Philox. prospicientia, Gl. Vet. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboscis. A προνομή.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egressis. v. προνομή. Ab eod.

Προνομευτὴς, prædator. Ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, pabulatum egredior. 2) prædationibus infesto, e raptu captiuum abigo. A sq.

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egressio pabuli caussa, pabulatio, frumentatio. 2) direptio & præda ipsa. 3) proboscis. Eust. E πρὸ & νέμω, pasco.

Προνομία, ας, ἡ, primæ, principatus, vulg. prærogatiua. opp. δευτερεία. item, præmium. A νέμω.

Προνόμιον, ου, τὸ, idem. Gl. Vet. τὰ προνόμια. Hesych.

Προνομοθετέω, ante sancio lege.

Πρόνοος, contr. πρόνους, ου, ὁ, ἡ, prouidus, prudens. *Comp.* προνούστερος, prouidentior. A præc.

Προνοσέω, ante ægroto.

Προνοτίζω, f. ίσω, prius humecto, madefacio.

Προνουμηνία, ας, ἡ, dies, qui præcedit nouam lunam.

Προνὺξ, ante noctem.

Προνωπὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est extra limen thalami. 2) præceps. 3) promtus, paratus, facilis. Ab ἐνωπή.

Προνώπιον, & ειον, ου, τὸ, vestibulum. 2) compital. E πρὸ & ἐνωπή.

Προνώπιος, ου, ὁ, ἡ, qui foris est, stat, obseruat, &c. Ex iisd.

Πρόνωπος, ου, ὁ, ἡ, idem quod προνωπής.

ΠΡΟ´Ξ, οκὸς, ὁ, ἡ, hinnulus, dama. 2) pro πρώξ.

Προξενέω, ῶ, f. ήσω, sum hospes publicus, hospitio excipio nomine ciuitatis. 2) sum interpres & conciliator versurarum, aliorumque contractuum. item syndicus & actor caussarum peregrinis ex aliquo oppido prouinciaue græca in foro Atheniensi. Gl. Vet. προξενῶ, stipulor. E πρόξενος.

Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. Vet. A præc.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, pararius, interpres & internuntius ad paciscendum seu stipulandum. Gl. V. proxeneta, conciliator.

Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba. Reperitur & in libris, προξενήστρια, sed illud verum. A pr. (nisi hoc est προξενίστρια.)

Προξενητικὸς, ἡ, ὸν, ad proxenetam pertinens. 2) qui proxenetæ soluitur. Ab eod.

Προξενία, ἡ, ius hospitii, item literæ, quibus hospitii ius continetur, datur. A seq.

Πρόξενος, ου, ὁ, ἡ, qui legatos eius ciuitatis, quacum ius hospitii est, hospitio excipit, ad populum, senatum deducit, vtque iis bene sit curat: cauet etiam, ne ei ciuitati aliquid incommodi a suis ciuibus adiungatur. 2) priuatus, quocum ciuitas aliqua publice hospitium fecit, cui opponitur ἰδιόξενος. 3) qui aliquid inprimis ciuitatis nomine procurat, seu procurauit alicui, seu qui alicuius rei auctor est. 4) conciliator, v. c. nuptiarum. 5) socius, ap. Lys. A ξένος.

Προξηροτριβέω, ῶ, f. ήσω, prius sicca frictione frico.

Προξυράω, ante rado. προεξυρημένος, iam rasus, tonsus.

Προόδευσις, εως, ἡ, ductus, prægressio. Ab ὁδεύω.

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ, dux.

Προόδια, præuia, Gl. V. Ab ὁδός.

Προοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, viam aperio, præeo.

Προοδοιπόρος, ου, ὁ, ἡ, dux viæ.

Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præstruo, viam patefacio aut præbeo. 2) præparo & quasi imbuo. 3) auctor & adiutor sum, exemplum præbeo.

Προοδοποιητικὸς, ἡ, ὸν, præuius, viam præstruens. A pr.

Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi seu exeundi actio. 2) incrementum. Gl. V. processus, processio. Sed πρόοδος, ου, ὁ, ἡ, qui viam præit, præcursor.

Προοικειόω, ῶ, ante concilio. προοικειόομαι, ἆμαι, amicum mihi reddo in futurum.

Προοικέω, ante habito. προοικήσαντες, priores incolæ.

Προοικία, ας, ἡ, suggrunda, quia eminet extra domum. v. seq.

Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præstruo, velut suggrundas, aut septa, quibus muri ædium muniantur.

Προοικονομέω, ῶ, f. ήσω, præstruo, præmolior, præparo: it. paullatim colligo, concipio, vt odium, iram &c.

Προοικονομία, ἡ, præparatio, præstructio.

Προοικονομικῶς, ex præparato, cum præparatione.

Προοιμιακὸς, ἡ, ὸν, ad exordium seu procemium pertinens. A προοίμιον.

Προοιμιάζομαι, f. άσομαι, procemio vtor, procemior. Ab eod.

Προοίμιον, ου, τὸ, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio. Phil. 2) exordium, præfatio. 3) primordium, initium cuiusque rei, inpr. hymni. 4) simulatio & ambages, quæ simulandi & fallendi caussa fiunt. Ab οἶμος.

Προοίχομαι, præcedo. imperf. προῳχόμην.

Προόλλυμι, ante perdo.

Προομαλίζω, f. ίσω, ante complano vel læuigo, item mitigo.

Προόμνυμι, vel προομνύω, f. ομόσω, præiuro, prius iuro, seu ante iuro.

Προομοτία, ας, ἡ, v. προωμοσία.

Προομολογέω, ῶ, f. ήσω, prius seu ante confiteor. προομολογηθεὶς, qui in confesso est, aor. 1. part. pass.

Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante asso, torreo.

Προοπτέον, prospiciendum. A προόπτομαι.

Προόπτης, ου, ὁ, qui rem prospicit, qui præuidet & ante speculatur. A seq.

Προόπτομαι,

Προόπτομαι, f. ψομαι, profpicio, præuideo.
Προόπτος, ȣ, ὁ, ἡ, præuifus, præcognitus. 2) manifeftus, qui ante oculos eft, confpicuus. A pr.
Προορατικὸς, ἡ, ὸν, præuidendi feu prouidendi peritus. 2) prouidus. A προοράω.
Προορατὸς, ἡ, ὸν, qui præuideri vel prouideri poteft. Ab eod.
Προοράω, ῶ, ante me video, præuideo. Phil. profpicio, prouideo, Gl. Vet. præuideo, προορῶμαι, vereor, timeo quod præuideo, præcaueo, Gl. Vet.
Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem furgo.
Προορίζω, f. ίσω, præfinio, prius definio, prius conftituo, deftino.
Προορισμὸς, ȣ, ὁ, præfinitio, deftinatio. A pr.
Προορμάω, ῶ, f. ήσω, ante concito.
Προορχηστὴρ, ῆρος, & ςὴς, ȣ, ὁ, præfultor. A fq.
Προορχέομαι, ȣμαι, f. ήσομαι, præfulto.
Προοφείλω, prior debeo, ante debeo.
Προοχεύω, f. εύσω, prior ineo, prior falio.
Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia, promontorium. A προέχω.
Πρόοψις, εως, ἡ, vifio rei futuræ, prouifio.
Προπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, prominens, protuberans. A πήγνυμαι.
Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepaffio, morbi præludium, figna, motus, aduentus morbi. 3) perturbatio. A πάθος.
Προπάθημα, τὸ, idem.
Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docetur ante philofophiam, & theologiam, primæ difciplinæ, Gl. Vet. rudimentum.
Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A fq.
Προπαιδεύω, f. εύσω, ante inftituo feu doceo.
Προπαίζω, præludo, præmeditor.
Πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum perductor, leno, mango.
Πρόπαλαι, *Adu.* olim, dudum, iam pridem.
Προπαλαίτερος, vetuftior. A fq.
Προπάλαιος, ȣ, ὁ, ἡ, peruetuftus.
Προπαλαίω, αίσω, ante luctor.
Προπαππικὸς, ἡ, ὸν, quafi proauius, auitus, a proauo traditus vel relictus. A fq.
Πρόπαππος, ȣ, ὁ, aui pater, proauus. Gl. V. etiam atauus.
Πρόπαρ, *Adu.* ante, e regione. A πάρος.
Προπαραγγέλλω, ante promitto, f. defpondeo, prædico, Gl. Vet.
Προπαραδίδωμι, f. δώσω, ante trado, ante doceo. 2) prodo, ap. Lycurg. fi lectio fana.
Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, Gl. V.
Προπαραλαμβάνω, ante accipio.
Προπαραλήγω, προπαραλήγουσα, antepenultima.
Προπαρασημαίνω. προπαρασημανθεῖσα, ante notatum eft, ante demonftratum. Vox Gramm.
Προπαρασκευάζω, f. άσω, ante paro, longe ante paro, præ... Gl. V præparo.
Προπαρασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, præparationi feruiens, f. aptus.
Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.
Προπαρατάσσω, ττω, ante (f. alium, f. locum) aci... in inftruo.
Προπαρατέλευτος, ἡ, antepenultima, Gl. Vet. A τελευτή.
Προπαρατίθημι, prius appono. προπαρατίθεμαι, priori loco appono in cœna, conuiuio.
Προπαρέχω, ante præbeo.
Προπάροιθε, vel προπάροιθεν, fequente vocali, ante, ante oculos, in confpectu.
Προπαροξυντικὸς, ὁ, qui fæpe in multis vocabulis acutum in antepenultima ponit. A feq.
Προπαροξύνω, in antepenultima fyllaba acutum accentum pono.
Προπαροξύτονος, ȣ, ὁ, ἡ, vocabulum, quod in antepenultima fyllaba acutum accentum habet.
Προπαροξυτόνησις, ἡ, pofitio acuti in antepenultima. A pr.
Προπαροξυτόνως, *Adu.* cum acuto in antepenultima. Ab eod.
Πρόπας, ασα, αν, vniuerfus, totus. πρόπαν ἦμαρ, toto die.
Προπαστὰς, άδος, ἡ, porticus, vt fimpl. Schol. Apollon.
Προπάστιον, τὸ, veftibulum thalami. Hefych.
Προπάσχω, ante patior, prius vel prior patior. προπαθὼν, qui prior accepit beneficia, & qui ante vexatus eft.
Προπατορικὸς, ἡ, ὸν, ad auum feu auos vel ad progenitores pertinens. 2) a progenitoribus proueniens. A fq.
Προπάτωρ, ορος, ὁ, auus. 2) primus pater, generis auctor. A πατήρ.
Προπαύομαι, ante, dudum defino.
Προπείθω, ante perfuadeo.
Πρόπειρα, ας, ἡ, periculum, quod facimus antequam rem vniuerfam adgrediamur.
Προπειράζω, protempto, Gl. V. prætento.
Προπειράω, ῶ, & προπειράομαι, ῶμαι, idem. Gl. Vet.
Προπεμπτήριος, ȣ, ὁ, ἡ, qui fit profequendi caufa & deducendi abeuntem. A προπέμπω.
Προπεμπτικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.
Προπέμπω, f. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto, & mitto fimpl. 2) deduco, profequor, comitor. Gl. Vet. præmitto, ante ambulo, profequor. item, viatico inftruo.
Προπένθερος, ὁ, profocer.
Προπέπτω, ψω, ante concoquo.
Προπεριελίσσω, f. ξω, circumdo, circumuoluo. 2) ante circumduco, ante implico.
Προπερισπάω, ῶ, f. άσω, circumflexum in penultima fyllaba pono. Hinc προπερισπώμενον, circumflexum in penultima fyllaba habens. προπερισπαστέον, circumflexus in penult. ponendus.
Προπερισπωμένως, *Adu.* cum circumflexo in penultima. A pr.
Προπεριχαράττω, f. ξω, ante circumcirca incido, f. circumfcribo, fcarifo.
Προπέρυσιν, anno tertio ante.
Προπερυσινὸς, ἡ, ὸν, qui eft anni ante præfentem tertii, f. anni ante proximum fuperiorem.
Προπετάζω, feu προπεταννύω & προπετάννυμι, prætendo.
Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, temeritas. Philox. proteruia, procacitas, proteruitas, petulantia.

petulantia, temeritas, procliuitas, propensio. A προπετής.

Προπετεύομαι, perperam, temere, præcipitanter ago, Phil. lasciuio. Ab eod.

Προπετὴς, έος, ὁ, ἡ, prociduus, prominens, præceps, procliuis, qui pronus fertur vel ruit. Phil. perperus, proteruus: temerarius: procax, petulans. A πέτω pro πίπτω.

Προπετῶς, *Adu.* præcipitanter, temere, inconsiderate. A pr.

Προπηγνύω, f. ξω, prius congelo: præfigo. Gl.V.

Προπηδάω, ῶ, f. ήσω, prosilio. προπηδᾷ, emicat, Philox.

Προπηλακίζω, f. ίσω, proprie, vt simplex, luto, fuligine inquino, aut aliis modis talibus, cum inimica irrisione & insolentia; vnde, contumeliose tracto, ignominia afficio. 2) feminam petulanter contrecto, illudendi caussa. 3) stupro per vim & licentiam. προπηλακισθεὶς, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. (Aut a πηλὸς *lutum*, pro luto habere, aut a πάλλειν, coram se iactare & agitare velut pilam, aut a πάλλαξ, ab assultatione proterva, qualis est catellorum aut puerulorum petulantium.)

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia talis, qualis ante descripta est.

Προπηλακισμὸς, ȣ, ὁ, idem. in foro Attico est iniuria, vt verberum, quæ cum contumeliosa irrisione, volutatione in luto &c. coniuncta fuit. Ab eod.

Προπηλακιστικῶς, *Adu.* contumeliose. Ab eod.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo prouoco. metaph. in gratiam alicuius alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior.

Προπιπίσκω, propino, bibendum do.

Προπίπτω, ante cado, vel occumbo. 2) procido, præceps feror. προπεσῶν, prolapsus, aor. 2. part. 3) promineo, longius procurro. 4) cado simpl. prolabor.

Προπιστεύω, f εύσω, ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, fut. εύσω, q. d. prænauigo, prior nauigo, in nauigatione priorem locum obtineo.

Πρόπλοος, *contr.* πρόπλȣς, ȣ, ὁ, ἡ, qui in nauigatione explorandi caussa præmittitur.

Προπλώω, idem quod προπλέω.

Προποδηγέτις, ιδος, ἡ, dux viæ.

Προποδηγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui anteit, dux.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior.

Προποδῶν, *Adu.* coram. A πρὸ ποδῶν. v. ἐμποδῶν & ἐκποδῶν.

Προποιέω, ῶ, f. ήσω, ante vel prius facio. προποιηθεὶς, ante factus, aor. 1. part. pass.

Προπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero pro, propugno. 2) ante alios bellum gero, gerere cogor.

Προπολεμητήριον, ȣ, τὸ, firmum propugnaculum.

Προπολέμιος, ȣ, ὁ, ἡ, præcedens bellum. τὰ προπολέμια, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debent, vel solent, vt repetitio rerum, denunciatio &c.

Προπόλευμα, ατος, τὸ, ministerium. A sq.

Προπολεύω, f. εύσω, ministro. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, ea pars vrbis, quæ in ipso statim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι. προπεπολίτευμαι, ante iam gessi honores, magistratum.

Προπολλȣ̃, sc. χρόνȣ, *Adu.* multo ante.

Πρόπολος, ȣ, ὁ, ἡ, anteambulo, famulus, qui hero suo præit. 2) minister. A πολέω.

Πρόπομα, ατος, τὸ, potio omnium prima & ante cibum hausta. A προπίνω.

Προπομπεία, & προπομπία, ας, ἡ, deductio, cum honoris caussa præimus s. prosequimur. 2) deductio in pompa solenni. A sq.

Προπομπεύω, f. εύσω, in solenni pompa præeo vel præferor.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio. 2) prosecutio, deductio, & comitatus, quo præuia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui præeundo fit. 2) idem quod seq.

Προπομπὸς, ȣ, ὁ, ἡ, anteambulo, deductor. 2) *Adi.* præuius.

Προπονέω, ῶ, f. ήσω, ante labore frangor & fatigor, prælassor. 2) ante laboro.

Προπορεύω, f. εύσω, prius traiicio, transmitto. 2) prætermitto. προπορεύομαι, progredior in medium. 2) præeo.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro seu comparo.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hausta. 2) propinatio.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπȣς, οδος, ὁ, cui sunt grandes pedes. 2) stellæ ante pedes Geminorum. πρόποδες, pedes anteriores quadrupedum. 2) radices montis, velut prominentiæ montis. πρόπȣς τῆς ὀρεινῆς. Polyb. 3) rudentes, qui sunt ante pedes, qui dicuntur.

Προπράττω, f. ξω, prius vel prior facio.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, beneuolus. Pind.

Προπρηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod πρηνής.

Προπροβιάζομαι, v. προβιάζομαι.

Προπροθέω, vide προθέω.

Προπροκαλύπτομαι, vsque quaque obuoluor, seu me inuoluo amiculo.

Προπροκαταΐγδην, *Adu.* procurrendo cum impetu.

Προπροκυλίνδομαι, prouoluor.

Προπρυμνα, *Adu.* funditus, prorsus. A πρυμνός.

Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offensio. A sq.

Προπταίω, offendo.

Προπτόρθιον, τὸ, prima frons, πρῶτος πτόρθος, primus ramulus.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia, temeritas.

Προπτωτικὸς, ἡ, ὸν, temerarius. A sq.

Πρόπτωτος, ȣ, ὁ, ἡ, prociduus, caducus.

Προπύλαιον, ȣ, τὸ, vestibulum domus. A πύλη.

Πρόπυλον, ȣ, τὸ, idem & ex iisd.

Προπυνθάνομαι, f. προπύθομαι, prius audio seu intelligo, præsentio vel præsentisco. 2) prius interrogo, sciscitor, percunctor.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A sq.

Πρόπυργος, ὁ, idem.

Προπυρεταίνω, ante febri laboro.

Προπυριάω.

Προπυριάω, ante calefacio, foueo.
Προπωγώνιον, τὸ, barba anterior.
Προπωλέω, ῶ, sum propola, & simpl. vendo.
Προπώλης, ου, ὁ, propola. προπῶλαι, dardanarii, Gl. Vet.
Προρέω, vel προῤῥέω, profluo.
Προροφάνω & προροφέω, ante sorbeo.
Προῤῥήγνυμαι, prorumpo.
Πρόῤῥημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.
Πρόῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.
Προῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, vaticinans, vates. Ab eod.
Πρόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, prædictus. Ab eod.
Πρόῤῥιζα, & πρόῤῥιζον, *Adu.* radicitus. A sq.
Πρόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, qui vna cum radice proiicitur, eruitur, qui funditus deletur, pro πρόσριζος. v. πρόσριζον.
Προρυθμίζω, præmoderor, Gl. V.
Πρὸς, *præp. cum Gen.* a, ab, erga, aduersus, pro, prope, apud. *cum Dat.* ad, apud, vsque, præter vel supra. *cum Acc.* in, apud, inter, per, ad, contra, cum, propter, iuxta, circiter. *Absol.* præterea.
Προσάββατον, ου, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens. Phil. cœna pura, al. Gl. V. antesabbatum.
Προσάββατος, ου, ὁ, ἡ, Sabbatum antecedens.
Προσαγανακτέω, indignor insuper s. vltro.
Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius. Gl. V. delatio.
Προσαγγέλλω, nuncio. 2) defero, indico apud. 3) interpello, Gl. V. προσαγγέλλει, adlegat, adsignat, Phil.
Προσαγγελτὴς, ου, ὁ, interpellator, Gl. V. delator. A pr.
Προσαγελάζω, adgrego, Gl. Vet.
Προσαγῆλαι, ab inus. προσαγέλλω, honore afficio.
Προσαγκαλίζομαι, amplector.
Προσαγνοέω, ῶ, insuper vel præterea ignoro.
Προσαγοράζω, emendo addo ei, quod ante habebam: *ich kaufe dazu*, v. c. agrum vicinum.
Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.
Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, salutatio.
Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, salutatorius. A sq.
Προσαγορεύω, f. εύσω, compello, saluto.
Προσαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, noctem insomnem duco in re aliqua, inuigilo alicui rei.
Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, Gl. V. 2) appello, sc. nauem. 3) impono, defero. Gl. V. προσάγομαι, adducor, Phil. προσαχθεὶς, adductus, Philox. aor. 1. part. pass. *In medio* est ad me adduco, allicio, concilio mihi. 2) in potestatem redigo. 3) cogo vel manere in partibus, vel redire ad partes. 4) accedo. 5) sumo v. c. cibum, medicamentum.
Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui aditum præbet, admissionalis. 2) conciliator, ~~interpres~~, Gl. Vet. sequester, emissarius. A sq.
Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, aditus, accessus, oblatio, Gl. Vet. 2) deductio, adductio. A προσάγω.
Προσαγώγιον, τὸ, instrumentum fabrorum, per quod ligna curua dirigunt. A sq.
Προσαγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, vim habens alliciendi, pellax, illecebrosus. Ab eod.
Προσαγωνίζομαι, adiuuo.
Προσαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, adiutor.
Προσαδικέω, iniuria vltro afficio.
Προσᾴδω, accino.
Προσαθροίζω, aggrego, aggero, Gl. V.
Προσάθροισις, εως, ἡ, congregatio. A pr.
Προσαθυμέω, animum despondeo in re aliqua.
Προσαθύρω, alludo, colludo.
Προσαιθερίζω, versus cœlum dirigo, mitto, vt ignis flammam, fumum. Hes. Ab αἰθὴρ.
Προσαιονάω, adspergo, perfundo, vt simplex.
Προσαιρέομαι, οῦμαι, allego, insuper deligo, coopto.
Προσαίρω, & ομαι, offero, exhibeo, inpr. cibum. 2) ingero. 3) sumo.
Προσαισθάνομαι, f. σθήσομαι, simul sentio.
Προσαΐσσω, f. ξω, ruo vel prosilio in, accedo. 2) de cane & adulatore, vt προσσαίρω, προσσαίνω.
Προσαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper peto. 2) stipem peto, mendico.
Προσαίτης, ου, ὁ, mendicus. A pr.
Προσαίτησις, εως, ἡ, mendicitas. Ab eod.
Προσαιτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, insuper accuso, vel criminor.
Προσακονάω, insuper acuo.
Προσακούω, ῶ, f. ούσω, insuper audio.
Προσακοντίζομαι, iaculis conficior.
Προσακροβολίζομαι, f. ίσομαι, velitationem cieo, velitarem pugnam ineo.
Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.
Προσαλείφω, f. ψω, allino, seu illino.
Προσαλίσκομαι, insuper capior. 2) insuper condemnor.
Προσάλλομαι, adsilio.
Προσάλπιγξις, εως, ἡ, cantus tubæ ante prœlium &c. A σαλπίζω.
Προσαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper aggero, accumulo.
Προσάμβασις, pro προσανάβασις.
Προσαμέλγω, insuper mulgeo, sc. cum etiamnum lactat subolem.
Προσαμιλλάομαι, æmulor. προσαμιλλώμενός τινι, æmulus studiorum, vitiorum &c. alicuius.
Προσαμύνω, auxilior. 2) vltra propello vel arceo.
Προσαμφιῶ, insuper induam. fut. ab προσαμφιέννυμι.
Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adscendo. 2) intumesco, de flumine.
Προσαναβάλλω, vna proiicio s. eiaculor, inprimis sursum.
Προσανάβασις, εως, ἡ, ascensus.
Προσαναγινώσκω, lego.
Προσαναγκάζω, f. σω, insuper cogo. 2) arcte adstringo quid vel adprimo.
Προσαναγράφω, f. ψω, insuper scribo, etiam adscribo.
Προσανάγω, adduco, sed versus superiora.
Προσαναδέχομαι, exspecto, sc. vt accedat, addatur.
Προσαναδίδωμι, do, trado, sc. post alia.
Προσαναθλίβω, f. ψω, insuper comprimo.
Προσαναιρέω, ῶ, f. ήσω, insuper occido, contrucido,

cido, insuper respondeo. 2) tollo, euerto. 3) insuper suscipio.

Προσαναισιμόω, impendo, vltra impendo.

Προσανάκειμαι, fut. κείσομαι, deditus & addictus sum, vel deuoui me & velut consecraui.

Προσανακινέω, in oculis alicuius quatio, vel terrendi, vel incendendi &c. caussa. hinc, ostento. conf. προσείω.

Προσανακλαίομαι, fut. αύσομαι, defleo apud, vel vna defleo. Gloss. Vet. προσανακλαίω, collacrymo.

Προσανακλίνομαι, accumbo, sc. iuxta quem. 2) adiaceo.

Προσανάκλιτις, εως, ἡ, accubitus. 2) situs iuxta quid. A pr.

Προσανακοινόομαι, ῶμαι, communico cum aliquo.

Προσανακουφίζω, subleuo.

Προσανακρίνω, vlterius exquiro, s. inquiro.

Προσανακρούω, & ούομαι, exordior, initium dicendi facio.

Προσαναλαμβάνω, fut. λήψομαι, insuper adsumo. 2) adsumo, sumo. 3) recreo.

Προσαναλέγομαι, insuper recito seu narro.

Προσαναλίσκω, f. ώσω, insuper sumtum facio, impendo.

Προσανάλλομαι, adsilio, subsilio.

Προσαναλογίζομαι, insuper cogito.

Προσαναμαλάσσω, mollio, subigendo mollio.

Προσαναμένω, exspecto.

Προσαναμιμνήσκω, in memoriam reuoco alicui.

Προσαναμνάω, idem.

Προσανανεόω, f. ώσω, insuper renouo, insuper in memoriam reuoco. item renouo, instauro simpl.

Προσαναπαύω, requiem do. προσαναπαύομαι, adquiesco, Gl. Vet.

Προσαναπείθω, persuadeo, persuadendo adduco ad partes alicuius.

Προσαναπειράομαι, subinde tento, subinde exerceo, v. c. milites.

Προσαναπέμπω, missito. Gl. Vet.

Προσαναπίμπλημι, repleo, refercio.

Προσαναπίπτω, recumbo, seu accumbo.

Προσαναπλάσσω, vel άττω, fut. σω, adfingo, vel adiungendo in opere, vel mentiendo in sermone. προσαναπλάττομαι, adhæreo.

Προσαναπλέκω, adnecto, adiungo.

Προσαναπληρόω, ῶ, fut. ώσω, suppleo addendo, repleo aut compleo.

Προσαναπτύσσω, explico, insuper replico.

Προσανάπτω, adiungo.

Προσαναῤῥήγνυμι, prorumpere facio, v. c. aquam aperiendo fonte.

Προσαναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo vel adpendo.

Προσανασείω, insuper concutio, s. impello. 2) magis irrito s. commoueo, item commoueo vel incendo simpl.

Προσαναστέλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.

Προσανατείνομαι, insuper minitor, & minor simpliciter.

Προσανατέλλω, exorior, surgo, attollor.

Προσανατίθημι, & προσανατίθεμαι, insuper impono mihi, insuper suscipio, communico & consilia confero cum aliquo.

Προσανατρέπω, fut. τρέψω, insuper euerto. 2) euerto.

Προσανατρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, vt carnem recipiat.

Προσανατρέχω, fut. ξομαι, procurro in vel ad. 2) redeo narrando ad superiora, altius repeto.

Προσανατρίβομαι, leniter frico. 2) noua exercitatione vtor.

Προσαναφέρω, fut. προσανοίσω, offero. 2) refero ad.

Προσαναφυσάω, leniter, paullatim inflo, incipio inflare, s. tibiam.

Προσαναχρωννύω, exp. transformo me in eosdem colores.

Προσανδραποδίζω, f. ίσω, præterea in seruitutem redigo vel abstraho.

Προσανέπω, insuper edico, addo edicto. quasi ab ἀνέπω, edico, pronuncio.

Προσανέρομαι, insuper interrogo.

Προσανέρπω, serpo, seu perrepo ad, vel in.

Προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, insuper interrogo.

Προσανευρίσκω, vna, insuper reperio.

Προσανέχω, nitor. 2) incumbo, confido, deditus sum. 3) exspecto: item sustineo me, quiesco, vt exspectem, sustineo.

Προσανίστημι, rebellionem, seditionem concito. *in aor. 2. perf. & med.* rebello, impingor.

Προσανοίγω, f. ξω, adaperio, aperio.

Προσανοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, reædificando adstruo, restaurando ædificatis addo.

Προσανοιμώζω, fut. ώξω, insuper suspiro, vel in eiulatus & fletus erumpo.

Προσαντέλλω, Poët. pro προσανατέλλω.

Προσαντεπιτάττω, contra iubeo, h. e. imperanti aliquid ipse impero.

Προσαντέχω, adhæreo, adiunctus sum. 2) resisto, sustineo impetum.

Προσάντης, εος, ὁ, ἡ, arduus, accliuis, aduersus, præruptus. Ab ἄντα, vel ἄντην.

Προσαντιλαμβάνω, inuicem prehendo.

Προσάντιος, α, ον, contrarius, aduersus.

Προσαντλέω, ῶ, haurio. 2) foueo, sc. affusa aqua. v. ἐπαντλέω.

Προσάντως, *Adu.* aspere, hostiliter, infeste. A προσάντης.

Προσαξιόω, insuper rogo. 2) rogo, peto, item assidue rogo.

Προσαπαγγέλλω, insuper nuncio.

Προσαπαγορεύω, insuper veto, nego.

Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, insuper exigo, desidero, requiro.

Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro.

Προσάπαξ, *Adu.* semel, duntaxat.

Προσαπατάω, insuper decipio.

Προσαπειλέω, ῶ, f. ήσω, insuper minitor, minas addo.

Προσαπειλὴ, ῆς, ἡ, adiecta interminatio, minæ aditæ.

Προσαπείπω, insuper veto.

Προσαπεργάζομαι, insuper efficio, ædifico &c.

Προσαπερείδομαι, f. είσομαι, innitor alicui.

Προσαπέρχομαι, insuper discedo.

Προσαποβάλλω, insuper amitto.

Προσαποβλέπω, adspicio.

Προσαπι-

Προσαπογράφω, defero. vel insuper defero apud magistratum. v. ἀπογράφω.
Προσαποδείκνυμι, demonstro insuper.
Προσαποδίδωμι, addo.
Προσαποδύομαι. f. ύσομαι, præterea exuor. 2) accingor rei, paro me.
Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adsignatio. 2) abiectio, amissio.
Προσαποθλίβω, repello, excludo.
Προσαποθνήσκω, insuper vel etiam morior.
Προσαποκρίνομαι, f. νοῦμαι, vltra respondeo, seu plura respondeo, quam interrogatus sum.
Προσαποκριτέον, *Adu. Pos.* vltra respondendum.
Προσαποκτείνω, vna, insuper occido,
Προσαπολαύω, simul reporto: fero, fruor, in vtramque partem, vt simplex, quod v.
Προσαπολείπω, defero, relinquo.
Προσαπολλύω, siue προσαπόλλυμι, f. λέσω, præterea vel simul perdo. προσαπόλλυμαι, simul pereo.
Προσαποπειράομαι, leniter, paullatim tento, periculum facio.
Προσαποπνίγω, suffoco, strangulo.
Προσαποσκευάζομαι, insuper amolior aut demolior.
Προσαποσμήχω, insuper detergo.
Προσαποστέλλω, insuper mitto.
Προσαποστερέω, insuper priuo.
Προσαποστρέφω, insuper auerto.
Προσαποσφάττω, insuper iugulo.
Προσαποτείνομαι, dirigo aduersus, inuehor.
Προσαποτίθεμαι, abiicio, omitto.
Προσαποτίω, insuper soluo.
Προσαποφαίνομαι, insuper commonstro vel adfirmo, insuper statuo.
Προσαποφέρω, insuper aufero, s. accipio.
Προσαποφράττω, insuper obstruo & obturo.
Προσαποψήχω, insuper derado, detergo.
Προσάπτομαι, f. ψομαι, leuiter, primoribus digitis tango, attingo.
Προσάπτω, adiungo, applico, adnecto, apto, affigo, adapto, attribuo, Gl. V.
Προσαπωθέω, ῶ, insuper expello.
Προσάραξις, εως, ἡ, illisio. A seq.
Προσαράσσω, & αττω, f. ξω, allido.
Προσάρδω, f. άρσω, irrigo.
Προσαρήρομαι, adapto.
Προσαρθρόω, ῶ, f. ώσω, per articulos annecto.
Προσάρθρωσις, εως, ἡ, ossium mobilium naturalis commissura. A pr.
Προσαριθμέω, adnumero.
Προσαριστάω, insuper prandeo.
Προσαρκέω, ῶ, f. έσω, auxilio venio, auxilior.
Προσαρκτικὸς, ὲ, ὁ, ἡ, septentrionalis.
Πρόσαρμα, τὸ, cibus. A προσαίρω.
Προσαρμόζω, adapto, accommodo.
Προσαρπάζω, arripio.
Πρόσαρσις, εως, ἡ, vsus cibi, cibus. A προσαίρομαι.
Προσαρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo, annecto. προσαρτῶμαι, dependeo. 2) deditus sum alicui rei & velut ex ea pendeo. 3) concilio mihi aliquem & deuinacio studiis, & beneficiis.

Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, accessio, *veluti* ψυχῆς. 2) adfectus (πάθος) sc. *qui ex illa animæ appendice nascitur.* A pr.
Προσάρτησις, ἡ, idem & ab eod.
Προσαρτίως, *Adu.* integre. 2) cohærenter.
Προσάρτυμα, τὸ, condimentum.
Προσαρῶ, adapto.
Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.
Προσαστεΐζεσθαι, insuper iocari. Suid.
Προσασχολέω, ῶ, occupo, προσασχολοῦμαι, occupor.
Προσατιμόω, fut. ώσω, insuper contumelia afficio.
Προσαυαίνομαι, conficior, consumor in re aliqua, ei intabesco.
Προσαυγάζω, specto. 2) resplendeo.
Προσαυγή, ἡ, splendor, lumen, pro προσαύγησις.
Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello.
Προσαύλειος, ὁ, ἡ, villaticus, rusticanus. Ab αὐλή.
Προσαυλέω, ῶ, f. ήσω, accino tibia.
Προσαυλίζω, f. ίσω. in aula sto, commoror.
Προσαυξάνω, Vel προσαύξω, f. ξήσω, adaugeo, insuper augeo.
Προσαύξησις, εως, ἡ incrementum. A pr.
Προσαυτουργέω, ῶ, f, ήσω, præterea facio, & operor. 2) insuper excogito.
Προσαφαιρέω, ῶ, f. ήσω, ρῶμαι, insuper aufero.
Προσαφὴς, έος, ὁ, ἡ, attiguus, Gl. Vet. contiguus. Ab ἀφή.
Προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, vna decoquo.
Προσαφὴ, ῆς, ἡ, attactus.
Προσαφίστημι, præterea & alios ad defectionem sollicito. προσαφίσταμαι, insuper & ipse deficio.
Προσαφοδεύω, aluum exonero.
Προσαφρίζω, spuma oppleo.
Προσβαίνω, f. βήσομαι, adscendo, conscendo.
Προσβάλλω, adiicio, applico, admoueo, impingo. 2) irruo, adorior, inuado, vel vrbem, vel exercitum, irruptionem vel impressionem facio.
Προσβάρησις, εως, ὁ, ἡ, pressus, pressio. E π. & βαρέω.
Προσβασανίζω, torqueo insuper, vel torqueo.
Πρόσβασις, εως, ἡ, adscensus, adscensio. 2) accessus, aditus, aduentus. Gl. Vet. adgressio. A προσβαίνω.
Πρόσβατος, η, ον, peruius, accessus. Ab eod.
Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adurgeo, instando cogo.
Προσβιβάζω, f. άσω, admoueo, adiungo, accedere facio, promoueo.
Προσβιβάω, ῶ, transeo ad.
Προσβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, noxius. A βλάβη.
Προσβλάπτω, noceo insuper, noceo.
Προσβλασφημέω, male dico insuper.
Προσβλέπω, f. ψω, contueor, intueor, adspicio.
Πρόσβλεψις, ἡ, adspectus. A pr.
Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adiunctio. *Ion.* A προσβάλλω.
Πρόσβλητος, η, ον, adiectus. οἱ ὁ. Ab eod.
Προσβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum accurro, succurro.

Προσβοάω,

Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adiectus seu adiectio, admotio, contagio. 2) impetus, concursus in prœlio, lucta: item oppugnatio, v. c. vrbis. 3) appulsus nauium ad terram, locus appulsui opportunus. ἐν προσβολῇ εἶναι, locus dicitur vbi commode appelli ad terram aliquam potest, eaque teneri. 4) aditus, cum ad locum aliquem acceditur. Gl. V. offensio, impressio. A προσβάλλω.

Προσβόρειος, προσβόρεος, item πρόσβοῤῥος & πρόσβορος, ȣ, ὁ, ἡ, qui a borea perflatur. 2) ad boream vergens.

Προσβραχὴς, ὲς, idem quod προβραχής.

Προσβρέχω, f. ξω, insuper irrigo seu madefacio.

Προσβωμολοχεύω, idem quod simplex, assentor.

Πρόσγειος, ȣ, ὁ, ἡ, terræ propinquus & contiguus, humilis. A γέα, contr. γῆ.

Προσγελάω, f. άσω, arrideo,

Προσγενὴς, έος, ὁ, ἡ, cognatus. Gl. V. A γίνομαι vel γένος.

Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adiungo. 2) adnascor, accedo. προσεγένετο, accessit. aor. 2. προσγενήσεσθαι, affore, Gl. V. f. 1. m.

Προσγλισχραίνω, fut. ανῶ, magis glutinosum reddo.

Προσγλίχομαι, insuper appeto.

Προσγναθίδιον, ȣ, τό, focale, Gl. V. q. d. maxillare. A γνάθος.

Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod iam scriptis additum est, adscriptio,

Προσγραφεύς, έως, ἡ, adscriptor.

Προσγραφὴ, ἡ, adscriptio.

Πρόσγραφος, ȣ, ὁ, ἡ, adscriptitius. 2) qui annotatur. 3) recens adscriptus, v. c. ciuis, miles. A sq.

Προσγράφω, f. ψω, insuper scribo, scriptis appdo, adscribo. 2) adscribo, i. e. attribuo.

Προσγυμνάζω, paullatim exerceo quem, *in med.* paullatim exerceor. 2) exerceor cum aliquo, contendo cum aliquo.

Προσδανείζομαι, insuper mutuum sumo, præter alium iam ante mutuo sumtam fœnebrem pecuniam.

Προσδαπανάω, ῶ, f. ήσω, insuper absumo seu insumo.

Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, susceptio. A προσδέχομαι.

Προσδεὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eget. A προσδέομαι.

Προσδεῖ, *Imperf.* adhuc opus est.

Προσδείκνυμι, f. ξω, insuper ostendo.

Προσδεκτέος, α, ον, recipiendus, admittendus, expectandus.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus.

Προσδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo. 2) indigeo. 3) insuper rogo, supplex sum.

Προσδέρκομαι, adspicio.

Προσδέσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. V.

Προσδεσμεύω, alligo, adstringo.

Προσδεσμέω, idem.

Πρόσδετος, ȣ, ὁ, ἡ, alligatus.

Προσδέχομαι, f. ξομαι, admitto. 2) exspecto. 3) excipio, sustineo impetum.

Προσδέω, alligo, adstringo. προσδεδεμένος, aptus Gl. V. perf. pass. part. προσδεθεὶς, aor. 1. part. pass. alligatus, adnexus.

Προσδηλέω, λέομαι, insuper noceo s. perdo.

Προσδιαβάλλω, insuper criminor.

Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio alia alii superueniens.

Προσδιαιρέομαι, ȣ̃μαι, insuper diuido, noua diuisione vtor.

Προσδιαλέγομαι, fut. ξομαι, sermocinor cum aliquo, colloquor. Gl. V. adloquor, adfor.

Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.

Προσδιαμαρτυρέω, insuper testor.

Προσδιαναγκάζω, v. προσαναγκάζω.

Προσδιανέμω, insuper diuido, *in med. in plur.* inter se diuidere.

Προσδιανοέομαι, ȣ̃μαι, insuper cogito, considero.

Προσδιαπασσαλεύω, traiecto paxillo affigo.

Προσδιαπολεμέω, post alia bello subigo.

Προσδιαπορέω, ῶ, f. ήσω, insuper, vel valde dubito.

Προσδιαπράσσομαι, & προσδιαπράττομαι, insuper efficio.

Προσδιαρπάζω, insuper etiam diripio.

Προσδιασαφέω, ῶ, f. ήσω, insuper explico, & expono simpl.

Προσδιαστέλλομαι, nominatim excipio & stipulatione caueo.

Προσδιαστολὴ, ῆς, ἡ, exceptio & conditioni adstricta conuentio, cum additur, excepto vel præter.

Προσδιαστρέφω, deprauo, corrumpo.

Προσδιασύρω, insuper traduco & carpo.

Προσδιαταράσσω, insuper etiam perturbo.

Προσδιατάσσω, ττω, insuper constituo s. præcipio.

Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, vsus frequens &c.

Προσδιατρίβω, f. ψω, immoror alicui rei. Gl. V. consector. 2) cunctor.

Προσδιαφθείρω, insuper corrumpo, aut præterea interficio.

Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. V. insuper doceo.

Προσδίδωμι, insuper do, impertior, Gl. V. addo.

Προσδιέρχομαι, insuper percurro & enarro. προσδιελθὼν, aor. 2. part.

Προσδιηγέομαι, insuper narro, & narro simpliciter.

Προσδικάζω, adiudico.

Προσδιοικέω, vna rego, administro, constituo.

Προσδιορίζω, fut. ίσω, conditionem addo & restringo verbis id, quod simpliciter enunciatum erat.

Προσδιορισμὸς, ȣ̃, ὁ, circumscriptio verborum & determinatio. A pr.

Προσδιώκω, persequor, insequor.

Προσδοκάω, ῶ, f. άσω, exspecto. 2) spero.

Προσδοκέω, ῶ, pro προσδοκάω.

Προσδόκημα, ατος, τὸ, exspectatio. A pr.

Προσδόκητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui exspectatur, præuisus. Ab eod.

Προσδοκία, ας, *Ion.* ίη, ης, ἡ, exspectatio. 2) metus futuri. A προσδοκάω.

Προσδόκιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui exspectatur, de quo exspectatio est. Gl. V. opinatus, exspectatns. Ab eod.

Προσδοκίμως,

Προσδοκίμος, opinato, Gl. V. A pr.
Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantiſſa, Gl. V. A προσδίδωμι.
Προσδοξάζω, f. άσω, opinione aliquid addo.
Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc pf. part. paſſ προσδεδοξοποιημένος, variis opinionibus ad naturæ præcepta acceſſoriis imbutus. E π. δόξα & π. (ſed apud Polyb. eſt προδόξοπ. quod melius.)
Προσδόρπιος, ε, ὁ, ἡ, ad cænam vtilis. A δόρπον.
Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decurſus, Gl. V. accurſus.
Προσδυσκολαίνω, inſuper ægre fero, ſeu indignor.
Προσδωρέομαι, ῦμαι, inſuper dono.
Προσεάω, ῶ, inſuper ſino. 2) ſino, permitto. 3) admitto, accedere ſino.
Προσεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, accedo.
Προσεγγισμὸς, ε, ὁ, appropinquatio. A pr.
Προσεγγράφω, f. ψω, inſuper adſcribo, vel inſcribo.
Προσεγγυάομαι, ῶμαι, inſuper ſponſor fio, inſuper ſpondeo.
Πρόσεγγυς, Sup. προσεγγύτατα, proxime.
Προσεγκαλέω, ῶ, inſuper accuſo, incuſo ſimpl.
Προσέγκειμαι, incumbo, vrgeo, prægrauo.
Προσεγκελεύομαι, f. εύσομαι, inſuper adhortor, præterea ſuadeo.
Προσεγχέω, & έομαι, adfundo, infundendo addo.
Προσεδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido. 2) ſolo æquo. προσηδάφισται, pf. paſſ. 3. ſing.
Προσέδρεια, vel προσεδρία, ας, ἡ, perſeuerantia in labore, qualis eſt eius, qui alicui ſemper adſidet, adſiduitas. Gl. V. ſedulitas. 2) obſidio. A προσεδρεύω, f. πρόσεδρος.
Προσεδρευτικῶς, Adu. aſſidue, curioſe. A ſq.
Προσεδρεύω, f. εύσω, adſideo, adſiduus ſum. 2) curo, vaco alicui rei. 3) obſideo. A ſq.
Πρόσεδρος, ε, ὁ, ἡ, aſſeſſor. 2) aſſiduus in re aliqua. Ab ἕδρα.
Προσειδέναι, inſuper ſcire. προσειδέναι χάριν, inſuper gratiam habere. προσεῖδον, adſpexi. προσιδὼν, intuitus. προσίδωνται, viderint.
Προσεθίζω, adſuefacio.
Προσεθισμὸς, ε, ὁ, adſuefactio. A pr.
Προσεικάζω, f. άσω, adſimulo, comparo.
Προσείκελος, ε, ὁ, ἡ, & προσεικελος, έλη, ελον. adſimilis.
Προσείκω, f. ξω, ſimilis ſum. 2) videor. προσέοικα, pf. med. προσεοικὼς, adſimilis, part.
Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, conuoluo in faſcem, collectum contorqueo.
Πρόσειλος, ε, ὁ, ἡ, ſolis calori expoſitus. E πρὸς & εἵλη.
Πρόσειμι, inſum, adſum.
Πρόσειμι, accedo, aduenio. 2) accedo, i.e. adgregor, adeo, Phil. Ab εἶμι.
Προσειπεῖν, alloqui. προσειπὼν, adfatus, Gl. Vet. allocutus.
Προσείρω, annecto.
Προσείσκω, ſum ſimilis. item comparo. προσῄκται, p. p. Eurip.
Προσεισφέρω, infero ad quem.
Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, ap. Ioſ. ſi ſanus locus. A pr. προσεισφορά.

Προσείω, f. είσω, in oculis alicuius concutio; de paſtore, qui ramum arboris quatiendo pecora circumagit &c. hinc oſtento terreo &c. v. προσανακινέω. Alii malunt προσσείω. E πρὸ & σείω.
Προσεκβαίνω, e mea naue tranſilio cum impetu in aliam (ſc. hoſtilem.)
Προσεκβοάω, ſimul exclamo.
Προσεκδέχομαι, excipio, ſuſtineo.
Προσεκδέρω, excorio.
Προσεκδιδάσκω, inſuper doceo quoque.
Προσεκζητέω, inſuper inquiro.
Προσεκθλίβω, f. ψω, inſuper exprimo.
Προσεκκαίω, inſuper exuro, vel inſuper accendo.
Προσεκκαλύπτω, aperio, demonſtro.
Προσέκκειμαι, promineo.
Προσεκλέγω, γομαι, deligo inſuper.
Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, inſuper expendo.
Προσεκλύω, debilito.
Προσεκμαίνομαι, etiam inſanio, in furorem agor.
Προσεκπέμπω, ψω, inſuper mitto.
Προσεκπηδάω, ῶ, f. ήσω, exſilio, ſeu proſilio.
Προσεκπίπτω, aberro, excido, recedo.
Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, f. elaboro.
Προσεκποτέον, inſuper ebibendum. A προσεκπίνω.
Προσεκπρίαμαι, inſuper emo.
Προσεκπυρόω, ῶ, magis accendo, valde inflammo.
Προσεκσπάω, vna extraho.
Προσεκταπεινόω, ῶ, inſuper deprimo.
Προσεκταράσσω, magis perturbo.
Προσεκτέον, & προσεκτέα, attendendum. A προσέχω.
Προσεκτικὸς, ἡ, ὸν, attentus, accuratus. 2) attentum faciens. Comp. προσεκτικώτερος. προσεκτικώτατα, Adu. diligentiſſime. Ab eod.
Προσεκτικῶς, Adu. attente. A pr.
Προσεκτίλλω, ſimul euello.
Προσεκτυφλόω, inſuper, vna, ſimul excœco.
Προσεκφοβέω, ſimul terreo.
Προσεκχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.
Προσελασία, ας, ἡ, de nauibus, appulſus, de equis, impetus. v. ſq. A ſeq.
Προσέλασις, impetus, inprimis equitum, v. c. in hoſtem. A ſeq.
Προσελαύνω, aduehor. 2) impetum facio.
Προσέλευσις, εως, ἡ, acceſſus, Gl. V. προσέλευσις κληρονόμε, cretio, Phil. ſupplicatio deorum. A προσέρχομαι.
Προσελεῖν, contumelia graui afficere. προσελῦμεν, contumelia afficimus, proprie luto conſpergere, vt προπηλακίζειν. Ab ἴλος. (niſi eſt a πρόσω & ἴλλω antiquo, id eſt ἐλάω, ἐλαύνω, pello, quaſi procul a ſe pellere calcibus & manibus, aut pro προσελεῖν ad ſolem protrahere, in luce publica ponere.)
Προσέληνος, & προσεληναῖος, ε, ὁ, q. d. antelunis, i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέληνοι, fem. προσεληνίδες. A σελήνη.
Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. c. ad pectus.
Προσέλκω, ξω, & κομαι, attraho, extraho. 2) illicio ſc. in fraudem.
Προσελλείπω, inſuper deficio.

Προσελπίζω,

Προσελπίζω, fpero.
Προσελυτρόω, ῶ, circumpofito inuolucro munio & tego. Ab ἔλυτρον.
Προσελώδης, εως, ὁ, ἡ, paluftris. Ab ἑλώδης.
Προσεμβαίνω, infuper ingredior. 2) ingredior, defcendo in. 3) infulto, veluti pedibus conculco, præter alias impofitas contumelias. προσεμβῆναι infultare, aor. 2. inf.
Προσεμβάλλω, infuper adiicio, immitto &c.
Προσεμβριμάομαι, ῶμαι fremo in aliquem. 2) amplius minor. προσενεβριμησάμην, aor. 1. med.
Προσεμματεύω, contrecto, maxime papillas muliebres, vt fimplex ἐμμ.
Προσεμπάσσω, f. άσω, præterea infpergo.
Προσεμπικραίνομαι, νῦμαι, infuper exacerbor in re aliqua.
Προσεμπεδόω, ῶ, f. ώσω, confirmo.
Προσεμπίπτω, incido in, infuper incido.
Προσεμπρήθω, fut. ήσω, infuper vel præterea incendo, inflammo, aor. 1. προσεμπρῆσαι.
Προσεμφανίζω, declaro, infuper declaro.
Προσεμφερής, έος, ὁ, ἡ, fimilis, adfimilis.
Προσεμφέρω, fimilis fum. (vfitatius in medio, aut in act. contracto προσεμφερῶ.)
Προσεμφορέω, infuper ingero, inculco, f. ingero fimpliciter.
Προσέναγχος, nuper.
Προσενδείκνυμι, infuper demonftro.
Προσενεδρεύω, infidior, in infidiis fum.
Προσενεκτέον, adferendum, offerendum. A προσενεγκεῖν, a προσφέρω.
Προσενέπω, feu προσεννέπω, alloquor, compello.
Προσενεχυράζω, pignora capio ab aliquo.
Προσενθυμέομαι, ῦμαι, præterea cogito f. confidero.
Προσενθυμητέον, infuper cogitandum. A pr.
Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, vna cogito & mente concipio.
Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.
Προσενοχλέω, magis turbo, moleftia adficio.
Προσενόω, ῶ, f. ώσω, adiungo. Hinc aor. 1. part. paff. προσενωθεὶς, vnitus. Ab ἑνόω.
Προσεντείνω, magis intendo. 2) magis cædo.
Προσεντέλλω, & ομαι, infuper mando feu iniungo.
Προσεντίκτω, infuper genero.
Προσενυβρίζω, etiam contumelia adficio.
Προσενυφαίνω, & ομαι, vna intexo.
Προσεξαγριαίνω, etiam irrito, ad iram provoco.
Προσεξαιρέομαι, ῦμαι, infuper eximo.
Προσεξαίρω, amplius extollo.
Προσεξαμαρτάνω, amplius erro, in re aliqua pecco.
Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in feruitutem redigo.
Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, infuper decipio.
Προσεξαπλόω, infuper, etiam explico f. expono, interpretor.
Προσεξάπτω, magis accendo f. irrito.
Προσεξασκέω, magis excolo, & excolendo orno; vt pulcritudo προσεξασκεῖται, cura, ornatu augetur.
Προσεξελαύνω, (infuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut claffe.
Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonftro, arguo, conuinco.
Προσεξελίσσω, infuper educo, v. c. exercitum. v. ἐξελ.
Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, infuper conficio & abfoluo.
Προσεξερείδομαι, innitor alicui.
Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.
Προσεξετάζω, vna, fimul, præterea exploro.
Προσεξευρίσκω, præterea inuenio, inuenio aliquid noui.
Προσεξηγέομαι, ῦμαι, infuper narro, præterea narrando adiicio.
Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto.
Προσέξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.
Προσεξίστημι, valde perturbo.
Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. Vet. fimul promitto.
Προσεπάγω, fubiungo, addo etiam.
Προσεπαινέω, ῶ, fut. έσω, infuper laudo, f. collaudo.
Προσεπαίρω, attollo, Gl. Vet.
Προσεπαιτιάομαι, ῶμαι, infuper accufo.
Προσεπανέρομαι, infuper interrogo.
Προσεπαπειλέω, infuper minor.
Προσεπαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, infuper imprecor.
Προσεπάρχω, præterea impero.
Προσεπαυξάνω, f. ξήσω, aor. 1. προσεπηύξησα, infuper augeo.
Προσεπαυρίσκομαι, vna, infuper fruor.
Προσεπεισφέρω, infuper induco. 2) cum χάριν, habeo, refero gratiam.
Προσεπελπίζω, f. ίσω, infuper fpem iniicio.
Προσεπεμβαίνω, infcendo, infulto. v. προσεμβαίνω.
Προσεπεμβάλλω, adiicio.
Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, infuper expolio, aliam expolitionem addo.
Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio fecunda. A pr.
Προσεπεξευρίσκω, infuper inuenio.
Προσεπεξηγέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, infuper enarro.
Προσεπέπω, addo dicendo, præterea dico.
Προσεπεύχομαι, f. ξομαι, infuper precor, opto.
Προσεπηρεάζω, addo contumeliam, iniuriam, damnum.
Προσεπιβάλλω, adiicio.
Προσεπιβλαστάνω, f. σήσω, incrementum geminum capio.
Προσεπιβλέπω, infuper infpicio.
Προσεπιβοάω, infuper acclamo.
Προσεπιβουλεύω, infidior.
Προσεπιγεννάω, ῶ, infuper ingenero.
Προσεπιγίγνομαι, adnafcor, accedo.
Προσεπιδείκνυμι, f. ξω, infuper oftendo.
Προσεπιδεσμῶ, alligo, Gl. Vet.
Προσεπιδέω, alligo, adftringo.
Προσεπιδημέω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens alicuo deuerto.
Προσεπιδιδάσκω, præterea doceo.
Προσεπιδίδωμι, fut. δώσω, infuper addo.
Προσεπιδράττομαι, f. ξομαι: infuper mihi vindico, vel peto. 2) pro ἐπιδράττομαι.
Προσεπιζευγνύω, adiungo, Gl. Vet.

Προσεπιζητέω, insuper inquiro.
Προσεπιθεωρέω, præterea obseruo.
Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, ante augeo & quæro pulcritudinem.
Προσεπικαλέω, accuso præterea.
Προσεπικαταδέω, insuper impono & alligo.
Προσεπικατατείνω, intendo, augeo, v. c. vocem, motum &c.
Προσεπικηρύσσω, simul edico.
Προσεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, insuper orno.
Προσεπικρατέω, rursus vinco.
Προσεπικρεμάω, insuper appendo.
Προσεπικρούω, illido, impingo, allido.
Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, insuper adquiro.
Προσεπιλαμβάνω, insuper adsumo.
Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, insuper dico.
Προσεπιμανθάνω, addisco præter superiora.
Προσεπιμελοῦμαι, insuper curo.
Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, vltra mensuram admetior, cumulum addo; plus largior.
Προσεπινοέω, ῶ f. ήσω, recens excogito, excogitatis adiicio.
Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.
Προσεπιπλέω, adnauigo.
Προσεπιπλήττω, f. ξω, insuper increpo.
Προσεπιπονέω, vltra laboro.
Προσεπιρρέω, ύω, υέω, adfluo.
Προσεπιρρώννυμι, corroboro, vires addo.
Προσεπισεμνύνω, alio insuper honore adficio.
Προσεπισημαίνομαι, vna, insuper indico, demonstro, vel noto, h. e. gestu quodam alioue signo testor, me dictum factumue minus probare, eique me succensere, & id grauiter ferre.
Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo, nouo me commeatu instruo.
Προσεπισκευάζω, vna, amplius apparo, instituo, reparo, reficio.
Προσεπισκώπτω, insuper cauillor, illudo.
Προσεπισπάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, insuper attraho, adiungo mihi, assumo.
Προσεπίσταμαι, scio.
Προσεπισείω, leniter, sensim accedo.
Προσεπιστέλλω, insuper mando, iubeo.
Προσεπισφάττω, fut. ξω, insuper iugulo, iugulo cum aliis, & post alios iam mactatos.
Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, insuper sigillo meo confirmo.
Προσεπισυνάπτω, adiungo, Gl. Vet.
Προσεπισχυρίζω, insuper, vltra confirmo & corroboro.
Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. Vet. accumulo.
Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perfero, perseuero in tolerandis ærumnis.
Προσεπιτάττω, f. ξω, insuper impero seu mando.
Προσεπιτείνω, intendo, augeo. 2) *cum acc. pers.* magis premo, vexo.
Προσεπιτερατεύομαι, insuper prodigiose adfingo.
Προσεπιτέρπομαι, insuper delector.
Προσεπιτίθημι, insuper addo. 2) addo.
Προσεπιτιμάω, ῶ, fut. ήσω, insuper increpo, increpo.
Προσεπιτραγῳδέω, ῶ, fut. ήσω, tragice rem exaggero, i. e. supra modum, nimis.

Προσεπιτρέπω, insuper permitto, trado, manuo, velut nouum exercitum.
Προσεπιτρίβω, f. ψω, maiori molestia adficio. 2) adiungo, attero, perdo.
Προσεπιτροπεύω, diutius tutor sum. Pass. diutius in tutela sum.
Προσεπιτυγχάνω, simul consequor, impetro.
Προσεπιφέρω, infero, addo.
Προσεπιφημίζω, insuper rumorem spargo.
Προσεπιφθέγγομαι, accino, acclamo, *de hominibus & auibus.*
Προσεπιφοιτάω, accedo, aduenio.
Προσεπιφύομαι, insuper adnascor.
Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo, prosequor alterius orationem mea, qua assensum significo.
Προσεπιχαρίζομαι, vltra, præterea gratificor.
Προσεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, insuper adgredior.
Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.
Προσεπιχόω, ῶ, insuper obturo & operio, terra adgesta obruo.
Προσεπόμνυμι, iuro insuper.
Προσεπομόω, idem.
Προσεποφλισκάνω, præterea debeo.
Προσεπω, inus. vid. προσειπεῖν.
Προσερανίζω, collectum addo s. congero, cumulo.
Προσεργάζομαι, f. άσομαι, præterea facio seu efficio, lucrifacio.
Προσερείδω, fut. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei. 2) adfigo, vel insuper fulcio & firmo. Gl. Vet. defigo. 3) obsideo v. c. vrbem. *med.* innitor, fretus sum, confido, 4) inhæreo rei, vt auelli ab ea nolim, studiose & pertinaciter rem consector.
Προσερέω, *Ion.* pro προσερῶ, alloquor. p. 2. προσείρηκα.
Προσερεύγω, ομαι, cum ructu adflo. 2) de mari, fluctus adspergere.
Προσέρομαι, f. ήσομαι, insuper interrogo. προσήρετο, interrogabat. Imperf.
Προσερπύζω, f. ύσω, adrepo.
Προσερπύω, idem.
Προσέρπω, idem. 2) aduenio, velut reptando.
Προσέρχομαι, adeo, accedo, aduenio, adgredior, interpello. 2) coëo cum muliere. 3) suppliciter adeo, (vt πρόσοδος, supplicatio). 4) propinquitate coniunctus sum cum aliquo. 5) in concionem ad populum prodeo, vt agam cum populo.
Προσερωτάω, insuper interrogo.
Προσεσπέριος, ου, ὁ, ἡ, occidentalis.
Προσέσχατος, ου, ὁ, ἡ, contiguus, conterminus.
Προσεταιρέομαι, οῦμαι, idem quod seq. Ab ἑταῖρος.
Προσεταιρίζω, & προσεταιρίζομαι, mihi sodalem seu socium adscisco, amicum concilio, adiungo me sodalitio alicui, vel mihi sodalitium, factionem.
Προσεταιριστός, ἡ, όν, in societatem & adiumentum adscitus, sodalis. A præc.
Προσετέον, admittendum, A προσίημι.
Προσευεργετέω, insuper benefacio.
Προσέτι, *Adu.* adhuc, insuper, præterea.
Προσευκτήριον, ου, τὸ, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.

Προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, in precationibus assiduus. Ab eod.
Προσευπορέω, ῶ, & προσευπορέομαι, ᾶμαι, præterea mihi adquiro.
Προσευρίσκω, vltra inuenio.
Προσευσχολέω, ῶ, fut, ήσω, operam pono in. 2) accurate contemplor.
Προσεύτροχος, etiam bene currens, vel volubilis.
Προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio. Gl. Vet. obsecratio, oratio. 2) locus, f. facellum precibus destinatum apud Iudæos, proseucha.
Προσεύχομαι, fut. εύξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obsecro, adoro.
Προσεφευρίσκω, insuper adinuenio, insuper comminiscor.
Προσεχέστερον, Adu. attentius. προσεχέστερος, proprior. A seq.
Προσεχὴς, έος, ὁ, ἡ, attentus, intentus, prudens. 2) sectator, qui se sectatorem alicui exhibet. 3) continens, cohærens, proximus, finitimus. προσεχῶς, Adu. prope. A προσέχω.
Προσεχόντως, Adu. attente. Ab eod.
Προσέχω, attendo, intendo, animaduerto, οἱ προσεχόντες, electores. 2) obtempero. 3) appello, applico v. c. nauem. προσέχομαι adhæreo, adhæresco.
Προσεχῶς, Adu. attente, studiose. 2) proxime. A προσεχής.
Προσέψημα, τὸ, cibus coctus. A προσέψω.
Προσεψιὰ, ᾶς, vel προσεψία, ἡ, alloquium. Soph. Ab ἐψιὰ, vel ἐψία. v. προσεψιάω.
Προσέψω, vna coquo, aliis additum coquo, incoquo.
Προσεῷος, ε, ὁ, Orienti vicinus, qui versus Orientem habitat.
Προσζευγνύω, adiungo. προσεζύγης, adiunctus es, implicatus es, aor. 2. part. pass.
Προσζημιόω, ῶ, f. ώσω, insuper damno adficio.
Πρόσηβος, ε, ὁ, adolescens, puber, qui pubertatem iam attigit, proximus pubertati, Gl. Vet. Ab ἥβη.
Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Ab ἀγορέω.
Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium. 2) salutatio.
Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio. Phil. appellatio, salutatio, vocabulum. A προσήγορος.
Προσηγορικὸς, ἡ, ὸν, appellatiuus, salutatorius. Gl. Vet. προσηγορικὸν, appellatiuum. A pr.
Προσηγορικῶς, Adu. appellatiue, Gl. Vet. A pr.
Προσήγορος, ε, ὁ, ἡ, qui alloquitur, salutat, vt familiaris, comis, qui adire obuium quemque in via, nominatim appellare & vltro alloqui & sermones conferere amat. Ab ἀγορέω.
Προσήδομαι, delector ad rei alicuius sensum & perceptionem.
Προσηκόντως, Adu. conuenienter, decenter, recte, congruenter, Gl. Vet. A seq.
Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, coniunctus sum. προσήκει, imperf. conuenit. Philox. προσῆκεν, attinet, Philox. οἱ προσήκοντες, pertinentes, necessarii, Gl. Vet. προσῆκον, conueniens, congruum, Philox. opus, Gl. Vet. τὰ προσήκοντα, officia.
Προσήλιος, ε, ὁ, ἡ, soli expositus, solem spectans, apricus, Gl. Vet.

Πρόσηλος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. Vet.
Προσήλυσις, εως, ἡ, aduentus, accessus. A προσέρχομαι.
Προσηλύτευσις, εως, ἡ, habitatio aduenæ seu peregrini in loco aliquo. A seq.
Προσηλυτεύω, f. εύσω, sum aduena. A seq.
Προσήλυτος, ε, ὁ, ἡ, aduena. 2) opponitur ciui, estque inquilinus. 3) qui se creditori sponte in nexum dedit. 4) in N. T. qui a Gentilismo se contulit ad Iudaismum. A pr. προσέρχομαι.
Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A προσηλόω.
Πρόσημαι, adsideo, obsideo. Ab ἧμαι.
Προσημαίνω, ante significo, portendo.
Προσημαντικὸς, ἡ, ὸν, futurum protendens. A præc.
Προσημασία, ας, ἡ, portentum, significatio futuri. Ab eod.
Προσημειόω, præsignifico. In med. prænoto. Gl. Vet.
Πρόσημον, & πρόσσημον, τὸ, signum, inpr. mortis. A σῆμα
Προσήνεμος, ε, ὁ, ἡ, vento expositus, auræ patens, de qualibet parte domus, quam ventus afflat.
Προσήνεια, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A seq.
Προσηνὴς, έος, ὁ, ἡ, bonus, benignus, Philox. gratus, lenis, acceptus, affabilis. προσηνὲς, iucundum, Phil. Ab ἠύς.
Προσηνῶς, Adu. benigne, leniter. A præc.
Προσήπω, ante macero, siue aceto, sale, siue ipso tempore. quod fit in carne, cum non statim recens coquitur aut assatur, sed post vnum & alterum diem, dum velut mitescat, vt poma recentia, mitescere fino.
Προσηχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono, sono impello.
Προσηχὴς, ὲς, circumsonus. Ab ἦχος.
Προσήῳος, α, ον, ad auroram spectans, orientalis Ab ἠῷος. v. προσεῷος.
Προσθακέω, adsideo, insideo. A θᾶκος.
Προσθάλπω, foueo insuper.
Πρόσθε, & πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρό.
Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod apponitur, additamentum. Gl. Vet. appendix. 2) penis. 3) clunis, apud Hesych. A προστίθεμαι.
Πρόσθεν, ante, coram, prius. A πρό.
Πρόσθεσις, εως, ἡ, appositio, applicatio, adiectio. Gl. Vet. additamentum, incrementum. A προστίθημι.
Προσθετέον, addendum. Ab eod.
Πρόσθετος, ε, ὁ, ἡ, addititius. 2) addictus & deditus sua sponte in seruitutem. 3) etiam de coma fictitia, ascititia. Ab eod.
Προσθετὸς, ἡ, ον, idem. Gl. Vet. accessiuus. Ab eod.
Προσθέω, accurro.
Πρόσθη, ης, ἡ, idem quod πρόσθεσις, & ab eod.
Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, accessio, incrementum. auctus, adiectio. προσθῆκαι, accessiones, Philox. προσθήκη ποταμῶ, alluuio, Gl. Vet. προστίθημι.
Πρόσθημι, τὸ, idem. Xenoph.
Προσθιγγάνω, attingo, prehenso.
Προσθίγω, f. θίξομαι, idem.

Πρόσθιος,

Πρόσσιος, ία, ιον, anterior. A πρόσθε.

Προσθλίβω, f. ψω, apprimo, v. c. pectori, amoris causa. 2) attero. 3) adgrauo.

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpressio, Gl. Vet. 2) attritus. A praec.

Προσθόδομος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit. Aeschyl. 2) anterior pars domus. A πρόσθε & δόμος.

Προσθύριον, ᾧ, aliquor.

Προσιατρεύω, curo aegrotum.

Προσιδεῖν, adspicere. προσιδὼν, intuitus.

Προσιζάνω, adsideo, haereo, adhaereo.

Προσίζω, insideo, adsideo.

Προσίημι, mitto. προσίεμαι, admitto. προσηκάμην, admisi, Gl. Vet. aor. 1. med. de femina congressum viri patiente. A προσίημι.

Προσικνέομαι, ἔομαι, accedo, aduenio.

Προσίκτωρ, ορος, ὁ, qui supplex alicui ad genua accidit, supplex. A praec.

Προσίνω, prior laedo, prior noceo. 2) noceo. A σίνεσθαι.

Προσιππάζομαι, idem quod seq.

Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, iuxta equito.

Προσίπτημι, πταμαι, aduolo. προσέπταν, aduolarunt pro προσέπτησαν, 3. pl. a προσέπτην προσέπτατο, imperf. aut aor. 2. med. 3. sing.

Προσίστημι, sisto, adpono; it. appendo, pondero. προσίσταμαι, adsisto, adsto, ol uenio, proximus sum. 2) obsisto, aduersor. 3) offendo. προσίσταταί μοι, nauseam, odium, aduersationem mihi ciet.

Προσιστορέω, ῶ, f. ήσω, insuper scisitor. 2) insuper scribo & prodo. προσιστορεῖται, insuper narratur.

Προσίσχω, adhibeo, aduerto. 2) appello aliquo, i. e. appropinquo, peruenio naui. 3) attendo, ausculto. προσίσχομαι, adhaereo.

Προσιτέον, accedendum. A πρόσειμι

Προσιτὸς, ὴ, ὸν, qui adiri potest, accessu facilis. Ab eod.

Προσκαθαιρέω, vna, simul destruo.

Προσκαθέζομαι, adsideo. 2) adsidue incumbo, operam do. 3) obsideo, hostiliter consido.

Προσκαθελκύω, vna detraho, de naui, vna deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clauis adfigo.

Προσκάθημαι, adsideo. 2) obsideo. 3) praesideo.

Προσκαθίζω, & προσκαθίζομαι, v. προσκαθέζομαι.

Προσκάθισις, εως, ἡ, adsessus. A praec.

Προσκαθίσταμαι, insuper constituo, ordino. 2) in potestatem redigo, vt παρίσταμαι.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, insuper armo. 2) armo.

Προσκαθοράω, vna, insuper perspicio.

Προσκαινουργέω, aliquid noui addo, sed in rebus malis.

Πρόσκαιρος, ε, ὁ, ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. Vet. momentaneus.

Προσκαίρως, Adu. ad tempus. A praec.

Προσκαίω, f. αύσω, aduro. 2) incendo, v. c. amore.

Προσκακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, doleo aliqua re, dolore adficior ob aliquid.

Προσκακουργέω, ῶ, f. ήσω, insuper malitiose ago.

Προσκακόω, molestia adficio, *pass.* male adficior, male me habeo.

Προσκαλέω, ῶ, & προσκαλέομαι, οῦμαι, aduoco, adscisco, arcesso, auxilio aduoco. 2) in ius voco. V. πρόσκλησις. προσεκαλεσάμην, aduocaui ad me. aor. 1. med. at προσεκλήθην, accitus sum, aor. 1. pass.

Προσκάμνω, allaboro. elaboro, annitor.

Προσκαρτερέω, ῶ, f. ήσω, tolero, persevero, constanter laboro, perpetior. 2) adsum adsidue.

Προσκαρτέρησις, εως, adsidua aliqua in re perseuerantia. A praec.

Προσκαταβαίνω, descendo ad aliquem.

Προσκατάβλημα, ατος, τὸ, morae multa. 2) accessio, accessio sortis, corollarium.

Προσκαταβολὴ, ῆς, ἡ, idem. 2) altera pars pecuniae, quam soluebant publicani. Ex iisd.

Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, insuper irrideo.

Προσκαταγινώσκω, secus existimo de aliquo. 2) adiudico.

Προσκαταγράφω, insuper conscribo, s. adscribo.

Προσκαταδείδω, insuper timeo.

Προσκαταδείκνυμι, insuper constituo, vel constituo per edictum.

Προσκαταδέω, insuper obligo, adstringo.

Προσκαταίρω, soluo, proficiscor classe, appello.

Προσκατακλαίομαι, lacrimas fundo, vel insuper fundo. Polyb.

Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, submergo.

Προσκατακτάομαι, insuper possideo.

Προσκατακυκάω, insuper turbo, perturbo.

Προσκαταλαλέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, loquacitate obruo, obstrepo & obtundo, obiurgo.

Προσκαταλαμβάνω, insuper occupo.

Προσκαταλλάσσω, vel ττω, reconcilio.

Προσκαταλέγω, f. ξω, allego.

Προσκαταλείπω, f. ψω, insuper relinquo.

Προσκατανέμω, insuper distribuo.

Προσκαταξαίνω, attero, de osculantibus, coëuntibus. Lycophr.

Προσκαταξέω, tero, attero.

Προσκαταπλήσσω, f. ξω, insuper perterrefacio.

Προσκαταποντόω, ῶ, fut. ώσω, insuper in pontum seu mare demergo.

Προσκαταπράττομαι, perficio.

Προσκαταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, constipo, condenso.

Προσκαταριθμέω, ῶ, f. ήσω, annumero.

Προσκαταρρήγνυμι, discindo.

Προσκατασήπω, vna putrefacio.

Προσκατασκάπτω, insuper diruo.

Προσκατασκευάζω, insuper extruo vel construo, vel comparo.

Προσκατασπάω, vna detraho, item deduco, de nauibus.

Προσκαταστρέφω, ·στρέφομαι, insuper euerto, vasto.

Προσκατασύρω, insuper traho vel attraho. 2) simul traho.

Προσκατατάσσω, addo, appono.

Προσκατατείνω, insuper extendo, vel repono luxata

Προσκατατίθημι, insuper dependo seu persoluo.

Προσκατατρέχω, insuper populor. int. χώραν.

Προσκαταφεύγω, confugio ad.

Προσκαταφρονέω, insuper contemno.

Προσκαταχέω, adfundo, insuper affundo vel perfundo.

Προσκαταχράομαι, insuper interficio.

Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium aduersus aliquem confingo.

Προσκατέδω, insuper comedo.
Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, insuper perficio, conficio. 2) insuper, præter & post alios interficio. 3) amplius acquiro, lucror.
Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, insuper imprecor, insuper execratione vtor.
Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in.
Προσκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, insuper accuso.
Προσκάτημαι, *Ion.* pro προσκάθημαι.
Προσκατοικίζω, vna colloco in colonia, simul habitare iubeo.
Προσκατόμνυμι, & προσκατόμνυμαι, insuper deiero, præterea deiero.
Προσκαυλέω, ῶ, f. ήσω, in caulem, scapum abeo.
Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, adustio. A προσκαίω.
Πρόσκειμαι, f. κείσομαι, positus seu situs sum ad, adiaceo. addor, apponor, sto apud, adsto. 2) addictus sum alicui, colo, faueo, adsentior, transeo in partem seu opinionem alicuius. 3) insto, vrgeo, premo, resisto. 4) hortor. 5) incumbo, impositus sum alicui. A κεῖμαι.
Προσκειμένως, *Adu.* instanter, addicte. A προσκείμενος, quod est a πρόσκειμαι.
Προσκέλλω, adpello naui.
Προσκέλομαι, ήσομαι, adhortor.
Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. seq.
Προσκεφάλαιον, ε, τὸ, ceruical, puluinus, puluinar.
Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor. A σκέπτεσθαι.
Προσκερδαίνω, amplius, insuper lucror.
Προσκηδής, έος, ὁ, ἡ, curam gerens, sollicitus de aliquo. 2) adfinitatis vinculo coniunctus. A κῆδος.
Προσκήδομαι, curo.
Προσκήνιον, ε, τὸ, proscenium, vestibulum scenæ. 2) auleum scenæ, siue velum, quod scenæ obtenditur. 3) locus ante scenam porrectus, vbi pulpitum excitabatur. A seq.
Προσκήνιος, ε, ὁ, ἡ, qui ante scenam est. A σκηνή.
Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, ante significo, denuncio. A σκήπτ.
Προσκηρυκεύομαι, f. εύσομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho.
Προσκηρύσσω, ττω, ύξω, per præconem indico.
Προσκιαγραφέω, ante adumbro. A σκιά.
Προσκινδυνεύω, insuper in periculum venio, insuper in periculo versor.
Προσκινέω, admoueo. *In med.* admoueo me, de femina in coitu.
Πρόσκιος, ε, ὁ, ἡ, vmbrosus. τὸ πρόσκιον, *subst.* apud Strab. adumbratio. A σκιά.
Προσκιρτάω, ῶ, exsultans anteeo. A σκιρτᾶν.
Προσκίρτησις, εως, ἡ, exsultatio præeuntis. (nisi vtrumque est προσσκιρτ. adsilire.)
Προσκλαίω, f. αύσω, defleo.
Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus. 3) primus pœnitentium gradus in Ecclesia vetere. A pr.
Προσκληδονίζομαι, insuper auguror.
Προσκληρόω, ῶ, f. ώσω, forte allego, seu forte lectum adiungo. 2) simpliciter, adiungo, consocio. 3) forte addico, vel attribuo. *pass.* etiam est adiungor. προσεκληρώθην, forte lectus sum. aor. 1. pass. accedo ad partes a quas &c. & *in medio*, adiungo me.
Πρόσκλησις, εως, ἡ, proprie, si quis ad Areopagum vocatur, ob caussam dicendam. 2) in i vocatio quæuis, quæ alias κλῆσις, Phil προσκλήσει, accitu.
Προσκλινής, έος, ὁ, ἡ, acclinis, Gl. Vet. A προσκλίνω.
Προσκλιντρον, ε, τὸ, id, cui aliquid acclinare possumus. A seq.
Προσκλίνω, acclino. 2) faueo partibus alicui, 3) accedo ad aliquid, adiungo me alicui, virtuti. 4) facio inclinare ad aliquid, propensum reddo.
Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram parte proprie de lance, studium partium, fau accessio ad partes alicuius, item ad r quamcunque, velut virtutem; item, benevolentia. A præc.
Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* 2) proluo, colluo, perluo. 3) inundo.
Πρόσκλυσις, ποταμε, alluuio, Gl. Vet. cum a quid alluitur flumine, mari, aut perfundi aqua. A præc.
Πρόσκλυσμα, ατος, τὸ, quo vtimur ad colluendum seu fouendum. Ab eod.
Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, & προσκναίω, scalpo, adfrico, vel pruriens adfrico.
Προσκνύζομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo appello.
Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem
Προσκολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino, applico. προσκολλάομαι, ῶμαι, adiungo, adplico me ad quem, sector, adhæresco, Gl. Vet. προσκολληθεῖσα, inflicta, Phil. aor. 1. part. pass.
Προσκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio. 2) arctissima coniunctio. 3) accessio, applicatio, ctatio.
Προσκομιδή, ῆς, ἡ, aduectio. Gl. Vet. oblat A seq.
Προσκομίζω, f. ίσω, apporto, adfero, offero, veho, adduco. προσκομιστέον, adferendum.
Πρόσκομμα, ατος, τὸ, obstaculum in via, in qu pedes incurrunt. Gl. Vet. offendiculu scandalum. 2) vulnus, tuber ex offensi in pedibus. 3) noxa, damnum. A προσκόπτω.
Προσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, prouideo, prospicio, tionem habeo. A σκοπ.
Προσκοπή, ῆς, ἡ, offendiculum, scandalum, fensio, Gl. Vet. offensus. A κόπτω.
Προσκόπησις, εως, ἡ, prouisio. A σκοπέω.
Πρόσκοπος, ε, ὁ, speculator, seu explorator, c præmitti solet. A σκοπός.
Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. 2) pec A κόπτω.
Προσκορέω, έννυμι, satio, exsaturo.
Προσκορής, έος, ὁ, ἡ, satietatem inducens v adferens, fastidium inducens & satietate gratus, nimius. A κόρος.
Πρόσκορος, ε, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Προσκόρως, *Adu.* satis superque, abunde. A
Προσκοσμέω, ῶ, fut. ήσω, insuper orno, ornar caussa addo.

Προσκόσμημ

Προσκοσμημα, proprie, auctarium ornatus, vt torques, armillæ. 2) ornamentum. A pr.
Προσκοτόω, obtenebro. A προ & σκοτόω.
Πρόσκρανος, ε, ὁ, ἡ, capiti adhærens. πρόσκρανον, ceruical. A κράνον.
Προσκρεμάω, άομαι, appendo, adhæreo.
Προσκρίνω, adiudico, addico, Pass. προσκρίνομαι, accresco, adglutinor, coagmentor. Gl. V. προσκριθὲν, adplicitum, Phil. a. 1. part. pass.
Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio. 2) adiudicatio.
Πρόσκρεμα, s. πρόσκρουσμα, ατος, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offensio. A προσκρούω.
Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offensio, offensa, Gl. V. Ab eod.
Προσκρουστικὸς, ἡ, ὸν, offendens, infestus, inimicus, facile & cupide iniiciens offensiones. A seq.
Προσκρούω, f. ούσω, impingo, offendo, incurro. 2) incido in quem. προσκεκρουκότα, offensum, Phil. eum qui offendit. perf. part.
Προσκτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro seu comparo, adiungo. Gl. V. adipiscor.
Πρόσκτησις, εως, ἡ, possessio.
Πρόσκτητος, ε, ὁ, ἡ, adquisitus.
Προσκτίζω, fut. ίσω, insuper condo, condendo addo.
Προσκυλινδόω, aduoluo.
Προσκυλισμὸς, ε, ὁ, volutatio. 2) ipsa actio ad genua procumbendi. A seq.
Προσκυλίω, f. ίσω, aduoluo.
Προσκυνέω, ῶ, f. ήσω, osculor, veneror, adoro, venerabundus saluto. 2) colo & obseruo quem. A κύω. (vel potius γόνυ, aduoluor ad alicuius genua, amplector eius genua. v. γονάζομαι.)
Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio. Gl. V. veneratio. A pr.
Προσκύνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio. Ab eod.
Προσκυνητὴς, ε, ὁ, adorator. Ab eod.
Προσκυνητὸς, ἡ, ὸν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus. Gl. Vet. venerandus. Ab eodem.
Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid.
Προσκυρέω, ῶ, f. ήσω, nanciscor, consequor. 2) vicinus sum.
Προσκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adiudico, addico, Gl. V. προσκυρωθεῖεν, adiudicentur, Philox. opt. aor. 1. pass. 3. pl.
Προσκύρω, accedo, aor. 1. προσέκυρα.
Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Gl. Vet. addictio. A προσκυρόω.
Προσκύω, fut. ύσω, osculando saluto, saluto. πρόσκυσον, aor. 1. imperat.
Πρόσκωπος, ε, ὁ, ἡ, remex, qui remum manu tractat. A κώπη.
Προσλάζομαι, & λάζυμαι, adsumo, apprehendo.
Προσλακέω, a quo fit προσλελακηκέναι, sortitum, adeptum esse. Athen. (vt λάκος sit pro λάχος.)
Προσλαλέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, colloquor.
Προσλαλία, ᾶς, ἡ, allocutio. Gl. V. adfatus.
Προσλαμβάνω, accipio præterea. 2) adsumo, adhibeo, adscisco, adiungo mihi, comparo mihi.
Προσλάμπω, alluceo.
Προσλέγω, insuper dico. προσλέγομαι, poët. alloquor. προσελέξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσελέκτο, plusq. alloquebatur.
Προσλεπτύνω, extenuo. Gl. V.
Προσλεύσσω, adspicio, intueor, contueor.
Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea est acceptum seu adsumtum.
Προσληπτέον, intelligendum, subaudiendum. Vox Gramm. in explicanda ellipsi.
Προσληπτικὸς, ἡ, ὸν, assumptiuus.
Πρόσληψις, εως, ἡ, adsumtio. 2) receptio, opp. ἀποβολή. 3) comparatio. 4) in Dialecticis etiam adsumtio sic vocatur. Ab eod.
Προσλιμενίζω, portum ingredior.
Προσλιπαίνω, pinguiorem reddo.
Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum in re aliqua, insto, vrgeo. 2) obsecro, obnixe rogo, flagito. προσλιπαρῶν, assiduus, Gl. V.
Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obsecratio, adsiduæ seu obnixæ preces. 2) adsidua præsentia apud aliquem.
Προσλογίζομαι, f. ίσομαι, refero, adscribo, annumero. Gl. V. imputo.
Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo, sc. in narrando.
Προσλογιστέος, έα, έον, annumerandus, adiiciendus, rationibus vel numero addendus.
Προσλοιδορέω, insuper conuicior.
Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.
Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu, in modum rabidi canis, ruo in aliquid.
Προσμάθησις, ἡ, amplior doctrina, perceptio plurium notitiarum, seu doctrinarum pristinis addita.
Προσμαλάσσω, f. ξω, emollio.
Προσμανθάνω, addisco, insuper addisco.
Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, & ομαι, attestor. 2) meo testimonio confirmo, adstipulor. 3) alicui aliquid adscribo, tribuo.
Προσμάσσω, f. ξω, adiungo, agglutino, affrico, applico.
Προσμάχομαι, oppugno.
Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo.
Προσμελέομαι, curo. A μέλει.
Προσμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, admodulor, accino.
Προσμένω, f. ενῶ, permaneo, perseuero, adsiduus sum in, adhæreo. 2) exspecto.
Προσμερίζω, diuido inter, s. diuisione facta addo, attribuo aliis, vt eos augeam.
Προσμεταπέμπομαι, f. ψομαι, aduoco, arcesso.
Προσμετρέω, ῶ, f. ήσω, admetior.
Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor, molior, excogito, adstruo.
Προσμηχανεύω, idem.
Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, f. ξω, admisceo in, applico, admoueo. 2) appello, subeo, succedo. 3) manum confero, confligo. 4) adeo quem.
Προσμίσγω, idem.
Προσμίμνω, v. προσμένω.
Προσμισέω, vna, simul odi.
Προσμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco. προσμισθοῦμαι, mercede conduco.
Προσμολέω, f. προσμόλω, adeo, accedo, προσμολὼν. aor. 2. part.

Προσμονή, ῆς, ἡ, permanſio & exſpectatio apud aliquem, perſeuerantia in re aliqua. A προσμένω.

Πρόσμορος, ȣ, ὁ, ἡ, eidem fato ſubiectus. 2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.

Προσμυθείω, & προσμυθεύομαι, fabulam addo fabulis, fabulor inſuper.

Προσμυθολογέω, idem.

Προσμυθοποιέω, ῶ, idem.

Προσμύρομαι, ſimul fluo.

Προσναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, inſuper naues fabrico, inſuper claſſem ædifico.

Προσναυτιάω, ῶ, f. άσω, inſuper nauſeo, nauſeo ad aliquid. metaph. reſpuo.

Προσνεανιεύομαι, f. εύσομαι, per iuuenilem iactantiam addo.

Προσνέμω, attribuo, adiungo, adſcribo. προσνενεμημένα, attributa, Phil. perf. part. paſſ.

Προσνεύω, f. εύσω, innuo, Gl. V. adnuo. 2) pronus ſum.

Προσνέω, f. εύσω, adnato.

Προσνήχω, προσνήχομαι, adnato. 2) accedo.

Προσνικάω, vinco, vel inſuper vinco.

Προσνίσσομαι, accedo.

Προσνοέω, ῶ, f. ήσω, inſuper mente agito & conſidero.

Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμαον, me ipſum moueo ad, proficiſcor.

Προσξυνοικέω, v. προσσυνοικέω.

Προσογκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ad aliquid vel aliquem rudo, rugio.

Προσογκής, έος, ὁ, ἡ, qui eſt amplæ molis. Ab ὄγκος.

Προσοδεύομαι, f. εύσομαι, reditus percipio, emolumenta capio. Philox. προσοδεύεται, percipit. Dicitur etiam paſſiue de eo, a quo vectigal exigitur, qui pendit vectigal, vſuras, vnde alteri reditus fit. A πρόσοδος.

Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.

Προσοδιακός, ή, όν, vid. προσῳδιακός, nam & ſic ſcribitur, ſed illud verius. A προσόδιον.

Προσοδικός, ή, όν, habens reditus & prouentus, lucroſus. Ab eod.

Προσόδιος, ία, ιον, & προσόδιον, τὸ, carmen quod canebatur ἐν προσόδοις, in ſupplicationibus, maxime Apollinis. προσόδια μέλη, carmina talia. Ab eod.

Πρόσοδος, ȣ, ἡ, aduentus, acceſſus. 2) ſupplicatio, qua itatur ad aras deorum. πρόσοδοι, ſupplicationes. 3) reditus, prouentus. 4) fructus e re quauis, præmium. 5) coitus, concubitus. Hipp. Ab ὁδός.

Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.

Προσόζω, Dor. ποτόσδω, odorem perfero aliquo. 2) oleo, redoleo. 3) putreſco. perf. προσώδωδα.

Προσοίγω, f. ξω, aperio.

Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, ȣμαι, accommodo, mihi concilio & adiungo, familiarem reddo, ſocietatem ineo. Phil. προσοικειȣ̃μαι, adſocio mihi. Gl. V.

Προσοικέω, ῶ, f. ήσω, domicilia & ſedes coniunctas habeo, habito ad. Gl. V. προσοικῶ, adhabito, accolo.

Προσοικίζω, accolam alteri facio, accolam ſ. colonum addo.

Προσοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificio addo, adſtruo. 2) addo.

Προσοικονομέομαι, ȣ̃μαι, inſuper mihi prouideo. 2) inſuper diſpenſo, diſpono, conſtituo.

Πρόσοικος, ȣ, ὁ, ἡ, vicinus, accola. 2) finitimus.

Προσοιμώζω, illacrimo, lugeo ob, lamentor ad.

Πρόσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur ſeu adſumitur. A προσφέρω.

Προσοιστέος, α, ον, adferendus, adhibendus. Ab eodem.

Προσοίχομαι, accedo.

Προσοκέλλω, appello, applico, impingo. προσώκειλεν, appulit, impegit. aor. 1. 3. ſ.

Προσολοφύρομαι, ob aliquid eiulo, apud aliquem eiulo.

Προσομαρτέω, comitor.

Προσομιλέω, ῶ, f. ήσω, verſor cum aliquo, conſuetudo mihi eſt, congredior, colloquor. 2) verſor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid. Gl. V. adloquor, adfor.

Προσομιλητικός, ή, όν, ad conſuetudinem familiarem aptus. 2) ſermocinator. ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, ſcil. δύναμις, facultas ſermocinandi.

Προσομιλία, ας, ἡ, conſuetudo, congreſſus, 2) allocutio, ſermocinatio, colloquium.

Προσόμοιος, ȣ, ὁ, adſimilis, valde ſimilis.

Προσομοίως, Adu. ſimiliter, ſimillime. A pr.

Προσομολογέω, ῶ, f. ήσω, inſuper fateor vel ſpondeo. 2) fateor, confiteor.

Προσομολογία, ἡ, confeſſio.

Προσομόργνυμι, & προσομόργνυμαι, imprimo, inuro. προσωμόρξατο, adleuit, adfricuit. aor. 1. med.

Προσομορέω, ῶ, f. ήσω, confinis, conterminus ſum.

Προσόμȣρος, ȣ, ὁ, ἡ, vicinus, confinis. Herodot.

Προσονειδίζω, f. ίσω, præterea obiicio, præterea exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. inſuper nomino, appello, nomino.

Προσόπτομαι, f. ψομαι, adſpicio, intueor.

Προσοράω, ῶ, adſpicio.

Προσοργίζομαι, f. ίσομαι, inſuper aut erga aliquid vel aliquem iraſcor.

Προσορέγομαι, appeto.

Προσορέω, ῶ, f. ήσω, finitimus ſum. A πρόσορος.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii. 2) præfinio, Gl. V.

Προσορμάω, ῶ, f. ήσω, cum impetu & hoſtiliter accedo vel aduenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, ſtationem habeo. Gl. V. προσορμῶ εἰς λιμένα. applico.

Προσορμίζω, f. ίσω, appello, in ſtationem nauem applico.

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulſus ad litus. A pr.

Πρόσορμος, ὁ, ſtatio nauium, locus, vbi adpellere naues poſſunt.

Πρόσορος, ȣ, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus. Ab ὅρος.

Προσορχέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, ſalto ad.

Προσουδίζω, f. ίσω, humo allido, adfigo terræ. Ab ȣ̃δας.

Προσουρέω, ῶ, f. ήσω, secundo vtor vento. 2) feliciter ago. πρὸς οὖρον ναυτίλλομαι. Ab οὖρος. permeie, commingo. Ab οὖρον, vrina.

Προσουρίζω, secundo vento nauigo. 2) allido. ap. Eur. sed leg. videtur προσουδίζω.

Προσούριος, ὁ, ἡ, idem quod προσουδίζω.

Πρόσουρος, ε, ὁ, ἡ, conterminus, vicinus. Ab οὖρος, pro ὅρος.

Προσοφείλω, insuper vel praeterea, vltra debeo. 2) aes alienum contraho vltra reditus meos, 3) praeterea multor. 4) debeo simpl. 5) relinquor, superor. *Pass.* etiam debeor, vt προσοφειλόμενα χρήματα, pecunia quae debetur.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσοφλω, idem. 2) idem quod ὄφλειν, vt γέλωτα &c.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, animaduersio, diligentia. 2) prudentia. προσοχὴ νόμε, conseruatio s. obseruatio legis. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, f. ήσω, offendo, vel offensus sum, infensus sum. 2) taedium molestiamque capio, cum taedio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, offensa, offensio. A pr.

Προσοχθισμὸς, ε, ὁ, idem. Ab eod.

Προσοχλέω, obstrependo molestus sum, s. molestiam affero alteri.

Πρόσοχος, ε, ὁ, ἡ, attentus, intentus, sollers, Gl. Vet. A προσέχω.

Προσοχυρόω, ῶ, f. ώσω, insuper, amplius munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, vescor cum pane, opsonium edo.

Προσόψημα, ατος, τὸ, quo cum pane vescimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adspectus, conspectus, obtutus, species, Gl. Vet. A προσόπτομαι.

Προσοψωνέω, opsonium edo.

Προσπάθεια, ας, ἡ, adfectio, qua rei alicui sumus addicti, eique adhaeremus, amor, cupiditas. A seq.

Προσπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui adfectu in rem aliquam fertur. Ab πάθος.

Προσπαθῶς, *Adu.* alicui rei adhaerendo, cum affectu. A pr.

Προσπαίζω, f. αίσω, vel άξω, iocor cum, alludo.

Προσπαιστέον, alludendum. A pr.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ε, ὁ, ἡ, recens, subitus, fortuitus.

Προσπαίως, *Adu.* subito, repentino animi motu. A pr.

Προσπαλαίω, f. αίσω, colluctor, obluctor.

Προσπαραβάλλομαι, adgero insuper.

Προσπαραγράφω, f. ψω, iam scriptis addo.

Προσπαραιρέομαι, insuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, f. έσω, vel ήσω, insuper vel praeterea hortor.

Προσπαράκειμαι. προσπαρακείμενος, adiacens. Gl. Vet.

Προσπαρακελεύομαι, insuper iubeo.

Προσπαραλαμβάνω, vltra accipio, praeterea adsumo.

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adsumptio. A pr.

Προσπαρασκευάζω, vna apparo.

Προσπαρατίθημι, insuper, praeterea addo.

Προσπαρατρώγω, vna arrodo, sc. dictis.

Προσπαρδεῖν, oppedere. v. προσπέρδω.

Προσπαρέχω, insuper praebeo, insuper exhibeo.

Προσπαρίσαμαι, venio in mentem. 2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola sum, vicinus sum.

Προσπαροξύνω, fut. υνῶ, praeterea vel insuper exaspero hominem, iram, incendium, morbum.

Προσπασσαλεύω, vel προσπατταλεύω, f. εύσω, paxillis adfigo.

Προσπασσαλόω, ῶ, idem.

Προσπάσσω, vel πάττω, f. άσω, inspergo, adspergo.

Προσπάσχω, erga aliquid affectus sum. 2) addictus sum alicui & ei adhaereo studio amore, amo, cupio. προσπαθὼν, aor. 2. part. affectus.

Προσπατταλεύω, vide προσπασσαλεύω.

Προσπάω, ῶ, attraho. Ex πρὸ & σπάω. (vel potius προσσπάω.

Πρόσπεινος, ε, ὁ, ἡ, qui valde esurit, famelicus. A πεῖνα.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσπελάζω, vel προσπελάω, ῶ, f. άσω, appropinquo, accedo. 2) admoueo, Gl. Vet. applico, appello, aduerto.

Προσπέλασις, εως, ἡ, appropinquatio, applicatio, Gl. Vet. A pr.

Προσπελάτης, ε, ὁ, cliens, adsecla, famulus.

Προσπέμπω, f. ψω, insuper mitto. 2) mitto ad aliquem. 3) immitto alicui, v. c. percussorem.

Προσπεποιημένως, simulate. A προσποιέομαι.

Προσπέρδω, oppedo, προσπαρδεῖν, oppedere, aor. 2. inf. A πέρδω.

Προσπεριβάλλω, & βάλλομαι, circumdo, circumuallo. 2) vltra modum amplector, vltra iustos fines prorogo imperium. Gl. V. adoperio.

Προσπεριγίγνομαι, supersum.

Προσπεριεργάζομαι, curiose ago, curo, curiose quaero.

Προσπεριλαμβάνω, simul complector.

Προσπεριοδεύω, f. εύσω, insuper vel simul obeo. 2) vna velut peragrando describo, de Geographo.

Προσπεριπορίζω, insuper e demonstratis cogo & demonstro.

Προσπερονάω, ῶ, fibula annecto, adfigo.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & προσπέταμαι, fut. πτήσομαι, aduolo.

Προσπεφυκότως, idem quod προσφυῶς. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, ατος, τὸ, adfixum, quod adhaesit tenaciter, concretum. A seq.

Προσπηγνύω, ήγνυμι, f. ήξω, adfigo.

Προσπηδάω, ῶ, f. ήσω, prosilio, insulto, adsilio.

Προσπηχύνομαι, vlnis amplector. 3) cubito metior. A πῆχυς.

Προσπιέζω, vna, simul premo.

Προσπίλναμαι, appellor, admoueor, propinquus fio.

Προσπιπίσκω, vna, insuper bibo. aor. 1. inf. προσπίσαι.

Προσπιπράσκω,

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, quasi in compendium.

Προσπίπτω, accido, euenio. 2) accido ad, v. c. pedes, vnde supplex fio, item 3) adulor, etiam . olo, sector. οἱ προσπίπτοντες, sectatores 4) adorior, irruo. 5) occurro, obuius fum, incido. προσπεσὼν, adortus, aor. 2. part.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, supplex fio, accido, cado ad.

Προσπλάθω, f. άσω, idem quod sequens.

Προσπλάζω, προσέπλαζον, impf. pro προσπελάζω

Προσπλάσσω, vel πλάττω, f. άσω, adlinio. 2) illino, adhærere facio, προσπλαττόμενος, adhærens.

Προσπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obstruendi seu opplendi vim habens. A pr.

Πρόσπλαστος, ου, ὁ, ἡ, cui appropinquare aliquis potest, ad quem accessus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, f. ξω, addo, adiungo, annecto, Gl. Vet. applico. προσπλακεὶς, a nexus, Philox. aor. 2. part pass. 2) pro συμπλέκω, συμπλέκεσθαι, conferere manus.

Προσπλέω, f. εύσω, adnauigo.

Προσπληρόω, ῶ, f ώσω, impleo. 2) suppleo.

Προσπλήσσω, f. ξω, percutio.

Πρόσπλους, ὁ, adnauigatio.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, nauigabilis, vel q. d. adnavigabilis. A seq.

Προσπλώω, adnauigo.

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adspiratio. A seq.

Προσπνέω, ῶ, f. εύσω, adflo, adspiro.

Προσποιέω, addo, adiungo. 2) idem quod seq. n. 1. 2. 3.

Προσποιέομαι, οῦμαι, vindico mihi. 2) adquiro, in potestatem redigo. 3) concilio mihi. 4) simulo προσποιήσασθαι, adfectare, Phil aor. 1. inf.

Προσποίημα, ατος, τὸ, quod nobis vindicamus. 2) quod simulatur. A pr.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ, Philox. 2) acquisitio. 3) simulatio, Gl. Vet. dissimulatio. Ab eod.

Προσποιητικὸς, ἡ, ὸν, simulator, simulationi studens. A seq.

Προσποίητος, ου, ὁ, ἡ, & προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus, fictus. A προσποιέομαι.

Προσποιητῶς, Adu. simulate. 2) adsciscendo, adscititio mo.o, de iis, quæ non sunt innata.

Προσπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, ῶ, f. ώσω, insuper hostem facio aliquem alicui, adhuc alium nouum hostem armo aduersus aliquem.

Προσπολέω, ῶ, fut. ήσω, famulor, ministri seu ministræ munere fungor. προσπολέομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, famulus, minister. A πολέω

Προσπονέομαι, οῦμαι, præterea elaboro.

Προσπορεύομαι, f. εύσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad. 2) adeo quem. 3) aggredior aliquid. 4) aduenio.

Προσπορίζω, adquiro, comparo insuper, vel simpliciter, alteri. *In med.* comparo mihi.

Προσπορισμὸς, οῦ, ὁ, adquisitio noua; it. eius, quo adhuc carebamus. 2) quod adquiritur per eos, qui in nostra sunt potestate. A pr.

Προσπορπάζω, vel προσπορπάω, προσπορπάομαι, ῶμαι, fibula annecto, affigo.

Προσπορπατὸς, ἡ, ὸν, fibula annexus, adfixus. A pr.

Προσπράσσομαι, insuper pendere pecuniam cogor.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, cum quis offendit seu impingit, offensio. A προσπταίω.

Προσπταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapsio.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo. 2) pecco, erro. 3) in indignationem aut odium alicuius incurro. 4) cladem accipio, aduersa vtor fortuna

Πρόσπτυγμα, ατος, τὸ, amplexus. 2) id, quod amplectimur. A seq.

Προσπτύσσω, f. ξω, applico. προσπτύσσομαι, amplector, complector, amice saluto, blande compello.

Προσπτύω, f. ύσω, conspuo alicui os. 2) contemptim reiicio. 3) abominor, despuo.

Πρόσπτωσις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis. 2) offensio, allisio. 3) casus, euentus.

Προσπυνθάνομαι, insuper percontor, item percontor simpl.

Προσπυρόω, ῶ, f. ώσω, amplius accendo. 2) accendo.

Προσῤῥαίνω, adspergo.

Προσῤῥαπτέον, adsuendum. A seq.

Προσῤῥάπτω, f. ψω, adsuo.

Πρόσῤῥαξις, εως, ἡ, collisio, conflictus, conflictatio. A seq.

Προσῤῥάσσω, vel προσῤῥάττω, f. ξω, allido.

Προσῤῥέπω, accedo, sc. augendi caussa.

Προσῤῥέω, adfluo, allabor, Gl Vet. 2) accedo. 3) alloquor.

Προσῤῥήγνυμι, vel προσῤῥηγνύω, f. ξω, allido, illido. προσῤῥήγνυμαι, allidor, irruo.

Πρόσρημα, ατος, τὸ, appellatio. 2) salutatio. A προσρέω. n. 3.

Πρόσρηξις, εως, ἡ, illisio, Gl. V. impetus, conflictus. A προσρήγνυμι.

Προσρήσσω, idem quod προσρήγνυμι.

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio. A προσρέω.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum. Ab eodem.

Προσρητέος, έα, έον, insuper commemorandus. 2) compellandus. Ab eod.

Προσρητὸς, ἡ, ὸν, compellatus, salutatus.

Πρόσριζα, vel πρόσριζον, Adu. stirpitus, radicitus, funditus. v. πρόῤῥιζα.

Προσριζόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, iuxta radices folia, s. radicem foliatam habens. A pr. & φύλλον.

Προσριζόω, ῶ, f. ώσω, actis radicibus adfigo, item, adfigo, imp. pass. radicibus adhæresco. item adhæreo simpliciter.

Προσῤῥίπτω, allido, impingo.

Προσῤῥωννύω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, insuper confirmo. 2) corroboro.

Προσσαίνω, blandior, proprie de cane; adulor, blande alloquor.

Προσσαίρω, idem quod pr.

Προσσέβω,

Προσσέβω, colo, honoro.
Προσσείω, impello, & προσείω.
Προσσημαίνω, f. ανῶ, insuper aliena significo, adsignifico.
Προσσημαντικὸς, ή, ὸν, præterea significans, quasi adsignificatiuus.
Προσσημασία, ας, ή, signum adiunctum vel concurrens aliis signis.
Προσσιελίζω, f. ίσω, adspuo, despuo aliquo.
Προσσκώπτω, dicteriis incesso insuper.
Πρόσσοθεν, *Adu.* e longinquo. A πρόσσω.
Προσσπαίρω, palpito ad.
Προσσπένδω, adfundo, insuper libo.
Προσστασιάζω, insuper ad seditionem concito.
Προσσταυρόω, vallo insuper munio. Thuc.
Προσστέλλω, contraho, adduco, inde perf. part. προσεσταλμένος, adstrictus, contractus.
Προσστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra pono ad.
Προσσυκοφαντέω, insuper criminor, calumnior.
Προσσυλλαμβάνομαι, adiuuo, augeo, confirmo.
Προσσυμβάλλομαι, vna, insuper prosum.
Προσσυνάπτω, addo, adiungo, adnecto.
Προσσύνειμι, simul adsum.
Προσσυνθερμαίνω, vna calefacio.
Προσσυνίημι, vna intelligo.
Προσσυνίστημι, vna laudo, s. commendo, vna demonstro, nempe laudis consequendæ causa.
Προσσυνοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum, vel vrbem recipior.
Προσσυνοικίζω, f. ίσω, in matrimonium (præterea) colloco.
Προσσυντίθημι, simul compono. *in med.* pacifcor cum aliquo præterea.
Πρόσσω, *Adu.* ante se, in anteriorem partem. A πρός. v. πρόσω.
Προσσωματοποιέω, ῶ, f. ήσω, præterea corpus facio, corpori adiungo.
Προσσωρεύω, adaggero, accumulo. Gl. V.
Προσταγὴ, ή, idem quod sequens & ab eod.
Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, autoritas. Philox. iussum, al. Gl. V. A προστάσσω.
Προστακτικὸς, ή, ὸν, imperiosus, imperatiuus, (de modo Gramm.), Gl. V. Ab eod.
Προστακτικῶς, *Adu.* imperatiue, in imperatiuo. 2) imperando.
Προσταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, labores & ærumnas in aliqua re vel ob aliquid suffero. 2) miseratione alterius tangor.
Πρόσταξις, εως, ή, mandatum, imperium. Gl. V. præceptum, præceptio. A προστάσσω.
Προσταράσσω, f. ξω, amplius, præterea turbo.
Προσταργανόω, ῶ, annecto, alligo. (ταργάνη, vnde hoc v. repetitur, ignotum est. vide ergo an leg. potius sit προσσπαργανόω.)
Προστὰς, άδος, ή, porticus vestibulum, & ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum. προστάδες, scorta, prostibula. A προΐσταμαι.
Προστασία, ας, ή, imperium, quo aliquibus præsumus, præfecturæ dignitas, auctoritas, potestas. 2) patrocinium, tutela, præsidium, auxilium, curatio. 3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia pompæ, ap. Polyb. sæpe. Ab eod.
Πρόστασις, ή, excellentia, principatus, eminentia. 2) ap. Hipp. humoris dominantis significatio. Ab eod. (nisi potterius est a τασις seu τείνω.)
Προστάσσω, άττω, f. ξω, præficio aliquem, imperium et aliquod & munus mandans. Gl. Vet. προστασσειν, destinare. 2) impero, præcipio, Gl. Vet.
Προστατεία, ας, ή, præfectura, procuratio. 2) patrocinium, defensio. A sq.
Προστατευτικὸς, ή, ὸν, qui recte ac bene imperat, peritus imperandi.
Προστατεύω, f. εύσω, præsum, præsideo. A προστάτης.
Προστατέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) patrocinor, defendo, curo, tueor. Ab eod.
Προστατήριος, ε, ό, præses, adiutor, auxiliator. Gl. Vet. tutelaris. Ab eod.
Προστάτης, ε, ό, præpositus, præses, antistes. 2) quicunque est in aliquo genere primus, vt caput familiæ, auctor, tutor, curator. A προΐσταμαι.
Προστατικῶς, *Adu.* cum magna προστασίᾳ, dignitate, magnificentia. A pr.
Προστάτις, ιδος, ή, patrona. 2) hospita. 3) curatrix, tutatrix.
Προστάττω, vide προστάσσω.
Προστέγιον, ε, τὸ, tecti prominentia, tectum pariet præfixum imbris arcendi ergo, *Wetterdach.* A στέγος. v. προτέγ.
Προστέγισμα, ατος, τὸ, idem & ex iisd.
Προστειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.
Προστείχω, aduenio vel venio ante.
Προστεκμαρτέος, α, ον, vna coniiciendus, coniectura e signis intelligendus. A τεκμαίρομαι.
Προστεκταίνομαι, insuper struo & machinor.
Προστελέω, soluo, numero, erogo, impendo.
Προστέλλω, protego. Gl. V. adstringo.
Προστενάζω, ante gemo s. doleo.
Προστένω, idem.
Προστερατεύομαι, fut. εύσομαι, prodigiose adfingo.
Προστερνίδιος, ε, ό, ή, pectori anterius applicatus. Gl. Vet. pectoralis. Hinc τὸ προστερνίδιον, ε, pectorale. E πρὸ & στέρνον.
Προστερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. E πρὸς & στερν.
Πρόστερνος, ον, pectori impositus, adpositus, oppositus. Ex iisd.
Προστεφανόω, ῶ, f. ώσω, ante corono, prius corona redimio. 2) redimio.
Προστηθίδιον, ε, τὸ, antilena, Gl. Vet. h. e. lorum circa pectus equi. A sq.
Προστηθίδιος, ε, ό, ή, appositus seu applicatus pectori. E πρὸς & στῆθος.
Προστηθὶς, ίδος, ή, anterior pars τε στήθος, quasi pectus manus seu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iisd.
Προστήκω, f. ξω, liquefactum adfundo. 2) adhæreo, assideo. προστετηκὼς, adhærens, affixus, assiduus in re aliqua, vt legendis libris &c. perf. part.
Προστίθημι, addo, adiicio. 2) applico. 3) adiungo. 4) adaugeo. 5) addico & proprium trado. προστίθεμαι, addor, adiungo me, assentior. Gl. Vet. adstipulor, faueo, addico me.

προστεθειμένος, Gloss. Vet. deuotus. perf. part. pass.

Προστιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino, vel stercore emisso inquino.

Προστιμάω, ῶ, f. ήσω, multo.

Προστίμημα, ατος, τὸ, multa, pœna. 2) æstimatio litis. A pr.

Προστίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόστιμον, ȣ, τὸ, idem. A sq.

Πρόστιμος, ὁ, ἡ, qui pœnæ causa imponitur. A τιμή.

Προστιμωρέω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

Προσόμιον, τὸ, ostium, v. c. fluminis.

Πρόστομος, ον, præacutus, Epith. gladii. Poll. A στόμα.

Πρόστοον, τὸ, locus ante porticum, s. porticus ante ædes. V. πρόστωος.

Προστοχαστικὸς, ἡ, ὸν, recte coniecturam faciens de futuro, futuri prouidus.

Προστραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggero. 2) tragice alloquor. 3) προστραγῳδέμενον, magnificum verbis sublatum.

Προστρατοπεδεύω, castra pono ante, v. c. vrbem.

Προστραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προστρέπω, f. ψω, oro, obsecro, precor ad genua prouolutus & adorans.

Προστρέχω, accurro, occurro, Gl. Vet. accedo. 2) gratiam capto alicuius. 3) adstipulor.

Προστρίβω, f. ψω, attero, incutio, infligo, Gl. Vet. affrico. προστρίβομαι, imprimo, infligo, Gl. Vet. adspergo v. c. maculam, adfrico importunius, cupidius adiungo me alteri, eiusque familiaritati me offero, adhæresco.

Πρόστριμμα, ατος, τὸ, fragmentum. 2) afflictio, calamitas. A pr.

Πρόστριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus. Ab eod.

Προστρόπαιος, ȣ, ὁ, cui supplicamus, seu ad cuius genua supplices prouoluimur. 2) qui supplex alicui ad genua accidit, cui vt animum aduertamus, eique succurramus, propter eius necessitates, ab humanitate & religione admonemur. 3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur. 4) vindex & vltor homicidiorum & aliorum scelerum. A sq.

Προστροπὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces. 2) deuotio, detestatio. 3) reatus ob homicidium, cuius causa necesse est diis hominibusque animaduertere, seu punire. 4) piaculum, labes sceleratæ contagionis. A προστρέπω.

Προστρόπιος, ὁ, qui piaculo se obstrinxit. A præced.

Πρόστροπος, ȣ, ὁ, ἡ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. A προστρέπομαι.

Πρόστροχος, ȣ, ὁ, ἡ, accurrens. 2) ad quem accurri potest. 3) rotundus. Hesych. A προστρέχω.

Προστυγχάνω, occurro, obuius fio, offero me. 2) consequor aliquid. 3) alicui rei deditus sum. a 2. προσέτυχον, part. προστυχὼν, obuius, item cetera, quæ προστυχής.

Πρόστυλος, ȣ, ὁ, ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρόστυμμα, τος, τὸ, si a τύφω repetitur, est accensio, incensio; item res ipsa accensa, cui ignis iniectus est. quod si autem a τύπτω est siue afflictio, allisio rei ad aliam, siue res ipsa afflicta vel inflicta; item elaboratio signorum προστύπων.

Πρόστυπος, ȣ, ὁ, ἡ, proprie extra corpus paululum eminens. 2) cælatus, sigillatus, habens eminentes figuras, vt vasa cælata, sed ita, vt aut dimidiatæ emineant, aut saltem non extrinsecus alligatæ sint, detrahique adeo nequeant; opponuntur περιφανῆ, quæ totam rem exprimunt, & extrinsecus alligantur. A τύπος.

Προστυπόω, ῶ, f. ώσω, cælo, sed ita vt figuræ sint πρόστυποι.

Πρόσστυπτος, ȣ, ὁ, ἡ, adstrictus, substrictus. A seq.

Προστύφω, f. ψω, ante adstringo, ante spisso seu constipo. A τύφειν.

Προστυχής, ἐος, ὁ, ἡ, obuius. 2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, vt προστυχὴς τῆ φιλοσοφίᾳ. A προστυγχάνω.

Πρόστωος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ante porticum est. scribitur & πρόστοος. A στοά.

Προσυβρίζω, f. ίσω, noua insuper iniuria adficio, insuper contumeliosus sum.

Προσυγγίνομαι, antea congredior vel colloquor. προξυγγενόμενοι, prius collocuti.

Προσύγκειμαι, ante pacto constitutus sum.

Προσυγχέω, ante perturbo, confundo.

Προσυζεύγνυμι, ante coniungo.

Προσυλακτέω, allatro, proprie & tropice. Ab ὑλ.

Προσυλάω, ante spolio, prior spolio.

Προσυλλέγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, Syllogismus, in quo præmissa alterius Syllogismi est conclusio.

Πρόσυλος, ȣ, ὁ, ἡ, materiæ adhærens. 2) qui rebus mundanis, corporeis, vanis, deditus est. Ab ὕλη.

Προσυμμίσγω, commisceo, confundo.

Προσυμφύω, ante adnascor.

Προσυμφωνέω, ante consentio.

Προσυναθροίζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante coniungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίστημι, ante commendo.

Προσυνοικήσασα, quæ antea cohabitauit & nupta fuit. a προσυνοικέω, ῶ.

Προσυνοικίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio.

Προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius conuenio.

Προσυντρίβω, ante confringo, vel confringi iubeo.

Προσυπακȣστέον, subaudiendum. A sq.

Προσυπακȣ́ω, subaudio: de ellipsi.

Προσυπαντάω, ῶ, f. ήσω, venio obuiam, occurro.

Προσυπεμφαίνω, ostendo. Pass. appareo.

Προσυπεργάζομαι, subministro.

Προσυπισχνέομαι, insuper polliceor.

Προσυποβάλλω, subiicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, insuper, vna subscribo.

Προσυποδείκνυμι,

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, ostendo.

Προσυπολαμβάνω, praeterea, insuper existimo.

Προσυπομιμνήσκω, Gl. Vet. προσυπέμνησεν, insuper submonuit.

Προσυπομνηματίζω, & ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτεύω, ῶ, f. ύσω, insuper suspicor, praeterea suspectum habeo.

Προσυποπτεύω, idem.

Προσυποτίθεμαι, vna suppono, vna intelligi volo.

Προσυπουργέω, f. ήσω, idem quod ὑπουργέω, vel ὑπηρετέω.

Προσυρίσσω, vel συρίττω, f. ξω, sibilo signum do, ante vel prius sibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφίσταμαι, accedo. τὰ προσυφεστῶτα, aduentitia, quae extrinsecus accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quo cum pane vescimur, opsonium. Philox. pulmentum, pulmentarium. A sq.

Προσφαγεῖν, cum pane vesci. A φαγεῖν.

Πρόσφαγμα, ατος, τὸ, hostia, victima. A προσφάττω.

Προσφάζω, idem cum προσφάττω.

Προσφαίνομαι, appareo, significor.

Προσφάσθαι, alloqui. v. πρόσφημι.

Πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ, recens seu nuper interfectus. 2) recens dictus. 3) recens, nouus. E πρὸς & φάω.

Προσφάττω, f. ξω, macto seu iugulo ante.

Προσφάτως, Adu. recens, nuperrime, nouissime. A πρόσφατος.

Προσφερὴς, έος, ὁ, ἡ, similis. A sq.

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo. item pendo, v. c. tributum. προσφέρομαι, offeror, adferor &c. 2) irruo. 3) aequo. 4) in med. sumo v. c. cibum. 2) tracto aliquem, vtor aliquo. 3) manus consero, inuehor in aliquem. 4) accedo aliquem, adiungo me alicui, assentior. προσήνεγκεν, admouit. Phil. aor. προσηνέγκατο, adhibuit, Phil. aor. 1. med. προσηνέχθη, oblata est, Gl. Vet. aor. 1. pass προσενεχθεὶς, allatus, Gl. V. προσενεχθὲν, oblatum, Phil. part. προσοίσω, adferam, Gl. V f. 1. ind. act.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio.

Πρόσφημι, alloquor. προσέφη, aor. 2. προσφάσθαι, inf. pr. medii.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello, saluto. προσφθεγξάμενος, adfatus, Gl. Vet.

Προσφθεγκτήριος, salutatorius. Hinc προσφθεγκτήρια, ων, τα, sc. δῶρα, dona, quae sponsus pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans. A pr.

Προσφθεγκτικὸς, ἡ, ὸν, salutatorius. A sq.

Προσφθεγκτος, ου, ὁ, ἡ, dignus, quem alloquare s. compelles. A προσφθέγγομαι.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio, Gl. Vet. appellatio. προσφθέγματι, adfatu, Phil. Ab eod.

Πρόσφθεγξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio. Ab eod.

Προσφθείρομαι, accedo. *Interpretantur &*, cum meo alterius malo accedo, item depereo, insano amore teneor, *sed non est ne esse.*

Προσφθογγος, ου, ὁ, ἡ, salutatorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, insuper inuideo.

Προσφίγγω, alligo. E πρὸς & σφίγγω.

Προσφίλεια, ας, ἡ, amicitia, beneuolentia. A προσφιλής.

Προσφιλεστάτως, amantissime. A sq.

Προσφιλὴς, έος, ὁ, ἡ, gratus, carus, amabilis. 2) amicus, beneuolus. προσφιλέστατος, amantissimus, gratissimus, Gloss. Vet. A φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adscisco, s. commendor.

Προσφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, insuper contendo, certo de aliqua re.

Προσφιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, nauiter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, philosophor cum aliquo, s. in aliqua re, eam diligenter & assidue meditor.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, studium & industriam rei alicui adhibeo. 2) sollerter comminiscor. 3) inuentis aliquid adiicio.

Προσφιλῶς, Adu. amice, vt amicum decet. 2) grate, ita, vt gratum est. A προσφιλής.

Προσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, accedo. 2) adeo saepe, frequento, inpr. de discipulis.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. 2) sumtio cibi, potus: cibus ipse. 3) exprobratio, insectatio, crimen. (Sed hoc posterius est potius προφορά. nam προφέρειν τινὶ ὄνειδος *exprobrare alicui turpitudinem* dicitur, non προσφέρ.) A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto.

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum. A pr.

Πρόσφορος, ου, ὁ, ἡ, commodus, aptus, conueniens, vtilis. A προσφέρω.

Προσφόρως, Adu. commode, conuenienter, vtiliter. A pr.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante insignio vel obsigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, Phil. refugium.

Προσφυέως, Ion. pro προσφυῶς, vbi vid. A seq.

Προσφυὴς, έος, ὁ, ἡ, coalescens, adhaerens. 2) ingenitus, innatus, adnatus. 3) natura accommodatus, aptus, congruens. comp. προσφυέστερος. A προσφύω.

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecus adhaesit, adnatum est. Ab eod.

Πρόσφυμι, προσφῦναι, aor. 2. inf. adhaerescere. Partic. προσφὺς, inhaerens. vid. προσφύομαι.

Πρόσφυξ, γος, ὁ, ἡ, qui confugit ad aliquem, cuius patrocinium expetit, cliens, Philox. perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Πρόσφυσις, εως, ἡ, coalitio, adhaesio, iunctura. A seq.

Προσφύω, f. ύσω, agnasci facio, & προσφύομαι, agnascor, accresco, adhaereo, adhaeresco. προσπέφυκα, perf. act. agnatus sum, adhaereo.

προσπεφυκὼς,

προσπεφυκὼς, adhærens, part. προσφυεὶς, part. aor. 2. paff.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. Vet.

Προσφυτεύω, adfero, Gl. Vet. iuxta planto, confero.

Προσφυῶς, apte, concinne, conuenienter, congruenter. A προσφυής.

Προσφωνέω, ῶ, f. ήσω, alloquor, compello, acclamo. 2) voco ad, aduoco. 3) dico feu dedico, nuncupo.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A pr.

Προσφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, nuncupationi, dedicationi feruiens nuncupandi, alloquendi &c. cauſſa factus ſcriptus vel dictus. A pr.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio. 2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προσφωνητικὸς, ἡ, ὸν, allocutione perſonæ vtens. v. προσφωνηματικός. Ab eod.

Προσφωνητικῶς, Adu. cum allocutione, compellatione. A pr.

Προσχαίνω, f. ανῶ, perf. προσκέχηνα, hianti ore excipio: rei alicui immineo, cupide eam exſpecto f. cupio, cupide ac ſtudioſe audio. it. admiror, obſtupeſco aliqua re.

Προσχαλκεύω, ferro alligo f. ferrumino.

Προσχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προσχέθω, prætendo. E πρὸ & σχέθω.

Πρόσχειρος f. πρόσχερος, ȣ, ὁ, ἡ, in manu ſitus. A χείρ.

Πρόσχεσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. Vet. A σχεῖν.

Προσχέω, adfundo. 2) pertundo, adfundendo rigo. A χέω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, ſpecies, Philox. 2) ſtatus rei & conditio. 3) decus, dignitas, ornamentum. A προέχω, vel π. & σχῆμα.

Προσχηματισμὸς, ȣ, ὁ, figura gramm. alias, *Paragoge*.

Προσχίζω, proſcindo, Gl. V. præſcindo.

Πρόσχισμα, ατος, τὸ, in aduerſa parte fiſſum. 2) genus calceamenti. A pr.

Προσχλευάζω, f. άσω, inſuper rideo, ſubſanno.

Πρόσχορδος, ȣ, ὁ, ἡ, Epith. carminis, quod ad citharam canitur. 2) inſtrumenti muſici pulſatilis. 3) conſonus. Plato. A χορδή.

Πρόσχορος, ȣ, ὁ, ἡ, choro ſeu choreæ iunctus. Epith. ſaltatoris & ſaltatricis.

Προσχόω, προσχωννύω, & προσχώννυμι, f. χώσω, adgero, ſeu terra adgeſta munio. A χόω.

Προσχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, inſuper vtor. 2) vtor.

Προσχρῄζω, f. ίσω, inſuper peto vel flagito.

Προσχρηστέον, inſuper petendum. A pr.

Προσχρίω, illino, allino.

Προσχρώζω, idem.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, adfuſio. A προσχύω.

Προσχύτης, ȣ, ὁ, perfuſor, Gl. V. A ſq.

Προσχύω, adfundo.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, agger. 2) terra & limus a fluuio adgeſtus. A ſq.

Προσχώννυμι, vide προσχόω.

Προσχωρέω, ῶ, f. ήσω, progredior. 2) accedo ad, vicinus ſum. 3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me.

Πρόσχωρος, ȣ, ὁ, ἡ, vicinus, habitans in loco vicino, accola. Gloff. Vet. adiacens. A χῶρος.

Πρόσχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggeſtio. A προσχώννυμι.

Προσψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto.

Προσψεύδομαι, affingo. 2) ementior.

Προσψηφίζομαι, f. ίσομαι, decretis adiicio, vltra decerno. 2) aliud ſciſco & decerno.

Προσψιθυρίζω, f. ίσω, inſuſurro, ſibilo.

Πρόσω, *Adu.* in anteriorem partem. 2) vltra, longe, procul. Hinc *Compar.* προσώτερος, έρα, ερον, qui longe ante eſt, longius progreſſus. *Superl.* προσώτατος. A πρό.

Προσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, olidus, fœtidus, male olens. Ab ὄζω.

Προσώδης, εος, ὁ, ἡ, inflatus. Ab οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus vocis, vt acutus, grauis &c. ſonus, apex, Philox. Ab ᾠδή.

Προσῴδιον, carmen, quod canitur in ſacris Apollinis, ſ. ab iis, qui accedunt ad Apollinem ſupplicandi ergo. *Scr. &* προσόδιον, v. ſupra, quod melius.

Προσῳδιακὸς, ἡ, ὸν, ad accentus pertinens. A προσῳδία. 2) προσῳδίοις ſeruiens, ſ. aptus, ſ. vſitatus. προσῳδιακὸν μέτρον, modi in προσῳδίοις vſitati, h. e. pes e duabus longis & vna breui. Scribitur in ſenſu poſteriori & προσοδιακὸς, quod melius. A προσῴδιον, vbi v.

Προσῳδικὸς, ἡ, ὸν, idem. A προσῴδιον.

Προσῳδὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui fidibus accinit. 2) conſonus, congruens. Ab ᾠδή.

Πρόσωθεν, *Adu.* e longinquo. A πρόσω.

Προσωθέω, ῶ, f. θήσω, & ώσω, impello, adigo.

Προσωνέομαι, ȣ̃μαι, coëmo, emtum addo ei, quod ante habebam, ***darzu kaufen.***

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio, rectius προσονομασία. Ab ὀνομάζω.

Προσωνυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen. Gl. V. cognomentum. Ab ὄνομα.

Προσώπατον, τὸ, idem quod πρόσωπον. Inde προσώπασι, Dat. plur. ap. Hom.

Προσωπεῖον, ȣ, τὸ, larua, perſona, vultus fictus. 2) prætextus, ſpecies. A πρόσωπον.

Προσωπίδιον, τὸ, parua larua. Ab eod.

Προσωπικὸς, ἡ, ὸν, perſonalis. Ab eod.

Προσώπιον, ȣ, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προσωποληπτέω, ῶ, fut. ήσω, perſonæ rationem habeo, gratiæ vel odio ſubſcribo, gratiam vel odium ſequor. A ſq.

Προσωπολήπτης, ȣ, ὁ, qui perſonæ habet rationem, gratiam aut odium ſequens. Ex πρόσωπον & λαμβάνω.

Προσωποληψία, ας, ἡ, perſonæ reſpectus, gratia vel odium. Ex iisd.

Πρόσωπον, ȣ, τὸ, vultus, facies, os. 2) perſona. 3) auctor idoneus. E πρὸς & ὤψ.

Προσωποποιέω, ῶ, f. ήσω, perſonas fictas induco, perſonas fingo.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, perſonæ confictio, figura oratoria, Proſopopoeia. A ſq.

Προσωποποιὸς, ȣ͂, ὁ, qui personas seu laruas fabricatur. E πρ. & ποιέω.

Προσωπῶττα, ἡ, quasi personata, vas habens figuram animalis in ostio vel ore. Poll. attice contr. e προσωπόεσσα, a πρόσωπον.

Προσωρεύω, in aceruum congero. A σωρεύω, idem.

Προσώτατα, *Adu.* longissime. A seq.

Προσώτατος, η, ον, qui longissime ante est, longissime prouectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτάτω, *Adu.* v. προσώτατα. A pr.

Προσώτερος, έρα, ερον, qui longius ante est, longius prouectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτέρω, *Adu.* longius ante, vlterius. A pr.

Προσωφελέω, ῶ, f. ήσω, insuper commodo. 2) adiuuo, auxilium adfero.

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, subsidium, auxilium, vtilitas. A pr.

Προσωφέλησις, εως, ἡ, idem, res vtilis. Ab eod.

Προταινὶ, *Adu.* nuper, proxime, nupertime, nouissime. 2) ante. v. ποταίνιος.

Προταίνιον, *Adu.* paulo ante. A pr.

Προταίνιος, α, ον, nuperus, nouissimus.

Προτακτικὸς, ἡ, ὸν, præpositiuus. A sq.

Πρόтακτος, ȣ, ὁ, ἡ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnans. 2) præfinitus. A προτάσσω.

Προταλαιπωρέω vel ȣ͂μαι, ante labores, ærumnas sustineo, suscipio, quo aut mihi reliquum laboris leuem, aut alteri successuro. Suid.

Προταμιεύω, f. εύσω, προτεταμιευμένα, condita & reposita dudum.

Προτάμνω, proscindo, idem quod προτέμνω.

Πρόταξις, εως, ἡ, propositio. 2) prima acies. 3) aperta pugna.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρβέω, ῶ, f. ήσω, prius metuo, timore ante corripior.

Προταριχεύω, f. εύσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero, ante exsicco & arefacio, antequam vsurpem.

Πρότασις, εως, ἡ, propositio. 2) initium dramatis. 3) prior pars periodi. A προτείνω.

Προτάσσω, vel προτάττω, f. ξω, præstituo. 2) ante colloco, præpono, præficio, Gl. Vet. προέταξε, præfecit, Phil. aor. 1. προτεταγμένος, præfectus, Phil. perf. pass. part. προτετάχθαι, præfici, Phil. inf. 3) antepono, præfero.

Προτατικὸς, ἡ, ὸν, ad πρότασιν, in fabulis pertinens, propositione constans, propositionis formam habens. A προτείνω.

Προτατικῶς, *Adu.* in modum propositionis. A præc.

Προτέγισμα, ατος, τὸ, quod tecto superiectum est ad arcendum imbrem. A τέγος.

Προτείνω, protendo, & *pass.* promineo. 2) porrigo. 3) offero, polliceor. 4) *in medio*, eadem fere, & prætendo, obtendo. 5) adstringo, funibus tendo. *Pass.* προτεταμένος, pronus, promtus.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur, vallum. 2) propugnaculum.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dari solita: vnde & sponsalia; item victimæ. A sq.

Προτέλειον, ȣ, τὸ, q. d. tirocinium, 2) omne primordium rei sacræ. A sq.

Προτέλειος, ȣ, ὁ, ἡ, ante perfectus. 2) præcidaneus. 2) qui fit ante nuptias. quæ pro τελει consummatione ætatis humanæ habebantur. Vnde τέλειος adultus. & Iupiter τέλειος & Iuno τελεία, nuptiis & coniugio præsidens.

Προτελευτάω, ῶ, f. ήσω, ante, prius finio vitam.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, ante rem sacram expio. 2) præparo, edoceo. erudio ad aliquid. 3) pecuniam repræsento & ante diem soluo.

Προτελὴς, ὲς, præcidaneus. 2) qui fit ante nuptias, de victima. A τέλος.

Προτελίζω, f. ίσω, idem quod προτελέω.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, vestibulum templi, & quidquid est ante fanum.

Προτέμνω, proscindo vel præscindo, vt sulco agrum reseco.

Προτενὴς, έος, ὁ, ἡ, prætensus, protensus, protentus. A προτείνω

Προτενθεύω, f. εύσω, prægusto, seu ante alios manus patinæ infero. 2) gulosus sum, catillo, cupediis inhio. A seq.

Προτένθης, ȣ, ὁ, qui prior comedit, prægustator. 2) catillo & gulosus. A τένθω.

Προτεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens, pridianus. τῇ προτεραίᾳ, pridie, Gl. V. A πρότερος.

Προτεραίτερος, prior. Arist. A pr.

Προτερεύω, f. εύσω, prior sum loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, supero. Ab eod.

Προτερέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab eod.

Προτερηγενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. Ab eod. & γίνομαι.

Προτέρημα, ατος, τὸ, priores partes, id quo aliis præstamus & meliori sumus conditione. 2) maior seu potior rei alicuius gerendæ commoditas. 3) priuilegium, prærogatiua. 4) res bene gestæ, victoria. A pr.

Προτερικὸς, ἡ, ὸν, prior. A πρότερος.

Πρότερον, *Adu.* prius, antea. 2) superiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, superior, Philox. A πρό.

Προτέρω, προτέρωσε, *Adu.* longius, vlterius. A pr.

Προτεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, prius de arte dissero, seu dissero de initiis artis, vnde ad eam accessus fit. 2) prius de arte dissero, tradoue.

Προτήθη, ης, ἡ, proauia.

Πρότηξις, εως, ἡ, tabes.

Προτὶ, *Praep.* a, ab. *Dor.* pro πρός.

Προτιάπτω, *Dor.* pro προσιάπτω, mitto ad.

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι.

Προτιειλέω, *Dor.* pro προσειλέω.

Προτιειπεῖν, *Dor.* pro προσειπεῖν.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico: vnde. 2) edico. 3) antepono. 4) obiicio, sc. deuorandum, appono edendum,

dum. v. προσθεσις. 5) suadeo. 6) prodo, indico. 7) in med. præterea significat a) statuo, constituo mecum, volo. b) constituo decreto vel edicto. c) cibum, convivium appono. d) spectandum propono, inpr. mortuum. e) prætextu vtor.

Προτίκτω, ante pario.

Προτιμάσσω, attingo, Dor. pro προσμάσσω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, pluris facio, maioris æstimo, præfero, antepono, malo. 2) rationem habeo, curo.

Προτίλλω, præuello, Gl. V. Attice.

Προτίμησις, εως, ἡ, cum quid pluris æstimatur & præfertur, prærogatiua, Gl. V.

Προτιμητέος, præferendus, Phil. Ab eod.

Προτιμητικός, ή, όν, honoratus, honorandus. Ab eod.

Πρότιμος, ε, ὁ, ἡ, pluris æstimandus, præferendus, præponendus. A τιμή.

Προτιμυθέομαι, Dor. pro προσμυθέομαι.

Προτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, prior punio, prior vlciscor. 2) prior auxilium fero. 3) promte subuenio.

Προτιόσσομαι, adspicio, præsagio. E προτὶ, pro πρὸς & ὄσσομαι.

Προτμησις, εως, ἡ, ipsa præscindendi actio. 2) quod præscinditur. 3) vmbilicus.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Προτομή, ῆς, ἡ, proprie effigies bestiæ, vt canis &c. 2) species, persona, imago. 3) effigies solidi exhibens hominem ad vmbilicum vsque. A προτέμνω.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo. A seq.

Πρότονος, ε, ὁ, sc. κάλως, funis a malo sun mo ad proram tentus, malumque firmans. Gl. Vet. rudens. πρότονος, rudentes, Gl. V. A προτείνω.

Προτȣ̃, prius, antea, antehac, pro πρὸ τȣ́τȣ. Philox.

Προτραγῳδέω, part. a. I. προτραγῳδήσας, qui iam ante tragœdias egit in re antiqua.

Προτρέπομαι, med. hortor, adhortor, exhortor, inuito, Phil. προὐτρέψατο, aor. 1. med. pro προετρέψατο. conuertor ad aliquid, dedo me alicui, fugio, tergum do.

Προτρεπτικός, ή, όν, exhortatorius. A pr.

Προτρεπτικῶς, Adu. exhortando, incitando, ad cohortandum accommodate. A pr.

Προτρέπω, f. ψω, Gl. V. vsitatius προτρέπομαι.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteuerto.

Πρότριτα, Adu. triduo ante, seu tertio ante die. E π. & τρίτος.

Προτροπάδην, Adu. cursu vel impetu concitato, summa cum celeritate, fugiendo. A προτροπή.

Προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω. A seq.

Προτροπή, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, hortatus, inuitatio, Philox. A προτρέπω.

Πρότροπος, οἶνος, vinum, quod sua sponte defluit, antequam vuæ calcentur. Ab eod.

Προτρυγαῖος, ὁ, idem quod seq.

Προτρύγης, ε, ὁ, Bacchi cognomentum, qui vindemiis præest. A τρύγη.

Προτρυγητήρ, ῆρος, siue προτρυγητής, ȣ̃, ὁ, q. d. prouindemiator, sideris cœlestis nomen, quod nonnullis prouindemia maior dicitur. A τρυγάω.

Προτρώγω, ante comedo.

Προτυγχάνω, prior sum, ante sum.

Πρότυπον, ȣ, τό, futuri operis præcedens typus & forma. A seq.

Πρότυπος, ȣ, ὁ, idem. A τύπος.

Προτυπόω, ῶ, f. ώσω, præformo, ante formo, præparo, 2) præinformo, inprimis rem futuram vt imaginatio, v. c. per somnium facit. 3) conformo, sequente εἰς vel πρός.

Προτύπτω, f. ψω, ante f. prior in ipso, vt verberare, prorumpere; item erumpo, prorumpo. item irrito. aor. I. προέτυψα, πρότυψα

Προτύπωμα, τος, τό, exemplar, exemplum, quod sequimur vel sequi debemus. A προτυπόω.

Προϋγραίνω, ante humecto, humectando ad aliquid præparo.

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προεξερευνητής, ȣ̃, ὁ, explorator præmissus. E πρὸ & ἐξερ.

Προϋπάγω, & γομαι, ante induco ad aliquid, pellicio. In actiuo etiam, ante decedo, subduco me.

Προϋπαντάω, occurro, obuius eo, prior occurro.

Προϋπαντιάζω, idem.

Προϋπαρξις, εως, ἡ, q. d. præexistentia. A προϋπάρχω.

Προϋπαρχή, ῆς, ἡ, priora beneficia, beneficentia, qua quis alterum præuenit. A seq.

Προϋπάρχω, f. ξω, præuenio, præuerto, 2) sum ante, tempore præcedo. 3) prior incipio, initium facio, prouoco, lacesso, v. c. beneficiis. προϋπηργμένα, beneficia prius collata, perf. pass. part.

Προϋπεξέρχομαι, ante exeo, egredior, 2) ante visitor.

Προϋπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, & προϋπεξορμῶμαι, ante erumpo.

Προϋπεργάζομαι, prius efficio.

Προϋπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, cautæ instructio, apud Rhet. A pr.

Προϋπισχνέομαι, ante promitto. προϋπέσχετο, aor. 2. ante promisit. προϋπεσχημένος, part. perf. p. ante promissus.

Προϋποβάλλω, ομαι, q. d. præsubiicio, præstruo.

Προϋπογράφω, tacite factis indico, significo.

Προϋποδείκνυμι, ante demonstro s. explicando ostendo.

Προϋπόκειμαι, q. d. prius subiaceo, prius subiectus sum. 2) prius in naturam rerum editus sum. προϋπόκειται, præsupponitur.

Προϋπολαμβάνω, prius existimo, prius animo concipio & præsumo.

Προϋπομιμνήσκω, antemoneo.

Προϋπομνηματίζομαι, οἱ προϋπομνηματισάμενοι, qui ante commentarios scripsere.

Προϋποπτεύω, ante suspicor.

Προϋπόστασις, εως, ἡ, quasi præexistentia.

Προϋποτίθεμαι, præsuppono.

Προϋποπτεύω, ante suspectum habeo.

Προϋποτυπόω, ante breuiter describo: τούτων προϋποτυπωθέντων, his præmissis, summatim expositis.

Πρόοπτος, ε, ὁ, ἡ, ante oculos positus. 2) manifestus. Philox. πρόοπτον, perspicuum. ἐκ τοῦ προόπτου, palam. E πρὸ & ὄπτομαι.

Προὐργιαίτερος, α, ον, potior, melior. *Adu.* προὐργιαίτερον, potius, antiquius, vtilius. *Superl.* προὐργιαίτατα. Reperitur & προὐργιαίτερον & προὐργιαίτατον.

Προὔργου, *dicitur esse*, in quo sit operæ pretium. *item*, vtilitas, commodum. E πρὸ & ἔργον. (quasi τὸ πρῶτον τῶν ἔργων, primarium operum, summa rerum agendarum.)

Προϋφίσταμαι, ante sum. προϋφεστηκώς, perf. part. qui ante, prior fuit.

Προϋφαιρέω, ante subtraho, s. aufero.

Προϋφαρπάζω, ante surripio.

Προέχω, præcedo. 2) emineo. 3) præsto, supero. προύχομαι, præbeo.

Προφαγεῖν, ante alia edere, in cibo præsumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonstro, seu præmonstro speciem futuri & quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio. προὔφαινε, præmonstrabat. imperf. προὐφαίνετο, apparebat. imperf. pass. προφανέντες, procedentes, conspicui facti, aor. 2. part. (tametsi ratio grammatica postulare videtur προφανέντες.)

Προφανὴς, έος, ὁ, ἡ, conspicuus, manifestus, apertus. A pr.

Προφάνεια, ας, ἡ, perspicuitas. A pr.

Προφάντις, ιδος, ἡ, interpres sacrorum, προφῆτις, sacerdos.

Πρόφαντος, ε, ὁ, ἡ, præmonstratus, ante significatus, prædictus. τὸ πρόφαντον, oraculum, vaticinium. 2) euidens, conspicuus. A προφαίνω.

Προφανῶς, *Adu.* conspicue, aperte. A προφανής.

Προφασίζομαι, f. ίσομαι, fingo caussas, caussor, tergiuersor caussando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, caussæ loco adfero, excuso. Gl. V. caussor. προφασίζεται, prætendit, Phil. προφασίσαντο, aor. 1. med. 3. pl. A sq.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus. 2) excusatio. 3) dilatio, occasio, materia, sc. prætextus excusationis, Phil. caussa quæcunque etiam veri & arcana. ἐπὶ προφάσει, sub prætextu. πρόφασιν, verbo, int. κατὰ, opp. ἔργῳ. A πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ἡ, ὸν, ad excusandum, ad prætexendum excogitatus, dictus &c. A προφασίζομαι. (vsitatius προφασιστικὸς, quasi a προφασίζομαι.)

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, qui est prouecta ætate: s. senior similis speciei. 2) præstans. Comp. προφερέστερος, Superl. προφερέστατος, pro quo & προφέρτατος, Sophocl. A seq.

Προφέρω, profero, promo, depromo, in medium adfero, exhibeo, propono. 2) obiicio, exprobro. 3) enuncio, loquor. 4) præsto, antecello, anteeo, vlterius fero seu porto, promoueo. προενέγκατε, proferte, Gl. Vet. aor. 1. imper. προενεχθεὶς, prolatus, antelatus, Gl. V. aor. 1. part. pass. προενηνεγμένος, prolatus, Gl. V. perf. part.

Προφεύγω, effugio, fugio, procul fugio. προφυγὼν, aor. 2. part. elapsus.

Πρόφημι, prædico.

Προφημίζω, ante dissipo famam.

Προφητάναξ, κτος, ὁ, regius propheta, Dauidis epitheton. E προφήτης & ἄναξ.

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vaticinatio aut vaticinium. 2) munus prophetæ, cum quis fungitur partibus prophetæ, de quo v. paulo post. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ε, τὸ, templum in honorem alicuius prophetæ erectum. Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor. 2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, diuinitus afflatus sum, vocem diuinam audio. 3) in N. T. interpretor vaticinia, & alia Sc. S. dicta. A seq.

Προφήτης, ε, ὁ, vates. (proprie ille, qui consultantium interrogationes ad deum, huiusque responsa oraculo edita ad consultantes referebat, & loco hominum eorumque nomine cum deo oracula reddente, & rursus loco atque nomine dei cum hominibus agebat. ὁ φάσκων πρὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸ τοῦ θεοῦ) 2) in N. T. etiam de poëta. 3) doctor diuinitus missus & afflatus. A πρόφημι.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, propheticus, ad prophetas pertinens, a prophetis ortus, dictus &c. A pr.

Προφητικῶς, *Adu.* more vatis. A pr.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futuræ prædicit. 2) sacerdos. A προφήτης.

Προφητοκτόνος, ε, ὁ, ἡ, prophetæ vel prophetarum interfector. Ab eod. & κτείνω.

Προφητόφθεγκτος, ε, ὁ, ἡ, a propheta dictus vel pronunciatus. 2) propheta dignus. Ex eod. & φθέγγομαι.

Προφητοφόντης, ε, ὁ, prophetarum interfector.

Προφθαδὴν, *Adu.* præueniendo, anteuertendo. A seq.

Προφθάνω, f. άσω, idem quod simplex φθάνω.

Προφθασία, ἡ, occupatio. A pr.

Προφθέγγομαι, anteloquor. Gl. V.

Πρόφθεγξις, εως, ἡ, anteloquium. A pr.

Προφθίμενος, ε, ὁ, præmortuus, ante mortuus. A φθίομαι.

Προφοβέω, ῶ, f. ήσω, ante terreo, absterreo.

Προφοβητικὸς, ἡ, ὸν, absterrendi vim habens.

Προφοιβάζω, f. άσω, ante purifico.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio. 2) vox, verbum. Phil. 3) exprobratio, ap. Polyb. A προφέρω.

Προφορέομαι, ῦμαι, stamen iungo, adnecto. 2) vltro citroque cursito.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, qui ore profertur, enunciatiuus. Gloss. Vet. eloquens, facundus. A seq.

Πρόφορος, ου, ὁ, humor inter membranas, quibus fetus continetur. A προφέρω. quasi τὸ ὂν πρὸ τοῦ ἐν τῇ γαστρὶ φερομένου.

Προφόωσδε, in lucem. E πρό, φῶς & δε.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, feptum alicui loco prætentum. 2) propugnaculum, tutamen. 3) profcenium. A προφράσσω.

Προφράζω, f. άσω, prædico, prænuncio.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propenfa, beneuola, lubens, vltro, fponte fua, deliberato confilio agens. A πρόφρων.

Προφράσσω, άττω, f. ξω, ante fepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρόνως, Adu. promto feu propenfo animo, beneuole, lubenter, poët. προφρονέως. A fq.

Πρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. 2) propenfus, beneuolus, promtus. A φρήν. v. πρευμενής.

Προφυλακή, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, ftatio, munitio ad arcendum, propugnaculum, obfervatio. 2) præcautio, cautio. 3) amuletum.

Προφυλακὶς, ναῦς, nauis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naues. 2) nauis præfidiaria. A pr.

Προφυλακτικὸς, ἡ, ὸν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcauendum. A προφυλάσσω.

Προφύλαξ, ακος, qui ante excubat, excubitor, fpeculator, præfidiarius.

Προφύλαξις, εως, ἡ, cautio, prouidentia. A feq.

Προφυλάσσομαι, præcaueo, Gl. Vet. A feq.

Προφυλάσσω, vel άττω, f. ξω, q. d. ante excubo, pro ftatione excubias ago.

Προφύραμα, τος, τὸ, maffa farinacea, quæ in mactra fubigitur, vt inde panes fiant. A feq.

Προφυράω, ante mifceo, fubigo, præparo ante.

Προφύρατος, & ρατος, ον, ante fubactus, & quidem recte, fatis.

Προφύσια, ων, τα, munimina, quibus follium fiftula in metallis teguntur, quæ funt πρὸ τῶν φυσῶν ante fpiracula follium. A φυσάω

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A προφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel fero.

Προφύω, f. ύσω, ante genero feu gigno.

Προφωνέω, ῶ, f. ήσω, prius vocem edo, præloquor. 2) prædico, præmoneo, denuncio.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius patefacio. 2) prius baptizo.

Προχάζομαι, procedo.

Προχαίνω, hiante ore (cupidiffime) in aliquid feror, vt canes prædam perfequentes. προκεχηνότες, part. p. a.

Προχαίρω, gaudium præcipio, ante tempus, fruftra gaudeo.

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræfentatio, imago, ac præuia defcriptio. 2) exemplum imitationi propofitum. A feq.

Προχαράσσω, vel άττω, f. ξω, prima lineamenta duco, primam fculpturam facio ante polituram, præformo. 2) ante delineo, adumbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gratificor, ante condono.

Προχειλίδιον, ου, τὸ, prominens labii pars. A χεῖλος.

Πρόχειλος, ου, ὁ, ἡ, qui prominentibus eft labiis, labeo, labrofus, Gl. Vet. Ab eod.

Προχειρέω, ῶ, προκεχείρηται, p. paff. apud Dion. Hal. fi lectio fana, idem quod feq. A πρὸ χειρός.

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio. 2) deligo, fumo ad aliquid faciendum, deftino. 3) inftituo, inchoo, paro, præfero. 4) promo, depromo. προχειρίζομαι, profero, promo, mitto, defigno, conftituo. Ab eod.

Πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ, qui eft in promtu, inuentu facilis, expeditus. Phil. πρόχειρον, promtum, ad manum. A χείρ.

Προχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, ante feu prius creo 2) præ aliis & ante tempus aliquid defigno.

Προχείρως, Adu. promte, facile. 2) temere. Comp. προχειροτέρως. A πρόχειρος.

Προχειρουργέω, ante manibus operor.

Πρόχευμα, ατος, τὸ, profufio, profufum. A feq.

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo.

Πρόχνυ, Adu. in genua, geniculatim. 2) funditus, radicitus. E πρὸ & γόνυ.

Προχοή, ης, ἡ, gutturnium, v. πρόχους. 2) oftium fluminis. A προχέω.

Προχοή, ῆς, ἡ, fluxus aquæ. vnde 2) diluuium, inundatio. 3) gurges, 4) fluuii in mare effufio. Ab eod.

Προχοΐδιον, ου, τὸ, aqualiculus, qua aqua effunditur manibus abluendis; item vas vinarium, e quo vinum in calicem effunditur, vt lagena. A feq.

Προχοῒς, ίδος, ἡ, matula. A προχέω.

Πρόχοος, contr. πρόχους, ου, ὁ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gutturnium. Plur. πρόχοι, fed eft a πρόχος apud Homer. Ab eod.

Προχορεύω, præfulto, falto.

Προχρίω, f. ίσω, ante inungo.

Προχρονέω, ῶ, f. ήσω, tempore fum prior, tempore præcedo. A feq.

Πρόχρονος, ου, ὁ, ἡ, tempore prior, tempore præcedens.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profufum eft. 2) vinum fponte defluens ante, quam vuæ calcentur. A πρόχυω.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profufio, effufio. 2) terra ante locum aliquem adgefta. A προχύω.

Προχύται, v. προχύτη.

Προχυταῖος, αια, αῖον, natus vel habitans in infula prochyta. A feq.

Προχύτη, cum νῆσος, eft terra auulfa a continente & infula facta. 2) patera ad libandum. 3) Plur. mola falfa in victimis, item miffilia. A προχύω.

Προχυτήριον, ου, τὸ, luforium, Gl. Vet. πρόχους. A feq.

Προχύτης, ου, ὁ, poculi, pateræ fpecies. A προχύω.

Προχύτιος, ια, ον, profufus. Clem. Al. Ab eod.

Προχυτὸς, ἡ, ὸν, profufus. Ab eod.

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo. 2) terra adgefta exftruo.

Πρόχωλος, ον, claudus.

Προχῶνευ

Προχῶναι, αἱ, nates, Poll. quasi a προέχω, aut προχέω. v. πρωκτὸς.

Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, procedo, progredior. 2) ſuccedo, proſpere cedo.

Προχώρημα, ατος, τὸ, quod ſuccedit, ſeu ſucceſſit. 2) excrementum. A præc.

Προχώρησις, εως, ἡ, ſucceſſio, progreſſus, proceſſus. Ab eod.

Προψηφίζω, ante ſciſco, decerno.

Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.

Προώδιος, ὁ, ἡ, qui dentes eminentes, exſertos habet. Ab ὀδὼς.

Προῳδὸς, ἡ, prolutio in cantu, introitus, & quaſi præcentio. Ab ᾠδή.

Προωθέω, ῶ, f. ωθήσω & ώσω, part. aor. I. προώσας, & πρώσας, protrudo, propello.

Προώλης, petulans, Philox. perditus. Ab ὄλλυμαι.

Προωμοσία, ας, ἡ, iusiurandum ante teſtimonium aut ſententiam cet. dicendam. Ab ὄμνυμι.

Προωνύμιον, ου, τὸ, prænomen, Philox. Ab ὄνομα.

Προώνυμος, ου, ὁ, ἡ, prænomen habens. Ab eod.

Προώριος, ου, ὁ, ἡ, qui iuſtum legitimumque tempus præuenit, præmaturus, præcox. Ab ὥρα.

Πρόωρος, ου, ὁ, ἡ, idem. πρόωρον, *Adu.* ante tempus. Ab eod.

Πρόωσις, εως, ἡ, expulſio, actus propellendi, protrudendi, expellendi, v. c. calculi. A προωθέω.

Προώστης, ου, ὁ, caput lignorum prominentium, ad arcendum & repellendum, quod illiditur, irruit &c.

Προωστικὸς, ἡ, ὸν, vim propellendi habens. A præc.

ΠΡΥΛΕ'ΕΣ, ων, οἱ, milites pedites. 2) populi multitudo conferta.

Πρύλις, εως, ἡ, ſaltatio armata, quam pedites ſaltant, pyrrhicha. A præc.

Πρύμνα, ης, ἡ, extrema nauis pars, puppis. A πρυμνὸς.

Πρύμνηθεν, *Adu.* a puppi. A præc.

Πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus nauis religatur ad terram. Gl. Vet. retinacula. A ſeq.

Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui eſt in puppi, ad puppim pertinens. A πρύμνη.

Πρυμνητὴς, οῦ, ὁ, gubernator in puppi ſedens. 2) *Adi.* pro πρυμνήσιος. Ab eod.

Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad puppim pertinens. A præc.

Πρυμνόθεν, *Adu.* a puppi, ab eod. 2) ad extremum, funditus a ſeq.

Πρύμνον, τὸ, extremitas, finis. τὰ πρύμνα, idem.

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, extremus, vltimus. 2) craſſus, grauis, vt lapis. Hom.

Πρυμνοῦχος, ου, ὁ, ἡ, puppim tenens. E πρύμνα & ἔχω.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. E πρυμνὸς & ὄρος.

Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas ſeu poteſtas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις, vbi v.

Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus iudicio diſceptaturi, lat. ſacramentum. A ſeq.

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes iudicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur ſumtibus. 2) curia. 3) palatium, Auguſtale, Gl. Vet. A ſeq.

Πρυτανεύω, f. εύσω, ſenator ſum, aut magiſtratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, quod vid. ſummam poteſtatem teneo, præſes ſum. 2) rego, moderor, adminiſtro, impero. 3) ſuppedito, ſubminiſtro, procuro. A πρύτανις.

Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρύτανιν pertinens. A ſeq.

Πρύτανις, εως, ὁ, Athenis ſenator e numero quingentorum, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat. 2) in aliis ciuitatibus interdum ſummum magiſtratum notat, vnde. 3) ſummus magiſtratus, ἄρχων ὕπατος. 4) princeps in aliquo genere artis aut rei. 5) curator, præfectus alicuius rei, diſpenſator. (a πρὸ: vnde πρῶτος. olim erant πρυτάνεις iidem, qui poſtmodum οἱ πρῶτοι, [vt δέκα πρῶτοι] appellabantur. A πρόϊτος formatum προῖτος & πρῦτος, hinc πρῶτος & πρύτανις.)

Πρῴ, πρῷ & πρῶ, *Adu.* mane, pro πρωΐ. (aut eſt datiuus antiqui πρὸς, πρῆ, πρὸν, vnde πρόσω, πρηνὴς, πρὶν, πρόνοψ, & alia manarunt, ipſumque adeo πρὸ, antiquus datiuus, & πρωΐ, qui item antiquus datiuus eſt.)

Πρῶτον, pro πρώϊτον, vbi vid.

Πρώην, *Adu.* nuper, ante, olim, Philox. Ab eodem. (pro πρωΐην, ſcil. ὥραν.)

Πρωθήβης, ου, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. E πρῶτος & ἥβη.

Πρωθήβος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Πρωθύστερος, præpoſterus, Gl. Vet. πρωθύστερον, præpoſterum. Gl. Vet. E πρῶτον & ὕστερον.

Πρωΐ, *Adu.* mane. 2) mature, tempeſtiue. 3) præmature, ante tempus. *Compar.* πρωΐτερος, έρα, ερον, *Superl.* πρωΐτατος, & πρωϊαίτατος.

Πρωΐα, ας, ἡ, ſcil. ὥρα, matutinum tempus. A præc.

Πρωϊαίτατα, *Adu.* admodum tempeſtiue, præmature, A πρωϊαίτατος.

Πρωϊαίτερον, *Adu.* citius, maturius. A πρωϊαίτερος.

Πρωϊανθὴς, έος, ὁ, ἡ, mature vel præmature florens. E πρωΐ & ἄνθος.

Πρωϊβλαστέω, ῶ, fut. ήσω, mature germino. A ſeq.

Πρωϊβλαστὴς, έος, ὁ, ἡ, mature germinans. E πρωΐ & βλάστη.

Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura ſeu præcox germinatio. A πρωϊβλαστέω.

Πρωϊζὸν, vel πρωΐζον, *Adu.* non ita dudum, hodie mane. 2) præmature, citius, intempeſtiue, ante tempus. πρωϊζὰ, vel πρώϊζα, idem, a πρωϊζὸς, *matutinus, maturus.*

Πρωΐθεν, *Adu.* a mane, a tempore matutino, Ab eodem.

Πρωϊκαρπέω, ῶ, f. ήσω, mature fructus reddo; &

Πρωϊκαρπία, ας, ἡ, matura fructuum editio. A ſeq.

Πρωΐκαρπος, ου, ὁ, ἡ, cuius fructus mature proveniunt.
Πρώϊμος, ου, ὁ, ἡ, maturus, tempestiuus. Phil. πρώϊμον, præcox. A πρωΐ.
Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, matutinus. Ab eod.
Πρώϊον, ου, τὸ, hora matutina. A seq.
Πρώϊος, ία, ιον, matutinus. A πρωΐ.
Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcox maturitas. A præc.
Πρωϊσπορέω, ῶ, f. ήσω, mature semino. A seq.
Πρωΐσπορος, ου, ὁ, ἡ, qui mature seritur. 2) præmature serendus. E πρωΐ & σπείρω.
Πρωκτίζω, præpostera Venere coëo. A seq.
Πρωκτὸς, οῦ, ὁ, podex, anus, culus. v. προχῶναι.
Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates specto, obseruo. Aristoph. vox Comice ficta, vt πρωκτοπεντετηρὶς, apud eund.
Πρὼν, ωνὸς, ὁ, locus accliuis, collis, agger. 2) vertex seu cacumen montis. *Pl.* πρῶνες, πρώονες. v. πρώων.
Πρὼξ, ωκὸς, ὁ, gutta, stillicidium, *proprie* roris. *Pl.* πρῶκες. A πρωΐ.
Πρῷος, idem quod πρώϊος.
Πρῷρα, ας, ἡ, prora, anterior pars nauis. 2) hinc *trop.* os, adspectus, quasi ab adiect. πρωρὸς, ρὰ, ρὸν, a πρὸ.
Πρωράζω, in proram deprimo. πρωράζεσθαι dicitur nauis, cum prora ponderum vi deprimitur. Ab eod.
Πρῴραθεν, *Adu.* e prora. Ab eod.
Πρωρατεύω, f. εύσω, sum proreta, seu in prora nauem rego. A seq.
Πρωράτης, ου, ὁ, proreta, qui nauem in prora regit. A πρῷρα.
Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, ad proram pertinens, qui est in prora. A πρῷρα.
Πρωρεὺς, έως, ὁ, proreta, Phil. Ab eod.
Πρῶτα, *Adu.* primum. A πρῶτος.
Πρωτάγγελος, ου, ὁ, ἡ, qui primus aliquid nunciat, prænuncius.
Πρωτάγριον, τὸ, venationis primitiæ, prima captura. Ex eod. & ἄγρα.
Πρωταγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, primas partes in scena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo. 2) primam orationem in iudicio habens. A seq.
Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, primarum partium actor. 2) qui in quouis certamine primum locum tenet, princeps est, præstantissimus.
Πρώταθλος, ου, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλος.
Πρωταίτιος, ὁ, ἡ, qui maxime in culpa est.
Πρωταίχμεια, f. πρωταίχμια, τὰ, præda præmio data. E πρ. & αἰχμή.
Πρώταρχος, ου, ὁ, dux primarius, militiæ princeps.
Πρωτεία, ας, ἡ, primatus. A πρῶτος, vel πρωτεύω.
Πρωτεῖον, ου, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.
Πρωτέκδικος, ὁ, primus defensor.
Πρωτερικὴ, ῆς, ἡ, sc. συκῆ, ficus, quæ citius fructum suum maturat, præcox seu festina ficus. A πρωΐ, alii a πρότερος, qui & προτερικὴ scribunt, non bene.
Πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor. πρωτεύων, principalis, Gl. Ve A πρῶτος.
Πρωτηρότης, ου, ὁ, qui primus arauit, vel ara Ex eod. & ἀρότης.
Πρωτιστεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω. Ab eo.
Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus. πρώτιστον, & πρώτιστ *Adu.* primo loco, primum omnium. πρῶτος.
Πρωτόαλος, ου, ὁ, ἡ, qui primum mare tenta primum nauigat. E πρῶτον & ἅλς.
Πρωτοβαθρέω, ῶ, fut. ήσω, in primis subsellii aut in subsellio primum colloco. A seq.
Πρωτόβαθρος, ου, ὁ, ἡ, qui in primis subselli aut in subselliis iudicum primus sedet, loc primo seu eminentissimo sedens. A βάθρον.
Πρωτοβολέω, ῶ, f. ήσω, primus iaculor. 2) pr mum protrudo, vel emitto. A seq.
Πρωτοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui primus iaculatur. βάλλω. 2) equus, qui primum dentiit, de tes edidit. A βόλος.
Πρωτόβολος, ου, ὁ, ἡ, qui primum feritur. Ab eo
Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, lac primu post partum, sponte concrescens.
Πρωτόγαμος, ὁ, ἡ, primas nuptias agens.
Πρωτογένεια, Epith. fortunæ, primigenia, Plu A seq.
Πρωτογενὴς, έος, ὁ, ἡ, primogenitus. πρωτογενέστερος, antiquior. A γίνομαι.
Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, quod primum natum e
Πρωτογέννητος, ου, ὁ, ἡ, primogenitus, Phil. γεννάω
Πρωτόγονος, ου, ὁ, ἡ, primigenius, primogen tus, primitiuus. A γίνομαι.
Πρωτογόνος, ου, ἡ, primum pariens, primum en xa. Ex iisd.
Πρωτογεύστης, ου, ὁ, prægustator, qui primus gu stat, Phil. gustator. A γεύομαι.
Πρωτογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, qui primus sententia dicit, princeps senatus. A γνώμη.
Πρωτογύναικες, ων, οἱ, qui primum vxores du cunt. Hes. A γυνή.
Πρωτοδαὴς, έος, ὁ, ἡ, qui primus scit, qui pri mus didicit. A δαίω.
Πρωτόζευκτος, ὁ, ἡ, idem quod seq. A ζεύγνυμ
Πρωτόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, primis nuptiis iunctus primum matrimonio iunctus. A ζυγός.
Πρωτόθετον, τὸ, primitiuum verbum. A τίθεμαι
Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima conuiuii portio. θοίνη.
Πρωτόθρονος, ου, ὁ, ἡ, primo throno, loco, sedens
Πρωτόθροος, *contr.* πρωτόθρους, ου, ὁ, ἡ, q. d. pr misonus; Epith. oraculi, prophetiæ apu Nonn.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in consessu aliqu locus. A καθέδρα.
Πρωτοκήριος, ου, ὁ, primicerius, primus dignita te. A κηρὸς, *cera*, quia primus in tabula ce rata scriptus est.
Πρωτόκλητος, ου, ὁ, ἡ, primo vocatus.
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus in conuiuio locus.
Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis pri mam sedem, v. c. imperii, occupat, aut cum in primo collocatur accubito in conuiuio A κλίσις.
Πρωτοκόμιον, ου, τὸ, prærogatiua. A κομίζω.

Πρωτοκυρία,

Πρωτοκερία, ας, ἡ, prima tonſio. A ſeq.

Πρωτόκερος, ου, ὁ, ἡ, primum tonſus, qui primum tondetur. A κερά.

Πρωτοκτίστης, ου, ὁ, qui primus vel primum creauit.

Πρωτόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, primo conditus ſeu creatus, Gl. Vet. primitiuus.

Πρωτοκτόνος, ὁ, qui primus occidit. A κτείνω.

Πρωτόκτονος, qui primus occiſus eſt. Ab eod.

Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.

Πρωτόλειον, ου, τὸ, ſeu πρωτόλεια, ων, τὰ, primitiæ prædæ ſeu manubiarum, vnde & pro præda. A λεία. 2) quæuis primitiæ, quaſi eſſet πρωτολήϊον. A λήϊον.

Πρωτολογέω, ῶ, ήσω, primus dico, primas dicendi partes ſortitus ſum. A πρωτολόγος.

Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, ſermonis principium. A ſeq.

Πρωτολόγος, ου, ὁ, ἡ, cui prior verba facit, qui primo loco loquitur.

Πρωτολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primipilarium. A λόχος.

Πρωτόμαντις, εως, ὁ, ἡ, princeps vates.

Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus teſtis, qui primus mortem paſſus ob Chriſt. religionem.

Πρωτόμισθος, ον, qui primus mercede conductus eſt.

Πρωτόμορος, ου, ὁ, ἡ, qui primus mortuus eſt.

Πρωτόμφαλον, vmbilicus clypei, Heſych. Ab ὀμφαλός.

Πρωτόναυς, ω, ὁ, ἡ, qui primum nauigat. A ναῦς.

Πρωτοπαγής, έος, ὁ, ἡ, recens compactus, recens fabricatus. A πηγνύω.

Πρωτοπαθής, ὲς, qui primus incommodo afficitur, vel malum ſentit. A πάσχω.

Πρωτοπαθῶς, *Adu.* ante alios malum ſentiendo. A præc.

Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quis primum adficitur, non per conſenſum alterius, initium percipiendi mala. A πρωτοπαθής.

Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primum afficior, ſc. ante alium. V. c. corpus πρωτοπαθεῖ, cum affectus animi ex ipſo oritur; contra animus, cum affectus ex eo ad corpus peruenit, vt in triſtitia. Ab eod.

Πρωτόπαλος, ου, ὁ, luctator primarius.

Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor. A πατήρ.

Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Phil.

Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Phil. A ſeq.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui rei alicuius primum periculum fecit, qui aliquid primum eſt expertus. A πεῖρα.

Πρωτοπήμων, ονος, ὁ, ἡ, primum ſeu præcipuum damnum adferens. A πῆμα.

Πρωτόπλαστις, εως, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, initium procreandi v. c. ſobolem.

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus fictus formatusque eſt, primus homo.

Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλους, ου, ὁ, ἡ, primum nauigationem expertus, qui primus nauigandi fecit periculum.

Πρωτοπολίτης, ου, ὁ, princeps ſc. ciuitatis, Phil. πρωτοπολῖται, proceres, optimates, Phil. v. πρύτανις.

Πρωτοπορεία, ας, ἡ, præeundi dignitas. 2) primum agmen in bello, prima acies.

Πρωτοπόρος, ὁ, ἡ, qui primus vadit, tranſit.

Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio. 2) quod primum exigitur. A πρᾶξις.

Πρωτόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, primam proferens radicem. A ῥίζα.

Πρωτόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, qui primum defluxit. Epith. lactis & vini. v. πρωτόχυτος. A ῥύω.

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus. 2) prior, præcedens, præſtantior. 3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superlat.* a πρὸ, pro πρότατος, vnde *Ion.* fit πρόατος, *Attice* πρῶτος. οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, Gl. Vet. τὴν πρώτην, primum, int. ὥραν. τὰ πρῶτα, ſc. μέρη vel γέρα, primæ partes. πρῶτον, *Adu.* primum.

Πρωτοσέληνος, ὁ, ἡ, prima dies, initium menſis. A σελήνη.

Πρωτοσπόρος, ου, ὁ, qui primus ſerit, aut ſeuit, progenitor, parens. At πρωτόσπορος, primo ſeminatus, primo ſatus, filius primus. A σπόρος.

Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus, Gl. Vet. A στάσις.

Πρωτοστατέω, ῶ, f. ήσω, primus in ordine ſto, antiſtes ſeu anteſignanus ſum. A ſeq.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus ſtat in acie, Phil. princeps, dux. πρωτοστάται, primores, Gl. Vet. Ab ἵστημι.

Πρωτόσφακτος, ον, primus omnium interfectus. A σφάττω.

Πρωτοτοκεῖα, ων, τὰ, ius primogenituræ. A πρωτοτόκος.

Πρωτοτοκεύω, f. εύσω, primogenituræ iura tribuo. Ab eod.

Πρωτοτόκια, ίων, τὰ, v. πρωτοτοκεῖα.

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, quæ primum peperit, primipara, Gl. Vet. A τίκτω.

Πρωτότοκος, ου, ὁ, ἡ, ante quem nullus alius ex iiſdem parentibus editus eſt. Philox. primogenitus, primitiuus. Ex iiſd.

Πρωτοτομέω, ῶ, f. ήσω, primum cædo ſeu reſeco, vel amputo. A ſeq.

Πρωτότομος, ου, ὁ, ἡ, qui primo cæſus & putatus eſt. A τέμνω.

Πρωτοτυπία, ἡ, eſt verborum πρωτοτύπων, vid. verbum ſq. n. 2.

Πρωτότυπον, ου, τὸ, originale, principale. Phil. exemplar authenticum. 2) verbum πρωτότυπον a) primitiuum, b) a Gramm. opponitur κτητικοῖς, vt ἕλλην. a quo κτητικὸν ἑλληνικός. dicitur & ἁπλοῦν. 3) in Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, Phil. A ſeq.

Πρωτότυπος, ου, ὁ, ἡ, exemplar, e quo ſimile facimus. Gl. Vet. primitiuus (v. ante, n. 2.) principalis. A τύπος.

Πρωτοτύπως, principio, Gl. Vet. principaliter, primitiue.

Πρωτοΰπνιον, ου, τὸ, primus ſomnus. Ab ὕπνος.

Πρωτουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, primas in opere aliquo partes obtinens, primario efficiens. Ab ἔργον.

Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A ſeq.

Πρωτοφανής, έος, ὁ, ἡ, primum apparens. A φαίνομαι.

Πρωτοφόνος, ȣ, ὁ, primus homicida, ita vocatur Cain.

Πρωτοφορέω, ῶ, f. ήσω, primus, f. inter primos gero aliquid, vt vexillum, fignum &c.

Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primum prodit, primitiæ, omninoque quod quis primo loco fert. A præc.

Πρωτοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, primo natus feu exortus. A φύομαι.

Πρωτόχνοος, contr. πρωτόχνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, primam lanuginem habens.

Πρωτόχρονος, ȣ, ὁ, ἡ, primæuus, Gl. Vet.

Πρωτόχυτος, ȣ, ὁ, ἡ, primum effufus, vt lac πρωτόχυτον, primum, οἶνος πρωτόχυτος &c. v. πρότροπος.

Πρώτως, Adu. primum, primo loco, ante omnia, primario, i. e. per fe & fua natura, non per aliud externum. Gl.Vet. primo, primitus. A πρῶτος.

Πρώων, ονος, ὁ, idem quod πρών.

Πταίρω, fternuo, fternuto. ἔπταρον, aor. 2.

Πταῖσμα, ατος, τὸ, offenfio, lapfus. 2) culpa, noxa, delictum, menda, error. 3) calamitas bellica. A πταίω.

Πταισμάτιον, ȣ, τὸ, offenfiuncula, Gl. Vet. A præc.

Πταίω, f. πταίσω, proprie, impingo, offendo, titubo, vacillo, labor. 2) pecco, erro. 3) cladem accipio, fortuna aduerfa vtor.

Πτακὶς, ίδος, timor, pauor. A πτήσσω.

Πτάκισμα, ατος, τὸ, & πτακισμὸς, ὁ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A præc.

Πτὰξ, ακὸς, ὁ, ἡ, idem quod πτακίς.

Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus, qui in cacumine tuber habet, quod acri odore fternutare cogit. A feq.

Πταρμικὸς, ἡ, ὸν, qui fternutare poteft vel folet. 2) fternutare cogens. A feq.

Πταρμὸς, ȣ, ὁ, fternutatio, fternutamentum. A πταίρω.

Πτάρνομαι, fternuo, Phil. Ariftot. 3. pl. opt. A πταίρω.

Πταρνυμι, πτάρνυμαι, fternuo, Gl. Vet. Ab eod.

ΠΤΑ'Ω, πτῶ, eft thema, vnde πτίσσω, πτήσσω, πτῆμι, πτύω, πτύρω, πτώσσω, πτοέω, πταίω, πταίρω &c. nata funt, in quibus omnibus eft fignificatio commotionis, agitationis &c.

Πτέλας, ὁ, aper. Lycophr.

Πτέλεας, ὁ, idem.

Πτελέα, ας, ἡ, vlmus.

Πτελέϊνος, ινη, ινον, vlmeus, ex vlmo. A pr.

Πτελεώδης, ες, vlmeus, vlmo fimilis. Ab eod.

Πτελεὼν, ῶνος, ὁ, vlmetum, Gl. Vet. Ab eod.

Πτέρινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus. Gl. Vet. πτέρινον, plumatile. A πτερόν.

Πτέρις, ιδος, fiue πτερὶς, ίδος, ἡ, filix mas, herba. Gl. Vet. πτερὶς, βοτάνη, filix. 2) locus filicibus plenus. Ab eod.

Πτέρισμα, τὸ, agitatio, plaufus alarum. Longin. quafi a πτερίζω. (Sed leg. πτερύγισμα.)

Πτέρνα, Ion. pro πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus πτέρναι, calces, Philox. 2) inferior pars mali erecti, quæ ἰσοπέδῃ inferitur. 3) extremitas, vt montis &c. poftica pars.

Πτερνίζω, f. ίσω, calce peto, vel ferio, Gl. Vet. fupplanto: vnde & infidior, decipio, interpretantur. A præc.

Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ fpinofæ. Ab eod.

Πτερνίον, ȣ, τὸ, pernio, Gl. Vet. Ab eod.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα, n. 1. & 3.

Πτερνισμὸς, ȣ, ὁ, ictus calcitrantis. 2) fupplantatio, deceptio. A πτερνίζω.

Πτερνιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit & verberat, qui calcibus ferire folet. 2) calcar. Ab eod.

Πτερνιστὴς, ȣ, ὁ, idem, n. 1. ab eod.

Πτερνοβάτης, ȣ, ὁ, qui calci inter ambulandum primum infiftit, atta. E πτέρνα & βαίνω.

Πτερνογλύφος, ȣ, ὁ, qui pernam rodit, nomen muris in Batrachom. Ex eod. & γλύφω.

Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis feu pedibus ftrepitum moueo, pedibus fupplodo. 2) explodo, tumultuor. Ab eod. & κόπτω.

Πτερνοτρώκτης, ȣ, ὁ, q. d. perniuorus, pernarum rofor, nomen muris in Batrachom. Ex eod. & τρώγω.

Πτερνοφάγος, ȣ, ἡ, idem, ibidemque.

Πτεροδόνητος, ȣ, ὁ, ἡ, pennis agitatus, pennas, alas agitans, celer. Epith. auis. E πτερὸν & δονέω.

Πτεροείμων, ονος, ὁ, ἡ, alis feu pennis veftitus, alatus. Ex eod. & εἷμα.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris. Gl. Vet. volatilis. A feq.

Πτερὸν, ȣ, ὁ, ala, pluma, pinna, Phil. pinnula, al. Gl.Vet. penna. πτερὸν πλοίȣ, apluftra. Phil. In vefte idem quod πτερύγιον. A πέτω, πέταμαι, expando, quafi πετερόν.

Πτερόομαι, πτερȣ̃μαι, plumefco, Gl. Vet. volo metaph. attollor, quafi alis, ἐπτερωμένος, alatus, perf. part. paff. metaph. fpe vana oblatus ad leuitatem fperandi, temereque res maiores fufcipiendi extollor. A πτερόω, vbi v.

Πτεροποίκιλος, ȣ, ὁ, ἡ, varias & pictas pennas habens.

Πτερόπȣς, ποδος, ὁ, ἡ, alatos pedes habens. Gl. Vet. alipes.

Πτερορροέω, pennas amitto, defluuium pennarum patior.

Πτερορρυέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Πτερότης, ητος, ἡ, q. d. pennatus, fi quis pennatus eft. A πτερόν.

Πτερόφοιτος, ον, alatus. Ex eod. & φοιτάω.

Πτεροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, aliger, penniger. Ex eod. & φέρω.

Πτεροφυέω, ῶ, f. ήσω, pennas produco, plumefco. Ex eod. & φύω.

Πτεροφυὴς, ὲς, alatus. Ex iisd.

Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum generatio. A pr.

Πτερόφυτος, ον, alatus. Ab eod.

Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio. 2) metaph. erigo, vti fpe. 3) de naui, cum paratur ad curfum, velis, remis. Paff. erigor, efferor &c. A πτερόν.

Πτερυγίζω, f. ίσω, pennas roftro purgo. 2) alas pando feu explico, tento volatum, de pullis auium. 3) fruftra & inaniter conor. Gl. Vet. πτερυγίζειν, vrillare. A πτέρυξ.

Πτερύγινος

Πτερύγινος, plumarius, adiect. Gl. Vet.

Πτερύγιον, ε, τὸ, ala parua, pinna, plumula. 2) pinnaculum seu pinna, lorica ædificii. 3) summa auricula. Dim. 4) in veste anguli extremi. 5) extremitas vt gubernaculi &c. A πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, alæ formam habens. E πτέρυξ & εἶδος.

Πτερυγοφόρος, ε, ὁ, ἡ, penniger. 2) agmen quoddam militare. 3) cursor, tabellarius subrectas in capite pennas gerens, vt Mercurius, petasatus. Ex eod. & φέρω.

Πτερυγώδης, εος, ὁ, ἡ, alæ speciem gerens, alam referens. 2) alatus. 3) scapulas exstantes habens. Ab eod.

Πτερυγωκὺς, vel πτερύγωκυς, εος, ὁ, ἡ, alis celer. Ex eod & ὠκύς.

Πτερύγωμα, ατος, τὸ, ala, pinna. 2) extremitas, quasi a πτερυγόω.

Πτερυγωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eod.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. v. & πτερύγιον. A πτερόν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus. 2) conatus volandi in pullis. A seq.

Πτερύσσομαι, f. ξομαι, alis latera ferio. 2) gestio seu passis alis, gestio, gaudeo, lætor. A πτέρυξ.

Πτερύομαι, idem.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennatum in auibus tegmen. 2) pinnæ murorum. A πτερόω.

Πτερώνυμος, ον, alatus. Ab ὄνομα.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem quod πτέρωμα. 2) pennarum generatio. A πτερόω.

Πτερωτὴς, ε, ὁ, qui alas addit, alis subleuat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus, aliger, Gl. Vet. Ab eod.

Πτηκτικὸς, ἡ, ὸν, pauidus, animi deiectus, facilis ad trepidandum, vt pauper. A πτήσσω.

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, Gl. V. A seq.

Πτημι, f. πτήσω, volo. inus. vnde ἵπταμαι &c. A πετάω, expando.

Πτηνολέτις νεφέλη, aues perdens, vel perimens laqueus vel rete. E πτηνὸς & ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ον, alatos calceos habens, vt Mercurius: celer pedibus. E seq. & πέδιλον.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris, volatilis, alatus. τὸ πτηνὸν, ε, ales, auis, sc. ἔθνος. A πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, fut. ξω, proprie de aue, cum frigore metuue alas contrahit. 2) metu contrahor, expauesco, fugio, me abscondo, Gl. V. extimesco. vt pauperes & mendici, qui frigore, inedia, pudore & metu artus omnes contrahunt & contremiscunt. 2) perterrefacio. Hom. sed lectio variat, πτῆξε & πῆξε. v. πτοέω, & πτώσσω. Ab eod.

Πτητικὸς, ἡ, ὸν, volatilis. Ab eod.

Πτητικῶς, *Adu.* volatilium modo. A pr.

Πτίλλος, Philox. v. πτίλος. quæ melior est lectio.

Πτιλοβάφος, ε, ὁ, plumarius, Philox. A seq. & βάπτω.

Πτίλον, ε, τὸ, penna mollis. Phil. pluma.

Πτίλος, cui e ciliis pili periere. 2) lippus. Gl. Vet.

Πτιλόνωτος, ον, Epith. auis. E πτίλον & νῶτος. cui tergum est pilis mollibus [illegible].

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio. 2) defluuium pilorum e palpebris callosis & rubentibus. 3) lippitudo. A pr.

Πτιλωτὸς, ἡ, ὸν, pennatus seu pinnatus. 2) membrana sicca volans. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισσάνη, ης, ἡ, hordeum a cortice purgatum, & pistum, potio vel sorbitio e tali hordeo. A πτίσσω.

Πτισανορροφία, ἡ, sorbitio prisanæ. n. 2. A pr. & ῥοφέω.

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum, sed cortice purgatum & comminutum. Ab eod.

Πτισμὸς, ε, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. Ab eod.

Πτίσσω, tundo. 2) pinso. 3) decortico.

Πτιστικὸς, ἡ, ὸν, pistioni aptus, qui contundi, comminui potest. Epith. carminis mulierum pinsentium. A pr.

Πτοέω, ῶ, f. ήσω, metu consterno, perterrefacio, obstupefacio, attonitum reddo. 2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo, etiam lætitia effero. πτοέομαι, trepido, consternor, paueo, pauesco, expauesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pauidus, Gl. V. exsternatus. perf. pass. part. πτοηθεὶς, obstupefactus. Phil. aor. 1. part. pass. amore vehementi captus, percussus amore. A πτῶ.

Πτόα, ας, ἡ, pauor, consternatio, metus. 2) impotens amor, libido Venerea, cupiditas alia. Ab eod.

Πτόησις, εως, ἡ, idem. A πτοέω.

Πτοία, ας, ἡ, idem quod πτόα. A πτέω, vnde πτήσσω. v. πτύρω.

Ποιοαλέος, ε, ὁ, ἡ, pauidus, timidus. 2) amore, cupiditate incensus. A pr.

Πτοιάω, ῶ, idem quod sequens.

Πτοιέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod πτοέω. A πτοία.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ε, ὁ, timor, metus. A πτοία.

Πτολεμίζω, pro πολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, ε, ὁ, pro πολεμιστής.

Πτολεμόνδε, pro πολεμόνδε.

Πτόλεμος, ε, ὁ, bellum, pugna. pro πόλεμος.

Πτολίαρχος, ε, ὁ, præfectus aut princeps vrbis, & pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum.

Πτολιπόρθης, ὁ, idem quod sq. & ex iisd.

Πτολιπόρθος, ε, ὁ, vrbium populator, vastator, seu euersor. E seq. & πορθέω.

Πτόλις, εως, ἡ, pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ, pro πόλισμα.

Πτορθάκανθος, ε, ὁ, ἡ, ramos habens spinosos, seu aculeatos. E seq. & ἄκανθα.

Πτόρθος, ε, ὁ, ramus, surculus.

Πτοώδης, εος, ὁ, ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pauidus. A πτόα.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, siue πτύελον.

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, ȣ, ὁ, screatus, exscreatio. 2) crebra sputi eiectio. A pr.
Πτίαλον, ȣ, τὸ, sputum. A πτύω.
Πτυάριον, ȣ, τὸ, paruum ventilabrum. A πτύον.
Πτύγμα, ατος, τὸ, plica sinus, sinus rei complicatæ. A πτύσσω.
Πτύγμα, ατος, τὸ, parua plicatura, sinus rei complicatæ. Dim. a pr.
ΠΤΥΞ, γὸς, ὁ, ptynx, auis genus.
Πτυελίζω, saliua abundo. A πτύελον.
Πτυελισμὸς, ȣ, ὁ, saliuatio, saliuæ abundantis fluxus. A pr.
Πτύελον, ȣ, τὸ, vas, in quod sputum eiicitur. A πτύω.
Πτυκτίον, ȣ, τὸ, ruga. 2) libellus plicatilis, pugillares. A seq. v. πυκτὶς.
Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, plicatilis. A πτύσσω.
Πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, plicatura. 2) ruga & sinus vestis. 3) lamina pugillarium. πτύχες, ianuæ, valuæ, Gl. V. tabellæ. 4) sinus cliui, valles montium. Ab eod.
Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.
Πτύον, ȣ, τὸ, ventilabrum, pala, Philox. πτυόφι, poët. cum ventilabro. A pr.
Πτύρμα, τος, τὸ, idem quod seq. & ab eod.
Πτυρμὸς, ȣ, ὁ, pauor, consternatio. A πτύρω.
Πτυρτικὸς, ἡ, ὸν, qui facile consternitur. A seq.
Πτύρω, f. ρῶ, consterno, perterrefacio, terreo. πτύρομαι, trepido, Phil.
Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi eiectio. A πτύω.
Πτύσκω, idem quod πτύω.
Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. A πτύω.
Πτυσμὸς, ȣ, ὁ, sputi reiectio, exspuitio. Ab eodem.
Πτύσσω, f. ξω, plico, complico, in rugas & sinus contraho. ἐπτυγμένος, perf. part. pass. πτυχθεὶς, aor. 1. part. pass. πτύξασθαι ἱμάτιον, duplicare pallium. πτύξομαι, complicato pallio me tegam. 2) complector, adulor. v. προσπτύσσομαι.
Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. 2) αἱ πτυχαὶ, vestes, inpr. duplices. A πτύσσω.
Πτυχίον, ȣ, τὸ, libellus, s. codicillus plicatilis, pugillares. A πτὺξ.
Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars nauis, vbi nomen nauis scriptum. A πτὺξ.
Πτυχώδης, εος, ὁ, ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχή.
Πτύω, f. ύσω, spuo, exspuo, exscreo. 2) contemno, despuo.
Πτωκάζω, metu contrahor, expauesco. πτωκαζέμεν, inf. pro πτωκάζειν. A πτὼξ.
Πτωκὰς, άδος, ἡ, pauida, timida, fugax. Epith. leporis. Ab eod.
Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus. 2) clades. 3) delictum seu erratum. 4) cadauer. A πίπτω.
Πτωματίζω, f. ίσω, cadere facio, vel præcipito. A pr.
Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Athen. Ab eod. (f. πωματὶς, operculo instructa.)
Πτὼξ, πτωκὸς, ὁ, ἡ, pauidus, timidus. 2) *substant.* pro lepore, & dama. A πτώσσω.

Πτώσιμος, ιμη, ιμον, caducus. πτώσιμον & πτῶμα ἐπὶ νεκρȣ̃, cadauer, Gl. Vet. A seq.
Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, Phil. strages, Al. Gl. Vet. Ab eod.
Πτωσκάζω, idem quod seq. & a seq.
Πτώσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expauesco, metu perculsus concido. abscondo me præ metu. 2) timide mendicans oberro, mendico. A πτοέω, antiquo πτέω.
Πτωτικὸς, ἡ, ὸν, casualis. Vox Gramm. A seq.
Πτωτὸς, ἡ, ὸν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.
Πτωχαλάζων, ονος, ὁ, ἡ, pauper arrogans & iactator. E πτωχὸς & ἀλαζών.
Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper esuriens, a πτὼξ, vel a πτωχὸς, in altera significatione. sed verbum est dubium.
Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, paupertas. A πτωχεύω.
Πτωχεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo mendici degunt, vel aluntur, domus mendicorum. Ab eod.
Πτωχεύω, f. εύσω, pauper sum, mendico, mendicando peto. πτωχεύεσκεν, imperf. *Ion.* pro ἐπτώχευεν. A πτωχός.
Πτωχίζω, f. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod.
Πτωχικὸς, ἡ, ὸν, mendicus. 2) mendico conveniens. Ab eod.
Πτωχίστερος, Compar. irreg. a πτωχός.
Πτωχοδοχεῖον, ȣ, τὸ, receptaculum mendicorum.
Πτωχόμȣσος, ȣ, ὁ, ἡ, pauper Musis, i. e. imperitus, indoctus. E πτ. & μȣ̃σα.
Πτωχοπλȣ́σιοι, qui paupertatem mentiuntur, qui specie paupertatis sunt ditissimi, item, qui non fruuntur diuitiis & quasi pauperes viuunt.
Πτωχοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, ad mendicitatem redigens. E πτ. & ποιέω.
Πτωχὸς, ἡ, ὸν, propr. timidus. 2) mendicus, pauper, egenus. A πτώσσω.
Πτωχοτροφεῖον, ȣ, τὸ, locus alendis mendicis destinatus. A πτωχοτρόφος.
Πτωχοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pauperes alo. Ab eod.
Πτωχοτροφία, ας, ἡ, mendicorum sustentatio. A seq.
Πτωχοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vel quæ mendicos alit. E πτωχὸς & τρέφω.
Πύαλος, ȣ, ὁ, idem quod πύελος.
Πυανέψια, ων, τὰ, festum quoddam Athenis. A seq.
Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina seu fabæ coquuntur. E πύανον & ἕψω.
Πυανεψιὼν, ῶνος, ὁ, mensis, cuius initium est, quando sol Scorpium ingreditur, Gl. Vet. October. A pr.
Πυάνιος, ȣ, ὁ, fabaginus, e leguminibus. A seq.
Πύανον, ȣ, τὸ, faba, legumen. 2) triticum coctum.
Πύαρ, τὸ, coagulum. 2) primum lac a partu. A πύος.
Πυαρίτης, ȣ, ὁ, idem. A pr.
Πυγαῖα, ων, τὰ, sc. μέρη, nates, clunes. A seq.
Πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, ad nates pertinens.

nens. 2) salax, libidinosus. 3) cinædus. A πυγή.

Πύγαργος, ου, ὁ, ἡ, nates albas habens, effeminatus, *Subst.* aquilæ genus cauda albicante. Ex eod. & ἀργός.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

Πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adu.* secundum clunes, vel nates, auerse. A pr.

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes aridæ & depressæ. Dim. ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicuius ferio. 2) pædico. πεπυγισμένος, pædicatus, Phil. perf. part. pass. Ab eod.

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, qua nates alicuius verberantur; it. pædicatio. A pr.

Πυγιστὴς, οῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ, ἡ, cum pygmæis pugnans, Epith. gruis. E seq. & μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, æquans seu explens πυγμὴν, n. 2. Pygmæus, nanus, pumilio, pusillus homo. A πυγμή.

Πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto. A πυγμάχος.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A seq.

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decertans cum aliquo. E πὺξ & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta. 2) mensura spatii, quod pertinet a cubito ad pugnum. 3) dimicatio, pugna, Phil. al. Gl. V. cæstus, pugilatus. A πύξ.

Πυγμῆ, *Adu.* crebro. 2) enixe. A πυγμή.

Πυγολαμπὰς, άδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, insecti genus, cuius clunes seu nates noctu lucent. E πυγὴ & λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, mensuram cubiti æquans. A πυγών.

Πυγοστόλος, ου, ἡ, Epith. meretricis, quasi clunes ornans. E πυγὴ & στέλλω.

Πυγούσιος, ου, ὁ, idem quod πυγονιαῖος, & ab eodem.

Πυγὼν, όνος, ὁ, vide πυγμή. n. 2.

Πυδαρίζω, salio, vt ποδαρίζω, pro quo dici ait Etym. 2) ab aliquo resilio. 3) calcitro, calce nates alterius ferio.

Πύελον, ου, τὸ, labrum seu solium æneum, in quo se lauant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cauitas annuli, in quam gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελος, ου, ἡ, solium, loculus in quo mortui cadauer reponitur. 2) soleum balneare. 3) alueus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

Πυελώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, concauus in modum πυέλου.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, v. infra πυτία.

Πυέω, ῶ, f. ήσω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, pro πύησις, suppuratio, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eod.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ, ἡ, a Pythagora ortus, Pythagoreus. A Πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ sectator sum.

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, Pythagoricus.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, sectatrix Pythag. philosophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, studium philosophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγοριστὰς, *Dor.* pro πυθαγοριστὴς, Pythagoræ sectator. Apud Theocr. πυθαγορικτὰς, *Dor.* A πυθαγορίζω.

Πυθεδὼν, όνος, ὁ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος, vel πυθέσθαι, consultando, locus, vbi conueniunt, quo se conferunt deum consulentes.

Πυθία, ας, ἡ, sc. ἱέρεια, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, scil. ἀγωνίσματα, Pythia, ludi in honorem Apollinis Pythii, ob interemtum serpentem Pythonem. Ab eod.

Πυθιάζω, vaticinor, ab eod. pro quo libri etiam, sed male, πυθαΐζω. Ab eod.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia. 2) sacerdos Pythia. Ab eod.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. E πύθια & νικάω.

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Ex iisd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium, siue Pythonem etiam, & oraculum Pythium pertinens. 2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone, quem iaculis interemerat, vel ἀπὸ τοῦ πυθέσθαι, ab interrogando, percunctando quia eum adibant, qui dubii essent quacunque de re, de qua doceri vellent. A πύθων.

Πυθίων, ονος, ὁ, pythion, bulbi genus. Ab eod.

Πυθμενόθεν, *Adu.* funditus, prorsus. A seq.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, fundus, ima pars, radix arboris. 2) ramus, propago, culmus. οἱ δ.

Πυθόκραντος, ον, ab Apolline prædictus & certo futurus. A πύθιος & κραίνω.

Πυθοκτόνος, ὁ, Epith. Phœbi, interfector serpentis, v. πύθων. Ex eod. & κτείνω.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθόληπτος, ου, ὁ, ἡ, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A πύθιος & λαμβάνω.

Πύθομαι, audio, a πυνθάνομαι antiquo πεύθω.

Πυθόμαντις, εως, ὁ, ἡ, Pythicus vates.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ, ἡ, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. E πύθιος & χράω.

Πύθω, f. πύσω, putrefacio, πύθομαι, putresco, putresio. A πύω, vnde πύον.

Πυθὼ, οῦς, ἡ, Pytho, vrbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini sacra. πυθῶδε, Delphos. A πυθέσθαι, consulendo.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, vnde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia e putredine terræ ortus credebatur. (sed hæc notatio est, vt multæ, commentitia & nugax.)

Πυθωνικὸς, ἡ, ὸν, Pythonicus. 2) a spiritu diuinatorio correptus. A pr.

Πύϊον, ου, τὸ, pro πύον, Hesych.

Πύκα, *Adu.* dense, spisse. 2) prudenter, accurate, adfabre. (nos vulgo solide.)

Πυκάζω, fut άσω, denso, stipo. 2) tego, intego, contego. 3) orno, exorno. πεπυκασμένος, densatus. perf. part. pass. Philox. crinitus. A pr.

muros. quasi a πυργήρης, qui turri continetur. A ἄρω.

Πύργινος, quasi turreus, Gl. Vet. turriformis. 2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ϰ, τὸ, turricula, vario sensu. v. πύργος. Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, ϰ, τὸ, turricula, armarium, Gl. V. A seq.

Πυργίσκος, ϰ, ὁ, idem. Phil. A πύργος.

Πυργίσκιον, τὸ, idem. A pr.

Πυργίτης, ϰ, ὁ, in turribus degens. πυργίτης στρϰθὸς, passer muralis, Gl. V. Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, arx, palatium, propugnaculum turritum. οἱ ὁ. Hes. Suid. Ex eod. & βάρις.

Πυργοδάϊκτος, ϰ, ὁ, ἡ, turribus infestus, turres vastans & destruens. Ex eod. & δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris speciem habens. Ex eod. & εἶδος.

Πυργομαχέω, ῶ, f. ήσω, e turri pugno. Ex eod. & μάχομαι.

Πυργοποιέω, πυργοποιῶ, turrifico, Gl. V.

Πυργοποιία, ἡ, exstructio turrium. A pr.

Πύργος, ϰ, ὁ, vnde voc. medii æui, *burgus*. turris. 2) arx, castellum. 3) mœnia, quæ fere turribus instructa & hinc 4) vrbs munita, s. cum arce. 5) villa magnifica, turri etiam instructa, itemque alta, vt situ, velut in vinea. 6) præsidium, propugnaculum, etiam de homine. 7) acies quadrata. 8) fritillus.

Πυργοσκάφος, ϰ, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Suic. E pr. & σκάπτω.

Πυργϰ̃χος, ϰ, ὁ, turris fulcrum, pars nauis. Polyb. Ex eod. & ἔχω.

Πυργοφορέω, ῶ, f. ήσω, turrim sustineo.

Πυργοφόρος, ϰ, ὁ, ἡ, turrifer seu turriger. E π. & φέρω.

Πυργοφύλαξ, κος, propugnator turris.

Πυργόω, ῶ, f. ώσω, turri instruo & munio. 2) in altum tollo, in turris altitudinem eueho, amplifico, exaggero. πεπύργωσαι, elatus es, superbis. perf. pass. 2. sing. A πύργος.

Πυργώδης, εος, ὁ, ἡ, turritus, Gl. V. Ab eod.

Πύργωμα, ατος, τὸ, turris. A πυργόω.

ύργωσις, εως, ἡ, idem quod πυργϰ̃χος, in naue. Ab eod.

Πυργῶτις, ιδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ἡ, ὸν, turritus, fastigatus. Ab eod.

Πυρδαὴς, έος, ὁ, ἡ, igni ardens, ambustus, candens. E πῦρ & δαίω.

Πύρδαλον, ϰ, τὸ, igniarium, vas in quo prunæ feruntur, seruantur, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conseruandum ignem. 2) culina, coquina. Ex iisd.

Πύρδανον, ϰ, τὸ, idem & ex iisd.

Πύρεθρον, ϰ, τὸ, pyrethrum, *herba*. A πῦρ.

Πυρεῖον, ϰ, τὸ, igniarium. v. πύρδαλον, n. 1. ignitabulum, ligna inpr. quorum attritu ignis excitari solebat, Gl. Vet. turibulum. Ab eod.

Πυρεκβόλος, ϰ, ὁ, ἡ, ignem eiiciens seu euomens, silex, scintillas edens, Gl. V. igniuomus, flammiuomus. πυρεκβόλον, fomes, Gl. Vet. E πῦρ & ἐκβάλλω.

Πυρεκτικὸς, ἡ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris, s. paroxysmus febri Ab eod.

Πυρέσσω, vel έττω, fut. ξω, febrio, febrici A πυρετός.

Πυρεταίνω, idem. Ab eod.

Πυρέτιον, ϰ, τὸ, febricula. Dim. ab eod.

Πυρετὸς, ϰ̃, ὁ, igneus calor, igneus æstus. febris. A πῦρ.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. pr. & φέρω.

Πυρέττω, vide πυρέσσω.

Πυρετώδης, εος, ὁ, ἡ, febrilis, vel cum febrili m tu coniunctus. 2) febres excitans. 3) c lidus. A πυρετός.

Πυρεὺς, έως, ὁ, qui igni inflammat, qui ignes su icit. A πυρεύω.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, igniarius. Ab eod.

Πυρευτὴς, ϰ, ὁ, piscator igni fallens pisces. πυρεύω.

Πυρευτικὸς, ἡ, ὸν, igni vtens, qui per ignem f cit, vel fit. πυρευτικὴ, sc. θήρα, piscatio, qu noctu ad lumen fit. A sq.

Πυρεύω, f. εύσω, ignem immitto, igne inflam mo. A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro πυρά.

Πυρήϊον, ϰ, τὸ, igniarium. Ion. pro πυρεῖον.

Πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, Gl. V. bacca, nucleus inprimis oliuæ. 2) specilli pars altera, i nuclei modum rotunda. 3) granum turis 4) gemma quædam.

Πυρήνεμος, ϰ, ὁ, ἡ, ignem ventilans. E πῦρ & ἄνεμος.

Πυρήνη, ης, ἡ, nucleus, ossiculum in pomis, mespilis, cerasis aut palmulis. A πυρήν.

Πυρηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, baccæ vel nucleo similis. Ex eod. & εἶδος.

Πυρηνώδης, εος, ὁ, ἡ, lignosus, interiore ligno multum diues. Ab eod.

Πυρηφόρος, ϰ, ὁ, ἡ, triticum ferens, tritici ferax. E πυρὸς & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, sicca sudatio. 2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio cietur. A πῦρ.

Πυριάζω, calore foueo, Gl. V. A pr.

Πυρίαμα, ατος, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, idem, fomentatio, Phil. Ab eodem.

Πυριατήριον, ϰ, τὸ, locus, in quo sudantes πυριῶνται. 2) cella caldaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ϰ, ὁ, colostratus, igni coctus & coagulatus, de lacte, maxime primo, sed tamen & de pane. v. & πυαρίτης. Ab eod.

Πυριατὸς, ἡ, ὸν, fomentatus, calefactus. 2) igni coctus. A sq.

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foueo, & πυριάομαι, ῶμαι, foveor. 2) sudo & incalesco e πυρίας, siue camini calefactione. A πῦρ.

Πυρίβιος, ϰ, ὁ, ἡ, in igni viuens.

Πυριβρεμέτης, ϰ, ὁ, ignistrepus, s. inter faces, lumina, strepens, vt saltatio nocturna. E πῦρ & βρέμω.

Πυρίβρομος, ὁ, lucidissimus, de sole. Ex iisd. v. πυρίδρομος.

Πυρίβρωτος, ϰ, ὁ, ἡ, igni exesus, absumtus.

Πυριγενέτης, ϰ, ὁ, idem quod seq.

Πυριγενὴς,

Πυριγενὴς, έος, ὁ, ἡ, igni fatus seu genitus, factus. E πῦρ & γίνομαι.
Πυρίγληνος, ε, ὁ, ἡ, igneas pupillas habens. Ex eod. & γλήνη.
Πυριγλώχιν, ι.ος, ὁ, ἡ, ignitam cuspidem vel aciem habens. Ex eod. & γλωχίς.
Πυριγόνος, ε, ὁ, ἡ, ignem generans. Ex eod. & γίνομαι.
Πυρίδαπτος, ον, igni consumtus. Ex eod. & δάπτω.
Πυρίδιον, ε, τὸ, igniculus. Dim. a πῦρ.
Πυρίδρομος, ον, Epith. poët. solis, stellarum, etiam Iouis fulg. & Cupidinis, igneus. Ex eod. & δρόμος. v. πυριβρόμος.
Πυριευτής, ε, ὁ, & πυριευτικὸς, ἡ, ὸν, Poll. pro πυρευτης & πυρευτικὸς, vbi vid.
Πυρίεφθος, ε, ὁ, ἡ, igni coctus. Gl. V. πυρίεφθον, colostra. v. πύος.
Πυριήκης, έος, ὁ, ἡ, in igni acutus, seu cuius acies ignita est. Ex eod. & ἀκή.
Πυριθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, igni calefactus. Ex eod. & θάλπω, s. θάλπος.
Πυρίκαος, ε, ὁ, ἡ, igni cremans. Ex eod. & καίω.
Πυρίκαυστος, ε, ὁ καὶ ἡ, igni exustus, adustus. Ex iisd.
Πυρίκαυτος, ε, ὁ, ἡ, idem ex iisd.
Πυρίκμητος, ε, ὁ, ἡ, igni elaboratus. 2) ab igni adustus. E πῦρ & κάμνω.
Πυρίκτυπος, ε, ὁ, ἡ, igni crepans aut crepitans.
Πυριλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, igni micans vel rutilans, splendens. Ex eod. & λάμπω.
Πυριλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.
Πυρίληπτος, ε, ὁ, ἡ, igni occupatus, ignem concipiens.
Πυριμανέω, ῶ, vi flammea glisco. Ex eod. & μαίνομαι.
Πυρίμαχος, ε, ὁ, ἡ, feruens in pugna, qui tam acriter pugnat, vt ei resisti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex eod. & μάχομαι.
Πυρίμορφος, ε, ὁ, ἡ, ignis formam habens. Ex eod. & μορφή.
Πύρινος, ίνη, ινον, igneus, a πῦρ 2) triticeus. A πυρός.
Πυρίον, ε, τὸ, idem quod πυρεῖον.
Πυρίπνευστος, ον, igneam vim habens.
Πυριπνοέω, ignem spiro.
Πυρίπνοος, contr. πυρίπνες, ε, ὁ, ἡ, idem quod πυρίπνευστος.
Πυριπόλος, ὁ, v. πυρπόλος.
Πυριῤῥηγὴς, έος, ὁ, ἡ, igni fractus. E π. & ῥήγνυμι.
Πυρισμάραγος, ε, ὁ, ἡ, igni crepans. Ex eod. & σμαραγέω.
Πυρίσπαρτος, ε, ὁ, ἡ, ignes spargens, s. in quo ignes sparsi sunt.
Πυρίσπορος, ον, idem. at πυρισπόρος, ignem spargens, fulgens. E π. & σπείρω.
Πυρίστακτος, ε, ὁ, ἡ, ex quo ignis stillat. E π. & στάζω.
Πυριστάτης, ε, ὁ, tripes ferreus, Phil. Ex eod. & ἵσαμαι.
Πυρισφάραγος, ε, ὁ, ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit.
Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.
Πυρίτης, ε, ὁ, scil. λίθος, lapis pyrites, ignem edens. Gloss. Vet. silex. A πῦρ. 2) triticeus. A πυρός.
Πυρῖτις, ιδος, ἡ, vt πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. A πυρίτης.
Πυρίφατος, ον, igni absumtus. E π. & φάω.
Πυριτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, igni nutritus. E π. & τρέφω.
Πυριτρόφος, ε, ὁ, ἡ, ignem alens s. nutriens. Ex iisd.
Πυριφεγγὴς, ὲς, igni fulgens. Epith. solis. E π. & φέγγος.
Πυριφλεγέθης, ὁ, ἡ, igneo ardore afflictus. E π. & φλεγέθω.
Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igni ardens, vel igneo ardore flagrans. 2) fluuius infernalis.
Πυριφλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, igni ardens, vel igni adustus, igneo ardore flagrans. E π. & φλέγω.
Πυριφλέγων, ὁ, idem. Ex iisd. (melius duobus vocabulis, πυρὶ φλέγων.)
Πυρίφλεκτος, ε, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Πυρίφοιτος, ον, Epith. solis & stellarum, vt πυρίδρομος. E π. & φοιτάω.
Πυρίχαλκος, ε, ὁ, igneum æs.
Πυρίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. E π. & χρόα.
Πυρκαεὺς, έως, ὁ, qui incendit, inflammat. E π. & καίω.
Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus, vstrina, Phil. 2) inflammatio, incendium. Ex iisd.
Πυρκόοι, οἱ, qui ex igni diuinant. E π. & κοέω.
Πύρνα, τὰ, *Subst.* panis frusta. 2) panis. A πύρνος.
Πυρναῖος, α, ον, maturus, edulis. Ab eod.
Πύρνος, η, ον, triticeus. 2) *Subst.* fragmentum panis, bolus, victus, alimentum. v. & πύρνα. Reperitur & πύρνη. A πυρὸς per Sync. pro πύρινος.
Πυρόβιος, ε, ὁ, ἡ, in igni viuens. E πῦρ & βίος.
Πυροβόλος, ε, ὁ, ἡ, ignes iaculans, aptus ad iaculandos ignes. E π. & βάλλω.
Πυρογενὴς, έος, ὁ, ἡ, e frumento ortus, tritico genitus. E πυρὸς & γίνομαι.
Πυροδαίσιον, ε, τὸ, locus, vbi ignem accendunt, focus, culina. E πῦρ & δαίω.
Πυροδόκος, ε, ὁ, ἡ, triticum recipiens. E πυρὸς & δέχομαι.
Πυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, igni similis, igneus. E πῦρ & εἶδος.
Πυροειδῶς, *Adu.* ignea specie. A pr.
Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel vrens in modum ignis, feruens. A πῦρ.
Πυροκαπηλεύω, frumento negotior. E πυρὸς & κ.
Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, Gloss. Vet. forceps. E πῦρ & λαβή.
Πυρολαμπὶς, vid. πυριλαμπίς.
Πυρολόγος, ε, ὁ, ἡ, triticum colligens seu metens. E πυρὸς & λέγω.
Πυρομαντία, ας, ἡ, diuinatio ex igni. A sq.
Πυρόμαντις, εως, ὁ, ἡ, ex igni diuinans.

Πυρομετρέω, frumentum metior. E πυρὸς & μ.
Πυροπάλαμος, ον, v. πυρπάλαμος.
Πυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo.
Πυροπώλης, ου, ὁ, tritici venditor. E πυρὸς & π.
Πυρορραγὴς, έος, ὁ, ἡ, igni ruptus, ignis vi ruptus, seu fractus, inutilis. E πῦρ & ῥήγνυμι.
Πυρὸς, οῦ, τὸ, triticum, frumentum.
Πυροσθενὴς, έος, ὁ, ἡ, ignipotens, Gl. V. E πῦρ & σθένος. v. πυρσοδυνάστης.
Πυροτομία, ας, ἡ, messis tritici, messis. E πυρὸς & τέμνω.
Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex eod. & φέρω.
Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ignifer. E πῦρ & φέρω.
Πυρόχρως, idem quod πυρίχρως.
Πυρόω, ῶ, f. ώσω, accendo, incendo, vstulo, torreo, cremo, comburo. πυροῦμαι, calesco, ardeo, Gl. Vet. πεπύρωται, calet, Philox. perf. pass. A πῦρ.
Πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem esse. Eust. A sq.
Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido & versuto homine, Eust. Suid. v. πυρπολέω.
Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ου, ὁ, idem. Hes. 2) ignem protendens, ignitus. E πῦρ & παλάμη.
Πύρπνοος, ου, ὁ, ἡ, v. πυρίπνοος.
Πυρπολέω, ῶ, f. ήσω, circa ignem versor, ignem accendo. 2) igni & incendiis vasto, igni depopulor. πυρπολοῦμαι, incendor. πεπυρπολημένος, incensus, perf. part. pass.
Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vastatio per ignem.
Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem. 2) incendium.
Πυρπόλος, ου, ὁ, igni vtens, Epith. Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus.
Πυρράζω fut. άσω, rubeo, Gloss. Vet. rutilo. A πυρρός.
Πυρράκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod. v. πυράκης.
Πυρραλλὶς, ίδος, ἡ, v. πυραλίς.
Πυρρίας, ου, ὁ, serpens coloris rubri. Ab eod.
Πυρριάω, ῶ, idem quod sequens.
Πυρρίζω, fut. ίσω, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor. Gl. Vet. flaueo, rufeo. A πυρρός.
Πυῤῥίχη, ης, ἡ, sc. ὄρχησις, Pyrrhicha, saltatio armata. 2) carmen s. cantus, ad quem saltatur. A Πύῤῥιχος, qui huius saltationis auctor traditur.
Πυῤῥιχιακῶς, *Adu.* per pyrrhichios pedes. A πυῤῥίχιος.
Πυῤῥιχίζω, f. ίσω, Pyrrhicham salto, cum armis tripudio. A πυῤῥίχη.
Πυῤῥίχιος, πούς, Pyrrhichius pes, duabus syllabis breuibus constans. Ab eod.
Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, qui Pyrrhicham saltat. A πυῤῥιχίζω.
Πυῤῥιχιστικὸς, ἡ, ὸν, pyrrhichius. A pr.
Πυῤῥιχος, ίχη, ιχον, rufus. 2) nomen pr. eius, a quo inuenta & demonstrata pyrrhicha traditur. A πυῤῥός.
Πυῤῥόθριξ, τρίχος, ὁ, ἡ, qui rufa seu rutila, item flaua coma est, cui rufi seu rutili pili sunt.
Πυῤῥοκόραξ, ακος, ἡ, corui genus luteo rostro.
Πυῤῥοπίπης, ου, ὁ, flauarum feminarum amato E πυῤῥὸς & ὀπιπεύω.
Πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, fuluus, & veluti e flauo cand cantem habens colorem, rufus, flauus, G Vet. A πῦρ.
Πυῤῥότης, ητος, ἡ, color rufus seu rutilu A pr.
Πυῤῥότριχος, ου, ὁ, ἡ, v. πυῤῥόθριξ.
Πυῤῥούλας, ου, ὁ, auis, a rufo colore dicta, rube cula vel rubicilla. A πυῤῥός.
Πυῤῥόω, rufo, as, Gl. Vet. Ab eod.
Πυῤῥώδης, ες, rubicundus. Ab eod.
Πυρσαίνω, rufum facio. A πυρσὸς pro πυῤῥός.
Πυρσεία, ας, ἡ, significatio, quæ fit succensis & sublatis facibus. A πυρσεύω.
Πυρσευτὴς, οῦ, ὁ, qui significationem facit accen sis & sublatis facibus, qui e specula signu dat igne. A sq.
Πυρσεύω, f. εύσω, face accensa signum do. A πυρσός.
Πυρσογλωσσος, ου, ὁ, ἡ, flammeis linguis micans E πυρσὸς & γλῶσσα.
Πυρσοδυνάστης, ου, ὁ, ignipotens.
Πυρσόκορσος, ον, rufum caput habens. E πυρ σος, *rufus*, & κόρση.
Πυρσομορφόω, ῶ, f. ώσω, igni formo.
Πυρσόνωτος, ου, ὁ, ἡ, rufum habens tergum.
Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax. *Plur.* πυρσοὶ & πυρσὰ, faces ignes, amor vehemens. Sed
Πυρσὸς, ἡ, ὸν, pro πυῤῥὸς, & πῦρ.
Πυρσοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ignem pariens, vt πυρσοτόκος λίθος, silex. E pr. & τίκτω.
Πυρσόργια, τὰ, specula, vbi faces attolluntur. Ex eod. & ἔργον.
Πυρσόω, ῶ, f. ώσω, ignes excito. A πυρσός.
Πυρφορέω, ῶ, f. ήσω, ignem seu faces gesto.
Πυρφόρος, ου, ὁ, ἡ, ignifer, Gl. V. flammifer. 2) pro πυρετοφόρος. A πῦρ & φέρω.
Πυρώδης, ες, ὁ, ἡ, igneus, ignitus. 2) vrens in modum ignis. πυρώδης λίθος, silex, Gloss. Vet.
Πύρωμα, ατος, τὸ, callosa durities, congeries, quæ in callum concreuit. A πυρόω. (Sed leg. potius πώρωμα.)
Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adspectu, cuius facies rutilat. E πῦρ & ὤψ.
Πυρωπὸς, οῦ, ὁ, cuius facies rutilat, seu rutilus adspectu, igneo colore rubens. 2) metalli genus, mixtura trium æris partium & quartæ auri constans. 3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iisd.
Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem, ignitio. 2) probatio per ignem. 3) incendium. 4) vredo. A πυρόω.
Πυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui igni excoquit & purgat. Ab eod.
Πυρωτικὸς, ἡ, ὸν, igneus, vrendi vi præditus, feruens. A pr.
Πυρωτὸς, ἡ, ὸν, ignitus. A πυρόω.
Πῶς, *Adu.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῆ. pro ποῖσε.
Πύσμα, ατος, τὸ, quæsitum, quæstio, sciscitatio, interrogatio. Gl. Vet. percontatio. A πυνθάνομαι.
Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, interrogatiuus. A pr.

Πυσματικῶς,

υσματικῶς, *Adu.* interrogatiue, ad modum percontatoris. A pr.

ύσις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor. 2) percontatio, interrogatio. A πυνθάνομαι.

υστὸς, ὴ, ὸν, notus, clarus. Ab eod.

υτία, ας, ἡ, coagulum, Philox. A πύος, ȣ.

υτίζω, f. ίσω, crebro ſpuo, ſputo. 2) liquorem ſumtum vi ex ore expreſſum reiicio, vnde 3) vinum degusto & probo. A πτύω.

Ιυτιναῖος, α, ον, viminalis, e viminibus, quibus vaſa vinaria religantur, confectus. A ſq.

ΙΤΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lagena vini vimine inducta. 2) vas nexum e ſurculis.

Ιυτινοπλόκος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vitilibus dolia religat, vietor. E pr. & πλέκω.

Ιύτισμα, ατος, τὸ, id quod exſpuitur. 2) pytiſſatio, vini deguſtatio probandi cauſſa. 3) ſonus pityſſando effectus. A πυτίζω.

Ιυώδης, εος, ὁ, ἡ, purulentus. πυώδες, purulentia, Gl. V. A πύον.

Ιύωσις, εως, ἡ, ſuppuratio. A πυόω.

Πω, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde. ἔπω, nondum. (Eſt antiquus datiuus, a πὸς, πῆ, πὸν. ſubauditur ἐπὶ τῷ τρόπῳ vel χρόνῳ.)

Πώγων, ωνος, ὁ, barba.

Πωγωνιαῖος, ȣ, ὁ, barbatus, Gl. V. A ſeq.

Πωγωνίας, ȣ, ὁ, idem, vt πωγωνίας ἀνήρ. A πώγων.

Πωγωνιήτης, *Ion.* pro πωγωνιατης, ȣ, ὁ, idem, epith. Iouis, ſtella barbata. A pr.

Πωγώνιον, ȣ, τὸ, barbula, Dim. a πώγων.

Πωγωνίτης, ȣ, ὁ, barbatus. Ab eod.

Πωγωνοκȣρεῖον, tonſtrina.

Πωγωνοκȣρία, ας, ἡ, barbatoria, Philox. tonſoria. E π. & κȣρά.

Πωγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio ſeu alo. A ſeq.

Πωγωνοτρόφος, ὁ, barbam alens. E π. & τρέφω.

Πωγωνοφορία, ας, ἡ, geſtatio barbæ. A ſq.

Πωγωνοφόρος, ȣ, ὁ, barbam gerens. E πωγ. & φέρω.

Πωλάριον, ȣ, τὸ, paruus pullus. Dim. a πῶλος.

Πωλέομαι, ȣμαι, verſor, proficiſcor, eo, ventito. πωλέσκετο, imperf. *Ion.* pro ἐπωλεῖτο. πωλεύμενοι, partic. pro πωλέμενοι. A πωλέομαι.

Πώλευσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A ſq.

Πωλεύω, f. εύσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.

Πωλέω, ῶ, f. ήσω, vendo, vendito, venundo. πωλȣ̃μαι, veneo.

Πωλη, ῆς, ἡ, venditio, pro πώλησις. A pr.

Πώλημα, ατος, τὸ, quod venditur ſeu venum exponitur, res venalis. Ab eod.

Πώλης, ȣ, ὁ, venditor, vſurpatur plerumque in compoſitis. Ab eod.

Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.

Πωλητήριον, ȣ, τὸ, locus, taberna, vbi res venales exponuntur, forum. Ab eod.

Πωλητής, ȣ̃, ὁ, venditor. πωληταὶ, πωλῆται magiſtratus Athenis, quibus commiſſa erat locatio vectigalium, metallorum, & ſimilium. Ab eod.

Πωλητικὸς, ὴ, ὸν, vendax, Gl. V. Ab eod.

Πωλικὸς, ὴ, ὸν, pullinus. 2) Epith. currus, qui ab equis trahitur. A πῶλος.

Πωλίον, ȣ, τὸ, paruus pullus, equuleus. Dim. ab eod.

Πωλοδαμαστὴς, ȣ̃, ὁ, equorum domitor. Ex eod. & δαμάζω.

Πωλοδαμνέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo. 2) vt pullum domo & erudio. Ex eod. & δαμνάω.

Πωλοδάμνης, ȣ, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iisd.

Πωλοκόμος, ȣ, ὁ, pullarius, Gl. Vet. Ex eod. & κομέω.

Πωλομαχος, ȣ, ὁ, ἡ, cum pullis ſeu equis pugnans. Ex eod. & μάχομαι.

Πῶλος, ȣ, ὁ, ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, ſiue teneræ, ſiue adultæ ætatis, equus, etiam bos; vnde ζεῦγος πωλικὸν etiam de iugo boum. 2) amicus amaſii appellant πώλες, quaſi pullos Veneris, & pro virgine dicitur.

Πωλοτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, pullos nutriens. E pr. & τρέφω.

Πώλυψ, υπος, ὁ. polypus, piſcis quidam. 2) caruncula in naribus, ſiue in corde creſcens. Ex πολὺς & πȣ̃ς.

Πῶμα, ατος, τὸ, operculum, operimentum.

Πῶμα, ατος, τὸ, idem quod πόμα, potus. 2) poculum, a πίνω, 1. πόω.

Πωμάζω, fut. άσω, operculo claudo, obturo. A πῶμα

Πάμαλα, *Adu.* haud quaquam, nequaquam, nullo modo. E πω & μάλα.

Πωματίας, ȣ, ὁ, cochleæ terreſtris ſpecies, quod eſt quaſi operculo tecta. A πῶμα.

Πωμάτιον, ȣ, τὸ, operculum, Gl. Vet. Ab eod.

Πώποτε, *Adu.* vnquam, Gl. V.

Πωρέω, ῶ, lugeo. 2) mœrore adficio. luctu adficio. A πῶρος, n. 3.

Πώρη, ης, ἡ, luctus, miſeria, calamitas. Ab eod.

Πωρητὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.

Πωριαῖος, αία, αῖον, calloſus, aſper. A πῶρος.

Πώρινος, ίνη, ινον, e poro factus, tophinus. A ſeq. n. 2.

Πῶρος, ȣ, ὁ, callus. 2) tophus, lapis leuis & poroſus. 3) luctus.

ΠΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, cæcus. v. πηρός.

Πωρόω, ῶ, f. ώσω, callum induco, occalleſcere facio. 2) in lapidoſam duritiem & tophum commuto. 3) ſenſum adimo, induro. *Paſſ.* occalleſco, callum duco. 2) in tophum conuertor. 3) ſenſum amitto, obdureſco aduerſus aliquid. πεπωρωμένος, profligatus, Gl. Vet. induratus. A πῶρος.

Πωρόω, excæco. A πωρός.

Πώρωμα, ατος, τὸ, calloſa duricies ſ. quod in callum concreuit. A πωρόω.

Πώρωσις, εως, ἡ, concretio, in callum conſolidatio & terminatio oſſium fractorum, Gl. V. induratio. 2) ſtupor, ἀναισθησία.

Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρός.

Πῶς, *Adu.* quomodo? quo pacto? qui? qua ratione? 2) quum. 3) certo modo. Hinc πῶς ποτε, quonam tandem modo. curnam! πῶς γὰρ, ap. Dem. nullo modo, qui poſſit

posset fieri? πῶς δὴ τοῦτο, qui fieri istud potest? πῶς γὰρ οὔ, quidni?
Πως, *Adu.* & *Vox encl.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, si forte. μήπως, ne forte.
Πωτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, volo, as, volito. A πέτομαι.
Πώτημα, τὸ, volatus. A pr.
Πῶϋ, εος, τὸ, grex. A πάομαι, *possideo*.
ΠΩ'ΥΓΞ, γγος, ἡ, mergus, fulica.

Ρ.

P littera decima septima ῥῶ, ab Ebr. Resch. 2) in numeris, *centum*, & lineola subiecta ρ, *centum millia*.
Ῥα, *Coniunct.* certe, vtique, videlicet. sed ῥὰ, quidem.
Ῥᾶ, vel potius ῥᾷ, pro ῥᾳὶ, ῥαῖ Sophocl. facile.
ῬΑ῀, τὸ, *radix quaedam.*
Ῥαβάττα,, sursum ac deorsum curro, strepitum facio pulsando terram, currendo. E ῥὰ & βάω, eo.
Ῥαββὶ, Rabbi, Vox Syr. ἄκλ. *Magister.*
Ῥαβδεύω, f. εύσω, virgis concutio, virgis caedo. A ῥάβδος.
Ῥαβδηφόρος, v. ῥαβδοφ.
Ῥαβδίζω, f. ίσω, virgis caedo, perticis caedo seu decutio, excutio. A ῥάβδος.
Ῥάβδινος, ίνη, ινον, virgeus, Gl. V. Ab eod.
Ῥαβδῖον, vel ῥάβδιον, ου, τὸ, virgula, parua virga, ramulus, scapus, Gl. Vet. virgultum. Dim. ab eod.
Ῥαβδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, virgatus, virgae similis, & in *Plur.* ῥαβδοειδεῖς, sc. ῥαφαὶ, suturae in calvaria. Ex eod. & εἶδος.
Ῥαβδομαντεία, ας, ἡ, genus diuinationis, cum sagittae inscriptae sortientium nominibus mittuntur in pharetram, & concussa pharetra exeunt.
Ῥαβδομαχία, ας, ἡ, pugna, quae fit virgis seu rudibus. E ῥ. & μάχομαι.
Ῥαβδονομέω, f. ήσω, certamen guberno. A sq.
Ῥαβδονόμος, ου, ὁ, lictor, minister, qui summovet turbam. 2) designator, qui victori praemium dat. E sq. & νέμω.
Ῥάβδος, ου, ἡ, virga, vimen, festuca, fustis, rudis, caduceus, sceptrum, hastile. ῥάβδοι, virgae, fasces virgarum. 2) venae auri & argenti in metallis. 3) lineae in vestibus.
Ῥαβδουχέω, ῶ, fut. ήσω, virgas seu fasces gesto. 2) anteeo, lictoris officium praesto. A ῥαβδοῦχος.
Ῥαβδούχη, ης, ἡ, virgam, seu bacillum, aut fasces gestans. Ab eod.
Ῥαβδουχικὸς, ἡ, ὸν, lictorius. Gl. V. A sq.
Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, qui virgam aut virgas gestat. lictor. E ῥάβδος & ἔχω.
Ῥαβδοφορέω, ῶ, f. ήσω, virgas seu baculum gesto. A seq.
Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui virgam seu virgas gestat. 2) lictor. Ex ῥάβδος & φέρω.
Ῥαβδῳδὸς, ου, ὁ, qui canit, virgam manu tenens, rhapsodus, & ῥαβδῳδία, rhapsodia. Ex eod. & ᾠδή.

Ῥάβδωσις, εως, ἡ, q.d. virgatio, striatio columnarum. A ῥάβδος.
Ῥαβδωτὸς, ἡ, ὸν, q.d. virgatus, pectinatim divisus, striatus, e virgis contextus, virgeus. Ab eod.
Ῥαγαδασεύω, in rimam me insinuo. A seq.
Ῥαγὰς, άδος, ἡ, fissura, rima, Philox. ῥαγάδες fissurae, Gl. V. rupes, Phil. A ῥήσσω.
Ῥαγδαῖος, αία, αῖον, impetuosus, vi perrumpens. A ῥάγδην.
Ῥαγδαιότης, ητος, ἡ, impetus, vehementia. A pr.
Ῥάγδην, *Adv.* abrupte. A ῥήσσω.
Ῥαγίζω, f. ίσω, acinos, vuae grana colligo. 2) vuas lego. A ῥάξ.
Ῥαγικὸς, ἡ, ὸν, q.d. acineus. Ab eod.
Ῥαγόεις, όεσσα, όεν, rimosus. A ῥήσσω.
Ῥαγολόγος, ου, ὁ, ἡ, acinorum collector, vindemiator. E ῥὰξ & λέγω.
Ῥαγόω, ῶ, f. ώσω, scindo, disrumpo. A ῥήσσω.
Ῥαγώδης, εος, ὁ, ἡ, acinosus, racemosus. A ῥάξ.
Ῥαγώδης, εος, ὁ, ἡ, rimosus, A ῥήσσω.
Ῥαδαλὸς, ἡ, ὸν, tener, mollis, delicatus, Hesych pro ῥαδανός.
Ῥάδαμνος, ου, ὁ, germen, ramus tener.
Ῥαδανὸς, ἡ, ὸν, mollis, tener. 2) procerus Vnde ῥαδανίζω, quatio & ῥοδαλὸς.
Ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, gracilis, tenuis, mollis. 2) agilis, mobilis.
Ῥάδιξ, ικος, ἡ, ramus.
Ῥάδιος, ία, ιον, & ῥάδιος, ου, ὁ, ἡ, facilis. *Comp.* ῥάων, facilior, expeditior. *Superl.* ῥᾷστος, & ῥάϊστος. A ῥαίος.
Ῥαδιουργέω, ῶ, f. ήσω, facile ad scelus aliquod patrandum prorumpo, leuis sum, leuitate animi impulsus nihil non audeo. 2) male ago, facinus perpetro, decipio. 3) negligenter ago. A ῥαδιουργός.
Ῥαδιούργημα, ατος, τὸ, scelus, veteratorium facinus. A pr.
Ῥαδιουργία, ας, ἡ, scelus, facinus, fraus, maleficentia. 2) desidia, mollities, incuria. Gl. V. falsum. A sq.
Ῥαδιουργὸς, ου, ὁ, ἡ, facinorosus, sceleratus, veterator, versipellis, Gl. Vet. falsarius. E ῥᾴδιος & ἔργον.
Ῥᾳδίως, *Adu.* facile. 2) temere. A ῥᾴδιος.
Ῥάζω, & ῥάζομαι, perfundo, adspergo, ῥάσσον, ῥάσσατε, rigate. aorist. 1. pro ῥάσον, ῥάσατε. ἐῤῥάδατο, plusqu. pass. A ῥαίνω.
Ῥάζω, voro, inpr. de canibus, a sono. Hes.
Ῥαθαγέω, strepo, fragorem edo. 2) frango. A sq.
Ῥάθαγος, ου, ὁ, strepitus, proprie, ex aqua concussa vel remis, vel saxis, sonitus, tumultus. A ῥάθασσω.
Ῥαθαίνω, idem quod ῥαίνω.
Ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, gutta. A sq.
Ῥαθαμίζω, adspergo. A ῥαθαίνω.
Ῥαθαπυγίζω, v. ῥασθαπυγίζω.
Ῥαθάσσω, ferio, percutio. A ῥάσσω.
Ῥαθυμέω, ῶ, f. ήσω, remisso sum animo, deses sum, quiesco, quieti me trado. Gl. Vet. desideo. A ῥάθυμος.
Ῥαθυμία, ας, ἡ, desidia, segnities, socordia, ignauia, Phil. leuitas animi. Ab eod.

Ῥαθυμίζω,

ῥαθυμίζω, f. ίσω, socordem reddo. 2) subleuo, leuo, demulceo, recreo. Ab eod.
ῥαθυμοποιὸς, ὃ, ὁ, ἡ, desidem & inertem reddens. E sq. & ποιέω.
ῥᾴθυμος, ε, ὁ, ἡ, desidiosus, deses, socors, Phil. segnis, Gl. Vet. E ῥᾴδιος & θυμὸς.
ῥαθυμότερον, *Adu.* segnius, indulgentius, negligentius. A pr.
ῥαθύμως, *Adu.* remisse, segniter, languide. Ab eod.
ῥαὶ, vel ῥαῖ, *Adu.* facile, Hes. Etym.
ῥαΐα, ας, ἡ, sanitas, Hes. A ῥαῖος.
ῥαιβοειδὴς, ὲς, curuus, obliquus. E ῥαιβὸς & εἶδος.
ῥαιβόκρανος, ον, incuruum caput habens. E sq. & κράνον.
ῥαιβὸς, ἡ, ὸν, varus, cruribus incuruis. 2) incuruus, intortus.
ῥαιβοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, cui crura sunt curua. E pr. & σκέλος.
ῥαιβόω, vari-o, as, incuruo. A ῥαιβός.
ῥαΐγδην, *Adu.* pro ῥᾳγδην.
ῥαΐζω, f. ίσω, conualesco, e morbo recreor, reualesco, Gl. V. A ῥάων vel ῥαΐα.
ῥαίνω, fut. ῥανῶ, perfundo, adspergo, irroro, tingo. Phil. spargo. ῥάνον, Gl. V. aor. 1. imperat.
ῥαῖος, α, ον, *Ion.* ῥηΐος, vnde ῥηΐτερος, facilis. A ῥα vel ῥαί.
ῥᾷστα, *Adu.* facillime. A ῥᾷστος.
ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. A ῥαίω.
ῥαιστήριος, ία, ον, corrumpendi, destruendi vim habens. 2) fabrilis. A ῥαιστὴρ vel ῥαίω.
ῥαιστὴς, ῦ, ὁ, corruptor, destructor. A ῥαίω.
ῥαιστὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis. 2) corruptus, destructus. A sq.
ῥαίω, f. ῥαίσω, profligo, corrumpo, destruo, disperdo.
ῥαίων, ὁ, ἡ, v. ῥάων.
ῥακὰ, vox conuitii apud Syros. ab Hebr. רק, inanis, fatuus.
ῥακεάζω, vestimenta desicco. E ῥάκος & ἄζω.
ῥακενδυτέω, vide ῥακοδυτέω.
ῥακενδύτης, ε, ὁ, ἡ, lacera veste indutus, affectans pannucias gestare in iisque sanctimoniam ostentare, monachus. E ῥάκος & ἐνδύω.
ῥάκινος, panneus, Gl. V. A ῥάκος.
ῥάκιον, ε, τὸ, vestis vilis detrita & lacera, vilis & detritus panniculus. Gl. Vet. pannuleo. Dim. ab eod.
ῥακιοσυῤῥαπτάδης, ε, ὁ, qui vestes viles & detritas consuit. Aristophan. de poëta ieiuno. A praec. & συῤῥάπτω.
ΡΑΚΙΣ, ίδος, ἡ, surculus, ramus. v. κλάδος.
ῥακίωσις, εως, ἡ, ap. Diogenianum vitiose pro ῥάκωσις.
ῥακοδυτέω, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obsitus sum, pallium lacerum gesto, inpr. ap. Ecclesiasticos, monachus fio. A ῥακοδύτης.
ῥακοδύτης, ε, ὁ, καὶ ἡ, & ῥακόδυτος, idem quod ῥακενδύτης.
ῥακόεις, εσσα, εν, pannis laceris obsitus, pannosus. A seq.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis, detritus panniculus. Phil. pannus. Gl. Vet. linteolum. Apud Scr. Ecclesiasticos, pallium, τρίβωνιον quo monachi vsi. 2) ruga oris senilis, facies rugis plena. A ῥήσσω.
ῥακοφορέω, ῶ, f. ήσω, laceram vestem gesto.
ῥακόω, ῶ, f. ώσω, lacero, pannosum reddo. 2) corrumpo, inpr. de senectute, rugosum reddo, debile. *In pass.* in rugas contrahor, rugosus, deformis fio. ἐῤῥακωμένον πρόσωπον, os rugosum.
ῥακτήριον, ε, τὸ, saltatio quaedam. A seq. v. ῥάκτρια.
ῥακτήριος, ία, ιον, strepitum multum edens. A ῥάσσω.
ῥάκτος, ε, ὁ, vallis, petra, praecipitium. 2) collis, tumulus. Ab eod.
ῥάκτρια, τὰ, saltatio quaedam strepera. 2) baculi, quibus fructus decutiuntur. Ab eod.
ῥακώδης, ε, ὁ, ἡ, lacer, attritus, fractus. Phil. pannosus, senilis, rugosus. A ῥάκος.
ῥακωλέος, α, ον, lacer, τὸ ῥακωλέον, pro ῥάκος. Hes. Ab eod.
ῥάκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis consuta vestis. A ῥακόω.
ῥάκωσις, εως, ἡ, deformitas e senilibus rugis, item, contractio quaeuis in rugas. A pr.
ῥάμβη, ἡ, framea, Polyb. pro φραμέη. si sana lectio.
ῥάμμα, ατος, τὸ, sutura, res consuta Philox. acia. A ῥάπτω.
ῥάμνος, ε, ἡ, rhamnus alba, *frutex spinosus*. Phil. spina alba.
ῥαμνεσία, ας, ἡ, Rhamnusia, Nemesis. A pago Attico.
ῥάμφος, εως, τὸ, rostrum, *auium propr.*
ῥανὶς, ίδος, ἡ, stilla, gutta. A ῥαίνω.
ῥαντὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. perfusor, irrorator, locus in oculis, e quo lacrimae manant. Ab eod.
ῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, inspergo, irroro. ῥαντιεῖς, Phil. f. 1. Att. pro ῥαντίσεις. A ῥαντός.
ῥάντισμα, ατος, τὸ, idem quod seq.
ῥαντισμὸς, ῦ, ὁ, adspersio, irroratio, perfusio. A ῥαντίζω.
ῥαντὸς, ἡ, ὸν, adspersus. A ῥαίνω.
ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, acinus.
ῥάξις, εως, ἡ, conflictus. A ῥάσσω. Vnde σύῤῥαξις, idem.
ῥᾷον, *Adu.* facilius. A ῥάων, pro ῥάιον.
ῥαΐνως, *Adu.* facile. Ab eod.
ΡΑΠΑΤΗ, ἡ, calamus.
ῥαπαταύλης, ε, vel ῥαπάταυλος, ε, ὁ, calamum vel tibiam inflans. E pr. & αὐλός.
ῥαπίζω, f. ίσω, virga caedo seu percutio, aut etiam fuste. 2) alapam infligo, palmis caedo. Gl. V. expalmo, alapo. A seq.
ῥαπὶς, ίδος, ὁ, virga. 2) pro ῥαφίς. Ab eodem vnde ῥάβδος.
ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur. 2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.
ῥαπταύλης, vide ῥαπατ.
ῥάπτης, ε, ὁ, sutor, consutor. Gl. V. sarcinator, sutor. A ῥάπτω.
ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, sutorius, Gl. V. A pr.
ῥάπτρια, ἡ, sarcinatrix, Ab eod.

ῥαπτὸς,

Ῥαπτὸς, ὴ, ὸν, sutus, consutus, vel sutilis. Hinc τὸ ῥαπτὸν, ȣ̃, puluinus, cento. A seq.

Ῥάπτω, f. ψω, suo, consuo, sarcio, sarcino, consarcino. 2) struo, machinor.

ῬΑ'ΠΥΣ, υος, ἡ, rapa.

Ῥάριον, ȣ, τὸ, infans, cui solus venter adhuc curatur. A seq.

ῬΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, venter. 2) robustus. Hes.

Ῥασθαπυγίζω, f. ίσω, planta pedis nares alicuius ferio. 2) concaua lataue manu idem facio. E ῥάσσω & π. v. ῥαθαπυγ, quod vsitatius.

Ῥάσμα, ατος, τὸ, adspersio, perfusio. A ῥάζω.

Ῥάσσω, f. ξω, allido, collido, deturbo.

Ῥᾷστα, pro ῥάιστα, *Adu.* facillime. A ῥᾷστος, *Superl.* a ῥᾴδιος.

Ῥᾷστος, ςη, ςον, vel ῥάϊςος, ίςη, ιςον, vide ῥᾴδιος.

Ῥαςώνευσις, εως, ὁ, ἡ, idem quod ῥαςώνη. A seq.

Ῥαςωνεύω, f. εύσω, facile vel libere ago. 2) otior, torpeo, langueo otio, inertiæ indulgeo. A sq.

Ῥαςώνη, ης, ἡ, facilitas. 2) laboris leuamentum, seu facilis ratio aliquid conficiendi. 3) facultas. 4) facilitas & indulgentia fortunæ, res secundæ. 5) doloris remissio. 6) relaxatio animi. 7) otium, inertia. A ῥᾷστος. *Superl.* a ῥᾴδιος.

Ῥάςωρ, ορος, ὁ, crater, vas vnde effunditur vinum, vt calices. A ῥάζω.

Ῥαφανέλαιον, τὸ, oleum e raphano. E seq. & ἔλαιον.

Ῥαφάνη, ης, ἡ, raphanus. A ῥάφανος.

Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano traiicio, raphano in anum immisso crucio, quæ pœna mœchorum erat. A ῥαφανίς.

Ῥαφανηδὸν, *Adu.* in modum raphani. A ῥάφανος.

Ῥαφανιδώδης, εος, ὁ, ἡ, raphani similitudinem habens. A ῥαφανίς.

Ῥαφανίδωσις, εως, ὁ, ἡ, executio istius pœnæ in mœchis. A præc.

Ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, idem quod ῥάφανος. Gl. Vet. radix.

Ῥαφανίτις, ἡ, iris, quia radix raphano similis. A seq.

Ῥάφανος, ȣ, ὁ, brassica, raphani, Attice. 2) raphanus. Philox. radix.

Ῥαφανώδης, ες, raphano similis. A pr.

Ῥαφεῖον, ȣ, τὸ, sutrina, Gl. Vet. A seq.

Ῥαφεὺς, εως, ὁ, sutor, sartor. A seq.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, sutura. A ῥάπτω.

Ῥαφία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ῥαφιδεὺς, εως, sutor. A ῥαφιδεύω.

Ῥαφιδευτὴς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ῥαφιδευτὸς, ὴ, ὸν, sutus, consutus. 2) acu pictus. Ab eod.

Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, aciarium. E ῥαφὶς & θήκη.

Ῥάφιον, ȣ, τὸ, parua acus. 2) subula. Dim. a seq.

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, subula. 2) nomen piscis. A ῥάπτω.

Ῥαχώδην, *Adu.* in spinæ modum. A ῥάχις.

Ῥαχὰς, αδος, ἡ, locus saltuosus & abruptus, incilia. A ῥαχία.

Ῥάχεις, tesqua, Phil. A ῥάχις.

Ῥαχετρίζω, f. ίσω, disseco, propr. mediam spinam. A seq.

Ῥάχετρον, ȣ, τὸ, media spina, meditullium spinæ. A ῥάχις.

Ῥαχία, ας, ἡ, crepido littoris petrosa, littus petrosum, rupes in mare procurrens. 2) restagnatio maris in Oceani littore, vnde. 3) strepitus, fragor, quia ibi fluctus ῥήσσοντα rumpuntur, franguntur. A ῥάχις.

Ῥαχιαῖος, α, ον, ad dorsum pertinens, in dorso hærens. Ab eod.

Ῥαχίζω, f. ίσω, per spinam disseco. 2) disseco 3) temere mentior. A seq.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi, vbi omnia aspera abrupta sunt. 2) lumbus. 3) dorsum montis. 4) spina siue osseum nasi, quod ad genas vtrimque recedit. A ῥήσσω.

Ῥαχιςὴρ, ῆρος, ὁ, dissector, carptor. 2) mendax, mendaciis gaudens iactator. A ῥαχίζω.

Ῥαχιςὴς, ȣ̃, ὁ, idem. Ab eod.

Ῥαχίτης, ὁ, & ῥαχῖτις, ἡ, qui est in dorso, vnde ῥαχίτις, scil. νόσος, de vitio dorsi, *die Englische Krankheit.* A ῥάχις.

Ῥαχιώδης, εος, ὁ, ἡ, scopulosus. A ῥαχία.

Ῥάχος, εος, τὸ, pars auulsa. A ῥήσσω.

Ῥάχος, ȣ, ὁ, palus, stipes acutis ramorum resectorum radiis. Ab eod.

Ῥάψις, εως, ἡ, sartura. A ῥάπτω.

Ῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmina contexo, & quasi consuo. 2) carmina decanto. 3) carmine heroico perscribo vel trado. 4) rhapsodias recito. Ex eod. & ᾠδή. (Alii a ῥάβδος repetunt, quia eiusmodi rhapsodi cum carmina sua canendo recitarent, res gestas in tabula pictas bacillis demonstrarent)

Ῥαψῴδημα, ατος, τὸ, mendacium, nugæ. A pr.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextus carminum, præcipue epicorum, liber carminis epici, inprimis Homerici. Gl. V. collecta, collectanea. A ῥαψῳδός.

Ῥαψῳδικῶς, *Adu.* rhapsodorum more. A pr.

Ῥαψῳδὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, carminum textor & quasi consutor. 2) rhapsodiarum recitator. 3) carminis Homerici recitator. Ex ῥάπτω & ᾠδή.

Ῥᾴων, pro ῥαίων, facilior, Gl. Vet. ῥᾴων, ὁ ὑγιάνας, qui conualuit, qui melius habet corpore leuato. A ῥᾴδιος.

Ῥᾴως, *Adu.* facile. A pr. pro ῥαΐως. ῥᾳόνως. A ῥαῖος vel ῥᾷος.

Ῥέα, *Adu.* facile, commode. A ῥέζω, vel ῥέω.

Ῥέα, it. Ῥεία, ας, ἡ, Rhea. Gl. Vet. Ops, Opis. quæ efficeret dandis opibus vt facile cuique res suæ succederent, vt prosperis gauderet rerum successibus.

Ῥεβοειδὴς, ες, v. ῥαιβ.

Ῥεγιςὴρ, ῆρος, ὁ, tinctor. A ῥέγος, vnde ῥεγίζω &c.

Ῥέγκος, εος, τὸ, sonus nasi, qui stertendo editur, rhonchus. A seq. v. ῥέγχος.

Ῥέγκω, f. ῥέγξω, sterto.

Ῥέγμα, τὸ, idem quod ῥῆγος.

Ῥέγξις, εως, ἡ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.

Ῥέγος, τὸ, idem quod ῥῆγος.

Ῥέγχος,

Ῥέγχος, εος, τὸ, idem quod ῥέγκος.
Ῥέγχω, ſterto, rhonchiſſo, Gl. Vet.
Ῥεγχώδης, εος, ὁ, ἡ, ſtertens. A ῥέγχος.
ῬΕ´ΔΗ, ης, ἡ, rheda.
Ῥέδιον, ου, τὸ, parua rheda. Dim. pr.
Ῥέεθρον, ου, τὸ, vide ῥεῖθρον. A ῥέω.
Ῥέζω, f. ξω, facio. 2) facio, i. e. rem ſacram facio, ſacrifico: qua de re propr. vt lat. *operari*, item *facere*.
Ῥέθος, εος, τὸ, membrum, quæuis pars corporis. 2) facies.
Ῥεῖα, *Adu.* pro ῥέα, vbi v.
Ῥεῖθρον, pro ῥέεθρον, ου, τὸ, alueus. 2) flumen, fluuius. Phil. riuus, torrens, Gl. Vet. fluor, fluentum, canale. A ῥέω.
Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ῥέκτης. A ῥέζω.
Ῥεκτήριος, ια, ιον, acer & promtus ad agendum. A pr.
Ῥέκτης, ου, ὁ, efficax in agendo, ſtrenuus. A ῥέζω.
Ῥεμβασμὸς, ου, ὁ, occupatio mentis, præſertim cum ῥέμβεται, curis & dubiis huc illuc, quaquauerſum circumagitur, in nullo conſiſtit conſilio, ſed incerta iactatur & errat, veluti rhombus. A ſeq.
Ῥεμβάζω, f. άσω, vagor mente ſeu animo ſum diſtricto. A ῥέμβω.
Ῥεμβεύω, f. εύσω, vagor, fluctuo. Ab eod.
Ῥέμβη, ης, ἡ, vagatio, erratio. Ab eodem. v. ῥόμβος.
Ῥεμβονάω, funda iaculor. A ῥεμβών.
Ῥεμβὸς, ἡ, ὸν, vagus, erro. 2) tortuoſus. Ab eodem.
Ῥέμβος, ου, ὁ, euagatio, aberratio. A ſeq.
Ῥέμβω, in gyrum circumago, circumago, circumuoluo. 2) temere inambulo, ſpatior, vagor, error. ῥέμβομαι, med. idem quod n. 3.
Ῥεμβώδης, εος, ὁ, ἡ, vagus. 2) animo diſtrictus. A ῥέμβος.
Ῥεμβὼν, ῶνος, funda. A ῥέμβω.
Ῥεμφὰν, ὁ, nomen idoli, Saturnus. ab Hebr. רמפן ἄκλιτον.
Ῥέμφος, vide ῥάμφος.
Ῥέος, ῥέεος, ῥεῦς, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.
Ῥέπω, f. ψω, vergo, propendeo. 2) *metaph.* propenſius ſum ad aliquid. 3) beneuolus ſum.
Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluuius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluuium, aquæ curſus, humor, eluuies. A ῥέω, cuius fut. eſt ῥεύσω, & perf. paſſ. ἔρρευμαι.
Ῥευματίζω, f. ίσω, fluxione vel grauedine infeſtor. A pr.
Ῥευματικὸς, ἡ, ὸν, fluxionibus obnoxius. Ab eodem.
Ῥευμάτιον, ου, τὸ, paruum fluentum. 2) riuus. 3) minuta fluxio, ſeu decubitus humorum in aliquod membrum. Dim. ab eod.
Ῥευματισμὸς, ου, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.
Ῥεῦσις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, Gl. Vet. fluor, profluuium. A ῥέω.
Ῥευσταλέος, έα, έη, έον, fluidus. Ab eod.
Ῥευστικὸς, ἡ, ὸν, fluidus, fluxus. Ab eod.
Ῥευστικῶς, *Adu.* abunde, affluenter. A pr.
Ῥευστὸς, ἡ, ὸν, fluxus. 2) fluidus, euanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.
Ῥευστῶς, *Adu.* fluxe, conſtanter. A pr.
Ῥέω, f. ῥεύσω, fluo, mano, ſtillo, Phil. 2) decido, de fructibus arborum, capillis. met. euaneſco, intereo, ſoluor, labor, defluo.
Ῥέω, dico, loquor, inuſitatum. in vſu εἴρηκα, dixi. εἰρημένος, dictus, perf. paſſ. ἐρῶ, dicam, fut. quæ potius ab ἐρέω repetentur. (Venit tamen a græco hoc latinum *reor*, vnde *ratus* idem eſt atque ῥητὸς, vbi v.)
Ῥηγεὺς, έως, ὁ, tinctor. A ῥῆγος.
Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura, rima. A ῥήσσω.
Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum. 2) ruptio, eruptio, fractura, rima. Gl. Vet. vulſura. A ῥήγνυμι.
Ῥηγματίας, ου, ὁ, cui abſceſſus intro rumpitur & pus emittit: cui ruptum eſt intus aliquid. A pr.
Ῥηγματώδης, ες, idem. Ab eod.
Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, ſciſſura. 2) littus, vbi vndæ rumpuntur. A ῥήσσω.
Ῥηγμὸς, ὁ, littus. A ῥήγνυμι vt ῥηγμίν.
Ῥηγμοχασμὸς, ου, ὁ, hiatus e diruptione. E ῥῆγμα & χασμὸς.
Ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, f. ῥήξω, frango, rumpo, ſcindo. ἐῤῥάγη, diſſiluit, Phil. prorupit. aor. 2. paſſ. A ῥήσσω.
Ῥῆγος, εος, τὸ, culcita, lodix, ſtragula, inprimis tincta, vt purpura, aut picta. vſitatum ῥήγεα, pl. Ab eod.
Ῥηΐδιος, δία, διον, facilis. *Comp.* ῥηΐτερος. *Superl.* ῥήϊστος, Poët. pro ῥάδιος.
Ῥηϊδίως, *Adu.* facile, commode, *Poët.* pro ῥαδίως.
Ῥηΐζω, f. ίσω, leuo, alleuo, iuuo. A ῥηΐος, (quod idem eſt ac ῥηΐδιος) pro ῥαΐος.
Ῥήϊστος, ίση, ιστον, facillimus. A ῥηΐδιος.
Ῥηΐτατα, *Adu.* facillime. *Superl.* A ſeq.
Ῥηΐτερος, έρα, ερον, facilior. Vnde ῥηϊτέρως, facilius. A ῥηΐος.
Ῥήκτης, ου, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.
Ῥηκτικὸς, ἡ, ὸν, vim rumpendi habens. A pr.
Ῥηκτὸς, ἡ, ὸν, qui frangi poteſt, fractus. A ῥήσσω vel ῥήγνυμι.
Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum. 2) res, vt Hebr. דבר, Gl. Vet. & vt Lat. *cauſa*, h. e. res, de qua in vtramque partem verba poſſunt haberi. A ῥέω.
Ῥηματικὸς, ἡ, ὸν, verbalis. A pr.
Ῥημάτιον, ου, τὸ, vocula, verbulum. Gl. Vet. Dim. ab eod.
Ῥηματίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eodem.
ῬΗ´ΜΟΣ, ου, ὁ, inſtrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala. Lat. *remus*.
Ῥὴν, νὸς, ἡ, ouis, vnde πολύῤῥηνος, εὔρηνος.
Ῥήνικες, αἱ, ouium pelles. A pr.
Ῥηνοχορεὺς, έος, ῆος, inter pecudes ſaltans. E pr & χορεύω, Epigr.
Ῥηξηνορία, ας, ἡ, fortitudo. A ſeq.
Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, viros frangens, i. e. virili robore frangens & perrumpens hoſtium agmina, ſtrenuus, bellicoſus. E ῥήσσω & ἀνήρ.
Ῥηξικέλευθος, ου, ὁ, ἡ, viam perrumpens. Ex eod. & κέλευθος.
Ῥηξίνοος, *contr.* ῥηξίνους, ου, ὁ, ἡ, animum enervans & frangens. Ex eod. & νόος.

ῥῆξις, εως, ἡ, fiſſio, diruptio, fractura. 2) ipſa eruptio. A ῥήγνυμι.
ῥηξίφλοιος, ȣ, ὁ, ἡ, corticem habens ruptum ſeu rimoſum. E ῥήσσω & φλοιός.
ῥηξίφρων, ὁ, ἡ, frangens animi ferociam. Ex eod. & φρήν.
ῥηξίχθων, ὁ, ἡ, terram rumpens ſaltando &c. Ex eod. & χθών.
ῬΗΠΑΙ, ῶν, αἱ, ſublicæ, tigna ad ſubſtructiones.
ῥησίδιον, ȣ, τὸ, ſententiola, breue dictum. A ῥῆσις.
ῥησικοπέω, concionor, concionando oſtento eloquentiam. E ῥ. & κόπτω.
ῥησιμετρέω, verba ſeu orationem metior; de iis qui ad aquam dicunt. A ſeq. & μετρέω.
ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, ſententia, oratio, dictio. 2) locus certus ſcriptoris aut libri, aut legis &c. qui commemoratur, profertur. A ῥέω.
ῥήσσω, f. ξω, frango, rumpo. 2) vehementer ferio, pulſo, alliđo. 3) erumpo, prorumpo. 4) proclamo, int. φωνήν.
ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, ſermocinator, orator. A ῥέω.
ῥητέος, α, ον, dicendus. Ab eod.
ῥητίνη, ης, ἡ, reſina, humor liquidus & oleoſus, e cortice ſponte defluens. A ῥέω.
ῥητινίζω, f. ίσω, reſinam refero. 2) ſum reſinotus. A pr.
ῥητινίτης, ȣ, ὁ, vt ῥητινίτης οἶνος, vinum reſinatum. Ab eod.
ῥητινολόγος, ȣ, ὁ, reſinam colligens. Ex eod. & λέγω.
ῥητινόω, reſinam addo. ἐῤῥητινωμένος, reſinoſus. Ab eod.
ῥητινώδης, εος, ὁ, ἡ, reſinoſus. Ab eod.
ῥητὸν, ȣ, τὸ, dictum, id quod dictum ſ. ſcriptum eſt; pronunciabile, Phil. A ῥητος.
ῥητορεία, ας, ἡ, oratorium artificium, amplificatio oratoria. A ſeq.
ῥητορεύω, f. εύσω, rhetoricam exerceo. 2) orationem habeo, i. e. pronuncio. 3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus vtor. 4) garrio. A ῥήτωρ.
ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, oratorius. 2) ad rhetorum ſ. ad artem oratoriam pertinens. 3) qui artem oratoriam callet, eloquens. ἡ ῥητορικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, Gl. Vet. oratoria. Ab eod.
ῥητορικῶς, Adu. oratorie. A pr.
ῥητὸς, ἡ, ὸν, dicendus, fandus, memorandus; celeber. 2) dictus, præſcriptus, præfinitus, conſtitutus, certus, ratus, quod idem eſt atque græcum ῥητὸς. A ῥέω.
ῥήτρα, ας, ἡ, dicendi poteſtas, accepta a ſenatu, magiſtratu &c. 2) dictio, i. e. oraculum. vnde Lycurgi leges ῥῆτραι dictæ, velut oracula. 3) oratio ipſa oratoris. 4) pactum, pactio, conuentio. A ſeq.
ῥητρεύω, idem quod ῥητορεύω.
ῥητροφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos tabularii. A ῥήτρα.
ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur. 2) orator. A ῥέω.
ῥητῶς, Adu. certis verbis, diſerte, manifeſte, plane, nominatim. Gl. Vet. aperte. A ῥητός.

ῥηχίη, ης, ἡ, maris æſtus & reſtagnatio ſiue exundatio, pro ῥαχία.
ῥηχὸς, ȣ, ὁ, ſepes, ſeptum. 2) maceria. 3) vallum. A ῥήσσω.
ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, horribilis, horrorem incutiens. A ῥῖγος.
ῥιγέω, ῶ, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ab eod.
ῥιγηλὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horrificus. Ab eodem.
ῥίγιον, magis horrendum, durius. Comp. A ῥῖγος. (qu. adiectiuum fuiſſet ῥιγὸς, ἡ, όν.)
ῥίγιος, ȣ, ὁ, ἡ, rigidus, horridus, frigidus. Ab eodem.
ῥίγιστος, ίση, ισον, maxime horrendus. Ab eod.
ῥιγομαχής, ȣ, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A ῥῖγος & μάχομαι.
ῥιγνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ῥίγιος, & ab eod.
ῥιγοπύρετος, ἡ, febris in qua paroxyſmus cum graui horrore. E ſeq. & πυρετός.
ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor. 2) febris.
ῥιγοσίβιος, ȣ, ὁ, ἡ, perpetuo frigens ſeu algens. Poll. ſed debet ſcribi ῥιγωσίβιος, vt eſt in MSS. quibusdam, a ῥιγόω & β. vt ῥιγησίβιος, a ῥιγέω. E ῥῖγος & βίος.
ῥιγόω, ῶ, fut. ώσω, rigeo, frigeo, algeo. A ῥῖγος.
ῥίζα, ης, ἡ, radix, ſtirps, Phil. 2) in N. T. per Eur. ſurculus. vid. ὄζος.
ῥιζάγρα, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, quo extrahunt ſpicula, aut alia, quæ manibus ſ. digitis prehendi non poſſunt. A pr. & ἄγρα.
ῥιζίας, άδος, ὁ, radix. 2) radicum aceruus. A ῥίζα.
ῥίζηθεν, Adu. radicitus. Ab eod.
ῥιζίας, ȣ, ὁ, vt ῥιζίας ὀπὸς, ſuccus, qui e radice exprimitur. Ab eod.
ῥιζίον, ȣ, τὸ, radicula, Gl. Vet. Ab eod.
ῥιζοβολέω, ῶ, f. ήσω, radices ago. A ſeq.
ῥιζοβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, radices emittens. E ῥίζα & βάλλω.
ῥιζόθεν, Adu. radicitus, ſtirpitus. Ab eod.
ῥιζολαβέω, ῶ, f. ήσω, radices ago ſeu capio. Ex eod. & λαμβάνω. (ſed leg. ῥιζοβολέω)
ῥιζολογέω, ῶ, f. ήσω, radices colligo. A ſeq.
ῥιζολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, radicum collector, herbarius. E ῥίζα & λέγω.
ῥιζόνυχες, vide ῥιζώνυξ.
ῥιζοπώλης, ȣ, ὁ, radicum venditor.
ῥιζοτομέω, ῶ, f. ήσω, radices exſcindo, ſeu ſeco. 2) ablaqueo. A ῥιζοτόμος.
ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum ſectio ſeu exciſio. 2) herbarum ad medicamenta lectio ſeu collectio. Ab eod.
ῥιζοτομικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad radicum exciſionem, ſeu herbarum lectionem. A ſeq.
ῥιζοτόμος, ȣ, ὁ, ἡ, radicum exciſor ſeu ſector; qui radices colligit, earum peritus, herbarius. E ῥίζα & τέμνω.
ῥιζοῦχος, ȣ, ὁ, ἡ, radicem (item fundamenta) continens. Epith. Neptuni, it. fundamenti firmi. Ex eod. & ἔχω.
ῥιζοφαγέω, ῶ, fut. ήσω, radicibus veſcor. A ſeq.

ῥιζοφάγος,

Ῥιζοφάγος, ε, ὁ, ἡ, radicibus vescens.

Ῥιζοφοίτητος, ε, ὁ, ἡ, e radice proueniens, e radice natus. E ῥίζα & φοιτάω. (nisi est ῥιζόφυτος.)

Ῥιζοφυέω, ῶ, f. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A seq.

Ῥιζοφυής, έος, ὁ, ἡ, qui radicem seu radices emisit. 2) e radice proueniens. E ῥίζα & φύω.

Ῥιζόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, a radice foliatus. Ex eod. & φύλλον.

Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fundo. 2) confirmo, stabilio, corroboro. ἐῤῥίζωται, radices egit, perf. pass. A ῥίζα.

Ῥιζώδης, εος, ὁ, ἡ, radici similis. Ab eod.

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radices egit, stabilitum velut actis radicibus, radix. A ῥιζόω.

Ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix vnguis.

Ῥιζωνύχια, τὰ, idem. A pr.

Ῥιζωνυχίαι, ἡ, idem.

Ῥιζωρυχέω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A seq.

Ῥιζωρύχος, ε, ὁ, ἡ, radicem effodiens. E ῥίζα & ὀρύσσω.

Ῥίζωσις, εως, ἡ, radicum emissio. A ῥιζόω.

Ῥικνόεις, εσσα, εν, rugosus, vetus, obsoletus. A ῥικνός.

Ῥικνοεργής, ὁ, ἡ, Epith. calceorum muliebrium apud Poll. si lectio sana.

Ῥικνόομαι, ῦμαι, distrahor & omnibus modis distorqueor. 2) indecenter me flecto 3) in saltando lumbis incuruatis agitor. A seq.

Ῥικνὸς, ἡ, ὸν, rugosus, curuus. 2) tenuis, macilentus.

Ῥικνότης, ητος, ἡ, curuitas. A pr.

Ῥικνώδης, εος, ὁ, ἡ, rugosus. Ab eod.

Ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugositas, contractio cutis in rugas, cum extenuata concidit & corrugatur. A ῥικνόομαι.

Ῥίμμα, τος, τὸ, iactus. A ῥίπτω.

Ῥίμφα, *Adu.* leuiter, statim, celeriter, pro ῥίφα. Ab eod.

Ῥιμφάρματος, ε, ὁ, ἡ, qui citato & celeri curru cursu fit. E pr. & ἅρμα.

Ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, nasus. *Plur.* nares.

Ῥινάριον, τὸ, Dim. a ῥίν.

Ῥιναυλέω, per nares cum strepitu spiritum mitto, Schol. Lucian. vbi in textu ῥιναυτέω, quod vertunt *irascor*, qs. naribus ardeo.

Ῥινάω, ῶ, decipio, proprie nares, vt quum canes falluntur olfactu. A ῥίν.

Ῥινάω, ῥινῶ, limat, Philox. A ῥίνη.

Ῥινεγχυσία, ἡ, infusio in nares. E ῥίν & ἔγχυσις.

Ῥινεγχυτέομαι, infundor in nares, patior eiusmodi infusionem. A seq.

Ῥινεγχύτης, ε, ὁ, ipse illum seu instrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥίν & ἐγχέω.

Ῥινέω, ῶ, f. ήσω, lima polio, limo, Gl. Vet. A seq.

Ῥίνη, ης, ἡ, lima. 2) piscis quidam.

Ῥινηλασία, ἡ, fragrantia. 2) indagatio, vestigatio, quæ fit per nares, olfactu. E ῥίν & ἐλαύνω.

Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu persequor. 2) sagaciter indago. A seq.

Ῥινηλάτης, ε, ὁ, qui naribus seu olfactu indagat, sagax. E ῥίν & ἐλαύνω.

Ῥινήλατος, ε, ὁ, ἡ, olfactu feriens, sc. nares, Epith. vini boni. Ex iisd.

Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum, quod decidit a re limata. A ῥινέω. Vnde & seqq.

Ῥινητήριον, ε, τὸ, lima, Gl. Vet.

Ῥινητὴς, ε, ὁ, limator, Gl. Vet.

Ῥινίζω, limo, Phil.

Ῥινίον, lima, Gl. Vet.

Ῥίνισμα, ατὸς, τὸ, ramentum, scobs. A ῥινίζω.

Ῥινοβάτης, ε, ὁ, rhinobates, piscis. Aristot. E ῥίν & βαίνω.

Ῥινοβόλος, nares feriens odore, vt vinum. E ῥίν & βάλλω.

Ῥινόβολος, ὁ, ἡ, qui e naribus eiicitur. Ex iisdem.

Ῥινοδέψης, ε, ὁ, coriarius. E ῥινὸς & δέψω.

Ῥινοκέρως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal vnius in nare cornu. E ῥίν & κέρας.

Ῥινοκολέστης, ε, ὁ, mutilator narium. Ex eod. & κολέω.

Ῥινοκοπέω, ῶ, f. ήσω, nasum amputo. Ex eod. & κόπτω.

Ῥινολαβὶς, ίδος, ἡ, instrumentum, quo nasus arreptus torquebatur.

Ῥινομάκτρον, ε, τὸ, linteolum abstergendis naribus aptum, muccinium.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, ostium, per quod noctu exitus datur ex vrbe.

Ῥινὸς, ε, ὁ, ἡ, pellis, cutis, corium. 2) clypeus, scutum.

Ῥινόσιμος, ε, ὁ, ἡ, qui naso est simo. E ῥίν & σιμός.

Ῥινότμητος, ε, ὁ, ἡ, cui nasus est amputatus seu defectus.

Ῥινοτομέω, ῶ, f. ήσω, nasum amputo. A seq.

Ῥινοτόμος, ε, ὁ, ἡ, nasum amputans. Ex eod. & τέμνω.

Ῥινοτόρος, ε, ὁ, scuta seu clypeos perforans, it. aciem dirumpens. Epith. hastæ, it. Martis. E ῥινὸς & τορέω.

Ῥινόχοος, ες, ὁ, idem quod ῥινεγχύτης. E ῥίν & χέω.

Ῥινωτηρία, ἡ, pars nauis prope carinam. Poll.

Ῥίον, ε, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥίπας, άδος, ἡ, idem quod ῥιπίς.

Ῥιπαύλης, ε, ὁ, qui stipula canit. Athen. ad verbum, qui canit libro detracto saligno ramulo. A ῥίψ & αὐλέω.

Ῥιπὴ, ῆς, impetus venti, ictus seu actus, v. c. teli, fulminis &c. 2) incitamentum, impetus. ῥιπὴ ὀφθαλμῦ, momentum, ictus, vibratus oculi. A ῥίπτω.

Ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum, muscarium. A ῥιπίς.

Ῥιπίζω, f. ίσω, ventilo, flabello ventulum facito. 2) excito ignem sufflando, follibus accendo. Ab eod.

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis instrumentum. 2) muscarium. 3) ventilabrum, follis, quo excitantur carbones. 4) textum vimineum. A ῥίπτω. v. & ῥίψ, & ῥιπαύλης.

Ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio. 2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

Ῥίπισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ῥιπισμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Ῥιπιστήριον, ȣ, τὸ, flabellum, Philox. Ab eodem.

Ῥιπιστὸς, ἡ, ὸν, qui ventilari poteſt, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur. 2) perflabilis & ventis expoſitus. Ab eod.

Ῥῖπος, εος, τὸ, vel ȣ, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibusue. A ῥίψ.

Ῥιπτάζω, f. άσω, iacto, proiicio, præcipitem do, proſterno, proturbo. ῥιπτάζεται, iactatur, æſtuat, Phil. Gl. Vet. A ῥίπτω.

Ῥιπτάσκω, vt hinc ſit imperf. *Ion.* ῥίπτασκον, iactabam. A pr.

Ῥιπτασμὸς, ȣ̃, ὁ, corporis iactatio, vt ægrotorum, febrientium, disiectio, incontinentia. Eb eod.

Ῥιπταστικὸς, ἡ, ὸν, qui ſe crebro iactat, leuis, inconſtans. Ab eod.

Ῥιπτέω, idem quod ῥίπτω.

Ῥιπτὸς, ἡ, ὸν, proiectus. 2) præcipitatus, celer. Ab eod.

Ῥίπτω, fut. ψω, iacio, deiicio, proiicio, coniicio, iacto, Gl. Vet. ῥίπτονται, iactantur, Phil. ἔῤῥιμμαι, Gl. Vet. perf. paſſ. ῥιφεὶς, aor. 2. part. paſſ.

Ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, idem quod ῥίν.

Ῥίσκος, ȣ, ὁ, riſcus, ciſta pelle inducta.

Ῥιφὴ, ἡ, iactus. A ῥίπτω.

Ῥὶψ, ῥιπὸς, ramus ſalignus, vimen flexile. 2) crates viminea. ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, magno ſe periculo committere, rem arduam ſine neceſſariis copiis ſuſcipere.

Ῥίψασπις, ιδος, ὁ, ἡ, clypeo abiecto fugiens, ignauus, timidus. E ῥίπτω & ἀσπίς.

Ῥιψαυχενέω, ῶ, ceruicem ſeu caput iacto. A ſeq.

Ῥιψαύχην, ενος, ὁ, ἡ, ceruicem vel caput iactans. E ῥίπτω & αὐχήν.

Ῥίψις, εως, ἡ, proiectio, impetus, iactus. A ῥίπτω.

Ῥιψοκινδυνέω, ῶ, in pericula me præcipito proiecta quadam audacia. A ſeq.

Ῥιψοκίνδυνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſe in pericula præcipitat, ad audendum proiectus. Philox. temerarius. E ῥίπτω & κίνδυνος.

Ῥιψοκινδύνως, *Adu.* temere, audacter, contemptu periculi. A pr.

Ῥιψολογέω, ῶ, temere verba fundito vel effutio. E ῥίπτω & λόγος.

Ῥίψοπλος, ȣ, ὁ, ἡ, arma abiiciens. 2) ſæuus, qſ. faciens vt arma abiiciantur. Ex eod. & ὅπλα.

ΡΟΑ', ᾶς, ἡ, malus Punica, *arbor.* 2) malum Punicum, *fructus.* Gl. Vet. malogranatum, malum granatum. v. ῥοιά.

Ῥοὰς, άδος, ἡ, defluuium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. A ῥέω. v. ῥυάς.

Ῥοβδέω, vid. ῥοιβδέω.

Ῥοβοειδὴς, ὲς, Hipp. ſed eſt vitioſum pro ῥαιβοειδὴς vel ῥαιβοειδὴς, incuruus.

Ῥόγκος, ὁ, vid. ῥέγχος.

Ῥογμὸς, ȣ̃, ὁ, ſonus, quem quis ſupinus ſtertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.

Ῥογχάζω, rhonchiſſo. A ſeq.

Ῥόγχος, ȣ, ὁ, rhonchus, Gl. Vet. ſtertentium ſpiritus. A ῥέγχω.

Ῥόδαμνος, ȣ, ὁ, idem quod ῥάδαμνος.

ΡΟΔΑ'ΝΗ, ης, ἡ, trama, ſubtemen. Phil.

Ῥοδανὸς, ἡ, ὸν, valde rapidus, Epith. fluminis: qs. a ῥέζω vel ῥήσσω, v. ῥαδανὸς & ῥαδαλὸς. ſed quum *roſeus* notat, eſt a ῥόδον.

Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. Vet. A pr.

Ῥόδαξ, ακος, ἡ, parua roſa, roſula. Dim. a ῥόδον.

Ῥοδάνθειος, ον, roſeus, pulcher. Ex eod. & ἄνθος.

Ῥοδαρὸς, ὰ, ὸν, idem: bonum colorem habens. τὸ ῥοδαρὸν τȣ̃ σώματος, teneritudo, mollitudo. Ioſ. Ab eod.

Ῥοδεία, ἡ, ſertum e roſis. A ſeq.

Ῥόδεος & ῥόδειος, έα, εον, idem. Ab eodem.

Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, roſetum, Gl. Vet. Ab eod.

Ῥόδη, ης, ἡ, frutex roſas producens. Ab eod.

Ῥοδιὰς, άδος, ἡ, poculi genus. Ab eod.

Ῥόδινος, ίνη, ινον, roſaceus. Ab eod.

Ῥόδις, ίδος, ἡ, paſtillus e roſis. Ab eod.

Ῥοδίτης, ȣ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum roſatum vel roſaceum. Ab eod.

Ῥοδοδάκτυλος, ȣ, ὁ, qſ. roſeos digitos habens. Epith. auroræ, i. e. pulcher.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, laurea, andrum, viburnum, roſa laurea, roſa Græca, Phil.

Ῥοδόδενδρον, ȣ, τὸ, frutex, roſæ ſimilitudine.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, roſarum colorem referens. E ῥόδον & εἶδος.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, roſaceus, roſeus, ſuauiſſimus. A ῥόδον.

Ῥοδόμελι, τὸ, mel roſaceum.

Ῥοδόμηλον, ȣ, τὸ, miſtio e roſis & malis cotoneis.

Ῥοδομιγὴς, ὲς, roſaceus, de colore. E ſeq. & μίγνυμι.

Ῥόδον, ȣ, τὸ, roſa.

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ, ἡ, roſeos habens cubitos, i. e. pulchros, pulcher.

Ῥοδόπνοος, *contr.* ῥοδόπνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, roſarum odorem ſpirans, i. e. ſuauem.

Ῥοδοπώλης, ȣ, ὁ, roſarius, Gl. Vet. qui roſas vendit.

Ῥοδόσαγμα, ατος, τὸ, roſarum liquor.

Ῥοδόσακτον, ȣ, τὸ, idem.

Ῥοδόσφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, roſeos pedes habens, i. e. pulchros, pulchra, de femina. E ῥόδον & σφυρόν.

Ῥοδοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, roſas ferens. Ex eod. & φέρω.

Ῥοδόχροος, *contr.* ῥοδόχρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, roſeus, roſeum colorem habens. Gl. Vet. ῥοδόχρȣς roſeo colore, i. e. pulcher, cum de homine dicitur. Ex eod. & χρόα.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ſequens ῥοδωνιά. 2) totus ceſpes & planta roſæ. A ῥόδον.

Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, roſetum, locus vbi roſæ naſcuntur. Gl. Vet. roſarium, rubricetum. A pr.

Ῥοδῶπις, ιδος, ἡ, quæ roſeo eſt adſpectu, de femina, perpulchra. Ex eod. & ὤψ.

Ῥοδωπὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Ῥοδωπὸν,

Ῥοδωτὸν, rosatum, Gl. Vet. quasi a ῥοδόω. A ῥόδον.
Ῥόζω, latro. 2) sterto. Suid.
Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluxus. A ῥέω.
Ῥοθέω, ῶ, impetu feror, ruo. A ῥόθος.
Ῥοθιάζω, cum impetu & contente remigo. 2) cum impetu & strepitu voro porcorum modo. A ῥόθιος.
Ῥόθιον, ου, τὸ, impetus vndarum, fluctus. Ab eodem.
Ῥόθιος, ου, ὁ, ἡ, impetuosus, cum impetu ruens. A ῥόθος.
Ῥοθοπυγίζω, idem quod ῥαθαπυγίζω. Ex eod. & πυγή.
Ῥόθος, ου, ὁ, vndarum strepitus, strepitus remorum. 2) strepitus, tumultus, impetus.
Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malum granatum, pro ῥοά. 2) volutabrum in lacu.
Ῥοίαξ, nomen supellectilis pretiosi apud Suid. e Diog. Laërt. sed dubium.
Ῥοιβδέω, ῶ, f. ήσω, strido. 2) sorbeo, absorbeo. A ῥοῖβδος.
Ῥοιβδησις, εως, ἡ, stridor. A pr.
Ῥοιβδμὸς, ὁ, idem quod seq.
ΡΟΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, stridor, ex onomatopœia vt ῥοῖζος.
Ῥοιδάριον, idem quod seq.
Ῥοίδιον vel ῥοΐδιον, (*sed illud melius*) ου, τὸ, exiguum malum Punicum. A ῥοιά.
Ῥοιδμὸς, ὁ, pro ῥοιβδμός.
Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, strido, stridorem edo. 2) latro. 3) sibilo innuo. A ῥοῖζος. v. ῥόζω.
Ῥοιζηδὸν, & ῥοιζηδὸν, *Adu.* cum stridore. 2) magno cum impetu. A ῥοιζέω.
Ῥοίζημα, ατος, τὸ, stridor, sibilus seu impetus, qualis est sagittæ volantis. Ab eod.
Ῥοιζήτωρ, ορος, ὁ, sibilator, magnum stridorem edens. Ab eodem.
Ῥοῖζος, ου, ὁ, stridor, sibilus. 2) impetus. A ῥύω, vnde lat. *ruo*.
Ῥοίζω, voluto equum in flumine vel lacu, ad abluendas sordes. A ῥοιά.
Ῥοιζώδης, εος, ὁ, ἡ, stridorem aut magnum strepitum edens, streperus. A pr.
Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem, quasi a ῥοιζόω. v. ῥοιζήτωρ.
Ῥοϊκὸς, ἡ, ὸν, qui fluxione laborat, profluuio laborans. 2) fluidus, fluxus. 3) incuruus, inflexus. 4) qui naturaliter incuruis cruribus est. A ῥέω. v. & ῥαικός.
Ῥοΐσκοι, corymbi aurei, stolis sacris attexti, ob mali punici similitudinem sic dicti. A ῥοιά.
Ῥοισμὸς, οῦ, ὁ, volutatio equi in flumine aut lacu. A ῥοίζω.
Ῥοΐτης, ου, ὁ, vt ῥοΐτης οἶνος, vinum e malis Punicis. Ab eod.
Ῥομβέω, ῶ, f. ήσω, voluo & circumago in modum rhombi. A ῥόμβος.
Ῥομβητὸς, ἡ, ὸν, versatile in modum rhombi. A pr.
Ῥομβοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, figuram rhombi habens. Ex eod. & εἶδος.
Ῥόμβος, ου, ὁ, tornus, turbo, Philox. girgillus, Gl. Vet. rhombus. 2) figura geometrica, scutula. 3) genus fasciæ, quo Chirurgi vtuntur, a figura. A ῥέμβω, & hoc a ῥαιβὸς vel ῥεβὸς. v. ῥυμβίον & ῥύμβος.
Ῥομβοστωμυλήθρα, ἡ, volubilis lingua, garrula. A ῥόμβος, στωμύλος. al. ῥῶβος. v. ῥωβοπερπερ.
Ῥομβώδης, εος, ὁ, ἡ, rhombi figuram habens. A ῥόμβος.
Ῥομβωτὸς, ἡ, ὸν, idem, scutulatus.
Ῥόμμα, τὸ, pro ῥόφημα. Hipp. v. ῥοπτός.
Ῥόμοξ, ὁ, teredo.
Ῥομφαία, ας, ἡ, rhomphæa, gladius, framea, Phil. A ῥέμβω.
Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, lora quibus calcei consuuntur. Ab eod.
Ῥόος, *contr.* ῥοῦς, οῦ, ὁ, fluentum, fluxus. A ῥέω.
Ῥοπαληφορέω, ῶ, clauam gesto. E ῥόπαλον & φ.
Ῥοπαλίζω, f. ίσω, claua percutio, vel verso tamquam clauam. A ῥόπαλον.
Ῥοπαλισμὸς, οῦ, ὁ, percussio, quæ fit claua. Sed dicitur de tentigine seu satyriasi. A pr.
Ῥοπαλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, clauæ similis. E seq. & εἶδος.
Ῥόπαλον, ου, τὸ, claua, Philox. ῥόπαλα, fustes, Gl. Vet. A ῥέπω, vel ῥαιβὸς, *curuus*.
Ῥοπαλωτὸς, ἡ, ὸν, in clauæ speciem formatus, Epith. poculi apud Dion. Cass. A pr.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Phil. momentum, Phil. nutus, Gl. Vet. propensio aliquo versum. A ῥέπω.
Ῥοπτὸς, ἡ, ὸν, sorbilis. A ῥόφω. v. ῥόμμα.
Ῥόπτρον, ου, τὸ, claua, fustis. 2) marculus seu annulus ostii, lignum incuruum. A ῥέπω.
Ῥουβὴν, ὁ, Ruben, nomen viri Ebr. ἄκλιτον, *ecce filius*.
Ῥοὺθ, ἡ, Ruth, nomen mulieris Ebr. ἄκλιτον, *Tremor*.
Ῥοῦς, ῥοὸς, arbuscula quædam inficiendis coriis seruiens.
Ῥούσιος, ου, ὁ, color, qualis est rubricæ Sinopicæ, *Lat.* russus. A ῥοὰ, cuius granum rubet.
Ῥοφάνω, ῥοφάνειν. Hipp. item.
Ῥοφάω, ῶ, Phil. idem quod seq.
Ῥοφέω, ῶ, f. ήσω, sorbeo, sorbillo, haurio.
Ῥόφημα, ατος, τὸ, sorbitio, haustus. A pr.
Ῥοφημάτιον, ου, τὸ, sorbitiuncula. A pr.
Ῥόφησις, εως, ἡ, sorbitio, Gl. Vet. suctus. A ῥοφέω.
Ῥοφητικὸς, ἡ, ὸν, vim absorbendi habens. Ab eodem.
Ῥοφητὸς, ἡ, ὸν, sorbilis. A ῥοφέω.
Ῥόφω, pro ῥοφέω, Etymol. vnde ῥοπτὸς & ῥόμμα.
Ῥοχθέω, ῶ, f. ήσω, strepitum seu stridorem edo. A seq.
ΡΟΧΘΟΣ, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. v. ἰέχθω.
Ῥοώδης, εος, ὁ, ἡ, fluidus, fluxus. 2) vndosus, fluctuosus. Gl. Vet. rapidus. A ῥόος.
Ῥοὼν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis consitus. A ῥοά.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluuium, vt sanguinis & ignis, v. c. a fluuio; proluuium, proluuies, eluvies, vt sordium. Gl. Vet. riuus. A ῥύω.
Ῥυὰς, ἄδος, ἡ, q. d. deflua, decidua. 2) vitium oculi, quum lacrimæ constanter fluunt. 3) defluuium

defluuium acinorum, ῥυάδες, vites fructum non retinentes. Ab eod. v. ῥοὰς.

Ῥυβδὴν, *Adu.* pro ῥύδην.

Ῥυγχῶνα, ἡ, nasuta, Gl. Vet. A ῥύγχος.

Ῥυγχελεφας, αντος, ὁ, ἡ, rostrum elephantinum habens. Ex eod. & ἐλέφας.

Ῥυγχίον, ου, τὸ, rostellum. Dim. a ῥύγχος.

Ῥυγχομαχεῖν, rostro pugnare. E seq. & μάχομαι.

Ῥύγχος, εος, τὸ, rostrum, rictus. Gl. Vet. 2) dicitur tamen & de facie humana.

Ῥύδην, *Adu.* adfluenter, abundanter. 2) vehementer, impetuose, cum vehementi strepitu. A ῥύω.

Ῥυδὸν, *Adu.* fuse, adfatim, abunde. Ab eod.

Ῥύζω, idem quod ῥόζω. cf. & ῥύζω, dicitur de canibus & aliis quibusdam animalibus, eorumque voce: vnde & metaphorice. v. ῥοιζεῖν.

Ῥύημα, ατος, τὸ, genus operis dulciarii, ap. Galen. A ῥύω.

Ῥυηφενεια, & ία, ας, ἡ, opulentia, adfluentia diuitiarum seu opum. A seq.

Ῥυηφενὴς, έος, ὁ, ἡ, adfluens opibus, vel ferens opes, opulentus. E ῥυω & ἄφενος.

Ῥυθμίζω, fut. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo. 2) tempero, formo, compono & effingo, recte colloco, moderor, mores informo. ῥυθμισθεὶς, moratus, Philox. aor. 1. part. pass. A ῥυθμός.

Ῥυθμικὸς, ἡ, ὸν, rhythmicus. 2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. Ab eodem.

Ῥυθμικῶς, *Adu.* ad numerum, modulate. A præc.

Ῥυθμιστὴς, οῦ, ὁ, moderator, Phil. A ῥυθμίζω.

Ῥυθμοειδὴς, ὲς, numerose sonans, numerosus. E ῥυθμὸς & εἶδος.

Ῥυθμοποιΐα, modulatio. A seq.

Ῥυθμοποιὸς, ὁ, modulator, musicus. A seq. & ποιέω.

Ῥυθμὸς, οῦ, ὁ, numerus seu modulus certa dimensione & proportione constans. Gl. Vet. modulus. reperitur & pro μέτρον. (v. & ῥυσμὸς. A ῥύω traho. nam ῥυθμὸς est proprie descriptio per lineas extremas rei circumductas, quibus fines eius & forma exterior adumbretur.

Ῥυΐσκομαι, ...no. A ῥύω.

Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, Phil.

Ῥυκανίζω, runcino, Phil. A pr.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, tutamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, vnde & remedium e mortis periculo hominem conseruans. 3) tractus, funis ab remulcum trahendum. A ῥύω.

Ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magister vici. E ῥύμη & ἀρχή.

Ῥύμβιον, ου, τὸ, rotula, quæ agitatur a sagis seu veneficis. Dim. a ῥύμβος.

Ῥυμβονάω, dissipo, disiicio. A seq.

Ῥύμβος, ου, ὁ, rotula. 2) turbo, seu turbinatum quidpiam, quod scutica circumactum sonum reddebat. 3) impetus, motus, vertigo. A ῥέμβω.

Ῥύμη, ης, ἡ, impetus. 2) vicus, platea. A ῥύω. (nam semitæ ductis funibus, designabantur, & omne in longum productum erat ῥυμὸς & ῥύμη.)

Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes, & id, quo sordes purgantur, σμῆγμα. A ῥύπτω.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus. 2) lorum. A ῥύω.

Ῥυμοτομέω, ῶ, f. ήσω, per vicos partior & seco, in strigas seco. E ῥύμη & τέμνω.

Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque sectio & metatio, partitio in strigas. Ex iisd.

Ῥυμουλκέω, ῶ, f. ήσω, loris funibusque traho, remulco traho & educo, remulcando traho. E ῥῦμα & ἕλκω.

Ῥυμφάνω, & ῥυμφάνομαι, sorbeo, haurio, *Patril.*

Ῥύομαι, defendo, libero, seruo, eripio, Gl. V. ῥῦσαι, Gl. Vet. aor. 1. imper.

Ῥυπαίνω, sordido, maculo, sordidum reddo. 2) infamem reddo, famæ alicuius notam inuro. ῥυπαίνομαι, obsolesco, sordesco, Gl. Vet. A ῥύπος.

ΡΥΠΑΠΑΙ, acclamatio nautica.

Ῥυπαρεύομαι, sordidus sum. A ῥύπος.

Ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcities, situs, illuvies. A seq.

Ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, sordidus, illotus, squalidus, metaph. auarus. Ab eod.

Ῥυπαρότης, τος, ἡ, sordes. A pr.

Ῥυπαροφάγος, ὁ, ἡ, sordes comedens, sordidus in victu. Ab eod. & φάγω.

Ῥυπαρῶς, *Adu.* sordide, metaph. auare. A pr.

Ῥύπασμα, τὸ, sordes. A seq.

Ῥυπάω, ῶ, sordeo, sordidus sum. Gl. Vet. ῥυπῶ, squaleo. ῥυπόωντα, poët. pro ῥυπάοντα, ῥυπῶντα. part. act.

Ῥυπογράφος, ου, ὁ, ἡ, humiliumque tenuium rerum pictor, velut arbuscularum, plantarum, topiorum, arborum &c. Ex eod. & γράφω. (sed præstat ῥωπογρ.)

Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A ῥύπος.

Ῥυποκόνδυλος, ου, ὁ, ἡ, sordidus, valde parcus, qui ne sordes quidem vnguium a tonsore purgandas curat.

Ῥύπον, ου, τὸ, sordes. pl. ῥύπα, pro ῥύπος.

Ῥύπος, ου, ὁ, squalor, sordes, Phil. proluuies, Gl. Vet. alicubi etiam pro cera sigillari. A ῥύπτω. id quod deruitur, detrahitur tergendo & fricando.

Ῥυπόομαι, οῦμαι, obsolesco, sordeo. ῥερυπωμένα, sordidata, apud Hom perf. part. pass. A pr.

Ῥυπτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor. A ῥύπτω.

Ῥυπτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad abluendas sordes, abstergendi vim habens. A seq.

Ῥύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo. ῥύπτομαι, abstergor, a sordibus purgor. A ῥύπος.

Ῥυπώδης, ες, sordidus. A ῥύπος.

Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, senectus. A ῥυσός.

Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum sulcus. 2) senectus. Ab eodem.

Ῥυσιάζω, fut. άσω, pignoris loco capio. A ῥύσιον.

Ῥυσίβωμος, ὁ, ἡ, Epith. dei tutelaris, qui aliquo

aliquo loco colitur, & propterea cum tuetur, seu cuius ara tuetur eo confugientes. E ῥύομαι & βωμός.

Ῥυσίδιφρος, ε, ὁ, ἡ, qui trahendo currum regit. Ex eod. & δίφρος.

Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta. Nicand. al. ἐρύσιμον. A ῥύομαι.

Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro alicuius liberatione datur: vnde & donum, quod diis dabatur pro restituta valetudine aut conseruata salute. 2) quod loco eius, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, vt pignora, quæ capiuntur, vt prædæ, quæ in hostico agatur, *wenn man sich selbst bezahlt macht*, *repressailles*. A ῥύομαι.

Ῥύσιος, ια, ιον, liberandi vim habens. Ab eod.

Ῥυσίπονος, ε, ὁ, ἡ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex eod. & πόνος.

Ῥυσίπτολις & ῥυσίπολις, εως, ὁ, ἡ, vrbem seu ciuitatem seruans, custodiens s. liberans. Ab eod. & πτόλις, s. πόλις.

Ῥῦσις, εως, ἡ, liberatio, redemtio. A ῥύομαι.

Ῥύσις, εως, ἡ, fluxus. 2) est etiam phiala. v. ῥυτά. A ῥέω.

Ῥύσκω, s. ῥύσκομαι, tueor, e periculo conseruo. A ῥύομαι.

Ῥυσμὸς, ου, ὁ, rerum series, tractus. 2) figura. Democr. A ῥύω.

Ῥυσμόω, formo, fingo. Democr. A pr. v. ῥυθμός.

Ῥυσόω, ῶ, f. ώσω, rugo, corrugo. pass. senesco. A seq.

Ῥυσσὸς, & ῥυσὸς, ἡ, ὸν, rugosus, series. A ῥύω.

Ῥυσσαίνω, rugo, corrugo. A pr.

Ῥυσσαλέος, έα, έον, rugosus. Ab eod.

Ῥύσσωμα, τὸ, rugæ, qs. a ῥυσόω, a ῥυσά.

Ῥυσσόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, rugosum fructum ferens. 2) qui rugosis est surculis.

Ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, idem quod ῥυσός.

Ῥυσσότης, ητος, ἡ, rugositas. A pr.

Ῥυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ῥυσόω.

Ῥυσσώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ῥυσσός.

Ῥύσσωσις, εως, ἡ, idem quod ῥυσσότης. A ῥυσσόω.

Ῥύταγμα, ατος, τὸ, violenta tractio. 2) vis mulieri illata, compressio. A seq.

Ῥυτάζω, f. άξω, trahendo capto, traho. vnde pignus capio, vim feminæ facio. ῥυτάζεσκον, trahebant. imperf. *Ion.* pro ἐῤῥύταζον. A ῥύω.

Ῥυτακτὺς, ύος, ἡ, tractio violenta, raptus. A pr.

Ῥύτης, ου, ὁ, liberator, Gl. Vet. οἱ ὁ. A ῥύω.

Ῥυτὰ, ῶν, τὰ, habena, frenum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυταγωγεὺς, έως, ἡ, lorum, quod freno inseritur & quo equus ducitur, habena. E pr. & ἀγωγεύς.

Ῥύτη, ης, vel ῥυτὴ, ῆς, ἡ, ruta.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum habenæ. 2) custos, defensor. Ab eod.

Ῥυτιδόφλοιος, ε, ὁ καὶ ἡ, corticem rugosum habens, ipse cortex rugosus. E ῥυτὶς & φλοιός.

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho, ἐῤῥυτιδωμένος corrugatus, rugosus, perf. pass. part. A ῥυτίς.

Ῥυτιδώδης, εος, ὁ, ἡ, rugosus. Ab eod.

Ῥυτίδωμα, ατος, τὸ, corrugatio, rugæ. A ῥυτιδόω.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ῥυτίζω, rugo, Gl. Vet. A seq.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω.

Ῥυτὸν, οῦ, τὸ, poculi genus, superne lati, infra acuti. Demosth. Ab eod.

Ῥυτὸς, ἡ, ὸν, tractus. 2) fluidus, fluxus. 3) Epith. lapidis grandis. Ab eod.

Ῥύτρον, τὸ, idem quod ῥύσιον & ab eod.

Ῥύτωρ, ορος, ὁ, qui trahit. 2) custos, seruator, adiutor. Ab eod.

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio. A ῥύπτω.

Ῥύω, fluo. Gl. Vet. aor. 2. pass. ἐῤῥύην, fluxi. ῥυεὶς, part. inf. ῥυῆναι.

Ῥυώδης, ες, fluidus, humidus. A pr.

Ῥῶ, ᾶς, ἡ, pro ῥοιά.

Ῥωβικώτερος, ε, ὁ, ἡ, qui litteram ῥῶ difficulter pronunciat. A ῥῶ.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fissus, fractus, ruptus. A ῥώξ.

Ῥωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimosa. 2) locus abruptus et præceps. 3) rima, hiatus terræ, saxi. Ab eod.

Ῥώγη, ης, ἡ, fissura. 2) locus abruptus. Ab eodem.

Ῥωγματίας, ου, ὁ, idem quod ῥηγματίας. 2) qui in fissuris, cauernis habitat. A seq.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima. 2) diuisio caluariæ superficiaria. A ῥώξ.

Ῥωγμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ῥωδιὸς, pro ἐρωδιός.

Ῥώθων, ωνος, ὁ, naris, nasus.

Ῥῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥωννύω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faueo. A Ῥώμη.

Ῥωμαϊκὸς, ἡ, ὸν, Romanus, Latinus. A ῥώμη.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, Romanus, Latinus. Ab eodem.

Ῥωμαῒς, ίδος, ἡ, Romana. Suid. A pr.

Ῥωμαϊστὶ, *Adu.* Romana, Latine. Ab eod.

Ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robustus. A ῥώμη.

Ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur. A pr.

Ῥωμαλεόω, ῶ, f. ώσω, robustum reddo, firmo. ῥωμαλεόομαι, robur & vires acquiro. Ab eod.

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

Ῥωννύω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror, reficior, recreor, conualesco. ἔῤῥωμαι, perf. valeo, prospera valetudine fruor. ἔῤῥωσο, vale. imperat. perf. pass. ἐῤῥωμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo est forti, robustus, valens, validus, & ἐῤῥωμένως, *Adu.* robuste, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti & forti corpore.

Ῥὼξ, ῥωγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fissura. 2) scala. 3) acinus, granum, bacca, pro ῥάξ. 4) phalangium quoddam, ab acini similitudine. A ῥήγνυμι.

Ῥώομαι, v. ῥώω. ῥώσθαι. inf.

Ῥώπας, άδος, ἡ, planta quædam flexilis. Hes. si lectio sana. A ῥώψ.

Ῥωπεύειν, vilia fcruta vendere. A ῥῶπος.

Ῥωπήϊον, ου, τὸ, locus virgultis plenus. ῥωπήϊα, virgulta. A ῥώψ.

Ῥωπίζω, mifcellaneam conditurаm facio, confundo. 2) indocte & ftolide aliquid facio. A ῥῶπος.

Ῥωπικὸς, ἡ, ὸν, vilis & parui pretii. 2) fpeciem inanem habens. Ab eod.

Ῥώπιον, ου, τὸ, molle virgultum. Ab eod.

Ῥωπογράφος, ου, ὁ, qui virgulta & alias res minutas pingit. Ex eod. & γράφω.

Ῥωποπερπερήθρας, ου, ὁ, futilis & vanus homo. A feq. v. ῥομβοτωμυλήθρα.

Ῥωποπερπερὸς, vt ῥωποπερπερὴ φράσις, futilis & inanis locutio. E ῥῶπος & πέρπερος.

Ῥωποπωλέω, ῶ, viles & minutas variasque merces, fcruta vendo. A feq.

Ῥωποπώλης, ου, ὁ, ἡ, fcrutarius, feu rerum minutarum venditor. A feq.

Ῥῶπος, ου, ὁ, & ῥῶπον, ου, τὸ, merx parui pretii, res minutæ, vt virgulta, flores, &c. 2) farcina omnifaria, fafciculus e variis iisque nullius momenti rebus colligatus. A ῥώψ.

Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.

Ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires, Phil. incolumitas, fanitas, valetudo. 2) corroboratio, confirmatio. Ab eod.

Ῥωσκωμένως, *Adu.* valide, efficaciter, qs. a ῥώσκω, quod eft idem cum ῥώω vel ῥώννυμι.

Ῥωτὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. Ab eod. v. ῥαίστηρ.

Ῥωστήριον, ου, τὸ, impetus, incitatio. 2) ad roborandum valens. Ab eod.

Ῥωστικὸς, ἡ, ὸν, acer, vehemens. 2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.

Ῥωτάζω, litteram ῥῶ fæpius itero. A ῥῶ.

Ῥωταχίζω, idem & ab eod.

Ῥωταχισμὸς, ου, ὁ, frequens litteræ ρ repetitio.

Ῥωχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod feq.

Ῥωχμὸς, ου, ὁ, fciffura, fiffura, rima, hiatus. A ῥήσσω.

ῬΩ΄ΧΩ, dentibus fremo.

Ῥὼψ, ῥωπὸς, ὁ, merx nullius momenti. 2) virgultum. A ῥέπω.

Ῥώω, roboro, pro quo vfurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννύω, paff. ῥώομαι, corroboror, agitor, & *med.* ruo, irruo, feftino. Hinc ῥώοντ', impf. pro ἐρώοντο, ἐῤῥώοντο. inf. pr. ῥῶσθαι, pro ῥώεσθαι. ῥῶται pro ῥώεται, ῥώσασθαι.

Σ.

Σ, fiue vt maiufculum rectius pingitur, C, decima octaua littera, Σίγμα, ab Ebr. Samech. 2) nota numeralis, *ducenta*, & virgula fubiecta ͵σ *ducenta millia.*

Σαβάζιος, ου, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A feq.

Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοῖ clamitando. 2) motu indecoro perfultare. A σαβοῖ.

Σαβακαὶ, ῶν, αἱ, Bacchæ, Tyadum more bacchantes. A pr.

Σαβακὸς, ἡ, ὸν, Bacchicus. 2) purulentus, cariofus. Hefych. A pr.

Σαβακῶς, *Adu.* acerbe, afpere, Hef. A pr.

ΣΑ΄ΒΑΝΟΝ, ου, τὸ, fabanum, pannus vel linteum afperius, ficcando in balneis aptum.

Σαβασμὸς, ου, ὁ, vociferatio bacchantium εὐοῖ, σαβοῖ, quod cum *Iehu Sabaoth* quodammodo conuenit. A σαβάζω.

Σαβαὼθ, exercitus. Vox Ebr. ἄκλιτος.

Σαββατίζω, feptimo die requiefco, ferior, fabbatum more Iudæorum feruo. A σάββατον.

Σαββατισμὸς, ου, ὁ, fabbatifmus, quies. A pr.

ΣΑ΄ΒΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, feptimus quisque dies, quieti ab omni opera deftinatus. 2) hebdomas, feftum Iudæorum quoduis. 4) quies. V. Ebr. Gl Vet. fabbata.

Σαββαὼθ, idem quod σαβαὼθ.

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati. Bacchi facerdotes, item loca Baccho confecrata. Etiam Bacchus olim σάβος, σαββὸς, dictus. Plut.

Σαβοῖ, vox bacchantium, quam voci εὐοῖ fere fungebant.

Σαγάπηνον, τὸ, fagapenum, herba fucci fimilis ferulæ.

ΣΑ΄ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, bipennis fiue enfis Amazonicus. 2) gladius Perficus. 3) fecuris.

Σάγη, ης, ἡ, id, quo afini, muli, equi, infternuntur, vt tegmen, clitellæ &c. item tegmen, inuolucrum fimpl. 2) σάγαι, αἱ, arma corpus tegentia. A σάττω.

Σαγηνεία, ας, ἡ, inclufio in fagenam, pifcatus per fagenam. A σαγηνεύω.

Σαγηνεὺς, έως, ὁ, qui fagena vtitur, pifcator. A σαγήνη.

Σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, & σαγηνευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A feq.

Σαγηνεύω, f. εύσω, fagena includo vel irretio, verriculo pifcor, irretio etiam metaph. item corona cingo vrbem, faltum indagine cingo. A feq.

Σαγήνη, ης, ἡ, fagena, verriculum, genus retis pifcatorii. A σάττω.

Σαγηνοβόλος, ου, ὁ, ἡ, fagenam iaciens, pifcator. E pr. & βάλλω.

Σαγηνόδετος, ου, ὁ, ἡ, fagenæ alligatus. Ex eod. & δέω.

Σαγηφορέω, ῶ, fagum fero, fago vtor. E σάγος & φ.

Σάγιον, ου, τὸ, lodix, Gl. Vet. A σάγος.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus iumenti farcinarii, clitellæ, ftratum, ephippium. 2) congeries ftipata, aceruus. 3) theca fcuti & aliorum armorum, inuolucrum, tegmen. A σάττω.

Σαγμάρια, fc. ὑποζύγια, iumenta, quibus fagmata f. clitellæ imponuntur. A pr.

Σαγοειδὴς, ὲς, fago fimilis. E feq. & εἶδος.

ΣΑ΄ΓΟΣ, ου, ὁ, fagum. Vox Lat. Polyb.

ΣΑΘΕ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, animal quadrupes e mari victum quærens. Ariftot.

Σάθη, ης, ἡ, membrum virile.

Σάθραξ, ὁ, pediculus. A feq.

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, flaccidus, marcidus, victus. 2) debilis, fragilis, rimofus, futilis, friuolus. 4) vitio aliquo occulto laborans, & in neutro, vitium ipfum, velut ædificii, corporis, imperii &c. A σήπω. (fed ab eo potius fit σαπρὸς. videtur melius a σήθω, *cribro*, per

per cribrum traiicio, repeti, quia σαθρὸν eſt omne ad cribri modum rimoſum, corruptum & velut corroſum a vermibus vel ſimilibus modis vitiatum. vt denſitas & ſoliditas perierit. v. σητόβρωτος.)

Σαθρότης, ητος, ἡ, vitioſitas, vt cum ædificium, olla, calceus, vitium egit, aut ruptum eſt, debilitas, infirmitas, fragilitas, Gl. Vet.

Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quaſſo, Gl. Vet. σαθροῦμαι, quaſſor, macreſco. σεσαθρωμένος, quaſſatus, Gl. Vet. perf. part.

Σάθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium. A pr.

Σαθρῶς, *Adu.* debiliter. A σαθρός.

Σάθων, ωνος, ὁ, idem quod σάθη. 2) bene vaſatus.

Σαινίδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, donis blandiens. E σαίνω & δῶρον.

Σαινουρὶς, ίδος, ἡ, mouens caudam. 2) blandiens cauda. A ſeq.

Σαίνουρος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod pr. E ſeq. & οὐρά.

Σαίνω, proprie, quatio, moueo. 2) hio, ore hio. 3) adulor, blandior, Gl. V. proprie de canibus. 4) delecto. 5) delinio, perturbo. A σάω.

Σαίρω, f. σαρῶ, hio, ore hio, vnde rideo, irrideo: it. de canibus. 2) ſcopis purgo, verro. 3) orno. Hinc σέσηρα, ore ſum hianti & aperto. perf. med. σεσηρὼς, ridens ore hiante. Ab eod.

Σακέσπαλος, ȣ, ὁ, ἡ, ſcuti vibrator, bellicoſus, fortis. E σάκος & πάλλω.

Σακεσφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſcutum ferens, ſcutifer. Ex eod. & φέρω.

Σακίτης, Dor. pro σηκίτης, vbi v.

Σακκελίζω, f. ίσω, idem quod ſeq.

Σακκεύω, & σακεύω, idem quod ſeq.

Σακκέω, ῶ, f. ήσω, per ſaccum transmitto, colo. A σάκκος.

Σακκίας, ὁ, int. οἶνος, vinum per ſaccum colarum. Ab eod.

Σακκίζω, f. ίσω, & σακίζω, idem & ab eod.

Σάκκιον, ȣ, τὸ, ſacculus. Dim. ab eod.

Σακκότηρα, ἡ, pera. Vox non proba. Poll.

Σακκοπλόκος, ȣ, ὁ, ſaccarius, Gl. V. qui ſaccos conficit. E ſeq. & πλέκω.

Σάκκος, ȣ, ὁ, ſaccus, cilicium, veſtis anguſta & lugubris. Ebr. 2) ſaccus, colum e linteo, ad percolandum vinum. v. σάκος.

Σακκοφορέω, ῶ, ſaccum fero, cilicio ſum indutus. A σακκοφόρος

Σακκοφορία, ας, ἡ, ſacci geſtatio. A ſeq.

Σακκοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſaccum ferens. A φέρω.

Σάκος, εος, τὸ, clypeus, ſcutum, Gl. V. 2) σάκος, ȣ, ſaccus, collum, antiqua & vera ſcriptura, prima longa.

Σακτας, ȣ, ὁ, ſaccus. 2) genus arundinis. Poll. A σάττω.

Σακτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Σακτὸς, ἡ, ὸν, in theſauris repoſitus, reconditus. Ab eod.

Σάκτωρ, ορος, ὁ, onerans, implens. Ab eod.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, αρος, σάκχαρι, & σάκχαρον, τὸ, ſaccharum. σάκχαρον & σάκχαρι, melius.

Σακχυφάντης, ȣ, ὁ, ſaccorum contextor. 2) reticulorum muliebrium textor. Ex σάκκος & ὑφάντης.

Σαλαγέω, ῶ, f. ήσω, quatio. 2) ſtrepo. 3) turbo. A ſeq.

Σαλάγη, clamor, ſtrepitus. Heſ. A ſeq. vel σαλάσσω.

Σαλάγω, fut. άξω, quatio, agito. 2) feminam ſubigo. A σαλάω.

Σαλαΐζειν, lamentari. Anacr. Ab eod.

Σαλάκων, ωνος, ὁ, pauper opulentiam ſimulans, iactabundus. qſ. a σάλαξ, vnde Lat. ſalax. a σάλος, leuitate & inconſtantia. v. σαῦλος & σέλος.

Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, ſimulatio diuitiarum in paupertate. 2) pecuniarum profuſio illegitima & ſuperflua. 3) mollities, luxus, deliciæ. A ſeq.

Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes iacto in paupertate. 2) ſumtus facio, vbi non decet. 3) delicias facio, mollitie diffluo. A σαλάκων.

Σαλακωνίζω, idem ab eod.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, Salamandra, animal lacertæ figura.

Σαλαμάνδρειος, ȣ, ὁ, ἡ, adSalamandram pertinens.

ΣΑΛΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, feneſtra, & alia, per quæ lumen ingreditur. Lycophr.

Σάλαξ, ὁ, metallicorum incerniculum. A ſeq.

Σαλάσσω, vel σαλάττω, f. ξω, moueo, concutio. 2) impleo largiter, vt effluat, velut modium. A ſeq.

Σαλεύω, f. εύσω, idem. 2) labefacto, moueo, Phil. 3) dicitur & neutraliter, vt bello, periculo iactari, in periculo eſſe, σαλεύειν ἐπὶ πολέμȣ, σαλεύειν ἐν ἐσχάτοις. A σάλος.

Σάλευμα, τὸ, idem quod σάλος. A pr.

Σαλμῶν, ὁ, Salmon, Nomen viri Ebr. ἄκλιτον. *Pacificus.*

Σάλος, ȣ, ὁ, ſalum, locus profundus maris, vbi ſtare naues in ancoris poſſunt. 2) iactatio nauigantis, fluctuatio. 3) metaph. cura, dubitatio &c. (σάλος græcis recentioribus eſt ſtultus, hebes, ſtolidus, ſeu natura, ſeu affectatione ſanctimoniæ aut circulatoria.)

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, piſcis quidam, qui Latinis etiam ſalpa dicitur.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, qui tuba, haſta barbaque formidabiles ſunt. Vox comica. E σάλπιγξ, λόγχη & ὑπήνη.

Σαλπίγγω, fut. ξω, tuba cano, buccino. A σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, ȣ, ὁ, buccinator, tubicen. Gl. Vet. liticen. Phil. A pr.

Σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, Gl. Vet. & lituus. 2) claſſicum. 3) auis quædam. 4) piſcis quidam.

Σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino. A pr.

Σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ ſonus, tubæ clangor, A pr.

Σαλπιστὴς, ȣ, ὁ, tubicen, tuba canens. σαλπισταὶ, claſſiarii, Phil. Ab eod.

Σαλπιστικὸς, ἡ, ὸν, qui tuba canitur. A pr.

ΣΑ'ΜΑΞ, κος, ὁ, lanugo arundinis, quæ σάκτος dicitur. 2) ſtorea e tali materia, Polluc.

Σαμάκια, τὰ, genus ornatus muliebris. Poll.
Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria. nomen vrbis, montis, regionis. Vox Ebr.
Σαμαρείτης, ε, ὁ, Samaritanus. A pr.
Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, Samaritana.
Σάμβαλα, calceamenta, vt σάνδαλα. Aeol. Hes.
Σαμβύκη, ης, ἡ, vel σαμβύκης, ε, ὁ, sambuca, instrumentum musicum. 2) machina oppugnandis vrbibus idonea.
Σαμβυκιςής, ε, ὁ, qui canit sambuca, quasi a σαμβυκίζω. A pr.
Σαμβυκίςρια, ας, ἡ, quæ canit sambuca. A præc.
Σάμος, locus celsior *dicebatur ap. Græcos veterrimos, auctore Strabone.* 2) nomen vrbis in Asia minore.
Σαμφόρας, ε, ὁ, equus litteram σὰν vel σῖγμα armo inustam gerens. E σὰν & φέρω.
Σαμψυχίζω, f. ίσω, sampsuchi odorem habeo. A σάμψυχον.
Σαμψύχινος, ίνη, ινον, sampsuchinus, e sampsucho confectus. Ab eod.
ΣΑ'ΜΨΥΧΟΝ, ε, τὸ, sampsuchum, *herba*, amaracus.
Σὰν, τὸ, litera σίγμα, apud Dores.
Σανδάλιον, ε, τὸ, sandalium. Gl. Vet. solea. A σάνδαλον.
Σανδαλίσκος, ὁ, idem. Dim. eiusd.
Σανδαλοθήκη, ἡ, sandaliorum repositorium. E seq. & θ.
Σάνδαλον, ε, τὸ, sandalium.
ΣΑΝΔΑΡΑ'ΚΗ, &
Σανδαράχη, ης, ἡ, sandaracha, gummi, siue succus concretus terreusque, cibus apum.
Σανδαραχίζω, sandaracham colore imitor. A præc.
Σανδαράχινος, ίνη, ινον, e sandaracha confectus, sandaracham referens. Ab eod.
ΣΑ'ΝΔΥΞ, υκος, ἡ, cerussa rufa & vsta, sandyx.
Σανίδιον, ε, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. a σανίς.
Σανιδοτρέω, tabulam perforo. (nisi potius est σανιδοτορέω) Ab eod. & τρέω.
Σανιδόω, ῶ, f. ώσω, contabulo, tabulis sterno. Ab eod.
Σανιδώδης, εος, ὁ, ἡ, tabulæ seu asseri similis. 2) cui scapulæ instar alarum protuberant. Ab eod.
Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum. Phil. laquear, Gl. Vet. A σανιδόω.
Σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, contabulatus. Ab eod.
Σανὶς, ίδος, ἡ, tabula, asser. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & similia inscribebantur. it. catalogus.
Σάννας, vel σάννος, ε, ὁ, stultus, fatuus. A σαίνω.
Σαννίον, ε, τὸ, cauda, penis, hasta. Ab eodem.
Σαννίων, sannio, histrio ille ridicularis, cuius partes sunt dicteriis & sannis iaciendis, gestibusque mimicis risum mouere.
ΣΑ'ΝΤΑΛΟΝ, ε, τὸ, santalum, *arbor*.
Σάος, ε, ὁ, saluus, incolumis, sospes, vt σόος. V. σῶς.
Σαοσίμβροτος, ε, ὁ, ἡ, homines seruans. E σαόω & βροτός.
Σαοφρονέω, ῶ, modestus, temperans sum. 2) castus & pudicus sum. A σαόφρων.
Σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.
Σαόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens est sana, prudens, temperans, vt σώφρων. E σάος & φρήν.
Σαόω, ῶ, fut. ώσω, seruo, saluo. σαοῖ, seruat, Callim. ἐσάωσεν, aor. 1. seruauit. A σάος.
ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ε, ὁ, saperda, piscis. σαπέρδιον, Dim.
Σαπρία, ας, ἡ, putredo. A σαπρός.
Σαπρίας, ε, ὁ, vt οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putrescentibus seu marcescentibus conditum. Ab eod.
Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo. 2) putridum oleo, vel reddo. Ab eod.
Σαπρόκνημος, ε, ὁ, ἡ, cui vlcerosæ, putridæ sunt tibiæ. E seq. & κνήμη.
Σαπρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus. 2) fœdus, obscenus. 3) nugatorius, nugax, nullius pretii. 4) obsoletus, cascus. A σήπω.
Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, Gl. Vet. nugacia, Phil. A pr.
Σάπφειρα, ας, ἡ, Sapphira, nomen mulieris.
Σάπφειρος, ε, ἡ, sapphirus, gemma.
Σαπφικὸς, ἡ, ὸν, Sapphicus, a Σαπφῶ, ῦς, Sappho.
Σάπων, ονος, ὁ, sapo.
ΣΑΡΑ'ΒΑΡΑ, σαράβαλλα, ων, τὰ, Sarabara, Saraballa, tibialia Persica, vel alia pars vestitus, ap. Daniel. (Vocab. est Arabicum.)
Σάραβος, ε, ὁ, pudendum muliebre. Suid. Hesych.
ΣΑΡΑ'ΠΙΣ, ιδος, ὁ, Serapis, deus Aegyptiorum.
Σαραπιεῖον & πεῖον, templum Serapidis. A præc.
Σάραπος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui magnis est pedibus, & eos velut trahit. E σαίρω & πές.
Σαράπες, οδος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Σαργάνη, ης, ἡ, sporta, cista. 2) vinculum.
Σάργος, ε, vel σαργὸς, ε, ὁ, sargus, piscis, Gl. Vet. sargulus. Dicitur & σαργῖνος.
Σαρδάζειν, Sardonium, scil. risum, ridere. A σαρδῶ.
Σαρδάνιον, v. σαρδόνιος.
Σάρδεις, ων, οἱ, Sardes, vrbs Lydiæ princeps.
Σάρδινος, vel σάρδιος, ε, ὁ, sc. λίθος, Sardius, Sarda, *gemma*. A σαρδῶ.
Σάρδιον, ε, τὸ, idem. Ab eod.
Σάρδιος, ε, ὁ, vide σάρδινος.
Σαρδόνιος, ε, ὁ, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardonius risus, i. e amarulentus, insanus, fictus, hominem necans herbis Sardois, ap. Virg. A Σαρδώ.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma*. Ex σάρδιος & ὄνυξ *vnguis*, quod colore vnguem humanum refert.
Σαρδὼ, όος, vel Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia.
Σαρδὼν, ῶνος, όνος, pars retis extremi. Xen. Poll.

Σαρδωνίζω,

ρδανίζω, idem quod σαρδάζω.
ρδωνικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq.
ρδώνιος, ία, ιον, vel σαρδάνιος, ου, ὁ, ἡ, idem.
ρδῶος, ῴα, ῷον, idem & ab eod.
ΡΙ, τὸ, planta, quæ nascitur circa Nilum.
ρισσα, ης, ἡ, sarissa, hasta Macedonica.
ρισσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, sarissam ferens. E pr. & φέρω.
ρκάζω, fut. άσω, carnes detraho. A σάρξ. 2) diducto rictu irrideo. A σαίρω.
ρκασμὸς, ου, ὁ, irrisio amara, inimica subsannatio. A pr.
ρκαστικὸς, ἡ, ὸν, sarcasticus. 2) qui sarcasmis vti solet. Ab eod.
ρκαστικῶς, *Adu.* sarcastice, amarulenta irrisione. A pr.
ρκίδιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a σάρξ.
ρκίζω, fut. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.
ρκικὸς, ἡ, ὸν, carnalis, carneus, corporeus, in sc. S. 1) imperfectus, debilis, imbecillus. 2) corruptus, prauus, impius. Ab eod.
ρκικῶς, *Adu.* more σαρκικῶν. A pr.
ρκινος, ίνη, ινον, carne constans, carneus. 2) qui est crasso corpore. A σάρξ.
ρκίον, ου, τὸ, caruncula. 2) per contemtum de corpore humano. Ab eod.
ρκοβορέω, carnem voro, nimis appetens carnis sum. A seq.
ρκοβόρος, ου, ὁ, ἡ, carniuorus. Phil. carnifex. E σάρξ & βορός.
ρκογενὴς, έος, ὁ, ἡ, a carne natus seu profectus. Suid. Ex eod. & γίνομαι.
ρκοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, carni similis, carnis figuram habens. Ex eod. & εἶδος.
ρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contusiones.
ρκοκήλη, ης, ἡ, carnosus ramex, genus herniæ.
ρκοκόλλα, ης, ἡ, lacryma arboris, quæ in Perside nascitur, thuris pollini similis, colore subrufo, amara gustanti.
ρκολάβις, ίδος, ἡ, vel σαρκολάβος, ου, ὁ, forceps ad particulas carnis prehendendas, instrumentum chirurgicum.
ρκολάτρης, ου, ὁ, ἡ, qui carnem colit & adorat.
ρκολιπὴς, έος, ὁ, ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex σάρξ & λείπω.
ρκοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, carne concretus, carnosus, densus. Ex eod. & πήγνυμι.
ρκοποιέω, carnem facio. pass. caro fio, homo fio. A seq.
ρκοποιὸς, όν, carnem efficiens, gignens, alens. E σ. & ποιέω.
ρκόπυον, τὸ, pus carnosum, cum caro est in pure, velut cum pulmones purulenti fiunt & expuuntur. E σ. & πύον.
ρκοπυώδης, ες, σαρκοπυώδεα, idem quod pr. ex a pr.
ρκόῤῥιζος, ου, ὁ, ἡ, carnosam radicem habens. Ex σ. & ῥίζα.
ρκοσχίζω, carnem conscindo.
ρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem belle curo. E σ. & τρέφω.

Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne vescor. Gl. Vet. σαρκοφαγῶ, excarnifico. E σ. & φάγω. V. σαρκοβορέω.
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. Ab eod.
Σαρκοφάγος, ου, ὁ, ἡ, carniuorus, carne vescens. 2) sarcophagus, arca mortuorum.
Σαρκοφανὴς, ὲς, carne tectus s. vestitus, vt corpus hominis. E σ. & φαίνομαι.
Σαρκοφθόρος, ον, homines perimens. E σ. & φθείρω.
Σαρκοφορέω, ῶ, carnem gesto.
Σαρκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, carnem gestans, carne vestitus. E σ. & φέρω.
Σαρκοφυέω, carnem extendo, produco, cum noua caro nascitur & tegit nuda ossa &c. E σ. & φύω.
Σαρκοφυΐα, ἡ, carnis extensio. A pr.
Σαρκόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, folia carnosa habens. E σ. & φύλλον.
Σαρκόω, ῶ, f. ώσω, carneum reddo, incarno. 2) corpulentum reddo. A σάρξ.
Σαρκώδης, εος, ὁ, ἡ, carnosus, carneus. Ab eodem.
Σάρκωμα, ατος, τὸ, carnis præter naturam incrementum. 2) carnis incrementum in naribus. Gl. Vet. pulpamentum. A σαρκόω.
Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.
Σαρκωτικὸς, ἡ, ὸν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.
Σαρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω. 2) idem quod σάρωμα. Hes.
Σαρμὸς, ου, ὁ, idem quod σάρωσις. 2) item aceruus v. c. terræ, arenæ congestus. A σαίρω.
Σάρξ, σαρκὸς, ἡ, caro, pulpa, Gl. Vet. σάρκες, pulpæ, Philox. 2) in sacris literis, homo, eius imperfectio, imbecillitas, corruptio, cupiditates, vitia. item lex Mosis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiis.
Σαρὸν & σάρον, vid. seq.
Σάρος, ου, vel σαρὸς, ου, ὁ, verriculum, scopæ. 2) res, homo nullius pretii. A σαίρω.
Σαρόω, ῶ, f. ώσω, verro, mundo. σεσαρωμένος, scopis purgatus, perf. pass. part. Ab eod.
ΣΑΡΠΟΣ, ου, ὁ, arca, domus lignea. Hes.
Σάρωθρον, ου, τὸ, scopæ. A σαρόω. (melius σάρωτρον.)
Σάρωμα, ατος, τὸ, sordes, quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.
Σάρωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi. 2) sordes, quisquiliæ. Ab eod.
Σάρων, ωνος, ὁ, libidinosus, vel pudendum muliebre, item venatorium rete. A σαίρω. Est & σάρων nauticus deus.
Σαρωνίδες, ων, αἱ, quercus putredine cauatæ, hiantes ob vetustatem. 2) arbores vetustæ quæuis. 3) quercus arbor. A pr.
Σαρωτὴς, ου, ὁ. οἱ σαρωταί, scoparii, Gl. Vet. A σαρόω.
Σάσσω, Phil. vid. σάττω.
Σατὰν, ὁ, & Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum, Ebr. ἀντίδικον. *Aduersarius.*

Σατὲς, vel σάτες, Dor. pro σητὲς vel σῆτες, vbi vid.

Σατίνη, ης, ἡ, plauſtrum, vehiculum. A σάττω.

Σάτινον, ȣ, τὸ, idem & ab eod. Rob. Suic.

Σάτον, ȣ, τὸ, menſura frumenti tertiam partem ephæ continens, ſeſquimodius. Vox Syr.

Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura. 2) prouincia, cui præeſt Satrapa. A ſeq.

Σατραπεύω, f. εύσω, ſum ſatrapa, ſum præfectus prouinciæ. A ſeq.

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ȣ, ὁ, ſatrapa, præfectus prouinciæ, proprie Perſicæ. Vox Perſ.

Σατραπικὸς, ἡ, ὸν, ad Satrapam pertinens, Satrapæ conueniens, Satrapicus. A pr.

Σάττω, f. ξω, onero, onus impono. 2) refercio, conſtipo, impleo, quouis modo; vnde, ſatio. σεσαγμένος, ſaginatus, Philox. perf. paſſ. part.

Σατυρία, ας, ἡ, genus eſculenti ex herba. A σατύριον.

Σατυρίας, ȣ, ὁ, morbus, hominis faciem ita immutans, vt Satyro ſimilis euadat. Ab eod.

Σατυρίασις, εως, ἡ, pruritus aſſiduus venereus, Priapiſmus. A σάτυρος.

Σατυριασμὸς, ὁ, idem.

Σατυρίδιον, τὸ, Dim. a σάτυρος.

Σατυρίζω, fut. ίσω, prurio ad Venerem, vt Satyri. 2) Satyrica petulantia proſcindo. Ab eod.

Σατυρικὸς, ἡ, ὸν, ſatyricus, Satyro conueniens. 2) dicax, mordax, more Satyrorum. Ab eodem.

Σατύριον, ȣ, τὸ, herba ad Venerem incitans. Ab eod.

Σατυρίσκος, ȣ, ὁ, paruus Satyrus. Dimin. ab eod.

Σατυρισμὸς, ȣ, ὁ, idem quod σατυρίασις. 2) pruritus Veneris. A σατυρίζω.

Σατυριστὴς, ȣ, ὁ, ludio, Philox. ſcenicus. Ab eodem.

Σατυρογράφος, ὁ, Satyrarum ſcriptor.

Σάτυρος, ȣ, ὁ, proprie, ſimius. 2) Bacchi comes, Satyrus. σάτυροι, Fauni. Gl. Vet. A σάθη, Etym. ſ. ab Hebr. סתר.

Σατυρώδης, εος, ὁ, ἡ, Satyros ſeu Satyrorum mores imitans. 2) hiſpidus. A pr.

ΣΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, aridus, ſiccus.

Σαυκρόπȣς, ὁ, ἡ, teneros, pulcros pedes habens, vel molliter incedens. Strabo. qſ. σαυλόπȣς.

Σαυλὸς, ἡ, ὸν, delicatus, mollis. 2) fluxus, leuis. 3) quietus, tardus. σαυλὰ, *Adu.* tarde &c.

Σαυλοπρωκτιάω, ῶ, ceueo, laſciue podicem moueo. Ex pr. & πρωκτός.

Σαυλόομαι, ȣ̃μαι, delicior, luxu diffluo. 2) tripudio, ſalto. A σαυλός.

Σαύλωμα, τὸ, deliciæ. A pr.

Σαυνιάζω, ſaunio percutio. A σαύνιον.

Σαύνιον, ȣ, τὸ, Saunium, *iaculi genus.* (V. σιβύνιον.)

Σαυνὸς, ἡ, ὸν, idem quod σαυλός.

Σαῦρα, vel σαύρα, ρας, ἡ, lacerta, lacertus. 2) membrum virile.

ΣΑΥ'ΡΗ, ης, ἡ, naſturtium.

Σαυρία, ας, ἡ, iaculum, Gloſſ. Vet. vbi ed iaculus.

Σαυρίδιον, τὸ, naſturtium. Hipp. A σαύρη.

Σαυροβριθὴς, ὲς, grauis ab cuſpide (σαυρωτῆρ, Epith. haſtæ. E σαῦρ. & βρίθω.

Σαυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lacertæ formam habens Ex eod. & εἶδος.

Σαῦρος, ȣ, ὁ, lacertus, Gl. Vet.

Σαυρωτὴς, ῆρος, ὁ, cuſpis in ima haſta, quo haſta erigi & ſolo infigi poteſt. Phil. cuſpis A σαυρός. alias σύραξ vel ὀργίαχος.

Σαυρωτὸς, ἡ, ὸν, habens σαυρωτῆρα. Epith haſta.

Σαυσαρισμὸς, ȣ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio, linguæ hæſitatio. Ariſtot. A σαυσαρὸς, ὰ, ὸν.

Σάφα, *Adu.* certo, vere, manifeſte, perſpicue A σαφής.

Σαφεστέρως, *Adu.* apertius, clarius. A σαφέστερος.

Σαφέω, ῶ, f. ήσω, manifeſto, declaro, notum facio. A σαφής.

Σαφέως, Ion. pro σαφῶς.

Σαφήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas, dilucida oratio, explanatio. Phil. diſtinctio. A σαφηνής.

Σαφηνέως, *Adu.* idem quod σαφῶς. A ſeq.

Σαφηνὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod σαφὴς, & ab eo.

Σαφηνία, ἡ, idem quod σαφήνεια. A pr.

Σαφηνίζω, f. ίσω, explano, exprimo, declaro, diſtinguo. Ab eod.

Σαφηνισμὸς, ȣ, ὁ, perſpicuitas, declaratio. A pr.

Σαφηνιστικὸς, ἡ, ὸν, declarandi vim habens. 2) *Subſt.* declarator, explanator. Ab eodem.

Σαφηνῶς, *Adu.* idem quod σαφῶς. Ab eod.

Σαφήτωρ, ορος, ὁ, interpres, vates. qſ. a σαφέω.

Σαφὴς, έος, ὁ, ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus, clarus, planus. comp. σαφέστερος. ſup. σαφέστατος. *Adu.* σαφεστέρον, & σαφέστατα.

Σαφῶς, *Adu.* manifeſte, perſpicue, dilucide. Phil. euidenter. plane, aperte, palam, Gl. V. al. liquido, ad liquidum, diſerte. A pr.

Σάω, proprie habet ſignificationem mouendi impellendo, quatiendo, comprimendo &c. a σῶ, vnde σάω, σείω, σύω, σόω, &c, varia inſitione conſonantium aliarumque literarum, alia verba motus ſignificationem habentia. 2) ſeruo, proprie excipiendo e periculo, vi alterius &c.

Σαώζω, idem & ab eod.

Σαωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſeruator. A pr. vt a σώω, σωτήρ.

Σβέννυμι, ſiue σβεννύω, f. σβέσω, exſtinguo, reſtinguo. 2) compeſco, comprimo. σβέσον, Gloſſ. Vet. aor. 1. part. act. vt σβέννυμαι, exſtinguor. *metaph.* morior.

Σβέσις, εως, ἡ, exſtinctio. A pr.

Σβεστὴρ, ῆρος, ὁ, exſtinctor. Ab eod.

Σβεστήριος, ία, ιον, exſtinguendi vim habens, aptus ad exſtinguendum. A pr.

Σβεστικὸς, ἡ, ὸν, idem. A σβέννυμι.

Σεαυτȣ̃, ῆς, ȣ, tui ipſius. Ex σέο pro σȣ̃ & αὐτȣ̃.

Σεβάζομαι,

Σεβάζομαι, f. άσομαι, colo, veneror, vereor. A σέβω, f. a seq.
Σέβας, τὸ, reuerentia, veneratio, pudor, admiratio, stupor. 2) res sacra. Vox ἄκλιτος, ab eod.
Σέβασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio. A σεβάζομαι.
Σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, Phil. res sacra, signum dei. Phil σεβάσματα, sacra. Ab eod.
Σεβασμιάζω, veneror, pius sum. A seq.
Σεβάσμιος, ε, ὁ, ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, augustus, Philox. A σεβάζομαι.
Σεβασμιότης, ητος, ἡ, sanctimonia. Gl. Vet. A pr.
Σεβασμίως, venerabiliter, Gl. Vet. Ab eod.
Σεβασμὸς, ε̃, ὁ, veneratio, adoratio, cultus. 2) religio. Ab eod.
Σεβαστεύω, idem quod σεβάζομαι. A σεβαστός.
Σεβαστικῶς, *Adu.* cum magna veneratione, cum ἔχειν, colere. Ab eod.
Σεβαστὸς, ἡ, ὸν, veneratione & adoratione dignus, venerandus, adorandus. 2) augustus, Phil. cognomen Imp. Rom. vt Σεβαστή, imperatricum. σεβαστοτάτη, augustissima, Phil. Ab eod.
Σεβαστοφόρος, ὁ, ἡ, sacerdos Cæsaris, vt flamen Augustalis. A pr. & φέρω.
ΣΕΒΕΝΙΟΝ, ε, τὸ, palmæ inuolucrum, siue corticosum illud, quod in summa palmula enascitur.
Σεβίζω, idem quod seq. & a seq.
Σέβω, & σέβομαι, veneror, colo, adoro, obseruo. f. σέψομαι, σέβομαι, color. 2) pudet me, reuereor.
Σειεὺς, έως, ὁ, patella, in qua aliquid mouetur & frigitur, sartago. A σείω.
Σεῖος, σεία, σεῖον, Lacon. pro θεῖος.
Σεὶρ, σειρὸς, ὁ, sol. Suid.
Σειρὰ, ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.
Σειραγωγεὺς, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur. A pr. & ἀγωγ.
Σειράδιον, ε, τὸ, funiculus. Dim. a σειρά.
Σειράζω, f. άσω, vinctum traho. Rob. Ab eod.
Σειράζω, exsicco. A σεὶρ. v. σειρέω.
Σειραῖος, αία, αῖον, catenatus, catena vinctus, funalis, vt equus. Ab eod.
Σειρασφόρος & σειραφόρος, ε, ὁ, ἡ, catenam ferens. E σειρὰ & φέρω.
Σειράω, catena vincio. A σειρά.
Σειρεύω, catena, fune, constringo. 2) constringo, connecto. Ab eod.
Σειρέω, ῶ, f. ήσω, exsicco, exinanio. A σείρ.
Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren, *monstrum marinum.* 2) insectum api simile. Aristot. 3) οἱ ὁ. σειρῆνες, pro ציים & חנים.
Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi solis ardore. A seq.
Σειριάω, fulguro, luceo. 2) capitis inflammatione laboro. 2) suffraginum vitio laboro, de equis. A σείριον.
Σείρινος, ίνη, ινον, æstralis. Ab eod.
Σειριόεις, όεσσα, όεν, canicularis. A σείριος.
Σειριόκαυστος, ὸν, exustus, adustus. Ex eod. & καίω.
Σείριον, ε, τὸ, astrum. A seq.
Σείριος, ε, ὁ, Sirius, stella, *canicula.* item sol. A σείρ.
Σειρὶς, ίδος, ἡ, catena. A σειρά.
Σειρὸς. v. σιρος.
Σειρομάστης, ε, ὁ, iaculi genus vel lanceola.
Σείρωμα, τὸ, opobalsami sedimentum. Aët.
Σείρωτις, εως, ἡ, religatio. A σειρά.
Σεισάχθεια, ας, ἡ, q. d. onus excussum aut oneris excussio, alleuatio æris alieni communis, tabulæ nouæ. E σείω & ἄχθος.
Σεῖσις, εως, ἡ, motio, quassatio, concussio. A σείω.
Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor terræ. Epith. Neptuni. Ex eod. & χθών.
Σεῖσμα, ατος, τὸ, concussio, quassatio. A σείω.
Σεισματίας, ε, ἡ, vt σεισματίας τάφος, sepulchrum eorum, quos ruina e terræ motu oppressit. A pr.
Σεισμὸς, ε̃. ὁ, terræ motus, Phil. concussio, Phil. excussio, Gl. Vet. A σείω.
Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *auis.* Ex σείω & πυγή.
Σείσουρα, ας, ἡ, idem. Ex eod. & ὀρά.
Σειστὸς, ἡ, ὸν, qui concuti seu quassari potest, concussus. Ab eod.
Σεῖστρον, ε, τὸ, sistrum, crepitaculum in sacris Isidis adhibitum. A seq.
Σείσων, ὁ, vas figlinum, in quo fabæ torrentur. A seq.
Σείω, f. σείσω, moueo, quatio, vibro, libro. 2) depello, decurro. 3) calumnior, criminor, item vexo, terreo vanis terriculamentis obiectis. Gl. Vet. σείει, concutit, quatit, crispat, Phil. σεῖσαι, vibrare, Phil. inf. aor. I. v. σάω, & σέομαι.
Σελαγέω, ῶ, f. ήσω, γε̃μαι, med. splendeo, fulgeo. A σέλας.
Σελαγίζω, f. ίσω, idem.
Σελαηγενέτης, ε, ὁ, lucis auctor, Epith. solis. Ab eod. & γενέτης.
Σελάνα, ας, ἡ, luna, *Dor.* pro σελήνη.
Σελαναία ας, ἡ, *Ion.* & *Dor.* pro σελήνη, luna.
Σέλας, αος, τὸ, fulgor, lumen, Gl. Vet. fulgor, iubar.
Σελάσσεται, Nic. splendet. A σελάω.
Σελασφόρος, ε, ὁ, ἡ, splendorem seu lumen ferens. E pr. & φέρω.
Σελάχιον, ε, τὸ, piscium genus cartilaginorum, cui cartilago pro cute est. Dim. a σέλαχος.
Σελαχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, cartilagineus, cartilaginis speciem referens. Ex sequenti & εἶδος.
Σέλαχος, εος, τὸ, & plur. τὰ σελάχη, genus piscium cartilaginosum.
Σελαχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cartilagineus. A pr.
Σελάω, ῶ, splendeo, luceo. A σέλας.
ΣΕΛΕΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, poculi, nauis vel vestis genus, item auis locustis vescentis.
Σεληναῖος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illustratus. Hinc *Subst.* σεληναία, ας, ἡ, luna. *Ion.* A seq.
Σελήνη, ης, ἡ, luna. σελῆναι, placentæ rotundæ & latæ, figura lunæ, alias πόπανα προθύματα. A σέλας.

Σεληνιάζομαι,

Σεληνιάζομαι, lunaticus ſum, conflictor morbo per certa lunæ interualla redeunte. A pr.

Σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, lunaris. 2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

Σελήνιον, ου, τὸ, lunæ ſplendor, cum luna pernox eſt, vel luna ſiue lunæ ſidus. Ab eod.

Σεληνίδιον, ου, τὸ, lunula. Dim. ſeq.

Σεληνὶς, ίδος, ἡ, lunula. 2) figura lunulæ. 3) amuletum puerorum, figura lunæ aduerſus morbum lunaticum. Ab eod.

Σεληνίτης, ου, ὁ, vt σεληνίτης λίθος, lapis lunaris, Gl. Vet. lunaticus. Ab eod.

Σεληνῖτις, ιδος, ἡ, fem. pr. lunaris.

Σεληνόβλητος, ου, ὁ, ἡ, q. d. a luna percuſſus, lunaticus.

Σεληνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lunæ ſpeciem referens. E σ. & εἶδος.

Σεληνόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

Σελίδιον, ου, τὸ, chartula, pagella, Gl. Vet. paginula. Dim. a σελίς.

Σελίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σελίνινος, η, ον, qui eſt ex apio factus. A σέλινον.

Σελινίτης, ου, ὁ, vt σελινίτης οἶνος, vinum ex apio. Ab eod.

Σελινοειδὴς, έως, ὁ καὶ ἡ, apii figuram habens E ſeq. & εἶδος.

Σέλινον, ου, τὸ, apium, *herba*.

Σέλινος, ου, ἡ, idem.

Σελινουσία, ας, ἡ, ſpecies braſſicæ, apio ſimilis. A pr.

Σελὶς, ίδος, ἡ, pagina, Phil. margo, Gl. Vet.

Σέλλα, ης, ἡ, ſella, Gl. Vet. Schol. Ariſtoph. Euſt. Voc. latin.

Σελλάστρωσις, εως, ἡ, ſelliſternium, Gl. Vet. E pr. & στρῶσις.

Σελλίζειν, σελλίζεσθαι, diuitias ſimulare in paupertate. A Sello iactatore quodam, quem Ariſtophanes perſtringit.

Σέλλω, cieo, vrgeo, ομαι, proficiſcor, ruo, v. σέλω.

Σέλμα, ατος, τὸ, transtrum, iugum, tabula quævis lata, Gl. Vet. & σέλματα, eluuies, Phil. ſed legendum ibi τέλματα, vt σελματιαῖοι ποταμοὶ, lutulenti fluuii, pro τελματιαῖοι.

Σέλπον, τὸ, ſilphium.

ΣΕ´ΑΩ, compingo, v. σάω.

ΣΕΜΙ´ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.

Σεμιδαλίτης, ου, ὁ, vt σεμιδαλίτης ἄρτος, panis e ſimila confectus. A pr.

Σεμναὶ θεαὶ, Eumenides, ſiue Furiæ, *apud Athenienſes.*

Σεμνεῖον, ου, τὸ, locus ſacer, ſanctuarium, monaſterium. 2) fanum Furiarum. A σεμνός.

Σεμνηγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice, cum grauitate loquor ſeu prædico. A σεμνηγόρος.

Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio grauitatem & ſeueritatem præ ſe ferens. Ab eod.

Σεμνηγόρος, ου, ὁ, ἡ, qui grauiter loquitur, qui magnifice prædicat. E σεμνὸς & ἀγορέω.

Σεμνόθεοι, οἱ, diuini humanique iuris peritiſſimi ac religioni dediti. Philoſophi Indorum & Gymnoſophiſtæ, apud Laert.

Σεμνοληρέω, difficiles nugas nugor, cum grauitatis ſpecie nugor.

Σεμνολογέω, ῶ, f. ήσω, grauiter & ſpecioſe loquor. A σεμνολόγος.

Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum graue ac magnificum, quo quis ſe iactat. A pr.

Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio grauis. 2) ſermo venuſtus. A σεμνολόγος.

Σεμνολογικῶς, vide σεμνολόγος.

Σεμνολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui grauiter de re quapiam differit, etiam oſtentator, iactator. E σεμνὸς & λέγω.

Σεμνολόγως, *Adu.* iactanter. A pr.

Σεμνόμαντις, εως, ὁ, vates venerabilis ac grauis

Σεμνομυθέω, ῶ, f. ήσω, cum grauitate loquor. 2) cum faſtu & inſolentia loquor. E σεμνὸς & μῦθος.

Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, q. d. graues paraſiti; adulatores, qui grauitate ſuperciliosa paraſiticam adulationem tegunt.

Σεμνοποιέω, ῶ, f. ήσω, magnifice extollo. 2) auctoritatem addo, reuerentiam & maieſtatem concilio, illuſtro, orno.

Σεμνόπονος, ὁ, ἡ, arte exquiſita factus, *ſi vera lectio.* Athen.

Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, grauitas decora, dignitas oris, dignitas. A ſeq.

Σεμνοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, grauem virum decens. 2) graui & eximia dignitate præditus. E σεμνὸς & πρέπει.

Σεμνοπρεπῶς, *Adu.* cum dignitate, grauiter, decore. A pr.

Σεμνοπροσωπέω, ῶ, f. ήσω, grauitatem vultu præfero. A σεμνοπρόσωπος.

Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, grauitas ſeu dignitas oris, perſona grauis. Ab eod.

Σεμνοπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui grauitatem aliquam vultu præfert. E ſeq. & πρόσωπον.

Σεμνὸς, ἡ, ὸν, venerabilis, caſtus, Phil. σεμνὸν ἀξίωμα, maieſtas, Gl. V. σεμνὴ, pudica, caſta, affectata femina, Gl. Vet. σεμνὸς, honeſtus, grauis, magnificus. A σέβομαι. E σεβνὸς factum eſt σέμνος, vt ex ἐρεβινὸς, ἐρεμνός.

Σεμνόστομος, ου, ὁ, ἡ, grauis ore, qui grauiter loquitur. E pr. & στόμα.

Σεμνότης, ητος, ἡ, grauitas, maieſtas. 2) reuerentia. 3) ſanctimonia, honeſtas. 4) pudicitia. Ab eod.

Σεμνότιμος, ὁ, ἡ, venerandus. Ex eodem & τιμή.

Σεμνοτυφία, ας, ἡ, grauitas faſtoſa. A τύφος.

Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illuſtro, magnifice prædico. A σεμνός.

Σεμνύνω, venerandum & auguſtum reddo. 2) orno, honore & dignitate adficio, magnifacio, extollo oratione aut reuerentia geſtibus demonſtrata. σεμνύνομαι, grauitatem præ me fero, efferor, glorior, iacto me, ſuperbio. Ab eod.

Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.

Σεμνῶς, *Adu.* honeſte, decenter, grauiter, Gl. Vet. pudice. A σεμνός.

Σέομαι, σεῦμαι, vbi vide. vnde σείομαι.

Σεπτεύω, veneror. A σεπτός.

πτήριος, ία, ιον, ad cultum f. venerationem pertinens. τὸ σεπτήριον, ου, fc. ἱερὸν, nouennalia Delphis in honorem Apollinis celebrari folita. Ab eod.

πτικὸς, ὴ, ὸν, idem quod feq. & ab eod.

πτὸς, ὴ, ὸν, venerabilis, venerandus, auguftus, Phil. σεπτὸν, facrum. A σέβω.

ΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, Serapias, *herba.*

Ε'ΡΙΣ, ιδος, ἡ, cichorii, fiue intybi genus, Gl. Vet. intybus, intubum, intuba. σέριδες, intuba, Gl. Vet. Acc. fing. σέριν & σέριδα. At σερὶς, ίδος, v. σειρίς.

ΕΡΙ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, abfinthium marinum.

ριφον. ου, τὸ, idem.

Ε'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, infecti genus, culex.

Ε'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, Sefeli, *herba.*

σελις, εως, ἡ, idem.

σοφισμένως, *Adu.* captiofe, dolofe, more fophiftarum, callide. A σοφίζω.

σωφρονισμένως, *Adu.* modefte, reuerenter, moderate. A σωφρονίζομαι.

ΕΥ'Σ, ὁ, nominatiuus inuf. vnde σέων, gen. pl. σέας, acc. plur. &c. aliique obliqui cafus reperiuntur, vermis, tinea.

ευτλαῖος, ου, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen in Batrachom. A σεῦτλον.

ευτλίον, ου, τὸ, parua beta. σεύτλια, betæ, Gl. Vet. Dim. a σεῦτλον. v. τεῦτλον.

ευτλὶς, ἡ, betula. Ab eod.

ΕΥ͂ΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta. Phil.

εύω, cieo, agito, concito, fugo. σεῦα, aor. 1. σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo, eo. σεύατ' pro ἐσεύατο, aor. 1. med. pro ἐσεύσατο. v. feq. & σάω.

ἑω, curro, *Dor.* fec. Gramm. pro θέω. fed poteft effe antiquius a σῶ, vt σάω.

ήθω, cibro, Gl. Vet. σήθει, cernit. Philox. A σείω.

ηκάζω, ftabulo includo, & includo fimpl. vt in vrbe obfidendo. σηκάσθεν, aor. 1. paff. 3. pl. pro ἐσηκάσθησαν. A σηκός.

ηκηκόρος, *Dor.* σηκακόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ftabulum verrit feu purgat. 2) æditnus, qui deorum delubra purgat. Ex eod. & κορέω.

ηκίζω, fagino. Ab eod.

ηκὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula rerum domefticarum curam gerens. Ab eod.

ηκίτης, ου, ὁ, ftabulo etiamnum inclufus, lactens, *de agno.* Ab eod.

ηκολόης, ου, ὁ, fur pecoris, & fur fimpl. E σ. & ὄλλυμι.

ηκοκόρος, v. σηκηκόρος.

ηκὸς, οῦ, ὁ, proprie feptum. Vnde eft etiam 2) ftabulum. 3) templum, fanum. 4) loculi auium, niduli. 5) domus cuiusque. 6) facra olea, apud Athen. quæ & μορία 7) fepulcrum. *In quibus omnibus fepti notio ineft.* 8) dicitur & de libra, auctore Euftath. A σάγος & σάκος.

Σηκόω, ῶ, f. ώσω, pondero. Phil. pendo, examino. A pr. n. 8. (nifi σήκωμα eft, abiecta prima litera, pro ἰσήκωμα, & σηκόω pro ἰσηκόω. ab ἴσος.)

Σήκωμα, ατος, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, Phil. æquipondium, Gl. Vet. item libratio iaculi, miffilis, vt momentum accipiat, vnde de acceffione virium, quæ momentum facit. A pr.

Σηκωτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum iugi. Ab eod.

Σηκωτὸς, loculatus, Gl. Vet. A σηκός, n. 4.

Σῆμα, ατος, τὸ, fignum, nota. 2) portentum & augurium. 3) vexillum. 4) buftum, fepulcrum, monumentum.

Σημαία, ας, ἡ, vexillum, fignum militare. 2) milites fub vno figno militantes, cohors. 3) fimulacrum, infigne familiæ fiue nobilitatis. A pr.

Σημαίνω, figno fignifico, fignum do, portendo. 2) nuncio. 3) iubeo, impero, præfum. Philox. σημαίνοντες, fignatores, Gloff. Vet. σημήνῃ, defignet, Philox. aor. 1. coni. σεσημασμένος, obfignatus, perf. paff. part. ἐσήμηνε, fignum dedit, aorift. 1. act. σημῆναι, declarare, Phil. σημαίνομαι, e fignis colligo. 2) obfigno. Ab eod.

Σημαιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, fignifer. E σημαία & φέρω.

Συμαλέος, ία, ίον, fignificandi vim habens. A σῆμα.

Σημαντέον, *Adu. pof.* fignificandum eft. A σημαίνω.

Σημαντὴρ, ῆρος, ὁ, qui fignum dat, qui claffìcum canit, paftor, dominus, dux. 2) annulus fignatorius. Ab eod.

Σημαντήριον. ου, τὸ, fignaculum, figillum. idem quod ἀργυροκοπεῖον, *ein Stempel.* A pr.

Σημαντικὸς, ὴ, ὸν, fignificandi, notandi vim habens. A σημαίνω.

Σημαντικῶς, *Adu.* vnde Superl.

Σημαντικώτατα, cum magna vi & emphafi; it. proprie, aptiffime. A pr.

Σημαντρὶς γῆ, terra figillaris, cimolia, creta. Ab eod.

Σήμαντρον, ου, τὸ, figillum, fignum. Ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, qui aliquid fignificat, fignum dat. 2) dux, imperator, præfes, præfectus, auriga &c. 3) *Adi.* fignificans, indicans. Ab eodem.

Σημασία, ας, ἡ, fignificatio, fignificatus, fignificatum, Philox. 2) figni datio, claffìcum. Ab eod.

Σηματίζομαι, f. ίσομαι, e fignis colligo. A σῆμα.

Σημάτιον, ου, τὸ, paruum fignum. Dimin. ab eodem.

Σηματόεις, όεσσα, όεν, multa habens fepulcra. Ab eodem.

Σηματουργὸς, οῦ, ὁ, qui infignia facit. E σῆμα & ἔργον.

Σημεῖα, ας, ἡ, pro σημαία, ap. Polyb.

Σημειογραφέω, ῶ, notis in fcribendo vtor. A feq.

Σημειογράφος, ου, ὁ, ἡ, notarius, qui per notas fcribit. E feq. & γράφω.

Σημεῖον, ου, τὸ, nota, punctum ap. Mathem. vnde terminus a quo. 2) fignum quodlibet militare, vexillum. 3) monftrum, oftentum, miraculum. 4) fignum pugnæ vel receptus. 5) argumentum. [illegible] σημεῖα pro σημειώσεις, ap. Gramm. A σῆμα.

Σημειοφόρος, ου, ὁ, ἡ, fignifer. E pr. & φέρω.

Σημειόω,

Σημειόω, ῶ, σημειόομαι, ῦμαι, noto, ſigno, denoto, deſigno, Gl. Vet. 2) In commentarios refero. σημειῶσαι, imp. aor. 1. med. nota, obſerua, ſcito. vox Scholiaſtarum. σεσημειωμένος, ſignatus. A σημεῖον.

Σημειώδης, εος, ὁ, ἡ, ſignificans, ſignificandi vim habens. 2) inſignis, inſignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειωδῶς, *Adu.* ita, vt facile appareat, notabiliter. A pr.

Σημείωμα, ατος, τὸ, conſtitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.

Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, deſignatio, obſervatio, inpr. σημειώσεις, dicuntur Scholia in ſcriptorem aliquem, notæ Grammaticæ, criticæ &c. A pr.

Σημειωτέον, notandum. Ab eod.

Σημειωτικὸς, ἡ, ὸν, ſignificatiuus. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ, quæ ſigna morborum diiudicat. Ab eod.

Σημερινὸς, hodiernus, Phil. A ſeq.

Σήμερον, *Adu.* hodie. ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα. pro ἐς ἡμέραν, vt τήμερον, pro τὸ ἦμερον.

Σημήϊον, ſignum, *Ion.* pro σημεῖον.

Σήνυρος, ε, ὁ, ἡ, pro σαίνουρος, quod vid.

Σηπεδονώδης, εος, ὁ, ἡ, putredine vitiatus. A ſeq.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, Gl. Vet. 2) lacertæ genus. A σήπω.

Σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis atrum ſuccum in timore emittens, vnde & atramentum ita dicitur. Ab eod.

Σηπιδάριον, τὸ, idem quod ſeq. A pr.

Σηπίδιον, ε, τὸ, ſepiola. Dim. ab eod.

Σήπιον, ε, τὸ, pars quædam dura & ſolida ſepiæ. Ab eod.

Σηποποιὸς, ε, ὁ, ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. E σήπω & ποιέω.

Σηπτήριος, ια, ον, idem.

Σηπτικὸς, ἡ, ὸν, idem. A σήπω.

Σηπτὸς, ἡ, ὸν, putridus. Ab eod.

Σήπω, putrefacio, putredine vitio. σήπομαι, putreſio, putreſco, marceo, Gl. Vet. σεσηπώς, putidus, Gl. Vet. σεσηπὸς, putidum, Philox. perf. part.

ΣΗ´Ρ, ος, ὁ, vermiculus, a quo ſericum fit.

Σηράγγιον, τὸ, cauerna. 2) balneum. A σήραγξ.

Σηραγγόομαι, in modum antri excauor. Ab eod.

Σηραγγώδης, εος, ὁ, ἡ, rimoſus, cauernoſus, fiſtularum plenus. A ſeq.

Σήραγξ, γος, ἡ, fiſſura, hiatus, antrum, cauerna, ſpecus, locus quiuis cauus. A σέσηρέναι, perf. a σαίρω.

ΣΗ῀ΡΕΣ, ων, οἱ, Seres, gens Aſiæ. 2) bombyces, *vermes.* v. σήρ.

Σηρικοδιαςὴς, ε, ὁ, ſericum ſtamen conficiens. Epith. bombycis ap. Pallad. E σηρικὸς & διάζομαι. vnde δίασμα &c.

Σηρικοπλόκος, ſericarius, Gl. Vet. opifex ſericarius. E ſeq. & πλέκω.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, ſericus, Gloſſ. Vet. σηρικὴ, ſc. ἐσθὴς, ſericum. A σῆρες.

Σηρικοφόρος, ſericatus, Gloſſ. Vet. E pr. & φέρω.

Σὴς, σητὸς, ὁ, tinea, vermiculus veſtibus noxius. 2) omne id, quod aliquid corrodit. Phil. tinea, robigo.

Σησαμαῖος, α, ον, e ſeſamo factus. A ſeq.

ΣΗΣΑ´ΜΗ, ης, ἡ, ſeſama, frumenti Indici genus. 2) placenta e ſeſamo.

Σησάμινος, ίνη, ινον, e ſeſamo factus. A pr.

Σησαμὶς, ίδος, ἡ, placenta e ſeſamo & melle. 2) herba quædam. Ab eod.

Σησαμίτης, ε, ὁ, ſc. ἄρτος aut πλακᾶς, panis vel placenta e ſeſamo. Ab eod.

Σησαμοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſeſamo ſimilis, ſeſami ſpeciem referens. Ex eod. & εἶδος.

Σησαμόεις, όεσσα, όεν, e ſeſamo paratus. Ab eodem.

Σήσαμον, ε, τὸ, ſeſamum. Ab eod.

Σήσαμος, idem. Gl. Vet.

Σησαμότυρος, ε, ὁ, cibus e ſeſamo & caſeo.

Σησαμᾶς, ᾶντος, ὁ, placenta e ſeſamo. A pr.

Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.

Σῆτρον, ε, τὸ, cribrum. Ab eod.

Σητάνειος, εία, ειον, vel σητάνιος, ία, ιον, cribratus. 2) factus e farina ſuccreta. 3) hornus, hornotinus. 4) *Subſt.* meſpili genus. A σήθω, vel σῆτες.

ΣΗ῀ΤΕΣ, vel σητὲς, *Adu.* hoc anno, Aeol. *Dor.* σᾶτες, pro ἐς ἔτος. *Att.* τῆτες. E τὶ & ἔτος.

Σήτειος, α, ον, & σητινὸς, ἡ, ὸν, hornus. A pr.

Σητόβρωτος, ε, ὁ, ἡ, a tinea adeſus ſiue corroſus. E σὴς & βρωτός.

Σητόκοπος, ε, ὁ καὶ ἡ, a tineis pertuſus, ſerroſus. Ex eod. & κόπτω.

Σὴψ, σηπὸς, ὁ, ἡ, paruus ſerpens, ſeps. A σήπω quod vulnera ex eius morſu putreſcunt. A σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo, tabum Gl. Vet. Ab eod.

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus. A ſeq.

Σθένος, εος, τὸ, robur, vis, potentia. A σθένω.

Σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. Ab eod.

ΣΘΕ´ΝΩ, valeo, poſſum.

Σιαγόνιον, ε, τὸ, pars maxillæ. σιαγόνια, maxillæ. A ſeq.

Σιαγὼν, όνος, ὁ, mala, maxilla.

Σιαλίζω, f. ίσω, ſaliuam emitto. A σίαλον.

Σιαλὶς, ίδος, ἡ, ſputum, ſaliua, omne quod ſaliuæ modo lentum eſt. Ab eod.

Σιαλικὸς, ἡ, ὸν, ſaliuarius, Gl. Vet. A σίαλον.

Σιαλισμὸς, ε, ὁ, morbus, quum ſaliua nimis in os influit. A σιαλίζω.

Σιαλισήριον, ε, τὸ, frenum equorum, ſpumam excitans ipſis mandentibus. Ab eod.

Σίαλον, ε, τὸ, ſaliua, ſputum.

Σίαλος, ε, ὁ, idem. 2) porcus ſaginatus. 3) pinguedo, axungia. A pr.

Σιαλοχέω, idem quod ſeq.

Σιαλοχοέω, ῶ, f. ήσω, ſaliuæ multum effundo, ſputo. A ſeq.

Σιαλοχόος, ες, ον, qui multam ſaliuam exſpuit. E σίαλον & χέω.

Σιαλόω, alo, ſagino. 2) circumdo clypeum gemma, ferro, ære, auro &c. A σίαλος.

Σιαλώδης, εος, ὁ, ἡ, ſaliuoſus, ſaliuam referens. 2) pinguis, opimus. Ab eod.

ιάλωμα, ατος, τὸ, munimen & ambitus ſcuti ferreus. A σιαλόω.

ΣΙ'ΒΔΗ, ης, ἡ, malum punicum, Vox Dor. vide σίδη, item σίβδιον pro σίδιον, idem.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla. 2) vates, vaticinatrix.

Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula. 2) more ſenum deliro. A pr.

Σιβύλλειος, ȣ, ὁ, ἡ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.

Σιβυλλισαὶ, οἱ, fatidici: quaſi a σιβυλλίζω.

Σιβυλλιάω, ῶ, idem quod σιβυλλαίνω. 2) Sibyllinis oraculis intentus, deditus ſum.

Σιβύνη, ης, ἡ, telum, iaculum, ſpiculum, Gl. Vet. venabulum.

Σιβύνιον, ȣ, τὸ, haſtula, ſpiculum vel haſtile paruum. Dim. a pr. v. σαυνίον.

Σῖγα, *Adu.* tacite. A σιγή.

Σιγάζω, f. άσω, conticeſcere iubeo. Ab eod.

Σιγαλέος, εα, έον, tacitus. Ab eod.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulcritudine ſua ſilentium & admirationem facit, ſplendidus, pulcher. 2) qui ob teneritudinem nullum ſtrepitum aut ſonitum edit, mollis, tener. σιγαλόεντα, ſplendida, miranda. Ab eodem. (Conuenit, aut ſenſu ſolum, aut etiam origine, cum latino *ſigillum*; factum ad modum *ſigilli*, ἀγάλματος, pupulæ, qua ſpectanda & geſtanda pueruli oblectantur. v. σίγλαι.)

Σιγαλόω, variego, pulchrum reddo.

Σιγάλωμα, τος, τὸ, veſtis pulcra, ſplendida, ſ. id quo quid variegatur, politur &c. A pr.

Σιγάω, ῶ, f. ήσω, taceo, ſileo, conticeſco, Gl. Vet. Phil. A ſeq.

Σιγέρπης, ȣ, ὁ, tacite incedens; vt ſerpentium genus, quod tacitum obrepit & clam mordet. A σιγῆ & ἕρπω.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, pro σίγησις, ſilentium, taciturnitas, reticentia. σιγῇ, *Adu.* tacite, ſubmiſſa voce, clam.

Σιγηλὸς, ἡ, ὸν, tacitus, taciturnus. A pr.

Σιγηλῶς, *Adu.* tacite. A pr.

Σιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, Gl. Vet. A σιγῆ.

Σιγηρῶς, *Adu* tacite. A pr.

Σιγησισάλπιγξ, γος, ὁ, præco, tuba ſilentium indicens. E σιγάω & σάλπιγξ.

Σιγητικὸς, ἡ, ὸν, taciturnus, ſilens. A σιγάω.

Σιγιλλάριον, τὸ, ſigillum. Voc. lat.

ΣΙ'ΓΛΑΙ, ῶν, οἱ, ciſræ, notæ compendiariæ in ſcribendo. Latinum. At σίγλαι, monilia, inaures, vnde σιγλοφόρος, miniſter, cui monilia ſeruanda traduntur.

Σίγλος, ὁ, pro σίκλος, Xenoph. Vox Hebr.

Σίγμα, τὸ, Sigma, litera Græca; menſa ſiue cœnaculum ſemirotundum inſtar hemicycli vel C Latini.

Σιγματίζω, Sigma crebrius vſurpo.

Σιγματισμὸς, ȣ̃, ὁ, literæ Σ crebrior vſurpatio ſiue concurſus.

Σιγματοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, habens formam litteræ Σ vel potius C. A σῖγμα & εἶδος.

Σιγμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtridor, vt ferri candentis, in aqua extincti. 2) ſibilus. A σίζω.

Σιγνοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, manipularius, Gl. Vet. ſigniter. E σίγνον, *ſignum*, voce Latina, & φέρω.

Σιγύνης, ȣ, ὁ, vid. ſeq.

Σίγυνον, ȣ, τὸ, iaculum, telum haſtæ adſimile, ſpiculum, iaculum Romanis vſitatum, vt pilum. A σιβύνη.

Σίγυνος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Σιδάρεος, & σιδάρεος, Dor. pro σιδήρειος.

Σιδαρόδετος, ȣ, ὁ, ἡ, Dor pro σιδηρόδετος.

Σίδη, ης, ἡ, malus Punica. 2) malum Punicum. v. σίβδη.

Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio ſeu negotiatio ferri. A σίδηρος.

Σιδηρεῖον, ȣ, τὸ, fabri ferrarij officina, ferraria. Ab eod.

Σιδήρειος, εία, ειον, ferreus. 2) ferri modo durus. Ab eod.

Σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηρȣ̃ς, ᾶ, ȣ̃ν, idem.

Σιδηρεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius. A ſeq.

Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.

Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, ferrarius. ἡ σιδηρικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ferraria ſiue tractandi ferrum. Ab eod.

Σιδήριον, ȣ, τὸ, ferrum, ferramentum, inſtrumentum ferreum. Gl. Vet. σιδήρια, ferramenta. Ab eod.

Σιδηρίτης, ȣ, ὁ, ferrarius. σιδηρίτης λίθος, magnes. v. ſeq. Ab eod.

Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis, σιδηρῖτις γῆ, terra, vbi ferrum effoditur, σιδηρῖτις λίθος, magnes, & σιδηρῖτις, herba quædam. Ab eod.

Σιδηροβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, ferrum iaculans. Ex eod. & βάλλω.

Σιδηροβριθὴς, έος, ὁ, ἡ, grauis ferro. Epith. haſtæ. 2) ferreus. A βρίθω.

Σιδηροβρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, ferrum edens, ferrum rodens. A βρώσκω.

Σιδηροδάκτυλος, ȣ, ὁ, ἡ, ferreos digitos habens.

Σιδηροδεσμος, ȣ, ὁ, ἡ, ferreos nexus ſeu ferrea vincula habens.

Σιδηρόδετος, ȣ, ὁ, ἡ, ferro ligatus. A δέω.

Σιδηροδμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ferro occiſus. A δαμάω.

Σιδηροθώραξ, ακος, ὁ, ferrea lorica indutus.

Σιδηροκατάδικος, ȣ, ὁ, ἡ, ad ferrum damnatus. A καταδίκη, ſ. κατὰ & δίκη.

Σιδηροκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, e ferro factus, arte fabrili ſ. ferraria elaboratus. A κάμνω, vnde κεκμηκότες.

Σιδηροκόπος, ȣ, ὁ, faber ferrarius, Gl. Vet. A κόπτω.

Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, q. d. ferri mater, i. e. ferrum producens, Epith. terræ.

Σίδηρον, ȣ, τὸ, ferrum, pro σίδηρος.

Σιδηρονόμος, ον, ferro diuidens, i. e. vi vtens & bello in diſceptatione de poſſeſſionibus. A νέμω.

Σιδηρονωτος, ον, ferreum dorſum habens, i. e. æratus & firmus, de ſcuto vel clypeo.

Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.

Σιδηρόπλαγκτος, ȣ, ὁ, ferro demens, (in errorem coniectus, ſiue mentis, ſiue corporis, h. e. a bello coactus, e ſolo patrio emigrare, & in exſilio circumuagari.)

Σιδηρόπλακτος, ον, Dor. pro σιδηρόπληκτος, ferro percuſſus ſ. occiſus. A πλήσσομαι.

Σιδηρόπλαστος, ον, idem quod σιδηρόπακτος, Lucian.

Σιδηροποίκιλος, ε, ὁ, lapis quidam.
Σιδηρόπτερος, ον, alas ferreas habens. a πτερόν.
Σιδηροπώλης, ε, ὁ, ferri venditor.
Σίδηρος, ε, ὁ, ferrum. 2) quicquid e ferro confectum eſt, vt enſis, telum, thorax ferreus &c.
Σιδηρόσπαρτος, ε, ὁ, ἡ, ferro concitatus ſ. illatus, vt inſtrumentis chirurgicis aut tortoris, aut aliis. Lucian.
Σιδηροτεύκτος, ε, ὁ, ἡ, ferro factus. a τεύχω.
Σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius.
Σιδηροτόκος, ε, ὁ, ἡ, ferrum gignens, ferri ferax. A τίκτω.
Σιδηροτομέω, ῶ, f. ήσω, ferro ſeco ſeu incido. A τέμνω.
Σιδηρεργεῖον, ε, τὸ, fodina ferraria, officina, fabrica ferraria. A σιδηρεργός.
Σιδηρεργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus.
Σιδηρεργὸς, ε, ὁ, ἡ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. E σίδηρος & ἔργον.
Σιδηροφορέω, ῶ, fut. ήσω, ferrum geſto, gladio accinctus ſum, arma fero. A ſeq.
Σιδηροφόρος, ε, ὁ, ἡ, ferri ferax. A φέρω.
Σιδηρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ferreus animo, durus, immitis. E σίδηρος & φρήν.
Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo. Gl. Vet. ferro, as. A σίδηρος.
Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, Gl. Vet. ferramentum. A pr.
Σιδιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pallidus, vt cortex mali Punici. E σίδιον & εἶδος.
Σιδιόεις, όεσσα, όεν, puniceus. A ſeq.
Σίδιον, ε, τὸ, cortex ſeu putamen mali Punici. A σίδη.
Σιδόεις, όεσσα, όεν, puniceus. Vul. Lex. Ab eod.
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, Sidon, vrbs Phœnicia.
Σιελίζω, f. ίσω, ſaliuam emitto. A σίελος. v. σιαλ.
Σιελισμὸς, ε, ὁ, emiſſio ſaliuæ. A pr.
Σιελιςήρια, ων, τὰ, frena equorum ſpumam mouentia mordentibus. Ab eod.
Σίελον, ε, τὸ, ſaliua. Ab eod.
Σίελος, ε, ὁ, ſputum, ſaliua, pro σίαλος.
Σίζω, f. σίσω, vel σίξω, ſtrido, ſibilo.
Σικάριος, ε, ὁ, ſicarius. Lat.
Σικελὸς, Siculus.
Σίκερα, τὸ, vox ἄκλιτος, ſicera. 2) quiuis potus inebrians, præter vinum. ab Hebr. שכר.
Σικίννη, idem quod σίκιννις.
Σικιννίζω, ſicinnidem ſalto. A ſeq.
Σίκιννις, ἡ, ſaltatio ſatyrica.
Σικιννιςὴς, ε, ὁ, qui σίκιννιν ſaltat.
Σικιννοτύρβη, ης, ἡ, modus quidam tibia canendi, caterua ſ. chorus ſaltantium. E σίκιννις & τύρβη.
Σίκλος, ε, ὁ, ſiclus, numus æquans tetradrachmum. Vox Ebr. שקל.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita. 2) cucurbitula medica. A σίκυος.
Σικυάζω, cucurbito, Gl. Vet. Phil. A pr.
Σικύδιον, ε, τὸ, parua cucurbita, Gl. Vet. σικύδιον, cucumis. σικύδια, cucumeres, Gl. Vet. Dun. ab eod.
Σικυδὸν, *Adu.* in modum cucurbitæ. Ab eod.
Σικυήλατον, ε, τὸ, cucumerarium, Gl. Vet. Ex eod. & ἐλαύνω.
Σικυήρατον, ε, τὸ, idem.
Σίκυον, ε, τὸ, granum ſeu ſemen cucumeris. A σίκυος.
Σικυοπέπων, ονος, ὁ, cucumeris genus. Ex eod. & πέπων.
Σίκυος, ε, vel σικυὸς, ε, ὁ, cucumis.
Σίκυς, υος, ὁ, idem. σίκυες, cucumeres, Gl. Vet.
Σικυώδης, εος, ὁ, ἡ, cucumeri ſimilis, vel prius. a σικυός.
Σικυώνη, ης, ἡ, idem quod σικύα.
Σικυωνία, ας, ἡ, idem & ab eodem.
Σικχάζομαι, derideor, irrideor. Heſych. geſtu præſertim eo, qui eſt faſtidientium. A σίκχος.
Σικχαίνω, & σικχαίνομαι, faſtidio, tædet me, Gl. Vet. faſtidio, abominor. Ab eod.
Σικχαντὸς, ἡ, ὸν, moleſtus, inuiſus, teter, tædioſus, Gl. Vet. A pr.
Σικχασία, ας, ἡ, faſtidium, tædium, Gl. Vet. Ab eod.
Σίκχος, ὁ, tædium, Philox. a ſeq.
Σικχὸς, ἡ, ὸν, iniucundus, moleſtus. 2) deriſor. 3) imbecillus. Phil. faſtidioſus, tædioſus, teter adſpectu.
Σιληνὸς, Silenus, Siluanus, Gl. Vet.
Σιληπορδέω, delicior, delicias facio, mollis ſum.
Σιληπορδία, ἡ, deliciæ, mollities, inſolentia. A σείω vel σίλλω, & πορδή.
Σιλίγνιον, ſiligo, Gl. Vet. A ſeq.
ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, ſiligo, optima puriſſimaque tritici farina.
Σιλιγνίτης, ε, ὁ, vt σιλιγνίτης ἄρτος, panis ſiligineus. A pr.
Σιλλαίνω, ludo, σίλλες. 2) per ludibrium oculos agito ſeu moto, dicteriis proſcindo, dicaciter illudo. A σίλλος.
Σιλλογραφία, ας, ἡ, ſillorum ſcriptio. A ſeq.
Σιλλογράφος, ε, ὁ, ſillorum ſcriptor. A ſeq. & γράφω.
Σίλλος, ε, vel σιλλὸς, ε, ὁ, Sillus, genus poëſeos comicæ, ſcomma & irriſorium poëma. 2) dicacitas, conuicium. σιλλοὶ, dicteria, ſcommata. Σιλλὸς, *Adi.* etiam recaluaſter.
Σιλλόω, f. ώσω, idem quod σιλλαίνω, n. 2. a pr.
Σίλλυβα, τὰ, & σίλλυβοι, οἱ, pelles, quæ aſſuuntur veſtibus, vel ſeruiunt libris tegendis & σίσυβος.
Σίλλω, vel σίλω, proprie videtur idem eſſe quod moueo, agito, v. σάω. vt & idem quod σιλλαίνω.
Σιλεανὸς, ε, ὁ, Siluanus. Nomen viri Lat.
Σίλερος, ε, ὁ, ſilurus, *piſcis.* E σείω vel σίλλω & ἐρά.
Σιλερισμὸς, ὁ, eſus ſiluri. A pr.
ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus inſecti senectutem exuens.
ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ε, τὸ, laſerpitium, *frutex.*
Σιλφιοπώλης, ε, ὁ, qui laſerpitium vendit. E pr. & πώλης.
Σιλφιοφόρος, ον, ſilphii ferax. Ex eod. & φέρω.
Σιμβλεύω, apes aluearibus condo. a σίμβλον.
Σίμβλη, ης, ἡ, idem quod σίμβλον.
Σιμβλήιος, α, ον, melleus. Ab eod.
Σιμβλὶς, ίδος, ἡ, alueolata, inſtar aluearis excauata. ab eod.
Σιμβλίδες, ων, αἱ, apes, ab eod.

Σιμβλιος, ία, ιον, ad alueare pertinens, melleus. A seq.
ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ȣ, τὸ, alueare, alueus apum. (quasi σίμελον: nam apes appellantur σιμαὶ.)
Σίμβλος, ȣ, ὁ, idem.
Σιμβλοποιεῖν, mel facere & in alueari reponere. Eust.
Σιμικίνθιον, ȣ, τὸ, semicinctium, Lat. rectius σημικίνθιον.
Σιμοπρόσωπος, ȣ, ὁ, ἡ, simus, i. e. sima seu depressa nare. E seq. & πρόσωπον.
Σιμὸς, ἡ, ὸν, simus, qui depressis est naribus. Phil. simus, cilico, silo, silus. 2) arduus, accliuis. τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua, accliuia.
Σιμότης, ητος, ἡ, naris sima. A pr.
Σιμόω, ῶ, f. ώσω, simum, recuruum reddo. Ab eodem.
Σίμωμα, ατος, τὸ, forma sima, recurua. A pr.
Σιναμωρέω, ῶ, damno seu detrimento afficio, noceo, perdo, vasto. 2) subigo feminam. A σινάμωρος.
Σιναμωρία, ας, ἡ, maleficentia, natura noxia & praua. Ab eod.
Σινάμωρος, ȣ, ὁ, cui quasi in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus, malignus; it. meretricius, libidinosus. E σίνω & μορὸς, (aut μωρος in terminationibus est idem, atque μηχανητὴς, structor, conditor, artifex, a μάεσθαι, qui excogitat artes aliis nocendi.)
Σίναπι, idem quod σίνηπι.
Σιναπίζω, f. ίσω, cataplasma e sinapi impono.
Σινάπιον, sinapi, Gl. Vet. A σίναπι.
Σιναπισμὸς, ȣ, ὁ, cataplasma e sinapi. A σιναπίζω.
Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius. 2) damno adfectus, læsus. A σίνος.
Σινὰς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.
Σινδόνη, ης, ἡ, tela Tyria, sindon. A σινδὼν.
Σινδονοφορέω, ῶ, sindonem gesto. Ab eod.
Σινδονυφὴς, ὲς, e sindone textus. Ex eod. & ὑφή.
Σινδὼν, όνος, ἡ, sindon, linteum pertenue. 2) amictus e lino. Gl. Vet. tunica linea.
Σίνηπι, vel σίναπι, εως, τὸ, sinapi.
Σινιάζω, f. άσω, cribro, ventilo, vanno, cerno. σινίαζον, Gl. Vet. A σινίον.
Σινίασμα, ατος, τὸ, retrimentum, noxa, intertrimentum. A pr.
Σινίον, ȣ, τὸ, cribrum. A σίνω.
Σίνις, ιδος, ὁ, ἡ, homo noxius, damna & mala ceteris inferens: vnde Σίννις, nomen latronis in Attica. Ab eod.
Σινόδους, οντος, ὁ, ἡ, dentibus nocens. Ex eod. & ὀδούς.
Σίνος, εος, τὸ, damnum, clades. Phil. vitium. A σίνω.
Σινότης, ητος, ἡ, vitiositas, Phil. A pr.
Σινόω, ῶ, f. ώσω, noceo. σινοῖ, vitiat. Phil. σινοῦντες, infestantes, Phil. Ab eod.
Σίντης, ȣ, ὁ, noxius. Ab eod.
Σίντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eodem.
Σίνω, proprie agitationem motu significat, vt in deriuato σινίον. v. σάω, deinde vexo, noceo. Vsurpatur tantum in medio.
ΣΙΝΩ'ΔΩΝ, οντος, ὁ, piscis quidam.
ΣΙΝΩ'ΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen scorti. 2) nomen vrbis in Ponto. 3) rubrica.

Σινωπίζειν, lasciuire more scorti Sinopes.
Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica, Gl. Vet. miltum.
Σίξις, εως, ἡ, stridor. 2) sibilus. A σίζω.
ΣΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, sium, lauer.
Σιὸς, deus. Dor. pro θεός. τὼ σιὼ, Castor & Pollux, gemini dii.
ΣΙΠΑΛΟΣ, deformis, impurus. Hes. v. σιφλὸς.
Σιπύη, ης, ἡ, panarium, mactra.
Σιπυὶς, ίδος, ἡ, vas fictile adseruandæ farinæ. A σιπύη.
ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ȣ, τὸ, defrutum, sapa.
Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis e vehementi solis ardore. A seq.
ΣΙΡΙΑ'Ω, ῶ, capitis inflammatione ab æstu laboro. forte a σείριος.
Σιρὸς, ȣ, ὁ, sirus, scrobs, in qua condita frumenta adseruantur. 2) quodlibet receptaculum subterraneum. Alii scribunt σειρὸς, item σιῤῥὸς, sed σιρὸς verum est.
ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, siser, olus.
ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, cincinnus, Suid. tonsuræ genus, Hes. incerta est vis verbi, quo οἱ ὁ vtuntur.
Σισμὸς, ȣ, ὁ, stridor. A σίζω.
ΣΙ'ΣΥΒΟΣ, ȣ, ὁ, fimbria. v. σίλλυβοι.
ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, sisymbrium, serpillum siluestre. Gl. Vet. conila.
Σίσυμβρον, ȣ, τὸ, idem.
ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis. 2) penula, crassum & vile stragulum, *Attic.* Gl. Vet. lodix.
Σισυρίνιον, id. Schol. Theocr. sed scr. σισύρνιον.
Σισύρνα, ης, ἡ, idem.
Σισυρνοδύτης, vel σισυροδ. ȣ, ὁ, pellitus, veste pellicea vtens. E pr. & δύνω.
Σίσυρνον, τὸ, idem quod σισύρα.
Σίσυρνος, ὁ, idem. 2) genus ligamenti medici.
Σισυρνώδης, νῶδες, pelliceus. A σισύρνα.
Σίσυς, ἡ, idem quod σισύρνα.
ΣΙ'ΣΩΝ, ωνος, ὁ, semen exiguum, apio simile.
Σῖτα, *pl.* cibus, annona, victus, per metaplasmum, a σῖτος, vel a sing. σῖτον.
Σιταγωγέω, ῶ, f. ήσω, frumentum, commeatum adueho, subueho. A σιταγωγός.
Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti aduectio. Ab eod.
Σιταγωγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, frumentum aduehens. 2) frumento vehendo aptus. *Subst.* ἡ sc. πορθμὶς, nauis frumentaria. E σῖτος & ἄγω.
Σιτανίας, ȣ, ὁ, genus tritici; frumentago. A σῖτος.
Σιτάνιος, ȣ, ὁ, sc. πυρὸς, idem & ab eod.
Σιτάριον, ȣ, τὸ, frumenti paruus modus. 2) exiguus panis. Dim. ab eod.
Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona, panis & eduliorum siccorum, quod satis est. 2) annona militaris, quæ militibus stipendii loco in singulos menses dabatur. A seq.
Σιταρκέω, ῶ, f. ήσω, cibaria vel annonam subministro, frumentum seu annonam suppedito. 2) mercede conduco.
Σιταρχία, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια, aut pro σιταρχία.
Σιταρχέω, ῶ, f. ήσω, annonæ præsum. A seq.
Σιτάρχης, ȣ, ὁ, præfectus annonæ. 2) curator conuiuii. E σῖτος & ἀρχή.
Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ. 2) annona ipsa, quæ militibus datur. A seq.

Σίταρχος, ου, ὁ, idem quod σιτάρχης.
Σιτεία, ας, ἡ, ſagina, Gl. Vet. A σιτεύω.
Σιτευτὴς, οῦ, ὁ, ſaginator, Gl. Vet. fartor, Phil. A σιτεύω.
Σιτευτὸς, ἡ, ὸν, ſaginatus, altilis. Ab eod.
Σιτεύω, f. εύσω, frugibus ſagino, pinguefacio, alo. Gloſſ. Vet. ſagino, farcio. σιτεύομαι, victito, Gl. Vet. A σῖτος.
Σιτέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, paſco. σιτέομαι, οῦμαι, cibum capio, edo, comedo, veſcor, devoro. Ab eodem.
Σιτηγέω, ῶ, frumentor, Gl. Vet. A ſeq.
Σιτηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, frumentator, Gloſſ. Vet. E σῖτος & ἄγω.
Σιτηρεσιάζω, frumentum, ſtipendium præbeo. A ſeq.
Σιτηρέσιον, ου, τὸ, annonæ demenſum, frumentum, quod militibus pro ſtipendio in ſingulos menſes datur. Philox. frumentatio, frumentum, ſtipendium, commeatus, annona. A ſeq.
Σιτηρέσιος, annonarius. E σῖτος & ἄρω, aut a σιτηρὸς, vel σιτήρης.
Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, ſ. quod frumenti loco cenſetur. 2) frumentarius, eſcarius, Gl. Vet. A σῖτος.
Σίτησις, εως, ἡ, ius epulandi, ius cibum aliquc in loco capiendi. 2) victus, paſtus. A σιτέω.
Σιτητὸς, ἡ, ὸν, idem quod σιτικός.
Σιτίζω, fut. ίσω, nutrio, paſco, cibo, ſagino, cibum præbeo, pinguefacio. σιτίζομαι, edo, comedo, veſcor. A σῖτος.
Σιτικὸς, ἡ, ὸν, frumentarius. Ab eod.
Σιτίον, ου, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. τὰ σιτία, victus, epulæ. Ab eodem.
Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, ſubminiſtratio cibi. A σιτίζω.
Σίτισις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, fartor, Gl. Vet. A σιτίζω.
Σιτιστὸς, ἡ, ὸν, altilis, ſaginatus. Ab eod.
Σιτοβόλιον, ου, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. Gl. Vet. granarium. E σῖτος & βάλλω.
Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, idem. Ex iiſdem.
Σιτοδεία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. A ſeq.
Σιτοδέομαι, annonæ penuria premor, annona ſeu commeatu deficio.
Σιτοδόκη, ης, ἡ, ciborum horreum. A ſeq.
Σιτοδόκος, ου, ὁ, ἡ, idem. E σῖτος & δέχομαι.
Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio ſeu diſtributio, frumentatio. Ex eod. & δόσις.
Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum diſtribuo ſeu dimetior, & *Paſſ.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A ſeq.
Σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor ſeu diuiſor.
Σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, horreum.
Σιτοδόχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod σιτοδόκος.
Σιτοθήκη, ης, ἡ, horreum.
Σιτοκάπηλος, ου, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Phil. dardanarius.
Σιτοκλονέω, frumentum congero.
Σιτόκουρος, ου, ὁ, ἡ, homo fruges conſumere natus, inutilis. A κουρὰ, vel κείρω.
Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. A σιτολόγος.
Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, Gl. Vet. exactio frumenti. A ſeq.
Σιτολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui frumenta colligit, annonam exigit. A λέγω.
Σιτομετρέω, ῶ, fut. ήσω, frumentum demetior, frumentum certa menſura diſtribuo. *Paſſ.* accipio.
Σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certa menſura diſtribuit, frumenti menſor; annonæ diuiſor. A μετρέω.
Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimenſio, frumenti diſtributio, quæ fit certa menſura, largitio frumentaria. A pr.
Σιτομέτριον, ου, τὸ, cibarium diarium, Gl. Vet. demenſum. A ſeq.
Σιτόμετρον, ου, τὸ, idem. A μέτρον.
Σιτομνημονέω, ῶ, frumentum emetior, notatis ſc. ſcriptis accipientium nominibus.
Σιτονόμος, ου, ὁ, ἡ, cibum diſtribuens, præbens, ſeu ſubminiſtrans. A νέμω.
Σιτοποιέω, ῶ, fut. ήσω, panem conficio. 2) ad panificium vtor vel accommodo. 4) alo, cibum ſubminiſtro. σιτοποιέομαι, in panificio occupatus ſum. 4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo. 5) pro cibo vtor, veſcor.
Σιτοποιία, ας, ἡ, panificium. A σιτοποιός.
Σιτοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens. 2) ad farinam conficiendam aptus. A pr.
Σιτοποιὸς, οῦ, ὁ, panifex, piſtor. ἡ σιτοποιὸς, piſtrix, Gl. Vet. P σῖτος & ποιέω.
Σιτοπομπεία, & ία, ας, ἡ, frumenti tranſmiſſio, procuratio frumenti ſiue annonæ.
Σιτοπομπεῖον, & πιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Σιτοπόνος, ου, ὁ, ἡ, piſtor. 2) coquus.
Σιτοπωλέω, frumentum vendo.
Σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, Gl. Vet. frumentarius, frumentator. Reperitur & σιτοπῶλος, ſed vitioſa ſcriptura.
Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, triticum. 2) cibus, annona, commeatus. 3) cœna, ſ. actus edendi. *Plur.* σῖτα, v. ſupr.
Σιτόσπορος, ου, ὁ, ἡ, frumento conſitus. A σπείρω.
Σιτουργὸς, ὁ, ἡ, piſtor, molitor. E σ. & ἔργον.
Σιτοφάγος, ου, ὁ, ἡ, frumento veſcens, pane victitans.
Σιτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, frumentum ferens, frumentum ſubuectans, commeatum ſeu cibaria vehens, Gl. Vet. dapifer.
Σιτοφυλακεῖον, ου, τὸ, locus, ſeu vas, in quo frumentum adſeruatur, horreum, cumera. A ſeq.
Σιτοφύλακες, frumenti cuſtodes; magiſtratus Athenis.
Σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum cuſtodio vel adſeruo. Suic. A pr.
Σιτοφυλάκιον, ου, τὸ, idem quod σιτοφυλάκειον.
Σιτόχροος, *contr.* σιτόχρους, ου, ὁ, ἡ, colorem frumenti habens. E σῖτος & χρόα.
Σίττα, vel σίττε, vox paſtorum, gregem ad feſtinandum compellentium, aut ad redeundum reuocantium.
Σιττακὸς, οῦ, ὁ, pſittacus; idem quod ψιττακός.
ΣΙΤΤΗ, ης, ἡ, ſitta, auis quædam.

ΣΙΤΤΥΒΑ,

ΣΙΤΤΎΒΑ, vestis pellicea. Hes.
ΣΊΤΤΥΒΟΣ, ου, ὁ, genus vasis. vid. Eust.
Σιτὼ, όος, ἡ, Ceres. Vox Syracus. A σῖτος.
Σιτώδης, εος, ὁ, ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eod.
Σιτὼν, ῶνος, ὁ, ager frumentarius. Ab eod.
Σιτώνης, ου, ὁ, frumenti coemtor. 2) annonæ coëmendæ præfectus. E σῖτος & ὠνέομαι.
Σιτωνέω, ῶ, f. ήσω, frumentum coëmo. 2) rei frumentariæ præfectus sum. A pr.
Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emtio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.
Σιφαῖος, α, ον, Lucian. Lex. interpretantur, silignus.
Σιφλὸς, ἡ, ὸν, deformis & odiosam faciem habens. 2) mutilus, oblæsus. 3) debilis, inualidus, ad agendum ineptus. 4) vorax. A σιπαλός.
Σίφλος, ου, ὁ, reprehensio, irrisio. Ab eod.
Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. A σιφλός.
Σιφλώζω, exsibilo, Gl. Vet. A pr.
Σιφνεύς, ὁ, talpa, Etym.
Σιφνὸς, ἡ, ὸν, vacuus, Hes.
Σιφνόω, euacuo. A pr.
Σίφων, ωνος, ὁ, siphon, tubus, canalis. 2) herba quædam. σιφώνιον, idem.
Σιφωνίζω, elicio, extraho, quasi siphone. A præc.
Σιωπάω, ῶ, f. ήσω, sileo, taceo, conticesco, Gl. Vet. reticesco, silentio prætereo. 2) silere iubeo, *in med.* A seq.
Σιωπὴ, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas. σιωπῇ, tacite.
Σιωπηλὸς, ἡ, ὸν, taciturnus. A pr.
Σιωπηλῶς, *Adu.* tacite. A pr.
Σιωπηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, Gl. Vet. A σιωπή.
Σιωπηρῶς, tacite, Gl. Vet. A pr.
Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas. A σιωπάω.
Σιωπητέος, α, ον, tacendus. Ab eod.
Σκάζω, claudico, Gloss. Vet. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκάζοντες, dicuntur, quorum vltimus pes spondeus est.
Σκαιόθεν, *Adu.* a læua, a sinistra. A seq.
Σκαιὸς, ὰ, ὸν, scæuus, importunus, vanus, prauus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus. Philox. A σκάζω.
Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum & stupidum ingenium. 2) rusticitas, stultitia. A σκαιός.
Σκαιότης, ητος, ἡ, importunitas, Phil. ruditas, Gl. Vet. Ab eod.
Σκαίρω, salio, saltito, tripudio.
Σκαιῶς, *Adu.* sinistre, inepte, stupide, stolide, rustice. A σκαιός.
Σκαιωρέω, maleficio adficio. A σκαιός.
Σκαιώρημα, maleficium. A pr.
Σκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio. Ab ἀσκάλαβος.
Σκαλάθυρμα, ατος, τὸ, ludicrum. A σκαλαθύρω.
Σκαλαθυρμάτιον, ου, τὸ, ludicrum, nugæ. Dim.
Σκαλαθύρω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo simpliciter. 2) ineo, coeo, cum femina. E σκάλλω & ἀθύρω.
Σκαλεία, ας, ἡ, sarritio. A σκαλεύω.
Σκαλευθρον, ου, τὸ, sarculum. 2) instrumentum, quo ignis & prunæ proruuntur. Ab eod.
Σκάλευμα, ατος, τὸ, fossa, effossio, sarritio. 2) ludicrum, ἄθυρμα. Ab eod.
Σκαλεὺς, έως, ὁ, sarritor, sattor, qui sarculo solum induratum circa plantam laxat, qui in segetibus herbas noxias effodit. Ab eod.
Σκάλευσις, εως, ἡ, sarritura, Gl. Vet. A σκαλεύω.
Σκαλευτὴς, οῦ, ὁ, sarritor, Gl. Vet. A seq.
Σκαλεύω, f. εύσω, fodio. A σκάλλω.
Σκαληνία, ας, ἡ, inæqualitas. A seq.
Σκαληνὸς, οῦ, ὁ, obliquus & inæqualis. 2) inæqualia crura habens. 3) impar, de numero. A σκάζω.
Σκαληνόω, οῦμαι, obliquo. A pr.
Σκαλίζω, fodio, sarrio. A σκάλλω.
Σκαλὶς, ίδος, ἡ, sarculum, Phil. Ab eodem.
Σκάλισις, εως, ἡ, sarritio, sarritura. A σκαλίζω.
Σκαλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Σκαλιστήριον, ου, τὸ, sarculum. Ab eod.
Σκάλλω, fodio, sarculo circumcirca sarrio, findo. 2) scrutor, οἱ δ. v. & σκῦλαι.
Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius. A pr.
Σκαλμίδιον, τὸ, Dim. seq.
Σκαλμὸς, ὁ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, s. theca in quam reponitur. 2) ordo remigum.
Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.
Σκάλσις, εως, ἡ, sarritio, sarritura. Ab eod.
Σκάλωμα, ατος, τὸ, incisura sarculo facta, fossa. quasi a σκαλόω.
Σκαμβὸς, ἡ, ὸν, oblique in latus procedens, incuruus, tortus, cui crura introrsus torta sunt. Philox. scaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.
Σκάμμα, ατος, τὸ, fossa. 2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.
ΣΚΑΜΜΩΝΊΑ, ας, ἡ, Scammonia, *herba.*
Σκαμμώνιον, ου, τὸ, idem.
Σκανδάλα, vel σκανδάλη, ἡ, decipula, Alciph. A σκάζω.
Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A seq.
Σκανδάληθρον, ου, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui esca solet alligari. A σκανδάλη.
Σκανδαλίζω, f. ίσω, offendere vel impingere facio, sum scandalo, scandalum præbeo. A seq.
Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. A σκάζω.
Σκανδικοπώλης, ου, ὁ, vilissimi oleris venditor. A seq. & π.
ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris siluestris ac vilis.
Σκαπανεὺς, έως, ὁ, fossor. A seq.
Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo, Gl. Vet. rastrum. 2) fossio. A σκάπτω.
Σκαπανίτης, ου, ὁ, fossor. A pr.
Σκαπάνιον, ου, τὸ, ligo. Ab eod.
ΣΚΑΠΕ'ΡΔΑ, ας, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum e fune per trabem erectam traiecto suspensum ad summum euehebat, vel vibrabat, oscillum. 2) res quæuis difficilis.
Σκάπετος, ου, ὁ, fossa. Hes. A σκάπτω.
Σκᾶπος, Dor. pro σκῆπος, scapus, virga.
Σκάπτειρα, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens. A σκαπτήρ.
Σκαπτέον, fodiendum. Philox. iterandum. A seq.
Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, qui fodit. A σκάπτω.

Σκάπτρον,

Σκᾶπτον, fceptrum. Dor. pro σκῆπτρον.
Σκαπτὸς, ἡ, ὸν, foffus, foffilis. A feq.
Σκάπτω, f. ψω, fodio, fodico. Gl. Vet.
Σκάραβος, ὁ, fullo, item infectum quoddam. Plin.
Σκαρδαμυκτέω, ῶ, oculis crebro conniueo, nicto. A σκαρδαμύττω.
Σκαρδαμυκτὶ, *Adu.* nictantibus vel conniuentibus oculis. Ab eod.
Σκαρδαμυκτητικὸς, ἡ, ὸν, crebro nictans. Ab eod.
Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, fut. ξω, oculis crebro falientibus conniueo. Gloff. Vet. nicto, conniueo. E σκαίρω & μύω.
Σκαρθμὸς, ȣ, ὁ, faltus. A σκαίρω.
Σκαρίζω, fut. ίσω, falio, palpito, bullio. Ab eodem.
Σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκάρος.
Σκαρισμὸς, ȣ, ὁ, faltus, palpitatio. A σκαρίζω.
Σκαριφάομαι, ῶμαι, rado, fodio, fcalpo, fcarifo, fuperficiem leniter fcindo. A σκάριφος.
Σκαριφέειν, leniter delineare, adumbrare. Ab eodem.
Σκαριφεύω, idem.
Σκαριφήματα, ων, τὸ, lineamenta. 2) res nullius pretii, nugæ tenues philofophorum ap. Schol. Arift. A pr.
Σκαριφισμὸς, ȣ, ὁ, delineatio rei prima, quæ fere punctis fit, quafi a σκαριφίζω.
Σκάριφος, ȣ, ὁ, & σκαριφον, ȣ, τὸ, ftilus, penicillus, ftipula, feftuca, farmentum.
Σκαρίτης, ȣ, ὁ, vt σκαρίτης λίθος, fcarites, gemma fcari pifcis colorem referens. A feq.
Σκάρος, ȣ, ὁ, fcarus, pifcis. A σκαίρω.
Σκαρτης, ȣ, ὁ, agilis in faltu, velox. Ab eod.
Σκατὸν, ȣ, τὸ, vel σκατὸς, ȣ, ὁ, merda. A σκῶρ.
Σκατοφαγος, ȣ, ὁ, ἡ, qs. merdiuorus, fordidus in victu. E pr. & φαγος.
Σκαφετὸς, foffura, occatio, bidentatio, iteratio, Philox. A σκαφή.
Σκαφεία, ας, ἡ, foffio. A σκαφεύω.
Σκαφεῖον, ȣ, τὸ, idem. 2) inftrumentum fofforum, ligo latior breuiorque. Gl. Vet. rutrum. A feq.
Σκαφεὺς, έως, ὁ, foffor. σκαφεῖς, foffores, Gl. Vet. A σκάπτω.
Σκάφευσις, εως, ἡ, foffio. A σκαφεύω.
Σκαφευτὴς, σκαφευταὶ, foffores, Gl. Vet. A feq.
Σκαφεύω, fut. εύσω, fodio. 2) inter fcaphas neco. A σκάπτω.
Σκάφη, ης, ἡ, fcapha, alueus, cymba, linter. Gl. Vet. Ab eod.
Σκαφὴ, ῆς, ἡ, foffa. 2) foffio. Ab eod.
Σκαφητὸς, ἡ, ὸν, foffio, paftinatio. Ab eod.
Σκαφηφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, fcapham ferens. Gl. Vet. alueatius. E σκάφη & φέρω.
Σκαφηφορέω, fcapham geffo, fero.
Σκαφίδιον, ȣ, τὸ, fcaphula, nauigiolum, linter, falcius, Gl. Vet. Dim. a σκαφίς.
Σκαφίον, ȣ, τὸ, idem. 2) vas, impr. in quod aqua folarii deftillat. 3) matulæ genus mulieribus proprium. 4) genus tonfuræ meretriciæ. 5) item, ventilabrum. 6) caput. Ariftoph. A σκάφη.
Σκαφὶς, ίδος, ἡ, fcaphula. 2) alueus. 3) vas quodlibet ligneum concauum oblongum. 4) menfura, quantum concha capit. A σκάφη.
Σκαφίτης, ȣ, ὁ, qui fcapham remo impellit. Ab eod.
Σκαφίωλιον, τὸ, menfura minuta, vt cyathus, ap. Hefych. A σκαφίς.
Σκαφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fcaphæ fimilis. Ex eod. & εἶδος.
Σκάφος, εος, τὸ, foffa. 2) fcapha, nauigium. 3) alueus nauis. Gl. Vet. lembus, barca, cymba. 4) cifterna, pifcina. A σκάπτω.
Σκεδάζω, f. άσω, idem quod feq.
Σκεδάννυμι & σκεδαννύω, diffipo. σκεδάννυμαι, diffipor. ἐσκεδάσθησαν diffipati funt. aor. 1. paff.
Σκέδασις, εως, ἡ, diffipatio, difperfio. A σκεδάω.
Σκεδασμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Σκεδαστικὸς, ἡ, ὸν, diffipandi vim habens, diffipans, difcutiens. Ab eod.
Σκεδαστὸς, ἡ, ὸν, diffipatus, difperfus. 2) qui diffipari feu difpergi poteft.
Σκεδάω, ῶ, f. άσω, diffipo, difpergo, difcutio.
ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, accuratus, exquifitus. (f. ab ἀτκέω)
Σκεθρῶς, *Adu.* exacte, exquifite, diligenter, accurate. A pr.
Σκείρα, ης, ἡ, dies feftus quidam Athenis, in honorem Mineruæ, quæ inde σκιρὰς dicta; fcribitur σκίρα, item σκίῤῥα, vbi vid. & deriuata.
ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, ventus e Scironiis faxis fpirans.
Σκέλεαι, vel σκελεαὶ, ῶν, αἱ, feminalia, tibialia, calceamentorum genus. A σκέλος.
Σκελετάζω, idem quod σκέλλω.
Σκελετεία, ας, ἡ, exficcatio, arefactio. A σκελετεύω.
Σκελέτευμα, ατος, τὸ, idem quod σκελετόν.
Σκελετεύω, f. εύσω, exficco, arefacio. A feq.
Σκελετὸν, ȣ, τὸ, fc. σῶμα, cadauer exficcatum fiue aridum. A feq.
Σκελετὸς, ἡ, ὸν, exficcatus, arefactus, aridus. Gl. Vet. larua, fceletus. A σκέλλω.
Σκελετώδης, εος, ὁ, ἡ, corporis arefacti fpeciem gerens. A σκελετόν.
Σκελέω, ῶ, idem quod σκέλλω.
Σκελιαγὲς, έος, τὸ, cruris fractio. Gl. Vet. crurifragium. E σκέλος & ἄγω.
Σκελίζω, f. ίσω, fupplanto, fubuerto. Gl. Vet. varico. A σκέλος.
Σκελὶς, ίδος, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, vna cum carne pulpofa a fpina vsque ad imum ventrem. Ab eod.
Σκελιφρὸς, ὰ, ὸν, idem quod σκεληφρός. Reperitur & σκελεφ. σκολ. fed vitiofe. Hipp.
Σκελλὶς, ίδος, ἡ, σκελλίδες, fpicæ capita. 2) nuclei allii & tegmina caparum. A σκέλλω.
Σκελλὸς, ἡ, ὸν, aridus. 2) diftortus. Phil. fcaurus, pandus. Ab eod.
Σκέλλω, exficco, arefacio, attenuo, tenuem reddo. v. & σκῆλαι. σκέλλομαι, arefio. vid. σκλῆμι.
Σκελόδεσμος, ȣ, ὁ, vinculum crurum, tibialia, feminalia. E σκέλος & δεσμός.

Σκελοκοπ.

κελλοκοπία, ας, ἡ, tibiarum refectio, crurifragium, Gl. Vet. E σκέλος & κόπτω.
κέλος, εος, το, crus, pes, suffrago. Pollux ait, totum a femore ad pedem dici σκέλος.
κελετύρβη, ης, ἡ, species paralyseos, qua membra soluuntur & dentes etiam excidunt. E pr. & τύρβη.
κελύθριον, ε, τὸ, vitiose pro σκολύθριον.
κέμμα, ατος, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, speculatio. Gl. Vet. consilium. A σκέπτομαι.
κεμμὸς, ε, ὁ, idem & ab eod.
κέπα, poët. pro σκεπάσματα, f. a σκέπας.
κεπάζω, f. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Phil. intego, velo, Gl. Vet. ἐσκεπασμένος, velatus, Gl. Vet. perf. pass. part. A σκέπη.
κεπανὸς, ὁ, piscis ap. Opp. alii σκεπινός.
κεπαρνηδὸν, *Adu.* asciæ modo & forma. A σκέπαρνον.
κεπαρνίζω, f. ίσω, ascia percutio, ancipiti securi ferio. Ab eod.
κεπαρνισμὸς, ε, ὁ, fractura caluæ in duas partes, quum ossa grauiore ictu percussa dissiliunt. A pr.
κέπαρνον, ε, τὸ, ascia, dolabra, runcina.
κέπας, τὸ, idem quod sequens, v. σκέπα. A σκεπάζω.
κέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum, Philox. velamen, velamentum, amictus, Gloss. Vet. Ab eodem.
κεπαστήριον, ε, τὸ, idem. A seq.
κεπαστήριος, ε, ὁ, ἡ, ad tegendum, velandum, amiciendum aptus, tegendi vim habens. A σκεπάζω.
κεπαστὴς, ε, ὁ, qui tegit & operit. 2) protector, defensor. Ab eod.
κεπαστικὸς, ἡ, ὸν, tegendi & operiendi vim habens. 2) qui libenter tegit. Ab eod.
κεπαστικῶς, *Adu.* ad tegendum apte. A pr.
κεπαστὸς, ἡ, ὸν, opertus, tectus. A σκεπάζω.
κέπαστρον, ε, τὸ, tegmen. Ab eod.
κεπάω, ῶ, tego, operio. σκεπόωσι, 3. pl. pro σκεπῶσι, σκεπάεσι. A σκέπω.
κέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, vestis. 2) prætextus. 3) protectio, Phil. tutamen, præsidium. Ab eod.
κεπηνὸς, ἡ, ὸν, munitus, tectus. Ab eod.
κεπτικὸς, ἡ, ὸν, disputator subtilis, qui subtiliter disquirere & considerare solet. 2) Scepticus, qui nihil certi esse statuit. A seq.
κέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio, dispicio. 2) inuiso, viso, visito. 3) speculor, perpendo, delibero, consulto. Gl. V. cogito, consulto, alterno, considero. ἐσκεμμένος, consideratus, perf. part. pass.
κεπτωρία, ἡ, contemplatio. A pr. & ὤρα.
κέπω, tego, operio, velo.
κερβολέω, ῶ, conuicior, cor dictis mordacibus impeto. A σκέρβολος.
Σκερβόλλω, idem & ex iisdem.
Σκέρβολος, ε, ὁ, conuiciator. Ab ἐς κέαρ βάλλω.
Σκευαγωγέω, ῶ, f. ήσω, vasa & vtensilia castrensia baiulo, sarcinas & impedimenta veho. 2) comporto, conueho. A σκευαγωγός.
Σκευαγωγία, ας, ἡ, vasorum & vtensilium castrensium vectio. Ab eod.
Σκευαγωγὸς, ἡ, ὸν, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa & vtensilia castrensia baiulat aut vehit. E σκεῦος & ἄγω.
Σκευάζω, f. άσω, instruo, orno, gestamine corporis instruo, apparo, conficio, condio, molior, struo. A σκεῦος.
Σκευάριον, ε, τὸ, vasculum. τὰ σκευάρια, ων, vtensilia quæuis, supellex minuta. Gl. Vet. friuola. Dim. a σκεῦος.
Σκευασία, ας, ἡ, apparatus, qui in vestibus, armis cultuque corporis adhibetur. Gl. Vet. cultus. 2) apparatio & confectio ciborum. A σκευάζω.
Σκεύασμα, ατος, τὸ, confectio, compositio. 2) id, quod confectum seu compositum est. Ab eod.
Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, paratus, factus, confectus. 2) factitius. Ab eod.
Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis instructus est, habitus cultusque corporis, omnia gestaminum genera, arma quoque complectens, supellex. Gl. V. ornatus. A σκεῦος.
Σκευηφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui sarcinas fert, lixa. Ex eod. & φέρω.
Σκευοθήκη, ης, ἡ, vasorum instrumentorumque repositorium. 2) armarium, armamentarium. Gl. Vet. vasarium.
Σκευοποιέω, ῶ, f. ήσω, vasa & instrumenta diuersi vsus fabricor. 2) fabricor, machinor. Gloss. Vet. σκευοποιῶ, instruo. 3) *In med.* armo me.
Σκευοποίημα, ατος, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatusque scenicorum.
Σκευοποιία, ἡ, vasorum, instrumentorum &c. confectio. A seq.
Σκευοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, qui vasa & instrumenta diuersi vsus conficit. Gl. Vet. vascularius. 2) qui personas & instrumenta alia scenica parat. E σκ. & ποιέω.
Σκευοπώλης, ε, ὁ, qui vasa & vtensilia alia vendit. Gl. Vet. vascularius.
Σκεῦος, ε, τὸ, vas instrumentum, vtensile quoduis. Dicitur etiam de ministro, ap. Polyb. in Sc. S. de corpore, np. vt latinorum negotium. σκεύη, vasa, cupæ, sarcinæ, Gl. Vet. impedimenta.
Σκευεργία, ἡ, idem quod σκευοποιία. A pr. & ἔργον.
Σκευοφορέω, ῶ, f. ήσω, vasa & instrumenta fero, seu baiulo. A σκευοφόρος.
Σκευοφορία, ας, ἡ, vasorum sarcinarumque baiulatio. Ab eod.
Σκευοφορικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad σκευοφόρον. A seq.
Σκευοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui vasa seu instrumenta portat seu baiulat, qui sarcinas fert. σκευοφόρα, impedimenta. (intellige κτήνη, iumenta sagmaria.) σκευοφόροι, lixæ, calones, Gl. Vet. E σκεῦος & φέρω.
Σκευοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, vasa & vtensilia seu sarcinas custodio. A σκευοφύλαξ.

Σκευοφυλάκιον, ου, τὸ, locus custodiendis vtensilibus destinatus. Ab eod.

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ, vtensilium custos.

Σκευόω, ῶ, vasis instruo, vel simpliciter, instruo, armo, accingo. σκευοῦσθαι, Hes. ἑτοιμάζεσθαι, parari. A σκεῦος.

Σκευωρέω, siue σκευωρέομαι, οῦμαι, vasa & vtensilia custodio. 2) struo, molior, capto, insidior. 3) satago, perscrutor, curiose excutio. A σκευωρός.

Σκευώρημα, ατος, τὸ, insidiosum inceptum, machinamentum. A pr.

Σκευωρία, ας, ἡ, vasorum vtensiliumque custodia. 2) curiosa & sollers obseruatio, vehemens occupatio seu adfectatio. 3) insidiosa obseruatio, Gl. Vet. factio. A seq.

Σκευωρὸς, ου, ὁ, vasorum vtensiliumque custos, Gl. Vet. testamemtarius. E σκεῦος & ὤρα.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio. 2) confideratio & cogitatio, qualis estScepticorum: vnde & prætextus, Polyb. quod alias σκῆψις est. 3) commentatio, tractatio. 4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. A σκέπτομαι.

Σκῆλαι, arefacere, σκήλειεν, arefecerit, Eust. a σκάλω, quod ita intelligendum foret vt σκέλλω.

Σκήλημα, ατος, τὸ, exsiccatio; quasi a σκηλέω, quod idem esset ac σκέλλω, vel a pr.

Σκήμπτω, idem quod σκήπτω.

Σκῆμψις, v. σκῆψις.

Σκηνάω, ῶ, & σκηνάομαι, ῶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνή.

Σκηνέω, ῶ, f. ήσω, tentorium figo, tabernaculum figo. 2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. Ab eod.

Σκηνευτὴς, οῦ, ὁ, in tentorio seu in scena habitans. Ab eod.

Σκηνὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, Phil. taberna, casa, tugurium, Gl. Vet. contubernium, Gl. Vet. scena, Gl. Vet. item vestis stragula, auleum.

Σκήνημα, ατος, τὸ, idem. A σκηνέω.

Σκηνήτης, ου, vel σκηνητὴς, ὁ, in tentoriis seu vmbraculis habitans. 2) tabernacula tegens. Ab eodem.

Σκηνίδιον, ου, τὸ, tentoriolum, mapale, tugurium. Dim. a σκηνή.

Σκηνικὸς, ου, ὁ, scenicus, Gl. V. σκηνικοὶ, Atellani, Phil. σκηνικὸν, ludicrum, Phil. Ab eodem.

Σκηνικῶς, Adu. scenice, more scenæ. A pr.

Σκηνὶς, ίδος, idem quod σκηνή, & ab eod.

Σκηνοβατέω, ῶ, f. ήσω, in scenam seu theatrum prodeo. 2) in theatrum produco. 3) peruulgo, omnium oculis expono, σκηνοβατεῖσθαι, in scenam produci.

Σκηνογραφέω, ῶ, scenas pingo. A σκηνογράφος.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, scenæ imaginaria conformatio, delineatio. Ab eod.

Σκηνογραφικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad pictorem vel picturam scenæ. 2) scenæ pictæ similis, scenicus. Ab eod.

Σκηνογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui scenas pingit. E σκηνὴ & γράφω.

Σκηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, tentorio similis. Ex eod. & εἶδος.

Σκηνοπηγέω, ῶ, f. ήσω, tabernaculum seu tentorium figo seu pono. Ex eod. & πήγνυμι.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio. 2) tabernaculi collocatio. 3) sacrum Iudæorum. Ex iisdem.

Σκηνοπήγια, ων, τὰ, sacrum Iudæorum, in memoriam commorationis ipsorum sub tentoriis celebrari solitum. Phil. tentoria, tabernacula. Ab eodem.

Σκηνοποιέω, ῶ, fut. ήσω, tabernacula conficio, vmbracula fabricor. A σκηνοποιός.

Σκηνοποιΐα, ας, ἡ, confectio tabernaculorum, item vestium stragularum. Ab eod.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculorum. E σκηνὴ & ποιέω.

Σκηνοῤῥαφεῖον, ου, τὸ, locus, vbi tentoria consuuntur. A seq.

Σκηνοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, qui tentoria consuit. E σκηνὴ & ῥάπτω.

Σκῆνος, εος, τὸ, tentorium, tabernaculum, vmbraculum. 2) corpus, Philosophi Ionici & Dorici, item SS. LL. A σκηνή.

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, tentorii custos.

Σκηνόω, ῶ, f. ώσω, tentorium figo. 2) in tabernaculo ago, habito, commoror. 3) simpliciter habito. in SS. LL. A σκηνή.

Σκηνύδριον, ου, τὸ, idem quod σκηνίδιον.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano in Sc. S. A σκηνόω.

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipsa actio tentorium figendi. 2) commoratio, habitatio. Ab eod.

Σκηνωτὴς, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit. 2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, & σκηπτάνιον, ου, τὸ, scipio, baculus. A σκήπτομαι.

Σκηπτὸς, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illisum ruit, s. infigitur. 2) vortex procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eod.

Σκηπτουχία, ας, ἡ, sceptri gestatio, imperium, potestas regia. 2) prouincia. A seq.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, ἡ, sceptrum gestans, sceptrifer. E σκῆπτον pro σκῆπτρον, & ἔχω.

Σκηπτοφανῶς, Adu. fulminea celeritate & vi. Ex σκηπτὸς & φαίνομαι.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, baculus, scipio, cui innitimur inter eundum. 2) sceptrum, regum & imperatorum gestamen. A σκήπτω.

Σκηπτροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, sceptrifer. A σκήπτω.

Σκήπτω, f. ψω, proprie, immitto cum impetu. 2) nitor, innitor, incumbo. 3) cado, incido. σκήπτομαι, fulcio me, fulcior, innitor, 2) fingo, simulo, prætexo.

Σκήπων, ωνος, ὁ, scipio, baculus. A σκήπτω.

Σκηρίπτω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. Paff. innitor alicui rei, proprie & tropice, vt baculo, argumento. Ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, speciosa caussa. prætextus, simulatio, excusatio, commentum. 2) impetus. Ab eodem.

Σκιὰ, ᾶς, ἡ, vmbra. 2) adumbratio.

Σκιαγραφέω, ῶ, f. ήσω, adumbro. A σκιαγράφος.

Σκιαγράφημα, ατος, τὸ, delineatio, adumbratio. A pr.

ιαγραφία, ας, ἡ, idem. 2) vt vmbra, pro in ıni ſpecie rei. A σκιαγραφος.

ιαγραφικὸς, ἡ, ὸν, ad ſummam ſcriptionis pertinens. 2) adumbratus. Ab eod.

ιαγράφος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vmbram rei alicuius deſcribit, qui rem aliquam adumbrat. E σκιὰ & γράφω.

ιάδαι, ῶν, οἱ, rami maiores & vmbroſiores. A σκιά.

ιάδειον, ȣ, τὸ, idem quod ſeq.

ιάδιον, ȣ, τὸ, vmbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, vt, fœnibulo, cicuta, aniſo, & ea, quæ σκιὰς propterea nominatur. Latini: Muſcarium. A σκιά.

ιαδηφορέω, vmbellam geſto. E pr. & φ.

ιάζω, f. άσω, obumbro, vmbra opaca tego. A σκιά.

ιαινα, ης, ἡ, vmbra, piſcis quidam. Ab eod.

ιανὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

κιαθήρας, ȣ, ὁ, ſolarium, in quo tempus per vmbram deſignatur. E σκιὰ & θήρα.

κιαμαχέω, ῶ, f. ήσω, cum vmbra ſ. in vmbra domi, (non cum vero hoſte) pugno. 2) inaniter laboro. E σκιὰ & μάχομαι.

κιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum vmbra, ſiue non repugnante aduerſario, adeoque inanis. 2) præludium pugnæ. Ex iisd.

κιάπȣς, οδος, ὁ, ἡ, vmbram ſibi pede faciens, vmbra pedis ſe protegens: latos pedes habens.

κιαρόκομος, ȣ, ὁ, ἡ, vmbroſa coma præditus. 2) opacus. E ſeq. & κόμη.

κιαρὸς, ρὰ, ρὸν, vmbroſus. Gl. Vet. σκιαρὸν, vmbratile. A σκιά.

κιὰς, αδος, ἡ, vmbraculum fornicatum. 2) tabernaculum, tentorium. 3) vitis arbuſtiua. 4) piſcis quidam. Ab eod.

κίασμα, ατος, τὸ, obumbratio. A σκιάζω.

κιαστικὸς, ἡ, ὸν, vmbram faciens, ſolis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφέω, ῶ, f. ήσω, in vmbra nutrio ſeu educo. σκιατραφȣ̃μαι, in vmbra dego, vmbratilem vitam ago. ἐσκιατραφημένος, in vmbra nutritus, molliter habitus. A ſeq.

Σκιατραφὴς, έος, ὁ, ἡ, in vmbra ſeu vita vmbratili educatus. E σκιὰ & τρέφω.

Σκιατραφία, ας, ἡ, vita vmbratilis ſeu vmbratica. 2) otium vmbratile, deliciæ vmbratiles. A pr.

Σκιατροφία, idem.

Σκιατροφίας, ȣ, ὁ, in vmbratili vita educatus. Ex iisdem.

Σκιαυγέω, ῶ, cœcutio more eorum, qui ex vmbra prodeunt ad lucem. E σκιὰ & αὐγή.

Σκιάω, ῶ, obumbro, vmbra tego. σκιάομαι, ῶμαι, obumbror. σκιόωντο, pro ἐσκιῶντο, ἐσκιάοντο, imperf. de noctis tenebris. A σκιά.

Σκίγγος, ȣ, ὁ, ſcincus, crocodilus terreſtris.

ΣΚΙ'ΔΝΩ, diſſipo, vt σκεδάω.

Σκίδνημι, diſſipo. σκίδναμαι, diſſipor. 2) σκίδνασθαι, diſſentire, ſed de pluribus. A pr.

Σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, vmbroſus, opacus. A σκιά.

Σκιερῶς, Adu. in vmbra. A pr.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, vmbra. Ion. pro σκιά.

Σκιηγροφέω, ῶ, f. ήσω, pro σκιατραφέω. Ion.

ΣΚΙΘΑΚΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, piſcis, qui & trachurus.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, ſcilla, ſquilla, herba bulbum inſignem habens.

Σκιλλιτικὸν, ȣ̃, ὁ, ſc. ὄξος, acetum ſcilliticum, e ſcilla vel ſquilla confectum. A pr.

Σκιλλώδης, εος, ὁ, ἡ, ſcillæ figuram habens. Ab eod.

Σκιμαλίζειν, digitum infamem, i. e. medium oſtendere, contemtus & ignominiæ cauſa. Proprie ſignificare putatur, gallinam digito tentare, an ouum conceperit.

Σκιμβάζω, claudico. A ſeq.

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, claudus. A σκίμπτω.

Σκιμπόδιον, ȣ, τὸ, lectulus diſcubitorius, grabatus. A ſeq.

Σκίμπȣς, οδος, ὁ, idem. E σκίμπτω & πȣ̃ς.

Σκιμπτόω, & σκίμπτω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; accedo, ingruo, irruo. 2) verbero, ferio. 3) vicinus ſum. A σκήπτω.

Σκίμπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Dim. σκιμπίον. A pr.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad ſubſiliendum. A κινέω.

Σκίναρ, αρος, τὸ, fetus. Nicand.

Σκινδάλαμος, ȣ, ὁ, vid. ſeq.

Σκινδαλμὸς, ȣ̃, ὁ, aſſula, ſcindula, feſtuca. 2) in plur. ſubtiles nugæ. A σχίζω.

Σκινδαλμοφράστης, ȣ, ὁ, qui de rebus ſubtilibus, ſed & nugatoriis loquitur, nugatorias ſubtilitates effutiens. E pr. & φράζω.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, herba hederæ ſimilis. 2) inſtrumentum muſicum. 3) verbum nullius ſenſus, verbum inane.

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, naufragus. 2) *ſubſt.* vrinator.

Σκινὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam. A σκία.

Σκιογραφία, ας, ἡ, idem quod σκιαγραφία.

Σκιογράφος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod σκιαγράφος.

Σκιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vmbræ ſimilis. 2) vmbroſus, opacus. E σκιὰ & εἶδος.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, vmbroſus, opacus, obſcurus. A σκιά.

Σκιοθηρικὸς, ἡ, ὸν, per vmbram indicans. A ſeq.

Σκιόθηρον, ȣ, τὸ, idem quod σκιαθήρας.

Σκιολογέω, de vmbra, i. e. nugis, diſſero. E σκιὰ & λέγω.

Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod σκιαμαχία.

Σκιȣρὶς, ίδος, ἡ, fem. A ſeq.

Σκίȣρος, ȣ, ὁ, ſciurus, animal cauda ſibi vmbram faciens. E σκιὰ & ȣ̓ρά.

Σκιοφόρον, vmbriferum. Gl. Vet. Ex eod. & φέρω.

Σκιπναῖος, αία, αῖον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit. A σκίμπτω. V. σκνιπ.

Σκίρα, ἡ, v. σκεῖρα.

Σκιρὰς, άδος, Epith. Mineruæ. A pr.

Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος, & ab eod.

Σκιραφεία, ας, ἡ, luſus ſcruporum in tabella latruncularia. A σκιραφεύω.

Σκιραφεῖον, ȣ, τὸ, aleatorium, locus, vbi teſſeris luditur. Ab eod.

Σκιραφευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui teſſeris ludit. Ab eod.

Σκιραφεύω, f. εύσω, teſſeris ludo. A σκίραφος.

Σκιράφιον, τὸ, idem quod σκιραφεῖον.

Σκίρον, ȣ, τὸ, vmbraculum, & *in Plur.* σκίρα, ων, feſtum quoddam Athenienſium. A σκιά.

ΣΚΙ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum. 2) cæmentum. 3) gypſum. 4) teſſera, ſcrupus.
Σκιροφόρια, ων, τὰ, ſcirophoria, ludi Athenis. A σκίρα & φέρω.
Σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, incidens in Maium & Iunium, in quo τὰ σκιροφόρια celebrata.
Σκίῤῥος, ου, ὁ, tumor durus in hepate, liene vel vtero, ſcirrhus. Gl. Vet. callus. A σκίρος.
Σκιῤῥόω, ῶ, f. ώσω, in ſcirrhum induro, tumefactus obdureſco. A pr.
Σκιῤῥώδης, εος, ὁ, ἡ, calloſa duritie rigidus, induratus. 2) durus, contumax. Ab eod.
Σκιρτάω, ῶ, f. ήσω, ſalio, exſilio, ſaltu laſciuio. A σκαίρω.
Σκιρτηθμὸς, ὁ, idem quod ſeq.
Σκίρτημα, ατος, τὸ, ſaltus. 2) laſciuia. A σκιρτάω.
Σκίρτησις, εως, ἡ, ſaltatio, exſultatio laſciua.
Σκιρτητὴς, ου, laſciue exſultans. v. ſeq.
Σκιρτητικὸς, ου, ὁ, petulcus ſiue ſaltator laſciuus. A σκιρτάω.
Σκιρτοπόδης, ου, ὁ, pedibus & ſaltu laſciuiens. 2) laſciuus ſaltator. Ex σκιρτάω & πους.
ΣΚΙ΄ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles & improbi.
Σκίφος, palma, ap. Diogen.
Σκιφύδριον, ου, τὸ, genus conchylii ap. Athen.
Σκιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vmbroſus, opacus, obſcurus, caliginoſus. Gl. V. vmbraticus. A σκιά.
Σκιωδῶς, *Adu.* obſcure, & quaſi per vmbram. A pr.
Σκλέω, durus ſum e nimia ariditate, vt hinc ſit ἐσκληκὼς, perf. exſiccatus, aridus. A σκέλλω.
Σκλῆμα, ατος, τὸ, exſiccatio oſſis. A pr.
Σκλῆμι, idem quod σκλέω, vt hinc ſit σκλῆναι, κατασκλῆναι.
Σκληραγωγέω, ῶ, fut. ήσω, dure educo, duriter habeo. E σκληρὸς & ἄγω.
Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio ſeu tractatio, ſ. diſciplina ſeuera. A pr.
Σκληραύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui dura eſt ceruix, qui ceruice indomita eſt: proprie equus, *trop.* homo pertinax.
Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρός.
Σκληρίασις, εως, ἡ, durities. A ſeq.
Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo. A σκληρός.
Σκληρόγεως, ω, ὁ, ἡ, durum habens ſolum. Ex eod. & γῆ.
Σκληρόδερμος, ου, ὁ, ἡ, duram habens pellem ſeu cutem. 2) durum habens putamen. Ex eod. & δέρμα.
Σκληροδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, qui duram viuit vitam, qui victu vtitur non delicato, ſed duro. Ex eod. & δίαιτα.
Σκληρόθριξ, χος, ὁ, ἡ, qui duros habet pilos.
Σκληροκαρδία, ας, ἡ, contumacia, v. ſeq.
Σκληροκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, contumax, difficilis in obediendo. A pr.
Σκληροκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui durum habet caput. 2) *Subſt.* animalcuium quoddam. Ex eod. & κεφαλή.
Σκληρόκηρος, ου, ὁ, ἡ, dura cera obductus.

Σκληροκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, qui durum habet ventrem, qui dura eſt aluo. Ex eod. & κοιλία.
Σκληροκοιτέω, ῶ, f. ήσω, duro cubili ſeu ſtrato vtor. Ex eod. & κοίτη.
Σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile. Ex iisd.
Σκληρόκοκκος, ου, ὁ, ἡ, dura habens grana.
Σκληρολέκτης, ου, ὁ, verbis duris, dithyrambicis vtens. E σκλ. & λέγω.
Σκληροποιὸς, ον, durum reddens, durans. A ποιέω.
Σκληρόπους, οδος, ὁ, duripes, Gl. Vet.
Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui dura eſt facie. 2) animi duritiem vultu prodens.
Σκληροπύρηνος, ου, ὁ, ἡ, durum nucleum habens. A πυρήν.
Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus. 2) contumax. 3) grauis auditu, difficilis perceptu, improbabilis, Phil. A σκλῆμι.
Σκληρόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, duriuſculam carnem habens. A σάρξ.
Σκληρόστομος, ου, ὁ, ἡ, qui duri oris eſt, proprie de equo. A στόμα.
Σκληρόστρακος, ου, ὁ, ἡ, dura teſta opertus. Ab ὄστρακον.
Σκληροσώματος, ὁ, ἡ, qui duri corporis eſt. A σῶμα.
Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor. Philox. A σκληρός.
Σκληροτράχηλος, ου, ὁ, ἡ, rigidam ceruicem habens. 2) pertinax, peruicax.
Σκληρότριχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod σκληρόθριξ.
Σκληρουχία, ἡ, idem quod κακουχία. Ab ἔχω.
Σκληροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum durities. A ſeq.
Σκληρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui duris eſt oculis, qui dura lippitudine laborat.
Σκληρόψυχος, ὁ, ἡ, duro animo. A ψυχή.
Σκληρόω, ῶ, induro. A σκληρός.
Σκληρυντικὸς, ἡ, ὸν, indurandi vim habens. A ſeq.
Σκληρύνω, duro, obduro. 2) duriter habeo, nil commodi tribuo, in SS. LL. σκληρύνομαι, rigeſco. A σκληρός.
Σκλήρυσμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities. A pr.
Σκληρυσμὸς, οῦ, ὁ, durities, induratio. Ab eod.
Σκλήρωμα, ατος, τὸ, duritia, ſcirrhi ſpecies. A σκληρόω.
Σκληρῶς, *Adu.* dure, duriter. A σκληρός.
Σκληφρὸς, ὰ, ὸν, aridus, tenuis, v. σκελιφρ. A σκλῆμι.
Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, valde parcus, ſordidus. A σκνίψ, ſ. pro κνιπός.
Σκνιποφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui culicibus veſcitur. E σκνὶψ & φάγος.
Σκνίπτω, pungo. A σκνίψ.
ΣΚΝΙ΄ΦΟΣ, τὸ, tenebræ ap. Attic.
Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, hebes viſu, Gl. V. tenax, auarus. A pr. aut ſeq.
Σκνὶψ, πὸς, ὁ, vermiculus ligna erodens. 2) culex, Gl. Vet. curculio. pro κνίψ.
Σκοιά, ἡ, vmbra. Heſ.
Σκοίδιον, τὸ, pro σκιάδιον, Heſ. A pr.
Σκοιὸς, ὰ, ὸν, denſus, vmbroſus. Ab eod.

Σκολιάζω

Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo. 2) oblique & tortuose incedo. A σκολιός.
Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.
Σκολιόβουλος, ον, vafer, fraudulentus. Ex eod. & βουλή.
Σκολιόγραπτος, ε, ὁ, ἡ, tortuosis, obscuris notis pictus.
Σκολιοδρομέω, ῶ, flexuosum iter carpo. A seq.
Σκολιόδρομος, ὁ, ἡ, vagus, errabundus.
Σκόλιον, ε, τὸ, carmen conuiuale, quod gesta fortium virorum complectebatur, atque a primo cani cœptum, non a secundo, sed vltro citroque ordine incerto excipiebatur. A σκολιός.
Σκολιόνειρος, ε, ὁ, ἡ, qui parua & terrifica somnia videt. *Subst.* malum somnium.
Σκολιοπλανής, έος, ὁ, ἡ, oblique incedens. E seq. & πλάνη.
Σκολιὸς, ὰ, ὸν, obliquus, tortuosus, tortus. 2) prauus, peruersus, Gloss. Vet. versutus. Phil.
Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuositas, curuatura, obliquitas. 2) inæqualitas. 3) prauitas. A pr.
Σκολιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, praua cogitans, qui praua est mente. Ex eod. & φρήν.
Σκολιόχειλος, ον, aduncum rostrum habens.
Σκολιόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo, peruerto. Ab eod.
Σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus, tortuositas. A pr.
Σκολίωσις, εως, ἡ, deflexio in obliquum. 2) spinæ dorsi deprauatio. Ab eod.
Σκολιῶς, *Adu.* tortuose, intorte, oblique. 2) praue, peruerse, Gl. Vet. perplexe, Phil. A σκολιός.
ΣΚΟΛΛΥΣ, ὁ, villus, Gl.V. cirrus. Legitur & σκόλλις.
ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, auis in arbore numquam sedens. Dicitur & ἀσκαλώπας.
ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, scolopendra, animal e genere multipedum, Gl. Vet. centipes, centipeda. 2) herba quædam, scolopendrium.
Σκολόπενδρος, ε, ὁ, idem.
Σκολοπενδρώδης, ε, ὁ, ἡ, scolopendræ formam habens. A pr.
Σκολοπία, ας, ἡ, idem quod σκολόπενδρα. A σκόλοψ.
Σκολοπίζω, palo affigo. ἐσκολοποφισμένος, palo fixus, perf. pass. part. Ab eod.
Σκολοποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, pali seu valli præacuti formam habens. Ex eod. & εἶδος.
Σκολοπόεις, εσσα, όεν, palis seu vallis abundans. A seq.
ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, Phil. sudes, palus. 2) crux. 3) veru.
Σκολύθρος, ὁ, & σκολύθριον, ε, τὸ, sella, inpr. Thessalica tripes: item scabellum pedum.
ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ε, ὁ, scolymus, cardui genus.
Σκολυμώδης, εος, ὁ, ἡ, scolymo similis. A præc.
ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, lacero, frango. 2) euello.
ΣΚΟΛΥΦΡΟΣ, tetricus. Hes. v. σκελιφρός.
Σκομβρίζω, murmuro. Hes. Suid. a seq.
ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, ε, ὁ, scombrus, *piscis*.

ΣΚΟΠΑΙ'ΟΣ, ε, ὁ, nanus, pumilio.
Σκοπάρχης, ε, ὁ, speculatorum seu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præest. Ex σκοπός & ἀρχή.
Σκόπαρχος, ε, τὸ, idem.
Σκοπελόδρομος, ὁ, ἡ, per rupes ac montes vagans.
Σκοπελοειδὴς, ὲς, rupis speciem habens. E seq. & εἶδος.
Σκόπελον, ε, τὸ, & σκόπελος, ε, ὁ, scopulus, locus editus, e quo circumiacentia lustrari possunt. 2) rupes in mari prominens. A σκοπός.
Σκοπευτήριον, ε, τὸ, specula. A seq.
Σκοπεύω, fut. εύσω, speculor, contemplor. A σκοπός.
Σκοπέω, ῶ, f. ήσω, item έομαι, ᾶμαι, speculor, exploro, quæro. 2) video, obseruo. 3) considero, expendo. Ab eod.
Σκοπὴ, ῆς, ἡ, specula. 2) speculatio, ipsa speculandi actio. A σκέπτομαι.
Σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.
Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, specula. 2) speculatio. A σκοπή.
Σκοπιάζω, f. άσω, speculor, e specula obseruo. A pr.
Σκοπιὴ, Ion. pro σκοπιά.
Σκοπιήτης, ε, ὁ, speculator, explorator. A præc.
Σκόπιμος, ε, ὁ, ἡ, qui velut scopus spectatur, quem velut scopum nobis proposuimus. A σκοπέω.
Σκοπιωρέομαι, ᾶμαι, speculor, velut ab alta specula obseruo. 2) in insidiis collocatus obseruo. A seq.
Σκοπιωρὸς, ᾶ, ὁ, custos speculæ, qui e specula obseruat. E σκοπιὰ & ὧρος.
Σκοπὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, speculator, explorator, obseruator, spectator. 2) præfectus, præses. 3) consilium, propositum, quod spectatur, s. petitur, scopus, quo collimant iaculantes, quod petitur iaculando, meta. metaph. A σκέπτομαι.
Σκορακίζω, f. ίσω, ad coruos abire iubeo, contumeliose repello, vel tracto, item reiicio, irrideo. Ab ἐς κόρακας, *ad coruos*.
Σκορακισμὸς, ᾶ, ὁ, contumeliosa repulsio, qua aliquem ad coruos amandamus: contumelia, reiectio. A pr.
ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, pandiculor, extendo membra cum oscitatione.
Σκορδινέομαι, ᾶμαι, idem.
Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extensio cum oscitatione. A pr.
Σκορδινισμὸς, ᾶ, ὁ, idem. quasi a σκορδινίζομαι.
Σκόρδιον, ε, τὸ, herba quæ odorem allii habet. A σκόρδον.
Σκοροδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, allio similis. E seq. & εἶδος.
Σκόρδον, ε, τὸ, alium, pro σκόροδον, poëtæ & prosaici recentiores.
Σκορδόπρασον, ε, τὸ, herba quæ gustu & odore porrum & allium refert. E pr. & πράσον.
Σκοροδοπώλης, ε, ὁ, allii venditor.
Σκοροδάλμη, ης, ἡ, muria allio condita. E σκόροδον & ἅλμη.

Σκοροδίζω, f. ίσω, alliis paſco. 2) allium refero. ἐσκοροδισμένος, allio paſtus. perf. paſſ. part. A σκόροδον.
Σκορόδιον, ȣ, τὸ, allii caulis, aut ipſum allium. Ab eod.
Σκοροδομητὸς, ἡ, ὸν, alliaris, ab eodem, ſi vox ſana eſt, & non legendum σκοροδομίμητος. E ſeq. & μιμέομαι.
ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ȣ, τὸ, allium.
Σκοροδοφόρος, ὁ, ἡ, ferax allii. Ex eodem & φέρω.
Σκοροδόω, coeo cum femina, ſubigo. A pr.
Σκοροδὼν, ῶνος, ὁ, plantarium allii. A σκόροδον
Σκορπιαίνω, exaſpero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.
Σκορπιανὸς, ἡ, ὸν, in ſcorpio natus. Ab eod.
Σκορπίδιον, ȣ, τὸ, paruus ſcorpius. 2) genus teli vel iaculi. Dim. ab eod.
ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, diſſipo, ſpargo, diſpergo. ἐσκορπισμένος, diſſipatus. perf. paſſ. part.
Σκορπιόδηκτος, ȣ, ὁ, ἡ, a ſcorpio morſus. E σκορπίος & δάκνω.
Σκορπιοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſcorpio ſimilis. Ex eod. & εἶδος.
Σκορπιόεις, όεσσα, όεν, ad ſcorpium pertinens. Ab eodem.
Σκορπιόπληκτος, ȣ, ὁ, ἡ, a ſcorpio ictus.
ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ȣ, ὁ, ſcorpius, nepa, Phil. & Gl. Vet. vid. σκορπίων.
Σκορπίȣρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſcorpionis caudam habens, cuius cauda caudæ ſcorpii ſimilis eſt. E pr. & ȣρά.
Σκορπιόω, ῶ, f. ώσω, exaſpero, exacerbo. Ab eodem.
Σκορπισμὸς, ȣ, ὁ, diſperſio, diſſipatio. A σκορπίζω.
Σκορπίτης, ȣ, ὁ, vt σκορπίτης λίθος, ſcorpites, gemma. A σκορπίος.
Σκορπιώδης, εος, ὁ, ἡ, ſcorpioni ſimilis. 2) ad iracundiam pronus, venenoſus, pernicioſus, vt ſcorpio. Ab eod.
Σκορπίων, arcubaliſta, Gl. Vet. A σκορπίος.
Σκοτάζω, f. άσω, obſcuro, tenebras obduco. 2) obtenebreſco, obſcurus fio, tenebris offundor, Gl. Vet. σκοτάζειν, noctefcere. A σκότος.
Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebricoſus. 2) qui aliquid facit veſperi, ſeu tenebris ingruentibus. Ab eodem.
Σκοτασμὸς, ȣ, ὁ, caligo, obſcuritas. A σκοτάζω.
Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, tenebroſus, obſcurus. A σκότος.
Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obſcuritas, Gloſſ. Vet. A pr.
Σκοτεινοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, tenebras adferens. Ex eod. & φέρω.
Σκοτεινῶς, Adu. obſcure. Ab eod.
Σκότειος, α, ον, idem quod ſeq. & ab eod.
Σκοτερὸς, ὰ, ὸν, obſcurus, caliginoſus. A σκότος.
Σκοτεύω, clam, ſiue tenebricoſo tempore, aufugio. Ab eodem.
Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eodem.
Σκοτιαῖος, α, ον, idem quod σκοταῖος.
Σκοτίας, ȣ, ὁ, tenebrio, fugitiuus. Ab eod.
Σκοτίζω, f. ίσω, obſcuro, tenebras obduco. σκότος.
Σκότιος, ία, ιον, tenebricoſus. 2) furtiuus. 3) obſcuris natalibus ortus, ſpurius. A eodem.
Σκοτισμὸς, ȣ, ὁ, vertigo, Philox. qſ. tenebr catio, quia caligo oculis offunditur. σκοτίζω.
Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, nigrum, hirtu & denſum capillitium habens. Ariſtopl E σκότος, δασὺς, πυκνὸς & θρίξ.
Σκοτόδειπνος, ὁ, ἡ, qui ſine accenſa candel cœnat in tenebris, ſ. qui conuiuis ſordidi vtitur. E σκ. & δεῖπνον.
Σκοτοδινέω, ῶ, f. ήσω, vertigine tenebrico laboro.
Σκοτοδίνη, ης, ἡ, vertigo tenebricoſa.
Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem, a pr.
Σκοτοδινίασις, ἡ, idem. A ſeq.
Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, idem quod σκοτοδινία.
Σκοτόδινος, ȣ, ὁ, vertigo tenebricoſa, cum omni circumagi atque nigra eſſe videntur. σκότος & δίνη.
Σκοτοειδὴς, ὲς, tenebricoſus. Ex eod. & εἶδος.
Σκοτόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus. A σκότος.
Σκοτοβόρος, ὁ, ἡ, doloſus, fraudulentus. A σκότος & βορός.
Σκοτόμαινα, ἡ, caligo. pro σκοτομήνη.
Σκοτομήδης, ες, occultus in conſiliis, fraudulentus. A μῆδος.
Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebroſa nox, illunis, Gl. V Ex eod. & μήν.
Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem & ex iisdem.
Σκοτομήνιος νὺξ, nox illunis, tenebricoſ Ex iisdem.
ΣΚΟ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, calig
Σκοτόω, ῶ, f. ώσω, obſcuro, tenebras obduc 2) vertigine occupo. σκοτȣ̃μαι, tenebraſc vertiginor. Gl. Vet. A pr.
Σκοτώδης, εος, ὁ, ἡ, tenebroſus, tenebricoſu 2) vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδε vertigines, oculorum caligines. Ab eod.
Σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo. Ab σκοτόω.
Σκοτωματικὸς, ἡ, ὸν, vertiginoſus. 2) qui ve tigines facit. A pr.
Σκότωσις, εως, ἡ, obſcuratio, tenebræ. 2) ve tigo. A σκοτόω.
Σκυβαλίζω, vilipendo, adſpernor, reiicio. σκ βαλίζομαι, reiicior. A σκύβαλον.
Σκυβαλικὸς, vt σκυβαλικὸν ἀργύριον, argentu vile. Ab eodem.
Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, res quæ reiicitur, nulli pretii. A σκυβαλίζω.
Σκυβαλισμὸς, ȣ, ὁ, reiectio rei, quam vilipe dimus. Ab eodem.
ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, ſtercus, fimus, retrime tum, minutiæ, Gl. Vet. σκύβαλα, ſtercor quiſquiliæ, Phil. fæx.
Σκυβαλώδης, εος, ὁ, ἡ, fæculentus. A pr.
Σκύδμαινος, η, ον, tetricus, triſtem vultum p ſe ferens. A ſeq.
Σκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo. 2) triſti ſ tetrico ſum vultu. A σκύζω.
Σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido & appetit coeundi.

Σκύζα

Σκυζάω, ῶ, catulio, gannio. σκυζᾷ, gannit, Gl. Vet. 2) in Venerem pronus sum. A pr.
Σκύζω, f. ύσω, placide admurmuro, Phil. σκύζει. gannit: proprie de canibus. 2) ad iram concito, irrito. σκύζομαι, irritor, irascor. Ab eod.
ΣΚΎΘΗΣ, ȣ, ὁ, Scytha, qui est e Scythia. 2) homo ferus.
Σκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor. 2) Scythis faueo, Scythicarum partium sum. 3) ebrius sum. 4) Scythico more tondeo vel rado. A pr.
Σκυθικὸς, ή, ὸν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.
Σκυθικῶς, *Adu.* more Scytharum. A pr.
Σκυθὶς, ίδος, ἡ, mulier e Scythia. Ab eod.
Σκυθιστὶ, *Adu.* Scythice, lingua & more Scytharum. Ab eod.
Σκυθοπιεῖν, Scythico more potare.
Σκυθοτοξότης, ȣ, ὁ, sagittarius Scythicus. 2) qui in arte sagittandi Scythas imitatur.
Σκυθάζω, f. άσω, vultu sum tetrico & mæsto. A σκυθρός.
Σκύθραξ, ακος, ὁ, adolescens, puber. Ab eod.
Σκυθρὸς, ὰ, ὸν, tristis, tetricus, seuerus. A σκύζω.
Σκυθρωπασμὸς, ȣ, ὁ, vultus tetricus & mœstus, supercilium tetricum. A seq.
Σκυθρωπάζω, f. άσω, vultu tetrico & tristi sum, contristor, mœstus sum. A σκυθρωπός.
Σκυθρωπέω, ῶ, idem & ab eod.
Σκυθρωπὸς, ή, ὸν, tristem vultum gerens, austerus, vultuosus, morosus, difficilis. Dicitur non modo de personis, sed etiam de rebus tristibus auditu, de sæuitia pœnarum, item de rebus, quæ specie sua terrorem incutiunt, vt lictores, fasces, secures. E σκυθρὸς & ὤψ.
Σκυθρωπότης, ȣ, ἡ, mœstitia, tristitia, tetrica & superciliosa facies. A pr.
Σκυθρωπῶς, *Adu.* vultu tetrico & superciliis contractis. Ab eod.
Σκυλάκαινα, ἡ, canicula. A σκύλαξ.
Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admissura. 2) catulorum educatio. A σκυλακεύω.
Σκυλάκειος, ον, catulinus. Ab eod.
Σκυλάκευμα, ατος, τὸ, catulus. Ab eod.
Σκυλακεύω, f. εύσω, canes admitto. 2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.
Σκυλακία, ἡ, catuli, vel catulorum educatio. Ab eod.
Σκυλακινὸς, catulinus, Gl. Vet. Ab eod.
Σκυλάκιον, ȣ, τὸ, catellus. Dim. ab eod.
Σκυλακῖτις, ἡ, Epith. Dianæ, quia est venatrix & canes comites habet. Ab eod.
Σκυλακώδης, εος, ὁ, ἡ, caninus, inuerecundus. τὸ σκυλακῶδες, mos catulorum, item infantium, cunctis assiliendi & blandiendi. Ab eodem.
Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus. 2) compedes.
Σκυλακτικὸς, ή, ὸν, prædatorius. ἡ σκυλατικὴ, prædatrix, bellatrix, Epith. Mineruæ. A seq.
Σκυλάω, ῶ, spolio. A σκῦλα.
Σκυλεία, ας, ἡ, spoliatio. A σκυλεύω.
Σκύλευμα, ατος, τὸ, spolium. Ab eod.
Σκυλευτὴς, ȣ, ὁ, spoliator, Gl. Vet. A seq.
Σκυλεύω, f. εύσω, spolio. A σκῦλον. 2) vexo, Phil. σκυλευθεὶς, vexatus, iactatus, Gl. Vet. aor. 1. pass. part. inf. σκύλαι, vexare. A σκύλλω.
Σκυλήτρια, ας, ἡ, spoliatrix, prædatrix. A σκυλάω.
Σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, pisces. A σκύλαξ.
Σκύλλω, fatigo, vexo, iacto, Gl. Vet. σκύλλομαι, iactor, Gl. Vet. σκύλλεται, iactatur, Phil. σκύλλονται, iactantur, Phil. σκυλεὶς, iactatus, fatigatus, Philox. aor. 2. part. pass. σκυλήσονται, vexabuntur, Phil. fut. 2. pass.
Σκύλμα, ατος, τὸ, vexatio. A pr.
Σκυλμαίνω, irascor, succenseo. A pr.
Σκυλμὸς, ȣ, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.
Σκυλοδέψης, it. σκυλαδέψης, ȣ, ὁ, coriarius. Ab eod. & δέφω.
Σκῦλον, siue σκύλον, ȣ, τὸ, spolium, exuuiæ.
Σκυλοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui spolia fert, exuuias ferens. 2) spoliator. E pr. & φέρω.
Σκυλοχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, spoliis seu exuuiis gaudens. Ex eod. & χαίρω.
Σκυμναγωγέω, catulos (i.e. leonis) alo, educo, leæna. A σκυμνὸς & ἀγωγή.
Σκυμνεύω, alo catulos vel catulum. A σκύμνος.
Σκυμνίον, ȣ, τὸ, catulus. Ab eod.
Σκύμνος, ȣ, ὁ, catulus, proprie leonis.
Σκυμνοτοκέω, ῶ, f. ήσω, catulos pario. 2) dicitur etiam de piscibus. E pr. & τίκτω.
ΣΚΎΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, summa palpebra, cilium.
Σκύπφος, pro σκύφος.
Σκυρθάλιος, ὁ, & σκυρθάλιον, τὸ, idem quod σκύθραξ, & ab eo.
Σκύριον, ȣ, τὸ, herba, al. erythrodanum dicitur. A σκίρος.
Σκυρόω, ῶ, in lapidem verto: vnde σκυρωθῆναι, in lapidem verti. aor. 1. pass. Ab eod. v. σκιῤῥός.
Σκυρώδης, εος, ὁ, ἡ, petrosus. Ab eod.
Σκυρωτὸς, ή, ὸν, idem, asper. Epith. viæ. A σκυρόω.
Σκυτάλη, ης, ἡ, scutica, lorum. 2) fustis, claua. 3) apud Lacedæmonios genus secretæ epistolæ; etiam genus serpentis, quod est longum instar baculi. A σκύτος.
Σκυταληφορέω, clauam vel vectem fero.
Σκυταληφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, clauam gerens, scuticam, virgam seu vectem ferens. E σκυτάλη & φέρω.
Σκυταλίας, ȣ, ὁ, σκυτάλη, similis, teres, oblongus. Ab eod.
Σκυτάλιον, ȣ, τὸ, vectis, claua, fustis. 2) herba, Lat. etiam vmbilicus Veneris. A σκυτάλη.
Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga. 2) vectis. 3) parua scytala, adhibita in circuitione vigiliarum. 4) strigilis. 5) instrumentum ad ignem iaculandum. Ab eod.
Σκυταλισμὸς, ȣ, ὁ, fustuarium, qs. a σκυταλίζω.
Σκύταλον, ȣ, τὸ, claua, fustis. Ab eod.
Σκυταλόω, ῶ, f. ώσω, fuste cædo. A pr.
Σκυταλωτὸς, virgatus. A pr.
Σκυτεῖον, ȣ, τὸ, sutrina, officina sutoris. A seq.
Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, sutor. A σκῦτος.

Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam seu sutoriam factito, sum cerdo. A pr.
Σκυτικὸς, ἡ, ὸν, e corio factus. 2) coriarius. Ab eod.
Σκύτινος, ίνη, ινον, e corio factus. Ab eod.
Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, paruum corium. Dim. ab eod.
Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ, ἡ, loreum brachium habens.
Σκυτοδεψέω, ῶ, f. ήσω, pelles mollio seu subigo, vt coriarii solent. 2) pelles tingo.
Σκυτοδέψης, ε, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles subigit. E σκ. & δέφω.
Σκυτοδεψικὸς, ἡ, ὸν, ad coriarium pertinens. A pr.
Σκυτόδεψος, ὁ, idem quod σκυτοδέψης, & ex iisdem.
ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, flagrum, scutica.
Σκυτοτομέω, ῶ, f. ήσω, sutoriam exerceo, incido coria. A σκυτοτόμος.
Σκυτοτομία, ἡ, sutoria coriaria. Ab eod.
Σκυτοτομικὸς, ἡ, ὸν, ad artem sutoriam, siue qui eam factitat, pertinens. Ab eod.
Σκυτοτόμιον, τὸ, sutrina. A seq.
Σκυτοτόμος, ε, ὁ, ἡ, qui coria scindit ad lora, calceos, & similia conficienda, sutor, Gl Vet. sutor. E σκύτος & τέμνω.
Σκυτοτραγέω, ῶ, corium arrodo. Ex eodem & τρώγω.
Σκυτοφάγος, ὁ, ἡ, corium deuorans, corrodens.
Σκυτόω, ῶ, f. ώσω, corio obduco. A σκύτος.
Σκυφίον, ε, τὸ, paruum poculum, Dimin. a σκύφος.
Σκυφοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, scyphi formam habens, scypho similis. E seq. & εἶδος.
ΣΚΥ'ΦΟΣ, ε, ὁ, εος, τὸ, scyphus, poculum maius.
Σκύφωμα, ατος, τὸ, idem. Athen.
Σκωλήκησις, εως, ἡ, vitium rerum, quæ corruptione vermiculantur, qs. a σκωληκέω.
Σκωληκίασις, εως, ἡ, idem. A seq.
Σκωληκιάω, ῶ, vermibus scateo, vermes genero, vermino, Gl. Vet. vermino. σκωληκιᾷ, verminat, Phil. σκωληκιῶν, verminosus, Gl. Vet. part. A σκώληξ.
Σκωληκίζω, f. ίσω, vermem refero, & σκωληκίζομαι, vermium modo moueor. Ab eod.
Σκωλήκιον, ε, τὸ, vermiculus. Dim. ab eod.
Σκωληκόβρωτος, ε, ὁ, ἡ, a vermibus exesus seu erosus, Gloss. Vet. σκωληκόβρωτον, vermiculatum.
Σκωληκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vermis speciem gerens, vermiculo similis. E σκ. & εἶδος.
Σκωληκοτοκέω, ῶ, f. ήσω, vermes genero, seu procreo. A σκωληκοτόκος.
Σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. Ab eod.
Σκωληκοτόκος, ε, ὁ, ἡ, vermes pariens, vermes generans. E σκ. & τίκτω.
Σκωληκοφάγος, ε, ὁ, ἡ, vermibus vescens.
Σκωληκόω, ῶ, f. ώσω, vermibus infesto. σκωληκῶμαι, vermiculor, vermibus scateo. A σκώληξ.

Σκωληκώδης, εος, ὁ, ἡ, vermem imitans, vermi similis. Ab eod.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις. A σκωληκόω.
ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, vermis, lumbricus.
Σκωλοβάτης, ε, ὁ, vermiculus frumento noxius Hes. E σκῶλος & βαίνω.
Σκωλοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, grallis incedo. Ex iisdem.
ΣΚΩ'ΛΟΝ, ε, τὸ, offendiculum, impedimentum in via occurrens. 2) lignum præacutum.
ΣΚΩ'ΛΟΣ, ε, ὁ, spinæ genus, quod in igne versatum validius euadit. 2) idem quod præc.
Σκῶμμα, ατος, τὸ, cauillum, cauillatio, sales, dicterium. A σκώπτω.
Σκωμμάτιον, ε, τὸ, mordax dicterium, cauillum. Dim. a pr.
Σκώπτης, ε, ὁ, cauillator, derisor, dicax, scurra, scommata iactitans. A σκώπτω.
Σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, qui scommatis dicteriisque mordacibus incessere solet, dicax, mordax, Gl. Vet. dicaculus. Ab eod.
Σκωπτικῶς, *Adu.* illudendi caussa. A pr.
Σκωπτόλης, ε, ὁ, qui acerbis & mordacibus dictis perdit quasi & proscindit homines, cauillis & scommatis gaudens. A σκώπτης & ὄλλυμι. (sed ολης est terminatio.)
ΣΚΩ'ΠΤΩ, f. ψω, cauillor, contumelioso gestu subsanno, dicteriis mordacibus irrideo.
ΣΚΩ'Ρ, σκωτὸς, τὸ, stercus, oletum, merda.
Σκωρία, ας, ἡ, scoria fæx, metalli. 2) retrimentum, stercus, excrementum. A pr.
Σκωριοειδὴς, ὲς, stercori similis. E pr. & εἶδος.
Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, auis e genere noctuarum, noctua, bubo. pl. σκῶπες. E σκιὰ & ὤψ, *oculus:* quod in vmbra siue tenebris acutius cernat. 2) genus saltationis.
Σκῶψις, εως, ἡ, derisio, quæ fit dictis mordacibus, cauillatio. A σκώπτω.
Σμαραγδίζω, f. ίσω, smaragdum colore refero. A σμάραγδος.
Σμαράγδινος, ίνη, ινον, smaragdinus, e smaragdo factus. Ab eod.
Σμαράγδιον, τὸ, idem quod σμάραγδος.
Σμαραγδίτης, ε, ὁ, vt σμαραγδίτης λίθος, smaragdus. Ab eod.
Σμάραγδος, ε, ὁ, ἡ, smaragdus, *gemma.* A μάραγδος.
ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, resono, strepitum edo, strido.
Σμαραγὴ, ῆς, ἡ, strepitus, stridor. Oppian. A pr.
Σμαραγίζω, f. ίσω, idem.
Σμαράσσω, vide μαράσσω.
ΣΜΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus, smaris.
ΣΜΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, abstergo, detergo, purgo.
Σμερδαλέος, έα, έον, adspectu seu intuitu terribilis. Hinc σμερδαλέον vel σμερδαλέα, *Adu.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A μέρδω.
Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod. *Subst.* σμέρδνος, pro robore. Hes.
Σμέω, idem quod σμάω.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, quo vtimur in abſtergendo. Gl. Vet. lomentum, σμήγματα, lomenta, Phil. A σμήχω.
Σμηγματοπώλης, ου, ὁ, lomentarius, Gl. Vet. qui lomenta vendit.
Σμηγματώδης, εος, ὁ, ἡ, ſmegmatis formam, vim habens. Ab eod.
Σμήκτης, ου, ὁ, pumicator, politor, Philox. A σμήχω.
Σμηκτικὸς, ὴ, ὸν, abſtergendi vim habens. A pr.
Σμηκτὶς, ίδος, ἡ, idem, ſubſtant. ab eod.
Σμηκτρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eodem.
Σμήλη, ης, ἡ, ſapo, ſmegma, quo ad abſtergendum vtimur. A σμέω.
Σμῆμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Σμηνίον, ου, τὸ, alueare, examen. Dim. a σμῆνος.
Σμηνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, qui excipit apum examina. E ſeq. & δέχομαι.
Σμηνοκόμος, ἡ, curator apum, *Bienenwarter*. E ſeq. & κομέω.
ΣΜΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, examen apum. 2) alueare. met. magna multitudo.
Σμηνεργεῖσθαι, dicuntur apes cum fetificant & examina ponunt. E pr. & ἔργον.
Σμῆξις, εως, ἡ, purgatio, quæ fit detergendo. A ſeq.
Σμήριγξ, γγος, pro μήριγξ, idem quod ſeq.
Σμηρινθος, ὁ, v. μηρ.
Σμήχω, f. ξω, abſtergo, extergo, detergo. A σμάω.
Σμικροκήρυξ, κος, ὁ, tenuis præco.
Σμικρολογέω, ῶ, vſitatius σμικρολογέομαι, οῦμαι, σμικρολογία, σμικρολόγος, σμικρολόγως, v. in μικρολ.
Σμικρομερὴς, έος, ὁ, ἡ, v. μικρομερής.
Σμικροπρέπεια, σμικροπρεπὴς, σμικροπρεπῶς, vid. μικροπ.
Σμικρὸς, ρὰ, ὸν, Attice pro μικρός.
Σμικρότατα, minime. A pr.
Σμικρότης, ητος, ἡ, v. μικρότης.
Σμικρόφθαλμος, ὁ, ἡ, paruos oculos habens.
Σμικροφωνία, & σμικρόφωνος, σμικροφώνως, vid. μικροφ.
Σμικρύνω, v. μικρύνω.
ΣΜΙ͂ΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus. 2) arbor a taxo diuerſa, folium habens ilicis. 3) ſmilax, frutex hortenſis, hederæ ſimilis, herba coronaria, phaſeolus.
Σμίλευμα, ατος, τὸ, ſegmen ſcalpro amputatum, ramentum. σμιλεύματα, minutiæ. A ſeq.
Σμιλεύω, f. εύσω, ſcalpello amputo. A ſeq.
ΣΜΙ͂ΛΗ, ης, ἡ, ſcalprum.
Σμιλίον, ου, τὸ, ſcalpellum. Dim. pr.
ΣΜΙ͂ΛΟΣ, ἡ, arbor, abieti ſimilis. Nic.
Σμίνθα, ας, ἡ, mus domeſticus. Aeol.
Σμινθεὺς, εως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis. A σμίνθα, vt quidam Gramm. volunt.
Σμίνθιος, ου, ὁ, idem quod σμίνθα.
ΣΜΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, bidens, ligo, raſtrum. Suic.
Σμινύη, ης, ἡ, idem. A pr.
Σμινὺς, ύος, ἡ, idem & ab eod.
Σμινύδιον, ου, τὸ, Dim. pr.
Σμίρις, ιδος, ἡ, idem quod σμύρις.
Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnoſus. A σμύχω.
Σμυγερῶς, ærumnoſe. A pr.
Σμύραινα, ης, ἡ, muræna, Gl. Vet. pro μύραινα. item σμύρος pro μύρος.
ΣΜΥ͂ΡΙΣ, ιδος, ἡ, ſmyris, lapis, quo annularii & gemmarii vtuntur ad expoliendas gemmas.
Σμυρίτης, ου, ὁ, λίθος, ſmyrites, lapis. A pr.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha. 2) Smyrna, *vrbs*. A μύῤῥα.
Σμυρνίζω, myrrha imbuo. ἐσμυρνισμένος, myrrhatus, perf. paſſ. part. A pr.
Σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eod.
Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham reſipiens. Ab eod.
Σμυρνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, myrrhæ ferax. Ex eod. & φέρω.
ΣΜΥ͂ΧΩ, f. ξω, proprie de igne latente ſine flamma & paullatim rem conſumente. Vnde 2) paulatim attero, abſumo, velut lenta tabe corrumpo. σμυγεὶς, exuſtus. aor. 2. part. paſſ.
Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, idem quod ſequens.
ΣΜΩ͂ΔΙΞ, ικος, ἡ, vibex, liuor ab ictu.
ΣΜΩ͂ΧΩ, mando, erodo, manduco. 2) conuicior. 3) laboro.
Σοβαρεύομαι, fut. εύσομαι, inſolenter & faſtoſe me infero, ſuperbe incedo, cum impetu ruo, feror. A σοβαρός.
Σοβαροβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, qui faſtoſo & ſuperbo eſt ſupercilio. E ſeq. & βλέφαρον. v. σοροβλ.
Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, ſeuerus, tetricus, durus, Philox. concitatus, violentus, impetuoſus, de vento, faſtoſus, magnificus. A σοβέω.
Σοβαρῶς, *Adu.* ſuperbe, faſtoſe, inſolenter & ſuperbe ſe inferendo. 2) concitate, violenter, magno impetu. A pr.
Σοβὰς, άδος, ἡ, quæ inſolenter & ſuperbe ſe infert, de meretricibus. 2) citato gradu incedens, vt Baccha. 3) ſaltatio ridicula. A ſeq.
Σοβέω, ῶ, f. ήσω, abigo, expello. 2) inſolenter incedo. σεσοβημένος, concitatus. perf. paſſ. part. A ſeq.
Σόβη, ης, ἡ, muſcarium, cauda, Gl. Vet.
ΣΟΓΚΟΣ, & σόγχος, ου, ὁ, ſoncus, vel ſonchus, cucurbita, lactu a leporina.
Σογκώδης, & σογχώδης, εος, ὁ, ſonco vel ſoncho ſimilis.
Σολοικία, ας, ἡ, vid. σολοικισμός.
Σολοικίζω, f. ίσω, ſolœcos in loquendo imitor, loquor more non probato. A σόλοικοι.
Σολοικισμὸς, ου, ὁ, ſolœciſmus, vitium ſermonis contra Syntaxin. metaph. quidquid perperam fit, non recte aut ordine. A pr.
Σολοικιστὴς, ου, ὁ, qui in loquendo ſolœciſmum admittit. Ab eod.
Σόλοικοι, ων, οἱ, Solœci, coloni Attici, qui Solis Ciliciæ vrbe, habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica & Solœca mixtam loquebantur. 2) barbari, barbare & vitioſe loquentes. Hinc σόλοικος, natura & moribus barbarus, ineptus, inſulſus.
Σολοικοφανὴς, ὲς, ſolœciſmi ſpeciem habens, cum ſit rectus. Ab σόλοικος & φαίνομαι.
Σολοιτύπος, ὁ, faber ferrarius. E ſeq. & τύπτω.

Σόλος,

Σόλος, ου, ὁ, massa ferri solidi, proprie, atque adeo quæuis massa bene compacta, solida. 2) discus lapideus & pertusus, quo in exercitationibus vtebantur. A σέλω, *compingo.*

ΣΟΜΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, inanis, fungosus, spongiosus.

Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungositas. A pr.

Σομφώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod σομφός.

ΣΟ'ΟΜΑΙ, moueor; hinc σοῦ, facesse, σοῦσθε, mouemini, facessite. σούσθω, currat, imper. σοῦται, σῶται, item σοῦται, σοῦσθαι, abire, moveri, currere. Ab inus. σόω.

Σόος, saluus, incolumis, sospes, integer, perfectus. 2) salutaris. *Plur. neutr.* σόα, σᾶ.

Σόος, *contr.* σοῦς, σοῦ, ὁ, motus. v. σόομαι.

Σορεύω, cadauera in loculo condo. A σορός.

Σορηδὸν, *Adu.* modo loculi seu busti. Ab eodem,

Σοροβλέφαρος, ου, ὁ, ἡ, magnis & adductis superciliis. 2) superciliosus, superbus. Ex eodem & βλέφαρον. (v. an σοβαροβλεφ.)

Σοροδαίμων, ονος, ὁ, dæmon capularis, larua bustuaria seu sepulcralis. 2) senex capularis & morti vicinus. Ex eod. & δαίμων.

Σοροπηγὸς, οῦ, ὁ, qui loculos compingit, sandapilarum fabricator. Ex eod. & πήγνυμι.

Σορόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, q. d. a loculo percussus, i. e. loculo mox includendus, senex capularis. Ex eod. & πλήσσω.

Σοροπλὴξ, ῆγος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Σορὸς, οῦ, ἡ, loculus, conditorium, capulus, arca funebris.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σό.

ΣΟΥ'ΓΟΣ, ου, ὁ, animal terrestre, marinis infestum.

Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium. Vox Lat.

Σοῦσθαι, currere, fugere. v. σόομαι.

Σοῦσις, εως, ἡ, itio, cursus. Dor. Ab eod. v. σόω.

Σούσινος, ίνη, ινον, e liliis confectus. A seq.

ΣΟΥ̃ΣΟΝ, ου, τὸ, lilium. Vox Punica, f. Hebr. a שׁושׁ.

Σόω, moueo. σόομαι, vnde σοῦσο, abi, facesse, Dor. v. σόομαι.

Σοφία, ας, ἡ, sapientia. A σοφός.

Σοφίζω, f. ίσω, sapientem reddo, doceo sapientiam. Gl. Vet. sapientiam præsto. pass. σοφίζομαι, sapientiam doceor, seu disco. *Med.* argute aliquid comminiscor, vel conficio, artem in aliqua re expromo, de oratoribus & poëtis. 2) dolose & fraudulenter dico. Gl. Vet. cauillor. 3) comminiscor, Phil. Ab eodem.

Σόφισμα, ατος, τὸ, inuentum quodcunque, etiam in bonam partem: sed maxime inventum callidum, consilium aut facinus astutum. Phil. commentum. A pr.

Σοφισματικὸς, ἡ, ὸν, captiosus, dolosus, cauillationum peritus. 2) cauillatorius. A pr.

Σοφισμάτιον, τὸ, Dim. a σόφισμα.

Σοφισμὸς, οῦ, ὁ, callida nimis & coacta interpretatio. A σοφίζω.

Σοφιστεία, ας, ἡ, ars sophistica, inanis sapientia, idem quod σόφισμα. Gl. Vet. argutia. 2) species sapientiæ, imitatio sapientiæ. A seq.

Σοφιστεύω, f. εύσω, artem dicendi doceo, item exerceo dicendo. 2) philosophor. 3) argutor. Phil. σοφιστεύω, profiteor. A σοφιστής.

Σοφιστήριον, ου, τὸ, schola, inpr. rhetoris. 2) commentum. Ab eod.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, sophista, doctus & peritus artifex, inprimis in dicendo: vnde orator, & quidem in bonam partem. 2) doctus & sapiens. 3) qui tantum ostentationis caussa philosophatur, vel dicit, orationes scribit. 4) deceptor, impostor, qui verbis dolosis circumuenit. A σοφίζω.

Σοφιστιάω, ῶ, argutor, sophistam ago, sophistarum in modum magnificis me verbis ostento. A pr.

Σοφιστικὸς, ἡ, ὸν, captiosus, cauillatorius. 2) sophistarum proprius, sophistis conueniens. Ab eod.

Σοφιστικῶς, *Adu.* sophistice, more sophistarum, captiose, callide, fraudulenter. A pr.

Σοφιστομανέω, ῶ, f. ήσω, insano sophistarum amore flagro, nimis studiosus sectator sophistarum sum. E σοφιστής & μαίνομαι.

Σοφίστρια, ας, ἡ, magistra sophistices, deceptrix. A σοφιστής.

Σοφοδότις, ἡ, quæ largitur sapientiam.

Σοφόδωρος, ου, ὁ, ἡ, sapientiam, aut dona scita, sapienter fabrefacta donans. A δῶρον.

Σοφόνοος, *contr.* σοφόνους, ου, ὁ, ἡ, sapienti mente præditus, sapiens, argutus, callidus.

Σοφοποιέω, ῶ, f. ήσω, sapientem reddo.

Σοφοποίησις, εως, ἡ, institutio ad sapientiam. A pr.

Σοφοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, sapientem reddens. A seq. & ποιέω.

Σοφὸς, ἡ, ὸν, sapiens. 2) peritus alicuius rei vel artis, cuiuscunque tandem, vt sutoriæ, architectonicæ, vel 3) prudens, callidus, eruditus.

Σοφόω, ῶ, sapientem reddo, doceo. A σοφός.

Σοφῶς, *Adu.* sapienter, docte, apte, ingeniose, scite, argute, perite, callide. Ab eod.

Σόω, moueo, incito. 2) fugo. 3) eripio, sc. e periculo, vnde, seruo. v. & σάω. σόομαι, v. supra.

Σωναύτης, ου, ὁ, seruator nautarum. E pr. & ναύτης. (potius σωον.)

Σπαδίζω, fut. ίσω, f. ίξω, auello, detraho. A σπάω.

Σπάδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus palmæ seu auulsus e palma termes cum fructu. 2) cortex radicis iligneæ. 3) instrumentum musicum. 4) est & epith. equorum & canum, ob colorem puniceum. Scribitur & σπαδαξ, Hes. Ab eod.

Σπάδων, ωνος, vel οντος, ὁ, spado, eunuchus, cui testiculi sunt auulsi. 2) vulsura, spasmus, conuulsio. Ab eod.

Σπαδωνίζω, f. ίσω, proprie reuello, euello. 2) castro, spadonem efficio. A pr.

Σπαδώνισμα, τὸ, & σπαδόνισμα, euulsio, laceratio. A pr.

Σπαδωνισμὸς, οῦ, ὁ, castratio. A pr.

Σπάζω, f. άσω, diuello, traho. 2) haurio. A σπάω.

Σπαθαλάω,

Σπαθαλάω, ῶ, prodigo, rectius vſitat. σπαταλάω. A σπαθάω.

Σπαθάλιον, ȣ, τὸ, ſpathula, ramus palmæ, palmes. Dim. a σπάθη.

Σπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco radio, vel radicula, denſe texo. 2) profuſe inſumo, prodigo, dilapido, luxurior. A ſeq.

Σπάθη, ης, ἡ, ſpatha, ſpathula, rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, Gl. Vet. item coſta, Gl. Vet. item palma, vel ramus palmæ cum fructu. σπάθαι, coſtæ, Phil.

Σπάθημα, ατος, τὸ, denſitas aut condenſatio telæ ſpatha arctatæ, & denſatæ; aut tela ſic laborata. A σπαθάω.

Σπάθησις, εως, ἡ, telæ denſatio, cum haud parce licium inculcatur. 2) prodiga erogatio, profuſio. Ab eod.

Σπαθητὸς, ἡ, ὸν, denſatus, cui licium (trama) large inculcatum. Ab eod.

Σπαθίζω, fut. ίσω, ſpathula agito. 2) gladio percutio. 3) ſpathula alicunde exemtum illino, vngo. A σπάθη.

Σπάθιον, ȣ, τὸ, ſpathula, culter chirurgicus, ſcalpellum. 2) ſpecillum. Dim. ab eod.

Σπαθὶς, ίδος, ἡ, idem quod σπάθη. 2) veſtis denſa, σπαθητή.

Σπάθισμα, ατος, τὸ, idem quod σπαθωνισμὸς, vel etiam ſeq. A σπαθίζω.

Σπαθισμὸς, ȣ, ὁ, percuſſio, quæ fit gladio. Ab eod.

Σπαθίτης, ȣ, ὁ, palmeus. A σπάθη, pro *palma*.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, ſpecillum latum ſpathæ ſpeciem habens. Ab eod. & μήλη.

Σπαθοποιὸς, ȣ, ὁ, gladiarius, Gl. Vet. qui ſpathas & gladios facit. E σπάθη & ποιέω.

Σπαθοφοίνικον, ȣ, τὸ, ſpatha palmæ, i. e. fructus palmæ florentis inuolucrum. Ex eod. & φοῖνιξ.

Σπαθόφυλλος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius folia ſpathæ ſimilia ſunt. Ex eod. & φύλλον.

Σπαίρω, palpito, vibro, tremo. 2) ſpiro ſiue exſpiro animam, more animalium, palpitando animam efflantium. v. ἀσπαίρω.

Σπαλακία, ας, ἡ, cœcitas, qualis eſt talparum. A ſeq.

Σπάλαξ, ακος, ἡ, talpa. v. ἀσπάλαξ.

Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas ſeu raritas hominum. E σπάνις & ἀνήρ.

Σπάνη, ἡ, idem quod ſeq.

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria. A σπάνις. 2) Hiſpania.

Σπανιάκις, raro, Gl. Vet. A σπάνιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuria laboro. 2) rarus ſum. A σπάνις.

Σπάνιος, ία, ιον, rarus, paucus. Ab eod.

Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria. A pr.

Σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia. A σπάνος.

Σπανιστὸς, ἡ, ὸν, cui inopia ſeu penuria eſt. 2) inops. A σπανίζω.

Σπανίως, *Adu.* raro. A σπάνιος.

Σπανόυρος, ὁ, ἡ, caudam raram habens. E ſeq. & ȣ̓ρά.

ΣΠΑΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, rarus.

Σπανοπώγων, ωνος, ὁ, cui rara eſt herba. E pr. & πώγων.

Σπανοσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A ſeq.

Σπανόσιτος, ȣ, ὁ, ἡ, annonæ penuria laborans.

Σπανόφυλλος, ȣ, ὁ, ἡ, rara habens folia. A φύλλον.

Σπάνυδρος, ȣ, ὁ, ἡ, cui raræ ſunt aquæ, aquæ penuria laborans. Ab ὕδωρ.

ΣΠΑ'Ξ, σπάκος, ὁ, ἡ, canis. Vox Perſ.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ ſiue diſcerptæ. 2) pro σπαραγμός. A σπαράσσω.

Σπαραγματώδης, εος, ὁ, ἡ, lacer, diſcerptus, pannis obſitus. A pr.

Σπαραγμὸς, ȣ, ὁ, laceratio, conuulſio. 2) perturbatio, diſtractio. A σπαράσσω.

Σπαραγμώδης, εος, ὁ, ἡ, qui conuulſione tentatur. A pr.

Σπαράκτης, ȣ, ὁ, lacerator. A σπαράσσω.

Σπάραξις, εως, ἡ, laceratio, carptus, Gl. Vet. A ſeq.

Σπαράσσω, vel σπαράττω, f. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico. ἐσπαραγμένος, carptus, Phil. dilaceratus. perf. paſſ. part.

Σπαργανάω, idem quod ſeq. qs. a σπαργάνη.

Σπαργανίζω, f. ίσω, faſciis inuoluo. A σπάργανον.

Σπαργάνιον, ȣ, τὸ, faſciola. 2) herba quædam. Dim. ab eod.

Σπαργανιώτης, ȣ, ὁ, faſciatus, faſciis inuolutus. A pr.

Σπάργανον, ȣ, τὸ, faſcia, qua infans inuoluitur. σπάργανα, cunabula, Phil.

Σπαργανόω, ῶ, f. ώσω, faſciis inuoluo, faſcio. 2) inuoluo. σπαργανȣ̃σθαι, faſciari, Gl. Vet. ἐσπαργανωμένος, faſcus inuolutus. perf. paſſ. part. A pr.

Σπαργάνωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid inuoluitur, velut faſcia; inuolucrum, faſciæ vſum præbens. A pr.

Σπαργάνωσις, εως, ἡ, inuolutio in faſcias. 2) tumor mamillarum a partu recente. Ab eodem.

Σπαργάω, ῶ, f. ήσω, tumeo & diſtentus ſum, de vberibus ita diſtentis, vt lac ſtillent, de arboribus ſucco turgentibus &c. 2) de vehementiori cupiditate. 3) de libidine venerea. A ſeq.

ΣΠΑ'ΡΓΗ, vel σπαργὴ, ῆς, ἡ, libido, *proprie* exonerandi lac mamillas diſtendens, ſ. ipſe tumor e copia nimia, pro σπάργησις.

Σπαρίζω, palpito. A σπαίρω.

Σπαρνοπόλιος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius tempora raris ſparſa ſunt canis. E ſeq. & πολιός. v. σπαρτοπόλιος.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, rarus, paucus, infrequens. A σπανός. (niſi eſt potius a σπείρω, raro quaſi diſſeminatus.)

Σπάρτη, ης, ἡ, funis ſparteus, reſtis ſpartea. 2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide ſignant, quam in cædendo, ſecando, poliendo ſequantur. A σπάρτον.

Σπαρτίνη, ης, ἡ, funiculus ſparteus. A ſeq.

Σπάρτινος, ίνη, ινον, ſparteus, e ſparto confectus.

Σπαρτίον, vel σπάρτιον, ȣ, τὸ, funiculus ſparteus, teſtis, funiculus. Dim. a σπάρτη.

Σπάρτον, ȣ, τὸ, ſpartum, vitile. 2) funis ſparteus.

Σπαρτοπλόκος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſpartum, ſeu reſtes e ſparto plectit, reſtio. E pr. & πλέκω.

Σπαρτοπόλιος, ȣ, ὁ, ἡ, ſemicanus, cui ſparſi per tempora ſunt cani. Gl. Vet. incanus. E σπαρτὸς & πολιός. v. σπαρνοπόλ.

Σπαρτοπώλης, ȣ, ὁ, qui ſpartum ſeu vtenſilia ſpartea vendit. Ex eod. & π.

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, ſeminatus, ſparſus. 2) ſatu editus. A σπείρω.

Σπαρτοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſparti ferax. E σπάρτον & φέρω.

Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, ſuctus. 2) conuulſio, reuulſio. A σπάω.

Σπάσμα, ατος, τὸ, acies nuda gladii. 2) id, quod in corpore animalis conuulſum eſt. Gl. Vet. ruptum, conuulſio. σπάσμα θαλάσσης, maris æſtus. Ab eod.

Σπασμάτιον, ȣ, τὸ, leuis conuulſio, diſtentio. Dim. pr.

Σπασματώδης, εος, ὁ, ἡ, conuulſionis ſpeciem habens, conuulſiuus. Ab eod.

Σπασμὸς, ȣ, ὁ, extractio, eductio. 2) conuulſio in corpore humano. 3) σπασμὸς θαλάσσης, æſtus maris. A σπάω.

Σπασμώδης, εος, ὁ, ἡ, conuulſiuus. A pr.

Σπαστικὸς, ἡ, ὸν, trahendi, attrahendi ſeu extrahendi vim habens. 2) conuulſioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑΤΑΓΓΟΣ, ȣ, ὁ, ſpatangus, echinorum genus, item σπατάγγη, vel σπαταγγή.

Σπαταλάω, ῶ, f. ήσω, laſciuio, delicior, vitam voluptariam dego. A ſeq. v. σπαθαλάω.

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ. Gl. Vet. laſciuia, deliciæ. A σπαθάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπάταλος, delicatus, Phil. A σπατάλη.

Σπάτειος, εία, ειον, pelliceus, e pellibus vel corio factus. Heſ. A σπάτος.

Σπατίζω, pellem detraho. Ab eod.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum reſegmina. 2) ſtercus humanum humidum, liquida aluei egeſtio. Ab eod.

Σπατίλȣρος, ὁ, ἡ, caudam mergens ſtercore. E pr. & ȣ̓ρά.

ΣΠΑΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis. Heſ.

Σπάω, ῶ, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, conuello, diuello, ſugo, bibo. σπᾶται ξίφος, euaginat, ſtringit, *gladium*, Gl. Vet. σπάσασθαι ξίφος, euaginare, Gl. Vet.

Σπεῖρα, vel σπείρα, ας, ἡ, ſpira, linea flexuoſa orbes faciens in ſe non redeuntes, funis in orbem conuolutus, funis nauticus. 2) cohors, globus militum.

Σπειραία, ας, ἡ, ſpiræa, frutex lentus & vitilis, qui in ſpiram contorqueri poteſt. A pr.

Σπείραμα, ατος, τὸ, ſpira ſerpentum. 2) multitudo. A σπειράω.

Σπειραχθὴς, έος, ὁ, ἡ, cui ſpira, ſc. caudæ, eſt grauis & ponderoſa. E σπεῖρα & ἄχθος.

Σπειράω, ῶ, in ſpiram contraho ſeu colligo. A σπεῖρα.

Σπειρηδὸν, *Adu.* in modum ſpiræ vel in orbem. 2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, idem quod σπείραμα. 2) ſemen, pro σπέρμα. A σπειράω.

Σπείριον, ȣ, τὸ, veſtimentum tenue, æſtiuum. A ſeq.

Σπεῖρον, ȣ, τὸ, faſcia. 2) veſtis lacera mendicorum. Dicitur tamen & ſimpliciter de veſte qualibet. σπεῖρα, panni. 3) velum nauis. 4) funis nauticus in orbem conuolutus.

Σπειροπώλης, ȣ, ὁ, qui tritas & veteres veſtes vendit, ſcrutarius. 2) venditor veſtium.

Σπειρόω, ῶ, f. ώσω, faſciis inuoluo. 2) in ſpiram colligo. A σπεῖρον.

Σπείρω, f. ερῶ, ſero, ſemino. 2) diſſemino, ſpargo. 3) liberos procreo. σπαρεὶς, ſatus, Gl. V. σπαρὲν, ſatum, Phil. aor. 2. part. paſſ. ἐσπαρμένος, ſatus, Gl. Vet. perf. paſſ. part.

Σπειρώδης, εος, ὁ, ἡ, ſpiræ ſimilis, orbem ſpiris ſuis faciens. A σπεῖρα.

Σπεῖσις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπεκλόω, ῶ, & σπλεκȣ̃ν, coire cum femina, A σπέκλον, palus, trabs, veru ligneum, quo crura ſuum mactatarum diſtenduntur.

Σπέκλωμα, & σπλέκωμα, τος, τὸ, ſonus in coitu, vel coitus ipſe. Schol. Ariſt.

Σπεκȣλάτωρ, ορος, ὁ, ſpeculator. Vox Lat.

Σπέκλεθος, ȣ, ὁ, ſtercus, merda, fimus, excrementum.

ΣΠΕΛΛΗΞ, vel σπέλλυξ, ὁ, veſtis feminæ.

Σπενδαυλέω, inter libandum & ſacrificandum cano tibia. E σπένδω & αὐλέω, pro σπονδαυλέω.

Σπενδεῖον, ȣ, τὸ, vas in libando adhibitum, Athen. pro σπονδεῖον, quæ lectio eſt melior. A σπονδὴ.

Σπενδοποιέω, Athen. pro σπονδοπ.

Σπένδω, f. σπείσω, guttatim defundo. 2) libo, i. e. vino, lacte aut ſimili liquore diis ſacrifico. σπένδω & σπένδομαι, paciſcor, fœdus ineo, fœdus libatione ſancio. σπένδομαι, mactor, immolor, ſacrificor. σπεῖσον, Phil. aor. 1. imp. ἐσπεισμένα, pacta & fœdera, perf. paſſ. part. σπενδέσκον, libabam, libabant. imperf. *Ion.* pro ἔσπενδον.

Σπέομαι, ſequor, pro ἕπομαι.

Σπέος, εος, τὸ, ſpecus, ſpelunca.

Σπέρχθος, εος, τὸ, ſemen. Nic. A σπείρω.

Σπέρχδην, *Adu.* valide. A σπέρχω.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, ſeminarium, ſeminium, Gl. V. In SS. LL. genus, poſteri, filius. σπέρματα, grana frugum, legumina. A σπείρω.

Σπερμαίνω, ſero. 2) liberos procreo. A pr.

Σπερματίας σικυὸς, cucumeris genus, vel a magnitudine, vel quia ſeminis cauſſa relinquitur. Ab eod.

Σπερματίζω, f. ίσω, ſamento, ſemino. Ab eod.

Σπερματικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis, genitalis. Ab eod.

Σπερματικῶς, *Adu.* per ſemen, ſerendo. 2) σπερματικῶς λέγειν, elementa tradere. Clem. Al. A pr.

Σπερμάτιον, ȣ, τὸ, paruum ſeu exile ſemen. σπερμάτια, τὰ, grana variarum frugum. Dim.

Σπερματὶς, ίδος, ἡ, ſeminatrix.

Σπερματισμὸς, ȣ, ὁ, ſeminis emiſſio. A σπερματίζω.

Σπερματολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, v. σπερμολόγος.

Σπερματοπώλης, ȣ, ὁ, ſeminum venditor.

Σπερματοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. ſeminiuorus, qui ſeminibus alitur.

Σπερματοφυέω,

Σπερματοφυέω, ῶ, semen fero, semento. E σπέρμα & φύω.
Σπερματόω, ῶ, f. ώσω, semino. A σπέρμα.
Σπερματώδης, εος, ὁ, ἡ, seminalis. Ab eod.
Σπερμάτωσις, ἡ, satio. A σπερματόω.
Σπέρμιος, ὁ, ἡ, sator. Epith. Apoll. & Cer. A σπέρμα.
Σπερμοβολέω, semen iacio. E σπ. & βολή.
Σπερμογονέω, ῶ, semen pario. A seq.
Σπερμογόνος, ὁ, ἡ, semen pariens, fecundans. A σπ. & γίνομαι.
Σπερμολογέω, ῶ, f. ήσω, semen lego, de animalibus semen ad pastum legentibus. Plur. 2) nugor, blatero, deblatero, item scurror, scurram ago. A σπερμολόγος.
Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, Gl. Vet. A pr.
Σπερμολογικὸς, ἡ, ὸν, nugatorius. Ab eod.
Σπερμολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui semina colligit, vt aues. 2) homo vilis, qui in foro semina e saccis lapsa colligit & inde victum parat. 3) garrulus, nugator, scurra. Gl. Vet. loquax. qui disseminat quasi rumores vanos σπείρων λόγȣς. E σπέρμα & λέγω.
Σπερμονόμος, ὁ, ἡ, idem. A νέμω.
Σπερμοφορέω, ῶ, f. ήσω, semen fero, semento.
Σπερμοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, semen ferens. 2) fructum ferens. E σπ. & φέρω.
Σπερμοφυέω, ῶ, f. ήσω, v. σπερματοφυέω.
Σπερμοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, e semine erumpens vel nascens. E σπ. & φύω.
Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, pro σπερχνὸς, celer, festinus. 2) cum impetu ruens. 3) vehemens, vrgens. 4) assiduus. A σπέρχω.
Σπερχνοποιὸς, ὁ, ἡ, vrgens, incitans. E pr. & ποιέω.
Σπέρχω, f. ξω, vehementer cupio s. appeto. 2) vrgeo, premo, incito, propello & festinare cogo. 3) festino, propero. σπέρχομαι, furore, ira concitor, irascor, succenseo. σπερχθεὶς, iratus, concitatus. aor. I. pass. part.
Σπευδάζω, f. άσω, festinare cogo, incito, impello, instigo. A seq.
Σπεύδω, f. εύσω, studeo, valde cupio. 2) festino, propero. σπεῦσον, festina, Gl. Vet. σπεύσατε, maturate, Phil. aor. I. imp.
Σπευστέος, α, ον, properandus. A pr.
Σπευστικὸς, ἡ, ὸν, festinatus, qui properare solet. A pr.
Σπηλάδιον, ȣ, τὸ, parua spelunca. Dim. seq.
Σπήλαιον, ȣ, τὸ, spelæum, spelunca. A σπέος.
Σπηλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, speluncæ formam habens, in modum speluncæ factus. A pr.
Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, spelunca. Ab eod.
Σπηλώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod σπηλαιώδης, & ab eod.
Σπιδὴς, έος, ὁ, ἡ, & σπιδνὸς, amplus, spissus, longus. A σπίζω.
Σπιδνὸς, ἡ, ὸν, idem, pro σπιδνὸς. Ab eod.
Σπιδόεις, όεσσα, όεν, idem.
Σπιδόθεν, Adu. eminus, procul. pro ἀσπιδόθεν.
Σπίζα, & σπίζης, ης, ἡ, fringilla. A σπίζω.
Σπιζίας, ȣ, ὁ, fringillarius. A pr.
Σπιζίτης, ȣ, ὁ, idem, ab eod.
ΣΠΙΖΩ, extendo, expando. 2) pipio, vt aues.
Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, spithamæ seu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis. A seq.
Σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, spithama, spacium inter pollicem & minimum digitum expansos. 2) palmus maior, dodrans. A σπίζω.
Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem quod σπιθαμαῖος.
Σπιθαμώδης, εος, ὁ, ἡ, idem, ab eod.
Σπιλαδώδης, εος, ὁ, ἡ, saxosus. A seq.
Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, scopulus maris, cautes, glarea, terra glareosa, oleis & platanis apta. 2) procella. A seq.
Σπῖλος, vel σπίλος, ȣ, ὁ, macula, labes, vitiligo. 2) idem quod σπιλὰς, Aristot.
Σπιλόω, ῶ, fut. ώσω, maculo, labem adspergo, fœdo. σπιλȣ̃σιν, infuscant, Philox. σπιλωθεὶς, infuscatus, Phil. aor. I. part. pass. A pr.
Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula & labes adspersa, næuus. 2) locus salebrosus, saxum asperum. A pr.
Σπιλωτὸς, ἡ, ὸν, maculatus, Gl. Vet. Ab eod.
ΣΠΙ'ΝΔΑΡΙΣ, ιος, ἡ, auis peregrina, auis incendiaria.
Σπινθάριγγες, it. σπινθάριγες, scintillæ. A seq.
Σπινθαρὶς, ίδος, ἡ, idem quod σπινθὴρ, & ab eo.
Σπίνθεον, τὸ, v. σπίνος.
Σπινθὴρ, ῆρος, ὁ, scintilla. σπινθῆρες, stricturæ, Gl. Vet.
Σπινθηρίζω, f. ίσω, scintillo. A pr.
Σπινθηροβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, scintillas emittens. Ex eod. & βάλλω.
Σπινθηρόπομπος, idem. Ex eod. & πέμπω.
Σπίνα, ης, ἡ, fringilla. A σπίζω.
Σπίνος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Σπλάγχνα, vid. σπλάγχνον.
Σπλαγχνεύω, f. εύσω, exta in manus sumo & attrecto. 2) extorum & viscerum particeps sum. 3) auguror per exta. A pr.
Σπλαγχνίδιον, ȣ, τὸ, viscus. A σπλάγχνον.
Σπλαγχνίζω, f. ίσω, sacrifico. σπλαγχνίζομαι, misericordia moueor. Ab eod.
Σπλαγχνικὸς, ἡ, ὸν, ad viscera pertinens. Ab eodem.
Σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.
Σπλαγχνισμὸς, ȣ, ὁ, sacrificium. 2) visceratio. 3) misericordia. Hebr. A σπλαγχνίζω.
Σπλάγχνον, ȣ, τὸ, viscus. σπλάγχνα, viscera, exta, cor, pulmones. 2) Hebr. affectus maternus, misericordia, amor.
Σπλαγχνόπτης, ȣ, ὁ, qui exta seu viscera torret. E pr. & ὀπτάω, aut inspicit, ab ὄπτομαι.
Σπλαγχνοσκόπος, ȣ, ὁ, extispex, qui exta seu viscera victimæ cæsæ inspiciens vaticinabatur. Gl Vet. haruspex, ariolus.
Σπλαγχνοτόμος, ȣ, ὁ, ἡ, viscerum sector, qui viscera victimæ cæsæ cultro aperit. A τέμνω.
Σπλαγχνοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, viscerum vorator. 2) violentus spoliator pauperum.
Σπληδὸς, ȣ̃, ὁ, cinis. Nicand.
Σπλὴν, ηνὸς, ὁ, splen, lien.
Σπληνιάω, ῶ, splenis dolorem sentio, e splene laboro. A seq.
Σπλήνιον, τὸ, splenis dolor. 2) splenium, a) apud medicos, panniculus vel linteolum, quo emplastra

emplastra vel alia medicamenta imponuntur locis læsis. b) ineptæ feminarum deliciæ, *les mouches*. 3) herba, quæ & Teucrion. A σπλήν.

Σπληνιόδετος, ον, spleniatus, splenio obuolutus. E pr. & δέω.

Σπληνίσκος, ὁ, Dim. a σπλήνιον, n. 2.

Σπληνικὸς, ἡ, ὸν, lienosus, splenicus. A σπλήν.

Σπληνῖτις, ιδος, ἡ, splenica. Ab eod.

Σπληνώδης, εος, ὁ, ἡ, lienosus, splenicus. Ab eodem.

Σπογγάριον, τὸ, parua spongia. A σπόγγος.

Σπογγεὺς, έως, ὁ, qui spongias quærit & secat. Ab eodem.

Σπογγιὰ, ᾶς, ἡ, spongia. Ab eod.

Σπογγίζω, f. ίσω, spongia detergo. Ab eod.

Σπογγιστικὸς, ἡ, ὸν, detergens spongia. A pr.

Σπογγοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, spongiæ similis. Ex eod. & εἶδος.

Σπογγοθήρας, ου, ὁ, qui spongias quærit. Ex eod. & θήρα. v. σπογγοτ.

Σπογγοκολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas subit, vt spongias petris adnascentes auellat & colligat.

Σπογγολογέω, spongia colligo, v. c. micas in mensa, detergendi causa. E seq. & λέγω.

ΣΠΟΓΓΟΣ, ου, ὁ, spongia, Phil. peniculus, Gl. Vet. σπόγγοι, tonsillæ.

Σπογγοτήρης, ου, ὁ, obseruator spongiarum. E pr. & τηρέω. v. σπογγοθήρας.

Σποδεύνης, ου, ὁ, qui in cinere iacet ac dormit. E σποδὸς & εὐνή.

Σποδέω, ῶ, f. ήσω, feruenti cinere obruo. 2) altaria purgo cinerem detergendo. 3) cinere adspergo. 4) ferio, cædo, percutio, tanquam puluerem excussurus. 5) coëo, subigo feminam. A σποδός.

Σποδησιλαύρα, ας, ἡ, meretrix publica. E pr. & λαῦρα. (vel pro λάβρα, id est γλιχομένη τῆς σποδήσεως.)

Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis; aceruus cinerum. A σπόδιον.

Σποδίζω, f. ίσω, cinere obruo, cinere obrutum coquo, asso vel torreo. 2) comburo velut in cinere. 3) in cinereum colorem vergo. 4) subigo feminam. A σποδός.

Σπόδιον, ου, τὸ, cinis. 2) retrimentum metallorum vstorum. Ab eod.

Σπόδιος, ία, ιον, cinereus. Ab eod.

Σποδίτης, ου, ὁ, vt σποδίτης ἄρτος, panis subcinericius, sub cinere coctus. Ab eod.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, cinereus, cineris colorem habens. E seq. & εἶδος.

Σποδὸς, οῦ, ἡ, cinis.

Σποδόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo, in nihilum redigo. 2) cinere inspergo. A σποδός.

Σποδώδης, ες, cinericius, cineribus oblitus. A pr.

Σπολὰς, άδος, ἡ, vestis e corio. Vox Aeol. pro στολή. (vel σκῦλος, vnde Lat. *spolium*.)

Σπόλια, ων, τὰ, lanæ, quæ ex ouium cruribus auelluntur. Hesych.

Σπονδαζομαι, propitium reddo. A σπονδή.

Σπονδαρχία, ἡ, initium libandi, honos eius, qui in sacrificiis publicis primus libat. E σπονδὴ & ἄρχομαι.

Σπονδαικῶς, *Adu.* per spondeos. A pr.

Σπονδειακὸς, ἡ, ὸν, spondaicus, spondaicis constans. A σπονδεῖος.

Σπονδεῖον & σπονδίον, ου, τὸ, poculum, quo vinum libant in sacrificiis & conuiuiis. A σπονδή.

Σπονδεῖος, εία, εῖον, qui libationibus adhiberi solet; it. epith. Iouis qui fœderibus præest tanquam vindex & defensor. σπονδεῖος ποῦς, pes duabus syllabis longis constans & in carminibus cantatis in libationibus adhiberi solitus. Ab eod.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum, i. e. vinum, quod libatur. 2) fœdus, induciæ libatione sancitæ. A σπένδω.

Σπονδήκροτος, ον, libationi seruiens, v. c. patera E pr. & κρότος. (qs. κροτὲν ἐν σπονδαῖς.)

Σπονδήσιμος, ον, ad libandum necessarius, vel vtilis. A σπονδή.

Σπονδήτης, ου, ὁ, idem quod σπονδεῖος.

Σπονδῆτις, vel σπονδῖτις, ἡ, libatoria, libationi seruiens. Ab eod.

Σπονδοποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, libo sacrum laticem. 2) fœdus & inducias facio. A pr.

Σπονδοφορέω, fetialis munere fungor. A seq.

Σπονδοφόρος, pl. σπονδοφόροι, fetiales, Gl. Vet Phil. E σπονδὴ & φέρω.

Σπονδύλη, v. σφονδύλη.

Σπονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, verticillus; Item nomen herbæ. Dim. a σπόνδυλος.

Σπονδύλιος, v. σφονδύλιος.

Σπόνδυλος, ου, ὁ, spondylus, vertebra spinæ dorsi, verticillum. 2) sculptura vertebrata. 3) verticillus, cui immittitur ima pars fusi. 4) caput cinaræ.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, satio, satus, semen, *metaph.* concubitus, genus, proles, soboles, fetus, semen genitale. A σπείρω.

Σποράδην, *Adu.* sparsim. A σποράς.

Σποράδης, ες, idem quod seq. ab eod.

Σποραδικὸς, ἡ, ὸν, palans, vagus, vagabundus. A seq.

Σποράς, άδος, ὁ, ἡ, sparsus, dispersus, qui huc illuc vagatur. 2) passim grassans, *de morbis*. A σπορά.

Σπορεὺς, έως, ὁ, sator, seminator. Ab eod.

Σπορευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A seq.

Σπορεύω, f. εύσω, sero, semino. A σπόρος.

Σπορητὸς, ἡ, ὸν, satiuus, satus. 2) *Subst.* tempus serendi. qs. a σπορέω.

Σπόριμος, ου, ὁ, ἡ, qui seminari solet, satiuus. σπόριμα, sationes, sata, Phil. segetes, Gl. Vet. σπορίμη γῆ, aruum, satiua terra, Gl. Vet. Ab eod.

Σπόρος, ου, ὁ, satio, seminatio, semen, sementis, Phil. A σπείρω.

Σπουδάζω, f. άσω, festino, propero. 2) studeo, operam do, affecto, Gl. Vet. σπουδάζει, curat, Phil. 3) notent tyrones cum præpos. περὶ significare studium pertinens ad vtilitatem nostram, cum πρὸς ad alienam. 4) serio ago, loquor. σπουδάζομαι, comis, gratus, carus sum. ἐσπουδασμένος, properatus, perf. pass. part. A σπουδή.

Σπουδαιολογέω, ῶ, fut. ήσω, de rebus grauibus loquor. 2) graui & serio sermone vtor. E seq. & λόγος.

Σπουδαῖος,

Σπεδαῖος, αία, αῖον, ſtudioſus, ſedulus, induſtrius, officioſus, ſerius, Phil. item bonus, probatus, laudatus. A σπεδή.

Σπεδαιότατα, *Adu.* accuratiſſime, magnopere, Gl. Vet. A pr.

Σπεδαιότερον, feſtinantius, properantius, Gl. Vet. Ab eod.

Σπεδαιοτέρως, *Adu.* ſtudioſius. A pr.

Σπεδαιότης, ητος, ἡ, idem quod σπεδή. A σπεδαῖος.

Σπεδαίως, *Adu.* ſtudioſe, ſedulo, enixe, nauiter, ſtrenue. Ab eod.

Σπεδαρχέω, ῶ, f. ήσω, magiſtratibus gerundis ſtudeo, magiſtratus ambio. A ſeq.

Σπεδάρχης, ε, ὁ, magiſtratus ambiens, candidatus. E σπεδὴ & ἀρχή.

Σπεδαρχία, ας, ἡ, ambitio. A pr.

Σπεδαρχιάω, ῶ, magiſtratus ambio, inpr. malis artibus. A pr.

Σπεδαρχίδης, ε, ὁ, idem quod σπεδάρχης, forma patronymica fictum ab Ariſtoph.

Σπέδασμα, ατος, τὸ, res ſtudioſe elaborata, rei cui ſtudetur. A σπεδάζω.

Σπεδαςὴς, ε, ὁ, qui alicui ſtudet, fautor. Ab eodem.

Σπεδαςικὸς, ἡ, ὸν, ſtrenuus, induſtrius. 2) ſeriis gaudens. A pr.

Σπεδὴ, ῆς, ἡ, proprie feſtinatio; deinde ſedulitas, ardor, ſtudium, induſtria, ſolertia, Philox. item ſtudium partium, factio, Gl. Vet. A σπεύδω.

Σπεδῆ, *dat. aduerb.* feſtinanter, propere. 2) ſtudioſe, ſumma diligentia, enixe, magno labore. 3) ægre, vix, ſero. A pr.

Σπεδογέλοιος, ε, ὁ, ἡ, in ſeriis iocans, qui ſeria iocoſis miſcet. Ex eod. & γελοῖος.

Σπυραθία, ας, ἡ, caprarum ſtercus, fimus caprinus. A ſeq.

Σπύραθος, ε, ὁ, vel ἡ, idem. 2) pilula, ſiue bacca caprini ſtercoris. 3) ſtercus ouillum.

Σπυραθώδης, εος, ὁ, ἡ, ſimilis ſtercori caprarum. A pr.

Σπυράς, άδος, ἡ, pilula ſeu globulus ſtercoris caprini. 2) pilula.

Σπυρίδιον, ε, τὸ, ſportula, corbula, Gl. Vet. ſportella. Dim. ſeq.

Σπυρίδανες, οἱ, idem quod σπυρίδες. Poll. A ſeq.

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, ſporta, corbis, fiſcella. calathus vimineus, vas iunceum.

Σπυρίχνιον, ε, τὸ, Dim. præc.

Στάγδην, guttatim, ſtillatim. A ςάζω.

Στάγιον, ε, τὸ, nota ſenarii, ς.

Στάγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla, liquor, qui ſtillatur. Phil. liquamen. A ςάζω.

Σταγονίας, ε, ὁ, ſtillans, ſtillatim manans. A ſeq. vbi v. n. 2.

Σταγὼν, όνος, ἡ, ſtilla, gutta. ςαγόνες, guttæ, Gl. Vet. 2) ferrum defæcatum. A ςάζω.

Σταδαῖος, αία, αῖον, ſtans, erectus. A ſeq.

Στάδην, *Adu.* ſtando. Ab ἵςημι.

Σταδιαῖος, αία αῖον, ſtabilis, ſtatarius. A ςάδιος. 2) ſtadii menſuram æquans. A ςάδιον.

Σταδίας, ε, ὁ, qui ſtadium currit, qui ſtadio certat. Ab eod.

Σταδιασμὸς, ε, ὁ, ſtadiorum dimenſio, dimenſio terræ per ſtadia, quaſi a ςαδιάζω.

Σταδιεὺς, έως, ἡ, ſtadio certans. A ςάδιον.

Σταδιοδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu ſeu ſtadio contendo. A ſeq.

Σταδιοδρόμος, ε, ὁ, ἡ, qui ſtadium decurrit.

Στάδιον, ε, τὸ, ſtadium, ſpatium pedum ſexcentorum ſ. paſſ. 125. 2) curriculum, quod ſtadium æquat. Gl. V. ſtadium, curriculum. Ab ἵςαμαι.

Στάδιος, ία, ιον, ſtabilis, ſtatarius, firmus, bene compactus, longus & rectus, pondere demenſus, appenſus. cum eſt epith. veſtis, ſignificat tunicam talarem, non ſuccinctam, quæ & ὀρθοςάδιος. cum pugnæ, opponitur tumultuariæ velitationi. *Subſt.* ſtadium. Ab eodem.

Σταδισμὸς, ε, ὁ, idem quod ςαδιασμός.

Στάζω, f. ξω, ſtillo, *tranſitiue & neutraliter.*

Σταθερὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis, firmus, conſtans. 2) de die eſt meridianus. cum ſol ſtat in medio cœlo, radios ad verticem demittens. Ab ἵςαμαι.

Σταθερότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas, Gl. Vet. A pr.

Σταθευτὸς, ἡ, ὸν, calefactus, adustus. A ſeq.

Σταθεύω, f. εύσω, foueo, calefacio. 2) lento igne aſſo, vel coquo. Ab ἵςημι.

Σταθηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ςαθερός.

Σταθηρότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas, conſtantia. A pr. v. ςαθερ.

Σταθμάω, ῶ, f. ήσω, vſitatius ςαθμάομαι, ῶμαι, ad amuſſim exigo, pondero, libro, æſtimo, perpendo. 2) coniecturam facio, argumentum duco, penſito, expendo, Gl. Vet. A ςάθμη.

Σταθμεύω, f. εύσω, ſtabulor, ſtatiua habeo, deverſor. A ςαθμός.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, perpendiculum. Ab ἵςημι.

Στάθμησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, Gl. Vet. A ςαθμάω.

Σταθμητέα, perpendenda, Phil. Ab eod.

Σταθμητὸς, ε, ὁ, ad admuſſim exactus. Ab eod.

Σταθμητὸς, ἡ, ὸν, ad librandum pertinens. λέξις ςαθμητικὴ, verbum dici ſolitum de librando. Ab eod.

Σταθμίδιον, τὸ, idem quod ςαθμίον.

Σταθμίζω, f. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, penſito, trutino, Phil. ςαθμισθείσας, perpenſas, Phil. aor. 1. part. paſſ. A ςαθμός.

Σταθμίον, ε, τὸ, ſtatera, libra. Philox. libella. 2) pondus. ςαθμία, pondera, Philox. Dim. ab eod.

Σταθμιςὴς, ε, ὁ, ponderator, Phil. A ςαθμίζω.

Σταθμοδότης, ε, ὁ, qui manſiones diſtribuit & cuique adſignat, qui hoſpitia in comitatu principum diſtribuit. E ςαθμὸς & δότης.

Σταθμόνδε, *Adu.* ad caulam. A ςαθμός.

Σταθμόομαι, ῦμαι, f. ώσομαι. v. ςαθμάομαι. A ςάθμη.

Σταθμὸς, ε, ὁ, ſtabulum, caula. 2) ſtatio, manſio, ſtatiua. vbi ſubſiſtunt, qui iter faciunt. 3) poſtis. 4) ſtatera, libra, pondus. 5) dicitur & de magnis locorum interuallis. *Plur.* ςαθμοὶ & ςαθμά. Ex ἵςημι.

Σταθμοῦχος, ου, ὁ, qui habet ſtationes: hoſpes apud quem aliquis deuerſari poteſt. Phil. cœnacularius. item libripens, Gl. Vet. E σταθμὸς & ἔχω.

Σταθμώδης, ες, grauis, atque e grauitate ſubſidens. A σάθμη.

Σταίνιον, τὸ, os ſacrum; item abdomen. Heſ.

Σταῖς, vel σταὶς, σταιτὸς, τὸ, farina triticea aqua ſubacta. 2) adeps, pinguedo. v. στέαρ.

Σταίτινος, ίνη, ινον, vel σταίτινος, ου, ὁ, ἡ, confectus e farina triticea. A pr.

Σταιτίτης, ου, ὁ, vt σταιτίτης πλακοῦς, placenta e farina triticea. Ab eod.

Σταιτώδης, εος, ὁ, ἡ, plurimum farinæ admixtum habens. Ab eod.

Στακτικὸς, οῦ, ὁ, idem quod ſeq.

Στακτὸς, ἡ, ὸν, ſtillatus, ſtillaticius, liquidus. 2) colatus. στακτὴ, gutta. Gl. Vet. v. ſeq. A στάζω.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, ſtacte, balſami genus. A pr.

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A σταλάζω.

Σταλαγμίας, ου, ὁ, de chalcantho ſ. atramento ſutorio. A ſeq.

Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, deſtillatio. 2) gutta, ſtilla, metaph. homo paruæ ſtaturæ. Ab eod.

Σταλάζω. f. άξω, ſtillo. A σταλάω.

Σταλακτικὸς, ἡ, ὸν, ſtillans. A pr.

Σταλακτὶς, ίδος, ἡ, ſtillatitia. 2) genus atramenti ſutorii. Ab eod.

Σταλακτὸς, ἡ, ὸν, ſtillans. Ab eod.

Σταλάσσω, vel ττω, f. άξω, ſtillo. A ſeq.

Σταλάω, ῶ, idem. A στάζω.

Στάλιδωμα, τὸ, plaga. A σταλὶς. vbi v.

Στάλιξ, ικος, ἡ, Plur. στάλικες, αἱ, plagæ, amites, Philox. paxilli ſiue furculæ, quibus attolluntur & ſuſtinentur retia. Ab ἵστημι.

Σταλὶς, ίδος, ἡ, plaga, ames, σταλίδες, v. στάλικες. Ab eod. vel Dor. pro στηλίδες.

Σταλουργὸς τάφος, ſepulcrum, in quo exſtructa eſt columinna. E στάλα pro στήλη & ἔργον.

Σταλτέος, α, ὸν, contrahendus, componendus. mittendus &c. A στέλλω.

Σταλτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. Ab eodem.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum rectum, quo nauis fulcitur, ſtatumen. Ab ἵστημι.

Σταμνάριον, ου, τὸ, paruum vas fictile ad vina condienda, vrceolus. Dim. a σταμνος.

Στάμνιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταμνίσκος, ου, ὁ, idem. A ſeq.

Στάμνος, ου, ὁ, vel ἡ, vrna, amphora fictilis vinaria, vrceus. Ab ἵστημι.

Σταξ, αγὸς, ἡ, gutta. A στάζω.

Στάξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis e naribus. Ab eodem.

Στασάνη, ἡ, pignus, hypotheca. Heſ. A στάσις. n. 5.

Στασιάζω, f. άσω, ſeditionem excito. 2) factionibus contendo, diſſideo ſeditione. 3) contendo, certo. 4) inſurgo. A στάσις.

Στασιάρχης & στασίαρχος, ου, ὁ, princeps, caput, auctor ſeditionis. Ex eodem & ἀρχὴ, vel ἄρχω.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio. A στασιάζω.

Στασιαστὴς, οῦ, ὁ, ſeditioſus, factioſus. Ab eodem.

Στασιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad ſeditionem commouendam aptus, ſeditioſus. A pr.

Στασιαστικῶς, Adu. ſeditioſe, factioſe. A pr.

Στασίμως, Adu. firme, conſtanter. A ſeq.

Στάσιμος, ου, ὁ, ἡ, ſtatiuus, ſtabilis, firmus. 2) conſtans. 3) quietus, ſedatus. 4) appenſus. 5) de pecunia ſub vſuris ſumta vel data, quia στήσασθαι eſt pro δανείσασθαι. 6) de carmine, quod ſine ſaltatione in ſcena canitur.

Στασιοποιέω, diſcordiam moueo. E στάσις, diſcordia, ſeditio, & ποιέω.

Στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſa actio ſtandi, collocatio, quies, locus, in quo conſiſtitur. 2) ſeditio, factio. 3) ventus vehementior. 4) agger. Ab ἵστημι. (Proprie στάσις hoc ſenſu eſt coitio factioſorum in locum aliquem publicum, vbi συνίστανται, conſiſtunt & conſilia inter ſe conferunt. Statio, h. e. conſiſtentia.)

Στασιώδης, εος, ὁ, ἡ, ſeditioſus. A στάσις.

Στασιωτεία, ας, ἡ, ſtatus ſeditioſus, factio. A ſeq.

Στασιώτης, ου, ὁ, qui factionis alicuius eſt. A στάσις.

Στασιωτικὸς, ἡ, ὸν, factioſus, ſeditioſus. A pr.

Στασιωτικῶς, Adu. ſeditioſe. A pr.

Στατέον, ſtatuere oportet. Ab ἵστημι.

Στάτευσις, εως, ἡ, calefactio, toſtio. A ſeq.

Στατεύω, foueo, calefacio, torreo, aſſo, coquo, proprie igne lento. Alias σταθεύω. vbi v.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, moneta quatuor drachmarum. 2) pondus quatuor drachmarum. Stater aureus erat viginti, ad viginti octo drachmarum. Ab ἵστημι.

Στατηρίδιος, aut στατηριαῖος, ου, ὁ, ἡ, ſtaterem æquans, qui ſtateris pretio æſtimatur. A pr.

Στατηρὸς, ρᾶ, ρὸν, ſtabilis, firmus. Ab ἵσταμαι.

Στατίζω, f. ίσω, ſiſto, colloco. 2) Paſſ. ſto, conſiſto, ſtabulor. Ab eod.

Στατικὸς, ἡ, ὸν, ſiſtendi vim habens. Hinc ἡ στατικὴ, ῆς, ſtatice, herba, ſiſtendi aluum vim habens, ſed ἡ στατικὴ, ſc. ἐπιστήμη vel θεωρία, ſcientia ponderum, ſ. librandi, ponderandi. Ab eod.

Στατικῶς, Adu. cum vi ſiſtendi. A pr.

Στατὸς, ἡ, ὸν, qui ſtetit aut ſtatiuus. 2) ſtabilis, conſtans, firmus. 3) cum eſt epitheton tunicæ, ſignificat talarem & non ſuccinctam, quæ & σταδία, dicitur. Ab eod.

Σταυρηδὸν, Adu. modo crucis. A σταυρός.

Σταυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex eod. & εἶδος.

Σταυροειδῶς, in formam crucis. A pr.

Σταυρὸς, οῦ, ὁ, vallus, palus ligneus acutus & erectus, crux. A στάω, quia ſtatuminatur, figitur humi.

Σταυρότυπος, ου, ὁ, ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυροτύπως, Adu. in formam crucis. A pr.

Σταυροφάνεια,

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis inuentio. Ex eod. & φαίνομαι.
Σταυροφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, crucifer, Gl. Vet. Ex eod. & φέρω.
Σταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallum feu palum figo. 2) palo feu cruci adfigo, in crucem ago. ἐσταυρωμένος, crucifixus, perf. paff. part. Ab eodem.
Σταύρωμα, ατος, τὸ, valli feu pali in terram fixi, munimentum e vallis feu palis, vallum. A pr.
Σταυρώσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, ad crucifixionem pertinens, de die, in qua crucifixus eft Iefus. A feq.
Σταύρωσις, εως, ἡ, palorum feu ftipitum defixio. 2) crucifixio. A σταυρόω.
Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ. v. σταυρωτής. Ab eod.
Σταυρωτὴς, ȣ͂, ὁ, qui vallos feu palos defigit. 2) qui cruci adfigit. Ab eod.
Σταφιδευταῖος, α, ον, qui fit e defruto. A σταφίς.
Σταφίδιον, τὸ, Dim. a σταφίς.
Σταφιδίτης, ȣ, ὁ, vt σταφιδίτης οἶνος, fapa, Gl. Vet. vinum ex vuis paffis, defrutum. A feq.
Σταφιδόω, vuas arefacio. A feq.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, vua paffa.
Σταφυλάγρα, ἡ, inftrumentum chirurgicum, volfella (f. forceps,) qua vuula comprehenditur. A feq. & ἄγρα.
Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, vua, vuula. 2) adfectio vuulæ, feu gurgulionis, quum per fluxionem laxior fuperne ac tenuis eft, inferne autem craffior & liuidus. Phil. σταφυλὴ ἀνθρώπȣ, vua, columella. A pr.
Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum feu libella fabrilis. 2) funiculus rubrica illitus, quo fabri vtuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, fic ap. Hom. alias διαβήτης, στάθμη. Ab eod.
Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo. A pr.
Σταφυλῖνος, ȣ, ὁ, ἡ, paftinaca. Ab eod.
Σταφύλινος, vueus, Gl. Vet. A σταφυλή.
Σταφύλιον, τὸ, Dim. a σταφυλή.
Σταφυλίς, ίδος, ἡ, vua, racemus. Gl. Vet. vua paffa. Ab eod.
Σταφυλητομία, ας, ἡ, vuulæ fectio. Ex eod. & τέμνω.
Σταφυλοβολεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi vuæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex eod. & βολή.
Σταφυλοβόλιον, ȣ, τὸ, idem & ex iisdem.
Σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis, in modum arboris alta. Ex eod. & δ.
Σταφυλοκλοπίδης, ȣ, ὁ, vuarum fur. Ex eod. & κλώψ.
Σταφυλοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, vuas ferens. Ex eod. & φέρω.
Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus e plaga corneæ illata effluit, & fimul prolabitur tunica vuea, quia exiilit fpecies & fimilitudo acini. A σταφυλή.
Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵστημι.
Σταχυηλόγος, ὁ, ἡ, metens. A στάχυς, *arifta*, & λέγω.
Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, fpicatus, fpicam ferens. A στάχυς.
Σταχυητόμος, ὁ, ἡ, fecans fpicas. epith. falcis mefforiæ. Ex eod. & τέμνω.
Σταχυηφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, fpicas ferens. Ex eod. & φέρω.
Σταχύινος, fpiceus. Gl. Vet. A στάχυς.
Σταχυοβολέω, ῶ, f. ήσω, fpicas emitto, protrudo ariftas. E στάχυς & βολή.
Σταχυολογέω, ῶ, f. ήσω, fpicas lego feu colligo. A σταχυολόγος.
Σταχυολογία, ας, ἡ, fpicilegium. Ab eod.
Σταχυολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui fpicas legit, feu colligit. E στάχυς & λέγω.
Σταχυόομαι, ȣ͂μαι, f. ώσομαι, fpicor, fpicas protrudo. A στάχυς.
Σταχυοπλόκαμος, ὁ, ἡ, fpicis i. e. corona fpicea coronata. Ep. Cereris.
Σταχυοστέφανος, ȣ, ὁ, ἡ, fpicea corona redimitus.
Σταχυοτρόφος, ον, fpicas alens. Ep. Cereris. E σ. & τρέφω.
Σταχυοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, fpicifer, fpicifera. Gl. V. Ex eod. & φέρω.
Στάχυς, υος, ὁ, fpica, arifta, culmus. Philox. 2) herba quædam.
Σταχυώδης, εος, ὁ, ἡ, fpicatus, fpicam ferens. A pr.
Στέαρ, ατος, τὸ, feuum, febum, adeps, axungia. 2) farina aqua fubacta addito fermento, fermentum. A στάω, adeps ftans, h. e. indurata. v. στηρίζω.
Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis. Gl. Vet. A pr.
Στεάτιον, ȣ, τὸ, aliquantulum feui feu febi. 2) aliquantulum fermenti. Dim. ab eod.
Στεατόω, ῶ, f. ώσω, in febum feu feuum, vel etiam adipem conuerto, pinguem, obefum reddo. Ab eod.
Στεατώδης, εος, ὁ, ἡ, febum feu feuum odore vel colore referens. Gl. Vet. adipatus. Ab eodem.
Στεάτωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra fe membrana conclufam habens, abfceffus. A στεατόω.
Στεγάζω, f. άσω, tego, operio, occulo. A στέγω.
Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta fcriptura, occulta f. notis vel characteribus, alioue modo, quem alius non intelligat, fcribendi ratio. A feq.
Στεγανογράφος, ȣ, ὁ, ἡ, peculiari & aliis non intelligendo modo fcribens. E στεγανὸς & γράφω.
Στεγανόμιον, ȣ, τὸ, merces, quæ datur pro hofpitio. A feq. v. στεγνόμιον.
Στεγανόμος, ȣ, ὁ, ἡ, caupo, copa, paterfamilias, materfamilias. E στέγ. & νέμω.
Στεγανόπους, οδος, ὁ, ἡ, planipes, latipes, palmipes. Epith. animalium, quorum pedes habent digitos vel vngues cute communi iunctos & tectos, vt anferes, pelicani, anates &c. opponitur σχιζόπȣς. Ex eodem & πȣ͂ς.
Στεγανὸς, ἡ, ὸν, tectus, opertus. 2) qui fecreti in pectore claufa retinet, tacitus. 3) denfus, durus, firmus, τὰ στεγανὰ, ῶν, tecta. A στέγω.
Στεγανῶς, *Adu.* arcte, ftricte, vt nil effluat. A pr.

Στεγαρχος, ε, ὁ, qui tecto siue domui præest, prætectus ædium. E ϛέγη & ἀρχός.
Στεγάρχων, idem. Ex eod & ἄρχων.
Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, Gl. Vet. A ϛεγάζω.
Στεγαςής, ε, ὁ, tector, tignarius. Gloss. Vet. Ab eodem.
Στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum. Ab eodem.
Στεγαςὸς, ἡ, ὸν, tectus, opertus. Ab eodem.
Στεγαςρὶς, ἴδος, ἡ, idem quod seq. Ab eod.
Στέγαςρον, ε, τὸ, quo tegere aliquid possumus, tegmen, tegumentum, integumentum. Phil. segestrum. Ab eod.
Στέγη, ης, ἡ, tectum. 2) ædificium contignatum & tectum, domus. 3) lupanar, vel cella meretricis. A ϛέγω.
Στεγῖτις, ιδος, ἡ, prostibulum. A pr. vel ϛέγος. n. 2.
Στεγνὸς, ἡ, ὸν, per syncop. pro ϛεγανός.
Στεγνότης, τητος, adstrictio, densitas. A pr.
Στεγνόω, ῶ, f. ώσω, tego. 2) adstringo. Ab eodem.
Στέγνωσις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio. A pr.
Στεγνωτικὸς, ἡ, ὸν, adstringendi seu constringendi vim habens. Ab eod.
Στεγονόμιον, τὸ, idem quod ϛεγανόμιον.
Στέγος, εος, τὸ, tectum, domus. 2) lupanar, cella meretricis. A seq.
Στέγω, tego, operio, occulto. 2) contineo, non sino elabi. 3) sustineo, tolero (vt desiderium, lætitiam.)
Στεία, ας, ἡ, v. ϛία.
Στειβεὺς, έως, ὁ, qui viam pedibus calcat. viator. A ϛείβω
Στειβία, ας, idem quod ϛιβεία, quod v.
Στείβω, calco, stipo.
Στειλαιὸς, ὁ, idem quod seq. Hipp.
Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, foramen securis, in quod immittitur lignum, s. manubrium, capulus. *Ion.* ϛειλειή, ῆς, pro ϛελεά. Germ. *Stiel*. v. ϛελεχός.
Στειλειὸν, vel ϛειλεὸν, ε, τὸ, manubrium, *Ion.* pro ϛελεόν.
Στεινaύχην, ενος, ὁ, ἡ, qui arctæ ceruicis est. E ϛεινὸς (pro ϛενὸς) & αὐχὴν
Στείνομαι, arctor. A ϛεινός.
Στεινόπορος, ε, ὁ, ἡ, angustum habens transitum. E seq. & πόρος.
Στεινὸς, *Ion.* pro ϛενός.
Στεῖνος, εος, τὸ, via angusta, locus angustus. 2) anxietas animi. A ϛενός.
Στεινόω, f. ώσω, *Ion.* pro ϛενόω. A ϛεινός.
Στείνω, idem. ϛείνοντο pro ἔϛειν. pro ϛίνω.
Στείνωμα, τὸ, pro ϛένωμα.
Στεινωπὸς, *Ion.* pro ϛενωπός.
Στειπτὸς, ἡ, ὸν, calcatus. A ϛείβω.
Στεῖρα, ας, *Ion.* ϛείρη, ης, ἡ, carina nauis. A ϛερεος. v. ϛείρωμα.
Στεῖρος, ε, ὁ, sterilis. ϛεῖρα, sterilis. A ϛερέω, vel potius a ϛάω, stans, solidus.
Στειρόω, f. ώσω, sterilem reddo. ϛειρῶμαι, sterilis fio. ϛειρῶσθαι, sterilescere, Gl. Vet. A pr.
Στειρώδης, ες, sterilis. A pr.
Στείρωμα, ατος, τὸ, carina. Hes. qs. ϛερέωμα.
Στείρωσις, εως, ἡ, sterilitas. Ab eod.
Στειφρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ϛιφρός.
Στείχω, f. ξω, ordine eo, ordine incedo. 2) eo, vado. A ϛίχος.
Στεκτικὸς, ἡ, ὸν, arcendi, defendendi vim habens, s. arcendi caussa factus, vt tecta ad arcendam aquam pluuiam. A ϛέγω.
Στελγιδοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, strigilum confector. A seq. & ποιέω.
Στελγὶς, ἴδος, ἡ, strigilis. 2) coronamenti genus, lamina aurea ad ornatum capitis. Alias ϛλεγγίς.
Στελγίζω, f. ίσω, strigili rado, destringo. A pr.
Στέλγισμα, ατος, τὸ, sordes strigili abrasæ. A præc.
Στέλγιςρον, ε, τὸ, strigilis. Ab eod.
Στελέγγισμα, idem quod ϛέγλισμα.
Στελεὴ, ῆς, ἡ, idem quod ϛειλειά.
Στελεὸν, ε, τὸ, ϛελεὸς, ὁ, idem. Phil.
Στελεχητόμος, ε, ὁ, ἡ, truncos secans. Ex ϛέλεχος & τέμνω.
Στελεχιαῖος, α, ον, arboris trunco similis, vt vena magna, quæ in plures ramos diuiditur. Ab eodem.
Στελεχόκαρπος, ε, ὁ καὶ ἡ, e caudice fructum edens.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, stipes, caulis, ramus.
Στελεχόω, ῶ, f. ώσω, caudicem emitto. A pr.
Στελεχώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ϛελεχιαῖος. Ab eodem.
ΣΤΕΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, arbori innascens viscum.
Στέλλω, f. ϛελῶ, p. ἔϛαλκα, mitto. 2) instruo, apparo, adorno, orno, exorno, compono, vt mortuum, amicio, induo. 3) contraho, vt vela, reprimo, inhibeo, sisto, compesco. ϛέλλομαι, contendo, Gloss. Vet. 2) timeo, caueo, vito. 3) expeditionem suscipio, nauigo. 4) lateo, fallo. 5) minuo verbis.
Στέλμα, ατος, τὸ, corona, sertum. Hes. A pr. (nisi melior lectio est ϛέμμα.)
Στελμονίαι, ῶν, αἱ, fasciæ, quibus canum latera præmuniuntur. A pr.
Στεμβάζω, conuicior, irrideo. Hes. A seq.
ΣΤΕ'ΜΒΩ, contumelia adficio, iniuriose tracto. 2) adsidue moueo.
Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, Gl. Vet. corona. ϛέμματα, serta, infulæ, Phil. A ϛέφω. v. ϛέλμα.
Στεμμάτιον, ε, τὸ, coronula, Gl. Vet. A pr.
Στεμματόω, ῶ, f. ώσω, sertis, vittis redimio. Ab eodem.
Στεμφυλίδες, ων, αἱ, oliuæ nigræ. A ϛέμφυλον.
Στεμφυλίτης, ε, ὁ, vt οἶνος, lora. Ab eod.
Στεμφυλῖτις, ἡ, ex vinaceis facta. A pr.
Στέμφυλον, ε, τὸ, vel potius τὰ ϛέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, vuarum in torculari expressarum tetrimenta. 2) fraces, i. e. oliuarum expressarum reliquiæ. A ϛαφὶς, vel ϛαφυλή.
Στέμφω, moueo, pro ϛέμβω, n. 2.
Στέναγμα, ατος, τὸ, suspirium, gemitus. A ϛενάζω.
Στεναγμὸς, ε, ὁ, gemitus. A seq.
Στενάζω, f. άξω, gemo, ingemisco, suspiro. A ϛένω.

Στενακτικὸς,

εναϰτιϰὸς, ὴ, ὸν, gemebundus, lamentabilis. A feq.
εναϰτὸς, ὴ, ὸν, idem. act. & paff. A ςενάζω.
εναύχην, ὁ, ἡ, tenues ceruices habens. A ςενὸς & αὐχὴν. v. ςεινάυχην.
εναχέω, ῶ, gemo, ingemifco. A ςενάχω. v. ςοναχ.
εναχίζω, f. ίσω, idem & ab eodem.
ενάχω, idem. ςενάχοντο, fufpirabant, gemebant Imp. *Ion.* med. pro ἐςενάχοντο. A ςένω.
ενόεις, εσσα, όεν, gemebundus. Hef. forte ςονόεις. Ab eod.
ενοεπιμήϰης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.
ενοθώραξ, αϰος, ὁ, ἡ, qui angufto eft pectore.
ενοϰύμων, ὁ, ἡ, ob anguftias fluctuofus. Epith. freti. E ς. & ϰῦμα.
ενοϰώϰυτος, ε, ὁ, ἡ, grauiter gemens & lugens, vel lamentum ciens. E ς. & ϰωϰύω.
Στενολεσχέω, ῶ, f. ήσω, de rebus male fubtilibus garrio, de rebus friuolis & nullius momenti fubtiliter difputo. A feq.
Στενολέσχης, ε, ὁ, qui de rebus fubtilibus garrit, argutator, nugator. E ς. & λέσχη.
Στενολεσχία, ας, ἡ, difputatio de rebus nihili, argutiæ. A pr.
Στενολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ςενολεσχέω A feq.
Στενολόγος, ὁ, idem qui ςενολέσχης.
Στενόμαϰρος, ον, idem quod ςενοεπιμήϰης.
Στενοπορθμος, ε, ὁ, ἡ, arctum fretum habens.
Στενοπορθμὶς, ίδος, ἡ, idem. Epith. loci, vrbis ad fretum fitæ &c. A pr.
Στενοπορία, ας, ἡ, anguftiæ viarum. A feq.
Στενόπορος, ε, ὁ, ἡ, anguftos & arctos meatus habens. 2) anguftus, arctus.
Στενοπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, qui non lata eft facie, anguftus. E ς. & πρόσωπον.
Στένος, εος, τὸ, metus, timor. v. ςεῖνος. A feq.
Στενὸς, ὴ, ὸν, anguftus, arctus, tenuis. τὰ ςενὰ, ῶν, anguftiæ, angufti tranfitus in montibus aut fretis, fauces.
Στενόσημον, ε, τὸ, fc. ἐσθημα, anguftìclauis veftis. E pr. & σῆμα.
Στενόςομος, ε, ὁ, ἡ, os habens anguftum. Ex eod. & ςόμα.
Στενότης, ητος, ἡ, anguftia. A ςενὸς.
Στενοτράχηλος, ον, anguftum collum habens.
Στενοφυλλία, ας, ἡ, exilitas foliorum. A feq.
Στενόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, exilia folia habens. E ς. & φύλλον.
Στενόφωνος, ε, ὁ, ἡ, exilem fonum edens. Ex eod. & φωνή.
Στενοχωρέω, ῶ, f. ήσω, arcto, angufto, Gl. Vet. coangufto, coarcto. ςενοχωρεῖται, fufpirat, Phil. arctatur, angitur. A ςενόχωρος.
Στενοχωρὴς, εος, ὁ, ἡ, arctus, anguftus. Ab eodem.
Στενοχωρία, ας, ἡ, anguftum fpatium, anguftus locus. 2) angor, follicitudo. 3) inopia, vt frumenti, pecuniæ, Phil. arctatio, anguftia. ςενοχωρίαι, anguftiæ, Gl. Vet. Ab eod.
Στενόχωρος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ςενοχωρής. E ς. & χώρα.
Στενόω, ῶ, f. ώσω, arcto, angufto, coarcto, Gl. V. 2) in anguftias redigo, *met.* A ςενός.
Στενυγρὸς, ε, ὁ, ἡ, arctus, anguftus, de anguftiis in mari, fluuio & fimilibus.
Στενυγρόω, ῶ, meatus humorum conftringo & ficco, coarcto locum, in quo humor eft. A pr.
Στένω, gemo, ingemifco, fufpiro. 2) deploro, defleo, lugeo.
Στένωμα, ατος, τὸ, anguftus locus, anguftia. A pr.
Στενωπάρχος, ε, ὁ, curator vicorum. E feq. & ἀρχός.
Στενωπὸς, ε, ὁ, ἡ, de via, vico, loco, angiportus, angiportum, Phil. ςενωπὰ, arcta, Phil. E ςενὸς & ὤψ. vel potius ωπὸς eft mera terminatio.
Στενῶς, *Adu.* arcte, angufte. A ςενός.
Στένωσις, εως, ἡ, anguftia, coarctatio. A ςενόω.
Στεπτήρια, ων, τὰ, fc. ἔρια, ferta, quæ ex arborum ramis fufpendi folebant. A feq.
Στεπτήριος, ε, ὁ, ἡ, idoneus ad coronas nectendas. A feq.
Στεπτὸς, ὴ, ὸν, coronatus, ferto redimitus. A ςέφω.
Στέργηθρον, ε, τὸ, amoris illecebræ. 2) herba quædam, vmbilicus Veneris. A ςέργω.
Στέργημα, ατος, το, amoris illecebræ, poculum amatorium. Ab eod.
Στεργοξύνευνος, ὁ, ἡ, amans coniugem, f. appetens coniugium alicuius. E feq. & σύνευνος.
Στέργω, f. ξω, amo. 2) adquiefco, fum contentus aliqua re.
Στερέμνιος, ε, ὁ, ἡ, folidus, durus, firmus. ςερέμνιον, τὸ, *Subft.* corpus folidum. A ςερεός.
Στερεμνίως, *Adu.* folide, firme. A pr.
Στερεογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, firmæ fententiæ, obfirmati animi. E ςερεὸς & γνώμη.
Στερεοϰάρδιος, ε, ὁ, ἡ, qui duro corde eft. Ex eod. & ϰαρδία.
Στερεομετρεῖν, folida metiri. A feq.
Στερεομέτρης, ε, ὁ, qui folida metitur. Ex eod. & μετρέω.
Στερεομετρία, ας, ἡ, folidorum dimenfio, doctrina mathematica. A pr.
Στερεοποιέω, ῶ, confolido, validum reddo. A feq.
Στερεὸς, εὰ, εὸν, folidus, validus, firmus, Gl. Vet. rigidus, durus, fterilis ob duritiem. Hinc τὸ ςερεὸν, foliditas, firmitas. A ςάω. v. ςεῤῥὸς.
Στερεότης, ητος, ἡ, foliditas. A pr.
Στερεόσαρϰος, ὁ, ἡ, compactam carnem habens. Ex eod. & σάρξ.
Στερεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, dura & rigida mente præditus, crudelis, immitis. Ex eod. & φρήν.
Στερεόω, ῶ, f. ώσω, folido, firmo, firmum folidumque reddo. A ςερεός.
Στερέω, fut. ήσω, priuo, orbo. ἐςερήθη, caruit, Phil.

Phil. aor. 1. pass. ἐστέρηνται, 3. plur. perfect. pass. carent, Phil. ἐστερημένος, carens, Gl. V. part. στερηθείς, priuatus, Gl. Vet. aor. 1. part. pass. στερέσαι, priuare. inf. aor. 1. Hom. quasi sterilem reddere.

Στερέωμα, ατος, τὸ, firmamentum, statumen, robur, Phil. columen, Gl. Vet. A pr.

Στερεῶς, *Adu.* solide, firmiter, constanter. A στερεός.

Στερέωσις, εως, ἡ, solidatio, firmatio. A στερεόω.

Στέρησις, εως, ἡ, priuatio. Phil. fraus, orbitas, in philos. cum quid de re aliqua negatur. A στερέω.

Στερητικὸς, ἡ, ὸν, priuatiuus. Gl. Vet. fraudulentus. Ab eod.

Στερητικῶς, *Adu.* priuatiue. A pr.

Στερίζω, ίσω, pro στερέω. Ab eod.

Στεριφόπεπλος, paruus peplus, Suid. proprie, qui rigidum & vilem peplum gestat. E στέριφος & πέπλος.

Στεριφοποιέω, ῶ, solido, firmo, duro. A seq.

Στερίφος, ίφη, ιφον, sterilis, infecundus. 2) solidus, firmus. στεριφώτερον, *Adu.*

Στερίφωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger, quasi a στεριφόω.

Στερκτικὸς, ἡ, ὸν, amans, qui facile re aliqua acquiescit, ea contentus est. A στέργω.

Στερκτὸς, ἡ, ὸν, amabilis. Ab eod.

Στερνίδιον, ου, τὸ, pectusculum, Gloss. Vet. A στέρνον.

Στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla. Hes. A στέρνον.

Στερνίτης, ου, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνῖτις, ιδος, ἡ, idem. A pr.

Στερνοκοπέομαι, οῦμαι, plango pectus. A στέρνον & κόπτω. v. στερνοτυπ.

Στερνόμαντις, εως, ὁ, ἡ, idem qui ἐγγαστρίμυθος. E seq. & μάντις.

Στέρνον, ου, τὸ, pectus. A στάω. v. στῆθος.

Στερνοστώματος, ον, vox inepta Comica vel dithyrambica, pro capax. ap. Athen.

Στερνοτυπέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, pectus ferio, pectus tundo, plango. A seq. v. στερνοκοπ.

Στερνοτυπὴς, έος, ὁ, ἡ, pectus tundens, plangens. E στέρνον & τύπτω.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris. A pr.

Στερνοτύπτης, ου, ὁ, idem quod στερνοτυπής.

Στερνοῦχος, ου, ὁ, ἡ, interpretantur, pectore suo continens; canus. Epith. terræ, ap. Soph. E στέρνον & ἔχω. (f. leg. σπερμοῦχος. terra enim semina rerum omnium tenet.)

Στερνόφθαλμος, ὁ, ἡ, oculum in pectore habens.

Στερνώδης, εος, ὁ, ἡ, pectorosus, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρξις, εως, ἡ, amor sincerus. 2) animus præsentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, priuor. Gl. Vet. pro στερέω.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor. 2) fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, qui fulgur suscitat f. congregat. E pr. & ἐγείρω, aut ἀγείρω.

Στέροψ, οπος, ὁ, fulgor, fulgur. Ab ἀστράπτω.

Στεῤῥοβαρὴς, ὲς, & στεῤῥεοβ. grauis, epith. clavæ &c. E στεῤῥὸς & βαρύς.

Στεῤῥοβόας, ὁ, magna voce præditus, clamosus. Ex eod. & βοή.

Στεῤῥόγυιος, ὁ, ἡ, validus. Ex eod. & γυῖον.

Στεῤῥοποιέω, ῶ, f. ήσω, solidum facio, solido denso, firmo. A seq.

Στεῤῥὸς, ρὰ, ῤὸν, pro στερεός.

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, pro στερεότης. A pr.

Στεῤῥόω, Gl. Vet. στερεόω. Ab eod.

Στεῤῥῶς, *Adu.* v. στερεῶς. Ab eod.

Στέρφος, εος, τὸ, corium, pellis, Dor. στρέφος.

Στέρφινος, η, ον, pelliceus. A pr.

Στέρφνιος, α, ον, durus. Hes. Ab eod.

Στερφόω, pelle tego. A στέρφος.

Στέρφωσις, cum res pelle contegitur. A pr.

Στερφωτὴρ, ῆρος, ὁ, Ibicus ap. Schol. Apoll. pellibus tectus, instructus. Ab eod.

Στεύομαι, promitto, firmo. στεῦνται. 2) pl. præs. στεῦτο. 3. sing. imperf. Ab ἵστημι.

Στεφάνη, ης, ἡ, cuiusque rei fastigium f. vertex, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit: vnde inprimis, corona, sertum, fascia. A στέφω.

Στεφανηδὸν, *Adu.* in modum coronæ, circumcirca in orbem. A pr.

Στεφανηπλοκέω, ῶ, f. ήσω, coronam necto seu plico. A seq.

Στεφανηπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui nectit coronas, coronarius. E στεφάνη & πλέκω. vid. στεφανοπλ.

Στεφανηφορέω, ῶ, f. ήσω, coronam gero, coronatus sum.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ gestatio. Phil. supplicatio. A seq.

Στεφανηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, coronam gestans, coronatus, Gl. Vet. E στεφάνη & φέρω.

Στεφανιαῖος, αία, αῖον, coronarius. A στέφανος.

Στεφανίζω, corono. aor. 1. ἐστεφάνιξα, Dor. apud Aristoph. pro ἐστεφάνισα. Ab eod.

Στεφανικὸς, ἡ, ὸν, coronarius. Ab eod.

Στεφάνιον, ου, τὸ, corolla, parua corona. Dim. ab eod.

Στεφανίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Στεφανίτης, ου, ὁ, coronarius, coronatus. στεφανίτης ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur. Ab eod.

Στεφανῖτις, ιδος, ἡ, coronaria. A pr.

Στεφανίων, genus graculi, vel cornicis. Hesych.

Στεφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στεφανηπλοκέω.

Στεφανοπλοκία, ἡ, sertorum confectio. A seq.

Στεφανοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, Philox. idem quod στεφανηπλόκος.

Στεφανοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui coronas conficit. E στέφανος & ποιέω.

Στεφανοπώλης, ου, ὁ, venditor coronarum.

Στεφανόπωλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit. A præc.

Στέφανος, ου, ὁ, corona, corolla, sertum. Met. ornamentum, decus, honos. στέφανος ἱερὸς, hiera. A στέφω.

Στεφανοφορέω, ῶ, v. στεφανηφορέω.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, v. στεφανηφορία.

Στεφανοφόρος, ου, ὁ, ἡ, v. στεφανηφόρος.

Στεφανόω, ῶ, f. ώσω, corono, corona cingo, circumdo, cingo. 2) honoro, orno, decoro.

ἐστεφανωμένος,

Στεφανωμένος, redimitus, Philox. perf. part. pass. A στέφανος.

Στεφανώδης, ες, coronarius, coronis aptus. Ab eodem.

Στεφάνωμα, ατος, τό, coronamentum, quod coronis aptum est. στεφανώματα, serta, Gl. Vet. A στεφανόω.

Στεφανωματικός, ή, όν, idem quod στεφανώδης. A pr.

Στεφάνωσις, εως, ή, coronatio. A στεφανόω.

Στεφανωτικός, ή, όν, coronarius. Ab eodem.

Στεφανωτρίς, ίδος, ή, coronaria. Ab eod.

Στεφηπλόκος, ὁ καὶ ἡ, coronas texens, serta nectens. E στέφος & πλέκω.

Στεφηφορέω, ῶ, fut. ήσω, coronam gesto. Ex eod. & φ.

Στέφος, εος, τό, corona, corolla, sertum. A seq.

Στέφω, f. ψω, corono, redimio. 2) orno. 3) cingo, circumdo, circumfundo, tego. 4) impleo, repleo, de poculis. στέφομαι, redimior, Gl. Vet. ἐστεμμένος, redimitus, Phil. comptus, Gl. Vet.

Στέψις, εως, ή, coronatio. A pr.

Στήδην, Adu. pondere, q. d. appensim. Ab ἵστημι.

Στηθιαῖος, α, ον, pectoralis. A στῆθος.

Στηθίας, ή, nomen auis. Ab eod.

Στηθίδιον, ου, τό, pectusculum. Dim. ab eod.

Στηθύνιον, ου, τό, medium pectoris, quasi pectusculum. Ab eod. v. στηθύνιον. quod est melius.

Στηθικός, ή, όν, pectoralis, qui pectoris est. Ab eod.

Στηθοδεσμίς, ίδος, ή, fascia pectoralis. A seq.

Στηθόδεσμον, ου, τό, pectorale, fascia, Gl. Vet. E στῆθος & δεσμός.

Στηθόδεσμος, στηθόδεσμοι, fasciae pectorales, Gl. Vet. Ex iisd.

Στηθοειδής, ές, pectori similis. E seq. & εἶδος.

Στῆθος, εος, τό, pectus. τὰ στήθη, aggeres arenae, vel saxa in mari latentia. A στάω, firmitate, constantia. v. στέρνον & στήνιον. vt Lat. pectus, a compactione, pangendo.

Στηθύνιον, ου, τό, pectusculum, Dim. pr.

Στήκω, firmiter sto. Ab ἵστημι pro ἱστήκω.

Στήλη, ης, ή, cippus; inpr. in sepulcro, columna, titulus, (sc. inscriptus lapidi,) Gl. Vet. item foedus, sc. inscriptum stelae, de more antiquo, ap. Polyb. Apud Ioseph. de tribunali dicitur, & ei LXX. במות loca excelsa στήλας vertunt. A στάω.

Στηλίδιον, ου, τό, cippus paruus, columella, στηλίδια, termini, limites, Hes. Dim. a seq.

Στηλίς, ίδος, ή, idem. A στήλη.

Στηλίτευσις, εως, ή, inscriptio in cippum. 2) proscriptio. 3) inuectiua in aliquem, qua, quasi in cippo, eius facinora notamus. A στηλιτεύω.

Στηλιτευτικός, ή, όν, inuectiuus. A seq.

Στηλιτεύω, f. εύσω, in cippo inscribo, memoriae prodo. 2) proscribo, contumeliae caussa. 3) facinora alicuius noto & omnibus manifesto. A seq.

Στηλίτης, ου, ὁ, in cippum inscriptus. 2) ob crimina infamiae caussa proscriptus. 3) columnaris, ad columnam pertinens. 4) in columna degens, sedens, vt monachi quidam. A στήλη.

Στηλογραφέω, ῶ, fut. ήσω, in columna inscribo. 2) proscribo. v. στηλιτεύω. Ab eod. & γράφω.

Στηλογραφία, ας, ή, inscriptio columnae, tituli inscriptio, Gl. Vet. Ex eod. & γραφή.

Στηλοειδής, έος, ὁ, ή, cippo vel columnae similis. Ex eod. & εἶδος.

Στηλοκοπέω, ῶ, statuas mutilo, item cippo incido. ἐστηλοκοπημένος, perf. pass. part. Ex eod. & κόπτω.

Στηλόω, ῶ, f. ώσω, cippum exigo. 2) erigo, stabilio vt cippum, statuo, pono. στηλοῦμαι, adfigor alicui rei, immotus sto, ceu cippus. 3) sto. A στήλη.

Στῆμα, ατος, τό, stamen, inpr. in herbis. Ab ἵστημι.

Στήμνιος, ου, ὁ, ή, per Sync. pro στημόνιος, quod vide.

Στημονητικός, ή, όν, staminis nendi peritus. femin. ars nendi stamen, ei opponitur κροκονητική, quod vide.

Στημονίαι, ῶν, αἱ, cincinni tenues, staminibus similes, concinni prolixi & teneri. A στήμων.

Στημονίζομαι, f. ίσομαι, stamen duco seu tendo. 2) ordior. Ab eod.

Στημονικός, ή, όν, qs. staminatius, stamina nens. Ab eod.

Στημόνιον, ου, τό, stamen. Ab eod.

Στημόνιος, ου, ὁ, ή, Epith. vestis, multum, densum stamen habens. Ab eod.

Στημονοφυής, ές, aptus stamini, habens firmitatem aptam stamini. Ab eod. & φύω.

Στημονώδης, εος, ὁ, ή, idem quod στημόνιος.

Στημοῤῥαγέω, pr. stamen rumpo, vestem discindo. E seq. & ῥήγνυμι.

Στήμων, ονος, ὁ, stamen. Ab ἵσταμαι.

ΣΤΗΝΙΑ, ας, ή, festum Athenis, quo se mutuis scommatis proscindebant. Hes.

ΣΤΗΝΙΟΝ, ου, τό, pectus. A στῆναι, ab ἵστημι. v. στῆθος.

Στηνιόω. στηνιῶσαι, conuiciis incessere. Hes. A στηνία.

Στήρ, idem quod στέαρ.

Στήριγμα, ατος, τό, fulcrum, stabilimentum, Gl. Vet. firmamentum, columna, furca. A στηρίζω.

Στηριγμός, οῦ, ὁ, cum quid stabilitur seu fulcitur. 2) firmitas. 3) dicitur & de planetis, cum consistunt. constitionem Gellius vocat. Ab eod.

Στήριγξ, ιγγος, ή, fulcrum. 2) furca, qua currus sustinetur. Ab eod.

Στηρίζω, f. ίξω, statuo firmiter, figo, stabilio, firmo, fulcio. 2) stabilio, confirmo, probo. στηρίζω & στηρίζομαι, sto, consisto, firmo pedem, incumbo. ἐστήρικται, fixus est. perf. pass. 3. s. firmatus est. Vnde στηρικτέον. A στάω. A στεαρὸς fit στηρός, vnde στηρίζω. v. στέαρ.

Στήσιος, ου, ὁ, stator, Epith. Iouis. Ab ἵστημι.

Στησίχορος, ὁ, nomen Poetae Lyrici, & 2) iactus talorum octonarium exhibens, dictus, quod monumentum Stesichori octangulare esset.

ΣΤΗΤΗ,

ΣΤΗΓΗ, vel ϛῆτα, ης, ἡ, femina, mulier.

Στητώδης, εος, ὁ, ἡ, ſeuoſus, pro ϛεατώδης. A ϛέαρ.

ΣΤΙ'Α, ας, ἡ, lapillus, calculus; ſcribitur & ϛεία.

Στιάζω, lapides iacio. A pr.

Στιβάδιον, ȣ, τὸ, torulus ex herba ſeu gramine & frondibus, ſtibadium. A ϛιβάς.

Στιβαδοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, in toro, ſtramento ſeu frondibus humi ſtratis cubo, in ſtibadio cubo. Ex eod. & κοίτη.

Στιβαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, lectum e gramine, frondibus vel ſimilibus conficio.

Στιβάζω, calco, tero. item exponitur, fugio, declino. A ϛείβω.

Στιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, craſſus, firmus, ponderoſus, grauis. Ab eod.

Στιβαρῶς, Adu. denſe, firmiter. A pr.

Στιβὰς, άδος, ἡ, ſtratum, torus e frondibus, gramine, herbis. Gl. Vet. ſtramentum. 2) frons in toris adhiberi ſolita. A ϛείβω, qui conculcatur pedibus & comprimitur pondere corporis.

Στιβεία, ας, ἡ, ingreſſus, quo terra calcatur & pedibus teritur. 2) veſtigatio. A ſeq.

Στιβεὺς, έως, ὁ, qui viam calcat ſeu terit, viator. 2) fullo. A ϛιβεύω.

Στιβευτὴς, ȣ, ὁ, idem, Gl. Vet. A ſeq.

Στιβεύω, f. εύσω, calco, obeo. 2) feras per campos ſaltusque inueſtigo, & tropice quæro, exquiro. A ϛείβω.

Στιβέω, ῶ, idem. Ab eod.

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus & condenſatus, pruina. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus. A pr.

ΣΤΙ'ΒΙ, fucus, pigmentum, ſtibi, ſtibium. v. ϛίμμι.

Στιβία, ας, ἡ, via, ſemita. A ϛίβος.

Στιβιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A ϛίβη.

Στιβίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio faciem infuco. A ϛίβι v. ϛιμμίζομαι.

Στίβος, ȣ, ὁ, iter tritum, trames, item veſtigium. A ϛείβω.

Στιβὺς, ύος, ὁ, fullo. (niſi eſt ϛιβεύς.) Ab eod.

Στιγεὺς, έως, ὁ, ſubula. Item alia quæ pungunt, aculeus &c. Suid. A ϛίζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, nota, ſignum inuſtum aut impreſſum alicui, macula ſeu nota, qua quid diſtinctam ac veluti punctis variatum eſt. Ab eod.

Στιγμαῖος, αία, αῖον, qui vnius puncti eſt, punctum magnitudine æquans. A ϛιγμή.

Στιγματηφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtigmata inuſta habeo, notis compunctus ſum. E ϛίγμα & φ.

Στιγματίας, ȣ, ὁ, ſtigmate notatus, notis compunctus, inprimis de ſeruis improbis. A ϛίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inuſtis ſigno, ſtigmata inuro. Ab eod.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. 2) ſpatium anguſtiſſimum, momentum. 3) dicitur & de aliis rebus valde paruis, de veſtigiis rei leuiter inpreſſis. A ϛίζω.

Στιγὼν, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obſignatus. Hes. Euſt. Ab eod.

Στίζω, f. ίξω, olim ϛίγω vel ϛίχω, pungo, noti compungo, ſtigmata inuro, inuſtis noti ſigno. 2) interpungo, notis diſtinguo. 3) cædo. metaph. infamo. ἐϛιγμένος, noti compunctus, perf. paſſ. part.

Στικτέον, Adu. poſ. diſtinguendum eſt punctis A pr.

Στικτὸς, ἡ, ὸν, punctus, variis notis compunctu ſeu diſtinctus. Ab eod.

Στίλβη, ης, ἡ, nitor, ſplendor. A ϛίλβω.

Στιλβηδὸν, Adu. nitide, ſplendide. A pr.

Στιλβηδὼν, όνος, ὁ, nitor, ſplendor. Ab eod.

Στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ab eod.

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, lucidus, fulgidus, Gloſſ. Vet. ſplendidus. Ab eod.

Στιλβότης, ητος, ἡ, ſplendor. A pr.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, ſplendorem conciliο, coloro. Ab eod.

Στίλβω, f. ψω, ſplendeo, luceo, fulgeo.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id, quo quid nitidum & ſplendidum redditur, quod nitorem conciliat. 2) ipſe ſplendor. A ϛιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, ſtella Mercurii, vel Veneris. A ϛίλβω.

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua quid nitidum ac ſplendidum redditur. 2) ſplendor, nitor. A ϛιλβόω.

Στιλβωτὴς, ȣ, ὁ, colorator, Phil. fullo. Ab eodem.

Στίλβωτρον, ȣ, τὸ, idem quod ϛίλβωμα, n. 1. Ab eodem.

Στίλη, ης, ἡ, numulus minimi pretii. 2) minimum quid, quaſi punctum.

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, lucens, fulgens, fulgidus, Gl. Vet. A ϛίλβω.

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas. A pr.

Στίλψις, εως, ἡ, ſplendor. A ϛίλβω.

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, ſtibium, v. ϛίβι. Scribitur etiam ϛίμι & ϛίμις.

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio ſupercilia fuco, ſtibio ad pigmentum oculorum vtor. A pr.

Στίμμις, ἡ, idem quod ϛίμμι.

Στίμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A ϛιμμίζομαι.

Στὶξ, χὸς, ἡ, ordo. 2) verſus. 3) agmen. ϛίχες, ordines. A ϛείχω, f. ϛίξω.

Στίξις, εως, ἡ, compunctio, notarum inuſtio. A ϛίζω.

Στίον, ȣ, τὸ, lapillus, calculus. idem quod ϛία.

Στιπτὸς, ἡ, ὸν, calcatus. 2) denſus, ſolidus. A ϛείβω. v. ϛειπτός.

Στίφος, εος, τὸ, turba, caterua, inprimis, bellicum agmen, globus militum. A ϛείβω.

Στιφρόω, denſo, ſolido. A ſeq.

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, firmus. rigidus. 2) aridus, contractus, compreſſus. v. ϛειφ. A ϛείφω.

Στιφρότης, τητος, ἡ, denſitas, ſoliditas. A pr.

Στιχαδικὸν ὄξος, acetum e ſtœchade. A ϛιχὰς, n. 2.

Στιχαδίτης οἶνος, vinum e ſtœchade. Ab eod.

Στιχαοιδὸς, ȣ, ὁ, poëta, rhapſodus. E ϛὶξ & ἀοιδός.

Στιχάριον, ȣ, τὸ, tunica, veſtis epiſcoporum vndulata. 2) liber ritualis, liturgicus ecclesiæ græcæ.

Στιχὰς,

...χὰς, άδος, ἡ, series. 2) herbæ nomen, stœchas; quæ est potius ςοιχάς. A ςίχ.
...χάω, ῶ, ordine eo, vado. ἐςιχόωντο, imperf. Ion. pro ἐςιχῶντο, ἐςιχάοντο. A ςείχω.
...ίχη, ης, ἡ, idem quod ςίχ.
...ιχηδὸν, Adu. in modum versuum. 2) catervatim. 3) ordine. A ςίχος vel ςίχη.
...ιχήρης, εος, ὁ, ἡ, per versus scriptus. Ab eod.
...ιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.
...ιχηρῶς, Adu. per versus. A pr.
...ιχίδιον, ε, τὸ, versiculus. Dim. a ςίχος.
...ιχίζω, f. ίσω, ordine dispono. 2) carmina scribo. Ab eod.
...ίχινος, ίνη, ινον, per versus descriptus. Ab eodem.
...ιχιςὴς, ε, ὁ, versuum scriptor, poëta. A ςιχίζω.
...ιχολογέω, versus recito. A ςίχος & λέγω.
...ιχολογία, ἡ, recitatio versuum. Ex iisdem.
...ιχομυθέω, ῶ, alternis versibus respondeo, vt in comœdia vel tragœdia. Ex eod. & μῦθος.
...ιχομυθία, ας, ἡ, actio seu collocutio, quæ fit alternis versibus apud poëtas. Ex iisd.
...ιχοποιία, ας, ἡ, versificatio. A seq.
...ιχοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, qui facit versus. E seq. & ποιέω.
...τίχος, ε, ὁ, versus vel poëtæ vel librarii, *ein Vers oder eine Zeile*: ordo arborum & vitium, antes, series militum &c.
...ιχεργέω, ῶ, f. ήσω, versus facio. E pr. & ἔργον.
...ίχεργημα, τὸ, carmen. A pr.
...ιχεργία, ἡ, versuum scriptio. A ςιχεργὸς, poëta.
...ιχῳδὸς, ε, ὁ, rhapsodus, versuum recitator. v. ςιχαοιδὸς.
...τιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, durus, asper, scrupulosus. A ςία.
Στλεγγίδιον, ε, τὸ, strigilecula. Gloss. Vet. A ςλεγγίς. v. ςελγ.
Στλεγγιδοποιὸς, ε, ὁ, qui strigiles conficit. Ex eod. & ποιέω.
Στλεγγίζω, f. ίσω, abrado strigili, rado. ἐςλεγγισμένος, strigili depexus, perf. pass. part. A seq.
Στλεγγὶς, ίδος, ἡ, strigilis. 2) lamella aurea. it. tænia, quæ ornamentum capitis esset.
Στλέγγισμα, ατος, τὸ, sordes, quæ strigili auferuntur, strigmentum. A ςλεγγίζω.
Στλεγγοποιὸς, v. ςλεγγιδοποιός.
Στοὰ, ας, ἡ, porticus. ςοαὶ, etiam loca, in quibus frumentum reconditur. A ςάω, *consistendo*.
Στοβάζω, conuicior, obtrecto. v. ςύμβ. A seq.
Στόβασμα, τος, τὸ, conuicium. A pr.
Στόβος, ε, ὁ, conuicium, pro ςόμβος.
Στοιβαδεύομαι, in toro repono, torum sterno. A ςοιβάς.
Στοιβάζω, f. άσω, stipo, compono, struo, coaceruo. A ςοιβή.
Στοιβὰς, άδος, ἡ, frons. 2) virgulta loco lecti seu tori strata. v. ςιβάς. A ςείβω.
Στοιβασία, ας, ἡ, structio. A ςοιβάζω.
Στοιβάσιμος, ε, ὁ, ἡ, stipabilis. Gl. Vet. Ab eod.
Στοιβαςὴς, ε, ὁ, qui constipat &c. Ab eod.
Στοιβὴ, ῆς, vel ςοίβη, ης, ἡ, herba, qua in extruendis stibadiis vtebantur veteres. 2) aceruus, congeries, constructio, extructio, Gl. Vet. stipatio, stramentum. 3) res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur; vnde & verbum inane, explendi versus caussa inculcatum. A ςείβω.
Στοΐδιον, τὸ, parua porticus. A ςοά.
Στοιχαδικὸς, & ςοιχαδίτης, v. ςιχ.
Στοιχάριον, ε, τὸ, paruus versus, Dim. a ςοῖχος.
Στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine, versibus posita. 2) herba, stoechas. Ab eod.
Στοιχειακὸς, ἡ, ὸν, elementarius, qui per elementa fit, vel scribitur. A ςοιχεῖον.
Στοιχειακῶς, Adu. per elementa. A pr.
Στοιχεῖον, ε, τὸ, principium, e quo aliquid componitur, elementum, rudimentum. 2) liber explicans elementa alicuius doctrinæ. 3) vmbra solarii. ςοιχεῖα, elementa, literæ alphabeticæ, in N. T. de lege cerimoniali, it. de partibus mundi, astris &c. A ςοῖχος.
Στοιχειόω, ῶ, f. ώσω, rudimenta artis trado. A pr.
Στοιχειώδης, εος, ὁ, ἡ, elementarius, simplex. Ab eod.
Στοιχειωδῶς, Adu. per elementa. A pr.
Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A ςοιχειόω.
Στοιχειωματικὸς, ἡ, ὸν, elementarius. A pr.
Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum & primorum rudimentorum traditio. A ςοιχειόω.
Στοιχειωτὴς, ε, ὁ, qui elementa tradit. Ab eod.
Στοιχειωτικὸς, ἡ, ὸν, elementarius. A pr.
Στοιχέω, ῶ, f. ήσω, in versus rectos porrigor. 2) ordine procedo. 3) incedo, ambulo; in N. T. sequor aliquid mente, animo, factis. Sic & Polyb. 4) μιᾷ ςοιχεῖν, vna vxore contentum esse. v. ςοίχημα. A ςοῖχος.
Στοιχηγορέω, ῶ, ordine narro, ordine recenseo. Ex eod. & ἀγορέω.
Στοιχηδὸν, Adu. ordine, ordinatim. A ςοῖχος.
Στοίχημα, pro ἆθλον. Schol. Theocr. a ςοιχεῖν, quod Græci recentiores & ICti dixere pro pactici. item 2) pignus.
Στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo. 2) ordine dispono, præscribo. Ab eod.
Στοιχισμὸς, ε, ὁ, quum indagine cinguntur siluæ, expansio plagarum. A pr.
Στοιχομυθέω, vide ςιχομ.
Στοῖχος, ε, ὁ, ordo, versus. 2) ordo militum in acie. 3) indago & series plagarum. A ςείχω.
Στολάρχης, ε, ὁ, dux classis, qui classi præest. E ςολος & ἀρχή.
Στόλαρχος, ε, ὁ, idem, ex eod. & ἀρχός.
Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A seq.
Στολὴ, ῆς, ἡ, stola, tunica longior, amictus, vestimentum, indumentum. 2) omnis apparatus, vel ornatus, vel amictus, vel armatura, vt nuptiarum, militum &c. A ςέλλω.
Στολίδιον, ε, τὸ, sagulum. Suic. Dim. a ςολίς.
Στολιδόω, ῶ, f. ώσω, induo, amicio. Ab eod.
Στολιδώδης, εος, ὁ, ἡ, rugas & plicas habens, rugosus. Ab eod.

Στολιδωτὸς,

Στολιδωτὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.

Στολίζω, f. ίσω, veſtio, apparo. ἐςολισμένος, ſtolatus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. A ςολὴ.

Στόλιον, ου, τὸ, parua ſtola, amiculum. 2) veſtis philoſophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga veſtis. 2) ſtria frontis. 3) ruga, plica alia. 4) ſtola. Ab eod.

Στόλισμα, ατος, τὸ, idem. A ςολίζω

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, amictus, cum veſtes induuntur. Ab eod.

Στολιςὴς, οῦ, ὁ, veſtiarius, Gl. Vet. veſtitor. Ab eodem.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ςολισμός. Eurip.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris. 2) claſſis, copiæ, quæ aliquo mittuntur. 3) profectio, iter. 4) apparatus, ornatus, amictus. A ςέλλω.

Στόμα, ατὸς, τὸ, os, orificium, oſtium fluuii. acies ferri, acies, frons exercitus.

Στομακάκη, ἡ, vel ςομοκάκη, ἡ, oris vitium, morbi ſcorbutici genus.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus. 2) loquacitas. E ςόμα & ἄλγος.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipſum mare oſtio ſuo ingreditur.

Στομάλιμνον, τὸ, idem. A pr.

Στόμαργος, ου, ὁ, ἡ, loquax, nugator, Gl. Vet. tabula. E ςόμα & ἀργός.

Στοματικὸς, ἡ, ὸν, ad os pertinens. A ςόμα.

Στοματεργὸς, οῦ, ὁ, ore opus ſuum conficiens, quæſtum faciens. Ex eod. & ἔργον.

Στοματαυλέω, ῶ, f. ήσω, ore tibiam inflo.

Στομαχικὸς, ἡ, ὸν, ſtomachicus. 2) ſtomachi vitio laborans, ad vomitum procliuis. A ſeq.

Στόμαχος, ου, ὁ, os, orificium. 2) ſtomachus, ventriculus. 3) gula, guttur, iugulum, orificium ventriculi ſuperius.

Στομβάζω, ore dilatato grauem vocem edo, ore late diducto vaſta loquor. 2) conuicior. A ſeq.

Στόμβος, η, ον, ore dilatato ſonum edens. 2) conuicium faciens. A ςέμβω.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens. ςομίας ἵππος, oris duri equus. A ςόμα.

Στόμιον, ου, τὸ, oſculum, paruum os. 2) orificium vaſis, venæ & ſimilium introitus anguſtior. 3) freni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod ςομίας.

Στομοδόκος, ου, ὁ, ἡ, loquax. E ςόμα & δέχομαι.

Στόμος, ου, ὁ, garrulitas, conuitium. A ςόμα.

Στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obſtruo. 2) os, oſtium facio ſiue aperio. 3) ferrum acuo & induro, roboro. 4) frontes in exercitu ſiue acie ſtruo. Ab eod.

Στομύλλω, & deriuata v. in ςωμ.

Στομφάζω, vtor grandibus verbis, magnifice loquor. 2) conuicior. A ςόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus. 2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφασικὸς, ἡ, ὸν, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ὁ, grandiloquentia. 2) conuicium. A ςέμβος, vbi v.

Στομώδης, εος, ὁ, ἡ, qui magno ſeu amplo ore eſt. Ab eod.

Στόμωμα, ατος, τὸ, id, quod exacutum eſt. 2) id quo duratur acies. 3) robur aciei, ferrum durum, Gl. Vet. A ςομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri. 2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, οῦ, ὁ, indurator, Gl. Vet. Ab eod.

Στοναχέω, ῶ, f. ήσω, gemo, cum gemitu requiro. A ςόναχος.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, ſuſpirium, dolor, pr. ςονάχησις. A ςόνος.

Στοναχίζω, ομαι, gemo, ingemiſco. A ſeq.

Στόναχος, ου, ὁ, idem quod ςοναχή.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus v. ςενόεις. A ſeq.

Στόνος, ου, ὁ, gemitus, ſuſpirium, gemitus cum fletu. A ςένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, vnguium extremitas, aſperitas, acumen, acies. 2) vnguis. 3) præacuta cautes etiam ςόνυχες, ap. Eurip. & Apoll. Rh. & quidquid acutum eſt, & propterea nocere, lacerare poteſt. Ab ὄνυξ.

Στοργέω, ῶ, pro & vehementi amore complector. A ſeq.

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor, inprimis illud genus amoris, quo quicquid noſtrum eſt nobisque quoquo modo proprium & cognatum, amplectimur & carum habemus, quodcunque eſt, ſeu turpe, ſeu amabile, eique acquieſcimus. 2) inpr. amor coniugum. 3) vulgatiſſime, parentum erga liberos & liberorum erga parentes, Gl. Vet. adfectio. A ςέργω.

Στορέννυμι, & ςορεννύω, ſterno. A ςορέω.

Στορεὺς, έως, ὁ, ſtrator, qui ſternit. 2) fomes, qui ſubſterni ſolet ad ignem concipiendum, i. e. lignum, quod terebratur ad ignem concipiendum. A ſeq.

ΣΤΟΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ſterno, proſterno.

ΣΤΟ'ΡΘΗ, ἡ, idem quod ſeq. ap. Heſ.

Στόρθυγξ, γος, ἡ, cuſpis haſtæ. A pr.

Στόρνυμι, idem quod ςορέω.

Στορύνη, ης, ἡ, inſtrumentum chirurgicum ad ſanguinem e naribus detrahendum.

Στορχάζω, f. άσω, in ſtabulum cogo, concludo, Heſ. (ſed leg. eſt ςοιχάζω, ordine, ſerie compono, alterum ad latus alterius, quod fit in armentis, iumentis & pecoribus ſtabulo concluſis.)

Στοχάζομαι, f. άσομαι, collimo ad ſcopum, recta ad ſcopum tendo, *metaph.* propoſitum mihi ſpecto, vel eo reſpectum habeo. ἐςοχασμένος βλασφημίας, qui maledicendi cauſſa facit. 2) conicio, coniecturam facio. 3) facio, quæ quis velle videtur, ſtudeo alicui rei vel perſonæ, gratiam alicuius capto. hinc 4) parco, miſereor, conſulo. A ſeq.

ΣΤΟΧΑ'Σ, άδος, ἡ, retium tenſio. 2) ſtrues ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στόχασμα, ατος, τὸ, quod in ſcopum intenditur, ſiue quo ad ſcopum collimatur. 2) collimatio, coniectatio ipſa, idem quod ſq. Ab eod.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, collimatio ad ſcopum. 2) coniectatio, coniectura. Ab eod.

[Σ]τοχαςὴς, ȣ̃, ὁ, conie&tor, qui e conie&turis colligit. 2) qui bene collimat & re&ta ad ſcopum tendit. Ab eod.

[Σ]τοχαςικὸς, ἡ, ὸν, re&ta collimans & ad ſcopum tendens. 2) qui ſollers eſt in conie&turis, conſultus. 3) conie&turalis, conie&tura aſſequendus. A pr.

[Σ]τοχαςικῶς, *Adu.* conie&tando. 2) more conie&tantium. A pr.

[Σ]τράβαι, αἱ, compedes. A ςρέφω.

[Σ]τραβαλοκομάω, ῶ, criſpa ſum coma. A ſeq.

[Σ]τραβαλοκόμης, ȣ, ὁ, qui criſpa eſt coma. E ſeq. & κόμη.

[Σ]τράβαλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui tereti corpore eſt. 2) tortuoſus. A ςραβός.

[Σ]τράβηλος, ὁ, genus conchylii, ſic di&tum a figura, quod ſimile eſt tubæ. Ab eod.

[Σ]τραβίζω, f. ίσω, ſum ſtrabo. Ab eod.

[Σ]τραβισμὸς, ȣ̃, ὁ, diſtortio oculorum. A pr.

[Σ]τραβὸς, ἡ, ὸν, qui eſt oculis diſtortis, ſtrabo, luſcus: proprie prauus, peruerſus. A ςρέφω.

[Σ]τραβών, ῶνος, ὁ, idem & ab eod.

[Σ]τραγγαλάω, & έω, ſtrangulo, ſuffoco. A ſeq.

[Σ]τραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, ſtrangulatio. A ςραγγός.

[Σ]τραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, tortuoſus laqueus. 2) doloſum conſilium. Ab eod.

[Σ]τραγγάλια, ων, τὰ, tophi & durities ex humore concreto, maxime in articulis, quia ſunt ſimiles nodis funium, laqueis, aut guttis concretis. Ab eod.

[Σ]τραγγαλίαι, αἱ, tormenta, Gl. Vet. vt ſtrappæ in Latinitate vulgari. Ab eod.

[Σ]τραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo, Gl. Vet. ſtrangulo. A ſeq.

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, idem quod ςραγγαλία.

Στραγγαλισμὸς, ȣ̃, ὁ, ſtrangulatio. A ςραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ, ἡ, tortuoſus, diſtortus. 2) peruerſus, doloſus. A ςραγγαλιά.

Στραγγαλόω, ῶ, ſtrangulo, torqueo, ſtringo. A ςραγγός.

Στραγγαλωτὸς, ἡ, ὸν, valde tortus, nodoſus, de fune. A pr.

Στραγγεῖον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, quo humor preſſus ſtillatim defluit. A ſeq.

Στραγγεύω, f. εύσω, guttatim exprimo. 2) premo, adfligo. A ςράγξ.

Στραγγεύομαι, med. cun&tor, moror, tempus tero. 2) laboro, vexor. v. ςρεύγομαι.

Στραγγίας, ὁ, genus tritici nobile. A ςράγξ.

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, tortuoſus, obliquus, perverſus. 2) impudens. Heſ. Suid.

Στραγγȣρία, ας, ἡ, vrinæ ſtillicidium, quum vrina ſtillatim excernitur. E ςρὰγξ & ȣ̃ρον.

Στραγγȣριάω, ῶ, vrinæ ſtillicidio laboro. A pr.

Στραγγȣρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſtranguriam procliuis, ſtranguria laborans. τὰ ςραγγȣρικὰ, ſtranguria. Ab eod.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla.

Στραγὸς, ἡ, ὸν, tortus, diſtortus, impudens, Suid. vide ςραγγός.

Στρατάομαι, ῶμαι, exercitum colloco, caſtra pono. Hinc ἐςρατόωντο, imperf. *Ion.* pro ἐςρατῶντο, ἐςρατάοντο. A ςρατός.

Στραταρχέω, ῶ, f. ήσω, dux ſum exercitus, exercitui præſum. A ſeq.

Στρατάρχης, ȣ, ὁ, imperator, copiarum dux. E ςρατὸς & ἀρχή.

Στραταρχία, ας, ἡ, præfe&tura exercitus. A pr.

Στράταρχος, ȣ, ὁ, idem quod ςρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio militaris. 2) ſtipendia, in plur. 3) agmen & copiæ. A ςρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus, qui in expeditionem conſcribitur, in caſtra educitur, agmen. Ab eod.

Στρατευματικὸς, ἡ, ὸν, militaris, bello habilis. A pr.

Στρατευσείω, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατεύσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in expeditionem educi poteſt, militiæ aptus ſ. maturus. A ſeq.

Στράτευσις, εως, ἡ, expeditio, conſcriptio copiarum militarium. A ςρατεύω.

Στρατευτέον, bellandum, in bellum eundum. Ab eodem.

Στρατευτικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ςρατεύσιμος. 2) bellicoſus, pugnax. 3) muneribus militaribus adſuetus. Ab eod.

Στρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem conſcribo, in caſtra vel campum educo, cum exercitu venio. 2) bello inuado, ςρατεύω & ςρατεύομαι, milito, ſtipendia facio. facio copiam mei corporis militiæ muniis adhibendi, nomen do militiæ. A ςρατός.

Στρατηγεῖον, ȣ, τὸ, locus vbi tendit imperator, prætorium. v. ςρατήγιον, quod melius. A ςρατηγός.

Στρατηγέτης, ȣ, ὁ, idem quod ςρατηγός. A ſeq.

Στρατηγέω, ῶ, f. ήσω, præſum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor. 2) furto militari circumuenio, ſtrategemate vinco. A ςρατηγός.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, res a duce exercitus a&ta. 2) facinus callidum & ſollers conſilium, quo imperator hoſtem circumuenit, ſtrategema, furtum militare. A pr.

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfe&tura exercitus. 2) peritia ducendi exercitum. A ςρατηγός.

Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfe&to ſeu ambio. A pr.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius. 2) peritus muneris imperatorii. 3) qui fuit imperator. A ςρατηγός.

Στρατηγικῶς, *Adu.* imperatorie. A pr.

Στρατήγιον, ȣ, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. v. ςρατηγεῖον. A ςρατηγός.

Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, prætoria, v. c. nauis. A ſeq.

Στρατηγὸς, ȣ̃, ὁ, dux exercitus, imperator. E ςρατὸς & ἄγω, ſ. ἀγός.

Στρατηλασία, ας, ἡ, edu&tio exercitus, expeditio. Ex eod. & ἐλασία.

Στρατηλατέω, ῶ, f. ήσω, exercitum duco, expeditionem ſuſcipio, bellum infero. A ſeq.

Στρατηλάτης, ȣ, ὁ, qui exercitum agit, ſ. educit in expeditionem, dux agminis militaris. Phil. magiſter militum, dux, dux exercitus. A ςρατὸς & ἐλαύνω.

Στρατιὰ,

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur. 2) militia, expeditio, pro ςρατεία, sed hoc vitiose. A ςρατός.

Στρατιάρχης, ȣ, ὁ, tribunus militum. E pr. & ἀρχή.

Στρατίαρχος, ȣ, ὁ, idem & ex iisdem.

Στράτιος, ία, ιον, militaris, castrensis, exercituum præses. item Epith. Martis. A ςρατός.

Στρατιώτης, ȣ, ὁ, miles. A ςρατιά.

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, militaris, ad milites pertinens. 2) qui militiæ studet. 3) militiæ peritus. τὸ, ςρατιωτικὸν, ȣ, sc. πλῆθος, milites ipsi, τὰ ςρατιωτικὰ, sc. ἔργα vel πράγματα, res militares. A pr.

Στρατιωτικῶς, *Adu.* militariter, vt militem decet.

Στρατιῶτις, ιδος, ἡ, femina militans. ςρατιώτιδες νῆες, naues, quæ milites vehunt. A ςρατιώτης.

Στρατιωτὶς, ίδος, ἡ, herba fluuiatilis, stratiotis. Plin.

Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitus præco.

Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω, cogo & conscribo milites, delectum ago. A ςρατολόγος.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A pr.

Στρατολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui exercitum conscribit, delectum habet. E ςρατὸς & λέγω.

Στρατόμαντις, εως, ὁ, vates, augur exercitus, vt Calchas ap. Hom. Solebant enim veteres, vatem vel augurem in castra, quoties exirent, secum ducere, id quod ex Herodoto & S. S. constat.

Στρατοπεδάρχης, ȣ, ὁ, qui castris præest castrorum præfectus. 2) imperator, dux exercitus. E ςρατόπεδον & ἀρχή.

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, castrorum præfectura. A pr.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, castrametatio. 2) castra ipsa. 3) dispositio exercitus. Polyb. A ςρατοπεδεύω.

Στρατοπεδευτικὸς, ἡ, ὸν, ad castramentandum pertinens. Ab eod.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, castra metor. A seq.

Στρατόπεδον, ȣ, τὸ, castra. 2) exercitus. E ςρατὸς & πέδον.

Στρατόπλωτος, ον, exercitum traiiciens mare, s. iubens traiicere. Lycophr. Ex eod. & πλώω.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, ȣ, ὁ, exercitus, copiæ militares siue terrestres, siue nauales. 2) multitudo. Dicitur & adiectiue. (Ab antiquo τράω, *sterno*, in cuius locum successit in vsu vulgari ςερεννύω, & ςορέννυμι, vnde & Latina *stratum* & *stramen*, cum aliis. proprie est multitudo, quæ sternitur, h. e. considere iubetur aliquo in loco, & locus ipse constratus, vbi exercitus sternitur, seu deponitur.)

Στρατόφι vel ςρατόφιν, *Adu.* ab exercitu. A pr.

Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, custos exercitus, copiarum dux siue præfectus.

Στρέβλη, ης, ἡ, instrumentum nauticum. 2) tormentum, instrumentum tortorum. A ςρεβλός.

Στρεβλοκερως, ὁ, ἡ, cornua tortuosa habens. Ex eod. & κέρας.

Στρεβλόπους, οδος, ὁ, scaurus, Phil.

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, tortuosus, flexuosus. 2) peruersus, callidus, versutus. 3) strabo, qui per versis & distortis est oculis. A ςρέφω.

Στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuositas. 2) peruersitas A pr.

Στρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo, tormentis distraho, distorqueo, peruerto, deprauo Ab eodem.

Στρέβλωσις, εως, ἡ, tortura, vexatio. A pr.

Στρεβλωτήριον, ȣ, τὸ, tormentum, locus tormentorum. Ab eod.

Στρεβλωτὴς, ȣ, ὁ, eculeus, Phil. 2) tortor Ab eodem.

Στρέμμα, ατος, τὸ, tortum, intortum. 2) luxatum. 3) opus pistorium. A ςρέφω.

Στρέπταιγλος, ȣ, ὁ, ἡ, vel ςρεπταίγλη, ἡ, fulgorem seu lucem auertens, radios deflectens vel vibrans, contorquens. vox dithyramb inepta, ab Aristoph. irrisa. E ςρεπτὸς & αἴγλη

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, versatilis, versabilis, volubilis tortilis, flexilis. 2) tortus. χιτὼν ςρεπτὸς lorica conserta annulis. A ςρέφω.

Στρεπτὸς, ȣ, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, torquatus, torquem gestans. E pr. & φέρω.

Στρευγεδὼν, όνος, ἡ, stranguria. A seq.

Στρεύγω, proprie idem quod ςραγγεύω, guttatim exprimo: vnde, dolore adficio. ςρεύγομαι, paullatim deficio, tabesco, consumor, vexor. 2) cunctor, cesso, tempus tero, vt ςραγγεύομαι. A ςραγξ.

Στρεφάσκω, verto. A ςρέφω.

Στρεφεδινέω, ῶ, f. ήσω, in gyrum ago. ςρεφεδίνηθεν, vertigine correpti sunt. 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐςρεφεδινήθησαν. E ςρέφω & δινέω. v. ςρεψοδινέω, & ςροφοδιν.

Στρέφος, εος, τὸ, idem quod ςρέμμα, & pellis; quo sensu melius est σέρφος, quod vid. A ςρέφω.

Στρεφόω, ῶ, pelle tego, melius σερφόω, de quo supra. A pr.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, f. ψω, verto, verso, flecto, torqueo. 2) torqueo, i. e. ango. 3) verso, voluto, cogito. 4) reuertor, remeo. ςρέφομαι, conuertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor. 2) versor, occupatus sum in aliqua re. ἐςράφην, aor. 2. ςραφεὶς, conuersus. ἐςραμμένος, tortus, perf. pass.

Στρέφωσις, εως, ἡ, rectius σέρφωσις, quum quid operitur corio. A ςρεφόω.

Στρεψάσκω, verto. Imperf. ςρέψασκον. A ςρέφω.

Στρεψίμαλλος, ȣ, ὁ, ἡ, crispum habens vellus. 2) versipellis, versutus. E ςρέψις & μαλλός.

Στρέψις, εως, ἡ, versio, conuersio. 2) fraus. A ςρέφω.

Στρεψοδικέω, ῶ, f. ήσω, caussas peruerto, ius peruerto malis artibus. E ςρέφω & δίκη.

Στρεψοδικοπανȣργία, ας, ἡ, calliditas in peruertendis caussis seu litibus. E pr. & πανȣργία.

Στρεψοδινέω, ῶ, f. ήσω, in gyrum flecto. E ςρέφω & δινέω. v. ςρεφεδινέω.

Στρηνὲς, *Adu.* aspere. A seq.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, asper, acutus. 2) qui moribus asperis est. turgidus, turgescens, præ nimia boni succi copia, eoque durus & rigidus, & insolescens.

Στρηνιάω, ῶ, f. άσω, luxuriose viuo, lasciuio, Gl. Vet. gestio, in malam partem. A seq.

ΣΤΡΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, luxus, deliciæ. 2) tumultuatio. 3) fastus, morum asperitas.

Στρηνόφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, vocem asperam habens. E ςρηνὴς & φωνή.

Στριβιλικίγξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem. vox temere & ludibrii ergo conficta. idem quod seq.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, exilis & tenuis vox auis.

Στριγμὸς, ȣ͂, ὁ, stridor. A ςρίζω pro τρίζω.

Στρὶξ, γὸς, ἡ, strix, nycticorax, columnæ canaliculus, striatura. Ab eod.

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, strigosus. Gloss. Vet. ςριφνὸν, acerbum. Phil. vt ςρυφνός. A ςρέφω.

Στροβαλοκομάω, v. ςραβαλοκ.

Στροβάνικος, ȣ, ὁ, ἡ, qui exagitando vincit. Hes. E ςρόβος & νίκη. v. seq.

Στροβανίσκος, ὁ, tripus. Hesych. A curuitate pedum.

Στροβελὸς, ἡ, ὸν, tortuosus, flexuosus, incuruus. A ςροβάω.

Στροβεὺς, έως, ὁ, instrumentum fullonium, a circumagendo. A seq. (nisi est ςοβεὺς, a condensando.)

Στροβέω, ῶ, f. ήσω, circumago, iacto, torqueo. 2) perturbo, terreo. A ςρέφω.

Στροβητὸς, ἡ, ὸν, impetuosus. 2) qui circumagitur, circumrotatus, vt Ixion. A pr.

Στροβιλέα, nux pinea, Phil. A ςρόβιλος.

Στροβιλέω, ῶ, f. ήσω, turbineo vortice circumago. Gl. Vet. intorqueo. Ab eod.

Στροβιλεὼν, pinetum, Gl. Vet. Ab eod.

Στροβίλη, ἡ, linamentum, aut aliud quid, in turbinis modum contortum. 2) nomen ancillæ, ap. Demosthen. Ab eod.

Στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus. Ab eod.

Στροβιλίτης, ȣ, ὁ, vt ςροβιλίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοβλέφαρος, ον, qs. oblique videns, idem quod ἑλικοβλέφαρος, viuidos, nitidos, pulcros oculos habens, rotatiles, versatiles. Ex eod. & βλέφαρον.

Στροβιλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, similis turbini seu cono, seu nuci pineæ. Ex eod. & εἶδος.

Στρόβιλος, ȣ, ὁ, vortex, turbo, trochus, genus saltationis flexuosum. 2) pinus, Gl. Vet. nux pinea, nucleus nucis pineæ. A ςρέβος.

Στροβιλόω, ῶ, f. ώσω, verso, circumago. A pr.

Στροβιλώδης, εος, ὁ, ἡ, turbinatus. 2) frequens anfractibus. Ab eod.

Στρέβος, ȣ, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A ςρέφω.

Στροβύλος, ὁ, schol. Theocr. idem quod ςρόβιλος.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A ςρογγύλος.

Στρογγυλεύω, f. εύσω, idem & ab eod.

Στρογγύλευμα, τὸ, opus rotundum, vt globus, cylinder. A pr.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, rotundo. 2) ore rotundo loquor. A ςρογγύλος.

Στρογγυλιώδης, ες, vel potius ςρογγυλώδης, rotundus. Ab eod.

Στρογγυλοδίνητος, ον, idem. Ex eod. & δινέω.

Στρογγυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, rotundus. Ex eod. & εἶδος.

Στρογγυλόκαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, rotundum habens caulem.

Στρογγυλόλοβος, ȣ, ὁ, ἡ, rotunda siliqua inclusus.

Στρογγυλομαι, rotundus fio. A ςρογγύλος. Sed præstat aut ςρογγύλλομαι, aut ςρογγυλȣ͂μαι.

Στρογγυλοναύτης, ȣ, ὁ, qui oneraria naui nauigat, quæ græcis ςρογγύλη dicitur.

Στρογγυλόπλευρος, ον, rotundum latus habens. A πλευρά.

Στρογγυλοπρόσωπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui rotunda est facie. E seq. & πρόσωπον.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globosus. ναῦς ςρογγύλη, nauis oneraria. nam bellicæ sunt naues longæ.

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A pr.

Στρογγυλόω, ῶ, v. ςρογγυλεύω.

Στρογγύλως, *Adu.* rotunde. 2) figura tereti. Ab eodem.

Στροιβάω, idem quod ςροβέω.

Στροίβηλος, ȣ, ὁ, tuber, vibex. Hes. A seq.

Στροιβὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod ςρόβος vel ςρόμβος.

Στρομβεῖον, ȣ, τὸ, turbo, conus. A ςρόμβος.

Στρομβηδὸν, *Adu.* turbinis in modum. Ab eodem.

Στρόμβος, ȣ, ὁ, turbo. A ςροβέω.

Στρομβόω, ῶ, f. ώσω, turbineo vortice verso circumago. 2) verso, circumago. A pr. v. ςροβέω.

Στρομβώδης, εος, ὁ, ἡ, turbinis seu coni figuram habens. Ab eod.

Στρȣθάριον, ȣ, τὸ, passerculus, & vniuerse quæuis auicula. Dim. a ςρȣθός.

Στρȣ́θειος, εία, ειον, strutheus. Ab eod.

Στρȣθίζω, fut. ίσω, passeris modo strido. 2) radicula purgo. Ab eod.

Στρȣθίον, ȣ, τὸ, passerculus. 2) radix quædam, struthium. Dim. a ςρȣθός.

Στρȣ́θιος, ία, ιον, struthius. Ab eodem.

Στρȣθοκάμηλος, ȣ, ὁ vel ἡ, struthiocamelus, *auis*, struthio, *ein Strauss.*

Στρȣθοκέφαλος, ȣ, ὁ, ἡ, habens caput passeris aut struthiocameli. 2) monstrosus. A κεφαλή.

Στρȣθόπȣς, οδος, ὁ, ἡ, pedes struthiocameli habens.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, passer. 2) struthio, struthiocamelus. 3) auis quælibet parua. 2) herba quædam.

Στρȣθοφάγος, ȣ, ὁ, ἡ, struthiones vorans. 2) passeres vorans.

Στροφαῖος, ȣ, ὁ, Epith. Mercurii, quia præest foribus, aut cardinibus forium, vel ad fores sacratus est. 2) versutus, qui multas nouit strophas. A ςροφή.

Στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, conuersio, vertigo, vortex, flexus. 2) rotula, orbis, orbiculus. 3) caseus. A seq.

Στροφαλίζω, f. ίσω, verto, verso. A ςρέφω.

Στροφὰς, ἀδος, ἡ, quæ circumagitur, tortuosa, anfractuosa, vt via. Ab eod.
Στροφάω, ῶ, verto, voluo, verso. Ab eod.
Στροφεῖον, ȣ, τὸ, instrumentum vertendi nauem. 2) pars theatri, Gl. Vet. versoria. Ab eodem.
Στροφεὺς, έως, ὁ, vertebra. 2) summus dorsi spondylus. 3) cardo in foribus. Ab eod.
Στροφέω, ῶ, versutiis & strophis vtor. A seq.
Στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, versura, fluxus. 2) chori ad spectatores conuersio, pars carminis lyrici habens antistrophen suam. 3) tergiuersatio fraudulenta, stropha, versutia, Gl. Vet. στροφαὶ, strophæ. A στρέφω.
Στρόφιγξ, γος, ἡ, vertebra, cardo. 2) versura, flexus, versio. A στροφεύς.
Στρόφιον, ȣ, τὸ, zona, qua mulieres cingi solebant. 2) redimiculum, quo viri & feminæ caput ligabant. A στρόφος.
Στρόφις, ὁ, versutus, callidus. A στροφή.
Στροφὶς, ίδος, ἡ, conuersio. 2) volumen, spira. Ab eodem.
Στροφοδινέω, circumago. v. στρεφεδ. E στρόφος & δινέω.
Στροφολογία, ἡ, versutiæ in dicendo, fraus. Ab eod. & λέγω.
Στροφόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, intestina mihi torquentur, torminibus vexor seu laboro. A seq.
Στρόφος, ȣ, ὁ, funiculus e loro vel cannabi, aliaue materia, fascia, cirrus, cincinnus. 2) torsio, tormina intestinorum. στρόφοι, tormina, Gl. Vet. A στρέφω.
Στροφώδης, ες, cui densi quid innatat, vt in vrina. A pr.
Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, versatilis. A στροφόομαι.
Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, austerus, acerbus. 2) homo austerus, acerbus, morosus. A στυφνός.
Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A pr.
Στρύχνη, idem quod στρύχνος, apud Schol. Theocr.
Στρύχνον, ȣ, τὸ, idem quod seq.
ΣΤΡΥ'ΧΝΟΣ, ȣ, ὁ, solanum, *herba*.
Στρῶμα, ατος, τὸ, stratum, stragulum, stramentum, vestis stragula, variegata; vnde & στρώματα, τὰ, manticula, saccipetium, cento, quo impedimenta itineraria conduntur, hinc liber varii & mixti argumenti. A στρωννύω.
Στρωματεὺς, έως, ὁ, vestis sutilis. 2) saccus e pannis lineis laneisue consutus, quibus stragula deponi & colligari solebant. 3) piscis quidam dorso variegato. 4) liber varii argumenti. Gl. Vet. puluinar. A pr.
Στρωματίζω, f. ίσω, sterno, insterno. Ab eod.
Στρωματόδεσμον, ȣ, τὸ, ligamen seu vinculum, quo vestis stragula constringitur, fascia, qua stragula conuoluta solent ligari. 2) vestis stragula vinculo colligata. E στρῶμα & δεσμός.
Στρωματόδεσμος, ȣ, ὁ, idem & ex iisdem.
Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cui stragulorum custodia demandata est,
Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, stratum, lectus, stragulum, lectisternium, torus. A seq.
Στρώννυμι, f. στρωννύω, f. στρώσω, sterno, i. e. deiectum humi expando aut alio in loco plano. στρῶσον, sterne, Gl. Vet. aor. 1. imperat. ἐστρωμένον, stratum, Gl. Vet. perf. pass. part. A στορέω.
Στρῶσις, εως, ἡ, stratura. A pr.
Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, strator. 2) parua trabs, asser, Gl. Vet. asserculus. 3) crates textilis. στρωτῆρες, asseres, Philox. asserculi, Gl. Vet. tabulæ ad contabulationem. Ab eod.
Στρώτης, ȣ, ὁ, strator. Ab eod.
Στρωτὸς, ἡ, ὸν, stratus, instratus, stragulis intectus. Ab eod.
Στρωφάω, ῶ, verso, circumago. A στροφή.
Στυγάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, quæ odit mares. E στυγέω & ἀνήρ.
Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, horribilis, tristis, grauis. 2) odio dignus. Gl. Vet. inuisus, odiosus. A στυγέω.
Στυγερότης, ητος, ἡ, tristitia, mœstitia, sæuitas, importunitas, diritas. A pr.
Στυγερωπὸς, ȣ, ὁ, inuisus, cuius adspectum auersamur, ingratus adspectu. Ex eod. & ὤψ.
Στυγερώπης, εος, ὁ, ἡ, inuisus. 2) cum odio adspiciens, inuiso adspectu & toruis oculis cernens. Ex iisdem.
Στυγερῶς, *Adu.* horribiliter, horrendum in modum. A στυγερός.
ΣΤΥΓΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, odio prosequor, odi, reformido, exhorresco, extimesco. στυγέομαι, ȣ̃μαι, odio & horrori sum, inuisus sum. στύξαι, odisse, aor. 1. inf. a fut. στύξω, quasi a στύγω, στύξαιμι, terribilem redderem. opt. aor. 1. ἔστυγον, aor. 1.
Στύγημα, ατος, τὸ, odium. 2) quod quis odio habet. A pr.
Στυγητὸς, ἡ, ὸν, odiosus, qui odio & horrori est, odio dignus. Gloss. Vet. detestabilis. Ab eodem.
Στύγιος, ία, ιον, stygius, infernalis. A στύξ.
Στυγνάζω, f. άσω, tristitia adficior, tristis sum, triste & sæuum tueor. A στυγνός.
Στυγνοποιὸς, ὸν, tristitiam adferens. E seq. & ποιέω.
Στυγνὸς, ἡ, ὸν, odiosus, inuisus, grauis, tristis, terrificus. στυγνὴ, anxia. Phil. στυγνὸν, dirum, Phil. στυγνότερος, tristior, Phil. A στύγος.
Στυγνότης, ητος, ἡ, mœstitia, mœror. A pr.
Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contristo. Ab eod.
Στυγόδεμνος, ȣ, ὁ, ἡ, qui odit coniugium. E στυγέω & δέμνιον.
Στύγος, εος, τὸ, odium. A στυγέω.
Στύγω, f. ξω, vid. στυγέω.
Στυλὶς, ίδος, ἡ, columella, pila. Dim. a στύλος.
Στυλίσκος, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
Στυλίτης, ȣ, ὁ, supra columnam locatus, in columna stans. Ab eod.
Στυλοβάτης, ȣ, ὁ, columnæ pes seu basis. Ex eod. & βαίνω.
Στυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, columnæ similis. Ex eod. & εἶδος.
Στυλόομαι, ȣ̃μαι, f. ώσομαι, columnis fulcio. A seq.
ΣΤΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, columna, fulcrum.
Στῦμα, ατος, τὸ, tentigo, erectio penis. A στύω.

τύμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A σύφω.
τὺξ, γος, ἡ, Styx, *fluuius infernalis*. 2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigore. 3) horror tremorque e perfrictione. A ςυγέω.
τύπαξ & σύππαξ, κος, ὁ, venditor ſtupearum reſtium. Dem. A σύπη.
τυπεῖον & συππεῖον & συππίον, linum, ſtupa. Ab eodem.
τυπειοπώλης & συππειοπώλης & συππιοπώλης, ε, ὁ, venditor ſtupearum reſtium.
τύπη & σύππη, ης, ἡ, ſtupa. A σύφω.
τύπινος, η, ον, ſtupeus. A pr.
τυπόγλυφος, ε, ὁ, ἡ, qui ligna vel ſtipites polit & ſcalpit. Heſ. E τύπος & γλύφω.
τύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus. A σύφω.
τυπτηρία, ας, ἡ, ſc. γῆ, alumen. Ab eod.
τυπτηριώδης, εος, ὁ, ἡ, aluminoſus, alumen reſipiens. A pr.
τυπτικὸς, ἡ, ὸν, adſtringendi vim habens. A σύφω.
τυρακίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo, apud Heſych. 2) ſtyracem refero odore. A σύραξ.
τυράκινος, ίνη, ινον, e ſtyrace confectus, de genere vnguenti. Ab eod.
τυρακιον, ε, τὸ, idem quod σύραξ in gen. maſc. A ſeq.
ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ἡ, ſtyrax, *arbor Syriæ*. 2) lacrima eius, ſuffimen. 3) gen. maſc. ὁ, idem quod σαυρωτήρ, inde pro iaculo ipſo. Gl Vet. tonilla.
τυφελίζω, fut. ξω, Dor. pro σω, quatio. 2) aſpere tracto, duris verbis verberibusque inceſſo. 2) diſpello, diſcutio, disiicio. 3) coërceo. A ςυφελός.
Στυφελισμὸς, ε, ὁ, iniuria, contumelia, quum quis iniurioſe loco deturbatur. A ſeq.
Στυφελὸς, ὴ, ὸν, vel ςυφλὸς, ἡ, ὸν, aſper, durus, adſtrictus, firmus. A σύφω.
Στυφόεις, όεσσα, όεν, adſtringendi, denſandi vim habens. Ab eod.
Στυφόκομπες, ὁ, pugnax. A ſeq. & κομπέω.
Στυφὸς, η, ὸν, denſus, aſper. Ab eod.
Στυφότης, τητος, ἡ, denſitas, aſperitas.
Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus. 2) retorridus, duratus, calloſus. Ab eod.
Στύφω, adſtringo, *de guſtu*. 2) ſpiſſo, denſo. A σύω.
Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio. 2) ſpiſſatio. 3) tinctura. A pr.
ΣΤΥΩ, f. ςύσω, adſtringo, denſo, durum reddo. 2) triſtitia adficio. 3) *Paſſ.* denſor, adſtringor. b) penem arrigo, tentigine laboro. c) triſtis ſum.
Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, ſtoicus. A ςοά.
Στωμυλέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. A ςωμύλος.
Στωμυλεύομαι, f. εύσομαι, idem & ab eod.
Στωμυληθρης, ε, ὁ, loquax, garrulus. Ab eodem.
Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas. 2) facundia, lepos. Ab eod.
Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ε, ὁ, loquacium nugarum conſarcinator, garrulus, nugator. Ariſtoph. forma patronymicorum. E pr & συλλέγω.
Στωμυλλόμαι, idem quod ſeq. & a ſeq.
Στωμύλλω, idem quod ςωμυλέω.
Στώμυλμα, ατος, τὸ, idem quod ςωμυλία. A præc.
Στωμύλος, ε, ὁ, ἡ, garrulus, loquax. 2) dicax, lepidus, facundus, facetus. A ςόμα.
ΣΥ, tu, *Gen.* σῦ, tui.
Συαγρειος, ε, ὁ, ἡ, aprinus, aprugnus. A σύαγρος.
Συάγριος, ε, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Σύαγρος, ε, ὁ, ἡ, qui ſues capit. 2) qui apros venatur. *Subſt.* aper. E σῦς & ἄγρα vel ἄγριος.
Συαγρώδης, εος, ὁ, ἡ, apro ſimilis. A pr.
Σύαγχος, ε, ὁ, ἡ, ſues ſtrangulans, ſuffocans. E σῦς & ἄγχος.
Σύαινα, ης, ἡ, piſcis quidam. 2) poculi genus. A σῦς.
Συανία, Dor. pro συηνία, vbi v.
Συὰς, συάδες, pro ὑὰς, ὑάδες.
Σύβαξ, ακος, ὁ, ἡ, qui porcinis eſt moribus. 2) ſalax, libidinoſus; in coitu ſubans, de femina. Eſt & genus piſcis. Ab eod. qs. σύαξ.
Συβαρίζω, f. ίσω, Sybaritarum more luxu & deliciis diffluo. A ſeq.
ΣΥΒΑΡΙΣ, ιδος vel ιος, Sybaris, *vrbs Italiæ*. 2) luxus, qui incolas vrbis dictæ quondam occupauerat.
Συβαρίτης, ε, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari. A pr.
Συβαριτικὸς, ἡ, ὸν, Sybariticus. 2) mollis, luxurioſus. A pr.
Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, femina Sybaritica. Ab eod.
Σύβας, idem quod σύβαξ.
Συβήνη, ης, ἡ, theca e corio, *proprie* ſuillo. 2) venabulum. A σῦς.
Συβόσιον, ε, τὸ, grex ſuum paſcentium. 2) ſuile, hara. Ex eod. & βόσις.
Συβώτης, ε, ὁ, ſubulcus. Ex eod. & βόω.
Συβωτικὸς, ἡ, ὸν, ad ſubulcos pertinens, ſubulcis proprius.
Συβώτρια, ας, ἡ, quæ ſues paſcit. 2) ſubulcorum propria. Ab eod.
Συγγάλακτος, ε, ὁ, ἡ, collactaneus, collacteus. E σὺν & γάλα.
Σύγγαμβρος, ε, ὁ, congener, Gl. Vet. σύγγαμβροι, mariti duarum ſororum.
Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. Vet. A ſeq.
Σύγγαμος, ε, ὁ, ἡ, coniux, maritus vel vxor. 2) riualis. A γάμος.
Συγγελάω, ῶ, f. άσω, ſimul cum alio rideo. Gl. Vet. συγγελῶ, corrideo.
Συγγενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, ad idem genus refero, eidem familiæ adſcribo.
Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, adfinitas, Phil. propinquitas, proſapia. A ſeq.
Συγγενέτειρα, ἡ, communis mater, communis ſoror.
Συγγενέτις, ἡ, idem. apud Philon. vbi eſt ſoror.
Συγγενὴς, έος, ὁ, ἡ, conſanguineus, cognatus, gentilis, Phil. A γένος vel γίνομαι.
Συγγένησις, εως, ἡ, congreſſus, coitus, Plat. A συγγίνομαι.

Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, communis pater.

Συγγενικὸς, ἡ, ὸν, idem quod συγγενής. πόλεμος συγγενικὸς, bellum inter cognatos. 2) patrius, vt ἔθη συγγενικὰ, mores patrii.

Συγγενικῶς, *Adu.* vt cognatos decet, i. e. amice. A pr.

Συγγενικώτατα, familiariſſime, Phil. A pr.

Συγγενὶς, ίδος, ἡ, cognata, conſanguinea. Ab eod.

Συγγεννάω, ῶ, congenero.

Συγγεννήτωρ, ορος, ὁ, idem quod συγγενήτωρ.

Συγγενῶς, *Adu.* cognatione. A συγγενής.

Συγγεύομαι, vna guſto, vna edo.

Συγγεωργὸς, ȣ, ὁ, ſocius in agro colendo.

Συγγηθέω, vna gaudeo.

Συγγηράσκω, f. ράσω, ſeneſco ſimul, conſeneſco.

Συγγηράω, idem.

Σύγγηρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſociam ſenectutem habens, adhærens ſenio, conſeneſcens. A γῆρας.

Συγγίνομαι, ſimul ſum, conuerſor. 2) conſuetudo eſt mihi cum aliquo. 3) conuenio, congregor. 4) concumbo, coëo. 5) adſum, auxilior. 6) ſimul gignor, congignor.

Συγγινώσκω, conſentio. 2) conſcius ſum. 3) cognoſco, agnoſco. 4) ignoſco, veniam do. σύγγνωθι, ignoſce, Gl. Vet.

Σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A pr. quaſi inde eſſet σύγγνȣς.

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia. 2) conſenſus. 3) indulgentia, conceſſio, permiſſio. Ab eod.

Συγγνωμονέω, veniam do. A συγγνώμων.

Συγγνωμονικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propenſus, facilis in danda venia. 2) venia dignus. Ab eod.

Συγγνωμονικῶς, indulgenter, ignoſcendo. A pr.

Συγγνωμοσύνη, ἡ, venia. A ſeq.

Συγγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, facilis in danda venia, mitis, indulgens. 2) conſentiens, qui eſt eiusdem ſententiæ. A συγγνώμη.

Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio. A γνῶσις.

Συγγνωστὸς, ἡ, ὸν, dignus, cui ignoſcatur, venia dignus. συγγνωστοὶ, excuſabiles, Gl. Vet. A συγγινώσκω.

Συγγομφόω, ῶ, f. ώσω, infigo, configo, clauis compingo.

Συγγονεὺς, *Att.* ξυγγονεὺς, έως, ὁ, ἡ, qui eſt ex eadem cognatione. A ſeq.

Σύγγονος, ȣ, ὁ, ἡ, cognatus. 2) germanus, frater vel ſoror. Ab eod.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, ſcriptum, liber, opus. 2) res ſcriptis comprehenſa. A συγγράφω.

Συγγραμμάτιον, ȣ, τὸ, opuſculum, libellus. A pr.

Συγγραμματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus tabulario.

Συγγραφικῶς, *Adu.* hiſtoricorum more. A συγγραφή.

Συγγραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor, maxime hiſtoricus.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio. 2) ſcriptio hiſtorica, hiſtoria. 3) ſcriptum, liber quiuis, commentarius. 4) ſyngrapha, cautio ſcripturæ.

Συγγραφία, ας, ἡ, idem.

Συγγράφω, f. ψω, conſcribo, ſcriptis mando. 2) hiſtoriam ſcribo. 3) ſcripto caueo, ſtipulor.

Συγγυμνάζω, f. άσω, vna exerceo.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, exercitatio communis. A pr.

Συγγυμναστὴς, ȣ, ὁ, ſocius exercitationis.

Συγκαθαγίζω, f. ίσω, conſecro. 2) adoleo.

Συγκαθαιρέω, ῶ, f. ήσω, vna euerto, tollenti (vel potius deponenti) onus auxilior.

Συγκαθαρεύω, vna purgo.

Συγκαθαρμόζω, copulo, accommodo, adopto adorno.

Συγκάθεδρος, ȣ, ὁ, aſſeſſor, Phil. A κάθεδρα.

Συγκαθέζομαι, f. 2. συγκαθεδȣ̃μαι, vna ſedeo. Gl Vet. conſideo, adſideo.

Συγκαθείμαρμαι, deſtinatus ſum. συγκαθειμαρμένα, quæ homini deſtinata ſunt fato.

Συγκαθείργω, f. ξω, vna concludo, v. c. carcere

Συγκαθελκύω, f. ύσω, deorſum traho.

Συγκαθέλκω, f. ξω, idem.

Συγκάθεσις, εως, ἡ, ſubmiſſio, qua ſe quis alicu ſubmittit ac cedit. 2) contentio duorun inter ſe, comparatio. A συγκαθίημι. (Se ſignificatio n. 2. videtur potius conuenir vocabulo συγκατάθεσις.)

Συγκαθεύδησις, ἡ, concubitus. A ſeq.

Συγκαθεύδω, fut. ήσω, ſimul, vna dormio, con cumbo.

Συγκαθεψέω, & συγκαθέψω, ῶ, f. ήσω, ſimul de coquo.

Συγκάθημαι, vna ſedeo.

Συγκαθιδρύμι, vna dedico, in eodem templ conſecro; de diis aſſeſſoribus.

Συγκαθιδρύω, f. ύσω, ſimul colloco.

Συγκαθιερόω, ῶ, fut. ώσω, vna conſecro, ſimu dedico.

Συγκαθίζω, f. ίσω, p. ικα, ſimul colloco, & 2 συγκαθίζομαι, vna ſedeo.

Συγκαθίημι, fut. ήσω, vna demitto, abſcondo συγκαθέντες, qui ſe alicubi abſconderunt item qui alicui aſſenſi ſunt, ei ceſſerun atque accommodarunt, cum eo pacti ſunt 2) ſubmitto me.

Συγκαθίστημι, vna conſtituo, confirmo. συγ καθίσταμαι, vna conſiſto, vt qui aduerſu hoſtem in aciem proceſſit.

Συγκαθορμίζω, in portum eundem deduco.

Συγκαθοσιόω, conſecro, inſtituo, de ritibu ſacris.

Συγκαθυφαίνω, ſimul intexo.

Σύγκαιρος, ὁ, ἡ, tempori aptus, qui tempori tempeſtati conuenit.

Συγκαίω, fut. καύσω, ſimul vro, comburo, Gl Vet. conflagro.

Συγκακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, adflictionum ſum par ticeps, vna patior. 2) miſeratione dolori alieni tangor.

Συγκακȣργέω, ῶ, f. ήσω, ſimul cum alio mal ago vel facio.

Συγκακȣ́ργημα, ατος, τὸ, res per colluſionem actoris & rei tranſacta, præuaricatio. A pr.

Συγκακȣργία, ας, ἡ, colluſio. Ab eod.

Συγκακȣργέομαι, ȣ̃μαι, vna affligor, vna conflictor malis.

Συγκαλέω, ῶ, conuoco, congrego. aor. 1. συνεκάλεσα, paſſ. συνεκλήθησαν, 3 pl.

Συγκαλινδεῖσθαι, ſimul volutari.

Συγκαλλύνω, orno. 2) verro.

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, idem quod ſimplex κάλυμμα.

Συγκαλυπτὸς, ἡ, ὸν, cooperiendus. Suic. Ab eod.

Συγκαλύπτω, f. ψω, contego, cooperio. Gl. V. obnubo, obruo, condo. συγκεκαλυμμένος, obuolutus, tectus. perf. paſſ. part.

Συγκάλυψις, εως, ἡ, occultatio. A pr.

Συγκάμνω, ſimul laboro, collaboro. 2) adiuuo.

Συγκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio. 2) iunctura. A συγκάμπτω.

Συγκαμπτὸς, ἡ, ὸν, incuruus. A ſeq.

Συγκάμπτω, f. ψω, inflecto, incuruo, flexuoſe contraho & conuoluo.

Σύγκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incuruatio. A pr.

Συγκαρκινοῦσθαι, dicitur de frumentis, cum radices agunt inter ſe implexas.

Σύγκασις, εος, ὁ, ἡ, qui vna frater vel ſoror eſt. 2) frater vel ſoror. A κάσις.

Συγκαταβαίνω, fut. βήσομαι, ſimul vel vna deſcendo, vnde, coëo, conuenio. 2) deſcendo ſimpl. v. c. in aciem. 3) ad alterius captum, mores &c. me accommodo. 4) conditionem probo, accipio.

Συγκαταβάλλω, vna impendo, vna operam nauo. 2) ſimul creo. paſſ. ſimul creor.

Συγκατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus, tranſitus. 2) cum alteri cedimus, in conditiones deſcendimus. 3) accommodatio ad aliorum ingenia, mores, opiniones. 4) comitas, facilitas. 5) dexteritas in tractandis hominibus, in conuerſatione, vnde & calliditas, & prudentia. A συγκαταβαίνω.

Συγκαταβατικὸς, ἡ, ὸν, lenis, comis, facilis. Ab eodem.

Συγκαταβατικῶς, per συγκατάβασιν, comiter. A pr.

Συγκαταβιβάζω, longe produco, procedere iubeo.

Συγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vna vitam tranſigo.

Συγκαταγηράσκω, conſeneſco.

Συγκαταγήρασις, ἡ, ſenectutis aduentus, ſenectus, productio vitæ aut durationis vſque ad ſenium cum alio. A pr.

Συγκαταγινώσκω, vna damno cum aliis.

Συγκαταγομφόω, ῶ, clauis compingo.

Συγκαταγράφω, vide συγγράφω.

Συγκατάγω, f. άξω, vna reduco, adiungo in reducendo exſule, reſtituentes adiuuo.

Συγκαταδάζομαι, partem porrigo eorum, quæ diſtribuuntur.

Συγκαταδαρθεῖν, condormire, concumbere.

Συγκατάδεσις, ἡ, colligatio, copulatio.

Συγκαταδουλόω, ῶ, f. ώσω, vna ſubiugo, in ſeruitutem redigo multos vna neceſſitate.

Συγκαταδύομαι, vna demergor, vna occido.

Συγκατάδυσις, εως, ἡ, quum quid cum altero occidit. A pr.

Συγκαταζάω, ῶ, f. ήσω, vna vitam (omnem) tranſigo.

Συγκαταζεύγνυμι, f. ξω, coniungo.

Συγκαταθάπτω, f. ψω, ſepelio.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, adſenſio, approbatio, ſuffragium, conſenſus, conſenſio, concordia, pactum. A συγκατατίθεμαι.

Συγκαταθετικὸς, ἡ, ὸν, approbatiuus, adſentiens. Ab eodem.

Συγκαταθετικῶς, Adu. aſſentiendo. A pr.

Συγκαταθέω, vna decurro.

Συγκαταθλάω, vna confringo. 2) confringo.

Συγκαταθνήσκω, ſimul morior, vna pereo.

Συγκαταίθω, comburo.

Συγκατκίνεσις, εως, ἡ, adſenſus. A ſeq.

Συγκαταινέω, ῶ, approbo, adſentior, ratum facio.

Συγκατάινος, ȣ, ὁ, ἡ, qui adſentitur, qui adſtipulatur. E σύν, κατὰ & αἶνος.

Συγκαταιτιάομαι, ῶμαι, vna accuſo.

Συγκατακαίνω, f. ανῶ, ſimul interncio. 2) concido, contrucido.

Συγκατακαίω, fut. αύσω, ſimul comburo. 2) comburo.

Συγκατακαλύπτω, f. ψω, contego.

Συγκατάκειμαι, fut. κείσομαι, concumbo, vna iaceo.

Συγκατακλάω, confringo.

Συγκατακλείω, f. είσω, vna includo, ſimul cum alio includo, in eundem locum includo, Gl. Vet. concludo.

Συγκατακλίνω, vna recumbere vel accumbere iubeo. συγκατακλίνομαι, vna recumbo, vna accumbo vel diſcumbo, concumbo.

Συγκατάκλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem menſam. 2) concubitus. A pr.

Συγκατακοιμάω, in lecto alicuius colloco feminam: συγκατακοιμῶμαι, concumbo.

Συγκατακολουθέω, ῶ, f. ήσω, comitor, ſequor.

Συγκατακομίζω, f. ίσω, deporto.

Συγκατακόπτω, f. ψω, ſimul concido, f. interficio.

Συγκατακοσμέω, in ordinem digero, compono.

Συγκατακρημνίζω, vna præcipito.

Συγκατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſimul adquiro, ſimul in poteſtatem redigo.

Συγκατακτείνω, vna interficio. aor. 2. συγκατέκτανον. part. συγκατακτάς.

Συγκατακυλίω, vna deuoluo.

Συγκαταλαμβάνω, occupo, capio.

Συγκαταλλάττω, concilio, compono.

Συγκαταλέγω, f. ξω, recenſeo cum aliis, connumero.

Συγκαταλογίζομαι, cogito de aliqua re: etiam efficaciter, optando, parando.

Συγκαταλύω, f. ύσω, vna euerto & aboleo. 2) finio. 3) vna cum aliis aliquem ad locum aduenio, ibique deuerſor, maneo, commoror.

Συγκαταμίγνυμι, vel συγκαταμιγνύω, admiſceo, commiſceo.

Συγκαταμύω, claudo, concludo.

Συγκαταναυμαχέω, vna nauali prælio pugno contra quem, eumue vinco.

Συγκατανέμω, vna partior, vna diſtribuo. 2) adſcribo, annumero.

Συγκατανεύω, f. εύσω, adnuo, adſentior, conſentio.

Συγκαταπατέω, conculco.

Συγκαταπαύω, vna claudo, f. finio.

Συγκαταπίπτω, vna concido.

Συγκαταπλέκω, implico, immiſceo.

Συγκαταπολεμέω, vna debello, in debellando adiuuo.

Συγκαταπράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adiuuo.
Συγκαταπρήθω, vna comburo.
Συγκαταριθμέω, ῶ, f. ήσω, vna enumero, adnumero.
Συγκαταῤῥέω, simul defluo. 2) simul decido.
Συγκαταῤῥίπτω, vna abiicio.
Συγκατάρχω, simul impero.
Συγκατασβέννυμι, vel συγκατασβεννύω, f. σβέσω, simul extinguo.
Συγκατασήπω, putrefacio.
Συγκατασκάπτης, ε, vastator. A seq.
Συγκατασκάπτω, f. ψω, diruo, euerto, perdo, etiam de hominibus.
Συγκατασκεδάζω, vna dissipo.
Συγκατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno.
Συγκατασκηνόω, ῶ, f. ώσω, vna tentorium figo, in eodem tabernaculo habito. 2) in vno eodemque tabernaculo colloco.
Συγκατασκήπτω, f. ψω, vna ingruo. 2) vna inuado & incesso.
Συγκατασπάω, ῶ, f. άσω, pariter, vna conuello, detraho.
Συγκατασπείρω, consero, insero.
Συγκαταστασιάζω, vna seditionem concito.
Συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι.
Συγκαταστρέφομαι, subigo, in potestatem redigo.
Συγκατατάσσω, vel άττω, f. άξω, vna cum aliis colloco.
Συγκατατείνω, contendo, vna tendo.
Συγκατατίθημι, vna depono. συγκατατίθεμαι, adsentior, adstipulor, annuo.
Συγκατατήκομαι, contabesco. 2) assidue versor in aliqua re.
Συγκατατρώγω, simul comedo, simul comedendo consumo.
Συγκαταφαγεῖν, deuorare. 2) vna conuiuari.
Συγκαταφεύγω, confugio.
Συγκαταφέρομαι, simul deorsum, item eodem feror. 2) cum Dat. personæ, adsentior.
Συγκαταφλέγω, f. ξω, comburo.
Συγκαταφρονέω, contemno quem non timeo.
Συγκαταχράομαι, vtor, abutor.
Συγκαταψεύδομαι, fut. εύσομαι, mendacio opprimo.
Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, vna damno, seu condemno. 2) coopto, allego in collegium.
Συγκατέδω, comedo.
Συγκατεπείγω, vna vrgeo, coërceo.
Συγκατεργάζομαι, f. άσομαι, vna conficio, adiuuo aliquem in conficienda re aliqua.
Συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, simul redeo, vna reuertor.
Συγκατεσθίω, vna comedo.
Συγκάτευγμα, ατος, τὸ, votum vna cum alio conceptum, res, quam quis vna cum alio vouit, aut votis sibi arcessiuit, flagitauit. A seq.
Συγκατεύνασις, ἡ, concubitus, deductio in eundem lectum. Ab εὐνάζω.
Συγκατεύχομαι, vna precor, simul voueo.
Συγκατέχω, contineo.
Συγκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, simul accuso. 2) simul prædico.

Συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, vox quæ non per se intelligitur. A pr.
Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν. A pr.
Συγκατηγορηματικῶς, Adu. A pr.
Συγκατηγόρησις, εως, ἡ, accusatio.
Συγκατηρεφὴς, ὲς, contectus.
Συγκατοικέω, vna habito.
Συγκατοικίζω, f. ίσω, vna colloco habitatores, frequentem locum incolis reddo.
Συγκατοικτίζω, f. ίσω, misereor.
Συγκατολισθαίνω, concido, collabor.
Συγκατορθόω, ῶ, f. ώσω, recte facio, compono, emendo. 2) vna cum alio rem bene gero.
Συγκατορύσσω, vel ύττω, f. ύξω, defodio.
Συγκαττύω, consuo, consarcio. Gl. Vet. concinno.
Σύγκαυσις, εως, ἡ, exustio. A συγκαίω.
Σύγκειμαι, simul positus sum. 2) consto, compositus sum. 3) dicitur & de rebus confictis. 4) de rebus, de quibus inter aliquos conuenit; vnde συγκείμενα, pacta conuenta, 5) & συγκεῖσθαι est consentire. συγκείμενος, compositus, comptus, Gloss. Vet. constitutus. συνέκειτο, conuentum erat, imperf. A κεῖμαι.
Συγκειμένως, contexte, Gl. Vet. A pr.
Συγκεκραμένως, adtemperate, temperatissime, Gl. Vet. A συγκεράννυμι.
Συγκεκροτημένως, dense, compacte, firmiter. A συγκροτέω.
Συγκελεύω, iubeo, hortor.
Συγκεντέω, ῶ, f. ήσω, compungo, conficio, confodio, contrucido.
Συγκεράννυμι, f. συγκεραννύω, commisceo. aor. 1. συνεκέρασα. συγκέρασον, tempera, Gl. V. perf. pass. part. συγκεκραμένος, commistus.
Συγκέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, Phil. A pr.
Συγκερασμὸς, ε, ὁ, temperies, Phil. Ab eod.
Συγκερατὸς, ἡ, ὸν, commistus seu mistus, temperatus aliqua re. συγκερασὸν, sc. ὕδωρ, vel πόμα, calda aqua, potio medicata, Gl. Vet. Ab eodem.
Συγκερατίζω & συγκερατίζομαι, cornu ferio, confligo.
Συγκεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine ferio.
Συγκερκίζω, contexo. A κερκίς.
Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. ώσω, per capita complector, summatim & breuiter recenseo.
Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria complexio, collectio per capita. Phil. i. e. breuis rei totius expositio, æquatio. A pr.
Συγκεφαλαιωτικὸς, ὁ, in summam redigens. Ab eodem.
Συγκεχυμένως, Adu. confuse, promiscue. A συγχέω.
Συγκηδέμων, ονος, ὁ, qui simul curat, socius procurationis.
Συγκηδεσταὶ, ῶν, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent.
Συγκηδεύω, f. εύσω, vna sepelio.
Συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.
Συγκινδυνεύω, f. εύσω, vna periclitor.

Συγκινέω, ῶ, f. ήσω, vna vel ſimul moueo, vna agito, commoueo, concito. Gl. Vet.
Σύγκινημα, τὸ, idem quod ſeq.
Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio. A pr.
Συγκιρνάω, ῶ, commiſceo, tempero.
Συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo.
Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio.
Συγκλασμὸς, ὁ, idem. A ſeq.
Συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo.
Σύγκλεισις, εως, ἡ, concluſio, incluſio. A συγκλείω.
Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, iunctura. Ab eod.
Συγκλεισμὸς, ȣ̃, ὁ, concluſio. Ab eod.
Συγκλειστὸν, ȣ̃, τὸ, idem quod σύγκλεισμα.
Συγκλείω, f. είσω, concludo, claudo. 2) occludo, etiam in carcerem coniicio. 3) vergo, de tempore, ad terminum aliquem vergente. 4) redigo ad aliquam neceſſitatem, cogo, v. c. ad tributum pendendum, ad conditiones accipiendas &c.
Συγκλέπτης, ȣ, ὁ, ſocius furti.
Συγκληΐζω, f. ίσω, idem quod συγκλείω.
Συγκληρονομέω, ῶ, f. ήσω, coheres ſum.
Συγκληρονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, coheres.
Σύγκληρος, ȣ, ὁ, ἡ, conſors. A κλῆρος.
Συγκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſorte conſocio. 2) conſortem do, neceſſitudine ſortis coniungo.
Συγκλήρωσις, εως, ἡ, conſociatio in eandem ſortem, communio, ſocietas. Gloſſ. Vet. conſortium. A pr.
Συγκλησία, ας, ἡ, conuocatio, concilium ſenatorum. A συγκαλέω, vt ἐκκλησία.
Συγκλητικὸς, ἡ, ὸν, ſenatorius, item, ὁ συγκλ. ſenator.
Σύγκλητος, ȣ, ὁ, ἡ, conuocatus. 2) indictus. *Subſt.* ἡ, ſc. βȣλὴ, ſenatus, inprimis Romanus. A συγκαλέω.
Συγκλινὴς, ὁ, ἡ, tori conſors. A ſeq.
Συγκλίνω, f. ινῶ, vid. συγκατακλίνω.
Συγκλίτης, ȣ, ὁ, qui ſimul accubat. A pr.
Συγκλονέω, ῶ, f. ήσω, conturbo, concutio.
Συγκλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, impulſus. A pr.
Συγκλύζω, f. ύσω, inundo, obruo, ſubmergo. συγκλύζομαι, inundor.
Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, de colluuie hominum viliſſimorum; pro quo nonnulli vbique volunt reſcribi σύγκλυδ. A pr.
Σύγκλυσμα, ατος, τὸ, clyſter. Ab eod.
Συγκλώ, f. ύσω, conſentio. v. συγκολλάω.
Συγκλώθω, f. ώσω, ſtamina necto ſeu nendo connecto.
Σύγκλωσις, εως, ἡ, proprie nexus ſtaminis. 2) nexus rerum a fato pendens. ſors a fato tributa. A pr.
Συγκναφεύω, vel έω, vna coquo. Athen.
Συγκοιλαίνω, f. ανῶ, cauo, excauo.
Συγκοιμάομαι, ῶμαι, vna dormio, vna cubo. 2) concumbo, coëo.
Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus. A pr.
Συγκοίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Συγκοιμητὴς, ȣ̃, ὁ, concubitor, Gl. Vet. Ab eodem.
Συγκοινώνημα, idem quod ſeq.
Συγκοινωνέω, ῶ, f. ήσω, ſum particeps, commune habeo.

Συγκοινωνὸς, ἡ, ὸν, particeps, conſors.
Συγκοιτάζομαι, concumbo.
Συγκοίτιον, ȣ, τὸ, concubitus. 2) merces, quæ datur meretrici, ſc. ἀργύριον. A ſeq.
Συγκοιτὶς, ίδος, ἡ, concubina, Phil. A κοίτη.
Σύγκοιτος, ȣ, ὁ, ἡ, conſors tori, in eodem lecto cubans. Gl. Vet. concubina. Ab eod.
Συγκολάζω, f. άσω, idem quod ſimplex κολάζω.
Συγκολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, glutine compingo. 2) compono, in vtramque partem, vt orationem, mendacia &c. confarcino, concinno. συγκεκόλλημαι, cohæreo, Gl. Vet. συγκεκόλληται, cohæret, Philox. perf. paſſ. συγκεκολλημένα, cohærentia, Phil. part.
Συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio. A pr.
Συγκολλητὴς, ȣ̃, ὁ, glutinator. 2) concinnator, conſarcinator, v. c. mendaciorum. Ab eodem.
Σύγκολλος, ȣ, ὁ, ἡ, glutine iunctus ſiue compactus. A κόλλα.
Συγκόλλως, *Adu.* more eorum, quæ glutinata ſunt, apte, concinne, congrue. A pr.
Συγκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, ſimul nato.
Συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, comportatio, collectio, compoſitio. 2) concurſus hominum in aliquem locum, habitandi cauſſa. 3) apparatus funeris. A ſeq.
Συγκομίζω, fut. ίσω, conueho, comporto. 2) vna porto, ſimul fero aut duco. 3) compono mortuum ad ſepulturam.
Συγκομιστήρια, ων, τὰ, ſacra quæ ob frugum comportationem, i. e. meſſem, fiebant. A prec.
Συγκομιστὸς, ἡ, ὸν, comportatus. 2) collatitius. 3) Epith. panis e farina non excuſſa, aut pura. Ab eod.
Συγκομμάτιον, ȣ, τὸ, genus edulii, e conciſis carnibus &c. in minuta fruſta.
Συγκονίομαι, ȣ̃μαι, f. ίσομαι, in eodem puluere verſor. 2) colluctor.
Συγκοπιάω, in labore adiuuo.
Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, colliſio, Gl. Vet. amiſſio repentina omnium virium in corpore humano, cum membra veluti fuſtibus contuſa ſunt. 2) Syncope, figura grammatica, qua ſyllaba e medio abiicitur. Ab συγκόπτω.
Σύγκοπος, ȣ, ἡ, qui viribus defectus concidit.
Συγκοπτικὸς, ἡ, ὸν, ſyncopen inducens. A συγκόπτω.
Σύγκοπτος, ȣ, conciſus. A ſeq.
Συγκόπτω, f. ψω, concido, contundo, verberibus concido, torqueo. 2) contraho. Gramm. συγκοπεὶς, conciſus, contuſus, aor. 2. part. paſſ.
Συγκορυβαντιάω, cum aliis Corybantum more inſanire.
Συγκορυφόω, in vnum apicem ſiue ſummam colligo.
Συγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, vid. κοσμέω.
Συγκουφίζω, f. ίσω, alleuo, adiuuo in leuanda aut portando.
Συγκραδαίνω, concutio, vibro.
Συγκραμα, ατος, τὸ, commiſſum, temperatum

tem, quod concreuit seu coaluit. 2) potio diluta seu mista ex aqua & vino. A συγκεράννυμι.

Σύγκρασις, εως, ἡ, commistio, temperatio. Ab eodem.

Συγκρατέω, ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, seruo.

Σύγκρατος, ε, ὁ, ἡ, mistus, temperatus. A συγκεράννυμι.

Συγκρατύνω, corroboro.

Συγκρημνίζω, per præceps deiicio.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum, concretum. 2) concentus. 3) interpretatio, vt somnii, οἱ ὁ. 4) edictum. A συγκρίνω.

Συγκριμάτιον, τὸ, idem quod pr. cuius est Dim. compages.

Συγκρίνω, commisceo, coagmento. Sic veteres & Attici. Recentiores pro 2) comparo, confero. 3) contendo, concerto, iudicio experior, item συγκρίνεσθαι, confligere, disceptare. 4) οἱ ὁ, interpretor. item Paulus.

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio. 2) comparatio. A pr.

Συγκριτικὸς, ἡ, ὸν, coagmentandi vim habens. 2) comparatiuus, s. comparandus. Ab eodem.

Συγκριτικῶς, comparando, per comparationem.

Σύγκριτος, ὁ, ἡ, comparabilis. A συγκρίνω.

Συγκροτέω, ῶ, f. ήσω, complodo, collido. 2) conflo, de fabris ferrariis. 3) instituo, apparo, instruo, velut conuiuium, bellum, chorum. 4) colligo, congrego, velut copias, milites, item, edico conuentum. 5) incito, incendo, fauore &c. συγκεκροτημένος, agitatus, Phil. conflatus, compactus. item, qui est compacto corpore. item robustus. De *Adu.* συγκεκροτημένως v. supra.

Συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipsum, quod conflatum est. 2) agmen compositum, manus. 3) conspiratio multorum. A pr.

Συγκρότησις, εως, ἡ, sustentatio, fauor, Philox. 2) coniuratio, conspiratio. 3) compulsio, coactio, congregatio, vt copiarum, gallinarum.

Σύγκροτος, ε, ὁ, ἡ, conflatus, coagmetnatus, compactus. A κρότος.

Σύγκρουσις, εως, ἡ, collisio. Philox. conflictio. 2) mutua offensio, odium & inimicitia. 3) fraus, impostura. A συγκρούω.

Σύγκρουμα, τος, τὸ, pecunia mutuo sumta. Hesych.

Συγκρούσιος, ε, ὁ, ἡ, q. d. concussorius, qui concutit, vt risus vehementior. A pr.

Συγκρουσμὸς, ε, ὁ, collisio. Ab eod.

Συγκρούω, f. ούσω, collido, complodo, Gl. Vet. confligo, committo homines, sc. vt inimici fiant: Phil. *Inprimis* est modium concutere, vt excidat aliquid; hinc vi aut arte efficere, vt aliquis confiteatur ea, quæ celabat.

Συγκρύπτω, f. ψω, occulto, celo.

Σύγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A pr.

Συγκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, simul cum alio adquiro, socius sum in adquirendo.

Συγκτερίζω, f. ίσω, parento, iusta facio.

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, qui simul possidet, Gl. Vet. A συγκτάομαι.

Συγκτίζω, fut. ίσω, simul condo, simul creo, coloniam deduco.

Συγκτίστης, ε, ὁ, coloniæ deducendæ socius. A pr.

Συγκυβευτὴς, ε, ὁ, collusor aleæ. A seq.

Συγκυβεύω, fut. εύσω, alea colludo, alea seu tesseris ludo cum alio.

Συγκυκάω, ῶ, f. ήσω, misceo, permisceo.

Συγκυκλέω & συγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circumdo, cingo, conuoluo, conglobo.

Συγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem quod seq. *Pass.* cum dat. vitii, deditus sum.

Συγκυλίω, f. ίσω, vna voluto. συγκυλίομαι, vna volutor, consuetudinem habeo cum aliquo.

Συγκυναγὸς, vide συγκυνηγός.

Συγκυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, simul venor.

Συγκυνηγέτης, ε, ὁ, idem quod συγκυνηγός.

Συγκυνηγέω, ῶ, simul venor. A seq.

Συγκυνηγὸς, *Dor.* συγκυναγὸς, ε, ὁ, venationis socius.

Συγκύπται, οἱ, capreoli. Verbum Architect. A seq.

Συγκύπτω, f. ψω, simul inclino, pariter incumbo. 2) deorsum adspicio, vel inspicio, vnde lego, scribo, commentor. 3) incuruus vel inflexus sum. 4) coëo, conspiro, consentio.

Συγκυρέω, ῶ, f. ήσω, accido, euenio. 2) incido in aliquem, obuiam alicui fio. 3) pertineo. συνεκύρησεν, attingit.

Συγκύρημα, ατος, τὸ, quod forte euenit, casus. A pr.

Συγκύρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Συγκυρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συγκυριολογέω, ῶ, dominum dico, domini titulo honesto.

Συγκυρόω, f. ώσω, ratum facio.

Συγκύρω, f. ύρσω, incido. 2) accido, euenio.

Συγκύφων, ὁ, qui simul deflectit, qui se incuruat. A συγκύπτω.

Συγκωθωνίζομαι, vna inebrior, sum socius compotationis.

Σύγκωλος, ε, ὁ, ἡ, solidus, compactus, firmus. A κῶλον.

Συγκωμάζω, f. άσω, simul comissor.

Συγκωμῳδέω, vna comœdiam ago, vna irrideo, perstringo.

Σύγκωμος, ε, ὁ, ἡ, socius comissationis. A κῶμος.

Συγξαίνω, simul carmino vel carpo.

Συγχάζω, idem quod χάζω, vel συγχωρέω.

Συγχαίρω, vna gaudeo, lætor cum lætante. Gl. Vet. congaudeo.

Συγχαλκεύω, ære alligo vasi &c. conferrumino.

Συγχαρητικὸς, ἡ, ὸν, s. συγχαρτικὸς, congratulatorius. A συγχαίρω.

Συγχαρίζομαι, gratificor.

Συγχειμάζω, fut. άσω, vna in hibernis sum, vna hiberno. συγχειμάζομαι, vna tempestate iactor. 2) vna hiemali frigore infestor.

Συγχειροπονέω, ῶ, simul operi manum admoveo.

Συγχειρεργέω,

Συγχειρεργέω, ῶ, f. ήσω, vna operor.
Συγχέω vel συγχεύω, f. εύσω, confundo, permifceo, confundendo mifceo, perturbo: vnde & triftitia afficio &c. τὸ συγκεχυμένον τȣ̃ προσώπȣ, triftitia in ore confpicua. 2) turbando moueo, vel efficio, vt bellum.
Συγχιλίαρχος, ὁ, tribunus in eadem legione.
Συγχόνδρωσις, εως, ἡ, intercretio cartilaginis, quum offa coalefcunt. A χόνδρος.
Συγχορδία, ἡ, concentus, concinnitas. A feq.
Σύγχορδος, ȣ, ὁ, ἡ, ad chordas quadrans, concinens, concinnus. A χορδή.
Συγχορευτὴς, ȣ̃, ὁ, qui vna choros exercet. A συγχορεύω.
Συγχορεύτρια, ας, ἡ, quæ vna choros exercet. A pr.
Συγχορεύω, f. εύσω, vna tripudio, falto.
Συγχορηγέω, ῶ, f. ήσω, fimul præbeo fumtus, fimul choragus fum, ipfe aliquid in choragium confero. 2) adiuuo præbendo, v. c. pecuniam, commeatum, milites.
Συγχορηγὸς, ȣ̃, ὁ, qui fimul præbet & fubminiftrat fumtus, aut aliud quid.
Σύγχορτος, ȣ, ὁ, ἡ, gramine confitus.
Συγχόω, ῶ, f. ώσω, humo congefta tego.
Συγχράομαι, ῶμαι, fimul vel vna vtor, item vtor fimpl. 2) commercium habeo cum aliquo vel confuetudinem.
Σύγχρησις, εως, ἡ, communis vfus, commercium, confuetudo familiaris. A pr.
Συγχρησμῳδιάζομαι, vna oraculum confulo.
Συγχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio. συγχριμφθεὶς, collifus. aor. 1. part. paff.
Σύγχρισμα, ατος, τὸ, vnguentum, quo illinitur aliquid. A feq.
Συγχρίω, fut. ίσω, fimul vngo. 2) vngo, oblino.
Συγχρονεῖν, dicuntur, qui eodem tempore viuunt.
Συγχρονίζω, fut. ίσω, ætate æqualis fum. 2) commoror.
Συγχρονισμὸς, ȣ̃, ὁ, conuenientia temporis, fiue enumeratio eorum, quæ in idem tempus concurrunt. A feq.
Σύγχρονος, ȣ, ὁ, ἡ, contemporaneus, æqualis.
Σύγχροος, contr. σύγχρȣς, ȣ, ὁ, ἡ, concolor. A χρόα.
Συγχρώζω, f. ώσω, colore imbuo, inficio, inpr. attactu.
Συγχρωματιστος, ὁ, concolor. A χρωματίζω.
Συγχρωτίζω, fut. ίσω, tango, tango cutem, appropinquo, me applico. συγχρωτίζεσθαι. Suidas exponit, appropinquare, fe applicare.
Συγχύνω, vel συγχύω, confundo. συγκεχυμένος, confufus, Gl. Vet. perf. paff. part.
Σύγχυσις, εως, ἡ, confufio, commixtio, conturbatio. A pr.
Συγχυτικὸς, ἡ, ὸν, confundendi vim habens. Ab eod.
Συγχωνεύω, conflo, Gl. Vet.
Συγχωννύω & συγχώννυμι, f. χώσω, aggere communio, terra adgefta obruo feu tumulo.
Συγχωρέω, ῶ, f. ήσω, concedo. adfentior, confentio, non repugno. 2) indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignofco, veniam do. συγκεχώρηται, conceffum eft, Philox. perf. part. paff.
Συγχώρημα, ατος, τὸ, conceffio. 2) venia. 3) adftipulatio. A pr.
Συγχώρησις, εως, ἡ, conceffio. 2) remiffio, indulgentia, Phil. Ab eod.
Συγχωρητέον, concedendum. Ab eod.
Συγχωρητικὸς, ἡ, ὸν, ad veniam dandam propenfus. Ab eodem.
Συγχωρία, ας, ἡ, *Att.* & *Ion.* ξυγχωρίη, ης, ἡ, conceffio, indulgentia in cibis ægro concedendis. Ab eodem.
Σύγχωρος, ȣ, ὁ, ἡ, confinis, Philox. A χώρα.
Σύγχωσμα, ατος, τὸ, obftructio. 2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A συγχόω.
Σύδην, *Adu.* celeriter, & inferendo fe, f. irruendo cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuofe. A σείω, f. σεύω.
Σύειος, εία, ύειον, fuillus, porcinus. A σῦς.
Συζάω, ῶ, f. ήσω, vna viuo, cum aliquo viuo, inpr. viuo cum aliquo in matrimonio. Ex σὺν & ζάω.
Συζεύγνυμι, vel συζευγνύω, f. εύξω, coniungo, copulo, connubio iungo. συνεζευγμένος, adnexus, Gl. Vet. perf. paff. part.
Σύζευξις, εως, ἡ, coniunctio, copulatio. 2) coniugium. A pr.
Συζέω, feruefacio.
Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuo quæro, vna rationes ad rem indagandam confero, difputo. 2) altercor, litigo, difcepto. 3) quæro, indago, de vno.
Συζήτησις, εως, ἡ, difceptatio, difputatio. 2) inquifitio, peruestigatio. A pr.
Συζητητὴς, ȣ̃, ὁ, curiofus & fcrutator rei, putator, philofophus, doctus. Ab eod.
Συζυγέω, ῶ, συζυγεῖν & συςοιχεῖν, verba hæc fignificant aciem in verfum iugumque directam & compofitam. 2) conferuationem ordinis in procedendo. A σύζυγος.
Συζυγὴς, έος, ὁ, ἡ, copulatus, coniugatus, coniunctus. 2) qui copulari cum alio vel coniungi poteft. A συζεύγνυμι.
Συζυγία, ας, ἡ, coniunctio, copulatio, iugale vinculum, coniugium. in Grammat. coniugatio. A feq.
Σύζυγος, ȣ, ὁ, ἡ, coniunctus, copulatus; compar, coniux, Gl. Vet. focius.
Σύζυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem. A συζεύγνυμι.
Συζυμόω, commifceo in fubigendo, v. c. mel, aquam, farinæ, dum fubigitur.
Σύζωμα, τὸ, præparatio, procinctus. A feq.
Συζώννυμαι, accingor. aor. 1. συνεζωσάμην.
Συζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vna vitam reddo, fimul in vitam reuoco.
Συῆλαι, ῶν, αἱ, volutabra fuum. E σῦς & εἰλέω.
Συηνέω, ῶ, immunditia fui fimilis fum, fpurcitie porcum æquo. A feq.

Συηνία, ας, ἡ, immundities, fœditas porcinæ similis, item fœda conuiciandi libido. v. & ὑηνεία. A seq.

Συηνὸς, ἡ, ὸν, qui porcinis est moribus. 2) stupidus, insulsus, maledicus &c. A σῦς.

Συΐδιον, τὸ, porcellus. Ab eod.

Συκάζω, f. άσω, ficus lego, ficus comedo. 2) calumnior, calumniis circumuenio. 3) contumelia adficio. A συκάς.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula, auis, ficuum esu pinguescens. Ab eod.

Συκαμινέα, ας, ἡ, morus. A συκάμινος.

Συκάμινον, ȣ, τὸ, sycaminum, fructus sycamini arboris. Gl. Vet. συκάμινα, mora. Ab eod.

Συκάμινος, ȣ, ἡ, sycomorus, sycaminus, arbor. Gl. Vet. συκάμινος, morus.

Συκαμινώδης, εος, ὁ, ἡ, sycamini seu mori speciem gerens. A pr.

Συκάριον, ȣ, τὸ, ficus, Gloss. Vet. Dimin. a σῦκον.

Συκὰς, άδος, ἡ, ficus nouella. A συκῆ.

Συκαστὴς, ȣ, ὁ, qui ficus legit, seu colligit. Gl. Vet. συκασταὶ, delatores, quadruplatores. A συκάζω.

Συκάστρια, ας, ἡ, calumniatrix. Hes. A pr.

ΣΥΚΕ'Η, *contr.* συκῆ, ης, ἡ, ficus, *arbor.* 2) ficus, marisca, tumor seu excrescentia carnis in modum ficus.

Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία. E σῦκον & ἀγορέω.

Συκίδιον, τὸ, ficus. Dim. a σῦκον.

Συκίζω, ficubus alo, v. συκόω. Ab eod.

Σύκινος, ίνη, ινον, ficulneus, e ficis confectus. 2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum est inualidum. 3) delator, calumniator. A συκῆ.

Συκινόφυλλον, ȣ, τὸ, folium ficulneum, Gl. Vet.

Συκίον, ȣ, τὸ, decoctum e ficubus arefactis. A σῦκον.

Συκὶς, ίδος, ἡ, plantarium ficuum. 2) surculus, qui e ficu auulsus, vel excisus, plantatur. Ab eod.

Συκίτης, ȣ, ὁ, vt συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

Συκόβιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ficis victitat. 2) qui victum sibi parat e sycophantia. Gl. Vet. ficarius.

Συκολογέω, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. A seq.

Συκολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ficus colligit. 2) qui de ficubus loquitur.

Συκομορέα, ας, ἡ, sycomorus. A συκόμορος.

Συκομορίτης, ȣ, ὁ, vt συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur e sycomoris. A seq.

Συκόμορον, ȣ, τὸ, morum, fructus sycomori arboris. Ab eod.

Συκόμορος, ȣ, ὁ, sycomorus, *arbor.* E σῦκον & μορέω, *morus, arbor.*

Σῦκον, ȣ, τὸ, ficus, *fructus.* 2) marisca, tumor, a fici similitudine ita dictus. A συκῆ.

Συκόομαι, ȣμαι, in ficum conuertor, ficosus fio. Ab eod.

Συκόπαις, αιδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet.

Συκοπέδιλος, ὁ, vox comica, notans sycophantam, ad quam vocem alluditur, & ad Homericum χρυσοπέδιλος & similia. A πέδιλον, *calceus.*

Συκοπρίστης, ȣ, ὁ, ficuum sector, sordidus, auarus.

Συκόπρωκτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui nates habet ficosas.

Συκοτρώκτης, ȣ, ὁ, qui ficis alitur, vel ficis delectatur. E σῦκον & τρώγω.

Συκȣρὸς, ȣ, ὁ, ficuum custos. E συκῆ & ȣ̓ρος.

Συκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, sycophantam ago, falsa crimina comminiscor. A συκοφάντης.

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod alicui falso adfingitur. A pr.

Συκοφάντης, ȣ, ὁ, sycophanta, delator. Proprie qui indicat, si quis ficus contra legem exportet. (vel qui ficum alteri ostendit. Erat autem philosophis aliisque vsitatum, vt, si quem ad certamen prouocarent, ei ficum ostenderent, id quod e multis Diogenis Laertii locis constat, vt nostrates chirothecam offerunt. Quo factum vt litium & rixarum amantes auctoresque συκοφάνται, ficuum ostensores, appellarentur.) E σῦκον & φαίνω.

Συκοφαντητὸς, ἡ, ὸν, calumniis seu obtrectationibus obnoxius, vel vexatus. A συκοφαντέω.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumniosa delatio, calumnia, sycophantia. A συκοφάντης.

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, ad sycophantam pertinens, calumniosus. Ab eod.

Συκοφαντικῶς, *Adu.* more sycophantarum, calumniose. A pr.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, calumniatrix. A συκοφάντης.

Συκοφαντώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod συκοφαντικός.

Συκοφαντωδῶς, *Adu.* idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφορεῖον, ȣ, τὸ, ficarium, fiscella. Gl. Vet. A seq.

Συκοφορέω, ῶ, fut. ήσω, ficus fero, produco. A seq.

Συκοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. E σῦκον & φέρω.

Συκόω, ῶ, f. ώσω, ficis pasco, & 2) συκόομαι, in ficum vertor. 3) ficosus fio. A σῦκον.

Συκώδης, εος, ὁ, ἡ, ficosus, ficui similis. Ab eodem.

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficosum germen. 2) ficosus tumor. A συκόω.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficubus consitus. Gl. Vet. ficetum. A σῦκον.

Συκωρὸς, ȣ, ὁ, v. συκȣρός. 2) sycophanta.

Σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα. A συκόω.

Συκωτὸς, ἡ, ὸν, ficubus conditus. Gloss. Vet. συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, prædas ago ex aliquo, aliquem spolio. 2) illudo alicui, vel decipiendo, vel iniungendo quidlibet. E σύλη & ἄγω, *ago.*

Συλάω, ῶ, f. ήσω, spolio, deprædor, compilo, adimo, detraho, eripio. A σύλη.

Συλεύω, f. ευσω, spolio, deprædor. Ab eod.

Συλέω,

Συλάω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
ΣΥΛΗ, ης, ἡ, præda, spolium, 2) prædatio, direptio. σῦλαι, apud oratores Atticos, vt Demosthenem, crebro occurrit, pro iure, ex aliquo loco, vt vrbe, aufferendi, vel abducendi, fugitiuos, merces furto vel vi ablatas, aut homines, in quos tibi ius esse tu putes, aut alia, in compensationem damni tibi illati, *Repressailles*, ὅπε μὴ σύλαι ὦσι. v. σῦσια.
Σύλημα, ατος, τὸ, spolia, exuuiæ. A συλέω.
Σύλησις, εως, ἡ, spoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.
Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix. A seq.
Συλητὴς, ȣ, ὁ, spoliator, deprædator, compilator. A συλέω.
Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα.
Συλήτωρ, ορος, ὁ, vid. συλητὴς.
Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, syllaba, qs. comprehensio, quod literas plures comprehendat pronuncians, legensue. A συλλαμβάνω.
Συλλαβίζω, fut. ίσω, syllabas connecto. A præc.
Σύλλαβος, ȣ, ὁ, scil. πίναξ, index libri. Ab eodem.
Συλλαγνεύω, f. εύσω, vna scortor, libidinibus indulgeo.
Συλλαγχάνω, simul sortior. συλλαχὼν, vna sortitus, aor. 2. part.
Συλλαλέω, ῶ, fut. ήσω, colloquor, ago cum aliquo.
Συλλαμβάνω, f. λήψομαι, complector. 2) prehendo, manum alicui inicio. 3) intelligo, item, conscius sum. 4) concipio vtero, *de femina*. 5) adiuuo, opitulor. συνέλαβε, concepit. Philox. aor. 2. συνειλημμένος, conceptus, Gloss. Vet. perf. pass. part. *In medio*, coniicio, coniectura assequor, opitulor.
Συλλάμπω, f. ψω, simul luceo.
Σύλλαμψις, εως, ἡ, collustratio. A pr.
Συλλαφύσσω, simul diripio.
Συλλανθάνω, vna lateo, delitesco.
Συλλεαίνω, simul polio vel læuigo.
Συλλέγω, f. ξω, colligo. συνειλεγμένοι, collecti, congregati, perf. pass. part.
Συλλείβω, f. ψω, contundo & misceo. συλλείβομαι, stillo, fluo, in vnum confluo, colliquesco, liquor.
Συλλειόω, ῶ, f. ώσω, contero, frio.
Συλλειτουργέω, ῶ, socius sum in obeundo munere publico.
Συλλειτουργὸς, ȣ, ὁ, socius seu collega in obeundo aliquo munere publico.
Σύλλεκτρος, ȣ, ὁ, ἡ, consors tori, coniux. A λέκτρον.
Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio. A συλλέγω.
Συλλεσχηνεύω, f. εύσω, sermocinor seu colloquor cum aliquo.
Συλλήβδην, *Adu.* q. d. comprehensim, in summa, summatim, Philox. A συλλαμβάνω.
Συλλήπτειρα, ας, ἡ, adiutrix. Ab eod.
Συλληπτικὸς, ὴ, ὸν, qui comprehendere seu complecti potest. 2) collectiuus. 3) qui concipere potest. Ab eod.
Συλληπτικῶς, *Adu.* per comprehensionem, subintelligendo. Vox Gramm. A pr.
Συλλήπτρια, ας, ἡ, adiutrix. A seq.
Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adiutor. A συλλαμβάνω.
Συλληρέω, ῶ, f. ήσω, vna nugor, vna deliro.
Συλληστεύω, vna latrocinor.
Σύλληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexio, prehensio. 2) opitulatio, auxilium. 3) conceptus, conceptio, *de femina*. 4) Syllepsis, *Figura grammatica*. A συλλαμβάνω.
Συλλιπαίνω, pinguefio.
Συλλογεὺς, έως, ὁ, collector, coactor. Gl. Vet. legulus. A συλλέγω.
Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.
Συλλογίζω, f. ίσω, delectum habeo. συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor. 2) perpendo, considero, delibero. 3) connumero, computo. συλλελογισμένον, part. perf. pass. statutum ac deliberatum.
Συλλογιμαῖος, αία, αῖον, collectitius, miscellaneus, confusaneus & vndique collectus. A συλλογή.
Συλλογισμὸς, ȣ, ὁ, computatio, pensatio, argumentatio, ratiocinatio, Gl. Vet. deliberatio, accurata cogitatio. Syllogismus. A συλλογίζομαι.
Συλλογισταὶ, ratiocinatores, Gl. Vet. Ab eod.
Συλλογιστικὸς, ὴ, ὸν, syllogisticus, ratiocinatiuus. A pr.
Συλλογιστικῶς, *Adu.* more syllogismorum, aut per syllogismos. A pr.
Σύλλογος, ȣ, ὁ, conuentus, concio, cœtus, concilium, collegium, consessus. Gl. Vet. collocutio, colloquium. A συλλέγω.
Συλλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, reprehendo, obiurgo, increpo.
Συλλόω, f. ȣ́σω, simul lauo. συλλȣ́ομαι, vna lauor.
Συλλοχάω, ῶ, f. ήσω, concenturio. 2) in decurias colligo, simul colligo. E σὺν & λόχος.
Συλλοχία, ας, ἡ, coniunctio plurium λόχων, cohors e pluribus cohortibus collecta. Ex iisdem.
Συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut distribuo.
Συλλοχισμὸς, ȣ, ὁ, centuriatio in re militari. A pr.
Συλλοχίτης, ȣ, ὁ, commanipularis.
Συλλυπέομαι, ȣ̃μαι, condoleo, alterius dolore moueor.
Συλλυσσάω, ῶ, f. ήσω, vna insanio.
Συλλύω, f. ύσω, simul soluo. 2) compono litem seu dissidium, dirimo lites, reconcilio.
Σῦλον, ȣ, τὸ, spolium, præda. 2) pignus, vsurpatur in plurali. A σύλη.
Συλωπία, ας, ἡ, vestium compilatio seu furatio. E σύλη & λῶπος. pro συλολωπία.
Συμβαδίζω, vna incedo.
Συμβαίνω, fut. βήσομαι, contingo, accido. 2) congredior, pedem confero, 3) transigo, paciscor, fœdus ineo. 4) consentio. συμβέβηκεν, euenit, contingit, Philox. συμβεβηκέναι, obtigisse, Gl. Vet. accidisse. perf. inf.

συμβεβηκὸς,

συμβεβηκὸς, accidens. perf. part. neutr. συνέβη, contigit, accidit, Phil. aor. 2. συμβῆ, eueniat, contingat. Gl. Vet. aor. 2. coni.

Συμβακχεύω, fut. εύσω, vna bacchor, vna cum aliis bacchanalia celebro.

Συμβάκχη, ης, focia bacchanaliorum.

Σύμβακχος, ὁ, focius bacchanaliorum.

Συμβάλλω, confero, congero. 2) comparo. 3) colligo coniectura. 4) compingo. 5) congredior. 6) pacifcor. 7) pecuniam mutuam do, item 8) compono, contexo, vt mendacia, fraudes.

Συμβάλλομαι, *paff.* etiam, occurro, obuius fio. v. συμβολέω. *In med.* coniectura affequor. 2) rationem ineo, fupputo. 3) confero aliquid de meo. Hinc 4) largior, & 5) adiuuo, profum in aliqua re comparanda &c.

Σύμβαμα, ατος, τὸ, euentus, cafus fortuitus. 2) Propofitio e Nomine & Verbo, perfectam fententiam reddens. A συμβαίνω.

Συμβαπτίζω, fimul baptizo.

Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.

Συμβαρύνω, vna grauo.

Συμβασείω, compofitionis feu reconciliationis defiderio teneor. A σύμβασις.

Συμβασιλεύω, f. εύσω, vna regno.

Σύμβασις, εως, ἡ, compofitio, pacificatio, fœdus, pactum, conuentum. A συμβαίνω.

Συμβαστάζω, f. άσω, fimul fero, vna porto. 2) comparo, confero. Gl. Vet. conueho.

Συμβατήριος, ȣ, ὁ, ἡ, ad compofitionem feu pacificationem pertinens, item pronus & facilis ad compofitionem. A συμβαίνω.

Συμβατικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eodem.

Συμβατικῶς, *Adu.* ad pacificandum apte. A pr.

Συμβεβαιόω, confirmo.

Συμβεβηκότως, cafu, per accidens. A συμβαίνω.

Συμβελὴς, ὁ, ἡ, telis obrutus, telis vndique petitus. A βέλος.

Συμβιβάζω, f. άσω, concilio, ad amicitiam fœdusque adduco, coagmento, accommodo. 2) in facris literis eft doceo, inftruo, inprimis, collatis fcripturæ locis probo. συμβιβῶ, f. 1. pro συμβιβάσω, inftruam.

Συμβίβασις, εως, ἡ, inftructio, perfuafio, doctrina, comparatio. A pr.

Συμβιβασμὸς, ȣ, ὁ, transactio. Ab eod.

Συμβιβαστὴς, ȣ̃, ὁ, conciliator, Philox. Ab eodem.

Συμβιβαστικὸς, ἡ, ὸν, pacificatorius. A pr.

Σύμβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo viuit. Phil. coniunx.

Συμβιόω, ῶ, f. ώσω, conuiuo, vna viuo.

Συμβίωσις, εως, ἡ, conuictus, coniugium, contubernium. A pr.

Συμβιωτὴς, ȣ̃, ὁ, conuictor, contubernalis. Ab eodem.

Συμβλαστάνω, vna germino, crefco.

Συμβλαστὴς, ȣ, ὁ, congerminans. 2) germinationem adiuuans. A pr.

Συμβλήδην, idem quod συλλήβδην.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commiffura, commiffio. A συμβάλλω.

Συμβλὴς, ὁ, ἡ, ὸ, collifus. Ab eod.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commiffio, compago. 2) comparatio. 3) coniectura. Ab eodem.

Συμβλητέον, conferendum. Phil. Ab eod.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, conferendus. 2) qui comparari poteft, comparabilis. Ab eod.

Συμβοάω, ῶ, f. ήσω, fimul clamo.

Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concurfus, f. auxilium.

Συμβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, ad auxilium ferendum conuenio, concurro, accurro, f. auxilium fero.

Συμβοηθὸς, ȣ̃, ἡ, qui ad fuppetias ferendas vna cum aliis conuenit, auxiliaris.

Συμβολαιογράφος, ȣ, ὁ, ἡ, tabularius, qui contractus fcribit. E feq. & γράφω.

Συμβόλαιον, ȣ, τὸ, pactum, conuentum, contractus. 2) fyngrapha, vnde Gl. Vet. inftrumentum, *hinc* 3) æs alienum & 4) pecunia credita. 5) negotium quodcunque pecuniarium. 6) neceffitudo, coniunctio, apud Lyf. A σύμβολον.

Συμβόλαιος, α, ον, epith. conttouerfiæ v. c. pertinentis ad pacta, pecunias creditas &c.

Συμβολεὺς, έως, ὁ, pifcatorum inftrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.

Συμβολέω, ῶ, f. ήσω, obuius fio, occurro. A σύμβολος.

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, commiffio, commiffura, iunctura, Gloff. Vet. congreffio, congreffus, prælium, Philox. coniectura, item collatio. A συμβάλλω.

Συμβόλησις, εως, ἡ, commiffura, v. c. per futuram. A συμβολέω.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, coniecturalis, ænigmaticus, fymbolicus, fignificatiuus, rem aliam per indicium eius fignificans. A σύμβολον.

Συμβολικῶς, *Adu.* coniecturalitet, ænigmatice, allegorice. Comp. συμβολικωτέρως. A pr.

Συμβολιμαῖος, α, ον, ad contractus, pacta, pecunias creditas pertinens. v. c. δίκη συμβολιμαία. A συμβόλαιον.

Συμβολοκοπέω, ῶ, f. ήσω, fymbolas do in conuiuia. 2) comiffationes frequento. E συμβολὴ & κόπτω.

Σύμβολον, ȣ, τὸ, fignum, indicium, teffera, omen, aufpicium, Phil. collatio, Gl. Vet. item conuentum, pactum. item hypotheca. idem, quod συμβόλαιον. A συμβάλλω.

Σύμβολος, ȣ, ὁ, ἡ, obuius. 2) coniector, interpres ominum &c. Ab eod.

Συμβόσκω, fimul pafco.

Σύμβοτον, τὸ, pafcuum commune. A pr.

Συμβότης, ȣ, ὁ, compaftor. Ab eod.

Συμβȣ́λευμα, ατος, τὸ, confilium, quod datur.

Συμβȣλευτὴς, ȣ̃, ὁ, confiliarius, fenator.

Συμβȣλευτικὸς, ὁ, idem. 2) fuaforius. A præc.

Συμβȣλεύω, f. εύσω, confulo, confulto, auctor fum, fuadeo, cenfeo. Phil.

Συμβȣλὴ, ῆς, ἡ, confilium, confultatio, fuafio.

Συμβȣλία, ας, ἡ, confilium, confultatio. A præc.

Συμβȣ́λιον, ȣ, τὸ, confilium. Ab eod.

Σύμβȣλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui confilium dat, confiliarius, confultor, fuafor. Ab eod.

Συμβραβεύω,

Συμβραβεύω, f. εύσω, adiuuo.
Συμβράζω, ſimul eiicio.
Συμβρέμω, murmuro.
Συμβύω, conſtipo, condenſo.
Σύμβωμος, ȣ, ὁ, ἡ, Epith. dei, qui in eadem ara cum alio colitur.
Συμμαθητὴς, ȣ, ὁ, condiſcipulus.
Συμμαίνομαι, ſimul inſanio.
Συμμανθάνω, ſimul ſeu vna diſco.
Συμμαθητιάω, ῶ, ſimul diſcere cupio, condiſcipulus eſſe cupio.
Συμμαλάσσω, vel άττω, f. ξω, vna mollio, vna ſubigo.
Συμμάρπτω, f. ψω, corripio, comprehendo.
Συμμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtimonio meo comprobo, confirmo; alicui teſtimonium veritatis &c. perhibeo.
Συμμαστιγόω, f. ώσω, vna verbero.
Συμμαχέω, ῶ, f. ήσω, ſum pugnæ ſocius. 2) in bello gerendo adiuuo. 3) ſto a partibus alicuius, defendo, tueor. A σύμμαχος.
Συμμαχία, ας, ἡ, ſocietas in bello, Gl. Vet. auxilium, ſubſidium. Ab eod.
Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, ſocialis, auxiliaris. τὸ συμμαχικὸν, ſc. πλῆθος, ſocietas, it. ſocii, ſocialis exercitus. Ab eod.
Συμμαχικῶς, *Adu.* ſocii more, ſocialiter, vt ſo ium decet. A pr.
Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, ſocia in bello, fœderata. Ab eod.
Συμμάχομαι, ſimul pugno. 2) a partibus alicuius ſto, tueor, defendo.
Σύμμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, pugnæ ſeu belli ſocius, commilito. 2) ſocius. A pr.
Συμμεθαρμόζω, apto, conueniens alteri reddo.
Συμμεθίστημι, vna traduco, in alias partes duco. συμμεθίσταμαι, in alias partes tranſeo, in ſententiam diſcedo.
Συμμεθύσκομαι, ſimul inebrior.
Συμμεθύω, idem.
Συμμειόω, vna minuo.
Συμμελαίνω, vna nigrum facio. *Paſſ.* niger fio.
Συμμελανειμονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul pullis veſtibus indutus ſum.
Συμμεμετρημένως, *Adu.* apta proportione. A συμμετρέω.
Συμμένω, f. ενῶ, vna maneo. 2) conſiſto, permaneo, duro.
Συμμερίζομαι, vna partem accipio, participo.
Συμμεριστὴς, ȣ, ὁ, particeps. A pr.
Συμμερίστρια, ἡ, ſocia, particeps. A pr.
Συμμεσουράνησις, εως, ἡ, ſitus eorum, quæ ſimul cœli medium tenent. E σὺν, μέσος & ȣ̓ρανός.
Συμμεταβαίνω, ſimul digredior vel tranſeo, vna migro.
Συμμεταβάλλω, & συμμεταβάλλομαι, vna deficio.
Συμμεταδίδωμι, communico.
Συμμετακινέω, vna transfero.
Συμμετακλίνω, ομαι, vna accumbo, reclino &c.
Συμμετακοσμέω, vna in melius muto ſ. melius ordino.
Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.
Συμμεταπίπτω, vna concido, intereo vna. 2) vna mutor.
Συμμεταστρέφω, commuto, peruerto.
Συμμετατίθημι, vna transfero.
Συμμεταφέρω, ſimul vel vna transfero.
Συμμεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, vna cum aliquo trado vel adminiſtro.
Συμμετέρχομαι, concomitor.
Συμμετέχω, vna particeps ſum.
Συμμετεωρίζω, vna attollo.
Συμμετεωροπολέω, ῶ, vna in ſublimi gradior, ſimul per ſublimia eo.
Συμμετίσχω, idem quod συμμετέχω.
Συμμετοικέω, vna alieno loco viuo.
Συμμετοικίζω, vna in alium locum habitatum deduco.
Συμμέτοχος, ȣ, ὁ, ἡ, conſors, vna particeps.
Συμμετρέω, ῶ, f. ήσω, quantitate aliquid accommodo, ſ. apto alteri; colligo quantitatem e proportione.
Συμμέτρησις, εως, ἡ, commenſus, menſio cum aliqua re comparata, accommodatio magnitudinis.
Συμμετρία, ας, ἡ, apta proportio, apta compoſitio, v. c. membrorum, modus, apta magnitudo, moderatio, temperamentum. Vnde & tunica talaris, ſed ſine ſyrmate. Poll. A ſeq.
Σύμμετρος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. commenſus, qui eſt eiusdem vel paris vel conuenientis menſuræ. 2) qui iuſtæ magnitudinis eſt. 3) modicus, mediocris. 4) accommodatus, aptus, congruens. A μέτρον.
Συμμέτρως, *Adu.* moderate, mediocriter, Phil. modice, ſatis, congruenter, conuenienter. A pr.
Σύμμηρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui eſt contractis femoribus.
Συμμηρύομαι, contexo, conglomero.
Συμμήρυσις, contextus, conglomeratio.
Συμμήστωρ, ωρος, ὁ, conſiliarius.
Συμμητιάομαι, ῶμαι, vna ineo conſilium. 2) conſilium do.
Συμμηχανάομαι, ſimul excogito, comminiſcor.
Συμμιαίνω, ſimul inquino, cöinquino.
Συμμίγα, *Adu.* promiſcue, vna cum. A συμμίγνυμι.
Συμμιγὴς, έος, ὁ, ἡ, permiſtus, promiſcuus. Ab eod.
Συμμιγία, ἡ, commiſtio. A pr.
Σύμμιγμα, ατος, τὸ, quod commiſtione conſtat, quod e commiſtis rebus coaluit, cinnus. Ab eod.
Συμμίγνυμι, vel συμμιγνύω, f. μίξω, commiſceo, permiſceo, ſocio, Gl. Vet. confero manus.
Συμμικτέον, commiſcendum. A pr.
Σύμμικτος, ȣ, ὁ, ἡ, commiſtus, permiſtus, promiſcuus, miſcellaneus. Ab eod.
Συμμίκτως, *Adu.* miſtim. A pr.
Συμμιμνήσκομαι, ſimul memini, recordor.
Συμμιμέομαι, eadem imitor, pariter imitor.
Συμμιμητὴς, ȣ, ὁ, eiusdem rei imitator, item imitator ſimpliciter.
Σύμμιξις, εως, ἡ, commiſtura, conſortium. A συμμίγνυμι.
Συμμίσγω, commiſceo. συμμίσγομαι, commiſceor. Dicitur & de concubitu.
Συμμισέω, ῶ, f. ήσω, ſimul odio proſequor.

Συμμισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, vna improbitatem odi, vna indignor ob facti improbitatem.
Συμμνημονεύω, simul memini, recordor.
Συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, simul partem capio.
Σύμμολπος, ȣ, ὁ, ἡ, concentor. A μολπή.
Συμμολύνω, coinquino, Gl. Vet.
Συμμοναρχέω, ῶ, simul impero seu dominor, tyrannidis socius sum.
Συμμονή, ἡ, contubernium.
Συμμονȣ̃μαι, solus sum cum aliquo.
Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, Gl. Vet. societas, ordo, decuria. E σὺν & μόριον.
Συμμοριάρχης, ȣ, ὁ, qui præest symmoriæ. E pr. & ἄρχω.
Συμμορίτης, ȣ, ὁ, qui est eiusdem decuriæ. Ab eodem.
Συμμορφή, ῆς, ἡ, conformatio, vel similitudo.
Συμμορφίζω, conformo.
Σύμμορφος, ȣ, ὁ, ἡ, conformis, similis. A μορφή.
Συμμορφόω, ῶ, f. ώσω, conformem facio. συμμορφȣ̃μαι, conformis fio.
Συμμοχθέω, simul adfligor aduersis, simul laboro.
Συμμυέω, vna initio. Pass. vna initior sacris.
Συμμυολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens. E συμμύω & λόγος.
Σύμμυσις, εως, ἡ, compressio, compressus. A συμμύω.
Συμμύστης, ȣ, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione. Gl. Vet. consacraneus.
Συμμύω, f. ύσω, claudor, clausus sum, comprimor, compressus sum. 2) conniueo.
Συμπάθεια, ας, ἡ, consensus in adfectibus. 2) coniunctio, s. conuenientia naturæ. 3) commiseratio. A συμπαθής.
Συμπαθέω, ῶ, f. ήσω, iuxta adficior, adficior alius malis. 2) assentior eidem opinioni, placito. Ab eod.
Συμπαθής, έος, ὁ, ἡ, cui sunt iidem adfectus, qui pariter mouetur, qui simul cum alio adficitur & angitur eius malo. Gl. Vet. adfectuosus. A συμπάσχω.
Συμπαθῶς, *Adu.* cum consensu adfectuum. 2) cum commiseratione. A pr.
Συμπαιανίζω, f. ίσω, simul pæanem canto.
Συμπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, simul pueros instituo, curo, &c.
Συμπαιδεύω, f. εύσω, condoceo, condocefacio, item adsuefacio. *Pass.* adsuefio, adsuesco. 2) cum alio instituo.
Συμπαίζω, colludo, simul cum alio ludo.
Συμπαίκτρια, ἡ, sodalis, socia lusuum. A seq.
Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, collusor, socius lusuum, sodalis. A συμπαίζω.
Συμπαίστης, ȣ, ὁ, idem, ab eodem.
Συμπαίστρια, ας, ἡ, v. συμπαίκτρια.
Συμπαίστωρ, ορος, ὁ, v. συμπαίκτωρ.
Συμπαίω, simul ferio, impingo, illido.
Συμπαιωνίζω, idem quod συμπαιανίζω.
Συμπαλαίω, f. αίσω, colluctor.

Σύμπαν, ⁽τος, τὸ, vniuersum, vniuersitas, summa, Philox. A σύμπας.
Συμπανηγυρίζω, f. ίσω, vna diem festum seu ludos celebro.
Συμπανηγυρισαὶ, οἱ, participes sacri, ludorum solennium. A pr.
Συμπανȣργέω, ῶ, f. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitiose patro.
Συμπαραβάλλω, comparo cum alio.
Συμπαραβύω, fut. ύσω, simul inculco & infercio.
Συμπαραγγέλλω, competitor sum, vna candidatus sum.
Συμπαραγίνομαι, vna accedo. 2) vna adsum, etiam reo in iudicio.
Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.
Συμπαραδηλόω, vna indico, s. doceo.
Συμπαραθέω, cursitando adsector, simul accurro, concurro.
Συμπαραινέω, ῶ, simul exhortor, vna cum aliis hortor.
Συμπαρακαθίζω, f. ίσω, vna cum aliis iuxta me colloco. *In med.* vna assideo.
Συμπαρακαλέω, ῶ, vna aduoco vel adhortor, συμπαρακαλȣ̃μαι, communem adhortationem vel consolationem percipio.
Συμπαρακατακλίνω, vna in lecto (tricliniari) colloco. 2) vna iaceo vel cubo. *in med.*
Συμπαράκειμαι, adiaceo.
Συμπαρακολȣθέω, ῶ, f. ήσω, adsector, comitor, assequor mentem alterius.
Συμπαρακομίζω, f. ίσω, deduco, prosequor.
Συμπαρακύπτω, f. ψω, simul inclinato capite inspicio, vna considero, lego, disco.
Συμπαραλαμβάνω, vna excipio, vna adsumo. συμπαραληφθέντων, adhibitis, Philox. aor. 1. part. pass.
Συμπαράληψις, ἡ, adsumtio, v. c. socii, adiutoris. A pr.
Συμπαραμένω, f. ενῶ, simul maneo, semper adsum, permaneo.
Συμπαραμιγνύω, commisceo.
Συμπαραμίσγω, idem.
Συμπαραναλίσκω, consumo, debilito, frango.
Συμπαρανεύω, annuo, adsentior.
Συμπαρανήχομαι, f. ξομαι, simul nato, ad latus nato.
Συμπαρανομέω, f. ήσω, vna delinquo, sceleris aut delicti socius sum.
Συμπαραπέμπω, f. ψω, vna deduco, vna prosequor.
Συμπαραπλέκω, simul adiungo, pariter annecto.
Συμπαραπλέω, f. εύσω, simul adnauigo, vel ad latus nauigo, simul præternauigo.
Συμπαραπληρωματικὸς, ἡ, ὸν, v. παραπληρ.
Συμπαραπόλλυμαι, vna pereo.
Συμπαρασκευάζω, f. άσω, vna apparo, adiuuo in apparando. 2) simul efficio.
Συμπαρασπονδέω, vna fœdus frango.
Συμπαραστάτης, ȣ, ὁ, qui a latere adstat. 2) socius, adiutor, auxiliarius.
Συμπαραστατέω, adsto, auxilium fero. A pr.
Συμπαράταξις, εως, ἡ, conflictus, prœlium.
Συμπαρατάσσομαι, τομαι, prælior cum aliquo.
Συμπαρατηρέω, ῶ, f. ήσω, vna obseruo.

Συμπαρα-

Συμπαρατίθημι, adpono, ad latus adiungo, longa ſerie porrectum.
Συμπαρατρέφω, ſimul nutrio. συμπαρατρέφομαι, ſimul nutrior.
Συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.
Συμπαρατροχάζω, f. άσω, vna prætercurro.
Συμπαραφέρομαι, vna præteruehor.
Συμπαραφύομαι, prope naſcor.
Συμπαρεδρεύω, f. εύσω, ſimul adſideo.
Συμπάρειμι, vna ſeu ſimul adſum.
Συμπαρεισέρχομαι, ſimul ſubingredior, ſimul irrepo.
Συμπαρεισφθείρομαι, idem. v. εἰσφθείρομαι.
Συμπαρεκτείνω, iuxta extendo. 2) comparo, contendo.
Συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A pr.
Συμπαρεμφέρω, vna infero.
Συμπαρέπομαι, concomitor.
Συμπαρέχω, præbeo.
Συμπαρθένος, ου, ἡ, virgo æqualis, ſodalis.
Συμπαρίπτημι, ſimul præteruolo.
Συμπαρίσταμαι, adſto, adiuuo.
Συμπάροικος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis.
Συμπαρολισθαίνω, ſimul delabor, prolabor in lubrico.
Συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adſector, adſequor.
Συμπαροξύνω, vna irrito. 2) irrito, incito.
Συμπαρορμάω, excito, incito, irrito in aliquem.
Συμπαροτρύνω, idem.
Σύμπας, ασα, αν, vniuerſus, totus, cunctus, ſimul omnis. v. σύμπαν.
Σύμπασμα, ατος, τὸ, quo quid conſpergitur. A ſeq.
Συμπάσσω, f. άσω, conſpergo.
Συμπάσχω, ſimul patior, vna adficior, moueor, Gl. Vet. compatior. συμπάσχω σοι, doleo vicem tuam. συμπάσχειν κινδύνῳ, pariter periclitari.
Συμπαταγέω, ῶ, ſimul ſtrepo, fragorem, ſtrepitum ſeu crepitum ſimul edo.
Συμπατάσσω, f. ξω, ſimul pulſo, ſimul percello & attonitum reddo, collido.
Συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco.
Συμπατριώτης, ου, ὁ, qui eiusdem eſt patriæ, conterraneus, popularis.
Συμπαχύνομαι, vna pingueſco.
Συμπεδάω, vel συμπεδέω, ῶ, f. ήσω, colligo, conſtringo. συμπεπεδημένος, colligatus, conſtrictus. perf. paſſ. part.
Συμπείθω, f. πείσω, vna perſuadeo. 2) perſuadeo, ſuadendo flecto. συμπείθομαι, perſuadeor, conſentio, idem ſentio. συμπείθεται, obſequitur, Gl. Vet.
Σύμπειρος, ου, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo experitur. A πεῖρα.
Συμπέμπω, f. ψω, ſimul mitto.
Συμπενθέω, ῶ, f. ήσω, cum alio lugeo, pari luctu adficior.
Συμπεπλεγμένως, Adu. implicite. A συμπλέκω.
Συμπένομαι, pariter, vna laboro cum aliquo.
Συμπεπτικός, ή, όν, concoquendi vim habens, concoquens. A ſeq.
Συμπέπτω, f. ψω, concoquo.
Συμπεραίνω, vna perficio, adiuuo in perficiendo. 2) concludo, colligo. 3) coitum perago.
Συμπέρασμα, ατος, τὸ, concluſio, complexio, id, quod e poſitis vel conceſſis concluditur & efficitur. A pr.
Συμπερασματικός, ή, όν, concludendi vim habens. A pr.
Συμπερασματικῶς, Adu. concluſione vtendo, concludendi cauſſa. A pr.
Συμπερασικῶς, Adu. idem.
Συμπεριάγω, f. άξω, mecum duco, mecum quoquouerſum duco. 2) ſimul circumago.
Συμπεριαιρετέον, vndique tollendum. A ſeq.
Συμπεριαιρέω, ῶ, vndique tollo.
Συμπεριβομβέω, ῶ, f. ήσω, ſimul bombo circumſono, ſimul conſtrepo.
Συμπεριγίνομαι, idem quod συμπεριλαμβάνω.
Συμπεριγράφω, circumſcribo pariter, ſ. tollo, coërceo.
Συμπεριδινέω, vna circumago.
Συμπέριειμι, vna circumeo, ſ. ambulo.
Συμπεριέρχομαι, vna circumeo, peragro. 2) accommodo, conformo.
Συμπεριέχω, vna contineo, complector.
Συμπεριζώννυμαι, cingo me, cingor.
Συμπεριθέω, vna circumcurſo.
Συμπεριλαμβάνω, ſimul comprehendo. 2) circumligo, circumdo velut veſte. συμπεριλαμβάνομαι, adiuuo.
Συμπεριvoέω, mente ſimul complector.
Συμπερινοστέω, ῶ, vna circumeo, circumuagor, oberro.
Συμπεριοδεύω, f. εύσω, vna luſtro, vna circumeo.
Συμπεριπατέω, ῶ, ſimul cum alio circumambulo.
Συμπεριπλοκή, ῆς, ἡ, complexio, complexus, coniunctio.
Συμπεριποιέω, adiuuo aliquem in comparando ſ. conſequendo, vna comparo.
Συμπεριπολέω, ῶ, ſimul in orbem agor, vna oberro.
Συμπεριστέλλω, tego, occulto, vt περιστέλλω.
Συμπεριστρέφω, vna circumuerto, vna circumago, ſeu circumfero.
Συμπεριτειχίζω, pariter muro amplector, ſ. circumdo.
Συμπεριτίθημι, vna circumpono, ſimul circumdo.
Συμπεριτρέπω, vna circumago.
Συμπεριτυγχάνω, incido in quem, inuenio.
Συμπεριφαντάζομαι, mente ſimul fingo, imaginor.
Συμπεριφέρω, vna circumfero & circumrapio, & συμπεριφέρομαι, paſſ. vna circumferor. 2) comitor, adſector. 3) vna verſor, familiariter vtor. 4) obſequor, accommodo me ingenio, ſtudiis, affectibus, moribus eius, v. c. vna ploro, gaudeo &c. 5) verſor in re aliqua, tracto.
Συμπεριφθείρομαι, vna corrumpor & pereo.
Συμπεριφορά, ᾶς, ἡ, comitatus & frequens adſectatio. 2) familiaritas. 3) obſequium, ad alterius captum, ſtudia &c. accommodatio. 4) comitas, lenitas, manſuetudo. 5) conſuetudo quæuis, vt compotatio, amores. 6) modus

dus rei tractandæ, vel hominis. 7) vsus, peritia. A συμπεριφέρομαι.

Συμπεριφράττω, vna circumsepio, vna circumvallo.

Συμπέτομαι, simul volo.

Συμπέττω, idem quod συμπέπτω.

Συμπήγνυμι, vel συμπηγνύω, f. ξω, compingo, coagmento, committeo, concrescere & coalescere facio, cogo.

Συμπηδάω, ῶ, f. ήσω, vna cum alio salio.

Συμπήδημα, ατος, τὸ, saltus, qui fit cum alio vel pluribus. A pr.

Σύμπηκτος, ȣ, ὁ, ἡ, compactus, coagmentatus. 2) compactilis. A συμπήγνυμι.

Συμπήσσω, compingo, coagulo, congelo.

Συμπιέζω, f. έσω, comprimo, opprimo.

Συμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, constipo, condenso.

Συμπίλησις, εως, ἡ, coactio & constipatio. A præc.

Συμπιλητὴς, ȣ, ὁ, qui cogit & constipat, qui lanas & villos densat. Ab eod.

Συμπιλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod συμπιλέω.

Συμπιλωτικὸς, ἡ, ὸν, densus, constipatus, compactus. A pr.

Συμπίνω, bibo cum aliquo. 2) absorbeo.

Συμπιπράσκω, vna vendo, venditionis socius sum.

Συμπίπτω, incido, concurro, euenio, contingo. συνέπεσε, ruit, Philox. contigit. aor. 2. συμπεπτωκῶς, lapsus, collapsus, Gl. Vet.

Συμπιςεύω, idem credo, assentior.

Συμπιτνέω, ῶ, f. ήσω, idem quod συμπίπτω.

Συμπλάζομαι, simul erro.

Συμπλανάομαι, ῶμαι, idem.

Σύμπλασις, εως, ἡ, confictio, Gl. Vet. A seq.

Συμπλάσσω, f. σω, confingo, comminiscor.

Συμπλαταγέω, ῶ, manibus complosis strepo, strepitum edo.

Συμπλείονες, όνων, ὁ, ἡ, complures, plures simul, collecti, non sigillatim.

Συμπλεκὴς, έος, ὁ, ἡ, connexus, coniunctus, copulatus. A συμπλέκω.

Συμπλέκτειρα, ἡ, copulatrix. A συμπλέκτης.

Συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, coniunctiuus, copulatiuus. Ab eod.

Συμπλεκτικῶς, *Adu.* copulatiue, conserte, contexte. A pr.

Συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo. *Paff.* coniungor. 2) concumbo cum femina. 3) confero manus.

Σύμπλεξις, εως, ἡ, complexio, implicatio. A pr.

Σύμπλευρος, ον, latus lateri alterius adiunctum habens. A πλευρά.

Συμπλέω, f. εύσω, vna nauigo.

Συμπληγάδες, ων, αἱ, f. πέτραι, insulæ, quæ eminus collidi videbantur. A συμπλήττω.

Συμπλήγδην, *Adu.* collidendo. Ab eodem.

Συμπληθύνω, simul impleo, compleo. 2) vna multiplico & augeo, augeo simpl.

Συμπληθύω, idem.

Συμπλήρης, εος, ὁ, ἡ, totus. 2) plenus.

Συμπληρόω, ῶ, f. ώσω, compleo, expleo. 2) perficio. συμπληρωθῇ, consummetur, Gl. Vet. 1. coni. paff.

Συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum. A pr.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipsa complendi actio, consummatio, perfectio, Gl. Vet. Ab eod.

Συμπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, complendi vim habens, ad complementum faciens. Ab eod.

Συμπληρωτικῶς, *Adu.* complendi causa. A pr.

Συμπλησιάζω, vna (sc. cum aliis) coëo. 2) ineo feminam.

Συμπλήσσω, vel ττω, f. ξω, collido, confligo.

Σύμπλοια, ας, ἡ, nauigationis societas. A σύμπλοος.

Συμπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, nauigationis socius. Ab eod.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, amplexus, connexio, complexio. 2) complexus in coitu, coitus. 3) manuum consertio in prælio, prælium, contentio, offensio. 4) Figura oratoria. A συμπλέκω.

Σύμπλοος, *contr.* σύμπλȣς, ȣ, ὁ, ἡ, qui vna nauigat, nauigationis socius.

Συμπλῶμι vel συμπλώω, v. συμπλέω.

Συμπνευσμὸς, ȣ, ὁ, conspiratio, consensus. A seq.

Συμπνέω, f. εύσω, conspiro, conflo, Gl. Vet. 2) vno sensu molior, consentio.

Συμπνιγὴς, έος, æstuosus, præ æstu suffocans. A seq.

Συμπνίγω, f. ξω, suffoco & strangulo, comprimo in strangulatione. 2) coarcto & coarctando quasi suffoco.

Σύμπνοια, ας, ἡ, conspiratio, consensus. A seq.

Σύμπνοος, *contr.* σύμπνȣς, ȣ, ὁ, ἡ, qui conspirauit. A συμπνέω.

Συμποδέω, e pedibus colligo, constringo pedes. A πȣς.

Συμποδηγέω, ῶ, f. ήσω, vna duco, simul duco. 2) dirigo.

Συμποδίζω, f. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio. 2) cohibeo, coërceo.

Συμποδοδεσμέω, ῶ, fut. ήσω, compedes iniicio, compedibus ligo.

Συμποιέω, ῶ, f. ήσω, adiuuo, auxilior. 3) consilia, societatem cum aliquo iungo: *etiam in medio*, in quo est etiam, cogere, veluti exercitum.

Συμποικέλλω, variego.

Συμποιμαίνομαι, vna, eodem loco pascor.

Συμπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belli socius sum, bello adiuuo.

Συμπολεύομαι, coëo, vna vagor.

Συμπολίζω, f. ίσω, in ciuitatem conflo.

Συμπολιορκέω, vna obsideo. 2) vna vexo.

Συμπολιτεία, ας, ἡ, ius vna remp. administrandi. 2) communia reip. iura & instituta, & communis ciuitas.

Συμπολιτεύω & συμπολιτεύομαι, vna rempublicam administro. 2) in eadem cum aliquo ciuitate seu rep. versor. 3) versor, viuo cum aliquo.

Συμπολίτης, ȣ, ὁ, conciuis.

Συμπολῖτις, ιδος, ἡ, idem.

Συμπομπεύω, f. εύσω, vna pompam duco. 2) ludos vna celebro.

Συμπονέω, ῶ, fut. ήσω, vna laboro, laborantem adiuuo. 2) simul tolero & sustineo.

Συμπονηρεύομαι, vna maleficia perpetro, maleficii, malitiæ socius sum.

Συμπόνως,

Συμπόνως, *Adu.* vna laborando, coniunctis viribus. Suic. E σὺν & πόνος.
Συμπορεύομαι, proficiscor cum, sum itineris comes. 2) congredior cum aliquo. 3) congregor.
Συμπορθέω, ῶ, f. ήσω, simul depopulor.
Συμπορίζω, f. ίσω, vna præbeo. *In med.* vna quæro, vna adquiro. 2) conquiro, comparo.
Συμπορνεύω, f. νεύσω, vna scortor, scortor cum aliquo vel aliqua.
Συμπορπάω, fibula connecto.
Συμπορπητὸς, ἡ, ὸν, fibula nexus, non sutura. Epith. tunicæ &c. A pr.
Συμπορσύνω, adiuuo.
Συμποσία, ας, ἡ, compotatio. A συμπίνω.
Συμποσιάζω, f. άσω, vna conuiuor. A pr.
Συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, conuiualis. A συμπόσιον.
Συμποσιαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum præfectus conuiuii, sum magister conuiuii. A seq.
Συμποσιάρχης, ȣ, ὁ, magister conuiuii, inpr. quod fit e symbolis. E συμπόσιον & ἄρχω.
Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura conuiuii, officium magistri compotationis. A pr.
Συμποσίαρχος, ȣ, ὁ, idem quod συμποσιάρχης.
Συμπόσιον, ȣ, τὸ, compotatio, conuiuium. 2) conuiuii locus. 3) conuiuæ. 4) libellus seu enarratio de conuiuio. A συμπίνω.
Συμπότης, ȣ, ὁ, compotor, conuiua. Ab eod.
Συμποτικὸς, ἡ, ὸν, conuiualis. 2) conuiuio conveniens. 3) compotor, conuiua suauis & iucundus. A pr.
Συμπότις, ιδος, ἡ, compotrix. Ab eod.
Συμπότρια, ας, ἡ, idem & ab eodem.
Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, vna cum alio seu aliis negotium procuro, vna operam nauo. 2) simul negotior.
Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, adiutor. A seq.
Συμπράσσω vel ττω, f. άξω, & ομαι, socius sum & adiutor in re aliqua, vna facio, adiuuo.
Συμπράτης, ȣ, ὁ, qui cum alio aliquid vendit.
Συμπρεπὴς, ὲς, decens. A πρέπει.
Συμπρεσβευτὴς, ȣ̃, ὁ, legationis collega.
Συμπρεσβεύω, fut. εύσω, collega & socius sum legationis.
Σύμπρεσβυς, εως, ὁ, pl. συμπρέσβεις, idem quod συμπρεσβευτής.
Συμπρεσβύτερος, ȣ, ὁ, qui & ipse presbyter & e seniorum collegio est.
Συμπρίαμαι, coëmo.
Συμπριάγω, f. άξω, mecum adduco, vel produco.
Συμπροαύξομαι, vna cresco.
Συμπρόεδρος, ὁ, qui vna est Prohedrus, collega in munere Prohedri, vid. πρόεδρος.
Συμπρόειμι, simul procedo, simul progredior.
Συμπροέρχομαι, idem quod pr.
Συμπροθυμέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, contendo ad idem efficiendum, in eandem caussam incumbo. 3) adiuuo in aliqua re.
Συμπρονομεύω, f. εύσω, simul frumentatum egredior, direptionum in pabulatione socius sum.
Συμπροξενέω, ῶ, f. ήσω, in aliqua re consequenda adiuuo.
Συμπροπέμπω, f. ψω, vna deduco & comitor.
Συμπροπίπτω, vna abeo. Polyb.
Συμπροπορεύομαι, prægredior, dux sum.
Συμπροσάγω, vna adduco.
Συμπρόσειμι, adhæreo, simul adsum, particeps sum. συμπρόσεστιν, adhæret.
Συμπροσέχω, simul adhæreo, attendo.
Συμπροσκυνέω, ῶ, f. ήσω, simul adoro.
Συμπροσμίγνυμι, accedo, vel colloquendi, vel oppugnandi caussa, vel alia quacunque.
Συμπροσπίπτω, simul accido.
Συμπροσπλέκω, f. ξω, simul adnecto.
Συμπροτερέω, prior sum, præcedo.
Συμπροτρέπω, cohortor, impello ad quid.
Συμπροφητεύω, vna, pariter vaticinor.
Συμπροχέω, profundo, præterea profundo. Dicitur & de libatione.
Συμπροχωρέω, vna procedo.
Συμπρύτανις, ὁ, collega in ordine Prytanum.
Συμπτυκτικὸς, ἡ, ὸν, complicandi & contrahendi vim habens, constrictus. A συμπτύσσω.
Σύμπτυξις, εως, ἡ, clausura, conclusio, complicatio. Ab eod.
Συμπτύσσω, fut. ξω, claudendo complico. 2) complico.
Σύμπτυστος, ον, conspuendus, i. e. contemnendus, abominandus, qs. a συμπτύω, *conspuo.*
Σύμπτωμα, ατος, τὸ, casus, res fortuita, euentus quilibet. 2) adfectus cum morbo coniunctus, qui in morbo oritur. 3) calamitas quælibet. A συμπίπτω.
Συμπτωματικὸς, ἡ, ὸν, qui est ex accessione morbi, morbo accidens plerumque, aut fortuito. 2) fortuitus, qui casu accidit. A pr.
Συμπτωματικῶς, *Adu.* per accidens, casu, fortuito. A pr.
Σύμπτωσις, εως, ἡ, casus, euentus. 2) lapsus, ruina. 3) concursio rerum eodem desinentium, vel q. d. coincidentia, etiam fluminum. 4) conflictus. A συμπίπτω.
Συμπυκάζω, f. άσω, contego, cooperio. συμπεπυκασμένος, contectus.
Σύμπυκνος, ον, bene compactus, firmus.
Συμπυκνόω, compingo, denso.
Συμπυνθάνομαι, simul audio, simul quæro.
Συμπυρόω, ῶ, fut. ώσω, simul incendo, simul comburo aut igne torreo.
Συμπωλέω, vna vendo.
Συμπωρόω, ῶ, f. ώσω, in tophum seu callum cogo. συμπωρȣ̃μαι, concresco in tophum, aut callosam duritiem.
Συμφαγεῖν, vna edere. συνέφαγον, vna edi vel ederunt. aor. 2.
Συμφανὴς, έος, ὁ, ἡ, manifestus, apertus. Ex σὺν & φαίνομαι.
Συμφαντάζομαι, f. άσομαι, simul animo imaginor, simul concipio.
Σύμφασις, εως, ἡ, multarum stellarum emersus & conspectus eodem tempore.
Συμφέρει, expedit, Philox. conuenit, Gl. Vet. conducit, prodest.
Συμφέρον, τος, τὸ, commodum, Gl. Vet.
Συμφερόντως, *Adu.* commode, vtiliter. A pr.
Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, confertus, congestus, adgestus, collatitius. 2) solidus. A seq.
Συμφέρω, simul porto, simul fero. 2) comporto, conueho. συμφέρειν, conuenire, conferre, prodesse,

prodesse. συμφέρομαι, vna moueor. 2) conuenio, congruo alicui, consentio. 3) congredior cum aliquo. 4) coëo, de Venere. 5) pugno, manus consero. 6) acquiesco in re aliqua. v. συμπεριφέρ. 7) euenio, accido. συνοίσοντα, profutura, Philox. Fut. I. part. συνήνεγκα, contuli, profui, aor. I. ind. act. συνηνέχθη, euenit, contigit, aor. I. pass.

Συμφεύγω, vna fugio. 2) fugio simpliciter. Ios. sæpe.

Σύμφημι, adsentior, consentio, fateor, approbo.

Συμφήτωρ, ορος, ὁ, adstipulator, testis. A pr.

Συμφθέγγομαι, concino, de Musicis.

Συμφθείρω, perdo, euerto, labefacto.

Συμφθίνω, vna diminuor, simul decresco, in me veluti subsido & collabor contabescendo.

Σύμφθογγος, ον, consonus.

Συμφιλέω, mutuo amore prosequor.

Συμφιλία, ας, ἡ, consensus mutuus, concordia.

Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, simul honestatis studiosus sum, socius sum in rebus honestis; item in magnificentia. 2) aliquem in dignitate retinenda vel augenda adiuuo.

Συμφιλολογέω, ῶ, vna studiis literarum vaco, vna de rebus, ad eruditionis quamcunque partem pertinentibus, dissero.

Συμφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, simul rixor.

Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, vna operam do philosophiæ, vna philosophor, vna de literis disputo.

Συμφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, simul magno studio contendo.

Συμφλάω, collido, confringo, contundo.

Συμφλεγμαίνω, simul æstuo, vel intumesco.

Συμφλέγω, f. ξω, comburo. 2) vro, incendo, inflammo. Rob.

Συμφλογίζω, f. ίσω, simul comburo, concremo.

Συμφλυαρέω, pariter nugor, vna garrio.

Συμφοβέω, vna terreo, conterreo.

Συμφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ventito, Phil. commeo. 2) sum condiscipulus.

Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiscipulatus, Gl. Vet. 2) congressus, conuentus. A pr.

Συμφοιτητής, οῦ, ὁ, condiscipulus. 2) congressus particeps. Ab eod.

Συμφονεύω, f. εύσω, simul cum alio interficio.

Συμφορά, ᾶς, ἡ, collatio. 2) quod accidit, casus, euentus, & quidem in vtramque partem, sed inprimis. 3) infelix euentus, fortuna aduersa, calamitas, clades, infortunium: vnde 4) de singulis formis malorum dicitur, de tristitia, odio, inuidia, morbo, condemnatione, morte &c. *quod tironibus notandum*. A συμφέρω.

Συμφοραίνω, calamitatem alicuius deploro. A præc.

Συμφοράω, ῶ, f. άσω, idem & ab eod.

Συμφορεῖς, οἱ, comites. A συμφέρεσθαι. v. σύμφορος, n. 2.

Συμφορέω, ῶ, f. ήσω, confero, congero, comporto, accumulo, coaceruo.

Συμφορή, Ion. pro συμφορά.

Συμφόρημα, ατος, τὸ, quod congestum est, congeries. A συμφορέω.

Συμφόρησις, εως, ἡ, coaceruatio. 2) multitudo collecta. 3) Hesych. etiam pro casu infelici. Ab eod.

Συμφορητὸς, ἡ, ὸν, congestus, conflatus, coaceruatus. Ab eod.

Σύμφορος, ου, ὁ, ἡ, vtilis, commodus, aptus. 2) adsecla, comes. 3) congestitius. A συμφέρω.

Συμφόρως, *Adu.* commode, vtiliter. A pr.

Συμφραδμων, ονος, ὁ, ἡ, qui vna consilia agitat consiliarius, consultor. 2) vnanimis, concors. A seq.

Συμφράζομαι, f. άσομαι, simul consulto seu delibero. 2) mecum reputo. συμφράσσατο vna consultauit. aor. I. poët. & Ion. pro συνεφράσατο.

Συμφράσσω, vel ττω, f. ξω, consepio, munio.

Συμφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem sum mente, consentio, conspiro. 2) vna intelligentia concipio & comprehendo. 3) cogito, animaduerto intelligo, percipio, exputo, cogitando meditando extundo.

Συμφρόνησις, εως, ἡ, consensio, consensus. A pr.

Συμφρονίζω, idem quod σωφρονίζω, moneo, castigo &c.

Συμφροντίζω, pariter curo, vna meditor.

Συμφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. A σύμφρων.

Σύμφρουρος, ὁ, *proprie*, qui vna custodit. 2) custos, defensor, vt simplex.

Συμφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo.

Σύμφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eadem est mente, qui alius, concors, consentiens. E σὺν & φρήν.

Συμφυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, exilii comes.

Συμφυής, έος, ὁ, ἡ, eiusdem naturæ. 2) insitus, innatus, item, qui ex aliqua re nasci solet. 3) adhærens, qui coaluit cum aliquo. 4) vnanimis, consentiens. συμφυέστερος, conuenientior naturæ & vitatior. A συμφύω adde σύμφυτος.

Συμφυία, ας, ἡ, concretio, coalitus. A pr.

Συμφύλαξ, κος, ὁ, consors custodiæ, excubiarum.

Συμφυλάσσω, vel άττω, f. άξω, vna custodio. 2) vna conseruo.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, tribulis, contribulis, gentilis, cognatus.

Σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, gentilis, vernaculus, cognatus. E σὺν & φυλή.

Συμφύρδην, *Adu.* commixtim, confuse, promiscue. A συμφύρω.

Σύμφυρτος, ου, ὁ, ἡ, commixtus, confusus. Ab eodem.

Συμφύρω, commisceo, confundo. συμφύρομαι commisceor, etiam de coitu. συμπεφυρμένος commistus, confusus. perf. pass. part.

Συμφυσάω, ῶ, f. ήσω, vna sufflo, vel inflo. 2) conspiro.

Σύμφυσις, εως, ἡ, concretio, consociatio, cohærentia, v. c. naturalis ossium coniunctio. A συμφύω.

Συμφυτεύω, f. εύσω, simul planto vel sero. 2) simul auctor sum. συμπεφυτευμένος, ingenitus. perf. pass. part.

Σύμφυτον, ου, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis. A συμφύω.

Σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, congenitus, innatus. 2) firmiter inhærens, vt lat. insitus, de consuetudine

dine diuturna in vtramque partem. v. συμφυῶς. 3) Epith. loci, confitus arboribus, opacus. 4) qui coire poteſt, ſociabilis: vnde ζῶα σύμφυτα, quæ vna congregantur, paſcuntur. 5) ſimilis, ſimilitudine coniunctus. 6) conſentaneus, non abhorrens.

Συμφύω, f. ύσω, coaleſcere facio, coagmento. συμφύομαι, coaleſco, cohæreſco, complector, complexus hæreo. συμπεφυκὸς, concretum, Philox. perf. part. act. συμφῦναι, inſitum, infixum eſſe. aor. 2.

Συμφυῶς, *Adu.* more eorum, quæ cogenita ſunt, h. e. firme, tenaciter, conſtanter. v. σύμφυτος, n. 2.

Συμφωνέω, ῶ, f. ήσω, conſono, concino, Gl. Vet. conuenio, paciſcor, Gl. Vet. συνεφώνησα, pepigi, Gl. Vet. aor. 1. συμπεφωνημένον, pactum, conuentum, Gl. Vet. perf. part. paſſ.

Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis ſeu ſoni conſenſus 2) conſenſus, concordia. A pr.

Συμφωνία, ας, ἡ, conuenientia vocum inter ſe, conſonantia, concentus, Philox. conſenſus, adſenſus, conſenſio, conuenientia, Philox. pactio, conuentum, Gl. Vet. A ſeq.

Σύμφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, conſonus. 2) concors, conſentiens, conſentaneus, conueniens E σὺν & φωνή.

Συμφώνως, *Adu.* voce ſeu ſono inter ſe conueniente. 2) vnanimi conſenſu, concorditer, conuenienter, Gl. Vet. A pr.

Συμφωτίζω, f. ίσω, colluſtro, ſimul illumino.

Σύμψαλμα, τὸ, eſt concentus muſicus inſtrumentorum & vocum. A ψάλλω.

Σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus. A ſeq.

Συμψαύω, f. αύσω, contingo, tactu mutuo coniunctus ſum, coniungor, coëo.

Συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, veſtigia alicuius ita conturbo, vt non appareant amplius, deleo, contero.

Συμψελλίζω, ſimul balbutio. 2) ad alterius captum me accommodo.

Συμψεύδομαι, de compoſito fallo, Polyb.

Συμψηφίζω, f. ίσω, ſupputo, Gl. Vet. computo. συμψηφίζεται, computat, Phil.

Συμψηφιστὴς, ȣ̃, ὁ, computator, Gl. Vet. A pr.

Σύμψηφος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius idem eſt ſuffragium, ſeu eadem ſententia, conſentiens, Gl. Vet. aſſenſor.

Συμψήχω, idem quod ψήχω.

Συμψιθυρίζω, f. ίσω, conſuſurro, vna ſuſurro.

Συμψοφέω, ῶ, f. ήσω, ſimul ſtrepitum ſeu crepitum edo, ſimul ſonitum do. 2) colliſione, v. c. armorum, ſtrepitum facio.

Συμψυχία, ας, ἡ, vnanimitas, concordia. A ſeq.

Σύμψυχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui eiusdem animi & ſententiæ eſt, vnanimis. 2) amicus.

Συμψύχω, vna refrigero.

ΣΥΝ, *præp.* cum. *In Compoſ.* vna, pariter, eodem tempore, item, cum de pluribus ſermo, velut πολλοὶ συνήκȣσαν, multi audiuerunt. Sæpe tamen redundat. Itaque vſus ſemper conſulendus. Sæpe idem ſignificat in compoſitis atque ἐν.

Συναγανακτέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul indignor. 2) condoleo.

Συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis. A pr.

Συναγγέλλω, ſimul nuncio.

Συνάγγελος, ȣ, ὁ, qui vna mittitur nuncius, legationis ſocius.

Συναγείρω, congrego, colligo, Gl. V. agglomero. 2) *In med.* recipio animum, colligo me.

Συναγελάζω, f. άσω, adgrego, congrego. συναγελάζομαι, congregor, gregatim viuo.

Συναγελασμὸς, ȣ̃, ὁ, congregatio, adgregatio. Gl. Vet. A pr.

Συναγελαστικὸς, ἡ, ὸν, congregabilis. Ab eod.

Συναγένητος, & συναγέννητος, pariter non genitus, non creatus. Vox Eccl.

Συνάγκεια, ας, ἡ, conuallis, i. e. locus depreſſior vndique cinctus montibus. E σὺν & ἄγκος.

Συναγλαΐζω, exquiſite orno, etiam per verba.

Συναγνοέω, ῶ, pariter ignoro, vna pecco.

Συναγοράζω, coëmo.

Συναγόρευσις, ἡ, adſtipulatio, eiusdem rei, cauſſæ defenſio. 2) patrocinium, defenſio in iudicio. A pr.

Συναγορεύω, f. εύσω, adſtipulor, adſentior, eandem cauſam v. c. in ſenatu, vel apud populum defendo. 2) tueor, defendo, i. e. patrocinor.

Συναγραυλέω, vna ruri viuo, ſ. paſtor ſum.

ΣΥΝΑΓΡΙΣ, ιδος, ſynagris, *piſcis marinus.*

Συναγρόμενος, congregatus, pro συναγειρόμενος.

Συναγυρμὸς, ὁ, congregatio.

Συνάγυρτος, ȣ, ὁ, ἡ, collectus, congregatus.

Συνάγχη, angina, Phil. E σὺν & ἄγχω.

Συναγχικὸς, ἡ, ὸν, angina laborans. A pr.

Σύναγμα, ατος, τὸ, ſedimentum, lotii collectio. A ſeq.

Συνάγω, fut. ξω, confero, congrego, colligo, recolligo, adgrego. 2) concilio, aduno, Gl. Vet. 3) contraho. 4) idem quod συγκλείω, n. 4. συναγαγεῖν, coadunare, conflare, Phil. aor. 2. inf. συνάγαγε, confer, coge, Gl. Vet. imperat. συνηγμένα, congeſta, Philox. perf. part. paſſ. συναχθὲν, adunatum, Phil. aor. 1. part. paſſ.

Συνάγω, confringo, vt hinc ſit συνέαξα, aor. 1. confregi. Ab ἄγω, ἀγνύω, ἄγνυμι.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, coactor, congregator, Phil. conciliator. A συνάγω.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, exactio. 2) cœtus, concilium, conuentus, ſchola. 3) apparatus rerum v. c. bellicarum. Dicitur & de ſinu maris arctius coëunte. Ab eod.

Συναγώγιμος, collatiuus, Gl. Vet. collectilis. A pr.

Συναγώγιον, conuiuium e ſymbolis, de quo & συνάγειν dicitur. Ab eod.

Συναγωγὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, collectiuus, aptus ad colligendum vel coniungendum. Ab eod.

Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius ſum.

Συναγωνίζομαι, f. ίσομαι, vna certo, certamen adiuuo, certaminis ſocius ſum. 2) opem fero, auxilior, Philox. concerto, opitulor.

Συναγώνισμα, τὸ, adiumentum. A pr.

Συναγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, certaminis ſocius. 2) adiutor, opitulator. Ab eod.

Συνάδελφος, ε, ὁ, qui fratrem ſeu fratres habet. 2) qui alteri loco fratris eſt.
Συναδικέω, ῶ, f. ήσω, iniuriæ inferendæ ſocius ſum.
Συναδοξέω, ignominiæ particeps ſum.
Συνάδω, f. άσω, concino, conſono. 2) conſentio, adſtipulor.
Συνάεθλος, ε, ὁ, ἡ, certaminis ſocius & adiutor.
Συναθετέω, vna improbo, reiicio.
Συναθλέω, ῶ, f. ήσω, ſimul certo, ſum certaminis particeps aut adiutor.
Σύναθλος, ε, ὁ, ἡ, idem quod συνάεθλος.
Συναθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo, congero. conglobo, glomero, conglomero, Philox. συνήθροισεν, collegit, contraxit. Philox. συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. συναθροισθέντες, adglomerati, Philox. aor. 1. part. paſſ.
Συνάθροισις, εως, ἡ, congeſtio, conglomeratio, congregatio, agmen, cœtus, Phil. A pr.
Συνάθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, Phil. Ab eodem.
Συναθροισμὸς, ε, ὁ, collectio. v. συνάθροισις. Ab eodem.
Συναθύρω, colludo, ludo cum aliquo.
Συναΐδιος, ε, ὁ, ἡ, coæternus, vna æternus.
Συναικλεία, ας, ἡ, conuiuium. Alcman apud Athenæum. Vox Dor. ab αἴκλον.
Σύναιμος, ε, ὁ, ἡ, conſanguineus, frater vel ſoror. Ab αἷμα.
Συναίμων, ονος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Συναίνεσις, εως, ἡ, adſenſus, conſenſus. A συναινέω.
Συναινέτης, ε, ὁ, comprobator, adſtipulator. A ſeq.
Συναινέω, ῶ, f. έσω, adſentior, conſentio, comprobo, approbo.
Σύναινος, ὁ, ἡ, qui eſt eiusdem ſententiæ, adſtipulator.
Συναίνυμαι, ſimul capio. 2) colligo. 3) aufero.
Συναίρεμα, τὸ, contractio, vox Grammat. A συναιρέω.
Συναίρεσις, εως, ἡ, idem. 2) complexio. A ſeq.
Συναιρέω, ῶ, f. ήσω, affligo, euerto, conficio, aufero. 2) ſimul amplector, contraho. συνῃρημένος, contractus, perf. paſſ. part. συνεῖλον, contraxi. aor. 2. ind. E σὺν & αἱρέω, *capio*.
Συναίρω, vna attollo, adiuuo in attollendo. συναίρειν, & συνᾶραι λόγον, rationes conferre cum aliquo. 2) συναίρομαι, adiuuo, opitulor. συναράμενος, opitulatus, qui opitulatur. aor. 1. med. part.
Συναισθάνομαι, f. σθήσομαι, percipio ſenſu.
Συναίσθησις, εως, ἡ, conſcientia morbi, ſiue illa adfectio, qua æger eorum, quæ in corpore ſuo minus recte habent, ipſe ſenſum habet.
Συναΐσσω, f. ξω, ſimul irruo, conſurgo.
Συναιτία, ας, ἡ, cauſſa ſocia, ſocietas culpæ. 2) in bonam partem, cauſſa adiutrix, vel cauſſa adiuuans.
Συναίτιον, ε, τὸ, idem. A ſeq.
Συναίτιος, ε, ὁ, ἡ, qui ſimul cum alio vel aliis in cauſſa eſt alicuius rei, ſ. auctor, culpæ ſocius.

Συναιχμάζω, vna bellum gero, interſum bell[o] ſ. prælio.
Συναιχμαλωτὶς, ίδος, captiuitatis ſocia, parite[r] captiua. A ſeq.
Συναιχμάλωτος, ε, ὁ, ἡ, captiuitatis ſocius.
Σύναιχμος, ε, ὁ, ἡ, ſocius in bello, commilito. Ab αἰχμή.
Συναιωρέομαι, vna attollor in altum.
Συναιώρησις, εως, ἡ, ſublatio in altum facta pa[ri]riter. A pr.
Συνακμάζω, f. άσω, coadoleſco, ſimul vigeo ætate floreo, item, ſimul incendor, & incen[]dor, inflammor, v. c. ira, cupiditate.
Συνακολασταίνω, f. ήσω, vna intemperanter viu[o] ſ. inſolenter, laſciue ago.
Συνακολουθέω, ῶ, f. ήσω, vna ſequor, comitor.
Συνακόλουθος, ε, ὁ, comes.
Συνακοντίζω, f. ίσω, telis confodio. 2) tel[is] peto.
Συνακούω, ſimul audio. 2) exaudio. Xen.
Συνακρατίζομαι, vna iento, vna offulas mera imbutas in ientaculo comedo.
Συνακροάομαι, vna audio.
Συνακτέον, breui dicendum, in pauca contr[a]hendum eſt A συνάγω.
Συνακτὴρ, ῆρος, ὁ, coactor, contractor. 2) gen[] femoralium. A συνάγω.
Συνακτήριον, ε, τὸ, accumulatio. Ab eod.
Συνακτικὸς, ἡ, ὸν, collectiuus, aptus ad col[li]gendum ſeu cogendum. τὸ συνακτικὸν ἦθος, vis conciliandi in oratore, ſ. perſu[a]dendi. Ab eod.
Συναλαλάζω, f. ξω, ſimul clamorem edo mi[li]tarem.
Συναλγέω, ῶ, f. ήσω, condoleo, vna doleo.
Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.
Συναλειπτικῶς, *Adu.* per Synalœphen. A ſeq.
Συναλείφω, f. ψω, collino. 2) commiſceo, co[n]fundo, in vnum contraho. 3) expung[o], deleo, oblitero.
Συναληθεύω, f. εύσω, ſimul ſum verus.
Συναλήθω, commolo, Gl. Vet.
Συναλθάσσομαι, vna curo, ſano, conſaneſco.
Συναλθέομαι, ῦμαι, idem.
Συναλιάζω, idem quod ſequens.
Συναλίζω, f. ίσω, congrego, coaceruo, co[] συναλίζομαι, congregor, ſimul conuenio. σ[υν]αλισθέντες, congregati. aor. 1. part. paſſ.
Συναλίσκω, ſimul capio.
Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, contract[us] Phil. conſuetudo, conuerſatio. 2) con[ci]liatio. A συναλλάττω.
Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commercium, contract[us] inpr. de pecuniis: vnde æs alienum. Ab e[od].
Συναλλαγματικὸς, ἡ, ὸν, ad commercia, cont[ra]ctus, rem pecuniariam pertinens. A pr.
Συναλλαγματικῶς, *Adu.* per commercia, p[er] contractus. A pr.
Συναλλακτὴς, ε, ὁ, conciliator. 2) conſo[rs] ſocius negotiationis, ſimul paciſcens. συναλλάττω.
Συναλλακτικὸς, ἡ, ὸν, ad conciliandum per[ti]nens, aptus, ſeu efficax. Ab eod.
Συνάλλαξις, εως, ἡ, contractio, commerciu[m]. Ab eod.

Συναλλάττ[ω]

Συναλλάττω, f. ξω, pacifcor cum aliquo, contraho pactiones. 2) congredior cum aliquo, rem habeo. 3) concilio, reconcilio. συνηλλάγην, conciliatus fum. aor. 2. paff.
Συναλλοιόω, ῶ, f. ώσω, fimul immuto, diuerfum reddo.
Συνάλλομαι, vna falio, Gl. Vet. confilio.
Σύναλμα, τος, τὸ, faltus communis, qui fit a pluribus. A pr.
Συναλοιάω & συναλοάω, ῶ, contero, contundo.
Συναλοιφὴ, ῆς, ἡ, commixtio. 2) vocalium duarum in vnam contractio. A συναλείφω.
Σύναλος, ε, ὁ, ἡ, conuictor. Ab ἅλς.
Συναλύω, f. ύσω, fimul vagor & temere erro.
Σύναμα, fimul cum. E σὺν & ἅμα.
Συναμαθύνω, vna perdo, deleo, totum corrumpo.
Συναμαρτάνω, fimul erro, vna erro, pecco.
Συναμάομαι, congero, corrado, coaceruo.
Συναμιλλάομαι, vna pugno, adiuuo, contendo.
Σύναμμα, ατος, τὸ, copula, vinculum, vt fimplex. A συνάπτω.
Συνάμορος, ὁ, pro σινάμωρος, ap. Herodot. in edd.
Συναμπέχω, tego, occulto, amicio.
Συναμπίσχω, idem.
Συναμπρεύω, f. εύσω, vna traho, vt iumenta trahunt plauftrum, in trahendo adiuuo.
Συναμύνω, opitulor.
Συναμφιάζω, veftio, tego, conueftio.
Συναμφότερον, vtrumque fimul.
Συνάμφω, ambo fimul.
Συναμωρέω, ῶ, lædo, vafto; potius σιναμωρέω. v. συνάμορος.
Συναναβαίνω, fimul adfcendo.
Συναναβλαστάνω, vna germina protrudo, progermino.
Συναναβοάω, vna exclamo, vociferor.
Συναναβόσκομαι, vna alor, vna adolefco.
Συναναγινώσκω, fimul lego.
Συναναγκάζω, fut. άσω, fimul cogo. 2) cogo fimplex.
Συνανάγνωσις, εως, ἡ, lectio communis.
Συναναγράφω, vna in literas refero, vna adfcribo in numerum.
Συναναγυμνόω, ῶ, fimul nudo.
Συνανάγω, vna abduco f. aueho.
Συναναδέχομαι, vna excipio vel fufcipio.
Συναναδίδωμι, vna diftribuo, vna digero.
Συναναδίπλωσις, conduplicatio, Gl. Vet.
Συναναζεύγνυμι, vna proficifcor, comes eo.
Συναναζέω, f. έσω, conferuefacio, feruere facio.
Συναναιρέω, fimul tollo.
Συνανακάμπτω, vna reuertor.
Συνανάκειμαι, fimul accumbo vel difcumbo.
Συνανακεράννυμι, fiue συνανακεράω, f. ράσω, vna permifceo, commifceo, attempero.
Συνανακεφαλαιόω, repeto fummatim, in fummam contraho; item ad pauca redigo.
Συνανακινέω, vna commoueo.
Συνανακλίνομαι, fimul accumbo, alicui accumbo.
Συνανακοινολογέομαι, confcius fum alicui, ago cum aliquo, confero fermones.
Συνανακομίζω, ομαι, vna reftituo, f. in reftituendo alicui aliquid adiuuo.

Συνανακόπτω, f. ψω, fimul retundo, cohibeo.
Συνανάκρασις, εως, ἡ, commiftio, temperatura.
Συνανακίρναμαι, idem quod συνανακεράννυμι.
Συνανακυκλέω, idem quod feq.
Συνανακυκλόω, ῶ, f. ώσω, fimul reuoluo, conuoluo.
Συναναλαμβάνω, recipio.
Συναναλίσκω, vna fumtum facio. 2) vna confumo, fimul abfumo.
Συναναμίγνυμι, f. ξω, fimul admifceo. 2) commifceo.
Συνανάμιξις, εως, ἡ, commiftio, coniunctio. A pr.
Συναναμιμνήσκω, in memoriam reuoco alteri.
Συναναπαύομαι, f. αύσομαι, fimul quiefco, feu requiefco, vna cum alio quiefco, vna refocillor.
Συναναπείθω, f. πείσω, fimul fuadeo, vna hortor.
Συναναπέμπω, dimitto.
Συναναπέρχομαι, fimul abeo. (f. συναμαπέρχ.)
Συναναπίπλημι, repleo pariter, vt contactu, confuetudine.
Συναναπίπτω, vna accumbo, e Phil.
Συναναπλάττω, f. άσω, fimul confingo.
Συναναπλέκω, implico, intexo.
Συναναπλήθω, f. ήσω, fimul impleo, vna compleo.
Συναναπληρόω, ῶ, idem. 2) exæquo alicui rei, vt virtutem nobilitati.
Συναναπράττω, vna exigo.
Συναναρπάζω, fimul rapio, corripio, trahendo fc. furfum.
Συναναῤῥιπτέω, ῶ, f. ήσω, vna furfum & in fublime iacio.
Συνάναρχος, ε, ὁ, ἡ, pariter carens principio, coæternus.
Συνανασκάπτω, f. ψω, fimul effodio.
Συνανασπίζω, f. ίσω, fimul dimico, focius belli aut pugnæ fum, protego, defendo. fed v. συνασπίζω, quod melius. Ab ἀσπίζω.
Συνανασομόομαι, vna effundor per oftium, f. idem quod ἀνασομόομαι, vbi v.
Συναναστρέφω, f. ψω, vna reuertor, vna refero pedem, feu retrocedo. συναναστρέφομαι, conuerfor, Gl. Vet.
Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reuerfio. 2) conuerfatio feu confuetudo quotidiana cum aliquo. A pr.
Συνανασώζω, fut. ώσω, adiuuo in conferuando. 2) fimul reftituo priftinæ incolumitati, vna feruo. 3) recupero.
Συνανατέλλομαι, vna orior.
Συνανατήκω, colliquefacio.
Συνανατίθημι, vna donarium pono, f. confecro.
Συνανατολὴ, ῆς, ἡ, coniunctio exortus. A συνανατέλλω.
Συνανατρέφω, fimul nutrio, vna alo feu educo. συνανετράφη, connutritus eft. aor. 2. paff.
Συνανατρέχω, vna procurro.
Συνανατρίβω, f. ψω, fimul contero, affrico.
Συναναφαίνω, vna oftendo.
Συναναφέρω, fimul fubueho vel eueho, aufero, afporto. f. συνανοίσω.
Συναναφθέγγομαι, vna loquor, f. clamo.
Συναναφλέγω, concremo, fimul vro.
Συναναφορὰ, ἡ, relatio rei ad aliquem, vt caufam, autorem communem &c.

Συναναφύρω, commifceo, confundo.
Συναναχορεύω, f. εύσω, vna falto.
Συναναχρέμπτομαι, f. ψομαι, vna exfcreo, vna cum fcreatu egero.
Συναναχρώννυμι, f. χρώσω, pari colore, per contactum, inficio, contagio adficio.
Συνανάχρωσις, εως, ἡ, contagium, quale eft corporum, quæ contactu colorem aliquem, aut venenum, imbibunt. A pr.
Συναναχωρέω, vna difcedo, vel recedo.
Συνανδραγαθέω, vna rem bene gero, vna fortiter pugno.
Συνανδρόομαι, vna cum ætate adolefco, f. crefco.
Συνανείργω, vna inhibeo, cohibeo.
Συνανελκύω, vid. feq.
Συνανέλκω, fimul in altum traho.
Συνανέρχομαι, fimul adfcendo, proficifcor aliquo.
Συνανέχω, vna in lucem prodeo, eodem tempore inclarefco, prouehor.
Συνανηβάω, ῶ, fimul reiuuenefco.
Συνανθέω, ῶ, fimul floreo, vna floreo. 2) floreo fimul.
Συνανθρωπεύω, & συνανθρωπεύομαι, inter homines viuo.
Συνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisdem.
Συνανθρωπίζω, f. ίσω, idem.
Συνανθρωπιστικὸς, ἡ, ὸν, qui inter homines viuit. A pr.
Συνανιάω, ῶ, f. άσω, vna mœrore adficio.
Συνανίημι, fimul remitto, f. relaxo, f. leuo.
Συνανίπτημι, fimul euolo. συνανέπτη, vna euolauit. aor. 2.
Συνανίστημι, vna excito de fede, exfurgere facio, iubeo. συνανίσταμαι, confurgo. συνανέστη, confurrexit. aor. 2.
Συνανίσχω, fimul vel vna orior.
Συνανοηταίνω, pariter demens fum, f. dementer, ftulte, proterue, infolenter ago.
Συνανοιμώζω, f. ξω, fimul ploro vel eiulo.
Συνανταγωνίζομαι, vna repugno f. contra pugno.
Συναντάω, ῶ, f. ήσω, occurro, obuius fio, incido in aliquem. συναντᾷ, occurrit, euenit.
Συναντέω, ῶ, idem.
Συνάντημα, ατος, τὸ, occurfus. 2) euentus, & 3) plaga. οἱ δ. A pr.
Συνάντησις, εως, ἡ, occurfus. Ab eod.
Συναντιάζω, f. άσω, occurro.
Συναντιβάλλω, confero fimul vel vna.
Συναντιλαμβάνομαι, f. λήψομαι, vna capeffo, vel fufcipio. 2) vna incumbo in rem aliquam. 3) adiuuo feu opitulor.
Συναντλέω, fimul haurio, fimul laboro, fimul laborem perficio.
Συνάντω, vel συνάντομαι, occurro.
Σύναξις, εως, ἡ, collectio, congregatio, conuentus. συνάξεις, conuenticula, Gl. Vet. 2) conuentus ad celebrandam facram cœnam, celebratio ipfius cœnæ facræ, facra cœna. A συνάγω.
Συναξιόω, dignor, fed cum de pluribus fermo eft.
Συναοιδὸς, ῦ, ὁ, concentor.
Συναορέω, ῶ, comitor, fum comes. A feq.
Συνάορος, ȣ, ὁ, ἡ, comes, focius, coniunctus, coniux. A συναίρω, vel συναείρω, *fimul tollo.* vnde p. m. συνήορα, vel συνάορα. v. συνήορος.
Συναπάγω, fimul abduco, feu abripio, in partem fere deteriorem; interdum tamen honefte, ad imitandum pellicio: vnde συναπάγομαί τινι, fequor, imitorque.
Συναπαίρω, fimul abeo, fimul migro. συναπῆρε, fimul abiit. aor. 1.
Συναπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abfolutum reddo. 2) adæquo.
Συναπαρτισμὸς, ȣ, ὁ, confummatio. Philox. A pr.
Συναπαυγάζομαι, vna effulgeo.
Συνάπας, ασα, αν, fimul omnis.
Συναπειλέω, ῶ, έομαι, ȣ̃μαι, comminor, fimul minor.
Συνάπειμι, vna abfum, vel abeo.
Συναπελεύθερος, ȣ, ὁ, conlibertus. Philox.
Συναπεργάζομαι, f. άσομαι, conficio, fimul efficio, in re aliqua efficienda iuuo, in re conficienda meam nauo operam. 2) actioni fubferuio.
Συναπερείδω, impingo, infligo.
Συναπέρχομαι, vna abeo.
Συναπευθύνω, guberno, f. vna guberno.
Συναπεχθάνομαι, fimul inimicitias exerceo.
Συναπλόω, explico, euoluo.
Συναποβαίνω, vna abeo.
Συναποβάλλω, fimul abiicio. 2) fimul amitto.
Συναπογράφομαι, vna profiteor nomen, v. c. inter candidatos, ciues, &c. vt in tabulas referatur. v. ἀπογράφομαι.
Συναποδείκνυμι, vna demonftro.
Συναποδημέω, ῶ, f. ήσω, fimul peregrinor, focius peregrinationis fum.
Συναπόδημος, ȣ, ὁ, ἡ, qui fimul peregrinatur, vel extra patriam eft.
Συναποδίδωμι, vna reddo.
Συναποδοκιμάζω, vna reprobo.
Συναποδράω, ῶ, vna aufugio.
Συναποδύρομαι, vna lamentor.
Συναποδύω, f. ύσω, vna exuo.
Συναποθνήσκω, fimul morior, commorior.
Συναποικίζω, vna in coloniam mitto.
Συναποίχομαι, fimul difcedo.
Συναποκαθαίρω, fimul expurgo,
Συναποκάμνω, fimul defatigor, deficio.
Συναπόκειμαι, repofitus feu reconditus fum.
Συναποκλείω, vna includo, vel excludo.
Συναποκλίνω, vna, pariter inclino.
Συναποκλύζω, f. ύσω, fimul abluo.
Συναποκομίζω, vna defero.
Συναποκόπτω, f. ψω, fimul abfcindo.
Συναποκρύπτω, f. ψω, fimul abfcondo.
Συναποκτείνω, vna occido.
Συναποκτίννυμι, idem.
Συναπολαμβάνω, vna recipio. 2) vna intercludo.
Συναπολάμπω, fut. ψω, fimul effulgeo, vna refplendeo.
Συναπολαύω, f. αύσω, fimul fruor.
Συναπολείπω, vna relinquo.
Συναπόλλυμι, fimul perdo. paff. fimul pereo.

Συναπο-

Συναπολογέομαι, ῦμαι, vna defendo.
Συναπομειόω, ῶ, ſimul extenuo.
Συναπομαραίνω, vna marceſcere facio, ſimul languidum reddo.
Συναπονεύω, ſimul innuo, ſimul nuto.
Συναπονοέομαι, *paſſ.* & *med.* pari dementia vtor, paria patro vel patrare tento. v. συναπονοηταίνω.
Συναποπέμπω, vna dimitto.
Συναποπλέω, vna diſcedo naui.
Συναπορρήγνυμι, vna abrumpo.
Συναποσβέννυω, υμι, ſimul extinguo.
Συναποσεμνύνω, vna honoro, laudo, extollo verbis.
Συναποστάτης, ϐ, ὁ, qui ſimul deſciſcit, defectionis ſocius.
Συναποστέλλω, f. ελῶ, vna mitto ſeu ablego.
Συναποστερέω, vna priuo.
Συναποτελέω, perficio.
Συναποτερματίζω, pariter finio. *Paſſ.* pariter deſino.
Συναποτίθημι, *in medio* θεμαι, ſimul depono, vna exuo.
Συναποτίκτω, vna cum partu edo.
Συναποτίλλω, ſimul auello.
Συναποτροχάζω, curſu auffugio.
Συναποφαίνω, ομαι, ſimul oſtendo; pronuncio. 2) cum Dat. conſentio, adſtipulor.
Συναπόφασις, εως, ἡ, negatio eiusdem rei.
Συναποφέρω, ſimul aufero, tollo, vel abripio.
Συναπόφημι, vna pronuncio, decerno, aſſentior, vna nego.
Συναποχράομαι, vtor.
Συναποχωρέω, ῶ, ſimul diſcedo.
Συναπτέον, coniungendum. A συνάπτω.
Συναπτικὸς, ἡ, ὸν, colligandi vim habens. Ab eodem.
Συναπτικῶς, copulatiue, vi copulandi. A præc.
Συναπτὸς, ἡ, ὸν, continuus. A ſeq.
Συνάπτω, f. ψω, adnecto, copulo, coniungo, ferrumino, continuo. 2) attingo, aduenio, peruenio, adſum. συνάπτοντος, vel συνάψαντος καιρϐ, cum tempus adeſſet. 3) committo, v. c. pugnam. συνημμένον, connexum, Gl. Vet. perf. part. paſſ. συναφθὲν, vnitum, Gl. Vet. aor. I. part. paſſ.
Συναπωθέω, vna repello, repudio.
Συναράσσω, vel άττω, f. ξω, collido, confringo. συναράρακται, perf. paſſ.
Συναρίσκω, f. ρέσω, complaceo. Hinc *Imperf* συναρέσκει, complacitum eſt.
Συναρήγω, f. ξω, ſimul auxilior.
Σύναρθρος, ϐ, ὁ, ἡ, articulo vel articulis copulatus. Epith. orationis ap. Gram.
Συναρθρόομαι, articulis compingor v. c. de naturali oſſium copulatione, vel oratione. A pr.
Συνάρθρωσις, ἡ, coniunctio membrorum per articulos. A pr.
Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero.
Συναρίθμησις, εως, ἡ, connumeratio. A pr.
Συνάριθμος, ϐ, ὁ, ἡ, qui eodem numero continetur.
Συναριστάω, ῶ, f. ήσω, ſimul prandeo.

Συναριστεύω, ſimul cum alio rem optime gero, excello cum alio.
Συνάριστος, ϐ, ὁ, qui ſimul prandet, compranſor. E σ. & ἄριστον.
Συναρκέομαι, ῦμαι, ſufficio, ſatisfacio.
Συναρμογὴ, ῆς, ἡ, apta compoſitio, concinnitas. A ſeq.
Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono. 2) congruo, conuenio, quadro. συνηρμοσμένος, compactus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. *In med.* accommodo me.
Συναρμολογέω, ῶ, f. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno & compingo, Phil. compagino. συνηρμολογημένος, compactus.
Συναρμονιάω, apte conuenio, de numeris verſuum & concentu muſico.
Συναρμοσία, ας, ἡ, congruentia, conuenientia. A συναρμόζω.
Συνάρμοσις, εως, ἡ, coniunctio. Ab eod.
Συναρμοστέον, accommodandum, aptandum. Ab eodem.
Συναρμοστέω, aptus, congruens ſum, congruo. Ab eodem.
Συναρμοστὴς, ϐ, ὁ, concinnator. 2) conciliator, moderator. Ab eodem.
Συναρμοστικὸς, ἡ, ὸν, idem, concinnandi vim habens. Ab eod.
Συναρμοττόντως, *Adu.* apte, conuenienter. A ſeq.
Συναρμόττω, idem quod συναρμόζω.
Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio, rapina. v. συνανάρπ. A ſeq.
Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio.
Συναρρωστέω, vna ægroto.
Σύναρσις, εως, ἡ, copulatio, apta harmonia &c. conſociatio operæ, ſtudii. A συνάρω.
Συναρτάω, ῶ, f. ήσω, appendo, annecto. & 2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor. 3) adhæreo, ſequor.
Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum vna ab alia pendet. A pr.
Συναρτίζω, f. ίσω, compono, cogo, congrego.
Συναρτύω, f. υσω, inſtruo, adapto, ſimul paro.
Συναρχαιρεσιάζω, f. άσω, in petitione adiuuo, candidato faueo & adſum.
Συναρχία, ας, ἡ, magiſtratuum collegium, Phil. collegium. A ſeq.
Σύναρχος, ϐ, ὁ, in magiſtratu collega. Ab ἀρχή.
Συνάρχων, οντος, ὁ, idem. A ſeq.
Συνάρχω, f. ξω, vna impero, vna magiſtratu fungor, collega ſum in magiſtratu.
Συνάρω, coagmento, compingo, apte compono.
Συναρωγὸς, ϐ, ὁ, auxiliator. Ab ἀρήγω.
Συνασεβέω, impietatis particeps ſum, ſ. impii facinoris.
Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, ſimul exerceo. 2) ſimpl. exerceo. συνησκημένος, agitatus, Phil. perf. part. paſſ. eruditus, condocefactus.
Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio. A pr.
Συνασοφέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul deſipio, ſtolidi temerarii facinoris conſors ſum. Apud Eurip.

Συναςπάζομαι, vna faluto, complector.

Συνασπίζω, fut. ίσω, confertis clypeis pugno, teſtudine facta pugno. συνασπίζειν, clypeos conferere.

Συνασπισμὸς, ȣ, ὁ, confertio clypeorum, teſtudo. 2) agmen confertis clypeis pugnantium. A pr.

Συνασπιστὴς, ȣ, ὁ, qui vna pugnat, commilito. Ab eod.

Συναςαχύω, vna ariſtas, fruges edo. Ab ἄςαχυς, *ſpica.*

Συναςραγαλίζω, f. ίσω, ſimul talis ludo.

Συναςράπτω, fut. ψω, pariter coruſco, ſimul fulgeo.

Συνασφαλίζομαι, confirmo, claudo fores, caueo pro aliquo.

Συνασχαλάω, ῶ, ſimul mœreo, vna ſuccenſeo.

Συνασχάλλω, idem.

Συνασχημονέω, vna, pariter turpiter ago.

Συνασχολέω, ῶ, ſimul occupatus ſum, ſimul operam nauo.

Συνατενίζω, contueor. συνατενίζει, contuetur. Philox.

Συνατιμάζω, pariter contumelia adficio, pari ignominia adficio.

Συνατυχέω, ῶ, f. ήσω, vna miſer ſeu infortunatus ſum.

Συναυαίνω, ſimul exſicco.

Συναυγασμὸς, ȣ, ὁ, radiorum f. lucis e variis locis in vnum concurſus.

Συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab αὐγή.

Συναυδάω, ῶ, fut. ήσω, ſimul loquor. 2) conſentio, adſentior.

Συναυλέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul tibia cano, vna cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, inſtrumentorum muſicorum conſonantia. Ab αὐλός.

Συναυλία, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ab αὐλή.

Συναυλίζομαι, f. ίσομαι, vna commoror, contubernalis ſum. Ab eod.

Σύναυλος, ȣ, ὁ, ἡ, contubernalis. Ab eodem. 2) conſonus. Ab αὐλός.

Συναυξάνω, v. συναύξω.

Συναύξησις, εως, ἡ, coauctio, Gl. Vet. incrementum.

Συναύξω, f. ξήσω, augeo, locupleto, vberiorem reddo, etiam verbis augeo quid. συναύξει, concreſcit. Phil. συναύξομαι, inoleſco, Gl. Vet. creſco. συνηυξημένος, concretus, Gl. Vet. perf. paſſ. part.

Συναφαιρέω, vna detraho, aufero.

Συναφανίζω, vna aboleo, perdo.

Συνάφεια, ας, ἡ, coniunctio, connexio. Phil. contextus, ſeries, continuatio, condenſatio. A συναφής.

Συνάφεσις, εως, ἡ, verſus eundem locum impetus; de fluuiis, confluentes. Ab ἀφίημι.

Συναφὴ, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia. Gl. Vet. coniunctio, ſeries, coniugium. A ſeq.

Συναφὴς, έος, ὁ, ἡ, coniunctus, contiguus. A συνάπτω.

Συναφίημι, f. ήσω, ſimul emitto.

Συναφικνέομαι, vna peruenio.

Συναφιςάνω, vna auoco, abſtraho.

Συναφίςαμαι, vna deficio, vna deſciſco.

Συναφομοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimulo.

Συναφορίζω, vna ſegrego, ſecerno.

Συναχθομαι, vicem alicuius doleo, condoleo. συνηχθέσθην, condolui. aor. 1.

Σύναψις, εως, ἡ, coniunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπτω.

Συνδαΐζω, f. ίσω, ſimul occido.

Συνδαΐνυμαι, conuiuor, vna edo.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, compotores.

Συνδαίτωρ, ορος, ὁ, conuiua.

Συνδαίω, ſimul diſco, cognoſco. 2) conſcius ſum. 3) ſimul epulor.

Συνδάκνω, f. δήξω, commordeo.

Συνδακρύω, f. ύσω, vna lacrimor.

Συνδανείζω, f. είσω, fenori colloco inſuper. *In med.* inſuper fenori ſumo.

Συνδαπανάω, ῶ, f. ήσω, vna conſumo.

Συνδείδω, perf. συνδέδια, ſimul timeo ſeu metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, f. ήσω, cum alio cœno, ſimul veſcor ſeu edo.

Συνδείπνιον, ȣ, τὸ, idem quod ſeq.

Σύνδειπνον, ȣ, τὸ, concœnatio, conuiuium.

Σύνδειπνος, ȣ, ὁ, ἡ, conuiua. A pr.

Συνδεκάζω, corrumpo donis, colludo, præuaricor.

Σύνδενδρος, ȣ, ὁ, ἡ, arboribus conſitus. A δένδρον.

Συνδέομαι, vna precor. συνεδεήθην, aor. 1. paſſ.

Συνδεσμέω, ῶ, colligo, annecto, Gl. Vet.

Συνδέσμιος, ȣ, ὁ, in eodem carcere, ſiue pariter vinctus, conuinctus, Gl. Vet.

Σύνδεσμος, ȣ, ὁ, colligatio, coniunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus.

Συνδετικὸς, ἡ, ὸν, colligandi vim habens. A συνδέω.

Συνδέτης, ȣ, ὁ, colligatus cum altero catena &c. A ſeq.

Συνδέω, colligo, ſimul ligo, connecto. 2) coniungo, conſocio, concilio. συνδεδεμένος, connexus, colligatus, perf. part. paſſ.

Σύνδηλος, ȣ, ὁ, ἡ, ſimul cognitus. 2) cognitus, manifeſtus.

Συνδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pariter capto gratiam populi, vel in populi gratia captanda iuuo.

Συνδημιουργέω, ῶ, f. ήσω, vna condo, curo &c. vid. ſeq.

Συνδημιουργὸς, ȣ, qui vna aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, vnde & nomen muneris publici eſt.

Συνδιαβαίνω, vna tranſeo, v. c. flumen.

Συνδιαβάλλω, in inuidiam adduco. 2) vna detero.

Συνδιαβαπτίζω, & in med. ομαι, confligor cum aliquo, f. vim vi repello, vrgentem f. vexantem pariter vexo. Demoſth. v. βαπτίζω, Ductum a lauantibus, qui ſeſe mutuo hauſtis e ſolio aquis, iecit ergo, perfundunt, quo riſum excitent.

Συνδιαβαςάζω, vna fero f. ſuſtineo.

Συνδιαβιβάζω, f. άσω, vna traduco.

Συνδιαγινώσκω, ſimul adſentior. 2) adſentior.

Συνδιάγω,

Συνδιάγω, f. ξω, simul dego.
Συνδιαγωγή, ῆς, ἡ, commercium, consuetudo cum alio, vel aliis. A pr.
Συνδιαθερμαίνω, simul, vel contactu calefacio.
Συνδιάθετος, ον, procliuis valde, tactus a natura ad. A διατίθημι.
Συνδιαθέω, vna peragro, vagor.
Συνδιαιρέω, ῶ, f. ήσω, simul diuido, simul distinguo.
Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, cohabito, contubernalis sum. 2) vna conuiuor. 3) vna versor, sum cum aliquo. 4) concumbo cum aliqua.
Συνδιαίτης, ου, vel συνδιαιτητὴς, ὁ, conuictor, contubernalis. A δίαιτα.
Συνδιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem viuendi ratio. A συνδιαιτάομαι.
Συνδιαιτητὴς, ου, ὁ, contubernalis. Ab eodem v. συνδιαίτης.
Συνδιαιωνίζω, f. ίσω, pariter sum æternus, æternitate pari cum alio seu aliis fruor.
Συνδιακαίω, f. αύσω, vna peruro.
Συνδιακινδυνεύω, fut. εύσω, vna periculum subeo.
Συνδιακομίζω, f. ίσω, vna transporto vel transveho, vna transmitto.
Συνδιάκονος, ου, ὁ, & aliquando ἡ, simul cum alio ministrans.
Συνδιακοσμέω, ῶ, fut. ήσω, simul ordino, simul compono.
Συνδιακρίνω, simul iudico, diiudico, sed de rebus pluribus.
Συνδιάκτορος, ου, ὁ, socius legationis.
Συνδιακυβερνάω, vna guberno, vna rego.
Συνδιαλαμβάνω, vna delibero, consulto.
Συνδιαλέγομαι, colloquor, Gl. Vet.
Συνδιάληψις, εως, ἡ, cogitatio s. consideratio rei cum alio instituta.
Συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio. A seq.
Συνδιαλλάσσω, vel ττω, f. ξω, concilio, reconcilio.
Συνδιαλυμαίνω, vna corrumpo, perdo.
Συνδιαλύω, f. ύσω, simul dissoluo.
Συνδιαμένω, vna permaneo cum,
Συνδιαμνημονεύω, memor sum, recordor.
Συνδιανέμω, simul diuido.
Συνδιανεύω, annuo, proprie & tropice. 2) vna specto ad aliquid.
Συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero.
Συνδιαπεραίνω, vna absoluo.
Συνδιαπλέω, f. εύσω, simul traiicio, seu nauigando transmitto.
Συνδιαπονέω, vna laboro.
Συνδιαπορέω, ῶ, fut. ήσω, vna dubito, simul quæro.
Συνδιαπράττω, vel πράσσω, fut. ξω, ττομαι, vna conficio, seu efficio, vna administro.
Συνδιαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, vna digero, compono.
Συνδιαρκέω, ῶ, f. έσω, & έομαι, οῦμαι, simul duro, perduro, permaneo.
Συνδιαῤῥέω, vna perfluo, vel effluo, dilabor.
Συνδιασκέπτομαι, f. ψομαι, vna contemplor, dispicio. 2) considero mecum, perpendo. 3) consulto, delibero.

Συνδιασκοπέω, έομαι, οῦμαι, idem, vna disputo, s. disputando exquiro.
Συνδιαστρέφω, vna conuerto.
Συνδιασώζω, vna seruo.
Συνδιαταλαιπωρέω, vna miser sum, vna miserias tolero.
Συνδιαταράσσω, vna perturbo.
Συνδιατείνω, vna intendo.
Συνδιατελέω, pariter, vna perficio.
Συνδιατηρέω, vna conseruo s. retineo.
Συνδιατίθημι, vna ordino, curo, v.c. ludos.
Συνδιατρέπομαι, vna pudefio.
Συνδιατρίβω, f. ψω, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum. Gl. Vet. conuersor, congredior. 2) versor in, operam & studium pono in.
Συνδιαφέρω, cum alio persero aut sustineo, adiuuo in tolerando.
Συνδιαφεύγω, vna effugio.
Συνδιαφθείρω, simul vel vna corrumpo, perdo. συνδιεφθάρη, vna periit. aor. 2. pass.
Συνδιαφυλάσσω, custodio.
Συνδιαφορέω, simul distraho, dissipo, discutio.
Συνδιαχειμάζω, f. άσω, simul hiberno.
Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, coutrucido, cum aliquo trucido.
Συνδιαχέω, perfundo, vna exhilaro.
Συνδιδάσκω, f. ξω, doceo.
Συνδίδωμι, f. δώσω, simul do, do in vnum locum, cedo, remitto, συνδίδοσθαι, congregari, it. pro ἐνδίδωμι, vbi v. τὰ συνδιδόντα, laxata. v. συνενδίδωμι.
Συνδιεκκύπτω, vna emergo, vna cum aliis elabor.
Συνδιέξειμι, vna differo, edissero.
Συνδιεξίημι, vna emitto, dimitto.
Συνδιέρχομαι, idem quod διέξειμι.
Συνδιηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo simul.
Συνδιημέρευσις, εως, ἡ, consuetudo quotidiana aut peractio vnius diei integri cum aliquo. A seq.
Συνδιημερεύω, f. εύσω, vna diem totum, vel totos dies transigo, versor cum aliquo, consuetudine alicuius vtor.
Συνδικάζω, f. άσω, vna iudico.
Συνδικαστὴς, οῦ, ὁ, qui simul iudex est.
Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius caussam defendo, patrocinor. Gl. Vet. defendo. A pr.
Συνδίκη, ης, ἡ, commune caussæ patrocinium, caussa communis. pro συνδίκησις.
Σύνδικος, ου, ὁ, ἡ, defensor, qui caussas alicuius curat, defendit.
Συνδίκως, Adu. iure. pro σὺν δίκῃ. A pr.
Συνδιοικέω, vna ordino, curo, administro.
Συνδιόλλυμι, vna perdo.
Συνδιορθόω, vna corrigo, restituo.
Συνδιορθρίζω, fut. ίσω, cum alio mane euigilo, simul matutinus aliquid ago.
Συνδιορίζω, simul distinguo.
Συνδισκεύω, colludo disco.
Συνδιωθίζω, in vnum vi cogo ruere.
Συνδιώκω, f. ξω, idem. 2) persequor. 3) simul persequor.
Συνδιωκομένως, Adu. præcipitanter. A pr.

Συνδοιάζω, coniungo, combino, Gloff. Vet. συνδοιάζει, compactum facit, concludit. Philox. v. συνδυάζω.

Συνδοιασμὸς, ȣ, ὁ, coniunctio, conludium, conlusio, & compactum, Phil. A pr.

Συνδοκέω, ῶ, confentio. συνδοκεῖ, mihi quoque videtur.

Συνδοκιμάζω, f. άσω, fimul exploro feu probo.

Συνδοξάζω, fut. άσω, fimul glorifico, feu honoro.

Συνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, fimul laudibus extollo.

Σύνδορπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vna cœnat. A δόρπον.

Σύνδοσις, ἡ, communicatio, contributio. 2) effufio, v. c. feminis. 3) relaxatio, remiffio. v. συνδίδωμι.

Συνδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui vna largitur. Ab eodem.

Συνδȣλεύω, vna feruus fum. σύνδȣλος fum.

Σύνδȣλος, ȣ, ὁ, ἡ, conferuus.

Συνδράω, ῶ, fimul perpetro, adiuuo in faciendo.

Συνδρομάδες, ων, αἱ, concurrentes. A feq.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, concurfus. A συντρέχω, *concurro*, vnde p. m. συνδέδρομα.

Σύνδρομος, ȣ, ὁ, ἡ, concurrens, in vnum idemque concurrens. 2) confentiens, congruens. 3) qui cum aliquo currit, focius curfus, comes. Ab eod.

Συνδρόμως, *Adu.* vna currendo. A pr.

Συνδυάζω, f. υάσω, coniungo, copulo, combino. 2) confuetudinem cum aliquo facio. συνδυάζει, compactum facit. v. συνδοιάζω.

Συνδυὰς, άδος, compar. Ab iisdem.

Συνδυασμὸς, ȣ, ὁ, copulatio, coniunctio. 2) confuetudo & coitus coniugalis. Gl. Vet. collufio. A συνδυάζω.

Συνδυαστικὸς, ὴ, ὸν, ad coniunctionem & copulationem aptus. 2) copulatione & coniunctione gaudens. Ab eod.

Συνδυναστεύω, vna dominatum exerceo.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo fimul, bini.

Συνδυστυχέω, pari calamitate adfligor.

Συνεαρίζω, f. ίσω, fimul vernum tempus dego. 2) fimul veris amœnitatem refero.

Συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coëo.

Συνεγγισμὸς, ȣ, ὁ, acceffio, coitus. A pr.

Συνεγγράφω, vna infcribo, in numerum refero.

Σύνεγγυς, *Adu.* prope, proxime, cominus, Gl. Vet.

Συνεγείρω, fimul excito. συνεγείρομαι, confurgo. Philox.

Συνεγκαλέομαι, eiusdem criminis reus fum.

Συνεγκλίνω, vna declino. Vox Gramm.

Συνέδρα, ας, ἡ, ftatio militum.

Συνεδρεία, & συνεδρία, ας, ἡ, confeffus, confilium, conciliabulum, Gl. Vet. etiam ipfa deliberatio communis. 2) dicitur in difciplina augurali de auibus συνέδροις. v. σύνεδρος, n. 3. A σύνεδρος.

Συνεδρεύω, f. εύσω, confideo, adfideo in confeffu. 2) confulto communiter. συνεδρεύσαντες, fenatores. A σύνεδρος.

Συνεδριάζω, f. άσω, in eodem confeffu fum. A pr.

Συνεδριακὸς, ἡ, ὸν, qui publico confeffu feu confilio agitatur, curatur &c. vt πολιτεία συνεδριακή. Ab eod.

Συνεδριάομαι, ῶμαι, confideo. συνεδριόωντο, Poët. pro συνεδριῶντο, συνεδριάοντο. impf.

Συνέδριον, vel συνέδρειον, ȣ, τὸ, confeffus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conueniunt fenatores. 2) fchola. A feq.

Σύνεδρος, ȣ, ὁ, confeffor, adfeffor. 2) confiliarius. 3) adiutor. 4) aues σύνεδροι, quæ pacem inter fe feruant, atque ideo fubinde vno loco fedent. Ab ἕδρα.

Συνεεικοσί, viginti fimul, vniuerfe, omnino. Ab ἐείκοσι pro εἴκοσι.

Συνεεργάθω, idem quod feq.

Συνεέργω, concludo, in vnum concludo, colligo, coërceo, conftringo. Ab ἐέργω.

Συνεζευγμένως, *Adu.* coniuncte. A συζεύγνυμι.

Συνεθέλω, fimul volo.

Συνεθίζω, fut. ίσω, confuefacio, adfuefacio. συνεθισμένος, confuefactus, Gl. Vet. perf. paff. part.

Συνεθισμὸς, ȣ, ὁ, confuetudo. A pr.

Συνειδέναι, confcius fibi effe. συνειδὼς, confcius, Gl. Vet. part. perf. τὸ συνειδὸς, confcientia, Gl. Vet. 2) fcire, perfpicere. fic & συνιδεῖν.

Συνείδησις, εως, ἡ, confcientia. 2) intelligentia, iudicium. A pr.

Συνεικάζω, fimul imitor, exprimo geftu, voce, fubfanno.

Συνείκω, cedo, obfequor, vt tempori.

Συνειλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, congrego, in locum aliquem compello & in eo concludo.

Σύνειμι, vna fum, confuetudinem habeo, differo, fermocinor, in conuentu aut conuiuio difcepto, difputo. συνεῖναι, vna effe. συνὼν, conuerfans. οἱ συνόντες τῷ Σωκράτει, familiares Socratis, difcipuli. τὸ συνεσόμενον, conventus imminens.

Σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, infefto Marte congredior feu concurro. συνιέναι, conuenire, coire, Gl. Vet. συνιὼν, congrediens. συνώμεθα, pacifcamur, coni. pr. med. (nifi hoc a συνίεσθαι volumus repetere, vt fit coni. aor. 2. in medio.) Ab εἶμι.

Συνειπεῖν, affentiri, patrocinari, defendere.

Συνείργνυμι, idem quod συνείργω. συνείργνυμαι, vna cum aliquo vel aliqua habito, cubo.

Συνειρηκὼς, patrocinatus, defenfor. Ab εἴρηκα.

Συνείργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coërceo, in cuftodia teneo.

Συνειρμὸς, ȣ, ὁ, feries continuata, nexus. A feq.

Συνείρω, connecto, confero.

Συνεισάγω, f. ξω, fimul introduco, mecum intermitto, confero, in commune confero.

Συνείσακτος, ȣ, ὁ, ἡ, fimul introductus, qui vel quæ vna introducitur, qui fe vna infinuavit, irrepfit. 2) in Ecclefia, femina ita dicta, quam Clericus cælebs fecum duceret, vt fociam cælibatus. A pr.

Συνεισβαίνω,

Συνεισβαίνω, simul ingredior.
Συνεισβάλλω, simul adgredior, seu inuado.
Συνεισβολὴ, ἡ, impetus, inuasio eodem tempore facta. A pr.
Συνείσειμι, subeo, simul ingredior.
Συνεισέρχομαι, idem.
Συνεισευπορέω, copiam alicuius rei alicui praesto.
Συνεισηγέομαι, simul, vna suadeo, consilium do: proprie de republ. deinde vero etiam de rebus priuatis. v. εἰσηγέομαι.
Συνεισθορέω, vna ingredior, irruo, insilio.
Συνεισκατοικέω, habito in.
Συνεισκομίζω, vna infero.
Συνεισκρίνω, simul intromitto, vel ingredi facio, incerno, immisceo.
Συνεισπηδάω, idem quod seq.
Συνεισπίπτω, simul irruo, irrumpo. συνεισέπεσεν, vna incidit. aor. 2.
Συνεισπλέω, vna ingredior portum naue.
Συνεισποιέω, ῶ, f. ήσω, infero, immitto. *In med.* vna adscisco, vna adopto mihi.
Συνεισπράττω, vna exigo.
Συνεισρέω, vel ρύω, vna irrepo.
Συνειστρέχω, vna irruo, vna cursu peto v. c. castra, vrbem.
Συνεισφέρω, simul infero. Philox. confero, collationem facio.
Συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A pr.
Συνεισφορέω, simul induco.
Συνεκβαίνω, vna egredior, procurro impetus faciendi caussa.
Συνεκβάλλω, simul expello, vna eiicio, in eiiciendo adiuuo.
Συνεκβιβάζω, extraho, educo, eiicio.
Συνεκβοάω, ῶ, fut. ήσω, vna cum alio vel aliis proclamo.
Συνεκβοηθέω, f. ήσω, succurro, auxilium fero simul.
Συνεκβράσσω, vna eiicio, effundo. pass. ebullio, exundo.
Συνεκδέχομαι, vna excipio seu recipio.
Συνεκδημέω, Gl. Vet. συνεκδημῶ, comitor, versor cum alio extra patriam. συνεκδημεῖ, comitatur, Philox.
Συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, Philox. A seq.
Συνέκδημος, ȣ, ὁ, ἡ, peregrinationis socius, comes. 2) Libellus Geographicus, quo in itinere vtimur, qualis Hieroclis Synecdemus.
Συνεκδίδωμι, & συνεκδίδομαι, simul nuptum do, colloco, adiuuo in locanda puella. 2) simul edo, seu profero.
Συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio, Phil. 2) figura Rhet. Synecdoche.
Συνεκδρομὴ, ἡ, excursio s. procursio simul facta.
Συνεκδρομικῶς, *Adu.* Grammatici dicunt aliquid fieri vel dici συνεκδρομικῶς, cum aliquid dicitur de omnibus sine exceptione, vbi aliquid excipi debebat, s. quod in vnum aut alterum non conuenit. A pr.
Συνεκδύομαι, simul exuo, vna depono.
Συνεκθερμαίνω, concalefacio. 2) excito, inflammo.
Συνεκθηλύνω, vna effemino, ad effeminandum pariter valeo.
Συνεκθλίβω, vna exprimo.
Συνεκθνήσκω, commorior.
Συνεκκαίδεκα, sedecim simul. V. συνεείκοσι.
Συνεκκαίω, vna incendo s. irrito, item incendo simpl.
Συνεκκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio.
Συνεκκλέπτω, furtum, dolum adiuuo, particeps sum furti, fraudis, doli, clam subduco.
Συνεκκλησιάζω, concioni intersum. 2) concionis commune ius habeo. 3) ad eandem ecclesiam pertineo.
Συνεκκλίνω, inclino. ομαι, inclino me.
Συνεκκλύζω, f. ύσω, simul eluo.
Συνεκκομίζω, f. ίσω, q. d. simul exporto, simul persero vel sustineo, alterius mala mea puto.
Συνεκκόπτω, exscindo.
Συνεκκρίνω, simul excerno seu exhaurio.
Συνεκλαλέω, simul pronuncio, enuncio.
Συνεκλάμπω, f. ψω, simul effulgeo.
Συνεκλεαίνω, simul tero & comminuo.
Συνεκλέγω, ομαι, vna deligo, eligo.
Συνεκλείπω, simul deficio.
Συνεκλεκτὸς, ἡ, ὸν, vna electus.
Συνεκλύω, f. ύσω, pariter, dissoluo, frango.
Συνεκμαχέω, vna pugno, in praelio iuuo.
Συνεκμοχλεύειν, vectes ianuae auellere, ianuam refringere; sed de pluribus.
Συνεκπέμπω, f. ψω, vna emitto. 2) deduco.
Συνεκπεπαίνω, V. συνεκπέπτω.
Συνεκπεράω, ῶ, f. άσω, simul transeo, simul euado.
Συνεκπέττω, prorsus concoquo, excoquo.
Συνεκπίνω, simul ebibo. συνεκποτέον, ebibendum.
Συνεκπίπτω, simul elabor, simul decido. 2) simul auferor, eiicior. 3) euenio, accido.
Συνεκπλέω, fut. εύσω, simul enauigo, simul soluo.
Συνεκπληρόω, ῶ, f. ώσω, expleo vel suppleo.
Συνεκπλήττω, simul percello. 2) percello.
Συνεκπνέω, simul exspiro, simul animam efflo.
Συνεκποιέομαι, ȣ̃μαι, abunde suppetit mihi, satis habeo, instructus sum, cum Dat. Polyb. v. ἐκποιέω.
Συνεκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, simul debello. 2) simul belligero.
Συνεκπολεμόω, ῶ, f. ώσω, vna ad bellum contra aliquem suscipiendum incito.
Συνεκπονέω, ῶ, f. ήσω, simul labores persero. 2) operam meam alteri laboranti adiungo, adiuuo in perficiendo, vna molior s. paro.
Συνεκπράσσω, ττω, vna exigo. *In med.* vna vlciscor, adiuuo in vlciscendo.
Συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, vicinia.
Συνεκρέω, vna effluo.
Συνεκροφέω, ῶ, f. ήσω, simul exsorbeo.
Συνεκστρατεύω, vna in bellum eo, belli particeps sum.
Συνεκσώζω, seruo,
Συνεκταπεινόω, submitto *me*.
Συνεκταράσσω, vel άττω, f. άξω, insuper conturbo, perturbo.

Συνεκτάσσω,

Συνεκτάσσω, ττω, pariter aciem inſtruo.
Συνεκτείνω, vna contendo ſ. extendo.
Συνεκτελέω, ῶ, fut. έσω, ad conſummationem confero ſ. proſum.
Συνεκτέμνω, ſimul exſcindo, aboleo.
Συνεκτέον, v. συνέχω.
Συνεκτίθημι, vna expono, nempe cum infante.
Συνεκτιθηνέω, nutricis modo foueo, foueo, curo.
Συνεκτικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens. 2) continens & in ſtatu ſuo conſeruans. 3) compactus. συνεκτικώτατα, *Adu.* per pauciſſima capita, breuiſſima ſumma. A *συνέχω, cohibeo, contineo.*
Συνεκτικῶς, *Adu.* ſummatim. A pr.
Συνεκτίκτω, vna cum partu edo, vel ad partum proſum & conduco.
Συνεκτιννύω, συνεκτίνω, συνεκτίω, f. τίσω, ſimul ſoluo, vna pendo.
Συνεκτρέφω, ſimul nutrio & educo.
Συνεκτρέχω, vna excurro, ſ. procurro, ſc. ad pugnam. 2) euenio, etiam feliciter euenio. 3) adiuuo.
Συνεκτρίβω, f. ψω, (ſimul) attero ſeu elido.
Συνέκτροφος, ου, ὁ, ἡ, ſimul educatus ſeu enutritus. A συνεκτρέφω.
Συνεκφαίνω, indico, innuo, ſignifico.
Συνεκφέρω, vna educo, vna eiicio. 2) vna effero, de mortuis. 3) vna pronuncio.
Συνεκφορὰ, ἡ, cum duæ literæ &c. ſimul pronunciantur in vna ſyllaba. A pr.
Συνεκφωνέω, ſimul exclamo. 2) vna pronuncio.
Συνεκφώνησις, εως, ἡ, idem quod συνεκφορά.
Συνεκφωτίζω, ſimul illuſtro.
Συνεκχέω, vna effundo. *Paſſ.* vna effundor. 2) vna egredior, de multitudine.
Συνεκχυμόω, vna effundo, ſ. effluentem humorem, naturam iuuo.
Συνελαύνω, f. άσω, compello, cogo, in anguſtum redigo. συνήλασεν, compulit, Philox. aor. 1. committo, compello, adigo. item amicos reddo, reconcilio inter ſe.
Συνελέγχω, coarguo, confuto.
Συνελευθερόω, ῶ, f. ώσω, vna in libertatem adſero, in libertate adſerenda iuuo, in libertatem adſero, *ſed de pluribus.*
Συνέλευσις, εως, ἡ, conuentus, concurſus. A συνέρχομαι.
Συνελευστικὸς, ἡ, ὸν, ad congreſſum, coitum incitans, ſ. iis rebus indulgens. τὸ συνελευστικὸν, congreſſus, coitus cupiditas. Ab eod.
Συνέλιξις, εως, ἡ, inuolutio. A ſeq.
Συνελίσσω, vel ίττω, f. ίξω, conuoluo.
Συνελκύω, f. ύσω, ſimul traho, contraho.
Συνέλκω, f. ξω, idem, & 2) traho ſimpliciter.
Συνελπίζω, ſpero.
Συνεμβαίνω, ſimul, pariter, itidem ingredior. 2) vna inſurgo.
Συνεμβάλλω, ſimul iniicio. 2) ſimul irrumpo, ſimul ingredior.
Συνεμβολὴ, ἡ, pr. immiſſio, irruptio, impetus, ictus &c. plurium eodem tempore, v. c. remorum eiuſdem nauis.
Συνεμπάσσω, ſimul inſpergo.
Συνεμπίπρημι, v. συνεμπρήθω.
Συνεμπίπτω, ſimul incido, incurro.
Συνεμπλέκω, ſimul implico, vel implico ſimpliciter, vt cauſſæ, crimini.
Συνέμπορος, ου, ὁ, ἡ, comes & ſocius itineris, Gloſſ. Vet. commercator. 2) ſocius ſimpliciter.
Συνεμπρήθω, f. ήσω, vna cum alio incendo & inflammo. 2) vna comburo.
Συνέμπτωσις, εως, ἡ, concurſus, colliſio.
Συνεμφαίνω, ſimul refero, oſtendo.
Συνέμφασις, εως, ἡ, alluſio, ſ. reſpectus ad aliquid, ſignificatio latens alicuius rei.
Συνενδεκάζω, idem quod ſeq.
Συνενδεκατίζω, feſtum diem vna celebro conuiuiis agitandis, proprie, diem vndecimum a nato infante. v. συνδεκάζω.
Συνενδίδωμι, concedo, vt ἐνδίδωμι, vbi v.
Συνένδοσις, εως, ἡ, remiſſio, relaxatio.
Συνένδυμι, ύω, induo.
Συνενείκω, poët. pro συμφέρω.
Συνενθουσιάζω, idem quod ſequens.
Συνενθουσιάω, ῶ, f. άσω, ſimul fanatico ſeu diuino furore agor. 2) a numine adflor.
Συνεννοέω, v. συνεπινοέω.
Συνενόω, ῶ, f. ώσω, coniungo, coaduno, connecto. συνηνωμένος, cohærens, continuatus, Gl. Vet. perf. part. paſſ.
Συνένταsις, εως, ἡ, intentio, quæ ſimul fit.
Συνεξάγω, ſimul educo.
Συνεξαιθριάζω, f. άσω, vna ſub dio pono, auris pando.
Συνεξαιρέω, ῶ, f. ήσω, vna diripio ſeu populor, adiuuo in diripiendo, exſcindendo. *Paſſ.* vna eripio, ſeruo.
Συνεξαίρω, ſimul tollo, vel effero, vt animum. 2) vna diſcedo, vel pedibus, vel nauibus.
Συνεξακολουθέω, idem quod ἐξακολ.
Συνεξακούω, f. ούσω, ſimul audio, ſ. audio, cum de pluribus ſermo eſt.
Συνεξαλείφω, f. ψω, ſimul deleo.
Συνεξάλλομαι, vna exſilio ſ. exſulto, vna proſilio.
Συνεξαμαρτάνω, vna erro vel delinquo, pecco.
Συνεξαμιλλάομαι, ῶμαι, contendo cum aliquo.
Συνεξαναλίσκω, conſumo impenſis.
Συνεξαναπληρόω, repleo, impleo.
Συνεξανθέω, vna effloreſco, ſ. enaſcor.
Συνεξανίστημι, ſimul ſurgere iubeo, excito. συνεξανίσταμαι, vna ſurgo. συνεξανέστη, vna ſurrexit. aor. 2. συνεξανέστη τοῖς καιροῖς, vſus eſt occaſione ad aliquid conandum, aggrediendum.
Συνεξανοίγω, f. ξω, ſimul aperio.
Συνεξαντλέω, ſimul exhaurio.
Συνεξανύττω, ſimul perficio.
Συνεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, ſimul decipio.
Συνεξαποστέλλω, vna mitto.
Συνεξάπτω, ſimul accendo, accendo, incendium augeo.
Συνεξαριθμέω, adnumero, connumero.
Συνεξαρκέω, ſufficio, ſatis magnus &c. ſum.
Συνεξάρχω, vna præeo, auctor, princeps ſum operis.
Συνεξατμίζω, fut. ίσω, exhalando aufero, minuo.

Συνεξατονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul deficio, ſimul imbecillis ſum.
Συνεξαυαίνω, ſimul arefacio, ſimul exſicco.
Συνεξεγείρω, excito, incito.
Συνέξειμι, ſimul exeo.
Συνεξελαύνω, fut. λάσω, ſimul abigo, ſimul expello.
Συνεξελεύθερος, ȣ, ὁ, eiusdem domini libertus.
Συνεξελίσσω, ίττω, conuoluo, ſc. in ſpiram, gyrum, cincinnum.
Συνεξεμέω, vna euomo.
Συνεξερεύθω, pariter rubeo.
Συνεξερευνάω, vna exploro.
Συνεξερύω, vna extraho.
Συνεξέρχομαι, ſimul exeo, vna exeo.
Συνεξετάζω, f. άσω, annumero. συνεξετάζομαι, annumero, interſum alicui cœtui. 2) aduocatus ſum alicuius, ſto a partibus alicuius.
Συνεξευπορέω, ῶ, abundo copia alicuius rei. 2) copiam facio, adiuuo, in comparando.
Συνεξευπορίζω, adiuuo quem, largior &c.
Συνεξευρίσκω, ſimul inuenio, vna excogito.
Συνεξιδρόω, vna exſudo, per ſudorem expello.
Συνεξισόω, ῶ, f. ώσω, coæquo.
Συνεξίσαμαι, ſimul ſ. pariter egredior, ſ. proficiſcor, v. c. ad pugnandum.
Συνεξιχνεύω, vna indago, exploro.
Συνεξοδεύω, vna egredior (in publicum vel in iter.)
Συνεξομοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimulo.
Συνεξομοίωσις, εως, ἡ, adſimulatio. A pr.
Συνεξοπλίζω, f. ίσω, vna armis inſtruo.
Συνεξορθιάζω, f. άσω, vna erigo.
Συνεξορμάω, ῶ, f. ήσω, concito, impello, commoueo. 2) *in med.* vna erumpo.
Συνεξορμάω, vna erumpo.
Συνεξορύττω, f. ξω, ſimul effodio.
Συνεξερέω, ῶ, f. ήσω, ſimul demeio.
Συνεξοστρακίζω, f. ίσω, ſimul in exſilium eiicio per teſtulas.
Συνεξυγραίνω, vna mollio, madefaciendo, humectando.
Συνεξωθέω, vna expello.
Συνεξωραΐζω, vna orno, ornatum augeo, ornaturum adiuuo.
Συνεορτάζω, f. άσω, vna feſtum diem celebro, Gl. Vet. concelebro.
Συνεορταστής, ȣ̃, ὁ, celebritatis feſtiuæ ſocius. A pr.
Συνεοχμὸς, ȣ̃, ὁ, inunctura, commiſſura, qua duo inter ſe coëunt & continuatione quadam copulantur, vt viæ, articuli &c. pro συνοχμός. A συνέχω.
Συνεπάγω, f. ξω, vna adduco.
Συνεπαγωνίζομαι, vna certo, certantem adiuuo. 2) adiuuo ſimpliciter.
Συνεπᾴδω, vna accino, concino. 2) ſimul incanto.
Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adſtipulor, adſentior.
Συνέπαινος, ȣ, ὁ, ἡ, conſentiens, adſtipulator.
Συνεπαίρω, vna tollo. 2) vna incito, excito, ſ. effero, vt ſpe vana.
Συνεπαισθάνομαι, vna ſenſum & fructum percipio, intelligo.

Συνεπαιτιάομαι, ῶμαι, ſimul criminor, ſimul vel vna accuſo.
Συνεπαιωρέομαι, ſuſpenſus ſum, in alto vel ſublimi pendeo, vel feror, vt aues volantes.
Συνεπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, ſimul ſequor.
Συνεπακτὴρ, ῆρος, ὁ, venationis comes ſ. ſocius.
Συνεπαλαλάζω, vna clamorem (militum more) tollo.
Συνεπαμύνω, opem fero alicui, adiuuo.
Συνεπανίστημι, vna excito, συνεπανίσαμαι, vna inſurgo, v. c. de rebellibus. συνεπανέστη, vna inſurrexit. aor. 2.
Συνεπανορθέω, emendo, conſtituo, ad meliorem ſtatum redigo.
Συνεπαπερείδω, vna & ſimul impingo, fulcio, innitor. E σύν, ἐπὶ & ἀπερείδω.
Συνεπαρήγω, vna iuuo, auxilior.
Συνεπαυξάνω, vna creſco.
Συνεπαφίημι, ſimul iniicio ſ. proiicio in quem, immitto.
Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum. Ab ἔπος.
Συνέπειμι, vna accedo, inuehor, inferor.
Συνεπείσειμι, vna ingredior.
Συνεπεισφέρομαι, vna irruo.
Συνεπεκπίνω, ſimul ebibo, ſimul abligurio.
Συνεπεκτείνω, vna produco ſ. produco in longum ſimpliciter.
Συνεπελαφρύνω, ſimul alleuo.
Συνεπεμβαίνω, idem quod ἐπεμβαίνω.
Συνεπεμφαίνω, vna in lucem edo, vel patefacio. (melius συναπεμφ.)
Συνεπερείδω, ſimul infigo, vna & ſimul impingo. συνεπερείδομαι, connitor.
Συνεπευθύνω, vna dirigo, vna rego vel moderor, vel adiuuo in dirigendo. (melius συναπευθ.)
Συνεπευφημέω, ῶ, f. ήσω, vna cum aliis fauſta acclamatione approbo.
Συνεπεύχομαι, vna vota facio, vna preces facio.
Συνεπηχέω, ῶ, f. ήσω, vna acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo.
Συνεπιβαίνω, ſimul conſcendo, ſimul ingredior.
Συνεπιβάλλω, ſimul iniicio. 2) incurro eodem, congruo.
Συνεπιβουλεύω, vna inſidior.
Συνεπιγραφεὺς, έως, ὁ, qui vna fungitur munere deſcribendi tributum. A ſeq.
Συνεπιγράφω, f. ψω, ſimul inſcribo, ſimul auctorem eſſe dico. 2) conſortem laudis facio. *In medio* laudem & vniuerſe cauſam alicuius facti reiue mihi arrogo.
Συνεπιδείκνυμι, demonſtro.
Συνεπιδέω, vna impono & deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.
Συνεπιδημέω, vna peregrinor, verſor alicubi.
Συνεπιδίδωμι, vna, pariter præbeo, adiungo, creſco.
Συνεπιδράττομαι, vna ſubeo, vt inuidiam, pericula.
Συνεπιζεύγνυμι, ſimul iungo vehiculo, de pluribus iumentis.
Συνεπιθήγω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim inſitam augeo.

Συνεπιθορυβέω,

Συνεπιθορυβέω, vna fremo, vna plaudo, vna acclamo &c.
Συνεπιθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vna lamentor.
Συνεπίθρυψις, εως, ἡ, voluptatis, deliciarum ſocietas.
Συνεπιθυμέω, ῶ, f. ήσω, vna cupio, vna deſidero.
Συνεπιθυμητὴς, ȣ, ὁ, eiusdem rei appetens, vt competitor. A pr.
Συνεπιθωύσσω, vna irruo.
Συνεπίκειμαι, ſimul incumbo, inſurgo, inſto.
Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, vna confringo.
Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, vna orno, in ornando iuuo.
Συνεπικȣρέω, ῶ, vna opitulor.
Συνεπικȣφίζω, f. ίσω, vna cum aliquo ſubleuo, ad ſubleuandum adiuuo.
Συνεπικρίνω, ſimul iudico, vna ſententiam fero.
Συνεπικροτέω, ῶ, ſimul applaudo.
Συνεπικρύπτω, f. ψω, ſimul occulto.
Συνεπικυρόω, ῶ, fut. ώσω, probo ſ. ratum facio, confirmo.
Συνεπικωμάζω, vna commiſſatum eo ad quem.
Συνεπιλαμβάνω & συνεπιλαμβάνομαι, vna prehendo, vel ſimul capeſſo, vel ſimul adgredior. 2) adiuuo, opitulor.
Συνεπιλαμπρύνω, ad res præclaras gerendas incito magis. *Paſſ.* res præclaras gero cum aliis, vel ſimpliciter.
Συνεπιλεκτέον, vna dicendum, addendum.
Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, teſtimonium perhibeo alicui, teſtimonio iudicii mei comprobo.
Συνεπιμαρτύρησις, εως, ἡ, teſtimonium. A pr.
Συνεπιμειδιάω, ῶ, arrideo, vna lætor, in ſocietatem lætitiæ venio.
Συνεπιμελητὴς, ȣ, ὁ, curationis alicuius collega, qs. concurator.
Συνεπιμελȣμαι, vna curo.
Συνεπιμερίζω, iuxta, pariter diuido.
Συνεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, vna vel ſimul admetior, cumulum addo.
Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adſentior.
Συνεπινήχομαι, vna innato.
Συνεπινοέω, vna intelligo (vulgo ſubintelligo,) cogitatione addo. 2) excogito.
Συνεπιορκέω, ῶ, ſimul peiero.
Συνεπιπάσχω, idem quod συμπάσχω.
Συνεπιπλέκω, immiſceo, admiſceo, implico.
Συνεπιπλέω, vna adnauigo.
Συνεπιπονέω, ῶ, ſimul allaboro, ſimul laboro.
Συνεπιῤῥώννυμι, roboro, robur addo.
Συνεπισημαίνομαι, vna applaudo, acclamo, pariter voce, manu, literis &c. ſignifico quodcunque. 2) reprehendo, vitupero.
Συνεπισκέπτομαι, f. ψομαι, vna inſpicio, ſeu vna luſtro, vna conſidero & diſpicio.
Συνεπισκοπέω, ſimul inſpicio vel curo.
Συνεπίσκοπος, ὁ, collega in præfectura vel curatione. In N. T. idem qui συμπρεσβύτερος.
Συνεπισκοτέω, ῶ, f. ήσω, tenebras offundo rei vniuerſæ.
Συνεπισκυθρωπάζω, pariter triſtitiam vultu præfero.

Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, vna attraho. συνεπισπάομαι, ῶμαι, ſimul vel vna attrahor.
Συνεπισπεύδω, f. εύσω, vna accelero.
Συνεπίσπομαι, ſimul ſequor.
Συνεπίςαμαι, ſum conſcius. 2) ſcio.
Συνεπιςατέω, vna pariter curo, ſ. præfectus ſum.
Συνεπιςατόω, idem.
Συνεπιςέλλω, vna mitto.
Συνεπιςένω, congemiſco, condoleo.
Συνεπιςρατεύω, vna bellum infero.
Συνεπιςρέφω, fut. ψω, vna conuerto, ſeu vna conuertor & reuertor.
Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adiuuo, auxilior, inſeruio, cohortor, animum addo, auctor ſum alicui, conſiliis &c. confirmo. cum κατὰ eſt oppugno.
Συνεπίτασις, εως, ἡ, intentio, incitatio. A ſeq.
Συνεπιτείνω, vna intendo. 2) intendo, adaugeo.
Συνεπιτελέω, ῶ, vna celebro, ſc. ſacra, cano, ſc. hymnum, v. c. pæana.
Συνεπιτέμνω, vna concido, concido, contraho in breue.
Συνεπιτίθημι, ſimul impono, i. e. imputo. συνεπιτίθεμαι, ſimul adorior & inuado, inſurgo, adgredior. 2) infeſtus ſum alicui, inſidior. 3) vtor, abutor, vt tempore, occaſione.
Συνεπιτιμάω, inſuper laudo, vltro laudo.
Συνεπιτρέπω, permitto.
Συνεπιτρίβω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, peſſundo.
Συνεπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ particeps.
Συνεπιτροχάζω, ſimul decurro. *Paſſ.* ſimul deproperor.
Συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos ad ſtultum faſtum.
Συνεπιφαίνομαι, ſimul appareo, præſto ſum, vel exorior.
Συνεπιφάσκω, aſſentior. v. σύμφημι.
Συνεπιφέρω, ſimul infero.
Συνεπιφεύγω, confugio, de pluribus.
Συνεπιφθέγγομαι, vna vociferor, acclamo.
Συνεπιχειρέω, vna aggredior.
Συνεπιχειροτονέω, adiicio inſuper, cumulum addo. Diod. Sic.
Συνεπιψεύδομαι, vna, pariter mentior.
Συνεπιψηφίζω, vna cum aliis ſuffragio meo confirmo, ſciſco, iubeo, v. c. legem. vid. ἐπιψηφίζω. (Sed hoc ſenſu potius medium vſurpatur.)
Συνεποκέλλω, vna ad littus appello.
Συνέπομαι, ſum comes & adſecla.
Συνεπόμνυμι, ſimul iuro, coniuro.
Συνεποπτεύω, f. εύσω, ſimul inſpicio.
Συνεποτρύνω, magis incito, & ipſe impello.
Συνεπȣ́λωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur, vel coit.
Συνεπȣρίζω, f. ίσω, vna impello ventum ſecundum immittendo.
Συνεπτυγμένως, confertim, adſtricte. A συμπτύσσω.
Συνεπῳάζω, pariter (diuerſo tamen tempore) incubo.
Συνεπωθέω, ῶ, ſimul detrudo. Suic.

Συνεῤῥανίζω,

Συνερανίζω, f. ίσω, colligo, congero. 2) confero, contribuo. 3) opitulor ad aliquid conficiendum.
Συνεραςὴς, ȣ, ὁ, riualis. A feq.
Συνεράω, ῶ, fimul amo, pariter amo.
Συνεράω, άσω, confero, collationem do. Ab ἐράω, *fundo*.
Συνεργάζομαι, fut. άσομαι, cooperor, Gl. Vet. conficio, fungo.
Συνεργασία, ας, ἡ, labor communis.
Συνεργάτις, ȣ, ὁ, operis focius, adiutor.
Συνεργατίνης, ȣ, ὁ, idem.
Συνεργατις, ἡ, fem. a συνεργάτης, adiutrix.
Συνέργεια, & συνεργία, ας, ἡ, auxilium apud Iof. 2) apud Scriptores Ecclef. cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A feq.
Συνεργέω, ῶ, adiuuo, profum, confero, Gl. Vet. fuppedito. A συνεργός.
Συνέργιον, & συνεργεῖον, ȣ, τὸ, officina, Philox. Gl. Vet. Ab eod.
Συνέργημα, ατος, τὸ, occafio rei agendæ, adiumentum. 2) mutua opera, mutuum auxilium. A συνεργέω.
Συνεργητικὸς, ἡ, ὸν, ad opem ferendam promtus, opem mutuam præftans. Ab eod.
Συνεργολάβος, ȣ, ὁ, in conductione operis focius, qui communiter opus conduxit.
Συνεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, adiutor, collega, adminifter. Ab ἔργον.
Συνέρδω, fimul facio. Ab ἔρδω.
Συνερείδω, fut. είσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, vt dentes, cum conteruntur. συνερείδομαι, incumbo, impreffionem facio.
Συνέρεισις, εως, ἡ, collifio, confertio, connexio. A pr.
Συνερειςικὸς, ἡ, ὸν, fuo nixu fe continens, vt arcus ædificii. Ab eod.
Συνερέσσω, vna remigo.
Συνερέω, pariter dico, adfentior, idem defendo.
Συνερίζω, f. ίσω, contendo, litigo.
Συνέριθος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vel quæ lanificium fimul exercet, focius vel focia in lanificio. 2) focius in aliquo opere, focius laboris.
Συνερκτικὸς, ȣ, ὁ, bene connectens, conftringens. A συνείργω.
Συνερξις, εως, ἡ, copulatio, Gloff. Vet. copula. Ab eod. (nifi illa interpretatio ad σύνερσις pertinet.)
Συνέρομαι, idem quod συνερωτάω.
Συνέρπω, conrepo, Gl. Vet.
Συνέρχομαι, conuenio, in vnum eundemque locum, finem, confilium venio. 2) dicitur & de ineuntibus matrimonium. 3) & pro accidere, συμβαίνειν.
Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, fimul interrogo, quæftionem propono.
Συνεσθίω, vna comedo, fimul vefcor.
Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, fapientia, Gl. Vet. 2) confcientia. 3) commiffio, coitio. A συνίημι.
Συνεσκευασμένως, *Adu.* confertim, fimul. A συσκευάζω.
Συνεσκιασμένως, *Adu.* propr. fub vmbra, in vmbra. 2) obfcure. A συσκιάζω.
Συνεσπίπτω, pro συνεισπ.

Συνέσπομαι, vna vel fimul fequor, comitor.
Συνεςαλμένως, *Adu.* correpte, correpta fyllaba. 2) parce. A συςέλλω.
Συνεςηκότως, *Adu.* conftricte, contracte, contracto animo. A συνίςαμαι.
Συνεςίασις, εως, ἡ, q. d. coëpulatio, commune epulum, Gl. Vet. conuiuium. A feq.
Συνεςιάω, ῶ, f. άσω, conuiuio feu epulo excipio. συνεςιῶμαι, conuiuor. Gl. Vet. A συνέςιος.
Συνεςίη, ης, ἡ, pro συνεςίασις, conuiuium. Ion. Ab eod.
Συνέςιος, ȣ, domefticus, contubernalis, conuictor, Gl. Vet. conuiua. Ab ἑςία.
Συνεταιρέομαι, ȣ̃μαι, vna focietatem cum aliquo ineo.
Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, fodalis, amica.
Συνέταιρος, ὁ, amicus, fodalis.
Συνετὴς, ȣ, ὁ, intelligens. A συνίημι.
Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio, moneo. f. συνετιῶ. A feq.
Συνετὸς, ἡ, ὸν, qui intelligi poteft. 2) σύνετος, intelligens, perfpicax in iudicando, fciens, prudens, folers, doctus. 3) compactus, coagmentatus. A συνίημι.
Συνετῶς, *Adu.* intelligenter, prudenter, fapienter. A pr.
Συνευαςὴρ, ῆρος, ὁ, fodalis bacchanaliorum, σύμβακχος.
Συνευδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, fimul beatus fum.
Συνευδοκέω, ῶ, f. ήσω, comprobo, adfentior, confentio, Phil. συνευδοκεῖ, confentit, inuicem videtur, complacet.
Συνευδοκητὴς, ȣ, ὁ, qui cum alio confpirat, cui idem placet. A pr.
Συνεύδω, vna dormio, cordormio, vna cubo.
Συνευημερέω, ῶ, lætitiæ fum particeps.
Συνευνάζω & άζομαι, fimul dormio, concumbo.
Συνευνάω, idem.
Συνευνέτης, ȣ, ὁ, qui eodem cubili vtitur, maritus. Ab εὐνάω.
Συνευνέτις, ιδος, ἡ, vxor, coniux. A pr.
Συνεύνιος, qui vel quæ eodem cubili vtitur, maritus, vxor, concubina. Ab εὐνή.
Σύνευνος, ȣ, ὁ, ἡ, idem. Ab eodem.
Συνευπαίδευτος, fimul recte inftitutus.
Συνευπασχω, pari felicitate vtor, pariter lætor.
Συνευπορέω, ῶ, comparo, aliquem in comparando feu adquirendo adiuuo, operam meam alicui nauo. συνευπορȣ̃μαι, vna abundo.
Συνευτυχέω, ῶ, pariter felix feu fortunatus fum, pariter rem feliciter gero, fimul rebus fecundis floreo.
Συνευφημέω, bene ominor, *fed de pluribus bene ominantibus*, f. vna bene ominor, faufta precor, faueo.
Συνευφράζομαι, idem.
Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, fimul me oblecto.
Συνεύχομαι, vna precor, fimul vota facio. 2) bene precor alicui, exitum felicem opto. v. συνευφημέω.
Συνευωχέω, ῶ, f. ήσω, vna conuiuio excipio, & συνευωχέομαι, vna epulor.
Συνεφάπτομαι, f. ψομαι, fimul capeffo, fimul fufcipio & adgredior. 2) adiuuo, opitulor.

Συνεφαρ-

Συνεφαρμόζω, adiungo.
Συνεφεδρεύω, fut. εύσω, in fubfidiis fum, item, infidiis. v. & ἐφεδρεύω.
Συνεφελκύω, vid. feq.
Συνεφέλκω, & συνεφέλκομαι, fimul traho, ad me traho.
Συνεφέπομαι, vna fequor.
Συνεφέσπομαι, idem.
Συνεφηβεύω, vna pubefco feu adolefco.
Συνέφηβος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vna pubefcit, pubertatis & adolefcentiæ focius, æqualis.
Συνεφίστημι & συνεφιστάνω, vna præficio. 2) attendo animum. συνεφιστάνοντες, cum Dat. lectores libri: item attentum facio, intellige τὸν νȣ̃ν. συνεφίσταμαι, vna præfum, vna infurgo.
Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adfiduitas. 2) crebritas, denfitas. A συνεχής.
Συνεχὲς, Adu. continenter, fine intermiffione. Ab eod.
Συνεχέστερον, Adu. fæpius, Gl. Vet. συνεχέστατα, Adu. fæpiffime, Gl. Vet.
Συνεχέως, Adu. Ion. pro συνεχῶς. Ab eod.
Συνεχής, έος, ὁ, ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus. 2) creber, frequens, adfiduus. τὸ συνεχὲς, quod proximum eft, proxime fequitur. A συνέχω.
Συνεχθραίνω, vna odi, eosdem inimicos f. habeo, f. duco.
Συνέχθω, idem.
Συνέχω, f. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo. 2) conferuo, tueor. 3) comprehendo, calleo. 4) mecum retineo, non dimitto a me. συνέχομαι, premor, opprimor. συνέχονται, premuntur, Phil. συνεκτέον, retinendum, continendum. τὸ συνέχον, fumma, caput rei cuiusque.
Συνεχῶς, Adu. continenter, fine intermiffione. 2) crebro, frequenter, adfidue. A συνεχής.
Συνεψιάζω, f. άσω, colludo. Ab ἐψία.
Συνέψω, fimul coquo, Gl. Vet. concoquo.
Συνηβάω, vna pubefco, æqualis & fodalis fum. Anacr.
Συνηβολέω, pro συμβάλλω, poët. obuius fum.
Συνηβολίη, ης, ἡ, poët. pro συμβολὴ, congreffus. Apollon. Rh.
Συνηγέομαι, vna dux fum, vna præfum exercitui.
Συνηγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo. 2) adfentior, adftipulor. Ab ἀγορεύω.
Συνηγόρημα, ατος, τὸ, patrocinium, defenfio. A pr.
Συνηγορία, ας, ἡ, defenfio cauffæ. A συνήγορος.
Συνηγορικὸς, ἡ, ὸν, qui defendit. A pr.
Συνήγορος, ȣ, ὁ, ἡ, defenfor cauffæ, qui partes alicuius defendit, vel eandem rem. A συνηγορέω.
Συνήδομαι, pari voluptate & gaudio adficior, gratulor. συνήσθην, aor. I. paff.
Συνηδύνω, vna exhilaro, oblecto.
Συνήθεια, ας, ἡ, confuetudo, familiaritas. 2) conuiuium. A feq.
Συνήθης, εος, ὁ, ἡ, confuetus. 2) familiaris. 3) τὸ σύνηθες, Grammatici, Lexicographi, fignificatione nota, fecundum vulgarem vfum. Ab ἦθος vel ἔθος.

Συνήθως, Adu. pro more, pro confuetudine, Philox. folenniter, Gl. Vet. familiariter. A pr.
Συνήκοος, ȣ, ὁ, condifcipulus. Ab ἀκέω.
Συνήκω, conuenio, coëo.
Συνηλικιώτης, ȣ, ὁ, coætaneus, æqualis.
Συνῆλιξ, κος, ὁ, æqualis. συνήλικες, æquales.
Συνηλόω, ῶ, conclauo, Gl. Vet. clauis compingo. Ab ἧλος.
Συνήλωσις, εως, ἡ, conclauatio, Gl. Vet. A pr.
Σύνηλυς, υδος, ὁ, ἡ, conuena. συνήλυδες, conuenæ, Phil. A συνέρχομαι, vnde συνήλυθον v. σύγκλυς.
Συνηλυσίη, ης, ἡ, conuentus. 2) coitus. Ion. pro συνηλυσία. Ab eod.
Συνήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Συνημέρευσις, εως, ἡ, confuetudo, familiaritas. A συνημερεύω.
Συνημερευτὴς, ȣ̃, ὁ, is, quocum eft nobis confuetudo quotidiana, quo familiariter vtimur. v. συνδιημ. A feq.
Συνημερεύω, f. εύσω, vna diem totum, vel totos dies tranfigo. 2) verfor cum aliquo.
Συνημερόω, ῶ, fut. ώσω, vna manfuefacio, feu cicuro.
Συνημμένως, Adu. coniunctim, Phil. continuatim. A συνάπτω.
Συνημοσύνη, ης, ἡ, focietatis aut fœderis fanctio, pactum. qs. a συνήμων. A σύνειμι, vel συνίημι.
Συνηνιοχέω, vna aurigor.
Συνήορος, ȣ, ὁ, ἡ, congruens & velut quodam vinculo connexus. 2) confors, compar, focius. E σὺν & ἀείρω.
Συνηπεροπεύω, fimul decipio.
Συνηρετμεῖν, vel ȣ̃ν, vna remigare, metaph. concorditer aliquid facere. Ab ἐρετμός.
Συνηρεφέω, ῶ, f. ήσω, opaco, inumbro. A feq.
Συνηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, tectus vmbra fpiffa, tamquam tecto, vmbrofus. opacus, confitus, obfitus, refertus, denfus, Ab ἐρέφω.
Συνηρεφία, vel συνηρέφεια, ας, ἡ, denfitas arborum. Suic. A pr.
Συνῃρημένως, Adu. contracte, per contractionem. A συναιρέω.
Συνήριθμος, ȣ, ὁ, ἡ, connumerandus, pro συνάριθμος.
Συνηρμοσμένως, Adu. apte. A συναρμόζω.
Συνησκημένως, polite. Phil. A συνασκέω.
Συνηττάομαι, vna fuperor, vincor.
Συνηχέω, ῶ, f. ήσω, confono, concrepo.
Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A pr.
Συνθακέω, ῶ, f. ήσω, adfideo. A feq.
Σύνθακος, ȣ, ὁ, confeffor. Soph. v. σύνθωκ.
Συνθάλπω, f. ψω, confoueo, concalefacio.
Συνθαμβέω, terreor, conftupefco.
Συνθάπτω, f. ψω, confepelio, vna fepelio.
Συνθαυμάζω, pariter & ipfe admiror, miror.
Συνθεάζω, vel συνθειάζω, fanatico furore correptus fum.
Συνθεάομαι, ῶμαι, vna fpecto, confpicor. 2) fpecto fimpliciter.
Συνθεατὴς, ȣ, ὁ, qui fimul fpectat, fpectationis focius. A pr.
Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ fimul fpectat. A pr.
Συνθέλω, fimul volo, confentio.
Σύνθεμα, ατος, τὸ, fignum, quod e compofito datur,

datur, tessera. 2) pactum. 3) compositio libri, liber conscriptus. A συντίθεμαι.

Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, simul cum alio deitatem alicui adfero. συνθεολογοῦμαι, simul cum alio deitas mihi adseritur. Suic.

Συνθερίζω, f. ίσω, vna meto, vna messem facio.

Συνθερμαίνω, concalefacio.

Συνθεσία, ας, ἡ, compositio. Gl. Vet. continuatio, pactum, fœdus. A seq.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cuiuslibet rei. 2) Synthesis, *Figura grammatica.*

Συνθετέον, componendum, conueniendum. Ab συντίθημι.

Συνθέτης, ου, ὁ, compositor. Ab eodem.

Συνθετίζω, arte compono, v. c. comas. ζομαι, comam compositam habeo. A σύνθετος.

Συνθετικὸς, ἡ, ὸν, qui componere & struere nouit. A pr.

Σύνθετος, ου, ὁ, ἡ, & συνθετὸς, ἡ, ὸν, compositus, coagmentatus. A συντίθεμαι.

Συνθέτως, *Adu.* composite, verbo composito. A pr.

Συνθέω, ῶ, συνθέομαι, concurro, vna curro. 2) *cum Dat.* feliciter succedo. v. συντρέχω.

Συνθεωρέω, ῶ, f. ήσω, simul adspicio. 2) animaduerto, cognosco, video. 3) vna sacra solemnia celebro & ludos specto.

Συνθήγω, coacuo, exacuo, irrito.

Συνθήκη, ης, ἡ, compositio, coagmentatio, aceruus. 2) sponsio, pactum, conuentio, fœdus. A συντίθημι.

Συνθηκοποιοῦμαι, pactum &c. facio. A pr. & π.

Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui custodiendæ traditæ sunt tabulæ pactorum. Phil. sequester. Ex eod. & Φ.

Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, compactum. 2) signum, tessera, Phil. insigne, sigillum. *Plur.* etiam literæ per notas scriptæ. A συντίθημι.

Συνθηματιαῖος, elocatus, Epith. operis locati: vnde συνθηματιαῖοι στέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis constitutum & conventum est. A pr.

Συνθηματικὸς, vt συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ, epistolæ per signa ac notas arcanas scriptæ. Ab eod.

Συνθημάτιον, ου, τὸ, tesserula, Gl. Vet. Ab eod.

Συνθηματικῶς γράφειν, per signa & notas scribere. A συνθηματικός.

Συνθηρατὴς, ὁ, v. συνθηρευτής. A seq.

Συνθηράω, vna venor, *proprie & tropice.*

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis socius. A seq.

Συνθηρεύω, v. συνθηράω.

Σύνθηρος, ου, ὁ, ἡ, v. συνθηρευτής. A θήρα.

Συνθιασεύω, vna thiasos duco, vna bacchor.

Συνθίασος, ὁ, v. seq.

Συνθιασώτης, ου, ὁ, consors τοῦ θιάσου. 2) so[...]s, sodalis.

Συνθιγγάνω, vna tango, contrecto.

Συνθλάω, ῶ, f. άσω, confringo. Gl. Vet. συνθλῶ, contundo. Phil. συνθλᾷ, contundit, conlidit. συνθλασθῶσιν, oblidantur, Philox. conlidantur. aor. 1. pass. coni.

Συνθλίβω, f. ψω, comprimo.

Συνθνήσκω, commorior.

Συνθοινατωρ, *Dor.* pro συνθοινητωρ, ορος, ὁ, conviua.

Συνθοίνιος, ου, ὁ, idem. A θοίνη.

Συνθορυβέω, tumultuor, strepo, obstrepo, *sed de pluribus.*

Συνθρανόω, idem quod seq.

Συνθραύω, confringo, Gl. Vet.

Συνθρηνέω, ῶ, lamentor vna, condoleo.

Σύνθρηνος, ου, ὁ, ἡ, luctus seu lamentorum socius.

Σύνθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui eodem in throno sedet, particeps regni. Gl. Vet. adsessor.

Σύνθροος, ου, ὁ, ἡ, consonus.

Συνθρύπτω, f. ψω, confringo. 2) deliciis frango, delicatum seu mollem reddo.

Συνθυμέω, ῶ, f. ήσω, vnanimis & concors sum, eiusdem animi sum. 2) simul irascor. A θυμός.

Συνθυμόω, ῶ, f. ώσω, simul ad iram concito.

Συνθύω, f. ύσω, vna sacra facio, sum particeps sacrorum.

Συνθωκέω, vna sedeo. A θῶκος.

Σύνθωκος, ὁ, consessor.

Συνιδρόω, ῶ, consudo, vna sudo.

Συνίδρυμι, ύω, vna colloco. 2) in eodem templo dedico, consecro, de diis adsessoribus.

Συνιεράω, vna sacerdotem facio s. inauguro. *Pass.* simul sacerdos fio, vel collega sacerdotii sum.

Συνιερεὺς, έως, ὁ, collega in sacerdotio.

Συνιεροποιὸς, ὁ, ἡ, collega in sacerdotio, vel in ἱεροποιΐᾳ, quæ videtur aliud quid, quam merum sacerdotium fuisse.

Συνίερος, ου, ὁ, ἡ, qui vna sacris fruitur. A τὰ ἱερά.

Συνιερουργέω, ῶ, f. ήσω, vna sacrifico, sacris operor.

Συνιζάνω, consido, subsido. 2) deuergo, declino, vt caput in pectus.

Συνίζησις, εως, ἡ, sedimentum, subsidentia terræ, labes. 2) Synizesis, *figura grammatica,* quum duæ vocales in vnam syllabam quasi considunt. A pr.

Συνίζω, idem quod συνιζάνω.

Συνίημι, f. ήσω, committo, sc. pugnaturos. 2) intelligo, sentio; vnde 3) gusto, edo vel bibo. συνίησιν, perspicit, Philox. συνῆκα, intellexi, Gl. Vet. aor. 1. σύνετε, intelligite. imp. aor. 2. συνίεσθαι, coalescere in consensionem, gratiam, pacisci. A ἵημι.

Συνικμάζω, f. άσω, simul humecto. 2) penitus humecto, humefacio.

Συνικνέομαι, euenio, contingo.

Συνιππάζομαι, vna equito.

Συνίππαρχος, ὁ, collega præfecti equitum.

Συνιππεὺς, έως, in eodem equitatu militans.

Συνιππεύω, f. εύσω, simul equito.

Συνιππία, ας, ἡ, Gl. Vet. συνιππία, ἀγέλη ἵππων, equitium, grex equorum. Ab ἵππος.

Συνίσαμαι, vid. συνίστημι.

Συνιστάνω, idem quod συνίστημι.

Συνιστάω, ῶ, Gl. Vet. συνιστῶ, idem. συνιστᾷ, commendat Philox.

Συνίστημι, f. συστήσω, *in præs. f. aor. 1. & in medio* est constituo, compono, creo, fabricor, molior,

lior. 2) stabilio, firmo. 3) commendo, sc. & laudando, & tradendo, & deprecando. 4) demonstro, doceo. 5) contraho. At in aor. 2. & præt. act. dicitur passiue & neutraliter. συνεςηκὼς & συνεςὼς, compositus, conflatus. 2) commissus. 3) solidus, firmus. συνίςασθαι est etiam simpl. creari, oriri, etiam de non compositis, vt anima, tempore, motu &c. v. σύςασις. coire in sodalitium, factionem, caussam habere communem.

Συνιςορέω, f. ήσω, conscius sum. A seq.

Συνίςωρ, ορος, ὁ, ἡ, conscius, testis.

Συνισχαίνω, extenuo, pro συνισχναίνω, vt ἰσχαίνω pro ἰσχναίνω.

Συνισχάνω, simul detineo, contineo.

Συνισχυράω, idem quod seq.

Συνισχυρίζω, f. ίσω, corroboro, confirmo. συνισχυρίζεται, confortat, Phil.

Συνισχύω, f. ύσω, (suppetias ferendo) roboro.

Συνίσχω, teneo, contineo.

Σύνναιος, ε, ὁ, ἡ, qui habitat eadem domo, contubernalis. Hesych. si lectio non est vitiosa. A seq.

Συνναίω, cohabito.

Σύνναος, ε, ὁ, ἡ, qui in eodem templo colitur. Dii σύνναοι, dii assessores.

Συνναυβάτης, ε, ὁ, nauigationis socius, qui eadem naui fertur.

Συνναύκληρος, ε, ὁ, q. d. simul dominus nauis, consors nauis; *metaph.* socius in aliqua re.

Συνναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, vna nauali prælio decerto.

Συνναύτης, ε, ὁ, nauigationis socius.

Συννεάζω, vna cum aliquo iuuentutem transigo.

Συννεανιεύομαι, vna ago iuueniliter; ludo, lasciuio, glorior, iacto me cum aliquo.

Συννέμω, compasco, contribuo, Gl. Vet. συννέμομαι, compascor, vna pascor.

Συννεύρωσις, εως, ἡ, ossium per neruos connexio. A νευρόω.

Σύννευσις, εως, ἡ, actio, qua quid aliquorsum vergit. 2) consensus, conspiratio. A seq.

Συννεύω, f. εύσω, vergo, specto ad. 2) contrahor. 3) consentio, conspiro.

Συννέφεια, ας, ἡ, cœlum nubilum. A συννεφής.

Συννέφελος, ον, nubilus. A νεφέλη.

Συννεφέω, ῶ, nubes cogo, obnubilo. A seq.

Συννεφὴς, έος, ὁ, ἡ, nubilus. συννεφὲς, nubilum. 2) tristis vultu, σκυθρωπός. A νέφος.

Συννεφόω, ῶ, f. ώσω, coactis nubibus obscuro, obnubilo; *metaph.* frontem corrugo, tristis sum vultu.

Συννέφω, obnubilo. συννένοφα, *perf. med.* tristi vultu sum. Ab eod.

Συννεχὲς, *Adu.* continenter, assidue, *poët.* pro συνεχὲς.

Συννεχέως, idem, pro συνεχέως.

Συννέω, (siue συννήω) f. ήσω, innecto, & intexo. 2) συννῆσαι, in vnum aceruum congerere, coaceruare.

Συννεωτερίζω, f. ίσω, simul res nouas molior.

Συννηπιάζω, f. άσω, vna cum aliis infans sum. 2) ad puerilem captum me demitto, quasi cum pueris pueriliter me gero.

Σύννησις, εως, ἡ, coaceruatio. A συννῆσαι, vid. συννέω.

Συννηςεύω, f. εύσω, simul vel vna ieiuno.

Συννήχομαι, simul nato, simul fluctuo. Gl. Vet. connato.

Συννικάω, ῶ, simul vinco.

Συννοέω, ῶ, f. νοήσω, mecum reputo & perpendo. 2) intelligo. 3) agnosco.

Συννοητὸς, ἡ, ὸν, intelligentia assequendus. A pr.

Σύννοια, ας, ἡ, cogitatio diligens & seria. 2) consideratio: vnde & tristitia oris, qualis est serio cogitantium. 3) intelligentia. A σύννες.

Συννομεὺς, έως, ὁ, compastor. Gl. Vet.

Συννομίζω, idem sentio cum quo.

Συννομικὸς, ἡ, ὸν, qui vna pasci solet. A σύννομος.

Συννομοθετέω, ῶ, f. ήσω, vna leges fero, socius sum in ferendis legibus.

Σύννομος, ε, ὁ, ἡ, qui iisdem pascuis vtitur. 2) vna educatus. 3) vna habitans. 4) eiusdem ordinis homo. 5) coniunctus, cognatus, coniux, soror, frater &c. 6) est & epith. lapidum cæsorum & æqualium: λίθοι σύννομοι, cæmenta æqualia. A νομή.

Συννοσέω, ῶ, f. ήσω, simul, pariter ægroto. 2) vna pecco.

Σύννες, ε, ὁ, ἡ, cogitabundus, meditabundus.

Συννυκτερεύω, f. εύσω, simul seu cum aliquo pernocto.

Συννυμφοκόμος, ε, ὁ, qui cum aliis sponsam comitatur & curat.

Σύννυμφος, ε, ἡ, connupta. Gl. Vet. ianitrix. σύννυμφοι, ianitrices, Phil. A νύμφη.

Συνοδεύω, f. εύσω, itineris socius sum, vna iter facio. Gl. Vet. comitor. Philox. συνοδεύει conuenit.

Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus. Phil comitatus, conuentus. A σύνοδος.

Συνοδικὸς, ἡ, ὸν, q. d. conuentionalis, vel coniunctionalis. συνοδικὴ μήνη, cum luna est in coniunctione solis. 2) ad conuentum pertinens; τὸ συνοδικὸν, liber de conciliis, sc βιβλίον. Ab eod.

Συνόδιον, ε, τὸ, coniunctio s. coitus lunæ cum sole. Ab eod.

Συνοδίτης, ε, ὁ, comes. Ab eod.

Συνοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, itineris socius sum, vn iter facio.

Συνοδοιπόρος, ε, ὁ, itineris socius, comes.

Σύνοδος, ε, ἡ, conuentus, inprimis solennis cœtus, concilium, conuentio. 2) concubitus, Gl. Vet. 3) congressus hostilis ac conflictus; item 4) conuiuium.

Σύνοδος, ε, ὁ, ἡ, comes itineris. Ex iisd.

Συνόδες, οντος, ὁ, ἡ, cui dentes continui sunt Philox. dentex, piscis quidam.

Συνοδυνάω, ῶ, simul torqueo, vexo. συνοδυνῶμαι condoleo.

Συνοδύρομαι, simul lamentor.

Συνόζω, simul redoleo.

Σύνοιδα, conscius sum, Phil.

Συνοιδέω, ῶ, f. ήσω, vna intumesco.

Συνοικειόω, ῶ, f. ώσω, familiarem reddo, beneuolentiam alicuius comparo. 2) accommodo dedico. *Pass.* societatem ineo.

Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A συνοικέω.

Συνοικέτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.

Συνοικέω, ῶ, f. ήσω, vna habito, eadem domo vtor, fum contubernalis.

Συνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium. 2) cœnaculum. A pr.

Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris confuetudo, conſortium, connubium. Ab eod.

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui vna habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.

Συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.

Συνοικία, ας, ἡ, *proprie*, plures domus eodem loco coniunctæ. 2) vna domus quidem, ſed in qua plures habitant: *vnde vertitur etiam* contubernium. Philox. inſula, conclauia. A σύνοικος.

Συνοίκια, ων, τὰ, feſtum Athenis in honorem Theſei, eo, quod ille, ceterorum oppidorum conciliabulis & magiſtratibus abolitis. vno inſtituto communi concilio & curia, omnes coniunxiſſet & Athenis collocaſſet. Ab eod.

Συνοικίζω, fut. ίσω, vna iungo, vna habitare iubeo, eiusdem domus participem facio, contubernio mihi, vt connubio, iungo. 2) nuptum do, Gl. Vet. marito. 3) vrbem ciuibus frequento, conducendis hominibus e pagis aliisque vrbibus. Thucyd. coloniam deduco.

Συνοίκισις, εως, ἡ, eſt, cum vrbis frequentia efficitur conducendis hominibus e pagis & aliis vrbibus. ap. Thuc. III. 3. Sic leg.

Συνοικισμὸς, οῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium. 2) colonia, vrbs recens condita. A συνοικίζω.

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, ſocius alicuius in condenda vrbe, colonia, vel domo. Ab eod.

Συνοικιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Συνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, vna ædifico, exſtruo.

Σύνοικος, ου, ὁ, ἡ, eadem domo habitans, contubernalis. Gl. Vet. cohabitator. σύνοικος ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, *de viro & femina* coniunx, Gl. Vet.

Συνοικουρέω, ῶ, ſocius ſum in cuſtodienda domo, vitæ domeſticæ ſocius ſum, vt coniux.

Συνοικουρὸς, ου, ὁ, ἡ, ſocius in cuſtodienda domo, conſors rei familiaris.

Συνοικτίζω, f. ίσω, commiſereor.

Συνοίμιος, ου, ὁ, ἡ, conſonus, qui vno concentu a multis canitur. Ab οἴμη.

Συνοίομαι, idem puto, adſentior.

Συνοίσειν, conferre, expedire, Gl. Vet. τὸ συνοῖσον, vtilitas futura, τὰ συνοίσοντα, profutura, Philox. A συμφέρω.

Συνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis conſido, genu ſuccíduo me ſubmitto.

Συνοκωχὴ, commiſſura, compages. 2) contractio, coarctatio, præſertim contra naturam. 3) conflictus, pugna. Ab ἐκωχή.

Συνολισθαίνω, vid. ſeq.

Συνολισθέω, ῶ, fut. ήσω, in vnum locum labor, confluo.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. A συνέλκω.

Συνόλλυμι, ſimul amitto.

Συνολολύζω, ſimul vlulo, vociferor cum lætitia. vid. ὀλολύζω.

Σύνολος, vniuerſus. τὸ σύνολον, in vniuerſum, omnino. Ab ὅλος.

Συνολοφύρομαι, vna lamentor.

Συνόλως, *Adu.* prorſus, omnino. A σύνολος.

Συνόμαιμος, idem quod ſeq.

Συνομαίμων, ονος. ὁ, frater, ἡ, ſoror. Ab ὁμαίμων, quod idem notat.

Συνομαλύνω, complano, planum reddo.

Συνομαρτέω, ῶ, ſequor, comitor, concomitor.

Συνόμευνος, ὁ, ἡ, coniux.

Συνομῆλιξ, *Dor.* συνομᾶλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ætate par vel æqualis, paris vel eiusdem ætatis.

Συνομηρὴς, ὲς, συνομηρέες, confertim euntes, ſequentes. Epith. apum apud Nicandr. E σ. & ὁμηρέω, vel ὁμοῦ & ἄρω.

Συνομιλέω, ῶ, f. ήσω, verſor cum quo, colloquor.

Συνόμιλος, ου, ὁ, ἡ, confabulator, congerro.

Συνόμνυμι vel συνομνύω, vna cum aliis iuro, ſimul iuro. 2) coniuro, conſpiro.

Συνομοιοπαθέω, ῶ, (it. συνομοπαθέω) ſimiles ſeu iidem ſunt mihi adfectus, ſimiliter adficior. V. ὁμοιοπαθής.

Συνομολογέω, ῶ, adſentior. 2) fateor, confiteor. 3) conuenio, paciſcor.

Συνομολογία, ἡ, aſſenſus. confeſſio, pactum.

Συνομόλογος, adſtipulator.

Συνομοπαθέω, vid. συνομοιοπαθέω.

Συνομορέω, ῶ, confinis ſum A ſeq.

Συνόμορος, ου, ὁ, ἡ, confinis, Philox.

Συνοξύνω, in acutum ſenſim extenuo.

Σύνοξυς, υος, ὁ, ἡ, cuius anguli vel latera in mucronem coëunt, ſenſim mucronatus.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, adſecla, comes, adſectator.

Συνοπάζομαι, ſequor, comitor.

Σύνοπλος, ου, ὁ, armorum ſocius. Ab ὅπλα.

Συνοπλοφορέω, ῶ, ſimul arma geſto.

Συνοπτάω, vna aſſo.

Συνοπτικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. 2) compendioſe collectus. τὸ συνοπτικὸν, perſpicacitas, Gl. Vet. A σύνοπτος.

Συνοπτικῶς, *Adu.* compendioſe, breuiter. A præc.

Συνόπτομαι, conſpicio, perſpicio.

Σύνοπτος, ου, ὁ, ἡ, conſpicuus, qui conſpici & cerni poteſt. 2) qui facile intelligi & cognoſci poteſt. A pr.

Συνόρασις, εως, ἡ, perſpicientia. A pr.

Συνοράω, ῶ, conſpicio, perſpicio, conſpicor. 2) animaduerto, intelligo.

Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.

Συνοργίζομαι, vna vel ſimul iraſcor.

Συνόργιος, ὁ, idem quod συνοργιάζων. Ab ὄργια.

Συνορέω, ῶ, conterminus ſum. A σύνορος.

Συνορθόω, bene conſtituo, bene gero.

Συνορία, ας, ἡ, confinium, Gl. Vet. A σύνορος.

Συνορίζω, f. ίσω, confinia iungo, confinia facio, dirempta copulo & quaſi iisdem limitibus concludo.

Συνορίνω, concito, commoueo.
Σύνορκος, ου, ὁ, ἡ, eodem iureiurando adſtrictus.
Συνορμάδες, αἱ, vid. συμπληγάδες. A ſeq.
Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, vna commoueo, concito. Philox. συνορμᾷ, concurrit, competit.
Συνορμίζω, f. ίσω, vna in ſtationem appello.
Σύνορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus, confinis.
Συνορούω, vna ruo, irruo.
Συνοροφόω, ῶ, contego, concamero.
Συνορχέομαι, οῦμαι, vna ſalto, vna tripudio.
Συνουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio. *Paſſ.* in cicatricem coëo.
Συνούλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio, vulneris vel vlceris ſanatio. A pr.
Συνουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cicatricem efficiens. Ab eodem.
Συνουσία, ας, ἡ, conuerſatio, conſuetudo familiaris, etiam Venerea. 2) congreſſus, colloquium, cœtus, conuentus, concio. 3) conuiuium. 4) reperitur & pro οὐσία.
Συνουσιάζω, f. άσω, in eundem cœtum conuenio. 2) coëo, concumbo. A pr.
Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, coitus, concubitus. A pr.
Συνουσιαστὴς, οῦ, ὁ, familiaris. 2) diſcipulus. Ab eodem.
Συνουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, facilis vel aptus ad congreſſus familiares, facilis ad cœtus conuiuales. A pr.
Συνουσιοομαι, οῦμαι, cum eſſentia vel natura alterius commiſceor & contemperor. A σ. & οὐσία. Vox Eccl.
Συνουσίωσις, εως, ἡ, coniunctio cum alterius natura, commixtio. A pr.
Συνοφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilia contraho, triſtis ſum. A ſeq.
Σύνοφρυς, υος, ὁ, ἡ, cui ſupercilia coëunt. 2) triſtis, trux, arrogans.
Συνοχέω, ῶ, vna veho. συνοχοῦμαι, vna vehor.
Συνοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, vel concinna cohærentia. 2) compreſſio, preſſura, coarctatio. 3) anguſtia & anxietas. 4) conflictus in prælio. A συνέχω. v. συνοκωχή.
Συνοχηδὸν, *Adu.* ſtricte, arcte, tenaciter. A pr.
Συνοχικὸς, ἡ, ὸν, vim habens continendi & conſeruandi. Ab eod.
Συνοχμάζω, idem quod ὀχμάζω.
Συνοχμὸς, οῦ, ὁ, idem quod συνοχὴ, & ab eod. v. συνεοχμός.
Σύνοχος, ου, ὁ, ἡ, continuus. 2) febris continua. Ab eod.
Συνοχωκὼς, ότος, ὁ, coarctatus, in anguſtum coiens. συνοχωκότε, coarctati, Dual. ſed rectius eſt συνοκωχὼς &c. A συνέχω.
Σύνοψις, εως, ἡ, conſpectus, intellectus. 2) compendium. 3) taxatio. Phil. æſtimatio, Gl. Vet. opinio, Philox. ἐν συνόψει, in conſpectu, coram. A συνόπτομαι.
Συνοψοφαγέω, ῶ, vna opſonia voro.
Συνσπειράω, v. συσπειράω.
Συνσταθεύω, aſſo, torreo, *etiam metaph.*
Συνστεφανηφορέω, vna coronam geſto.
Συνσύφω, idem quod σύφω. *In med.* idem quod συσκυθρωπάζω.

Συνσωφρονέω, ῶ, v. συσσωφ.
Συνταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, præceptum, ſignum. Phil. conſtitutio, condictio. A συντάττω.
Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compoſitio. Philox. conſtitutum, conſtitutio. 2) liber, volumen. Etiam 3) exercitus, agmen. Ab eodem.
Συνταγματάρχης, ου, ὁ, qui præeſt συντάγματι militum. E pr. & ἄρχω.
Συνταγματικὸς, ἡ, ὸν, ad ſyntagma pertinens, via & ratione ſcriptus. A σύνταγμα.
Συνταγμάτιον, ου, τὸ, opuſculum, paruus liber. Dim. ad eod.
Συντακτήριος, ου, ὁ, compoſitor. 2) libros bene ſcribendi facultate præditus. 3) valedictorius, Epith. orationis. A συντάσσω, vel ομαι.
Συντακτικὸς, ἡ, ὸν, idem ab eod.
Συνταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, in iiſdem ærumnis verſor.
Συνταλασιουργέω, vna lanificio operam do.
Συνταμίας & συνταμιείας, quæſtoris collega.
Συντάμνω, concido, præcido. 2) breue facio vel reddo. Ion. pro συντέμνω.
Συντανύω, tendo, ſimul extendo.
Σύνταξις, εως, ἡ, conſtructio. 2) ordo, claſſis. 3) ſeries. 4) liber. 5) ſtipendium, tributum, ſolutio ſtipendii militaris. 6) quicquid certo modo præſcriptum, imperatum eſt, penſum, demenſum, opera diurna &c. A συντάσσω.
Συνταπεινόω, ῶ, f. ώσω, vna deprimo. συνταπεινοῦσθαι, ſimul deprimi i. e. decreſcere, v. c. de aqua.
Συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A ſeq.
Συνταράσσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoueo, Gl. Vet. συνταράσσονται, conſternantur, Philox. συντεταραγμένος, conturbatus. perf. part. paſſ.
Συνταργανόω, implico, conſtringo, impedio. Lycophr. v. ταργάνη.
Σύντασις, εως, ἡ, contenſio, diſtenſio, adſtrictio. A συντείνω.
Συντάσσω, vel τάττω, f. ξω, compono, colloco, conſtituo, ordino. συντάττομαι, conſtituo, Gl. Vet. συντάσσομαι, condico, Phil. συνεταξάμην, conſtitui, Gl. Vet. συνετάξατο, peregit, pepigit, Philox. aor. 1. med. συντεταγμένος, ordinatus. Gl. Vet. præparatus. perf. part. paſſ. *Apud Scriptores ætatis poſterioris eſt etiam* pro valedico.
Συντατικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens. A συντείνω.
Σύνταφος, ου, ὁ, ἡ, ſepulcrum commune habens.
Συνταχύνω, accelero, properare vel feſtinare cogo.
Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, ſtudioſe laboro, feſtino. συντείνει, ſpectat, pertinet. συντεταμένος, intentus, perf. part. paſſ. συντεταμένως, intente, contente, *Adu.*
Συντειχίζω, f. ίσω, mœnibus circumdo.
Συντεκμαίρομαι, coniicio, colligo, coniecturam facio.
Συντεκνοποιέω, ῶ, vna liberos procreo.
Συντεκνόω, idem.
Συντεκταίνομαι, vna molior vel ſtruo.

Σύντεκνος.

Σύντεκνος, ου, ὁ, ἡ, pater vel mater communis suscepti filii vel filiæ. A τέκνον.

Συντελέθω, simul efficio, conficio.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, pensio, tributum. item qui in commune confert pecunias, milites. 2) finis, consummatio, absolutio operis alicuius. 3) improbitas, impietas. οἱ ὁ. vt ἑταιρεία & ἐργαστήριον apud Demosth. *Satellitium* apud Ciceron. A συντελής.

Συντελεσιουργία, ἡ, elaboratio, perfectio, vt simplex. Poll.

Συντελεστής, ου, ὁ, qui vna cum alio diem festum celebrat. 2) municeps, Philox. tributarius, oblator. συντελεσταῖς, condatoribus, Philox. 3) consummator. A συντελέω.

Συντελευτάω, commorior, vna morior, vna morio.

Συντελέω, ῶ, f. έσω, finio, conficio, consummo, perficio, perago, contribuo. it. sacra facio communia cum aliis. συντετελῆσθαι, confectum esse, Philox. inf. perf. pass.

Συντελής, έος, ὁ, ἡ, simul tributum pendens, vectigalis. 2) eodem pertinens. A τέλος.

Συντελικός, ἡ, όν, valens ad reddendum aliquid perfectum. 2) perfectus. συντελικὸν, perfectum, *tempus*, Philox. συντελικοὶ, qui eodem conferunt tributa. A συντελέω.

Συντέμνω, f. εμῶ, conscindo, concido. 2) præcido, in angustum contraho, decurto, diminuo. συντετμημένος, concisus, perf. part. pass. ap. τοὺς ὁ. seuerus. v. συντάμνω.

Συντερμονέω, ῶ, finitimus seu vicinus sum, fines alicuius attingo. A seq.

Συντέρμων, ονος, ὁ, ἡ, finitimus, vicinus.

Συντέρπω, vna oblecto.

Συντεταγμένως, *Adu.* composite, composito agmine. 2) eleganter, de dictione. A συντάσσω.

Συντεταμένως, v. συντείνω.

Συντετραίνω, perforo.

Σύντευξις, εως, ἡ, colloquium, congressus. A συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, vna machinor, colludo.

Συντεχνίτης, ου, ὁ, eiusdem artis peritus, idem opificium exercens.

Σύντεχνος, ου, ὁ, idem. 2) in malam partem, confuraneus, Philox. iisdem technis vtens. A τέχνη.

Σύντηγμα, ατος, τὸ, liquefactio. Vox medica, cum resoluuntur humores, & corpus nimiis excretionibus, v. c. sudoris, vrinæ, contabescit. A συντήκω.

Συντηκτικός, ἡ, όν, cui colliquandi seu contabefaciendi vis inest. Ab eod.

Συντήκω, f. ξω, liquatum iungo & vnio, vel commisceo, conflo & coalescere facio in vnum, colliquefacio, i. e. liquefaciendo consumo. 2) contabefacio, tabe & macie consumo. 3) *cum Dat.* adhærere alicui constanter, vt vxor marito, it. studio alicuius doctrinæ. συντετηκὼς, emaciatus, & veluti cum emaciatione corporis & debilitatione mentis agglutinatus rei. Gl. V. perf. part. συντήκομαι, maceo, Gl. Vet.

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquefactio. 2) tabes. A pr.

Συντηρέω, ῶ, f. ήσω, conseruo, tueor, obseruo. 2) mecum seruo, premo.

Συντήρησις, εως, ἡ, conseruatio, obseruatio. A pr.

Συντηρητικός, ἡ, όν, conseruandi vim habens. Ab eod.

Συντίθημι, compono, coniungo, concinno, struo, constituo, constipo. *In med.* consentio, paciscor, depacifcor, Gl. V. συντίθεται, pacifcitur, Philox. συνεθέμην, pepigi, Gl. V. συνέθετο, pepigit, peregit, spopondit, Phil. aor. 2. At συνέθηκα, composui. aor. 1. act.

Συντίκτω, simul pario, gigno.

Συντιμάω, ῶ, f. ήσω, magni æstimo, pretium augeo, carius indico. Gl. V. συντιμῶμαι, æstimo. συντιμᾶται, æstimat, Philox. συντετιμημένος, æstimatus, Gl. Vet. perf. part. pass.

Συντίμησις, εως, ἡ, æstimatio, indicatio pretii, pretium. A pr.

Συντιμωρέω, simul vlciscor, opitulor in vlciscendo.

Συντινάσσω, f. ξω, concutio, conquasso.

Συντιταίνω, simul punio. 2) simul intendo.

Συντιτράω, ῶ, vel συντράω, ῶ, f. τρήσω, perforo.

Συντιτρώσκω, confodio.

Συντομία, ας, ἡ, oratio concisa seu succincta, breuitas, compendium. A seq.

Σύντομος, ου, ὁ, ἡ, concisus, breuis, compendiarius, compendiosus, Gl. Vet. A συντέμνω.

Συντόμως, *Adu.* concise, breuiter, compendiose. 2) breui, actutum, continuo, sine mora. συντομωτέρως, *Adu.* breuius, concisius. A pr.

Συντονία, ας, ἡ, contentio, firmitas & robur, continuus & non interruptus tenor. A seq.

Σύντονος, ου, ὁ, ἡ, contentus, qui cum neruorum contentione fit, acer, vehemens.

Συντόνως, *Adu.* summa cum contentione, acriter, vehementer. A pr.

Συντραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, partes tragœdiæ ago.

Συντράπεζος, ου, ὁ, ἡ, eiusdem mensæ particeps, conuictor. A τράπεζα.

Συντραυλίζω, f. ίσω, simul balbutio.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, tres simul, terni, tres omnino.

Συντρέπω, conuoluo, conuerto.

Συντρέφω, f. θρέψω, simul nutrio, simul educo.

Συντρέχω, concurro, in vnum concurro. 2) conuenio, consentaneus sum, consentio. 3) adiuuo. 4) euenio ad alicuius voluntatem. cum Dat. συντρέχει, concurrit, competit, Phil. 3) adiuuo, aor. 1. συνέδραμον.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio. A συντιτράω.

Σύντρητος, ου, ὁ, ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, contritio, contusio, confractio. A seq.

Συντριβὴς, ὁ, ἡ, familiaris. Hes. A seq.

Συντρίβω, f. ψω, contero, contundo, comminuo. 2) attero, crucio, vexo, labore, dolore & tristitia veluti contero & contundo. συντρίβονται, fatigantur, Philox. συντετριμμένος, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. contritus

tritus vſu & conſuetudine cum aliquo. perf. part. paſſ. συνετρίβη, contritus eſt. aor. 2. paſſ.

Συντριηραρχέω, ῶ, trierarchiæ ſum ſocius, ſimul cum alio trierarchi munere fungor. vide τριηραρχέω.

Συντριήραρχος, qui in eadem eſt trierarchia.

Σύντριμμα, ατος, τὸ, contritio, contuſio, confractio. A συντρίβω.

Συντριμμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Σύντριψ, βος, ἡ, idem. 2) cum aliquo familiaritate coniunctus. Ab eod.

Σύντριψις, εως, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ας, ἡ, communis educatio, nutritionis communitas, conuictus, ſodalitium. A ſeq.

Σύντροφος, ȣ, ὁ, ἡ, ſimul nutritus & educatus. Phil. conlactaneus. A τρέφω.

Συντροχάζω & συντροχάω, fut. άσω, concurro, ſimul curro, in vnum concurro.

Συντρυφάω, ῶ, f. ήσω, vna luxuriæ deditus ſum, luxurioſe viuo, in deliciis vitam ago.

Συντυγχάνω, occurro, obuiam fio. 2) conuenio, adeo. 3) colloquor, commercium & conſuetudinem habeo. 4) accido, euenio. συντυχὼν, congreſſus, collocutus. aor. 2. part. τὸ συντυχὸν, obuium, de cibo: quiuis, quicunque datur, vulgaris.

Συντυμβωρυχέω, ῶ, fut. ήσω, vna buſta eruo, ſpolio.

Συντυραννέω, tyrannidis conſors ſum, vna tyrannidem exerceo.

Συντυραννοκτονέω, ῶ, fut. ήσω, vna tyrannum interficio.

Συντύραννος, ȣ, ὁ, ἡ, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide ſocius.

Συντυρέω, ῶ, q. d. in caſeum cogo, commiſceo, confundo. συντυρώμενα, coagulata, coagmentata. Vox Ariſtophanica. A τυρός.

Συντυχία, ας, ἡ, occurſus. 2) colloquium, congreſſus. 3) euentus, caſus fortuitus. 4) dicitur & per periphraſin, (vt συντυχία τῆς χρείας pro χρεία.) 5) de re, quæ fieri ſolet. 5) κατὰ συντυχίαν, forte, caſu. A συντυγχάνω.

Συνυθλέω, nugor, *ſed de pluribus*.

Συνυμεναιόω, vna hymenæum cano, nuptias concelebro. Ab ὑμέναιος.

Συνυμνέω, ῶ, vna cano, vna celebro.

Συνυπάγω, ſubiicio, addo, adnecto. Vox Gramm.

Συνυπακȣ́ω, idem quod ὑπακȣ́ω, Polyb.

Συνύπαρκτος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſimul eſt, qui ſimul exſiſtit. Vox Eccl.

Συνύπαρξις, εως, ἡ, coëxſiſtentia. Vox Eccl. A συνυπάρχω.

Συνύπαρχος, ȣ, ὁ, collega præfecti.

Συνυπάρχω, pro ὑπάρχω. Polyb. 2) ſimul vel vna ſum. Vox Eccl.

Συνυπατεύω, ſum collega in conſulatu.

Συνύπατος, ȣ, ὁ, collega in conſulatu.

Συνυπερβάλλω, vna tranſeo, traiicio.

Συνυπηρετέω, ῶ, ſimul miniſtro, vel ſimplic. miniſtro.

Συνυπηχέω, adſtrepo, accino.

Συνυποβάλλω, proſum, confero ad quid. Clemens Al. niſi leg. συνεπιβ.

Συνυποδείκνυμι, demonſtro, oſtendo.

Συνυποδύομαι, ſimul ſubeo.

Συνυποκορίζομαι, idem quod ὑποκορίζομαι.

Συνυποκρίνομαι, cum Dat. ſimul ſimulo. 2) ſimulatione vtor. 3) accommodo me rebus.

Συνυπονοέω, v. συνεπινοέω, cogito, intelligo.

Συνυποπίπτω, vna ſubiicior, ſ. vna intelligor. Vox Dial.

Συνυπόςατος, , ὁ, conſubſtantialis. Vox Eccl.

Συνυπȣργέω, ῶ, vna ſubſeruio, vna operam confero.

Συνυποφέρω, v. συνυπάγω. Vox Gramm.

Συνυφαίνω, contexo, attexo. 2) molior.

Συνύφασμα, ατος, τὸ, contextus, Gl. V. A pr.

Συνύφανσις, εως, ἡ, contextio. Ab eod.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, contextus, tela. Ab ὑφή.

Συνυφὴς, έος, ὁ, ἡ, contextus. Ab eod.

Συνυφίςαμαι, ſubſiſto, i. e. vna in rerum natura ſum. 2) vna ſuſcipio ac fero.

Συνυψόω, ῶ, vna exalto.

Συνῳδὴ, ῆς, ἡ, concentus, Philox.

Συνῳδία, ας, ἡ, concentus. A συνῳδός.

Συνωδίνω, vna parturio, & parturio; & met. ſimul dolore adficior. 2) parturio, vel parturientis modo crucior ſimpl. vt ap. Paulum Rom. 8.

Συνῳδὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, concentor. 2) non abſonus, congruus, conſentaneus.

Συνωθέω, ῶ, ſimul detrudo. 2) contrudo, trudendo in vnum locum cogo, coarcto, compello, impello.

Συνώθησις, εως, ἡ, compulſio, Gl. Vet. A pr.

Συνωμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum, Gl. Vet. ſcapula, συνωμίαι, ſcapulæ. Philox. Ab ὦμος.

Συνωμοσία, ας, ἡ, coniuratio, Philox. conſpiratio, Gl. Vet. perduellio. A συνόμνυμι.

Συνωμόσιον, ȣ, τὸ, idem & ab eodem.

Συνωμότης, ȣ, ὁ, coniuratus, coniurationis ſocius. Ab eod.

Συνωμοτικῶς, *Adu.* facta coniuratione ſeu conſpiratione. Ab eod.

Συνωνέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, coëmo. συνωνήσασθαι, comparare, Philox.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. 2) Figura rhetorica, qua vocabula idem ſignificantia coniunguntur. A ſeq.

Συνώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, nomen commune habens, idem ſignificans. Ab ὄνομα.

Συνωνυμόντως, *Adu.* idem quod ſequens.

Συνωνύμως, *Adu.* eadem diuerſorum vocabulorum ſignificatione. A συνώνυμος.

Συνωριςῆς, ȣ̃, ὁ, bigarum auriga ſeu agitator. A συνωρίς.

Συνωρικεύομαι, bigas agito. Ab eod.

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, biiuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium, Gl. Vet. biga, bigæ. συνωρίδες, bigæ. Gl. V. 2) par quodcunque, vt liberorum, amicorum &c. *melius ſcribes* ξυνωρίς. A συναείρω, vel συνάρω, *coapto*.

Σύνωσις, εως, ἡ, compulſio, coarctatio. A συνωθέω.

Συνωφελέω, ῶ. f. ήσω, vna proſum ſeu adiuuo. Gl. Vet. commodo.

Συνωχαδὸν, *Adu.* continenter, continuo. A συνοχή.

Συξέω, cædo, rado, læuigo, torno, vt arcte cohærere poſſint, vt λίθοι συνεξεσμένοι. Et hinc λέξεις συνεξεσμέναι, quæ non aſpere concurrunt.

Συοκτασίη, ης, ἡ, Ion. pro συοκτασία, ſuis mactatio ſeu cædes. E σῦς & κτείνω.

Συοκτονία, ας, ἡ, idem & ex iisdem.

Συοφόντης, ȣ, ὁ, ſuum occiſor. Ex eod. & φένω.

Συοφόντις, ιδος, ἡ, ſuum interfectrix. A pr.

Συοφορβέω, ſimul cum ſuibus paſco. *mel.* συφ.

Συοφόρβιον, ȣ, τὸ, grex ſuum paſcentium. *mel.* συφ. E σῦς & φορβή, *paſtura.*

Συοφορβὸς, ȣ, ὁ, ſubulcus, *mel.* συφορβός. A φορβή.

Σύρβη, ης, ἡ, tumultus. Aeol. pro τύρβη. A σύρειν.

Συρβηνεὺς, έως, ὁ, tumultuoſus, vt hinc ſit συρβηνέων χορὸς, apud Athen. chorus tumultuantium, aut eſt part. verb. συρβηνέω. A pr.

Σύργαστρος, ȣ, & συργάστωρ, ορος, ὁ, operarius, exp. & ſubulcus. A σῦς & ἐργάζομαι.

Σύρδην, *Adu.* tractim. 2) funditus, impetuoſe. A σύρω.

Συριγγίας, ȣ, ὁ, fiſtularis, ad fiſtulas accommodatus, vt συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.

Συρίγγιον, ȣ, τὸ, parua fiſtula. Phil. canna, etiam vlcus, Gl. Vet. Dim. ab eod.

Συριγγόω, ῶ, f. ώσω, in fiſtulam excauo. Ab eodem.

Συριγγώδης, εος, ὁ, ἡ, fiſtuloſus aut cauernoſus, & perforatus. Ab eod.

Σύριγμα, ατος, τὸ, ſibilus, ſonitus ſeu ſtridor qui ſibilando, vel etiam fiſtulando editur, item venti.

Συριγμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fiſtula paſtoritia ex arundine. 2) quidquid fiſtuloſum ſiphonis modo eſt cauernoſum, vt in rota cauum, cui axis inſeritur, venæ colli & pedis grandiores, fiſtula putris in corpore, cauernæ terræ profundæ &c. ſed inpr. 3) σύριγγες ſunt cuniculi in opere militari. 4) viæ tectæ, *verdeckte Gænge.* Sæpe cum σήραγξ permutatur. Ab eod.

Συρίζω, f. ίξω, v. συρίττω.

Συρίζω, Syriace loquor aut ago. 2) Syrorum modo ſum molliculus, aut fraudulentus. A Σύρος.

Συριηγενὴς, έος, ὁ, ἡ, Syrus origine ſeu genere, in Syria natus, Syrus. E Συρία & γίνομαι.

Συρικτὴς, ȣ, ὁ, *Dor.* ſibilator. 2) fiſtulator, qui fiſtula ludit. A συρίσσω.

Συρίσδω, Dor. pro συρίζω.

Σύρισμα, ατος, τὸ, fiſtulæ cantus, aut ſonus; item fiſtula. A συρίζω.

Συρισμὸς, ȣ, ὁ, ſibilus, ſtridor. Ab eod.

Συριστὴς, ȣ, ὁ, fiſtulator, Gl. Vet. Ab eod.

Συριστὶ, *Adu.* Syriace. A συρίζω.

Συρίττω, f. ξω, ſibilo, ſibilum edo. 2) ſibilo eiicio, exſibilo. Gl. Vet. ſibilo explodo. 3) fiſtula cano.

Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur ſeu attrahitur, inpr. veſtis caudata, σύρματα, ſiue pars veſtis muliebris, quæ per terram trahitur, Lat. ſyrma. 2) σύρματα, ſtramenta, paleæ, quæ raſtris corraduntur, & alia purgamenta, ſordes, quæ ſcopis. 3) tractus, impetus, vt venti, fluctuum, imbris &c. A σύρω.

Συρμαία, ας, ἡ, raphanus, & ſuccus maxime raphani, ciendæ aluo aptus. 2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle. 3) potius ex aqua & ſale, purgationi ſeruiens. A pr.

Συρμαΐζω, f. ίσω, ventrem purgo ſucco raphani. A pr.

Συρμαιοπώλις, ȣ, ὁ, raphanorum venditor. E συρμαία & π.

Συρμαϊσμὸς, ȣ, ὁ, vacuatio alui per ſuccum raphani. A συρμαΐζω.

Συρματὶς, ίδος, ἡ, quæ ſtipulas raſtro vel ſordes ſcopis coaceruat. A σύρμα.

Συρμισὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligna in ſilua congeſta vendit. Heſych. ſi lectio ſine vitio eſt.

Συρμὸς, ȣ, ὁ, tractus, impetus, vt venti, fluctuum. A σύρω.

Συρομένως, *Adu.* vid. σύρδην. Ab eod.

Συροπέρδιξ, ικος, ὁ, nomen auis. E σύρος & πέρδιξ.

Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœniſſa, e Syrophœnice oriunda. A pr.

Συῤῥαδιουργέω, ῶ, vna facinus, fraudem patro vel molior. A pr.

Συῤῥαθαγέω, ῶ, confringo, contero, collido.

Σύῤῥαξις, εως, ἡ, conflictus. A συῤῥάσσω.

Συῤῥάπτω, fut. ψω, confuo, ſimul ſuo, conſarcino.

Συῤῥάσσω, vel άττω, f. ξω, confligo, collidor, inuado. Phil. aor. I.

Συῤῥαφεὺς, έως, ὁ, ſartor, conſarcinator. A συῤῥάπτω.

Συῤῥαφὴ, ῆς, ἡ, conſarcinatio. 2) met. excogitatio v. c. fraudum, mendaciorum. Ab eodem.

Συῤῥέμβομαι, vna vagor.

Συῤῥέπω, deuergo, inclino. *metaph.* de cogitatione, dirigere animum aliquo.

Σύῤῥευσις, εως, ἡ, confluxio, colluuies. A ſeq.

Συῤῥέω, confluo. συῤῥυεὶς, qui confluxit. aor. 2.

Σύῤῥηγμα, τὸ, conflictus. A ſeq.

Συῤῥήγνυμι, vel συῤῥηγνύω, f. ξω, confringo. 2) committo, ſc. bellum, concito. 2) confligo, quo ſenſu (n. 2. 3.) proprie in medio dicitur: συνεῤῥωγὼς πόλεμος, bellum conflatum, inchoatum.

Σύῤῥηξις, εως, ἡ, conflictus. A pr.

Συῤῥιζόομαι, ȣμαι, ſimul radices ago.

Συῤῥίπτω, coniicio in vnum locum.

Συῤῥοὴ, ῆς, ἡ, confluxio, confluens, confluuium, colluuies. A συῤῥέω.

Σύῤῥοια, ας, ἡ, confluxio. Ab eod.

Σύῤῥεις, ου, ὁ, locus vbi aqua confluit. A ῥόος.
Σύῤῥυσις, εως, ἡ, idem quod συῤῥοή.
Σύρσις, εως, ἡ, tractio, tractus. Gl. Vet. A σύρω.
Σύρτης, ου, ὁ, qui trahit, vt funis, habenæ. Ab eod.
Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis, quoniam ibi arenæ a ventis furfum deorfum aguntur & velut trahuntur. 2) tropice pernicies. Ab eod.
Συρτὸς, ἡ, ὸν, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod.
Σύρφαξ, ακος, ὁ, ἡ, vilis & abiecta populi multitudo, plebis colluuies. Ab eod.
Συρφετὸς, ου, ὁ, fordes, purgamenta, raftro aut fcopis, aut a ventis, corrafa. Gl. V. turba, σύρφαξ. Ab eod.
Συρφετώδης, εος, ὁ, ἡ, e variis fordibus mixtus. 2) vilis, abiectus, plebeius. 3) inconditus, incompofitus, Epith. plebis. A pr.
Σύρφος, εος, τὸ, idem quod σέρφος. τὰ σύρφη, idem quod σύρματα.
ΣΤΡΩ, traho. 2) vexo, rapto.
Σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, fus, porcus. 2) aper. p. ὗς.
Συσκάπτω, f. ψω, fimul fodio. 2) terram accumulo, paftino.
Συσκεδάζω, f. άσω, vna diffipo, difpergo fimul. 2) diffipo, difpergo.
Συσκεδάω, idem.
Σύσκεμμα, τὸ, cogitatio, confideratio, deliberatio. A συσκέπτομαι.
Συσκεπάζω, contego.
Συσκέπτομαι, f. ψομαι, confulto cum alio.
Συσκευάζω, fut. άσω, in fafciculum colligo, in vnam farcinam connecto. 2) compilo. 3) fubdole ftruo fraudes, infidias. *In med.* vafa colligo. 2) apparo, inftituo, comparo. 3) infidias ftruo, infidiis capto. 4) per infidias capio, in poteftatem redigo.
Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus. 2) vaforum collectio itineris cauffa. A pr.
Συσκευαστὴς, ου, ὁ, ftructor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.
Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, infidiarum machinatio, captatio. Gl. Vet. factio.
Συσκευοφορέω, vna vafa porto.
Συσκευωρέω, ῶ, vna dolofe machinor, commolior.
Συσκηνέω, ῶ, contubernalis fum, in eodem tabernaculo habito.
Συσκηνήτρια, ἡ, contubernalis. A pr.
Συσκηνόω, ῶ, f. ώσω, idem quod συσκηνέω.
Συσκηνία, ας, ἡ, contubernium, Gl. Vet. A σκηνή.
Σύσκηνος, ου, ὁ, ἡ, contubernalis. Ab eod.
Συσκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, contego, tenebris & caligine obduco.
Συσκίασις, εως, ἡ, obumbratio. A pr.
Συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, vmbraculum, velamen. Ab eod.
Συσκιασμὸς, οῦ, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Σύσκιος, ου, ὁ, ἡ, vmbrofus, opacus, vmbra tectus. A σκιά.
Συσκοπέω, vna confidero.
Συσκοτάζω, f. άσω, obnubilo. συσκοτάζει, intell. θεὸς, aduefperafcit, tenebrat. συνεσκόταζε, aduefperafcebat. imperf.
Συσκυθρωπάζω, pariter trifti vultu fum.
Συσπαράσσω, vel άττω, f. ξω, concerpo, difcerpo.
Σύσπασις, εως, ἡ, contractio, conuulfio. A συσπάω.
Σύσπαστος, ου, ὁ, ἡ, contractus, qui contrahi poteft. Ab eod.
Συσπάω, f. άσω, attraho, fimul pertraho. 2) contraho, adduco, contorqueo, conuello.
Συσπειράω, ῶ, in fpiram colligo, conuoluo. 2) conglomero, condenfo.
Συσπείρω, confero.
Συσπένδω, f. σπείσω, fimul libo.
Συσπεύδω, f. εύσω, ftudiofe cum aliis alicui faveo, meamque operam nauo. 2) æmulor cum aliquo.
Συσπλαγχνεύω, exta fimul edo.
Συσποδέω, vel δῶ, concido. Hefych.
Συσπουδάζω, f. άσω, idem quod συσπεύδω.
Συσπουδαστικὸς, ὁ, æmulus eiusdem ftudii. A pr.
Σύσπονδος, ὁ, qui vna libat. A συσπένδω.
Συσσαίνομαι, adulor vel blandior, item colloquor in familiari conuentu. Polyb.
Συσσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas, firmitas, coalefcentia carnis. A σάρξ.
Συσσάρκωσις, εως, ἡ, carnis compactio. A feq.
Συσσαρκόω, ῶ, f. ώσω, facio, vt caro cum carne coalefcat.
Συσσεισμὸς, οῦ, ὁ, concuffio, vt in terræ motu. 2) turbo. A feq.
Συσσείω, f. είσω, concutio, commoueo.
Συσσεύω, f. εύσω, idem.
Συσσημαίνομαι, obfigno, figno ratum facio aut certum, ap. Rhet. Gr.
Σύσσημον, ου, τὸ, omne fignum, de quo inter duos pluresue conuenit; item teffera. A feq.
Σύσσημος, ου, ὁ, ἡ, fignificans. A σῆμα.
Συσσήπω, f. ψω, putrefacio. 2) macero.
Συσσιτέω, ῶ, f. ήσω, vna cibum capio, conuictor fum. 2) contubernalis fum, in contubernio alicuius fum.
Συσσιτία, ας, ἡ, conuictus, fodalitas. A σύσσιτος.
Συσσιτικὸς, ἡ, ὸν, ad conuictum pertinens. Ab eodem.
Συσσίτιον, ου, τὸ, contubernium & hominum eadem quadra viuentium cœtus. 2) commune & publicum conuiuium. Ab eod.
Συσσιτοποιέω, ῶ, pinfo, vel in cibum concinno.
Σύσσιτος, ου, ὁ, ἡ, fimul cibum capiens, conuictor. Gl. Vet. fodalis. A σῖτος.
Σύσσοια, & συσσοὴ, ἡ, corporum plurium motus verfus eundem locum. Vox Democrit. A σόω.
Συσσοῦμαι, verfus eundem locum moueor, de pluribus. Ab eod.
Συσσύρω, diuexo, contumeliofe tracto.
Συσσώζω, f. ώσω, feruo, conferuo. 2) contineo & ftringo, ne dilabatur. 3) omnia fimul accurate obferuo.
Συσσωματοποιέω, ῶ, in vnum corpus cogo.

Σύσσωμος,

Σύσσωμος, ου, ὁ, ἡ, qui eiusdem corporis est. A σῶμα.

Συσσωρεύω, f. εύσω, coaceruo.

Συσσωφρονέω, ῶ, vna pariter recte ago, sapio &c.

Συστάδες, ων, αἱ, vt συστάδες ἄμπελοι, vites sine ordine plantatæ. A συνίσαμαι. v. συστὰς.

Συστάδην, Adu. cominus. Ab eod.

Συσταδὸν, Adu. idem. Gl. Vet. Ab eod.

Συσταθμος, ου, ὁ, ἡ, eiusdem cum aliquo ponderis.

Συσταλτικὸς, ἡ, ὸν, contrahendi vim habens. A συστέλλω.

Συσταμνίζω, confundo, *proprie*, in vnum vrceum, s. poculum. A στάμνος.

Συστὰς, άδος, ἡ, cisterna, vbi aqua consistit. A συνίσημι. v. συστάδες.

Συστασιάζω, f. άσω, seditionis socius sum.

Συστασιαστὴς, οῦ, ὁ, socius seditionis. A pr.

Σύστασις, εως, ἡ, constitutio. 2) coagmentatio, compositio. item coagmentum, concrementum, crassitudo, concretio. 3) origo rei, ortus, initium. sic Polyb. & Phil. sæpe. 4) substantia, natura, vt σύστασις θνητή. 5) natura rei. 6) confirmatio per argumenta. 7) conciliatio animorum ad concordiam, amicitia & concordia ipsa 8) coitio, conspiratio, coniuratio. 9) cœtus, conuentus. 10) commendatio. A συνίσημι.

Συστασιώτης, ου, ὁ, factionis particeps seu socius.

Συστατικὸς, ἡ, ὸν, constituendi & compingendi vim habens. 2) commendatitius. συστατικὰ, sc. γράμματα, commendatitiæ literæ, Philox. A συνίσημι.

Συσταυρόω, ῶ, f. ώσω, vna crucifigo, vna in crucem tollo.

Συστεγάζω, f. άσω, contego, operio.

Συστέλλω, f. ελῶ, p. συνέσταλκα, compono, coarcto, coërceo. Gl. Vet. contraho, compesco. 2) consterno. 3) compono, vt mortuum. 4) ἐμαυτὸν, minus facio quam possim, submitto me. συστέλλει, corripit, Phil. συστέλλομαι, contrahor. Gl. Vet. mœreo.

Συστενάζω, f. ξω, congemisco, gemo simpl.

Σύστενος, ου, ὁ, ἡ, angustus, in arctum coactus.

Συστενοχωρέω, ῶ, in angustum cogo.

Συστεφανόω, ῶ, f. ώσω, simul corono, vel simpl. corono.

Σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compositio, collectio. 2) cœtus, conuentus, collegium, globus, manus militum. 3) aceruus, cumulus, multitudo. 4) opus quodlibet arte compositum. In Musicis corpus e consonantiarum coniunctione consistens. A συνίσαμαι.

Συστηματικὸς, ἡ, ὸν, collectitius. 2) q. d. aceruealis. 3) ad σύστημα pertinens. 4) arte compositus in certum corpus. A pr.

Συστοιχέω, ῶ, f. ήσω, eiusdem ordinis sum, in eadem serie seu eodem versu sum collocatus, coniunctus. 2) respondeo, congruo, similis sum. A σύστοιχος. v. στοιχέω.

Συστοιχία, ας, ἡ, coniugatio militum. 2) series in altum porrecta, pendentem catenam referens. 3) quæuis seriei seu ordinis rerum communio, cognatio, natura, conuenientia, item ordo, genus. Ab eod.

Σύστοιχος, ου, ὁ, ἡ, qui eiusdem est ordinis seu seriei. 2) coniunctus, vicinus. 3) similis. σύστοιχα, Gramm. Coniugata Dial. quæ sibi analogia quadam respondent.

Συστοίχως, Adu. eodem ordine & serie. A præc.

Συστολέω, idem quod συστολίζω.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio, coarctio. 2) parsimonia. 3) correptio, Phil. Figura grammatica, qua syllaba longa in versu corripitur. A συστέλλω.

Συστολίζω, f. ίσω, apparo, adorno, orno. A præc.

Σύστομος, ου, ὁ, ἡ, os habens sensim compressum & contractum. 2) mutus, elinguis. A στόμα.

Συστομόω, ῶ, f. ώσω, os contraho, ostium constringo & coangusto. 2) in fauces contraho. A pr.

Συστοχάζομαι, idem quod simplex.

Συστρατεία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A seq.

Συστρατεύω, & εύομαι, vna expeditionem suscipio, in bellum vna proficiscor, simul milito.

Συστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, vna exercitum duco, collega imperatoris seu ducis exercitus sum.

Συστράτηγος, ου, ὁ, collega imperii militaris, aut collega in prætura.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito.

Συστρατοπεδεύομαι, vna, eodem loco castra pono.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, inuolutio, vortex. 2) agmen, manus, globus hominum, militum. 3) agmen, globus seditiosorum. 4) tumultus e concursu hominum. A συστρέφω.

Συστρεμματάρχης, ου, ὁ, præfectus agmini militum. 2) dux seditiosorum. A pr. & ἄρχω.

Συστρεμμάτιον, ου, τὸ, globulus. 2) vortex. Dim. a σύστρεμμα.

Συστρέφω, f. ψω, contorqueo, conuoluo in fascem, seu collectum contorqueo, colligo, cogo, coaceruo, conglobo. *Pass.* est etiam, congredior, versor cum aliquo. item coitiones facio, seditionem commoueo, tumultuor, impetum facio. συνεστραμμένος, conuolutus. perf. part. pass. συστρέφονται, glomerantur, Phil.

Συστροβέω, concito.

Συστρογγύλλω, idem.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, conuersio & inuolutio in orbem, vortex, vertigo. Gl. V. globus, inuolucrum. 2) tumultuosa & seditiosa turba, concursus seditiosus, turbulentus. 3) multitudo hominum, caterua. 4) vehementia, vt venti. A συστρέφω.

Συστροφία, ας, ἡ, vis acriter & vehementer agentis, contentio, impetus actionis. 2) consuetudo cum aliquo. A pr.

Σύστυλος,

Σύστυλος, ε, ὁ, ἡ, columnas habens, e columnis compoſitus.

Συστύφω, v. συντύφω.

Συσφάζω, vna macto ſ. interficio.

Συσφαιρίζω, f. ίσω, vna cum aliis pila ludo.

Συσφαιριστής, ε, ὁ, colluſor pilæ. A pr.

Συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, rotundo.

Συσφάττω, f. ξω, ſimul iugulo ſeu macto.

Συσφηκόω, quod confuſum erat, informo, compono. 2) coaſſo, clauis configo. v. σφηκόω.

Συσφίγγω, fut. ξω, conſtringo, conſtringendo cogo & contraho.

Συσχηματίζω, f. ίσω, configuro, conformo.

Συσχολάζω, f. άσω, ſimul otior, vna ferior. 2) ſum condiſcipulus.

Συσχολαστής, ε, ὁ, condiſcipulus. A pr.

ΣΥ'ΦΑΡ, τὸ, exuuiæ anguis vel cicadæ. 2) pellicula rugoſa, lacti innatans. 3) rugoſa & exſucca pellis ſenum. 4) *denique etiam* cutis *ſimpliciter*.

Συφειὸς, ε, ὁ, poët. pro συφεός.

Συφεὸς, ε, ὁ, hara, ſuile. A σῦς.

Συφεὼν, ῶνος, ὁ, idem, Gl. Vet. A pr.

Συφόρβιον, ε, τὸ, grex ſuum, qui paſcuntur. Gl. Vet. hara. A ſeq. v. συοφ.

Συφορβὸς, ε, ὁ, ſubulcus. E σῦς & φέρβω.

Συφὸς, ε, ὁ, idem. A σῦς.

Συχνάζω, f. άσω, denſo, ſpiſſo, frequento. A συχνός.

Συχνάκις, *Adu*. ſæpe. A ſeq.

Συχνὸς, ἡ, ὸν, frequens, creber, multus, copioſus, ſpiſſus, confertus, continuus. A συνεχής.

Συχνῶς, *Adu*. crebro, adſidue. Gloſſ. Vet. A pr.

Σύω, quatio, concutio, moueo. σύομαι, moveor, incitor. ἐσσυμένος, incitatus, concitatus. ἔσσυτο, ruebat. A σῶ. v. σάω.

Συώδης, εος, ὁ, ἡ, porcinus, ſuillus. A σῦς.

Σφάγανον, ε, τὸ, enſis. A σφαγή.

Σφαγεῖον, ε, τὸ, vas, quo iugulatæ pecudis ſanguis excipitur. A ſeq.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, iugulator, mactator, percuſſor. Phil. occiſor, ſicarius. 2) gladius. A ſeq.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, iugulatio, mactatio, occiſio, Phil. internecio, nex, Gl. Vet. cædes. 2) iugulus ſeu iugulum, Phil. A σφάζω.

Σφαγία, ας, ἡ, dies ſacrificii, qua ſacra fiunt mactatis victimis. 2) cædes promiſcua victorum, Plato. A pr.

Σφαγιάζω, f. άσω, & άζομαι, victimas iugulo, hoſtias macto, ſeu victimis mactatis ſacrifico. Gl. Vet. Phil. macto. Ab eod.

Σφαγιασμὸς, ε, ὁ, mactatio, trucidatio. A præc.

Σφαγιαστήριον, τὸ, v. σφαγεῖον.

Σφαγίδιον, ε, τὸ, cultellus, quo iugulatur pecus, culter coquorum. Dim. a σφαγίς.

Σφάγιον, ε, τὸ, victima, hoſtia. 2) beſtia, quæ iugulatur vel mactatur. 3) locus vel vas, quo excipitur ſanguis victimarum. v. σφαγία. A σφαγή.

Σφαγὶς, ίδος, ὁ, culter, quo reſoluunt ſeu feriunt iugulos pecorum mactandorum, ſeceſpita. 2) iugulatio. A σφάζω.

Σφαγίτης, ε, ὁ, iugularis, ad iugulum pertinens. A σφαγή.

Σφαγῖτις, ιδος, ἡ, iugularis, vt σφαγίτιδες φλέβες venæ iugulares. A pr.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. άσω, pedes iacto, palpito, de morientibus. 2) difficulter morior. 3) indignor, grauiter iraſcor, proprie cum ſupploſione pedum.

Σφαδανὸς, ἡ, ὸν, pro σφεδανὸς, vehemens, terribilis.

Σφαδασμὸς, ε, ὁ, pedum iactatio, palpitatio in primis moribundi. 2) ira vehementior. v. σφαδάζω.

ΣΦΑ'ΖΩ, f. ξω, iugulo. 2) cædo, interficio, trucido, neco, occido.

ΣΦΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *Adu*. in modum pilæ ſeu pilulæ. A pr.

Σφαιρητικὸς, ἡ, ὸν, νόμοι σφαιρητικοὶ, leges ludi pilaris, ap. Clem. Al. ſed leg. videtur σφαιριστικοί.

Σφαιρίδιον, ε, τὸ, pilula. Gl. Vet. A σφαιρίον.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, ad ſphæram pertinens, ſphæræ ſeu globi proprius. 2) globoſus, ſphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *Adu*. modo ſphæræ, globi, pilæ. A pr.

Σφαιρίον, ε, τὸ, globulus, pilula. Dimin. a σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, luſus pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω.

Σφαίρισμα, τὸ, idem ab eodem.

Σφαιριστήριον, ε, τὸ, locus, in quo pila luditur, ſphæriſterium. A ſeq.

Σφαιριστὴς, ε, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila. Gl. Vet. pilarius. Ab eod.

Σφαιριστικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad σφαιριστήν. 2) peritus pila ludendi. ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, ars ſ. peritia ludendi pila. v. σφαιρητικός. A pr.

Σφαιρίστρα, ας, ἡ, ſphæriſterium. A σφαιρίζω.

Σφαιρίτης, ε, ὁ, rotundus, globoſus. fem. σφαιρῖτις, ιδος, vt σφαιρῖτις κυπάριττος, cupreſſus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſphæræ ſimilis, pilæ ſpeciem gerens. Phil. globoſus, pilaris. E σφαῖρα & εἶδος.

Σφαιρομαχέω, ῶ, f. ήσω, pila ludo. 2) pila cum aliquo certo. 3) cæſtu pugno. Ex eod. & μάχομαι.

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris. 2) pilaris luſio. 3) pugilum certamen, quod fit cæſtu. ob inſertos plumbeos globulos.

Σφαιροπαικτέω, ῶ, pila ludo. A ſeq.

Σφαιροπαίκτης, ε, ὁ, luſor pilæ. E σ. & παίζω.

Σφαιροποιέω, ῶ, ſphæram facio.

Σφαιροποιὸς, ε, ὁ, qui pilas facit. A pr.

Σφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globoſam maſſam conformo. 2) præpilo, pilam gladii vel haſtæ cuſpidi præfigo. ἐσφαιρωμένος, præpilatus, Gloſſ. Vet. præpilatus, perf. part. paſſ. σφαιρῶσαι, præpilare, Gl. V. aor. 1. act. inf. A σφαῖρα.

Σφαίρωμα,

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, massa rotunda seu globosa in modum pilæ. Closs. Vet. lumbus. A pr.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia s. lorum calcei. Apud 70 Interpretes etiam notat candelabri partem, quæ in sphæræ formam facta est. Ab eod.

Σφαιρωτὸς, ἡ, ὸν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ. 2) præpilatus. Ab eod.

Σφακελίας, ου, ὁ, qui infestatur σφακέλῳ. A σφάκελος.

Σφακελίζω & ίζομαι, sphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior. 2) idem quod σφαδάζω. Ab eod.

Σφακελισμὸς, ου, ὁ, partis alicuius inflammationem perpessæ mortificatio. 2) idem quod σφαδασμός. A pr.

Σφάκελλος, ου, ὁ, fasciculus, fascis. A φάκελλος, quod idem significat. (*at videtur vitium scripturæ. nam & σφάκελος pro φάκελος sæpe male editum est.*)

Σφάκελος, ου, ὁ, membri inflammationem perpessi mortificatio. 2) gangræna, siue σφακελος, incipiens: radicum in arboribus nigredo ac mors. 3) saluia, *mas.* A seq.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, saluia, *herba.* v. ἐλελίσφακ.

Σφάκτης, ου, ὁ, sicarius, Phil. σφάκται, ingulatores, Phil. A σφάττω.

Σφακτὸς, ἡ, ὸν, mactatus. Ab eod.

Σφάκτρια, ἡ, sacrificula. A σφάκτης.

Σφακώδης, εος, ὁ, ἡ, saluia abundans. A σφάκος.

Σφάδαξ, κος, ὁ, genus spinæ, paliurus. Gl. Vet. A seq.

Σφαλάσσω, f. ξω, pungo, lacero. Hesych.

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, qui inter eundum lapsat, qui titubat fallente vestigio, Gl. Vet. titubans. 2) lubricus, instabilis, fallax. 3) periculosus, noxius. A σφάλλω.

Σφαλερῶς, *Adu.* lubrice, parum tuto, dubie, inconstanter. A pr.

Σφαλλὸς, ου, ὁ, compedes linguæ. Poll. Hes.

ΣΦΑ'ΛΛΩ, supplanto, euerto, prosterno. 2) fallo, circumuenio, in errorem induco, Gl. Vet. decipio. σφάλλομαι, titubo, Philox. item rem infeliciter gero in bello, spe excido. ἔσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλην, aor. 2. pass. erraui. ἐσφαλμένος, vitiosus, perf. pass. part.

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, error, peccatum, delictum, offensa, Gloss. Vet. vitium, 2) infortunium, infelix successus, clades. A pr.

ΣΦΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, lectulus. Hes.

Σφαραγέω, ῶ, gutture sonum edo, strideo, strepo. 2) distentus sum. A σφάραγος.

Σφαραγίζω, cum strepitu excido. Ab eod.

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces, interdum sonus, qui gutture emittitur, item stridor, strepitus.

ΣΦΑ'ΤΤΩ, fut. ξω, iugulo, macto, interficio. ἐσφάγη, aor. 2. pass. ἐσφαγμένος, perf. part.

ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus. v. σπουδῇ & σφοδρὸς.

ΣΦΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, scabellum. 2) lignum cauum, vt pila. Etiam de sede remigum in naui. Pl. σφέλα.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, acernus. metaph. durus, firmus, solidus. A seq.

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, & σφένδαμνον, τὸ, acer, *arbor.* 2) species cannabis.

Σφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda vtor, fundam torqueo, funditor sum. 2) funda insequor, funda peto. 3) more fundæ roto seu torqueo. A σφενδόνη.

Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, funda. Philox. balista, funda. 2) pala annuli. 3) ornamentum quoddam muliebre. 4) funda, s. bursa numaria.

Σφενδονηδὸν, *Adu.* in modum fundæ. A pr.

Σφενδόνησις, εως, ἡ, iaculatio glandis per fundam. A σφενδονάω.

Σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor. Ab eod.

Σφενδονητικὴ, scil. τέχνη, ars funditoris. A præc.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστὴς, & ίτης, ου, ὁ, funditor, Phil. A pr.

Σφενδονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fundæ habens formam. E σφενδόνη & εἶδος.

Σφέος, ου, ὁ, suus. σφέα, sua, neutr. pl. Ab ἕος, quod idem significat.

Σφετερίζω & σφετερίζομαι, meum facio, in meum conuerto commodum, vsurpo pro meo, quod alius est, peculor. Phil. A σφέτερος.

Σφετερισμὸς, ου, ὁ, cum quis aliena facit sua. Gl. Vet. vsurpatio, peculatus. A pr.

Σφετεριστὴς, ου, ὁ, interuersor, qui aliena, vel communia, in suam rem vertit, vsurpator. Phil. Ab eod.

Σφέτερος, έρα, ερον, suus. 2) proprius. 3) vester. Phil. σφέτερον, peculium. A σφέος.

Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus vesparum. A σφήξ.

Σφηκία, ας, ἡ, examen vesparum, σφηκίαι, crabrones, Gl. V. 2) cera vesparum. Ab eod.

Σφηκίον, ου, τὸ, cella seu nidus vesparum. Ab eod.

Σφηκίσκος, ου, ὁ, paruus cuneus, lignum paruum & acutum. Ab eod.

Σφηκισμὸς, ου, ὁ, cantus tibicinis, similis bombo vesparum, qs. a σφηκίζω, *vespas imitor.* Hesych.

Σφηκοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, crabronis, vespæ formam habens. E σφὴξ & εἶδος.

Σφηκὸς, ου, ὁ, homo gracilis. *Subst.* conus galeæ. A σφήξ.

Σφηκόω, ῶ, f. ώσω, e lato & crasso in angustum contraho, cuneo. 2) constringo, cingo. 3) fulcio, firmo. Ab eod.

Σφηκώδης, εος, ὁ, ἡ, vespæ modo in acutum & angustum desinens. 2) homo gracilis, ventris castigati. Ab eod.

Σφήκωμα, ατος, τὸ, quicquid e lato in angustum contractum est. 2) galeæ pars, cui crista inseritur. 3) tenuis funis, fascia, cingulum, vinculum, quo quid constringitur. Gl. Vet. nodus. A σφηκόω.

Σφηκῶν, ῶνος, ὁ, nidus veſparum. A σφὴξ.

ΣΦΗ'Ν, σφηνὸς, ὁ, cuneus.

Σφηνεὺς, έως, ὁ, cuneus, genus mugilis. A pr.

Σφηνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, cuneatus, cuneo ſimilis. Ex eod. & εἶδος.

Σφηνοκέφαλος, ε, ὁ, ἡ, caput cuneo ſimile habens. Ex eod. & κεφαλή.

Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem. Ex eod. & πώγων.

Σφηνόω, ῶ, f. ώσω, cuneo findo, cuneo adacto diuello. 2) obſtruo & obturo cuneo, vel obturo & obfirmo velut adacto cuneo, condenſo, ſtipo. ἐσφηνωμένος, cuneatus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. A σφήν.

Σφήνωμα, τὸ, conus in galea. A pr.

Σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto diſciſſio. 2) obſtructio per cuneum. Ab eodem.

ΣΦΗ'Ξ, σφηκὸς, ἡ, veſpa, crabro.

Σφιγγία, ας, ἡ, parſimonia, ſordes. A σφίγγω.

Σφιγγίον, ε, τὸ, torques. Ab eod.

Σφιγγόπες, εν, pedes habens, (v. c. menſa, lectus) ad ſphingis ſpeciem factos. A σφίγξ & πὲς.

ΣΦΙ'ΓΓΩ, f. ξω, ſtringo, adſtringo, comprimo, coërceo, Phil. ἐσφιγμένος, Phil. perf. paſſ. part.

Σφιγκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui conſtringit. Apud medicos muſculus rotundus anum conſtringens, ne excrementa ante tempus effluant. A pr.

Σφιγκτὸς, ἡ, ὸν, conſtrictus, ligatus, vinctus. Ab eodem.

Σφιγκτῶς, *Adu.* conſtricte. A pr.

Σφίγμα, ατος, τὸ, quod adſtringit.

Σφίγξ, σφιγγὸς, ἡ, Sphinx, monſtrum alatum, faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni ſimile, quod ænigma prætereuntibus ſoluendum proponebat, neſciosque ſoluere dilaniabat, item qui ænigmata loquitur. Ab eod.

Σφίγξις, adſtrictio, conſtrictio. A σφίγγω.

Σφόδρα, *Adu.* vehementer, valide, nimis. A ſeq.

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, acer, alacer, violentus, pertinax. v. σφεδανὸς.

Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, Gl. Vet. A pr.

Σφοδρύνω, & σφοδρύνομαι, vehemens reddor, vires capio. Ab eod.

Σφοδρῶς, *Adu.* vehementer, valde. Ab eod.

Σφονδύλη, ſeu σπονδύλη, ης, ἡ, radix ſilphio ſimilis. 2) inſectum de blattarum genere. A σπόνδυλος.

Σφονδύλιον, ε, τὸ, verticillus nentium feminarum. 2) herba quædam. A σφόνδυλος.

Σφονδύλιος, ε, ὁ, vertebra. Ab eod.

Σφονδυλοδίνητος, ε, ὁ, ἡ, verticillo vel fuſo tortus. Ex eod. & δινέω.

Σφόνδυλος, ε, ὁ, verticillus nentium feminarum. 2) vertebra. A σπόνδυλος.

Σφραγίδιον, ε, τὸ, ſigillum, annulus ſignatorius. A σφραγίς.

Σφραγιδονυχαργοκομήτης, ε, ὁ, qui comam alit, & digitos vſque ad vngues annulis ornat. Vox Ariſtoph. E σφραγὶς, ὄνυξ, *vnguis*, ἀργὸς, *albus* vel *piger*, & κόμη, *coma*.

Σφραγιδοφυλάκιον, ε, τὸ, loculus, in quo reponuntur vel adſeruantur σφραγίδες, armarium. A ſeq.

Σφραγιδοφύλαξ, ὁ, cuſtos ſigilli.

Σφραγίζω, f. ίσω, obſigno, nota impreſſa inſignio. In Sc. S. confirmo; item occulto, aboleo. Ab eod.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, vel ῖδος, ἡ, figura, ſpecies (ex alio expreſſa) vt εἰκὼν, vt σφραγὶς ἀρχέτυπος, ſpecies rei, quæ exemplar eſt, vnde alia exprimantur, ſigillum, ſignum, quo obſignatur.

Σφράγισμα, ατος, τὸ, ſignum ſeu nota alicui rei impreſſa. Gloſſ. Vet. ſignaculum. A σφραγίζω.

Σφραγιςὴρ, ῆρος, ὁ, annulus ſignatorius, ſigillum. Phil. ſignaculum. Ab eod.

Σφραγιςήριον, ε, τὸ, ſignaculum. Phil. A pr.

Σφραγιςὴς, ε, ὁ, ſignator. A σφραγίζω.

Σφραγιςικὸς, ἡ, ὸν, ſignatorius. Gloſſ. Vet. A præc.

Σφρηγίζω, f. ίσω, Ion. pro σφραγίζω.

Σφρηγὶς, ῖδος, ἡ, Ion. pro σφραγίς.

Σφριγανὸς, ἡ, ὸν, vehemens. 2) florens, vegetus. A ſeq.

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, turgeo, (in pr. de papillis feminarum) luxurio, laſciuio. dicitur & de corporis εὐεξίᾳ, vigeo. 2) delector alicuius rei vſu, ſc. vt apto ad naturam, & inde fructum capio. 3) inſoleſco, luxurio, efferor, de animo.

Σφριγώδης, εος, ὁ, ἡ, turgidus bonis ſuccis. A pr.

Σφυγματώδης, εως, ὁ, ἡ, idem quod σφυγμώδης, quaſi a σφύγμα, quod a σφύζω.

Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulſus incompoſitus arteriæ. A σφύζω, vbi v.

Σφυγμικὸς, ἡ, ὸν, vim habens ciendi pulſus. 2) in quo pulſus conſiſtunt. A ſeq.

Σφυγμὸς, ε, ὁ, pulſus arteriarum, dilatatione & contractione cordis, item cordis palpitatio ipſius. 2) genus terræ motus ap. Ariſtot. ſimile palpitationi. A σφύζω.

Σφυγμώδης, εος, ὁ, ἡ, pulſans, pulſui ſimilis, qualis eſt in arteriis. A pr.

Σφυγμωδῶς, *Adu.* palpitationis modo. A pr.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ξω, mico, palpito, de arteria, pulſo, ſalio. σφύζει, palpitat, Gl. V. 2) doleo, crucior, cupio vehementer.

Σφύξις, εως, ἡ, pulſus, micatio arteriarum, cordis palpitatio. A pr.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, malleus.

Σφύραινα, ης, ἡ, piſcis quidam. Phil. ſudis, *piſcis*. A pr.

Σφυρὰς, άδος, ἡ, caprini ſtercoris pilula aut globulus. A σπυράς.

Σφυρήλατος, ε, ὁ, ἡ, malleo ductus ſeu fabricatus, vnde ferreus, & met. durus. Epith. neceſſitatis ap. Pind. Phil. σφυρήλατον, ſolidum. E σφύρα & ἐλαύνω.

Σφύριον, vel σφυρίον, ε, τὸ, malleolus, fabrile inſtrumentum. A σφύρα.

Σφυρὶς,

φυρὶς, ἴδος, ἡ, v. σπυρίς.
φυροκόπανον, ȣ, τὸ, malleus, Phil. E σφύρα & κόπανον.
φυροκοπέω, malleo tundo. Ab eod. & κόπτω.
φυροκόπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui malleo percutit ſeu tundit, Gl. Vet. malleator. A pr.
φυρὸν, ȣ, τὸ, malleolus pedis, Gl. Vet. planta pedis. 2) extremitas ima, vt montis, inſulæ. 3) pes ipſe.
Φυρόω, ῶ, f. ώσω, malleolos pedis calceis ſeu ocreis munio, vel corrigia ſubſtringo, Gl. Vet. σφυρȣ̃μαι, malleo. Ab eod. ſ. a pr.
Φυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti. A pr.
Φυρωτὸς, ἡ, ὸν, malleatus, Gl. Vet. Ab eod.
Φωίτερος, έρα, ερον, ſuus. 2) veſter. A σφῶϊ.
ΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, animal pedibus & pennis carens. 2) iactus quidam talorum. σχαδόνες, apum ſuboles, & faui.
χάζω, f. άσω, ſcarifo. 2) demitto, deduco. 3) dimitto, relinquo, intermitto, inſtituti mei tenorem abrumpo. 4) inhibeo, cohibeo. A σχάω.
ΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, varus, paxillus ſeu furcula, qua attolluntur ſuſtentanturque retia.
χάσις, εως, ἡ, ſacrificatio, inciſio, quæ fit cultro. A σχάζω.
χαστὴρ, ῆρος, ὁ, tendicula. Gl. Vet. Ab eod.
χαστηρία, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum demittitur. 2) funis ille, qui in circo curſoribus prætendi ſolebat, & quo laxato in curſum effundebantur. A pr.
Σχαστήριον, ȣ, τὸ, pugio ſeu ſcalpellus, quo vtuntur in ſcarifando. 2) pars quædam nauis. Ab eodem.
ΣΧΑ'Ω, fut. άσω, ſcarifo, ſcalpro incido aut pertundo. 2) remitto, laxo. 3) traduco, transfero.
Σχεδάριον, ȣ, τὸ, tabella, ſchedula, libellus pugillaris. Dim. ſeq. quod v.
Σχέδη, ης, ἡ, ſcheda, tabula, in qua ſcribimus, & quidem proprie ex tempore. A σχεδὸν. (vel potius a σχίζω, vnde σχίδη & σχεδία.)
Σχέδην, Adu. cum lentitudine quadam decora, pedetentim, modeſte, compoſite. A σχεδόν. (vel potius a σχέω, i. e. ἴσχω retineo, cohibeo.)
Σχεδία, ας, ἡ, ratis ſeu nauis tumultuaria, Phil. ratis. Ab eodem.
Σχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuario opere facio, negligenter, parum curioſe ago. Gl. Vet. ex tempore dico. Ab eod.
Σχεδίας, άδος, ἡ, anchuſa. Hipp.
Σχεδιαστικῶς, Adu. negligenter. qſ. a σχεδιαστικός.
Σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum, item celeriter, negligenter. A σχεδιάζω.
Σχεδιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem. 2) temeritas, deproperatio. Ab eod.
Σχεδίως, temere, fruſtra, vt fit in feſtinatione. 2) idem quod σχέδην. A pr.
Σχεδίην, Adu. cominus. A σχέδιος.
Σχέδιον, τὸ, ex tempore dictum, extemporale opus. A ſeq.
Σχέδιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui prope eſt. 2) extemporalis, ſubito factus, inelaboratus, ſimplex. A σχεδόν.

Σχεδογραφία, delineatio ſ. deſcriptio rei in charta, vt aſtrorum in ſphæra. ap. Schol. Arati. E σχέδη & γράφω.
Σχεδόθεν, Adu. prope, cominus. Ab eod.
ΣΧΕΔΟ'Ν, Adu. prope, propemodum, fere, ferme, pæne, Phil. 2) cominus, quod eſt ἑξῆς, ἐν τῷ ἔχεσθαι, in promtu, vt habeatur & teneatur.
Σχεδȣργὸς, ȣ̃, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex. analogice σχεδιȣργός. E σχεδία & ἔργον.
Σχέθω, habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. A σχέω pro ἔχω.
ΣΧΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ſegmentum carnis, vt τέμαχος. Poll. Heſ.
Σχέσις, εως, ἡ, habitudo, ſeu conſtitutio corporis, qua quis carnoſus vel gracilis eſt. 2) dicitur etiam de cultu externo, vt σχέσις τριχῶν καὶ ἐσθῆτος. Phil. habitus, tenor, Phil. Ab eod.
Σχεταῖος, α, ον, cohibendus, retinendus. τὰ σχεταῖα, ap. Hipp. cibi &c. qui vomitu reiiciuntur. Ab ἔχω. (potius σχετέος.)
Σχετήριον, ȣ, τὸ, q. d. retinaculum, remedium ad ſedandum. Ab eod.
Σχετικὸς, ἡ, ὸν, qui cum aliquo conuenit. 2) qui habitum admittit. 3) retinendi & cohibendi vim habens. 4) relatiuus, ap. Dial. Ab eod.
Σχετικῶς, Adu. per conuenientiam quandam & coniunctionem, relatiue. A pr.
Σχετλιάζω, f. άσω, conqueror, tamquam acerba & miſera paſſus, lamentor. Gl. Vet. quiritor. A σχέτλιος.
Σχετλιασμὸς, ȣ̃, ὁ, quiritatio, lamentatio. A pr.
Σχετλιαστικὸς, ἡ, ὸν, conueniens quiritanti ſeu lamentanti. 2) lamentabilis, quiritabundus. Ab eod.
ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, miſer, miſerabilis, infelix. 2) aſper, ſeuerus, intractabilis, durus. 3) acer, audax, laborum patiens. 4) ſceleſtus, nefarius, iniuſtus, Gl. Vet. importunus. (A σχέω vel σχέθω, inhibeo, quod ita eſt, vt fas & æquum ſit id inhiberi atque coerceri.)
Σχετλίως, Adu. miſere, miſerabiliter. 2) iniuſte, ſcelerate. A pr.
ΣΧΕ'Ω, habeo, teneo, inuſ. Hinc futurum verbi ἔχω, σχήσω. præt. ἔσχηκα.
Σχῆμα, ατος, τὸ, figura, habitus, geſtus, ſpecies externa, cultus, veſtis ornatusque omnis exterior, item decus, dignitas: etiam prætextus. A pr.
Σχηματίζω, f. ίσω, effingo, figuro, formo. 2) geſticulor. 3) ſimulo in med. A pr.
Σχημάτιον, ȣ, τὸ, Dim. ab eod.
Σχημάτισις, εως, ἡ, ſitus, habitus. A σχηματίζω.
Σχηματισμὸς, ȣ̃, ὁ, figuratio, figura, cultus corporis & comtus, corporis compoſitio in certum modum, item orationis, geſtus. 2) ſimulatio, prætextus. Ab eod.
Σχηματογραφέω, fingo, formo vel oratione vel pictura, vel cælatura, vel ſculptura. A σχῆμα & γράφω.
Σχηματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, fingo, conformo, informo. 2) geſticulationi ſeruio, ſchemata

mata saltationis cuiusdam imitor. Gl. Vet. gesticulor.

Σχηματοποιΐα, ας, ἡ, gestuum schematumque in saltando effictio. A pr.

Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A σχέω.

Σχητηρία, ας, ἡ, ancora. Ab eodem.

Σχιδακηδὸν, *Adu.* in modum assularum, assulatim. A σχίδαξ.

Σχιδακώδης, εως, ἡ, assulosus. Ab eod.

Σχιδανόπους, οδος, ὁ, ἡ, cuius pedes in digitos fissi sunt. qs. a σχιδανὸς, quod a σχίδη, (a σχίζω) & πῦς.

Σχίδαξ, ακος, ἡ, assula, fragmentum aut segmentum e ligno scisso, talea. A seq.

Σχίδη, ης, ἡ, idem. scida, scidula. Ab eod.

Σχίδος, εος, τὸ, idem & ab eodem.

Σχιδώνυχος, ου, ὁ, ἡ, vngulas fissas habens. E σχίδη & ὄνυξ.

Σχίζα, vel σχίζη, ης, ἡ, fissura, Phil. talea. σχίζαι, segmenta ligni fissi, ad vsum coquendi, præsertim piceæ, vnde & faces. A σχίζω.

Σχιζίας, ὁ, gracilis, ap. Clem. Al. A pr.

Σχιζοποδία, ας, ὁ, fissi pedes, fissura pedum in digitos. A seq.

Σχιζόπους, οδος, ὁ, ἡ, cuius pedes in digitos fissi sunt. 2) digitatus. E σχίζω & πῦς.

Σχιζόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alas fissas habens. A seq. & πτερόν.

ΣΧΙΖΩ, f. ίσω, findo, scindo, diffindo, discindo, disseco. ἐσχισμένος, perf. part. pass.

Σχινδάλαμος, ου, ὁ, assula, festuca, segmentum e calamo fisso. vid. σκινδάλμος.

Σχινδαλμὸς, ου, ὁ, idem & ex iisdem.

Σχινδύλησις, εως, ἡ, fissio in assulas, qs. a σχινδυλέω. Hipp.

Σχινίζομαι, ad dentes repurgandos & candefaciendos lentiscum mando. A σχῖνος.

Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiscinus. Ab eodem.

Σχινὶς, ίδος, ἡ, Epith. Veneris. A σχῖνος. quia dentes purgat, & ad Venerem stimulat.

Σχινοκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, habens caput bulbo simile, i. e. oblongum. Ex eodem & κεφαλή.

Σχῖνος, ου, ἡ, lentiscus, hodie mastix. 2) scilla, bulbus. A σχίζω.

Σχινοτρώκτης, ου, ὁ, qui lentiscum mandit. E pr. & τρώγω.

Σχινοτρὼξ, ῶγος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem.

Σχινώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, lentiscum ferens. 2) qui est e lentisci genere. A σχῖνος.

Σχίσις, εως, ἡ, scissio, fissio, scissura. A σχίζω.

Σχίσμα, ατος, τὸ, fissio, scissura, fissura. 2) dissidium, dissensio, discordia. 3) schisma, ruptio vnionis in Ecclesia. Ab eod.

Σχισματικὸς, ἡ, ὀν, schismaticus, qui a societate se segregat. A pr.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, scissio, fissio, fissura. A σχίζω.

Σχιστὸς, ἡ, ὀν, fissus, scissus. 2) fissilis, qui findi vel scindi potest, Gl. V. σχιστὸν, scissile, fissile. substantiue σχιστὸν, est genus stolæ muliebris: at σχισταὶ, calceamenti genus, Pollux. Ab eod.

Σχοινία, ας, ἡ, iunci planta seu stirps vna cum suo cespite. 2) funale, funis. A σχοῖνος.

Σχοίνικλος, ου, ὁ, nomen auis. Gaza iunconem interpretatur. Ab eod.

Σχοίνινος, ίνη, ινον, iunceus. Ab eod.

Σχοινίζω, f. ίσω, fune dimetior, agrum metior, diuido. Ab eod.

Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e iunco tortus, funis, restis. Dim. ab eod.

Σχοινιοστρόφος, ὁ, ἡ, prop. funem contorquens, restio. 2) qui aquam per amphoram e fune pendentem attollit e puteo, & quicunque simili modo laborat. v. σχοινοστρ. A pr. & στρέφω.

Σχοινιοσυμβολεὺς, ὁ, idem, Poll. 2) qui tegites e iunco texit. Ex eod. & συμβολή.

Σχοινὶς, v. σχινίς.

Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimensa ac descripta. A σχοινίζω.

Σχοινισμὸς, ου, ὁ, dimensio & descriptio, quæ fit fune. 2) torturæ genus, quod funibus fit & fidiculis tractoriis. Ab eod.

Σχοινῖτις, ιδος, ἡ, e iunco facta. A σχοῖνος.

Σχοινοβατέω, ῶ, funi inambulo. A seq.

Σχοινοβάτης, ου, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. E σχοῖνος & βαίνω.

Σχοινοβατία, ας, ἡ, incessus per funem. A pr.

Σχοινοβατικὴ, ἡ, ars funambulorum. Ab eod.

Σχοινοειδὴς, ὲς, ad funis speciem factus. Ex eod. & εἶδος.

Σχοινόπλεκτος, ου, ὁ, ἡ, e iunco plexus, iunco nexus.

Σχοινοπλοκικὸς, ἡ, ὀν, funibus texendis aptus. A seq.

Σχοινοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui funes vel tegetes, e iunco torquet seu nectit, Gl. Vet. restio, restiarius. E σχοῖνος & πλέκω. v. σχοινοσυμβολεύς.

Σχοινοπώλης, ου, ὁ, spartarius, Gl. Vet. qui restes vendit.

ΣΧΟΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, & aliquando ἡ, iuncus. 2) funis e iunco plexus, funis, restis. item quicquid e iunco textum est. 3) mensura Aegyptiaca, 60 stadiorum, ap. Herod. alii autem 30. ei tantum assignant, Philox. σχοῖνος γεωμετρικὸς, aruipendium.

Σχοινοστρόφος, ου, ὁ, idem quod σχοίνιος. E pr. & στρέφω.

Σχοινοσυμβολεὺς, έος, ὁ, idem quod σχοινιοσυμβ.

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ, ἡ, extensus seu protensus, vt funis. 2) longus. 3) rectus. Ex eod. & τείνω.

Σχοινοτενῶς, *Adu.* in modum funis extensi. 2) porrecte, extente. 3) recte. A pr.

Σχοινοτονία, ἡ, longitudo. A seq.

Σχοινότονος, ου, ὁ, ἡ, e iunceo aut sparteo fune nexus & contextus. 2) longus, extentus. E σχοῖνος & τείνω.

Σχοινοφόρος, ου, ὁ, ἡ, iunceum funem gestans, s. simpl. funem gerens. Ex eod. & φέρω.

Σχοινοχάλινος, ου, ὁ, ἡ, frenum e fune factum habens.

Σχοινώδης, εος, ὁ, ἡ, iuncosus, iunceus, iuncum referens, e iuncorum genere. A σχοῖνος.

Σχολάζω, f. άσω, vaco, otior, ferior, Gl. V. cesso, Philox. σχολάζων, vacuus, Gl. V. Phil. σχολάζοντες

ζοντες, cessantes, Philox. σχολάζομαι, otium mihi est, vacat mihi. A σχολή.
Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, segnis, Gl. Vet. otiosus, vacuus. Comp. σχολαίτερος. Adu. σχολαίτερον. Sup. σχολαίτατα, tardissime. Ab eod.
Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A pr.
Σχολαίως, Adu. per otium, lente, tarde, cunctanter, Gl. Vet. otiose. Ab eod.
Σχολαρχέω, ῶ, scholarcha sum, scholæ præsum. A seq.
Σχολάρχης, ου, ὁ, scholarcha, qui scholæ præest, Philox. σχολάρχαι, professores. E σχολή & ἄρχω.
Σχολαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo commode otium agitur post labores. 2) exedra. 3) schola. A seq.
Σχολαστής, οῦ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otiosus, Gl. Vet. cessator. A σχολάζω.
Σχολαστικὸς, ἡ, ὸν, qui otiari solet, otio deditus, Gl. Vet. scholaris. τὸ σχολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.
Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus litterarius, schola. A seq.
ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, otium, vacatio & feriatio a negotiis, mora lente agentis. 2) lucubratio, per otium seu in otio composita disputatio, omninoque cum alicui rei vacamus, in aliqua re laboramus. 3) ipse locus in quo vacamus alicui rei, schola. A σχέω, inhibeo, compesco. σχολαὶ, lectiones in aliquem auctorem, commentarii. Hinc σχόλια, dictata ἐν ταῖς σχολαῖς. vniuerse, disputationes, quæ haberi solebant a vetustis philosophis, in σχολαῖς, horis illis subsecíuis, vacuis a laboribus palæstricis. Hinc etiam apud Latinos scholæ prælect. coram iuuentute studiosa.
Σχολῇ, Adu. otiose, per otium, perfunctorie, sine diligentia, lente, tarde, more hominum otiosorum, sensim, Gl. V. 2) σχολῇ γὰρ, vix, ægre, magno cum labore. 3) haud quaquam, nullo modo, nullatenus. 4) multo minus, si non illud, hoc multo minus. A pr.
Σχολιαστής, οῦ, ὁ, qui scholiis auctorem illustrat, scholiastes. A σχολιάζω.
Σχολικὸς, ἡ, ὸν, ad scholas pertinens, scholis conueniens, 2) puerilis, vnde ineptus, frigidus, in oratione: vt πάθη σχολικά. A σχολή.
Σχολικῶς, Adu. scholæ modo, vt fit in scholis. A pr.
Σχολιογράφος, ὁ, qui scholia scripsit. A seq.
Σχολιογραφέω, ῶ, f. ήσω, breuia scholia scribo. E seq. & γράφω.
Σχόλιον, ου, τὸ, glossa, notula, breuis explicatio difficiliorum verborum & rerum. A σχολή.
Σώζω, f. ώσω, seruo, sospito. 2) a periculo caueo cui, tutum præsto. A σόος.
Σωκέω, ῶ, valeo, possum. A seq.
Σῶκος, ου, ὁ, seruator, Epith. Mercurii. A σέσωκα, verbi σώζω.
ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aquæductu. 2) piscis quidam testaceus.
Σωληνάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus. Dim. a pr.
Σωληνίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Σωληνιστής, οῦ, ὁ, qui piscatur σωλῆνας. Ab eod.
Σωληνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ab eod. & εἶδος.
ΣΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, corpus quoduis, etiam mortui, cadauer, caro, Phil. 2) mancipium. 3) dicitur & in foro de capite, vt ap. Lys. 4) de pudendis virilibus.
Σωμαλειπτέω, vngo corpus, de vnctione palæstrica. E pr. & ἀλείπτης.
Σωμασκέω, ῶ, f. ήσω, corpus exerceo. E σῶμα & ἀσκέω.
Σωμασκία, ας, ἡ, corporis exercitatio, Gl. Vet. A pr.
Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus i. e. multitudo sedes coniunctas habens, & iisdem legibus viuens, collegium. Ab eod.
Σωματεμπορέω, ῶ, mancipia emo ac reuendo, mango sum.
Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A seq.
Σωματέμπορος, ου, ὁ, ἡ, qui mancipia emit ac vendit, Phil. venalitiarius, mango, leno.
Σωματηγέω, dux sum manus, agminis, cohortis.
Σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporalis, qui est corporis. 2) corporeus, corpore constans. A σῶμα.
Σωματικῶς, Adu. corporeo modo, more corporum.
Σωμάτινος, η, ον, corporeus, Gl. Vet. A σῶμα.
Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum. 2) hominis defuncti cadauer. 3) codex, liber, tabula deletilis, palimpsestus, membrana, Phil. Dim. ab eod.
Σωματοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus. 2) dicitur, quicquid quasi in corpus quoddam, systema, redactum est, via & ratione tractatur. E σῶμα & εἶδος.
Σωματοκάπηλος, ου, ὁ, venalitiarius, mango.
Σωματοποιέω, ῶ, fut. ήσω, corpoream figuram tribuo, specie corporea effingo. 2) vnum corpus facio, quod ante dispersum erat. 3) corpulentum reddo, reficio, etiam de animo, σωματοποιοῦμαι, augeor, validior fio. 4) augeo, validiorem s. potentiorem reddo.
Σωματοπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, corpori conueniens. 2) corporalis, corporeus. E σῶμα & πρέπει.
Σωματοπρεπῶς, Adu. conuenienter corpori, in modum corporis. A pr.
Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo serui, vel mancipia, aluntur.
Σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango. E σ. & φθορά.
Σωματοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, sum corporis custos. A σωματοφύλαξ.
Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.
Σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. A seq.
Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis custos, qui latus alicuius stipat. Philox. satelles, stipator.
Σωματόω, ῶ, fut. ώσω, corpus facio, corporea natura induo. σωματοῦσθαι, corporascere, corporeum fieri. A σῶμα.
Σωματώδης, εος, ὁ, ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.
Σωματωδῶς, Adu. corporaliter. A pr.

Σωμάτωσις,

Σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A σωματόω.

Σῶος, ε, vel σῶος, ὁ, ἡ, ſaluus, incolumis, ſoſpes. Phil. A σόος.

Σώρακος, ε, ὁ, qualus, Philox. A σωρός.

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, aceruus, congeries. A σωρεύω.

Σωρείτης, ε, ἡ, Sorites, argumentationis genus, in qua ſuperiori ſemper aliquid additur, tanquam granum aceruo. Sophiſma inexplicabile, cauillatio. Ab eod.

Σωρεὸς, ε, ὁ, idem quod σωρός.

Σώρευμα, ατος, τὸ, accumulatio, cumulus. A σωρεύω.

Σώρευσις, εως, ἡ, aceruatio, cumulatio. Ab eodem.

Σωρευτὸς, ἡ, ὸν, aceruatus, cumulatus. A ſeq.

Σωρεύω, f. εύσω, cumulo, aceruo, aggero, congero. A σωρός.

Σωρηδὸν, *Adu.* aceruatim, cumulatim. Ab eod.

Σωρίτης, ε, ὁ, v. σωρείτης.

Σωρῖτις, ιδος, Epith. Cereris. A ſeq.

ΣΩΡΟ'Σ, ε, ὁ, cumulus, aceruus, agger, congeries. A σάω.

Σῶς, ὁ, ἡ, ſaluus, incolumis, ſoſpes, integer, perfectus. E σόος, vel σάος.

Σωσίκοσμος, ὁ, mundi ſeruator. E σώζω & κόσμος.

Σωσίοικος, ε, ὁ, domus conſeruator. Ex eod. & οἶκος.

Σωσίπολις, ὁ, vrbis ſeruator. Ex eod. & π.

Σωσέον, ſeruandum. Ab eod.

Σωστικὸς, ἡ, ὸν, ſeruandi vim habens, conſeruator, tutator. Ab eod.

Σωστικῶς, *Adu.* ſalutariter, ſalubriter. A pr.

Σῶστρον, ε, τὸ, præmium, quod ægrotus ſanitati reſtitutus medico, aut deo ſalutari reddit; item quod datur ei, qui fugitiuum retraxit & domino reſtituit; it. quod pro libertate datur. A σώζω.

Σώτειρα, ας, ἡ, ſeruatrix. A ſeq.

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſeruator, conſeruator, liberator, Phil. ſoſpitator. A σώζω.

Σωτηρία, ας, ἡ, ſalus, incolumitas, conſeruatio, Phil. A pr.

Σωτήρια, ίων, τὰ, ſc. ἱερὰ vel θύματα, ſacra, quæ agitantur in honorem deorum ſoſpitalium, ob ſalutem redditam. A σωτήριος.

Σωτηριακὸν, ε, τὸ, pecunia, quæ pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήριος, ε, ὁ, ἡ, ſalutaris, proſper, ſaluber, ſoſpitalis, Gl. Vet. τὸ σωτήριον, ε, ſalus. 2) expiatio, οἱ ὁ. A σωτήρ.

Σωτήριχος, ε, ὁ, ſeruator. A σωτήρ.

Σωτηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ſalutaris, ſoſpitalis, Gl. Vet. ſaluberrimus. A σωτήριος.

Σωτηριωδῶς, *Adu.* ſalutariter, ſalubriter, Gl. Vet. A pr.

Σωτηρίως, idem, Gl. Vet. A σωτήριος.

Σῶτρον, ε, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios continet. A σώω.

Σωφρονέω, ῶ, f. ήσω, *prup.* ſanæ mentis, mentis compos, prudens ſum, prudenter me gero. 2) modeſtia vtor, modeſtus ſum. 3) temperans ſum in voluptatibus fruendis: vnde & caſtus, pudicus. A σώφρων.

Σωφρόνημα, ατος, τὸ, moderate factum, facinus pudicum & caſtum. A pr.

Σωφρονητικὸς, ἡ, ὸν, modeſtiæ, temperantiæ amans ſ. ſtudioſus. Ab eod.

Σωφρονίζω, f. ίσω, ad ſanam mentem reduco, facio, vt quis ſapiat, moneo, caſtigo, emendo, coërceo, compeſco, reprimo, tempero, moderor. A σώφρων.

Σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, natura comparatus ad temperantiam. 2) modeſtus, moderatus. Ab eodem.

Σωφρονικῶς, temperanter, modeſte. A pr.

Σωφρόνισις, εως, ἡ, admonitio, caſtigatio, emendatio. A σωφρονίζω.

Σωφρόνισμα, ατος, τὸ, id, quo quis caſtigatur & emendatur. Ab eod.

Σωφρονισμὸς, ε, ὁ, caſtigatio, emendatio, ad meliorem mentem reuocatio, coërcitio. Ab eodem.

Σωφρονιστὴρ, ῆρος, ὁ, admonitor, caſtigator. 2) dens genuinus. Ab eod.

Σωφρονιστήριον, ε, τὸ, locus, vbi homines emendantur, corriguntur, vt ſchola, carcer. Ab eodem.

Σωφρονιστὴς, ε, ὁ, caſtigator, monitor, præceptor, emendator, qui aliquid prudenter agit & concipit; cum genit. rei, quæ prudenter inſtituitur.

Σωφρονιστικὸς, ἡ, ὸν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus. A pr.

Σωφρονισὺς, ύος, emendatio, correctio. A σωφρονίζω.

Σωφρόνως, *Adu.* ſana mente, prudenter. 2) moderate, modeſte, continenter, temperanter, pudice, Gl. Vet. ſobrie, caſte. A σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, modeſtia, pudor, pudicitia, caſtitas, Phil. temperantia, Gl. Vet. A ſeq.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens eſt ſalua & incolumis. 2) prudens, ſapiens. 3) moderatus, temperans, continens, ſobrius. 4) honeſtus, bene moratus, probus. 5) caſtus, pudicus, continens. E σῶς & φρήν.

Σωχέω, idem quod ſeq.

ΣΩ'ΧΩ, tero, læuigo.

Σώω, incito, moueo. σώοντο, incitabantur. imperf. 2) ſeruo, ſoſpito. A σῶ. v. σάω.

T.

T decima nona littera, Tau, ab Ebr. 2) in numeris valet *trecenta*, & lineola ſubiecta ,τ *trecenta millia*.

Ταβερνεῖον, ε, τὸ, caupona, Suid. A *taberna*.

Τάβλα, tabula, Gl. Vet. Vox lat.

Ταβλίζειν, teſſeris ludere in tabula. A pr.

Ταβλιστὴς, ε, ὁ, qui ludit in tabula. A pr.

Ταγαῖος, ε, ὁ, qui facit quidpiam ab alio iuſſus. 2) ſubiectus. A ταγός.

ΤΑΓΓΗ', ης, ἡ, rancor.

Ταγγίασις, εως, ἡ, idem, Gl. Vet. quaſi a ταγγιάζω, quod eſſet *rancesco*.

Ταγγίζω, ranceſco, rancidus fio. A ταγγή.

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, rancidus, qui rancorem contraxit, Philox. ταγγὸν, rancidum. Ab eod.

Ταγεία, ας, ἡ, principatus. 2) præfectura. A seq.
Ταγεύω, sum summus magistratus. A seq.
Ταγέω, idem.
Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura. 2) præceptum. A τάσσω.
Ταγηνίας, ϐ, ὁ, vt ταγηνίας ἄρτος, panis in sartagine coctus, admixto caseo. A τάγηνον.
Ταγηνίζω, frigo, Gl. Vet. Ab eod.
Ταγηνιστὸς, ἡ, ὸν, in sartagine frixus seu coctus. A pr.
Ταγηνίτης, ϐ, ὁ, vt ταγηνίτης ἄρτος, idem qui ταγηνίας. A seq.
Τάγηνον, ϐ, τὸ, sartago, satura, Gl. Vet. Alias τήγανον. A τήκω, liquefacio.
Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, tactio, agmen, globus, legio, Phil. A τάσσω.
Ταγματάρχης, ϐ, ὁ, qui agmini præest. E pr. & ἀρχω.
Ταγματικὸς, legionarius, Gl. Vet. A τάγμα.
Ταγὸς, ϐ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præses. A τάσσω.
Ταγοῦχος, ϐ, ὁ, idem. E ταγὴ & ἔχω.
Τάζω, extendo, corripio, apprehendo, vt hinc fit τεταγὼν, aor. 2. cum duplicatione, qui prehendit. A τείνω.
Ταινία, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimiculum 2) agger ex arenæ colluuie, syrtis. 3) cautes scrupulosa sub aquis latens, in longumque porrecta, in longitudinem tenuem procurrens. 4) genus vermium longiorum. 5) genus piscis. Ab eod.
Ταινίδιον, ϐ, τὸ, Dim. pr.
Ταινίον, ϐ, τὸ, idem & ab eod.
Ταινιόπωλις, ιδος, ἡ, mulier, quæ fascias vendit. Ex eod. & πωλέω.
Ταινιόω, ῶ, f. ώσω, redimio fascia, orno. Ab eodem.
Ταινιωτικὸς, ἡ, ὸν, in tænia (v. n. 2. 3.) natus.
Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, liquatus, maceratus, humidus, mollis, tener, delicatus, de oculis, vultu. A τήκω.
Τακερόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, corpus liquatum habens. A pr. & χρώς.
Τακερόω, ῶ, f. ώσω, macero. 2) coctione ita tenerum reddo, vt veluti liquescens dilabatur & diffluat. A τακερός.
Τακτικὸς, ἡ, ὸν, ordinandi peritus, peculiariter, peritus ordinandi milites & aciei instruendæ. ἡ τακτικὴ, sc. τέχνη, ars instruendi aciem. τακτικὰ, sc. συγγράμματα, libri de acie ordinanda, & τακτικοὶ, scriptores de acie ordinanda, sc. συγγραφεῖς. A τακτός.
Τακτικῶς, Adu. militariter, cum peritia aciei instruendæ, Gl. Vet. ordinate. A pr.
Τακτὸς, ἡ, ὸν, ordinatus, in quo seruatur ordo. 2) certus, statutus, definitus, vt dies, summa pecuniæ, frumenti &c. Ab eod.
Ταλαεργὸς, ϐ, ὁ, ἡ, qui patienter & constanter opus facit, patienter laborem subiens ac perferens. E ταλάω & ἔργον.
Ταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, laboro, ærumnis & laboribus vexor. 2) in ærumnas ac miserias coniicio, Gl. Vet. affligo. A ταλαίπωρος.
Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod seq.
Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, Phil. labor, molestia & fatigatio. A seq.
Ταλαιπωροποιὸς, ὸν, ærumnosum reddens. A seq. & ποιέω.
Ταλαίπωρος, ϐ, ὁ, ἡ, ærumnosus, miser. E ταλάω & πώρη.
Ταλαιπώρως, Adu. ærumnose, misere, laboriose. A pr.
Ταλαίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ærumnosus, qui animo patienti est. E ταλάω & φρήν.
Ταλακάρδιος, ϐ, ὁ, ἡ, qui tolleranti & forti est animo, cuius cor aduersa tolerare nouit. 2) fortis, magnanimus. A ταλάω & καρδία.
Ταλανίζω, f. ίσω, miserum & ærumnosum voco, defleo, miseror. A τάλας.
Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.
Ταλάντατος, miserrimus. A τάλας.
Ταλαντάω, ῶ, appendo A τάλαντον.
Ταλάντερος, miserior. A τάλας.
Ταλαντεύω, f. εύσω, libro, pondero, appendo. 2) huc illuc agito, suspensum teneo. 3) dicitur & pro vergo, inclino: ὅπῃ ταλαντεύει, in quam partem inclinat, de libra. A τάλαντον.
Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. 2) valde grauis, ingens. Ab eod.
Ταλαντίζω, idem quod ταλαντεύω. A seq.
ΤΑΛΑΝΤΟΝ, ϐ, τὸ, statera, libra, trutina, lanx. 2) quod lanci imponitur ponderandum, nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ Thalerorum 750 secundum computationem vulgarem, apud Atticos & Babylonios 1000 &c.
Ταλαντοῦχος, ὁ, libripens. A pr. & ἔχω.
Ταλαντόω, ῶ, libro. A pr.
Ταλάντωσις, εως ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso & libratione, metaph. de 2) aquæ marinæ agitatione seu libratione. A pr.
Ταλαὸς, ἡ, ὸν, miser, ærumnosus. A ταλάω.
Ταλαπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, incommoda & ærumnas patienter tolerans, ærumnas patiens. 2) ærumnosus, miser. E ταλάω & πάθος.
Ταλαπείριος, ϐ, ὁ, ἡ, ærumnosus, calamitosus, miser. Ex eod. & πεῖρα.
Ταλαπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, luctu adfectus. 2) fortiter luctum & mœrorem perferens. Ex eod. & πένθος.
Ταλάριον, τὸ, & ταλαρίσκος, ὁ, quasillus. A seq.
Τάλαρος, ϐ, ὁ, vas seu instrumentum, in quo lanas & fusos reponunt, qualus, quasillus, Gl. V. calathus, fiscella, vas, in quo cibaria aut alia geruntur; item in quo lac seruant bubulci, & quo vtuntur in premendo lacte & caseo formando. A ταλάω.
Τάλας, αινα, άλαν, Gen. ανος, αίνης, ανος, miser, ærumnosus. Ab eod.
Ταλασήϊος, ον, poët. pro ταλάσιος.
Ταλασία, ας, ἡ, lanificium. A ταλάω, f. a seq.
Ταλάσιον, ϐ, τὸ, lana. A ταλάω.
Ταλάσιος, ϐ, ὁ, lanificus. Ab eod.
Ταλασιουργέω, ῶ, f. ήσω, lanas tracto, lanarius sum. A ταλασιουργός.

Ταλασιεργία, ας, ἡ, lanificium. Ab eod.

Ταλασιεργικὸς, ἡ, ὸν, ad lanificium pertinens. A seq.

Ταλασιεργὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui vel quæ lanas tractat. E ταλασία & ἔργον.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A ταλάω.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui animo patienti est, qui omnia tolerat, nec vllis vincitur ærumnis. E ταλάω & φρήν.

Ταλαύρινος, ȣ, ὁ, patiens ærumnarum & laborum. 2) audax, fortis. A ταλάω.

Ταλάφρων, ονος, ὁ, ἡ, vide ταλασίφρων.

ΤΑΛΑ'Ω, ῶ, suffero, perpetior. 2) sustineo, i. e. audeo.

ΤΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, puella, virgo nubilis.

Τἆλλα, *Adu.* alioqui, cæterum. E τὰ & ἄλλα.

Ταμάλιστα, *Adu.* maxime, vehementer, plerumque.

Ταμείας, ȣ, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖον, ȣ, τὸ, pro ταμιεῖον, cella penaria, promptuarium. 2) fiscus, ærarium. 3) thalamus, cubiculum, οἱ δ. A ταμιεύω.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ, ἡ, corpus seu cutem incidens ac vulnerans. E τέμνω & χρόος.

Ταμία, ας, ἡ, dispensatrix. A seq.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, promus condus, dispensator eorum, quæ condenda & promenda sunt. 2) qui ærario præest, quæstor. 3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.

Ταμιεία, ας, ἡ, quæstura, Gl. Vet. 2) dispensatio. A ταμιεύω.

Ταμιείας, ȣ, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιεῖον, ȣ, τὸ, v. ταμεῖον.

Ταμίευμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio. vid. & seq.

Ταμίευσις, εως, ἡ, administratio rei vel priuatæ vel publicæ, h. e. ærarii. 2) parsimonia. 3) publicatio, proscriptio bonorum, quæ fisco reponuntur. Ab eod.

Ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria. qs. a ταμιευτὴρ, quod est idem ac ταμίας.

Ταμιευτικὸς, ἡ, ὸν, quæstorius. 2) qui bene dispensat, parcus, qui recondere nouit in futurum. Ab eod.

Ταμιευτικῶς, *Adu.* parce, frugaliter, bona cum dispensatione. A pr.

Ταμιεύω, f. εύσω, quæstor sum, quæstoris munus obeo. 2) sum promus s. cellarius, dispensator. 3) repono, præsertim in publicum, vnde & publico bona, proscribo. 4) *In medio* a) repono, recondo, præsertim mea. b) promo. c) repono & recondo in futurum, velut iram, vltionem, differo. d) vires non vno impetu effundo, sed parce, vt sufficiant vniuerso itineri, prælio, labori: vnde & v. c. moderate imperare, moderate, prudenter vti opibus. e) constituo, definio. A ταμίας.

Ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.

Ταμιȣ̃χος, ȣ, ὁ, præfectus cellæ penariæ vel ærarii. E ταμεῖον & ἔχω.

Τάμισος, ȣ, ὁ, coagulum. 2) pellis hirco recens detracta. A seq.

Τάμνω, *Ion.* pro τέμνω, vbi v.

ΤΑΝΑ'ΓΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, quo condiebantur carnes. Hes. ταναγρίς. Poll.

Τανακὴς, έος, ὁ, ἡ, vel iuxta alios τανανήκης, εος, protensam s. longam habens aciem, acutus. E ταναὸς & ἀκή.

Τανακιμύκης, εος, ὁ, ἡ, multum & vehementer mugiens. Ex eod. & μυκάω.

Τανακιδὴς, idem quod τανανήκης. Ex eod. & ἀκίς.

Τανάδειρος, ȣ, ὁ, ἡ, longum collum habens. A seq. & δειρή.

Τανὰης, ȣ̃, ὁ, ἡ, & ταναὸς, ἡ, ὸν, protentus, extentus, promissus, longus, procerus. A τείνω.

Τανυφὴς, ἐς, subtiliter textus. E pr. & ὕφη.

Τανάχαλκος, ȣ, ὁ, ἡ, Epith. rei longæ, amplæ ex ære. Ex eod. & χαλκός.

Τανεῖαι, ῶν, αἱ, porrecta ligna, palangæ, longurii. A ταναός.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, longum somnum vel longam quietem adferens. Epith. mortis. Ex eod. & λέγω.

Τανθάριον, τὸ, rubor, Hesych.

Τανθαρύζω, *Dor.* τανθαλύζω, tremo, palpito.

Τανταλίζω, concutio, moueo. 2) colligo, coaceruo pecunias. Anacr. A τάνταλος.

Τανταλόω, idem. Sophocl. Ab eod.

Τανύγλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, linguam protensam habens. E τανύω & γλῶσσα.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, cuspides longas ac promissas habens. Ex eod. & γλωχίν.

Τανυδρόμος, ὁ, ἡ, longum curriculum absoluens. Ex eod. & δρόμος.

Τανυέθειρος, ὁ, ἡ, longam comam habens. Ex eod. & ἔθειρα.

Τανυήκης, εος, ὁ, ἡ, protensam siue longam habens aciem. 2) longus. Ex eod. & ἀκή.

Τανύθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, qui laxo est capillo, prolixos & promissos crines habens. 2) hirsutus. Ex eod. & θρίξ.

Τανύκραιρος, ὁ, longam comam habens. Ex eod. & κραῖρα.

Τάνυμαι, tendor, extendor, distendor. 2) progredior magno gradu. A τείνω.

Τανύπεπλος, ȣ, ὁ, ἡ, amplo & promisso peplo amictus, cui est vestis laxa & sinuosa. E τανύω & πέπλος.

Τανύπλευρος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius latera in longum latumque tensa sunt. 2) amplus. Ex eod. & πλευρά.

Τατύπȣς, ποδος, ȣ, ὁ, ἡ, pedes extendens, i. e. velox. Epith. Furiarum. Ex eod. & πȣ̃ς.

Τανύπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, cui alæ extensæ sunt, extensis & patulis alis volans. 2) magnas alas habens. Ex eod. & πτερόν.

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ, ἡ, idem & ex iisdem. Gl. Vet. τανυπτέρυγες, præpetes.

Τανύῤῥιζος, ȣ, ὁ, ἡ, radices longe lateque expansas habens. Ex eod. & ῥίζα.

Τανυσίπτερος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod τανύπτερος.

Τανύσκιος, ȣ, ὁ, ἡ, magnam, & late diffusam vmbram habens. Ex eod. & σκιά.

Τανυσὺς, ύος, ἡ, extensio, intensio. A τάνυμαι.

Τανύσφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, malleolos pedum extendens

dens inter eundum, amplis latisque passibus progrediens. 2) longa & gracilia crura habens, procerus. 2) qui festinat, celer. E τανύω & σφυρόν.

Τανύφλοιος, ε, ὁ, ἡ, corticem habens amplum s. longum, i. e. longa & ampla arbor. Ex eod. & φλοιός.

Τανύφυλλος, ε, ὁ, ἡ, folia habens ampla & lata, siue etiam diffusa. E seq. & φύλλον.

Τανύω, f. ύσω, idem quod τείνω, vnde & ducitur, ab aor. 2. 2) *pass.* progredior magnis passibus; curro, Hom.

Ταξείδιον, ε, τὸ, parua cohors. A τάξις.

Ταξεωτικὸς, Eust. vid. ταξιωτικός.

Ταξιαρχέω, centuriæ præfectus sum, sum centurio, cohorti præfectus sum, ordines duco. A ταξίαρχος.

Ταξιάρχης, ε, ὁ, idem quod ταξίαρχος. E τάξις & ἄρχω.

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis, tribunatus, it. decurionatus, centurionatus. A pr.

Ταξίαρχος, ε, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio.

Ταξιόω, ordino. A seq.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, series, Philox. item vices, officium, apparitura, Gl. Vet. 2) exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Phil. τάξεις, classes, Gl. Vet. 3) constitutio, ordinatio, vt νόμων τάξις. 4) tributa & vectigalia. 5) modestia, in ore. A τάσσω.

Ταξιώτης, ε, ὁ, apparitor, officialis, Gl. Vet. A ταξιόω.

Ταξιωτικὸς, ἡ, ὸν, officialis. ῥάβδος ταξιωτικὴ, virga lictoris. A pr.

ΤΑ'ΞΟΣ, ε, ὁ, taxus, *arbor feralis & venenata.*

Ταπεινολογία, ας, ἡ, submissa & humilis oratio. E ταπεινὸς & λόγος.

Ταπεινοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, idem, quasi a ταπεινοῤῥήμων. E seq. & ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, humilis, Phil. summissus, Gl. Vet. tenuis, de fluuio, humilis, de planta.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas, animi demissio & abiectio. A pr.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo sum humili & deiecto, demisse & humiliter sentio; it. in sacris modeste sentio. A ταπεινόφρων.

Ταπεινοφρόνως, modeste. Ab eod.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, animi demissio, animus demissus & humilis. 2) modestia in sacris. Ab eod.

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est animo humili & abiecto. E ταπεινὸς & φρήν.

Ταπεινόω, ῶ, f. ώσω, humilem reddo, demitto seu submitto, deprimo; item, verbis minuo in SS. LL. affligo, calamitatibus premo, item vitio, stupro. τεταπεινωμένος, summissus, Gl. Vet. perf. part. pass. A ταπεινός.

Ταπείνωμα, ατος, τὸ, depressio, humilitas. A prӕc.

Ταπεινῶς, *Adu.* humiliter, abiecte, demisso animo; it. modeste. A ταπεινός.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demissio & abiectio. 2) imminutio. 3) inopia, tenuitas. 4) in sacris, modestia. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ἡ, ὸν, deprimendi vim habens. Ab eodem.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, tapes, tapetium, vestis stragula.

Τάπις, ιδος, ἡ, idem. A pr.

Τάραγμα, τὸ, idem quod seq.

Ταραγμὸς, ε, ὁ, turbatio, tumultus, terror. A ταράσσω.

Ταράκτης, ε, ὁ, turbator. Ab eod.

Ταρακτικὸς, ἡ, ὸν, turbandi seu perturbandi vim habens, item turbulentus. A pr.

Ταρακτὸς, ἡ, ὸν, perturbatus. 2) qui perturbari potest. A ταράσσω.

Ταράκτωρ, ορος, ὁ, perturbator. Ab eod.

Ταραντινίδιον, τὸ, vestis mollis & pellucida, quæ apud Tarentinos in vsu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, inpr. decurro equo armatus.

Ταραξικάρδιος, ον, animum mordens, perturbans. E ταράσσω & καρδία.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, commoueo, turbo, perterreo. τεταραγμένος, Phil. perf. part. pass.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turba, turbatio, confusio, tumultus, consternatio. A pr.

Τάραχος, ε, ὁ, idem. Ab eod.

Ταραχώδης, εος, ὁ, ἡ, turbulentus, turbarum plenus. A pr.

Ταραχωδῶς, *Adu.* turbulente, tumultuose. 2) pauide. A pr.

Ταρβαλέος, έα, έον, terribilis, timorem & metum adferens. 2) metuens, timidus. A τάρβος.

Ταρβέω, ῶ, f. ήσω, paueo, timeo. 2) vereor, honoro. Ab eod.

Ταρβὴ, ῆς, ἡ, pro τάρβησις, idem quod seq.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem. A pr.

Ταρβόσυνος, ον, territus, pauidus. A pr.

Ταργάνη, ης, ἡ, vinculum, *Att.* pro σαργάνη, vbi vid.

Ταργανόω, f. ώσω, vincio. v. συνταργ.

Ταριχεία, ας, ἡ, conditura, quæ sale fit, item pollinctura. Gl. Vet. succidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορος, ε, ὁ, salsamentarius, salsamentorum venditor. E τάριχος & ἔμπορος.

Ταρίχευσις, εως, ἡ, idem quod ταριχεία, & ab eodem.

Ταριχευτὴς, ε, ὁ, salitor, Phil. Ab eod.

Ταριχευτὸς, ἡ, ὸν, sale conditus & aliquamdiu asseruatus. A seq.

Ταριχεύω, f. εύσω, sale, arena, fumo, condio, macero, induro & arefacio. ταριχεύω νεκρὸν, cadauer pollingo, Gl. Vet. Sic & Herodot. & Diodor. *metaph.* fame, carcere, squalore aliquem macerare. A τάριχος.

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui est e genere salsamentorum, qui saliri solet. 2) sale conditus & seruatus; salsus. Phil. ταριχηρὸν, præsalsum. Ab eodem.

Ταρίχιον, ου, τὸ, falfamentum. A τάριχος.

Ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna falfamentarii. Ex ιου. & πωλέω.

Ταριχοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, falfamenta vendito. A feq.

Ταριχοπώλης, ου, ὁ, qui falfamenta venditat. Gl. Vet. falfamentarius. A feq. & πώλης.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, falfamentum pifcium. 2) caro fale condita.

ΤΑΡΡΟ'Σ, ρᾶ, ρὸν, velox.

Ταῤῥίον, ου, τὸ, craticula. Dim. a ταῤῥός.

ΤΑ'ΡΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator, *poët.* V. ἐπιτάῤῥοθος.

Ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, crates, Gl. Vet. *Att.* pro ταρσός.

Ταρσὸς, οῦ, ὁ, crates, fuper qua cafei aliaque foleant ficcari. 2) aliquid ταρσῷ fimile, vbi res fimiles iuxta fefe ad modum radiorum decurrunt; vt ala auis, palmula remi, palmula manus feu pedis. Philox. ταρσὸς τοῦ ποδὸς, planta. ταρσοὶ, tali, Philox. plantæ, Gl. Vet. A τέρσω.

Ταρσόω, fiue ταῤῥόω, ῶ, f. ώσω, inftruo & munio crate, crati impono. A pr.

Ταρσώδης, fiue ταῤῥώδης, εος, ὁ, ἡ, in modum cratis implicitus feu implexus. Epith. arborum, quarum radices fic implicantur. Ab eodem.

Τάρσωμα, ατος, τὸ, idem quod ταρσός. A ταρσόω.

Ταρτάρειος, & ιος, α, ον, tartareus. A τάρταρος.

Ταρταρίζω, f. ίσω, tartareo frigore tremo. A τάρταρος.

Ταρταρόπαις, ὁ, ἡ, proles Tartari.

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundiffimus inferorum locus 2) locus tenebricofus, carcer.

Ταρταρόω, ῶ, f. ώσω, in tartarum (it. carcerem) detrudo vel deiicio. A pr.

Ταρφέα, *Adu.* frequenter, crebro. A ταρφύς.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, denfus, creber, frequens. A τάρφος.

Ταρφὺς, έος, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τάρφος, εος, τὸ, denfitas, proprie filuæ, locus filuæ denfus. A feq.

Τάρφω, ficco, quafi a τείρω.

Τάρχεα, ων, τὰ, inferiæ, iufta, parentalia. A τάριχος.

Ταρχεύω, fepelio. A pr.

Ταρχύω, f. ύσω, exfequias facio, funus curo, fepelio. Ab eod.

Τάσις, εως, ἡ, extenfio, contentio. Apud Rhet. longiffima periodus. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, f. ξω, ordino, colloco, ftatuo. 2) conftituo, deftino. 3) mando, impono, impero, vt tributa. τέταγμαι, ordinatus fum, Gl. Vet. perf. paff. τεταγμένος, ordinatus, ftatus, Gl. Vet. *In med.* τάσσομαι, certis penfionibus foluo, penfiones defcribo, f. dies, quibus fummam per partes foluam.

Τατάω, *Dor.* pro τητάω.

Τατικὸς, ὴ, ὸν, tendens, tendendi vim habens. A τείνω.

Ταυράω, ῶ, de tauro vaccam appetente. A ταῦρος.

Ταυρεία, item ταυρέα, fcil. δορὰ, taurinum corium. A feq.

Ταύρειος, εία, ειον, taurinus. A ταῦρος.

Ταύρεος, έα, εον, idem & ab eod.

Ταυρηδὸν, *Adu.* in modum tauri. Ab eod.

Ταυρίδιον, ου, τὸ, paruus taurus. Dim. a ταῦρος.

Ταυρικὸς, ἡ, ὸν, tauricus, taurinus. Ab eod.

Ταυροβόας, ὁ, clamofus, proprie tauri vocem habens. A βοά.

Ταυροβόρος, ου, ὁ, ἡ, taurum vorans. E τ. & βορά.

Ταυρογάστωρ, ορος, ὁ, vorax. A γαστήρ.

Ταυρόδετος, η, ον, cui taurus alligatus eft. A δέω.

Ταυροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, tauri formam habens. Ab εἶδος.

Ταυρόθυτος, ον, in quo taurus immolatus eft. A θύω.

Ταυρόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, cornua taurina habens. A κέρας.

Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλή.

Ταυρόκολλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum.

Ταυροκολλώδης, εος, ὁ, ἡ, glutini taurino fimilis, glutinofus. A pr.

Ταυρόκρανος, ου, ὁ, ἡ, taurinum caput habens. A κράνον.

Ταυροκτονέω, ῶ, taurum occido. A feq.

Ταυροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, tauri interfector, mactator. A κτείνω.

Ταυρόκτονος, ου, ὁ, ἡ, a tauro necatus. Ab eodem.

Ταυρομέτωπος, ον, taurinum, i. e. toruam frontem habens. A μέτωπον.

Ταυρόμορφος, ου, ὁ, ἡ, tauri formam habens. A μορφή.

Ταυροπάρθενος, ἡ, Epith. Europæ, tauro vectæ. apud Lycophr.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, e tauro procreatus. A πατήρ.

Ταυροπόλος, ου, ἡ, & ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana, vel quod apud Tauros, Scythiæ gentem, coleretur; vel quod taurorum gregibus præfit; vel quod eadem fit cum luna, quam tauris vehi fingunt. A πολέω.

Ταυρόπους, ποδος, ὁ, ἡ, tauri pedes habens.

ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, taurus. 2) fignum cœlefte. 3) Taurus, mons vaftiffimus Afiæ. 4) penis.

Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. E pr. & σφαγή.

Ταυροσφάγος, ὁ, ἡ, taurum mactans. A σφάττω.

Ταυροφάγος, ου, ὁ, taurorum vorator.

Ταυροφανὴς, έος, ὁ, ἡ, qui taurus effe videtur, tauro fimilis. A φαίνομαι.

Ταυρόφθογγος, ου, ὁ, ἡ, vocem edens taurinæ fimilem.

Ταυροφόνος, ου, ὁ, ἡ, qui taurum, vel tauros cædit. A φένω.

Ταυρόφορος, ον, qui fertur, trahitur a tauris. A φέρω.

Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto. 2) ftupro, comprimo. ταυροῦμαι, taurus fio, taurinam naturam induo. 2) comprimor a viro. A ταῦρος.

Ταυρωπὸς,

Ταυρωπὸς, ὃ, ὁ, ἡ, tauri faciem habens, tauriformis. Ab ὤψ.

Ταύτῃ, *Adu.* sc. τῇ μοίρᾳ, ὁδῷ, μεθόδῳ, γνώμῃ, ἐπιχειρήσει, αἰτίᾳ, &c. eatenus, ea ratione, eo modo. 2) ex ea parte. 3) ea de caussa, ideo. 4) hac. Dat. fem. Ab ἔτος.

Ταυτίζω, in vnum confero, vnum idemque censeo & pono. A seq.

Ταυτὸ vel ταυτὸν, & ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud E τὸ & αὐτό.

Ταυτοβουλία, ας, ἡ, voluntatis consensus, eadem voluntas. A pr. & βουλή.

Ταυτογραφέω, eodem modo scribo. ταυτογραφούμενα, quæ eodem modo scribuntur. A γράφω.

Ταυτόδοξος, ὁ, ἡ, idem sentiens. A δόξα.

Ταυτοδυναμέω, æquipolleo, idem significo. A seq.

Ταυτοδύναμος, ὁ, ἡ, æquipollens. A δύναμις.

Ταυτοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, eiusdem formæ, vniformis. Ab εἶδος.

Ταυτοέπεια, ας, ἡ, repetitio eiusdem rei aliis verbis. Ab ἔπος.

Ταυτοεπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.

Ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor. Ab ἔργον.

Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus. Ex iisd.

Ταυτοθελὴς, έος, ὁ, ἡ, idem volens. ταυτοθελὲς, identitas s. consensus voluntatis. τὸ αὐτὸ θέλων. A θέλω.

Ταυτόθρους, ὁ, ἡ, idem sonans. τὸ αὐτὸ θροῶν. A θρόος.

Ταυτοκίνητος, ε, ὁ, ἡ, qui eodem cum altero mouetur, parem motum habens. ἐπὶ τὸ αὐτὸ κινούμενος. A κινέω.

Ταυτοκλινὴς, έος, ὁ, ἡ, in idem vergens. A κλίνομαι.

Ταυτολογέω, ῶ, f. ήσω, idem dico, item loquendo itero, etiam de iis, quæ alii dixere. A ταυτολόγος.

Ταυτολογία, ας, ἡ, quando res eadem pluribus, & plane eadem significantibus verbis redditur, idem bis dicitur. A seq.

Ταυτολογικῶς, *Adu.* per tautologiam. A pr.

Ταυτολόγος, ε, ὁ, ἡ, idem bis dicens. E ταυτὸ & λέγω.

Ταυτόματον vel ταὐτόματον, quod fit casu, vel fortuito, forte, forte fortuna. ἀπὸ ταυτομάτε, forte fortuna. item sponte. E τὸ & αὐτόματον.

Ταυτοπάθεια, ἡ, euentus, fortuna similis, in vtramque partem. A seq.

Ταυτοπαθὴς, cui idem accidit. E ταυτὸ & πάθος. vel πάσχω.

Ταυτοποδία, ἡ, eiusdem pedis repetitio, vt in ditrochæo. ap. Hephæst. Ex eod. & πές.

Ταυτοπροσωπικῶς, in eadem persona. A ταυτοπροσωπικὸς, eiusdem personæ.

Ταυτοσήμαντος, ον, idem significans. A σημαίνω.

Ταυτόσημος, ον, idem. A σῆμα.

Ταυτοσθενὴς, εος, ὁ, ἡ, eiusdem virtutis & roboris. A σθένος.

Ταυτοσυνδρομὴ, ῆς, concursus in eundem locum.

Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτό.

Ταυτοφωνία, ἡ, similitudo soni. A seq.

Ταυτόφωνος, ον, similiter sonans. A φωνή.

Ταυτώνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.

Ταφεὺς, εως, ὁ, vespillo, libitinarius, sandapilarius. A seq.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura, funus, exsequiæ. 2) quod numeratur pro sepultura. A θάπτω.

Ταφήϊος, ε, ὁ, ad sepulturam pertinens, sepulcralis, funereus. pro ταφεῖος. A pr.

Τάφιος, ία, ιον, sepulcralis. A seq.

Ταφοειδὴς, ὁ, ἡ, sepulcro similis.

Τάφος, ε, ὁ, tumulus, collis. 2) sepultura, funus, exsequiæ, sepulcrum. 3) epulum funebre, silicernium. 4) admiratio, stupor. A θάπτω.

Ταφρεία, ας, ἡ, fossio, fossæ excauatio. 2) valli exstructio pro castris. A ταφρεύω.

Τάφρευμα, ατος, τὸ, munitio castrorum. A seq.

Ταφρεύω, f. εύσω, fossam duco, castra munio. A seq.

Ταφροειδὴς, ὲς, fossæ similis. Ab εἶδος.

Ταφροποιέω, f. ήσω, fossam duco, fossa, vallo munio.

Τάφρος, ε, ἡ, fossa, fossatum, Philox. sepes, Phil. vallum, Gl. Vet. Etiam pro carcere, sc. in terram defosso maxime, reperitur. A θάπτω.

Ταφρώρυχος, ε, ὁ, vallorum effossor. E pr. & ὀρύσσω.

Τάχα, *Adu.* velociter, properanter, mox. 2) forsan, fortassis, forte. 3) facile. A ταχύς.

Ταχεία, ας, ἡ, celeritas. Ab eod.

Ταχέως, *Adu.* idem quod τάχα. Ab eod.

Ταχινὰ, *Adu.* celeriter. A seq.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, celer, velox. A τάχος.

Ταχινῶς, *Adu.* celeriter. A pr.

Τάχιον, *Adu.* citius, celerius, velocius. 2) cito. A ταχίων, *Comp.* a ταχύς.

Τάχιστα, *Adu.* celerrime, velocissime. A seq.

Τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velocissimus. τὴν ταχίστην, sc ἡμέραν s. ὥραν, quam primum, Phil. statutum. Gl. Vet. Superl. a ταχύς.

Ταχίων, ονος, ὁ, ἡ, celerior, velocior, citior. Comp. ab eod.

Τάχος, εος, τὸ, celeritas, velocitas. Ab eod.

Ταχυ, *Adu.* velociter, cito. Ab eod.

Ταχυάλωτος, ε, ὁ, ἡ, qui facile capi potest.

Ταχυβάδιστος, ε, ὁ, qui celeriter incedit. E ταχὺς & βαδίζω.

Ταχυβάμων, ονος, ὁ, ἡ, idem. A βαίνω.

Ταχυβάτης, ε, ὁ, idem. Ex iisd.

Ταχυβλαστία, ας, ἡ, germinandi celeritas. Ex eod. & βλαστέω.

Ταχύβουλος, ε, ὁ, promtus consilio, aut qui cito consilium mutat. Ex eod. & βελή.

Ταχύγηρως, ε, ὁ, ἡ, cito senescens. Ex eod. & γῆρας.

Ταχύγλωσσος, ε, ὁ, ἡ, inconsulte loquens. 2) effrenata linguæ incontinentia præditus. Ex eod. & γλῶσσα.

Ταχυγενος, ε, ὁ, ἡ, velox, celer pedibus. Ex eod. & γόνυ.

Ταχυγράφος, ε, ὁ, ἡ, qui velociter scribit, vtens literis vulgaribus, quæ curam scribuntur, opponiturque καλλιγράφῳ, notarius. Ex eod. & γράφω.

Ταχύδακρυς,

Ταχύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, facile lacrimans. Ex eod. & δάκρυ.

Ταχυδινὴς, εος, ὁ, ἡ, qui celeriter circumagitur, versatilis. Ex eod. & δίνη.

Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A seq.

Ταχυδρόμος, ου, ὁ, ἡ, velociter currens, cursor. Ex eod. & τρέχω

Ταχυεργὴς, έος, ὁ, ἡ, celer in opere aliquo, acer, promtus manu. Ex eod. & ἔργον.

Ταχυεργία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A seq.

Ταχυεργὸς, ου, ὁ, idem quod ταχυεργής.

Ταχυήρης, ες, qui celeriter mouetur, vehitur. Epith. nauis, currus. Ab ἐρέσσω.

Ταχυθάνατος, ου, ὁ, ἡ, subito moriens. 2) subitam mortem adferens.

Ταχύιππος, ὁ, eques bonus.

Ταχυκίνητος, ου, ὁ, ἡ, qui celeriter mouetur A κινέω.

Ταχυμαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui cito discit, vel didicit. A μανθάνω.

Ταχύμηνις, εως, ὁ, ἡ, qui subito irascitur, iracundus.

Ταχυμήτης, ου, ὁ, vel ταχύμητις, εως, ὁ, ἡ, celer in capiundo consilio.

Ταχυμήτωρ, ορος, fecundus. A μήτηρ.

Ταχύμορος, ὁ, ἡ, breuis æui.

Ταχυναυτέω, ῶ, fut. ήσω, celeriter nauigo. E τ. & ναύτης.

Ταχύνοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A seq.

Ταχύνοος, contr. ταχύνους, ου, ὁ, ἡ, qui celeri est ingenio.

Ταχύνω, accelero, propero, festino. A ταχύς.

Ταχυπειθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui facile paret. 2) credulus. A πείθομαι.

Ταχυπέτης, ὁ, ἡ, celeriter volans. A πέτομαι.

Ταχυπλοέω, ῶ, celeriter nauigo. A πλόος.

Ταχυπλοΐα, ἡ, celerrima nauigatio. A seq.

Ταχύπλοος, ους, ουν, celeriter nauigans.

Ταχύπνοια, ἡ, celeritas respirationis, a ταχύπνους, celerem respirationem habens, s. celeriter & frequenter respirans.

Ταχύπομπος, ου, ὁ, ἡ, qui celeriter deducit seu transmittit.

Ταχύποπτος, ου, ὁ, ἡ, suspiciosus. Ab ὕποπτος.

Ταχυπόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter gradiens. A πείρω.

Ταχύποτμος, ου, ὁ, ἡ, citæ morti obnoxius.

Ταχύπους, ποδος, ὁ, ἡ, pedibus celer, velox. Gl. Vet. alipes.

Ταχύπτερος, ου, ὁ, ἡ, celeriter volans, velox. A πτερόν.

Ταχύπωλος, ου, ὁ, celeres equos habens. 2) rei equestris peritus.

Ταχύρροθος, ον, tumultuosus, trepidus. A ῥόθος.

Ταχύρρωστος, ου, ὁ, ἡ, qui cito conualuit. A ῥώννυμι.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὑ, celer, citus, velox, rapidus, Phil. festinus, Gl. Vet.

Ταχύτερον, Adu. ocius, citius, celerius, velocius, maturius, Phil. A ταχύτερος, Comp. a ταχύς.

Ταχύτατα, Adu. celerrime. Superl. a ταχύ.

Ταχυτὴς, ῆτος, & ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.

Ταχυτόκος, ου, ὁ, ἡ, facile & celeriter pariens. A τίκτω.

Ταχύχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, promtus manu.

Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas, agilitas manuum in laborando. A pr.

ΤΑ'Ω, capio, sumitur, vt hinc fiat τῆ, cape, sume, apud Homerum, & verbum τάζω eiusdem significationis. Alii τέω, vt sit a τῶ, τάω, τέω, capio, prehendo, hinc τείνω, τεύχω. τευτάω, & similia.

Ταώνιος, ου, ὁ, pauoninus, pauonius. A seq.

ΤΑΩ'Σ, ῶ, & ταῶς, ῶ, & ταὼν, ῶνος, ὁ, pauo.

ΤΕ, Coni. quam sequi debet καὶ, non modo, sed etiam. & &. Raro sola ponitur. Sæpe apud poëtas redundat, vt Lat. que quod idem est.

ΤΕ'ΓΓΩ, f. ξω, tingo, madefacio, humecto. 2) mollio, emollio. τέγγεσθαι, molliri, cedere.

Τέγεος, ου, ὁ, tectus, opertus. 2) altus, sublimis. A τέγος.

Τέγη, ης, ἡ, tectum. 2) ipsa domus. A στέγω.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, madefactus. 2) qui tingi & humectari potest. 3) qui frangi oratione & molliri potest. A τέγγω.

Τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio. Ab eodem.

Τέγος, εος, τὸ, tectum, domus. 2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.

Τεθαῤῥηκότως, Adu. confidenter. part. perf. verbi θαῤῥέω.

Τέθμιος, α, ον, legitimus, solennis, pro θέσμιος, τέθμια, leges, mores, instituta.

Τεθμὸς, pro θεσμός.

Τεθορυβημένως, Adu. tumultuose, turbulente. A θορυβέω.

Τεθριππηλάτης, ου, ὁ, quadrigarius, Gl. Vet. A τέθριππον & ἐλάτης.

Τεθριπποβάμων, ὁ, idem quod seq. Ex eod. & βαίνω.

Τεθριπποβάτης, ου, ὁ, ἡ, qui quadrigis vehitur. Ex iisdem.

Τέθριππος, ου, ὁ, ἡ, quatuor equos habens, quadriga. Gl. Vet. τέθριππον, scil. ἅρμα, quadriga. E τετρὰς & ἵππος.

Τεθριπποτροφέω, ῶ, quadrigas, siue quadriiuges equos alo. A seq.

Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ, qui quadrigas, siue equos quadriiuges alit. E τέθριππος & τρέφω.

Τεθρυλλημένως, Adu. peruulgate. A θρυλλέω.

Τεινεσμὸς, ου, ὁ, tenesmus, continua aluum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta & mucosa nihil egeritur. A τείνω.

Τεινεσμώδης, εος, ὁ, ἡ, tenesmo similis. 2) tenesmo laborans. A pr.

ΤΕΙ'ΝΩ, ενῶ, tendo, extendo, distendo, intendo, contendo proprie, & trop. de itinere, item de oculis. 2) tendo, pertineo, specto. pass. τείνομαι, etiam dicitur pro occupor, sed cum tædio, distendor, distineor, protrahor, vt παρατείνομαι. τεταμένος, tentus, Gl. Vet. perf. pass. part. ἐτάθη, tentus est, aor. 1. pass. ταθεὶς, tentus, tensus, part.

Τείρεα, ων, τὰ, astra, poët. τέρεα. A τέρας.

ΤΕΙ'ΡΩ, vexo, adfligo, infesto, molesto. 2) domo,

domo, subigo, absumo, tero, attero. τείρετο. imperf. *Ion.* pro ἐτείρετο.
Τειχεσιβλήτης, ε, ὁ, murorum euersor. E τεῖχος & βάλλω.
Τειχεσιπλήτης, ε, ὁ, vel potius, τειχεσιπλήκτης, mœnium oppugnator. Ex eod. & πλήσσω, aut πελάζω.
Τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo seu munio. A τεῖχος.
Τειχήρης, ε, ὁ, ἡ, mœnibus conclusus, qui se intra muros continet, qui obsidetur. Ex eod. & ἄρω.
Τειχία, ας, ἡ, munitio, proprie muralis. Ab eodem.
Τειχίζω, f. ίσω, murum ædifico seu struo. 2) muro cingo, munio, communio. τετειχισμένος, munitus Gl. Vet. muratus. perf. part. pass. 3) pro ἀποτειχίζω, quod vid. Ab eodem.
Τειχικὸς, ἡ, ὸν, muralis, Gl. Vet. Ab eod.
Τειχιόεις, όεσσα, όεν, muris bene cinctus, muris circumdatus. Ab eod.
Τείχιον, ε, τὸ, paruus murus. 2) munimentum. 3) domus. Hom. Dim. ab eod.
Τείχισις, εως, ἡ, v. τειχισμός. A τειχίζω.
Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. Ab eod.
Τειχισμὸς, ε, ὁ, muri exstructio. Ab eod.
Τειχιστὴς, ε, ὁ, qui muros struit. Ab eod.
Τειχογραφέω, f. ήσω, muros depingo. Ex eod. & γράφω.
Τειχοδομέω, ῶ, f. ήσω, murum erigo seu exstruo. A τειχοδόμος.
Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exstructio. A seq.
Τειχοδόμος, ε, ὁ, ædificator seu structor murorum. E τεῖχος & δέμω.
Τειχολέτης, ε, ὁ, murorum destructor. Ex eod. & ὄλλυμι.
Τειχολύτης, ε, ὁ, idem. Ex eod. & λύω.
Τειχομαχέω, ῶ, f. ήσω, murum oppugno. A τειχομάχος.
Τειχομάχης, ε, ὁ, idem quod τειχομάχος.
Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. Ab eod.
Τειχομαχικὸς, ἡ, ὸν, oppugnationi inseruiens. A pr.
Τειχομάχος, ε, ὁ, ἡ, muri oppugnator. 2) muri defensor, propugnator. E τεῖχος & μάχομαι.
Τειχομελὴς, ὲς, Epith. citharæ Amphionis. E τ. & μέλος.
Τειχοποιΐα, ας, ἡ, muri exstructio. 2) cura exstruendorum aut reficiendorum murorum. A seq.
Τειχοποιὸς, ε, ὁ, qui muros struit. 2) qui instaurandis seu reficiendis mœnibus præest. E seq. & ποιέω.
Τεῖχος, εος, τὸ, murus. τείχη, mœnia. 2) locus quiuis munitus, vrbs, castellum, præsidium. A τεύχω.
Τειχοσκοπία, ἡ, spectatio e muro, vt Helenæ cum certamen spectat. pars carminis Homerici. A σκοπέω.
Τειχοφυλακέω, vel κτέω, ῶ, f. ήσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A seq.
Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos.
Τειχύδρια, τὰ, oppidula. Dim. a τεῖχος. n. 2.
Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua vtuntur ad oppugnandos & subruendos muros. quasi a τειχόω.
Τείως, *Adu.* pro τέως.
Τεκμαίρω, certis signis ostendo & probo. τεκμαίρομαι, coniicio, coniecto, argumentor, Gl. Vet. item destino, ad finem perduco. aor. 1. ἐτεκμηράμην.
ΤΕΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei. 2) signum, ostentum.
Τέκμαρσις, εως, ἡ, coniectura, coniecturalis cognitio, interpretatio, præsagium. A τεκμαίρομαι.
Τεκμαρτέον, coniiciendum. Ab eod.
Τεκμήριον, ε, τὸ, coniectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Philox. certum signum. A τέκμαρ.
Τεκμηριόω, ῶ, f. ώσω, certis coniecturis nitor, vel pronuncio ac probo. A pr.
Τεκμηριώδης, εος, ὁ, ἡ, constans signis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.
Τεκμηρίωσις, ἡ, documentum, argumentum. A τεκμηριόω.
Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei. 2) finis seu scopus, quem quis sibi in actionibus suis proponit. 3) testimonium, signum. A τέκμαρ.
Τεκνίδιον, τό, idem quod seq.
Τεκνίον, ε, τὸ, filiolus, filiola. Dim. a τέκνον.
Τεκνογονέω, ῶ, liberos gigno. A τεκνογόνος.
Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A seq.
Τεκνογόνος, ε, ὁ, ἡ, liberos pariens.
Τεκνοκτονέω, ῶ, f. ήσω, liberos interficio. A τεκνοκτόνος.
Τεκνοκτονία, ας, ἡ, gnaticidium, Gl. V. Ab eod.
Τεκνοκτόνος, ε, ὁ, ἡ, liberorum interfector seu interfectrix. E τέκνον & κτείνω.
Τεκνολέτειρα, ας, ἡ, quæ liberos suos perdidit, interfecit. 2) quæ liberos suos amisit. Ex eod. & ὀλέτειρα.
Τέκνον, ε, τὸ, fetus, proles, filius vel filia. *Plur.* τέκνα, liberi, nati. A τίκτω.
Τεκνοποιέω, ῶ, f. ήσω, liberos procreo. 2) in filium adopto. A τεκνοποιός.
Τεκνοποιητικὸς, ἡ, ὸν, liberis procreandis idoneus. A pr.
Τεκνοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio. 2) adoptio, Phil. A seq.
Τεκνοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, liberos procreans, fecundus. E τ. & ποιέω.
Τεκνόποινος, ον, vlciscens liberis s. in liberis sibi factam iniuriam. A ποινή.
Τεκνοῤῥαίστης, ε, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.
Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A σπορά.
Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes seu occisio. A σφάττω.
Τεκνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, liberos educo seu alo. A τεκνοτρόφος.
Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum seu sobolis educatio. A seq.
Τεκνοτρόφος, ε, ὁ, ἡ, liberos alens. A τρέφω.
Τεκνότροφος, ε, ὁ, ἡ, qui a liberis alitur. Ex iisdem.
Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum deuoratio. A seq

Τεκνοφάγος, ου, ὁ, ἡ, liberorum deuorator.
Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. A φθορά.
Τεκνόφι, *Adu.* per filium, opera filii. A τέκνον.
Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A seq.
Τεκνοφόνος, ου, ὁ, ἡ, liberos occidens seu interficiens.
Τεκνόω, ῶ, f. ώσω, liberos procreo, genero, gigno. 2) liberos habeo, peperi. 3) adopto. A τέκνον.
Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles. A pr.
Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. 2) adoptio. Ab eod.
Τέκος, εος, τὸ, fetus, proles. A τίκτω.
Τεκταίνω, & τεκταίνομαι, fabricor, struo, machinor. Gl. Vet. fabrefacio. 2) artem fabrilem exerceo. τεκτήνατο, struxit. aor. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. A τέκτων.
Τεκτόναρχος, ὁ, architectus.
Τεκτονεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. Vet. A seq.
Τεκτονεύω, fabrico, Gl. Vet. A τέκτων.
Τεκτονία, ας, ἡ, structura, opus fabrile. Ab eod.
Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis seu lignariæ peritus est. τεκτονικὴν, fabrica, Gl. Vet. Ab eod.
Τεκτονικῶς, *Adu.* ex artis fabrilis legibus. A pr.
Τεκτοσύνη, ης, ἡ, structura, seu ars fabrilis. A seq.
Τέκτων, ονος, ὁ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, Gl. Vet. it. artifex quiuis. A τεύχω.
Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, lorum ensis, & e quo scutum pendet. 2) vinculum, ligamen, fascia. A ταλάω.
Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes aduersus feras. A pr.
Τελαμωνίζω, fascia inuoluo. Ab eod.
Τελαμώνιος, ου, ὁ, ἡ, ad cingulum & lorum pertinens. 2) filius Telamonis, epith. Aiacis Salaminii. Ab eod.
Τελάρχης, ου, ὁ, qui præest agmini, legioni, quæ τέλος vocatur. E τέλος & ἄρχω.
Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τελους. v. pr.
Τελεαρχία, ας, ἡ, munus eorum, qui curabant, vt stercora fimusque ex angiportis eiicerentur, & riui auerterentur. A seq.
Τελέαρχος, ου, ὁ, τελεαρχίας munus habens. Ex τέλος & ἄρχω.
Τελέθω, sum, fio, orior, venio aliquo. A τέλλω.
Τελειογονέομαι, οῦμαι, absoluor, perficior, de absolutione operis, vt creati mundi. Phil. A τελειογόνος.
Τελειογονία, ας, ἡ, perfecta generatio. A seq.
Τελειογόνος, ου, ὁ, ἡ, perfectum pariens.
Τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex eod. & καρπός.
Τελειοποιὸς, ὁ, ὁ, ἡ, perfectum reddens, seu perfectionem adferens. Ex eod. & ποιέω.
Τέλειος, ου, ὁ, ἡ, & τέλειος, εία, ειον, perfectus, annis & artubus integer, eximius, de victimis. Philox. solidus, concinnatus, finitus, Gl. Vet. consummatus. τέλεια θύματα, hecatombæ. τέλειον ἅρμα, currus in sacris ludis decertans, vbi omni modo rebus sacris & religiosis perfecta & integra esse omnia debent. A τέλος.
Τελειοστιγμὴ, ῆς, ἡ, perfectissima interpunctio, quum oratio ad perfectam sententiam peruenit, pro τελεία στιγμή.
Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas, consummatio, Phil. Ab τέλειος.
Τελειοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, perfectum edo partum. 2) perfectum fructum pario. A τελειοτόκος.
Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A seq.
Τελειοτόκος, ου, ὁ, ἡ, perfectum edens partum. E τέλειος & τίκτω.
Τελειόω, ῶ, fut. ώσω, perficio, finio, conficio, consummo, termino, Phil. 2) sacro, initio, Gl. V. τελειοῦμαι, perficior, Gl. V. τελειωθὲν, definitum, Philox. perfectum. aor. 1. pass. part. τελειῶσαι, perorare, Philox. aor. 1. act. inf. A τέλειος.
Τελείω, perficio, pro τελέω, vel τελεέω. Ab eod.
Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, consummatio. A τελειόω.
Τελείως, *Adu.* perfecte, absolute. 2) integre, plene. 3) prorsus, omnino. A τέλειος.
Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. 2) maturitas. A τελειόω.
Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, q. d. perfector, consummator, finitor. 2) qui baptismum consecrat & confert. Ab eod.
Τελειωτικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens. A pr.
Τελεοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero. 2) ad frugem peruenio. E τέλεος & καρπός.
Τελεόμηνος, ὁ, annus integer. 2) fetus, qui iustum mensium numerum in vtero peregit. A τέλεος & μήν.
Τέλεον, *Adu.* omnino, prorsus. 2) postremo. A seq.
Τέλεος, έα, εον, perfectus, absolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.
Τελεύω, ῶ, f. ύσω, absoluo, perficio. 2) voti compotem facio. A pr.
Τελεσιάζω, sacrifico, sacra perago. A τελέσιος.
Τελεσικαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo. A seq.
Τελεσίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructum ad maturitatem perducens, s. fertilis. E τελέω & καρπός.
Τελεσίνοος, ους, ουν, qui perficit, quæ voluit, s. destinauit. Ex eod. & νοῦς.
Τελέσιος, ου, ὁ, ἡ, finem imponens. 2) vltimus. A τέλος, s. τελέω.
Τελεσιουργέω, ῶ, q. d. perficio opus, perficio, conficio. A τελεσιουργός.
Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis confectio seu absolutio, consummatio. 2) vltimus finis & fructus perfecti operis. A pr.
Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio seu effectio operis. 2) efficacia. A seq.
Τελεσιουργικὸς, ἡ, ὸν, ad perficiendum aptus. A seq.
Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, q. d. perfector vel effector operis.

operis. 2) efficax. 3) perficiens, perfectum reddens. E τελέω & ἔργον

ελεσίφρων, ὁ, ἡ, v. τελεσίνεσ. A τελ. & φρήν.

έλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, penſitatio, tributum, Phit. 2) functio, Phil. A τελέω.

ελεσμὸς, ȣ̃, ὁ, transactio, Phil. Ab eod.

ελεσσιγαμος, ȣ, ὁ, ἡ, nuptias perficiens, pro τελεσίγαμος. E τελέω & γάμος.

ελεσσίγονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fetum efficiens, prolificus, pro τελεσίγονος. Ex eod. & γόνος.

ελεσσιδώτειρα, ἡ, quæ res ad finem perducit. Ab eod. & δώτ.

ελεσσινες, vid. τελεσίνοος.

ελεσήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo fit initiatio, ſacrarium. Ab eod.

ελεσὴς, ȣ̃, ὁ, finitor, perfector. 2) initiator. Ab eodem.

ελεσικὸς, ἡ, ὸν, perficiendi vim habens. 2) initiatorius, myſticus. A pr.

ελεσικῶς, myſtice. A pr.

ελεσωρ, ορος, ὁ, qui omnia, quæ vult, perficit. A τελέω.

ελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco. 2) profum. A τελεσφόρος.

ελεσφορεις, ἡ, idem quod ſeq. A pr.

ελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, conſecratio, & quidquid ad eam adhibetur. 2) vtilitas, emolumentum. A pr.

ελεσφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. finem adferens, ad finem perducens. 2) vtilis, fructifer. 3) ad finem perductus, perductus, completus. E τέλος & φέρω.

ελετάρχης, ȣ, ὁ, cerimoniarum conditor, ſ. præfectus. E τελετὴ & ἄρχω.

ελεταρχία, ας, ἡ, cura cerimoniarum. A præc.

ελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus. 2) initiatio. 3) expiatio. 4) ſacerdotium. Phil. conſecratio. al. Gl. Vet. cerimoniæ, feriæ.

ελετεργέω, ῶ, conſecro, initio, dedico. A τελετεργός.

ελετεργία, ας, ἡ, conſecratio, initiatio. A ſeq.

ελετεργὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, diuinis operatus, conſecrans. Ex iisd.

Τελευταῖον, *Adu.* demum, tandem. A ſeq.

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, vltimus, poſtremus, nouiſſimus, extremus. A τελευτή.

Τελευτάω, ῶ, f. ήσω, finio, ad finem perduco. 2) morior, Gl. Vet. occumbo, decedo, defungor. τελευτῶντες, tandem, poſtremo, vbi de pluribus ſermo; etiam de exitu morbi & tranſitu in alium. A ſeq.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus. 2) mors, obitus. A τέλος.

Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, abſoluo. 2) vendo, ſoluo. 3) cſt & attribuor. 4) initio ſacris. 5) neutr. tendo, pertineo aliquo. A τέλος.

Τελέως, *Adu.* v. τελείως. A τέλεος.

Τελεωτικὸς, ἡ, ὸν, v. τελειωτ. A τελεόω.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus. 2) eximius, ſolennis. A τέλος.

Τέλθος, εος, τὸ, quod debetur, pecunia credita, pro τέλος, *Dor.* Callim.

Τελικὸς, ἡ, ὸν, finalis, ad finem ſ. ſummum rei pertinens. 2) extremus. Ab eod.

Τελίσκω, compleo, perficio. 2) initio. τελισκόμενος, initiatus. Ab eod.

ΤΕ'ΛΛΩ, inuſ facio, fio, orior.

ΤΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnoſus ſeu paluſtris. v. τέλμα.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnoſus, paluſtris. A pr.

Τελματόομαι, ȣ̃μαι, in cœnum cogor. Ab eodem

Τελματώδης, εος, ὁ, ἡ, cœnoſus, lutoſus & fæculentus, vliginoſus. Ab eod.

Τελμὶς, μῖνος, ὁ, cœnum in ſtagno, vel e ſtagno ortum. Ab eod.

ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, finis, terminus, exitus, extremum, effectus. 2) vectigal, portorium. 3) impenſa, ſumtus. 4) dignitas, qualis fungentium magiſtratu, qui οἱ ἐν τέλει, dicuntur. 5) magiſtratus ipſi τὰ τέλη. 6) legio, turma, cohors, agmen. 7) maturitas virginis, vnde & nuptiæ. 8) myſteria, ſacra arcana. 9) ſeruit etiam periphraſi, vt δίκης τέλος pro δίκη. 10) formulæ; τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, denique, ad extremum. διὰ τέλους, in perpetuum. 11) τέλος δὲ, *Adu.* ad finem. b) ad mortem vsque.

Τέλσον, ȣ, τὸ, finis, extremitas A pr.

Τελωνάρχης, ȣ, ὁ, portitorum præfectus. E τελώνης & ἄρχω.

Τελώνεια, vel τελωνία, ας, ἡ, vectigalium, in primis portorii, exactio. 2) vectigalium redemtura. A τελώνης.

Τελωνεῖον, ȣ, τὸ, portitorium, Philox. portorium. Ab eod.

Τελονέω, ῶ, f. ήσω, portorium conduco. 2) vectigal exigo, portitor ſum. A ſeq.

Τελώνης, ȣ, ὁ, vectigalium exactor, portitor, Phil. 2) publicanus, qui portorium redemit, ſ. conduxit. Ex τέλος & ὠνέομαι.

Τελώνιον, ȣ, τὸ, telonium, locus, in quo ſedent portitores. 2) portitorum menſa. A pr.

Τεμαχίζω, f. ίσω, in fruſta ſeco. A τέμαχος.

Τεμάχιον, ȣ, τὸ, fruſtulum ſectione alicunde ablatum. 2) tomaculum ſeu tomaclum, tomacina, lucanica. Dim. a ſeq.

Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum ſectione ablatum, inprimis piſcis. 2) piſcis, ſalſamenta. A τέμνω.

Τεμαχοπώλης, ȣ, ὁ, piſcium, inpr. ſalſamentorum, venditor. E pr. & πώλης.

Τεμενίζω, f. ίσω, lucum facio, conſecro, templum facio. A τέμενος.

Τεμένιος, ία, ιον, ad fanum ſeu delubrum pertinens. Ab eod.

Τεμένισμα, ατος, τὸ, fanum ſeu delubrum, templum. A τεμενίζω.

Τέμενος, εος, τὸ, agri portio a cæteris ἀποτετμημένη, reſecta, ſeorſum ab aliis ſita, & deo dedicata. 2) nemus ſacrum, lucus, ager ſacer, delubrum, fanum. A ſeq.

ΤΕ'ΜΝΩ, f. τεμῶ, ſeco, ſcindo. 2) reſeco. 3) ſuccido. 4) concido. 5) terro vaſto agros. 6) caſtro. 7) etiam fœdus ferio, iureiurando ſancio.

sancio. aor. 2. ἔταμον, scidi. τετμημένος, sectus, Gl. Vet. perf. pass. part.

Τέμπεα, contr. τέμπη, τὰ, Tempe, angustiæ inter Olympum & Ossam, Thessaliæ montes. 2) fauces, & angusti exitus quorumuis montium. 3) loca arboribus consita & pratis virentibus amœna.

Τεναγίζειν, fluuius vel mare dicitur, cum decrescens limum reliquit. A seq.

Τέναγος, εος, τὸ, locus humidus, limus aquæ exiguæ restagnantis & herbæ in eius superficie apparentis, locus cœnosus & paluster, Gl. Vet. vadum, lacuna. A τέγγω.

Τεναγώδης, εος, ὁ, ἡ, cœnosus, limosus, palustris, Gl. Vet. vadosus. A pr.

ΤΕ'ΝΘΩ, comedo, rodo, arrodo.

Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, gulositas. A seq.

Τενθεύω, sum catillo & gulosus. A seq.

Τένθης, ου, ὁ, liguritor, catillo, gulosus. A τένθω.

Τενθρηδὼν, όνος, ἡ, insectum aculeatum, vespæ simile. Ab eod.

Τενθρήνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Τενθρήνιον, ου, τὸ, fauus τενθρήνης. 2) locus eiusdem. A pr.

Τενθρηνιώδης, εος, ὁ, ἡ, foraminibus plenus, rarus. A pr.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, inis, Phil. ceruix. A τείνω.

Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.

Τεὸς, ἡ, ὸν, tuus. A σός.

Τεράζω, portendo, signa narro. A τέρας.

Τέραμνα, τὰ, tecta domorum. 2) fana seu delubra. A seq. vel potius σερεμνός.

Τέραμνος, ου, ὁ, arca. 2) tectum. 3) tentorium. 4) Adi. mollis. Scribitur & τέρεμνον, τέρεμνος. A τέρην.

Τεραμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum. A pr.

Τεράμων, ονος, ὁ, ἡ, tener, mollis. Ab eod.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, portentum, prodigium, Plur. τέρατα, reperitur & τεράατα, apud Dionys. Perieg.

Τερασκόπος, ου, ὁ, v. τερατοσκόπος.

Τερασεία, ἡ, v. τερατεία.

Τερασείως, Adu. admirabiliter, prodigiose. A τεράσειος, quod idem est ac seq.

Τεράσιος, ου, ὁ, portentosus, monstrosus. A τέρας.

Τερατεία, ας, ἡ, quicquid modum longe excedit, vt, prodigiosa pompa, prodigiosa narratio, mendacium prodigiosum. A seq.

Τερατεύω, frequentius τερατεύομαι, portenta & monstra loquor, mirabilia & vana fingo, iacto. A τέρας.

Τεράτευμα, τὸ, v. τερατεία. A pr.

Τερατίας, ου, ὁ, idem quod τερατουργός.

Τερατικὸς, ἡ, ὸν, monstrosus, prodigiosus. Ab eodem.

Τερατικῶς, Adu. prodigiose. A pr.

Τερατογονία, ἡ, partus monstrosus. E τέρας & γένομαι.

Τερατογραφέω, ῶ, monstrosa scribo, monstra describo. Ex eod. & γράφω.

Τερατοκέω, ῶ, monstra pario. Ex eod. & τίκτω. V. τερατοτοκέω.

Τερατοκία, ας, ἡ, monstrosus partus. Ex iisd.

Τερατολογέω, ῶ, f. ήσω, de monstris loquor, prodigiosa, mirabilia narro. A τερατολόγος.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio seu oratio de monstris, incredibilibus, monstrosa & prodigiosa. Ab eod.

Τερατολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui de monstris & prodigiis, i. e. mirabilia, incredibilia loquitur. Ex τέρας & λόγος.

Τερατοποιέω, ῶ, fut. ήσω, prodigia & miracula facio. A seq.

Τερατοποιὸς, ου, ὁ, ἡ, prodigia & miracula faciens. Gl. Vet. monstrificus. E τέρας & ποιέω.

Τερατοσκοπία, ας, ἡ, diuinatio e portentis, haruspicina. A seq.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, qui portenta interpretatur, haruspex, hariolus. Gl. Vet. Ex τέρας & σκοπός.

Τερατοτοκέω, ῶ, f. ήσω, monstrum pario, portentosum edo fetum. A τερατοτόκος.

Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monstrosus. Ab eodem.

Τερατοτόκος, ου, ὁ, ἡ, monstra pariens. E τέρας & τίκτω.

Τερατουργέω, ῶ, f. ήσω, monstrosa & prodigiosa efficio. A τερατουργός.

Τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigiosi operis effectus rei prodigiosæ. 2) opus prodigiosum, vel etiam facinus portentosum. A seq.

Τερατουργὸς, ου, ὁ, ἡ, monstrificus, monstra & prodigia edens seu efficiens. E τέρας & ἔργον.

Τερατώδης, εος, ὁ, ἡ, portentosus, monstrosus, pro prodigio habendus. A τέρας & εἶδος.

Τερατωδῶς, Adu. monstrose. A pr.

Τερατωπὸς, ου, ὁ, ἡ, monstrosus adspectu, prodigiosus, portentosus. E τέρας & ὤψ.

Τερεβινθίζειν, terebinthinæ resinæ similem esse A τερέβινθος.

Τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. A seq.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus, arbor.

Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus. A pr.

Τέρεμνος, τέρεμνον. v. τέραμν. Hesych. etiam interpretatur ἰσχυρὸς, qs. a σερρὸς, σέρεμνος.

Τερενοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, molles capillos habens Ex τέρην & πλ.

Τερενόχροος, f. ους, gen. οος, tener, pulcher. Ex eod. & χρόος.

Τερενόχρως, ωτος, idem. Ex eod. & χρώς.

Τερετίζω, cantum edo, sono, lasciue canto, garrio, cantillo.

Τερέτισμα, ατος, τὸ, cantus, sonus musicus vt auium, fidium &c. 2) cantus mollis 3) nugæ sonoræ, fallaces, argutæ, verba inania, ludicra.

Τερετισμὸς, ου, ὁ, idem.

Τερέτριον, ου, τὸ, terebellum, terebella. Dim seq.

Τέρετρον, ου, τὸ, terebra vel terebrum. A seq.

ΤΕΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, terebro, torno. 2) vulnero.

Τερηδονίζομαι, a teredine infestor, Gl. Vet vermiculor. A seq.

Τερηδὼν

Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans seu rodens. A τερέω.
Τέρην, τέρεινα, τέρεν, tener, tenellus, de feminis, pulcer. 2) mollis, qui facile atteritur. Comp. τερεινότερος. A τείρω.
Τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio. 2) garriendi subtilitas, apta ad homines fallendos specie & suauitate sua. A τερθρεύω.
Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Τερθρευς, έως, ὁ, præstigiator. A τέρθρευ.
Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præstigiis illudo, incanto, imposturis vtor, oratione apta ad fallendum vtor. τερθρευόμενοι, argutantes. A pr. (nisi potius a τέρας repetatur.)
Τερθρηδὼν, όνος, ὁ, v. τερθρωτὴρ.
Τέρθριος, α, ον, epith. funis, ad summam veli partem nexus. A seq.
Τέρθρον, ȣ, τὸ, artemo. 2) funis, quo vtrinque velum trahitur. proprie antennæ summum extremumque iugum. metaph. summitas. A τείρω.
Τερθρωτὴρ, ῆρος, ὁ, locus editus nauis, vbi prospiciunt mare. A pr.
Τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta, finis, *Adu.* tandem, ad extremum, vnde lat. terminus.
Τερματίζω, f. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco. A pr.
Τέρμινθος, ȣ, ὁ, ἡ, arbor, vulgo τερέβινθος. 2) tumor seu tuberculum, in quo pustula nigra eminet. A τερέβινθος.
Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes demissus, talaris. A seq.
Τέρμιος, ία, ιον, finalis, vltimus. A τέρμα.
Τέρμις, ιος, ὁ, pes, quia est extrema pars corporis. A τέρμα.
Τερμόνιος, ία, ιον, idem. A seq.
Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.
Τερπικέραυνος, ȣ, ὁ, fulmine gaudens, aut fulmina versans, quasi, pro-τρεπικερ. Iouis epith. E τέρπομαι & κ.
Τερπνίστατος, η, ον, iucundissimus. *Superl.* A seq. τερπνὸς, vt a λάλος fit λαλίστατος.
Τερπνὸς, ἡ, ὸν, delectationem & voluptatem afferens, iucundus, delectabilis, Philox. A τέρπω.
Τερπνότης, ητος, ἡ, iucunditas, suauitas. A pr.
Τερπνῶς, *Adu.* iucunde. Ab eod.
ΤΕ'ΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, iuuo. τέρπομαι, delector, gaudeo.
Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A pr.
Τερσαίνω, arefacio, sicco. A seq.
ΤΕ'ΡΣΩ, arefacio, sicco. τέρσομαι, aresco, arefio.
Τέρυς, υ, tenuis, imbecillus. A τείρω.
Τερύσκομαι, vexor, affligor, atteror. A pr.
ΤΕ'ΡΧΝΟΣ, εος, τὸ, surculus, ramus, germen. Maximus.
Τερψίμβροτος, ȣ, ὁ, ἡ, delectans homines, iucundus. E τέρψις & βρ.
Τερψίνοος, ȣ, ὁ, ἡ, animum oblectans, suauis. 2) voluptarius. E seq. & νόος.
Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, voluptatio. A τέρπω.
Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore, Musa. A seq.
Τερψίχορος, ȣ, ὁ, ἡ, vel τερψίχορος, όρης, ορον, tripudiis se vel alios oblectans. Ex τέρπω & χορός.
Τεσσαράβοιος, ȣ, ὁ, ἡ, quatuor boues æquans, v. c. pretium. 2) e quatuor bouum coriis factum, vt scutum, vel clypeus: coriis enim multiplicibus inducebantur. E τέσσαρες & βȣ̃ς.
Τεσσαρακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.
Τεσσαρακαιδεκάδωρος, ον, 14 palmos æquans. E pr. & δῶρον.
Τεσσαρακαιδεκαταῖος, αία, αῖον, quartus decimus.
Τεσσαρακαιδεκέτις, ἡ, quatuordecim annos nata. Ab ἔτος.
Τεσσαρακονθήμερος, ον, 40 dies durans. E seq. & ἡμέρα.
Τεσσαράκοντα, siue τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.
Τεσσαρακονταδύο, duo & 40.
Τεσσαρακονταέτης, ȣ, ὁ, vel τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ, ἡ, 40 annos natus, quadragenarius. Ab ἔτος.
Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium. A pr.
Τεσσαρακονταῖος, αία, αῖον, qui fit intra dies 40, s. die quadragesimo. A τεσσαράκοντα.
Τεσσαρακοντάκις, siue τετταρακοντάκις, *Adu.* quadragies. Ab eod.
Τεσσαρακονταοκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, duodequinquaginta.
Τεσσαρακοντάπεντε, quinque & quadraginta.
Τεσσαρακοντάπηχυς, εως, ὁ, ἡ, qui 40 cubitorum est.
Τεσσαρακοντὰς, άδος, ἡ, numerus s. tempus 40 dierum.
Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ καὶ αἱ, & τεσσαρακοντατρία, τὰ, quadraginta tres vel tria.
Τεσσαρακοντήρης, εος, ἡ, nauis quadraginta ordinum. Ab ἐρέσσω.
Τεσσαρακοντόργυιος, ον, 40 passus æquans. Ab ὀργυιά. vbi v.
Τεσσαρακοντούτης, vel τετταρακοντούτης, ȣ, ὁ, qui 40 annorum est. E τεσσ. & ἔτος.
Τεσσαρακοσταῖος, αία, αῖον, qui quadragesimo die aliquid facit. A seq.
Τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν, quadragesimus. A τεσσαράκοντα.
ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ καὶ αἱ, & τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor. 2) quaterni.
Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.
Τεσσαρακαιδεκαταῖος, decimus quartus.
Τεσσαρεσκαιδεκατέτης, ες, quatuordecim annos natus. Ab ἔτος.
Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Sabbatiani, qui non die Dominica, vt reliqui Christiani, sed quarta decima luna, Pascha cum Iudæis celebrabant. A pr.
Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, quartus decimus.
Τέσσερες, οἱ καὶ αἱ, & τέσσερα, τὰ, *Ion.* pro τέσσαρες.
Τεσσερήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *Ion.* pro τεσσαράκοντα.
Τεταγμένως, *Adu.* ordinate, seruato certo ordine, Gl. Vet. ex ordine. 2) stato tempore, seu statis temporibus, statis vicibus. A τεταγμένος a τάσσω.

Τεταμιευμένως, *Adu.* moderate ac parce. v. ταμιεύομαι.

Τετανικὸς, ἡ, ὸν, laborans τετάνῳ, cuius musculi ita rigent, vt flecti nequeant. A τέτανος.

Τετανόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, qui laxo eſt capillo, promiſſos crines habens, hirſutus. Ex eod. & θρίξ

Τετανοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, tentigini ſimilis, tentiginoſus. Ex eod. & εἶδος.

Τετανὸς, ἡ, ὸν, tentus, extentus, porrectus, promiſſus. 2) glaber, læuis, æqualis. A τείνω.

Τέτανος, ȣ, ὁ, diſtentio, æquabilis & perpetua totius corporis conuulſio, Gl. Vet. tentigo. Ab eodem.

Τετανόω, ῶ, f. ώσω, reddo τετανὸν, i. e. rugas tollo. A pr,

Τετάνωθρον, ȣ, τὸ, vim habens extendendi & erugandi cutem, in primis faciei. Ab eodem.

Τετάνωμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

Τεταραγμένως, turbate, confuſe, inordinate. A ταράσσω.

Τεταρτάζω, in quatuor diuido. A τέταρτος.

Τεταρταίζω, febre quartana laboro. Ab eod.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab eodem.

Τεταρτημόριον, ȣ, τὸ, quarta pars, quadrans. Ex eod. & μόριον.

Τεταρτημοριαῖος, α, ον, quadrantarius, Gl. Vet. A pr.

Τεταρτίζω. ὁ τεταρτίζων, quartanarius, Gl. Vet. A τέταρτος.

Τεταρτολογεῖσθαι. Hinc τεταρτολογηθῶμεν, quartemur, Phil. aor. 1. conj. paſſ. A τέταρτος & λόγος.

Τέταρτος, άρτη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.

Τετεχνημένως, *Adu.* artificioſe, cum arte exquiſita. A τεχνάω.

Τετηρημένως, *Adu.* cum magna obſeruatione, accurate. A τηρέω.

Τέτμω, inuenio, offendo, nanciſcor. A τέμνω.

Τετολμηκότως, *Adu.* audacter, nihil metuendo. A τολμάω.

Τέτορες, οἱ καὶ αἱ, & τέτορα, τὰ, Poët. pro τέσσαρες.

Τέτρα, in Compoſit. idem quod τέτταρα, quatuor, ſeu *Adu.* quater. Ab eod.

Τετραβάμων, ονος, ὁ, ἡ, quadrupes. E pr. & βαίνω.

Τετράβοιος, & τετραβόειος, ȣ, ὁ, ἡ, v. τεσσαράβοιος. Ex eod. & βȣ̃ς.

Τετράβραχυς, ὁ, pes conſtans 4 breuibus ſyllabis, qui & proceleuſmaticus.

Τετραγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, 4 cuſpides ſeu angulos acutos habens. Ex eod. & γλωχίν.

Τετράγλωσσος, ȣ, ὁ, ἡ, quadrilinguis, Gl. Vet. Ex eod. & γλῶσσα.

Τετράγναθος, ȣ, ὁ, ἡ, 4 malas habens. Ex eod. & γνάθος.

Τετραγράμματος, ȣ, ὁ, ἡ, 4 literis conſtans. Ex eod. & γράμμα.

Τετράγραμμος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Τετράγυος, ȣ, ὁ, ἡ, qui 4 iugerum eſt. Hinc τὸ τετράγυον, ȣ, 4 iugera. 2) diurnus labor aratoris. Ex eod. & γύα.

Τετραγωνέω, ῶ, e quadrante intueor. Verbum Aſtrologorum. A τετράγωνος.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cuiusdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

Τετραγωνίζω, f. ίσω, in quadram formam redigo. Gl. Vet. quadro. 2) *neutr.* quadratus ſum. 3) idem quod τετραγωνέω. Ab eod.

Τετραγωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, quadratio, quadratura. A pr.

Τετραγωνοπρόσωπος, ὁ, ἡ, quadrato ore effictus, pictus &c. Herodot. E ſeq. & πρόσωπον.

Τετράγωνος, ȣ, ὁ, ἡ, quadrangulus, quadratus. metaph. perfectus, conſtans. Ex eod. & γωνία.

Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, 4 digitorum ſpatium explens, ſemidodrantalis. A ſeq.

Τετραδάκτυλος, ȣ, ὁ, ἡ, 4 digitos habens.

Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus eius, qui quatuor cohortibus, prouinciis &c. præeſt. E τετρὰς & ἀρχή.

Τετραδαρχȣ̃μαι, a tetrarcha regor vel adminiſtror. A pr.

Τετραδεῖον, & τετράδιον, ȣ, τὸ, quaternio. A τετράς.

Τετραδιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui ærumnoſam degit vitam, quaſi a τετραδίζω, hoc a τετρὰς, quod Hercules, quarto die menſis natus, multas ærumnas exantlare coactus fuit.

Τετραδῖται, ῶν, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in Paſchate ieiunarent, ceu feria quarta. Ab eod.

Τετράδραχμον, ȣ, τὸ, nummus valens 4 drachmas. Gl. Vet. tetradrachmum. E τέτρα & δραχμή.

Τετράδραχμος, ȣ, ὁ, ἡ, pretium 4 drachmarum habens. Ex iiſdem.

Τετράδυμος, ȣ, ὁ, ἡ, quadrigeminus. 2) quadrifidus. E τέτρα & δίδυμος. (vel δύο.)

Τετράδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, 4 palmos æquans. Ex eod. & δῶρον.

Τετραέλιξ, κος, ὁ, ἡ, idem quod ſeq.

Τετραέλικτος, ȣ, ὁ, ἡ, 4 voluminibus tortus, quater circumuolutus, tortuoſus. E τέτρα & ἑλίσσω.

Τετραένης & τετράενος, quadrimus. Callim. Ex eod. & ἔνος, *annus.*

Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A τετραετηρος.

Τετραετηρικὸς, ἡ, ὸν, quadriennalis, quadriennio recurrens. A pr.

Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A ſeq.

Τετραέτηρος, ȣ, ὁ, ἡ, quadrimus, quadriennis. E τέτρα & ἔτος.

Τετραετὴς, έος, ὁ, ἡ, ſiue τετραέτης, ȣ, ὁ, qui quatuor annorum eſt, Gl. Vet. quadrimus, quadriennis. Ex iiſd.

Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium. A pr.

Τετράζυγον, ȣ, τὸ, quadrigæ. A ſeq.

Τετράζυξ, υγος, ὁ, ἡ, quadriiugis. τετράζυγες, quadriiugi, Gl. Vet. 2) quadruplex. Ex eod. & ζεύγνυμι.

Τετράζω,

Τετράζω, pr. de gallinarum voce, cum oua pariunt. Ab eod.
Τετραήμερος, ου, ὁ, ἡ, q. d. quatriduanus, 4 dies durans. τετραήμερον, quatriduum, Gl. Vet. Ex eod. & ἡμέρα.
Τετραθέλυμνος, ου, ὁ, ἡ, quadruplex. Epith. clypei. Ex eod. & θέλυμνον.
Τετράθυρος, ου, ὁ, ἡ, 4 habens fores, quadriforis. Ex eod. & θύρα.
Τετραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro. A τιτράω.
Τετρακαιδεκαέτης, ου, ὁ, vel ετης, εος, ὁ, ἡ, qui 14 annorum est. E τέτρα, δέκα & ἔτος.
Τετράιππον, ου, τὸ, quadrigæ, Gl. V. E τ. & ἵππος.
Τετράκερων, q. d. quadricornium. Gl. Vet. Ex eod. & κέρας.
Τετρακέφαλος, ον, quatuor capita habens. Ex eod. & κεφαλή.
Τετράκις, Adu. quater. Ab eod.
Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.
Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia.
Τετρακίων, ονος, ὁ, ἡ, quatuor columnis fultus.
Τετράκλινος, ου, ὁ, ἡ, 4 lectos habens. Ex eod. & κλίνη.
Τετράκναμος, Dor. pro τετράκνημος, ου, ὁ, ἡ, 4 habens radios. Ex eod. & κνήμη.
Τετρακόρυμβος, ου, ὁ, ἡ, 4 corymbos habens.
Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέτρα.
Τετρακοσιοστός, ἡ, ὸν, quadringentesimus. A pr.
Τετρακτύς, ύος, ἡ, quaternio. A τετρὰς & ἄγω.
Τετράκυκλος, ου, ὁ, ἡ, quatuor circulis seu orbibus constans. 2) 4 rotas habens. Epith. currus.
Τετράκωλος, ου, ὁ, ἡ, 4 membra habens. 2) quadrupes. E τέτρα & κῶλον.
Τετράκωμος, ου, ὁ, saltatio Herculi sacra. Ex eod. & κῶμος.
Τετράλινον, ου, τὸ, monile, quadruplici filo vnionum: *eine vierfache Perlenschnur.* Ex eod. & λ.
Τετραμερής, έος, ὁ, ἡ, quadripartitus. Gl. Vet. quadrimembris. Ex eod. & μέρος.
Τετραμερῶς, quadripartito, quadrifariam, Gl. Vet. A pr.
Τετράμετρος, ου, ὁ, ἡ, qui est 4 metrorum, secundum διποδίαν, lat. octonarius. Epith. versus. Ex eod. & μέτρον.
Τετραμηνιαῖος, quadrimenstruus, Gl. V. A seq.
Τετράμηνος, ου, ὁ, ἡ, idem. E τέτρα & μήν.
Τετράμνους, ὁ, ἡ, & τετραμναῖος, qui 4 minarum est. Ex eod. & μνᾶ.
Τετραμοιρία, ας, ἡ, quadrupla portio, quarta portio. A seq.
Τετράμοιρος, ον, quadruplum accipens. Ex eod. & μοῖρα.
Τετράμορφος, ου, ὁ, ἡ, quadriformis, Gl. Vet. Ex eod. & μορφή.
Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans. A τετράς.
Τετρανυκτία, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. Vet. E τετρα & νύξ.
Τέτραξ, γος, ὁ, genus auis simile gallo, ap. Aristoph. & Athen.
Τετράξοος, ου, ὁ, ἡ, quatuor furcas seu fissuras habens. E τέτρα & ξέω.
Τετραοδία, ας, ἡ, quadriuium, Gl. Vet. A seq.
Τετράοδον, ου, τὸ, idem. Gl. Vet. Ex eodem & ὁδός.
Τετραόργυιος, ον, quatuor passus habens. Ex eod. & ὀργυιά, vbi v.
Τετραορία, ἡ, certamen quadrigarium. A seq.
Τετράορος, ου, ὁ, ἡ, quadriiugus, in quo quatuor equi iuncti sunt. Ex eod. & ἀείρω.
Τετραπάλαι, Adu. ante multum tempus, iam dudum.
Τετραπάλαιστος, ον, quatuor palmos habens. E τέτρα & παλαιστή.
Τετράπεδος, ου, ὁ, ἡ, quadratus, quadrangulus. Ex eod. & πεδον.
Τετράπεζος, ον, quatuor pedes habens. Ex eod. & πέζα.
Τετράπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui 4 cubitorum est.
Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A seq.
Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τέτρα.
Τετραπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, quadruplo maior seu amplior. A pr.
Τετράπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui quatuor iugerum est. E τέτρα & πλέθρον.
Τετράπλευρος, ου, ὁ, ἡ, 4 latera seu costas habens. Gl. Vet. τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex eod. & πλευρά.
Τετραπλῆ, Adu. quadrupliciter. A seq.
Τετραπλόος, όη, όον, contr τετραπλοῦς, ῆ, οῦν, quadruplus. A τέσσαρες.
Τετραπλῶς, quadrifariam, Gl. Vet. A pr.
Τετράπνοος, ου, ὁ, quatuor habens spiracula. E τέτρα & πνοή.
Τετραποδηδὸν, Adu. more quadrupedum. A τετράπους.
Τετραποδητὶ, Adu. idem.
Τετραποδίζω, incedo vt quadrupes, quaternis pedibus ingredior. Gl. Vet. quadrupedo. Ab eodem.
Τετραποδιστής, οῦ, ὁ, quadrupedum more gradiens aut viuens. A pr.
Τετραποδιστὶ, Adu. idem quod τετραποδηδὸν, & ab eodem.
Τετράπολις, εως, ἡ, regio quatuor vrbes habens.
Τετράπολος, ου, ὁ, ἡ, quater aratro versus. E τέτρα & πολέω.
Τετράπορος, ου, ὁ, ἡ, 4 meatus seu foramina habens.
Τέτραπος, ου, ὁ, ἡ, τέτραπον, idem quod seq. & ab eodem.
Τετράπους, οδος, ὁ, ἡ, neutr. τετράπουν, quadrupes.
Τετραπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, quadruplicem faciem habens. E τ. & πρόσωπον.
Τετράπτερος, ου, ὁ, ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex eod. & πτερόν.
Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locusta. Ex iisd. quod 4 habet alas.
Τετράπτυχος, ον, quadruplex. Ex eodem & πτυχή.
Τετράπυλος, ου, ὁ, ἡ, 4 portas habens. Ex eod. & πύλη.
Τετραπυργία, ἡ, propr. quatuor turres, ædificatio quatuor turribus constans, deinde castellum, s. villa magnificentior & amplior. A πύργος, vbi v.

Τετραρχία,

Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ, Gl. Vet. Ex eod. & πῶλος.

Τετράῤῥαβδος, ον, quatuor radios habens. Epith. rotæ.

Τετράῤῥυθμος, ον, quatuor numeris f. pedibus conſtans.

Τετράῤῥυμος vel τετράῤῥυμος, ε, ὁ, ἡ, quadriiugis, quatuor temones habens.

Τετραρχέω, ῶ, ſum tetrarcha. A ſeq.

Τετράρχης, ε, ὁ, qui 4 λόχοις præeſt. 2) regium imperium ſine nomine habens regio, tetrarcha. Ex eod. & ἄρχω.

Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A pr.

Τετραρχικὸς, ἡ, ὸν, tetrarchicus, ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.

Τετρὰς, ἀδος, ἡ, quaternio. A τέσσαρες vel τέτταρα, τέτρα.

Τετράσκαλμος, ον, quatuor remis inſtructus f. agi ſolitus.

Τετρασκελὴς, έος, ὁ, ἡ, quadrupes. E τέτρα & σκέλος.

Τετράσσαρον, τὸ, quatuor aſſes. Ex eod. & ἀσσάριον.

Τετραστάδιος, ε, ὁ, ἡ, 4 continens ſtadia. ſubſt. τετραστάδιον, quatuor ſtadia.

Τετραστάτηρος, ον, quatuor ſtateras æquans. E τ. & στατήρ.

Τετράστεγος, ον, quatuor contignationes habens. Epith. domus. Ex eod. & στέγη.

Τετράστιχος, ε, ὁ, ἡ, 4 conſtans ordinibus aut verſibus.

Τετραστοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, ſeu ordo & ſeries conſtans quaternis verſibus. A τ. & στοῖχος.

Τετράστοον, ε, τὸ, atrium, Gl. Vet. Ex eod. & στόα.

Τετρασυλλαβία, ἡ, quatuor ſyllabæ. A ſeq.

Τετρασύλλαβος, ε, ὁ, ἡ, 4 habens ſyllabas. Ex eod. & συλλαβή.

Τετρασυλλάβως, Adu. quatuor ſyllabis. A pr.

Τετράσχιστος, ε, ὁ, ἡ, quadrifidus, Gl. Vet.

Τετράσχοινος, ον, quatuor ſchœnis conſtans.

Τέτρατος, άτη, ατον. Ab eod. pro τέταρτος.

Τετράτρυφος, ε, ὁ, ἡ, qui in 4 partes frangi poteſt. 2) in 4 partes fractus. E τέτρα & θρύπτω.

Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, f. phalanx in 4 agmina partita. Ex eod. & φάλαγξ.

Τετραφαλαγγαρχία, ἡ, præfectura τετραφαλαγγίας. E pr. & ἀρχή.

Τετραφάληρος, ε, ὁ, ἡ, quatuor conos habens. Epith. galeæ. E τέτρα & φάληρα.

Τετράφαλος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ex eodem & φάλος.

Τέτραχα, Adu. quadrifariam, quatuor modis. A τετράκις.

Τετραχῆ, Adu. quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eodem.

Τετραχθὰ, Adu. idem. Ab eod.

Τετράχειρ, ρος, ὁ, ἡ, manus quatuor habens.

Τετραχίζω, in partes quatuor diuido. A τετραχῆ.

Τέτραχμον, ε, τὸ, genus numi valens quatuor drachmas, contracte e τετράδραχμον.

Τετραχοίνιξ, ικος, quatuor chœnicas habens.

Τετράχορδος, ε, ὁ, ἡ, quatuor inſtructus chordis. E τέτρα & χορδή.

Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. Vox Gramm. A ſeq.

Τετράχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia ſcilicet duo conueniunt in ſyllabam longam.

Τετραχῶς, Adu. quadrifariam, quatuor modis, quadripartito. A τετράκις f. τετραχῆ.

Τετράωτος, ε, ὁ, ἡ, quatuor habens aures. E τέτρα & ὖς.

Τετρεμαίνω, tremo. A τρέω, quod idem.

Τετρήμερος, ε, ὁ, ἡ, quatriduanus. E τέτρα & ἡμέρα.

Τετρήρης, εος, ἡ, quadriremis. Ex eodem & ἐρέσσω.

Τετρηρικὸς, ἡ, ὸν, ad quadriremem pertinens. A pr.

Τετρόργυιος, ε, ὁ, ἡ, quatuor orgyias æquans. E τέτρα & ὀργυιά.

Τετρώβολον, ε, τὸ, nummus 4 obolos valens. Ex eod. & ὀβολός.

Τετρώβολος, ε, ὁ, ἡ, quatuor obolos valens. Ex iisdem.

Τέτρωρος, ε, ὁ, ἡ, quadriiugus. Ex eod. & ἀείρω.

Τετρώροφος, ε, ὁ, ἡ, quatuor habens contignationes, cameras ſeu tecta. Ex eod. & ὀροφή, ſeu ὄροφος.

ΤΕΤΤΑ, vox, qua, beneuolentiæ aut honoris cauſſa, iunior ſeniorem compellat. v. τάτα.

Τετταρακονταετία, ἡ, 40 anni. E τεττ. & ἔτος.

Τέτταρες, Att. pro τέσσαρες, vbi quærenda, quæ incipiunt a τετταρ.

Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, cicadarum mater. E τέττιξ & μήτρα.

Τεττιγόνια, ſiue τεττιγονίαι, cicadæ minores. Dim. a τέττιξ.

Τεττιγοφόρος, ε, ὁ, ἡ, cicadifer. τεττιγοφόροι vocabantur Athenienſes, quod comæ cincinnis implicitas geſtarent cicadas aureas, vt ſe αὐτόχθονας indicarent. Ex eodem & φέρω.

Τεττιγώδης, εος, ὁ, ἡ, cicadæ ſimilis, cicadæ naturam habens. A ſeq.

ΤΕ'ΤΤΙΞ, γος, ὁ, cicada.

Τετυφωμένως, Adu. ſuperbe, dementer. A τυφόω.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, ſtructura, opus. A τεύχω.

Τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo, piſcis quidam. A ſeq.

ΤΕΥ'ΘΟΣ, ε, vel τευθὸς, ε, ὁ, piſcis e ſepiarum genere, qui exiſtimatur eſſe loligo maior, Gl. Vet. τευθὶς, lolius.

Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, ſtructor, apparator. A τεύχω.

Τευκτικὸς, ἡ, ὸν, conſequendi vim habens, qui adſequi & adipiſci poteſt. A ſeq.

Τευκτὸς, ἡ, ὸν, fabricatus. A τεύχω.

Τεῦξις, εως, ἡ, fabrica f. confectio alicuius &c. Ab eodem.

Τευτάζειν, moliri, ſatagere, diu laborare in aliqua re, cunctari. A τευτάω.

Τευτασμὸς, ε, ὁ, aſſiduitas in re aliqua, & cunctatio. A pr.

ΤΕΥΤΑ'Ω, idem quod τευτάζω. v. τάω.

Τεύτλιον,

Τεύτλιον, ου, τὸ, τευτλὶς, ίδος, ἡ, idem quod seq.

ΤΕΥΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta, *oleris genus.*

Τευχεσφόρος, ου, ὁ, ἡ, armiger. Ex τεῦχος & φέρω.

Τευχήρης, ες, armatus. Ex eod. & ἄρω.

Τευχηστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq.

Τευχηστὴς, ου, ὁ, armatus, miles. A τεύχω.

Τευχήτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alueus. 2) liber, volumen, *plur.* instrumenta bellica, arma. A τεύχω.

Τευχοπλάστις, ἡ, figuli vxor vel soror. E pr. & πλάστης.

Τευχοφόρος, ὁ, ἡ, arma ferens, armatus. Ab eod. & φέρω.

ΤΕΥΧΩ, τεύξω, fabricor, struo, paro.

ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, cinis.

Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A pr.

Τέφριον, ου, τὸ, collyrium coloris cinerei. Ab eodem.

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, cinereus, cineraceus. Ab eod.

Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo. τεφροῦμαι, cinerelco. A pr.

Τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, cinereus, cineraceus. Ab eodem.

Τέφρωσις, εως, ἡ, conuersio in cinerem, redactio in cinerem. A τεφρόω.

Τεχνάζω, fut. άσω, & τεχνάζομαι, idem quod τεχνάω.

Τεχνᾶεις, *Dor.* pro τεχνήεις.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, ars dolosa, machinamentum, dolus, Gl. Vet. commentum, inuentum. A τεχνάζομαι.

Τεχναστέον, artificiose conandum, moliendum. Ab eod.

Τεχναστὴς, ου, ὁ, sollerti ingenio præditus. 2) machinator, fabricator, machinator doli. Ab eodem.

Τεχναστὸς, ἡ, ὸν, artificiosus seu artificialis, arte factus. Ab eod.

Τεχνάω, ῶ, & τεχνάομαι, ῶμαι, arte paro & conficio, artificiose fabricor, fabricor. 2) machinor & molior, sollerter inuenio & comminiscor, callide, sollerter ago. A seq.

Τέχνη, ης, ἡ, ars. 2) dolus, fraus. A τεύχω.

Τεχνίδιον, vel τεχνήδριον, ου, τὸ, parua ars. 2) inuentiuncula. 3) versutiæ. Dim. pr. v. τεχνίδιον & τεχνύδριον.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificiosus. Ab eod.

Τεχνηέντως, *Adu.* artificiose, solerter. A pr.

Τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificiosum commentum seu inuentum. A τεχνάω.

Τεχνήμων, ονος, ὁ, ἡ, artificiosus, artificiose factus. A pr.

Τεχνητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq. & a seq.

Τεχνητὸς, ἡ, ὸν, artificiosus, artificiose factus. 2) ementitus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνικὸς, ἡ, ὸν, qui artis est aut artium. 2) ad artem vel artes pertinens, artificialis. 3) artificiosus, arte valens, ingenioso præditus sollertia. A τέχνη.

Τεχνικῶς, *Adu.* artificiose, sollerter. A pr.

Τέχνιον, ου, τὸ, artificium. Dim. a τέχνη.

Τεχνιτεία, ας, ἡ, idem. A τεχνιτεύω.

Τεχνίτευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Τεχνιτεύω, artificiose fabricor. 2) arte molior, machinor. A seq.

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, qui artem aliquam factitat. 2) histrio, artifex scenicus. A τέχνη.

Τεχνῖτις, ιδος, ἡ, artifex, perita, ingeniosa. A pr.

Τεχνογραφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod sequens & a seq.

Τεχνογράφος, ου, ὁ, artis alicuius scriptor, qui artis alicuius præcepta mandauit literis. E τέχνη & γράφω.

Τεχνοδίαιτος, ον, artifex, artis studiosus. Ex eod. & δίαιτα.

Τεχνολογέω, ῶ, f. ήσω, de arte dissero, artis rationem aut præcepta trado. 2) arte loquor seu persequor, artificiose disputo, argutor in disserendo. A τεχνολόγος.

Τεχνολογία, ας, ἡ, oratio, seu disputatio, de artibus. 2) oratio artificiosa, disputatio subtilis & arguta. Ab eod.

Τεχνολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui de arte disputat. 2) qui artificiose loquitur, qui technas sermoni suo adhibet; argutator, sophista. E τέχνη & λόγος.

Τεχνοπαίγνιον, ου, τὸ, ludicrum.

Τεχνοποιέω, ῶ, artificiose conficio.

Τεχνοπωλικὸς, ἡ, ὸν, artem suam vendens, arte sua quæstum faciens. E τέχνη & πωλέω.

Τεχνοσύνη, ης, ἡ, ars, artificium. A τέχνη.

Τεχνουργέω, ῶ, f. ήσω, fabricor. Ex eodem & ἔργον.

Τεχνούργημα, ατος, τὸ, opus artificiosum, callide, sollerter factum. A pr.

Τεχνουργία, ας, ἡ, artificium, Phil. Ab eod.

Τεχνόω, ῶ, f. ώσω, arte instruo. Ab eod.

Τεχνύδριον, ου, τὸ, idem quod τεχνήδιον.

Τέως, *Adu.* tamdiu. 2) aliquamdiu, ad aliquod tempus. 3) interea, interim. 4) tunc. Ab ἕως.

ΤΗΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, toga, vestis Romana.

Τηβεννικὸς, ἡ, ὸν, togatus. τηβεννικὴ ἐσθὴς, toga. A pr.

Τήβεννος, ου, ἡ, idem quod τήβεννα.

Τηβεννοφόρος, ου, ὁ, ἡ, togatus, trabeatus. E pr. & φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, sartagine coquo, frigo. A τήγανον.

Τηγάνιον, ου, τὸ, sartago. Dim. ab eod.

Τηγανισμὸς, οῦ, ὁ, coctio in sartagine. A τηγανίζω.

Τηγανιστὸς, ἡ, ὸν, in sartagine frixus seu coctus, Gl. Vet. τηγανιστὸν, frixum. Ab eod.

Τηγανίτης, ου, ὁ, vt τηγανίτης ἄρτος, panis in sartagine coctus admixto caseo. Ab eodem.

Τήγανον, ου, τὸ, sartago, patella, in qua butyrum oleumue liquefit ad pisces, carnes, aut similia frigenda. A τήκω.

Τῇδε, *Adu.* hic, huc, hac.

Τηθέλης, ου, ὁ, & τηθαλλαδοῦς, it. τηθαλλαδοῦς,

ab auia nutritus & educatus. 2) deliciosus, luxuriosus. 3) stolidus, fatuus. Eust. A τηθή.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. Ab eod.

Τήθη, ης, vel τηθή, ῆς, ἡ, nutrix. 2) auia. 3) amita, seu matertera. A τιτθός.

Τηθηνὸς, ȣ, ὁ, ἡ, nutritor, nutritius, educator. 2) amabilis. A pr.

Τηθὶα, ας, ἡ, vetula, quam reuerentiæ caussa auiam vocamus. Ab eodem.

Τηθὶς, ίδος, ἡ, idem quod τήθη.

Τῆθος, εος, τὸ, & τήθυον, ȣ, τὸ, ostreorum genus. A τηθύς.

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra, a nutriendo. A τύθη.

Τηκεδανὸς, ἡ, ὸν, liquens. 2) liquans, liquetaciens. A τήκω.

Τηκεδὼν, όνος, ὁ, liquatio. 2) tabes. Ab eod.

Τηκεδονικὸν, tabificabile, Phil. A pr.

Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, liquefaciendi seu liquandi vim habens, liquans, resoluens. A τήκω.

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, liquefactus, liquatus. 2) qui liquefieri potest, liquabilis. A τήκω.

ΤΗ'ΚΩ, f. ξω, liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio. τήκομαι, marceo, marcesco, liquor, tabesco, marcesco, Gl. Vet. τέτηκεν, tabuit, Phil. perf. med. τετηκὼς, victus, marcidus, marcens, Phil. part.

Τηλαυγέω, ῶ, longe splendorem spargo, eminus late splendeo. A τηλαυγής.

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, splendor late dispersus, eminus apparens. A pr.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, longe splendorem spargens, lucidus, prætulgens. E τῆλε & αὐγή.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, splendor late sparsus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, *Adu* splendorem late spargendo. 2) clare. A τηλαυγής.

Τηλεβόας, ὁ, longe sonans, valde sonorus, clamosus. E pr. & βοή.

Τῆλε, *Adu.* procul, longe. A τάω, vnde τανύω, *extendo*.

Τηλεβόλος, ȣ, ὁ, ἡ, longe seu procul iaculans, eminus feriens. Ex eod. & βάλλω.

Τηλέγονος, ȣ, ὁ, ἡ, in longinquo solo natus. it. sero, in senectute natus, & inde, carus parentibus, Philox. proculus. Ex eod. & γίνομαι.

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, e longinquo solo, qui e longinquo aduenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex eod. & δαπεδον.

Τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo. 2) viresco, floreo. Hinc τηλεθόωντα, florentem. part. pro τηλεθῶντα, τηλεθάοντα. item τηλεθόωσα, fem. pro τηλεθῶσα, τηλεθάȣσα. A θάλλω.

Τηλεκλειτὸς, ȣ, ὁ, celeberrimus, valde inclytus.

Τηλέκλητος, ȣ, vel τηλεκλητὸς, ȣ, ὁ, e longinquo vocatus, arcessitus.

Τηλεκλυτὸς, ȣ, ὁ, idem quod τηλεκλειτός.

Τηλέμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, eminus pugnans, iaculis & tormentis pugnans. E τῆλε & μάχη.

Τηλέπλαγκτος, ȣ, ὁ, ἡ, longe vagans, longinquus.

Τηλέπομπος, ον, longe missus. E τ. & πέμπω.

Τηλέπορος, ȣ, ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans.

Τηλέπυλος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius portæ s. ipsa mœnia in longinquo solo sunt, remotus, de vrbe dissita. 2) cuius portæ longo inter se distant interuallo. 3) amplas & spatiosas portas habens. E τῆλε & πύλη.

Τηλεσίφαντος, ον, idem quod τηλεφανής, & ex iisdem.

Τηλέσκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui e longinquo videtur, procul apparens. E τῆλε & σκέπτομαι.

Τηλεσκόπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui longe oculorum aciem tendit, maximo interuallo distantia cernens. Ex iisdem.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ, ἡ, procul apparens, dissitus, longinquus. Ex eod. & φαίνομαι.

ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, τὸ, portulaca agrestis.

ΤΗΛΙΑ, ας, ἡ, vas situlæ figura. 2) arca, qualis est frumentaria. 3) ambitus cribri. 4) fumarii operculum. 5) tabula, in qua tesseris luditur, Gl. Vet. τηλίαι, incernicula. Vnde lat. *talea* & *taleare*.

Τηλίκος, ȣ, ὁ, tantus, tantæ ætatis. Ab ἡλίκος.

Τηλικȣ̃τον, *Adu.* tantopore, Gl. Vet. A seq.

Τηλικȣ̃τος, τηλικαύτη, τηλικȣ̃το, frequentius τηλικȣ̃τον, idem quod τηλίκος.

Τηλόθεν, *Adu.* procul, e longinquo, eminus. A τῆλε.

Τηλόθι, *Adu.* procul. Ab eod.

Τηλοπέτης, procul volans. Ex eod. & πέτομαι.

Τηλόσε, *Adu.* longe, procul. A τῆλε, s. τηλȣ̃.

Τηλοτάτω, *Adu.* maxime procul, longissime. *Superl.* ab eod.

Τηλοτέρω, *Adu.* vltra, longius. *Compar.* ab eodem.

Τηλȣ̃, *Adu.* procul, sc. ἐπὶ τηλȣ̃ τόπȣ. Ab eodem.

Τηλερὸς, ȣ, ὁ, ἡ, cuius termini procul sunt, longinquus, extremus. Ex eod. & ὅρος.

Τηλυγέτης, ȣ, ὁ, & τηλύγετος, έτη, ετον, proprie, natus procul, absente patre. 2) in senectute genitus. 3) natu minimus. 4) carus parentibus. Ex eod. & γίνομαι. V. τηλέγονος.

Τηλωπὸς, ȣ, ὁ, qui e longinquo cernitur. 2) procul remotus. 3) peregrinus. Ex eod. & ὤψ.

Τηλῶπις, ἡ, longe conspicua. A pr.

Τημέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus, Phil. curatio, cultus. A τημελής.

Τημελέω, ῶ, f. ήσω, curam habeo, proprie eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. τημελῶ, colo. Ab eod.

Τημελὴς, έος, ὁ, ἡ, diligens alicuius rei curam gerens.

Τήμερον, *Adu.* hodie, *Att.* pro σήμερον.

Τημὸς, *Adu.* tum. τημόσδε, idem. Ab ἦμος.

Τημȣ̃τος, *Adu.* tum. A pr.

Τηνάλλως, *Adu.* obiter, leuiter. 2) gratis, nullo periculo. 3) inaniter, temere, frustra. 4) alioqui, alias E τὴν, artic. & ἄλλως, qs. τὴν ἄλλως ὁδὸν vel ἐγχείρησιν.

Τηνεὶ, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi. 2) illuc.

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, videtur esse vox acclamantium victori; vnde pro carmine triumphali. Archil. apud Suid.

Τήνελλος, ου, ὁ, idem, vel, cui vt victori acclamatum. Aristoph.

Τηνεσμὸς, ου, ὁ, idem quod τεινεσμός.

Τηνίκα, *Adu.* tunc. Ab ἡνίκα.

Τηνικάδε, *Adu.* tunc. 2) illic. A pr.

Τηνικαῦτα, *Adu.* tum, tunc, Ab eod.

ΤΗ'ΝΙΟΙ, ων, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τηνόθι, *Adu.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, ἰβί.

Τῆνος, τήνα, τῆνο, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

Τηνῶθι, *Adu.* illinc. A præc.

Τηξιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, membra contabefaciens. E seq. & μέλος.

Τῆξις, εως. ἡ, liquatio, maceratio, Gl. Vet. tabes. A τήκω.

Τῆπερ, *Adu.* quemadmodum, sc. ὁδῷ, γνώμῃ, ἐπιτηδεύσει. 2) vbi. 3) quapropter, *relat.* (sc. αἰτίᾳ).

ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. τετήρηκα, seruo, conseruo, tueor, adseruo, reseruo, custodio, obseruo. 2) insidior, insidiose obseruo. 3) expecto.

Τηρησείδιον, ου, τὸ, obseruatiuncula. A seq.

Τήρησις, εως, ἡ, seruatio, obseruatio. 2) tutela. 3) custodia. A τηρέω.

Τηρητέον, seruandum, obseruandum. Ab eod.

Τηρητὴς, ου, ὁ, custos, obseruator. Ab eod.

Τηρητικὸς, ἡ, ὸν, seruandi studiosus, ad custodiam aptus. Ab eod.

ΤΗΤΑ'Ω, ῶ, priuo. 2) quæro, tento. v. & τιτάω.

Τῆτες, hoc anno, alicubi & τῆτα, Gl. Vet. τῆτες. *Adu.* horno, *it.* hornum. E τὸ & ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, penuria, priuatio, Hes. item τῆτος. A τητάω.

Τήτινος, ινη, ινον, qui est vnius s. huius anni, hornus. A τῆτες.

ΤΗ'ΤΣΙΟΣ, ία, ιον, inanis, vanus.

Τηυσίως, *Adu.* temere, frustra, irrito conatu. A præc.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis gestamen apud Persas, tiara, Gl. Vet. τιάραι, apices.

Τίαρις, ιδος, ἡ, crista galeæ, Hes. A præc.

Τιαροειδὴς, ὲς, tiaræ similis. E τιάρα & εἶδος.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, tripus. Lycophr.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, tigris

Τιγροειδὴς, ὲς, speciem tigridis habens, maculosus vt tigris, epitn. equi. E pr. & εἶδος.

Τίω, punio, crucio. τετιηότες, mœsti, perf. part. pro τετιηκότες, τετιημένος, afflictus. *poët.* pro τίω.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, & τιθαιβώσσω, mel conficio, mellifico. 2) nutrico.

Τιθασὸς, & τιθασσὸς. ου, ὁ, ἡ, cicur, mansuetus, quasi a τίθημι.

Τιθασοτρόφος, ὁ, ἡ qui columbas alit. Oppian. E pr. & τρέφω.

Τιθασσεία, ἡ, mansuefactio. A τιθασσεύω.

Τιθασσευτὴς, οῦ, ὁ, qui cicurat, Gl. Vet. τιθασσευταὶ, mansuetarii. Ab eod.

Τιθασσευτικὸς, ἡ, ὸν, qui cicurare potest, vi mansuefaciendi præditus. A pr.

Τιθασσευτὸς, qui cicurari, mansuefieri potest. A seq.

Τιθασσεύω, & τιθασεύω, f. εύσω, cicuro, mansuefacio, & τιθασσεύομαι, mansuesio, mansuesco, mitesco. A τιθασσός.

Τιθασσῶς, *Adu.* mansuete. Ab eod.

Τιθευτὴρ. ῆρος, ὁ, nutritor. A seq.

Τιθεύω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθή.

Τιθέω, ῶ, pono, Gl. Vet. Phil. visitat. τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. A τιτθός.

ΤΙ'ΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iisdem modis, quibus latini bono & colloco dicunt, vt 2) duco, v. c. in laude. 3) propono v. c. præmium. 4) refero v. c. in numerum. 5) propono disputandum, vel explicandum oratione. 6) suppono, de hypothesi. 7) concedo aliquid esse. Ac præterea 8) offero alicui, præbeo, præsto. 9 reddo aliquem, v. c. felicem, miserum. 10) tribuo, attribuo, adscribo, in vtramque partem. 11) pignori oppono. τίθεμαι, *Pass.* τίθεσθαί τινι, probare quem, obedire, assentiri.

Τίθεμαι, *med.* eadem fere significat quæ actiuum, sed proprie cum quadam reciprocatione & reflexione ad subiectum agens, vt τιθέναι νόμον, legem scribere aliis, θέσθαι, sciscere legem sc. qua ipse teneare, copiam facere vt lex sibi irrogetur. θέσθαι ὅπλα, arma capere, sibi curare arma circumponi. πόλεμον θεῖναι, bellum alicui commouere, θέσθαι, bellum interre. ἄλοχον θέσθαι. vxorem sibi ducere. θέσθαι υἱὸν, adoptare filium. θεῖναι ὑποθήκην, pignus dare. θέσθαι, curare vt sibi detur pignus, accipere &c. sed non est perpetuum hoc, vt in his: τίθεσθαι παρ' οὐδὲν, nihili ducere, ἐν αἰσχρῷ τ. turpe ducere. Significat & 1) administrare. 2) struere, vt domum. 3) proponere, vt sententiam. 4) instituere, vt certamen. 5) seruit & periphrasi, vt τίθεσθαι μάχην, pugnare, vt lat. *committere.*

Τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, Gl. Vet. foculo. 2) colo, vt agrum, curo, veluti nutricis more tracto. 3) permulceo, foueo, vt nutrix. 4) fingo, formo. A seq.

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. A τιθή.

Τιθήνημα, ατος, τὸ, id ipsum, quod nutritur. 2) sobules. A τιθηνέω.

Τιθήνησις, εως, ἡ, nutritio, educatio. Ab eod.

Τιθηνήτειρα, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Τιθηνητήριος, α, ον, nutritius, quasi a τιθηνητὴρ, nutritor.

Τιθηνία, ας, ἡ, nutricatio, cura, cultura. A seq.

Τιθηνὸς, οῦ, ὁ, ἡ, nutritor, nutritius, educator. A τιθή.

Τιθὸς, ἡ, ὸν, mansuetus, cicur. Arat.

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A seq.

Τιθύμαλλον, idem, Phil. A τιθή.

Τιθύμαλος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΤΙ'ΚΤΩ, f. τέξω, vel τέξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, genero, gigno. τεχθεὶς natus, creatus,

creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. Vet. aor. I. part. pass.

Τῖλαι, ων, αἱ, paruæ quisquiliæ, seu corpuscula, quæ infusis per fenestram radiis solis, aëri videntur, innatare, præsertim vero flocci s. quisquiliæ e panno vulso euolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, fut. ήσω, caco, stercus edo. A τίλος.

ΤΙ'ΛΛΩ, vellico, vello, euello, diuello, discerpo. τετιλμένος, vulsus.

Τίλλων, vel τίλων, ωνὸς, ὁ, tillo, piscis quidam. A præc.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda. 2) vulsio, vellicatio, Gl. Vet. volsura. Ab eod.

Τιλμάτιον, ȣ, τὸ, idem. Dim. pr.

Τιλμὸς, ȣ̃, ὁ, vulsio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, stercus, merda.

Τίλσις, εως, ἡ, vulsio. A τίλλω.

Τιλτὸς, ἡ, ὸν, vulsus, concerptus. τὸ τιλτὸν, linamentum. Gl. Vet. nempe concerptum vel vulsum. Ab eod.

Τίλφη, ης, ἡ, blatta, tinea. *Att.* pro σίλφη.

Τιμαλφέω, ῶ, f. ήσω, honoro. A seq.

Τιμαλφὴς, έος, ὁ, ἡ, *proprie*, qui honorem inuenit & adquisiuit; qui in honore & pretio habetur, honoratus, pretiosus. Gl. Vet. τιμαλφὲς, vendibile. *Compar.* τιμαλφέςερος. *Superl.* τιμαλφέςατος. E τιμάω & ἀλφέω.

Τιμάορος vel τιμήορος, ȣ, ὁ, ἡ, punitor, vltor, pœnæ & vindictæ exactor. 2) opitulator. E τιμὴ & ἀείρω. (vel potius τιμάω simpl.)

Τιμάοχος, ȣ, ὁ, ἡ, honoris ius habens. Ex eod. & ἔχω.

Τιμαρχία, ας, ἡ, censura, officium censoris. quasi a τίμαρχος, *censor.*

Τιμαρχώδης, ες, censorius. Ab eod.

Τιμάω, ῶ, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magnifacio, æstimo, dignum iudico. 2) multo, punio. v. τίμημα, n. 2. 3) præmio afficio. ἐτίμησαν, honestarunt, Phil. aor. I. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. Vet. perf. part. pass. τιμήσατε, celebrate, Phil. aor. I. part. act. A seq.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas. 2) pretium, quo res aliqua æstimatur. 3) pœna, vltio, multa, census, id quod per capita, focos &c. soluitur. A τίω.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. A præc.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æstimatio, valor. 2) in caussis priuatis, mulcta pecuniaria, quæ fere finitur a petitore, vnde æstimatio litis; in publicis, pœna capitis, supplicium. 3) census. A τιμάω.

Τιμήορος, ȣ, ὁ, v. τιμάορος.

Τιμηελκέω, ῶ, vel τιμηελκέω, pretium augeo. E τιμὴ, vel τίμιος, & ὁλκή.

Τίμησις, εως, ἡ, litis æstimatio, multa, supplicium, pœna. 2) census, Gl. Vet. censio, iudicatio, Phil. dictatura. A τιμάω.

Τιμητεία, & τιμητία, ας, ἡ, censura, officium τȣ̃ τιμητȣ̃. A τιμητεύω.

Τιμητέος, έα, έον, honorandus. A τιμάω.

Τιμητεύω, censor sum. A seq.

Τιμητὴς, ȣ̃, ὁ, æstimator litium. 2) censor. A τιμάω.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad honorandum, Gl. Vet. honorificus, honorarius. 2) censorius, Gl. Vet. A præc.

Τιμητὸς, ὁ, ἡ, æstimandus. τιμητὸς δίκη, cui pecuniaria pœna lege constituta non est, sed actor vel iudex æstimat.

Τιμητὸν, ȣ̃, ὁ, æstimatio litis, Gl. Vet. census, æstimabile. A τιμάω.

Τιμιοπωλέω, care, vendo.

Τιμιοπώλης, ȣ, ὁ, qui pretio magno vendit, al pollinctor; *proprie* rerum pretiosarum venditor.

Τίμιος, ία, ιον, honoratus, honorabilis. 2) pretiosus, carus. A τιμή.

Τιμιότης, ητος, ἡ, q. d. honorabilitas, pretiositas. 2) nobilitas, excellentia, pretium. 3) opulentia. A præc.

Τιμίως, *Adu.* magno pretio, care. Ab eod.

Τιμογραφέω, ῶ, f. ήσω, æstimo, taxo. E τιμὴ & γράφω.

Τιμόθεος, ȣ, ὁ, Timotheus, colens deum. E eod. & θεός.

Τιμοκρατία, ας, ἡ, reipublicæ status, in quo censu magistratus creantur. Ex eod. & κράτος.

Τιμοκρατικὸς, ἡ, ὸν, censu potens. 2) ambitiosus. A pr.

Τιμόπτολις, έως, ὁ, ὁ, qui ciuibus honori est & ornamento. 2) ciuitatem honestans. E τιμὴ & πτόλις.

Τιμȣ̃χος, ȣ, ὁ, ἡ, honoratus, cui honos habetur. Ex eod. & ἔχω.

Τιμωρέω, ῶ, f. ήσω, *cum Dat.* auxilior, opem fero, tueor, defendo. At τιμωρȣ̃μαι, *cum Acc.* punio, vlciscor. τιμωρεῖται, punit, animaduertit, coërcet, Phil. A τιμωρός.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, vltio, vindicta, pœna, supplicium. Ab eod.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ἡ, vindex, vltor. Ab eod.

Τιμωρητὴς, ȣ̃, ὁ, idem, ab eod.

Τιμωρητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad τιμωρητήν. 2) ad pœnas exigendas propensus, crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, vltio, vindicta, pœna, supplicium, animaduersio. 2) auxilium, subsidium. A seq.

Τιμωρὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, vindex, vltor. 2) adiutor, auxiliator, defensor. E τιμὴ & ὁράω, vel ὠρέω, nisi potius ωρὸς mera est terminatio.

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, concussio. A τινάσσω.

Τιναγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem & ab eod.

Τινάκτειρα, ἡ, quæ concutit, quasi a τινακτὴρ, quod idem cum seq.

Τινάκτωρ, ορος, ὁ, motor, concussor. A seq.

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, fut. ξω, quatio, concutio, vibro.

Τινθαλέος, έα, έον, calidus, tepidus. A seq.

ΤΙΝΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, lebes, vas quoduis, inprimis in quo cibi coquuntur, vnde & pro vento culo

culo; item cauum, capax, vt τινθὸς λέβητος. Lycophr. Schol. Lyc. habet & τινωθός.

Τιννύω, siue τίννυμι, luo, soluo, pendo, repen do. 2) punio, pœnas exposco, vlciscor. A seq.

Τίνω, idem. A τίω.

Τίπτε, quidnam? cur? pro διὰ vel κατὰ τί.

Τίπτε, Adu. idem per syncopen.

ΤΙ'Σ, ὁ, ἡ, τὸ, τὶ, Gen. τινὸς, aliquis, quispiam, quidam, certus: cum numeralibus circiter, ferme; cum πᾶς, ἕκαστος, αὐτὸς, πολὺς, μέγας, τοῖος, τοιῦτος, ὅδε, aliisque, eleganter abundat: sed τίς, τί, Gen. τίνος, quis? quæ? quid? qualis: qualisnam?

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, vltio. 2) persolutio, remuneratio A τίω.

Τιταίνω, punio, vlciscor. 2) tendo, intendo. A τίω vel τείνω.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at in Plur. Titanes, cœli & terræ filii, a Ioue sub terram detrusi. A præc.

Τιτανογραφία, ἡ, historia gigantum. A pr. & γράφω.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex eod. & κρατέω.

Τιτανοκτόνος, ε, ὁ, ἡ, Titanum interfector. Ex eod. & κτείνω.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ε, ἡ, calx. 2) gypsum.

Τιτανόω, ῶ, f. ώσω, calce oblino. A pr.

Τιτανώδης, εος, ὁ, ἡ, Titanicus. Hinc τιτανώδες, Adu. more Titanum. 2) torue, toruum. A Τιτάν.

Τιτανωτὸς, ἡ, ὸν, calce vel gypso oblitus. A τιτανόω.

Τίταξ, κος, ὁ, honoratus, princeps. Aeschyl.

Τίτας, ὁ, idem quod τιμωρὸς, a τίω, pro τίτης. Aeschyl.

Τιτάω, ῶ, idem quod τητάω. Nam vtroque modo scribitur.

Τιτθεύω, f. εύσω, nutrio. A τιτθὸς, s. a seq.

Τίτθη, ης, siue τιτθὴ, ῆς, ἡ, mamma, mamilla. 2) nutrix, altrix. 3) auia materna. A τιτθός.

Τιτθιβίζω, cacabo, Gl. Vet.

Τιτθίζω, fugo, subrumo, Gl. Vet. A τιτθός.

Τιτθίον, ε, τὸ, mamilla. Dim. ab eod.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix. 2) soror matris vel patris, matertera, amita. A τιτθή.

ΤΙΤΘΟ'Σ, ε, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙ'ΖΩ, pipio, seu vocem edo auium, in primis pullorum. v. τιτυβίζω.

Τίτλος, ε, ὁ, titulus. Lat. voc.

Τίτος, ε, ὁ, Titus, Lat. τιτὸς, honoratus. A τίω.

Τιτράω, seu τίτρημι, & τιτραίνω, f. τρήσω, perforo, terebro. Gl. Vet. τιτραίνω, toro, τετρημένος, perfossus, Gl. Vet. perf. pass. part. A τρέω, vel inus. τράω.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, ab antiquo τρόω, vulnero, cutem telo pertundo seu perfodio. 2) lædo, damnum infero. τετρωμένος, saucius, cruentus, Gl. Vet. perf. part. pass. τρωθεὶς. Gl. Vet. part. pass. aor. 1.

Τιτρωσμὸς, ὁ, vulneratio. A pr.

Τιτυβίζω, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. A τιτίζω.

Τιτυοκτόνος, ε, ἡ, Tityi interfectrix. E Τιτυὸς & κτείνω.

Τιτύρινος, ε, ὁ, Epith. fistula pastoralis e stipula. A τίτυρος.

Τιτυριστὴς, ε, ὁ, saltator, turpes motus edens. Ab eod.

Τίτυρος, ε, ὁ, Satyrus. 2) pastorculus, paruus puer pastoritius, rusticanus. 3) aries maior, dux gregis. 4) calamus. 5) otiosus.

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, intentissime dirigo, vt certum ictum inferam, collimo, dirigo ad scopum. 2) paro.

Τίφιος, ία, ιον, palustris. A τῖφος.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus, quo porci aluntur. Aristot.

ΤΙ῀ΦΟΣ, εος, τὸ, locus palustris, palus.

Τίφυον, ε, τὸ, tiphyum, herba coronaria. A præc.

Τιφώδης, εος, ὁ, ἡ, palustris. Ab eod.

ΤΙ'Ω, f. τίσω, honoro, in honore habeo, magnifacio, carum habeo. 2) punio, vindico, vlciscor. 3) persoluo, soluo, luo, dependo. τίεσκεν, imperf. Ion.

Τλάθυμος, ε, ὁ, ἡ, ærumnarum patiens. A τλάω & θύμος.

Τλαιπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, ærumnosus. E τλάω & πάθος. V. τλημπαθ.

Τλάμων, Dor. pro τλήμων.

Τλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, patiens. E seq. & φρήν.

ΤΛΑ'Ω, f. τλήσω, p. τέτληκα, perfero, patior. 2) sustineo, i. e. audeo. τετληότι, pro τετληκότι, patienti, perf. part. vid. τλῆμι.

Τλήθυμος, ε, ὁ, ἡ, vid. τλάθυμος.

Τλῆμι, perfero, tolero. τλῆ, perpessus est, aor. 2. Ion. pro ἔτλη, τλῆναι, pati, tolerasse. aor. 2. inf. τλῆθι, suffer, aor. 2. imperat. pl. τλῆτε, tolerate. τλὰς, passus, aor. 2. part. vid. τλάω.

Τλημόνως, Adu. misere, calamitose. A τλήμων.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miseria, infortunium. Ab eod.

Τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, sustinens, patiens, ferens. 2) audax, fortis. 3) miser, ærumnosus, calamitosus. A τλάω.

Τλημπαθέω, ῶ, patiens sum laborum & molestiarum, item miseriis adfligor. A τλημπαθής.

Τλημπάθεια, ἡ, patientia. 2) afflictio. A seq.

Τλημπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, patiens laboris. 2) calamitosus. E τλάω & πάθος. v. τλαιπαθ.

Τλησικάρδιος, ε, ὁ, ἡ, qui toleranti & forti est animo. Ex eod. & καρδία.

Τλησίμοχθος, ὁ, ἡ, idem quod seq. Ex eod. & μόχθος.

Τλησίπονος, ε, ὁ, ἡ, patiens laboris. 2) audax. Ex eod. & πόνος.

Τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. 2) audacia. A τλάω.

Τλητικὸς, ῆ, ὁ, patiens. A τλητός.

Τλητικῶς, Adu. toleranter. A præc.

Τλητὸς, ἡ, ὸν, tolerabilis, qui tolerari potest. 2) tolerans, patiens. A τλάω, f. τλῆμι.

Τμάω, seco inus. sed hinc τέτμηκα & τμήσσω.

Τμήγης, ε, ὁ, sector, incisor, arator, fossor, qui secat. A τμήσσω f. τμήγω.

Τμῆγος, εος, τὸ, ſectura, fiſſum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, ſeco, ſcindo, ſuccido. ἐτμάγην, aor. 2. paſſ. A τέμνω.

Τμήσσω, f. ξω, idem. A τμάω.

Τμήδην, *Adu.* in modum ſecantium. 3) incidendo ſeu ſecando, cæſim. 3) leuiter. Ab inuſ. τμάω pro τέμνω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fruſtum ſectione alicunde ablatum. 2) particula, portio. Ab eod.

Τμηματώδης, ες, in partes ſectus, ſ. qui in partes ſecari poteſt. A præc.

Τμῆσις, εως, ἡ, ſectio. Ab eod.

Τμητέον, ſecandum. Ab eod.

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, ſector, inciſor. Ab eod.

Τμητὴς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Τμητικὸς, ἡ, ὸν, incidendi vim habens. 2) inciſus, ſectilis. A pr. ſ. a ſeq.

Τμητὸς, ἡ, ὸν, ſectus, inciſus. 2) ſectilis. A τμάω.

Τοαρχαῖον, *Adu.* olim, antiquitus. E τὸ & ἀρχαῖον.

Τόδε, *Adu.* huc.

Τοδεύτερον, *Adu* iterum, ſecundum.

Τοεπίπαν, *Adu.* omnino, penitus. 2) plerumque. E τὸ & ἐπίπαν.

Τόθεν, *Adu.* inde, e loco illo, oppon. πόθεν. Ab ὅθεν.

Τόθι, *Adu.* ibi, illo in loco. 2) vbi. Ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula enclitica, quæ aliis iungitur, ſed non ſine vi: vt καί τοι, quamuis, quanquam, atqui; ȣ τοι, nequaquam, non. Aliquando præponitur, vt in τοιγαρȣ̃ν, proinde, ergo, igitur, itaque, it. τοίγαρ τοι. Eſt & pronomen Dor. τοὶ, tibi, & articulus pro οἱ. τοίνυν, igitur, itaque, ergo. Phil. E τοὶ & νῦν.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, huiusmodi. Ab οἷος.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, talis, eiusmodi.

Τοιοσδὶ, talis, eiusmodi. *Attice.*

Τοιȣ̃τον, τοιαύτη, τοιȣ̃το & τοιȣ̃τον, *Att.* it. τοιȣτονὶ, talis, huiusmodi. E τοῖος & ȣ̃τος.

Τοιȣτότροπος, ȣ, ὁ, ἡ, huiusmodi, talis.

Τοιȣτοτρόπως, *Adu.* tali modo. A præc.

Τοιȣτόχροος, ȣς, ȣν, talem colorem habens. A χρȣ̃ς.

Τοιȣτώδης, ες, talis. A τοιȣ̃τος & εἶδος.

Τοίχαρχος, ȣ, ὁ, qui præeſt nauis lateri, ſiue remigibus in latere nauis ſedentibus. E τοῖχος & ἀρχός.

Τοιχογραφία, deſcriptio muralis, picturati parietes. Ex eod. & γράφω.

Τοιχοδιφήτωρ, ορος, ὁ, qui parietes ſcrutatur, qua parte aperiri poſſint, & perfodit, fur. Ex eod. & διφάω.

Τοιχορύκτης, ȣ, ὁ, idem. v. τοιχώρυχος.

ΤΟΙ̃ΧΟΣ, ȣ, ὁ, paries, murus domeſticus: etiam latus nauis. 3) murus vrbis.

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum ſ. parietem facio. A præc.

Τοιχωρυχέω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo & perforo. Phil. expilo. A τοιχωρύχος.

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfoſſi. A præc.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis perfoſſio. Ab eod.

Τοιχωρύχος, ȣ, ὁ, qui parietem perfodit furandi cauſa, effractor, Gl. Vet. perfoſſor. E τοῖχος & ὀρύσσω.

Τοίως, *Adu.* tali modo, ſic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. *Dor.* pro τότε.

Τοκαρίδιον & τοκαρύδιον, ȣ, τὸ, vſurula, Gl. Vet. Dimin. quaſi a τοκάριον, quod eſſet a τόκος.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit & enixa eſt, puerpera, Gl. Vet. paritura. A τόκος.

Τοκάω, ῶ, parturio, partui ſum vicina. Ab eod.

Τοκετὸς, ȣ̃, ὁ, partus, puerperium, Phil. expon. & natiuitas. Ab eod.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror. Gl. Vet. fœnero. Ab eod.

Τοκισμὸς, ȣ̃, ὁ, fœneratio. A pr.

Τοκιςὴς, ȣ, ὁ, fœnerator. Ab eod.

Τοκογλυφέω, ῶ, f. ήσω, tabulis inſculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita eſt, fœneratorem ago, in exigendis vſuris nimis diligentem & acerbum me gero, vt quicquid eſt fœnoris cum puluiſculo velut abradam & exſculpam. 2) anatociſmum exerceo. Lucian. A ſeq.

Τοκογλύφος, ȣ, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit, tocullio. E τόκος & γλύφω.

Τοκοληψία, ας, ἡ, vſuræ acceptio, fœneratio. Ex eod. & λῆψις.

Τόκος, ȣ, ὁ, partus, ipſe pariendi actus. 2) quod partu edidit mater, fetus partu editus. 3) fœnus, vſura, id pecuniæ, quod numi fœnori dati & ſe velut gignunt. A τίκτω.

Τοκοφορέω, ῶ, vſuram pendo. 2) vſuram accipio. E pr. & φορέω.

ΤΌΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo, patior, tolero, impetro a me, tametſi inuito & reluctante, vt faciam aliquid, ipſi mihimet extorqueo. A pr.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus. 2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare auſus eſt, auſum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia. A ſeq. (niſi eſt potius τολμητία, aut τολμητεία, quaſi a τολμητεύω).

Τολμηρὸς, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα.

Τολμηρῶς, *Adu.* audacter, temere. A pr.

Τόλμησις, εως, ἡ, q. d. auſio, conatus audax, A τολμάω.

Τολμητὴς, ȣ̃, ὁ, qui aliquid ſuſcipere & adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

Τολμητίας, ȣ, ὁ, audax, Gl. Vet. Ab eod.

Τολμίςατος, ȣ, ὁ, audaciſſimus. A τόλμα.

Τολοιπὸν, *Adu.* poſthac, deinceps. 2) ceterum.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ. A τολυπεύω.

Τολυπευτικὸς, ἡ, ὸν, qui nouit glomerare. A ſeq.

Τολυπεύω, f. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo. 2) machinor, fabricor, ſtruo. 3) conficio, ad finem perduco. 4) ærumnas patior, labores moleſtos exantlo, velut glomum lanæ liniue, moleſtias alias ex aliis euoluo. A ſeq.

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa, pila ſeu glomus lanæ carptæ & ad nendum paratæ & carminatæ in globum. Eſt & cucurbita agreſtis.

Τομαῖος, ου, ὁ, ἡ, vel τομαῖος, αία, αῖον, ſectus, cæſus, ſucciſus, reciſus. 2) idoneus ad ſecandum. A τομή.

Τόμαρος, ου, ὁ, ſacrificulus, haruſpex, Heſych.

Τομάριον, ου, τὸ, idem quod τόμος.

Τομάω, ῶ, ſectione egeo, cultrum poſco, ſectione mihi opus eſt. Ab eod.

Τομεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo quid ſcindi aut diſſecari poteſt, vt forceps. Ab eod.

Τομή, ῆς, ἡ, ſectio, ſectura, inciſio, amputatio. 2) portio ſectione demeſſa, ſegmen, Gl. V. A τέμνω vel antiquo τέμω.

Τομίας, ου, ὁ, ſectionem ſeu ſcalprum expertus, inciſionem paſſus. 2) caſtratus. Gl. Vet. τομίας χοῖρος, maialis. A pr.

Τόμιον, ου, τὸ, fruſtrum ſectione ablatum. τὰ τόμια, exta. Ab eod.

Τομικὸς, ἡ, ὸν, ad incidendum idoneus. Ab eodem.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. V. τομίδες, forcipes, Ab eod.

Τομὸς, ἡ, ὸν, ſcandens, incidens, acutus. Comp. τομώτερος. A τέμνω.

Τόμος, ου, ὁ, fruſtum ſectione ſeu ſciſſione ablatum. 2) ſcapus chartæ, pars libri. (Nam veteres non paruis ſchedis papyraceis, quod nos facimus, ſed totis grandibus animalium pellibus, arte comparatis, quas chartas appellabant, nos pergamena coria, ad inſcribendum vtebantur. Hinc eiuſmodi ſegmentum τόμος dictum.) Ab eod.

Τομουρὸς, ου, ὁ, idem quod τόμαρος. Lycophr.

Τομῶς, Adu. more ſcindentium ſeu incidentium. 2) acriter, cum vi penetrante. A τομός.

Τοναῖος, αία, αῖον, vehemens, contentus, intentus, de voce. A τόνος.

Τονάριον, ου, τὸ, fiſtula, qua muſici tonos præmonſtrant. Ab eod.

Τονέω, idem quod τονόω.

Τονθολυγεῖν, & τονθορυγεῖν, proprie de ſono aquæ ab æſtu ebullientis ſ. feruentis, deinde eadem quæ ſeq.

Τονθορίζω, vel τονθορύζω, proprie de ſono aquæ feruentis, murmuro, vel ſubmiſſa voce murmuro, muſſo, ſubmiſſe loquor. 3) tremo, vt τονθαρύζω. A τονθρύς.

Τονθρίζω, & τονθρύζω, idem. A ſeq.

Τονθρὺς, ύος, ἡ, murmur aquæ ebullientis, feruor, per onomatopoeiam. Heſ.

Τονθρυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. A pr.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui ſc. ſermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, Gl. V. A ſeq. v. τονόω. n. 3.

Τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, Phil. tenor, tentigo, Phil. intentio, & quo quid intenditur, vt funis, reſtis, vis rei intendens & impellens, vigor, robur, vt veſicæ, ſtomachi &c. A τείνω, vel antiquo τένω.

Τονόω, ῶ, fut. ώσω, intendo, v. c. vocem. 2) roboro, firmo. 3) accentum pono alicubi. A pr.

Τονώδης, εος, ἡ, tonum habens. A τόνος.

Τόνωσις, εως, ἡ, corroboratio, confirmatio. 2) accentus. A τονόω.

Τονωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens intendendi ſeu roborandi & firmandi. Ab eod.

Τοξάζομαι, f. άσομαι, arcu iaculor. A τόξον.

Τοξαλκὴς, ὁ, ἡ, Epith. Cupidinis, ſagittis vim ſuam exferens, aut contemtum ſui vleiſcens. Ab eod. & ἀλκή.

Τοξάριον, ου, τὸ, paruus arcus. Dim. a τόξον.

Τοξάρχης, ου, ὁ, præfectus ſagittariorum. Ab eod. & ἄρχω.

Τοξεία, ας, ἡ, ars ſagittandi. A τοξεύω.

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emiſſum eſt, ſagitta, iaculum, Gloſſ. Vet. 2) ipſe ictus ſeu iactus ſagittæ aut teli. Ab eod.

Τοξευτὴρ, ῆρος, ὁ, arcitenens, ſagittarius, fem. τοξεύτειρα, ſagittaria, iaculatrix, venatrix. Ab eod.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ἡ, ὸν, ſagittariæ artis peritus, Gl. Vet. ſagittarius. A pr.

Τοξεύω, f. εύσω, arcu ſagittam emitto, iaculor, arcu peto, ſagittis ferio. Gl. Vet. ſagitto. A τόξον.

Τοξήρης, εος, ὁ ἡ, ſagittifer, arcitenens, arcu & iaculis inſtructus. E τόξον & ἄρω.

Τοξικὸς, ἡ, ὸν, ſagittarius, ad ſagittas aptus. τὸ τοξικὸν, ſagittarii. 2) venenum. ſ. ἔγχριμα, quod ſagittis illinebatur. A τόξον.

Τοξοβέλενος, ὁ, idem. Ex eod. & βέλος.

Τοξόδαμνος, ου, ὁ, ἡ, arcu iaculiſue domans, i. e. interficiens. Ex eod. & δαμνάω.

Τοξοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, arcuatus, Gl. V. E pr. & εἶδος.

Τοξοθήκη, ἡ, pharetra.

ΤΟΞΟΝ, ου, τὸ, arcus. 2) pharetra cum telis. 3) ars ſagittaria. τόξα, tela, Phil.

Τοξοποιέω, arcus conficio.

Τοξοποιΐα, ἡ, arcuum confectio. A pr.

Τοξοσύνη, ης, ἡ, ars ſagittandi. A τόξον.

Τοξοτευχὴς, ὲς, arcus faciens. Ex eod. & τεύχω.

Τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius, arcitenens. 2) ſideris cœleſtis nomen. 3) ap. Atticos miniſter publicus, apparitor magiſtratus. Ab eod.

Τοξότις, ιτος, ἡ, ſagittaria, arcitenens. A pr.

Τοξοτὶς, ίδος, foramen muri, per quod ſagittæ emittuntur. Ab eod.

Τοξουλκὸς, οῦ, ὁ, peritus artis ſagittariæ. E τόξον & ἕλκω.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, arcum geſtans & ſagittas, ſagittarius, arcifer, Gl. Vet. Ex eod. & φέρω.

Τοξόω, idem quod τοξεύω. Ab eod.

Τοπάζιον, ου, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen.

Τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, f. άσω, ſtatuo, colloco, q. d. in loco pono. 2) coniicio, ſuſpicor, quæro, inveſtigo. A τόπος. v. ἐπέτοπ.

Τοπάλαι, Adu. olim, quondam, iam pridem.

Τοπαλαιὸν, antiquitus, olim.

Τοπᾶν, Adu. perpetuo, omnino.

Τοπαράπαν, Adu. omnino, proſſus.

Τοπαρχυτίκα, *Adu.* ſtatim.

Τοπάροιθε, vel τοπάροιθεν, *Adu.* antea.

Τοπάρος, *Adu.* prius, antea. Hæc omnia ad ſimplicia quæque ſua referenda & ibi quærenda ſunt.

Τοπάρχης, ȣ, ὁ, loci præſes, qui loco alicui præfectus eſt, ſeu præeſt, toparcha. Phil. præfectus regionis. E τόπος & ἄρχω.

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Phil. pagus. A pr. ſ. ſeq.

Τόπαρχος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod τοπάρχης.

Τοπεῖον, v. τοπήϊον.

Τοπηγορία, loci communis tractatio. A τόπος & ἀγορέω.

Τοπήϊον, ȣ, τὸ, *Ion.* pro τοπεῖον, pl. τοπήϊα, arma nauis, ſ. ſupellex nautica. Callim. A τόπος.

Τοπικὸς, ἡ, ὸν, localis, ſitus, Gl. Vet. ἡ τοπικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars topica, oſtendens τόπȣς ſiue locos, e quibus argumenta deſumenda ſunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, *Adu.* ratione loci. 2) per locos communes, per capita. A pr.

Τοπλέον, *Adu.* magis. 2) frequentius.

Τοπογραφέω, ῶ, locum deſcribo. A τοπογράφος.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum deſcriptio. A ſeq.

Τοπογράφος, ȣ, ὁ, ἡ, locorum deſcriptor. E τόπος & γράφω.

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci ſitus vel poſitus. Philox. loci poſitio, ſitus, canalis; it. deſignatio, deſcriptio locorum. Ex eod. & θέσις.

Τοποθετέω, ῶ, f. ήσω, locorum deſcriptionem inſtituo. Ex eod. & τίθημι.

Τοποκλισία, ας, ἡ, locus accubitus, vbi quis accumbit. Ex eod. & κλίσις.

Τοπομαχέω, ῶ, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco. 2) loci opportunitate vtor ad pugnandum. Ex eod. & μάχομαι.

ΤΟ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, locus, tractus, regio. 2) τόποι, ſedes & domicilia argumentorum *apud dialecticos.* 3) τόπος, argumentum ſeu thema, quod tractatur *apud rhetoras.* 4) locus affectus *apud medicos.* 5) vulua. 6) facultas, occaſio.

Τοποτηρητὴς, ȣ, ὁ, q. d. loci ſeruator, vicarius, locum tenens.

Τοπρὶν, *Adu.* prius, antea, olim.

Τοπρόσθεν, *Adu.* antea, olim.

Τοπρότερον, *Adu.* prius, antea, olim.

Τοπρῶτον, *Adu.* primum, primo, primo loco.

ΤΟ'ΡΓΟΣ, ȣ, ὁ, vultur. Callim. Lycophr.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, ȣ, τὸ, tordylium, ſeſeli Creticum, *herba.*

Τορεία, ας, ἡ, ipſa actio cælandi, ſcalpendi. A τορεύω.

Τόρευμα, ατος, τὸ, opus cælatum. Gl. Vet. toreuma. Ab eod.

Τόρευσις, εως, ἡ, cælatura, Philox. Ab eod.

Τορευτὴς, ȣ, ὁ, cælator. Philox. Ab eod.

Τορευτικὸς, ἡ, ὸν, ad cælaturam pertinens, ſeu cuius vſus eſt in cælando. 2) cælandi facultate præditus. A pr.

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, cælatus, cælo elaboratus. 2) elaboratus, exquiſitus, pulcher. A ſeq.

Τορεύω, f. εύσω, cælo. A τορός.

Τορέω, ῶ, fut. ήσω, perforo, perterebro, ferro traiicio, penetro. 2) perſpicue declaro & denuncio. Ab eod.

Τορητὸς, ὁ, vulnerabilis. A pr.

ΤΟ'ΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ȣ, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inſeritur. 2) fibula, vncus, clauus. 3) carceres & repagula. 4) curſus in hippodromo. 5) meta. 6) veſtigium rotæ.

Τορνεία, ας, ἡ, tornatio. A τορνεύω.

Τόρνευμα, ατος, τὸ, quod tornando confit. 2) ſcobs, ramenta. Ab eod.

Τορνευτήριον, ȣ, τὸ, inſtrumentum, quo tornant, tornus. A ſeq.

Τορνευτὴς, ȣ, ὁ, tornator. Ab eod.

Τορνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens. 2) tornandi peritus. ἡ τορνευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars tornandi. A pr.

Τορνεύω, f. εύσω, torno. 2) circino deſcribo. A ſeq.

Τόρνος, ȣ, ὁ, tornus, inſtrumentum, quo aliquid tornatur & excauatur. A τορέω.

Τορνόω, ῶ, f. ώσω, torno. 2) rotundum facio, circulo circumſcribo. A pr.

Τόρος, ȣ, ὁ, inſtrumentum lapicidarum.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus. 2) perſpicuus, clarus. A τορέω, vel τείρω.

Τορυνάω, ῶ, tudicula agito. A ſeq.

Τορύνη, ης, ἡ, inſtrumentum, quo in olla aliquid teritur & agitatur inter coquendum. Phil. tudicula. A τείρω.

Τορῶς, *Adu.* acute. 2) perſpicue, aperte, clare, acuta voce. A τορός.

Τοσάκις & τοσσάκις, *Adu.* toties. A τόσος.

Τοσάτιος, vel τοσσάτιος, tantus. Ab eod.

Τοσαυτάκις, *Adu.* toties. A τοσȣ̃τος.

Τοσαυταχῶς, *Adu.* tot modis. Ab eod.

Τόσος, η, ον, tantus. Ab ὅσος.

Τοσȣτάριθμος, ον, tantum numerum explens. E ſeq. & ἀριθμός.

Τοσȣ̃τος, αύτη, ȣ̃το, tantus. τοσȣ́τῳ, tantidem, tanto, Phil. E τόσος & ȣ̃τος.

Τοσσάκις & τοσσάκι, poët. pro τοσάκις.

Τόσσος, poët. pro τόσος.

Τότε, *Adu.* tunc, tum, deinde, Phil. τότε δὴ, ita demum, Phil. tum vero, tum demum, Gl. V. Ab ὅτε.

Τοτὲ, *Adu.* aliquando. Ab eod.

Τοτελευταῖον, *Adu.* poſtremo, demum, denique, tandem.

Τοτηνικάδε, *Adu.* tunc.

Τοτρίτον, *Adu.* tertium, tertio.

Τετάκι & τυτάκις, *Adu.* interea vero, tunc, 2) hic, ibi. 3) toties. A τȣ̃το.

Τόφρα, *Adu.* tamdiu, donec. 2) tunc. 3) vt. E τὸ & ὄφρα.

Τράγαιναι, ῶν, αἱ, capræ, vtriuſque ſexus genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, q. d. hircina ſpina, frutex. E τράγος & ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo, verbum Ariſtoph. quaſi a τραγεῖν, a τρώγω.

Τραγανὸν, callosum, Gl. V. at τράγανον, Phil. cartilago, Gl. V.

Τράγαιος, ου, ὁ, herba quædam, quæ & τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero, odore, libidine. 2) libidine incipio tentari, vnde & pubesco. item de voce pubescentium. 3) luxurio, vt seges, arbor, & hinc sterilis sum. A τράγος.

Τράγειος & τραγέος, hircinus, vt τραγέη & τραγῆ scil. δορὰ, hircina pellis. τράγειον κρέας, hircina caro, Gl. Vet. Ab eod.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, hircoceruus, animal hirci & cerui figuram mixtam habens. 2) poculi genus.

Τράγεος, έα, εον, hircinus. Ab eod.

Τράγημα, ατος, τὸ, quod secundis mensis apponitur. τραγήματα, bellaria. A τραγέω, pro τρώγω, vel τραγεῖν, aor. 2. a τρώγω.

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. A pr.

Τραγηματισμὸς, οῦ, ὁ, esus bellariorum. A pr.

Τραγίαμβος, ὁ, tragiambus, genus versus iambici, cui opponitur τὸ κωμικὸν ἰαμβικόν. E τράγος & ἴαμβος.

Τραγίζω, f. ίσω, v. τραγάω. A τράγος.

Τραγικὸς, ή, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conueniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta. Ab eod.

Τραγικῶς, *Adu.* tragice, more tragicorum. A pr.

Τράγιον, seu τραγεῖον, ου, τὸ, tragina, herba, cuius folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

Τραγίσκος, ου, ὁ, paruulus hircus, aut hœdus. Dim. ab eod.

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens, vt Pan. Ex eod. & βαίνω.

Τραγόκερως, hircina cornua habens. Ex eod. & κέρας.

Τραγοκουρικὸς, ή, ὸν, ad capros tondendos aptus. Ex eod. & κείρω.

Τραγοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, hircos occidens. Ex eod. & κτείνω.

Τραγομάσχαλος, ου, ὁ, ἡ, hircosus, Gl. V. hircum olens. Ex eod. & μασχάλη.

Τραγόπους, ποδος, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοπώγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens. 2) nomen herbæ.

Τραγορίγανον, ου, τὸ, origanum hircinum. Hinc τραγοριγανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper. 2) libido & salacia. 3) fœtor, qualis hircorum. 4) luxuries arborum, segetis.

Τραγοσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui hircinis est cruribus. E pr. & σκέλος.

Τραγοφαγέω, ῶ, hircos vel capros edo. Ex eod. & φαγεῖν.

Τραγῳδάριον, ου, τὸ, Dim. a τραγῳδία.

Τραγῳδέω, ῶ, fut. ήσω, tragœdiam decanto. 2) tragice decanto. 3) tragice exaggero, vociferor, exclamo, deploro, ostento, res supra modum augeo &c. A τραγῳδός.

Τραγῴδημα, τὸ, tragœdia, tragica oratio. A pr.

Τραγῳδητής, οῦ, ὁ, idem qui tragœdus. Ab eod.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia. 2) rerum terribilium opinio, iactatio. A τραγῳδός.

Τραγῳδικὸς, ή, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ου, ὁ, tragœdiarum scriptor. E τραγῳδία & γράφω.

Τραγῳδιοδιδάσκαλος, & τραγῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui tragœdias docet, i.e. agit, profert, tragicus.

Τραγῳδιοποιὸς, τραγῳδοποιὸς, οῦ, ὁ, tragicus poëta. E τραγῳδία & ποιέω.

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, tragœdus, tragicus poëta s. actor, Gl. Vet. cantator. E τράγος & ᾠδὴ, quoniam hircum accipiebant, qui tragœdia vicissent.

Τράμις vel τράμη, podex, siue linea, quæ medium scrotum diuidit in duas partes. A τιτραίνω, f. τιτράω.

ΤΡΑ'ΜΠΙΣ, ιδος, ἡ, nauis. Lyc. Nic.

Τρανὴς, έος, ὁ, ἡ, perspicuus, manifestus. A τιτράω.

Τρανὸς, ή, ὸν, idem. οἱ ὁ. de loquente, opponitur muto.

Τρανότης, ητος, perspicuitas orationis. A pr.

Τρανόω, ῶ, f. ώσω, clarum & perspicuum reddo, declaro, manifesto. 2) illumino, illustro. Ab eod.

Τρανῶς, *Adu.* manifeste, aperte, diserte, Phil. ad liquidum, clare, al. Gl. V. Ab eod.

Τρανωτικὸς, ή, ὸν, explanandi & illustrandi vim habens. A τρανόω.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, mensa cibaria. 2) cœna ipsa, s. cibi in mensa positi. 3) mensa argentaria. 2) fiscus, ærarium. 5) dicitur & de quibusque rebus mensæ tabulæue grandioris figuram habentibus, quomodo nos v. *Platt* vsurpamus, vt, e. c. tabula, cui aliquid memoriæ ergo insculpitur, quæ suspendatur in templo. διακονεῖν τραπέζαις, cibum ministrare, in N. T. sæpius colligendæ ac distribuendæ curam gerere.

Τραπεζεὺς, έως, ὁ, parasitus.

Τραπεζήεις, ήεσσα, ῆεν, ad mensam pertinens, mensæ inseruiens. Ab eod.

Τραπεζία, ας, ἡ, mensarum confectio. Ab eod.

Τραπέζιον, ου, τὸ, mensula, abaculus, figura Geometrica. Dim. ab eod.

Τραπεζιτεύω, f. εύσω, mensarius sum. A seq.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, nummularius, mensarius, Phil. argentarius, Gl. V. A τράπεζα.

Τραπεζιτικὸς, ή, ὸν, ad mensarium pertinens. Phil. τραπεζιτικὰ, arcaria. A pr.

Τραπεζοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, mensæ formam habens. E τράπεζα & εἶδος.

Τραπεζοκόμος, ου, ὁ, ἡ, qui mensam curat & instruit. Ex eod. & κομέω.

Τραπεζοκόρος, ου, ὁ, ἡ, qui satiatur cibis appositis, vel curator dapum, epularum. Ex eod. & κορέω.

Τραπεζολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui mensas lingit, mensarum adsecla, parasitus. Ex eod. & λείχω.

Τραπεζοποιΐα, ἡ, mensarum fabricatio. A seq.

Τραπεζοποιὸς, οῦ, ὁ, mensam instruens. 2) mensas fabricans. Ex eod. & ποιέω.

Τραπεζορήτωρ, ορος, ὁ, qui in mensa disserit.

Τραπεζότης, ητος, ἡ, abſtractum a τράπεζα. ap. Diog. Laert.

Τραπεζοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, menſam ferens ſeu ſuſtinens, ſignum hac ſpecie. trapezophorus, Cic. E τρ. & φέρω.

Τραπεζόφορον, ȣ, τὸ, caliculare, vbi calices reponuntur. Ex iisd.

Τραπεζόω, ω, fut. ώσω, menſæ impono. A τράπεζα.

Τραπεζώδης, εος, ὁ, ἡ, menſarius, menſæ ſimilis, figuram menſæ habens. Ab eod. & εἶδος.

Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod menſæ imponitur, vt vaſa. A τραπεζόω.

Τραπέζωσις, εως, ἡ, apparatus menſæ, id quod menſæ imponitur. Ab eod.

Τραπελίζω, verto, conuerto. A ſeq.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, mutabilis. A τρέπω.

Τραπέω, ῶ, vuas calco in lacu. Ab eod.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, haſta validus.

Τραπητέον, vertendum, conuertendum. A τέτραμμαι, quod eſt a τρέπω. vel quaſi a τραπέω.

Τραπητὴς, ȣ, ὁ, calcator vuarum. A τραπέω.

Τράπομαι, vertor, conuertor. *Ion.* pro τρέπομαι.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, tabula, ſ. corbis, vbi ſiccantur caſei & ficus, & alii fructus. A τέρσω.

Τραυλίζω, f. ίσω, balbutio, balbus aut blæſus ſum. A τραυλὸς.

Τραυλισμὸς, ȣ, ὁ, balbuties. A pr.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, balbus, blæſus, fractus lingua.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. A pr.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus. 2) clades, ſtrages, detrimentum bello acceptum. Ab inuſ. τράω. v. τιτράω.

Τραυματίας, ȣ, ὁ, vulneratus, ſaucius. A pr.

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, ſaucio. Ab eod.

Τραυματικὸς, ἡ, ὸν, vulneribus ſanandis aptus. Ab eod.

Τραυματοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, vulnifer. Gl. V. vulnificus. E τραῦμα & ποιέω.

Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, ſiccus. 2) compactus, firmus. 3) alens, alendi vim habens. τραφερὴ, terra arida, continens. A τρέφω.

Τράφηξ, ηκος, ὁ, pro τράπηξ. Lycophr.

Τραχέως, *Adu.* aſpere. A τραχύς.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens. A τράχηλος.

Τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, vt ceruicibus, pedibus, alis anſerum & aliorum. 2) minores victimarum partes; maiores ſunt κῶλα. Ab eod.

Τραχηλιάω, ῶ, collum ſeu ceruicem attollo. 2) ſuperbio, ferocio. Ab eod.

Τραχηλίζω, f. ίσω, collum ſeu ceruicem reſupino. 2) obtorqueo collum, obtorto collo traho, in caput ita impello, vt ceruices rumpantur. it. diſſeco ceruices. v. τραχηλοκοπέω. 3) nudo, præbeo conſpiciendum. 4) conuerto ſ. conuertere facio ceruicem ac vultum. τραχηλιζόμενος, qui alicuius rei videndæ cupiditate incenſus conuertit eo collum & caput. Ab eod.

Τραχηλιμαῖος, αία, αῖον, id. quod τραχηλιαῖος.

Τραχηλισμὸς, ȣ, ὁ, ceruicis reſupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, collum abſcindo ſeu amputo. Gl. Vet. τραχηλοκοπέω, decollo. E τράχηλος & κόπτω.

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, Gl. V. A pr.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, collum, ceruix, proprie ceruices, vertebræ ad collum. A τραχὺς. quia ſpina dorſi ibi maxime eſt aſpera. v. τρηχαλέος.

Τράχȣρος, vel τραχȣ̃ρος, ȣ, ὁ, trachurus, piſcis quidam. E τραχὺς & ȣ̓ρά.

Τραχόω, ώσω, durum, aſperum reddo, ap. Ioſ.

Τραχυβατέω, ῶ, per aſpera incedo.

Τραχυδέρμων, ονος, ὁ, ἡ, cutem ſeu pellem habens aſperam & ſcabram. E τρ. & δέρμα.

Τραχυντικὸς, ἡ, ὸν, exaſperandi vim habens. A ſeq.

Τραχύνω, aſpero, exaſpero. A τραχύς.

Τραχυόστρακος, ȣ, ὁ, ἡ, aſperam & ſcabram teſtam habens. Ex eod. & ὄστρακον.

Τραχύπȣς, ποδος, ὁ, ἡ, aſperos & ſcabros habens pedes.

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, aſper, ſcaber, confragoſus, ſalebroſus, ſcrupoſus, hirſutus. 2) acer, acerbus, ferox.

Τράχυσμα, ατος, τὸ, aſperitas ſeu aſpredo, v. c. cutis. A τραχύνω.

Τραχυσμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

Τραχύστομος, ȣ, ὁ, ἡ, qui aſpera voce eſt, ſeu qui aſpere loquitur, vt barbari. E τραχὺς & σῶμα.

Τραχύτατα, *Adu.* aſperrime. A τραχύς.

Τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas, ſcabrities. Ab eod.

Τραχυφλοιος, ȣ, ὁ, ἡ, aſperum & ſcabrum corticem habens.

Τραχυφωνία, ας, ἡ, aſperitas vocis. A ſeq.

Τραχύφωνος, ȣ, ὁ, ἡ, cui aſpera vox eſt. A φωνή.

Τραχώδης, εος, ὁ, ἡ, aſper, durus. A τραχύς.

Τράχωμα, ατος, τὸ, aſperitas, exaſperatio. A τραχόω.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus aſper & ſalebroſus, Gl. Vet. ſentes, cautes. A τραχύς.

ΤΡΕΙ'Σ, οἱ, αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέμω, tremo, intremiſco, trepido. A τρέω.

Τρεπτὸς, ἡ, ὸν, qui verti, ſ. qui mutari poteſt, mutabilis. 2) exorabilis. A τρέπω.

Τρεπτότης, τητος, ἡ, mutabilitas. A pr.

ΤΡΕ'ΠΩ, f. τρέψω, verto, conuerto. 2) in fugam conuerto. 2) muto. 4) verſo, conſidero, pependo. ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt. aor. 2. paſſ. 3. pl. τετραμμένος, conuerſus, perf. paſſ. part.

Τρέσης, ȣ, ὁ, timidus. A τρέω.

Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. 2) fruſtum, vt e. c. caſei. a coaleſcendo. A ſeq.

ΤΡΕ'ΦΩ, f. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo ἡ θρέψασα, patria. ἐτράφην, nutritus ſum aor. 2. paſſ. τεθραμμένος, educatus. perf. part. paſſ. 2) habeo. Soph. 3) coagulo v. τραφερός.

Τρεχέδειπνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, qui ad cœnas feſtinanter accurrit, paraſitus. E ſeq. & δεῖπνον.

Τρέχνος, εος, τὸ, idem quod τέρχνος. Doſiad.

ΤΡΕ'ΧΩ

ΤΡΕ'ΧΩ, curro, festino, propero. f. m. θρέξομαι & δραμοῦμαι. aor. 2. ἔδραμον. imp. δράμε.

Τρεψίχρως, ωτος, ὁ, Epith. polypi, qui colorem mutat. A τρέπω & χρώς.

ΤΡΕ'Ω, ῶ, f. έσω, tremo, intremisco, trepido, timeo. 2) territus seu pauefactus fugio. V. τρέσης.

Τρέω, perforo, fut. 1. τρήσω.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. 2) pudenda muliebria. A pr.

Τρηματίκτης, ου, ὁ, qui tesseris ludit. 2) qui feminas stuprat. Dor. pro τρηματιστής. A sq.

Τρηματίζω, alea ludo, a punctis, quæ sunt in tesseris. 2) stupro. A τρῆμα.

Τρηματίτης, ου, idem qui ὁ, τρηματίκτης.

Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertusus, multa habens foramina. Ab eod.

Τρηματώδης, εως, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Τρήμη, ης, ἡ, foramen. A τρέω.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba. A τρέω, timeo.

Τρῆσις, εως, ἡ, perforatio, pertusio, traiectio, quæ fit terebra. A τρέω.

Τρητὸς, ἡ, ὸν, perforatus, foramina habens. Ab eodem.

Τρηχαλέος, έα, έον, asper. Ion. A τρηχύς.

Τρηχύνω, Ion. pro τραχύνω, exaspero.

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, Ion. pro τραχύς.

Τρήχυσμα, v. τράχυσμα.

Τρηχυσμὸς, Ion. pro τραχυσμός.

Τρήχω, asper & salebrosus sum. A pr.

Τρι, syllaba in compositione est vel τρὶς, vel e τρεῖς, vel e τρία, quod facile e sensu cuiusque verbi colligitur.

Τριαγμὸς, οῦ, ὁ, victoria, proprie in triplici certamine. A sq.

Τριάζω, vinco in triplici certamine. A τρεῖς, τρία.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuscina, Gl. Vet. Ab eodem.

Τριαινατὴρ, ῆρος, ὁ, agricola, qui tridente vtitur. A pr.

Τριαινοειδὴς, ὲς, speciem tridentis habens. Ab eod. & εἶδος.

Τριαινοειδῶς, Adu. specie tridentis. A pr.

Τριακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τριακαιδεκέτης, ὁ, tredecim annos natus. A pr. & ἔτος.

Τριακὰς, άδος, ἡ, trigesima dies mensis. 2) numerus tricenarius. A τριάκοντα.

Τριάκις, Adu. ter. A τρία.

Τριακονθήμερος, ου, ὁ, ἡ, qui 30 dierum est, qui habet 30 dies. E τριάκοντα & ἡμέρα.

Τριακονθάμματος, ου, ὁ, ἡ, constans 30 nodis seu vinculis. Ex eod. & ἅμμα.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.

Τριακονταετηρὶς, ίδος, anni triginta. A sq.

Τριακονταέτης, ου, ὁ, qui 30 annorum est. Ex τριάκοντα & ἔτος.

Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus 30 annorum. A præced.

Τριακονταέτις, ιδος, ἡ, quæ 30 annorum est. Ab eod.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ, nauis 30 transtra habens. E τρ. & ζυγά.

Τριακοντάκις, Adu. tricies. Ab eod.

Τριακοντάκλινος, ου, ὁ, ἡ, triginta lectis instructus. Ex eod. & κλίνη.

Τριακοντάμηνος, ου, ὁ, ἡ, qui est triginta mensium. Ex eod. & μήν.

Τριακονταμναῖος, ου, ὁ, qui triginta minarum est. Ex eod. & μνᾶ.

Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.

Τριακοντάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, 30 cubitorum mensuram æquans.

Τριακοντάπους, ουν, triginta pedes æquans.

Τριακοντήρης, εος, ἡ, nauis triginta ordinum. E τρ. & ἐρέσσω.

Τριακοντόκωπος, ἡ, Epith. nauis, quæ 30 remis agitur. E τρ. & κώπη.

Τριακοντόργυιος, ου, ὁ, ἡ, passus triginta æquans. Ex eod. & ὀργυιὰ, vbi v.

Τριακόντορος, ου, ἡ, quæ triginta remis agitur. Epith. nauis. Ex eod. & ἐρέσσω.

Τριακοντούτης, εος, ὁ, ἡ, v. τριακονταέτης.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. A τρεῖς.

Τριακοσταῖος, αία, αῖος, qui trigesimo die, vel spatio triginta dierum aliquid facit. A sq.

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, trigesimus. A τριάκοντα.

Τρίακτος, ου, ὁ, deuictus. 2) superabilis. A τριάσσω.

Τριάνωρ, ορος, ἡ, quæ ter, vel sæpius nupsit. Ab ἀνήρ.

Τριάρμενος, ου, ὁ, ἡ, trinis instructus velis. E τρία & ἄρμενον.

Τριαρχία, ας, ἡ, triumuiratus. A τρεῖς & ἀρχή.

Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, triga. 2) tres personæ S. Trinitatis. Gl. V. trinitas. A τρεῖς.

Τριάσσω, vinco, supero, proprie certamine triplici. A pr.

Τριαύλαξ, κος, ὁ, ἡ, trisulcus, Gl. Vet.

Τριαύχην, ενος, ὁ, ἡ, tria capita habens. Epith. Hecates.

Τριβάδες, ων, αἱ, tribades, feminæ lasciuiæ nefandæ. A τρίβω. (ἀπὸ τοῦ τρίβεσθαι ἐναλλὰξ ὀλίσβῳ.)

Τριβακὸς, ἡ, ὸν, homo tritus, i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, οῦ, τὸ, lacerna seu vestis trita, obsoletum, Gl. V. A τρίβαξ.

Τρίβαλος, ε, ὁ, tritus, lacer. Ab eod.

Τρίβανον, ου, τὸ, id, quo teritur fomes, id, quod terit fomitem. Ab eod.

Τριβάρβαρος, ου, ὁ, ter barbarus, valde barbarus.

Τριβελὴς, έος, ὁ, ἡ, tres cuspides habens. Ex τρεῖς & βέλος.

Τριβεὺς, έως, ὁ, tritor, qui fricat seu defricat.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, tritus, i. e. tritura. 2) vsus, exercitatio. 3) occupatio. 4) mora, procrastinatio. A τρίβω.

Τρίβολος, ου, ὁ, tribulus, herba, sentis, spina, Gl. Vet. E τρεῖς & βολὴ, vel τρίβω.

Τρίβος, ου, ἡ, semita, trames, callis, limes, Phil. 2) quicquid stantes, cubantes &c. terimus, vt planta pedis, nates, dorsum &c. A τρίβω.

Τρίβραχυς, εος, ὁ, tribrachys, pes prosodicus, tribus syllabis breuibus constans.

ΤΡΙ'ΒΩ, f. ψω, tero, frico, trituro, Gl. Vet. τετριμμένος, tritus, Gl. Vet. perf. paſſ. part.
Τρίτων, ωνος, ὁ, pallium tritum. A pr.
Τριβωνάριον, ȣ, τὸ, palliolum tritum. Dimin. præced.
Τριβωνικῶς, *Adu.* modo pallii detriti. A ſq.
Τριβώνιον, ȣ, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita. Gl. V. velum, palliaſtrum, ricinus. Dim. a τρίβων.
Τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum geſto. A τριβωνοφόρος.
Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii geſtatio. A ſq.
Τριβωνοφόρος, ȣ, ὁ, pallium tritum geſtans, ſ. detritam veſtem, Gl. V. palliatus. E τρίβων & φέρω.
Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A ſq.
Τρίγαμος, ȣ, ὁ, ἡ, ter vxorem ducens, ter nupta.
Τριγγὸς, ȣ, v. θριγκός.
Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. v. τριγονία. A ſq.
Τριγενὴς, έος, ὁ, ἡ, tertia perfectus generatione. 2) triplicem habens generationem. E τρὶς & γίνομαι.
Τριγερήνιος, ὁ, ſenex trium ſeculorum, qui ætatem Neſtoris affecutus eſt, qui γερήνιος, ap. Hom.
Τριγέρων, οντος, ὁ, q. d. triſenex, valde ſenex.
Τριγκὸς, τριγκόω, v. θρίγκος.
ΤΡΙ'ΓΛΑ, ſ. τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piſcis.
Τρίγληνος, ȣ, ὁ, ἡ, quaſi tres pupillas habens, pulcherrimus. Epith. inauris trigeminis, ap. Hom. ianuæ cælatæ ap. Iuſ. E τρεῖς & γλήνη.
Τριγλὶς, ίδος, ἡ, mullulus. Dim. a τρίγλα.
Τριγλοβόλος, ὁ, ἡ, mullos venans. Ab eod. & βάλλω.
Τρίγλυφος, η, ον, q. d. triſculptus, tres ſculpturas, ſ. triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus. Subſt. τρίγλυφον eſt in columnatione. E τρ. & γλύφω.
Τριγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, tres cuſpides habens, triſulcus, tridens.
Τριγμὸς, ȣ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.
Τρίγναθος, ȣ, ὁ, ἡ, trifaucis, Gl. Vet. triceps. Epith. Cerberi.
Τριγονέω, ῶ, tertio genero ſ. pario. A τρίγονος.
Τριγονία, ας, ἡ, tertium genus, vt nepos. v. τριγέν. A ſq.
Τριγόνος, ȣ, ὁ, ἡ, tertio generans vel pariens.
Τριγράμματος, ον, tribus literis conſtans. E τρ. & γράμμα.
Τριγχὸς, τρίγχωσις, v. θριγκὸς &c.
Τριγωνίζω, in trigonum formo. A τρίγωνος.
Τριγωνίστρια, ἡ, femina, quæ trigonum pulſat. v. τρίγωνον, n. 2.
Τριγωνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, triangularis, trianguli formam habens. E ſq. & εἶδος.
Τρίγωνον, ȣ, τὸ, figura triangularis. 2) inſtrumentum muſicum, triangularis formæ. 3) forum iudiciarium Athenis, a ſimili forma. A ſq.
Τρίγωνος, ȣ, ὁ, ἡ, triangulus. 2) tres cuſpides habens. 3) paſtillus ad ſiſtendos dolores, dictus a figura. Ex τρὶς & γωνία.
Τριδάκτυλος, ȣ, ὁ, ἡ, tres habens digitos. 2) qui tres digitos æquat.
Τρίδειρος, ον, tria capita habens, de Sicilia, Lyc. A δειρή.
Τριδέσποτος, ον, qui tres dominos habuit. A δεσπότης.
Τρίδȣλος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius pater, & auus, ſicut ipſe, ſerui fuerunt. item, qui ter ſeruus factus eſt, v. τρίπρατος.
Τρίδραχμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui pretio, pondere aut menſura trium drachmarum eſt. Hinc τὸ τρίδραχμον, ȣ, tres drachmæ. A δραχμή.
Τρίδυμος, ȣ, ὁ, ἡ, trigeminus.
Τριδύστηνος, ον, infeliciſſimus.
Τριέλικτος, ȣ, ὁ, ἡ, triplici volumine ſinuatus, ſinuoſus.
Τριέμβολος, ȣ, ὁ, ἡ, triplici armatus roſtro.
Τρίενος, ȣ, ὁ, ἡ, trimus.
Τριέσπερος, ȣ, ὁ, ἡ, triueſper, tres veſperas habens.
Τριετὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſq. Ab ἔτος.
Τριετηρικὸς, ἡ, ὸν, triennalis. A ſq.
Τριετηρὶς, ίδος, ἡ, triennium. A ſq.
Τριετὴς, έος, ὁ, ἡ, trimus. Ab ἔτος.
Τριετία, ας, ἡ, triennium. A pr.
Τριετίζω, triennium ago. Ab eod.
Τρίζυξ, υγος, ὁ, ἡ, triiugis. A ζυγός.
ΤΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, ſtrido, ſtrideo.
Τριηκὰς, άδος, ἡ, v. τριακάς.
Τριηκονθήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, v. τριακ.
Τριήκοντα, *Ion.* pro τριάκοντα.
Τριηκόντορος, ȣ, ἡ, ſc. ναῦς, v. τριακόντορος.
Τριηκοσαῖος, *Ion.* pro τριακ.
Τριηκοστημόριον, τὸ, triceſima pars. *Ion.* pro τριακ.
Τριημερία, ας, ἡ, triduum. A τριήμερος.
Τριημερόνυκτος, ȣ, ὁ, ἡ, tres dies & tres noctes durans. E τρ. ἡμ. & νύξ.
Τριήμερος, ȣ, ὁ, ἡ, triduanus, tres dies durans ſeu inde a tertio die durans. τριήμερος, ὑπέρθεσις, comperendinatio, Philox. Ab ἡμέρα.
Τριημιέκτος, ον, ſeſqui-ſextus.
Τριημιολία, v. τριηρημιολία.
Τριημιπόδιον, ȣ, τὸ, pes cum dimidio, ſeſquipes.
Τριημιτόνιον, ȣ, τὸ, tonus cum dimidio.
Τριημιχοίνιξ, ικος, ἡ, chœnix cum dimidia, terni ſemiſextarii.
Τριημωβόλιον, τὸ, obolus cum dimidio.
Τριηραρχέω, ῶ, f. ήσω, trierarchi munere fungor. 2) ſumtus præbeo vel confero ad triremem. A ſq.
Τριηράρχης, ȣ, ὁ, triremis, ſeu triremium præfectus. 2) qui in publicam triremem ſeu publicas triremes ſumtus confert. E τριήρης & ἄρχω.
Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, ſeu triremium præfectura. 2) triremium tutela. A ſq.
Τριηραρχικὸς, ἡ, ὸν, ad trierarchiam pertinens. A pr.
Τριήραρχος, Gl. Vet. vid. τριηράρχης.

Τριηραύλης,

Τριηραύλης, ε, ὁ, tibicen in triremi. E τριήρης & αὐλέω.

Τριηρετικὸς, ἡ, ὸν, ad triremes pertinens. A τριήρης.

Τριηρημιολία, ας, ἡ, nauis minor iusta triremi, & quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex eod. & ἡμιολία.

Τριήρης, εος, ἡ, triremis. 2) poculi genus. E τρὶς & ἐρέσσω.

Τριηρικὸς, ἡ, ὸν, ad triremem pertinens. A præced.

Τριηρίτης, ε, ὁ, & τριηρείτης, qui triremi vehitur. 2) remex in triremi. Ab eod.

Τριηρονόμος, ε, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex eod. & νέμω.

Τριηροποιὸς, ὁ, triremes struens. Ex eod. & ποιέω.

Τριθάλαττος, seu τριθάλαττος, ε, ὁ, ἡ, trimaris, tribus maribus cinctus. A θάλασσα.

Τριθαλὴς, έος, ὁ, ἡ, ter virens seu florens. τριθαλὶς, nomen herbæ. A θάλλω.

Τριθημερινὸς, ἡ, ὸν, triduanus. E τρίτη & ἡμέρα.

Τριθεΐα, ας, ἡ, deitatis ternio, opinio deos tres statuentium. A θεός.

Τριθεῖται, ῶν, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos esse statuunt. A pr.

Τρίθρονος, ον, tribus foliis, sedibus constans. Est etiam Epith. SS. Trinitatis.

Τρίιππον, ε, τὸ, triga, Gl. Vet. Ab ἵππος.

Τρικαλίνδητος, ε, ὁ, ἡ, ter volutatus. 2) sæpe volutatus. A καλινδέω.

Τρικάρηνος, ε, ὁ, ἡ, triceps. A κάρηνον.

Τρίκαρπος, ε, ὁ, ἡ, trifer, i.e. ter fructus quotannis reddens.

Τρίκερων, tricornium, Gl. Vet. A κέρας.

Τρικέφαλος, ε, ὁ, ἡ, triceps, tricipitinus. A κεφαλή.

Τρίκλινος, ε, ὁ, ἡ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ε, triclinium, conclaue, vbi conuiuia fiunt. 2) tres lecti contigui. A κλίνη.

Τρίκλυστος, ε, ὁ, ἡ, ter, i. e. sæpius, bene elutus. A κλύζω.

Τρίκλωστος, ε, ὁ, ἡ, ter fuso ductus seu netus. A κλώθω.

Τρίκοκκος, ε, ὁ, ἡ, triplici fœtus grano, tria ferens grana. 2) Epith. monilis, pro τρίγληνος. nam & latini *baccas* de gemmis & margaritis.

Τρικόλωνος, ε, ὁ, ἡ, triplicem habens collem, vel tres colles.

Τρίκορος, ον, idem quod τρίγληνος. A κόρη.

Τρικόρυθος, ἡ, idem quod sq.

Τρίκορυς, ὁ, tres cristas in galea gestans.

Τρικόρυφος, ε, ὁ, ἡ, triplicem habens verticem. A κορυφή.

Τρικόρωνος, ε, ὁ, ἡ, qui tres cornicis ætates degit, admodum longæuus. A κορώνη.

Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.

Τρίκουρος, ε, ὁ, ἡ, ter tonsus. A κειρά.

Τρικρανὴς, έος, ὁ, ἡ, trifidus, triceps. A κράνος.

Τρίκρανος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Τρικύαθος, ον, tres cyathos capiens.

Τρικυμία, ας, ἡ, fluctus magnus, latinis, decumanus. A κῦμα.

Τρίκωλος, ε, ὁ, ἡ, tria membra habens. A κῶλον, vbi v.

Τριλάγηνος, ε, ὁ, ἡ, tres lagenas continens.

Τριλαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, valde splendens. A λάμπω.

Τρίλιθος, ε, ὁ, ἡ, trigemmis, Gl Vet.

Τρίλινον, τὸ, quod filis tribus constat, margaritarum; *eine dreyfache Perlenschnur.*

Τρίλιτρον, ε, τὸ, tripondium, Gloss. Vet. A λίτρα.

Τρίλλιστος, ε, ὁ, ἡ, ter i. e. multis precibus petitus, sæpe optatus, vel inuocatus. A λίσσομαι.

Τρίλοβος, ον, tres lobos habens.

Τριλογέω, tribus modis dico, vt idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.

Τριλοφία, ας, ἡ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galeæ, quæ tres cristas habet. A λόφος.

Τρίμαμμα, tritauia. A μάμμη.

Τριμέρεια, ἡ, diuisio in tres partes. A sq.

Τριμερὴς, έος, ὁ, ἡ, tripartitus, in tres partes diuisus. 2) triplex. A μέρος.

Τριμερίζω, fut. ίσω, in tres partes diuido. A præced.

Τριμερῶς, tripartito. Ab eod.

Τρίμετρος, ε, ὁ, ἡ, tribus pedibus constans, secundum græcorum rationem, latinis sex pedibus constans, Epith. versus senarii. A μέτρον.

Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimestris. 2) tertio mense maturescens, Gl. V. trimenstruus. A sq.

Τρίμηνος, ε, ὁ καὶ ἡ, idem. A μήν.

Τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. A μίτος.

Τρίμιτος, ε, ὁ, ἡ, idem, ex iisd. Gl. Vet. triplex. Epith. vestis, vel telæ densæ.

Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatis intritis, seu cui aromata sunt intrita. Phil. moretum. 2) in aliqua re diu exercitatus, vafer, fraudulentus. v. περίτριμμα. A τρίβω.

Τριμμὸς, ε, ὁ, tritus, tritura. Gl. Vet. trames. Ab eod. v. τρίβος.

Τριμναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum est. A μνᾶ.

Τριμοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. A τρίμοιρος.

Τριμοιρίτης, ε, ὁ, qui tres portiones accipit. A pr.

Τρίμοιρος, ε, ὁ, ἡ, idem. A μοῖρα.

Τρίμορφος, ε, ὁ, ἡ, triformis. τρίμορφος Ἑκάτη, Triuia, Gl. Vet. A μορφή.

Τρίμυξος, ε, ὁ, ἡ, tria habens ellychnia. A μύξα.

Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *instrumentum rusticum.* A τρεῖς.

Τρίνυκτον, (vel τιον) ε, τὸ, trinoctium, Gl. Vet. A νύξ.

Τριξώλης, εος, ὁ, ἡ, exitio dignissimus, perditissimus. A sq. & ὄλλυμι, vel pro τρισεξώλης. v. τρισεξώλης.

Τριξὸς, ἡ, ὸν, triplex. pro τρισσός.

Τριοβο-

Τριωβολιαῖος, siue τριωβολιμαῖος, αία, αῖον, tres obolos pondere vel pretio æquans. 2) vilis, nullius pretii. A sq.

Τριώβολον, ου, τὸ, tres oboli. vid. τριώβολον.

Τριοδία, ας, ἡ, triuium, Gl. Vet. A τρίοδος.

Τριοδῖτις, ιδος, ἡ, triuia, Dianæ Epith. quia triviis præest.

Τριοδοντία, ας, ἡ, piscatus, Plat. in quo tridente vtebantur; vnde & τριοδοντικὴ dicitur. Poll. A τριόδους.

Τριοδόντιον, ου, τὸ, idem, Gl. Vet. A pr.

Τρίοδος, ου, ἡ, triuium.

Τριόδους, οντος, ὁ, ἡ, tridens fuscina, Gloss. Vet.

Τρίοζος, ου, ὁ, ἡ, in tres ramos diuisus, vel fissus, seu trinodis.

Τριόπιον, fanum Triopis. Theocr.

Τριόπιος, ον, idem quod τρίγληνος, τριόφθαλμος. v. τριωπίς.

Τριόργυιος, ον, tres passus æquans. Ab ὀργυιά.

Τριορία, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ab ὅρος.

Τριόρχης, & τρίορχος, ου, ὁ, triorches, buteo, genus accipitris. 2) herbæ genus. 3) tres testiculos habens. Ab ὄρχις.

Τριόττιον, ου, & τριοττὶς, ίδος, inauris, monile. Att. pro τρίγληνον, vel τριόφθαλμον. Eust. Ab ὄττε Att. pro ὄσσε.

Τριόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, q. d. trioculus, cui tres sunt oculi. dicitur & pro τρίγληνος. 2) gemmæ nomen.

Τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ, ἡ, cui tres sunt liberi.

Τρίπαλαι, Adu. q. d. ter olim, i. e. iam inde a priscis temporibus, diutissime ante.

Τριπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, qui est trium palmorum. A παλαιστή.

Τρίπαλτος, ου, ὁ, ἡ, ter vibratus, ter exsiliens. Vox tragicorum pro vehementissimus, acerrimus. A πάλλω.

Τρίπαππος, ου, ὁ, tritauus.

Τριπάρθενος, ον, tribus virginibus constans.

Τριπάροδος, ον, triplicem aditum habens.

Τρίπατρος, ον, qui tres dominos habuit. Lyc. a πατήρ.

Τριπάχυιος, v. τριπήχυιος.

Τριπέτηλος, ου, ὁ, ἡ, tria habens folia. τριπέτηλον, τὸ, trifolium, herba.

Τρίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, qui est trium cubitorum.

Τριπήχυιος, ον, idem & ex iisd.

Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter seu valde simiam referens. A πίθηξ.

Τρίπλαξ, ακος, ἡ, triplex. Epith. vestis. A τριπλοῦς, vel a πλὰξ, tabula, quæ tribus constat duplicaturis.

Τριπλανής, ὁ, ἡ, ἐς, triplex. Epith. itineris &c. Lycophr. vnde vertitur triuagus. Ε πλανάω.

Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo maiorem facio. A sq.

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo maior seu amplior. A τριπλῆ vel τριπλόος.

Τριπλασίως, Adu. tripliciter, quam plurimum. A pr.

Τρίπλεθρος, ου, ὁ, ἡ, qui trium iugerum est. A πλέθρον.

Τριπλεκής, έος, ὁ, ἡ, ter plicatus. A πλέκω.

Τρίπλευρος, ου, ὁ, ἡ, tria latera habens. A πλευρὰ vel πλευρόν.

Τριπλῆ, Adu. tripliciter. A τριπλόος.

Τρίπλοκος, ου, ὁ, ἡ, triplex, Gloss. Vet. A πλέκω.

Τριπλόος, όη, όον, contr. τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.

Τριπλῶς, trifariam, Gl. Vet. A pr.

Τριπόδης, ου, ὁ, tripedalis. A τρίπους.

Τριποδηφορέω, ῶ, tripodem aufero vel fero, victor certamine. Ex eod. & φορέω.

Τριποδίζω, tripedo, Gl. Vet. A τριπόδης.

Τριπόδιον, ου, τὸ, paruus tripus. Dimin. a τρίπους.

Τριποδίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Τριποδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Τριποδοφορέω, idem & ex iisd.

Τριπόθητος, ου, ὁ, ἡ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.

Τρίποκος, ὁ, ἡ, valde lanatus, abundans vellere Dicaearch. si lectio sana, (vel quæ ouis ter in anno potest πέκεσθαι, tonderi, vt τρίφορος, e. c. ficus est, quæ ter quotannis fructus fert.)

Τριπόλιον, ου, τὸ, herbæ genus. Theophr. Diosc.

Τρίπολις, εως, ἡ, triplex vrbs. regio tribus vrbibus constans.

Τριπόλιστος, ον, multiplex. quasi a πολίζω pro πολέω. Soph.

Τρίπολος, ου, ὁ, ἡ, ter versus, Epith. agri. A πολέω.

Τριπόνητος, ου, ὁ, ἡ, ter elaboratus, ter textus. A πονέω.

Τρίπορθος, ου, ὁ, ἡ, ter captus & direptus. A πέρθω.

Τριπορνεία, ἡ, triplex vel ter admissi stupri probrum.

Τρίπορνος, ἡ, quæ ter stuprata est, s. meretricis filia & neptis, ipsa eiusdem flagitii rea. A πόρνη.

Τρίπος, ου, ὁ, pro sq.

Τρίπους, οδος, ὁ, ἡ, tripus. Philox. tripes, cortina.

Τρίπρατος, ον, ter venditus. τρίδουλος. A πιπράσκω.

Τριπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, tres habens facies, triceps. A πρόσωπον.

Τριπτήρ, ῆρος, ὁ, tritor. 2) instrumentum, quo aliquid teritur. 3) vas, in quo aliquid teritur. A τρίβω.

Τριπτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo quid teritur. Ab eod.

Τρίπτης, ου, ὁ, tritor. 2) famulus, qui herum suum fricat. Ab eod.

Τριπτὸς, ἡ, ὸν, tritus, contusus, concisus. Ab eodem.

Τρίπτυχος, ου, ὁ, ἡ, triplex, triplicatus. A πτυχή.

Τρίπωλος, ου, ὁ, ἡ, tres equos habens. Gl. Vet. τρίπωλον, triga, & τρίπωλα, trigæ.

Τρίρρυθμος, ον, tribus pedibus constans, scil. versus.

Τρίζυμος, ον, triiugis. Epith. currus.

Τρὶς, Adu. ter. 2) multoties, sæpe. A τρεῖς.

Τρισάγιος,

Τρισάγιος, ȣ, ὁ, ἡ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter sanctus, i. e. sanctissimus *Subst.* τὸ τρισάγιον, canticum ex Es. 6.

Τρισαενναός, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισάθλιος, ία, ιον, miserrimus.

Τρισάλαστος, ον, intolerabilis, grauissimus.

Τρισαλιτήριος, ȣ, ὁ, sceleſtissimus.

Τρισάλυπος, ὁ, ἡ, minime dolorem adferens. 2) pergratus, iucundissimus.

Τρισάνθρωπος, ȣ, ὁ, ter homo, i. e. miserrimus. it. humanissimus.

Τρισάποτμος, ȣ, ὁ, ἡ, infortunatissimus.

Τρισαριστεὺς, έως, ὁ, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.

Τρισάσμενος, ένη, ενον, lubentissimus.

Τρισάωρος, ȣ, ὁ, ἡ, ter, i. e. admodum intempestiuus.

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, dies mensis vigesimus septimus.

Τρισέληνος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. trilunis, i. e. tres lunas habens.

Τρισεξώλης, ὁ, perditissimus. v. τριξώλης.

Τρισέπαρχος, ȣ, ὁ, prætor maximus.

Τρισευδαίμων, ονός, ὁ, ἡ, ter beatus, felicissimus.

Τρισήλιος, ȣ, ὁ, ἡ, fulgentissimus.

Τρίσημος, ον, tria tempora habens, vt trochæus & iambus. A σῆμα.

Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τρισκαιδεκαέτης ȣ, ὁ, qui tredecim annorum eſt. A pr. & ἔτος.

Τρισκαιδεκάμηνος, ον, qui eſt tredecim mensium. A μήν.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ἡ, qui tredecim cubitorum eſt.

Τρισκαιδεκαστάσιος, ον, qui eſt ad alterum vt tredecies ad vnum, pondere, pretio &c.

Τρισκαιδεκαταῖος, ον, qui tertio decimo die fit, vel facit quid. A sq.

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, tertius decimus.

Τρισκαιδεκαφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, vno anno tredecies fructus ferens. Lucian. A φέρω.

Τρισκαιδεκέτης, ες, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

Τρισκαιδεκήρης, εος, ἡ, sc. ναῦς, nauis tredecim ordinum. Ab ἐρέσσω.

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, infortunatissimus.

Τρίσκαλμος, ον, quæ tribus remis agitur.

Τρισκατάρατος, ȣ, ὁ, ἡ, prorsus exsecrabilis, deteſtabilis, trifurcifer.

Τρισκελὴς, έος, ὁ, ἡ, tria habens crura, tribus nitens cruribus, s. pedibus, tripus. A σκέλος.

Τρισκοπάνιστος, ȣ, ὁ, ἡ, ter pistus, ter pistillo subactus. A κοπανίζω.

Τρισκορέω, sæpe, diligenter verro vel purgo, vel orno.

Τρίσλιπος, ȣ, ὁ, ἡ, genitali succo turgescens, pinguis. A λίπος.

Τρισμάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatissimus.

Τρισμακάριος, ια, ιον, idem.

Τρισμακάριστος, ίστη, ιστον, idem.

Τρισμέγιστος, η, ον, ter maximus.

Τρισμὸς, ȣ, ὁ, stridor. A τρίζω.

Τρισμύριοι, οἱ, tricies mille, seu triginta millia.

Τρισμυριόπαλαι, *Adu.* iam dudum. E pr. & πάλαι. v. τρόπαλαι.

Τρισοϊζυρὸς, ȣ, ὁ, calamitosissimus.

Τρισόλβιος, ȣ, ὁ, ἡ, ter quaterque beatus.

Τρισολυμπιονίκης, ȣ, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.

Τρισπίθαμος, ȣ, ὁ, ἡ, tres spithamas æquans, bipedalis. A σπιθαμή.

Τρίσπονδος, ον, pr. in quo ter libatur, s. sæpe libatur, v. τριτόσπ. A σπονδή.

Τρισσάκις, *Adu.* ter. A τρισσός.

Τρισσάτιος, ȣ, ὁ, tertius, ternus. Ab eod.

Τρισσαχῆ, *Adu.* tribus locis. Ab eod.

Τρισσεύω, f. εύσω, ter, vel tertium facio. Ab eod.

Τρισσόθεν, *Adu.* ter. Ab eod.

Τρισσοκέφαλος, ον, triceps. Epith. Cerberi. A sq. & κεφαλή.

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, triplex. 2) ternus, trinus. A τρίς.

Τρισσόω, ῶ, f. ώσω, ter, vel tertium facio. 2) triplico. A pr.

Τρισσῶς, *Adu.* tripliciter, trifariam. 2) tertio, i. e. tertia vice. Ab eod.

Τριστάδιος, ȣ, ὁ, ἡ, tria habens stadia. A ϛάδιον.

Τριστάτης, ȣ, ὁ, pro τριτοστάτης, vbi v.

Τρίστεγον, ȣ, τὸ, domus trium contignationum. 2) altitudo trium contignationum. 3) tertia contignatio. A seq.

Τρίστεγος, ȣ, ὁ, ἡ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. Ex iisd.

Τρίστιχος, ȣ, ὁ, ἡ, trisulcus, Gl. V. tres versus habens.

Τρισστοιχεὶ, *Adu.* triplici serie, triplici ordine. A seq.

Τρίστοιχος, ȣ, ὁ, ἡ, tribus ordinibus conſtans, in tres versuum ordines atque ſtrophas explicatus.

Τρίστομος, ȣ, ὁ, ἡ, tria habens ora seu oſtia. 2) cui triplex eſt acies. A ϛόμα.

Τρισυλλαβέω, tribus syllabis conſto. A sq.

Τρισύλλαβος, ȣ, ὁ, ἡ, tribus conſtans syllabis. A συλλαβή.

Τρισυλλάβως, *Adu.* tribus syllabis. A pr.

Τρισύνθετος, ον, e tribus compositus.

Τρισύπατος, ȣ, ὁ, ter consul.

Τρισυπόστατος, ȣ, ὁ, ἡ, tres hypoſtases habens. E τρὶς & ὑφίσταμαι.

Τρισχίλιοι, ιαι, ια, ter mille.

Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 sc. amphoras capiens. Epith. nauis.

Τρίσχιστος, ȣ, ὁ, ἡ, trisulcus, Gl. V.

Τρισχοινος, ȣ, ὁ, ἡ, tres schœnos continens.

Τρισώματος, ȣ, ὁ, ἡ, tricorpor. A σῶμα.

Τρίσωμος, ȣ, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

Τριταγωνιστέω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, sum tertiarum actor. A seq.

Τριταγωνιστής, ȣ, ὁ, tertiarum partium actor, i. e. vilissimus.

Τριταΐζω, tertiana febri laboro. A τριταῖος.

Τριταϊκὸς, ἡ, ὸν, tertianus. τριταϊκαὶ περίοδοι, circuitus febris tertianæ. Ab eod.

Τριταϊκῶς, *Adu.* more febrium tertianarum. 2) alternis, tertio quoque die. A pr.

Τριταιογενὴς, ὲς, idem quod τριταιοφυής. E τριταῖος & γίνομαι.

Τριταιογενῶς, *Adu.* idem quod τριταϊκῶς.
Τριταῖος, αία, αῖον, tertius, tertianus. 2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, seu cui tertio die aliquid accidit. A τρίτος.
Τριταιοφυὴς πυρετὸς, febris, tertianæ naturam habens. A pr. & φυή.
Τριταλαντιαῖος, α, ον, idem quod seq. & a seq.
Τριτάλαντος, ȣ, ὁ, ἡ, qui trium est talentorum. A τάλαντον.
Τριτάλας, αινα, αν, miserrimus.
Τριτάνυστος, ȣ, ὁ, ἡ, valde longus. A τανύω.
Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. *Superl.* A τρίτος.
Τριτεγγόνη, ης, ἡ, trineptis. A seq.
Τριτέγγονος, ȣ, ὁ, trinepos.
Τριτεία, ας, ἡ, vel τὰ τριτεῖα, sc. μέρη, præmia vel munia certaminis tertia ex ordine dignitati, tertiæ partes, tertia palma. A τριτεύω.
Τριτεὺς, έως, ὁ, tertia medimni pars. A seq.
Τριτεύω, f. εύσω, tertius sum, tertias obtineo. A τρίτος.
Τριτημοίριος, ρία, ριον, qui facit tertiam partem, tertia pars. E τρίτη & μοῖρα.
Τριτημορίζω, in tres partes diuido, tertio. Gl. Vet. A seq.
Τριτημόριον, ȣ, τὸ, tertia pars rei, triens. A τρίτος & μόριον.
Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. vna de tribus. Ex iisd.
Τριτοβάμων, ὁ, ἡ, Epith. baculi, cui innitimur, quia tertii pedis vicem præstat. Ab eod. & βαίνω.
Τριτογένεια, ας, ἡ, Tritogenia, Mineruæ Epith. Ex τριτὼ, Bœot. caput, & γίνομαι, nascor, quia e capite Iouis nata, vel a τρίτος, quia tertia mensis die.
Τριτόμηνις, ιδος, ἡ, tertia mensis dies. A μήν.
Τρίτον, *Adu.* tertium, tertio. A τρίτος.
Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, quasi tertius pater, proauus. 2) generis auctor. 3) Athenis τριτοπάτορες dicti Cottus, Gyges & Briareus. E sq. & πατήρ.
Τρίτος, η, ον, tertius. A τρεῖς.
Τριτόσπονδος, ον, sæpe libans. A pr. & σπονδή. v. τρίσπονδος.
Τριτόσπορος, ὁ, ἡ, nepos vel neptis. Ab eod. & σπορά.
Τριτοστάτης, ȣ, ὁ, & τριστάτης, per Syncopen, qui præsuli seu præcentori tertius est, qui tertias partes tenet, vel tertium locum. Apud τὰς ὁ dicitur & τριστάτης pro tribuno, præfecto. Ex eod. & ἵσαμαι.
Τριτόω, ῶ, f. ώσω, tertio facio. 2) in tres partes diuido. A τρίτος.
Τριτταῖος, α, ον, triplex. A seq.
Τριττὸς, vide τρισσός.
Τριττύα, ας, ἡ, & τριττὺς, ύος, ἡ, ternio. 2) tertia pars. sacrificium sue, hirco & ariete constans, quod perfectum dicitur. A τριττός.
Τριττυαρχέω, sum τριττυάρχης, v. sq.
Τριττυάρχης, & τριττύαρχος, ȣ, ὁ, qui præest tertiæ parti tribus. E sq. & ἄρχω.
Τριττὺς, vel τριτὺς, ύος, ἡ, ternio. 2) triens, tertia pars. 3) tribus. A τριττός.
Τρίτως, *Adu.* tertio loco.

Τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata s. in tres partes diuisa phalanx. E τρὶς & φάλαγξ.
Τριφάσιος, ία, ιον, triplex, trifarius. A τρεῖς.
Τριφίλητος, ȣ, ὁ, ἡ, maxime amabilis, carissimus.
Τριφόρος, ον, trifera. Epith. fici. A φέρω.
Τριφυὴς, έος, ὁ, ἡ, triplicem naturam habens. 2) trifidus, triplex. Gl. V. triceps, tricipitinus. A φυή.
Τρίφυλλον, ȣ, τὸ, trifolium, Phil. A sq.
Τρίφυλλος, ȣ, ὁ, ἡ, terna folia habens. A φύλλον.
Τρίφυλος, ον, tribus tres habens. A φυλή.
Τρίχα, *Adu.* tripliciter, trifariam. A τρίς.
Τριχάϊκες, quorum capilli & cristæ agitantur, cristati, celeres, bellicosi. E θρὶξ & ἀΐσσω.
Τρίχαπτος, vel πτὸς, ὁ, ἡ, propr. e pilis textus. vnde τὸ τρίχαπτον vestis talis proprie. 2) vestis e tenuissimis filis, vt sericis &c. texta, subtilis, pretiosa. οἱ ὁ. Poll. Ex eod. θρὶξ & ἅπτω.
Τριχὰς, άδος, ἡ, turdi species. A θρίξ.
Τριχῆ, *Adu.* tripliciter. A τρίχα.
Τριχθὰ, *Adu.* idem & ab eod.
Τριχία, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauserit, morbus. A θρίξ.
Τριχίας, ȣ, ὁ, vel τριχιὰς, item τριχὶς, piscis nomen, e genere apuarum. A τριχίς.
Τριχίασις, εως, ἡ, vitium oculorum, cum pili in palpebris pungentes & inutiles enascuntur. 2) adrectio, quum in vrinis feruntur quædam capillis albis similia. 3) malum in mammis. A τριχία, vbi v.
Τρίχινος, ίνη, ινον, qui e pilis est, cilicinus. A θρίξ.
Τριχίον, ȣ, τὸ, pilus. Ab eod.
Τριχὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam, ossa pilis similia habens. Ab eod.
Τριχοβόρος, ȣ, ὁ, ἡ, pilos arrodens. Ex eod. & βορά.
Τριχοβρῶτες, ων, οἱ, vermiculi pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex eod. & βρώσκω.
Τριχοειδῶς, *Adu.* pilorum seu capillorum modo. E θρὶξ & εἶδος.
Τριχόθεν, *Adu.* tribus e locis. A τριχῆ.
Τριχοίνικος, ȣ, ὁ, ἡ, trium chœnicum capax. E τρὶς & χοῖνιξ.
Τριχοκόμος, ȣ, ὁ, ἡ, comæ curam impendens, capillorum studiosus. E θρὶξ & κόμη.
Τριχοκοσμητὴς, ȣ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex eod. & κ.
Τριχοκȣρία, ἡ, tonsura comæ. Ex eod. & κȣρά.
Τριχολάβιον, ȣ, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volsella. Ex eod. & λαβή.
Τριχολογέω, ῶ, fut. ήσω, pilos lego seu colligo, aut floccos. Ex eod. & λέγω.
Τριχόμαλλος, ȣ, ὁ, ἡ, villosus. Ex eod. & μ.
Τρίχορδον, τὸ, instrumentum musicum, tribus chordis. A χορδή.
Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. E τρὶς & χορός.
Τριχοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, pilorum seu capillorum defluuio laboro. E θρὶς & ῥόος.

Τριχοῤῥυέω

Τριχοῤῥυέω, ῶ, idem. Ex eod. & ῥόος.
Τριχοτομέω, ῶ, f. ήσω, pilos deseco. Ex eod. & τομή.
Τριχοτομέω, in tres partes diuido. E τρίχα & τομή.
Τριχοτομία, ας, ἡ, sectio, seu partitio in tres partes. Ex iisd.
Τριχοτρώκτης, ου, ὁ, pilos arrodens. A τρώγω.
Τριχῆ, Adu. tripliciter, tribus locis. A τριχῆ.
Τρίχους, ουν, tres congios capiens. E τρεῖς & χόος.
Τριχοφυέω, ῶ, capillos produco, Gl. V. oppilasco. τριχοφυεῖν, crinire. A sq.
Τριχοφυὴς, έος, ὁ, ἡ, capillos producens. Ex θρὶξ & φύω.
Τριχόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, folia habens capillata, seu capillamentis similia. Ex eod. & φύλλον.
Τριχόω, ῶ, f. ώσω, pilosum reddo, pilos induco. Gl. V. pilo, capillo. τετριχωμένος, setosus, Gl. V. perf. part. A θρίξ.
Τρίχρωμος, ου, ὁ, ἡ, tricolor. E τρεῖς & χρῶμα.
Τρίχρως, ωτος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & χρόα.
Τρίχυφος, ον, trilicio textus, densus textura, e τρίχα & ὑφή, vel e pilis textus, item subtilis &c. vt τρίχαπτος. E θρὶξ & ὑ.
Τριχώδης, εος, ὁ, ἡ, pilosus, villosus, Gl. V. 2) capillis similis, capilli speciem referens. A θρίξ.
Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, Phil. pilosum villosumque tegmen. A τριχόω.
Τριχῶς, Adu. tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.
Τρίχωσις, εως, ἡ, pilorum emissio. 2) idem quod τριχία, Gl. V. pilositas, capillamentum. A τριχόω.
Τριχωτὸς, ἡ, ὸν, pilosus, crinitus, capillatus. Ab eod.
Τριψεργία, ἡ, assiduitas in labore. E τρίβω & ἔργον.
Τριψημερέω, ῶ, diem tero, diem extraho, cunctor. Ex eod. & ἡμέρα.
Τρίψις, εως, ἡ, tritus, tritura. 2) frictus seu frictio. A τρίβω.
Τριωβολιμαῖος, α, ον, triobolaris. A seq.
Τριώβολον, ου, τὸ, triobolium, Gl. Vet. tressis. Ab ὀβολός.
Τριωνυμία, ας, ἡ, tria nomina. A sq.
Τριώνυμος, ου, ὁ, ἡ, tria nomina habens. Ab ὄνομα.
Τριώνυχος, ον, tres cuspides habens, tridens. Ab ὄνυξ.
Τριώπης, ου, ὁ, ἡ, triformis. Ab ὤψ.
Τριωπὶς, ίδος, ἡ, inauris, monile, Hes. τριοπὶς, Poll. vid. τρίγληνος, τριόφθαλμος &c. Ab eod.
Τριώροφος, ου, ὁ, ἡ, tres habens contignationes. triplex habens tectum. Ab ὄροφος.
Τριώττης, ου, ὁ, idem quod τριώττιον, vbi v. Etym. M.
Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρόμος.
Τρομέω, ῶ, tremo, trepido. 2) contremisco. 3) horreo, timeo aliquem. A τρόμος.
Τρομικὸς, tremebundus, Gl. V. Ab eod.
Τρομοποιῶ, tremefacio, Gl. V. Ab eod.
Τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor, Phil. A τρέμω.
Τρομώδης, εως, ὁ, ἡ, tremulus, trepidus. A pr.
Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ου, τὸ, monumentum fugæ hostium, tropæum, Philox. τρόπαιον πολεμίων, pro κατὰ πολεμίων, de hostibus deuictis erectum. A sq.
Τροπαῖος, αία, αῖον, is, cuius fit conuersio, seu qui conuertitur. A τροπή.
Τροπαιοῦχος, ου, ὁ, tropæum tenens, vel in cuius potestate sunt tropæa. Ex τρόπαιον & ἔχω.
Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. A sq.
Τροπαιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, tropæum gestans. Ex eod. & φέρω.
Τροπαλίζω, verto. A τροπή.
Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, conuersio, mutatio. A pr.
Τροπάω, ῶ, verto, conuerto. A τροπή.
Τροπέω, ῶ, verto, in fugam verto. Ab eod.
Τροπὴ, ῆς, ἡ, conuersio, versio, mutatio, conuersio in fugam, consternatio. τροπὴ χειμερινὴ, bruma. τροπὴ θερινὴ, solstitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπή. A τρέπω.
Τρόπηξ, ηκος, ὁ, manubrium remi. Ab eod.
Τροπίας, ου, ὁ, vt τροπίας οἶνος, q. d. vinum versum, fugiens, vappa. A pr.
Τροπικὸς, ἡ, ὸν, tropicus, de conuersionibus solaribus, vt τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, signa in Zodiaco, vbi fiunt τροπαί. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ & τρόπος.
Τροπικῶς, Adu. tropice, figurate. A pr.
Τρόπις, ιος, vel ιδος, ἡ, carina, ima nauis pars, metaph. principium. A τρέπω, s. τροπή.
Τροπολογέω, ῶ, f. ήσω, tropis in sermone vtor, tropice seu figurate loquor. E τρόπος & λέγος.
Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus sermo. 2) sermo historiam ad emendationem morum conferens. Ex iisd.
Τρόπος, ου, ὁ, modus. 2) mos, ritus, consuetudo. 3) studium, institutum, secta, mores, ingenium, indoles, animus. 4) tropus, in verbis, deflectio a communi vsu. A τρέπω.
Τροπὸς, οῦ, ὁ, rudens & funis nauticus, locum, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.
Τροποφορέω, ῶ, f. ήσω, mores & ingenium alicuius fero seu tolero.
Τροπόω, ῶ, f. ώσω, in fugam verto & vinco. A τροπή.
Τροπωτὴρ, ῆρος, ὁ, funis seu lorum, quo remus ad scalmum alligatur. A pr.
Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, quod e lacte coagulato fit, frustum e recenti & tenero caseo, Gl. V. colostrum. A τρέφω, coagulo.
Τροφεῖον, ου, τὸ, merces seu præmium educationis. Gl. V. alimonium, nutrimentum, alimentum. A s.
Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A sq.
Τροφεύω, f. εύσω, nutrio, alo. A pr.
Τροφέω, ῶ, alo, nutrio. A seq.

Τροφὴ,

Τροφή, ῆς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, Phil. τροφαὶ, cibaria. Gloss. Vet. A τρέφω.

Τρόφημα, τὸ, alimentum, cibus. A τροφέω.

Τροφίας, ου, ὁ, altilis, alumnus. A τροφή.

Τρόφιμος, ίμη, ιμον, alimentum præbens, alens herus, qui famulitium alit. 2) alumnus, is, quem domi nostræ alimus. Phil. nutricius & alumnus, Phil. Ab eod.

Τροφιμότης, ἡ, nutritio, vis alendi. A pr.

Τρόφις, ιος, ὁ, ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus, item adultus. τρόφι κῦμα, fluctus decumanus, vehementior. *Subst.* cibus. Ab eod.

Τροφιοῦχος, ὁ, almus. A pr. & ἔχω.

Τροφιώδης, εος, ὁ, ἡ, densus, coagulatus. A pr.

Τροφόεις, όεντος, bene altus & nutritus, ideoque crassus, pinguis. τροφόεν κῦμα, idem quod τρόφι. A τροφή.

Τροφὸς, οῦ, ὁ, ἡ, altor, nutrix, nutricula. 2) alumna, vel alumnus, θρέμμα. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, f. ήσω, educo, educationis molestias persero. A sq.

Τροφοφόρος, ὁ, educator. A τροφὴ & φέρω.

Τροφώδης, εος, ὁ, ἡ, alimento abundans. 2) densus, coagulatus. A τροφή.

Τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, propero, festino. 2) decurro, genus exercitationis militaris. ap. Polyb. A τρόχος.

Τροχαϊκὸς, ἡ, ὸν, trochæis constans, trochaicus. A seq.

Τροχαϊκῶς, *Adu.* per trochæum s. trochæos. A pr.

Τροχαῖος, αία, αῖον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit. 2) trochæus, pes metricus, constans priore longa & posteriore breui. ἡ τροχαία, *Subst.* via. A τρόχος.

Τροχαλεῖον, ου, τὸ, orbis, globus. A τροχαλός.

Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A sq.

Τροχαλιώδης, ες, εος, habens formam τροχαλίας. A pr.

Τρόχαλος, ου, ὁ, septum aulæ, cortis, maceria e rotundis lapidibus. v. τρόχμαλος. 2) rotundus lapillus, item globus, qui circumagi potest. A τρόχω.

Τροχαλὸς, ἡ, ὸν, velox, citus, currens. 2) rotundus, circularis, *item in neutro* circulus. vt ap. Arat. de galaxia. A τρέχω.

Τροχαλῶς, *Adu.* cito, velociter, cursim. A pr.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis. 2) genus tormenti. 3) coxæ caput, quia in acetabulo circumagitur. A τροχάζω.

Τροχάω, curro, cursito. τροχόων & τροχόωσα, currens, poët. pro τροχῶν, τροχάων, ῶσα, άουσα. A τροχή.

Τροχερὸς, ρὰ, ρὸν, & τρόχεος, rotundus, volubilis in modum rotæ. 2) currens, citus. A τρόχος.

Τροχὴ, ῆς, ἡ, via. A τρέχω.

Τροχηλασία, ας, ἡ, currus agitatio & cursus, aurigatio. Ex eod. & ἐλαύνω.

Τροχηλατέω, ῶ, aurigor. A sq.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex iisd.

Τροχηλία, ας, ἡ, v. τροχαλία. A τροχαλός.

Τροχήλιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ vestigium, orbita. A τροχός.

Τροχίζω, rota torqueo. Pass. in rota (equuleo) torqueor. Ab eod.

Τροχιλαία & τροχιλία, ας, ἡ, id. quod τροχαλία, trochlea.

Τρόχιλος, siue τροχίλος, ου, ὁ, auiculæ nomen, trochilus, regulus, rex auium. A τρόχος.

Τρόχις, ιος, ὁ, cursor, nuncius, pedissequus. 2) sedulus. Ab eod.

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotula. 2) pastillus, Phil. Ab eod.

Τράχμαλος, & τρόχμαλον, ου, maceria rustica. v. τρόχαλος.

Τροχοδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem circumago. Ex eod. & δινέω.

Τροχοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, rotæ seu orbis speciem habens, rotundus. Ex eod. & εἶδος.

Τροχόεις, όεσσα, όεν, rotundus. 2) volubilis in modum rotæ vel orbis. Ab eod.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, sufflamen, quo rotarum cursus ligatur, seu lignum, quod per duas traiectum rotas, vel subiectum rotæ, cursum sistit. Ex eod. & πέδη.

Τροχοποιέω, rotas facio. Ex eod. & π.

Τροχοποιὸς, οῦ, ὁ, rotarum faber. Ex iisd.

Τρόχος, ου, ὁ, cursus. 2) locus, in quo curritur, in quo se cursu exercent. A τρέχω.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. 2) instrumentum torquendi, Lat. equuleus. 3) massa rotunda, vt adipis &c. Ab eod.

Τρύβλιον, aut τρυβλίον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina. A τρύω.

Τρυγαβόλιον, ου, τὸ, vel potius τρυγηβ. locus in quo reconditur messis. Hes. E τρύγη & βολή.

Τρυγάω, ῶ, fut. ήσω, fruges colligo. 2) vuas carpo, vindemio. Met. fruor, percipio. item, emungo aliquem pecunia. A τρύγη.

Τρυγεὸς, ά, ὸν, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγετὸς, οῦ, ὁ, pro τρυγητὸς, vindemia. A τρυγάω.

Τρυγέω, ῶ, sicco, arefacio. τρυγεῖσθαι, exsiccari. Ab eod.

Τρύγη, ης, ἡ, fruges cereales, fructus, messis. 2) vindemia. 3) etiam pro siccitate. A τρὺξ. vel pro τρύγησις a τρυγέω.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit fruges & vuas. A τρυγάω.

Τρυγητήριον, ου, τὸ, torcular, torculare, Gl. V. A pr.

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, vindemiator. Ab eod.

Τρυγητικὸς, ἡ, ὸν, vindemialis. Gl. Vet. A seq.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus. A τρυγάω.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ, ἡ, cerealium frugum comestor, vt curculio.

Τρυγηφάνιος, ὁ, ἡ, qui fit e fracibus vnarum &c. Epith. vini secundarii. τὸ τρυγηφάνον, fraces. E τρύγη & φαίνομαι.

Τρυγηφόρος, ου, ὁ, ἡ, vuæ seu vuarum ferax. 2) frugum ferax. E τρύγη & φέρω.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx, Gl. V. amurca. Gl. V. de oleo. A τρύξ.

Τρυγίας,

Τρυγίας, ȣ, ὁ, i. e. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum fæce. Ab eod.
Τρυγίζω, fæculentus euado. Ab eod.
Τρύγινος, ίνη, ινον, fæcatus, e fæcibus expreſſus. Ab eod.
Τρυγικὸς, ὴ, ὸν, fæculentus. 2) idem quod τρυγῳδικὸς, vt τρυγικὸς χορός. Ab eod.
Τρυγόβιος, ȣ, ὁ, ἡ, fæce viuens. Ex eod. & βίος.
Τρυγοδαίμων, ονος, ὁ, dæmon ſcenicus, hiſtrionica fæce perunctus &c.
Τρυγοδιφάω, ῶ, fæcem ſcrutor. Ex eod. & διφάω. v. ſeq.
Τρυγοδίφησις, εως, ἡ, ludus, in quo ore extrahitur aliquid in fæce demerſum. Poll. A pr.
Τρύγοιπος, ȣ, ὁ, vas vimineum, quod coli loco ſupponitur vino recens calcato & e torculari effluente, colum vinarium. Ex eod. & ἶπος.
Τρυγῳδέω, ῶ, f. ήσω, conuiciis inceſſo. A τρυγῳδὸς, vbi v.
Τρυγώδης, εος, ὁ, ἡ, fæce plenus. 2) fæcem referens, fæculentus. A τρύξ.
Τρυγῳδία, ἡ, comœdia, vid. τρυγῳδός.
Τρυγῳδικὸς, ὴ, ὸν, comicus. A pr.
Τρυγῳδὸς, ȣ, ὁ, qui fæcibus perunсta facie, & curru vectus conuiciis inceſſit prætereuntes. comicus poëta. Ex eod. & ᾠδός.
Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur. 2) piſcis marinus. A ſeq.
Τρύζω, f. ύσω, vid. τρίζω.
Τρυήλης, ὁ, vel trulla, aut poculum, a τρύω, tero, rado, vel, vt aliis placet, clauatus. Ab eod. & ἧλος Lucian. Lexiph.
Τρυλίζω, vel τρυλλίζω, idem quod τρίζω. A τρύζω.
Τρύμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen a terebra. 2) veterator, longo rerum vſu veluti tritus. v. τρίμμα. A τρύω.
Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen. A præc.
Τρυμάτιον, ȣ, τὸ, paruum foramen. Dim. ab eod.
ΤΡΥ'Ξ, υγὸς, ἡ, vinum recens, muſtum nondum percolatum. 2) fæx vini, fæx olei, ſ. fæces vuarum, oliuarum, pomorum. 3) ſcoria ferri.
Τρύπα, ης, ἡ, foramen. 2) terebra. A τρύω.
Τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A præc.
Τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo. A pr.
Τρυπάνιον, τὸ, Dim ſeq.
Τρύπανον, ȣ, τὸ, terebrum, terebra. 2) veterator. A τρύπα.
Τρυπανȣ̃χος, ὁ, terebræ manubrium. A pr. & ἔχω.
Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum deriuatis. A τρύπα.
Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen. A præc.
Τρύπησις, εως, ἡ, terebratio. Ab eod.
Τρυπητὴς, ȣ̃, ὁ, terebrator. Ab eod.
Τρυσάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, virum ſ. h. homines atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. E τρύω & ἀνήρ.
Τρυσίβιος, ȣ, ὁ, ἡ, vitam vexans, moleſtus. Ex eod. & βίος.
Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσίππειον, ȣ, τὸ, non ta inulti equo, longo labore trito & confecto. Ex eod. & ἵππος
Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. Ab eod.
Τρυσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem ab eod.
Τρυσσὸς, ὴ, ὸν, adflictus, æger. Ab eod.
Τρυτανεύω, expendo, Gl. Vet. A ſeq.
Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. A τρίω.
Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea, tres conos habens. E τρεῖς & φάλος.
Τρυφαλὶς, ίδος, caſeus, pro τροφαλὶς, vel fruſtum. A τρύφος.
Τρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate viuo, deliciis indulgeo, laute viuo. 2) efferor & exſulto lætitia. 3) inſolens ſum & arrogans Gl. Vet. luxurior, abundo, delicias facio. A τρυφή.
Τρυφεραίνομαι, idem. τροφερανθεὶς, faſtidium ſimulo. aor. I. paſſ. part. A τρυφερός.
Τρυφερεύομαι, idem. Ab eod.
Τρυφερόβιος, ȣ, ὁ, delicate, molliter, laute viuens. E ſeq & βίος.
Τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.
Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A præc.
Τρυφεροςήμων, ὁ, ἡ, mollis, delicatus. Epith. veſtis. Ab eod. & ςήμων.
Τρυφεροχρῶς, ῶτος, vel τρυφερόχρως, όχρωτος, ὁ, ἡ, habens cutem teneram, delicatulus.
Τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita. 2) inſolentia, faſtus. A θρύπτω.
Τρυφηλὸς, ὴ, ὸν, delicatus, deliciis deditus. A præc.
Τρύφημα, ατος, τὸ, e quo deliciæ percipiuntur, deliciæ. A τρυφάω.
Τρυφητὴς, ȣ, ὁ, deliciarum conſectator, delicatæ vitæ amans, heluo, vorax. Ab eod.
Τρυφησιάω, ῶ, delicias capto, delicias appeto. A præc.
Τρυφητικὸς, ὴ, ὸν, libidini & voluptati deditus. Ab eod.
Τρυφοκαλάσιρις, εως, ἡ, calaſiris delicatior, mollior. E θρύπτω & κ.
Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, fruſtum. A θρύπτω.
Τρυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, attritus & lacer in modum τρυχȣς. A τρύχος.
Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus, ſciſſus, confutus e pannis attritis. Ab eod.
Τρυχίον, ȣ, τὸ, pannus attritus ſeu lacer. Dim. a τρυχος.
Τρύχνος & τρύχνα, idem quod ςρύχνος, apud Poët.
Τρύχος, vel τρῦχος, εος, τὸ, pannus lacer & attritus. 2) attritio. A τρύχω.
Τρυχόω, ῶ, f. ώσω, attero, abſumo, exhaurio, conficio. τετρυχωμένος, afflictus, perf. paſſ. part. A ſeq.
Τρύχω, f. ξω, adflicto, Gl. Vet. carpo. Philox. A τρύω.
Τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio. A τρυχόω.
ΤΡΥ'Ω, tero, extero, attero. 2) vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, eneco.
Τρωγάλια, ων, τὰ, bellaria, Gl. Vet. A ſeq.
Τρωγάλιος, ȣ, ὁ, eduiis. A τρώγω.
Τρώγλη, ης, ἡ, cauerna, ſeu foramen. Ab eod.

Τρωγλῖται, hirundinum genus in cauernis nidulantium. A præc.

Τρωγλοδύνω, cauernam ſubeo, in cauerna habito.

Τρωγλοδυτέω, ῶ, f. ήσω, idem. A ſeq.

Τρωγλοδύτης, ȣ, ὁ, qui cauernas ſubit, habitat in cauernis, Troglodytes, genus Afrorum. E τρώγλη & δύω, vel δύνω.

Τρωγλοδυτικὸς, ὴ, ὸν, cauernas ſubiens, habitans. 2) pertinens ad Troglodytas. A pr.

Τρωγλοδυτικῶς, *Adu.* Troglodytarum more. A pr.

Τρωγλόδυτος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.

Τρώγω, f. τρώξομαι, rodo, comedo. A τρώω.

Τρώκτης, ȣ, ὁ, comeſtor, vorax, manduco. 2) impoſtor, verſutus, deceptor. 3) piſcis quidam. Gl. Vet. tructa piſcis. A præc.

Τρωκτὸς, ὴ, ὸν, qui comedi poteſt aut ſolet, edulis, eſculentus. Ab eod.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus. 2) damnum, detrimentum, clades. Vox Ion. A τρώω. vid. τραῦμα.

Τρωματίας, ȣ, ὁ, ſaucius, vulneratus. A pr.

Τρωματίζω, f. ίσω, ſaucio, vulnero. Ab eod.

Τρώννυμι, vel τρώννυμι, idem Schol. Ariſtoph. A τρώω.

Τρὼξ, γὸς, ὁ, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. Gl. Vet. curculio. A τρώγω.

Τρωξαλλὶς, ίδος, ἡ, grillus, acetaria. Phil. eſcaria, al. Gl. Vet. A τρὼξ.

Τρώξανα, τὰ, rami tenelli, qui a pecore arroduntur. Ab eod.

Τρωξάρτης, ȣ, ὁ, paniuorus, nomen muris in Batrachom. E τρώγω & ἄρτος.

Τρώξιμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui comedi poteſt aut ſolet; edulis. A ſeq.

Τρῶξις, εως, ἡ, eſio, roſio. Ab eod.

Τρωπάω, poët. pro τροπάω.

Τρῶσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus. A τρώω.

Τρωσμὸς, ὁ, vulnus. Ab eod.

Τρωτὸς, ὴ, ὸν, vulneratus, læſus. 2) vulnerabilis, qui vulnerari lædiue poteſt. A τιτρώσκω.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *Ionice* pro τραῦμα.

Τρωχάω, ῶ, curro, *poët.* pro τροχάω.

ΤΡΩΩ, ferio, vulnero. 2) lædo, vexo, corrumpo, vt βλάπτω; *proprie*, tero, vt τράω, τρέω, τρίω.

Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, ſum. 2) accidit vt ſim, forte ſum, contingo, euenio, accido. 3) adſequor, proprie ſcopum, attingo, adipiſcor, impetro, Gl. Vet. ἔτυχεν, conſecutus eſt. Gl. Vet. ὁ τυχὼν, quilibet, (vulgaris, leuis, vilis) Phil. τυχόντες, adepti, Phil. τῇ τυχούσῃ, qualibet, Phil. aor. 2.

Τυῖ, pro τῇδε, huc. Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula. Phil. A τύκω.

Τυκίζω, f. ίσω, polio, ſcalpo. A ſeq.

Τύκος, ſiue τύχος, ȣ, ὁ, inſtrumentum ferreum, quo lapicidæ vtuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.

Τυκτὸς, ὴ, ὸν, factus, fabricatus. A τεύχω.

Τύκω, pro τεύχω, τετύκοντο, pro ἐτύκοντο, imperf. A τεύχω.

Τύλα, ſiue τύλη, ης, ἡ, callus. 2) gibbus cameli &c. 3) culcita, lodix. A τύλος.

Τύλαρος, ὁ, peſſulus, propr. idem quod τύλος, & ab eod.

Τυλαρόω, f. ώσω, peſſulum addo, obſero. 2) in ſenſu obſceno. A præc.

Τυλεία, ας, ἡ, τυλεῖον, ȣ, τὸ, & τυλία, ας, ἡ, culcita. Ab eod.

Τυλίσσω, ſiue τυλίττω, f. ξω, in modum culcitae conuoluo, 2) perſcrutor, indago. Ab eod.

Τυλόεις, όεσσα, όεν, calloſus. A ſeq.

ΤΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, callus, callum, cutis in aliqua corporis parte durata e labore vel opere. 2) tuber, gibbus, torus in pectore, brachio, clauus in pede, & omnis ſimilis excreſcentia & eminentia corporis: vnde 3) clauus ligneus, vel nodus. Etiam pudendum virile ap. Hel. etiam in gen. neutr. τύλον. Et τύλοι, pl. pili ſuperciliorum. Poll.

Τυλόω, ῶ, f. ώσω, calloſum reddo, callum obduco. τυλȣ̃μαι, calleo, Gl. Vet. τετύλωμαι, calleo, Gl. Vet. perf. paſſ. τετυλωμένος, calloſus, Gl. Vet. perf. part. paſſ. A pr.

Τυλώδης, εος, ὁ, ἡ, calloſus, tuberoſus. Ab eod.

Τύλωμα, ατος, τὸ, idem quod τύλος. A τυλόω.

Τύλωσις, εως, ἡ, calloſitas. Ab eod.

Τυλωτὸς, ὴ, ὸν, nodoſus, calloſus. Ab eod.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quae ſepultorum oſſibus erutis carminibusque vtitur. A τύμβος.

Τυμβεὰς αὐδὴ, vox ſepulcralis. Ab eod.

Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, humatio. A τυμβεύω.

Τυμβείτης, ȣ, ὁ, ſepulcralis. A pr. (ſed aut τυμβίτης leg. aut τυμβευτής.)

Τύμβευμα, ατος, τὸ, quod buſto infertur, cadauer. A ſeq.

Τυμβεύω, f. εύσω, buſto infero, tumulo, ſepelio. 2) deuoro, in ventre quaſi ſepelio. A τύμβος.

Τυμβήρης, εος, ὁ, ἡ, conditus monumento. Ex eod. & ἄρω.

Τυμβίδιος, α, ον, funebris. A τύμβος.

Τυμβογέρων, οντος, ὁ, ſenex capularis, ſilicernium.

Τυμβονόμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in monumentis paſcitur, monumenta obſidens. E ſeq. & νέμω.

ΤΥΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, buſtum, ſepulcrum, tumulus.

Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum ſtruo, tumulo, ſepelio, humo adgeſta tego. A τυμβοχόος.

Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, pro τυμβοχόησις, tumulus. A pr.

Τυμβοχόος, ον, aggeſtor tumuli. 2) τυμβόχοος, idem quod ſeq. E τ. & χέω.

Τυμβόχωστος, ȣ, ὁ, ἡ, buſto vel ſepulcro aggeſto exſtructus. 2) effoſſus.

Τυμβωρυχέω, ῶ, f. ήσω, buſta eruo, ſepulcra depraedor. A τυμβωρύχος.

Τυμβωρυχία, ας, ἡ, ſepulcrorum effoſſio, exſpoliatio. A ſeq.

Τυμβωρύχος, ȣ, ὁ, ἡ, buſta eruens, ſpoliator mortuorum. Phil. veſpillator, ſepulchri violator. E τύμβος & ὀρύσσω.

Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.

Τυμμ..., ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Τυμπανίας, ȣ, ὁ, vt τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis species, quo venter vt tympanum intenditur, pulsusque sonat. A τύμπανον.
Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulso seu tundo. 2) fustibus cædo: item, fustibus ad necem cædo. 3) quouis violento supplicio adficio. Ab eod.
Τυμπάνιον, ȣ, τὸ, paruum tympanum. Dim. ab eod.
Τυμπανισμὸς, ȣ, ὁ, tympani pulsatio. 2) excruciatio, quæ fit tormentis. A τυμπανίζω.
Τυμπανιστὴς, ȣ, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat. 2) tortor. Ab eod.
Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat. A præc.
Τυμπανίτης, ȣ, ὁ, vid. τυμπανίας.
Τυμπανοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, tympano similis. E τύμπανον & εἶδος.
Τυμπανόεις, εντος, ὁ, idem quod τυμπανίας.
Τυμπανόδȣτος, ὁ, ἡ, tympanis strepens. Epith. Rheæ.
Τύμπανον, ȣ, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus cietur. 2) palus, machina, ad quam deuincti plagis cædebantur. 3) fustis, baculus. A τύπτω.
Τυμπανοτερπὴς, ὁ, ἡ, tympanorum strepitu gaudens. E pr. & τέρπομαι.
Τυμπανώδης, εος, ὁ, ἡ, tympano similis. Ab eod.
Τύνη, tu, *Dor.* pro σύ.
ΤΥΝΟΣ, vel τυννὸς, & τυννὸς, paruus, id. quod
Τυννȣτος, & τυννȣτος, paruulus, tantillus. A pr. & ȣτος.
Τυντλάζω, lutum calco. 2) blatero. A seq.
Τυντλὸς, ȣ, ὁ, lutum, locus cœnosus. 2) nugæ.
Τυντλώδης, εος, ὁ, ἡ, lutosus. A pr.
Τυπάζω, cædo. A τυπή.
Τύπανον, ȣ, τὸ, idem quod τύμπανον.
Τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τύπτω.
Τυπετὸς, ȣ, ὁ, percussio, verberatio. 2) planctus, plangor. Ab eod.
Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, plaga. Ab eod.
Τυπίας, ȣ, ὁ, ductilis, malleo ductus, genus æris vel ferri. Poll. Ab eod.
Τυπικὸς, ἡ, ὸν, figuratus, symbolice quid innuens & figurans. A τύπος.
Τυπικῶς, *Adu.* figurate, symbolice. A pr.
Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπή.
Τυποπλαστία, ας, ἡ, typorum formatio, quasi a τυποπλάστης, formarum artifex. E seq. & πλάστης.
Τύπος, ȣ, ὁ, forma, simulacrum. 2) exemplar, formula, norma, institutum. 3) definitio crassior, non subtilis. A τύπτω.
Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro. 2) signum imprimo vel insculpo. A pr.
Τυπτέω, f. ήσω, pro τύπτω.
ΤΥΠΤΩ, f. ύψω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio. τύπτομαι, vapulo, plango, lugeo mortuum.
Τυπώδης, εος, ὁ, ἡ, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος.
Τυπωδῶς, *Adu.* crassiore explicatione seu definitione, non subtiliter facta, pingui Minerva. A præc.
Τύπωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος. A τυπόω.
Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.
Τυπωτικὸς, ἡ, ὸν, fingens, formandi vim habens. 2) qui formari, fingi, formam recipere potest. A seq.
Τυπωτὸς, ἡ, ὸν, informatus, expressus, effictus. Ab eod.
Τυραννεῖον, ȣ, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος.
Τυραννεύω, f. εύσω, sum τύραννος, regno, impero. Ab eod.
Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab eod.
Τυραννησείω, cupio τυραννεῖν, tyrannidem & imperium adfecto. A pr.
Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος.
Τυραννιάω, ῶ, tyrannidem adfecto. A pr.
Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio. A τύραννος.
Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens. 2) dominandi peritus. Ab eod.
Τυραννικῶς, *Adu.* tyrannorum more. A pr.
Τυραννὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium. 2) tyrannis, dominatus iniustus & crudelis, summa potentia. 3) vxor tyranni seu principis. A τύραννος.
Τυραννοδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse, imperare docet.
Τυραννοκτονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido. *Pass.* τυραννοκτονέομαι, tanquam tyrannus occidor. A τυραννοκτόνος.
Τυραννοκτονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni cædes, tyrannicidium. Gl. Vet. Ab eod.
Τυραννοκτονικὸς, ἡ, ὸν, ad tyrannicidam pertinens. A seq.
Τυραννοκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, tyrannicida, tyranni interfector. E seq. & κτείνω.
ΤΥΡΑΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, ἡ, tyrannus, rex, regina. *Adi.* tyrannicus, ad tyrannum pertinens. (Aeoles & Dores ita efferebant, more suo τ literæ κ sufficiendi, id, quod cæteri Græci κοίρανος. Hoc, vt κύριος, a κῦρος manauit.)
Τυραννοφόνος, ȣ, ὁ, ἡ, tyrannicida. E pr. & φένω.
Τυραννόφρων, ονος, ὁ, ἡ, tyrannico spiritu tumidus & insolens. E τύραννος & φρήν.
Τυρβάζω, f. άσω, turbas seu tumultum excito, tumultuor. τυρβάζομαι, turbor, sollicitus sum. A seq.
Τύρβη, ης, ἡ, pro σύρβη.
Τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, & in caseum densatio, confectio casei. 2) commixtio & callida machinatio rei cuiusque. A τυρεύω.
Τύρευμα, τὸ, caseus. Ab eod.
Τύρευσις, εως, ἡ, idem quod τυρεία. Ab eod.
Τυρεύω, f. εύσω, in caseum cogo & denso. 2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. A τυρός.
Τυρίδιον, τὸ, caseolus. Ab eod.
Τυροβόλιον, ȣ, τὸ, casealis, quo seruantur casei, fiscella. Ex eod. & βολή.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, sic dicti ab exedendo caseo. in Batrachom. Ex eod. & γλύφω.
Τυρόεις, όεσσα, όεν, caseo similis, s. e caseo factus. Ab eod.
Τυροκνῆστις, ἡ, radula caseo radendo. A κνάω.
Τυροκομεῖον, ου, τὸ, caseale. A seq.
Τυροκομέω, caseos curo, conficio.
Τυροκοπέω, idem. A κόπτω.
Τυροκόσκινον, ου, τὸ, caseus cretus incerniculo, vel cribrum, quo caseus cernitur.
Τυροποιέω, ῶ, f. ήσω, caseum facio seu cogo.
Τυροπωλέω, ῶ, f. ήσω, caseos vendo. 2) pondero & examino more eorum, qui caseos venditant.
Τυροπώλης, ου, ὁ, qui caseos vendit.
ΤΥΡΟ'Σ, ου, ὁ, caseus. 2) forum, vbi casei venduntur.
Τυροτόμος, ὁ, ἡ, caseum secans, s. radens. A pr. & τέμνω.
Τυροφόρος, ὁ, ἡ, caseum ferens, Epith. placentæ, scil. cui caseus admistus, τυρωτός.
Τυρόω, ῶ, f. ώσω, coagulo, & in caseum cogo. 2) agito, turbo, commisceo. A pr.
Τύρσις, εως, ἡ, v. seq. A seq.
ΤΥ'ΡΣΟΣ, ου, ὁ, turris, propugnaculum. v. πύργος.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca, quæ & ὀρχή.
Τυρωτὸς, ἡ, ὸν, caseatus, Gl. Vet. A τυρόω.
Τυρώδης, εος, ὁ, ἡ, casei similis, qui est e genere caseorum. A τυρός.
Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς, ου, ὁ, ἡ, paruus, pusillus. *Adu.* τυτθὸν, paululum. A τιτθός.
Τυφεδανὸς, ου, ὁ, decrepitus, cuius cadauer propediem cremandum. A seq. v. τυφογέρως & τυφώδης.
Τυφεδὼν, όνος, ἡ, accensio, inflammatio. A τύφω.
Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, seu palustris, pro τίφη.
Τυφλῖνοι, ων, οἱ, serpentes cæci, cæciliæ. A τυφλός. v. τυφλώψ.
Τυφλογενὴς, έος, ὁ, ἡ, cæcigena, Gl. Vet. Ex eod & γίνομαι.
Τυφλοπλαστέω, ῶ, inania fingo. Ex eod. & πλάσσω.
Τυφλόπους, ουν, Epith. cæci, qui nescit quo eat. Eurip.
ΤΥΦΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, cæcus, oculis captus. 2) qui non videtur, latens, obscurus. 3) Epith. parietis, in quo nulla fenestra. 4) surdus.
Τυφλόστομα, τὸ, obscurum ostium.
Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλός.
Τυφλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, cæcum ferens. Ex eod. & φέρω.
Τυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco, oculis priuo. A τυφλός.
Τυφλώδης, εος, ὁ, ἡ, qui mutus sedet, velut attonitus sensibusque captus. Ab eod.
Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio. 2) cæcitas. A τυφλόω.
Τυφλώττω, cæcutio. A τυφλός.
Τυφλὼψ, ωπος, ὁ, cæcus. 2) serpens quidam. Ex eod. & ὤψ.
Τυφογέρων, οντος, ὁ, fastosus senex. E τύφος & γέρων.
Τυφομανία, ας, ἡ, insolentia & fastus cum furore, turor cum insolentia & fastu.
Τύφος, seu τῦφος, ου, ὁ, fumus. 2) iactantia, arrogantia, fastus, insolentia. 3) stupor attonitus. A τύφω.
Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infesto & eneco. 2) effero, insolentem reddo. 3) stupidum reddo. τετυφωμένος, inflatus, insanus, stultus, cæcus. perf. pass. part. A pr.
ΤΥ'ΦΩ, f. θύψω, *proprie*, incendo paulatim, vt gliscat ignis sine flamma, item calefacio, vnde τύφομαι, glisco; *metaph.* amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror. 2) incendo simpliciter & pass. ardeo, vror, adeoque. 3) amore ardeo. part. pass. τεθυμμένος.
Τυφώδης, εος, ὁ, ἡ, decrepitus & capularis. 2) fastosus, elatus, arrogans. A τύφος.
Τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus acrior, procella, seu vortex procellosus. Gl. Vet. τύφων, δαίμων Typho. A τύφος.
Τυφωνικὸς, ου, ὁ, typhonicus, procellosus. A pr.
Τυφωνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, similis vehementi turbini, turbineus. Ex eod. & εἶδος.
Τυφωνοειδῶς, *Adu.* vehementi turbine. A pr.
Τυφῶς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, a τύφω.
Τυχαῖον, ου, τὸ, delubrum Fortunæ. A τύχη.
Τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.
Τυχαίως, *Adu.* forte, apud Ios. A pr.
Τύχη, ης, ἡ, fortuna. 2) euentus seu casus fortuitus. 3) *in plur.* calamitates, fortuna aduersa.
Τυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, fortuitus. τυχηρὰ, aduentitia bona, Gl. Vet. A præc.
Τυχηρῶς, casu fortuito, Gl. Vet. A pr.
Τυχικὸς, ἡ, ὸν, fortuitus. Ab eod.
Τυχικῶς, *Adu.* fortuito casu.
Τυχὸν, fors, fortasse. A τυγχάνω.
Τυχόντως, *Adu.* prout contigit seu contigerit quolibet modo, temere, vtcunque. A τυχὼν, όντος.
ΤΩΘΑ'ΖΩ, f. άσω, dicteriis, conuiciis incesso, irrideo.
Τωθασμὸς, ου, ὁ, irrisio, ludibrium. A pr.
Τωθαστὴς, ου, ὁ, irrisor. Ab eod.
Τωθαστὶ, *Adu.* irridendo, cum irrisione. A eod.
Τωθαστικὸς, ἡ, ὸν, irrisorius. Ab eod.
Τωθαστικῶς, *Adu.* cum irrisione. A præc.
Τῶς, sic. *Dor.* pro οὕτως & ὡς.

Υ.

Υ littera vigesima, υ ψιλὸν vocatur. 2) notat numeralis, *quadringenta* & lineola subiecta, ,υ *quadringenta millia*.
Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς & ἄγχω.
Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus tauri. Phil. suculæ. Ab ὕω quia putabatur ortus earum pluuiam afferre.
Ὕαινα, ης, ἡ, fucula, porcula. 2) piscis quidam 3) hyæna, fera e genere luporum. Ab ὗς.
Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.
Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, festum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.

Ὑακινθίζω

Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.
Ὑακινθινοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, hyacinthino tinctus colore. E seq. & βάπτω.
Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, fubniger modo hyacinthi. A feq.
ὙΆΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, hyacinthus, nomen viri, herbæ & floris. Philox. vaccinium. 2) nomen gemmæ, coloris hyacinthini. 3) lana, f. fila hyacinthino colore imbuta.
Ὑακινθώδης, εος, ὁ, ἡ, hyacinthinus, hyacintho fimilis. A pr.
Ὑάλη, ἡ, v. ὕαλος.
Ὑάλεος, έα, έον, contr. ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate. Ab eod.
Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab eod.
Ὑαλῖτις, ιδος, ἡ, vitraria. Ab eod.
Ὑαλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex eod. & εἶδος.
Ὑαλόεις, όεσσα, όεν, idem. Ab eod.
ὙΑΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vitrum. 2) electri fiue fuccini genus, vitri modo pellucidum. 3) cryftallus. v. & ὕελος.
Ὑαλοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri conficiendi. E pr. & τέχνη.
Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, vitraria. A feq.
Ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ, qui vitrea conficit, vitrarius, vitriarius. Ex ὕαλος & ἔργον.
Ὑαλόω, f. ώσω, in vitrum conuerto. Ab eod.
Ὑαλώδης, εος, ὁ, ἡ, vitreus. Ab eod.
Ὑαλῶπις, ιδος, ἡ, vitrei coloris. Ex eod. & ὤψ.
Ὑβάζω, f. άσω, vomo. 2) incuruo me, vt vomentes folent. Ab ὑβὸς.
Ὑββάλλω, fubiicio, Dor. pro ὑποβάλλω.
ὙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, curuus, inflexus.
Ὕβος, ου, ὁ, tuber in dorfo cameli. A pr.
Ὑβόω, ῶ, f. ώσω, curuo, incuruo. Ab eod.
Ὑβρίζω, f. ίσω, iniurius fum, proteruus & infolens fum, infolefco. 2) iniuria & contumelia adficio, petulanter iniuriam facio, it. ftupro. 3) conuicior, conuicium facio. Ab ὕβρις, vbi v.
Ὑβριοπαθέω, ῶ, iniuria per infolentiam adficior. E feq. & πάθος.
ὝΒΡΙΣ, εως, ἡ, iniuria quæuis, quæ fit maledicendo, verberando, vulnerando, e fuperbia, arrogantia, per contumeliam & libidinem inferiori infultare geftientem &c. Sed in foro proprie, contumelia infignis & petulans, cum quis non modo maledictis aut verberibus incefiitur, fed etiam trahitur, irridetur, luto, fuligine oblinitur &c. vnde ὕβρεως γραφή. Vnde & 2) infolentia, fuperbia infignis. 3) ftuprum vel adulterium per vim & infolentiam illatum. 4) noxa e re quauis, v. c. nimia pluuia. (Videtur ab ὑπὲρ manaffe. Nam eft proprie infolentia eius, qui non ciuilis, & communi parique cum aliis iure contentus eft, fed plus effe & aliis præftare fibi videtur, fuamque præftantiam demonftrare verbis factisque ftudet. Plane, quod Latinis *fuperbia*.)
Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις. 2) ludibrium, quo quis pro ludibrio habetur. Ab ὑβρίζω.
Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, iniuriofus, contumeliofus, infolens & proteruus. 2) qui per vim ftuprum infert, ftuprator, aliisue modis corpus alicuius fœdat & lædit. Ab eodem.
Ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad faciendam iniuriam & contumeliam. A pr.
Ὑβριστικῶς, Adu. iniuriofe, contumeliofe, infolenter, petulanter. A pr.
Ὑβριστότατος, ου, ὁ, petulantiffimus, infolentiffimus, contumeliofiffimus. Ab ὑβριστής.
Ὑβριστότερος, ου, ὁ, proteruior, petulantior, infolentior. Ab eod.
Ὑβρίστρια, ίας, ἡ, conuiciatrix, fuperba, arrogans, infolens. Ab eod.
Ὕβωμα, ατος, τὸ, curuamen, curuatura. Ab ὑβόω.
Ὕβωσις, εως, ἡ, adfectio fpinæ dorfi incuruatæ, qua gibbofi fiunt. Ab eod.
Ὑγεία, ας, ἡ, vid. ὑγίεια.
Ὑγιάζω, f. άσω, fano. ὑγιάζομαι, conualefco. Ab ὑγιής.
Ὑγιαίνω, valeo. 2) fano. Ab eod.
Ὑγίανσις, εως, ἡ, q. d. conualefcentia, valetudinis recuperatio. 2) fanatio. A pr.
Ὑγίασμα, τὸ, medicamentum. Ab ὑγιάζω.
Ὑγιαντὸς, ἡ, ὸν, fanabilis, qui fanari poteft. Ab ὑγιαίνω.
Ὑγιαστικὸς, ἡ, ὸν, fanandi vim habens. Ab ὑγιάζω.
Ὑγιαστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑγιαντός. Ab eod.
Ὑγίεια, ας, ἡ, fanitas, bona valetudo. Dea falutis. Ab ὑγιής.
Ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, fanus, profpera valetudine vtens. 2) fanitatis capax. 3) vtilis ad fanitatem corporis vel tuendam, vel recuperandam, falutifer, falutaris. A pr.
Ὑγιεινῶς, Adu. falubriter. Comp. ὑγιεινοτέρως, falubrius. A pr.
Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, fanus, integer, incolumis. Ab ὑγιής.
Ὑγιηρῶς, Adu. integre. A pr.
ὙΓΙΗ'Σ, έος, ὁ, ἡ, fanus, valens, incolumis, fofpes, integer, Phil. 2) verus, rectus, vtilis. 3) bonus, fauftus. 4) ratus. Comp. ὑγιέστερος.
Ὑγιοζυγία, ἡ, coniunctio, concubitus cum fano, f. cum aliquem bene valentem conuenimus, recipimus. E pr. & ζυγός.
Ὑγιοποιέω, fano. Ex eod. & π.
Ὑγιόω, ῶ, f. ώσω, fano, curo. Ab ὑγιής.
Ὑγιῶς, Adu. falubriter. Ab eod.
Ὑγράζω, idem quod feq.
Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. ὑγραίνομαι, madefio. Ab ὑγρός.
Ὕγρανσις, εως, ἡ, madefactio. A pr.
Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, vligo. Ab ὑγράζω.
Ὕγρασμα, τὸ, idem ab eod.
Ὑγρεδὼν, όνος, ἡ, idem, quafi ab ὑγρέω.
Ὑγροβάτης, ου, ὁ, per humida vadens. Ex ὑγρὸς & βαίνω.
Ὑγροβατικὸς, ἡ, ὸν, idem. A pr.
Ὑγρόβιος, ου, ὁ, ἡ, in locis humidis viuens, in aquis degens.

Ὑγροβόλος, ὁ, ἡ, humidus. Ep. guttæ cadentis. Ex eod. & βάλλω.

Ὑγροθηρικὴ, ἡ, ſc. τέχνη, vel ἐργασία, piſcatus. Ex eod. & θήρα.

Ὑγροκέλευθος, ον, Epith. maris & deorum marinorum, humidum iter habens ſ. faciens.

Ὑγροκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, qui fluida aluo eſt. Ex ὑ. & κοιλία.

Ὑγροκολλύρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ e ſuccis aliisque rebus humidis componuntur. Ex eod. & κολλύριον.

Ὑγρομελὴς, έος, ὁ, ἡ, membra habens tenera & flexibilia. Ex eod. & μέλος.

Ὑγρόμυρον, ου, τὸ, vnguentum liquidum.

Ὑγρόνοος, contr. ὑγρόνους, ου, ὁ, ἡ, humidam i. e. mollem, leuem, mutabilem, & effeminatam habens mentem.

Ὑγρόπισσον, ου, τὸ, pix liquida. Ex ὑ. & πίσσα.

Ὑγροπορέω, ῶ, f. ήσω, per humida gradior, humida loca permeo. A ſeq.

Ὑγροπόρος, ου, ὁ, ἡ, per humida gradiens, humida permeans. Ex ὑ. & πόρος.

Ὑγροπόρευτος, ον, humidus. Epith. viæ. Ab eod. & πορεύομαι.

ΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus, aquatilis, in aquis degens. item fluxionibus obnoxius. 2) liquidus, mollis. 3) viridis. 4) tropice de eo, qui eſt omnium temporum & hominum, obſequitur omnium ſtudiis. 5) procliuis, vt ad libidinem, ad largiendum &c. 6) inpr. dicitur de petulanti mobilitate oculorum in feminis libidinoſis. 7) tener, de pulchritudine. 8) flexibilis, de arcu. 9) facilis, leniter fluens, de oratione. ἐν ὑγρῷ ἐστὶν ἡ γλῶσσα, prouerb. de loquacibus. 10) τὸ ὑγρὸν, de mari. ſc. πλῆθος, vel στοιχεῖον.

Ὑγρόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, humidam i. e. fluxam, mollem, parum compactam carnem habens. E pr. & σάρξ.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, vligo. 2) flexibilitas, agilitas. 3) teneritas, mollitudo. 4) de moribus, humanitas, facilitas. 5) prodigalitas, luxuria. Ab ὑγρός.

Ὑγροτράχηλος, ου, ὁ, ἡ, mollem & flexibilem habens ceruicem.

Ὑγροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in humido ali ſolet. Ex ὑγρὸς & τροφή.

Ὑγρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui humidis eſt oculis: item mobilibus. vegetis, laſciuis.

Ὑγρόφοιτος, ου, ὁ, ἡ, qui per humida incedit, paluſter. Epith. viæ. Ex ὑγρὸς & φοιτάω.

Ὑγροφυῶς, molliter. Ex eod. & φύω.

Ὑγρῶς, *Adu.* humide, liquide. 2) agiliter, molliter &c. Ab ὑγρός.

Ὑγρώσσω, madeo. Ab eod.

Ὑδαλέος, έα, έον, aquoſus, aqueus. Ab inuſ. ὕδας pro ὕδωρ.

Ὑδαποτέω, ῶ, aquam poto. Ex eod. & πίνω. v. ὑδατοποτέω, quod melius.

Ὑδαρὴς, έος, ὁ, ἡ, aquoſus. 2) fluxus, infirmus. 3) inſincerus. Ab ὕδωρ.

Ὑδαταίνω & ὑδαταίνομαι, aquoſus fio. 2) aquoſum reddo. Ab eod.

Ὑδατηγὸς, ου, ὁ, qui aquam aduehit, apportat. Ex eod. & ἄγω.

Ὑδάτινος, ου, ὁ, ἡ, aquatilis. 2) molliculus, roſcidus. Ab eod.

Ὑδάτιον, ου, τὸ, aquula. 2) aqua pluuia. Ab eod.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, gutta. 2) veſicula, Gl. Vet. Ab eod.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, aquoſus, pluuioſus. Ab eod.

Ὑδατοθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, in aqua nutritus & altus. 2) aquatilis ſeu aquaticus. Ex eod. & θρέμμα.

Ὑδατόκλυστος, ου, ὁ, ἡ, aqua lotus ſeu ablutus. Ex eod. & κλύζω.

Ὑδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus. Ex eod. & πόσις.

Ὑδατοποτέω, aquam bibo. Ex eod. & πότης.

Ὑδατοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, in aqua nutritus. Ex eod. & τρέφω.

Ὑδατόχολος, ου, ὁ, ἡ, aquoſus & perliquidus, pallidaque aut flaua bile permixtus. Ex eod. & χολή.

Ὑδατόχροος, contr. ὑδατόχρους, ου, ὁ, ἡ, aquæ colore præditus, aquæ ſimilis. Ex eod. & χρόα.

Ὑδατόω, ῶ, aquoſum reddo. Ab ὕδωρ.

Ὑδατώδης, εος, ὁ, ἡ, aquoſus, multum aquæ continens. Ab eod.

Ὑδερίασις, εως, ἡ, aquæ intercutis adfectus. A ſeq.

Ὑδεριάω, ῶ, hydropicus ſum, intercutibus aquis laboro. Ab ὕδερος.

Ὑδερικὸς, ἡ, ὸν, hydropicus. A ſeq.

Ὕδερος, ου, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδερώδης, εος, ὁ, ἡ, hydropicus. A pr.

Ὑδέω, ῶ, celebro, canto. Ab ὕδω.

Ὑδὴς, έος, ὁ, ἡ, perite canens. 2) ſapiens, prudens. Ab eod.

Ὑδνέω, nutrio. Ab ὕω.

Ὕδνης, εος, ὁ, ἡ, idem quod ὑδής.

Ὕδνον, ου, τὸ, tumor terræ, tuber. ὕδνα, tubera, Gl. V. Ab ὕω.

Ὑδογενὴς, ὲς, ex aqua natus. Ex ὕδωρ & γίνομαι.

Ὕδος, εος, τὸ, aqua. Ab ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, ſerpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, aquæductus. Ab ὑδραγωγός.

Ὑδραγωγέω, ῶ, aquam educo. Ab eod.

Ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, æquæ deductio. Ab eod.

Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, aquam educens, aquagium ſeu aquæductus.

Ὑδραίνω, lauo, irrigo, aqua perfundo. Ab eodem.

Ὑδραλέτια, molinæ, Gl. V. Ex eod. & ἀλέω.

Ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ex iiſd.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa.

Ὑδράργυρος, ου, ἡ, argentum viuum.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, organarius, Gl. Vet. Ex eod & αὐλός.

Ὑδραυλὶς, έως, ἡ, hydraula, inſtrumentum, Gl. Vet. organum. Ex eod. & αὐλή.

Ὑδρεία, ας, ἡ, aquatio. 2) rigatio, irrigatio Ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, *Ion.* ὑδρήϊον, ου, τὸ, quo vtimur in aquando, hydria, ſitula, vrna. Ab eod.

Ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo miſta.

Ὕδρευμα, ατος, τὸ, aquatio. Ab ὑδρεύω.

Ὕδρευσις, εως, ἡ, aquatio. 2) rigatio, irrigatio. Ab eod.

Ὑδρευτὴς, οῦ, ὁ, aquator, Gl. Vet. A ſeq.

Ὑδρεύω, f. εύσω, aquor, aquam peto ſeu haurio. 2) rigo, irrigo. Ab ὕδωρ.

Ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, humidus, aquoſus, irriguus. Ab eod.

Ὑδρηχόος, ου, ὁ, aquarius, Gl. V. Ex eod. & χέω.

Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, vrna, ſitella. Ab eod.

Ὑδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. Ab eod.

Ὑδριαφόρος, ὁ, ἡ, ſitulam geſtans. Ex ὑδρία & φέρω.

Ὑδρίον, ου, τὸ, aquula. 2) paruum vas aquarium, parua hydria. Ab ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, parua hydria, vrnula. Ab ὑδρία.

Ὑδροβαφικὸς, ἡ, ὸν, v. ὑγροβαφικός.

Ὑδροβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, aqua tinctus. Ex ὕδωρ & βάπτω.

Ὑδρόγαρον, ου, τὸ, garum aqua dilutum. Ex eod. & γάρον.

Ὑδροδόκος, ου, ὁ, ἡ, aquam excipiens, recipiens, capiens. Ex eod. & δέχομαι.

Ὑδροδρόμος, ὁ, ἡ, per aquas vagans, vt piſces, Nymphæ marinæ. Ex eod. & τρέχω.

Ὑδροειδὴς, ὲς, aquæ ſimilis, aqueus. Ex ὕδ. & εἶδος.

Ὑδροθήκη, ης, ἡ, ciſterna. 2) in naui locus ad adſeruandam aquam dulcem.

Ὑδροκέλευθος, ὁ, ἡ, humidus. Epith. nubium. v. ὑγροκ.

Ὑδρόμαντις, εως, ἡ, qui vel quæ ex aqua prædicit futura.

Ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina. 2) Epith. ranæ. Ex ὕδωρ & μέδω.

Ὑδρόμελι, ιτος, ἡ, aquæ mulſæ genus ex imbre puriſſimo & melle temperatum, & iam vetuſtate vini ſaporem referens.

Ὑδρόμηλον, ου, τὸ, hydromelum, genus potionis, dictum a malis cotoneis, quæ Græci μῆλα vocant.

Ὑδρομιγὴς, έος, ὁ, ἡ, aqua commixtus. Ex ὕ. & μίγνυμι.

Ὑδρομύλον, ου, τὸ, aquæ mola, Gl. V. Ex eod. & μύλος.

Ὑδρονομέομαι, οῦμαι, aquam diſpenſo, aquam admetior. Ex eod. & νέμω.

Ὑδροπαραστάται, ῶν, οἱ, aquarii.

Ὑδροποσία, ας, ἡ, aquæ bibendæ conſuetudo. Ex ὕ. & πόσις.

Ὑδροποτέω, ῶ, f. ήσω, aquam poto ſeu bibo. A ſeq.

Ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor.

Ὑδρορρόα, ας, ἡ, cloaca, emiſſarium, canalis per quem aqua effluit, aquæductus. Ex ὕ. & ῥοή.

Ὕδρος, ου, ὁ, ſerpens aquaticus, coluber in aquis viuens, natrix. 2) ſidus quoddam. Ab ὕδωρ.

Ὑδροσκεπέω, ῶ, ſiue έομαι, οῦμαι, aquas indago.

Ὑδροσκόπιον, ου, τὸ, clepſydræ genus, quo horæ diſcernuntur. Ex eod. & σκοπός.

Ὑδρόσκοποι, aquilices, Gl. V. Ex iiſd.

Ὑδρόσπονδα, τὰ, ſacra, in quibus aqua fiebant libationes. Ex ὕ. & σπονδή.

Ὑδροστάσιμος, ου, ὁ, ἡ, aqua ſtagnans.

Ὑδροστάσιον, ου, τὸ, ſtagnum, lacus. Ex ὕ. & στάσις.

Ὑδροστατέομαι, οῦμαι, ſtagno. Ex ὕ. & ἵσταμαι.

Ὑδροφάντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. Ex eod. & φαίνω.

Ὑδροφαντικὴ, ars indagandi & eliciendi aquas. A pr.

Ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, e morſu canis rabioſi. Ab ὑδροφόβος.

Ὑδροφοβέω, ῶ, aquam timeo, ſeu laboro morbo, qui ὑδροφοβία dicitur. A pr.

Ὑδροφοβικὸν πάθος, eſt ὑδροφοβία. A ſeq.

Ὑδροφόβος, ου, ὁ, ἡ, qui aquam timet, lymphatus.

Ὑδροφορέω, ῶ, f. ήσω, aquam fero.

Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ geſtatio. A ſeq.

Ὑδροφόρος, ου, ὁ, ἡ, aquæ gerulus, lixa, calo, Gl. Vet. aquarius, aquæ portitor. Ex ὕ. & φέρω.

Ὑδροχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, aquis gaudens. Ὑδρόχαρις, nomen ranæ in Batrachom. Ex ὕ. & χαίρω.

Ὑδροχοεῖον, ου, τὸ, aquale, Gl. V. A ſeq.

Ὑδροχοεὺς, έως, ὁ, aquam fundens. 2) aquarius, *ſignum zodiaci.*

Ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, Gl. V. A ſeq.

Ὑδροχόος, ου, ἡ, aquarius, canalis, Gl. V. Ex ὕ. & χέω.

Ὑδρόχυτος, ου, ὁ, ἡ, aquam fundens.

Ὑδρόω, ῶ, f. ώσω, ſudo. Ab ὕδωρ.

Ὑδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro. Ab ὕδρωψ.

Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, hydrope laborans. Ab eod.

Ὑδρωπιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

Ὑδρωποειδὴς, έος, ὁ, ἡ, aqua intercute laborans. 2) hydropi ſimilis, ſeroſus & aquoſus. Ex eod. & εἶδος.

Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, ἡ, hydrops, aqua intercus. 2) hydropicus.

ΥΔΩ, celebro, cano, dico. v. ὑδέω.

ΥΔΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Ὕειος, εία, ον, porcinus, ſuillus. Ab ὗς.

Ὑεικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Ὑελέος, έα, έον, *contr.* οῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

Ὑελέψης, ου, ὁ, qui vitra coquit, vitriarius. Ex eod. & ἕψω.

Ὑελίζω, vitrum imitor colore, in modum vitri ſum pellucidus. A ſeq.

Ὕελος, ου, ἡ, vitrum, idem quod ὕαλος.

Ὑελώδης, ὁ, ἡ, vitreus. A pr.

Ὑέτιος, ία, ιον, pluuius, pluuioſus, Iouis Ep. Ab ὑετός.

Ὑετόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Ὑετόμαντις, εως, ὁ, ἡ, pluuiæ præſagus.

Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluuia. vnde ſuperl. ὑετώτατος, άτη, ατον, maxime pluuius. Ab ὕω.

Ὑετώδης, εος, ὁ, ἡ, pluuialis, pluuioſus. A pr.

Ὑηνεία, vel ὑηνία, ας, ἡ, hara. 2) mores ſuilli, porcina inſulſitas vel ſtupiditas, ingenium ſuillum. Ab ὗς.

Ὑηνεὺς, έως, ὁ, qui porcinis eſt moribus. Ab eodem.
Ὑηνὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ὗς.
Ὕης, ȣ, ὁ, pluuius, Epith. Iouis. Ab ὕω. v. ὕτης.
Ὑθλέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio. Ab ὕθλος.
Ὑθλήματα, τὰ, nugamenta, Gl. Vet. A pr.
ὝΘΛΟΣ, ȣ, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.
Ὑιαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ex υἱὸς & ἀρχή.
Ὑιεὺς, έως, ὁ. filius. Hinc υἱῆος, *Ion.* & υἱῆας &c. Ab υἱός.
Ὑϊδῆ, ῆς, ἡ, neptis e filio. Ab υἱδοῦς.
Ὑΐδιον, ȣ, τὸ, filiolus Dim. ab υἱός.
Ὑϊδοῦς, ȣ, ὁ, nepos e filio. Ab υἱός.
Ὑΐδιον, ȣ, τὸ, filiolus. Dim. ab υἱός.
Ὑιικὸς, ἡ, ὸν, idem quod υἱικός.
Ὑιικῶς, *Adu.* filii more.
Ὑικὸς, ἡ, ὸν, qui filii eſt. Ab υἱιος.
Ὑικὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὕινος. Ab ὗς.
Ὑικῶς, *Adu.* filii more. Ab υἱκός.
Ὕινος, η, ον, ſuinus, ſuillus. Ab ὗς.
Ὑις, ὁ, *contr.* ὗς, ὗις, filius. Ab eod.
Ὑιοθεσία, ας, ἡ, adoptio filii, arrogatio. Ex υἱὸς & θέσις.
Ὑιοθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ex eod. & τίθεμαι.
Ὑιόθετος, ȣ, ὁ, adoptatus. Ex iiſd.
Ὑιοπατορία, ας, ἡ, cum quis & filius & pater eſt; nomen hæreſeos Patropaſſianorum, ſ. Apollinariſtarum. A ſeq.
Ὑιοπάτωρ, ορος, ὁ, qui & filius & pater eſt: patre ſuperſtite liberos habens. Ex υἱὸς & πατήρ.
Ὑιοποιέομαι, ȣμαι, filium adopto, Gl. Vet.
Ὑιοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.
Ὑιοποίητος, ȣ, ὁ, ἡ, adoptatus, adoptiuus. Ab eodem.
ὙΙΟ'Σ, ȣ, ὁ, filius.
Ὑιότης, ητος, ἡ, q. d. filiatio, vt quis filius ſit vel appelletur. A pr.
Ὑιόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.
Ὑιωνεὺς, έως, ὁ, idem quod υἱωνός.
Ὑιωνὴ, ῆς, ἡ, neptis e filio. A ſeq.
Ὑιωνὸς, ȣ, ὁ, nepos. Ab υἱός.
ὝΚΕΛΟΣ, έλη, ελον, ſanus. Heſych.
ὝΚΗΣ, vel ὕκκης, ȣ, ὁ, piſcis quidam, qui ἱερὸς dicitur. Callim.
Ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. Ab ὑλάω, quaſi ὑλάσσω.
Ὑλαγμὸς, ȣ, ὁ, idem. 2) clamor. Ab eod.
Ὑλαγωγέω, materiam, ligna &c. fero. Ab ὕλη & ἄγω.
Ὑλάζομαι, fut. άσομαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη.
Ὑλαῖος, αία, αῖον, ſilueſter. 2) luxurians frondibus & ſilueſcens. 3) materialis. Ab eod.
Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω, quaſi foret ὑλάσσω.
Ὑλακόμωρος, ȣ, ὁ, ἡ, ad latratum natus, Epith. canis. 2) latrando ſe exercens & fatigans. ſcr. & ὑλακόμορος. A pr. & μόρος vel μάομαι.
Ὑλακτέω, ῶ, f. ήσω, latro. 2) *cum acc.* allatro, latratu proſequor. met. maledico. Ab ὑλάω, quaſi intercedat ὑλάσσω, hinc ὑλάκτης.

ὝΛΑ'Ω, f. άσω, latro.
ὝΛΗ, ης, ἡ, materia quæcunque, vnde aliquid fit: vnde & cibi ὕλη vocantur. 2) ſilua. 3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque ſedimentum cuiusque liquidi.
Ὑληβάτης, ȣ, ὁ, per ſiluas gradiens, in ſiluis viuens. Epith. Paris. E pr. & βαίνω.
Ὑληγενὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. e materia natus, corporeus. Ex eod. & γίνομαι.
Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, ſiluoſus, arboribus denſus & opacus. Ab eod.
Ὑληκοίτης, ȣ, ὁ, cubile in ſiluis habens. Ex eod. & κοίτη.
Ὕλημα, ατος, τὸ, frutices & ſtirpes humiliores mediæ inter arbores & herbas. Ab ὕλη, quaſi intercedat ὑλέω vel ὑλάω.
Ὑλημανέω, ῶ, fut. ήσω, ſilueſco. Ex eod. & μαίνομαι.
Ὑληργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria fabrilis. A ſeq.
Ὑληργὸς, ȣ, ὁ, faber lignarius. Ex ὕλη & ἔργον.
Ὑλητόμος, ȣ, ὁ, lignicida, lignator. Ex eod. & τέμνω.
Ὑληφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui materiam ſeu ligna comportat. Ex eod. & φέρω.
Ὑληώρης, ȣ, ὁ, v. ſeq.
Ὑλήωρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſiluæ cuſtos. Ex eod. & ὠρέω.
Ὑλίαι, ῶν, αἱ, præſegmina coriorum. 2) res fæculentæ. Ab ὕλη, n. 3.
Ὑλίζω, f. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo, defæcandi cauſſa, liquo, colo. Ab eod.
Ὑλικὸς, ἡ, ὸν, materialis. 2) craſſus, mundanis ſordibus inquinatus. Ab eod.
Ὑλισμὸς, ȣ, ὁ, colatio. Ab ὑλίζω.
Ὑλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, ſacculus, per quem aliquid transfunditur, vt a fæcibus repurgetur, aut minuatur vis eius, Gl. V. ſaccus, ſaccus vinarius. Ab eod.
Ὑλιστήριον, ȣ, τὸ, idem. A pr.
Ὑλίστριον, ȣ, τὸ, idem. Ab ὑλίζω.
Ὑλοβάτης, ȣ, ὁ, in ſilua degens. Ex ὕλη & βαίνω.
Ὑλόβιος, ȣ, ὁ, ἡ, in ſiluis degens, & frondibus ac ſilueſtribus fructibus viuens.
Ὑλογενὴς, έος, ὁ, ἡ, in ſiluis vel fruticetis natus. Ex eod. & γίνομαι.
Ὑλοδρόμος, ὁ, ἡ, in ſiluis vagans. Ex eod. & τρέχω.
Ὑλοκάτοικος, ȣ, ὁ, ἡ, ſiluicola, Gl. Vet.
Ὑλόκομος, ȣ, ὁ, ἡ, ſiluis ſeu arboribus comans, ſiluoſus. Ex eod. & κόμη.
Ὑλοκόμος, ȣ, ὁ, ἡ, ſyluas curans, ſiluarum ſtudioſus. Ab eod. & κομέω.
Ὑλοκόπος, ȣ, ὁ, lignator. Ex eod. & κόπτω.
Ὑλομανέω, ῶ, f. ήσω, frondibus ac ſarmentis luxurio. Gl. V. ὑλομανεῖν, ſilueſcere. A ſeq. v. ὑλημαν.
Ὑλομανὴς, εος, ὁ, ἡ, qui mirum in modum ſiluis gaudet. 2) ſiluoſus. Ex eod. & μαίνομαι.
Ὑλομαχέω, ῶ, f. ήσω, in ſaltibus pugno. Ex eod. & μάχη.

Ὑλεμύτρα, ας, ἡ, genus vermiculi: quidam bombycem volunt, Hes.

Ὑλονόμος, ου, ὁ, ἡ, in filuis degens. Ex eod. & νέμω.

Ὑλοτομέω, ῶ, f. ήσω, materiam cædo, ligna in filvis cædo. Ab ὑλοτόμος.

Ὑλοτομία, ας, ἡ, materiæ fuccifio. 2) ars feu fcientia cædendi ligna & materiam. A fq.

Ὑλοτόμος, ου, ὁ, ἡ, ad fuccidendas arbores aptus. 2) lignorum cæfor. Ex ὕλη & τέμνω.

Ὑλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. A fq. v. ὑληουργ.

Ὑλουργὸς, οῦ, ὁ, materiarius, feu lignarius faber. Ex ὕλη & ἔργον.

Ὑλοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui filuas depafcitur, qui in filuis pafcitur feu degit.

Ὑλοφορβὸς, οῦ, ὁ, in filuis pafcens. 2) paftor. Ex ὕλη & φέρβω.

Ὑλοφορέω, ῶ, f. ήσω, materiam comporto.

Ὑλοφόρος, ου, ὁ, qui materiam & ligna comportat, calo. 2) filuofus. Ex ὕλη & φέρω.

Ὑλώδης, εος, ὁ, ἡ, filuofus, arboribus denfus & opacus. 2) qui craffæ materiæ eft, fæculentus. Ab ὕλη.

Ὑλωρὸς, οῦ, ὁ, filuæ cuftos. Ex eod. & ὠρέω v. ὑλήωρος.

Ὑμεδαπὸς, οῦ, ὁ, veftras, popularis vefter, ciuis. Ex ὑμεῖς & δάπεδον. (nifi δαπος in fimilibus eft mera terminatio.)

Ὑμέναιος, ου, ὁ, Hymenæus, nuptiarum præfes genius. 2) nuptiale carmen. 3) nuptiæ. Ab ὑμήν.

Ὑμεναιόω, ῶ, f. ώσω, vxorem duco. 2) hymenæum cano. A pr.

Ὑμενειάω, ῶ, idem & ab eod.

Ὑμενοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, membranæ fpeciem gerens, membranaceus. 2) membrana conftans. Ex ὑμὴν & εἶδος.

Ὑμενόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alas membranaceas habens, vt vefpertiliones & cicadæ. Ex eod. & πτερόν.

Ὑμενόστρακος, ου, ὁ, ἡ, tefta tenui & fubtili, vel ut membrana, tectus feu conftans. Ex eod. & ὄστρακον.

Ὑμενώδης, εος, ὁ, ἡ, membranaceus, tenui membrana conftans. Ab ὑμήν.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, vefter. 2) tuus. Ab ὑμεῖς.

ὙΜΗΝ, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica feu tunicula. 2) membrana, qua inuolutus eft fetus. 3) carmen nuptiale, Hymen, deus nuptialis.

Ὑμνείω, poët. pro fq.

Ὑμνέω, ῶ, f. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto, cano. 2) prædico, celebro, laudo, etiam foluta oratione. 3) conuitior, incufo feu accufo, carmine perftringo & diffamo, deploro & lamentor. Ab ὕμνος.

Ὑμνοπολέω, ῶ, f. ήσω, hymnis & carminibus occupor, cano.

Ὑμνοπόλος, ου, ὁ, ἡ, hymnos tractans, poëta. A pr.

Ὕμνησις, εως, ἡ, celebratio per hymnos aut carmina. 2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, *proprie* per carmina. Ab eod.

Ὑμνητὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Ὑμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad laudes canendas pertinens. 2) artifex laudum canendarum. A pr.

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, celeber, laudibus celebrandus. Ab ὑμνέω.

Ὑμνήτρια, ἡ, cantatrix, Poll. Ab ὑμνητήρ.

Ὑμνητρὶς, ίδος, idem. Poll. Ab eod.

Ὑμνογράφος, ου, ὁ, hymnorum fcriptor. Ex ὕμνος & γράφω.

Ὑμνοθέτης, ου, ὁ, idem. Ex eod. & τίθημι.

Ὑμνολογέω, ῶ, hymnum canto, celebro. Ex ὑμνολογος.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, hymnorum cantatio. Ab eodem.

Ὑμνολογίζω, f. ίσω, hymnum dico. Ab eod.

Ὑμνολογος, ου, ὁ, hymnos dicens. Ex ὕ. & λέγω.

Ὑμνοποιὸς, οῦ, ὁ, qui hymnos conficit. 2) poëta laudes celebrans. Ex ὕ. & ποιέω.

Ὑμνοπόλος, ου, ὁ, v. ὑμνηπ.

Ὕμνος, ου, ὁ, carmen in honorem dei, hymnus, carmen. 2) oraculum.

Ὑμνῳδέω, ῶ, f. ήσω, hymnos canto, carmina decanto. 2) oraculum edo.

Ὑμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum cantatio. 2) hymnus ipfe, qui decantatur. Ab eod.

Ὑμνῳδογράφος, ὁ, hymnorum & odarum fcriptor, fed lectio non fatis certa, ap. Iof. E ὕ. ᾠδὴ & γράφω.

Ὑμνῳδὸς, ου, ὁ, qui hymnos decantat, fcribit.

Ὑμὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑμέτερος.

ὝΝΙΣ, fiue ὕννις, εως, ἡ, vomer, vomis.

ὝΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, mannus.

Ὑοβοσκὸς, οῦ, ὁ, fubulcus. Ex ὗς & βόσκω.

Ὑοβότης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ὑομουσία, ας, ἡ, quafi Mufa porcina, cantus fuum grunnitum referens, cantus inuenuftus. Ex ὗς & μοῦσα.

Ὑοπόλος, ου, ὁ, fubulcus. Ex ὗς & πολέω.

Ὑοσκυαμάω, ῶ, infanio, vt qui hyofcyamum guftarunt. A fq.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, & μος, τὸ, hyofcyamus, faba porcina. Ex ὗς & κύαμος.

Ὑοφορβεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑοφορβός.

Ὑοφόρβιον, ου, τὸ, grex fuum, quæ pafcuntur. A feq.

Ὑοφορβὸς, οῦ, ὁ, fubulcus. Ex ὗς & φέρβω.

Ὑπαγανακτέω, ῶ, fut. ήσω, fubindignor, indignor.

Ὑπαγαπάω, amo, valde amo.

Ὑπαγγέλλω, clam nuncio, item prænuncio, nuncio.

Ὑπάγγελος, ὁ, nuncius.

Ὑπάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, patefactus, denunciatus. Ab ὑπαγγέλλω.

Ὑπαγκάλισμα, ατος, τὸ, quod vlnis geftatur. A feq.

Ὑπαγκαλίζω, f. ίσω, in vlnis gefto.

Ὑπάγκαλος, & ὑπαγκάλιος, ου, ὁ, ἡ, qui vlnis geftatur. Epith. infantis. Ab ἀγκάλη.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. Ab ἀγκών.

Ὑπαγορευτέον, refpondendum. Ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγόρευσις, εως, ἡ, dictatio, cum verbis præimus quæ alter calamo excipiat. 2) hortatio, de infpiratione diuina, Iofephus. A feq.

Ὑπαγορεύω, f. εύσω, dicto, verba subiicio. 2) respondeo. 3) post factum verba addo. 4) nuncupo. 5) interpretor, expono.

Ὑπάγροικος, ον, subrusticus. Ab ἄγροικος.

Ὑπάγρυπνος, ὁ, ἡ, vigilans, non dormiens, insomnis.

Ὑπάγω, f. άξω, subduco, clam eximo, vnde & ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare. 2) subiicio, iugo subdo, maxime in medio. 3) defero, in iudicium adduco, accuso. 4) recedo, abeo, item, eo, simpliciter. 5) in medio est, præter subiicio mihi, illicere in fraudem, decipere, pellicere ad stuprum, item subiicere vel suggerere alicui aliquid. ὑπήγαγεν, redegit, Phil. & ὑπηγάγετο, subegit, Polyb. ὑπαχθεὶς, inductus, Gl. Vet.

Ὑπαγωγεὺς, έως, ὁ, instrumentum fabrile. 2) tormentum quoddam. Suid. A sq.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio. 2) receptus, recessus, cum receptui canitur: item fuga. 3) deceptio, dolus, fraus. 4) submissio & succidua admissio maris in animalibus. Ab eodem.

Ὑπαγωγὸς, ὴ, ὸν, vim habens subducendi, decipiendi, illiciendi &c. Ab eod.

Ὑπᾴδω, succino.

Ὑπαὶ, *Præp.* pro ὑπό.

Ὑπαιάζω, lamentor.

Ὑπαιδέομαι, reuereor, vt simpl.

ὝΠΑΙΘΑ, *Adu.* coram. 2) ex obliquo.

Ὑπαιθριάζω, sub sereno sum vel ago.

Ὑπαίθριος, ου, ὁ, ἡ, subdialis, qui est sub dio.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ, ἡ, subdialis, qui est sub dio. 2) *met.* de vita viri in republica administranda aut bello gerendo versantis, opp. vmbraticæ. 3) in re militari ὕπαιθρα opp. locis munitis, in quibus latere milites possunt. Ex ὑπὸ & αἴθρα.

Ὑπαίθω, ardeo.

Ὑπαικάλλω, adulor, adulando subrepo.

Ὑπαινεσία, ας, ἡ, approbatio, hortatio. Apoll. Rh. sed est scriptura vitiosa. Ab αἰνέω.

Ὑπαινίσσομαι, f. ίξομαι, subobscure declaro siue innuo, tacite & occulte innuo.

Ὑπαίσσω, f. ίξω, proruo, sc. ex inferiori loco, vt e terra, aqua.

Ὕπαισχρον, subturpe, Gl. Vet.

Ὑπαισχύνομαι, suppudet, Gl. Vet.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, culpa, quod vitio vertitur. A sq. (melius ἐπαίτιον.)

Ὑπαίτιος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius crimini, sons. Ab αἰτία.

Ὑπαιωρέω, suspendo.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia, obsequium. Ab ὑπακούω.

Ὑπακοὸς, ου, ὁ, qui ex altero audiuit, interpres alterius. Ab eod.

Ὑπακουστέον, intelligendum, pro quo alias ἐλλείπει. A sq.

Ὑπακούω, f. ούσω, obedio, obtempero. 2) cedo, admitto. 3) subaudio, in ellipsi.

Ὕπακρος, ον, primarius, perfectus in aliquo genere: alias πένταθλος.

Ὑπακτικὸς, ὴ, ὸν, vim ciendi, subducendi (v. c. aluum) habens &c. Ab ὑπάγω, vbi v.

Ὑπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio. Ab ὑπαλείφω.

Ὑπάλειπτον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab eod.

Ὑπαλειπτρὶς, ίδος, ἡ, vnguendo s. illinendo seruiens. A sq.

Ὑπαλειπτρον, ου, τὸ, instrumentum quo ad illinendum vtimur, velut specillum. A sq.

Ὑπαλείφω, f. ψω, sublino, subungo, vngo, lino.

Ὑπαλεύομαι, fugio, elabor, vito.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, Gloss. Vet. submutatio, hypallage, figura grammatica. Ab ὑπαλλάττω.

Ὑπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio subsidiaria, res, quæ vicem alterius præstat. Gl. Vet. pignus. Ab eod.

Ὑπαλλακτικὸς, ὴ, ὸν, commutatiuus. Ab eodem.

Ὑπαλλάττω, f. ξω, muto, immuto. 2) loco alterius pono, seu exhibeo.

Ὑπάλληλος, ου, ὁ, ἡ, subalternus. Ex ὑπὸ & ἀλλήλων.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, effugium, deuitatio. A sq.

Ὑπαλύσκω, fut. ύξω, subterfugio, effugio, euito.

Ὑπαμάω, ῶ, demeto.

Ὑπαμβλύνω, obtundo.

Ὕπαμμος, ὁ, ἡ, arenosus.

Ὑπάμπελος, ου, ὁ, ἡ, vitibus consitus.

Ὑπαμπέχω, induo, indumento tego.

Ὑπαναγινώσκω, lego, recito.

Ὑπαναγνώστης, ου, ὁ, lector. A pr.

Ὑπανάγω, subduco, abduco.

Ὑπαναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑπαναδύομαι, f. ύσομαι, tergiuersor, subduco me alicui rei.

Ὑπαναθλίβω, premendo expello.

Ὑπανακινέω, abeo, ap. Aristoph. saltans abeo.

Ὑπανακλίνω & ομαι, succumbo. Gl. Vet.

Ὑπαναστατέον, assurgendum. Ab ὑπανίσταμαι.

Ὑπαναστρέφω, reuerto, redeo.

Ὑπανατρέφω, alo.

Ὑπανατροπιάζω, subuerto. Poll.

Ὑπαναφλέγω, incendo, paullatim incendo vel calefacio, de vino, amore.

Ὑπαναφύομαι, paulatim nascor.

Ὑπαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, recedo, retro abeo.

Ὑπαναχώρησις, εως, ἡ, recessio, abitus. A pr.

Ὕπανδρος, ου, ἡ, maritata, quæ est ὑπ' ἀνδρὶ, in potestate viri. Ex ὑπὸ & ἀνήρ.

Ὑπανέχω, sustineo, velut humeris &c.

Ὑπανθέω, floreo, vigeo.

Ὑπανιάομαι, discrucior, molestia affectus sum.

Ὑπανίσταμαι, adsurgo, honoris caussa alicui. 2) exsurgo.

Ὑπανοίγνυμι, idem quod sq.

Ὑπανοίγω, f. ξω, subtus aperio, v. c. infra pedes, clam, paulalum, vt fores.

Ὑπαντάω, ῶ, f. ήσω, obuiam eo, occurro.

Ὑπαντέω, ῶ, idem.

Ὑπάντλησις, εως, ἡ, exhaustio, velut e sentina &c.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, occursus. A pr.

Ὑπαντιάζω, f. άσω, occurro. Ab ἀντιάω.

Ὑπάντομαι, idem.

Ὕπαντρος,

Ὕπαντρος, ου, ὁ, ἡ, qui in antro degit. Ab ἄντρον.
Ὑπανύω, fubminiftro. 2) miniftro.
Ὑπαξόνιος, ον, qui eft in axe vel circa axem, vt modiolus. Ab ἄξων.
Ὑπαπειλέω, vna minor.
Ὑπάπειμι, paullatim abeo, vel clam me fubduco.
Ὑπαποκινέω, abeo paullatim f. clam.
Ὑπαποτρέχω, clam abeo. 2) abeo.
Ὑπάπτω, *Ion.* pro ὑφάπτω.
ὝΠΑΡ, τὸ, *Nomen indeclinabile*, vifio vera. *Adu.* videndo & vigilando, int. κατά.
Ὑπαράττω, f. ξω, fuccutio. 2) quatio.
Ὑπάργιλος, ου, ὁ, ἡ, argillam in fe continens. Epith. terræ.
Ὑπαργύρευσις, εως, ἡ, æs alienum. A fq.
Ὑπαργυρεύω, f. εύσω, argentum anxie quæro, & veluti effodiendo inueftigo. 2) ὑπαργυρεύομαι, obæratus fum.
Ὑπάργυρος, ου, ὁ, ἡ, argentum in fe continens, vt mons in quo argentifodinæ. 2) argento par, vnde ὑπάργυρον pro cinnamomo, quia libra eius libra argenti vendebatur.
Ὑπαρκτικὸς, ἡ, ὸν, fubftantiuus. Ab ὑπάρχω.
Ὕπαρκτος, ἡ, ὸν, exfiftentiam habens. Ab eodem.
Ὕπαρνος, ἡ, ouis lactans agnum. Ab ἄρς. 2) negans aliquid, vt ἔξαρνος, ab ἀρνέομαι.
Ὕπαρξις, εως, ἡ, q. d. exfiftentia, fubfiftentia, fubftantia. 2) bona, facultates. Ab ὑπάρχω.
Ὑπαρπάζω, f. άξω, *Ion.* pro ὑφαρπάζω.
Ὑπαρτάω, ῶ, fubligo, fufpendo ex.
Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus. 2) beneficium vltro datum.
Ὑπαρχία, ἡ, munus f. poteftas legati. vid. ὕπαρχος. 2) dominatus, poteftas in alium. A feq.
Ὕπαρχος, ου, ὁ, qui fub alio imperium obtinet, vt legatus in exercitu aut prouincia. 2) dux. idem quod ἔπαρχος.
Ὑπάρχω, f. ξω, ὑπάρχομαι, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, laceffo, excito contentionem. 2) fum, fuppeto, præfto fum, in promtu & paratum. ὑπάρχει cum infinit. it. καλῶς ὑπάρχον, facultas eft, occafio, materia adeft, licet. ὑπάρχοντα, bona, fortunæ, Philox. præfidia & adminicula rei gerendæ, quæ iam adfunt, antequam res fufcipiatur. 3) adfum. 4) fum ὕπαρχος.
Ὑπαρωματίζω, aromata redoleo vel refipio.
Ὑπασπίδιος, ου, ὁ, ἡ, clypeo tectus. Ab ἀσπίς.
Ὑπασπίζω, fut. ίσω, clypeum gefto, armiger fum.
Ὑπασπιστὴς, ου, ὁ, clypeatus fatelles, Gl. V. protector, armiger. A pr.
Ὑπασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem ab eod.
Ὕπαστρος, ον, fidereus, cœleftis, a fideribus ortus, ductus. Ab ἄστρον.
Ὑπασώδης, ες, idem quod ἀσώδης.
Ὑπατεία, ας, ἡ, confulatus. A fq.
Ὑπατεύω, f. εύσω, fum conful. Ab ὕπατος.
Ὑπατικὸς, ἡ, ὸν, confularis. Ab eod.
Ὑπατμίζω, f. ίσω, vaporem fubicio. Ab ὑπὸ & ἀτμός.
Ὑπατμισμὸς, ου, ὁ, vaporis excitatio, emiffio. A pr.
Ὑπάτοπος, ου, ὁ, ἡ, fubabfurdus.
Ὕπατος, άτη, ατον, fummus, fupremus. 2) *Subft.* conful, quia penes illum Romæ erat fumma poteftas.
Ὑπαττικίζω, f. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.
Ὑπαυγάζω, f. άσω, fplendefco, illucefco.
Ὕπαυγος, ου, ὁ, ἡ, qui eft fub luce. Ab αὐγή.
Ὑπαυλέω, ῶ, f. ήσω, fuccino tibia.
Ὕπαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui eft in aula. 2) qui eft in tentorio vel tecto. Ab αὐλή.
Ὑπαυχένιον, ου, τὸ, ceruical, quod ceruici fupponitur. Ab αὐχήν.
Ὑπαφίσταμαι, recedo, decedo, v. c. de via.
Ὑπαφρίζω, fpumo, fpumare incipio.
Ὕπαφρος, ου, ὁ, ἡ, fpumofus, fpumans.
Ὑπάφωνος, ον, alienus, non conueniens, non regularis. Hipp.
Ὑπέγγυιος, ου, ὁ, ἡ, qui fideiuffores dedit, vt datis vadibus liberatus. 2) fponfioni obnoxius.
Ὑπεγγύως, *Adu.* fatisdato, vadato. A pr.
Ὑπεγκλίνω, leniter, paullulum inclino.
Ὑπείδομαι, fufpicor, fufpectum habeo. 2) contemplor.
Ὑπεικτικὸς, ἡ, ὸν, qui cedit. A fq.
Ὑπείκω, f. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, obfequor, obtempero, obedio.
Ὕπειμι, fubfum, adfum, fuppedito.
Ὕπειξις, εως, ἡ, ceffio. 2) obfequium. Ab ὑπείκω.
Ὑπειπεῖν, præfari, prædicere, imprimis monendi cauffa; *vnde interdum per* monere *explicari poteft.*
Ὑπεὶρ, poët. pro ὑπέρ.
Ὑπειρεσίη, ἡ, remigatio. Orph. pro ὑπηρεσία.
Ὑπειρέχω, pro ὑπερέχω. ὑπείρεχε, tene fupra, fuper extende.
Ὑπείροπλος, v. ὑπέροπλος.
Ὑπείροχος, ου, ὁ, ἡ, pro ὑπέροχος.
Ὑπείσειμι, fubeo, fubingredior, irrepo. ὑπεισιέναι, furrepere. Gl. Vet.
Ὑπεισέρχομαι, idem.
Ὑπὲκ, *Prap.* e, ex, defubter.
Ὑπεκβάλλω, eiicio.
Ὑπεκβαίνω, procedo, v. c. in aciem.
Ὑπεκδέχομαι, f. δέξομαι, exfpecto. 2) intelligo, colligo ex aliqua oratione aliquid.
Ὑπεκδιδράσκω, fubterfugio.
Ὑπεκδύνω, vel ὑπεκδύω, f. ύσω, & ομαι, clam exuo feu excutio. 2) in med. emergo, clam elabor. 3) declino.
Ὑπέκθεσις, εως, ἡ, idem quod ὑπόθεσις. Hef.
Ὑπεκκαθαίρω, expurgo.
Ὑπεκκαλύπτω, paullatim nudo, vel nudo.
Ὑπεκκαίω, f. καύσω, fuccendo.
Ὑπέκκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid fuccendimus, fomes ad fuccendendum, fufcitabulum ignis, irritamentum. A pr.
Ὑπέκκειμαι, aliquo fum exportatus, fum alicubi depofitus. 2) in locum aliquem fubductor.

Ὑπεκκενόω, euacuo, expilo.
Ὑπεκκλέπτω, furto fubduco.
Ὑπεκκλίνω, clam, paullatim declino.
Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculum effero.
Ὑπεκκρίνω, excerno, eiicio. inpr. de iis, quæ per aluum eiiciuntur.
Ὑπεκλαμβάνω, excipio.
Ὑπεκλύω, frango, debilito. 2) libero, foluo.
Ὑπεκπέμπω, f. ψω, clam emitto.
Ὑπεκπεράω, tranfeo, traiicio, fed cum fignificatione loci, vnde progreffa v. c. nauis traiecit.
Ὑπεκπηδάω, ῶ, fubfilio, profilio.
Ὑπεκπνέω, exfpiro, deficio, vt magnifica dicta ὑπεκπνέουσι, abeunt.
Ὑπεκπονέω, elaboro, laborando perficio.
Ὑπεκπροθέω, longe præcurro, fc. ex acie, portu, f. procurro.
Ὑπεκπρολύω, prius foluo, f. potius foluo, v. c. curru equos.
Ὑπεκπρορέω, profluo.
Ὑπεκπροτάμνει, de naui, progreffa v. c. e portu, fecat mare procul euecta.
Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio; effugio.
Ὑπέκπυρος, ον, ardens, vehemens.
Ὑπεκρέω, q. d. fubeffluo, fenfim & clam effluo, euanefco. 2) perfluo.
Ὑφεκσαώζω & σώζω, libero, e periculo eripio.
Ὑπεκτήκομαι, colliquefco, vt cum caro in aquam abit, exiftitque hydrops.
Ὑπεκτίθημι, feu ὑπεκτίθεμαι, aliquo tranfportandum curo, fecuritatis gratia, aut aliqua de cauffa.
Ὑπεκτρέπω, paululum deflecto, clam auerto. 2) paululum declino, paullatim auerfor & vito.
Ὑπεκτρέχω, longe excurro, procurro, effugio, fupero.
Ὑπεκτροφή, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.
Ὑπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, confpicuus fum.
Ὑπεκφέρω, clam effero. 2) perfero, tolero.
Ὑπεκφεύγω, clam effugio, fubterfugio, refugio, effugio.
Ὑπεκχέω, & ύω, effundo.
Ὑπεκχωρέω, ῶ, fenfim abfcedo, feu excedo. 2) ex aliquo loco me fubduco. it. de fæcibus alui.
Ὑπεκχώρησις, εως, ἡ, excretio per aluum. A præced.
Ὑπεκχωρητικὸς, ἡ, ὸν, vim alui purgandæ habens. Ab eod.
Ὑπέλαιον, ου, τὸ, olei fæx feu fordes.
Ὑπελαύνω, fubigo, fubagito, Gl. Vet.
Ὑπελαφρύνω, fubleuo.
Ὑπέμβρυον, τὸ, infans adhuc lactens.
Ὑπεμβρυόω, grauidam reddo. Ab ἔμβρυον.
Ὑπεμπίμπρημι, fuccendo.
Ὑπεμφαίνω, fuboftendo, fignifico, adumbro.
Ὑπεναντιόομαι, οῦμαι, aduerfor, repugno. A fq.
Ὑπεναντίος, ία, ίον, contrarius, e regione pofitus &c. 2) aduerfarius, hoftis. 3) obuius, obuiam factus.
Ὑπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diverfitas. 2) viciffitudo. A pr.
Ὑπεναντίωμα, ατος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόομαι.
Ὑπεναντίωσις, εως, ἡ, idem. in plur. contraria, disiuncta. Ab eod.
Ὑπενδίδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergum verto.
Ὑπένδυμα, interula, quæuis interior veftis.
Ὑπενδύτης, ου, ὁ, idem. Ab ἐνδύομαι.
Ὑπένερθε, vel θεν, *Adu.* infra, fubtus, fubter.
Ὑπεξάγω, fubduco, fubtraho.
Ὑπεξαγωγὴ, ἡ, idem quod fq. A pr.
Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, fubtractio, detractio. 2) exceptio. A fq.
Ὑπεξαιρέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, clam aufero & auerto, interuerto, fubduco, fubtraho. Gl. Vet. ὑπεξαιροῦμαι, interuerto, fupprimo. ὑπεξεῖλε, præcepit, Phil. aor. 2. ὑπεξῃρημένων, deductis, exceptis. Phil. perf. part. paff. ὑπεξαιρετέον, excipiendum.
Ὑπεξαίρω & ὑπεξαίρομαι, eximo, fubmoueo. clam de medio tollo.
Ὑπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad fummum euado, cacumina feco. (fed leg. ὑπερακρ. v. fuo loco.)
Ὑπεξαλέασθαι, idem quod fq. v. ἐξαλέασθαι.
Ὑπεξαλύσκω, effugio, fubterfugio, deuito. ὑπεξαλύξαι, aor. 1.
Ὑπεξαναβαίνω, transfcendo.
Ὑπεξανάγομαι, clam e littore foluo, enauigo.
Ὑπεξαναδύομαι καὶ ὑπεξαναδυμι, fenfim vel clam emergo, item emergo.
Ὑπεξανίσαμαι, adfurgo, honoris cauffa alicui.
Ὑπεξαντλέω, exhaurio, v. c. fentinam.
Ὑπεξάπτω, fuccendo, inflammo.
Ὑπεξαφύω, exhaurio.
Ὑπέξειμι, procurro in quem, in hoftem, impetum facio. 2) idem quod ὑπεξίσαμαι.
Ὑπεξελαύνω, clam progredior longius.
Ὑπεξέλευσις, εως, ἡ, fupplicium, tormentum, quæftio. A fq. (v. ἐπεξέρχεσθαι.)
Ὑπεξέρχομαι, clam egredior. 2) vlcifcor, punio.
Ὑπεξέχω, clam abeo, folum verto.
Ὑπεξηγητικὸς, ἡ, ὸν, explicandi vim habens. τὸ ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.
Ὑπεξίσαμαι, cedo, excedo, decedo. 2) declino, vito. 3) clam, repente furgo, confurgo ex infidiis.
Ὑπέξοδος, ἡ, alui fluxus. ap. Hipp.
Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, qui eft fub poteftate fc. patris, filius familias. Ab ἐξουσία.
Ὑπεξουσιότης, ητος, ἡ, fubiectio. A pr.
ΥΠΕ'Ρ, *Præp. cum Genit.* fuper, fupra. 2) pro, nomine, vice, loco alterius. 3) propter. 4) per. 5) de, *cum Accuf.* vltra, trans, fupra, præter vel contra. Sine cafu aduerbii vim habet. *In Compofit.* notat *fupra, fuper, pro, præ, trans, præter,* & *intenfionem.*
Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, feu tenduntur & laxantur. A pr.
Ὑπεράγαθος, ου, ὁ, ἡ, valde bonus, fupra modum bonus, optimus.
Ὑπεραγαθότης, ητος, ἡ, fumma bonitas.

Ὑπεραγαμαι, vehementer miror. 2) mirifice gaudeo, lætor.
Ὑπεράγαν, *Adu.* maxime, ſupra modum.
Ὑπεραγανακτέω, ῶ, valde indignor, vehementer ſtomachor.
Ὑπεραγαπάω, ῶ, vehementer amo.
Ὑπεράγνωςος, ȣ, ὁ, ἡ, valde ignotus, ignotiſſimus.
Ὑπεραγόντως, *Adu.* excellenter, ſupra modum. Ab ὑπεράγω.
Ὑπεραγορεύω, patrocinor, pro aliquo dico.
Ὑπεράγω, excello, ſupero.
Ὑπεραγρυπνέω, pro alio vigilo. cum gen.
Ὑπεραγωνιάω, valde ſollicitus ſum de aliquo.
Ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.
Ὑπεραής, έος, ὁ, ἡ, deſuper flans. Ex ὑπὲρ & ἄημι.
Ὑπεραθλέω, ῶ, f. ήσω, certo pro aliquo.
Ὑπεραιδέομαι, valde reuereor.
Ὑπεραίμωσις, εως, ἡ, nimia ſanguinis abundantia. Ab αἷμα, vnde αἱμόω.
Ὑπεραινετὸς, ȣ, ὁ, ſupra modum laudabilis.
Ὑπεραίρω, extollo, effero. 2) antecello, ſupero. τὸ ὑπεραῖρον, exceſſus, quod modum ſuperat. 3) prætereuehor.
Ὑπέραισχρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſupra modum turpis.
Ὑπεραισχύνομαι, valde verecundor, admodum me pudet.
Ὑπεραιωρέω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, ſoblimem reddo.
Ὑπεραιώρησις, ὁ, ſuſpenſio. A pr.
Ὑπέρακμος, ȣ, ὁ, ἡ, ætatis florem, ætatem vegetam egreſſus, exoletus, ſed virgo ὑπέρακμος eſt, quæ iam aliquamdiu nubilis fuit. Heſ. magnus. Ex ὑ. & ἀκμή.
Ὑπερακοντίζω, f. ίσω, ſupra iaculor, vltra aut vlterius iaculor, vltra metam, aut longius, quum alter, iactu iaculi vin co, vltra finem iaculor. 2) præſto, ſupero.
Ὑπερακράτως, *Adu.* valde, intemperanter. Ab ἀκρατῶς.
Ὑπεράκρια, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκριος.
Ὑπερακριβὴς, έος, ὁ, ἡ, valde accuratus, nimis diligens.
Ὑπερακρίζω, per ſummam euado, ſupero, per ſumma montium tranſeo. Ex ὑπὲρ & ἄκρος. v. ὑπεξακρ.
Ὑπεράκριος, ȣ, ὁ, ἡ, loca montana incolens. Ex iisd.
Ὑπεραλγέω, ῶ, f. ήσω, perdoleo, ſupra modum doleo. ὑπεραλγῶ σȣ, vicem tuam doleo.
Ὑπεραλγὴς, έος, ὁ, ἡ, valde dolens. Ab ἄλγος.
Ὑπεράλιος, ȣ, ὁ, ἡ, maritimus, qui eſt ſupra mare, mari impoſitus. Ab ἅλς.
Ὑπεράλλομαι, tranſilio, vltra ſalio.
Ὑπέραλλος, ȣ, ὁ, ἡ, eximius, aliis præſtans.
Ὑπέραλμα, τος, τὸ, traiectus per ſaltum.
Ὑπεράλπειος, ȣ, ὁ, ἡ, tranſalpinus. Ab ἄλπεις.
Ὑπεραμφισβητέω, valde diſcepto.
Ὑπεραναβαίνω, tranſcendo.
Ὑπεραναιδέομαι, vinco, *paſſ.* vincor impudentia.
Ὑπεραναίσχυντος, ȣ, impudentiſſimus.
Ὑπερανάκειμαι, ſuper accumbo, vna accumbo a parte ſuperiore.
Ὑπερανάςης, ȣ, ὁ, exſul, qui ſolum vertit & alio commigrat. Ab ἀνίςημι. (ſuſpectum.)
Ὑπερανατείνω, ſurſum extendo ſ. aſſurgo.
Ὑπερανατέλλω, emergo, exorior.
Ὑπερανέχω, promineo, vltra aliquid emineo.
Ὑπερανθέω, ῶ, f. ήσω, egregie floreo.
Ὑπεράνθρωπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui eſt ſupra hominem, humanam conditionem excedens.
Ὑπερανίςαμαι, emineo, exſurgo, præſto, ſupero, excello.
Ὑπερανίσχω, emineo, ſupero.
Ὑπεραντλέομαι, hauſta aqua redundo, de naui: tropice grauibus malis laboro, opprimor, in periculo vltimo verſor &c. A ſq.
Ὑπέραντλος, ȣ, ὁ, ἡ, proprie eſt nauis, cuius ſentina exhauriri non poteſt, propter aquam vndique illabentem, vt periculum ſit, ne mergatur & intereat. Hinc tropice eſt oppreſſus malis, in vltimo periculo verſans, it. vltimum periculum afferens, opprimens hominem &c. Ex ὑ. & ἄντλος.
Ὑπεράνω, *Adu.* ſupra.
Ὑπεραπατάω, valde decipio.
Ὑπεραποθνήσκω, morior pro aliquo.
Ὑπεραποκρίνομαι, patrocinor, defendo.
Ὑπεραπόλλυμαι, morior pro quo.
Ὑπεραπολογέομαι, ȣ̃μαι, cauſſam ago alicuius.
Ὑπεραπότισις, εως, ἡ, v. ὑπερέκτισις. Heſych.
Ὑπεραποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciationem enunciationi addens.
Ὑπεραποχρῆ, plusquam ſatis eſt, abunde ſufficit.
Ὑπεραποχρώντως, *Adu.* abunde, plus quam ſatis. A pr.
Ὑπεραρέσκω, f. ρέσω, valde placeo, valde ſum gratioſus.
Ὑπεράριθμος, ȣ, ὁ, ἡ, ſupernumerarius.
Ὑπεραῤῥωδέω, ῶ, f. ήσω, valde timeo. 2) pro aliquo timeo, alicui timeo. v. ὀῤῥωδ.
Ὑπέραρσις, εως, ἡ, eleuatio, ſuperlatio, præſtantia, excellentia. Ab ὑπεραίρω.
Ὑπεράρχιος, ȣ, ὁ, ἡ, principium omne excedens, qui eſt ſupra quoduis principium. Ab ἀρχή.
Ὑπερασθενὴς, έος, ὁ, ἡ, ſupra modum infirmus, valde infirmus.
Ὑπέρασθμος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum anhelans. Ab ἆσθμα.
Ὑπερασμενίζω, libentiſſime amplector & ſuſcipio, valde lætor.
Ὑπερασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto.
Ὑπερασπίζω, f. ίσω, & ιῶ, clypeo tego, propugno, protego. Ab ἀσπίς.
Ὑπερασπισμὸς, ȣ, ὁ, propugnatio, defenſio. A pr.
Ὑπερασπιςὴς, ȣ, ὁ, propugnator, defenſor. Ab eod.
Ὑπερασπίςρια, ἡ, propugnatrix. A pr.
Ὑπεράςειος, ον, ſupra modum vrbanus, valde facetus. Ab ἀςεῖος.
Ὑπεραςράπτω, valde ſplendeo.
Ὑπερασχημονέω, ῶ, valde indecenter me gero.
Ὑπεραττικίζω, nimium adfecto Atticiſmum.
Ὑπεραττικισμὸς, ȣ, ὁ, Atticiſmi nimia adfectatio. A pr.

Ὑπεραττικὸς,

Ὑπεραττικὸς, ἡ, ὸν, pr. valde, putide Atticus.
Ὑπεραττικῶς, *Adu.* valde Attice. A pr.
Ὑπεραυγάζω, f. άσω, valde splendeo.
Ὑπεραυγὴς, έος, ὁ, ἡ, valde splendens. Ab αὐγή.
Ὑπεραυξάνω, fut. ξήσω, supra modum augeo. ὑπεραυξάνομαι, supra modum augesco, vel cresco.
Ὑπεραύξησις, εως, ἡ, excessus, superlatio, quod in re quaque superfluum est. A pr.
Ὑπεραύξω, idem quod ὑπεραυξάνω.
Ὑπεραυχέω, ῶ, f. ήσω, valde glorior, valde me iacto. A sq.
Ὑπεραυχὴς, έος, ὁ, ἡ, valde gloriosus vel elatus. Ab αὐχή.
Ὑπέραυχος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ὑπεραφρίζω, valde spumo.
Ὑπεράχθομαι, valde doleo, iniquissimo animo fero.
Ὑπερβάθμιος, ου, ὁ, ἡ, supergrediens limen. 2) immodicus, immodestus, parum modeste ac diligenter in aliqua re versans. A βαθμός.
Ὑπερβαίνω, transgredior, transscendo, transeo. 2) excedo, supero. antecello. item vinco v. c. hostem. 3) prætereo, omitto, transmitto, non dico.
Ὑπερβαλλόντως, *Adu.* supra modum, excellenter, Phil. A sq.
Ὑπερβάλλω, proiicio vltra, v. c. terminum. 2) supero, excello. 3) excedo, redundo, abundo. 4) certo cum aliquo licitando, contra liceor. 5) traiicio, vt v. c. saltum, Alpes. v. ὑπερβολή. ὑπερβάλλων, nimius. Gl. V.
Ὑπερβαρὴς, ὲς, prægrauis. A βαρύς.
Ὑπερβασία, ας, ἡ, peccatum, delictum. A sq.
Ὑπερβάσιος, ον, violatus, v. c. de lege. A sq.
Ὑπέρβασις, εως, ἡ, transgressio, transitus. 2) præstantia, excellentia, qua superamus alios. 3) violatio legis, federis &c. Ab ὑπερβαίνω.
Ὑπερβατέον, transsiliendum, transgrediendum. Ab eod.
Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, hyperbaton, traiectus verborum ordo. Phil. præposterum. A seq.
Ὑπερβατὸς, ἡ, ὸν, q. d. qui transcendi seu transiri potest. 2) præstantissimus, superans. Ab ὑπερβαίνω.
Ὑπερβατῶς, *Adu.* in transitu, in transcursu, perfunctorie. 2) traiectione quadam verborum. A pr.
Ὑπερβεβλημένως, *Adu.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβιάζομαι, vi supero.
Ὑπερβιβάζω, traduco, traiicio.
Ὑπερβίη, ης, ἡ, vis seu iniuria modum excedens. A βία.
Ὑπέρβιον, *Adu.* vltra vires. 2) per vim. A sq.
Ὑπέρβιος, ου, ὁ, omnem vim excedens. 2) violentus. 3) generosus. Ex iisd.
Ὑπερβλαστάνω, valde ac lætius germino.
Ὑπερβλήδην, *Adu.* supra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβλύζω, f. ύσω, supra modum scateo, exundo, redundo, exubero, circumfluo. 2) effundo, abundanter emitto.
Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A pr.
Ὑπερβοάω, clamore supero.
Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exsuperatio, excessus. 2) transmissio, dilatio, procrastinatio. 3) de magnitudine quacunque cuiusque rei. 4) de eo, quod accedere, addi, augendi caussa, potest. v. c. τίς ὑπερβολή; quid addi ad hanc v. c. malitiam, potest? ὑπερβολαὶ, saltus, loca montana. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβολία, ας, ἡ, excessus. Ab eod.
Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν, excedens, nimius. Ab eod.
Ὑπερβολικῶς, *Adu.* supra fidem, modum. A pr.
Ὑπερβόρεος, & βόρειος, ου, ὁ, q. d. superborealis, superaquilonaris, vltimus versus septentrionem, vltra Scythas habitans. A βορέας.
Ὑπερβριθὴς, έος, ὁ, ἡ, prægrauis. A βρῖθος.
Ὑπερβράζω, ομαι, ebullio, exæstuo, exundo.
Ὑπερβρύω, supra modum plenus sum.
Ὑπερβύθιος, ον, demersus vndis.
Ὑπεργάζομαι, f. άσομαι, clam facio seu efficio. 2) subigo.
Ὑπεργαμία, ας, ἡ, nuptiæ feræ. A γάμος.
Ὑπέργειος, ου, ὁ, ἡ, qui supra terram est. A γέα, pro γῆ.
Ὑπεργέλοιος, ον, valde ridiculus.
Ὑπεργεμίζω, valde plenus sum.
Ὑπεργέμω, idem.
Ὑπεργηράσκω, valde senex sum.
Ὑπεργήρειος, ον, valde senex. A seq.
Ὑπέργηρος, ον, idem quod seq. & ab eod.
Ὑπεργήρως, ω, ὁ, ἡ, senex, decrepitus. A γῆρας.
Ὑπέργομος, ου, ὁ, ἡ, nimis onustus.
Ὑπεργράφω, superpingo.
Ὑπέργυιος, ου, ὁ, ἡ, iugeri spatium excedens. 2) valde magnus, modum excedens. A γυῖα.
Ὑπέρδασυς, εως, ὁ, ἡ, valde hirsutus.
Ὑπερδεὴς, έος, ὁ, ἡ, trepidus. A δέος. at ὑπερδεὴς, valde pauper. A δέομαι.
Ὑπερδείδω, f. είσω, supra modum timeo, vehementer timeo. 2) pro aliquo timeo, alicui metuo.
Ὑπέρδεινος, ου, ὁ, ἡ, supra modum grauis.
Ὑπερδειπνέω, ῶ, f. ήσω, vltra modum cœno, nimis gulæ indulgeo. 2) non inuitatus cum alio ad cœnam eo.
Ὑπερδέξιος, ου, ὁ, ἡ, qui alterum (vt hostem in prælio) circumuenit, aut superior est loco, viribus, bello, causa: item locus ipse superior. τὰ ὑπερδέξια, locus superior. A δεξιός.
Ὑπερδεξίως, *Adu.* superiori loco, in circumueniendo &c. A pr.
Ὑπερδιαλέγομαι, insuper vel super aliqua re colloquor. Lucian.
Ὑπερδιατείνομαι, supra modum contendo, summa vi contendo.
Ὑπερδίδωμι, do pro aliquo, alicuius seruandi caussa.
Ὑπερδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo in iudicio, patrocinor. 2) potiores fero partes. A sq.
Ὑπέρδικος, ου, ὁ, ἡ, supra modum iustus, summe iustus. 2) vltor. A δίκη.
Ὑπερδίκως, *Adu.* summo iure, summa æquitate. 2) contra ius & fas, Aeschyl. A pr.
Ὑπερδίπηχυς, εος, ὁ, ἡ, duos cubitos excedens.

Ὑπερδισκεύω,

Ὑπερακοντίζω, f. ίσω, iaculando disco supero. met. longo interuallo supero.
Ὑπερδισύλλαβος, ον, duabus syllabis maior. A συλλαβή.
Ὑπερδοκέω, ω, supra modum placeo.
Ὑπερδυναμόω, ῶ, f. ώσω, praeualeo.
Ὑπερέζομαι, supra sedeo.
Ὑπερεθίζω, subirrito. Ab ἐρεθίζω.
Ὑπερείδω, despicio. Ab εἰδεῖν.
Ὑπερείδω, f. είσω, suffulcio, sustineo. Ab ἐρείδω.
Ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere.
Ὑπερείπω, subuerto, expugno. Ab ἐρείπω.
Ὑπέρεισις, εως, ἡ, idem quod sequens.
Ὑπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura. Ab ἐρείδω.
Ὑπερεισικὸς, ἡ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.
Ὑπερέκεινα, Adu. vltra, trans. Ab ἐκεῖνος.
Ὑπερεκθεραπεύω, valde colo, vehementer gratiam capto.
Ὑπερέκκειμαι, in conspectu positus sum, promineo.
Ὑπερεκκρεμάω, ῶ, desuper appendo.
Ὑπερεκπαίω, longe egredior, f. excedo.
Ὑπερεκπέμπω, f. ψω, vltra emitto.
Ὑπερεκπερισσοῦ, Adu. supra modum.
Ὑπερεκπίπτω, exsupero, excello.
Ὑπερεκπλήσσω, valde obstupefacio.
Ὑπερέκπτωσις, εως, ἡ, excessus. Ab ὑπερεκπίπτω.
Ὑπερεκτείνω, vltra, vel vltra modum, extendo.
Ὑπερεκτίνω, fut. τίσω, soluo vel pendo pro aliquo.
Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, depensio, Gl. V. A pr.
Ὑπερεκτρέπομαι, valde auersor.
Ὑπερεκφεύγω, insuper effugio.
Ὑπερεκχέω, ῶ, superinfundo, effundo, vt super oras vasis redundet.
Ὑπερεκχύνομαι, superfundor, superfluo, exundo.
Ὑπερέκχυσις, ἡ, exundatio. A pr.
Ὑπερέλαφρος, ε, ὁ, ἡ, valde leuis.
Ὑπερεμβάλλω, infero, interpono.
Ὑπερεμέω, ῶ, euomo, refundo.
Ὑπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, supra modum impleo. ὑπερεμπίμπλαμαι, impleor. ὑπερεμπλησθεὶς, expletus. aor. 1. part. pass.
Ὑπερεμφορέομαι, ἔομαι, supra modum repleor, ingurgitor.
Ὑπερένδοξος, ε, ὁ, ἡ, valde gloriosus, clarissimus.
Ὑπερενιαυτίζω, vltra annum duro.
Ὑπερεντελὴς, έος, ὁ, ἡ, plus quam sufficiens.
Ὑπερέντευξις, εως, ἡ, deprecatio pro quo. A seq.
Ὑπερεντυγχάνω, conuenio & compello, interpello & intercedo, deprecor pro aliquo.
Ὑπερεξαίρω, supra modum, valde extollo.
Ὑπερεξανθέω, effloresco.
Ὑπερεξαπατάω, valde decipio.
Ὑπερεξαιρέω, eximo, libero, v. c. seruitute &c. Herodot. pro ὑπεξαιρέω, nisi sic scrib. est.
Ὑπερεξηκοντέτης, ὁ, ἡ, vltra sexaginta annos natus. Ex ὑ. ἑξήκοντα & ἔτος.
Ὑπερεξίημι, aor. 2. cedo a loci. Iosephus scribit ὑπεξίς.
Ὑπερεπαινέω, ῶ, f. έσω, valde laudo.
Ὑπερεπαίρω, supra modum extollo.
Ὑπερεπείγω, vehementissime vigeo seu festino.
Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum cupio.
Ὑπερεράω, ῶ, vehementer amo.
Ὑπερέπτω, f. ψω, idem quod ὑπεσθίω. 2) subtraho, aufero, clam arrodo. Ab ἐρέπτω.
Ὑπερέρχομαι, superuenio, interuenio. 2) supero, traiicio.
Ὑπερεσθίω, supra modum edo.
Ὑπερευ, Adu. optime. Ex ὑ. & εὖ, & εὖγε & ὑπέρευγε.
Ὑπερευδαιμονέω, ῶ, felicissimus sum.
Ὑπερευδοκέω, ῶ, f. ήσω, maxime floreo fama.
Ὑπερευδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ὑπερευκαιρέω, multa opportunitate vtor. etiam de rebus dicitur, pro commodum, opportunum, accommodatum esse.
Ὑπερευπρεπῶς, Adu. valde honeste, decenter.
Ὑπερευφραίνω, magna laetitia afficio. ὑπερευφραίνομαι, admodum laetor.
Ὑπερεχθαίρω, impense odi.
Ὑπερεχόντως, Adu. prae ceteris, inprimis. A sq.
Ὑπερέχω, teneo super aut supra aliquid, supra aliquid attollo. 2) emineo, superemineo, exto. 3) supero, vinco.
Ὑπερέψω, valde coquo.
Ὑπερέω, ῶ, idem quod ὑπέπω, v. ὑπειπεῖν. 2) praeeo verba.
Ὑπέρζεσις, εως, ἡ, vehemens efferuescentia. Ab ὑπερζέω.
Ὑπέρζεστος, ε, ὁ, ἡ, vehementer efferuefactus. Ab eod.
Ὑπερζέω, ῶ, supra modum ferueo, vehementer ferueo, efferueo.
Ὑπέρζωος, ε, ὁ, ἡ, superstes.
Ὑπερηδέως, Adu. perlubenter.
Ὑπερήδιστος, ε, ὁ, ἡ, suauissimus, iucundissimus. Adu. ὑπερήδιστα, lubentissime.
Ὑπερήδω, f. ήσω, supra modum exhilaro vel delecto. ὑπερήδομαι, admodum laetor. aor. 1. pass. ὑπερήσθην.
Ὑπερῆλιξ, κος, ὁ, ἡ, qui aetatem florentem excessit.
Ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio eius, qui praestitutum diem deserit, quo debitum soluere, aut aliud quid praestare debuit. 2) foenus pro debito ad diem non soluto. A seq.
Ὑπερήμερος, ε, ὁ, ἡ, q. d. supergrediens diem praestitutum, seu condictum. qui intra diem non soluit debitum, vel implet, quod promisit. 2) qui iudicatum non facit intra diem a iudice praestitutum. Ab ἡμέρα. v. ὑπερορος.
Ὑπερημίσεις, excedentes numerum dimidium. Ab ἥμισυς.
Ὑπέρημος, ε, ὁ, ἡ, prope desertus, non valde habitatus.

Ὑπερηνορέα, ἡ, ferocia, insolentia, inpr. e. fiducia virium.

Ὑπερηνορέω, supra modum virilis & fortis sum. 2) ferocio, superbio. A sq.

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, valde virilis, fortis. 2) superbus, ferox. Ab ἀνήρ.

Ὑπερηφάνεια, ας, ἡ, superbia, arrogantia. Ab ὑπερηφανής.

Ὑπερηφανεύομαι, idem quod seq.

Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, superbio. 2) effero me, vel superbe effero. 3) fastidio, superbe contemno. 4) cum acc. iacto. A sq.

Ὑπερηφανής, ἐς, superbus, arrogans.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastidium. A seq.

Ὑπερήφανος, ȣ, ὁ, ἡ, superbus, qui supra alios vult videri. 2) *substantiue cum genit. in masc.* contemtor. 3) *in neutr.* magnificentia, pulcritudo eximia. A φαίνομαι.

Ὑπερηφάνως, *Adu.* superbe, arroganter. A pr.

Ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, supra modum resono. 2) sono pleniore supero vel vinco.

Ὑπερθαλάσσιος, ον, vltramarinus, ap. Herodot. ὑπερθαλασσίδιος. A θάλασσα.

Ὑπερθαῤῥέω, præfidens sum, forti animo sum.

Ὑπερθαυμάζω, supra modum demiror.

Ὕπερθε, siue ὕπερθεν, *Adu.* desuper, superne, in superiore parte, supra. Ab ὑπέρ.

Ὑπέρθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii in licitando.

Ὑπερθεματίζω, licitor contra, pretium licitando augeo. A pr.

Ὑπερθεματισμὸς, ȣ, ὁ, licitatio, auctio pretii. item, melior conditio in paciscendo &c. A præc.

Ὑπερθεματιστὴς, ȣ, ὁ, licitator. Ab eod.

Ὑπερθεραπεύω, impense, nimis curo, colo.

Ὑπερθερμασία, ἡ, nimius calor.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, transpositio. 2) transitus per excelsa, transcensus. 3) dilatio, procrastinatio, mora. 4) reiectio ad alterius iudicium. 5) excellentia, abundantia. 6) superlatiuus gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.

Ὑπερθετικὸς, ἡ, ὸν, superlatiuus. Ab eod.

Ὑπερθετικῶς, *Adu.* superlatiuo gradu. A pr.

Ὑπερθέω, f. εύσομαι, præcurro, vltra curro. 2) emineo, promineo. 3) præsto.

Ὑπερθιγὴς, ὁ, ἡ, superbus, elatus. Suid. A θίγω.

Ὑπερθνήσκω, morior pro aliquo.

Ὑπερθορέω, supersilio, transilio. ὑπέρθορον, aor. 2. *Ion.* pro ὑπερέθορον.

Ὑπερθορυβέω, ῶ, f. ήσω, supra modum tumultuor.

Ὑπερθρασύνομαι, supra modum audax sum, insolens.

Ὑπερθρώσκω, supersilio metam, fossam transilio, in altum salio.

Ὑπερθυμέομαι, ȣ̃μαι, totius animi viribus incumbo. A seq.

Ὑπέρθυμος, ȣ, ὁ, ἡ, valde animosus, magnanimus.

Ὑπερθύμως, *Adu.* animose. A pr.

Ὑπερθύριον, ȣ, τὸ, limen superius, superliminare. A θύρα.

Ὑπέρθυρον, ȣ, τὸ, idem & ab eod.

Ὑπεριαχω, clamore alios supero.

Ὑπερίημι, f. ῥήσω, supero iaculando scopum, terminum &c. Ab ἵημι.

Ὑπερίκανος, ȣ, ὁ, ἡ, plus quam sufficiens. Ab ἱκανός.

ΥΠΕΡΙΚΟΝ, ȣ, τὸ, hypericum, *herba.*

Ὑπερικταίνομαι, valde gestio pedibus, f. subsulto, præ lætitia. Homer.

Ὑπέρινος, ȣ, ὁ, ἡ, nimium purgatus seu euacuatus. Ab ἰνέω.

Ὑπερίνησις, εως, ἡ, immodica purgatio. Ab eod.

Ὑπερίπτημι, superuolo, superne volo.

Ὑπερισθμέω, ῶ, nauem ab altero mari ad alterum per isthmum traho machinis. 2) isthmum supero. Ab ἰσθμός.

Ὑπερισθμίζω, idem. Ab eod.

Ὑπερίσαμαι, tueor, protego.

Ὑπερίστωρ, ορος, ὁ, supra modum sciens, doctus.

Ὑπερισχνος, ον, valde tenuis.

Ὑπερισχυρὸς, ὰ, ὸν, robustissimus, prævalidus.

Ὑπερισχύω, f. ύσω, prævalidus seu præpotens sum.

Ὑπερίσχω, emineo, exsto. 2) superior sum. supero, vinco.

Ὑπερίων, ονος, ὁ, ἡ, supergrediens. Solis Epith.

Ὑπερκαγχάζω, f. άσω, effuse cachinnor.

Ὑπερκαθαίρω, valde purgo.

Ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio. A pr.

Ὑπέρκαιρος, ον, intempestiuus.

Ὑπερκάθημαι, superior sum, vt v. c. domina ancillis.

Ὑπερκακέω, idem quod ἐκκακέω. Hesych.

Ὑπερκακόω, ῶ, malis multis affligo.

Ὑπερκαλλὴς, έος, ὁ, ἡ, perpulcher. A κάλλος.

Ὑπέρκαλος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.

Ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro. 2) valde afflictus sum.

Ὑπερκαταβαίνω, transcendo.

Ὑπερκαταγέλαστος, ȣ, ὁ, ἡ, valde ridiculus.

Ὑπερκατάκειμαι, supra aliquem discumbo.

Ὑπερκατάληκτος, ȣ, ὁ, ἡ, versus, in quo in fine syllaba abundat, supra metrum legitimum.

Ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ, ἡ, supra modum tristis.

Ὑπερκαχλάζω, efferuescere facio.

Ὑπέρκειμαι, superiacio, impositus sum, immineo, Gl. V. supercubo.

Ὑπερκέρασις, εως, ἡ, cornuum hostilium in prælio circumuentio. A seq.

Ὑπερκεράω, ῶ, cornua hostium circumuenio, cornua extendendo hostes claudo. A κέρας.

Ὑπέρκερως, ὁ, ἡ, valde cornutus. Ab eod.

Ὑπερκηλέω, ῶ, admodum delinio, permulceo.

Ὑπερκινδυνεύω, periclitor pro aliquo.

Ὑπερκολακεύω, supra modum adulor. 2) adulando supero.

Ὑπερκομίζω, insuper ingero. v. γόμος.

Ὑπέρκομπος, ȣ, ὁ, ἡ, nimis iactabundus.

Ὑπερκόμπως, *Adu.* cum magna iactantia. A pr.

Ὑπέρκοπος, ȣ, ὁ, ἡ, supra modum lassatus, valde fessus. 2) nimis molestus, nimius, prægrauans.

Ὑπερκόπτω, f. ψω, ſupero, ſuperſcando, ſupervehor.
Ὑπερκορέω, exſaturo.
Ὑπερκορὴς, έος, ὁ, ἡ, ſupra modum ſatur. A pr.
Ὑπέρκορος, ȣ, ὁ, ἡ, idem.
Ὑπερκόρως, ſatis ſuperque, ad ſatietatem, ad faſtidium. A præc.
Ὑπερκορύφωσις, εως, ἡ, vertex, caput cuiusque rei, vt capita exterum.
Ὑπερκόσμιος, ȣ, ὁ, ἡ, q d. ſupramundanus, qui eſt ſupra mundum. A κόσμος.
Ὑπερκοσμίως, Adu. ſupra mundum. A pr.
Ὑπέρκοτος, ȣ, ὁ, ἡ, valde iratus.
Ὑπερκότως, Adu. magna cum ira. A pr.
Ὑπερκρατέω, ῶ, f. ήσω, ſupero, ſuperior ſeu firmus ſum.
Ὑπερκρεμάω, & ὑπερκρεμαννύω, ſuper vel ſupra ſuſpendo.
Ὑπερκτάομαι, abunde poſſideo.
Ὑπερκυάνεος, ὁ, ἡ, valde cœruleus.
Ὑπερκινδυνεύω, periculoſiſſime ago, periculum manifeſtum temere ſubeo.
Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloria eminens, ſumma gloria inſignis. A κῦδος.
Ὑπερκυδέω, valde clarus ſum. A ſeq.
Ὑπερκυδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. A κῦδος.
Ὑπερκύπτω, f. ψω, caput profero ad proſpiciendum, Gl. Vet. exſupero.
Ὑπερλαλέω, nimis loquax ſum.
Ὑπέρλαμπρος, ȣ, ὁ, ἡ, valde ſplendidus & illuſtris, admodum clarus & fulgidus. Gl. Vet. præclarus, illuſtris.
Ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris valde clareſco.
Ὑπερλάμπω, fulgore ſupero, ſuper alios clarus & conſpicuus ſum.
Ὑπέρλεπτος, ȣ, ὁ, ἡ, ſupra modum tenuis, pertenuis.
Ὑπερλεύκος, ον, nimis albus.
Ὑπερλυπέομαι, ȣ̃μαι, fut. ήσομαι, ſupra modum contriſtor.
Ὑπερμαζάω, ῶ, quaſi ſupra modum luxurior in mazis parandis vel edendis; præ nimia ſaturitate laſciuio, petulans ſum e nimio delicatarum mazarum eſu, petulans ſum, turgeſco. 2) turgidiores habeo mammas, ſuperbio, efferо me.
Ὑπερμαίνομαι, ſupra modum inſanio, vehementer furo.
Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor ſuper.
Ὑπέρμαργος, ȣ, ὁ, ἡ, ſupra modum inſanus.
Ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Ab ὑπέρμαχος.
Ὑπερμάχησις, ἡ, propugnatio. A pr.
Ὑπερμαχητικὸς, ἡ, ὸν, ad propugnandum aptus, promptus. Ab eod.
Ὑπερμάχομαι, propugno, defendo.
Ὑπέρμαχος, ȣ, ὁ, ἡ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. A μάχη.
Ὑπέρμεγας, ὁ, ἡ, idem quod ſeq.
Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, ſupra modum magnus, maximus, immenſus, Gl. Vet. amplus. A μέγεθος.
Ὑπερμεθύσκομαι, ſupra modum inebrior.
Ὑπερμενέτης, ȣ, ὁ, viribus præpollens. A ſeq.
Ὑπερμενέω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello & ſupero. 2) ſuperbio, ſuperbus ſum. A ſeq.
Ὑπερμενὴς, έος, ὁ, ἡ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens. 2) nimium violentus. A μένος.
Ὑπέρμετρος, ȣ, ὁ, ἡ, menſuram excedens. Phil. ὑπέρμετρον, cumulatum, Gl. Vet. ſuperpondium. A μέτρον.
Ὑπερμέτρως, Adu. ſupra modum. A pr.
Ὑπερμήκης, εος, ὁ, ἡ, prælongus, ſupra modum longus. 2) præaltus. A μῆκος.
Ὑπερμιξολύδιος, ἡ, genus harmoniæ, ap. Athen.
Ὑπερνέφελος, ȣ, ὁ, ἡ, qui eſt vltra nubes, excedens nubes. A νεφέλη.
Ὑπερνεφέω, ῶ, ſupra nubes me effero. A ſeq.
Ὑπερνεφὴς, έος, ὁ, ἡ, nubes ſuperans. A νέφος.
Ὑπερνεωλκέω, vel ὑπερνεολκέω, ῶ, nauem ab altero mari ad alterum traho, vt in Iſthmo fieri ſolitum, machina, remulco.
Ὑπερνήχομαι, innato.
Ὑπερνικάω, ῶ, victor ſum, longe ſupero, Gl. Vet. exſupero.
Ὑπερνοέω, vltra cogito, inſuper cogito.
Ὑπερνότιος, ον, vltra auſtrum ſitus, vt ὑπερβόρειος, ον, vltra boream. A νότος.
Ὑπερξανθίζω, valde flauus ſum, de comis.
Ὑπερξηραίνω, valde, prorſus exſicco. ὑπερξηραίνομαι, prorſus exareſco.
Ὑπερξηρασία, ἡ, nimia ariditas. A pr.
Ὑπέρξηρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſupra modum aridus vel ſiccus, ariditſſimus.
Ὑπέρογκος, ȣ, ὁ, ἡ, ſupra modum magnus. 2) ſupra modum tumidus & turgidus, grauis & magnificus. 3) ſuperbus, valde faſtoſus.
Ὑπεροιδαίνω, idem quod ſeq.
Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valde intumeſco.
Ὑπεροικέω, ῶ, f. ήσω, habito ſupra aliquem, it. trans aliquem locum.
Ὑπεροικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico, ſuperſtruo.
Ὑπέροικος, ȣ, ὁ, ἡ, in ſuperiori parte domus habitans.
Ὑπεροίομαι, f. οιήσομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me ſentio.
Ὑπεροϊστεύω, ſagittando ſupero.
Ὑπερολβιος, ȣ, ὁ, ἡ, perbeatus.
Ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluuia. Ab ὄμβρος.
ὙΠΕΡΟΝ, ȣ, τὸ, piſtillum.
Ὑπεροξὺς, ὺ, valde acutus.
Ὑπεροπλία, ας, ἡ, & in plur. apud Hom. ſuperbia, arrogantia, faſtus. Ab ὑπέροπλος
Ὑπεροπλίζομαι, audax ſum, audacter aliquid facio. 2) ſuperbio, inſoleſco, per inſolentiam noceo. A ſeq.
Ὑπέροπλος, ȣ, ὁ, ἡ, robuſtiſſimus. 2) audax, temerarius. 3) ferox viribus, arrogans. Ab ὅπλον.
Ὑπεροπτάω, ῶ, ſupra modum torreo.
Ὑπερόπτης, ȣ, ὁ, contemtor, qui ſuperbe contemnit & deſpicit, Gl. Vet. faſtidioſus, arrogans. Ab ὑπερόπτομαι.
Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, qui contemnere & ſuperbe deſpicari ſolet, Gl. Vet. ſuperbus, faſtidioſus, inſolens. A pr.

Ὑπεροπτικῶς, *Adu.* more eorum, qui despicantur & superbe contemnunt, Philox. insolenter. A præc.

Ὑπερόπτιος, α, ον, superbus, fastosus. Ab ὑπερόπτης.

Ὑπερόπτομαι, despicio, contemno.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, despicientia, contemtus. A seq.

Ὑπερορώω, ῶ, vltra, seu vlterius specto. 2) contemno, negligo, posthabeo, nihili facio.

Ὑπερορία, ας, ἡ, quod extra fines nostros est. 2) exilium. Ab ὑπερόριος.

Ὑπερορίζω, f. ίσω, extermino, limitibus & finibus meis expello. A seq.

Ὑπερόριος, ȣ, ὁ, ἡ, qui vltra seu extra fines est, exterus, qui est e regione vltra seu extra fines nostros sita. 2) peregrinus, inusitatus. Ex ὅρος.

Ὑπέρορος, ὁ, ἡ, qui non die constituta soluit, quod debet, apud Schol. Arist. sed leg. videtur ὑπερήμερος.

Ὑπερορόφιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui supra tectum seu cameram est. Ab ὄροφος.

Ὑπερορρωδέω, valde timeo, maxime vereor. v. ὑπεραρρ.

Ὕπερος, ȣ, ὁ, pistillum.

Ὑπερουράνιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui supra cœlos est. 2) cœlestis.

Ὑπερούσιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui est supra essentiam alterius, cuius natura comprehendi nequit. Ab ȣσία.

Ὑπερουσιότης, ητος, ἡ, incomprehensibilitas naturæ. A pr.

Ὑπερουσίως, *Adu.* supernaturaliter. Ab eod.

Ὑπεροφρυόομαι, ȣμαι, supercilia tollo. A seq

Ὑπέροφρυς, υος, ὁ, ἡ, superciliosus, qui elato supercilio est, superbus.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, summitas. 2) excellentia, eminentia, qua aliis superiores sumus. 3) insolentia. 4) ὑπεροχαὶ, magistratus, imperia. Ab ὑπερέχω.

Ὑπεροχικὸς, ή, ὸν, eminens, princeps, præstantissimus. A pr.

Ὑπέροχος, ον, idem. Ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, despectus, despicientia, contemtus, superbia & fastidium, quo quis ceteros præ se contemnit. Ab ὑπερόπτομαι.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ὑπερπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, admodum glacie constrictus. A πηγνυω vel πάγος.

Ὑπερπαθέω, ῶ, valde afficior & commoueor. A πάθος.

Ὑπερπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui supra perturbationes est, qui perturbationibus dominatur. Ex iisdem.

Ὑπερπαίω, supergredior, supero, excedo.

Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, supra modum ferueo. ebullio.

Ὑπερπαχύνω, supra modum pinguefacio.

Ὑπέρπαχυς, εος, ὁ, ἡ, supra modum crassus, pinguis, obesus.

Ὑπερπέομαι, pro ὑπερέχω.

Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto super vel vltra. 2) vltra scopum iaculor.

Ὑπερπέπτω, f. ψω, supra modum concoquo.

Ὑπερπερισσεύω, f. εύσω, superabundo, vehementer exundo.

Ὑπερπερισσὸς, ή, ὸν, supra modum abundans.

Ὑπερπερισσῶς, *Adu.* supra modum abundanter.

Ὑπερπετάζομαι, & ὑπερπέταμαι, idem quod ὑπερπέτομαι.

Ὑπερπετὴς, έος, ὁ, ἡ, superuolans, superne volans. 2) præaltus. A seq.

Ὑπερπέτομαι, superuolo, superne volo.

Ὑπερπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio.

Ὑπερπιαίνω, supra modum pinguefacio. ὑπερπιαίνομαι, nimis pinguesco.

Ὑπέρπικρος, ον, valde amarus.

Ὑπερπίμπλημι, v. ὑπερπλήθω.

Ὑπερπίνω, nimium bibo

Ὑπερπίπτω, excedo, supero, emineo. 2) præterlabor, prætereo.

Ὑπερπλεονάζω, f. άσω, superabundo.

Ὑπερπλέω, prænternauigo, naue supero.

Ὑπερπλήθω, nimis repleo. *In pass.* etiam de intemperantia cibi & potus.

Ὑπερπλημμυρέω, ῶ, inundo.

Ὑπερπληρόω, nimis impleo.

Ὑπερπλούσιος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum diues.

Ὑπερπλουτέω, ῶ, f. ήσω, diuitiis abundo, ditissimus seu prædiues euado.

Ὑπέρπλουτος, ȣ, ὁ, ἡ, prædiues.

Ὑπερπολάζω, inundo, expleo, de aqua.

Ὑπέρπολυς, ὁ, valde multus.

Ὑπερπονέω, ῶ, nimis laboro, labore conficior.

Ὑπέρπονος, ȣ, ὁ, ἡ, nimio labore fessus.

Ὑπερπόντιος, ὁ, ἡ, qui in mari natat, vt nauis, aut vadit. 2) vltra mare situs.

Ὑπερποτάομαι, vide ὑπερπωτάομαι.

Ὑπερπρόθεσμος, ȣ, ὁ, ἡ, qui præstitutum diem excessit.

Ὑπερπροθυμȣμαι, prægestio, Gl. Vet.

Ὑπέρπυκνος, ȣ, ὁ, ἡ, prædensus, Gl. Vet.

Ὑπερπυππάζω, f. άσω, demulceo poppysmate.

Ὑπέρπυρος, ȣ, ὁ, ἡ, admodum excalefactus, feruens, valde calidus. A πῦρ.

Ὑπερπωτάομαι, superuolo.

Ὑπερσαρκέω, ῶ, f. ήσω, admodum carnosus fio. 2) supra modum corpulentus euado. A σάρξ.

Ὑπερσαρκίζω, idem & ab eod.

Ὑπερσάρκωμα, ατος, τὸ, & ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excrescentia, carnis inutile incrementum in quacunque corporis parte.

Ὑπέρσεμνος, ὁ, ἡ, valde grauis, magnificus &c.

Ὑπερσεμνύνω, immodicis laudibus afficio.

Ὑπερσκελὴς, έος, ὁ, ἡ, qui cruribus est grandioribus. A σκέλος.

Ὑπέρσκληρος, ȣ, ὁ, ἡ, prædurus.

Ὑπερσοφιστὴς, ȣ, ὁ, excellens artifex in aliquo genere.

Ὑπέρσοφος, ȣ, ὁ, ἡ, supra, quam dici possit, sapiens.

Ὑπερσπȣδάζω, supra modum studeo.

Ὑπερστατέω, defendo, propugno. Ab ἵσταμαι.

Ὑπερστένω, gemo alicuius caussa, ingemisco.

Ὑπερστρωννύω, seu υμι, supersterno.

Ὑπερσυντελικὸς, ή, ὸν, plus quam perfectus. Vox Gramm.

Ὑπερσχέθω,

Ὑπερσχέθω, emineo, emico, exſto. 2) protendo, extendo ſupra.

Ὑπερτάζω, f. ασω, ſuperficie tenus ſulcum produco, non alte terram proſcindo. A ſeq.

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, ſupremus, ſummus, altiſſimus. 2) maximus. *Superl.* ab ὑπέρ.

Ὑπερτείνω, ſupra modum tendo, intendo. ὑπερτείνω & ὑπερτείνομαι, extollor ſupra vel vltra. 2) ſupero, excedo, proprie longitudine vel latitudine. 3) tenſus ſum ſupra vel ſuper.

Ὑπερτέλειος, vel ὑπερτέλεος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ſequens.

Ὑπερτελὴς, έος, ὁ, ἡ, plus quam perfectus. A τέλος.

Ὑπερτέλλω, f. ελῶ, orior & exſiſto ſupra alios, ſuperemineo.

Ὑπερτενὴς, έος, ὁ, ἡ, tenſus vel tendens. 2) altus, ſublimis, eminens. Ab ὑπερτείνω.

Ὑπερτερέω, ῶ, f. ήσω, ſuperior ſum. Ab ὑπέρτερος.

Ὑπερτερεώτερος, έρα, ερον, ſuperior. Ab eod. (ſed præſtat ὑπερτερέστερος aut ὑπερφερέστερος)

Ὑπερτερία, ας, & ὑπερτερείη, ἡ, *poët.* conſabulatio currus, cui onus imponitur. 2) ſtorea. A ſeq.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior, præſtantior, maior, potior. *Compar.* ab ὑπέρ.

Ὑπέρτεχνος, ου, ὁ, ἡ, valde artificioſus, peritus. A τέχνη.

Ὑπερτήκω, colliqueſacio. (ſed præſtat ὑπεκτ).

Ὑπερτὴρ, ρος, ὁ, & ὑπερτήριον, ου, τὸ, v. ὑπερτερία. Ab ὑπέρ.

Ὑπερτίθημι, ſuperpono, vel ſuper impono, ſuper attollo, præpono. 2) differo, procraſtino. ὑπερτίθεμαι, procraſtino, differo. 2) ad alium iudicem reiicio. 3) ſupero.

Ὑπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum honoro, ſupra alios honore adficio.

Ὑπερτίμιος, ου, ὁ, ἡ, qui magni pretii eſt, in ſummo honore habetur.

Ὑπέρτολμος, ον, valde audax. A τόλμα.

Ὑπερτοξεύσιμος, ον, qui ſagitta ſuperari poteſt. A τοξεύω.

Ὑπέρτονος, ου, ὁ, ἡ, nimium tentus, vltra modum contentus. A τόνος.

Ὑπερτραγίζω, admodum hircum oleo.

Ὑπερτρέχω, ſupercurro. 2) tranſcurrendo depopulor.

Ὑπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres ſyllabas habens. A συλλαβή.

Ὑπερτρυφάω, ſupra modum delicior, luxurior, inſoleſco.

Ὑπερυγραίνω, valde humecto. τὸ ὑπερυγραῖνον, valde humidum.

Ὑπερύδρος, ου, ὁ, ἡ, admodum aquoſus, aqua inter cutem collecta diſtentus & ſuffuſus. Ab ὕδωρ.

Ὑπερυθριάω, rubore ſuffundor. Ex ὑπὸ & ἐρυθρ.

Ὑπέρυθρος, ου, ὁ, ἡ, ſubruber, rubidus. Ex iisd.

Ὑπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, ου, ὁ, laudibus ſuper omnia euectus vel euehendus.

Ὑπερύπτιος, ου, ὁ, ἡ, valde ſupinus.

Ὑπερύψηλος, ου, ὁ, ἡ, ſupra modum excelſus, excelſiſſimus.

Ὑπερυψόω, ῶ, f. ώσω, ſupra alia extollo, ſupra modum extollo & eueho, Gl. Vet. exalto.

Ὑπερφαὴς, ὲς, valde conſpicuus. A φάος.

Ὑπερφαίνομαι, appareo vel conſpicior ſupra, ſupereminco. 2) illuceſco, de die.

Ὑπερφαλαγγέω, longe, vel vltra hoſtem, extendo aciem ſ. cornua. A φάλαγξ.

Ὑπερφανὴς, εος, ὁ, ἡ, v. ὑπερφαής. A φαίνω.

Ὑπέρφασις, εως, ἡ, magniloquentia, iactantia.

Ὑπέρφατος, ον, inſignis, præclarus. A φημί.

Ὑπερφερέτης, ου, ὁ, Feretrius. Ep. Iouis. Dion. Halic.

Ὑπερφερέστατος, præſtantiſſimus. ὑπερφερέστερος, præſtantior. A ſeq.

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ, ἡ, præſtans, qui excellit. A ſeq.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, fero ſuper, vel vltra, tranſueho, v. c. per iſthmum ab vno mari ad alterum nauem traduco. 2) præſto, antecello, anteeo. ὑπερφέρομαι, idem.

Ὑπερφεύγω, ſupero ſine noxa, effugio periculum temporis certi, vt in morbis diem criticum.

Ὑπερφθέγγομαι, f. ξομαι, q. d. ſono ſupra alium, ſono clarius, clariorem ſonum edo.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ, ἡ, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinoſus; it. ſuperbus, arrogans, inſolens; it. immanis magnitudinis & roboris homo, quia inde naſci ſolet ferocia. dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη.

Ὑπερφιάλως, *Adu.* perfide, more fœdifragi. 2) ſuperbe, arroganter. 3) valde, vehementer, mirum in modum. A pr.

Ὑπερφιλέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum amo.

Ὑπερφιλοσοφέω, philoſophor de aliqua re.

Ὑπερφιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, qui ſupra modum laudi, honoribus ſtudet, nimium ambitioſus.

Ὑπερφλεγμαίνω, nimia pituita laboro.

Ὑπερφλοιος, ου, ὁ, ἡ, extra corticem ſitus.

Ὑπερφλύζω, f. ύσω, efferueſco, inundo.

Ὑπερφοβέομαι, οῦμαι, in ſummo timore verſor.

Ὑπέρφοβος, ου, ὁ, ἡ, qui valde timet, meticuloſus.

Ὑπερφορέω, fero ſuper, vt ventus fert niuem v. c. ſuper vias.

Ὑπερφρίσσω, vel ττω, ſupra modum horreo.

Ὑπερφρονέστερος, arrogantior, ſuperbior. Ab ὑπέρφρων.

Ὑπερφρονέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum de me ſentio, inſoleſco, ſuperbio. 2) plus ſapio, admodum vel ſupra modum ſapio. 3) contemno, deſpicio.

Ὑπερφρόνησις, εως, ἡ, contemtus. A pr.

Ὑπερφρόνως, *Adu.* ſuperbe, arroganter. Ab ὑπέρφρων.

Ὑπερφροσύνη, ης, ἡ, inſolentia. Ab eod.

Ὑπερφρύγιος, ἡ, genus harmoniæ.

Ὑπέρφρων, ονος, ὁ, ἡ, ſuperbus, arrogans. 2) magnanimus. A φρήν.

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ, ἡ, naturæ modum excedens. 2) admirandus, inſignis, Gl. Vet. ingenioſus, vehemens, amplus, ingens, copioſus. 3) ſed dicitur & in malam partem, pro atrox, velut excedens humanitatem. A φύω.

Ὑπέρφυμι,

Ὑπέρφημι, ſuper naſcor, ſupero, potior ſum. A φῦμι.

Ὑπερφύομαι, valde creſco.

Ὑπερφυσάομαι, ῶμαι, ſupra modum inflor & efferor.

Ὑπερφυῶς, *Adu.* excedendo conſuetum naturæ modum. 2) nimium in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυής.

Ὑπερφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce clariore vtor.

Ὑπέρφωτος, ον, prælucidus. A φῶς.

Ὑπερχαίρω, ſummopere lætor.

Ὑπερχαλάω, demitto e ſuperiori loco, v. c. per funem.

Ὑπερχαρής, έως, ὁ, ἡ, ſupra modum hilaris ſeu lætus ſum. Ab ὑπερχαίρω.

Ὑπερχειλής, έος, ὁ, ἡ, qui ſupra labia eſt, qui labia excedit, redundans, exſuperans. A χεῖλος.

Ὑπέρχειλος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iiſd.

Ὑπερχέω, ſuperfundo, ſuperfuſione obruo.

Ὑπερχλιδάω, ῶ, f. ήσω, in deliciis modum excedo. 2) inſolentia & petulantia modum ſupero.

Ὑπέρχολος, ου, ὁ, ἡ, admodum iratus. A χολή.

Ὑπερχολάω, ῶ, valde bilioſus ſum, vehementer iraſcor.

Ὑπέρχομαι, ſubeo, ſuccedo. 2) ſubmitto me alicui, obſequioſe colo. Gl. Vet. obrepo.

Ὑπέρχεως, ω, ὁ, ἡ, qui ſupra facultates debet. A χρέος.

Ὑπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.

Ὑπέρχρονος, ου, ὁ, ἡ, omne tempus exſuperans.

Ὑπέρχυσις, εως, ἡ, effuſio immodica, inundatio. A ſeq.

Ὑπερχύω, ſuperfundo.

Ὑπερχωρέω, ſupero, ſuperſcando.

Ὑπέρψυχρος, ου, ὁ, ἡ, ſupra modum frigidus.

Ὑπερψύχω, valde refrigero.

Ὑπερῴα, ας, & ὑπερῴη, ης, ἡ, palatum. A ὑπερῷος.

Ὑπερωδυνία, ας, ἡ, dolor vehementiſſimus. Ab ὀδύνη.

Ὑπερωέω, retrocedo, regredior. Ex ὑπὸ & ἐρωέω.

Ὑπερωιόθεν, *Adu.* e ſumma ædium parte, e cœnaculo. A ſeq.

Ὑπερώϊον, ου, τὸ, v. ὑπερῷον. A ſeq.

Ὑπερώϊος, ου, ὁ, qui in ſumma ædium parte eſt. Ab ὑπὲρ & ώϊον, quæ eſt mera terminatio.

Ὑπερωκεάνιος, ον, vltra oceanum ſitus. Ab ὠκεανός.

Ὑπερωνέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, maiori pretio emo.

Ὑπερώνυμος, ον, omnium verborum vim excedens, qui exprimi verbis non poteſt. Ab ὄνομα.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, ſumma ædium pars, cœnaculum, pergula, Phil. 2) palatium, pro ὑπερώϊον. A ſq.

Ὑπερῷος, α, ὁ, ἡ, vid. ὑπερώϊος.

Ὑπέρωρος, ου, ὁ, ἡ, qui exceſſit tempus legitimum. Ab ὥρα.

Ὑπερώσιος, ου, ὁ, ἡ, ſanctiſſimus, maxime ſanctus. Ab ὅσιος.

Ὑπερωτάω, ῶ, f. ήσω, clam, callide, finita alterius oratione, interloquendum, interrogo.

Ὑπεσθίω, edo, comedo ſ. deuoro, quod pedibus ſubiectum & inde ſubtractum eſt, de equis, bubus &c.

Ὑπεσπληνισμένος, η, ον, ſplenio vtens, ſplenio deuinctam habens aliquam corporis partem. A σπλήνιον. Vox comica.

Ὑπεύδιος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt in tranquillo, it. qui in tranquillo tenet nauim, tranquillus, qui tranquillat.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, obnoxius rationi reddendæ, reus, ſons, nocens, Philox. Ab εὐθύνη.

Ὑπέχω, f. ὑφέξω, ſuppono, ſubmitto, v.c. mammillam, vnde præbeo. 2) ſuſtineo. 3) ſubeo.

Ὑπήεριος, ον, ſubdiualis, aërius. Ab ἀήρ.

Ὑπήκοος, ου, ὁ, ἡ, morigerus, dicto audiens, Gl. Vet. Ab ὑπακούω.

Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta aluum ſubducentia. Ab ἐλαύνω.

Ὑπηνέμιος, ου, ὁ, ἡ, ventoſus, cui ſubeſt ventus. 2) inanis, vanus, irritus, de ouis ſterilibus. Ab ἄνεμος.

Ὑπήνεμος, ου, ὁ, ἡ, auræ patens, i. e. vento expoſitus. Ex iiſd.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, barba.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, iuuenis, pubeſcens. A pr.

Ὑπηοῖος, & ὑπηῷος, οία, οῖον, matutinus. A ἠώ.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, miniſterium, officium, quod in quacunque re præſtatur, ſed maxime vilius. 2) de miniſtris ipſis, inprimis vilioribus. 3) de apparatu, ludorum &c. 4) obſequium, Philox. adulatio. 5) ὑπηρεσίαι ſunt naues miniſtræ maiorum, quæ milites vehunt. Ab ἐρεσία.

Ὑπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam, quod remiges ſibi ſubſternebant. 2) actuarium nauigium. 3) quod equo inſterni ſolet. Ex iiſd.

Ὑπηρετέω, ῶ, f. ήσω, miniſtro, inſeruio, operam alicui nauo. 2) obſequor, gratificor. Ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, miniſterium. 2) auxilium. 3) obſequium. A pr.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, miniſter, famulus. 2) miniſter publicus, apparitor, miniſter pœnarum, tortor. 3) Subdiaconus, qui epiſcopo, presbyteris & diaconis miniſtrabat. Ab ἐρέτης.

Ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium. Ab ὑπηρετέω.

Ὑπηρετητικὸς, vel ὑπηρετικὸς, ἡ, ὀν, famularis, ſeruilis. 2) obſequioſus. Ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, miniſtra. Ab eod.

Ὑπήτριον, ου, τὸ, vber, mamma, Suid. Ab ἦτρον.

Ὑπηχέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſono. 2) ſuccino.

Ὑπηῷος, α, ον, v. ὑπηοῖος.

Ὑπίλλω, claudo. Ab ἴλλω.

Ὑπινέω, ῶ, euacuo. Ab ἰνέω. v. ὑπέρινος.

Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, adfirmo. fut. ὑποσχήσομαι aor. 2. ὑπεσχόμην. Ab ὑπίσχομαι.

Ὕπισχνος, ου, ὁ, ἡ, aliquantum macer, tenuis.

Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto.

Ὑπιωγή, ῆς, ἡ, v. ἐπιωγή.

Ὑπναλέος, έα, έον, ſomno grauatus, ſomnolentus. Ab ὕπνος.

Ὑπνάω, dormio, ſomnum capio. Ab eod.

Ὑπνηλὸς, ἡ, ὸν, somnolentus, somniculosus. Ab eod.
Ὑπνητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ὑπνάω.
Ὑπνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab ὕπνος.
Ὑπνοδότειρα, ας, ἡ, quæ somnos præbet & adfert, somnifera, Ex ὕπνος & δοτήρ.
Ὑπνοδότις, ιδος, ἡ, idem. Ab ὕπνος & δότης.
Ὑπνοδῶτις, ἡ, idem.
Ὑπνομαχέω, ῶ, cum somno pugno, somno reluctor. Ex eod. & μάχομαι.
Ὑπνοποιέω, ῶ, somnum concilio seu adfero.
Ὑπνοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, somnificus, somnum adferens. E seq. & ποιέω.
ὝΠΝΟΣ, ȣ, ὁ, somnus, sopor.
Ὑπνοφόβης, ȣ, ὁ, in somnis terrens, insomniis per quietem terrens. E pr. & φοβέω.
Ὑπνοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, somnifer, somnum adferens. Ex eod. & φέρω.
Ὑπνόω, ῶ, f. ώσω, dormio. 2) somnum adfero. Ab ὕπνος.
Ὑπνώδης, εος, ὁ, ἡ, somnolentus, somniculosus. Ab eod.
Ὑπνώσσω, ώττω, idem quod ὑπνόω.
Ὑπνωτικὸς, ἡ, ὸν, somnolentus. 2) somnum adferens. Ab ὑπνόω.
Ὑπνωτικῶς, somniculose. A pr.
ὙΠΟ', *Præp. cum Gen.* & *cum pass.* ab *cum neutr.* culpa, vi alterius, propter, quæ, per, sub, cum. *cum Dat.* sub, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite. *cum Acc.* sub, *de loco & tempore*, ad, *de loco*. In compositis sæpe significat πρὸ, ante, præ, minuit item significatum.
Ὑποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, solum, fundamentum, scabellum.
Ὑπόβαθρον, ȣ, τὸ, scabellum, subsellium.
Ὑποβαίνω, subeo. 2) progredior. 3) inferior sum. *In med.* submitto, demitto me.
Ὑποβάκχειος, ὁ, pes vna breui & duabus longis, ∪ - - alias Antibacchius.
Ὑποβάλλω, subiicio, suppono. 2) suggero, moneo. 3) spurium, falsum pro genuino, vero vendito. sic inpr. medium, ὑποβάλλομαι. 4) interloquor. 5) obiicio, v. c. inuidiæ.
Ὑποβαρβαρίζω, subbarbare loquor.
Ὑποβάρβαρος, ον, subbarbarus.
Ὑπόβασις, εως, ἡ, decrementum, diminutio, v. & ὑποκατάβασις, item fundamentum, basis. Ab ὑποβαίνω.
Ὑποβασμὸς, ȣ, ὁ, idem quod ὑποβάθρα.
Ὑποβαστάζω, f. άσω, sustento, sustineo.
Ὑποβάτης, ȣ, ὁ, scabellum. Ab ὑποβαίνω.
Ὑποβδύλλω, clam flatum ventris emitto.
Ὑποβήττω, f. ξω, tussio, subtussio.
Ὑποβιάζω, f. άσω, violenter depello.
Ὑποβιβάζω, f. άσω, deduco. 2) minuo, deprimo. *In med.* submitto me.
Ὑπόβλαισος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. subualgus, obliquus, distortus.
Ὑποβλαστάνω, f. ήσω, succresco, de subole.
Ὑποβλέπω, f. ψω, subapertis oculis & leuiter suspicio, q. d. subadspicio, deiectis oculis adspicio, limis oculis adspicio. 2) improbe & torue adspicio. 3) suspicor, suspectum habeo, & in *med.* 4) auersor, contemno.
Ὑπόβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus, qui fit oculis limis vel toruis. A pr.
Ὑποβλεπτικῶς, *Adu.* limis oculis adspiciendo. Ab eod.
Ὑπόβλεψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόβλεμμα.
Ὑποβλήδην, *Adu.* subiiciendo, vel interpellato sermone, excipiendo verba di[c]entis nondum finita oratione. Ab ὑποβάλλω.
Ὑπόβλημα, ατος, τὸ, quod substernitur, supponitur. Ab eod.
Ὑποβλητικῶς, *Adu.* idem quod ὑποβλήδην.
Ὑπόβλητος, ȣ, ὁ, ἡ, suppositititius, subditus. Phil. subornatus. Ab eod.
Ὑποβλήτως, *Adu.* ficte, simulate. A pr.
Ὑποβολεὺς, έως, ὁ, subiector, submissor, monitor. Phil. A seq.
Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, subiectio, & q. d. substratio. 2) culcita, aut quidquid insternendi aut incubandi caussa paratur, cuiusmodi sunt tapetes, tegetes, storeæ, & id genus alia. 3) subiectio rei falsæ pro vera, fraus. 4) admonitio. 5) subiectio, i. e. sermonis interpellatio. 6) vices, alternatio, ἐξ ὑποβολῆς, per vices. 7) insidiæ occultæ. 8) Figura rhetorica, qua multa, quæ pro aduersario dici possunt, breuiter & minutim proposita confutantur. Ab ὑποβάλλω.
Ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον, supposititius, subdititius, Phil. A pr.
Ὑπόβολος, ȣ, ὁ, ἡ, obnoxius pignerationi, oppositus pignori. Gl. Vet. pigneratitius, τὸ ὑπόβολον, pignus. Ab ὑποβάλλω.
Ὑποβολεύω, insidias struo.
Ὑποβόλημα, τὸ, insidiæ.
Ὑποβόρβορος, & βόριος, ȣ, ὁ, ἡ, cænosus, fæculentus.
Ὑποβορβορύζω, submurmuro.
Ὑπόβραγχος, ον, subraucus, ὑποβραγχότερον, *Adu.*
Ὑποβρέμω, fremo, s. murmuro sub.
Ὑποβρέχω, q. d. submadefacio, paullum madefacio, irrigo, imbuo. ὑποβεβρεγμένος, imbutus leuiter, paululum appotus.
Ὑπόβρυχα, *Adu.* in profundo, sub aqua. A præc.
Ὑποβρύχιος, ία, ιον, demersus, submersus & profundus.
Ὑποβρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens.
Ὑπόβρωμος, ȣ, ὁ, ἡ, subuirosus, paullum fœtidus, olidus.
Ὑποβρώσκω, adedo. ὑποβέβρωται, arrosum est. perf. pass. 3. sing.
Ὑπόγαιος, ȣ, ὁ, ἡ, subterraneus. A γαῖα.
Ὑπογαστρίζομαι, saturor.
Ὑπογάστριον, ȣ, τὸ, sumen, abdomen. A γαστήρ.
Ὑπόγειος, ȣ, ὁ, ἡ, v. ὑπόγαιος. A γέα, *contr.* γῆ.
Ὑπόγεισος, ȣ, ὁ, ἡ, suggrundiis tectus. A γεῖσον.
Ὑπογελῶ, renideo, subrideo. Gl. Vet.
Ὑπογέμω, plenus sum.
Ὑπογενειάζω, fut. άσω, mentum eius prendo, quem rogo, supplico.

Ὑπογενειάσκω, barbesco, pubesco.
Ὑπογίγνομαι, occurro, in mentem venio. 2) superior.
Ὑπογλαυκέσκω, subglaucus sum.
Ὑπόγλαυκος, ου, ὁ, ἡ, subglaucus.
Ὑπογλαύσσω, subluceo, splendorem emitto.
Ὑπόγλισχρος, ου, ὁ, ἡ, viscosus.
Ὑπογλουτὶς, ίδος, ἡ, nates, quæ sub clunibus sunt, i. e. quiddam commune clunibus & femori. A γλουτός.
Ὑπογλυκαίνω, subdulce reddo.
Ὑπόγλυκυς, εος, ὁ, ἡ, subdulcis.
Ὑπογλώσσιος, ώττιος, ὁ, ἡ, qui sub lingua est. ὑπογλώσσιον, vel ώττιον, ου, τὸ, subst. tuberculum sub lingua, aut linguæ pars inferior intumescens & indurata. Gl. V. sublingua. A γλῶσσα.
Ὑπογλωσσὶς & ττὶς, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua imæ annectitur maxillæ. Ab eod.
Ὑπόγλωσσον, ου, τὸ, hypoglossum, frutex, Gl. V. sublingua. Ab eod.
Ὑπόγλωσσος, ὁ, ἡ, loquax. Ab eod. pro πρόγλωσσος.
Ὑπογλώττιον, v. ὑπογλώσσιον.
Ὑπογνάμπτω, f. ψω, inflecto, incuruo.
Ὑπογογγύζω, musso, Gl. Vet.
Ὑπογογγυστὴς, οῦ, ὁ, mussitator. A pr.
Ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus subiicitur.
Ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, subscriptio. 2) idem quod ὑπογραφὴ, n. 4. Ab ὑπογράφω.
Ὑπογραμματεὺς, έως, ὁ, scribæ vicarius, scribæ administer, scriba secundus, inferior, item scriba simpl.
Ὑπογραμματεύω, facio scriptum. A pr.
Ὑπογραμμὸς, ὁ, ὁ, forma delineata, præscriptum, exemplar. A γραμμή.
Ὑπογραφεὺς, έως, ὁ, amanuensis, qui dictata excipit, item qui subscribit. Gl. Vet. ὑπογραφεῖς, amanuenses.
Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, subscriptio. 2) descriptio prima, rudis & crassa adumbratio. Gl. Vet. lineamentum. item descriptio v. c. loci. 3) figurate & ridicule dictum. 4) cum ὀφθαλμῶν est ciliorum nigredo a stibio.
Ὑπογράφω, f. ψω, subscribo, subsigno. 2) describo, vel breuiter definio. 3) dicta alicuius excipio. 4) delineo, lineamenta duco. 5) præscribo, doceo scribere. 6) probo me, ostendo. 7) tacite indico. item pro pono, vt supem. 8) *in med.* vel pass. cilia, stibio mihi denigro, vel denigranda curo, aut sino, vnde in genere fuco, præsertim trop. de oratione.
Ὑπόγρυπος, ου, ὁ, ἡ, qui est leuiter adunco naso.
Ὑπόγυον, nuper, Gl. V. etiam ὑπόγυιον. A seq.
Ὑπόγυιος & ὑπόγυος, ου, ὁ, ἡ, qui est præ manibus & instat, recens. A γυῖον.
Ὑπογυιότατα, nuperrime. A pr.
Ὑπογυίως, *Adu.* nuper, recens. Ab eod.
Ὑποδάκνω, f. δήξω, leuiter mordeo.
Ὑποδάκρυς, υ, lacrimosus, flens. A δάκρυ.
Ὑποδακρύω, f. ύσω, fleo, lacrimor.
Ὑποδαμάω & ὑποδάμνημι, subiugo, subigo, etiam de concubitu.
Ὑπόδασυς, εος, ὁ, ἡ, paullum hirsutus.
Ὑποδεὴς, έος, ὁ, ἡ, inferior. Ab ὑποδέομαι.
Ὑποδειὴς, vel ὑποδεὴς, έος, subtimidus.
Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, Phil. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδείκνυμι.
Ὑποδειδίζω, vel ίσσω, timeo. A seq.
Ὑποδείδω, f. είσω, subuereor, subtimeo.
Ὑποδείελος, ου, ὁ, ἡ, subuespertinus.
Ὑποδείκνυμι & ύω, f. είξω, monstro, ostendo, præmonstro. 2) suggero, subiicio, submoneo.
Ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonstrator, Gl. V. A pr.
Ὑποδειμαίνω, timeo.
Ὑποδειπνέω, ῶ, sum conuiua vocatus s. destinatus in locum alterius, si ille neget se venturum.
Ὑποδέκομαι, f. ξομαι, *Ion.* pro ὑποδέχομαι.
Ὑποδεκτήριον, ου, τὸ, receptaculum. A pr.
Ὑποδέκτης, ου, ὁ, exceptor, susceptor. 2) quæstor, cui ærarii publici cura commissa est. Ab eod.
Ὑποδεκτικὸς, ἡ, ὸν, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hospitalis. A pr.
Ὑποδενδρυάζω, v. seq.
Ὑποδενδρύομαι vel όομαι, οῦμαι, arboresco, paullulum in arborem abeo.
Ὑποδεξίη, ης, ἡ, apparatus, quo quis accipitur. 2) commoditas accipiendi. 3) susceptio. Ab ὑπόδεξις.
Ὑποδέξιος, ια, ιον, ad suscipiendum aptus, capax, opportunus. *Subst.* susceptor. Ab eod.
Ὑπόδεξις, εως, ἡ, pro ὑποδοχὴ, n. 1. 2. Hes. quo sensu & δέξις dicitur.
Ὑποδέομαι, rogo humiliter. 2) egeo.
Ὑποδέραιον, ου, τὸ, ornamentum colli. v. seq. A δέρη.
Ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, torques, monile. 2) extremi colli pars prior, vel vltima colli anterioris pars, cui proxime subest iugulum. Ab eod.
Ὑποδέρω, pelle denudo.
Ὑπόδεσις, εως, ἡ, subligatio, vel ipsa fascia, quæ ante iniectas plagulas fractis additur. 2) calceatus, calceamentum. Gl. Vet. soccus. Ab ὑποδέω.
Ὑποδεσμεύω, idem quod ὑποδεσμῶ.
Ὑποδέσματα, τὰ, pignora. Hes.
Ὑποδέσμιος, ὁ, ἡ, pignori oppositus. Hesych. (sed v. ὑποτιθέναι & ὑποθήκη.)
Ὑποδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia ad deligandum, vt fia ὑπόδεσις.
Ὑποδεσμῶ, subligo, Gl. Vet. calceo.
Ὑποδέχνυμαι, idem quod seq.
Ὑποδέχομαι, f. δέξομαι, suscipio, excipio, recipio. 2) probo, credo. v. ὑποδοχή. 3 promitto.
Ὑποδέω, subligo, subtus ligo, calceo. ὑποδεδεμένος, calceatus, perf. pass. part. 2) pignori oppono, obligo pignori. Hes.
Ὑποδεῶς, *Adu.* inferius, minus. Ab ὑποδεής.
Ὑπόδηλος, ον, conspicuus, non ignotus. v πρόδηλος.
Ὑποδηλόω, ῶ, f. ώσω, declaro, significo, indico
Ὑποδήλωσις, εως, ἡ, declaratio, significatio. A p
Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceu caliga, Gl. V. Ab ὑποδέω.

Ὑποδημάτιο

Ὑποδημάτιον, τὸ, calceolus. A pr.
Ὑποδηματοῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, futor. E pr. & ῥάπτω, a quo ῥαφή.
Ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.
Ὑποδιαβρώσκω, paullulum erodo f. corrodo.
Ὑποδιαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, fubdisiunctiuus.
Ὑποδιακονέω, fubdiaconus fum.
Ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ, fubdiuifio. A feq.
Ὑποδιαιρέω, ῶ, fubdiuido, minutius diuido.
Ὑποδιάκονος, ου, ὁ, fubdiaconus.
Ὑποδιασπάω, leniter diduco vel diftraho, vel diduco, diftraho fimpl.
Ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, fubdiftinctio. 2) interpunctio minima, feparatio.
Ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.
Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, paullatim corrumpo.
Ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ, præceptoris vicarius.
Ὑποδιδράσκω, clam aufugio.
Ὑποδίδωμι, f. ώσω, cedo, minuor.
Ὑποδιήγησις, εως, ἡ, quafi fecundaria narratio, cum rei narratæ cauffas fubiicimus.
Ὑποδικάζω, f. άσω, loco iudicis decerno.
Ὑπόδικος, ου, ὁ, ἡ, reus, obnoxius. A δίκη.
Ὑποδινέω, ῶ, f. ήσω, verfo, agito.
Ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, propræfectus, f. præfectus fecundarius.
Ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Gl. V.
Ὑποδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio. A pr.
Ὑποδίφθορος, ου, ὁ, ἡ, vel ὑποδιφθέρος, έρα, ερον, pellibus veftitus, pellitus. A διφθέρα.
Ὑποδμὼς, ῶος, ὁ, q. d. in feruitutem domitus, feruus.
Ὑπόδουλος, ὁ, fubiectus, qui in poteftate eft alterius.
Ὑποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, vbi quis excipitur, hofpitium. Ab ὑποδοχή.
Ὑποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, fufceptor, receptor. Ab eod.
Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipfe excipiendi actus, vnde etiam perfugium. 2) conuiuium, quo quis excipitur. 3) fauor in cauffa alicuius. 4) approbatio, fides, quæ v. c. hiftorico tribuitur. nifi iftis locis legendum ἀποδ. Ab ὑποδέχομαι.
Ὑπόδρα, *Adu.* torue, toruis oculis. F. a δέρκομαι. v. ὑπόδραξ.
Ὑποδραματουργέω, fubferuio fabulæ alicui, de actoribus.
Ὑπόδραξ, vel ὑπόδρακ, idem quod ὑπόδρα & ab eo.
Ὑποδρασία, ας, *Ion.* σίη, ἡ, toruus adfpectus. 2) odium. 3) fufpicio, pro ὑποδραξία.
Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inferuio.
Ὑποδρήσσω, idem.
Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, minifter, famulus. A pr.
Ὑπόδριμυς, εος, ὁ, ἡ, fubacer, fubacerbus.
Ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, acceffio ad locum editiorem, perfugium. 2) idem quod ὑπόδρομος. Ab ὑποτρέχω.
Ὑποδρόμιος, ὁ, ἡ, qui accidit ad locum, nauis appellens aliquo, ad litus, in portum. Ab eod.
Ὑπόδρομος, ὁ, receffus v. c. in mari, quo recedere naues, pifces p ffunt a tempeftate: iungitur λιμένι. Philox.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ, ἡ, rofcidus.
Ὑποδύνω, f. δύσω, fubeo. 2) infinuo, occulo. 3) fubinduo.
Ὑποδύομαι, f. δύσομαι, idem.
Ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium. Gl. V. fubmerfio. Ab ὑποδύνω.
Ὑποδύσκολος, ον, paulo granior, f. moleftior.
Ὑποδυσφορέω, ῶ, fut. ρήσω, fubirafcor, fubindignor, ægre fero.
Ὑποδύσφορος, ον, paullo impatientius ferens incommodum, morbum, nimis iactans corpus in morbo.
Ὑποδυσχεραίνω, f. ανῶ, id. quod ὑποδυσφορέω.
Ὑποδυσώδης, εος, ὁ, ἡ, leniter olidus.
Ὑποδύτης, ου, ὁ, interior veftis, feu fubucula. A feq.
Ὑποδύω, f. ύσω, ύομαι, fubeo, ingredior. 2) fubrepo, clam ingredior. 3) de actione, capeffo, fufcipio.
Ὑποείκω, f. είξω, είξομαι, cedo, concedo, decedo alicui. 2) euito.
Ὑποεργὸς, οῦ, ὁ, v. ὑπεργός.
Ὑποζάκορος, ου, ὁ, ἡ, famulus æditui.
Ὑποζακορεύω, æditno famulor.
Ὑποζευγνύω, f. υμι, f. ζεύξω, fubiugo, iugo fubmitto, iungo fc. equos. 2) fubiicio poteftati, generi &c.
Ὑπόζευξις, εως, ἡ, fubiunctio, fubiectio. A præc.
Ὑποζύγιον, ου, τὸ, iumentum, veterina beftia.
Ὑποζύγιος, ία, ιον, fubiugis, fubiugalis. Ab eodem.
Ὑποζυγόω, ῶ, f. ώσω, fubiugo, fubmitto.
Ὑπόζω, fuboleo. Ex ὑπὸ & ὄζω.
Ὑπόζωμα, ατος, τὸ, feptum tranfuerfum. 2) pars media gubernaculi fiue claui, Philox. fubiunctum. al. Gl. Vet. femicinctium.
Ὑποζώνιον, ου, τὸ, præcinctorium, Gl. Vet. Ab ζώνη.
Ὑποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, f. ὑποζώσω, fuccingo, accingo. ὑπεζωσμένος, fuccinctus, præcinctus, Gl. V. perf. paff. part. ὑποζώννυναι τὸ πλοῖον, nauem quaffatam ac fatifcentem in falo funibus colligare, ne plane diffoluatur.
Ὑποθάλπω, f. ψω, foueo, calefacio.
Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, quod fupponitur, feu fubiicitur, pedamentum, bafis. Gl. V. fuppofitorium. Ab ὑποτίθημι.
Ὑποθερμαίνω, calefacio.
Ὑπόθερμος, ου, ὁ, ἡ, calidus.
Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, bafis. 2) conditio fub qua. 3) fumtio. 4) ap. rhetoras, quæftio finita, legis cafus. 5) argumentum, de quo agitur, controuerfia. 6) conditio, fors. 7) inftitutum, confilium. 8) cauffa, vt ὑπόθεσις δέους, cauffa timoris. 9) confilium, præceptum. 10) opinio. Ab ὑποτίθημι.
Ὑποθέτης, ου, ὁ, qui fubiicit aut fuggerit. 2) auctor. 3) confultor. Ab eod.
Ὑποθετικὸς, ἡ, ὸν, hortatorius. 2) conditionalis. A pr.
Ὑπόθετος, ου, ὁ, ἡ, fuppofitus, fuppofititius, qui fupponi folet. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθέω, cursu subeo.
Ὑποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, conspicio.
Ὑποθήκη, ης, ἡ, suppositio. 2) hypotheca, obligatio, fiducia, Phil. pignus. 3) admonitio, consilium. Ab ὑποτίθημι.
Ὑποθηκιμαῖος, pignoratitius, fiduciarius, Gl. Vet. A pr.
Ὑπόθημα, ατος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.
Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, præceptum, monitum, consilium. A seq.
Ὑποθήμων, ὁ, ἡ, monitor, consiliarius. Ab ὑποτίθημι.
Ὑποθλίβω, f. ψω, leuiter premo, vt vber.
Ὑποθορυβέω, ῶ, fut. ήσω, incipio tumultuari, fremo.
Ὑποθράττω, f. άξω, leuiter turbo. 2) nonnihil terrefacio. 3) conturbo, perturbo.
Ὑποθραύω, f. αύσω, leuiter vulnero.
Ὑποθρηνέω, carmine s. cantu deploro.
Ὑποθρύπτομαι, f. ψομαι, deliciis indulgeo.
Ὑποθρώσκω, subsilio. dicitur & de nauigantibus.
Ὑποθυμίαμα, τὸ, idem quod ὑποθυμίασις, suffimentum. Ab ὑποθυμιάω.
Ὑποθυμιὰς, άδος, ἡ, sertum appensum collo. al. ὑποθυμὶς, ἴδος. vbi v.
Ὑποθυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio, suffumigatio. A seq.
Ὑποθυμιάω, ῶ, f. άσω, suffio, suffumigo.
Ὑποθυμὶς, ἴδος, ἡ, idem quod ὑποθυμιάς. Plut.
Ὑποθυρὶς, ἴδος, ἡ, limen inferius, subliminare. A θύρα.
Ὑπόθυρον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ὑποθωπεύω, f. εύσω, subblandior.
Ὑποθωρήσσω, clam armo.
Ὑποϊάχω, subsono.
Ὑποΐγνυμι, οίγω, f. οίξω, clam aperio. Ab οἴγνυμι. v. ὑπανοίγω.
Ὑποιδαλέος, α, ον, subtumidus.
Ὑποιδαίνω, idem quod seq.
Ὑποιδέω, ῶ, f. ήσω, subtumeo, subinflatus & subtumidus sum.
Ὑποικέω, ῶ, f. ήσω, habito sub aliquo. 2) lateo sub aliqua re.
Ὑποικίζομαι, idem.
Ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, substruo, ædifico.
Ὑποικουρέω, ῶ, f. ήσω, θμαι, domi latito. v. οἰκουρέω. 2) lateo, delitesco, *metaph.* vt de vitio, odio.
Ὑποιμώζω, eiulo, lamentor.
Ὕποινος, ου, ὁ, ἡ, ebrius, vinolentus.
Ὑποΐομαι, suspicor.
Ὑποιστὸς, ὴ, ὸν, ferendus, tolerabilis.
Ὑποισχάνω & ὑποίσχομαι, Poët. pro ὑπισχάνω, & ὑπισχομαι.
Ὑποκαθαίρω, leuiter purgo. 2) inferiores partes purgo.
Ὑποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio leuis, vel inferiorum. A pr.
Ὑποκαθέζομαι, subsideo. ὑποκαθεσθῆναι, subsidere, Phil. aor. 1. inf. pass.
Ὑποκάθημαι, subsideo, desideo, otiosus sedeo, contineo me in loco aliquo. 2) in insidiis sum.
Ὑποκαθίζω, f. ίσω, in insidiis colloco. *In pass.* subsideo.
Ὑποκαθίημι, ίεμαι, demitto. 2) in insidiis colloco.
Ὑποκαθίστημι, f. στήσω, substituo, sufficio.
Ὑποκαίω, f. αύσω, succendo, ignem subdo.
Ὑποκακχέω, pro ὑποκαταχέω, profundo, effundo.
Ὑποκαλύπτω, tego, occulto.
Ὑποκάμνω, non nihil ægroto.
Ὑποκάμπτω, f. ψω, flecto, circumago, conuerto.
Ὑποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo.
Ὑποκάπτω, άψω, præripio & deglutio.
Ὑποκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, sub vel in corde latens. A καρδία.
Ὑποκαρόω, ῶ, f. ώσω, sopore leui tento.
Ὑποκάρφω, subsicco, leuiuscule sicco.
Ὑποκαρώδης, ες, altum soporem habens, vel cum alto sopore coniunctus.
Ὑποκαταβάλλω, subiicio, suppono.
Ὑποκατάβασις, εως, ἡ, submissio, demissio, decrementum.
Ὑποκαταυλάω, frango, debilito.
Ὑποκατακλίνω, f. ινῶ, sub alio accumbere iubeo, inter infimos conuiuas accubitum tribuo. 2) declino, effugere tento, vito. ὑποκατακλίνομαι, vltimus vel extremus recumbo.
Ὑποκατάκλισις, εως, ἡ, declinatio, vitatio. A præc.
Ὑποκαταλείπω, relinquo.
Ὑποκαταμένω, paullisper maneo apud, exspecto.
Ὑποκατασκευάζω, præparo, elaboro.
Ὑποκατάστασις, εως, ἡ, substitutio, surrogatio. Ab ὑποκαθίστημι.
Ὑποκατάστατος, ου, ὁ, ἡ, substitutus, subrogatus. Ab eod.
Ὑποκατηφὴς, έος, ὁ, ἡ, subtristis, demissior.
Ὑποκατορύττω, f. ξω, sub terra defodio.
Ὑποκάτω, *Adu.* in ima parte, in inferiori loco, infra, subter, subtus, Phil.
Ὑποκάτωθεν, *Adu.* ex inferiori parte.
Ὑποκατώρυχος, ου, ὁ, ἡ, defossus sub terra.
Ὑπόκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid succendimus, suscitabulum. Ab ὑποκαίω.
Ὑπόκαυσις, εως, ἡ, succensio. 2) hypocaustum. Ab eod.
Ὑπόκαυστον, ου, τὸ, quod succenditur. 2) vaporarium. 3) hypocaustum, locus s. diæta cuius pauimentum inferne calefit, in balneis. Ab eod.
Ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, Gl. V. Ab eod.
Ὑπόκειμαι, subiaceo, subiectus sum, subsum, succumbo, Gl. Vet. ὑποκείμενος, suppositus, Gl. Vet. ὑποκείμενον, obiectum, quod tractatur, propositum. τὰ ὑποκείμενα, status rei, vel rerum. 2) conditiones propositæ. 3) principia disputationis.
Ὑποκείρω, corrodo, exedo, lanio.
Ὑποκελεύομαι, f. εύσομαι, tacite hortor.
Ὑπόκενος, ου, ὁ, ἡ, cauus, inanis, vacuus. 2) vanus.
Ὑποκεντέω, ῶ, f. ήσω, suffodio.
Ὑποκερχναλέος, α, ον, stridulus, asper. *In neutro* raucedo, asperitas faucium.
Ὑποκευθὴς, ὲς, occultus. A seq.

Ὑποκεύθω

Ὑποκεύθω, f. σω, abſcondo.
Ὑποκεφάλαιον, ceruical capiti ſuppoſitum. A κεφαλή.
Ὑπόκηρος, ε, ὁ, ἡ, fato aut morti obnoxius. 2) impurus, corruptus. *Superl.* ὑποκηρότατον, impuriſſimum. Ex ὑ. & κηρ.
Ὑποκηρύττω, f. ύξω, ſilentium indico, audientiam facio, de præcone. Sed ὑποκηρύττομαι, de eo, qui per præconem tacit. 2) polliceor aliquid publice.
Ὑποκιθαρίζω, ſuccino cithara. *Cum Dat.* alicuius in honorem cithara canere.
Ὑποκινδυνεύω, periculum ſubeo.
Ὑποκινέω, ῶ, f. ήσω, leuiter moueo, labefacto. 2) commoueo.
Ὑποκίρναμαι, commiſceor.
Ὑποκιῤῥός, ε, ὁ, ἡ, ſubrufus.
Ὑποκλάζω, ſubmitte genua flecto. E ὑ. & ὀκλάζω.
Ὑποκλαίω, αύσω, idem quod μινυρίζω.
Ὑποκλάζω, & ὑποκλάω, ῶ, f. άσω, ſuffringo, infringo.
Ὑποκλέπτω, fut. ψω, ſuffuror, minuo. 2) abſcondo, occulto, prætexo, diſſimulo. fallo.
Ὑποκληΐζω, f. ίσω, clam diuulgo, ap. Sophocl. Sed ibi diuiſim legendum videtur.
Ὑποκλινὴς, ὲς, ſubiectus, obnoxius. A ſq.
Ὑποκλίνω, reclino ſub aliquid, ſubmitto, ſubigo, ſubdo. ὑποκλίνομαι, ſuccumbo. 2) cedo.
Ὑποκλονέω, ῶ, f. ήσω, ſubagito, turbo.
Ὑποκλοπέω, ῶ, f. ήσω, occulo, occulto.
Ὑποκλύζω, f. ύσω, proluo, expurgo. 2) inundo, ſubmergo.
Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, ſordes, quæ ſubtus e fundo eluuntur. A pr.
Ὑποκλύω, ſubaudio.
Ὑποκνάω, ῶ, ſuccido.
Ὑποκνίζω, f. ίσω, pruritum moueo, titillo. 2) exſtimulo, incito. *Paſſ.* prurio. 2) libidine vror.
Ὑποκοιλαίνω, excauo. 2) ſum concauus.
Ὑποκοίλιον, ε, τὸ, ſubuentrile, abdomen. A κοιλία.
Ὑπόκοιλος, ε, ὁ, ἡ, cauus. 2) in imo cauus.
Ὑποκολακεύω, f. εύσω, adulor.
Ὑποκόλοβος, ε, ὁ, ἡ, aliqua ex parte truncatus.
Ὑποκολπίδιος, ε, ὁ, ἡ, v. ſq.
Ὑποκόλπιος, & ὑπόκολπος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt ſub vel in ſinu, in ſinu latet, iacet, in amplexu. Vnde 2) occultus, item carus. A κόλπος.
Ὑπόκομμα, τος, τὸ, interciſio inſectorum in medio corpore. 2) præcinctio.
Ὑποκομπέω, ῶ, f. ήσω, crepitum vel ſonitum ſubtus edo.
Ὑποκόμψιας, ε, ὁ, elegans, facetus, elegantiæ affectator. Heſych. A ſq.
Ὑπόκομψος, ε, ὁ, ἡ, idem. A κομψός.
Ὑποκονίω, v. ὑποκονίω.
Ὑποκόνησις, εως, ἡ, puluceris commotio, pulueratio. 2) pars quædam agriculturæ. A ſeq.
Ὑποκονίω, f. ίσω, puluerem ſuſcito. 2) puluere adſpergo, ſublimo.
Ὑπόκοπος, ε, ὁ, ἡ, nonnihil laſſatus, laſſus. A κόπος.
Ὑπόκοπρος, ον, ſtercoroſus, cui aliquid ſtercoris admixtum eſt.
Ὑποκόπτω, f. ψω, ſuccido.
Ὑποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminuta voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello. 2) honeſtiori nomine appello, item turpiori, & inuidioſo.
Ὑποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. A præced.
Ὑποκορισμὸς, ε, ὁ, blandior appellatio, extenuatio, qua rei turpi honeſtum prætexitur nomen. Phil. diminutio. Ab eod.
Ὑποκοριστικὸς, ἡ, ὸν, blandus, extenuatorius. Ab eod. quaſi ab ὑποκοριστής.
Ὑποκοριστικῶς, *Adu.* blande, ſubblandiendo. 2) more diminutiuorum. Gloſſ. Vet. diminutiue.
Ὑποκουρίζομαι, iuuenesco, iuueniliter cano, vel ago.
Ὑποκουφίζω, ſubleuo, Gl. Vet.
Ὑπόκουφος, ε, ὁ, ἡ, alleuatus, Gl. Vet.
Ὑποκράζω, ſucclamo.
Ὑποκρέκειν, ſuccinere, ſonum edere, qualis citharæ, cum fides tenduntur, & in harmoniam rediguntur. 2) plectro pulſo. 3) *met.* cum dat. ſono ſimilem eſſe. it. vocabulum textorium.
Ὑποκρεμάω, ſuſpendo. Hom. in Apoll. ſi lectio ſana eſt.
Ὑποκρητηρίδιον, ε, τὸ, baſis crateris. A κρατήρ.
Ὑπόκρημνος, ον, decliuis, paullum præruptus ſ. præceps.
Ὑποκρίνομαι, reſpondeo. 2) ſimulo, fingo. 3) interpretor, explico, ſeu iudicium fero. A pr.
Ὑπόκρισία, ἡ, idem quod ſq.
Ὑπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio. 2) ſimulatio, qua quis probitatem præ ſe fert, nequitiæ & improbitatis plenus. Philox. diſſimulatio. 3) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam referens ſ. exprimens. 4) pronunciatio, ſeu actio oratoris. Phil. pronunciatio. Ab eod.
Ὑποκριτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. n. 2. Ab eod.
Ὑποκριτὴς, ε, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulator. 2) hiſtrio, ludius. 3) coniector, interpres. Ab eod.
Ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, cui ineſt ſimulatio, ſubdolus, ſimulatus. 2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens, hiſtrionius. 3) in pronunciatione ſeu actione oratoria exercitatus. A pr.
Ὑποκριτικῶς, *Adu.* ſimulate. 2) hiſtrionum more.
Ὑποκρέω, f. έσω, cithara reſponſo, ſ. ſuccino. 2) obturbo, interpello, obloquor. 3) aſpere alloquor.
Ὑποκρύπτω, f. ψω, occulto, condo, clanculum repono, 2) diſſimulo, celo, reticeo.

Ὑπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A pr.
Ὑποκρώζω, crocito.
Ὑποκτείνω, occulte occido.
Ὑποκυβερνάω, proreta fum.
Ὑπόκυκλον, ου, τὸ, orbis, qui tripodi, aut alii eiusmodi vafi fupponitur, qf. pro bafi. A fq.
Ὑπόκυκλος, ου, ὁ, ἡ, rotundus, Epith. calathi ap. Hom.
Ὑποκυμαίνω, fluctuó de capillo in humeris fluctuante. 2) redundantia lafciuio, de oratione.
Ὑποκύπτω, f. ψω, caput fubmitto feu inclino. Gl. Vet. conquinifco.
Ὑποκυρόω, f. ώσω, idem quod ἐπικυρόω. Dionyf. Hal. fi lectio fana eft.
Ὑπόκυρτος, ου, ὁ, ἡ, leuiter incuruus, f. gibbofus.
Ὑποκυρτόω, ῶ, obliquo, Gl. Vet. A pr.
Ὑπόκυφος, ου, ὁ, ἡ, leuiter incuruus.
Ὑποκυφώνιον, τὸ, pars currus, vid. κύφων. Pollux.
Ὑποκύομαι, f. ύσομαι, grauida fio.
Ὑποκώλιον, ου, τὸ, pars fubiecta femori, femur. Xenoph. A κῶλον.
Ὑποκωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, irrideo more comico, tacite mordeo dicterio comico feu fcommate. 2) adfimulo.
Ὑπόκωφος, ου, ὁ, ἡ, fubfurdus, furdafter, Gloff. Vet.
Ὑπολαίς, ίδος, ἡ, vid. ὑπολωΐς.
Ὑπολαλέω, ῶ, f. ήσω, fubmurmuro, muffito.
Ὑπολαμβάνω, f. λήψομαι, fufcipio. 2) excipio, fc. infidiis, vel opprimendi, vel furripiendi cauffa, *vnde* Ū *pro* furripio *dicitur*. 3) refpondeo, excipio orationem alicuius refpondendo. 4) excipio impetum irruentis, hoftis, venti. item cohibeo, reprimo. 5) fufpicor, coniicio, puto, arbitror. 6) prenfo.
Ὑπολαμπὰς, ἡ, feneftræ e fpeculari lapide, aut lucernæ modicum lumen efficientes. A feq.
Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ, ἡ, fublucidus, fulgidus. A feq.
Ὑπολάμπω, f. ψω, fubluceo, fubtus luceo. 2) paulum luceo.
Ὑπόλαμψις, εως, ἡ, leuis fulgor f. nidor. A præced.
Ὑπολανθάνω, lateo, occultor.
Ὑπολαπάζω, & άσσω, fubtus euacuo, euacuando fubduco. 2) paullum euacuo.
Ὑπολάπαρος, ον, mollis, vacuus, vt ὑπόκενος.
Ὑπολεαίνω, paullum læuigo, extenuo.
Ὑπολέγω, pronuncio, addo dicendo, pronunciando, præeo verba, rationem habeo.
Ὑπολέθριος, α, ον, nonnihil perniciofus.
Ὑπολείβομαι, f. ψομαι, fubtus fluo, fcaturio, vel leniter fluo aut ftillo, aut diffluo.
Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, quod refiduum eft, reliquiæ. *item* reliqua, *in re pecuniaria, Reft.* A feq.
Ὑπολείπω, f. ψω, & med. ὑπολείπομαι, relinquo, reliquum facio. 2) deficio, minuor. 3) *in med.* non foluo fc. totum quod debeo. ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio.

Ὑπόλεπρος, ου, ὁ, ἡ, paullum fcaber. A λεπρός.
Ὑπόλεπτος, ου, ὁ, ἡ, fubtenuis, gracilis.
Ὑπολευκαίνω, fubalbidum feu fubcandidum reddo. ὑπολευκαίνομαι, albefco.
Ὑπόλευκος, ου, ὁ, ἡ, candicans, albicans, albidus, vel fubalbidus, Gl. Vet. fubalbus, albidus. A λευκός.
Ὑπολήγω, paullatim defino, intereo.
Ὑπόλημμα, ατος, τὸ, id ipfum, quod fufceptum eft. 2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.
Ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas, quod torculari fubiacet, lacus. Gl. Vet. torcularium. A ληνός.
Ὑπολήνιος, ου, ὁ, ἡ, torcularius, Gl. Vet. Ab eodem.
Ὑποληνὶς, ίδος, alueus, lacus, e quo bibunt equi, boues &c. Ab eod.
Ὑπόληξις, εως, ἡ, ceffatio, finis. Ab ὑπολήγω.
Ὑποληπτικὸς, ἡ, ὸν, fufpiciofus, Gl. Vet. 2) opinator. δύναμις ὑποληπτικὴ, facultas opinandi. A fq.
Ὑποληπτικῶς, *Adu.* opinando, per opinionem. A pr.
Ὑποληπτὸς, ου, ὁ, ἡ, de quo opinio concipitur, concipi poteft, aut iam concepta eft. Ab ὑπολαμβάνω.
Ὑποληρέω, deliro, vt fimpl.
Ὑπόληψις, εως, ἡ, fufceptio. 2) refponfio, qua excipimus loquentem aut canentem. 3) fufpicio. 4) opinio, exiftimatio. 5) etiam de bona fama, dignitate dicitur, vt lat. exiftimatio.
Ὑπολίζων, ονος, ὁ, ἡ, paullo minor, vel minor, paucior. Ab ὀλίζων.
Ὑπόλιθος, ου, ὁ, ἡ, lapidofus, faxofus, petrofus, vel aliquatenus lapidofus.
Ὑπολιμπάνω, relinquo. 2) deficio. ὑπολιμπάνομαι, relinquor, deficio.
Ὑπολιμώδης, εος, ὁ, ἡ, paullum famelicus.
Ὑπολιπαίνω, pinguefio.
Ὑπολίπαρος, ου, ὁ, ἡ, fubpinguis, pinguiufculus.
Ὑπολιπὴς, έος, ὁ, ἡ, reliquus. Ab ὑπολείπω.
Ὑπολισθαίνω, f. σθήσω, fublabor, Gl. Vet. paulatim delabor.
Ὑπόλισπος, ου, ὁ, ἡ, nates tenues habens. A λίσπος.
Ὑπόλιτος, ου, ὁ, ἡ, tenuiculus, Gl. Vet.
Ὑπόλιχνος, ου, ὁ, ἡ, gulofus, gulæ deditus.
Ὑπολογέω, fupputo. ὑπολογηθέντων, deductis, Philox. v. fq. Ab ὑπόλογος.
Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo, rationem alicuius rei ad excufandum aliquem vel abfolvendum habeo, vnde pro excufo, ignofco, abfoluo: item imputo. Dicitur tamen & de perfonis, quarum ratio, refpectus habetur. 2) in rationibus, deductionem facere.
Ὑπολογισμὸς, ου, ὁ, cum alicuius rei ratio habetur. ὑπολογισμὸν ποιεῖσθαι, rationem alicuius rei habere. A pr.
Ὑπόλογος, ου, ὁ, cuius ratio habetur, maxime in excufando vel abfoluendo. 2) numerus ad alterum ita relatus, vt minoris vicem obtineat.
Ὑπόλοιπος, ου, ὁ, ἡ, reliquus, reftans. Ab ὑπολείπω.

Ὑπόλοφος,

Ὑπόλοξος, ον, leuiter obliquus. A λοξός.
Ὑπολοχαγὸς, ου, ὁ, propiæfectus cohortis.
Ὑπόλυσις, εως, ἡ, solutio, resolutio, dissolutio.
Ὑπολύω, f. ύσω, q. d. subsoluo, subtersoluo, excalceo. ὑπολύομαι, discalceor, excalceor. 2) soluo, resoluo, exsoluo. 3) debilito.
Ὑπολαΐς, ίδος, ἡ, curruca, *auis*.
Ὑπολωφάω, desino paullatim, vel desino simpl.
Ὑπομάζιος, ου, ὁ, ἡ, & ὑπόμαζος, qui adhuc est lactens. ὑπομαζίειοι, subrumi, Gl. Vet. A μαζός.
Ὑπομάσθιος, & ὑπομασιαῖος, idem. A μασθὸς & μαστός.
Ὑπομαίνεσθαι, paullum, leuiter furere.
Ὑπόμακρος, ον, paullo longior.
Ὑπομαλακίζομαι, timere incipio, item languesco, mollesco.
Ὑπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, subtus mollio. 2) leuiter mollio.
Ὑπομαραίνομαι, q. d. submarcesco, subflaccesco.
Ὑπόμαργος, ου, ὁ, ἡ, vecors, stolidus. 2) petulans. Comp. ὑπομαργότερος, petulantior, vecordior. Herodot.
Ὑπομάσσω, conspergo, illino.
Ὑπομάσχαλον, ου, τὸ, q. d. subalare. Gl. Vet. lateralium. A μασχάλη.
Ὑπόμαυρος, ου, ὁ, ἡ, obscurus, subluculus, Gl. Vet. A μαυρός.
Ὑπόμβρος, ου, ὁ, ἡ, cui subest humor, proprie ex imbre.
Ὑπομειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo, aut clam rideo.
Ὑπομείων, ονος, ὁ, ἡ, qui infimi ordinis & fortis est. Xenoph. Expon. etiam centurio, subminister. Suic.
Ὑπομελαίνω, nigrico.
Ὑπομέλας, αινα, αν, subniger, nigricans.
Ὑπομελανδρυώδης, ες, salsamento thunnino similis. A μελάνδρυς, vel μελανδρύαι.
Ὑπομεμψίμοιρος, ον, paullum querulus mea de sorte sum.
Ὑπομενετικὸς, ἡ, ὸν, patiens, fortis in tolerando. Ab eod.
Ὑπομενητέον, subeundum, ferendum. Ab ὑπομένω.
Ὑπομενητικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.
Ὑπομενητὸς, ὁ, ἡ, tolerabilis. A sq.
Ὑπομένω, f. ενῶ, sustineo, patior, tolero, persеuero. 2) remaneo, exspecto. 3) vt lat. maneo, in phrasi, pœna manet eum.
Ὑπομερίζω, f. ίσω, subdiuido.
Ὑπομερισμὸς, ου, ὁ, subdiuisio. A pr.
Ὑπομυκάομαι, ῶμαι, admugio, vt oues, capræ.
Ὑπομήκης, εος, ὁ, ἡ, q. d. sublongus, longiusculus, oblongus. A μῆκος.
Ὑπομηλίζω, f. ίσω, colorem luteum imitor.
Ὑπόμιγμα, ατος, τὸ, admixtio. A sq.
Ὑπομίγνυμι, f. ίξω, clam misceo, vel paullatim misceo, admisceo.
Ὑπομιμνήσκω, in memoriam reuoco, admoneo, præmoneo.
Ὑπομισέω, ῶ, f. ήσω, leuiter odi.
Ὑπόμισθος, ου, ὁ, ἡ, conductus mercede.

Ὑπομνάω, idem quod ὑπομιμνήσκω.
Ὑπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias, feminam ad adulterium pellicio.
Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicuius reminisci facit, monumentum. 2) commentarius, i. e. liber, in quo res memoriæ causa scribuntur. ὑπομνήματα, gesta, Philox. annales, Gl. Vet. rogatio. Ab ὑπομιμνήσκω.
Ὑπομνηματίζω, f. ίσω, in commentarium refero, commentariis scriptis interpretor. Gl. Vet. commentor, admonefacio, peto, rogo. A pr.
Ὑπομνηματισμὸς, ου, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis scriptis. 2) literæ publicæ, commentarii. 3) decretum in literas relatum.
Ὑπομνηματιστὴς, ου, ὁ, commentator, commentarius, Gl. Vet. 2) scriba publicus. Ab eodem.
Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, qui hypomnemata scribit, commentariorum scriptor. Gl. Vet. actuarius, memorialis. Ex ὑπόμνημα & γράφω.
Ὑπομνημονεύω, memor sum. ap. Ios. Sed quidam libri habent ἀπομν.
Ὑπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio. 2) commemoratio rerum præteritarum. Ab ὑπομιμνήσκω.
Ὑπομνηστεύω, & ὑπομνηστεύομαι, despondeo.
Ὑπομνηστικὸν, ου, τὸ, commentarius & memoriale. Philox. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομιμνήσκω.
Ὑπόμνυμι, dilationem peto, interposito iure iurando de veritate causæ s. excusationis. v. ὑπωμοσία.
Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, cum impetus & incursus sustinetur. 2) remansio, perseuerantia, vt belli. 2) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.
Ὑπομονητικὸς, ἡ, ὸν, patiens, tolerans. A pr.
Ὑπομονητικῶς, *Adu.* patienter. A pr.
Ὑπομονικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.
Ὑπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ iureiurando postulatur & impetratur, ob morbum aut aliam causam legitimam. sed rectius scribitur ὑπωμοσία. Ab ὑπόμνυμι.
Ὑπομοσχεύω, f. εύσω, nouellos surculos fero, metaph. fero, v. c. bellum, odia. A μόσχος.
Ὑπομόχθηρος, ου, ὁ, ἡ, improbior, ineptior.
Ὑπομόχλιον, ου, τὸ, quod vecti subiicitur.
Ὑπομυθέομαι, ῦμαι, proloquor.
Ὑπόμυξος, ον, mucosus. A μύξα.
Ὑπομύσαρος, ου, ὁ, ἡ, fœtidus, olidus, graueolentior.
Ὑπόμωρος, ου, ὁ, ἡ, stultior.
Ὑπονεάζω, iuuenesco.
Ὑπονεάω, ῶ, terram, agrum nouo.
Ὑπονέμομαι, dep scor. 2) suffodio muros; vnde, de... Hes.
Ὑπονευρίζω, oneruo, Gl. Vet. A νεῦρον.
Ὑπονεύω, annuo, nutu significo. 2) annuo.
Ὑπονέφελος, ου, ὁ, ἡ, qui sub nubibus est, nubilus, Gl. Vet. A νεφέλη.
Ὑπονέω, subter aquas nato, aquas subeo.
Ὑπονήχομαι, f. ξομαι, idem.

Ὑπονίπτω,

Ὑπονίπτω, f. ψω, lauo, vt pedes &c.
Ὑπονιτρώδης, ες, paullum nitroſus. A νίτρον.
Ὑπονίφομαι, niue obruor. νὺξ ὑπονιφομένη, nox niuoſa.
Ὑπονοέω, ῶ, f. ήσω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo. 2) conıicio, opinor.
Ὑπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio. A pr.
Ὑπονοητὴς, ȣ̃, ὁ, ſuſpicioſus, Gloſſ. Vet. Ab eodem.
Ὑπονόθευσις, εως, ἡ, corruptela. Ab ὑπονοθεύω.
Ὑπονοθευτὴς, ȣ̃, ὁ, corruptor. Ab eod.
Ὑπονοθεύω, fut. εύσω, clam adultero, corrumpo.
Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. 2) allegoria. Plut. A νȣ̃ς
Ὑπονομεύω, fut. εύσω, cuniculos ago. 2) per fraudem & quaſi cuniculos conſciſco alteri malum. Ab ὑπόνομος.
Ὑπονομηδὸν, Adu. per cuniculos. A ſq.
Ὑπονόμιος, ον, legibus ſubiectus. A νόμος.
Ὑπόνομος, ȣ, ὁ, ἡ, occulte depaſcens. 2) cuniculoſus. 3) occultus & cuniculo ſimilis, vulnus occultum & meatus varios habens. 4) *Subſt.* foſſa ſubterranea & operta. Philox. cuniculus, cloaca. ὑπόνομοι, tubi. Phil. A νέμω.
Ὑπόνος & ὑπόνισκος, ὁ, aſellus ſuppoſitus, genus machinæ, quo ſit extenſio ad inferiora. A ὄνος.
Ὑπονοσέω, incipio ægrotare, langueſco.
Ὑπονοςέω, ῶ, f. ήσω, me recipio, recedo, deficio.
Ὑπονόςησις, εως, ἡ, quum quid retrorſum abit, aut ſubſidit, reditus, receſſus, defectio. A pr.
Ὑπονοτίζω, f. ίσω, humecto.
Ὑπονυμφὶς, ίδος, ἡ, mulier, quæ a latere ſponſæ eſt. A νύμφη.
Ὑπονύσσω, f. ξω, ſtimulos ſubdo, pungo ſimpl. vexo.
Ὑπονυςάζω, dormio, vt ſimplex.
Ὑπόνωθρος, ον, ſubobſcurus, ſtupidus, ſegnis &c.
Ὑπόξανθος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubflauus, flaueſcens. Gl. Vet. rubeus.
Ὑποξενίζω, f. ίσω, peregrino ſermone vtor, peregrina ratione vtor.
Ὑποξέω, f. έσω, radendo polio.
Ὑποξηραίνω, idem quod ſimplex.
Ὑποξηρασία, ἡ ariditas. A pr.
Ὑπόξηρος, ȣ, ὁ, ἡ, aridus. A ξηρὸς. 2) in anguſtum tenuatus. Ab ὀξὺς.
Ὑποξίζω, ſubacidus ſum. Ab ὀξίζω.
Ὑπόξυλος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubtus vel intus ligneus.
Ὑποξυρέω, ῶ, f. ήσω, ſubrado, vel leuiter nouacula rado.
Ὕποξυς, εος, ὁ, ἡ, leuiter acuminatus ſeu mucronatus, ſubacutus. 2) ſubacidus, acoris quadamtenus referens.
Ὑποξύω, v. ὑποξέω.
Ὑποπαίζω, alludo.
Ὑποπαλαίω, f. αίσω, q. d. ſubluctor, luctando ſu ſtruo.
Ὑποπαραληρέω, paullum deliro.
Ὑποπάρθενος, ἡ, paullum adhuc virgo, h. e. ſcortum delicatum, habens adhuc aliquid reſidui pudoris, non cuiuis ſe proſtituens.
Ὑποπαρωθέω, ῶ, f. ωθήσω vel ώσω, clam ſubmoveo, latenter deiicio.
Ὑπόπασον, ȣ, τὸ, quod inſperſum eſt. 2) ſtratum. A ſq.
Ὑποπάσσω, f. άσω, inſpergo, adſpergo.
Ὑποπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adſtrepo.
Ὑποπατέω, ventrem leuo. v. ἀποπατέω quod melius.
Ὑπόπαχυς, εος, ὁ, ἡ, craſſiuſculus, pinguiuſculus.
Ὑποπεινάω, ῶ, paullum eſurio.
Ὑποπελιάζω, ſubliuidus ſum. Ab ὑποπέλιος.
Ὑποπέλιδνος, idem quod ſq.
Ὑποπέλιος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubfuſcus, ſubliuidus.
Ὑποπέμπω, f. ψω, ſubmitto, clam mitto, ſuborno, ſuppono.
Ὑποπεπτωκότως, Adu. demiſſe. Ab ὑποπίπτω.
Ὑποπεράτωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio.
Ὑποπέρδομαι, ſuppedo.
Ὑποπεριπλύνομαι, leuiter eluo; de leui proluvie ventris.
Ὑποπεριψύχω, leuiter frico, Hipp. ſed debet eſſe ὑποπεριψήχω.
Ὑποπερκάζω, f. άσω, paullatim nigreſco, paullatim matureſco.
Ὑποπετάζω, ſubſterno.
Ὑποπέτασμα, τος, τὸ, quod ſubſtratum eſt, tapes ſubſtratus. A pr.
Ὑπόπετρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſub ſe petras ſiue lapides habens, ſaxoſus, nonnihil petroſus. A πέτρα.
Ὑπόπηλος, ȣ, ὁ, ἡ, paullum lutoſus.
Ὑποπιέζω, f. έσω, & άζω, άσω, exprimo, elido.
Ὑποπιθηκίζω, ſimiam imitor.
Ὑπόπικρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubamarus.
Ὑποπίμελος, ȣ, ὁ, ἡ, pinguiuſculus.
Ὑποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, repleo, quam proxime impleo. ὑποπίμπλαμαι, impleor.
Ὑποπίμπρημι, ſuburo.
Ὑποπίνω, pluſculum vel largius bibo.
Ὑποπίπτω, cado ſub, ſuccido, me ſubmitto, ſuccumbo. Gl. V. ſupplex prouoluor ad genua. Eſt etiam in manus venio, occurro, incido. item ſubiectus ſum, de locis, vt monti, turri; vnde obnoxius.
Ὑποπισσόω, & ττόω, ῶ, f. ώσω, pice ſublino.
Ὑπόπλακος, vel ὑποπλάκιος, ȣ, ὁ, ἡ, planus, campeſtris. A πλάξ.
Ὑποπλάσσω, ſublino.
Ὑπόπλατυς, υος, ὁ, ἡ, paullum latus.
Ὑποπλέκω, ſubnecto, Gl. Vet.
Ὑπόπλεος, ȣ, ὁ, ἡ, plenus, refertus.
Ὑποπλέω, fut. εύσω, naui ſubuehor, ſublego.
Ὑπόπλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, *Att.* pro ὑπόπλεος.
Ὑποπλήθω, f. ήσω, impleo.
Ὑποπληρόω, idem.
Ὑποπλήσσω, vel ήττω, f. ξω, ſuccutio, percutio.
Ὑπόπλȣς, ὁ, nauigatio, v. c. per pontem.
Ὑπόπλȣτος, ȣ, ὁ, καὶ ἡ, infra ſe i. in ſe habens diuitias, de terra, in qua metalla latent.
Ὑποπνέω, f. εύσω, ſubtus ſpiro. 2) leuiter ſpiro. 3) adſpiro.
Ὑποπόδιον, ȣ, τὸ, ſcabellum, ſuppedaneum, Philox. Ab ὑπόπȣς.

Ὑποποιέω,

Ὑποποιέω, ῶ, & έομαι, ῦμαι, q. d. sub me esse facio, adquiro, comparo, concilio. 2) simulo. Hes.
Ὑποποίητος, ε, ὁ, ἡ, adquisitus. A pr.
Ὑποποικίλος, ε, ὁ, ἡ, paullum variegatus.
Ὑπόποκος, ὁ, ἡ, lanatus, plenus lana, epith. ouis. Philox.
Ὑποπόλιος, ε, ὁ, ἡ, paullum canus, canescens.
Ὑποπολιτεύομαι, f. εύσομαι, subdole remp. administro.
Ὑποπομπὴ, ἡ, iussum, edictum, præf. quod imperatori v. c. foris agenti domo submittitur. Ab ὑποπέμπω.
Ὑποπορεύομαι, eo sub, subeo, clam occupo, v. c. vrbem per cuniculos.
Ὑποπόρευσις, εως, ἡ, ingressus subterraneus. A pr.
Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca. 2) quæ subolem habet.
Ὑποπορφυρίζω, purpurasco. A sq.
Ὑποπόρφυρος, ε, ὁ, ἡ, purpureum colorem referens.
Ὑπόπους, οδος, ὁ, ἡ, pedes habens, pedibus subnixus.
Ὑποπραΰνω, paulum latenterque mitigo.
Ὑποπρέμνος, ε, ὁ, ἡ, habens aliquid solidi, & stipiti similis. Ep. plantæ. A πρέμνον.
Ὑποπρεσβύτερος, ον, natu grandior, paullo provectior ætate.
Ὑποπρήθω, fut. ήσω, succendo, igni subiecto cremo.
Ὑποπρίω, f. ίσω, frendeo.
Ὑπόπρωρος, ε, ὁ, ἡ, proram habens depressiorem. A πρώρα.
Ὑπόπτερος, ε, ὁ, ἡ, alatus, pennatus, Gl. Vet. 2) velox. A πτερόν.
Ὑποπτεύω, f. εύσω, suspicor. 2) suspectum habeo. 3) obseruo, circumspicio. Ab ὕποπτος.
Ὑπόπτης, ε, ὁ, suspicax, suspiciosus. 2) qui apparet, & in conspectum venit. Ab ὑπόπτομαι.
Ὑποπτήσσω, f. ξω, præ timore me submitto. 2 formido, reuereor. ὑποπεπτηῶτες, perculsi perf. part. pro ὑποπεπτηχότες.
Ὑπόπτομαι, suspectum habeo.
Ὕποπτος, ε, ὁ, ἡ, suspectus. 2) suspicax, suspiciosus, qui omnia habet suspecta, ac proinde formidolosus. A pr.
Ὑποπτύσσω, f. ξω, complico, in sinus & rugas contraho.
Ὑποπτυχὶς, ιδος, ἡ, compago, commissura. A prec.
Ὑπόπτως, Adu. suspiciose, per suspicionem. Ab ὕποπτος.
Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, casus, ruina. 2) submissio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.
Ὑποπτώσσω, idem quod ὑποπτήσσω.
Ὑποπύθμενος, α, ον, qui est in fundo.
Ὑποπυθμὴν, ὁ, ἡ, idem.
Ὑποπυΐσκω, suppuro.
Ὑποπυκνάζω, quasi subfrequento. apud Lucian. in Lexiph.
Ὑπόπυος, ον, suppuratus, purulentus. A πύον.
Ὑποπυῤῥίζω, f. ίσω, subrufus sum. A sq.
Ὑπόπυῤῥος, ε, ὁ, ἡ, subrufus. Gl. V. rufus.
Ὑπόπωλος, ε, ὁ, ἡ, pullum habens secum.
Ὑποραπτω, v. ὑποῤῥάπτω.
Ὑποραφὴ, ῆς, ἡ, subsutio, resarcinatio, plicatura. Phil. A pr.
Ὑποργίζομαι, subirascor.
Ὑπορέγχω, paullulum sterto, leniter sterto.
Ὑπορεινος, ε, ὁ, ἡ, in imæ parte montis situs, montibus subiectus. ὑπορεινόν & ὑπόριον, τὸ, paruum promontorium. Ab ὄρος.
Ὑπορθόω, ῶ, subrigo, erigo, fulcio. Gl. Vet. ὑπορθοῖ, subrigit, fulcit, Philox.
Ὑπόρθωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, Gl. Vet. A præc.
Ὑπόρθριος, ε, ὁ, ἡ, matutinus.
Ὑπόροφος, ὁ, ἡ, tenuis, imbellis, de voce: ab ὄροφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur, vel calamus, per quem stridula vox emittitur.
Ὑποῤῥαπίζω, leniter adspiro, leniter auram vibro. Dionys. Sed leg. ὑποῤῥιπίζω.
Ὑποῤῥάπτω, f. ψω, subsuo, adsuo. ὑπεῤῥαμμένος, subsutus. Epith. vestis duplicis, gefüttert. 2) consarcino, vt mendacia.
Ὑποῤῥαχὶς, ίδος, ἡ, cauum sub dorso ad lumbos.
Ὑποῤῥέω, subterfluo, subterlabor. 2) sensim fluo, seu influo, emano.
Ὑποῤῥήγνυμι, f. ὑποῤῥηγνύω, f. ξω, rumpo, abrumpo, discindo. ὑπεῤῥάγη, aor. 2. pass.
Ὑπόῤῥηνος, ε, ὁ, ἡ, agnum sub se habens. A ῥήν.
Ὑπόῤῥιζος, ε, ὁ, ἡ, qui est sub radice, radici subiectus, radice nixus. A ῥίζα.
Ὑποῤῥίνιον, ε, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur, mustax, mystax. A ῥίν.
Ὑπόῤῥινος, ε, ὁ, ἡ, qui sic loquitur, vt vox in naribus stridat. Ex iisd.
Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu excitato.
Ὑποῤῥιπτέω, ῶ, subiecto, Gl. V.
Ὑποῤῥίπτω, f. ψω, subiicio, inpr. alterius, legum, potestati.
Ὑποῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, substrido, substrepo.
Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, defluxio.
Ὑποῤῥωδέω, ῶ, fut. ήσω, paullulum metuo & horreo.
Ὑπορῥὼξ, ῶγος, rupes, saxum abruptum ap. Schol. Aristoph. nisi leg. ἀποῤῥ.
Ὑπορύσσω, vel ύττω, f. ξω, subtus fodio, suffodio, cuniculos ago, subruo.
Ὑπορχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, salto ad cantum.
Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ saltantibus accinitur, vel, ad quam chorus saltat. A præc.
Ὑπόρχησις, ἡ, saltatio ad cantum. Ab eod.
Ὑπορχηματικὸς, ὴ, ὸν, qui ad cantilenas saltationum pertinet. A pr.
Ὑπόρω, excito.
Ὑποσαγὴν, ένος, ὁ, ἡ, clitellarius. A σαγή.
Ὑπόσαθρος, ε, ὁ, ἡ, aliquid occulti vitii habens f. vitiosus.
Ὑποσαίνω, subblandior.
Ὑποσακκίζειν, percolare. 2) furari. Herodot. 3) equis etiam tribuitur, qui minutis passi-

bus incedunt, vt aſſurcones, vnde & colatorii dicti.

Ὑποσαλεύω, f. εύσω, leuiter moueo vel concutio.

Ὑπόσαλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui eſt in iactatione, inſtabilis. A σάλος.

Ὑπόσαπρος, ὁ, ἡ, aliquid occultæ putredinis habens.

Ὑποσαρκίδιος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubtercutaneus. v. ſeq. A σάρξ.

Ὑποσάρκιος, ȣ, ἡ, qui ſub carne latet. Ab eod.

Ὑπόσεισμα, ατος, τὸ, mica concuſſu eliſa, aut detrita, vt thuris, ſacchari. Ab ὑποσείω.

Ὑποσεισμὸς, ȣ, ὁ, ſuccuſſio, ſuccuſſus. Ab eod.

Ὑποσείω, f. είσω, ſuccutio, latenter excutio.

Ὑπόσεμνος, ὁ, ἡ, idem quod σεμνός.

Ὑποσεύομαι, irruo.

Ὑποσημαίνω, indico, ſignifico. 2) ſignum do, anteſignanum & auctorem me præbeo. 3) ſubſcribo nomen.

Ὑποσημασία, ἡ, ſubſcriptio. A pr.

Ὑποσημειόω, ῶ, f. ώσω, notis excipio. 2) aunoto. Gl. V. ὑποσημειȣ̃μαι, adumbro, deſigno.

Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, ſubſcriptio. Gl. Vet. ſubnotatio. 2) annotatio, Gramm. vel Critica, vt σημείωσις. A pr.

Ὑποσήπω, putrefacio.

Ὑποσιγάω, ſileo, nihil dico ad ea, quæ alius dicit; non accino vel concino canenti.

Ὑποσίδηρος, ferreus.

Ὑπόσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, leniter ſimus. Gl. Vet. ſubſimus.

Ὑποσιμόω, ῶ, f. ώσω, leniter pando, incuruo. A præc.

Ὑποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, celo, ſupprimo.

Ὑποσκάζω, f. άσω, leniter claudico, Philox. ὑποσκάζει, vacillat.

Ὑποσκαλεύω, f. εύσω, ſarculo ſuſcito v. c. ignem in cinere, puluerem.

Ὑποσκαλμὶς, ίδος, ἡ, ſcalmi baſis, ſeu quod ſub ſcalmo eſt. A σκαλμός.

Ὑπόσκαμμος, ον, leuiter inflexus. A σκαμβός.

Ὑποσκάπτω, f. ψω, ſuffodio, ſubtus fodio, in ima parte circumfodio.

Ὑποσκαφὴ, ῆς, ἡ, ſuffoſſio. 2) locus cauus ſub terra.

Ὑποσκαφιέκαρτος, ὁ, ἡ, qui tonſus eſt eo modo qui σκάφιον dicitur. Ex ὑ. σκ. & κείρω.

Ὑποσκαφισμὸς, ȣ, ὁ, purgatio frumenti, quæ fit alueo, vanno, Plut. quaſi a σκαφίζω.

Ὑποσκελίζω, f. ίσω, ſubiecto crure euerto, ſupplanto. 2) decipio. A σκέλος.

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapſus a ſupplantantis fraude. 2) fraus. Ab ὑποσκελίζω.

Ὑποσκελισμὸς, ȣ, ὁ, cum aliquem crure ſubiecto labefactamus. Ab eod.

Ὑποσκέπτομαι, conſidero.

Ὑποσκευὴ, ῆς, ἡ, ſubſtructio, Gl. Vet.

Ὑποσκίασις, εως, ἡ, inumbratio. A ſq.

Ὑποσκιάω, ῶ, fut. άσω, obumbro, vmbra tego.

Ὑποσκιόεις, όεσσα, όεν, idem quod ſequens ὑπόσκιος.

Ὑπόσκιος, ȣ, ὁ, ἡ, vmbroſus, opacus, vmbra tectus. A σκιά.

Ὑπόσκληρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubdurus, paulo durior.

Ὑποσκόλιος, paullulum obliquus vel tortus.

Ὑποσκότεινος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubobſcurus.

Ὕποσμος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubolens, leuiter fragrans. 2) qui odoratur, qui olfacit. Ab ὀσμή.

Ὑποσμύχω, f. ξω, ſuburo, paullatim igni latente exuro. 2) paullatim exedo, vt cura, amore.

Ὑπόσομφος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. ſubfungoſus, ſpongiæ ſimilis. A σόμφος.

Ὑπόσοφος, ὁ, ἡ, ſapienti ſimilis. dicitur de artificibus. artes ὑπόσοφοι, plaſtice, pictoria &c.

Ὑποσπανίζω, f. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo.

Ὑποσπάω, ῶ, f. άσω, ſubtraho, ſubduco. Gl. Vet. ὑποσπῶ, ſubuello.

Ὑποσπείρω, occulte ſero ſeu ſemino.

Ὑποσπληνίζομαι, ſplenii s tor. A σπλήνιον. Senſum turpiculum habet apud Schol. Ariſtoph.

Ὑπόσπληνος, ον, lienis incommodis obnoxius ſ. paulülum vexatus. A σπλήν.

Ὑποσποδίζω, aliqua ex parte cinericius ſum, cinerem refero. 2) comprimo feminam.

Ὑπόσπονδος, ȣ, ὁ, ἡ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis. 2) fœderatus, Philox. A σπονδή.

Ὑποστάζω, ſtillo, deſtillo.

Ὑποστάθμη, ης, ἡ, quod ſubſidit atque in imo conſiſtit. Vnde 2) fax, ſeu ſedimentum. 3) fundamentum, ap. Diodor. Ab ὑφίσαμαι.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, ſubſiſtentia, ſeu naturæ ſubſiſtentia, res natura & reuera ſubſiſtens, ſubſtantia & perſona. 2) ſedimentum, fæces. item, craſſitudo humorum, vaporum, vt in nebula, nubibus. 3) inſidiæ. 4) ſtatio militum. 5) ſubiecta materia, de qua diſſeritur, hypotheſis, principia, item propoſitio, inpr. apud Diodor. 6) certa perſuaſio, opinio. 7) præſentia animi, fiducia. Ab eod.

Ὑποστάτης, ȣ, ὁ, qui naturam rerum produxit. Ab eod.

Ὑποστατικὸς, ἡ, ὸν, auctor & conditor ſubſtantiæ. 2) qui ferre omnia poteſt. 3) perſonalis. A pr.

Ὑποστατικῶς, *Adu.* conſtanter, toleranter, perſeueranter, confidenter, fortiter. A pr.

Ὑπόστατος, ὁ, ἡ, tolerabilis, ferendus. Ab ὑφίσαμαι.

Ὑποσταχύω, ſuccreſco, *Paſſ.* augeor, in modum ſpiciferarum plantarum, i. e. large, de grege pecorum. Hom. A στάχυς.

Ὑπόστεγος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſub tecto ſeu in ædibus eſt, opertus, occultus. A στέγη.

Ὑποστέγω, tego, occulo.

Ὑποστέλλω, contraho, ſubtraho, ſubduco. *In Paſſ.* contrahor, inpr. triſtitia, dolore, metu. vnde, *ſicut & in med.* ſubduco me, deſero

ſigna

signa f. partes, præuaricor, reformido, refugio, occulto me. 2) dissimulo.
Ὑποστενάζω, f. άξω, idem quod sequens ὑποστένω.
Ὑποστένω, ingemisco, vel suspiria duco.
Ὑποστερέω, & ὑποστερίσκω, clanculum priuo, aut priuo simpl.
Ὑποστερνίζω, f. ίσω, pectori subdo seu subiicio. A seq.
Ὑπόστερνος, ου, ὁ, ἡ, qui sub pectore est. A στέρνον.
Ὑπόστημα, ατος, τὸ, fulcrum. 2) sedimentum. 3) statio, item manus, globus consentientium, coniuratorum. οἱ ὑ. militum. Ab ὑφίσταμαι.
Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, quod rei alicui firmandæ supponitur, fulcrum. A seq.
Ὑποστηρίζω, f. ίξω, suffulcio, substituo & suppono, stabiliendi caussa subrigo, Philox.
Ὑποστιγμὴ, ῆς, ἡ, subdistinctio. A seq.
Ὑποστίζω, subdistinguo, media interpunctione vtor, vt color.
Ὑποστικτέον, subdistinguendum. A præc.
Ὑποστίλβω, aliquantulum splendeo, subluceo.
Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas. 2) hinc fuga, desertio, inpr. de milite. 3) dissimulatio, remissio in agendo, præuaricatio etiam. Ab ὑποστέλλομαι.
Ὑποστολίζω, demitto, vt vestem, velum &c. vestio, vt simpl.
Ὑποστοναχίζω, ingemisco, suspiria, vel gemitus duco.
Ὑποστορέω, & ὑποστορεννύω seu ὑποστορέννυμι, substerno, subiicio.
Ὑποστρατεύω, f. εύσω, sub aliquo milito.
Ὑποστρατηγέω, ῶ, secundum ab imperatore locum obtineo, legatus imp. sum.
Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, imperatoris legatus: dux proximus a summo.
Ὑποστρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.
Ὑποστρεπτέον, reuertendum &c. A seq.
Ὑποστρέφω, f. ψω, conuerto, auerto, conuertere gressum & referre pedem cogo, reduco, & reuerti facio. 2) pedem refero, inpr. in medio, reuertor. 3) recedo.
Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reuersio, reflexio, reditus, regressus, retrocessio. ἐξ ὑποστροφῆς, pedem paulatim referendo.
Ὑπόστροφος, ου, ὁ, ἡ, redux. ὑπόστροφοι, reduces, Gl. V. Ab eod.
Ὑποστροφώδης, ες, reuersionem efficiens, vt in morbis ὑποστροφώδεα, quæ reuersionem morbi efficiunt. Ab ὑποστροφή.
Ὑπόστρωμα, ατος, τὸ, stratum, fulcrum. A sq.
Ὑποστρώννυμι, f. ὑποστρωννύω, f. ώσω, substerno, stratum subiicio.
Ὑπόστυλος, ον, columnis fultus f. impositus.
Ὑπόστυφος, ου, ὁ, ἡ, leuiter adstringens. A sq.
Ὑποστύφω, leuiter adstringo.
Ὑποσυγχέω, confundo, permuto. *Pass.* ὑποσυγχυμένος, confusus animo, perturbatus, ap. Ios. 2) confuse tracto.
Ὑποσύμβολος, ου, ὁ, ἡ, notas seu signa alicuius rei occulta continens, s. per notas f. symbola propositus. A σύμβολον.
Ὑποσυρίζω, f. ίσω, sibilum quendam & sonum edo, resono, interstrepo.
Ὑποσύρω, subtraho, Gl. Vet. 2) leuiter præstringo, paucis defungor in narrando &c. v. ἐπισύρω.
Ὑπόσυχνος, ον, paullulum frequens.
Ὑποσφαγμα, ατος, τὸ, diruptio venæ: vnde cruor seu sanguis effusus: item, suffusio liuida. 2) A seq.
Ὑποσφάττω, iugulo, iugulum succido, velut supposito cultro.
Ὑποσφίγγω, substringo, Gl. Vet.
Ὑποσφραγίζω, subsigno, Gl. V.
Ὑποσφραγίς, ίδος, ἡ, idem quod σφραγίς.
Ὑποσχάζω, f. άσω, supplanto.
Ὑποσχέθω, submitto.
Ὑποσχεσίη, ης, ἡ, id. quod seq. Ab ὑπίσχομαι, *promitto.*
Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promissio. 2) significatio verbi. Ab eod.
Ὑποσχετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile promittit. Ab eod.
Ὑποσχίζω, subtus scindo vel findo, passim, hinc illinc.
Ὑπόσχισμα, ατος, τὸ, subtus fissum, fissura interior. Est & calceamenti genus. A pr.
Ὑποσώζω, quodammodo, sic satis conseruo. Strabo.
Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, subiectio sub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.
Ὑποτακτικὸς, ἡ, ὸν, Subiunctiuus. Vox Gramm. 2) qui subiungi potest vel solet. Ab eod.
Ὑποτάμνω, *Ion.* pro ὑποτέμνω.
Ὑποτανύω, f. ύσω, subtendo, subter protendo seu extendo.
Ὑπόταξις, εως, ἡ, imperium, potestas in quem Ab ὑποτάσσω.
Ὑποταράσσω, vel ράττω, f. ξω, leuiter turbo, nonnihil terrefacio.
Ὑποταρβέω, ῶ, f. ήσω, paueo, timeo, trepido.
Ὑποταρτάριος, ου, ὁ, ἡ, qui in tartaro est, seu tartarum incolens, vel in tartarum detrusus.
Ὑποτάσσω & ὑποτάττω, f. ξω, subdo, suppono, subiicio, subiugo, subigo, in potestatem redigo. ὑποτεταγμένος, subiectus, Gl. V.
Ὑποταύριον, ου, τὸ, locus subiectus peni & testiculis. A ταῦρος.
Ὑποταφρεύω, f. εύσω, subruo cuniculis &c.
Ὑποτείνω, f. ενῶ, subtendo. 2) subiicio, suggero, sc. monendo. 3) *In med.* disputando interrogo, disputando propono.
Ὑποτειχίζω, f. ίσω, murum substruo, muro subtus munio.
Ὑποτείχισις, εως, ἡ, muri substructio, munitio. A pr.
Ὑποτειχισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Ὑποτελέω, ῶ, f. έσω, soluo. pendo tributum, ἀποτελ.
Ὑποτελὴς, έος, ὁ, ἡ, vectigalis, tributarius. A τέλος.
Ὑποτέλλομαι, orior, fio.
Ὑποτέμνω, f. εμῶ, succido, præseco, præcido. 2) subtraho, adimo, sic & in *med.*
Ὑποτέταρτος, ὁ, numerus, qui toto (5) quarta parte minor est (4).
Ὑποτηρέω, obseruo, speculor.

Ὑποτίθημι.

Ὑποτίθημι, ſuppono, ſubiicio. 2) ſuppedito. 3) ſuppono, i. e. veluti principium pono. 4) pignori oppono, oppignero, obligo, Gl. Vet. 5) ſubiicio alterius poteſtati. 6) propono, veluti ſpem. *In med.* moneo, conſulo, edoceo, ſuggero. 2) pono, ſtatuo, cenſeo, decerno, propono, propoſitum mihi habeo. 3) hypothecam do. 4) fingo.

Ὑποτίλλω, euello.

Ὑποτιμάω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, f. ήσω, propr. litem, mulctam, ſecundo loco æſtimo. Hinc, quia id fere reus faciebat. 2) litem mihi æſtimo ipſe. 3) irrigo multam, pœnam. 4) cauſſor, prætextu vel excuſatione vtor.

Ὑποτίμησις, εως, ἡ, pœnæ, mulctæ æſtimatio. 2) excuſatio, excuſandi materia. A pr.

Ὑποτιμητὴς, ȣ̃, ὁ, ſubcenſor, æſtimator litis, mulctæ &c. Ab eod.

Ὑποτίτθιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui adhuc e mammilla pendet & lactat. A τιτθός.

Ὑποτμήσσω, f. ξω. aor. 2. τμάγον, idem quod ὑποτέμνω.

Ὑποτομεὺς, έως, ὁ, ἡ, qui ſuccidit, aut præcidit. 2) inſtrumentum, quo aliquid ſucciditur. Ab ὑποτέμνω.

Ὑποτομὴ, ῆς, ἡ, ſuccifio. Ab eod.

Ὑποτονθορίζω, & ὑποτονθορύζω, murmuro, muſſo, ſubmiſſa voce loquor,

Ὑποτοπάζω, f. σω, coniicio, ſuſpicor.

Ὑποτοπασμὸς, ὁ, coniectura, ſuſpicio.

Ὑποτοπέω, ῶ, f. ήσω, coniicio, ſuſpicor. 2) exiſtimo, iudico.

Ὑποτραυλίζω, f. ίσω, balbutio, paullum balbutio.

Ὑποτραχήλιον, ȣ, τὸ, colli pars infra ceruicem. A τράχηλος.

Ὑποτραχύνω, parum ſuauiter afficio, de ſono, aſpero tono lædo aures.

Ὑπότραχυς, εος, ὁ, ἡ. ſubaſper.

Ὑποτρέμω, paulum tremo & trepido, ſub timeo.

Ὑποτρέφω, f. θρέψω, clam alo, latenter nutrio. Gl. Vet. ſubalo.

Ὑποτρέχω, currens ſubeo. 2) curſu comprehendo, fugientem prehendo. 3) curſu ſuffugio, ſubeo, ſubrepo, inſinuo me.

Ὑποτρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco, perterreo. 2) terrefactus & timore perculſus ſuffugio.

Ὑπότρητος, ȣ, ὁ, ἡ, (ſubtus paſſim locorum) perforatus & pertuſus.

Ὑποτρίβω, f. ψω, ſubtero, contero.

Ὑπότριμμα, ατος, τὸ, edulii genus, e variis rebus leniter tritis & contuſis conſtans, Gl. V. moretum. A pr.

Ὑποτρίζω, paullulum ſtrideo.

Ὑπότριτος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubtertius, i. e. toto tertia parte de numero minor.

Ὑποτρομέω, ῶ, tremore ſuccutior, tremo.

Ὑπότρομος, ȣ, ὁ, ἡ, qui timore & pauore velut ſuccutitur. Ab ὑποτρέμω.

Ὑποτροπὴ, ῆς, ἡ, reuerſio, reciprocatio. v. ſq. Ab ὑποτρέπω.

Ὑποτροπιάζω, reuertor, reciproco, de morbis per vices redeuntibus.

Ὑποτροπιασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod ὑποτροπὴ, de morbis.

Ὑποτροπικὸς, ἡ, ὸν, reuerti ſolitus, de morbis, Hipp.

Ὑπότροπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui reuertitur, redux. A τρέπω.

Ὑποτρόχαλα, *Adu.* rotunde. A ſeq.

Ὑποτρόχαλος, ȣ, ὁ, ἡ, rotundus, lubricus a rotunditate.

Ὑποτροχάω, ῶ, idem quod ὑποτρέχω.

Ὑπότροχος, ȣ, ὁ, ἡ, rotas ſubiectas habens.

Ὑποτρύζω, f. ύσω, paullulum murmuro, leniter murmuro, gemo, ſubmiſſe loquor, muſſo.

Ὑποτρώγω, comedo, vna comedo, ſc. obſonium cum pane.

Ὑποτυγχάνω, protinus appoſiteque reſpondeo. 2) reſpondeo, ſimpliciter.

Ὑποτύπτω, eximo fundo, item inferiori terra eruo, vt limum, humum.

Ὑποτυπόω, ῶ, f. ώσω, informo, delineo. 2) oculis ſubiicio, repræſento. *Med.* ſpeciem rei vel alteri propono, vel animo verſo & effingo.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicuius informatio, informata deſcriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos. 2) forma, exemplar. 3) figura rhetorica, qua ſpecies rei audientibus vel legentibus exprimitur accurate. A pr.

Ὑποτυρὶς, ίδος, ἡ, placenta e lacte, melle & farina, caſei formam habens. A τυρός.

Ὑπότυφος, ȣ, ὁ, ἡ, paullum faſtoſus & elatus. 2) ſub quo latet iactantia & ſuperbia.

Ὑπότυφλος, ȣ, ὁ, ἡ, luſcioſus, cœcutiens.

Ὑποτύφω, ſuffumigo, fumum excito: v. τύφω, vnde 2) paullatim, leuiter accendo alicuius rei ſtudio, amore &c. irrito, prouoco. 3) ſuccendo, ignem ſubiicio.

Ὑπȣδαῖος, αία, αῖον, ſubterraneus. Ab ȣ̃δος.

Ὕπȣλος, ȣ, ὁ, ἡ, molliter tumidus, inanis. 2) aliquid vitii (propr. & metaph.) abditi tegens, occultus, fallax, ſubdolus. Ab ȣλή.

Ὑπȣλότης, ητος, ἡ, vitium latens & occultum. A pr.

Ὑπȣ́λως, *Adu.* latenter, ſimulate, ſubdole. Ab eod.

Ὑπȣραῖος, idem quod ȣ̓ραῖος, ad caudam pertinens.

Ὑπȣράνιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſub cœlo eſt. 2) cœleſtis.

Ὑπȣργέω, ῶ, f. ήσω, operam nauo, adiuuo, inſeruio, obſequor, ſubminiſtro. Phil. ὑπȣργῶ, miniſtro, ſubſeruio, ſuppedito, ſuggero. Ab ὑπȣργός.

Ὑπȣ́ργημα, ατος, τὸ, miniſterium, opera, quam alicui nauamus, obſequium. A pr.

Ὑπȣ́ργησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὑπȣργία, ας, ἡ, adiumentum, officium, miniſterium. 2) de adulatione, oſtentatione, Ioſ. Ab ὑπȣργός.

Ὑπȣργικὸς, ἡ, ὸν, adiumentum ſeu miniſterium auferens, ſubſeruiens. A pr.

Ὑπȣργικῶς, *Adu.* v. ὑπȣργως.

Ὑπȣργὸς,

Ὑπεργὸς, ὁ, ὁ, ἡ, adiutor, qui operam nauat, minister. Ab ἔργον

Ὑπέργως, obsecundando, obedienter. ὑπηρετικῶς. A pr.

Ὑπερὶς, ίδος, ἡ, posilena, Gl. Vet. Ab ἐρά.

Ὑποφαίνω, illucesco, de diei, veris initio. 2) ostendo. ὑποφαίνομαι, subluceo, appareo.

Ὑποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A φακός.

Ὑποφαρμάσσω, & άττω, f. ξω, fuco, vel adultero, vel etiam medicor.

Ὑπόφασις, εως, ἡ, est, cum aliquid leuiter apparet, v. c. oculi conniuentium in somno. Ab ὑποφαίνω.

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, hiatus, per quem transitus patet lu i (vt fenestra) nauibus, hominibus &c. A φαῦσις.

Ὑποφῆτις, ἡ, interpres, antistita, Dor. pro ὑποφῆτις.

Ὑπόφαυλος, ον, vilis, vulgaris.

Ὑποφαύσκω, subluceo. A φαύσκω pro φάω.

Ὑποφείδομαι, f. είσομαι, parco nonnihil.

Ὑποφέρω, f. ὑποίσω, suffero, sustineo, fero, tolero. 2) aufero, rapio, abripio. 3) submitto, subiicio. 4) fallo vestigium, lubricus sum. 5) subduco, eximo. 6) exprobro. 7) tributum, vectigal pendo. 8) Pass. recido, incido. b) labor, ruo in deterius. c) labare, non firmiter stare. d) auferor. e) eximor, absum. ὑποφέρομαι, labasco, labo, Gl. Vet.

Ὑποφεύγω, clam effugio, subterfugio, item perfugio.

Ὑποφητεύω, fungor munere interpretis rerum diuinarum. 2) interpretor. A seq.

Ὑποφήτης, ὁ, ὁ, vaticiniorum & oraculorum internuncius, sacerdos, antistes oraculi. 2) interpres, explanator diuinarum rerum. Gl. Vet. interpres, praesagus. Ab φημί.

Ὑποφητικὸς, ή, ὸν, pertinens ad ὑποφήτην, seu ad eius munus & functionem. A pr.

Ὑποφητικῶς, Adu. more eius, qui fungitur munere interpretandi diuina. A pr.

Ὑποφῆτις, ἡ, v. ὑποφᾶτις. Ab ὑποφήτης.

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ὑποφήτης.

Ὑποφθάλμιος, ὁ, ὁ, ἡ, qui oculis subiacet. Ab ὀφθαλμός.

Ὑποφθείρω, paullatim corrumpo, s. conficio, tabefacio Pass. tabesco.

Ὑποφθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, Gl. Vet. A pr.

Ὑποφθάνω, f. φθάσω, praeuenio, praeuerto, anteuerto. ὑποφθὰς, a. 2. act. ὑποφθάμενος, a. 2. med. praeueniens.

Ὑποφθονέω, ῶ, f. ήσω, subinuideo, inuidia quadam tactus sum.

Ὑποφθόνως, Adu. cum inuidia quadam.

Ὑποφλεγέθω, leuiter aduro, suburo.

Ὑποφλεγμαίνω, leuiter aestuo, vel inflammatus sum, item tumesco.

Ὑποφλύγω, v. ὑποφλεγέθω.

Ὑποφλοισβος, ον, strepens, murmurans, fremens, de mari.

Ὑποφοινικίζω, f. ίσω, purpurasco, ad purpureum vel puniceum colorem vergo.

Ὑποφοινίσσω, idem.

Ὑποφόνια, τὰ, caedis praemia. A φόνος.

Ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, obiectio, aduersarii propositio & oratio. 2) vectigal, tributum. 3) vlcus cauernosum, profundum, subductum & in fistulam dehiscens. 4) os vteris quod importune contrahitur. 5) alui subductio. A seq.

Ὑπόφορος, ὁ, ὁ, ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Ὑποφραδμοσύνη, η, consilium, suggestio, prudentia.

Ὑπόφρικτος, ὁ, ὁ, ἡ, qui horrore leui tentatur. A seq.

Ὑποφρίσσω, & ίττω, f. ίξω, cohorresco, horrore corripior.

Ὑποφρονέω, ῶ, despicio, contemno.

Ὑποφρύγιος, ἡ, genus harmoniae.

Ὑποφυγὴ, ἡ, perfugium, effugium. Ab ὑποφεύγω.

Ὑποφύομαι, fut. ύσομαι, subnascor, succresco. 2 suborior, paullatim, clanculum orior.

Ὑπόφυσις, εως, ἡ, subole arborum, surculi ex arborum radicibus; it. stolones. A praec.

Ὑποφυτεύω, subsero, Gl. Vet.

Ὑποφωνέω, ῶ, f. ήσω, succlamo, acclamo. 2) currentem clamore excito.

Ὑποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium, quae fit acclamando. A praec.

Ὑποφώσκω, illucesco, illucescere incipio.

Ὑποχάζομαι, f. άσομαι, sensim recedo, pedem subduco.

Ὑποχαίνω, v. ὑποχάσκω.

Ὑποχαίρω, latenter & in sinu gaudeo. 2) gaudeo.

Ὑποχαλάω, ῶ, f. άσω, paullulum laxo, vel remitto. vel, clanculum laxo.

Ὑποχαλεπαίνω, subirascor.

Ὑποχαλινίδιος, α, ον, freno aptus, adnexus. A χαλινός.

Ὑποχαλκίζω, v. ὑποχαλκόω.

Ὑπόχαλκος, ὁ, ὁ, ὁ, subaeratus, sub quo aes latet, cui aeris aliquid suffusum est. Epith. nummorum adulterinorum.

Ὑποχαλκόω, ῶ, adultero aere addendo, de nummis; subaero, Gl. Vet.

Ὑποχαράττω, f. ξω, subsigno.

Ὑποχαρωπὸς, ὁ, ὁ, fere caesius, caesio colori similis.

Ὑποχάσκω, paullum hio ore, vel simpl. hio, prae cogitandi contentione hio ore, vnde cogitabundus sum &c.

Ὑπόχαυνος, ὁ, ὁ, ἡ, subtumidus.

Ὑποχαυνόω, ῶ, f. ώσω, paullulum inflo, superbum aut tumidum reddo.

Ὑποχείριος, ὁ, ὁ, ἡ, & ὑποχείριος, ία, ιον, qui sub manu vel sub manibus est. 2) qui est in potestate alicuius, in potestatem redactus. 3) obnoxius. Gl. Vet. subiectus. A χείρ.

Ὑπόχευμα, ατος, τὸ, quod effunditur s. profunditur, Pind. A sq.

Ὑποχέω, suffundo, item profundo leniter.

Ὑποχθόνιος, ὁ, ὁ, ἡ, subterraneus.

Ὑποχιτὼν, ωνος, ὁ, ἡ, sub tunica latens. Gl. Vet. subucula.

Ὑποχλιαίνω, leuiter calefacio.

Ὑπόχλοος, ον, subpallidus, pallidus. A χλόη, vel χλόος.

Ὑποχλωρόμελας, ὁ, e pallore nigricans, colore inter pallidum & nigrum medio. E seq. & μέλας.

Ὑπόχλωρος, ὁ, ὁ, ἡ, subuiridis, pallens, Gl. Vet. luteus.

Ὑπόχολος, ὁ, ὁ, ἡ, subiratus. 2) ex atra bile laborans. A χολή.

Ὑποχονδριακός, ἡ, ὸν, ad hypochondrii inflammationem pertinens, ex hypochondriis laborans. A seq.

Ὑποχόνδριος, ὁ, ὁ, ἡ, qui sub cartilagine est. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ὁ, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine vtrimque ad ilia vsque protenditur. Philox. ὑποχόνδρια, præcordia. A χόνδρος, *cartilago*.

Ὑποχορηγέω, ῶ, subministro, suggero, Phil.

Ὑποχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio, liberalis largitio.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ, ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur. Phil. obligatus, v. c. beneficio, obnoxius alicui. A χρέος.

Ὑποχρέμπτομαι, leniter exspuo.

Ὑποχρίζω, idem quod seq.

Ὑποχρίω, sublino, Gl. Vet.

Ὑπόχρυσος, ὁ, ὁ, ἡ, subauratus, Gl. Vet.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, suffusio, id, quod suffusum est. Ab ὑποχύω.

Ὑπόχυσις, εως, ἡ, suffusio. 2) in oculis vitium, quod vocamus *den grauen Staar*. Ab eod.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno suffundunt. Ab eod.

Ὑπόχυτος, ὁ, ὁ, ἡ, cui aliquid suffusum est & ex eo subturbidus. 2) de vino, est suaue, ex affusa aqua, vt fit in austeris, sed generosis vinis v. c. Pramnio: vnde *trop.* lenis, gratus, medius inter dulcem & asperum, Ab eod.

Ὑποχύω, suffundo, proptie & tropice, vt latini.

Ὑποχωλεύω, nonnihil claudico, Phil. ὑποχωλεύω, vacillat.

Ὑποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, sensim recedo, clam me subduco, pedem refero. 2) decedo, cedo, discedo, cesso, secedo. 3) excernor, de aluo.

Ὑποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. A pr.

Ὑποχώρησις, εως, ἡ, discessio, recessus, fuga, 2) excrementum. Ab eod.

Ὑποψάθυρος, ὁ, ὁ, ἡ, paullum friabilis.

Ὑποψαλάσσω, f. ξω, subtus contrecto, vt ventrem animalis &c. an pingue sit. 2) leuiter contrecto.

Ὑπόψαμμος, ὁ, ὁ, ἡ, aliquid arenæ habens admistum, arenosus. Epith. terræ.

Ὑπόψαρος, ὁ, ὁ, ἡ, versicolor.

Ὑποψαύω, f. αύσω, leniter tango.

Ὑποψάομαι, abstergo, tergo, *sed vox est suspecta.*

Ὑποψεκάζω, f. άσω, leniter irroro. 2) leniter bibo.

Ὑποψεύδομαι, paullulum mentior, non omnino verum dico.

Ὑποψηφιστής, ὁ, ὁ, supputator, Gl. Vet. calculator.

Ὑποψία, ας, ἡ, suspicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψιαστικῶς, *Adu.* suspiciose. A pr.

Ὑποψιθυρίζω, f. ίσω, clanculum murmuro.

Ὑπόψιος, ὁ, ὁ, ἡ, suspectus. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψοφέω, ῶ, f. ήσω, leniter strepo.

Ὑπόψυχρος, ὁ, ὁ, ἡ, subfrigidus.

Ὑποψύχω, f. ξω, leuiter refrigero.

Ὑποψωνέω, ῶ, f. ήσω, in obsoniis coëmendis desipio. Ex ὑ. & ὀψωνέω.

Ὑπτιάζω, f. άσω, supinus sum, supinor, supinus relabor, Gl. Vet. supino, resupino. Ab ὕπτιος.

Ὑπτίασμα, ατος, τὸ, supinitas. A præc.

Ὑπτιασμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

ὙΠΤΙΟΣ, ία, ιον, supinus, resupinus, in dorsum versus.

Ὑπτιότης, ητος, ἡ, supinitas. A pr.

Ὑπτιόω, ῶ, resupino. Ab eod.

Ὑπτιωτέρως, remissius. Ab eod.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπωλένιος, ὁ, ὁ, ἡ, qui sub ala est, sub axilla gestatur. Ab ὠλένη.

Ὑπωμαῖος, epith. pedis anterioris in bestiis apud Aratum. Ab ὦμος.

Ὑπωμία, pars infra humeros. Ab eod.

Ὑπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam caussam, iureiurando postulata. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπωπιάζω, fut. άσω, sugillo eam faciei partem, quæ sub oculis est. 2) sugillo aliquam corporis partem, & plagis contundo. Ab ὑπώπιον.

Ὑπωπιασμὸς, ὁ, ὁ, sugillatio, contusio alicuius partis, quæ fit ictibus. A pr.

Ὑπώπιον, ὁ, τὸ, pars, quæ subiacet oculis. 2) sugillatio sub oculo. Ex ὑπὸ & ὤψ, vel ὤπιον.

Ὑπωπὶς, ίδος, ἡ, herba, alias θαψία. Dioscor. forte quia ὑπωπίοις medetur. A pr.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis. Ab ὄρος.

Ὑπωρόφιος, ὁ, ὁ, ἡ, item ος, ία, ιον, qui sub tecto seu camera est. 2) contubernalis, domesticus. Ab ὄροφος.

Ὑπώροφος, ὁ, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

Ὑπωρυχία, ας, ἡ, suffossio, v. c. muri. Ab ὑπορύττω.

Ὕπωχρος, ὁ, ὁ, ἡ, subpallidus.

Ὕραξ, ὕρραξ, ὕραξ, ακος, ὁ, sorex, *mus.* Ab ὗς, *sus*, quia rostrum habet suillum.

Ὑριατόμος, ὁ, ὁ, ἡ, qui apum fauos eximit. Hesych. E seq. & τέμνω.

Ὕριον, ὁ, τὸ, fauus, opus apum. A seq.

ὙΡΟΝ, ὁ, τὸ, examen apum.

Ὑρρὶς, ίδος, ἡ, sporta. Suid.

Ὑρρισσὸς, ὁ, ὁ, vas vimineum. Hesych. Suid. A præc.

Ὑρτὴρ, ῆρος, ὁ, ollæ operculum. Ab eod.

ὙΡΧΗ, ης, ἡ, instrumentum, in quo nautæ onera baiulant. 2) vas fictile, inprimis, cui imponuntur salsamenta. Sed ὕρχη, ης, ἡ, est porca seu porcus femina, a sono grunnitus ita dicta.

ὝΣ, ὑὸς, ὁ, ἡ, sus, porcus.

Ὑσγινοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, tinctus colore hysgini herbæ. E seq. & βάπτω.

ὝΣΓΙΝΟΝ, ὁ, τὸ, hysginum, plantæ genus, quo color tingitur, purpureo similis.

Ὕσματα, τὰ, pluuiæ. Ab ὕει.

ὙΣΜΙ'ΝΗ, ης, ἡ, pugna, prælium. ὑσμίνηνδε, *Adv.* ad pugnam, vel in prælium.

Ὑσπίληθες,

Ὑσπέλεθος, ου, ὁ, lucerda, stercus suillum. Ex ὗς & σπέλεθος.

Ὑσπληγξ, γγος, siue ὕσπληξ, ηγος, ἡ, scutica, qua sues & alia animalia pulsantur. 2) sonus scuticæ vibratæ, & nominatim is, quo cursoribus in stadio signum cursus datur. 3) carceres, siue locus, vnde dimittuntur, qui cursu ad metam contendunt, equi & cursores. 4) laquei genus, quo capiuntur aues. Gl. Vet. transenna. Ex ὗς & πλήξ.

Ὑσπολέω, ῶ, circa sues versor, pascendo, vel aliam curam gerendo. A seq.

Ὑσπόλος, ου, ὁ, subulcus. Ex ὗς & πολέω.

ὙΣΣΟ'Σ, ου, ὁ, verutum, missile, pilum, telum.

ὙΣΣΩΠΟΣ, ου, ἡ, & ὕσσωπον, ου, τὸ, hyssopus, herba.

Ὑσσωτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὑσσὸς, & ab eo.

Ὑστάτιον, Adu. postremum, tandem. A seq.

Ὑστάτιος, ία, ιον, postremus, vltimus. Ab ὕστατος.

Ὕστατον, & ὕστατα, Adu. postremum, vltimo. Ab eod.

Ὕστατος, άτη, ατον, vltimus, postremus, nouissimus, imus, Phil. Ab ὕστερος.

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulua, vterus, matrix.

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, postridianus, τῇ ὑστεραίᾳ, postridie, Gl. Vet. Ab ὕστερος.

Ὑστεραίνω, v. ὑστερέω.

Ὑστεραλγὴς, ἡ, laborans e matrice, hysterica. 2) dolores matricis gignens. Ab ὑστέρα & ἀλγέω.

Ὑστερεύω, posterior vel inferior sum. Gl. Vet. οἱ ὑστερεύοντες, infimates. Ab ὕστερος.

Ὑστερέω, f. ήσω, posterior sum vel venio, desum. Gl. Vet. postero, Phil. ὑστέρησεν, defuit. Ab eod.

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, partes posteriores, inprimis cursu certantis, 2) inopia, penuria. A pr.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia. Ab eod.

Ὑστερητικὸς, ἡ, ὸν, qui solet tardius venire. Ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, sum posterior, tardo, cunctor, tardius venio. 2) destituor, deficior. 3) inferior sum, superor, vincor. Ab ὕστερος.

Ὑστερικὸς, ἡ, ὸν, ad vuluam pertinens. 2) τὰ ὑστερικὰ, sc. πάθη, suffocationes vteri s. vuluæ. Ab ὑστέρα.

Ὑστεροβουλέω, ῶ, f. ήσω, post factum sapio, sera consilia capio. Ex ὕστερος & βουλή.

Ὑστεροβουλία, ας, ἡ, serum consilium, sera pœnitentia. Ab iisd.

Ὑστερόβουλος, ου, ὁ, ἡ, post factum consultans. Ex iisd.

Ὑστερογενὴς, έος, ὁ, ἡ, posterior natu seu ortu. Ex ὕστερος & γίνομαι.

Ὑστερογονία, ας, ἡ, posteritas, Phil. Ex eod. & γονή.

Ὑστερόληπτος, ον, reuocabilis, qui recuperari potest. Ex eod. & λαμβάνω.

Ὑστερολογία, ας, ἡ, dictio præpostera, cum ordo dicendorum inuertitur. A seq.

Ὑστερολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui posterior verba facit, seu qui secundo loco dicit. 2) qui priori loco dicit dicenda loco posteriori & vice versa. Ex ὕστερος & λέγω.

Ὑστερόμητις, ὁ, qui post factum sapit. E seq. & μῆτις.

Ὕστερον, Adu. post, postea, posteriori loco. 2) serius, tardius, deinceps, posthac. Ab ὕστερος.

Ὑστερόποινος, ον, vltor, qui post commissum facinus pœnas eius repetit. E pr. & ποινή. Epith. Furiæ.

Ὑστερόποτμος, ου, ὁ, ἡ, qui pro mortuo habitus, redit viuus. Ex ὕστερος & πότμος.

Ὑστερόπους, οδος, ὁ, ἡ, tardus, qui sero venit.

Ὑστερόπρωτον, præposterum, Phil.

ὙΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, posterior, serior. 2) sequens, secundus, posterus, inferior, posthabendus. 3) proximus futurus, proxime futurus, vel venturus.

Ὑστεροφημία, ας, ἡ, fama apud posteros, nomen celebre post obitum. E pr. & φήμη.

Ὑστεροφθόρος, ὁ, ἡ, post perditurus. Ex eod. & φθορά.

Ὑστερόφωνος, ου, ὁ, ἡ, qui posterior vocem edit. Epith. echus. Ex eod. & φωνή.

Ὑστεροχρονέω, serius, post existo. Ex eod. & χρόνος.

Ὑστέρως, Adu. idem quod ὕστερον, & ab eod.

Ὑστήρια, ων, τὰ, suum immolatio, sacrum, in quo sues immolabantur. Ab ὗς.

Ὕστριξ, ιχος, ὁ, ἡ, hystrix, animal ex erinaceorum genere, pilos suis habens. 2) scutica. Ex ὗς & θρίξ.

Ὑστριχὶς, ίδος, ἡ, idem. 2) flagellum e setis suillis, quo cædebantur serui. A pr.

Ὑφάζω, idem quod ὑφαίνω. Rob.

Ὕφαιμος, ου, ὁ, ἡ, sanguine suffusus, cui subest sanguis. 2) sanguineus, etiam ex ira & furore. Ex ὑπὸ & αἷμα.

Ὑφαίνω, texo, detexo. 2) struo, ædifico. 3) solerter excogito, inpr. dolos. ὑφασμένος, textus, Gl. Vet. perf. part. pass. Ab ὑφάω.

Ὑφαίρεσις, εως, ἡ, subtractio, subductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.

Ὑφαιρέτρια, ας, ἡ, obstetrix. Ab eod.

Ὑφαιρέω, ῶ, f. ήσω, ὑφαιροῦμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, sublego. ὑφαιρεθέντων, deductis, Philox. Ex ὑπὸ & αἱρέω.

Ὑφαλικὸς, ἡ, ὸν, subsalsus. 2) mari vicinus.

Ὑφάλλομαι, subsilio, Gl. Vet.

Ὑφαλμυρίζω, saporem salis refero. A seq.

Ὑφάλμυρος, ου, ὁ, ἡ, subsalsus. Ex ὑπὸ & ἁλμυρός.

Ὕφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui est sub mari, sub mari latens. ὕφαλος πέτρα, latens saxum. ὕφαλος πληγὴ, ictus nauis sub aqua. Ex ὑπὸ & ἅλς.

Ὑφαλώδης, ὁ, ἡ, idem. A pr.

Ὕφαμμος, ου, ὁ, ἡ, arenam admistam habens, arenosus. Ex ὑπὸ & ἄμμος.

Ὕφανσις, εως, ἡ, textura. Ab ὑφαίνω.

Ὑφάντης, ου, ὁ, textor. Ab eod.

Ὑφαντικὸς, ἡ, ὸν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars textoria. A pr.

Ὑφαντοδίνητος, a textore contortus. E seq. & δινέω.

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.

Ὑφάντρια ας, ἡ, textrix, Philox. Ab ὑφάντης.

Ὑφαπλόω, ſubſterno ſtragulas veſtes, quaſi explico ſub aliquo.
Ὑφάπτω, f. ψω, ſuccendo, accendo.
Ὑφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, ſurripio, clam rapio.
Ὑφάρπασις, εως, ἡ, vſurpatio iniuſta, Phil. rapina. A pr.
Ὑφασία, ας, ἡ, textura. Ab ὑφαίνω.
Ὕφασμα, ατος, τὸ, opus textile, tela, textura. A ὑφαίνω.
Ὑφάω, ῶ, texo. Hinc *Ion.* ὑφόω pro ὑφῶ, ὑφόωσι pro ὑφῶσιν, ὑφάουσιν. Ab ὕφος.
ὝΦΕΑΡ, ατος τὸ, viſci genus, quod in abiete & larice naſcitur.
Ὑφεδρεύω, f. εύσω, inferior ſedeo. Ex ὑπὸ & ἕδρα.
Ὑφεδρίας, ας, ἡ, inferior ſedes. Ex iiſd.
Ὑφειμένως, ſummiſſe, Phil. Ab ὑφίημι.
Ὑφεκτέον, tolerandum. Ab ὑπέχω.
Ὑφελκυσμὸς, ȣ̃, ὁ, ſubtractio, Gl. Vet. A ſq.
Ὑφελκύω, ſubtraho, ſubduco.
Ὑφέλκω, idem.
Ὑφὲν, vna, ſimul. Vox Gramm. de pronunciatione: ſcr. etiam ὑφ' ἕν.
Ὑφέρπω, ſubrepo, Gl. Vet.
Ὕφεσις, εως, ἡ, remiſſio. 2) diminutio, imminutio. 3) ſubmiſſio. Ab ὑφίημι.
Ὑφέσπερα, *Adu.* veſperi. Ab ἕσπερος.
Ὑφέστιος, ὁ, ἡ, qui ſub tecto, domi, eſt Ab ἑστία.
Ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus. tenor, Gl. Vet. Ab ὑφάω.
Ὑφηγέομαι, ȣ̃μαι, f. ήσομαι, præeo, 2) incipio, exordior. 3) hortor, ſuadeo. 4) dicto, duceo. 5) præſum. 6) clam duco, vel duco.
Ὑφήγησις, εως, ἡ, ductus, præitio, præmonſtratio. 2) doctrina, quam quis alii, velut præiens, tradit. 3) enarratio. 4) ſuaſio. A præc.
Ὑφηγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, prætor. Ab eod.
Ὑφηγητὴς, ȣ̃, ὁ, qui præit alii in re quapiam, ſuaſor, doctor. Ab eod.
Ὑφημιόλιος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubdimidius, i. e. dimidio minor. Ex ὑ. & ἡμιόλιος.
Ὑφηνιοχέω, ῶ, fut. ήσω, aurigæ adminiſter ſum. 2) aurigor. Dicitur & tropice, vt ſimplex.
Ὑφηνίοχος, ȣ, ὁ, ἡ, adminiſter aurigæ. 2) auriga. Ex ὑπὸ & ἡνίοχος.
Ὑφήσσων, ονος, ὁ, ἡ, q. d. ſubminor, paullo minor & iunior. Ex ὑπὸ & ἥσσων.
Ὑφιζάνω, f. ζάσω, ſubſido, ſedeo ſub. Ex ὑ. & ἵζ.
Ὑφίζησις, εως, ἡ, cum aliquid ſubſidit, vel propter grauitatem, ſedimentum, vel quia molle, ab onere impoſito; vnde ceſſio, depreſſio, velut terræ. A pr.
Ὑφίημι, fut. ήσω, ſubmitto, demitto. ὑφίημι & ὑφίεμαι, remitto, concedo, cedo. ὑφειμένος, ſubmiſſus. perf. paſſ. part. Ex ὑπὸ & ἵημι.
Ὑφίστημι, ſuppono, ſubiicio, ſubſtituo. 2) propono. *In aor. 2. praet. neutraliter dicitur* pro, ſubeo, ſuccedo, ſuſtineo, ſuſcipio. 2) recipio, polliceor. ὑφίσαμαι, paſſ. ſupponor, ſufficior. 2) excipio impetum. 3) tolero, perfero. *In medio* eſt etiam ſubſideo, demergor. 2) occulte ſto. 3) digredior. 4) puto, arbitror. 5] polliceor, recipio.

Ὑφόλμιον, ȣ, τὸ, quod mortario ſupponitur, quod mortarium ſuſtinet. 2) pars tibiæ ſub lingulis, quæ ori apponitur Ex ὑπὸ & ὅλμος.
Ὑφοράω, ῶ, & ὑφοράομαι, ῶμαι, ſuſpecto, ſuſpectum habeo, ſuſpicor. 2) ſuſpicio, reuereor.
Ὑφόρασις, εως, ἡ, pudor. 2) metus, ſuſpicio. A præc.
Ὑφορατικὸς, ὴ, ὸν, ſuſpicioſus. Ab eod.
Ὑφορβὸς, ȣ̃, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς & φέρβω.
Ὑφορμέω, ῶ, in ſtatione immineo, inſidior, ſ. in ſtatione nauium ſum.
Ὑφορμίζω & ὑφορμίζομαι, in ſtationem ſubduco.
Ὑφόρμιον, ȣ, τὸ, monile. Ex ὑ. & ὅρμος.
Ὕφορμος, ȣ, ὁ, locus ſtationi aptus.
ὝΦΟΝ, εος, τὸ, opus textile, tela, tapes, veſtis, aut ſimile quidpiam. Philox. textura, contextus.
Ὕφυγρος, ȣ, ὁ, ἡ, ſubhumidus, humidus.
Ὕφυδρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui ſub aquis eſt, ſub aquas demerſus. 2) aqua intercute laborans. Ex ὑ. & ὕδωρ.
Ὑφυπνόω, paullatim obdormiſcere facio. *In med.* ſ. *paſſ.* obdormiſco.
Ὑψαγόρας, ὁ, vanus, iactator, glorioſus. A ſeq.
Ὑψαγορέω, v. ὑψηγ.
Ὑψάντυξ, υγος, ὁ, ἡ, alte cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος & ἄντυξ.
Ὑψαυχενέω, ῶ, f. ήσω, ceruicem effero, ceruice erecta incedo. 2) effero me, ſuperbus ſum. Ab ὑψαύχην.
Ὑψαυχέω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex ὕψος & αὐχέω.
Ὑψαύχην, ενος, ὁ, ἡ, elatam ceruicem habens. 2) ſuperbus, arrogans. Ex ὕψος & αὐχήν.
Ὑψαυχενέω, f. ήσω, animos attollo, inſoleſco. A præc.
Ὑψαυχενίζω, idem. Ab eod.
Ὑψερεφὴς, έος, ὁ, ἡ, alte tectus, altum tectum habens. 2) altus, celſus. Epith. ædificii. Ex ὕψος & ἐρέφω.
Ὑψηγόρας, ȣ, ὁ, *Ion.* ὑψηγόρης, v. ὑψαγόρας.
Ὑψηγορέω, f. ήσω, glorior, ſuperbe loquor. Ex ὕψος & ἀγορεύω.
Ὑψηγορία, ας, ἡ, iactantia, ſuperbia. A pr.
Ὑψήεις, εσσα, εν, celſus. Ab ὕψος.
Ὑψηλαυχενία, ας, ἡ, elatio ceruicis, ſuperbia, A ſeq
Ὑψηλαύχην, ενος, ὁ, ἡ, ceruicem extollens, ſuperbus. Ex ὑψηλὸς & αὐχήν.
Ὑψηλοβατέω, ῶ, per ſublimem aëris regionem, per alta incedo. 2) ſublimia, alta, tracto, appeto, loquor. Ex eod. & βαίνω, ſeu inuſ. βατέω.
Ὑψηλοκάρδιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui animo eſt elato, ſuperbus, arrogans. Ex eod. & καρδία.
Ὑψηλόκρημνος, ȣ, ὁ, ἡ, alta habens præcipitia, ripas, altus. Epith. rupis, montis.
Ὑψηλολογέω, ῶ. alta loquor, ſuperbe loquor. 2) vtor verbis ſublimibus, orationis ſublimitatem affecto. Ab ὑψηλολόγος.
Ὑψηλολογία, ας, ἡ, ſermonis ſublimitas. 2) orationis arrogantia. Ab eod.
Ὑψηλολόγος, ȣ, ὁ, magniloquus. 2) qui orationis ſublimitatem affectat.

Ὑψηλόνοος

Ὑψηλόνοος, contr. ὑψηλόνους, ου, ὁ, ἡ, qui eſt mente elata.

Ὑψηλόνωτος, ον, alta iuga habens, id eſt altus, de montibus aut vrbibus &c. in alto ſitis.

Ὑψηλός, ἡ, όν, altus, excelſus, ſublimis. Ab ὕψος.

Ὑψηλοπετής, έος, ὁ, ἡ, Epith. auis, præpes. 2) illuſtris, Phil. E pr. & πέτομαι.

Ὑψηλότης, ητος, ἡ, excelſitas, eminentia, Phil. Ab eod.

Ὑψηλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, alta ſum mente. 2) animo ſum elato, ſuperbio. Ab ὑψηλόφρων.

Ὑψηλοφροσύνη, ης, ἡ, mens alta. 2) animus ſuperbus, nimium ſe efferens. Ab eod.

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt mente excelſa. 2) ſuperbus, qui alta ſapit. Ex ὑψηλός & φρήν.

Ὑψηλοφυής, έος, ὁ, ἡ, celſus natu. Ex eod. & φύομαι, naſcor.

Ὑψηλόφωνος, ον, alta voce clamans ſ. loquens ſ. lamentans. Ex eod. & φωνή.

Ὑψηλῶς, Adu. alte. Ab eod.

Ὑψήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, alta ſeu celſa virilitate præditus. 2) celſos viros faciens. Ex ὕψος & ἀνήρ.

Ὑψηρεφής, έος, ὁ, ἡ, v. ὑψερεφής.

Ὑψηχής, έος, ὁ, ἡ, magnum ſonum ſ. ſtrepitum edens, ciens. Epith. equorum. Ex ὕψος & ἦχος.

Ὕψι, Adu. alte. Ab ὕψος.

Ὑψιβάμων, ὁ, ἡ, idem quod ſeq. & ex iiſd.

Ὑψίβατος, ὁ, ἡ, alte incedens. 2) in alto ſitus. E pr. & βαίνω.

Ὑψιβιβάς, idem. Ex eod. & βίβημι.

Ὑψιβόας, ου, ὁ, alte clamans. Ex eod. & βοάω.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, q. d. altifremens, altiſtrepens, altiſonans, Gl. V. i. e. tonans. Epith. Iouis. Ex eod. & βρέμω.

Ὑψιγέννητος, ον, in alto natus. de ramo altæ arboris, Aeſchyl. Ex eod. & γεννάω.

Ὑψίδρομος, ον, per alta currens ſ. vagans, altus. Ex eod. & δρόμος.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ, ἡ, qui in ſublimi ſedet ſedili. Epith. Iouis, & remigis ſummi.

Ὑψιθέμεθλος, ου, ὁ, ἡ, alta habens fundamenta. Ex ὕψι & θέμεθλον.

Ὑψίθρονος, ὁ, ἡ, celſus dignitate, Epith. deorum, regum &c.

Ὑψικάρηνος, ου, ὁ, ἡ, altum caput habens. 2) altum cacumen habens. Ex ὕψι & κάρηνον.

Ὑψικέλευθος, ου, ὁ, ἡ, per alta loca incedens.

Ὑψικέραυνος, ὁ, ἡ, in alto fulminans. Epith. Iouis.

Ὑψίκερως, ω, ὁ, ἡ, celſa gerens cornua. Ex ὕψι & κέρας.

Ὑψικόλωνος, ὁ, ἡ, altus. Epith. montis.

Ὑψίκομος, ου, ὁ, ἡ, alte comatus. Epith. arboris altæ. Ex eod. & κόμη.

Ὑψικόμπως, Adu. cum magna iactantia, arroganter, faſtoſe, Sophocl. Ab ὑψίκομπος, cuius exemplum non repertum eſt.

Ὑψικρατέω, in alto (i. e. cœlo) impero.

Ὑψίκρημνος, ου, ὁ, ἡ, v. ὑψηλόκρ.

Ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι & μέδω.

Ὑψιμέλαθρος, ου, ὁ, ἡ, altus, celſus, Epith. ædificii, gulæ. Ex eod. & μέλαθρον.

Ὑψίμελας, αινα, αν, Epith. nauis magnæ.

Ὑψινεφής, έος, ὁ, ἡ, qui eſt in altis nubibus, Epith. Iouis. Ex ὕψι & νέφος.

Ὑψιπαγής, ῆς, altus, Epith. ſaxi ſ. rupis. Ex eod. & πάγος, vel πήγνυμι.

Ὑψίπεδος, ον, alte ſitus. Epith. vrbis. Ex eod. & πέδον.

Ὑψιπετήεις, ήεσσα, ῆεν, altiuolus, alte volans. Ex eod. & πέτομαι.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ, ἡ, altus, procerus. Epith. arboris. Ex eod. & πέτηλον.

Ὑψιπέτης, ου, ὁ, alte volans, altiuolus. Ex eod. & πέτομαι.

Ὑψιπετής, έος, ὁ, ἡ, idem. 2) ex alto lapſus. Ex iiſd. vel πίπτω.

Ὑψίπολις, ὁ, ἡ, princeps ciuitatis.

Ὑψίπους, ουν, excelſus. quaſi altis pedibus inſiſtens.

Ὑψίπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, altam habens puppim. Ex ὕψι & πρύμνα.

Ὑψίπυλος, ου, ὁ, ἡ, altas portas habens. Epith. vrbis magnæ. Ex eod. & πύλη.

Ὑψίπυργος, ου, ὁ, ἡ, altis turribus inſignis.

Ὑψιρεφής, έος, ὁ, ἡ, v. ὑψηρεφής.

Ὑψίζωλος, ου, ὁ, ἡ, alte ſtolatus, alte ſuccinctus. Ex ὕψι & ςολή.

Ὕψιςος, ίςη, ιςον, altiſſimus. Superl. ab ὕψος.

Ὑψιτενής, έος, ὁ, ἡ, in altum tendens. 2) in alto extenſus. Ex ὕψι & τείνω.

Ὑψιτένων, οντος, ὁ, qui alta & erecta ceruice incedere ſolet. Epith. tauri.

Ὑψιφανής, & ὑψιφανής, έος, ὁ, ἡ, celſus, e longinquo conſpicuus. Ex eod. & φάω, luceo.

Ὑψιφερής, εος, ὁ, ἡ, qui in alto fertur, ſublimis. Ab eod. & φέρω.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ, ἡ, altum & elatum animum habens. Ex eod. & φρήν.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ, alte comatus, Epith. equi. Ex eod. & χαίτη.

Ὑψόθεν, Adu. ex alto, deſuper. Ab ὕψος.

Ὑψόθι, Adu. in alto, in ſublimi. 2) ſuper, ſupra. 3) alte, in altum. Ab eod.

Ὑψόπρωρος, ου, ὁ, ἡ, altam habens proram. Ex ὕψος & πρῶρα.

Ὑψόροφος, ου, ὁ, ἡ, altam cameram ſeu concamerationem habens, excelſus, Epith. domus. Ex eod. vel ὕψι & ὄροφος.

Ὕ Ψ Ο Σ, εος, τὸ, altitudo, celſitudo, ſublimitas. 2) cacumen, faſtigium, vertex.

Ὑψόσε, Adu. in altum, in ſublime. A pr.

Ὑψοῦ, Adu. alte, in alto. 2) in altum. Ab eodem.

Ὑψόω, ῶ, f. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo, ſublimo, Gl. V. Ab eod.

Ὕψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, eleuatio. 2) altitudo, ſublimitas. 3) res alta, ſ. illuſtris. A pr.

Ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio, eleuatio. Ab eod.

Ὕ Ω, f. ὕσω, pluo. 2) irrigo, pluuia perfundo.

Ὑώδης, εος, ὁ, ἡ, ſuillus, porcinus, ſui ſimilis. metaph.

metaph. spurcus & immundus, stupidus. Ab ὗς.

Ὑωδία, ας, ἡ, porcina insulsitas vel stupiditas, porcini mores. A pr.

Φ.

Φ Littera Græcorum vigesima prima, quæ φῖ appellatur. 2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineola inferne apposita ͵φ, *quingenta millia*.

Φαάντατος, η, ον, splendidissimus, lucidissimus, quasi a φααντὸς, quod esset lucidus. A φαίνω.

Φαάντερος, έρα, ερον, splendidior. *Compar.* ab eodem.

Φαβοκτόνος, ου, ὁ, idem quod seq. E φὰψ & κτείνω.

Φαβοτύπος, ου, ὁ, q. d. qui tundit & percutit columbas, genus accipitris, falco. E φὰψ & τύπτω.

Φάγαινα, ης, ἡ, adfectus stomachi, quum vehementer appetit cibum, nec satiari potest. 2) vlcus quoddam exedens & cancri genus. 2) morbus quidam fauorum. A φαγός.

Φαγάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, pro ἀνθρωποφάγος. Suid. Hesych.

Φαγέδαινα, ας, ἡ, idem quod φάγαινα, sed maxime de vlcere insanabili & gangræna dicitur. E φάγος & ἔδω.

Φαγεδαινικὸς, ἡ, ὸν, gangrænosus, vt φαγεδαινικὰ ἕλκη. A pr.

Φαγεῖν, comedere, esse, manducare, Gl. Vet. aor. 2. sine præsenti. ἔφαγον, comedi. φάγομαι, comedam, f. 1. φάγε, comede, imperat. aor. 2. ἐὰν φάγω, si comedam, Coni. φάγοιμι, Opt. φαγὼν, part.

Φαγέσωρος, ου, ὁ, ἡ, vorax, inexplebilis comedo. Vox Com. Poll. A φάγω.

Φάγημα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, esculentum. Ab eod.

Φαγήσια, ίων, τὰ, solenne in quo cibo ad satietatem vsque sumendo exhilarabantur: Alias & φαγησία, ας, ἡ, scil. ἑορτή. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem. dicitur & φαγησιποσία, ας, ἡ, scil. ἑορτή. E seq. & πόσις.

Φάγησις, εως, ἡ, esus, voratio. A φαγεῖν.

Φάγιλος, ου, ὁ, agnus, cum edulis esse incipit. Ab eod.

Φάγος, ου, ἡ, vorax, edax, comedo. Ab eod.

Φάγρος, ου, ὁ, Phil. φάγρος ἰχθὺς, *piscis* dentatus, barbulus, puellius, dentex. Cretensium lingua ἡ ἀκόνη, i. e. cos. A φαγεῖν.

ΦΑΓΩ, inus. v. φαγεῖν.

Φαγὼν, όνος, ὁ, maxilla. 2) idem quod φάγος.

Φαέθων, οντος, ὁ, lucidus, solis Epith. 2) stella Iouis. A φάω.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, splendidus, lucidus. A seq.

Φαείνω, splendeo, luceo, fulgeo. A φάω.

Φαεννὸς, ἡ, ὸν, lucidus. Ab eod.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, lucem hominibus adferens, lucens hominibus. E φάω & βροτός.

Φαεσφορία, ας, ἡ, lux, illuminatio.

Φαεσφόρος, ου, ὁ, ἡ, lucifer, lucem adferens. E φάος & φέρω.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illustris. A seq.

Φαίδιμος, ου, ὁ, ἡ, illustris. A seq.

Φαιδρόνους, ὁ, ἡ, hilaris, lætus. E seq. & νοῦς.

ΦΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, nitidus, splendidus. 2) hilaris, lætus, faustus, Gl. Vet. luculentus.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, nitor. 2) hilaritas, alacritas, nitor vultus. A pr.

Φαιδρόω, ῶ, nitidum reddo. 2) exhilaro. Ab eodem.

Φαιδρυντὴς, οῦ, ὁ, æditus. 2) lotor, mundator. A φαιδρύνω.

Φαιδρύντρια, ας, ἡ, lotrix, purgatrix. A pr.

Φαιδρύνω, splendidum, nitidum aut tersum reddo, expurgo. item orno. 2) exhilaro. 3) vngo, ap. Ios. A φαιδρός.

Φαίδρυσμα, τὸ, quicquid nitidum ornatumue facit, κόσμος, φαιδρύσματα σώματος καὶ ψυχῆς. A pr.

Φαιδρωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui hilari est vultu. E φαιδρὸς & ὤψ.

Φαιδρῶς, *Adu.* nitide, splendide, laute. 2) hilariter. A φαιδρός.

Φαικάσιον, ου, τὸ, calceamenti candidi genus, quo sacerdotes Athen. & Aegyptii vsi sunt, dictum κονίπους. A seq.

Φαικὸς, ἡ, ὸν, splendidus, nitidus, candidus. 2) hilaris. 3) vegetus, vigens. A φαίνω.

Φαικῶς, *Aduer.* splendide, hilariter, acriter. A pr.

Φαινίνδα, ἡ, indeclin. genus ludendi pila. ἡ φαινίνδα παιδιά.

Φαινὶς, ἡ, anemone, ap. Lacedæmonios.

Φαινομηρὶς, ίδος, ἡ, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora ostendit, de Lacænis. E φαίνω & μηρός.

Φαινόλης, ου, ὁ, Gl. Vet. φαινόλης, τὸ φελόνιον, penula, lacerna.

Φαινολοθήκη, ης, ἡ, penularium, Gl. Vet. vbi penulæ reponuntur. E pr. & θήκη.

Φαίνω, in lucem edo, ostendo. 2) defero: vnde & φαίνοντες, quadruplatores. 3) luceo, appareo: quod proprie est φαίνομαι. *Pass.* φαίνομαι, cernor. Gl. Vet. φαίνεται, panditur, videtur, ostenditur, Phil. φαινόμεθα, dignoscimur, Philox. ἐφάνη, aor. 2. pass. 2) deferor, accusor. 3) adsum, appareo. τὰ φαινόμενα, astronomia sphærica. item quæ adsunt, ante oculos sunt. τὸ φαινόμενον, sententia pronunciata.

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuscus, subniger, qui medio est inter candidum & nigrum colore, Gl. Vet. aquilus, pullus, fuscus. Ab eod.

Φαιθρὸς, ὰ, ὸν, idem. A pr.

Φαιδὸς, ἡ, ὸν, seu φαῖδος, η, ον, luminosus, lucens. Ab eod.

Φαιοχίτων, ὁ, ἡ, pullatus. Ex eodem & χιτών.

Φάκελλος, & φάκελος, ου, ὁ, fascis aut fasciculus. A σφάκελος.

ΦΑΚΗ͂, vel φακῆ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipsum e lente pulmentum, add. in φακός.

Φάκινος,

φάκινος, ίνη, ινον, qui e lente eſt. A pr.

ΦΑΚΙΟΛΟΣ, ου, ὁ, faſcis, faſciculus.

φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor. Dim. a φακή.

φακοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lenticulæ ſimilis, Gl. V. lenticularis. E φακὸς & εἶδος.

φακοπτισάνη, ης, ἡ, edulium e lente & ptiſana. E ſeq. & πτισσάνη.

ΦΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, lens cruda, vt volunt Gramm. ſed promiſcue cum φακῆ dicitur. 2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua aut oleo pleno fotus adhibebantur. 3) vas, in quo mortuorum cineres conduntur. 4) lentigo, verruca, facies verrucoſa. 5) nigra quædam oculi macula, Gl. V. lens, lentigo.

φάκοψις, lentiginoſus, ſparſo ore, Philox. E pr. & ὄψις.

φακώδης, εος, ὁ, ἡ, lenti ſimilis. Ab eod.

φακωτὸς, ὴ, ὸν, in modum lentis conformatus. Ab eod.

ΦΑ'ΛΑ, ornamentum galeæ, conus. Suid.

φαλαγγάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. E φάλαγξ & ἀρχή.

φαλαγγαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præeſt. A pr.

φαλαγγηδὸν, *Adu.* per phalanges. 2) turmatim. A φάλαγξ.

φαλαγγιόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, morſus a phalangio, aranei genere. E ſeq. & δάκνω.

φαλάγγιον, ου, τὸ, aranei genus, a crurum longitudine dictum. 2) herba quædam. A φάλαγξ.

φαλαγγίτης, ου, ὁ, miles legionarius, ſ. e phalange. 2) herba quædam. Ab eod.

φαλαγγιτικὸς, ὴ, ὸν, ad phalangem pertinens, e phalange ſumtus &c. A pr.

φαλαγγομαχέω, phalange, peditatu pugno. 2) cum phalange prælior. A ſeq.

φαλαγγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. A φάλαγξ & μάχη.

φαλαγγόω, ῶ, vel γιόω, efferor, in ferinam naturam vertor, irritor. A φάλαγξ, n. 4. vel φαλάγγιον.

φαλάγγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus. A φαλαγγόω.

φαλάγγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introuertitur, vt pili oculnm pungant. Ab eod.

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, proprie quædam acies Macedonum, vt legio Rom. 2) peditatus, vnde legio, cohors. 3) internodium, Gl. Vet. 4) tarantula, Gl. Vet. araneus. 5) baculus quiſque longus, teres, ad cylindri formam. φάλαγγες etiam ligna, quibus naues fulciuntur.

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, inſectum, quod noctu lucernis aduolat. 2) balæna.

φαλάκρα, ας, ἡ, caluities, caluaria, caluarium, Gl. V.

φαλακράω, calueo, Gl. Vet. A pr.

φαλακροειδὴς, ὁ, ἡ, qui caluus eſſe videtur. E ſeq. & εἶδος.

φαλακρὸς, ρὰ, ρὸν, caluus. E φαλὸς & ἄκρον. (niſi ακρος mera terminatio eſt.)

φαλακρότης, ητος, ἡ, caluities. A pr.

φαλακρόω, ῶ, f. ώσω, caluum reddo, caluo, Gl. Vet. φαλακροῦσθαι, calueſcere, Gl. Vet. Ab eodem.

φαλάκρωμα, ατος, τὸ, caluitium. A pr.

φαλανθίας, & τίας, ου, ὁ, caluus. A ſeq.

φάλανθος, idem. E φαλὸς & ἄνθος. (niſi ανθος mera terminatio eſt.)

φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum & equitum. 2) lora. A φάλαρον, vbi v.

φαλαρὶς, ιδος, ἡ, phalaris, auis quædam marina ſeu paluſtris. 2) nomen tyranni. Ab eod.

φάλαρον, ου, τὸ, criſta galeæ, aut conus; item faſcia, diadema. Aeſchyl. *pl.* φάλαρα, vbi v. A φαλός.

φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas: a Phalaride tyranno.

φαληριάω, ῶ, albeſco ſpuma: vnde φαληριόωντα pro φαληριῶντα. A ſeq.

φαληρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, ſpumeus. Al. φάληρος. 2) *Subſt.* ferrum galeæ. A φαλός.

φάλης, ητος, ἡ, idem quod φαλλός. ſcribitur & φαλῆς.

φαλιόπους, οδος, ὁ, ἡ, albos pedes habens. E ſeq. & πούς.

φάλιος, ία, ιον, albus, ſplendidus. A φαλός.

ΦΑ'ΛΚΙΣ, ἡ, pars nauis, vbi eſt ſentina.

φαλλαγώγια, ων, τὰ, feſtum Priapo celebrari ſolitum. E φαλλὸς & ἀγωγή.

φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. A ſeq.

φαλληφόρος, v. φαλλοφ.

φαλλικὸς, ὴ, ὸν, phallicus, Epith. carminis in honorem Bacchi, obſceni. A φαλλός.

φαλλοβατέω, f. ήσω, phallum conſcendo. A ſeq.

φαλλοβάτης, ου, ὁ, qui in phallum aſcendit. Lucian. E ſeq. & βαίνω.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel e corio, vel lignum oblongum, in ſummo habens penem talem.

φαλλοφορέω, phallum geſto. A ſeq.

φαλλοφόρος, ου, ὁ, qui in ſacris Priapi phallum vel veretrum geſtat. E φαλλὸς & φέρω.

ΦΑΛΟ'Σ, ſplendidus. 2) albus.

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, conus galeæ, criſta.

φαναὶ, ῶν, αἱ, ſplendores, illuminationes. Eurip. A φανός.

φαναῖος, α, ον, ſplendidus, illuſtris. Ep. Iouis & Apoll. Ab eod.

φανάριον, Dim. a φανίον, ſed non bonum verbum.

φανερολογία, ἡ, cum quid palam dicitur. E φανερὸς & λόγος.

φανερόμισος, ου, ὁ, ἡ, qui palam odit. Ex eod. & μῖσος.

φανεροποιέω, ῶ, declaro, Gl. V. φανεροποιῆσαι, certiorare.

φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio. A pr.

φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifeſtus, euidens, apertus, clarus, illuſtris, celeber. A φαίνω.

φανερόφιλος, ου, ὁ, ἡ, qui palam amicus eſt.

φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum facio, declaro, clarum efficio, manifeſto, illuſtro, propalo, Gl. Vet. φανεροῦμαι, clareſco, pateſio. A φανερός.

φανερῶς, *Adu.* manifeſte, aperte, palam. Ab eodem.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifestatio, patefactio, declaratio. A Φανερόω.

Φάνης, ητος, ὁ, deus primigenius. quem alii Amorem, alii Solem vel Dionysum faciunt, a φαίνομαι, quod ille primus e Chao apparuerit.

Φαν..ίω, ῶ, videri aliquid volo. Ab eod.

Φανίον, ου, τὸ, laternula, facula. Dimin. a Φανός.

Φανόπτης, ου, ὁ, laterna. Ab eod. & ὄπτομαι.

Φανὸς, ἡ, ὸν, lucidus, splendidus. A φαίνω.

Φανὸς, ου, ὁ, laterna, candela, fax. 2) sol & luna. Ab eod.

Φανόω, ώσω idem quod φαίνω, ap. Strab.

Φαντάζω, fut. άσω, speciem præbeo, ostendo. φαντάζομαι, *pass* cernor. 2) accusor, deferor. *In med.* imaginem seu speciem mente concipio, imaginor, contemplor. 2) conspiciendum me præbeo. 3) ostento me, mirandum quoddam spectaculum in omnium oculos incurro. Ab eod.

Φαντασία, ας, ἡ, visio, visum, species animo concepta. 2) vana species vel imago, mera species. it. quod ad speciem modo fit. 3) etiam in bonam partem, de splendore, dignitate. A pr.

Φαντασιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad visiones concipiendas aptus Ab eod.

Φαντασιοδοκήτης, ου, ὁ, genus hæretici, qui Christum non verum hominem fuisse, sed tantum speciem corporis habuisse dicit. Ab eod. & δοκέω.

Φαντασιοκοπέω, ῶ, f. ήσω, imaginationibus indulgeo, iisque me inaniter vexo. Ex eod & κόπος.

Φαντασιοπλήκτως, *Adu.* cum stupore hominum, homines specie quadam obstupefaciendo. Ex eod. & πλήσσω.

Φαντασιόω, ῶ, f. ώσω, imaginibus ludo, inani specie decipio. A φαντασία.

Φαντασιώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod φανταστικός. Ab eod.

Φάντασμα, ατος, τὸ, visum, species, spectrum. 2) visio vana, larua, ostentum, prodigium. A φαντάζω.

Φαντασμάτιον, ου, τὸ, Dim. pr.

Φανταστικὸς, ἡ, ὸν, qui facile visiones & imaginationes concipit. 2) speciem meram habens. Ab eod.

Φανταστικῶς, *Adu.* concipiendo visiones, per visum. A pr.

Φανταστὸς, ἡ, ὸν, efficiens visionem vel visum. 2) qui per visum, speciem cernitur. Ab eod.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, solis ortus, diluculum. 2) oculus; φάη, oculi. 3) vita, salus. 4) victoria, gaudium. A φάω.

Φαόβιος, ὁ, ἡ, splendidum (v. c. aureum) arcum habens. E φάος & βιός.

Φαράγγιον, ου, τὸ, parua conuallis. Dimin. a φάραγξ.

Φαραγγώδης, εος, ὁ, ἡ, abruptus, præruptus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, vallis, conuallis, Philox. vorago, Gl. Vet. hiatus.

Φαραὼ, ὁ, Pharao. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Vindex.*

Φαρὲς, ὁ, Phares. Nomen Ebr. ἄκλιτον. *Ruptura.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca sagittarum. *Ion.* φαρέτρη.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, idem.

Φαρέτριον, ου, τὸ, parua pharetra. Dim. ab eod.

Φαρετροφόρος, ου, ὁ, ἡ, pharetram gestans. Ex eod. & φέρω.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ου, τὸ, genus veneni.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, Pharisæus. Vox Ebr. *separatus.*

Φαρίον, ου, τὸ, laneum redimiculum. A φᾶρος.

Φαρκιδόω, ῶ, rugo, capero. A φαρκίς.

Φαρκιδώδης, εος, ὁ, ἡ, rugosus. Ab eod.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, ruga.

Φαρμάζω, inficio, it. uro. Lex. Vet.

Φαρμακάω, ῶ, refertus sum medicamentis. 2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta. 3) deliro, furo. A φάρμακον.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium. 2) ipsa medicandi actio. 3) ipsa medicamenta. A seq.

Φαρμακεὺς, έως, ὁ, confector medicamentorum. 2) magus, veneficus, Phil. venenarius. A φάρμακον.

Φαρμακευτὴς, ου, ὁ, idem. A φαρμακεύω.

Φαρμακευτικὸς, ἡ, ὸν, ad veneficia pertinens. 2) pertinens ad medicamenta. A pr.

Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno vtor. 2) præstigiis vtor. φαρμακεύομαι, medicamento purgante vtor. A φαρμακεύς.

Φαρμακικὸς, ἡ, ὸν, medicamentarius, Gl. Vet. A φάρμακον.

Φαρμάκιον, ου, τὸ, medicamentum. Ab eod.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.

Φαρμακίτης, ου, ὁ, Epith. vini Pramnii, a salubritate. Eust. Ab eod.

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens. 2) pigmentarius. 3) venenatus. Ab eod.

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, medicamentum, remedium. 2) venenum. 3) pigmentum, etiam tropice color, quo tingitur quid.

Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.

Φαρμακοποιΐα, ἡ, ars medicamenta faciendi. 2) veneficium. A seq.

Φαρμακοποιὸς, ου, ὁ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus. 2) venenarius, Gl. V. E φάρμακον & ποιέω.

Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus seu haustus. 2) veneni potus seu haustus. Ex eod. & πόσις.

Φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo seu sorbeo. Ex eod. & πότης.

Φαρμακοπωλέω, ῶ, sum pharmacopola, vendo medicamenta.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, medicamentorum & pigmentorum venditor, pharmacopola, Gl. V. aconitarius, pigmentarius.

Φαρμακὸς, ου, ὁ, veneficus, maleficus, Philox. magus, incantator. Superl. φαρμακίστατος. 2) homo, qui piaculum fit, vt κάθαρμα. A φάρμακον.

Φαρμακοτρίβης, ου, ὁ, qui pharmaca terit & apparat. 2) qui pharmaca vendit. Ex eod. & τρίβω.

Φαρμακότριψ,

Φαρμακτρὶψ, βος, ὁ, idem & ex iisd.

Φαρμακουργὸς, ὁ, idem qui φαρμακοποιός. Ex eod. & ἔργον.

Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, ſ. herbis venenatis. Ex eod. & φέρω.

Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, medicamenta miſceo. Ab eodem.

Φαρμακτὴρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A Φαρμάσσω.

Φαρμακτήριος, α, ον, idem. A pr.

Φαρμακώδης, εος, ὁ, ἡ, medicamentarius, medicamenti vim habens. 2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.

Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, officina tinctorum. 2) quo mente amentis ſeu venenis læſus eſt: quo ſenſu alii ſcribunt Φαρμακὼν, aut φαρμακῶν, quaſi a Φαρμακόω. A φάρμακον.

Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immerſio. 2) maleficium, Gl. Vet. veneficium. A ſq.

Φαρμάττω, f. άττω. f. αξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo. 2) lenocinio corrumpo, adulterо, fuco. 3) intingo, immergo.

ΦΑ'ΡΟΣ, vel φᾶρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, veſtimentum, velamen, tegmen.

Φάρος, ȣ, ὁ, ἡ, turris maxima prope Alexandriam, nauigantibus nocturno tempore lumen præbens, nomen habens ab inſula, in qua ſtructa fuit. 2) quæuis turris eiuſmodi.

Φαρόω, a. o. Callim.

Φαρσος, ȣ, τὸ, velamen, tegumentum, veſtis ſtragula, veſtimentum. 3) portio. A Φάρος

Φαρύγγεθρον & Φαρύγεθρον, τὸ, idem quod φάρυγξ ab eod.

Φαρυγγὶς ίδος, ἡ, voracitas. A pr.

Φαρυγγιδὴν, Adu. auide vorando. Ab eod.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος & ρυγος, ὁ, ἡ, caput œſophagi, gula.

Φάσγανον, ȣ, τὸ, enſis, gladius. 2) herba quædam. A φάω.

Φασγανουργὸς, ȣ̃, ὁ, faber ferrarius. E pr. & ἔργον.

Φασγανάω, enſe interficio. Heſ. Ab eod.

ΦΑ'ΣΗΛΟΣ, & Φασήολος, it. Φάσιλος & Φασίολος, ȣ, ὁ, phaſelus. Phil. leguminis oblongi genus. 2) nauigium oblongum.

Φασιανὸς, ȣ̃, ὁ, vt φασιανὸς ὄρνις, phaſianus, *auis.* A Φᾶσις, Phaſis, *fluuius.*

Φάσις, εως, ἡ, viſum, ſomnium. 2) delatio, accuſatio. A φαίνω vel φαίνομαι.

Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, ſententia, apophthegma, ſimplex adfirmatio, propoſitio. 2) rumor, fama. A φαίνω vel φάω.

Φάσκω, dico, dictito, Gl. V. aio. A φάω.

Φασκώλιον, ȣ, τὸ, pera, mantica, capſa e corio. A ſeq.

Φάσκωλις, ȣ, ἡ, veſtigerula.

Φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, oſtentum, portentum, prodigium. 2) quod ſpeciem alicuius rei habet, vt imago. A φαίνω.

ΦΑ'ΣΣΑ vel Φάττα, ης, ἡ, palumbus, *auis.*

Φασσοφόνος, ȣ, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. Gl. V. palumbarius. E pr. & φένω.

Φατειὸς, ὰ, ὸν, dicendus, nominandus. A ſq.

Φατὸς, ὁ, vel φάτης, ȣ, ὁ, loquax. 2) mendax. A φάω.

Φατίζω, fut. ίσω, dico. 2) rumorem ſpargo. A ſeq.

Φάτις, εως, ἡ, dictum, ſententia. 2) reſponſum vatis, oraculum. 3) rumor, fama. 4) gloria. A φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe. 2) laquear, ſc. in præſepis formam excauatum. Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, ſunt etiam loculamenta dentium.

Φατνόω, ῶ, f. ώσω, excauo (ξέω) vt fiat præſepe, lacus, lacunar, alueus. A pr.

Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia. 2) nauium foramina, per quæ in adnauigantes miſſilia emittuntur. φάτνωμα, mandibulum, Phil. alueolus dentis. A pr.

Φατνωματικὸς, ἡ, ὸν, laqueatus. A pr.

Φατνωτὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Φατὸς, ἡ, ὸν, dicendus, nominandus. 2) celeber. 3) cæſus. A φάω.

Φατρία, ας, ἡ, curia, Phil. idemque adeo quod Φρατρία.

Φατριακὸς, ἡ, ὸν, curialis. A pr.

Φάττα, palumbus, *Att.* pro φάσσα.

Φάττιον, ȣ, τὸ, palumbulus, Gl. V. A pr.

ΦΑ'ΤΖΩ, frigo, Heſych.

Φαυλεπίφαυλος, ὁ, ἡ, plane nullius pretii. Superl Φαυλεπιφαυλότατος.

Φαυλία, ας, ἡ, vt Φαυλία ἐλαία, oliua minuta, genus oliuarum vile, vnde & Φαῦλαι dicta. At Φαυλία μῆλα, ſunt poma vilia. A Φαῦλος.

Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Ab eod.

Φαυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, contemtio, irriſio. A pr.

Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemtrix, cauillatrix. Ab eodem.

Φαυλόβιος, ον, improbos mores habens.

Φαυλορρημόνως, *Adu.* contumelioſe, maledice. A Φαυλορρήμων, *maledicus*, e ſq. & ῥῆμα.

ΦΑΥ͂ΛΟΣ, η, ον, dicitur, quicunque in ſuo genere contemnendus eſt, & nullius pretii, prauus, malus, nequam, Gl. V. vilis, leuis. 2) in bonam partem, facilis, ſimplex, mediocris, tenuis, opp. difficili, arguto, ſumtuoſo &c.

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, futilitas, improbitas. A pr.

Φαυλουργὸς, ὁ, ἡ, qui nihil egregie facit. Epith. artificis vilis. Ex eod. & ἔργον.

Φαύλως, *Adu.* male. 2) facile, leuiter, leniter, moderate. *Comp.* Φαυλοτέρως. Ab eod.

Φαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.

Φαυσίβροτος, ȣ, ὁ, ἡ, mortalibus lucem adferens. E φαύω & βροτός.

Φαύσιγξ, γγος, macula igni inuſta in tibiis. 2) puſtula quælibet, papula. A φάω vel Φαύζω.

Φαῦσις, εως, ἡ, lux, ſplendor. 2) ſignum per ignes. A φαύω vel φάω.

Φαύσκω, luceo. A ſq.

Φαύω, f. αύσω, idem. A φάω.

ΦΑ'Ψ, αβὸς, ἡ, palumbes, columba.

ΦΑ'Ω, inuſ. luceo, ſplendeo, fulgeo, mico. 2) vro. 3) interficio. 4) dico. πεφάσθαι, inf. part. perf.

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, fugio. 2) timeo, metuo.

Φεγγίτης, ȣ, ὁ, phengites, lapis ſpecularis. 2) laterna. A ſq.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, splendor, lux, lumen, iubar seu lumen solis, dies.

φέγγω, illumino, lucidum reddo. A pr.

φεγγώδης, εος, ὁ, ἡ, splendore seu luce abundans, luminosus. Ab eod.

φειδαλφιτέω, it. ιτέω, parcus sum. A sq.

φειδάλφιτος, ου, ὁ, ἡ, qui farinæ parcit, i. e. parcus, tenax. E φείδομαι & ἄλφιτον.

φειδαλφίτως, *Adu.* parce, tenaciter. A pr.

φειδίτιον, φειδίτειον, & φιδίτιον, ου, τὸ, pl. φειδίτια, sodalitas quædam apud Spartanos simul epulari solitorum, sed cum parsimonia & valde frugaliter. A sq.

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, do veniam, ignosco. 2) parco, parce vtor, sum parcus, abstineo, tempero.

φειδομένως, *Adu.* parce, cum parsimonia. A præced.

φειδὸς, ἡ, ὸν, parcus, tenuis. Ab eod.

φειδὼ, όος, ῦς, ἡ, parsimonia. Ab eod.

φειδωλὸς, ὁ, ἡ, idem, sed praue quod φειδωλός.

φειδωλὴ, ῆς, ἡ, parsimonia. A φειδωλός.

φειδωλία, ας, ἡ, idem. A sq.

φειδωλὸς, ἡ, ὸν, & φειδωλὸς, ῦ, ὁ, ἡ, parcus, tenax, abstinens, Gl. Vet. φειδωλότατος, præparcus, parcissimus, tenacissimus, Gl. V. A φείδομαι.

φειδωλῶς, *Adu.* parce. A pr.

φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parsimonia. 2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, misericordia. A φείδομαι.

φέκλη, ης, ἡ, fæx, fæcula. Vox Lat.

φελλεύω, fluito more suberis. A φελλός.

φελλίνας, ου, ὁ, leuis in modum suberis. Ab eod.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, locus petrosus in Attica. 2) salebrosus, lapidosus quiuis.

φέλλινος, η, ον, suberinus. A φελλός.

φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens e suberis & quercus appellatione. E sq. & δρῦς.

ΦΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, suber, cortex.

φενακία, ας, ἡ, fraus. A φέναξ.

φενάκη, ης, ἡ, coma additicia, galericulum. Ab eodem.

φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo. 2) illudo, subsanno. Ab eod.

φενακισμὸς, ῦ, ὁ, deceptio, impostura. 2) illusio, ludificatio. A pr.

φενακιστὴς, ῦ, ὁ, impostor. Ab eod.

φενακιστικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus. A pr.

φενακιστικῶς, *Adu.* fraudulenter, fallaciter. A præced.

ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, impostor. 2) derisor.

φενόλης, ου, ὁ, penula, idem quod φαινόλης.

ΦΕ'ΝΩ, p. m. πέφονα, occido, interficio. inus.

φέρασπις, ιδος, ὁ, ἡ, clypeum gerens, clypeatus. 2) bellicosus. E φέρω & ἀσπίς.

φεραυγὴς, ὲς, lucem edens, lucidus. Ex eod. & αὐγή.

ΦΕ'ΡΒΩ, pasco, alo, nutrio.

φέρε, age, agedum, agesis. A φέρω.

φερέγγυιος, ου, ὁ, ἡ, par & idoneus seu sufficiens alicui rei, vt fideiussor locuples vadimonio, sponsor fide dignus. E φέρω & ἐγγύη.

φερεγλαγὴς, ὲς, lac præbens. Ex eod. & γλάγος.

φερέδειπνος, ου, ὁ, ἡ, cœnam præbens, adferens. Ex eod. & δεῖπνον.

φερέζωος, ου, ὁ, ἡ, vitam adferens. Ex eod. & ζωή.

φερέκακος, ου, ὁ, ἡ, laborum tolerans & patiens. Ex eod. & κακόν.

φερέκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructum ferens. Ex eod. & καρπός.

φερέοικος, & φέροικος, ου, ὁ, ἡ, ferens domum. 2) *Subst.* testudo, q. d. domiporta cochlea. Ex eod. & οἶκος.

φερέπολις, & φερέπτολις, ιος, ὁ, ἡ, vrbem ferens, i. e. sustinens ac sustentans. 2) qui vrbem cepit. Ex eod. & πόλις, vel πτόλις.

φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A sq.

φερέπονος, ου, ὁ, ἡ, laborum tolerans vel patiens. E φέρω & πόνος.

φερέσβιος, ου, ὁ, ἡ, adferens vitam. 2) ferens quod ad vitam necessarium est. Ex eod. & βίος.

φερεσσακὴς, έος, ὁ, ἡ, scutum gerens, scutatus. 2) bellicosus. Ex eod. & σάκος.

φερεστάφυλος, ον, vuas ferens. Ex eod. & σταφυλή.

φερετρεύω, circumfero in pompa, transueho in pompa. A φέρετρον.

φερέτριος, ου, ὁ, feretrius. Epith. Iouis. A sq.

φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum. 2) lectica. A φέρω.

φέριστος, ου, ὁ, optimus. *Superl.* a φέρω.

φέρμα, τὸ, prouentus. A φέρω, vel φέρβω.

φέρμιον, ου, τὸ, idem quod φέρνιον.

φέρνη, ῆς, ἡ, dos, quam sponsa adfert. A φέρω.

φερνίζω, f. ίσω, doto. A pr.

φερνίον, ου, τὸ, vel φέρνιον, (male φερνεῖον,) sporta, sportula, in qua pisces feruntur. A φέρω.

φερόλβιος, ον, felicitatem adferens. Ex eod. & ὄλβιος.

φέρομαι, *pass.* feror, ruo, & abripior. 2) in manibus, sermonibus hominum versor. 3) studio alicuius rei teneor. 4) εὖ φέρεσθαι, dicitur, qui bene in aliqua re versatur, rem bene gerit: item res, quæ bene succedit; cui contrarium est κακῶς φέρεσθαι. πλέον φέρεσθαι cum ἐν, augeri ex re aliqua; παρά τινι, in gratia, auctoritate maiori esse apud aliquem: cum genitiuo, excellere, præstare. 5) *in med.* est etiam sentire, censere, *int.* γνώμην.

φερσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina.

φερτάζω, idem quod φέρω.

φέρτατος, άτη, ατον, validissimus, robustissimus. 2) præstantissimus, vtilissimus. Inde Lat. fortis. A φέρω.

φέρτερος, έρα, ερον, validior, robustior, potentior. 2) præstantior, melior, vtilior. *Compar.* Ab eod.

φέρω, fero, tolero, porto. 2) valeo, prosum ad aliquid. 3) aufero, v. c. præmium, accipio. 4) pendo, soluo. 5) adfero, pario. 6) aufero, rapio. 7) φέρων, sua sponte, libenter. Additur & verbis vehementiorem motum, vim, studium significantibus; interdum redundat.

dundat. 8) φέρε, age. οἴσω, feram, Gl. V. F. 1. ἤνεγκα, tuli, attuli. aor. 1. & 2. ἐνεγκὼν, qui tulit, part. aor. 2. ἡ ἐνεγκοῦσα, patria, Gl. Vet. part. fem. aor. 2. ἐνήνοχα, perf. med.

Φερωνυμέομαι, οῦμαι, nomen & omen habeo. A seq.

Φερώνυμος, ου, ὁ, ἡ, q. d. ferens nomen suum, i. e. veritatem nominis sui, cui vere conuenit nomen, quod habet, dignus nomine suo. 2) qui alterius nomen fert. E φέρω & ὄνομα.

Φερωνύμως, *Adu.* nomine rei vere respondente, nomine rei congruo. A pr.

ΦΕΥ, heu, vah, ha! Phil.

ΦΕΥΓΩ, fut. φεύξομαι, fugio, fugam capio. 2) effugio, euado. 3) refugio, vito, declino, auersor. 4) exsulo, verto solum. 5) reus sum, accusor, sed de exsule dicitur φεύγων & φυγὼν, de reo tantum φεύγων. 6) desero aliquem.

Φεύγυδρος, ου, ὁ, ἡ, qui aquam fugit. E pr. & ὕδωρ.

Φεύζω, f. ξω, clamo φεῦ.

Φευκταῖος, ὁ, auerruncus. A φεύγω.

Φευκτέος, έα, έον, fugiendus. Ab eod.

Φευκτικὸς, ἡ, ὸν, fugax. A sq.

Φευκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, euitabilis. 2) fugiendus, vitandus, detestabilis. A φεύγω.

Φεύξιμος, ου, ὁ, ἡ, qui effugi, vitari potest. 2) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A sq.

Φεῦξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω.

ΦΕΨΑΛΟΣ, & φέψελος, & φεψάλυξ, κος, ου, ὁ, scintilla, vel scintilla parua.

Φεψαλόω, ῶ, comburo. Aesch. A pr.

ΦΕΩΣ, ω, ὁ, pheos, *planta.*

Φηγινέος, έα, έον, *contr.* φηγινοῦς, ῆ, οῦν, idem quod sequens.

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A sq.

ΦΗΓΟΣ, ου, ἡ, fagus, aesculus, Gl. Vet.

Φηγὼν, ῶνος, ὁ, aesculetum, Gl. Vet. A pr.

Φηλέω, ῶ, f. ήσω, impono, decipio. A φῆλος.

Φήληξ, ηκος, ὁ, impostor. 2) grossus, siue ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem habet. Ab eod.

Φηλήτης, ου, ὁ, idem n. 1. A φηλέω.

ΦΗΛΟΣ, ου, ὁ, idem.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω.

Φήλωμα, τος, τὸ, fraus, impostura. A pr.

Φῆμα, τος, τὸ, verbum. A φημί.

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio & existimatio concepta de aliquo. 2) omen, praedictio. A sq.

Φημὶ, f. ήσω, aio, dico, adfirmo. A φάω.

Φημίζω, f. ίσω, *Dor.* ίξω, diuulgo. A sq.

Φῆμις, εως, ἡ, sermo, verbum. 2) rumor, fama. 3) omen. A φημί.

Φημισμὸς, οῦ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

ΦΗΝΗ, ης, ἡ, ossifraga, auis, maior quam aquila. item aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera. 2) Centaurus, Aeol. pro θήρ.

ΦΗΡΕΑ, ων, τὰ, neruorum tumores & tensiones circa aures, interpretantur ap. Hippocr.

Φηρομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui magno ferarum amore tenetur. Epith. Bacchi. E φὴρ & μαίνομαι.

ΦΗΤΡΗ, ης, ἡ, tribus. v. φατρία.

ΦΘΑΝΩ, f. άσω, praeuenio, occupo, prior aliquid facio. 2) adsequor, attingo. Vnde 3) οὐ φθάνω, non possum. 4) seruit celeritati exprimendae. 5) οὐκ ἂν φθάνοις, necesse est, non potes non, non facile praeuenias aut impedias hoc; aut etiam, vix satis cito facias hoc, quemadmodum ego factum velim. *interdum tamen,* statim, mox. 6) vagor.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, corrumpendi vim habens. 2) exitialis, letalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis. 2) corruptus, Gl. Vet. Ab eod.

ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, f. γξομαι, vocem seu sonum edo. 2) loquor.

Φθέγμα, ατος, τὸ, loquentis vox. 2) quaeuis vox, sonus. A pr.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, pediculus. 2) fructus piceae. 3) nomen piscis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθειριάζω, fut. άσω, idem, vermibus scateo. Ab eod.

Φθειρίασις, εως, ἡ, morbus pedicularis, pediculatio, Gl. Vet. A sq.

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis scateo, pediculari morbo laboro. φθειριῶν, pediculosus, Gl. V. A φθείρ.

Φθειριζάω, idem, apud Lucian. Si lectio sana. E φθεὶρ & ζάω.

Φθειρίζω, & φθειρίζομαι, pediculos venor, vel quaero, vel a pediculis mordeor. A φθείρ.

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, pedicularis. Ab eod.

Φθειριστικὸς, ἡ, ὸν, venans pediculos. A φθειρίζω.

Φθειροποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pediculos gignens. E φθεὶρ & ποιέω.

Φθειροτραγέω, ῶ, pediculos edo. Ex eod. & τρώγω.

Φθειροφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui pediculos edit. Ex eod. & φάγος.

Φθειροφόρος, ου, ὁ, ἡ, piceae species, quae minimos fert nucleos. Ex eod. & φέρω.

Φθείρω, f. ερῶ, corrumpo, vitio. 2) stupro. 3) vexo, vasto, comburo. 4) interimo, interficio. φθείρομαι, pereo, Gl. Vet. φθαρῆναι, conuelli, Gl. V. aor. 2. pass. φθαρὲν, corruptum, Phil. aor. 2. part. pass. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. φθείρου, abi in malam rem, quam celerrime; nam φθείρεσθαι est etiam abire. item ire, sed inauspicato, celeriter, cum impetu, & venire, accedere, adhaerescere alicui rei ad eius pestem. A φθίω.

Φθειρώδης, εος, ὁ, ἡ, procreans, gignens pediculos. 3) pediculis scatens, pediculosus. A φθείρ.

Φθερσιγενὴς, ὁ, ἡ, ad perdendum factus s. natus. Epith. Furiae. A φθείρω & γίγνομαι.

ΦΘΕΩ, corrumpo, labefacto, perdo, interimo.

Φθίνα, ης, ἡ, rubigo. A φθίνω.

Φθινὰς,

φθινὰς, άδος, ἡ, decrescens, sc. luna, mensis, dies &c. 2) tabifica. Ab eod.

φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes. 2) de die, sole &c. ad occasum, finem vergente & sensim ac sine sensu euanescente. Ab eod.

φθινικὸς, ἡ, ὸν, tabificus. νόσος φθινική. Ab eod.

φθινόκαρπος, ὁ, ἡ, qui fructum amisit.

φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, qui est auctumni ad finem vergentis, brumalis. A φθινόπωρον.

φθινοπωρὶς, ίδος, auctumnalis, epitheton oliuæ, quæ muria conditur. Ab eod.

φθινοπωρισμὸς, ὁ, auctumnus, perceptio fructuum auctumnalium. Ab eod.

φθινόπωρον, ȣ, τὸ, senescens auctumnus & in hiemem vergens, auctumnus. E φθίνω & ὀπώρα.

φθινύθω, perdo, profligo, corrumpo, consumo. 2) contabesco, mæreor, pereo. A sq.

φθίνω, corrumpor, consumor, tabesco, pereo. 2) ad finem vergo, inpr. de mense, & eius vltima decade dierum. A φθίω.

φθινώδης, εος, ὁ, ἡ, qui phthisi correptus est, vel, qui ad phthisin natura procliuis est. 2) tabidus, qui tabe conficitur. A pr.

φθισήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, homines perdens, hominibus exitiosus. E φθίω & ἀνήρ.

φθισιάω, ῶ, tabe laboro, consumor. A φθίσις.

φθισίβροτος, & φθισίμβροτος, ȣ, ὁ, ἡ, hominum interemtor. 2) letalis. E φθίω & βροτός.

φθισικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius. 2) tabificus. A sq.

φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, consumptio, decrementum, tabes, præsertim pulmonis, phthisis. A φθίω.

φθιτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni seu interitui obnoxius. 2) mortalis. 3) mortuus. Ab eod.

φθιτόω, corrumpo, perdo. A pr.

φθίω, f. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio. 2) consumor, deficio, tabesco; & φθίομαι, corrumpor, perdor, pereo, morior. A φθέω.

φθογγὴ, ῆς, ἡ, sonus, vox. A φθέγγομαι.

φθόγγος, ȣ, ὁ, idem. Ab eod.

φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθέω.

ΦΘΟΊΣ, φθοῖς, ίδος, ιος, ὁ, placentæ genus e caseo & siligine. Plur. φθόεις, φθοῖς.

φθοΐσκος, ȣ, ὁ, pastillus. A pr.

φθονερία, ας, ἡ, inuidia, inuidentia. A sq.

φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, inuidus, qui inuidia laborat. A φθόνος.

φθονερῶς, *Adu.* inuidiose. A pr.

φθονέω, ῶ, f. ήσω, inuideo. 2) nego, denego, concedere nolo, recuso. Ab eod.

φθόνησις, εως, ἡ, inuidia. A pr.

ΦΘΌΝΟΣ, ȣ, ὁ, inuidia, inuidentia, liuor. 2) reprehensio.

φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela. 2) stuprum. 3) lues, pestis. 4) cum multi homines vel cæde vel lue pereunt. 5) mixtura colorum apud pictores.

φθορεὺς, έως, ὁ, corruptor, stuprator. A φθορὰ vel φθόρος.

φθόριος, ȣ, ὁ, ἡ, corrumpendi seu perdendi & extinguendi vim habens, inpr. abortum efficiens. Ab eod.

φθοροποιέω, perdo, exitio sum. A φθορὰ & π.

φθοροποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, corruptionem seu interitum, aut perniciem efficiens, perniciosus, pestifer, exitialis. A pr.

φθόρος, ȣ, ὁ, internecio, strages, pestis. A φθείρω.

φι vel φιν, *syllaba paragogica*, quam poëtæ Datiuis singularibus & pluralibus addunt.

φιαλεῖν, v. φιάλλω.

ΦΙΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera. 2) ornamentum lacunaris & ianuæ, ap. Diod. Sic.

φιαληφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, phialam gestans & thensam ducens. E pr. & φέρω.

φιάλλω, inus. inde fut. φιαλῶ, φιαλεῖς &c. opus aggrediar. Aristoph. pro ἐπιάλλω.

φιαλοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, phialæ formam habens. Gloss. Vet. φιαλοειδὲς, baciola. E φιάλη & εἶδος.

φιαλὶς, ίδος, ἡ, &

φιάλιον, τὸ, Dim. φιάλη.

φιαλώδης, ες, phialæ similis. Ab eod.

φιαρὸς, nitens, splendens. Suid. 2) pinguis, quia pinguia nitent. 3) Schol. Theocr. etiam interpretatur acerbus.

φιαρύνω, nitidum reddo. A pr.

φιλάβουλος, ὁ, ἡ, inconsultus. E φ. & ἄβουλος.

φιλαγαθὴς, ὲς, *Dor.* pro φιλογηθὴς, hilaris, risum amans. E φίλος & γηθέω.

φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A sq.

φιλάγαθος, ȣ, ὁ, ἡ, amans probitatis, bonitatis studiosus, amans bonorum, benignus.

φιλαγάθως, *Adu.* benigne, probe, leniter. A præced.

φιλαγέννητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui non genito fauet, cui placet τὸ ἀγέννητον. Vox Eccles. E φίλος & ἀγέννητος.

φιλάγλαος, ὁ, ἡ, idem qui φιλόκαλος.

φιλάγραυλος, ὁ, ἡ, ruricola.

φιλαγρέτις, ἡ, venatrix, studiosa venandi.

φίλαγρος, ȣ, ὁ, ἡ, ruris amans.

φιλαγρότις, ἡ, venatrix.

φιλαγρυπνος, ȣ, ὁ, ἡ, vigiliarum amans; Epith. lecti genialis. vigilantiæ studiosus.

φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas. A sq.

φιλάδελφος, ȣ, ὁ, ἡ, fratris seu fratrum amans. 2) carus fratri, Gl. Vet.

φιλαδέλφως, fraterne, Gl. Vet. A pr.

φιλαδύναμος, ον, vires frangens.

φιλάεθλος, ον, idem quod sq.

φιλαθλητὴς, ȣ̃, ὁ, certaminum studiosus.

φιλαίακτος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.

φιλαίματος, ον, & φιλαίμων, ονος, ὁ, ἡ, crudelis, sanguinarius, Gl. Vet. Ab αἷμα.

φιλαίτατος, η, ον, carissimus. A φίλος.

φιλαίτιος, ȣ, ὁ, ἡ, querulus. 2) contentiosus, litigiosus. Ab αἰτία.

φιλαιτίως, *Adu.* culpandi, contendendi studio. A pr.

φιλακόλαστος, ȣ, ὁ, ἡ, qui amat intemperantiam, luxuriam, seu lasciuiam.

φιλάκρητος, ου, ὁ, ἡ, meri cupidus, vinolentus, est & epith. conuiuii, nuptiarum, vbi largius bibitur. Ab ἄκρατος.

φιλακριβέω, nimis diligens sum. Ab ἀκριβής.

φιλακροάμων, ονος. ὁ, ἡ, qui acroamatis delectatur. Ab ἀκρόαμα, quod vide.

φιλαλέξανδρος, ου, ὁ, ἡ, Alexandri amicus vel studiosus.

φιλαλήθης, εος, ὁ, ἡ, veri seu veritatis amans.

φιλαλήθως, Adv. veritatis amore vel studio. A præc.

φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor.

φιλάλληλος, ου, ὁ, ἡ, mutuo amore flagrans. Ab ἀλλήλων.

φιλαλλήλως, Adu. amore mutuo. A pr.

φιλαλλογενής, έος, ὁ, ἡ, amans alienigenarum.

φιλάλυπος, ον, expers doloris s. tristitiæ.

φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ, ἡ, amans peccata, auidus peccandi. Ab ἁμαρτάνω.

φιλάμπελος, ον, ferax vitium, frequens vineis.

φιλαναγνώστης, ου, ὁ, cupidus seu studiosus legendi.

φιλαναλωτής, οῦ, ὁ, sumptuosus, Gl. Vet. Ab ἀναλίσκω.

φιλαάλωτος, ου, ὁ, ἡ, idem & ab eod.

φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A sq.

φίλανδρος, ου, ἡ, amans viri. Ab ἀνήρ.

φιλανθής, ὁ, ἡ, flores amans, flores fouens. Ab ἄνθος.

φιλανθρακεύς, carbonarius.

φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, facinus liberale & benignitatis plenum. A sq.

φιλανθρωπεύομαι, f, εύσομαι, humanus sum, humanum me præbeo. A φιλάνθρωπος.

φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, idem. 2) humaniter tracto. Ab eod.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia. Phil. Ab eod.

φιλανθρώπινος, ου, ὁ, ἡ, humanus. Ab eod.

φιλανθρωπίνως, Adu. humaniter. A pr.

φιλάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, humanus, benignus, clemens, comis.

φιλανθρώπως, Adu. humaniter, comiter. A pr.

φιλάνωρ, ἡ, idem quod φίλανδρος & ex iisd.

φιλαοιδὸς, οῦ, ὁ, cantorum seu poëtarum studiosus. 2) amans cantuum.

φιλαπεχθημόνως, Adu. eorum more, qui libenter inimicitias suscipiunt, aut susceptas exercent infesto animo. A φιλαπεχθήμων.

φιλαπεχθημοσύνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens. 2) amor & studium rixarum atque contentionum cum obuio quoque contrahendarum. 3) inimicitia. Ab eod.

φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ, ἡ, inimicitiarum amans. Ab ἀπεχθάνομαι.

φιλαπεχθής, έος, ὁ, ἡ, idem, item inimicus, acerbus.

φιλαπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, simplicitatis & sinceritatis amans.

φιλάπλους, ου, ὁ, incautus, Gl. V. simplex.

φιλαπόδημος, ὁ, ἡ, libenter peregrinans.

φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ auidus sum. A φιλάργυρος.

φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, auaritia. Ab eod.

φιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, amans argenti, pecuniæ studiosus, cupidus, auarus.

φιλάρετος, ου, ὁ, ἡ, virtutis studiosus. Ab ἀρετή.

φιλάρματος, ὁ, ἡ, rei equestris, certaminum equestrium s. curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.

φιλαρχαῖος, vel φιλαρχαῖος, ου, ὁ, antiquitatis amans, antiquarius, Gl. V.

φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii seu dominationis cupidus sum. A φίλαρχος.

φιλαρχία, ας, ἡ, imperii seu imperandi cupiditas, ambitus, Gl. Vet. Ab eod.

φιλαρχικὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq. A pr.

φίλαρχος, ου, ὁ, ἡ, imperii seu imperandi cupidus. Ex iisd.

φιλαυθόμαιμος, ὁ, ἡ, amans fratris s. sororis.

φίλαυλος, ὁ, ἡ, tibicen, vel cantum tibiarum amans.

φιλαυτέω, ῶ, f. ήσω, memet ipse amo, mihi placeo. A φίλαυτος.

φιλαυτία, ας, ἡ, amor sui ipsius, nimius sui amor. Ab eod.

φίλαυτος, ου, ὁ, ἡ, sibi carus, qui nimis sibi placet.

φιλαύτως, Adu. nimio sui amore. A pr.

φιλέγγυιος, ου, ὁ, ἡ, qui facile spondet seu fideiubet.

φιλεγκλήμων, ονος, ὁ, ἡ, querulus. 2) quadruplator, criminator. Ab ἔγκλημα.

φιλεγκλημόνως, Adu. criminose. A pr.

φιλειδήμων, ονος, ὁ, ἡ, sciendi seu cognoscendi cupidus, scientiæ cupidus.

φιλέκδημος, ου, ὁ, ἡ, qui peregrinandi studio & cupiditate tenetur.

φιλέλαιος, ον, oleas libenter comedens s. expetens. Ab ἐλαία.

φιλελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, misericors.

φιλέλεος, ου, ὁ, idem.

φιλελευθέριος, ον, liberalis, magnanimus.

φιλελεύθερος, ου, ὁ, ἡ, libertatis amans.

φιλέλλην, ηνος, ὁ, ἡ, studiosus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum studiosus.

φιλέμπορος, ὁ, mercaturæ deditus, mercator.

φιλένδοξος, ον, gloriam appetens.

φιλένθεος, ὁ, ἡ, idem quod ἔνθεος.

φιλεορταστής, οῦ, ὁ, idem quod seq. Ab ἑορτάζω.

φιλεόρτος, ὁ, ἡ, qui amat dies festos. Ab ἑορτή.

φιλεπιστήμων, ὁ, ἡ, amans doctrinæ.

φιλεπιτιμητής, οῦ, ὁ, qui libenter obiurgat & increpat, ad reprehendendum pronus.

φιλεραστὴς, οῦ, ὁ, amator, amoribus deditus.

φιλέραστος, ὁ, ἡ, idem.

φιλεργέω, ῶ, f. ήσω, sedulus sum, labores amo. A φιλεργής.

φιλεργία, ας, ἡ, sedulitas, agendi seu operandi studium. Ab eod.

φιλεργὸς, οῦ, ὁ, ἡ, operis amans, operi deditus, sedulus, gnauus. Ab ἔργον.

φιλέργως, Adu. industrie. A pr.

φιλέρημος, ου, ὁ, ἡ, solivagus, Gl. V.

φιλέρις, ιδος, ὁ, ἡ, contentionum amans, iurgiosus, Gl. V. pertinax.

φιλεριστία,

φιλεριστέω, ῶ, contentiones amo. A φιλέριστος.
φιλεριστικὸς, ἡ, ὀν, idem quod seq.
φιλέριστος, ου, ὁ, ἡ, contentionis studiosus. Gl. Vet. pertinax. Ab ἐρίζω.
φίλερως, ωτος, ὁ, ἡ, amoribus deditus.
φιλεταιρεία, ἡ, ίας, studium erga sodales s. amicos. A sq.
φιλέταιρος, ου, ὁ, ἡ, sodalium seu amicorum studiosus.
φιλευλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, religionis amans, religiosus.
φιλευτράπελος, ὁ, ἡ, iocosus, qui iocis gaudet.
φιλεύχειλος, ὁ, ἡ, Epith. helluationis.
φιλεχθρέω, ῶ, f. ήσω, inimicitias exerceo, sector, studeo simultatibus serendis. A sq.
φίλεχθρος, ου, ὁ, ἡ, inimicitiis indulgens.
φιλέψιος, ον, studiosus ludi, amans lusum. Ab ἕψια.
φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus sum, amo, amice tracto, amicitiæ officiis prosequor. 2) osculor, suauior. 3) soleo, Gl. V. φιλεῖ, amat, adamat, solet, Gl. V. A φίλος.
φίλη, ης, ἡ, amica. Ab eod.
φιληδέω, ῶ, f. ήσω, delector, capio voluptatem, & q. d. amo suauitatem. A sq.
φιληδὴς, έος, ὁ, ἡ, suauitatis, voluptatis amans. Ab ἥδυς.
φιληδονέω, ῶ, f. ήσω, voluptatibus delector, voluptatibus indulgeo. A φιλήδονος.
φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis. Ab eod.
φιλήδονος, ου, ὁ, ἡ, voluptatum amans, voluptarius. Phil. obscœnus. Ab ἡδονή.
φιληκοέω, ῶ, audiendi studio teneor, sc. fabulas, narratiunculas. 2) historiæ sum studiosus. A φιλήκοος, vbi v.
φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi studium. Ab eod. vbi v.
φιλήκοος, ου, ὁ, ἡ, qui studiose audit, Gl. V. attentus. 2) qui delectatur fabulis, narratiunculis. 3) studiosus historiæ & doctrinæ. Ab ἀκούω.
φιληκόως, attente, Gl. V. A pr.
φιληλάκατος, ον, lanificus, lanificio seruiens. Ab ἠλακάτη.
φίλημα, ατος, τὸ, osculum, suauium. A φιλέω.
φιλημάτιον, τὸ, Dim. pr.
φίλημι, amo. A φιλέω.
φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. Nomen viri. *amans, amicus.*
φιλήνεμος, ον, ventosus, vento expositus. Ab ἄνεμος.
φιλήνιος, ου, ον, qui habenis regitur, obsequitur. Ep. equi domiti. Ab ἡνία.
φιλήρετμος, ου, ὁ, ἡ, remorum, i. e. rei nauticæ studiosus. Ab ἐρετμός.
φίλησις, εως, ἡ, amor, dilectio. A φιλέω.
φιλησίμολπος, ὁ, ἡ, amicus cantus, lætans concentibus. A φιλέω & μολπή.
φιλητέος, α, ον, amandus. Ab eod.
φιλητεύω, osculor. A seq. at cum est furor, rectius scribitur φηλητεύω.
φιλήτης, ου, ὁ, amator, basiator, Gl. Vet. A φιλέω.
φιλήτης, ου, ὁ, v. φηλήτης.
φιλητικὸς, ἡ, ὀν, ad amandum propensus. 2) libenter osculans. A pr.
φιλητὸς, ἡ, ὀν, amabilis, amore dignus. A φιλέω.
φιλήτωρ, ορος, ὁ, amator, amasius. 2) amans, sensu honesto, *in femin.* amica, amasia. Aeschyl. Ab eod.
φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλος.
φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. A pr.
φιλιατρέω, ῶ, medicinæ studiosus sum. A sq.
φιλίατρος, ου, ὁ, ἡ, medicinæ studiosus.
φιλικὸς, ἡ, ὀν, amicitiæ conueniens, amabilis, ad amandum propensus, amatorius, Gl. V. superlat. φιλικώτατος. A φίλος.
φιλικῶς, *Adu.* amanter, amatorie, Gl. V. amice, A pr.
φίλιος, ία, ιον, & φίλιος, ου, ὁ, ἡ, qui est amicorum seu fœderatorum, pacatus, de terra. 2) qui in amicitia est, fœderatus, amicus, carus, dilectus. Etiam Iouis Epith. amicitiæ præses. A φίλος.
φιλίππειος, ὁ, sc. χρυσοῦς, vel στατὴρ, numus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.
φιλιππιδόω, vnde πεφιλιππιδῶσθαι, i. e. tenui corpore esse. A φιλιππίδης, qui talis fuit, alii πεφιλιππῶσθαι, per Syncopen.
φιλιππίζω, Philippo studeo, faueo.
φιλιππισμὸς, ὁ, studium partium Philippi. A pr.
φίλιππος, ου, ὁ, ἡ, equorum amans seu studiosus, qui alendis & agitandis equis delectatur. 2) bellicosus. 3) Philippus, nomen viri.
φιλιστορέω, ῶ, cognoscendarum rerum cupidus sum, historiæ studeo.
φιλίστωρ, ορος, ὁ, doctrinæ, inpr. historiæ, antiquitatis studiosus.
φίλιχθυς, ὁ, ἡ, libenter pisces comedens. Ab ἰχθύς.
φιλίως, *Adu.* vt decet eos, qui sunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλιος.
ΦΙΛΛΥΡΕ´Α, ας, ἡ, arbor ligustro similis.
φιλοβάρβαρος, ου, ὁ, ἡ, barbaros amans. 2) barbariem amans & osor elegantiæ.
φιλοβάρβιτος, ὁ, ἡ, amans lyram, cantans lyra.
φιλοβασιλεὺς, έως, ὁ, regis amans.
φιλοβασίλειος, ου, ὁ, ἡ, regiæ potestatis amans.
φιλόβιβλος, ου, ὁ, ἡ, studiosus emendorum librorum, qui libros multos emit.
φιλόβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, amans vuas.
φιλόγαιος, ον, Epith. vomeris. A γαῖα.
φιλόγαμος, ου, ὁ, ἡ, nuptiarum conciliandarum studiosus, procus.
φιλογελοιαστὴς, οῦ, ὁ, qui amat scurras.
φιλογέλοιος, ου, ὁ, ἡ, qui iocos & facetias amat.
φιλόγελως, ωτος, ὁ, ἡ, risus amans, qui libenter ridet.
φιλογενναῖος, ου, ὁ, grauitatis studiosus, grauis.
φιλογεωργέω, ῶ, agriculturæ studiosus sum.
φιλογεωργία, ἡ, amor rei rusticæ.
φιλογέωργος, ου, ὁ, ἡ, agriculturæ studiosus.
φιλογηθὴς, amans hilaritatis, v. φιλαγαθής.
φιλόγλυκος, ον, idem quod seq. & ex iisdem, Aristot.

φιλόγλυκυς,

φιλόγλυκυς, εος, ὁ, ἡ, qui dulcia amat. 2) qui dulci vino gaudet.

φιλογονία, ἡ, amor prolis, cupido prolis. A sq.

φιλόγονος, ου, ὁ, ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.

φιλογραμματέω, ῶ, literas amo. A sq.

φιλογράμματος, ου, ὁ, ἡ, amans literas, literarum studiosus, doctus. A γράμματα.

φιλογραφέω, ῶ, pingendi studio teneor. A γραφή.

φιλογρήγορος, ὁ, ἡ, vigil. A γρηγορέω.

φιλογυμναςία, ἡ, exercitationum corporis studium. v. φιλογυμναςία.

φιλογυμναςέω, ῶ, f. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus sum. A sq.

φιλογυμναςής, οῦ, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus vtens palæstræ & gymnasii.

φιλογυμναςία, studium palæstræ & gymnasii, h. e. exercitationum corporearum.

φιλογυμναςικός, ἡ, όν, idem fere quod φιλογυμναςής.

φιλογύναιος, ου, ὁ, ἡ, mulierum amans, mulierosus. A γυνή, vel γύναιον.

φιλογύναιξ, αικος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

φιλογύνης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

φιλόγυνος, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.

φιλοδακρυς, υος, ὁ, ἡ, item φιλοδάκρυος, ον, proclivis ad lacrimas, tristis, lacrimas large fundens. A δάκρυ.

φιλόδαφνος, ον, laureatus, lauriger. A δάφνη.

φιλοδειπνιςής, οῦ, ὁ, qui libenter cœna alios excipit. A δειπνίζω.

φιλόδειπνος, ου, ὁ, ἡ, cœnarum seu conuiuiorum amans, qui libenter conuiuatur. A δεῖπνον.

φιλοδέμνιος, ου, ὁ, ἡ, amans cubilis, i. e. vel coniugis, vel concubitus. A δέμνιον.

φιλόδενδρος, ον, pastor, venator. A δένδρον.

φιλοδεπαςής, οῦ, conuiuator, conuiuiis, compotationibus gaudens, quasi a δεπάζω, quod esset a δέπας.

φιλοδέσποινος, ου, ὁ, ἡ, dominæ amans. A δέσποινα.

φιλοδέσποτος, ου, ὁ, ἡ, domini amans, i. e. qui alterius in se dominium libens patitur. A δεσπότης.

φιλοδημία, ἡ, popularitas. A sq.

φιλόδημος, ου, ὁ, ἡ, amans populi, popularis.

φιλοδημοτικός, ἡ, όν, popularis status amans.

φιλοδημώδης, εος, ὁ, ἡ, idem quod φιλόδημος.

φιλοδήμως, Adu. populariter. Ab eod.

φιλοδίκαιος, ου, ὁ, ἡ, iusti amans.

φιλοδικαςής, οῦ, ὁ, litigiosus. A δικάζομαι.

φιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus versor, lites amo. A φιλόδικος.

φιλοδικία, ἡ, libido litigandi. A sq.

φιλόδικος, ου, ὁ, ἡ, litium amans, litigiosus. A δίκη.

φιλοδίτης, ου, ὁ, viator, peregrinator. E φ. & ὁδ.

φιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ sum cupidus. 2) gloriæ seruio. A φιλόδοξος.

φιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ cupiditas. Ab eod.

φιλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, qui opiniones sectatur. 2) qui bona opinabilia sectatur. 3) gloriæ cupidus. A δόξα.

φιλοδόξως, Adu. cum gloriæ cupiditate, ambitiose. A pr.

φιλόδουλος, ου, ὁ, ἡ, seruorum amans.

φιλόδουπος, ὁ, ἡ, strepens, sonans.

φιλόδρομος, ὁ, ἡ, vagus, errans.

φιλόδυρτος, ου, ὁ, ἡ, lugubris, lamentabilis.

φιλόδωρος, ου, ὁ, ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.

φιλοδώρως, Adu. munifice, liberaliter. A præc.

φιλόεργος, vel φιλοεργός, ὁ, ἡ, laboriosus, assiduus in laborando. Ab ἔργον.

φιλοζητητής, οῦ, ὁ, discendi cupidus, disputator.

φιλοζωέω, ῶ, f. ήσω, vitæ cupidus sum, vitæ parco. A φιλόζωος, vbi v.

φιλοζωία, ας, ἡ, vitæ amor, vitæ conseruandæ studium. Ab eod.

φιλόζωος, ὁ, ἡ, ου, cupidus vitæ, & quidem fere in partem deteriorem, de eo qui vitæ conseruandæ cupiditate & timore mortis, v. c. in acie fugit. 2) animantium amans, vel studiosus. A ζωή.

φιλόθακος, ὁ, ἡ, deses, ignauus.

φιλοθεαμοσύνη, ἡ, amor spectaculorum. A sq.

φιλοθεάμων, ονος, ὁ, ἡ, spectaculorum amans, spectaculi cupidus. 2) visendarum rerum cupidus. A θέαμα vel θεάμων.

φιλοθεέω, pius sum in deum. A φιλόθεος.

φιλοθεία, ας, ἡ, amor dei, pietas. A sq.

φιλόθεος, ου, ὁ, ἡ, dei amans, pius. *Pass.* qui a deo amatur, deo placens & gratus.

φιλοθεότης, ἡ, pietas in deum, sed vox non bona. A pr.

φιλόθερμος, ου, ὁ, ἡ, calidorum seu caloris amans.

φιλοθέωρος, ου, ὁ, ἡ, qui spectaculis gaudet, 2) visendarum rerum cupidus.

φιλοθέως, Adu. cum pietate in deum. A φιλόθεος.

φιλοθηρία, ας, ἡ, studium venandi. A φιλόθηρος.

φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis studiosus sum, venatione delector. Ab eod.

φιλοθηρία, ἡ, studium venandi. A sq.

φιλόθηρος, ου, ὁ, ἡ, venandi studiosus. A θήρα.

φιλοθρηνής, έος, ὁ, ἡ, indulgens luctui, luctuosus. A θρῆνος.

φιλόθρηνος, ου, ὁ, ἡ, idem.

φιλόθυρσος, ὁ, ἡ, Bacchi sacris initiatus, B. sacra celebrans.

φιλοθύτης, ου, ὁ, rei diuinæ faciendæ studiosus, qui studiose sacrificat.

φιλοίκειος, ου, ὁ, ἡ, beneuolus erga necessarios seu propinquos.

φιλοικοδόμος, ου, ὁ, ἡ, qui ædificare amat, studiosus ædificandi. Ab οἰκοδομή.

φιλοίκειος, ὁ, ἡ, idem qui φιλοίκειος. Aristot. nisi sic legendum, vt vult Sylb.

φιλοικτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, pronus ad misericordiam, misericors.

φιλοικτιρμόνως, Adu. per misericordiam. A præc.

φιλοικτος, ου, ὁ, ἡ, misericors.

φιλοινία, ας, ἡ, amor vini. A sq.

φιλοινος,

φίλοινος, ου, ὁ, ἡ, vini amans seu cupidus, Gl. V. vinosus.
φίλοιστρος, ὁ, ἡ, furore percitus. 2) de diis, furorem immittens.
φιλοίστωρ, ορος, ὁ, v. φιλίστωρ.
φιλοίφης, ου, libidinosus. Voc. φιλοῖφα, φίλοιφος, Hes. E φίλος & οἰφέω.
φιλόκαινος, ου, ὁ, ἡ, nouitatis amans vel studiosus.
φιλόκακος, ου, ὁ, rerum malarum studiosus, rebus malis gaudens.
φιλοκακοῦργος, ου, ὁ, ἡ, dolosus, fraudulentus.
φιλοκακούργως, *Adu.* dolose, fraudulenter. A pr.
φιλοκαλέω, ῶ, pulcritudinem amo, honestati aut rebus honestis & praeclaris studeo. Gl. V. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. A φιλόκαλος.
φιλοκαλία, ας, ἡ, studium pulcritudinis, elegantia, studium honestitatis siue rerum honestarum. Ab eod.
φιλόκαλος, ου, ὁ, ἡ, pulcritudinis studiosus. 2) honestatis seu rerum honestorum studiosus. 3) studiosus elegantiae vel munditiae, lautitiae studiosus. Gl. Vet. mundus, politus, elegans.
φιλοκάλως, *Adu.* culte, ornate. A pr.
φιλοκάματος, ου, ὁ, ἡ, laboriosus.
φιλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, idem per Syncop.
φιλοκαρποφόρος, ὁ, ἡ, frugifer. Epith. aestatis. E φ. καρπὸς & φέρω.
φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri. 2) auaritia. A φιλοκερδής.
φιλοκερδέω, lucrum amo, auarus sum. Ab eod.
φιλοκερδία, v. φιλοκέρδεια.
φιλοκερδής, έος, ὁ, ἡ, amans seu studiosus lucri, auarus. Gloss. V. φιλοκερδεῖς, lucriones. A κέρδος.
φιλοκερδῶς, *Adu.* auiditate lucri. A pr.
φιλοκέρτομος, ου, ὁ, ἡ, qui maledictis incessere amat, qui cauillari & deludere amat, contumeliosus.
φιλοκηδεμών, ὁ, ἡ, idem quod seq.
φιλοκηδής, έος, ὁ, ἡ, adfinium suorum studiosus, benignus in cognatos. A κῆδος.
φιλόκηπος, ου, ὁ, ἡ, hortorum studiosus s. in hortis agens vitam.
φιλοκιθαριστής, οῦ, ὁ, citharistarum amans. 2) qui cithara ludere amat.
φιλοκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, periculi adeundi cupidus, periculum facile adiens, temerarius.
φιλοκινδύνως, *Adu.* more eorum, qui periclitari amant. A pr.
φιλοκισσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, amans hederae gestandae, qui hederam gestat.
φιλόκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, ocreatus. 2) armorum amans s. armatus.
φιλόκνισσος, ὁ, ἡ, pruritum concitans. 2) amans nidoris & lautarum epularum. A κνίσα vel κνίσσα, aut a κνίζω.
φιλόκοινος, ὁ, ἡ, amans reipublicae, ciuilis, communis.
φιλοκόλαξ, ακος, ὁ, ἡ, adulator. 2) adsentatorum amans.
φιλοκομπέω, ῶ, f. ήσω, iactito & effero me. A φιλόκομπος.
φιλοκομπία, ἡ, iactatio, ostentatio. A sq.
φιλόκομπος, ου, ὁ, ἡ, iactationis amans, qui sese iactare & efferre amat.
φιλόκοπρος, ου, ὁ, ἡ, qui stercorari debet, fimo opus habet.
φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus seu cultus studium. A seq.
φιλόκοσμος, ου, ὁ, ἡ, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus. 2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas.
φιλόκρημνος, ὁ, ἡ, qui in rupibus esse, versari, nasci, pasci solet.
φιλοκρινέω, ῶ, f. ήσω, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino. A κρίνω.
φιλοκρινητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens studiose discernendi vel diiudicandi. A pr.
φιλοκρόταλος, id. quod seq. A κρόταλον s. κρότος.
φιλόκροτος, ου, ὁ, ἡ, amans strepitum, plausum. 2) strepitum faciens, strepens plausibus.
φιλοκτέανος, ου, ὁ, ἡ, diuitiarum amans, auarus, lucri auidus. φιλοκτεανώτατε, auarissime. A κτέανον.
φιλοκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, idem. A κτῆμα.
φιλοκτησία, ας, ἡ, diuitiarum cupiditas, auaritia. A κτῆσις.
φιλοκτίστης, ου, ὁ, studiosus aedificandi.
φιλόκτιστος, ου, ὁ, ἡ, idem. A κτίζω.
φιλόκυβος, ου, ὁ, ἡ, aleae studiosus.
φιλοκυδής, έος, ὁ, ἡ, amans vel studiosus gloriae. A κῦδος.
φιλοκυνηγέτης, ου, ὁ, venationis studiosus.
φιλόκυνος, ου, ὁ, ἡ, qui canibus gaudet. A κύων.
φιλόκωμος, ου, ὁ, ἡ, qui amat commissationes.
φιλόκωπος, ον, rei nauticae studiosus. A κώπη.
φιλόλαγνος, ὁ, ἡ, libidinosus.
φιλολαμπάδος, ὁ, ἡ, faces, lucem amans. Epith. Dianae. A λαμπάς.
φιλοληΐος, ου, ὁ, ἡ, amans praedae. A λήϊη.
φιλόληπτος, ὁ, ἡ, idem, si vera lectio.
φιλόλιθος, ου, ὁ, ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.
φιλόλιχνος, ὁ, ἡ, gulae deditus, v. φιλόκνισσος.
φιλολογέω, ῶ, f. ήσω, libenter dissero, philosophor & dissero cum philosophis aut aliis eruditis hominibus. A φιλόλογος.
φιλολογία, ας, ἡ, studium seu amor disserendi. 2) studium seu amor literarum. Ab eod.
φιλόλογος, ου, ὁ, ἡ, qui disserere amat. 2) qui libenter audit alios loquentes seu disserentes. 3) literarum, philosophiae studiosus. 4) literatus, doctus.
φιλολόγως, *Adu.* more philologorum, amore literatorum. A pr.
φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. V. A sq.
φιλολοίδορος, ου, ὁ, ἡ, dicax, maledicus, contumeliosus.
φιλολοιδόρως, *Adu.* contumeliose. A pr.
φιλολουτρέω, ῶ. f. ήσω, libenter lauo, praecupidus sum lauandi, i. e. balnei. A sq.
φιλόλουτρος, ου, ὁ, ἡ, qui balnea amat, balneorum auidus. A λουτρόν.
φιλομάθεια, & θία, ας, ἡ, discendi cupiditas. A φιλομαθής.

φιλομαθία,

φιλομαθέω, ῶ, f. ήσω, discere cupio, discendi studio teneor. Ab eod.

φιλομαθὴς, έος, ὁ, ἡ, cupidus seu studiosus discendi, doctrinæ. A μανθάνω.

φιλομαθῶς, discendi cupiditate, doctrinæ studio. A pr.

φίλομαι, amo, vnde aor. 1. ἐφιλάμην φίλατο, prima longa. 2) amor. Apollon. Rh.

φιλομαντευτὴς, ὁ, ὁ, vates, augur, hariolus.

φιλόμαντις, εως, ὁ, idem.

φιλόμαστος, ὁ, ἡ, lactens, sugens vbera.

φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno. 2) feruide & incaute prælior. A μάχομαι.

φιλόμαχος, ὁ, bellicosus, ferox. A μάχη.

φιλόμβροος, ον, imbre multo opus habens. epith. plantarum.

φιλομειδὴς, έος, ὁ, ἡ, amans risum. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor risus, A μειδάω.

φιλομεῖραξ, ὁ, pæderasta.

φιλομειρακίος, α, ον, pæderasticus, deditus pæderastiæ. A μειράκιον.

φιλομεμφὴς, έος, ὁ, ἡ, qui libenter conqueritur & expostulat. A μέμφομαι.

φιλομιδὴς, έος, ὁ, ἡ, libidinosa, coitum appetens. A μίδεα.

φιλομήλα, ης, ἡ, philomela, Gl. Vet. φιλομήλη, acredula. A μέλος.

φιλομήλειος, α, ον, qui est lusciniæ. A pr.

φιλόμηρος, ου, ὁ, ἡ, studiosus Homeri, qui libenter legit, vel imitatur Homerum.

φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτηρ.

φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A seq.

φιλόμισος, ου, ὁ, ἡ, odio indulgens. A μῖσος.

φιλομμειδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod φιλομειδής.

φιλομμηδὴς, εος, ἡ, v. φιλομηδής.

φιλόμολπος, ὁ, ἡ, amans cantum, vel carmina. 2) cantor. 3) gloriæ appetens, qui amat nomen suum a multis cantari, celebrari. A μολπή.

φιλομουσία, ας, ἡ, Musarum, seu Musices amor, studium Musices. A seq.

φιλόμουσος, ου, ὁ, ἡ, Musarum vel Musices amans. 2) qui studiorum humaniorum seu politioris litteraturæ amans est. A Μοῦσα.

φιλομυθέω, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulari soleo seu fabularum amans sum. A φιλόμυθος.

φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. Ab eod.

φιλόμυθος, ου, ὁ, ἡ, confabulationum vel fabularum amans.

φιλονάματος, ὁ, ἡ, humoris appetens Epith. solis, quia humores attrahere creditur. A νᾶμα.

φιλοναύτης, ου, ὁ, rei naualis studiosus.

φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo 2) æmulor, æmulus sum. 3) contendo, i. e. laboro efficere, nitor. Gl. Vet. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. A φιλόνεικος.

φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, iurgium, pertinacia. 2) æmulatio. 3) contentio virium in certamine. A seq.

φιλόνεικος, ου, ὁ, ἡ, contentiosus, altercator, Gl. Vet. 2) in bonam partem, cupidus, studiosus alicuius rei, multum in re aliqua laborans. A νεῖκος.

φιλονείκως, Adv. contentiose. 3) cum æmulatione. 3) Gl. Vet. certatim. A pr.

φιλόνεος, ου, ὁ, ἡ, qui iuuenum amore tenetur, pæderasta. v. φιλομεῖραξ & φιλόπαις.

φιλονικέω, vincere, præstare, cupio. A seq.

φιλόνικος, ου, ὁ, ἡ, studiosus seu cupidus victoriæ, ambitiose laborans in aliqua re, sc. vt aliis præstet. A νίκη.

φιλονύμφιος, ἡ, Epith. Veneris, nuptiis gaudens, nuptiis fauens.

φιλοξενέω, ῶ, hospites amo, hospites libenter ex ipio. 2) peregrinos amo, peregrinos amo mores. A φιλόξενος.

φιλοξενία ας, ἡ, hospitalitas, liberalitas in hospites. Ab eod.

φιλοξενίζω, liberalis sum erga hospites.

φιλόξενος, ου, ὁ ἡ, hospitalis, liberalis in hospites.

φιλοξένως, Adu. hospitaliter, liberaliter in hospites. A pr.

φιλοξύτονος, ον, in pl. φιλοξύτονα, verba quæ acui tere solent.

φιλόοινος, ὁ, ἡ. v. φίλοινος.

φιλοπαιγμόνως, Adu. iocose, studio ioci, ludendi, saltandi &c. A φιλοπαίγμων.

φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, studium iocandi, ludendi, saltandi &c. A seq.

φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, amans iocos & lusus. A παίζω.

φιλοπαίκτης, ου, ὁ, idem. A παίζω.

φιλόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, amans liberorum, amans puerorum i. pæderasta Gl. Vet. puerarius.

φιλοπαίσμων, ὁ, ἡ, idem quod φιλοπαίγμων, & ab eod.

φιλοπαίστης, ου, ὁ, idem & ab eod.

φιλοπάννυχος, ον, noctem vigiliis consumere solitus, Epith. etiam Veneris.

φιλοπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, virginum amans. 2) virginitatis studiosus.

φιλόπατρις, ιδος, ὁ, ἡ, patriæ amans.

φιλοπατρία, ας, ἡ, pietas in patrem. A πατήρ.

φιλοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, amans patris. A πατήρ.

φιλοπενθὴς, εος, ὁ, ἡ, ad luctum procliuis. A πένθος.

φιλοπερίσσαλλος, ον, proprie qui inquirere esse cupiens; met. qui excellere in omni genere cupit.

φιλοπευθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui sciscitari & percontari amat, itemque discendi cupidus est, curiosus, scrutator. A πεύθομαι.

φιλοπευστέω, ῶ, f. ήσω, hoc studio & sciscitor, curiosus sum in sciscitando. Philox. φιλοπευστεῖ, percontatur, sciscitatur. A seq.

φιλοπευστής, ου, ὁ, sciscitator, Gl. Vet.

φιλοπευστος, ου, ὁ, ἡ, idem quod φιλοπευθής.

φιλοπλάνητος, ὁ, ἡ, qui placentis delectatur, libenter placentis vescitur. A πλακοῦς.

φιλοπλόκαμος, ον, bene textus, i. plexus, cincinnatus, amans crinium crispatorum.

φιλόπλοος, ου, ὁ, ἡ, nauigandi cupidus.

φιλοπλουτέω, ῶ, f. ήσω, ditescere cupio, nimio studio diuitiis inhio. A φιλόπλουτος.

φιλοπλουτία, ας, ἡ, diuitiarum amor, diuitiarum congendarum cupiditas. Ab eod.

φιλόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, diuitiarum amans, ditescendi studiosus.

φιλοποιέω, ῶ, & έομαι, ῦμαι, amicum seu beneuolum reddo, concilio.
φιλοποίησις, εως, ἡ, conciliatio, reconciliatio, Gl. Vet. A præc.
φιλοποιητὴς, ȣ, ὁ, amicitiæ conciliator. Ab eod.
φιλοποιΐα, ας, ἡ, conciliatio. Ab eod.
φιλοποίμην, ενος, ὁ, pastorum amans, vitæ pastoritiæ.
φιλοποίμνιος, ὁ, ἡ, gregis amans, gregem curans. Epith. canis. A ποίμνιον.
φιλοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, amicos efficiens. A ποιέω.
φιλοπόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, belli amans. 2) bellicosus.
φιλόπολις, ὁ, ἡ, ciuitatis amans, patriæ & ciuitatis commodis studens.
φιλοπολίτης, ȣ, ὁ, amans & studiosus ciuium, ac saluti eorum consulens.
φιλοπονέω, ῶ, f. ήσω, laborum amans sum. 2) cum labore efficio, studiose & gnauiter aliquid facio, elaboro, elucubro. Gl. Vet. studeo. A φιλόπονος.
φιλοπονηρία, ἡ, amor improborum. A seq.
φιλοπόνηρος, ȣ, ὁ, ἡ, improborum amans.
φιλοπονία, ας, ἡ, laborum amor, studium, industria, Phil. A seq.
φιλόπονος, ȣ, ὁ, ἡ, amans laborum, gnauus, industrius, Philox. τὸ φιλόπονον, studium, Gl. Vet.
φιλοπόνως, *Adu.* gnauiter, diligenter. A pr.
φιλόπορνος, ὁ, ἡ, scortator. A πόρνη.
φιλοπόρφυρος, ὁ, ἡ, qui veste purpurea vtitur, delectatur. A πορφύρα.
φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis, inexhausta & inexplebilis bibendi auiditas. A πόσις.
φιλοποτέω, ῶ, amo compotationes. A seq.
φιλοπότης, ȣ, ὁ, amator vini, potator, bibax. Gl. Vet. bibaculus.
φιλοπότις, ἡ, bibula, vinosa.
φιλοπραγματίας, ȣ, ὁ, rerum alienarum curiosus. A φιλοπράγμων.
φιλοπραγμόνως, *Adu.* more eorum, qui se libenter implicant negotiis alienis. 2) studio facessendi negotium. Ab eod.
φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, studium alienis seu variis se implicandi negotiis. 2) amor & voluntas litigandi. 3) sollertia. Ab eod.
φιλοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, qui libenter variis negotiis se implicat, qui sibi & aliis negotia libenter facessit. A πρᾶγμα, vel πράσσω.
φιλοπρεπὴς, ὲς, decori amans, elegans. A πρέπει.
φιλοπρεπῶς, eleganter, amice, Gl. Vet. A pr.
φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. A seq.
φιλοπροσήγορος, ȣ, ὁ, ἡ, adfabilis. Gl. Vet. salutator. A προσηγορέω.
φιλοπροσηγόρως, *Adu.* salutandi studio, adfabiliter. A præc.
φιλοπρωτεύω, f. εύσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. A φιλόπρωτος.
φιλοπρωτεία, ας, ἡ, amor principatus, s. primatus. Ab eod.
φιλόπρωτος, ȣ, ὁ, ἡ, primatum affectans.
φιλοπτόλεμος, ȣ, ὁ, ἡ, v. φιλοπολ.
φιλόπτολις, v. φιλοπολ.

φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum & in pauperes liberalitas. A seq.
φιλόπτωχος, ȣ, ὁ, ἡ, promptus ad iuuandos pauperes & mendicos.
φιλόπυ..ος, ȣ, ὁ, ἡ, idem quod φιλοπευθής.
φιλοπωριὴς, ȣ, ὁ, qui auctumnales fructus decerpere & iis vesci amat. Ab ὀπώρα.
φιλοργὴς, έος, ὁ, ἡ, iracundus. Ab ὀργή.
φιλόργιος, ȣ, ὁ, ἡ, qui Orgia celebrare amat, s. celebrat, Epith. festi diei, solennis, celeber. Ab ὄργια.
φιλορήτωρ, seu φιλοῤῥήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, rhetoricæ amans & studiosus.
φιλοριστία, ας, ἡ, nimia & inanis subtilitas in definiendo. Galen. E φ. & ὁρίζω.
φιλορμίστειρα, ἡ, Epith. Veneris, in portum deducens nauigantes. Ab ὁρμίζω.
φιλορνιθία, ας, ἡ, auium amor. A seq.
φιλόρνις, ιθος, ὁ, ἡ, auium amans.
φιλοῤῥώθων, ὁ, ἡ, Epith. cani, a loco, quem obtinet. A ῥώθων.
φιλόρτυξ, ὁ, ἡ, amans coturnices.
φιλορχήμων, ονος, ὁ, ἡ, saltationum amans. Ab ὀρχέομαι.
φιλόρχηστος, ȣ, ὁ, ἡ, saltandi cupidus. Ex iisd.
ΦΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, amicus. Sed φίλος, η, ον, carus, amicus, gratus. Hinc *Comp.* φίλτερος, & *Superl.* φίλτατος amicissimus, item φιλίων, & φιλαίτατος.
φιλοσαρκέω, voluptatis studio teneor, carnem amo & cuticulam curo. A φιλόσαρκος.
φιλοσαρκία, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes. 2) corporearum voluptatum studium. Ab eod.
φιλόσαρκος, ȣ, ὁ, ἡ, carnem amans, corporeis oblectamentis deditus. A σάρξ.
φιλοσίγματος, ὁ, crebro vsurpans literam ς. A σίγμα.
φιλόσιτος, ὁ, ἡ, frumenti comparandi cupidus. 2) cibi appetens.
φιλόσκεπος, ȣ, ὁ, ἡ, tegmine gaudens. A σκέπη.
φιλοσκηπτρος, ὁ, Epith. regis, sceptriger. A σκῆπτρον.
φιλόσκιος, ȣ, ὁ, ἡ, amans vmbræ, vmbram captans. A σκιά.
φιλοσκώμμων, ονος, ὁ, ἡ, dicteriis mordacibus gaudens, Gl. Vet. dicax. A σκῶμμα.
φιλοσκωπτέω, ῶ, f. ήσω, dicax sum. A seq.
φιλοσκώπτης, ȣ, ὁ, dicax, vrbanus, A σκώπτω.
φιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, sapientiam amo, sapientiæ deditus sum, studium meum in doctrina & sapientia colloco, philosophiam capesso, philosophiæ me dedo. 2) philosophorum more disputo, dissero seu disquiro & commentor mecum, philosophiam doceo seu profiteor. 3) vniuerse, pro exquiro aliquid, curo, video, apud Lys. 4) sapientiæ & modestiæ in moribus studeo. Apud eccles. vitæ operam do austeræ & seueræ. A φιλόσοφος.
φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philosophica quæstio, seu res, quam quis philosophica commentatione exquirit. A præc.
φιλοσοφία, ας, ἡ, philosophia, sapientiæ studium. 2) secta, Gl. Vet. 3) eloquentia, apud

apud Herr. sæpe. 4) vita ascetica & monastica, apud Scriptores eccl. A seq.

Φιλόσοφος, ου, ὁ, ἡ, amans seu expetens sapientiam, sapientiæ studio deditus. 2) sapiens, doctus, philosophus.

Φιλοσόφως, Adu. philosophice, vt philosophum decet. A præc.

Φιλοσπήλυγξ, γγος, ὁ, ἡ, speluncas amans, libenter in antris commorans.

Φιλόσπονδος, ὁ, ἡ, libationi aptus s. seruiens, v.c. vinum. A σπονδή.

Φιλοστασιώτης, seditiosus, Gl. Vet.

Φιλοστεφανέω, ῶ, coronarum amans sum: seu coronam adsequi contendo, coronam ambio. A seq.

Φιλοστέφανος, ου, ὁ, ἡ, coronarum amans seu cupidus.

Φιλόστονος, ου, ὁ, ἡ, gemebundus.

Φιλοστόνως, Adu. cum gemitu. A pr.

Φιλοστοργέω, ῶ, ad amandum propensus sum, siue valde amo: dicitur inprimis de amore coniugum, & eo, qui inter parentes & liberos est. 2) cupiditate generandorum liberorum ducor. A φιλόστοργος.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, amor vehemens quiuis, tum inter parentes & liberos, coniugesque. Ab eod.

Φιλόστοργος, ου, ὁ, ἡ, propensus ad amorem, qualis est inter parentes & liberos & coniuges, Phil. indulgens. A στοργή.

Φιλοστόργως, Adu. amantissime. A præc.

Φιλοστρατιώτης, ου, ὁ, militum amans s. militibus nimis indulgens. 2) ad rem militarem pronus.

Φιλόστροφος, ου, ὁ, ἡ, mutabilis, inconstans. A στροφή.

Φιλόσυκος, ου, ὁ, ἡ, amans ficuum, qui ficuum esu delectatur. A σῦκον.

Φιλοσύμμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui amat belli socios, amans commilitonum, vel, qui se libenter belli socium adiungit.

Φιλοσυνήθης, εος, ὁ, ἡ, amans consuetudines, familiaritates.

Φιλοσυνουσιάζω, frequenti congressu, item coitu gaudeo.

Φιλοσυνουσιαστής, ὁ, ὁ, salax, coitum nimis appetens. A præc.

Φιλοσύντομος, ὁ, ἡ, breuitatis studiosus, breuis.

Φιλοσωματέω, ῶ, nimium sum amans corporis, nimis curo corpus.

Φιλοσωματία, ἡ, nimia corporis cura. A seq.

Φιλοσώματος, ου, ὁ, ἡ, corporis nimium studiosus, qui nimis amat curare cutem suam. A σῶμα.

Φιλοσωμάτως, Adu. nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura. A pr.

Φιλοσώφρων, ονος, ὁ, ἡ, moderatus vel prudens. 2) pudicos & castos amans.

Φιλοτάριον, & φιλοττάριον, τό, Dim. a φιλότης, n. 3. amicellulus, in compellatione ὑποκοριστικῶς.

Φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor in liberos. A seq.

Φιλότεκνος, ου, ὁ, ἡ, amans liberorum. A τέκνον.

Φιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, artium studiosus sum. 2) artificiosæ elegantiæ studio teneor 3) dissero de arte aliqua, velut eius studiosus. 4) artificiose & callide ago. A φιλότεχνος.

Φιλοτέχνημα, ατος, τό, opus solers, artificiosum. A præc.

Φιλοτεχνήμων, ονος, ὁ, ingeniosus, artifex. Ab eod.

Φιλοτεχνής, ὁ, ὁ, artificiosus. A τέχνη.

Φιλοτέχνησις, εως, ἡ, ipsa actio sollerter aliquid efficiendi. 2) artificium, opificium. A φιλοτεχνέω.

Φιλοτεχνία, ας, ἡ, artium studium, vel studium elegantiæ artificii, sollertia. 2) vsus consiliorum callidorum, inuentorum callidorum, doli, in efficiendo, præsertim in bello gerendo. A seq.

Φιλότεχνος, ου, ὁ, ἡ, artis aut artium studiosus, industrius, solers. A τέχνη.

Φιλοτέχνως, Adu. more eorum, qui artium sunt studiosi. 2) artificiose, ingeniose, A pr.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia, amor, beneuolentia. 2) concubitus. 3) Gl. Vet. amicus, in compellationibus, ὦ φιλότης. A φίλος.

Φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, inuitatio ad bibendum. 2) propinatio post cœnam beneuolentiæ ergo. A seq.

Φιλοτήσιος, ου, ὁ, ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conueniens, potus ad conciliandam amicitiam. A φιλότης, vel seq.

Φιλότησις, εως, ἡ, amicitia. Ab eod.

Φιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, honoris consequendi gratia facio. 2) ambitiose & magno studio conor & annitor, more nimirum eorum, qui honoris caussa toti sunt in re aliqua. 3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo. 4) efferor, glorior, mihi placeo. 5) munificentia & liberalitate inclaresco, largior populariter. 6) simpliciter, dono, largior. 7) gaudeo aliqua re, delector. A φιλότιμος.

Φιλοτίμημα, ατος, τό, conatus, contentio, studium aliquid efficiendi. 2) in quo aliquis sibi placet, & quo honorem aucupatur. 3) liberalitas, facinus liberale. 4) ornamentum, magnificentia. A pr.

Φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris seu honorum studium, ambitio. 2) æmulatio, æmula virtus & contentio animi ad certamen excitati. 3) studium, contentio. 4) erogatio publice facta, largitio, munificentia, velut in ludis, vnde φιλοτιμίαι, ludi. 5) liberalitas. A seq.

Φιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, honoris seu honorum cupidus seu studiosus, ambitiosus, qui ad rem aliquam contendit, & ex eo honorem sibi parere nititur. 2) generosus, magnificus. Philox. ambitiosus, munerarius, liberalis. A τιμή.

Φιλοτίμως, Adu. studio honoris, nimio honoris studio, ambitiose, sollicite, Gl. Vet. cemiter, enixe, certatim. Comp. φιλοτιμοτέρως. A pr.

Φιλότμητος, ου, ὁ, ἡ, Epith. diei, qua circumcisio fit apud Iudæos h. e. octaui solennis destinati circumcisioni. Nonn.

Φιλοτοιοῦτος, ου, ὁ, rei alicuius valde studiosus.

Φιλοτραγήμων, ὁ, ἡ, bellaria amans, libenter edens. A τράγημα.

φιλοτράπεζος, ὁ, ἡ, paraſitus, ſcurra. A τράπεζα.
φιλοτροφέω, ῶ, f. ήσω, libenter alo, multos alo. A ſeq.
φιλοτρόφος, ὁ, ἡ, almus beneficus. Epith. deorum. A τρέφω.
φιλοτύραννος, ε, ὁ, ἡ, fautor, ſectator tyrannorum vel tyrannidis. 2) tyrannidis amans ſ. cupidus.
φιλοτωθάζω, libenter derideo, dicax ſum.
φιλοτωθάσσω, idem. Hipp.
φιλόφθογγος, ον, clamoſus, vocalis, latrator.
φιλόφθονος, ὁ, ἡ, inuidus.
φιλοφιλία, ας, ἡ, amor & ſtudium erga amicos. A ſeq.
φιλόφιλος, ε, ὁ, ἡ, amicorum ſtudioſus.
φιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ, ἡ, lyræ amans, Epith. cantus, ſc. cui lyra accinit.
φιλοφρονέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, comitate proſequor & humanitate, amanter complector, excipio. A φιλόφρον.
φιλοφρόνημα, τὸ, factum benigne, beneficium, humanitas. A pr.
φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, beneuolentia. Ab eod.
φιλοφρονητικός, ἡ, ὸν, comis, blandus. Ab eod.
φιλοφροσύνη, ης, ἡ, beneuolentia, comitas. 2) amicitia, familiaritas. Ab eod.
φιλοφρόνως, *Adu.* beneuolo animo, beneuole, comiter, amanter. *Comp.* φιλοφρονεστέρως. Ab eod.
φιλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens eſt beneuola erga quempiam, beneuolus, comis, benignus. A φρήν.
φιλόφωνος, ε, ὁ, ἡ, loquax, garrulus. A φωνή.
φιλόχλαινος, ε, ὁ, ἡ, *proprie* læna, veſte pingui vtens: cupidus lænæ, appetens lænam ſ. veſtem quamcunque. A χλαῖνα.
φιλόχλος, ε, ὁ, ἡ, amans vulgi, popularis.
φιλοχορευτής, ε, ὁ, choreas ducendi ſtudioſus. Epith. Bacchi.
φιλόχορος, ε, ὁ, ἡ, chori ſeu chorearum amans.
φιλοχρηματέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ auidus ſum. A φιλοχρήματος.
φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, auaritia. Ab eod.
φιλοχρηματιστής, ε, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus, ſ. ſtudioſus.
φιλοχρηματιστικῶς, *Adu.* ſtudio comparandarum diuitiarum. A pr.
φιλοχρήματος, ε, ὁ, ἡ, cupidus pecuniæ, auarus. A χρήματα.
φιλοχρημάτως, *Adu.* cupiditate pecuniæ, auare. A præc.
φιλοχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ auidus ſeu auarus ſum. A φιλοχρήμων.
φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas. Ab eod.
φιλοχρήμων, ονος, ὁ, ἡ, cupidus pecuniæ. A χρήματα.
φιλόχρηστος, ε, ὁ, ἡ, amans bonorum. 2) honeſti ſtudioſus, benignus, æquus.
φιλόχριστος, ε, ὁ, ἡ, amans & ſtudioſus Chriſti.
φιλόχρονος, ε, ὁ, ἡ, *proprie* amans temporis, cunctator.
φιλόχρυσος, ε, ὁ, ἡ, auri amans, auro inhians.
φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco aliquo verſor & habito, loci alicuius amore captus ſum. 2) verſor, habito. A φιλόχωρος.
φιλοχωρία, ας, ἡ, amor loci, cum quis libenter in aliquo loco commoratur. Ab eod.
φιλόχωρος, ε, ὁ, ἡ, qui locum amat, qui aliquo in loco verſatur.
φιλοψευδεία, ας, ἡ, ſtudium mentiendi. A φιλοψευδής.
φιλοψευδία, ἡ, idem. Ab eod.
φιλοψευδής, έος, ὁ, ἡ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens. A ψεῦδος.
φιλοψεύστης, ε, ὁ, amans mendacia, mendax.
φιλοψία, ας, ἡ, opſoniorum cupido, ſ. appetitus. A φίλοψος.
φιλοψογέω, ῶ, reprehendendi ſtudio teneor. A ſeq.
φιλόψογος, ε, ὁ, ἡ, reprehendere amans.
φιλοψόγως, *Adu.* reprehendendi ſtudio ſ. libidine. A pr.
φίλοψος, ε, ὁ, ἡ, opſoniorum amans. Ab ὄψον.
φιλοψόφος, ὁ, ἡ, garrulus, iactator.
φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter & ignaue parco. A φιλόψυχος.
φιλοψυχητέον, cum ὁ, non nimium amanda eſt vita. A pr.
φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A ſeq.
φιλόψυχος, ε, ὁ, ἡ, quaſi animæ amans; nimium vitæ cupidus, nimium timens, ne vita priuetur, timidus. A ψυχή.
φιλόψυχρος, ε, ὁ, ἡ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.
φιλοψύχως, *Adu.* nimio vitæ amore, nimis vitæ parcendo. A φιλόψυχος.
φιλτάτιον, ε, τὸ, amiculus, in compellatione. A ſeq.
φίλτατος, η, ον, cariſſimus: ſodes, Gl. Vet. ſc. in compellatione. A φίλος.
φίλτρον, ε, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum. 2) res, amicitias, ſeu amorem, beneuolentiam concilians. Ab eod.
φίλυβρις, ὁ, ἡ, contumelioſus, inſolens. Ab ὕβρις.
φιλυγιής, ὁ, ἡ, bonæ valetudinis ſtudioſus.
φιλυδρίας, ε, ὁ, idem quod φίλυδρος, & ex iisd.
φιλυδριάω, aquam, loca irrigua amo. A pr.
φίλυδρος, ε, ὁ, ἡ, aquæ amans, gaudens aquis. Ab ὕδωρ.
φιλύδρηλος, ον, idem.
φίλυμνος, ε, ὁ, ἡ, amans hymnos, cantum, ſtudioſus canendi, muſicus.
φιλυπήκοος, ὁ, ἡ, obſequioſus, facile obediens.
φίλυπνος, ε, ὁ, ἡ, amans ſomni, ſomnolentus.
φιλυπόδοχος, ε, ὁ, ἡ, qui ſæpe, benigne conuiuatur. Ab ὑποδοχή.
φιλυπόστροφος, ὁ, ἡ, redire ſolitus, facile rediens. Ab ὑποστρέφω.
φιλυποστροφώδης, ες, idem. Ab ὑποστροφή.
φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad ſuſpicandum propenſa. Ab ὕποψις.
ΦΙ'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, tilia, *arbor.* 2) eiusdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum & extimum corticem latitans.
φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus, Gl. Vet. φιλύρινον, corticatum. A pr.

Φιλῳδὸς, ᾶ, ἡ, idem ab eod.
Φιλῳδὸς, ὁ, ὁ, studiosus cantus, cantor, musicus. Ab ᾠδή.
Φίλως, *Adu.* amenter. A φίλος.
Φιλωψ, ωπος, ὁ, ἡ, qui amico vultu est, amicus.
ΦΙΜΟ'Σ, ὁ, ὁ, camus, capistrum. 2) fiscella. 3) pyrgus in ludo aleatorio, turricula in qua concutiuntur tesseræ, aut tali. Reperitur & φιμὸν in neutr.
Φιμόω, f. ώσω, camo colligo aut adstringo, capistro, obturo, coarcto, constringo, os occludo, compesco. φιμοῦμαι, obmutesco. A pr.
Φιμώδης, εος, ὁ, ἡ, cami seu fiscellæ formam habens. 2) cami vsum præbens. 3) constringens. Ab eod.
Φίμωσις, εως, ἡ, obligatio, quæ fit camo. 2) coarctatio, f. constrictio qualibet. A φιμόω.
Φίνις, ossifragus, genus aquilarum. A φίνη, *ossifraga.*
ΦΙΝΤΙΣ, ὁ, auriga. 2) animus, quasi *corporis auriga.* Vox Dorica.
Φὶξ, ικὸς, ἡ, Bœot. pro σφίγξ.
ΦΙΤΡΟΣ, ὁ, ὁ, stipes, truncus. 2) caulis. Reperitur & neutrum.
Φίττα, *Adu.* accelerandi. Ab eod. & pro σίττα.
Φιτυ, τὸ, idem quod seq. Aristoph.
Φίτυμα, ατος, τὸ, germen, stirps, proles. A φιτύω.
Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. Ab eod.
Φιτύω, f. ύσω, sero, planto. 2) genero, gigno. A φύω.
Φλαδιάω, ῶ, contundendo, subigendo mollio, vnde subigo. A φλάω.
ΦΛΑΖΩ, stulte & non articulate loquor. 2) ferueo.
Φλανύσσω, garrio, ineptio, deliro. A φλέω.
Φλάσις, εως, ἡ, *Ion.* pro θλάσις, fractura.
Φλάσμα, τὸ, pro θλάσμα, quod confractum, contusum est, contusio, a φλάω pro θλάω.
Φλασμὸς, ὁ, ὁ, fastus. A φλάζω.
Φλαστὸς, ἡ, ὸν, qui contundi seu conteri potest. A φλάω.
Φλαυρίζω, f. ίσω, idem quod φαυλίζω. A seq.
Φλαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος, & ab eo.
Φλαύρως, *Adu.* pro φαύλως.
Φλάω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo. 2) subigo, tero. Vnde 3) contundendo, vel subigendo mollio. 2) masturbo. 5) voro, auide comedo. Est autem a θλάω.
Φλεβάζω, scaturio tanquam e vena. A φλέψ.
Φλεβικὸς, ἡ, ὸν, ad venas pertinens, qui venarum est. Ab eod.
Φλέβιον, ὁ, τὸ, venula. Dim. ab eod.
Φλεβονευρώδης, εος, ὁ, ἡ, quasi veninerueus. E φλέψ & νευρώδης.
Φλεβοῤῥαγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex eod. & ῥήγνυμι.
Φλεβοτομέω, ῶ, venam seco, Gl. Vet. sanguino. Φλεβοτομοῦμαι, sanguinor, Gl. Vet. A φλεβοτόμος.
Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio, venæ incisio. A seq.
Φλεβοτόμος, η, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ὁ, scalpellum, seu instrumentum, quo vena inciditur. Ex eod. & τέμνω.
Φλεβώδης, εος, ὁ, ἡ, venosus, venis abundans. A φλέψ.
Φλεγέθω, vro, incendo, comburo. A φλέγω.
Φλεγέθος, ᾶ, ὸν, ruber, flammæ modo. Ab eod.
Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium. 2) pituita, Philox. Ab eod.
Φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, efferuesco. 2) intumesco, tumeo, Gl. Vet. suppuro. Φλεγμαίνει, turget, Philox. 3) factum, crimen dicitur φλεγμαίνειν, quod adhuc feruet, h. e. in recenti sermone & odio versatur. item, cuius dolor recens est. A pr.
Φλεγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.
Φλεγμάνσις, εως, ἡ, idem quod seq. & ab. eod.
Φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æstus, ardor. Ab eod.
Φλεγματίας, *Ion.* Φλεγματίης, ὁ, ὁ, pituitosus, qui biliosо opponitur. Ab eod.
Φλεγματικὸς, ἡ, ὸν, abundans pituita. Ab eodem.
Φλεγματοειδὴς, ὲς, idem. Ex eod. & εἶδος.
Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.
Φλεγματώδης, εος, ὁ, ἡ, inflatus, inflammatus, suppuratus. 2) pituitosus. Ab eod.
Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio, Gl. V. suppuratio, tumor. A φλέγω.
Φλεγμονώδης, εος, ὁ, ἡ, inflammationem habens, cum inflammatione coniunctus. A pr.
Φλεγύας, ὁ, ὁ, aquila. A φλέγω.
Φλεγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ignitus, ardens. 2) splendens. 3) iniuriosus, damnosus. Ab eod.
ΦΛΕΓΩ, f. ξω, vro, cremo, incendo, inflammo. 2) amore mei incendo. 3) illustro, illumino. 4) fulgeo. φλέγομαι, ardeo, ardesco, flagro, Gl. Vet.
Φλεδονεία, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A seq.
Φλεδονεύω, & νέω, nugor, garrio. A φλεδών. v. φλύω.
Φλεδονώδης, εος, ὁ, ἡ, nugax, garrulus. Ab eod.
Φλέδων, ονος, & φλεδὼν, ῶνος, ὁ, homo ineptus, nugax. A φλέω.
Φλέξις, εως, ἡ, incensio, incendium. A φλέγω.
Φλὲψ, εβὸς, ἡ, vena 1) animalis. 2) aquarum & similium.
ΦΛΕ'Ω, idem quod φλύω, plenus seu refertus sum, redundo, etiam bonis rebus. 2) ebullio, efferuesco. 3) erumpo. 4) nugor.
Φλέως, ω, ἡ, papyrus, planta aquatica spinis carens. A φλέω.
Φληδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Hesych. Ab eod.
Φληναφάω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλήναφος.
Φληναφεύω, idem. Ab eod.
Φληναφέω, ῶ, idem & ab eod.
Φληνάφημα, τὸ, idem quod seq. A pr.
Φληναφία, ας, ἡ, nugæ. Ab eod.
Φλήναφος, ὁ, ὁ, ἡ, nugæ. 2) nugator, nugatrix, nugax, stultiloquus. A seq.
Φληνέω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλέω.
Φληνύω, f. ύσω, idem & ab eod.
ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, portæ antepagmentum, antæ. 2) vestibulum, limen. Hinc & φλιαὶ, valvarum postes: item, ligna directa & transuerso depacta, & scalarum firmamenta, quæ gradus transuer-

transuersarios, per quos ascenditur, vtrinque compingunt. Gl. V. postis, limen.

Φλίβω, premo, comprimo, Aeol. pro Θλίβω.

ΦΛΙΔΑΩ & φλιδάω, putresco, putresio. 2) rumpor, laceror, lanior. 3) rugas contraho. v. φλυδ

Φλιδόνες, ων. αἱ, rugæ & sinus vestium. A pr.

Φλιψις, ἡ, Aeol. pro Θλίψις, vbi v.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus. 2) splendidus, fulgidus. A φλόξ.

Φλογερὸς, ρὰ. ρὸν, idem & ab eod.

Φλογετὴς, ῦ, ὁ, ardor. Phil. Ab eod.

Φλογιζω, ῶ, inflammor. Ab eod.

Φλογίδιον, ου, τὸ, paruum frustum carnis assæ. Dim. a φλογίς.

Φλογίζω, f. ίσω, ardeo, 2) vstulo, inflammo, incendo. A φλόξ.

Φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

Φλογὶς, ίδος, ἡ, caro assa. Gl. V. flammeum.

Φλογισμὸς, ῦ, ὁ, vstulatio. A φλογίζω

Φλογιστὸς, ἡ, ὸν, vstulatus. 2) inflammabilis. A eod.

Φλογμὸς, ῦ, ὁ, ardor, æstus, flamma, incendium. 2) fulgur. Ab eod.

Φλογογενὴς, έος, ὁ, ἡ, quasi flammigena, Gl. Vet. E φλὸξ & γίνομαι

Φλογοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, flammæ similis. 2) flammeus, ignitus. Ex eod. & εἶδος.

Φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλόξ.

Φλογοιδέμαι, ardore intumesco. Ex eod. & οἰδέμαι.

Φλογόλευκος, ον, e rubro albicans.

Φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo. φλογῶσθαι, flamma nescere, Gl. V. Ab eod.

Φλογώδης, εος, ὁ, ἡ, ardens, feruens. 2) flammeus & incensus. Ab eod.

Φλόγωμα, ατος, τὸ, vstulati panis quasi pustula. A φλογόω.

Φλογωπὸς, ον, rutilus, splendens. E φλὸξ & ὤψ.

Φλόγωσις, εως, ἡ, inflammatio. A φλογόω.

Φλοιὰ, Ion. φλοιὴ, ἡ, pro φλιὰ, ap. Apollon Rh. vbi tamen alii φλιή. 2) Proserpina ap. Lacedæmonios.

Φλοιάριον, ου, τὸ, paruus cortex. Dim. a φλοιός.

Φλοίζω, f. ίσω, decortico. Ab eod.

Φλόϊνος, η, ον, e cortice factus. Ab eod.

Φλοιοβαρὴς, ὲς, leuis. Ex eod. & βαρύς.

Φλοιορραγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A seq.

Φλοιορραγὴς, έος, ὁ, ἡ, corticem habens diruptum, quod est ex φλοιὸς & ῥήγνυμι.

Φλοιὸς, ῦ, ὁ, cortex, libros, liber. A φλόος.

ΦΛΟΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, fonitus, quem aqua edit, præsertim, cum fluctus excitantur. 2) murmur, tumultus, strepitus.

Φλοισμὸς, ῦ, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.

Φλοιόω, f. οίσω, idem quod φλοίζω.

Φλοιώδης, εος, ὁ, ἡ, cortici similis, corticosus. A φλοιός.

Φλομὶς, ίδος, ἡ, verbasculum. Dim. a seq.

ΦΛΟΜΟΣ, & φλῶμος, ου, ἡ, verbascum, *herba*.

Φλονὶς, ίδος, ἡ, squama. Hes.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. A φλέγω.

ΦΛΟΟΣ, φλῶς, ου, ὁ, cortex. Phil. scirpus. 2) teges, storea, stragulum ex vlua vel scirpo, aut sparto vel iunco.

Φλύακον, τὸ, pullula. A seq.

Φλύαξ, ακος, ὁ, garrulus, scurra, nugator. A φλύος.

Φλυαρέω, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero. A φλύαρος.

Φλυάρημα, τὸ, dictum nugatorium, f. sermo nugatorius, ineptus, impudens. A pr.

Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verbositas, Gl. Vet. φλυαρίαι, argutiæ, Gl. V. Ab eod.

Φλυαρολογέω, ῶ, f. ήσω, nugas loquor. A φλυαρολόγος.

Φλυαρολογία, ας, ἡ, sermo nugatorius. Ab eod.

Φλυαρολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui nugas loquitur, nugator. E seq. & λέγω.

Φλύαρος, ου, ὁ, ἡ, nugatorius, ineptus, vanus & futilis. 2) nugator, stultiloquus. Gl. V. nugax. Philox. argutus, garrulus, verbosus. Al. Gl. V. friuolus. A φλύος vel φλύω.

Φλυαρώδης, εος, ὁ, ἡ, nugatorius, nugax. A pr.

Φλυκτάω, nugor, blatero. 2) eructo. A φλύω.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A seq.

Φλυδάω, ῶ, humesco. 2) flaccesco. v. & φλιδάω. A φλύω.

Φλυζάκιον, τὸ, bulla, pustula in modum bullæ. A seq.

Φλύζω, idem quod φλύω. vbi v.

Φλύκταινα, ης, ἡ, pullula, papula, Philox. pr. ab igni. A φλύσσω.

Φλυκταινίδιον, ου, τὸ, parua pustula. A pr.

Φλυκταινοειδὴς, ὲς, pustulatus, pustulæ formam habens. Ex eod. & εἶδος.

Φλυκταινόομαι, ῦμαι, in pustulas erumpo. A pr.

Φλυκταίνωσις, ἡ, eruptio pustularum. A pr.

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, pustula, tumor. A φλύω.

Φλύος, nugæ. Ab eod.

Φλύσις, εως, ἡ, eruptio in cute e redundantia humoris. A φλύω.

ΦΛΥΩ, f. ύσω, ferueo, bullio, ebullio, feruendo seu bulliendo strido. 2) euomo. 3) nugas loquor, garrio.

Φοβερίζω, terreo. A φοβερός.

Φοβέριος, ῦ, ὁ, timendus, formidabilis. Ab eodem.

Φοβερισμὸς, ῦ, ὁ, terror. Phil. A φοβερίζω.

Φοβερὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis, formidolosus. A φόβος.

Φοβερότης, ητος, ἡ, timor, terror. A pr.

Φοβερῶς, *Adu.* metum incutiendo, formidabiliter. Ab eod.

Φοβερῶψ, ὁ, ἡ, terribilis specie. Ex eod. & ὤψ.

Φοβέω, ῶ, fut. ήσω, terreo, absterreo, Philox. φοβέομαι, timeo, formido, paueo, expauesco. A φόβος.

Φόβη, ης, ἡ, coma, iuba, *de equo & leone.* Soph. A pr.

Φοβητικὸς, ἡ, ὸν, meticulosus. Ab eod.

Φόβητρον, ου, τὸ, quod metum incutit, seu incutere potest, terriculum, terriculamentum. Ab eod.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus, formido, Philox. fuga. A φέβομαι.

Φοιβάζω, f. άσω, vaticinor, Phœbi numine afflatus vaticinans dico. A Φοῖβος.

Φοιβάζω, idem & ab eod.

Φοιβάς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata. Gl. Vet. saga. Ab eod.

Φοιβαστική, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιβάζω.

Φοιβαστικός, ή, όν, vaticinus. Ab eod.

Φοιβάστριος, α, ον, idem. Ab eod.

Φοιβάω, ῶ, lustro, purgo. 2) splendidum reddo. A φοῖβος.

Φοιβεῖος, α, ον, *Ion.* φοιβήϊος, phœbeus, ad Phœbum pertinens. Ab eod.

Φοιβητεύω, idem quod φοιβάζω, vel φοιβάω. A φοιβάω, Φοιβήτρια, ἡ, antistita templi, fatidica. A seq.

Φοιβήτωρ, ορος, ὁ, fatidicus, vates. A φοιβάω.

Φοιβόληπτος, ου, ὁ, ἡ, a Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus. E φοῖβος & λ.

Φοιβίτης, ου, ὁ, hariolus, Phil. A seq.

ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, purus, impollutus, castus. 2) vaticinus, vaticinandi peritus. 3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ vel φόνος.

Φοίνιγμα, ατος, τό, idem quod seq.

Φοινιγμός, οῦ, ὁ, quasi rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάνθεμος, ον, flores purpureos efferens f habens. Epith. veris. E φοῖνιξ & ἄνθος.

Φοινικάω, rubefacio. Gl. V. A φοῖνιξ.

Φοινίκεος, ου, ὁ, ἡ, & ἥιος, α, ον, puniceus. 2) palmeus, e palma factus. Ab eod.

Φοινικέλικτος, ον, & λίκτης, ου, fraudulentus, dolosus. E φοῖνιξ & ἑλίσσω. Nam Poeni pro vafris & σκολιοῖς habebantur.

Φοινίκεος, έη, εον, idem. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnice.

Φοινικηΐς, ΐδος, ἡ, v. φοινικίς.

Φοινικίας, ου, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans, euronotus, thrasciæ oppositus.

Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnicas imitor, aut æmulor. 2) ad puniceum colorem vergo, purpurasco. 3) tingo purpura. Ab eod.

Φοινικικός, ή, όν, Phœnicius, Punicus. Ab eod.

Φοινίκινος, ίνη, νον, puniceus aut rutilus. 2) palmeus, e palmulis confectus. Ab eod.

Φοινίκιος, ία, ιον, puniceus, palmeus. Ab eod.

Φοινικίς, ίδος, ἡ, vestis punicei coloris, puniceus amictus, purpurea vestis, (ob coloris adfinitatem), pannus puniceus. Gl. V. paludamentum. Ab eod.

Φοινικιστής, οῦ, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.

Φοινικιστί, *Adu.* punice. Ab eod.

Φοινικοβάλανος, ου, ὁ, fructus palmæ Aegyptiacæ.

Φοινικοβαπτος, ον, colore puniceo tinctus.

Φοινικοβατέω, ῶ, palmas scando. E φ. & βαίνω.

Φοινικοβαφής, ές, idem quod φοινικόβαπτος. Ex eod. & βαφή.

Φοινικογενής, ές, Phœnice ortus. E φοινίκη & γίγνομαι.

Φοινικοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, digitos purpureos, i. e. pulchros habens, pulcher, de femina.

Φοινικόεις, εσσα, εν, puniceus. A φοῖνιξ.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ, ἡ, puniceam tramam habens. Ex e d. & κρόκη.

Φοινικόλοφος, ου, ὁ, ἡ, rubram cristam habens. Ex eod. & λόφος.

Φοινικοπάρειος, ου, ὁ, ἡ, puniceas habens genas, i. e. pulchras, pulchra. Ex eod. & παρειά.

Φοινικοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, *Ion.* pro φοινικοπάρειος.

Φοινικοπάρυφος, ου, ὁ, ἡ, puniceo limbo prætextam vestem gerens, prætextatus. Ex eod. & παρυφος.

Φοινικοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, solum habens puniceum seu rubrum. Ex eod. & πέδον.

Φοινικόπεζα, ης, ἡ, purpureos pedes habens, i. e. pulchros, pulchra.

Φοινικόπτερος, ου, ὁ, ἡ, rubeas alas seu pinnas habens: genus auis. Ex eod. & πτερόν.

Φοινικοροδίαι, ῶν, αἱ, punicea rosaria. Ex eod. & ῥόδον.

Φοινικόρυγχος, ου, ὁ, ἡ, qui est rostro puniceo, nempe a sanguine, ut leo, lacerato animali. 2) de homine foret, purpurea labia, purpureum os habens, i. e. pulchrum. Ex eod. & ῥύγχος.

Φοινικός, ή, όν, puniceus. 2) punicus. Ab eod.

Φοινικοσκελής, έος, ὁ, ἡ, qui est puniceis, i. e. pulchris cruribus. Ex eod. & σκέλος.

Φοινικοστερόπης, *Dor.* πας, ὁ, fulminator, pr. rubra fulmina mittens. Ex eod. & στεροπή.

Φοινικοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, q. d. palmas alens, palmifer. Ex eod. & τρέφω.

Φοινίκουρος, ου, ὁ, auis quædam solitaria, a quibusdam *Siluia* vocata. Ex eod. & οὐρά, quia cauda punicea prædita est.

Φοινικοῦς, puniceus, Philox. Ab eod.

Φοινικοφαής, έος, ὁ, ἡ, purpureus, puniceus adspectu. Ex eod. & φάος.

Φοινικόφυτος, ὁ, ἡ, palmis consitus. Ex eod. & φύω.

Φοινικόφυτον, ου, τό, palmetum. A pr.

Φοινικών, ῶνος, ὁ, palmetum. A seq.

ΦΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ὁ, palma, arbor. 2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus. 3) herba quædam, spicam ferens lolio similem & ad palmulæ maturæ colorem accedentem. 4) auis quædam Phœnix dicta, a puniceo pennarum colore. 5) color ruber seu puniceus, qualis est palmulæ. 6) instrumentum musicum a Phœnicibus inuentum. 7) collyrium, tollendis oculorum asperitatibus efficax. 8) Phœnix, e Phœnice oriundus. Gl. Vet. Punicus. Sed *Adiect.* ὁ καὶ ἡ, ruber, ad rubrum colorem accedens, rutilus.

Φοίνιξις, εως, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοίνιος, ου, ὁ, ἡ, cæde contaminatus, homicida, cruentus. 2) ruber. A φόνος.

Φοίνισσα, ης, ἡ, Phœnissa, e Phœnice oriunda. A φοῖνιξ.

Φοινίσσω, f. ξω, rubefacio, sanguine inficio, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Ab eod.

Φοινός, ή, όν, cruentus, cruentatus. v. δάφοινος. A φόνος.

Φοιταλέος, ου, ὁ, ἡ, vel φοιταλίος, έα, έον, insanus, furiosus. 2) errabundus, vagus. 3) per certa temporum interualla rediens. A φοιτάω.

φοιταλιεὺς, έως, ὁ, idem. Epith. Bacchi.

φοιταλιώτης, ε, ὁ, idem. A pr.

φοιτὰς, άδος, ἡ, infana, furiosa. 2) vaga. 3) meretrix. 4) Epith. viæ, trita, quæ crebro commeatur. Ab eod.

φοιτάω, ῶ, f ήσω, ito, frequento, commeo, Gl. Vet. dicitur de discipulis, nuncius in primis. 2) infanio, furo. 3) redeo, de fructibus, vectigalibus. A φοῖτος.

Φοιτέω, *Ion.* pro φοιτῶ, φοιτάω.

Φοίτησις, εως, ἡ, itio, frequens aditus. A φοιτάω.

Φοιτητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq.

Φοιτητης, ε, ὁ, qui ventitat. 2) qui ad præceptorem ventitat, discipulus. Ab eod.

Φοιτίζω, eo, venio, accedo. Ab eod. vbi v.

Φοῖτος, ε, ὁ, vagatio, error. 2) infania, furor. Ab eod.

Φολιδώδης, ες, idem quod seq. & ab eod.

Φολιδωτὸς, ἡ, ὸν, squameus, squamatus, corticatus. A seq.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, squama, qualis est serpentis

Φολκὸς, ε, ὁ, strabus, seu strabo, qui habet oculos distortos. E φάος & ἕλκω.

ΦΟ'ΛΛΙΞ, ικος, ἡ, asperitas cutis.

ΦΟ'ΛΛΙΣ, εως, ἡ, obolus. 2) marsupium siue sacculus condendis obolis. 3) follis. Vox Lat.

Φολλιώδης, εος, ὁ, ἡ, follicularis, fungosus, inanis, follis modo. A pr.

Φονάω & φονόω, ῶ, cædis auidus sum. A φόνος.

Φονεργάτης, ε, ὁ, auctor cædis. E φόνος & ἔργ.

Φόνευμα, ατος, τὸ, quod occisum est, cadauer. A φονεύω.

Φονεὺς, έως, ὁ, homicida, sicarius. Ab eod.

Φονευτὴς, ε, ὁ, idem. Ab eod.

Φονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. A φόνος.

Φονὴ, ῆς, ἡ, cædes. 2) locus occisorum. A φένω.

Φονικὸς, ὴ, ὸν, ad cædem pertinens. 2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus. 3) truculentus, crudelis. 4) mortifer, letalis. A φόνος.

Φονικῶς, *Adu.* crudeliter A pr.

Φόνιος, ε, ὁ, ἡ, & φόνιος, ία, ιον, cæde contaminatus, homicida, item cruentus. 2) letalis, mortifer. Ab eod.

Φονοκτονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio. 2) cæde polluo. A φονοκτόνος.

Φονοκτονία, ας, ἡ, cædes. Ab eod.

Φονοκτόνος, ε, ὁ, ἡ, qui per cædem, cum sanguinis effusione, interficit. E φόνος & κτείνω.

Φονολειβὴς & φονολιβὴς, ὲς, propr. sanguine stillans, crudelis, fœdus. Ex eod. n. 2. & λείβω.

Φονόῤῥυτος, ον, sanguine redundans. Ex eod. & ῥέω.

Φόνος, ε, ὁ, homicidium, cædes, nex. Gl. Vet. 2) sanguis, sed qui in cæde effunditur. A φένω.

ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ε, ὁ, piscis quidam in ostiis fluuiorum celeriter nascens.

Φοξίχειλος, ον, vid. φοξόχειλος.

ΦΟΞΟ'Σ, ὴ, ὸν, acutus & veluti turbinatus, verticem habens fastigiatum. 2) qui est vultu distorto. Gl. V. φοξοὶ, cilones.

Φοξοτης, ητος, ἡ, vitium capitis φοξε. A pr.

Φοξόχειλος, ε, ὁ, ἡ, qui labris est coarctatis & in acutum desinentibus. Ex eod. & χεῖλος.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, gestatio, baiulatio. 2) motus vehementior, vt in iactu, conuersione, lapsu item impetus, v. c. multitudinis, fluminis, fulminis, venti, animi, studium vehemens. 3) vectigal, portorium, pensio, collatio, tributum. 4) fertilitas, vbertas, prouentus, annona. A φέρω.

Φοράδην, *Adu.* portando, gestando. A pr.

Φορβαιὰ, ᾶς. al. φερβαία, ας, ἡ, capistrum. v. φορβιὰ. A φέρβω.

Φορβαῖος, αία, αῖον, pascuus. A φορβή.

Φορβὰς, άδος, ὁ, ἡ, alimentum suppeditans. 2) gregarius, gregalis. Philox. φορβὰς ἡ, θήλεια ἵππος, equa. φορβάδες, equæ, Philox. Ab eod.

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, & φορβεὰ, item φορβιὰ, cibus, esca. 2) capistrum. 3) corium, quo tibicines ora muniebant. Ab eod.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, esca. A φέρβω.

Φορβιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod φορβειά.

Φορεαφόρος, ε, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. E seq. & φέρω.

Φορεῖον, ε, τὸ, gestatorium, sella gestatoria, lectica. 2) vehiculum. Gl. V. petorritum. 3) merces, quæ datur baiulo. A φορεύς.

Φόρετρον, ε, τὸ, vectura. 2) merces baiuli. A φορέω.

Φορευς, εως, ὁ, baiulus. 2) lecticarius. Ab eodem.

Φορέω, ῶ, f. έσω, gesto, fero, porto. A φέρω.

Φορηδὸν, *Adu.* sarcinæ in modum. 2) aceruatim. 3) portando, gestando. A pr.

Φορὴ, *Ion.* pro φορά.

Φόρημα, ατος, τὸ, quod gestatur. Philox. gestamen, vestimentum, annulus, sceptrum &c. Ab eod.

Φόρημι, idem quod φορέω.

Φόρησις, εως, ἡ, gestatio. Ab eod.

Φορητὸς, ὴ, ὸν, qui ferri & portari potest, tolerabilis. Ab eod.

Φόριμος, ε, ὁ, ἡ, vtilis, commodus. A φορός.

Φορίνη, ἡ, cutis suilla, quæ crassa. 2) cutis hominis, Harp. inpr. de homine stupido.

Φορὶς, ίδος, ἡ, pr. quæ gerit, gestat, fert. 2) Epith. feminæ, terræ, grauida, fecunda. A φορός.

Φόρκυν, υνος, ὁ, porcus. 2) monstrum marinum. A φέρω.

Φορμηδὸν, *Adu.* in modum sportæ seu corbis, tegetis seu storeæ. A φορμός.

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, ιγγος, ἡ, cithara, testudo.

Φορμίδιον, ε, τὸ, tegeticula, Gloss. Vet. A φορμός.

Φορμίζω, f. ίσω, Dor. ξω, citharam pulso, cithara ludo, celebro. A φόρμιγξ.

Φορμικτὰς, *Dor.* pro φορμικτὴς, ε, ὁ, citharœdus. A pr.

Φορμίον,

Φορμίον, ου, τὸ, sportula, corbula. 2) tegeticula, parua storea. Dim. a Φορμίς.
Φορμίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Φορμίσκιον, ου, τὸ, idem. Ab eod.
Φορμίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Φορμοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, super tegete cubo, storeæ incubo. Ex eod. & κοίτη.
Φορμοραφέω vel Φορμοῤῥαφέω, ῶ, f. ήσω, in tegere vel matta insuo. Ex eod. & ῥάπτω.
Φορμοραφὶς, ίδος, ἡ, acus ad storeas consuendas apta. E sq. & ῥαφίς.
ΦΟΡΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, sporta, corbis, calathus, nexus vitilium, seu textum e iunco, sparto, & id genus aliis. 2) teges, storea.
Φορμοφορέω, ῶ, f. ήσω, storeas, corbes gesto, baiulus sum. A sq.
Φορμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui storeas, corbes portat. baiulus. E Φορμὸς & φέρω.
Φορολογέω, ῶ, f. ήσω, tributum exigo. A Φορολόγος.
Φορολόγητος, ου, ὁ, ἡ, a quo tributum exigitur, tributarius. A pr.
Φορολογία, ας, ἡ, tributi exactio. A sq.
Φορολόγος, ου, ὁ, tributi exactor. E Φόρος & λέγω.
Φορός, οῦ, ὁ, ἡ, ferens, secundus, de vento. Vnde 2) secundus, felix. 3) cum impetu ferens, celer, vehemens, vt fulmen. 4) fertilis, ferax. 5) fecunda, *de muliere*. A Φέρω.
Φόρος, ου, ὁ, tributum. item, pensio. 2) forum tum negotiatorium, tum iudiciarium. Hactenus est vox Lat. Ab eod.
Φορταγωγέω, onera porto. A sq.
Φορταγωγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, onera ferens. E Φόρτος & ἄγω.
Φόρταξ, ακος, ὁ, baiulus. A Φόρτος.
Φορτηγέω, ῶ, fut. ήσω, onera fero. A Φορτηγός.
Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus, quæ exercetur nauibus oneratis. Ab eod.
Φορτηγικὸς, ἡ, ὸν, onerarius. Ab eod.
Φορτηγὸς, οῦ, ὁ, ἡ, onera vehens. vt Φορτηγὸς ναῦς, oneraria nauis. Ex Φόρτος & ἄγω.
Φορτίζω, f. ίσω, onero. πεφορτισμένη, onusta, Philox. perf. pass. part. A Φόρτος.
Φορτικεύομαι, sum molestus, odiosus, ineptus. A seq.
Φορτικὸς, ἡ, ὸν, onerarius. Gl. Vet. onerosus. 2) ineptus, insulsus. 3) fastiosus, arrogans, insolens. 4) molestus, grauis, non ferendus. A Φόρτος.
Φορτικότης, ητος, ἡ, inepti, stulti, arrogantes, molesti mores. A pr.
Φορτικῶς, *Adu.* odiose, moleste, inepte, arroganter, insolenter. Ab eod.
Φορτίον, ου, τὸ, onus, sarcina, fascis, merx, Philox.
Φορτίσης, mercibus, Philox. A Φόρτος.
Φορτὶς, ίδος, ἡ, oneraria nauis. Ab eod.
Φορτοβαστάκτης, ου, ὁ, baiulus. Ex eod. & βαστάζω.
ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, onus, etiam nauium. 2) res molesta, tædium. A Φέρω.
Φορτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, onus portans, baiulus. E pr. & Φέρω.
Φορτόω, onero. Ab eod.
Φορυκτὸς, ἡ, ὸν, tinctus, coloratus. A sq.
Φορύνω, vel Φορύσσω, f. ύξω, pinso, subigo, misceo, contundo. 2) fœdo, polluo. 3) inficio, tingo. A Φορύω.
Φορυτὸς, οῦ, ὁ, quisquiliæ e variis rebus commixtis. 2) sumus e congestis stramentis & vitilibus ad πλέγματα. 3) cœnum. A sq.
ΦΟΡΥ'Ω, idem quod Φορύνω.
Φόως, τὸ, lux, lumen. A Φῶς.
Φόωσδε, *Adu.* in lucem, in luminis auras. A præced.
Φραγέλλη, ἡ, idem quod sq.
Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum. Vox Lat.
Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.
Φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum, septum, sepes, maceria, vallum, munimentum. A Φράσσω.
Φραγμίτης, ου, ὁ, ad sepes pertinens, sepimentis idoneus. 2) qui circa sepes nascitur. A pr.
Φραγμὸς, οῦ, ὁ, sepimentum, septum, sepes, dumus, carectum, Gl. Vet. A Φράσσω.
Φραγμὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, Gl. Vet. A pr.
Φράγνυμι, idem quod Φράττω.
Φραδάω, ῶ, indico, declaro. A Φράζω, cuius p. m. est πέφραδα.
Φραδεύω, idem ab eod.
Φραδὴ, ῆς, ἡ, scientia, prudentia. 2) *Plural.* mentes. Ab eod.
Φραδὴς, έος, ὁ, ἡ, consultus, prudens. A præced.
Φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia, peritia. A sq.
Φράδμων, ονος, ὁ, ἡ, consultus, circumspectus, sollers. A Φράζομαι.
Φραδῶς, *Adu.* prudenter, consulte. 2) diserte, aperte. A Φραδής.
ΦΡΑ'ΖΩ, f. άσω, dico, memoro, commemoro, indico. Φράζομαι, in animo verso, delibero, perpendo, statuo. 2) animaduertendo caueo, vito. 3) animaduerto, deprehendo, intelligo.
Φρακτὴρ, ῆρος, ὁ, sepes. A Φράσσω.
Φρακτικὸς, ἡ, ὸν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.
Φρακτὸς, ἡ, ὸν, septus, munitus. Ab eod.
Φρασεολογία, ας, ἡ, loquendi formularum collectio. E sq. & λόγος.
Φράσις, εως, ἡ, dictio, verba, ipsa dicendi actio, genus loquendi. Gl. Vet. loquela, eloquentia. A Φράζω.
ΦΡΑ'ΣΣΩ, vel Φράττω, f. ξω, sepio, munio, communio, obstruo, obturo, constipo. πεφραγμένος, septus, armatus. perf. pass. part.
Φραστέος, έα, έον, dicendus. A Φράζω.
Φραστὴρ, ῆρος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.
Φραστικὸς, ἡ, ὸν, eloquens. Ab eod.
Φραστὺς, ύος, ἡ, cogitatio, oratio, dictio.
Φράτωρ, ορος, ὁ, idem quod Φρατήρ.
Φρατὴρ, ῆρος, ὁ, qui eiusdem curiæ vel tribus est, tribulis. A Φρατρία.
Φρατορία, ας, ἡ, societas. A Φράτωρ.
Φρατορικὸς, ἡ, ὸν, curialis, tribulis. A pr.
Φρατόριος, α, ον, idem.

Φράτρα & φράτρη, idem quod sq.
Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι, dicuntur conuentus hominum, aut conuenticula, quasi pagi, propria sibi sacra peculiariaque communiter habentium. Gl. Vet. φρατρία, contubernium. A pr.
Φρατριάζω, f. άσω, sum vnus e curialibus, sum particeps curiæ. 2) coniuro, sodalitates facio. A pr.
Φρατριακός, ἡ, όν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.
Φρατρίαρχος, ου, ὁ, præfectus curiæ vel sodalitii, quod φρατρία vocatur.
Φρατριαστής, οῦ, ὁ, curialis. A φρατριάζω.
Φρατριαστικός, ή, όν, idem. Ab eod.
Φρατριεύς, εως, ὁ, idem. Ab eod.
Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.
Φρατρικός, ή, όν, idem quod φρατριακός. Ab eodem
Φράτριος, ου, ὁ, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.
Φράτωρ, ορος, ὁ, curialis. 2) tribulis, contribulis. A φράτρη.
Φράττω, Att. pro φράσσω.
Φρεάντλης, ου, ὁ, qui aquam e puteo haurit. E φρέαρ & ἀντλέω.
Φρέαρ, ατος, & φρητός, τὸ, puteus, fossa profundior. A φρέω.
Φρεατία, & εία, ας, ἡ, idem. A pr.
Φρεατιαῖος, αία, αῖον, putealis. Ab eod.
Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.
Φρεατικός, ή, όν, putealis, Gl. V. Ab eod.
Φρεάτιον, ου, τὸ, paruus puteus. 2) fossa profunda. Dim. ab eod.
Φρεατώδης, εος, ὁ, ἡ, in putei modum profundus. Ab eod.
Φρεατωρυχέω, ῶ, idem quod φρεωρυκτέω. Ab ὀρύσσω.
Φρεατώρυχος, ου, ὁ, ἡ, idem quod φρεωρύκτης.
Φρεῖαρ, ατος, τὸ, puteus. Ion. pro φρέαρ.
Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem seu mentes decipio. 2) decipio. Ex φρὴν & ἀπατάω.
Φρεναπάτης, ου, ὁ, impostor, deceptor. Ab eodem.
Φρενήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, mentis compos, aut cordatus. Gl. V. sapiens. Ex φρὴν & ἄρω.
Φρένησις, εως, ἡ, idem quod φρενῖτις.
Φρενητιάω, ῶ, pro φρενιτιάω.
Φρενητικός, ή, όν, pro φρενιτικός.
Φρενιτιάω, ῶ, sum phreniticus, phrenitide laboro. A φρενῖτις.
Φρενιτίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Φρενιτιαῖος, α, ον, idem quod sq. & ab eod.
Φρενιτικός, ή, όν, phreniticus, qui phrenesi laborat. Ab eod.
Φρενῖτις, vel φρενίτις, ιδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam & mentis perturbationem inducens. A φρήν.
Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A sq.
Φρενοβλαβής, έος, ὁ, ἡ, mente læsus vel captus, delipiens. E φρὴν & βλάπτω.
Φρενοβλαβῶς, Adu. dementer, insane. A pr.
Φρενογηθής, ὲς, lætus, hilaris. Ex eod. & γηθέω.
Φρενοδαλής, ὲος, ἡ, amentia, furor. Ex eod. & δηλέω.
Φρενόθεν, Adu. a mente, ex mente. A φρήν.
Φρενοκλοπέω, ῶ, decipio, impono præstigiis. A sq.
Φρενοκλόπος, ὁ, ἡ, impostor, decipiens. E φρὴν & κλέπτω.
Φρενόληπτος, ου, ὁ, mente captus.
Φρενομανής, ὲς, furiosus, fanaticus, etiam bono sensu. Ex eod. & μαίνομαι.
Φρενόπληκτος, ον, furiosus, demens. Ex eod. & πλήσσω.
Φρενοπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, idem. Ex iisd.
Φρενόμωρος, ου, ὁ, ἡ, mente captus, furiosus, insanus.
Φρενοτέκτων, ονος, ὁ, ἡ, qui mente & cogitatione aliquid componit.
Φρενόω, ῶ, f. ώσω, ad mentem sanam reduco, moneo, castigo. 2) decipio, fallo. A φρήν.
Φρένωσις, εως, ἡ, castigatio, admonitio. A præced.
Φρενωτήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.
Φρεορυκτέω, ῶ, fut. ήσω, puteum fodio. A seq.
Φρεορύκτης, ου, ὁ, putei fossor, putearius. E φρέαρ & ὀρύσσω, melius hæc per ω extarentur.
ΦΡΕ'Ω, f. φρήσω, emitto, adigo.
Φρεωρυχέω, puteum effodio. A sq.
Φρεώρυχος, ου, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. E φρέαρ & ὀρύσσω.
ΦΡΗ'Ν, ενὸς, ἡ, mens. 2) sapientia; at φρένες, prudentia, ingenium. 3) præcordia, tanquam mentis sedes. 4) φρένες primitus antiquis duo capita diaphragmatis appellabantur ad lumbos descendentia, quæ quod esse viderentur in homine medio sita, ponebant ibi sedem mentis, quæ non videretur ipsis hominem regere posse, nisi, velut aranea quædam in meditullio suæ telæ, sederet.
Φρητία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.
Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia, pro φράτρα.
Φρικαλέος, έα, έον, horribilis. A φρίξ.
Φρικασμός, οῦ, ὁ, horror, quasi a φρικάζω, quod esset horreo. A sq.
Φρίκη, ης, ἡ, horror, torpor, Philox. A φρίξ. 2) metus.
Φρικίαι, αἱ & φρικία, τὰ, horror sub accessionem febris. A pr.
Φρικιάω, ῶ, horresco. A pr.
Φρικίασις, εως, ἡ, idem quod φρίκη. A pr.
Φρικοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, horrificus, Gloss. Vet. E φρίκη & ποιέω.
Φρικόω, horrifico, Gl. Vet. φρικοῦμαι horresco, Gl. Vet. Ab eod.
Φρικτός, ή, όν, horrendus, horrorem incutiens. A φρίσσω.
Φρικτῶς, Adu. horribiliter, horrendum in modum. A pr.
Φρικώδης, εος, ὁ, ἡ, horribilis, horrendus. A φρίκη.
Φριμαγμός, οῦ, ὁ, fremitus, flatus, hinnitus equi ferocientis. 2) exultatio, insolentia, ferocia. A sq.

ΦΡΙΜΑ'Σ-

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. ξομαι, idem quod φρυάσσομαι.

ΦΡΙ'Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum superficiaria, velut: quum mare exigua stringitur aura, & in ea breues humilesque exsurgunt vndæ, velut pili in homine exhorrescente.

φριξαύχην, ενος, ὁ, ἡ, ceruicem habens horrentem setis. E φρίξ & αὐχήν.

φριξόθριξ, χος, ὁ, ἡ, horrens pilis. Ex eod. & θρίξ.

φριξοκόμης, ου, ὁ, horrens coma. Ex eod. & κόμη.

φριξὸς, ἡ, ὸν, horridus. A sq.

φρίσσω, vel φρίττω, f. ξω, horreo, horresco, cum horrore reformido.

φροιμιάζω, & φροιμιάζομαι, pro προοιμιάζω, άζομαι.

φροίμιον, ου, τὸ, pro προοίμιον.

φρονέω, ῶ, intelligo, mentis compos sum. 2) cogito, delibero. 3) sentio, iudico. 4) dicitur de conditione & habitu animi, qui ex adiunctis intelligitur, vt εὖ vel κακῶς φρονεῖν, it. ἀγαθὰ vel κακὰ, beneuolus vel maleuolus sum, faueo, inuideo; μέγα vel μικρὰ, elato vel demisso animo sum. sæpe quoque φρονεῖν simplex vsurpatur pro μέγα φρονεῖν, altum sapere, magnos gerere spiritus. A φρήν.

φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus, sensus animi. 2) elatio animi, fastus, superbia, animi impetus. A φρονέω.

φρονηματίας, ου, ὁ, qui est elato animo, excelso animo. A pr.

φρονηματίζω, f. ίσω, facio, vt aliquis animos tollat, vel se efferat. φρονηματίζομαι, animos tollo, maiores spiritus sumo. 2) magnifice de me sentio. Ab eod.

φρονηματισμὸς, οῦ, ὁ, animi elatio. A pr.

φρονηματώδης, εος, ὁ, ἡ, qui excelsi est animi, magnanimus, etiam superbus. A φρόνημα.

φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A φρονέω.

φρόνιμος, ου, ὁ, ἡ, prudens, sapiens, cordatus, astutus, Phil. A φρήν.

φρονιμώδης, εος, ὁ, ἡ, animosus. 2) constans. A pr.

φρονίμως, *Adu.* prudenter, sapienter. Ab eod.

φρόνις, εως, ἡ, ingenium. 2) astutia. 3) contemtus. A φρήν.

φρονούντως, *Adu.* sapienter, prudenter. A φρονέω.

φροντίζω, f. ίσω, curo, curam gero. 2) cogito, commentor, meditor. 3) studeo, studium & operam pono, præsertim in literis. φροντίζων, sollicitus, Gl. Vet. πεφροντικότα, suspensum, Phil. cogitabundum. perf. part. act. A sq.

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, cogitatio. 2) cura, sollicitudo, occupatio, Gl. Vet.

φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium, Phil. occupatio. A φροντίζω.

φροντιστέον, *Adu. post.* curandum est. Ab eod.

φροντιστήριον, ου, τὸ, locus, in quo cogitationes seu commentationes instituimus, schola, museum, sequiori sæculo etiam monasterium. Ab eod.

φροντιστὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, Phil. 2) commentator, qui commentationibus & speculationibus est deditus, studiosus, philosophus, monachus, asceticus. Ab eod.

φροντιστικὸς, ὴ, ὸν, ad commentationem seu meditationem aptus. 2) meditabundus, sollicitus. A pr.

φροῦδος, ούη, οῦδον, qui disparuit, qui abiit, periit, euanidus. Gl. Vet. cassus. Attici dicunt, de eo, qui animi leuitate nimis effertur gaudio, etiam in re leui. Ex πρὸ & ὁδὸ, quasi πρόοδος, contr. πρόδος. quasi qui tantum viæ iam confecerit, vt negatum sit eum consequi.

φρούδως, inaniter, Phil. A pr.

φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præsidium, custodia. 2) milites ipsi præsidiari & custodes, corporis custodes, vt stipatores, satellites. 3) ipse locus aut statio custodiæ & præsidii. 4) carcer. A φρουρός.

φρούραρχος, vel φρουράρχης, ου, ὁ, ἡ, qui præsidiariis militibus præest, præsidiariæ cohortis præfectus. E pr. & ἀρχή.

φρουρέω, ῶ, f. ήσω, in præsidio tutor, custodio, excubo. A φρουρός.

φρούρημα, ατος, τὸ, præsidium, custodia. 2) id, quod custoditur. A pr.

φρούρησις, εως, ἡ, custodia, excubiæ. Ab eod.

φρουρικὸς, ἡ, ὸν, præsidiarius, Gloss. Vet. A φρουρά.

φρούριον, ου, τὸ, præsidium, i. e. locus aut munitio, cui præsidia imponuntur. Gl. Vet. castellum. A φρουρά.

φρουροδόμος, ὁ, ἡ, domum custodiens, v. c. canis. Ex eod. & δόμος.

φρουρὸς, ὁ, ὁ, custos, Gl. Vet. præsidiarius, excubitor. Ex πρὸ & ὅρος.

φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus equorum. 2) fastus. A φρυάττω.

φρυαγματίας, ου, ὁ, ferociens v. c. equus. 2) fastuosus, insolens. A pr.

φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod φρύαγμα.

φρυακτὴς, οῦ, ὁ, idem quod φρυαγματίας, de equo fremitum indicem ferociæ edente dictum. A seq.

ΦΡΥΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. άξω, melius άττομαι, fremo, *proprie* de equo. 2) insolesco, effero me. 3) intempestiue glorior, vana spe efferor.

φρυγανίζομαι, f. ίσομαι, cremia seu virgulta arida colligo. 2) lignor. A φρύγανον.

φρυγανικὸς, ἡ, ὸν, v. φρυγανώδης.

φρυγάνιον, ου, τὸ, paruum virgultum aridum. 2) ex quo fructus. Dim. sq.

φρυγανισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio, sarmentorum lectio.

φρύγανον, ου, τὸ, sarmentum, virgultum. φρύγανα, sarmenta, virgulta: nidus e sarmentis. Gl. Vet. quisquiliæ. A φρύγω.

φρυγανοφόρος, ου, ὁ, ἡ, sarmenta ferens. E pr. & φέρω.

φρυγανώδης, εος, ὁ, ἡ, e virgultis, sarmentis, constans. 2) virgultis aridis similis. 3) cremiorum modo lignosus. 4) fruticosus. Gl. Vet. surcularis. A φρύγανον.

φρύγετρον, ου, τὸ, instrumentum, quo vertebant quid in frixorio. A φρύγω.

φρυγία, ας, ἡ, quæ torret. Hesych. A φρύγω.

φρύγιλος,

Φρύγιλος, ὁ, frigilla, auis.
Φρυγίνδα, ἡ, sc. παιδιὰ, genus ludi. Hes. & Pollux. A Φρύγιος.
Φρύγιον, ου, τὸ, lignum aridum, cremium, Gl. Vet. φρυγίον, trixotium. A φρύγω.
Φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.
Φρυγιστὶ, modo siue concentu Phrygio. A Φρύξ.
Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, actio frigendi. A sq.
ΦΡΥΓΩ, f. ύξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, Gl. Vet. φρύγει, frigit, Phil. πεφρυγμένος, frixus, tostus. perf. pass. part.
Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, tostus, frixus. A pr.
Φρυκτωρέω, ῶ, f. ήσω, excubias ago, e speculis signa per ignem obseruando vel dando. A Φρυκτωρός.
Φρυκτωρία, ας, ἡ, excubiæ speculatoriæ, ad signum dandum per faces. Ab eod.
Φρυκτώριον, ου, τὸ, specula τῶν φρυκτωρῶν. Ab eodem.
Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ, custos obseruans signa per ignes data, & ipse talia dans. E φρυκτὸς & ὠρέω.
ΦΡΥ΄Ν, νὸς, ἡ, rubeta.
Φρυνέος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Φρύνιον, ου, τὸ, frutex vtilis aduersus rubetas. 2) rubeta. Ab eod.
Φρύνη, ης, ἡ, idem, a φρύν.
Φρυνοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, rubetæ similis. Ex eod. & εἶδος.
Φρυνολόχος, ου, ὁ, ἡ, q. d. rubetis insidians.
Φρῦνος, ου, ὁ, rubeta.
Φρύσσω, ττω, idem quod φρύγω.
Φύγαδε, *Adu.* in fugam. A φυγή.
Φυγαδεία, ας, ἡ, fugatio, exilium. A φυγαδεύω.
Φυγαδεῖον, ου, τὸ, confugium. 2) vrbs, quæ asylum habet, quo rei confugiunt & exsules. Ab eod.
Φυγαδευτήριον, ου, τὸ, idem. Ab eod.
Φυγαδευτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens abigendi. A sq.
Φυγαδεύω, f. εύσω, fugo, depello. 2) fugio, exulo, Gl. Vet. A φυγάς.
Φυγαδικὸς, ἡ, ὸν, ad exsulem seu exules pertinens, vel, qualis est exsulis aut exsulum. 2) exsul, seu profugus. Ab eod.
Φυγαδικῶς, *Adu.* more exsulum. A pr.
Φυγαδοθήρας, ου, ὁ, exsulum inquisitor. E φυγὰς & θήρα.
Φυγαίχμης, ου, ὁ, timens bellum. E φεύγω & αἰχμή.
Φυγανθρωπεύω, hominum consortium fugio. Ex eod. & ἄνθρωπος.
Φυγανθρωπία, humani consortii deuitatio. Ex iisdem.
Φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, profugus ob metum periculi. 2) exsul. 3) fugitiuus. A φυγή.
Φυγγάνω, fugio, a φεύγω.
Φύγδα, & φύγδην, *Adu.* fugaciter, fugæ modo. A φυγή.
Φύγεθλον, ου, τὸ, panus, tumor quidam. A φύω.
Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas. 2) effugium, vitatio aut euitatio. 3) exsilium. A φεύγω.
Φυγοδέμνιος, & φυγόδεμνος, ου, ὁ, ἡ, fugiens torum, a coniugio abhorrens. E φεύγω & δέμνιον.
Φυγοδικέω, ῶ, detrecto iudicium, in ius vocatus non eo, lateo. Ex eod. & δίκη.
Φυγοδικία, ας, ἡ, tergiuersatio. Philox. detrectatio iuris & iudicii. Ex iisd.
Φυγόλεκτρος, ὁ, ἡ, coniugium abhorrens. Ex eod. & λέγομαι.
Φυγομαχέω, ῶ, fut. ήσω, detrecto pugnam. A seq.
Φυγόμαχος, ου, ὁ, ἡ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex eod. & μάχη.
Φυγόξενος, ου, ὁ, ἡ, hospites fugiens, inhospitalis.
Φυγόπονος, ου, ὁ, ἡ, qui laborem seu labores fugit.
Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ, ἡ, bellum fugiens.
Φύζα, ης, ἡ, fuga, idem quod φυγή. A φεύγω.
Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, fugax, pauidus, timidus. A præced.
Φυζαλέος, έα, εον, idem & ab eod.
Φύζω, in fugam verto, fugo. A φεύγω.
Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. 2) statura, habitus oris. 3) stirps, germen. A φύω.
Φυκιόεις, όεσσα, όεν, algosus, alga abundans. 2) ruber, purpureus. A sq.
Φυκίον, vel φύκιον, ου, τὸ, idem quod φῦκος.
Φυκιοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui alga vescitur. E pr. & φάγος.
Φυκιόω, ῶ, fuco, Gl. Vet. A φυκίον.
Φυκὶς, ίδος, ἡ, phycis, fuca, *piscis*, cuius mas vocatur φυκήν. Gloss. Vet. φυκὶς, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*. φυκίδες, saxatilia, Philox. A φῦκος vel φύκιον, quoniam loca amat algosa.
ΦΥΚΟΣ, εος, τὸ, alga, muscus. 2) purpurissum, color ruber ex alga. 3) fucus ruber. 4) fucus quilibet. 5) φῦκος, ἰχθὺς, saxatilis *piscis*, Philox.
Φυκοφάγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod φυκιοφάγος.
Φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. A φῦκος.
Φυκτὸς, ἡ, ὸν, qui effugi seu vitari potest, vitandus. A φεύγω.
Φυκώδης, εος, ὁ, ἡ, algosus, alga abundans. A φῦκος.
Φύλαγμα, ατος, τὸ, quod custoditur seu seruatur, vel, quod datum est ad custodiendum. 2) custodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.
Φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ου, τὸ, locus in castris, vbi sunt excubiæ. 2) statio, præsidium, arx. A sq.
Φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, pr. custodiendi actio, conseruatio, tutela. Gloss. Vet. tutela. 2) vigilia, excubatio, excubiæ. 3) præsidium. 4) quarta pars noctis; quoniam nox in quatuor partes diuisa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perueniebat. 5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores. Philox. φυλακαὶ, præsidia. stationarii milites, al. Gloss. Vet. 6) carcer. Philox. 7) locus, vbi positi sunt custodes. 8) cautio. 9) amolitio alicuius incommodi. A φυλάσσω.
Φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem coniicio. A pr.

Φυλάκιον,

φυλάκιον, ε, τὸ, idem quod φυλάκειον. Ab eod.

φυλακὶς, ίδος, ἡ, custos, *femina*. φυλακίδες, naves præsidiariæ. A φύλαξ.

φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A pr.

φυλακίτης, ε, ὁ, carceratius, Gloss. Vet. A φυλακή.

φύλακος, ε, ὁ, custos, excubitor, vigil. A φύλαξ.

φυλακτέον, custodiendum, cauendum. A φυλάσσω & φυλάσσομαι.

φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, excubitor, vigil. Ab eod.

φυλακτηρία, ἡ, vigiliæ, excubiæ. A pr.

φυλακτήριον, ε, τὸ, statio excubitorum seu vigilum, præsidium, munimentum, arx, aut quicquid nos custodit. 2) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὰ φυλακτήρια, ων, quasi conseruatoria legis, membranæ tenues, quibus inscriptæ erant quatuor legis sectiones. Ab eod.

φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, custodiendi seu seruandi, & obseruandi, item conseruandi peritus. 2) qui cauere nouit, cautus, vel qui se tueri potest. 3) vim habens amoliendi. A φυλάσσω.

φυλακτικῶς, *Adu.* studio & sollicitudine, studiose cauendo, caute. A pr.

φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, custos, seruator, conseruator, excubitor, vigil, φύλακες, vigiles, Philox. milites præsidiarii. A φυλάσσω.

φύλαξις, εως, ἡ, custodia. Ab eod.

φυλαρχέω, ῶ, sum tribus præfectus seu princeps, præsum tribui, sum tribunus. A sq.

φυλάρχης, vel φύλαρχος, ε, ὁ, tribus præfectus, tribunus. Philox. tribunus plebis. E φυλὴ & ἀρχή.

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel φυλάττω, fut. άξω, custodio, seruo, conseruo, asseruo, tueor, tuto. φυλάσσομαι & φυλάττομαι, custodior. 2) caveo, vito. 3) custodias ago, excubo. 4) speculor, obseruo, item, capto. 5) insidias pono.

φυλετεύω, tribules facio, in tribus describo. A sq.

φυλέτης, ε, ὁ, qui est ex eadem tribu, contribulis. Gl. Vet. tribulis, paganus. φυλέται, curiales. Gl. V. A φυλή.

φυλετικὸς, ἡ, ὸν, ad tribules pertinens. A pr.

φυλετικῶς, *Adu.* more tribuum. A pr.

φυλέτις, ιδος, ἡ, quæ est ex eadem tribu. Ab eod.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, tribus, classis, genus, ordo.

φυλία, ας, ἡ, lentiscus.

φυλλάζω, frondesco, Gl. V. A φύλλον.

φυλλάκανθος, ε, ὁ, ἡ, planta quadam foliis spinosis seu aculeatis. E φύλλον & ἄκανθα.

φυλλάμπελος, ε, ἡ, pampinus, Gl. V. Ex eod. & ἄμπελος.

φυλλάριον, ε, τὸ, Dim. a φύλλον.

φυλλὰς, άδος, ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.

φυλλεῖον, ε, τὸ, folia, frondes. Ab eod.

φυλλίζω, ῶ, folia emitto, frondesco. A φύλλον.

φυλλικὸς, ἡ, ὸν, q. d. foliaris. A φύλλον.

φύλλινος, ίνη, ινον, e foliis confectus. Gl. Vet. foliaceus, frondarius. Epith. ludi, cuius præmium corona. Ab eod.

φύλλιον, ε, τὸ, folium. 2) flos terræ. Ab eod.

φυλλίτης, ε, ἡ, V. φύλλινος. Ab eod.

φυλλοβολέω, ῶ, f. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt. 2) folia, frondes spargo, foliis, fronde conspergo. A φυλλοβόλος.

φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amissio. 2) foliorum, frondium sparsio. Ab eod.

φυλλοβόλος, ε, ὁ, ἡ, folia abiiciens seu amittens, cui folia decidunt. 2) qui folia, frondes spargit. E φύλλον & βάλλω.

φυλλόκομος, ὁ, ἡ, frondosus, foliis comatus. Ex eod. & κόμη.

φυλλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, folia, frondes amputo seu abscindo. Ex eod. & κόπτω.

φυλλολογέω, ῶ, f. ήσω, folia lego. 2) pampino, Gl. V. Ex eod. & λέγω.

φυλλομανέω, ῶ, f. ήσω, foliis luxurio. Ex eod. & μαίνομαι.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ε, τὸ, folium, frons.

φυλλοῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, folia vel frondes amitto. A φυλλόῤῥοος.

φυλλοῤῥοία, ας, ἡ, defluxio foliorum. Ab eod.

φυλλόῤῥοος, ε, ὁ, ἡ, folia abiiciens. E φύλλον & ῥέω.

φυλλοστρῶς, ῶτος, foliis constratus ap. Theocr. &

φυλλόστρωτος, ὁ, ἡ, id. e φύλλον & στρώννυμι.

φυλλοτόμος, ε, ὁ, frondator, Gl. V. Ex eod. & τέμνω.

φυλλοτρὼξ, ῶγος, ὁ, ἡ, folia comedens. Ex eod. & τρώγω.

φυλλοφορέω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus sum. A seq.

φυλλοφόρος, ε, ὁ, ἡ, folia ferens, foliatus. E φύλλον & φέρω.

φυλλοφυέω, ῶ, frondeo, Gl. Vet. Ex eod. & φύω.

φυλλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod φυλλοῤῥοέω. A seq.

φυλλοχόος, ε, ὁ, ἡ, q. d. folia fundens. φυλλοχόοι μῆνες, menses, in quibus folia decidunt. Ex eod. & χέω.

φυλλώδης, εος, ὁ, ἡ, foliis abundans, foliatus, folia habens. Gl. Vet. frondens. A φ. & εἶδος.

φύλλωμα, τὸ, folia, frondes. quasi a φυλλόω.

φυλοβασιλεὺς, έως, ὁ, tribunus, olim dictus Athenis, qui post δήμαρχος.

φυλοκρίνησις, εως, ἡ, diiudicatio generum. quasi a φυλοκρινέω, genera diiudico. E φῦλον & κρίνω.

φυλοκρινητικὸς, ἡ, ὸν, genera diiudicans. Ab eod.

φῦλον, ε, τὸ, genus, gens, natio. A φυλή.

φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, prælium. 2) clamor bellicus.

φῦμα, ατος, τὸ, tuber, vomica. A φύομαι.

φυμάτιον, τὸ, tuberculum. A pr.

φυματόω, tubero, Gl. V. Ab eod.

φυματώδης,

Φυματώδης, ες, tuberculis plenus. Ab eod.
Φύω, gigno. Φῦναι, nasci. Φύς, natus. A φύω.
Φυξάνωρ, ορος, ὁ, ἡ, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. E φύξις & ἀνήρ.
Φυξήλιος, ον, qui est exulis. A sq.
Φύξηλις, ιδος, ὁ, ἡ, profugus, exsul. 2) fugax, timidus. A φύξις.
Φυξίμηλος, ον, qui a pecoribus depasci non potest. Ex eod. & μῆλον.
Φύξιμος, ε, ὁ, ἡ, a quo fugiendum est, qui effugi seu vitari potest. 2) ad quem confugitur. 3) fugans, qui in fugam vertit. 4) τὸ φύξιμον, perfugium. Ab eod.
Φύξιος, ε, ὁ, qui fugat. 2) fugæ fauens. Gl. V. Φυξία, fugalia. Ab eod.
Φύξις, εως, ἡ, fuga. 2) effugium. A φεύγω.
Φύομαι, v. φύω.
Φυράδην, *Adu.* v. φύρδην.
Φύραμα, ατος, τὸ, massa farinæ subactæ & humore maceratæ ad panificium. 2) massa luti. Phil. massa. A φυράω.
Φύρασις, εως, ἡ, commistio, maceratio, subactio ab conficiendas massas. Ab eod.
Φυρατὴς, ε, ὁ, & φυράτης, ε, ὁ, decoctor, Phil. interuersor, Gl. V. A seq.
Φυράω, ῶ, f. άσω, misceo, macero, subigo. φυρῶμαι, misceor, πεφυραμένος, subactus. perf. pass. part. A φύρω.
Φύρδην, *Adu.* mixtim, permixtim. 2) confuse, inordinate. Ab eod.
Φύρμα, ατος, τὸ, inquinamentum, sordes, strigmentum, recrementum. Ab eod.
Φυρμὸς, ε, ὁ, idem. ab eod.
Φυρτὸς, ἡ, ὸν, mistus, subactus, maceratus. 2) vilis. A seq.
ΦΥ'ΡΩ, f. φύρσω, misceo, commisceo. 2) inquino, fœdo. 3) perfundo, rigo. 4) macero, subigo, pinso. πεφυρμένος, inquinatus. 2) subactus.
Φῦσα, vel φῦσσα, ης, ἡ, follis, vesica. 2) flatus & spiritus crassior in corpore. A φυσάω.
Φυσαλὶς, & φυσσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua nascens. 2) tibia seu fistula. 3) vesicaria, *frutex.* A pr.
Φύσαλος, vel φύσσαλος, ε, ὁ, bufo, venenatum ranarum genus, quod se mirum in modum inflat. 2) piscis quidam. Ab eod.
Φυσατήριον, ε, τὸ, instrumentum, quod inflatur, vt tibia. A sq.
ΦΥΣΑ'Ω, vel φυσσάω, ῶ, f. ήσω, sufflo, inflo, flatu distendo. 2) spiro. 3) efflo.
Φύση, ης, ἡ, idem quod φῦσα.
Φυσάμα, ατος, τὸ, inflatio, flatus, metaph. arrogantia, insolentia. 2) bulla, eruptio aquæ, sanguinis, efferuescentia. 3) resina pinea. A φυσάω.
Φυσημάτιον, ε, τὸ, bullula, Gl. Vet. A pr.
Φύσησις, εως, ἡ, flatus, sufflatio. Gl. V. inflatio. A φυσάω.
Φυσητὴρ, vel φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator. Phil. fistula. 2) fistula piscium cetaceorum, & piscis ipse, physeter. 3) meatus polypodis, quo oua sua parit. Ab eod.
Φυσητήριον, ε, τὸ, q. d. sufflatorium, Gl. Vet. spiramentum. Ab eod.
Φυσητὴς, ε, ὁ, inflator, Gl. Vet. v. φυσητήρ. Ab eod.
Φυσητικὸς, ἡ, ὸν, inflandi vim habens. Ab eod.
Φυσήφρων, ονος, vel φυσίφ. ὁ, ἡ, qui animo est inflato. E φῦσα & φρήν.
Φυσίαμα, τὸ, flatus. A φυσιάω.
Φυσιασμὸς, ε, ὁ, flandi seu efflandi actio, flatus. Ab eod.
Φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, sufflo. A φυσάω.
Φυσίγναθος, ε, ὁ, ἡ, buccas inflans. nomen ranæ, in Batrachom. E φῦσα & γνάθος.
Φύσιγξ, γος, ἡ, vesicula, pustula. 2) vesicula & quasi cortex bulborum, alliorum. A φῦσα.
Φυσιγγόομαι, ῦμαι, exacerbor. πεφυσιγγωμένος, exacerbatus, vox comica, ap Aristoph. A pr.
Φυσίζοος & φυσίζωος, ε, ὁ, ἡ, q. d. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam sunt necessaria, almus. Epith. terræ. Ex φύω & ζάω,
Φυσικὸς, ἡ, ὸν, naturalis, ad naturam pertinens, naturæ conueniens. 2) physicus, naturæ seu rerum naturalium inuestigator. A φύσις.
Φυσικῶς, *Adu.* naturaliter, secundum naturam, naturali ratione. A pr.
Φύσιμος, ε, ὁ, ἡ, vim habens germinandi. 2) editus, natus. A φύω.
Φυσιογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, de indole hominis iudicare possum, vel iudico e forma oris. 2) diligenter cognosco faciem alicuius & annoto, vt postea noscatur. A φυσιογνώμων.
Φυσιογνωμονία, ας, ἡ, naturas cognoscendi seu de natura iudicandi peritia. Ab eod.
Φυσιογνωμονικὸς, ἡ, ὸν, idem qui φυσιογνώμων. 2) ad artem iudicandi indolem hominum pertinens. τὰ φυσιογνωμονικὰ, ars ipsa, & libri de ea. Ab eod.
Φυσιογνωμονικῶς, *Adu.* ex arte physiognomonum. A pr.
Φυσιογνωμοσύνη, ης, ἡ, idem quod φυσιογνωμονία. A sq.
Φυσιογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, naturæ ex oris habitu cognoscendæ peritus. Ex φύσις & γινώσκω.
Φυσιολογέω, ῶ, f. ήσω, de natura, seu de rebus naturæ dissero, naturam rerum disserendo indago seu exquiro. 2) physica seu naturali ratione probo, ostendo. A φυσιολόγος.
Φυσιολογία, ας, ἡ, studium naturæ indagandæ, disciplina physica, naturæ indagandæ ratio, Philox. naturæ ratio. Ab eod.
Φυσιολόγος, ε, ὁ, ἡ, qui de natura seu rebus ad naturam rerum disserendo exquirit aut indagat. E φύσις & λέγω.
Φυσιοποιέω, naturam fingo.
Φυσιόω, ῶ, f. ώσω, anhelo, spiro. φυσιῦμαι, tumeo, turgeo. πεφυσιωμένος, inflatus. A φυσάω.
Φύσις, εως, ἡ, natura, natiuitas, Philox. ortus. 2) ingenium, indoles, mores & opiniones. 3) sexus. 4) pudenda. 5) statura, figura. φύσει, valde, interdum notat, item, vere, necessario, sic vt per naturam rei aliter esse vel fieri nequeat. A φύω.
Φυσίφρων, v. φυσήφ.

Φυσίωσις,

Φυσίωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A Φυσιόω.

Φύσκη, ης, ἡ, vesica. 2) crassum intestinum, venter. 3) vesicula oborta e vehementiore attritu. A Φυσάω.

Φύσκιον, ε, τὸ, vesicula, folliculus, vtriculus. Dim. præc.

Φύσκος, ε, ὁ, botulus. Philox. A Φυσάω.

Φύσκων, ωνος, ὁ, ventricosus. 2) obesus. cognomen regis Aegypti, de gente Ptolemæorum. Ab eod.

Φυσόω, ῶ, f. ώσω, inflo. 2) superbum reddo. A Φυσάω.

Φύσσα, vide Φύσα.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, vid. Φυσητήρ.

Φυστὴ vel Φυστὴ, ἡ, maza, non multum subacta vino.

Φύσις, ἡ, idem. 2) natura, genus.

Φυσώδης, εος, ὁ, ἡ, flatuosus, flatu abundans. 2) flatus seu inflationes mouens. A Φυσάω.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus, hortus, vinea, oliuetum. 2) plantatio. A Φυτὸν f. Φύτλη.

Φυταλίζω, f. ίσω, planto. Ab eod.

Φυτάλμιος, ίε, ὁ, ἡ, & ιος, ια, ιον, aptus ad progenerationem, fecundus, almus. A Φύτλη

Φυτάλη, ης, ἡ, plantationis tempus. A Φυτόν.

Φυτάριον, ε, τὸ, arbuscula. Dim. a Φυτόν.

Φυτὰς, αδος, ἡ, planta, stirps. A seq.

Φυτάομαι, f. ήσομαι, planto. A Φυτόν.

Φυτεία, ας, ἡ, plantatio, Philox. consitio, satio. 2) planta, quæ deponitur & conseritur. Phil. Φυτεῖαι, plantæ. A Φυτεύω.

Φύτευμα, ατος, τὸ, planta, quæ deponitur & conseritur. 2) semen. Ab eod.

Φυτεύσιμος, ον, qui plantis conseri potest. Ab eod.

Φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, consitio. Ab eod.

Φυτευτήριον, ε, τὸ, planta, quæ in terra deponitur. Gl. V. seminarium, plantarium. 2) surculus, stolo. Ab eod.

Φυτευτὴς, ε, ὁ, plantator. Gl. Vet. pastinator. Ab eod.

Φυτευτικὸς, ἡ, ὸν, ad plantationem pertinens, qui amat serere, aux dextre hanc rem gerit. seminarius, Gl. V. Ab eod.

Φυτευτὸς, ἡ, ὸν, plantatus. Ab eod.

Φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, nouello, semino, colloco, Gl. V. metaph. molior, struo, machinor. A Φυτὸν.

Φυτηκόμος, vel Φυτοκόμος, ὁ, ἡ, plantas curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex eod. & κομέω.

Φυτικὸς, ἡ, ὸν, ad plantam seu plantas pertinens. 2) vegetatiuus, crescendi vim dans. Ab eod.

Φύτιος, α, ον, almus, generationem iuuans. Epith. Iouis, Dianæ. Ab eod.

Φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus, Gl. Vet. sexus. A Φύω.

Φυτοεργὸς, v. Φυτεργός.

Φυτοκομέω, plantas, i. e. hortum &c. curo.

Φυτὸν, ε, ὸν, planta, germen, virgultum, Gl. V. A Φύω.

Φυτὸς, ἡ, ὸν, satiuus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.

Φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, vinitoris. A sq.

Φυτοσκάφος, ε, ὁ, rusticus, fossor, plantarum fossor, hortulanus. E Φυτὸν & σκάπτω.

Φυτοσπόρος, ε, ὁ, ἡ, plantam seu stirpem serens. Ex eod. & σπείρω.

Φυτοτρόφος, ὁ, ἡ, plantas alens, hortulanus. Ex eod. & τρέφω.

Φυτεργέω, ῶ, f. ήσω, plantis occupor, plantas colo, sero & curo. A Φυτεργός.

Φυτεργία, ας, ἡ, plantatio, consitio, cura plantarum. Ab eod.

Φυτέργιον, ε, τὸ, seminarium, Gl. V. A sq.

Φυτεργὸς, ε, ὁ, ἡ, hortulanus, vinitor, olitor. E Φυτὸν & ἔργον.

Φυτοφόρος, ε, ὁ, ἡ, plantifer, Gl. V. Ex eod. & Φέρω.

Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. v. Φύτλα. A Φύω.

Φύτωρ, ορος, ἡ, sator, genitor. Ab eod.

Φυτώριον, f. ιον, ε, τὸ, locus, in quo sunt plantæ e semine enatæ, quæ postmodum transplantantur in viridariis, plantarium. A præc.

ΦΥ΄Ω, f. ύσω, gigno, produco, edo, pario. 2) in perf. & aor. 2. natus sum, soleo, natura comparatus sum. Φύομαι, nascor, orior.

Φωγνύω, vel υμι, torreo, vro. A sq.

Φώγω, vide seq. Φώζω.

Φώζω, f. Φώγω, in foco torreo. A Φῶς.

Φώκαινα, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piscis.* A sq.

ΦΩ΄ΚΗ, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.

Φωκίων, ωνος, ὁ, piscis genus. 2) nomen viri.

Φωλάζω, in lustro & specu lateo. A Φωλεά.

Φωλὰς, άδος, ἡ, in specu habitans. A sq.

Φωλεὰ, ᾶς, ἡ, lustrum, latibulum, antrum. A Φωλεός.

Φωλεία, vel Φωλία, ας, ἡ, latebra vel delitescentia in latebroso antro. 2) morbus vrsi, quum præpinguis factus latebras quærit. A Φωλεύω.

ΦΩΛΕΟ'Σ, ε, ὁ, lustrum, latibulum, latebræ, cubile, Phil. 2) ludus, vbi docentur pueri.

Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in lustro aut specu lateo. 2) nidifico. 3) habito, inpr. tropice. A sq.

Φωλέω, ῶ, idem. A Φωλεός.

Φωλεώδης, εος, ὁ, ἡ, latebrosus, Gl. V. in modum antri factus. Ab eod.

Φωλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui eodem in loco assidue habitat. A Φωλέω.

Φωλητήριον, ε, τὸ, locus, vbi quis habitat, vel quo assidue ventitat discendi caussa. A præc.

Φωλὶς, ίδος, ἡ, piscis nomen. Ab eod.

Φωνάεις, *Dor.* pro Φωνήεις.

Φωνάριον, τὸ, vox, Dim. a Φωνή.

Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo sub magistro. Ex eod. Φωνὴ & ἀσκέω.

Φωνασκητὴς, ε, ὁ, magister exercendæ vocis. al. Φωνασκὸς, Gl. V. vociferarius. A pr.

Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. Ab eod.

Φωνασκικὸς, ἡ, ὸν, ad phonascum pertinens, phonasco conueniens. A sq.

Φωνασκὸς, ȣ͂, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendæ magister, phonascus. Gl. V. vocalis. E φωνὴ & ἀσκέω.

Φωνέω, ῶ, f. ήσω, vocem emitto, sonum edo. 2) dico, loquor. 3) compello, nomino. A seq.

Φωνὴ, ῆς, ἡ, vox, sonus. 2) vox, vocabulum, verbum, dictum. 3) lingua. 4) rumor, fama. A φάω.

Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, voce præditus, vocalis φωνῆεν, vocale, vocalis, Gl. V. τὰ φωνήεντα, vocales litteræ. A pr.

Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus est, dictum. 2) vox. E φωνέω.

Φώνησις, εως, ἡ, vocis emissio. 2) inclamatio. Ab eod.

Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.

Φωνητικὸς, ἡ, ὸν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis. Ab eod.

ΦΩ'Ρ, ωρὸς, ὁ, fur. 2) fucus.

Φωρὰ, ρᾶς, ἡ, furtum. A pr.

Φωρασέβεια, ἡ, sacrilegium. E pr. & ἀσέβεια.

Φώρασις, εως, ἡ, deprehensio. A seq.

Φωράω, ῶ, f. άσω, furor. 2) furtum inuestigo. 3) in furto deprehendo, furtum inuenio. 4) simpl. peruestigo, deprehendo, Gl. V. deprehendo. Phil. A φὼρ.

Φωρατὴς, ȣ͂, ὁ, qui deprehendit furtum, vel indagat. A pr.

Φωριαμὸς, ȣ͂, ὁ, ἡ, arca, cista, quasi. φαριαμὸς, a φᾶρος, vel a φέρω, in qua gestari quid potest.

Φωριάω, ῶ, idem quod φωράω.

Φωρίδιος, ία, ιον, furtiuus, furto ablatus. A sq.

Φώριον, ȣ, τὸ, furtum. A φώρ.

Φώριος, ȣ, ὁ, ἡ, furtiuus. Ab eod.

Φῷς, φωδὸς, ἡ, vlijo, φῷδες, pustulæ. A φῶς.

Φὼς, φῶτος, ὁ, vir, Poëtis.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux. 2) focus, ignis. φῶτα, luminaria, Phil. A φάω.

Φώσκω, illucesco. A pr.

Φωσὴρ, ῆρος, ὁ, luminare. Ab eod.

Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo seu ministro.

Φωσφόρια, ίων, τὰ, phosphoria, dies festus, in quo faces gestantur. A sq.

Φωσφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, lucifer, lumen adferens. 2) facem gestans. 3) phosphorus, stella Veneris solem antegrediens. Gl. V. φωσφόρος ἀσὴρ, Lucifer. φωσφόρος ἡ Ἥρα, Lucina, *Iuno*, Gl. V. E φῶς & φέρω.

Φώσων, vel φύσσων, ωνος, ὁ, velum, carbasus. A φυσάω.

Φωσώνιον, ȣ, τὸ, linteolum, sudariolum. A pr.

Φωταγωγέω, ῶ, illumino. 2) instituo in diuinis rebus. A φωταγωγός.

Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis seu luminis illatio. 2) illuminatio. Ab eod.

Φωταγωγικὸς, ἡ, ὸν, illuminandi vim habens. Ab eod.

Φωταγωγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, lucem adducens vel adferens, luminare. E φῶς & ἀγωγός.

Φωταύγεια, ας, ἡ, splendor. A sq.

Φωταυγὴς, έος, ὁ, ἡ, splendidus. E φῶς & αὐγή.

Φωταψία, accensio luminum, festus apud Græcos recentiores dies.

Φωτεινοειδὴς, ὲς, lucidus. E sq. & εἶδος.

Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, lucidus, luculentus. A φῶς.

Φωτεμβολέω, ῶ, f. ήσω, lucem immitto. Ex eod. & ἐμβολή.

Φωτεύω, homines gigno. A φῶς.

Φωτίγγιον, ȣ, τὸ, Dim. seq.

ΦΩ'ΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, fistula e loto, ap. Alexandrinos.

Φωτίζω, f. ίσω, lumino, illumino, illustro, met. mentis oculos illumino, doceo, baptizo, ap. Script. Eccl. 2) in lucem profero, patefacio. A φῶς.

Φώτισμα, ατος, τὸ, & φωτισμὸς, ȣ͂, ὁ, illuminatio mentis & institutio in rebus diuinis quæ baptismum præcedit. 2) baptismus. A pr.

Φωτισμὸς, ȣ, ὁ, illuminatio, lux. Ab eod.

Φωτιςήριον, ȣ, τὸ, baptisterium. Phil. φωτιςήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod. quasi a φωτιςήρ

Φωτιςικὸς, ἡ, ὸν, illuminandi seu illustrandi vim habens. Ab eod.

Φωτοβολέω, splendeo, resplendeo. E φῶς & βολή.

Φωτογονία, ἡ, lucis origo. Ex eod. & γονή.

Φωτοδοσία, ας, ἡ, luminis datio, illuminatio Ex eod. & δόσις.

Φωτοδότης, ȣ, ὁ, luminis dator. Ex eod. & δότης.

Φωτοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, lumini similis. 2) luminosus. 3) illuminatus. Ex eod. & εἶδος.

Φωτολήγιος, ȣ͂, ὁ, ἡ, quem lux deficit, qui luce frui desiit. Ex eod. & λήγω.

Φωτοφάνεια, ἡ, illuminatio. Ex eod. & φαίνω.

Φωτοφορέω, lucem fero, vel affero. A sq.

Φωτοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, lucem ferens, adferens. E φῶς & φέρω.

Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effusio, luminis abundantia. Ex eod. & χύσις.

Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis appellatio, qua nimirum Deus vocatur lux. Ex eod. & ὄνομα.

Φῶψ, lux. Hesych.

X.

X Littera vigesima secunda, χῖ, Ebr. Cheth 2) nota numeralis, *sexcenta*, & lineola subiecta ,χ *sexcenta millia*. 3) nota, qua Athenienses numos adulterinos signabant, item Criticorum & Grammaticorum. vid. χιάζω.

Χαβὸς, ἡ, ὸν, curuus, item angustus. Hes.

Χαδέειν, χάδειν, χαδεῖν, vid. seq.

ΧΑ'ΖΩ, f. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo. 2) priuo. 3) capio, capax sum, contineo, de vasis &c. aor. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε. Inf. aor. 2. χαδέειν, *Ion.* pro χαδεῖν, χάζομαι, cedo, recedo. χάσσατο, recessit, poët. pro ἐχάσσατο, aor. 1. med. κεχάδα, perf. med. pro κέχαδα.

Χαίνω, fut. ανῶ, hio, hisco, dehisco. 2) hianti ore, i. e. intente aliquid specto, exspecto. 3) cupide appeto. 4) admiror valde. 5) cupide excipio. Gl. Vet. χαίνειν, fatiscere, dehiscere. χανὼν, hiscens, aor. 2. part. κέχηνα, hisco, Philox. ore aperto intueor per

perf. med. κεχηνέναι, hiſcere, Phil. inf. κεχηνὼς, hiulcus, Gl. Vet. part. A χάω.

Χαιὸς, probus, bonus. χαιά. proba.

Χαῖος, ε, ὁ, virga, baculus. vel pedum. Apollon.

Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A ſq.

Χαιρέκακος, ε, ὁ, ἡ, aliorum calamitate ſeu malis gaudens. E χαίρω & κ.

Χαιρετίζω, f. ίσω, ſaluto. A χαίρω.

Χαιρετισμὸς, ε, ὁ, ſalutatio. A pr.

Χαιρέφυλλον, ε, τὸ, chærephyllum, herbæ ſeu oleris nomen. E χαίρω & φ.

Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia. Ab eod.

Χαιρομυσὴς, ὲς, deteſtabilis. Ex eodem & μῦσος.

Χαιροσύνη, ης, ἡ, lætitia. A ſeq.

ΧΑΙ'ΡΩ, gaudeo, lætor. χαῖρε, ſalue, aue, gaude, Philox. χαίρειν, ſalutem, Phil. v. χαίροις, aue, Philox. fut. 1. χαιρήσω. Ab alio f. χαρῶ eſt aor. 2 paſſ. ἐχάρην, gauiſus ſum, gaudeo.

ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, iuba, ſeta. Phil. coma.

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, iubatus, comatus. A pr.

Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem, ab eod.

Χαίτωμα, ατος, τὸ, iuba. Ab eod. qſ. a χαιτόω.

ΧΑ'ΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando. 2) tubercula grandini ſimilia, per cutem & carnem ſparſa, præcipue in ſuibus.

Χαλαζάω, ῶ, grandino. χαλαζᾷν etiam dicitur ſus, tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, ſparſam habens carnem. A pr.

Χαλαζεπὴς, ὲς, proprie, qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces & contumelioſos ſermones facit, vel verſus ſcribit. Ex eod. & ἔπος.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinoſus. Ab eod.

Χαλάζιον, ε, τὸ, vitium palpebræ, quum in ea tubercula naſcuntur. χαλαζία, tubercula in carne ſuilla. Ab eod.

Χαλαζοβολέω, ῶ, fut. ήσω, grandine ferio, grandinem iaculor. A ſeq.

Χαλαζοβόλος, ὁ, ἡ, grandine feriens, at

Χαλαζόβολος, ὁ, ἡ, grandine percuſſus. E χ. & βάλλω.

Χαλαζοκοπέω, ῶ, f. ήσω, grandine ferio, ſeu verbero, aut contundo. Phil. χαλαζοκοπεῖ, grandinat. Ex eod. & κόπτω.

Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. A pr.

Χαλαζόω, ῶ, grandino, Gl. Vet. χαλαζοῦσθαι, grandine infeſtari. A χάλαζα.

Χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, ſpeculator & obſeruator grandinis futuræ.

Χαλαζώδης, εος, ὁ, ἡ, grandinoſus, grandinis ſpeciem habens. A χάλαζα.

Χαλαίνω, laxo. A χαλάω.

Χαλαίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex eod. & πούς.

Χαλαίρυπος, ε, ὁ, ſordes e veſtibus &c. lotis. Ex eod. & ῥύπος. v. χαλαστραῖον.

Χαλίρα, ἡ, catena. Heſ. Ab eod.

Χαλαργὸς, ὁ, ἡ, velox, celer, Ex eod. & ἀ.

Χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, laxatus. Gl. Vet. languidus, flaccidus. Ab eod.

Χαλαρότης, ητος, ἡ, laxitas, lentitudo. A pr.

Χαλαρῶς, Adu. leniter. Ab eod.

Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remiſſio, reſolutio. A χαλάω.

Χάλασμα, ατος, τὸ laxamentum, Gl. Vet. 2) interuallum Ab eod.

Χαλασμὸς, ε, ὁ, laxatio. Ab eod.

Χαλαστήριον, ε, τὸ, cataracta. Ab eod.

Χαλαστικὸς, ὴ, ὸν, laxandi vim habens. Ab eod.

Χαλαστὸν, ε, τὸ, catena. Ab eod.

Χαλατὸς, ὴ, ὸν, qui laxari, demitti poteſt. Ab eod.

Χαλαστραῖον, ε, τὸ, ſapo, ſmegma, nitrum. A ſeq. vel ab vrbe Macedoniæ. ſpecies nitri optimi.

ΧΑΛΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, laxo, demitto, Gl. Vet. 2) flacceo, langueo, langueſco, Gl. Vet. ἐχάλασεν, demiſit, Philox. aor. 1. χάλασον, laxa, Gl. Vet.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, ſuccus ferulæ naſcentis in Syria.

Χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A pr.

Χαλδαῖοι, οἱ, aſtrologi, vates.

Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, Gl. Vet. exacerbo. 2) ſæuio, Gl. Vet iraſcor. χαλεπαίνομαι, ſæuio, iraſcor. A χαλεπός.

Χαλεπάω, ῶ, idem & ab eod.

Χαλεπὸς, ὴ, ὸν, ſæuus, ſeuerus, acerbus, durus, atrox, Phil. difficilis, Gl. Vet. A χαλέπτω.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas. 2) aſperitas, ſæuitia. Gl. Vet. atrocitas. 3 ſeueritas, ſenſu bono, apud Thuc. A pr.

Χαλεπτὺς, ύος, ἡ, idem Heſ. A ſeq.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, damno afficio, lædo. 2) euerto, labefacto.

Χαλεπῶς, Adu moleſte, grauiter, ægre. 2) vix, difficulter, magno cum labore. 3 male, difficili cum fortuna. 4) irate, acerbe, aſpere. A χαλεπός.

Χαλία, ας, ἡ, quies. qua corpora laxantur a laboribus. Heſ. A χαλάω.

Χαλίκρατος, ε, ὁ, ἡ, merum vinum. E χάλις & κεράω.

Χαλίκωμα, ατος, τὸ, cæmentum. χαλικώματα, cæmenta, Gl. Vet. A χάλιξ.

Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo. A ſeq.

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quaſi ſoluta in furorem. A χαλάω.

Χαλίμη, ης, ἡ, ſcortum impudens. 2) venefica. Suid. A ſeq.

Χάλιμος, ε, ὁ, veneficus, Heſych qui hominum corpora & animos poteſt χαλᾷν. A χαλάω.

Χαλιναγωγέω, ῶ, freno duco, vt seſſor equum freno, rego ac moderor, freno, refreno. E χαλινὸς & ἀγωγός.

Χαλινοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum.

Χαλινοποιὸς, ε, ὁ, ἡ, qui frena conficit. E ſeq. & ποιέω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ε, ὁ, frenum, habena.

Χαλινοφάγος, ε, ὁ, ἡ, frenos rodens, mordens. Epith. equi.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum iniicio. 2) freno iniecto rego. A χαλινός.

Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, ſeu freni iniectio. A pr.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, ἡ, ſilex, cæmentum, Philox. χάλικες, ſilices, cæmenta, Phil.

ΧΑ'ΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.
ΧΑΛΙ'Σ, ἴδος, ὁ, impos sui, insanus.
Χαλιφρονέω, ῶ, demens sum & stolidus. A χαλίφρων.
Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens sua sede emota, dementia, amentia. Ab eod.
Χαλίφρων, ονος, ὁ, ἡ, cui mens laxata & emota est, amens, demens. Ex χαλάομαι & φρήν.
Χαλκάνθη, ης, ἡ, siue χάλκανθον, ου, τὸ, atramentum sutorium. Philox. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. Vet. χαλκάνθη, sutorium. E χαλκὸς & ἄνθος.
Χαλκάρματος, ου, ὁ, ἡ, qui æreo curru vehitur. Ex eod. & ἅρμα.
Χαλκάσπις, ἴδος, ὁ, ἡ, æreum clypeum gestans, bellicosus. Ex eod. & ἀσπίς.
Χαλκέγχης, εος, ὁ, ἡ, ærea seu ferrea hasta vtens. Ex eod. & ἔγχος.
Χαλκεῖον, ου, τὸ, officina fabri ærarii, vel ferrarii. Gl. Vet. æris officina. 2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum, ahenum, olla, Gl. Vet. 3) tabula ænea. A χαλκεύς.
Χάλκειος, εία, ειον, æreus, ex ære factus. A χαλκός.
Χαλκέλατος, ου, ὁ, ἡ, ex ære ducto factus. Ex eod. & ἐλαύνω.
Χαλκέμβολος, ου, ὁ, ἡ, æreo armatus rostro. 2) laboriosus, industrius. Ex eod. & ἔμβολος.
Χαλκέντερος, ου, ὁ, ἡ, ærea intestina habens, laborum patiens. Ex eod. & ἔντερον.
Χαλκεντεύς, έως, ὁ, idem quod seq.
Χαλκεντής, έος, ὁ, ἡ, qui æreis armis vtitur. Ex eod. & ἔντεα.
Χαλκεόγομφος, ον, ferreis clauis firmatus. E χάλκεος & γ.
Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ, ἡ, qui æreo thorace vtitur, æreo thorace indutus seu armatus. Ex eod. & θώρηξ, pro θώραξ.
Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui æneum, durum pectus habet. 2) fortis & inuictus. Ex eod. & καρδία.
Χαλκεομίτρας, & τρης, ὁ, ἡ, proprie, æream gestans mitram, i. e. galeam, s. loricam, armipotens, bellator. Ex eod. & μίτρα.
Χαλκεομήστωρ, ορος, ὁ, idem ex iisd.
Χαλκεόπλος, ου, ὁ, ἡ, æreis armis indutus, vel simpl. armatus. Ex eod. & ὅπλα.
Χάλκεος, έη, εον, contr. χαλκοῦς, ῆ, οῦν, & χάλκεος, ου, ὁ, ἡ, æreus, æneus. A χαλκός.
Χαλκεόφωνος, ου, ὁ, ἡ, æream vocem habens, i. e. valde acutam, vel valde firmam. E pr. & φωνή.
Χάλκευμα, ατος, τὸ, machina ærea, seu quæuis res ex ære facta. A χαλκεύω.
Χαλκεύς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius; item quilibet artifex e metallo opera elaborans. 2) inpr. faber ferarius, qui feras, claustra fabricat. Ab eod.
Χαλκευτήριον, ου, τὸ, officina fabri ferrarii. Ab eod.
Χαλκευτής, ῦ, ὁ, qui æramenta cudit. Gl. Vet. ærarius, fabricator, artifex. Ab eod.
Χαλκευτικός, ἡ, ὸν, ad fabrum ærarium seu ferrarium pertinens. Phil. fabrilis. A pr.
Χαλκεύω, f. εύσω, ærariam artem tracto, æs exerceo & malleo tundo. 2) ex ære vel ferro fabrico, cudo. A χαλκός.
Χαλκεών, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eod.
Χαλκέως, Adv. ex ære. A χάλκεος.
Χαλκήϊος, ου, ὁ, Ion. pro χάλκεος.
Χαλκήλατος, ου, ὁ, ἡ, ex ære ductus. E χαλκὸς & ἐλαύνω seu ἐλάω.
Χαλκήρης, εος, ὁ, ἡ, ære compactus, æreus. Ex eod. & ἄρω.
Χαλκίζω, ludo χαλκισμὸν, vbi v. Ab eod.
Χαλκικός, ἡ, ὸν, idem quod χάλκεος. Ab eod.
Χαλκίναος, ου, ἡ, idem quod χαλκίοικος.
Χαλκίνδα, ἡ, sc. παιδιά, genus ludi. v. χαλκισμός. A χαλκός.
Χαλκίοικος, ου, ἡ, æream domum habens. Mineruæ Epith. apud Spartanos. Ex eod. & οἶκος.
Χαλκίον, ου, τὸ, ahenum, seu æreum vas, æramentum. Gl. Vet. scutra, coculum. χαλκίον θερμοῦ, caldaria, Gl. Vet. Ab eod.
Χαλκίς, ἴδος, ἡ, Gl. Vet. ὄρνεον, pica maritima. Est & vrbis nomen ad Euripum, in Eubœa.
Χαλκισμός, ὁ, genus ludi, cum numus rectus circumagitur, deinde imposito digito rectus retinetur. Eust. Poll. A χαλκίζω.
Χαλκοάρης, εος, ὁ, ἡ, æreis aut ferreis armis sublatus, ac interfectus. 2) qui ferro interficit hostes. E χαλκὸς & αἴρω, s. ἄρης.
Χαλκοβαρής, έος, ὁ, ἡ, ære grauis. 2) firmus, solidus. Ex eod. & βάρος.
Χαλκοβατής, έος, ὁ, ἡ, qui æri seu æreis fundamentis insistit, firmus, solidus. Ex eod. & βαίνω.
Χαλκογένειος, ου, ὁ, ἡ, æreas malas seu maxillas habens. Ex eod. & γένειον.
Χαλκόγενυς, υος, ὁ, ἡ, idem. Ex eod. & γ.
Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, æream habens cuspidem. Ex eod. & γλ.
Χαλκογράφος, ου, ὁ, ἡ, æreis literarum notis scribens. 2) in æs scribens, seu in æs incidens. Ex eod. & γράφω.
Χαλκοδαίδαλος, ον, æs artificiose tractans, siue homo, s. ars.
Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, ἡ, proprie, æs domans, Epith. cotis, fabri ferrarii &c. A δαμάω.
Χαλκόδετος, ου, ὁ, ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.
Χαλκοειδής, έος, ὁ, ἡ, æris speciem gerens, æri similis.
Χαλκόθετος, æratus. Aeschyl.
Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus, vbi æs & ærea supellex reponitur.
Χαλκοθώραξ, ακος, ὁ, ἡ, qui æreo thorace vtitur.
Χαλκοκνήμιδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis, æreas habentes tibialia, i. e. æreis induti armis, armati. E χαλκὸς & κνημίς.
Χαλκοκόλλητος, ου, ὁ, ἡ, ferruminatus, Gl. Vet.
Χαλκοκορυστής, οῦ, ὁ, ære seu æreis armis armatus, armatus.
Χαλκόκρας vel χαλκόκρατος, ου, ὁ, ἡ, ære mistus, de numis adulterinis. Ex eod. & κεράω.
Χαλκόκροτος, ου, ὁ, ἡ, ære strepens, quem æs, vt cymbala, circumstrepit. 2) ære cusus, æratus, Phil. ærarius.
Χαλκόκτυπος, ου, ὁ, ἡ, ære pulsato sonitum ediens.

χαλκολίβανον, ε, τὸ, electri genus, auro pretiosius, orichalcum. E χ. & λίβανος.

χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. Gl. V. χαλκολογῶ, æsculor. A sq.

χαλκολόγος, nummularius, æsculator, Phil.

χαλκόμιτρος, v. χαλκομίτρας.

χαλκόνωτος, ὁ, ἡ, pro pr. æneum dorsum habens. Epith. scuti, clypei ære inducti; æratus.

χαλκοπαγὴς, ὲς, ex ære factus, æneus. E χ. & πήγνυμι.

χαλκοπάρειος, vel πάρῃος, ε, ὁ, ἡ, æreas habens malas. E χ. & παρειά.

χαλκόπεδος, ε, ὁ, ἡ, æreum pauimentum habens. E χ. & πέδον.

χαλκοπέταλον, τὸ, lamina ferrea.

χαλκοπλάστης, ε, ὁ, qui ex ære statuas, aut alia opera fingit, faber ærarius.

χαλκόπλευρος, ε, ὁ, ἡ, ærea habens latera. E χ. & πλευρά.

χαλκοπληθὴς, έος, ὁ, ἡ, q. d. ære impletus: armatus. E χ. & πλῆθος.

χαλκόπληκτος, ferro cusus. E χ. & πλήσσω.

χαλκόπους, ποδος, ὁ, ἡ, æreos habens pedes. Gl. Vet. æripes.

χαλκοπρόσωπος, ε, ὁ, ἡ, propr. æream habens faciem, h. e. impudens. E χ. & πρόσωπον.

χαλκόπρωρος, ε, ὁ, ἡ, æream habens proram, i. e. cum æreo rostro. E χ. & πρῶρα.

χαλκόπυγος, ε, ὁ, ἡ, ferreis natibus præditus, i. e. laboriosissimus, assiduus. E χ. & πυγή.

χαλκόπυλος, ε, ὁ, ἡ, æreas portas habens. 2) æreis munitus claustris. E χ. & πύλη.

χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus, barbarossa.

ΧΑΛΚΟ'Σ, ε, ὁ, æs. 2) arma ærea s. ferrea. 3) moneta, pecunia.

χαλκοστέφανος, ον, Epith. templi, pr. ære cinctus, nitidus, vel valde firmus ac munitus.

χαλκόστομος, ε, ὁ, ἡ, æreum os, s. rostrum habens. E χ. & στόμα.

χαλκότευκτος, ε, ὁ, ἡ, ex ære factus. Ex eod. & τεύχω.

χαλκοτευχὴς, έος, ὁ, ἡ, (ære) armatus. Ex iisdem.

χαλκότοξος, ε, ὁ, ἡ, æreum arcum habens. E χ. & τόξον.

χαλκοτόρευτος, ον, ære cælatus, æneus.

χαλκοτορέω, ex ære fabricor, de armis. E χ. & τορέω, quod etiam dicitur pro τορεύω.

χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus de armis: alii, æs penetrans. Ex iisd.

χαλκοτυπέομαι, ῦμαι, a fabro ærario seu ab æris fusore fingor. A sq. n. 2.

χαλκοτύπος, ε, ὁ, faber ærarius, ærifusor. Phil.

χαλκότυπος, ε, ὁ, ἡ, armis percussus, ense inflictus. E χ. & τύπτω.

χαλκοτυπικὴ, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi, & ex ea signa & alia fingendi. A pr.

χαλκουργέω, ῶ, fut. ήσω, æs, ferrum tracto. A χαλκουργός.

χαλκούργημα, ατος, τὸ, opus ex ære s. ferro confectum, vt signum æneum. A pr.

χαλκουργικὸς, ἡ, ὸν, ad artem ærariam pertinens. ἡ χαλκουργικὴ, ars æris ferrique tractandi. A seq.

χαλκουργὸς, ε, ὁ, qui æs tractat & elaborat, faber ærarius. E χαλκὸς & ἔργον.

χαλκοῦς, æreus, Gl. Vet. pro χάλκεος. χαλκοῦν, Subst. tabella ænea, vas æneum.

χαλκόφι, Adu. ab ære. A χαλκός.

χαλκοφόρος, ἡ, terra, e qua æs eruitur, habens metalla æris & ferri. E χ. & φέρω.

χαλκόφωνος, ε, ὁ, καὶ ἡ, æream habens vocem, i. e. valde sonoram. Ex eod. & φωνή.

χαλκοχάρμης, ε, ὁ, qui armis delectatur, bellicosus. Ex eod. & χάρμη.

χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, æream loricam gestans.

χαλκόω, ῶ, f. ώσω, ex ære facio. 2) ære obduco & munio. Gl. Vet. æro. A χαλκός.

χαλκώδης, εος, ὁ, ἡ, æreus. Ab eod.

χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. Gl. Vet. æramentum, ferramentum, ærificium. A pr.

χαλκωμάτιον, Dim. pr. vasculum æneum &c.

χαλκώνητος, ε, ὁ, ἡ, emptus. E χ. & ὠνέομαι.

χαλκώνυξ, χος, ὁ, ἡ, æneas vngulas habens, de equis Aeetæ.

χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, ε, τὸ, ærifodina, æraria. A χαλκωρύχος.

χαλκωρυχέω, ῶ, f. ήσω, æs effodio. Ab eod.

χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria. Ab eodem.

χαλκωρύχιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

χαλκωρύχος, ὁ, metalli fossor. E χ. & ὀρύσσω.

χαλυβδικὸς, & χαλυβικὸς, ἡ, ὸν, e chalybe factus. A sq.

ΧΑ'ΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri durissimi. χάλυβες, natio Pontica.

χαμάδις, Adu. humi, in terram. A χαμαί.

χαμᾶζε, Adu. idem & ab eod.

ΧΑΜΑΙ', Adu. humi, in terra. 2) in terram, ad terram.

χαμαιάκτη, ης, ἡ, humi sparsa acte, siue humilis sambucus, ebulus. Phil. ebulum. E pr. & ἄκτη.

χαμαίβατος, ε, ὁ, rubus humilis, rubus humiserpens.

χαμαιγενὴς, έος, ὁ, ἡ, humi natus, e terra ortus, homo prognatus. Ex eod. & γίνομαι.

χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola. Phil. χαμαιδάφνη λάχανον, olus. fraga, labrusca, ruscum.

χαμαιδιδάσκαλος, ε, ὁ, qui elementa & initia literarum docet. Gl. Vet. ludimagister.

χαμαιδικαστὴς, ε, ὁ, pedaneus iudex, arbiter, Philox.

χαμαίδρυς, υος, siue χαμαίδρωψ, ωπος, ἡ, herba ex eo sic nominata, quod folia habeat quercui similia. Philox. χαμαίδρυς, trixago.

χαμαιευνὰς, άδος, ὁ, ἡ, humi cubans. Ex χαμαὶ & εὐνή.

χαμαιεύνης, ε, ὁ, qui humi cubat. Ex iisd.

χαμαίζηλον, ε, τὸ, viburnum, genista, Gl. Vet. A seq.

χαμαίζηλος, ε, ὁ, ἡ, & χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, humilis,

humilis, vt fellæ, lectus, humi ferpens, de plantis, depreffus, q. d. humilia æmulans. 2) terræ adfixus, humi repens.
χαμαιζήλως, *Adu.* humiliter. A præc.
χαμαίκαυλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui humi ftrato caule eft, cuius caulis humi repit.
χαμαικέρασος, ȣ, ὁ, humilis feu pumila cerafus.
χαμαίκισσος, ȣ, ὁ, hedera humilis, hedera terreftris.
χαμαικλινὴς, έος, ὁ, ἡ, humi proftratus, qui humi procubuit. E χ. & κλίνω.
χαμαικοιτέω, ῶ, f, ήσω, humi cubo feu iaceo. A feq.
χαμαικοίτης, ὁ, idem quod χαμαίκοιτος.
χαμαικοιτία, ας, ἡ. humi cubatio. A feq.
χαμαίκοιτος, ȣ, ὁ, ἡ, humi cubans. E χ. & κοίτη.
χαμαιλεχὴς, ὲς, idem. E χ. & λέχος.
χαμαιλέων, οντος, ὁ, leo pumilus, animal, quod fubinde colorem mutat, verfipellis. 2) herbæ nomen fic dictæ a varietate foliorum.
χαμαιπετεῖν, humi irritum cadere, apud Pind. A feq.
χαμαιπετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui humo feu in terram cecidit, in terram prociduus, vnde 1) humilis, de ftilo. 2) irritus. E χ. & πίπτω, feu πέτομαι.
χαμαιπετῶς, *Adu.* humiliter, in terram procidendo. 2) humili prope terram volatu. A præc.
χαμαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam.
χαμαιρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, in terram vergens feu inclinans. E χ. & ῥέπω.
χαμαιρεπῶς, *Adu.* humiliter. A pr.
χαμαίστρωτος, ον, in terra ftratus. E χ. & στρώννυμι.
χαμαισύκη, ης, ἡ, humilis ficus, herba.
χαμαιτυπεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo fcorta triuialia fe proftituunt, lupanar, Gl. Vet. A fq.
χαμαιτύπη, ης, ἡ, proftibulum, fcortum, quod cuiuis fe proftituit. A χαμαιτύπος.
χαμαιτυπὴς, ὲς, humi proftratus; *metaph.* vilis, vulgaris. E χ. & τύπτομαι.
χαμαιτυπία, ἡ, vita meretricia. A χαμαιτύπη.
χαμαιτυπικὸς, lupanaris, Gl. Vet. A pr.
χαμαιτύπος, ȣ, ὁ, humi feriens & tundens. χαμαιτύποι, gancones, Gl. Vet. pathici. E χ. & τύπτω.
χαμαιφερὴς, ὲς, ὁ, ἡ, in terram vergens, humilis. E χ. & φέρω.
χαμελαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleaftellum. E χ. & ἐλαία.
χαμερπὴς, έος, ὁ, ἡ, humi repens feu ferpens, a terra fefe non attollens. 2) abiectus. E χ. & ἕρπω.
χαμερπῶς, *Adu.* humi ferpendo. 2) humiliter, abiecte, craffe. A pr.
χαμεταιρὶς, ίδος, ἡ, proftibulum.
χαμευνὰς, άδος, ἡ, ftibadium humi ftratum. 2) humi cubans. A feq.
χαμεύνη, ης, ἡ, ftibadium humi ftratum, humilis & vilis lectus.
χαμευνία, ας, ἡ, cum quis humi cubat. A pr.
χαμεύνιον, ȣ, τὸ, idem quod χαμεύνη.
χαμηλὸς, ἡ, ὸν, humilis, vilis. A χαμαί.
χαμόθεν, *Adu.* e terra, ex humo. Ab eod.
χαμȣλκὸς, ȣ, ὁ, traha. 2) machina, qua nauis in ficcum pertrahitur. Ex eod. & ἕλκω.
ΧΑ'ΜΟΣ, ȣ, ὁ, frenum, camus.
χάμψαι, οἱ, crocodili. Herodot.
χανδάνω, capio, capax fum. A χάζω.
χανδὸν, *Adu.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. A χαίνω.
χανδοπότης, ȣ, ὁ, auide bibens. E pr. & πότης.
χανδὸς, ἡ, ὸν, hians, capax. A χαίνω.
χάννη, ης, ἡ, vel χάννος, ȣ, ὁ, hiatula, *pifcis.* Ab eod.
χανόω, & όσσω, loquor, clamo. A χαίνω.
χάος, εος, τὸ, *proprie,* hiatus vaftus; chaos, rudis & indigefta moles, materia e qua factus eft orbis terrarum. Gl. Vet. tenebræ. A χάω.
χαὸς, bonus, illuftris, antiquus. al. & χαῖος.
χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.
χάραγμα, ατος, τό, nota, impreffum veftigium, & veluti fulcus, fculptura, character. 2) numus. A χαράσσω.
χαραγμὴ, ῆς, ἡ, (melius χαραγὴ) &
χαραγμὸς, ȣ, ὁ, incifura, incifio. Ab eod.
χαράδρα, ας, ἡ, terræ fiffura e terræ motu facta, cauerna, vorago, fulcus, quem torrens rapido curfu effecit & excauauit. 2) torrens, qui impetuofe e monte aut præcipiti loco decurrens terram excauat. Gl. Vet. foffa, vallis, canalis. Ab eod.
χαραδραῖος, αία, αῖον, e χαράδρα defumtus aut lectus. A pr.
χαραδρεὼν, ῶνος, ὁ, torrentis alueus. 2) locus frequens torrentibus. Ab eod.
χαραδριὸς, ȣ, ὁ, auis, quæ in alueis torrentium degit. 2) vorax auis & homo. Ab eod.
χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cauernofum reddo, torrentibus impetuofis excauo. Ab eod.
χαραδρώδης, εος, ὁ, ἡ, falebrofus, confragofus. 2) vbi multæ funt conualles. 3) vbi multi funt torrentes. Ab eod.
χαρακίας, ȣ, ὁ, in vallibus degens aut prouemens. 2) planta, tithymallus. A χάραξ.
χαρακίζω, fut. ίσω, tanquam palis in fublime tollo. 2) vallis defixis munio. Ab eod.
χαράκιον, ȣ, τὸ, vallu, pedamentum, fulientaculum. Ab eod.
χαρακισμὸς, ȣ, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.
χαρακοποιέομαι, ȣμαι, vallum, feu aggerem, quo caftra muniri folent, facio. E χάραξ & ποιέω.
χαρακοποιία, ας, ἡ, munitio feu communitio ducto vallo & aggere. A præc.
χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumuallo. A χάραξ.
χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, nota impreffa (inpr. nummis) aut infcripta. Gl. Vet. fignaculum, nota. Philox. figura, lineamentum, vultus, habitus oris, infigne, & quicquid eft eiusmodi, vt inde res agnofci & ab aliis difcerni poffit, velut textus, forma rei & ratio & attributum & fpecies. A χαράσσω.
χαρακτηρίζω, fut. ίσω, infignio, charactere & nota diftinguo, notam & formam exprimo. A pr.

χαρακτήρισμα, τος, τὸ, idem quod seq.

χαρακτηρισμὸς, ȣ, ὁ, designatio, denotatio, rei alicuius suis veluti notis insignitæ demonstratio. A pr.

χαρακτηριστικὸς, ὴ, ὸν, in quo est nota discriminis, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.

χαρακτηριστικῶς, *Adu.* expresso alicuius charactere, seu idiomate, proprietate.

χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum, septum. Phil. pedamen, pedamentum, Gl. V. A χαρακόω.

χαράκωσις, εως, ἡ, vallum, & id genus aliæ munitiones. 2) palorum seu stipitum defixio. Gl. Vet. pedatio. Ab eod.

χάραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoriis instrumento cauata fossa, peculiariter vallus, vallum, quo castra muniri solent, Gl. V. 2) gen. fem. ἡ, vallus in vineis, sudes, ridica, adminiculum vitis. A seq.

χαρμοποιέω, lætitia afficio, gaudium adfero.

ΧΑΡΑΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, scalpo, imprimo, inpr. numos cudo. 2) *cum acc.* formo, fingo, *etiam metaph.* vt animum. 3) scarifo, incido. 4) sulco, vt ceram, terram, mare: vnde pro scribere, arare, nauigare dicitur.

χαριδότης, & χαριδώτης, ȣ, ὁ, gratiæ dator, Bacchi & Mercurii Epitheta.

χαρίεις, ίεσσα, ίεν, venustus, elegans, lepidus, festiuus. 2) iucundus, gratiosus. 3) doctus, valde doctus, vnde οἱ χαρίεντες sunt in quolibet genere doctiores & meliores, omninoque opponuntur τοῖς πολλοῖς. *Comp.* χαριέστερος. *Sup.* χαριέστατος. *Adu.* χαριέστερον & χαριέστατα. A χάρις.

χαριεντίζομαι, iocor, lepida vrbanitate vtor, facete aliquid dico. A pr.

χαριέντισμα, τος, τὸ, idem quod seq. A pr.

χαριεντισμὸς, ȣ, ὁ, lepos & venustas sermonis, dictum salsum & facetum. 2) cauillatio. Ab eod.

χαριέντως, *Adu.* lepide, scite, festiue, eleganter. A χαρίεις.

χαριεστέρως, *Adu.* gratius, elegantius. Ab eodem.

χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor. 2) morigeror. 3) indulgeo. 4) munero, dono. 5) copiam corporis facio, de femina. χαρίζομαι ἐμαυτῷ, arrogo mihi, Gl. Vet. κεχαρισμένος, gratus. τὸ κεχαρισμένον, gratia. Vnde *Superl.* κεχαρισμενώτατος, ap. Xenoph. A χάρις.

χάριν, *Adu.* caussa, ergo. Ab eod.

χάρις, ιτος, ἡ, gratia, venustas. 2) beneficium. 3) gratus animus. 4) præmium. 5) amicitia, beneuolentia. χάριτες, grates, gratiæ, Gratiæ deæ. A χαρὰ vel χαίρω.

χαρίσιος, α, ον, lætus, vel lætitiæ caussa datus. τὰ χαρίσια, & οἱ χαρίσιοι, placentæ genus. A χαρίζομαι.

χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando fecit, donauit, donum, præmium, Phil. donatiuum, donum. χαρίσματα, munera, Gl. Vet. A χαρίζομαι.

χαριστήριον, ȣ, τὸ, munus, quod datur gratiæ caussa. Phil. donatum, donum. χαριστήρια, donaria, Phil. A seq.

χαριστήριος, α, ὁ, ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ caussa factus. A χαρίζομαι.

χαριτία, ας, ἡ, lepidum & iocul[ar]e factum. A χάρις.

χαριτοβλέφαρος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius oculis gratia inest, opponitur superciliosо, superbo. Ex eod. & βλέφαρον.

χαριτογλωσσέω, ῶ, siue ωττέω, gratiam linguæ aucupor, ad voluntatem [illegible] ad gratiam loquor. Ex eod. & γλῶσσα.

χαριτοδότης, ȣ, ὁ, v. χαριδότης.

χαριτόφωνος, ὁ, ἡ, suauiter loquens vel canens. Ex eod. & φωνή.

χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratiosum seu amabilem reddo. κεχαριτωμένος, gratiosus, facetus, Gl. V. perf. part. pass. A χάρις.

χαριτώπης, ȣ, ὁ, venustus forma, ore, facie. Ex eod. & ὤψ.

χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia. 2) id, quod gaudium & lætitiam adfert. A χαίρω.

χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia. 2) animus ad pugnam promtus & eam lætus iniens. 3) pugna, conflictus, prælium, certamen. Ab eod.

χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμα.

χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.

χαρμόσυνος, ητος, gratus, τὰ χαρμόσυνα, dies festus. ap. Athen. Ab eod.

χαρμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem exhilarans. Mercurii Epith. vel propter facundiam, vel propter lyram, vel propter lucrum denique. E χάρμη & φρήν.

χαροδότης, ȣ, ὁ, lætitiæ dator. E χαρὰ & δότης.

χαροδῶτις, ἡ, lætifica, lætitiæ largitrix. Ex eod. & δίδωμι.

χαροειδὴς, ὲς, lætus vultu, hilaris. Ex eod. & εἶδος.

χαροπαίγμων, ὁ, ἡ, ludicrus, iocosus, lætus. Ex eod. & παῖγμα.

χαροποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, gaudium & lætitiam efficiens. A seq.

χαροποιέω, ῶ, lætifico, exhilaro.

χαροπὸς, ȣ, ὁ, ἡ, lætus, lætitiam vultu præferens, efficiens. 2) cæsius. 3) trux. E χαρὰ & ὤψ.

χαροπότης, ητος, ἡ, color cæruleus, seu cæsius. A pr.

ΧΑΡΤΗΣ, ȣ, ὁ, charta, scapus, Philox. corium pergamenum.

χαρτίον, ȣ, τὸ, chartula, parua charta. Dim. pr.

χαρτογράφος, ȣ, ὁ, chartularius, Gl. V. Ex eod. & γράφω.

χαρτοπράτης, ȣ, ὁ, chartarum venditor. Ex eod. & πράτης.

χαρτοπώλης, ȣ, ὁ, chartularius, Gl. V. chartam vendens. Ex eod. & πωλέω.

χαρτὸς, ή, ὸν, lætificus, dignus, de quo lætemur & gaudeamus. A χαίρω.

χαρτοφυλάκιον, τὸ, [illegible] in quo reponuntur & adseruantur chartæ. A seq.

χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum. E χάρτης & φύλαξ.

 χαρυβ[illegible]

Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A seq.

ΧΑΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris apud Poëtas. Gl. V. vorago.

ΧΑΡΩΝ, οντος, ὁ, Charon, Orci portitor ap. Poëtas. Phil. Orcus.

Χαρώνειον, χαρώνειον & χαρώνειος θύρα, porta, per quam damnati educebantur ad supplicium. A pr.

Χάρωψ, ωπος, ὁ, idem quod seq.

Χαρωπὸς, ῦ, ὁ, ἡ, v. χαροπός.

Χασκάζω, hio, hisco. A seq.

Χάσκω, hisco. A χάω.

Χασκωρέω, speculor, proprie, hiante ore. E pr. & ὡρέω.

Χάσις, εως, ἡ, priuatio. 2) segregatio, separatio. A χάζω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiatus, vorago, Philox. A χαίνω.

Χασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, hio. 2) oscito. A pr.

Χασματίας, ȣ, ὁ, vt χασματίας σεισμὸς, terræ motus, quo hiatus fiunt. Ab eod.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus. 2) hiatus oris inter oscitandum, oscitatio. A χαίνω.

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus. 2) rictus. A χασμάομαι.

Χάσμησις, εως, ἡ, oscitatio. Ab eod.

Χασμωδέω, ῶ, oscito. A χασμώδης. 2) χασμῳδέω versus facio cum hiatu, i. e. concursu vocalium sine elisione. E χάσμα & ᾠδή.

Χασμώδης, εος, ὁ, ἡ, qui frequenter oscitat. A χάσμα.

Χασμωδία, ας, ἡ, oscitatio. A pr. 2) χασμῳδία, hiatus in versibus, s. consuetudo hiatus in versus admittendi. A χασμῳδέω.

Χατεύω, idem quod seq.

ΧΑΤΕΩ, ῶ, egeo, indigeo. 2) desidero, cupio, percupio.

Χατίζω, idem. A pr.

Χατὶς, ἴδος, ἡ, indigentia seu vsus. 2) desiderium, cupiditas. Ab eod.

Χάτος, εος, τὸ, idem.

Χαυλιόδους, & όδων, οντος, ὁ, ἡ, exsertos dentes habens. 2) ipse dens exsertus. E χάω (vnde χαῦλος pro χάολος) & ὀδούς.

Χαύναξ, ακος, ὁ, homo tumida & inani inflatus superbia. A χαῦνος.

Χαυνιάζω, decipio, in errorem induco. Ab eodem.

Χαυνόπρωκτος, ὁ, exoletus, pathicus. Ex eod. & πρωκτός.

ΧΑΥΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis. 2) inflatus, tumidus, superbus. 3) futilis, leuis, negligens. A χάω.

Χαυνότης, ητος, ἡ, fungositas, laxitas. 2) leuitas. 3) stolida & inanis superbia. A pr.

Χαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxum fungosumque reddo, laxo & aperio, Gl. Vet. laxo, lento. 2) inflo, stolide superbum reddo. Ab eod.

Χαύνως, *Adu.* laxe. Ab eod.

Χαύνωσις, εως, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. V. A χαυνόω.

Χαυνωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens laxandi. Ab eodem.

Χαυνῶνες, placentæ molles & quasi fungosæ. Ierem. 7, 18. legitur & χαυῶνες.

ΧΑΩ, hio. 2) vacuus sum. 3 capio.

Χεδροπὰ, ῶν, τὰ, legumina. A χέδροψ.

Χεδροπώδης, εος, ὁ, ἡ, leguminibus similis. A seq.

ΧΕΔΡΟΨ, οπος, ὁ, legumen, Gl. V. al. χέδρωψ.

ΧΕΖΩ, f. έσω, caco, ventris onus depono. perf. med. κέχοδα. κεχεσμένος, perf. pass. part.

Χειὰ, ᾶς, siue χειὴ, ῆς, ἡ, latibulum (serpentis) inp. in hiatu terræ. A χείω.

Χειλάριον, ȣ, τὸ, labellum, Gl. V. Dim. a χεῖλος.

Χειλεύω, f. εύσω, vide χειλόω.

Χειλοποτέω, auide bibo, vt labia proluantur. Virgil. pleno se proluit auro. Anthol. E seq. & πότης.

ΧΕΙΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium. 2) sermo. 3) littus seu ora maris, ripa fluminis.

Χειλοστρόφιον, ȣ, τὸ, instrumentum tortorium, quo labra torquent. E pr. & στρέφω.

Χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco. A pr.

Χειλὼν, ῶνος, ὁ, labeo. 2) piscis. Ab eod.

ΧΕΙΜΑ, ατος, τὸ, hiems, tempestas.

Χειμαδεύω, f. εύσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμάς.

Χειμάδιον, ȣ, τὸ, hibernaculum, χειμάδια, hiberna, Gl. Vet. Ab eod.

Χειμάδιος, ȣ, ὁ, ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodatus. Ab eod.

Χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco. 2) tempestate iacto, seu vexo. 3) molestia afficio. χειμάζομαι, tempestate agitor. χειμασθεὶς, agitatus tempestate, part. aor. 1. pass. *met.* in magnis malis versor. A χεῖμα.

Χειμαίνω, hiberno, sæuio, de tempestate. 3) fluctuare facio. χειμαίνεσθαι, fluctuare. Ab eod.

Χειμάμυνα, ης, ἡ, hiemis remedium, frigoris munimentum. 2) læna crassior. Ex eod. & ἀμύνω.

Χείμαρος, ȣ, ὁ, paxillus seu clauus ligneus sub carina fixus, quo exemto defluit sentina. Ex eod. & ῥέω.

Χείμαρρος, & χειμάρρȣς, ȣ, ὁ, torrens. Ex iisd. s. e χ. & ῥόος.

Χειμαρρώδης, εος, ὁ, ἡ, torrenti similis. A pr.

Χειμὰς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hiematio, hiemis transactio. 2) procella, tempestas. A χειμάζω.

Χειμασκέω, ῶ, fut. ήσω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. E χεῖμα & ἀ.

Χείμαστρον, ȣ, τὸ, vestis hiemalis. A χειμάζω.

Χειματίζω, tempestate iacto seu vexo. A χεῖμα.

Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infestor. Ab eod.

Χειμεθλιάω, ῶ, v. χειμετλιάω.

Χείμεθλον, ȣ, τὸ, pernio, vitium a frigore. A χεῖμα.

Χειμερίζω, hiberno, hiemem traduco. A χειμέριος.

Χειμερινὸς, ἡ, ὸν, hiemalis, hibernus. χειμερινὴ τροπὴ, bruma, Gl. Vet. A χεῖμα.

χειμέριος, ου, ἡ, & χειμέριος, ία, ιον, idem & ab eod.

χειμέτλη, ης, ἡ, v. χείμεθλον. Ab eod.

χειμετλιάω, ῶ, pernionibus laboro, manus pedesue hiberno frigore exulceratos habeo. A seq. vel pr.

χείμετλον, ου, τὸ, idem quod χείμεθλον.

χειμέω, ῶ, idem quod χειμάω.

χειμοθνὴς, ῆτος, ὁ, hiemali frigore enectus. E χεῖμα & θνήσκω.

χειμοσπορέω, ῶ, f. ήσω, hieme semino. A seq.

χειμόσπορος, ου, ὁ, ἡ, hieme satus, vt χειμοσπόρος, hieme sementem faciens. E χεῖμα & σπείρω.

χειμοφυγέω, ῶ, hiemem vito seu fugio. Ex eod. & φυγή.

χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, Phil. 2) tempestas, Phil. A χεῖμα.

χειμωνοτύπος, ον, hibernus, vehemens, de vento. E pr. & τύπτω.

ΧΕΙ'Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in elephantis proboscis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere, comprehendere solent. 2) scriptura, chirographum. 3) opes, copiæ, exercitus. 4) in ianua βάλανος. 5) χεῖρες, de pugnantibus dicuntur, vt possis vertere prælium, pugna, vt ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, in prælio interfecit, ἐν χερσὶν εἶναι, pugnare, ἰέναι ἐς χεῖρας, in prælium ire, prælium committere, χειρῶν νόμῳ, in acie. ἐκ χειρὸς, vi, in prælio. 6) διὰ χειρὸς, est 1) in manu. 2) in potestate, 3) vi, violenter, 4) parata pecunia, *für baar Geld.* 7) ἐν χερσὶ dicuntur & præsentia.

χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas & irretitas tenet. E pr. & ἄγρα.

χειραγωγέω, ῶ, f. ήσω, manu duco, vt cæcum, A χειραγωγός.

χειραγωγία, ας, ἡ, cum quis manu ducit. A seq.

χειραγωγὸς, οῦ, ὁ, qui manuducit, deductor, dux.

χειραπτάζω, f. άσω, manibus attingo seu tracto. E χ. & ἅπτω.

χείραργος, ον, manu agilis, in partem deteriorem. Hes.

χειρὰς, άδος, ἡ, fissura in manibus. 2) fissura in pedibus. A χείρ.

χειραψία, ας, ἡ, tactio manu. 2) leuis frictio, quæ fit suspensa manu. 3) pugna. 4) lucta. Ex eod. & ἅψις.

χειρεπιθεσία, ἡ, impositio manus, ritus Iudaicus & Christianorum in ordinandis sacerdotibus benedicendo &c. Ab eod. & ἐπίθεσις.

χείρεργον, τὸ, opus manuum, labor.

χειριάω, ῶ, laboro manuum fissura. 2) laboro chiragra. 3) doleo e labore. 4) laboro fissura pedum. A χειράς.

χειριδωτὸς, οῦ, ὁ, vt χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, manuleata. A χειρίς.

χειρίζω, f. ίσω, manu tracto. 2) administro, tracto, gero. A χείρ.

χείριος, α, ον, idem quod ὑποχ. & χειροήθης.

χειρὶς, ίδος, ἡ, manica. Gl. Vet. manus inuolucrum seu integumentum. Ab eod.

χείρισμα, ατος, τὸ, & χειρισμὸς, οῦ, ὁ, manu tractatio, quum Medicus in parte affecta aliquid agit. 2) administratio. 3) dispositio s. descriptio, v. c. orationis, modus rei tractandæ, explicandæ, item artificium. A χειρίζω.

χειρίσοφος, ου, ὁ, ἡ, v. χειρόσοφος.

χειριστὴς, οῦ, ὁ, dispensator, œconomus, administrator, procurator. A χειρίζω.

χείριστος, η, ον, deterrimus. A χείρων.

χειροβαλίστρα, ας, ἡ, talarica. E χεὶρ & βάλλω.

χειροβλένυυσος, ου, ὁ, ἡ, idem qui βλέννυσος.

χειροβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, pondere suo manum grauans, ponderosus. Ex eod. & βάρος.

χειρόβιος, ου, & χειροβίωτος, ου, ὁ, ἡ, manibus, i. e. manuum labore, viuens.

χειροβολέω, ῶ, f. ήσω, manu iacio. E χεὶρ & βολή.

χειροβοσκὸς, ὁ, ἡ, qui manu victum quærit. E χ. & βόσκω.

χειροβρὼς, ῶτος, ὁ, manum atterens. Epith. vinculorum & manicarum. E χ. & βιβρώσκω.

χειρογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, cui manuum labor ventri alimenta suppeditat, qui manuum labore viuit. Ex eod. & γαστήρ.

χειρογραφέω, ῶ, chirographo caueo vel promitto, aliquid mea manu scribo. A seq.

χειρόγραφον, ου, τὸ, chirographum, cautio manu alicuius scripta. E χεὶρ & γράφω.

χειροδάικτος, ου, ὁ, ἡ, manu seu manibus cæsus, i. e. interfectus. Ex eod. & δαΐζω.

χειροδεικτέω, ῶ, f. ήσω, manu ostendo. A seq.

χειρόδεικτος, ου, ὁ, ἡ, manu demonstratus, manifestus. Ex eod. & δείκνυμι.

χειρίδεσμος, manica, copula, Gl. Vet.

χειρόδετος, ὁ, ἡ, manuleatus, ad manum vsque pertinens: de tunica, ap. Ios.

χειροδίκης, ου, ὁ, q. d. cuius ius est in manibus i. e. in manuum robore, qui ius robore suo, seu vi metitur. E χ. & δίκη.

χειροδόσιον, manupretium, Gl. V. Ex eod. & δόσις.

χειρόδοτος, ου, ὁ, ἡ, manu datus, vel in manum. 2) qui sine vsura datur. Ex eod. & δίδωμι.

χειροδράκων, οντος, ἡ, Epith. Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit.

χειροήθης, εος, ὁ, ἡ, tractabilis, mansuetus, cicur. E χ. & ἦθος.

χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impositio, Philox. rei tractatio, quæ fit manu, v. c. instrumenti musici. Ex eod. & θέσις.

χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono. 2) manu tracto. E χ. & τίθημι.

χειρόκμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, manu laboratus, vel elaboratus. 2) manu factus. Ex eod. & κάμνω.

χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abscindo vel amputo. Ex eod. & κόπτω.

χειροκρασία, ας, ἡ, manuum consertio. Ex eod. & κρᾶσις.

χειροκρατία, ας, ἡ, manuum vis seu potestas. 2) potestas, quæ vsurpatur ab iis, qui

viribus plus pollent, vis, violentia. Ex eod. & κράτος.

χειροκρατικός, ή, όν, ad χειροκρατίαν pertinens, qualis est χειροκρατίαν exercentium, i. e. violentus. A pr.

χειρόκτυπος, ον, manu strepens, de musico cithiram v. c. pulsante.

χειρολαβὶς, ίδος, ή, stiuæ pars curua, cui manum inserit arator.

χειρομακτρον, ου, τὸ, q d. manuum abstersorium, linteolum abstergendis manibus, mantile, mappa.

χειρομαντεία, ας, ή, diuinatio ex inspectione manuum.

χειρομάντης, ου, ὁ, idem quod seq.

χειρόμαντις, εως, ή, e manuum inspectione diuinans.

χειρόμαχος, ου, ὁ, ή, manibus pugnans. E χ. & μαχη.

χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manuaria. Ex eod. & μύλη.

χειρομύλων, ωνος, ὁ, idem & ex iisd.

χειρόνιπτρον, ου, τὸ, peluis, in qua manus abluuntur, pelluuium, Gl. V. 2) manuum ablutio seu lotio.

χειρονομέω, ῶ, f. ήσω, manus ad cantum certa lege motito, concinnos gestus edo, salto. Gl. Vet. gesticulor. A χειρονόμος.

χειρονομία, ας, ή, gesticulatio, saltatio pantomimica. Ab eod.

χειρονόμος, ου, ὁ, ή, qui certa lege manus motitat, gesticulator, saltator. E χ. & νέμω.

χειρόνως, *Adu.* deterius. A χεῖρον.

χειροπέδη, ης, ή, manuum vinculum, manica.

χειρόπεδον, ου, τὸ, id. Gl. Vet. Ex iisd.

χειροπληθής, έος, ὁ, ή, manum implens, tam magnus multusque, vt manum impleat, Gl. Vet. corpulentus. χειροπληθὲς, manupletium. E χ. & πλήθω.

χειροπληθιαῖος, ὁ, ή, idem & a pr.

χειροποιέομαι, οῦμαι, manu facio.

χειροποίητος, ου, ὁ, ή, manu factus, artificio humano factus aut structus. 2) fictus, commentitius.

χειροποιήτως, *Adu.* manibus, manus artificio, opera humana. A pr.

χειροπόνητος, ου, ὁ, ή, manu elaboratus. E χ. & πονέω.

χειροπονία, ας, ή, dies festus opificum, vel artificum. Ex eod. & πόνος.

χειροσκοπικὸς, ή, όν, ad chiroscopi artem pertinens. A seq.

χειρόπους, οδος, ὁ, ή, qui χειράδας in pedibus habet. v. χιρόπους.

χειροσκόπος, ου, ὁ, ή, qui manus inspicit, vt ex iis diuinet.

χειρόσοφος, ου, ὁ καὶ ή, q. d. manu sapiens, gesticulator, saltator, artifex inpr. scenicus.

χειροτένων, οντος, ὁ, ή, qui manibus est neruosis.

χειρότερος, α, ον, deterior. Vox poët. a χείρων.

χειρότευκτος, ον, manu factus. E χ. & τεύχω.

χειροτεχνέω, ῶ, f. ήσω, manu artem facio, opifex sum. A χειροτέχνης.

χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manufactum, opificium. A pr.

χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. E χ. & τέχνη.

χειροτεχνία, ας, ή, opificium, artificium manufactum. Ex iisd.

χειρότμητος, ου, ὁ, ή, manibus excisus.

χειροτονέω, ῶ, f. ήσω, manum protendo & attollo, per suffragia creo, extenta manu suffragium fero, & creo, Phil. nuncupo, creo. χειροτονηθεὶς, designatus, Phil. aor. 1. part. pass. κεχειροτονημένος, idem. Philox. perf. pass. A χειροτόνος.

χειροτονητὴς, ου, ὁ, creator, qui designat, creat. A pr.

χειροτονητὸς, ή, όν, suffragiis creatus & constitutus. Ab eod.

χειροτονία, ας, ή, creatio, ordinatio. 2) suffragium, Phil. Ab eod.

χειροτόνος, ὁ, ή, f. χειρότονος, Epith. precum, quæ sublatis manibus fiunt. E χ. & τείνω.

χειροτριβέω, ῶ, f. ήσω, manu frico. E χ. & τρίβω.

χειρουργέω, ῶ, f. ήσω, manibus operor seu opus facio, operor. A χειρουργός.

χειρούργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium. A pr.

χειρουργία, ας, ή, actio vel operatio, quæ fit manu. Ab eod.

χειρουργικὸς, ή, όν, qui in manuum opere versatur, qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget. 2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. ή χειρουργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, chirurgia, ars siue scientia chirurgi. A pr.

χειρουργικῶς, *Adu.* arte chirurgica. A pr.

χειρουργὸς, ου, ὁ, qui manu operatur. 2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. E χ. & ἔργον.

χειρόχωλος, ου, ὁ, ή, manu debilis seu mancus.

χειρόω, ῶ, & χειρόομαι, οῦμαι, tracto. 2) manu, vi supero, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo. A χείρ.

χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum est, vt cædes, immolatio &c. A pr.

χείρων, ονος, ὁ, ή, peior, deterior. *Compar.* a κακός. (vel potius ant. χερὸς, χερείων.)

χείρων, ωνος, ὁ, Chiron, Centaurus.

χειρωνάκτης, ου, ὁ, idem qui χειρώναξ.

χειρωνακτικὸς, ή, όν, v. c. βίος, πόνος, vita, labor opificis. A seq.

χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. E χ. & ἄναξ.

χειρωναξία, ας, ή, opificium. A pr.

χειρώνειον, ου, τὸ, siue χειρωνὰς, άδος, ή, centaurium magnum. A χείρων

χειρωτικὸς, ή, όν, in potestatem redigens, vim redigendi in potestatem habens. ή χειρωτικὴ, ap. Plat. ars augendæ rei familiaris, quæ fit v. c. præda, captura &c. A χειρόω.

χείω, f. χείσομαι, capio, capax sum. 2) fundo. Ab χεύω & pro χέω.

χελεὺς, έως, ὁ, idem quod χέλυς.

χελιδόνειος, ου, ὁ, ἡ, hirundineus. A χελιδών.

χελιδονεὺς, έως, ὁ, plur. χελιδονεῖς, pulli hirundinum. Ab eod.

χελιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate. 2) barbare loquor. 3) hirundini ſtipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam canendo de hirundinis aduentu. Ab eod.

χελιδόνιος, ία, ιον, vel ιος, ον, hirundineus. τὸ χελιδόνιον, chelidonia, genus ficorum. 2) herba oculis vtilis. 3) gemmæ genus. Ab eod.

χελιδονιςὴς, οῦ, ὁ, qui hirundini ſtipem colligit. A χελιδονίζω.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν, όνος, ἡ, hirundo. 2) piſcis polypo ſimilis. 3) cauum in vngula equi.

χελύα, v. χελύσσομαι.

χελυδρος, ου, ὁ, teſtudo marina, ſeu aquatica. E χέλυς & ὕδωρ.

χελύκλονος, ὁ, ἡ, lyræ modo ſonans. Ex eod. & κλόνος.

χελύνειον, & ιον, ου, τὸ, & χελύνη, ἡ, labrum, labium. A ſq.

χέλυον, & χέλειον, ου, τὸ, teſta teſtudinis, ſ. teſtudo. A χέλυς & χελεύς.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, teſtudo, animal duriſſimæ teſtæ. 2) teſtudo, i. e. inſtrumentum muſicum, lyra. 3) pectus, quia teſtudini ſimile, & pulmones tegit.

χελύσκιον, ου, τὸ, tuſſicula. A pr.

χέλυσμα, ατος, τὸ, aſſamentum, quod poſtremum clauis ſubſternitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturue, quum nauis ſubducitur. A pr.

χελύσσω, λύσσομαι, λύττομαι, χελύω, tuſſio, ſcreo. A χέλυς, n. 3.

χελωνάριον, τὸ, Dimin. a χελώνη, teſtudo parua.

χελώνη, ης, ἡ, teſtudo. 2) teſtudo, i.e. continuata ſeries ſcutorum, ſenſim curuata in modum teſtudinis. 3) machina qua veteres in oppugnandis vrbibus vtebantur. 4) idem quod χελωνὶς, n. 3. A χέλυς.

χελώνιον, vel χελώνειον, ου, τὸ, tegumentum teſtudinis. 2) conuexa dorſi pars, ſeu pars gibboſa, quæ in ſpeculis prominet. A præced.

χελωνὶς, ίδος, ἡ, Muſicum inſtrumentum, teſtudo. 2) limen oſtii. 3) ſcabellum, quod vel pedibus ſubiicitur, vel per quod in lectum aſcenditur. Ab eod.

χελωνοφάγος, ου, ὁ ἡ, qui teſtudines comedere ſolet, iis alitur.

ΧΕ'ΝΝΙΟΝ, ου, τὸ, auicula, coturnicis puſillæ genus, in Aegypto. Athen.

χεράς, άδος, ἡ, aceruus paruorum lapidum, qui vna manu ſimul tolli poſſunt. 2) colluuies miſta cœno & lapidibus. A χείρ.

χερείων, ονος, ὁ, ἡ, deterior. *Dat.* χερείονι & χέρηϊ, *Acc.* χερείονα & χέρηα, & χέρεια. *Plur.* χερείονες, χέρηες, χερείονα, χέρεια. *Comp.* χερειότερος. A χείρων.

χεριάρας, ου, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit. Ex eod. & ἄρω.

χεριφυρὴς, έος, ὁ, ἡ, manu ſubactus. Ex eod. & φυρω.

χερμάδιον, ου, τὸ, lapis miſſilis, quaſi qui manu capi poteſt. A ſq.

χερμὰς, άδος ἡ, idem. A χείρ.

χερμαςὴρ, ῆρος, ὁ, funda. A pr.

χέρνα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. (Ab antiquo χάρω vel χέρω, vnde lat. *carere*, & χερείων, vel χείρων. quaſi pro χέρινος, χερίνα.

χερνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, manu victum quærens, manu ſe ſuſtentans. Ab eod.

χερνήτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

χερνητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad χερνῆτας, vel qualis eſt eorum, qui χερνῆτες, aut χερνῆται, dicuntur. A pr.

χερνῆτις, ιδος, ἡ, manuum labore viuens. Ab eodem.

χέρνιβον, ου, τὸ, malluuium, peluis. A χέρνιψ.

χέρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A ſq.

χερνίπτομαι, f. ψομαι, manus lauo. χερνίψαντο, aor. 1. med. pro ἐχερνίψαντο. A ſq.

χέρνιψ, ιβος, ἡ, aqua, qua abluuntur manus ante cibum. 2) lauacrum & ipſa manuum ablutio. 3) malluuium. Ex χεὶρ & νίπτω.

χεροκένως, *Adu.* vacuis manibus, ſine munere. Ex eod. & κενῶς.

χερόπληκτος, ὁ, ictus manu impactus. A χεὶρ & πλήσσω.

χεῤῥονησιάζω, figuram gero Cherroneſi ſeu peninſulæ, vt vrbs, quæ in mare porrecta eſt. A χεῤῥόνησος.

χεῤῥονησίζω, ſiue χερσονησίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

χεῤῥονήσιος, ία, ιον, ad Cherſoneſum pertinens, vel e Cherſoneſo oriundus. Ab eod.

χεῤῥονησιτέω, ῶ, peninſulam refero. A ſq.

χεῤῥονησίτης, ου, ὁ, in Cherſoneſo habitans.

χεῤῥονησιώδης, εος, ὁ, ἡ, peninſulæ ſimilis, peninſulæ ſpeciem habens. A χεῤῥόνησος.

χεῤῥονησιώτης, ου, ὁ, idem quod χεῤῥονησίτης. E χέῤῥος & νησιώτης.

χεῤῥονησοειδὴς, vel χερσονησοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, Cherrhoneſi ſeu Cherſoneſi figuram habens. E ſq. & εἶδος.

χεῤῥόνησος, vel χερσόνησος, ου, ἡ, peninſula. E ſq. & νῆσος.

χέῤῥος, ſiue χέρσος, ου, ὁ, ἡ, deſertus incultusque, aſper. 2) *Subſt.* ſolum deſertum. 3) terra, ſolum, continens.

χερσαῖος, αία, αῖον, terreſtris. A pr.

χερσεία, ἡ, locus incultus. A ſq.

χερσεύω, f. εύσω, in terram continentem vertor. 2) incultus ſum, negligor. Ab eod.

χέρσινος, ίνη, ινον, idem quod χερσαῖος. Ab eodem.

χερσοειδὴς, ὲς, continenti ſimilis. Ex eod. & εἶδος.

χερσόθεν, *Adu.* a littore, a terra, a continenti. Ab eod.

χερσόθι, *Adu.* in terra, in continenti. Ab eod.

χερσομανέω, ῶ, valde deſertus & incultus ſio, ſilueſco, incultam naturam induo. Ex eod. & μαίνομαι.

Χέρσονδε, *Adu.* in terram ſeu continentem. A ſeq.
Χέρσος, v. χέῤῥος.
Χερσόω, ῶ, f. ώσω, deſolo, efficio, vt terra fiat inculta & deſerta. 2) terram continentem efficio. χερσᾶται, deſolatur, exſiccatur, ſterileſcit. 2) ſit continens terra. Ab eod.
Χέρσυδρος, ȣ, ὁ, coluber, Philox. boa, Gl. Vet. Ex eod. & ὕδρος.
Χερσώδης, εος, ὁ, ἡ, incultus, vt χερσώδεις τόποι, dumoſa loca, Phil. Ab eod.
Χερύδριον, ȣ, τὸ, Dim. a χείρ.
Χεσείω, cacaturio. A χέζω.
Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fuſum, effuſum, aut diffuſum fluit, flumen, Gl. Vet. vnda, fluentum. 2) libamen. 3) vas eſcarium, diſcus. A ſeq.
Χεύω, fundo. A ſq.
ΧΕ'Ω, proprie hio. *Vnde*, capax ſum, capio. 2) fundo, effundo, diffundo. 3) liquefacio, liquo.
Χηλαργὴς, ȣ, ὁ, ἡ, qui eſt velocibus vel albis vngulis. E χηλὴ & ἀργός.
Χήλευμα, ατος, τὸ, inſtrumentum fuentis aliquid. 2) ipſum opus textile vel ſutile. A χηλεύω.
Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, nexilis, plexilis, ſutilis. 2) nexus, plexus, ſutus. Ab eod.
Χηλεύω, f. εύσω, ſuo, plecto, necto. A ſq.
Χηλὴ, ῆς, ἡ, forfex cancrorum. 2) vngula biſulca & bipartita, vt forfices cancri, item vngues auium ap. Poët. 3) ſpecillum bifurcum ſumma parte inciſum. 4) in ſagitta γλυφίς. 5) moles procurrens in mare, ad arcendum impetum aquæ (a muris, portu) aggeres: item pilæ, eiuſdem vſus. A χέω.
Χηλινὸς, ἡ, ὸν, plexus, textus. A ſq.
Χηλὸς, ȣ, ἡ, arca, ſeu arcula, capſula. Ab eod.
Χήλωμα, τος, τὸ, idem quod χηλὴ n. 4. quaſi a χηλόω, incido, ſcalpo.
Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oſcitatio, quæ fit ore hiante. 2) oſtrei genus. Ab eod. f. χάω.
Χήμωσις, εως, ἡ, adfectus albi in oculo, ſupra nigrum eminentis quaſi a χημόω. A præced.
ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ, ἡ, anſer.
Χηναλώπηξ, εκος, ὁ, q. d. vulpanſer, auis nomen.
Χήνειος, εία, ειον, anſerinus. A χὴν.
Χήνεος, έα, εον, idem & ab eod.
Χηνέω, ῶ, irrideo, illudo, proprie ore hiante & in cachinnos reſoluto. Heſ. Ab eod.
Χήνημα, ατος, τὸ, illuſio. A pr.
Χηνιδεὺς, έως, ὁ, pl. χηνιδεῖς, pulli anſerini. A χὴν, quaſi a χηνὶς, Dim. f. χηνίον.
Χηνίζω, f. ίσω, tibia cano.
Χηνίον, ȣ, τὸ, anſerculus. Dim. a χὴν.
Χήνιος, ία, ιον, anſerinus. Ab eod.
Χηνίσκος, ȣ, ὁ, anſerculus, plerumque is, qui in puppi nauis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.
Χηνοβοσκεῖον, ȣ, τὸ, locus, in quo aluntur anſeres. A χηνοβοσκός.
Χηνοβοσκία, & βοσία, ας, ἡ, anſerum paſtio. Ab eod.
Χηνοβόσκιον, ȣ, τὸ, grex anſerum, qui vna paſcuntur. Ab eod.
Χηνοβοσκὸς, ȣ, ὁ, ἡ, anſeres paſcens ſeu alens. Phil. anſerarius. E χὴν & βόσκω.
Χηνομεγέθης, εος, ὁ, ἡ, anſeris æqualis. Ex eod. & μέγεθος.
Χηνοτροφεῖον, ȣ, τὸ, cors, in qua aluntur anſeres.
Χηνυσέω, vel σρέω, ῶ, clamo, vociferor; proprie, hio. Ab eod.
Χηνύσρα, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.
ΧΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, echinus, lat. her.
Χήρα, ας, ἡ, vidua. A χῆρος.
Χηράζω, f. άσω, viduo, viduum vel viduam reddo. Ab eod.
Χηραμὶς, ίδος, ἡ, cauernula, latibulum paruum. 2) caua concha. A χηραμός.
Χηραμοδύτης, ȣ, ὁ, qui ferarum latibula ſubit. Ex eod. & δύω.
ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, cauerna, latibulum, luſtrum ferarum.
Χηράμων, ονος, ὁ, idem. A pr.
Χηράσκω, viduo. A χήρα.
Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua. A χηρεύω.
Χήρευσις, εως, ἡ, idem. A ſq.
Χηρεύω, f. εύσω, viduus vel vidua ſum, viduam vitam dego. 2) deſtituor, priuor, careo, egeo. 3) viduo. A χῆρος, f. χήρα.
Χηρεῖος, ία, ιον, viduus. Ab eod.
ΧΗ͂ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.
Χηροσύνη, ης, ἡ, viduitas. A pr.
Χηρόω, ῶ, f. ώσω, viduo, viduum reddo, orbo, priuo. Ab eod.
Χήρωσις, εως, ἡ, cælibatus, viduitas, orbatio, deſolatio. A pr.
Χηρωσαὶ, ων, οἱ, viduarum tutores. 2) qui propinquitate iuncti ſunt generi & familiæ hæredibus carenti, & qui ſuccedunt, vbi nulli legitimi & propinqui heredes ſunt. Ab eod.
Χητεία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.
Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.
Χῆτις, εως, ἡ, vel χήτης, ητος, ἡ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.
Χῆτος, εος, τὸ, penuria, defectus. occurrit χήτει dat. v. χᾶτος.
Χητοσύνη, ης, ἡ, idem. 2) viduitas. A pr.
Χθαμαλοπτήτης, ȣ, ὁ, humi volans, non multum a terra ſe attollens volatu. E ſq. & ἵπταμαι.
Χθαμαλὸς, ἡ, ὸν, humilis. A χαμαί.
Χθαμαλότης, ητος, ἡ, humilitas, Phil. A pr.
Χθαμαλόω, ῶ, f. ώσω, humilem reddo, ſolo æquo, complano. Ab eod.
ΧΘΕ'Σ, *Adu.* heri. ὁ, ἡ, τὸ, χθὲς, heſternus, a, um. v. ἐχθὲς.
Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, heſternus. A pr.
Χθιζὰ, *Adu.* heri. A χθιζός.
Χθιζινὸς, ἡ, ὸν, idem quod ſq. & a ſq.
Χθιζὸς, ἡ, ὸν, heſternus, poët. pro heri. in genere eius ad quem refertur. A χθὲς.
Χθόα, ἡ, idem quod χθών. A χέω.
Χθόϊνος, η, ον, terreus, terrenus. A pr.

Χθονήρης

Χθονήρης, εος, ὁ, ἡ, idem quod χθόνιος. A χθών.

Χθονιαφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui in terram defertur. E sq. & φέρω.

Χθόνιος, ία, ιον, & χθόνιος, ε, ὁ, ἡ, terrenus, terreſtris. 2) qui eſt alicuius regionis, territorii, indigena. 3) ſubterraneus, mortuus, ad mortuos pertinens. 4) infauſtus. 5) ſordidus, improbus. χθόνιοι θεοὶ, inferi dii. Gl. Vet. A χθὼν.

Χθονόπαις, αιδος, ὁ, ἡ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex eod. & παῖς.

Χθονόπλαςος, ε, ὁ, ἡ, e terra factus. Ex eod. & πλάςος.

Χθονοτιβὴς, έος, ὁ, ἡ, in terra calcatus vel depreſſus. 2) terreſtris. Ex eod. & σίβος.

Χθονοτρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, terræ aluminus vel alumna. Ex eod. & τρέφομαι.

Χθύπτης, ε, ὁ, caleus. A χέω.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, terra, humus.

Χιὰ, ᾶς, ἡ, latebra. A χειά.

Χιάζω, f. άσω, noto figura litteræ X, quæ eſt nota verſus aut loci ſpurii, vel alius vitii, verbi inſolentius, aut durius, aut noue, aut parum proprie dicti. 2) decuſſo. Gl. Vet. χιάζειν, decuſſare. A χῖ littera.

Χίασμα, τος, τὸ, figura decuſſis, ſignum X. A pr.

Χιασμὸς, ε, ὁ, decuſſatio. 2) notatio loci in ſcriptore aliquo littera X. 3) figura grammatica, cum duo verba reſpondentia duobus prioribus inuerſo ordine ponuntur; vt primum quarto, ſecundum tertio reſpondeat. Ab eod.

Χιαςὸς, ἡ, ὸν, decuſſis formam habens. Ab eodem.

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ε, τὸ, Plur. χίδρα, ων, nouella tritici grana.

Χιλεύω, f. εύσω, ſagino. 2) paſcor, depaſcor. A ſeq.

Χιλὴ, ῆς, ἡ, materia eſculenta. A χιλός.

Χιλιάκις, millies. A χίλια.

Χιλίανδρος, ον, mille hominibus conſtans. E χίλιοι & ἀνήρ.

Χιλιαρχέω, ῶ, f. ήσω, mille viris ſeu militibus præſum; ſum tribunus militaris. A χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ε, ὁ, qui mille viris præeſt, mille militum præfectus, tribunus. E χίλιος & ἀρχή.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virum ſeu militum. Phil. tribunatus. A pr. f. ſq.

Χιλίαρχος, ε, ὁ, idem quod χιλιάρχης. Phil.

Χιλιὰς, άδος, ἡ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

Χιλιαςαὶ, ῶν, οἱ, millenarii, ſeu milliarii, qui Chriſtum in terras reducem cum ſuis ante mundi interitum mille annos regnaturum credunt. A χιλιὰς vel χιλιάζω.

Χιλιέτης, ε, & χιλιετὴς, έος, ὁ, ἡ, qui eſt mille annorum. E ſq. & ἔτος.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, ιαι, α, mille.

Χιλιόκωμος, ε, ὁ, ἡ, mille vicos ſeu pagos habens. E pr. & κώμη.

Χιλιόμβη, ης, ἡ, ſacrificium e mille bubus ſeu aliis animalibus. Ex eod. & βες.

Χιλιόπαλαι, Adu. iam dudum, ante longum tempus. Ex eod. & π.

Χιλιοπλάσιος, ία, ιον, millecuplex. 2) millies auctus. Ab eod.

Χιλιοπλασίως, Adu. millies. A pr.

Χιλιόπες, οδος, ὁ, ἡ, millepeda, Gl. Vet.

Χιλιοςὸς, ἡ, ὸν, milleſimus. Ab eod.

Χιλιοςὺς, ύος, ἡ, milleſima pars. 2) cohors millenaria, mille viri. 3) millenarius numerus.

Χιλιοτάλαντος, ε, ὁ, ἡ, mille valens talenta, mille conſtans talentis. Ex eod. & τάλαντον.

Χιλιοφόρος, ε, ὁ, ἡ, mille amphoras capiens, Epith. nauis. Ex eod. & φέρω.

Χιλιόω, ῶ, f. ώσω, mille drachmis multo. Ab eodem.

Χιλίωρος, ε, ὁ, mille annorum tempus. Ex eod. & ὥρα.

ΧΙΛΟ'Σ, ε, ὁ, pabulum, Gl. Vet. farrago. item, alii fructus, quibus veſcuntur homines, alimonia.

Χιλόω, ῶ, f. ώσω, paſco, pabulum præbeo. A pr.

Χιλωτὴρ, ῆρος, ὁ, fiſcella pabulo plena, quæ equi capiti appenditur. A pr.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, Gl. V. in fabulis, monſtroſa beſtia. A χίμαρος.

Χιμαιροβάτης, ε, ὁ, qui capellas init. E pr. & βαίνω.

Χίμαρος, ε, ὁ, caper, Gl. Vet.

Χιμαιροφόνος, ὁ, ἡ, interfector Chimæræ.

Χίμετλον, ε, τὸ, Gl. Vet. vid. χείμετλον.

Χιόνεος, έα, εον, niueus, niualis. 2) candidus in modum niuis. A χιών.

Χιονίζω, f. ίσω, dealbo, niueo colore imbuo. 2) niuibus obruo, niue conſpergo. Gl. Vet. χιονίζει, niuet. χιονιζόμενος, niuoſus, Gl. Vet. Ab eod.

Χιονικὸς, ἡ, ὸν, niueus, Gl. Vet. Ab eod.

Χιόνινος, η, ον, idem, ab eod.

Χιονόβας, αντος, ὁ, per niues gradiens. Ex eod. & βαίνω.

Χιονόβλητος, ε, ὁ, ἡ, niue obrutus, f. conſperſus. Ex eod. & βλ.

Χινοβολέω, ῶ, f. ήσω, niuibus obruo, conſpergo. A ſq.

Χιονοβόλος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui niues cœlitus mittit. Ex eod. & βάλλω.

Χιονόβοσκος, ον, a niue nutritus. Ex eod. & βόσκω.

Χιονοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, niuem referens. 2) niueus, candidus modo niuis. Ex eod. & εἶδος.

Χιονοθρέμμων, ονος, ὁ, ἡ, qui niue nutritur & alitur. 2) niuoſus. Ex eod. & θρέμμα.

Χιονόκτυπος, ε, ὁ, ἡ, niue ſparſus.

Χιονόπεζα, ἡ, candidos pedes habens, pulchra. Epith. auroræ. E χιὼν & πέζα.

Χιονότροφος, ε, ὁ, ἡ, qui niuibus alitur, niuibus victitans. Ex eod. & τρέφω.

Χιονόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, niueus, candidus.

Χιονόω, ῶ, f. ώσω, niuibus obruo, niue operio. 2) dealbo, niueo colore imbuo. A χιών.

Χιονώδης,

χιονώδης, εος, ὁ, ἡ, niuoſus, niuibus oppletus. 2) niueus, candidus modo niuis. Ab eod.

χιονωτὸς, ή, ὸν, niue obrutus, niualis. A χιονόω.

χιρϰλέος, εα, έον, qui fiſſuras habet in manibus. A χιρας pro χειράς.

χιρόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui habet fiſſuras in pedibus. Ex eod. & πȣ̃ς. v. χειρόπ.

ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, tunica, ſubucula.

χιτωνίζω, tunico, Gl. Vet. A pr.

χιτώνιον, ȣ, τὸ, tunicula. Dim. ab eod.

χιτωνίσκος, ȣ, ὁ, idem, ab eod.

χιτωνοπώλης, ȣ, ὁ, ſagarius, Gl. Vet. qui tunicas vendit.

χιῶ, pro χιόω, χάρασσω, induco, cancello, Gl. V. a χῖ. vid. χιάζω.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, n. x.

ΧΛΑ'ΖΩ, ſtrido, ſtrepo. perf. κέχλαδα, κέχληδα.

ΧΛΑΙ͂ΝΑ, ης, ἡ, læna, palla, Gl. Vet.

χλαινεργικὴ, ῆς, ἡ, ſagaria, Gl. Vet. ars conficiendi lænas, opificium lænarum. E pr. & ἔργον.

χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio. 2) induo. A χλαῖνα.

χλαμύδιον, ȣ, τὸ, parua chlamys. Dimin. a χλαμύς.

χλαμυδοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, chlamydis formam habens. Ex eod. & εἶδος.

χλαμυδοποιὸς, ȣ, ὁ, ἡ, qui chlamydas conficit. Ex eod. & ποιέω.

χλαμυδȣργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydas. A χλαμυδȣργός.

χλαμυδεργικὸς, ή, ὸν, ad chlamydas conficiendas pertinens. Ab eod.

χλαμυδȣργὸς, ȣ, ὁ, qui chlamydas conficit. E χλαμυς & ἔργον.

χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem geſto.

χλαμυδόω, ῶ, chlamyde veſtio. A χλαμύς.

χλαμυδωτὸς, ή, ὸν, chlamydatus. A pr.

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος, ἡ, chlamys, Gl. Vet. veſtis, quæ tunicæ ſuperinduitur, ſed magnifica & ducum propria. 2) paludamentum.

χλανίδιον, ȣ, τὸ, lænula tenuior & mollior. Dim. a χλανίς.

χλανιδοποιΐα, ας, ἡ, ars conficiendarum molliorum & precioſiorum veſtium. A ſq.

χλανιδοποιὸς, ȣ, ὁ, qui molles & pretioſas veſtes conficit. Ex eod. & ποιέω.

χλανιδωτὸς, ȣ, ὁ, molli veſte indutus, ſagatus, Gl. V. quaſi a χλανιδόω, quod eſt a ſq.

χλανὶς, ίδος, ἡ, læna tenuior & mollior, & pretioſior, qua feminæ & molliores vterentur, Gl. Vet. læna. A χλαῖνα.

χλανισκίδιον, τὸ, Dimin. a χλανὶς, vel χλανίσκος.

χλευάζω, f. άσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, ſubſanno, cauillor. A χλεύη.

χλευασία, ας, ἡ, irriſio, illuſio. A pr.

χλεύασμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.

χλευασμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.

χλευαστὴς, ȣ, ὁ, illuſor, irriſor. Ab eod.

χλευαστικῶς, *Adu.* per irriſionem, illudendi cauſa. Ab eod.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, riſus, illuſio, ludibrium, præſ. labiis obſceno modo contortis.

ΧΛΗ͂ΘΟΣ, ȣ, ὁ, idem quod χεράς, item maceria. Harpocr. (e Demoſthene, vbi plerique libri χλῆδος dant; quod exponunt, cumulus ſarmentorum, quisquiliarum, ſtercorum & purgamentorum ex ædibus foras proiectorum. forte χλῆδος pro κλῆδος dictum, a κλάω. *das Gebröſe*)

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio. χλιαίνομαι, tepeo, tepeſco, tepefio.

χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus. A pr.

χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, Gl. Vet. A pr.

χλιαίνω, idem quod χλιδάω.

χλιδανὸς, ή, ὸν, delicatus. 2) luxurioſus. A χλιδή, ſ. χλιδάω.

χλιδανόσφυρος, ȣ, ὁ, ἡ, teneras & delicatas pedum plantas habens, tenellos habens pedes, pulcher. E pr. & σφυρόν.

χλιδανῶς, *Adu.* delicate, molliter. 2) luxurioſe. A χλιδανός.

χλιδάω, ῶ, luxui deditus ſum, in deliciis viuo, ſum delicatus. 2) floreo, ſuauis ſum, vt χλιδῶσα μολπή. A χλιδή.

χλίδειος, εία, ον, mollis, delicatus, luxurioſus. Ab eod.

χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus. 2) effeminata mollities. 3) veſtis delicata, qua vti ſolent homines luxui deditι. χλιδαὶ, ap. Soph. gemmæ, vniones, deliciæ muliebres. A χλίω.

χλίδημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ. 2) id quo luxuriamur, delicias facimus. A χλιδάω.

χλῖδος, εος, τὸ, idem. A χλίω.

ΧΛΙ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, v. χλῆδος.

χλιδὼν, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A ſq.

ΧΛΙ'Ω, deliciis frango, luxu effemino, vel deliciis vtor, delicior.

ΧΛΟ'Α, ας, vel χλόη, & χλοίη, ης, ἡ, herba virens, pubeſcens, gramen, vel viride germen. Gloſſ. Vet. χλόη, viriditas, herba, gramen, muſcus, farrago, folia. 2) Cereris Epith.

χλοάζω, f. άσω, viridis ſum, vireo. A pr.

χλοανθέω, idem quod ſq.

χλοανθὴς, έος, ὁ, ἡ, vireſcens. Ex eod. & ἄνθος.

χλόασμα, ατος, τὸ, viror. A χλοάζω.

χλοαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, virore nitens. 2) virentium ſplendorem referens. A χλόα & αὐγή.

χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω, & ab eod.

χλοερὸς, ρὰ, ρὸν, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, pubeſcens, florens. A χλόη.

χλοεροτρόφος, ȣ, ὁ, ἡ, alens herbas, ſeu virentia, in quo virentia proueniunt. at χλοερότροφος, herbis paſtus. E pr. & τρέφω.

χλοήβαφος, ὁ, ἡ, coloris herbidi, ſeu graminei, viridis. E χλόη & βάπτω.

χλοηκομέω, herbeſco, vireo. Ex eod. & κόμη.

χλοηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod χλοερός.

χλοητόκος, ȣ, ὁ, ἡ, q. d. herbam virentem pariens, herba veſtitus. Ex eod. & τίκτω.

χλοηφορέω, ῶ, f. ήσω, herbam ſeu gramen viride fero, vel herbeſco, ſeu herbaſco. A ſq.

χλοηφόρος,

λοηφ..., ..., ὁ, ἡ, viridem herbam seu viridia gramina ferens. Ex eod. & φέρω.
λοιάω, ..., idem quod χλοάω.
λοιώδης, εος, ὁ, ἡ, virenti gramini similis, herbaceus, viridis, vel e viridi pallescens. A χλοιν pro χλόην, quod idem cum χλόα.
χλοόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, cuius fructus virent. E χλόα & καρπός.
χλοόμορφος, ον, herbæ colorem habens. Ex eod. & μορφή.
χλοοποιέω, herbam produco. Ex eod. & π.
χλόος, contr. χλοῦς, ὁ, viror. 2) pallor. A χλόα.
χλουνάζομαι, f. άσομαι, quiritor, lamentor. A χλούνης.
χλούνειος, εία, ειον, aprugnus. 2) suillus, porcinus. Ab eod.
ΧΛΟΥΝΗΣ, ου, ὁ, in virente gramine cubans, unde agrestis. 2) aper. A χλόος.
χλουνὸς, οῦ, ὁ, dicitur aurum, ob pallorem. Ab eod.
χλοώδης, εος, ὁ, ἡ, virenti gramini similis. 2) herbaceus, herbidus, viridis. A χλόα.
χλωράζω, viridi pascor gramine. A χλωρός.
χλωραίνω, viridem reddo. Gl. Vet. χλωραίνει, viret. χλωραίνομαι, vireo. Ab eod.
χλώρασμα, ατος, τὸ, viror. 2) pallor. A χλωράζω.
χλωραύχην, ..., ὁ, ἡ, collum viride habens. Epith. auis. v. seq.
χλωρεύς, έως, ὁ, ἡ, auis, dicta a colore, v. seq. 2) luteus. A χλωρός.
χλωρηΐς, ίδος, ἡ, virens, viridis. 2) luscinia. Ab eod.
χλωρίασις, εως, ἡ, viror. 2) pallor. quasi a χλωριάω. Ab eod.
χλωρίζω, f. ίσω, viridis sum, vireo. Ab eod.
χλωρίον, vel χλωρεῖον, ου, τὸ, animalculum viride. Ab eod. vel χλωρεύς.
χλωρὶς, ίδος, ἡ, Chloris, dea florum. 2) luscinia; quoniam vere, quum omnia virent, ... Ab eod.
χλωρίτης, ου, ὁ, viridans, virens. 2) gemma. Ab eod.
χλωροποιὸς, ὸν, viride reddens. E seq. & ποιέω.
χλωρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus, virens in modum germinum, recens e planta germinantium, unde 2) recens, vt τυρὸς χλ. caseus recens. 3) mollis, tener. 4) vigens, vividus, ... ep. Theocr. 5) pallidus, flauus. 6) pallorem faciens. A χλοερός.
χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror. 2) pallor. A pr.
χναῦσμα, ατος, τὸ, quod carpitur: cibus, qui a catillonibus deglutitur. Dim. χναυμάτιον. A χναύω.
χναυστικὸς, ὴ, ὸν, catillo, pulo'us. Ab eod.
ΧΝΑΥΩ, f. αύσω, carpo, vellico. 3) catillonum more ... & ... tio.
χνοάζω, & χνοάω, ῶ, f. άσω, lanugine oblitus sum. A χνόος.
χνόη, ης, ἡ, tr... 2) ... rotæ, cui axis ... quandoque axis extrema pars, qua medioio ... Ab eod.

χνόος, χνοῦς, ὁ, ramura. 2) lanugo, pubes. 3) tomentum, quo culcitæ interciuntur, e tenera lana constans. 4) tenues paleæ & glumæ. Etiam pro fumo. A χνόω.
χνοώδης, εος, ὁ, ἡ, lanuginosus. 2) puluerulentus. A pr.
χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens seu æquans. A χοεύς.
χοανεύω, fundo & liquo. A seq.
χοάνη, ης, ἡ, fornax fusoria. 2) infundibulum, siue vasculum in summo ore latum, & in imo fistulam habens, quo vti solent in liquore in vas augustius transfundendo. 3) ... cerebri meatus excipiens. A χέω.
χόανον, ου, τὸ, vel χόανος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo vtuntur in liquefaciendis ac fundendis metallis. 2) fornax fusoria. Ab eod.
χοεὺς, έως, ὁ, congius, mensura liquidorum apud Atticos, capiens sextarios sex, siue libras nouem, siue cotylas Atticas duodecim. A χέω.
χοὴ, ῆς, ἡ, libamen. χοαὶ, inferiæ. A χέω.
χοήρης, εος, ὁ, ἡ, aptus ad fundendum. A pr.
χοηφόρος, ου, ὁ, ἡ, libamina gestans. inprimis mortuorum bustis infundenda, s. ad inferias. Ex eod. & φέρω.
χοΐδιον, ου, τὸ, Dim. a χοεύς.
χοϊκὸς, ὴ, ὸν, puluereus. 2) terreus, terrenus. A χόος.
χοινίκιον, ου, τὸ, idem quod seq.
χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, fistula, cui infixi sunt radii. A χοῖνιξ.
χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui chœnice metitur seu dimetitur & distribuit. E seq. & μετρέω.
ΧΟΙΝΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ nomen, sextarios duos continens, seu cotylas quatuor, Gl. Vet. semimodium. Philox. bilibre.
χοιράδώδης, εος, ὁ, ἡ, strumosus. 2) rupes e mari ... eminentes habens, scopulosus. A seq.
χοιρὰς, άδος, ὁ, ἡ, porcula. 2) rupes e mari aliquantum eminens, ita, vt porci natanti similis sit. 3) tumor glandulosus, Gl. Vet. struma, χοιράδες, strumæ, Philox. A χοῖρος.
χοίρειος, εία, ειον, vel χοίρεος, έα, εον, porcinus. Ab eod.
χοιρίδιον, ου, τὸ, porcellus, Gl. V. sucula. Dim. a χοῖρος.
χοιρίναι, αἱ, conchæ marinæ, quibus Athenienses in suffragiis ferendis vtebantur. A seq.
χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus. Gl. Vet. χοίρινον, porcarium. Ab eod.
χοιρίον, ου, τὸ, porcellus, porcellus. 2) pudendum muliebre. Ab eod.
χοιρικὸς, ..., ὁ, ἡ, ..., porcinus, ... Ab eod.
χοιροβοσκὸς, οῦ, ὁ, porcorum pastor, subulcus, Gl. Vet. porcarius. Ex eod. & βόσκω.
χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, marinus muris genus in Palæstina, Aegypto, ... Libya. Gloss. Vet. χοιρογρύλλιος, ..., erinaceus,

ceus, seu *echinus terrestris*. Ex eod. & γρύλλος.

Χοιρόθλιψ, βος, ὁ, q. d. cunni pressor, qui cunnum contrectat. Ex eod. & θλίβω.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara. Ex eod. & κομέω.

Χοιροκτόνος, ὁ, ἡ, porcum cædens. Ex eod. & κτείνω.

Χοιροπίθηκος, ου, ὁ, simia porcaria.

Χοιροπωλέω, ῶ, porcos seu sues vendo. χοιροπωλεῖν dicitur etiam femina, quæ suum χοῖρον venalem habet, vt meretrix.

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

Χοῖρος, ου, ὁ, ἡ, porcus. 2) pudendum muliebre, cunnus.

Χοιροσπέλεθος, ου, ὁ, succerda, stercus porcinum. E pr. & σπέλεθος.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, locus, vbi porci mactantur. Gl. Vet. confectorium. Ex eod. & σφ.

Χοιροσφάγος, ου, ὁ, porcorum iugulator. Ex eod.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo porculi aluntur & saginantur, hara.

Χοιροψάλας, Dor. pro χοιροψάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. Ex eod. & ψάλλω. *attrecto*.

Χοιρωδεία, ἡ, impuritas, obscenitas. A seq.

Χοιρώδης, εος, ὁ, ἡ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγὸς, ἡ, ὸν, bilem ducens seu educens. E χολὴ & ἀγωγός.

Χολαῖος, αία, αῖον, biliosus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi iecur accenditur, ira inflammor, irascor. 2) furo, insanio. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per secessum excernitur. 2) tubus, per quem aqua e tecto defluit. Ab eod.

Χολεριάω, ῶ, cholera laboro, cholericus sum. A pr.

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, choleræ similis. χολερικὰ πάθη, morbi quales sunt cholera laborantium. 2) obnoxius choleræ, cholericus. Ab eod.

Χολερώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel. 2) ira. 3) nausea. 4) atramentum sepiæ.

Χοληγαγικὸς, ἡ, ὸν, bilem educens seu euacuans. (melius χοληγωγ.) A seq.

Χοληγαγὸς, ἡ, ὸν, idem. E χολὴ & ἄγω.

Χοληγὸς, ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

Χοληδόχος, ου, ὁ, ἡ, fel seu bilem recipiens. E χολὴ & δέχομαι.

Χολημεσία, ας, ἡ, fellis seu bilis vomitio. 2) fastidium, nausea. Ex eod. & ἐμεσία.

Χολικὸς, ἡ, ὸν, biliosus, felleus. 2) iracundus. Ab eod.

Χόλιξ, ικος, ἡ, intestinum crassum, item, pro χολάς, Ab eod.

Χολίον, τὸ, bilis. Ab eod.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infestus. Philox. χολιδς. A χόλος.

Χολοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, bile taurina tinctus, coloratus. Ex eod. & βάπτω.

Χολόβαφος, χολοίβαφος, χολοβάφινος, ον, idem & ex iisd.

Χολοειδὴς, biliosus. Ex iisd. & εἶδος.

Χολόεις, όεσσα, όεν, biliosus, felleus. A sq.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis. 2) iracundia, Gl. V. A χολή.

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito. 2) χολοῦμαι, indignor, irascor. χολωθεὶς, iratus, aor. I. pass. part. A pr.

Χολώδης, εος, ὁ, ἡ, biliosus, felleus. A χολή.

Χολωτὸς, ἡ, ὸν, iratus, iracundus. A χολόω.

Χονδράκανθος, ου, ὁ, ἡ, spinam habens e cartilagine. 2) cartilagineus. E χόνδρος & ἄκανθα.

Χονδρεύω, facio alicam, prisanam, seu similam. Hesych. A χόνδρος.

Χονδριάω, ῶ, grumos refero. Ab eod.

Χονδρίλη, vel χονδρίλλη, ης, ἡ, chondrila, vel chondrilla, *herba*. Ab eod.

Χονδρίον, ου, τὸ, idem quod χόνδρος.

Χονδρίτης, ου, ὁ, farreus. Gl. V. Epith. panis, qui fit e zea. χονδρῖτις, ιδος, ἡ, farina crassior. A χόνδρος.

Χονδροβολέω, opus tessellatum vel musiuum facio. A χονδροβόλος.

Χονδροβολία, ας, ἡ, ars tessellatum opus struendi. Ab eod.

Χονδροβόλος, ου, ὁ, tessellator, qui opus tessellatum, musiuum facit. E χόνδρος & βάλλω.

Χονδροκοπεῖον, & κόπιον, ου, τὸ, mola, vbi alica frangitur. Ex eod. & κόπτω.

Χονδρονευρώδης, ες, cartilagineus & neruosus.

Χονδροπτισσάνη, ἡ, alica integra.

Χονδρὸς, ρὰ, ρὸν, grumo similis, vel alicæ. *Comp.* χονδρότερος. Ab eod.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus. 2) alica. 3) cartilago. 4) lapillus, tessella, granum, mica &c.

Χονδροσύνδεσμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum.

Χονδρότυπος, ου, ὁ, ἡ, cartilaginis figuram gerens, cartilagineus.

Χονδροφυὴς, ὲς, alicæ similis. Ex eod. & φύομαι.

Χονδρώδης, εος, ὁ, ἡ, similis grumo, alicæ, vt farina crassior. 2) cartilagineus. A χόνδρος.

Χόνος, χόννος, ου, ὁ, poculum. A χόω.

Χοοπότης, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinosus. Epith. Bacchi. E sq. & πότης.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς, οῦ, ὁ, terra egesta & mollis, agger. Gl. V. χόος, humus. χοῦς, puluis, Phil. 2) congius. A χέω.

Χοράγιον, ου, τὸ, χοραγὸς, οῦ, ὁ, v. χορήγιον & χορηγός.

Χοραζὶν, Chorazin. Nomen vrbis. ἄκλιτον, *Promulgatrix*.

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat, choraules. E χορὸς & αὐλέω.

Χόρδαψος, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in intestinis. 2) chorda in instrumento musico aut arcu. E χορδὴ & ἅπτω.

Χόρδευμα, ατος, τὸ, chorda, intestinum. 2) cibus e concisa carne. A seq.

Χορδεύω,

χορδεύω, f. εύσω, implico & inuoluo, vt chordæ inuolui ſolent, ſ. in partes minutas carnem ſeco. v. κατα χ. A ſeq.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, inteſtinum craſſum. 2) lactes. 3) cibus e confecta carne, vt farcimen. 4) chorda in inſtrumento muſico.

χορδολογέω, ῶ, f. ήσω, quaſi chordis loquor, i. e. fidibus cano. E pr. & λόγος.

χορδοποιέω, ῶ, f. ήσω, chordas conficio. A χορδοποιός.

χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio. Ab eod.

χορδοποιικὸς, ἡ, ὸν, id. quod ſq. A pr.

χορδοποιὸς, ȣ, ὁ, qui chordas vel neruos conficit, vel conficere poteſt. E χορδὴ & ποιέω.

χορδοπώλης, ȣ, ὁ, qui chordas vendit.

χορδοστροφία, ας, ἡ, fidicula. Ex eod. & στροφή.

χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. A ſq.

χορδότονος, ον, chordis intentus. τὸ χορδότονον, inſtrumentum muſicum, cui chordæ intenduntur. Ex eod. & τείνω ſ. τόνος.

χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea. Gl. V. ſaltatio. A χορεύω.

χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus vtitur. 2) *Subſt.* pes idem qui trochæus dicitur. Ab eod.

χόρευμα, ατος, τὸ, ſaltatio. Ab eod.

χορευτὴς, ȣ, ὁ, ſaltator. Ab eod.

χορευτικὸς, ἡ, ὸν, ſaltatorius, Gl. V. A pr.

χορεύω, f. εύσω, choros agito ſeu celebro, choros exerceo ſeu duco, ſalto, tripudio. A χορός.

χορηγεῖον, ȣ, τὸ, vel χορήγιον, locus, in quo chori ſeu choreæ ducuntur. 2) locus, in quo chorus a chorago ſuis ornamentis inſtruitur. 3) ipſum inſtrumentum chori, hoc eſt, ea, quæ inſtruendo adornandoque choro neceſſaria ſunt. vnde 4) ſumtus, impenſa. 5) annona, commeatus. A χορηγός.

χορηγέω, ῶ, f. ήσω, chori dux ſum, chorum duco, choro præeo, ſeu chorum erudio & doceo. 2) choragus ſum, i. e. choris ſumtus præbeo, meis ſumtibus chorum adorno, & 3) ſimpliciter, ſumtus præbeo, porrigo, ſuppedito, ſubminiſtro, largior, vnde in paſſiuo χορηγεῖσθαι & κεχορηγῆσθαι, dicuntur, qui in quocunque genere abundant, præditi ſunt aliqua facultate, vt ingenio, pulchritudine, denique τὸ κεχορηγημένον, quod eſt in aliquo genere exquiſitum. Ab eod.

χορήγημα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſubminiſtratur ſeu ſuggeritur, ſuppeditatio. A pr.

χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium quo choragus fungitur. 2) erogatio ſumtuum in ludos choricos, & ſimpl. erogatio & largitio, præbitio. A ſq.

χορηγὸς, ȣ, ὁ, dux & magiſter chori, choragus, dialecto Dorica & communi. 2) qui ſumtus aliquos præbet ſacris choreis, choro inſtruendo in ſcena, omninoque fabulis ſuis ſque edendis, dialecto Attica. Item vniuerſe ſubministrator, præbitor. E χορὸς & ἄγω, vel ἡγέομαι.

χορῆτις, ιδος, ἡ, ſocia chori, ſaltationis, χορήτιδες, quæ in choro ſaltant. A χορός.

χορικὸς, ἡ, ὸν, choricus, ad chorum pertinens, vt carmen, quod chorus cantat. Ab eod.

χόριον, vel χορίον, ȣ, τὸ, membrana, quæ fetum ambit, ſecundinæ. Gl. V. χορίον γυναικὸς, folliculus *mulieris*. 2) cibus e χορίοις, ſ. inteſtinis ap. Theocr. vel inteſtinum, aut lorum. 3) corium. Ab eod.

χόριος, ȣ, ὁ, idem quod χορεῖος. choreus, i. e. trochæus. Ab eod.

χοροβατέω, ῶ, choros agito, ſalto. Suid. E χορὸς & βαίνω.

χοροδέκτης, ȣ, ὁ, quaſi qui chorum recipit, qui choro præeſt. Ex eod. & δέχομαι vel δείκνυμι. δέκτης *Ionice* pro δείκτης, *præmonſtrator*.

χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, choris docendis aptus. ἡ χοροδιδασκαλική, ſc. τέχνη, ars inſtruendi, docendi chori. A ſq.

χοροδιδάσκαλος, ȣ, ὁ, chori magiſter, præſul.

χοροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis inuolucro fetus, quod χορίον nominatur. Ex eod. & εἶδος.

χοροήθης, εος, ὁ, ἡ, choreis adſuetus. Ex eod. & ἦθος.

χοροθαλὴς, ὲς, belle ſaltans, ſ. choreas agens. Ex eod. & θάλλω.

χοροιμανὴς, ὁ, ἡ, choris, ſaltationibus, vehementer gaudens ſ. deditus. Epith. Bacchi. Ex eod. & μαίνομαι.

χοροιμανία, ἡ, ſtudium ſaltandi, ſaltatio. A præc.

χοροιτυπία, ας, ἡ, chorus vel chorea, ſaltatio. A ſeq.

χοροιτύπος, ȣ, ὁ, ἡ, qui in choro ſeu chorea terram pedibus pulſat, ſaltator. E χορὸς & τύπτω.

χοροκιθαριστὴς, ȣ, ὁ, qui cithara choro ſuccinit.

χοροκτυπία, ἡ, ſaltatio. Ex eod. & κτύπος.

χορομανὴς, v. χοροιμανής.

χορόνδε, *Adu.* in chorum, ad choream. A χορός.

χοροπαίκτης, ὁ, ſaltator. Ex eod. & παίζω.

χοροποιΐα, ἡ, chori inſtitutio. A ſeq.

χοροποιὸς, ȣ, ὁ, qui chorum inſtituit ſumtu ſuo. 2) chori magiſter, præſul. Ex eod. & ποιέω.

ΧΟΡΟ'Σ, ȣ, ὁ, chorus, cœtus canentium, ſaltantium, it. lætantium. 2) chorea, tripudium. 3) χορὸν διδόναι dicuntur choragi, αἰτεῖν, & λαβεῖν poetæ comici vel tragici, cum petunt, & conſequuntur, vt fabula a ſe conſcripta edatur, agatur in ſcena.

χοροστὰς, άδος, ἡ, ἑορτὴ, ſolemnia, in quibus ſaltationes fiunt. E pr. & ἵστημι.

χοροστασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, ſaltatio. Ex eod. & στάσις.

χοροστάτης, ȣ, ὁ, præcentor, præſultor. Ex eod. & ἵστημι.

χορτάζω, f. άσω, gramine paſco, fœno ſagino. Et ſimpl. paſco, ſaturo, ſatio. κεχορτασμένος, ſaturatus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. ἐχορτάσθησαν, ſatiati ſunt. aor. 1. paſſ. 3. pl. A χόρτος.

χορταῖος, αία, αῖον, gramineus. 2) hirſutus. Epith. veſtis, qualem Sileni gerebant. Ab eod.

χορτάριον,

χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum. 2) ftipula, cremium. Ab eod.

χορτασία, ας, ἡ, pabulum, cibus. Phil. faturitas. A χορτάζω.

χόρτασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

χορταστικὸς, ἡ, ὸν, pabularis. Philox. χορταστικὸν, faturabile. Ab eod.

χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus. A χόρτος.

χορτοβολὼν, ῶνος, ὁ, fœnile, Phil. Ex eod. & βολή.

χορτοκοπεῖον, ου, τὸ, fiue χορτοκόπιον, locus, in quo fœnum fecari poteft vel folet. 2) campus fœnarius, pratum, fœnile, fœnifecium, Phil. A feq.

χορτοκόπος, ου, ὁ, ἡ, fœnifeca, qui fœnum fecat. E χόρτος & κόπτω.

χορτολογέω, ῶ, f. ήσω, pabulor, pabula colligo. A χορτολόγος.

χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio. Ab eod.

χορτολόγος, ου, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur. E χόρτος & λέγω.

χορτομανέω, ῶ, f. ήσω, luxurio gramine & herbis virentibus. Ex eod. & μαίνομαι.

χορτόπλινθος, & χορτόπλιθον, cefpes, Philox. Gl. V. E fq. & πλίνθος.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, fimpl. cibus. 2) feptum, quo cincta eft cohors.

χορτόστρωμα, ατος, τὸ, ftramentum, Phil. E pr. & στρῶμα.

χορτοτομία, ας, ἡ, fœnifecium, Gl. V. Ex eod. & τομή.

χορτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex eod. & φέρω.

χορτώδης, εος, ὁ, ἡ, gramini fimilis Gl. V. graminofus, fœnarius. Ab eod.

χορῳδέω, fuccino choro ap. Dion. Caff. A χορὸς & ᾠδή.

χορῳδέα, ας, ἡ, chori cantus. Ex iisd.

χορωφελέτης, ου, ὁ, qui choro feruit, prodeft, debetur. Epith. plaufus.

χοῦς, ὁ, v. χόος.

χόω, ῶ, fut. χώσω, prop. fundo. 2) e terra ftruo, aggero. 3) humo repleo, vt foffam &c.

χραίνω, f. χρανῶ, coloro, imbuo, vngo, lino, invngo, illino. 2) contamino, inquino, Gl. V. vitio, temero, fœdo, χρανεὶς, pollutus, Gl. Vet. aor. 2. paff. part. A χράω.

χραισμέω, ῶ, f. ήσω, iuuo, profum. A fq.

χραίσμη, ης, ἡ, auxilium. A χράω.

χραισμήεις, ήεσσα, ῆεν, opem ferens. A pr.

χραισμήτωρ, ορος, ὁ, auxiliator. A χραισμέω.

χραίσμω, pro χραισμέω.

χραντὸς, ἡ, ὸν, fœdatus, violatus, Gl. V. A χραίνω.

χράομαι, ῶμαι, vtor, vfurpo. 2) tracto aliquem. 3) habeo, Gl. V. A χράω.

χραῦσις, εως, ἡ, ancora fimplex, vnum vncum habens. A fq.

χραύω, f. αύσω, leuiter faucio, fummam cutem vulnero, ftringo. A fq.

ΧΡΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, commodo, mutuum do, do vtendum. 2) oraculum edo, refponfum reddo oraculo, vaticinor. (Proprie, commodo alteri do meam fapientiam, operamue. quod de deo vfurpatur oraculum reddente; vt in medio χρῆσθαι dei fapienti in operamue fibi commodato petere aut fumere, id eft, oraculum confulere.) 3) coloro, imbuo, tingo, polluo. 4) furiofe inuado, cum impetu adgredior. At χράομαι mutuo accipio, confulo oraculum.

χρεαγωγὸς, οῦ, ὁ, qui debitorem in ius rapit. E χρέος, & ἄγω.

χρεία, ας, ἡ, vfus, vtilitas, commoditas. 2) fententia, gnome, quæ in communi vfu vitæ eft aut effe poteft. 3) indigentia, neceffitas. 4) negotium, munus. A χρή.

χρεῖος, ου, ὁ, egenus, inops. A pr.

χρεῖος, τὸ, Poët. pro χρέος.

χρειὼ, οῦς, id quod χρεία.

χρείω, vaticinor, oracula edo. A χρέος.

χρειώδης, εος, ὁ, ἡ, vtilis, neceffarius. A χρεία.

χρειωδῶς, Adu. vtiliter. A pr.

χρεμέθω, hinnio, hinnitum edo. Ab inuf. χρέμω.

χρεμετάω, f. ήσω, idem ab eod.

χρεμετίζω, f. ίσω, idem. Ab eod.

χρεμέτισμα, ατος, τὸ, hinnitus. 2) fonus f. vox libidinem, cupiditatem coitus indicans. A præc.

χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

χρεμετιστικὸς, ἡ, ὸν, qui poteft & folet hinnire. Ab eod.

χρεμίζω, f. ίσω, pro χρεμετίζω, per Sync. vel a χρέμω.

χρέμμα, ατος, τὸ, fcreatus, fputum. A fq.

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, f. ψομαι, fcreo, exfcreo.

χρεμπτὸν, fputum, Gl. Vet. A pr.

χρέμψις, εως, ἡ, fcreatio, fcreatus, Gl. V. Ab eod.

χρέμψ, pifcis quidam, auditu acuto.

χρεοκοπέω, ῶ, f. ήσω, partem debiti demo, nouas tabulas facio, Gl. V. 2) decoquo. 3) aufugio propter æs alienum, fraudo creditores. A χρεοκόπος.

χρεοκοπία, ας, ἡ, nouæ tabulæ, æris alieni refciffio. Ab eod.

χρεοκοπίδης, ου, ὁ, decoctor. A feq.

χρεοκόπος, ου, ὁ, decoctor. E χρέος & κόπτω.

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέεος, τὸ, mutuum, debitum, æs alienum, etiam pecunia debita e promiffo, vel alia de caufa. 2) fatum, mors, q. d. debitum fatale. 3) munus feu officium, negotium, res, caufa. 4) indigentia, egeftas, opus. 5) neceffitas. 6) vtilitas. 7) vaticinium, oraculum. 8) portentum. 9) euentus, cafus. A χράω

χρέω, oracula reddo. Ion. pro χρῶ, χράω.

χρεωκοπέω, ῶ, f. ήσω, id. quod χρεοκοπέω.

χρεωκοπία, ας, ἡ, æris alieni refciffio. Ab eod.

χρεωκοπίδης, ου, ὁ, id. quod χρεοκοπίδης.

χρεωκόπος, ου, ὁ, id. quod χρεοκόπος.

χρεωλυτέω, ῶ, & χρεολ. debitum diffoluo. E χρέως & λύτης.

χρεὼν, τὸ, debitum. 2) fatum, fatalis neceffitas, mors. 3) cum ἐστὶ, neceffe eft, oportet, decet, fas eft. Vox indecl. a χρέος.

χρέως,

Χρέως, τὸ, debitum. Phil. æs alienum. *Att.* pro χρέος.

Χρεωστεύω, f. εύσω, idem quod sq.

Χρεωστέω, ῶ, f. ήσω, ſum debitor, debeo. A ſq.

Χρεώστης, ȣ, ὁ, debitor. A χρέως.

Χρεωστικῶς, *Adu* ob æs alienum, vt debitum. A pr.

Χρεωφειλέτης, ȣ, ὁ, debitor, obæratus. E χρέως & ὀφειλέτης.

Χρὴ, f. χρήσει, opus eſt, conuenit, oportet, par eſt. A χρῆμι.

Χρήζω, egeo, opus habeo. 2) volo, peto. A ſq.

Χρηΐα, ἡ, pro χρεία.

Χρηΐζω, idem quod χρήζω. A χρέος, χρεΐζω.

Χρηΐσκομαι, vtor. A pr.

Χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium. dicitur & de perſonis, vt apud latinos negotium, peculium. χρήματα, opes, diuitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta. Dicitur & pleonaſt. vt συὸς χρῆμα, ſus, vt germanice *ein Stück*, e. c. *Vieh*. A χρῶμαι.

Χρηματίζω, fut. ίσω, rebus explicandis conſtituendisque vaco, actui rerum operam do, vt ius reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, retero ad ſenatum, conſilium agito, conſulto, ſententiam pronuncio, voluntatem meam verbis declaro. 2) commercium exerceo. 3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero. 4) nomen mihi ſumo, appello me, appellor, v. c. rex. Gl. Vet. nuncupo. 5) item, pecuniam facio. 6) oraculum reddo, reſpondeo. χρηματίζομαι, *paſſ.* oraculum accipio, moneor diuinitus. *in med.* pecuniam accipio, vel aliis eripio, mihi comparo, quæſtum facio. A pr.

Χρηματικὸς, ἡ, ὸν, pecuniarius, ad rem pecuniariam pertinens, Gloſſ Vet. pecunialis. χρηματικὴ pecuniaria, nummaria, ciuilis cauſa, Phil. Ab eod.

Χρηματικῶς, ciuiliter, h. e. vt cauſæ pecuniariæ, priuatæ tractari ſolent. A pr.

Χρημάτισις, εως, ἡ, pecuniarum comparatio, quæſtus. 2) iurisdictio. A χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, ȣ, ὁ, reſponſum diuinum, oraculum, monitum. 2) iurisdictio, quæ ſcil. fit decertis edendis, reſponſio ad interrogata, vt regis, vel ſenatus ad legatos. 3) pecuniæ comparatio, ſtudium, quod impenditur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæſtuaria negotiatio, Phil. modus rei, pecuniæ, quærendæ, emolumentum, Phil. 4) prænomen, Gloſſ. Vet. appellatio, nomen. Ab eod.

Χρηματιστήριον, ȣ, τὸ, locus, in quo ars quæſtuaria exercetur, in quo χρηματισαὶ negotiationem exercent 2) locus, vbi ius redditur, vel legatis reſpondetur. A ſq.

Χρηματιστὴς, ȣ, ὁ, comparandæ pecuniæ deditus. Gl. Vet. pecuniarius. A χρηματίζω.

Χρηματιστικὸς, ἡ, ὸν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus, pecuniarius, Phil. quæſtuarius, Gl. V. 2) ad actum rerum, iurisdictionem pertinens. Epith. loci, tribunalis, prætorii &c. A præced.

Χρηματοδαίτης, ȣ, ὁ, pecuniæ diuiſor. Ex χρήματα & δαίω.

Χρηματοδότης, ȣ, ὁ, idem.

Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, q. d. pecuniarum turbo, pecuniarum violentiſſimus raptor.

Χρηματοποιὸς, ȣ̃, ὁ, ἡ, qui pecunias conficit, ſ. comparat, quæſtuoſus. Ex eod. & ποιέω.

Χρηματοφθορικὸς, ἡ, ὸν, & χρηματοφθόρος, ον, pecuniam, rem familiarem dilapidans ſ. minuens. Ex eod. & φθορά

Χρηματοφυλάκιον, ȣ, τὸ, ærarium, Phil.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria. 2) vtilitas. 3) petitio, poſtulatum. A χράομαι & χρήζω.

Χρῆμι, opus habeo, vnde χρὴ, χρῆναι, oportere, & ἐχρῆν, item χρῆν, oportebat. A χρῶ, χρέω.

Χρῆος, εος, τὸ, *Ion.* pro χρέος.

Χρησιμεύω, f. εύσω, vtilis ſum, commodo, ſ. commodus ſum. A ſq.

Χρήσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, & χρήσιμος, ίμη, ιμον, vtilis, commodus, frugalis, frugi, Phil. A χρῆσις.

Χρησιμότης, ητος, ἡ, vtilitas, commoditas. A pr.

Χρησίμως, vtiliter, commode. A pr.

Χρῆσις, εως, ἡ, vſus, vſusfructus, Philox. 2) locus ſcriptoris, quem confirmandæ vel illuſtrandæ alicuius rei cauſſa adponimus, quaſi res quædam mutuo ſumta & ad vſum præſentem accommodata. A χράομαι.

Χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo. A ſeq.

Χρησμηγόρης, ȣ, vel χρησμηγόρος, vates oraculorum editor. E χρησμὸς, & ἀγορέω.

Χρησμοδοσία, ας, ἡ, ſortilegium, Gl. V. Ex eod. & δόσις.

Χρησμοδοτέω, oracula edo. Ex eod. & δίδωμι.

Χρησμοδότης, ȣ, ὁ, ſortilegus, Gl. Vet.

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum. A χρησμοδοτέω.

Χρησμολέσχης, ȣ, ὁ, vates, hariolus, ſortilegus. E χρησμὸς & λέσχη.

Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo. A χρησμολόγος.

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio, ſortilegium, Gl. Vet. Ab eod.

Χρησμολογικὴ, ῆς, ἡ, ſ. τέχνη, ſ. ἐπιϛήμη, facultas vaticinandi, diuinatio. Ab eod.

Χρησμολόγιον, ȣ, τὸ, vaticinium, oraculum. A ſeq.

Χρησμολόγος, ȣ, ὁ, qui oracula edit. 2) oraculorum interpres. 3) vates. E χρησμὸς & λέγω.

Χρησμολύτης, ȣ, ὁ, interpres oraculorum.

Χρησμοποιὸς, ȣ̃, ὁ, qui verſibus oracula condit. E ſq. & ποιέω.

Χρησμὸς, ȣ̃, ὁ, reſponſum, oraculum. Gl. Vet. & χρησμοὶ, ſortes, Phil. A χράω.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium. A χράομαι. 2) inopia, penuria, egeſtas. A χρήζω.

Χρησμοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, interpres oraculorum, qui oracula perfert. Ex eod. & φέρω.

Χρησμοφύλαξ, ακος, ὁ, qui oracula ſeu reſponſa ſeruat.

Χρησμῳδέω, ῶ, f. ήσω, oracula edo, Gl. Vet. vaticinor. A χρησμῳδός.

Χρησμῴδημα, τό, idem quod sq. A pr.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum, vel vaticinatio. Ab eod.

Χρησμῳδικός, ἡ, όν, ad oracula pertinens, diuinatorius, oraculo similis. A pr. f. sq. χρησμῳδός.

Χρησμῳδικῶς, *Adu.* vaticinando, vatum more. A pr.

Χρησμῳδός, ȣ, ὁ, ἡ, q.d. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus, Gl. Vet. sortilegus. E χρησμός & ᾠδή.

Χρηστέον, *Adu. pos.* vtendum. A χράομαι.

Χρηστεύομαι, f. εύσομαι, benignitate vtor, clementer me gero. A χρηστός.

Χρηστήρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήρια, ων, τά, instrumenta. A χρηστήριος.

Χρηστηριάζομαι, f. άσομαι, oraculum consulo seu sciscitor, adeo oraculum, ad responsum accipiendum. A sq.

Χρηστήριον, ȣ, τό, locus in quo eduntur oracula. 2) ipsum responsum & oraculum editum. 3) victima, quæ sacrificatur a consulentibus oraculum, aut diuinationis caussa. 4) cædes. vnde *Plur.* χρηστήρια, corpora occisa. v. διαχρῆσθαι & καταχρ. A χρηστήρ.

Χρηστήριος, ία, ιον, vtilis. A χράομαι, vel seq.

Χρήστης, ȣ, ὁ, qui commodauit, vel mutuo dedit, creditor, Gl. Vet. 2) qui commodato accepit, debitor. 3) qui oracula edit, vates. A χράω. f. χρήζω.

Χρηστικός, ἡ, όν, qui nouit commode vti rebus. 2) qui est frugi, vtilis. A pr.

Χρηστικῶς, frugaliter, vtiliter. A pr.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, vtilis siue bona scriptura. 2) elegans pictura. E χρηστός & γραφή.

Χρηστοεπέω, ῶ, blandis verbis vtor, blande loquor. Ex eod. & ἔπος.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A seq.

Χρηστοήθης, εος, ὁ, ἡ, qui probis est moribus. Ex eod. & ἦθος.

Χρηστοινέω, ῶ, boni vini ferax sum. Ex eod. & οἶνος.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A sq.

Χρηστόκαρπος, ȣ, ὁ, ἡ, bonos fructus ferens.

Χρηστολογέω, ῶ, f. ήσω, blandis vtor verbis, blande loquor. A χρηστολόγος.

Χρηστολογία, ας, ἡ, sermo virum bonum simulans, it. blandiloquentia. A sq.

Χρηστολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, blandiloquus, qui bonis vtitur verbis, Gl. Vet. blandidicus, benedicus.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum & vtilium studium. In *plur.* excerpta, loci optimi & delecti e scriptore; res optimæ e disciplinis delectæ. A χρηστομαθής.

Χρηστομαθέω, vtilia disco, doceo. A sq.

Χρηστομαθής, έος, ὁ, ἡ, qui bona, vtilia & commoda didicit, deligit. A sq. & μανθάνω.

Χρηστός, ἡ, όν, vtilis, frugalis, iucundus, suauis, Philox. bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, vtilitas. 2) bonitas, benignitas. 3) facilitas, comitas. 4) innocentia. Phil. A pr.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus. Ex eod. & ἔργον.

Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, f. virorum proborum amor. A sq.

Χρηστόφιλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui bonus amicus est. 2) bonos habens amicos.

Χρήστωρ, ορος, ὁ, vates. A χράω.

Χρηστῶς, *Adu.* vtiliter, frugaliter, suauiter, comiter, benigne. A χρηστός.

ΧΡΙ´ΜΠΤΩ, fut. ψω, allido, appello, admoveo. 2) appropinquo, accedo, adhæresco, innitor. χριμφθείς, admotus, allisus, aor. 1. pass. part.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino. χρισιάζομαι, fuco illinor. A sq.

Χρίσις, εως, ἡ, vnctio. A χρίω.

Χρίσμα, ατος, τό, vnguentum. 2) vnctio. Ab eodem.

Χριστέμπορος, ȣ, ὁ, q. d. Christi institor, qui Christum & eius doctrinam quæstui habet. E χριστός & ἔμπορος.

Χριστεπώνυμος, ȣ, ὁ, ἡ, Christo cognominis, vel a Christo cognomen habens. Ex eod. & ἐπώνυμος.

Χρίστης, ȣ, ὁ, tector, dealbator, Gloss. Vet. A χρίω.

Χριστιανίζω, f. ίσω, Christianis faueo, vel Christianus sum, Christianum me esse profiteor. A χριστιανός.

Χριστιανικός, ἡ, όν, Christianus, ad Christianum pertinens, Christianum decens. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *Adu.* Christianorum more. A præced.

Χριστιανισμός, ȣ, ὁ, professio religionis Christianæ. A χριστιανίζω.

Χριστιανός, ȣ, ὁ, Christianus, qui Christi se discipulum profitetur, qui in Christum credit. A χριστός.

Χριστόγονος, ὁ, ἡ, Christo genitus. E χρ. & γίνομαι.

Χριστοειδής, έος, ὁ, ἡ, Christo similis. Ex eod. & εἶδος.

Χριστοειδῶς, *Adu.* more Christi. A pr.

Χριστοκάπηλος, ȣ, ὁ, ἡ, qui Christum cauponatur, qui religione Christiana ad turpe lucrum abutitur.

Χριστοκίνητος, ȣ, ὁ, ἡ, a Christo motus.

Χριστοκτόνος, ȣ, ὁ, ἡ, Christi interfector. A κτείνω.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, disciplina Christi. A μανθάνω.

Χριστομάχος, ȣ, ὁ, ἡ, Christi aduersarius. A μάχη.

Χριστομύστης, ȣ, ὁ, Christi sacerdos, qui Christo, vel Christianis sacris initiat.

Χριστός, ἡ, όν, vnctus, inunctus. 2) qui inungi potest. At *Substantiue*, ΧΡΙΣΤΟ´Σ, ȣ, ὁ, CHRISTVS, *Lbr.* Messias, Rex. A χρίω.

Χριστοτελεστής, ȣ, ὁ, qui Christi mysteriis initiat.

Χριστοτόκος, ȣ, ἡ, quæ Christum peperit. A τίκτω.

Χριστοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Christum ferens. A φέρω.

Χριστώνυμος, ου, ὁ, ἡ, a Christo nomen habens. A ὄνομα.

ΧΡΙ'Ω, f. ίσω, vngo, inungo, lino, oblino.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, color. 2) superficies rei, cui inductus est color. 3) color cum ipsa superficie. 4) corpus seu cutis hominis.

Χροανθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui florido colore est. E pr. & ἄνθος.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.

Χροιεω, ῶ, coloro. χροίησε, pro ἐχροίησε, colorauit. A pr.

Χροΐζω, f. ίσω, idem. χροΐζομαι, coloror. A χρόα. *In medio*, vna cubo, affricor cuti alterius. Theocr. A χρόος, vnde χροΐζω est attingo, vt χρωτίζω.

Χρόμαδος, ου, ὁ, strepitus, seu stridor dentium, maxillarum & dentium collisio. A sono, per onomatopœian, vel a χρόμας, χρόμη, strepitus, ap. Hesych.

ΧΡΟΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, piscis quidam.

Χρονέω, ῶ, viuo, mentis compos sum. A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetustas, pro χρονίασις. Ab eod.

Χρονιαῖος, αία, αῖον, diuturnus, vetus. A praec.

Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inueterasco. 2) moror, tardo. Phil. A χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus seu tempora pertinens. τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, libri chronici, in quibus annotatur, quid tempore quoque gestum sit, annales. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, vt tempus declarat. A praec.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ, ἡ, diuturnus. 2) tempestiuus. 3) diu morans, diutinus, serus, tardus, lentus. Ab eod.

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis interuallum. A pr.

Χρονισμὸς, οῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas. 2) mora, cunctatio. 3) commoratio diuturnior in aliquo loco. A χρονίζω.

Χρονιστὸς, ἡ, ὸν, qui cunctatur, serus. Ab eod.

Χρονίως, *Adv.* longo tempore, diu post, cunctanter. A χρόνιος.

Χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. A seq.

Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum seu annalium scriptor. A γράφω.

Χρονόληρος, ου, ὁ, ἡ, ætate desipiens seu delirus. (sed præstat κρονόληρος, vbi v.)

Χρονολογία, ας, ἡ, chonologia, doctrina temporum. A χρονολόγος.

Χρονολογικὸς, ἡ, ὸν, chronologicus, ad chronologiam seu temporum rationem pertinens. A praec.

Χρονολογικῶς, *Adu.* chronologice, congrue cum temporum ratione. A pr.

Χρονολόγος, ου, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus (temporis spatium, tractus) ætas, æuum, Phil. 2) mora, diuturnitas. 3) διὰ χρόνου, aliquando post, longo interiecto tempore. ἀνὰ χρόνον & ἐπὶ χρόνον, aliquamdiu. χρόνῳ, paullatim, tandem.

Χρονοτριβέω, ῶ, f. ήσω, tempus tero. 2) inutiliter tempus tero & nihil efficio. E pr. & τρίβω.

Χρονελκέω, ῶ, f. ήσω, tempus extraho, procrastino. Ex eod. & ἕλκω.

Χρόος, ου, ὁ, & χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis. 2) corpus hominis, vel cutis cum carne subiecta. ἐν χρῷ, proprie est ad cutem vsque, vt de tonsura. b) de rebus, quæ comminus sunt, in proximo; vnde & coniunctio vel consuetudo ἐν χρῷ, arctior, inpr. Venerea. A χρόα.

Χρόω, χρωννύω, siue χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, colore imbuo. tingo, quasi colore & fuco exorno. 2) contamino, fœdo, polluo. A χρόα.

Χρυσαιγὶς, ίδος, ἡ, aureum clypeum gestans. Epith. Mineruæ. E χρυσὸς & αἰγίς.

Χρυσαίετος, ου, ὁ, aquilae species. Ex eod. & ἀετός.

Χρυσαΐζω, f. ίσω, auro exorno, vel aureis vestibus & monilibus. A χρυσός.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ὁ, quasi aurelia, quæ fit ex eruca, editque papilionem. Gl. V. blatta. Ab eod.

Χρύσαμμος, ου, ὁ, ἡ, auream arenam habens, aurum in arena vehens. *Subst.* arena aurea. Gl. Vet. baluca.

Χρυσαμοιβὸς, ὁ, qui aurum alia pecunia mutat, mensarius. E χ. & ἀμοιβή.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, habens vinculum vel reticulum capillorum ex auro; vel aureo freno insignis.

Χρυσάνθεμον, & χρυσανθέμιον, ου, τὸ, herba, heliochryson, caltha. Phil. viola rustica.

Χρυσανταυγὴς, ὲς, auro resplendens, aureus. E χ. ἀντὶ & αὐγή.

Χρυσάορ, vel ἄωρ, ορος, & χρυσάορος, ου, ὁ, ἡ, ensem aureum habens, i. e. capulo aureo. E χ. & ἄορ.

Χρυσαργύριον, ου, τὸ, auraria. Phil.

Χρυσάρματος, ου, ὁ, ἡ, aureo curru insignis. Ab ἅρμα.

Χρύσασπις, ιδος, ὁ, ἡ, aureum clypeum gestans.

Χρυσαστράγαλος, ου, ὁ, talus aureus.

Χρυσαυγέω, ῶ, auri in modum splendeo & niteo, auro fulgeo. A sq.

Χρυσαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, auri modo splendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ab αὐγή.

Χρυσεγχὴς, ὁ, ἡ, auream hastam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria, τὰ χρυσεῖα, aurum muliebre, vt monile, armillæ &c. A χρυσός.

Χρύσειος, εία, ειον, v. χρύσεος.

Χρυσεκλέκτης, ου, ὁ, aurilegulus. Phil. Ex eod. & ἐκλέγω.

Χρυσελεφαντηλεκτρος, ου, ὁ, ἡ, ornatus, s. tectus auro, electro & ebore, seu intectus auro, electro & ebore. E χρυσὸς, ἐλέφας, ἐπὶ & ἤλεκτρον.

Χρυσελεφάντινος, η, ον, ex auro & ebore factus, s. auro & ebore ornatus. Ex eod. & ἐλέφας.

Χρυσένδετος, ου, ὁ, ἡ, auro illigatus vel inclusus, vt gemma in annulo.

Χρυσεοβόστρυχος, ε, ὁ, ἡ, auro capillos reuinctos habens, vel pulcricomus. E χρύσεος & β.
Χρυσεόδμητος, ον, ex auro factus. Ex eod. & δέμω.
Χρυσεοκόμης, ε, ὁ, aureas habens comas, auricomus. A κόμη.
Χρυσεόκυκλος, ε, ὁ, ἡ, aureum habens circulum, aureo circulo splendens, Epith. solis, lunæ &c.
Χρυσεόμαλλος, ον, aureum vellus habens.
Χρυσεομίτρης, ε, ὁ, auream infulam, vittam gestans. A μίτρα.
Χρυσεόνωτος, ε, ὁ, ἡ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, vt clypeus.
Χρυσεοπήληξ, ικος, ὁ, auream habens galeam.
Χρυσεοπήνητος, ε, ὁ, ἡ, ex aureis staminibus contextus, auro intertextus. E χ. & πήνη.
Χρυσεοπήνιτος, ex eod. & πηνίω.
Χρύσεος, χρυσέη, χρύσεον, ες, ἡ, εν, poët. χρύσειος, aureus, ex auro factus. 2) auro ornatus. 3) pulcher. 4) *Subst.* numus aureus, æquans duas drachmas auri. A χρυσός.
Χρυσεοσάνδαλος, ε, ὁ, ἡ, aurea, pulcra sandalia habens. A σάνδαλον.
Χρυσεοστέφανος, ε, ὁ, ἡ, aurea redimitus corona.
Χρυσεόστολμος, ον, idem quod seq. A στέλλω.
Χρυσεόστολος, ε, ὁ, ἡ, auro exornatus. Ab eod.
Χρυσεόταρσος, ον, aurea talaria habens. Epith. Mercurii, deinde venti, pro celer.
Χρυσεότευκτος, ον, ex auro factus. A τεύχω.
Χρυσεότυπος, ε, ὁ, ἡ, ex auro confectus, auro cusus, cælatus.
Χρυσεοφάλαρος, ε, ὁ, ἡ, aureas phaleras habens. A φάλαρα.
Χρυσεπώνυμος, ε, ὁ, ἡ, ab auro cognominatus.
Χρυσεραστής, ε, ὁ, auri amator, auarus.
Χρυσεργὸς, ὸν, ex auro factus. Ab ἔργον.
Χρυσεψητής, ε, ὁ, auri coctor, Phil.
Χρυσηλάκατος, ε, ὁ, ἡ, aureum habens colum. 2) aureas habens sagittas, vel aurea tela. Ab ἠλακάτη.
Χρυσήλατος, ε, ὁ, ἡ, ex auro ductus, ex auro ductili confectus. Ab ἐλατός.
Χρυσήλεκτρον, ε, τὸ, electri genus, aurei coloris.
Χρυσήνιος, ε, ὁ, ἡ, aureas habens habenas. Ab ἡνία.
Χρυσήρης, εος, ὁ, ἡ, ex auro fabricatus, aureus. E χρυσὸς & ἄρω.
Χρυσιδάριον, ε, τὸ, paullum auri, paruus numus aureus. Dim. seq.
Χρυσίδιον, ε, τὸ, idem. Dim. a χρυσίον.
Χρυσίζω, auro similis, aureolus sum. A χρυσός.
Χρύσινος, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus. 2) aureus nummus, Gl. V. solidus. Ab eod.
Χρυσίον, ε, τὸ, aurum, aurea ornamenta. Dim. a χρυσός.
Χρυσιοπλύσιον, ε, τὸ, auri lauacrum, vbi aurum lauatur. E pr. & πλύνω.
Χρυσὶς, ίδος, ἡ, aurea, v. c. vestis, patera. A χρυσός.
Χρυσίτης, ε, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.
Χρυσῖτις, ιδος, ἡ, idem. *gen. fem.* a pr.
Χρυσοβάλανος, ε, ἡ, glans aurea.
Χρυσοβαφὴς, έος, ὁ, ἡ, quasi auro tinctus seu imbutus, auratus, auro variegatus. A βάπτω, f. βαφή.
Χρυσοβέλεμνος, ε, ὁ, ἡ, aureis instructus iaculis, aureis sagittis iaculans. A βέλεμνον.
Χρυσόβωλος, ον, auri glebas habens, aurifodinas habens.
Χρυσόγαιος, ε, ὁ, ἡ, aureum solum habens. A γαῖα.
Χρυσογλύφος, ε, ὁ, auri cælator. A γλύφω.
Χρυσογνώμων, ὁ, auri spectator, aurum probans igni vel lapide lydio.
Χρυσόγονος, ον, auro natus. A γίνομαι.
Χρυσοδαίδαλος, ε, ὁ, ἡ, auro variegatus, vel ex auro elaboratus.
Χρυσοδαίδαλτος, ον, idem. A δαιδάλλω.
Χρυσοδακτύλιος, ε, ὁ, ἡ, aureum gestans annulum.
Χρυσόδετος, ὁ, ἡ, auro ligatus.
Χρυσοδίνης, ε, ὁ, aureas habens vortices. A δίνη.
Χρυσοέθειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.
Χρυσοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, auro similis. Ab εἶδος.
Χρυσοεψητεῖον, ε, τὸ, fornax, in qua aurum coquitur. E χρ. & ἑψέω.
Χρυσόζυγος, ε, ὁ, ἡ, aureum habens iugum.
Χρυσόζωνος, ον, aurea zona cinctus. A ζώνη.
Χρυσόηλος, ε, ὁ, ἡ, aureis confixus s. transfixus, distinctus, ornatus, clauis.
Χρυσόθριξ, ιχος, ε, ἡ, auricomus.
Χρυσόθρονος, ε, ὁ, ἡ, aureum thronum habens.
Χρυσοκάνθαρος, ε, ὁ, scarabæus aureolus.
Χρυσοκάρηνος, & ανος, *Dor.* ὁ, ἡ, aureum caput habens. A κάρηνον.
Χρυσόκαρπος, ε, ὁ, ἡ, aureos fructus ferens.
Χρυσοκέρειος, ε, ὁ, ἡ, idem quod seq. & ab eod.
Χρυσόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, aurea vel aurata habens cornua. A κέρας.
Χρυσοκέφαλος, ον, aureum caput habens. A κεφαλή.
Χρυσόκλειστος, ε, ὁ, ἡ, auro clausus, aureo clausus operculo.
Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum. 2) edulium e lini semine & melle paratum.
Χρυσοκόλλητος, & χρυσόκολλος, ε, ὁ, ἡ, ex auro conglutinatus, auratus, vt pocula, monilia &c. A κολλητὸς & κόλλα.
Χρυσοκόμης, ε, ὁ, cui aurea est coma, seu aurei coloris cæsariem habens. A κόμη.
Χρυσόκομος, ε, ὁ, ἡ, idem. Ab eod.
Χρυσολάχανον, ε, τὸ, aureum olus, Gl. V. atriplex & χρυσολάχανα, atriplices.
Χρυσόλιθος, ε, ὁ, vel potius ἡ, quasi lapis aureus, aurei coloris gemma.
Χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. A seq.
Χρυσολόγος, ε, ὁ, ἡ, aurilegulus. A λέγω.
Χρυσόλογχος, ε, ὁ, ἡ, auream lanceam gestans. A λόγχη.
Χρυσόλοπος, ε, ὁ, ἡ, aureis tectus squamis.
Χρυσόλοφος, ε, ὁ, ἡ, auream cristam seu aureum conum habens.

Χρυσο-

Χρυσολύρης, ου, ὁ, auream lyram habens. A λύρα.

Χρυσόμαλλος, ου, ὁ, ἡ, aureum vellus habens.

Χρυσομανής, έος, ὁ, ἡ, auri amore infaniens, valde auarus. A μαίνομαι.

Χρυσομηλολόνθιον, & τιον, τὸ, aureus fcarabæus. A μηλολόνθη.

Χρυσόμηλον, ου, τὸ, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, auream habens mitram, feu aurata redimitus mitra. A μίτρα.

Χρυσόμορφος, ου, ὁ, ἡ, auream fpeciem habens. A μορφή.

Χρυσόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, aureum vmbonem habens.

Χρυσόνημος, ὁ, ἡ, ex aureis filis textus, auratus. Epith. veftis. E χ. & νῆμα.

Χρυσόνωτος, ου, ὁ, ἡ, vide χρυσεόνωτος.

Χρυσόξυλος, ον, lignum flauum habens. Epith. thapfi. A ξύλον.

Χρυσοπάρυφος, ου, ὁ, ἡ, aureum limbum habens, auro prætextus. A παρυφή.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ, ἡ, auro confperfus, h. e. auro diftinctus & variegatus, auratus.

Χρυσόπατρος, ον, ex auro natus. Epith. Perfei. A πατήρ.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ, ἡ, habens calceos aureos. A πέδιλον.

Χρυσόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, aurea vefte indutus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ἡ, auream habens galeam.

Χρυσοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ου, τὸ, v. χρυσιοπλ.

Χρυσοποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, auro diftinctus.

Χρυσοποίκιλτος, ον, idem. A ποικίλλω.

Χρυσοποιὸς, οῦ, ὁ, aurifex. A ποιέω.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ, ἡ, aureos habens pedes, aureis fulcris infiftens.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, chryfoprafus, lapis partim aurei, partim viridis coloris. A πράσον.

Χρυσόπρυμνος, ου, ὁ, ἡ, auratam puppim habens. A πρύμνα.

Χρυσόπρωρος, ου, ὁ, ἡ, auratam proram habens. A πρῶρα.

Χρυσόπτερος, ου, ὁ, ἡ, aureas alas vel pinnas habens. A πτερόν.

Χρυσορανίς, ίδος, ἡ, aqualis, feu gutturnium auratum.

Χρυσοῤῥόης, ου, ὁ, auro fluens, auri ramenta fluentis vehens. Epith. fluuii. A ῥοή.

Χρυσόροφος, ου, ὁ, ἡ, tectum feu lacunar habens auratum, auro laqueatus.

Χρυσοῤῥαγὴς, έος, ὁ, ἡ, idem quod χρυσοβαφής. A ῥῆγος, vel potius a ῥάζω.

Χρυσόῤῥαπις, ὁ, auream habens virgam. epith. Mercurii.

Χρυσοῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, aurea fundens verba. A ῥῆμα.

Χρυσοῤῥόας, ου, ὁ, aurifluus. A ῥοή.

Χρυσόῤῥυτος, ου, ὁ, ἡ, idem. A ῥύω.

Χρυσορύκτης, ου, ὁ, aurilegulus, Gl. V. qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.

ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, aurum. 2) moneta aurea.

Χρυσόσημος, ου, ὁ, ἡ, aureum clauum habens. Epith. tunicæ.

Χρυσοστέφανος, ου, ὁ, ἡ, aurea redimitus corona.

Χρυσόστομος, ου, ὁ, ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. A στόμα.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, qui aurum, feu vafa ex auro fabricatur, aurifaber.

Χρυσότερος, ου, ὁ, ἡ, magis aureus. A χρυσός.

Χρυσότευκτος, ου, ὁ, ἡ, ex auro fabricatus.

Χρυσοτευχὴς, έος, & χρυσότευχος, ου, ὁ, ἡ, aureis armis indutus. A τεύχη, arma.

Χρυσότοξος, ου, ὁ, ἡ, aureum arcum geftans feu habens. A τόξον.

Χρυσοτόρευτος, ου, ὁ, ἡ, auro cælatus f. fculptus.

Χρυσοτριαίνης, ου, ὁ, aureum tridentem geftans. Epith. Neptuni. A τρίαινα.

Χρυσότυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.

Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, aurifex. Ab ἔργον.

Χρυσοΰφαντος, ον, ex auro textus, f. factus. Ab ὑφαίνω.

Χρυσοϋφὴς, έος, ὁ, ἡ, ex auro textus, auro intextus, feu intertextus. Ab ὕφος.

Χρυσοφαέννος, ου, ὁ, ἡ, auro rutilans.

Χρυσοφαὴς, έος, ὁ, ἡ, auri modo fplendens. A φάω.

Χρυσοφάλαρος, ου, ὁ, ἡ, aureas phaleras habens. A φάλαρα.

Χρυσοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, aureo colore fplendens, auro fimilis. A φαίνομαι.

Χρυσοφεγγὴς, ἐς, idem. A φέγγος.

Χρυσοφορέω, ῶ, fut. ήσω, aurum fero feu gero, i. e. aurata veftimenta, vel aurea monilia.

Χρυσοφορὴς, ἐς, idem quod χρυσοφόρος, & ex iifdem.

Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri geftatio. A feq.

Χρυσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui aurum geftat, feu fert, A φέρω.

Χρύσοφρυς, υος, ὁ, ἡ, aurea habens fupercilia. 2) pifcis nomen. Gl. Vet. aurata, pifcis.

Χρυσοφυλακέω, ῶ, aurum cuftodio. A feq.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, auri cuftos, qui aurum adferuat.

Χρυσοχαίτης, ὁ, auricomus. A χαίτη.

Χρυσοχάλινος, ου, ὁ, ἡ, aureum frenum habens.

Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ, ἡ, aureas vel auratas habens manus, qui aureos annulos in manu geftat.

Χρυσοχίτων, ὁ, ἡ, aurata tunica indutus.

Χρυσοχοεῖον, ου, τὸ, aurifuforium, Philox. al. Gl. V. χρυσοχεῖον, aurificina. A χρυσοχόος.

Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ab eodem.

Χρυσοχοϊκὸς, ἡ, ὸν, ad auri fufionem pertinens. Ab eod.

Χρυσοχόος, ου, ὁ, auri fufor. Phil. χρυσοχόοι, aurarii, Gl. V. aurifex. A χέω.

Χρυσόχρους, ουν, auro refplendens. A χρόος, ους.

Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. Gl. V. auro aes, inauro, deauro. κεχρυσωμένον, auratum, Phil. perf. paff. part. χρυσωθὲν, auratum, Phil. part. aor. 1. paff. A χρυσός.

Χρυσυποδέκτης, ου, ὁ, fufceptor aurarius, Gl. V. Ab ὑποδέχομαι.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum. Gl. V. auramentum. A χρυσόω.

Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, aureæ fupellectilis conditorium. A pr. & θήκη.

Χρυσωνέω, ῶ, f. ήσω, aurum emo, i. e. numiſma aureum argento permuto E χρυσὸς & ὠνέομαι.
Χρυσώνητος, ȣ, ὁ, ἡ, auro emptus. A pr.
Χρυσώπης, ὁ, idem quod ſeq. & ab eod.
Χρυσωπὸς, ȣ, ὁ, ἡ, aureum vultum ſeu adſpectum habens. 2) piſcis nomen. Ab ὤψ.
Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ȣ, τὸ, aurifodina. A χρυσώρυχος.
Χρυσωρυχέω, ῶ, aurum fodio, effodio. Ab eodem.
Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, Phil. A ſeq.
Χρυσώρυχος, ȣ, ὁ, auri effoſſor. Ab ὀρύσσω.
Χρύσωσις, εως, ὁ, ἡ, auratura. A χρυσόω.
Χρυσωτὴς, ȣ, ὁ, aurator, aurarius, Phil. Gl. V. inaurator. χρυσωναὶ, auratores, Phil. al. Gl. Vet. deauratores. Ab eod.
Χρυσωτὸς, ὸν, inauratus. Ab eod.
Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo. κεχρωσμένος, coloratus, Gl. Vet. 2) polluo. 3) tango, tango cutem. A χρώς.
Χρωϊκὸς, ὴ, ὸν, coloratus. A χρόα.
Χρῶμα, ατος, τὸ, color, pigmentum. 2) fucus. 3) muſicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur. v. χρωματικός. Ab eod.
Χρωματίζω, f. ίσω, v. χρώζω. A pr.
Χρωματικὸς, ὴ, ὸν, ad colores pertinens, coloribus ornatus. Etiam de harmonia muſica, q. d. colorata, i. e. ſuauior, mollior. Muſici χρωματικοὶ, molliores.
Χρωματισμὸς, ȣ, ὁ, tinctura. A χρωματίζω.
Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco. E χρῶμα & γράφω.
Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipſa pingendi actio, pictura. Ex iisd.
Χρωματοποιΐα, ας, ἡ, colorum confectio. Ex eod. & ποιέω.
Χρωματοπώλης, ȣ, ὁ, pigmentarius, Philox. Ex eod. & πώλης.
Χρωννύω, & χρώννυμι, coloro. A χρόα.
Χρῶς, χρωτὸς, ὁ, cutis. 2) cutis cum ſubiecta carne Gl. Vet. color, cutis. 3) corpus. A χρόα.
Χρῶσις, εως, ἡ, tinctura. A χρώζω, vel χρόω.
Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector. Ab eod.
Χρωτίζω, idem quod χρώζω. A χρώς.
Χυδαικῶς, Adu. vulgo, more vulgari. A χυδαῖος.
Χυδαϊστὶ, Adu. idem. Ab eod.
Χυδαῖος, ȣ, ὁ, ἡ, cuius magna eſt copia, abundans, vilis. Phil. vulgaris. χυδαῖος ἄνθρωπος, gregarius, Gl. Vet. A χύδην.
Χυδαιόω, ῶ, vulgare ſeu vile reddo. A pr.
Χύδην. Adu. fuſe, copioſe, paſſim, promiſcue. A χύω.
Χυλάριον, ȣ, τὸ, q. d. ſucculus. apud Medicos decoctio herbarum, quæ fit adiecto mediocri melle & ſaccharo, &c. item pro χυλός. A χυλός.
Χυλίζω, f. ίσω, ſuccum elicio, in ſuccum reſolvo. A χυλός.
Χύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus. A pr.
Χυλισμὸς, ȣ, ὁ, ipſa ſucci expreſſio. Ab eod.
Χυλὸς, ȣ, ὁ, ſuccus, Phil. ſapor, al. Gl. Vet. humor, ſorbitio e ptiſana colata. A χύω.
Χυλόω, ῶ, f. ώσω, in ſuccum redigo, liquo. 2) ſuccum exprimo. 3) humecto. A pr.

Χυλώδης, εος, ὁ, ἡ, ſuccoſus, vel ſucco ſimilis, e ſuccorum genere. Ab eod.
Χύλωσις, εως, ἡ, ſucci expreſſio. 2) ipſe ſuccus & cremor expreſſus. A χυλόω.
Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, quod effuſum eſt, ſeu effuſum fuit. 2) libamen, quod e patera funditur ſuper defuncti ſepulcro. 3) effuſio. 4) multitudo. Gl. Vet. confuſio, commixtio. A χύω.
Χύμευσις, εως, confuſio, commixtio, quaſi a χυμεύω.
Χυμίζω, ſapidum reddo, coquo, condio. Gl. V. ſipio. A χυμός.
Χυμικὸς, ὴ, ὸν, ad ſuccos pertinens. Ab eod.
Χυμικὴ, ἡ, ſ. τέχνη, ſ. ἐπιστήμη, ars tractandi ſ. eliciendi miſcendique ſuccos. A ſeq.
Χυμὸς, ȣ, ὁ, ſuccus, humor. 2) ſapor. A χύω.
Χυμόω, idem quod χυμίζω. A pr.
Χύνω, v. χύω.
Χύσις, εως, ἡ, fuſio, effuſio. 2) liquefactio. Ab eod.
Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fuſorium, Gl. Vet. Ab eod.
Χύτης, ȣ, ὁ, fuſor, Gl. V. Ab eod.
Χυτλάζω, f. άσω, perfundo oleo aqua mixto, & ſimpl. perfundo, lauo, abluo. A ſeq.
Χύτλον, ȣ, τὸ, oleum aqua mixtum, quo perfundi & inungi in balneis ſolebant. 2) genus diuinationis, quæ fiebat aqua & oleo. A χύω.
Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, v. χυτλάζω. A pr.
Χυτὸς, ὴ, ὸν, fuſus, fuſilis. 2) foſſilis, qui fodiendo eruitur. 3) adgeſta terra ſtructus. A χύω.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, teſta, cacabus, fictile. *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.
Χυτραῖος, α, ον, χύτρεος & χύτρειος, χυτρεῦς, ollaris, fictilis. A pr.
Χυτρεὺς, έως, ὁ, ollarum figulus. A χύτρα.
Χυτρεψὸς, ȣ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex eod. & ἕψω.
Χυτρίδιον, ȣ, τὸ, ollula. Dim. a χυτρίς.
Χυτρίζω, in olla pono, expono, ſc. infantem. A χύτρα.
Χυτρίνδα, ἡ παιδιὰ, ludus puerilis apud Poll. & Heſ. Ab eod.
Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, teſtaceus. Subſt. τὸ χύτρινον, olla. 2) cauum terræ, vnde fons erumpit, a ſimilitudine. A χύτρος.
Χυτρίον, ȣ, τὸ, ollula. A χύτρα.
Χυτρισμὸς, ȣ, ὁ, expoſitio infantis in olla. A χυτρίζω.
Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile, ſeu teſta. A χύτρα.
Χυτρόγαυλος, ȣ, ὁ, magna olla. Ex eod. & γαῦλος.
Χυτροπλάθος, ὁ, figulus. E χ. & πλάττω.
Χυτροπόδιον, ȣ, τὸ, parua olla pedata. Dim. ſeq.
Χυτρόπȣς, ποδος, ὁ, olla pedes habens.
Χυτροπωλεῖον, ȣ, τὸ, locus, vbi venduntur ollæ. A ſeq.
Χυτροπώλης, ȣ, ὁ, ollarum venditor.
Χυτρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ ollas vendit. A præc.

Χύτρος,

Χύτρος, ου, ὁ, olla. A χύω.
Χυτροφόρος, ὁ, ἡ, ollam ferens. E pr. & φέρω.
Χύω, seu χύνω, f. ύσω, fundo. χυθεὶς. fusus, Gl. Vet. aor. 1. pass. part. κεχυμένος, fusus, Phil. perf. pass. part. κέχυγκα, perf. act.
Χωλαίνω, claudus sum, claudico. A χωλός.
Χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio. A pr.
Χωλεία, ας, ἡ, idem. A χωλεύω.
Χώλευμα, τὸ, idem. A sq.
Χωλεύω, f. εύσω, claudus sum, claudico. 2) claudum, vel mancum & mutilum reddo. A χωλός.
Χωλιαμβὸς, ου, ὁ, & τὸ χωλιαμβικὸν, versus iambicus claudicans, quia in vltima regione pro iambo spondeum habet. Ex eod. & ἴαμβος.
Χωλίπους, οδος, claudicans. Vulcani Epith. Ex eod. & πους.
Χωλογράββατον, τὸ, vox plebeia, pro σκιμπόδιον.
Χωλοποιὸς, ου, ὁ, claudos faciens. Ex eod. & ποιέω.
ΧΩΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, claudus, mancus, mutilus. 2) imperfectus, vilis. A χάω, χαίνω, pro χαολὸς, cui iuncturæ articulorum hiant, laxæ sunt.
Χωλότης, ητος, ἡ, claudiras, claudicatio. A præced.
Χωλόω, ῶ, f. ώσω, claudum efficio. χωλωθῆναι, claudum fieri. aor. 1. pass. inf. Ab eod.
Χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, & cuiusuis membri deprauatio aut distortio. A pr.
Χώλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, Philox. A χόω.
Χωματίζομαι, in collibus seu tumulis situs sum. A pr.
Χωμάτιον, ου, τὸ, paruus agger. 2) bustum modica humo adgesta constans. Ab eod.
Χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fusio. A χωνεύω.
Χώνευμα, ατος, τὸ, in fusoria fornace conflatum. 2) conflatura. Ab eod.
Χώνευσις, εως, ἡ, conflatio. Ab eod.
Χωνευτήριον, ου, τὸ, fornax, in qua metalla conflantur, conflatorium. Ab eod.
Χωνευτὴς, ου, ὁ, conflator, flator, fusor. Ab eodem.
Χωνευτικὸς, ἡ, ὸν, fusorius, Gl. V. Ab eod.
Χωνευτὸς, ἡ, ὸν, conflatilis, a fusore fabricatus. Gloss. Vet. χωνευτὸν, conflatile, fusile. Ab eodem.
Χωνεύω, f. εύσω, in fornacem conflandi caussa coniicio, in fornace fusoria fabrico. Gl. V. conflo. A sq.
Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur & liquefiunt. 2) infundibulum, Gl. Vet. 3) gula. Philox. gurges. A χόω.
Χωνίον, ου, τὸ, instrumentum fusorium. A χῶνος.
Χωννύω, vel χώννυμι, fut. χώσω, idem quod χόω.
Χῶνος, ου, ὁ, v. χώνη.
Χώομαι, f. χώσομαι, v. χόω.
Χώρα, ας, ἡ, locus, spatium, sedes, loculamentum & receptaculum. 2) solum, ager, arnum, terra, regio. Inpr. sæpe dicitur de Attica. 3) dignitas, honos, vt lat. locus, ordo. 4) κατὰ χώραν varie dicitur, in statione, in loco, quem teneas, suo, iusto loco, quiete, recte atque ordine. A χῶρος.
Χωράσμιος, ου, ὁ, accola, confinis. A pr.
Χώραυλος, ου, ὁ, ἡ, qui in regione aliqua versatur, habitat. Ex eod. & αὐλή.
Χωρεπίσκοπος, ου, ὁ, regionis inspector. 2) Episcopus ruralis s. in agro. Ex eod. & ἐπίσκοπος.
Χωρέω, ῶ, fut. ήσω, eo, vado, tendo, procedo. 2) cedo, euado. 3) succedo, euenio, exitum habeo. 4) cedo, locum do. 5) recudo. 6) capio, capax sum. 7) comprehendo, percipio. A χῶρος.
Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum. 2) alueus. A pr.
Χώρησις, εως, ἡ, ipsa capiendi actio. 2) capacitas. Ab eod.
Χωρήτης, ου, ὁ, rusticus. Suid. A χώρα. v. χωρίτης.
Χωρητικὸς, ἡ, ὸν, capax. A sq.
Χωρητὸς, ἡ, ὸν, cuius aliquis capax esse potest, qui capi, percipi aut intelligi potest. A χωρέω.
Χωριάζω, f. άσω, rusticor. A χωρίον.
Χωριαμὸς, ου, ὁ, cista, area. A χωρέω, vel pro φωριαμός.
Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον
Χωρίζω, f. ίσω, separo, seiungo, segrego, secerno, dispesco, dirimo. χωρισθὲν discretum, Gl. Vet. aor. 1. pass. κεχωρισμένος, segregatus, diuisus, secretus, separatus, Gl. V. perf. part. pass. A χωρίς.
Χωρικὸς, ἡ, ὸν, rusticus, agrestis, Gl. Vet. A χώρα.
Χωρικῶς, Adu. rustico more. A pr.
Χωρίον, ου, τὸ, locus, regio. 2) locus munitus, castellum, oppidulum. 3) ager, rus, fundus, prædium, villa, campus. 4) locus autoris. 5) domus. Ab eod.
Χωριονόμοι, prædiatores, Gloss. Vet. A pr. & νέμω.
ΧΩΡΙ'Σ, Adu. seorsum, separatim, singulatim, 2) sine, abs, absque, preter, citra.
Χωρισμὸς, ου, ὁ, segregatio, seiunctio, diuisio, dissidium, diuortium. A χωρίζω.
Χωριστὴς, ου, ὁ, separator, Gl. V. secator. Phil. Ab eod.
Χωριστὸς, ἡ, ὸν, separabilis. 2) separatus, secretus, seiunctus. Ab eod.
Χωρίτης, ου, ὁ, rusticus, rusticanus. A χῶρος.
Χωριτικὸς, ἡ, ὸν, rusticus, agrestis. A pr.
Χωριτικῶς, Adu. rustice. A pr.
Χωρῖτις, ιδος, ἡ, rustica, villica. A χωρίτης.
Χωροβατέω, ῶ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo. E χῶρος & βαίνω.
Χωρογραφέω, ῶ, f. ήσω, loca regionis alicuius describo, regionem describo singula loca commemorando. A χωρογράφος.
Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum descriptio. Ab eod.
Χωρογραφικὸς, ἡ, ὸν, geographicus. A pr.
Χωρογράφος, ου, ὁ, loci seu locorum descriptor, regionis descriptor. E χῶρος & γράφω.

Χωροθεσία, ἡ, situs agrorum seu locorum, descriptio regionum. Ex eod. & θέσις.

Χωρομετρέω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. Gl. Vet. metor. Ex eod. & μετρέω.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum seu regionum dimensio. Ex iisd.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum diuido Ex eod. & νέμω.

Χωρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad agri diuisionem pertinens. νόμος χωρονομικὸς, lex agraria. A pr.

ΧΩ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, locus, sedes, spatium, regio. 2) ager, prædium, fundus. A χάω, hisceo, pateo. 3) corus, ventus procellosus, ab occasu solstitiali spirans.

Χωροφιλέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco aliquo, in agro, rure versor. E pr. & φιλέω.

Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri custos.

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio, exaggeratio humi. 2) agger, ? lex. A χωννύω.

Χῶσμα, τος, τὸ, pro χῶμα. Ab eod.

Χωστὸς, ἡ, ὸν, humo egesta eductus vel exstructus. Ab eod.

Χωστρὶς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos s. aggeres faciendos pertinens. Epith. testudinis s. vineæ Ab eod.

Χώω, ad iram concito, contristo, molestia adficio. χώομαι, irascor. χώσατο, iratus fuit, aor. 1. med. A χολόω, post λ extrusum, & οο in ω contr. vel a χόω.

Ψ.

Ψ littera vigesima tertia, ψῖ. 2) nota numeralis *septingenta*, & lineola supposita ͵ψ, *septingenta millia*.

ΨΑ'ΓΔΑΣ, ἡ, vnguentum Aegyptium.

Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, putris. 2) friabilis. 3) infirmus. A ψάω.

Ψαδυρὸς, v. ψαθυρός.

Ψαθάλλω, contrecto, sed fere sensu turpi. Ab eodem.

Ψαθαρὸς, ὰ, ὸν, v. ψαδαρός, & seq. ψαθυρὸς, it. ψαφαρὸς

Ψαθύρομαι, ȣμαι, friabilis fio. 2) arefco, seu marcesco. A sq.

Ψαθυρὸς, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari potest. *Att.* ψαδυρός. A ψάω.

Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis natura, fragilitas e siccitate. A pr.

Ψαιδρὸς, ρὰ, ρὸν, rarus. 2) raros habens capillos, pro ψεδνός. A ψαίω.

Ψαινύζω & ψαινύσσω, fut. ύξω, flabello refrigero.

Ψαίνυθος, ον, falsus, inanis, inutilis. Lycophr. A ψαίω

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abstergo. 2) pro pero, accelero, festino. 3) leniter attingo, concutio. Ab eod.

Ψαιστὸς, ἡ, ὸν, contusus, contritus. Gl. Vet. libum, *Subst.* A sq.

Ψαῖσμα, τος, τὸ, mica, granum, frustulum. A seq.

Ψαίω. tenuo, contero. A ψάω.

Ψακάδιον, ȣ, τὸ, roris guttula, stillula. Dim. a ψακάς.

Ψακάζω, & ψαικάζω, f. άσω, roro, stillo. 2) adspergo & madefacio. Phil. ψακάζει, rorat. A sq.

Ψάκαλον, ȣ, τὸ, fetus in vtero, vel recens editus. Eust. Scr. & ψαίκαλον. A ψακάς.

Ψακαλȣ͂χος, ἡ, grauida, mater infantis. Soph. E pr. & ἔχω.

Ψακὰς, άδος, ἡ, ros. 2) stilla, gutta. 3) res minuta quæuis. A ψάω.

Ψακαστὸς, ἡ, ὸν, stillatitius. A ψακάζω.

Ψαλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus. A ψαλάσσω.

Ψαλακτὸς, ἡ, ὸν, tactui patens, sub tactum cadens. Ab eod.

Ψαλίδιον, ȣ, τὸ, forsicula. 2) ornamentum muliebre. Dim. a ψαλίς.

Ψαλάσσω vel ψαλάττω, fut. ξω, tango. A ψάω.

Ψαλιδόστομος, ȣ, ὁ, ἡ, forsicem aut forcipem in ore habens Ex eod. & στόμα.

Ψαλιδόω, ῶ, f. ώσω, fornico. Ab eod.

Ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus. A pr.

Ψαλιδωτὸς, ἡ, ὸν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, forsice reseco. A ψαλίς.

Ψάλιον, vel ψαλίον, ȣ, τὸ, frenum. 2) inferior freni pars. A ψάω.

Ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex, forsicula. 2) fornix, arcuatum opus, camera, laquear. Ab eod.

Ψαλιστὸς, ἡ, ὸν, arcuatus, laqueatus. A pr.

Ψάλλιον, ȣ, τὸ, pro ψάλιον, it. ψέλλιον.

Ψάλλω, f. αλῶ, tango, pulso, & leni quodam motu perstringo. 2) fidibus cano. Gl. Vet. nablizo, psalmizo, psallo. A ψάω.

Ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A pr.

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, ad psalmos pertinens. A ψαλμός.

Ψαλμολογέω, ῶ, psalmos scribo, vel recito. A ψαλμολόγος.

Ψαλμολογία, ας, ἡ, psalmorum recitatio seu cantio. Ab eod.

Ψαλμολόγος, ȣ, ὁ, ἡ, psalmos recitans. E seq. & λέγω.

Ψαλμὸς, ȣ͂, ὁ, fidium cantus seu pulsus. 2) carmen, canticum. A ψάλλω.

Ψαλμοχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu & carminibus, quæ fidibus canuntur. Epith. Apoll. E pr. & χαίρω.

Ψαλμῳδέω, ῶ, psalmos cano. A ψαλμῳδός.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, cantatio psalmorum, cantilenarum. A sq.

Ψαλμῳδὸς, ȣ͂, ὁ, qui psalmos canit. E ψαλμὸς & ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui psallere nouit, qui scit fidibus ludere. 2) instrumentum musicum, cithara. 3) Psalterium, liber Psalmorum Dauidis. A ψάλλω.

Ψαλτήριον, ȣ, τὸ, psalterium, instrumentum, quo psallitur, quod olim magadis dicebatur. Gl. Vet. sambucum. 2) liber psalmorum Dauidis. A pr.

Ψάλτης, ȣ, ὁ, psaltes, qui psallere nouit, cantor, qui scit fidibus ludere. Gl. Vet. nablio, psalta, psalmista. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ἡ, ὸν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.
Ψάλτρια, ίας, ἡ, psaltria, femina, quæ scit fidibus canere, fidicina, Gl. V. A ψαλτήρ.
Ψαλτῳδέω, ῶ, f. ήσω, cano simul voce & psallo. 2) laudes cano. A ψαλτῳδός.
Ψαλτῴδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum. A pr.
Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A sq.
Ψαλτῳδὸς, ȣ, ὁ, qui canit carmina seu cantilenas, quæ fidibus seu psalteriis adhiberi solent. 2) qui simul voce canit & psallit. E ψάλτης & ᾠδός.
Ψαμαθία, ας, ἡ, litus maris. A ψάμαθος.
Ψαμαθὶς, ίδος, ἡ, piscis in arena latens, s. arenam subiens. A sq.
Ψάμαθος, ȣ, ἡ, arena, sabulum. 2) littus. A ψάμμος.
Ψαμαθώδης, εος, ὁ, ἡ, arenosus, sabulosus. A præc.
Ψαμαθὼν, ῶνος, ὁ, sabuletum, Gl. V. Ab eod.
Ψαμμάθιον, ȣ, τὸ, arenula, Gl. V. Ab eod.
Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, i. e. innumeri. Vox Comica ad modum numeralium formata. A ψάμμος.
Ψάμμινος, ον, arenosus. Ab eod.
Ψαμμισμὸς, ȣ, ὁ, defossio in arena. quasi a ψαμμίζω. Ab eod.
Ψαμμῖτις, ιδος, ἡ, v. ψαμμίς. Ab eod.
Ψαμμοδύτης, ȣ, ὁ, piscis quidam, quia arenam subit. E ψαμμὸς & δύνω.
Ψάμμος, ȣ, ἡ, arena, sabulum. A ψάω.
Ψαμμώδης, εος, ὁ, ἡ, arenosus. A pr.
Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, arenatus. Ab eod.
ΨΑ'Ρ, ψαρὸς, ὁ, auis nomen, variis distinctæ maculis. Gl. V. sturnus. A ψαίρω.
Ψάρος, ȣ, ὁ, idem. Phil. A pr.
Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox. 2) varius, cinerei coloris. A pr.
Ψαυκροπόδης, ȣ, ὁ, qui tam celer est in mouendis pedibus, vt terram non videatur attingere. E ψαυκρὸς & πȣ̃ς.
Ψαυκρόπȣς, οδος, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, leuis. 2) delicatus, mollis in incessu, qui vix pedem in terra ponit. A ψαύω.
Ψαῦσις, εως, tactus, contrectatio, contactus. Ab eod.
Ψαυστὸς, ἡ, ὸν, qui tactus est. 2) qui tangi potest. Ab eod.
Ψαύω, fut. αύσω, tango, contrecto. 2) adsequor, peruenio aliquo, v. c. ad metam. A ψάω.
Ψάφαξ, ακος, ὁ, calculus. Aeol. pro ψῆφος.
Ψαφαρία, ας, ἡ, squalor, vel fragilitas e squalore. A sq.
Ψαφαρὸς, ρὰ, ρὸν, aridus, squalidus, putris, friabilis. 2) tenebrosus. Gl. V. v. ψεφερός. A ψάω.
Ψαφαρότριχος, ȣ, ὁ, ἡ, squalidos pilos habens. E pr. & θρίξ.
Ψαφαρόχρȣς & ψαφαρόχρως, qui squalida est cute. Ex eo . & χρὸα vel χρώς.
Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.
ΨΑ'Ω, ψῶ, fut. ψήσω, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano. 2) propinquo, peruenioque, attingo, contingo. 3) in tenues partes comminuo, extenuo. 4) mulceo, foueo, calefacio. A ψῶ fit ψάω, ψέω, ψίω &c.
Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium. A seq.
Ψέγω, f. ψέξω, proprie, idem quod ψέω s. ψάω. 2) reprehendo, vitupero. A ψέω.
Ψεδνοκάρηνος, ὁ, ἡ, idem quod seq. A seq. & κάρηνον.
Ψεδνὸς, ἡ, ὸν, rarus, Epith. capilli. 2) raros habens pilos, caluus, glaber. Gl. V. raripilus. A ψέω.
Ψέδυρος, ὁ, pro ψίθυρος. Aeschyl.
Ψεκάδιον, ȣ, τὸ, guttula roris vel pluuiæ. Dim. a ψεκάς.
Ψεκάζω, f. άσω, guttas demitto, stillo, rigo. Ab eod.
Ψεκὰς, άδος, ἡ, ros. 2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. V. stillicidium. A ψέω, s. ψέγω.
Ψέκτης, ȣ, ὁ, vituperator, reprehensor. Gl. V. ψέκται, vituperones. A ψέγω.
Ψεκτικὸς, ἡ, ὸν, vituperatori proprius, inusitatus. 2) propensus ad reprehendendum. A pr.
Ψεκτικῶς, *Adu.* more reprehensoris, criminose. A pr.
Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, vituperatione dignus. 2) vituperatus, reprehensus. A ψέγω.
Ψεκτῶς, *Adu.* cum vituperatione, vituperando. A præc.
Ψέλιον, ȣ, τὸ, v. ψέλλιον. Phil.
Ψελλίζω, f. ίσω, balbutio. 2) obscure, item inculte loquor, nugor. A ψελλός.
Ψελλιοποιὸς, ȣ, ὁ, armillarius, Philox. E seq. & ποιέω.
Ψέλλιον, ȣ, τὸ, frenum. 2) armilla. A ψέω.
Ψελλιοφόρος, ȣ, ὁ, ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. E pr. & φέρω.
Ψέλλισμα, ατος, τὸ, linguæ hæsitatio atque titubatio. A ψελλίζω.
Ψελλισμὸς, ȣ, ὁ, idem & ab eod.
ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, balbus, blæsus. 2) obscurus, qui vix intelligi potest.
Ψελλότης, ητος, ἡ, v. ψέλλισμα. A pr.
Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falsus nuncius, crimen quod intenditur, ob falso nunciata. A sq.
Ψευδάγγελος, ȣ, ὁ, ἡ, nuncius mendax, falsa nuncians. E ψεῦδος & ἄγγ.
Ψευδαγνοέω, dissimulo, quod scio, simulo me nescire. Ex eod. & ἀ.
Ψευδάγχȣσα, ης, ἡ, falsa anchusa, herba veram anchusam mentiens similitudine.
Ψευδάδελφος, ȣ, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem Christianam mentitur.
Ψευδαλαζὼν, ὁ, ἡ, ventosus, iactator.
Ψευδαλέξανδρος, ȣ, ὁ, falsus Alexander.
Ψευδαλέος, έα, έον, falsus, mendax, fictus, simulatus. A ψεῦδος.
Ψευδαμάναξυς, ὁ, magna falso crepans. vox comica. E ψ. & ἀμάμαξυς, genus vitis, labrusca.
Ψευδαπόστολος, ȣ, ὁ, falsus Apostolus, falso nomen Apostoli vsurpans.
Ψευδαποφάσκω, λόγος ψευδαποφάσκων, est is qui alias Pseudomenos dicitur, genus sophismatis.

Ψευδάργυρος, ου, ὁ, argentum adulterinum.
Ψευδαυτόμολος, ου, ὁ, ἡ, falsus transfuga, qui transfugam simulat.
Ψευδεγγραφή, ῆς, ἡ, ementita inscriptio.
Ψευδέγγραφος, ου, ὁ, ἡ, falso inscriptus.
Ψευδενέδρα, ας, ἡ, species insidiarum ad terrendos hostes.
Ψευδεπιγράφειν, falso nomine inscribere. A seq.
Ψευδεπίγραφος, ου, ὁ, ἡ, falso inscriptus. E ψ. & ἐπιγραφή.
Ψευδεπίτροπος, ου, ὁ, falsus & subdititius curator, s. tutor.
Ψευδεργία, ας, ἡ, factum simulatum. E ψ. & ἔργον.
Ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. E ψευδήγορος.
Ψευδηγορία, ας, ἡ, falsiloquium. Ex iisd.
Ψευδήγορος, ου, ὁ, ἡ, falsidicus. E ψ. & ἀγορεύω.
Ψευδηλογέω, ῶ, falsum dico, mentior. Ex eod. & λογος.
Ψευδήμων, ονος, ὁ, ἡ, mendax. A ψευδής.
Ψευδηρακλῆς, έος, ἡ, fictitius seu ementitius Hercules.
Ψευδήριος, α, ον, fictus, falsus: vnde neutr. de cenotaphio dicitur. A seq.
Ψευδής, έος, ὁ, ἡ, falsus, mendax. A ψεῦδος.
Ψευδιερεύς, έως, ὁ, sacerdos falsus, i. e. qui aut sacerdotem se falso fingit, aut indigna sacerdote facit.
Ψευδίστατος, mendacissimus. Superl. Att. A ψευδής.
Ψευδογραφέω, ῶ, f. ήσω, falso & mendose describo; perperam scribo. A γράφω.
Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendosum schema in geometria. A pr.
Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta descriptio, vt ea, qua geometræ vtuntur. 2) fabulosa narratio. A sq.
Ψευδογράφος, ου, ὁ, falsarius, Gl. V. A γράφω.
Ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.
Ψευδόδειπνον, τὸ, falsa cœna, i. e. quæ frustra perit.
Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui falsa & mendacia docet.
Ψευδοδιδάσκω, falsa doceo.
Ψευδοδίκταμνον, τὸ, dictamnum falsum.
Ψευδοδοξάζω, false sentio, coniectura fallor.
Ψευδοδοξέω, ῶ, f. ήσω, falsas opiniones confingo, vel probo. A ψευδόδοξος.
Ψευδοδοξία, ας, ἡ, falsa opinio. A seq.
Ψευδόδοξος, ου, ὁ, ἡ, falsa opinans. A δόξα.
Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium. A ψευδοεπής.
Ψευδοεπέω, ῶ, f. ήσω, falsum seu mendacium dico. Ab eod.
Ψευδοεπής, έος, ὁ, ἡ, falsa dicens, mendax, falsiloquus. Ab ἔπος.
Ψευδόθυρον, ου, τὸ, falsa porta, pseudothyrum. A θύρα.
Ψευδοιερεύς, vid. ψευδιερεύς.
Ψευδοκασία, seu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pseudocasia, quæ veram casiam mentitur.
Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falsa accusatio.
Ψευδοκατήγορος, ὁ, sycophanta, calumniator.
Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus, qui falsa nunciat vel renunciat.
Ψευδοκιννάμωμον, ου, τὸ, ementitum & fictitium cinnamomi genus.
Ψευδοκλείδιον, τὸ, clauis adulterina.
Ψευδοκλησία, ἡ, vid. ψευδοκλητία.
Ψευδοκλητήρ, ῆρος, ὁ, vel ήτωρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falso renunciat, aliquem a se in ius vocatum, vnde hic vadimonii deserti reus fit.
Ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, est renunciatio falsa apparitoris, siue, si quis falso dicit, se alicui testimonium denunciasse, falsos testes producit, eoque nomine accusatur. A præc.
Ψευδοκύων, ὁ, ineptus simulator Cynismi.
Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius & falsus cultus, superstitio.
Ψευδολογέω, ῶ, f. ήσω, falsum dico, mentior. A ψευδολόγος.
Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, false dictum. Ab eod.
Ψευδολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui falsum dicit, falsiloquus, mendax.
Ψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, frustror.
Ψευδομαντεύομαι, falsa vaticinor, falsa oracula reddo.
Ψευδόμαντις, εος, ὁ, ἡ, falsus vates.
Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falsus testis.
Ψευδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico, falsum testor.
Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, & ψευδομαρτύριον, τὸ, falsum testimonium. Ab eod.
Ψευδομάρτυς, falsus testis.
Ψευδομυθέω, ῶ, falsa loquor, mentior.
Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, commentum. A μῦθος.
Ψευδόνειρος, ου, somnium falsum, irritum.
Ψευδονύμφευτος, ου, ἡ, quæ falso, i. e. specie tantum vel non ei, cui videtur, nupsit. A νυμφεύω.
Ψευδοπαιδεία, ας, ἡ, falsa eruditio, falsa doctrina.
Ψευδοπαρήχησις, εως, ἡ, leuis similitudo vocum, vt μῦθος & θυμός.
Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, quæ virginitatem mentitur.
Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falsus pater. A πατήρ.
Ψευδοπλάνης, ητος, ὁ, &
Ψευδοπλανήτης, ου, ὁ, Epith. Vlyssis.
Ψευδοπλάσης, ου, ὁ, mendaciorum inuentor.
Ψευδόπλουτος, ου, ὁ, ἡ, qui se diuitem mentitur.
Ψευδοποιέω, ῶ, falsa fingo, mendaciis obscuro.
Ψευδοποιία, ας, ἡ, fallax fictio. A pr.
Ψευδοποίμην, ενος, ὁ, falsus pastor.
Ψευδοπολίχνιον, τὸ, locus oppidi speciem habens, cum non sit oppidum.
Ψευδοπρεσβευτής, ου, v. ψευδοκήρυξ.
Ψευδοπροσποίησις, ἡ, falsa simulatio s. imitatio.
Ψευδοπροφητεύω, falsa vaticinor.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falsus propheta.
Ψευδοραψῳδός, οῦ, ὁ, rhapsodus, ineptus nugator.

Ψευδορκέω,

Ψευδορκέω, ῶ, f. ήσω, falsum iuro, peiero. A ψεύδορκος.
Ψευδορκία, ἡ, idem quod seq. A pr.
Ψευδόρκιον, ου, τὸ, falsum iusiurandum. A seq.
Ψευδόρκιος, ου, ὁ, periurus, qui falso iurat. Ab ὅρκιον.
Ψεύδορκος, ου, ὁ, ἡ, idem.
Ψευδοσέληνον, ου, τὸ, luna obscura, maligna. A σελήνη.
Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium. A ψεύδομαι.
Ψευδοσέλινον, ου, τὸ, apiastrum, Gl. V.
Ψευδοσοφία, ἡ, falsa sapientia.
Ψευδόσοφος, ὁ, qui se falso sapientem iactat.
Ψευδόστομα, τὸ, ostium non verum fluuii, i. e. paruum, quod vulgo non pro ostio habetur.
Ψευδοστομέω, ῶ, f. ήσω, mendaci ore sum, mentior. A seq.
Ψευδόστομος, ου, ὁ, ἡ, fallax ore, mendax. A στόμα.
Ψευδοτάφιον, τὸ, vid. κενοτάφιον.
Ψευδοφαὴς, & ψευδοφανὴς, ὁ, ἡ, falso lucens lumine. A φάω, vel φαίνομαι.
Ψευδόφημος, ου, ὁ, ἡ, falsam famam seu rumorem adferens, mendax. A φήμη.
Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, falsus Philippus, qui falso Philippi nomen sibi arrogat.
Ψευδόχριστος, ου, ὁ, Christi nomen mentitus, Pseudo-Christus.
Ψευδόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, aurum arte mentiens.
ΨΕΥ΄ΔΩ, f. ψεύσω, fallo, decipio. ψεύδομαι, frustror, mentior.
Ψευδωμότης, ου, ὁ, periurus. Ab ὄμνυμι.
Ψευδώμοτος, ὁ, Epith. periurii. Ab eod.
Ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, nomen habens, quod rei non respondens, falsum nomen gerens. Ab ὄνομα.
Ψευδωνύμως, *Adu.* mendaci nomine, nomine rei non conueniente. A pr.
Ψευδῶς, *Adu.* falso. A ψευδής.
Ψευσίστυξ, υγος, ὁ, ἡ, osor mendacii. A seq. & στυγέω.
Ψεῦσις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδομαι.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Ψευστέω, ῶ, f. ήσω, mendacium dico, mentior. 2) fallor, scopum propositum non adsequor. A seq.
Ψεύστης, ου, ὁ, mendax. A ψεύδομαι.
Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, non clarus. A seq.
Ψέφας, vel ψεφὰς, tenebrae. A ψέφος.
Ψεφαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, obscurus. Ex eod. & αὐγή.
Ψεφηνὸς, ἡ, ὸν, obscurus, non clarus. Ab eod.
ΨΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, tenebrae, obscuritas.
Ψέφω, tenebras offundo. A pr.
ΨΕ΄Ω, idem quod ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, radendo, destringendo & detergendo detractum, ramentum. Gl. V. bracteola. 2) parua particula, corpusculum minutissimum. A ψήχω.
Ψηκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq.
Ψήκτρα, ας, ἡ, instrumentum, quo radimus, radula, strigil. Ab eod.

Ψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, tango, contrecto. Gl. Vet. palpo, tracto. 2) perscrutor, vestigo. E ψάλλω & ἁφή.
Ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A pr.
Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio, Gl. V. tactus. Ab eod.
Ψηλαφητὸς, ἡ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi potest. Ab eod.
Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio. Ab eod.
Ψηλαφίζω, palpo, perscrutor. Ab eod.
Ψηλαφώδης, εος, ὁ, ἡ, qui saepius contrectat & palpat. Ab eod.
ΨΗ΄Ν, ψηνὸς, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis nascens. 2) in fructu palmae maculae.
Ψηνίζω, rado. 2) caprifico. 3) ineo, de Venere. A pr. & sq.
Ψηνὸς, ὁ, rasus, caluus, raripilus. A ψάω.
Ψῆξις, εως, ἡ, rasura, frictio, detersio. A ψήχω.
Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, sturnus auis. A ψαίρω.
ΨΗ΄ΣΣΑ, ης, ἡ, piscis e latorum genere, solea, passer marinus. Philox. rhombus. 2) anas. 3) maledictum, de lurcone. v. ψῆττα.
Ψηστὸς, ἡ, ὸν, tersus, detersus, rasus. A ψάω.
Ψῆττα, ης, ἡ, idem quod ψῆσσα.
Ψηττοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, qui passerina est figura. E pr. & εἶδος.
Ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, computo. Hes. A ψῆφος.
Ψηφηφορέω, ῶ, suffragium calculo fero. 2) suffragio meo creo. A ψηφηφόρος.
Ψηφηφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiae latio. Ab eod.
Ψηφηφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui suffragium seu sententiam fert. E ψῆφος & φέρω.
Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, idem. E ψηφὶς & φέρω.
Ψηφίζω, f. ίσω, calculis computo, supputo. 2) decerno. quo sensu vsitatius est ψηφίζομαι, scisco, decerno, statuo. ἐψηφισμένον, decretum, perf. pass. part. A ψῆφος.
Ψήφινος, η, ον, e calculis factus, e calculis constans. Ab eod.
Ψηφίον, ου, τὸ, calculus, gemma, Phil. A ψῆφος.
Ψηφὶς, ίδος, ἡ, calculus, scrupus, lapillus. 2) calculus supputatorius. 3) lapillus pretiosus, gemma. A ψῆφος.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, consultum, scitum, plebiscitum, Phil. A ψηφίζομαι.
Ψηφισματοπώλης, ου, venditor psephismatum.
Ψηφισματώδης, εος, ὁ, ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto similis, decreti naturam aut vim habens. A pr.
Ψηφιστὴς, ου, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω.
Ψηφιστικὸς, ἡ, ὸν, peritus computationum. A praec.
Ψηφοθετέω, ῶ, opus tessellatum facio. A ψηφοθέτης.
Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, opus tessellatum. A praec.

Ψηφοθέτης,

Ψηφοθέτης, ε, ὁ, tessellarius, tessellator, Gl. Vet. E ψῆφος & τίθημι.

Ψηφοκλέπτης, ε, ὁ, q. d. calculorum fur; præstigiator. v. ψηφολόγος.

Ψηφολογέω, ῶ, f. ήσω, artem circulatoriam exerceo. 2) musiuo opere & vermiculato sterno, tessello. A ψηφολόγος.

Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pauimentum tessellatum, opus musiuum. A pr.

Ψηφολογητὸν ἔδαφος, idem.

Ψηφολογικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad circulatoriam artem, itemque ad musiuariam. A sq.

Ψηφολόγος, ε, ὁ, ἡ, circulator, circularius, qui celeritate versandi calculos spectantium oculos fallit. 2) structor operis musiui.

Ψηφοπαικτέω, ῶ, calculis ludendo fallo. Gl. V. præstigior. A sq.

Ψηφοπαίκτης, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit, præstigiator, calcularius.

Ψηφοπαιξία, ας, ἡ, ipse lusus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis, præstigiæ, Gl. Vet. E ψῆφος & παίζω.

Ψηφοποιὸς, ε, ὁ, calculorum confector.

Ψῆφος, ε, ἡ, lapillus, calculus, qui in litore maris iacent, & ab vndis abluuntur & velut abraduntur, ψῶνται, vnde nomen est ductum. 2) lapillus pretiosus, gemma, Gl. Vet. 3) scrupus, calculus, quo luditur. 4) calculus, quo in computando vtimur. 5) calculus, quo suffragium fertur. Vnde 6) suffragium ipsum, seu sententia & decretum, quod calculis fertur. 7) potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi. 8) auctoritas, voluntas. 9) promissum, auxilium, vt ψῆφος θεϋ, ap. Ios. ψῆφοι, tessellæ, calculi, Gl. Vet. A ψέω.

Ψηφοφορέω, ῶ, fut. ήσω, suffragium seu sententiam fero. 2) suffragio meo creo. A ψηφοφόρος.

Ψηφοφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio. Phil. suffragium, decretum. Ab eod.

Ψηφοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui suffragium fert, Gl. V. suffragator. Ex ψῆφος & φέρω.

Ψήφωσις, εως, ἡ, pauimentum, sc. *tessellatum, musiuum* proprie, Gl. Vet. quasi a ψηφόω, ῶ, a ψῆφος.

Ψηφωτὴ, ἡ, sc. γῆ, glarea, Gl. Vet. Ab eod.

Ψηφωτὸν, gemmatum, Phil. Ab eod.

Ψήχω, f. ξω, rado, frico. 2) fricando detergeo, destringo. 3) attero, contero. 4) delinio, demulceo. A ψάω.

Ψιὰ, ᾶς, ἡ, f. ψειὰ, paruus lapillus, gutta, v. c. roris, mica &c. 2) idem quod παίγνιον, deliciæ. A ψίω.

Ψιαδεῖν, ludere, Hes. sc. παιγνίοις, vt pueri faciunt. *Dor.* pro ψιάζειν.

Ψιάζω, roro, guttatim cado, minutatim stillo. A ψιάς.

Ψιαθηδὸν, *Adu.* in modum tegetis. A ψίαθος.

Ψιαθίδιον, ε, τὸ, tegeticula. Ab eod.

Ψιάθιον, ε, τὸ, storea, teges. Ab eod.

Ψιαθοπλόκος, ε, ὁ, tegetarius, Gl. V. Ex eod. & πλέκω.

Ψιαθοποιὸς, ε, ὁ, tegetarius, Phil. qui tegetes facit. Ex eod. & ποιέω.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, ε, ὁ, ἡ, storea, teges. 2) planta e qua texuntur storeæ.

Ψιαθώδης, ες, storeæ s. tegeti similis, aut e tegete factus. A pr.

Ψιαίνω, reprehendo, a ψίω: quia reprehendendo s. vituperando detrahimus de fama alicuius: vnde detrahere pro maledicere. 2) in partes paruas frango vel seco.

Ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris modo exhilarans. 2) odorus.

Ψιὰς, άδος, ἡ, idem quod ψιὰ, vt roris gutta, ros, stilla minuta. Ab eod.

Ψίδες, αἱ, idem quod ψιάδες. Hesych.

Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιά.

Ψίζω, ομαι, lacrimo: quia lacrimæ guttatim cadunt. A ψίω.

Ψίθος, ε, ὁ, conuicium, a ψίω, vt a ψέω, ψέγω &c.

Ψιθύρα, ας, ἡ, instrumentum quoddam musicum. A ψίθυρος.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, susurro, mussito. 2) obtrecto, occulta delatione accuso, criminor apud alios. Ab eod.

Ψιθυρίσδω, *Dor.* pro ψιθυρίζω.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, susurrus & lene murmur. Ab eod.

Ψιθυρισμὸς, ε, ὁ, susurratio. 3) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, ε, ὁ, susurrator. 2) occultus criminator. Ab eod.

Ψίθυρος, ε, ὁ, ἡ, tenuiorem & exiliorem sonum edens, susurrum, sibilum. v. sq.

Ψίθυρος, ε, ὁ, susurrus. 2) susurro, qui maledicis susurris alios traducere solet. A ψίθος.

Ψιλαγία, ας, ἡ, munus ductoris velitum. A sq.

Ψιλαγὸς, ε, ὁ, dux leuis armaturæ militum, ductor velitum. E ψιλὸς & ἀγός.

Ψιλεὺς, έως, ὁ, qui in postremo chori loco est. Suid. Hes. A ψιλός.

Ψιλῆται, οἱ, velites, milites leuis armaturæ. Ab eod.

Ψιλίζω, nudo, deminuo. Ab eod.

Ψιλικὸς, ἡ, ὸν, leuiter armatus. Ab eod.

Ψιλισμὸς, ε, ὁ, diminutio, extenuatio. 2) spiritus asperi mutatio in lenem, s. pronunciatio per spiritum lenem. A ψιλίζω.

Ψιλογραφέω, ῶ, f. ήσω, scribo littera ψιλῇ, nuda, non diphthongo, vel etiam littera spiritu leni, non aspero, signata. E ψιλὸς & γράφω.

Ψιλόδαπις, & ψιλόταπις, ιδος, ἡ, sc. στρωμνὴ, tapes non villosus, & veluti nudus, contrarius ei, qui dicitur ἀμφίταπις, genus stragulæ vestis villosæ.

Ψιλοκιθαριστὴς, ε, ὁ, nudus citharista, i. e. qui tantum cithara ludit, non accinit voce.

Ψιλοκόρσης, siue ψιλοκόῤῥης, ε, ὁ, qui glabro & depili capite est. A κόρση.

Ψιλόκερος, ε, ὁ, ἡ, idem. Gloss. Vet. attonsus, ad vndam cornem. A κερά.

Ψιλομετρία, ας, ἡ, carminis nuditas & tenuitas. A μέτρον.

ΨΙΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, nudus, v. c. glaber, depilis, inermis. 2) nudus, merus, vt aqua pura. 3) tenuis, exilis, vilis. 4) ψιλοὶ, milites, i. e. leuis armaturæ, qui & γυμνῆτες.

Ψίλον,

Ψίλιον, ε, τὸ, ala, Laconice.

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas. 2) caluities, tenuitas. A pr.

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, priuo, quacunque re, v. c. armis, defenſoribus, auxilio, coma, pilis. 2) ſpiritu leni profero, vel noto. ψιλῶμαι, glabreſco, Gl. Vet. ἐψιλωμένος, nudatus. perf. paſſ. part. Ab eod.

Ψίλωθρον, ε, τὸ, medicamentum, quo vtuntur in deglabrando & depilando corpore. 2) vitis alba, apud Dioſc. A pr.

Ψίλωμα, τὸ, caluities. 2) denudatio oſſis, ap. medicos. Ab eod.

Ψιλῶς, *Adu.* cum tenui litera vel ſpiritu. 2) vnde, leuiter, tenuiter. A ψιλός.

Ψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, deminutio, pilorum euulſio. 2) ſpiritus lenis frequens vſus. A ψιλόω.

Ψιλωτὴς, ε, ὁ, qui glabrum facit quem, euellit pilos. 2) qui leni ſpiritu verbum pronunciat, quod alias aſpero profertur. 3) qui alterum nudat, priuat aliqua re. vid. ψιλὸς. & ψιλόω.

Ψιλωτικὸς, ἡ, ὸν, gaudens verborum ψιλώσεσιν, & leni ſpiritu, vt dialectus Aeolica & Ionica. A pr.

Ψιμμύθιον, ſiue ψιμύθιον, ε, τὸ, ceruſſa, genus coloris, quo faciem fucare ſolent. Reperitur etiam ψιμμίθιον. A ψίμμυθος ſ. ψίμυθος.

Ψιμμυθιοφανὴς, έος, ὁ, ἡ, ceruſſæ ſimilis. A pr. & φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, ceruſſa lino, ceruſſa fuco. A ψιμμύθιον.

Ψιμμυθισμὸς, ε, ὁ, fucatio per ceruſſam. quaſi a ψιμμυθίζω.

ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, ſiue ψίμυθος, ε, ὁ, ceruſſa.

ΨΙ'ΝΑΘΟΣ, ε, ἡ, capra ſyluatica. Heſ.

Ψινάζω, foliorum defluuium patior. A ſq.

Ψινὰς, άδος, ἡ, vt ψινὰς ἄμπελος, vitis, cui fructus decidit ſeu defluit. A ψίνομαι.

Ψίνομαι, acinos defluere ſino, *de vite.* 2) fluo. A ψίω.

Ψίνθος, ἡ, delectatio. Heſ.

Ψίνθιος, ία, ιον, vilis, vitioſus. Heſych. Suid.

Ψὶξ, ψιχὸς, ἡ, mica panis friati. Philox. A ψίω.

Ψίσις, εως, ἡ, contritio. 2) interitus. 3) vituperium. Ab eod.

Ψίττα, cito. Vox paſtorum gregem ad feſtinandum incitantium. v. σίττα.

Ψιττάζειν, paſtoritium ψίττα ſonare.

ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, & σιττακὸς & ψίττακος, ὁ, pſittacus, Indica auis humanam vocem imitans.

Ψιττίον, τὸ, fruſtulum panis. vid. ψιχίον. A ψίω.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum, nomen muris, in Batrach. E ψὶξ & ἅρπαξ.

Ψιχίον, ε, τὸ, parua mica, minutiſſimum panis friati fruſtulum. Dim. a ψὶξ.

Ψιχιώδης, εος, ὁ, ἡ, micæ ſpeciem gerens, minutus inſtar micæ. A pr.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, Gl.V. E ψὶξ & λέγω.

ΨΙ'Ω, minutatim frango, contero, tenuo. v. ψάω.

Ψόα, vel ψοιὰ, ας, ἡ, lumbus. ψόαι vel ψοιαὶ, duo maximi muſculi in interna lumborum regione. Gl. Vet. ψόα, clunis.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, ad reprehendendum procliuis, conuiciator, vituperator, 2) vituperabilis. A ψόγος.

Ψογέω, ῶ, fut. ήσω, criminor, vitupero. Ab eodem.

Ψόγος, ε, ὁ, reprehenſio, vituperatio ſeu vituperium. A ψέγω.

Ψοθάλλω, ſtrepo. Heſ. A ſq.

ΨΟΘΟ'Σ, ε, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ἡ, ὸν, niger. Heſ.

ΨΟ'ΘΟΣ, ε, ὁ, immundities. Heſ. Suid.

Ψοίτης, ε, ὁ, ad lumbos pertinens. A ψοιά.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumoſus. 2) flammeus, flammans, ardens. Epith. fulminis. A ψόλος.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumoſa, ſeu vana & inanis iactantia. Ex eod. & κόμπος.

Ψολοκομπίας, ε, ὁ, fumidus, i. e. vanus & leuis iactator. Heſ. A pr.

ΨΟ'ΛΟΣ, ε, ὁ, fumus. 2) flamma. 3) fuligo.

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu crepitus edo, ſono, crepo, ſtrepo, Gl. Vet. Nominatim ianua dicitur ψοφεῖν, cum ab exeunte impellitur. A ψόφος.

Ψόφημα, ατος, τὸ, ſonitus, crepitus. A pr.

Ψόφησις, εως, ἡ, ſonitus, ſibilus. Ab eod.

Ψοφητικὸς, ἡ, ὸν, ſtrepitum edens, ſtreperus. 2) qui ſtrepitum & ſonum edere poteſt. Ab eod.

Ψοφοδέεια, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A ſeq.

Ψοφοδεὴς, έος, ὁ, ἡ, ad quosuis ſonos, ſeu crepitus, aut ſtrepitus expaueſcens, i. e. admodum meticuloſus, formidoloſus, pauidus. Ex ψόφος & δέος.

Ψοφοδεῶς, *Adu.* meticuloſe, timide. A pr.

Ψοφοειδὴς, ὲς, ſtrepens. & hinc ψοφοειδῶς. E ſq. & εἶδος.

ΨΟ'ΦΟΣ, ε, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, ſonus, ſonitus. 2) quicquid inanem ſonum habet, vt vana promiſſa, diſputationes inanes.

Ψοφώδης, εος, ὁ, ἡ, ſonorus, ſonans. A pr.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα. Gloſſ. Vet. ψυὰ, lumbus.

Ψυγεῖον, ε, τὸ, locus ſeu vas, in quo aliquid frigeſcit. A ψύχω.

Ψυγεὺς, εως, ὁ, qui aliquid frigefacit. Gl. Vet. refrigerium. Ab eod.

Ψῦγμα, ατος, τὸ, frigus. 2) refrigeratio. 3) medicamentum refrigerandi. 4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, ε, ὁ, refrigeratio. 2) ſiccatio, exſiccatio. Gl. Vet. perfrictio. Ab eod.

ΨΥ'ΓΩ, f. ξω, idem quod ψύχω, n. 2.

Ψυδράκιον, ε, τὸ, papula, puſtula. Gloſſ. Vet. A ſeq.

Ψύδραξ, κος, tuber, Gl. Vet. ψύδρακες, papulæ, puſtulæ.

Ψυθίζω, ſuſurro. A ψύθος.

Ψυθιστὴς, ε, ὁ, ſuſurrator. A pr.

Ψυθος, mendacium, criminatio. *Dor.* pro ψεῦδος.
Ψευθὸς, falſus, idem quod ψευθής it. ſuſurro.
Ψυθὼν, ῶνος, ὁ, ſuſurrator, criminator. A pr.
Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas in quo pocula abluuntur, & vinum refrigeratur, vel vas æreum, vel alius materiæ, in quo vinum ſympoſio inferebatur, & quod tripodi imponebatur. A ψύχω.
Ψυκτηρία, ἡ, idem. A ψυκτήριος.
Ψυκτηρίας, ὁ, idem. A pr.
Ψυκτήριον, τὸ, idem. A ψυκτήριος.
Ψυκτηρίδιον, ȣ, τὸ, paruus ψυκτήρ.
Ψυκτήριος, α, ον, refrigeratorius. Ab eod.
Ψυκτικὸς, ἡ, ὀν, frigefaciendi vim habens. A ſeq.
Ψυκτὸς, ἡ, ὀν, refrigeratus. 2) qui refrigerari poteſt. A ψύχω.
ΨΥ'ΛΛΑ, ης, ἡ, pulex. 2) genus phalangii.
Ψυλλίζω, pulices venor. A pr.
Ψύλλιον, ȣ, vel ψυλλίον, το, pſyllium. herba pulicaria. Ab eod. vel ſeq.
Ψύλλος, ȣ, ὁ, pulex.
Ψυλλοτοξότης, ȣ, ὁ, apud Luc. in Vera Hiſtoria ψυλλοτοξόται ſagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, riſus & ioci cauſſa ficti.
Ψυλλώδης, εος, ὁ, ἡ, pulicoſus, Gloſſ. Vet. A ψύλλα.
Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio, it. flatus. A ψύχω.
Ψύττα, cito. v. ψίττα.
ΨΥ'ΤΤΟΣ, η, ον, pinguis.
Ψυχαγωγέω, ῶ, f. ήσω, animas duco ſeu deduco. 2) animum flecto & attraho, ſeu allicio, oblecto. 3) animam agere extremam. v. ψυχοῤῥαγ. A ψυχαγωγός.
Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio, ſc. ex orco. 2) animi oblectatio, recreatio, delinitio, omninoque ea, quibus animus placatur aut capitur. Ab eod.
Ψυχαγωγικὸς, ἡ, ὀν, habens vim ducendi & flectendi animum, alliciens, oblectatorius. A pr.
Ψυχαγώγιον, ȣ, τὸ, locus arte aut natura ita ſuauis, vt homines alliciat, ad ſe trahat.
Ψυχαγωγὸς, ȣ, ὁ, ἡ, ductor, ſeu deductor animarum, qui animas ex inferis educit & euocat, reſponſaque ab ipſis de rebus quæſitis poſtulat. Epith. Mercurii. 2) qui animos hominum flectit & ducit, quo vult. 3) deceptor, qui captiuos abripit in ſervitutem.
Ψυχάζω, frigus capto. Suid. A ψύχος.
Ψυχαπάτης, ȣ, ὁ, mentem fallens vel decipiens. E ψυχὴ & ἀπάτη.
Ψυχάριον, ȣ, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.
Ψυχαστὴς, ȣ, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.
Ψυχάω, refrigero. A ψύχος.
Ψυχεινὸς, ἡ, ὀν, frigidus, gelidus. A ψύχος.
Ψυχεμπορικὸς, ἡ, ὀν, ἡ ψυχεμπορικὴ, quæſtus mangonicus, negotiatio mangonica. A pr.
Ψυχέμπορος, ȣ, ὁ, ἡ, qui hominibus negotiatur ſeu nundinatur, venalitiarius, mango. E ſq. & ἔμπορος.
Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima. 2) vita. 3) papilio, quia ſymbolum fuit animæ. 4) animus, ratio. 5) cupiditas animi, etiam honeſta, h. e. naturali neceſſitudini, aut honeſtæ oblectationi conſulens. 6) ſtrenuitas, ferocia. 7) homo, pars pro toto.
Ψυχήιος, ȣ, ὁ, animatus, anima præditus, viuus. A pr.
Ψυχίδιον, ȣ, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.
Ψυχίζομαι, algeo, frigeſco, Gl. Vet. A ψύχος.
Ψυχικὸς, ἡ, ὀν, ad animum vel animam pertinens, animalis. Eſt etiam 2) vitalis, vt δῶρα ψυχικὰ victimæ vitales, cruentæ 2) animoſus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.
Ψυχικῶς, *Adu.* animaliter. 2) animo. A præced.
Ψυχοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, animum damno adficiens. E ψυχὴ & βλάβη vel βλάπτω.
Ψυχογονία, ἡ, origo animæ. Ex eod. & γίγνομαι.
Ψυχοδαΐτης, ȣ, ὁ, animum lædens, peruertens. Epith. Bacchi. Ex eod. & δαΐζω.
Ψυχοδιάβατος, ȣ, ὁ, ἡ, animum penetrans. Ex eod. & διαβατός.
Ψυχοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, animæ dator. 2) qui vitam largitur.
Ψυχοειδὴς, ὁ, ἡ, animæ ſimilis, item pro ψυχικός. τὸ ψυχοειδὲς, anima, natura animæ. Ex ψ. & εἶδος.
Ψυχόθεν, *Adu.* ex animo. A ψυχή.
Ψυχόλεθρος, ȣ, ὁ, pernicies animi. 2) *Adi.* ὁ, ἡ, animis perniciem adferens.
Ψυχομαντεῖον, ȣ, τὸ, locus vbi animæ ſacrificiis coactæ reſponſa dant conſulentibus.
Ψυχομάντις, ὁ, qui animas ex orco euocat & conſulit.
Ψυχομαχέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum ſpiritum depugno, animoſa contentione dimico, ſtrenue & fortiſſime pugno. Ex ψυχὴ & μάχη.
Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum vſque ſpiritum producta dimicatio. Gl. Vet. iurgium. Ex iisd.
Ψυχομιγὴς, ὲς, cui animus admiſtus eſt, ſ. ineſt, vt homo. Ex eod. & μίγνυμι.
Ψυχοπλανὴς, ὁ, ἡ, animos in errorem inducens. Epith. Bacchi. Ex eod. & πλάνη.
Ψυχοπομπεῖον, ȣ, τὸ, locus, e quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur, vel locus, vbi ex inferis euocatæ interrogantur de futuris. A ſq.
Ψυχοπομπὸς, ȣ, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos transmittit ſeu deducit. Epith. Mercurii.
Ψυχοῤῥόφος, ȣ, ὁ, ἡ, animam i. e. ſanguinem ſorbens. Ex eod. & ῥοφέω.
Ψυχοῤῥαγέω, ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, animam ago, ſingultio. A ſq.
Ψυχοῤῥαγὴς, έος, ὁ, ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, ſingultans. Ex eod. & ῥήγνυμι.
Ψυχοῤῥαγία, ας, ἡ, ſingulatio vel ſuffocatio. A pr.
Ψυχοῤῥοφέω, ῶ, animam, i. e. ſanguinem exſugo, ſ. exſorbeo.
Ψύχος, εος, τὸ, frigus, algor.
Ψυχοσσόος, ȣ, ὁ, ἡ, animam vel animas ſeruans. Poët. pro ψυχοσόος. E ψυχὴ & σόος.

Ψυχοστασία, ας, ἡ, animarum ſtatio, vel animarum bilanci impoſitarum ponderatio. Ex eod. & στάσις.

Ψυχοστόλος, ου, ὁ, ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex eod. & στέλλω.

Ψυχοτακής, έος, ὁ, ἡ, mentem exedens, de re amatoria. Ex eod. & τήκω.

Ψυχότροφος, ου, ὁ, ἡ, qui frigore alitur vel gaudet. ψυχότροφον, nomen herbæ. E ψύχος & τρέφω.

Ψυχοτρόφος, ὁ, ἡ, frigore recreans. Epith auræ. Ex iisd.

Ψυχουλκέομαι, οῦμαι, animam traho. Ex eod. & ἕλκω.

Ψυχοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, animæ exitium ferens, letiter. Ex eod & φθορά.

Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam & vitam indo. ψυχόομαι, οῦμαι, animor. A ψυχή.

Ψυχραίνω, f. ανῶ, refrigero. ψυχραινόμενος, frigens, Gl. V. A ψυχρός.

Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio. A pr.

Ψύχρευμα, ατος, τὸ, frigus. 2) ineptiæ. A ſeq.

Ψυχρεύω, & ψυχρεύομαι, frigide loquor, loquor, quod omni gratia careat. A ψυχρός.

Ψυχρήλατος, ου, ὁ, ἡ, malleo ductus & in aquam frigidam merſus. Ex eod. & ἐλαύνω.

Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. Ab eod.

Ψυχρίζω, f. ίσω, refrigero. ψυχρίζομαι, frigeſco, Gl. V. Ab eod.

Ψυχριστόν, refrigeratum, Gl. Vet. A pr.

Ψυχροβαφής, έος, ὁ, ἡ, frigida tinctus ſeu imbutus, in frigidam demerſus ſ. ſimpl. in aquam merſus. Ex eod. & βαφή, ſ. βάπτω.

Ψυχροδόχος, ου, ὁ, ἡ, q. d. frigidam recipiens, frigidarius. Luc. Ex eod. & δέχομαι.

Ψυχρολογέω, ῶ, f, ήσω, frigide dico, frigida oratione vel frigido ſermone vtor. A ψυχρολόγος.

Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, ſermo frigidus. Ab eod.

Ψυχρολόγος, ου, ὁ, ἡ, qui frigide dicit, qui frigida oratione vtitur.

Ψυχρολουσία, ας, ἡ, lauatio in frigida aqua, lauacrum frigidum. Ex eod. & λούομαι.

Ψυχρολουτέω, ῶ, f. ήσω, frigida lauor, frigido lauacro vtor, frigida perfundor. A ſq.

Ψυχρολούτης, ου, ὁ, qui frigida lauatur, vel lauari ſolet, psychrolutes. Ab eod. & λούομαι.

Ψυχρολουτρέω, ῶ, idem quod ψυχρολουτέω.

Ψυχροποιητικός, ή, όν, refrigerandi vim habens.

Ψυχροποιός, οῦ, ὁ, ἡ, frigefaciens. E ψ. & ποιέω.

Ψυχροποσία, ας, ἡ, frigidæ potus, frigida potio. Ex eod. & πόσις.

Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A ſeq.

Ψυχροπότης, ου, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectatur.

Ψυχρός, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus. 2) ineptus, ridiculus & ieiunus in verbis. 3) leuis, nil valens. 4) tenuis, miſer, vt βίος ψυχρὸς &c. A ψύχω.

Ψυχροσταγής, έος, ὁ, ἡ, frigide ſtillans. A στάζω.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus, metaph. ſegnities. 2) ieiunitas, abſurditas. A ψυχρός.

Ψυχροφάντασμα, τος, τὸ, commentum frigidum, ineptum, vanum, vel ſpecies vana. Heſ.

Ψυχροφόβος, ου, ὁ, ἡ, frigidam metuens.

Ψυχροφόρος, ου, ὁ, ἡ, frigidam ferens. Gl. Vet. ψυχροφόρον, frigidarium. E ψυχρὸς & φέρω.

Ψυχρῶς, *Adu.* frigide. 2) inepte. Ab eod.

ΨΥΧΩ, f. ξω, frigefacio, refrigero. 2) ſicco, arefacio. 3) flo, ſpiro. ἐψυγμένος, frigefactus, perf. paſſ. part. ψυγείς, idem, aor. 2. paſſ. part. ψυγήσομαι, fut. 2. paſſ.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio & q. d. animæ inditio, item animæ poſſeſſio. A ψυχόω.

Ψυχωφέλεια, ας, ἡ, animæ emolumentum.

Ψυχωφελής, έος, ὁ, ἡ, animam iuuans, animæ vel animo vtilis.

ΨΩΑ, ας, ἡ, fœtor, odor teter. Suid.

Ψῶζα, ης, ἡ, pruritus cum fœtore. 2) morbi genus. A pr.

ΨΩΘΙΟΝ, ου, τὸ, fruſtulum, mica. 2) inferior cruſta panis.

Ψωία, ας, ἡ, pro ψώα. Heſ.

Ψώϊζος, ου, ὁ, fœtor. 2) excrementum liquidum. 3) inquinamentum. 4) ſitus, ſqualor. Lex. Græc, Ab eod.

Ψωλή, ῆς, ἡ, glans penis denudata. 2) mentula. A ψωλός.

Ψωλόεις, εντος, ὁ, mentulatus. Gl. V. A pr.

ΨΩΛΟΣ, οῦ, ὁ, verpus, apella, recutitus. 2) titio. v. ψόλος.

Ψωμίζω, f. ίσω, *Att.* ψωμιῶ, buccea ſeu turunda in os inſerta paſco & nutrio. 2) paſco, cibo, 3) in paſtum conſumo. A ψωμός.

Ψωμίον, vel ψώμιον, ου, τὸ, fruſtulum, quod ori ingeritur, offula, offella, Gl. V. buccella panis. Dim. ab eod.

Ψώμισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere. 2) buccea, buccella. A ψωμίζω.

Ψωμοκολακεύω, adſentor & adulor cibi cauſa, paraſitor.

Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, paraſitus.

Ψωμοκόλαφος, ου, ὁ, paraſitus, vorax, qui, dum comedat, vel colaphos inſligi ſibi patitur.

Ψωμόλεθρος, ου, ὁ, pernicies ſ. helluo buccearum.

Ψωμοπωλεῖον, τὸ, locus vbi panes vendibiles expoſiti iacent apud piſtores. A ſeq. & πωλέω.

ΨΩΜΟΣ, οῦ, ὁ, fruſtum, buccella, manſum. A ψάω, *frango.*

Ψώρα, ας, ἡ, ſcabies. 2) arborum impetigo. 3) pyrauſta, phalæna. A ψάω, *frico.*

Ψωραγριάω, ῶ, ſcabie magna laboro. E pr. & ἄγριος.

Ψωραλέος, έα, ον, ſcabioſus, Gl. V. A ψώρα.

Ψωρίασις, εως, ἡ, ſcabies. A ſeq.

Ψωριάω, ῶ, ſcabie laboro, pſora infeſtor, Gl. Vet. ſcabio. ψωριῶν, ſcabioſus, Gl. Vet. A ψώρα.

Ψωρικός, ή, όν, faciens contra ſcabiem. Ab eod.

Ψωρός, ρά, ρόν, ſcaber, ſcabioſus, pruriens. Ab eod.

ψῶρος, ε, ὁ, pædico. Hef.
ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo fcabra, pruriginofa oculorum fcabies. E ψωρὸς & ὀφθαλ.
Ψωρώδης, εος, ὁ, ἡ, fcabiofus, fcabidus, vel fcaber. A ψώρα.
Ψωχὸς, ε, ὁ, terra arenofa. A fq.
Ψώχω, f. ψώξω, in frufta comminuo, attenuo, & idem quod ψήχω. A feq.
ΨΩ'Ω, f. ώσω, idem quod ψάω. ψῶσαι, mulcere. Hefych.

Ω.

Ω Littera vigefima quarta, ὦ μέγα fiue *o magnum*, Ebræo Cholem refpondens. 2) nota numeralis, *octingenta*, & lineola fubiecta, ͵ω *octingenta millia.*
Ὦ, *Adu.* vocantis & exclamantis, o!
Ὢ, *Adu.* admirantis. 2) dolentis, o!
Ὤα, vel ᾤα, ας, ἡ, pellis ouina: vnde veftis ruftica e pellibus. 2) veftis inferior vel etiam fuperior. 3) limbus veftimenti circa imam partem. Ab οἶς.
Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab ὦας.
Ὠάριον, ε, τὸ, ouulum. Dim. ab ὠόν.
Ὦας, τὸ, auris. *Dor.* pro ὗς.
Ὠβάζω, f. ξω, difpefco & diftribuo populum in partes. Laconicum. Ab ὠβή.
Ὠβάτης, ε, ὁ, tribulis, Hefych. Ab eod.
ὨΒΗ', ῆς, ἡ, tribus, pars populi. Lacon.
Ὠβὴδ, Obed. Nomen viri. Ebr. ἄκλιτον, *feruiens.*
Ὠγύγιος, ε, ὁ, Ogygius. 2) antiquus, vetuftus. Ab Ogyge, rege Atticæ antiquiffimo.
Ὠιδάριον, ε, τὸ, cantilena, Gl. V. Ab ᾠδή.
Ὧδε, *Adu.* hoc modo, fic, ita. 2) hic. 3) huc. ὧδε κἀκεῖσε, huc illuc. Gl. Vet. Ab ὅς.
Ὠιδεῖον, ε, τὸ, locus minuti theatri fpeciem habens, in quo certamina mufica fpectabantur. Odeum. Gl. Vet. Odium. A feq.
Ὠιδὴ, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab ἀείδω.
Ὡδὶ, *Adu.* ita, fic. *Att.* pro ὧδε.
Ὠιδικὸς, ἡ, ὸν, canorus. 2) cantandi peritus, mufices peritus. 3) modulatus. Ab ᾠδή.
Ὠιδικῶς, *Adu.* canore, mufice. A pr.
Ὠδίν, fiue ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. 2) ipfe partus, puerperium. 3) vehementiffimus dolor. 4) vinculum, funis. Ab ὀδύνη.
Ὠδινηρῶς, fummo cum dolore. A pr. quafi ab ὠδινηρός.
Ὠδίνησις, εως, ἡ, idem quod ὠδίν. Phil. fi tamen lectio fana. Ab ὠδίνω.
Ὠδινολύων, partus dolores foluens fiue leuans. Ex ὠδὶν & λύω.
Ὠδίνω, f. ινῶ, & νήσω, a partu doleo, partus doloribus crucior, parturio. 2) vehementer cupio, vel in aliqua re laboro. Ab eod.
Ὠδὶς, ῖνος, ὁ, idem quod ὠδίν.
Ὠιδοποιὸς, ε, ὁ, qui odas, cantiones, fiue carmina, conficit. Ex ᾠδὴ & ποιέω.
Ὠιδὸς, ε, ὁ, cantor. 2) poculum quoddam. Ab ᾠδή.

Ὠδυσίη, & ὤδυσις, ἡ, indignatio, increpatio. Hef. Ab ὀδύσσω.
Ὤ, *Adu. dolentis*, ohe!
Ὤεον, ε, τὸ, ouum. Ab ὠόν.
Ὤζω, dico o, exclamo ὦ.
Ὠὴ, ohe! heu! Gl. Vet.
ὨΘΕ'Ω, ῶ, f. ὠθήσω & ὤσω, trudo, pello, pulfo, impello, propello, motu violento a me dimoueo. *In medio* eft irruo, inuado.
Ὤθησις, εως, ἡ, actus trudendi, vrguendi, expulfatio, propulfatio. A pr.
Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto. ὠθίζομαι, in turba premor, contendo, rixor, in vnam fententiam non conuenio. 2) irruo, irrumpo in locum periculofum. Ab eod.
Ὠθισμὸς, ε, ὁ, nifus, quo aliquid amoliri, pellere vel deiicere conamur. 2) impulfio, propulfio. 3) conflictus, prælium. A pr.
Ὤιον, ε, τό, ouulum. Dim. ab ὠόν.
Ὤία, ἡ, v. ὤα.
Ὦκα, *Adu.* celeriter, fubito. Ab ὠκύς.
Ὠκαλέος, η, ον, celer. A pr.
Ὠκεάνειος, ε, ὁ, ἡ, oceanius. Ab ὠκεανός.
Ὠκεανίτης, ε, ὁ, idem & ab eod.
Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, Oceanitis. A pr.
Ὠκεανόνδε, ad, vel in Oceanum. A feq.
ὨΚΕΑΝΟ'Σ, ε, ὁ, Oceanus, mare circa terrarum orbem.
Ὠκέως, *Adu.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.
Ὠκίμινος, ίνη, ινον, ex ocimo confectus. A fq.
Ὤκιμον, ε, τὸ, ocimum, *herba.*
Ὠκιμώδης, εος, ὁ, ἡ, ocimum referens. A pr.
Ὤκιστα, *Adu.* velociffime, celerrime. A feq.
Ὤκιστος, & ὠκίων, v. ὠκύς.
Ὠκύαλος, ε, ὁ, ἡ, velox in mari, velociter per mare currens. Epith. nauis. Ex ὠκὺς & ἅλς.
Ὠκυβόας, ὁ, ὠκυβόαι, celeres in pugna. Hef. fortes. Ex eod. & βοή.
Ὠκυβόλος, ε, ὁ, ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex eod. & βολὴ vel βάλλω.
Ὠκυδήκτωρ, ορος, ὁ, celer morfu. Ex eod. & δάκνω.
Ὠκυδίδακτος, ε, ὁ, ἡ, celeriter doctus feu edoctus, qui celeriter difcit.
Ὠκυδίνητος, ε, ὁ, ἡ, velociter fe mouens, velox. Ex ὠκὺς & δινέω.
Ὠκύδρομος, ε, ὁ, ἡ, qui velociter currit.
Ὠκυεπὴς, έος, ὁ, ἡ, celeriter loquens. Ex eod. & ἔπος.
Ὠκύθοος, ε, ὁ, ἡ, celer, Epith. trifolii, quia celeriter nafcitur & crefcit.
Ὠκυλόχειος, α, ον, celeriter pariens, f. celerem, facilem partum efficiens. Ex ὠκ. & λοχεύω.
Ὠκύμολος, ε, ὁ, ἡ, qui cito graditur, cito gradu proficifcens. Ex eod. & μολέω.
Ὠκύμορος, ε, ὁ, ἡ, qui fubito fato abripitur, qui fubito exitio perit, breuis æui. item fubitam mortem afferens.
Ὠκύνω, accelero, feftino. Ab ὠκύς.
Ὠκυπέτης, ε, ὁ, celeriter volans. 2) qui rapido curfu fertur, præpes. Ex eod. & πέτομαι.
Ὠκύπλανος, ε, ὁ, ἡ, celeriter vel perniciter vagans.

Ὠκύπλοος, ου, ὁ, ἡ, celeriter nauigans.
Ὠκυποδέω, celeriter curro, celer sum pedibus. A seq.
Ὠκυπόδης, ου, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.
Ὠκύποινος, ου, ὁ, ἡ, qui cito punit, vel vlciscitur. Ex ὠκὺς & ποινή.
Ὠκύπομπος, ου, ὁ, ἡ, celeriter vehens seu transvehens.
Ὠκυπορέω, ῶ, celeriter eo, velox sum. A seq.
Ὠκυπόρος, ου, ὁ, ἡ, cito permeans, citato gradu peruadens. 2) celer, citus, velox. Ex ὠκὺς & πόρος.
Ὠκύπους, ποδος, ὁ, ἡ, pedibus celer, pernix.
Ὠκύπτερος, ου, ὁ, ἡ, celeres habens alas. Phil. pernix. Ex ὠ. & πτερόν.
Ὠκυρόης, ου, ὁ, idem quod seq. Ex eod. & ῥοή.
Ὠκύῤῥοος, & ὠκύροος, ου, ὁ, ἡ, celeriter fluens.
ὨΚΥ'Σ, ὠκεῖα, ὠκὺ, *Gen.* έος, είας, έος, celer, velox, pernix, citatus. Comp. ὠκύτερος & ὠκίων. Sup. ὠκύτατος & ὤκιστος. Ab ὄχω antiquo, vnde ὀχέω, vel ab ὤκω, vnde διώκω.
Ὠκυσκόπος, ὁ, ἡ, celeriter videns. A σκοπέω. vel celeriter feriens, quæ petit. A σκοπός.
Ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Ab eod.
Ὠκυτόκειος & ὠκυτόκιος, ου, ὁ, ἡ, partum celerem efficiens. Vt ὠκυτόκιον φάρμακον. Ab ὠκυτόκος.
Ὠκυτόκον, ου, τὸ, partus celer, facile puerperium. A seq.
Ὠκυτόκος, ου, ὁ, ἡ, cito pariens. 2) partum accelerans. Ex ὠκὺς & τίκτω.
Ὦλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, sulcus.
Ὠλέκρανον, ου, τὸ, pro ὠλενόκρανον, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibbosa. E sq. & κράνον.
Ὠλένη, ης, ἡ, cubitus, brachium, vlna. Ab ὠλήν.
Ὠλεσίθυμος, ου, ὁ, ἡ, animo perniciem adferens, interficiens. Ex ὄλλυμι & θυμός.
Ὠλεσίκαρπος, ου, ὁ, ἡ, fructum perdens, sterilis. Ex eod. & καρπός.
Ὠλεσίοικος, ου, ὁ, ἡ, domus seu domuum perditor, familiæ pestis, de luxuriosis. Ex eod. & οἶκος.
ὨΛΗ'Ν, ένος, ὁ, cubitus, brachium, vlna.
Ὠλκάδιον, ου, τὸ, nauicula oneraria, pro ὁλκ. Dim. ab ὁλκάς.
ὨΛΛΟ'Σ, ὁ, ὁ, curuatura brachii. Hes.
Ὦλλος, alius, pro ὁ ἄλλος.
Ὦλξ, κὸς, ἡ, sulcus, acc. ὦλκα. Ab αὖλαξ.
Ὠμάδιος, α, ον, in humero positus. Ab ὦμος.
Ὠμαδὶς, & ὠμαδὸν, super humero vel humeris. Hes. Ab eod.
Ὠμαμπέλινος, η, ον, viti viridi similis. Ex ὠμὸς & ἀμπ.
Ὠμαχθὴς, έος, ὁ, ἡ, humeris grauis, humeros pondere suo premens. Ex ὦμος & ἄχθος.
Ὠμήλυσις, εως, ἡ, farina hordeacea, non tosta & emplastrum ex ea. 2) quæuis farina alia. Ex ὦμος & ἀλέω, vel ἐλύω.
Ὠμηστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq.
Ὠμηστὴς, οῦ, ὁ, qui crudis vescitur. 2) sæuus & immitis. Ex eod. & ἔδω.

Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμος.
Ὠμιαῖος, αία, αῖον, qui est in humero. A præc.
Ὠμίας, ου, ὁ, qui humeris est repandis & amplis. Ab ὠμία.
ὨΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum.
Ὤμιον, τὸ, humerus paruus. Ab ὦμος.
Ὠμοβόειος, siue ὠμοβόεος, α, ον, & ὠμοβόϊος, siue ὠμοβόϊνος, e crudo corio bubulo factus. Ex ὠμὸς & βοῦς.
Ὠμοβοεὺς, ὁ, lorum e corio crudo bouis, vel *adi.* e corio crudo bouis factus.
Ὠμοβόρος, ου, ὁ, ἡ, & per syncop. ὠμόβρος, cruduorus. Ex eod. & βορά.
Ὠμοβρὼς, ῶτος, ὁ, idem. Ex eod. & βρώσκω.
Ὠμόβρωτος, ου, ὁ, ἡ, qui crudus comeditur. Ex eod. & βρωτός.
Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bouino factus. Phil. ὠμοβύρσινον, terginum. Gl. Vet. pera de corio. A seq.
Ὠμόβυρσος, ου, ὁ, ἡ, idem. Ex ὠμὸς & βύρσα.
Ὠμογέρων, οντος, ὁ, ἡ, cui cruda & viridis est senectus, cui, quanquam seni, caput non est canum.
Ὠμοδάϊκτος, ου, ὁ, ἡ, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex eod. & δαΐζω.
Ὠμοδακὴς, ὲς, valde mordens, acerbus. Ex eod. & δάκνω.
Ὠμόδροπος, ὁ, ὁ, ἡ, qui nondum maturus decerpitur; Vnde de virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem, per vim stupratur. Ex eod. & δρέπω.
Ὠμοθετέω, ῶ, f. ήσω, crudum aræ impono. Ex eod. & τίθημι.
Ὠμόθριξ, χος, ὁ, ἡ, horrentem comam habens.
Ὠμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, crudelis.
Ὤμοι, heu, heu mihi! pro ὤμοι.
Ὠμοίδης, ου, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ὦμος & οἰδέω.
Ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum. Ex eod. & κ.
Ὠμοκρατὴς, έος, ὁ, ἡ, qui validis robustisque humeris est, fortis, robustus. Ex eod. & κράτος.
Ὠμοκυδιάω, ῶ, effero me & glorior. Ex ὦμος & κ.
Ὠμόλινον, ου, τὸ, linum crudum, quo ad vstionem faciendam vtimur. Gl. V. crudarium, sudarium, linteum, sc. ad abstergendum sudorem, sordes manus &c. Ex eod. & λίνον.
Ὠμολογημένως, *Adu.* haud dubie, certo. Ab ὁμολογέομαι.
Ὠμόομαι, οῦμαι, crudesco. Gl. Vet. Ab ὠμός.
Ὠμοπλάται, ῶν, αἱ, scapulæ & partes humeri posteriores. Phil. ὠμοπλάτη, armus, scapula. E seq. & πλάτη.
ὨΜΟΣ, ου, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.
ὨΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, crudus. 2) crudelis, immitis, sæuus, inhumanus, truculentus.
Ὠμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum. A sq.
Ὠμόσιτος, ου, ὁ, ἡ, qui crudis vescitur. Ex ὠμὸς & σῖτος.

Diese beyden Blätter werden zum ersten Theile gebunden.

'Ωμοσπάρακτος, ου, ὁ, ἡ, qui crudus adhuc discerpitur & laniatur. Ex eod. & σπαράσσω.
'Ωμοτάριχος, ου, ὁ, & ὠμοτάριχον, τὸ, falfamentum crudum. Phil. cetum crudum. Ex eod. & τάριχος.
'Ωμότης, ητος, ἡ, cruditas. 2) crudelitas, duritia, fæuitia. Ab ὠμός.
'Ωμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, fetum immaturum pario, abortum facio. A feq.
'Ωμοτόκος, ου, ὁ, ἡ, crudum adhuc f. immaturum partum edens. 2) cum magno dolore pariens. Ex ὠμὸς & τίκτω.
'Ωμοτομέω, ῶ, f. ήσω, crudum & immaturum feco. A feq.
'Ωμότομος, ου, ὁ, ἡ, qui fectus vel cæfus fuit, quum adhuc crudus & immaturus effet. Ex eod. & τέμνω.
'Ωμοτριβής, έος, ὁ, ἡ, qui tritus & contufus fuit, quum adhuc crudus effet. Ex eod. & τρίβω.
'Ωμοτύραννος, ου, ὁ, tyrannus crudelis.
'Ωμοφαγία, ας, ἡ, efus crudarum carnium. A feq.
'Ωμοφάγος, ου, ὁ, ἡ, crudis cibis vefcens.
'Ωμοφορέω, in humeris gefto. A feq.
'Ωμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, humeris geftans. Ex ὦμος & φέρω.
'Ωμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, crudelis, Gl. V. Ex ὠμὸς & φρήν.
'Ωμοφρόνως, *Adu.* crudeliter. A pr.
'Ωμῶς, *Adu.* crudeliter, fæue. Ab ὠμός.
'Ων, *Coniunct.* igitur, ergo. *Ion.* pro οὖν.
'Ωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, mercor, emo. A feq. vel ὦνος.
'Ωνή, ῆς, ἡ, pro ὤνησις, emtio, mercatio. 2) redemtura. 3) precium. Ab ὦνος.
"Ωνημα, ατος, τὸ, res emta. Ab eod.
'Ωνησείω, emturio, emere cupio. A feq.
"Ωνησις, εως, ἡ, emtio. 2) redemtio. Ab ὠνέομαι.
'Ωνητέος, έα, έον, emendus. Ab eod.
'Ωνητής, οῦ, ὁ, emtor. Ab eod.
'Ωνητιάω, ῶ, emturio, emere cupio. A pr.
'Ωνητικὸς, ἡ, ὸν, propenfus ad emendum. Gl. Vet. emax. Ab ὠνέομαι.
'Ωνητὸς, ἡ, ὸν, emtus, precio comparatus. 2) emtitius, venalis. Ab eod.
"Ωνιος, ου, ὁ, ἡ, & ὤνιος, ία, ιον, venalis, mercalis. Ab ὠνή.
'Ωνομασμένως, *Adu.* nominatim. Ab ὀνομάζω.
"ΩΝΟΣ, ου, ὁ, precium, quod emtor perfoluit venditori pro re, quam emit. 2) emtio. 3) merx ipfa.
'Ωογενής, έος, ex ouo genitus. Ex ὠὸν & γίγνομαι.
'Ωοειδὴς, εος, ὁ, ἡ, ouo fimilis, oui fpeciem gerens. Gl. V. ouatus. Ex eod. & εἶδος.
'Ωοκατάκτης, ου, ὁ, ouorum fractor. Ex eod. & κατάγνυμι.
'Ωοκάταξις, εως, ἡ, ouorum fractio. Ex iisd.
'ΩΟ'Ν, οῦ, τὸ, ouum auium, pifcium, ferpentium, fimilium.
"Ωιον, ου, τὸ, fuperior domus pars.
'ΩΟ'Π, vel ὠὸπ ὠὸπ, acclamatio nautica.
'Ωόπωλις, ιδος, ἡ, venditrix ouorum.

'Ωοσκύφιον, ου, τὸ, poculum fiue fcyphus oui formam habens. Ex ὠὸν & σκύφος.
'Ωοτοκέω, ῶ, ouum pario. Ab ὠοτόκος.
'Ωοτοκία, ας, ἡ, oui generatio. Ab eod.
'Ωοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ouum partu edens, ouiparus. Ex ὠὸν & τίκτω.
'Ωοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ouum ferens. Ex eod. & φέρω.
'Ωοφυλακέω, vel κτέω, ῶ, f. ήσω, oua cuftodio. Ex eod. & φύλαξ.
"Ωπερ, *Adu.* vbi. Ab & pro ὅπερ.
"Ωπιον, ου, τὸ, idem quod ὤψ, vel ὀφρύς. Hef.
"Ωπις, ὁ, Epitheton Dianæ. ab ὄπις. Ab ὄπτομαι, quod parientes refpicit.
"ΩΡΑ, ας, ἡ, tempus. 2) certum anni, diei, ætatis. vnde de vere, æftate, autumno, de pueritia, florente ætate, iufta ætate &c. dicitur. 3) pulchritudo, venuftas.
"ΩΡΑ, ας, ἡ, cura.
'Ωραΐζω, f. ίσω, decoro, venuftatem concilio, orno, fere in partem deteriorem, de nimio cultu. Ab ὡραῖος.
'Ωραιοκόμος, ου, ὁ, ἡ, formæ exornandæ ftudiofus. Ex eod. & κομέω.
'Ωραιόμορφος, ου, ὁ, ἡ, forma fpeciofus. Ex eod. & μορφή.
'Ωραιοπώλης, ου, ὁ, pomorum venditor. 2) cinædus, qui florem ætatis vendit.
'Ωραῖος, αία, αῖον, tempeftiuus, *actiue* & *paffiue*. 2) qui forma eft venufta & decora, lepidus, feftiuus, pulcher, decorus, Gl. V. ὡραῖα fructus tempeftiui, æftiui. Ab ὥρα.
'Ωραιότης, ητος, ἡ, tempeftiuitas, maturitas, vt fructuum, ætatis. 2) pulchritudo & decor formæ. A pr.
'Ωραιόω, ῶ, maturum reddo. 2) decoro, venufto. Ab eod.
'Ωραϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus exquifitior, ad venuftatem formæ oftentandam. Ab ὡραΐζω.
'Ωραίως, mature, Gl. V. Ab ὡραῖος.
'Ωρακιάω, ῶ, curis nimis confectus concido. Ab ὥρα.
'Ωρακίζω, idem. Ab eod.
'Ωρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum. *Dor.* pro οὐρανός.
'Ωρεῖον, ου, τὸ, locus vbi feruantur, v. c. fructus, vt horreum &c. Ab ὠρέω, vel ὦρος pro ὄρος. (nifi eft vocab. Latin.)
'Ωρεσιδώτης, ου, ὁ, temporum viciffitudines largiens. Epith. Solis. Ex ὥρα & δίδωμι.
'Ωρεσίλοιπος, ου, ὁ, ἡ, montes relinquens. pro ὀρεσίλοιπος. Ex ὄρος & λείπω.
'Ωρεσίτροφος, ου, ὁ, ἡ, in montibus nutritus. pro ὀρεσίτροφος. Ex ὄρος & τρέφω.
'Ωρέω, ῶ, f. ήσω, curo, cuftodio. Ab ὥρα.
"Ωρημα, ατος, τὸ, cura, cuftodia. A pr.
'Ωρία, ας, ἡ, fructus maturitas. 2) venuftas. Ab ὥρα.
'Ωριαίνω, decoro, venufto. A pr.
'Ωριαῖος, αία, αῖον, idem quod ὡραῖος.
'Ωρικὸς, ἡ, ὸν, tempeftiuus. 2) florens ætate, ideoque venufta & decente forma confpicuus. Ab ὥρα.
'Ωρικῶς, *Adu.* venufte, lepide, fcite. A pr.
"Ωριμος, ου, ὁ, ἡ, tempeftiuus, maturus. Ab ὥρα.

'Ωριόκαρπος

Ὡριόκαρπος, ον, maturos fructus habens, maturus. E sq. & καρπός.

Ὥριος, ε, ὁ, ἡ, & ὥριος, ία, ιον, tempestiuus, maturus. 2) qui stato solennique anni tempore fieri solet. Ab ὥρα.

ΩΡΙΩΝ, ωνος, ὁ, Orion, signum cœleste.

Ὡρίως, *Adu.* tempestiue. 2) venuste, eleganter. Ab ὥριος.

Ὡρογραφία, ας, ἡ, descriptio per annales. A seq.

Ὡρογράφος, ε, ὁ, qui res gestas describit & distinguit per quatuor anni ὥρας siue tempora. annalium scriptor, qui describit quid quoque anno euenerit. Ex ὥρα & γράφω.

Ὡροθετέω, ῶ, in hora natali noto & digero. Ex ὥρα & θέτης.

Ὡρολογέω, ῶ, horas indico. Ex ὥρα & λόγος.

Ὡρολογητὴς, ε, ὁ, horarum index. A pr.

Ὡρολόγιον, ε, τὸ, horologium, instrumentum seu machina horas indicans. Ab eod.

Ὡρονομεῖον, siue ὡρονόμιον, ε, τὸ, idem. Ab ὡρονόμος.

Ὡρονομέω, ῶ, f. ήσω, horas rego. Ab eod.

Ὡρονομικὸς, ἡ, ὸν, horas diuidens, regens, indicans. Ab eod.

Ὡρονόμος, ε, ὁ, ἡ, horas regens. Ex ὥρα & νέμω.

Ὦρος, εος, τὸ, mons. *Dor. Ion.* ὄρος pro ὄρος.

Ὧρος, ε, ὁ, annus. 2) tempus. 3) nox. Ab & pro ὅρος.

Ὡροσκοπεῖον, ε, τὸ, instrumentum seu machina, quæ horarum rationem adspicientibus commonstrat. 2) instrumentum, in quo natalitias horas notant & considerant astrologi. Ab ὡροσκόπος.

Ὡροσκοπέω, ῶ, f. ήσω, horas, item thema genethleos considero & noto. Ab eod.

Ὡροσκοπία, ας, ἡ, consideratio & notatio horarum, præsertim natalitiarum. Ab eod.

Ὡροσκόπος, ε, ὁ, qui horas vel horarum rationem obseruat. 2) qui natalem seu natalitiam alicuius horam, genesin s. thema genethliacum, considerat, atque inde futura prædicit. 3) ea cœli pars, quæ geniture tempore ab orientali cœli parte emergit in hemisphærium nostrum & ortus appellatur. Ex ὥρα & σκοπός.

Ὡροτρόφος, ὁ, ἡ, temperies, partibus anni quibusque bonam tempestatem largiens. Ex ὥ. & τρέφω.

Ὠρυγὴ, ῆς, ἡ, eiulatus, vlulatus. 2) mugitus. Ab ὠρύω.

Ὠρυγμὸς, ε, ὁ, rugitus, vlulatus. Ab eod.

Ὠρυδὸν, *Adu.* cum vlulatu, luporum more vlulando. Ab eod.

Ὠρυθμὸς, ε, ὁ, eiulatus, vlulatus, mugitus, latratus. Ab eod.

ὨΡΥΩ, seu ὠρύομαι, vlulo, rugio, eiulo.

Ὠρύωμα, ατος, τὸ, rugitus, q. d. ab ὠρύομαι.

Ὧς, *Adu.* ita, sic. pro ἐτῶς. Ab ὅς.

Ὡς, vt, sicut, tanquam, perinde ac si. 2) ferme, circiter. 3) postquam. 4) nam. 5) quandoquidem. 6) alioqui. 7) ὡς pro πρὸς, ad, in. 8) quasi. 9) abundat, vt ὡς ἀληθῶς, vere, reuera, & cum superl. &c. Ab attic. ὅς.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, auris. *Dor.* pro ἐς.

Ὡσὰν, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς & ἄν.

Ὡσανεὶ, *Adu.* velut, prout, tanquam, quasi, perinde ac si. E pr. & εἰ.

Ὡσαννὰ, hosanna. Vox Ebr. ἄκλιτος. *Serua quæso.*

Ὠσάσκω, trudo, pello, impello, verbum fictitium, quasi hinc esset ὠσασκεν, impellebat; quod tamen ab ὤσω, f. 1. cuius præsens vsitate ὠθέω. imperf. Ionicum.

Ὡσαύτως, *Adu.* similiter, simili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς & αὔτως, siue αὔτως.

Ὡσεὶ, *Adu.* quasi, tanquam, perinde, velut. 2) circiter, ferme. Ab ὡς.

Ὦσις, εως, ἡ, idem quod ὤθησις, & ab eod.

Ὡσιωμένως, *Adu.* sancte, pure. Ab ὁσιόω.

Ὥσκε, vel ὥσκεν, id. quod ὡσάν. Ex ὡς & poëtico κε, quod est ἄν.

Ὠσμὸς, ε, ὁ, impulsus. 2) euersio. Ab ὠθέω.

Ὥσπερ, vt, sic, quemadmodum, veluti, quasi.

Ὡσπερὰν, *Adu.* ferme, quasi, tanquam.

Ὡσπερανεὶ, *Adu.* quasi, perinde ac si.

Ὡσπερεὶ, *Adu.* veluti, quasi.

Ὡσπερὲν, *Adu.* idem.

Ὥστε, *Adu.* vt, ita vt, adeo vt, vt quidem. 2) quamobrem, itaque. 3) vtpote, quippe quod, quippe qui.

Ὠστὴς, ε, ὁ, impulsor, qui trudit. Ab ὠθέω.

Ὠστίζω, trudo, pello. A pr.

Ὠστικῶς, *Adu.* impellendo, trudendo. 2) irrumpendo. Ab ὠστικός.

Ὠστὸς, ἡ, ὸν, trusatilis, Gl. V. Ab ὠθέω.

Ὦσχος, ε, ὁ, ramus nouellus. Ab & pro ὄσχος.

Ὠσχοφόρια, ίων, τὰ, gestatio ramorum, festum Atheniensium. A sq.

Ὠσχοφόρος, ε, ὁ, ἡ, ramos gestans. Ex ὦσχος & φέρω.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, instrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex ἐς & ἄγρα.

Ὠτακεστέω, ῶ, f. ήσω, intentis auribus sermones hominum sublego. Philox. ὠτακεστεῖ, auscultat. A sq.

Ὠτακεστὴς, ε, ὁ, delator, inpr. principis alicuius, qui, quæ passim audit, ad dominum defert. Gl. V. auricularius, auricularius explorator. Ex ἐς & ἀκεστής.

Ὠταλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo auribus, aurium dolore crucior.

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. A pr.

Ὠταλγιάω, ῶ, idem quod ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς, ἡ, ὸν, aurium dolori obnoxius. 2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ὦ τὰν, o homo! heus amice! in vtramque partem dicitur, pro ὦ ἐτὰ. v. ἔτης.

Ὠτάριον, ε, τὸ, auricula. Dim. ab ἐς.

Ὠτώεις, εσσα, εν, auritus. Ab eod.

Ὠτεγχύτης, ε, ὁ, clyster auricularis. Ex ἐς & ἐγχέω.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, & vlcus, ac recens vulnus. Ab ὠτάω.

Ὠτίον, ε, τὸ, auricula. Dim. ab ἐς.

Ὠτοφόρος, ὁ, ἡ, idem qui κτεδλαδίας. Etym. M. E pr. & φέρω.

'Ωτὶς, ἴδος, ἡ, auis tarda. Ab eod. quia aurita.
'Ωτίτης, ȣ, ὁ, auricularis. vt ὠτίτης δάκτυλος. Ab eod.
'Ωτόγλυφὶς, ἴδος, ἡ, aurifcalpium.
'Ωτόγλυφον, ȣ, τὸ, idem. Ex eod. & γλύφω.
'Ωτοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, fimilis auriculæ. Ex eod. & εἶδος.
'Ωτοειδῶς, in formam auriculæ. A pr.
'Ωτοθλαδίας, ȣ, ὁ, cui aures fractæ funt.
'Ωτοκαταξίας, ὁ, idem. A fq.
'Ωτοκάταξις, έως, ἡ, aurium fractio, aurium contufio. *Adu.* idem quod ὠτοκαταξίας. Etym. M. Ex ȣ̃ς & κατάγνυμι.
'Ωτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, aures obtundo garrulitate, precibus. item de quocunque fono vehementiori. Gl. V. ὠτοκοπῶ, obtrudo. Ex eod. & κόπτω.
'Ωτόλικνος, ȣ, ὁ, ἡ, aures habens magnas inftar ventilabri, vel vanni. Ex eod. & λίκνον.
'Ωτοτάροχος, ȣ, ὁ, ἡ, auritus. Gl. V. qui aures præbet.
'Ωτὸς, ȣ, & ὦτος, ȣ, ὁ, otus, auis nycticoraci fimilis. Gl.V. auis tarda. Ab ȣ̃ς.
'Ωτότμητος, ȣ, ὁ, ἡ, qui auriculam fciffam habet, cui aures amputatæ funt, aure feu auribus truncus. Ex eod. & τμ.
'Ωτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex eod. & ὀχ.
'Ωτραλέος, α, ον, & ὠτραλέος, ον. pro ὀτραλέος, fedulus, induftrius.
'Ωτώεις, ώεσσα, ῶεν, auritus, aures habens. 2) anfatus, habens anfas. Ab ȣ̃ς.
'Ωφέλεια, ας, ἡ, vtilitas, emolumentum, commoditas, commodum, præda. 2) adiumentum, auxilium, fubfidium. qs. ab ὠφελὴς.
'ΩΦΕΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, iuuo, profum, commodo, bene de aliquo mereor. ὠφελήθη, profecit. Philox. aor. 1. paff. ὠφελήσοντα, profutura, Philox. f. 1. part. act.
'Ωφέλημα, ατος, τὸ, adiumentum, emolumentum, commodum. A pr.
'Ωφελήσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, vtilis. A feq.
Ωφέλησις, εως, ἡ, vtilitas. Ab ὠφελέω.
'Ωφελητέος, έα, έον, iuuandus. Ab eod.
'Ωφέλιμος, ȣ, ὁ, ἡ, vtilitatem, adiumentum fiue emolumentum adferens. Gl. V. ὠφέλιμον, commodum, profuturum. Ab eod.
'Ωφελίμως, *Adu.* vtiliter, commode. A pr.
"Ωφελον, vtinam. Gl. V. velim. Ab ὀφείλω.
'Ωχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρός.
'Ωχραίνω, pallidum reddo. Ab eod.
'Ωχράω, ῶ, palleo. 2) pallefco. Ab ὦχρα.
'Ωχρία, ας, ἡ, pallor. Ab eod.
'Ωχρίας, ȣ, ὁ, pallidus. Ab eod.
'Ωχρίασις, εως, ἡ, pallor, cum quis expallefcit. A feq.
'Ωχριάω, ῶ, palleo, pallore perfufus fum, pallefco, pallidus fio. Ab ὠχρία.
'Ωχροειδὴς, ὲς, pallidus. Ab ὠχρὸς & εἶδος.
'Ωχρόλευκος, ȣ, ὁ, ἡ, e luteo candicans, feu in pallido candidus.
'ΩΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus, luridus, Philox.
"Ωχρος, ȣ, ὁ, pallor. 2) legumen quoddam, Latinis *eruilia*. A pr.
'Ωχρότης, ητος, ἡ, pallor. Ab eod.
'Ωχρόω, ῶ, pallidum reddo. Ab eod.
"Ωχρωμα, ατος, τὸ, pallor corpori inductus. A pr.
"Ωψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. 2) adfpectus, vultus, facies. Gl. V. adfpectus, frons. Ab ὄπτομαι.
'Ωώδης, εος, ὁ, ἡ, ouo fimilis, oui fpeciem gerens. Ab ὠόν.

ΤΕΛΟΣ

LEXICI

LEXICI
MANVALIS
GRAECI
PARS II.
ANALYTICA.

L E X I C I
M A N V A L I S
G R A E C I
P A R S II.
Eaque A N A L Y T I C A

Vocum difficiliorum in ſcriptoribus, qui iuuentuti in primis praelegi ſolent, occurrentium Analyſin grammaticam ſiſtens.

A.

'A, Nominat. ſing. f. g. Articuli præpoſ. *Dorice*, pro ἡ, a Maſculino ὁ.

Αἷ, *cui*, Dat. ſing. f. g. Artic. poſtpoſ. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

"Ααδε, *moleſtus fuit*, 3. ſing. a. 2. Ind. Act. Verbi ἀαδέω, *moleſtus ſum*.

'Αάσθη, *deceptus fuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. *Poet.* pro ἤσθη, a Verbo ἄω, *decipio*.

"Αασα, *laeſi*, a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἆσα, a Verbo ſequente.

'Αασάμην, *offendi, damnum dedi* vel etiam *accepi*, a. 1. Ind. med. *per Dialyſ.* pro ἠσάμην, a Verbo ἄω, *offendo, noceo*.

'Αάσθην, *offenſus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi eiusd.

'Ἄασι, *flant*, 3. Plur. Præſ. Ind. act. Verbi ἄημι, *flo*.

'Ααται, *ſaturatur*, 3. ſing. Præſ. Ind. paſſ. Verbi ἄαμαι, *ſaturor*.

'Ἀᾶται, *laeditur*, 3. ſing. Præſ. Ind. paſſ. Verbi ἀάομαι, *laedo*.

'Αβαι, *tenerae*, Nom. plur. *Dor.* pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*.

'Αβάκησαν, *neſcierunt*, a. 1. Ind. act. Verbi ἀβακέω, *taceo, quia loqui neſcio*.

"Αβας, *pubis*, Gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη, *pubes*.

'Αβάσαι, *praeclare egiſſe*, a. 1. Infin. act. Verbi ἀβάζω, *praeclare ago*.

"Αββαλε, *reiecit*, a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἀπέβαλε, vel etiam ἀνέβαλε, a Verbo ἀποβάλλω vel ἀναβάλλω, *reiicio*.

'Αβλόει, *ſacrifica*, 2. ſing Præſ. Imper. act. *contracte* pro ἀβλόεε, a Verbo ἀβλόέω, *ſacrifico*.

'Αβοασὶ, *ſine clamore*, *Dor.* pro ἀβοητί.

'Αβόλησα, *occurri*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἠβόλησα, a Verbo ἀβολέω, *occurro*.

'Αβοτεω, *bobus carentis*, Gen. ſing. *Ion.* pro ἀβότου, ab ἀβότης, *bobus carens*.

'Αβρόμησαν, *ſonuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion* pro ἠβρόμησαν, a Verbo ἀβρομέω, *ſono*.

"Αβραχε, *ſonabat*, 3 ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, a Verbo ἀβράχω, *ſono*.

'Αβροχαίτας, *qui habet delicatam teneramque comam*, *Dor.* pro ἀβροχαίτης.

'Αγάασθαι, *obſtupeſcere*, Præſ. Inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι, ab ἄγαμαι, *obſtupeſco*.

'Αγάγας, *qui duxit*, a. 2. Part. act. *Ion.* pro ἀγαγὼν, & hoc *Att.* pro ἀγὼν, a Verbo ἄγω, *duco*.

'Αγαγὲν, *duxiſſe*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, & hoc *Att.* pro ἀγεῖν, a Verbo eod.

'Αγαθοεργίη, *beneficentia*, Ion. pro ἀγαθοεργία.

'Αγαθεργίη, *beneficium*, Ion. pro ἀγαθεργία.

'Αγαίεται, *iraſcitur inuidet*, 3 ſing. Præſ. med. Verbi ἀγαίομαι, *iraſcor*.

'Αγακλυτοῖσιν, *valde celebribus*, Dat. plur. *Ion.* pro ἀγακλυτοῖς, ab ἀγακλυτὸς, *valde celebris*.

'Αγακτιμέναν, *ſplendide aedificatam*, Acc ſing. Part. Perf. paſſ *Dor.* & *Æol.* pro ἀγακεκτισμένην, a Verbo ἀγακτίζω, *ſplendide condo*.

'Αγαλλιᾶσθε, *exſultate*, 2. pl. Præſ. Imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάεσθε, a Verbo ἀγαλλιάω, *exſulto*.

'Αγανῇσι, *mitibus, placidis*, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀγαναῖς, ab ἀγανὸς, *mitis*.

'Αγάνορας, *fortes*, Acc. plur. *Dor.* pro ἀγήνορας, ab ἀγήνωρ, *fortis*.

'Αγάπαζε, *ama*, 2. ſing. Præſ. Imperat. act. Verbi ἀγαπάζω, *amo*.

'Αγαπάζοντι, *diligunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro ἀγαπάζουσι, a Verbo eod.

'Αγαπατὰ, *dilecta*, *Dor.* pro ἀγαπητὰ, ab ἀγαπητὸς, *dilectus*.

'Αγαπᾶτε, *diligite*, 2. plur. Præſ. Imperat. act. *contr.* pro ἀγαπάετε, a Verbo ἀγαπάω, *diligo*.

'Αγαπῴην, *diligam*, 1. ſing. Præſ. Opt. act. *Att.* pro ἀγαπάοιμι, a Verbo eod.

Αγασαίμην, *admiratus ſim*, a. 1. Opt. med. Verbi ſequentis.

Αγάσαντο, *admirati ſunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, a Verbo ἄγαμαι, *admiror*.

Αγασσάμενος, *admiratus, laetatus*, a. 1. Part. med. *Poet.* pro ἀγασάμενος, a Verbo eod.

Αγαυροῖο, *valde ſuperbi*. Gen. ſing. *Ion.* pro ἀγαυροῦ, ab ἀγαυρὸς, *valde ſuperbus*.

Αγγε' pro ἄγγεα, *vaſa*, Nom. plur. ab ἄγγος, εος, *vas*.

Αγγελέουσι, *nunciabunt*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἀγγελοῦσι, a Verbo ἀγγέλλω, *nuncio*.

'Αγγελίη, *res, quae nunciatur*, item, *poteſtas renum nandi ora.[illegible]*, *Ion* pro ἀγγελία.

Αγγελλόντων, *nunciantium*, Gen pl. Part. Præſ. act.

act. qui *Attice* etiam poni solet pro 3. plur. Præs. Imper. act. a Verbo *ἀγγέλλω, nuncio.*

'Αγγήιον, *vas, Ion.* pro *ἀγγεῖον.*

'Αγείοχα, *duxi,* Perf. Ind. act. *Boeot.* pro *ἀγήοχα,* a Verbo *ἄγω, duco.*

"Αγειραν, *congregauerunt,* 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro *ἤγειραν,* a Verbo *ἀγείρω, congrego.*

'Αγεῖτο, *ducebat,* 3. sing. Imperf. Ind. med. *Dor.* & *contr.* pro *ἡγέετο,* a Verbo *ἡγέομαι, duco.*

'Αγελαρχεῦσα, *quae gregi praeest,* Part. Præs. act. f. g. *contr.* pro *ἀγελαρχέουσα,* a Verbo *ἀγελαρχέω, gregi praesum.*

'Αγελείη, *praedatrix, Ion.* pro *ἀγελεία.*

'Αγέμεν, *ducere,* Præs. Inf. act. *Ion.* pro *ἄγειν,* a Verbo *ἄγω, duco.*

'Αγεμονεύειν, *ducem esse,* Præs. Inf. act. *Dor.* pro *ἡγεμονεύειν,* a Verbo *ἡγεμονεύω, sum dux.*

'Αγεμόνι, *duci,* Dat. sing. *Dor.* pro *ἡγεμόνι,* ab *ἡγεμὼν, dux.*

"Αγεν, *ducebat,* 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro *ἦγεν,* vel *Dor.* pro *ἄγειν, ducere,* quod est Præs. Inf. Verbi *ἄγω, duco.*

"Αγεο, *duc,* 2. sing. Præs. Imper. med. *Dor.* & *Ion.* pro *ἡγέο,* a Verbo *ἡγέομαι, duco.*

"Αγεο, *ducere,* 2. sing. Præs. Imper. pass. *Ion.* pro *ἄγεσο,* a Verbo *ἄγω, duco.*

'Αγεύμενοι, *qui ducuntur,* Nom. plur. Præs. Part. med. *Dor.* pro *ἡγεόμενοι,* a Verbo *ἡγέομαι, duco.*

'Αγέρεσθαι, *congregari,* Præs. Inf. pass. *Att.* pro *ἀγείρεσθαι,* a Verbo *ἀγείρω, congrego.*

"Αγερθεν, *congregati sunt,* 3. plur. a. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Boeot.* pro *ἠγέρθησαν,* a Verbo eod.

'Αγέρθην, *congregatus sum,* 1. sing. aor. 1. eiusd. *Ion.* pro *ἠγέρθην.*

'Αγέροντο, *congregati sunt,* 3. plur. Imp. pass. vel a. 2. Ind. med. *Ion.* pro *ἠγέροντο,* a Verbo eod.

'Αγέρρω, Aeol. pro *ἀγείρω.*

'Αγερώχατο, *neglexit,* 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro *ἠγερώσατο,* a Verbo *ἀγερώομαι, negligo.*

"Αγες, *ducis,* 2. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro *ἄγεις,* a Verbo *ἄγω, duco,* vel Imp. *ducebas.*

"Αγεσκεν, *ducebat,* 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *cum ν ἐφελκ.* pro *ἦγε,* a Verbo eod.

"Αγετ' pro *ἄγετε, agite,* Adu. vel potius 2. pl. Præs. Imperat. act. Verbi eiusd.

"Αγη, *fractus est,* 3. sing. a. 2. Ind. pass. *Ion.* pro *ἐάγη,* a Verbo *ἄγνυμι, frango.*

'Αγηγέραται, *congregati sunt,* 3. pl. Perf. Ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro *ἠγερμένοι εἰσὶ,* a Verbo *ἀγείρω, congrego.*

'Αγηγερκα, *congregaui,* Perf. Ind. act. *Att.* & *Ion.* pro *ἤγερκα,* a Verbo eod.

'Αγῆλαι, *exornasse, sacrasse,* a. 1. Inf. act. Verbi *ἀγάλλω, sacro, exorno.*

'Αγήοχας, *duxisti,* 2. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro *ἦχας,* a Verbo *ἄγω, duco.*

'Αγήρω, *senii expertem,* Acc. sing. ab *ἀγήρως, senii expers,* vel Nom. plur.

'Αγήσασθαι, *narrasse,* a. 1. Inf. med. *Dor.* pro *ἡγήσασθαι,* a Verbo *ἡγέομαι, narro.*

'Αγησίχορος, *qui choris praeest,* Dor. & Poet. pro *ἡγησίχορος.*

'Αγητὴρ, *dux, ductor,* Dor. pro *ἡγητήρ.*

'Αγκαλέει, *reuocat,* 3. sing. Præs. Ind. act. *Poet.* pro *ἀνακαλέει,* a Verbo *ἀνακαλέω, reuoco.*

"Αγκεισαι, *recubas,* 2. sing Præs Ind. med. *Poet.* pro *ἀνάκεισαι,* a Verbo *ἀνάκειμαι, recubo.*

'Αγκεράτεσσι, *supra cornua.* Poet. pro *ἀνὰ κεράτεσσι* pro *ἀνὰ κεράτεσι,* quod est ex *ἀνὰ, supra* & *κέρας, cornu.*

"Αγκλειτον, *iactabundum,* Acc. sing. *Poet.* pro *ἀνάκλειτον,* ab *ἀνάκλειτος, iactabundus.*

'Αγκλίνας, *qui reclinauit,* a. 1. Part. act. *Poet.* pro *ἀνακλίνας,* a Verbo *ἀνακλίνω, reclino.*

'Αγκομίζειν, *reportare,* Præs. Inf. act. *Poet.* pro *ἀνακομίζειν,* a Verbo *ἀνακομίζω, reporto.*

'Αγκρίνει, *interrogat,* 3. sing. Præs. Indic. act. *Poet.* pro *ἀνακρίνει,* a Verbo *ἀνακρίνω, interrogo.*

'Αγκρέσσομαι, *pulsabo, retro agam,* f. 1. Ind. med. *Poet.* pro *ἀνακρέσομαι,* a Verbo *ἀνακρέω.*

'Αγκυλομήτεω, *versipellis,* Gen. sing. *Ion.* pro *ἀγκυλομήτου,* ab *ἀγκυλομήτης, versipellis, qui obliqua consilia agitat.*

'Αγλαΐαων, *voluptatum,* Gen. plur. *Æol.* pro *ἀγλαϊῶν,* ab *ἀγλαΐα, splendor.*

'Αγλαϊεῖσθαι, *ornaturum seu illustrem redditurum esse,* f. 1. Inf. med. *Att.* pro *ἀγλαΐσεσθαι,* a Verbo *ἀγλαΐζω, orno, illustrem reddo.*

'Αγνήκαμεν, *ignorauimus,* 1. pl. Perf. Ind. act. *Æolic.* pro *ἠγνοήκαμεν,* a Verbo *ἀγνοέω, ignoro,* vel Dat. plur. ab *ἄγνοια, inscitia.*

'Αγνᾶ, *castae,* Dat. sing. f. g. *Dor.* pro *ἁγνῇ,* ab *ἁγνὸς, castus.*

'Αγνοίησιν, *ignoret,* 3 sing. Præs. Coniunct. act. *Ion.* & Poet. pro *ἀγνοῇ,* a Verbo *ἀγνοιέω, ignoro.*

'Αγνώσασκε, *ignorauit,* 3. sing. a. 1. act. *Ion.* pro *ἠγνόησε,* a Verbo *ἀγνοέω, ignoro.*

'Αγοίατο, *ducerentur,* 3. pl. Præs. Opt. pass. *Ion.* pro *ἄγοιντο,* a Verbo *ἄγω, duco.*

"Αγον, *ducebam,* 1. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro *ἦγον,* a Verbo eod.

"Αγοντι, *ducunt,* 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro *ἄγουσι,* a Verbo eod.

'Αγοράασθαι, *concionari,* Præs. Inf. med. *Poet.* pro *ἀγοράεσθαι,* a Verbo *ἀγοράομαι, concionor.*

'Αγοράσδειν, *emere,* Præs. Inf. act. *Dor.* pro *ἀγοράζειν,* a Verbo *ἀγοράζω, emo.*

'Αγόρευ', pro *ἀγόρευε, narra,* 2. sing. Præs. Imper. act. vel pro *ἠγόρευε, narrabat,* 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* a Verbo *ἀγορεύω, narro.*

'Αγορευέμεν, *referre,* Præs. Inf. act. *Ion.* pro *ἀγορεύειν,* a Verbo eod.

'Αγορέων, *sororum,* Gen. pl. *Ion.* pro *ἀγορῶν,* ab *ἀγορὰ, forum.*

'Αγορὴ, *forum,* Ion. pro *ἀγορά.*

'Αγορήσατο, *concionatus est,* 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro *ἠγορήσατο,* a Verbo *ἀγοράω, concionor.*

"Αγρην, *venationem,* Acc. sing. *Ion.* pro *ἄγραν,* ab *ἄγρα, venatio.*

'Αγρομένοισιν, *congregatis,* Dat. plur. f. g. Part. Præs. *Ion.* pro *ἀγρομένοις,* & hoc per *Syncop.* pro *ἀγειρομένοις,* a Verbo *ἀγείρω, congrego.*

'Αγρυπνίη, *vigilia,* Ion. pro *ἀγρυπνία.*

"Αγχ' *prope,* pro *ἄγχι.*

῞Αγχαζε, *recede*, 2. sing. Præs. Imperat. act. *Poet.* pro ἀνάχαζε, a Verbo ἀναχάζω, *recedo*.

Ἀγχαλάω, *relaxo*, *Poet.* pro ἀναχαλάω.

῞Αγχασδε, *recede*, 2. sing. Præs. Imp. act. *Dor.* pro ἄγχαζε, a Verbo ἀγχάζω pro ἀναχάζω, *recedo*.

Ἀγχιβέβακα, *prope accessi*, 1. sing. Perf. Ind act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, a Verbo ἀγχιβαίνω pro ἀγχιβάω, *prope accedo*.

Ἀγχίσαο, *Anchisæ*, Gen. sing. *Æol.* pro Ἀγχίσου, ab Ἀγχίσης, *Anchises*.

῎Αγχε, *strangulare*, 2. sing. Præs. Imper. pass. pro ἄγχεο, & hoc *Att.* & *Ion.* pro ἄγχεσο, a Verbo ἄγχω, *strangulo*. Idem Adu. *prope*.

Ἀγώμενος, *demirans*, Præs. Part. med. *contr.* pro ἀγαόμενος, a Verbo ἀγάομαι, *demiror*.

Ἀγωνίδαται, *pugnata sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion* pro ἠγωνισμένα εἰσί, a Verbo ἀγωνίζω, *pugno*, *certo*.

Ἀγωνιεῦμαι, *certabo*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ἀγωνιοῦμαι, quod *Attice* dicitur pro ἀγωνίσομαι, a Verbo eod.

῞Αδᾳ, *Orco*, Dat. sing. *Dor.* pro ᾅδῃ, ab ᾅδης, *Orcus*.

Ἀδαημονίη, *imperitia*, *Ion.* pro ἀδαημονία.

Ἀδδεὴς, *audax*, *Poet.* pro ἀδεὴς, ab ἀδεής.

Ἀδδηκότες, *qui laboribus defessi fuerunt*, Nom. pl. Perf. Part. act. *Poet.* pro ἀδηκότες, a Verbo ἀδέω, *defessus sum laboribus*.

῞Αδδην, *multum*, *Poet* pro ἄδην.

῞Αδε, *hic*, *Dor.* pro ἥδε.

῞Αιδει, *cantat*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi ᾄδω, quod *contr.* dicitur pro ἀείδω, *canto*.

Ἀδεῖ, *dulci*, Dat. sing. *Dor.* pro ἡδεῖ, ab ἡδύς, *dulcis*.

Ἀδεικὴς, *intrepidus*, *Dor.* pro ἀδεής.

Ἀδεῖν, *placere*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἁδέειν, a Verbo ἁδέω, *placeo*; vel *placuisse*, a. 2. Ind. act. a Verbo eod.

Ἀδελφὲς, *frater*, *Æol.* pro ἀδελφός.

Ἀδέμεν, *canere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ᾄδειν, a Verbo ᾄδω, *cano*.

Ἀδηκότες, *qui laboribus defessi fuerunt*, Nom. pl. Part. Perf. act. *Ion.* pro ἡδηκότες, a Verbo ἀδέω, *labore defessus sum*.

῾Αιδης, *Orcus*, *mors*, *Poet.* pro ᾅδης.

Ἀδήσεις, *gratificaberis*, 2. sing. f. 1. Indic. act. Verbi ἁνδάνω, *gratificor*.

Ἀδικῆσαι, *iniuriam facere seu fecisse*, a. 1. Inf. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἀδικῆσαι, a Verbo ἀδικέω, *iniuria afficio*.

῞Αδιον, *suauius*, *Dor.* pro ἥδιον ab ἡδύς, *suauis*.

Ἀδον, *canebam*, Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ᾖδον, a Verbo ᾄδω, *cano*.

Ἀδονὰ, *voluptas*, *Dor.* pro ἡδονή.

῞Αδου, *inferni*, Gen. sing. ab ᾅδης, *infernus*.

Ἀδρήστεια, *Nemesis*, *Adrastea*, *Ion.* pro Ἀδράστεια.

῞Αδρηστος, *minime fugitiuus*, *Ion.* pro ἄδραστος.

Ἀδὺ, *dulce*, Nom. sing. n. g. *Dor.* pro ἡδὺ, ab ἡδύς, *dulcis*.

Ἀδυγέλως, *dulce ridens*, *Dor.* pro ἡδυγέλως.

Ἀδυγλωσσος, *dulcilinguis*, *Dor.* pro ἡδύγλωσσος.

Ἀδυεπὴς, *dulciloquus*, *Dor.* pro ἡδυεπής.

Ἀδυλόγος, *suauiloquus*, *Dor.* pro ἡδυλόγος.

Ἀδυμελὴς, *dulcisonus*, *Dor.* pro ἡδυμελής.

Ἀδυναμίη, *impossibilitas*, *Ion.* pro ἀδυναμία.

Ἀδύοσμος, *suauiter olens*, *Doric*e pro ἡδύοσμος.

Ἀδύπνοος, *dulce spirans*, *Dor.* pro ἡδύπνοος.

Ἀδὺς, *suauis*, *Dor.* pro ἡδύς.

Ἀειγενετάων, *sempiternarum*, Gen. plur. *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης, ου, *sempiternus*.

῞Αειδεν, *cecinit*, *canebat*, Imperf. sed ἀεῖδεν, *canere*, Præs. Inf. *Dor.* pro ἀείδειν, ab ἀείδω, *cano*.

Ἀείδεο, *cane*, 2. sing. Præs. Imperat. med. *Ion.* pro ἀείδεσο, a Verbo eod.

Ἀείδοισα, *canens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἀείδουσα, a Verbo eod.

῎Αειδον, *canebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ᾔειδον, a Verbo eod.

Ἀείδοντι, *canunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἀείδουσι, a Verbo eod.

Ἀεικείη, *indignitas*, *Ion.* pro ἀεικεία, vel αἰκία.

Ἀείμεναι, *spirare*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἀέμεναι, & hoc *Dor.* pro ἀέειν, vel ἄηναι, a Verbo ἄω, vel ἄημι, *spiro flo*.

῎Αειρα, *suscepi*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἤειρα, a Verbo ἀείρω, *suscipio*.

Ἀεισιν, *spirant*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro ἄεισι, a Verbo ἄημι vel ἄω, *spiro*.

Ἀελίοιο, *solis*, Gen. sing. *Dor.* *Poet.* & *Ion.* pro ἡλίου, ab ἥλιος, *sol*.

Ἀέναος, *perpetuo fluens*, *Poet.* pro ἀεὶ νάων.

Ἀενάασθαι, *perfundi*, Præs. Inf. pass. *Ion.* pro ἀενᾶσθαι, a Verbo ἀενάομαι, *perfundor*.

῎Αεξε, *augebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ionice*, pro ἤεξε, a Verbo ἀέξω, *augeo*.

Ἀεργίη, *otio*, Dat. sing. *Ion.* pro ἀεργίᾳ, ab ἀεργία, vel ἀργία, *otium*.

῎Αερθεν, *euecti sunt*, 3. plur. aor. 1 Indic. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἠέρθησαν, a Verbo ἀείρω, *tollo*.

῎Αερσα, *ros*, *Dor.* pro ἕρση.

Ἀέρσω, *tollam*, fut. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἀερῶ, a Verbo ἀείρω *tollo*.

Ἀζαλέοιο, *aridi*, Gen. sing. *Ion.* pro ἀζαλέου, ab ἀζαλέος, *aridus*.

῞Αζεο, *cole*, 2 sing. Præs. Imperat. med. *Ion.* pro ἄζεσο seu ἄζου, a Verbo ἄζομαι, *colo*.

῞Αζευ, *cole*, [illegible]

Ἀηδηκότες, [illegible], Nom. plur. Part. Perf. act. *Poet.* pro [illegible], a Verbo [illegible].

Ἀήθεσσον, *insueti erant*, 3. plural. Imperf. Indic. act. *Ionice* pro [illegible], a Verbo [illegible], *insuesco*.

Ἀηδονιῆες, *lusciniarum pulli*, Nom. pl. *Ion.* pro ἀηδονιδεῖς, ab ἀηδονιδεύς.

῎Αητ' pro [illegible] [illegible] literarum adspiratam, & [illegible] pro [illegible], 3. sing. Imperf. Ind. med. a Verbo [illegible].

Ἀηθείη, *insolentia*, *Ion.* pro ἀήθεια.

Ἀηθέσσον, *insuetus eram*, 1. sing. Imperf. Indic. act. *Ion.* pro ἠήθεσσον, a Verbo ἀηθέσσω, *insuetus sum*.

Ἀημεναι, *flare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἀῆναι, a Verbo ἄημι, *flo*.

Ἀησσατος, *inuictus*, *Dor.* pro ἀήσσητος.

Ἄθ' pro ἄτ' ob sequentem adspiratam, & ἄτ' pro ἄτε, *quippe*

Ἀθάνα, *Minerua*, Dor pro Ἀθήνη.

Ἀθανάτησι, *immortalibus*, Dat. pl. f. g. *Dor.* pro ἀθανάταις, ab ἀθάνατος, *immortalis.*

Ἀθανάταν, *immortalem*, Acc. sing. f. g. *Dor.* pro ἀθανατην, ab eod.

Ἀθέητα, *non adspectanda*, Nom. plural. n. g. *Ion.* pro ἀθέατα, ab ἀθέατος, *non adspectandus.*

Ἀθέριζον, *parui penderunt*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἠθέριζον, a Verbo ἀθερίζω, *parui pendo.*

Ἆθλ' pro ἆθλα, *præmia certaminis*, Nom. plur. n. g. ab ἆθλον, *præmium certaminis.*

Ἀθυμίην, *animi deiectionem*, Acc. sing. *Ion.* pro ἀθυμίαν, ab ἀθυμία, *animi deiectio.*

Αἰ, *si*, Dor. pro εἰ.

Αἰακίδαο, *Æacidæ*, Gen. sing. *Ion.* pro Αἰακίδου, ab Αἰακίδης, *Æacides.*

Αἶαν, *Aiax*, Voc. sing. ab Αἴας, αντος.

Αἴαντε, *Aiaces duo*, Telamonius & Oilei, Nom. dual. ab eod.

Αἰγᾶθεν, *ab Ægis*, Dor. pro Αἰγῆθεν.

Αἰγανέη, *iaculum*, Ion. pro αἰγανέα.

Αἰγίδ' pro αἰγίδα, *pellem caprinam*, Acc. sing. ab αἰγὶς, *pellis caprina.*

Αἰγίκναμος, *crura caprina habens*, Dor. pro αἰγίκνημος.

Αἰγίλω, *Ægili* siue *Caprariæ*, Gen. sing. *Dor.* pro Αἰγίλου, ab Αἴγιλος, *Ægilus, insula maris Ligustici.*

Αἰγιόχοιο, *ægidem habentis*, Gen sing. *Ion.* pro αἰγιόχου, ab αἰγίοχος, *ægidem habens* siue *tenens.*

Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Accus. sing. *Dor.* & *contr.* pro αἰγλήεντα, ab αἰγλήεις, *splendens.*

Αἰγοβότας, *qui capras pascit*, Dor. pro αἰγοβότης.

Ἀΐδαο, *Orci, inferni, mortis*, Gen. sing. *Æol.* pro Ἀΐδου, ab Ἀΐδης, *Orcus.*

Αἰδεῖσθαι, *revereri*, Præs. Inf. med. *contr.* pro αἰδέεσθαι, a Verbo αἰδέομαι, *reuereor.*

Αἴδεσθεν, *veriti sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ᾐδέσθησαν, a Verbo αἰδέομαι, *reuereor.*

Αἴδεσσαι, *reuerere*, 2. sing. a. 1. Imperat. med. *Poet.* pro αἴδεσαι, a Verbo eod.

Αἰδεύμεθα, *reueremur*, 1. plur. Præs. Ind. med. *Dor.* pro αἰδούμεθα, ex αἰδεόμεθα, a Verbo eodem.

Ἀΐδεω, *Orci, mortis*, Gen. sing. *Ion.* pro Ἀΐδου, ab Ἀΐδης, *Orcus, mors.*

Αἰδνῇς, *tenebricosis*, Dat. plur. *Ion.* pro αἰδναῖς, ab αἰδνὴ, quod est fem. ab αἰδνὸς, *tenebricosus.*

Αἰδοιέστατος, *maxime venerandus*, Superl. *Poet.* pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, *venerandus.*

Αἰδοίης, *venerabilis*, Gen. sing. *Ion.* pro αἰδοίας, ab eod.

Ἀϊδρείησι, *inscitiis*, Dat. pl. *Ion.* pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, *inscitia.*

Ἀϊδρείης, *inscitiæ*, Gen. sing. *Ion.* pro ἀϊδρείας, ab eod.

Ἀϊδωνῆος, *Plutonis*, Gen sing. *Ion.* pro Ἀϊδωνέος, ab Ἀϊδωνεὺς, *Pluto.*

Αἰεὶ, *semper*, Poet. pro ἀεί.

Αἰειγενετάων, *sempiternarum*, Gen. pl. *Poet.* & *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης, *sempiternus.*

Αἰετὸν, *aquilam*, Acc. sing. *Att.* pro ἀετὸν, ab ἀετὸς, *aquila.*

Αἴης, *terræ*, Gen. sing. *Ion.* pro αἴας, ab αἶα, *terra.*

Αἰήταο, *Æetæ*, Gen. sing. *Æol.* pro Αἰήτου, ab Αἰήτης, ου, *Æetes.*

Αἴθ' ob sequentem litteram adspiratam pro αἵτ' & hoc pro αἵτε, *quæ*, Nom. plur. f. g. Attic. postpos. ab ἥτε, *quæ.*

Αἰθᾶν, *nigrarum*, Gen. pl. *Dor.* pro αἰθῶν, ab αἰθὴ, *nigra*, quod est fem. ab αἰθὸς, *niger.*

Αἴθε, *utinam*, Dor. pro εἴθε.

Αἰθιοπῆας, *Æthiopes*, Acc. plur. *Ion.* pro Αἰθιοπέας, ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops.*

Αἰθομένοιο, *ardentis*, Gen. sing. Part. Præs. med. *Ion.* pro αἰθομένου, a Verbo αἴθω, *ardeo.*

Αἴθοπα, *ardentem*, Accus. sing. ab αἴθοψ, *ardens.*

Αἰθρης, *æthræ*, Gen. singul. *Ion.* pro αἴθρας, ab αἴθρα, *æthra.*

Αἴκ' pro αἴκα vel αἴκε, *siquidem*, *Dorice* pro εἴκε.

Αἱμάξασα, *quæ sanguinem fudit*, a. 1. Part. act. fem. gen. Verbi αἱμάσσω, *sanguinem fundo.*

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*, Nomin. plural. f. g. ab αἱματόεσσα, quod est a masc. αἱματόεις, *cruentus.*

Αἴμονα, *gnarum*, Acc. sing. *per Aphæresin* pro δαίμονα, ab αἴμων pro δαίμων, *sciens.*

Αἴνημ' pro αἴνημι, *probo.*

Αἴνησ' pro αἴνησε, *laudauit*, & hoc *Ion.* pro ᾔνησε, a Verbo sequente.

Αἴνησα, *laudaui*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ᾔνησα, a Verbo αἰνέω, *laudo.*

Αἰνῇσιν, *grauibus*, Dat. plur. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro αἰναῖς, ab αἰνὴ, quod est *femin.* ab αἰνὸς, *grauis.*

Αἰνήσσεια, *laudauerim*, 1. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* & *Poet.* pro αἰνήσαιμι, a Verbo αἰνέω, *laudo.*

Αἰνίξεται, *obscure significabit*, 3. sing. f. 1. Ind. med. Verbi αἰνίσσομαι, *obscure significo.*

Αἰνοπαθὲς, *grauia passe*, Voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, *grauia passus.*

Ἀΐξας, *irruens, qui irruit*, Nom. sing. Part. a. 1. act. Verbi ἀΐσσω, *irruo.*

Ἀΐοισα, *audiens*, Part. Præs. act. f. g. *Dor.* pro ἀΐουσα, a Verbo ἀΐω, *audio.*

Αἰολῆϊς, *Æolica*, Poet. pro Αἰολὶς, *Æolis*, *Æolica.*

Αἰολοβρόντας, *qui velocia tonitrua excitat*, Dor. pro αἰολοβρόντης.

Αἰολομήτας, *varius consiliis*, Dor. pro αἰολομήτης.

Ἄϊον, *audiebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἤϊον, a Verbo ἀΐω, *audio.*

Αἰπεῖαν, *altam*, Acc. sing. f. g. ab αἰπὺς, *altus*, fem. αἰπεῖα, *alta.*

Αἶπερ,

Αἶπερ, *ubi*, Dor. pro ἧπερ.
Αἷρει, *capiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ᾕρει, a Verbo αἱρέω, *capio*.
Αἱρεθέωσι, *capti sint*, 3. pl. a. 1. Coniunct. pass. *Ion.* pro αἱρεθῶσι, a Verbo eod.
Αἱρέθη, *captus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ᾑρέθη, a Verbo eod.
Αἶρεν, *tolle*, 2. sing. Præs. Imperat. med. *Dor.* pro αἴρε, a Verbo αἴρω, *tollo*.
Αἱρετιεῖ, *eliget*, 3. sing. fut. 1 Ind. act. *Att.* pro αἱρετίσει, a Verbo αἱρετίζω, *eligo*.
Αἰσεῦμαι, *canam*, 1. sing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ἀσέμαι, & hoc pro ᾄσομαι, a Verbo ᾄδω, *cano*.
Αἰσθέσθαι, *sensisse*, a. 2. Inf. med. Verbi αἰσθέομαι, pro quo usit. αἰσθάνομαι, *sentio*.
Αἰσιᾶν, *faustorum*, Gen. pl. *Dor.* pro αἰσιῶν, ab αἰσία, quod est fem. ab αἴσιος, *faustus*.
Αἰσίῃσι, *faustis*, Dat. plur. *Ion.* pro αἰσίαις, ab eodem.
Αἴσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. med. Ind. Verbi ᾄδω, *cano*.
'Αΐσσοντο, *cum impetu ferebantur*, *irruebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. Verbi ἀΐσσω, *irruo*.
'Αϊστώθην, *obliuioni traditus sum*, a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ᾐστώθην, a Verbo ἀϊστόω, *memoriam aboleo*.
Αἰσχυνέμεν, *pudefacere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro αἰσχυνέειν, a Verbo sequente.
Αἰσχύνεο, *fac te pudeat*, 2. sing. Imperat. pass. *Ion.* pro αἰσχύνεσο, a Verbo αἰσχύνω, *pudefacio*
Αἰσχυνθῆμεν, *pudefactum esse*, a. 1. Inf. pass. *Ion.* pro αἰσχυνθῆναι, a Verbo eod.
'Αΐτας, *qui amatur libidinose*, Dor. pro ἀΐτης.
Αἴτε, *siue*, *vel*, *Dor.* pro εἴτε.
Αἰτεῦ, *pete*, 2. sing. Præs. Imperat. med. *Dor.* & *Æol.* pro αἰτοῦ, a Verbo αἰτέω, *peto*.
Αἰτεύμενος, *petens*, Præs. Part. med. *Dor.* pro αἰτούμενος, a Verbo eod.
'Αΐτας, *socius*, Dor. pro ἀΐτης.
Αἰτίης, *caussæ*, Gen. sing. *Ion.* pro αἰτίας, ab αἰτία, *caussa*.
Αἰτιῷντο, *culpent*, vel *culparent*, 3. pl. Præs. Opt. med. *contr.* pro αἰτιάοιντο, a Verbo αἰτιάομαι, *culpo*.
Αἴτνα, *Ætna*, *Dor.* pro Αἴτνη.
'Αϊχθῆναι, *adigi* vel *adactum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi ἀΐσσω, *irruo*.
Αἰχμαλωτίσθην, *captiuus abductus sum*, a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ᾐχμαλωτίσθην, a Verbo αἰχμαλωτίζω, *captiuum abduco*.
Αἰχματὰς, *bellator*, *Dor.* pro αἰχμητής.
Αἰχμητάων, *bellatorum*, Gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν, ab eod.
'Αιὼν, *aetas*, *Dor.* pro αἰών.
Αἰωρεύμην, *euehebar*, Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ᾐωρεόμην, a Verbo αἰωρέω, *eueho*.
Αἰώρητο, *euectus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ᾐώρητο, a Verbo eod.
'Ακὰ, *tacite*, *Dor.* pro ἀκῆ.
'Ακαλλαρρειτάο, *quiete fluentis*, Gen. sing. *Æol.* pro ἀκαλλαρρείτου, ab ἀκαλλαρρείτης, *quiete fluens*.
'Ακαλύψιας, *reuelationes*, Acc. plur. *contr.* pro ἀκαλύψιας, ab ἀκαλύψις, *reuelatio*.
'Ακαμαντολογχᾶν, *infatigabilium hasta*, Gen. pl. *Dor.* pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, *infatigabilis hasta*.
'Ακαμάτῃσι, *indefessis*, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάταις, ab ἀκάματος, *indefessus*.
'Ακαχείατο, *tristitia affecti erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἀκάχηντο, a Verbo ἀκαχέω, *tristitia adficio*.
'Ακάχησα, *tristitia adfeci*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἠκάχησα, a Verbo eod.
'Ακαχῆσθαι, *tristitia adfectum esse*, Perf. Infin. pass. *Ion.* pro ἠκαχῆσθαι, a Verbo eod.
'Ακαχμένος, *tristitia adfectus*, Perf. Part. pass. *Ion.* & per *Syncop.* pro ἀκαχημένος, a Verbo eodem.
'Ακείμενος, *sanans*, Particip. Præs. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀκούμενος, a Verbo ἀκέομαι, *sano*.
'Ακειρεκόμας, *intonsus*, *Dor.* pro ἀκειρεκόμης.
'Ακεσάμην, *sanaui*, a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἠκεσάμην, a Verbo sequente.
'Ακεσσάμην, *Poetice*, idem quod ἀκεσάμην.
'Ακέσσεται, *medicabitur*, 3. sing. f. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἀκέσεται, a Verbo ἀκέομαι, *medeor*.
'Ακεύμενος, [illegible] Part. med. *Æol.* & *Dor.* pro ἀκεόμενος, a Verbo [illegible]
'Ακήκοα, *audiui*, 1. sing. Perf. med. *Att.* pro [illegible], a Verbo eodem.
'Ακηλήτοισι, *implacabilibus*, Dat. plur. *Ion.* pro ἀκηλήτοις, ab ἀκήλητος, *implacabilis*.
'Ακηχέαται, *tristitia adfecti sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἀκάχηνται, a Verbo ἀκαχέω, *tristitia adficio*.
'Ακηχέατο, *tristitia adfecti erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἀκάχηντο, a Verbo eod.
'Ακηχέαται, *dolore adfecti sunt* 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἀκάχηνται, a Verbo eod.
'Ακινήτα, *immobilis*, Nom. sing. f. g. *Dor.* pro ἀκινήτη, ab ἀκίνητος, *immobilis*.
'Ακινήτοισι, *immobilibus*, Dat. pl. *Ion.* pro ἀκινήτοις, ab eod.
'Ακλάρωτος, *exsors*, *Dor.* pro ἀκλήρωτος.
'Ακμᾶνα, *cuspidem*, Acc. sing. *Dor.* pro ἀκμῆνα, ab ἀκμὴν, *cuspis*.
'Ακμονίδας, *Acmonides*, *Dor.* pro 'Ακμονίδης.
'Ακοᾶς, *auditus*, Gen. sing. *Dor.* pro ἀκοῆς, ab ἀκοὴ, *auditus*.
'Ακοιμήτων, *insomnium*, Gen. plur. ab ἀκοίμητος, *insomnis*.
'Ακονᾷν, *exacuere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀκονάειν, a Verbo ἀκονάω, *exacuo*.
"Ακοντε, *inuiti*, Nom. dual. ab ἄκων, *inuitus*.
'Ακοντίσσαι, *iaculo petiisse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι, a Verbo ἀκοντίζω, *iaculor*.
'Ακουέμεν, *audire*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀκούειν, a Verbo ἀκούω, *audio*.
"Ακουκα, *audiui*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Ion.* pro ἤκουκα, a Verbo eod.
'Ακουόντεσσι, *audientibus*, Dat. plur Part. Præs. *Ion.* & *Poet.* pro ἀκούουσι, a Verbo eod.
'Ακούοντι, *audiunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἀκούουσι, a Verbo eod.
'Ακούσαις, *qui audiuit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro ἀκούσας, a Verbo eod.
'Ακούσεαι, *audies*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἀκούσεσαι, vel ἀκούσῃ, a Verbo eod.

'Ακουσ[illegible]

Ἀκοτιεῖς, *audire fa us*, 2. sing. f. 1 Indic. act. *Att.* pro ἀκοτίσεις, a Verbo ἀκοτίζω, *audire facio*.

Ἀκοῦ, *audiam*, f. 2. Ind. act. Verbi ἀκούω, *audio*

Ἀκρόχολος, *ad iram summe procliuis*, *Dor.* pro ἀκρόχολος.

Ἄκρη, *summa*, *Ion.* pro ἄκρα.

Ἀκρητοποσίη, *meripotatio*, *Ion.* pro ἀκρατοποσία.

Ἀκροῶντ' pro ἀκροῶνται, *audiunt*, 3. plur. Præt. Indic. med *contr.* pro ἀκροάονται, a Verbo ἀκροάομαι, *audio*.

Ἄκρω, *summi*, Gen. sing. *Dor.* pro ἄκρου, ab ἄκρος.

Ἅλα, *mare*, Acc. sing. ab ἅλς, *mare*.

Ἅλαδ' pro ἅλαδε, *ad mare*.

Ἀλάθεια, *veritas*, *Dor.* pro ἀλήθεια.

Ἀλαθείς, *qui errauit*, a. 1 Part. pass. Verbi ἀλάω, si ie ἄλημι, *vagor*, *erro*, pro ἀληθείς.

Ἀλακάτα, *olus*, *Dor.* pro ἠλακάτη

Ἀλάλημαι, *erraui*, Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἠλάλημαι, a Verbo ἀλάομαι, *erro*.

Ἀλαλκέμεν, *arcere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν, a Verbo ἀλάλκω, *arceo*.

Ἀλαλκέμεναι, *arcere*, idem, sed *Dorice* formatum.

Ἄλαλκον, *profligabam*, 1. singul. Imperfect. Ind. act *Ion* pro ἤλαλκον, a Verbo ἀλάλκω vel ἀλαλκέω, *profligo*.

Ἀλαλύκτημαι, *moleste tuli*, Perf. Ind. pass *Att* pro ἠλύκτημαι, a Verbo ἀλυκτέομαι, *moleste fero*.

Ἀλάπαξ', pro ἀλάπαξα, *dissipaui*, vel ἀλάπαξε, *dissipauit*. aorist. 1. Indicat. act. Verbi ἀλαπάζω, *dissipo*.

Ἀλάστορα, *qui pestis*, *clades*, *euersor alicuius est*, Accus. singul. ab ἀλάστωρ, *scelestus*, *exsecrandus*.

Ἀλᾶτο, *vagabatur*, 3 Imperf. Ind. med. *Ion*, pro ἠλᾶτο, & hoc *contr.* pro ἠλάετο, a Verbo ἀλάομαι, *vagor*.

Ἄλατο, *saliit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥλατο, a Verbo ἅλλομαι, *salio*.

Ἀλάωσα, *excæcaui*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἠλάωσα, a Verbo ἀλαόω, *excæco*.

Ἀλγινόεντα, *molestum*, Acc. sing. ab ἀλγινόεις.

Ἀλγύνθην, *mærore affectus sum*, aor. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἠλγύνθην, a Verbo ἀλγύνω, *mærore afficio*.

Ἀλδήσω, *augebo*, f. 1. Ind. act. Verbi ἀλδέω, *augeo*.

Ἀλέασθαι, *vitare*, aor. 1. Inf. med. *Poet.* pro ἀλεύασθαι, a Verbo ἀλεύω, *vito*.

Ἀλέεινον, *effugiebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἠλέεινον, a Verbo ἀλεείνω, *effugio*.

Ἀλέην, *calorem solis*, Acc. sing. *Ion.* pro ἀλέαν, ab ἀλέα, *calor*.

Ἀλείς, *se contorquens*, *conuolutus*, Præs. Part. act. Verbi ἄλημι, *contorqueo me*.

Ἀλεκτήρ, *propulsator*, per Sync. pro ἀλεξητήρ, ab ἀλέκω, *propulso*

Ἀλεξεῖν, *iuuare*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν, a Verbo ἀλεξέω, *iuuo*, vel f. 1. *Dor.* ab ἀλέκω.

Ἀλεξέμεναι, *auxiliari*, Præs. Inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀλέξειν, a Verbo eod.

Ἀλεξήσειε, *auertisset*, 3. sing. a. r. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι, a Verbo ἀλεξέω, *auerto*.

Ἀλευάμενος, *deuitans*, *qui deuitauit*, a. 1. Part. med. *Poet.* pro ἀλευσάμενος, a Verbo ἀλεύω, *deuito*.

Ἀλεῦμαι, *vitor* vel *vito*, Præs. Indic. pass. vel med. *Dor.* pro ἀλέομαι, a Verbo ἀλέω, *vito*.

Ἀλευσάμην, *vitaui*, a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἠλευσάμην, a Verbo eod.

Ἀληθείη, *veritas*, *Ion.* pro ἀλήθεια.

Ἀληθῆ, *verum*, Acc. sing *contr.* pro ἀληθέα, *verum*, ab ἀληθής, έος, *verus*.

Ἀλήλεκα, *molui*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Attice* pro ἤλεκα, a Verbo ἀλέω *molo*.

Ἀληλεσμένος, *molitus*, Perf. Part. Pass. *Att.* pro ἠλεσμένος, a Verbo eod.

Ἀλήλημαι, *vagor*, Perf pass Ind. *Æol.* Verbi ἄλημι, vel *erraui*, Att pro ἤλημαι, a Verbo ἀλάω, *erro*.

Ἀλήλιμμαι, *vnctus sum*, 1. sing. Perf. Indic. pass. *Att.* pro ἤλειμμαι, a Verbo ἀλείφω, *vngo*.

Ἀλήλιφα, *vnxi*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ἤλειφα, a Verbo eod.

Ἀλήμεναι, *congregari*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι, a Verbo ἄλημι, *congrego*.

Ἀλῆναι, *captum esse*, a. 2. Inf. pass. Verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἄληται, *saluerit*, 3. sing. a. 1. Coniunct. med. Verbi ἅλλομαι, *salio*.

Ἀλήτας, *vagus*, *Dor.* pro ἀλήτης.

Ἀλθαίη, *malua*, *Ion.* pro ἀλθαία.

Ἄλθετο, *sanabatur*, 3 sing. Imperf. pass. *Ion.* pro ἤλθετο, a Verbo ἄλθω, *sano*.

Ἀλίβατος, *altus*, *Dor* pro ἠλίβατος.

Ἁλιεῖς pro ἁλιέες vel ἁλιέας, *piscatores*, Nom. vel Accus. plural. ab ἁλιεύς, έως, *piscator*.

Ἁλιηχέα, *marisonum*, Accus. sing. ab ἁλιηχής, *marisonus*.

Ἀλίθιος, *stultus*, *Dor.* pro ἠλίθιος.

Ἁλίκος, *quantus*, *Dor.* pro ἡλίκος.

Ἅλιξ, *ætate æqualis*, *Dor.* pro ἧλιξ.

Ἁλίοιο, *marini*, Gen. sing. *Ion.* pro ἁλίου, ab ἅλιος, *marinus*.

Ἁλιόκαυστος, *sole tostus*, *Doric.* pro ἡλιόκαυστος.

Ἅλιος, *sol*, *Dor.* pro ἥλιος.

Ἆλις, *Elis*, *Dor.* pro Ἦλις.

Ἁλισθήσομαι, *saliar*, f. 1. Ind. pass. Verbi ἁλίζω, *salio*, *sale condio*.

Ἁλιστρεφέων, *eorum*, *qui in mari versantur*, vel *a maris vndis contorquentur*, Genit. plur. ab ἁλιστρεφής.

Ἀλίσω, *voluam*, f. 1. Ind. act. Verbi ἀλινδέω pro ἀλίω, *voluo*.

Ἀλίτῃ, *deliquerit*, 3. sing. Præs. vel a. 2. Coniunct. act. Verbi ἀλιτέω vel ἀλίτω.

Ἀλιτημένος, *qui violatus est*, *in quem peccatum est*, Part. Perf. pass. *Ion.* pro ἠλιτημένος, a Verbo ἀλιτέω.

Ἀλίτοντο, *offendebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἠλίτοντο, a Verbo ἀλίτομαι, *pecco*, *offendo*.

Ἀλκά,

'Αλκά, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή.
'Αλκαίος, *Alcai*, Gen. sing. *Ion.* pro 'Αλκαίου, ab Ἀλκαῖος, *Alcæus.*
'Αλκείδας, *Alcidæ*, Gen. sing. *Æol.* pro 'Αλκείδου, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules.*
'Αλκί, *robori*, Dat. sing. ab ἀλκ, *robur.*
'Αλκίμα, *robusta*, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος, *robustus.*
'Αλλάλοισι, *sibi inuicem*, *Dor.* & *Ion.* pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων.
'Αλλαλοφονία, *mutua cædes*, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.
"Αλλαν, *aliam*, Acc. sing. f. g. *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος, *alius.*
'Αλλάξαιτο, *permutaret* vel *permutauerit*, 3. sing. a. 1. Optat. med. Verbi ἀλλάσσω, *permuto.*
'Αλλαων, *aliarum*, Gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος, *alius*
"Αλλεγον, *congregabam*, Imperf. Ind. act. *Poet.* & *Ion.* pro ἀνέλεγον, a Verbo ἀναλέγω, *congrego*
'Αλλεες, *congregati*, *Poet.* pro ἀολλέες, ab ἀολλής, *congregatus.*
'Αλλέξαι, *congregasse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro ἀναλέξαι, a Verbo ἀναλέγω, *congrego.*
"Αλληκτος, *non cessans*, *Æol.* pro ἄληκτος.
'Αλλήλησι, *inter se*, Dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων.
'Αλλότερρος, *alienus*, *Æol.* pro ἀλλότριος.
"Αλλύεσκε, *resoluebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἀνέλυε, a Verbo ἀναλύω, *resoluo.*
"Αλλυτος, *insolubilis*, *Poet.* pro ἀνάλυτος vel ἄλυτος.
"Αλμενος, *saltans*, Præs. Part. med. *per Syncop.* pro ἀλλόμενος, a Verbo ἄλλομαι, *salto.*
'Αλοαθεις, *tritus*, a. 1. Part. pass. ab ἀλοάω, *trituro*, *tero* pro ἀλοηθεὶς.
'Αλοία, *pulsabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠλοίαε, a Verbo ἀλοιάω, *pulso.*
'Αλοίην, *captus sim*, 1. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio.*
'Αλοίμαν, *saluerim*, 1. sing. a. 2. Opt. med. *Dor.* pro ἀλαίμην, a Verbo ἄλλομαι, *salio.*
'Αλοιφῇ, *pinguedini*, Dat. sing. ab ἀλοιφή, *pinguedo.*
'Αλόντε, *capti*, Nom. dual. a. 2. Part. act. Verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio.*
'Αλος, *clarus*, *Dor.* pro ῆλος.
'Αλὸς, *captus*, a. 2. Part. act. Verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*, vel ἅλωμι.
'Αλόω, *erra*, 2. sing. Imperat. med. *Poet.* pro ἀλῶ, ex ἀλάου, a Verbo ἀλάομαι, *vagor.*
"Αλτο, *saliit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἥλατο, a Verbo ἄλλομαι, *salio*, vel Plusquamp. pass. pro ἧλτο.
'Αλυκτοπέδῃσι, *vinculis indissolubilibus*, Dat. pl. *Ion.* pro ἀλυκτοπέδαις, ab ἀλυκτοπέδη, *vinculum indissolubile.*
'Αλύξας, *qui fugit*, a. 1. Part. act. Verbi ἀλύσκω, *fugio.*
'Αλυσα pro ἀλύουσα, *dolens*, Præs. Part. act. f. g. a Verbo ἀλύω, *doleo.*
'Αλφηστῆσι, *inuentoribus*, Dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἀλφησταῖς, ab ἀλφηστής, *inuentor.*
'Αλῶ, *ceperim*, vel *capiar*, 1. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio.*
'Αλωὰ, *area*, *Dor.* pro ἀλωή.
'Αλώη, *captus sit*, *caperetur*, 3. sing. a. 2. Opt. act. *Dor.* & *Att.* pro ἁλοίη, Verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio.*
'Αλωῆος, *Aloei*, Gen. sing. *Ion.* pro 'Αλωέος, ab 'Αλωεὺς, *Aloëus.*
"Αλωθι, *capere*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi ἅλωμι, *capio.*
"Αλωκα, *cepi*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Ion.* pro ἥλωκα, a Verbo eod.
'Αλῶναι, *cepisse* vel *captum esse*, a. 2. Inf. act. Verbi eiusd.
'Αλωσομένης, *expugnandæ* seu *eius*, *quæ expugnabitur*, Gen. sing. Part. f. 1. med. Verbi eiusd.
'Αμαθῆν, *in doctam*, Acc. sing. *contr.* pro ἀμαθέα, ab ἀμαθὴς, *indoctus.*
'Αμᾶν, *metere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀμάειν, a Verbo ἀμάω, *meto.*
'Αμαρ, *dies*, *Dor.* pro ἦμαρ.
"Αμαρτεν, *errauit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ. a Verbo ἁμαρτάνω, pro ἁμαρτέω, *pecco*, vel Imperf. ab ἁμάρτω.
'Αμᾶς, *nos*, *Dor.* pro ἡμᾶς.
'Αμάσας, *metens*, seu *qui messuit*, a. 1. Part. act. *Dor.* pro ἀμήσας, a Verbo ἀμάω, *meto.*
'Αμᾶσθαι, *metere*, Præs. Inf. med. *contr.* pro ἀμάεσθαι, Verbi eiusd.
'Αμαυρωθείη, *interierit*, 3. sing. a. 1. Opt. pass. Verbi ἀμαυρόω, *obscuro*, & *in Pass.* ἀμαυρόομαι, *euanesco*, *intereo.*
'Αμαχανία, *difficultas*, *Dor.* pro ἀμηχανία.
'Αμβαίνειν, *adscendere*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἀναβαίνειν.
'Αμβάλευ, *differ*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Dor.* & *Poet.* pro ἀναβαλοῦ, Verbi ἀναβάλλω, *differo.*
'Αμβάλλομαι, *differo*, *Poet.* pro ἀναβάλλομαι.
"Αμβασε, *imposuit in*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνέβησε, a Verbo ἀναβάω, *adscendere facio*, *impono in*
'Αμβάσῃ, *adscendes*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀναβήσῃ, a Verbo ἀναβαίνω pro ἀναβάω, *adscendo.*
'Αμβλωθῇ, *abortiatur*, 3. sing. a. 1. Coni. pass. Verbi ἀμβλόω, *abortior.*
'Αμβολάδαν, *interiecto aliquo tempore*, *Poet.* & *Dor.* pro ἀναβολήδην.
'Αμβροσιᾶν, *ambrosiarum*, Gen. plur. *Dor.* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία, *ambrosia siue cibus Deorum.*
'Αμβωμοῖσι, *ad altaria*, *Poet.* & *Ion.* pro ἀνὰ βωμοῖς.
'Αμβώσας, *qui exclamauit*, *edito clamore*, aor. 1. Part. act. *Poet.* & *Ion.* pro ἀναβοήσας, a Verbo ἀναβοάω, *clamorem tollo.*
'Αμὲ, *me*, *Dor.* pro ἐμὲ, ab ἐγώ, *ego.*
'Αμείβετο, *commutabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἀμείβω, *muto.*
'Αμειλίκτων, *durorum*, Gen. plur. ab ἀμείλικτος, *durus.*
'Αμειφθην, *mutatus sum*, *respondi*, a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἠμείφθην, a Verbo ἀμείβω, *muto.*
'Αμέλγες, *mulges*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἀμέλγεις, a Verbo ἀμέλγω, *mulgeo.*

 'Αμέλει,

᾿Αμέλει, *ne cura*, 2. sing. Imper. act. *contr.* pro ἀμέλεε, a Verbo ἀμελέω, *non curo.*

᾿Αμεληκένος, *neglectus*, Part. Perf. pass. *Ion.* pro ἠμεληκένος, a Verbo eod.

᾿Αμέλξῃς, *mulseris*, 2. sing. a. 1. Coniunct. act. Verbi ἀμέλγω, *mulgeo.*

᾿Αμέρα, *dies*, *Dor.* pro ἡμέρα, *dies.*

᾿Αμέραισι, *diebus*, Dat. plur. *Dor.* & *Ion.* pro ἡμέραις, ab ἡμέρα, *dies.*

᾿Αμέρσαι, *aliquem portione sua priuasse*, aor. 1. Inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, a Verbo ἀμερίζω, *portione sua aliquem priuo.*

᾿Αμέρσῃς, *priuaueris*, 2. sing. a. 1. Coniunct. act. Verbi ἀμέρδω, *priuo.*

᾿Αμερώσαις, *qui mansuefecit*, a. 1. Part. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἡμερώσας, a Verbo ἡμερόω, *mansuefacio.*

῞Αμες, *nos*, *Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγώ, *ego.*

᾿Αμετέρα, *nostra*, *Dor.* pro ἡμετέρα.

᾿Αμετρήτα, *immensa*, *Dor.* pro ἀμετρήτη, quod est fem. ab ἀμέτρητος, *immensus.*

᾿Αμηχανίη, *inopia consilii*, *Ion.* pro ἀμηχανία.

᾿Αμίθεος, *semideus*, *Dor.* pro ἡμίθεος.

᾿Αμιθρεῖν, *numerare*, per Metathesin pro ἀριθμεῖν.

᾿Αμῖν, *nobis*, Dat. plur. *Dor.* pro ἡμῖν, ab ἐγώ, *ego.*

῎Αμμας, *nos*, Acc. plur. *Æol.* pro ἡμᾶς, ab ἐγώ, *ego.*

῎Αμμε, *nos*, Acc. pl. *Poet.* pro ἡμᾶς, ab ἐγώ, *ego.*

᾿Αμμέγα, *permagnum*, Poet. pro ἀνὰ μέγα.

᾿Αμμείνας, *qui exspectauit*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro ἀναμείνας, a Verbo ἀναμένω, *exspecto.*

῎Αμμεναι, *satiatum esse*, Præs. Inf. Pass. *Dor.* pro ἄειν, a Verbo ἄω.

῞Αμμενος, *sedens*, Præs. Part. med. *Dor.* pro ἥμενος, a Verbo ἧμαι, *sedeo.*

᾿Αμμένομεν, *exspectamus*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro ἀναμένομεν, a Verbo ἀναμένω, *exspecto.*

᾿Αμμέσον, *in medio*, *Poet.* pro ἀνὰ μέσον.

᾿Αμμέων, *nostri*, vel *nostrûm*, Gen. pl. *Æol.* pro ἡμῶν, ab ἐγώ, *ego.*

᾿Αμμίγδην, *permixtim*, *Poet.* pro ἀναμίγδην.

῎Αμμιν, seu ἄμμι, *nobis*, Dat. pl. *Dor.* pro ἡμῖν, ab ἐγώ, *ego.*

᾿Αμμίξας, *qui miscuit*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro ἀναμίξας, a Verbo ἀναμίγνυμι pro ἀναμίγω, *misceo.*

᾿Αμμορίης, *infortunii*, Gen. sing. *Ion.* pro ἀμμορίας, ab ἀμμορία, *infortunium.*

᾿Αμνάμων, *immemor*, *Dor.* pro ἀμνήμων.

᾿Αμμνάσει, *in mentem reuocabit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἀναμνήσει, a Verbo ἀναμιμνήσκω pro ἀναμνάω, *in mentem reuoco.*

῎Αμναστος, *ignotus*, *Dor.* pro ἄμνηστος.

᾿Αμὸν, *nostrum*, *Dor.* pro ἡμέτερον.

᾿Αμπαιανίσαι, *pæana recantauisse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro ἀναπαιανίσαι, a Verbo ἀναπαιανίζω, *pæana recanto.*

῎Αμπαλος, *resortitio*, *Poet.* pro ἀνάπαλος.

᾿Αμπαλὼν, *cum quassasset*, a. 2. Part. act. *Poet.* pro ἀναπαλὼν, a Verbo ἀναπάλλω.

᾿Αμπαύεται, *cessat*, 3. sing. Præs. Ind. med. *Poet.* pro ἀναπαύεται, a Verbo ἀναπαύομαι, *cesso.*

᾿Αμπαύσασθε, *requiescite*, 2. sing. a. 1. Imp. med. *Poet.* pro ἀναπαύσασθε, a Verbo eod.

᾿Αμπεδίον, *per campum*, *Poet.* pro ἀνὰ πεδίον.

᾿Αμπείρας, *qui transiit*, *transgressus*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro ἀναπείρας, a Verbo ἀναπείρω, *transeo.*

᾿Αμπέλως, *vites*, Acc. plur. *Dor.* pro ἀμπέλους, ab ἄμπελος, ου, *vitis.*

῎Αμπεμψας, *remisisti*, 2. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἀνέπεμψας, a Verbo ἀναπέμπω, *remitto.*

᾿Αμπεπαλὼν, *sursum vibrans*, a. 2. Part. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀναπαλὼν, a Verbo ἀναπάλλω, *sursum vibro.*

᾿Αμπέσαι, *induisse*, a. 2. Inf. act. ab inus. Verbo ἀμπέω, *induo*, pro ἀμφιέννυμι.

᾿Αμπέτασον, *explica*, 2. sing. a. 1. Imp. act. *Poet.* pro ἀναπέτασον, a Verbo ἀναπετάζω, *explico, pando.*

᾿Αμπισχεῖν, *induere*, Præs. Inf. act. *contract.* pro ἀμπισχέειν, a Verbo ἀμπισχέω, *induo.*

᾿Αμπλακίης, *errati*, Gen. sing. *Ion.* & *Poet.* pro ἀμπλακίας, ab ἀναπλακία, *erratum.*

᾿Αμπλακὼν, *qui errauit*, a. 2. Part. act. a Verbo ἀμπλακέω, *erro.*

᾿Αμπνύνθη, *respirauit*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἀνεπνύνθη, a Verbo ἄμπνυμαι, *respiro.*

᾿Αμπολεῖν, *animo volutare*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀναπολέειν, a Verbo ἀναπολέω, *animo voluto.*

᾿Αμπόλιν, *per vrbem*, *Ion.* pro ἀνὰ πόλιν.

᾿Αμπτάμενα, *reuolantia*, seu *quæ reuolauerunt*, a. 2. Part. med. *Poet.* pro ἀναπτάμενα, a Verbo ἀνίπταμαι, *reuolo.*

᾿Αμυκλαΐσδεν, *Laconice loqui*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἀμυκλαΐζειν, a Verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconice*, siue *vt Amyclæi, loquor.*

᾿Αμῦναι, *auxiliari*, vel *auxiliatum esse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἀμύνω, *auxilior.*

᾿Αμυνέμεν, *auxiliari*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν, a Verbo eod.

᾿Αμυνέμεναι, *auxiliari*, Præs. idem, sed *Dorice.*

᾿Αμυνεῦντι, *auxiliabuntur*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, a Verbo eod.

᾿Αμύνη, *vitio*, *Ion.* pro ἄμυνα.

᾿Αμύξεις, *lacerabis*, 2. sing. fut. 1. Ind. act. Verbi ἀμύσσω, *lacero.*

῎Αμυσσον, *radebam vnguibus*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἤμυσσον, a. V. ἀμύσσω, *vnguibus rado.*

᾿Αμφ᾿, pro ἀμφὶ, *circa.*

᾿Αμφαγαπῶντες, *valde diligentes*, Nom. plur. Part. Præs. act. *contr.* pro ἀμφαγαπάοντες, a Verbo ἀμφαγαπάω, *valde diligo.*

῎Αμφαινε, *ostendebat*, 3. sing. imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἀνέφαινε, a Verbo ἀναφαίνω, *ostendo.*

᾿Αμφάκης, *vtrinque acutus*, *Dor.* pro ἀμφήκης.

῎Αμφανε, *ostendit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἀνέφανε, a Verbo ἀναφαίνω, *ostendo.*

᾿Αμφαράβιζον, *obstrepebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἀμφηράβιζον, a Verbo ἀμφαραβίζω.

᾿Αμφαφάασθαι, *circum tractari*, Præs. Inf. pass. pro ἀμφαφᾶσθαι, a Verbo ἀμφαφάω, *circumtracto.*

᾿Αμφείπετε,

Ἀμφείπετο, *fouebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἀμφέπομαι, *foueo*.

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus*, seu *circumtonsus*, 3. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi ἀμφικείρω, *circumtondeo*.

Ἀμφέξω, *induam*, f. 1. Ind. act. Verbi ἀμπέχω, *induo*.

Ἀμφεπονήθη, *consumsit*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ἀμφιπονέομαι, *consumo*.

Ἀμφέρεσθαι, *reiicere*, Præs. Ind. med. *Poet.* pro ἀναφέρεσθαι, a Verbo ἀναφέρω, *reiicio*.

Ἀμφέτην, *circumflecti*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀμφίημι, *circumcolloco*.

Ἀμφεφόβηθεν, *vtrimque in fugam coniecti sunt*, 3. plur. a. 1. Ind. pass. *Bœot.* pro ἀμφεφοβήθησαν, a Verbo ἀμφιφοβέω, *vtrimque in fugam conii io*.

Ἀμφέφυγες, *euasisti*, 2. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀμφιφεύγω, *euado*.

Ἀμφέχυτο, *circumfusus erat*, 3. sing. Plusqu. Ind. pass. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, a Verbo ἀμφιχύω, *circumfundo*.

Ἀμφηρεφέα, *vndique tectum*, Acc. sing. ab ἀμφηρεφής, *vndique tectus*.

Ἀμφιβὰς, *qui circumiuit*, a. 2. Part. act. Verbi ἀμφιβαίνω, *circumeo*.

Ἀμφιβέβηκας, *circumiuisti*, 2. sing. Perf. Indic. act. Verbi eiusd.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus est*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi ἀμφιγήθω, *circumoblecto*.

Ἀμφιδάσειαν, *vtrimque hirsutam*, Accus. sing. f. g. ab ἀμφίδασυς, *vtrimque hirsutus*.

Ἀμφιδέδηκα, *circumdiuisi*, 1. sing. Perf. Ind. med. Verbi ἀμφιδαίω, *circumdiuido*.

Ἀμφιδέρχθης, *circumspectus es*, 2. sing. a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἀμφεδέρχθης, a Verbo ἀμφιδέρκω, *circumspicio*.

Ἀμφιδὺς, *indutus*, vel *qui induit*, a. 2. Part. act. Verbi ἀμφιδύω siue ἀμφίδυμι, *induo*.

Ἀμφιειμένος, *indutus*, Perf. Part. pass. Verbi ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀμφιελίσσας, *vtrimque agitatas*, Acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, *vtrimque agitatus*.

Ἀμφικεάσσας, *circumscindens*, aor. 1. Part. act. *Poet.* pro ἀμφικεάσας, a Verbo ἀμφικεάζω, *diuido*, *circumscindo*.

Ἀμφικυλίσσαις, *qui circumuoluit*, a. 1. Part. act. *Æol.* & *Poet.* pro ἀμφικυλίσας, ab ἀμφικυλίω, *circumuoluo*.

Ἀμφιμέμυκα, *circummugii*, 1. sing. Perf. Indic. med. Verbi ἀμφιμυκάω, *circummugio*.

Ἀμφιπεριχτίσσι, *vicinis*, Dat. plur. Part. Præs. act. ab ἀμφιπεριχτίων, *vicinus*.

Ἀμφιπεριστρώφα, *circumuertebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἀμφιπεριεστρώφαε, a Verbo ἀμφιπεριστρωφάω, *circumuerto*.

Ἀμφιπεσόσης, *amplexæ*, Gen. sing. a. 2. Part. act. f. g. a Verbo ἀμφιπίπτω, *amplector*.

Ἀμφιστειλάμενος, *colligatus*, a. 1. Part. med. ab ἀμφιστέλλω, *colligo*.

Ἀμφιταθεὶς, *circum-extensus*, a. 1. Part. pass. ab ἀμφιτείνω, *circum extendo*.

Ἀμφιτίθει, *circumpone*, 2. sing. Præs. Imperat. act. Verbi inus. ἀμφιτιθέω, *circumpono*.

Ἀμφιχέαι, *circumfudisse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro ἀμφιχεῦσαι, a Verbo ἀμφιχέω, *circumfundo*.

Ἀμφόνον, *per cædem*, *Poet.* pro ἀνὰ φόνον.

Ἀμφράσαιτο, *animaduerteret*, 3. sing. aor. 1. Opt. med. *Poet.* pro ἀναφράσαιτο, a Verbo ἀναφράζω, *animaduerto*.

Ἀμῶνται, *metuntur*, 3. pl. Præs. Ind. pass. *contr.* pro ἀμάονται, a Verbo ἀμάω, *meto*.

Ἀμῷς, *metas*, 2. sing. Præs. Opt. act. *contr.* pro ἀμάοις, a Verbo eod.

Ἄνα, *surrexit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *per Apocopen* pro ἀνέστη, quod *Ion.* dicitur pro ἀνέστη, a Verbo ἀνίστημι, *surgere facio*.

Ἀνάβα, *adscende*, 2. sing. a. 2. Imperat. act. *per Apocopen*, pro ἀνάβηθι siue ἀνάβηθι, a Verbo ἀναβαίνω, *adscendo*.

Ἀναβάσομαι, *conscendam*, 1. sing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ἀναβήσομαι, a Verbo ἀναβαίνω, *adscendo*.

Ἀναβέβρυκεν, *scatuit*, 3. sing. Perf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀναβρύω, *scateo*.

Ἀνάβηθι, *adscende*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi ἀναβαίνω, *adscendo*.

Ἀναβιοίην, *reuiuiscam*, 1. sing. Præs. Opt. act. *Att.* pro ἀναβιοῖμι, a Verbo ἀναβιόω, *reuiuisco*.

Ἀναβοῆσαν, *quod exclamauit*, a. 1. Part. act. n. g. Verbi ἀναβοάω, *exclamo*.

Ἀναβρόξεια, *resorbuerim*, 1. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀναβρόξαιμι, a Verbo ἀναβρόχω, *resorbeo*.

Ἀναγεῖσθαι, *narrare*, Præs. Inf. med. *Dor.* & *contr.* pro ἀνηγέεσθαι, a Verbo ἀνηγέομαι, *narro*.

Ἀναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*, 3. plural. a. 1. Coniunct. pass. Verbi ἀναγλυκαίνω, *dulce reddo*.

Ἀναγνόντες, *qui agnouerunt*, Nom. pl. Part. a. 2. act. Verbi ἀναγινώσκω, *agnosco*.

Ἄναγον, *reducebant*, 3. pl. Imperf. act. *Ion.* pro ἀνῆγον, a Verbo ἀνάγω, *reduco*.

Ἀναγορὰν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγοράν.

Ἀναδέδρομα, *percurri*, 1. sing. Perf. Indic. med. Verbi ἀνατρέχω, pro ἀναδρέμω, *percurro*.

Ἀναδέδραμεν, *sursum cucurrimus*, 1. pl. Perf. Ind. med. *per Sync.* pro ἀναδεδρόμαμεν, a Verbo eodem.

Ἀναδέκεσθαι, *recipere*, Præs. Inf. med. *Ion.* pro ἀναδέχεσθαι, a Verbo ἀναδέχομαι, *recipio*.

Ἀναδέξαι, *ostendisse*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, a Verbo ἀναδείκνυμι, *ostendo*.

Ἀναδηχθεὶς, *remorsus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo*.

Ἀνάδος, *redde*, a. 2. Imp. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, a Verbo ἀναδίδωμι, *reddo*.

Ἀναζεῦξαι, *mouere* vel *mouisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἀναζεύγνυμι, *moueo*, specialiter *castra*.

Ἀναζωσάμενος, *qui succinxit*, a. 1. Part. med. Verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώω, *succingo*.

Ἀναθείην, *retulerim*, 1. sing. a. 2. Opt. act. Verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *refero*.

Ἀναθεματιῶ, *diris deuoueo*, 1. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro ἀναθεματίσω, a Verbo ἀναθεματίζω, *diris deuoueo*.

Ἀναθέμεν, *imponere*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro ἀναθεῖναι, a Verbo ἀνατίθημι, *impono*.

'Αναθηλήσει, *repullulabit*, 3. sing. fut. 1. act. *Ion.* pro ἀναθαλήσει, a Verbo ἀναθαλέω, *repullulo.*

'Αναιδείηφι, *impudentiæ*, Dat. sing. *Ion.* & per *Paragogen* τῷ φι, ab ἀναίδεια, *impudentia.*

'Αναιμόσαρκε, *tu, qui es exsangui carne*, Voc. sing. ab ἀναιμόσαρκος.

'Αναισιμεῖν, *impendere*, Præs. Inf. act. *contracte* pro ἀναισιμόειν, a Verbo ἀναισιμόω, *impendo.*

'Ανακαινώσεως, *regenerationis*, Gen. sing. *Att.* pro ἀνακαινώσιος, ab ἀνακαίνωσις, *regeneratio.*

'Ανακέαται, *dicati sunt*, 3. pl. Præs. Indic. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται a Verbo ἀνάκειμαι, *dicatus siue consecratus sum.*

'Ανακεκραγὼς, *qui exclamauit*, Part. Perf. act. Verbi ἀνακράζω, *exclamo.*

'Ανακεφαλαιοῦται, *summatim comprehenditur*, 3. sing. Præs. Ind. Pass. *contr.* pro ἀνακεφαλαιόεται, a Verbo ἀνακεφαλαιόω, *summatim comprehendo.*

'Ανακοίνοε, *communica*, 2. sing. Præs. Imp. Verbi ἀνακοινόω, *communico.*

'Ανάκοος, *carens auditu, imperitus*, *Dor.* pro ἀνήκοος.

'Ανακραθεὶς, *permixtus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἀνακέραννυμι, pro ἀνακράω, *permisceo.*

'Ανακρέμασαν, *suspenderunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν, a Verbo ἀνακρεμάω, *suspendo.*

'Ανάλιπος, *discalceatus*, *Dor.* pro ἀνήλιπος.

'Αναλίσκοισα, *consumens*, Part. Præs. act. fem. g. *Dor.* pro ἀναλίσκουσα, a Verbo ἀναλίσκω *consumo.*

'Αναλκίης, *ignauiæ*, *Ion.* pro ἀναλκία, *ignauia.*

'Αναλλέξας, *qui colligit*, aor. 1. Part. act. *Poet.* pro ἀναλέξας, a Verbo ἀναλέγω, *colligo.*

'Αναλογοῦσα, *quæ similis est*, Part. Præs. act. f. g. *contr.* pro ἀναλογέουσα, a Verbo αναλογέω, *similis sum.*

'Αναλυέμεν, *resoluere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀναλύειν, a Verbo ἀναλύω, *resoluo.*

'Ανάλωκα, *consumsi, destruxi*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Ion.* pro ἀνήλωκα, a Verbo ἀναλίσκω pro ἀναλόω, *consumo.*

'Αναλῶσαι, *consumsisse*, a. 1. Inf. act. Verbi eiusd.

'Αναμεμίχαται, *permixti sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, a Verbo ἀναμίγνυμι, *permisceo.*

'Αναμμένος, *amictus, annexus*, Part. Perf. pass. *Ion.* pro ἀνημμένος, a Verbo ἀνάπτω.

'Αναμνησθῶμεν, *recordemur*, siue *recordati simus*, 1. pl. a. 1. Coniunct. pass. Verbi ἀναμνήσκομαι pro ἀναμνάομαι, *recordor.*

'Ανανεοῦσθαι, *renouari*, Præs. Inf. pass. *contr.* pro ἀνανεόεσθαι, a Verbo ἀνανεόω, *renouo.*

'Ανάνυτα, *inutiliter*, *Dor.* pro ἀνήνυτα.

'Αναξα, *regnaui*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἤναξα, a Verbo ἀνάσσω, *regno.*

'Αναξιοπαθοῦσα, *indigna patiens*, seu *passa*, a. 2. Part. act. f. g. Verbi ἀνάξια πάσχω, pro ἀναξιοπαθέω, *indigna patior.*

'Αναπεπλήρωνται, *completæ sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. Verbi ἀναπληρόω, *compleo.*

'Αναπεπταμένος, *apertus*, Part. Perf. Pass. per *Syncopen*, pro ἀναπεπεταμένος, a Verbo ἀναπετάω, *expando, aperio.*

'Αναπεπτωκὼς, *qui discubuit*, Part. Perfect. act. Verbi ἀναπτόω, pro ἀναπίπτω, *discumbo, recumbo.*

'Αναπέφηνα, *visus sum*, 1. sing. Perf. Indic. med. Verbi ἀναφαίνω, *exhibeo, ostendo.*

'Αναπιμπλάναι, *perferre, pati*, Præs. Inf. act. Verbi ἀναπίμπλημι, *repleo.*

'Αναπιτνάμεν, *supinum iacere*, Præs. Inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀναπιτνάναι, a Verbo ἀναπίτνημι, pro ἀναπίτνω, *supinus iaceo.*

'Αναπλέκοντι, *implicant*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέκουσι, a Verbo ἀναπλέκω, *implico.*

'Αναπλώειν, *soluere portu*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀναπλέειν, a Verbo ἀναπλώω, *e portu soluo.*

'Αναπτάσθαι, *reuolasse*, Præs. vel a. 2. Inf. med. Verbi ἀνίπταμαι, *reuolo*, vel ἀναπέταμαι.

'Αναπτερῶν, *animum addere*, Præs. Inf. act. *contract.* pro ἀναπτερόειν, a Verbo ἀναπτερόω, *animum addo.*

'Αναπτῆναι, *reuolasse, subuolasse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀνίπτημι.

'Αναπτομένοιο, *accensi*, Gen. singul. Part. Præs. pass. *Ion.* pro ἀναπτομένου, a Verbo ἀνάπτω, *accendo.*

'Αναραιρηκὼς, *qui sustulit*, Perf. Part. act. *Att.* pro ἀνῃρηκὼς, a Verbo ἀναιρέω, *tollo.*

'Αναραιρηκὼς, *qui sustulit*, *Ion.* idem.

'Αναρρωγὼς, *apertus, diruptus*, Perfect. Part. med. *Ion.* pro ἀνερρωγὼς, a Verbo ἀναρρήγνυμι, *aperio, perrumpo, reuello.*

'Αναρρωσθέντες, *reualescentes, qui cursum conualuerunt*, Nom. plur. a. 1. Part. pass. Verbi ἀναρρώννυμι pro ἀναρρώω, *reualesco.*

'Ανάσσατοι, *inuicti*, *Dor.* pro ἀνήσσατοι.

'Ανασσείσασα, *quatiens, quæ quassauit*, a. 1. Part. act. f. g. *Poet.* pro ἀνασείσασα, a Verbo ἀνασείω, *quatio.*

'Ανασσέμεν, *regnare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀνάσσειν, a Verbo ἀνάσσω, *regno.*

'Ανασσον, *regnabam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἤνασσον, a Verbo eod.

'Ανάστα, *surge*, a. 2. Imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστηθι, a Verbo ἀνίστημι, *surgere iubeo.*

'Ανασταλμένος, *sublatus*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro ἀνεσταλμένος, a Verbo ἀναστέλλω, *contraho.*

'Αναστὰς, *qui surrexit*, a. 2. Part. act. Verbi ἀνίστημι.

'Αναστε, *surgite*, 2. plur. a. 2. Imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστητε, a Verbo eod.

'Αναστῇ, *surrexerit*, 3. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἀνίστημι.

'Αναστήσειεν, *dimoueret*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀναστήσαι, a Verbo eod.

'Αναστρωφᾶν, *conuertere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀναστρωφάειν, a Verbo ἀναστρωφάω, *conuerto.*

'Ανασφῆλαι, *resurrexisse ex lapsu*, a. 1. Inf. act. Verbi ἀνασφάλλω, *ex lapsu resurgo.*

'Ανάσχεο, *suffer*, 2. sing. Præt. Imp. med. *Ion.* pro

pro ἀνάσχεσο, seu ἀνάσχε, a Verbo ἀνασχέω patior.

Ἀνατιθεῖσι, *transferunt, imputant*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθέασι, a Verbo ἀνατίθημι.

Ἀνατιμᾶν, *pretium augere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀνατιμάειν, a Verbo ἀνατιμάω, *maioris indico.*

Ἀνατλὰς, *qui pertulit*, a. 2. Part. act. Verbi ἀνατλῆμι pro ἀνατλάω, *perfero.*

Ἀνατμηθεὶς, *sectione apertus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ἀνατέμνω, *sectione aperio.*

Ἀνάϋσαν, *exclamarunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀνήϋσαν, a Verbo ἀναύω, *acclamo.*

Ἀναύξας, *qui exclamauit*, a. 1. Part. act. *Dor.* pro ἀνaύσας, a Verbo eod.

Ἀναφανέντες, *ostensi, nisi, qui apparuerunt*, a. 2. Part. pass. Verbi ἀναφαίνω, *ostendo.*

Ἀναφθεὶς, *accensus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἀνάπτω, *accendo.*

Ἀναφλεχθῆναι, *excandescere*, seu *excanduisse*, a. 1. Inf. pass. Verbi ἀναφλέγω, *incendo.*

Ἀναχάσσασθαι, *recessisse*, a. 1. Inf. med. *Poet.* pro ἀναχάσασθαι, a Verbo ἀναχάζω, *recedo.*

Ἄναχθ', *regem*, pro ἄνακτ' ob sequentem adspiratam, & ἄνακτ' pro ἄνακτα, ab ἄναξ, ακτος, *rex.*

Ἀνάψῃς, *adfigas* siue *adfixeris*, 2. sing. a. 1. Coni. act. Verbi ἀνάπτω, *adfigo.*

Ἀνγνοίη, *agnouerit*, 3. sing. a. 2. Opt. act. *Dor.* pro ἀναγνοίη, a Verbo ἀναγινώσκω, *agnosco.*

Ἀνδεῖσθαι, *coronari*, Præs. Inf. pass. *Dor.* pro ἀναδεῖσθαι, a Verbo ἀναδέω, *corono.*

Ἄνδεμα, *vitta*, *Poet.* pro ἀνάδεμα.

Ἀνδησάμενος, *qui religauit*, a. 1. Part. med. *Poet.* pro ἀναδησάμενος, a Verbo ἀναδέω, *religo.*

Ἀνδίκτης, *laqueus*, *Poet* pro ἀναδίκτης.

Ἀνδραποδιεῦνται, *mancipabunt*, 3. plur. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἀνδραποδιοῦνται, quod *Attice* dicitur pro ἀνδραποδίσονται, a Verbo ἀνδραποδίζω, *mancipo.*

Ἀνδρεύμενος, *vir factus*, Præs. Part. pass. *Dor.* pro ἀνδρούμενος, quod est *contr.* ex ἀνδρόομενος, a Verbo ἀνδρόω, *virum reddo.*

Ἀνδρέων, *virorum*, Gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρῶν, ab ἀνήρ, *vir.*

Ἀνδροδάμαν, *mariti domitricem*, Acc. sing. *Dor.* pro ἀνδροδάμην, ab ἀνδροδάμη, *mariti* seu *viri domitrix.*

Ἀνδροῦσθαι, *fieri virum*, Præs. Inf. pass. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio.*

Ἀνδροφόνοιο, *viri necidae, homicidae*, Gen. sing. *Ion.* pro ἀνδροφόνου, ab ἀνδροφόνος, *viri interfector.*

Ἀνδρώδη, *virilem*, Acc. sing. *contr.* pro ἀνδρώδεα, ab ἀνδρώδης, *virilis.*

Ἀνδύεται, *emersit*, 3. Præt. Ind med. *Poet.* pro ἀναδύεται, ab ἀναδύομαι, *emergo.*

Ἄνδωκε, *reddidit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo.*

Ἀνέβη, *conscendit, adscendit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀναβαίνω, *conscendo, adscendo.*

Ἀνέβραχε, *insonuit*, 3. sing. aor. 2. act. Verbi ἀναβρέχω, *insono.*

Ἀνέβωσε, *clamauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἀνεβόησε, a Verbo ἀναβοάω, *clamo.*

Ἀνέγνωσμαι, *lectus sum*, 1. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀναγινώσκω pro ἀναγνόω, *lego.*

Ἀνέγνωτε, *legistis*, 2. pl. aor. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἀνέγρετο, *excitabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. per *Syncopen*, pro ἀνηγείρετο, a Verbo ἀναγείρω, per *Sync.* ἀνέγρω, *concito.*

Ἀνεδέγμεθα, *suscepti eramus*, 1. pl. Plusqu. Ind. pass. per *Syncopen*, pro ἀνεδεδέγμεθα, a Verbo ἀναδέχομαι, *suscipio.*

Ἀνέδρακον, *suspexi*, 1. sing. aor. 2. Ind. act. per *Metathes.* pro ἀνέδαρκον, Verbi ἀναδέρκω, *suspicio.*

Ἀνέδραμον, *recurri*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀνατρέχω pro ἀναδρέμω, *recurro.*

Ἀνεδου, *prodiit*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἀναδοῦμι, *prodeo.*

Ἀνεδύνε, *egrediebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἀναδύνω, *egredior.*

Ἀνεδύσατο, *emersit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἀναδύω, *emergo.*

Ἀνέζευξεν, *discessit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀναζεύγνυμι, pro ἀναζεύγω, *discedo.*

Ἀνεζήτουν, *requirebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἀνεζήτεον, a Verbo ἀναζητέω, *requiro.*

Ἀνέηκεν, *remisit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνεθάλετε, *reuiruistis*, 2. pl. a. 2. Ind. act. Verbi ἀναθάλλω *reuiresco.*

Ἀνεθεὶς, *remissus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνέθη, *laxatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀνίημι, *remitto, laxo.*

Ἀνείληπται, *contractum est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀναλαμβάνω, pro ἀναλήβω, *contraho.*

Ἀνεῖλον, *sustuli*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *tollo.*

Ἀνειμένη, *remissa*, Perf. Part. pass. f. g. Verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνειν, *consiccare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀνύειν, a Verbo ἀνύω, *consicco.*

Ἀνείρεαι, *interrogas*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* pro ἀνείρεσαι, a Verbo ἀνείρομαι, *interrogo.*

Ἀνείρυσαν, *subduxerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi ἀνερύω, *subduco, retraho, sursum traho.*

Ἀνεῖσαν, *adscenderunt*, 3. pl. Imperf. vel a. 1. Ind. act. Verbi ἄνειμι, *adscendo.*

Ἀνεῖσθαι, *remissum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi ἀνίημι, *remitto.*

Ἀνεῖχον, *sustinebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἀνέχω, *sustineo.*

Ἀνείω, *remitto*, Præs. Ind. act. *Poet.* pro ἀνίω i. e. ἀνίημι.

Ἀνέκλαγον, *vocem sustulerunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. act. Verbi ἀνακλάζω, *vocem tollo.*

Ἀνεκόπη, *percussus, repressus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. pass. Verbi ἀνακόπτω.

Ἀνέκραγον, *exclamarunt*, 3. pl. a. 2. Indic. act. Verbi ἀνακράζω, *exclamo.*

Ἀνελεῖς,

'Ανελεῖν, *sustulisse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *tollo*.

'Ανελήφθη, *receptus est*, 3. sing. a. 1. Indic. pass. Verbi ἀναλαμβάνω, pro ἀναλήβω, *recipio*.

'Ανελόντα, *eum*, *qui abstulit*, Acc. sing. a. 2. Part. act. Verbi ἀναιρέω, *aufero*.

'Ανέλοντο, *sumserunt*, 3. pl. a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἀνείλαντο, a Verbo ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *sumo*.

'Ανελπίσῃς, *desperes* seu *desperaueris*, 2. sing. a. 1. Coniunct. act. Verbi ἀνελπίζω, *despero*.

'Ανέλωσι, *sustulerint*, 3. pl. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἀναιρέω, pro ἀνέλω, *tollo*.

'Ανέμεινε, *exspectauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀναμένω, *exspecto*.

'Ανέμιμνε, *exspectabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi Poetici ἀναμίμνω, *exspecto*.

'Ανενέγκαι, *subduxisse*, a. 1. Ind. act. Verbi ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω, *subduco*.

'Ανενείκατο, *emisit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀνηνέγκατο, a Verbo eod.

'Ανενηνοχυῖα, *erumpens*, *quae erupit*, Part. Perf. med. f. g. *Att* pro ἀνηνοχυῖα, a Verbo ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω.

'Ανέντες, *remittentes*, Nom. pl. a. 2. Part. act. Verbi ἀνίημι, *remitto*.

'Ανέονται, *laxati sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἀνεῖνται, a Verbo ἀνίημι, *laxo*

'Ανεπάλμενος, *resiliens*, *Poet.* & *per Sync.* pro ἀνεφαλλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, *resilio*.

'Ανέπαλτο, *resiliit*, 3 sing. a. 1. Ind. med. *per Sync.* & *Dor.* pro ἀνεφήλατο, a Verbo eod.

'Ανέπεισε, *persuasit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀναπείθω, *persuadeo*.

'Ανέπεσε, *discubuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀναπίπτω, pro ἀναπέτω, *discumbo*.

'Ανεπήδησε, *saltauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀναπηδάω, *salto*.

'Ανεπτάπαν, *sursum volaui*, 1. sing. Imperf. Ind. med. *Dor.* pro ἀνεπτήμην, a Verbo ἀνίπταμαι, *sursum volo*.

'Ανεπτοίητο, *obstupuerat*, 3. sing. Plusqu. Ind. pass. Verbi ἀναπτοιέομαι, *obstupesco*.

'Ανερειψαμένη, *quae euertit*, Part. a. 1. med. f. g. Verbi ἀνερείπω, *euerto*.

'Ανεῤῥάγην, *diffractus sum*, *erupi*, 1. sing. aor. 2. Ind. pass. Verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω, *diffringo*, *erumpere facio*.

'Ανεῤῥημένος, *consutus*, Part. Perf. pass. *Ion.* pro ἀνεῤῥαμμένος, Verbi ἀναῤῥάπτω, *consuo*.

'Ανέῤῥωγε, *rescissum est*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥώγω, *rescindo*.

"Ανες, *remitte*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi ἀνίημι, *remitto*.

'Ανέσαιμι, *reduxero*, 1. sing. a. 1. Opt. act. Verbi ἀνέζω, *reduco*.

'Ανέσσυτο, *exsiliebat*, vel *exsilierat*, 3. singul. Plusq. Ind. pass. *per Metathesin* pro ἀνασέσυτο, a Verbo ἀνασύω, *concito*.

'Ανέσταν, *resurrexerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi ἀνίστημι, *remitto*.

'Ανεστάσι, *resurrexerunt*, 3. plur. Perf. Ind. act. *Ion.* pro ἀνεστάκασι, a Verbo ἀνίστημι, *surgere facio*, *excito*.

'Ανέσχετο, *sustulit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi ἀνέχω, pro ἀνασχέω, *sustineo*.

'Ανευρεῖν, *inuenisse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀνευρίσκω, pro ἀνευρέω, *inuenio*.

'Ανεῦρον, *inueni*, 1. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusdem.

'Ανεφάνατο, *apparuit*, 3. sing. a. 1. Indic. med. Verbi ἀναφαίνω, *ostendo*.

'Ανεχάζετο, *recedebat*, 3 sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἀναχάζω, *recedo*.

'Ανεχθέντος, *attracti*, Gen. sing. a. 1. Part. pass. a Verbo ἀνάγω, aliis ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.

'Ανεχοίμαν, *sustineam*, 1. sing. Praes. Opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, a Verbo ἀνέχω, *sustineo*.

'Ανέψυχθεν, *refrigerati sunt*, 3. plur. a. 1. Ind. pass. *Boeot.* pro ἀνεψύχθησαν, a Verbo ἀναψύχω, *refrigero*.

"Ανεω, *muti*, Nom. plur. *Att.* ab ἄνεως, *mutus*.

'Ανέῳγα, *aperui*, 1. sing. Perf. Ind. med. *Att.* pro ἄνῳγα, a Verbo ἀνοίγω, *aperio*.

'Ανέῳγμαι, *apertus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.

'Ανέωνται, *dimissi sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Att.* pro ἀνεῖνται, a Verbo ἀνίημι, *dimitto*.

'Ανέῳξα, *aperui*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, a Verbo ἀνοίγω, *aperio*.

'Ανέῳχα, *aperui*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ἤνοιχα, a Verbo eod.

'Ανεῴχθησαν, *aperti sunt*, 3. plur. a. 1. Ind. pass. *Att.* pro ἠνοίχθησαν, a Verbo eod.

'Ανῇ, *dimiserit*, 3. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἀνίημι, *dimitto*.

'Ανηβᾶν, *repubescere*, Praes. Inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν, ab ἀνηβάω, *repubesco*.

'Ανήγαγον, *subduxi*, 1. sing. a. 2. Ind. act. *Att.* pro ἄνηγον, a Verbo ἀνάγω, *subduco*.

'Ανήεσαν, *redierant*, 3. plur. Plusq. Ind. act. *Att.* pro ἀνήεισαν, a Verbo ἄνειμι, *redeo*.

'Ανήῃ, *dimisisset*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro ἀνῇ, a Verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto*.

'Ανήιξα, *prosilii*, 1. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀναΐσσω, *prosilio*.

'Ανῆκα, *adscendi*, Perf. Ind. act. Verbi ἄνειμι, *adscendo*.

'Ανῆκε, *remisit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἀνίημι, pro ἀνέω, *remitto*.

'Ανήλατο, *insiliit*, 3 sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἀνάλλομαι, *insilio*.

'Ανῆλθεν, *rediit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀνήλυθε, a Verbo ἀνέρχομαι, pro ἀνελεύθω, *redeo*.

'Ανηλώθην, *absumtus sum*, 1. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω, *absumo*.

'Ανήλωκα, *insumsi*, 1. sing. Perf. Ind. act. Verbi eiusdem.

'Ανῆμεν, *dimisimus*, 1. plur. aor. 2. Ind. act. pro ἀνεῖμεν, a Verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto*.

'Ανῆν, *relaxaui*, 1. sing. aor. eiusd.

'Ανηνασθαι, *recusasse*, a. 1. Inf. med. Verbi ἀναίνομαι, *recuso*.

'Ανήνεγκα, *obtuli*, *pertuli*, 1. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀναφέρω, pro ἀνενέγκω, *offero*.

'Ανή-

Ἀνήνηται, *repudiatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀναινέω, *repudio*.
Ἀνήνοθα, *florui*, 1. sing. Perf. Ind. med. *Att.* & *per Epenthes.* τε, ο, pro ἦνθα, a Verbo ἀνθέω, *floreo*.
Ἀνῆπται, *dicatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀνάπτω, *attribuo*, *dico*.
Ἀνῃρέθη, *interemtus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ἀναιρέω, *tollo*, *interimo*.
Ἀνηρείψαντο, *rapuere*, 3. pl. a. 1. Ind. med. Verbi ἀνερείπομαι, *rapio*.
Ἀνῃρηκώς, *qui sustulit*, Part. Perf. act. Verbi ἀναιρέω, *tollo*.
Ἀνηρώτεον, *interrogabant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνηρώτων, *a Verbo* ἀνερωτέω, *interrogo*.
Ἀνήφθην, *accensus sum*, 1. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀνάπτω, *accendo*.
Ἀνίῳ, *remiserim*, 1. sing. a. 2. Coniunct. act. *Æol.* pro Ionico ἀνέω, & hoc pro ἀνῶ, a Verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *remitto*.
Ἀνθάψω, *attigisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀνθάψασο, a Verbo ἀνθάπτομαι, *attingo*.
Ἀνθεῖ, *floret*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro ἀνθέει, a Verbo ἀνθέω, *floreo*.
Ἀνθείλοντο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. med. Verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλω, *deligo pro*.
Ἀνθέμενος, *qui reposuit*, a. 2. Part. med. *Poet.* pro ἀναθέμενος, a Verbo ἀνατίθημι, *repono*.
Ἄνθεο, *depone*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀνάθεσο, a Verbo ἀνατίθημι, *depono*.
Ἄνθεσαν, *deposuerunt*, 3. plur. aor. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἀνέθεσαν, a Verbo eod.
Ἄνθετο, *superposuit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. *Poet.* pro ἀνάθετο, a Verbo ἀνατίθημι, *superpono*.
Ἀνθεῦσαν, *florentem*, Acc. sing. Part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθέουσαν, a Verbo ἀνθέω, *floreo*.
Ἀνθεῦσι, *florent*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἀνθέουσι, a Verbo eod.
Ἀνθιστάμενος, *resistens*, Præs. Part pass. Verbi ἀνθίστημι, *contra statuo*.
Ἀνθίστατο, *resistebat*, 3. sing. Imperf. act. Verbi eiusd.
Ἄνθορε, *exsiliit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἀνέθορε, a Verbo ἀναθορέω, *exsilio*.
Ἀνθρακιή, *carbonum congeries*, *Ion.* pro ἀνθρακιά.
Ἀνθωμολογεῖτο, *palam confitebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *contr.* pro ἀνθωμολογέετο, a Verbo ἀνθομολογέομαι, *palam confiteor*.
Ἀνιεῖσι, *sursum iaciunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Att.* pro ἀνιεῖσι, a Verbo ἀνίημι, *sursum iacio seu mitto*.
Ἀνιείς, *relaxans*, Præs. Part act. Verbi eiusd.
Ἀνιεῦνται, *relaxantur*, 3. plur. Præs. Ind. pass. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνιένται, a Verbo ἀνίω, pro ἀνίημι, *relaxo*.
Ἀνίεσκε, *relaxabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἀνίη, a Verbo ἀνίημι, *relaxo*.
Ἀνίη, *moeror*, *Ion.* pro ἀνία.
Ἀνιηθείς, *molestia affectus*, 3. sing. aor. 1. Indic. passiu. Verbi ἀνιάω, *molestia adficio*.
Ἀνίην, *tristitiam*, Acc. sing. *Ion.* pro ἀνίαν, ab ἀνία, *molestia*.
Ἀνιηρά, *tristitia*, neutr. plur. *Ion.* pro ἀνιαρά, ab ἀνιαρός, *molestus*.
Ἀνιήσειε, *molestet*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀνιήσαι, a Verbo ἀνιάω, *molesto*.
Ἀνίκα, *quando*, *Dor.* pro ἡνίκα.
Ἀνίκατος, *inuictus*, *Dor.* pro ἀνίκητος.
Ἀνίον, *habena*, *Dor.* pro ἡνίον.
Ἀνιόντα, *orientem*, Acc. sing. aor. 2. Part. act. Verbi ἀνίημι, *orior*.
Ἀνιοῦσαν, *redeuntem*, Acc. sing. f. g. Participii Verbi ἄνειμι, *redeo*.
Ἀνίοχος, *auriga*, *Dor.* pro ἡνίοχος.
Ἀνίπποισιν, *illotis*, Dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκυστικῷ pro ἀνίπτοισι, ab ἄνιπτος, *illotus*.
Ἀνίσω, *surge*, 2. sing. Præs. Imper. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἀνίσασο, a Verbo ἀνίστημι.
Ἀνίσχεο, *sustine*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Ion.* pro ἀνίσχεσο, a Verbo ἀνίσχω, *erigo*.
Ἀνιώμεθα, *moeremus*, 1. plur. Præs. Ind. pass. Verbi ἀνιάω, *tristitia adficio*.
Ἀνιῷτο, *maestum reddat*, 3. singul. Præs. Optat. med. *contr.* pro ἀνιάοιτο, a Verbo ἀνιάω, *maestum reddo*.
Ἄννειν, *perficere*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἄνειν, a Verbo ἄνω pro ἀνύω, *perficio*.
Ἀννέφελος, *sine nubibus*, *Poet.* pro ἀνέφελος.
Ἀνοίης, *dementiae*, Gen. sing. *Ion.* pro ἀνοίας, ab ἄνοια, *dementia*.
Ἀνοίσω, *referam*, 1. sing. f. 1. Ind. act. Verbi ἀναφέρω pro ἀνοίω, *refero*.
Ἀνολβίῃ, *miseriae*, Dat. sing. *Ion.* pro ἀνολβίᾳ, ab ἀνολβία, *miseria*.
Ἄνομαι, *perficio*, *Poet.* pro ἀνύομαι.
Ἀνόρουσε, *surrexit*, 3. sing. a. 1 Ind. act. *Ion.* pro ἠνόρουσε, a Verbo ἀνορούω, *surgo*.
Ἄντα, *surge*, 2. sing. a. 2 Imper. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἀνάσταθι, a Verbo ἀνίστημι, *surgere facio*.
Ἀντάς, *qui surrexit*, a. 2. Part. act. *Poet.* pro ἀναστάς, a Verbo eod.
Ἀνστάμεναι, *resurrexisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* & *Att.* pro ἀναστῆναι, a Verbo eodem.
Ἀνστήτην, *surrexerunt*, 3. dual. aor. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἀνεστήτην, a Verbo eod.
Ἀνστρέφεται, *recurrit*, *redit*, 3. sing. Præs. Ind. pass. *Poet.* pro ἀναστρέφεται, a Verbo ἀναστρέφω, *retro verto*.
Ἀνσχεθέειν, *emergere*, Præs. Inf. act. Verbi ἀνσχεθέω, quod *Poetice* dicitur pro ἀνέχω, *emergo*.
Ἄνσχεο, *tolera*, 2. sing. a. 2. Imp. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἀνάσχεσο, f. ἀνασχήσω, a Verbo ἀνασχέω siue ἀνασχημι, pro ἀνέχω, *sustineo*.
Ἀνσχήσεσθαι, *toleraturum esse*, fut. 1. Inf. med. *Poet.* pro ἀνασχήσεσθαι, a Verbo eod
Ἄνσχοιτο, *toleraret*, 3. sing. a. 2. Opt. act. *Poet.* pro ἀνάσχοιτο, a Verbo eod.
Ἀνταείρειν, *aduersus aliquem aliquid tollere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀνταίρειν, a Verbo ἀνταείρω, *aduersus aliquem tollo*.
Ἀντάεις, *contrarius*, *Dor.* pro ἀντήεις.

'Ανταμείβετο, respondebat, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἀντημείβετο, a Verbo ἀνταμείβω, *muto, alterno.*

'Αντάπτεσθαι, *capessere*, Præf. Inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, a Verbo ἀνθάπτομαι, *capesso.*

"Αντειλας, *oriri fecisti*, 2. sing. aor. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἀνέτειλας, a Verbo ἀνατέλλω, *oriri facio.*

"Αντεινον, *extende*, 2 sing. a. 1. Imp. act. *Poet.* pro ἀνάτεινον, a Verbo ἀνατείνω, *extendo.*

'Αντεκδραμόντες, *contra occurrentes*, a. 2. Part. act. Verbi ἀνεκτρέχω, pro ἀνεκδρέμω, *contra occurro.*

'Αντεκλινεν, *aduerso innuebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀντικλίνω, *ex aduerso innuo.*

'Αντέλλοισα, *exoriens*, Præf Part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλλεσα, a Verbo ἀντέλλω, *orior.*

'Αντελοιδόρει, *remaledicebat*, 3. singul. Imperf. Ind. act *contr.* pro ἀντελοιδόρεε, a Verbo ἀντιλοιδορέω, *remaledico.*

'Αντεπεξήεσαν, *in occursum ierant*, 3. pl. Plusq. Ind. med. *Att.* pro ἀντεπεξήεισαν, a Verbo ἀντεπέξειμι, *obuiam eo.*

'Αντέπνεεν, *contra spirabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀντιπνέω, *contra spiro.*

'Αντερεῖν, *contradicere*, Præf. Inf. act. *contr.* pro ἀντερέειν, a Verbo ἀντερέω, *contradico.*

'Αντερείσαις, *qui vicissim firmauit*, a. 1. Part. act. masc. gen *Æol.* pro ἀντερείσας, a Verbo ἀντερείδω, *vi issim fulcio.*

'Αντεστραμμένος, *in contrarium versus*, Partic. Perf. pass. Verbi ἀντιστρέφω, *in contrarium verto.*

'Αντέταται, *erectus est*, 3. sing. Perf. Indic. pass. *Poet.* pro ἀνατέταται, a Verbo ἀνατείνω, *sursum extendo, erigo.*

'Αντέτεινε, *contra tetendit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀντιτείνω, *contra nitor.*

'Αντετόρησεν, *transfixit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἀντιτορέω, *transfigo.*

'Αντετέτυξο, *similis eras*, seu *fueras*, 2. sing. Plusquampert. Ind. pass. Verbi ἀντιτεύχω, *simile elaboro.*

'Αντεφίλασε, *redamauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, a Verbo ἀντιφιλέω, *redamo.*

'Αντημείβετο, *respondebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἀνταμείβομαι, *respondeo.*

'Αντιάασθε, *occurrebatis*, 2. plur. Imperf. Indic. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠντιᾶσθε, a Verbo ἀντιάω, *occurro.*

'Αντιάξει, *occurret*, 3. sing. f. 1. Ind. *Dor.* pro ἀντιάσει, a Verbo eod.

'Αντιαόμην, *occurrebam*, Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἠντιαόμην, vel ἠντιώμην, a Verbo eodem.

'Αντιβῆναι, *repugnasse*. a. 1. Inf. act. Verbi ἀντιβαίνω, *repugno.*

'Αντιβίη, *contraria*, *Ion.* pro ἀντιβία, ab ἀντίβιος, *contrarius.*

'Αντιβόλησα, *occurri*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἀντεβόλησα, a Verbo ἀντιβολέω.

'Αντιδιατιθέμενος, *contrario animo adfectus*, Præf. Part. pass. Verbi ἀντιδιατίθημι, *contrario modo dispono.*

'Αντιζεσθαι, *castra castris opposita habere*, Præf. Inf. med. *Ion.* pro ἀνθιζεσθαι, a Verbo ἀντίζω, *castra oppono.*

'Αντίη, *aduersa*, *Ion.* pro ἀντία, ab ἀντίος, *aduersus.*

'Αντιθευσόμενος, *qui contra aliquem est cursurus*, f. 1. Part. med. Verbi ἀντιθέω, *contra aliquem curro.*

'Αντικάτησθαι, *e regione alicuius sedere*, Præf. Inf. med. *Ion.* pro ἀντικάθησθαι, a Verbo ἀντικάθημαι, *aduersum sedeo.*

'Αντικατίζεσθαι, *castra castris opposita habere*, Præf. Inf. med. *Ion.* pro ἀντικαθίζεσθαι, a Verbo ἀντικαθίζω, *castra oppono.*

'Αντικύρσας, *nactus*, a. 1. Part. act. Verbi ἀντικύρω, *nancifcor.*

'Αντιλάβοις, *vicissim accipias*, 2. sing. a. 2. Opt. act. Verbi ἀντιλαμβάνω pro ἀντιλήψω, *vicissim accipio.*

'Αντιᾶσθαι, *aduersari*, Præf. Inf. med. *contr.* pro ἀντιόεσθαι, a Verbo ἀντιόομαι, *aduersor.*

'Αντιπαραβαλέμεν, *comparabimus*, 1. plur. f. 2. Ind. act. Verbi ἀντιπαραβάλλω, *comparo.*

'Αντιπαρασχεῖν, *retribuere*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀντιπαρέχω pro ἀντιπαρασχέω, *retribuo.*

'Αντιπαρῆλθε, *praeteriit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀντιπαρέρχομαι, *praetereo.*

'Αντιπεφάσθαι, *loco alterius occidi*, Perf. Infin. pass. Verbi ἀντιφάω, *occido pro altero.*

'Αντιπρήσσειν, *aduersari*, Præf. Inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν, a Verbo ἀντιπράσσω, *aduersor.*

'Αντιπροήεσαν, *obuium prodierant*, 3. pl. Plusq. Ind. act. *Att.* pro ἀντιπροήεισαν, a Verbo ἀντιπρόειμι, *obuio.*

'Αντιστὰς, *ex aduerso stans*, a. 2. Part. act. Verbi ἀνθίστημι, *oppono.*

'Αντιτύχοις, *consequaris*, f. *consecutus sis*, 2. sing. a. 2. Opt. act. Verbi ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτεύχω, *consequor.*

Αντιφερίξαι, *obuiam se obtulisse*. a. 1. Inf. act. *Poet.* & *Dor.* pro ἀντιφερίσαι, a Verbo ἀντιφερίζω, *obuiam me fero.*

'Αντιχρᾶν, *sufficere*, Præf. Inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, a Verbo ἀντιχράω, *suffi io.*

'Αντιωθῆναι, *aduersatum esse*, a. 1. Inf. Verbi ἀντιόομαι, *aduersor.*

'Αντολὴ, *ortus*, *Poet.* pro ἀνατολή.

'Αντρω, *antri*, Gen. sing. *Dor.* pro ἄντρυ, ab ἄντρον, *antrum.*

"Αντυγες, *habenae*, Nom. pl. ab ἄντυξ, *habena.*

'Αντυπεργεῖν, *vicissim inseruire*, Præf. Inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἀνθυπεργέειν, a Verbo ἀνθυπεργέω, *vicissim inseruio.*

"Ανυε, *perficiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a Verbo ἀνύω, *perficio.*

"Ανυμες, *perficiebamus*, 1. plur. Imperf. Ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἠνύομεν, a Verbo eod.

"Ανυον, *perficiebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἤνυον, a Verbo eod.

'Ανυπόδατος, *discalceatus*, *Dor.* pro ἀνυπόδητος.

"Ανυσε, *perfecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε, a Verbo ἀνύω.

'Ανυσάμαν,

Ἀνυσάαμην, *confeci*, 1. sing. a. 1. Ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἠνυσάμην, a Verbo ἀνύω, *perficio*.

Ἀνύσας, *qui perfecit*, a. 1. Part. act. Verbi eiusd.

Ἀνύσσας, idem, *Poet.* pro ἀνύσας.

Ἄνυτο, *perficiebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἤνυτο, a Verbo ἀνύω, *perficio*.

Ἀνῶ, *deseram*, s. *deseruerim*, 1. sing. a. 2. Coni. act. Verbi ἀνίημι, pro ἀνέω, *desero*.

Ἄνωγα, *iussi*, 1. sing. Perf. Ind. med. *Ion.* pro ἤνωγα, a Verbo ἀνώγω, *iubeo*.

Ἀνωγέμεν, *iubere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀνώγειν, a Verbo eod.

Ἀνώγηθι, *iube*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἀνώγημι, *iubeo*.

Ἀνῷγμαι, *apertus sum*, 1. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀνοίγω, *aperio*.

Ἀνῶγεν, *iubebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠνώγεον, a Verbo ἀνωγέω.

Ἀνώγων, *iubebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἠνώγων, a Verbo ἀνώγημι, *iubeo*.

Ἀνωίχθην, *apertus sum*, 1. sing. a. 1. Ind. pass. *per Dialysin* pro ἀνῴχθην, a Verbo ἀνοίγω, *aperio*.

Ἀνῶκται, *apertus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἀνῶν, *expediens*, Præs. Part. act. Verbi ἀνόω, pro ἄνω, *expedio*.

Ἀνῶξαι, *iussisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἀνώγω, *iubeo*.

Ἀνωσάμενος, *qui propulsauit*, Part. aor. 1. med. Verbi ἀναθέω, pro ἀνώθω, *propello*.

Ἀνῶσαι, *retulisse*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro ἀνοῖσαι, a Verbo ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero*.

Ἀνῷχα, *aperui*, 1. sing. Perf. Indic. act. Verbi ἀνοίγω, *aperio*.

Ἄνωχθι, *iube*, 2. sing. Præs. Imper. act. *per Syncopen* pro ἀνώγηθι, a Verbo ἀνώγημι, *iubeo*.

Ἀνώχθω, *iubeto*, 3 sing. Præs. Imper. act. *per Sync.* pro ἀνωγέτω, a Verbo eod.

Ἄξαιμι, *fregerim*, 1. sing. a. 1. Opt. act. Verbi ἄγω vel ἄγνυμι, *frango*.

Ἄξε, *age*, Præt. Imper. Verbi Poetici ἄξω pro ἄγω, *duco*.

Ἄξεια, *fregerim*, 1. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἄξαιμι, a Verbo ἄγω, *frango*.

Ἀξείνος, *sine hospite*, *Poet.* pro ἄξενος.

Ἀξιοῦμαι, *dignum censeo*, 1. sing. Præs. Indic. med. *Dor.* pro ἀξιόομαι, a Verbo ἀξιόομαι *censeo dignum*.

Ἀξιοθέητος, *spectatu dignus*, *Ion.* pro ἀξιοθέατος.

Ἀξιώσεια, *dignum censuerim*, 1. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, a Verbo ἀξιόω, *dignor*.

Ἆξον, *frange*, vel *duc*, 2. sing. a. 1. Imperat. act. Verbi ἄγω, *frango* vel *duco*.

Ἄξω, *ducam*, 1. sing. f. 1. Ind. act. Verbi ἄγω, *duco*, vel *frangam*, f. 1. Ind. act. a Verbo ἄγω vel ἄγνυμι, *frango*.

Ἀοιδᾶν, *cantuum*, Gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab ἀοιδὴ, *cantus*.

Ἄορτο, *sublatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo*.

Ἀπαγινέειν, *abducere*, Præs. Inf. act. Verbi Ionici ἀπαγινέω, pro ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπαγξαίμην, *me strangulem*, 1. sing. a. 1. Opt. med. Verbi ἀπάγχομαι, *me strangulo*.

Ἀπαδεῖν, *displicere* s. *displicuisse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀπάδω, *displiceo*.

Ἀπαὶ, *ab*, *Poet.* pro ἀπό.

Ἀπαιρεθεῖς, *priuarer*, 1. sing. a. 1. Coniunct. pass. *Ion.* pro ἀφαιρεθῶ, a Verbo ἀφαιρέω, *priuo*.

Ἀπαιρεημένοι, *fraudati*, Nom. pl. Part. Perf. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἀφῃρημένοι, a Verbo eodem.

Ἀπαιτεῖ, *repetit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro ἀπαιτέει, a Verbo ἀπαιτέω, *repeto*.

Ἀπαλὰ, *mollis*, *Dor.* pro ἁπαλὴ, ab ἁπαλὸς, *mollis*.

Ἀπαλαλκέμεν, *repellere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἀπαλάλκειν, a Verbo ἀπαλάλκω, *repello*, *arceo*.

Ἀπαλάλκοι, *repellat*, 3 sing. a. 1. Opt. act. Verbi eiusdem.

Ἀπαμμένος, *suspensus*, Part. Perf. pass. *Ion.* pro ἀφημμένος, a Verbo ἀφάπτω, *suspendo*.

Ἀπανήνατο, *recusauit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀπηνήνατο, a Verbo ἀπαναίνομαι, *respuo*.

Ἀπανήνασθαι, *recusare*, aor. 1. Inf. med. Verbi eiusdem.

Ἀπαντᾶν, *occurrere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν, a Verbo ἀπαντάω, *occurro*.

Ἀπάορος, *remotus*, *Dor.* pro ἀπήορος.

Ἀπᾶραι, *sustulisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπαραιρημένος, *spoliatus*, Part. Perf. pass. *Ion.* & *per reduplicationem* pro ἀφῃρημένος, a Verbo ἀφαιρέω, *spolio*.

Ἀπάρας, *qui sustulit*, a. 1. Part. Verbi ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπαρθῶ, *ablatus fuero*, 1. sing. a. 1. Coniunct. pass. Verbi eiusd.

Ἄπαρον, *tolle*, 2. sing. a. 2. Imperat. act. Verbi ἀπαίρω, *tollo*.

Ἀπασέων, *omnium*, Gen. plur. *Ion.* pro ἁπασῶν, ab ἅπας, ἅπασα, *omnis*.

Ἀπατᾷ, *defraudat*, 3. singul. Præs. Indic. act. *contr.* pro ἀπατάει, a Verbo ἀπατάω, *defraudo*.

Ἀπατάτω, *decipiat*, 3. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ἀπαταέτω, a Verbo eod.

Ἀπαυδᾶν, *renuntiare*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀπαυδάειν, a Verbo ἀπαυδάω, *renuntio*.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, *ausurum esse*, f. 1. Ind. med. *Att.* pro ἀπαυθαδιέσεσθαι, a Verbo ἀπαυθαδίζομαι, *audeo*.

Ἀπαψας, *qui nexuit*, aor. 1. Part. act. *Ion.* pro ἀφάψας, a Verbo ἀφάπτω, *necto*.

Ἀπέβα, *successit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, a Verbo ἀποβαίνω pro ἀποβάω, *succedo*.

Ἀπέβη, *discessit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi ἀποβαίνω, pro ἀποβάω, *discedo*.

Ἀπεβήσατο, *discessit*, 3 sing. aor. 1. Ind. med. Verbi eiusd.

Ἀπεγαλακτίσθην, *ablactatus sum*, 1. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto*.

Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis euasit*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo*.

Ἀπεδάσσαο, *diuisisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀπεδάσαο, siue ἀπεδάσω, a Verbo ἀποδάζομαι, *diuido*.

'Απεδειροτόμησεν, *capus amputauit*, 3. sing. a. I. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀποδειροτομέω, *caput amputo*.

'Απεδίδε, *reddebaris*, 2. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Απεδίδεν, *reddebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν, a Verbo eod.

'Απέδοντο, *reddiderunt*, 3. plur. a. 2. Ind. med. Verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Απέδοσθε, *reddidistis*, 2. plur. Aoristi eiusd.

'Απέδρα, *aufugit*, 1. sing. aor. 1. Ind. act. *Att.* & *per Apocopen*, pro ἀπέδρασα, a Verbo ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω, *aufugio*.

'Απέδωχ' pro ἀπέδωκ' ob sequentem adspiratam, & ἀπέδωκ' pro ἀπέδωκε, *restituit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἀποδίδωμι, *restituo*, *reddo*.

'Απέειπεν, *negabat*, 3. sing. Imperf. Indic. act. *Ion.* pro ἀπειπεν, a Verbo ἀπέπω, *nego*.

'Απεζωσμένος, *exauctoratus*, Partic. Perf. pass. Verbi ἀποζώννυμι, *exauctoro*.

'Απήην, *aberat*, 3. sing. Imperf. Ind. *Poet.* pro ἀπῆν, a Verbo ἄπειμι, *absum*.

'Απέθετο, *deposuit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi ἀποτίθημι, *depono*.

'Απέθηλε, *defloruit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀποθάλλω, *defloreo*.

"Απει, *abi*, 2. sing. Præs. Imper. pro ἄπιθι, a Verbo ἄπειμι, *abeo*.

'Απείθη, *dimissus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἀφείθη, a Verbo ἀφίημι, *dimitto*.

'Απειλείεις, *minaris*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Poet.* pro ἀπειλέεις, a Verbo ἀπειλέω, *minor*.

'Απειλείουσα, *minans*, Part. Præs. act. *Poet.* pro ἀπειλέουσα, a Verbo eod.

'Απειλήτην, *minati sunt*, 3. dual. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἀπειλησάτην, a Verbo ἀπειλέω, *minor*.

'Απειλήφασιν, *receperunt*, 3. plur. Perf. Ind. act. *Att.* & cum ν ἐφελκ pro ἀπολελήφασι, a Verbo ἀπολαμβάνω pro ἀπολήβω, *recipio*.

'Απειρηκὼς, *fessus*, Part. Perf. act. Verbi ἀπερέω, *viribus concido*, *defatigor*.

'Απεῖρξαν, *abarcuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi ἀπείργω, *abarceo*.

'Απειρομάχας, *imperitus prælii*, *Dor.* pro ἀπειρομάχης.

'Απεῖσε, *abiit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἄπειμι, *abeo*.

'Απεκάλει, *nominabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλεε, a Verbo ἀποκαλέω, *nomino*.

'Απεκλελαθόμην, *oblitus sum*, 1. sing. aor. 2. Ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἀπεξελαθόμην, a Verbo ἀπεκλανθάνω, *obliuiscor*.

'Απέκτανεν, *occidit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀποκτείνω, *occido*.

Απελείβεθ' pro ἀπελείβετ' ob sequentem litteram adspiratam, & ἀπολείβετ' pro ἀπελείβετο, *destillabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἀπολείβομαι, *destillo*.

'Απελέσθαι, *abstulisse*, aor. 1. Inf. med. *Ion.* pro ἀφελέσθαι, a Verbo ἀφαιρέω pro ἀφέλω, *aufero*.

'Απελεύσονται, *recedent*, 3. plur. f. 1. Ind. med. Verbi ἀπέρχομαι pro ἀπελεύθω, *recedo*.

'Απελήλακε, *abegit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ἀπήλακε, a Verbo ἀπελαύνω pro ἀπελάω, *abigo*.

'Απελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusd.

'Απελήλυθε, *abiit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi sequentis.

"Απελθε, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω, *abeo*.

'Απελόμενοι, *qui eripuerunt*, aor. 2. Part. med. *Ion.* pro ἀφελόμενοι, a Verbo ἀφαιρέω pro ἀφέλω, *eripio*.

'Απελωβήθη, *contumeliam accepit*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀπολωβάω, *contumelia adficio*.

'Απέμαθον, *dedidici*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀπομανθάνω pro ἀπομαθέω, *dedisco*.

'Απεμαράνθη, *emarcuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀπομαραίνω, *marcidum reddo*.

'Απέμεσσε, *euomuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀπήμεσε, a Verbo ἀπεμέω, *euomo*.

'Απεμόργνυ, *abstergebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. Verbi ἀπομόργνυμι, *abstergo*.

'Απενέγκασθαι, *abstulisse*, aor. 1. Inf. med. Verbi ἀποφέρω pro ἀπενέγκω, *aufero*.

'Απενεγκοῦσα, *quæ abstulit*, Part. a. 2. fem. gen. Verbi eiusd.

'Απενειχθεὶς, *relatus*, a. 1. Part. pass. *Ion.* pro ἀπενεχθεὶς, a Verbo eod.

'Απενείχθη, *delatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἀπηνέχθη, a Verbo eod.

'Απενέχθη, idem, sed communiter.

'Απενεχθῆναι, *deportatum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi eiusd.

'Απενθεῖν, *abiisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a Verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελεύθω, *abeo*.

'Απέντες, *qui dimiserunt*, Nom. plur. aor. 2. Part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a Verbo ἀφίημι, *dimitto*.

'Απενόσφισεν, *separauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀπονοσφίζω, *separo*.

'Απεξεδυσάμην, *exui*, 1. sing. aor. 1. Ind. med. Verbi ἀπεκδύω, *exuo*.

'Απεξελαθόμην, *oblitus sum*, 1. sing. a. 2. Ind. med. Verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπεκλήθω, *obliuiscor*.

'Απεξηραμένος, *exsiccatus*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, a Verbo ἀποξηραίνω, *exsicco*.

'Απέοικα, *absimilis sum*, 1. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἀπείκω, *absimilis sum*.

'Απεόντα, *absentem*, Acc. sing. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπὼν, *absens*.

'Απεπλάγχθη, *resiliit*, *aberrauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀποπλάζω, *aberrare facio*.

'Απέπνει, *spirabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἀπέπνεε, a Verbo ἀποπνέω, *spiro*, *flo*.

'Απεπτάμην, *auolaui*, aor. 2. Ind. med. Verbi ἀφίπταμαι, *auolo*.

'Απέπτην, *euolaui*, 1. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

'Απέργειν, *disiungere*, *Ion.* pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω, *disiungo*.

"Απεργμαι, *præclusus sum*, 1. sing. Perfect. Ind. pass. Verbi eiusd.

'Απερείσασθαι,

'Απερείσασθαι, *effudisse*, aor. 1. Inf. med. Verbi ἀπερείδω, *effundo*.

'Απερείσι' pro ἀπερείσια, & hoc *per Metathesin*, pro ἀπειρέσια, *infinita*, ab ἀπειρέσιος, *infinitus*.

'Απέρξας, *qui confecit*, aor. 1. Part. act. Verbi ἀπερρέζω, *conficio*.

"Απερρε, *abi in malam rem*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἀπέρρω, quod *Æol.* dicitur pro ἀπείρω, *in malam rem abeo*.

'Απερρωγὼς, *abruptus*, Perf. Part. med. Verbi ἀπορρήγνυμι, pro ἀπορρήγω, *abrumpo*.

'Απέρυκε, *arce*, 2. sing. Præs. Imper. Verbi ἀπερύκω, *arceo*.

"Απες, *dimitte*, 2. sing. a. 2. Imp. *Ion.* pro ἄφες, a Verbo ἀφίημι, *dimitto*.

'Απέσαξα, *onus deposui*, 1. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἀποσάττω, *onus seu clitellas depono*.

'Απέσβας, *exstincta es*, 2. sing. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἀπέσβης, a Verbo ἀποσβέννυμι pro ἀποσβέω, *exstinguo*.

'Απεσκίμφθαι, *effusum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi ἀποσκίμπτω, *effundo*.

'Απεσκολυμμένος, *excoriatus*, Perf. Part. pass. Verbi ἀποσκολύπτομαι, *excorio*.

'Απέσομαι, *abero*, 1. sing. f. 1. Ind. med. Verbi ἄπειμι, *absum*.

'Απέσσυθεν, *proruperunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. *Æol.* vel *Boeot.* & *Poet.* pro ἀπεσύθησαν, a Verbo ἀποσύομαι, *erumpo*.

'Απέσσυτο, *proruperat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Poet.* pro ἀπεσέσυτο, a Verbo eod.

'Απέσταν, *destiterunt*, 3. plur. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἀπέστησαν, a Verbo ἀφίστημι, *desistere facio*.

'Απέστην, *destiti*, 1. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi ἀφίστημι, *absistere facio*.

'Απέστιχον, *abii*, *remoui*, 1. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi ἀποστείχω, *abeo*, *remoueo*.

'Απέστολε, *misit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi ἀποστέλλω, *mitto*.

'Απεστραμμένος, *auersus*, Perf. Part. pass. Verbi ἀποστρέφω, *auerto*.

'Απέστραφον, *auerti*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi eiusdem.

'Απέστω, *absit*, 3. sing. Præs. Imp. act. Verbi ἄπειμι, *absum*.

'Απεσφάλην, *aberraui*, 1. sing. aor. 2. Ind. pass. Verbi ἀποσφάλλω, *aberrare facio*.

'Απέσχηκα, *abfui*, 1. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἀπέχω pro ἀποσχέω, *abstineo*.

'Απέσχον, *abstinui*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

'Απέτμηον, *præcidi*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀποτέμνω, *præcido*.

'Απετέθη, *depositus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀποτίθημι, pro ἀποθέω, *depono*.

'Απετίννυον, *poenas luebant*, 3. pl. Imper. Ind. act. Verbi ἀποτιννύω, *poenas luo*.

'Απέτραγον, *deuoraui*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀποτρώγω, *deuoro*.

'Απετρωπῶντο, *non audebant*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. *contr.* pro ἀπετρωπάοντο, a Verbo ἀποτρωπάω, *in fugam conuerto*.

'Απέφηνε, *ostendit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀποφαίνω, *ostendo*.

'Απεφηνάμην, *ostendi*, 1. sing. aor. 1. Ind. med. Verbi eiusd.

'Απεφθαρμένος, *corruptus*, Perf. Part. pass. Verbi ἀποφθείρω, *corrumpo*.

'Απεφθέγξατο, *locutus est*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἀποφθέγγομαι, *loquor*.

'Απέφθιτο, *interierat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ἀποφθίω, *corrumpo*.

'Απέφυγον, *aufugi*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀποφεύγω, *aufugio*

'Απεχθέμεναι, *odio prosequi*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἀπέχθειν, a Verbo ἀπέχθω, *odio prosequor*.

'Απέχθηαι, *odio sis*, 2. sing. Præs. Coniunct. pass. *Ion.* pro ἀπέχθησαι f. ἀπέχθῃ, a Verbo eodem.

'Απεχθήσομαι, *odio ero*, 3. sing. f. 1. Ind. med. Verbi ἀπεχθάνομαι, *odio sum*.

'Απεχθόμην, *odio fui*, 1. singul. aor. 2. Indic. med. *Ion.* pro ἀπηχθόμην, a Verbo eodem.

'Απεχρέετο, *satis erat*, Imperf. pro ἀπέχρη.

'Απέχρη, *satis erat*, Imperf. Ind. Verbi Impersonalis, ἀπόχρη, *satis est*.

'Απεών, *absens*, *Ion.* pro ἀπών, ab ἄπειμι, *absum*.

'Απῇ, *absit*, 3. singul. Præs. Coniunct. Verbi eiusd.

'Απήγαγεν, *abduxit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Att.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, a Verbo ἀπάγω, *abduco*.

'Απηγήσασθαι, *narrasse*, aor. 1. Inf. med. *Ion.* pro ἀφηγήσασθαι, a Verbo ἀφηγέομαι, *narro*.

'Απηγξάμην, *strangulaui*, 1. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἀπάγχω, *strangulo*.

'Απῆγεν, *abduxit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. Verbo ἀπάγω, *abduco*.

'Απῆγχε, *strangulauit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἀπάγχω, *strangulo*.

'Απήειν, *abieram*, 1. sing. Plusq. Indic. med. Verbi ἄπειμι, *abeo*.

'Απῆκεν, *dimisit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a Verbo ἀφίημι pro ἀφέω, *dimitto*

'Απήλακε, *abegit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἀπελαύνω, pro ἀπελάω, *abigo*.

'Απήλασα, *abegi*, 1. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

'Απήλαυον, *fructum capiebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἀπελαύω, *fructum percipio*.

'Απῆλθον, *abii*, 1 sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελεύθω, *abeo*.

'Απηλλάγη, *liberatus est*, 3. sing. a 2. Ind. pass. Verbi ἀπαλλάττω, *libero*.

'Απηλλοτρίωκε, *abalienauit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἀπαλλοτριόω, *abalieno*.

'Απηλοίησε, *contudit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀπηλοιάω, *contundo*.

'Απήλπικε, *desperauit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἀπελπίζω, *despero*.

'Απήμβροτεν, *aberrauit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, a Verbo ἀφαμαρτάνω, pro ... *aberro*.

'Απημεληκμένος, *neglectus*, Perf. Part. pass. Verbi ἀπαμελέω, *negligo*.

'Απῆμεν, *abiueramus*, 1 pl. Plusq. Ind. act. *per Sync.* pro ἀπῄειμεν, a Verbo ἄπειμι, *abeo.*

'Απήμυνεν, *adiuuit*, 3. sing. aor. 1. indic. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀπαμύνω, *auxilior, adiuuo.*

'Απῆν, *aberam*, 1. sing. Imperf. Ind. Verbi ἄπειμι, *absum.*

'Απήνεγκε, *abduxit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀποφέρω pro ἀπενέγκω, *abduco.*

'Απηνεώθη, *obstupefactus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. Verbi ἀπηνέομαι, *obstupesco.*

'Απηνηνάμην, *renui*, 1. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἀπαναίνομαι, *renuo.*

'Απῆνθει, *abiit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθεν, a Verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελεύθω, *abeo.*

'Απηρεισάμην, *intendi*, aor. 1. Ind. med. Verbi ἀπερείδω, *intendo.*

'Απήρθη, *sublatus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀπαίρω, *tollo.*

'Απηρτημένος, *suspensus*, Perf. Part. pass. Verbi eiusdem.

'Απήρτισμαι, *absolutus sum*, 1. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀπαρτίζω, *perficio.*

"Απῃ, *absuerit*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. Verbi ἄπειμι, *absum.*

'Απήσων, *emissurus*, Fut. 1. Part. act. *Ion.* pro ἀφήσων, a Verbo ἀφίημι, *emitto.*

'Απηύρα, *auferebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act *contr.* pro ἀπηύραε, a Verbo ἀπαυράω, *aufero.*

'Απηῦρα, *priuaui*, a. 1. Ind. act. *per Syncop.* pro ἀπηύρησα, a Verbo eod.

'Απηύρων, *auferebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἀπηύραον, a Verbo eod.

'Απῆχε, *abduxit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἀπάγω, *abduco.*

'Απήχθετο, *inuisus erat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi ἀπάχθομαι siue ἀπεχθάνομαι, *inuisus sum.*

'Απήχθην, *abductus fui*, 1. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀπάγω, *abduco.*

'Απήχθηρε, *odio prosecutus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἀπεχθαίρω, *odio prosequor.*

'Απηωρεῦντ', *suspensi erant*, pro ἀπηωρεῦντο, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *Dor.* pro ἀπηωροῦντο, *contr.* ex ἀπηωρέοντο, a Verbo ἀπαιωρέω, *e sublimi dependeo.*

'Απίασι, *abeunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Ion.* pro ἄπισι, ab Verbo ἄπειμι, *abeo.*

'Απίδω, *viderim*, 1. sing. a. 2. Coniunct. Verbi ἀπείδω, *video.*

'Απίεμεν, *emittimus*, 1. pl. Præs Ind. act. *Ion.* pro ἀφίεμεν, a Verbo ἀφίημι, *emitto.*

'Απιενται, *emittunt*, 3. pl. Præs. Ind. med. *Ion.* pro ἀφιενται, a Verbo ἀφίημι, *emitto.*

'Απίεσαν, *abierunt*, 3. plur. a. 2. Ind. act. Verbi ἄπειμι, *abeo.*

'Απιῃς, *abeas*, 2. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi eiusdem.

'Απιθεῖν, *inobedientem esse*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀπιθέειν, a Verbo ἀπιθέω, *inobediens sum.*

'Απίθησα, *inobediens fui*, 1. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἀπείθησα, a Verbo eod.

'Απίκαται, *venerunt*, 3. plur. Perf. pass. *Ion.* pro ἀπίκαται, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, a Verbo ἀφικνέομαι.

'Απίκῃ, *veneris*, 2. sing. aor. 2. Coniunct. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ, a Verbo eod.

'Απικνεῖσθαι, *venire*, Præs. Inf. pass. *Ion.* & *contr.* pro ἀφικνέεσθαι, a Verbo eod.

'Απικόμενος, *progressus*, aor. 2. Part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενος, a Verbo eod.

'Απιλλήθη, *clausus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀπιλλέω, *claudo.*

'Απίξεται, *veniet*, 3. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεται, a Verbo ἀφικνέομαι, pro ἀφίκομαι, *venio.*

"Απιεν, *abiit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἄπειμι, *abeo.*

'Απιστάναι, *disiungere*, Præs. Inf. act. *Ion.* Verbi ἀφίστημι, *disiungo.*

'Απιστέαται, *defecerunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἀφίστανται, a Verbo ἀφίστημι, *ad defectionem sollicito.*

'Απίστημι, *ad defectionem sollicito*, *Ion.* pro ἀφίστημι.

"Απιτ' pro ἄπιτε, *abite*, 2. plur. Præs. Imper. act. Verbi ἄπειμι, *abeo.*

"Απλατος, *magnitudine immensus*, *inaccessus*, *Dor.* pro ἄπλητος.

"Απνουν, *mortuum*, Acc. sing. *contr.* pro ἄπνοον, ab ἄπνοος, *mortuus.*

'Αποαιρεῖσθαι, *auferri*, *adimi*, Præs. Inf. pass. *Ion.* & *contr.* pro ἀφαιρέεσθαι, a Verbo ἀφαιρέω, *aufero.*

'Αποαίρεο, *aufer*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἀφαίρεσο, seu ἀφαιροῦ, a Verbo eod.

'Αποβάλητε, *abieceritis*, 2. plur. a. 2. Coniunct. a Verbi ἀποβάλλω, *abiicio.*

'Αποβεβληκότων, *eorum*, *qui abiecerunt*, Gen. plur. Part. Perf. act. Verbi eiusd.

'Αποβῆναι, *descendisse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀποβάω, *descendo.*

'Αποβιῶναι, *mori*, Præs. Inf. act. Verbi ἀποβίωμι pro ἀποβιόω, *morior.*

'Αποβλαφθεὶς, *priuatus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ἀποβλάπτω, *lædo.*

'Αποβληθεὶς, *abiectus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ἀποβάλλω, *abiicio.*

'Αποβρωθεὶς, *exesus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἀποβρώσκω, *exedo*, *abedo.*

'Απογνῷς, *reieceris*, 2. singul. aor. 2. Coniunct. act. Verbi ἀπογινώσκω pro ἀπογνόω, *reiicio.*

"Αποδα, *pedibus carentem*, Acc. sing. ab ἄπους *pedibus carens.*

'Αποδαμεῖν, *peregre proficisci*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἀποδημεῖν, a Verbo ἀποδημέω, *peregre abeo.*

'Αποδάσσασθαι, *distribuisse*, a. 1. Inf. med. *Poet.* pro ἀποδάσασθαι, a Verbo ἀποδάζομαι, *distribuo.*

'Αποδέδεγμαι, *receptus sum*, 1. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀποδέχομαι, *recipio.*

'Αποδεδειγμένος, *receptus*, Part. Perf. eiusd.

'Αποδεδράκασι, *aufugerunt*, 3. plur. Perf. Ind. act. Verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω, *aufugio.*

'Αποδείξειν,

'Αποδείρειν, *excoriare*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἀποδέρειν, a Verbo ἀποδέρω, *excorio*.

'Αποδειχθεὶς, *demonstratus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἀποδείκνυμι, *demonstro*.

'Αποδέκεσθαι, *recipere*, Præs. Inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, a Verbo ἀποδέχομαι, *recipio*.

'Αποδέξαι, *demonstrasse*, aor. 1. Inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a Verbo ἀποδείκνυμι, *demonstro*.

'Απόδεξις, *demonstratio*, Ion. pro ἀπόδειξις.

'Αποδέχου, *recipe*, 2. sing. Præs. Imper. *contr.* pro ἀποδέχεο ex ἀποδέχεσο, a Verbo ἀποδέχομαι *recipio*.

'Αποδιδόειν, *reddere*, Præs. Inf. act. Verbi ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι ab ἀποδιδόω.

'Αποδοθείης, *redditus sis*, 2. sing. a. 1. Opt. pass. Verbi eiusd.

'Αποδοκεῖν, *displicere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀποδοκέειν, a Verbo ἀποδοκέω, *displiceo*.

'Αποδόμεναι, *reddidisse*, aor. 2. Inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a Verbo ἀποδίδωμι, *reddo*.

'Απόδος, *redde*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusdem.

'Αποδραθεῖν, *dormiisse*, a. 2. Inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a Verbo ἀποδαρθάνω, *dormio*.

'Απόδραθι, *fuge*, 2. sing. aor. 2. Imp. act. Verbi ἀπόδρημι, *aufugio*.

'Αποδραίη, *aufugerit*, 3. sing. a. 2. Opt. Ind. act. Verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω, *aufugio*.

'Αποδράσειας, *aufugerim*, 1. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι, a Verbo ἀποδιδράσκω, *aufugio*.

'Αποδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a Verbo eod.

'Αποδρῴην, *aufugerem*, 1. sing. Præs. Opt. act. *Att.* pro ἀποδράοιμι, a Verbo eod.

'Αποδὺς, *qui exuit*, Præs. Part. act. Verbi ἀποδῦμι pro ἀποδύω, *exuo*.

'Αποδῶ, *reddiderim*, 1. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἀποδίδωμι, pro ἀποδόω, *reddo*.

'Αποδῴην, *reddiderim*, 1. sing. a. 2. Opt. act. *Att.* pro ἀποδοίην, a Verbo eod.

'Αποδῷς, *reddideris*, 2. sing. a 2. Coniunct. act. Verbi eiusd.

'Απόειπ' pro ἀπόειπε, *fac refutaueris*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi ἀποείπω, *refuto*.

'Αποέργω, *arceo*, Poet. pro ἀπέργω seu ἀπείργω.

'Απόερσα, *corrupi*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* & *Æol.* ab ἀποέρ[illegible], *corrumpo*.

'Αποζωσθῆναι, *discinctum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi ἀποζώννυμι pro ἀποζώω, *discingo*.

'Αποθανοῖσα, *mortua*, aor. 2 Part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανοῦσα, a Verbo ἀποθνήσκω, *morior*.

'Αποθέμενος, *qui deposuit*, a. 2. Part. med. Verbi ἀποτίθημι pro ἀποθέω, *depono*.

'Αποθευσόμενος, *cursu discessurus*, f. 1. Part. med. Verbi ἀποθέω, *cursu discedo*.

'Αποθήσομαι, *seponam*, 1. sing. f. 1. Ind. med. Verbi ἀποτίθημι pro ἀποθέω, *sepono*.

'Αποθορεῖν, *desilire*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀποθορέειν, a Verbo ἀποθορέω, *desilio*.

'Αποθεῦνται, *deponuntur*, 3. plur. Præs. Ind. pass. Verbi ἀποθέω, *depono*.

'Αποθώμεθα, *abiiciamus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. med. Verbi ἀποτίθημι, *abiicio*.

'Αποινᾶν, *redimere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν, a Verbo ἀποινάω, *redimo*.

'Αποίσετον, *auferetis*, vel *auferent*. 2. vel 3. dual. f. 1. Ind. act. Verbi ἀποφέρω pro ἀποίω, *aufero*.

'Αποισῶ, *auferam*, 1. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, a Verbo e d.

'Αποκαθίστη, *restituit*, 3. singul. Præs. Indic. act. *contr.* pro ἀποκαθιστάει, a Verbo ἀποκαθιστάω, *restituo*.

'Αποκαθίστων, *restituebam* vel *restituebant*, 1. sing. vel 3. pl. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίσταον, a Verbo ἀποκαθιστάω.

'Αποκατέονται, *resident*, 3. plur. Præs. Ind. med. *Ion.* pro ἀποκάθηνται, a Verbo ἀποκάθημαι, *resideo*.

'Αποκατεστάθην, *restitutus fui*, 1. sing. aor 1. Ind. pass. Verbi ἀποκαθίστημι, *restituo*.

'Αποκεκλέατο, *exclusi fuerant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἀποκέκλειντο, a Verbo ἀποκλείω, *excludo*.

'Αποκεκρυμμένων, *occultatorum*, Gen. plur. Part. Perf. pass. Verbi ἀποκρύπτω, *occulto*.

'Αποκεκύλισται, *reuolutus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀποκυλίω, *reuoluo*.

'Αποκερσῶ, *detondebo*, 1. sing. f. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἀποκερῶ, a Verbo ἀποκείρω, *detondeo*.

'Αποκλάξας, *qui exclusit*, aor. 1. Part. act. *Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo*.

'Απόκλαξον, *exclude*, 2. sing. aor. 1. Imper. act. *Dor.* pro ἀπόκλεισον, a Verbo eod.

'Απόκλαρος, *exsors*, Dor. pro ἀπόκληρος.

'Αποκλινθεὶς, *declinatus*, aor. 1. Part. pass. *Poet.* pro ἀποκλιθεὶς, a Verbo ἀποκλίνω, *declino*.

'Αποκοπείσης, *abscissæ*, Gen sing. a. 2. Part. pass. f. g. Verbi ἀποκόπτω, *abscindo*.

'Αποκορυφοῦν, *paucis expedire*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφόειν, a Verbo ἀποκορυφόω, *paucis expedio*.

'Αποκρινθέντε, *semoti*, Nom. dual. Part. aor. 1. pass. *Poet.* pro ἀποκριθέντε, a Verbo ἀποκρίνομαι, *respondeo*.

'Αποκρίσεσιν, *responsis*, Dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab ἀπόκρισις *responsum*.

'Αποκρύπτασκε, *abscondebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion* pro ἀπέκρυπτε, a Verbo ἀποκρύπτω, *abscondo*.

'Αποκτάμεν, *interfecisse*, aor. 1. Inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a Verbo ἀποκτείνω, *interficio*.

'Αποκτανθῆναι, *interfectum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi eiusd.

'Αποκτιννύντα, *occidentem*, Acc. sing. Præs. Part. Verbi ἀποκτίννυμι, *occido*.

'Απολάβωμεν, *acciperemus*, 1. plur. aor. 2. Coni. act. Verbi sequentis.

'Απολαμφθέντες, *interclusi*, Nom. pl. aor. 1. Part. pass. *Ion.* pro ἀποληφθέντες, a Verbo ἀπολαμβάνω, *intercludo*.

'Απολαφθέντες, idem, sed Dorice.

'Απολαχεῖν, *sortitum esse*, aor. 2. Inf. act. Verbi ἀπολαγχάνω pro ἀπολήχω, *sortior*.

'Απολεῖ, *peribis*, f. 2. Ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, a Verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo*

'Απολεῖς, *perdes*, sing. f. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

'Απολελαμ-

Ἀπολελαμμένος, *inter luſus*, Part. Perf. paſſ. Verbi ἀπολαμβάνω, *intercludo*.

Ἀπολελοιπότες *qui reliquerunt*, Nom. pl. Perf. Part. med. Verbi ἀπολείπω, *relinquo*.

Ἀπολεόμενος, *periturus*, f. 2. Partic. med. *Ion.* pro ἀπολούμενος, a Verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo*, *perire facio*.

Ἀπόλεσσαν, *interfecerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἀπώλεσαν, a Verbo eod.

Ἀπολήγοι, *deſinat*, 3. ſingul. Præſ. Opt. Verbi ἀπολήγω, *deſino*.

Ἀπόληται, *pereat*, 3 ſing. a. 2. Coniunct. med. Verbi ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo*.

Ἀποληφθεὶς, *receptus*, Part. aor. 1. paſſ. Verbi ἀπολαμβάνω, *recipio*.

Ἀπολλήγω, *deſino*, *Poet.* pro ἀπολήγω.

Ἀπολογεῖται, *ſermone defendit*, 3. ſing. Præſ. Ind. med. *contr.* pro ἀπολογέεται, a Verbo ἀπολογέομαι, *ſermone defendo*.

Ἀπόλοιτ' pro ἀπόλοιτο, *pereat*, 3. ſing. a. 2. Opt. med. Verbi ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπολοῦμαι, *peribo*, ſeu *perdam*, f. 2. Inf. med. Verbi ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπόλωλα, *perii*, 1. ſing. Perf. Ind. med. *Att.* pro ἄπωλα, a Verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo*.

Ἀπολώλει, *perierat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. med. *Att.* pro ἀπώλει, a Verbo eod.

Ἀπολώλεκα, *perdidi*, Perfect. Ind. act. *Att.* pro ἀπώλεκα, a Verbo eod.

Ἀπολωλὸς, *quod perierat*, Neutr. ſing. Partic. Perf. med. Verbi eiuſd.

Ἀπομανεῖσα, *furore incitata*, a. 2. Part. paſſ. f. g. Verbi ἀπομαίνομαι, *vehementer inſanio*.

Ἀπομαθοῖσα, *quæ dedidicit*, a. 2. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, a Verbo ἀπομανθάνω, *dediſco*.

Ἀπομάξῃ, *abſterges*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀπομάξεσαι, a Verbo ἀπομάττω, *abſtergo*.

Ἀπομέμαρμαι, *diſtributus ſum*, 1. ſing. Perfect. Ind. paſſ. Verbi ἀπομείρομαι, *ſortior*.

Ἀπομέμαχε, *abſterſit*, 3. ſingul. Perf. Ind. act. Verbi ἀπομάσσω, *abſtergo*.

Ἀπομηνίσαντος, *irati*, Gen. ſing. a. 1. Part. act. Verbi ἀπομηνίω, *iraſcor*.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, Præſ. Ind. med. *contr.* pro ἀπομιμέεσθαι, a Verbo ἀπομιμέομαι, *imitor*.

Ἀπόμνησαι, *recordare*, 2. ſing. a. 2. Imper. med. Verbi ἀπομνάομαι, *recordor*.

Ἀπομνησικακεῖν, *memoriam iniuriarum acceptarum ſeruare*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ἀπομνησικακέειν, a Verbo ἀπομνησικακέω, *iniuriarum memor ſum*.

Ἀπομόσαι, *abiuraſſe*, aor. 2. Inf. act. Verbi ἀπόμνυμι pro ἀπομόω, *abiuro*.

Ἀπόναντο, *potiti ſunt*, 3. plur. Imperf. Indic. med. Verbi ἀπόναμαι, *potior*, *fruor*.

Ἀπονάσσωσιν, *migrauerint*, 3. pl. a. 1. Coniunct. act. *Poet.* pro ἀπονάσωσι, a Verbo ἀπονάω, *migro*.

Ἀπονενοημένος, *deſperatus*, Part. Perf. paſſ. Verbi ἀπονοέομαι, *deſpero*.

Ἀπονοστάσας, *qui alicunde rediit*, Part. a. 1. act. *Dor.* pro ἀπονοστήσας, a Verbo ἀπονοστέω, *alicunde redeo*.

Ἀπονοστήσειν, *rediturum eſſe*, f. 1. Inf. act. Verbi eiuſd.

Ἀποξύσας, *qui abraſit*, aor. 1. Part. act. Verbi ἀποξύω, *abrado*.

Ἀποπαγήσομαι, *concreſcam*, 1. ſing. f. 2. Indic. paſſ. Verbi ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήγω, *concreſcere facio*.

Ἀποπαύεο, *abſtine*, *deſiſte*, *ceſſa*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* pro ἀποπαύεσο ſ. ἀποπαύου, a Verbo ἀποπαύω, *ceſſare facio*.

Ἀποπεμψεῖ, *remittet*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀποπέμψει, a Verbo ἀποπέμπω, *dimitto*.

Ἀποπεπλάνηκε, *ſeduxit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. Verbi ἀποπλανάω, *ſeduco*.

Ἀποπέπλευκε, *naui deceſſit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. Verbi ἀποπλέω, *naui decedo*.

Ἀποπέπνιχας, *ſuffocaſti*, 2. ſing. Perf. Ind. act. Verbi ἀποπνίγω, *ſuffoco*.

Ἀποπέπτωκε, *decidit*, 3 ſing. Perf. Ind. act. Verbi ἀποπίπτω pro ἀποπτόω, *decido*.

Ἀποπλείειν, *renauigare*, Præſ. Inf. act. *Poet.* pro ἀποπλέειν, a Verbo ἀποπλέω, *renauigo*.

Ἀποπλώειν, *renauigare*, Præſ. Inf. act. Verbi Ionici ἀποπλώω pro ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, *reſpirans*, Præſ. Part. act. fem. g. *Poet.* pro ἀποπνέουσα, a Verbo ἀποπνέω, *reſpiro*.

Ἀποπνιγησόμενος, *ſuffocandus*, Part. f. 2. paſſ. Verbi ἀποπνίγω, *ſuffoco*.

Ἀποπνίξαις, *qui ſuffocauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἀποπνίξας, a Verbo eod.

Ἀποπτάμενος, *qui auolauit*, aor. 2. Part. med. Verbi ἀπόπταμαι pro ἀφίπταμαι, *auolo*.

Ἀποπτανέουσιν, *reſpiciunt ad*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Ion.* pro ἀποπτάνουσι, a Verbo ἀποπτάνω, *reſpicio ad*.

Ἀποπτῆναι, *auolaſſe*, a. 2. Inf. med. Verbi ἀφίπταμαι, *auolo*.

Ἀπορεῖ, *dubitat*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro ἀπορέει, a Verbo ἀπορέω, *dubito*.

Ἀπορνύμεναι, *concitatæ*, Nom. plur. Præſ. Part. paſſ. f. g. Verbi ἀπόρνυμι, *concito*.

Ἀπόρουσε, *irruit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἀπορούω, *irruo*.

Ἀποῤῥαγείην, *diruptus ſim*, 1. ſing. a. 2. Optat. paſſ. Verbi ἀποῤῥήγνυμι, *dirumpo*.

Ἀποῤῥαίσειν, *deſtructurum eſſe*, f. 1. Inf. act. Verbi ἀποῤῥαίω, *deſtruo*.

Ἀποῤῥηθὲν, *vetitum*, a. 1. Part. paſſ. n. g. Verbi ἀποῤῥέω, *veto*.

Ἀποῤῥήξας, *qui abrupit*, aor. 1. Part. act. Verbi ἀποῤῥήγνυμι, *abrumpo*.

Ἀποσβέσσωσι, *extinxerint*, 3. plur. a. 1. Coni. *Poet.* pro ἀποσβέσωσι, a Verbo ἀποσβέννυμι, pro ἀποσβέω, *extinguo*.

Ἀποσεισάμενος, *ſpoliatus*, a. 1. Part. med. Verbi ἀποσείω, *excutio*, *e medio tollo*.

Ἀποσκήψας, *qui incubuit*, *innixus*, aor. 1. Part. act. Verbi ἀποσκήπτω, *incumbo*.

Ἀποσκλῆναι, *emortuum eſſe*, aor. 2. Inf. act. Verbi ἀποσκλῆμι, *emorior*, proprie *exareſco*.

Ἀποστῇ,

Ἀποσῆ, *discederet*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi sequentis.

Ἀποσῆναι, *defecisse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀφίσημι, *deficere facio*.

Ἀπόστιχε, *abi*. 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi ἀποστείχω, *abeo*.

Ἀποστραφείης, *auersatus sis*, 2. sing. a. 2. Optat. pass. Verbi ἀποστρέφω, *auerto*.

Ἀποσυγεῦντες, *odio prosequentes*, Nom. pl. Part. Præs. act. *contr.* pro ἀποσυγέοντες, a Verbo ἀποσυγέω, *odio prosequor*.

Ἀποσῶ, *discesserim*, 1 sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἀφίσημι, *discedere facio*.

Ἀποσυλᾶσαι, *prædatum esse*, aor. 1. Inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι, a Verbo ἀποσυλάω, *deprædor*.

Ἀποσφαγεὶς, *iugulatus*, aor. 2. Part. pass. Verbi ἀποσφάζω, *iugulo*.

Ἀποσφαλεὶς, *spe falsus*, aor. 2. Part. pass. Verbi ἀποσφάλλω, *spe fallo*.

Ἀποσφήλειε, *aberrare faceret*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀποσφήλαι, a Verbo ἀποσφάλλω, *fallo*.

Ἀποσχεῖν, *abstinuisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi ἀπέχω pro ἀποσχέω, *abstineo*.

Ἀπόσχεο, *abstine*, 2. sing. aor. 2. Imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο seu Attico ἀπόσχου, a Verbo eodem.

Ἀποσωθῆναι, *saluum reductum esse, saluum peruenisse, euasisse*, a. 1. Inf. pass. Verbi ἀποσώζω, *saluum reduco*.

Ἀποταθεὶς, *porrectus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ἀποτείνω, *porrigo, extendo*.

Ἀποτακεὶς, *liquefactus*, aor. 2. Part. pass. Verbi ἀποτήκω, *liquefacio*.

Ἀποτεθεῖεν, *reseruentur, reseruati sint*, 3. plur. aor. 1. Opt. pass. *per Sync.* pro ἀποτεθείησαν, a Verbo ἀποτίθημι, *sepono*.

Ἀποτεκνωθῶ, *orbatus sim liberis*, 1. sing. aor. 1. Coniunct. pass. Verbi ἀποτεκνόω, *liberis orbo*.

Ἀποτεμῶν, *abscissurus*, f. 1. Part. act. Verbi ἀποτέμνω, *abscindo*.

Ἀποτέξεσθαι, *enixuram esse*, f. 1. Ind. med. Verbi ἀποτίκτω pro ἀποτέκω, *pario*.

Ἀποτεταμένος, *extensus*, Perf. Part. pass. Verbi ἀποτείνω, *extendo*.

Ἀπετέτμητο, *detruncatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἀπετέτμητο, a Verbo ἀποτέμνω, *abscindo, detrunco*.

Ἀποτιεῖ, *luet*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro ἀποτίσει, a Verbo ἀποτίω, *luo*.

Ἀποτιννύμενος, *vlcisicens*, Præs. Part. med. Verbi ἀποτίννυμι, *vlcisor*.

Ἀποτισάμενος, *qui remunerauit*, a. 1. Part. med. Verbi ἀποτίω, *remunero*.

Ἀποτμήξας, *qui abscidit*, aor. 1. Part. act. Verbi ἀποτμήγω, *abscindo*.

Ἀποτραγεῖν, *abrosisse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀποτρώγω, *abrodo*.

Ἀποτροπάεσθαι, *auersari*, Præs. Inf. med. Verbi ἀποτροπάομαι, *auersor*.

Ἀποτυχὼν, *qui aberrauit*, aor. 2. Part. act. Verbi ἀποτυγχάνω pro ἀποτεύχω, *aberro*.

Ἀπορισάμενος, *definitus seu qui definiuit*, aor. 1. Part. med. *per Syncop.* pro ἀπορισάμενος, a Verbo ἀπερίζω, pro ἀφορίζω, *definio*.

Ἀπόρας, *qui abstulit*, a. 1. Part. act. *per Syncop.* pro ἀπερίσας, a Verbo eod.

Ἀπεῦσα, *absens*, Præs. Part. a. 1. f. g. Verbi ἄπειμι, *absum*.

Ἀποφανέμες, *ostendemus*, 1. plur. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀποφανεῦμεν, a Verbo ἀποφαίνω, *ostendo*.

Ἀπόφασθε, *renunciate*, 2. plur. aor. 2. Imper. med. Verbi ἀπόφημι, *renuncio*.

Ἀποφεροίατο, *auferantur*. 3. plur. Præs. Opt. pass. *Ion.* pro ἀποφέροιντο, a Verbo ἀποφέρω, *aufero*.

Ἀποφῆναι, *demonstrasse*, aor. 1 Inf. act. Verbi ἀποφαίνω, *ostendo, demonstro*.

Ἀποφθίμενος, *perdens*, Part. Præs. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιόμενος, a Verbo ἀποφθίω, *perdo*.

Ἀποφθίσθω, *corrumpito*, vel *corrumpitor*, 3. sing. Præs. Imper. med. vel pass. *per Syncop* pro ἀποφθιέσθω, a Verbo ἀποφθίω, *corrumpo*.

Ἀποφλαυρίξασα, *quæ floccifecit*, a. 1. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποφλαυρίσασα, a Verbo ἀποφλαυρίζω, *floccipendo*.

Ἀποχρᾶν, *satis esse*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῆν, a Verbo imperf. ἀπόχρη, *satis est*.

Ἀποχρεώμενος, *contentus*, *Ion.* pro ἀποχρώμενος, quod est ab ἀποχράομαι, *contentus sum*.

Ἀπόχρη, *sufficit*, Præs. Ind. Verbi imperf. ab ἀπόχρημι.

Ἀπώμνυς, *iurabas*, 2. sing. Imp. Ind. act. *Poet.* pro ἀπώμνυε, a Verbo ἀπόμνυμι, *iuro*.

Ἀπρήκτοισι, *infectis*, Dat. plur. *Dor.* & *Poet.* pro ἀπράκτοις, ab ἄπρακτος, *infectus*.

Ἅπτεσθον, *tangite*, 2. dual. Imper. med. Verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀπτῆσι, *inuolucribus, implumibus*, Dat. plur. ab ἀπτὴν, *inuolucris*.

Ἀπῳκισμένος, *in coloniam deductus*, Perf. Part. pass. Verbi ἀποικίζω, *in coloniam deduco*.

Ἀπὼν, *absens*, Part. Præs. Verbi ἄπειμι, *absum*.

Ἀπωρχήσαο, *saltando amouisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἀπωρχήσατο vel ἀπωρχήσω, a Verbo ἀπορχέομαι, *saltando amoueo*.

Ἀπωσάμην, *repuli*, a. 1. Ind. med. Verbi ἀπωθέω, *repello*.

Ἀπῴχοντο, *abibant*, 3. plur. Imperf. Ind. Verbi ἀποίχομαι, *abeo*.

Ἀραβεῦσαι, *concutientes non sine stridore*, Nom. plur. Part. Præs. act. *Dor.* pro ἀραβέουσαι a Verbo ἀραβέω, *strepitum edo*.

Ἆραι, *sustulisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀραιρημένος, *captus*, Perf. Part. pass. *Att.* & *Ion.* pro ᾑρημένος, a Verbo αἱρέω, *capio*.

Ἀράμενος, *qui suscepit*, a. 1. Part. med. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄραξαν, *amputauere*, 3. plur. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἤραξαν, a Verbo ἀράσσω, *amputo*.

Ἀραξεῖ, *amputabit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀράξει, a Verbo eod.

Ἄραο,

Ἄραο, *amabas*, 2. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἤρασο, a Verbo ἔραμαι, *amo*.

Ἄραρα, *me accommodaui*, 1. sing Perf. Ind. med. *Att.* pro ἦρα, a Verbo ἄρω, *apto*.

Ἀράρισκε, *aptabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἠράρισκε, a Verbo ἀραρίσκω, *apto*.

Ἀραροίατο, *onueniffent*, 3 pl. a 2. Opt. med. *Att.* & *Ion.* pro ἄροιντο, a Verbo ἄρω, *apto*.

Ἄραρον, *aptaui*, 1. sing. aor. 2. Ind. act. *Att.* pro ἦρον, a Verbo eodem.

Ἀραρὼς, *qui se accommodauit*, *qui placuit*, Perf. Part. med. *Att.* pro ἠρὼς, a Verbo eod.

Ἄρας, *qui sustulit*, aor. 1. Part. act. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄρασθαι, *soluisse*, aor. 1. Inf. med. Verbi αἴρω, *soluo*, *discedo*.

Ἀρᾶται, *precatur*, 3. sing. Præs. Ind. med. *contr.* pro ἀράεται, a Verbo ἀράομαι, *precor*.

Ἀράτω, *tollito*, 3. sing. a. 1. Imperat. act. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀργέτι, *albo*, Dat. sing. ab ἀργὴς, pro ἀργῆς, *albus*.

Ἀργμένος, *qui cœpit*, *qui inceptus est*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro ἠργμένος, a ἄρχομαι, *incipio*.

Ἀργυρότοξ pro ἀργυρότοξε, *argenteo arcu decore*, Voc. sing. ab ἀργυρότοξος, *aureum arcum habens*.

Ἀργυφέϊ, *alba textura constanti*, Dat. sing. ab ἀργυφὴς, *qui alba textura constat*.

Ἀρδεῖν, *rigare*. Præs. Inf. act. *Att.* & *Dor*, pro ἄρδειν, ab ἄρδω, *rigo*.

Ἄρδοντι, *rigant*. 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἄρδουσι, a Verbo eod.

Ἀρεῖται, *tollet*, 3. sing. f. 2. Indic. med. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄρεος, *Martis*, Gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέσαι, *placuisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἀρέσκω pro ἀρέω, *placeo*.

Ἀρεσαίμαν, *placuerim*, 1. sing. a. 1. Opt. med. *Dor.* pro ἀρεσαίμην, a Verbo eod.

Ἀρέσαντο, *placuerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἠρέσαντο, a Verbo eodem.

Ἀρέσεια, *placuerim*, 1. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀρέσαιμι, a Verbo eod.

Ἀρέσθαι, *sustulisse*, a. 2. Inf. med. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀρέσομαι, *placebo*, 1. sing. f. 1. Ind. med. Verbi ἀρέσκω pro ἀρέω, *placeo*.

Ἀρεσσάμενος, *placens*, *qui placuit*, aor. 1. Part. med. *Poet.* pro ἀρεσάμενος, a Verbo eod.

Ἄρετ' pro ἄρετο, *cepetat*, 3. sing. a. 2. Ind. med. *Ion* pro ἤρετο, a Verbo αἴρω, *tollo*.

Ἄρεται, *aptatur*, 3. sing. Præs. Ind. med. Verbi ἄρω, *apto*.

Ἀρετᾶν, *virtutum*, Gen. plur. *Dor.* pro ἀρετῶν, ab ἀρετὴ, *virtus*.

Ἄρευς, *Martis*, Gen. sing. *Dor.* pro Ἄρεος, ex Ἄρεος, ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέων, *imprecationum*, Gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *imprecatio*.

Ἄρη, pro Ἄρηα, *Martem*, Acc. sing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρῆαι, *auferas*, 2. singul. aor. 2. Coniunct. med. *Ion.* pro ἄρῃ, a Verbo αἴρω, *tollo*, *aufero*.

Ἀρηγέμεν, *auxiliari*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν, a Verbo ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρήγοισα, *auxilians*, Præs. Part. act. *Dor.* pro ἀρήγουσα, a Verbo eod.

Ἀρῆξαι, *auxiliatum esse*, aor. 1. Inf. med. Verbi ἀρήγω, *auxilior*.

Ἄρηρα, *congrui*, 1. sing. Perf. Ind. med. *Att.* pro ἦρα, a Verbo ἄρω, *apto*.

Ἀρήρειν, *compegeram*, 1. sing. Plusq. Ind. med. *Att* pro ἤρειν, a Verbo eod.

Ἀρῆς, *imprecationis*, *deuotionis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἀρᾶς, ab ἀρὰ, *imprecatio*.

Ἀρησόμεθα, *supplicabimus*, 1. plur. f. 1. Ind. med. Verbi ἀράομαι, *supplico*.

Ἄρηται, *sustulerit*, 3. sing. a. 2. Coniunct. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀρηφαίνων, *Martem præ se ferens*, qs. Part. Præs. act. ab ἀρηφαίνω, ex Ἄρης & φαίνω, *ostendo*.

Ἀρθεὶς, *sublatus*, aor. 1. Part. pass. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄρθεν, *sublati sunt*, 3. plur. a. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἤρθησαν, a Verbo eod.

Ἄρθης, *sublatus es*, 2. sing. a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἤρθης, a Verbo eod.

Ἀρθήσονται, *surgent*, 3. plur. f. 1. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἄρθητι, *sublatus esto*, 2. sing. a. 1. Imper. pass. Verbi eiusd.

Ἀρθρώσαι, *formauerit*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. Verbi ἀρθρόω, *formo*.

Ἀριδείκετ', *præclare*, pro ἀριδείκετε.

Ἀριθμεῦνται, *numerantur*, 3. plur. Præs. Ind. pass. *Dor.* pro ἀριθμοῦνται, a Verbo ἀριθμέω, *numero*.

Ἀριθμηθήμεναι, *numeratum esse*, a. 1. inf. pass. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι, Verbi eiusd.

Ἀρίσαμος, *bello clarus*, Dor. pro ἀρίσημος.

Ἀριστεύεσκε, *excellebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἠρίστευε, ab ἀριστεύω, *excello*.

Ἀριστεύοισα, *excellens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἀριστεύουσα, a Verbo eod.

Ἀριστῆες, *principes*, Nom. plur. *Ion.* pro ἀριστέες, ab ἀριστεὺς, *princeps*.

Ἀρκεῖ, *sufficit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro ἀρκέει, a Verbo ἀρκέω, *sufficio*.

Ἀρκέσει, *arcebit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. Verbi ἀρκέω, *arceo*.

Ἀρκεσθησόμεσθα, *arcebimur*, 1. plur. f. 1. Ind. pass. *Dor.* pro ἀρκεσθησόμεθα, a Verbo eod.

Ἀρμαλιὴν, *cibum*, Acc. sing. *Ion.* ab ἁρμαλιὰ, *cibus*.

Ἁρματηλάτας, *currus agitator*, Dor. pro ἁρματηλάτης.

Ἄρμενα, *apta*, Nom. vel Acc. plur. Præs. Part. pass. n. g. *per Syncop.* pro ἀρόμενα, ab ἄρω, *apto*.

Ἁρμόζοισα, *conueniens*, Præs. Part. act. *Dor.* pro ἁρμόζουσα, ab ἁρμόζω, *conuenio*.

Ἁρμονίης, *compagis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἁρμονίας, ab ἁρμονία, *compages*.

Ἅρμοσται, *adaptatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἥρμοσται, a Verbo ἁρμόζω, *apto*.

Ἁρμόττοιεν, *aptent*, 3. plur. Præs. Opt. act. Verbi ἁρμόττω, *apto*.

Ἄρνας,

῞Αρνας, *agnos*, Acc. plur. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.
᾿Ανεῖσθαι, *negare*, Præſ. Inf. med. *contr.* pro ἀρνέεσθαι, ab ἀρνέομαι, *nego*.
᾿Αρνῆσαι, *neget*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. *contr.* pro ἀρνέηται, a Verbo eod.
᾿Αρνύσθην, *capti ſunt*, 3. plur. a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠρνύσθησαν, a Verbo ἄρνυμαι, *capio*.
᾿Αρξεῦμαι, *incipiam*, 1. ſingul. f. 1. Ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro ἄρξομαι, a Verbo ἄρχομαι, *incipio*.
᾿Αρόῃς, *ares*, 2. ſingul. Præſ. Coniunct. Verbi ἀρόω, *aro*.
᾿Αροίμαν, *ſuſciperem*, 1. ſing. aor. 2. Opt. med. *Dor.* pro ἀροίμην, a Verbo αἴρω, *tollo*.
᾿Αροίμεθα, *retulerimus*, 1. plur. a. 2. Opt. med. Verbi eiusd.
᾿Αρόμμεναι, *arare*, Præſ. Inf. act. *Poet.* & *Dor.* pro ἀρόειν, *arare*.
῏Αρον, *tolle*, 2. ſing. aor. 2. Imper. act. Verbi αἴρω, *tollo*.
᾿Αρόσῃς, *araueris*, 2. ſing. aor. 1. Coniunct. act. Verbi ἀρόω, *aro*.
᾿Αρότοιο, *arationis* Gen. ſing. *Ion.* pro ἀρότου, ab ἄροτος, *aratio*.
᾿Αρῶν, *arare*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*.
᾿Αρῶσι, *tollent*, 3. plur. f. 1. act. Verbi αἴρω, *tollo*.
᾿Αρπαγέντα, *raptum*, Acc. ſing. a. 2. Part. paſſ. Verbi ἁρπάζω, *rapio*.
᾿Αρπάζοντε, *rapientes*, Nom. dual. Part. Præſ. act. Verbi ἁρπάζω, *rapio*.
᾿Αρπαξαις, *qui rapuit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας, ab ἁρπάζω, *rapio*.
᾿Αρπαξῶ, *rapiam*, 1. ſing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἁρπάξω, a Verbo eod.
᾿Αρπάσαις, *qui rapuit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro ἁρπάσας, a Verbo ἁρπάζω, *rapio*.
῎Αῤῥαξεν, *amputauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Dor.* & *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, a Verbo ἀράσσω, *amputo*.
᾿Αῤῥήκτω, *haud fracti*, Gen. ſing. *Dor.* pro ἀῤῥήκτου, ab ἄῤῥηκτος.
᾿Αῤῥήκτοισι, *non fractis*, Dat. pl. *Poet.* pro ἀῤῥήκτοις, ab eod.
᾿Αῤῥύσονται, *haurient*, 3. pl. f. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἀναρύσονται, a Verbo ἀναρύω, *haurio*.
᾿Αρσαμενος, *qui aptauit*, a. 1. Part. med. *Æol.* pro ἀράμενος, a Verbo ἄρω, *apto*.
῎Αρσαντες, *qui aptauerunt*, Nom. pl. a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἄραντες, a Verbo eod.
῎Αρσον, *adapta*, a. 1. Imper. act. *Æol.* pro ἆρον, a Verbo ἄρω, *apto*.
῎Αρσω, *coaptabo*, 1. ſing. f. 1. Ind. *Æol.* pro ἀρῶ, a Verbo eod.
᾿Αρτιέπειαι, *veridicæ*, Nom. plur. ab ἀρτιέπεια, quod eſt ab ἀρτιεπὴς, *veridicus*.
᾿Αρυσάμενος, *qui hauſit*, aor. 1. Part. med. Verbi ἀρύω, *haurio*.
᾿Αρχαγέτας, *dux*, Dor. pro ἀρχηγέτης.
᾿Αρχᾶθεν, *antiquitus*, Dor. pro ἀρχῆθεν.
᾿Αρχᾶς, *imperii*, Gen. ſing. *Dor.* pro ἀρχῆς, ab ἀρχὴ, *imperium*.
῎Αρχεσθ' pro ἄρχεσθαι, *incipere*, Præſ. Inf. med. ab ἄρχομαι, *incipio*.
῎Αρχετο, *incipiebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἤρχετο, a Verbo eod.
῎Αρχευ, *incipe*, item *impera*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Dor.* pro ἄρχου, ab ἄρχομαι, *incipio*, *impero*.
᾿Αρχθέντα, *imperatum*, Acc. ſing. a. 1. Part. paſſ. Verbi ἄρχω, *impero*.
῎Αρχμενος, *ſubditus*, *cui imperatur*, Præſ. Part. paſſ. *per Syncop.* pro ἀρχόμενος, a Verbo eodem.
᾿Αρχώμεσθα, *oriamur*, 1. plur. Præſ. Coniunct. med. *Dor.* pro ἀρχώμεθα, a Verbo ἄρχομαι, *incipio*.
῞Αρως, *heros*, Dor. pro ἥρως.
῏Ασα, *læſi*, a. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἦσα, a Verbo ἄτω, *lædo*.
῏Αισα, *cecini*, 1. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ᾄδω, *cano*.
῏Ασαι, *ſatiaſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi ἄδω, *ſatio*, ſed ᾆσαι eſt ab ᾄδω, *cano*.
᾿Ασᾶν, *faſtidio adficere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ἀσάειν, a Verbo ἀσάω, *faſtidio adficio*.
Αἶσας, *cecinisti*, 2. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ᾖσας, a Verbo ᾄδω, *cano*.
᾿Ασεβῆ, *impia*, Nom. vel Acc. plur. *contr.* pro ἀσεβέα, ab ἀσεβὴς, έος, *impius*.
Αἰσεῦμαι, *canam*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ᾄσομαι, a Verbo ᾄδω, *cano*.
Αἰσῇ, *cantabis*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ᾄσῃ, a Verbo eod.
᾿Ασηθείην, *moleſtia adficiar*, 1. ſing. a. 1. Opt. paſſ. Verbi ἀσάομαι, *faſtidio laboro*.
᾿Ασήσῃ, *moleſtia adficiaris*, 2. ſing. a. 1. Coniunct. med. Verbi eiusd.
Αἰσθεὶς, *cantatus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi ᾄδω, *cano*.
᾿Ασθενεύντων, *eorum*, *qui infirmi ſunt*, Gen. pl. Præſ. Part. act. *contr.* pro ἀσθενεόντων, a Verbo ἀσθενέω, *infirmus ſum*.
῎Ασθη, *detrimentum paſſus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἤσθη, a Verbo ἄω, *damno adficio*.
᾿Ασίης, *limoſæ*, Gen. ſingul. *Ion.* pro ἀσίας, ab ἄσιος, *limoſus*.
᾿Ασκεῦμες, *exercemus*, 1. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἀσκέομεν, a Verbo ἀσκέω, *exerceo*.
᾿Ασκρῃ, *Aſcræ*, Dat. ſing. *Ion.* pro ῎Ασκρᾳ, ab ῎Ασκρα, *Aſcra*.
᾿Ασμενίξεια, *comiter exceperim*, 1. ſing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἀσμενίσαιμι, a Verbo ἀσμενίζω, *comiter excipio*.
῎Ασπασαι, *ſaluta*, 2. ſing. a. 1. Imper. med. Verbi ἀσπάζομαι, *ſaluto*.
᾿Ασπάσησθε, *complexi fueritis*, 2. pl. a. 1. Coni. med. Verbi eiusd.
᾿Ασπιδιώτας, *clypeum gerens*, Dor. pro ἀσπιδιώτης.
᾿Ασπιστάων, *bellicoſorum*, Gen. plur. *Æol.* pro ἀσπιστῶν, ab ἀσπιστὴς, *bellicoſus*, *clypeum gerens*.
᾿Ασσότερον, *propriùs*, *Æol.* pro ἀσσότερον, Comp. ab ἄσσον, *prope*.
᾿Ασεροπᾷ, *fulguri*, Dat. ſing. *Dor.* pro ἀστεροπῇ, ab ἀστεροπὴ, *fulgur*.

Ἀσοῖσιν, *ciuibus*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀσοῖς, ab ἀσὸς, *ciuis*.

Ἄσυχα, *quiete*, *Dor.* pro ἥσυχα.

Ἀσυχίω, *quieti*, Gen. sing. *Dor.* pro ἡσυχίου, ab ἡσύχιος, *quietus*.

Ἀσυχίμως, *quietos*, Acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμους, ab ἡσύχιμος, *quietus*.

Ἀσφαραγεῖν, *valde strepere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἀσφαραγέειν, ab ἀσφαραγέω, *valde strepo*.

Ἀσῶ, *contristexis*, 2. sing. Præs. Imp. pass. *contr.* pro ἀσάου, ab ἀσάομαι, *contristor*.

Ἄταισι, *damnis*, Dat. plur. *Ion.* pro ἄταις, ab ἄτη, *damnum*.

Ἀτελήης, *immunitatis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἀτελείας, ab ἀτέλεια, *immunitas*.

Ἀτεράμνω, *duri*, Gen. sing. *Dor.* pro ἀτεράμνου, ab ἀτέραμνος, *durus*.

Ἄτερθα, *sine*, *Æol.* pro ἄτερθεν.

Ἄτερος, *alter*, *Att.* pro ὁ ἕτερος.

Ἀτερπῆ, *iniucundum*, Accus. sing. *contr.* pro ἀτερπέα, ab ἀτερπὴς, *iniucundus*.

Ἀτιμαγέλας, *qui gregem spernit*, *Dor.* pro ἀτιμαγέλης.

Ἀτιμάζεσκε, *contemnebat*, 3. sing. Imperf. act. *Ion.* pro ἠτίμαζε, a Verbo ἀτιμάζω, *contemno*.

Ἀτίταλλ', *alebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *per Apostrophum* pro ἠτίταλλε, a Verbo ἀτιτάλλω, *alo*.

Ἀτιταλλέμεναι, *nutrire*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἀτιτάλλειν, a Verbo eod.

Ἄτλατος, *intolerabilis*, *Dor.* pro ἄτλητος.

Ἀτμᾶ, *vapori*, Dat. sing. *Dor.* pro ἀτμῇ, ab ἀτμὴ, *vapor*.

Ἀτολμάτω, *non audendi*, Gen. sing. *Dor.* pro ἀτολμήτου, ab ἀτόλμητος, *non audendus*.

Ἀτρεΐδαι, *Atridæ*, *Dor.* pro Ἀτρεΐδαι, ab Ἀτρεΐδης, *Atrides*.

Ἀτρεΐδα, *Atridæ*, Nom. dual. ab eod.

Αὐάνθης, *arefactus es*, 2. sing. a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ηὐάνθης, a Verbo αὐαίνω, *arefacio*.

Αὐγαῖσι, *splendoribus*, Dat. pl. *Ion.* pro αὐγαῖς, ab αὐγὴ, *splendor*.

Αὐγάσδεο, *inspice*, 2. sing. Præs. Imperat. med. *Dor.* pro αὐγάζεο, & hoc *Ion.* pro αὐγάζεσο, seu αὐγάζου, a Verbo αὐγάζομαι, *video*, *inspicio*.

Αὐγάσεαι, *respicies*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro αὐγάσεσαι, f. αὐγάσῃ, a Verbo eod.

Αὐδάξασθαι, *locutum esse*, aor. 1. Inf. med. *Ion.* pro αὐδήσασθαι, a Verbo αὐδάω, *loquor*.

Αὐδάσομαι, *loquar*, 1. sing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro αὐδήσομαι, a Verbo eod.

Αὐδήσασχ', pro αὐδήσασκε, *vociferatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ηὔδησε, a Verbo eodem.

Αὐλᾶν, *aularum*, *atriorum*, Gen. plur. *Dor.* pro αὐλῶν, ab αὐλὴ, *aula*.

Αὐλησεῦντι, *tibia laudabunt*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, a Verbo αὐλέω, *tibia cano*.

Αὐλίσκοισι, *paruis tibiis*, Dat. plur. *Ion.* pro αὐλίσκοις, ab αὐλίσκος, *tibia parua*.

Αὐλώπιδι, *galea*, Dat. sing. ab αὐλῶπις, *galea*.

Αὐξηθεὶς, *auctus*, a. 1. Part. pass. Verbi αὐξάνω, *augeo*.

Αὔξηται, *creuit*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ηὔξηται, a Verbo eod.

Αὖσαι, *clamasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi αὔω, *clamo*.

Αὖσε, *clamauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἤυσε, a Verbo eod.

Αὖτ', *rursus*, pro αὖτε.

Αὐτά, *ipsa*, *Dor.* pro αὐτή.

Ἀϋτὰ, *pugna*, *Dor.* pro ἀϋτή.

Αὐτὰν, *ipsam*, Acc. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτὴν, ab eod.

Αὐτᾶς, *ipsius*, Gen. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτῆς, ab eodem.

Αὐτάων, *ipsarum*, Gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν, ab eodem.

Ἀΰτεον, *exclamabant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἠΰτεον, a Verbo ἀϋτέω, *exclamo*.

Αὐτέη, *ipsa*, *Ion.* pro αὐτή.

Ἀΰτευν, *resonabant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἠΰτουν, a Verbo ἀϋτέω, *clamo*.

Αὐτήγε, *ipsa*, *Att.* pro αὐτή.

Αὐτῇς, *ipsis*, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro αὐταῖς, ab αὐτὴ, *ipsa*.

Αὐτήγα, *hic profecto*, *Dor.* pro αὐτόγε.

Αὐτοῖο, *ipsius*, Gen. singul. *Ion.* pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, *ipse*.

Αὐτόχθονα, *indigena*, Neutr. plural. ab αὐτόχθων.

Αὐτῷ, *sibi ipsi*, Dat. sing. *Att.* pro ἑαυτῷ, ab ἑαυτοῦ, *sui ipsius*.

Αὐφένα, *ceruicem*, *Dor.* pro αὐχένα, ab αὐχὴν, *ceruix*.

Ἀφαιρεθεὶς, *ablatus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφαιρεῖται, *aufert*, 3. singul. Præs. Ind. med. *contr.* pro ἀφαιρέεται, a Verbo eod.

Ἀφάμαρτε, *aberrauit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἀφήμαρτε, a Verbo ἀφαμαρτάνω pro ἀφαμαρτέω, *aberro*.

Ἀφέητε, *dimiseritis*, 2. plur. aor. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, a Verbo ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀφειδέως, *non parce*, *Ion.* pro ἀφειδῶς.

Ἀφείθης, *dimissus es*, 2. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀφεῖλεν, *abstulit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. Verbi ἀφαιρέω pro ἀφέλω, *aufero*.

Ἀφεῖμαι, *dimissus sum*, 1. sing. Perf. pass. Verbi ἀφίημι, *dimitto*.

Ἀφεῖμεν, *amiserimus*, 1. plur. a. 2. Opt. *per Sync.* pro ἀφείημεν, a Verbo eod.

Ἀφελεῖν, *abstulisse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἀφαιρέω, pro ἀφέλω, *aufero*.

Ἀφελόμην, *abstuli*, aor. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἀφειλόμην, a Verbo. eod.

Ἀφέντες, *relinquentes*, Nom. plur. a. 2. Part. act. a Verbo ἀφίημι, *relinquo*.

Ἀφέξω, *abstinebo*, 1. sing. f. 1. Ind. act. Verbi ἀπέχω, *abstineo*.

Ἀφέρπειν, *serpendo abire*, Præs. Inf. act. Verbi ἀφέρπω.

Ἀφερψῶ, *serpendo abibo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀφέρψω, a Verbo eod.

Ἄφες,

φες, *remitte, omitte,* a. 2. Imper. act. Verbi ἀφίημι, *remitto.*

φεταίην, *demitterem,* 1. sing. aor. 2. Opt. act. *Poet.* pro ἀφισταίην, a Verbo ἀφίστημι, *dimitto.*

φεστᾶσι, *cessant,* 3. plur. Præs. Ind. act. pro ἀφιστᾶσι, a Verbo ἀφίστημι, *cesso.*

φέστατε, *cessaueritis,* 2. plur. Perf. Imper. act. *per Syncop.* pro ἀφεστήκατε, a Verbo eod.

φέωκα, *remisi,* 1. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ἀφεῖκα, a Verbo eod.

φέωνται, *remissi sunt,* 3. plur. Perf. Ind. pass. *Att.* pro ἀφεῖνται, a Verbo eod.

φεώρα, *prospectabat,* 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἀφώρα, & hoc per *contr.* pro ἀφώραε, a Verbo ἀφοράω, *prospecto.*

φῆκα, *dimisi,* aor. 1. Ind. act. Verbi ἀφίημι, *dimitto.*

φήλατο, *desiliit,* 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἀφάλλομαι, *desilio.*

φημαρτον, *aberraui,* aor. 2. Ind. act. Verbi ἀφαμαρτάνω pro ἀφαμαρτέω, *aberro.*

φηρέθην, *ablatus sum,* aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀφαιρέω, *aufero.*

φθεὶς, *tactus,* a. 1. Part. pass. Verbi ἅπτομαι, *tango.*

φθη, *conflagrauit,* 3. sing. a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἥφθη, a Verbo ἅπτω, *incendo.*

φικέσθαι, *rediisse,* aor. 2. Inf. med. Verbi ἀφικνέομαι, *redeo.*

φίκευ, *perueni,* 2. sing. a. 2. Imper. med. *Dor.* pro ἀφίκου, Verbi eiusd.

φίκηαι, *adueneris,* 2. sing. aor. 2. Coniunct. med. *per Paragogen* pro ἀφίκῃ, a Verbo eodem.

φίξομαι, *perueniam,* f. 1. Ind. med. Verbi ἀφικνέομαι.

φίστατο, *discedebat,* 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἀφίστημι, *abduco.*

φῖχθαι, *deuenisse,* Perf. Inf. pass. Verbi eiusd.

φνειὸς, *diues, Poet.* pro ἀφνεὸς.

φνειῷ, *diuiti,* Dat. singul. *Poet.* pro ἀφνεῷ, ab eodem.

φοριεῖ, *separabit,* 3. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro ἀφορίσει, a Verbo ἀφορίζω, *separo.*

πορισμένος, *separatus,* Part. Perf. pass. *Ion.* pro ἀφωρισμένος, ab eodem.

Αφευ, *libera,* 2. sing. aor. 2. Imper. med. *Att.* pro ἄφεο, & hoc *Ion.* pro ἄφεσο, a Verbo ἀφίημι, *libero, mitto.*

Αφῶντα, *palpantem,* Acc. sing. Præs. Part. act. *Poet.* pro ἀφῶντα, quod contractum est ex ἀφάοντα, a Verbo ἀφάω, *palpo.*

Αφρεσι, *insipientibus,* Dat. plur. ab ἄφρων, *insipiens.*

Αφυξῶ, *hauriam,* 1. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, a Verbo ἀφύσσω, *haurio.*

Αφύσσαι, *hausisse,* a. 1. Inf. act. *Poet.* pro ἀφύσαι, a Verbo ἀφύω, *haurio.*

Αφῶσιν, *dimiserint,* 3. plur. aor. 2. Coniunct. act. Verbi ἀφίημι, *dimitto.*

Αχει, *resonabat,* 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἤχεε, a Verbo ἠχέω, *resono.*

Αχέοισα, *dolens,* Part. Præs. act. f. g. *Dor.* pro ἀχέουσα, ab ἀχέω, *doleo.*

Ἀχεῦσιν, *resonant,* 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* & *Æol.* cum ν ἐφελκ. pro ἠχοῦσι, a Verbo ἠχέω, *resono.*

Ἀχέω, *resono, Dor.* pro ἠχέω.

Ἀχήσῃ, *resonuerit,* 3. sing. a. 1. Coniunct. act. *Dor.* pro ἠχήσῃ, a Verbo ἀχέω, *resono.*

Ἀχθεὶς, *ductus,* aor. 1. Partic. pass. Verbi ἄγω, *duco.*

Ἀχθέσει, *feres moleste,* 2. sing. f. 1 Ind. med. *Att.* pro ἀχθέσῃ, a Verbo ἀχθέω, *doleo.*

Ἆχι, *vbi, Dor.* pro ἦχι.

Ἀχιλῆα, *Achillem,* Acc. sing. *Ion.* & *Poet.* pro Ἀχιλλέα ab Ἀχιλλεὺς, *Achilles.*

Ἀχοῖ, *Echo,* Dat. sing. *Dor.* & *contr.* pro ἠχόϊ, ab ἠχὼ, *Echo.*

Ἀχὼ, *Echo, Dor.* pro ἠχώ.

Ἄψαο, *tetigisti,* 2. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥψω, a Verbo ἅπτω, *tango.*

Ἀῶθεν, *mane, Dor.* pro ἠῶθεν.

Ἀιὼν, *littus, Dor.* pro ᾐών.

Ἀωρτο, *pependerat,* 3. sing. Plusq. Ind. pass. per *Syncop.* & *Ion.* pro αἰώρητο, a Verbo αἰωρέω, *sursum tollo.*

Ἀὼς, *aurora, Dor.* pro ἠώς.

B.

Βᾶ, *incede,* 2. sing. a. 2. Imper. *Dor.* & *per Apoc.* pro βῆθι, a βαίνω, *eo.*

Βάδαν, *pedetentim, Dor.* pro βάδην.

Βαδίζοντι, *eunt,* 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro βαδίζουσι, a Verbo sequente.

Βαδιξῶ, *ibo,* 1. singul. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro βαδίσω, a Verbo βαδίζω, *eo.*

Βαδιοῦμαι, *ibo,* 1. sing. f. 1. med. *Att.* pro βαδίσομαι, a Verbo eod.

Βαδιῶ, *ibo,* Futurum idem & eadem Dialecto formatum in actiuo.

Βαθέην, *profundam,* Acc. sing. *Ion.* pro βαθεῖαν, a βαθὺς, *profundus.*

Βαθεῖ, *profundo,* Dat. sing. *contr.* pro βαθέϊ, ab eodem.

Βάθεσσιν, *profunditatibus,* Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro βάθεσι, a βάθος, εος, *profunditas.*

Βαθυζώνας, *profunde cinctos,* Acc. pl. *Dor.* pro βαθυζώνους, a βαθύζωνος, *profunde cinctus, gracilis.*

Βαθυῤῥείταο, *profunde fluentis,* Gen. sing. *Æol.* pro βαθυῤῥείτου, a βαθυῤῥείτης, *profunde fluens.*

Βαῖεν, *iuerint,* 3. plur. a. 2. Opt. act. *per Sync.* pro βαίησαν, a Verbo βαίνω, *eo.*

Βαῖνε, *ibat,* 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔβαινε, a Verbo eod.

Βάλε, *pracipita,* 2. sing. a. 2. Imper. act Verbi βάλλω, *iacio.*

Βάλε & βάλεν, *demisit,* 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔβαλε, a Verbo βάλλω, *demitto, proiicio.*

Βαλέειν, *iecisse,* a. 2. Inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro βαλεῖν, a Verbo eod.

Βάλετ', *iecit,* 3. sing. a. 2. Ind. med. *Ion.* & *per Apostr.* pro ἐβάλετο, a Verbo eod.

Βάλλ', *iaciebat,* 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *per Apostroph.* pro ἔβαλλε, a Verbo βάλλω, *iacio.*

Βάλλεαι, inducas, 2. sing. Præs. Coniunct. pa. Ion. pro βάλλῃ, a Verbo eod.

Βαλλέσκετο, iaciebat, 3. sing. Imperf. Ind. med. Ion. & Poet. pro ἐβάλλετο, a Verbo eod.

Βάλλετο, iaciebatur, 3 sing. Imperf. Ind. pass. Ion pro ἐβάλλετο, ab eod.

Βάλλησα, ieci, 1. sing. aor. 1. Ind. Ion. & Poet. pro ἐβάλλησα, a Verbo inus. βαλλέω.

Βαλοῖσαι, iacientes, Nom. pl. a. 2. act. f. g. Dor. pro βαλοῦσαι, a Verbo βάλλω.

Βᾶμα, incessus, gressus, Dor. pro βῆμα.

Βάμμα, tinctura, Dor. pro βάμμα.

Βᾶμεν, eamus, 1. plur. a. 2. Coniunct. act. Dor. pro βῶμεν, a Verbo βαίνω, eo.

Βάν, iuerunt, 3 plur. a. 2. Ind. act. Ion. & per Syncop. pro ἔβησαν, a Verbo eod.

Βάντες, conscendentes, Nom. plur. aor. 2. Part. act. Verbi eiusd.

Βάρδιστος, tardissimus, Nom. sing. Superl. per Metathes. pro βράδιστος, a βραδὺς, tardus.

Βαρείσθω, grauetur, 3. sing. Præs. Imper. pass. contr. pro βαρεέσθω, a Verbo βαρέω, grauo, onero.

Βαρυμάνιος, iracundus, qui flagrat graui ira, Dor. pro βαρυμήνιος.

Βάρυνθεν, grauati sunt, 3. pl. a. 1. Ind. act. Ion. & Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, a Verbo βαρύνω, grauo.

Βαρυόπας, grauisonus, Dor. pro βαρυόπης.

Βὰς, qui iuit, a. 2. Part. act. Verbi βαίνω seu potius βῆμι, ex βάω, eo.

Βασεῦμαι, ibo, 1. sing. f. 1. Ind. med. Dor. & Æol. pro βήσομαι, a Verbo βαίνω pro βάω, eo.

Βασεῦνται, progredientur, 3. plur. Futuri eiusd.

Βασιλῆϊ, regi, Dat. sing. Ion. pro βασιλέϊ, a βασιλεὺς, rex.

Βασιληΐδα, regiam, Acc. sing. a βασιληῒς, regia.

Βάσκ', pro βάσκε, vade, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi βάσκω, eo, vado.

Βασεῦνται, gradientur, 3. pl. f. 1. Ind. med. Æol. pro βήσονται, a Verbo βαίνω, pro βάω, eo.

Βάσσα, concauitas, Dor. pro βῆσσα.

Βάσωμεν, eamus, 1. pl. Præs. Coniunct. act. Dor. pro βήσωμεν, a Verbo βησω, eo.

Βᾶτε, ite, 2. pl. a. 2. Imper. act Dor. pro βῆτε, a Verbo eod.

Βατεῖν, coire, Præs. Inf. act. contr. pro βατέειν, a Verbo βατέω, ῶ, coeo.

Βάτην, iuerunt, 3. dual. aor. 2. Ind. act. Verbi βαίνω, eo.

Βάτω, veniat, 3. sing. a. 2. Imp. Verbi eiusd.

Βαΰσδειν, latrare, Præs. Inf. act. Dor. pro βαΰζειν, a Verbo βαΰζω, latro.

Βέβαα, iui, 1. sing. Perf. Ind. act. Ion. pro βέβηκα, a Verbo, βαίνω, pro βάω, eo.

Βεβακὼς, qui iuit, Perf. Part. act. Dor. pro βεβηκὼς, a Verbo βαίνω, pro βάω, eo.

Βεβάλως, profanos, Acc. pl. Dor. pro βεβήλους, a βέβηλος, profanus.

Βέβαμεν, iuimus, 1. pl. Perf. Ind. act. per Sync. pro βεβήκαμεν, a Verbo βαίνω, eo.

Βεβαρηὼς, qui grauauit, Perf. Part. act. Ion. pro βεβαρηκὼς, a Verbo βαρέω, grauo.

Βέβασαν, ingressi erant, 3. pl. Plusq. Ind. act. Ion. & per Syncop. pro ἐβεβήκεισαν, a Verbo eodem.

Βέβαφε, tinxit, 3. sing. Pert. Ind. act. Verbi βάπτω intingo.

Βεβαὼς, qui iuit, Perf. Part. act. Ion. pro βεβηκὼς, a Verbo βαίνω, eo.

Βέβηκας, iuisti, 2. sing. Perfect. Ind. act. Verbi eiusdem.

Βεβίηκε, vim intulit, 3. singul. Perf. Ind. act. Verbi βιάω, vim infero.

Βεβίωμαι, vita mea peracta est, 1. sing. Perf. Ind pass. Verbi βιόω, viuo.

Βέβλαβε, nocuit, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi βλάπτω, noceo.

Βεβλάστηκε, pullulauit, 3. sing. Perf. Indic. act Verbi βλαστάνω, pro βλαστέω, pullulo.

Βέβλαφε, nocuit, 3. sing. Perf. Ind. act. Verb βλάπτω, noceo.

Βέβληαι, vulneratus es, 2. sing. Perf. Ind. pass Ion. pro βέβλησαι, a Verbo βάλλω, iacio.

Βεβλήαται, vulnerati sunt, 3. pl. Perf. Ind. pass Ion. pro βέβληνται, a Verbo eod.

Βέβληται, decumbit, 3. sing. Perf. Ind. pass Verbi eiusd.

Βεβοήαται, clamati sunt, 3. plur. Perfect. Ind pass. Ion. pro βεβόηνται, a Verbo βοάω clamo.

Βέβοκα, paui, Perf. Ind. act. Verbi βόσκω, pro βόω, pasco.

Βεβολήαται, eiecti sunt, 3. pl. Perf. Ind. pass. Ion pro βέβληνται, a Verbo βάλλω, eiicio.

Βεβολημένος, agitatus, Perf. Part. pass. Verb βολέω, iacio.

Βέβουλα, volui, 1. sing. Perf. Ind. med. Verb βούλομαι, volo.

Βέβρεγμαι, irrigatus sum, 1. sing. Perf. Ind. pass Verbi βρέχω, rigo.

Βεβρέμηκε, strepuit, 3. sing. Perf. Ind. act. Verb βρέμω, strepo.

Βέβριθε, grauis fuit, onustus fuit, 3. sing. Perf Ind. med. Verbi βρίθω, grauis sum.

Βεβρισμένος, obrutus, Perf. Part. pass. a Verb eodem.

Βέβροχας, irrigauisti, 2. sing. Perf. Ind. act. Att pro βέβρεχας, a Verbo βρέχω, irrigo.

Βέβρυχε, fremuit, 3. sing. Perf. Ind. act. Verb βρύχω, fremo.

Βεβρώθεις, comederes, 2. sing. Perf. Optat. med a Verbo βρώσκω, comedo.

Βέβρωκας, comedisti, 2. sing. Perf. Ind. act. Verbi βρώσκω, βιβρώσκω, βρῶμι, βρόω vel βρῶ comedo.

Βεβρὼς, qui comedit, Perf. Part. act. per Syncop pro βεβρωκὼς, a Verbo eod.

Βεβωμένος, celebris, clarus, Perf. Part. pass. Io & Dor. pro βεβοημένος, a Verbo βοάω clamo.

Βεβὼς, progressus, Perf. Part. act. Att. & Io pro βεβηκὼς, a Verbo βαίνω, pro βάω, eo.

Βέῃ, iret, 3. sing. aor. 2. Coniunct. act. Io pro βῇ, a Verbo eod.

Βείομαι, viuam, 1. sing. f. 1. Ind. med. Poet. pro βείσομαι, a Verbo inus. βείω, viuo.

Βείω, iuero, 1. sing. aor. 2. Coniunct. Poet. pro βῶ, a Verbo βαίνω, eo.

Βέλεσσιν, telis, Dat. pl. Ion. & Poet. pro βέλεσι a βέλος, telum.

Βελτι

ελτίω, *meliora*, Nom. & Acc. pl. Comp. n. g. *Ion.* & *Att.* pro βελτίονα, a βελτίων, *melior*
ένθη, *profunditates*, Nom. pl. *contr.* pro βένθεα, a βένθος, *profunditas*
έντιστος, *optimus*, *Dor.* pro βέλτιστος, Superlat. ab ἀγαθός, *bonus*.
έσομαι, *viuam*, 1. sing. f. 1. Ind. *Poet.* pro βείσομαι, a Verbo inuſ. βείω, *viuo*.
έρεθρον, *foſſa*. *Att.* pro βάραθρον.
ῆ, *iuit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔβη, a Verbo βαίνω, pro βάω, *eo*.
ῆθι, *vade*, 2. sing. a. 2. Imp. Verbi eiusd.
ήμεναι, *iuiſſe*, aor. 2. Inf. act. *Dor.* pro βῆναι, a Verbo eod.
ῆν, *iui*, 1. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔβην, a Verbo eod.
ῆσαν, *iuerunt*. 3. pl. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν, a Verbo eod.
ῆσε, *impoſuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔβησε, a Verbo βαίνω, pro βάω, *eo*.
Βήσετο, *adſcendebat*, 3. sing. Imperf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβήσετο, a Verbo βήσομαι, *adſcendo*.
Βήσομαι, *progrediar*, 1. singul. f. 1. Ind. med. Verbi βαίνω, *eo*.
Βήσσῃς, *vallibus*, Dat. plur. *Ion.* pro βήσσαις, a βῆσσαι, *valles*, *ſaltus*.
Βήτην, *iuerunt*, 3. dual. a. 2. Ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἐβήτην, a βαίνω, *eo*.
Βιάζεο, *vrge*, 2. sing. Præſ. Imp. med. *Ion.* pro βιάζεσο, a βιάζομαι, *vrgeo*.
Βιάζευ, *vrge*, 2. sing. Præſ. Imper. med. *Dor.* pro βιάζῃ, a Verbo eod.
Βιᾶσθαι, *cogere*, Præſ. Inf. med. Verbi βιάω, *cogo*, *vim adfero*.
Βιάσθω, *vrgeat*, 3. sing. Præſ. Imper. med. per *contr.* pro βιαέσθω, a Verbo eod.
Βιατας, *violentus*, *Dor.* pro βιατής.
Βιβάς, *gradiens*, Præſ. vel a. 2. Part. act. Verbi βίβημι, pro βαίνω, ſ. βάω, *eo*.
Βιεῦντες, *viuentes*, Nom. plur. Præſ. Part. act. *Dor.* pro βιοῦντες, a Verbo βιόω, *viuo*.
Βίης, *fortitudinis*, Gen. sing. *Ion.* pro βίας, a βία, *fortitudo*.
Βιήσατο, *cogebat*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐβιήσατο, Verbi βιάω, *cogo*.
Βίηφι, *vi*, per *Paragogen Poet.* & *Ion.* pro βίᾳ, Dat. sing. a βία, *vis*.
Βιοῖ, *viuit*, 3. sing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro βιόει, a Verbo βιόω, *viuo*.
Βιότοιο, *victus*, Gen. sing. *Ion.* pro βιότου, a Nom. βίοτος, *vita*.
Βιούς, *qui vixit*, a. 2. Part. act. Verbi inuſ. βίωμι, pro βιόω, *viuo*.
Βιῴην, *viuerem*, 1. sing. Præſ. Opt. act. *Att.* pro βιοίην, a Verbo βιόω, *viuo*.
Βίωθι, *viue*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi ſequentis.
Βιῶναι, *vixiſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi inuſ. βίωμι, pro βιόω, *viuo*.
Βιώτω, *vixerit*, 3. sing. a. 2. Imperat. act. Verbi βίωμι, pro βιόω, *viuo*.
Βλαβείς, *læſus*, aor. 2. Part. paſſ. Verbi βλάπτω, *lædo*.
Βλαστησάτω, *germinet*, 3. sing. a. 1. Imperat. act. Verbi βλαστάνω, pro βλαστέω, *germino*, *fruticor*.

Βλαφθείς, *læſus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi βλάπτω, *lædo*.
Βλείμην, *percuſſerim*, 1. sing. a. 2. Opt. act. Verbi βλῆμι, *percutio*.
Βλείς, *percuſſus*, a. 2. Part. act. Verbi eiusd. vel *iactus*, a. 2. Part. paſſ. *per Syncop.* pro βαλείς, a βάλλω, *iacio*.
Βλέποισα, *adſpiciens*, Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro βλέπουσα, a Verbo βλέπω, *video*.
Βληθείς, *ictus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi βάλλω, pro βλέω, *percutio*.
Βλημένος, *ictus*, Perf. Part. paſſ. *per Syncop.* pro βεβλημένος, a Verbo eod.
Βλῆσθαι, *ictum eſſe*, pro βεβλῆσθαι, Perf. Inf. paſſ. Verbi eiusd.
Βλῆτο, *ictus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβέβλητο, a Verbo eod.
Βλήτροισι, *clauis ferreis*, Dat. pl. *Ion.* pro βλήτροις, a βλῆτρον, *clauus ferreus*.
Βλήχεσθαι, *balare*, Præſ. Inf. med. Verbi βλήχομαι, pro βληχάομαι, *balo*.
Βλοσυροῖο, *terribilis adſpectu*, Gen. singul. *Ion.* pro βλοσυροῦ, a βλοσυρός, *terribilis adſpectu*.
Βλώσω, *veniam*, f. 1. Ind. act. Verbi βλώσκω, *venio*, *eo*.
Βοᾷ, *reboat*, 3. sing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro βοάει, a Verbo βοάω, *reboo*.
Βοάᾳ, *reboat*, 3. sing. Præſ. Ind. act. *Poet.* pro βοάει, Verbi eiusd.
Βοάασκον, *clamabam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Ion* pro ἐβόων, a Verbo eod.
Βοαθόος, *bellator*, *Dor.* pro βοηθόος.
Βοᾶσαι, *inclamaris*, 2. sing. Præſ. Ind. paſſ. *Dor.* pro βοάῃ, a Verbo βοάω, *clamo*.
Βοάσας, *clamans*, *qui clamauit*, aor. 1. Part. act. *Dor.* pro βοήσας, Verbi eiusd.
Βοᾶσι, *clamant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro βοῶσι, a Verbo eod.
Βοῇ, *clamauerit*, 3. sing. Præſ. Coniunct. act. Verbi βοάω, *clamo*.
Βοήθει, *ſuccurre*, 2. sing. Præſ. Imper. act. *contr.* pro βοήθεε, a Verbo βοηθέω, *ſuccurro*.
Βοῆν, *clamare*, Præſ. Inf. act. *Dor.* & *contr.* pro βοάειν, a Verbo βοάω, *clamo*.
Βομβεῦντι, *ſuſurrant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro βομβοῦσι, a Verbo βομβέω, *ſuſurro*.
Βορέαο, *boreæ*, Gen. singul. *Æol.* pro βορέου, a βορέας, *boreas*.
Βορῆν, *pabulum*, Acc. sing. *Ion.* pro βορὰν, a βορά, *pabulum*.
Βοσκησεῖσθε, *paſcemini*, 2. plur. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro βοσκήσεσθε, a Verbo βοσκέω, *paſco*.
Βόσκοντι, *paſcunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro βόσκουσι, a Verbo eod.
Βόσω, *paſcam*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd. pro βόω.
Βοβώτας, *boum paſtor*, *Dor.* pro βοβώτης.
Βοβολιασδεις, 2. sing. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro βουκολιάζεις, a βουκολιάζω, *bucolicum carmen cano*.
Βουλαφόρως, *conſultores*, Acc. plur. *Dor.* pro βουληφόρους, a βουληφόρος, *conſultor*.
Βούλει, *vis*, 2. singul. Præſ. Ind. *Att.* pro βούλῃ, a Verbo βούλομαι, *volo*.
Βόλεο, *velis*, 2. sing. Præſ. Imp. *Dor.* pro βούλου, ſeu βούλεσο, a Verbo eod.

Βόλετ',

Βȣ́λετ', pro βȣ́λετο, *volebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐβȣ́λετο, a Verbo eod.

Βȣλεύμενος, *volens*, Præſ. Part. med. *Dor.* & *Poet.* pro βȣλόμενος, a Verbo eod.

Βȣ́λευσαι, *velis*, 2. ſing. aor. 1. Imperat. med. Verbi βȣλεύω, *conſulto.*

Βȣλεύσαντε, *conſultantes*, Nom. dual. a. 1. Part. act. Verbi eiusd.

Βȣ́λευσεν, *conſultauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐβȣ́λευσε, a Verbo eod.

Βȣλεύεο, *conſultare*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* pro βȣλεύεσο, a Verbo eod.

Βȣλεύησθα, *conſulas*, 2. ſing. Præſ. Coniunct. act. *Ion.* pro βȣλεύῃς, a Verbo βȣλεύω, *conſulto.*

Βȣλέων, *conſiliorum*, Gen. pl. *Ion.* pro βȣλῶν, a βȣλὴ, *conſilium.*

Βȣ́ληαι, *vis*, 2. ſing. Præſ. Ind. *Ion.* pro βȣ́λῃ, a Verbo βȣ́λομαι, *volo.*

Βȣλῇσιν, *conſiliis*, Dat. plur. *Ion.* pro βȣλαῖς, a βȣλὴ, *conſilium.*

Βȣ́λησθ' pro βȣ́λησθε, *velitis*, 2. plur. Præſ. Coniunct. med. Verbi βȣ́λομαι, *volo.*

Βȣ́τας, *paſtor*, *Dor.* pro βȣ́της.

Βοῴην, *clamarem*, 1. ſing. Præſ. Opt. *Att.* pro βοῷμι, a Verbo βοάω, *clamo.*

Βόων, *clamabant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐβόαον, a Verbo eod.

Βοῶντι, *clamantibus*, Dat. plur. Præſ. Part. act. *Dor.* pro βοῶσι, a Verbo eod.

Βοώσης, *vociferantis*, Gen. ſing. Præſ. Part. act. f. g. Verbi eiusd.

Βραδυνȣ́σαις, *tardantibus*, Dat. pl. Præſ. Part. act. f. g. a Verbo βραδύνω, *tardo.*

Βρασθεὶς, *ferueſactus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi βράζω, *ferueo.*

Βράχε, *ſtrepitum edidit*, 3. ſing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, a Verbo βράχω, *ſtrepitum edo.*

Βραχία, *breuia*, Nomin. plur. n. g. a βραχὺς, *breuis.*

Βραχέη, *breuis*, Nom. ſing. f. g. *Ion.* pro βραχεῖα, ab eod.

Βραχεὶς, *perfuſus*, a. 2. Part. Paſſ. Verbi βρέχομαι, ſeu βρέχω, *madefacio.*

Βραχυσίδαρος, *qui breue ferrum habet*, *Dor.* pro βραχυσίδηρος.

Βρέξαι, *pluere*, aor. 1. Inf. act. Verbi βρέχω, *pluo.*

Βροτεᾶν, *mortalium*, Gen. plur. f. g. *Dor.* pro βροτέων, a βρότεος, *mortalis.*

Βροτοβάμων, *calcator hominum*, *Dor.* pro βροτοβήμων.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*, Dat. pl. *Ion.* pro βροτοῖς, a βροτὸς, *mortalis.*

Βρωθεὶς, *roſus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi βρώσκω, *rodo.*

Βῶ, *iuerim*, 1. ſing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi βαίνω pro βάω, *eo.*

Βωθεῖν, *auxiliari*, Præſ. Inf. act. *Ion.* & *contr.* pro βοηθεῖν, a Verbo βοηθέω, *auxilior.*

Βωκολιαξεῖς, *bucolicum carmen cantabis*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro βȣκολιάσεις, a Verbo βȣκολιάζω, *bucolicum carmen canto.*

Βωκόλω, *bubulci*, Gen. ſing. *Dor.* pro βȣκόλȣ, a βȣκόλος, *bubulcus.*

Βῶκον, *bubulcum*, Acc. ſing. *Dor.* pro βȣ́κον, a βȣκὸς, *bubulcus.*

Βῶν, *bouem*, Acc. ſing. *Ion.* & *Dor.* pro βȣ̃ν, a βȣ̃ς, *bos.*

Βῶς, *boues*, Accuſ. plur. *Dor.* pro βόας, a βȣ̃ς, *bos.*

Βῶσαι, *vocare*, aor. 1. Inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro βοῆσαι, a Verbo βοάω, *voco.*

Βώσαντι, *vocanti*, Dat. ſing. a. 1. Part. act. *Poet.* pro βοήσαντι, a Verbo eod.

Βώσας, *vocans*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro βοήσας, a Verbo eod.

Βωστρέομες, *volemus*, 1. pl. Præſ. Coniunct. act. *Dor.* & *Poet.* pro βωστρέωμεν, a Verbo βωστρέω, pro βοάω, *voco.*

Βώταν, *paſtorem*, Acc. ſing. *Dor.* pro βȣ́την, a βȣ́της, *paſtor.*

Βωτιανείρῃ, *populoſæ*, Dat. ſing. f. g. a βωτιάνειρες, *alens viros.*

Γ.

Γᾶ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel eadem Dialecto pro γέ.

Γαθὲ, *bone*, Voc. ſing. *per Aphæreſ.* pro ἀγαθὲ, ab ἀγαθός, *bonus.*

Γαθεῖν, *gaudere*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro γηθεῖν, a Verbo γηθέω, *gaudeo.*

Γαθέμεναι, *gaudere*, Præſens idem, *Dor.* pro eodem.

Γάθησεν, *gauiſus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Dor.* & *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἐγήθησε, a Verbo eodem.

Γαῖ', *terra*, per Apoſtr. pro γαῖα.

Γαίῃ, *terræ*, Dat. ſingul. *Ion.* pro γαίᾳ, ab eodem.

Γαλακτοπόταν, *lactis potorem*, Acc. ſingul. *Dor.* pro γαλακτοπότης, *lactis potor.*

Γαλάνας, *ſerenitatis*, Gen. ſing. *Dor.* pro γαλήνης, a γαλήνη, *ſerenitas.*

Γαληνιῶσαν, *tranquillam exiſtentem*, Acc. ſing. Part. Præſ. act. f. g. a Verbo γαληνιάω, *tranquillus ſum.*

Γᾶμαι, *nupſiſſe*, a. 1. Inf. act. *per Sync.* pro γαμῆσαι, a Verbo γαμέω, *vxorem duco*, *nubo.*

Γαμείτωσαν, *matrimonio iungantur*, 3. pl. Præſ. Imper. act. Verbi eiuſd.

Γᾶμεν, *nupſit*, 3. ſing. a. 1. Ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐγάμησεν, a Verbo eod.

Γαμέσσεται, pro γαμέσεται, *vxorem ducet*, 3. ſing. f. 1. Ind. med. *Poet.* pro γαμήσεται, a Verbo eodem.

Γάμοιο, *nuptiarum*, Gen. ſing. *Ion.* pro γάμȣ, a γάμος, *nuptiæ.*

Γαμοῖτο, *nubat*, 3. ſing. Præſ. Opt. med. *contr.* pro γαμέοιτο, a Verbo γαμέω, *vxorem duco.*

Γαμόρω, *agricolæ*, Gen. ſing. *Dor.* pro γημόρȣ, a γαμόρος, *agricola.*

Γαμψώνυχες, *quibus curui ſunt vngues*, Nom. pl. a γαμψώνυξ, *cui curui ſunt vngues.*

Γαρυέμεν, *ſonare loqui*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro γηρύειν, a Verbo γηρύω, *ſono*, *loquor.*

Γαρύεν, *ſonore loqui*, Præſ. idem *Dor.* formatum.

Γηρύομαι,

Γαρύομαι, *conqueror*, *Dor.* pro γηρύομαι.

Γᾶς, *terræ*, Gen. ſingul. *Dor.* pro γῆς, a γῆ, *terra*.

Γαςρὶ, *ventri*, Dat. ſing. *per Syncop.* pro γαςέρι, a γαςὴρ, *venter*.

Γαυλὼς, *mulctras*, Acc. plur. *Dor.* pro γαυλὲς, a γαυλὸς, *mulctra*.

Γαυριόωντες, *ſuperbientes*, Nomin. plur. Præſ. Part. act. *Poet.* pro γαυριῶντες, a Verbo γαυριάω, *ſuperbio*.

Γαυρέμενος, *elatus*, *ſuperbiens*, Præſ. Part. paſſ. *contr.* pro γαυρεόμενος, a Verbo γαυρέομαι, ἔμαι, *efferor*, *ſuperbio*.

Γέγαα, *genitus ſum*, *ſum*, 1. ſing. Perf. Ind. med. *Ion.* pro γέγηκα, a Verbo Poetico γάω pro γείνομαι, *naſcor*.

Γεγαθὰς, *gaudens*, Perf. Part. act. *Dor.* pro γεγηθὼς, & hoc *per Sync.* pro γεγηθηκὼς, a Verbo γηθέω, *gaudeo*.

Γεγάμεν, *natum eſſe*, Perf. Ind. med. *Dor.* & *Poet.* pro γεγηκέναι, a Verbo γάω, *naſcor*.

Γεγανυμένος, *lætitia adfectus*, Perf. Part. paſſ. Verbi γανύω pro γανόω, *lætitia adficio*, *ſplendeo*.

Γεγεναμένος, *genitus*, Perf. Part. paſſ. *Dor.* pro γεγενημένος, a Verbo γίνομαι, *fio*, *naſcor*.

Γεγενοίμην, *fuerim*, 1. ſing. a. 1. Opt. med. *Poet.* & *Ion.* pro γενοίμην, a Verbo eod.

Γέγηθα, *lætatus ſum*, 1. ſing. Perf. Ind. act. per *Syncop.* pro γεγήθηκα, a γηθέω, *lætor*.

Γεγήρηκα, *ſenui*, 1. ſing. Perf. Ind. act. Verbi γηράσκω, *ſeneſco*.

Γεγόναμεν, *facti ſumus*, 1. plur. Perf. Ind. med. verbi ſequentis.

Γεγόνει, *natus fuerat*, 3. ſing. Plusq. Ind. med. *Ion.* pro ἐγεγόνει, a Verbo γίνομαι, *ſum*.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, *qui Gymnaſio præfuit*, Perf. Part. act. Verbi γυμνασιαρχέω, *Gymnaſio præfectus ſum*.

Γεγωνέμεν, *clare clamare*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro γεγώνειν, a Verbo γεγώνω, *clare clamo*.

Γεγὼς, *natus*, Perf. Part. med. pro γεγαὼς, & hoc pro γεγηκὼς, a Verbo γάω, *naſcor*.

Γειναμένοιο, *nati*, Gen. ſing. Part. a. 1. med. *Ion.* pro γειναμένε, a Verbo γείνομαι.

Γεινάμην, *natus ſum*, 1. ſing. a. 1. med. *Ion.* pro ἐγεινάμην, a Verbo γείνομαι, *naſcor*.

Γείνετ' pro γείνετο, *naſcebatur*, 3. ſing. Imperf. paſſ. *Ion.* pro ἐγείνετο, a Verbo γείνομαι, *naſcor*, *fio*.

Γείνεαι, *naſceris*, 2. ſing. Præſ. Ind. *Ion.* pro γείνεσαι, a Verbo eod.

Γειτνιῶσα, *vicina*, Præſ. Part. act. fem. g. Verbi γειτνιάω, *vicinus ſum*.

Γείτοσι, *vicinis*, Dat. plur. a γείτων, *vicinus*.

Γελᾷ, *ridet*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. per *Cont.* pro γελάει, a Verbo γελάω, *rideo*.

Γελαῖς, *rides*, 2. ſing. Præſ. Ind. act. *Æol.* pro γελᾷς, & hoc per *Contr.* pro γελάεις, a Verbo eodem.

Γελᾶν, *ridens*, Præſ. Part. act. *Dor.* pro γελῶν, a Verbo eod.

Γελαξῶ, *ridebo*, 1. ſing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro γελάσω, a Verbo eod.

Γελάοισα, *ridens*, Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro γελάεσα, a Verbo eod.

Γελάσσαι, *ridere*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro γελάσαι, a Verbo eod.

Γελεῦσα, *ridens*, Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro γελῶσα, a Verbo γελέω, quod *Ion.* dicitur pro γελάω, *rideo*.

Γελῇς, *rides*, 2. ſing. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro γελᾷς, a Verbo eod.

Γελοίης, *ridendæ*, Gen. ſing. f. g. *Ion.* pro γελοίας, a γελοῖος, *ridendus*.

Γελοίοιο, *ridiculi*, Gen. ſing. *Ion.* ab eod.

Γελοίωντες, *ridentes*, Nom. pl. Præſ. Part. act. *Poet.* pro γελῶντες, a Verbo γελάω, *rideo*.

Γελῶν, *ridens*, Præſ. Part. *contr.* pro γελάων, a Verbo eod.

Γέμομες, *pleni ſumus*, 1. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro γέμομεν, a Verbo γέμω, *plenus ſum*.

Γενεῆφιν, *generationi*, Dat. ſingul. *Ion.* & per *Paragogen* τῦ φιν, pro γενεᾷ, a γενεὰ, *generatio*.

Γένει, *generi*, Dat. ſing. *contr.* pro γένεϊ, a γένος, *genus*.

Γενειᾷν, *barbatum eſſe*, Præſ Inf. act. *contr.* pro γενειάειν, a Verbo γενειάω, *barbam geſto*.

Γενειάσδων, *pubeſcens*, Præſ. Part. act. *Dor.* pro γενειάζων, a Verbo γενειάζω, *pubeſco*.

Γενειήταν, *progenitorem*, Acc. ſing. *Dor.* pro γενειήτης, *progenitor*.

Γένεο, *fuiſti*, 2. ſing. a. 2. med. *Ion.* pro ἐγένεσο, a Verbo γείνομαι, *ſum*.

Γενέσεως, *generationis*, *Att.* & *Ion.* pro γενέσιος, a γένεσις, *generatio*.

Γενέσθαι, *fuiſſe*, a. 2. Inf. med. Verbi γείνομαι, *ſum*.

Γένετ', pro γένετο, *fuit*, 3. ſing. aor. 2. *Ion.* med. pro ἐγένετο, a Verbo eod.

Γένευ, *fuiſti*, 2. ſing. aor. 2. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐγένε, a Verbo γείνομαι, *fio*.

Γένη, *fueris*, 2. ſing. a. 2. Coniunct. med. Verbi γείνομαι, *fio*.

Γεννᾶται, *naſceretur*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. paſſ. Verbi *contr.* pro γεννάηται, a γεννάω, *gigno*. & in paſſ. *naſcor*.

Γέννατο, *fuit*, 3 ſing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Æol.* pro ἐγείνατο, a Verbo γείνομαι, *ſum*.

Γεννηθὲν, *quod natum eſt*, a. 1. Part. paſſ. neutr. gen. a Verbo γεννάω.

Γεννῶσα, *generans*, Præſ. Part. act. *contr.* pro γεννάεσα, a Verbo eod.

Γενοίατο, *fuerint*, 3. pl. a. 2. Opt. med. *Ion.* pro γένοιντο, a Verbo γείνομαι, *fio*, *ſum*.

Γενοίμαν, *ſim*, *eſſem*, 1. ſing. aor. 2. Opt. med. *Dor.* pro γενοίμην, a Verbo eod.

Γέντο, *fuit*, 3. ſing. a. 1. med. *Poet.* pro ἐγένετο, a Verbo γείνομαι, *ſum*, *naſcor*.

Γεράεσσι, vel γεράεσσιν, *muneribus*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro γέρασι, a γέρας, *munus*.

Γέραιρε, *venerare*, 2. ſingul. Præſ. Imper. act. Verbi γεραίρω, *veneror*, *honoro*.

Γεραίτερος, *ſenior*, per Syncop. pro γεραιότερος, quod eſt Comparatiuus a γεραῖος, *ſenex*.

Γερᾶραι, *veneratum eſſe*, *honoraſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi γεραίρω, *honoro*, *veneror*.

Γιδάων,

Γεραων, *munerum*, Gen. plur. *Ion.* pro γεράτων, a γέρας, *munus.*

Γέρεα, *præmia, munera*, Nom. plur. *Ion.* pro γέρατα, ab eod.

Γέρον, *senex*, Vocat. sing. a γέρων, *senex.*

Γεύμεθα, *gustauimus*, 1. plur. Perfect. Ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro γεγεύμεθα, a Verbo γεύω, *gustare facio.*

Γεφυρεῖν, *pontem sternere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro γεφυρέειν, a Verbo γεφυρέω, *pontem sterno.*

Γεωρυχέειν, *terram fodere*, Præs. Inf. act. Verbi γεωρυχέω, *terram fodio.*

Γήθεον, *gaudebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐγήθεον, a Verbo sequente.

Γήθησαν, *lætati sunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐγήθησαν, a Verbo γηθέω, *gaudeo, lætor.*

Γηθήσειε, *lætatus sit*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι, a Verbo eod.

Γῆμαι, *nupsisse*, a. 1. Inf. *per Sync.* pro γαμῆσαι, a Verbo γαμέω, *nubo.*

Γήμασθαι, *vxorem duxisse, nupsisse*, aor. 1. Inf. med *per Sync.* pro γαμήσασθαι, a Verbo eodem.

Γήρᾳ, *senectuti*, Dat. sing. *Ion.* & *Att.* pro γήρατι, a γῆρας, *senectus.*

Γηράναι, *senescere*, Præs. Inf. act. Verbi γήρημι, *senesco.*

Γηράντεσσι, *senescentibus*, Dat. pl. a. 1. Part. act. *Poet.* & *Ion.* pro γήρασι, & hoc pro γηράσασι, a γηράσας, Verbi γηράω, *senesco.*

Γηρᾶς, *senescens*, Præs. Part. Verbi γήρημι, *senesco.*

Γηράσῃς, *senueris*, 2. sing. aor. 1. Coniunct. act. Verbi γηράσκω, *senesco.*

Γηρύετ', pro γηρύεται, *conqueritur*, 3. sing. Præs. Ind. med. Verbi γηρύω, *loquor.*

Γηρυόνας, *vocalis, garrulæ*, Gen. sing. *Dor.* pro γηρυόνης, a γηρυόνη, *garrula.*

Γήρως, *senectutis*, Gen. sing. *Ion.* & *Att.* pro γήρατος, a γῆρας, *senectus.*

Γίγνȣ, *fias*, 2. singul. Præs. Imp. pass. Verbi γίγνομαι, *fio.*

Γίνετ', *fiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* & per *Apostr.* pro ἐγίνετο, a Verbo γίνομαι, *fio.*

Γινώσκεν, *cognoscere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν, a Verbo γινώσκω, *cognosco.*

Γινώσκοντι, *cognoscunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro γινώσκȣσι, a Verbo eod.

Γλαῦκ', pro γλαῦκα, *noctuam*, Acc. sing. a γλαῦξ, *noctua.*

Γλαυκιόων, *glaucis oculis terribiliter intuens*, Præs. Part. act. *Poet.* pro γλαυκιῶν, *contr.* ex γλαυκιάων, a Verbo γλαυκιάω, *glaucis oculis terribiliter intueor.*

Γλαφυρῇσι, & γλαφυρῇς, *concinnis*, Dat. pl. f. g. *Ion.* pro γλαφυραῖς, a γλαφυρὸς, *concinnus.*

Γλεύκȣς, *musti*, Gen. sing. *contr.* pro γλεύκεος, a γλεῦκος, *mustum.*

Γλυκεροῖο, *dulcis*, Gen. sing. *Ion.* pro γλυκερὸς, *dulcis.*

Γλυφάνοιο, *cultri sculptorii*, Gen. sing. *Ion.* pro γλυφανȣ, a γλύφανος, *culter sculptorius.*

Γναμπτοῖσι, *incuruis*, Dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς, a γναμπτὸς, *incuruus.*

Γνοίην, *nouero*, 1. sing. aor. 2. Opt. act. Verbi γινώσκω, *noui, cognosco.*

Γνῶ, *cognouit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔγνω, a Verbo eod.

Γνώμας, *mentis*, Gen. sing. *Dor.* pro γνώμης, a γνώμη, *mens.*

Γνώμεναι, *cognoscere*, aor. 2. Inf. act. *Dor.* pro γνῶναι, a Verbo γινώσκω, *cognosco.*

Γνῶναι, *cognouisse*, a. 2. Inf. act. Verbi γινώσκω, *cognosco.*

Γνωριῶ, *notum faciam*, 1. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro γνωρίσω, a Verbo γνωρίζω, *notum facio.*

Γνώσεαι, *cognosces*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro γνώσεσαι, a Verbo γινώσκω, *cognosco.*

Γνώσῃ, *cognosces*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro γνώσεσαι, a Verbo eod.

Γνωσιμαχεῖν, *mutata sententia suarum virium imbecillitatem cognoscere*, Præs. Inf act. Verbi γνωσιμαχέω, *mutata sententia mearum virium imbecillitatem cognosco.*

Γνώσομαι, *cognoscam*, 1. singul. f. 1. Ind. med. Verbi γινώσκω, *cognosco.*

Γνώτω, *noscito*, 3. singul. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusd

Γνῶωσι, *agnoscant*, 3. plur. aor. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro γνῶσι, a Verbo eod.

Γοεῦντι, *plorant*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro γοάȣσι, a Verbo γοάω, *ploro*

Γοήμεναι, *gemere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro γοῆναι, a Verbo γόημι, *gemo.*

Γονεῖς, *parentes*, Nom. pl. *contr.* pro γονέες, a γονεὺς, *parens.*

Γονῆος, *patris*, Gen. singul. *Ion.* pro γονέος, ab eodem.

Γοργῦς, *Gorgonis*, Gen. sing. *contr.* pro γοργόος, a Nom. γοργὼ, *Gorgo.*

Γόναθ', pro γόνατα, *genua*, Acc. pl. *Ion.* pro γόνατα, a γόνυ *genu.*

Γȣνοῖσιν, *fertilibus*, Dat. plur. *Ion.* pro γȣνοῖς, a γȣνὸς, *fertilis.*

Γȣνων, *genuum*, Gen. pl. *Ion.* pro γονύων, a γόνυ, *genu.*

Γοῶσα, *gemens*, Præs. Part. act. f. g. *contr.* pro γοάȣσα, a Verbo γοάω, *gemo.*

Γραφήτωσαν, *scribantur*, 3. pl. a. 2. Imper. pass. Verbi γράφω, *scribo*

Γρηγορὼς, *qui vigilauit*, Perfect. Part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορὼς, a Verbo γρηγορέω, *vigilo.*

Γυάλοιο, *cauitatis*, Gen. sing. *Ion.* pro γυάλȣ, a γύαλον, *cauitas.*

Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. Part. pass. Verbi γυιόω, *mutilo,*

Γυνὰ, *mulier*, *Dor.* pro γυνή.

Γύναι, *o mulier!* Voc. sing. ab inus. γύναιξ pro γυνή, *mulier.*

Γυναικοφίλας, *mulierum amator*, *Dor.* pro γυναικοφίλος.

Γύννις, *mollis*, *Poet.* pro γύνις.

'Γὼ, *ego*, per Aphæresin, pro ἐγώ.

Γῶν, *saltem*, *Ion.* pro γȣ̃ν.

Γώνατα, *genua*, Nom. vel Acc. pl. *Dor.* pro γόνατα, a γόνυ, *genu.*

Δ.

Δ.

Δ*αδεχίης, facis gestationis*, Gen. sing. *Ion.* pro δαδεχίας, a δαδεχία, *facis gestatio.*

Δάδων, *taedarum*, Genit. plural. a δὰς, *taeda*, ex δαΐς.

Δαείς, *doctus*, a. 2. Part. pass. Verbi δαίω, *disco.*

Δαήμεναι, *didicisse*, a. 2. Inf. pass. *Dor.* pro δαῆναι, a Verbo δαίω, *disco.*

Δαημόνεσσι, *peritis* Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro δαήμοσι, a δαήμων, *peritus.*

Δαῆναι, *didicisse*, a. 2. Inf. pass. Verbi eiusd.

Δαήσω, *discam*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Δαιδαλέοιο, *artificiosi*, Gen. sing. *Ion.* pro δαιδαλέου, a Nom. δαιδαλέος, *artificiosus.*

Δαῖε, *lucebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔδαιε, a Verbo δαίω, *luceo.*

Δαίμονι, *infelix*, pro δαιμονιε, Voc. sing. a. δαιμόνιος, *infelix.*

Δαιμονίη, *diuina*, Ion. pro δαιμονία, femin. ab eod. δαιμόνιος, *diuinus.*

Δαίνυ, *praebe conuiuium*, 2. sing. Præs. Imperat. act. *per Apocopen*, pro δαίνυθι, a Verbo δαίνυμι, *praebeo conuiuium.*

Δαίνυνθ' pro δαίνυντο, *conuiuati sunt*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐδαίνυντο, a Verbo δαίνυμαι, *conuiuor.*

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, *epulari*, Præs. Inf. med. Verbi eiusd.

Δαῖξαι, *diuisisse*, a. 1. Inf. act. Verbi δαΐζω, *diuido.*

Δαισάμενος, *comedens*, aor. 1. Part. med. Verbi δαίω, *epulor.*

Δαῖτα, *cibum*, Acc. sing. a δαὶς, *cibus.*

Δαϊχθείς, *interfectus*, a. 1. Part. pass. Verbi δαΐζω, *interficio*, *saucio.*

Δάκε, *momordit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔδακε, a Verbo δάκνω, *mordeo.*

Δακέειν, *momordisse*, a. 2. Inf. act. *Poet.* pro δακεῖν, a Verbo eod.

Δακών, *mordens, qui momordit*, aor. 2. Part. act. Verbi δάκνω, *mordeo.*

Δᾶλε, *Dele*, Voc. sing. *Dor.* pro Δῆλε, a Δῆλος, *Delus.*

Δαλεῖτο, *laedebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδηλεῖτο, a Verbo δηλέω, *laedo.*

Δάλιος, *Dor.* pro Δήλιος, *Delius.*

Δαμᾷ, *domat*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro δαμάει, a Verbo δαμάω, *domo.*

Δαμάσδειν, *domare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro δαμάζειν, a Verbo δαμάζω, *domo.*

Δάμασσα, *domui*, 1. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐδάμασα, a Verbo eod.

Δαμάτηρ, *Ceres*, Dor. pro Δημήτηρ.

Δαμείη, *domitus sit*, 3. sing. a. 2. Opt. pass. Verbi δέμω, vel δάμνω, pro δάμαω, *domo.*

Δάμεν, *domiti sunt*, 3. pl. a. 2. Ind. pass. *Poet* & *Boeot.* pro ἐδάμησαν, a Verbo δαμάω, *domo.*

Δαμέντε, *domiti, interfecti*, Nom. dual. aor. 2. Part. pass. a Verbo eod.

Δαμήμεναι, *domitum esse*, a. 2. Inf. pass. *Dor.* pro δαμῆναι, a Verbo eod.

Δαμναίμαν, *domer*, 1. sing. Præs. Opt. pass. *Dor.* pro δαμναίμην, a δάμνημι, *domo.*

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi eiusd.

Δᾶμον, *populum*, Acc. sing. *Dor.* pro δῆμον, a δῆμος, *populus.*

Δαμόταν, *popularem* Acc. sing. *Dor.* pro δημότην, a δημότης, *popularis.*

Δαμωσώμεθα, *aliquid ad populum extulerimus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. med. *Dor.* pro δημωσώμεθα a Verbo δημόομαι, *aliquid ad populum effero.*

Δαπανᾷν, *consumere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro δαπανάειν, a verbo, δαπανάω, *consumo.*

Δαρήσομαι, *excoriabor*, 1. sing. f. 2. Indic. pass. Verbi δέρω, *excorio.*

Δαρθεῖν, *dormiuisse*, a. 2. Inf. act. Verbi δαρθάνω, *dormio.*

Δάσαντο, *diuiserunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐδάσαντο, a Verbo δάζω, *diuido.*

Δάσας, *ligans*, a. 1. Part. act. *Dor.* pro δήσας, a Verbo δέω, *ligo.*

Δασάσκετο, *distribuebat*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἐδάσατο, a Verbo δάζω, *distribuo, diuido.*

Δασεῖται, *diuidet*, 3. sing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro δάσεται, a Verbo eod.

Δασθήσομαι, *diuidar*, f. 1. Ind. pass. Verbi eiusd.

Δάσσαντο, *diuiserunt*, 3. pl a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐδάσαντο, Verbi eiusd.

Δασυκέρκως, *eos, qui habent densas caudas*, Acc. pl. *Dor.* pro δασυκέρκους, a δασύκερκος, *qui habet densam caudam.*

Δασυστέρνων, *hirsutum pectus habentium*, Gen. plural. a Nomin. δασύστερνος, *hirsutum pectus habens.*

Δατέοντο, *diuidebant*, 3. plur. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἐδατέοντο, *contr.* ἐδατεῦντο, a Verbo δατέομαι, *diuido.*

Δατεῦντο, *diuidebant*, 3. pl. Imperf. Indic. *Ion.* pro ἐδατεῦντο, a Verbo eodem.

Δατεώμεθα, *diuiserimus*, 1. pl. Præs. Coni. V. eiusd.

Δάωμεν, *diuiserimus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. act. Verbi δαίω, *diuido.*

Δέαται, *ligati sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro δεδέαται, & hoc pro δέδενται, a Verbo δέω, *ligo.*

Δέγμενος, *acceptus*, Perf. Part. pass. *Æol.* pro δεδεγμένος, a Verbo δέχομαι, *capio.*

Δέδαα, *didici*, Perf. Ind. act. *Ion.* pro δεδάηκα, a Verbo δαίω, *disco.*

Δεδάηκα, *didici, noui*, 1. sing. Perf. Ind. act. Verbi δαίω, *disco.*

Δεδαίαται, *diuisi sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro δέδαινται, a Verbo δαίω, *diuido.*

Δεδαϊγμένος, *diuisus, vulneratus*, Perf. Part. pass. Verbi δαΐζω, *diuido, vulnero.*

Δέδαιμαι, *diuisus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi δαίω, *diuido.*

Δέδαον, *diuisi*, 1. sing. aor. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἔδαον, a Verbo δαίω, *diuido.*

Δεδάρθηκα, *dormiui*, Perf. Ind. act. Verbi δαρθάνω, *dormio.*

Δέδαρμαι, *excoriatus sum*, 1. sing. Perf. Ind. pass. Verbi δέρω, *excorio.*

Δέδασται, *diuisus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi δάζω, *diuido.*

Δεδαώς, *doctus*, Perf. Part. med. al. Perf. Part. act. *Ion.* pro δεδαηκώς, a Verbo δαίω, *disco.*

Δεδέημαι, *rogaui*, 1. fing. Perf. Ind. paff. Verbi δέομαι, *rogo*.

Δέδειγμαι, *oftenfus fum*, Perf. Ind. paff. Verbi δείκνημι, *oftendo*.

Δέδεικα, *timui*, Perf. Ind. act. Verbi δείδω, *timeo*.

Δεδείπναμεν, *coenauimus*, 1. plur. Perf. Ind. med. Verbi δειπνέω, *coeno*.

Δεδεῖσαι, *timuiffe*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro δεῖσαι, a Verbo δείδω, *timeo*.

Δέδειχα, *oftendi*, 1. fing. Perf. Ind. act. Verbi δείκνυμι pro δείκω, *oftendo*.

Δέδεκται, *exceptus eft*, 3. fing. Perf. Indic. paff. Verbi δέχομαι, *capio*.

Δέδεμαι, *ligatus fum*, 1. fing. Perfect. Ind. paff. Verbi δέω, *ligo*.

Δεδέμηκα, *exftruxi*, 1. fing. Perf. Ind. act. Verbi δέμω, *exftruo*.

Δέδεντο, *ligati erant*, 3. pl. Plufq. Ind. paff. *Ion* pro ἐδέδεντο, Verbi δέω, *ligo*.

Δεδέξεται, *mox capiet*, 3. fing. Paullopoftfut. Ind. paff. Verbi δέχομαι, *capio*.

Δέδεξο, *excipe*, *recipe*, 2. fing. Perf. Imper. paff. Verbi eiusd.

Δέδερχα, *vidi*, Perf. Ind. act. Verbi δέρκω, *video*.

Δεδέσθαι, *ligatum effe*, Perfect. Ind. paff. Verbi δέω, *ligo*.

Δέδετο, *ligatus erat*, 3. fing. Plufqu. Ind. paff. *Ion.* pro ἐδέδετο, a Verbo eod.

Δεδέχαται, *ceperunt*, 3. pl. Perf. Ind. paff. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a Verbo δέχομαι, *capio*

Δέδηκα, *combuffi*, 1. fing. Perf. Ind. med. Verbi δαίω, *vro*.

Δέδηγμαι, *morfus fum*, Perf. Ind. paff. Verbi δάκνω pro δήκω, *mordeo*.

Δεδημιέργηται, *compofitus eft*, 3. fing. Perf. Ind paff. Verbi δημιεργέω, *fabricor*.

Δεδῆσθε, *ligati fitis*, 2. pl. Perf. Opt. paff. pro δεδημένοι εἴησε, a Verbo δέω, *ligo*.

Δέδηχα, *momordi*. 1. fing. Perf. Ind. act. Verbi δάκνω pro δήκω, *mordeo*.

Δεδήωμαι, *fpoliatus fum*, 1. fing. Perf. Ind. paff. Verbi δηόω, feu δηϊόω, *fpolio*.

Δέδι', pro δέδια, *timui*, 1. fing. Perf. Ind. med. Verbi δείδω, *timeo*.

Δεδίηθι, *time*, 2. fing. aor. 2. Imper. paff. Verbi δεδίττομαι, *territo*.

Δεδιηκόνηκε, *miniftrauit*, 3. fing. Perf. Ind. act. Verbi διακονέω, *miniftro*.

Δεδιῄτηκα, *arbitrum egi*, pro δεδιαίτηκα, 1. fing. Perf. Ind. act. Verbi διαιτάω, *arbitri partes gero*.

Δεδικαίωμαι, *iuftificatus fum*, Perf. Indic. paff. Verbi δικαιόω, *iuftifico*.

Δέδιμεν, *veremur*, 1. pl. Perf. Ind. med. *per Syncop.* pro δεδίαμεν, a Verbo δείδω, *timeo*, *vereor*.

Δεδιωγμένοι, *infectatione exagitati*, Nom. plur. Part. Perf. paff. Verbi διώκω, *perfequor*.

Δεδιῴκηται, *adminiftratus eft*, 3. fing. Perf. Ind. paff. *Att.* pro διῴκηται, a Verbo διοικέω, *adminiftro*.

Δέδμανθ' pro δέδμανται, *exftructi funt*, 3. plur. Perf. Ind. paff. *Dor.* pro δέδμηνται, a Verbo δέμω, *ftruo*.

Δεδμήατο, *domiti funt*, 3. plur. Plusq. Ind. paff. *Ion.* pro ἐδέδμηντο a Verbo δαμάω, *domo*.

Δέδμηκα, *aedificaui*, Perf. Ind. act. per *Syncop.* pro δεδέμηκα, a Verbo δέμω, *aedifico*.

Δέδμημαι, *domitus fum*, Perf. Ind. paff. pro δεδάμημαι, Verbi δάμνω, *domo* vel δαμάω.

Δέδμητο, *exftructus erat*, 3. fing. Plufq. Ind. paff. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐδεδέμητο, a Verbo eodem.

Δέδογμαι, *inftitutus fum*, vel *autumo*, 1. fing. Perf. Ind. paff. Verbi δοκέω, *inftituo*, *puto*.

Δέδοια, *timui*, Perf. Ind. med. *Ion.* pro δέδοικα, a Verbo fequente.

Δέδοιγμεν, *timuimus*, 1. plur. Perf. Ind. med. *per Syncop.* pro δεδοίκαμεν, a δέδοικα, quod euphoniae gr. dicitur pro δέδοιδα, a Verbo δείδω, *timeo*.

Δεδοίκαμες, *timuimus*, 1. pl. Perf. Ind. med. *Dor.* pro δεδοίκαμεν, a Verbo eod.

Δεδόκηκα, *apparui*, *exiftimaui*, Perf. Ind act. Verbi δοκέω, *appareo*.

Δεδόκημαι, *exfpectatus fum*, 1. fing. Perf. Indic. paff. Verbi δοκάω, *exfpecto*, *puto*.

Δέδοκται, *vifum eft*, 3. fing. Perf. Ind. paff. Verbi δοκέω, *videor*.

Δεδόνατο, *percuffus erat*, 3. fing. Plufq. Ind. paff. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδεδόνητο, a Verbo δονέω, *quatio*, *agito*.

Δέδορκα, *vidi*, 1. fing. Perfect. Ind. med. Verbi δέρκω, *video*.

Δέδοται, *datus eft*, 3. fing. Perf. Ind. paff. Verbi δίδωμι, *do*.

Δεδελωμένοι, *in feruitutem abducti*, Perf. Part. paff. Verbi δελόω, *in feruitutem do*.

Δέδεπα, *cecidi*, 1. fing. Perf. Ind. med. Verbi δεπέω, *cado*.

Δέδοχα, *apparui*, Perf. Ind. act. Verbi δόκω pro δοκέω, *appareo*.

Δέδρακα, *feci*, 1. fing. Perf. Ind. act. Verbi δράω, *facio*.

Δεδράμηκα, *cucurri*, 1. fing. Perf. Ind. act. Verbi τρέχω, *curro* pro δραμέω.

Δέδραται, *excoriatus eft*, 3. fing. Perf. Ind. paff. per *Metathefin* pro δέδαρται a Verbo δέρω, *excorio*.

Δέδροκα, *vidi*, 1. fing. Perf. Ind. med. per *Metathef.* pro δέδορκα, a Verbo δέρκω, *video*.

Δέδρομας, *cucurrifti*, 2. fing. Perfect. Ind. med. Verbi τρέχω, *curro*.

Δεδροσωμένος, *adfperfus*, Part. Perf. paff. Verbi δροσόω, *rore adfpergo*.

Δέδυκα, *fubii*, 1. fing. Perf. Ind. act. Verbi δύω vel δύνω, *fubeo*.

Δεδύκει, *fubierat*, 3 fing. Plufq. Ind. act. *Ion.* pro ἐδεδύκει, a Verbo eod. vel *occidit* in praefenti a verbo poetico δεδύκω, *occido*.

Δεδύνημαι, *potui*, 1. fing. Perf. Ind. paff. Verbi δύναμαι, *poffum*.

Δεδυςύχηκε, *infelix fuit*, 3. fing. Perf. Ind. act. Verbi δυςυχέω, *infelix fum*.

Δεδώρηται, *donatus eft*, vel *donauit*, *largitus eft*, 3 fing. Perf. Ind. paff. Verbi δωρέομαι, *dono*, *largior*.

Δέελος, *manifeftus*, Poet. pro δῆλος.

Δέῃ, *oporteat*, 3. fing. Præf. Coniunct. act. Verbi δεῖ, *oportet*.

Δεήθητε, *orate*, 2. plur. a. I. Imper. paff. a δέομαι, *oro*.

Δεῆσαν, *quod oportuit*, a. I. Part. act. n. g. Verbi δεῖ, *oportet*.

Δεήσει, *obsecratione*, Dat. fing. *contr.* pro δεήσεϊ, a δέησις, *obsecratio*.

Δείδεκτ' pro δείδεκτο, *exceperat*, 3. fing. Plufq. Indic. paff. *Ion.* & *Poet.* pro ἐδέδεκτο, a Verbo δέχομαι, *capio*.

Δειδέχαται, *exceperunt*, 3. plur. Perf. Ind. paff. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσί, a Verbo eod.

Δείδια, *timui*, I. fing. Perf. Ind. med. *Poet.* pro δέδια, a Verbo δείδω, *timeo*.

Δείδιθι, *time*, 2. fing. Perf. Imper. med. *Poet.* pro δέδιθι, & hoc pro δέδιε, a Verbo eod.

Δείδιμεν, *timuimus*, I. pl. Perf. Ind. med. *Poet.* pro δεδίαμεν, a Verbo eod.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. fingul. Fut. I. Indic. med. *Poet.* pro δεδίξεται, a Verbo δεδίττομαι, *terreo*.

Δειδιότες, *metuentes*, Nom. pl. Perf. Part. med. Verbi δείδω, *timeo*.

Δείδοικα, *timui*, I. fing. Perf. Ind. med. *Poet.* pro δέδοικα euphonico pro δέδοιδα, a Verbo eodem.

Δειλινοῖο, *vespertini*, Genit. fing. *Poet.* & *Ion.* pro δειλινοῦ, a δειλινὸς, *vespertinus*.

Δεικνύναι, *ostendere*, Præf. Inf. act. Verbi δείκνυμι, *ostendo*.

Δειλαῖος, *timidus*, *Dor.* & *Att.* pro δείλαιος.

Δείλαν, *vesperi*, *Dor.* pro κατὰ δείλην.

Δειλιάτω, *formidet*, 3. fing. Præf. Imperat. act. *contr.* pro δειλιαέτω, a Verbo δειλιάω, *formido*.

Δείμας, *qui aedificauit*, a. I. Part. act. Verbi δέμω, *struo*, *aedifico*.

Δεινοθέταν, *eum, qui grauiter homines tractat*, Acc. fing. *Dor.* pro δεινοθέτην, a δεινοθέτης, *qui grauiter homines tractat*.

Δεινοῖο, *terribilis*, Gen. fing. *Ion.* pro δεινοῦ, a δεινὸς, *terribilis*.

Δεινώ, *terribiles*, Nom. dual. a δεινὸς, *terribilis*.

Δείξαις, *monstrares*, 2. fing. a. I. Opt. act. Verbi δείκνυμι, *ostendo*, *monstro*.

Δεῖξε, *ostendit*, 3. fing. aor. I. Ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε, a Verbo eod.

Δειπνεῦντες, *coenantes*, Nom. plur. Præf. Part. act. *Dor.* pro δειπνοῦντες, a Verbo δειπνέω, *coeno*.

Δειπνεῦντα, *coenantem*, Acc. fing. Præf. Part. act. *contr.* pro δειπνέοντα, a Verbo δειπνέω, *coeno*.

Δείρας, *excorians*, f. *qui excoriauit*, aor. I. Part. act. Verbi δέρω, *excorio*.

Δείρειν, *excoriare*, Præf. Inf. *Ion.* pro δέρειν, a Verbo eod.

Δείσαντε, *territi*, Nom. dual. 2. aor. I. Part. act. Verbi δείδω, *terreo*.

Δεῖσε, *veritus est*, 3. fing. a. I. Ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε, a Verbo δείδω, *timeo*.

Δεῖσθαι, *precari*, Præf. Inf. *contr.* pro δέεσθαι, a Verbo δέομαι, *precor*.

Δέκευ, *accipe*, 2. fing. Præf. Imperat. med. *Ion.* & *Dor.* pro δέχου, a Verbo δέχομαι, *accipio*.

Δέκομαι, *capio*, Ion. pro δέχομαι.

Δέκτο, *exceperat*, 3. fing. Plufqu. Ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο, a Verbo δέχομαι, *excipio*.

Δέλτοισιν, *libellis*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro δέλτοις, a δέλτος, *liber*.

Δέξαι, *suscipe*, 2. fing. a. I. Imper. med. Verbi δέχομαι, *suscipio*.

Δέξατο, *exceperat*, 3. fing. aor. I. Ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο, a Verbo eod.

Δεξιόωντο, *dextras iungebant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Poet.* pro ἐδεξιοῦντο, a Verbo δεξιόομαι, *dextram iungo*.

Δεῖος, *metus*, Poet. pro δέος.

Δέον, *ligabant*. 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔδεον, a Verbo δέω, *ligo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*, Dat. plur. *Ion.* pro δέπασι, a δέπας, *poculum*.

Δερκιόωνται, *videat*, 3 pl. Præf. Ind. med. *Poet.* & *contr.* pro δερκιάονται, a Verbo δερκιάομαι, *video*.

Δερκομενᾶν, *videntium*, Gen. plur. Præf. Part. med. f. g. *Æol.* pro δερκομενῶν, a Verbo δέρκομαι, *video*, *intueor*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, Gen. fing. Præf. Part. med. *Ion.* pro δερκομένου, a Verbo eod.

Δερχθεὶς, *obtutus*, a. I. Part. paff. Verbi eiusd.

Δέτας, *fistulae*, Gen. fing. *Dor.* pro δέτης, a δέτη, *fistula*.

Δεῦε, *irrigabat*, 3. fing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔδευε, a Verbo δεύω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, I. fing. f. I. Ind. med. *Poet.* pro δεήσομαι, a Verbo δέομαι, *indigeo*.

Δευοίατο, *indigerent*, 3. plur. Præf. Opt. *Ion.* & *Poet.* pro δέοιντο, a Verbo eod.

Δευόμενος, *indigens*, Præf. Part. med. *Poet.* pro δεόμενος, a Verbo δέομαι, *egeo*.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. Imperf. Ind. paff. *Ion.* pro ἐδεύοντο, a Verbo δεύομαι vel δεύω, *rigo*.

Δεύσῃ, *rigauerit*, 3. fing. a. I. Coniunct. act. Verbi δεύω, *rigo*.

Δέχαται, pro δεδέχαται, *capti sunt*, 3. plur. Perf. Ind. paff. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a Verbo δέχομαι, *capio*.

Δέχθαι, *suscepisse*, Perf. Ind. paff. *Ion.* & *Poet.* pro δεδέχθαι, a Verbo eod.

Δέγμενος, *suscipiens*, per *Syncop.* pro δεχόμενος, Præf. Part. med. Verbi eiusd.

Δηθ' pro δηθὰ, *diu*.

Δήιον, *hostilem*, Acc. fing. *Ion.* pro δάϊον, a δήϊος, *hostilis*.

Δηλεύμενος, *qui laeditur*, Præf. Part. paff. *Dor.* pro δηλούμενος, a Verbo δηλέω, *laedo*.

Δήνε, *consilia*, pro δήνεα, Nom. plur. a δῆνος, *consilium*.

Δῄεν, *comburebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἐδῄοον, a Verbo δηόω, *comburo*.

Δήξω, *mordebo*, I. fing. f. I. Ind. act. Verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηρινθήτην, *contendebant*, 3. dual. a. I. Ind. paff. *Ion.* pro ἐδηρινθήτην, a Verbo δηρίνω, *pugno*, *contendo*.

Δηρισάντοιν, *certantibus*, Genit. vel Dat. dual. a 1. Part. act. Verbi δηρίζω, *certo*.

Δῆσαν, *ligauerunt*, 3 plur. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔδησαν, a Verbo δέω, *ligo*.

Δησάσκετο, *colligabat*, 3. sing. Imperf. Ind. Verbi Poet. δησάσκομαι, vel potius pro ἐδήσατο, 3. sing. a. 1. med. Verbi δέω, *ligo*.

Δῆσε, *ligauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔδησε, a Verbo δέω, *ligo*.

Διαβὰς, *emensus*, a. 2. Part. act. Verbi διαβαίνω, *transeo*.

Διαβῇ, *transierit*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi διαβαίνω, *transeo*.

Διαβολίῃ, *calumniae*, Dat. sing. *Ion.* pro διαβολίᾳ, a διαβολία, *calumnia*.

Διαβῶ, *transierim*, 1. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi διαβαίνω, *transeo*.

Διᾶγε, *degit*, 3. sing. a. 2. Inf. act. *Dor.* pro διῆγε, a Verbo διάγω, *dego*.

Διαγνώσομαι, *pernoscam*, 1. sing. f. 1. Ind. med. Verbi διαγινώσκω, *pernosco*.

Διαγράψομες, *describemus*, 1. plur. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, a Verbo διαγράφω, *describo*.

Διάδος, *distribue*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi διαδίδωμι, *distribuo*.

Διαδράκοι, *viderit*, 3. sing. a. 2. Opt. act. Verbi διαδέρκω, *video*.

Διαδραμοῖσα, *percurrens*, Nom. sing. a. 2. Part. act. f. g. *Dor.* pro διαδραμοῦσα, a Verbo διατρέχω, *percurro*.

Διαδράναι, *aufugisse*, a. 2. Inf. Verbi inus. διαδίδρημι, pro διαδιδράσκω, *aufugio*.

Διαδρᾶσα, *aufugiens*, Nom. sing. a. 2. Part. act. Verbi eiusd.

Διαδρήσηται, *diffugiat*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. med. *Ion.* pro διαδράσηται, Verbi eiusd.

Διαδὺς, *subiens*, a. 2. Part. Verbi διαδύνω, *subeo*.

Διαειμένος, *traiectus*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro διειμένος, a Verbo διΐημι, *traiicio*.

Διαείσομαι, *perspiciam*, 1. sing. f. 1. Ind. med. Verbi διείδω, *perspicio*.

Διαήσει, *transmittet*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Poet.* pro διήσει, a Verbo διαίημι pro διΐημι, *transmitto*.

Διάητι, *perflat*, 3. sing. Praes. Ind. act. *Dor.* pro διάησι, a Verbo διάημι, *perflo*.

Διαθῇς, *disposueris*, 2. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi διατίθημι, *dispono*.

Διαιρῶν, *diuidens*, Praes. Part. act. n. g. *contr.* pro διαιρέον, a Verbo διαιρέω, *diuido*.

Διαίτασεν, *peregit*, 3. sing. a. 1. act. *Poet.* & *Dor.* pro διῄτησεν, a Verbo διαιτάω, *perago*.

Διαιτωμένη, *vitam degens*, Praes. Part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a Verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διαιωνιεῖ, *perpetuo durabit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει, a Verbo διαιωνίζω, *perpetuo duro*, *perenno*.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις, a Verbo διακαθαρίζω.

Διάκεισο, *constitutus sis*, 2. sing. Praes. Imperat. Verbi διάκειμαι, *constitutus sum*.

Διακέρσαι, *discindere*, a. 1. Inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι, a Verbo διακείρω, *discindo*.

Διακλάσσας, *qui infregit*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro διακλάσας, Verbi διακλάω, *infringo*.

Διακολυμβώντων, *transnantium*, Gen. pl. praes. Part. act. Verbi διακολυμβάω, *transnato*.

Διακοσμηθεῖμεν, *distributi simus*, 1. plur. aor. 1. Opt. pass. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν, a Verbo διακοσμέω, *distribuo*.

Διακρανεῖν, *aperire*, Praes. Inf. act. Verbi διακρανόω, *aperio* vel potius *permisceo*.

Διακριθεῖτε, *discreti sitis*, 2. pl. aor. 1. Opt. pass. *per Syncop.* pro διακριθείητε, a Verbo διακρίνω, *discerno*.

Διακριθήμεναι, *discretum esse*, aor. 1. Inf. pass. *Dor.* pro διακριθῆναι, a Verbo eod.

Διακρινέει, *discernet*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ, a Verbo eod.

Διακρινθέντες *discreti*, Nom. pl. a. 1. Part. pass. *Poet.* pro διακριθέντες, a Verbo eodem.

Διαλαχεῖν, *sortito diuisisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi διαλαγχάνω, *sortito diuido*.

Διαλελαμμένος, *distinctus*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro διαλελημμένος, a Verbo διαλαμβάνω, *distinguo*.

Διαλήσῃ, *prorsus latebis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. Verbi διαλανθάνω, *prorsus lateo*.

Διαλιπεῖν, *abstinuisse*, a. 2. Inf. act. Verbi διαλείπω, *abstineo*, *intermitto*.

Διαλλάγηθι, *reconciliator*, *reconcilieris*, 2. sing. a. 2 Imper. pass. Verbi διαλλάσσω, *reconcilio*.

Διαλύσεις, *dissolutiones*, Acc. plur. *contr.* pro διαλύσεας, a διάλυσις, *dissolutio*.

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*, 1. plur. f. 1. Ind. med. Verbi διαμείβω, *commuto*.

Διαμεμενηκότες, *qui permanserunt*, Nom. plur. Perf. Part. act. Verbi διαμένω, *permaneo*.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*, aor. 1. Inf. med. Verbi διαμετρέω, *metior*.

Διαμπραθέειν, *deuastare*, aor. 2. Inf. act. *Æol.* & *Poet.* pro διαναπραθεῖν, a Verbo διαναπέρθω, *deuasto*.

Διάναι, *humectasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi διαίνω, *humecto*.

Διανεῖμαι, *diuisisse*, a. 1. Inf. act. Verbi διανέμω, *diuido*.

Διανεμηθῇ, *serpat*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. pass. Verbi διανέμω, *distribuo*, *rego*.

Διανενέμημαι, *diuisus sum*, *administratus sum*, 1. sing. Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.

Διανοηθεὶς, *mente agitatus*, a. 1. Part. pass. Verbi διανοέομαι, *mente agito*.

Διανοίχθητι, *apertus esto*, *aperitor*, 2. sing. a. 1. Imper. pass. Verbi διανοίγω, *aperio*.

Διάξεις, *deges*, 2. sing. f. 1. Ind. act. Verbi διάγω, *dego*.

Διαπαρθενευέμεν, *virginem vitiare*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro διαπαρθενεύειν, a Verbo διαπαρθενεύω, *virginem vitio*.

Διαπεράναι, *ad finem perduxisse*, *effecisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi διαπεραίνω, *ad finem perduco*, *efficio*.

Διαπέρσομεν, *destruemus*, 1. pl. f. 1. Ind. act. Verbi διαπέρθω, *destruo*.

Διαπερῶσιν, *transcendant*, 3. pl. Praes. Coni. act. *contr.* pro διαπεράωσι, a Verbo διαπεράω, *transcendo*.

Διαπεσεῖσθαι,

Διαπεσεῖσθαι, *intercasurum esse*, f. 2. Inf. med. Verbi διαπίπτω, *intercido*.
Διαπλεῖν, *vitam traducere*, Præſ. Inf. act. Verbi διαπλέω, *traduco*.
Διαπλέξαισα, *quæ contexuit*, a. 1. Part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα, a Verbo διαπλέκω, *contexo, connecto*.
Διαπλεύσαντες, *traducentes*, Nom. pl. a. 1. Part. act. Verbi διαπλέω, *traduco*.
Διαπολεμεῖν, *debellare*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro διαπολεμέειν, a Verbo διαπολεμέω, *debello*.
Διαπραθέειν, *deuastare*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro διαπραθεῖν, a Verbo διαπέρθω, *deuasto*.
Διαπράθομεν, *destruximus*, 1. plur. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro διεπάρθομεν, a Verbo eod.
Διαπρήξασθαι, *perfecisse*, a. 1. Inf. med. *Ion.* pro διαπράξασθαι, a Verbo διαπράττω, *perficio*.
Διαπρήσσουσα, *pertransitura*, f. 1. Part. act. f. g. *Poet.* pro διαπεράσουσα, a Verbo διαπεράω, *pertransეo*.
Διαπρήσσουσι, *pertransibunt*, 3. pl. f. 1. Ind. act. *Poet.* pro διαπεράσουσι, a Verbo eod.
Διαρκῇς, *par sis*, 2. ſing. Præſ. Coniunct. act. *contr.* pro διαρκέῃς, a Verbo διαρκέω, *par sum, perduro*.
Διαῤῥαγείης, *diruptus sis*, 2. ſing. a. 2. Opt. paſſ. Verbi διαῤῥήγνυμι, *dirumpo*.
Διαῤῥαίσει, *vastabit*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi διαῤῥαίω, *vasto*.
Διαῤῥήξας, *qui dirupit*, a. 1. Part. act. Verbi διαῤῥήγνυμι, *dirumpo*.
Διασιγάσομαι, *reticebo*, 1. ſing. f. 1. Indic. med. *Dor.* pro διασιγήσομαι, a Verbo διασιγάω, *reticeo, sileo*.
Διασκιδνᾶσιν, *dissipant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. Verbi διασκίδνημι, *dissipo*.
Διασμᾶν, *abstergere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro διασμάειν, a Verbo διασμάω, *abstergeo*.
Διασταλήσονται, *diuidentur*, 3. pl. f. 2. Ind. paſſ. Verbi διαστέλλω, *diuido*.
Διάστειλον, *constitue*, 2. ſing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusd.
Διαστῆσαι, *progressum esse*, aor. 1. Inf. act. Verbi διΐστημι, *progredior, disto*.
Διαστήτην, *disiuncti sunt*, 3. dual. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro διεστήτην, a Verbo eod.
Διασχὼν, *penetrans*, a. 2. Part. act. Verbi διασχέω, *penetro, transeo*.
Διασώσειε, *seruauerit*, 3. ſing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro διασώσαι, a Verbo διασώζω, *seruo*.
Διατεθρυλλημένα, *diuulgata*, Nom. plur. Perf. Part. paſſ. n. g. Verbi διαθρυλλέω, *diuulgo*.
Διατεταχέναι, *præcepisse*, Perf. Inf. act. Verbi διατάσσω, *præcipio*.
Διατετινάχθαι, *concussum esse*, Perfect. Inf. paſſ. Verbi διατινάσσω, *concutio*.
Διατρυφεὶς, *diffractus*, a. 2. Part. paſſ. Verbi διαθρύπτω, *diffringo, contero*.
Διαυανθῆναι, *desiccatum esse*, a. 1. Inf. paſſ. Verbi διαυαίνω, *desicco*.
Διαφθαρῇ, *corruptus sit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. paſſ. Verbi διαφθείρω, *corrumpo*.
Διαφύγοι, *effugerit*, 3. ſing. a. 2. Opt. act. Verbi διαφεύγω, *effugio*.
Διαφυλάξαι, *custodiuisse*, a. 1. Inf. act. Verbi διαφυλάσσω, *custodio*.
Διαφωνεῖν, *discrepare*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro διαφωνέειν, a Verbo διαφωνέω, *discrepo*.
Διαχέαι, *diffudisse*, a. 1. Inf. act. Verbi διαχέω, *diffundo*.
Διαχρᾶσθαι, *interficere*, Præſ. Inf. pro διαχράεσθαι, a διαχράομαι, *interficio*.
Διαχρῆσθαι, *vti*, Præſ. Inf. med. *Dor.* pro διαχρᾶσθαι, a Verbo διαχράομαι, *vtor*.
Διδάξαι, *docuisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi διδάσκω, *doceo*.
Διδασκέμεν, *docere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro διδάσκειν, a Verbo eod.
Διδασκέμεναι, idem, ſed Dorice.
Διδάσκευ, *disce*, 2. ſing. Præſ. Imper. paſſ. *Dor.* pro διδάσκου, Verbi eiusd.
Διδασκῆσαι, *docuisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi διδασκέω, *doceo*.
Διδαχθῇς, *docearis*, 2. ſing. a. 2. Coniunct. paſſ. Verbi διδάσκω, *doceo*.
Διδέασι, *ligant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Poet.* pro διδέασι, vel διδεῖσι, a Verbo δίδημι, *ligo*.
Δίδη, *ligabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐδίδη, a Verbo eod.
Διδόαμεν, *damus*, 1. pl. Præſ. Ind. act. per *Epenthes.* pro δίδομεν, a Verbo δίδωμι, *do*.
Διδοῖ, *dat*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro διδόει, a Verbo διδόω, pro δίδωμι, *do*.
Διδόμεν, *dare*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro διδόναι, a Verbo eod.
Δίδοτι, *dat*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro δίδωσι, a Verbo eod.
Διδὸν, *dare*, Præſ. Inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro διδόναι, a Verbo eod.
Διδράσω, *fugiam*, f. 1. Ind. act. Verbi διδράσκω, *fugio*.
Διδυμάονε, *gemini*, Nom. dual. a διδυμάων, *geminus*.
Διδοῦν, *dare*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro διδοῦν, & hoc *Ion.* & *Poet.* pro διδόναι, a Verbo δίδωμι, *do*.
Δίδωθι, *da*, 2. ſing. Præſ. Imperat. act. *Poet.* & *Æol.* pro δίδοθι, a Verbo eod.
Διδῶν, *dare*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro διδοῦν, quod vide.
Δίε, *timebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, a Verbo δίω, pro δείδω, *timeo*.
Διεβλήθη, *delatus fuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. paſſ. Verbi διαβάλλω, *defero*.
Διεγερθεὶς, *excitatus, qui surrexit*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi διεγείρω, *excito*.
Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. *Poet.* a Verbo διαδάσσω, *distribuo*.
Διέδεξε, *ostendit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro διέδειξε, a Verbo διαδείκνυμι, *ostendo*.
Διεδιδόμην, *tradebar per manus*, 1. ſing. Imperf. Ind. paſſ. Verbi διαδίδωμι, *trado per manus*.
Διέδοξε, *visus est*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi διαδοκέω, *videor*.
Διέδρα, *effugit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro διέδρη, a Verbo διαδρημι, *effugio*.
Διέζωσεν, *præcinxit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi διαζώννυμι, *præcingo*.

Διέθετο, *pepigit*, 3. sing. a. 2. med. Verbi διατίθημι, *dispono*.

Διέθηκα, *constitui*, 1. sing. a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Διίει, *transmittebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi διέω, aut διίημι, *transmitto*.

Διεῖλε, *diuisit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi διαιρέω, *diuido*.

Διείρεο, *interroga*, 2. sing. Præs. Imperat. med. *Ion* pro διείρεσο, a Verbo διείρω & διέρω, *interrogo*.

Διέκειτο, *institutum erat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi διάκειμαι, *quoquo modo habeo*.

Διεκόπην, *discessus sum*, 1. sing. a. 2. Indic. pass. Verbi διακόπτω, *discindo*.

Διεκπλώειν, *nauigio traiicere*, Præs. Inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro διεκπλεῖν, a Verbo διεκπλέω, *nauigio traiicio*.

Διέλαθον, *latui, fefelli*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi διαλανθάνω, pro διαλήθω, *lateo*.

Διελάλουν, *diuulgabant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *contr.* pro διελάλεον, a Verbo διαλαλέω, *diuulgo*.

Διελεῖν, *diuisisse*, a. 2. Inf. act. V. διαιρέω, *diuido*.

Διελευσόμεθα, *transibimus*, 1. plur. f. 1. Ind. med. Verbi διέρχομαι, *transeo*.

Διελέχθην, *delectus sum*, vel *collocutus sum*, 1. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi διαλέγω, *deligo*, vel διαλέγομαι, *colloquor*.

Διεληλυθότα, *eum, qui transiit*, Acc. sing. Perf. Part. med. Verbi διέρχομαι, *transeo*.

Διέλῃς, *diuiseris*, 2. sing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi διαιρέω, *diuido*.

Διελθεῖν, *percensuisse*, a. 2. Inf. act. Verbi διέρχομαι, *percurro*.

Διελοιδοροῦντο, *conuitiis mutuis sese insectabantur*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. Verbi διαλοιδορέω, *conuitior*.

Διέλοντο, *diuiserunt*, 3. plur. a. 2. Ind. med. pro διείλοντο, a Verbo διαιρέω, *diuido*.

Διενεῖκαι, *confecisse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro διενέγκαι, a Verbo διαφέρω, *conficio*.

Διενένωντο, *cogitauerant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. Verbi διανοέομαι, *cogito*.

Διενήνοχε, *distulit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi διαφέρω, *differo*.

Διενοήθη, *agitauit mente, commentatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi διανοέομαι, *cogito*.

Διεξᾷξε, *cum impetu transiit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro διεξῇξε, a Verbo διεξαΐσσω, *cum impetu transeo*.

Διέξεισιν, *transeunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. Verbi διέξειμι, *transeo*.

Διεξελευσόμεθα, *transibimus*, 1. pl. f. 1. Ind. med. Verbi διεξέρχομαι, *transeo*.

Διεξεληλυθα, *transii*, Perf. Ind. med. V. eiusd.

Διεξελθεῖν, *transiisse*, a. 2. Inf. act. Verbi eiusd.

Διεξιέμεναι, *enarrare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, a Verbo διέξειμι, *enarro*.

Διέπεσον, *intercidi*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi διαπίπτω, *intercido, dilabor*.

Διεπέφραδε, *dixit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. vel perf. med. *Ion.* pro διέφραδε, a V. διαφράζω, *dico*.

Διέποντι, *gubernant*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro διέπουσι, a Verbo διέπω, *guberno*.

Διεπράθομες, *perdidimus, deuastauimus*, 1. pl. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro διεπράθομεν, a V. διαπέρθω.

Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, a Verbo διαπράσσω, *efficio*.

Διερευνῶν, *indagans*, Præs. Part. act. *contr.* pro διερευνάων, a Verbo διερευνάω, *indago*.

Διερὴν, *humidam*, Acc. sing. f. g. *Ion.* pro διερὰν, a διερὸς, *humidus*.

Διερρηγνύμην, *dirumpebar*, 1. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi διαρρήγνυμι, *dirumpo*.

Διέρρηξε, *dirupit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd. vel διαρρήσσω.

Διέρριψε, *disiecit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi διαρρίπτω, *disiicio*.

Διεσάφησα, *demonstraui*, 1. sing. a. 1. Ind. act. Verbi διασαφέω, *significo*.

Διεσκέδασε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi διασκεδάω, *dispergo*.

Διεσπάραξαν, *discerpserunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi διασπαράσσω, *discerpo, dispergo*.

Διεσπάρην, *dispersus sum*, 1. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi διασπείρω, *dispergo, dissemino*.

Διεσπᾶσθαι, *discerpi*, Præs. Inf. pass. a Verbo διασπάω, *discerpo*.

Διέσπειρε, *dispersit*, 3. sing. Imperf. vel a. 1. Ind. act. Verbi διασπείρω, *dispergo*.

Διέσσυτο, *mota est*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Poet.* pro διεσέσυτο, a Verbo διασεύω, *moueo*.

Διεστειλάμην, *mandaui, distinxi*, 1. sing. aor. 1. Ind. med. Verbi διαστέλλω, *mando, distinguo*.

Διέστην, *disiunctus fui*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi διΐστημι, *dirimo*.

Διέστιχε, *discessit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi διαστείχω, *discedo*.

Διεστραμμένος, *peruersus*, Perf. Part. pass. Verbi διαστρέφω, *peruerto*.

Διεστράφην, *peruersus sum*, 1. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi eiusd.

Διεστὼς, *dissitus*, Perf. Part. act. *Ion.* & *Att.* pro διεστηκὼς, a Verbo διΐστημι, *dirimo*.

Διέσχε, *diuisit*, 3. sing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. Verbi διέσχω pro διέχω, *diuido*.

Διεσώθην, *seruatus sum*, 1. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi διασώζω, *seruo*.

Διεταράχθη, *perturbatus fuit*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi διαταράσσω, *perturbo*.

Διετεκμήραντο, *destinarunt*, vel *collegerunt e signis quibusdam*, 3. pl. a. 1. Ind. med. Verbi διατεκμαίρω.

Διετέλει, *permanebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro διετέλεε, a Verbo διατελέω, *persevero*.

Διετήρει, *conseruabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro διετήρεε, a Verbo διατηρέω, *conseruo*.

Διετετάχατο, *instructi, dispositi fuerant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro διατεταγμένοι ἦσαν, a Verbo διατάσσω, *instruo*.

Διέτμαγεν, *diuisi sunt*, 3. plur. a. 2. Ind. pass. *Bœot.* pro διετμάγησαν, a Verbo διατμήγω, *diuido*.

Διέτμαξεν, *discidit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν, a Verbo eod.

Διετεῦς, pro διετέος, Gen. sing. a διετὴς, *bimus*.

Διέφαυσεν,

Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. sing. a. 1. Inf. act. cum ν ἐφελκ. Verbi διαφαύσκω, *illuceo*.
Διεφθάρην, *corruptus sum*, 1. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi διαφθείρω, *corrumpo*.
Διέφθαρμαι, *corruptus sum*, 1. sing. Perfect. Ind. pass. Verbi eiusd.
Διέφυ, *interiectum est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi διαφῦμι, vel διαφύω, *internascor*.
Διεχειρίσασθε, *interfecistis*, 2. pl. a. 2. Ind. med. Verbi διαχειρίζω, *interficio*.
Διεχρήσατο, *usus est*, vel *interemit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi διαχράομαι, *utor*.
Διέψευσται, *mentitus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi διαψεύδομαι, *mentior*.
Δίζεο, *quaere*, 2. sing. Praes. Imperat. med. *Ion.* pro δίζεσο, a Verbo δίζημαι, *quaero*.
Δίζηαι, *quaeris*, 2. sing. Praes. Ind. act. *Poet.* pro δίζεαι, & hoc *Ion.* pro δίζεται, a Verbo eod.
Δίζων, *geminum*, Nom. sing. g. n. *Dor.* pro δίζουν, & hoc *contr.* pro δίζοον, a δίζοος, *geminus*. nisi sit a δίζα.
Διήγειρα, *excitaui*, 1. sing. a. 1. Ind. act. Verbi διεγείρω, *excito*.
Διήειν, *transieram*, 1. sing. Plusqu. Ind. med. *Att.* a δίειμι, *transeo*.
Διηκόνευν, *ministrabant*, 3. pl. Imperf. act. *contr.* pro διηκόνεον, a Verbo διακονέω, *ministro*.
Διῆλθον, *transierunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi διέρχομαι, *transeo*.
Διημαρτήκασι, *aberrauerunt*, 3. pl. Perf. Ind. act. Verbi διαμαρτάνω, *aberro*, *pecco*.
Διήνεγκε, *distulit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi διαφέρω, *differo*.
Διηνεκέεσσιν, *perpetuis*, Dat. pl. *Poet.* pro διηνεκέσι, a διηνεκὴς, *perpetuus*.
Διήνοιξε, *aperuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi διανοίγω, *aperio*.
Διήιξε, *transiit per aliquem locum*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro διῆιξε, a Verbo διαΐσσω, *transeo per aliquem locum*.
Διηπόρουν, *mirabantur*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *contr.* pro διηπόρεον, a Verbo διαπορέω, *ambigo*.
Διήρεσε, *traiecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro διήρεσσε, a διερέσσω, *traiicio*.
Διῄρηται, *distinctus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi διαιρέω, *distinguo*.
Διήρχθην, *diremtus sum*, 1. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi διείργω, *dirimo*.
Διῆσαν, *transmiserunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi δίημι, *transmitto*.
Διῃτᾶτο, *vitam degebat*, 3. sing. Imperf. Indic. med. *contr.* pro διῃτάετο, a Verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.
Διῄτησα, *arbitratus sum*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐδιαίτησα, a Verbo διαιτάω, *arbitrum ago*.
Διΐ, *Ioui*, Dat. sing. a Ζεὺς, Διὸς, *Iuppiter*.
Διΐξομαι, *permeabo*, 1. sing. f. 1. Ind. med. Verbi διικνέομαι, *permeo*.
Διϊπτάμενος, *peruolans*, Praes. Part. med. Verbi διΐπταμαι, *peruolo*.
Διιστάναι, *dirimere*, Praes. Inf. act. Verbi διΐστημι, *dirimo*.
Διῖχθαι, *peruenisse*, Perf. Ind. pass. Verbi διικνέομαι, *peruenio*.

Δικαζέμεν, *decernere*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro δικάζειν, a Verbo δικάζω, *decerno*.
Δικαιεῦμαι, *mulctor*, Praes. Ind. *Dor.* pro δικαιοῦμαι.
Δικαιῶσθαι pro δικαιοῦσθε, *iustificamini*, 2. pl. Praes. Imper. pass. Verbi δικαιόω, *iustifico*.
Δίκας, *iuris*, Gen. sing. *Dor.* pro δίκης, a δίκη, *ius*.
Δικάσῃς, *ius dixeris*, 2. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi δικάζω, *ius dico*.
Δικάσσαι, *ius dixisse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro δικάσαι, a Verbo eod.
Δίκῃσιν, *iudiciis*, Dat. plur. *Ion.* pro δίκαις, a δίκη, *iudicium*.
Δίνασε, *monuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐδίνησε, a Verbo δινέω, *moueo*.
Δινέμεν, *vertere*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro δινεῖν, a Verbo eod.
Δινεύεσκ' pro δινεύεσκε, *volutabat se*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐδίνευε, a Verbo δινεύω, *oberro*, *voluto me*, *in gyrum ago*.
Διοδοιπορεῖν, *permeare*, Praes. Inf. act. *contr.* pro διοδοιπορέειν, a Verbo διοδοιπορέω, *permeo*.
Διοίσω, *differam*, f. 1. Ind. act. Verbi διαφέρω, *differo*.
Δίον, *expellebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐδίον, a Verbo δίω, *expello*.
Διορᾶν, *perspicere*, Praes. Inf. act. *contr.* pro διοράειν, a Verbo διοράω, *perspicio*.
Διορθῶν, *corrigens*, Praes. Part. act. *contr.* pro διορθόων, a Verbo διορθόω, *corrigo*.
Διορυγῆναι, *perfossus esse*, a. 2. Inf. pass. Verbi διορύττω, *perfodio*.
Διοτρεφέεσσι, *a Ioue nutritis*, Dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφὴς, *a Ioue nutritus*.
Διπλήσιος, *duplo maior*, *Ion.* pro διπλάσιος.
Δισκήσαις, *discum iaculatus*, a. 1. Part. act. *Dor.* pro δισκήσας, a Verbo δισκέω, *discum iacio*.
Διφροφορεῖν, *curru vehere*, Praes. Inf. act. pro διφροφορέειν, a Verbo διφροφορέω, *curru veho*.
Διφῶσα, *inquirens*, Praes. Part. act. f. g. *contr.* pro διφάουσα, a Verbo διφάω, *quaero*.
Διψῇ, *sitit*, 3. sing. Praes. Ind. act. *Att.* & *Dor.* pro διψᾷ, *contr.* ex διψάει, a Verbo διψάω, *sitio*.
Διψήσῃ, *sitiuerit*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. act. Verbi eiusd.
Διωκέμεν, *insequi*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro διώκειν, a Verbo διώκω, *insequor*.
Διώκεν, *insectari*, Praes. Inf. act. *Dor.* pro διώκειν, a Verbo διώκω, *insector*.
Διωξάτω, *persequatur*, 3. sing. a. 1. Imper. act. Verbi eiusd.
Διώξωσι, *insecuti fuerint*, 3. pl. a. 1. Coniunct. act. Verbi διώκω, *persequor*.
Διωσάμενος, *qui dispulit*, a. 1. Part. med. Verbi διωθέω, *dispello*, *amolior*.
Δμάθεν, *domiti fuerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. pass. *Dor.* & *Boeot.* pro ἐδμήθησαν, a Verbo δμάω, *domo*, pro δαμάω.
Δμηθεῖσα, *domita*, aor. 1. Part. pass. f. g. Verbi eiusd.
Δμηθήτω, *dometur*, 3. sing. aor. 1. Impesat. pass. Verbi eiusd.

Δμῶσιν, *seruis*, Dat. plur. cum ν ἐφελκ. a δμῶς, *seruus*.

Δνοφεροῖσι, *obscuris*, Dat. pl. f. g. *Ion.* pro δνοφεραῖς, a δνοφερὸς, *obscurus*.

Δοιὰ, *duo*, Nom plur. n. g. *Poet.* pro δύω.

Δοῖεν, *darent*, 3. pl. a. 2. Opt. act. *Bœot.* & *Æol.* pro δοίησαν, a Verbo δίδωμι, *do*.

Δοίη, *daret*, 3. singul. aorist. 2. Optat. Verbi eiusd.

Δοιοὶ, *duo*, Nominat. plural. masc. g. *Poet.* pro δύο, *duo*.

Δοιὼ, *duo*, Nominat. dual. gen. masc. *Poet.* pro eodem.

Δοκασεῖς, *arbitraberis*, 2. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a Verbo δοκέω, *arbitror, opinor*.

Δολίαισι, *dolosis*, Dat. pl. f. g. *Ion.* pro δολίαις, a δόλιος, *dolosus*.

Δολιχ' pro δολιχὰ, *longa*, Acc. pl. n. g. a δολιχὸς, *longus*.

Δολομῆτα, *vafre, dolose*, Voc. sing. a δολομήτης, *vafer, dolosus*.

Δολοῤῥαφεῖν, *dolos suere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro δολοῤῥαφέειν, a Verbo δολοῤῥαφέω, *dolos suo*.

Δολῶντες, *fallentes*, Nom. plur. Præs. Part. act. *contr.* pro δολέοντες, a Verbo δολέω, *fallo*.

Δολωθεὶς, *circumuentus*, aor. 1. Part. pass. Verbi δολόω, *circumuenio*.

Δόμεν, *dedisse*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro δοῦναι, a Verbo δίδωμι, *do*.

Δοναθεῖσα, *commota*, a. 1. Part. pass. f. g. *Dor.* pro δονηθεῖσα, a Verbo δονέω, *commoueo*.

Δονακῆα, *arundinosum*, Acc. sing. *Ion.* pro δονακέα, a δονακὴς, *arundinosus*.

Δόξητε, *sitis ea mente*, 2. pl. a. 1. Coniunct. act. Verbi δοκέω, *videor*.

Δοξοῦσθαι, *videri*, Præs. Inf. med. *contr.* pro δοξόεσθαι, a Verbo δοξόω, *videor*.

Δόξω, *videbor*, 1. sing f. 1. Ind. act. Verbi δοκέω pro δόκω, *videor*.

Δὸς & δόθι, *da*, 2. sing. aor. 2. act. Verbi δίδωμι, *do*.

Δόσαν, *dederunt*, 3. plur. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν, a Verbo eod.

Δόσεις, *dona*, Nom. plur. *contr.* pro δόσεες, a δόσις, *donum*.

Δόσκον, *dabam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἐδίδων, a Verbo δίδωμι, *do*.

Δοῦ, *da*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Att.* pro δόο, & hoc *Ion.* pro δόσο, a Verbo eod.

Δούλευσαν, *seruierunt*, 3 pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐδούλευσαν, a Verbo δουλεύω, *seruio*.

Δουλείης, *seruitutis*, Gen. sing. *Ion.* pro δουλείας, a δουλεία, *seruitus*.

Δουλόμενος, *in seruitutem redactus*, Præs. Part. pass. Verbi δουλόω, *in seruitutem redigo*.

Δουλωσύνη, *seruitus*, Ion. pro δουλοσύνη.

Δούπησεν, *sonuit*, 3 plur. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκυστικῷ pro ἐδούπησε, a Verbo δουπέω, *sono*.

Δοῦρα, *ligna*, Acc. pl *per Apocopen* pro δούρατα, *Ion.* pro δόρατα, a δόρυ, *lignum*.

Δοῦρατ' pro δούρατα, vide antecedens δοῦρα.

Δουρὶ, *ligno, hastæ*, Dat. sing. *Ion.* pro δορὶ, a δόρυ, *hasta*.

Δραθεῖν, *dormiuisse*, a. 2. Inf. act. Verbi δαρθάνω, *dormio*.

Δραίην, *fugerem*, 1. sing. a. 2. Opt. act. Verbi inusit. δρῆμι pro διδράσκω, *fugio*.

Δρακεὶς, *visus*, a. 2. Part. pass. Verbi δέρκω, *video*.

Δράκον, *adspiciebant*, 3. plur. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον, a Verbo eod.

Δράκοντε, *dracones*, Nominat. dual. a δράκων, *draco*.

Δρακῶ, *videbo*, f. 2. Ind. act. *per Metathes.* pro δαρκῶ, a Verbo δέρκω, *video*.

Δραμεῖν, *cucurrisse*, a. 2. Inf. act. Verbi τρέχω, pro δρέμω, *curro*.

Δραμῆν, *cucurrisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν, a Verbo eod.

Δρᾶναι, *facere*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro δρῆναι, a Verbo δρῆμι, *facio*.

Δράναι, *fugisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi διδράσκω, *fugio*.

Δραξάμενος, *arripiens*, aor. 1. Part. med. a δράσσω, *prehendo*.

Δραπετίδαν, *seruum fugitiuum*, Acc. sing. *Dor.* pro δραπετίδην, a δραπετίδης, *seruus fugitiuus*.

Δραπὼν, *decerpens*, a. 2. Part. act. Verbi δρέπω, *decerpo*.

Δρὰς, *qui fugit*, a. 2. Part. act. Verbi διδράσκω, *fugio*.

Δράταν, *seruum*, Accus sing. *Poet.* & *Dor.* pro δράτην, a δράτης, *seruus*.

Δρεψεύμεναι, *decerpturæ*, Nom. plur. f. 1. Part. med. *Dor.* pro δρεψόμεναι, & hoc *Ion.* pro δρεψόμεναι, a Verbo δρέπω, *decerpo*.

Δρήσας, *faciens*, f. *qui fecit*, a. 1. Part. act. *Ion.* pro δράσας, a Verbo δράω, *facio*.

Δρησμὸν, *fugam*, Acc. sing. *Ion.* pro δρασμὸν, a δρασμὸς, *fuga*.

Δρήσω, *fugiam*, Fut. 1. Ind. act. Verbi διδράσκω, *fugio*.

Δρυμὼς, *siluas quernas, nemora*, Accusat. plur. *Dor.* pro δρυμοὺς, a δρυμὸς, *silua querna, nemus*.

Δρῴοιμι, *faciam*, 1. sing. Præs. Opt. act. pro δρῷμι vel δράοιμι, a Verbo δράω, *facio*.

Δρώντων, *facientium*, Gen. plur. Præs. Part. act. *contr.* pro δραόντων, a Verbo δράω, *facio*.

Δῦ, *subiit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, a Verbo δῦμι vel δύω, *subeo*.

Δύῃς, *subeas*, 2. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Δῦθι, *subiueris*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi eiusd.

Δύμεναι, *subiisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro δῦναι, a Verbo eod.

Δῦν' pro δῦνε, *subibat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a Verbo eod.

Δύνα, *potes*, 2. sing. Præs. Ind. *per Apocopen*, pro δύναται, vel *Dor.* pro δύνῃ, a Verbo δύναμαι, *possum*.

Δύναιτ' pro δύναιτο, *possit*, 3. sing. Præs. Optat. Verbi eiusd.

Δυνάμεσθα, *possumus*, 1. pl. Præs. Ind. act. *Poet.* pro δυνάμεθα, a Verbo δύναμαι, *possum*.

Δῦνε, *ingressus est*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. *Ionice*

Ionice pro ἔδυνε, a Verbo δύνω, *ingredior, subeo*.
Δυνέαται, *possunt*, 3. pl. Præs. Ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a Verbo δύναμαι, *possum*.
Δύνῃ, *possis*, 2. singul. Præs. Coniunct. Verbi eiusd.
Δύνηαι, *possis*, 2. sing. Præs. Coniunct. *Ion* pro δύνῃ, a Verbo eod.
Δυνηθείην, *potens factus essem*, 1. sing. a. 1. Opt. pass. Verbi eiusd.
Δυνήσεαι, *poteris*. 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro δυνήσεσαι, a Verbo eod.
Δύνοντος, *occidentis*, Gen. sing. Præs. Part. act. Verbi δύνω, *occido*.
Δύντα, *occidentem*, Acc. sing. aor. 2. Part. act. Verbi eiusd.
Δῦσαι, *subiisse*, a. 1. Inf. act. Verbi δύω, vel δύνω, *subeo*.
Δυσαντεῖ, *ei, qui sinistri occursus est*, Dat. sing. a δυσαντὴς, *qui sinistri occursus est*.
Δύσεαι, *induas*, 2. sing. a. 1. Coniunct. med. *Ion* pro δύσεσαι, a Verbo δύω, *induo*.
Δύσεται, *se condit*, 3. sing. Præs. Indic. Verbi Poetici, δύσομαι, *me condo*.
Δύσετο, *se condebat*, 3. sing. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἐδύσετο, a Verbo eod.
Δυσηπίστευν, *non credebam*, Imperf. Ind. act. *contract.* pro δυσηπίστεον a Verbo δυσαπιστέω, *non credo*.
Δυσθυμεῖν, *animum despondere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro δυσθυμέειν, a Verbo δυσθυμέω, *animum despondeo*.
Δύσκεν, *adibat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκεν, a Verbo δύσκω, pro δύνω vel δύω, *adeo, subeo*.
Δυσμενέεσσι, *inimicis*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro δυσμενέσι, a δυσμενὴς, *inimicus*.
Δυσμορφίης, *deformitatis*, Gen. sing. *Ion.* pro δυσμορφίας, a δυσμορφία, *deformitas*.
Δυσνομίη, *mala legum institutio, licentia*, *Ion.* pro δυσνομία.
Δύσσεο, *induere*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Poet.* pro δύσεο, & hoc *Ion.* pro δύσεσο, a Verbo δύσομαι, *induo*.
Δυσσομενάων, *mersarum*, Gen. plur. Præs. Part. f. g. *Æol.* & *Poet.* pro δυσομενῶν, a Verbo δύσομαι, *mergor*.
Δύστανον, *infelicem*, Acc. sing. *Dor.* pro δύστηνον, a δύστηνος, *infelix*.
Δυστοκέσασα, *quæ difficulter peperit*, a. 1. Part. act. f. g. Verbi δυστοκέω, *difficulter pario*.
Δυστυχεῦντας, *infelices*, Acc. pl. Præs. Part. act. *contr.* pro δυστυχέοντας, a Verbo δυστυχέω, *infelix sum*.
Δυσφήμοιο, *ominosi*, Gen. sing. *Ion.* pro δυσφήμου, a δύσφημος, *mali ominis*.
Δυσφροσυνάων, *animi ægritudinum*, Gen. plural. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν, a δυσφροσύνη, *animi ægritudo*.
Δυσωρήσονται, *difficulter custodient*, 3. plur. f. 1. Ind. med. Verbi δυσωρέω, *difficulter custodio*.
Δυῶν, *duorum*, Gen. dual. *Att.* & *Ion.* pro δυοῖν, a δύο, *duo*.

Δῶ, *domum*, Acc. sing. *per Apocopen* pro δῶμα, a δῶμα, *domus*.
Δῶ, *dederim*, 1. sing. aor. 2. Coni. act. Verbi δίδωμι, *do*.
Δῴην, *dederim*, 1. sing. aor. 2. Opt. act. *Att.* pro δοίην, a Verbo eod.
Δῴησι, *dederit*, 3. sing. aor. 2. Opt. act. *Ion.* pro δῴη, & hoc *Att.* pro δοίη, a Verbo eod.
Δῶκ' pro δῶκε, *edit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔδωκε, a Verbo eod.
Δῶλον, *seruum*, Acc. sing. *Dor.* pro δοῦλον, a δοῦλος, *seruus*.
Δῶμεν, *demus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. act. Verbi δίδωμι, *do*.
Δώομεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. Coniunct. act. per *Systolen* pro δώωμεν, & hoc *Poet.* pro δῶμεν, a Verbo δίδωμι, *do*.
Δωρίσδεν, *Dorice loqui*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, a Verbo δωρίζω, *Dorice loquor*.
Δωσέμεναι, *daturum esse*, f. 1. Inf. act. *Dor.* pro δώσειν, a Verbo δίδωμι, *do*.
Δώσῃ, *tradat*, 3. sing. a 1. Coniunct. act. *Poet.* pro δώκῃ, a Verbo eod.
Δῶσι, *dederit*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro δῷ, a Verbo eod.
Δωσεῦντι, *dabunt*, 3. pl. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro δώσουσι, a Verbo eod.
Δωσῶ, *dabo*, 1. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro δώσω, a Verbo eod.
Δωτίναν, *munus*, Acc. sing. *Dor.* pro δωτίνην, a δωτίνη, *munus*.
Δωτίνῃσι, *donis*, Dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις, ab eodem.
Δῶωσ' pro δώωσι, *dedissent*, 3. pl. a. 2. Coniunct. *Poet.* pro δῶσι, a Verbo δίδωμι, *do*.

E.

Ἕ, *se*, Acc. sing. ab ἕ, *sui*.
Ἔα, *eram*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἦα, & hoc pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *sum*.
Ἐᾷ, *concedit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro ἐάει, a Verbo ἐάω, *concedo, sino*.
Ἐάᾳ, *sinit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Poet.* pro ἐᾷ, a Verbo eod.
Ἔαγα, *fregi*, Perf. Ind. med. *Att.* pro ἦγα, a Verbo ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango*.
Ἐάγην, *fractus sum*, aor. 1. Ind. pass. *Att.* pro ἤγην, a Verbo eod.
Ἔαδα, *demulsi*, Perf. Ind. med. *Att.* pro ἦδα, ab ἄδω, *placeo*.
Ἑαδότα, *placentem*, Acc. sing. Perf. Part. med. *Att.* pro ἡδότα, a Verbo eod.
Ἑαῖσι, *suis*, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑὸς, *suus*.
Ἕακα, *permisi*, Perf. Ind. act. pro εἴακα, a Verbo ἐάω, *sino*.
Ἑάλωκα, *captus sum*, Perf. Ind. act. *Att.* pro ἥλωκα, a Verbo ἁλίσκω, *capio*.
Ἑάλων, *cepi*, a. 2. Ind. act. *Att.* pro ἥλων, a Verbo eod.
Ἑάνδανον, *placebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Att.* pro ἥνδανον, a Verbo ἁνδάνω, *placeo*.
Ἕανται, *sedent*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Att.* pro ἧνται, a Verbo ἧμαι, *sedeo*.

"Εαξεν, *fregit*, 3. fing. a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἧξε, a Verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango.*
'Εᾷς, *finis*, 2. fingul. Præf. Ind. act. *contr.* pro ἐάεις, a Verbo ἐάω, *fino.*
"Εασα, *placui*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἧσα, a Verbo ἁνδάνω, *placeo.*
"Εασκε, *dimittebat*, 3. fing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro εἴαε, a Verbo ἐάω, *fino.*
"Εασι, *funt*, 3. pl. Præf. Ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, a Verbo εἰμὶ, *fum.*
"Εασσα, *exfiftens*, Præf. Part. f. g. *Dor.* pro οὖσα, ab εἰμὶ, *fum.*
"Εατε, *eratis*, 2. pl. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἦτε, a Verbo eod.
'Εάφθην, *accenfus fum*, a. 1. Ind. paff. *Att.* pro ἥφθην, a Verbo ἅπτομαι, *accendo.*
'Εάων, *fuarum*, Gen. plur. f. g. *Æol.* pro ἑῶν, ab ἑὸς, *fuus.*
"Εβα, *venit*, *iuit*, 3. fing. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἔβη, a Verbo βαίνω, *eo.*
"Εβαν, *iuerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Bœot.* pro ἔβησαν, a Verbo βαίνω, *eo.*
'Εβαρυώπεσαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. paff. Verbi βαρυώπτομαι, *caligo.*
"Εβασον, *fine*, a. 1. Imper. act. *Lacon.* pro ἔασον, a Verbo ἐάω, *fino.*
'Εβάφην, *tinctus fum*, 1. fing. a. 1. Ind. paff. Verbi βάπτω, *tingo.*
'Εβδελυγμένος, *abominatione eiectus*, Part. Perf. paff. Verbi βδελύσσομαι, *abominor.*
'Εβδελυξάμεθα, *abominati fumus*, 1. pl. a. 1. Ind. med. Verbi eiusd.
'Εβεβλήμην, *ictus eram*, Plusq. Ind. paff. Verbi βάλλω, *iacio.*
"Εβην, *veni*, *iui*, a. 2. Ind. act. Verbi βαίνω, *venio.*
"Εβησε, *venit*, 3. fing. a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.
'Εβήσετο, *ibat*, 3. fing. Imperf. Ind. med. Verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo.*
'Εβιήσατο, *per vim ademit*, *coëgit*, 3. fing. aor. 1 Ind. med. Verbi βιάω, *per vim adimo.*
'Εβίευ, *viuebat*, 3. fing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐβίοε, a Verbo βιόω, *viuo.*
'Εβίων, *vixi*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.
"Εβλαβον, *nocui*, a. 1. Ind. act. Verbi βλάπτω, *noceo.*
'Εβλάκευμαι, *diffolutus fum*, Perf. Ind. paff. *Att.* pro βεβλάκευμαι, a Verbo βλακεύω, *focordiæ me dedo.*
"Εβλαμμαι, *læfus fum*, Perf. Ind. paff. *Att.* pro βέβλαμμαι, a Verbo βλάπτω, *noceo.*
'Εβλαστηκότες, *germinantes*, Nom. plur. Partic. Perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, a Verbo βλαστάνω, *germino.*
'Εβλάστησεν, *germinauit*, 3. fing. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd.
"Εβλαστον, *germinaui*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.
"Εβλαψε, *nocuit*, 3. fing. aor. 1. Ind. act. Verbi βλάπτω, *noceo.*
"Εβλητο, *ictus erat*, 3. fing. Plufqu. Ind. paff. per *Syncopen*, pro ἐβέβλητο, a Verbo βάλλω, *iacio.*
'Εβόα, *clamabat*, 3. fing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐβόαε, a Verbo βοάω, *clamo.*
"Εβοσκον, *pafcebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. Verbi βόσκω, *pafco.*

'Εβουλέατο, *volebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐβούλοντο, a Verbo βούλομαι, *volo.* vel Plusquamperf. pro βεβούληντο.
'Εβούλευκε, *confuluit*, 3. fing. Perf. Ind. act. Verbi βουλεύω, *confulo.*
'Εβουλήθη, *voluit*, 3. fing. aor. 1. Ind. paff. Verbi βούλομαι, *volo.*
'Εβούλου, *volebas*, 2. fing. Imperf. Ind. paff. *Att.* & *Ion.* pro ἐβούλεσο, a Verbo eod.
'Εβράσθη, *ebulliuit*, 3. fing. a. 1. Ind. paff. Verbi βράζω, *ferueo*, *bullio.*
"Εβραχ' pro ἔβραχε, *madefecit*, 3. fing. aor. 2. Ind. act. Verbi βρέχω, *madefacio.*
"Εβρεξε, *madefecit*, 3. fing. a. 1. Ind. act. Verbi eiusdem.
'Εβρυχᾶτο, *rugiebat*, 3. fing. Imperf. Ind. med. Verbi βρυχάομαι, *rugio.*
"Εβρω, *edit*, 3. fing. a. 2. Ind. act. Verbi βρῶμι, *edo.*
'Εβώσατο, *vocauit*, 3. fing. a. 1. Ind. med. *Dor.* pro ἐβοήσατο, a Verbo βοάω, *voco.*
"Εβωσεν, *vocauit*, 3. fing. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἐβόησεν, a Verbo eod.
'Εβώσθησαν, *celebres facti funt*, 3. pl. a. 1. Ind. paff. *Ion.* pro ἐβοήθησαν, a Verbo βοάω, *voco.*
'Εγανώθην, *gauifus fum*, 1. fing. aor. 1. Ind. paff. Verbi γανόω, *lætitia adficio.*
'Εγγέγαα, *natus fum*, 1. fing. Præt. Ind. med. Verbi ἐγγείνομαι, *nafcor.*
'Εγγεγύηκα, *pollicitus fum*, 1. fing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ἠγγύηκα, a Verbo ἐγγυάω, *fpondeo.*
'Εγγένηται, *innatus fuerit*, 3. fing. aor. 2. Coniunct. med. Verbi ἐγγείνομαι, *infum*, *innafcor.*
'Εγγισάτωσαν, *appropinquent*, 3. pl. a. 1. Imper. act. Verbi ἐγγίζω, *appropinquo.*
'Εγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐγγυαλίζω, *trado.*
'Εγγυάσομαι, *fpondebo*, 1. fing. f. 1. Indic. med. *Dor.* pro ἐγγυήσομαι, a Verbo ἐγγυάω, *fpondeo.*
'Εγεγραφήκειν, *fcripferam*, Plufq. Ind. act. Verbi γραφέω, *fcribo.*
'Εγείναο, *genuifti*, 2. fing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐγείνασο, a Verbo γείνομαι, *nafcor.*
'Εγεῖραι, *fufcitare*, f. *fufcitaffe*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐγείρω, *fufcito.*
'Εγειρομένω, *excitati*, Gen. fing. Præf. Part. paff. *Dor.* pro ἐγειρομένου, a Verbo eod.
'Εγέλαξα, *rifi*, a. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα, a Verbo γελάω, *rideo.*
'Εγέλασσε, *rifit*, 3. fing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐγέλασε, a Verbo eod.
'Εγέρθην, *fum exfufcitatus*, a. 1. Ind. paff. Verbi ἐγείρω, *fufcito.*
'Εγηγέρατο, *excitati erant*, 3. pl Plusq. Ind. Paff. *Ion.* & *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, a Verbo eodem.
'Εγήγερμαι, *excitatus fum*, Perf. Ind. paff. *Att.* pro ἤγερμαι, a Verbo eod.
'Εγήθην, *lætatus fum*, 1. fing. Imp. Ind. paff. Verbi γήθημι, *gaudeo.*
"Εγημα, *vxorem duxi*, a. 1. Ind. act. Verbi obfoleti γάμω, *vxorem duco.*

Ἐγκάειν, *incendere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐγκαίειν, a Verbo ἐγκαίω, *incendo*.
Ἐγκαταθῇς, *repoſueris*, 2. ſing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἐγκατίθημι, *repono*.
Ἐγκατακεῖσθαι, *inſidere*, Præſ. Inf. med. Verbi ἐγκατάκειμαι, *inſideo*.
Ἐγκατέβα, *intrauit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἐγκατέβη, a Verbo ἐγκαταβαίνω, *intro*.
Ἐγκάτθετο, *condidit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατέθετο, a Verbo ἐγκατατίθημι, *condo*.
Ἐγκατίζεσθαι, *ſedere in aliquo loco*, Præſ. Inf. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζεσθαι, a Verbo ἐγκαθίζομαι, *ſedeo*.
Ἔγκειται, *ſedet*, 3. ſing. Præſ. Ind. Verbi ἔγκειμαι, *ſedeo*.
Ἐγκεκαίνισται, *dedicatus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἐγκαινίζω, *dedico*.
Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἐγκαλύπτω, *occulto*.
Ἐγκέχοδα, *incacaui*, Perf. Ind. med. Verbi ἐγχέζω, *incaco*.
Ἐγκεχρημένος, *qui eſt in vſu*, Perf. Part. paſſ. Verbi χράομαι, *vtor*.
Ἐγκεχυρασμένος, *oppigneratus*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἐγχυράζομαι, *oppignero*, pro ἐνεχεχυρ.
Ἐγκερᾶν, *immiſcere*, Præſ. Inf. act. Verbi ἐγκεράω, *immiſceo*.
Ἐγκισσήσωσι, *coitum appetiuerint*, 3. plur. a. 1. Coniunct. act. Verbi ἐγκισσάω, *coitum appeto*.
Ἐγκρατεῖς, *continentes*, Nom. plur. *contr.* pro ἐγκρατέες, ab ἐγκρατὴς, *continens*.
Ἐγκροτέοισαι, *pulſantes*, Nom. pl. Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἐγκροτέουσαι, a Verbo ἐγκροτέω, *pulſo*.
Ἐγκυόμενος, *in vtero geſtatus*, Præſ. Part. Verbi ἐγκυέομαι, *in vtero geſtor*.
Ἐγκύρσαις, *illapſus, occurſu oblatus*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἐγκύρσας, a Verbo ἐγκύρω, *incido*. vel pro ἐγκυρήσας.
Ἐγλυκάνθην, *dulcoratus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi γλυκαίνω, *dulcoro*.
Ἔγμεν, *habere*, Præſ. Inf. act. *per Sync.* pro ἐχέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἔχειν, a Verbo ἔχω, *habeo*.
Ἔγνω, *ſapuit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi γιγνώσκω, *ſapio, cognoſco*.
Ἐγράφησαν, *ſcripti ſunt*, 3. pl. a. 2. Inf. paſſ. Verbi γράφω, *ſcribo*.
Ἔγρεο, *excitare*, 2. ſing. Præſ. Imper. paſſ. *Ion.* pro ἐγρέσο, a Verbo ἔγρω, pro ἐγείρω, *excito*.
Ἐγρήγορε, *vigilauit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. a γρηγορέω, *vigilo*.
Ἐγρήγορθαι, *ſuſcitatum eſſe*, Perfect. Ind. med. *Poet.* pro ἐγρηγορέναι, a Verbo eod. vel potius Inf. perf. paſſ. ab ἐγρηγόρω.
Ἐγρηγόρθασιν, *vigilauerunt*, 3. plur. Perf. Ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν, a Verbo eod.
Ἔγρομαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.
Ἐγύμναζον, *exercebam*, Imperf. Ind. act. Verbi γυμνάζω, *exerceo*.
Ἐγύμνασμαι, *exercitatus ſum*, 1. ſing. Perf. Ind. paſſ. *Att.* pro γεγύμνασμαι, a Verbo eod.
Ἔγχε' pro ἔγχεα, *haſtæ*, Nom. pl. ab ἔγχος, *haſta*.
Ἔγχεον, *infundebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον, a Verbo ἐγχέω, *infundo*.
Ἐγχεῦντα, *infundentem*, Acc. ſing. Part. Præſ. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα, a Verbo eod.
Ἐγχριμπτεῖσα, *propinqua*, a. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi ἐγχρίμπτω, *admoueo*.
Ἔγχρισον, *inunge*, 2. ſing. a. 1. Imper. act. Verbi ἐγχρίω, *inungo*.
Ἐγχρίψας, *qui admouit*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro ἐγχρίμψας, Verbi ἐγχρίμπτω, *admoueo*.
Ἐγχρώσας, *qui colorauit*, a. 1. Part. act. Verbi ἐγχρώννυμι, *colore imbuo*.
Ἐγχωρεῖν, *licere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ἐγχωρέειν, a Verbo ἐγχωρέει, *fas eſt*.
Ἔδαεν, *didicit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκυστικῷ, Verbi δαίω, *diſco*.
Ἐδάη, *nouit*, 3. ſing. a. 2. Ind. paſſ. Verbi eiuſd.
Ἐδαίσατο, *epulatus eſt*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. Verbi δαίομαι, *epulor*.
Ἔδακ' pro ἔδακε, *roſit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. Verbi δάκνω pro δήκω, *rodo, mordeo*.
Ἐδάμασσε, *domuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐδάμασε, a Verbo δαμάω, *domo*.
Ἐδάμη, *domitus eſt*, 3. ſing. a. 2. Ind. paſſ. Verbi eiuſd.
Ἐδάμνα, *domabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro ἐδάμναε, a Verbo δαμνάω, *domo*.
Ἔδαρθον, *dormiuere*, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi δαρθάνω ſeu δαρθέω, *dormio*.
Ἔδαρκον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. Ind. act. *per Metatheſ.* pro ἔδρακον, a Verbo δέρκω, *video*.
Ἐδασάμην, *diuiſi*, 1. ſing. a. 1. Ind. med. Verbi δάζομαι, *diuido*.
Ἐδασσάμεθ' pro ἐδασσάμεθα, *diuiſimus*, 1. pl. a. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἐδασάμεθα, a Verbo eod.
Ἐδαφιεῖ, *ſolo adæquabit*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐδαφίσει, a Verbi ἐδαφίζω, *ſolo adæquo*.
Ἔδαψεν, *dilacerauit*, 3. ſing a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo δάπτω, *lacero*.
Ἔδδεισε, *timuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἔδεισε, a Verbo δείδω, *timeo*.
Ἔδεαι, *edis*, 2. ſing. Præſ. Ind. *Ion.* pro ἔδεσαι, a Verbo ἔδομαι, *edo*.
Ἐδέγμην, *captus eram*, vel *accepi*, 1. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. *Poet.* & *Ion.* pro ἐδεδέγμην, a Verbo δέχομαι, *capio*.
Ἐδεδέατο, *ligati fuerunt*, 3. pl. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, a Verbo δέω, *ligo*.
Ἐδεδάεις, *didiceras*, 2. ſing. Pluſq. Ind. med. Verbi δαίω, *diſco*.
Ἐδεδίειν, *timebam*, 1. ſing. Pluſq. Ind. med. Verbi δείδω, *timeo*.
Ἐδεδμέατο, *ſtructi erant*, 3. pl. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδμηντο, a Verbo δέμω, *ſtruo*.
Ἐδεδοίκει, *timebat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. med. Verbi δείδω, *timeo*.
Ἔδεε, *oportebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔδει, a Verbo δεῖ, *oportet*.
Ἐδέησε, *opus fuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi δεῖ, *opus eſt*.
Ἐδέθη, *ligatus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. Verbi δέω, *ligo*.

'Εδεδίεισαν, *timuerant*, 3. pl. Plusqu. Ind. med. *per Syncop.* pro ἐδεδιέεισαν, a Verbo δείδω, *timeo.*

Ἔδειμε, *exstruxit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi δέμω, *struo.*

Ἔδειρε, *excoriauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi δέρω, *excorio.*

Ἔδεκτο, *susceperat*, 3. sing. Plusqu. Ind. act. *Ion.* pro ἐδέδεκτο, a Verbo δέχομαι, *capio.*

'Εδέμεναι, *comedere*, Præs. Inf. *Dor.* pro ἔδειν, a Verbo ἔδω, *edo.*

'Εδέρχθη, *visus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi δέρκω, *video.*

'Εδῇ, *sedebis*, 2. sing. f. 2. Ind. act. Verbi ἕζω, *sedeo.*

Ἔδηδε, *edit*, 3. sing. Perf. Ind. med. *Att.* pro ἦδε, a Verbo ἔδω, *edo.*

'Εδήδεται, *comesus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ, a Verbo eod.

'Εδήδοκα, *edi*, 1. sing. Perfect. Ind. act. *Att.* pro ἤδεκα, a Verbo inus. ἐδέω, *edo.*

'Εδηδὼς, *edens*, *qui edit*, Perf. Part. med. Verbi eiusd.

Ἔδηκα, *edi*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Ion.* pro ἤδηκα, a Verbo inus. ἐδέω, *edo.*

'Εδηλήσαντ' pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. Verbi δηλέω, *lædo.*

'Εδήλουν, *manifestabant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐδήλοον, a Verbo δηλόω, *manifesto.*

Ἔδησαν, *ligauerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi δέω, *ligo.*

'Εδήχθην, *punctus* seu *morsus sum*, 1. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi δάκνω, *mordeo.*

'Εδίδουν, *dabam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐδίδων, a Verbo δίδωμι, *do.*

'Εδίηνε, *irrigauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi διαίνω, *irrigo.*

Ἔδμεναι, *comedere*, Præs. Inf. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἔδειν, a Verbo ἔδω, *edo.*

'Εδόκει, *videbatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi δοκέω, *videor.*

'Εδοκεῦμες, *arbitrabamur*, 1. plur. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐδοκοῦμεν, a Verbo eod.

'Εδολιῦσαν, *dolo vtebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Bœot.* pro ἐδολίουν, a Verbo δολιόω, *dolo vtor.*

Ἔδομαι, *comedam*, 1. sing. f. 2. Ind. med. *Att.* pro ἐδέομαι, a Verbo ἔδω, *comedo.*

Ἔδον, *dederunt*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Dor.* & *Bœot.* pro ἔδοσαν, a Verbo δίδωμι, *do.*

'Εδονεῖτο, *agitabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *contr.* pro ἐδονέετο, a Verbo δονέω, *agito.*

Ἔδοντι, *comedunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι, a Verbo ἔδω, *edo.*

Ἔδοσαν, *dederunt*, 3. pl. a. 2 Ind. act. Verbi δίδωμι, *do.*

Ἔδου, *dabas*, 2. sing. a. 2. Imperf. med. *Att.* pro ἐδόου, & hoc *Ionice* pro ἔδοσο, a Verbo eod.

'Εδοῦμαι, *sedebo*, 1. sing. f. 2. Ind. med. Verbi ἕζω, *sedeo.*

Ἔδουπον, *sonitum ediderunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi δουπέω, *sonitum edo.*

Ἔδρα, *cucurri*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *per Apocop.* pro ἔδρασα, a Verbo διδράσκω, *curro.*

Ἔδραθον, *dormiui*, 1. sing. 2. Ind. act. *per Metathes.* pro ἔδαρθον, a Verbo δαρθάνω, *dormio.*

Ἔδρακον, *vidi*, 1. sing. a. 2. Ind. act. per *Metathes.* pro ἔδαρκον, a Verbo δέρκω, *video.*

Ἔδραμ' pro ἔδραμε, *cucurrit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi τρέχω pro δρέμω, *curro.*

Ἔδραμες, *fugimus*, 1. pl. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἐδράμεν, a Verbo διδράσκω, *fugio.*

Ἔδραν, *fugerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, a Verbo διδράσκω, *fugio.*

Ἔδρασε, *aufugit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἔδρης, *sellæ*, Gen. sing. *Ion.* pro ἕδρας, ab ἕδρα, *sella.*

Ἔδρησ' pro ἔδρησα, *feci*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a Verbo δράω, *facio.*

Ἔδρῃσιν, *sedibus*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἕδραις, ab ἕδρα, *sedes.*

'Εδριόωνται, *sedem habent*, 3. pl. Præs. Ind. pass. *Poet.* pro ἑδριῶνται, a Verbo ἑδριάω, *sedeo.*

Ἔδυν, *subii*, 1. sing. a. 2. Ind. act. Verbi δῦμι, *subeo.*

'Εδυνάθη, *potuit*, 3. sing. a. 1. Ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, a Verbo δύναμαι, *possum.*

'Εδυναίατο, *poterant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐδύναντο, a Verbo eod.

'Εδυνάσθην, *potui*, 1. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi δυνάζω, *valeo.*

Ἔδυνε, *induit*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi δύνω, *induo.*

'Εδυνέατο, *poterant*, 3. pl. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἐδύναντο, a Verbo δύναμαι, *possum.*

'Εδυνήθην, *potui*, 1. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἔδυσε, *subiit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi δύω vel δύνω, *subeo.*

'Εδύσσατο, *subiit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἐδύσατο, a Verbo eod.

'Εδυστόκησε, *difficulter peperit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi δυστοκέω, *difficulter pario.*

'Εδυσφόρει, *ægre ferebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐδυσφόρεε, a Verbo δυσφορέω, *ægre fero.*

'Εδωδᾶς, *cibi*, Gen. sing. *Dor.* pro ἐδωδῆς, ab ἐδωδή, *cibus.*

Ἔδωνται, *vescantur*, 3. pl. Præs. Coniunct. med. Verbi ἔδω, *vescor.*

Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἔδοσαν, a Verbo δίδωμι, *do.*

Ἔεδνα, *dotes*, Nom. pl. *Poet.* pro ἕδνα, τὰ, *dos.*

'Εείκοσιν, *viginti*, *Ion.* pro εἴκοσιν.

Ἔεικται, *similis est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro εἶκται, a Verbo εἴκω, *similis sum.*

Ἔειπα, *dixi*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Att.* pro εἶπα, a Verbo ἔπω, *dico.*

Ἔειπον, *dixi*, 1. sing. a. 2. Ind. act. *Att.* pro εἶπον, a Verbo eod.

Ἔεις, *vnus*, *Ion.* pro εἷς.

'Εεισάμενος, *visus*, a. 1. Part. med. *Ion.* pro εἰσάμενος, a Verbo εἴδω, *video.*

'Εεισάμην, *adsimilatus sum*, 1. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro εἰσάμην, a Verbo eod.

'Εείσαο, *adsimilatus es*, 2. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro εἴσασο, a Verbo eod.

'Εεισάτην,

Ἐεισάτην, *duo illi iuerunt*, 3. dual. a. 1. Ind. act. *Ion* pro εἰσάτην. a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἐέλδεται, *appetit*, 3. sing. Praes. Ind. med. *Ion.* pro ἔλδεται, a Verbo ἔλδομαι, *cupio*.

Ἐέλδωρ, *desiderium*, *Ion.* pro ἔλδωρ.

Ἐέλσαι, *abegisse*, aor. 1. Inf. act. *Ion.* pro ἔλσαι, quod per *Sync.* dicitur pro ἐλάσαι, a Verbo ἐλαύνω, *abigo*.

Ἔελμαι, *obuolutus sum*, 1. sing. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro εἶλμαι. a Verbo εἴλω, seu εἰλέω, *voluo*.

Ἐέλπετο, *sperabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἤλπετο, a Verbo ἔλπομαι, *spero*.

Ἐένδυνεν, *induebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔνδυνεν, a Verbo ἐνδύω, *induo*.

Ἔεργ' pro ἔεργε, *cohibe*, 2. sing. Praes. Imperat. Verbi ἐέργω pro ἐέργω, *arceo*.

Ἐέργαθε, *disiunxit*, 3. sing. Imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, a Verbo ἐργάθω, *distraho*.

Ἔεργε, *cohibe*. 2. sing. Praes. Imper. act. *Ion.* pro εἶργε, a Verbo εἴργω, *arceo*.

Ἐεργμένοι, *muniti*, pro εἰργμένοι, Nom. plur. Perf. Part. pass. *Ion.* a Verbo eodem.

Ἐέρχατο, *muniti erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro εἰργμένοι ἦσαν, a Verbo eod.

Ἔες, *eras*, 2. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἦς, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἑέσθω, *induatur*, 3. sing. a. 2. Imper. med. *Ion.* pro ἕσθω, a Verbo ἕννυμι, seu ἕω, *induo*.

Ἕεστο, *indutus est*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro εἷστο, a Verbo eod.

Ἔζεε, *feruebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ζέω, *ferueo*.

Ἕζετ' pro ἕζετο, *sedebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro εἵζετο, a Verbo ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔζη, *viuebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζαε, a Verbo ζάω, *viuo*.

Ἐζημίωμαι, *multatus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi ζημιόω, *damnum adfero*.

Ἔζην, *viuebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζαον, a Verbo ζάω, *viuo*.

Ἐζήτει, *quaerebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro ἐζήτεε, a Verbo ζητέω, *quaero*.

Ἐζύγην, *iunctus sum*, 1. sing. aor. 2. Ind. pass. Verbi ζεύγνυμι, *iungo*.

Ἐζωγρημένος, *captiuus factus*, Perf. Part. pass. Verbi ζωγρέω, *viuum capio*.

Ἔζωον, *viuebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi poetici ζώω, *viuo*.

Ἔζωσε, *cinxit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ζωννύω pro ζώω, *cingo*.

Ἔζωσμαι, *cinctus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἔῃ, *sit*, 3. sing. Praes. Coniunct. *Ion.* pro ᾖ, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἔηκα, *misi*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἧκα, a Verbo ἵημι, *mitto*.

Ἔην, *eram*, 1. sing. vel *erat*, 3. sing. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἑήνδανον, *placebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἥνδανον, a Verbo ἁνδάνω, *placeo*.

Ἑῆος, *boni*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐέος, ab ἐΰς, *bonus*.

Ἔησθα, *eras*, 2. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἦς, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἔῃσι, *sit*. 3. sing. Praes. Coniunct. *Ion.* pro ᾖ, a Verbo eod.

Ἑῇσιν, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑὸς, *suus*.

Ἕησον, *sineris*, 2. sing. a. 1. Imper. act. *Ion.* pro ἔασον, a Verbo ἐάω, *sino*.

Ἕητε, *miseritis*, 2. pl. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro ἧτε, a Verbo ἵημι, *mitto*.

Ἔθ', *adhuc*, pro ἔτ' ob sequentem adspiratam, & ἔτ' pro ἔτι, *per Apostrophum*.

Ἔθακας, *reddidisti*, 2. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, e Verbo τίθημι, *pono*.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. Ind. act. Verbi θάλλω, *vigeo*.

Ἔθανον, *mortuus sum*, a. 2. Ind. act. Verbi θνήσκω pro θανέω, *morior*.

Ἔθεεν, *currebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi θέω, *curro*.

Ἐθεὶς, *missus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐθέλεσκε, *volebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔθελε, a Verbo θέλω, *volo*.

Ἐθέλησθα, *velis*, 2. sing. Praes. Coniunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, a Verbo ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελῃσιν, *voluerit*, 3. sing. Praes. Coniunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ, a Verbo eod.

Ἐθέλχθη, *persuasus est*, *delinitus est*, a. 1. Ind. pass. Verbi θέλγω, *delinio*.

Ἔθεν, *sui*, Gen. sing. *Æol.* pro οὗ.

Ἔθεντο, *posuerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. med. Verbi τίθημι, *pono*.

Ἔθεσαν, *posuerunt*, 3. plur. a. 2. Ind. act. Verbi τίθημι, *pono*.

Ἔθευ, *pone*, 2. sing. a. 2. Indic. med. *Dor.* pro ἔθου, a Verbo eod.

Ἐθηεύμεθα, *spectabamus*, 1. pl. Praes. Ind. med. *Dor.* pro ἐθηώμεθα, a Verbo θηέομαι, *specto*.

Ἔθηγεν, *acuebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi θήγω, *acuo*.

Ἐθηήσαντο, *inspexerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, a Verbo θεάομαι, *specto*.

Ἐθηῆτο, *inspiciebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐθεᾶτο, a Verbo eod.

Ἔθηκα, *posui*, a. 1. Ind. act. Verbi τίθημι, *pono*.

Ἔθηκαο, *posuisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο, a Verbo eod.

Ἔθηλα, *florui*, a. 1. Ind. act. Verbi θάλλω, *vireo*, *floreo*.

Ἐθηλάσας, *suxisti*, 2. sing. a. 1. Ind. act. Verbi θηλάζω, *sugo*.

Ἔθην, *missus sum*, a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro εἴθην, a Verbo ἵημι, *mitto*.

Ἔθλασε, *comminuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi θλάω, *frango*.

Ἐθοινεῖτο, *deuorabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi θοινέομαι, *deuoro*.

Ἐθοίνων, *depascebant*, 3. plur. Imperfect. Ind. act. *contr.* pro ἐθοίναον, a Verbo θοινάω, *epulor*.

Ἔθου, *ponebas*, 2. sing. a. 2. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔθεσο, a Verbo τίθημι, *pono*.

Ἐθόωσα, *excitaui*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐθόαξα, a Verbo inus. θοάω, *acuo*, *celeriter moueo*.

Ἔθραξε, *conturbauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. per *Syncop.* pro ἐτάραξε, a Verbo ταράσσω, *turbo*.

Ἔθρεξα, *cucurri*, aor. 1. Ind. act. Verbi τρέχω, *curro*.

Ἐθρήνευν,

'Εθρήνευν, *lugebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐθρήνεον, a Verbo θρηνέω, *lugeo*.

'Εῶσι, *mittantur*, 3. plur. a. 1. Coniunct. pass. Verbi ἵημι, *mitto*.

Εἶα, *iui*, 1. sing. Perf. Ind. med. Verbi εἶμι, *eo*.

Εἵαντο, *sedebant*. 3. pl. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἧντο, a Verbo ἧμαι, *sedeo*.

Εἴαον, *sinebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐάω, *sino*.

Εἶαρ, *ver*, *Poet.* pro ἔαρ.

Εἴας, *sinebas*, 2. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro εἴαες, a Verbo ἐάω, *sino*.

Εἴασε, *reliquit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Εἴασκε, *sinebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro εἴα, quod *contr.* dicitur pro εἴαε, a Verbo eod.

Εἴασχ' pro εἴασκ' ob sequentem adspiratam, & hoc pro εἴασκε, *sinebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro εἴαε, a Verbo eod.

Εἵαται, *sedent*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Ion.* pro ἧνται, a Verbo ἧμαι, *sedeo*.

Εἴβεται, *destillat*, 3. sing. Præs. Ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro λείβεται, a Verbo λείβω, *libo*, *fundo*.

Εἶδε, *scito*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi εἰδέω, *scio*.

Εἰδείην, *viderem*, Præs. Opt. act. Verbi εἴδημι, *video*.

Εἰδέναι, *videre*, Præs. Inf. act. Verbi εἴδημι, *video*.

Εἴδεται, *videtur*, 3. sing. Præs. Ind. pass. Verbi εἴδομαι, *videor*.

Εἰδῇς, *noueris*, 2. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi εἰδέω, *scio*.

Εἰδῆτε, *sciatis*, 2. pl. Præs. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Εἰδότ' pro εἰδότα, *peritum*, Acc. sing. Perf. Part. act. *per Sync.* pro εἰδηκότα, a Verbo eod.

Εἴδομες, *vidimus*, 1. pl. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν, a Verbo eod.

Εἴδοσαν, *nouerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Boeot.* pro εἶδον, a Verbo eod.

Εἰδότε, *scientes*, Nom. dual. Perf. Part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότε, a Verbo εἰδέω, *scio*.

Εἰδυῖα, Perf. Part. act. f. g. *per Syncop.* pro εἰδηκυῖα, a Verbo eod.

Εἰδῶ, *sciam*, 1. sing. Præs. Coniunct. act. *contr.* pro εἰδέω, a Verbo eod.

Εἰδώς, *qui nouit*, Perf. Part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκώς, a Verbo eod.

Εἶεν, *essent*, 3. pl. Præs. Opt. per *Sync.* *Att.* pro εἴησαν, a Verbo εἰμί, *sum*.

Εἴην, *miserim*, 1. sing. a. 2. Opt. act. Verbi ἵημι, pro ἕω, *mitto*.

Εἶθ' pro εἶτ' ob sequentem adspiratam, & εἶτ' pro εἶτα, *deinde*.

Εἴθην, *missus sum*, 1. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ἵημι, *mitto*.

Εἰθικώς, *adsuetus*, Perf. Part. act. Verbi ἐθίζω, *adsuefacio*.

Εἴθισα, *adsueui*, a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Εἶκα, *similis sum*, Perfect. Indic. med. Verbi εἴκω, *similis sum*.

Εἶκα, *misi*, 1. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἵημι, *mitto*.

Εἰκάσσαις, *coniectari poteris*, 2. sing. a. 1. Opt. act. *Poet.* pro εἰκάσαις, a Verbo εἰκάζω, *conijcio*.

Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.

Εἶκε, *cede*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi εἴκω, *cedo*.

Εἴκειν, *iueram*, Plusqu. Ind. act. Verbi εἶμι, *eo*.

Εἴκοντι, *cedunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro εἴκουσι, a Verbo εἴκω, *cedo*.

'Εΐκτην, *similes fuerunt*, 3. dual. a. 2. Ind. act. *per Syncop.* pro εἰκέτην, a Verbo εἴκω, *similis sum*.

"Ειkτο, *adsimilatus erat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *per Syncop.* pro εἴκετο, a Verbo eod. vel 3. sing. Plusq. pass.

Εἰκυῖαν, *decoram*, Acc. sing. Perf. Part. med. f. g. Verbi eiusd.

Εἴκων, *cedens*, Præs. Particip. act. Verbi εἴκω, *cedo*.

Εἰκώς, *decens*, Perf. Part. med. Verbi εἴκω, *similis sum*.

Εἷλε, *cepit*, 3. sing. aor 2. Ind. act. Verbi αἱρέω pro ἕλω, *capio*.

Εἴλεγμαι, *dictus sum*, 1. sing. Perf. Ind. pass. *Att.* pro λέλεγμαι, a Verbo λέγω, *dico*.

Εἰλεῖται, *cogitur*, 3. sing. Præs. Ind. pass. *contr.* pro εἰλέεται, a Verbo εἰλέω, *cogo*.

Εἵλετ' pro εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi αἱρέω, *eligo*.

Εἵλευ, *cepisti*, 2. sing. a. 2. Indic. med. *Dor.* pro εἵλου, quod *Att.* & *Ion.* dicitur pro εἵλετο, a Verbo eod.

Εἰλεῦντο, *versabantur*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. *Dor.* pro εἰλοῦντο, ex εἰλέοντο, a Verbo εἰλέω, *verso*.

Εἰλήλουθε, *venit*, 3. sing. Perf. Ind. med. *Poet.* pro ἐλήλυθε, a Verbo ἔρχομαι, *venio*.

Εἰληλούθει, *venerat*, 3. sing. Plusqu. Ind. med. *Poet.* pro ἐληλύθει, a Verbo eod.

Εἰλήλουθμες, *venimus*, 1. pl. Perf. Ind. med. *per Sync.* & *Dor.* pro εἰληλούθαμεν, quod *Poetice* dicitur pro ἐληλύθαμεν, a Verbo eod.

Εἴλημμαι, *adsumtus sum*, Perf. Ind. Pass. *Att.* pro λέλημμαι, a Verbo λαμβάνω, *adsumo*.

Εἴληπται, *adsumtus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Att.* pro λέληπται, a Verbo eod.

Εἴληφα, *sumsi*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro λέληφα, a Verbo eod.

Εἴληχε, *sortitus est*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro λέληχε, a Verbo λαγχάνω, *sortior*.

Εἵλιγμαι, *circumuolutus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi εἱλίττω, *circumuoluo*.

Εἰλίχατο, *circumuoluti erant*, 3. pl. Plusqu. Ind. pass. *Ion.* pro εἰλιγμένοι ἦσαν, a Verbo eod.

Εἷλκεν, *trahebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἕλκω, *traho*.

Εἵλκυσα, *traxi*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἑλκύω, *traho*.

Εἰλόμενος, *arctatus*, Præs. Part. pass. Verbi εἴλω, *arcto*, *includo*.

Εἱλόμην, *elegi*, a. 2. Ind. med. Verbi αἱρέω, *eligo*.

Εἷλον, *accepi*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Εἴλοχε,

ἰλοχε, *dixit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. *Att.* pro λέλοχε, a Verbo λέγω, *dico*.
λύαται, *verſati ſunt*, 3 plur. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro εἴλυνται vel εἰλυμένοι εἰσὶ, a Verbo εἰλύω ſeu εἴλυμαι, *verſo*.
ἰλυφόωντες, *verſantes*, Nom. pl. Præſ. Part. act. *Poet.* pro εἰλυφῶντες, a Verbo εἰλυφάω, *verſo*.
ἰλυφόωσα, *verſans*, Part. Præſ. act. f. g. *Poet.* pro εἰλυφῶσα, & hoc *contr.* pro εἰλυφάουσα, a Verbo eod.
ἷμαι, *ſedi* ſeu *indutus ſum*, Perfect. Ind. paſſ. Verbi ἕω, *induo*.
ἵμαρμαι, *diuiſus ſum*, Perf. Ind. paſſ. *Att.* pro μέμαρμαι, a Verbo μείρω, *diuido*.
ἰμὲν, *ſumus*, 1. pl. Præſ. Ind. *Poet.* pro ἐσμὲν, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.
ἵμεναι, *eſſe*. Præſ. Inf. act. *Dor.* pro εἶναι, a Verbo eod.
ἰμὲς, *ſumus*, 1. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro ἐσμὲν, a Verbo eod.
ἰν, *in*, *Poet.* pro ἐν.
ἰνὶ, *in*, *Poet.* & *Att.* pro eod.
ἰνίκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠνείκαντο, vel ἐνείκαντο, a Verbo φέρω, *fero*.
Εἵνεκα, *propter*, Poet. pro ἕνεκα.
Εἷνται, *ſederunt*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. Verbi inuſit. ἕω, *ſedeo*.
Εἶξα, *ſimilis ſum*, a. 1. Ind. act. Verbi εἴκω, *ſimilis ſum*.
Εἷο, *ſui*, Gen. ſing. *Poet.* pro ἕο vel οὗ.
Εἶπα, *dixi*, a. 1. Ind. act. Verbi ἔπω, *dico*.
Εἴπαθ' pro εἴπατ' ob ſequentem adſpiratam & εἴπατ' pro εἴπατε, *dicite*, 2. pl. a. 1. Imper. act. Verbi eiusd.
Εἰπὲ, *dic*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. *Att.* pro εἶπε, a Verbo eod.
Εἰπέμεν, *dicere*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro εἰπεῖν, a Verbo eod.
Εἱπόμην, *ſequebar*, Imperfect. Ind. med. Verbi ἕπομαι, *ſequor*.
Εἰράνας, *pacis*, Gen. ſing. *Dor.* pro εἰρήνης, ab εἰρήνη, *pax*.
Εἰργασάμην, *exercui*, a. 1. Ind. med. Verbi ἐργάζομαι, *laboro*.
Εἴργει, *cohibet*, 3. ſing. Præſ. Indic. act. Verbi εἴργω, *arceo*.
Εἶργμαι, *vinctus ſum*, Perfect. Ind. paſſ. Verbi eiusd.
Εἶργον, *coercens*, Præſ. Part. act. n. g. Verbi eiusd.
Εἴρεαι, *interrogas*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. *Ion.* pro εἴρῃ, a Verbo εἴρομαι pro ἔρομαι, *interrogo*.
Εἰρέαται, *dicti ſunt*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρηνται, a Verbo ῥέω, *dico*.
Εἰρέεσθαι, *interrogare*, Præſ. Inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἔρεσθαι, a Verbo εἴρομαι, *interrogo*.
Εἴρεο, *interroga*, 2. ſing. Præſ. Imperat. med. *Ion.* pro εἴρεσο, a Verbo eod.
Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, Nom. plur. Præſ. vel Fut. 2. Part. act. f. g. Verbi ἐρέω, *dico*.
Εἴρηκε, *dixit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ἔῤῥηκε, a Verbo ῥέω, *dico*.

Εἰρημένος, *dictus*, Perf. Part. paſſ. *Att.* pro ἐῤῥημένος, a Verbo eod.
Εἵρπομες, *ibamus*, 1. pl. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro εἵρπομεν, a Verbo ἕρπω, *repo*.
Εἰρύαται, *cuſtoditi ſunt*, 3. plur. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρυνται, a Verbo εἰρύω pro ἐρύω, *cuſtodio*.
Εἴρυκαν, *ſuſtulerunt*, 3. pl. Perf. Ind. act. Verbi eiusd.
Εἰρύμεναι, *trahere*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro ἐρύειν, a Verbo eod.
Εἴρυντο, *cuſtodiebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. Verbi ἔρυμαι, pro ἐρύομαι, *cuſtodio*.
Εἰρύσασθαι, *cuſtodire*, a. 1. Inf. med. *Poet.* pro ἐρύσασθαι, a Verbo eod.
Εἴρυτο, *cuſtoditus erat*, 3. ſing. Plusq. Ind. paſſ. Verbi eiusd.
Εἴρχαται, *incluſi ſunt*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. Verbi εἴργνυμι, ſeu εἴργω, *includo*.
Εἷρψε, *erupit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἕρπω, *ſerpo*, *eo*.
Εἰρωτᾷ, *interrogat*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *contract.* pro εἰρωτάει, a Verbo εἰρωτάω, *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωτάω, *interrogo*.
Εἰρωτᾶν, *interrogare*, Præſ. Inf. act. *Ion.* & *contract.* pro ἐρωτάειν, a Verbo eod.
Εἶς, *es*, 2. ſing. Præſ. Ind. *contr.* ex Ionico ἔεις, & Imp. pro ἔες, pro ἦς, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.
Εἶς, *vadis*, 2. ſingul. Præſ. Ind. act. Verbi εἶμι, *eo*.
Εἷς, *qui miſit*, aor. 2. Part. Verbi ἵημι, *mitto*.
Εἶσα, *ſciui*, aor. 1. Ind. act. Verbi εἴδω, *ſcio*.
Εἷσα, *ſeſſum duxi*, a. 1. Ind. act. Verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, *mitto*.
Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. act. *Att.* pro εἰσάγῃ, a Verbo εἰσάγω, *introduco*.
Εἵσαθ' pro εἵσατ' ob ſequentem adſpiratam, & εἵσατ' pro εἵσατο, *ſtatua honorauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. Verbi ἕω, *ſtatuo*.
Εἰσάμενοι, *qui collocarunt*, Nom. pl. a. 1. Part. med. *Ion.* pro ἑσάμενοι, a Verbo ἕω, *colloco*.
Εἰσάμην, *ſimilis ſum*, *ſciui*, a. 1. Ind. med. Verbi εἴδω, *ſcio*.
Εἷσαν, *collocarunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi ἕω, *colloco*.
Εἰσανιὼν, *qui aſcendit*, a. 2. Part. act. Verbi εἰσάνειμι, *ſcando*.
Εἰσδραμοῦσα, *quae intro cucurrit*, a. 2. Part. act. f. g. a Verbo εἰστρέχω, *introcurro*.
Εἷσε, *collocauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἕω, *colloco*.
Εἴσεαι, *ſcies*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro εἴσεσαι, a Verbo εἴδω, *ſcio*.
Εἰσέδραμον, *introcurri*, a. 2. Ind. act. Verbi εἰστρέχω, *introcurro*.
Εἰσέδυ, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. Verbi εἰσδύμι, *ingredior*.
Εἰσεῖσι, *immittunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Ion.* pro εἰσιεῖσι, a Verbo εἰσίημι, *immitto*.
Εἷσεν, *ſedere iuſſit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἕω, *ſtatuo*.
Εἰσενέγκῃς, *ingeſſeris*, 2. ſing. a. 1. Coniunct. act. Verbi εἰσφέρω, *ingero*.

Εἰσέλθωμες,

Εἰσένθωμες, *ingrediamur*, 1. plur. a. 2. Coniunct. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, a Verbo εἰσέρχομαι, *ingredior.*

Εἰσεπέρησε, *transfixit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi εἰσπεράω, *transfigo.*

Εἰσεπήδησε, *insiliit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi εἰσπηδάω, *insilio.*

Εἴσεται, *sciet*, 3. sing. f. 1. Ind. med. Verbi εἴδω, *scio.*

Εἰσηγεῖται, *adducit*, 3. sing. *Præs.* Ind. *contr.* pro εἰσηγέεται, a Verbo εἰσηγέομαι, *adduco.*

Εἰσῄει, *introiuerat*, 3. sing. Plusqu. Ind. med. Verbi εἴσειμι, *ingredior.*

Εἰσήλατο, *adsiliit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi εἰσάλλομαι, *insilio.*

Εἰσῆλθεν, *ingressus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo εἰσέρχομαι, *ingredior.*

Εἰσηνεγκάμην, *attuli*, a. 1. Ind. med. Verbi εἰσφέρω pro εἰσενέγκω, *adfero.*

Εἶσθα, *is*, 2. singul. Præs. Indic. *Æol.* pro εἶς, a Verbo εἶμι, *eo.*

Εἶσθαι, *missum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi ἵημι, *mitto.*

Εἶσι, *vadit*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi εἶμι, *vado.*

Εἰσιέναι, *intrare*, Præs. Inf. Verbi εἴσειμι, *intro.*

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Ion.* pro εἴσεισι, a Verbo εἴσειμι, *ingredior.*

Εἰσοίσεις, *inferes*, 2. sing. f. 1. Ind. act. Verbi εἰσφέρω pro εἰσοίω, *infero.*

Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. Ind. med. Verbi εἴδω, *scio.*

Εἰσορόων, *videns*, Præs. Part. act. *Poet.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων, a Verbo εἰσοράω, *video.*

Εἷσαι, *sedit*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Poet.* pro εἷται, a Verbo εἷμαι, *sedeo.*

Εἱστήκειν, *steteram*, Plusqu. Ind. act. Verbi ἵστημι, *sto.*

Εἱστία, *conuiuio excipiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro εἱστίαε, a Verbo ἑστιάω, *conuiuio excipio.*

Εἴσω, *sciam*, f. 1. Ind. act. Verbi εἴδω, *scio.*

Εἴσω, *intra*, *Poet.* pro ἔσω.

Εἶτε, *sitis*, 2. pl. Præs. Opt. *per Syncop.* pro εἴητε, a Verbo εἰμὶ, *sum.*

Εἴτω, *sit*, 3. sing. Præs. Imper. pro ἔσω, a Verbo eod. vel *eat*, 3. sing. Præs. Imperat. pro ἴτω, ab εἶμι, *eo.*

Εἰχέναι, *cessisse*, Perfect. Infin. act. Verbi εἴκω, *cedo.*

Εἴχεο, *tenebas*, 2. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro εἴχεσο, a Verbo ἔχω, *habeo.*

Εἵω, *misissem*, 1. sing. a. 2. Coniunct. act. pro ὧ, a Verbo ἵημι, *mitto.*

Εἴωθεν, *consueuit*, 3. sing. Præs. Ind. med. cum ν ἐφελκ. Verbi ἔθω, *consuesco.*

Εἴων, *sinebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro εἴαον, a Verbo ἐάω, *sino.*

Εἰῶσι, *sinant*, 3. pl. Præs. Coniunct. act. *Poet.* pro ἐῶσι, a Verbo eod.

Ἐκάδευον, *curam ali uius rei gerebam*, Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐκήδευον, a Verbo κηδεύω, *curam alicuius rei gero.*

Ἐκάην, *vstus sum*, aor. 2. Ind. pass. Verbi καίω, *vro.*

Ἐκαθήμην, *sedebam*, Imperf. Ind. med. Verbi κάθημαι, *sedeo.*

Ἐκάθηρεν, *purgauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. Verbi καθαίρω, *purgo.*

Ἐκάθιζον, *sedebam*, Imperf. Ind. act. Verbi καθίζω, *sedeo.*

Ἐκάθιξε, *sedit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισε, a Verbo eod.

Ἐκαίνυτο, *vincebat*, 3. sing. Imperf. Ind. Verbi καίνυμαι, *supero.*

Ἐκάλει, *vocabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro ἐκάλεε, a Verbo καλέω, *voco.*

Ἐκάλεσσε, *vocauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐκάλεσε, a Verbo eod.

Ἐκαλήμην, *vocabar*, Imperf. Ind. pass. *Æol.* pro ἐκαλούμην, a Verbo eod.

Ἕκαλον, *quietum*, Acc. sing. *Dor.* pro ἕκηλον, ab ἕκηλος, *quietus.*

Ἐκάμμυον, *claudebam*, Imperf. Ind. act. *Poet.* pro κατέμυον, a Verbo καταμύω, *claudo.*

Ἔκαμον, *laboraui*, a. 2. Ind. act. Verbi κάμνω, *laboro.*

Ἔκανον, *occidi*, a. 2. Ind. act. Verbi καίνω, *occido.*

Ἔκαον, *vssi*, a. 2. Ind. act. Verbi καίω, *vro.*

Ἐκάρη, *tonsus est*, 3. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi κείρω, *tondeo.*

Ἑκαταβόλον, *longe iaculantem.* Acc. sing. *Dor.* pro ἑκατηβόλον, ab ἑκατηβόλος, *longe iaculans.*

Ἐκατέατο, *sedebant*, 3. pl. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἐκάθηντο, a Verbo κάθημαι, *sedeo.*

Ἑκατηβελέταο, *longe iaculantis*, Gen. sing. *Æol.* pro ἑκατηβελέτου, ab ἑκατηβελέτης, *longe iaculans.*

Ἕκατι, *causa*, *Dor.* pro ἕκητι.

Ἑκατοῖο, *longe iacientis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἑκάτου, ab ἕκατος, *longe iaciens.*

Ἑκατοντακάρανον, *eum, qui centum capita habet*, *Dor.* pro ἑκατοντακάρηνος, *centiceps.*

Ἐκαύθη, *succensus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi καίω, *vro.*

Ἔκβαλε, *eiecit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐξέβαλε, a Verbo ἐκβάλλω, *eiicio.*

Ἐκβήσῃ, *exibis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion* pro ἐκβήσεσαι, a Verbo ἐκβαίνω, *exeo.*

Ἐκβληθήσομαι, *eiiciar*, f. 1. Ind. pass. Verbi ἐκβάλλω, *eiicio.*

Ἐκγεγάμεν, *natum esse*, Perf. Inf. med. *Poet.* pro ἐκγεγαέμεν, quod *Dor.* dicitur, pro ἐκγεγαέναι, a Verbo ἐκγείνομαι, *nascor.*

Ἐκγεγαὼς, *natus*, Perf. Part. med. Verbi ἐκγάω, *nascor.*

Ἐκγενόμεσθα, *nati sumus*, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐξεγενόμεθα, a Verbo eod.

Ἐκδεδαρμένος, *excoriatus*, Perf. Part. pass. Verbi ἐκδέρω, *excorio.*

Ἐκδεδίκηται, *vltio dabitur*, 3. sing. Perf. Indic. pass. Verbi ἐκδικέω, *vlciscor.*

Ἐκδέκεσθαι, *excipere*, Præs. Inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι, a Verbo ἐκδέχομαι, *excipio.*

Ἐκδιδοῦν, *exonerare se*, Præs. Inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκδιδόναι, a Verbo ἐκδίδωμι, *exonero me.*

Ἐκδιδρήσκειν,

Ἐκδιδρήσκειν, *effugere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro ἐκδιδράσκειν, a Verbo ἐκδιδράσκω, *effugio*.
Ἐκδικέοντες, *vlciſcentes*, Nom. plur. Præſ. Part. act. *contr.* pro ἐκδικέοντες, a Verbo ἐκδικέω, *vlciſcor*, *punio*.
Ἐκδινεῦντι, *mouent*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐκδινοῦσι, a Verbo ἐκδινέω, *moveo*, *excutio*.
Ἐκδὸς, *qui tradidit*, a. 2. Part. act. Verbi ἐκδίδομι, *trado*, *edo*.
Ἐκδρᾶν, *effugere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ἐκδράειν, a Verbo ἐκδράω, *effugio*.
Ἐκδῦναι, *emergere*, a. 2. Inf. act. Verbi ἐκδύνω, *emergo*.
Ἐκδυομένῳ, *exuto*, Dat. ſing. Præſ. Part. paſſ. Verbi ἐκδύω, *exuo*.
Ἐκέδασε, *diſſipauit*, 3. ſing a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐκέδασε, a Verbo κεδάω, *diſpergo*.
Ἐκειν, *cedere*, Præſ. Inf. act. *Poet.* pro εἴκειν, a Verbo εἴκω, *cedo*.
Ἐκείνα, *illa*, *Dor.* pro ἐκείνη, ab ἐκεῖνος, *ille*.
Ἐκεινέων, *illorum*, Gen. pl. *Ion.* pro ἐκείνων, ab eodem.
Ἔκειτο, *iacebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. Verbi κεῖμαι, *iaceo*.
Ἐκεκάσμην, *inſtructus eram*, Pluſq. Ind. paſſ. Verbi καζω, *orno*.
Ἐκέκλετο, *acclamabat*, 3. ſing. Imperfect. Ind. med. Verbi κέκλομαι, *acclamo*.
Ἐκέκλιτο, *inclinata erat*, 3 ſing. Pluſq. Ind. paſſ. Verbi κλίνω, *inclino*.
Ἐπεκλόφειν, *furatus eram*, Pluſq. Ind. act. *Att.* Verbi κλέπτω, *furor*.
Ἐκεκοσμέατο, *ornati erant*, 3. pl. Pluſq. Ind paſſ. *Ion.* pro ἐκεκόσμηντο, a Verbo κοσμέω, *orno*.
Ἐκέκτηντο, *poſſederunt*, 3. pl. Pluſq. Ind. paſſ. Verbi κτάομαι, *poſſideo*.
Ἐκέλευ, *iubebas*, 2. ſing. Imperf. Ind. *Dor.* pro ἐκέλευ, a Verbo κέλομαι, *iubeo*.
Ἐκέρδανεν, *lucratus eſt*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. Verbi κερδαίνω, *lucror*.
Ἔκερσα, *totondi*, a. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἔκειρα, a Verbo κείρω, *tondeo*.
Ἐκεχήνειν, *biaueram*, Pluſq. Ind. med. *Att.* pro ἐκεχήνειν, a Verbo χαίνω, *hiſco*.
Ἐκζητηθῇ, *repoſcetur*, 3. ſing. a. 1. Coniunct. paſſ. Verbi ἐκζητέω, *repoſco*.
Ἔκηα, *combuſſi*, a. 1. Ind. act. Verbi καίω, *vro*.
Ἔκηδε, *auſfligebat*, *triſtitia implebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi κήδω, *auſfligo*.
Ἐκήιον, *exibam*, Imperf. Ind. act. Verbi κηκίω, *exeo*.
Ἐκθέμεν, *excurrere*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro ἐκθεῖν, a Verbo ἐκθέω, *excurro*, item *exponere* pro ἐκθεῖναι, ab ἐκτίθημι.
Ἐκθερμάνασα, *excalefaciens*, a. 1. Part. act. f. g. Verbi ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.
Ἐκθέσθαι, *expoſuiſſe*, aor. 2. Inf. med. Verbi ἐκτίθημι, *expono*.
Ἔκιον, *ibam*, Imperf. Ind. act. Verbi κίω, *eo*.
Ἐκίρνη, *miſcebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐκίρνα, a Verbo κιρνάω, *miſceo*.
Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, 2. plur. a. 1. Imper. act. Verbi ἐκκαθαίρω, *expurgo*.

Ἐκκακῶμεν, *defatigemur*, 1 pl. Præſ. Coniunct. act. Verbi ἐκκακέω, *defatigor*, euado κακός, id eſt *ſegnis*, *ignauus*, *pauidus*.
Ἐκκαλυμμᾶσθαι, *explicari*, Præſ. Inf paſſ. *contr.* pro ἐκκαλυμμάεσθαι, a Verbo ἐκκαλυμμάομαι, *explicor*.
Ἐκκατιδὼν, *conſpicatus*, a. 1. Part. act. Verbi ἐκκατειδω, *conſpicor*.
Ἐκκεῖσθαι, *alicui periculo exponi*, Præſ. Inf. med. Verbi ἐκκειμαι, *pateo*, *in medio iaceo*.
Ἐκκενῶν, *vacuum reddere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ἐκκενόειν, a Verbo ἐκκενόω, *vacuo*.
Ἐκκέχυται, *effuſus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἐκχύω, vel ἐκχέω, *effundo*.
Ἐκκναισεῦντι, *odio ene abunt*, 3. pl. Fut. Ind. act. *Æol* & *Dor* pro ἐκκναίσουσι, a Verbo ἐκκναίω, *odioſe ſido*.
Ἐκκνῆν, *eradere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ἐκκνάειν, a Verbo ἐκκνάω, *erado*.
Ἐκκόμισαι, *exporta*, 2. ſing. a. 1. Imper. med. Verbi ἐκκομίζω, *exporto*.
Ἔκλαγξαν, *clanxerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi κλάζω, *clango*.
Ἔκλαγον, *clamaui*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.
Ἐκλαθόμενος, *oblitus*, a. 2. Part. med. Verbi ἐκλανθάνω, *obliuiſcor*.
Ἐκλάπην, *furto ſum ſubtractus*, a. 2. Ind. paſſ. Verbi κλέπτω, *furor*.
Ἔκλαυσε *fleuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi κλαίω, *fleo*.
Ἐκλέλαθον, *latui*, aor. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἐξέλαθον, a Verbo ἐκλανθάνω pro ἐκλήθω, *lateo*, vel potius pro ἐξελέλαθον, a Verbo poetico ἐκλελάθω.
Ἐκλελάθων, *latens*, Præſ. Part. act. Verbi ἐκλελάθω, *lateo*.
Ἐκλέλησθε, *obliuioni traditi eſtis*, vel *obliti eſtis*, 2 pl. Perf. Ind. paſſ Verbi ἐκλανθανω.
Ἐκλήθην, *vocatus ſum*, a. 2. Ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐκαλήθην, a Verbo καλέω, *voco*.
Ἐκλήισαν, *in luſerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi κληΐζω, *in ludo*.
Ἔκλιναν, *in fugam verterunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi κλίνω, *in fugam verto*.
Ἐκλίθημες, *recubuimus*, 1. pl. aor. 1. Ind paſſ. *Poet.* & *Dor* pro ἐκλίθημεν, a Verbo eod.
Ἐκλιπεῖν, *defeciſſe*, *dereliquiſſe*, aor. 2. Inf. act. Verbi ἐκλείπω, *deficio*.
Ἐκλυθῶσιν, *diſſipati ſint*, 3. pl a 1. Coniunct. paſſ. Verbi ἐκλύω, *diſſipo*, *diſſoluo*.
Ἔκλυον, *audiebam*, Imperfect. Ind. act. Verbi κλύω, *audio*.
Ἐκμανῶ, *inſanire fecerim*, a. 2. Coniunct. paſſ. vel fut. 1. act. Verbi ἐκμαίνω, *ad inſaniam redigo*.
Ἐκμάξας, *qui abſterſit*, a. 1. Part. act. Verbi ἐκμάσσω, *abſtergo*.
Ἐκμελέτα, *diſce aſſiduitate exercitationis*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. *contr.* pro ἐκμελέταε, a Verbo ἐκμελετάω, *conor*.
Ἐκμεμύηνται, *edoctus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἐκμυέομαι, *edoceo*.
Ἔκμολε, *exiuit*, 3. ſing. a. 2. Ind act *Ion* pro ἐξέμολε, a Verbo ἐκμολέω, *exeo* vel 2. Imper. *exi*.
Ἐκνεῦσαι, *enataſſe*, a 1. Inf. act. V. ἐκνέω, *enato*.
Ἔκνιξε, *pupugit*, 3. ſing aor. 1. Ind. *Dor.* pro ἔκνισε, a Verbo κνίζω, *pungo*.

Ἐκνίσθ., *punctus eſt*, 3. ſing. aor. 1. Ind. paſſ. Verbi eiusd.

Ἐκνοςήσαντε, *redeuntes*, Nom. dual. aor. 1. Part. act. Verbi ἐκνοςέω, *redeo*.

Ἐκοίλαναν, *excauarunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. Verbi κοιλαίνω, *concauum reddo*.

Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. med. Verbi κοιμάω, *cubitum duco*.

Ἐκοίμισα, *ſomno dedi*, aor. 1. Ind. act. Verbi κοιμίζω, *dormire facio*.

Ἐκολοβώθην, *mutilatus ſum*, aor. 1. Ind. paſſ. Verbi κολοβόω, *mutilo, trunco*.

Ἐκόμιξαν, *duxerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐκόμισαν, a Verbo κομίζω, *duco*.

Ἐκόμισσεν, *adduxit*, 3. ſing. a 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐκόμισε, a Verbo eod.

Ἐκόνισσεν, *puluere foedauit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐκόνισε, a Verbo κονίω, *puluere conſpergo*.

Ἐκόπην, *fiſſus ſum*, a. 2. Ind. paſſ. Verbi κόπτω, *ſindo*.

Ἐκοπώθην, *defatigatus fui*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi κοπόω, *fatigo*.

Ἐκορέσθην, *ſatiatus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi κορέω, *ſatio*.

Ἐκορέσσατο, *ſatiauit, ſeſe expleuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἐκορέσατο, a Verbo eod.

Ἐκόσμηθεν, *ornati ſunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐκοσμήθησαν, a Verbo κοσμέω, *orno*.

Ἐκπαππᾶσθαι, *in pappos abire*, Præſ. Inf. paſſ. *contr.* pro ἐκπαππόεσθαι, a Verbo ἐκπαππόομαι, *in pappos abeo*.

Ἐκπεπότασαι, *euolaſti*, 2. ſing. Perf. Ind. paſſ. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, a Verbo ἐκποτάομαι, *euolo*.

Ἐκπέρσαι, *euertiſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐκπέρθω, *euerto*.

Ἔκπεσε, *excidit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐξέπεσε, a Verbo ἐκπίπτω pro ἐκπέτω, *excido*.

Ἐκπέσωσι, *exciderint*, 3. pl. a. 2. Coniunct. act. Verbi eiusdem.

Ἐκπέφραςαι, *enarratus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἐκφράζω, *eloquor*.

Ἐκπεφυυῖαι, *enatae*, Perf. Part. med. f. g. Verbi ἐκφύω, *enaſcor*.

Ἐκπηνιεῖται, *filum educet*, 3. ſing. f. 1. Ind. med. *Att.* pro ἐκπηνίσεται, a Verbo ἐκπηνίζω, *filum ſeu ſtamen educo*.

Ἐκπλαγεὶς, *animo perculſus*, aor. 2. Part. paſſ. Verbi ἐκπλήσσω, *percello*.

Ἐκπλεῦσαι, *enauigaſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐκπλέω, *enauigo*.

Ἐκπλήσσεο, *perturbere*, 2. ſing. Præſ. Imperat. paſſ. *Ion*, pro ἐκπλήσσεσο, Verbi ἐκπλήσσω, *perturbo*.

Ἐκπρήξας, *qui aliquid elaborauit, induſtria conſecutus eſt*, aor. 1. Part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας, a Verbo ἐκπράττω.

Ἐκπρολίποις, *dimittas*, 2. ſing. aor. 2. Opt. Ind. act. Verbi ἐκπρολείπω, *dimitto*.

Ἐκράανθεν, *impleti ſunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐκράνθησαν, a Verbo κραίνω, *impleo, perficio*.

Ἔκραγα, *clamaui*, Perf. Ind. med. Verbi κράζω, *clamo*.

Ἐκρήηνα, *impleui*, a. 1. Ind. act. Verbi κραιαίνω, *impleo*.

Ἐκράθην, *mixtus ſum*, 1. ſing. aor. 1. Ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐκεράθην, a Verbo κεράννυμι, *miſceo*.

Ἐκραταιοῦτο, *corroborabatur*, 3. ſing. Imperfect. Ind. paſſ. Verbi κραταιόω, *corroboro*.

Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. Verbi κρέμαμαι, *pendeo*.

Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. ſing. Imperf. eiusd. *Att.* & *Ion.* pro ἐκρέμασο, a Verbo eod.

Ἐκριζώσητε, *eradicetis*, 2. pl. a. 1. Coniunct. act. Verbi ἐκριζόω, *eradico*.

Ἐκρήηνα, *impleui*, a. 1. Ind. act. Verbi κραιαίνω, *impleo*.

Ἐκρόσθην, *pulſus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi κρόω, *pulſo*.

Ἐκρόσω, *pepuliſti*, 2. ſing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐκρόσασο, a Verbo eodem.

Ἐκρύβην, *abſconditus ſum*, a. 2. Ind. paſſ. Verbi κρύπτω, *abſcondo*.

Ἔκρυφα, *occultaui*, Perf. Ind. act. *Att.* pro κέκρυφα, a Verbo eod.

Ἐκςήσῃ, *miraberis*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκςήσεται, a Verbo ἐξίςημι, *de ſtatu mentis deiicio*.

Ἔκτα, *occidit*, 3. ſing. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἔκτη, a Verbo κτῆμι, *occido*.

Ἔκταγκεν, *occidit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. Verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκταθεὶς, *extenſus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἔκταθεν, *occiſi ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐκτάθησαν, a Verbo κτείνω, *occido*.

Ἔκτακε, *occidit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐκταμένος, *occiſus*, Perfect. Part. paſſ. Verbi eiusd.

Ἐκτάμῃσι, *exciderit*, 3. ſing. aor. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, a Verbo ἐκτέμνω, *excido*.

Ἔκταν, *occiderunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Boeot.* pro ἔκτασαν, a Verbo κτῆμι, *occido*.

Ἔκτανε, *occidit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. Verbi κτείνω, *occido*.

Ἔκτανεν, *occidit*, idem cum ν ἐφελκ.

Ἔκτας, *occidiſti*, 2. ſing. a. 2. Ind. act. a Verbo κτῆμι.

Ἐκτάσω, *poſſediſti*, 2. ſing. aor. 1. Ind. med. *Dor.* pro ἐκτήσω, a Verbo κτάομαι, *poſſideo, acquiro*.

Ἔκτατο, *interfectus fuerat*, 3. ſing. Plusq. Ind. paſſ. Verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκτέατο, *poſſeſſa erant*, 3. plur. Plusq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἔκτηντο, a Verbo κτάομαι, *poſſideo*.

Ἐκτεθέντα, *expoſitum*, Acc. ſing. a. 1. Part. paſſ. Verbi ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκτεθραμμένους, *enutritos*, Acc. plur. Perf. Part. paſſ. Verbi ἐκτρέφω, *enutrio*.

Ἐκτελέοιτ' pro ἐκτελέοιτε, *compleatis*, 2. plur. Præſ. Opt. act. Verbi ἐκτελέω, *compleo*.

Ἐκτελέσαις, *quum compleuiſſet, qui compleuit* a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἐκτελέσας, a Verbo eodem.

Ἐκτελευτάσει, *efficiet*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐκτελευτήσει, a Verbo ἐκτελευτάω, *efficio*.
Ἐκτενῶ, *extendam*, f. 1. Ind. act. Verbi ἐκτείνω, *extendo*.
Ἔκτηνται, *possident*, 3. pl. Perf. Ind. pass. Verbi κτάομαι, *possideo*.
Ἐκτησάμην, *possedi*, vel *acquisiui*, aor. 1. Ind. med. Verbi eiusd.
Ἐκτῆσθαι, *possedisse*, *acquisisse*. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro κεκτῆσθαι, a Verbo eod.
Ἐκτινάξατε, *excutite*, 2. pl. aor. 1. Imper. act. Verbi ἐκτινάσσω, *excutio*.
Ἔκτονε, *occidit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi κτείνω, *occido*.
Ἐκτρατέλοισι, *auersandis*, Dat. pl. *Ion.* pro ἐκτραπέλοις, ab ἐκτράπελος, *auersandus*.
Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. Coniunct. pass. Verbi ἐκτρέπομαι, *auersor*.
Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. Ind. pass. Verbi ἐκτρίβω, *perdo*.
Ἔκτυπε, *intonuit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi κτυπέω, *intono*.
Ἐκυδάσσατο, *conuitiatus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἐκυδάσατο, a Verbo κυδάζω, *conuitior*.
Ἔκυρσα, *incidi*, a. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἔκυρα, a Verbo κύρω, *incido*.
Ἐκυρώθην, *sancitus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi κυρόω, *sancio*.
Ἐκφερέμεν, *efferre*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν, a Verbo ἐκφέρω, *effero*.
Ἐκφεύξῃ, *effugies*, 2. sing. f. 1. Ind. med. Verbi ἐκφεύγω, *effugio*.
Ἔκφυγε, *effugit*, 3. sing. a. 2. Ind act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, a Verbo ἐκφεύγω, *effugio*.
Ἐκφυσᾶν, *efflare*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν, a Verbo ἐκφυσάω, *efflo*.
Ἐκχρᾶν, *sufficere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐκχράειν, a Verbo ἐκχράω, *sufficio*.
Ἐκχυθέντος, *effusi*, Gen. sing. aor. 1. Part. pass. Verbi ἐκχύω, *effundo*.
Ἔκχυντο, *effusi erant*, 3. pl. Plusqu. Ind. pass. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο, a Verbo eod.
Ἐλάαν, *incitare*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἐλάειν, a Verbo ἐλάω, *agito*.
Ἐλάασκον, *ducebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἤλαον, a Verbo eod.
Ἐλαθεὶς, *transfixus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ἐλαύνω, *agito*.
Ἔλαθον, *latui*, a. 2. Ind. act. Verbi λανθάνω, pro λήθω, *lateo*.
Ἐλαίω, *olei*, Gen. sing. *Dor.* pro ἐλαίου, ab ἔλαιον, *oleum*.
Ἔλακον, *sonitum dedi*, a. 2. Ind. act. Verbi λήκω, *sonitum edo*.
Ἐλάλευ, *loquebar*, vel *loquebantur*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐλάλεον, a Verbo λαλέω, *loquor*.
Ἔλασ' pro ἔλασε, *agitauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἤλασε, a Verbo ἐλαύνω, *agito*.
Ἐλάσαι, *compulisse*, a. 1. Inf. act. Verbi eiusd.
Ἐλάσασκε, *impulit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἤλασε, a Verbo eod.
Ἐλάσεια, *impulerim*, aor. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι, a Verbo eod.

Ἐλασσάμενος, *qui impulit*, a. 1. Part. med. *Poet.* pro ἐλασάμενος, a Verbo ἐλάω, *impello*.
Ἔλασσε, *traiecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἔλασε, & hoc pro ἤλασε, a Verbo eod.
Ἐλάσσω, *minorem*, Acc. sing. masc. *Att.* & *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων, quod est Comparat. a μικρὸς, *paruus*, item neutrum plur.
Ἐλάσω, *abigam*, f. 1. Ind. act. Verbi ἐλαύνω pro ἐλάω, *abigo*.
Ἐλαυνέμεν, *agere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν, a Verbo ἐλαύνω, *ago*.
Ἐλαύνοντ' pro ἐλαύνοντε, *impellentes*, Nomin. dual. Part. Præs. act. Verbi eiusd.
Ἐλάφοιο, *cerui*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐλάφου, ab ἔλαφος, *ceruus*.
Ἔλαχεν, *fortitus est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi λαγχάνω, *sortior*.
Ἐλάχηνε, *fodit*, *excauauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi λαχαίνω, *fodio*.
Ἔλδεαι, *cupis*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* pro ἔλδεσαι, a Verbo ἔλδομαι, *cupio*.
Ἔλε, *interfecit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro εἷλε, a Verbo αἱρέω, pro ἕλω, *capio*, *interficio*.
Ἐλεγξάτωσαν, *arguento*, 3. pl. a. 1. Imper. act. Verbi ἐλέγχω, *arguo*.
Ἔλεγον, *dicebam*, Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἔλεγον, a Verbo λέγω, *dico*.
Ἐλεγχθῇ, *conuictus sit*, 3. sing. a. 1. Coniunct. pass. Verbi ἐλέγχω, *conuinco*.
Ἑλέειν, *capere*, aor 2. Inf. act. *Poet.* pro ἑλεῖν. a Verbo αἱρέω pro ἕλω, *capio*.
Ἑλεῖν, *interficere*, idem.
Ἐλείψασκον, *reliqui*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔλειψα, a Verbo λείπω, *linquo*.
Ἔλεκτο, *concubuerat*, 3. sing. Perfect. Ind. pass. *Poet.* pro ἐλέλεκτο, a Verbo λέγομαι, vel λέχομαι, *cubo*.
Ἐλελήθει, *oblitus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. act. *Poet.* pro ἐλελήθει, a Verbo λανθάνω, *obliuiscor*, vel *lateo*, *abeo non obseruatus*.
Ἐλέλιζε, *torquebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. *Ion.* pro ἐλέλιζε, a Verbo ἐλελίζω, *torqueo*.
Ἐλέλικτο, *conuolutus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ἑλίσσω, *conuoluo*, pro εἵλικτο.
Ἐλελίξαις, *qui conuoluit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἐλελίξας, a Verbo ἐλελίζω, *conuoluo*.
Ἐλέλιχθεν, *commoti sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Boeot.* pro ἐλελίχθησαν, a Verbo eod.
Ἐλελόγχει, *fortitus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. med. Verbi λαγχάνω, *sortior*.
Ἐλελοίπεσαν, *omiserant*, 3. pl. Plusq. Ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, a Verbo λείπω, *omitto*.
Ἕλεν, *inuasit*, 3 sing. a. 2. Ind act. *Ion.* pro εἷλεν, a Verbo αἱρέω pro ἕλω, *inuado*, cum ν ἐφελκ.
Ἐλεοῖσιν, *mensis culinariis*, Dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς, ab ἐλεὸς, *mensa*.
Ἐλέπιξα, *decorticaui*, a. 1. Ind. act. Verbi λεπίζω, *decortico*.
Ἑλέσθαι, *instituisse*, a. 2. Inf. med. Verbi αἱρέω, *capio*, *instituo*.
Ἕλεσθε, *sumite*, 2. pl. a. 2. Imper. med. Verbi eiusd.
Ἑλέτην, *interfecerunt*, 3. dual. a. 2. Ind. act. Verbi eiusdem.

 Ἕλον,

Ἕλευ, *elige*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Dor.* pro ἑλοῦ, a Verbo eod.

Ἐλευθερεῦντας, *liberantes*, Acc. pl. Part. Praes. act. *contr.* pro ἐλευθερέοντας, a Verbo ἐλευθερέω, *libero*.

Ἔλεψε, *decorticauit*. 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi λέπω, *decortico*.

Ἔληα, *volui*, aor. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἔλησα, a Verbo λάω, *volo*.

Ἕλῃσι, *ceperis*, 2. sing. a. 2. Coni. act. *Ion.* pro ἕλῃσι & hoc pro ἕλῃ, a Verbo αἱρέω, *capio*.

Ἐλήθετο, *oblitus est*, 3. sing. a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a Verbo λανθάνω, *lateo*.

Ἐλήλακα, *abegi*, Perf. Ind. act. *Att.* pro ἤλακα, a Verbo ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐληλακότες, *profecti*, Perf. Part. act. *Att.* pro ἠλακότες, a Verbo eod.

Ἐλήλαμαι, *abactus* vel *cusus sum*, Perf. Ind. pass. *Att.* pro ἤλαμαι, a Verbo eod.

Ἐλήλεγκται, *redargutus*, *conuictus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Att.* pro ἤλεγκται, a Verbo ἐλέγχω, *redarguo*.

Ἐληλέδαται, *abacti sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἠλασμένοι εἰσί, a Verbo ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐληλυθώς, *qui venit*, Perf. Part. med. *Att.* & *Æol.* pro ἠλυθώς, a Verbo ἔρχομαι, *venio*.

Ἐλήλυθα, *veni*, Perf. Ind. med. *Att.* pro ἤλυθα, a Verbo eod.

Ἐληλύθειν, *veneram*, Plusqu. Ind. med. *Att.* pro ἠλύθειν, a Verbo eod.

Ἐληλυθυῖα, *quae aduenit*, Perf. Part. med. *Att.* pro ἠλυθυῖα, a Verbo eod.

Ἔληξε, *cessauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi λήγω, *cesso*.

Ἐλήφθης, *sumtus*, *deprehensus es*, 2. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi λαμβάνω, *sumo*.

Ἐλθὲ, *veni*, 2. sing. a. 2. Imper. act. *per Syncop.* pro ἐλυθὲ, a Verbo ἔρχομαι pro ἐλεύθω, *venio*.

Ἐλθέμεν, *venisse*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν, a Verbo eod.

Ἐλθῆν, vel ἐλθεῖν, *venisse*, idem, *Dor.*

Ἐλθόντεσσιν, *aduenientibus*, Dat. pl. a. 2. Part. act. *Poet.* pro ἐλθοῦσι, a Verbo eod.

Ἔλθοσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Boeot.* pro ἦλθον, a Verbo eod.

Ἐλιγήσομαι, *complicabor*, f. 2. Ind. pass. Verbi ἑλίσσω, *complico*.

Ἔλιπον, *reliqui*, aor. 2. Ind. act. Verbi λείπω, *relinquo*.

Ἑλισσέμεν, *voluere*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν, a Verbo ἑλίσσω, *voluo*.

Ἑλισσομένη, *sese voluens*, seu *quae voluitur*, Part. Praes. f. g. med. vel pass. Verbi ἑλίσσω, *voluo*.

Ἔλιφθον, *relicti sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Boeot.* pro ἐλείφθησαν, a Verbo λείπω, *relinquo*.

Ἕλκε, *trahebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro εἷλκε, a Verbo ἕλκω, *traho*.

Ἕλκει, *vlceri*, Dat. sing. *contr.* pro ἕλκεϊ, ab ἕλκος, εος, *vlcus*, item 3. sing. Praes. Ind. act. a Verbo ἕλκω.

Ἑλκέμεν, *trahere*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν, a Verbo ἕλκω, *traho*.

Ἕλκεο, *trahebaris*, 2. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro εἵλκεσο, vel εἵλκου, a Verbo eod.

Ἔλλαβε, *sumsit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἔλαβε, a Verbo λαμβάνω, *sumo*.

Ἑλλανοδίκας, *Graecorum iudices*, Acc. plur. *Dor.* pro Ἑλληνοδίκας, ab Ἑλληνοδίκης, *communis omnium Graecorum iudex*.

Ἕλλανος, *Graeci*, Gen. sing. *Dor.* pro Ἕλληνος, ab Ἕλλην, *Graecus*.

Ἐλλάσαι, *abegisse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro ἐλάσαι, a Verbo ἐλαύνω, *abigo*.

Ἔλλαχον, *sortitus sum*, a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἔλαχον, a Verbo λαγχάνω, *sortior*.

Ἐλλεδανοῖσιν, *restibus*, Dat. pl. *Ion.* pro ἐλλεδανοῖς, ab ἐλλεδανός, *restis*.

Ἔλληξε, *cessauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἔληξε, a Verbo λήγω, *cesso*.

Ἐλόευν, *lauabam*, Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐλόεον & ἐλόουν, a Verbo λοέω pro λόω, *lauo*.

Ἐλοιδόρει, *conuitiabatur*, 3. plur. Imperf. Ind. act. Verbi λοιδορέω, *conuitior*.

Ἑλοίμην, *ceperim*, a. 2. Opt. med. Verbi αἱρέω pro ἕλω, *capio*.

Ἑλοῖσα, *quae cepit*, a. 2. Part. act. *Dor.* pro ἑλοῦσα, a Verbo eod.

Ἑλόμην, *cepi*, a. 2. Ind. med. *Ion.* pro εἱλόμην, a Verbo eodem.

Ἕλον, *cepi*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro εἷλον, a Verbo eod.

Ἐλοῦμεν, *lauabamus*, 1. pl. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐλόομεν, a Verbo λόω, *lauo*.

Ἐλοχεύθην, *partu editus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi λοχεύω, *pario*

Ἔλπεαι, *speras*, 2. sing. Praes. Ind. med. *Ion.* pro ἔλπεσαι, a Verbo ἔλπομαι, *spero*.

Ἔλπεο, *spera*, 2. sing. Praes. Imper. med. *Ion.* pro ἐλπέσο, a Verbo eod.

Ἐλπιδεῦσι, *sperabunt*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐλπίσουσι, a Verbo ἐλπίζω, *spero*.

Ἐλπιῶ, *sperabo*, 1. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω, a Verbo eod.

Ἔλσαι, *immittere* s. *immisisse*, aor. 1. Inf. act. *per Syncopen.* pro ἐλάσαι, a Verbo ἐλαύνω, *agito*, vel a Verbo ἕλω.

Ἐλυμήνατο, *vastauit*, *corrupit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. Verbi λυμαίνομαι, *vasto*.

Ἐλύπει, *dolebat*, vel *dolore afficiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐλύπεε, a Verbo λυπέω.

Ἐλυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. Ind med. *Att.* & *Ion.* pro ἐλυτρώσατο, a Verbo λυτρόω, *libero captiuitate mercede accepta*.

Ἕλω, *capiam*, s. *ceperim*, aor 2. Coniunct. act. Verbi αἱρέω, *capio*.

Ἐμάθετε, *didicistis*, 2. pl. a. 2. Ind. act. Verbi μανθάνω pro μαθέω, *disco*.

Ἐμάθοσαν, *didicerunt*, 3. pl. aor. 2. eiusd. *Boeot.* pro ἔμαθον.

Ἐμαίμασσε, *desiderauit*, 3. sing. a. 1. Ind act. *Poet.* pro ἐμαίμασε, a Verbo μαιμάω, *desidero*.

Ἐμαλάχθην, *emollitus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi μαλάσσω, *emollio*.

Ἐμαλοφόρει, *poma ferebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* & *per Contr.* pro ἐμηλοφόρεε, a Verbo μηλοφορέω, *poma fero*.

Ἐμάνην, *insaniui*, *furore correptus sum*, aor. 2. Ind. pass. Verbi μαίνομαι, *insanio*.

Ἐμάρανε,

Ἐμάρανε, *tabefecit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi μαραίνω, *tabefacio*.

Ἐμαράνθη, *extincta eſt*, *contabuit*, *emarcuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. paſſ. Verbi eiusd.

Ἐμαργήναντο, *inſanierunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. Verbi μαργαίνω, *inſanio*.

Ἐμαρνάσθην, *pugnabant*, 3. dual. Imperf. Ind. med. Verbi μάρναμαι, *pugno*.

Ἔμβα, *progredere*, 2. ſing. aor. 2. Imper. *per Apocop.* pro ἔμβηθι, a Verbo ἐμβαίνω, *progredior*, vel Præſ. pro ἔμβαε.

Ἔμβαινον, *ingrediebar*, Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον, a Verbo eod.

Ἐμβαλεῖν, *inieciſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi ἐμβάλλω, *iniicio*.

Ἔμβαλλε, *coniiciebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαλλε, a Verbo eod.

Ἐμβὰς, *ingreſſus*, a. 2. Part. act. Verbi ἐμβαίνω, *ingredior*.

Ἐμβασίλευον, *regnabam*, Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἐνεβασίλευον, a Verbo ἐμβασιλεύω, *regno in aliqua re*.

Ἐμβέβακεν, *collocauit in veſtigio*, 3. ſing. Perf. Ind. act. *Dor.* pro ἐμβέβηκεν, Verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβέβασαν, *ingreſſi erant*, 3. pl. Pluſq. Ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεβεβήκεισαν, a Verbo ἐμβαίνω, vel potius aor. 1. act. pro ἐνεβέβασαν, ab ἐμβεβάω.

Ἐμβεβαὼς, *inſiſtens*, *ingreſſus*, Part. Perf. act. *Att.* & *Ion.* pro ἐμβεβηκὼς, a Verbo eod.

Ἐμβείη, *ingreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro ἐμβῇ, a Verbo eod.

Ἔμβη, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἐνέβη, a Verbo eodem.

Ἐμβήη, *ingreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. Opt. act. *Poet.* pro ἐμβαίη, a Verbo eodem.

Ἔμβηθι, *inſcende*, 2. ſing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusdem.

Ἐμέγηρα, *inuidi*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐμέγαρα, a Verbo μεγαίρω, *inuideo*.

Ἔμεθα, *miſimus*, 1. pl. aor. 2. Ind. med. Verbi ἵημι, *mitto*, pro εἵμεθα.

Ἐμέθεν, *mei*, Gen. ſing. *Æol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμεθύσθην, *inebriatus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi μεθύω, *inebrio*.

Ἔμεινα, *manſi*, aor. 1. Indic. act. Verbi μένω, *maneo*.

Ἐμεῖο, *mei*, Gen. ſing. *Poet.* pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμελε, *curæ erat*, Imperf. Ind. Imperſ. Verbi μέλει, *curæ eſt*.

Ἐμεμεκὼς, *qui vomuit*, Perfect. Part. act. Verbi ἐμέω, *vomo*, pro ἠμεκὼς.

Ἐμεμίγμην, *miſtus eram*, Pluſq. Ind. paſſ. Verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐμὲν, *ſumus*, 1. pl. Præſ. Ind. *Poet.* pro ἐσμὲν, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἕμεν, *mittere*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro εἶναι, a Verbo ἵημι, *mitto*.

Ἐμενοίνα, *curabat*, 3. ſing. Imperfect. Ind. act. *contract.* pro ἐμενοίναε, a Verbo μενοινάω, *curo*.

Ἕμενος, *qui miſit*, a. 2. Part. med. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐμέσας, *qui vomuit*, a. 1. Part. act. Verbi ἐμέω, *vomo*.

Ἐμετείθη, *dimiſſus fuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. Verbi μεθίημι, *dimitto*, pro μεθείθη. *Ion.*

Ἐμεῦ, *mei*, Genit. ſing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμεωυτοῦ, *mei ipſius*, *Ion* pro ἐμαυτοῦ.

Ἕμην, *miſi*, aor. 2. Indicat. med. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔμηνα, *in furorem egi*, aor. 1. Ind. act. Verbi μαίνομαι, *inſanio*.

Ἐμήνιε, *iratus erat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi μηνίω, *iratus ſum*.

Ἐμήνυθεν, *indicati ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. *Bœot.* a Verbo μηνύω, *indico*, pro ἐμηνύθησαν.

Ἐμήσατο, *excogitauit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. Verbi μήδομαι, *excogito*.

Ἐμηχανέατο, *moliebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, a Verbo μηχανάομαι, *machinor*, *molior*, vel potius Pluſq. paſſ. pro ἐμεμηχάνηντο.

Ἐμίανα, *pollui*, a. 1. Ind. act. Verbi μιαίνω.

Ἔμιγον, *miſcui*, a. 2. Ind. act. Verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐμίηνα, *maculaui*, aor. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, a Verbo μιαίνω, *polluo*.

Ἔμικτο, *mixtus erat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a Verbo μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐμιμήσω, *imitatus es*, 2. ſing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐμιμήσασο, a Verbo μιμέομαι, *imitor*.

Ἐμὶν, *mihi*, Dat. ſing. *Dor.* pro ἐμοὶ, ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμιξε, *miſcuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi μίγνυμι, *miſceo*.

Ἐμίχθεν, *miſti ſunt*, 3. plur. a. 1. Ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐμίχθησαν, a Verbo eodem.

Ἔμμαθε, *didicit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἔμαθε, a Verbo μανθάνω pro μαθέω, *diſco*.

Ἐμμεῖναι, *permanere*, ſ. *permanſiſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐμμένω, *permaneo*.

Ἐμμεμαυῖα, *quæ cupiit*, Part. Perfect. act. f. g. *Ionice*, pro ἐμμεμηκυῖα, a Verbo ἐμμάω, *cupio*, vel potius med.

Ἐμμεμαὼς, *incitatus*, Perf. Part. act. *Ion.* pro ἐμμεμηκὼς, a Verbo eodem.

Ἐμμέμηνα, *inſaniui*, Perf. Ind. med. Verbi ἐμμαίνομαι, *inſanio*.

Ἔμμεν, *eſſe*, Præſ. Inf. *Ion.* pro εἶναι, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἔμμεναι, idem, ſed *Dorice*.

Ἐμμὶ, *ſum*, *Dor.* pro εἰμί.

Ἔμμοργα, *ſortitus ſum*, Perf. Inf. med. *per Metatheſin*, pro μέμορα, a μείρω, *ſortior*.

Ἐμνάσατο, *recordatus eſt*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, a Verbo μνάομαι, *recordor*.

Ἐμνήμυκα, *inclinaui*, Perf. Ind. act. *Att.* & *per Epentheſ.* pro ἤμυκα, a Verbo ἠμύω, *inclino*.

Ἔμνησα, *alteri in memoriam reuocaui*, aor. 1. Ind. act. Verbi μιμνήσκω, *in memoriam reuoco*.

Ἐμνήσθην, *memini*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi μνάομαι, *recordor*.

Ἐμνῶοντο, *memores erant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο, a Verbo eod.

Ἔμολε, *venit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi μολέω, *venio.*

Ἐμόλυνα, *inquinaui*, a. 1. Ind. act. Verbi μολύνω, *inquino.*

Ἐμόχθει, *laborabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐμόχθεε, a Verbo μοχθέω, *laboro.*

Ἐμπαγέντων, *infixorum*, Gen. pl. aor. 2. Part. pass. Verbi ἐμπήγνυμι, *infigo.*

Ἐμπάζεαι, *cures*, 2. sing. Præs. Coniunct. *Ion.* pro ἐμπάζῃ, a Verbo ἐμπάζομαι, *curo.*

Ἐμπαθῶς, *commoti animo, perciti*, Gen. singul. *contr.* pro ἐμπαθέος, ab ἐμπαθὴς, *adfectibus agitatus.*

Ἐμπαικτέων, *irrisorum*, Gen. plur. *Ion.* pro ἐμπαικτῶν, ab ἐμπαίκτης, *irrisor.*

Ἐμπέλα, *appropinqua*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ἐμπέλαε, a Verbo ἐμπελάω, *appropinquo.*

Ἐμπεπαρμένος, *infixus*, Perf. Part. pass. Verbi ἐμπείρω, *infigo.*

Ἐμπεπραμένος, *venditus*, Perf. Part. pass. Verbi ἐμπιπράσκω, *vendo.*

Ἔμπεσε, *inciderat*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἐνέπεσε, a Verbo ἐμπίπτω, pro ἐμπέτω, *incido.*

Ἔμπεσες, *in idisti*, 2. sing. a. 2. Ind. act. *Dor.* & *per Antithes.* pro ἐνέπεσες, a Verbo eod.

Ἐμπεφυκυῖα, *implexa*, Part. Perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεφυκυῖα, a Verbo ἐμφύω, *ingenero.*

Ἐμπεφύῃ, *innata est*, 3. sing. aor. 2. Ind. pass. *Poet.* pro ἐνεφύῃ, a Verbo eod. vel Plusq. med. pro ἐνεπεφύει.

Ἐμπεφυυῖα, *implexa*, idem quod ἐμπεφυκυεῖα, sed magis communiter.

Ἔμπης, *tamen*, *Ion.* pro ἔμπας.

Ἐμπίπλανται, *implentur*, 3. pl. Præs. Ind. med. Verbi ἐμπίπλημι, *impleo.*

Ἐμπίπλη, *imple*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Att.* pro ἐμπίπληθι, a Verbo eodem.

Ἐμπλακεὶς, *implicatus*, a. 2. Part. pass. Verbi ἐμπλέκω, *implico.*

Ἐμπλείμην, *implear*, Præs. Opt. med. Verbi ἐμπίμπλημι, *impleo.*

Ἐμπλήμενος, *qui sese impleuit*, aor. 1. Part. act. *per Syncop.* pro ἐμπλησάμενος, a Verbo eod. vel Præs. Part. med. a Verbo πλῆμι.

Ἐμπλήσατο, *impleuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἐνεπλήσατο, a Verbo ἐμπλήθω, *impleo.*

Ἐμπνεύσαις, *qui inspirauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἐμπνεύσας, a Verbo ἐμπνέω, *inspiro.*

Ἐμπνύνθη, *respirauit*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. *Poet.* pro ἐνεπνύνθη, a Verbo ἐμπνυμαι, *respiro.*

Ἐμποίησαν, *indiderunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐνεποίησαν, a Verbo ἐμποιέω, *facio.*

Ἐμπωλόωντο, *sibi mercatu comparabant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐνεπωλῶντο, a Verbo ἐμπωλάω, *mihi comparo.*

Ἐμπρήσεις, *incendes*, 2. sing. f. 1. Ind. act. Verbi ἐμπρήθω, *incendo.*

Ἐμπρησθεὶς, *incensus*, aor. 1. Part. pass. Verbi eiusdem.

Ἐμπρισθεὶς, *sectus*, *incisus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ἐμπρίω, *serra seco.*

Ἔμυκον, *mugiui*, aor. 2. Ind. act. Verbi μυκάω, *mugio.*

Ἐμφορεῖσθαι, *impleri*, *vorare*, Præs. Inf. pass. *contr.* pro ἐμφορέεσθαι, a Verbo ἐμφορέομαι, *helluor.*

Ἔνᾳ, *die tertio post*, *Dor.* pro ἔνῃ.

Ἐναγκωνιεῖς, *cubito incumbes*, 2. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσεις, a Verbo ἐναγκωνίζω, *cubito incumbo.*

Ἐναλόντες, *qui in aliqua re capti sunt*, Nom. pl. aor. 2. Part. act. Verbi ἐναλίσκω, *capio.*

Ἔναξε, *æquauit*, *refersit*, aor. 1. Ind. act. Verbi νάσσω, *æquo.*

Ἐναπεδεικνύατο, *se ostentabant*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐναπεδείκνυντο, a Verbo ἐναποδείκνυμαι, *iacto me in aliqua re.*

Ἐνάργει, *operabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* & *Dor.* pro ἐνήργεε, a Verbo ἐνεργέω, *operor.*

Ἐνάριξε, *interfecit*, a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἠνάρισε, a Verbo ἐναρίζω, *interficio.*

Ἐναρμόξαι, *aptasse*, aor. 1. Inf. act. *Dor.* pro ἐναρμόσαι, a Verbo ἐναρμόζω, *apto.*

Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἤναρον, a Verbo ἐναίρω, *interficio.*

Ἐνάσθην, *habitaui*, aor. 1. Ind. pass. Verbi νάω pro ναίω, *habito.*

Ἔνασσε, *habitandi caussa collocauit*, *habitare iussit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἔνασε, a Verbo eodem.

Ἐνδεδυμένοι, *induti*, Nom. pl. Perf. Part. pass. Verbi ἐνδύω, *induo.*

Ἔνδεικτο, *ostensus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Poet.* pro ἐνεδέδεικτο, a V. ἐνδείκνυμι, *ostendo.*

Ἐνδέκεσθαι, *admittere*, Præs. Inf. med. *Ion.* pro ἐνδέχεσθαι, a Verbo ἐνδέχομαι, *admitto.*

Ἐνδήμοισι, *iis, qui domi sunt*, Dat. pl. *Ion.* pro ἐνδήμοις, ab ἔνδημος, *popularis.*

Ἐνδιάασκον, *meridiabantur*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐνεδίαον, a Verbo ἐνδιάω, *meridior.*

Ἐνδίεσαν, *incitabant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. pro ἐνεδίησαν, a Verbo ἐνδίημι, *incito.*

Ἐνδοῖ, *intus*, *Dor.* pro ἔνδον.

Ἐνδομάχαν, *intus pugnantem*, Acc. sing. *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab ἐνδομάχης, *intus pugnans.*

Ἐνδύντες, *irrepentes, clam illapsi*, Nom. plur. Præs. Part. act. Verbi ἔνδυμι, *irrepo.*

Ἐνδῦσα, *induta*, Præs. vel a. 2. Part. act. f. g. Verbi eiusdem.

Ἐνέβαλον, *inieci*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐμβάλλω, *inicio.*

Ἐνεβριμησάμην, *grauiter interminatus sum*, a. 1. Ind. med. Verbi ἐμβριμάομαι, *grauiter interminor.*

Ἐνεγγύησα, *spopondi*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐγγύησα, a Verbo ἐγγυάω, *spondeo.*

Ἐνέγκαι, *tulisse*, a. 1. Inf. act. Verbi φέρω, *fero.*

Ἔνεγκον, *tuli*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκον, a Verbo inus. pro ἐνέγκω, *fero.*

Ἐνέδυσα, *indui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐνδύω, *induo.*

Ἐνέηκεν, *immisit*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐνῆκεν, a Verbo ἐνίημι, *immitto.*

Ἐνεθεὶς,

Ἐνεθεὶς, *dilutus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi eiusd.

Ἐνεθυμήθη, *pœnituit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. paſſ. Verbi ἐνθυμέομαι, *religione moueor*.

Ἔνεικα, *propter*, *gratia*, *Poet*. pro ἕνεκα.

Ἔνεικα, *attuli*, a 1. Ind. act. *Poet*. pro ἤνεγκα, a Verbo inuſ. ἐνείκω pro φέρω, *fero*.

Ἔνειμα, *diſtribui*, aor. 1. Ind. act. Verbi νέμω, *diſtribuo*.

Ἔνειμεν, *inſumus*, 1. plur. Præſ. Ind. act. *Poet*. pro ἔνεσμεν, a Verbo ἔνειμι, *inſum*.

Ἐνεὶς, *qui immiſit*, a. 2. Part. act. Verbi ἐνίημι, *immitto*.

Ἐνεῖσθαι, *immiſſum eſſe*, Perf. Ind. paſſ. Verbi eiusdem.

Ἐνείχες, *in animo habebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion*. pro ἐνεῖχε, a Verbo ἐνέχω, *in animo habeo*, *ſimultatem gero*.

Ἐνείχθην, *latus ſum*, aor. 1. Ind. paſſ. *Ion*. pro ἠνέχθην, a Verbo ἐνείκω, *fero*.

Ἐνέκειτο, *inerat*, 3. ſing. Imperf. Ind. Verbi ἔγκειμαι, *inſum*.

Ἐνεκεκόλαπτο, *inſculptus erat*, 3. ſing. Pluſqu. Ind. paſſ. Verbi ἐγκολάπτω, *inſculpo*.

Ἐνεκεντρίσθην, *inſitus fui*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἐγκεντρίζω, *inſero*.

Ἐνεκίσσων, *concipiebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *contr*. pro ἐνεκίσσαον, a Verbo ἐγκισσάω, *concipio*.

Ἐνεκότει, *odio habebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act *contr*. pro ἐνεκότεε, a Verbo ἐγκοτέω, *odio habeo*.

Ἐνέκυρσε, *incidit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. *Æol* pro ἐνέκυρε, a Verbo ἐγκύρω, *incido*.

Ἐνελίπανεν, *pinguefecit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. a Verbo ἐλλιπαίνω, *pinguefacio*.

Ἐνέμεν, *inſerere*, a. 2. Inf. act. *Ion*. pro ἐνεῖναι, a Verbo ἐνίημι, *inſero*, *immitto*.

Ἐνεμήθης, *paſtus es*, 2. ſing. aor. 1. Ind. paſſ Verbi νέμω, *paſco*.

Ἐνένωτο, *cogitabat*, 3. ſing. Pluſqu. Ind. paſſ. *Ion*. pro ἐνενόητο, a Verbo ἐννοέω, ῶ, *cogito*.

Ἐνενῶντο, *cogitauerant*, 3. pl. Pluſq. Ind. paſſ. *Poet*. pro ἐνενόηντο, a Verbo eod.

Ἐνενώκασι, *cogitarunt*, 3. pl. Perf. Ind. act. *Ion*. pro ἐνενοήκασι, a Verbo eod.

Ἐνεοττοποιήσατο, *pullos exclusit*, 3. ſingul. aor. 1. Ind. med. Verbi νεοττοποιέω, *pullos excludo*.

Ἐνεόχμωσεν, *innouauit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. Verbi νεοχμόω, *innouo*.

Ἐνεπάγησαν, *impacti ſunt*, 3. plur. aor. 2. Ind. paſſ. Verbi ἐμπήγνυμι, *compingo*.

Ἐνέπαξε, *infixit*, 3. ſing. aor. 1. Indic. act. *Dorice*, pro ἐνέπηξε, a Verbo ἐμπήγνυμι, *infigo*.

Ἐνέπεσον, *inciderunt*, 3. plur. aor. 2. Ind. act. Verbi ἐμπίπτω, *incido*.

Ἐνεπήγνυτο, *infigebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. Verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*.

Ἐνέποισιν, *dicunt*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor*. pro ἐνέπουσι, a Verbo ἐνέπω, *dico*.

Ἐνεργῆ, *efficacem*, Acc. ſing. *contr*. pro ἐνεργέα, ab ἐνεργὴς, *efficax*.

Ἐνεσαν, *immiſerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi ἐνίημι, *immitto*, pro ἐνεῖσαν.

Ἐνέσαι, *inerit*, 3. ſing. f. 1. Ind. med. *per Sync*. pro ἐνέσεται, a Verbo ἔνειμι, *inſum*.

Ἐνέστακτο, *inſtillatus eſt*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. Verbi ἐνστάζω, *inſtillo*.

Ἐνεστεῶτος, *præſentis*, Gen. ſing. Perf. Part. act. *Ion*. & *per Craſin*, pro ἐνεστηκότος, a Verbo ἐνίστημι, *inſiſto*, *inſto*.

Ἐνεστησάμην, *inſtiti*, a 1. Ind. med. Verbi eiusd.

Ἐνεστὼς, *præſens*, Perf. Part. act. *Ion*. & *Att*. pro ἐνεστηκὼς, a Verbo eod.

Ἐνετειλάμην, *mandaui*, aor. 1. Ind. med. Verbi ἐντέλλω, *mando*.

Ἐνέτυχον, *occurri*, aor. 1. Ind. act Verbi ἐντυγχάνω, *occurro*.

Ἐνεῦδεν, *dormire in*, Præſ. Inf. act *Dor*. pro ἐνεύδειν, a Verbo ἐνεύδω, *dormio in*.

Ἐνέφραξαν, *obſtruxerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐμφράττω, *obſtruo*.

Ἐνεφύσησε, *inflauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐμφυσάω, *inflo*.

Ἐνέχεα, *infudi*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἐγχέω, *infundo*.

Ἐνεχείρει, *moliebatur*, 3. ſing. Imperfect. Ind. act. *contr*. pro ἐνεχείρεε, a Verbo ἐγχειρέω, *molior*.

Ἐνενεχθεῖσα, *illata*, aor. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi ἐνενέγκω pro ἐμφέρω, *infero*.

Ἐνέχρασε, *inflixit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi ἐγχράω, *infligo*.

Ἐνῆεν, *inerat*, 3. ſing. Imperf. Ind. *Poet*. pro ἐνῆν, a Verbo ἔνειμι, *inſum*.

Ἐνηθῆναι, *immiſſum eſſe*, aor. 1. Inf. paſſ. Verbi ἐνίημι, *immitto*, pro ἐνεθῆναι.

Ἐνῆκα, *immiſi*, aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐνήμενος, *inſidens*, Partic. Præſ. med. Verbi ἔνημαι, *inſideo*.

Ἐνήνοθα, *florui*, Perf. Ind. med. Verbi ἐνανθέω, *floreo*, a Verbo antiquo ἀνέθω.

Ἐνήνοχα, *tuli*, Perf. Ind. med. *Att*. pro ἤνοχα, a Verbo ἐνέγκω pro ἐνείκω, *fero*.

Ἐνήρατο, *interfecit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. Verbi ἐναίρω, *interficio*.

Ἔνησα, *neui*, aor. 1. Ind. act. Verbi νέω, vel νήθω, *neo*.

Ἐνήσειν, *iaculaturum eſſe*, f. 1. Inf. act. Verbi ἐνίημι, *iaculor*.

Ἐνθαῦτα, *hic*, *Ion*. pro ἐνταῦθα.

Ἐνθέμεν, *inſerere*, a. 2. Inf. act. *Ion*. pro ἐνθεῖναι, a Verbo ἐντίθημι, *inſero*, *impono*.

Ἔνθεο, *impoſuiſti*, 2. ſing. a. 2 Ind. act. *Ion*. pro ἔνθεσο, & hoc pro ἐνέθου communi a Verbo eodem.

Ἔνθες, *impone*, 2. ſing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusdem.

Ἐνθεῦτεν, *hinc*, *Ion*. pro ἐνθεῦθεν

Ἔνθῃς, *veneris*, 2. ſing a. 2. Coniunct. act. *Dor*. pro ἔλθῃς, a Verbo ἔρχομαι, *venio*.

Ἔνθορον, *inſilui*, vel *inſiluerunt*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐνθρώσκω, vel vitiatius ἐνθορέω, *inſilio*.

Ἔνθου, *impone*, 2. ſing. aor. 2. Imper. med. *Att*. & *Ion*. pro ἔνθεσο, a Verbo ἐντίθημι, *impono*.

Ἐνθυμηθέντος, *eius*, *qui in animo habet*, vel, *qui ſecum perpendit*, Genit. ſing. aor. 1. Part. paſſ. Verbi ἐνθυμέομαι, *in animo habeo*.

Ἐνθυμήσεις, *cogitationes*, Accus. pl. *contr.* pro ἐνθυμήσεας, ab ἐνθύμησις, *cogitatio*.

Ἔνθω, *venerim*, a. 2. Coniunct. act. *Dor.* pro ἔλθω, a Verbo ἔρχομαι, *venio*.

Ἔνι, *licet*, Præs. Ind. *per Apoc.* pro ἔνεστι.

Ἐνὶ, *in*, *Poet.* pro ἐν

Ἐνιδὼν, *intuitus*, a. 2. Part. act. Verbi ἐνείδω, *intueor*.

Ἐνίει, *immittebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. *contr.* pro ἐνίεε, a Verbo ἐνίημι pro ἐνιέω, *immitto*.

Ἔνιεν, *iniit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἔνειμι, *ineo*, ab antiquo ἴω.

Ἐνίκα, *vincebat*, 3 sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐνίκαε, a Verbo νικάω, *vinco*.

Ἐνικάτθεο, *repone*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἐγκατάθεσο, a Verbo ἐγκατατίθημι, *repono*.

Ἐνικρινθῆναι, *accenseri*, a. 1. Inf. pass. *Poet.* pro ἐγκριθῆναι, a Verbo ἐγκρίνω, *accenseo*.

Ἐνιπᾶς, *increpationis*, Gen. sing. *Dor.* pro ἐνιπῆς, ab ἐνιπὴ, *increpatio*.

Ἐνιπρήθω *incendo*, *Poet.* pro ἐμπρήθω.

Ἔνισπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἐνισπέω, *dico*.

Ἐνισσέμεν, *terrere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐνίσσειν, a Verbo ἐνίσσω, *terreo*.

Ἐννεαετήρω, *nouennes*, Nom. dual. ab ἐννεαέτηρος, *nouennis*.

Ἐνναίρειν, *occidere*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἐναίρειν, ab ἐναίρω, *occido*.

Ἔννεπε, *dixit*, 3. sing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἔνεπε, a Verbo ἐνέπω, *dico*.

Ἐννέποισα, *locuta*, Præs. Part. act. *Poet.* & *Dor.* pro ἐνέπουσα, a Verbo eod.

Ἐννεσίῃσι, *consiliis*, Dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro ἐνεσίαις, ab ἐνεσία, *consilium*.

Ἐννόησα, *sensi*, a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐνενόησα, a Verbo ἐννοέω, *sentio*.

Ἐννοσέμεν, *mouisse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* & *Ion.* pro ἐνόσαι, a Verbo ἐνόθω, *moueo*, *quatio*.

Ἔννυτο, *induebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἕννυμι, *induo*.

Ἐννώσας, *qui mente concepit*, a. 1. Part. act. *Ion.* pro ἐννοήσας, a Verbo ἐννοέω, *mente concipio*.

Ἐνοικειῶσαι, *familiarem reddidisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐνοικειόω, *familiarem reddo*.

Ἐνοπλισθῶμες, *armis ornati simus*, *arma induamus*, 1. pl. aor. 1. Coniunct. pass. *Dor.* pro ἐνοπλισθῶμεν, a Verbo ἐνοπλίζω, *armis orno*.

Ἐνορᾶν, *inspicere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐνοράειν, a Verbo ἐνοράω, *inspicio*.

Ἐνόρχαν, *testiculos habentem*, Acc. sing. *Dor.* pro ἐνόρχην, ab ἐνόρχης, *testiculos habens*.

Ἐνορχέων, *testiculos habentium*, Gen. plur. *Ion.* pro ἐνορχῶν, ab eod.

Ἐνόσει, *ægrotabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro ἐνόσεε, a Verbo νοσέω, *ægroto*.

Ἐνόσουν, *ægrotabam*, 1. sing. Imperf. eiusd. *contract.* pro ἐνόσεον.

Ἐνοχλεῦσι, *turbant*, 3. pl. Præs. Ind. act. *contr.* pro ἐνοχλέουσι, a Verbo ἐνοχλέω, *turbo*.

Ἐνσκηπτέμεν, *ingruere*, vel *infligere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐνσκήπτειν, a Verbo ἐνσκήπτω, *ingruo*.

Ἐντακεὶς, *liquefactus*, a. 2. Part. pass. Verbi ἐντήκω, *liquefacio*.

Ἐνταλθεὶς, *mandatus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἐντέλλω, *mando*.

Ἔντεσι, *armis*, Dat. pl. ab ἔντος, pl. ἔντεα, *arma*.

Ἐντέταλται, *mandatus est*, 3. sing. Perfect. Ind. pass. Verbi ἐντέλλω, *mando*.

Ἐντεταμένος, *intentus*, Part. Perf. pass. Verbi ἐντείνω, *intendo*.

Ἐντετύχηκα, *adeptus sum*, Perf. Ind. act. Verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor*.

Ἐντὶ, *est*, vel *sunt*, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕντο, *miserunt*, 3. plur. a. 2. Ind. med. Verbi ἵημι, *mitto*, pro εἵντο.

Ἐντραπῇ, *erubescat*, 3. sing. a. 2. Coniunct. pass. Verbi ἐντρέπω, *pudore adficio*.

Ἔντυε, *parabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἤντυε, a Verbo ἐντύω, *paro*.

Ἐνυαλίοιο, *Martis*, Gen. sing. *Ion.* pro Ἐνυαλίου ab Ἐνυάλιος, *Mars*.

Ἔνυξαν, *foderunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi νύττω, *fodio*, *vellico*.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro ἐνώμαε, a Verbo νωμάω, *quatio*.

Ἐνωπῇ, *manifeste*, proprie Dat. ab ἐνωπὴ, *adspectus*.

Ἐνῶρσε, *irruit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἐνῶρε, a Verbo ἐνόρω, *irruo*.

Ἐνῶρτο, *irruerat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἐνωσάμην, *cogitaui*, a. 1. Ind. med. *per Crasin*, pro ἐνοησάμην, a Verbo νοέω, *cogito*.

Ἔξαγ' pro ἔξαγε, *eduxit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, a Verbo ἐξάγω, *educo*.

Ἐξάγαγε, *educ*, 2. sing. a. 2. Imper. act. *Att.* pro ἔξαγε, a Verbo eod.

Ἐξαγινέειν, *educere*, Præs. Inf. act. Verbi Ionici ἐξαγινέω, pro ἐξάγω, *educo*.

Ἐξαίνυτο, *auferebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἐξαίνυμαι, *aufero*.

Ἐξαιρέθησαν, *expugnati sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. Verbi ἐξαιρέω, *expugno*.

Ἐξαιρεῖσθαι, *tolli*, Præs. Inf. pass. *contr.* pro ἐξαιρέεσθαι, a Verbo eod.

Ἐξαιρεύμην, *tollebar*, Imperf. Ind. pass. Verbi eiusd. *Dor.*

Ἐξαίφνας, *repente*, *Dor.* pro ἐξαίφνης.

Ἐξακέσας, *medicatus*, a. 1. Part. act. Verbi ἐξακέω, *medicor*.

Ἐξαλαπάξαι, *vastare*, siue *vastasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐξαλαπάζω, *vasto*.

Ἐξάλατο, *exsiluit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἐξάλλομαι, *exsilio*, pro ἐξήλατο.

Ἐξαλέασθαι, *euitare*, a. 1. Inf. med. *per Syncop.* pro ἐξαλεύσασθαι, vel ἐξαλεύσασθαι, a Verbo ἐξαλεύω, *euito*, vel Inf. Præs. medii, a Verbo ἐξαλέημι, ἐξαλέαμαι.

Ἐξαλειφθῆναι, *deletum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἐξαλείψεια, *deleuerim*, a 1. Opt. act. *Æol.* pro ἐξαλείψαιμι, a Verbo eod.

Ἐξάλλαξε, *immutauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐξήλλαξε, a Verbo ἐξαλλάττω, *immuto*.

Ἐξαμείβετο,

Ἐξαμείβετο, *immutabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐξημείβετο, a Verbo ἐξαμείβω, *immuto.*

Ἐξαμελεῖν, *negligere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐξαμελέειν, a Verbo ἐξαμελέω, *negligo.*

Ἐξαναδύς, *regressus*, a. 2. Part. act. Verbi ἐξαναδύνω, *regredior*, vel *rursus sursum emergo.*

Ἐξαναλωθείς, *prorsus consumtus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἐξαναλίσκω, *consumo*, vel ἐξαναλόω.

Ἐξανδροποδισμενοι, *in seruitutem abducturi*, Nom. pl. f. 1. Part. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐξανδραποδισόμενοι, a Verbo ἐξανδραποδίζομαι, *in seruitutem abduco.*

Ἐξανέτειλα, *exortus sum*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐξανατέλλω, *exorior.*

Ἐξανῆκε, *emisit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐξανίημι, *emitto.*

Ἐξανιστάναι, *funditus euertere*, Præs. Inf. act. Verbi ἐξανίστημι, *e patria in solum peregrinum educo.*

Ἐξανίστασο, *surge*, 2. sing. Præs. Imper. med. Verbi eiusd.

Ἐξαπατᾶν, *decipere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐξαπατάειν, a Verbo ἐξαπατάω, *decipio.*

Ἐξαπατῶντι, *decipiunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐξαπατῶσι, a Verbo eod.

Ἐξαπάφοιτο, *imponat*, *decipiat*, 3. sing. Præs. Opt. med. Verbi ἐξαπαφῶ, *decipio.*

Ἐξαπλήσιος, *sesquiplo maior*, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.

Ἐξαποδίωμαι, *expellam*, Præs. Coniunct. med. Verbi ἐξαποδίω, *expello.*

Ἐξαπολοίατ' pro ἐξαπολοίατο, *funditus perdiderint*, 3. pl. a. 2. Opt. med. *Ion.* pro ἐξαπόλοιντο, a Verbo ἐξαπόλλυμι, *funditus perdo.*

Ἐξαραίρηται, *exemtus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐξῄρηται, a Verbo ἐξαιρέω, *eximo.*

Ἐξάρατο, *sustulit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἐξαίρω, *tollo*, pro ἐξήρατο.

Ἐξαργυροῦν, *redigere in pecuniam signatam*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐξαργυρόειν, a Verbo ἐξαργυρόω, *in pecuniam signatam redigo.*

Ἐξαρνησάμενος, *qui pertinaciter, plane negauit*, a. 1. Part. med. Verbi ἐξαρνέομαι, *nego.*

Ἐξαρτυμένοι, *instructi*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro ἐξηρτυμένοι, a Verbo ἐξαρτύω, *instruo.*

Ἐξαύδα, *eloquere*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ἐξαύδαε, a Verbo ἐξαυδάω, *dico, pronuncio*

Ἔξεβαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *per Sync.* pro ἐξέβησαν, a Verbo ἐκβαίνω, *exeo.*

Ἐξέγροντο, *excitabantur*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *per Syncop.* pro ἐξηγείροντο, a Verbo ἐξεγείρω, *excito.*

Ἐξέδετο, *elocauit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi ἐκδίδωμι, *eloco.*

Ἔξεεν, *radebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ξέω, *rado.*

Ἐξεθαμβήθησαν, *metu perculsi sunt*, 1. pl. a. 1. Ind. pass. Verbi ἐκθαμβέομαι, *metu percellor.*

Ἐξέθεντο, *exposuerunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. med Verbi ἐκτίθημι, *expono.*

Ἐξέθορε, *exsiliit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi ἐκθόρω, *exsilio.*

Ἔξει, *exi*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ἔξεε, a Verbo ἐξέω, pro quo in vsu est ἔξειμι, *exeo.*

Ἐξεῖλε, *exemit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi ἐξαιρέω pro ἐξέλω, *eximo.*

Ἐξείλκυσα, *extraxi*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐξελκύω, *extraho.*

Ἐξειλόμην, *exemi*, a. 2. Ind. med. Verbi ἐξαιρέω, pro ἐξέλω, *extraho.*

Ἐξείπω, *dicam*, *dixerim*, aor. 1. Coniunct. act. Verbi ἐξέπω, *dico.*

Ἐξειρύσαι, *extraxisse*, aor. 1. Inf. act. *Ion.* pro ἐξερύσαι, a Verbo ἐξερύω, *extraho.*

Ἐξείς, *qui emisit*, aor. 2. Part. act. Verbi ἐξίημι, *emitto.*

Ἔξεισι, *prodit*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi ἔξειμι, *prodeo.*

Ἐξεκαύθησαν, *exusti*, *cremati sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. Verbi ἐκκαίω, *cremo*, *exuro.*

Ἐξεκρέματο, *pendebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἐκκρέμαμαι, *pendeo.*

Ἐξελάαν, *expellere*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἐξελᾶν, & hoc pro ἐξελάειν, a Verbo ἐξελάω, *expello.*

Ἐξέλαθον, *obliuisci feci*, aor. 2. Ind. act. Verbi ἐκλανθάνω, *obliuisci facio.*

Ἐξελάωσι, *expellunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. Verbi ἐξελάω, *expello*, pro ἐξελῶσι.

Ἐξελάσαι, *abegisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐξελάω, *abigo.*

Ἐξέλασσε, *abegit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐξήλασε, a Verbo eod.

Ἔξελε, *erue*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi ἐξαιρέω pro ἐξέλω, *eruo.*

Ἐξέλεθ' pro ἐξέλετο, *delegit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐξείλετο, a Verbo ἐξαιρέω, *deligo.*

Ἐξελέξω, *delegisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐξελέξασο, a Verbo ἐκλέγω, *eligo.*

Ἐξελέσθαι, *eripere*, aor. 2. Inf. med. Verbi ἐξαιρέω pro ἐξέλω, *eripio.*

Ἐξεληλάκεσαν, *expulerant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἐξηλάκεισαν, a Verbo ἐξελαύνω, *expello.*

Ἐξελήλυθα, *exii*, Perf. Ind. med. *Att.* pro ἐξήλυθα, a Verbo ἐξέρχομαι, *exeo.*

Ἐξέλιπον, *dereliqui*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐκλείπω, *derelinquo.*

Ἐξελόμην, *diripui*, aor. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐξειλόμην, a Verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω, *diripio*, *eximo.*

Ἔξελον, *eripui*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔξειλον, a Verbo eod.

Ἐξέμαξα, *abstersi*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐκμάσσω, *abstergo.*

Ἐξέμεν, *emisisse*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, a Verbo ἐξίημι, *emitto.*

Ἐξέμεν, *seruare*, vel *seruaturum* siue *habiturum esse*, f. 1. Inf. *Ion.* pro ἕξειν, a Verbo ἔχω, *habeo.*

Ἐξεμπωλημένος, *venditus*, Part. Perf. pass. *Ion.* pro ἐξεμπεπωλημένος, a Verbo ἐξεμπωλέω, *vendo.*

Ἐξενέγκατε, *efferte*, 2. pl. a. 1. Imper. act. Verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκω, *effero.*

Ἐξενεῖκαι, *extulisse*, aor. 1. Inf. act. *Poet.* pro ἐξενέγκαι, a Verbo eod.

Ἐξενεχθείς, *elatus*, a. 1. Part. pass. Verbi eiusd.

Ἐξενηνειγμένος, *exportatus*, Perf. pass. *Ion.* pro ἐξενηνεγμένος, a Verbo eod.

'Εξενήνοχα, *extuli, exportaui*, Perf. Ind. med. Verbi eiusd.

'Εξένηψα, *euigilaui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐκνήφω, *euigilo, ad ſobrietatem mentis redeo.*

'Εξένθοις, *exeas*, ſ. *exiueris*, 2. ſing. a. 2. Opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, a Verbo ἐξέρχομαι, *exeo.*

'Εξεῖντο, *exemerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. med. Verbi ἐξίημι, *eximo*, pro ἐξεῖντο.

'Εξέπαρθον, *deuaſtaui*, aor. 2. Ind. act. Verbi ἐκπέρθω, *deuaſto.*

'Εξέπεσον, *excidi*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐκπίπτω, pro ἐκπέτω, *excido.*

'Εξεπέτασα, *explicaui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐκπετάννυμι, *explico, expando.*

'Εξεπίσεαι, *ſcis*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίστασαι, a Verbo ἐξεπίσταμαι, *ſcio.*

'Εξεπλάγην, *perculſus ſum*, a. 2. Ind. paſſ. Verbi ἐκπλήττω, *percello.*

'Εξέπλει, *enauigabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐκπλέω, *enauigo.*

'Εξεπόνασα, *elaboraui*, aor. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, a Verbo ἐκπονέω, *elaboro.*

'Εξεπράθομεν, *deprædati ſumus*, 1. pl. a. 2. Ind. act. *per Metatheſ.* pro ἐξεπάρθομεν, a Verbo ἐκπέρθω, *deprædor.*

'Εξέπτη, *euolauit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. Verbi ἐξίπτημι, *euolo.*

'Εξερέεινε, *interrogabat*, 3. ſing. Imperfect. act. *Ion.* pro ἐξηρέεινε, a Verbo ἐξερεείνω, *interrogo.*

'Εξερείψαι, *proſtrauerit*, 3. ſing. aor. 1. Opt. act. Verbi ἐξερείπω, *proſterno.*

'Εξερέοντο, *interrogabant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐξηρέοντο, a Verbo ἐξερέομαι, *interrogo.*

'Εξεριπόντες, *qui ceciderunt*, Nom. pl. aor. 2. Part. act. Verbi ἐξερείπω, *cado.*

'Εξεῤῥάγη, *erupit*, 3. ſing. a. 2. Ind. paſſ. Verbi ἐκρήσσω, *erumpo.*

'Εξέρυσ' pro ἐξέρυσε, & hoc pro ἐξείρ. *extraxit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐξερύω, *extraho.*

"Εξεσε, *raſit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi ξέω, *rado.*

'Εξέσκληκα, *exareſeci*, Perf. Ind. act. Verbi ἐκσκλέω, vel σκλῆμι, *exareſacio.*

'Εξέσμων, *extergebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, a Verbo ἐκσμάω, *extergo.*

'Εξέστην, *perculſus, fui*, aor. 2. Ind. act. Verbi ἐξίστημι, *obſtupefacio.*

'Εξέσται, *licebit*, f. 2. Ind. med. *per Syncop.* pro ἐξέσεται, a Verbo imperſ. ἔξεστι, *licet.*

'Εξέστραμμαι, *peruerſus fui*, Perf. Indic. paſſ. Verbi ἐκστρέφω, *peruerto.*

'Εξέταμον, *exſecuerunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. act. Verbi ἐκτέμνω, *exſeco.*

'Εξετανύσθη, *extenſus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἐκτανύω, *extendo.*

'Εξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἐξετέλεον, a Verbo ἐκτελέω, *perficio.*

'Εξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, *perfecit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐξετέλεσε, a Verbo eod.

'Εξετμήθην, *excisus ſum*, aor. 1. Ind. paſſ. Verbi ἐκτέμνω, *excido.*

'Εξετράπησαν, *auerſati ſunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. paſſ. Verbi ἐκτρέπομαι, *auerſor.*

'Εξέτρωσε, *abortum fecit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐκτιτρώσκω, *abortum facio.*

'Εξετύφλε, *excæcauit*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐκτυφλόω, *excæco*

'Εξεφαάνθην, *emerſi, prodii in conſpectum*, a. 1. Ind. paſſ. *Poet.* pro ἐξεφάνθην, a Verbo ἐκφαίνω, *produco in lucem, oſtendo.*

'Εξέφανεν, *exortæ ſunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, a Verbo eod.

'Εξεφρείομεν, *exportabamus*, 1. pl. Imperf. Ind. act. Verbi ἐκφρείω pro ἐκφέρω, *exporto.*

'Εξέχρησε, *ſuffecit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐκχράω, *ſufficio.*

'Εξέωσαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἔξωσαν, a Verbo ἐξωθέω, *expello, extrudo.*

'Εξήγαγε, *eduxit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Att.* Verbi ἐξάγω, *educo.*

'Εξήγγειλα, *indicaui*, aor. 1. Indic. act. Verbi ἐξαγγέλλω, *indico.*

'Εξηγούμενος, *exponens*, Præſ. Part. med. Verbi ἐξηγέομαι, *expono.*

'Εξῄεσαν, *egreſſi erant*, 3. pl. Pluſq. Ind. med. *Att.* pro ἐξῄεισαν, a Verbo ἔξειμι, *exeo.*

'Εξήλασαν, *expulerunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐξελαύνω pro ἐξελάω, *exagito.*

'Εξήλατο, *exſiliit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. Verbi ἐξάλλομαι, *exſilio.*

'Εξήλειψεν, *deleuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἐξαλείφω, *deleo.*

'Εξηλείφθησαν, *deleti ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. Verbi eiusd.

'Εξήλθετε, *exiiſtis*, 2. pl. aor. 2. Ind. act. Verbi ἐξέρχομαι, *exeo.*

'Εξηλλαγμένος, *immutatus*, Perfect. Part. paſſ. Verbi ἐξαλλάττω, *immuto.*

'Εξήμεσε, *euomuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐξεμέω, *euomo.*

'Εξήνεγκε, *extulit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐξενέγκω pro ἐκφέρω, *effero.*

'Εξήπαφε, *decepit*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐξαπάφω, *decipio.*

'Εξήπλωτο, *explicatus erat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. Verbi ἐξαπλόω, *explico.*

'Εξῆρα, *ſuſtuli*, aor. 1. Indic. act. Verbi ἐξαίρω, *tollo.*

'Εξήραμμαι, *ſiccatus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi ξηραίνω, *ſicco.*

'Εξῇρες, *auferebas*, 2. ſing. Imperfect. Ind. act. Verbi ἐξαίρω, *aufero.*

'Εξήρετο, *interrogabat*, 3. ſing. Imperfect. Ind. med. Verbi ἐξέρομαι, *interrogo.*

'Εξηρεύνησα, *ſcrutatus ſum*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐξερευνάω, *ſcrutor.*

'Εξηρτισμένος, *inſtructus*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἐξαρτίζω, *inſtruo.*

'Εξηρτυμένοι, *inſtructi*, Nom. plur. Perf. Part. paſſ. Verbi ἐξαρτύω, *inſtruo.*

'Εξῆρχον, *incipiebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. Verbi ἐξάρχω, *incipio.*

'Εξηρώησε, *cum impetu latus eſt*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror.*

'Εξήταξα, *examinaui*, aor. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, a Verbo ἐξετάζω, *examino.*

'Εξίειν, *exire*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro ἐξιέναι, a Verbo ἔξειμι, *exeo.*

Ἐξικέσθαιν, *peruenerunt*, 3. dual. a. 2. Ind. med. *Dor.* pro ἐξικέσθην, a Verbo ἐξικνέομαι, *peruenio*.
Ἐξίκετ' pro ἐξίκετο, *peruenit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi eiusd.
Ἐξικνεῖσθαι, *peruenire*, Præs. Inf. med. *contr.* pro ἐξικνέεσθαι, a Verbo eod.
Ἐξιλάσομαι, *placabo*, f. 1. Ind. med. Verbi ἐξιλάσκομαι, *placo*.
Ἐξίμεναι, *exire*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι, a Verbo ἔξειμι, *exeo*.
Ἐξισῶσθαι, *adæquari*, Præs. Inf. pass. Verbi ἐξισόω, *adæquo*.
Ἐξίσαντο, *percellebantur*, *stupebant*, 3. plur. Imperf. pass. vel. med. Verbi ἐξίστημι, *obstupefacio*.
Ἐξισχύσητε, *eualescatis*, 2. pl. a. 1. Coniunct. act. Verbi ἐξισχύω, *valeo*.
Ἐξοίσομεν, *efferemus*, 1. pl. f. 1. Ind. act. Verbi ἐξοίω, *effero*.
Ἐξοιχνεῦσιν, *egrediuntur*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐξοιχνοῦσιν, a Verbo ἐξοιχνέω, *abeo*.
Ἐξολέσειε, *perdat*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἐξολέσαι, a Verbo ἐξόλλυμι pro ἐξολέω, *perdo*.
Ἐξολόλυξα, *vlulaui*, pro ἐξωλ. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐξολολύζω, *vlulo*.
Ἐξομολογήσηται, *confiteatur*, *confessus sit*, 3. sing. a. 1. Coniunct. med. Verbi ἐξομολογέομαι, *confiteor*.
Ἐξὸν, *licitum*, *cum datum sit*, Præs. Part. n. g. Verbi ἔξεστι, *licet*.
Ἐξοπτᾶν, *excoquere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐξοπτάειν, a Verbo ἐξοπτάω, *excoquo*.
Ἐξορκιῶ, *adiurabo*, f. 1. Ind. act. Verbi *Att.* pro ἐξορκίσω, a Verbo ἐξορκίζω, *adiuro*.
Ἐξορκεῖν, *iureiurando obstringere*, Præs. Infin. act. *contr.* pro ἐξορκέειν, a Verbo ἐξορκέω, *iureiurando obstringo*.
Ἐξόσδεις, *oles*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐξόζεις, a Verbo ἐξόζω, *oleo*.
Ἐξουδενοῦντας, *adspernantes*, Acc. pl. Part. Præs. act. *contr.* pro ἐξουδενέοντας, a Verbo ἐξουδενέω, *adspernor*.
Ἔξοχ' pro ἔξοχα, *eximie*.
Ἐξυνῆκα, *intelligo*, aor. 1. Ind. act. *Att.* pro συνῆκα, a Verbo συνίημι, *intelligo*.
Ἐξύρατο, *abrasit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ξύρω vel ξυράω, *abrado*.
Ἐξύφηνα, *texui*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐξύφανα, a Verbo ἐξυφαίνω, *texo*.
Ἐξῴδηκα, *extumui*, Perf. Ind. act. Verbi ἐξοιδέω, *extumesco*.
Ἐξῴκισα, *domo eieci*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐξοικίζω, *domo eiicio*.
Ἐξωλώλειν, *funditus perdideram*, Plusq. Ind. act. Verbi ἐξόλλυμι, *funditus perdo*.
Ἐξώλισθον, *elapsus sum*, aor. 2. Ind. act. Verbi ἐξολισθέω, *elabor*.
Ἐξωρμήθην, *cum impetu latus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἐξορμάομαι, *cum impetu feror*.
Ἐξώρτο, *exsilierat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ἐξόρω, *exsilio*.
Ἐξῶσαι, *expellere*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐξωθέω, *expello*.
Ἐξῴχοντο, *exibant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. Verbi ἐξοίχομαι, *exeo*.
Ἔοι, *sit*, 3. sing. Præs. Opt. act. *Poet.* pro εἴη, a Verbo εἰμὶ, *sum*, ab antiquo ἔω.
Ἑοῖ, *ipsi*, *sibi*, Dat. sing. *Poet.* pro οἷ, ab ὅς, *ipse*.
Ἔοιγμεν, *videbamur*, 1. pl. Perf. Ind. med. *per Sync.* pro ἐοίκαμεν, a Verbo εἴκω, *similis sum*.
Ἔοικα, *similis sum*, Perf. Ind. med. *Att.* pro οἶκα, a Verbo eod.
Ἐοίκεσαν, *similes erant*, *videbantur*, 3. pl. Plusq. Ind. med. *Att.* pro οἴκεισαν, a Verbo eod.
Ἐοικότα, *similem*, *assimilatum*, Acc. sing. Perf. Part. med. Verbi eiusd.
Ἕοιμι, *immitterem*, Præs. Opt. act. Verbi ἵημι, *mitto*, ab antiquo ἕω.
Ἑοῦ, *sui*, Gen. sing. *Ion.* pro ἑοῦ ab ἑὸς, *suus*.
Ἐοῦσα, *quæ est*, Perf. Part. *Ion.* & *Dor.* pro οὖσα, a Verbo εἰμὶ, *sum*, ab antiquo ἔω.
Ἑοῖσι, *suis*, Dat. plur. *Ionice*, pro ἑοῖς, ab ἑὸς, *suus*.
Ἔολπα, *speraui*, Perf. Ind. med. *Att.* seu *Ion.* pro ὄλπα, a Verbo ἔλπω, *spero*.
Ἔον, *eram*, Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *sum*, vel pro εἶον ab antiquo ἔω.
Ἐὸν, *quod est*, Præs. Part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν, a Verbo eodem.
Ἐόνθ' pro ἐόντα, *eum*, *qui est*, Acc. sing. Præs. Part. act. *Ion.* pro ὄντα, a Verbo eod.
Ἐόντε, *duo*, *qui sunt*, Nom. dual. Partic. eiusdem.
Ἔοργα, *feci*, Præs. Ind. med. *Att.* pro ὦργα, a Verbo inus. ἔργω, *facio*.
Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. Perf. Ind. med. *Att.* & *Bœot.* pro ἐόργασι, a Verbo eodem, vel Plusq. pro ἐόργεισαν.
Ἐόργε, *fecerat*, 3. sing. Plusq. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐώργει, a Verbo eod.
Ἐοῦσα, *quæ est*, Præs. Part. act. *Ion.* pro οὖσα, a Verbo εἰμὶ, *sum*.
Ἐπαγαγεῖν, *adduxisse*, aor. 2. Inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν, a Verbo ἐπάγω, *adduco*.
Ἐπαγάλλεο, *exsulta*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἐπαγγάλλεσο, a Verbo ἐπαγγάλλομαι, *exsulto*, *lætor super aliqua re*.
Ἐπαγγειλάμενος, *qui annunciauit*, aor. 1. Part. med. Verbi ἐπαγγέλλω, *annuncio*.
Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλουσι, a Verbo eod.
Ἐπάγην, *concretus sum*, aor. 2. Ind. pass. Verbi πήγνυμι, *compingo*.
Ἐπαγμένος, *adductus*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro ἐπηγμένος, a Verbo ἐπάγω, *adduco*.
Ἔπαγον, *adduxi*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον, a Verbo eodem.
Ἐπαείρας, *eleuans*, vel *qui sustulit*, aor. 1. Part. act. Verbi ἐπαείρω, *attollo*, vel ἐπαίρω.
Ἐπαείροντι, *extollunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐπαίρουσι, a Verbo eod.
Ἔπαθε, *passus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi πάσχω, *patior*, ab antiquo πένθω vel πάνθω.
Ἐπαινεῖ, *laudat*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* ἐπαινέει, a Verbo ἐπαινέω, *laudo*.
Ἐπαινέοντι, *laudant*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐπαινέουσι, a Verbo eod.

'Επαινέαισε, *probauerit*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαι, a Verbo eod.

'Επαινέσσειε, *probauerit*, idem *Poet.*

'Επαινήσαις, *qui laudauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἐπαινήσας, a Verbo eod.

'Επαινοῦμεν, *laudamus*, 1. plur. Præf. Ind. act. *contract.* pro ἐπαινέομεν, a Verbo eod.

'Επαῖξαι, *irruisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐπαΐσσω, *irruo.*

"Επαισε, *percussit*, 3. sing. aor. 1. act. Verbi παίω, *percutio.*

'Επαιτεῖν, *mendicare*, Præf. Inf. act. *contr.* pro ἐπαιτέειν, a Verbo ἐπαιτέω, *mendico.*

'Επαίχθη, *lusus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi παίζω, *ludo.*

'Επακήκοα, *audiui*, Perfect. Ind. med. *Att.* pro ἐπήκοα, a Verbo ἐπακούω, *audio.*

'Επάκοον, *auditorem*, Acc. sing. *Dor.* pro ἐπήκοον, ab ἐπήκοος, *auditor.*

'Επάλαιεν, *luctabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi παλαίω, *luctor.*

'Επαλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. Part. act. Verbi ἐπαλεξέω, *auxilior.*

'Επάλλετο, *impingebatur*, *repercutiebatur*, 3. sing. Imperf. Ind pass. Verbi πάλλω, *vibro, agito.*

'Επάλμενος, *insiliens*, vel *qui insiliit*, Præf. Part. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐφαλλόμενος, a Verbo ἐφάλλομαι, *insilio.*

"Επαλτο, vel ἐπᾶλτο, *insiliebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐφάλλετο, a Verbo eod.

'Επάμειπτο, *responderat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ἐπαμείβω, *respondeo*, pro ἐπήμειπτο.

'Επάμερον, *eum, qui vnius diei est*, Accus sing. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφήμερον, ab ἐφήμερος, *qui vnius diei æuum agit.*

'Επαμησάμενος, *obrutus*, vel *qui sese aceruo quodam obruit*, a. 1. Part. med. Verbi ἐπαμάω, *coaceruo.*

'Επαμῦναι, *propugnasse*, vel *succurrisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐπαμύνω, *propugno.*

'Επαναγαγεῖν, *redire*, aor. 2. Inf. act. *Att.* pro ἐπανάγειν, a Verbo ἐπανάγω, *redeo.*

'Επαναλογεῖν, *altius repetere*, Præf. Infin. act *contr.* pro ἐπαναλογέειν, a Verbo ἐπαναλογέω, *rem altius repeto.*

'Επαναστήσομαι, *insurgam*, f. 1. Ind. med. Verbi ἐπανίσαμαι, *insurgo.*

'Επανεθήσομαι, *remittar*, f. 1. Ind. pass. Verbi ἐπανίημι, *remitto.*

'Επανείρεσθαι, *denuo interrogare*, Præf. Inf. med. *Poet.* pro ἐπανέρεσθαι, a Verbo ἐπανέρομαι, *denuo interrogo.*

'Επανεὶς, *qui remisit*, aor. 2. Part. act. Verbi ἐπανίημι, *dimitto.*

'Επανήρετο, *percunctabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἐπανέρομαι, *percunctor.*

'Επανιᾶσι, *remittunt*, 3. pl. Præf. Ind. act. *Att.* pro ἐπανιεῖσι, a Verbo ἐπανίημι, *remitto.*

'Επανισαίατο, *insurrexerint*, 3. pl. Præf. Opt. med. *Ion* pro ἐπανίσαιντο, a Verbo ἐπανίσημι, *excito.*

'Επανισέαται, *insurgunt*, 3. pl. Præf. Ind. med. *Ion.* pro ἐπανίσανται, a Verbo eod.

'Επανιὼν, *qui redit*, Præf. Part. act. Verbi ἐπάνειμι, *redeo.*

'Επαντέλλουσα, *oriens*, Præf. Partic. act. Verbi ἐπαντέλλω, quod *per Sync.* dicitur, pro ἐπανατέλλω, *orior.*

'Επάξας, *qui adduxit*, aor. 1. Part. act. Verbi ἐπάγω, *induco.*

"Επαξε *fixit*, 3 sing. aor. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἔπηξε, Verbi πήγνυμι, *figo.*

'Επάξω, vel vt quædam editiones Theocriti, ἐπάξα, *compegisti*, 2. sing. aor. 1. Ind. med. *Dor. Att.* & *Ion.* pro ἐπήξατο, a Verbo πήγνυμι, *compingo.*

'Επαοιδῆς, *incantationis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐπῳδῆς, ab ἐπῳδὴ, *incantatio.*

"Επαον, *sedaui*, a. 2. Ind. act. Verbi παύω, *sedo.*

'Επαπορῶμεν, *addubitemus*, 1. pl. Præf. Coniunct. act. *contr.* pro ἐπαπορέωμεν, a Verbo ἐπαπορέω, *addubito.*

'Επάπτηνα, *circumspexi*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐπάπτανα, a Verbo παπταίνω, *circumspicio.*

'Επάρας, *qui erexit*, vel *sustulit*, a. 1. Part. act. Verbi ἐπαίρω, *erigo.*

'Επάρη, *transfixus est*, 3. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi πείρω, *transfodio.*

'Επαρήρειν, *aptatus eram*, Plusq. Ind. med. Verbi ἐπάρω, *apto.*

'Επαρησάμενος, *imprecatus*, a. 1. Part. med. *Ion.* pro ἐπαρασάμενος, a Verbo ἐπαράομαι, *imprecor.*

'Επαρθεὶς, *elatus*, a. 1. Part. pass. Verbi ἐπαίρω, *effero.*

"Επαρθον, *vastaui*, a. 2. Ind. act. Verbi πέρθω, *vasto.*

'Επαρκεσε, *præstitit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐπήρκεσε, a Verbo ἐπαρκέω, *præsto.*

'Επάρμενον, *aptum*, Acc. sing. Præf. Part. pass. *per Sync.* pro ἐπαρόμενον, a Verbo ἐπάρω, *apto.*

'Επάρσω, *aptabo*, Fut. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἐπαρῶ, a Verbo ἐπάρω, *apto*

'Επᾶσαι, *inculcasse*, *incantasse*, *occentasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐπᾴδω, *inculco.*

'Επάσαντο, *gustarunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. med. Verbi πάομαι, *gusto.*

'Επατήθην, *calcatus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi πατέω, *calco.*

'Επαυρεῖ, *fruitur*, 4. sing. Præf. Ind. act. *contr.* pro ἐπαυρέει, a Verbo ἐπαυρέω, *fruor.*

'Επαυρέμεν, *frui*, Præf. Inf. act. *Ion.* pro ἐπαυρεῖν, a Verbo eod,

'Επαύρεο, *adeptus es*, 2. sing. Imperf. vel a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐπηύρεσο, a Verbo eod.

'Επαύρηαι, *fruaris*, 2. sing. Præf. Coni. med. *Ion.* pro ἐπαύρῃ, a Verbo ἐπαύρομαι, *fruor.*

"Επαυσαν, *cessarunt*, vel *desistere fecerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. Verbi παύω, *cesso.*

'Επάυσον, *acclama*, 2. sing. aor. 1. Imper. act. Verbi ἐπαύω, *acclamo.*

'Επαύσω, *cessasti*, 2. sing. a. 1. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπαύσασο, a Verbo παύω, *cesso.*

'Επαφαυάνθην, *exsiccatus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἐπαφαυαίνω, *exsicco.*

'Επάφησεν, *immisit*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐπαφίημι, *immitto.*

'Επαφῶ, *immisero*, a. 2. Coni. act. Verbi eiusd.

'Επάχυνωσεν, *vexauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi παχυνόω, *vexo.*

'Επέβα,

Ἐπέβα, *accessit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἐπέβη, a Verbo ἐπιβαίνω, *accedo*.

Ἐπέβασε, *sursum adegit*. 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐπεβίβασε, a Verbo ἐπιβιβάζω, *admoueo, adigo*, vel potius regulariter ab ἐπιβάω.

Ἐπιβῆν, *conscendi*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐπιβαίνω pro ἐπιβάω, *conscendo*.

Ἐπίβησα, *conscendi, inuasi*, a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐπεβίω, *superuixit*, 3. sing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. a Verbo ἐπιβίωμι, *superuiuo*.

Ἐπέγειρε, *excita*, 2 sing. Præs. Imper. act. Verbi ἐπεγείρω, *excito*.

Ἐπέγεντο, *superuenit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. *per Syncop.* pro ἐπεγένετο, a Verbo ἐπιγίνομαι.

Ἐπεγνωκόσι, *iis, qui recognouere*, Dat. pl. Perf. Part. act. Verbi ἐπιγινώσκω, *cognosco*.

Ἐπέγνωτε, *cognouistis*, 2. pl. aor. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐπέγρετο, *expergesiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *per Sync.* pro ἐπεγείρετο, a Verbo ἐπεγείρω, *expergefacio*.

Ἐπέδησε, *igauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi πεδάω, *ligo*.

Ἐπέδραμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἐπιτρέχω pro ἐπιδρέμω, *accurro*.

Ἐπέδρης, *morae*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐφέδρας, ab ἐφέδρα, *mora*, vel *insidiae*.

Ἐπέδυν, *occidi*, aor. 2. Ind. act. Verbi ἐπιδῦμι, *occido*.

Ἐπέεσσι, *verbis*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ἔπεσι, ab ἔπος, *verbum*.

Ἐπέζησε, *superstes fuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐπιζάω, *superstes sum*.

Ἐπέθετο, *imposuit, insidiatus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. med. Verbi ἐπιτίθημι, *impono*.

Ἐπέθηκε, *imposuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐπείγεαι, *vrges, instas*, 2. sing. Ind. med. *Ion.* pro ἐπείγεσαι, a Verbo ἐπείγω, *vrgeo*.

Ἐπείγετο, *festinabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἠπείγετο, a Verbo ἐπείγω, *vrgeo*.

Ἐπειγομένοις, *festinantis*, Gen. sing. Præs. Part. med. *Ion.* pro ἐπειγομένης, a Verbo eod.

Ἐπειλημμένη, *apprehensa*, vel *quae apprehendit aliquid*, Perf. Part. pass. f. g. *Att.* pro ἐπιλελημμένη, a Verbo ἐπιλαμβάνω, *apprehendo*.

Ἐπεῖναι, *permittere, permisisse*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, a Verbo ἐφίημι, *permitto*.

Ἐπειννυσθαι, *indui*, Præs. Inf. pass. Verbi ἐπιέννυμαι, *induor*.

Ἔπειρα, *transfixi*, aor. 1. Ind. act. Verbi πέρω vel πείρω, *transfigo*.

Ἐπειράθην, *conatus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi πειράω, *conor*.

Ἐπειράσω, *tentasti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion* pro ἐπειράσατο, a Verbo eod.

Ἐπείρη, *conabatur*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. *Ion.* pro ἐπείρα, & hoc *contr.* pro ἐπείραε, a Verbo eodem.

Ἐπειρύεσθαι, *attrahere*, Præs. Inf. med. *Poet.* pro ἐπερύεσθαι, a Verbo ἐπερύομαι, *attraho*.

Ἐπειρῶατο, *periculum faciebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐπειρῶντο, quod mox vide.

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *contr.* pro ἐπειράοντο, a Verbo πειράω, *periculum facio*.

Ἐπειρωτᾶν, *rogare*, Præs. Inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπερωτάειν, a Verbo ἐπερωτάω, *rogo*.

Ἐπειρώτευν, *interrogabant*, Imperf. Ind. act. *Ion* pro ἐπηρώτων, *contr.* ex ἐπηρώτεον pro ἐπηρώταον, a Verbo eod.

Ἐπειρώτησιν, *interrogationem*, Acc. sing. *Ion.* pro ἐπερώτησιν, ab ἐπερώτησις, *interrogatio*.

Ἔπεισα, *adii*, aor 1. Indic. act. Verbi ἔπειμι, *adeo*, item aor. 1. act. Verbi πείθω, *persuadeo, oratione moueo*.

Ἐπείσθην, *obediui*, a. 1. Ind. pass. Verbi πείθομαι, *obedio*.

Ἐπείχθην, *properaui*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἐπείγομαι, *propero, festino*.

Ἐπεκαλεῖτο, *aduocabatur*. 3. sing. Imperf. pass. *contr.* pro ἐπεκαλέετο, a Verbo ἐπικαλέω, *aduoco*.

Ἐπεκέατο, *instabant*, 3. pl Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐπέκειντο, a Verbo ἐπίκειμαι, *insto*.

Ἐπέκειτο, *iaciebat super*, 3. sing. Imperf. med. Verbi eiusd.

Ἐπεκέκλετ' pro ἐπεκέκλητο, *inuocatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ἐπικαλέω, *inuoco*.

Ἐπεκλώσαντο, *destinarunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. Verbi ἐπικλώθω, *destino*.

Ἐπεκράτει *praeualebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐπικρατέω, *praeualeo*.

Ἐπεκτήσω, *insuper adquisiuisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἐπικτάομαι, *insuper adquiro*.

Ἐπελάθετο, *oblitus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. med. Verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliuiscor*.

Ἐπεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, *instigabat*, *cupiebat*, *gestiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἐπιμαίομαι.

Ἐπεμάξατο, *abstersit*, *affrixit sese*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἐπιμάσσω, *abstergo*.

Ἐπέμβαλε, *iniecit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἐπενέβαλε, a Verbo ἐπεμβάλλω, *superinicio*.

Ἐπεμβεβαὼς, *qui conscendit*, Perf. Part. act. *per Crasin*, pro ἐπεμβεβηκὼς, a Verbo ἐπεμβαίνω, *conscendo*, vel potius med.

Ἐπεμελήθη, *curauit*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*.

Ἐπεμηνάμην, *insaniui, ardore vaesano rem appetere coepi*, a. 1. Ind. med. Verbi ἐπιμαίνομαι.

Ἐπέμυξα, *subsanniui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐπιμύττω, *subsannio*.

Ἐπενήχετο, *supernatabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Dor.* pro ἐπενήχετο, a Verbo ἐπινήχομαι, *superinnato*.

Ἐπενεγκεῖν, *intulisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi ἐπενέγκω pro ἐπιφέρω, *infero*.

Ἐπενείκαντες, *qui intulerunt*, Nom. pl. aor. 1. Part. act. *Poet.* pro ἐπενέγκαντες, a Verbo eodem.

Ἐπένειμα, *distribui*, *attribui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐπινέμω, *distribuo*.

Ἐπενήνεον, *accumulabam*, Imperf. Ind. act Verbi ἐπινηνέω, *accumulo*, vel ἐπινήω.

Ἐπενήνοθε, *floruit super*, Perf. Ind. med. *Att.* & *per Epenthesin* τοῦ ο pro ἐπήνθε, a Verbo ἐπανθέω, *superfloreo*.

Ἐπένθειν,

'Επένθει, *lugebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐπένθεε, a Verbo πενθέω, *lugeo.*

'Επενθὼν, *superueniens*, vel *qui superuenit*, a. 2. Part. act. *Dor.* pro ἐπελθὼν, a Verbo ἐπέρχομαι.

'Επεξεύρομεν, *superinuenimus*, 1. plur. aor. 2. Ind. act. Verbi ἐπεξευρίσκω, *inuenio.*

'Επεξῆς, *deinceps. Ion.* pro ἐφεξῆς.

'Επέξιθι, *persequere*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἐπέξειμι, *persequor.*

'Επέοικε, *conuenit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi ἐπείκω, *conuenio.*

'Επέπειν, *insequi*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐφέπειν, a Verbo ἐφέπω, *insequor.*

'Επεπειράτο, *conati erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπείρηντο, a Verbo πειράω, *conor.*

'Επέπεσον, *incidi*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐπιπίπτω, *incido.*

'Επεπήχει, *fixerat*, 3. sing. Plusqu. Ind. act. Verbi ἐπιπήγνυμι, *figo.*

'Επέπιθμεν, *persuasimus*, 1. pl. a. 2. Ind. act. *per Syncop.* pro ἐπεπίθομεν, a Verbo ἐπιπείθω, *persuadeo.*

'Επέπληγον, *percussi*, aor. 2. Ind. act. *Att.* pro ἔπληγον, a Verbo πλήττω, *percutio*, vel ab ἐπιπλήττω, vel Imperf. a πεπλήγω.

'Επέπλων, *adnauigaui*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, *adnauigo.*

'Επεποίθειν, *confisus eram*, Plusqu. Ind. med. Verbi πείθω, *persuadeo.*

'Επεπόνθη, *passus eram*, 1. sing. Plusq. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπεπόνθεα & hoc pro ἐπεπόνθειν, a Verbo πάσχω, *patior.*

'Επεπράγεσαν, *egerant*, 3. pl. Plusq. Ind. med. pro ἐπεπράγεισαν, Verbi πράσσω, *ago.*

'Επέπταρον, *adsternui*, aor. 2. Ind. act. Verbi ἐπιπταίρω, *adsternuto.*

'Επεπτώκειν, *incideram*, Plusq. Ind. act. Verbi ἐπιπίπτω, *incido.*

'Επέπυστο, *audiuerat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi πυνθάνομαι, *audio.*

'Επέρεισε, *adegit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* Verbi ἐπερείδω, *adigo*, pro ἐπήρεισε.

'Επερήρεισμαι, *adactus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.

'Επέρησα, *transiui*, a. 1. Ind. act. Verbi περάω, *transeo.*

'Επεῤῥώγην, *irrupi*, aor. 2. Indic. pass. Verbi ἐπιῤῥήγνυμι.

'Επεῤῥίφην, *iniectus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi ἐπιῤῥίπτω, *iniicio.*

'Επέῤῥωσαν, *confirmarunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐπιῤῥώννυμι, *confirmo.*

'Επέσαξεν, *superingessit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐπισάττω.

'Επεσεν, vel ἔπεσε, *cecidit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi πίπτω pro πέτω, *cado.*

'Επέσθω, *sequatur*, 3. sing. Præs. Imper. med. Verbi ἕπομαι, *sequor.*

'Επεσκέψασθε, *visitauistis*, vel *considerauistis*, 2. pl. a. 1. Ind. med. Verbi ἐπισκέπτομαι, *visito.*

'Επεσκίρτησε, *insiluit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐπισκιρτάω, *insilio.*

'Επέσπεσθαι, *sequi*, Præs. Inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐφέπεσθαι, a Verbo ἐφέπομαι, *sequor.*

'Επέσπον, *attraxi*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐπισπάω, *attraho*, vel ab ἐπέσπω pro ἐφέπω.

'Επέσσεται, *erit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐπέσεται, a Verbo ἔπειμι, *sum.*

'Επέσσυται, *impetum fecit*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *per Metathes.* pro ἐπισέσυται, a Verbo ἐπισεύω, *con ito.*

'Επεστάθην, *adstiti*, a. 2. Ind. pass. Verbi ἐφίστημι.

'Επέσταλμαι, *missus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi ἐπιστέλλω, *mitto.*

'Επέστενε, *ingemiscebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐπιστένω, *ingemisco.*

'Επεστεὼς, *instans*, Perf. Part. act. *Ion.* pro ἐφεστακὼς, a Verbo ἐφίστημι, *insto.*

'Επέστεν, *superueni*, aor 2. Indicat. act. Verbi eiusd.

'Επεστήρικτο, *constabilitus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ἐπιστηρίζω, *firmiter statuo.*

'Επέστησαν, *institerunt*, *superuenerunt*, 3. plur. aor. 2. Ind. act. Verbi ἐφίστημι, *insto.*

'Επέστιον, *domesticum*, Acc. sing. *Ion.* pro ἐφέστιον, ab ἐφέστιος, *domesticus.*

'Επεστραμμένα, *inuersa*, Nom. plur. Perf. Part. pass. n. g. Verbi ἐπιστρέφω, *conuerto.*

'Επεστράφην, *conuersus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi eiusd.

'Επεστράφητε, *conuersi estis*, 2. pl. a. 2. Ind. pass. Verbi ἐπιστρέφω, *conuerto.*

'Επεσχε, *inhibuit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἐπέχω, *inhibeo*

'Επέταν, *adseclam*, Acc. sing. *Poet.* & *Dor.* pro ἐπέτην, ab ἐπέτης, *adsecla.*

'Επετάσθην, *pansus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi πετάννυμι, seu πετάζω, *pando.*

'Επέτειλα, *iussi*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἐπιτέλλω, *iubeo.*

'Επετίθεν, *imponebam*, vel *imponebant*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐπετίθεον, quasi a Verbo ἐπιτιθέω, pro ἐπιτίθημι, *impono.*

'Επετίμα, *obiurgabat*, 3. sing. Imperf. Ind act. *contr.* pro ἐπετίμαε, a Verbo ἐπιτιμάω, *obiurgo.*

'Επετίμων, *obiurgabam*, vel *obiurgabant*, Imperf. Ind. act *contr.* pro ἐπετίμαον, a Verbo eod.

'Επέτοσσα, *offendi*, a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐπέτοσα, a Verbo τετόω, *offendo.*

'Επετράπην, *permissus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἐπιτρέπω, *permitto.*

'Επέτυχον, *adsecutus sum*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐπιτυγχάνω, *adipiscor.*

'Επεύαδον, *placui*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐπιέαδον, & hoc pro ἐφῆδον, a Verbo ἐφάδω, *placeo.*

'Επεύχεο, *gloriare*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἐπεύχεσο, a Verbo ἐπεύχομαι, *glorior.*

'Επεφάνη, *apparuit*, 3. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi ἐπιφαίνομαι.

'Επέφαντο, *apparuerant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Poet.* pro πεφασμένοι ἦσαν, a Verbo φαίνομαι, *appareo*

'Επέφραδον, *indixi*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐπιφράζω, *indico*, vel Imperf. a πεφράδω.

'Επεφράσσατο, *excogitauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἐπεφράσατο, a Verbo ἐπιφράζομαι.

Ἐπέφυκον, *enata erant*, 3. pl. Imperf. Indic. act. Verbi πεφύκω, *enaſcor*, quod formatum eſt e πέφυκα, a Verbo φῦμι.

Ἐπεφώνει, *acclamabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐπεφώνεε, a Verbo ἐπιφωνέω, *acclamo*.

Ἐπεχεῖτο, *infundebat*, vel *iubebat ſibi infundi*. 3 ſing. Imperf. Ind. med. Verbi ἐπιχέω, *infundo*.

Ἐπέχθην, *tonſus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi πέκω, *tondeo*.

Ἐπέχραον, *inuaſit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi ἐπιχραύω, *inuado*.

Ἔπεψα, *coxi*, a. 1. Ind. act. Verbi πέπτω, *coquo*.

Ἐπῇ, *inſit*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. Verbi ἔπειμι, *inſum*.

Ἐπήγαγε, *adduxit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Att.* pro ἐπῆγε, a Verbo ἐπάγω, *adduco*, vel Imperf. ab ἐπαγάγω.

Ἐπηγάγοντο, *adducebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. paſſ. *Att.* pro ἐπήγοντο, a Verbo eod.

Ἐπήγειρα, *excitaui*, a. 1. Ind. act Verbi ἐπεγείρω.

Ἐπῆεν, *inerat*. 3. ſing. Imperf. Ind. *Poet.* pro ἐπῆν, a Verbo ἔπειμι, *inſum*.

Ἐπήειν, *acceſſeram*, Pluſq. Indic. med. Verbi ἔπειμι, *accedo*.

Ἐπηθρηκυῖα, *quae inſpexit*, Part. Perf. act. f. g. Verbi ἐπαθρέω, *inſpicio*.

Ἐπῆκαν, *immiſerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκαν, a Verbo ἐφίημι, *immitto*.

Ἐπηκροῶντο, *exaudiebant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *contr.* pro ἐπηκροάοντο, a Verbo ἐπακροάομαι, *exaudio*.

Ἔπηλαν, *vibrarunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi πάλλω, *vibro*

Ἐπήλθον, *acceſſi*, vel *acceſſerunt*, aor. 2. Ind. act. *per Syncop.* pro ἐπήλυθον, a Verbo ἐπέρχομαι pro ἐπελεύθω, *accedo*.

Ἐπήμηναν, *nocuerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi πημαίνω, *noceo*.

Ἐπήνεον, *laudabam*, 1. ſing. Imperfect. Ind. act. Verbi ἐπαινέω, *laudo*.

Ἐπῆν, *aderat*, 3. ſing. Imperf. Ind. Verbi ἔπειμι, *adſum*.

Ἐπήνεσε, *laudauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐπαινέω, *laudo*.

Ἐπήνεσαν, *approbarunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐπῄνεσαν, a Verbo ἐπαινέω, *approbo*.

Ἐπήνθα, *ſuperfloruit*, Perfect. Ind. med. Verbi ἐπανθέω, *ſuperfloreo*.

Ἐπήντεσα, *occurri*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐπαντάω, *occurro*.

Ἐπηνύσθη, *completa erat*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἐπανύω, *compleo*.

Ἐπήξατο, *compegit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. Verbi πήγνυμι, *compingo*.

Ἔπηξε, *compegit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐπηπείλησε, *minatus fuerat*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐπαπειλέω, *minor*.

Ἐπῆρα, *ſuſtuli*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐπαίρω, *tollo*.

Ἐπῆρεν, *ſuſtulit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. pro ἐπῆρε, a Verbo ἐπαίρω, *tollo*.

Ἐπήρετο, *interrogabat*, 3. ſing. Imperfect. Ind. med. Verbi ἐπέρομαι, *interrogo*.

Ἐπήρθη, *ſublatus eſt*, 3. ſing. aor. 1. Ind. paſſ. Verbi ἐπαίρω, *tollo*.

Ἐπήρκει, *ſufficiebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐπήρκεε, a Verbo ἐπαρκέω, *ſufficio*,

Ἐπήρκεσεν, *ſuffecit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo eod.

Ἐπηρμένος, *elatus*, Part. Perf. paſſ. Verbi ἐπαίρω, *tollo*.

Ἐπῆρσα, *ſuſtuli*, a. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἐπῆρα, a Verbo eod.

Ἐπηρτημένος, *ſuſpenſus*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἐπαρτάω, *ſuſpendo*.

Ἐπηρώτα, *interrogabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. *contr.* pro ἐπηρώταε, a Verbo ἐπερωτάω, *interrogo*.

Ἐπῆσαν, *inſuper erant*, 3. plur. Imperf. Ind. Verbi ἔπειμι, *ſum inſuper*.

Ἐπησθεῖεν, *inſuper delectati ſint*, 3. pl. aor. 1. Opt. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐφησθείησαν, a Verbo ἐφήδομαι, *delector*.

Ἐπῄσθετο, *ſenſit*, 3. ſing. a. 2. Ind. med. Verbi ἐπαισθαίνομαι, *ſentio*.

Ἐπησκήσατο, *exercuit ſeſe*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. Verbi ἐπασκέω, *exerceo*.

Ἐπηχθεσμένος, *qui ingemuit ſub pondere*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἐπάχθομαι, *ingemo ſub pondere*, vel ἐπαχθέομαι.

Ἐπιάλμενος, *inſiliens*, Præſ. Part. *per Sync.* pro ἐπιαλλόμενος, & hoc *Poet.* pro ἐφαλλόμενος, a Verbo ἐφάλλομαι, *inſilio*, vel aor. 2. pro ἐφαλόμενος.

Ἐπίασα, *cepi*, a. 1. Ind. act. Verbi πιάζω, *capio*.

Ἐπίβα, *inſcende*, 2. ſing. a. 2. Imper. *per Apoc.* pro ἐπίβηθι, a Verbo ἐπιβαίνω, *inſcendo*.

Ἐπιβαίην, *conſcendam*, vel *inſcenderim*, aor. 2. Opt. act. Verbi eiusd.

Ἐπιβαινέμεν, *adſcendere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro ἐπιβαίνειν, a Verbo eod.

Ἐπιβάλῃς, *inieceris*, 2. ſing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἐπιβάλλω, *iniicio*.

Ἐπιβάλλεο, *iniice*, *aggredere*, 2. ſingul. Præſ. Imper. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλου, & hoc *Att.* & Ind. pro ἐπιβάλλεσο, a Verbo eod.

Ἐπιβὰς, *conſcendens*, *aggreſſus*, a. 2. Part. act. m. g. a Verbo ἐπιβαίνω, *conſcendo*.

Ἐπιβήμεναι, *conſcendiſſe*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro ἐπιβῆναι, a Verbo eod.

Ἐπιβησέμεν, *conſcenſurum eſſe*, f. 1. Inf. act. Verbi eiusd. pro ἐπιβήσειν.

Ἐπιβήσεο, *adſcende*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* pro ἐπιβήσεσο, a V. ἐπιβήσομαι, *adſcendo*.

Ἐπιβησόμενος, *conſcenſurus*, f. 1. Part. med. Verbi ἐπιβαίνω pro ἐπιβάω, *conſcendo*.

Ἐπιβλέψεια, *intuitus ſim*, aor. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἐπιβλέψαιμι, a Verbo ἐπιβλέπω, *intueor*.

Ἐπιβρίσῃ, *ingruerit*, 3. ſing. a. 1. Coniunct. act. Verbi ἐπιβρίθω, *inuado*, *ſuperaggrauo*.

Ἐπιβώσασθαι, *inuocaſſe*, aor. 1. Inf. med. *Poet.* pro ἐπιβοήσασθαι, a Verbo ἐπιβοάω, *inuoco*.

Ἐπιβωσόμεθα, *inuocabimus*, 1. pl. f. 1. Ind. med. *contr.* pro ἐπιβοησόμεθα, a Verbo eod.

Ἐπιγεγονὼς, *qui ſuperuenit*, Perf. Part. med. Verbi ἐπιγίνομαι, *ſuperuenio*.

Ἐπιγνοίη, *agnouerit*, 3. ſing. aor. 2. Opt. Verbi ἐπιγινώσκω, *agnoſco*.

Ἐπιγνώσεσθε,

Ἐπιγνώσεσθε, *agnoscetis*, 2. pl. f. 1. Ind. med. Verbi eiusd.

Ἔπιδε, *respice*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi ἐπειδω, *respicio*.

Ἐπιδεδωκότα, *eum, qui insuper dedit, qui creuit*, Acc. sing. Perf. Part. act. Verbi ἐπιδίδωμι, *addo, trado, cresco*.

Ἐπιδεῖξαι, *ostendisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐπιδείκνυμι, *ostendo*.

Ἐπιδεύεαι, *absis, deficias, egeas*, 2. sing. Præs. Coniunct. med. *Ion.* pro ἐπιδεύῃ, a Verbo ἐπιδεύω, *egeo*.

Ἐπιδινήσας, *qui commouit, qui in orbem egit*, a. 1. Part. act. Verbi ἐπιδινέω, *verso*.

Ἐπιδόντες, *qui addiderunt*, vel *creuerunt*, Nom. pl. a. 2. Part. act. Verbi ἐπιδίδωμι, *addo*.

Ἐπίδος, *adde*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusd.

Ἐπιδυέτω, *occidat*, 3. sing. Præs. Imper. Verbi ἐπιδύω, *occido*.

Ἐπιδραμόντος, *eius, qui incurrit*, Gen. sing. a. 2. Part. act. Verbi ἐπιτρέχω, *incurro*.

Ἐπιεικέσι, *humanis*, Dat. plur. ab ἐπιεικής, *humanus, commodus*.

Ἐπιειμένος, *indutus*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro ἐφειμένος, a Verbo ἐφέννυμι, *induo*.

Ἐπιέλπεο, *spera*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ionice*, pro ἐπιέλπεσο, a Verbo ἐπιέλπομαι, *spero*.

Ἐπιέσσασθαι, *induisse*, a. 1. Inf. med. *Poet.* pro ἐφέσασθαι, a Verbo ἐφέννυμι, *induo*.

Ἐπίεσται, *indutus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἐπιέω, *induo*, vel a Verbo eodem.

Ἐπιζῆν, *superuiuere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐπιζάειν, a Verbo ἐπιζάω, *superuiuo* *Att.*

Ἐπιῇ, *immiserit*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐπίηλε, *immisit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἐπιάλλω, *immitto*, ab ἰάλλω.

Ἐπιησθέντες, *super aliqua re gauisi*, Nom. plur. aor. 1. Part. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐφησθέντες, a Verbo ἐφήδομαι, *gaudeo super re aliqua*.

Ἐπιθεῖναι, *inducere, superimponere*, aor. 2. Inf. act. Verbi ἐπιτίθημι, *superimpono*.

Ἔπιθι, *inuade*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἔπειμι, *inuado*.

Ἐπίθμεν, *persuasimus*, 1. plur. aor. 2. Ind. act. *per Syncopen*, pro ἐπίθομεν, a Verbo πείθω, *persuadeo*.

Ἐπέθρεξας, *accurristi*, 2. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐπιτρέχω, *accurro*, *Ion.* pro ἐπέθρ.

Ἐπίθωνται, *imposuerint*, 3. plur. a. 2. Coniunct. med. Verbi ἐπιτίθημι, *impono*.

Ἐπικερτομέοισα, *prosequens verbis contumeliosis*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπικερτομέουσα, a verbo ἐπικερτομέω, *verba mordacia & quasi cor scindentia loquor*.

Ἐπικεύσω, *celabo*, f. 1. Ind. act. Verbi ἐπικεύθω, *celo*.

Ἐπικληθεὶς, *inuocatus*, aor. 1. Partic. pass. *per Syncopen*, pro ἐπικαληθεὶς, a Verbo ἐπικαλέω, *inuoco*.

Ἐπικλῆσαι, *appellasse*, a. 1. Inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικαλῆσαι, a Verbo eod.

Ἐπίκλινον, *acclina*, 2. sing. a. 1. Imper. act. Verbi ἐπικλίνω, *acclino*.

Ἐπικλύσασα, *quae proluit*, aor. 1. Part. act. f. g. Verbi ἐπικλύζω, *proluo*.

Ἐπικράθην, *amarus factus sum*, a. 1. Ind. pass. *Poet.* pro ἐπικράνθην, a Verbo πικραίνω, *amarum reddo*.

Ἐπικρᾶναι, *capite annuisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐπικραίνω, *perficio, impero*.

Ἐπικρατέοντα, *praeualentem*, Accus. sing. Part. Præs. m. g. Verbi ἐπικρατέω, *praeualeo*.

Ἐπικρατήσεια *praeualuerim* 1. sing. aor. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἐπικρατήσαιμι, a Verbo eodem.

Ἐπικρήηνον, *perfeceris*, 2. sing a. 1. Imper. act. *per Epenthes.* & *Att.* pro ἐπίκρανον, a Verbo ἐπικραίνω, *perficio*.

Ἐπικρήνωμεν, *perfecerimus*, 1. pl. aor. 1. Coniunct. act. *Att.* pro ἐπικράνωμεν, a Verbo eodem

Ἐπικρῆσαι, *admiscuisse*, a. 1. Inf. act. *per Syncop.* pro ἐπικεράσαι, a Verbo ἐπικεράννυμι, *admisceo*.

Ἐπικύρσαι, *incidisse*, a. 1. Inf. act. *Æol.* pro ἐπικῦραι, a Verbo ἐπικύρω, *incido*.

Ἐπικυρτώοντε, *attollentes*, Nomin. dual. Part. Præs. act. *Poet.* pro ἐπικυρτόοντε, a Verbo ἐπικυρτόω, *attollo*

Ἐπιλαβέσθαι, *apprehendisse*, a. 2. Inf. med. Verbi ἐπιλαμβάνομαι, *praehendo, auxilior*.

Ἐπιλαθέσθαι, *oblitum esse*, aor. 2. Infinit. med. Verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι, *obliviscor*

Ἐπιλέλαθα, *oblitus sum*, Perf. Ind. med. *Dor.* pro ἐπιλέληθα, a Verbo ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*.

Ἐπιλελῆσθαι, *obliuioni traditum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi eiusd.

Ἐπιλήθεο, *obliuiscere*, 2. singul. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἐπιλήθεσο, a Verbo ἐπιλήθομαι, *obliuiscor*.

Ἐπιλήσομαι, *obliuiscar*, f. 1. Ind. med. Verbi eiusd.

Ἐπιμειδήσας, *qui arrisit*, a. 1. Part. act. Verbi ἐπιμειδάω, *subrideo*.

Ἐπιμελήθητι, *curam adhibe*, 1. sing. a. 1. Imper. pass. Verbi ἐπιμελέομαι, *curae habeo*.

Ἐπιμελίης, *curae*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐπιμελείας, ab ἐπιμέλεια, *cura*.

Ἐπιμελῶ, *cura*, 2 sing. Præs. Imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπιμελέῳ, vel ἐπιμελέο, a Verbo ἐπιμελέομαι, vel ἐπιμέλομαι, *curo*.

Ἐπιμέμφεαι, *incusas*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, a Verbo ἐπιμέμφομαι, *incuso*.

Ἐπιμίξαις, *qui admiscuit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας, a Verbo ἐπιμίγνυμι, *admisceo*.

Ἐπιμνησθέντες, *ii, quorum mentio facta est*, vel *recordati*, Nom. plur. aor. 1. Part. pass. Verbi ἐπιμνήσκομαι, *rei alicuius mentionem facio, recordor*.

Ἐπιμοιρᾶσθαι, *impertiri*, Præs. Inf. med. *contr.* pro ἐπιμοιράεσθαι, a Verbo ἐπιμοιράομαι, *impertio*.

Ἐπιμομφᾶς

Ἐπιμομφᾶς, *obiurgationis*, Genit. singul. *Dorice*, pro ἐπιμομφῆς, ab ἐπιμομφὴ, *obiurgatio*.

Ἐπιμπλέετο, *impletus erat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐπιμπλάετο, & hoc pro ἐπίμπλατο, a Verbo πίμπλημι, *impleo*.

Ἐπίμπλω, *impletus eras*, 2. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίμπλασο, a Verbo eodem.

Ἐπίμπρα, *vrebat*, 3. sing. Imperfect. Indicat act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, a Verbo πίμπρημι, *vro*.

Ἐπινενητμένος, *fatalibus filis attributus*, Part. Perf. pass. Verbi ἐπινήθω, *fatalibus filis attribuo*.

Ἐπινενόηκα, *consideraui*, Perf. Ind. act. Verbi ἐπινοέω, *consi*[illegible]*ero*.

Ἐπινομες, *biberamus*, 1. plur. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐπίνομεν, a Verbo πίνω, *bibo*.

Ἐπιον, *bibi*, vel *biberunt*, a. 2. Ind. act. Verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Ἐπιόντα, *accedentem*, Acc. sing. Præs. Part. act. Verbi ἔπειμι, *accedo*.

Ἐπιορκήσης, *peieraueris*, 2. sing. a. 1. Coniunct. act. Verbi ἐπιορκέω, *peiero*.

Ἐπιοῦσα, *sequens*, Præs. Part. act. f. g. Verbi ἔπειμι, *accedo*.

Ἐπιπείθεο, *obtempera*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἐπιπείθεσο, a Verbo ἐπιπείθομαι, *obsequor*.

Ἐπιπεπτωκὸς, *quod incidit*, Perf. Part. act. n. g. Verbi ἐπιπίπτω, *incido*.

Ἐπιπεσὼν, *qui incidit*, aor. 2. Part. act. Verbi eiusdem.

Ἐπιπλῆξαι, *increpuisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐπιπλήσσω, *increpo*.

Ἐπιπλήσσεο, *increpare*, 2. sing. Præs. Imper. pass. *Ion.* pro ἐπιπλήσσεσο, a Verbo eod.

Ἐπιπλομένοιο, *accidentis*, Gen. sing. Præs. Part. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπιπελομένου, a Verbo ἐπιπέλομαι, *accido*, *ingruo*.

Ἐπιπλον, *impleuerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi ἐπιπλάω, *impleo*.

Ἐπιπλώοντι, *innauigant*, 3. pl. Præs. Ind. *Dor.* pro Poëtico ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι, a Verbo ἐπιπλέω, *innato*.

Ἐπιπλὼς, *nauigans*, a. 1. Part act. *per Syncop.* pro ἐπιπλώσας, a Verbo ἐπιπλώω, *nauigo*.

Ἐπιπνείουσα, *respirans*, Præs. Part. act. *Poet.* pro ἐπιπνέουσα, a Verbo ἐπιπνέω, *respiro*.

Ἐπιπροέηκεν, *insuper misit*, 3. sing. aor. 1. Ind act. *Att.* pro ἐπιπροῆκεν, a Verbo ἐπιπροΐημι, *insuper mitto*.

Ἐπιπροέμεν, *insuper misisse*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro ἐπιπροεῖναι, a Verbo eod.

Ἐπιπτέσθαι, *aduolasse*, aor. 2. Inf. med. Verbi ἐπίπτημι, *aduolo*, vel Præs. pro ἐπιπέτεσθαι.

Ἐπιῤῥήσσεσκε, *irruebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπέῤῥασσε, a Verbo ἐπιῤῥάσσω, *irruo*.

Ἐπισιτιεύμενος, *cibaria petiturus*, f. 1. Part. med. *Dor.* pro ἐπισιτιούμενος, & hoc *Att.* pro ἐπισιτισόμενος, a Verbo ἐπισιτίζω, *cibaria praebeo*.

Ἐπισκόπει, *considera*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, a Verbo ἐπισκοπέω, *considero*.

Ἐπισκυζωνται, *indignentur*, 3. pl. Præs. Coniunct. med. Verbi ἐπισκύζομαι, *indignor*.

Ἐπισμῇ, *abstergit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷ, & hoc *contr.* pro ἐπισμάει, a Verbo ἐπισμάω, *abstergo*.

Ἐπισπᾶσθαι, *impelli*, Præs. Inf. pass. *contr.* pro ἐπισπάεσθαι, a Verbo ἐπισπάω, *impello*, *attraho*.

Ἐπίσπῃ, *abierit*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi ἐπίσπω, pro ἐπιέπω.

Ἐπισπώμενος, *attractus*, *qui attrahitur*, Præs. Part pass. *contr.* pro ἐπισπαόμενος, a Verbo ἐπισπάω.

Ἐπίστα, *scis*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Poet.* pro ἐπίστασαι, a Verbo ἐπίσταμαι, *scio*.

Ἐπιστάντες, *instantes*, Nom. pl. a. 2. Part. act. Verbi ἐφίστημι, *colloco super aliquo vestigio*.

Ἐπίστασαι, *scis*, 2. sing. Præs. Ind. med. Verbi ἐπίσταμαι, *scio*.

Ἐπιστάσθαι, *supra stare*, item *scire*. Præs. Inf. med. *Ion* pro ἐφίστασθαι, a Verbo ἐφίστημι.

Ἐπιστάτα, *praeceptor*, Vocat. sing. ab ἐπιστάτης, *praeceptor*.

Ἐπιστέαται, *sciunt*, 3. pl. Præs. Ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, a Verbo ἐπίσταμαι, *noui*.

Ἐπιστεῖλαι, *scribere*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐπιστέλλω, *mitto*, *scribo*.

Ἐπιστέωνται, *sciunt*, 3. plur. Præs. Ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, a Verbo ἐπίσταμαι, *scio*.

Ἐπίστῃ, *scis*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Att.* pro ἐπίστασαι, a Verbo ἐπίσταμαι, *scio*.

Ἐπίστηθι, *insta*, *institeris*. 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi ἐφίστημι.

Ἐπιστήσῃ, *scies*, 2. sing. f. 1. Ind. med. a Verbo ἐπίσταμαι, *scio*.

Ἐπίστιον, *familia*, vel *familiarem*, *Ion.* pro ἐφέστιον.

Ἐπιστείβεσκεν, *iriicebant*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπιστείβεν seu ἐπιστείβεον, a Verbo ἐπιστείβω, *iriiceo*.

Ἐπιστραφεὶς, *conuersus*, aor. 2. Part. pass. Verbi ἐπιστρέφω, *conuerto*.

Ἐπίστω, *sciebas*, 2. singul. Imperf. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἠπίστασο, a Verbo ἐπίσταται, *scio*.

Ἐπιστώσαντο, *pacti sunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. Verbi πιστόω, *fidem facio*.

Ἐπισυναγαγεῖν, *congregasse*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐπισυναγεῖν, a Verbo ἐπισυνάγω, *congrego*.

Ἐπισυναχθεισῶν, *congregatarum*, Gen. pl. f. g. a. 2. Part. pass. Verbi eiusd.

Ἐπίσχες, *obtine*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἐπίσχω, *cohibeo*.

Ἐπισχέειν, *cohibuisse*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro ἐπισχεῖν, a Verbo eod.

Ἐπιτεῖλαι, *iussisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐπιτέλλω, *iubeo*.

Ἐπιτελεσθέντα, *peractum*, Acc. sing. a. 1. Part. pass. Verbi ἐπιτελέω, *perago*.

Ἐπιτέλλευ, *orire*, 2. sing. Præs. Imperat. med. *Ionice*, pro ἐπιτέλλου, a Verbo ἐπιτέλλομαι, *orior*.

Ἐπιτέταται, *intensus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἐπιτείνω, *intendo.*
Ἐπιτέτραπται, *commissum est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἐπιτρέπω, *committo.*
Ἐπιτετράφαται, *commissi sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, a Verbo eodem.
Ἐπιτιθέασι, *imponunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Ion.* pro ἐπιτιθεῖσι, a Verbo ἐπιτίθημι, *impono.*
Ἐπιτιθῇς, *impones*, 2. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi eiusd.
Ἐπιτιμᾷ, *obiurgat*, 3. singul. Præs. Ind. act. *contract.* pro ἐπιτιμάει, a Verbo ἐπιτιμάω, *obiurgo.*
Ἐπιτολμᾶν, *sustinere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐπιτολμάειν, a Verbo ἐπιτολμάω, *audeo.*
Ἐπίτρεψον, *permitte*, 2. sing. a. 1. Imper. act. Verbi ἐπιτρέπω, *permitto.*
Ἐπιτρέψοντι, *permittent*, 3. pl. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρέψουσι, a Verbo eod.
Ἐπιφᾶναι, *ostendisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐπιφαίνω, *ostendo.*
Ἐπιφέροισα, *adferens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, a Verbo ἐπιφέρω, *adfero.*
Ἐπιφθὰς, *praeueniens*, a. 2. Part. act. Verbi ἐπιφθάνω, *praeuenio.*
Ἐπιφθύσδοισα, *inspuens veneficarum more*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφθύζουσα, a Verbo ἐπιφθύζω, pro ἐπιπτύω, *inspuo.*
Ἐπιφροσύνῃσι, *prudentiis*, Dat. pl. *Ion.* pro ἐπιφροσύναις, ab ἐπιφροσύνη, *prudentia.*
Ἐπιχείρει, *aggredere*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ἐπιχείρεε, a Verbo ἐπιχειρέω, *aggredior.*
Ἐπιχρεώμενος, *familiaris*, *Ion.* pro ἐπιχρώμενος, ab ἐπιχρῆσθαι, *familiariter aliquo vti.*
Ἐπιψαύσῃσι, *attigerit*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ, a Verbo ἐπιψαύω, *contrecto.*
Ἐπιὼν, *instans*, Præs. Part. act. Verbi ἔπειμι, *aggredior.*
Ἐπλάγην, *stupui*, a. 2. Ind. pass. Verbi πλήσσω, *ferio.*
Ἐπλάγχθην, *aberraui*, a. 1. Ind. pass. *per Epenthes.* pro ἐπλάχθην, a Verbo πλάζειν, vel ab inusitato Verbo πλάγγω pro πλάζω, *in errorem induco.*
Ἐπλανᾶτο, *errabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *contr.* pro ἐπλανάετο, a Verbo πλανάομαι, *erro.*
Ἔπλαξε, *finxit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἔπλασε, a Verbo πλάσσω, *fingo.*
Ἔπλε, *erat*, 3. sing. Imperf. act. *per Syncop.* pro ἔπελε, a Verbo πέλω, *sum.*
Ἔπλεο, *eras*, 2. sing. Imperf. Ind. med. *per Sync.* & *Ion.* ἐπέλεο, a Verbo eod.
Ἔπλετο, *erat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *per Syncop.* pro ἐπέλετο, a Verbo πέλομαι, *sum.*
Ἔπλευ, *eras*, 2. sing. Imperf. Ind. med. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἐπέλου, a Verbo eod.
Ἐπλήγην, *caesus sum*, aor. 2. Ind. pass. Verbi πλήσσω, *ferio.*
Ἐπλήσθην, *repletus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi πλήθω vel πίμπλημι, *repleo.*
Ἐπληθύνθην, *creui*, a. 1. Ind. pass. Verbi πληθύνω, *augeo, impleo.*

Ἔπληντο, *impleuerant*, 3 pl. Plusq. Ind. pass. *per Syncop.* pro ἐπίπληντο, a Verbo πίμπλημι, *impleo*, vel Imperf. med. a πλῆμι.
Ἔπληξε, *stupefecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi πλήσσω, *percello.*
Ἔπλησαν, *impleuerunt*, 3 pl. a. 1. Ind. act. Verbi πλήθω, *impleo.*
Ἔπλητο, *implebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi πλῆμι, *impleo.*
Ἐπνύνθην, *spiritu* vel *mente impletus, recreatus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi inus. πνύνω pro πνύω, *spiro.*
Ἐπόδια, *viaticum*, *Ion.* pro ἐφόδια.
Ἐπόθεσε, *desiderauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ποθέω, *desidero.*
Ἐποίει, *faciebat*, 3. sing. Imperf. act. *contr.* pro ἐποίεε, a Verbo ποιέω, *facio.*
Ἐποῖσαι, *intulisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ἐπιφέρω, pro ἐποίω, *infero.*
Ἐποίσει, *inferet*, 3. sing. Fut. 1. Ind. act. Verbi eiusd.
Ἐποίχεο, *accede*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἐποίχεσο, a Verbo ἐποίχομαι, *adeo, inferor.*
Ἐπόμνυθι, *iura*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἐπόμνυμι pro ἐπομόω, *iuro.*
Ἐπομόσαι, *iurasse*, a. 1. Inf. act. Verbi eiusd.
Ἐπομόσσῃ, *iurauerit*, 3. sing. a. 1. Coniunct. act. *Poet.* pro ἐπομόσῃ, a Verbo eod.
Ἐπόνασαν, *elaborarunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, a Verbo πονέω, *laboro.*
Ἐπόνει, *laborabat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. *contr.* pro ἐπόνεε, a Verbo eod.
Ἐπόνουν, *laborabant*, 3 pl. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐπόνεον, a Verbo πονέω, *laboro.*
Ἐπορῆν, *inspicere*, Præs. Inf. act. *Ion.* & *contract.* pro ἐφοράειν, a Verbo ἐφοράω, *inspicio.*
Ἐπόρθουν, *vastabam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐπόρθεον, a Verbo πορθέω, *vasto.*
Ἐπορμέειν, *in statione stare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐφορμέειν, a Verbo ἐφορμέω, *in statione sto.*
Ἐπορνύμενος, *irruens*, Præs. Part. Verbi ἐπόρνυμαι, *irruo.*
Ἔπορσον, *incita*, 2. sing. a. 1. Imper. act. *Æol.* pro ἔπορον, a Verbo ἐπόρω, *incito.*
Ἐποτᾶτο, *volabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *contr.* pro ἐποτάετο, a Verbo ποτάομαι, *volo.*
Ἐποτρυνέμεν, *instigare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐποτρύνειν, a Verbo ἐποτρύνω, *instigo.*
Ἐπράδειν, *pepederam*, Plusq. Ind. med. *Ion.* pro ἐπεπόρδειν, a Verbo πέρδω, *pedo.*
Ἐπράθην, *venditus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi πιπράσκω, *vendo.*
Ἔπραθον, *populatus sum*, a. 2. Ind. act. *per Metathes.* pro ἔπαρθον, a Verbo πέρθω, *vasto.*
Ἔπρασα, *vendidi*, a. 1. Ind. act. Verbi πιπράσκω, *vendo.*
Ἐπράχθην, *factus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi πράσσω, *facio.*
Ἔπρεσε, *incendit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἔπρησε, a Verbo πρήθω, *incendo.*
Ἔπρηξα, *feci*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα, a Verbo πράσσω, *facio.*
Ἐπρησσόμην, *conficiebar*, 1. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐπρασσόμην, a Verbo πράσσω, *facio.*
Ἐπρήχθην,

Ἐπράχθην, *factus sum*, a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἐπράχθην, a Verbo eod.
Ἐπριάμην, *emi*, Imperf. Ind. med. Verbi πρίαμαι, *emo.*
Ἐπρίσθησαν, *dissecti sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. Verbi πρίω vel πρίζω, *disseco.*
Ἐπρίω, *emisti*, 2. sing. Imperf. Ind. *Att.* & *Ion.* pro ἐπρίασο, a Verbo πρίαμαι, *emo.*
Ἐπρωσεν *finiuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *per Sync.* pro ἐπέρωσεν vel ἐπεράτωσεν, a Verbo περόω vel περατόω, *finio.*
Ἐπτάμην, *volaui*, Imperf. Ind. med. Verbi πέταμαι, *volo*, vel a. 1. Ind. med. *per Syncop.* pro ἐπετάμην, a Verbo ἵπταμαι, *volo.*
Ἔπταξαν, *trepidauerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἔπτηξαν, a Verbo πτήσσω, *prae metu trepido.*
Ἔπταρον, *sternutaui*, a. 2. Ind. act. Verbi πταίρω, *sternuto.*
Ἐπτέρνικα, *supplantaui*, Perfect. Ind. act. Verbi πτερνάω, *supplanto.*
Ἐπτερύγην, *alis verberatus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi πτερύσσομαι, *alis latera ferio.*
Ἔπτην, *volauit*, a. 2. Ind. act. Verbi πτῆμι, *volo.*
Ἐπτοίηται, *terrefactus est*, 3. sing. Perf. Ind pass. Verbi πτοιέω, *Poet* pro πτοέω, *terrefacio*
Ἐπτόμην, *euolabam*, Imperfect. Ind. med. *per Syncop.* pro ἐπετόμην, a Verbo πέτομαι, *volo.*
Ἐπτωκὼς, *qui cecidit*, Perf. Part. act. *Ion.* pro πεπτωκὼς, a Verbo πίπτω pro πτόω, *cado.*
Ἔπυδρον, *vdum*, Acc. sing. *Ion.* pro ἔφυδρον, ab ἔφυδρος, *vdus.*
Ἐπυθόμην, *interrogaui*, a. 2. Ind. med. Verbi πυνθάνομαι pro πύθομαι vel πεύθομαι, *interrogo.*
Ἐπώκειλαν, *illiserunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi ἐποκέλλω, *illido.*
Ἐπώλευν, *vendiderunt*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐπώλεον, a Verbo πωλέω, *vendo.*
Ἐπώρα, *inspiciebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφόρα, a Verbo ἐφοράω, *inspicio.*
Ἐπωρωρέχατο, *porrecti erant*, 3. plur. Plusqu. Ind. pass. *Ion.* pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν, a Verbo ἐπορέγω, *porrigo.*
Ἐπῶρσε, *concitauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐπόρω, *concito.*
Ἐπώχατο, *inclusi erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐπ[illegible]γμένοι ἦσαν, a Verbo ἐποίγω, *includo.*
Ἐπώχετο, *irruebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἐποίχομαι, *irruo.*
Ἔραζ' pro ἔραζε, *humi.*
Ἐραίμαν, *optem*, 1. sing. Præs. Opt. med. *Dor.* pro ἐραίμην, a Verbo ἔραμαι, *opto.*
Ἐραίσθη, *profligatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ῥαίω, *profligo.*
Ἐρᾶν, *amare*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐράειν, a Verbo ἐράω, *amo.*
Ἐραννᾶς, *amoenae*, Gen. sing. *Dor.* pro ἐραννῆς, ab ἐραννὸς, *amabilis.*
Ἐραζὲ, *humi*, *Dor.* pro ἔραζε.
Ἐράσθην, *amatus sum*, vel *amore accensus*, a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἠράσθην, a Verbo ἐράω, *amo.*
Ἔρασαι, *amas*, 2. singul. Præs. Ind. *Poet.* pro ἔρασαι, a Verbo ἔραμαι, *amo.*
Ἐράσσατο, *amauit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἐράσατο, a Verbo eod.
Ἐργᾷ, *laborabis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Boeot.* pro ἐργάσῃ, a Verbo ἐργάζομαι, *operor*, *laboro.*
Ἐργάζευ, *labora*, 2. sing. Præs. Imperat. med. *Dor.* pro ἐργάζου, a Verbo eod.
Ἔργαθεν, *arcebat*, 3. sing. Imperf. *Poet.* pro εἴργαθεν, a Verbo ἐργάθω, *arceo.*
Ἐργαξῇ, *operaberis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ, a Verbo ἐργάζομαι, *operor.*
Ἐργατίναισι, *operariis*, Dat. plur. *Poet.* pro ἐργατίναις, ab ἐργατίνης, *operarius.*
Ἔργει, *arcet*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi ἔργω, *Ion.* pro εἴργω, *arceo.*
Ἐργολαβεῖν, *opus faciendum suscipere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro ἐργολαβέειν, a Verbo ἐργολαβέω, *loco operam.*
Ἔρδεσκε, *perpetrabat*, 3. singul. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἦρδε, a Verbo ἔρδω, *facio.*
Ἔρδον, *faciebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἦρδον, a Verbo eod.
Ἐρέβευσφιν, *Erebi*, Gen. sing. *Dor.* & *per Parag. Poet.* pro ἐρέβευς, *contr.* ex ἐρέβεος, a Nom. ἔρεβος, *Erebus.*
Ἐρέθῃσιν, *irritet*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. *Ion.* pro ἐρέθῃ, a Verbo ἐρέθω, *irrito.*
Ἐρεθίσδειν, *irritare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἐρεθίζειν, a Verbo ἐρεθίζω, *irrito.*
Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi ἐρέω, *dico*, vel in fut. 2. *dicet.*
Ἔρειο, *interroga*, 2. sing. Perf. Imper. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἔρεο, & hoc pro ἔρου, a Verbo ἔρομαι, *interrogo.*
Ἐρείομεν, *rogamus*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Poet.* pro ἐρέομεν, a Verbo ἐρέω, *rogo.*
Ἐρεῖς, *nectes*, 2 sing. f. 1. Ind. act. Verbi εἴρω, *necto.*
Ἐρείσατο, *haesit*, vel *nixus est*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἐρείδω, *haereo*, *fulcior.*
Ἔρεξα, *feci*, aor. 1. Indicat. act. Verbi ῥέζω, *facio.*
Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. plur. Imperfect. Ind. med. *Ion.* pro ἠρέοντο, a Verbo ἐρέομαι, aut pro ἤροντο, a Verbo ἔρομαι, *interrogo.*
Ἐρέουσα, *dicens*. Præs. Part. act. f. g. vel *dictura*, f. 2. Part. act. f. g. *per Dial.* pro ἐροῦσα, a Verbo ἐρέω, *dico.*
Ἐρέριπτο, *proiectus erat*, 3. singul. Plusq. Ind. pass. *Att.* pro ἐρ[illegible]ιπτο, a Verbo ῥίπτω, *proiicio*, vel pro ἐρήριπτο, a Verbo ἐρείπω, *deiicio. humi sterno.*
Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν, a Verbo ἐρέσσω, *remigo.*
Ἐρετμοῖσι, *remis*, Dat. plur. *Ion.* pro ἐρετμοῖς, ab ἐρετμὸς, *remus.*
Ἐρεύνα, *quaere*, 2. sing. Præs. Imperat. act. *contr.* pro ἐρεύναε, a Verbo ἐρευνάω, *quaero*, *scrutor*,
Ἐρευνῇ, *quaeris*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ, a Verbo eod.
Ἔρεψα, *coronaui*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἐρέφω, *corono.*
Ἐρῇ, *amat*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, contracto ex ἐράει, a Verbo ἐράω, *amo.*

Ἐρημάζεσκον, *in solitudine vagabar*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἠρήμαζον, a Verbo ἐρημάζω, *in solitudine vagor*.

Ἐρημῶται, *vastatur*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *contr.* pro ἐρημοῦται, a Verbo ἐρημόω, *vasto*.

Ἐρηρέδαται, *nixi sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, a Verbo ἐρείδω, *figo, fulcio*.

Ἐρήρεικα, *firmaui*, Perf. Ind. act. *Att.* pro ἤρεικα, a Verbo eod.

Ἐρήρειστο, *nixus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Ἐρήρικα, *contendi*, Perf. Ind. act. *Att.* pro ἤρικα, a Verbo ἐρίζω, *contendo*.

Ἐρήριμμαι, *dirutus sum*, Perf. Ind. pass. *Att.* pro ἤριμμαι, a Verbo ἐρείπω, *euerto*.

Ἐρήριφα, *dirui*, Perf. Ind. act. *Att.* pro ἤριφα, a Verbo eod.

Ἐρηρώτηκα, *interrogaui*, Perf. Ind. act. *Att.* pro ἠρώτηκα, a Verbo ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρητύετ' pro ἐρητύετο, *prohibebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi ἐρητύω, *prohibeo*.

Ἐρήτυθεν, *compescuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Boeot.* pro ἐρητύθησαν, a Verbo eod.

Ἐρητύσασκε, *inhibuit*, 3 sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐρήτυσε, a Verbo eodem.

Ἐρητύσειε, *compesceret*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι, a Verbo eod.

Ἐριβρεμετᾶν, *grauiter frementium*, Gen. plur. *Dor.* pro ἐριβρεμετῶν, ab ἐριβρεμέτης, *grauiter fremens*.

Ἐριβρύχεω, *valde mugientis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, *valde mugiens*.

Ἐριγδούποιο, *valde sonantis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐριγδούπου, ab ἐρίγδουπος, *valde sonans*.

Ἐριδήσασθαι, *contendisse*, a. 1. Inf. med. Verbi ἐριδέω, *contendo*.

Ἐρίδηνα, *contendi*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐρίδανα, a Verbo ἐριδαίνω, *contendo*.

Ἐριδήσασθαι, *contendisse*, a. 1. Inf. med. Verbi ἐριδέω, *contendo*.

Ἐριδμαίνειν, *contendere*, Præs. Inf. act. *Poet.* pro ἐριδαίνειν, a Verbo ἐριδαίνω, *contendo*.

Ἐριδμαίνοντι, *contendunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poet.* dicitur pro ἐριδαίνουσι, a Verbo eod.

Ἔριζε, *certabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἤριζε, a Verbo ἐρίζω, *certo*.

Ἐριζέμεν, *contendere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐρίζειν, a Verbo eod.

Ἐρίζοντι, *contendunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι, a Verbo eodem.

Ἐρικλάγκτας, *valde strepens*, *Dor.* pro ἐρικλάκτης.

Ἔριπ' pro ἔριπε, *cecidit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἤριπε, a Verbo ἐρείπω, *euerto*.

Ἐρίσαντε, *contendentes*, Nom. dual. a. 1. Part. act. Verbi ἐρίζω, *contendo*.

Ἐρίσδων, *contendens*, Præs. Part. act. *Dor.* pro ἐρίζων, a Verbo eodem.

Ἐρισμαράγοιο, *valde tonantis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐρισμαράγου, ab ἐρισμάραγος, *valde tonans*.

Ἐρισφαράγοιο, *valde frementis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἐρισφαράγου, ab ἐρισφάραγος, *valde fremens*, vbi alterum redundat.

Ἑρμείας, *Poet.* pro Ἑρμῆς, *Mercurius*.

Ἔρξαι, *facere*, a. 1. Inf. act. Verbi ἔργω, *facio*.

Ἔρξαν, *fecerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro εἷρξαν, a Verbo eodem.

Ἔοργα, *feci*, Perf. Ind. med. *per Metathes.* pro ἔοργα, a Verbo ἔργω, *facio*, vel potius, a ῥέγω, quod idem est atque ῥέζω.

Ἐροῦμεν, *dicemus*, 1. pl. f. 2. Ind. act. Verbi εἴρω, *dico*.

Ἕρπην, *serpere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν, a Verbo ἕρπω, *serpo*.

Ἕρπωμες, *eamus*, 1. pl. Præs. Coniunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν, a Verbo eodem.

Ἐῤῥάγην, *ruptus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi ῥήγνυμι, *frango*, *rumpo*.

Ἐῤῥάδαται, *adspersi sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, a Verbo ῥάζω, *adspergo*, pro quo ῥαίζω in vsu est.

Ἐῤῥαμμένος, *consutus*, Perf. Part. pass. Verbi ῥάπτω, *consuo*.

Ἐῤῥάσθην, *inspersus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi ῥάζω, *inspergo*.

Ἐῤῥάφην, *consutus sum*, aor. 2. Ind. pass. Verbi ῥάπτω, *suo*.

Ἔῤῥε, *peri*, 2. sing. Perf. Imper. act. Verbi ἔῤῥω, *dispereo*.

Ἔῤῥεε, *fluebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ῥέω, *fluo*.

Ἐῤῥέθην, *dictus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥεξε, *fecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ῥέζω, *facio*.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἔῤῥω.

Ἔῤῥευν, *fluebant*. 3. plur. Imperf. Ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἔῤῥεον, *contr.* pro ἔῤῥεον, a Verbo ῥέω, *fluo*.

Ἔῤῥευσε, *fluxit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐῤῥήθη, *declaratus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.

Ἔῤῥιγα, *horrui*, Perf. Ind. med. Verbi ῥιγέω, *horreo*.

Ἐῤῥίγῃσι, *horreat*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. *Ionice*, pro ἐῤῥίγῃ, a Verbo ἐῤῥίγω, *horreo*.

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi ῥιζόω, *radico*.

Ἔῤῥιμμαι, *proiectus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi ῥίπτω, *proiicio*.

Ἐῤῥίφθω, *proiiciantur illi duo*, 3. dual. Perf. Imper. pass. Verbi eiusd.

Ἐῤῥύηκα, *fluxi*, Perf. Ind. act. quasi a ῥυέω pro ῥύω, *fluo*.

Ἐῤῥύπηνα, *sordidum reddidi*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐῤῥύπανα, a Verbo ῥυπαίνω, *sordidum reddo*.

Ἔῤῥωγα, *ruptus sum*, Perf. Ind. med. Verbi ῥήγνυμι seu ῥήσσω, *frango*.

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus sum*, Perf. Inf. pass. Verbi ῥώννυμι seu ῥωννύω, *confirmo*.

Ἔῤῥων, *aegre vadens*, Præs. Part. act. Verbi ἔῤῥω, *aegre eo*.

Ἐῤῥώοντο

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. Verbi ῥώω, vel ῥώομαι, *ruo*.

Ἐῤῥώσαντο, *corroborauerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. Verbi ῥώννυμι, *corroboro*.

Ἐῤῥῶσθαι, *conualuisse*, Perfect. Inf. pass. Verbi eiusd.

Ἔῤῥωσο, *vale*, 2. sing. Perf. Imper. pass. Verbi eiusd.

Ἔῤῥησα, *agre dolens iui*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἤῤῥησα, a Verbo ἐῤῥω, *dolens eo*.

Ἐῤῥω, *adflictus ibo*, f. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, a Verbo ἐῤῥω, *dolens eo*.

Ἐρυγεῖν, *ructasse*, aor. 2. Inf. act. Verbi ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρυθήνας, *qui rubefecit*, a. 1. Part. act. *Att.* pro ἐρυθάνας, a Verbo ἐρυθαίνω, *rubefacio*.

Ἐρυθιῶσαν, *rubefactam*, Acc. sing. Præs. Part. act. *Poet.* pro ἐρυθιῶσαν, a Verbo ἐρυθιάω, *rubesco*.

Ἐρυκέμεν, *continere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν, a Verbo ἐρύκω, *contineo*.

Ἐρύσαι, *custodiuisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυσαίατο, *eriperent*, 3. pl. a. 1. Opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιντο, a Verbo ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσαις, *trahens*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ἐρύσας, a Verbo eodem.

Ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro εἴρυσαν, a Verbo eodem.

Ἐρυσσάμενος, *extrahens*, a. 1. Part. med. *Poet.* pro ἐρυσάμενος, a Verbo eodem.

Ἐρύσσομεν, *trahemus*, 1. pl. f. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐρύσομεν, a Verbo eod.

Ἔρυτ' pro ἔρυτο, *eripiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro εἴρυτο, a Verbo eod.

Ἕρφ', ob sequentem adspiratam pro ἕρπ' & hoc pro ἕρπε, *veni*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἕρπω, *serpo, venio*.

Ἔρχαται, *compressi sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro εἰργμένοι εἰσί, a Verbo εἴργω, *arceo*.

Ἐρχατόωντο, *prohibebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. *Poet.* & *Ion.* pro ἠρχατῶντο, a Verbo ἐρχατάω, *obsepio*.

Ἔρχεο, *accede*, 2. sing. Præs. Imper. *Ion.* pro ἔρχου, a Verbo ἔρχομαι, *venio*.

Ἔρχευ, *accede*, 2. sing. Præs. Imper. *Dor.* pro ἔρχου, a Verbo eodem.

Ἐρψῶμεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἕρψομεν, a Verbo ἕρπω, *serpo*.

Ἐρῶ, *dicam*, Fut. 1. vel 2. Ind. act. Verbi εἴρω, *dico*.

Ἐρῶει, *quiesce*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ἐρώεε, a Verbo ἐρωέω, *quiesco, fluo*.

Ἐρωήσει, *fluet*, 3. sing. Fut. 1. Indic. act. Verbi eiusdem.

Ἐρωμανέεσσι, *amatoriis*, Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωμανέσι, ab ἐρωμανής, *amatorius, amore furens*.

Ἐρῶν, *amans*, Præs. Part. act. *contr.* pro ἐράων, a Verbo ἐράω, *amo*.

Ἐρωτᾶν, *interrogare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν, *contr.* ex ἐρωτάειν, a Verbo ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρωτηθείς, *interrogatus*, a. 1. Part. pass. Verbi eiusdem.

Ἐρωτοτόκοισι, *amorem parientibus*, Dat. plur. *Ion.* pro ἐρωτοτόκοις, ab ἐρωτοτόκος, *amorem pariens*.

Ἐρωτῷο, *interrogeris*, 2. sing. Præs. Opt. pass. *contr.* pro ἐρωτάοιο, a Verbo ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἕς, *mitte*, *fac mitteris*, 2. sing. aor. 2. Imper. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐς, *in*, *Poet.* & *Att.* pro εἰς.

Ἐσαειράμενος, *qui sustulit*, aor. 1. Part. med. Verbi ἐσαείρω, *tollo*.

Ἐσαθρήσειεν, *intueret*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. *Att.* pro ἐσαθρήσαι, a Verbo ἐσαθρέω, *conspicio*.

Ἐσάλατο, *insilierat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Dor.* pro ἐσήλατο, a Verbo ἐσάλλομαι, *insilio*.

Ἔσαν, *erant*, 3. pl. Imperf. Ind. *Poet.* pro ἦσαν, Verbi εἰμί, *sum*.

Ἔσαν, *miserunt*, pro εἶσαν, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔσανε, *mouit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi σαίνω, *moueo, adulor*.

Ἔσαντο, *induerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro εἵσαντο, a Verbo ἕννυμι, *induo*.

Ἐσάπην, *putrefactus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi σήπω, *putrefacio*.

Ἐσάωσεν, *seruati sunt*, 3. pl. a. 1. Inf. pass. *Bœot.* pro ἐσαώθησαν, a Verbo σαόω, *seruo*.

Ἐσάωσα, *seruaui*, aor. 1. Indicat. act. Verbi eiusd.

Ἐσβάντες, *ingressi*, Nom. plur. aor. 2. Part. act. Verbi ἐσβαίνω, pro εἰσβαίνω, *ingredior*.

Ἔσβεσεν, *exstinxit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi σβέννυμι, *exstinguo*.

Ἔσβην, *exstinxi*, a. 2. Ind. act. Verbi σβῆμι, *exstinguo*.

Ἐσβιβάζειν, *imponere in*, Præs. Inf. act. *Att.* pro εἰσβιβάζειν, a Verbo ἐσβιβάζω, *impono, impello*.

Ἐσδιδῶν, *influere*, Præs. Inf. act. *Ion. Poet.* & *Att.* pro εἰσδιδόναι, a Verbo εἰσδίδωμι, *influo*.

Ἐσδόμενοι, *sedentes*, Nom. pl. Præs. Part. med. *Dor.* pro ἑζόμενοι, a Verbo ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐσδώμεσθα, *sedeamus*, 1. pl. Præs. Coniunct. med. *Dor.* pro ἑζώμεθα, a Verbo eodem.

Ἔσεαι, *eris*, 2. sing. f. 1. Ind. *Ion.* pro ἔσεσαι, a Verbo εἰμί, *sum*.

Ἔσει, *eris*, 2. sing. f. 1. Indic. *Att.* pro ἔσῃ, a Verbo εἰμί, *sum*.

Ἐσείσατο, *excussit*, 3 sing. a. 1. Ind. med. Verbi σείω, *quatio*.

Ἐσεῖται, *erit*, 3 sing. f. 1. Ind. *Dor.* pro ἔσεται, a Verbo εἰμί, *sum*.

Ἐσελθεῖν, *subire*, a. 2. Inf. act. *Att.* pro εἰσελθεῖν, a Verbo εἰσέρχομαι, *subeo*.

Ἐσενειχθείς, *illatus*, aor. 1. Part. pass. *Att.* pro εἰσενεχθείς, a Verbo εἰσφέρω, *infero*.

Ἐσέπτατο, *aduolauit*, 3 sing. a 2. Ind. med. *Att.* pro εἰσέπτατο, a Verbo εἰσπέτομαι, *aduolo*.

Ἐσεργνύναι, *includere*, Præs. Inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύναι, a Verbo εἰσεργνύμι, *includo*.

Ἐσεσάκτο, *onerati erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐσεσαγμένοι ἦσαν, a Verbo σάττω, *onero*.

Ἐσεσήρωτο, *erat depuratus*, 3. sing. Plusq. Ind. med. Verbi σαρόω, *scopis purgo*, item *colo*.

Ἐσινα

'Εσευα, *concitaui*, aor. 1. Ind. act. Verbi σέω vel σεύω, *moueo*.

'Εσεῦμαι, *ero*, f. 1. Ind. *Dor.* pro ἐσσῦμαι & hoc pro ἔσομαι, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

'Εσέφθην, *cultus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi σέβω, *colo*

'Εσέχυντο, *infusi erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro εἰσεκέχυντο, a Verbo εἰσχέω, *infundo*.

"Εσῃ, *eris*, 2. sing. f. 1. Ind. *Ion.* & *Att.* pro ἔσεσαι, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

'Εσήκασθεν, *inclusi sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, a Verbo σηκάζω, *stabulo includo*.

'Εσήλατο, *insiliit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Att.* pro εἰσήλατο, a Verbo εἰσάλλομαι, *insilio*.

'Εσήμανα, *indicaui*, a. 1. Ind. act. Verbi σημαίνω, *significo*.

"Εσθ' pro ἔστ' ob sequentem adspiratam, & hoc pro ἐστὶ, *est*, 3. sing. Præs. Ind. Verbi εἰμὶ, *sum*.

"Εσθαι, *misisse*, vel *sese demisisse*, aut *induisse*, aor. 2. Inf. med. Verbi ἵημι, *mitto*.

'Εσθὰς, *vestis*, *Dor.* pro ἐσθής.

'Εσθέμεναι, *comedere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν, a Verbo ἔσθω, *comedo*.

'Εσθημένος, *indutus*, Perf. Part. pass. ab inusit. ἐσθέομαι, *induo*.

"Εσθορε, *insiluit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Poet. Ion.* & *Att.* pro εἰσέθορε, a Verbo εἰσθορέω, *insilio*.

"Εσθω, *miserit*, 3. sing. a. 2. Imper. med. Verbi ἵημι, *mitto*.

'Εσιγάθη, *silentio prætermissus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi σιγάω, *taceo*.

'Εσίδῃ, *inspexerit*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. act. *Att.* pro εἰσίδῃ, a Verbo εἰσείδω, *inspicio*

'Εσιέναι, *immittere*, Præs. Inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, a Verbo εἰσίημι, *immitto*, vel *introisse*, ab εἴσειμι, *ineo*.

"Εσιον, *ingressus sum*, aor. 2. Ind. act. *Att.* pro εἴσιον, a Verbo εἴσειμι, *ingredior*.

'Εσιώπα, *silebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐσιώπαε, a Verbo σιωπάω, *sileo*.

"Εσκαμμαι, *fossus*, *limite descriptus sum*, Perfect. Ind. pass. Verbi σκάπτω, *fodio*.

'Εσκάτθετο, *condidit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. *Att.* & *per Sync.* pro εἰσκατέθετο, a Verbo εἰσκατατίθημι, *condo*.

"Εσκαφα, *fodi*, Perfect. Ind. act. Verbi σκάπτω, *fodio*.

"Εσκε, *erat*, 3. sing. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

'Εσκέδασ' pro ἐσκέδασε, *dispersit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi σκεδάω, *dissipo*.

"Εσκεμμαι, *consideratus sum*, vel *consideraui*, Perf. Ind. pass. Verbi σκέπτομαι, *considero*.

'Εσκευάδαται, *instructi sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, a Verbo σκευάζω, *paro*.

'Εσκευώρημαι, *vasa custodiui*, vel *molitus*, *machinatus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi σκευωρέομαι.

'Εσκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. Verbi σκίδνημι, *dispergo*.

'Εσκίρτα, *exsultabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐσκίρταε, a Verbo σκιρτάω, *exsulto*.

"Εσκλην, *exarui*, Imperf. vel aor. 2. Ind. act. Verbi σκλῆμι, *exaresco*.

'Εσκομίσαι, *importare*, aor. 1. Inf. act. *Att.* pro εἰσκομίσαι, a Verbo εἰσκομίζω, *importo*.

"Εσκον, *eram*, Imperf. Ind. *Ion.* pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *sum*

'Εσλὸν, *bonum*, Acc. sing. *Dor.* pro ἐσθλὸν, ab ἐσθλὸς, *bonus*.

'Εσμαράγησεν, *striduit*, *fremuit*, *tonuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo σμαραγέω.

"Εσμηγμαι, *extersus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi σμήχω, *extergo*, *defrico*.

'Εσορᾶν, *adspicere*, Præs. Inf. act. *Att.* & *contr.* pro ἐσοράειν, a Verbo εἰσοράω, *adspicio*.

'Εσορᾷς, *adspicis*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Att.* & *Dor.* pro εἰσορᾷς, & hoc *contr.* pro εἰσοράεις, a Verbo eod.

'Εσορῶμες, *adspicimus*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro εἰσορῶμεν, *contr.* ex εἰσοράομεν, a Verbo eod.

'Εσορῶν, *adspiciens*, Præs. Part. act. *Att.* & *contr.* pro εἰσοράων, a Verbo eod.

'Εσεῦμαι, *ero*, f. 1. Ind. *Dor.* pro ἔσομαι, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

'Εσόψομαι, *videbo*, f. 1. Ind. med. *Att.* pro εἰσόψομαι, a Verbo εἰσόπτομαι, *video*.

'Εσπαθημένος, Perf. Part. pass. Verbi σπαθάω, *texo raro filo*, hinc *prodigo*,

'Εσπάθων, *prodigebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐσπάθαον, a Verbo eod.

"Εσπακα, *attraxi*, Perf. Ind. act. Verbi σπάω, *traho*.

'Εσπαργανωμένον, *fasciis inuolutum*, Acc. sing. Part. Perf. pass. Verbi σπαργανόω.

'Εσπάρθαι, *satum esse*, Perfect. Inf. pass. Verbi σπείρω, *sero*.

'Εσπαρμένος, *satus*, Perfect. Partic. pass. Verbi eiusd.

'Εσπάσατ' pro ἐσπάσατο, *euulsit*, *attraxit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. Verbi σπάω, *traho*.

"Εσπε, *euulsit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi σπέω, pro σπάω, *euello*.

"Εσπεισα, *libaui*, aor. 1. Ind. act. Verbi σπένδω, *libo*.

'Εσπείσθην, *sacrificio placatus sum*, *inducias pepigi*, a. 1. Ind. pass. Verbi eiusd

"Εσπεσθαι, *sequi*, Præs. Inf. med. *Poet.* pro ἕπεσθαι, a Verbo ἕπομαι, *sequor*.

"Εσπετε, *dicite*, 2. plur. Præs. Imper. act. Verbi ἔσπω, *dico*, & hoc pro ἔπω.

"Εσπετο, *sequebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. *Poet.* pro εἵπετο, a Verbo ἕπομαι, *sequor*.

'Εσπιλωμένος, *maculatus*, Perf. Part. pass. Verbi σπιλόω, *maculo*.

'Εσπέμεθ' pro ἑσπόμεθα, *consequimur*, 1. plur. Præs. Ind. med. *Poet.* pro ἑπόμεθα, a Verbo ἕπομαι, *sequor*.

"Εσπον, *euulsi*, aor. 2. Indic. act. Verbi σπέω, *traho*.

"Εσπευδα, *festinaui*, Perf. Ind. med. Verbi σπεύδω, *festino*.

"Εσσα, *sedere iussi*, a. 1. Ind. act. *Poet.* pro εἷσα, a Verbo ἵζω, *in sede depono*.

"Εσσαι, *sedere fecisse*, aor. 1. Inf. act. *Poet.* pro ἕσαι, a Verbo eod.

'Εσσαμένη

ἐσσαμένη, *innoluta, induta*, aor. 1. Part. med. f. g. *Poet.* pro ἑσαμένη, a Verbo ἕω vel ἕννυμι, *induo.*

ἔσσαν, *erant*, 3. plur. Imperf. Ind. *Poet.* pro ἦσαν, a Verbo εἰμὶ, *sum.*

ἑσσᾷν, *vincere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἡσσάειν, a Verbo ἡσσάω, *vinco.*

ἕσσας, *qui induit*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro ἕσας, a Verbo ἕω vel ἕννυμι, *induo.*

ἔσσεαι, *eris*, 2. ſing. f. 1. Ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἔσεσαι, a Verbo εἰμὶ, *ſum.*

ἐσσεῖται, *erit*, 3. ſing. f. 1. Ind. *Poet.* & *Dor.* pro ἔσεται, a Verbo eod.

ἔσσεται, *erit*, 3. ſing. f. 1. Ind. *Poet.* pro ἔσεται, a Verbo eod.

ἔσσευα, *elicui*, a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἔσευσα, a Verbo σεύω pro σείω, *agito, cieo.*

ἔσσευμαι, *concitus ſum*, 1 ſing. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro σέσευμαι, a Verbo eod.

ἐσσὶ, *es*, 2. ſing. Præſ. Ind. act. *Poet.* pro εἶ, ſeu εἷς, a Verbo εἰμὶ, *ſum.*

ἔσσο, *eſto tu*, 2. ſing. Præſ. Imper. *Poet.* pro ἴσω, a Verbo eod.

ἕσσο, pro ἕσο, *indueras*, 2. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion* & *Poet.* pro εἷσο, a Verbo ἕω, ſeu ἕννυμι, *induo.*

ἐσσόμενα, *futura*. Nom. pl. f. 1. Part. med. n. g. *Poet.* pro ἐσόμενα, a Verbo εἰμὶ, *ſum.*

ἕσσον, pro ἕσον, *indue*, 2. ſing. a. 1. Imper. act. *Poet.* pro ἕσον, a Verbo ἕω vel ἕννυμι, *induo*

ἑσσεῦμαι, *vincor*, *Ion.* pro ἡσσῶμαι, & hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἡσσάω, *vinco.*

ἔσσευε, *pellebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἔσευε, a Verbo σεύω, *pello.*

ἔσσυθεν, *eruperunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. *Bœot.* & *Poet.* pro ἐσύθησαν, a Verbo σύω, vel σεύω, *agito.*

ἔσσυμαι, *erupi*, Perf. Ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro σεσυμαί, a Verbo eod.

ἔσσυτ' pro ἔσσυται, *irruit*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro σέσυται, a Verbo eod.

ἕσσω, *feſſum ducam*, f. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἕσω, a Verbo ἕω, *demitto.*

ἕσσωμαι, *victus ſum*, Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἥσσωμαι, a Verbo ἑσσάομαι, *Ion.* pro ἡσσάομαι, *vincor.*

ἕστακα, *ſteti*, Perf. Ind. med. a Verbo ἵστημι, *ſiſto.*

ἕσταθεν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐστάθησαν, a Verbo eod.

ἐστάθην, *ſtatutus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* & *Æol.* pro ἐστάθην, a Verbo eod.

ἔσται, *erit*, 3 ſing f. 1. Ind. *per Sync.* pro ἔσεται, a Verbo εἰμὶ, *ſum.*

ἑσταίην, *ſtem*, Præſ. Opt. act. Verbi ἵστημι pro ἵστημι, *ſto.*

ἕστακα, *ſteti*, 1. ſing. Perf. Ind. act. *Dor.* pro ἕστηκα, a Verbo eod.

ἐστάκτο, *ſtillauit*, 3 ſing. Pluſq. Ind. paſſ. a Verbo στάζω, *ſtillo.*

ἐστάλατο, *ornati erant*, 3. pl. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a Verbo στέλλω, *orno.*

ἐστάλατ', pro ἐστάλαται, *inſtructi, parati erant*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι εἰσὶ, a Verbo eod.

Ἐστάλην, *miſſus ſum*, aor. 2. Ind. paſſ. Verbi eiuſdem.

Ἕσταμεν, *ſtamus*, 1. pl. Præſ. Ind. act. *Poet.* pro ἵσταμεν, a Verbo ἵστημι, *ſiſto*, vel aor. 2.

Ἑστάμεν, *ſtare*, Præſ. Inf. act. *Ion* pro ἑστάναι, ſeu ἱστάναι, a Verbo eod. vel potius ab ἑστάω quod ab ἕστακα formatur.

Ἕσταν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Bœot.* pro ἔστησαν, a Verbo eodem.

Ἑστάναι, *ſtetiſſe*, vel *ſtare*, Perf. Ind. act. *per Syncop.* pro ἑστακέναι, a Verbo eod.

Ἑστῶτ' pro ἑστῶτα, *ſtantem*. Accuſ. ſing. Perf. Part. act. *per Syncop.* pro ἑστακότα, a Verbo eodem.

Ἔσταν, *ſteterunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἔστησαν, a Verbo eod.

Ἐστάσατο, *ſtetit*, 3. ſing. a. 1 Ind. med. *Dor.* pro ἐστήσατο, a Verbo eod.

Ἑστᾶσι, *ſtant*, 3 pl. Præſ. Ind. act. *Poet.* pro ἱστᾶσι, a Verbo eod.

Ἑστάτω, *ſtato*, 3. ſing. Præſ. Imper. act. Verbi ἱστάω.

Ἑστὼς, *qui ſtetit*, Perf. Part. act. *contract* pro ἑστακὼς, a Verbo eod vel med.

Ἔστειχον, *ibant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi στείχω, *ordine eo.*

Ἐστέλλατο, *inſtructi vel armati erant*, 3. plur. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a Verbo στέλλω, *mitto.*

Ἔστενεν, *gemebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi στένω, *gemo.*

Ἐστερεώθησαν, *confirmati ſunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. paſſ. Verbi στερεόω, *firmo.*

Ἐστέρημαι, *priuatus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi στερέω, *priuo.*

Ἐστεφάνιξα, *coronaui*, aor. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνισα, a Verbo στεφανίζω, *corono.*

Ἐστεφανοῦτο, *coronabatur*, 3 ſing. Imperf. Ind. paſſ. *contr.* pro ἐστεφανόετο, a Verbo στεφανόω, *corono.*

Ἐστεφάνωται, *cinctus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi eiuſd.

Ἑστεὼς, *ſtans*, Perf. Part. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἑστακὼς, a Verbo ἵστημι, *ſiſto.*

Ἔστη, *ſtetit*, 3. ſing. aor. 2. Indicat. act. Verbi eiuſd.

Ἑστήκαντι, *ſteterunt*, 3. pl. Perf. Ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι, a Verbo eod.

Ἔστην, *ſto*, ſeu *ſteti*, aor. 2. Indicat. act. Verbi eiuſd.

Ἑστήξει, *ſtabit*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi ἑστήκω, *ſto.*

Ἐστηριγμένος, *firmatus*, Perf. Part. paſſ. Verbi στηρίζω, *ſtatuo.*

Ἔστησα, *ſteti, in veſtigio collocaui, conſtabiliui*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἵστημι, *ſto.*

Ἑστηὼς, *qui ſtetit*, Perf. Part. act. *per Syncop.* pro ἑστηκὼς, a Verbo eod.

Ἑστιάθην, *domo exceptus ſum*, aor. 1. Ind. paſſ. *Ion.* pro εἱστιάθην, a Verbo ἑστιάω, *domo vel epulis excipio.*

Ἑστιάσων, *conuiuio excepturus*, f. 1. Part. act. Verbi ἑστιάω, *conuiuio excipio.*

Ἔστιβεν, *calcauit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi στείβω, *calco.*

Ἐστιχέτην,

'Εσιχέτην, *ordine iuerunt*, 3. dual. a. 2. Ind. act. Verbi σείχω, *ordine eo*.
'Εσιχόωντο, *ordine ibant*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. Poet. pro ἐσιχῶντο, *contract.* ex ἐσιχάοντο, a Verbo σιχάω, *ordine eo*.
"Ετο, *sederat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Poet.* seu *Ion.* pro εἷσο, a Verbo ἕω, seu ἧμαι, *sedeo*.
'Εσόβεον, *maledicebam*, Imperf. Ind. act. Verbi σοβέω, *maledico*, *conuitior*.
'Εσομώθην, *apertus sum*, vel *acutus redditus*, aor. 1. Indic. pass. Verbi σομόω, *adaperio*, *acuo*.
'Εσὸν, *sunt*, 3. dual. Præs. Indic. Verbi εἰμὶ, *sum*.
'Εσονάχιζεν, *suspirabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo σοναχίζω, *suspiro*.
"Εσοργα, *amaui*, Perf. Ind. med. Verbi σέργω, *amo*, *satis habeo*.
'Εσόρεσα, *straui*, aor. 1. Ind. act. Verbi σορέω, *sterno*.
'Εσόρεσαι, *stratus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi eiusdem.
"Εσραμμαι, *versus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi σρέφω, *verto*.
'Εσρατόωντο, *castra ponebant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Poet* pro ἐσρατῶντο, *contract.* ex ἐσρατάοντο, a Verbo σρατάομαι, *castra pono*.
'Εσράφατο, *auersi erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐσραμμένοι ἦσαν, a Verbo σρέφω, *verto*.
'Εσράφην, *versus sum*, aor. 2. Ind. pass. Verbi eiusdem.
'Εσρέφθην, *versus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi eiusdem.
'Εσρηνίασα, *dissolute vixi*, a. 1. Ind. act. Verbi σρηνιάζω, *dissolute viuo*, *turgeo liuidine*.
"Εσροφα, *verti*, Perf. Ind. med. Verbi σρέφω, *verto*.
"Εσρωμαι, *constratus sum*, Perf. Part. pass. Verbi σόρνυμι vel σρώννυμι, *sterno*.
"Εσρωσαν, *strauerant*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi eiusdem.
"Εσρωτο, *stratus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusdem.
"Εσυγον, *odio prosecutus sum*, a. 2. Ind. act. Verbi συγέω vel σύγω, *odio prosequor*.
'Εσυφέλιξεν, *expulit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo συφελίζω, *expello*.
'Εσωμυλάμην, *loquax fui*, a. 1. Ind. med. Verbi σωμύλλομαι, *loquax sum*.
'Εσὼς, *stans*. Perf. Part. act. *per Sync.* pro ἑσακὼς, a Verbo ἵσημι, *statuo*.
'Εσῶτες, *stantes*, Nom. pl. Perf. Part. act. pro ἑσακότες, *per Sync.* pro ἑσακότες, a Verbo eod.
'Εσεύσθην, *commotus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi σείω vel σόω vel σεύω, *moueo*.
'Εσύλα, *spoliabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐσύλαε, a Verbo συλάω, *spolio*.
'Εσύνηκα, *intellexi*, a. 1. Ind. act. Verbi συνίημι, *intelligo*.
'Εσφάγην, *iugulatus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi σφάττω seu σφάζω, *iugulo*.
'Εσφαγμένος, *iugulatus*, Perf. Part. pass. Verbi eiusdem.
'Εσφαίρωτο, *in globi modum rotundum factum erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi σφαιρόω, *in globi modum corrotundo*.
'Εσφάλην, *deceptus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi σφάλλω, *decipio*, *fallo*.
"Εσφαλμαι, *deceptus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusdem.
'Εσφαράγιζον, *sonum excitabant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi σφαραγίζω, *fremo*.
"Εσφηλα, *decepi*, aor. 1. Ind. act. Verbi σφάλλω, *decipio*, *in lapsum do*.
"Εσχε, *habuit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἔχω, vel σχέω, *habeo*.
'Εσχέθην, *habitus*, vel *cohibitus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi eiusdem.
"Εσχηκα, *habui*, *cohibui*, Perf. Indic. act. Verbi eiusdem.
"Εσχικα, *fidi*, Perfect. Indic. act. Verbi σχίζω, *findo*.
'Εσχίσθην, *fissus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi eiusdem.
'Εσχόμην, *cohibui*, *abstinui me*, aor. 2. Ind. med. Verbi ἔχω, *habeo*.
"Εσχον, *habui*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.
"Εσω, *sedere faciam*, f. 1. Ind. act. Verbi ἕζω, *sessum duco*.
'Εσώθην, *seruatus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi σώζω, *seruo*.
'Ετάγην, *constitutus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi τάσσω, *ordino*.
'Ετάθην, *extensus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi τείνω, *tendo*.
'Ετάκευ, *tabescebas*, 2. sing. Imperf. Ind. pass. *Dor.* pro ἐτήκε*υ*, a Verbo τήκομαι, *tabesco*.
'Ετάκην, *liquefactus sum*, 1. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi τήκω, *liquefacio*.
'Εταλάνιζεν, *miserum vocabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ταλανίζω, *miserum voco*.
"Εταμον, *scidi*, vel *scindebant*, aor. 2. Ind. act. Verbi τέμνω, *scindo*, *seco*.
'Ετανύσθη, *tensus vel tentus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi τανύω, *tendo*.
'Εταρίσσατο, *sodalis fuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἑταρίσατο, a Verbo ἑταρίζομαι, *sodalis fio*, *socium me alicui adiungo*.
"Εταρον, *sodalem*, Acc. sing. *Poet.* pro ἑταῖρον, ab ἑταῖρος, *sodalis*.
"Ετασον, *examina*, 2. sing. aor. 1. Imper. act. Verbi ἐτάζω, *examino*.
'Ετάφην, *sepultus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi θάπτω, *sepelio*.
Ετεθήλει, *viruerat*, vel *virebat*, 3. sing. Plusq. Ind. med. Verbi θάλλω, *vireo*.
'Ετέθην, *positus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi τίθημι, *pono*.
'Ετέθηπε, *sepelierat*, 3. sing. Plusq. Ind. med. *Ion.* pro ἐτεθήπει, a Verbo θάπτω, *sepelio*, vel *stupuit præ admiratione*.
'Ετεθνήκειν, *obieram*, Plusq. Ind. act. Verbi θνήσκω, *morior*.
"Ετειλαν, *perfecerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi τέλλω, *perficio*.
"Ετεινα, *extendi*, a. 1. Ind. act. Verbi τείνω, *extendo*.
"Ετειρεν, *adfligebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo τείρω, *adfligo*.

"Ετεκ

Ἔτεκ' pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi τίκτω pro τέκω, *pario*.

Ἐτέκνωθεν, *geniti sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. *Bœot.* pro ἐτεκνώθησαν, a Verbo τεκνόω, *liberos gigno*.

Ἐτελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτελέετο, a Verbo τελέω, *perficio*.

Ἐτέλειον, *perfecerunt*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεον, a Verbo eod.

Ἐτέλεσσα, *perfeci*, a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεσα, a Verbo eod.

Ἐτελεύτα, *ad finem perducebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐτελεύταε, a Verbo τελευτάω, *ad finem perduco*, vel *morior*.

Ἔτελλε, *mandabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi τέλλω, *mando*.

Ἔτεμον, *incidi*, vel *incidebant*, aor. 2. Ind. act. Verbi τέμνω, *seco*.

Ἔτερσε, *adflixit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Æol.* Verbi τείρω, *adfligo*.

Ἐτετάλμην, *iussus eram*, Plusq. Ind. pass. Verbi τέλλω, *mando*.

Ἐτεταπείνωτο, *humiliatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ταπεινόω, *humilio*.

Ἐτετάχατο, *ordinati erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro τεταγμένοι ἦσαν, a Verbo τάσσω, *ordino*.

Ἐτετεύχατο, *fabricati erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro τετευγμένοι ἦσαν, a Verbo τεύχω, *fabrico*.

Ἔτετμεν, *inueniebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi τέτμω, *inuenio*.

Ἐτετρήχειν, *asper & salebrosus eram*, Plusq. Ind. act. Verbi τρήχω, *asper & salebrosus sum*.

Ἐτετύχοντο, *adsecuti erant*, 3. pl. a. 2. Ind. med. Verbi τυγχάνω, *adsequor*.

Ἐτέτυκτο, *factus siue fabricatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi τεύχω, *fabrico*.

Ἐτετύφεα, *verberaueram*, Plusq. Ind. act. *Ion.* pro ἐτετύφειν, a Verbo τύπτω, *verbero*.

Ἔτεχ' pro ἔτεκ' ob sequentem adspiratam, & ἔτεκ' pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi τίκτω, *pario*.

Ἐτέχθην, *natus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἐτήκετο, *liquescebat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi τήκω, *liquefacio*.

Ἐτήρουν, *seruabam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐτήρεον, a Verbo τηρέω, *seruo*.

Ἐτητοίμακα, *preparaui*, Perf. Ind. act. *Att.* pro ἡτοίμακα, a Verbo ἑτοιμάζω, *paro*.

Ἐτίθει, *ponebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐτίθεε, a Verbo τιθέω pro τίθημι, *pono*.

Ἐτίθευ, *ponebaris*, 2. sing. Imperf. Ind. pass. *Dor.* pro ἐτίθεο, & hoc pro ἐτίθου, a Verbo eodem.

Ἐτίθου, *ponebaris*, 2. sing. Imperf. Ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἐτίθεσο, a Verbo eod.

Ἐτίομεν, *honorabamus*, 1. pl. Imperf. Ind. act. Verbi τίω, *honoro*.

Ἔτισα, *lui*, aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi τιταίνω, *extendo*.

Ἔτλην, *sustinui*, aor. 2. Ind. act. Verbi τλῆμι, *tolero*.

Ἐτμάγεν, *dissecti sunt*, 3. pl. a. 2. Ind. pass. *Bœot.* pro ἐτμάγησαν, a Verbo τμήγω vel τμήσσω, *seco*.

Ἔτμηγον, *secaui*, vel *secabant*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐτμήθην, *excisus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi τέμνω pro τμάω, *seco*.

Ἔτμηξα, *scidi*, a. 1. Ind. act. Verbi τμήγω vel τμήσσω, *seco*.

Ἐτόλμα, *audebat*, 3. sing. Imperf. act. *contr.* pro ἐτόλμαε, a Verbo τολμάω, *audeo*.

Ἔτον, *misistis*, 2. dual. a. 2. Ind. act. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔτραγον, *rosi*, a. 2. Ind. act. Verbi τρώγω, *rodo*.

Ἔτραπ' pro ἔτραπε, *euertit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράπεον, *vuas calcabant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi τραπέω.

Ἐτράπετ' pro ἐτράπετο, *euertit*, vel *sese conuertit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράφην, *educatus sum*, aor. 2. Ind. pass. Verbi τρέφω, *alo*.

Ἔτρεσα, *tremui*, *timui*, *fugi*, aor. 1. Ind. act. Verbi τρέω, *tremo*.

Ἔτρησε, *perforauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi τιτράω seu τίτρημι, *terebro*, *perforo*.

Ἔτριγον, *stridi*, aor. 2. Indic. act. Verbi τρίζω, *strido*.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐτρύγαον, a Verbo τρυγάω, *vindemio*.

Ἐτρύπη, *perforabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐτρύπα, *contr.* ex ἐτρύπαε, a Verbo τρυπάω, *perforo*.

Ἐτρύφθην, *fractus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi θρύπτω, *frango*.

Ἐτρυφήσατε, *in deliciis vixistis*, 2. pl. a. 1. Ind. act. Verbi τρυφάω, *delicior*.

Ἔτρωσα, *vulneraui*, a. 1. Ind. act. Verbi τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἐτύθην, *immolatus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi θύω, *macto*.

Ἐτυλίφθην, *perscrutatus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi τυλίσσω, *perscrutor*.

Ἐτυμπανίσθησαν, *distenti sunt equuleo*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. Verbi τυμπανίζω, *torqueo*.

Ἐτύπην, *sauciatus sum*, a. 2. Ind. pass. *Dor.* pro ἐτύπην, a Verbo τύπτω, *verbero*.

Ἔτυφθεν, *verberati sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. *Bœot.* pro ἐτύφθησαν, a Verbo eod.

Ἔτυχε, *nactus est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi τυγχάνω, *nanciscor*.

Ἐτύχθην, *fui*, aor. 1. pass. Verbi τυγχάνω, *sum*.

Ἔτυχον, *nactus sum*, vel *nacti sunt*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Εὐαγγελιεῦνται, *lætum nuncium audientes amplectentur*, 3. pl. f. 1. Ind. med. *Att.* pro εὐαγγελίσονται, a Verbo εὐαγγελίζω, *annuncio*.

Εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Æol.* pro ἕαδε, a Verbo ἅδω vel ἁνδάνω, *placeo*.

Εὐαεῖ, *bene a ventis perflato*, Dat. sing. ab εὐαής, *qui bene a ventis perflatur*.

Εὐαλάκατον, *eam*, *quæ bonam vel pulcram colum*

lam

lum habet, vel *scite colum tractare nouit*, Acc. sing. *Dor.* pro εὐηλάκατον, ab εὐηλάκατος.

Εὐαμερίαν, *diei bonitatem & serenitatem*, Acc. sing. *Dor.* pro εὐημερίαν, ab εὐημερία, *diei bonitas & serenitas*, item *felicitas, prosperitas*.

Εὐάνεμον, *secundum ventum habens*, Acc. sing. *Poet.* & *Dor.* pro εὐήνεμον, ab εὐήνεμος, *secundis ventis beatus*.

Εὐανθεῖς, *florentes*, Nom. pl. *contr.* pro εὐανθέες, ab εὐανθής, *florens*.

Εὐανορίας, *fortitudinis*, Gen. sing. *Dor.* & *Ion.* pro εὐηνορίας, ab εὐηνορία, *fortitudo*.

Εὐαφήγητον, *facilem narratu*, Acc. sing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφήγητος, *facilis enarratu*.

Εὐαχεῖς, *qui bonum habent sonum*, Nom. plur. *Dor.* & *contr.* pro εὐηχέες, ab εὐηχής, *suauiter sonorus*.

Εὔγμαι, *precatus sum*, Perf. pass. Verbi εὔχομαι, *precor*.

Εὗδε, *dormiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ηὗδε, a Verbo εὕδω, *dormio*.

Εὕδησι, *cesset, dormiat*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. *Ion.* pro εὕδῃ, a Verbo eod.

Εὐδοκιμηκότες, *qui bene rem gessere*, *probati*, Nom. pl. Part. Perf. act. Verbi εὐδοκιμέω, *probo*, vel *praeclaram famam adipiscor*.

Εὕδοντ' pro εὕδοντα, *dormientem*, Accus. sing. Part. Præs. act. Verbi εὕδω, *dormio*.

Εὕει, *torret*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi εὕω, *vro*.

Εὐεπίην, *facundiam*, Accus. sing. *Ion.* pro εὐεπίαν, ab εὐεπία, *facundia*.

Εὐεργέταν, *beneficum*, Acc. sing. *Dor.* pro εὐεργέτην, ab εὐεργέτης, *beneficus, munerator*.

Εὐεργεσιάων, *beneficentiarum*, Gen. plur. *Æol.* pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, *beneficium*.

Εὐεργετηθεὶς *beneficio adfectus*, Part. a. 1. pass. Verbi εὐεργετέω, *beneficio orno*.

Ἐϋζώνοιο, *formosæ*, Gen. sing. *Ion.* pro εὐζώνου, ab εὔζωνος, *formosus*.

Εὐηγγέλην, *iucundo nuntio recreatus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi εὐαγγέλλω.

Εὐήκτεον, *eram corpore bene habito*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro εὐήκτεον, a Verbo εὐεκτέω, *corpore bene valeo*.

Εὐηρέτησα, *libens adquieui*, a. 1. Ind. act. Verbi εὐαρεστέω, *libens adquiesco*.

Εὐθείας, *rectas*, Accus. pl. fem. gen. ab εὐθύς, *rectus*.

Εὐθείῃ, *recta*, Dat. sing. *Ionice*, pro εὐθείᾳ, ab eodem.

Εὐθετίσας, *qui concinne disposuit*, a. 1. Part. act. Verbi εὐθετίζω, *concinno*.

Εὐθηνεῦντα, *opibus florentem, adfluentem*, Accus. sing. Part. act. *contr.* pro εὐθηνέοντα, a Verbo εὐθηνέω.

Εὐθυμάχας, *qui recta ad prælium tendit, cominus dimicans*, *Poet.* & *Dor.* pro εὐθυμάχης.

Εὐθύνατε, *complanate, dirigite*, 2. plur. aor. 1. Imper. act. Verbi εὐθύνω.

Εὐθυπορεῖν, *recta ire*, Præs. Inf. act. *contr.* pro εὐθυπορέειν, a Verbo εὐθυπορέω.

Εὐκλέα, *inclytam*, Accus. sing. ab εὐκλεής, *inclytus*.

Εὐκλεΐξαι, *celebrasse*, a. 1. Inf. act. *Dor.* pro εὐκλεΐσαι, a Verbo εὐκλείζω, *celebro*.

Εὐκτιμένη, *bene ædificata*, Part. Perf. pass. *Poet.* pro εὐεκτισμένη, a Verbo εὐκτίζω, *bene ædifico*, vel Part. Præs. a κτῖμι.

Εὐλαβίης, *cautionis*, Gen. sing. *Ion.* pro εὐλαβίας, ab εὐλαβία, *prudentia*, *cauta agendi ratio*.

Εὐλαβοῦ, *verere*, 2. Imper. Præs. med. *Att.* & *Ion.* pro εὐλαβέεο, a Verbo εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλογηθήσονται, *benedicentur*, 3. plur. f. 1. Ind. pass. Verbi εὐλογέω, *benedico*.

Εὐλόγημαι, *laudibus ornatus sum*, Perf. Ind. pass. *Ion.* pro εὐλελόγημαι, a Verbo eod.

Εὔμαλον, *pecorosum*, Acc. sing. *Dor.* pro εὔμηλον, ab εὔμηλος, *pecorosus*.

Ἐϋμελίην, *hastæ* vel *pugnæ peritum*, Acc. sing. *Ion.* pro εὐμελίαν, ab εὐμελίας, *fraxini*, i. e. *hastæ e fraxino paratæ*, *peritus*.

Εὐμήκεις, *admodum longi*, Nom. pl. *contr.* pro εὐμήκεες, ab εὐμήκης, *procerus*.

Εὔναζε, *cubitum duc*, 2. sing. Imper. Præs. act. Verbi εὐνάζω, *sopio*.

Εὐνατείρας, *coniugis*, Gen. sing. *Dor.* pro εὐνητείρας, ab εὐνήτειρα, *coniux*.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, vel *somno sopita*, Part. a. 1. Ind. pass. f. g. Verbi εὐνάω, *sopio*.

Εὐνομεῖν, *bonis legibus vti*, Inf. Præs. act. *contr.* pro εὐνομέειν, a Verbo εὐνομέω, *bonis legibus instituo*, vel *vtor*.

Εὐνομίην, *Eunomiam*, Acc. sing. *Ion.* pro εὐνομίαν, ab εὐνομία, *Eunomia*.

Εὔνουν, *amicum*, *beneuolum*, Acc. sing. *contr.* pro εὔνοον, ab εὔνοος, *amicus*.

Εὖντα, *eum*, *qui est*, Acc. sing. Part. Præs. *Dor.* pro ἐόντα siue ὄντα, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

Εὔξαιο, *oraueris*, 2. sing. a. 1. Opt. med. Verbi εὔχομαι, *oro*.

Εὐξήνθησαν, *creuerunt*, *aucti sunt*, 3. plur. a. 1. Ind. pass. Verbi αὐξάνω, *cresco*, pro ηὐξ.

Εὐόδωκα, *prosperum iter prabui*, Perf. Ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα, a Verbo εὐοδόω, *prosperum iter præbeo*.

Εὐόμενοι, *assati*, Part. Præs. Ind. pass. Verbi εὕω seu εὔω, *vro*, *asso*.

Εὔπακτον, *bene ædificatum*, vel *facile compactilem*, Acc. sing. *Dor.* pro εὔπηκτον, ab εὔπηκτος.

Εὐπάραον, *habentem pulcras genas*, Acc. sing. *Poet.* & *Dor.* pro εὐπάρῃον & hoc pro εὐπάρειον, ab εὐπάρειος, *pulcras genas habens*.

Εὐπετείης, *facilitatis*, Gen. sing. *Ion.* pro εὐπετείας, ab εὐπέτεια, *facilitas*, vel *felicitas*.

Εὐπλέειν, *vti prospera nauigatione*, Infinit. act. *Ion.* pro εὐπλεῖν, a Verbo εὐπλέω, *vtor prospera nauigatione*.

Εὐποιεῖ, *benefacit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro εὐποιέει, a Verbo εὐποιέω, *benefacio*.

Εὐπρεπέεσσι, *decoris*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro εὐπρεπέσι, ab εὐπρεπής, έος, *decorus*.

Εὐπρηξίην, *res secundas*, Accus. sing. *Ion.* pro εὐπραξίαν, ab εὐπραξία, *rerum secundi cursus*.

Εὑράμενος, *qui inuenit*, a. 1. Part. med. *per Syncop.* pro εὑρησάμενος, a Verbo seq. vel ab εὕρομαι.

Εὑράμην, *inueni*, a. 1. Ind. med. *per Sync.* pro εὑρησάμην, a Verbo εὑρίσκω pro εὑρέω, *inuenio*.

Εὗρε,

εὗρε, *inueni*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusd.
εὐρεῖα, *lata*, *Ion.* fem. pro εὐρεῖα, ab εὐρὺς, *latus*.
εὑρέθην, *inuentus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi εὑρίσκω pro εὑρέω, *inuenio*.
εὑρεῖν, *inuenisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro εὑρεῖν, a Verbo eod.
εὑροῖσα, *quae inuenit*, Part. aor. 2. act. *Dor.* pro εὑροῦσα, a Verbo eod.
εὕρομες, *inuenimus*, 1. pl. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro εὕρομεν, a Verbo eod.
εὔρυναν, *dilatauerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi εὐρύνω, *dilato*.
εὐρύνοντι, *dilatant*, 3. pl. Præs. Ind act. *Dor.* pro εὐρύνουσι, a Verbo eod.
εὐρυοδείης, *spatiosæ*, Gen. sing. *Ion.* pro εὐρυοδείας, ab εὐρυοδεία, *spatiosa*.
εὐρύοπα, *late sonans*, Nom. sing. pro εὐρυόπης, *late sonans*.
εὐρυχόροιο, *spatiosæ*, Gen. sing. *Ion.* pro εὐρυχόρου, ab εὐρύχορος, *spatiosus*, quod *Poet.* dicitur pro εὐρύχωρος.
εὖσα, *ussi*, aor. 1. Ind. act. Verbi εὔω seu εὕω, *uro*.
εὖσα, *existens*, Part. Præs. Ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐοῦσα, vel οὖσα, a Verbo εἰμὶ, *sum*.
εὐσέβει, *cole*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro εὐσέβεε, a Verbo εὐσεβέω, *colo*, *veneror*.
εὐτείχεα, *bene munitam*, Acc. sing. ab εὐτείχης, *bene munita*.
εὐτυχεῖν, *secunda fortuna vti*, Præs. Inf. act. *contr.* pro εὐτυχέειν, a Verbo εὐτυχέω, *secunda fortuna vtor*.
εὐτυχήσαις, *cui res bene cessit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro εὐτυχήσας, a Verbo eod.
εὐφαμίαν, *faustam vel lætam acclamationem*, *bona verba*, Accus. sing. *Dor.* pro εὐφημίαν, ab εὐφημία, *fausta ac læta acclamatio*, *verba bene ominata*.
εὐφάμως, *auspicato*, *Dor.* pro εὐφήμως.
εὐφραδέεσσιν, *disertis*, Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro εὐφραδέσι, ab εὐφραδὴς, *elegans*, *facundus*.
εὐφρανέαι, *exhilaraberis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro εὐφρανῇ, a Verbo εὐφραίνω, *exhilaro*.
εὐφρανέειν, *exhilaraturum esse*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro εὐφρανεῖν, a Verbo eod.
εὐφράνθην, *exhilaratus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi eiusd.
εὔχεαι, *preceris*, 2 sing. Præs. Coniunct. med. *Ion.* pro εὔχῃ, a Verbo εὔχομαι, *precor*.
εὐχετάασθαι, *preces fundere*, Præs. Inf. med. *Poet.* pro εὐχετᾶσθαι, a Verbo εὐχετάομαι, *preces fundo*.
εὐχετοῴμην, *preces fundam*, Præs. Opt. med. *Poet.* pro εὐχετῴμην, a Verbo eod.
εὔχθω, *dedicetur*, *dedicatus esto*, 3 sing. Perf. Imper. pass. Verbi εὔχομαι, *precor*.
εὐώδη, *bene olentem*, Acc. sing. *contr.* pro εὐώδεα, ab εὐώδης, *bene olens*.
ἔφα, *dixit*, 3. sing. aor. 2. Ind. med. *Dor.* pro ἔφη, a Verbo φημὶ, *dico*.
ἐφαάνθην, *apparui*, aor. 1. Ind. pass. *Poet.* pro ἐφάνθην, a Verbo φαίνω, *ostendo*.
ἐφαβικὸν, *puerilem*, vel *puberem*, *puberes decentem*, Acc sing. *Dor.* pro ἐφηβικὸν, ab ἐφηβικὸς.
ἔφαθ' pro ἔφατο, *dixit*, 3. sing. Imperf. vel a. 2. med. Verbi φημὶ, *dico*.
ἐφαίνεο, *videbaris*, 2 sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐφαίνεσο, a Verbo φαίνω, *ostendo*.
ἐφαλῶν, *clauo adfigens*, Præs. Part. Ind. act. *Dor.* pro ἐφηλῶν, *contr.* ex ἐφηλόων, a Verbo ἐφηλόω, ab ἐπὶ & ἧλος.
ἐφάμαν, *dixi*, Imperf. vel a. 2. Ind. med. *Dor.* pro ἐφάμην, a Verbo φημὶ, *dico*.
ἔφαμεν, *dicebamus*, 1. plur. Imperf. Ind. act. Verbi eiusd.
ἐφάμην, *dixi*, idem quod ἐφάμαν.
ἔφαν, *dicebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Bœot.* pro ἔφασαν, a Verbo eod.
ἔφανε, *conspicuus fuit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi φαίνω, *ostendo*.
ἐφάνην, *emersi*, *apparui*, 1. sing. aor. 2. pass. Verbi eiusd.
ἐφάνθη, *apparuit*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. V. eiusd.
ἐφαρμόσδειν, *adaptare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἐφαρμόζειν, a Verbo ἐφαρμόζω, *adapto*.
ἐφάρξαντο, *obstruebantur*, 3. pl. a. 1. med. *per Metathes.* pro ἐφράξαντο, a Verbo φράσσω vel φράττω, *obstruo*.
ἔφασαν, *dixerunt*, 3. pl. Imperf. vel a. 2. Ind. act *Dor.* pro ἔφησαν, a Verbo φημὶ, *dico*.
ἐφαψαμένη, *amplexa*, aor. 1. Part. Ind. med. Verbi ἐφάπτομαι, *amplector*.
ἐφάψατο, *amplexus est*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Dor.* vel *Ion.* pro ἐφήψατο, a Verbo eod.
ἐφέηκα, *immisi*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐφῆκα, a Verbo ἐφίημι, *immitto*.
ἐφεθεὶς, *immissus*, a. 1. Part. pass. Verbi eiusd.
ἐφείδετο, *parcebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi φείδομαι, *parco*.
ἐφειμένος, *indutus*, Perf. Part. pass. Verbi ἐφεννύω, *induo*, pro antiquo ἐφέω.
ἐφεῖναι, *immisisse*, a. 2. Inf. act. Verbi ἐφίημι, *immitto*.
ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusd.
ἐφείσατο, *pepercit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi φείδομαι, *parco*.
ἐφείσθω, *immissus esto*, 3. sing. Perf. Imperat. pass. Verbi ἐφίημι, *immitto*.
ἐφεστήκειν, *instabam*, Plusq. Ind. act. a Verbo ἐφίστημι.
ἐφείσω, *pepercisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐφείσασο, a Verbo φείδομαι, *parco*.
ἐφέω, *immiserim*, aor. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro ἐφέω, ἐφῶ, a Verbo ἐφίημι, *immitto*.
ἐφέμεν, *immisisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro ἐφεῖναι, a Verbo ἐφίημι, *immitto*.
ἐφέπεσκον, *persequebar*, vel *persequebantur*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐφεῖπον, a Verbo ἐφέπω, *persequor*.
ἔφερσεν, *tulit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Æol.* pro ἤνεγκε, quasi a Futuro φέρσω, *Æol.* pro φερῶ, a Verbo φέρω, *fero*.
ἐφές, *immitte*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi ἐφίημι, *immitto*.
ἐφέσπετο, *sequebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. *Ion.* a Verbo *Poet.* ἐφέσπομαι pro ἐφέπομαι, *sequor*.

ἔφεσσαι,

Ἔφεσσαι, *colloca*, 2. ſing. a. 1. Imper. med. *Poet.* pro ἔφεσαι, a Verbo ἐφέζω, vel ἐφίημι.

Ἐφέσσεσθαι, *impoſiturum eſſe*, f. 1. Inf. med. *Poet.* pro ἐφέσεσθαι, a Verbo eod.

Ἐφέστασαν, *inſtabant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. Verbi ἐφίστημι, *inſiſto*, (ſed leg. ἐφίσ.)

Ἐφέστηκα, *inſtiti*, 1. ſing. Perf. Ind. act. Verbi ἐφίστημι, *colloco in veſtigio*.

Ἐφεστῶτα, *inſiſtentem*, Acc. ſing. Perf. Part. act. *per Craſin Att.* pro ἐφεστάοτα pro ἐφεστακότα, ἐφεστηκότα, a Verbo eod.

Ἐφετμέων, *mandatorum*, Gen. plur. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab ἐφετμή, *mandatum*.

Ἐφεψιάωντο, *colloquebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. *Poet.* pro ἐφεψιῶντο, a Verbo ἐφεψιάομαι, *alludo iocoſis ſermonibus*.

Ἐφεώρα, *intuebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contr* pro ἐφεώραε, a Verbo ἐφοράω, *intueor*.

Ἐφῆκα, *immiſi*, 1. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφήλατο, *inſiluit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. Verbi ἐφάλλομαι, *inſilio*.

Ἐφήμενος, *inſidens*, Præſ. Part. Verbi ἔφημαι, *inſideo*.

Ἔφηνε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi φαίνω, *oſtendo*.

Ἐφῆπται, *attigit*, *ſeſe agglutinauit*, *adhæſit*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἐφάπτομαι.

Ἐφήσεις, *impelles*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi ἐφίημι, *impello*.

Ἔφησθα, *dicebas*, 2. ſing. Imperf. Ind. act. *Æol.* pro ἔφης, a Verbo φημί, *dico*.

Ἐφησθεῖεν, *delectati ſint*, 3. pl. a. 1. Opt. paſſ. *per Syncop.* pro ἐφησθείησαν, a Verbo ἐφήδομαι, *delector ſuper aliqua re*.

Ἐφήσομαι, *immittam*, f. 1. Ind. med. Verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἔφθακα, *præueni*, Perf. Ind. act. Verbi φθάνω, *præuenio*.

Ἔφθαξα, *præueni*, 1. ſing. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἔφθασα, a Verbo eod.

Ἐφθάρην, *perii*, vel *aliquod malum*, *cædem intuli*, a. 2. Ind. paſſ. Verbi φθείρω, *corrumpo*.

Ἔφθαρκα, *corrupi*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐφθαρμένος, *interemtus*, *corruptus*, *aliquo delatus*, Perf. Part. paſſ. Verbi eiusd.

Ἔφθασα, *præueni*, a. 1. Ind. act. Verbi φθάνω, *præuenio*.

Ἐφθέγγοντο, *loquebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. med. Verbi φθέγγομαι, *loquor*.

Ἐφθέγξαο, *locutus es*, 2. ſing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξασο, a Verbo eod.

Ἔφθην, *præueni*, a 2. Ind. act. quaſi a φθῆμι, quod eſt a Verbo φθάνω, *præuenio*.

Ἐφθίαθ' pro ἐφθίατο, *corrupti erant*, 3. plural. Plusq. Ind. paſſ. *Poet.* pro ἔφθιντο, a Verbo φθίω, *corrumpo*.

Ἐφθίσθην, *interii*, aor. 1. Ind. paſſ. Verbi φθίνω, vel φθίω, *corrumpo*.

Ἔφθιτο, *interierat*, 3. ſing. Plusq. Indic. paſſ. Verbi eiusd.

Ἔφθορα, *corrupi*, vel *perii*, Perf. Ind. med. Verbi φθείρω, *corrumpo*.

Ἐφιεῖσι, *immittunt*, 3. pl. Præſ. Ind. act. Verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφιγμένος, *qui alio peruenit*, *adeptus*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἐφικνέομαι, *peruenio*, *adipiſcor*.

Ἐφίει, *immittebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐφίεε, a Verbo ἐφιέω pro ἐφίημι.

Ἐφιέμεν, *immittere*, Præſ. Infin. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, a Verbo ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἐφίζοισα, *inſidens*, Præſ. Part. act. *Dor.* pro ἐφίζουσα, a Verbo ἐφίζω, *inſideo*.

Ἐφίησι, *permittit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. Verbi ἐφίημι, *permitto*.

Ἐφίητι, *permittit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι, a Verbo eod.

Ἐφικέσθαι, *perueniſſe*, aor. 2. Inf. med. Verbi ἐφικνέομαι, *peruenio*.

Ἐφίλαθεν, *dilecti ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. *Dor.* & *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, a Verbo φιλέω, *diligo*.

Ἐφίλασα, *dilexi*, 1. ſing. aor. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἐφίλησα, a Verbo eod.

Ἐφίλατο, *dilexit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. quaſi a φίλω, *amo*.

Ἐφίλετο, *amabatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. Verbi φίλημι pro φιλέω, *amo*, vel a φίλω.

Ἐφίλευν, *diligebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐφίλουν, *contr.* ex ἐφίλεον, a Verbo φιλέω, *diligo*.

Ἐφίληθεν, *dilecti ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφιλήθησαν, a Verbo eod.

Ἐφιλονείκουν, *rixabantur*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, a Verbo φιλονεικέω, *rixor*, *contendo*, *æmulor*.

Ἐφίσδει, *inſidet*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro ἐφίζει, a Verbo ἐφίζω, *inſideo*.

Ἐφίστη, *inſtabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐφίστημι, *inſto*.

Ἔφλαδον, *obſtrepui*, a. 2. Ind. act. Verbi φλάζω, *obſtrepo*.

Ἔφλεξα, *exuſſi*, *accendi*, aor. 1. Ind. act. Verbi φλέγω, *vro*.

Ἐφλέχθη, *flagrauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. Verbi eiusd.

Ἐφόβηθεν, *territi fuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐφοβήθησαν, a Verbo φοβέω, *metum incutio*.

Ἐφοίτα, *ibat*, *itabat*, *frequentabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐφοίταε, a Verbo φοιτάω.

Ἐφοίτη, *idem*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro antecedente ἐφοίτα.

Ἐφοπλισόμεσθα, *præparabimur*, *accingemur*, 1. pl. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ἐφοπλισόμεθα, a Verbo ἐφοπλίζω, *inſtruo armis ad pugnam*.

Ἐφόρεις, *ferebas*, 2. ſing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro ἐφόρεες, a Verbo φορέω, *fero*.

Ἐφόρευν, *ferebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐφόρουν, quod *contr.* dicitur pro ἐφόρεον, a Verbo eod.

Ἐφορμαθεὶς, *a quo eſt impetus factus*, *percitus*, a. 1. Part. paſſ. *Dor.* pro ἐφορμηθεὶς, a Verbo ἐφορμάω, *ruo*, *impetum facio*.

Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, aor. 1. Inf. med. Verbi eiusd.

Ἔφραδον, *dixi*, aor. 2. Ind. act. Verbi φράζω, *dico*.

Ἔφραξα,

Ἔφραξα, *occlusi*, a. 1. Ind. act. Verbi φράσσω, *sepio*, *occludo*.

Ἐφράσαθ, pro ἐφράσατε, *excogitauit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi φράζω.

Ἐφράσσαντο, *consultauerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. *Poet* pro ἐφράσαντο, a Verbo eod.

Ἐφρόνεν, *sentiebam*, vel *sentiebant*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐφρόνεον, a Verbo φρονέω, *sentio*.

Ἐφρούρει, *custodiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐφρούρεε, a Verbo φρουρέω, *custodio*.

Ἐφρυάττετο, *fremebat*, *insolescebat*, *superbiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi φρυάττομαι.

Ἔφρυξα, *torrui*, a. 1. Ind. act. Verbi φρύγω, vel φρύσσω, *torreo*.

Ἔφυ, *natus est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi φῦμι, *nascor*.

Ἔφυγον, *fugi*, aor. 2. Ind. act. Verbi φεύγω, *fugio*.

Ἐφύγοσαν, *fugerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον, a Verbo eod.

Ἐφύη, *enatus est*, 3. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi φύω, vel φῦμι, *nascor*.

Ἐφύρον, *miscebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi φύρω.

Ἐφύσα, *sufflabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐφύσαε, a Verbo φυσάω, *spiro*.

Ἐφύσση, *sufflabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* & *Poet.* pro ἐφύσα, *contr.* ex ἐφύσαε, a Verbo φυσάω, *sufflo*

Ἐφώνεεν, *loquebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo φωνέω, *loquor*.

Ἐφώνει, *clamabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro ἐφώνεε, a Verbo eod.

Ἔχαδον, *hiaui*, aor. 2. Indicat. act. Verbi χάζω, *hio*.

Ἐχαλάσθην, *laxatus*, *remissus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi χαλάω, *remitto*.

Ἐχαλέπηνα, *difficilem me praebui*, 1. sing. a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἐχαλέπανα, a Verbo χαλεπαίνω, *difficilem me praebeo*, *stomachor*.

Ἔχανον, *hiaui*, a. 2. Ind. act. Verbi χαίνω, *hisco*, *hio*.

Ἐχαράκου, *vallum circumducebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐχαράκοε, a Verbo χαρακόω, *vallum circumduco*.

Ἐχάρην, *gauisus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi χαίρω, *gaudeo*.

Ἔχεα, *effudi*, a. 1. Ind. act. pro ἔχευσα, a Verbo χέω, *fundo*.

Ἐχειροτονήθη, *per suffragia creatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi χειροτονέω, *per suffragia deligo muneri praeficiendum*.

Ἐχέμεν, *habere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἔχειν, a Verbo ἔχω, *habeo*.

Ἔχεν, *habet*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἔχει, vel *habebat*, vel 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro εἶχε, *habebat*, a Verbo ἔχω, *habeo*.

Ἔχεο, *habere*, *habearis*, 2. sing. Præs. Imperat. pass. *Ion.* pro ἔχου, a Verbo eod.

Ἔχεσκε, *habebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro εἶχε, a Verbo eod.

Ἔχετ' pro ἔχετο, *tenebatur*, 3. sing. Imperfect. Ind. pass. *Ion.* pro εἴχετο, a Verbo eod.

Ἐχέτην, *tenebant*, 3. dual. Imperf. Ind act. *Ion.* pro εἰχέτην, a Verbo eod.

Ἔχευα, *effudi*, a. 1. Ind. act. pro ἔχευσα, a Verbo χέω, *fundo*.

Ἐχεύατο, *effudit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. pro ἐχεύσατο, a Verbo eod.

Ἔχηρα, *gauisus sum*, aor. 1. Ind. act. *Att.* pro ἔχαρα, a Verbo χαίρω, *gaudeo*.

Ἔχθαιρ' pro ἔχθαιρε, *odio persequere*, 2. sing. Præs. Imperat. act. Verbi ἐχθαίρω, *odio prosequor*.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Ἐχθαίροντι, *odio prosequuntur*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρουσι, a Verbo eod.

Ἔχθει, *odit*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi ἔχθω, *odio prosequor*.

Ἐχθήρειε, *inimicus sit*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. *Aeol.* pro ἐχθήραι, a Verbo ἐχθαίρω, *odio prosequor*.

Ἐχθήρω, *odio habeam*, a. 1. Coniunct. act. *Att.* pro ἐχθάρω, a Verbo eod.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*, f. 1. Ind. med. Verbi ἐχθάνομαι, *inimicus sum*.

Ἔχοισα, *habens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἔχουσα, a Verbo ἔχω, *habeo*.

Ἐχόλωσε, *ad iram commouit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi χολόω, *ad iram commoueo*.

Ἔχομες, *habemus*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἔχομεν, a Verbo ἔχω, *habeo*.

Ἔχον, *habebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro εἶχον, a Verbo eod.

Ἔχονθ' pro ἔχοντ', ob sequentem adspiratam, & ἔχοντ' pro ἔχοντα, *habentem*, Acc. sing. Præs. Part. act. Verbi eiusd.

Ἐχραυσα, *leuiter sauciaui*, a. 1. Ind. act. Verbi χραύω, *leuiter saucio*.

Ἐχρῆν, *oportebat*, Imperf. Ind. act. Verbi impersonal. χρή, *oportet*.

Ἐχρησάμεθα, *vsi sumus*, 1. plur. a. 1. Ind. med. Verbi χράομαι, *vtor*.

Ἐχρήσθην, *oraculo editus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi χράω, *oracula reddo*.

Ἐχρῆτο, *vtebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, *contr.* ex ἐχράετο, a Verbo χράομαι, *vtor*.

Ἐχρέωντο, *vtebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. *Poet.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, a Verbo χράομαι, *vtor*.

Ἐχύθη, *fusus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. pass. Verbi χύω, *fundo*.

Ἐχύμην, *effusus eram*, Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro κεχύμην, a Verbo eod.

Ἔχωντι, *habeant*, 3. plur. Præs. Coniunct. act. *Dor.* pro ἔχωσι, a Verbo ἔχω, *habeo*.

Ἐχώρει, *capiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro ἐχώρεε, a Verbo χωρέω, *capio*.

Ἐχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi χώομαι, *irascor*.

Ἐχώσθην, *adgestus fui*, aor. 1. Ind. pass. Verbi χώννυω, vel χώννυμι, pro χόω, *adgero*.

Ἐψαθάλατο, *tractauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. Verbi ψαθάλλω, *tracto*

Ἐψάλαται, *leuiter tacti sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass.

passf. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, a Verbo ψάλλω, *leuiter tango.*

Ἕψεαι, *sequeris*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἕψεσαι, a Verbo ἕπομαι, *sequor.*

Ἑψεμεν. *coquere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἕψειν, a Verbo ἕψω, *coquo.*

Ἕψεται, *sequetur*, 3. sing. f. 1. Ind. med. Verbi ἕπομαι, *sequor.*

Ἐψεύσθησαν, *decepti sunt*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ψεύδω, *decipio, mendacio circumuenio.*

Ἐψηλάφησα, *contrectaui*, a. 1. Ind. act. Verbi ψηλαφάω, *contrecto.*

Ἐψιάασθαι, *dicere*, Præs. Inf. med. *Poet.* pro ἐψιᾶσθαι, *contr.* ex ἐψιάεσθαι, a Verbo ἐψιάομαι, *dico.*

Ἐψιθυρίσδομες, *susurrabamus*, 1. plur. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζομεν, a Verbo ψιθυρίζω, *susurro.*

Ἐψιόωντ' pro ἐψιόωντο, *iocose colloquebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Poet.* & *Ion.* pro ἐψιῶντο, a Verbo ἐψιάομαι.

Ἐψυχαγώγει, *animum flectebat, delectabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἐψυχαγώγεε, a Verbo ψυχαγωγέω.

Ἕω, *miserim*, a. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro ὧ, a Verbo ἵημι, *mitto.*

Ἔω, *sim*, Præs. Coniunct. *Ion.* pro ὦ, a Verbo εἰμὶ, *sum.*

Ἑῷ, *suo*, Dat. sing. ab ἑὸς, *suus.*

Ἔωγα, *aperui*, Perf. Ind. med. *Att.* pro ὦγα, a Verbo οἴγω, *aperio.*

Ἔωγμαι, *patefactus sum*, Perf. Ind. pass. *Att.* pro ὦγμαι, a Verbo eod.

Ἐωγυῖα, *aperta*, Perf. Part. med. f. g. *Att.* pro ὠγυῖα, a Verbo eod.

Ἔωθα, *solitus sum*, Perf. Ind. med. *Æol.* & *Ion.* pro εἴωθα, a Verbo ἔθω, *soleo.*

Ἐώθουν, *pellebam*, Imperf. Ind. act. *Att.* & *contr.* pro ὤθεον, a Verbo ὠθέω, *pello.*

Ἐῴκειν, *similis eram*, Plusq. Indic. med. pro ἐοίκειν, vnde 3. perf. pl. ἐῴκεσαν, pro ἐοίκεισαν, a Verbo εἴκω, *similis sum.*

Ἐώλπειν, *sperauerám*, Plusq. Ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἠόλπειν, a Verbo ἔλπω, *sperare facio.*

Ἕωμεν, *miserimus*, 1. pl. a. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro ὧμεν, a Verbo ἵημι, *mitto.*

Ἐῷμι, *sinerem*, Præs. Opt. act. *contr.* pro ἐάοιμι, a Verbo ἐάω, *sino.*

Ἐὼν, *qui est*, Præs. Part. act. *Ion.* pro ὢν, a Verbo εἰμὶ, *sum.*

Ἐώνημαι, *emi*, Perf. Ind. pass. *Att.* pro ὤνημαι, a Verbo ὠνέομαι, *emo.*

Ἐωνούμην, *emebam*, Imperf. Ind. pass. *Att.* pro ὠνούμην, a Verbo eod.

Ἐῳνοχόουν, *vinum fundebam*, Imperf. Ind. act. *Att* pro ᾠνοχόουν, quod *contr.* dicitur pro ᾠνοχόεον, a Verbo οἰνοχοέω, *vinum fundo.*

Ἔωξα, *aperui*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ὦξα, a Verbo οἴγω, *aperio.*

Ἑώρα, *intuebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Att.* & *contr* pro ὥραε, a Verbo ὁράω, *video.*

Ἑώρακας, *vidisti*, 1. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ὤρακας, a Verbo eod.

Ἐώργειν, *feceram*, Plusq. Ind. med. *Poet.* & *Att.* pro ἐόργαν, vel ὤργειν, a Verbo ἔργω, *facio.*

Ἑώρταζον, *celebrabam festum*, Imperf. Ind. act. Verbi ἑορτάζω, *celebro festum.*

Ἑώρων, *videbam*, vel *videbant*, Imperf. Indic. act. *Att.* & *contract.* pro ὥραον, a Verbo ὁράω, *video.*

Ἕως, *dum*, *Poet.* pro ὥς.

Ἔωσα, *repuli*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ὦσα, a Verbo ὠθέω, vel ὤθω, *pello.*

Ἐώσθην, *reiectus sum*, aor. 1. Ind. pass. *Att.* pro ὤσθην, a Verbo eod.

Ἔωσι, *sint*, 3. pl Præs. Coniunct. act. *Ion.* pro ὦσι, a Verbo εἰμὶ, *sum.*

Ἔωσται, *reiectus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Att.* pro ὦσται, a Verbo ὠθέω, *pello.*

Ἑωϋτοῦ, *sui ipsius*, *Ion.* pro ἑαυτοῦ.

Z.

Ζαεὶς, *flans*, Præs. Part. act. Verbi ζάημι, *flo, spiro.*

Ζαθέοιο, *valde diuini*, Gen. sing. *Ion.* pro ζαθέου, a Nom. ζάθεος, *valde diuinus.*

Ζαῖεν, *vixissent*, 3. pl. Præs. Opt. act. *Boeot.* pro ζαίησαν, a Verbo ζῆμι pro ζάω, *viuo.*

Ζάλευ, *aemulare*, 2. sing. Præs. Imperf. med. *Dor.* pro ζηλοῦ, *contr.* ex ζηλόου, a Verbo ζηλόω, *aemulor.*

Ζαλῶ, *aemulor*, Præs. Ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ζηλόω.

Ζαλωτὸν, *aemulandum*, Acc. sing. *Dor.* pro ζηλωτὸν, a ζηλωτὸς, *aemulandus.*

Ζαμένησε, *vires intendit*, 3 sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐζαμένησε, a Verbo ζαμενέω, *vires intendo.*

Ζὰν, *Iuppiter*, Nom. sing. *Dor.* pro ζὴν.

Ζανὸς, *Iouis*, Gen. sing. *Dor.* pro ζηνὸς, ab antecedente ζὴν.

Ζατεῦσα, *quaerens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro ζητοῦσα, a Verbo ζητέω, *quaero.*

Ζείουσα, *feruens*, Præs. Part. act. f. g. *Ion.* pro ζέουσα, a Verbo ζέω, *ferueo.*

Ζέσε, *feruuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, a Verbo eodem.

Ζεσθεὶς, *feruefactus*, a. 1. Part. pass. Verbi eiusd.

Ζευγνύασι, *iungunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Ion.* pro ζευγνῦσι, a Verbo ζεύγνυμι, *iungo.*

Ζεῦξαι, *iunxisse*, a. 1. Inf. act. Verbi eiusd.

Ζεύξω, *iungam*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ζῆ, *viue*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Dor.* pro ζῆ, *contr.* ex ζάε, a Verbo ζάω, *viuo.*

Ζῆθι, *viue*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ζῆμι, *viuo.*

Ζηλοῖ, *aemulatur, inuidet*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro ζηλόει, a Verbo ζηλόω, *aemulor.*

Ζῆν, *viuere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ζᾶν, a Verbo ζάω, *viuo.*

Ζῆς, *viuis*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ζᾷς, *contr.* ex ζάεις, a Verbo eod.

Ζήσασα, *quae vixerat*, a. 1. Part. act. f. g. Verbi eiusd.

Ζήσῃ, *viues*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ζήσεαι, a Verbo eod.

Ζήτει, *quaere*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ζήτεε, a Verbo ζητέω, *quaero.*

Ζητεῦς,

τείῃς, *quaeras*, 2. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi ζητεύω, *quaero*.

τω, *viuat*, 3. sing. Præs. Imper. act. *Dor.* pro ζάτω, *contr.* ex ζαέτω, a Verbo ζάω, *viuo*.

ητῶμεν, *quaeramus*, 1. pl. Præs. Coniunct. act. *contr.* pro ζητέωμεν, a Verbo ζητέω, *quaero*.

ῆς, *vitae*, Gen. sing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζωὴ, *vita*.

σθω, *cingatur*, 3. sing. Præs. Imper. pass. *contr.* pro ζοέσθω, a Verbo ζόω pro ζώννυμι, *cingo*.

φεροῖο, *caliginosi*, Gen. sing. *Ion.* pro ζοφερῦ, a ζοφερὸς, *caliginosus*.

υγέντες, *iuncti*, Nom. pl. a. 2. Part. pass. Verbi ζεύγνυμι, *iungo*.

ώγρει, *viuum cape*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro ζώγρεε, a Verbo ζωγρέω, *viuum capio*, vel *captiuum superstitem seruo*.

ωγρῶν, *viuum capiens*, Præs. Part. act. n. g. *contr.* pro ζωγρέον, a Verbo eod.

ῶε, *viuebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔζωε, a Verbo ζώω, *Poet* pro ζάω, *viuo*.

ώεσκον, *viuebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔζωον, a Verbo eod.

ῴην, *viuerem*, Præs. Opt. act. *Att.* pro ζῷμι, *contr.* pro ζάοιμι, a Verbo ζάω, *viuo*.

ωῇσιν, *vitis*, Dat. pl. *Ion* & cum ν ἐφελκ. pro ζωαῖς, a Nom. ζωὴ, *vita*.

ῶμεν, *viuimus*, 1. pl. Præs. Ind. act. *contr.* pro ζάομεν, a Verbo ζάω, *viuo*.

ῶν, *viuens*, Præs. Part. act. n. g. *contr.* pro ζάον, a Verbo eod.

ζωννύσκετο, *cingebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐζώννυτο, a Verbo ζώννυμι, *cingo*.

Ζῶντα, *viuentem*, Accus. sing. Præs. Part. act. *contr.* pro ζάοντα, a Verbo ζάω, *viuo*.

Ζώοιμι, *viuam*, Præs. Opt. act. Verbi Poetici ζώω, pro ζάω, *viuo*.

Ζώοισι, *animalibus*, Dat. pl. *Ion.* pro ζώοις, a ζῶον, *animal*.

Ζώοντε, *viuos*, Nom. dual. Præs. Part. act. Verbi Poetici ζώω pro ζάω, *viuo*.

Ζῶσαι, *cinxisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ζώννυμι pro ζόω, *cingo*.

Ζῶσαν, *viuentem*, Acc. sing. Part. Præs. *contr.* pro ζάουσαν, a Verbo ζάω, *viuo*.

Ζώσει, *cinget*, 3 sing. f. 1. Ind. act. Verbi ζώννυμι, *cingo*.

Ζῶσι, *viuunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *contr.* pro ζάουσι, a Verbo ζάω, *viuo*.

Η.

Ἦα, *eram*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἤϊα, *iui*, Perf. Ind. med. *Att.* pro εἶα, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἥατο, *sedebant*, 3. plur. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἧντο, a Verbo ἧμαι, *sedeo*.

Ἥβας, *pubis*, Gen. sing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη, *pubes*.

Ἥβηκα, *pubes factus sum*, Perf. Ind. act. Verbi sequentis.

Ἡβηκὼς, *adultus*, Perf. Part. act. Verbi ἡβάω, *pubesco*.

Ἥβησα, *ad pubertatem perueni*, a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset*. 3. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro ἡβήσαι, a Verbo eod.

Ἠβελήθην, *volui*, a. 1. Ind. *Att.* pro ἐβελήθην, a Verbo βέλομαι, *volo*.

Ἡβῴην, *pubescerem*, Præs. Opt. act. *Att.* pro ἡβάοιμι, a Verbo ἡβάω, *pubesco*.

Ἡβώοιμι, *pubescerem*, Præs. Optat. act. Verbi Poetici ἡβώω pro ἡβάω, *pubesco*.

Ἡβώωσα, *pubescens*, Præs. Part. act. f. g. *Poet.* pro ἡβῶσα, *contr.* ex ἡβάουσα, a Verbo ἡβάω, *pubesco*.

Ἦγ' pro ἦγε, *duxit*, 3. sing. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. Verbi ἄγω, *duco*.

Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*, 2. sing. a. 2. Ind. med. *Att* pro ἤγετο, a Verbo eod.

Ἤγαγον, *duxi*, a. 2 Ind. act *Att.* pro ἦγον, a Verbo eod vel Imperf. ab ἀγάγω.

Ἠγαθέῃ, *valde diuinae*, Dat. sing. f. g. ab ἠγάθεος, *valde diuinus*.

Ἠγαλλιάσατο, *exsultauit*. 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἀγαλλιάω, *exsulto*.

Ἠγάμην, *admirabar*, *diligebam*, Imperf. Ind. act. Verbi ἄγαμαι, *admiror*.

Ἠγάπα, *diligebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act *contract.* pro ἠγάπαε, a Verbo ἀγαπάω, *diligo*.

Ἠγάπευν, *amabant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Dor*, pro ἠγάπεν, *contr.* ex ἠγάπεον, ab ἀγαπέω.

Ἠγασάμην, *admiratus sum*, a. 1. Ind. med. Verbi ἀγάζομαι, vel ἄγαμαι, *admiror*.

Ἠγάσθην, *in admirationem raptus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi eiusd. ἄγαμαι.

Ἠγγάρευσαν, *coegerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. Verbi ἀγγαρεύω, *cogo*.

Ἠγγειλάμην, *nunciaui*, a. 1. Ind. med. Verbi ἀγγέλλω, *nuncio*.

Ἤγγικα, *appropinquaui*, Perf. Ind. act. Verbi ἐγγίζω, *appropinquo*.

Ἠγγυᾶτο, *sponsorem accipiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. *contr.* pro ἠγγυάετο, a Verbo ἐγγυάομαι, *sponsorem accipio* vel *approbari mihi patior*.

Ἦγε, *abduxit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἄγω, *duco*.

Ἤγειρα, *excitaui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐγείρω, *excito*.

Ἡγεῖσθαι, *cogitare*, *existimare*, Præs. Inf. med. Verbi ἡγέομαι, *cogito*, *duco*.

Ἡγεῖται, *ducit*, 3. sing. Præs. Ind. med. *contr.* pro ἡγέεται, a Verbo eod.

Ἡγεμονῆα, *ducem*, Acc. sing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεὺς, *dux*.

Ἠγερέθοντο, *coibant*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. Verbi ἀγερέθομαι, *congregor*.

Ἤγερθεν, *conuenerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. pass. *Boeot.* pro ἠγέρθησαν, a Verbo ἐγείρω, vel ἀγείρω, *congrego*.

Ἠγέρθην, *sum excitatus*, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἐγείρω, *excito*.

Ἤγερκα, *collegi*, Perf. Ind. act. Verbi ἀγείρω, *colligo*.

Ἤγεσθε, *duxistis*, 2. pl. Imperf. vel a. 2. Ind. med. Verbi ἄγω, *duco*.

Ἠγηγέρκειν, *excitaueram*, Plusq. Ind. act. *Att.* pro ἐγέρκειν, a Verbo ἐγείρω, *excito*.

Ἤγην, *fractus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*.

Ἤγησαι, *duxiſti*, 2. ſing. a. 1. Imper. med. Verbi ἡγέομαι, *duco*.

Ἡγησάμην, *praeiui*, a. 1. Indic. med. Verbi eiusd.

Ἡγησάσθω, *dux ſit, praeat*, 3. ſing. a. 1. Imper. med. Verbi eiusd.

Ἦγμαι, *actus ſum*, Perf Ind. paſſ. Verbi ἄγω, *ago*.

Ἡγνικότες, *qui purificauerunt*, Nom. pl. Perf. Part. act. Verbi ἁγνίζω, *purifico*.

Ἡγνισμένος, *purificatus, februatus*, Perf. Part. paſſ. Verbi eiusd.

Ἠγνόηκα, *ignoraui, peccaui*, Perf. Ind. act. Verbi ἀγνοέω, *ignoro, labor*.

Ἠγνοίησε, *ignorauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ἠγνόησε, a Verbo eod.

Ἠγνόουν, *ignorabam*, vel *ignorabant*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠγνόεον, a Verbo eod.

Ἤγομεν, *ducebamus*, 1. pl. Imperf. Ind. act. Verbi ἄγω, *duco*.

Ἠγορεύθησαν, *renunciati ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἀγορεύω, *verba facio*.

Ἠγορόωντο, *concionabantur*, 3. pl Imperf. Ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγορῶντο, a Verbo ἀγοράομαι, *concionor*.

Ἠγρετο, *excitabatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. *Poet.* pro ἠγείρετο, a V. ἐγείρω, vel ἔγρω, *excito*.

Ἠγρίωσαι, *elatus es ad ferociam*, 2. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἀγριόω, *effero*.

Ἠγριῶσθαι, *elatum eſſe*, Perf. Ind. paſſ. Verbi eiusd.

Ἠγροικισάμην, *in agro vixi*, a. 1. Ind. med. Verbi ἀγροικίζομαι, *in agro viuo*.

Ἥδα, *placui*, Perf. Ind. med. Verbi ἀνδάνω, pro ἅδω, *placeo*.

Ἠδάφωται, *proſtratus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἐδαφόω, *proſterno*.

Ἤδεα, *cognoueram*, 1. ſing. Pluſq. Ind. act. *Ion.* pro ᾔδειν, *Att.* & *per ſyncop* ex εἰδήκειν, a Verbo εἴδω pro εἴδεω, *ſcio*.

Ἤδειμεν, *cognoueramus*, 1. pl. Plusq. Ind. act. *Att.* & *per Syncop.* pro εἰδήκειμεν, a Verbo eodem.

Ἤδειν, *noueram*, Plusq. Ind. act. *Att.* & *per Syncop.* pro εἰδήκειν, a Verbo eod.

Ἤδεισθα, *noueras*, 2. ſing. Pluſq. Ind. act. *Att.* *Æol.* & *per Sync.* pro εἰδήκεις, a Verbo eod.

Ἤδεκα, *comedi*, Perf. Ind. act. *Att.* a Verbo ἐδέω, pro quo vſurpatur ἔδω, *edo*.

Ἡδέος, *iucundi*, Gen. ſing. ab ἡδὺς, *iucundus*.

Ἤδεσαν, *nouerant*, 3. plur. Plusq. Ind. act. *Att.* pro εἰδήκεισαν, a Verbo εἴδω, *ſcio*.

Ἠδέσθην, *reueritus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi αἰδέομαι, *vereor, pudore moueor*.

Ἤδην, *noram*, Pluſq. Ind. act. *Att.* pro εἰδήκειν, a Verbo εἴδω, *ſcio*.

Ἡδομένη, *delectata*, Præſ. Part. med. f. g. Verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἦδον, *canebam*, Imperf. Ind. act. Verbi ᾄδω, *contr.* pro ἀείδω, *cano*.

Ἥδρασα, *ſtabiliui*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἑδράζω, *ſtabilio*.

Ἡδρηκὼς, *adultus*, Præſ. Part. act. Verbi ἁδρέω, *adoleſco*.

Ἡδρύνθην, *robuſtus euaſi*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἁδρύνω, *craſſum reddo*.

Ἠδύναιντο, *poſſint*, 3. pl. Præſ. Opt. *Ion.* pro δύναιντο, a Verbo δύναμαι, *poſſum*.

Ἠδυνάμην, *poteram*, Imperf. Ind. med. V. eiusd.

Ἠδυνήθην, *potui*, a. 1. Ind. paſſ. *Att.* pro ἐδυνήθην, a Verbo eod.

Ἥδυνται, *edulcatus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἡδύνω, *ſuauitate condio*.

Ἦε, *erat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Poet* pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *ſum*, vel antiquo ἔω.

Ἤεα, *iueram*, Pluſq. Ind. med. *Ion.* pro ᾔειν, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἤει, *iuerat*, 3. ſing. Pluſq. Indic. med. Verbi eiusd.

Ἠείδειν, *ſciueram*, Pluſq. Ind. med. *Att.* pro εἴδειν, a Verbo εἰδέω, *ſcio*.

Ἠείδῃς, *ſciueris*, 2. ſing. Pluſq. Coniunct. med. *Att.* pro εἴδῃς, a Verbo eodem.

Ἤειν, *iueram*, Pluſquamperf. Ind. med. Verbi εἶμι, *eo*.

Ἤειρα, *nexui*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro εἶρα, a Verbo εἴρω, *necto*.

Ἠέλιον, *ſolem*, Accuſ. ſing. *Poet.* pro ἥλιον, ab ἥλιος, *ſol*.

Ἤεν, *erat*, 3. ſing. Imperf. Ind. *Att.* pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἠέρα, *nebulam*, Acc. ſing. ab ἠὴρ, *Poet.* pro ἀὴρ, *aër, caligo, nebula*.

Ἠερέθονται, *attolluntur*, 3. pl. Præſ. Ind paſſ. Verbi ἀερέθομαι, vel ἠερέθομαι, *attollor*.

Ἠέρθην, *ſublatus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἀείρω, vel αἴρω, *attollo*.

Ἠέρι, *aëri*, Dat. ſing. *Poet.* pro ἀέρι, ab ἀὴρ, *aër*.

Ἤερτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. Verbi ἀείρω, vel αἴρω, *attollo*.

Ἤεσαν, *iuerunt*, 3 pl. Plusq. Ind. act. *Att.* pro ᾔεισαν, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἤην, *eram*, Imperf. Ind. *Poet.* pro ἦν, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἠζάνθην, *ſiccatus ſum*, aor. 1. Ind. paſſ. Verbi ἀζαίνω, *ſicco*.

Ἤθα, *conſueui*, Perf. Ind. med. *Att.* pro εἴωθα, ſeu εἶθα, a Verbo ἔθω, *conſueſco*.

Ἠθάδ' pro ἠθάδα, *conſuetam*, Acc. ſing. ab ἠθὰς, *conſueta*.

Ἠθεῖ pro ἠθεῖε, *venerande*, Voc. ſing. ab ἠθεῖος, *venerandus*.

Ἠθεῖν, *colare*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ἠθέειν, a Verbo ἠθέω, *colo*.

Ἤθελε, *volebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἤθηκα, *colaui*, Perf. Ind. act. Verbi ἠθέω, *colo*.

Ἠθύμουν, *ad iram prouocabam*, Imperf. Ind. act. *Att.* & *contr.* pro ἐθύμοον, a Verbo θυμόω, *ad iram prouoco*, vel *animum deſpondebam*, aut *deſpondebant*, ab ἀθυμέω.

Ἧι pro ἥιε, *iuit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. *Ion.* pro ἧς, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἤϊκτο, *ſimilis erat*, 3. ſing. Pluſq. Indic. paſſ. *Poet.* pro εἴκτο, a Verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἤιμεν, *iueramus*, 1. pl. Pluſq. Ind. med. *Att.* pro ᾔειμεν, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἤϊξα, *irrui*, aor. 1. Indicat. act. Verbi ἀΐσσω, *irruo*.

Ἤϊξαι, *ſimilis factus es*, 2. ſing. Perf. Ind. paſſ. *Poet.* pro εἶξαι, a Verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἠϊόν'

Ἠϊόν' pro ἠϊόνα, *littus*, Accus. sing. ab ἠϊών, *littus*.

Ἠϊόνεσσι, *littoribus*, Dat. pl. *Ion.* pro ἠϊόνεσι, ab eod.

Ἠϊονῆσαι, *adsperſiſſe*. a. 1. Inf. act. *Ion.* pro αἰονῆσαι, a Verbo αἰονάω, *adſpergo*.

Ἠῖς, *quibus*, Dat. pl. *Poet.* pro ἧς, & hoc *Ion.* pro αἷς, ab ἥ, *quae*, fem. ab ὅς, *qui*.

Ἤισαν, *iuerunt*, 3. pl. a. 1. vel Imperf. Ind. *Poet.* pro εἶσαν, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἤισκεν, *adſimilabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐΐσκω, *adſimilo*.

Ἠΐστωσα, *euerti, ignotum* vel *ignorabile reddidi*, a. 1. Ind. act. V. ἀϊστόω, *memoriam alicuius aboleo*.

Ἠΐχθην, *incurri*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἀΐσσω, *irruo*.

Ἤιχι, pro ᾗ, *vbi*.

Ἧκ' pro ἧκε, *miſit*, a. 1. Ind. act. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἦκα, *comedi*. Perf. Ind. act. Verbi ἔδω, *edo*.

Ἧκα, *miſi*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἵημι, *mitto*, item *remiſſe, lente, tacite*.

Ἤικαζον, *adſimilabam*, Imperf. Ind. act. *Att.* pro εἴκαζον, a Verbo εἰκάζω, *adſimilo*,

Ἥκασι, *venerunt*, 3. plur. Perf. Ind. act. Verbi ἥκω, *venio*, vel potius ab εἶμι, *eo*.

Ἤκαχον, *dolui*. aor. 2. Ind. act. Verbi ἀκαχέω, *doleo*.

Ἧκε, *immiſit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἤικειν, *ſimilis eram*, Pluſqu. Ind. act. *Att.* pro εἴκειν, a Verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἠκεσάμην, *medicinam adhibui*, aor. 1. Ind. med. Verbi ἀκέομαι, *ſano*.

Ἠκηκόειν, *audieram*, Pluſq. Ind. med. *Att.* pro ἀκηκόειν, a Verbo ἀκόω, *audio*.

Ἠικισάμην, *contumelioſe tractaui*, a. 1. Ind. med. Verbi αἰκίζω, *contumelioſe tracto*.

Ἠκολούθει, *ſequebatur*. 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠκολούθεε, a Verbo ἀκολουθέω.

Ἤκομεν, *veniebamus*, 1. plur. Imperf. Ind. act. Verbi ἥκω, *venio*.

Ἠκόνημαι, *ſum acutus*, Perfect. Ind. paſſ. Verbi ἀκονάω, *acuo*.

Ἦ κου, *Ion.* pro ἦ που, *certe*.

Ἠκριβωμένος, *accurate perquiſitus, diligenter elaboratus, accuratus*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἀκριβόω, *plane cognoſco*.

Ἠκροάσατο, *audiuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. Verbi ἀκροάομαι, *audio*.

Ἠκρωτηριασμένος, *extremis artubus mutilatus*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἀκρωτηριάζω.

Ἦκτο, *actus erat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. Verbi ἄγω, *ago*.

Ἠκυρώσατε, *antiquaſtis*, 2. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἀκυρόω, *antiquo*.

Ἠλάθην, *ciectus, abactus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἐλαύνω pro ἐλάω, *agito*.

Ἤλακα, *expuli*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἠλάλαξα, *clamaui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἀλαλάζω, *clamo alala*.

Ἡλάμην, *exſilii*, a. 1. Ind. med. Verbi ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἤλασ' pro ἤλασε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἐλαύνω, *agito*.

Ἠλάστεον, *indignabar*, Imperf. Ind. act. Verbi ἀλαστέω, *indignor*.

Ἠλάστρεις, *agebas*, 2. ſing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠλάστρεες, a Verbo ἐλαστρέω, *ago*.

Ἥλατο, *ſaltauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. Verbi ἅλλομαι, *ſalio*.

Ἠλαττονοῦντο, *decreuerunt*, 3. pl. Imperf. Ind. paſſ. *contr.* pro ἠλαττονέοντο, a Verbo ἐλαττονέω, *decreſco, minuo*.

Ἠλάττωσα, *minui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἐλαττόω, *minuo*.

Ἤλγηκα, *dolui*, Perf. Ind. act. Verbi ἀλγέω, *doleo*.

Ἤλγουν, *dolebam*, Imperf. Ind. act. *contr* pro ἤλγεον, a Verbo eod.

Ἤλειμμαι, *vnctus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi ἀλείφω, *vngo*, pro quo dicitur ἀλήλιμμαι.

Ἤλειφα, *vnxi*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἤλευα, *effugi*, a. 1. Ind. act. *Poet.* & *Æol.* pro ἤλευσα, a Verbo ἀλεύω, *vito*.

Ἠλήλατο, *transfixa eſt*, 3. ſing. Pluſqu. Ind. paſſ. *Att.* pro ἐλήλατο, a V. ἐλαύνω pro ἐλάω, *agito*.

Ἠληλίμμην, *vnctus eram*, Pluſq. Perf. Ind. paſſ. *Att.* pro ἠλίμμην, vel ἀληλίμμην, a Verbo ἀλείφω, *vngo*.

Ἦλθ' pro ἦλθε, *venit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi ἔρχομαι pro ἐλεύθω, *venio*.

Ἤλθοσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Boeot.* pro ἦλθον, a Verbo eod.

Ἡλίευον, *piſcabar*, Imperfect. Ind. act. Verbi ἁλιεύω, *piſcor*.

Ἠλινδῆσθαι, *volutum eſſe*, Perf. Inf. paſſ. Verbi ἀλινδέω, *voluo*.

Ἤλιτεν, *peccauit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi ἀλιτῶ vel ἀλιτέω, *pecco*.

Ἡλιωθεὶς, *inſolatus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi ἡλιόω, *inſolo*.

Ἧλκον, *trahebam*, Imperf. Ind. act. *Dor.* pro εἷλκον, a Verbo ἕλκω, *traho*.

Ἡλκωμένος, *exulceratus*, Perf. Part. paſſ. Verbi ἑλκόω, *exulcero*.

Ἠλλάγησαν, *mutati ſunt*, 3. pl. a. 2. Ind. paſſ. Verbi ἀλλάσσω, *muto*.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi ἀλλοιόω, *immuto*.

Ἠλλοτρίωνται, *alienati ſunt*, 3. plur. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἀλλοτριόω, *alieno*.

Ἠλοήθην, *contuſus ſum*, aor. 1. Ind. paſſ. Verbi ἀλοάω, *trituro, contundo*.

Ἠλοίησεν, *amputauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀλοιάω, *Poet.* pro ἀλοάω, *trituro*

Ἤλυθα, *veni*, Perf. Ind. med. Verbi ἔρχομαι pro ἐλεύθω, *venio*.

Ἤλυξα, *euitaui*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἀλύσκω, *euito*.

Ἥλωκα, *captus ſum*, Perf. Ind. act. Verbi ἅλωμι pro ἁλόω, *capio*.

Ἠλώμην, *vagabar*, Imperf. Ind. Verbi ἀλάομαι, *vagor*.

Ἥλων, *cepi* vel *capiebar*, aor. 2. Ind. act. Verbi ἅλωμι pro ἁλόω, *capio*.

Ἥλωσαν, *ceperunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. V. eiusd.

Ἠμάθηνεν, *in ignorantia verſatus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἠμάθανεν, a Verbo ἀμαθαίνω, *in ignorantia verſor, ſtolide me gero*.

Ἠμαθόεντα, arenosum, Acc. sing. Ion. pro ἀμαθόεντα, ab ἀμαθόεις, arenosus.

Ἤμαρτες, peccasti, 2. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἁμαρτάνω pro ἁμαρτέω, pecco.

Ἡμάτωμαι, cruentatus sum, Perf. Ind. pass. Verbi αἱματόω, cruento.

Ἤμβλακον, peccaui, a. 2. Ind. act. Verbi ἀμβλακέω, pecco.

Ἠμβλώθησαν, obtusi sunt, 3. plur. a. 1. Ind. pass. Verbi ἀμβλόω, obtundo.

Ἤμβροτον, aberraui, a. 2. Ind. act. Verbi ἀμβροτέω, pecco.

Ἡμέας, nos, Acc. pl. Ion. pro ἡμᾶς, ab ἐγὼ, ego.

Ἠμείβετο, respondit, 3. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi ἀμείβω, permuto.

Ἠμείδηκα, non risi, Perf. Ind. act. Verbi ἀμειδέω, non rideo.

Ἡμείων, nostrum, Gen. plur. Ion. pro ἡμέων, & hoc pro ἡμῶν, ab ἐγὼ, ego.

Ἠμελημένος, neglectus, Perf. Part. pass. Verbi ἀμελέω, negligo.

Ἤμελλ' pro ἤμελλε, & hoc pro ἔμελλε, futurus erat, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi μέλλω. futurus sum.

Ἠμέλουν, negligebant, 3. plur. Imperf. Ind. act. contr. pro ἠμέλεον, a Verbo ἀμελέω, negligo.

Ἤμεν, esse, Præs. Inf. Ion. pro εἶναι.

Ἥμενος, sedens, Præs. Part. Verbi ἧμαι, sedeo.

Ἡμερέων, dierum, Gen. pl. Ion. pro ἡμεράων, & hoc pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.

Ἦμες, esse, Præs. Inf. Dor. pro εἶναι, a Verbo εἰμὶ, sum.

Ἡμετέρης, nostræ, Gen. sing. Ion. pro ἡμετέρας, ab ἡμέτερος, noster.

Ἠμημένος, collectus, Perfect. Part. pass. Verbi ἀμάω, mete, colligo.

Ἤμην, eram, Imperf. Ind. med. Verbi εἰμὶ, sum.

Ἥμην, sedebam, Imperf. Ind. Verbi ἧμαι, sedeo.

Ἤμησε, collegit, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἀμάω, colligo.

Ἡμιθανῆ, semimortuum, Accus. sing. contr. pro ἡμιθανέα, ab ἡμιθανὴς, semimortuus.

Ἡμίπνουν, semiuiuum, Acc. sing. contr. pro ἡμίπνοον, ab ἡμίπνοος, semiuiuus.

Ἡμίσεος, dimidii, Gen. sing. contr. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς, dimidius.

Ἧμμαι, accensus sum, Perfect. Ind. pass. Verbi ἅπτω, tango, accendo.

Ἠμοιρηκὼς, qui expers fuit, Perf. Part. act. Verbi ἀμοιρέω, expers sum.

Ἠμπειχόμην, induebar, Imperf. Ind. pass. vel med. Poet. pro ἀμπειχόμην, a Verbo ἀμπέχω, circumdo.

Ἠμπισχόμην, induebar, Imperf. Ind. pass. vel med. Verbi ἀμπίσχω, circumdo.

Ἠμπεσχόμην, indutus sum, a. 2. Ind. med. Verbi ἀμπέχω, induo.

Ἤμυν' pro ἤμυνε, vltus est, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἀμύνω, vlciscor.

Ἠμύνατο, vltus est, 3. sing. a. 1. Ind. med. V. eiusd.

Ἤμυσε, cecidit vel clausit, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἠμύω, cado.

Ἠμφαγνόει, ex parte ignorabam, dubitabam, Imperf. Ind. act. contr. pro ἠμφαγνόεον, a Verbo ἀμφαγνοέω, ex parte ignoro, ambigo.

Ἠμφιεσμένος, indutus, Perf. Part. pass. Verbi ἀμφιέννυμι, induo, pro ἀμφιεσμένος.

Ἠμφίγνουν, dubitabam, Imperf. Ind. act. contr. pro ἠμφιγνόεον, a Verbo ἀμφιγνοέω, dubito.

Ἠμφιεννύμην, indutus eram, Imperf. Ind. pass. vel med. Verbi ἀμφιέννυμι, induo.

Ἠμφίεσα, vestiui, a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἠμφίεσμαι, indutus sum, Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἠμφισβήτουν, contendebam, Imperf. Indicat. act. contr. pro ἠμφισβήτεον, a Verbo ἀμφισβητέω, contendo.

Ἠναιδηκότες, impudentia vsi, Nom. pl. Perf. Part. act. Verbi ἀναιδέω, impudens sum.

Ἠνάλωσα, consumsi, a. 1. Ind. act. Dor. pro ἀνήλωσα, a Verbo ἀναλίσκω, consumo.

Ἠναντιώθην, aduersatus sum, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἐναντιόομαι, aduersor.

Ἤναξα, imperaui, aor. 1. Ind. act. Verbi ἀνάσσω, impero.

Ἤναρα, interfeci, aor. 1. Ind. act. Verbi ἐναίρω, interficio.

Ἤνασσεν, imperabat, 3. sing. Imperf. Indic. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀνάσσω, impero.

Ἥνδανον, placebam, Imperf. Ind. act. Verbi ἁνδάνω, placeo.

Ἠνδραγαθηκέναι, viriliter egisse, Perf. Inf. act. Verbi ἀνδραγαθέω, viriliter ago.

Ἠνδρώθην, ad virilem perueni ætatem, a. 1. Ind. pass. Verbi ἀνδρόω, virilem reddo.

Ἤνεγκα, tuli, aor. 1. Ind. act. Verbi φέρω pro ἐνέγκω, fero.

Ἠνέθην, laudatus sum, aor. 1. Ind. pass. Verbi αἰνέω, laudo,

Ἤνεικα, tuli, aor. 1. Ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a Verbo φέρω, fero.

Ἠνεῖπε, edixit, 3. sing. a. 1. Ind. act. Poet. pro ἀνεῖπε, a Verbo ἀνέπω, edico, veto, vel ἐνέπω.

Ἠνείχθην, delatus sum, a. 1. Ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, a Verbo φέρω, vel ἐνέγκω, fero.

Ἠνειχόμην, sustinebam, Imperf. Ind. med. Att. pro ἀνειχόμην, a Verbo ἀνέχομαι, sustineo, tolero.

Ἤνεπον, dixi, a. 2. Ind. act. Verbi ἐνέπω, alloquor. dico.

Ἤνεσα, laudaui, a. 1. Ind. act. Verbi αἰνέω, laudo.

Ἠνεσχέθην, sustinui, a. 1. Ind. pass. Verbi ἀνέχω, vel ἀνασχέω, attollo.

Ἠνεσχόμην, sustinui, aor. 1. Ind. med. Att. pro ἀνεσχόμην, a Verbo eod.

Ἠνέχθην, delatus sum, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἐνέγκω pro φέρω, defero, fero.

Ἠνέῳγα, aperui, Perf. Ind. med. Att. pro ἀνέῳγα, a Verbo ἀνοίγω, aperio.

Ἠνεῴχθησαν, aperti sunt, 3. pl. a. 1. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἠνήλωμαι, consumtus sum, Perf. Ind. pass. Att. pro ἀνήλωμαι, a Verbo ἀναλίσκω pro ἀναλόω, consumo, absumo.

Ἠνηνάμην, renui, aor. 1. Ind. med. Verbi ἀναίνομαι, recuso, renuo.

Ἦνθε, venit, 3. sing. a. 2. Ind. act. Dor. pro ἦλθε, a Verbo ἔρχομαι pro ἐλεύθω, venio.

Ἠνθισμένος, tinctus, Perf. Part. pass. Verbi ἀνθίζω, floridum coloribus reddo.

Ἤνθον,

Ηνθον, *veni*, aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro ἦλθον, a Verbo ἔρχομαι, *venio.*
Ηνιγμαι, *obscure dictus* vel *locutus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi αἰνίττομαι, *obscure innuo.*
Ηνίδε, *ecce*, *Dor.*
Ηνίησαι, *moerore confecta es*, 2. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀνιάω, *moerore conficio.*
Ηνιοχεῖν, *aurigari*, Praes. Inf. act. *contr.* pro ἡνιοχέειν, a Verbo ἡνιοχέω, *aurigor.*
Ηνιοχῆες, *aurigae*, Nom. pl. *Ion.* pro ἡνιοχέες, ab ἡνιοχεύς, *auriga.*
Ηνίπαπεν, *dixit*, *increpauit*, 3. sing. Perf. Ind. med. *Poet.* pro ἤνιπε, a Verbo ἐνίπτω, *dico.*
Ηνιξάμην, *obscure dixi*, a. 1. Ind. med. Verbi αἰνίσσομαι, *obscure dico*, pro ᾐνιξάμην.
Ηνισσάμην, *maledixi*, a. 1. Ind. med. Verbi ἐνίσσω, *maledico.*
Ηνίσσετο, *obscure dicebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi αἰνίσσομαι, *obscure dico.*
Ηνίχθω, *aenigmatice dictum esto*, 3. sing. Perf. Imper. pass. Verbi eiusd.
Ηνοθα, *florui*, Perf. Ind. med. Verbi ἀνέθω, *per Metathes.* pro ἀνθέω, *floreo*, vel pro ἄνθω.
Ηνοίγην, *apertus sum*, a. 2. Ind. pass. *Ion.* pro ἀνῴγην, a Verbo ἀνοίγω, *aperio.*
Ηνοιξα, *aperui*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.
Ηνοισαι, *relatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἀναφέρω pro ἀνοίω, *refero*, pro ἀνοῖσαι.
Ηνον, *perficiebam*, Imperf. Ind. act. *per Sync.* pro ἤνυον, a Verbo ἀνύω, *perficio*, vel ab ἄνω.
Ηνοχα, *tuli*, Perf. Ind. med. Verbi φέρω, *fero.*
Ηνται, *sedent*, 3. plur. Praes. Ind. Verbi ἧμαι, *sedeo.*
Ηντεον, *occurrebam*, Imperf. Ind. act. Verbi ἀντέω, *Ion.* pro ἀντάω, *occurro.*
Ηντετο, *occurrebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἄντομαι, *occurro.*
Ηντιβόλουν, *occurrebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠντιβόλεον, a Verbo ἀντιβολέω, *occurro.*
Ηντιδίκουν, *contradicebam*, Imperfect. Ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, a Verbo ἀντιδικέω, *contradico.*
Ηντληκότες, *qui hauserant*, Nom. plur. Plusq. Part. act. Verbi ἀντλέω, *haurio.*
Ηντο, *sedebant*, 3. pl. Imperf. Ind. Verbi ἧμαι, *sedeo.*
Ηνυεν, *perficiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἀνύω, *perficio.*
Ηνυσα, *perfeci*, a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.
Ηνωγα, *mandaui*, Perf. Ind. med. Verbi ἀνώγω, *iubeo.*
Ηνωμαι, *vnitus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi ἑνόω, *vnio.*
Ηνωξα, *iussi*, a. 1. Ind. act. Verbi ἀνώγω, *iubeo.*
Ηνώρθουν, *corrigebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠνώρθοεν, a Verbo ἀνορθόω, *corrigo.*
Ηνώχλουν, *angebam*, *molestus eram*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠνώχλεον, a V. ἐνοχλέω, *turbo.*
Ηξεν, *veni*, a. 1. Ind. act. Verbi ἥκω, *venio.*
Ηξα, *fregi*, aor. 1. Indicat. act. Verbi ἄγνυμι, *frango.*
Ηξίου, *dignum censebat*, *postulabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠξίοε, a Verbo ἀξιόω, *dignum censeo*, *flagito.*
Ηξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.
Ηξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. Ind. act. Verbi ἥκω, *venio.*
Ηξῶ, *veniam*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἥξω, a Verbo eod.
Ηοῖ, *aurorae*, Dat. sing. *contr.* pro ἠόϊ, ab ἠώς, *aurora.*
Ηιομεν, *iuimus*, 1. plur. a. 2. Ind. act. *Att.* pro εἴομεν, a Verbo εἶμι, *eo*, vel Verbo antiquo ἴω.
Ηιον, *iui*, a. 2. Ind. act. *Att.* pro εἶον, a Verbo eodem.
Ηιόνα, *ripam*, Acc. sing. ab ἠϊών, *ripa*, pro ἠϊόνα.
Ηιόνησας, *adspersisti*, 2. sing. a. 1. Ind. act. Verbi αἰονάω, *adspergo*, *madefacio*, *humecto.*
Ηοῦς, *aurorae*, Gen. sing. *contr.* pro ἠόος, ab ἠώς, *aurora.*
Ηπατήθην, *deceptus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἀπατάω, *decipio.*
Ηπαφε, *decepit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi ἀπαφίσκω, *decipio*, vel Imperf. ab ἀπάφω.
Ηπείγετο, *vrgebatur*, *festinabat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi ἐπείγω, *vrgeo.*
Ηπειγμαι, *acceleratus sum*, Perf. Indic. pass. Verbi eiusd.
Ηπείλει, *minabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠπείλεε, a Verbo ἀπειλέω.
Ηπείλησεν, *minatus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo eod.
Ηπείροιο, *terrae continentis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἠπείρου, ab ἤπειρος, *terra continens*, vel etiam, qua proprium, *Epirus.*
Ηπειτα, *deinde*, *Poet.* pro ἔπειτα.
Ηπεχθάνοντο, *offendebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, a Verbo ἀπεχθάνομαι, *inuisus sum.*
Ηπιήθην, *mitigatus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἠπιάω, *mitigo.*
Ηπίστατο, *sciebat*, 3. sing. Imperf. Ind. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίστατο, a Verbo ἐπίσταμαι, *scio.*
Ηπιστήθην, *diffisus sum*, *negata mihi est fides*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἀπιστέω, *diffido.*
Ηπόμην, *sequebar*, Imperf. Indic. med. Verbi ἕπομαι, *sequor*, pro εἰπόμην.
Ηπόρουν, *dubitabam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠπόρεον, a Verbo ἀπορέω, *dubito.*
Ηπται, *tactus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἅπτομαι, *tango.*
Ηπυον, *clamabant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi ἀπύω, vel ἠπύω, *sono*, *clamo.*
Ηπυτα, *vociferator*, Nominat. vel Voc. sing. ab ἠπύτης, *vociferator.*
Ηιρα, *tuli*, aor. 1. Indicat. act. Verbi αἴρω, *tollo.*
Ηρα, *amabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἤραε, a Verbo ἐράω, *amo.*
Ηρᾶθ' pro ἠρᾶτ' ob sequentem adspiratam, & hoc pro ἠρᾶτο, *imprecabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. *contr.* pro ἠράετο, a Verbo ἀράομαι, *imprecor.*
Ηραμαι, *amatus sum*, vel *amaui*, Perfect. Ind. pass. Verbi ἐράω, *amo.*
Ηιράμην, *sustuli*, a. 1. Ind. med. Verbi αἴρω, *tollo.*
Ηραρα, *accommodaui*, Perf. Ind. med. *Att.* pro ἦρα vel ἄραρα, a Verbo ἄρω, *accommodo.*

Ἠρασάμην, *adamaui*, a. 1. Ind. med. Verbi ἀράομαι, *denouco*.

Ἠράσθην, *adamatus sum*, vel *adamaui*, *amore exarsi*, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἐράω, *amo*.

Ἠράσσαο, *amasti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἠράσασο, a Verbo eod.

Ἠρᾶτο, *exsecrabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *contr.* pro ἠράετο, a Verbo ἀράομαι, *exsecror*.

Ἠργάνθην, *albus factus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἀργαίνω, *albico*.

Ἠργαζόμην, *operabar*, Imperf. Ind. med. *Dor.* pro εἰργαζόμην, a Verbo ἐργάζομαι, *operor*.

Ἦργμαι, *orsus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρεαι, *interrogas*, 2. sing. Præs. Ind. *Ion.* pro ἔρεσαι, a Verbo ἔρομαι, *interrogo*.

Ἡρέθην, *delegi*, vel *lectus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi αἱρέω, *eligo*.

Ἤρεθον, *lacessebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi ἐρέθω, *lacesso*.

Ἥρει, *eligebat*, *capiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ᾕρεε, a Verbo αἱρέω, *eligo*.

Ἠρείκει, *firmauerat*, 3. sing. Plusq. Indicat. act. Verbi ἐρείδω, *firmo*, *fulcio*.

Ἤρεικον, *comminuebam*, Imperf. Ind. act. Verbi ἐρείκω, *frango*.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, vel *fultus est*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi ἐρείδω, *fulcio*.

Ἡρεῖτο, *capiebatur*, *eligebat*. 3. sing. Imperf. Ind. pass. vel med. *contr.* pro ᾑρέετο, a Verbo αἱρέω, *capio*.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. Verbi ἐρείπω, *euerto*.

Ἧρεν, *tulit*, 3. sing. Imperf. vel a. 1. Ind. act. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἥρεον, *capiebam*, Imperf. Ind. act. V. αἱρέω, *capio*.

Ἤρεπται, *tectus est*, 3 sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἐρέφω, *tego*.

Ἤρεσα, *placui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἀρέω vel ἀρέσκω, *placeo*.

Ἡρέτισα, *elegi*, aor. 1. Ind. act. Verbi αἱρετίζω.

Ἤρετο, *interrogabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ἔρομαι, *interrogo*.

Ἥρης, *Iunonis*, Gen. sing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Iuno*.

Ἥρημαι, *electus*, *captus sum*, Perfect. Ind. pass. Verbi αἱρέω, *eligo*.

Ἥρημεν, *cepimus*, 1. pl. Perf. Ind. act. *per Sync.* pro ᾑρήκαμεν, a Verbo eod. vel Imperf. a Verbo αἵρημι.

Ἠρημώθην, *vastatus*, *desolatus sum*, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἐρημόω, *vasto*.

Ἠρημωμένος, *vastatus*, Perf. Part. pass. V. eiusd.

Ἠρήρειν, *accommodaueram*, Plusq. Ind. med. *Att.* pro ἤρειν vel ἀρήρειν, a Verbo ἄρω, *apto*.

Ἠρήρειστο, *inhaeserat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ἐρείδω, *figo*, pro ἐρήρειστο.

Ἠρήσαντο, *optarunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. Verbi ἀράομαι.

Ἤρθην, *sublatus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρθρωσας, *formasti*, 2. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀρθρόω, *formo*, *articulis apto*.

Ἠρίκει, *contenderat*, 3. sing. Plusq. Ind. act. Verbi ἐρίζω, *contendo*, *rixor*.

Ἤρικον, *secui*, aor. 2. Ind. act. Verbi ἐρείκω, *seco*, *confringo*, *comminuo*.

Ἤριπον, *cecidi*, a. 2. Ind. act. Verbi ἐρείπω, *cado*, *euerto*.

Ἠριπώθην, *dirutus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἐριπόω.

Ἦρκε, *tulit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρκει, *sufficiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἤρκεε, a Verbo ἀρκέω, *sufficio*.

Ἦρκται, *incepit*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ἄρχομαι, *incipio*.

Ἠρκὼς, *qui sustulit*, Perf. Part. act. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἦρμαι, *sublatus sum*, Perf. Indic. pass. Verbi eiusd.

Ἥρμοζε, *aptabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἁρμόζω, *apto*.

Ἠρνεῖτο, *recusabat*, *inficiabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *contr.* pro ἠρνέετο, a Verbo ἀρνέομαι.

Ἤρνυντο, *capiebant*, 3. plur. Imperf. Ind. Verbi ἄρνυμαι, *capio*.

Ἤροσα, *araui*, aor. 1. Indicat. act. Verbi ἀρόω, *aro*.

Ἤρου, *interrogasti*, 2. sing. Imperf. vel a. 2. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἤρεσο, a Verbo ἔρομαι, *interrogo*.

Ἡροῦντο, *capiebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *contr.* pro ᾑρέοντο, a Verbo αἱρέω, *capio*.

Ἠροῦτο, *arabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *contr.* pro ἠρόετο, a Verbo ἀρόω, *aro*.

Ἡρπάγη, *raptus est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἁρπάζω.

Ἥρπασεν, *rapuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo eod.

Ἦρσα, *aptaui*, a. 1. Indic. act. *Æol.* pro ἦρα, a Verbo ἄρω, *apto*.

Ἦρται, *sublatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἠρτημαι, *appensus sum*. Perf. Ind. pass. Verbi ἀρτάω, *appendo*.

Ἦρτο, *sublatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρυγε, *eructauit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ἐρεύγω, *eructo*.

Ἠρύκακε, *inhibebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἐρυκάκω, *inhibeo*, ab ἐρύκω.

Ἤρυκεν, *inhibebat*, 3. sing. Imperf. act. Verbi ἐρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυον, *hauriebam*, Imperf. Ind. act. Verbi ἀρύω, *haurio*.

Ἤρυτο, *tractus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ἐρύω, *traho*.

Ἤρχατο, *cohibiti erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro εἰργμένοι ἦσαν, a Verbo ἔργω, vel εἴργω, *cohibeo*.

Ἦρω, *tulisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. Verbi αἴρω, *tollo*.

Ἠρώησα, *fluxi*, *inhibui*, aor. 1. Ind. act. Verbi ἐρωέω.

Ἤρων, *amabam*, Imperf. Indic. act. *contr.* pro ἤραον, a Verbo ἐράω, *amo*.

Ἠρώτα, *interrogabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠρώταε, a Verbo ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἠρώτων,

Ἠρώτων, *interrogabam*, 1. ſing. *interrogabam*, vel 3. pl. Imperf. act. *contr.* pro ἠρώταον, a Verbo eod.

Ἧς, *ſuæ*, Gen. ſing. pro ἑῆς, ab ἡ, *ſua*, quod eſt fem. ab ὅς, Articulo poſtpoſ. poſito pro ἑός, *ſuus*.

Ἦισα, *cecini*, a. 1. Ind. act. Verbi ᾄδω, *cano*.

Ἧσαι, *ſedes*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. Verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἧσας, *delectaſti*, 2. ſing. aor. 1. Indic. act. Verbi ἥδω, *delecto*.

Ἥσατο, *delectatus eſt*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med Verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἠσέβηκα, *impie egi*, Perf. Ind. act. Verbi ἀσεβέω, *impie ago*.

Ἥσει, *mittet*, 3. ſing. Fut. 1. Ind. V. ἵημι, *mitto*.

Ἠσέλγημαι, *petulans fui*, Perf. Ind. paſſ. Verb ἀσελγέω, *petulanter ago*.

Ἠσέλγηνα, *petulanter egi*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἤσελγανα, a Verbo ἀσελγαίνω, *petulanter ago*.

Ἧσεν, *ſedit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἕζω, *ſedeo*.

Ἦσθα, *eras*, 2. ſing. Imperf. Ind. *Æol.* pro ἦς, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἧσθαι, *ſedere*, Præſ. Inf. med. Verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἡσθείην, *delectatus ſim*, aor. 1. Opt. paſſ. Verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἠσθένηκα, *langui*, Perf. Ind. act. Verbi ἀσθενέω, *langueo*, *ægroto*.

Ἠσθένουν, *languebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠσθένεον, a Verbo eod.

Ἡσθέντες, *gauiſi*, Nom. pl. a. 1. Part. paſſ. Verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἤσθετο, *ſenſit*, 3. ſing. a. 2. Ind. med. Verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Ἥσθη, *delectatus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἤσθημαι, *ſenſi*, Perf. Ind. paſſ. Verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Ἥσθην, *lætatus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἥδω, *delecto*.

Ἠισθησάμην, *ſenſi*, a. 1. Ind. med. Verbi αἰσθάνομαι, *ſentio*.

Ἠσθῆσθαι, *ſenſiſſe*, Perf. Inf. paſſ. Verbi eiusd.

Ἡσθήσομαι, *delectabor*, f. 1. Ind. paſſ. Verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἠσθῆτο, *indutus erat*, 3. ſing. Pluſq. paſſ. Verbi inuſ. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, *induor*.

Ἤσθμηνα, *anhelaui*, aor. 1. Ind. act. *Att.* pro ἤσθμανα, a Verbo ἀσθμαίνω, *anhelo*.

Ἠισθόμην, *ſenſi*, a. 2. Ind. med. Verbi αἰσθάνομαι pro αἴσθομαι, *ſentio*.

Ἦσι, *ſit*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. act. *Ion.* pro ᾖ, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἦσιν, *ſit*, idem, cum ν ἐφελκ.

Ἠσίτουν, *inedia premebar*, *cibo carebam* vel *abſtinebam me*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠσίτεον, a Verbo ἀσιτέω, *inedia premor*.

Ἤσκειν, *exercebat*, 3. ſing. Imperf. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, a Verbo ἀσκέω, *exerceo*.

Ἠσκήθην, *exercitatus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi eiusd.

Ἤσκηκα, *exercui*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἤσκουν, *exercebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἤσκεον, a Verbo eod.

Ἤισμαι, *decantatus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi ᾄδω, *canto*.

Ἥσμαι, *delectatus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi ἥδομαι, *delector*.

Ἤισμεν, *ſciueramus*, Pluſq. Ind. act. *Att.* & per *Sync.* pro εἰδήκειμεν, a Verbo εἰδέω, *ſcio*. vel pro ᾔειμεν Imperf. ab ἴημι.

Ἧσο, *eras*, 2. ſing. Imperf. Ind. med. V. εἰμὶ, *ſum*.

Ἤσπικα, *tutatus ſum*, Perf. Ind. act. Verbi ἀσπίζω, *tutor*, *clypeo tego*.

Ἦισσε, *cecinit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ᾖσε, a Verbo ᾄδω, *cano*.

Ἡσσήθην, *ſuperatus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἡσσάομαι, *ſuperor*.

Ἧσται, *ſedit*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. Verbi ἧμαι, *ſedeo*.

Ἠστάτουν, *inſtabilis eram*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠστάτεον, a Verbo ἀστατέω, *inſtabilis ſum*.

Ἦστε, *ſciebatis*, 2 pl. Pluſq. Ind. act. *Att.* & per *Sync.* pro εἰδήκειτε, a Verbo εἰδέω, *ſcio*. vel Imperf. pro εἶτε & hoc pro εἴετε ab ἴημι.

Ἤστην, *erant*, 3. dual. Imperf. Ind. *Poet.* pro ἤτην, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἧστο, *ſedebat*, 3. ſing. Imperf. Indic. paſſ. *Poet.* pro ἧτο, a Verbo ἧμαι, *ſedeo*. vel Pluſquamperf. paſſ. pro εἶτο.

Ἦστον, *eratis*, 2. dual Imperf. Ind. *Poet.* pro ἦτον, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ἤστραπτε, *illuminabat*, *fulgebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. V. ἀστράπτω, *illumino* proprie *fulguro*.

Ἤσχαλον, *moleſte tulerunt*, 3. pl. a 2. Ind. act. Verbi ἀσχάλλω, *moleſte fero*.

Ἠσχολήθησαν, *occupati fuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἀσχολέω, *occupatus ſum*.

Ἥσω, *mittam*, f. 1. Ind. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἤτασεν, *examinauit*, 3. ſing aor. 1. Indic. act. Verbi ἐτάζω, *examino*.

Ἤιτεε, *petebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. Verbi αἰτέω, *peto*.

Ἠτεκνώθησαν, *ſteriles facti ſunt*, 3. pl. a. 1 Ind. paſſ. Verbi ἀτεκνόω, *ſterilem efficio*.

Ἠιτήκειν, *accuſaueram*, *rogaueram*, Pluſqu. Perf. Ind. Verbi αἰτέω.

Ἤτην, *erant*, 3. dual. Imperf. Ind. V. εἰμὶ, *ſum*.

Ἠιτήσασθε, *petiiſtis*, 2. pl. a. 1. Ind. med. Verbi αἰτέω, *peto*.

Ἠιτιᾶτο, *obiurgabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. Verbi αἰτιάομαι, *accuſo*.

Ἠτιμάσθην, *contemtus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi ἀτιμάω, *contemno*.

Ἠτιμάσατε, *ignominia adfeciſtis*, 2. pl. a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἠτίμησ' pro ἠτίμησε, *dehonestauit*, 3. ſing. aor. 1. eiusd. vel ab ἀτιμέω.

Ἦτον, *eratis*, 2. dual. Imperf. Ind. V. εἰμὶ, *ſum*.

Ἠιτοῦντο, *petebantur*, 3. pl. Imperf. Ind. paſſ. *contract.* pro ᾐτέοντο, a Verbo αἰτέω, *peto*.

Ἡττᾶσθαι, *ſuperari*, Præſ. Inf. paſſ. *contr.* pro ἡττάεσθαι, a Verbo ἡττάομαι, *ſuperor*.

Ἡττημένος, *victus*, Perf. Part. paſſ. Verbi eiusd.

Ἠτύχει, *aduerſa fortuna utebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἠτύχεε, a Verbo ἀτυχέω, *aduerſa fortuna utor*.

Ἤτω, *ſit*, *eſto*, 3. ſing. Præſ. Imper. *Poet.* pro ἔστω, a Verbo εἰμὶ, *ſum*.

Ηὔδα, *dicebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ηὔδαε, a Verbo αὐδάω, *glorior*.
Ηὐδάξαντο, *locuti sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Dor.* pro ηὐδάσαντο, a Verbo αὐδάζομαι, *loquor*.
Ηὐδηκώς, *qui dixit*, Perf. Part. act. Verbi αὐδάω, *dico*.
Ηὐδόκησα, *aequum & conueniens duxi*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, a Verbo εὐδοκέω.
Ηὗδον, *dormiui*, Imperf. Ind. act. Verbi εὕδω, *dormio*.
Ηὔηνα, *arefeci*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ηὔανα, ab αὐαίνω, *arefacio*.
Ηὐθύνθην, *directus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi εὐθύνω, *dirigo*.
Ηὐκαίρει, *vacabat mihi*, Imperf. Ind. act. *Att.* & *contr.* pro εὐκαίρεεν, a Verbo εὐκαιρέω, *vacat mihi*.
Ηὔλει, *tibia canebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr* pro ηὔλεε, a Verbo αὐλέω, *tibia cano*.
Ηὐλόγει, *benedicebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ηὐλόγεε, a Verbo εὐλογέω, *benedico*.
Ἠῦν, *bonum*, Acc. sing. *Poet.* pro ἐὺν, ab ἐὺς, *bonus*.
Ηὔζεν, *ingemuit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤυσε, a Verbo αὔω, *ingemisco, ex lamo*.
Ηὐξήθην, *auctus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi αὐξάνω pro αὔξω, *augeo*.
Ηὐπορεῖτο, *pollebat opibus*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *contr.* pro ηὐπορέετο, a Verbo εὐπορέω, *abunde possum*.
Ηὑράμην, *inueni*, a. 1. Ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro εὑρησάμην, a Verbo εὑρίσκω, pro εὑρέω, *inuenio*. aor. 1. med. vel ab εὕρω, fut. εὕρεμαι. vel Imperf. med. ab εὕρημι, εὑράμαι.
Ηὑρῆσθαι, *inuentum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi eiusd. εὑρέω.
Ηὕρω, *inuenisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ηὕρασο, a Verbo eod.
Ἠΰς, *bonus*, *Poet.* pro ἐὺς, *bonus*.
Ἤυσα, *clamaui*, a. 1. Ind. act. *per Dialysin*, pro ἦυσα, a Verbo αὔω, *clamo*. vel αὔω.
Ηὖτ' pro ἠΰτε, *sicut*, *Ion.* pro εὖτε.
Ηὔχει, *gloriabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. pro ηὔχεε, a Verbo αὐχέω, *glorior*.
Ἧφα, *nexui*, Perf. Ind. act. Verbi ἅπτω, *necto*.
Ἥφασα, *contrectaui*, a. 1. Ind. act. Verbi ἀφάω, *contrecto*.
Ἠφειδήκεισαν, *contempserant*, *nil pepercerunt*, 3. pl. Plusq. Ind. act. Verbi ἀφειδέω.
Ἠφείθην, *remissus sum*, a. 1. Ind. pass. *Att.* pro ἀφείθην, a Verbo ἀφίημι, *dimitto*.
Ἠφηνιακώς, *habenas detractans*, Perf. Part. act. *Att.* pro ἀφηνιακώς, a Verbo ἀφηνιάζω, *habenas detracto*.
Ἥφθα, *tactus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. *Dor.* pro ἥφθη, a Verbo ἅπτω, *tango*.
Ἧφθαι, *attigisse*, Perf. Inf. pass. Verbi eiusd.
Ἠφίει, *emittebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Boeot.* pro ἠφίη, a Verbo ἀφίημι, *permitto*.
Ἤφιεν, *permisit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo eod. vel antiquo ἀφίω.
Ἠφυσάμην, *hausi*, aor. 1. Ind. med. Verbi ἀφύω, *haurio*.
Ἠφωρίσθαι, *terminatum esse*, Perfect. Inf. pass. Verbi ἀφορίζω, *termino*. pro ἀφωρίσθαι.
Ἦχε, *duxit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi ἄγω, *duco*.
Ἠχεῖ, *sonat*, 3. sing. Praes. Ind. act. *contr.* pro ἠχέει, a Verbo ἠχέω, *sono*.
Ἠχέτα, *canorus* vel *canore*, Nominat. vel Voc. sing. *Dor.* pro ἠχέτα, ab ἠχέτης, *canorus*.
Ἠχθέσθην, *aegre tuli*, aor. 1. Ind. pass. Verbi ἀχθέω vel ἐχθέω vel ἄχθομαι, *aegre fero*.
Ἤχθημαι, *inimicus fui*, Perf. Ind. pass. Verbi ἐχθάνομαι, *inimicus sum*.
Ἤχθην, *ductus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἄγω, *duco*.
Ἤχθηρε, *odio persecutus est*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Att.* pro ἤχθαρε, a Verbo ἐχθαίρω, *odio prosequor*.
Ἠχθόμην, *odio fui*, Imperf. vel a. 2. Ind. med. Verbi ἔχθομαι vel ἐχθάνομαι, *odio sum*.
Ἤχλυσε, *caliganit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi ἀχλύω, *caligo*.
Ἧχον, *habebam*, Imperf. Ind. act. *Dor.* pro εἶχον, a Verbo ἔχω, *habeo*.
Ηχεῦντος, *resonantis*, *resonante*, Gen. sing. Part. Praes. act. *contr.* pro ἠχέοντος, a Verbo ἠχέω, *resono*.
Ἠχρειώθην, *inutilis redditus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἀχρειόω, *inutilem reddo*.
Ἡψάμην, *attigi*, a. 1. Inf. med. Verbi ἅπτομαι, *tango*.
Ἥψησα, *coxi*, a. 1. Ind. act. Verbi ἕψω vel ἑψέω, *coquo*.
Ἠῶ, *auroram*, Acc. sing. *contr.* pro ἠόα, ab ἠώς, *aurora*.
Ἠιωνίκει, *aeternauerat*, 3. sing. Plusq. Perf. Ind. act. Verbi αἰωνίζω, *aeterno*.
Ἠιωρεῖτο, *attollebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *contr.* pro ἠωρέετο, a Verbo αἰωρέω, *attollo*.
Ἠιώρεν, *attollebam*, Imperfect. Ind. act. *contr.* pro ἠώρεον, a Verbo eod.

Θ.

Θάασσεν, *sedebat*, 3. sing. Imperf. Indicat. act. *Ionice*, pro ἐθάασσε, a Verbo θαάσσω, *sedeo*.
Θαγῇ, *properabis*, 2. sing. f. 2. Ind. med. Verbi θάσσω, *propero*.
Θαεῖτο, *spectabat*, 3. sing. Imperfect. Ind. med. *Ion.* *Dor.* & *contr.* pro ἐθηέετο, a Verbo θηέομαι pro θεάομαι, *specto*.
Θάεο, *vide*, Praes. Imper. med. *Ion.* pro θάεσο, a Verbo θάομαι pro θεάομαι, *specto*.
Θαλάμοισι, *thalamis*, Dat. pl. *Ion.* pro θαλάμοις, a θάλαμος, *thalamus*.
Θαλέθοντες, *florentes*, Nom. pl. Praes. Part. act. Verbi θαλέθω, *floreo*.
Θαλίῃ, *conuiuio*, Dat. sing. *Ion.* pro θαλίᾳ, a θαλία, *conuiuium*.
Θάλλοισα, *florens*, Praes. Part. act. *Dor.* pro θάλλουσα, a Verbo θάλλω, *floreo*.
Θάλπεαι, *fouearis*, *calefis*, 2. sing. Praes. Conj. pass. *Ion.* pro θάλπῃ, a Verbo θάλπω.
Θαλπιόων, *calescens*, vel *consouens*, Praes. Part. act. *Poet.* pro θαλπιῶν, *contr.* ex θαλπιάων, a Verbo θαλπιάω, *calesco*, *foueo*.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi θάλπω, *calefacio*.

Θάλωμεν, *floreamus*, 1. pl. a. 2. Coniunct. act. Verbi θάλλω, *floreo*.

Θάμβεν, *obſtupuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐθάμβε, a Verbo θαμβέω, *obſtupeſco*, vel Imperf. a θάμβω.

Θάμβησεν, *expauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐθάμβησε, a Verbo eod.

Θαμέες, *frequentes*, Nom. pl. a θαμὴς, *frequens*.

Θανατούμενοι, *occiſi, qui occiduntur*, Nom. plur. Præſ. Part. paſſ. *contr.* pro θανατοόμενοι, a Verbo ſequente.

Θανατοῦν, *occidere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro θανατόειν, a Verbo θανατόω, *occido*.

Θανέειν, *mori*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro θανεῖν, a Verbo θνήσκω pro θανέω, *morior*.

Θανέμεν, *mori*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro θανεῖν, a Verbo eod.

Θανοίσας, *mortuæ*, Gen. ſing. a. 2. Part. act. *Dor.* pro θανούσης, a Verbo eod.

Θάπτεν, *ſepeliebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔθαπτε, a Verbo θάπτω, *ſepelio*.

Θαῤῥεῖν, *confidere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro θαῤῥέειν, a Verbo θαῤῥέω, *confido*.

Θάρσει, *confide*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. *contr.* pro θάρσεε, a Verbo θαρσέω, *fiduciam habeo*.

Θαρσεῦσα, *confidens*, Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro θαρσοῦσα, *contr.* ex θαρσέουσα, a Verbo eod.

Θαρσυνέσκω, *confirmo animum*, *Poet.* pro θαρσύνω.

Θᾶσαι, *ſpecta*, 2. ſing. a. 1. Imper. med. *Dor.* pro θέασαι, a Verbo θεάω, *ſpecto*, vel θάω.

Θάσομαι, *ponam*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro θήσομαι, a Verbo τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, *ſpectaturus*, f. 1. Part. med. Verbi θάω, *ſpecto*.

Θαφθεὶς, *ſepultus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi θάπτω, *ſepelio*.

Θέε, *diſcurrebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔθεε, a Verbo θέω, *curro*.

Θέειον, *ſulphur*, *Poet.* & *Ion.* pro θεῖον.

Θεεύμενος, *ſpectans*, Præſ. Part. med. *Ion.* & per *Contr.* pro θεώμενος, *contr.* ex θεαόμενος, a Verbo θεάομαι, *ſpecto*, vel θεέομαι.

Θεῇς, *deabus*, Dat. plur. *Ion.* pro θεαῖς, a θεὰ, *dea*.

Θεήσασθαι, *contemplari*, a. 1. Inf. med. *Ion.* pro θεάσασθαι, a Verbo θεάομαι, *ſpecto*.

Θεήσεαι, *ſpectabis*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro θεάσεσαι, a Verbo eod.

Θείει, *currit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Ion.* vel *Poet.* pro θέει, a Verbo θέω, *curro*.

Θείην, *poſuerim*, aor. 2. Opt. act. Verbi τίθημι, *pono*.

Θεῖναι, *poſuiſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi eiuſd.

Θείοιο, *diuini*, Gen. ſing. *Ion.* pro θείου, a θεῖος, *diuinus*.

Θείομεν, *ponamus*, a. 2. Coniunct. act. Verbi τίθημι, *pono*. pro θέωμεν.

Θείωσα, *conſecraui*, a. 1. Ind. act *Ion.* pro ἐθείωσα, a Verbo θειόω, *Deo conſecro*.

Θελγομένων, *geſtiens*, Præſ. Part. paſſ. f. g. Verbi θέλγω, *mulceo*.

Θέλοισα, *volens*, Præſ. Part. act. *Dor.* pro θέλουσα, a Verbo θέλω, *volo*.

Θέλοντι, *volunt*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro θέλουσι, a Verbo eod.

Θεμέθλοισι, *fundamentis*, Dat. pl. *Ion.* pro θεμέθλοις, a θέμεθλον, *fundamentum*.

Θεμειλίῳ, *fundamento*, Dat. ſing. *Poet.* pro θεμελίῳ, a θεμέλιον, *fundamentum*.

Θέμεν, *ponere*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro θέειν vel θεῖναι, a Verbo τίθημι, *pono*.

Θεμέθλω, *fundamenti*, Gen. ſing. *Poet.* & *Dor.* pro θεμέθλου, a θέμεθλον, *fundamentum*.

Θέμιστα, *iuſtitiam*, Acc. ſing. a θέμις, *iuſtitia*.

Θεμιστέων, *legibus conſentanearum, legum, iurium*, Gen. pl. f. g. *Ion.* pro θεμιστῶν, a θεμιστὸς, *legibus conſentaneus*.

Θεόδματον, *diuinitus ædificatum*, Acc. ſing. *Dor.* pro θεόδμητον, a θεόδμητος, *diuinitus ædificatus*.

Θεοείκελ' pro θεοείκελε, *Deo ſimilis*, Voc. ſing. a θεοείκελος.

Θεοῖο, *Dei*, Gen. ſing. *Ion.* pro θεοῦ, a θεὸς, *Deus*.

Θέοισα, *currens*, Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro θέουσα, a Verbo θέω, *curro*.

Θέοιτο, *cucurrerit*, 3. ſing. Præſ. vel a. 2. Opt. med. Verbi eiuſd.

Θέομεν, *poſuerimus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro θῶμεν, a Verbo τίθημι, *pono*.

Θεραπευθείσῃ, *curatæ*, Dat. ſing. a. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi θεραπεύω, *curo*.

Θεραπνίης, *ſanationis*, Gen. ſing. *Ion.* pro θεραπείας, a θεραπεία, *ſanatio*.

Θερείης, *æſtatis*, Gen. ſing. *Ion.* pro θερείας, a θερεία, *æſtas*.

Θέρευς, *æſtatis*, Gen. ſing. *Dor.* pro θέρους, *contr.* ex θέρεος, a θέρος, *æſtas*.

Θερίσδειν, *metere*, Præſ. Inf. *Dor.* pro θερίζειν, a Verbo θερίζω, *meto*.

Θέρμετο, *calefaciebat*, vel *calefiebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. aut med. *Ion.* pro ἐθέρμετο, a Verbo θέρμω.

Θέρσω, *calefaciam*, f. 1 Ind. act. *Æol* pro θερῶ, a Verbo θέρω, *calefacio*.

Θὲς, *pone*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. pro θέτι, a Verbo τίθημι, *pono*.

Θέσαν, *poſuerunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔθησαν, a Verbo eod.

Θέσθαι, *poſuiſſe*, a. 2. Inf. med. Verbi eiuſd.

Θεσσάμενος, *petens*, *poſtulans*, aor. 1. med. a θέσσομαι.

Θέσσαν, *poſuerunt*, 3. plur. a. 2. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔθεσαν, a Verbo eod.

Θέτο, *repoſuit*, 3. ſing. a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἔθετο, a Verbo eod.

Θέτω, *ponito*, 3. ſing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiuſd.

Θεῦ, *pone*, 2. ſing. a. 2. Imper. med. *Dor.* pro θοῦ, ex Ionico θέο pro θέσο, a Verbo eod.

Θευμορῷ, *diuino*, Dat. ſing. *Dor.* pro θεομοιρῷ, a θεομοιρὸς, *diuinus*. vel accuſ. pro θεομοιρία.

Θεύσεαι, *curres*, 2 ſing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro θεύσεσαι, a Verbo θέω, *curro*.

Θευσούμενος, *curſurus*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro θευσόμενος, a Verbo eod.

Θέωμεν, *poſuerimus*, 1. pl. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro θῶμεν, a Verbo τίθημι, *pono*.

Θεώντων, *ſpectantium*, Gen. pl. Præſ. Part. act. *contr.* pro θεαόντων, a Verbo θεάω, *ſpecto*.

Θεωρεῖται, *ſpectat* vel *ſpectatur*, 3. ſing. Præſ. Ind. paſſ. vel med. *contr.* pro θεωρέεται, a Verbo θεωρέω, *ſpecto*.

Θήγει, *acuit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. V. θήγω, *acuo*.

Θηεῖσθαι, *ſpectare*, Præſ. Inf. med. *per Contr.* pro θηέεσθαι, a Verbo θαέομαι vel θηέομαι.

Θηεῖτο, *contemplabatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἐθηέετο, a Verbo eod.

Θηεύμενος, *ſpectans*, Præſ. Part. med. *Ion.* & *Dor.* pro θαεόμενος vel θεώμενος, a Verbo eodem.

Θηεῦντο, *intuebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. *Dor.* pro ἐθηεῦντο, *contr.* ex ἐθηέοντο, a Verbo θηέομαι, *ſpecto*.

Θηήσαντο, *contemplati ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐθηήσαντο, a Verbo eod.

Θηκάμενος, *ponens*, a. 1. Part. med. Verbi τίθημι, *pono*.

Θῆκαν, *poſuerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν, a Verbo eod.

Θήκαο, *poſuiſti*, 2. ſing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο, a Verbo eod.

Θῆκε, *poſuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔθηκέ, a Verbo eod.

Θηλέεις, *germinas*, 2. ſing. Præſ. Ind. act. *Ion.* pro θαλέεις, a Verbo θαλέω, *germino*.

Θήξας, *qui acuit*, a. 1. Part. act. Verbi θήγω, *acuo*.

Θήξω, *acuam*, f. 1. Ind. act. Verbi eiuſd.

Θηοῖο, *ſpectes*, 2. ſing. Præſ. Opt. med. *contr.* pro θηέοιο, a Verbo θηέομαι, *ſpecto*.

Θηρᾶν, *venari*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro θηράειν, a Verbo θηράω, *venor*.

Θηρευέμεν, *venari*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro θηρεύειν, a Verbo eod.

Θήρης, *feræ*, vel *venationis*, Gen. ſing. *Ion.* pro θήρας, a θήρα.

Θηρώμενος, *qui venatur* vel *captatur*, Præſ. Part. paſſ. vel med. *contr.* pro θηραόμενος, a Verbo θηράω, *venor*.

Θηρῶν, *captans*, *venans*, Præſ. Part. act. *contr.* pro θηράων, a Verbo eod.

Θῆσαι, *lactaſſe*, a. 1. Inf. act. *per Syncop.* pro θηλάσαι, a Verbo θηλάζω, *lacto*, vel potius a θάω.

Θησαίατο, *contemplati ſunt*, 3. pl. a. 1. Opt. med. *Ion.* pro θήσαιντο, a Verbo θάω, *ſpecto*.

Θήσει, *ponet*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi τίθημι pro θέω, *pono*.

Θησεμεν, *poſiturum eſſe*, f. 1. Inf. act. *Dor.* pro θησειν, a Verbo eod.

Θησεύμεσθα, *ponemus*, 1. pl. f. 1. Ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro θησόμεθα, & hoc pro θησόμεθα, a Verbo eod.

Θῆσθαι, *lactare*, Præſ. Inf. med. *per Syncopen*, pro θηλάζεσθαι, ſiue pro θᾶσθαι ex θάεσθαι, a θάομαι, *lacto*.

Θήσοντι, *ponent*, 3. pl. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro θήσουσι, a Verbo τίθημι.

Θῆτα, *ſeruum*, Acc. ſing. a θὴς, *ſeruus*.

Θιγεῖν, *tetigiſſe*, aor. 2. Inf. act. Verbi θίγω, θιγγάνω, *tango*.

Θίγοισα, *tangens*, Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro θίγουσα, a Verbo eod.

Θίγον, *tange*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. *Dor.* pro θίγε, a Verbo eod.

Θλάσσε, *eliſit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔθλασε, a Verbo θλάω, *frango*.

Θνάσκω, *morior*, *Dor.* pro θνήσκω.

Θνῆσκον, *moriebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐθνήσκον, a Verbo eod.

Θνητοῖο, *mortalis*, Gen. ſing. *Ion.* pro θνητοῦ, a θνητός, *mortalis*.

Θοῇσι, *velocibus*, Dat. pl. *Ion.* pro θοαῖς, a θοός, *celer*.

Θοίμην, *poſuerim*, 1. ſing. a. 2. Opt. med. *Attic.* & *Poet.* pro θείμην, quaſi a θέω pro τίθημι.

Θοῖτο, *poſuerit*, 3. ſing. aor. eiuſd.

Θολεῦντα, *turbantem*, Acc. ſing. Præſ. Part. act. *contr.* pro θολόοντα, a Verbo θολόω, *turbo*.

Θόρε, *deſiliit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a Verbo θορέω, vel θόρω, θόρνυμι, *ſalio*.

Θορυβεῦσιν, *tumultuantur*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro θορυβοῦσι, *contr.* ex θορυβέεσι, a Verbo θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβήσῃ, *obſtrepat*, 3. ſing. a. 1. Coniunct. act. Verbi eiuſd.

Θορύεσθαι, *libidine agitari*, Præſ. Inf. paſſ. Verbi θορύω, *in libidinem concito*.

Θρασυμαχᾶν, *audacium in pugna*, Gen. pl. f. g. *Dor.* pro θρασυμαχῶν, a θρασύμαχος, *audax in pugna*. vel θρασυμάχης.

Θρασυμάχανον, *audacem machinatorem*, Accuſ. ſing. *Dor.* pro θρασυμήχανον, θρασυμήχανος, *machinator audax*.

Θρέισσα, *Threiſſa*, *Dor.* pro Θρήϊσσα.

Θρέξασκον, *cucurri*, a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔθρεξα, a Verbo τρέχω, *curro*.

Θρέφθη, *alitus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐθρέφθη, a Verbo τρέφω, *alo*.

Θρηκῶν, *Thracum*, Gen. pl. *Ion.* pro Θρακῶν, a Θρᾷξ, *Thrax*.

Θρήνει, *lamentare*, 2. ſing. Præſ. Imperat. act. *contr.* pro θρήνεε, a Verbo θρηνέω, *lamentor*. vel 3. Imperf. pro ἐθρήνεε.

Θρηνεῦσι, *lamentantur*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *contract.* pro θρηνέουσι, a Verbo eod.

Θροηθῆναι, *turbatum eſſe*, aor. 1. Inf. paſſ. Verbi θροέω, *turbo*.

Θῦε, *æſtuabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔθυε, a Verbo θύω, *furioſe me gero*.

Θυέεσσι, *ſuffimentis*, Dat. pl. *Poet.* pro θύεσι, a θύος, εος, *ſuffimentum*.

Θύει, *inſanit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. Verbi θύω, *inſanio*.

Θυμηδεῖν, *animo lætari*, Præſ. Infinit. act. *contract.* pro θυμηδέειν, a Verbo θυμηδέω, *animo lætor*.

Θυμήνας, *iratus*, a. 1. Part. act. *Att.* pro θυμάνας, a Verbo θυμαίνω, *iraſcor*.

Θυμιῆται, *ſuffitur*, 3. ſing. Præſ. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro θυμιᾶται, a Verbo θυμιάω, *ſuffio*.

Θῦνε, *properabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε, a Verbo θύνω, *propero*.

Θύοισα, *ruens*, Præſ. Part. act. f. g. Verbi θύω, *ruo*, *inſanio*. *Dor.*

Θῦον, *furens*, Præſ. Part. act. n. g. Verbi eiuſd.

Θύοντι, *ſacrificant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro θύουσι, a Verbo θύω, *ſacrifico*.

Θυρᾶν, *ianuarum*, Gen. plur. *Æol.* pro θυρῶν. a θύρα, *ianua*.

Θυράων,

ρέων, *ianuarum*, Gen. pl. *Æol.* pro θυρῶν, a θύρα, *ianua*.

υσιάων, *sacrificiorum*, Gen. pl. *Æol.* pro θυσιῶν, a θυσία, *sacrificium*.

ῶ, *posuerim*, a. 2. Coniunct. act. Verbi τίθημι, *pono*.

ωπεύοντες, *adsentantes*, Nom. pl. Præs. Part. act. Verbi θωπεύω, *adsentor*.

ωρηκοφόρου, *thoracem ferentis*, Gen. sing. *Ion.* pro θωρακοφόρου, a θωρακοφόρος, *thoracem ferens*.

ωρήσσετο, *armabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐθωρήσσετο, a Verbo θωρήσσω, *armo*.

ωρηχθεὶς, *armatus*, a. 1. Part. pass. Verbi eiusd.

ὤτερον, *alterum*, *Dor.* pro τὸ ἕτερον.

ῶυμα, *miraculum*, *Ion.* pro θαῦμα.

ωυτὸς, *mirabilis*, *Ion.* pro θαυτὸς & hoc pro θαυμαστός.

I.

Ἰάθη, *sanatus fuit*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ἰάομαι, *sano*.

Ἰάθητε, *sanati fuistis*, 2. pl. a. 1. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ἰαίνεται, *gaudet*, 3. sing. Præs. Ind. pass. Verbi ἰαίνω, *exhilaro*.

Ἴαλλον, *mittebam*, Imperf. Ind. act. Verbi ἰάλλω, *mitto*, *volo*.

Ἰάνθην, *florui*, a. 1. Ind. pass. Verbi ἰαίνω, *floreo*, *exhilaro*.

Ἴασι, *eunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Ion.* pro εἶσι, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἱᾶσι, *mittunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἱέασι, pro ἱεῖσι, a Verbo ἵημι, *mitto*.

Ἴαυον, *traducebam*, Imperfect. Ind. act. Verbi ἰαύω, *traduco*, vel *dormio*.

Ἰαφθῆναι, *missum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi ἰάπτω, *mitto*.

Ἰαχαῖσι, *clamoribus*, Dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχὴ, *clamor*.

Ἴαχε, *resonabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi ἰάχω, *clamo*.

Ἰαχυῖα, *resonans*, Perf. Part. med. f. g. Verbi eiusd.

Ἵγμαι, *adueni*, Perf. Ind. pass. Verbi ἵκω, *venio*.

Ἰγμένος, *profectus*, Perf. Part. pass. Verbi ἱκνέομαι, *proficiscor*, vel ἵκω.

Ἰδ' pro ἰδὲ, *atque*.

Ἴδ' pro ἴδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. Ind. Verbi εἴδω, *video*, vel *vide*, 2. sing. a. 2. Imper. Verbi eiusd.

Ἰδέειν, *vidisse*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν, a Verbo eod.

Ἴδει, *æstu*, Dat. sing. *contr.* pro ἴδεϊ, ab ἴδος, εος, *æstus*.

Ἰδεῖν, *vidisse*, a. 2. Inf. act. Verbi εἴδω, *video*.

Ἰδέμεν, idem *Ion.*

Ἰδὲν, idem *Dorice*.

Ἴδεσκε, *vidit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion* pro ἴδε, a Verbo eod. vel Imperf. ab ἰδέσκω.

Ἴδηαι, *videris*, 2. sing. a. 2. Coniunct. med. *Ion.* pro ἴδῃ, a Verbo eod.

Ἰδησῶ, *videbo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω, a Verbo ἰδέω, *videbo*.

Ἰδίῃ, *propriæ*, Dat. sing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος, *proprius*.

Ἴδμεν, *scimus*, 1. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἴσαμεν, a Verbo ἴσημι, *scio*.

Ἴδμεναι, *scire*, a. 2. Inf. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἰδέμεναι, ab ἴδω, vel ἰδέω, ἴδημι.

Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. Opt. med. *Ion.* pro ἴδοιντο, a Verbo εἴδω, *video*.

Ἰδοῖσα, *quæ vidit*, a. 2. Part. act. f. g. *Dor.* pro ἰδοῦσα, a Verbo εἴδω.

Ἴδοσαν, *viderunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἴδον, a Verbo eod.

Ἰδρίης, *peritiæ*, Gen. sing. *Ion.* pro ἰδρίας, ab ἰδρία, *peritia*.

Ἱδρύθην, sc. ἱδρύνθην, *constitutus sum*, a Verbo ἱδρύω vel ἱδρύνω, *colloco*.

Ἱδρυθεὶς, *collocatus*, a. 1. Part. pass. Verbi eiusd.

Ἱδρῶ, *sudori* vel *sudorem*, Dat. vel Acc. sing. *per Apocop.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρὼς, *sudor*.

Ἰδυῖα, *docta*, *sciens*, *perita*, Part. Perf. med. pro εἰδυῖα, a Verbo εἴδω, *scio*.

Ἴε, *vade*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi εἶμι, *eo*. ab antiquo ἴω.

Ἵεθι, *mitte*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἵει, *mittebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi eiusd. ab ἱέω.

Ἱείην, *mitterem*, Præs. Opt. act. Verbi eiusd.

Ἱεὶς, *mittens*, Præs. Part. act. Verbi eiusd.

Ἱεῖσι, *mittunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἱέμεν, *mittere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἱέναι, Verbi eiusd.

Ἰέμεν, *ire*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἰέειν vel ἰέναι, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἱέμεναι, *mittere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ἱέναι, a Verbo ἵημι, *mitto*.

Ἵεν, *mittebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Bœot.* pro ἵεσαν, a Verbo eod.

Ἱέναι, *mittere*, Præs. Inf. act. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἰέναι, *ire*, Præs. Inf. act. Verbi εἶμι, *eo*.

Ἵενται, *mittuntur*, 3. plur. Præs. Ind. pass. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἱέντες, *mittentes*, Nom. plur. Part. Præs. act. Verbi eiusd.

Ἱερᾶται, *sacerdotio fungitur*, 3. sing. Præs. Ind. med. *contr.* pro ἱεράεται, a Verbo ἱεράομαι, *sacerdotio fungor*.

Ἱεράων, *sacrarum*, Gen. plur. f. g. *Dor.* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερῆς, *sacræ*, Gen. sing. *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱεροῖσι, *sacris*, Dat. pl. *Ion.* pro ἱεροῖς, ab eod.

Ἵεσαν, *mittebant*, 3. pl. Imperf. Ind. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἱέσθην, *cupitor*, 3. dual. Præs. Imper. med. Verbi ἵεμαι, *cupio*.

Ἵετο, *cupiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi eiusd.

Ἵζε, *sessum duc*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἵζω, *sedere facio*, & neutr. *sedeo*.

Ἵζeo, *sede*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἵζου, a Verbo eod.

Ἱζήσας, *qui collocauit*, *qui sedit*, a. 1. Part. act. Verbi ἱζέω.

Ἵζοισα, *sedens*, Præs. Part. act. *Dor.* pro ἵζουσα, a Verbo eod.

Ἴῃ, *aequali*, *vni*, *eidem*, Dat. sing. *Ion.* pro ἴῃ, ab ἴς, *solus*, *vnus*, *aequalis*, quod in Gen. & Dat. circumflecti dicitur, sed forte pro μιᾷ ponitur, quod Dat. est a μία, *vna*.

Ἶηλα, *ieci*, *immisi*, a. 1. Ind. act. Verbi ἰάλλω, *mitto*, *inicio*.

Ἰήσασθαι, *sanasse*, aor. 1. Inf. med. *Ion.* pro ἰάσασθαι, a Verbo ἰάομαι, *medeor*, *sano*.

Ἵησι, *mittit*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi ἵημι, *mitto*.

Ἴῃσι, *eas*, 2. sing. a. 2. Coniunct. *Ion.* pro ἴῃς, a Verbo εἶμι, *eo*.

Ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro ἰθεῖα, ab ἰθύς, *rectus*.

Ἴθι, *vade*, Præs. Imperat. act. Verbi εἶμι, *eo*, *vado*.

Ἴθμαθ᾽ pro ἴθματ᾽ ob sequentem aspiratam, & hoc pro ἴθματι, *gressui*, Dat. sing. ab ἴθμα, *gressus*.

Ἰθυδικαίσι, *iis*, *quorum iudicia sunt recta*, Dat. pl. *Ion.* pro ἰθυδίκαις, ab ἰθυδίκης.

Ἵκανε, *perueniebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. Verbi ἱκάνω, *peruenio*.

Ἱκάνετον, *perueniebatis*, 2. dual. Imperf. eiusd.

Ἱκανούσθω, *idoneus esto*, vel *idoneus reddatur*, 3. sing. Præs. Imper. pass. *contr.* pro ἱκανοείσθω, a Verbo ἱκανόω, *idoneum reddo*.

Ἵκεν, *ibat*, *veniebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ἵκω, *eo*, *venio*.

Ἵκεο, *veni*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἵκεσο, a Verbo eod.

Ἱκέσθην, *venerunt*, 3. dual. a. 2. Ind. med. Verbi eiusd.

Ἱκέταν, *supplicem*, Acc. sing. *Dor.* pro ἱκέτην, ab ἱκέτης, *supplex*.

Ἵκηαι, *venias*, 2. sing. Præsent. vel aor. 2. Coniunct. med. *Ion.* pro ἵκῃ, a Verbo ἱκνέομαι, *venio*.

Ἰκμάδ᾽ pro ἰκμάδα, *humorem*, Accus. sing. ab ἰκμάς, *humor*.

Ἵκμενος, *fluens*, *secundus*, Præs. Part. med. *per Syncop.* pro ἱκόμενος, a Verbo ἵκομαι, *venio*.

Ἱκνεῖσθαι, *accedere*, *conuenire*, Præs. Inf. med. *contr.* pro ἱκνέεσθαι, a Verbo ἱκνέομαι.

Ἱκνευμένῳ, *venienti*, Dat. sing. Part. Præs. med. *Ion.* pro ἱκνουμένῳ, a Verbo eod.

Ἱκνεῦνται, *veniunt*, 3. pl. Præs. Ind. med. *Dor.* & *Ion* pro ἱκνοῦνται, a Verbo eod.

Ἵκοι, *occuparet*, 3. sing. a. 2. Opt. act. Verbi ἵκω, *venio*.

Ἱκοίμαν, *venerim*, aor. 2. Opt. med. *Dor.* pro ἱκοίμην, a Verbo eod.

Ἵκευ, *veni*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἵκεσο, a Verbo ἵκω, *venio*.

Ἵκτο, *venit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. *per Syncop.* pro ἵκετο, a Verbo eod. vel Plusq. pass.

Ἵκωντι, *venerint*, 3. plur. Præs. vel aor. 2. Coniunct. act. *Dor.* pro ἵκωσι.

Ἵλαθι, *propitiare*, *propitius sis*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi ἵλημι, *propitius sum*.

Ἱλάσθητι, *propitius esto*, *miserere*, 2. sing. a. 1. Imper. pass. Verbi ἱλάσκομαι, *placo*.

Ἱλάσομαι, *placabo*, Fut. 1. Indicat. med. Verbi eiusd.

Ἱλασσάμενος, *qui placauit*, a. 1. Part. med. *Poet.* pro ἱλασάμενος, a Verbo eod.

Ἱλάσσεαι, *places*, 2. sing. aor. 1. Coniunct. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἱλάσεαι vel ἱλάσῃ, a Verbo eod.

Ἱλασσώμεσθα, *placemus*, 1. pl. a. 1. Coniunct. med. *Poet.* pro ἱλασώμεθα, a Verbo eod.

Ἵληθι, *propitius esto*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Ion.* pro ἵλαθι, a Verbo ἵλημι, *sum propitius*.

Ἱλήκῃσι, *propitius fuerit*, 3. sing. Perf. Coniunct. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ, a Verbo eod. vel Præs. ab ἱλήκω.

Ἵμασ᾽ pro ἵμασε, *verberauit*, 3. sing. aor. 1. Indic. act. Verbi ἱμάω, *loris cædo*, *verbero*. vel *haurio ex puteo*.

Ἱμάσσας, *qui loris cecidit*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro ἱμάσας, a Verbo eod.

Ἴμεν, *imus*, 1. plur. Præs. Ind. act. Verbi εἶμι, *eo*. pro ἴομεν ab ἴω.

Ἴμεν, *ire*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ἰέναι vel ἰέναι, a Verbo eodem.

Ἶν᾽ pro ἶνα, *fortitudinem*, Acc. sing. ab ἴς, *vis*, *robur*, *fortitudo*.

Ἴναι, *ire*, Præs. Inf. Verbi εἶμι, *eo*. pro ἰέναι.

Ἶξε, *venit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ἵκω, *venio*.

Ἵξεαι, *peruenies*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἵξεσαι vel ἵξῃ, a Verbo eod.

Ἶξον, *veniebam*, a. 2. Ind. act. *Bœot.* pro ἶκον, vel *veni*, Imper. Ind. aor. 1. act. a Verbo ἵκω, *venio*.

Ἴοιμι, *eam*, Præs. Opt. Ind. act. Verbi ἴω vel εἶμι, *eo*.

Ἰοῖσα, *quæ iit*, *profecta*, vel *proficiscens*, Præs. vel a. 2. Part. act. *Dor.* pro ἰοῦσα, a Verbo eod.

Ἴομεν, *iuimus*, 1. plur. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Ἰόνθ᾽ pro ἰόντ᾽ ob sequentem adspir. & hoc pro ἰόντα, *eum*, *qui iuit*, *profectum*, *euntem*, Acc. sing. Præs. Part. act. Verbi eiusd.

Ἵευν, *mittebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἵεον, a Verbo ἵημι pro ἱέω, *mitto*.

Ἴοῦσα, *quæ accessit*, *accedens*, Præs. vel aor. 2. Part. act. f. g. Verbi εἶμι, *eo*.

Ἱπποβότοιο, *equos nutrientis*, Gen. sing. *Ion.* pro ἱπποβότου, ab ἱπποβότος, *equos nutriens*.

Ἱπποδάμοιο, *equorum domitoris*, Gen. sing. *Ion.* pro ἱπποδάμου, ab ἱπποδάμος, *equorum domitor*.

Ἵπποιϊν, *equorum duorum*, Gen. dual. *Ion.* pro ἵπποιν, ab ἵππος, *equus*. vel Pluralis pro ἵππων.

Ἱπτήσομαι, *volabo*, f. 1. Ind. med. Verbi ἵπταμαι, *volo*.

Ἵπτω, *volabas*, 2. sing. Imperf. Ind. *Att.* & *Ion.* pro ἵπτασο, a Verbo eod.

Ἰρὰ, *sacra*, *Ion.* pro ἱερὰ, ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱρᾶται, *sacerdos est*, 3. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἱεράεται, a Verbo ἱεράομαι, *sacerdos sum*.

Ἴρηξ, *accipiter*, *Ion.* pro ἱέραξ.

Ἴρισσιν, *arcubus cœlestibus*, Dat. pl. *Poet.* pro ἴρεσιν, ab ἶρις, *Iris*, *arcus cœlestis*.

Ἰροφάντην, *hierophantam*, *sacrorum antistitem*, Acc. sing. *Ion.* pro ἱεροφάντην, ab ἱεροφάντης, *hierophanta*.

Ἱρῶν,

ρῶν, *sacrorum*, Gen. pl. *Ion.* pro ἱερῶν, ab ἱερὸς.
ἶσ' pro ἶσα, *æque*, siue *paria*, *pariter*, ab ἶσος, *par*.
Ισαισι, *paribus*, Dat. plur. f. g. *Ion.* & *Poet.* pro ἴσαις, ab ἶσος, *par*.
Ισαμι, *scio*, *Dor.* pro ἴσημι.
Ισαν, *ibant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi εἶμι, *eo*, vel *sciebant*, *per Syncopen*, pro ἴσασαν, a Verbo ἴσημι, *scio*.
Ισαντι, *sciunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἴσασι, a Verbo ἴσημι, *scio*.
Ισασαι, *scis*, 2. sing. Præs. Ind. med. Verbi ἴσημι, *scio*.
Ισασι, *scit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἴσησι, Verbi eiusdem.
Ιση, *sciebat*, 3. singul. Imperf. Ind. act. Verbi eiusdem.
Ισθι, *scias*, 2. sing. Præs. Imper. act. *per Syncop.* pro ἴσαθι, a Verbo eodem.
Ἴσθι, *es*, vel *sis*, 2. sing. Præs. Imperat. Verbi εἰμὶ, *sum*.
Ισι, *eunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. pro εἶσι Verbi εἶμι, *eo*.
Ισκον, *adsimilabam*, Imperfect. Ind. act. Verbi ἴσκω, *adsimilo*.
Ἴσμεν, *scimus*, 1. pl. Præs. Ind. act. *per Syncop.* pro ἴσαμεν, a Verbo ἴσημι, *scio*.
Ἰσονται, *ibunt*, 3. plur. f. 1. Ind. med. *Poet.* pro εἴσονται, a Verbo εἴω vel ἔω, & ἴω.
Ισοῦσθαι, *æquari*, Præs. Inf. pass. *contr.* pro ἰσόεσθαι, a Verbo ἰσόω, *æquo*.
Ἰσοφαρίζεν, *adæquare*, Præs. Inf. act. *Dorice* pro ἰσοφαρίζειν, a Verbo ἰσοφαρίζω, *adæquo*, *par sum*, *paria fero*.
Ἵστα, *statue*, 2. Præs. Imper. act. *Att.* pro ἵσταθι, a Verbo ἵστημι, *statuo*, vel ἱστάω.
Ἱστᾶντι, *statuunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ἱστᾶσι, a Verbo eodem.
Ἵστασο, *statuebas*, 2. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἵστασο, a Verbo eodem.
Ἵστασ' pro ἵστασο, *sta*, 2. sing. Præs. Imper. med. Verbi eiusdem.
Ἵστατο, *statuebatur*, vel *stabat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. vel med. Verbi eiusdem.
Ἴστε, *scitis*, 2. pl. Præs. Ind. act. *per Syncop.* pro ἴσατε, a Verbo ἴσημι, *scio*.
Ἱστέον, *sciendum*, *Ion.* pro εἰστέον, a Verbo εἴδω, *scio*, vel pro ἰσατέον ab ἴσημι.
Ἵστη, *siste*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Att.* pro ἵσταθι, vel *statueris*, 2. sing. Præs. Ind. pass. *Att.* pro ἵστασαι, a Verbo ἵστημι, *sisto*.
Ἵστησιν, *statuit*, 3. singul. Præs. Ind. act. cum ν ἐφελκ. Verbi eiusdem.
Ἱστίην, *Vestam*, *focum*, Acc. sing. *Ion.* pro ἱστίαν, ab ἱστία, *Vesta*, *focus*.
Ἰσοβοίῃ, *stiuæ*, Dat. sing. *Ion.* pro ἐχετλῇ, ab ἰσοβοὺς, *stiua*.
Ἴστω, *scito*, 3. sing. Præs. Imper. *per Syncop.* pro ἰσάτω, a Verbo ἴσημι, *scio*.
Ἵστων, *statuebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ἵσταον, a Verbo ἱστάω pro ἵστημι, *statuo*.
Ἴστων, *sciunto*, 3. pl. Præs. Imper. act. *Att.* pro ἰσάτων, ἰσάτωσαν, ἴσωσαν, a Verbo ἴσημι, *scio*.
Ἶσχ' pro ἶσχε, *habe*, 2. sing. Præs. Imper. act. vel *habebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbo ἴσχω pro ἔχω, *habeo*.
Ἰσχανάᾳ, *cupit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Poet.* pro ἰσχανᾷ, a Verbo ἰσχανάω, *cupio*.
Ἰσχανόωσιν, *reprimunt*, 3. plur. Præs. Coniunct. act. Verbi ἰσχανάω, *reprimo*. pro ἰσχανῶσι.
Ἴσχει, *cohibet*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi ἴσχω pro ἔχω, *habeo*, *cohibeo*.
Ἰσχέμεν, *habere*, Præs. Inf. act *Ion.* pro ἴσχειν, a Verbo ἴσχω, *habeo*.
Ἴσχεο, *contine*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ἴσχεσο, a Verbo eodem.
Ἴσχευ, *contine*, idem *Dor.* pro ἴσχου.
Ἴσχωσ' pro ἴσχωσι, *contineant*, *habeant*, 3. pl. Præs. Coniunct. act. Verbi ἴσχω pro ἔχω, *habeo*, *contineo*.
Ἴσωσι, *norint*, 3. pl. a. 1. Coniunct. act. Verbi εἴδω, *scio*, *noui*.
Ἴτ' pro ἴτε, *accedite*, *ite*, 2. pl. Præs. Imper. Verbi εἶμι, *eo*.
Ἴτην, *iuerunt*, 3. dual. Imperf. Ind. act. Verbi εἶμι, *eo*.
Ἴτον, *ibatis*, 2. dual. Imperf. Ind. act. vel *itis*, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. Præs. Ind. act. Verbi eiusdem. pro ἴετον.
Ἴτω, *ito*, 3. singul. Præs. Imper. act. Verbi eiusdem.
Ἶφε, *læsit*, Perf. Ind. act. Verbi ἴπτω, *lædo*.
Ἴψαο, *læsisti*, 2. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἴψασο, f. ἴψω, a Verbo ἴπτω, *lædo*.
Ἰωκὰς, *persecutiones*, Acc. pl. ab ἰωκή, *per Aphæresin*, pro διωκή, *persecutio*.
Ἴωμεν, *iuerimus*, 1. pl. a. 2. Coniunct. act. Verbi εἶμι, *eo*, vel *eamus*, Præs. Coni. ab ἴω.

Κ.

Κάββαλ' pro κάββαλε, *prostrauit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Dor.* vel *Poet.* pro κατέβαλε, a καταβάλλω, *deiicio*, *prosterno*.
Καββὰς, *descendens*, *qui descendit*, a. 2. Part. act. *Poet.* pro καταβὰς, a Verbo καταβαίνω, *descendo*.
Καγχαλόωσι, *exsultent*, 3. plur. Præs. Coniunct. Verbi καγχαλάω, *exsulto*.
Κὰδδ' pro κάδδε, & hoc pro κατὰ δὲ, *Dor.*
Κὰδδ' ἔβαλεν, *prostrauit vero*, pro κατὰ δὲ ἔβαλε, f. κατέβαλε δέ.
Κάδδε, *secundum vero*, *Poet.* pro κατὰ δέ.
Καδδέπεσε, *decidit vero*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε δὲ, a καταπίπτω, *decido*.
Καδδραθέτην, *dormiuerunt*, 3. dual. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro κατεδραθέτην, a Verbo καταδράθω, *dormio*. vel καταδάρθω.
Καδδύναμιν, *pro viribus*, *secundum facultatem*, *Dor.* pro κατὰ δύναμιν, a δύναμις, *potentia*.
Καδδῦσαι, *subdidisse*, a. 1. Inf. act. *Dor.* pro καταδῦσαι, a Verbo καταδύω, *subeo*.
Καεὶς, *desflus*, a. 2. Part. pass. Verbi καίω, *vro*.
Κάη, *exarsit*, 3. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi eiusd. sed καῆ aor. 2. pass. *combustus*, vel *amonsflus sit*.
Καθάρθαι, *purum factum esse*, Perf. Inf. pass. *Ion.* pro κεκαθάρθαι, a Verbo καθαίρω, *purgo*.
Καθαριεῖ, *purgabit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro καθαρίσει, a Verbo sequente.
Καθαρίσῃ, *purificarit*, 3. sing. a. 1. Coniunct. act. Verbi καθαρίζω, *purifico*.

Καθαρῶ,

Καθαρῶ, *puri*, Gen. sing. *Dor.* pro καθαρȣ̃, a καθαρὸς, *purus*. vel 1. fut. 1. Verbi καθαίρω.

Καθεδȣ̃μαι, *sedebo*, f. 2. Ind. med. Verbi καθέζομαι, *sedeo*.

Καθεικέναι, *demisisse*, Perf. Inf. act. Verbi καθίημι, *demitto*.

Καθεῖλον, *destruxi*, a. 2. Ind. act. Verbi καθαιρέω pro καθέλω, *destruo*.

Καθειμένος, *demissus*, Perf. Part. pass. Verbi καθίημι, *demitto*.

Καθεῖναι, *demisisse*, a. 2. Inf. act. Verbi eiusdem.

Καθεῖντο, *dimissi erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Καθείρκται, *conclusus fuit*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi καθείργω, *concludo*.

Καθεὶς, *qui demisit*, a. 2. Part. act. Verbi καθίημι, *demitto*.

Καθεῖσεν, *sedere fecit*, *collocauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo καθέζω, *sedere facio*. vel a καθίημι, καθέω.

Καθεστήκεισαν, *constiterant*, 3. plur. Plusq. Ind. act. Verbi καθίστημι, *constituo*.

Καθεῖτο, *demissus erat*, 3 sing. Plusq. Ind. pass. Verbi καθίημι, *demitto*.

Καθέλῃς, *detraxeris*, *destruxeris*, 2. sing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi καθαιρέω pro καθέλω, *destruo*.

Καθελῶ, *destruam*, f. 2. Ind. act. Verbi eiusdem.

Καθέμενος, *qui demisit*, a. 2. Part. med. Verbi καθίημι, *demitto*.

Κάθεο, *demittito*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Ion.* pro κάθεσο, a Verbo καθίημι, *demitto*.

Κάθες, *demitte*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi eiusdem.

Κάθεσαν, *demiserunt*, 3. plur. a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Καθέσσαντο, *collocarunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. *Poet.* pro ἐκαθέσαντο, a Verbo καθέζω, *colloco*, vel καθίημι, pro καθείσαντο.

Καθεσταμένος, *constitutus*, Perf. Part. pass. Verbi καθίστημι, *constituo*.

Κάθευδε, *dormiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκάθευδε, vel *dormi*, 2. sing. Imper. act. Verbi καθεύδω, *dormio*.

Κάθῃ, *sedes*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Att.* pro κάθησαι, a Verbo κάθημαι, *sedeo*.

Καθῆκα, *demisi*, a. 1. Ind. act. Verbi καθίημι, *demitto*.

Καθηράμενος, *qui sese purgauit*, aor. 1. Part. med. Verbi καθαίρω, *purgo*.

Κάθηρε, *abstersit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi eiusd. pro ἐκάθηρε.

Καθῃρέθην, *destructus sum*, aor. 1. Ind. pass. *per Systolen*, pro καθῃρήθην, a Verbo καθαιρέω, *destruo*.

Καθῄρητο, *destructus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Καθῆσθαι, *sedere*, Præs. Inf. Verbi κάθημαι, *sedeo*.

Κάθησο, *sede*, 2. sing. Præs. Imper. med. Verbi eiusd.

Καθῆστο, *sedebat*, 3. sing. Imperf. Ind. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκάθητο, a Verbo eodem. vel Plusq. pass. a Verbo καθίημι.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. pro καθῆψε, a Verbo καθάπτω, *annecto*.

Καθιδρυνθέντες, *sedentes*, seu *qui sederunt*, *collocati*, *fixi*, Nom. plur. a. 1. Part. pass. Verbi καθιδρύνω, *sedere facio*.

Καθίει, *demittebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. *contr.* pro καθίεε, a Verbo καθίημι pro καθιέω, *demitto*.

Καθίεσαν, *demittebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. Verbi καθίημι, *demitto*.

Καθιζευ, *sede*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Dor.* pro καθίζȣ, a Verbo καθίζω, *colloco*, *sessum duco*.

Καθίκεο, *contigisti*, 2. sing. a. 2. Ind. med. *Ion.* pro καθίκετο, a Verbo καθίκομαι, vel καθικνέομαι.

Καθίξας, *qui collocauit*, a. 1. Part. act. *Dor.* pro καθίσας, a Verbo καθίζω, *colloco*.

Καθίξῃ, *collocauerit*, vel *sederit*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Καθίξω, *sedebo*, *collocabo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro καθίσω, a Verbo eodem.

Καθιξȣ̃μαι, *sedebo*, f. 1. Ind. med. *Att.* pro καθίσομαι, a Verbo eodem.

Καθίστα, *pone*, *constitue*, 2. sing. Præs. Ind. act. *per Apocopen*, pro καθίσταθι, a Verbo καθίστημι, *appono*, vel pro καθίσταε, a καθιστάω.

Καθίστη, *constituebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi eiusd.

Καθίστησι, *constituit*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi eiusd.

Καθιστῶσα, *constituens*, Præs. Part. act. f. g. *contract.* pro καθιστάȣσα, a Verbo καθιστάω, *constituo*.

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro καθοράει, a Verbo καθοράω, *intueor*.

Κάθȣ, *demitte*, *colloca in sede*, 2. sing. a. 2. Imper. med. Verbi καθίημι, vel *sede*, a κάθημαι, *sedeo*.

Καθυφεὶς, *qui subtraxit*, vel *remisit*, a. 2. Part. act. Verbi καθυφίημι, *subtraho*, *remitto*, *concedo*.

Καῖε, *adolebat*, *vrebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔκαιε, a Verbo καίω.

Καιομένῃσι, *iis*, *quæ incenduntur*, vel *flagrant*, Dat. pl. Præs. Part. pass. *Ion.* pro καιομέναις, a Verbo eodem.

Καίοντο, *incendebantur*, *flagrabant*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐκαίοντο, a Verbo eodem.

Κακῇς, *malis*, Dat. plur. *Ion.* pro κακαῖς, a κακὸς.

Κακίσαι, *labefactasse*, *pro ignauo tractasse*, a. 1. Inf. act. Verbi κακίζω.

Κακκείειν, *dormiturire*, Præs. Inf. act. *Æol.* pro κατακείειν, a κατακείω, *dormiturio*.

Κακκεφαλῆς, *in caput*, pro κατὰ κεφαλῆς, a κεφαλὴ, *caput*.

Κακκῆαι, *combussisse*, a. 1. Inf. act. *per Syncopen*, pro κατακῆαι seu κατακαῦσαι, a Verbo κατακαίω, *comburo*.

Κακκόρυθα, *in galeam*, ex κατὰ & κόρυθα, a κόρυς.

Κακκορυφὴν, *in verticem*, ex κατὰ & κορυφὴν, a κορυφὴ, *vertex*.

Κακκρύπτων, *abscondens*, Præs. Part. act. *Poet.* pro κατακρύπτων, a Verbo κατακρύπτω, *abscondo*.

Κακοῖο, *mali*, Gen. sing. *Ion.* pro κακȣ̃, a κακὸς, *malus*.

Κακοεργείῃσιν,

Κακοκερδείῃσιν, *turpibus quaestibus*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro κακοκερδείαις, a κακοκερδεία, *turpis quaestus.*

Κακοῤῥαφίῃσι, *malis consiliis*, Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro κακοῤῥαφίαις, a κακοῤῥαφία, *malum consilium.*

Κακτάμεναι, *occidere*, s. *occidisse*, a. 1. Inf. act. *Dor.* pro κατακτεῖναι, a Verbo κατακτείνω, *occido*, vel κατακτανεῖν, aor. 2.

Κάκτανε, *occide*, 2. sing. a. 2. Imper. act *per Syncop.* pro κατάκτανε, a Verbo eod.

Κάκτεινε, *occidebat*, siue, *occidit*, 3. sing. Imperf. & 3 sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro κατέκτεινε, a Verbo eod.

Κακτούτω, *ex hoc tempore*, *Dor.* pro καὶ ἐκ τούτου, sc. χρόνου.

Καχχεῦσαι, *effudisse*, a. 1. Inf. act. *per Syncopen*, pro καταχεῦσαι, a Verbo καταχέω, *effundo.*

Καλέεσκον, *vocabam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a Verbo καλέω, *voco.*

Καλείμεναι, *vocare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro καλεῖν, a Verbo eod.

Καλέοισι, *vocant*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro καλέουσι, a Verbo eod.

Κάλεον, *vocabam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a Verbo eod.

Καλέοντι, *vocant*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro καλέουσι, a Verbo eod.

Καλέσαντο, *vocarunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο, a Verbo eod.

Καλέσσατο, *vocauit*. 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκαλέσατο, a Verbo eodem.

Καλεῦνται, *vocantur*, 3. pl. Præs. Ind. pass. *Dor.* pro καλοῦνται, a Verbo eod.

Καλήμεναι, *vocare*, Præs. vel a. 1. Inf. act. *Dor.* pro καλῆναι, quasi a κάλημι vel καλαίνω, *voco.*

Καλήμενος, *vocans*, Præs. Part. med. *Æol.* pro καλούμενος, a καλέω, *voco.*

Καλιῆς, *nidi*, Gen. sing. *Ion.* pro καλιᾶς, a καλιά, *nidus.*

Καλλικόμοιο, *pulcricomae*, Gen. sing. *Ion.* pro καλλικόμου, a καλλίκομος, *pulcras comas habens.*

Κάλλιπον, *reliqui*, 1. sing. aor. 2. Ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a Verbo καταλείπω, *relinquo.*

Καλύπτρην, *calyptram*, *tegmen capitis muliebre*, Acc. sing. *Ion.* pro καλύπτραν, a καλύπτρα, *calyptra.*

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro καλέσω, Verbi καλέω, *voco.*

Καμβαίνω, *Æol.* pro καταβαίνω, *descendo.*

Κάμβαλον, *deposui*, aor. 2. Ind. act. *Æol.* pro κατέβαλον, a Verbo καταβάλλω, *depono.*

Κάμε, *elaborauit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, a κάμνω, *laboro.*

Καμεῖται, *elaborabit*, 3. sing. Fut. 1. vel 2. Ind. med. Verbi eiusd.

Κάμητε, *elaboraueritis*, 2. pl. a. 2. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Καμμάρψαι, *opprimere*, *corripuisse*, a. 1. Inf. act. *Æol.* pro καταμάρψαι, a Verbo καταμάρπτω.

Καμμὲν, *vtique*, *Æol.* pro κατὰ μὲν.

Καμμένειν, *remanere*, Præs. Inf. act. *Æol.* pro καταμένειν, a Verbo καταμένω, *remaneo.*

Κάμμες, *& nos*, *Æol.* pro καὶ ἄμμες, & hoc pro καὶ ἡμεῖς.

Καμμονίη, *perseuerantia*, *Æol.* & *Ion.* pro καταμονία.

Κάμμορος, *infelix*, *Poet.* pro κακόμορος vel κατάμορος.

Καμμύω, *conniueo*, *Æol.* pro καταμύω.

Κάμνε, *elaborabat* vel *aegrotabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, a κάμνω.

Κάμον, *aegrotaui*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, a Verbo eod.

Καμοῦσα, *laborans*, *quae laborauit*, a. 2. Part. act. f. g. Verbi eiusd.

Καναχίζε, *strepebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi καναχίζω, *strepo.*

Κανεῖν, *peremisse*, a. 2. Inf. act. V. καίνω, *perimo.*

Κανέοιο, *canistri*, Gen. sing. *Ion.* pro κανέου, a κανέον, *canistrum.*

Κανῆν, *peremisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro κανεῖν, a Verbo καίνω, *perimo.*

Κάννομος, *Æolice*, pro κατάνομος, *legitima.*

Κάνυπόδητος, *Æol.* & *Dor.* pro καὶ ἀνυπόδητος, *& discalceatus.*

Κἀξ, *Æol.* pro καὶ ἐξ, *& ex.*

Κἀξήγειρε, *excitauit quoque*, *Æol.* pro καὶ ἐξήγειρε, quod est 3 sing. Imperf. vel a. 1. Ind. act. Verbi ἐξεγείρω, *excito.*

Κἄπειτα, *Æol.* pro καὶ ἔπειτα, *& postea.*

Κἀπὶ, *Æol.* pro καὶ ἐπὶ, *& in.*

Καππαύει, *sedat*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Æol.* pro καταπαύω, *sedo.*

Κάππεσε, *decidit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, a Verbo καταπίπτω pro καταπέτω, *decido.*

Καππυρίσασα, *quae crepuit accensa*, aor. 1. Part. act. f. g. *Æol.* pro καπυρίσασα, a καπυρίζω, *strepo*, *crepito.*

Καρῇ, *tonsus sit*, 3. sing. aor. 2. Coniunct. pass. Verbi κείρω, *tondeo.*

Καρηκομόωντες, *comati*. Nom. pl. Præs. Part. act. *Poet.* pro καρηκομῶντες, *contr.* ex καρηκομάοντες, a καρηκομάω, *comatus sum.*

Καρῆναι, *detonsum esse*, a. 2. Inf. pass. Verbi κείρω, *tondeo*

Κάρητος, *capitis*, Gen. sing. *per Syncop.* pro καρήατος, a κάρηαρ, *caput* vel breuius a κάρη.

Καρποῖσιν, *fructibus*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. a καρπος, *fructus*, pro καρποῖς.

Καῤῥέζειν, *demulcere*, Præs. Inf. act. *Æol.* pro καταῤῥέζειν, a καταῤῥέζω, *demulceo.*

Κάῤῥων, *fortior*, *melior*, *Dor.* pro κρείσσων, proprie pro καρτίων.

Κάρτει, *robori*, Dat. sing. a κάρτος, *per Metathes.* pro κράτει, a κράτος, *robur.*

Καρτεραίχμαν, *hastipotentem*, Acus. sing. *Dor.* pro καρτεραίχμην, a καρτεραίχμης.

Καρτῦναι, *corroborasse*, a. 1. Inf. act. *per Metathesin*, pro κρατῦναι, a Verbo κρατύνω, *firmum reddo.*

Κάρυξ, *praeco*, *Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξαισα, *quae praeconio promulgauit*, a. 1. f. g. Part. act. *Dor.* & *Æol.* pro κηρύξασα, a κηρύσσω, *praeconio promulgo.*

Κάρυξι,

Κάρυξε, *praedicauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. *Ion.*&*Dor.* pro ἐκήρυξε, a Verbo eodem.

Καρχαρόδοντα, *dentibus aſperum*, Acc. ſing. a καρχαρόδους, *dentibus aſper.*

Καρῷ, *cerae*, vel *cera*, Dat. ſing. *Dor.* pro κηρῷ, a κηρὸς, *cera.*

Κἀσθλοῖσιν, *& bonis*, *Æol.* pro καὶ ἐσθλοῖσιν, quod poſterius eſt, Dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. ab ἐσθλὸς, *bonus.*

Κασίγνητ' pro κασίγνητο, *o frater*, Voc. ſing. a κασίγνητος, *frater.*

Κάσχεθε, *detinebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Æol.* pro κατέσχεθε, a Verbo κατασχέθω pro κατέσχω, *detineo, inhibeo.*

Κατάβα, *deſcende*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. *per Apocopen*, pro κατάβηθι, a Verbo καταβαίνω, *deſcendo*, vel Imp. Præſ. a καταβάω.

Καταβὰς, *qui deſcendit*, a. 2. Part. act. Verbi eiusd.

Καταβάτω, *deſcendat, deſcendito*, 3. ſing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusd.

Καταβεβρίθασι, *onuſtae ſunt*, 3. plur. Perf. Ind. med. Verbi καταβρίθω, *onero*, vel Præſ. Ind. Verbi καταβεβρίθημι.

Καταβῇ, *deſcenderit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. act. Verbi καταβαίνω, *deſcendo.*

Κατάβηθι, *deſcende*, 2. ſing. aor. 2. Imper. act. Verbi eiusd.

Καταβήσεο, *deſcende*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* pro καταβήσεσο, a Verbo καταβήσομαι, *deſcendo.*

Καταβήσεται, *intrabit*, 3. ſing. f. 1. Ind. med. Verbi καταβαίνω, *deſcendo.*

Καταβληχᾶσθαι, *balare*, Præſ. Inf. med. *contr.* pro καταβληχάεσθαι, a Verbo καταβληχάομαι, *balo.*

Καταβολὰν, *fundamentum*, Acc. ſing. *Dor.* pro καταβολὴν, a καταβολὴ, *fundamentum.*

Καταβοσκομενάων, *depaſcentium*, Gen. pl. Part. Præſ. med. f. g. *Æol.* pro καταβοσκομένων, a Verbo καταβόσκω, *depaſco.*

Καταβρώξας, *qui comedit*, a. 1. Part. act. *Dor.* pro καταβρώσας, a Verbo καταβρώσκω, *comedo.*

Καταβώσομαι, *magnis clamoribus inſectabor*, f. 1. Ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a Verbo καταβοάω, *clamoribus inſector.*

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*. 2. ſing. f. 1. Ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro καταγελασθήσεσαι, a Verbo καταγελάω, *derideo.*

Καταγνοίην, *damnauerim*, a. 2. Opt. act. Verbi καταγινώσκω, *damno.*

Καταγνῷ, *damnauerim*, a. 2. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Καταδέξαι, *oſtendiſſe*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro καταδεῖξαι, a Verbo καταδείκνυμι, *oſtendo.*

Καταδεύῃ, *madefaciat*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. act. Verbi καταδεύω, *madefacio*, vel pro καταδέῃ, *indigeat*, vel *indiges.*

Καταδιδοῖν, *indere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro καταδιδόναι, a Verbo καταδίδωμι, vel διδόω.

Καταδικασθῆτε, *condemnabimini*. 2. pl. a. 1. Coniunct. paſſ. Verbi καταδικάζω, *condemno.*

Καταδουλοῖ, *in ſeruitutem agit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro καταδουλόει, a Verbo καταδουλόω, *in ſeruitutem ago.*

Καταδραμεῖν, *decurriſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi κατατρέχω pro καταδρέμω, *decurro.*

Καταδύμεναι, *ingreſſum eſſe*, Præſ. vel a. 2. Inf. *Dor.* pro καταδῦναι, a Verbo καταδύω ſiue κατάδυμι, *ingredior.*

Καταδύντα, *occidentem*, Acc. ſing. Præſ. vel a. 2 Part. act. Verbi eiusd.

Καταδύσεο, *ſubmergere, abde te*, 2. ſing. Præſ. Imper. paſſ. vel med. *Ion.* pro καταδύσεσο, a Verbo καταδύσομαι, *ſubmergor.*

Καταείδειν, *incantare*, Præſ. Inf. act. Verbi *Ion.* pro κατᾴδειν, a Verbo κατᾴδω pro καταείδω *incanto.*

Καταειμένος, *tectus*, Perf. Part. paſſ. *Poet.* pro καθειμένος, a Verbo καθέννυμι, *tego.*

Καταείνυον, *cooperiebant*, 3. plur. Imperf. act. Verbi καταεινύω, vel καθέννυμι.

Καταείσατο, *deſcendit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med Verbi κάτειμι, *deſcendo.*

Καταθεῖναι, *deponere, perſoluere*, a. 2. Inf. act. Verbi κατατίθημι, *depono.*

Κατάθεσο, *reconde*, 2. ſing. a. 2. Imper. med. Verbi eiusd.

Καταθῆαι, *depoſueris*. 2. ſing. aor. 2. Coniunct. med. *Ion.* pro καταθῇ, a Verbo eod.

Καταθυμοβορέσῃς, *cor tuum exedas*, 2. ſing. a. 1. Coniunct. act. Verbi καταθυμοβορέω.

Καταθῦσαι, *occidiſſe, mactaſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi καταθύω, *occido, iugulo.*

Καταθώμεθα, *deponamus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. med. Verbi κατατίθημι, *depono.*

Καταιδεῖσθαι, *revereri*, Præſ. Inf. med. *contr.* pro καταιδέεσθαι, a Verbo καταιδέομαι, *revereor.*

Καταιρεθεῖσα, *euerſa*, a. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi καθαιρέω, *euerto*, *Ion.* pro καθαιρεθ.

Καταισχῦναι, *pudefeciſſe, dedecoraſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi καταισχύνω.

Καταιτιᾷ, *accuſat, criminatur*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro καταιτιάει, a Verbo καταιτιάω, *accuſo.*

Κατακαεὶς, *exuſtus*, a. 2. Part. paſſ. Verbi κατακαίω, *comburo.*

Κατακαήσομαι, *exurar*, Fut. 2. Ind. paſſ. Verbi eiusdem.

Κατακεῖσ' pro κατάκεισο, *recumbe*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. Verbi κατάκειμαι, *recumbo.*

Κατακεχύαται, *effuſi ſunt*, 3. plur. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro κατακέχυνται, a Verbo καταχύω, vel καταχέω, *effundo.*

Κατακηέμεν, *cremare*, ſ. *cremauiſſe*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro κατακῆαι, a Verbo κατακαίω, *cremo*, vel Inf. Præſ. act. pro κατακαίειν.

Κατακηρώσαντες, *qui cera condierunt*, Nom. pl. a. 1. Part. act. Verbi κατακηρόω, *cera obduco.*

Κατακλιθῆναι, *decubuiſſe*, a. 1. Inf. paſſ. Verbi κατακλίνω, *reclino, diſcumbere iubeo.*

Κατακοιμηθήτω, *cubet*, 3. ſing. a. 1. Imper. paſſ. Verbi κατακοιμάω, *cubitum duco.*

Κατακρύψαις, *qui occultauit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro κατακρύψας, a Verbo κατακρύπτω, *occulto.*

Κατακτάμεναι, *interficere*, a. 1. Inf. act *Dor.* pro κατακτεῖναι, a Verbo κατακτείνω, *interficio*, vel Inf. Præſ. Verbi κατακτάω.

Κατακ-

ταкτανέεσθαι, *interfecturum eſſe*, Fut. 2. Inf. med. *Ion.* pro κατακτανεῖσθαι, a Verbo eodem.

τακυλίσας, *qui deuoluit*, a. 1. Part. act. Verbi κατακυλίω, *deuoluo.*

ταλαλεῦσιν, *obtrectant*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *contr.* pro καταλαλέουσι, a Verbo καταλαλέω, *obtrecto.*

ταλελειμμένος, *relictus*, Perf. Part. paſſ. Verbi καταλείπω, *relinquo.*

ταλέξεται, *cubabit*, 3. ſing. f. 1. Ind. med. Verbi καταλέγομαι, *cubare facio.*

ταλεξῶ, *recenſebo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro καταλέξω, a Verbo καταλέγω, *recenſeo.*

ταλλαγεὶς, *reconciliatus*, a. 2. Part. paſſ. Verbi καταλλάσσω, *reconcilio*

ταμάρψαισα, *quæ corripuit*, a. 1. f. g. Part. act. *Æol.* pro καταμάρψασα, a Verbo καταμάρπτω, *corripio.*

ταμεῖναι, *commoratum eſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi καταμένω, *commoror.*

ταμελεῦσιν, *negligunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro καταμελέουσι, a Verbo καταμελέω, *negligo*, ex ἀμελεῖν.

ταμιάναις, *polluens*, *qui polluit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro καταμιάνας, a Verbo καταμιαίνω, *polluo.*

ταμύξατο, *lacerauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro κατημύξατο, a Verbo καταμύσσω, *lacero*, ex ἀμύσσω.

ταμῦσαι, *nictare*, a. 1. Inf. act. Verbi καταμύω, *nicto*, a μύω.

τανεῦσαι, *annuiſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi κατανεύω, *annuo.*

τανυγῇς, *compunctus ſis*, ſ. *fueris*, 2. ſingul. a. 2. Coniunct. paſſ. Verbi κατανύσσω, *compungo*, e νύσσω.

τανυχθέντος, *compuncti*, Gen. ſing. a. 1. Part. paſſ. Verbi eiusdem.

ταξέμεν, *deducturum eſſe*, f. 1. Inf. act. *Ion.* pro κατάξειν, a Verbo κατάγω, *deduco.*

ταπεπτηῦια, *exterrita*, Part. Perf. act. f. g. *per Syncopen*, pro καταπεπτηχυῖα, a Verbo καταπτήσσω, *perterrefio.*

ταπεσὼν, *qui decidit*, a. 2. Part. act. Verbi καταπίπτω pro καταπέτω, *decido.*

καταπεφεύγασι, *confugerunt*, 3. plur. Perf. Ind. med. Verbi καταφεύγω, *fugio, aufugio.*

καταπέψῃ, *concoxerit*, 3. ſingul. a. 1. Coniunct. act. Verbi καταπέπτω, *concoquo.*

καταπημήνειε, *nocuerit*, 3. ſingul. a. 1. Opt. act. *Æol.* & *Att.* pro καταπημάναι, a Verbo καταπημαίνω, *noceo.*

κατάπινε, *degluti, deuora*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. Verbi καταπίνω, *deglutio.*

καταπλαγεὶς, *perculſus*, a. 2. Part. paſſ. Verbi καταπλήσσω, *percello.*

καταποθῇ, *deglutitus ſit*, 3. ſing. a. 1. Coniunct. paſſ. Verbi καταπόω pro καταπίνω, *deglutio.*

καταπρησθῇ, *combuſtus ſit*, 3. ſing. a. 1. Coniunct. paſſ. Verbi καταπρήθω, *comburo.*

καταπροησέσθαι, *proiecturum eſſe*, a. 1. Inf. med. Verbi καταπροΐημι, *proiicio.*

καταπροίξομαι, *impune reliqui, condonaui*, a. 1. Ind. med. Verbi καταπροίξομαι, *impune relinquo.*

Καταπτὰς, *qui deuolauit*, a. 2. Part. act. Verbi καθίπτημι, *deuolo*, vel Præſ. a καταπτῆμι.

Κατάπτεσθαι, *perſtringere*, Præſ. Inf. med. *Ion.* pro καθάπτεσθαι, a Verbo καθάπτομαι, *leniter tango.*

Καταπτήτην, *deuolabant*, 3. dual. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro καταπτήτην, a Verbo καθίπταμαι, *deuolo*, a πτῆμι, *volo*, vel *conſternabantur*, a πέτω pro πίπτω, *animo concido.*

Καταρᾶσθε, *male precamini*, 2. pl. Præſ. Imper. med. *contr.* pro καταράεσθε, a Verbo καταράομαι, *diris deuoueo.*

Καταρθεὶς, *purgatus*, aor. 1. Part. paſſ. *Ion.* pro καθαρθεὶς, a Verbo καθαίρω, *purgo.*

Καταῤῥαγῆναι, *cum impetu delatum eſſe*, vel *deferri*, aor. 2. Inf. paſſ. Verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu deferor.*

Καταῤῥέον, *deſiuens*, Præſ. Part. act. n. g. Verbi καταῤῥέω, *deſluo.*

Καταῤῥεῦσαν, *quod demanauit*, Nom. ſing. a. 1. Part. act. n. g. Verbi eiusdem.

Καταρωμένους, *deuouentes*, Acc. plur. Præſ. Part. med. *contr.* pro καταραομένους, a Verbo καταράομαι, *deuoueo.*

Καταρῶνται, *imprecantur*, 3. pl. Præſ. Ind. med. *contr.* pro καταράονται, a Verbo eodem.

Κατασιωπᾶτε, *conticeſcitis*, 2. plur. Præſ. Ind. act. *contr.* pro κατασιωπάετε, a Verbo κατασιωπάω, *conticeſco*, vel *conticeſcite*, 2. plur. Præſ. Imper. Verbi eiusdem.

Κατασκευαῖσι, *apparatibus*, Dat. plur. *Ion.* pro κατασκευαῖς, a κατασκευὴ, *apparatus, ſupellex domeſtica.*

Κατασμύξαι, *combuſſerit*, 3. ſingul. a. 1. Opt. act. Verbi κατασμύχω, *comburo.*

Καταςαθεὶς, *conſtitutus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi καθίςημι, *conſtituo.*

Καταςάντος, *eius, qui conſtitit, ſeu ſtetit*, Gen. ſing. a. 2. Part. act. Verbi eiusdem.

Καταςεῖλαι, *repreſſiſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi καταςέλλω, *reprimo.*

Καταςῆναι, *euaſiſſe, exitum habuiſſe, coaluiſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi καθίςημι, *conſtituo.*

Καταςρεψάμενος, *qui ſubegit*, aor. 1. Part. med. Verbi καταςρέφω, *ſubigo.*

Καταςρέψοντι, *ſubigent*, 3. pl. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro καταςρέψουσι, a Verbo eodem.

Κατασχεθήτω, *cohibetor*, 3. ſing. a. 1 Imper. paſſ. Verbi κατέχω pro κατασχέω, *cohibeo.*

Κατάσχῃ, *cohibuerit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. act. Verbi eiusdem.

Κατασχοῖσα, *quæ cohibuit*, a. 2. Part. act. *Dor.* pro κατασχοῦσα, a Verbo eodem.

Κατασχόμενος, *delinitus*, vel *ſeſe cohibens*, a. 2. Part. med. Verbi eiusdem.

Καταταξεῖς, *contabefacies*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro κατατήξεις, a Verbo κατατήκω, *contabefacio.*

Καταφανῆ, *conſpicuum*, Accuſ. ſing. *contr.* pro καταφανέα, a καταφανὴς, *conſpicuus.*

Καταφανῇ, *apparuerit*, 3. ſing. aor. 2. Coniunct. paſſ. a Verbo καταφαίνομαι, *videor, appareo.*

Καταφθαρήσονται, *corrumpentur*, 3. pl. f. 1. Ind. paſſ. Verbi καταφθείρω, *corrumpo.*

Καταφ-

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, Dat. plur. Perf. Part. paſſ. *Ion.* pro κατεφθιμένοις, a Verbo καταφθίω, *corrumpo*, vel Præſ. aut aor. 2. med. a φθῦμι

Καταφλέξαι, *combuſſiſſet*, 3 ſing. a. 1. Opt. act. Verbi καταφλέγω, *comburo*.

Καταφοιτέειν, *venire*, *frequentare*, *celebrare*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro καταφοιτᾶν, a Verbo καταφοιτάω, *venio*.

Καταφορεῖν, *deferre*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro καταφορέειν, a Verbo καταφορέω, *defero*.

Καταφρονήσεως, *contemtus*, Gen. ſingul. *Att.* & *Ion.* pro καταφρονήσιος, a καταφρόνησις, *contemtus*.

Καταφυγῦσαν, *eam*, *quae perfugit*, Accuſ. ſing. aor. 2. act. f. g. Verbi καταφεύγω, *perfugio*.

Καταχεύετ', pro καταχεύετο, *profundebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro κατεχεύετο, a Verbo καταχεύομαι, *profundor*.

Καταχήνῃ, *deriſerit*, 3. ſing. a. 1. Coniunct. act. *Att.* pro καταχάνῃ, a Verbo καταχαίνω, *derideo*, *ore diducto*.

Καταχρῆσθαι, *interficere*, Præſ. Inf. med. *Att.* & *Ion.* *contr.* pro καταχράεσθαι, a Verbo καταχράομαι, *interficio*.

Κατεαγῆσαι, *fregiſſe* vel *fractus eſſe*, Perf. Inf. med. *Ion.* pro κατηγέναι, a Verbo κατάγω, *frango*.

Κατέαξα, *confregi*, a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Κατέαται, *ſedent*, 3. plur. Præſ. Ind. med. *Ion.* pro κάθηνται, a Verbo κάθημαι, *ſedeo*.

Κατέβα, *deſcendit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro κατέβη, *deſcendit*.

Κατεβάλλευ, *coniiciebaris*, 2. ſing. Imperf. Ind. paſſ. *Dor.* pro κατεβάλλε, a Verbo καταβάλλω, *coniicio*.

κατέβη, *deſcendit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi καταβαίνω pro καταβάω, *deſcendo*, a βῆμι.

Κατεγέλων, *deridebam* vel *deridebant*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro κατεγέλαον, a Verbo καταγελάω, *derideo*.

Κατέγνωσαν, *condemnarunt*, 3. plur. a. 2. Ind. act. Verbi καταγινώσκω, *condemno*.

Κατεδάην, *diuiſus ſum*, a. 2. Ind. paſſ. Verbi καταδαίω, *diuido*.

Κατέδαρθον, *obdormiui*, a. 2. Ind. act. Verbi καταδαρθέω, *obdormio*, vel Imperf. a καταδάρθω.

Κατέδειξα, *oſtendi*, *demonſtraui*, aor. 1. Ind. act. Verbi καταδείκνυμι, *demonſtro*.

Κατεδήδοκε, *comedit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. *Att.* pro κατήδεκε, a Verbo κατεδέω, *comedo*.

Κατεδελῦτο, *in ſeruitutem redigebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. vel *ſibi mancipabat* in med. *Ion.* & *contr.* pro κατεδελόετο, a Verbo καταδελόω.

Κατέδραθες, *obdormiuiſti*, 2. ſing. a. 2. Ind. act. *per Metatheſin*, pro κατέδαρθες, a Verbo καταδαρθάνω, *obdormio*.

Κατέδραμον, *decurri*, *incurſione hoſtili deſolaui*, a. 2. Ind. act. Verbi κατατρέχω, *decurro*.

Κατέδυ, *occidit*, 3. ſing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. Verbi καταδύμι, *occido*.

Κατεηγὼς, *fractus*, *qui fregit*, Perf. Part. med. *Ion.* pro κατεαγὼς, a Verbo κατάγνυμι, *frango*.

Κατέθετο, *depoſuit*, 3. ſing. a. 2. Ind. med. Verbi κατατίθημι, *depono*.

Κατεθοινήσατο, *epulatus eſt*, *deuorauit*, 3. ſing a. 1 Ind. med. Verbi καταθοινάω, *epulis abſumo*

Κάτει, *deſcendis*, 2. ſingul. Præſ. Ind. act. Verbi κάτειμι, *deſcendo*.

Κατεῖδε, *vidit*, 3. ſing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. Verbi κατείδω, *video*.

Κατεῖεν, *deſcendit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. cum ν ἐφελκ. a Verbo κάτειμι, *deſcendo*, vel Imperf. Ind. act. a κατέω vel κατείω.

Κατειλημμένος, *deprehenſus*, Perfect. Part. paſſ. *Att.* pro καταλελημμένος, a καταλαμβάνω, *deprehendo*.

Κατειλίχατο, *inuoluti erant*, 3. pl. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, a Verbo καθειλίσσω, *deuoluo*.

Κατεῖναι, *demiſiſſe*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, a Verbo καθίημι, *demitto*.

Κατεῖπαι, *accuſaſſe*, *denunciaſſe*, *detuliſſe*, a. 1. Inf. act. a Verbi κατεπω.

Κατειργνῦναι, *coërcere*, Præſ. Inf. act. Verbi κατείργνυμι, *coërceo*.

Κατείρεικον, *ſcindebant*, *confringebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi κατερείκω.

Κάτεισιν, *accedit*, *redit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act cum. ν ἐφελκ. pro κάτεισι, a Verbo κάτειμι, *domum redeo*.

Κατεκάην, *exuſtus fui*, a. 2. Ind. paſſ. Verbi κατακαίω, *exuro*.

Κατέκανε, *peremit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi κατακαίω, *perimo*.

Κατέκηε, *exuſſit*, 3. ſing. Imperf. vel a. 1. Ind act. Verbi κατακαίω, *exuro*.

Κατέκηλε, *permulſit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi κατακηλέω, *permulceo*.

Κατεκλάξατο, *concluſit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med *Dor.* pro κατεκλείσατο, a Verbo κατακλείω, *concludo*, pro κατεκλαΐσατο.

Κατεκλάσθῃς, *incluſus fueris*, 2. ſing. a. 1. Coni paſſ. *Dor.* pro κατακλεισθῇς, a Verbo eod.

Κατεκόπησαν, *amputati*, *contrucidati ſunt*, 3. plur aor. 2. Ind. paſſ. Verbi κατακόπτω, *abſcindo*.

Κατέκτα, *poſſedit*, 3. ſingul. Imperf. vel aor. 2 Ind. act. *Dor.* pro κατέκτη, Verbi κατάκτημι *poſſideo*.

Κατέκταθεν, *interfecti ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ *Boeot.* κατεκτάθησαν, a Verbo κατακτείνω, *occido*, vel κατακτάω, vid. κατακτάμεναι.

Κατέκτανον, *occidi*, aor. 2. Indicat. act. Verbi eiusdem.

Κατελεῖν, *demoliri*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, a Verbo καθέλω pro καθαιρέω, *demolior*.

Κατέλεκτο, *collectus erat*, *dormitum erat dimiſſus*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro κατελέλεκτο, a Verbo καταλεγω, *colligo*, *dormitum dimitto*, vel Imperf. per Syncopen pro κατελέγετο.

Κατελέλειπτο, *derelictus erat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. Verbi καταλείπω, *relinquo*.

Κατεληφθῆν, *deprehenſus ſum*, aor. 1. Ind. paſſ. Verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*.

Κατελθέμεν, *deſcendere*, aor. 2 Inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, a Verbo κατελεύθω pro κατέρχομαι, *deſcendo*.

κατέλθωμεν, *deſcenderimus*, aor. 2. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Κατέλιπε,

Κατέλιπε, *reliquit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi **καταλείπω**, *relinquo*.

Κατελόμενος, *qui detraxit*, a. 2. Part. med. *Ion* pro **καθελόμενος**, a Verbo **καθέλω** pro **καθαιρέω**, *detraho*.

Κατελέσι, *detrahentibus*, Dat. pl. a. 2. Part. act. *Ion.* pro **καθελέσι**, a Verbo eod. item. 3. pl. fut. 2. *detrahent*, *deruent*.

Κατέμαρπτε, *capiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi **καταμάρπτω**, *corripio*.

Κατεμήσατο, *excogitauit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi **καταμήδομαι**, *excogito*.

Κατένασσε, *habitandum dedit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro **κατένασε**, a Verbo **καταναίω**.

Κατένεικε, *detulit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro **κατήνεγκε**, a Verbo **καταφέρω**, *defero*, vel **κατενέγκω**.

Κατενεχθείς, *delatus*, aor. 1. Part. pass. Verbi eiusdem.

Κατενήνεθεν, *consternauerat*, 3. sing. Perf. Ind. med. *Att.* & per *Metathes.* pro **κάτηνθε**, a **κατενθέω**, pro quo dicitur, **κατενέθω**, *consterno*. (Sed hæc est ratio obscura & ambigua.)

Κατενήρατο, *occidit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. Verbi **κατεναίρω**, *occido*.

Κατενθεῖν, *descendisse*, *deuenisse*, aor. 2. Inf. act. *Dor.* pro **κατελθεῖν**, a Verbo **κατέρχομαι**, *descendo*.

Κατενύγησαν, *compuncti sunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. pass. Verbi **κατανύσσω**, *compungo*.

Κατεπατήθη, *conculcatum est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi **καταπατέω**, *conculco*.

Κατεπείγοντος, *vrgentis*, Gen. sing. Præs. Part. act. Verbi **κατεπείγω**, *vrgeo*.

Κατέπεσον, *decidi*, aor. 2. Ind. act. Verbi **καταπίπτω**, *decido*.

Κατεπέστησαν, *insurrexerunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. act. Verbi **κατεφίσταμαι**, *insurgo*.

Κατέπεφνεν, *occidit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. a Verbo **καταπέφνω** pro **καταπεφόνω**, *occido*.

Κατεπήδησε, *desiliit*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. Verbi **καταπηδάω**, *desilio*.

Κατέπηξεν, *defixit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. cum **ν ἐφελκ.** a Verbo **καταπήγνυμι**, *defigo*.

Κατεπιάνθην, *pinguefactus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi **καταπιαίνω**, *pinguefacio*.

Κατεπόθην, *deglutitus sum*, a. 1. Ind. pass. Verbi **καταπίνω**, *deglutio*, a **καταπόω**.

Κατεπράϋνα, *demulsi*, a. 1. Ind. act. Verbi **καταπραΰνω**, *demulceo*.

Κατεργασμένος, *confectus*, *paratus*, Perf. Part. pass. *Ion.* pro **κατειργασμένος**, a Verbo **κατεργάζομαι**, *conficio*.

Κατέρεξεν, *demulcebat*, s. *demulsit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum **ν ἐφελκ.** a Verbo **καταῤῥέζω**, *demulceo*.

Κατερήτυον, *detinebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi **κατερητύω**, *detineo*.

Κατέρυκε, *cohibebat*, *continebat*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro **κατήρυκε**, a Verbo **κατερύκω**, *contineo*.

Κατέσβη, *exstinxit*, vel *exstinctus est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi **κατασβέννυμι**, *exstinguo*.

Κατέσειε, *decutiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi **κατασείω**, *decutio*.

Κατεσκαμμένα, *ruinae*, *diruta*, Perf. Part. pass. Verbi **κατασκάπτω**, *diruo*.

Κατέσαθεν, *oppositi*, *constituti sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. *Æol.* pro **κατεστάθησαν**, a Verbo **καθίστημι**.

Κατέστασαν, *constiterunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro **κατέστησαν**, a Verbo eodem.

Κατεστεώς, *qui constitit*, Perf. Part. act. *Ion.* pro **καθεστηκώς**, a Verbo eodem.

Κατεστήκεε, 3. sing. Plusq. Ind. act. *Ion.* pro **καθεστήκει**, a Verbo eodem.

Κατέστην, *constiti*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusdem.

Κατεστράφατο, *subacti erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro **κατεστραμμένοι ἦσαν**, a Verbo **καταστρέφω**, *subigo*.

Κατεστράφθησαν, *prostrati sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. Verbi **καταστρέφω**, *prosterno*.

Κατεστρώθησαν, *prostrati fuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. Verbi **καταστρώννυμι**, *prosterno*.

Κατέστυγε, *horruit*, *odit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi **καταστυγέω**.

Κατέσχεθε, *retinebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi **κατασχέθω** pro **κατέχω**, *retineo*.

Κατέσχεν, *retinuit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi **κατέχω** pro **κατασχέω**, *retineo*.

Κατετάκετο, *contabescebat*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Dor.* pro **κατετήκετο**, a Verbo **κατατήκω**, *colliquefacio*, *contabesio*

Κατέτριζε, *obstridebat*, 3. sing Imperf. Ind. act. Verbi **κατατρίζω**, *stridoribus obtundo*.

Κατέτρωξαν, *comederant*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. Verbi **κατατρώγω**, *comedo*.

Κατετρώσατο, *vulnerauit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi **κατατιτρώσκω**, *vulnero*.

Κατευωχεῖσθαι, *epulari*, *consumere epulando*, Præs. Inf. med. *contr.* pro **κατευωχέεσθαι**, a Verbo **κατευωχέομαι**.

Κατεφάμιξεν, *diuulgauit*, 3 sing. a 1. Ind. act. *Dor.* pro **κατεφήμισεν**, Verbi **καταφημίζω**, *diuulgo*.

Κατεφάνην, *visus*, *deprehensus sum*, aor. 2. Ind. pass. Verbi **καταφαίνω**, *ostendo*.

Κατεφθαρμένος, *corruptus*, Perf. Part pass. Verbi **καταφθείρω**, *corrumpo*.

Κατέφυγον, *perfugi*, a 2. Ind. act. Verbi **καταφεύγω**, *perfugio*.

Κάτεχε, *detine*, 2. sing. Præs. Imper. act. vel *detinebat*, 3. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro **κατεῖχε**, a Verbo **κατέχω**, *detineo*.

Κατέχεεν, *defudit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *per Syncop.* pro **κατέχευσε**, a Verbo **καταχέω**, *defundo*, vel Imperf. ab eodem.

Κατήγαγον, *reduxi*, aor. 2. Ind. act. *Att.* pro **κατῆγον**, a Verbo **κατάγω**, *reduco*.

Κατηγωνίσατο, *debellauit*, *superauit in certamine*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi **καταγωνίζομαι**.

Κατῄθισα, *pallorem vel ruborem inieci*, aor. 1. Ind. act. Verbi **καταιθίζω**.

Κατηθαλωμένη, *vsta*, *fuligine denigrata*, Perf. Part. pass. f. g. Verbi **καταιθαλόω**.

Κατῄειν, *descendit*, 3. sing Perf. med. *Att.* pro **κατεῖε**, a Verbo **κάτειμι**, *descendo*.

Κατήκει, *conuenit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Ion.* pro **καθήκει**, a Verbo **κατήκω**, *conuenio*.

Κατῄκιζον, *contumeliose sociebam*, *sauciabam*, Imperf. Ind. act. Verbi **καταικίζω**.

G Κατῆλασα,

Κατήλασα, *subegi, humo affixi*, a. 1. Ind. act. Verbi κατελαύνω.

Κατῆλθε, *descendit*, vel *domum rediit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *per Sync.* pro κατήλυθε, a Verbo κατέρχομαι pro κατελεύθω.

Κατηλλάγην, *reconciliatus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbo καταλλάττω, *reconcilio*.

Κατηλόκισται, *sulcatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi καταλοκίζω, *sulcis oppleo*.

Κατηλωκυῖα, *quae cepit*, Part. Perfect. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, a Verbo καθάλωμι, *capio*.

Κατημύχθη, *laceratus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi καταμύσσω, *conscindo vlneribus*.

Κατηναλωμένα, *absumta*, Nom. plur. Perf. Part. pass. n. g. Verbi καταναλίσκω, *absumo*.

Κατήναρε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi κατεναίρω, *occido*, vel Imperf. a V. κατενάρω.

Κατήνεγκα, *detuli, deieci, prostraui*, a. 1. Ind. act. Verbi κατενέγκω pro καταφέρω, *defero*.

Κατήνοχα, *detuli*, Perf. Ind. med. Verbi eiusd.

Κατῄνων, *perfundebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro κατῄνοον, a Verbo καταιονάω, *perfundo*.

Κατηπιόωντο, *mitigabantur*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *Poet.* pro κατηπιῶντο, *contr.* ex κατηπιάοντο, a Verbo κατηπιάω, *mitigo*.

Κατηρᾶτο, *imprecabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *contr.* pro κατηράετο, a Verbo καταράομαι, *imprecor*.

Κατῆρε, *aduenit*, 3. sing. Imperf. vel a. 1. Ind. act. Verbi καταίρω, *appello, aduenio*.

Κατήρεε, *deiiciebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. act. *Ion.* pro καθῄρεε, a Verbo καθαιρέω, *deiicio*.

Κατηρέθετο, *irritabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. Verbi κατερέθω, *irrito*.

Κατηρεφέ' pro κατηρεφέα, *tectum*. Accus. sing. a κατηρεφής, *tectus*.

Κατήριπε, *diruit*, vel *decidit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi κατερείπω, *diruo*.

Κατήραξαν, *compulerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi καταράσσω, *compello*.

Κατηρτίσθαι, *perfectum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi καταρτίζω, *perficio*.

Κατηφήσας, *mœstus*, a. 1. Part. act. Verbi κατηφέω, *vultu sum demisso, tristi*.

Κατήχθην, *deductus sum*, vel *domum redii*, a. 1. Ind. pass. Verbi κατάγω.

Κατηωρεῦντο, *suspensi, sublimes erant*, 3. pl. Imperf. Ind. pass. *Dor.* pro κατῃωροῦντο, a Verbo καταιωρέομαι.

Κάτθαν' pro κάτθανε, *mortuus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. pro κατέθανε, Verbi καταθνήσκω pro καταθανέω, *morior*.

Κατθέμεν, *deposuisse*, a. 2. Inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro καταθεῖναι, a Verbo κατατίθημι, *depono*.

Κάτθεο, *depone*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Æol.* & *Ion.* pro κατάθεσο, a Verbo eodem.

Κατίασι, *descendunt*, vel *redeunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Ion.* pro κάτισι, a Verbo κάτειμι.

Κατιδεῖν, *vidisse, perspexisse*, a. 2. Inf. act. Verbi καθοράω.

Κατιέναι, *redire*, Præs. Inf. act. Verbi κάτειμι, *redeo*.

Κατίζειν, *collocare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro καθίζειν, a Verbo καθίζω, *colloco*.

Κατικετεύειν, *supplicare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro καθικετεύειν, a Verbo καθικετεύω, *supplico*.

Κατιόντα, *redeuntem*, Accus. sing. Præs. Part. act. Verbi κάτειμι, *redeo*.

Κατιππάζεσθαι, *perequitare*, Præs. Inf. med. *Ion.* pro καθιππάζεσθαι, a Verbo καθιππάζομαι, *persulto in equo*.

Κατιρεῖν, *consecrare*, Præs. Inf. act. *Ion.* & *contr.* pro καθιερόειν, a Verbo καθιερόω, *consecro*.

Κατίστασθαι, *constitui, esse*, Præs. Inf. pass. *Ion.* pro καθίστασθαι, a Verbo καθίστημι, *constituo*.

Κατιστέατο, *constituebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro καθίσταντο, a Verbo καθίστημι, vel in medio, *constabant, erant*.

Κατίωται, *rubigine vitiatus est*, 3. sing. Præs. Ind. pass. Verbi κατιόω, *rubigine obduco*.

Κατοικῆν, *incolere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro κατοικεῖν, a Verbo κατοικέω, *inhabito*.

Κατοιχόμενος, *mortuus*, Præs. Part. med. Verbi κατοίχομαι, *decedo vita*.

Κατόκνει, *tergiuersare, reformida*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro κατόκνεε, a Verbo κατοκνέω, *cunctor*.

Κατορθοῦσαν, *erigentem, recte prospere agentem*, Accus. sing. Præs. Part. act. f. g. *contr.* pro κατορθόουσαν, a Verbo κατορθόω.

Κατορωρύχθαι, *perfossum* vel *defossum esse*, Præs. Inf. pass. Verbi κατορύττω.

Καττύπτεσθαι, *plangere*, Præs. Inf. med. *per Sync.* pro κατατύπτεσθαι, a Verbo κατατύπτομαι, *præ mœrore pectus percutio*.

Κατύπερθε, *super*, *Ion.* pro καθύπερθε.

Κατυπνῶσαι, *obdormiuisse*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro καθυπνῶσαι, a Verbo καθυπνόω.

Κατῴκει, *habitabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contract.* pro κατῴκεε, a Verbo κατοικέω, *habito*.

Κατῴκισθεν, *conditi sunt, consederunt in domiciliis*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Bœot.* pro κατῳκίσθησαν, a Verbo κατοικίζω.

Κατῳκοδομημέναις, *constructis*, Dat. pl. Perf. Part. pass. f. g. Verbi κατοικοδομέω.

Κατώνοντο, *vituperabant, obiectabant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. Verbi κατώνομαι.

Κατώρα, *videbat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro καθώραε, a Verbo καθοράω, *video*.

Κατωρχέοντο, *persultabant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. Verbi κατορχέομαι, *desulto*.

Καυάξαις, *confregeris, contriueris*, 2. sing. a. 1. Opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, a Verbo καυάζω, *contero*.

Καυχάεσαι, *gloriaris*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Ionice*, pro καυχᾷ, a Verbo καυχάομαι, *glorior*.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, idem contracte.

Καχαξῶ, *cachinnabor*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro καχάξω, a Verbo καχάζω, vel καγχάζω, *cachinnor*.

Καχεταιρείης, *mali consortii*, Gen. sing. *Ion.* pro καχεταιρείας, a καχεταιρεία, *malum consortium*.

Καχλάζοισα, *bulliens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro καχλάζουσα, a Verbo καχλάζω, *bullio*.

Κέασσε, *fidit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκέασε, a Verbo κεάζω, *findo*.

Κέαται, *iacent*, 3. plur. Præs. Ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a Verbo κεῖμαι, *iaceo*.

Κέατι,

Κέατο, *iacebant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἔκειντο, a Verbo eodem.

Κεδασθέντες, *dispersi*, Nom. plur. a. 1. Part. pass. Verbi κεδάζω pro σκεδάζω, *dispergo*.

Κέεται, *iacet*, 3. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* pro κεῖσαι, a κεῖμαι, *iaceo*.

Κέηται, *iaceat*, 3. singul. Præs. Coniunct. med. Verbi eiusdem.

Κείαντες, *qui vsserunt*, Nom. plur. a. 1. Part. act. pro καύσαντες, a Verbo κείω pro καίω, *vro*.

Κείαται, *iacent*, 3. pl. Præs. Ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κεῖμαι, *situs sum*, Verbi κέατο.

Κεἴη, *Dor.* pro κε εἴη, *sit*.

Κεἰν pro καὶ ἐν, vel καὶ εἰν, *& in*.

Κείνῃ, *illic*, Dat. sing. f. g. aduerbiascens, a κεῖνος, *Ion.* pro ἐκεῖνος, *ille*.

Κεῖνον, *illum*, Acc. sing. *Ion.* pro ἐκεῖνον, ab ἐκεῖνος, *ille*.

Κειράμεναι, *detonsæ*, *luctus ergo*, Nom. pl. a. 1. Part. med. f. g. Verbi κείρω, *tondeo*.

Κεἰς, *& in*, *Dor.* pro καὶ εἰς.

Κεισεῦμαι, *iacebo*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro κείσομαι, a Verbo κεῖμαι, *iaceo*.

Κεῖσθαι, *iacere*, Præs. Inf. med. Verbi eiusdem.

Κεισῶμαι, *iacebo*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro κείσομαι, a Verbo eodem.

Κεῖσ' pro κεῖσο, *iacebat*, 3. sing. Imperfect. Ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, a Verbo eodem.

Κεκαδήσομαι, *priuabor*, f. 2. Ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro κεκαδήσομαι, quod pro κεχαδήσομαι dicitur, a Verbo χάζω, *priuo*.

Κεκαδμένον, *exornatum*, Perf. Part. pass. *Dor.* pro κεκασμένον, a κάζω, *orno*.

Κέκαδον, *priuaui*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔχαδον, a χάζω, *recedo*, *priuo*.

Κεκάθικα, *collocaui*, Perf. Ind. act. Verbi καθίζω, *colloco*.

Κέκαμον, *laboraui*, a. 2. Ind. act. *Poet.* pro ἔκαμον, a. κάμνω, *laboro*, vel Imperf. a κεκάμω.

Κεκάμω, *laborauerim*, a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro κάμω, a Verbo eod. vel Præsens.

Κεκάρθαι, *tonsum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi κείρω, *tondeo*.

Κέκαρκα, *totondi*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Κεκαρωμένων, *sideratorum*, *quibus veternus inductus est*, Gen. pl. Part. Perf. pass. Verbi καρόω, *soporem*, siue *veternum induco*.

Κεκάσθαι, *ornatum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi κάζω, *orno*.

Κεκαῦθαι, *vstum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi καίω, *vro*.

Κεκαφηὼς, *qui exspirauit*, Perf. Part. act. *Ion.* pro κεκαφηκὼς, a Verbo κάπτω, *spiro*.

Κεκέρδακα, *lucratus sum*, Perf. Ind. act. Verbi κερδαίνω, *lucror*.

Κέκευθα, *texi*, Perf. Ind. med. Verbi κεύθω, *tego*.

Κέκηα, *accendi*, Perf. Ind. med. Verbi καίω, *vro*.

Κεκινέαται, *moti sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro κεκίνηνται, a Verbo κινέω, *moueo*.

Κεκλάγξω, *clamabo*, Fut. 1. Ind. act. *Poet.* pro κλάγξω, a Verbo κλάζω, *clamo*, vel κεκλάγγω.

Κέκλαγχα, *clamaui*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Κεκλασμένων, *fractorum*, Gen. pl. Perf. Part. pass. pro κεκλασμένων, a Verbo κλάω, *frango*.

Κέκλαμμαι, *furto sum sublatus*, Perf. Ind. pass. pro κέκλεμμαι, a Verbo κλέπτω, *furor*.

Κέκλασο, *fractus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐκέκλασο, a Verbo κλάω, *frango*.

Κεκλαύσεται, *flebitur*, 3. sing. Paullopostf. Ind. pass. Verbi κλαίω, *fleo*.

Κεκλειμενος, *celebratus*, Perf. Part. pass. Verbi κλείω, *celebro*, & pro κεκλεισμένος, *clausus*, a κλείω, *claudo*.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, Perf. Part. pass. n. g. Verbi κλέπτω, *furor*.

Κέκλεο, *hortare*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro κέκλεσο siue κέκλου, a Verbo κέκλομαι, *hortor*.

Κεκλήαται, *vocati sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro κέκληνται, a Verbo καλέω, *voco*.

Κέκληγα, *clanxi*, Perf. Ind. med. *Ion.* pro κέκλαγα, a Verbo κλάζω, *clamo*, *clango*.

Κεκλήγοντες, *clamantes*, Nom. plur. Præs. Part. act. Verbi κεκλήγω, *clamo*.

Κεκληγώς, *qui clamauit*, Perf. Part. med. Verbi κλάζω, *clamo*.

Κέκληκα, *vocaui*, Perf. Ind. act. *per Syncopen*, pro κεκάληκα, a Verbo καλέω, *voco*.

Κεκλῆσθαι, *vocatum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi eiusd.

Κεκλίαται, *inclinati sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro κέκλινται, a κλίνω, *inclino*.

Κεκλιμένη, *inclinata*, Perf. Part. pass. f. g. Verbi eiusd.

Κέκλοφα, *furatus sum*, Perf. Ind. med. Verbi κλέπτω, *furor*.

Κέκλυθι, *audi*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Ion.* pro κλῦθι, a Verbo κλῦμι. vel κέκλυμι, *audio*.

Κεκλυσμένος, *collutus*, Perfect. Part. pass. Verbi κλύζω, *colluo*.

Κέκλυτε, *audite*, 2. pl. Præs. Imper. act. *Ion.* pro κλῦτε, Verbi κλῦμι, *audio*.

Κεκμακὼς, *defessus qui laborauit*, Perf. Part. act. *Dor.* & *per Syncopen*, pro κεκαμηκὼς, a καμέω pro κάμνω, *laboro*.

Κέκμηκα, *defeci*, Perf. Ind. act. *per Syncopen*, pro κεκάμηκα, a Verbo eodem.

Κέκναισμαι, *excitatus*, *titillatus*, *frictus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi κναίω.

Κεκοίμηται, *sopitus est*, 3 plur. Perf. Ind. pass. Verbi κοιμάω, *sopio*.

Κεκολάσθαι, *punitum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi κολάζω, *punio*.

Κέκομμαι, *scissus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi κόπτω, *scindo*.

Κέκονα, *occidi*, Perf. Ind. med. *Poet.* pro ἔκτονα, a κτείνω, *occido*, vel καίνω.

Κεκονιαμένος, *dealbatus*, Perf. Part. pass. Verbi κονιάω, *dealbo*.

Κεκονιμένος, *puluerulentus*, *puluere impletus*, Perf. Part. pass. a Verbo κονίω, *puluere impleo*.

Κεκόπακα, *quieui*, Perf. Ind. act. Verbi κοπάζω, *quiesco*.

Κεκοπίακα, *laboraui*, Perf. Ind. act. Verbi κοπιάω, *laboro*.

Κεκορεσμένος, *satiatus*, Perf. Part. pass. Verbi κορέννυμι, *satio*.

Κεκορημένος, *satiatus*, Perf. part. pass. Verbi κορέω, *satio*.

Κεκορηκώς, *qui satiauit*, Perf. Part. act. *Ion.* pro κεκορηκώς, a Verbo eodem.

Κεκορυθμένος, *galea armatus*, Perf. Part. pass. *per Syncop.* pro κεκορυθημένος, a Verbo κορυθόω, *galea armo*, vel pro κεκορυσμένος, a κορύσσω.

Κεκοτηότα, *iratum*, Acc. sing. Perf. Part. act. *Ion.* pro κεκοτηκότα, a Verbo κοτέω, *irascor*.

Κεκόφθαι, *scissum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi κόπτω, *scindo*.

Κεκράαντο, *absoluti fuerant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκέκραντο, a Verbo κραίνω, *perficio, absoluo*.

Κέκραγα, *clamaui*, Perf. Ind. med. Verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρακα, *miscui*, Perf. Ind. act. *per Syncop.* pro κεκέρακα, a Verbo κεράννυμι pro κεράω, *misceo*.

Κέκραμαι, *mistus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Κεκράτηνται, *retenta sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. Verbi κρατέω, *retineo*.

Κεκράχαται, *cum clamore postulati sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro κεκραγμένοι εἰσὶ, a Verbo κράζω.

Κέκραχθι, *clamato*, 2. sing. Perf. Imperf. act. pro κέκραχε, a Verbo κράζω, *clamo*, vel κεκράγηθι, a κεκράγημι.

Κέκραχα, *clamaui*, Perf. Ind. med. pro κέκραγα, Verbi eiusd. vel actiu. pro κέκραχα.

Κέκρητο, *mistus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐκεκέρατο, a Verbo κεράω, *misceo*.

Κεκριγότες, *inarticulate locuti cum stridore*, Nom. plur. Perf. Part. med. Verbi κρίζω, *strido*.

Κεκριμένην, *diuersam, secretam*, Acc. sing. Perf. Part. pass. f. g. Verbi κρίνω, *secerno*.

Κέκριται, *iudicatum est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Κεκροταμένος, *pulsatus*, Perf. Part. pass. *Dor.* pro κεκροτημένος, a κροτέω, *pulso*.

Κέκρυφα, *occultaui*, Perf. Ind. med. Verbi κρύπτω, *occulto*.

Κεκρύφαται, *latent*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, a Verbo eodem.

Κέκτημαι, *adquisiui, possideo*, Perf. Ind. pass. Verbi κτάομαι, *adquiro*.

Κεκτῆσθαι, *adquisiuisse, possidere*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Κεκύθωσι, *occultauerit*, 3. plur. Præs. Coniunct. a Verbo κεκύθω, *occulto*.

Κελαδεῖν, *celebrare*, Præs. Inf. act. *contr.* pro κελαδέειν, a Verbo κελαδέω, *celebro*.

Κελάδοιο, *strepitus*, Gen. sing. *Ion.* pro κελάδου, a κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδέοντι, *resonant*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro κελαδέουσι, a Verbo κελαδέω, *resono*, vel futur. pro κελαδοῦσι, a κελάδω.

Κελαδέων, *resonans*, Præs. Part. act. *Ion.* pro κελαδῶν, a Verbo eodem.

Κελαινεφεῖ, *nubium offuscatori*, vel potius *agitatori nubium*, Dat. sing. a κελαινεφής, a κέλω, *cello, moueo, quatio*.

Κελαρύζειν, *murmurare*, Præs. Inf. act. *Dor* pro κελαρίζειν, a Verbo κελαρύζω, *murmuro*.

Κέλεαι, *iubes*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* pro κέλεσαι, a Verbo κέλομαι, *iubeo, impello*.

Κέλευσε, *iussit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, a Verbo eodem.

Κελήσατο, *iussit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσατο, a Verbo κελέομαι, *iubeo*.

Κελοίμην, *hortarer*, Præs. Opt. med. Verbi κέλομαι, *hortor*.

Κέλονθ' pro κέλοντ' ob sequ. adspir. & κέλοντ' pro κέλοντο, *hortabantur*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο, a Verbo eodem.

Κέλσαι, *appulisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi κέλλω, *appello*.

Κένσαι, *stimula*, 1. sing. aor. 1. Imper. med. *per Syncopen*, pro κέντησαι, a Verbo κεντέω, *stimulo*.

Κέντασε, *punxit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκέντησε, a Verbo eodem.

Κεντρηνεκεῖς, *stimulis agitatos*, Acc. plur. *contr.* pro κεντρηνεκέας, a κεντρηνεκής, έος, *stimulis agitatus*.

Κεντῶν, *pungens*, Præs. Part. act. *contr.* pro κεντέων, a κεντέω, *stimulis agito*.

Κέονται, *iacent*, 3. plur. Præs. Ind. med. *Ion.* vel *Poet.* pro κεῖνται, a Verbo κεῖμαι, *iaceo*.

Κεράεσσιν, *cornibus*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro κέρασι, a κέρας, *cornu*.

Κεραΐζετον, *exscindebant*, 2. dual. Imperf. Ind. act. Verbi κεραΐζω, *cornibus dissipo*.

Κέραιρε, *misce*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi κεραίρω, *misceo*.

Κεράσω, *miscebo*, f. 1. Ind. act. Verbi κεράννυμι pro κεράω, *misceo*.

Κερατιοῦμεν, *cornu petemus*, 1. pl. f. 1. Ind. act. *Att.* pro κερατίσομεν, a Verbo κερατίζω, *cornu peto*.

Κερδανέομεν, *lucrum faciemus*, 1. plur. f. 1. Ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, a Verbo κερδαίνω, *lucror*.

Κερδῆσαι, *lucratum esse*, aor. 1. Inf. act. Verbi eiusdem.

Κέρεα, *cornua*, Nom. plur. *Ion.* pro κέρατα, a κέρας, *cornu*.

Κερθεὶς, *tonsus*, aor. 1. Part. pass. Verbi κείρω, *tondeo*.

Κερόωντο, *miscebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκερῶντο, a Verbo κεράω, *misceo*.

Κέρσαι, *totondisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi κείρω, *tondeo*.

Κέρσε, *totondit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusdem.

Κερτομίοισι, *cor scindentibus*, Dat. plur. *Ion.* pro κερτομίοις, a κερτόμιος, *cor scindens*.

Κερῶ, *tondebo*, f. 1. Ind. act. Verbi κείρω, *tondeo*.

Κέσκετο, *iacebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, a Verbo κεῖμαι, *iaceo*.

Κεύθῃς, *occultes*, 2. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi κεύθω, *occulto*.

Κέχαδα, *capax fui, hiaui*, Perf. Ind. med. Verbi χάζω, *hio*.

Κεχάδοντο, *capaces fuerunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐχάδοντο, a Verbo eodem.

Κεχανδότα, *hiantem*, Acc. sing. Perf. Part. med. *Poet.* pro κεχαδότα, a Verbo eodem.

Κέχαρα, *gauisus sum*, Perf. Ind. med. Verbi χαίρω, *gaudeo*.

Κεχαραγμένος, *insculptus*, Perf. Part. pass. Verbi χαράσσω, *sculpo.*
Λεχάρηκα, *gauisus sum*, Perf. Ind. act. Verbi χαιρέω pro χαίρω, *gaudeo.*
Κεχαρηότα, *gauisum*, Acc. sing. Perf. Part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα, a Verbo eodem.
Κεχαρησέμεν, *gauisurum esse*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro κεχαρήσειν, a Verbo χαρέω pro χαίρω.
Κεχάρητο, *letatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐκεχάρητο, a Verbo eodem.
Κεχαροίατο, *gauisi fuissent*, 3. plur. Præs. Opt. med. *Ion.* pro χαροιντο, a κεχαίρω, *gaudeo.*
Κεχείμανται, *fluctibus agitati sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. Verbi χειμαίνω, *fluctibus agito.*
Κέχηνα, *hiaui*, Perf. Ind. med. *Att.* pro κέχανα, a Verbo χαίνω, *hio.*
Κέχλαδα, *sibilaui*, Perf. Ind. med. Verbi χλάζω, *sibilo.*
Κεχλαδὼν, *qui sibilauit*, aor. 2. Part. act. Verbi eiusdem, vel κεχλάδω.
Κεχλίαγκα, *tepefeci*, Perf. Ind. act. Verbi χλιαίνω, *tepefacio.*
Κεχλιδὼς, *qui luxui deditus est, deliciatus*, Perf. Part. med. Verbi χλιδάω, *luxui deditus sum*, quasi a χλίδω.
Κεχολωμένος, *iratus*, Perfect. Part. pass. Verbi χολόω, *irrito.*
Κεχολώσεαι, *mox succensebis*, 2. sing. Paullo-post-fut. Ind. pass. *Ion.* pro κεχολώσεσαι, a Verbo eodem.
Κεχολῶσθαι, *iratum esse*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusdem.
Κέχρηκα, *vtendum* vel *commodato*, aut *mutuo dedi*, Perf. Ind. act. Verbi κίχρημι.
Κέχρημαι, *mutuatus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi χράομαι, *vtor*, vel κίχρημι.
Κεχρήσεται, *mox indigebit*, 3. sing. Paullo-post-fut. Verbi eiusd. vel a χρήζω, *indigeo.*
Κέχρησθε, *mutuati estis*, 2. plur. Perf. Ind. pass. Verbi eiusdem.
Κέχυμαι, *fusus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi χύω, *fundo.*
Κέχυτ' pro κέχυτο, *effusus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a Verbo eodem.
Κεχωρήκεισαν, *cesserant*, 3. plur. Plusq. Ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεισαν, a Verbo χωρέω, *cedo.*
Κεχωρίδαται, *seiuncti sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, a Verbo χωρίζω, *separo.*
Κῆαι, *accendisse*, a. 1. Inf. act. Verbi καίω, *vro.*
Κήαντο, *accenderunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. med. Verbi eiusdem.
Κἠγὼ, *& ego*, *Dor.* pro καὶ ἐγώ.
Κῆδε, *torquebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a Verbo κήδω, *torqueo, crucio.*
Κἤδωκ' pro κἤδωκε, *& dedit*, *Æol.* pro καὶ ἔδωκε, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi δίδωμι, *do.*
Κἠκ, *& ex*, *Æol.* pro καὶ ἐκ.
Κἠκαι, *etsi*, *Dor.* pro καὶ εἰ κε.
Κήκιε, *saliebat*, *scaturiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, a Verbo κηκίω, *salio.*
Κἠμαυτὸν, *& me ipsum*, *Æol.* pro καὶ ἐμαυτόν.
Κἠμὲ, *& me*, *Æol.* pro καὶ ἐμέ.
Κἠν, *& in*, *Æol.* pro καὶ ἐν, vel καὶ ἂν, *& si.*
Κἠνιαυτοῖς, *& annis*, pro καὶ ἐνιαυτοῖς.
Κἠξαπίνης, *& repente*, *Dor.* & *Æol.* pro καὶ ἐξαπίνης vel καὶ ἐξαίφνης.
Κἦπε, *& dicebat*, *Æol.* pro καὶ εἶπε.
Κἤπει, *& postquam*, *Æol.* pro καὶ ἐπεί.
Κἤπειτα, *& postea*, *Æol.* pro καὶ ἔπειτα.
Κῆρα, *sortem, pestem, mortem*, Acc. sing. a κὴρ.
Κηριτρεφέων, *morti obnoxiorum*, Gen. plur. a κηριτρεφής.
Κηροδομεῦσαν, *cellas cereas struentem*, Acc. sing. Præs. Part. act. f. g. Verbi κηροδομέω, *cereas cellas struo.*
Κηρῶ, *ceræ*, Gen. sing. *Dor.* pro κηροῦ, a κηρὸς, *cera.*
Κηὖ, *& bene*, *Æol.* pro καὶ εὖ.
Κηφ ὅτι, *& dixit, quod*, *Æol.* pro καὶ εἶπε, ὅτι.
Κῆφα, *& dicebat*, *Dor.* & *Æol.* pro καὶ ἔφη.
Κῆφθα, *& accensa est*, *Æol. Dor.* & *Ion.* pro καὶ ἥφθη, quod est 3. sing. aor. 1. Ind. pass. ab ἅπτω, *accendo.*
Κίε, *ibat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔκιε, a Verbo κίω, *eo.*
Κιθάριζε, *personabat, canebat fidibus*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκιθάριζε, a Verbo κιθαρίζω, *citharizo.*
Κικλήσκουσ' pro κικλήσκουσα, *vocans*, Præs. Part. act. f. g. Verbi κικλήσκω, *voco.*
Κινείσθω, *moueator*, 3. sing. Præs. Imperat. pass. vel med. Verbi κινέω, *moueo.*
Κινεῦ, *moue*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Dor.* pro κινοῦ, a Verbo eodem.
Κιόντες, *euntes*, aor. 2. Part. act. a κίω, *eo.*
Κίρνα, *miscebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρναε, a κιρνάω, *misceo.*
Κίρνη, *miscebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκίρνη, a Verbo κίρνημι, *misceo.*
Κίρνων, *miscebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρναον, a κιρνάω, *misceo.*
Κιτῶνα, *tunicam*, Acc. sing. *Dor.* pro χιτῶνα, a χιτὼν, *tunica.*
Κιχείη, *deprehendat*, 3. sing. Præs. Opt. act. Verbi κίχημι, *deprehendo.*
Κιχεῖμεν, *deprehendamus*, 1. pl. Præs. Opt. act. *per Syncop.* pro κιχείημεν, a Verbo eodem.
Κίχῃ, *apprehendat*, 3. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi κιχέω, *apprehendo.*
Κιχήμεναι, *apprehendisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro κιχεῖν, a Verbo eodem.
Κιχήτην, *adsecuti sunt*, 3. dual. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. Verbi eiusdem.
Κιχρὰς, *dans vtendum*, Præs. Part. act. Verbi κίχρημι, *do vtendum.*
Κιχρᾶσι, *dant vtendum*, 3. plur. Præs. Ind. act. Verbi eiusdem.
Κλαγγεῦντι, *clamant*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro κλαγγοῦσι, a Verbo inusitato κλαγγέω, pro κλάζω, *clamo.*
Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.
Κλᾶιδας, *claues*, Acc. plur. *Dor.* pro κλεῖδας, a κλεὶς, *clauis.*
Κλαιδὶ, *claui*, Dat. sing. *Dor.* pro κλειδὶ, ab eodem.
Κλαίειν, *plorare*, Præs. Inf. act. *Dor.* & *Att.* pro κλαίειν, a κλαίω, *ploro.*
Κλάζοντε, *clamantes*, Nom. dual. Part. Præs. act. Verbi κλάζω, *clamo.*

Κλαῖ,

Κλαῖ' pro κλαῖε, *flebat*, 3 sing. Imperf Ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιε a Verbo κλαίω, *ploro, fleo.*

Κλαίοισθα, *plores, fleat*, 2. sing. Præs. Opt. act. *Æol.* pro κλαίοις, a Verbo eodem.

Κλάξω, *claudam*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro κλείσω, a Verbo κληΐζω, *claudo.*

Κλαίοισα, *flens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro κλαίουσα, a Verbo κλαίω, *fleo.*

Κλαπεὶς, *furto sublatus*, a. 2. Part. pass. Verbi κλέπω, f. κλέπτω, *furor.*

Κλαρονόμως, *heredes*, Acc. plur. *Dor.* pro κληρονόμους, a κληρονόμος, *heres.*

Κλάρωσε, *conciliauit, fortito attribuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκλήρωσε, a Verbo κληρόω.

Κλάσας, *qui fregit*, a. 1. Part. act. Verbi κλάω, *frango.*

Κλασθείσης, *fractæ*, Gen. sing. aor. 1. Part. pass. f. g. Verbi eiusdem.

Κλασῶ, *claudam*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro κλείσω, a Verbo κλείω, *claudo.*

Κλαυσεῖται, *flebit*, 3. sing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro κλαύσεται, a Verbo κλαίω, *fleo.*

Κλαυσῶ, *flebo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro κλαύσω, a Verbo eodem.

Κλεθήσεται, *vocabitur*, 3. sing. f. 1. Ind. pass. pro κληθήσεται, *per Syncop.* pro καλεθήσεται, a Verbo καλέω, *voco.*

Κλείετε, *celebrate*, 2. plur. Præs. Imper. Verbi κλείω, *celebro.*

Κλεῖξαι, *celebrasse*, a. 1. Inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, a Verbo eod. vel pro κλεῖσαι, a κλείζω.

Κλεῖσαι, *clausisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi κλείω, *claudo.*

Κλεισθήσετ' pro κλεισθήσεται, *claudetur*, 3. sing. f. 1. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Κλεισθῶ, *clausus sim*, a. 1. Coniunct. pass. Verbi eiusdem.

Κλῄειν, *claudere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro κλείειν, a Verbo κλείω, *claudo.*

Κληθέντος, *vocati*, Gen. sing. a. 1. Part. pass. *per Syncop.* pro καληθέντος, a Verbo καλέω, *voco.*

Κληΐσαι, *clausisse*, a. 1. Inf. act. a Verbo κληΐζω, *claudo.*

Κληρώσομαι, *sortiar, fortito accipiam*, vel *operam dabo, vt sors mihi obtingat*, f. 1. Ind. med. Verbi κληρόω.

Κλῇσον, *claude*, 2. sing. aor. 1. Imper. act. *per Synæres.* pro κλήϊσον, a Verbo κληΐζω, *claudo.*

Κλινθήτην, *inclinati sunt*, 3. dual. a. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἐκλινθήτην, a Verbo κλίνω, *inclino.*

Κλονέοντο, *turbabantur, percellebantur, concutiebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐκλονέοντο, a Verbo κλονέω.

Κλύεν, *audiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε, a Verbo κλύω, *audio.*

Κλύζεσκεν, *abluebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυζε, a Verbo κλύζω, *abluo.*

Κλῦθι, *audi*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi κλῦμι, *audio.*

Κλύοιμι, *audiam*, Præs. Opt. act. Verbi κλύω, *audio.*

Κλύον, *audiebant*, vel *audiuerunt*, 3. plur. Imper. vel a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον, a Verbo eod.

Κναμῶς, *colles*, Acc. plur. *Dor.* pro κνημοὺς, a κνημὸς, *collis.*

Κνᾶσαι, *scidisse, rasisse, fricuisse*, aor. 1. Inf. act. *Dor.* pro κνῆσαι, a Verbo κνάω.

Κνῆ, *scalpsit*, 3. sing. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔκνη, a Verbo κνῆμι, *scalpo.*

Κνήμῃσι, *tibiis, cruribus*, Dat. plur. *Ion.* pro κνήμαις, a κνήμη, *tibia.*

Κνησθείην, *scalptus sim*, aor. 1. Opt. pass. Verbi κνάω, *scalpo.*

Κνισᾶντι, *nidore pleno*, Dat. sing. *contr.* pro κνισάεντι, & hoc *Dor.* pro κνισήεντι, a κνισήεις, *nidore plenus.*

Κνιζδειν, *pungere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro κνίζειν, a κνίζω, *pungo, titillo.*

Κνίσσαι, *pupugisse*, aor. 1. Inf. *Poet.* pro κνίσαι, a Verbo eod.

Κνυζεῦνται, *garriunt, mutiunt catulorum more*, 3 plur. Præs. Ind. med. *Dor.* pro κνυζοῦνται, a Verbo κνυζέω.

Κοίῃ, *qua via*, Dat. sing. *Ion.* pro ποίᾳ, a ποῖος, *qualis.*

Κοιλᾶναι, *excauasse, exenterasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi κοιλαίνω, *excauo, exentero.*

Κοιλήναντα, *eum, qui excauauit*, Acc. sing. aor. 1. Part. act. Verbi eiusdem.

Κοίλῃς, *cauis*, Dat. pl. *Ion.* pro κοίλαις, a κοῖλος, *cauus.*

Κοιμᾶθ' pro κοιμᾶτ' ob sequentem adspiratam, & κοιμᾶτ' pro κοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἐκοιμάετο, a Verbo κοιμάω, *dormitum duco.*

Κοιμηθεὶς, *soporatus, somno datus*, aor. 1. Part. pass. Verbi eiusdem.

Κοιμήσαντο, *dormiuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐκοιμήσαντο, a Verbo eod.

Κοινάσαντες, *qui communicarunt*, Nom. pl. a. 1. Part. act. *Dor.* pro κοινώσαντες, a Verbo κοινόω, *communico*, vel potius a κοινάω.

Κοινοῖ, *communicat*, 3. Præs. Ind. act. *contr.* pro κοινόει, vel *communicet*, 3. sing. Præs. Opt. act. vel 3. sing. Præs. Coniunct. a Verbo eodem.

Κοινωνείτω, *communicato*, 3. sing. Præs. Imper. *contr.* pro κοινωνεέτω, a Verbo κοινωνέω.

Κοιρανέοντα, *gubernantem*, Acc. sing. Præs. Part. act. Verbi κοιρανέω, *guberno.*

Κοιρανέοντι, *regunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro κοιρανέουσι, a V. eod. vel Dat. sing. Part. Præs.

Κοιτάξατο, *dormiuit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκοιτάσατο, a V. κοιτάζω, *dormio.*

Κοκκύσδειν & κοκκύσδεν, *cucurire*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro κοκκύζειν, a Verbo κοκκύζω, *cucurio.*

Κολεοῖιν, *vaginarum*, Gen. dual. vel potius plur. *Poet.* pro κολεοῖν, aut κολεῶν, a κολεὸς, *vagina.*

Κολεοῖο, *vaginæ*, Gen. sing. *Ion.* pro κολεοῦ, ab eodem.

Κολλήεντα, *ferruminata*, Neutr. pl. a κολλήεις, *ferruminatus.*

Κολλήθητι, *adiungere, agglutinare*, 2. sing. a. 1. Imper. pass. Verbi κολλάω, *agglutino.*

Κολλώμενοι, *adhærentes*, Nom. plur. Præs. Part. pass. *contr.* pro κολλαόμενοι, a Verbo κολλάω, *glutino, adiungo.*

Κολοβωθήσονται, *contrahentur, mutilabuntur*, 3. plur. f. 1. Ind. pass. Verbi κολοβόω,

Κόλπῳ,

Κόλπω, *sinus*, Gen. sing. *Dor.* pro κόλπου, a κόλπος, *sinus.*

Κομάσαι, *coma superbiat*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. *Dor.* pro κομήσαι, a Verbo κομάω.

Κομείτην, *curabant*, 3. dual. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκομείτην, a Verbo κομέω, *curo.*

Κομιεύμεθα, *feremus*, 1. pl. f. 1. Ind. med *Ion.* & *Dor.* pro κομιούμεθα, & hoc pro κομισόμεθα, a Verbo κομίζω, *fero.*

Κομίξαι, *reduxisse*, aor. 1. Inf. act. *Dor.* pro κομίσαι, a Verbo eod.

Κομιέμαι, *auferam*, f. 1. Ind. med. *Att.* pro κομίσομαι, a Verbo eod.

Κομίσαντο, *tulerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο, a Verbo eod.

Κομιῶ, *afferam*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro κομίσω, a Verbo eod.

Κομόωντι, *comam gerunt*, *superbiunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, a Verbo κομάω, *comam habeo.*

Κονάβησε, *edidit fragorem*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐκονάβησε, a Verbo κοναβέω, *fragorem edo.*

Κονίῃσι, *puluere*, Dat. plur. *Ion.* pro κονίαις a κονία, *puluis.*

Κοπεῖν, *scidisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi κόπτω, *scindo.*

Κοπῆναι, *sectum esse*, a. 2. Inf. pass. Verbi eiusd.

Κοπιᾷ, *laborat*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro κοπιάει, a Verbo κοπιάω, *laboro.*

Κοπιάτω, *laboret*, 3. sing. Præs. Imperat. act. *contr.* pro κοπιαέτω, a Verbo eod.

Κόπτοισα, *cædens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro κόπτουσα, a κόπτω, *cædo.*

Κοράκεσσι, *cornis*, Dat. plur. *Ion.* pro κοράκεσι, vulgo κόραξι, a κόραξ, *coruus.*

Κοράξαι, *efflagitasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi κοράσσω, *efflagito.*

Κορεῖ, *satiat*, Præs. Ind. vel *satiabit*, 3. sing. fut. 1. Indic. act. *per Syncop.* pro κορέσει, a Verbo κορέω, *satio.*

Κορέσασθαι, *saturasse sese*, a. 1. Inf. med. Verbi eiusdem.

Κορέσειεν, *saturauerit*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. *Æol.* cum ν ἐφελκ. pro κορέσαι, a Verbo eod.

Κορθύεται, *fastigatur*, 3. sing. Præs. Ind. pass. Verbi κορθύω, *fastigo.*

Κόρθυνεν, *collegit*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐκόρθ. a Verbo κορθύνω, *colligo.*

Κόροιο, *pueri*, vel *satietatis*, Gen. sing. *Ion.* pro κόρου, a κόρος, *puer*, vel *satietas.*

Κορυδαλλῶ, *alaudæ*, Gen. sing. *Dor.* pro κορυδαλλοῦ, a κορυδαλλὸς, *alauda.*

Κορυσσέμεν, *galea armare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro κορύσσειν, a κορύσσω, *galea armo.*

Κορωνιόωντα, *eum*, *qui incuruus est*, Acc. sing. Part. præs. act. *Poet.* pro κορωνιῶντα, a Verbo κορωνιάω, *incuruus sum.*

Κόσμηθεν, *ornati sunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. pass. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν, a Verbo κοσμέω, *orno.*

Κοσμῆν, *ornare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro κοσμεῖν, a Verbo κοσμέω, *orno.*

Κοσμήσαις, *qui ornauit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro κοσμήσας, a Verbo eod.

Κοσμήτορε, *principes*, Nom. dual. a κοσμήτωρ, *princeps.*

Κοτέει, *infestus est*, *succenset*. 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi κοτέω.

Κοτέσσεται, *irascetur*, 3. sing. Fut. 1. Ind. med. *Poet.* pro κοτέσεται, a Verbo eodem.

Κοὐκέτ', *Æol.* pro καὶ οὐκέτι, *nec iam.*

Κουριδίης, *eius*, *quæ virgo viro nupsit*, Gen. sing. *Ion.* pro κουριδίας, a κουρίδιος, *qui iuuenili ætate vxorem duxit*, seu *quæ virgo nupsit.*

Κοχύδεσκον, *superfundebant*, *ebulliebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδουν, a Verbo κοχυδέω.

Κοχύεσκεν, *stillabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, a Verbo κοχύω, *stillo.*

Κράανον, *perfice*, aor. 1. Imper. act. *Poet.* pro κρᾶνον vel κρῆνον, a Verbo κραίνω, *perficio.*

Κραγεὶς, *clamatus*, a. 2. Part. pass. Verbi κράζω, *clamo.*

Κραδίην, *cor*, Acc. sing. *Ion.* & *per Metathesin*, pro καρδίαν, a καρδία, *cor.*

Κραθεὶς, *mixtus*, a. 1. Part. pass. Verbi κεράννυμι, *misceo.*

Κρανέεσθαι, *absolutum iri*, f. 2. Ind. med. pro κρανεῖσθαι, a Verbo κραίνω, *perficio.*

Κρανιάδαν, *fontalium*, Gen. pl. *Dor.* pro κρηνιάδων, a κρηνιάδες, *fontium præsides.*

Κρανῶμαι, *perficiam*, f. 1. Ind. med. Verbi κραίνω, *perficio.*

Κρατεράων, *validarum*, Gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν, a κρατερὸς, *validus.*

Κρατερόφρον, *ei*, *vel eum*, *qui infracto animo est*, Dat. vel Acc. sing. *per Apostrophum* pro κρατερόφρονι vel κρατερόφρονα, a κρατερόφρων, *qui vel quæ forti est animo.*

Κρατευτάων, *fulcrorum verum*, Gen. pl. *Æol.* pro κρατευτῶν, a κρατευταὶ, *fulcra seu bases verum.*

Κρατῇ, *teneat*, 3. sing. Præs. Coniunct. *contr.* pro κρατέῃ, a Verbo κρατέω, *teneo.*

Κρείοισα, *regina*, Præs. Part. act. *Dor.* pro κρείουσα, a κρέω, *impero.*

Κρειῶν, *carnium*, Gen. plur. *contr.* & *Poet.* pro κρεῶν & hoc pro κρεάων & hoc pro κρεάτων, a κρέας, *caro.*

Κρέοισα, *imperans*, *regina*, Præs. Part. act. *Dor.* pro κρέουσα, a κρέω, *impero.*

Κρέσσονες, *præstantiores*, Nom. plur. *Ion.* pro κρείσσονες, a κρείσσων, *melior.*

Κρῆνον, *perfice*, 2. sing. a. 1. Imper. act. *Poet.* pro κρᾶνον, a Verbo κραίνω, *perficio.*

Κρήμνα, *præcipita*, 2. sing. Præs. Imper. *per Apocopen*, pro κρήμνηθι, a Verbo κρήμνημι, *præcipito*, vel pro κρήμνα, a κρημνάω.

Κρῆναι, *perfecisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi κραίνω, *perficio.*

Κρανάων, *fontium*, Gen. plur. *Æol.* pro κρηνῶν, a κρήνη, *fons.*

Κρῆνον, *perfice*, 2. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi κραίνω, *perficio.*

Κρῖγε, *stridit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔκριγε, a Verbo κρίζω, *strido.*

Κρίθεν, *alii ab aliis separati sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐκρίθησαν, a Verbo κρίνω, *separo.*

Κρίνων,

Κρίκεν, *resonuit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro κέκρικε, a Verbo κρίζω, *resono.*

Κρόκα, *tramam*, Acc. sing. *per Syncop.* pro κροκίδα, a κροκὶς, *trama*, vel a κρὸξ. κροκὸς.

Κρυβεὶς, *absconditus*, aor. 2. Part. pass. Verbi κρύπτω, *abscondo.*

Κρύπτε, *occultabat*, 3. sing. Imperf. act. *Ion.* pro ἔκρυπτε, a Verbo κρύπτω, *abscondo.*

Κρύψε, *celauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε, a Verbo eod.

Κτὰ, *occidebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *per Apocop.* pro ἔκτανε, a Verbo κτείνω, *occido.* vel a κτάω, vel κτῆμι.

Κτάμεν, *occidisse*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι, a Verbo eod. vel potius Præs. Inf. act. pro κταέμεν & hoc pro κτάειν.

Κταμένοιο, *eius, qui interemit vel interemtus est*, Gen. sing. Part. a. 2. med. *Ion.* pro κταμένου, a Verbo κτῆμι, *occido*, vel Præs.

Κτὰν, *possederunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔκτησαν, a Verbo κτάομαι, *possideo.*

Κτάνε, *interfecit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, a Verbo κτείνω, *interficio.*

Κτανέεσθαι, *interfecturum esse*, f. 2. Inf. med. *Ion.* pro κτανεῖσθαι, a Verbo eod.

Κτανέοντες, *interfecturi*, Nom. plur. Part. f. 2. act. *Ion.* pro κτανοῦντες, a Verbo eod.

Κτανέουσι, *occident*, 3. plur. f. 2. Ind. act. *Ion.* pro κτανοῦσι, a Verbo eod.

Κτάνθεν, *interfecti sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐκτάνθησαν, a Verbo eod.

Κτᾶσθαι, *possidere*, Præs. Inf. med. Verbi κτάομαι, *possideo.*

Κτᾶτο, *possidebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐκτάετο, a Verbo eod.

Κτεάτεσσι, *possessionibus*, Dat. plur. *Poet.* pro κτέασι, a κτέαρ, *possessio.*

Κτεριοῦσι, *exsequias celebrabunt*, 3. pl. f. 1. Ind. act. *Att.* pro κτερίσουσι, a Verbo κτερίζω.

Κτέωμεν, *possideamus*, 1. pl. Præs. vel a. 2. Coni. act. *Ion.* pro κτῶμεν, a Verbo κτῆμι, *possideo.*

Κτήσαιτο, *possederit*, 3. sing. aor. 1. Opt. med. Verbi κτάομαι, *possideo.*

Κτίμενος, *conditus*, *creatus*, Perf. Part. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκτισμένος, a Verbo κτίζω, *condo*, vel Præs. a Verbo κτῖμι, a κτίω.

Κτισάσθαν, *condiderunt*, 3. dual. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτισάσθην, a Verbo eod.

Κυδηθῆναι, *decoratum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi κυδάω, *decoro.*

Κυδοιδοπᾶν, *tumultuari*, Præs. Inf. act. *contr.* pro κυδοιδοπάειν, a Verbo κυδοιδοπάω, *tumultuor.*

Κυεὶς, *conceptus vtero*, aor. 2. Pert. pass. Verbi κύω, *vterum fero.*

Κυήσει, *vterum feret*, 3. sing. f. 1. Ind. act. Verbi κυΐσκω, *vterum fero*, vel κυέω.

Κυκεῶ, *miscellaneam potionem*, Acc. sing. *per Apoc.* pro κυκεῶνα, a κυκεῶν, *potio miscellanea*, vel ex contractione pro κυκεῶα.

Κυκηθήτην, *mixti sunt*, 3. dual. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἐκυκηθήτην, a Verbo κυκάω, *misceo.*

Κυλίνδεται, *voluitur*, 3. sing. Præs. Ind. pass. Verbi κυλίνδω, *voluo.*

Κυλίσει, *voluet*, 3. sing. f. 1. Ind. act. Verbi κυλίω, *voluo.*

Κυλοιδιόωντες, *oculis sunt tumentes*, Nom. plur. Part. Præs. act. Verbi κυλοιδιάω, *oculis sum tumentibus.*

Κυνέουν, *osculabantur*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐκύνεον, a Verbo κυνέω, *osculor.*

Κυόμενα, *vterum ferentia*, vel *vtero gestata*, Nom. plur. Part. Præs. pass. vel med. n. g. Verbi κυέω.

Κῦρε, *incidebat*, *occurrebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔκυρε, a Verbo κύρω.

Κυρῆσαι, *incidisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi κυρέω, *incido.*

Κυρθεὶς, *adeptus*, aor. 1. Part. pass. Verbi κύρω, *adipiscor.*

Κυρκανᾷν, *miscere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro κυρκανάειν, a Verbo κυρκανάω, *misceo.*

Κυροῦν, *sancire*, Præs. Inf. act. *contr.* pro κυρόειν, a Verbo κυρόω, *sancio.*

Κύρσαι, *incidere*, vel *incidisse*, a. 1. Inf. act. *Æol.* pro κῦραι, a Verbo κύρω, *incido.*

Κύρσω, *adipiscar*, f. 1. Ind. act. *Æol.* pro κυρῶ, a Verbo κύρω, *adipiscor.*

Κύσας, *osculatus*, aor. 1. Part. act. Verbi κύω, *osculor.*

Κῦσε, *osculatus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔκυσε, a Verbo eod.

Κυσσαμένη, *quæ concepit*, a. 1. Part. med. *Poet.* pro κυσαμένη, a Verbo κύω, *vterum fero.*

Κύσσε, *osculatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔκυσε, a Verbo κύω, *osculor.*

Κύτραν, *ollam*, Accus. sing. *Dor.* pro χύτραν, a χύτρα, *olla.*

Κώεα, *pelles agninæ*, Nom. plur. a κῶας vel κῶς, *pellis agnina.*

Κώμαζον, *hymnis celebrabam*, *comessabar*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐκώμαζον, a Verbo κωμάζω, *hymnis celebro*, *comessor.*

Κωμάξατε, *hymnis celebrate*, 2. pl. a. 1. Imper. act. *Dor.* pro κωμάσατε, a Verbo eod.

Κωμάσδειν, *hymnis celebrare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro κωμάζειν, a Verbo eod.

Κῴχεθ' pro κῴχετ' ob sequ. adspir. & κῴχετ' pro καὶ ᾤχετο, *& abibat* 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi οἴχομαι, *abeo.*

Λ.

Λάβε, *cepit*, *sumsit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω pro λήβω, *capio*, *sumo.*

Λαβὲν, *cepisse*, aor. 2. Inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν, a Verbo eod.

Λάβεν, *cepit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν, a Verbo eod.

Λαβῆν, *cepisse*, aor. 2. Inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν, a Verbo eod.

Λάβησι, *ceperit*, 3. sing. a. 2. Coni. *Ion.* formati, pro λάβῃ.

Λαβοῖσα, *quæ cepit*, aor. 2. Part. act. *Dor.* pro λαβοῦσα, a Verbo eod.

Λαβόμην, *ceperim*, aor. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμην, a Verbo eod.

Λάβον, *cepi*, aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔλαβον, a Verbo eod.

Λαγόνεσσιν,

…γόνεσσιν, *ilibus*, Dat. plur. *Ion.* pro λαγόσι, a λαγὼν, *ilia*.
…γῶς, *lepores*, Acc. pl. *Ion.* pro λαγὼς, a λαγὸς, *lepus*.
…ζεο, *cape*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζε, a λάζομαι, *capio*.
…ζοίατο, *capiant*, 3. pl. Præs. Opt. med. *Ion.* pro λαζοιντο, a Verbo eod.
…ήμεναι, *sonare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro λάειν, a Verbo λάω, *sono*, vel λάημι.
…θας, *obliuionis*, Gen. sing. *Dor.* pro λήθης, a λήθη, *obliuio*.
…θε, *obliuiscere*, vel *late*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi λανθάνω pro λήθω.
…θέμεν, *oblitum esse*, vel *delituisse*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro λαθεῖν, a Verbo eod.
…θετ' pro λάθετο, *oblitus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a Verbo eod.
…θητε, *obliti sitis*, 2. plur. aor. 2. Coniunct. Verbi eiusd.
…θιφθόγγοιο, *vocis obliuionem inducentis*, Gen. sing. *Ion.* pro λαθιφθόγγου, a λαθίφθογγος, *vocis obliuionem inducens*.
…θόμεθ', *obliuiscebamur*, vel *obliti eramus*, 1. pl. Præs. Ind. med. *Dor.* pro ληθόμεθα, a λήθομαι.
…θριδίοισιν, *occultis*, Dat. pl. *Ion.* pro λαθριδίοις, a λαθρίδιος, *occultus*.
…θὼν, *qui latuit*, a. 2. Part. act. Verbi λανθάνω, pro λήθω, *lateo*.
…άκε, *crepitabat*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔλακε, a Verbo λακέω, *crepito*.
…κτίζοισα, *calcitrans*, Præs. Part. act f. g. *Dor.* pro λακτίζουσα, a Verbo λακτίζω, *calcitro*.
…λαγεῦντες, *canentes*, Nom. plur. Præs. Part. act. *Dor.* pro λαλαγοῦντες, a Verbo λαλαγέω, *cano*, *garrio*.
…άλει, *loquere*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro λάλεε, a Verbo λαλέω, *loquor*.
…αλέοντι, *loquuntur*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro λαλέουσι, a Verbo eod.
…αλεῦμες, *loquimur*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro λαλέομεν & hoc pro λαλοῦμεν, a Verbo eod.
…αλεῦντι, *loquuntur*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro λαλοῦσι, a Verbo eod.
…αμπετόωντα, *fulgentia*, Nom. plur. Part. Præs. act. n. g. *Poet.* pro λαμπετῶντα, *contract.* ex λαμπετάοντα, a Verbo λαμπετάω, *fulgeo*.
…αμπομένοισι, *fulgentibus*, Dat. pl. Part. Præs. med. *Ion.* pro λαμπομένοις, a Verbo λάμπομαι, *fulgeo*.
…αμφθείη, *sumtus sit*, 3. sing. a. 1. Opt. pass. *Ion.* pro ληφθείη, a Verbo λαμβάνω, *sumo*.
…άμψαι, *luce*, 2. sing. aor. 1. Imper. med. Verbi λάμπω, *luceo*, vel Inf. aor. 1. act.
…λάμψομαι, *sumam*, *capiam*, f. 1. Ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a Verbo eod.
…λάξασθαι, *sortitum esse*, aor. 1. Inf. act. *Dor.* pro λήξασθαι, a Verbo λαγχάνω pro λήχω, *sortior*.
…λαπῆναι, *lambendo absumtum esse*, a. 2. Inf. pass. Verbi λάπτω, *lambendo bibo*.
…λασάμενος, *oblitus*, a. 1. Part. med. *Dor.* pro λησάμενος, a λανθάνω pro λήθω, *obliuiscor*.
…λάσδεο, *accipe*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Dor.* pro λάζου, s. λάζεο, a Verbo λάζομαι, *accipio*.
…λασεύμεθ', *obliuiscemur*, 1. plur. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a Verbo λανθάνω pro λήθω, *obliuiscor*.
Λασθῆμεν, *obliuioni datum esse*, aor. 1. Inf. pass. *Dor.* pro λασθῆναι, a Verbo eod.
Λασῶ, *latebo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro λήσω, a Verbo eod.
Λαχεῖν, *sortitum esse*, aor. 2. Inf. act. Verbi λαγχάνω pro λήχω, *sortior*.
Λαχήνας, *qui fodit*, aor. 1. Part. act. *Att.* pro λαχάνας, a Verbo λαχαίνω, *fodio*.
Λαχοίην, *sortiar*, s. *sortitus sim*, 1. sing. aor. 2. Opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, a Verbo λαγχάνω pro λήχω, *sortior*.
Λαψεῦμαι, *capiam*, *sumam*, 1. sing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a Verbo λαμβάνω, *sumo*.
Λαψῇ, *sumes*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro λήψῃ, a Verbo eod.
Λαψῶμαι, *capiam*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a Verbo eod.
Λεᾶναι, *læuigasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi λεαίνω, *læuigo*.
Λεγόμεσθεν, *dicimur*, 1. pl. Præs. Ind. pass. *Æol.* pro λεγόμεθα, a Verbo λέγω, *dico*.
Λέγομες, *dicimus*, 1. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro λέγομεν, a Verbo eod.
Λέγοντι, *dicunt*, 3. plur. Præs. Inf. act. *Dor.* pro λέγουσι, a Verbo eod.
Λειεῦμαι, *læuigor*, Præs. Ind. pass. *Dor.* pro λειοῦμαι, *contr.* ex λειόομαι, a Verbo λειόω, *læuigo*.
Λείηναν, *explanarunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐλείαναν, a Verbo λειαίνω, *explano*.
Λειοντομάχαν, *pugnantem cum leone*, Acc. sing. *Dor.* pro λειοντομάχην, a Verbo λειοντομάχης, *debellator leonum*.
Λείεσιν, *leonibus*, Dat. plur. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro λέουσι, a λέων, *leo*.
Λεῖπ' pro λεῖπε, *linquebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔλειπε, a Verbo λείπω, *linquo*, vel *linque*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi eiusd.
Λείποισα, *linquens*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro λείπουσα, a Verbo λείπω, *linquo*.
Λειριοέσσῃ, *florida*, Dat. sing. f. g. a λειριόεις, *floridus*.
Λεῖψαν, *reliquerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, a Verbo λείπω, *relinquo*.
Λέκτο, *dictus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐλέλεκτο, a λέγω, *dico*, vel Imperf. pro ἐλέγετο per *Syncop.*
Λελαβέσθαι, *cepisse*, a. 2. Inf. med. *Ion.* & *Poet.* pro λαβέσθαι, a Verbo λαμβάνω pro λήβω, *capio*, vel a λελάβω.
Λελάβῃσι, *ceperit*, 3. sing. Præs. vel aor. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro λάβῃ, a Verbo eod.
Λελαβόμην, *cepi*, aor. 2. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλαβόμην, a Verbo eod. vel Imperf. med. a λελάβω.
Λέλαθα, *latui*, Perf. Ind. med. *Dor.* pro λέληθα, a Verbo λανθάνω pro λήθω, *lateo*.
Λελαθόμην, *latui*, a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐλαθόμην, a Verbo eod. vel Imperf. a λελάθω.
Λέλακα, *strepui*, Perf. Ind. med. a Verbo ληκέω.
Λελακυῖα, *vociferata*, *quæ strepuit*, Part. Perf. med. f. g. a Verbo eod.
Λελάσμεθα, *obliti sumus*, 1. pl. Perf. Ind. pass. *Dor.*

Dor. pro λελήσμεθα, a Verbo λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέλασαι, *oblitus eſt*, 3. ſing. Perf. eiusdem.

Λελάχωσι, *ſortiti fuerint*, 3. pl. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro λάχωσι, a Verbo λαγχάνω, *ſortior*, vel Præſ. a λελάχω.

Λελειχότες, *qui lamberunt*, Perfect. Part. act. Verbi λείχω, *lambo.*

Λέληθα, *latui*, Perf. Ind. med. Verbi λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέληκα, *locutus ſum*, Perf. Ind. act. *per Syncop.* pro λελάληκα, a Verbo λαλέω, *loquor*, vel potius Perf. med. a λάκω, *crepo, ſono.*

Λέλημμαι, *captus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi λαμβάνω pro λήβω, *capio.*

Λελῆσθαι, *oblitum eſſe*, Perf. Ind. paſſ. Verbi λανθάνω pro λήθω, *lateo.*

Λέλησμαι, *oblitus ſum*, Perf. Ind. paſſ. V. eiusd.

Λέληφα, *cepi*, Perf. Ind. act. Verbi λαμβάνω pro λήβω, *capio.*

Λελιημένος, *promtus, carus*, Perf. Part. paſſ. *per Euphon.* pro λελιλημένος, a Verbo λιλέω, *volo*, vel a λιέω, *volo.*

Λέλογχα, *ſortitus ſum*, Perf. Ind. med. Verbi λέγχω pro λαγχάνω, *ſortior.*

Λέλοιπε, *reliquit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. Verbi λείπω, *relinquo.*

Λελουμένον, *lotum*, Accuſ. ſing. Perf. Part. paſſ. Verbi λόω, *lauo.*

Λέλοχας, *dixiſti*, 2. ſing. Perf. Ind. act. *Att.* pro λέλεχας, vel med. a Verbo λέγω, *dico.*

Λελύμασμαι, *corruptus ſum*, vel *corrupi, perdidi*, Perf. Ind. paſſ. *Att.* pro λελύμαμμαι, a Verbo λυμαίνω, *corrumpo*, vel λυμάω.

Λέξατο, *recenſuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, a Verbo λέγω, *recenſeo.*

Λέξεο, *cuba*, 2. ſing. Præſ. Imperat. *Ion.* pro λέξεσο, a Verbo λέξομαι, *cubo.*

Λέξεως, *dictionis*, Gen. ſing. *Att.* & *Ion.* pro λέξιος, a λέξις, *dictio.*

Λεξεῦντι, *dicent*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro λέξουσι, a Verbo λέγω, *dico.*

Λεσχάζοντες, *garrientes*, Nom. pl. Part. Præſ. act. Verbi λεσχάζω, *garrio.*

Λευγαλέῃς, *pernicioſis*, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro λευγαλέαις, a λευγαλέος, *pernicioſus.*

Λευκὰν, *albam*, Acc. ſing. f. g. *Dor.* pro λευκὴν, a λευκὸς, *albus.*

Λευκᾶναι, *dealbauiſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi λευκαίνω, *dealbo.*

Λευκοῖσιν, *albis*, Dat. pl. m. g. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro λευκοῖς, a λευκὸς, *albus.*

Λεύσσετε, *videtis*, 2. plur. Præſ. Ind. act. Verbi λεύσσω, *video.*

Λεχέεσσι, *lectis*, Dat. plur. *Ion.* pro λέχεσι, a λέχος, *lectus.*

Λεῷμι, *vellem*, Præſ. Opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, a Verbo λεάω, *volo.*

Λῇ, *velit*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. act. *Dor.* pro λᾷ, a Verbo λάω, *volo.*

Λῆγ' pro λῆγε, *quieſce*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. Verbi λήγω, *deſino, quieſco.*

Λήθεαι, *obliuiſceris*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. *Ion.* pro λήθεσαι, a Verbo λήθω, *lateo.*

Λῆθετ' pro λήθετο, *obliuiſcebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐλήθετο, a Verbo eod.

Ληΐζετ' pro ληΐζετο, *ſortiebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐληΐζετο, a Verbo ληΐζομαι, *ſortior, nanciſcor.*

Ληΐσσατο, *nactus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐληΐσατο, a Verbo eod.

Λῆξαν, *deſierunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, a Verbo λήγω, *deſino.*

Λήξεια, *ceſſauerim, deſierim*, a. 1. Opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι, a Verbo eod.

Λῇς, *velis*, 2. ſing. Præſ. Coniunct. act. *Dor.* & *contr.* pro λάῃς, ſ. λᾷς, a λάω, *volo.*

Λήσεις, *latebis*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi λήθω, *lateo.*

Λήσομαι, *obliuiſcar*, f. 1. Ind. med. Verbi eiusd.

Λησῶ, *latebo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro λήσω, a Verbo eod.

Λιγέα, *canora*, Nom. plur. n. g. a λιγὺς, έος, *canorus.*

Λιγεᾶν, *canorarum*, Gen. plur. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν, ab eod.

Λιγείῃ, *canoræ*, Dat. ſing. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ, ab eod.

Λίγξε, *ſonuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε, a Verbo λίγγω, *ſono, ſtrideo.*

Λιγυρ' pro λιγυρῇ, *ſuaui*, Dat. ſing. f. g. *Ion.* pro λιγυρᾷ, a λιγυρὸς, *ſuauis.*

Λιγυφθόγγοισι, *ſonora voce præditis*, Dat. plur. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις, a λιγύφθογγος, *ſonora voce præditus.*

Λικμήσει, *ventilabit*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi λικμάω, *ventilo.*

Λικμώντων, *ventilantium*, Gen. pl. Part. Præſ. *contr.* pro λικμαόντων, a Verbo eod.

Λίπε, *reliquit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔλιπε, a Verbo λείπω, *relinquo.*

Λιπέειν, *reliquiſſe*, aor. 2. Inf. act. *Poet.* pro λιπεῖν, a Verbo eod.

Λίπον, *reliqui*, aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔλιπον, a Verbo eod.

Λιπόων, *qui pinguis eſt, obeſus*, Præſ. Part. act. *Poet.* pro λιπῶν, *contr.* ex λιπάων, a λιπάω, *pingueſco.*

Λίσαι, *precare*, 2. ſing. aor. 1. Imperat. med. Verbi λίσσομαι, *precor.*

Λισσέσκετο, *ſupplicabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐλίσσετο, a Verbo eod.

Λίσσομ' pro λίσσομαι, *precor*, Præſ. Indic. vel *precabor*, f. 1. Ind. med. *Poet.* pro λίσομαι, a λίσσομαι, *precor.*

Λῖτα, *tenue linteum*, Acc. ſing. a λῖς, *linteum tenue.*

Λιταῖσι, *frugalibus*, Dat. plur. f. g. *Poet.* pro λιταῖς, a λιτὸς, *tenuis, frugalis*, vel *ſupplicationibus*, a λιταὶ, quæ ſunt numina, ſupplicationibus præpoſita.

Λιτάνευε, *precabatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐλιτάνευε, a Verbo λιτανεύω, *precor.*

Λιτάων, *precum*, Gen. plur. *Æol.* pro λιτῶν, a λιταὶ, *preces.*

Λίχμαζον, *lambebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐλίχμαζον, a Verbo λιχμάζω, *lambo.*

Λόγοισι, *ſermonibus*, Dat. pl. *Poet.* pro λόγοις, a λόγος, *ſermo.*

Λόγχαισι, *lanceis*, Dat. plur. *Ion.* pro λόγχαις, a λόγχη, *lancea.*

γω, *sermonis, verbi*, Gen. sing. *Dor.* pro λό-γε, a λόγος, *sermo*.

εν, *lauit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔλοε, a Verbo poetico λοέω, *lauo*.

εσσάμενος, *lotus*, s. *qui lauit*, Part. aor. 1. med. *Poet.* pro λυσάμενος, quasi a λοέω pro λέω, *lauo*.

εσσαν, *lauerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔλοεσαν, a Verbo eod.

ιβᾷ, *libamine*, Dat. sing. *Dor.* pro λοιβῇ, a λοιβὴ, *libamen*.

ιμοῖο, *pestis*, Gen. sing. *Ion.* pro λοιμοῦ, a λοιμὸς, *pestis*.

μαι, *lauor*, Præs. Ind. pass. *Att.* pro λόομαι vel λέομαι, e Verbo λέω, *lauo*.

σεν, *lauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔλυσε, a Verbo eod.

σῶ, *lauabo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro λύσω, a Verbo eod.

φιῇ, *dorso*, Dat. sing. *Ion.* pro λοφιᾷ, a λοφιὰ, *dorsum*.

χᾶν, *insidiari*, Præs. Inf. act. *contr.* pro λοχάειν, a Verbo λοχάω, *insidior*.

χεοῖο, *insidiarum*, Gen. sing. *Ion.* pro λοχεοῦ, a λοχεὸς, *insidiæ*.

ίας, *seditionis*, Gen. sing. *Dor.* pro λύης, a λύη, *seditio*.

γιξεῖν, *flexurum esse*, f. 1. Inf. act. *Dor.* pro λυγίσειν, a Verbo λυγίζω, *flecto*.

θεν, *soluti sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. *Bœot.* & *Ion.* pro ἐλύθησαν, a Verbo λύω, *soluo*.

θη, *solutus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἐλύθη, a Verbo eod.

ύμην, *redemtus fuissem*, Plusq. Opt. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλελύμην vel λελυμένος εἴην, a Verbo λύω, *soluo, redimo*.

υμηνάμενος, *qui corrupit*, aor. 1. Part. med. Verbi λυμαίνω, *vasto*.

ύντο, *soluti erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλέλυντο, a Verbo λύω, *soluo*, vel Imperf. pro ἐλύοντο *per Sync.*

υπῇς, *molestus sis*, 2. sing. Præs. Coniunct. act. *contr.* pro λυπέῃς, a Verbo λυπέω, *tristem reddo, irrito*.

υπεῦ, *angere*, 2. sing. Præs. Imper. pass. vel med. *Ion.* & *Att.* pro λυπέεσο, a Verbo eod.

ῦσαι, *soluisse*, a. 1. Inf. act. Verbi λύω, *soluo*.

ύσαις, *qui soluit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro λύσας, a Verbo eod.

λῦσε, *soluit*, 3. sing aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε, a Verbo eod.

λυσσῆν, *furere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro λυσσᾷν, *contr.* ex λυσσάειν, a λυσσάω, *furo*.

λύσῃς, *perdideris*, siue *perdas*, 2. sing. aor. 1. Coniunct. act. *Poet.* pro λύσῃς, a λύω, *soluo, perdo*.

λυσσέων, *furens*, Præs. Part. act. *Poet.* pro λυσσῶν, *contr.* ex λυσσάων, a Verbo λυσσάω, *furo*.

λυσσωθείης, *rabiosus fias*, 2. sing. aor. 1. Opt. pass. Verbi λυσσόω, *in rabiem ago*.

Λυσσῶσι, *furunt* vel *furant*, 3. pl. Præs. Ind. vel Coniunct. act. Verbi λυσσάω, *furo*.

Λύτο, *solutus erat*, 3. sing. Plusq. Ind pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐλέλυτο, a λύω, *soluo*, vel Imperf. pro ἐλύετο.

Λωβηθεὶς, *læsus, mutilatus*, aor. 1. Part. pass. Verbi λωβάω, *lædo*.

Λωβήσαιο, *iniuriam intuleris*, 2. sing. aor. 1. Opt. med. Verbi eiusd.

Λῶντι, *volunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *contr.* pro λάοντι, a λάω, *volo*.

Λῴονα, *meliora*, Acc. pl. n. g. a λῷον, *melius*.

Λωτεῦντα, *loto abundantem*, Acc. sing. *Dor.* pro λωτοῦντα, quod *Attice* dicitur pro λωτόεντα, a λωτόεις, *loto abundans*, vel λωτέοντα, a Verbo λωτεῖν, *florescere*.

M.

Μάθε, *scias, scito, disce*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi μανθάνω pro μαθέω, *disco*.

Μαθεῦμαι, *discam*, f. 2. Ind. med. *Dor.* pro μαθοῦμαι, a Verbo eod.

Μαθήσεαι, *disces*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro μαθήσεται, a Verbo eod.

Μαθεῖσα, *quæ didicit, gnara*, aor. 2. Part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα a Verbo eodem.

Μαίμησε, *vehementer cupiuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐμαίμησε, a Verbo μαιμάω, *vehementer cupio*.

Μαιμώων, *valde cupiens*, Præs. Part. act. *Poet.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάων, a Verbo eod.

Μακαριῶ, *beatum prædicabo*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro μακαρίσω, a Verbo μακαρίζω, *beatum prædico*.

Μακρὴν, *longam*, Acc. sing. *Dor.* pro μακρὰν, a μακρὸς, *longus*.

Μαλακᾷ, *molli*, Dat. sing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ, a μαλακὸς, *mollis*.

Μαλακῶ, *mollis*, Gen. sing. *Dor.* pro μαλακοῦ, a μαλακὸς, *mollis*.

Μαλλοῖσι, *velleribus*, Dat. pl. *Poet.* pro μαλλοῖς, a μαλλὸς, *vellus*.

Μαμμωνᾷ, *mammone*, Dat. sing. a μαμμωνᾶς, *mammona*.

Μὰν, *mensis*, *Dor.* pro μήν.

Μανεῖσα, *furore percita*, aor. 2. Part. pass. f. g. Verbi μαίνομαι, *insanio, furore percitus sum*.

Μάνυε, *indicabat*, 3. sing. Imperf. Ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμήνυε, a Verbo μηνύω, *indico*.

Μάνυσον, *indica*, 2. sing. aor. 1. Imperat. act. Verbi eiusdem.

Μαπέειν, *apprehendisse*, a. 2. Inf. act. *per Syncop.* pro μαρπέειν, & hoc *Ion.* et *Poet.* pro μαρπεῖν, a Verbo μάρπω, vel μάρπτω, *apprehendo*.

Μαρανθῆναι, *tabefactum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi μαραίνω, *tabefacio*.

Μαρναμένοιιν, *depugnantium*, Gen. dual. vel pl. Part. Præs. med. *Ion.* pro μαρναμένοιν, vel μαρναμένων, a Verbo μάρναμαι, *depugno*.

Μάρνανθ' pro μάρναντ' ob sequ. aspiratam, & μάρναντ' pro μάρναντο, *pugnabant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐμάρναντο, a Verbo eodem.

Μαρνώμεσθ' pro μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. plur. Præs. Coniunct. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα, a Verbo eod.

Μαρπέειν, *prehendisse*, a. 2. Ind. act. *Poet.* pro μαρπεῖν, a Verbo μάρπω, *prehendo*.

Μαρτυρίησι, *testimoniis*, Dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, *testimonium.*

Μαρτυρεῦν, *testans*, Præs. Part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέον, a Verbo μαρτυρέω, *testor.*

Μαρύεται, *nectitur, glomeratur*, 3. sing. Præs. Ind. pass. *Dor.* pro μηρύεται, a Verbo μηρύω.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, 3. sing. Præs. Ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, *contr.* ex μηρυκάεται, a Verbo μηρυκάομαι, *rumino*, f. *ruminor.*

Μάρψαις, *corripiens, qui corripuit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro μάρψας, a Verbo μάρπτω, *corripio.*

Μάσδαν, *placentam*, Acc. sing. *Dor.* pro μάζαν, a μάζα, *placenta.*

Μασδὸν, *mammam*, Acc. sing. *Dor.* pro μαζὸν, a μαζὸς, *mamma.*

Μασὶν, *mensibus*, Dat. pl. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro μησὶ, a μὴν, *mensis.*

Μαστιγόσθω, *flagelletur*, 3. sing. Præs. Imperat. pass. *contr.* pro μαστιγοέσθω, a Verbo μαστιγόω, *flagello.*

Μαστιέτην, *flagellauerunt*, 3. dual. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐμαστιέτην, a Verbo μαστίω, *flagello.*

Μάστιξεν, *flagellauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐμάστιξεν, a Verbo μαστίζω, *flagello.*

Μαστίσδειν, *flagellare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro μαστίζειν, a Verbo eod.

Μαστίσδοιεν, *flagellent*, 3. pl. Præs. Opt. act. *Dor.* pro μαστίζοιεν, a Verbo eod.

Μάταν, *Dor.* pro μάτην, *frustra.*

Ματῆς, *quaeris*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ματεῖς, a Verbo ματέω, *quaero.*

Ματήσετον, *inertes erunt*, 3. dual. f. 1. Ind. act. Verbi ματάω, *iners sum.*

Μάτρωες, *matris fratres, auunculi*, Nom. plur. *Dor.* pro μήτρωες, a μήτρως, *frater matris, auunculus.*

Μαυρεῦσι, *obscurant*, 3. plur. Præs. Ind. act. *per Aphaeresin*, pro ἀμαυρεῦσι, a Verbo ἀμαυρόω, *obscuro.*

Μάχαισι, *pugnis*, Dat. plur. *Poet.* pro μάχαις, a μάχη, *pugna.*

Μαχειόμενος, *pugnans*, Præs. Part. med. Verbi Poetici μαχείομαι pro μάχομαι, *pugno.*

Μαχόμην, *pugnabam*, Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην, a Verbo eod.

Μεγαλανορίας, *superbiae*, Gen. sing. *Dor.* pro μεγαληνορίας, a μεγαληνορία, *superbia.*

Μεγαληνορίῃ, *superbiae*, Dat. sing. *Ion.* pro μεγαληνορίᾳ, ab eod.

Μεγαλίζεο, *magnifice te effer*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζεσο, a Verbo μεγαλίζω, *magnifice effero.*

Μεγάλως, *magnos*, Acc. pl. *Dor.* pro μεγάλους, a μέγας pro μεγάλος, *magnus.*

Μεγάροισιν, *domibus*, Dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro μεγάροις, a μέγαρον, *domus.*

Μεδέοσα, *imperans*, Præs. Part. act. f. g. Verbi μεδέω, *impero.*

Μεδέσθω, *curae esto*, 3. sing. Præs. Imper. pass. Verbi μέδω, *curam gero.*

Μεδοίατο, *curent*, 3. plur. Præs. Opt. med. *Ion.* pro μέδοιντο, a Verbo eod.

Μέδοισαν, *Medusam*, Acc. sing. *Dor.* pro Μέδουσαν, a Μέδουσα, *Medusa.*

Μέδοντες, *principes, imperantes*, Nom. pl. Part. Præs. act. Verbi μέδω, *impero.*

Μεθέηκεν, *dimisit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro μεθῆκε, a Verbo μεθίημι, *dimitto.*

Μεθεῖλε, *accepit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi μεθαιρέω pro μεθέλω, *accipio.*

Μεθειμένος, *dimissus*, Perf. Part. pass. Verbi μεθίημι, *dimitto.*

Μεθεῖναι, *dimisisse*, a. 2. Inf. act. Verbi eiusd.

Μεθεὶς, *relinquens, qui reliquit*, aor. 2. Part. act. Verbi eiusd.

Μεθεῖτε, *dimiseritis*, 2. plur. aor. 2. Opt. act. *per Syncop.* pro μεθείητε, a Verbo eod.

Μεθείω, *dimiserim*, a. 2. Coniunct. act. *Ion.* vel *Poet.* pro μεθέω, μεθῶ, a Verbo eod.

Μεθελεῖν, *accepisse*, a. 2. Inf. act. Verbi μεθαιρέω pro μεθέλω, *accipio.*

Μεθέμεν, *praetermisisse*, aor. 2. Inf. act. *Dor.* pro μεθεῖναι, a Verbo μεθίημι, *praetermitto.*

Μέθεπε, *inuestigabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro μέθειπε, a Verbo μεθέπω, *inuestigo.*

Μέθες, *dimitte*, 2. sing. aor. 2. Imperat. act. Verbi μεθίημι, *dimitto.*

Μεθεστᾶναι, *alio decessisse*, Perf. Ind. act. *per Syn.* pro μεθεστακέναι, a Verbo μεθίστημι, *amoueo.*

Μεθέστηκα, *discessi*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Μεθῆκα, *dimisi*, aor. 1. Inf. act. Verbi μεθίημι, *dimitto.*

Μεθημερινᾶν, *diurnorum*, Gen. plur. *Dor.* pro μεθημερινῶν, a μεθημερινὸς, *diurnus.*

Μεθῇς, *dimiseris*, 2. sing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi μεθίημι, *dimitto.*

Μεθησέμεν, *dimissurum esse*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro μεθήσειν, a Verbo eod.

Μεθίει, *dimittebat*, 2. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro μεθίεε, quasi a μεθιέω, *dimitto.*

Μεθιέμεναι, *dimittere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro μεθιέναι, a Verbo μεθίημι, *dimitto.*

Μέθιεν, *praetermittebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Boeot.* pro μεθίεσαν, a Verbo eod.

Μεθυδόταν, *vini datorem*, Acc. sing. *Dor.* pro μεθυδότην, a μεθυδότης, *vini dator.*

Μείδησα, *risi*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐμείδησα, a Verbo μειδάω, *rideo.*

Μείζω, *maiorem*, vel *maiora*, Acc. sing. m. vel Nom. f. Acc. plur. n. g. *Ion.* & *Att.* pro μείζονα, a μείζων, *maior.*

Μειλισσέμεν, *placatum reddere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro μειλίσσειν, a μειλίσσω, *placo.*

Μειλιχίοισιν, *mellifluis, iucundis, blandis*, Dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro μειλιχίοις, a μειλίχιος.

Μεῖναι, *mansisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi μένω, *maneo.*

Μείρεο, *partire*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro μείρεσο, a Verbo μείρομαι, *partior.*

Μελαγχαίταν, *nigram comam habentem*, Acc. sing. *Dor.* pro μελαγχαίτην, a μελαγχαίτης, *nigram comam habens.*

Μελαίνετο, *nigrum reddebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐμελαίνετο, a Verbo μελαίνω, vel Pass. *nigrescebat.*

Μελδόμενος, *tabescens, colliquescens*, Part. Præs. pass. Verbi μέλδω.

λέεσσι, *membris*, Dat. plur. *Poet.* pro μέλεσι, a μέλος, *membrum*.

ελετᾷς, *curas*, 2. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro μελετάεις, a Verbo μελετάω, *curo*.

έλετω, *curae esto*, 3 sing. Præs. Imper. act. Verbi Imperf. μέλει, *curae est*.

έληται, *curet*, *curae ei sit*, 3. sing. Præs. Coniunct. med. Verbi μέλομαι, *curo*.

ελιᾶν, *fraxinorum*, *hastarum*, Gen. plur. *Dor.* pro μελιῶν, a μελία.

ελιζέμεν, *modulari*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro μελίζειν, a Verbo μελίζω, *modulor*.

ελίσδεις, *modularis*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, a Verbo μελιζω, *modulor*.

έλλησα, *futurus fui*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a Verbo μέλλω pro μελλέω, *futurus sum*.

ελέντων, *curae sint*, 3. pl. Præs. Imper. act. *Att.* pro μελέτωσαν, a Verbo imperf. μελει. *curæ est.*

εμάασι, *promti fuerunt*, *cupierunt*, *gestierunt*, 3. plur. Perf. Ind. med. a Verbo μάω, *cupio*.

εμάθηκα, *didici*, Perf. Ind. act. Verbi μανθάνω pro μαθέω, *disco*.

εμακυῖαν, *eam*, *quae balauit*, Acc. sing. Perf. Part. med. *Dor.* pro μεμηκυῖαν, a Verbo μηκάω, *balo*.

εμαλῶς, *cui curae fuit*, Part. Perf. med. *Dor.* pro μεμηλῶς, a Verbo μέλει, *curae est*.

έμαμεν, *cupiuimus*, 1. plur. perf. Ind. med. *per Sync.* pro μεμάαμεν, a Verbo μάω, *cupio*.

εμάνημαι, *insaniui*, Perf. Ind. pass. Verbi μαίνομαι, *insanio*.

εμάποιεν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. Opt. act. *Poet.* pro μάποιεν, & hoc pro μάρποιεν, a Verbo μαρπω seu μάρπτω, *corripio*, vel Præs. a μεμάπω.

έμαρμαι, *diuisus sum*, vel *decretus*, Perf. Ind. pass. Verbi μείρω, *diuido*.

έμαρπον, *corripui*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔμαρπον, a Verbo μάρπω seu μάρπτω, *corripio*, *prehendo*, vel Imperf. a μεμάρπω.

εμαρπώς, *qui corripuit*, Perf. Part. med. Verbi eiusd.

Μέμασαν, *cupiuerant*, 3. pl. Plusq. Ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐμεμαείσαν, a Verbo μάω, *cupio*.

Μεμαυῖ', pro μεμαυῖα, *quae incitauit*, vel *concupiuit*, Part. Perf. act. f. g. *Ion.* pro μεμηκυῖα, a Verbo eod.

Μέματον, *promti fuerunt*, 3. dual. Perf. Ind. med. *per Syncop.* pro μεμάατον, a verbo eod.

Μεμαώς, *qui promtus fuit*, Part. Perf. med. *Ion.* a Verbo eod.

Μέμβλεται, *curat*, 3. sing. Præs. Ind. med. Verbi μέμβλω, *curo*, pro μ μέλω.

Μέμβλωκε, *venit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *per Syncop.* pro μεμόληκε, a Verbo μολέω, *venio*.

Μεμένηκε, *mansit*, 3 sing. Perf. Ind. act. Verbi μένω, *maneo*, quasi a μενέω.

Μεμεστωμένοι, *impleti*, Perf. Part. pass. Verbi μεστόω, *impleo*.

Μεμετιμένον, *dimissum*, Acc. sing. Perf. Part. pass. *Ion.* pro μεθειμένον, a Verbo μεθίημι, *dimitto*.

Μεμετρέαται, *mensurati sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro μεμέτρηνται, a Verbo μετρέω, *mensuro*.

Μέμηκε, *balauit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi μηκάω, *balo*.

Μέμηλεν, *curae fuit*, Perf. Ind. act. *per Syncop.* & cum ν ἐφελκ. pro μεμέληκε, a Verbo μέλει, *curae est*, vel Perf. med. a μέλλω.

Μεμηλώς, *cui curae est*, *qui curam gerit*, Perf. Part. act. *per Syncop.* pro μεμεληκώς, a Verbo eodem.

Μέμηνε, *insaniit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μεμίασμαι, *conspurcatus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi μιαίνω, *conspurco*.

Μέμιγμαι, *mixtus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi μίγνυμι, *misceo*.

Μεμίξεται, *mox miscebitur*, 3. sing. Paullo-post-f. Ind. med. Verbi μίγνυμι, *misceo*.

Μέμιχα, *miscui*, Perf. Ind. act. Verbi μίγνυμι pro μιγω, *misceo*.

Μεμίχθαι, *mixtus esse*, Inf. Perf. pass. Verbi eiusd.

Μέμναμαι, *memor fui*, *memini*, Perf. Ind. pass. *Dor.* pro μέμνημαι, a Verbo μνάομαι, *recordor*.

Μεμνέῳτο, *memor sit*, 3. sing. Præs. Opt. med. *Ion.* pro μεμνῷτο, *contr.* ex μεμνάοιτο, a Verbo eod.

Μέμνῃ, *meministi*, 2 sing. Perf. Ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro μέμνησαι, a Verbo eod. vel a μέμνομαι, Præs. Ind. med.

Μέμνηκε, *mansit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *per Syncop.* pro μεμένηκε, a μένω, *maneo*.

Μεμνῇο, *memor sis*, 2. sing. Perf. Opt. pass. Verbi eiusd.

Μεμνηστευμένῃ, *desponsatae*, Dat. sing. Perf. Part. pass. f. g. Verbi μνηστεύω, *desponso*.

Μέμνω, *recordare*, 2. sing. Perf. Imper. pass. *Ion.* & *Att.* pro μέμνησο, a Verbo μνάομαι, *memoro*, *recordor*, vel μεμνῶ, Præs. Imp. med. pro μεμνάεο, a μεμνάομαι.

Μεμνῷτο, *memor sit*, 3. sing. Perf. Opt. pass. *Att.* pro μεμνῇτο, vel potius 3. sing. Præs. Opt. *Ion.* pro μνῷτο. *contr.* ex μνάοιτο, a Verbo eod. vel a μεμνάομαι.

Μεμοίραται, *sortito partem cepit*, *sortitus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi μοίραομαι, *sortior*.

Μέμον' pro μέμονα, *mansi*, Perf. Ind. med. Verbi μένω, *maneo*.

Μέμορα, *partitus sum*, Perf. Ind. med. Verbi μείρω, *partior*.

Μέμορμαι *sortitus sum*, Perf. Ind. pass. *Æol.* pro μέμαρμαι, a Verbo eod. vel a Verbo μόρω.

Μέμυκε, *mugiit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi μυκάω, *mugio*.

Μέμφεαι, *accusas*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* pro μέμφεται, a μέμφομαι, *accuso*.

Μεμώς, *incitatus*, Part. Perf. med. *Ion.* & *Att.* pro μεμακώς, a μάω, *incito*.

Μενεαινέμεν, *cupere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro μενεαίνειν, a Verbo μενεαίνω, *cupio*.

Μενέηνε, *cupiuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐμενέανε, a Verbo eod.

Μενέμεν, *manere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro μένειν, a Verbo μένω, *maneo*.

Μενεχάρμαν, *pugnacem*, Acc. sing. *Dor.* pro μενεχάρμην, a μενεχάρμης, *pugnax*.

Μενέω, *manebo*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro μενῶ, a μένω, *maneo*.

Μένοντε,

Μένοντε, *manentes*, Nom. dual. Part. Præſ. act. Verbi μένω, *maneo*.

Μένοντι, *manent*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro μένουσι, a Verbo eod.

Μένοισα, *manens*, Part. Præſ. act. f. g. *Dor.* pro μένουσα, a Verbo eod.

Μέριζεν, *diuidebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐμέριζεν; at μερίζεν, *diuidere*, eſt Præſ. Inf. *Dor.* pro μερίζειν, a Verbo μερίζω, *diuido*.

Μερμηράων, *curarum*, Gen. pl. *Æol.* pro μερμηρῶν, a μέρμηρα, *cura*.

Μερμήριξε, *cogitauit*, 3 ſing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐμερμήριξε, a Verbo μερμηρίζω, *cogito*.

Μερόπεσσι, *hominibus*, Dat. plur. *Ion.* pro μέροψι, a μέροψ, *homo*.

Μεσεύσης, *medium obtinentis*, Part. Præſ. act. f. g. *contr.* pro μεσεούσης, a Verbo μεσέω, *medius ſum*.

Μέσσοισιν, *mediis*, Dat. pl. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro μέσοις, a μέσος, *medius*.

Μεστᾶ, *plenae*, Dat. ſing. f. g. *Dor.* pro μεστῇ, a μεστὸς, *plenus*.

Μεταβαλῇ, *conuerſa fuerit*, 3. ſing. aor. 2. Coniunct. paſſ. Verbi μεταβάλλω, *conuerto*.

Μεταβὰς, *digreſſus*, a. 2. Part. act. Verbi μεταβαίνω pro μετάβημι, ex μεταβάω, *digredior*.

Μεταβᾶσαι, *digreſſum eſſe*, a. 1. Inf. act. *Dor.* pro μεταβῆσαι, a Verbo eod. vel *digreſſae*, Part. a. 2. f. g. pl. n.

Μεταβεβήκαμεν, *digreſſi ſumus*, *translati ſumus*, 1. pl. Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

Μεταβῇ, *digreſſus ſit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Μεταβληθῶσι, *mutati ſint*, 3. pl. a. 1. Coniunct. act. Verbi μεταβάλλω, *muto*.

Μεταδοίης, *impertiueris*, 2. ſing. a. 2. Opt. act. Verbi μεταδίδωμι, *impertio*.

Μεταείσεσθαι, *interfuturum eſſe*, f. 1. Inf. med. *Poet.* pro μετέσεσθαι, a V. μέτειμι, *interſum*.

Μεταθεῖναι, *transtuliſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μεταΐξας, *qui irruit*, a. 1. Part. act. Verbi μεταΐσσω, *irruo*.

Μετακλαύσεσθαι, *lacrimis proſecuturum eſſe*, f. 1. Inf. med. Verbi μετακλαίω, *lacrimis proſequor*.

Μεταλήξαντι, *ceſſanti*, *ei*, *qui ceſſauit*, Dat. ſing. a. 1. Part. act. Verbi μεταλήγω, *ceſſo*, *deſino*.

Μετάλλα, *perſcrutare*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. *contr.* pro μετάλλαε, a V. μεταλλάω, *perſcrutor*.

Μετάλμενον, *tranſilientem*, Accuſ. ſing. Præſ. Part. med. *Ion. per Syncop.* pro μεθαλλόμενον, a μεθάλλομαι, *tranſilio*.

Μεταμαίεσθαι, *inueſtigare*, Præſ. Inf. med. Verbi μεταμαίομαι, *inueſtigo*.

Μεταμεληθεὶς, *poenitentia ductus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi μεταμελέομαι, *poenitet me*.

Μεταμορφοῦσθε, *transformamini*, 2. plur. Præſ. Imper. paſſ. *contr.* pro μεταμορφόεσθε, a Verbo μεταμορφόω, *transformo*.

Μεταναιέταν, *cohabitatorem*, Accuſ. ſing. *Dor.* pro μεταναιέτην, a μεταναιέτης, *cohabitator*.

Μετανεύμενος, *accedens*, Præſ. Part. med. *Dor.* pro μετανέμενος, & hoc pro μιμανεύμενος, a Verbo μετανέομαι, *accedo*.

Μετανίσσεαι, *adis*, *perſequeris*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. *Ion.* pro μετανίσσεσαι, a Verbo μετανίσσομαι, *adeo*, *inſequor*, *inſector*.

Μεταπεισθεῖεν, *in diuerſam ſententiam traducti fuerint*, 3. plur. a. 1. Opt. paſſ. *per Sync.* pro μεταπεισθείησαν, a Verbo μεταπείθομαι, *aliud perſuadeor*.

Μεταπρέποντι, *eminent*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro μεταπρέπουσι, a Verbo μεταπρέπω, *emineo*.

Μεταστῶ, *amotus fuero*, *diſceſſero*, aor. 1. Coniunct. paſſ. Verbi μεθίσταμαι.

Μεταστῆναι, *abiuiſſe*, a. 2. Infinit. act. Verbi eiusdem.

Μεταστοναχίζετ' pro μεταστοναχίζετο, *ingemiſcebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro μετεστοναχίζετο, a Verbo μεταστοναχίζομαι, *ingemiſco*.

Μετασχεῖν, *participem fuiſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi μετέχω, pro μετασχέω, *particeps ſum*.

Μετατρέπῃ, *commoueris*, 2. ſing. Præſ. Ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro μετατρέπεσαι, a Verbo μετατρέπω, *commoueo*.

Μεταφρασόμεσθα, *poſt deliberabimus*, 1. pl. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro μεταφρασόμεθα, a Verbo μεταφράζομαι, *poſt delibero*.

Μετέβη, *digreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi μεταβαίνω pro μετάβημι, a μεταβάω, *transgredior*.

Μετέειπα, *interlocutus ſum*, a. 1. Ind. act. *Poet.* pro μετεῖπα, a Verbo μετέπω, *interloquor*.

Μετέῃσιν, *interfuerit*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. *Ion.* & *Poet.* cum ν ἐφελκ. pro μετῇ, a Verbo μέτειμι, *interſum*.

Μετείης, *interſis*, vel *intereſſes*, 2. ſing. Præſ. vel Imperf. Opt. Verbi μέτειμι, *interſum*.

Μετεὶς, *qui prætermiſit*, a. 2. Part. act. *Ion.* pro μεθεὶς, a Verbo μεθίημι, *praetermitto*.

Μετεῖχεν, *adeptus erat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo μετέχω, *adipiſcor*.

Μετεκίαθε, *adibat*, 3. ſing. Imqerf. Ind. act. Verbi μετακιάθω, *adeo*.

Μέτελθε, *perſequere*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. *per Sync.* pro μετέλυθε, a Verbo μετέρχομαι, pro μετελεύθω, *perſequor*.

Μετεμελήθητε, *poenitentia ducti eſtis*, 2. pl. a. 1. Indicat. act. Verbi μεταμελέομαι, *poenitentia ducor*.

Μετέμμεναι, *conuerſari*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro μετεῖναι, a Verbo μέτειμι, *interſum*, *conuerſor*.

Μετενήνοχε, *traduxit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. *Att.* pro μετήνεχε, a Verbo μετενέγκω pro μεταφέρω, *traduco*.

Μετεὸν, *quod intereſt*, Præſ. Part. n. g. *Ion.* pro μετὸν, a Verbo μέτειμι, *interſum*.

Μετέρχεο, *exerce*, 2. ſing. Præſ. Imperat. med. *Ion.* pro μετέρχεσο, a Verbo μετέρχομαι, *exerceo*.

Μετεστεώσης, *conuerſae*, Gen. ſing. Perf. Part. act. f. g. *Ion.* pro μεθεστώσης, a Verbo μεθίστημι, *conuerto*.

Μέτεστι, *adeſt*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. Verbi μέτειμι, *adſum*.

Μετέσχηκε, *particeps fuit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. Verbi μετέχω pro μετασχέω, *particeps ſum*.

Μετετέθη,

τετέθη, *translatus sine transpositus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi μετατίθημι, *transpono*.

τετίθει, *transferebat*, 3. sing. Imperf. Ion. act. *contr.* pro μετετίθεε, a Verbo inus. μετατιθέω, vel etiam *Boeot.* pro μετετίθη, a Verbo μετατίθημι, *transpono*.

τέφη, *interlocutus est*, 3. sing. Imperf. vel. a. 2. Ind. act. Verbi μετάφημι, *interloquor*.

τῆσαν, *prosecuti sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Ion. pro μετεῖσαν, a Verbo μέτειμι, *prosequor*.

τῆλθον, *adiui*, aor. 2. Ind. act. *per Syncop.* pro μετήλυθον, a Verbo μετέρχομαι pro μετελεύθω, *adeo*.

τήλυθον, *adiui*, aor. 2. Ind. act. Verbi μετέρχομαι pro μετελεύθω, *adeo*.

τήορον, *altum, sublimem*, Acc. sing. *Poet.* pro μετέωρον, a μετέωρος, *altus, sublimis*.

τῆρε, *soluit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi μετακίρω, *migro*.

τήσεσθαι, *dimissurum esse*, f. 1. Inf. med. *Ion.* pro μεθήσεσθαι, a Verbo μεθίημι, *dimitto*.

τηύδα, *interloquebatur, alloquebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro μετηύδαε, a Verbo μεταυδάω, *interloquor*.

τιέιν, *remittere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro μεθιέιν, & hoc pro μεθιέναι, a μεθίημι, *remitto*.

τιέναι, *remittere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι, ab eod.

ιθι, *persequere*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi μέτειμι, *persequor, transeo*.

τώχετο, *cursu petebat*, 3. sing. Imperf. Inf. med. Verbi μετοίχομαι, *consector*.

εῦ, *mei*, Gen. sing. *Dor.* pro μεῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

ήδεο, *cura, curam gere*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro μήδεσο, a Verbo μήδομαι, *curam gero*.

ήδετο, *curabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, a Verbo μήδομαι, *curam gero*.

ήνατο, *insaniuit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, a Verbo μαίνομαι, *insanio*.

ήνι' pro μήνιε, *irascere*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi μηνίω, *irascor*.

ηνίσας, *qui iratus fuit*, aor. 1. Part. act. Verbi eiusd.

ὴ 'πιβάλῃς, *Poet.* pro μὴ ἐπιβάλῃς, *ne iniicias, ne inieceris*, adiecta per Apostrophum Vocali breui initiali, ob præc. finalem longam.

ὴ 'πτάμῃς, *Poet.* pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas, ne incideris*. Vide antecedens μὴ 'πιβάλῃς.

ηρὰ pro μηρὰ, *femora*, Nom. pl. a μηρὸς, *femur*, quod in Plur. habet μηροὶ, & *Poet.* μηρα.

ηρύσασθαι, *reuoluisse, glomerasse*, a. 1. Inf. med. Verbi μηρύω, *reuoluo*.

ήσαο, *curasti*, 2. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐμήσαο, a Verbo μήδομαι, *curo*.

ήσεαι, *curabis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro μήσεσαι, a Verbo eod.

ὴ 'στι, *Dor.* pro μή ἐστι, *non est*, sed recte etiam scripseris μὴ 'στι. Conf. μὴ 'πιβάλῃς.

ήσατο, *curauerat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμητο, a Verbo μήδομαι, *curo*.

ητιόωσιν, *consultant*, 3. plur. Præs. Indic. act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro μητιῶσι, a Verbo μητιάω, *consulto*.

Μητραλώην, *matricidam*, Acc. sing. *Att.* & *Ion.* pro μητραλοίαν, a μητραλοίας, *matricida*.

Μηχανάαται, *machinatur*, 3. sing. Præs. Ind. med. *Poet.* pro μηχανᾶται, *contr.* ex μηχανάεται, a Verbo μηχανάω, *machinor*.

Μηχανοίατο, *machinentur*, 3. pl. Præs. Opt. med. *Ion.* pro μηχανοῖντο, a Verbo μηχανέομαι.

Μιάνθην, *polluti sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐμιάνθησαν, a Verbo μιαίνω, *polluo*.

Μιανῶ, *polluam*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Μιγείη, *mixtus sit*, 3. sing. a. 2. Opt. pass. Verbi μίγνυμι pro μίγω, *misceo*.

Μίγεν, *mixti sunt*, 3. pl. aor. eiusd. in Indic. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐμίγησαν.

Μιγέωσιν, *mixti sint*, 3. pl. aor. eiusd. in Coni. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro μιγῶσι.

Μιγήμεναι, *mixtum esse*, aor. idem. in Inf. *Dor.* pro μιγῆναι.

Μίγην, *mixtus sum*, aor. idem. in Ind. *Ion.* pro ἐμίγην, a Verbo eod.

Μίκτο, *mixtus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a Verbo μίγνυμι pro μίγω, *misceo*.

Μιμήσαιντο, *imitentur, s. imitati sint*, 3. pl. a. 1. Opt. med. Verbi μιμέομαι, *imitor*.

Μιμνήσκετο, *recordabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. vel med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμιμνήσκετο, a Verbo μιμνήσκω, *reuoco alteri in memoriam*.

Μιμνήσκεαι, *recordaris*, 2. sing. Præs. Ind. pass. *Ion.* pro μιμνήσκεσαι, a Verbo eod.

Μίμνον, *manebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔμιμνον, a Verbo Poëtico μίμνω pro μένω, *maneo*.

Μιμνόντεσσι, *manentibus*, Dat. plur. Part. Præs. *Poet.* pro μίμνεσι, a Verbo eod.

Μινύριζε, *exili voce lamentabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐμινύριζε; vel *lamentare*, 2. sing. Præs. Imperat. act. Verbi μινυρίζω, *minnurio*.

Μίξω, *miscebo*, f. 1. Ind. act. Verbi μίγνυμι pro μίγω, *misceo*.

Μίσγεαι, *misceris*, 2. sing. Præs. Ind. pass. *Ion.* pro μίσγεσαι, a Verbo μίσγω, *misceo*.

Μίσγετο, *miscebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐμίσγετο, a Verbo eod.

Μίσγοισα, *miscens*, Præs. Part. f. g. *Dor.* pro μίσγουσα, a Verbo eod.

Μισεῖς, *odisti*, 2. sing. Præs. Ind. *contr.* pro μισέεις, a Verbo μισέω, *odi, odio prosequor*.

Μίστυλλεν, *in minutas partes secabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo μιστύλλω, *in minutas partes seco*.

Μιχθεῖσαι, *mixtae*, Nom. pl. a. 1. Part. pass. f. g. Verbi μίγνυμι pro μίγω, *misceo*.

Μνάῃ, *spondes*, 2. sing. Præs. Ind. pass. *Poet.* pro μνᾷ, *contr.* ex μνάῃ, a Verbo μνάομαι, *spondeo*.

Μναμεῖω, *monumenti*, Gen. sing. *Dor.* pro μνημείου, a μνημεῖον, *monumentum*.

Μναμονεύθημεν, *in memoriam reuocati sumus*, 1. pl. a. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμνημονεύθημεν, a Verbo μνημονεύω, *memini*.

Μνάσειε, *in memoriam reduceret*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Aeol.* & *Dor.* pro μνήσαι, a Verbo μιμνήσκω pro μνάω, *recordor*.

Μνάσῃ, *memoret*, 3. sing. a. 1. Coniunct. *Dor.* pro μνήσῃ, a Verbo eod.

Μνᾶσθαι,

Μνᾶσθαι, *ambire puellam*, Præſ. Inf. med. *contr.* pro μνάεσθαι, a Verbo μνάομαι *puellam ambio, procus ſum.*

Μναστεῖ, *nuptias puellae ambit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro μνηστεῖ, a Verbo μνηστέω, pro μνηστεύω, *nuptias ambio.*

Μνησαίατο, *recordati ſint*, 3. pl. a. 1. Opt. med. *Ion.* pro μνήσαιντο, a Verbo μνάομαι, *recordor.*

Μνησάσκετο, *recordatus eſt*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐμνήσατο, a Verbo eod.

Μνήσεαι, *memineris*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro μνήσεσαι, a Verbo eod.

Μνώεο, *recordare*, 2. ſing. Præſ. Imperf. paſſ. *Ion.* pro μνώεσο, a Verbo Poët. μνώομαι, pro μνάομαι, *recordor.*

Μνώοντο, *recordabantur*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐμνῶντο. a Verbo eod.

Μογήσασα, *aerumnas paſſa*, aor. 1. Part. act. f. g. Verbi μογέω, *aerumnas patior.*

Μογεῦμες, *laboramus*, 1. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro μογοῦμεν, a Verbo eod.

Μοῖο, *mei*, Gen. ſing. *Poet.* & *per Aphaereſ* pro ἐμοῦ, ab eod.

Μοῖσαν, *Muſam*, Acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν, a Μοῦσα, *Muſa.*

Μοιχᾶται, *adulterium committit*, 3. ſing. Præſ. Ind. med. *contract.* pro μοιχάεται, a Verbo μοιχάομαι, *moechor.*

Μολοῖσαν, *profectum*, Acc. ſing. a. 2. Part. act. *Dor.* pro μολοῦσαν. a Verbo μολέω, *proficiſcor.*

Μονωθεὶς, *ſolus relictus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi μονόω, *ſolum relinquo.*

Μόρξαι, *abſterſiſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi μόργνυμι pro μόργω, *abſtergo.*

Μορφνοῖο, *obſcuri*, Gen. ſing. *Ion.* pro μορφνοῦ, a μορφνὸς, *obſcurus.*

Μουσίσδειν, *canere*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro μουσίζειν, a Verbo μουσίζω, *cano.*

Μοὖστιν, *mei eſt*, *Æol.* pro μοῦ ἐστιν.

Μοχθεῦντα, *laborantia*, Acc. plur. Part. Præſ. act. n. g. *Dor.* pro μοχθοῦντα, a Verbo μοχθέω, *laboro.*

Μοχθίζοντι, *laborant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro μοχθίζουσι, a Verbo eod.

Μυδόωσα, *putreſcens*, Præſ. Part. act. f. g. *Poet.* pro μυδῶσα, *contr.* ex μυδάουσα, a Verbo μυδάω, *putreſco.*

Μύθεαι, *dicis*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. *Ion.* pro μύθεσαι, a Verbo μύθομαι, *dico.*

Μυθεῖσθε, *loquimini*, 2. plur. Præſ. Indic. med. *contr.* pro μυθέεσθε, a Verbo μυθέομαι, *loquor, dico.*

Μυθήσατο, *dixit*, 3. ſing. aor. 1. in Indicat. ſed *Ion.* pro ἐμυθήσατο, a Verbo eod.

Μυθίζοισαν, *dicentem*, Acc. ſing. Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro μυθίζουσαν, a Verbo μυθίζω, *dico.*

Μύκες, *mugiit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔμυκε, a Verbo μυκάω, *mugio.*

Μυκητᾶν, *mugientium*, Gen. pl. *Dor.* pro μυκητῶν, a μυκητὴς, *mugiens.*

Μύκον, *crepuerunt, mugiuere*, 3. pl. aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔμυκον, a Verbo μυκάω, *crepo, mugio.*

Μυλιόωντας, *dentibus frendentes*, Acc. pl. Part. Præſ. act. *Poet.* pro μυλιῶντας, *contr.* ex μυλιάοντας, a Verbo μυλιάω, *dentibus frendeo.*

Μύρετο, *lugebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐμύρετο, a Verbo μύρομαι, *lugeo.*

Μυρμιδόνεσσι, *Myrmidonibus*, Dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro Μυρμιδόσι a Μυρμιδὼν, *Myrmidon.*

Μῦρον, *fluebat*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, a Verbo μύρω, *fluo.*

Μῦσαν, *clauſerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a Verbo μύω, *claudo.*

Μωμάσατο, *vituperauit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμωμήσατο, a Verbo μωμάομαι, *vitupero.*

Μωμεύμενον, *eum, qui vituperatur*, Accuſ. ſing. Præſ. Part. paſſ. *Dor.* pro μωμούμενον, a Verbo μωμέομαι.

Μωρανθεῖσαν, *infatuatum*, Acc. ſing. aor. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi μωραίνω, *infatuo.*

Μῶσαν, *Muſam*, Acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν, a Μοῦσα, *Muſa.*

N.

Ναῖεν, *habitabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔναιε, a Verbo ναίω, *habito.*

Ναίεσκε, *habitabat*, 3. ſing. Imperfect. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔναιε, a Verbo eod.

Ναιετάεσκες, *habitabas*, 2. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐναιέταες, a Verbo ναιετάω, *habito.*

Ναιετάωσι, *habitant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro ναιετῶσι ex ναιετάουσι, a Verbo eod.

Ναίοισαν, *habitantem*, Acc. ſing. Part. Præſ. act. f. g. *Dor.* pro ναίουσαν, a Verbo ναίω, *habito.*

Ναῖον, *habitabant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔναιον, a Verbo eod.

Νᾶν, *nauem*, Acc ſing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς, *nauis.*

—ʼναξ, *rex*, *per Aphaereſin*, pro ἄναξ.

Ναοῖσι, *templis*, Dat. pl. *Poet.* pro ναοῖς, a ναὸς, *templum.*

Νάσατο, *habitauit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐνάσατο, a Verbo ναω, *habito.*

Νάσθη, *habitatus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐνάσθη, a Verbo νάω, *habito.*

Νασιώταν, *inſulanum*, Acc. ſing. *Dor.* pro νησιώτην, a νησιώτης, *inſulanus.*

Νάσσα, *habitaui*, a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔνασσα, a Verbo νάω, *habito.*

Ναυηγὸν, *nauſragum*, Acc. ſing. *Ion.* pro ναυαγὸν, a ναυαγὸς, *naufragus.*

Ναυπηγευμένως, *nauem fabricantes*, Acc. pl. Præſ. Part med. *Dor.* pro ναυπηγουμένους, a Verbo ναυπηγέω, *nauem fabricor.*

Νάει, *habitat*. 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Poet.* pro ναίω, *habito.*

Νέα, *nauem*, Acc. ſing. *Poet.* pro ναῦν, a ναῦς, *nauis*, pro νῆα.

Νέαται, *habitantur*, vel *ſtructa ſunt*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro νένηνται, a νέω, *ſtruo* vel *habito*, *Poet.* pro ναίω.

Νέας, *naues*, Acc. plur. *Poet.* pro νάας, a ναῦς, *nauis.*

νέεσθαι, *redire*. Præs. Inf. med. V. νέομαι, *redeo*.

νέηαι, *redeas*, 2. sing. Præs. Coniunct. *Ion.* pro νέησαι, a Verbo eod.

νεήκεσσι, *recenter acutis*, Dat. pl. *Poet.* pro νεήκεσι, a νεήκης, *recenter acutus*, vel *politus*.

νεήνισι, *iuuenculae*, Dat. sing. *Ion.* pro νεάνιδι, a νεᾶνις, *iuuencula*.

νεῖ, *net*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Ion.* pro νέει, a Verbo νέω, *neo*,

νείατον, *infimum*, Acc. sing. *per Syncop.* pro νειότατον, a νειότατος, *infimus*, quod est Superl. a Poëtico νεῖος pro νέος, *nouus*.

νεικεῖ, *contendit*, *obiurgat*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* νεικέει, a Verbo νεικέω.

νεικείεσκε, *rixabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐνείκειε, a Verbo Poëtico νεικείω pro νεικέω, *rixor*.

νεικείησι, *vincat*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. *Ion.* pro νεικείῃ, a Verbo νικέω pro νικάω.

νείκησε, *rixatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε, a Verbo νεικέω, *rixor*.

νείμασα, *quae tribuit*, a. 1. Part. act. f. g. Verbi νέμω, *tribuo*.

νεῖμε, *tribuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε, a Verbo eod.

νειόθεν, *ex imo*, *per Syncop.* pro νε ατόθεν, vel potius pro νεόθεν.

νειόθι, *in imo*, *per Syncop.* pro νειατόθι, vel potius pro νεόθι. *Poetice*.

νείσσεαι, *nauigas*, vel *vadis*, *proficisceris*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* pro νείσσεσαι, a Verbo νείσσομαι.

νεῖται, *redit*, 3. sing. Præs. Ind. med. *contract.* pro νέεται, a Verbo νέομαι, *redeo*.

νειχθεῖσα, *reuersa*, aor. 1. Part. pass. f. g. Verbi νείσσομαι, *redeo*.

Νεκάδεσσιν, *cadauerum aceruis*, Dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, a νεκὰς, *cadauerum aceruus*.

Νεμεσάσαι, *indignatus sit*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, a Verbo νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσίζῃς, *vitio vertas*, 2. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi νεμεσίζω, *indignor*.

Νεμεσσᾷ, *indigne fert*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Poet.* pro νεμεσᾷ, *contr.* ex νεμεσάει, a Verbo νεμεσάω, *indigne fero*.

Νεμεσσατὸν, *reprebendendum*, Acc. sing. *Poet.* & *Dor.* pro νεμεσητὸν, a νεμεσητὸς, *reprebendendus*.

Νεμέσσηθεν, *indignati sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Ion. Poet.* & *Boeot.* pro ἐνεμεσήθησαν, a Verbo νεμεσάω, *indignor*.

Νένασται, *coaceruatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Dor.* pro νένησται, a Verbo ναω, *cumulo*.

Νενέαται, *collecti sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro νένηνται, a Verbo νέω, *struo*, vel ναω, *cumulo*.

Νένηκε, *neuit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi νέω, *neo*.

Νενίκανται, *victi sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Dor.* pro νενίκηνται, a Verbo νικάω, *vinco*.

Νένοφε, *irrigauit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi νίφω, *irrigo*, *obnubilo*.

Νενώμεθα, *excogitati sumus*, vel *meditati*, 1. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro νενοήμεθα, a Verbo νοέω, *cogito*, *excogito*.

Νένωται, *excogitatum est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *per Syncop.* pro νενόηται, a Verbo νοέω, *cogito*, *excogito*.

Νεότας, *Dor.* pro νεότης, *iuuentus*.

Νεύμεθα, *redimus*, 1. plur. Præs. Ind. med. *Dor.* pro νεόμεθα, a Verbo νεομαι, *redeo*.

Νευρῆς, *nerui*, Gen. sing. *Ion.* pro νευρᾶς, a νευρὰ, *neruus*.

Νεῦσ' pro νεῦσε, *annuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a Verbo νεύω, *annuo*.

Νεφεληγερέταο, *nubicogi*, Gen. sing. *Æol.* pro νεφεληγερέτου, a νεφεληγερέτης, *nubicogus*.

Νεφέλῃσιν, *nubibus*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro νεφέλαις, a νεφέλη, *nubes*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*, 1. plur. Præs. Coniunct. med. Verbi νέομαι, *redeo*.

Νεωμένη, *iterata*, *nouata*, Part. Præs. pass. f. g. *contr.* pro νεαομένη, a Verbo νεάω, *renouo*, vel Perf. pass. *Ion.* pro νενεωμένη, a νεόω.

Νῆ' pro νῆα, *nauem*, Acc. sing. *Poet.* pro ναῦν, a ναῦς, *nauis*.

Νήεσσ' pro νήεσσι, *nauibus*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ναυσὶ, ab eod.

Νηήσασα, *onerans*, *quae onerauit*, a. 1. Part. act. f. g. Verbi νηέω, *onero*.

Νηΐ, *naui*, Dat. sing. *Ion.* pro νηΐ, a ναῦς, *nauis*.

Νηνεμίην, *tranquillitatem ventorum*, Acc. sing. *Ion.* pro νηνεμίαν, a νηνεμία.

Νήξομ' pro νήξομαι, *natabo*, f. 1. Indic. med. Verbi νήχομαι, *nato*.

Νηοῖσι, *templis*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ναοῖς, a ναὸς, *templum*.

Νηὸς, *nauis*, Gen. sing. *Ion.* pro ναὸς, a νηῦς pro ναῦς, *nauis*.

Νῆσαι, *cumulare*, s. *cumulasse*, a. 1. Inf. act. Verbi νήθω, s. νέω, *cumulo*.

Νηῦν, *nauem*, Acc. sing. *Ion.* pro ναῦν, a ναῦς, *nauis*.

Νηυσὶν, *nauibus*, Dat. plur. *Ion.* & cum. ν ἐφελκ. pro ναυσὶ, ab eod.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, a Verbo νήχομαι, *nato*.

Νῆχον, *natabant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον, a Verbo eod.

Νικᾷ, *vincit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro νικάει, a Verbo νικάω, *vinco*.

Νικαξῶ, *vincam*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro νικήσω, a Verbo eod.

Νικᾶσαι, *vicisse*, a. 1. Inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι, a Verbo eod.

Νικασεῖν, *superaturum esse*, f. 1. Inf. act. *Dor.* pro νικήσειν, a Verbo eod.

Νικατω, *vincat*, *vincito*, 3. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro νικαέτω, a Verbo eod.

Νικῇ, *vincit*, 3 sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, *contr.* ex νικάει, a Verbo eod. vel νίκη, a Verbo νικημι.

Νικήσαις, *superans*, *qui vicit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro νικήσας, a Verbo eod.

Νικῶ, *vincere*, *vincaris*, 2. sing. Præs. Imper. pass. *contr.* pro νικάου, a Verbo eod.

Νικῷεν, *vincant*, 3. plur. Præs. Opt. act. *Att.* pro νικάοιεν, a Verbo eod.

Νιν, *se*, vel *ipsum*, *am*, *um*, *os*, *as*, *a*, *Dor.* & *Poet.* pro ἕ, vel αὐτὸν, ἣν, ὃ, οὺς, ὰς, ά.

Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *reuertebantur*, *proficiscebantur*,

bantur, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐνίσσοντο, a Verbo νίσσομαι.

Νίφα, *niuem*, Acc. ſing. *per Apoc.* pro νιφάδα, a νιφὰς, *nix*, vel a νὶψ.

Νιφάδεσσιν, *niuibus*, Dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro νιφάσι, ab eod.

Νοέῃ, *ſapiat, cogitet*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. act. Verbi νοέω, *ſapio.*

Νόει, *cogita*, 2. ſing. Præſ. Imperat. act. *contr.* pro νόεε, a Verbo eod.

Νοεῖς, *cogitans*, Præſ. Part. act. Verbi νόημι pro νοέω, *cogito.*

Νοέοντι, *cogitant*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro νοέουσι, a Verbo eod.

Νοεῦντας, *cogitantes*, Acc. plur. Part. Præſ. act. *Dor.* pro νοοῦντας, a Verbo eod.

Νοηθὲν, *cogitatum, intellectum*, a. 1. Part. paſſ. n. g. Verbi eiusd.

Νοήσαις, *qui cogitauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro νοήσας, a Verbo eod.

Νόησεν, *cogitauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐνόησε, a Verbo eod.

Νομευσεῖς, *paſces*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro νομεύσεις, a Verbo νομεύω, *paſco.*

Νομῆες, *paſtores*, Nom. plur. *Ion.* pro νομέες, a νομεὺς, *paſtor.*

Νομιεῦμεν, *lege ſanciemus*, 1. plur. f. 1. Ind. act. *Att.* pro νομίσομεν, a Verbo νομίζω, *lege ſancio, exiſtimo.*

Νομοθετήσεια, *leges ſanciuerim*, a. 1. Opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσαιμι, a Verbo νομοθετέω, *leges ſancio.*

Νοσεῖν, *aegrotare*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro νοσέειν, a Verbo νοσέω, *aegroto.*

Νοσέοντι, *morbo laborant*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro νοσέουσι, a Verbo eod.

Νοστήσεις, *redibis*, 2. ſing. f. 1. Indic. act. Verbi νοστέω, *redeo.*

Νουθετεῦντες, *commonefacientes, reprehendentes*, Nom. pl. Præſ. Part. act. *contr.* pro νουθετέοντες, a Verbo νουθετέω.

Νυχθείσης, *punctae*, Gen. ſing. a. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi νύσσω, *pungo.*

Νυμφοκόμοιο, *ſponſam ornantis*, Gen. ſing. *Ion.* pro νυμφοκόμου, a νυμφοκόμος.

Νύξε pro νύξε, *punxit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔνυξε, a Verbo νύσσω, *pungo.*

Νύξοντι, *pungent*, 3. pl. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro νύξουσι, a Verbo eod.

Νώθητι, *cogita*, 2. ſing. aor. 1. Imper. paſſ. *Ion.* pro νοήθητι, a Verbo νοέω, *cogito.*

Νὼ, *nos*, Nom. dual. *contr.* pro νῶϊ, ab ἐγὼ, *ego.*

Νωμᾶν, *regere, diſtribuere, huc illuc agere, gerere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro νωμάειν, a Verbo νωμάω.

Νώμησα, *diſtribui*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐνώμησα, a Verbo eod.

Νῶσαι, *cogitaſſe*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro νοῆσαι, a Verbo νοέω, *cogito.*

Ξ.

Ξανθεῖσι, *flauis*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro ξανθοῖς, a ξανθὸς, *flauus.*

Ξανθοκομᾶν, *flauicomorum*, Genit. plur. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, a ξανθοκόμης, vel ξανθοκόμος, *flauicomus.*

Ξανθῶ, *flaui*, Gen. ſing. *Dor.* pro ξανθοῦ, a ξανθὸς.

Ξανῶ, *carminabo, ſcindam, lacerabo*, Fut. 1. Ind. act. Verbi ξαίνω.

Ξεῖνε, *hoſpes*, Voc. ſing. *Ion.* pro ξένε, a ξένος.

Ξεσθεὶς, *raſus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi ξέω, *rado.*

Ξηρανθὲν, *ſiccatum*, aor. 1. Part. paſſ. n. g. Verbi ξηραίνω, *ſicco.*

Ξυγκάτθανον, *una mortuus eſt*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Att. Ion. Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro συγκατέθανε, a Verbo συγκαταθνήσκω pro συγκαταθανέω, *una morior.*

Ξυλοχίσδεσθαι, *ligna ſecare, ligna colligare*, Præſ. Inf. med. *Dor.* & *Poet.* pro ξυλοχίζεσθαι, a Verbo ξυλοχίζομαι.

Ξυμβαίη, *contingat*, 3. ſing. aor. 2. Opt. act. *Att.* pro συμβαίη, a Verbo συμβαίνω, *contingo.*

Ξύμβλητο, *occurrebat*, 3. ſing. Pluſqu. Ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro συνεβέβλητο, a Verbo συμβάλλω, *coniicio.*

Ξύμπαντας, *vniuerſos*, Acc. plur. *Att.* pro σύμπαντας, a σύμπας.

Ξὺν pro σὺν, *cum Att.* & ſic etiam in multis Compoſitis a σὺν communi incipientibus.

Ξύνάγον, *coëgerunt, compulerunt*, 3. plur. aor. 2. Ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνῆγον, a Verbo συνάγω, *cogo.*

Ξυνάειδε, *concine*, 2. ſingul. Præſ. Imperat. act. *Att.* pro συνάειδε, a Verbo συναείδω, vel συνάδω.

Ξυνδεδέατο, *conſtricti erant*, 3. plur. Pluſq. Ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro συνδέδεντο, a Verbo συνδέω, *conſtringo.*

Ξυνδῆσαι, *colligare*, vel *colligaſſe*, a. 1. Inf. act. *Att.* Verbi eiusd.

Ξυνέηκε, *commiſit, intellexit*, 3. ſing. aor. 1. vel Perf. Ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνῆκε, a Verbo συνίημι, *committo, intelligo.*

Ξύνεργε, *coërcebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνεῖργε, a Verbo συνείργω, *coërceo.*

Ξύνες, *intellige*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. *Att.* pro σύνες, a Verbo συνίημι, *intelligo.*

Ξυνετὰ, *intelligibilia*, Acc. plur. n. g. *Att.* pro συνετὰ, a συνετὸς.

Ξυνίασι, *coëunt*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Att.* & *Ion.* pro συνεῖσι a Verbo σύνειμι, *coëo.*

Ξυνίευν, *intelligebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Att.* & *per contr.* pro συνίεον, a Verbo inuſit. συνιέω.

Ξυνιόντων, *confligentium*, Gen. pl. Præſ. Part. act. *Att.* pro συνιόντων, a Verbo σύνειμι, *congredior.*

Ξυννενεφυῖαν, *quae obnubilauit*, Acc. ſing. Part. Perf. act. *Att. al.* med. f. g. pro συννενεφυῖαν, a Verbo συννέφω, *obnubilo.*

Ξυνοίσει, *ſimul feret*, vel *conferet, proderit*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro συνοίσει, a Verbo συνοίω pro συμφέρω.

Ξυνεμήλικα, *aequalem*, Acc. ſing. *Att.* pro συνομήλικα, a συνομῆλιξ, *aequalis.*

Ξυνὼν, *familiaris, diſcipulus*, Præſ. Part. *Att.* pro συνὼν, a Verbo σύνειμι, *ſum cum alio.*

Ξυομένης, *eius, quae raditur*, Gen. ſing. Præſ. Part. paſſ. f. g. a Verbo ξύω, *rado.*

Ξυσθέντας, *raſos*, Acc. pl. a. 1. Part. paſſ. Verbi eiusd.

O. Ὀάρεσσι

O.

Ὀάροισιν, *confabulationibus amatoriis*, Dat. pl. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. ab ὄαρος.

Ὀβελοῖσιν, *verubus*. Dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ὀβελοῖς, ab ὀβελὸς, *veru*.

Ὀδήγει, *in viam duc*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. *contr.* pro ὀδήγεε, a Verbo ὀδηγέω, *in viam duco*, vel Imperf. act. in *viam praeibat*.

Ὀδόντεσσι, *dentibus*, Dat. pl. *Ion.* pro ὀδοῦσι, ab ὀδὼς, *dens*.

Ὀδεῖν, *viam oſtendere*, *iter munire*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro ὀδέειν, a Verbo ὀδέω.

Ὀδυναρὸν, *dolorificum*, Acc. ſing. *Dor.* pro ὀδυνηρὸν, ab ὀδυνηρὸς.

Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris*, 2. ſing. Præſ. Indic. paſſ. *contr.* pro ὀδυνάεσαι, a Verbo ὀδυνάομαι, *crucior*.

Ὀδυνάων, *dolorum*, Gen. pl. *Æol.* pro ὀδυνῶν, ab ὀδύνη, *dolor*.

Ὀδύρεο, *luge*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* pro ὀδύρεσυ, a Verbo ὀδύρομαι, *lugeo*.

Ὀδύσσατο, *iratus fuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὠδύσατο, a Verbo ὀδύζομαι, *iraſcor*, vel ὀδύσσω.

Ὀδωδε, *oluit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. *Att.* pro ὦδε, a Verbo ὄζω, *oleo*.

Ὀδώδη, *oluerat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ὤδει, a Verbo eod.

Ὀδώδυσαι, *iratus fuit*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. *Att.* pro ὤδυσαι, a Verbo ὀδύσσω, *iraſcor*.

Ὄεσσι, *ouibus*. Dat. pl. *Ion.* & *Æol.* pro ὄιεσι, ab ὄϊς, *ouis*.

Ὀζήσεις, *olebis*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi ὀζέω, *oleo*.

Ὄθετ' pro ὄθετο, *curabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ὤθετο, ab ὄθομαι, *curo*.

Οἶδας, *nouiſti*, 2. ſing. Perf. Ind. med. Verbi εἴδω, *ſcio*.

Οἶδασθα, *noſti*, Perſona ead. ſed *Æol.* formata.

Οἴεαι, *putas*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. *Ion.* pro οἴεσαι, a Verbo οἴομαι, *puto*.

Οἴει, *putas*, Perſona ead. ſed *Att.* pro οἴῃ.

Ὀΐεσσι, *ouibus*, Dat. plur. *Ion.* pro ὄιεσι, ab οἶς, *ouis*.

Ὀϊζυρῇ, *calamitoſae*, Dat. ſing. *Ion.* pro ὀϊζυρᾷ, ab ὀϊζυρὸς, *calamitoſus*.

Οἴῃ, *ſoli*, Dat. ſing. f. g. *Ion.* pro οἴᾳ, ab οἶος, *ſolus*.

Οἰηθῆναι, *putaſſe*, aor. 1. Inf. paſſ. Verbi οἴομαι, *puto*.

Οἴηκα, *clauum*, Accuſ. ſing. *Ion.* pro οἴακα, ab οἴαξ, *clauus*, *gubernaculum*.

Οἰηκίζειν, *gubernaculum regere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, a Verbo οἰακίζω, *gubernaculum rego*.

Οἵην, *qualem*, Acc. ſing. f. g. *Ion.* pro οἵαν, ab οἷος, *qualis*.

Οἶκα, *aſſimilatus ſum*, *videor*, Perf. Ind. med. Verbi εἴκω, *ſimilis ſum*, pro vulg. ἔοικα.

Οἰκείτωσαν, *habitanto*, 3. plur. Præſens Imper. act. *contr.* pro οἰκεέτωσαν, a Verbo οἰκέω, *habito*.

Οἰκεῖων, *habitans*, Præſ. Part. act. *Poet.* pro οἰκέων, ab οἰκέω, *habito*.

Οἴκεντι, *habitant*, 3. pl. Præſ. Ind. *Æol.* pro οἰκεῖσι, ab οἴκημι, pro eod.

Οἰκέοισι, *habitant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἰκέουσι, a Verbo eod.

Οἰκεῦντας, *habitantes*, Acc. pl. Part. Præſ. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας, a Verbo eod.

Οἰκῆας, *domeſticos*, Acc. pl. *Ion.* pro οἰκέας, ab οἰκεὺς, *domeſticus*.

Οἰκεῦσθαι, *ſuum facere*, *ſibi obſtringere*, Præſ. Inf. med. *Ion.* & *contr.* pro οἰκειόεσθαι, a Verbo οἰκειόομαι, *meum facio*, *mihi concilio*.

Οἰκημένον, *eum*, *qui habitatus eſt*, Accuſ. ſing. Perf. Part. paſſ. *Ion.* pro ᾠκημένον, a Verbo οἰκέω, *habito*.

Οἰκιστᾶν, *aedificatorum*, Gen. plur. *Dor.* pro οἰκιστῶν, ab οἰκιστὴς, *aedificator*.

Οἰκογενεῖς, *vernaculos*, Acc. pl. *contr.* pro οἰκογενέας, ab οἰκογενὴς, *vernaculus*, *domi natus*.

Οἴκοισιν, *domibus*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. ab οἶκος, *domus*.

Οἰκουριᾶν, *domeſticarum*, Gen. pl. *Dor.* pro οἰκουριῶν, ab οἰκούριος, *domeſticus*, *domus cuſtos*.

Οἰκτείρας, *miſertus*, a. 1. Part. act. Verbi οἰκτείρω, *miſereor*.

Οἰκτιεῖς, *miſereberis*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro οἰκτίσεις, ab οἰκτίζω, *miſereor*.

Οἰμώξας, *qui plorauit*, a. 1. Part. act. Verbi οἰμώζω, *ploro*.

Οἰμωχθέντος, *deplorati*, Gen. ſing. aor. 1. Part. paſſ. Verbi eiusd.

Οἰνέων, *vitium*, Genit. plur. *Ion.* pro οἰνῶν, ab οἴνη, *vitis*.

Οἰνοπέδοιο, *viniferi*, Gen. ſing. *Ion.* pro οἰνοπέδου, ab οἰνόπεδος, *vinifer*, vel οἰνόπεδον, *area vitium ferax*.

Οἴξασαν, *eam*, *quae aperuit*, Acc. ſing. a. 1. Part. act. f. g. a Verbo οἴγω, *aperio*.

Ὀΐσατο, *putauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ᾠήσατο. a Verbo οἴομαι, *puto*, vel pro ὀίσατο, ab ὀίομαι.

Οἶσε, *fer*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. V. οἴσω, *fero*.

Οἴσεσθαι, *laturum eſſe*, f. 1. Inf. med. Verbi οἴω pro φέρω, *fero*.

Οἰσεῦμες, *feremus*, 1. plur. f. 1. Ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἴσομεν, a Verbo eod.

Οἰσῇ, *feres*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Att.* *Ion.* & *Dor.* pro οἴσεσαι, a Verbo eod.

Οἶσθα, *noſti*, 2. ſing. Perf. Ind. med. *per Syncop.* pro οἴδασθα, quod *Æol.* dicitur pro οἶδας, a Verbo εἴδω, *ſcio*, *noui*.

Ὀϊσθεὶς, *ſuſpicatus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi ὀίομαι, *ſuſpicor*.

Οἰσόμεσθα, *feremus*, 1. pl. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro οἰσόμεθα, a Verbo eod. οἴω.

Ὀϊσάμενον, *ratum*, Acc. ſing. a. 1. Part. med. *Poet.* pro ὀισάμενον, a Verbo ὀίομαι, *reor*.

Οἰστρηθέντος, *furore perciti*, Gen. ſing. a. 1. Part. paſſ. Verbi οἰστρέω, *oeſtro* ſiue *furore percello*.

Οἴσω, *feram*, f. 1. Ind. act. V. οἴω pro φέρω, *fero*.

Οἰχέοντι, *vehunt*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro οἰχέουσι, a Verbo οἰχέω, *veho*.

Οἴχεσθαι, *abire*, Præſ. Inf. med. Verbi οἴχομαι, *abeo*, *auſferor*.

Οἰχηνται, *abierunt*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ᾤχηνται, a Verbo eod.

Οἰχθεῖσα, *aperta*, Nom. sing. a. 1. Part. pass. f. g. Verbi οἴγω, *aperio*.

Οἴχνεσκεν, *abibat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ᾤχνεε, a Verbo οἰχνέω, *abeo*.

Οἰχνεῦσιν, *abeunt*, 3. pl. Praes. Ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro οἰχνοῦσι, a Verbo eod.

Οἰχοίατο, *abeant*, 3. plur. Praes. Opt. med. *Ion.* pro οἴχοιντο, a Verbo οἴχομαι, *abeo*.

Οἴχωκε, *abiit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχηκε, a Verbo οἴχομαι pro οἰχέω, *abeo*. vel Imperf. ab οἰχώκω.

Οἰχώκεε, *ierat*, 3. sing. Plusq. Ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾠχώκει, a Verbo eod.

Οἰωνισάμην, *auguratus sum*, aor. 1. Ind. med. Verbi οἰωνίζομαι, *auguror*.

Ὀκείλαντες, *qui nauem ad terram appulere*, Nom. pl. aor. 1. Part. act. Verbi ὀκέλλω.

Ὀκνεῦσι, *tergiuersantur*, 3. plur. Praes. Ind. act. *contr.* pro ὀκνέουσι, a Verbo ὀκνέω, *tergiuersor*.

Ὁκοῖα, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualis* vel *qualia*.

Ὀλέεσκον, *perdebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ὤλεον, a Verbo ὀλέω, *perdo*.

Ὀλεῖται, *peribit*, 3. sing. f. 2. Ind. med. Verbi ὄλλυμι, pro eod.

Ὄλεκεν, *perdebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ὤλεκεν, a Verbo ὀλέκω, *perdo*.

Ὀλέσειε, *perdat*, vel *perdiderit*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, a Verbo ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo*.

Ὀλέσῃς, *perdas*, vel *perdideris*, 2. sing. aor. 1. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Ὀλέσθαι, *perdidisse*, vel *periisse*, a. 2. Inf. med. Verbi eiusd.

Ὄλεσσε, *perdidit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ὤλεσε, a Verbo eod.

Ὀλέσσῃ, *perdat*, vel *perdiderit*, 3. sing. a. eiusd. in Coni. act. *Poet.* pro ὀλέσῃ, a Verbo eod.

Ὀλέσσω, *perdam*, f. 1. Ind. act. *Poet.* pro ὀλέσω, a Verbo eod.

Ὄληαι, *pereas*, 2. sing. a. 2. Coniunct. med. *Ion.* pro ὄλησαι, a Verbo eod.

Ὀλισθηρῆς, *lubricae*, Gen. sing. f. g. *Ion.* pro ὀλισθηρᾶς, ab ὀλισθηρὸς, *lubricus*, *labilis*.

Ὀλισθήσαις, *qui cecidit*, *lapsus*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ὀλισθήσας, a Verbo ὀλισθέω, *labor*.

Ὄλῃαι, *pereas*, 2. sing. a. 2. Coniunct. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὄλησαι, a Verbo ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo*, vel Praes. ab ὄλλομαι.

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*, Gen. sing. Part. Praes. pass. *Ion.* pro ὀλλυμένου, a Verbo eod.

Ὀλοῇς, *perniciosis*, Dat. pl. *Ion.* pro ὀλοαῖς, ab ὀλοὸς, *perniciosus*.

Ὀλοίατο, *pereant*, 3. pl. a. 2. Opt. med. *Ion.* pro ὄλοιντο, a Verbo ὄλλυμι, *perdo*.

Ὄλοντο, *perierunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. med. *Ion.* pro ὤλοντο, a Verbo eod.

Ὀλοῦμαι, *perdam*, f. 2. Ind. med. Verbi eiusd.

Ὀλώλε, *perdidit*, 3. sing. Perf. Ind. med. *Att.* pro ὦλε, a Verbo eod.

Ὁμάρτει, *sequere*, 2. sing. Praes. Imper. act. *contr.* pro ὁμάρτεε, a Verbo ὁμαρτέω, *sequor*.

Ὀμβρήσαντος, *eius, qui pluit*, *pluente*, Gen. sing. aor. 1. Part. act. Verbi ὀμβρέω, *pluo*, *imbrem spargo*.

Ὀμεῖται, *iurabit*, 3. sing. f. 2. Ind. med. Verbi ὀμέω, pro ὄμνυμι, *iuro*.

Ὁμήλικα, *coaetaneum*, Acc. sing. ab ὁμῆλιξ, *coaetaneus*.

Ὁμηρεῦσαι, *in vnum conuenientes*, Nom. plur. Part. Praes. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηρῶσαι, a Verbo ὁμηρέω, *in vnum conuenio*.

Ὄμνυ, *iura*, 2. sing. Praes. Imper. act. *per Apoc.* pro ὄμνυθι, a Verbo ὄμνυμι, *iuro*.

Ὁμοίην, *similem*, Acc. sing. f. g. *Ion.* pro ὁμοίαν, ab ὅμοιος.

Ὁμοιωθήμεναι, *adsimilatum esse*, aor. 1. Inf. pass. *Dor.* pro ὁμοιωθῆναι, a Verbo ὁμοιόω, *adsimilo*.

Ὁμοκλήσαντες, *minantes*, *minati*, Nom. pl. a. 1. Part. act. Verbi ὁμοκλέω, *minor*.

Ὀμόργνυ, *abstergebat*, 3. sing. Imperf. Indic. act. *Ion.* pro ὠμόργνυ, a Verbo ὀμόργνυμι, *abstergo*.

Ὀμορξάμην, *abstersi*, aor. 1. Indic. med. Verbi eiusd.

Ὀμόσαι, *iurare*, s. *iurasse*, a. 1. Inf. act. Verbi ὀμόω pro ὄμνυμι, *iuro*.

Ὀμόσσῃ, *iurauerit*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. act. *Poet.* pro ὀμόσῃ, a Verbo eod.

Ὄμοσσον, *iura*, 2. sing. aor. 1. Imperat. act. *Poet.* pro ὄμοσον, a Verbo eod.

Ὁμωθῆναι, *similem factum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi ὁμόω, *adsimilo*.

Ὀμώμοκε, *iurauit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ὤμωκε, a Verbo ὀμόω pro ὄμνυμι, *iuro*.

Ὀναίμην, *adiutus fuerim*, vel *fruar*, aor. 1. Opt. med. *per Syncop.* pro ὀνησαίμην, a Verbo ὄνημι.

Ὀνάμενος, *qui fructum percepit*, a. 1. Part. med. *per Syncop.* pro ὀνησάμενος, a Verbo eodem, vel potius Praes. Part. med. ab ὄνημι.

Ὀνασεῖ, *iuuabit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ὀνήσει, a Verbo eod.

Ὄνασθαι, *frui*, Praes. Inf. med. ab ὄναμαι, vel *iuuisse*, a. 1. Inf. act. *per Syncop.* pro ὀνήσασθαι, a Verbo eod.

Ὄνασιν, *vsum*, Acc. sing. *Dor.* pro ὄνησιν, ab ὄνησις, *vsus*.

Ὀνάσσῃς, *iuueris*, 2. sing. aor. 1. Coniunct. act. *Dor.* & *Poet.* pro ὀνήσῃς, a Verbo ὄνημι, *iuuo*.

Ὀνείαθ' ob sequentem adspiratam pro ὀνείατ' & hoc pro ὀνείατα, *cibaria*, *commoda*, ab ὄνειαρ, *commodum*.

Ὀνειδίσαντα, *conuitiatum*, Acc. sing. a. 1. Part. act. Verbi ὀνειδίζω, *conuitior*.

Ὀνειδιῶ, *exprobrabo*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω, a Verbo eod.

Ὀνείρω, *somnii*, Gen. sing. *Dor.* pro ὀνείρου, ab ὄνειρος, *somnium*.

Ὀνηθῆναι, *adiutum esse*, aor. 1. Ind. pass. Verbi ὄνημι, *iuuo*.

Ὀνήμενον, *eum, qui iuuatur*, Accus. sing. Part. Praes. pass. Verbi eiusd.

Ὄνησε, *fructum attulit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ὤνησε, a Verbo eod.

Ὀνήσεαι, *iuuaberis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro ὀνήσεσαι, a Verbo eod.

Ὄνησο, *fruere*, *iuuare*, 2. sing. Praes. Imper. pass. vel med. Verbi eiusd.

Ὀνίνησιν

Ὀνίνησιν, *iuuat*, 3. sing. Præs. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ὀνίνημι, *iuuo*, pro ὄνημι.
Ὄνοιτο, *vituperet*, 3. sing. Præs. Opt. med. Verbi ὄνομαι, *vitupero*.
Ὀνόμαζε, *nominabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ὠνόμαζε, a Verbo ὀνομάζω, *nomino*.
Ὀνόμασθεν, *nominati sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Ion.* *Æol.* & *Bœot.* pro ὠνομάσθησαν, a V. eod.
Ὀνόμηνα, *nominaui*, aor. 1. Ind. act. *Att.* pro ὠνόμανα, a Verbo ὀνομαίνω, *nomino*.
Ὀνόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. Ind. med. *Poet.* Verbi ὀνόω, *vitupero*.
Ὀνόμαξε, *nominauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὠνόμασε, a Verbo ὀνομάζω, *nomino*.
Ὄο, *cuius*, Gen. sing. *Poet.* pro οὗ, ab ὅς, *qui*.
Ὀπανίκα, *Dor.* pro ὁπηνίκα, *quando*.
Ὄπασα, *persecutus sum*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ὤπασα, ab ὀπάζω, *persequor*, *comitem do*.
Ὀπάσαις, *persecutus*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro ὀπάσας, a Verbo eod.
Ὀπάσσαις, *præbeas*, 2. sing. a. 1. Opt. act. *Poet.* pro ὀπάσαις, a Verbo eod.
Ὀπηδεῖ, *comitatur*, 3. sing. Præs. Ind. act. Verbi ὀπηδέω, *comitor*.
Ὀπίζετο, *curabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ὠπίζετο, a Verbo ὀπίζω, *curo*.
Ὀπλέων, *vngularum*, Gen. pl. *Ion.* pro ὁπλῶν, ab ὁπλὴ, *vngula*.
Ὁπλιζόμεσθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, a Verbo ὁπλίζω, *armo*.
Ὁπλοτεράων, *iuniorum*, Gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὁπλοτερῶν, ab ὁπλότερος, *iunior*.
Ὅππα, *Dor.* pro ὅπη, *quo*, *qua*.
Ὅππη, *Poet.* pro ὅπη, *quo*, vel *qua ratione*.
Ὁππόσος, *Poet.* pro ὁπόσος, *quantus*.
Ὁππότ' pro ὁππότε, & hoc *Poet.* pro ὁπότε, *quando*.
Ὀπτεύμενος, *torrens*, siue *qui torretur*, Præs. Part. med. vel pass. *Dor.* pro ὀπτώμενος, a Verbo ὀπτάω, *torreo*.
Ὀπτῇ, *torret*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ὀπτᾷ, *contr.* ex ὀπτάει, a Verbo eod.
Ὀπτήσωμεν, *torrueritmus*, 1. pl. a. 1. Coniunct. act. Verbi eiusd.
Ὀπτῶ, *assi*, *tosti*, Gen. sing. *Dor.* pro ὀπτοῦ, ab ὀπτὸς, *assus*.
Ὄπωπε, *vidit*, 3. sing. Perf. Ind. med. *Att.* pro ὦπε, a Verbo ὄπτομαι, *video*, vel Imperf. act. ab ὀπώπω.
Ὀπώπει, *viderat*, 3. sing. Plusq. Ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει, a Verbo eod.
Ὀπωριῶ, *poma colligam*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro ὀπωρίσω, a Verbo ὀπωρίζω, *poma colligo*.
Ὁρῇ, *videt*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro ὁράει, a Verbo ὁράω, *video*.
Ὅρη, *vide*, 2. sing. Imper. act. *contr.* pro ὅραε, a Verbo eod.
Ὀργιζώμεσθα, *ad iram prouocemur*, 1. plur. Præs. Coniunct. pass. *Dor.* pro ὀργιζώμεθα, a Verbo ὀργίζω, *ad iram prouoco*.
Ὀρειᾶν, *montanarum*, Gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρειῶν, ab ὄρειος, *montanus*.
Ὀρεῖται, *excitabit*, vel *excitabitur*, 3. sing. f. 2. Ind. med. Verbi ὄρω, *excito*.
Ὀρειχάλκοιο, *orichalci*, Gen. sing. *Ion.* pro ὀρειχάλκου, ab ὀρείχαλκος, *orichalcus*.

Ὀρέξαι, *porrigere*, *s. porrexisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ὀρέγω, *porrigo*.
Ὠρέοντο, *ruebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ὤροντο, a Verbo ὄρω, *excito*, vel ὀρέω.
Ὀρεσκῴοισι, *montanis*, Dat. pl. *Ion.* pro ὀρεσκῴοις, ab ὀρεσκῷος, *montanus*.
Ὄρεσσι, *montibus*, Dat. pl. *Poet.* pro ὄρεσι, ab ὄρος, *mons*.
Ὅρη, *vide*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Dor.* pro ὅρα, *contr.* ex ὅραε, ab ὁράω, *video*.
Ὄρηαι, *mouearis*, 2. sing. Præs. Coniunct. pass. *Ion.* pro ὄρησαι, a Verbo ὄρω, *moueo*.
Ὁρῇς, *vides*, Præs. Ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις, a Verbo ὁράω, *video*.
Ὁρῆτε, *videtis*, 2. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, a Verbo eod.
Ὄρθαι, *motum esse*, Perf. Inf. pass. *Ion.* pro ὦρθαι, a Verbo ὄρω, *excito*.
Ὀρθεῦν, *erigere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ὀρθοῦν, *contr.* ex ὀρθόειν, a Verbo ὀρθόω, pro quo in vsu est ὀρθόω.
Ὀρθιᾶν, *procerarum*, Gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν, ab ὄρθιος, *procerus*.
Ὀρθοκραιράων, *cornua erecta habentium*, Gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκραιρῶν, ab ὀρθόκραιρος, *cornua erecta habens*.
Ὀρθριῶ, *vigilabo*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω, a Verbo ὀρθρίζω, *vigilo*.
Ὀρθωθῇ, *feliciter successerit*, 3. sing. a. 1. Coniunct. pass. Verbi ὀρθόω, *erigo*.
Ὀρθώσαις, *qui erexit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας, a Verbo eod.
Ὀρίναις, *moueres*, vel *moueris*, 2. sing. aor. 1. Opt. act. Verbi ὀρίνω, *moueo*.
Ὀρίνετον, *commouent*, 3. dual. Præs. Ind. act. Verbi eiusd.
Ὁρίσαι, *definiisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ὁρίζω, *definio*.
Ὁριῶ, *definiam*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro ὁρίσω, a Verbo eod.
Ὅρμασται, *adaptatum est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *per Metathes.* pro ἅρμοσται, a Verbo ἁρμόζω, *apto*, vel potius a Verbo ὁρμάζω, *applico*.
Ὁρμέατο, *cum impetu latrabant*, 3. pl. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ὥρμηντο, a Verbo ὁρμάω, *irruo*, *impello*.
Ὄρμενος, *qui citato impetu fertur*, Præs. Part. pass. *per Syncop.* pro ὀρόμενος, a Verbo ὄρω, *excito*, vel Perf. pass. pro ὠρμένος.
Ὄρνιχα, *auem*, Acc. sing. ab ὄρνιξ, quod *Dor.* dicitur pro ὄρνις, *auis*.
Ὀρνύμεν, *mouere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, a Verbo ὄρνυμι, *moueo*, vel pro ὀρνύειν ab ὀρνύω.
Ὀρογυῖα, *quæ porrexit*, Perf. Part. med. f. g. Verbi ὀρέγω, *porrigo*, pro ὀρεγ...
Ὄρουσαν, *irruerant*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ὤρουσαν, a Verbo ὀρούω, *irruo*.
Ὁρῶν, *videns*, Præs. Part. act. *Poet.* pro ὁρῶν, *contr.* ex ὁράων, a Verbo ὁράω, *video*.
Ὁρῶντι, *vident*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Poet.* & *Dor.* pro ὁρῶντι, & hoc pro ὁρῶσι, a Verbo eod.
Ὁρῷτε, *videretis*, 2. plur. Præs. Opt. act. *Poet.* pro ὁρῷτε, *contr.* ex ὁράοιτε, a Verbo eod.
Ὅρσαι, *concitasse*, a. 1. Inf. act. *Æol.* pro ὄρσαι, a Verbo ὄρω, *concito*.

῎Ορσεο, *surge*, 2. sing. Præs. Imper. pass. *Ion.* pro ὄρσεσο, a Verbo ὄρσω pro ὄρω, *concito*.

῎Ορσῃς, *pronoces*, 2. sing. a. 1. Coniunct. act. *Æol.* pro ὄρῃς, a Verbo eod. vel Præs. Coni. act. ab ὄρσω.

῎Ορσο, *surge*, 2. sing. Præs. Ind. pass. *per Syncop.* pro Ionico ὄρσεο, quod vide.

῎Ορσω, *concitabo*, f. 1. Ind. act. *Æol.* pro ὀρῶ, a Verbo ὄρω, *concito*, vel Imper. Perf. pass. pro ὦρσο.

Ὀρχεῦνται, *tripudiant*, 3. pl. Præs. Ind. med. *Dor.* pro ὀρχέονται, ὀρχοῦνται, a Verbo ὀρχέομαι, *salto*, *tripudio*.

Ὀρῷατο, *videantur*, 3. pl. Præs. Opt. pass. *Ion.* pro ὀρῷντο, a Verbo ὁράω, *video*.

Ὀρῴην, *videam*, Præs. Opt. act. *Att.* pro ὀράοιμι, a Verbo eod.

Ὀρῶμες, *videmus*, 1. pl Præs. Ind. act. *Dor.* & contr. pro ὀράομεν, a Verbo eod.

῎Ορωρα, *excitaui*, vel *surrexi*, Perf. Ind. med. *Att.* pro ὦρα, a Verbo ὄρω, *excito*.

Ὀρωρέχατο, *porrecti erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, a Verbo ὀρέγω, *porrigo*.

Ὀρώρηκε, *excitauit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ὤρηκε, a Verbo ὀρέω, *excito*.

῎Ορωρε, *extulit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Att.* pro ὦρε, a Verbo ὄρω, *tollo*, *concito*, vel Perf. med.

Ὀρώρυχα, *fodi*, Perf. Ind. act. *Att.* pro ὤρυχα, a Verbo ὀρύττω, *fodio*.

῞Οσδοντι, *olent*, 3 plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ὄζουσι, a Verbo ὄζω, *oleo*.

Ὁσίην, *sanctam*, Acc. sing. *Ion.* pro ὁσίαν, ab ὅσιος, *sanctus*, vel *sanctimoniam*, ab ἡ ὁσία.

῎Οσσ' pro ὄσσε, *per Apocop.* pro ὄσσεε, *oculos*, Acc. dual. ab ὄσσος, εος, *oculus*.

῞Οσσαι, *quantæ*, Nom. plur. *Poet.* pro ὅσαι, ab ὅσος, *quantus*.

῎Οσσε, *oculos*, Acc. dual. *per Apocop.* pro ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, *oculus*.

῎Οσσετο, *præuidebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ὤσσετο, ab ὄσσομαι, *video*.

῞Οσσοι, *quanti*, Nom. pl. *Poet.* pro ὅσοι, ab ὅσος, *quantus*.

Ὀσφρόμενος, *qui odoratur*, Part. Præs. med. *per Syncop.* pro ὀσφραινόμενος, a Verbo ὀσφραίνω, *olfacio*, vel ab ὄσφρομαι.

῞Οτεο, *cuiuscunque*, *Ion.* pro ὅτινος, ab ὅστις, *quicunque*, vel pro ὅτου.

῞Οτευ, *cuiuscunque*, *Dor.* ex Attico ὅτου, pro eod.

῞Οτεῳ, *cuicunque*, Dat. sing. *Ion.* pro ὅτῳ vel ᾧτινι, ab eodem.

῞Οτου, *cuiuscunque*, *Att.* pro ὅτινος, ab ὅστις, *quicunque*.

῞Οτριχες, *qui eiusdem pili sunt*, Nom. plur. *per Syncopen*, pro ὁμοιότριχες, ab ὁμοιόθριξ, *qui eiusdem*, seu *similis pili est*, vel pro ὁμότρ.

῞Ο, ττι, per Diastolen [illegible] pro ὅ, τι, *quodcunque*.

῞Οττικεν, *Poet.* pro ὅ, τι & κεν, *quodcunque*.

῞Οτῳ, *cui*, *Att.* pro ᾧτινι, ab ὅστις, *quicunque*.

Οὗ, *misisti*, vel *fac missum*, 2. sing. aor. 2. Ind. vel Imperat. med. *Att.* pro ἕο, quod *Ion.* dicitur pro ἕσο, ab ἵημι, *mitto*.

Οὐλομένη, *perniciosa*, *quæ perdidit*, aor. 2. Part. med. *Ion.* pro ὀλομένη, a Verbo ὄλω.

Οὔλυμπον, *Olympum*, Acc. sing. *Ion.* pro Ὄλυμπον, ab Ὄλυμπος, *Olympus*.

Οὑμὸς, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus*.

Οὕνεκ' pro ἕνεκα, & hoc pro οὗ ἕνεκα, *cuius gratia*.

Οὔνεσθε, *vituperatis*, 2. plur. Præs. Ind. med. *Ion.* pro ὄνεσθε, a Verbo ὄνομαι, *vitupero*.

Οὔνομ' pro ὄνομα, & hoc *Ion.* pro ὄνομα, *nomen*.

Οὐνομαίνειν, *nominare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ὀνομαίνειν, a Verbo ὀνομαίνω, *nomino*.

Οὖξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

Οὔρεα, *montes*, Acc. pl. *Ion.* pro ὄρεα, ab ὄρος, *mons*.

Οὐρῇ, *caudæ*, Dat. sing. *Ion.* pro οὐρᾷ, ab οὐρὰ, *cauda*.

Οὐρῆας, *mulos*, Accus. plur. *Ion.* pro οὐρέας, ab οὐρεὺς, *mulus*.

Οὐρήσῃς, *meias*, *s. minxeris*, 2. sing. a. 1. Coni. act. Verbi οὐρέω, *meio*.

Οὖτα, *vulnerauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *per Apocop.* pro οὔτασε, a Verbo οὐτάζω, *vulnero*, vel ab οὔτάω, pro οὔταε.

Οὐτάμεν, *vulnerare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro οὐτάναι, a Verbo οὔτημι, vel pro οὐτάειν.

Οὐτάμενος, *qui vulneratur*, Præs. Part. pass. Verbi eiusdem.

Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulnerauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi οὐτάζω, *vulnero*.

Οὕτερος, *Ion.* pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Οὔτιν' pro οὔτινα, *nullum*, Accus. sing. c. g. ab οὔτις, *nullus*.

῎Οφελλεν, *debuit*, vel *auxit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. *Ion. Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ὤφελε, ab ὀφέλλω, *debeo*.

Ὀφέλλωσιν, *augeant*, 3. pl. Præs. Coniunct. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ὀφέλλω, *augeo*.

῎Οφελον, *debui*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ὤφελον, a Verbo ὀφείλω, *debeo*.

῎Οφεως, *serpentis*, Gen. sing. *Att.* & *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις, *serpens*.

Ὀφλεῖν, *debuisse*, a. 2. Inf. act. *per Syncop.* pro ὀφελεῖν, a Verbo ὀφείλω, *debeo*, vel Præs. ab ὀφλέω.

Ὀφλήσω, *debebo*, f. 1. Ind. act. *per Syncop.* pro ὀφειλήσω, a Verbo eod. vel ab ὀφλέω.

῎Οχ' pro ὄχα, *valde*.

῎Οχεσκον, *vehebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ὤχεον, a Verbo ὀχέω, *veho*.

῎Οχεσφιν, *curribus*, Dat. pl. *per Paragog. Poet.* pro ὄχεσι, ab ὄχος, εος, *currus*.

Ὀχθήσαις, *indignatus*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας, a Verbo ὀχθέω, *indignor*.

῎Οχθῃσιν, *ripis*, Dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ὄχθαις, ab ὄχθη, *ripa*.

Ὀχλεῦνται, *turbantur*, 3. plur. Præs. Ind. pass. *Dor.* pro ὀχλοῦνται, a Verbo ὀχλέω, *turbo*.

Ὀχεῦσα, *vehens*, Part. Præs. f. g. *Dor.* pro ὀχοῦσα, a Verbo ὀχέω, *veho*.

῎Οψεαι, *videbis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro ὄψεσαι, a Verbo ὄπτομαι, *video*.

῎Οψει, *videbis*, idem *Att.* pro ὄψῃ, ex ὄψεαι, *Ion.* pro ὄψεσαι, a Verbo eod.

Ὄψῃ, *videbis*, idem *Ion.* pro ὄψεαι, a Verbo eod.

Ὀψιμαθῆ, *sero doctum*, Acc. sing. *contract.* pro ὀψιμαθέα, ab ὀψιμαθὴς, *sero doctus*.

Π.

Πᾶ, pro πῆ, *ubi*.
Παγὰν, *fontem*, Acc. ſing. *Dor.* pro πηγὴν, a πηγὴ, *fons*.
Παγᾶς, *fontis*. Gen. ſing. *Dor.* pro πηγῆς, ab eod.
Παγεὶς, *concretus*, a. 2. Part. paſſ. Verbi πήγνυμι pro πήσσω, *compingo*.
Πάγεν, *compegit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔπαγε, a Verbo eod. vel *Poet.* pro ἐπάγησαν, 3. pl. aor. 2. paſſ. *compacti, ſtabiliti, fixi erant*.
Πάγη, *defixum eſt*, 3. ſing. aor. 2. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάγη, a Verbo eod.
Παδῆτε, *ſaltatis*, 2. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* & *contr.* pro πηδάετε, a Verbo πηδάω, *ſalto*.
Πάθε, *patere*, 2. ſing. aor. 2. Imper. act. Verbi παθέω pro πάσχω, *patior*.
Παθοῖσα, *paſſa, quæ paſſa eſt*, aor. 2. Part. act. *Dor.* pro παθοῦσα, a Verbo eod.
Πάθον, *paſſus ſum*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a Verbo eod.
Παιδῶν, *puerorum*, Gen. pl. *Dor.* pro παίδων, a παῖς, *puer*.
Παιπαλοέσσῃς, *aſperis*, Dat. pl. f. g. *Ion.* pro παιπαλοέσσαις, a παιπαλόεις, *aſper*.
Παίσαις, *qui percuſſit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro παίσας, a Verbo παίω, *percutio*.
Παίσατε, *percuſſiſtis*, vel *luſiſtis*, 2. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐπαίσατε, a Verbo παίω, *percutio*, vel παίζω, *ludo*.
Παῖσδα, *puerum*, Acc. ſing. *Dor.* pro παῖδα, a παῖς, *puer*.
Παίσδῃ, *ludat*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. act. *Dor.* pro παίζῃ, a Verbo παίζω, *ludo*.
Παιχθεὶς, *illuſus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi eiusd.
Πακτὸν, *compactum*, Acc. ſing. *Dor.* pro πηκτὸν, a πηκτὸς, *compactus*.
Παλαίοντι, *luctantur*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro παλαίουσι, a Verbo παλαίω, *luctor*.
Παλαισμάτεσσι, *luctis*, Dat. plur. *Poet.* pro παλαίσμασι, a παλαίσμα, *lucta*.
Παλάμαισι, *manibus*, Dat. plur. *Poet.* pro παλάμαις, a παλάμη, *manus*.
Παλαμᾶν, *manuum*, Gen. plur. *Æol.* pro παλαμῶν, ab eod.
Παλαξέμεν, *contaminaturum eſſe*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro παλάξειν, a Verbo παλάσσω, *contamino*.
Παλάσσετο, *polluebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο, a Verbo eod.
Παλήσειε, *luctatus ſit*, 3. ſing. a. 1. Opt. *Æol.* pro παλήσαι, a Verbo παλαίω, vel potius παλέω.
Παλιμπλαγχθεὶς, *errans, qui aberrauit*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi παλιμπλάζομαι, *erro, erroribus retro agor*.
Παλλακίοισι, *adoleſcentulis*, Dat. pl. *Poet.* pro παλλακίοις, a παλλάκιον, *adoleſcentulus*.
Πάλλε, *iactabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, a Verbo πάλλω, *iacto*.
Πάλτο, *impactus fuerat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπαλτο, a Verbo πάλλω, *agito*, vel per *Syncop.* pro ἐπάλλετο, Imperf. paſſ.
Πάλυνον, *adſpergebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπάλυνον, a παλύνω, *adſpergo*.

Παμφαίνῃσι, *totus ſplendeat*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. act. *Ion.* pro παμφαίνῃ, a παμφαίνω, *vndequaque luceo*.
Παμφαίνονθ' pro παμφαίνοντ' ob ſeq. aſp. & hoc pro παμφαίνοντα, *vndequaque lucentem*, Acc. ſing. m. g. Præſ. Part. act. Verbi eiusd.
Παμφανόωντα, *vndequaque apparentia*, Nom. pl. Part. Præſ. act. *Poet.* pro παμφανῶντα, *contr.* ex παμφανάοντα, a Verbo παμφανάω, *vndecunque appareo*.
Πανελλανας, *Græcos vniuerſos*, Acc. pl. *Dor.* pro πανέλληνας, a πανέλληνες, *vniuerſi Græci*.
Πανελλήνεσσι, *vniuerſis Græcis*, Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro πανέλλησι, ab eod.
Πανεφθῶ, *omni ex parte cocti*, Gen. ſing. *Dor.* pro πανέφθου, a πάνεφθος, *plane coctus*.
Πανίσδεται, *conglomeratur*, 3. ſing. Præſ. Ind. med. *Dor.* pro πηνίζεται, a Verbo πηνίζω, *conglomero*.
Πανστρατιᾷ, *cum frequentibus copiis*, *cum toto exercitu*, Dat. ſing. aduerbiaſcens, *Ion.* pro πανστρατιᾷ.
Πάντεσσι, *omnibus*, Dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro πᾶσι, a πᾶς, *omnis*.
Παντοδαποῖσι, *omnigenis*, Dat. plur. *Poet.* pro παντοδαποῖς, a παντοδαπὸς, *omnigenus*.
Παντοίην, *omnigenam*, Acc. ſing. *Ion.* pro παντοίαν, a παντοῖος, *omnigenus*.
Παντῶν, *omnium*, Gen. pl. *Dor.* pro πάντων, a πᾶς, *omnis*.
Πᾶξαι, *premere*, ſ. *preſſiſſe, coagulaſſe*, a. 1. Inf. act. *Dor.* pro πῆξαι, a πήγνυμι pro πήσσω, *pango*.
Πάξαιθ' pro πάξαιτ' ob ſequentem aſpiratam, & hoc pro πάξαιτο, *pepigerit*, 3. ſing. aor. 1. Opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο, a Verbo eod.
Παπταίνοισαν, *circumſpicientem*, Acc. ſing. Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro παπταίνουσαν, a Verbo παπταίνω, *circumſpicio*.
Πάρα pro πάρεστι, *adeſt*, vel pro πάρεισι, *adſunt*.
Παραβαλεῖ, *conferet*. 3. ſing. f. 2. Ind. act. Verbi παραβάλλω, *adiicio*.
Παραβῇς, *tranſeas*, 2. ſing. a. 2. Coniunct. act. Verbi παραβαίνω pro παραβάω, *tranſilio*.
Παραγαγοῦσα, *quæ traduxit*, a. 2. Part. act. *Att.* pro παραγοῦσα, a παράγω, *traduco*.
Παραγέγονα, *acceſſi*, Perf. Ind. med. Verbi παραγίνομαι, *accedo*.
Παράγοισαν, *abducentem*, Acc. ſing. Præſ. Part. act. *Dor.* pro παράγουσαν, a Verbo παράγω, *abduco*.
Παραγορεῖτο, *conſolabatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Dor.* pro παρηγορεῖτο, a Verbo παρηγορέω, *conſolor*.
Παραδειγματίσαι, *ſtatuere exemplum*, aor. 1. Inf. act. Verbi παραδειγματίζω, *exemplo ſtatuo*.
Παραθεῖναι, *appoſuiſſe*, aor. 2. Inf. act. Verbi παρατίθημι pro παραθέω, *appono*.
Παραθέμενον, *eum, qui appoſuit*, Acc. ſing. a. 2. Part. med. Verbi eiusd.
Παράθου, *appone*, 2. ſing. aor. 2. Imper. med. *Ion.* & *Att.* pro παράθεσο, a Verbo eod.
Παραιτεῖσθαι, *recuſare*, *excuſare*, Præſ. Inf. med. Verbi παραιτέομαι, *recuſo*.
Παραιτώμεσθα, *recuſamus*, 1. pl. Præſ. Ind. med. *Dor.* pro παραιτούμεθα, a Verbo eod.
Παραιφάμενον, *admonentem*, Acc. ſing. Præſ. vel ao. 2.

aor. 2. Part. med. *Poet.* pro παραφάμενον, a Verbo παράφημι, *admoneo.*

Παραιωρευμένω, *iuxta pendentis*, Gen. sing. Præs. Part. med. *Dor.* pro παραιωρουμένου, a Verbo παραιωρέω.

Παρακάλει, *adhortare*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro παρακάλεε, a Verbo παρακαλέω, *adhortor.*

Παρακατατιθώμεθα, *committamus*, 1. plur. Præs. Coniunct. Verbi παρακατατίθημι, *committo.*

Παρακατέλεκτο, *accubuerat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion* pro παρακατελέλεκτο, a Verbo παρακαταλέγομαι, *accubo.*

Παρακέκληται, *consolatione erectus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *per Syncop.* pro παρακεκάληται, a Verbo παρακαλέω, *consolor.*

Παρακεκρόαται, *insanineruut*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro παρακέκρουνται, vel παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, a Verbo παρακρούω, *insanio.*

Παρακεχειμακότα, *eum, qui hibernauit*, Acc. sing. Perf. act. Verbi παραχειμάζω, *hiberno.*

Παρακεώμεθα, *accumbamus*, 1. plur. Præs. Coni. med. Verbi παρακέομαι, *accumbo, iaceo iuxta.*

Παρακλήειν, *excludere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro παρακλείειν, a Verbo παρακλείω, *excludo.*

Παρακληθείης, *rogatus sis, aduocatus sis*, 2. sing. aor. 1. Opt. pass. Verbi παρακαλέω, *rogo, aduoco.*

Παρακτᾶσθαι, *adsciscere*, Præs. Inf. *contr.* pro παρακτάεσθαι, a Verbo παρακτάομαι, *adscisco.*

Παράλαβε, *adsume*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. Verbi παραλαμβάνω pro παραλήβω, *adsumo.*

Παραλελειμμένον, *prætermissum, omissum*, Perf. Part. pass. n. g. Verbi παραλείπω, *prætermitto.*

Παραμείβηται, *prætereat*, 3. sing. Præs. Coni. pass. Verbi παραμείβω, *prætereo.*

Παραμυθησαίμην, *consolatus fuero*, aor. 1. Opt. med. Verbi παραμυθέομαι, *consolor.*

Παραμυθουμένοισι, *consolantibus*, Dat. plur. Part. Præs. med. *Poet.* pro παραμυθουμένοις, a Verbo eod.

Παραπεπήγασιν, *confixerunt*, 3. plur. Perf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo παραπήγνυμι pro παραπήγω, *configo.*

Παπαπεσόντες, *prolapsi*, Nom. pl. a. 2. Part. act. Verbi παραπίπτω pro παραπέτω, *prolabor.*

Παρασπονδηθεῖσιν, *iis qui fœdus fregere*, vel *iis, in quibus fœdus & pacta violata sunt*, Dat. pl. aor. 1. Part. pass. Verbi παρασπονδέω.

Παραστῆναι, *adesse*, a. 2. Inf. act. Verbi παρίστημι, *adsisto.*

Παραστῆτε, *adstiteritis*, 2. pl. aor. 2. Coniunct. act. Verbi eiusdem.

Παρασχεῖν, *præbuisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi παρέχω pro παρασχέω, *præbeo.*

Παρατηρούμενοι, *obseruantes*, Nom. plur. Præs. Part. med. *contr.* pro παρατηρεόμενοι, a Verbo παρατηρέω.

Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, *conuertunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *contr.* pro παρατρωπάουσι, a Verbo παρατρωπάω, *conuerto.*

Παρατυχόντα, *obuium factum*, Acc. sing. aor. 2. Part. act. Verbi παρατυγχάνω pro παρατύχω, *obuius fio.*

Παραφθαίησι, *superet*, 3. sing. aor. 2. Opt. act. *per Paragog. Ion.* pro παραφθαίη, a Verbo παραφθάνω, *præteruerto*, vel φθῆμι.

Παραφρονῶν, *desipiens*, Præs. Part. act. *contr.* pro παραφρονέων, a Verbo παραφρονέω, *desipio.*

Παραχορδιεῖς, *a chorda aberrabis*, 2. sing. f. 1. Ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις, a Verbo παραχορδίζω, *a chorda aberro.*

Παραψυχᾶσθαι, *consolari*, Præs. Inf. med. *contract.* pro παραψυχάεσθαι, a Verbo παραψυχάομαι, *consolor.*

Παρέασιν, *adsunt*, 3 pl. Præs. Ind. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro πάρεισι, a Verbo πάρειμι, *adsum.*

Παρεβάλομες, *adiecimus*, 1. pl. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, a Verbo παραβάλλω, *adiicio.*

Παρέβασκε, *transgrediebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi παραβάσκω, *transgredior.*

Παρέβη, *transgressus est*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi παραβαίνω pro παραβάω, *transgredior.*

Παρεθέμην, *apposui*, a. 2. Ind. med. Verbi παρατίθημι, *appono.*

Παρέθη, *labefactus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro παρείθη, a Verbo παρίημι, *labefacio.*

Παρέθηκεν, *proposuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo παρατίθημι.

Παρέθης, *apposuisti*, 2. sing. aor. 2. Indic. act. Verbi eiusdem.

Παρέθρισαν, *amputauerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *per Syncop.* pro παρεθέρισαν, a Verbo παραθερίζω, *demeto, amputo*, vel a παραθρίω.

Πάρει, *ades*, 2. sing. Præs. Imper. Verbi πάρειμι, *adsum*; vel *accedebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi πάρειμι, *accedo, aduenio.*

Παρείατο, *adsidebant*, vel *adsederant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro παρεῖντο, a Verbo παρίημι, *demitto penes aliquid.*

Παρείθη, *dimissus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi παρίημι, *dimitto.*

Παρεῖκε, *dimisit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi eiusdem.

Παρεῖμαι, *adsedi, dimissus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Παρείλετο, *diruit, ademit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi παρέλω pro παραιρέω, *diruo, adimo.*

Παρειλήφατε, *accepistis*, 3. plur. Perf. Ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, a Verbo παραλαμβάνω pro παραλήβω, *accipio, quasi per manus traditum.*

Παρείπῃ, *persuadeat, oratione decipiat*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. Verbi παρέπω, *persuadeo, verbis auerto.*

Παρεῖσα, *quæ omisit*, aor. 2. Part. act. f. g. Verbi παρίημι, *omitto.*

Παρεῖσαι, *omissa es*, 2. sing. Perf. Indic. pass. Verbi eiusdem.

Παρείσθω, *omissus esto*, 3. sing. Perf. Imper. pass. Verbi eiusdem.

Παρεῖσο, *omissus eras*, 2. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Παρεισήκεισαν, *adstiterant*, 3. pl. Plusq. Ind. act. Verbi παρίστημι, *statuo, ad latus adsto.*

Παρεῖχεν,

Παρεῖχεν, *exhibebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo παρέχω, *exhibeo*.

Παρεκάθηντο, *adsidebant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. Verbi παρακάθημαι, *adsideo*.

Παρεκλήθη, *rogatus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. *per Syncop.* pro παρεκαλέσθη, a Verbo παρακαλέω, *rogo*.

Παρεκρίθησαν, *discreti sunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. pass. Verbi παρακρίνω, *discerno*.

Παρεκρήσω, *decepisti*, 2. sing. aor. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro παρεκρήσατο, a Verbo παρακρέω, *decipio*.

Παρέλαβες, *adsumsisti*, 2. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi παραλαμβάνω pro παραλήβω, *adsumo*.

Παρελεύσεαι, *praeteribis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro παρελεύσεσαι, a Verbo παρέρχομαι pro παρελεύθω, *praetereo*.

Παρελθεῖν, *praeteriisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi eiusdem.

Παρεμβεβληκυῖαν, *eam, quae immisit*, Acc. sing. Part. Perf. act. f. g. Verbi παρεμβάλλω, *immitto*.

Παρενέβαλες, *immisisti*, 2. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Παρενθεῖν, *praeteriisse*, aor. 2. Inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, a Verbo παρέρχομαι pro παρελεύθω, *praetereo*.

Παρέξειν, *praebiturum esse*, f. 1. Ind. act. Verbi παρέχω, *praebeo*.

Παρεξεληλάκεε, *praeterierat*, 3. sing. Plusq. Ind. act. *Ion.* & *Att.* pro παρεξηλάκει, a Verbo παρεξελαύνω pro παρεξελάω, *praetereo*.

Παρεξηίεν, *praeteriit*, 3. sing. Perf. Ind. med. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro παρεξῇει, a Verbo παρέξειμι, *praetereo*, ab antiquo εἴω, *eo*.

Παρεξῆκα, *supersedi*, aor. 1. Indic. act. Verbi παρεξίημι, *supersedeo*.

Παρεξιέναι, *praeterire*, Praes. Infin. act. Verbi παρέξειμι, *praetereo*.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. plur. f. 1. Ind. act. Verbi παρέχω, *praebeo*, *do*.

Παρεοῦσαν, *praesentem*, Acc. sing. Praes. Part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro παροῦσαν, a Verbo πάρειμι, *adsum*.

Παρεόντας, *praesentes*, Acc. pl. Part. Praes. m. g. *Ion.* pro παρόντας, a Verbo eod.

Παρεοῦσιν, *praesentibus*, Dat. pl. Praes. Part. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro παροῦσι, a Verbo eod.

Παρέπεισε, *persuasit*, *oratione auertit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi παραπείθω.

Παρεπίκρανας, *exacerbauisti*, 2. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi παραπικραίνω.

Παρέπλαξα, *in errorem impuli*, aor. 1. Ind. *Dor.* pro παρέπληξα, a Verbo παραπλήττω, vel παραπλάζω.

Παρέπτη, *praeteruolauit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi παρίπτημι, *praeteruolo*, vel Imperf. a πτῆμι.

Παρερρύηκε, *praeterfluxit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi παραρρέω, *praeterfluo*.

Παρεσιώπας, *silebas*, 2. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro παρεσιώπαες, a Verbo παρασιωπάω.

Παρεσκευάδατο, *praeparati erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, a Verbo παρασκευάζω.

Παρέσπαρμαι, *seminatus sum iuxta*, Perf. Ind. pass. Verbi παρασπείρω.

Παρέσσῃ, *aderis*, 2. sing. f. 1. Ind. *Poet.* pro παρέσῃ, a Verbo πάρειμι, *adsum*.

Παρεστάμεν, *adesse*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro παρεστάναι, a Verbo παρίστημι, *sisto iuxta*.

Παρέσταν, *adstiterunt*, 3. plur. aor. 2. Ind. act. *per Syncop.* pro παρέστησαν, a Verbo eodem.

Παρεστῶτας, *adstantes*, Acc. plur. Perf. Part. act. *per Syncop.* pro παρεστηκότας, a Verbo παρίστημι, *prope sisto*, vel med. pro παρεσταότας.

Παρέσχεθε, *apponebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi παρασχέθω.

Παρέσχον, *obtinui*, *praebui*, aor. 2. Ind. act. Verbi παρέχω pro παρασχέω.

Παρέτεινας, *praeduxisti*, *obtendisti*, 2. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi παρατείνω.

Παρέτραπεν, *deflexit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo παρατρέπω.

Παρέτρεσσα, *subtrepidaui*, aor. 1. Ind. act. *Poet.* pro παρέτρεσα, a Verbo παρατρέω.

Παρεύσας, *praesentis*, Gen. sing. Part. Praes. f. g. *Dor.* pro παρούσης a Verbo πάρειμι, *adsum*.

Παρεχέμεν, *exhibere*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro παρέχειν, a Verbo παρέχω.

Παρέχοντι, *exhibent*, 3. pl. Praes. Ind. act. *Dor.* pro παρέχουσι, a Verbo eodem.

Παρέχου, *praebe*, 2. sing. Praes. Imper. *Ion.* & *Att.* pro παρέχεσο, a Verbo eodem.

Παρεών, *praesens*, Praes. Part. *Ion.* pro παρών, a Verbo πάρειμι, *adsum*.

Παρῇ, *adsit*, 3. sing. Praes. Coniunct. Verbi eiusdem.

Παρήγγειλα, *praecepi*, aor. 1. Ind. act. Verbi παραγγέλλω.

Παρηγορέεσκες, *conciliabas*, *consolabaris*, 2. sing. Imperfect. Indic. act. *Ion.* pro παρηγόρεες, a Verbo παρηγορέω.

Παρηέρθη, *suspensum est*, 3. sing. aor. 1. Indic. pass. Verbi παραείρομαι, *suspendo*.

Παρήϊξα, *perrexi*, aor. 1. Indic. act. Verbi παραΐσσω.

Παρῆκας, *omisisti*, 2. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi παρίημι.

Παρήλθοσαν, *praeterierunt*, 3. pl. aor. 2. Ind. act. *Baeot.* pro παρῆλθον, a Verbo παρέρχομαι.

Παρημελήκεε, *neglexerat*, 3. sing. Plusq. Ind. act. *Ion.* pro παρημελήκει, a Verbo παραμελέω.

Παρῆμεν, *adesse*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro παρεῖναι, a Verbo πάρειμι.

Παρήμενον, *adsidentem*, Acc. sing. Praes. Part. med. Verbi πάρημαι.

Παρῄνει, *admonebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro παρῄνεε, a Verbo παραινέω.

Παρήπαφε, *decepit*, 3. sing. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. Verbi παραπαφῶ.

Παρῃρημέναι, *ademta*, Nom. plur. Perf. Part. pass. f. g. Verbi παραιρέω.

Παρήρτητο, *suspensus erat iuxta*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi παραρτάω.

Παρῄσθευ, *sensisti*, 2. sing. Imperf. vel aor. 2. Ind. med. *Dor.* pro παρῄσθου, a Verbo παραίσθομαι vel παραισθάνομαι.

Παρήσονται, *omittent*, 3. plur. f. 1. Ind. med. Verbi παρίημι.

Παρῃνημένον, *excuſatum*, Acc. ſing. Perf. Part. paſſ. Verbi παραινέομαι.

Παρθέμενον, *apponens*, a. 2. Part. med. n. g. *per Syncop. Poet.* pro παραθέμενον, a Verbo παρατίθημι.

Παρθενικάων, *virginum*, Gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρθενικῶν, a παρθενικός, *virginalis, virgineus*, vel potius ab ἡ παρθενική, *virgo*.

Παρίεσαν, *prætermittebant*, 3. pl. Imperf. Ind. Verbi παρίημι, *prætermitto*.

Παριστάντα, *ſiſtentem, iuxta collocantem*, Accuſ. ſing. Præſ. Part. act. Verbi παρίστημι.

Παρίσταντο, *ſiſtebantur, aſſiſtebant*, 3. pl. Imperf. Ind. paſſ. vel med. Verbi eiuſd.

Παρκατέλεκτο, *accubuerat*, 3. ſing. Pluſqu. Ind. paſſ. *Æol.* pro παρακατελέλεκτο, a Verbo παρακαταλέγομαι, *accubo*.

Παρκείμενον, *adiacens*, Præſ. Part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμενον, a Verbo παράκειμαι.

Παρκλίνεσι, *deflectunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Æol.* pro παρακλίνουσι, a Verbo παρακλίνω.

Παρκύπτοισαν, *procumbentem*, vel *intro proſpicientem*, Acc. ſing. Præſ. Part. act. *Æol.* & *Dor.* pro παρακύπτουσαν, a Verbo παρακύπτω.

Παρμέμβλωκα, *curaui*, Perf. Ind. act. *per Sync. Æol.* pro παραμέμβλωκα, quod factum eſt ex παραμεμέληκα, a Verbo παραμελέω, vel a Verbo μελόω.

Παρνήσσοιο, *Parnaſſi*, Gen. ſing. *Ion.* & *Poet.* pro Παρνήσου, a Πάρνησος, *Parnaſſus*.

Παροισθέντα, *translatum*, Acc. ſing. a. 1. Part. paſſ. Verbi παραφέρω pro παρείω, *transfero*.

Παροιχομένοισιν, *prætereuntibus*, vel *præteritis*, Dat. plur. Part. Præſ. med. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro παροιχομένοις, a Verbo παροίχομαι.

Παροιχώκεε, *præterierat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro παρῳχώκει, a Verbo eod. vel Imperf. a Verbo οἰχώκω.

Παροξῦναι, *exacerbaſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi παροξύνω.

Παρπεπιθεῖν, *fefelliſſe orationis blanditiis*, a. 2. Inf. act. *per Syncop.* & *Ion.* pro παραπιθεῖν, a Verbo παραπείθω, vel potius a παραπεπείθω.

Παρτιθεῖ, *apponit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Æol.* & *contr.* pro παρατιθέει, a Verbo inuſ. παρατιθέω, *appono*.

Παρτιθέτω, *apponito*, 3. ſing. Præſ. Imper. act. *Æol.* pro παρατιθέτω, a Verbo παρατίθημι, *appono*.

Παρφάμεν, *male ſuaſiſſe*, Præſens aut aor. 2. Inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro παραφάναι, a παράφημι, *male ſuadeo*.

Πάρφυκτος, *is, qui vitari poteſt*, Acc. ſing. *Æol.* pro παράφυκτος.

Παρῴκησε, *commoratus eſt*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi παροικέω, *commoror*.

Παρῴκισμαι, *iuxta habito*, vel *habitare iuſſus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi παροικίζω.

Παρῳκοδόμηνται, *iuxta ædificati ſunt*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. Verbi παροικοδομέω.

Παρῶπτο, *neglectus erat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. Verbi παρόπτομαι, *prætervideo*.

Παρώτρυνα, *exſtimulaui*, aor. 1. Ind. act. Verbi παροτρύνω, *exſtimulo*.

Παρῴχηκα, *præterii*, Perf. Ind. act. Verbi παροίχομαι, *prætereo*, a Verbo παροιχέω.

Πασᾶν, *omnium*, Gen. pl. f. g. *Dor.* pro πασῶν, a πᾶς, *omnis*.

Πάσασθαι, *guſtaſſe*, a. 1. Inf.. med. Verbi πάομαι, *guſto, edo, poſſideo*.

Πασσάμενοι, *adepti*, Nom. plur. a. 1. Part. med. *Poet.* pro πασάμενοι, a Verbo eod.

Πάσσε, *conſpergebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔπασσε, a Verbo πάσσω, *conſpergo*, vt *ſale*.

Πασχέμεν, *pati*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro πάσχειν, a Verbo πάσχω, *patior*.

Πατέεσθαι, *guſtaſſe*, Præſ. Inf. med. Verbi πατέομαι, *guſto*.

Πατέοντι, *calcant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro πατέουσι, a Verbo πατέω.

Πατήσαις, *qui calcauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro πατήσας, a Verbo eod.

Παύετε, *ceſſate*, 2. plur. Præſ. Imper. act. Verbi παύω, *ceſſo*.

Παύθην, *remiſi*, a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαύθην, a Verbo eod.

Παύσεις, *ſedaret*, 3. ſing. aor. 1. Opt. act. *Att.* & *Æol.* pro παύσαι, a Verbo eod.

Παυσώμεσθα, *ceſſauerimus*, 1. pl. a. 1. Coniunct. med. *Dor.* pro παυσώμεθα, a Verbo eod.

Πάφλαζε, *feruebat, bulliebat, æſtuabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, a Verbo παφλάζω.

Παχθῇ, *compactus ſit*, 3. ſing. aor. 1. Coni. paſſ. *Dor.* pro πηχθῇ, a Verbo πήγνυμι, *compingo*.

Πεδάασκε, *impediebat, vinciebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπέδαε, a V. πεδάω, *impedio*.

Πεδαμειβέμεναι, *mutare*, Præſ. Inf. act. *Æol.* & *Dor.* pro μεταμείβειν, a Verbo μεταμείβω.

Πεδᾶσαι, *impediuiſſe, nexuiſſe*, a. 1. Inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, a Verbo πεδάω.

Πεδέρχεσθαι, *poſt accedere*, vel *perſequi, conſectari*, Præſ. Inf. med. *Æol.* pro μετέρχεσθαι, a Verbo μετέρχομαι.

Πέδησα, *impediui*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, a Verbo πεδάω.

Πεζομάχαν, *eum, qui pedeſtri prælio depugnat, peditem*, Acc. ſing. *Dor.* pro πεζομάχην, πεζομάχης.

Πεῖθ' pro πεῖθε, *perſuadebat*, 3. ſing. Imperf. Indic. act. *Ion.* pro ἔπειθε, a Verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πειθέμεναι, *perſuadere*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro πείθειν, a Verbo eod.

Πείθεο, *obtempera*, 2. ſing. Præſ. Imper. paſſ. *Ion.* pro πείθεσο, a Verbo eod.

Πείθοντο, *perſuadebantur, obſecundabant, parebant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο, a Verbo eod.

Πείθευ, *obtempera*, 2. ſing. Præſ. Imper. *Att.* & *Ion.* pro πείθεσο, a Verbo eod.

Πειθώμεσθα, *pareamus*, 1. plur. Præſ. Coniunct. paſſ. *Dor.* pro πειθώμεθα, a Verbo eodem.

Πεινῇ, *eſurit*, 3. ſing. Præſ. Indic. act. Verbi πεινάω, *eſurio*.

Πεινᾶντι, *eſurienti*, Dat. ſing. Præſ. Part. act. *Dor.* pro πεινῶντι, *contr.* ex πεινάοντι, a V. eod. vel pro πεινάεντι, a πεινάεις, πεινάεντος, *famelicus*

Πεινῇ

Πεινῆν, *esurire*, Præſ. Inf. act. *Att.* & *Dor.* pro πεινῆν, ex πεινάειν, a Verbo eod.

Πειρασθείη, *tentatus ſit*, 3. ſing. a. 1 Opt. paſſ. Verbi πειράω, *tento*.

Πείραντα, *eum, qui fixit, transfixit*, Acc. ſing. aor. 1. Part. act. Verbi πειρω vel πείρω, *figo*.

Πειρᾶσαι, *tentaſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi πειράω vel πειράζω, *tento*.

Πειράτω, *tentato*, 3. ſing. Præſ. Imperf. act. *contr.* pro πειραέτω, a Verbo πειράω, *tento*.

Πειρηθῆναι, *tentatum eſſe*, a. 1. Inf. paſſ. Verbi eiusdem.

Πείρησαι, *experire, fac periculum*, 2. ſing. a. 1. Imper. med. Verbi eiusd.

Πειρῶ, *tenta*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *contr.* pro πειράου, a Verbo eodem.

Πειρῴατο, *tentent*, 3. pl. Præſ. Opt. med. *Ion.* pro πειρῷντο, *contr.* ex πειραοίντο, a Verbo eodem.

Πεῖσαι, *irrigare*, ſeu *irrigaſſe*, aor. 1. Inf. act. *Poet.* pro πῖσαι, a Verbo πίω, *irrigo*.

Πείσαις, *qui irrigauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro πίσας, a Verbo eod.

Πείσας, *qui perſuaſit*, aor. 1. Part. act. Verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πείσεαι, *obedies*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro πείσεσαι, a Verbo eod.

Πεισέμεν, *perſuaſurum eſſe*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro πείσειν, a Verbo eod.

Πείσῃ, *obedies*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro πείσεσαι; vel *perſuaſerit*, 3. ſing. a. 1. Coniunct. act. Verbi eiusd.

Πελάγεσσι, *maribus*, Dat. pl. *Ion.* pro πελάγεσι, a πέλαγος, *pelagus*.

Πέλασαν, *appulerunt, acceſſere*, 3. plur. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐπέλασαν, a Verbo πελάζω, *propinquo, applico*.

Πελασθεῖσα, *quæ acceſſit, applicata eſt*, aor. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi eiusd.

Πελάσσαις, *qui applicauit, qui appropinquauit*, aor. 1. Part. act. *Poet.* & *Æol.* pro πελάσας, a Verbo eod.

Πελειάδεσσι, *columbis*, Dat. pl. *Ion.* pro πελειάσι, a πελειάς, *columba*.

Πελέκκησα, *ſecui, ſecuri cecidi, dolaui*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐπελέκησα, a Verbo πελεκάω.

Πελεμίζετ' pro πελεμίζετο, *mouebatur, quatiebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπελεμίζετο, a Verbo πελεμίζω, *moueo, quatio*.

Πελεμίχθην, *reuerſus ſum*, a. 1. Ind. paſſ. Verbi eiusdem.

Πέλεν, *exſiſtebam*, vel *eram*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔπελον, a Verbo πέλω, *ſum, exſiſto*.

Πέλεσκε, *exſiſtebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔπελε, a Verbo eod.

Πέλευ, *es*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Dor.* pro πέλου, a Verbo eod.

Πέλοντο, *erant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, a Verbo eod.

Πέμποισαι, *mittentes*, Nom. plur. Præſ. Part. act. fem. gen. *Dor.* pro πέμπουσαι, a πέμπω, *mitto*.

Πέμπον, *mittebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον, a Verbo eod.

Πεμπτάμερον, *eum, qui quinque dierum eſt*, Acc. ſing. *Ion.* & *Dor.* pro πεμφθήμερον, a πεμπθήμερος, *qui quinque dierum eſt*.

Πέμψαν, *miſerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, a Verbo πέμπω, *mitto*.

Πεμψεῖς, *mittes*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro πέμψεις, a Verbo eod.

Πένεσθαι, *laborare*, Præſ. Inf. med. Verbi πένομαι, *laboro*.

Πένηαι, *labores*, 2. ſing. Præſ. Coniunct. med. *Ion.* pro πένησαι, a Verbo eod.

Πένθει, *luge*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. *contr.* pro πένθεε, a Verbo πενθέω, *lugeo*.

Πενθήμεναι, *lugere*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro πενθῆναι, a πένθημι, *lugeo*.

Πένοντο, *faciebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, a Verbo πένομαι, *facio*.

Πεντόζοιο, *manus*, Gen. ſing. *Ion.* pro πεντόζου, a πέντοζος, *quinque ramis diſtantibus diſtinctus*.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *totonderit*, 3. ſing. aor. 1. Optat. med. Verbi πέκω, *tondeo*.

Πεξῶ, *tondebo*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro πέξω, a Verbo eod.

Πεπάγασι, *compegerunt*, vel *ſteterunt fixi & ſtabiles*, 3. plur. Perf. Ind. med. *Dor.* pro πεπήγασι, a Verbo πήγνυμι.

Πεπαθυῖαν, *paſſam*, Acc. ſing. Perf. Part. act. f. g. *per Syncop.* pro πεπαθηκυῖαν, a Verbo πάσχω, *patior*, vel potius med. a πάθω.

Πεπαλαγμένος, *pollutus, inquinatus*, Nom. ſing. Part. Perf. paſſ. Verbi παλάσσω, *polluo*.

Πεπάλακτο, *inquinatus erat*, 3. ſing. Pluſqu. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο, a Verbo eod.

Πεπάλαχθι, *agitatus eſto*, 2. ſing. Perf. Imper. paſſ. Verbi eiusd. qua *agito* ſignificat.

Πεπαλὼν, *qui vibrauit*, a. 2. Part. act. *Ion.* pro παλὼν, a Verbo πάλλω, *vibro*, vel πεπάλω.

Πεπᾶναι, *coxiſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi πεπαίνω.

Πεπαρέμεν, *tranſiiſſe*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro παρεῖν, a Verbo πείρω, *tranſeo*, vel πεπάρω, vbi eſt Præſens.

Πεπάρθαι, *traiectum eſſe*, Perfect. Infinit. paſſ. a Verbo eodem.

Πεπαρῴνηκε, *inſultauit, affecit contumelia*, 3. ſing. Perf. Ind. act. *Att.* pro παρῴνηκε, a Verbo παροινέω, *pecco per vinolentiam*.

Πέπασμαι, *adquiſiui*, Perf. Ind. paſſ. *Poet.* pro πέπαμαι, a Verbo πάομαι, *adquiro, poſſideo*.

Πέπαυμαι, *deſii*, Perf. Ind. paſſ. Verbi παύομαι, *ceſſo*.

Πεπείθαται, *perſuaſi ſunt*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro πεπεισμένοι εἰσὶ, a Verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πεπείθοντο, *parebant*, 3. plur. Imperf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπείθοντο, a Verbo eod. vel πεπείθω.

Πεπείρηται, *expertus*, ſ. *tentatus eſt*, 3. ſingul. Perf. Ind. paſſ. Verbi πειράω, *tento*.

Πεπείσθω, *perſuaſum ſibi habeat*, 3. ſing. Perf. Imper. paſſ. Verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πεπερακέναι, *finiiſſe*, Perf. Infin. act. Verbi περαίνω, *finio*.

Πεπερημένον, *venditum*, Accuſ. ſing. Perf. Part. paſſ. Verbi περάω, *vendo*.

Πέπηγε, *concreuit, induruit, fixus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. med. Verbi πηγω pro πήγνυμι.

Πεπηδηκέναι, *ſaltaſſe*, Perf. Inf. act. Verbi πηδάω, *ſalio*.

Πεπιεσμένον, *preſſum*, Acc. ſing. Perf. Part. paſſ. Verbi πιέζω, *premo*.

Πεπιθεῖν, *induxiſſe perſuadendo*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro πιθεῖν, a Verbo πείθω vel πεπείθω.

Πεπιθήσεις, *perſuadebis*, 2. ſing. fut. 1. Ind. act. a Verbo πεπιθέω, *perſuadeo*.

Πέπιθμεν, *perſuaſimus*, 1. pl. a. 2. Ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπεπίθομεν, a Verbo eod. πεπείθω.

Πεπίθοιμεν, *ſuaſiſſemus*, 1. plur. aor. 2. Opt. act. *Ion.* pro πιθοιμεν, a Verbo πείθω.

Πέπιθον, *perſuaſi*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον, a Verbo eod. vel pro ἐπεπίθομεν, a πεπείθω.

Πέπλασαι, *fictus eſt*, 3. ſing. Perfect. Ind. paſſ. Verbi πλάσσω, *fingo*.

Πεπλάτυνται, *dilatati ſunt*, 3. plur. Perf. Ind. paſſ. Verbi πλατύνω, *dilato*.

Πεπληγέμεν, *percutere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro πεπλήγειν, a Verbo πεπλήγω, *percutio*.

Πέπληγε, *percutiebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγε, a Verbo eod. vel Perf. med. a πλήττω.

Πέπληντο, *impleti erant*, 3. pl. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion* pro ἐπέπληντο, a Verbo πίμπλημι, *impleo*, ab antiquo πλέω.

Πεπλησιακότες, *qui appropinquauerunt*, Nom. plur. Perf. Part. act. Verbi πλησιάζω, *appropinquo*.

Πεπλύσθαι, *lotum eſſe*, Perf. Infin. paſſ. Verbi πλύνω, *lauo*.

Πέπλως, *peplos*, Acc. plur. *Dor.* pro πέπλους, a πέπλος, *peplus*.

Πεπνυμενον, *prudentem*, Acc. ſing. Perf. Part. paſſ. Verbi πνύω, *ſpiro*, vnde πνῦμαι, *ſapio*. vel pro πεπινυμένον, a πινύω.

Πέπνυσο, *ſapito*, *ſapiens eſto*, 2. ſing. Perfect. Imper paſſ. Verbi eiusd.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confiſus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. med. Verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πέπομφε, *miſit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. *Att.* pro πέπεμφε, a πέμπω, *mitto*.

Πέπονας, *laboraſti*. 2. ſing. Perf. Ind. med. Verbi πονέω, *laboro*, ab antiquo πένω, πένομαι.

Πεποναμένως, *elaboratus*, Acc. plur. Perf. Part. paſſ. *Dor.* pro πεπονημένους, a Verbo πονέω, *laboro*.

Πέπονθε, *paſſus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. med. Verbi πάσχω, *patior*, ab antiquo πένθω.

Πέπορδα, *pepedi*, Perf. Ind. med. Verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, *prebuiſſe*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro πορεῖν, a Verbo πόρω, vel πεπόρω, *præbeo*.

Πεπόρευσο, *profectus eſto*, 2. ſing. Perf. Imper. paſſ. Verbi πορεύομαι, *eo*, *proficiſcor*.

Πεπόσθαι, *bibitum eſſe*, Perfect. Inf. paſſ. Verbi πόω pro πῶμι, *bibo*.

Πέποσθε, *laborauiſtis*, 2. plur. Perf. Ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπόνησθε, a Verbo πονέω, *laboro*.

Πεποτέαται, *volarunt*, 3. pl. Perf. paſſ. *Ion* pro πεπότηνται, a Verbo πετάομαι, vel ποτάω, *volo*.

Πεπότητο, *volauerat*, 3. ſing. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπότητο, a Verbo eod.

Πέπρακε, *terminauit*, vel *vendidit*, 3. ſing. Perf Ind. act. *per Sync.* pro πεπέρακε, a Verbo περάω, *termino*, vel a πιπράσκω pro πράω, *vendo*.

Πεπρᾶσθαι, *venditum eſſe*, Perf. Ind. paſſ. Verbi πιπράσκω, *vendo*.

Πεπρῆσθαι, *Ionice*, idem quod πεπρᾶσθαι.

Πεπρησμένου, *incenſi*, Gen. ſing. Perf. Part. paſſ. Verbi πρήθω, *incendo*.

Πέπρωμαι, *fato deſtinatus ſum*, Perf. Ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπεράτωμαι, a Verbo περατόω, *deſtino*, vel a πρόω pro περόω.

Πέπταμαι, *expanſus ſum*, 1. ſing. Perf. Ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπέτασμαι, a Verbo πετάζω *expando*.

Πεπτεῶτα, *lapſum*, Acc. ſing. Perf. Part. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro πεπτωκότα, a Verbo πίπτω pro πτόω, *cado*, vel pro πεπετῶτα ab antiquo πέτω.

Πεπτηῶτα, *lapſum*, Acc. ſing. Perf. Part. act. *Ion.* pro antecedente πεπτεῶτα.

Πέπτωκας, *cecidiſti*, 2. ſing. Perf. Ind. act. Verbi πίπτω pro πτόω, *cado*.

Πεπτῶτα, *lapſum*, Acc. ſing. Part. Perf. *per Syn*c. pro πεπτωκότα, a Verbo eod. vel pro πεπτεῶτα.

Πεπύθωνται, *interrogauerint*, 3. pl. a. 2. Conj. med. *Ion.* pro πύθωνται, a Verbo πεύθομαι pro πυνθάνομαι, *interrogo*, vel Præſ. a πεπύθω.

Πεπυρωμένον, *inflammatum*, Accuſ. ſing. Perf. Part. paſſ. Verbi πυρόω, *inflammo*, *excalefacio*.

Πεπύσθην, *audierant*, 3. dual. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a Verbo πυνθάνομαι, *audio*, *reſciſco*, ab antiquo πύθω vel πεύθω.

Πέπυσμαι, *audiui*, *reſciui*, Perf. Ind. paſſ. Verbi eiusdem.

Πέπωκα, *bibi*, Perfect. Ind. act. Verbi πόω pro πίνω, *bibo*.

Περάαν, *penetrare*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a Verbo περάω, *tranſeo*.

Περάσαις, *qui tranſiit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro περάσας, a Verbo eod,

Περάτεσσι, *finibus*, Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis*, *terminus*.

Πέρην, *Ion.* pro πέραν, *vltra*.

Περῆσαι, *tranſiiſſe*, aor. 1. Inf. act. *Ion.* Verbi περάω, *tranſeo*.

Πέρθαι, *vaſtatum eſſe*, Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro πεπέρθαι, a Verbo πέρθω, *vaſto*.

Πέρι pro περίεστι, *ſupereſt*.

Περίαχεν, *inſonuit*, 3. ſingul. aor. 2. Indic. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro περίηχε, a Verbo περιηχέω, *inſono*, *circumſono*, vel pro περιίαχεν, a Verbo ἰάχω.

Περιβῆναι, *protexiſſe*, ſ. *circumeundo*, ſeu *ſuperſtando diuaricatis cruribus*, aor. 2. Inf. act. Verbi περιβαίνω pro περιβάω, περιβῆμι.

Περιδδείσασαν, *veritam*, Acc. ſing. aor. 1. Part. act. *Poet.* pro περιδείσασαν, a Verbo περιδείδω, *vereor*.

Περιδραμόντας, *eos*, *qui circumcurrerunt*, Accuſ. plur. aor. 2. Part. act. Verbi περιδρέμω pro περιτρέχω, *circumcurro*.

Περιέδραμε, *circumcurrit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Περιεζωσμένον, *præcinctum*, Acc. ſing. Perf. Part. paſſ. Verbi περιζώννυμι pro περιζώω.

Περιέθηκ

Περιέθηκε, *circumposuit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi περιτίθημι, *circumpono*.

Περιειληθεῖσα, *inuoluta*, a. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi περιειλέω, *inuoluo*.

Περιειλήφασι, *complexi ſunt*, 3. pl. Perf. Ind. act. *Att.* pro περιλελήφασι, a Verbo περιλήβω pro περιλαμβάνω, *complector*.

Περιέκρυβε, *occultauit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi περικρύπτω, *occulto*.

Περιέλαι, *aufer*, 2. ſing. a. 1. Imper. med. a Verbo περιαιρέω pro περιέλω, *aufero*, *detraho*, *deſtringo*.

Περιέλειχον, *circumlingebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi περιλείχω, *circumlingo*.

Περιέλοις, *abſtuleris*, 2 ſing. a. 2. Opt. act. Verbi περιαιρέω, *aufero*, ab antiquo, ἕλω.

Περιέπεσον, *inciderunt*, 3. pl. a. 2. Ind. act. Verbi περιπίπτω pro antiquo πέτω, *incido*.

Περιεσπᾶτο, *diſtrahebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. *contr.* pro περιεσπάετο, a Verbo περισπάω, *diſtraho*.

Περιέσπον, *diſtraxi*, *auulſi*, a. 2. Ind. act. Verbi eiusd. vel Imperf. ant. a περιέσπω aut. περιέπω, *colebam*, *officiis demerebar*.

Περιέσσασθαι, *induiſſe*, a. 1. Inf. med. *Poet.* pro περιέσασθαι, a Verbo περιέννυμι pro περιέω.

Περιεσταλμένος, *circumcirca indutus*, Perf. Part. paſſ. Verbi περιστέλλω, *induo*.

Περιέστη, *circumſtetit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi περιίστημι pro ant. περιστάω.

Περιέστραψε, *circumfulſit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. Verbi περιστράπτω pro περιαστράπτω, *circumfulgeo*.

Περιεστῶτα, *eum*, *qui circumſtetit*, Acc. ſing. Perf. Part. act. *Ion.* & *Att.* pro περιεστηκότα, vel in medio περιεσταότα, a Verbo περιίστημι.

Περιέσχε, *occupauit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. Verbi περιέχω pro περισχέω, *occupo*.

Περιετέτμητο, *circumciſus erat*, 3. ſing. Pluſqu. Ind. paſſ. Verbi περιτέμνω, ab ant. τμάω.

Περιέτυχεν, *adeptus eſt*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo περιτεύχω pro περιτυγχάνω, *adipiſcor*, *incido*.

Περιέφθησαν, *ambiti ſunt*, 3. pl. a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* pro περιείφθησαν, a Verbo περιέπω, *proſequor officioſitate*, *ambitione*.

Περιεώρα, *circumſpiciebat*, vel *contemnebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro περιεώραε, a Verbo περιοράω.

Περίζωσαι, *praecingere*, *indue tibi cingulum*, 2. ſingul. a. 1. Imper. med. Verbi περιζώννυμι, ab antiquo, ζόω, *cingo*.

Περιῆγεν, *circumduxit*, 3. ſing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a V. περιάγω, *circumduco*.

Περιῄειν, *acceſſeram*, *circumiueram*, Pluſqu. Ind. med. Verbi περίειμι.

Περιηλυτεύεσθε, *circumite*, 2. plur. Præſ. Imper. med. Verbi περιηλυτεύω, *circumeo*.

Περιήνεικε, *circumtulit*, 3. ſingul. Perf. Ind. act. *Ion.* pro περιήνεγκε, a Verbo περιφέρω pro περιενέγκω, antiquo.

Περιῃρεῖτο, *auferebatur*, *deſtringebatur*, *ſpoliabatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. *contr.* pro περιῃρέετο, a Verbo περιαιρέω.

Περιήστραφα, *circumfulſi*. Perf. Ind. act. Verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo*.

Περιθεὶς, *qui circumpoſuit*, *ſepſit*, a. 2. Part. act. Verbi περιτίθημι pro περιθέω, *circumpono*.

Περιιδέμεναι, *ſcire*, ſeu *ſciuiſſe ſupra*, vel, *contempſiſſe*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro περιιδεῖν, a Verbo περιείδω.

Περιίδῃς, *contempſeris*. 2. ſing. aoriſti eiusd. in Coniunct.

Περιϊοῦσαν, *circumeuntem*, Acc. ſing. a. 2. Part. act. f. g. Verbi περίειμι.

Περιϊστάμενος, *circumſtans*, Præſ. Part. med. Verbi περιΐσταμαι.

Περικαλλῆ, *perpulcrum*, Acc. ſing. *contr.* pro περικαλλέα, a περικαλλής.

Περικατῆσθαι, *obſidere*, Præſ. Inf. med. *Ion.* pro περικαθῆσθαι, a Verbo περικάθημαι, *obſideo*.

Περικήδεο, *curam gere ſingularem*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* pro περικήδεσο, a Verbo περικήδομαι.

Περικλασθέντων, *vndique fractorum*, Gen. plur. a. 1. Part. paſſ. Verbi περικλάω, vel *vndique clauſorum*, *Dor.* pro περικλεισθέντων, a περικλείω.

Περικλῄειν, *circumcludere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro περικλείειν, a Verbo eodem.

Περιμαρνάμεθ' pro περιμαρνάμεθα, *propugnamus*, 1. pl. Præſ. Ind. med. Verbi περιμάρναμαι.

Περιναιετάωσι, *circumhabitent*, 3. pl. Præſ. Coni. act. Verbi περιναιετάω.

Περινισσομενάων, *circumitantium*, Gen. pl. Part. Præſ. med. f. g. *Æol.* pro περινισσομένων, a Verbo περινίσσομαι.

Περιορᾷν, *circumſpicere*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro περιοράειν, a Verbo περιοράω.

Περιπαρῆναι, *traiectum*, *confoſſum*, *tranſſixum eſſe*, aor. 2. Infinit. act. Verbi περιπείρω, *traiicio*.

Περιπάτει, *circum ambula*, 2. ſingul. Præſ. Imperat. act. *contr.* pro περιπάτεε, a Verbo περιπατέω.

Περιπατοίης, *obambules*, 2. ſing. Præſ. Opt. act. *Att.* pro περιπατοῖς, a Verbo eod.

Περιπεπτωκέναι, *incidiſſe*, Perf. Ind. paſſ. Verbi περιπίπτω pro περιπτόω, *incido*.

Περιπεσὼν, *qui incidit*, a. 2. Part. act. Verbi eiusdem περιπίπτω pro περιπέτω.

Περιπεφλευσμένων, *ambuſtorum*, Gen. plur. Perf. Part. paſſ. Verbi περιφλεύω pro περιφλύω, *amburo*.

Περιπλόμενος, *qui circumuoluitur*, Præſ. Part. paſſ. *per Syncop.* pro περιπελόμενος, a Verbo περιπέλω, *circumuerto*.

Περιστείωσι, *circumſtent*, ſeu *circumſteterint*, 3. plur. aor. 2. Coniunct. actor. *Poet.* & *Ion.* pro περιστέωσι & hoc pro περιστῶσι, a Verbo περιίστημι.

Περιστονάχιζεν, *circumquaque ingemiſcebat*, 3. ſingular. Imperfect. Indicat. actiu. *Ionice*, & cum ν ἐφελκ. pro περιεστονάχιζε, a Verbo περιστοναχίζω.

Περιστρωφᾶσθαι, *circumuerti*, Præſ. Inf. paſſ. *Ion.* pro περιστρέφεσθαι, a Verbo περιστρωφάω, pro quo in vſu eſt, περιστρέφω.

Περίσχεο, *auxiliare*, *firmiter amplectere*, *tuere*, 2. ſing. a. 2. Imper. med. *Ion.* pro περίσχεσο, a Verbo περιέχω pro περισχέω.

Περι-

Περιταμνέμεν, *incidere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro περιτέμνειν, a Verbo περιτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, *incido, circumcido.*

Περιτέθεικας, *attribuiſti*, 2. ſing. Perf. Ind. act. Verbi περιτίθημι, *attribuo.*

Περιτεμεῖν, *incidiſſe, circumcidiſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi περιτέμνω, *circumcido.*

Περιτραπείσης, *conuerſae*, Gen. ſing. a. 2. Part. paſſ. Verbi περιτρέπω, *conuerto.*

Περιτροπέων, *reuertens*, Præſ. Part. act. *Ion.* pro περιτροπάων, a Verbo περιτροπάω, *conuerto.*

Περιτυχὼν, *qui caſu accidit*, a. 2. Part. act. Verbi περιτυγχάνω, pro περιτεύχω.

Περιφανῇ, *circumquaque conſpectus fuerit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. paſſ. Verbi περιφαίνομαι, *vndique conſpicior.*

Περιφθάντα, *eum, qui anteuertit*, Acc. ſing. a. 2. Part. act. Verbi περίφθημι pro περιφθάω, *anteuerto.*

Περιψιλεῖν, *circumcirca nudare*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro περιψιλέειν, a Verbo περιψιλόω.

Περνὰς, άντος, *vendens*, Præſ. Part. act. Verbi πέρνημι, *vendo.*

Περονᾶσθαι, *fibula nectere*, Præſ. Inf. med. *contr.* pro περονάεσθαι, a Verbo περονάω.

Περῤῥεθήκατο, *circumpoſuit*, 3. ſing. a. 1. Ind. med. *Poet.* pro περιεθήκατο, a Verbo περιτίθημι.

Πέρσαι, *vaſtaſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi πέρθω, *vaſto.*

Περεῖ, *transfiget*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi πείρω, *transfigo.*

Περῶν, *tranſiens*, Præſ. Part. act. *contr.* pro περάων, a Verbo περάω, *tranſeo.*

Πέσεν, *cecidit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔπεσε, a Verbo πίπτω pro πέτω, *cado.*

Πεσέεσθαι, *caſurum eſſe*, f. 2. Inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι, a Verbo eod.

Πεσέμεν, *cecidiſſe*, aor. 2. Inf. act. ſed *Ion.* formatus, pro πεσεῖν.

Πεσέτωσαν, *decidant, deciduntо*, 3. pl. a. 2. Imper. act. Verbi eiusd.

Πεσεῦμαι, *cadam*, f. 2. Ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι, a Verbo eod.

Πέσῃσι, *ceciderit*, 3. ſing. aor. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro πέσῃ, a Verbo eodem.

Πέσομεν, *cecidimus*, 1. pl. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐπέσομεν, a Verbo eodem.

Πεσσέμεν, *concoquere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, a Verbo πέσσω, *concoquo.*

Πέτασαν, *expanderunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, a Verbo πετάζω, *expando.*

Πετεεινοῖσι, *volucribus*, Dat. pl. *Poet.* pro πετεινοῖς, a πετεινὸς, *volucris.*

Πετέσθην, *volabant*, 3. dual. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐπετέσθην, a Verbo πέτομαι, *volo.*

Πέτευ, *vola*, 2. ſing. Præſ. Imperf. *Dor.* pro πέτου, a Verbo eod.

Πέτηται, *volet*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. Verbi eiusd.

Πετράεσσα, *Dor.* pro πετρήεσσα, *ſaxoſa*, a πετρήεις, *ſaxoſus.*

Πετρηέσσῃ, *ſaxoſae*, Dat. ſing. ab eod.

Πεύθετο, *intelligebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, a Verbo πεύθομαι, *audio, intelligo, percunctor.*

Πευθοίατο, *audirent*, 3. plur. Præſ. Opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο, a Verbo eod.

Πευσεῖσθε, *audietis*, 2. plur. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, a Verbo eod.

Πέφαμαι, *interii*, Perf. Ind. paſſ. *Dor.* pro πέφημαι, a φάω, *occido.*

Πέφαμμαι, *apparui*, Perf. Ind. paſſ. Verbi φαίνω, *oſtendo.*

Πεφαργμένον, *obſtructum*, Acc. ſing. Part. Perf. paſſ. *per Metathes.* pro πεφραγμένον, a Verbo φράσσω, *ſepio, munio.*

Πέφασμαι, *apparui*, Perf. Ind. paſſ. *Att.* pro πέφαμμαι, a φαίνω, *oſtendo*, vnde φαίνομαι, *appareo*, vel a φάω, quod idem ſignificat.

Πεφειδήσεαι, *parces*, 2. ſing. Paulo-poſt-f. Ind. *Ion.* pro πεφειδήσεσαι, a Verbo φειδέω obſoleto, *parco.*

Πεφείσεται, *parcet*, 3. ſing. Temporis eiusdem, a Verbo φείδομαι.

Πεφευγέναι, *fugiſſe*, Perf. Ind. med. Verbi φεύγω, *fugio.*

Πεφευγοίην, *fugerim*, Perf. Opt. med. *Att.* pro πεφεύγοιμι, a Verbo eodem.

Πέφηνε, *viſus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. med. *Att.* pro πέφανε, a Verbo φαίνω, *oſtendo.*

Πεφήσεαι, *occideris*, 2. ſing. Paullo-poſt-fut. Ind. *Ion.* pro πεφήσεσαι, a Verbo φάω, *occido.*

Πεφήσεται, *apparebit*, 3. ſing. Paullo-poſt-fut. Ind. Verbi φάω, ſiue φαίνω, *oſtendo.*

Πεφιδέσθαι, *pepercisse*, a. 2. Inf. med. *Ion.* pro φιδέσθαι, a Verbo φείδομαι, *parco*, vel potius a πεφείδω.

Πεφίδοιτο, *parcat*, 3. ſing. a. 2. Opt. med. *Ion.* pro φίδοιτο, a Verbo eodem.

Πεφιλαμένον, *amatum*, Acc. ſing. Perf. Part. paſſ. *Dor.* pro πεφιλημένον, a Verbo φιλέω, *amo.*

Πεφίμωσο, *obmuteſce*, 2. ſing. Perf. Imper. paſſ. Verbi φιμόω, *os occludo.*

Πέφνον, *interemi*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔπεφνον, a Verbo φένω pro πεφένω, *interimo.*

Πεφοβήατο, *territi erant*, 3. pl. Plusq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόβηντο, a Verbo φοβέω, *terrefacio.*

Πεφόρητο, *latus erat*, 3. ſing. Plusq. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεφόρητο, a Verbo φορέω, *fero.*

Πέφραδας, *locutus es*, 2. ſing. Perf. Ind. med. Verbi φράζω, *loquor.*

Πεφράδαται, *dicti ſunt*, 3. pl. Perf. Ind. paſſ. *Ion.* pro πεφρασμένοι εἰσὶ, a Verbo eod.

Πεφράδατο, *dicti erant*, 3. plur. Pluſq. Ind. paſſ. *Ion.* pro πεφρασμένοι ἦσαν, a Verbo eod.

Πέφραδεν, *dixit, locutus eſt*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔφραδε, a Verbo eod. vel potius Perf. med. aut Imperf. act. *Ion.* pro ἐπέφραδεν, a πεφράδω.

Πεφραδέμεν, *locutum eſſe*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro φραδεῖν, a Verbo eod. vel Infin. Præſ. act. a Verbo πεφράδω.

Πεφραδέτην, *locuti ſunt*, 3. dual. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro φραδέτην, a Verbo eod.

Πέφραδμαι, *dictus ſum*, Perf. Ind. paſſ. *Dor.* pro πέφρασμαι, a Verbo eod. φράζω, vel pro πεφράδημαι, *per Sync.* a πεφραδέω pro πεφράδω.

Πέφρικαι, *horrui*, Perf. Ind. act. *Ion.* pro πέφρικα, a Verbo φρίσσω, *horreo.*

Πέφρικαν,

ιέφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. Perf. eiusd. *Chalcidice*, pro πεφρίκασι, a Verbo eod.

ιέφυας, *natus es*, 2. ſing. Perf. Ind. med. Verbi φύω, *naſcor*.

ιεφυγμένος, *qui fugit*, Perf. Part. paſſ. Verbi φεύγω, *fugio*.

ιέφυζε, *fugit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, a Verbo eod.

ιέφυκα, *exſtiti*, Perf. Ind. act. Verbi φύω, *ſum naſcor*.

ιεφύκειν, *natus eram*, Plusqu. Ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν, a Verbo eod.

ιεφυλαγμένος, *obſeruans cautus*, & *qui obſeruatus eſt*, Part. Perf. paſſ. Verbi φυλάσσω, *obſeruo, cuſtodio*.

ιεφύλαξο, *obſeruatus eſto*, item *obſeruato, caue*, 2. ſing. Perf. Imper. paſſ. Verbi eiusd.

ιεφύρθαι, *mixtum eſſe*, Perf. Inf. paſſ. Verbi φύρω, *miſceo*.

ιεφωρακὼς, *qui in furto*, vel *ſcelere quocunque deprehendit*, Perf. Part. act. Verbi φωράω.

ιεφωρημένον, *in furto deprehenſum*, Acc. ſing. Part. Perf. paſſ. Verbi eiusd.

Πηδήσαις, *qui ſaltauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro πηδήσας, a Verbo πηδάω, *ſalto*, vel *ſalio*.

Πήλασα, *quae vibrauit*, a. 1. Part. act. f. g. Verbi πάλλω, *vibro*.

Πῆλε, *vibrauit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε, a Verbo eod.

Πηληιάδεω, *Pelidae*, Gen. ſing. *Ion.* pro Πηλείδου, a Πηλείδης, *Pelides*.

Πῆλον, *vibraui*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον, a Verbo πάλλω, *vibro*.

Πημανθῆναι, *laeſum eſſe*, a. 1. Inf. paſſ. Verbi πημαίνω, *laedo*.

Πημήνειας, *laeſeris*, 2. ſing. aor. 1. Opt. act. *Æol.* pro πημήναις, a Verbo eod.

Πηξάμενοι, *qui compegerunt*, Nom. pl. a. 1. Part. med. Verbi πήγνυμι pro πήγω, *compingo*.

Πῆξε, *infixit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔπηξε, a Verbo eod.

Πησόμενον, *paſſurum*, Acc. ſing. f. 1. Part. med. Verbi πήθω, *patior*, vel pro πεισόμενον.

Πῆχθεν, *fixi ſunt*, 3. plur. a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐπήχθησαν, a Verbo πήγνυμι pro πήγω ſ. πήσσω, *figo*.

Πιανάτω, *pinguefacito*, 3. ſing. a. 1. Imper. act. Verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, *qui prehendit*, a. 1. Part. act. *Dor.* pro πιάσας, a Verbo πιάζω, *prehendo*.

'πιβάλῃς, *iniicias*, 2. ſing. aor. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro ἐπιβάλῃς, ob Vocalem longam antecedentem, per Apoſtrophum non extrudendam, a Verbo ἐπιβάλλω, *iniicio*.

Πιδηέσσης, *ſcatebris abundantis*, Gen. ſing. f. g. a πιδήεις, *per Syncop.* pro πιδακόεις, *ſcatebris abundans*.

Πίε, *bibe*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. Verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πιέειν, *bibere*, ſ. *bibiſſe*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro πιεῖν, a Verbo eod.

Πιέζευν, *premebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπίεζον, a Verbo πιέζω, *premo*.

Πίῃ, *abſorbeat*, *bibat*, 3. ſing. aor. 2. Coniunct. Verbi πίω vel πίνω.

Πίησθα, *biberis*, 2. ſing. a. 2. Coniunct. act. *Æol.* pro πίῃς, a Verbo eod.

Πίθεσθ' pro πίθεσθε, *perſuadeamini*, 2. pl. aor. 2. Imper. med. Verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. aor. 2. Imper. med. Verbi eiusd. *Att.* pro πιθέσθωσαν.

Πιθῆαι, *perſuaſus ſis*, *obedias*, 2. ſing. aor. 2. Coniunct. med. *Ion.* pro πιθῆσαι, a Verbo eod.

Πίθηται, *paruerit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. med. Verbi eiusd.

Πίθι, *bibe*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. Verbi πίνω, *bibo*, quaſi a πῖμι.

Πιθοίατο, *credant*, 3. pl. a. 2. Opt. med. *Ion.* pro πίθοιντο, a Verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πίθοιο, *dolii*, Gen. ſing. *Ion.* pro πίθου, a πίθος, *dolium*, vel *obſecundes*, *obtemperes*, 2. ſing. Opt. aor. 2. med Verbi πείθω.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐπιθόμην, a Verbo πείθω, *perſuadeo*.

Πίθον, *perſuaſi*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον, a Verbo eod.

Πικρὴν, *amaram*, Acc. ſing. f. g. *Ion.* pro πικρὰν, a πικρὸς, *amarus*.

Πιλνᾷ, *deiicit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro πιλνάει, a Verbo πιλνάω, *deiicio*.

Πίλνατο, *appropinquabat*, 3. ſingul. Imperf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίλνατο, a Verbo πίλναμαι, *appropinquo*, a πίλνημι.

Πιμπλάνεται, *impletur*, 3. ſing. Præſ. Ind. paſſ. Verbi πίμπλημι, *impleo*, proprie a πιμπλάνω.

Πίμπλαντ' pro πίμπλαντο, *plena erant*, 3. plur. Imperf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπίμπλαντο, Verbi eiusdem.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Nom. pl. Part. Præſ. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι, a Verbo eod. vel potius a πιμπλέω.

Πίμπλη, *imple*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. *Att.* pro πίμπλαθι, a Verbo eod.

Πιμπρᾶσα, *incendens*, Præſ. Part. act. f. g. Verbi πίμπρημι, *incendo*.

Πῖν' pro πῖνε, *bibe*, 2. ſing. Præſ. Imperat. act. Verbi πίνω, *bibo*.

Πίνεθ' ob ſequentem adſpiratam pro πίνετ', & hoc pro πίνεται, *bibitur*, 3. ſing. Præſ. Ind. paſſ. Verbi eiusd.

Πινέμεν, *bibere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro πίνειν, a Verbo eod.

Πίνετ' pro πίνετο, *bibebatur*, 3. ſingul. Imperfect. Indic. paſſ. *Ionice*, pro ἐπίνετο, a Verbo eodem.

Πίομαι, *bibam*, f. 2. Ind. med. pro πιοῦμαι, a πίνω pro πίω, *bibo*.

Πιοῦσαι, *quae biberunt*, Nom. plur. a 2. Part. act. f. g. Verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

Πίπτ' pro πίπτε, *cadebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔπιπτε, a Verbo πίπτω, *cado*.

Πίσαι, *potum praebere*, ſ. *praebuiſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi πίω vel πιπίσκω, *potum praebeo*.

Πίστεις, *argumenta*, Nom. pl. *contr.* pro πίστεες, a πίστις, *fides*.

Πίσει, *potabo*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi πίνω pro πίω, *bibo*.

'πιτάμῃς, *incidas*, 2. ſing. aor. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro ἐπιτάμῃς, a Verbo ἐπιτέμνω, *incido*, Conf. 'πιβάλῃς.

Πίτνα,

Πίτνα, *cadebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐπίτνας, a Verbo πιτνάω vel πίτνημι, *cado.*

Πίτναν, *cadebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπίτνασαν, a Verbo eod.

Πιφάσκεαι, *loqueris*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. *Ion.* pro πιφάσκεσαι, a Verbo πιφάσκομαι.

Πιφάσκεο, *loquere*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* pro πιφάσκεσο, a Verbo eod.

Πλαγχθέντας, *errantes*, Acc. pl. a. 1. Part. paſſ. Verbi πλάζω, *in errorem coniicio.*

Πλάγχθη, *errauit*, 3. ſing. a. 1. Ind. paſſ. Verbi eiusdem.

Πλακεῖσα, *inuoluta*, a. 2. Part. paſſ. f. g. Verbi τὸ πλέκω, necto.

Πλακοῦντα, *placentam*, Accuſ. ſing. *contr.* pro πλακόεντα, a πλακόεις, πλακοῦς, *placenta.*

Πλακῶ, *plicatus ſim*, a. 2. Coniunct. paſſ. Verbi πλέκω, *plico.*

Πλᾶξε, *percuſſit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔπληξε, a Verbo πλήσσω.

Πλάξιππον, *equorum agitatorem*, Acc. ſing. *Dor.* pro πλήξιππον, a πλήξιππος, *equorum agitator*, proprie *percuſſor*, *ſtimulator.*

Πλατυάσδοισα, *ore diducto pronuncians*, Præſ. Part. act. f. g. *Dor.* pro πλατυάζουσα, a Verbo πλατυάζω, *ore diducto loquor*,

Πλάω, *per Syncop.* pro πελάω, *appropinquo.*

Πλέας, *plures*, Acc. pl. *per Sync.* pro πλέονας, a πλέων pro πλείων, *amplior*, *copioſior*, vel potius pro πλέεας, a πλέης, *plenus*, vnde πλείων pro πλείων, & πλεῖστος pro πλέϊστος & πλεϊστερος, πλεϊστατος, pro πλεΐστερος & πλεΐστατος.

Πλεῖ, *nauiga*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. *contract.* pro πλέε, a Verbo πλέω, *nauigo.*

Πλείειν, *nauigare*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro πλέειν, a Verbo eodem.

Πλεῖθι, *nauiga*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. *per Paragog.* pro πλεῖ, a Verbo eod. vel pro πλέηθι, quaſi a πλέημι.

Πλείη, *plena*, Nom. ſing. f. g. *Ion.* pro πλέα, a πλέος, *plenus.*

Πλεῖν, *nauigare*, Præſ. Inf. act. *contr.* pro πλέειν, a Verbo πλέω, *nauigo.*

Πλεῖσαν, *plurimam*, Acc. ſing. fem. g. *Dor.* pro πλείστην, a πλεῖστος, *plurimus*, quod eſt Superl. a πολὺς, *multus*, vel potius a πλέης, V. πλέας.

Πλείες, *plures*, Nom. & Acc. pl. *Att.* & *Ion.* pro πλείονες & πλείονας, a πλείων, *copioſior.*

Πλείω, *ampliorem*, *maiorem*, Acc ſing. vel *plura*, Nom. plur. n. g. *Att.* & *Ion.* pro πλείονα, ab eodem.

Πλεκτοῖσι, *plicatis*, *confertis*, Dat. plur. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a πλεκτὸς.

Πλέον, *plus*, Poet. pro πλεῖον.

Πλέονας, *plures*, Acc. plur. *Poet.* pro πλείονας, a πλείων, *copioſior.*

Πλεῦντας, *nauigantes*, Acc. plur. Præſ. Part. f. g. Verbi πλέω, *nauigo.*

Πλέτο, *erat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro πέλετο, & hoc pro ἐπέλετο, a Verbo πέλομαι, *ſum.*

Πλεῦν, *plus*, *Dor.* pro πλέον.

Πλεῦνας, *plures*, Acc. plur. *Dor.* pro πλέονας, a πλέων pro πλείων, *copioſior.*

Πλεύσεαι, *nauigabis*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro πλεύσεσαι, a Verbo πλέω, *nauigo.*

Πλευσοῦμαι, *nauigabo*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro πλεύσομαι, a Verbo eodem.

Πλέω, *plura*, Nom. plur. n. g. *per Syncop.* pro πλέονα, a πλέον pro πλεῖον, *plus.*

Πλέων, *Poet.* pro πλείων, *copioſior.*

Πλέως, *Att.* pro πλέος, *plenus.*

Πληγεὶς, *percuſſus*, a. 2. Part. paſſ. Verbi πλήσσω, *percutio.*

Πληθυνθείης, *impletus ſis*, 2. ſing. a. 1. Opt. paſſ. Verbi πληθύνω, *impleo.*

Πληϊάδας, *Pleiades*, Acc. pl. *Poet.* pro Πλειάδας, a Πλειὰς, *Pleias.*

Πλῆντ' pro πλῆντο, *implebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπλῆντο, a Verbo πλῆμι, *impleo.*

Πλῆξ' pro πλῆξε, *percuſſit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a Verbo πλήσσω, *percutio.*

Πλῆξε, *deterruit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a Verbo eod. (niſi ſit leg. πτῆξ.)

Πληροῖ, *implet*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro πληρόει, a Verbo πληρόω, *impleo.*

Πλησάμενοι, *cum impleuiſſent*, *qui impleuerunt*, Nom. plur. a. 1. Part. med. Verbi πλήθω, *impleo.*

Πλησίαζε, *appropinqua*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. Verbi πλησιάζω, *appropinquo.*

Πλήττει, *percutit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Att.* pro πλήσσει, a Verbo πλήσσω, *percutio.*

Πλῆτο, *implebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἔπλητο, a Verbo πίμπλημι, *impleo.*

Πλῄων, *Dor.* pro πλείων, *copioſior.*

Πλοῦ, *nauigationis*, Gen. ſing. *contr.* pro πλόου, a πλόος, *nauigatio.*

Πλουτεῦντας, *diuitiis pollentes*, Accuſ. plur. *Dor.* pro πλουτοῦντας, a Verbo πλουτέω, *diues ſum.*

Πλούτοιο, *diuitiarum*, Gen. ſing. *Ion.* pro πλούτου, a πλοῦτος, *diuitiae*, *opulentia.*

Πλουτοῦντι, *ei*, *qui diues eſt*, Dat. ſing. Præſ. Part. act. *contr.* pro πλουτέοντι, a Verbo πλουτέω, *diues ſum.*

Πλυθεῖσα, *lota*, a. 1. Part. paſſ. f. g. Verbi πλύνω pro πλύω, *lauo.*

Πλύνεσκ' pro πλύνεσκε, *lauabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε, a Verbo eodem.

Πλῶε, *nauigabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔπλωε, a Verbo πλώω, *nauigo.*

Πλωεῦσας, *nauigantes*, Acc. plur. Præſ. Part. f. g. *Dor.* pro πλωούσας, ab Verbo eod.

Πλωΐζεσκε, *nauigabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπλώϊζε, a Verbo πλωΐζω, *nauigo.*

Πνείοντας, *anhelantes*, Acc. plur. Part. Præſ. act. *Poet.* pro πνέοντας, a πνέω, *anhelo*, *ſpiro.*

Πνέοισαι, *ſpirantes*, Nom. plur. Part. Præſ. f. g. act. *Dor.* pro πνέουσαι, a Verbo eod.

Πνεύσειε, *ſpiraret*, 3. ſing. aor. 1. Opt. *Æol.* pro πνεύσαι, a Verbo eodem.

Πνιγεῖσα, *ſuffocata*, a. 2. Part. paſſ. f. g. Verbi πνίγω, *ſuffoco.*

Πνύτο, *ſpirabat*, 3. ſingul. Imperf. Ind. *Ion.* pro ἔπνυτο, a Verbo πνῦμαι, pro πνύω, *ſpiro*, *ſap*[io].

Πόδεσσι, *pedibus*, Dat. plur. *Poet.* pro ποσὶ, a ποῦς, *pes.*

Ποδ[...]

ποδιῶ, *compede vinciam*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro ποδίσω, a ποδίζω, *compede vincio.*

ποδοῖιν, *pedibus*, Dat. dual. vel plur. *Ion.* pro ποδοῖν, a πὲς, *pes.*

ποδώκη, *pedibus celerem*, Acc. sing. *contr.* pro ποδώκεα, a ποδώκης, εος, *pedibus celer.*

ποίει, *fac*, 2. singul. Præs. Imperat. act. *Att.* pro ποίεε, a Verbo ποιέω, *facio*

ποθέεσκε, *desiderabat*, 3 sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπόθει, a Verbo ποθέω, *desidero.*

ποθέοισαι, *desiderantes*, Nom. plur. Part. Præs. act. *Dor.* pro ποθέουσαι, a Verbo eod.

ποθέοντε, *desiderantes*, Nom. dual. Part. Præs. act. Verbi eiusd.

ποθέρπει, *adrepit, accedit*, 3 singul. Præs. Ind. act. *Dor.* pro προσέρπει, a Verbo προσέρπω, *adrepo.*

πόθεσα, *desideraui*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεσα, a Verbo ποθέω.

ποθεῦντας, *amantes*, Acc. pl. Part. Præs. act. *Dor.* pro ποθέοντας, ποθῆντας, a Verbo eod.

ποθήμεναι, *desiderare*, Præs. Inf. act. *Dor.* & per *Ecthl.* pro ποθεῖν, a Verbo eod. quasi a πόθημι.

ποθορεῦσαι, *adspicientes*, Nom. pl. Præs. Part. f. g. *Dor.* pro προσορῶσαι, a Verbo προσοράω, *adspicio*, pro προσορέουσαι, a προσορέω.

ποθορῇ, *adspicis*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro προσορᾷ, a Verbo eod.

ποθορῆσδε, *adspicis*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Dor* & *Æol.* pro προσορᾷς, a Verbo προσοράω, *adspicio.*

ποθορῶσαν, *adspicientem*, Acc. sing. Part. Præs. act. fem. g. *Dor. contr.* pro προσοράουσαν, a Verbo eodem.

ποθῶμεν, *desideramus*, 1. pl. Præs. Ind. act. *contr.* pro ποθέομεν, a Verbo ποθέω, *desidero.*

ποιεῖ, *facit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro ποιέει, a Verbo ποιέω, *facio.*

ποιεῦ, *fac*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Dor.* pro ποιοῦ, a Verbo eod.

ποιεύμην, *faciebam*, 1. sing. Imperf. Ind. med. *Ion* & *Dor.* pro ἐποιεόμην, a Verbo eod.

ποιεῦντι, *facienti*, Dat. sing. Part. Præs. act. *Dor.* pro ποιοῦντι, a Verbo eod.

ποιημένοι, *facti*, Nom. plur. Part. Perf. pass. *Ion.* pro πεποιημένοι, a Verbo eod.

ποίησ' pro ποίησε, *fecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐποίησε, a Verbo eod.

ποιήσατ' pro ποιήσατο, *fecit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐποιήσατο, a Verbo eod.

ποίησεν, *fecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐποίησε, a Verbo eod.

ποιῇσι, *faciat*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. *Ion.* pro ποιῇ, a Verbo eod.

ποιησῶ, *faciam*, f. 1. Ind. act. *Dor.* pro ποιήσω, a Verbo eod.

ποιμαίνονθ' pro ποιμαίνοντ' ob sequentem adspiratam, & hoc pro ποιμαίνοντα, *pascentem*, Acc. sing. Part. Præs. act. Verbi ποιμαίνω, *pasco.*

ποιμαίνοντι, *pascunt*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνουσι, a Verbo eod.

ποιμὰν pro ποιμὴν, *pastor*, *Dor.*

ποιμάνατε, *pascite*, seu *pauerunt*, 2. pl. a. 1. Imper. act. Verbi ποιμαίνω, *pasco.*

ποιμανεῖ, *pascet, gubernabit*, 3. sing. Fut. 1. Ind. act Verbi eiusd.

Ποιμένεσσι, *pastoribus*, Dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμὴν, *pastor.*

Ποιοίην, *faciam*, Præs. Opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a Verbo ποιέω, *facio.*

Ποιολογεῦσαι, *spicas legentes*, Nom. plur. Præs. Part. act. *Dor.* pro ποιολογοῦσαι, a Verbo ποιολογέω, *spicas lego.*

Ποιοῦ, *fac*, 2. sing. Præs. Imper. med. vel *fias*, 2. sing. Præs. Imper. pass. Verbi ποιέω, *facio.*

Ποιούντων, *faciant, faciunto*, 3 pl. Præs. Imper. act. *Att.* pro ποιείτωσαν, a Verbo eod.

Ποιῴην, *faciam*, Præs. Opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a Verbo eod.

Ποκίξατ' pro ποκίξατο, *vulsit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, & hoc pro ἐποκίσατο, a Verbo ποκίζω, *vello.*

Πόκως, *vellera*, Acc. plur. *Dor.* pro πόκους, a πόκος, *vellus.*

Πολεας, *multos*, Accus. plur. *Poet.* pro πολλοὺς, a πολὺς, *multus.*

Πολέες, *multi*, Nom. plur. *Poet.* pro πολλοὶ, ab eodem.

Πολεμιζέμεν, *pugnare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro πολεμίζειν, a Verbo πολεμίζω, *pugno.*

Πολέμιζον, *pugnabam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπολέμιζον, a Verbo eod.

Πολέμοισιν, *bellis*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro πολέμοις, a πόλεμος, *bellum.*

Πολέος, *multi*, Gen. sing. *Poet.* pro πολλοῦ, a πολὺς, έος, *multus.*

Πολέσκετο, *vertebat*, 3. singul. Imperfect. Ind. med. *Ion.* pro ἐπολέετο, a Verbo πολέω, *verto*

Πόλευς, *urbis*, Gen. sing. *Dor.* pro πόλιος, vel πόλεως, a πόλις, *urbs.*

Πόλεως, *urbis*, Genitiuus idem, sed *Attice* & *Ionice* formatus.

Πολήων, *urbium*, Gen. plur. *Ion.* pro πολέων, ab eodem

Πολιατᾶν, *ciuium*, Gen. plur. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολιήτης pro πολίτης, *ciuis.*

Πολιῆς, *canæ*, Gen. sing. f. g. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιὸς, *canus.*

Πολίσσαμεν, *condidimus urbem*, 1. plur. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐπολίσαμεν, a Verbo πολίζω, *urbem condo.*

Πολυάικα, *impetuosum*, Acc. sing. a πολυάϊξ, *impetuosus.*

Πολύαιν' pro πολύαινε, *multum laudate*, Vocat. sing. a πολύαινος, *multum laudatus.*

Πολυβῶται, *multas boues habentes*, Nom. plur. a πολυβώτης, *multas boues habens.*

Πολυβώτα, *multas boues habentis*, Gen. singul. *Dor.* pro πολυβώτου, ab eod.

Πολυκλαύτοιο, *multum defleti*, Gen. sing. *Ion.* pro πολυκλαύτου, a πολύκλαυτος, *multum defletus.*

Πολυμήχαν' pro πολυμήχανε, *valde artificiose*, Vocat. singul. a πολυμήχανος, *multum artificiosus.*

Πολυφλοίσβοιο, *magnum strepitum facientis*, Gen. sing. *Ion* pro πολυφλοίσβου, a πολύφλοισβος, *magnum strepitum faciens.*

Πολυφραδέεσσι, *astutis, valde consultis*, Dat. plur. *Poet.* pro πολυφραδέσι, a πολυφραδὴς, *multum consultus.*

Πομπευέσκειν, *in pompa incedere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro πομπεύειν, a Verbo πομπεύω, *in pompa incedo.*

Πονεῖτ' pro πονεῖτο, *laborabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἐπονέετο, a Verbo πονέω.

Πονέοντο, *laborant*, 3. plur. Imperfect. eiusd. *Ion.* pro ἐπονέοντο.

Πονεύμενοι, *laborantes*, Nom. pl. Part. Præs. med. *Dor.* pro πονεόμενοι seu πονούμενοι, a Verbo eod.

Πονεῦμες, *laboramus*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro πονοῦμεν, a Verbo eod.

Πονεῦντες, *tractantes*, Nom. plur. Præs. Part. act. *Dor.* pro πονέοντες, πονοῦντες, a Verbo eod.

Πονήσαις, *qui laborauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro πονήσας, a Verbo eod.

Πόνοιο, *laboris*, Gen. sing. *Ion.* pro πόνου, a πόνος, *labor.*

Ποντιᾶν, *marinarum*, Gen. plur. f. g. *Dor.* pro ποντιῶν, a πόντιος, *marinus.*

Ποντοπόροιο, *mare sulcantis*, Gen. sing. *Ion.* pro ποντοπόρου, a ποντοπόρος, *mare sulcans* f. *permeans.*

Ποππυλιάσδειν, *sibilare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ποππυλιάζειν, a Verbo ποππυλιάζω, *sibilo.*

Ποππύσδεν, *sibilare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ποππύζειν, a Verbo ποππύζω, *sibilo, blande contrecto.*

Πόρε, *præbuit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, a Verbo πόρω, *præbeo.*

Πορευθέντες, *profecti*, Nom. plur. a. 1. Part. pass. Verbi πορεύομαι, *proficiscor.*

Πορεύσῃ, *ibis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro πορεύσεσαι, a Verbo πορεύομαι, *eo.*

Πορθήσειν, *depopulaturum esse*, f. 1. Inf. act. Verbi πορθέω, *depopulor.*

Πορσυνέεσαι, *auctur æ*, Nom. plur. Part. f. 1. act. f. g. *Ion.* pro πορσυνοῦσαι, a Verbo πορσύνω, *augeo.*

Πόσει, *marito*, Dat. sing. *Ion.* & *Att.* pro πόσεϊ, a πόσις, *maritus.*

Ποσειδᾶν, *Dor.* pro Ποσειδῶν, *Neptunus.*

Πόσεως, *mariti*, Gen. sing. *Ion.* & *Att.* pro πόσιος, a πόσις, *maritus.*

Ποσσὶν, *pedibus*, Dat. plur. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro ποσὶ, a ποῦς, *pes.*

Πόσσω, *quanti pretii*, Gen. sing. *Dor.* & *Poet.* pro πόσου, a πόσος, *quantus.*

Πόταγε, *admoue*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Dor.* pro πρόσαγε, a προσάγω, *admoueo.*

Ποτάγχυμεν, *appropinquamus*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμεν, a Verbo προσάγχυμι, *appropinquo.*

Ποταείδει, *accinit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro προσαείδει, a Verbo προσαείδω, *accino.*

Ποταμείβεσθαι, *respondere*, Præs. Inf. med. *Dor.* pro προσαμείβεσθαι, a Verbo προσαμείβομαι, *respondeo.*

Ποταμέλξομαι, *lac red lam amplius*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro προσαμέλξομαι, a Verbo προσαμέλγω.

Ποταμοῖο *fluuii*, Gen. sing. *Ion.* pro ποταμοῦ, a ποταμὸς, *fluuius.*

Ποταυγάζειν, *adspicere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro προσαυγάζειν, a Verbo προσαυγάζω, *adspicio.*

Ποταύλει, *accinebat tibiis*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro προσηύλει, a Verbo προσαυλέω, *accino tibiis.*

Ποτέδραμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε a Verbo προστρέχω, *accurro.*

Ποτεκλεπτόμην, *furtim ducebar*, 1. sing. Imperf. Ind. pass. *Dor.* pro προσεκλεπτόμην, a Verbo προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor.*

Ποτέοντ' pro ποτέοντο, *volabant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, a Verbo ποτέομαι, *volo.*

Ποτερίσδεν, *cum aliquo certare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro προσερίζειν, a Verbo προσερίζω, *certo cum aliquo.*

Ποτέροισιν, *vtris*, Dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ποτέροις, a πότερος, *vter.*

Ποτέρχευ, *accede*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Dor.* & *Æol.* pro προσέρχου, a προσέρχομαι, *accedo.*

Ποτεφύετ' pro ποτεφύετο, *adhærebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Dor.* pro προσεφύετο, a Verbo προσφύομαι, *adhæreo.*

Πότεχ' pro πότεχε, *adhibe*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Dor.* pro πρόσεχε, a Verbo προσέχω, *adhibeo.*

Ποτῆμεν, *adire*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro προσιέναι a Verbo πρόσειμι, *adeo.*

Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens est in Compositis.

Ποτιβλέπεν, *adspicere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro προσβλέπειν, a Verbo προσβλέπω, *adspicio.*

Ποτιδεγμέναις, *exspectantibus*, Dat. plur. Part. Præs. f. g. *Dor.* pro προσδεχομέναις, a Verbo προσδέχομαι, *exspecto.*

Ποτιδεῖν, *adspexisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a Verbo προσείδω, *adspicio.*

Ποτιδέρκεται, *adspicit*, 3. sing. Præs. Ind. med. *Dor.* pro προσδέρκεται, a Verbo προσδέρκομαι *adspicio.*

Ποτίδοις, *adspexeris*, 2. sing. a. 2. Opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, a Verbo προσείδω, *adspicio.*

Ποτίδω, *adspexerim*, a. 2. Coniunct. act. *Dor.* pro προσίδω, a Verbo eod.

Ποτίθει, *appone*, 2. sing. Præs. Imper. act. *Dor.* *Att.* & per *Syncopen*, pro προστίθει & hoc pro προστίθετι, a Verbo προστίθημι, *appono*, a Verbo antiquo θέω.

Ποτικάρδιον, *in corde hærentem*, Acc. sing. *Dor.* pro προσκάρδιον, a προσκάρδιος, *qui in corde hæret.*

Ποτικεκλιμένον, *acclinatum*, Accus. sing. Part. Perf. pass. *Dor.* pro προσκεκλιμένον, a Verbo προσκλίνω, *inclino.*

Ποτιμάξατο, *attigit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσεμάξατο, a Verbo προσμάττομαι *attingo.*

Ποτιμυθεῖσθαι, *alloqui*, Præs. Inf. med. *Dor.* & *contr.* pro προσμυθέεσθαι, a Verbo προσμυθέομαι, *alloquor.*

Ποτιόσσεται, *adspicit*, 3. singul. Præs. Ind. med. *Dor.* pro προσόσσεται, a Verbo προσόσσομαι, *adspicio.*

Ποτιρρίπτειν, *proiicere*, Præs. Inf. act. *Dor.* & *Att.* pro προσρίπτειν, a Verbo προσρίπτω, vel a προσριπτέω.

Ποτίσδειν,

τίσδειν, *potum praebere*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro ποτίζειν, a Verbo ποτίζω, *potum praebeo*.
ποτιῶ, *bibendum dabo*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro ποτίσω, a Verbo eod.
ποτοῖο, *potionis*, Gen. ſing. *Ion.* pro ποτοῦ, a ποτόν, *potio*.
ποτόσδων, *olens*, Præſ. Part. act. n. g. *Dor.* pro προσόζων, a Verbo προσόζω, *odorem afflo*.
ποττὰν, *Dor.* pro πρὸς τήν.
ποττῶ, *Dor.* pro πρὸς τοῦ.
πραεῖς, *mites*, Nom. plur. m. g. *contr.* pro πραέες, a πρᾶος, vel πραΰς, *mitis*.
πραέσιν, *mitibus*, Dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab eodem.
πραθέειν, *vastasse*, a. 2. Inf. act. *Ion.* & *per Methathes.* pro παρθεῖν, a Verbo πέρθω, *vasto*.
πραθεὶς, *venditus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi πιπράσκω, *vendo*.
πράθον, *vastaui*, a. 2. Ind. act. *Ion.* & *per Methathes.* pro ἔπαρθον, a Verbo πέρθω, *vasto*.
πρανιχθεὶς, *praecipitatus*, aor. 1. Part. paſſ. *Dor.* pro πρηνιχθεὶς, a Verbo πρηνίζω, *praecipito*.
πράσσομες, *facimus*, 1. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro πράσσομεν.
πράσσοντι, *faciunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro πράσσουσι, a Verbo eod.
πράσω, *vendam*, 1. ſingul. f. 1. Ind. act. Verbi πιπράσκω, *vendo*.
πρεπέμεν, *decere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro πρέπειν, a Verbo imperſon. πρέπει, *decet*.
πρεσβῆες, *seniores*, Nom. plur. *Ion.* pro πρεσβέες, a πρεσβεὺς, *senior*.
πρῆγμ' pro πρῆγμα, *Ion.* pro πρᾶγμα, *res, negotium*.
πρηθῆναι, *venditum esse*, a. 1. Inf. paſſ. *Ion.* pro πραθῆναι, a Verbo πιπράσκω, *vendo*.
πρηκτῆρα, *actorem*, Acc. ſing. *Ion.* pro πρακτῆρα, a πρακτὴρ, *actor*.
πρῆξαι, *egisse*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro πρᾶξαι, a Verbo πράττω.
πρήξεις, *facies*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. *Ion.* pro πράξεις, a Verbo eod.
πρῆσαι, *incendisse*, a. 1. Inf. act. Verbi πρήθω, *incendo*.
πρῆσε, *incendit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act *Ion.* pro ἔπρησε, a Verbo eod.
πρῆσσε, *fecit, egit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔπρησσε, a Verbo πράσσω, *facio*.
πρηΰνει, *mitigat*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Ion.* pro πραΰνει, a Verbo πραΰνω, *mitigo*.
πρίαιτο, *emat*, 3. ſing. Præſ. Opt. med. Verbi πρίαμαι, *emo*.
προαγωγεύσῃς, *prostituas*, 2. ſing. a. 1. Coniunct. act. Verbi προαγωγεύω, *prostituo*.
προακηκουῖαν, *eam, quae prior audiit*. Accuſ. ſing. Perf. Part. med. f. g. a προακούω, *prior audio*.
προαποδειχθέντων, *prius demonstratorum*, Gen. plur. a. 1. Part. paſſ. Verbi προαποδείκνυμι, *prius demonstro*.
προβάλοιτο, *proiiciat*, 3. ſing. aor. 2 Opt. med. Verbi προβάλλω, *proiicio*.
προβάλοντ' pro προβάλοντο, *proiecerunt*, 3. plur. a. 2. Ind. med. *Ion.* pro προεβάλοντο, a Verbo eodem.
Προβαλοῦσιν, *proiecerint*, 3. pl. a. 2. Coniunct. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo eodem.
Προβὰς, *progressus*, a. 2. Part. act. Verbi προβαίνω, *progredior*.
Προβήσεται, *progredietur*, 3. ſing. f. 1. Ind. med. Verbi προβαίνω pro προβάω, *progredior*.
Προγεγονότων, *eorum, qui antefuerunt*, Gen. pl. Part. Perf. med. Verbi προγίνομαι.
Προγενομένων, *eorum, qui praecesserunt*, Gen. plur. a. 2. Part. med. Verbi eiusd.
Προγένοντ' pro προγένοντο, *praecedebant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion* pro προεγένοντο, a Verbo eod.
Προδέδαε, *praenouit*, 3. ſing. Perf. Ind. med. Verbi προδαίω, *praenosco*.
Προέγνων, *ante decreui*, a. 2. Ind. act. Verbi προγινώσκω, *ante decerno*.
Προέδραμον, *praecurri*, a. 2. Ind. act. Verbi προτρέχω pro προδρέμω, *ante curro, praecurro*.
Προέηκα, *praemisi*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro προῆκα, a Verbo προΐημι pro προέω, *praemitto*.
Προειδέναι, *expertum esse*, Perfect. Inf. act. *per Syncopen*, pro προειδηκέναι, a Verbo προείδω, *praevideo, experior*, vel Inf. Præſ. a Verbo προείδημι.
Προειλόμην, *praeoptaui*, a. 2. Ind. act. Verbi προαιρέω pro προέλω, *praeopto*.
Προεῖπε, *praedixit*, 3. ſing. Imperf. vel a. 1. aut ſec. Ind. act. Verbi προείπω, *praedico*.
Προείρηκε, *praedixit*, 3. ſing. Perf. Ind. act. *Att.* pro προέῤῥηκε, a Verbo προῤῥέω, *praedico*.
Προειρημένοι, *praedicti*, Nom. plur. m. g. Perf. Part. paſſ. *Att.* pro προεῤῥημένοι, a Verbo eodem.
Προεῖχον, *praetendebam, praecellebam*, Imperf. Ind. act. Verbi προέχω.
Προελήλατο, *processerat*, 3. ſing. Plusq. Ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro προήλατο, a Verbo προελαύνω pro προελάω, *impello, adigo*.
Προελήλυθε, *prouenit*, vel *praeuenit*, 3 ſing. Perf. Ind. med. *Att.* pro προήλυθε, a Verbo προέρχομαι pro προελεύθω, *prouenio*.
Προελοίμεθα, *praetulerimus*, 1. pl. a. 2. Opt. med. Verbi προαιρέομαι, *praefero*.
Προεμαντεύε, *ante vaticinabaris*, 2. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Att.* & προεμαντεύεσο, a Verbo προμαντεύομαι, *ante vaticinor*.
Προέμεν, *praemisisse*, vel *dimisisse, omisisse*, a. 2. Inf. act *Ion.* pro προεῖναι, a Verbo προΐημι pro προέω.
Προενεγκεῖν, *proposuisse, protulisse*, a. 2. Inf. act. Verbi προφέρω pro προενέγκω, *propono*.
Προεξανίστασθαι, *ante alios surgere*, Præſ. Inf. med. Verbi προεξανίστημι.
Προέρυσσε, *deduxit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro προείρυσε, a Verbo προερύω, *deduco*.
Προερύσσω, *deduxero*, 1. ſing. aor. eiusd. in Coniunct. *Poet.* pro προερύσω.
Πρόες, *praemitte, omitte*, 2. ſingul. aor. 2. Imper. act. med. Verbi προΐημι pro προέω, *praemitto*.
Πρόεσαν, *praemiserunt*, 3. plur. aor. 2. Ind. act. Verbi eiusd. pro προεῖσαν.

Προεσάξαντο, *prius importarunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro προεσήξαντο, a Verbo προεσάγω, *prius importo.*

Προεστέατε, *præestis*, 2. pl. Perf. Ind. act. vel med. *per Sync.* pro προεστήκατε, a Verbo προΐστημι, pro προστάω, *præficio.*

Προεστῶτας, *eos, qui præfuerunt*, Accusat. plur. Perf. Ind. act. *per Syncopen*, pro προεστηκότας, a Verbo eodem.

Προέφθασε, *præuenit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi προφθάνω pro προφθάω, *præuenio.*

Προήγαγον, *præcessi*, a. 2. Ind. act. *Att.* pro προῆγον, a Verbo προάγω, *præcedo, produco*, vel Imperf. a προαγάγω.

Προῆγε, *produxit*, 3. sing. aor. eiusd.

Προηγούμενοι, *præcedentes*, Nom. plur. Præs. Part. med. *contr.* pro προηγεόμενοι, a Verbo προηγέομαι, *præcedo.*

Προηδυνθέντες *ante delectati*, Nom. plur. aor. 1. Part. pass. Verbi προηδύνω, *ante delecto.*

Προῄειν, *progrediebar*, s. *progressus eram*, Plusq. Ind. med. Verbi πρόειμι pro προέω, *progredior.*

Προῆκαν, *præmiserunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi προΐημι pro προέω, *præmitto.*

Προῆλθεν, *processit, prodiit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo προέρχομαι pro προελεύθω.

Προηλπικότες, *qui priores sperarunt*, Nom. plur. Part. Perf. act. Verbi προελπίζω, *prior spero.*

Προημαρτηκόσι, *iis, qui ante peccauerunt*, Dat. plur. Perf. Part. act. Verbi προαμαρτάνω pro προαμαρτέω, *ante pecco.*

Προήην, *processi*, a. 2. Ind. act. Verbi προΐημι pro προέω, *prodeo.*

Προηνεγκαν, *excelluerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi προφέρω pro προενέγκω, *excello.*

Προῃρεῖτο, *præferebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *contr.* pro προῃρέετο, a Verbo προαιρέομαι, aut med. *optabat, eligebat, præhabebat.*

Προησκήσαντο, *ante exercuerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. a Verbo προασκέω, *ante exerceo.*

Προήσομαι, *profundam, dimittam*, f. 1. Ind. med. Verbi προΐημι pro προέω.

Προητιασάμεθα, *ante arguimus*, 1. plur. aor. 1. Ind. med. Verbi προαιτιάομαι.

Προθέντας, *eos, qui proposuerunt*, Accus. plur. a. 2. Part. act. Verbi προτίθημι pro προθέω, *propono.*

Προθέουσι, *præcurrunt*, 3. plur. Præs. Indic. act. Verbi προθέω, *præcurro.*

Προθορών, *prosiliens, qui prosiluit*, a. 2. Part. act. Verbi προθορέω, *prosilio.*

Προΐαψα, *præmisi*, a. 1. Ind. act. Verbi προϊάπτω, *præmitto.*

Προϊδέσθαι, *præuidisse*, a. 2. Inf. med. Verbi προείδω, *præuideo.*

Προΐει, *præmittebat, dimittebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro προΐεε, a Verbo inusitato προϊέω.

Προϊέμεν, *præmisisse, dimisisse*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro προϊέναι, a Verbo eod.

Προΐζεσθαι, *ante alios sedere*, Præs. Inf. med. Verbi προΐζομαι.

Προΐηλεν, *præmisit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo προϊάλλω, *præmitto.*

Προΐησι, *emittit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro προΐησι, a Verbo προΐημι, *emitto.*

Προΐξεσθαι, *venturum esse*, f. 1. Inf. med. Verbi προϊκνέομαι pro προΐκομαι, *venio.*

Προϊσχέμεν, *prætendere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro προΐσχειν, a Verbo προΐσχω, *prætendo.*

Προϊών, *qui processit*, a. 2. Part. act. Verbi πρόειμι pro προείω, *procedo.*

Προκαθεστηκυίας, *eius, quæ ante constitit*, Gen. sing. f. g. Perf. Part. act. Verbi προκαθίστημι pro προκαταστάω.

Προκαλίζετ' pro προκαλίζετο, *prouocabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro προεκαλίζετο, a Verbo προκαλίζομαι, *prouoco.*

Προκαμών, *qui prælaborauit*, vel *cœpto labore fessus excessit*, aor. 2. Particip. act. Verbi προκάμνω.

Προκατειλημμένην, *præoccupatam*, Acc. sing. Perf. Part. pass. f. g. Verbi προκαταλαμβάνω pro προκαταλήβω, *præoccupo.*

Προκατήγγειλαν, *ante denunciauerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi προκαταγγέλλω, *ante denuncio.*

Προκατήμενοι, *præsidentes*, Nom. plur. Præs. Part. med. *Ion.* pro προκαθήμενοι, a Verbo προκάθημαι.

Προκεκυρωμένην, *ante comprobatam*, Acc. sing. Perf. Part. pass. Verbi προκυρόω, *ante comprobo.*

Προκεχειροτονημένοι *prius designati*, Nom. plur. m. g. Perf. Part. pass. Verbi προχειροτονέω, *prius designo.*

Προκληθεὶς, *prouocatus*, a. 1. Part. pass. *per Syncopen*, pro προκαληθεὶς, a Verbo προκαλέω, *prouoco.*

Προλελοιπότας, *eos, qui ante tempus destituerunt, reliquere*, Acc. plur. m. g. Perf. Part. med. Verbi προλείπω.

Προλιπόνθ' pro προλιπόντ', ob sequ. adspiratam, & hoc pro προλιπόντα, *eum, qui reliquit*, Acc. sing. m. g. a. 2. Part. act. Verbi eiusd.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, aor. 2. Infinit. act. Verbi προμανθάνω pro προμαθέω, vel μάθω, *prædisco.*

Προμαχεῶν, *Ion.* pro προμαχῶν, *propugnaculum.*

Προμάχοισι, *propugnatoribus*, Dat. plur. *Poet.* pro προμάχοις, a πρόμαχος, *propugnator.*

Προμιγῆναι, *misceri*, s. *mixtum esse*, a. 2. Inf. pass. Verbi προμίγνυμι pro προμίγω.

Προοιμιάσῃ, *exordieris*, 2. singul. f. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro προοιμιάσεσαι, a Verbo προοιμιάζομαι, *exordior.*

Πρόου, *proiice, dimitte*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόεσο, a Verbo προΐημι pro προέω.

Προπεπευσμένοι, *qui ante aliquid audierunt* vel *intellexerunt*, Nominatiu. plural. Perfect. Partic. pass. Verbi προπυνθάνομαι pro προπεύθομαι.

Προπεσόντ' pro προπεσόντα, *eum, qui procidit*, Acc. sing. m. g. a. 2. Part. act. Verbi προπίπτω pro προπέτω, *procido.*

Προπετῆ, *præcipitem*, Acc. sing. *contr.* pro προπετέα, a προπετής, *præceps.*

Προπ

…πεφραδμένα, *prædeliberata*, Nom. pl. Perf. … pass. n. g. *Dor.* pro προπεφρασμένα, a προφράζω, *prædelibero*.

…πηλακισθεῖσα, *probro adfecta*, a. 1. Part. pass. f. g. Verbi προπηλακίζω, *probro adficio*.

…ρέοντα, *profluentem*, Acc. sing. Præs. Part. act. Verbi προρέω, *profluo*.

…σάγαγον, *produc*, 2. sing. aor. 2. Imper. act. *Att.* pro πρόσαγε, a Verbo προσάγω, *produco*, vel Præs. a προσαγάγω.

…σαιτῶν, *mendicans*, Præs. Part. act. *contr.* pro προσαιτέων, a Verbo προσαιτέω, *mendico*.

…σανάβηθι, *adscende*, 2. sing. aor. 2. Imperf. act. Verbi προσαναβαίνω pro προσαναβάω, *adscendo*, a βῆμι.

…σανεσπάσθησαν, *conuulsi, sursum attracti fuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. Verbi προσανασπάω.

…σαρήρεται, *adiungit, aptat*, 3. sing. Præs. Ind. med. Verbi προσαρήρομαι, *adiungo*.

…σαρηρότα, *adaptata*, Nom. plur. Part. Perf. med. n. g. Verbi προσάρω, *adapto*.

…σβὰς, *aggressus, qui adiit*, aor. 2. Part. act. Verbi προσβαίνω pro προσβάω, *adeo*.

…σδοκῶμεν, *exspectemus*, 1. plur. Præs. Coniunct. act. *contr.* pro προσδοκάωμεν, a Verbo προσδοκάω.

…σδραμὼν, *qui accurrit*, a. 2. Part. act. Verbi προστρέχω pro προσδρέμω, *accurro*.

…σεβήσατ' pro προσεβήσατο, *accessit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. a Verbo προσβαίνω pro προσβάω, *accedo*.

…σεγγελῶσι, *arrident*, 3. plur. Præs. Ind. act. *contr.* pro προσεγγελάουσι, a Verbo προσεγγελάω, *arrideo, in os irrideo*.

…σεδεχόμεσθα, *exspectabamus*, 1 plur. Imperf. Ind. med. *Dor.* pro προσεδεχόμεθα, a Verbo προσδέχομαι, *exspecto*.

…σεδόκησαν, *exspectauerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi προσδοκάω, *exspecto*.

…σεδόκων, *exspectabam*, Imper. Ind. act. *contr.* pro προσεδόκαον, a Verbo eod.

…σέδραμον, *accurri*, aor. 2. Ind. act. Verbi προστρέχω pro προσδρέμω, *accurro*.

…σέθηκαν, *admouerunt, apposuerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi προστίθημι pro προσθέω.

…σέθου, *apponebas, addebas*, 2. sing. aor. 2. Ind. med. *Att.* & *Ion.* pro προσέθεσο, a Verbo eodem.

…σέειπεν, *allocutus est*, 3. sing. aor. 1. vel 2. Ind. act. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro προσεῖπε, a Verbo προσείπω, *alloquor*.

…σειλήφει, *adsumserat*, 3. sing. Plusq. Ind. act. *Att.* pro προσελελήφει, a Verbo προσλαμβάνω pro προσλήβω, *adsumo*.

…σείλου, *allegebas, adsciscebas*, 2. sing. aor. 2. Ind. med. Verbi προσαιρέω pro προσέλω.

…σεῖχον, *animum aduertebam*, Imperf. Indic. act. Verbi προσέχω, *aduerto animum*.

…σεκέατο, *instabant*, 3. plur. Imperf. Indic. med. *Ion.* pro προσέκειντο, a Verbo πρόσκειμαι.

…σεκολλήθη, *agglutinatus est, adhærescebat*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi προσκολλάω.

…σεκύλισα, *aduolui*, aor. 1. Ind. act. Verbi προσκυλίω, *aduoluo*.

Προσεκύνει, *adorabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro προσεκύνεε, a V. προσκυνέω, *adoro*.

Προσέκυρσα, *appuli*, a. 1. Ind. act. *Æol.* pro προσέκυρα, a Verbo προσκύρω, *appello*.

Προσέλεκτο, *alloquebatur*, 3. sing. Plusqu. Ind. med. *Poet.* pro προσελέλεκτο, a Verbo προσέγω, *alloquor*, vel Imperf. pro προσελέγετο.

Προσελεύσονται, *aduenient, accedent*, 3. pl. f. 1. Ind. med. Verbi προσέρχομαι pro προσελεύθω, *accedo*.

Προσελήλυθε, *accessit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi eiusdem.

Προσέμιξα, *admiscui, accessi, congressus sum*, a. 1. Ind. act. Verbi προσμίγνυμι pro προσμίγω.

Προσένηχε, *adnatabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro προσένηχε, a Verbo προσνήχω, *adnato*.

Προσενεγκάτω, *attulerit, adferto*, 3. sing. aor. 1. Imp. act. V. προσφέρω pro προσενέγκω, *adfero*.

Προσενεχθέντας, *allatos*, vel *qui modo quocunque alios tractarunt*, Acc. pl. aor. 1. Part. pass. Verbi eiusdem.

Προσενήνοχε, *attulit*, 3. sing. Perf. Indic. med. *Att.* pro προσήνοχε, a Verbo eod.

Προσενθυμεῖται, *intelligitur, subauditur*, 3. sing. Præs. Ind. pass. *contr.* pro προσενθυμέεται, a Verbo προσενθυμέω, vel med. *vna cum aliquo aliquid cogitor*.

Προσεοικότας, *similes factos, adsimiles*, Accus. sing. Perf. Part. med. a Verbo προσείκω, *similis sum*.

Προσέπαισεν, *iocatus est*, 3. sing. aor. 1. Indic. cum ν ἐφελκ. a Verbo προσπαίζω, *iocor*.

Προσέπεσεν, *accidit ad pedes*, 3. sing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. pro προσέπεσε, a Verbo προσπίπτω pro προσπέτω, *a cado ad pedes*.

Προσεπιδειξαίμι, *insuper ostenderim*, aor. 1. Opt. med. Verbi προσεπιδείκνυμι pro προσεπιδείκω, *insuper ostendo*.

Προσεπλάκην, *annexus sum, adhæsi, implicitus sum*, a. 2. Ind. pass. Verbi προσπλέκω.

Προσεποιεῖτο, *adsimilabatur*, vel *simulabat*, 3. sing. Imperf. Indic. pass. *contr.* pro προσεποιέετο, a Verbo προσποιέομαι, *simulo*.

Προσέπταισε, *impegit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi προσπταίω, *impingo*.

Προσεπτυκτο, *circumuolutus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi προσπτύσσω, *circumuoluo*.

Προσερεῖ, *alloquitur*; 3. sing. Præs. Indic. act. Verbi προσερέω, *alloquor*, vel Futuri, *alloquetur, affabitur*.

Προσερείσεις, *adfiges, addes, appones*, 2. sing. f. 1. Ind. act. Verbi προσερείδω.

Προσέσθε, *admisistis*, 2. pl. a. 2. Ind. med. Verbi προσίημι pro προσέω, *admitto*, vel *admittite*, in Imperat.

Προσέσχηκε, *adhibuit*, 3. sing. Perf. Indic. act. Verbi προσέχω pro προσσχέω, *adhibeo*.

Προσετίθει, *adiungebatur, adiungebat se, assentiebatur*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi προστίθημι pro προσθέω.

Προσετίθει, *apponebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro προσετίθεε, a Verbo προστιθέω pro προστίθημι, *appono*.

Προσέφερεν, *adferebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo προσφέρω, *adfero*.

Προσέφην, *allocutus sum*, Imperf. Ind. act. Verbi πρόσφημι, *alloquor*.

Προσεῶντος, *permittentis*, Gen. sing. Præs. Part. act. *contr.* pro προσεάοντος, a Verbo προσεάω, *permitto*.

Προσέωξαν, *occluserunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Att.* pro πρόσωξαν, a Verbo προσοίγω, *occludo*.

Προσῇ, *adsit*, 3. sing. Præs. Coniunct. Verbi πρόσειμι, *adsum*.

Προσῆγεν, *accersiuit*, *adduxit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo προσάγω, *adduco*.

Προσῄκται, *similis est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro προσεῖκται, a Verbo προσείκω, *similis sum*.

Προσῆκατ' pro προσῄκατο. *admisit*, 3. sing. a. 1. Indic. med. Verbi προσίημι pro προσέω, *admitto*.

Προσῆλθον, *accessi*, a. 2. Ind. act. Verbi προσέρχομαι pro προσελεύθω, *accedo*.

Προσηνδραποδίσθαι, *insuper in seruitutem redactum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in seruitutem redigo*.

Προσήνεγκαν, *obtulerunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. act. Verbi προσφέρω pro προσενέγκω, *offero*.

Προσηνέχθη, *allatus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi eiusdem.

Προσηρτημένοι, *appensi*, Nom. plur. Perf. Part. pass. Verbi προσαρτάομαι, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*, 3. sing. Imperf. Indic. act. *contr.* pro προσηύδαε, a Verbo προσαυδάω, *alloquor*.

Προσῆχε, *adduxit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi προσάγω, *adduco*.

Προσθεῖναι, *addidisse*, *apposuisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi προστίθημι, *addo*.

Προσθείσης, *eius*, *quæ addidit*, Gen. sing. aor. 2. Part. act. f. g. Verbi eiusdem.

Προσθέμενον, *eum*, *qui addidit*, seu, *qui sese adiunxit alteri*, *eique assensus est*, Accus. sing. aor. 2. Part. med. Verbi eiusdem.

Προσθήσομεν, *addemus*, 1. plur. f. 1. Indic. act. Verbi eiusdem.

Προσιέναι, *accedere*, *adire*, Præs. Inf. act. a Verbo πρόσειμι, *aggredior*.

Προσίησαν, *accedebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Poet.* pro προσίεσαν, a Verbo eod.

Προσιόντι, *adeunti*, *aduenienti*, vel, *ei*, *qui accessit*, Dat. sing. Præs. Part. act. Verbi eiusd.

Προσκέεται, *adiacet*, *assidet*, 3. sing. Præs. Ind. med. *Ion.* pro πρόσκειται, a Verbo πρόσκειμαι.

Προσκελησάμενον, *adhortatum*, Acc. sing. aor. 1. Part. med. Verbi προσκέλομαι, *adhortor*.

Προσκόψῃς, *offenderis*, 2. sing. aor. 1. Coniunct. act. Verbi προσκόπτω, *impingo offendo*.

Προσκρουσάσης, *impingentis*, vel, *eius*, *quæ offendit*, Gen. sing. Part. aor. 1. act. f. g. Verbi προσκρούω.

Προσκυνῆσαι, *adorare*, *adorauisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi προσκυνέω. *adoro*.

Προσλαβόμενος, *qui adiuuit*, aor. 2. Part. med. Verbi προσλαμβάνω pro προσλήβω.

Προσμεῖναι, *permansisse penes aliquem vt comes*, aor. 1. Inf. act. Verbi προσμένω, *permaneo*.

Προσοίσειν, *allaturum esse*, f. 1. Ind. act. Verbi προσφέρω pro προσοίω, *adfero*.

Προσοίσησθε, *attuleritis*, 2. pl. aor. 1. Coniunct. med. Verbi eiusdem.

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. *contr.* pro προσομαρτέῃ, a Verbo προσομαρτέω, *comitor*.

Προσομίλει, *conuersare*, 2. sing. Præs. Imper. act. *contr.* pro προσομίλεε, a Verbo προσομιλέω, *conuersor*.

Προσὸν, *præsens*, Præs. Part. n. g. Verbi πρόσειμι, *adsum*.

Προσοῦ, *admitte*, 2. sing. a. 2. Imper. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόσεσο, a Verbo προσίημι pro προσέω, *admitto*.

Προσπεσοῦσαν, *eam*, *quæ ad genua accidit*, Acc. sing. aor. 2. Part. act. f. g. Verbi προσπίπτω pro προσπέτω, *ad genua accido*.

Προσπήξαντες, *qui compegere*, Nom. pl. aor. 1. Part. act. Verbi προσπήγνυμι pro προσπήγω, *compingo*.

Προσποιῇ, *adquireris*, 2. sing. Præs. Ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro προσποιέεσαι, a Verbo προσποιέομαι, vel med. *tibi vindicas*, *adoptas*.

Προσπτύσαι, *aduoluisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi προσπτύσσω, *aduoluo*.

Προστάξαι, *mandasse*, a. 1. Inf. act. Verbi προστάττω, *ordino*, *mando*.

Προστατοῦντα, *eum*, *qui præest*, Accus. sing. Præs. Part. Verbi προστατέω, *præsum*.

Προστεθεὶς, *appositus*, aor. 1. Part. pass. Verbi προστίθημι pro προσθέω, *appono*.

Προστεταγμένοι, *ordinati*, *mandati*, Nom. pl. Perf. Part. pass. Verbi προστάττω, *mando*, *ordino*.

Προστῆναι, *præfuisse*, *ante stetisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi προΐστημι.

Προστιθεὶς, *qui apponit*, *apponens*, Præs. Part. act. Verbi προστίθημι.

Προσυπεδείξαμεν, *præterea ostendimus*, 1. plur. aor. 1. Ind. med. Verbi προσυποδείκνυμι pro προσυποδείκω.

Προσφυῆ, *accommodatum*, *accretum*, *adhærescentem*, Acc. sing. c. g. *contr.* pro προσφυέα, a προσφυής.

Προσφῦσαι, *adhærentes*, Nom. plur. Præs. vel aor. 2. Part. act. f. g. Verbi πρόσφυμι pro προσφύω, *adhæreo*.

Πρόσχῃς, *obieceris*, *prætenderis*, 2. sing. aor. 2. Coniunct. act. Verbi προέχω.

Προσχόντας, *eos*, *qui prætenderunt*, Acc. plur. aor. 2. Part. act. Verbi eiusdem.

Προταμοίμην, *præsciderim*, aor. 2. Opt. med. Verbi προτέμνω, *præscindo*.

Προτεθεὶς, *propositus*, aor. 1. Part. pass. Verbi προτίθημι pro προθέω, *propono*.

Προτερεῖ, *prior est*, *præerit*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro προτερέει, a Verbo προτερέω.

Προτέροισι, *prioribus*, Dat. plur. *Ion.* pro προτέροις, a πρότερος, *prior*.

Προτιβάλλεαι, *coerces*, 2. sing. Præs. Ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσβάλλεσαι, a Verbo προσβάλλω, *coerceo*.

Προτιδέγμενοι, *admissi*, Nom. plur. Perf. Part. pass. *Dor.* & *Æol.* pro προσδεδεγμένοι, a Verbo προσδέχομαι, *admitto*.

Προτιείδειν, *adspicere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro προσείδειν, a Verbo προσείδω, *adspicio*.

Προτιελ

...οτιελεῖν, allegasse, a. 2. Inf. act. Dor. pro προσελεῖν, a Ver... προσαιρέω pro προσέλω, allego.
...οτιμῶν, plur s faciens, Præf. Part. act. contr. pr... προτιμάων, a Verbo προτιμάω, plur is facio.
...οτόνοισιν, funibus a ma.o ad prorum ductis, Dat. plur. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro προτόνοις, a πρότονος.
...οτρέποντο, adhortab intur, 3. pl. Imp. Ind. pass. Ion. pro προετρέποντο, a V... προτρέπω, impello.
...έβαλε, proiecit, 3. fing. a. 2. Ind. act. Att. pro προέβαλε, a Verbo προβάλλω, proiicio.
...έβη, progressus est, 3. fing. a. 2. Ind. act. Att. pro προέβη, a προβαίνω, progredior.
...έγραφε, ante scribebat, præscribebat vel proscribebat, 3. fing. Imperf. Ind. act. Att. pro προέγραφε, a Verbo προγράφω.
...εδιδάξατο, ante seu prior docuit, 3. fing. a. 1. Ind. med. Att. pro προεδιδάξατο, a Verbo προδιδάσκω, ante seu prior doceo.
...δωκα, prodidi, a. 1. Ind. act. Att. pro προέδωκα, a Verbo προδίδωμι pro προδόω, prodo.
...έθετο, proposuit, 3. fing. a. 2. Ind. med. Att. pro προέθετο, a Verbo προτίθημι pro προθέω, propono.
...θηκε, proposuit, 3. fing. a. 1. Ind. act. Att. pro προέθηκε, a Verbo eod.
...κειτ' pro πρόκειτο, propositus erat, 3. fing. Imperf. Ind. med. Att. pro προέκειτο, a Verbo πρόκειμαι, propositus sum.
...κινδύνευε, pro alio se periculis obiiciebat, 3. fing. Imperf. Indic. act. Att. pro προεκινδύνευε, a Verbo προκινδυνεύω, pro alio me periculis obiicio.
...ξένησε, conciliauit, comparauit, 3. fing. a. 1. Ind. act. Att. pro προεξένησε, a Verbo προξενέω.
...πεμψα, ante misi, vel deduxi, peregre abeuntem comitatus sum, aor. 1. Ind. act. Att. pro προέπεμψα, a Verbo προπέμπω.
...πῆρκται, praeuentus est, promeritus est, iniit gratiam, primus rei vel facti auctor fuit, 3. fing. Perf. Ind. pass. V. προϋπάρχω, praeuenio.
...πῆρχε, praeueniebat, ante fuit, 3. fing. Imperf. Ind. act. Verbi eiusd.
...τίθει, proponebat, 3. fing. Imperf. Ind. act. Att. pro προετίθει, a Verbo προτιθέω, propono.
...τρέπετο, impellebat, 3. fing. Imperf. Indic. med. Att. pro προετρέπετο, a Verbo προτρέπω, impello.
...τυψα, ante verberaui, præsignaui, a. 1. Ind. act. Att. pro προέτυψα, a Verbo προτύπτω.
...φειλες, ante debebas, 2. fing. Imperf. Ind. act. Att. pro προώφειλες, a Verbo προοφείλω.
...έχειν, eminere, Præf. Inf. act. Att. pro προέχειν, a Verbo προέχω, emineo.
...φανῇ, præmonstratus sit, vel in conspectum venerit, 3. fing. a. 2. Coniunct. pass. Verbi προφαίνω, præmonstro.
...φέρῃσιν, adferat, proferat in medium, obiectet, 3. fing. Præf. Coniunct. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro προφέρῃ, a Verbo προφέρω.
...φύγοι, effugerit, 3. fing. a. 2. Opt. act. Verbi προφεύγω, procul auffugio.
...χέοντι, profunaunt, 3. pl. Præf. Ind. act. Dor. pro προχέουσι, a Verbo προχέω, profundo.
...ώρισαν, prædestinauerunt, definierunt, 3. plur. aor. 1. Ind. act. Verbi προορίζω, prius definio.

Προωρώμην, prospiciebam, Imperf. Indic. med. contr. pro προωραόμην, a Verbo προοράω.
Πρωτηρότῃ, ei, qui primus arat, Dat. fing. a πρωτηρότης.
Πρωτοπαγεῖς, recens compacti, Nom. plur. contr. pro πρωτοπαγέες, a πρωτοπαγής, recens compactus, vel defixus.
Πταίη, volet, f. volauerit, 3. fing. a. 2. Opt. act. Verbi πτημι, volo.
Πταίουσαν, offendentem, Acc. Præf. Part. act. f. g. Dor. pro πταίουσαν, a Verbo πταίω, offendo.
Πταίσειν, offensurum esse, pedem illisurum, f. 1. Inf. act. Verbi eiusd.
Πτάμενοι, volantes, Nom. plur. Præf. Part. med. Verbi πτῆμι, vel per Syncop. pro πετάμενοι, a πέταμαι.
Πτατ' pro πτάτο, volabat, 3. fing. Imperf. Ind. med. Ion. pro ἔπτατο, vel ἐπέτατο, a V. eod.
Πτερύγεσσι, alis, Dat. plur. Ion. pro πτέρυξι, a πτέρυξ, ala.
Πτέσθαι, volasse, a. 2. Inf. med. pro πτᾶσθαι, a Verbo πτῆμι, volo, vel potius per Syncop. pro πέτεσθαι.
Πτῆναι, volasse, a. 2. Inf. act. Verbi eiusd.
Πτῆξαι, consternari, f. consternatus esse, trepidasse metu & pauore, aor. 1. Inf. act. Verbi πτήσσω.
Πτήσει, volabit, 3. fing. f. 1. Ind. act. Verbi πτῆμι, volo.
Πτοηθῆτε, consternati sitis, trepidetis, paueatis, 2. plur. a. 1. Coniunct. pass. Verbi πτοέω.
Πτοιῶμαι, consternor, Præf. Ind. pass. contr. pro πτοιέομαι, a Verbo πτοιέω, Poet. pro πτοέω, consterno, perterreo.
Πτολίεσσι, vrbibus, Dat. plur. Att. & Ion. pro πόλεσι, a πόλις, vrbs.
Πτολιπόρθῳ, vrbium euersori, Dat. fing. Att. pro πολιπόρθῳ, a πολίπορθος, vrbium euersor.
Πτόρθοιο, rami, Gen. fing. Ion. pro πτόρθου, a πτόρθος, ramus.
Πτύξας, qui complicauit, a. 1. Part. act. Verbi πτύσσω, complico.
Πτωκαζέμεν, trepidare, Præf. Inf. act. Ion. pro πτωκάζειν, a Verbo πτωκάζω, trepido.
Πτώσσῃ, trepidet, 3. fing. Præf. Coni. act. Verbi πτώσσω, trepido, quod ductum est e πτόω, πτοέω.
Πτώσσοντι, trepidant, 3. plur. Præf. Ind. act. Dor. pro πτώσσουσι, a Verbo eod.
Πτώσω, cadam, f. 1. Ind. act. Verbi πίπτω pro πτόω, cado.
Πυθέσθαι, interrogauisse, seu cognouisse ex percunctatione, aor. 2. Inf. med. Verbi πυνθάνομαι pro πεύθομαι.
Πύθευ, audi, crede, 2. fing. a. 2. Imper. med. Dor. pro πύθου, a Verbo eod.
Πύθῃ, putrefaciat, 3. fing. Præf. Ind. act. Verbi πύθω, putrefacio.
Πύθηαι, audieris, 2. fing. a. 2. Coniunct. med. Ion. pro πύθησαι, a Verbo πυνθάνομαι, audio.
Πυθοίατο, rogauissent, interrogassent, intellexissent percunctando, 3. plur. a. 2. Opt. med. Ion. pro πύθοιντο, a Verbo eod.
Πυθόμενοι, qui quæsiuerunt, vel cognouerunt, Nom. plur. a. 2. Part. med. Verbi eiusd.
Πύθοντο, audierunt, 3. plur. a. 2. Ind. med. Ion. pro ἐπύθοντο, a Verbo eod.

Πυκάσαι, *muniuisse, sepsisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi πυκάζω.

Πυκασδεν, *ornare*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν, a Verbo eod.

Πυκινᾶν, *densarum, prudentium*, Gen. plur. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν, a πυκινὸς.

Πυκινᾶς, *densæ*, Gen. sing. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς, ab eod.

Πυλέων, *portarum*, Gen. plur. *Ion.* pro πυλῶν, a πύλη, *porta*.

Πυριπνείοντας, *ignitos, ignem spirantes*, Acc. pl. *Poet.* pro πυριπνέοντας, a πυριπνέων, *ignem spirans, ignitus*.

Πυριπνεύσοισι, *ardentibus, igniuomis*, Dat. plur. *Ion.* pro πυριπνεύσαις, a πυρίπνευσος.

Πυροῖο, *tritici*, Gen. sing. *Ion.* pro πυρȣ͂, a πυρὸς, *triticum*.

Πυρȣ͂μαι, *uror*, vel *incalesco, velut ignitus fio*, Præs. Ind. pass. *contr.* pro πυρόομαι, a Verbo πυρόω.

Πύσει, *putrefaciet*, 3 sing. f. 1. Ind. act. Verbi πύω, *putrefacio*, vel πύθω.

Πυσθεῖσαι, *putrefactæ*, Nom. pl. a. 1. Part. pass. f. g. Verbi eiusdem.

Πῶ, *bibe*, 2. sing. Præs. Imper. act. *per Apoc.* pro πῶθι, pro quo *per Ectasin* dicitur πῶθι, a Verbo πῶμι, *bibo*.

Πῶν, *greges*, Acc. plur. n. g. *contr.* pro πῶεα, a πῶϋ, *grex*.

Πωλέαι, *vendaris*, 2. sing. Præs. Coniunct. pass. *Ion.* pro πωλῆται, a Verbo πωλέω, *vendo*.

Πωλέεσκε, *venditabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐπώλεε, a Verbo eod.

Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. Imperf. Indic. pass. *Ion.* pro ἐπωλέετο, a Verbo πωλέω pro πολέω, *verso*.

Πωλεύμην, *vendebar*, Imperf. Ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπωλέμην, a Verbo πωλέω, *vendo*.

Πωλήσεαι, *vendes*, 2 sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro πωλήσεσαι, a Verbo eod.

Πώσω, *bibam*, a. 1. Ind. act. Verbi πίνω s. πῶμι pro πόω, *bibo*.

Πωτήσῃ, *volabis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* & *Att.* pro πωτήσεσαι, a Verbo πωτάομαι, *volo*.

Ρ.

Ῥαγεῖσα, *rupta*, aor. 2. Part. pass. f. g. Verbi ῥήγνυμι pro ῥήγω, *rumpo*.

Ῥαγήσεσθαι, *ruptum iri*, aor. 2. Inf. med. Verbi eiusdem.

Ῥαδινῇς, *agilibus, teretibus, lentis*, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a ῥαδινὸς, *agilis*.

Ῥαθυμεῦντας, *segniter agentes*, Acc. plur. Part. Præs. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, a Verbo ῥαθυμέω, *leuis animi, socors sum*.

Ῥανθεὶς, *rigatus, sparsus, dispersus, adspersus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ῥαίνω.

Ῥάσατ' pro ῥάσατε, *rigate*, 2. plur. act. Imper. Verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *rigo*.

Ῥᾶστα, *facillima, facillime*, Nom. plur. n. g. Superl. a ῥᾴδιος, *facilis*, vel Aduerbialiter.

Ῥαχθέντες, *allisi*, Nom. pl. aor. 1. Part. pass. m. g. Verbi ῥάσσω, *allido*.

Ῥέε, *fluebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεε, a Verbo ῥέω, *fluo*.

Ῥέζεσκε, *sacrificabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεζε, a Verbo ῥέζω, *sacrifico*.

Ῥέζοισαν, *facientem*, Acc. sing Part. Præs. f. g. act. *Dor.* pro ῥέζεσαν, a Verbo eod.

Ῥεῖ, *fluit*, 3. sing. Præs. Indic. act. *contr.* pro ῥέει, a Verbo sequente.

Ῥείῃ, *fluat*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. *Poet.* pro ῥέῃ, a Verbo ῥέω, *fluo*.

Ῥέξ' pro ῥέξε, *sacrificauit*, 3 sing a. 1. Ind. act. *Ion* pro ἔῤῥεξε, a Verbo ῥέζω, *sacrifico*.

Ῥέξαι, *facere*, s. *fecisse*, præsertim *sacra*, a. 1. Inf. act. Verbi eiusdem.

Ῥέξειε, *fecerit*, 3. sing. aor. 1. Opt. act. *Æol.* pro ῥέξαι, a Verbo eodem.

Ῥέον, *fluebam*, 1. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεον, a Verbo eod.

Ῥέοντε, *fluentes*, Nom. dual. Part. Præs. act. Verbi ῥέω, *fluo*.

Ῥεύμενον, *fluentem*, Acc. sing. Præs. Part. med. *Dor.* pro ῥȣ́μενον vel ῥεόμενον, a Verbo eod.

Ῥέριφε, *proiecit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Poet.* pro ἔῤῥιφε, a ῥίπτω, *proiicio*.

Ῥεύσεται, *fluet*, 3 sing. f. 1. Ind. med. V. ῥέω, *fluo*.

Ῥεχθέντα, *facta*, Nom. pl. a. 1. Part. pass. n. g. a Verbo ῥέζω, *facio*.

Ῥηγῆναι, *ruptum esse*, a. 2. Inf. pass. Verbi ῥήγνυμι pro ῥήγω, s. ῥήσσω, *rumpo*.

Ῥηθεὶς, *declaratus verbis, pronunciatus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ῥέω, *dico*.

Ῥῆξαι, *rupisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ῥήγνυμι pro ῥήγω, *rumpo*.

Ῥῆξεν, *abrupit*, 3 sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔῤῥηξε, a Verbo eodem.

Ῥήσαντ' pro ῥήσαντο, *dixerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐῤῥήσαντο, a Verbo ῥέω, *dico*.

Ῥιγήσειν, *horrore occupatum iri*, f. 1. Inf. act. Verbi ῥιγέω, *horreo*.

Ῥίζῃσιν, *radicibus*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ῥίζαις, a ῥίζα, *radix*.

Ῥικνώσεαι, *indecenter te flectes*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro ῥικνώσεσαι, a Verbo ῥικνόομαι, *rugis deformibus induor*.

Ῥίπτασκον, *iactabam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥίπτασκον, a Verbo poëtico ῥιπτάσκω pro ῥιπτάζω, *iacto*.

Ῥιπτȣ͂μαι, *proiicior*, Præs. Ind. pass. *Att.* pro ῥίπτομαι, a ῥίπτω, *proiicio*, vel potius pro ῥιπτέομαι, a ῥιπτέω, vel pro ῥιπτόομαι, a ῥιπτόω.

Ῥιφθεὶς, *proiectus*, aor. 1. Part. pass. Verbi ῥίπτω.

Ῥίψαις, *qui proiecit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro ῥίψας, a Verbo eod.

Ῥῖψεν, *proiecit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔῤῥιψε, a Verbo eodem.

Ῥοαῖσιν, *fluentis*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ῥοαῖς, a ῥοὴ, *fluentum*.

Ῥοίζασχ' pro ῥοίζασκ', ob sequentem adspiratam, & ῥοίζασκ' pro ῥοίζασκε, *stridebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥοίζει, a Verbo ῥοιζέω, *strido*.

Ῥυεὶς, *qui fluxit, flumine ablatus*, aor. 2. Part. pass. Verbi ῥύω, *fluo*.

Ῥύεο, *libera*, 2. sing Præs. Imper. med. *Ion.* pro ῥύȣ, a Verbo ῥύω, *soluo, libero*.

Ῥύηθι, *fluxeris*, 2. sing. a. 2. Imper. pass. Verbi ῥύω, *fluo*.

Ῥυήσεται, *fluet*, 3. sing. fut. 1. Ind. med. Verbi ῥέω, *fluo*.
Ῥυσθῆναι, *liberatum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi ῥύομαι, *liberor*.
Ῥῦμαι, *liberaui*, Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ἔῤῥυμαι, a Verbo ῥύω, *libero*.
Ῥυπαρευθήτω, *sordidus esto*, *sordida(?)or*, 3. sing. aor. 1. Imper. pass. Verbi ῥυπαρεύομαι.
Ῥῦσαι, *serua*, *libera*, *eripe*, *tuere*, 2. sing. a. 1. Imper. med. Verbi ῥύομαι.
Ῥῦσθαι, *liberatum esse*, Perf. Inf. pass. *Ion.* pro ἐῤῥῦσθαι, a Verbo ῥύομαι, *liberor*.
Ῥυσθῶ, *liberer*, s. *liberatus sim*, a. 1. Coniunct. pass. Verbi eiusd.
Ῥῦτο, *liberatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἔῤῥυτο, vel *seruauit*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐρύετο, a Verbo eodem.
Ῥώννυσιν, *corroborat*, 3. sing. Præs. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ῥώννυμι pro ῥόω, *roboro*.
Ῥώοντ' pro ῥώοντο, *quatiebantur*, 3. pl. Imperf. Indic. pass. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, a Verbo ῥώω, *quatio*.
Ῥωσθεὶς, *roboratus*, a. 1. Part. pass. Verbi ῥώννυμι pro ῥόω, *roboro*.
Ῥώσει, *roborabit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. Verbi eiusdem.
Ῥώσετ' pro ῥώσεται, *roborabit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi eiusd.

Σ.

Σαίνοντι, *adulantur*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro σαίνουσι, a Verbo σαίνω, *adulor*.
Σακίταν, *stabularium*, Acc. sing. *Dor.* pro σηκίτην, a σακίτης, a σηκὸς, *stabulum*.
Σαλπίσῃς, *tuba cecineris*, 2. sing. a. 1. Coniunct. act. Verbi σαλπίζω, *tuba cano*.
Σαμαίνεται, *significatur*, 3. sing. Præs. Indicat. pass. *Dor.* pro σημαίνεται, a Verbo σημαίνω, *significo*.
Σαόφροσιν, *prudentibus*, Dat. plur. cum ν ἐφελκ. a σαόφρων, *prudens*.
Σαπείσης, *putrefactæ*, Gen. sing. a. 2. Part. pass. Verbi σήπω, *putrefacio*.
Σαπὼν, *qui putrefecit*, aor. 2. Part. act. Verbi eiusdem.
Σαρεῖ, *verret*, 3. sing. f. 1. Ind. act. Verbi σαίρω, *verro*.
Σαφῆ, *manifestum*, *perspicuum*, Acc. sing. m. g. contr. pro σαφέα, a σαφὴς, *clarus*, *manifestus*.
Σαφηνιῶ, *manifestabo*, *verbis planis ostendam*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro σαφηνίσω, a Verbo σαφηνίζω.
Σαφθέντες, *constipati*, Nom. pl. a. 1. Part. pass. Verbi σάττω, *constipo*.
Σάω, *seruauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *per Apocop.* pro ἐσάωσε, vel *seruabat*, eodem modo pro ἐσάωζε, 3. sing. Imperfect. Ind. act. vel *serua*, pro σάωζε, 2. sing. Imper. act. Verbi σαώζω, *seruo*.
Σάωσα, *seruaui*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐσάωσα, a Verbo eod.
Σαωσέμεν, *seruaturum esse*, f. 1. Inf. act. *Ion.* pro σαώσειν, a Verbo eod.
Σαώσετον, *seruabitis*, 2. dual. f. 1. Ind. act. Verbi eiusdem.

Σβεννυμενάων, *fat(?)sc entium*, *extinctarum*, *emorientium*, Gen. plur. Part. Præs. f. g. *Æol.* pro σβεννυμένων, a σβέννυμι, *extinguo*.
Σβέσ' pro σβέσα, *extinxi*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a Verbo eod. pro inus. σβέω, *extinguo*.
Σβέσσαι, *extinxisse*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro σβέσαι, a Verb. eod.
Σβέσω, *extinguam*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.
Σβήσομαι, *extinguar*, f. 2. Ind. pass. vel fut. 1. med. Verbi eiusd. a σβῆμι.
Σεβάσθησαν, *coluerunt*, vel *culti sunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, a Verbo σεβάζω, *colo*.
Σεβάσσατο, *coluit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεβάσατο, a Verbo eod.
Σέβε, *cole*, 2. sing. Præs. Imper. act. a V. σέβω, *colo*.
Σέβοντι, *colunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro σέβουσι, a Verbo eod.
Σέθεν, *tui*, Gen. sing. *Æol.* pro σοῦ, a σὺ, *tu*.
Σεῖο, *tui*, Gen. sing. *Poet.* & *Ion.* pro eod.
Σεῖοθεν, *tui*, *Poet.* idem quod antecedens σεῖο, & σέθεν.
Σέλᾳ, *iubare*, *iubari*, Dat. sing. *Att.* & *Ion.* pro σέλατι, a σέλας, *iubar*.
Σελαναν, *lunam*, Acc. sing. *Dor.* pro σελήνην, a σελήνη, *luna*.
Σέο, *tui*, Gen. sing. *Ion.* pro σοῦ, a σὺ, *tu*.
Σεοῖο, *tui*, *Poet.* idem quod antecedens σέο.
Σέσαγμαι, *instratus sum*, *tectus*, *septus*, *munitus*, Perf. Part. pass. Verbi σάττω.
Σεσαρυῖαι, *ridentes*, Nom. pl. Part. Perf. med. f. g. a Verbo σαίρω, *rideo*.
Σεσαρωμένον, *scopis mundatum*, Acc. sing. Perf. Part. pass. Verbi σαρόω, *scopis verro* seu *purgo*.
Σεσεῖσθαι, *motum esse*, Perf. Inf. pass. Verbi σείω, *quatio*, *moueo*.
Σέσηπε, *putrefactus est*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi σήπω, *putrefacio*.
Σέσηρα, *verri*, vel *hiaui inter ridendum ore diducto*, Perf. Ind. med. Verbi σαίρω.
Σεσιγαμένοι, *silentio præteriti*, Nom. pl. m. g. Perf. Part. pass. *Dor.* pro σεσιγημένοι, a Verbo σιγάω, *sileo*.
Σεῦ, *tui*, Gen. sing. *Dor.* pro σέο, σοῦ, a σὺ, *tu*.
Σεῦα, *fugaui*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔσευα, a Verbo σεύω, *agito*.
Σεύατ' pro σεύατο, *fugauit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐσεύατο, a Verbo eod.
Σεύσθω, *concitetur*, 3. sing. a. 1. Imper. med. *per Syncop.* pro σευάσθω, a Verbo eod. vel Imper. Perf. pass. pro σεσεύσθω.
Σεφθῆναι, *cultum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi σέβω, *colo*.
Σέψασθαι, *coluisse*, a. 1. Inf. med. Verbi eiusd.
Σεωυτέου, *tui ipsius*, Gen. sing. *Ion.* pro σεαυτοῦ.
Σεωυτοῦ, *tui ipsius*, idem quod antecedens.
Σήκασθεν, *stabulo inclusi sunt*, 3. pl. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, a Verbo σηκάζω, *stabulo includo*.
Σήμαιν' pro σήμαινε, *significa*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi σημαίνω, *significo*, vel 3. sing. Imperf. *significabat*.
Σημαίνοισ' pro σημαίνοισα, *significans*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνουσα, a Verbo eod.
Σημᾶναι, *significasse*, a. 1. Inf. act. Verbi eiusd.

Σημανέω, *indicabo*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro σημανῶ. a Verbo eodem.

Σημάτεσσι, *litteris*, Dat. plur. *Poet.* pro σήμασι, a Nom. Subst. σῆμα.

Σημήνῃ, *significauerit*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. act. *Att.* pro σημάνῃ, a Verbo σημαίνω.

Σῇς, *tuis*, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro σαῖς.

Σῇσι, *tuis*, Dat. idem *Ion.* & *Poet.* formatus.

Σθενῶσαι, *roborasse, roborare*, a. 1. Inf. act. Verbi σθενόω, *roboro.*

Σιγᾷν, *tacere*, Praes. Inf. act. *contr.* pro σιγάειν, a Verbo σιγάω, *taceo.*

Σιγηθεῖσα, *silentio praeterita*, a. 1. Part. pass. f. g. Verbi eiusdem.

Σιγῆν, *silere*, Praes. Inf. act. *Dor.* pro σιγᾷν, a Verbo eodem.

Σιγῶντι, *silent*, 3. plur. Praes. Ind. act. *Dor.* pro σιγῶσι, a Verbo eodem.

Σίδαρον, *ferrum*, Acc. sing. *Dor.* pro σίδηρον, a σίδηρος, *ferrum.*

Σιτάθη, *comedit*, vel *comestus est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσιτήθη, a Verbo σιτέω, *comedo.*

Σιῶπα, *tace*, 2. sing. Praes. Imper. act. *contr.* pro σιώπαε, a Verbo σιωπάω, *taceo.*

Σιωπήσῃ, *taceret*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. act. Verbi eiusdem.

Σκαιῇ, *scaeuae, sinistrae*, Dat. sing. f. g. *Ion.* pro σκαιᾷ, a σκαιὸς, *scaeuus.*

Σκαφεῖσ' pro σκαφεῖσα, *fossa*, aor. 2. Part. pass. f. g. a Verbo σκάπτω, *fodio.*

Σκαφθῆναι, *effossum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi eiusdem.

Σκεδᾷ, *dissipabis*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Boeot.* vel *Ion.* & *Att.* pro σκεδάσῃ, a Verbo σκεδάζω.

Σκέπα, *tecta*, Nom. pl. *per Apocop.* pro σκεπάσματα, a σκέπασμα, *tectum*, vel potius pro σκέπεα, a σκέπος.

Σκέπτεο, *speculare*, 2. sing. Praes. Imper. med. *Ion.* pro σκέπτεσο, a Verbo σκέπτομαι, *speculor.*

Σκήλῃ, *arefaceret*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. *Aeol.* pro σκείλῃ, a Verbo σκέλλω, *arefacio*, vel *Att.* pro σκάλῃ, a σκάλλω, *fodio, findo.*

Σκήπτεσθαι, *simulare, praetextu velare*, Praes. Inf. med. Verbi σκήπτομαι.

Σκιαρᾶν, *vmbrosarum*, Gen. plur. f. g. *Dor.* pro σκιαρῶν, a σκιαρὸς, *vmbrosus.*

Σκιδναμένης, *dispersae, eius, quae dispergitur*, Gen. sing. Part. Praes. pass. f. g. Verbi σκίδνημι, *dispergo.*

Σκιῇ, *vmbrae*, s. *vmbra*, Dat. sing. *Ion.* pro σκιᾷ, a σκιὰ, *vmbra.*

Σκιητροφεῖν, *in vmbra vitam degere*, aut *alere, pascere*, Praes. Inf. act. *Ion.* pro σκιατροφεῖν, a Verbo σκιατροφέω.

Σκίμφθη, *fixa est*, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. *Ion.* pro ἐσκίμφθη, a Verbo σκίμπτω, *nitor.*

Σκιόωντο, *obumbrabant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσκιῶντο, *contr.* ex ἐσκιάοντο, a Verbo σκιάω, *obumbro.*

Σκιρτήσητε, *saltetis*, 2. plur. aor. 1. Imper. act. Verbi σκιρτάω, *salto.*

Σκιρτῶσι, *saltent*, 3. plur. Praes. Coniunct. act. *contr.* pro σκιρτάωσι, a Verbo eod.

Σκλῆναι, *aruisse*, a. 2. Inf. act. Verbi σκλῆμι pro σκέλλω, *areo.*

Σκληρῶ, *duri*, Genit. sing. *Dor.* pro σκληροῦ, a σκληρὸς, *durus.*

Σκολιῇσιν, *obliquis*, Dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκυστικῷ pro σκολιαῖς, a σκολιὸς, *obliquus.*

Σκόπει, *speculare*, 2. singul. Praes. Imperat. act. *contracte*, pro σκόπεε, a Verbo σκοπέω, *speculor.*

Σκοπῇς, *consideres*, 2. singul. Praes. Coniunct. *contr.* pro σκοπέῃς, a Verbo eod.

Σκοπιαζέμεν, *speculari*, Praes. Infinit. act. *Ion.* pro σκοπιάζειν, a Verbo σκοπιάζω, *speculor.*

Σκοπιῆς, *speculae*, Gen. sing. *Ion.* pro σκοπιᾶς, a σκοπιὰ, *specula.*

Σκοποῦντας, *speculantes*, Acc. pl. m. g. *contr.* pro σκοπέοντας, a Verbo σκοπέω, *speculor.*

Σκοτοδινιάσαι, *vertigine tenebricosa laborasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi σκοτοδινιάζω.

Σκυζομένῳ, *irato*, Dat. sing. Praes. Part. pass. Verbi σκύζομαι, *ad iram prouocor.*

Σκυλάκεσσι, *catulis*, Dat. plur. *Ion.* pro σκύλαξι, a σκύλαξ, *catulus.*

Σκυλῆναι, *vexatum esse*, aor. 2. Inf. pass. Verbi σκύλλω, *vexo.*

Σκύλλε, *vexator, vexeris*, 2. sing. Praes. Imper. pass. *Att.* & *Ion.* pro σκύλλεσο, a Verbo σκύλλω, *vexo.*

Σκυδμανεῖς, *irasceris*, 2. sing. f. 1. Ind. act. Verbi σκυδμαίνω, *irascor.*

Σκύμνως, *catulos*, Acc. plur. *Dor.* pro σκύμνους, a σκύμνος, *catulus* proprie *leonis.*

Σμήνεσιν, *examinibus apum*, Dat. pl. cum ν ἐφελκ. a σμῆνος, *examen apum.*

Σμυγείς, *exustus*, a. 2. Part. pass. Verbi σμύχω, *absumo, lento igni torreo.*

Σμῦξαι, *incendere*, vel *incendisse*, a. 1. Inf. act. Verbi eiusd.

Σόεις, *seruas*, 2. sing. Praes. Ind. act. Verbi σόω, *seruo.*

Σόῃ, *seruet*, 3. sing. Praes. Coniunct. act. Verbi eiusdem.

Σοίγε, *tibi*, Dat. sing. Attice factus, a σὺ, *tu.*

Σοῖο, *tui*, Gen. sing. *Ion.* pro σοῦ, ab eod.

Σοῖσι, *tuis*, Dat. plur. *Ion.* pro σοῖς, a σὸς, *tuus.*

Σῶ, *tui*, Gen. sing. a σὺ, *tu*, vel *serua*, 2. sing. Praes. Imper. med. *contr.* pro σόου, a Verbo σόω, *seruo.*

Σόσθω, *seruet, seruato*, 3. sing. Praes. Imperat. med. *contr.* pro σοέσθω, a Verbo eod. vel *vadat*, 3. sing. Perf. Imper. pass. *Ion.* pro σεσόσθω, aut Praes. Imperat. pro σόεσθω, a Verbo σόω, quatenus significat *vado.*

Σπαδῶσι, *dissipant*, 3. plur. Praes. Ind. act. *contr.* pro σπαδάουσι, a Verbo σπαδάω, *dissipo.*

Σπαλεὶς, *missus*, a. 2. Part. pass. *Aeol.* pro σταλεὶς, a Verbo στέλλω, *mitto.*

Σπανισθῆναι, *priuatum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi σπανίζω, *penuria laboro.*

Σπαργανίσασα, *quae fasciis inuoluit*, aor. 1. Part. act. fem. gen. a Verbo σπαργανίζω, *fasciis inuoluo.*

Σπαρεὶς

Σπαρεὶς, *ſatus*, aor. 2. Part. paſſ. Verbi σπείρω, *ſemino*, *ſero*.

Σπασάμενοι, *qui traxerunt*, Nom. pl. a. 1. Part. med. Verbi σπάω, *traho*.

Σπάσε, *traxit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε, a Verbo eod.

Σπεῖο, *ſequere*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* & *per Ectaſ.* pro σπέο, a Verbo poetico σπόμαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

Σπεῖραι, *ſeminare*, *ſeminaſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi σπείρω, *ſemino*.

Σπεῖσαι, *libaſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi σπένδω pro σπείδω, *libo*.

Σπείσαντ' pro σπείσαντο, *libauerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο, a Verbo eod.

Σπείσασκ' pro σπείσασκε, *libauit*, 3 ſing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε, a Verbo eod.

Σπείσω, *libabo*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Σπένδεσκε, *libabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε, a Verbo eod.

Σπερχθέντες, *irritati*, Nom. plur. aor. 1. Part. paſſ. Verbi σπέρχω, *irrito*.

Σπερῶ, *ſeminabo*, f. 1. Ind. act. Verbi σπείρω, *ſemino*.

Σπὲς, *dic*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. *per Paragog.* pro σπὲ, a Verbo σπέω, *dico*.

Σπέσθαι, *ſequi*, Præſ. Inf. med. Verbi poetici σπόμαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

Σπέτε, *dicite*, 2. plur. a. 2. Imper. act. Verbi σπέω, *dico*.

Σπεύδοι, *feſtinet*, 3. ſing. Præſ. Opt. act. Verbi σπεύδω, *feſtino*.

Σπεύδοντ' pro σπεύδοντι, *feſtinant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro σπεύδουσι, a Verbo eod.

Σπεύδωμες, *properemus*, 1. plur. Præſ. Coniunct. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν, a Verbo eod.

Σπιλάδεσσι, *ſcopulis*, *cautibus*, *procellis*, Dat. pl. *Poet.* pro σπιλάσι, a σπιλὰς.

Σποδεύναν, *eum*, *qui in cinere iacet*, *ac dormit*, Acc. ſing. *Dor.* pro σποδεύνην, a σποδεύνης, *qui in cinere dormit*.

Σπόμενοι, *ſequentes*, Nom. pl. Præſ. Part. med. Verbi σπόμαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

Σπορῶ, *ſeminis*, Gen. ſing. *Dor.* pro σπόρου, a σπόρος, *ſemen*.

Σποῦ, *ſequere*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Att.* & *Ion.* pro σπέσο, a Verbo σπόμαι pro ἕπομαι, *ſequor*.

Στάζοντας, *ſtillantes*, Acc. plur. Part. Præſ. act. Verbi ςάζω, *ſtillo*.

Σταθεὶς, *ſtatus*, *ſtatuminatus*, *collocatus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi ἵςημι pro ςάω, *ſiſto*.

Στάθεν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 1. Ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐςάθησαν, a Verbo eod.

Σταθῇ, *ſteterit*, *conſtitutus fuerit*, 3. ſing. a. 1. Coniunct. paſſ. Verbi eiusd.

Στᾶθι, *ſta*, 2. ſing. aor. 2. Imper. act. *Dor.* pro ςῆθι, a Verbo eod.

Σταθμεύμενον, *conicientem*, Acc. ſing. Præſ. med. *Dor.* pro ςαθμώμενον, a Verbo ςαθμάομαι, *coniicio*.

Σταῖμεν, *conſtiterimus*, 1. pl. a. 2. Opt. act. *per Syncop.* pro ςαίημεν, a Verbo ἵςημι, *ſiſto*.

Στάλαν, *columnam*, Acc. ſing. *Dor.* pro ςήλην, a ςήλη, *columna*.

Σταλῆναι, *miſſum eſſe*, aor. 2. Inf. paſſ. Verbi ςέλλω, *mitto*.

Στάμεν, *ſtetiſſe*, aor. 2. Inf. act. *Ion.* pro ςῆναι, a Verbo ἵςημι pro ςάω, *ſiſto*.

Στὰν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔςαν, & hoc *Bœot.* pro ἔςησαν, a Verbo eod.

Στάξαν, *ſtillauerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔςαξαν, a Verbo ςάζω, *ſtillo*.

Σταξεῦμες, *ſtillabimus*, 1. plur. f. 1. Ind. *Dor.* & *Æol.* pro ςάξομεν, a Verbo eod.

Στάξοισιν, *ſtillabunt*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro ςάξουσι, a Verbo eod.

Σταότα, *quæ ſteterunt*, Nom. plur. n. g. Part. Perf. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἑςακότα, a Verbo ἵςημι, *ſiſto*.

Στὰς, *qui ſtetit*, aor. 2. Part. act. Verbi eiusd.

Στάσῃ, *conſiſtas*, *conſtiteris*, 2. ſing. a. 1. Coni. med. *Dor.* pro ςήσῃ, a Verbo eod.

Στάσκε, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔςη, a Verbo eod.

Στάσομαι, *ſtatuam*, *ſ. ſtabo*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro ςήσομαι, a Verbo eod.

Στασῶ, *ſtabo*, f. 1. Indic. act. *Dor.* pro ςήσω, a Verbo eod.

Στείλαντ' pro ςείλαντο, *collegerunt ſeſe*, *induerunt*, 3. plur. aor. 1. Indic. med. *Ion.* pro ἐςείλαντο, a Verbo ςέλλω, *mitto*, *contraho*.

Στεινομένην, *arctatam*, Accuſ. ſing. Præſ. Part. paſſ. *Ion.* pro ςενομένην, a Verbo ςένω.

Στείνοντ' pro ςείνοντο, *reſonabant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐςένοντο, a Verbo eodem.

Στείωμεν, *ſteterimus*, 3. plur. aor. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro ςέωμεν & hoc pro ςῶμεν, a Verbo ἵςημι.

Στεῖχεν, *incedebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔςειχε, a Verbo ςείχω, *incedo*.

Στέλλεν, *ornare*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro ςέλλειν, a Verbo ςέλλω.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Στενάχιζεν, *ingemiſcebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐςενάχιζε, a Verbo ςεναχίζω, *gemo*.

Στέομεν, *ſtetiſſemus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro ςῶμεν, a Verbo ἵςημι pro ςάω, *ſiſto*.

Στέργοισαι, *diligentes*, Nom. plur. Part. Præſ. act. f. g. *Dor.* pro ςέργουσαι, a ςέργω, *diligo*.

Στερέσαι, *priuaſſe*, a. 1. Inf. act. *Poet.* pro ςερῆσαι, a Verbo ςερέω, *priuo*.

Στερηθεῖσαν, *priuatam*, Acc. ſing. a. 1. paſſ. f. g. Verbi eiusdem.

Στερῆμεν, *priuatum eſſe*, aor. 1. Inf. paſſ. *per Syncop.* & *Ion.* pro ςερηθῆναι, a Verbo eod.

Στερίσκονται, *priuantur*, 3. pl. Præſ. Ind. paſſ. Verbi ςερίσκω, *priuo*.

Στέρξαι, *amauiſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi ςέργω, *amo*.

Στεροπηγερέτα, *fulgura ſuſcitans*, Nomin. vel Voc. ſing. a ςεροπηγερέτης.

Στερχθέντα, *dilectum*, Acc. ſing. a. 1. Part. paſſ. Verbi ςέργω, *diligo*.

Στεῦτ' pro ςεῦτο, *firmabatur*, *confidebat*, 3. ſing. Imperf. Indic. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐςεύετο, a Verbo ςεύομαι.

Στεῦται,

Στεῦται, *firmatur, confidit*, 3. sing. Præs. Ind. pass. vel med. *per Syncop.* pro στεύεται, a Verbo eod.

Στεφανεῦνται, *coronantur*, 3. plur. Præs. Indic. pass. *contr.* pro στεφανόονται, a Verbo στεφανόω, *corono.*

Στέφον, *coronarunt*, 3. pl. Imperf. vel aor. 2. Indic. act. *Ion.* pro ἔστεφον, a Verbo στέφω, *corono.*

Στέωμεν, *steterimus*, 1. pl. aor. 2. Coniunct. act. *Ionice*, pro στῶμεν, a Verbo ἵστημι pro στάω, *sisto.*

Στῆ, *stetit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔστη, a Verbo eod.

Στήῃ, *steterit*, 3. sing. a. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro στέῃ, & hoc *Ion.* pro στῇ, a Verbo eod.

Στήθεσσι, *præcordiis*, Dat. pl. *Poet.* pro στήθεσι, a στῆθος, *pectus, præcordia.*

Στήθεσφιν, idem *per Paragogen.*

Στῆθι, *sta*, 2. sing. aor. 2. Imperat. act. Verbi ἵστημι, *sisto.*

Στῆναι, *stetisse*, aor. 2. Inf. act. Verbi eiusd.

Στήριξεν, *firmiter fixit, constabiliuit*, 3. singul. aor. 1. Indic. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐστήριξε, a Verbo στηρίζω, *firmiter statuo.*

Στῇς, *steteris*, 2. sing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ἵστημι pro στάω, *statuo.*

Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. Inf. act. Verbi eiusd.

Στήσαντ' pro στήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐστήσαντο, a Verbo eod.

Στήτην, *steterunt*, 3. dual. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἐστήτην, a Verbo eod.

Στήωσι, *steterint*, 3. pl. a. 2. Coniunct. act. *Poet.* pro στέωσι, & hoc *Ion.* pro στῶσι, a Verbo eodem.

Στίχ' pro στίχε, *discede*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi στείχω, *eo.*

Στιχθεὶς, *notatus*, aor. 1. Part. pass. Verbi στίζω, *pungo.*

Στοιχῶμεν, *incedamus*, 1. plur. Præs. Coniunct. act. *contr.* pro στοιχέωμεν, a Verbo στοιχέω, *incedo.*

Στομάτεσσι, *oribus*, Dat. plur. *Ion.* pro στόμασι, a στόμα, *os.*

Στοναχεῦντι, *gemunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro στεναχοῦσι, a Verbo στεναχέω, *gemo.*

Στοναχίζετ' pro στοναχίζετο, *gemebat*, 3. sing. Imperf. Indic. med. *Ion.* pro ἐστοναχίζετο, a Verbo στοναχίζω, *gemo.*

Στορέσαι, *sternere, strauisse*, a. 1. Inf. act. Verbi στορέω, *sterno.*

Στορεσεῦντι, *sternent*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro στορέσουσι, a Verbo eod.

Στρατιάων, *exercituum*, Gen. plur. *Æol.* pro στρατιῶν, a στρατιὰ, *exercitus.*

Στρατόωντο, *castra ponebant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐστρατῶντο contracto ex ἐστρατάοντο, a Verbo στρατάομαι, *castra pono.*

Στραφεὶς, *conuersus*, aor. 2. Part. pass. Verbi στρέφω, *verto.*

Στραφθεὶς, *conuersus*, aor. 1. Part. pass. Verbi eiusdem.

Στρεπτοῖο, *torti*, Gen. sing. *Ion.* pro στρεπτοῦ, a στρεπτὸς, *tortus, flexibilis.*

Στρεφθεῖσα, *conuersa*, a. 1. Part. pass. f. g. Verbi στρέφω, *verto.*

Στρεφθέντε, *conuersa*, Nom. dual. a. 1. Part. pass. Verbi eiusd.

Στρῶσον, *sterne*, 2. sing. a. 1. Imper. act. Verbi στρώννυμι pro στρόω, *sterno.*

Στρωτοῖσι, *stratis*, vel *stratilibus*, Dat. plur. *Poet* pro στρωτοῖς a στρωτὸς.

Στρωφᾶσθαι, *versari*, Præs. Inf. med. *contr.* pro στρωφάεσθαι, a Verbo στρωφάω, *verso.*

Στυγνάσαντα, *eum, qui tristis fuit*, Accus. sing. a. 1 Part. act. Verbi στυγνάζω, *tristis sum.*

Στύξαιμι, *odissem*, a. 1. Opt. act. Verbi στύγω, *odi.*

Στυφελίξαι, *aspere tractasse*, a. 1. Inf. act. Verbi στυφελίζω, *aspere tracto.*

Συγγενέσθαι, *simul fuisse, coisse*, a. 2. Inf. med. Verbi συγγίνομαι.

Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi*, a. 1. Inf. pass. Verbi συγγινώσκω, *ignosco.*

Συγκαλύψειε, *cooperuerit*, 3. sing. aor. 1. Opt. *Æol.* pro συγκαλύψαι, a Verbo συγκαλύπτω, *cooperio.*

Συγκαταβάντες, *qui vna descenderunt*, vel *sese alterius voluntati & sententiæ accommodarunt*, Nom. pl. a. 2. Part. act. Verbi συγκαταβαίνω.

Συγκαταθέσθαι, *vna deposuisse, assensus esse*, a. 2. Inf. med. Verbi συγκατατίθημι pro συγκαταθέω.

Συγκατέλθωμεν, *vna cum aliis redierimus*, 1. pl. a. 2. Coniunct. act. Verbi συγκατέρχομαι pro συγκατελεύθω.

Συγκατορύξαι, *vna defodisse*, a. 1. Inf. act. Verbi συγκατορύσσω.

Συγκεχυμένην, *confusam*, Acc. sing. Perf. Part. pass. f. g. Verbi συγχύω, *confundo.*

Συγκρῖναι, *comparasse, commiscuisse*, a. 1. Inf. act. Verbi συγκρίνω.

Συγχαρεῖται, *gratulabitur*, 3. sing. fut. 2. Ind. med Verbi συγχαίρω, *gratulor.*

Συγχάρητε, *congratulamini, gaudete cum*, 2. pl. aor. 2. Imperat. act. Verbi eiusdem, vel a συγχάρημι.

Σύγχει, *turba, confunde*, 2. sing. Præs. Imper. *contr.* pro σύγχεε, a Verbo συγχέω.

Συγχῶσαι, *contumulasse*, aor. 1. Inf. act. Verbi συγχώννυμι pro συγχόω, *humo tego.*

Σύετ' pro σύετο, *concitatus est*, 3. sing. Imperf. vel a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐσύετο, a Verbo σύομαι, *concitor.*

Συζῆν, *vna viuere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro συζῆν, *contr.* ex συζάειν, a Verbo συζάω, *vna viuo.*

Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. Part. pass. Verbi σύομαι, *concitor.*

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐσύθησαν, a Verbo eod.

Σύθι, *festina*, 2. sing. a. 1. Imper. pass. *per Sync.* pro σύθητι, a Verbo eod. vel a σῦμι.

Συλαθεῖσαι, *spoliatæ*, Nom. pl. a. 1. Part. pass. f. g. *Dor.* pro συληθεῖσαι, a Verbo συλάω, *spolio.*

Σύλασκ' pro σύλασκε, *vi spoliabat*, 3. singul. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐσύλασκε, a Verbo συλάσκω, vel συλάω, *spolio.*

Συλεύμενοι, *prædantes*, Nom. plur. Præs. Part. med. *Dor.* pro συλεόμενοι, a Verbo συλέομαι, *prædor.*

Συληθεὶς,

υληθεὶς, *spoliatus*, a. 1. Part. pass. Verbi συλάω, *spolio*.

υλήσαντε, *deprædati*, Nom. dual. aor. 1. Part. act. Verbi eiusd.

υλλαβεῖν, *comprehendisse*, a. 2. Inf. act. Verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*.

υλληφθεὶς, *comprehensus*, a. 1. Part. pass. Verbi eiusd.

υλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Att.* & *Ion* pro συλλήψεσαι, a Verbo eod.

υλώμενον, *deprædantem*, Acc. sing. Præs. Part. med. *contr.* pro συλεόμενον, a Verbo συλέομαι, *deprædor*.

υμβαίη, *eueniat*, 3. sing. aor. 2. Opt. act. Verbi συμβαίνω, vel σύμβημι.

υμβαλεῖν, *contulisse*, *coniecisse*, a. 2. Inf. act. Verbi συμβάλλω.

υμβαλλεόμενοι, *coniicientes*, Nom. plur. Præs. Part. med. *Att.* & *Ion.* pro συμβαλλόμενοι, a Verbo eod. vel a συμβαλλέω.

υμβάλλετον, *coniicitis*, vel *coniiciunt*, 2. vel 3. dual. Præs. Ind. act. Verbi eiusd.

υμβάμεναι, *congressum esse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* pro συμβῆναι, a V. συμβαίνω pro συμβάω, *congredior*.

υμβάντας, *congressos*, Acc. pl. m. g. a. 2. Part. act. Verbi eiusd.

υμβεβάναι, *congressum esse*, Perf. Inf. act. *per Syncop.* pro συμβεβηκέναι, a Verbo eod. vel med. pro συμβεβαέναι.

υμβέβηκα, *congressus sum*, Perf. Ind. act. Verbi eiusd.

υμβῇ, *euenerit*, 3. sing. a. 2. Coni act. Verbi eiusd.

Συμμετεῖχεν, *vna particeps erat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo συμμετέχω, *participo*.

Συμμίξῃς, *commiscueris*, 2. sing. a. 1. Coni. act. Verbi συμμίγνυμι, pro συμμίγω, *commisceo*.

Συμμιχθῇς, *commiscearis*, i. *commistus sis*, 2. sing. a. 1. Coniunct. pass. Verbi eiusd.

Συμπαιδδεν, *colludere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro συμπαίζειν, a Verbo συμπαίζω, *colludo*.

Συμπαραληφθῇς, *simul assumtus sis*, *vna adscitus*, 2. sing. a. 1. Coni. pass. V. συμπαραλαμβάνω.

Συμπαρεόντες, *qui simul sunt*, Nom. pl. Part. Præs. *Poet.* pro συμπαρόντες, a Verbo συμπάρειμι.

Συμπαρίστασε, *adfuit*, *commendauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro συμπαρέστησε, a Verbo συμπαρίστημι pro συμπαριστάω.

Συμπλακήσομαι, *connectar*, f. 2. Ind. pass. Verbi συμπλέκω, *connecto*, *complico*.

Συμπλάσαις pro συμπλάσασα, *quæ accommodauit*, vel *commenta*, a. 1. Part. act. f. g. Verbi συμπλάζω, vel συμπλάσσω.

Σύμπλασσε, *conformauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro συνέπλασε, a Verbo eod. vel *comminiscere*, 2. sing. Imper. Præs. act. a συμπλάσσω, *comminiscor*.

Συμποδήσας, *qui ligauit*, a. 1. Part. act. Verbi συμποδέω, *ligo*.

Συμποθὲν, *absorptum*, a. 1. Part. pass. n. g. Verbi συμπίνω pro συμπόω, *absorbeo*.

Συμφυεῖσαι, *vna connatæ*, Nom. pl. aor. 2. Part. pass. f. g. Verbi συμφύομαι, *vna enascor*.

Συναγαγεῖν, *collegisse*, a. 2. Inf. act. *Att.* pro συναγεῖν, a Verbo συνάγω, *colligo*, *cogo*, *conduco*.

Συνάγερθεν, *vna excitati* vel *congregati sunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro συνηγέρθησαν, a Verbo συνεγείρω, vel συναγείρω.

Συναγρόμενοι, *congregantes*, Nom. plur. Præs. Part. med. Verbi poëtici συνάγρομαι pro συναγείρομαι, *congrego*.

Συνᾴδουσιν, *concinunt*, *consentiunt*, 3. pl. Præs. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo συνᾴδω.

Συναΐκτην, *impetum pariter faciebant*, 3. dual. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro συνηΐκτην, a Verbo συναΐσσω, *vna impetum facio*.

Συναίμοισι, *consanguineis*, Dat. plur. *Poet.* pro συναίμοις, a σύναιμος, *consanguineus*.

Συνάμ' pro συνάμα, *simul*.

Συναναβᾶσι, *iis*, *qui vna adscenderunt*, Dat. pl. a. 2. Part. act. Verbi συναναβαίνω pro συναναβάω, *vna adscendo*.

Συνανεστράφη, *vna reuersus est*, vel *conuersatus*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi συναναστρέφομαι.

Συναντώντων, *simul occurrentium*, *concurrentium*, Gen. pl. *contr.* pro συνανταόντων, a Verbo συναντάω, in Partic. Præs. act.

Συναπολέσῃς, *vna perdideris*, 2. sing. a. 1. Coni. act. Verbi συναπόλλυμι pro συναπολέω.

Συναπόλῃ, *vna pereas*, 2. sing. a. 2. Coniunct. med. Verbi eiusd.

Συνᾶραι, *contulisse*, *adiuuisse*, a. 1. Inf. act. Verbi συναίρω, *tollo*.

Συνάρασθαι, *contulisse*, *adiuuisse*, a. 1. Inf. med. Verbi eiusd.

Συναράρακται, *collisus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *Att.* pro συνήρακται, a Verbo συναράσσω *collido*.

Συνάρμοξε, *adaptauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro συνήρμοξε, a Verbo συναρμόζω, *adapto*.

Συναχθῆναι, *congregatum*, *copulatum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi συνάγω.

Συνδείπνησον, *vna cœna*, 2. sing. a. 1. Imper. act. Verbi συνδειπνέω.

Συνδεύμενον, *eum*, *qui vinctus est cum alio*, *copulatus*, *connexus*, Acc. sing. Part. Præs. pass. *Dor.* pro συνδεόμενον, συνδούμενον, a Verbo συνδέω, *vincio*.

Συνδιῃτᾶτ' pro συνδιῃτᾶτο, *cohabitabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *contr.* pro συνδιῃτάετο, a Verbo συνδιαιτάομαι, *conuictu* & *consuetudine alicuius vtor*.

Συνδοξασθῶμεν, *glorificemur cum*, 1. plur. aor. 1. Coniunct. pass. Verbi συνδοξάζω.

Συνδραμόντων, *concurrentium*, *eorum*, *qui concurrere*, vel *vna cucurrere*, Gen. pl. a. 2. Part. act. Verbi συντρέχω pro συνδρέμω.

Συνέβαλε, *contulit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi συμβάλλω, *confero*.

Συνέβη, *euenit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi συμβαίνω pro συμβάω, vel σύμβημι.

Συνέγειρον, *alleua*, *vna excita*, 2. sing. aor. 1. Imper. act. Verbi συνεγείρω, *alleuo*.

Συνεζευγμένοι, *coniuncti*, *copulati*, *constricti*, Nom. plur. Perf. Part. pass. Verbi συζεύγνυμι.

Συνέζευξε, *coniunxit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Συνεζήτει, *disceptabat*, *disputabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. Verbi συζητέω.

Συνέηκα, *intellexi*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro συνῆκα, a Verbo συνίημι pro συνέω, *intelligo*.

Συνεθέμεθα, *constituimus, pepigimus, spopondimus*, 1. pl. a. 2. Ind. med. Verbi συντίθημι pro συνθέω.

Συνεθευ, *pacta es*, 2. sing. a. 2. Ind. med. *Dor.* pro συνέθο, a Verbo eod.

Συνεθισθῇς *consueueris*, 2. sing. aor. 1. Coniunct. pass. Verbi συνεθίζω.

Συνειδυῖα, *quae perspexit, conscia*, Perf. Part. f. g. act. *per Syncop.* pro συνειδηκυῖα, a Verbo συνείδω, *perspicio*.

Συνειλεγμένα, *collecta*, Nom. plur. Perf. Part. pass. n. g. *Att.* pro συλλελεγμένα, a Verbo συλλέγω, *colligo*.

Συνείληφας, *comprehendisti*, 2. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro συλλέληφας, a Verbo συλλαμβάνω pro συλλήβω, *comprehendo*.

Συνείληχε, *simul sortitus est*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro συλλέληχε, a Verbo συλλαγχάνω pro συλλήχω, *simul sortior*.

Συνειλοχέναι, *collegisse*, Perf. Inf. act. *Att.* pro συλλελεχέναι, a Verbo συλλέγω, *colligo*.

Συνείπετ' pro συνείπετο, *comitabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi συνέπομαι, *comitor*.

Συνεὶς, *conscius*, seu *qui intellexit se sit*, a. 2. Part. act. Verbi συνίημι pro συνέω.

Συνεισελθεῖν, *vna ingressum esse*, aor. 2. Inf. act. Verbi συνέρχομαι pro συνελεύθω, *vna ingredior*, vel *congredior*.

Συνεισέφρησε, *simul induxit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *per Syncop. Att.* pro συνεισεφόρησε, a Verbo συνεισφορέω, *simul induco*.

Συνεισῆλθεν, *simul ingressus est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo συνεισέρχομαι pro συνεισελεύθω, *vna ingredior*.

Συνεκέρασας, *contemperauisti*, 2. sing. a. 1. Ind. act. Verbi συγκεράννυμι pro συγκεράω, *misceo*, *contempero*.

Συνέλαβε, *comprehendit*, 3. sing. aor. 2. Indic. act. Verbi συλλαμβάνω pro συλλήβω, *comprehendo*.

Συνελάλουν, *colloquebar*, vel *colloquebantur*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro συνελάλεον, a Verbo συλλαλέω.

Συνεληλυθότες, *qui conuenere*, Nom. plur. Part. Perf. med. Verbi συνέρχομαι pro συνελεύθω, *conuenio*.

Συνελήφθη, *comprehensus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi συλλαμβάνω pro συλλήβω, *comprehendo*.

Συνελθεῖν, *conuenire*, vel *conuenisse*, a. 2. Inf. act. Verbi συνέρχομαι pro συνελεύθω, *conuenio*.

Συνελόντα, *eum, qui simul in vnum contraxit, breuibus verbis*, Acc. sing. a. 2. Part. act. Verbi συναιρέω pro συνέλω.

Συνέμεν, *percepisse*, a. 2. Inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro συνεῖναι, a Verbo συνίημι, *percipio*.

Συνενείκειεν, *contulerint*, 3. plur. a. 1. Opt. act. *Æol.* & *Poet.* pro συνενέγκαιεν, a Verbo συμφέρω pro συνενέγκω, *confero*.

Συνενείκεται, *confertur*, 3. sing. Præs. Ind. pass. Verbi συνενείκω, *confero*.

Συνεξεπρήξαντο, *vna fecerunt*, aut *exegerunt*. 3. plur. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro συνεξεπράξαντο, a Verbo συνεκπράττω.

Συνεξομοιοῦσθαι, *adsimilari*, Præs. Inf. pass. *contract.* pro συνεξομοιόεσθαι, a Verbo συνεξομοιόω, *adsimilo*.

Συνεξώκειλε, *simul cum aliquo appulit, delatus est aliquo*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi συνεξοκέλλω.

Συνέπαξε, *condensauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Dor.* pro συνέπηξε, a Verbo συμπήγνυμι pro συμπήγω, *condenso*.

Συνεπάψασθαι, *simul attigisse, operam consociauisse*, a. 1. Inf. med. *Ion.* pro συνεφάψασθαι, a Verbo συνεφάπτω.

Συνεπέστην, *vna adueni, superueni*, a. 2. Ind. act. Verbi συνεφίστημι pro συνεπιστάω.

Συνέπηξε, *condensauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi συμπήγνυμι pro συμπήγω, *condenso*.

Συνεπίομεν, *vna bibimus, compotauimus*, 1. pl. a. 2. Ind. act. Verbi συμπίνω pro συμπίω.

Συνεπτώκεε, *inciderat*, 3. sing. Plusqu. Ind. act. *Ion.* pro συνεπεπτώκει, a Verbo συμπίπτω pro συμπτόω, *incido*.

Σύνες, *intellige*, 2. sing. a. 2. Imper. act. Verbi συνίημι pro συνέω, *intelligo*.

Συνέσει, *intelligentiae*, Dat. sing. *Ion.* & *Att.* pro συνέσει, a σύνεσις, *intelligentia*.

Συνεσπάραξε, *discerpsit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi συσπαράσσω, *discerpo*.

Συνέστασαν, *constituti erant*, vel *constiterant*, 3. pl. aor. 2. Ind. act. *Dor.* pro συνέστησαν, a Verbo συνίστημι pro συστάω.

Συνέστειλαν, *composuerunt ad sepulturam*, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi συστέλλω, *compono*.

Συνέστη, *constitit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Verbi συνίστημι pro συστάω, *constituo*.

Συνεστήκεε, *constituerat, perseuerauerat*, 3. sing. Plusq. Ind. act. *Ion.* pro συνεστήκει, a Verbo eod.

Συνεστικυῖαι, *firmae, constitutae*, Nom. plur. Part. Perf. act. f. g. Verbi eiusd.

Συνεστήσατε, *constituistis*, 2. plur. aor. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Συνεστῶτας, *eos, qui constiterunt, coniurarunt*, Acc. pl. Perf. Part. act. *Ion.* & *Att.* pro συνεστηκότας, a Verbo eod.

Συνέσχον, *constrinxi, continui*, a. 2. Ind. act. Verbi συνέχω, pro συσχέω, *constringo*.

Συνετάφημεν, *vna sepulti sumus*, 1. pl. a. 2. Ind. pass. Verbi συνθάπτω, *vna sepelio*.

Συνετήρει, *obseruabat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro συνετήρεε, a Verbo συντηρέω, *obseruo*.

Συνετιῶ, *intelligentem reddam*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro συνετίσω, a Verbo συνετίζω.

Συνετέθειντο, *constituerant, pepigerant inter se condicto*, 3. plur. Plusqu. Ind. pass. Verbi συντίθημι pro συνθέω, *constituo*.

Σύνετ pro σύνετο, *intellexit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi συνίημι pro συνέω, *intelligo*.

Συνευνάσθην, *consopiti sunt*, vel *eodem lecto compositi sunt, concubitum ierunt*, 3. pl. a. 1. Ind. pass. *Boeot.* pro συνευνάσθησαν, a Verbo συνευνάζω.

Συνέχεον, *confundebant*, 3. pl. Imperf. Ind. act. Verbi συγχέω, *confundo*.

Συνεχύθη, *confusa est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi συγχύω, *confundo*.

Συνηγάγετε, *congregastis*, 2. pl. a. 2. Ind. act. *Att.* συνηγετε, a Verbo συνάγω, *congrego*.

Συνῆγεν, *congregauit*, 3. sing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo eod.

Συνήγειρε,

νήγειρε, vna excitauit, 3. sing. a. 1. Ind. act. Verbi συνεγείρω, vel congregauit, a συναγείρω.
νεγέρθητε, excitamini, 2. plur. a. 1. Imper. act. Verbi eiusd.
νηγμένοι, congregati, Nom. plur. Perf. Part. act. Verbi συνάγω, congrego.
νηγόρει, patrocinabatur, 3. sing. Imperf. Ind. act. contr. pro συνηγόρεε, a Verbo συνηγορέω, patrocinor.
νηδέαται, conscii sibi fuere, 3 pl. Perf. Ind. pass. Att. & Ion. pro συνειδηνται, a Verbo συνειδέω, conscius sum.
νήδει, conscius fuerat, 3. sing Plusq. Ind. act. Att. pro συνειδει, a Verbo eod. vel Imperf. act. a συνειδέω.
νήθεις, consuetos, Acc. plur. contr. pro συνήθεας, a συνήθης, consuetus.
υνῆκαν, intellexerunt, 3. pl. Perf. Ind. act. Verbi συνίημι pro συνέω, intelligo.
υνήλασαν, compulerunt, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi συνελαύνω pro συνελάω, impello.
υνῆλθον, conuenit, a. 2. Ind. act. Verbi συνέρχομαι pro συνελεύθω, conuenio.
υνήλοιησα, contudi, a. 1. Ind. act. Verbi συναλοιάω, contundo.
υνηνείχθην, coniunctus sum, a. 1. Ind. pass. Verbi συμφέρω pro συνενέγκω, conduco.
υνήργει, vna operabatur, 3. sing. Imperf. Ind. act. contr. pro συνήργεε, a Verbo συνεργέω, coopetor.
υνῆτε, intelligatis, 2. pl. a. 2. Coniunct. act. Verbi συνίημι, pro συνίω, intelligo.
υνήφθη, coniunctus est, 3. sing. aor. 1. Ind. pass. Verbi συνάπτω, coniungo.
υνήχθης, congregatus es, 2. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi συνάγω, congrego.
υνῆψαν, coniunxerunt, 3. pl. a. 1. Ind. act. Verbi συνάπτω, coniungo.
Συνθέμενος, qui coniunxit, composuit, cum altero condixit, vel ei assensus est. a. 2. Part. med. Verbi συντίθημι pro συνθέω.
Σύνθεο, compone, assentire, consenti, a. 2. Imper. med. Ion. pro σύνθεσο, a Verbo eod.
Σύνθετ' pro σύνθετο, accumulatim collegit, 3. sing. a. 2. Ind act. Ion. pro συνέθετο, a Verbo eod.
Συνθήσει, componet, 3. sing. Fut. 1. Ind. Verbi eiusdem.
Συνιδεῖν, intelligere, perspicere, aor. 2. Inf. act. Verbi συνείδω.
Συνιεῖν, intelligere, Præs. Inf. act. contr. pro συνιέειν, a Verbo συνιέω, intelligo.
Συνιεὶς, intelligens, Præs. Part. act. Verbi συνίημι, intelligo.
Συνιέμεν, intelligere, Præs. Inf. act. Ion. pro συνιέναι, a Verbo eod.
Συνίμεν, conuenire, Præs. Inf. act. Ion. pro συνιέναι, a Verbo σύνειμι, coeo.
Συνιόντες, congredientes, Nom. plur. a. 2. Part. act. Verbi eiusd.
Συνίειν, intelligebant, 3. pl. Imperf. Ind. act. contr. pro συνίεον, a Verbo συνιέω, intelligo.
Συνιεῖσιν, intelligunt, 3. pl. Præs. Ind. contr. & cum ν ἐφελκ. pro συνιέεσι, a Verbo eod.
Συνίσαν, concurrerunt, 3. plur. Imperf. Ind. act. Verbi σύνειμι, vna eo, concurro.

Συνίσασι, sciunt, conscii sunt, 3. plur. Præs. Ind. act. Verbi συνίσημι.
Συνιστάμενοι, consistentes eodem loco conspirantes, Nom. pl. Præs. Part. med. Verbi συνίστημι.
Συνιστῶν, commendans, Præs. Part. act. contr. pro συνιστάων, a Verbo συνιστάω pro συνίστημι, commendo.
Συνιῶν, intelligens, Præs. Part. act. contr. pro συνιέων, a Verbo συνιέω pro συνίημι, intelligo.
Συνιῶσ pro συνιῶσι, intelligant, 3. plur. Præs. Coniunct. act. Verbi eiusd.
Συγκωμάξατε, choream vna instituite. vna commissamini. 2. pl. a. 1. Imper. act. Dor. pro συγκωμάσατε, a Verbo συγκωμάζω.
Συνναίεσκε, cohabitabat, 3. sing. Imperf. act. Ion. pro συνέναιε, a Verbo συνναίω, cohabito.
Συννενέαται, in aceruum congesti sunt, 3. plur. Perf. Ind pass. Ion. pro συννένηνται, a Verbo συννέω, in vnum aceruum congero.
Συννῆσαι, coaceruasse, a. 1. Inf. act. Verbi eiusd.
Σύννουν, grauem, Acc. sing. contr. pro σύννοον, a σύννοος, attentus, cogitationibus in re defixus.
Σύνοιδα, conscius sum, Perf. Ind. med. Verbi συνείδω, considero.
Συνοισόμεθα, congrediemur, 1. pl. f. 1. Ind. med. Verbi συμφέρω pro συνοίω, confero.
Συνοχωκότε, coarctati, Nom. dual. Perf. Part. act. Att. pro συνωχηκότε, a Verbo συνοχέω, vel potius Ion. a συνοχόω, constringo.
Συντάμνειν, concidere, Præs. Inf. act. Ion. pro συντέμνειν, a Verbo συντέμνω, concido.
Συντανύσαις, qui tetendit, a. 1. Part. act. Æol. pro συντανύσας, a Verbo συντανύω, contendo.
Συντελέσθειν, conficere, Præs. Inf. act. Verbi poetici συντελέσθω pro συντελέω, perficio.
Συντιθέναι, componere, Præs. Inf. act. Verbi συντίθημι, compono.
Συντυχίην, successum, vel occursum fortuitum, Acc. sing. Ion. pro συντυχίαν, a συντυχία.
Συνῳκηκυῖα, maritata, quae cohabitauit, Perfect. Part. act. f. g. Verbi συνοικέω, cohabito.
Συνώμεθα, conuenerimus, 1. plur. a. 2. Coniunct. med. Verbi συνίεμαι, conuenio.
Συρέντας, tractos. Acc. pl. a. 2. Part. pass. Verbi σύρω, traho.
Συρίξαις, qui sibilauit, a. 1. Part. act. Æol. pro συρίξας, a Verbo συρίσσω, sibilo.
Συρίσδειν, fistula ludere, Præs. Inf. act. Dor. pro συρίζειν, a Verbo συρίζω, sibilo.
Συρίσδεν, idem.
Συροισαι, trahentes. Nom. plur. Præs. Part. act. Dor. pro σύρουσαι, a Verbo σύρω, traho.
Συῤῥηγνῦναι, confluere impetuose, confligere, Præs. Inf. act. Verbi συῤῥήγνυμι.
Συσσίτοισιν, sodalibus, conuictoribus, Dat. plur. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro συσσίτοις, a σύσσιτος, sodalis, commensalis.
Συσταθεὶς, constitutus, commendatus, a. 1. Part. pass. Verbi συνίστημι pro συστάω.
Συστάσιες, constitutiones, commendationes, item conuenticula, coetus, Nom. plur. Ion. & Att. pro συστάσεις, a σύστασις.
Συστῆναι, constitisse, a. 2. Inf. act. Verbi συνίστημι pro συστάω.
Συστῶ, constiterim, 1. sing. Coni. aor. eiusd.

Συσχεθῇ, *conſtrictus fuerit*, 3 ſing. a. 1 Coniunct. paſſ. Verbi συνεχω pro συσχεω, *conſtringo*.

Σύτ' pro σύτο, *concitatus erat*, 3. ſing. Pluſq. Indic. paſſ. *Ion.* pro ἐσέσυτο, a Verbo σύω, *concito*.

Σφ' pro σφὲ, *ſe*, Acc. dual. ab ἕ, *ſui*. Vide σφέ.

Σφαγεῖσα, *trucidata*, a. 2. Part. paſſ. f. g. Verbi σφάζω, *trucido*.

Σφαλῆναι, *lapſum eſſe*, a. 2. Inf. paſſ. Verbi σφάλλω, *euerto*.

Σφάξαι, *trucidaſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi σφάζω, *trucido*.

Σφαραγεῦντο, *ſanabant*, *fremebant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσφαραγοῦντο, a Verbo σφαραγέω.

Σφὲ, *ſe*, vel *ipſos*, Acc. dual. ab ἕ, *ſui*: item *ſe*, vel *ipſum*, *ipſam*, Acc. ſing. *Poet.* pro ἕ, item *ſe*, vel *ipſos*, *ipſas*, *ipſa*, Acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, & σφεα, ab eod.

Σφέας, *illos*, vel *ſe*, Acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab ἕ, *ſui*.

Σφέε, *illi*, *illæ*, Nom. dual. *Ion.* pro σφὲ, ab eod

Σφὲς, *illi*, vel *illos*, Nom. vel Acc. plur. *Dor.* & *Æol.* pro σφεῖς vel σφᾶς, ab eod.

Σφέτερ' pro σφέτερα, *ſua*, Nom. plur. neutr. g. a σφέτερος, *ſuus*.

Σφετέρην, *ſuam*, Acc. ſing. *Ion.* pro σφετέραν, ab eod.

Σφέων, *ipſorum*, vel *ſui*, Gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab ἕ, *ſui*.

Σφῆλαι, *mouere*, vel *mouiſſe*, *proruiſſe*, *ad lapſum impuliſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi σφάλλω, *euerto*.

Σφὶ, vel σφὶν, *ipſis*, vel *ſibi*, Dat. plur. *Poet.* pro σφίσι, ab ἕ, *ſui*.

Σφίγξαι, *conſtrinxiſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi σφίγγω.

Σφοῦ, *ſui*, Gen. ſing. a Dorico σφὸς pro σφέτερος, *ſuus*.

Σφύσδειν, *ſalire*, Præſ. Inf. act. *Dor.* pro σφύζειν, a σφύζω, *ſalio*.

Σφῶ, *vos*, duo, vel *vos* duos, Nom. vel Acc. dual. a σὺ, *tu*, vel *ipſi* duo, *ipſos* duos, Nom. vel Acc. dual. *Dor.* pro σφὲ, ab ἕ, *ſui*.

Σφωὲ, *ſe*, vel *ipſi*, vel *ipſos*, Nom. vel Accuſ. dual. ab ἕ, *ſui*.

Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, Nom. vel Acc. dual. a σὺ, *tu*.

Σφῶϊν, *veſtrum* duorum, Gen. vel *vobis* duobus, Dat. dual. ab eod. vel *ipſorum* duorum, vel *ipſis* duobus, Dat. dual. ab ἕ, *ſui*.

Σφῶν, *ſui*, vel *ipſorum*, Gen. plur. ab ἕ, vel *veſtrum* duorum, vel *vobis* duobus, Gen. vel Dat. dual. a σὺ, *tu*.

Σχάσαις, *qui cobibuit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro σχάσας, a Verbo σχάζω, *cobibeo*.

Σχασθείην, *impellerer*, vel *impulſus ſim*, aor. 1. Opt. paſſ. Verbi eiuſd.

Σχὲ, *habe*, 2. ſing. a. 2. Imper. act. Verbi ἔχω pro σχέω, *habeo*.

Σχέθε, *habe*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. vel *habebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔσχεθε, a Verbo poetico σχέθω, *habeo*.

Σχεθεὶς, *habitus*, *cohibitus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi ἔχω pro σχέω, *habeo*.

Σχεθέμεν, *habere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro σχέθειν, a Verbo σχέθω, *habeo*.

Σχέμεν, *habuiſſe*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro σχεῖν, a Verbo eod.

Σχέμεναι, *habuiſſe*, aor. idem, ſed *Dor.* factus.

Σχέο, *tene*, *habe*, 2. ſing. a. 2. Imper. med. *Ion.* pro σχέσο, a Verbo ἔχω pro σχέω, *habeo*.

Σχεὲς, *habeto*, vel *habueris*, 2. ſing. a. 2. Imper. act *per Pleonaſm.* pro σχὲ, a Verbo eod.

Σχέτ' pro σχέτο, *tenebatur*, 3. ſing. aor. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἔσχετο, a Verbo eod.

Σχήσειν, *habiturum*, *inhibiturum eſſe*, f. 1. Inf. act. Verbi eiuſd.

Σχίζῃς, *ſciſſuris*, *ligni ſegmentis*, Dat. pl. *Ion.* pro σχίζαις, a σχίζη, *fiſſura*

Σχίσσας, *qui conſcidit*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro σχίσας, a Verbo σχίζω.

Σχοίατ' pro σχοίατο, *continerent*, *continuerint*, 3. plur. a. 2. Opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, a Verbo ἔχω pro σχέω, *contineo*.

Σχοίην, *haberem*, a. 2. Opt. act. *Att.* pro σχοῖμι, a Verbo eod.

Σχόμενοι, *qui tenuerunt*, Nom. plur. a. 2. Part. med. Verbi eiuſd.

Σχοῦ, *habe*, 2. ſing. a. 2. Imper. med. *Ion.* & *Att.* pro σχέσο, a Verbo eod.

Σχῶ, *habuerim*, a. 2. Coni. act. Verbi eiuſd.

Σώεσκε pro σώεσκε, *ſeruabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion* ἔσωε, a Verbo σώω, *ſeruo*.

Σῶσαι, *ſeruare*, ſ. *ſeruaſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi σώζω, *ſeruo*.

Σῶσιν, *ſeruant*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *per Craſin* & cum ν ἐφελκ. pro σώζουσι, a Verbo eod. vel pro σάουσι, a σάω.

Σώφροσι, *temperantibus*, *frugi*, Dat. plur. a σώφρων.

T.

Τἀγαθὰ, *bona*, Nom. pl. *Dor.* pro τὰ ἀγαθὰ, *bona*, ab ἀγαθὸν, *bonum*.

Ταγεὶς, *ordinatus*, aor. 2. Part. paſſ. Verbi τάττω, *ordino*.

Τἀγκίστρῳ, *hamo*, *Att.* vel *Æol.* pro τῷ ἀγκίστρῳ, ab ἄγκιστρον, *hamus*.

Ταθεὶς, *extenſus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi τείνω, *extendo*.

Ταθῶσ' pro ταθῶσι, *intendantur*, vel *intenſi ſint*, 3. plur. a. 1. Coniunct. paſſ Verbi eiuſd.

Ταὶ, Nom. plur. f. g. *Ion.* pro αἱ, ab ὁ, Articul. præpoſ.

Τάκεαι, *liqueſis*, *liqueſcis*, 2. ſing. Præſ. Ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro τήκεσαι, a Verbo τήκω, *liquefacio*.

Τἀκεῖθεν, *Dor.* & *Att.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic*.

Τακεὶς, *liquefactus*, a. 2. Part. paſſ. a Verbo τήκω.

Τάκην, *liquefactus ſum*, a. 2. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτάκην, a Verbo eod.

Τακήσομαι, *liqueſiam*, Fut. 2. Ind. paſſ. Verbi eiuſd.

Τἀληθὲς, *verum*, pro τὸ ἀληθές.

Τἄλλα, pro τὰ ἄλλα, *cetera*.

Τἀλλότρια, *aliena*, Accuſ. plur. n. g. pro τὰ ἀλλότρια,

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*.

Τἄματα, pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *scidit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, a Verbo τέμνω, *seco*.
Ταμέει, *secabit*, 3. sing. f. 2. Ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ, a Verbo eod.
Ταμεῖν, *secuisse*, a. 2. Inf. act. Verbi eiusd.
Ταμέσθαι, *scidisse*. a. 2. Inf. med. Verbi eiusd.
Τάμνε, *diuidebat*, 3. sing. Impert. Ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε, a Verbo *Dorico* τάμνω pro τέμνω, *seco*, *diuido*.
Τὰν pro τὴν, *Dor.* Acc. sing. Artic. praepos. a Nom. ἡ, *Dor.* ἁ.
Τᾶν, *Dor.* pro τὰ ἐν, *ea quae sunt in*.
Τανύοντ' pro τανύοντο, *extendebantur*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐτανύοντο, a Verbo τανύω, *extendo*.
Τανυπτερύγεσσι, *velocibus*. Dat. plur. *Poet.* pro τανυπτέρυξι, a τανυπτέρυξ, *velox*.
Τανυσθεὶς, *extensus*, a. 1. Part. pass. Verbi τανύω, *extendo*.
Τάνυσσαν, *extenderunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτάνυσσαν, a Verbo eod.
Ταράξῃ, *turbet*, vel *turbauerit*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. act. Verbi ταράσσω, *turbo*.
Ταράχθητε, *turbemini*, *turbati estote*, 2. pl. a. 1. Imper. pass. Verbi eiusd.
Ταρβήσαντες, *qui timuere*, *exhorruere*, Nom. pl. a. 1. Part. act. Verbi ταρβέω.
Τάρπημεν, *delectati sumus*, 1. plur. aor. 2. Ind. pass. *Ion.* pro ἐτάρπημεν, a Verbo τέρπω, *delecto*.
Ταρφεῖς, *densi*, Nom. plur. *contr.* pro ταρφέες, a ταρφὺς, *densus*.
Ταρφθήμεναι, *oblectatum esse*, a. 1. Inf. pass. *Dor.* pro τερφθῆναι, a Verbo τέρπω, *delecto*.
Τᾶς pro τῆς, *Dor.* Gen. sing. f. g. ab Artic. praepos. ἡ.
Τάττωμεν, *ordinemus*, 1. pl. Præs. Coniunct. act. *Att.* pro τάσσωμεν, a Verbo τάσσω, *ordino*.
Τατώμενοι, *qui re aliqua priuantur*, Nom. plur Præs. Part. pass. *Dor.* & *contr.* pro τηταόμενοι, a Verbo τητάω, *priuo*.
Ταὐτὰ, *eadem*, pro τὰ αὐτά.
Ταύταν, *hanc*. Acc. sing. f. g. *Dor.* pro ταύτην, ab οὗτος, *hic*.
Τάφε, *obstupuit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a Verbo θάπτω, *stupeo*.
Ταφεὶς, *sepultus*, a. 2. Part. pass. Verbi θάπτω, *sepelio*.
Ταφὼν, *qui obstupuit*, aor. 2. Part. act. Verbi eiusd.
Ταχυνεῖ, *festinabit*, vel *impellet ad festinandum*, *incitabit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. Verbi ταχύνω.
Ταων, *Æol.* pro τῶν, Gen. plur. f. g. Articuli praepos. ὁ.
Τεὰν, *tuam*, Acc. sing. f. g. a *Dor.* τεὸς pro σὸς, *tuus*.
Τεθαλότα, *eum*, *qui floruit*, Acc. sing. Part. Perf. med. *Dor.* pro τεθηλότα. a Verbo θάλλω, *floreo*.
Τεθαλυῖα, *abundans*, *florens*, *quae floruit*, Nom. sing. Part. f. g. Perf. eiusd. *Dor.* pro τεθηλυῖα, a Verbo eod.
Τεθάῤῥηκε, *ausus est*, *confidit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi θαῤῥέω.
Τεθαῤῥήκασιν, *fiduciam habuerunt*, 3. plural. Perf. Ind. act. cum ν ἐφελκ. Verbi θαῤῥέω, *audeo*, *fiduciam habeo*.
Τεθάφαται, *sepultae sunt*, 3. plur Perf. Ind. pass. *Ion.* pro τεθαμμέναι εἰσὶ, a Verbo θάπτω, *sepelio*.
Τεθέαμαι, *spectaui*, Perf. Ind. pass. Verbi θεάομαι, *specto*.
Τεθεῖεν, *positi sint*, 3. plur. a. 1. Opt. pass. *Att.* & *per Syncop.* pro τεθείησαν, a Verbo τίθημι pro θέω, *pono*.
Τέθεικας, *posuisti*, 2. sing. Perf. Ind. act. *Boeot.* pro τέθηκας, a Verbo eod.
Τεθεμελιωμένοι, *fundati*, Nom. plur. Perf. Part. pass. Verbi sequentis.
Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*. 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐτεθεμελίωτο, a Verbo θεμελιόω, *fundo*.
Τέθηλας, *floruisti*, 2. sing. Perf. Ind. med. Verbi θάλλω, *floreo*.
Τεθῆναι, *positum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi τίθημι pro θέω, *pono*.
Τέθηπα, *sepeliui*, Perf. Ind. med. Verbi θάπτω pro θήπω, *sepelio*, vel *obstupui*, *admiratus sum*.
Τέθηχα, *acui*, Perf. Ind. act. Verbi θήγω, *acuo*.
Τέθιχα, *attigi*, Perf. Indicat. act. Verbi θίγω, *tango*
Τεθλασμένοι, *fracti*, *contusi*, Nom. plur. Perf. Part. pass. Verbi θλάω.
Τεθλιμμένον, *pressum*, Acc. sing. Perf. Part. pass. Verbi θλίβω, *premo*.
Τέθνακα, *mortuus sum*, Perf. Ind. med. Verbi inus. θνάω, *morior*.
Τέθναθι, *morere*, 2. sing. Præs. Imper. act. Verbi τέθνημι pro θνάω, *morior*.
Τεθναίην, *moriar*, Præs. Opt. Verbi eiusd.
Τεθναῖμεν, *moriamur*, 1. plural. Præs. Optat. *per Syncop. Atticam*, pro τεθναίημεν, a Verbo eodem.
Τεθνάκαμες, *mortui sumus*, 1. pl. Perf. Ind. act. *Dor.* pro τεθνήκαμεν, a Verbo θνήσκω pro θνάω, *morior*.
Τεθνακὼς, *mortuus*, Perf. Part. act. *Dor.* pro τεθνηκὼς, a Verbo eod.
Τεθνάμεν, *mori*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro τεθνάναι, a Verbo τέθνημι pro θνήσκω, *morior*.
Τεθνὰς, *mortuus*, Præs. Part. act. Verbi eiusd.
Τεθνᾶσι, *mortui sunt*, 3. pl. Perf. Ind. med. *per Synaeres.* pro τεθνάασι, a Verbo θνήσκω pro θνάω, *morior*, vel Præs. act. a τέθνημι.
Τέθνασο, *morere*, 2. sing. Præs. Imper. med. Verbi eiusd.
Τέθνεικα, *mortuus sum*, Perf. Ind. act. *Boeot.* pro τέθνηκα, quod *per Syncop.* dicitur pro τεθάνηκα, a Verbo θνήσκω pro θανέω, *morior*.
Τεθνειῶτα, *mortuum*. Acc. sing. Part. Perf. act. *Boeot.* & *Ion.* pro τεθνηκότα, a Verbo eod.
Τεθνεὼς, *mortuus*, Perf. idem *Poet* pro τεθνηὼς, & hoc pro τεθνηκὼς, quod denuo *per Syncop.* dicitur pro τεθανηκὼς, a Verbo eod.
Τέθνηα, *mortuus sum*, Perf. indicat. act. *Ion.* pro τέθνηκα, syncopato ex τεθάνηκα, a Verbo eod.
Τέθνηκ' pro τέθνηκα, *mortuus sum*. vide sequens τέθνηκα.
Τέθνηκα, *mortuus sum*, Perf. Ind. act. Verbi θνήσκω pro θανέω. Vide antecedens τέθνηκα.

Τεθνήξω, *moriar*, f. 1. Ind. act. Verbi τεθνήκω, *morior*.

Τεθνήσω, *moriar*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro θνήσω, a Verbo θνάω vel *perSync.* a θανέω, *morior*, vel a τέθνημι.

Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi θολόω, *turbo*.

Τεθορεῖν, *saltasse*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro θορεῖν, a Verbo θόρω, vel τεθόρω.

Τεθραμμένην, *nutritam*, Accus. sing. Part. Perf. pass. f. g. Verbi τρέφω, *alo*, *nutrio*.

Τεθρᾶσθαι, *perforatum esse*, Perf. Inf. pass. *Dor.* pro τεθρῆσθαι, a Verbo τίτρημι pro τράω, *perforo*.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, Perfect. Inf. pass. Verbi θυμόω, *ad iram prouoco*.

Τεΐν, *tibi*, *Ion.* & *Poet.* pro σοὶ, a σὺ, *tu*.

Τεῖνα, *tetendi*, aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔτεινα, a Verbo τείνω, *tendo*.

Τείνας, *qui tetendit*, Part. aor. eiusd.

Τείρετ' pro τείρετο, *adfligebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐτείρετο, a Verbo τείρω, *vexo*, *adfligo*.

Τειρήσω, *vexabo*, Fut. 1. Ind. act. Verbi τειρέω, *vexo*.

Τειρομένοισιν, *vexatis*, *qui vexantur*, Dat. plur. Præs. Part. pass. *Ion.* pro τειρομένοις, a Verbo eodem.

Τείροντι, *vexant*, 3. plur. Præs. Indic. act. *Dor.* pro τείρουσι, a Verbo eod.

Τέκ' pro τέκε, *peperit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, a Verbo τίκτω pro τέκω, *pario*.

Τεκέσθαι, *peperisse*, a. 2. Inf. med. Verbi eiusd.

Τεκέσσι, *foetibus*, Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro τέκεσι, a τέκος, *foetus*.

Τέκον, *peperi*, vel *pepererunt*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a Verbo τίκτω pro τέκω.

Τεκοῦσα, *pariens*, s. *quae peperit*, a. 2. Part. act. f. g. Verbi eiusd.

Τεκτήνατ' pro τεκτήνατο, *fabrefecit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐτεκτάνατο, a Verbo τεκταίνω, *fabrefacio*.

Τελέθοντι, *sunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro τελέθουσι, a Verbo τελέθω, *sum*.

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. Imperf. Indicat. pass. *Ion.* pro ἐτελείετο, a Verbo τελείω pro τελέω, *perficio*.

Τελειοῦται, *perficitur*, 3. sing. Præs. Indicat. pass. *contr.* pro τελειόεται, a Verbo τελειόω.

Τελείσθω, *perficitor*, 3. sing. Præs. Imper. pass. *contr.* pro τελέεσθω, a Verbo τελέω, *perficio*.

Τελεῖται, *perficitur*, 3. sing. Præs. Ind. pass. *contr.* pro τελέεται, a Verbo eod.

Τελέσαις, *qui perfecit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro τελέσας, a Verbo eod.

Τέλεσαν, *perfecerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσαν, a Verbo eod.

Τελέσειε, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro τελέσαι, a Verbo eod.

Τέλεσε, *perfecit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε, a Verbo eod.

Τέλεσσαν, *perfecerunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτέλεσαν, a Verbo eod.

Τελέσσῃ, *perficiat*, *impleat*, 3. sing. a. 1. Coniunct. act. *Poet.* pro τελέσῃ, a Verbo eod.

Τελεσσιγάμοισι, *perficientibus nuptias*, Dat. plur. *Poet.* & *Ion.* pro τελεσιγάμοις, a τελεσίγαμος, *nuptias perficiens*.

Τελέσσω, *perficiam*, f. 1. Ind. act *Poet.* pro τελέσω, a Verbo τελέω, *perficio*.

Τελεσφοροῦσι, *fructum ferunt*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro τελεσφορέουσι, a Verbo τελεσφορέω, *fructum fero*.

Τελεῦντι, *perficiunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι, a Verbo eod.

Τελευτᾶς, *finis*, Gen. sing. *Dor.* pro τελευτῆς, a τελευτὴ, *finis*, *mors*.

Τελευτᾶν, *mori*, *finire*, Præs. Inf. act. *contr.* pro τελευτάειν, a Verbo τελευτάω, *finio*, *morior*.

Τελευτάσει, *perficies*, 3. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro τελευτήσει, a Verbo eod.

Τεληέσσας, *perfectas*, Acc. plur. f. g. a τελήεις, *perfectus*.

Τεμένει, *luco*, Dat. sing. *contr.* pro τεμένεϊ, a τέμενος, *lucus*.

Τέμνοισαι, *secantes*, Præs. Part. act. f. g. *Dor.* pro τέμνουσαι, a Verbo τέμνω, *seco*.

Τεμῶ, *secabo*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Τέξεσθαι, *pariturum esse*, f. 1. Inf. med. Verbi τίκτω pro τέκω, *pario*.

Τέο, *cuius*, Gen. sing. Artic. praepos. *Ion.* pro τοῦ, ab ὅς.

Τεοῖς, *tuis*, Dat. pl. a *Dor.* τεὸς pro σὸς, *tuus*.

Τέρπεο, *delectare*, 2. sing. Præs. Imper. pass. *Ion.* pro τέρπεσο, a Verbo τέρπω, *delecto*.

Τέρπετ' pro τέρπετο, *delectabatur*, 3. sing. Imperf. Indic. pass. *Ion.* pro ἐτέρπετο, a Verbo eodem.

Τέρποντ' pro τέρποντο, *delectabantur*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐτέρποντο, a Verbo eodem.

Τέρπου, *oblectare*, 2. sing. Præs. Imper. pass. *Att.* & *Ion.* pro τέρπεσο, a Verbo eod.

Τέρσει, *vexabit*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Æol.* pro τερεῖ, a Verbo τείρω, *vexo*.

Τέρσετο, *arefaciebat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐτέρσετο, a Verbo τέρσω, *arefacio*.

Τέρσηνε, *siccauit*, 3 sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέρσανε, a Verbo τερσαίνω, *arefacio*, *sicco*.

Τερφθῇ, *delectetur*, 3. sing. a. 1. Coniunct. pass. Verbi τέρπω, *delecto*.

Τέσσερες, *Ion.* pro τέσσαρες, *quatuor*,

Τεταγὼν, *qui tetendit*, aor 2. Part. act. *Ion.* pro ταγὼν, a Verbo τάζω, *tendo*, vel τετάγω.

Τέτακας, *extendisti*, 2. sing. Perf. Ind. act. Verbi τείνω, *tendo*.

Τέτακται, *ordinatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi τάσσω, *ordino*.

Τέταλμαι, *ortus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi τέλλω, *orior*.

Τέτανται, *exporrecti sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. Verbi τείνω, *tendo*, *porrigo*.

Τεταρπόμενος, *qui delectauit*, aor. 2. Part. med. *Ion.* pro ταρπόμενος, a Verbo τέρπω, *delecto*, vel Præs. a Verbo τετάρπω.

Τεταρπώμεσθα, *delectauerimus*, 1. plur. aor. 2. Coniunct. med. *Ion.* & *Dor.* pro ταρπώμεθα, a Verbo eod.

Τέτατο, *extensus erat*, 3. sing. Plusq. Indic. pass. *Ion.* pro ἐτέτατο, a Verbo τείνω, *tendo*.

Τετάχαται,

Τεταγχαται, *ordinati sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσὶ, a Verbo τάσσω, *ordino.*
Τέτελα, *perfeci*, Perf. Ind. med. Verbi τελέω, *perficio*, ab antiquo τέλω.
Τετελεσμένον, *peractum*, Perf. Part. pass. Verbi eiusd.
Τετευγμένον, *consecutum*, Acc. sing. Perf. Part. pass. pro τετυγμένος, a τυγχάνω pro τεύχω, *consequor.*
Τετεύχαται, *fabrefacti sunt*, 3. pl. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro τετευγμένοι εἰσὶ, a Verbo eod.
Τέτηκα, *liquefeci*, Perf. Ind. med. Verbi τήκω, *liquefacio.*
Τετήρηκας, *seruasti*, 2. sing. Perf. Ind. act. Verbi τηρέω, *seruo.*
Τετίμαι, *punitus sum*, Perf. pass. Ind. Verbi τιίω, *affligo, vlciscor.*
Τετιημένε, *afflicte*, Voc. sing. Part. Perf. pass. Verbi eiusd.
Τετίησθον, *cruciati sunt*, 3. dual. Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.
Τετιηκότες, *qui cruciarunt*, Nom. pl. Part. Perf. act. Verbi eiusd.
Τετιμένοι, *honorati*, Nom. plur. Perf. Part. pass. Verbi τίω, *honoro.*
Τετιμημένον, *aestimatum*, Perf. Part. pass. n. g. Verbi τιμάω, *aestimo.*
Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*, Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.
Τετίμηται, *honorata est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.
Τέτλα, *patere*, 2. sing. Præs. Imper. act. *per Apocop.* pro τέτλαθι, a Verbo τέτλημι pro τλάω, *patior, tolero*, vel pro τέτλαε, a τετλάω.
Τέτλαα, *toleraui*, Perf. Ind. act. *per Sync.* & *Ion.* pro τέτληκα, a Verbo eod. vel med. ab eod.
Τετλαίην, *tolerem*, Præs. Opt. act. Verbi τέτλημι, *tolero.*
Τετλάμεν, *tolerare*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro τετλάναι, a Verbo eod. vel a τετλάω.
Τετλάναι, Præs. idem, sed regulariter factum.
Τέτληκα, *sustinui*, Perf. Ind. act. Verbi τλῆμι seu τλάω, *tolero.*
Τετληὼς, *passus*, Perf. Part. act. vel med. *Ion.* pro τετληκὼς, a Verbo eod.
Τέτμῃ, *inueniat*, 3. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi τέτμω, *inuenio.*
Τέτμηκ' pro τέτμηκε, *incidit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi τέμνω, pro τετάμηκε, a ταμέω.
Τετμημένον, *incisum*, Acc. sing. Perf. Part. pass. Verbi eiusd.
Τέτοκε, *peperit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi τίκτω pro τέκω, *pario.*
Τετοκυίης, *enixae, eius, quae peperit*, Gen. sing. Perf. Part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας, a Verbo eod.
Τετολμηκέναι, *ausum esse*, Perf. Inf. act. Verbi τολμάω, *audeo.*
Τέτομα, *incidi*, Perf. Ind. med. Verbi τέμνω, *seco.*
Τέτορ' pro τέτορε, *quatuor*, Nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρες, vel pro τέτορα, *quatuor*, Nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα, *vexaui*, Perf. Ind. med. Verbi τείρω, *vexo.*

Τέτραμμαι, *versatus sum*, Perf. Ind. pass. Verbi τρέπω, *verto.*
Τετράφαται, *versi sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, a Verbo eod.
Τετράφατο, *versi erant*, 3. pl. Plusq. Indic. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν, a Verbo eod.
Τετράψομαι, *mox vertar*, paullo-post-f. Ind. Verbi eiusd.
Τετρήχει, *turbatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐτεταράχει, a Verbo ταράσσω, nisi sit potius a τρήχω, vnde τρηχὺς.
Τέτρηνε, *perforauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέτρανε, a Verbo τετραίνω, *perforo.*
Τέτρηται, *perforatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. *per Syncop.* pro τετόρηται, a Verbo τορέω, *terebro.*
Τετρήχει, *asper fuerat*, 3. sing. Plusq. Ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, a Verbo τρήχω, *asper sum.*
Τετρηχυῖα, *quae aspera fuit*, Perf. Part. act. f. g. a Verbo eod.
Τετρίγει, *striduerat*, 3. sing. Plusq. Ind. med. *Ion.* pro ἐτετρίγει, a Verbo τρίγω, vel τρίζω.
Τετριγῶτας, *eos, qui striderunt*, Acc. plur. m. g. Part. Perf. med. *Poet.* pro τετριγότας, a Verbo eod.
Τέτροφε, *nutriuit*, 3. sing. Perf. Ind. med. Verbi τρέφω, *nutrio.*
Τέτρυμαι, *tritus sum*, Perf. Indic. pass. Verbi τρύω, *tero.*
Τέτρωκε, *vulnerauit*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi τιτρώσκω, vel τρόω aut τρώω.
Τέτταρες, *Att.* pro τέσσαρες, *quatuor.*
Τέτυγμαι, *fabricatus sum*, Perf. Ind. pass. pro τέτευγμαι, a Verbo τεύχω, vel regulariter etiam a Verbo inus. τύκω, *fabrico.*
Τετύκοντ' pro τετύκοντο, *parauerunt*, 3. plur. a 2. Ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, a Verbo τύκω, *fabrico, paro*, vel a τετύκω Imperf.
Τέτυκται, *fabricatus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi eiusd.
Τετύφωται, *fumo inflatus est, stulto fastu sublatus*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi τυφόω.
Τετύχηκε, *nactus est*, 3. sing. Perf. Ind. act. Verbi τυγχάνω, pro τυχέω, *nanciscor.*
Τετύχησιν, *nactus sit*, 3. sing. a. 2. Conj. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro τύχῃ, a Verbo eod.
Τετύχθαι, *fabricatum esse*, Perf. Ind. pass. Verbi τύκω, *fabrico.*
Τεῦ, *tui*, Gen. sing. *Dor.* pro τοῦ & hoc pro σοῦ, a σὺ, *tu.*
Τεῦξ' pro τεῦξε, *fecit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, a Verbo τεύχω, *facio, fabrico.*
Τεύξεαι, *fabricabis* vel *consequeris*, 2. sing. f. 1. Ind. med. *Ion.* pro τεύξεσαι, a Verbo eod.
Τεῦχε, *fabricabat*, 3 sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, a Verbo eod.
Τεύχοισα, *faciens*, Præs. Part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχουσα, a Verbo eod.
Τεύχοντ' pro τεύχοντο, *fabricabantur*, 3. plur. Imperf. Ind. pass. *Ion.* pro ἐτεύχοντο, a Verbo eodem.
Τεύχεο, *para*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* & *Att.* pro τεύχεσο, a Verbo eod.

Τεχθεὶς, *natus*, a. 1. Part. paff. Verbi τίκτω pro τέκω, *pario*.

Τέω, *cui*, Dat. fing. *Ion.* pro τίνι.

Τῇ, *ha*, *ea parte*, Dat. fing. f. g. aduerbiafcens ab Artic. Praepof. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. fingul. Præf. Imper. act. *contr.* pro τάε, a Verbo τάω, *capio*.

Τηλεθόωσα, *virens*, Part. Præf. act. *Poet.* pro τηλεθῶσα, contracto ex τηλεθάουσα, a Verbo τηλεθάω, *vireo*.

Τηλεκλειτοῖο, *inclyti*, Gen. fing. *Ion.* pro τηλεκλειτοῦ, a τηλεκλειτὸς, *inclytus*.

Τήμερον, *Att.* pro σήμερον, *hodie*.

Τήνω, *illius*, Gen. fing. *Dor.* pro τήνου, a τῆνος, *ifte*.

Τήρει, *ferua*, 2. fing. Præf. Imper. act. *contr.* pro τήρεε, a τηρέω, *feruo*.

Τηρέοντι, *cuftodiunt*, 3. plur. Præf. Ind. act. *Dor.* pro τηρέουσι, a Verbo eod.

Τῇσι, *his*, Dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab Artic. praepof. ὁ.

Τητᾷς, *quaeris*, 2. fing. Præf. Ind. act. *contr.* pro τητάεις, a Verbo τητάω, *quaero*.

Τίεν, *honorabat*, 3. fing. Impert. Ind. act. *Ion* pro ἔτιε, a Verbo τίω, *honoro*.

Τίεσκε, *honorabat*, 3. fing Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, a Verbo eod.

Τίθεαι, *poneris*, 2. fing. Præf. Ind. paff. *Ion.* pro τίθεσαι, a Verbo τίθημι, *pono*.

Τιθέαμεν, *ponimus*, 1. plur. Præf. Ind. act. *Poet.* pro τίθεμεν, a Verbo eodem.

Τιθέασι, *ponunt*, 3. plur. Præf. Ind. act. *Ion.* pro τιθεῖσι, a Verbo eod.

Τιθέαται, *ponuntur*, 3. plur. Præf. Ind. paff. *Ion.* pro τίθενται, a Verbo eod.

Τιθέησι, *ponat*. 3. fing. Præf. Coniunct. act. *Ion* pro τιθῇ, a Verbo eod.

Τίθει, *ponebat*, 3 fing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, quod *Att.* dicitur pro ἐτίθη, a Verbo eodem.

Τιθεῖμεν, *ponamus*, 1. plur. Præf. Opt. act. *per Syncop.* pro τιθείημεν, a Verbo eodem.

Τιθέμεν, *ponere*, Præf. Inf. act. *Ion.* pro τιθέναι, a Verbo eod.

Τίθεμμι, *Æol.* pro τίθημι, *pono*.

Τίθεν, *pofuerunt*, 3. pl. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐτίθεσαν, a Verbo τίθημι, *pono*.

Τιθήμεναι, *ponere*, Præf. Inf act. *Dor.* & *per Ectafin*, pro τιθέναι, a Verbo eod.

Τίθητι, *ponit*, 3. fing. Præf. Ind. act. *Dor.* pro τίθησι, a Verbo eod.

Τίκτε, *pariebat*, 3. fingul. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔτικτε, a Verbo τίκτω, *pario*.

Τίλλε, *vellebat*, 3. fingul. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, a Verbo τίλλω, *vello*.

Τίλλοισα, *vellens*, Præf. Part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a Verbo eod.

Τιμᾷ, *honorat*, 3. fing Præf. Ind. act. *contr.* pro τιμάει, a Verbo τιμάω, *honoro*.

Τιμαῖσι, *honoribus*, Dat. plur. *Ion.* pro τιμαῖς, a τιμὴ, *honor*.

Τιμὰν, *honorem*, Accuf. fing. *Dor.* pro τιμὴν, ab eodem.

Τιμᾶντα, *honoratum*, Acc. fing. *Dor.* pro τιμῆντα, & hoc *per Ectafin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις, *honoratus*.

Τιμάσας, *qui honorauit*, a. 1 Part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a Verbo τιμάω, *honoro*.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*, 3. plur. f. 1. Ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro τιμήσουσι, a Verbo eod.

Τιμῆντα, *honoratum*, Acc. fing. *per Crafin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις, *honoratus*.

Τίμησας, *honorafti*, 2. fing. a. 1. Indic. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, a Verbo τιμάω, *honoro*.

Τιμῶμαι, *color*, *honoror*, Præf. Ind. paff. *contr.* pro τιμάομαι, a Verbo eod.

Τὶν, Dat. fing. *Dor.* pro σοὶ, a σὺ, *tu*.

Τίνεσθαι, *vlcifci*, Præf. Inf. med. Verbi τίνω, *luo*.

Τίνεσκε, *luebat*, 3. fing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔτινε a Verbo eod.

Τίον, *honorarunt*, 3. pl. Imperf. vel a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔτιον, a Verbo τίω, *honoro*.

Τίπτ' pro τίπτε, *per Syncopen*, pro τίποτε, *quare?*

Τίσαι, *honoraffe*, aor. 1. Inf. actiu. Verbi τίω, *honoro*.

Τισαίατο, *vlti funt*, 3. plural. a. 1. Coniunct. med. *Ion.* pro τίσαιντο, a Verbo τίω, *vlcifcor*.

Τίσεν, *vltus eft*, 3. fing. a. 1 Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔτισε, a Verbo eod.

Τίσειε, *luiffet*, 3. fing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro τίσαι, a Verbo eod.

Τίσον, *vltus fum*, a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔτισον, a Verbo τίω, *vlcifcor*, vel Imperat. aor. 1. *vlcifcere*.

Τίταινε, *vlcifcebatur*, 3. fing. Imperfect. Ind act. *Ion.* pro ἐτίταινε, a Verbo τιταίνω, *vlcifcor*.

Τιτύσκετ' pro τιτύσκετο, *collimabat*, 3. fing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐτιτύσκετο, a Verbo τιτύσκομαι, *collimo*.

Τίφθ' pro τίπτ' ob fequentem adfpiratam, & τίπτ pro τίπτε, h. e. τί ποτε, *cur*.

Τλᾶθι, *tolera*, 2 fing. Præf. Imperat. act. *Dor.* pro τλῆθι, a Verbo τλῆμι, *tolero*.

Τλαίην, *tolerem*, Præf. Opt. act. Verbi eiusd.

Τλάμονα, *tolerantem*, Acc. fing. c. g. *Dor.* pro τλήμονα, a τλήμων, *tolerans*.

Τλὰς, *tolerans* Præf. Part. act. Verbi τλῆμι, *tolero*, vel aor. 2.

Τλῇ, *toleret*, 3. fing. a. 2. Coniunct. act. Verbi eiusdem.

Τλῆμεν, *pertulimus*, 1. plur. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔτλημεν, a Verbo eod.

Τλῆναι, *paffum effe*, a. 2. Inf. act. Verbi τλῆμι pro τλάω, *patior*, *tolero*, vel Præfens.

Τμάγεν, *fecti funt*, 3. plur. a. 2. Ind. paff. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐτμάγησαν, a Verbo τμήσσω feu τμήγω, *feco*, *fcindo*.

Τμηγεὶς, *fciffus*, Part. aor. eiusd.

Τμηθεὶς, *fectus*, a. 1. Part. paff. Verbi eiusd.

Τμήσω, *fecabo*, f. 1. Indicat act. Verbi τμάω, *feco*.

Τοὶ, *tibi*, Dat. fing. *Dor.* pro σοὶ, a σὺ, *tu*.

Τοῖο, *huius*, Genit. fingul. *Ion.* pro τοῦ, ab *hic*.

Τοίσδεσσι, *ipfis*, Dat. plur. Art. præpof. *Ion.* & *Poet.* pro τοῖσδε, ab ὅδε.

Τοίω, *tales*, Nom. dual. a τοῖος, *talis*.

Τοκέεσσι, *parentibus*, Dat. plur. *Ion.* pro τοκεῦσι, a τοκεὺς, *parens*.

Τοκῆϊ, *parenti*, Dat. sing. *Ion.* pro τοκεῖ, ab eodem.

Τολμᾷ, *audet*, 3. sing. Præs. Ind. act. *contr.* pro τολμάει, a Verbo τολμάω, *audeo*.

Τολμᾶθ' ob sequ. adspiratum pro τολμᾶτ' & hoc pro τολμᾶται, contr. ex τολμάεται, a Verbo eodem, *patratur audacter*.

Τολμασσεῖς, *audebis*, 2. sing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro τολμήσεις, a Verbo eodem.

Τολμῇς, *audes*, 2. sing. Præs. Ind. act. *Dor.* pro τολμᾷς, a Verbo eodem

Τολμῷεν, *ausint*, 3 plur Præs. Opt. act. *contr.* pro τολμάοιεν, a Verbo eodem.

Τόσσα, *tanta*, Nom. plur. *Poet.* pro τόσα, a τόσος, *tantus*.

Τοσσῆνον, *tantum*, Acc. sing. *Dor.* pro τόσον.

Τὄλασσον, *deterius*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἔλασσον, quod posterius est Compar. a μικρὸς, *paruus*.

Τὀμὸν, *meum*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμὸν, ab ἐμὸς, *meus*.

Τὔνεκ' seu τὔνεκα, *Att.* vel *Dor.* pro τῦ ἕνεκα, *propterea*.

Τὐναντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐναντίον, *contrarium*.

Τὀπίσω, *imposterum*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

Τὔτερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἕτερον, *alterum*.

Τὄτεσι, *Att.* vel *Dor.* pro τοῦτό ἐσι, *hoc est*.

Τουτέων, *horum*, Gen. plur. *Ion.* pro τούτων, ab ὗτος, *hic*.

Τραγεῖν, *comedisse*, a. 2. Inf. act. Verbi τρώγω, *comedo*.

Τράπε, *vertit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a Verbo τρέπω, *verto*.

Τράπειν, *vertere*, Præt. Inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, a Verbo eodem.

Τραπείομεν, *vertamus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* & *Poet.* pro τραπῶμεν, a Verbo eodem.

Τράπεν, *vertit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔτραπε, a Verbo eodem.

Τράπεσδαν, *mensam*, Acc. sing. *Dor.* pro τράπεζαν, a τράπεζα, *mensa*.

Τραπέσθαι, *vertisse*, a. 2. Inf. med. Verbi τρέπω, *verto*.

Τραφ' pro τράφε, *aluit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a Verbo τρέφω, *alo*.

Τραφεῖν, *educare*, Præs. Inf. *Ion.* pro τρέφειν, a Verbo eodem.

Τραφέμεν, *aluisse*, f. 2. Inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν, a Verbo eodem.

Τράφεν, *nutriti sunt*, 3. pl. a. 2. Ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐτράφησαν, a Verbo eodem.

Τραφήσομαι, *nutriar*, f. 2. Indic. pass. Verbi eiusdem.

Τράφοισαν, *eam, quæ aluit*, Acc. sing. a. 2. act. *Dor.* & *Æol.* pro τραφοῦσαν, a Verbo τρέφω, *nutrio*, vel Præs. a τράφω.

Τρεέτην, *timebant*, 3. dual. Imperf. Indic. act. *Ion.* pro ἐτρεέτην, a Verbo τρέω, *timeo*.

Τρεῖν, *tremere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro τρέειν, a Verbo eodem.

Τρέον, *tremebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act *Ion.* pro ἔτρεον, a Verbo eodem.

Τρέπον, *vertebant*, 3. plur. Imperf. Indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, a Verbo τρέπω, *verto*

Τρέσσαν, *territi sunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. act. *Ion* & *Poet.* pro ἔτρεσαν, a Verbo τρέω, *tremo*.

Τρέφοιν, *alam*, Præs. Opt. med. *per Syncop.* pro τρεφοίην, quod *Attice* dicitur pro τρέφοιμι, a Verbo τρέφω, *alo*.

Τρέψαις, *conuertens, qui conuertit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro τρέψας, a Verbo τρέπω, *verto*.

Τρέψειε, *vertat, verterit*, 3. sing. a. 1. Opt. act. *Æol.* pro τρέψαι, a Verbo τρέπω, *verto*.

Τρητοῖο, *cauernosi*, Gen. sing. *Ion.* pro τρητοῦ, a τρητὸς, *cauernosus*.

Τριαχθῆναι, *victum esse*, aor. 1. Inf. pass. Verbi τριάσσω, *vinco*.

Τρίβευ, *tere*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Att.* & *Ion.* pro τρίβεσο, a Verbo eodem.

Τρίβωμες, *teramus*, 1. plur. Præs. Coniunct. act. *Dor.* pro τρίβωμεν, a Verbo eodem.

Τριόδοισιν, *triuiis*, Dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro τριόδοις, a τρίοδος, *triuium*.

Τριτάτοισιν, *tertiis*, Dat. plur. *Ion.* pro τριτάτοις, a τρίτατος, *tertius*.

Τρίψαις, *qui triuit*, aor. 1. Part. act. *Æol.* pro τρίψας, a Verbo τρίβω, *tero*.

Τρομεοίατο, *tremant*, 3. plur. Præs. Opt. med. *Ion.* pro τρομέοιντο, a Verbo τρομέω, *tremo*.

Τρομέοντι, *tremunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro τρομέουσι, a Verbo eodem.

Τροχοειδεῖ, *rotæ speciem habenti*, Dat. singul. a τροχοειδὴς, *rotæ speciem habens*.

Τροχόωσαι, *properantes*, Nom. plur. f. g. *Poet.* pro τροχῶσαι, contracto ex τροχάουσαι, a Verbo τροχάω, *propero*.

Τρυγόωεν, *vindemient*, 3. plur. Præs. Opt. act. *Poet.* pro τρυγῷεν, contracto ex τρυγάοιεν, a Verbo τρυγάω, *vindemio*.

Τρωγοίσας, *rodentes*, Accus. plur. f. g. Part. Præs. act. *Dor.* pro τρωγούσας, a Verbo τρώγω *rodo*.

Τρώεσσι, *Troianis*, Dat. plur. *Poet.* pro Τρωσὶ, a Τρὼς, *Troianus*.

Τρωθῇ, *vulneretur*, 3. sing. aor. 1. Coniunct. pass. Verbi τιτρώσκω pro τρόω, *vulnero*.

Τρωξάρταο, *panem rodentis*, Gen. singul. *Æol.* pro τρωξάρτου, a τρωξάρτης, *panem rodens*.

Τρῶσε, *vulnerauit*, 3. sing. aor. 1. Indicat. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, a Verbo τιτρώσκω pro τρόω, *vulnero*.

Τὺ, *Dor.* pro σὺ, *tu*.

Τύπτομες, *verberamus*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Dor* pro τύπτομεν.

Τυπτόντων, *verberent*, Gen. plur. Præs. Part. act. *Att.* pro 3. pl. Præs. Imper. positus.

Τύπω, *formæ*, Gen. sing. *Dor.* pro τύπου, a τύπος, *forma*.

Τυπωθέντας, *figuratos*, Acc. plur. a. 1. Part. pass. Verbi τυπόω, *figuro*.

Τυρῶ, *casei*, Gen. sing. *Dor.* pro τυροῦ, a τυρὸς, *caseus*.

Τυφθεῖμεν, *verberati essemus*, 1. plur. a. 1. Opt. pass. *Att.* pro τυφθείημεν, a Verbo τύπτω, *verbero.*

Τυφλȣ̃ται, *cæcutit*, 3. sing. Præs. Indicat. pass. *contr.* pro τυφλόεται, a Verbo τυφλόω, *excæco.*

Τύχαισι, *sortibus*, Dat. plur. *Poet.* pro τύχαις, a τύχη, *sors, fortuna.*

Τύχε, *nactus est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔτυχε, a Verbo τυγχάνω pro τεύχω, *nanciscor.*

Τυχέειν, *nactum esse*, aor. 2. Inf. act. *Poetice* formatus, pro τυχεῖν.

Τυχήσω, *adsequar*, f. 1. Ind. act. Verbi τυχέω, *adsequor.*

Τυχθεὶς, *fabricatus*, a. 1. Part. pass. Verbi τεύχω pro τύκω, *fabrico.*

Τύχοιμι, *adsecutus sim*, a. 2. Opt. Verbi τυγχάνω pro τεύχω, *adsequor.*

Τυχοῖσαν, *adeptam*, Acc. sing. Part. a. 2. f. g. act. *Dor.* pro τυχȣ̃σαν, a Verbo eod.

Τύψαις, *qui verberauit*, a. 1. Part. act. *Æol.* pro τύψας, a Verbo τύπτω, *verbero.*

Τύψε, *percussit*, 3. sing. a. 1. Indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε, a Verbo τύπτω, *percutio.*

Τυψȣ̃ντι, *verberabunt*, 3. plur. fut. 1. Ind. act. *Dor.* pro τύψȣσι, a Verbo eod.

Τώγ' pro τώγε, *hi*, Nom. dual. ab ὁ, *hic.*

Τὤγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum.*

Τωθάσδοισαι, *conuiciis insectantes*, Nom. plur. Part. Præs. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζȣσαι, a Verbo τωθάζω, *conuic'ior.*

Τὤλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τȣ̃ ἄλγεος, *doloris*, Gen. ab ἄλγος, *dolor.*

Τῶ' μῶ, *mei*, Gen. sing. *Dor.* & *Att.* pro τȣ̃ ἐμȣ̃.

Τὤγκιστρον, *hamus*, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγκιστρον.

Τὤντρῳ, *antro*, Dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἄντρῳ, ab ἄντρον, *antrum.*

Τὤρνεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρνεον, *auis.*

Τὠργείȣ, *Argiui*, Gen. sing. *Dor.* pro τȣ̃ Ἀργείȣ, ab Ἀργεῖος, *Argiuus.*

Τὠρχαῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχαῖον *antiquitus.*

Τὼς, *per Aphæresin*, pro ὅτως, *sic.*

Τὠστέα, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ὀστέα, *ossa.*

Τωὔτ' pro τωὐτὸ, & hoc *Ion.* pro τὸ αὐτὸ, *ipsum.*

Τωὐτȣ̃, *Att.* & *Ion.* pro τȣ̃ αὐτȣ̃, *ipsius.*

Τωυτȣ̃, *Dor.* pro eod.

Υ.

Ὑββάλλειν, *interpellare*, Præs. Inf. act. *Dor.* seu *Æol.* pro ὑποβάλλειν, ab ὑποβάλλω.

Ὑβρίσαι, *contumelia adfecisse*, aor. 1. Inf. act. Verbi ὑβρίζω, *contumelia adficio.*

Ὑβρίσδειν, *contumelia adficere*, Præs. Inf. act. *Dor.* pro ὑβρίζειν, a Verbo eod.

Ὑγιαίνῃς, *sanus sis*, 2. sing. Præs. Coniunct. act. Verbi ὑγιαίνω, *sanus sum.*

Ὑγιείης, *sanitatis*, Gen. sing. *Ion.* pro ὑγιείας, ab ὑγίεια, *sanitas.*

Ὕδει, *aquæ*, Dat. sing. ab ὕδος, εος, *aqua.*

Ὕδρην, *hydram*, Acc. sing. *Ion.* pro ὕδραν, ab ὕδρα, *hydra.*

Ὕεσθαι, *pluuiis irrigari*, Præs. Inf. pass. Verbi ὕω, *pluo.*

Ὑἱ' pro υἱϊ, *filio*, vel pro υἷα, *filium*, Dat. vel Acc. sing. ab inus. υἷς, *filius.*

Υἷα, *filium*, Acc. sing. ab eod.

Υἱάσι, *filiis*, Dat. plur. ab eod.

Υἷε, *filii*, Nom. dual. ab eod.

Υἱέα, *filium*, Acc. sing. ab υἱεὺς, *filius.*

Υἱῆα, *filium*, Acc. sing. *Ion.* pro υἱέα, ab eod.

Υἱῆος, *filii*, Genit. singul. *Ion.* pro υἱέος, ab eodem.

Υἷι, *filio*, Dat. sing. ab υἷς, *filius.*

Υἱοῖο, *filii*, Gen. sing. *Ion.* pro υἱȣ̃, ab υἱὸς, *filius.*

Υἷος, *filii*, Gen. sing. ab υἷς, *filius.*

Υἱώσατο, *in filium adoptauit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verbi υἱόω, *in filium adopto.*

Ὑλοφάγοιο, *siluas depascentis*, Gen. sing. *Ion.* pro ὑλοφάγȣ ab ὑλοφάγος, *siluas depascens.*

Ὑμέας, *vos*, Acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς, a σὺ, *tu.*

Ὑμὲς, *vos*, Nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς, ab eod.

Ὕμμας, *vos*, Accus. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς, ab eodem,

Ὕμμες, *vos*, Nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς, ab eodem.

Ὕμμι vel ὕμμιν, *vobis*, Dat. plur. *Æol.* pro ὑμῖν, ab eodem.

Ὑμνᾶσαι, *celebrare*, aor. 1. Inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι, a Verbo ὑμνέω, *celebro.*

Ὑμνείȣσαι, *cantantes*, Nom. plur. Part. Præs. act. f. g. *Poet.* pro ὑμνέȣσαι, a Verbo eod.

Ὑμνέομες, *hymno celebramus*, 1. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν, a Verbo eod.

Ὑμνεῦσαι, *hymno celebrantes*, Nom. plur. f. g. Part. Præs. act. *Dor.* pro ὑμνȣ̃σαι, a Verbo eod.

Ὕμνȣν, *hymno celebrabant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ὕμνεον.

Ὑμνȣ̃σιν, *hymno celebrant*, 3. plur. Præs. Ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro ὑμνέȣσι, a Verbo eodem.

Ὑπαγγελέȣσαι, *innuentes*, Nom. pl. aor. 2. Part. act. pro ὑπαγγελȣ̃σαι, a Verbo ὑπαγγέλλω, *innuo.*

Ὑπάκοισον, *audi*, 2. sing. a. 1. Imper. act. *Dor.* pro ὑπάκȣσον, a Verbo ὑπακȣ́ω, *audio.*

Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere*, aor. 1. Ind. med. Verbi ὑπαλεύω pro ὑπαλύσκω, *subterfugio.*

Ὑπαλεύεο, *subterfuge*, 2. sing. Præs. Imper. med. *Ion.* pro ὑπαλεύετο, a Verbo eod.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, aor. 1. Inf. act. Verbi ὑπαλύσκω, *effugio.*

Ὑπανίστασο, *surge*, 2. sing. Præs. Imper. med. Verbi ὑπανίστημι, *excito.*

Ὑπαντιάξαισα, *quæ occurrit*, aor. 1. Part. act. f. g. *Æol.* pro ὑπαντιάσασα, a Verbo ὑπαντιάω, *occurro.*

Ὑπάπτειν, *succendere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ὑφάπτειν, a Verbo ὑφάπτω, *succendo.*

Ὑπαρπάζειν, *surripere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ὑφαρπάζειν, a Verbo ὑφαρπάζω, *surripio.*

Ὑπᾶρχεν, *erat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, a Verbo ὑπάρχω, *sum.*

Ὑπέασιν, *subsunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ὕπεισι, a Verbo ὕπειμι, *subsum.*

Ὑπέβαλε, *subiecit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ὑποβάλλω, *subiicio*.

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*, 3. pl. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ὑπέδεισαν, a Verbo ὑποδείδω, *timeo*.

Ὑπεδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. Plusq. Ind. med. *per Syncop.* pro ὑπεδεδίεισαν, a Verbo eod. vel aor. 1. act ab ὑποδειδίω pro ὑποδεδίω.

Ὑπέδειξα, *demonstraui*, aor 1. Ind act. Verbi ὑποδείκνυμι pro ὑποδείκω, *demonstro*, *praemonstro*.

Ὑπέδεκτο, *exceptus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Poet.* pro ὑπεδέδεκτο, a Verbo ὑποδέχομαι, *excipio*, vel Impert. pass. pro ὑπεδέχετο.

Ὑπέδρασεν, *subiit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. cum ν ἐφ·λκ. a Verbo ὑποδιδράσκω pro ὑπεδράω, *subterfugio*, *subeo*.

Ὑπεθήκαο, *subiecisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ὑπεθήκασο, a Verbo ὑποτίθημι, *subiicio*.

Ὑπείξομαι, *cedam*, f. 1. Ind. med. V. ὑπείκω, *cedo*.

Ὑπείρεχον, *superabant*, 3. plur Impert. Indic. act. *per Metathesin*, pro ὑπέρειχον, ab ὑπερέχω, *supero*.

Ὑπείσαντες, *qui submiserunt*, Nom. plur. a. 1. Part. act. Verbi ὑπείω pro ὑφίημι, *submitto*.

Ὑπεκθέωνται, *subduxerint*, 3. pl. a 2 Coni. act. *Ion.* pro ὑπεκθῶνται, a V. ὑπεκτίθημι, *subduco*.

Ὑπεκπροφύγῃ, *clam profugerit*, 3. sing. aor. 2. Coni. act. Verbi ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio*.

Ὑπέκφυγε, *clam effugit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi eiusd.

Ὑπέλαβον, *suscepi*, a. 2. Ind. act. Verbi ὑπολαμβάνω pro ὑπολήβω, *suscipio*.

Ὑπελείφθη, *relictus est*, 3. sing. a. 1. Indic. pass. Verbi ὑπολείπω, *relinquo*.

Ὑπελύσαο, *soluisti*, 2. sing. a. 1. Ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, a Verbo ὑπολύω, *soluo*.

Ὑπέμειναν, *exspectauerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. Verbi ὑπομένω, *exspecto*.

Ὑπεμήμυκε, *deflexit*, 3. sing. Perf. Ind. act. *Att.* pro ὑπήμυκε, a Verbo ὑπομύω, *deflecto*.

Ὑπεμνήσθη, *recordatus est*, 3. sing. a. 1. Ind. pass. Verbi ὑπομνάομαι, *recordor*.

Ὑπενεγκεῖν, *sufferre*, a. 2. Inf. act. Verbi ὑποφέρω pro ὑπενέγκω, *suffero*.

Ὑπενόουν, *suspicabar*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ὑπενόεον, a Verbo ὑπονοέω, *suspicor*.

Ὑπεξανδὺς, *emersus*, aor. 2. Part. act. Verbi ὑπεξανάδυμι, *emergo*.

Ὑπεξελθεῖν, *clam egressum esse*, a. 2. Inf. act. Verbi ὑπεξέρχομαι pro ὑπεξελεύθω, *clam egredior*.

Ὑπεξέσχε, *effugit*, 3. sing. a. 2. Indic. act. Verbi ὑπεξέχω pro ὑπεκσχέω, *clam me subduco*.

Ὑπεξέφερον, *subducebam*, Impert. Ind. act. Verbi ὑπεκφέρω, *subduco*.

Ὑπεξήλυξα, *euitaui*, a. 1. Ind. act. Verbi ὑπεξαλύσσω, *euito*.

Ὑπεραεῖ, *desuper flanti*, Dat. sing. ab ὑπεραὴς, *desuper flans*.

Ὑπεράλμενον, *transilientem*, Accus. sing. Part. Præs. med. *per Syncop.* pro ὑπεραλλόμενον, a Verbo ὑπεράλλομαι, *transilio*.

Ὑπεραρθῆναι, *supra modum elatum esse*, a. 1. Inf. pass. Verbi ὑπεραίρω, *supra modum effero*.

Ὑπερασπιῶ, *clypeo protegam*, f. 1. Ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω, a Verbo ὑπερασπίζω, *clypeo protego*.

Ὑπερβήῃ, *transgressus fuerit*, 3. sing. a. 2. Coniunct. *Att.* pro ὑπερβῇ, a Verbo ὑπερβαίνω pro ὑπερβάω, *transgredior*.

Ὑπερβῆναι, *superare*, a. 2. Inf. act. Verbi eiusd.

Ὑπερβῇς, *transeas*, 2. sing. a. 2. Coni. act. V. eiusd.

Ὑπερδέα, *metu superiorem*, Acc. sing. *per Sync.* pro ὑπερδεέα vel ὑπερδεᾶ ab ὑπερδεὴς, *metu superior, qui nil metuit*.

Ὑπεδράμομεν, *supercurrimus*, pro ὑπερεδρ. 1. pl. a. 2. Ind. act. Verbi ὑπερτρέχω pro ὑπερδρέμω.

Ὑπερεθέμην, *supraposui, procrastinaui*, a. 2. Ind. med. Verbi ὑπερτίθημι pro ὑπερθέω, *suprapono*.

Ὑπερεῖσαι, *effulsisse*, a. 1. Inf. act. Verbi ὑπερείδω, *fulcio*.

Ὑπερελθὼν, *qui superauit*, a. 2. Part. act. Verbi ὑπερέρχομαι pro ὑπερελεύθω, *supero*.

Ὑπερέξει, *supereminebit*, 3. sing. f. 1. Indic. act. Verbi ὑπερέχω, *supereminceo*.

Ὑπερεξελευσόμεθα, *digrediemur*, 1. plur. f. 1. Ind. med. Verbi ὑπερεξέρχομαι pro ὑπερεξελεύθω, *digredior*.

Ὑπερέσχε, *protexit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. Verbi ὑπερέχω pro ὑπερσχέω, *protego, super emineo*.

Ὑπέρθορον, *transilii*, a. 2. Ind. act. Verbi ὑπερθορέω, *transilio*, *Ion.* pro ὑπερέθορον.

Ὑπερθρώσκονθ' ob sequentem aspiratam, pro ὑπερθρώσκοντ' & hoc pro ὑπερθρώσκοντα, *eglomerantem*, Acc. sing. Part. Præs. act. Verbi ὑπερθρώσκω, *saltu supero*.

Ὑπεριδὼν, *qui conniuentia dissimulauit*, a. 2. Part. act. Verbi ὑπερείδω, *praeteruideo, transmitto, contemno*.

Ὑπεριονίδαο, *Hyperionidae*, Gen. sing. *Æol.* pro Ὑπεριονίδου, ab Ὑπεριονίδης, *Hyperionides*.

Ὑπερκορέσαι, *exsaturauerit*, 3. sing. a. 1. Opt. act. Verbi ὑπερκορέω, *exsaturo*.

Ὑπερορῶντας, *contemnentes*, Acc. plur. *contr.* pro ὑπερορέοντας, a Verbo ὑπερορέω, *contemno*.

Ὑπερόχως, *ingentes*, Acc. plur. *Dor.* pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, *ingens*.

Ὑπερπαδῆτε, *transilitis*, 2. plur. Præs. Ind. act. *Dor.* pro ὑπερπηδᾶτε, a Verbo ὑπερπηδάω, *transilio*.

Ὑπεῤῥάγη, *subtus ruptus est*, 3. sing. a. 2. Ind. pass. Verbi ὑποῤῥήγνυμι pro ὑποῤῥήγω, *subtus rumpo*.

Ὑπερτερίης, *floreae superioris*, Gen. sing. *Ion.* pro ὑπερτερίας, ab ὑπερτερία, *florea superior*.

Ὑπερτιθέμεν, *supra ponere*, Præs. Inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, a Verbo ὑπερτίθημι, *supra pono*.

Ὑπερφυᾶ, *eum, qui naturae modum excedit*, Acc. sing. *contr.* pro ὑπερφυέα, ab ὑπερφυὴς, *naturae modum excedens*.

Ὑπερώησαν, *retrocesserunt*, 3. plur. a. 1. Indic. act. Verbi ὑπερωέω pro ὑπηρ.

Ὑπεσσεῖται, *suberit*, 3. sing. f. 1. Ind. *Poet.* & *Dor.* pro ὑπέσεται, a Verbo ὕπειμι, *subsum*.

Ὑπέσταν, *substiti*, a. 2. Ind. act. *Dor.* pro ὑπέστην, vel *substiterunt*, 3. plur. a. 2. Ind. act. *Bœot.* pro ὑπέστησαν, a Verbo ὑφίστημι pro ὑποστάω, *suppono*.

Ὑπεστειλάμην, *subterfugi*, a. 1. Ind. med. Verbi ὑποστέλλω, *subduco*.

Ὑπέστη, *pollicebatur*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. Verbi ὑφίσταμαι, *polliceor*.

Ὑπέσχεν, *ſuſtinuit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ὑπέχω pro ὑποσχέω, *ſuſtineo*.

Ὑπέσχετ' pro ὑπέσχετο, *promiſit*, 3. ſing. a. 2. Ind. med. Verbi ὑπισχνέομαι pro ὑποσχέω, *polliceor*.

Ὑπέσχημαι, *ſum pollicitus*, Perfect. Indic. paſſ. Verbi eiusd.

Ὑπετάγησαν, *ſubordinati ſunt*, 3. plur a. 2. Ind. paſſ. Verbi ὑποτάσσω, *ſubordino*, *ſubiicio*.

Ὑπέφθη, *præuenit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. Verbi ὑποφθάνω pro ὑποφθάω, vel φθῆμι.

Ὑπήνεικαν, *ſubduxerunt*, 3. plur. a. 1. Ind. act. *Poet.* pro ὑπήνεγκαν, a Verbo ὑποφέρω pro ὑπενέγκω, *ſubduco*.

Ὑπηντίασα, *obuiam proceſſi*, a. 1. Ind. act. Verbi ὑπαντιάζω, *procedo obuiam*.

Ὑπηργμένοι, *qui fuerunt*, vel *qui auctores rei* vel *facti*, vt *beneficii*, *fuerunt*, *gratiam inierunt*, Nom. pl. Perf. Part. paſſ. Verbi ὑπάρχω, *ſum*.

Ὑπηρετεῖτο, *ſeruiebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *contr.* pro ὑπηρετέετο, a Verbo ὑπηρετέω.

Ὑπῆρμαι, *ſublatus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi ὑπαίρω, *ſurſum tollo*.

Ὑπῆρξε, *exſtitit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. Verbi ὑπάρχω, *ſum*

Ὑπῆρχ' pro ὑπῆρχε, *exſtitit*, 3. ſing. Perf. Ind act. Verbi eiusd.

Ὑπήσειν, *ſubmiſſurum eſſe*, f. 1. Ind. act. *Ion.* pro ὑφήσειν, a V. ὑφίημι pro ὑφέω, *ſubmitto*.

Ὑπίστασθαι, *ſubſtituere*, Præſ. Inf. med. *Ion.* pro ὑφίστασθαι, a Verbo ὑφίστημι, *ſubſtituo*.

Ὑπνεῦντας, *ſopientes*, Acc. pl. Part. Præſ. *contr.* pro ὑπνέοντας, a Verbo ὑπνέω, vel ὑπνόω.

Ὕπνω, *ſomni*, Gen. ſing. *Dor.* pro ὕπνου, ab ὕπνος, *ſomnus*.

Ὑποβὰς, *progreſſus*, a. 2. Part. act. Verbi ὑποβαίνω pro ὑποβάω, *progredior*.

Ὑποδδείσας, *ſubueritus*, a. 1. Part. act. *Poet.* pro ὑποδείσας, a Verbo ὑποδείδω, *ſubuereor*.

Ὑποδεῖξαι, *indicaſſe*, *demonſtraſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi ὑποδείκνυμι pro ὑποδείκω, *indico*.

Ὑποδέκεσθαι, *ſuſcipere*, Præſ. Inf. med. *Ion.* pro ὑποδέχεσθαι, a Verbo ὑποδέχομαι, *ſuſcipio*.

Ὑποδέξαι, *indicaſſe*, a. 1. Inf. act. *Ion.* pro ὑποδεῖξαι, a V. ὑποδείκνυμι pro ὑποδείκω, *indico*.

Ὑποδῆσαι, *calceos ſubligaſſe*, a. 1. Inf. paſſ. Verbi ὑποδέω, *calceo*, ſed ὑποδήσαι, *calceauerit*, 3. ſing. a. 1. Opt. act. ὑπόδησαι autem *calceare*, *calceos tibi indue*, aut *patere calceos tibi indui*, eſt 2. ſing. Imperat. aor. 1. med.

Ὑποδμηθεῖσα, *ſubiugata*, aor. 1. Ind. paſſ. f. g. Verbi ὑποδμάομαι.

Ὑποδραμὼν, *qui curſu comprehendit*, vel *præuenit*, *occupauit*, a. 2. Part. act. Verbi ὑποτρέχω pro ὑποδρέμω.

Ὑποδρήσειν, *adminiſtraturum eſſe*, f. 1. Inf. act. Verbi ὑποδράω, *adminiſtro*.

Ὑποθέσθαι, *ſuppoſuiſſe*, a. 2. Inf. med. Verbi ὑποτίθημι pro ὑποθέω, *ſuppono*.

Ὑποθεύσομαι, *curſu ſubibo*, f. 1. Ind. med. Verbi ὑποθέω, *curſu ſubeo*, vel *occupo*.

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*, f. 1. Indic. med. Verbi ὑποτίθημι.

Ὑποκυσσαμένην, *prægnantem*, Acc. ſing. aor. 1. Part. med. *Poet.* pro ὑποκυσαμένην, a Verbo ὑποκύομαι, *ſum grauida*.

Ὑπολάβῃς, *præſumſeris*, *opineris*, 2. ſing. a. 2. Coniunct. act. Verbi ὑπολαμβάνω pro ὑπολήβω.

Ὑπολειφθῆναι, *relictum eſſe*, aor. 1. Inf. paſſ. Verbi ὑπολείπω, *relinquo*.

Ὑπόμαξον, *ſubige*, 2. ſing. a. 1. Imp. act. Verbi ὑπομάσσω, *ſubigo*.

Ὑπομεμονηκότα, *eum qui ſuſtinuit*, *tolerauit*, Acc. ſing. Perf. Part act. V. ὑπομένω, vel ὑπομονέω.

Ὑπομνῆσαι, *in mentem reuocaſſe*, a. 1. Inf. act. Verbi ὑπομιμνήσκω pro ὑπομνάω, *in memoriam reuoco alteri*.

Ὑποπεπτηῶτας, *perculſos*, *qui expauere*, Accuſ. plur. Perf. Part. act. *Ion.* & *per Ectaſ.* pro ὑποπεπτηκότας, vel med. a Verbo ὑποπτήσσω, vel ὑποπτέω, *ſuccumbo*, *ſubmitto & deiicio memet*.

Ὑποπτεύησι, *ſuſpicatur*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro ὑποπτεύει, a Verbo ὑποπτεύω, vel ὑποπτεύημι.

Ὑποσεισθεὶς, *concuſſus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi ὑποσείω, *concutio*.

Ὑποσταίην, *permitterem*, vel *ſuſcipiam*, *recipiam*, *audeam*, a. 2. Opt. act. V. ὑφίστημι pro ὑποστάω.

Ὑποστὰς, *qui permiſit*, vel *ſuſcepit in ſe*, *recepit*, *ſpopondit*, a. 2. Part. act. Verbi eiusd.

Ὑποστάσαντες, *qui ſuppoſuere*, Nom. plur. a. 1. Part. act. *Dor.* pro ὑποστήσαντες, a Verbo eod.

Ὑποστῆναι, *ſubiiſſe*, *recepiſſe*, *occepiſſe*, a. 2. Inf. act. Verbi eiusd.

Ὑποστήσομαι, *ſuſcipiam*, *ordiar*, f. 1. Ind. med. Verbi eiusd.

Ὑποστήτω, *ſubeat*, *occipiat*, *toleret*, 3. ſing. a. 2. Imper. act Verbi eiusd.

Ὑποστρώσας, *qui ſubſtrauit*, a. 1. Part. act. Verbi ὑποστρώννυμι pro ὑποστρόω, *ſubſterno*.

Ὑπόσχεο, *promitte*, 2. ſing. a. 2. Imper. med. *Ion.* pro ὑπόσχεσο, a Verbo ὑπισχνέομαι pro ὑποσχέω, *promitto*.

Ὑποσχήσομαι, *promittam*, f. 1. Ind. med. V. eiusd.

Ὑποσχὼν, *qui ſubmiſit*, *ſubiecit*, *tenuit* vel *habuit aliquid ſub aliquo*, a. 2. Part. act. Verbi ὑπέχω pro ὑποσχέω.

Ὑποτάγητε, *eſtote in poteſtate*, *parete*, 2. pl. a. 2. Imper. paſſ. Verbi ὑποτάσσω, *ſubdo*, *ſubordino*.

Ὑποτάμνειν, *ſuccidere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro ὑποτέμνειν, a Verbo ὑποτέμνω, *ſuccido*.

Ὑποτυχοῦσαν, *eam*, *quæ reſpondit*, a. 2. Part. act. f. g. Verbi ὑποτυγχάνω pro ὑποτεύχω, *occurro oratione*.

Ὑποφθάμενον, *præuenientem*, vel *eum qui præuenit*, vel *occupauit*, Acc. ſing. a. 2. Part. med. Verbi ὑποφθάνω pro ὑποφθάω, vel φθῆμι.

Ὑσθῆναι, *pluuia madefactum eſſe*, a. 1. Inf. paſſ. Verbi ὕω, *pluo*.

Ὑφαγεῦ, *clam duc*, vel *præi*, *viam monſtra*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Dor.* pro ὑφηγοῦ, a Verbo ὑφηγέομαι, *viam præeo*.

Ὑφαιρούμενος, *auferens*, Præſ. Part. med. *contr.* pro ὑφαιρεόμενος, a Verbo ὑφαιρέω, *aufero*.

Ὑφεῖμαι, *remiſſus ſum*, Perf. Ind. paſſ. Verbi ὑφίημι pro ὑφέω, *remitto*.

Ὑφεὶς, *qui remiſit*, a. 2. Part. act. Verbi eiusd.

Ὑφελοίατο

ελοίατο, *abſtulerint*, pro ὑφ λοιντο, 3. plur. a. 2. Opt. med. Verbi ὑφαιρέω pro ὑφέλω.

ελοῖσαι, *quæ ſubtraxerunt*, Nom. plur. a. 2. Part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελοῦσαι, a Verbo eodem.

ελόμενοι, *qui abſtulerunt*, Nom. plur. m. g. a. 2. Part. med. Verbi eiusdem.

έντες, *qui ſubmiſerunt*, Nom. plur. aor. 2. Part. Verbi ὑφίημι pro ὑφέω.

έξει, *ſuſtinebit, luet, ſoluet*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. Verbi ὑπέχω.

ἕσθε, *demittite*, 2. plur. a. 2. Imper. med. Verbi ὑφίημι pro ὑφέω, *demitto*.

ήκας, *dam ſſi*, 2. ſing. aor. 1. Indic. act. Verbi eiusdem.

ηνα, *texui*, a. 1. Ind. act. *Att.* pro ὕφανα, a Verbo ὑφαίνω, *texo*.

ῃρεῖτο, *auferebatur*, 3. ſing. Imperfect. Ind. paſſ. *contr.* pro ὑφῃρέετο, a Verbo ὑφαιρέω, *aufero*, vel *aufferebat* in medio.

ήφασαι, alii ὑφύφασαι, quod vide.

ίητι, *ſubmittit*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro ὑφίησι, a Verbo ὑφίημι, *ſubmitto*.

ορᾶσθαι, *ſuſpicari*, Præſ. Inf. med. *contr.* pro ὑφοράεσθαι, a Verbo ὑφοράομαι, *ſuſpi or*.

όωσι, *texunt*, 3. pl. Præſ. Ind. act. *Poet.* pro ὑφῶσι, contracto ex ὑφάουσι, a Verbo ὑφάω, *texo*.

ύφασται, *ſubtextus eſt*, 3. ſing. Perf. Ind. paſſ. *Att.* pro ὕφασται, a Verbo ὑφαίνω pro ὑφάω, *ſubtexo*, vel ab ὑπὸ & ὑφαίνω.

αυχεῖ, *inflat ſe*, 3. ſing. Præſ. Ind. act. *contr.* pro ὑψαυχέει, a Verbo ὑψαυχέω, *inflo, attollo ceruices*.

ηλῇσιν, *altis*, Dat. plur. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς, *altus*.

Φ.

ᾶ, *dixit*, 3. ſing. Imperf. vel a. 2. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφη, a Verbo φημὶ, *di o*.

άνθεν, *viſi ſunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. *Ion.* & *Poet.* pro ἐφάνθεν, & hoc *Bœot.* pro ἐφάνθησαν, a Verbo φαίνομαι, *appareo*.

γέειν, *comediſſe*, a. 2. Inf. act. *Ion.* pro φαγεῖν, a Verbo φάγω, *edo*.

γεσαι, *edis*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. Verbi eiusdem.

γωντι, *vorent*, 3. plur. Præſ. Coniunct. act. *Dor.* pro φάγωσι, a Verbo eod.

ε, *lucebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔφαε, a Verbo φάω, *lu co*.

άθι, *dic*, 2. ſing. Præſ. Imper. act. Verbi φημὶ, *dico*.

αιδρύνεσθαι, *nitidum reddi, hilarem & mundum ſe gerere*, Præſ. Inf. paſſ. Verbi φαιδρύνω.

αίην, *dixerim*, Præſ. vel a. 2. Opt. act. Verbi φημὶ, *dico*.

αῖμεν, *dixerimus*, 1. plur. Opt. eiusd.

αινέμεν, *indicare*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro φαίνειν, a Verbo φαίνω, *indi o*.

αινεσκετ' pro φαινέσκετο, *apparebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, a Verbo φαίνομαι, *app reo*.

αίνοισαι, *oſtendentes*, Nom. plur. Præſ. Part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, a φαίνω, *oſtendo*.

Φαινομένηφι, *apparenti*, Dat. ſing. Præſ. Part. med. f. g. *per Paragog.* Syllabæ φι, a Verbo eodem.

Φάμαν, *famam*, Acc. ſing. *Dor.* pro φήμην, a φήμη, *fama*.

Φαμὲν, *dicimus*, 1. plur. Præſ. Ind. act. Verbi φημὶ, *dico*.

Φάμενοι, *qui dixerunt*, vel *dicentes, aientes*, Nom. pl. Præſ. vel a. 2. Part. med. Verbi eiusd.

Φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *d o*.

Φὰν, *dicebant*, 3. pl. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔφησαν, a Verbo eod.

Φάναι, *dicere*, Præſ. Inf. Verbi eiusd.

Φανείην, *apparuerim*, aor. 2. Opt. paſſ. Verbi φαίνομαι, *appareo*.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3. plur. a. 2. Ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφάνησαν, a Verbo eod.

Φάνεσκε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, a Verbo φαίνω, *oſtendo*.

Φάνη, *apparuit*, 3. ſing. a. 2. Ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφάνη, a Verbo φαίνομαι, *appareo*.

Φανήῃ, *videatur*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. paſſ. *per Epentheſ.* pro φανῇ, a Verbo eod. vel Opt. pro φανείη.

Φανήμεναι, *apparere, apparuiſſe*, a. 2. Inf. paſſ. *Dor.* pro φανῆναι, a Verbo eod.

Φανθεὶς, *qui apparuit*, vel *oſtenſus*, aor. 1. Part. paſſ. Verbi eiusd.

Φαντὶ, *dicunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro φασὶ, a φημὶ, *dico*.

Φανῶσι, *appareant*, 3. plur. a. 2. Coniunct. paſſ. Verbi φαίνομαι, *appareo*.

Φάο, *dixiſti*, 2. ſing. Imperf. vel a. 2. Ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, a Verbo φημὶ, *dico*.

Φαρέεσσι, *pallis*, Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro φάρεσι, a φάρος, *palla*.

Φαρέτρην, *pharetram*, Acc. ſing. *Ion.* pro φαρέτραν, a φάρετρα, *pharetra*.

Φὰς, *dicens*, Præſ. vel aor. 2. Part. act. Verbi φημὶ, *dico*.

Φᾶσε, *dixit*, 3. ſing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφησε, a Verbo φημὶ, *dico*.

Φασεῖς, *dices*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. *Dor.* pro φήσεις, a Verbo eod.

Φᾶσθαι, *dixiſſe*, a. 1. Inf. med. Verbi eiusd. pro φήσασθαι vel potius φάσθαι Inf. Præſ. aut a. 2.

Φάσκ' pro φάσκε, *dictitabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε, a Verbo φάσκω, *dico*.

Φάσομαι, *dicam*, f. 1. Ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, a Verbo φημὶ, *dico*.

Φασῶ, *dicam*, f. 1. Indic. act. *Dor.* pro φήσω, a Verbo eod.

Φατὶ, *dicit*, 3. ſing. Præſ. Ind. *Dor.* pro φησὶ, a Verbo eod.

Φάτο, *dixit*, 3. ſing. Imperf. vel aor. 2. Indic. med. *Ion.* pro ἔφατο, a Verbo eod.

Φέβεσθαι, *fugere*, Præſ. Inf. med. Verbi φέβομαι, *fugio*.

Φείδεο, *parce*, 2. ſing. Præſ. Imper. med. *Ion.* pro φείδεσο, a Verbo φείδομαι, *parco*.

Φείσεται, *parcet* 3. ſing. f. 1. Ind. med. V. eiusd.

Φερβέμεν, *paſcere*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro φέρβειν, a Verbo φέρβω, *paſco*.

Φερέμεν, *ferre*, Præſ. Inf. act. *Ion.* pro φέρειν, a Verbo φέρω, *fero*.

φέρεσκον, *ferebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, a Verbo eod.

φέρετ' pro ἐφέρετο, *ferebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. paſſ. Verbi eiusdem.

φέροισαι, *ferentes*, Nom. plur. Part. Præſ. act. f. g. *Dor.* pro φέρουσαι, a Verbo eod.

φερόμεθεν, *ferimur*, 1. plur. Præſ. Indic. paſſ. *Æol.* pro φερόμεθα, a Verbo eod.

φερόμεσθα. *ferimur*, idem *Dorice.*

φέροντε, *ferentes*, Nom. dual. Part. Præſ. eiusdem Verbi φέρω. *fero.*

φέροντι, *ferunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro φέρουσι, a Verbo eod.

φέρτε, *ferte*, 2. plur. Præſ. Imperat. act. *per Syncop.* pro φέρετε, a Verbo eod.

φεῦγον, *fugiebam*, Imperf. Indic. act. *Ion.* pro ἔφευγον, a Verbo φεύγω, *fugio.*

φεύγοντι, *fugiunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι, a Verbo eod.

φευξῇ, *fugies*, 2. ſing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro φεύξῃ, a Verbo eod.

φῆ, *dixit*, 3. ſing. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔφη, a Verbo φημὶ, *dico.*

φῇ, *dixerit*, 3. ſing. Præſ. vel aor. 2. Coni. act. Verbi eiusdem.

φήῃ, *dicat*, *dixerit*, 3. ſing. aor. 2. Coniunct. act. pro φῇ, a Verbo eod. vel Opt. Præſ. pro φαίη, vel Præſ. Coni. pro φάῃ.

φηλήτῃσι, *furibus*, Dat. plur. *Ion.* pro φηλήταις, a φηλήτης, *fur.*

φῆν, *dixi*, 1. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔφην, a Verbo φημὶ, *dico.*

φῆναι, *dixiſſe*, aor. 2. Inf. act. Verbi eiusd. vel Præſ. pro φάναι, φῆναι autem *oſtendiſſe*, Inf. aor. 1. act. a φαίνω.

φηρσὶν, *feris*, Dat. plur. cum ν ἐφελκ. pro φηρσὶ, a φὴρ, *fera.*

φήσειε, *dixerit*, 3. ſing. aor. 1. Opt. *Æol.* pro φήσαι, a Verbo φημὶ.

φῆσθα, *dicebas*, 2. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἔφης, a Verbo eod.

φῆσι, *dixerit*, 3. ſing. aor. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro φῇ, a Verbo eod. ſed φησὶ *dicit*, eſt 3. ſing. Præſ. Ind. act. Verbi eiusd.

φήσω, *dicam*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusdem.

φθαίη, *anticipauerit*, 3. ſing. aor. 2. Opt. Verbi φθῆμι pro φθάω, *anticipo.*

φθάμενον, *praeuenientem*, Acc. ſing. a. 2. Part. med. Verbi eiusdem.

φθὰν, *praeuenerunt*, 3. plur. Imperf. vel aor. 2. Indic. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔφθησαν, a Verbo eodem.

φθάναι, *praeuenire*, Præſ. Inf. act. Verbi eiusd.

φθαρεὶς, *corruptus*, a. 2. Part. paſſ. Verbi φθείρω, *corrumpo.*

φθάρθι, *pereas*, 2. ſing. aor. 1. Imperat. paſſ. *per Syncop.* pro φθάρθητι, a Verbo eodem, vel aor. 2. pro φθάρηθι.

φθὰς, *qui praeoccupauit*, aor. 2. aut Præſ. Part. act. Verbi φθῆμι pro φθάω, *praeoccupo.*

φθέγγετ' pro φθέγγετο, *ſonum edebat*, *loquebatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγγετο, a Verbo φθέγγομαι.

φθεγξεῖται, *dicet*, 3. ſing. f. 1. Ind. med. *Dor.* pro φθέγξεται, a Verbo eodem.

φθεγξῇ, *loqueris*, 2. ſing. Temp. eiusd. & eadem dialecto.

φθείμην, *corruperim*, vel *corruptus ſim*, *peream* aor. 2. Optat. med. Verbi φθῆμι pro φθέω, *corrumpo.*

φθείομεν, *anticipauerimus*, 1. plur. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro φθέωμεν aut φθῶμεν, a Verbo φθῆμι, vel φθέω.

φθείρῃ, *corrumpat*, 3. ſing. Præſ. Coniunct. act. Verbi φθείρω, aut Coni. aor. 1.

φθείροντι, *corrumpunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* pro φθείρουσι, a Verbo eod.

φθερεῖ. *corrumpet*, 3. ſing. f. 1. Ind. act. Verb eiusdem.

φθέρσω, *vaſtabo*, f. 1. Ind. act. *Æol.* pro φθερῶ a Verbo eodem.

φθέωμεν, *anticipauerimus*, 1. pl. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a Verbo φθῆμι pro φθάω *præuenio*, V. φθείομεν.

φθῆ, *præoccupauit*, 3. ſing. Imperf. vel aor. 2 Ind. act. *Ion.* pro ἔφθη, a Verbo eod.

φθήῃ, *præoccupauerit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. act. *per Epenthesin* τοῦ η, pro φθῇ, a Verb eod. vel Præſ. pro φθάῃ aut φθέῃ.

φθῆσ' pro φθῆσε, *præoccupauit*, 3. ſing. aor. 1 Ind. act. *Ion.* pro ἔφθησε, a Verbo eod.

φθῇσι, *præoccuparit*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. act. *Ion.* pro φθῇ, a Verbo eod.

φθιμένοισι, *mortuis*, Dat. plur. *Ion.* pro φθιμένοις, a φθιμένος, *Ion.* pro ἐφθιμένος, a Verb φθίνω pro φθίω, *perdo.*

φθινύθεσκε, *conſumebat*, *contabeſcebat*, *periba* 3. ſing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἐφθίνυθ a Verbo φθινύθω, *conſumo.*

φθίσθαι, *periiſſe*, Perfect. Inf. paſſ. *Ion.* pr ἐφθίσθαι, a Verbo φθίνω pro φθίω, *perdo.*

φθίσθω, *perditor*, *perito*, *pereat*, 3. ſingu Perfect. Imperat. paſſ. *Ion.* pro ἐφθίσθ a Verbo eodem.

φιλαθεὶς, *amatus*, aor. 1. Part. paſſ. *Dor.* pr φιληθεὶς, a Verbo φιλέω, *amo.*

φιλᾶσαι, *amauiſſe*, aor. 1. Inf. act. *Dor.* pr φιλῆσαι, a Verbo eod.

φίλασε, *amauit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* *Dor.* pro ἐφίλησε, a Verbo eod.

φιλασεῖς, *amabis*, 2. ſing. f. 1. Ind. act. *Do* pro φιλήσεις, a Verbo eod.

φίλατο, *amabatur*, 3. ſing. Imperf. Ind. pa *Ion.* pro ἐφίλατο, a Verbo φίλημι pro φιλ *amo.*

φιλέεσκε, *diligebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. a *Ion.* pro ἐφίλει, a Verbo eod.

φιλέοισι, *ſolent*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Dor.* *Æol.* pro φιλοῦσι, ab eodem.

φίλεον, *diligebam*, Imperf. Ind. act. *Ion.* p ἐφίλεον, ab eodem.

φιλέοντι, *amant*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *Do* pro φιλέουσι, a Verbo eod.

φιλεῦνται, *amantur*, 3. plural. Præſ. Indicat. paſſ. *Dor.* pro φιλοῦνται, a Ver eodem.

φιλεῦντι, *amant*, 3. plur. Præſ. Ind. act. *D* pro φιλοῦσι, a Verbo eod.

φιλεῦσαι, *oſculantes*, Nom. plur. Præſ. Pa act. *Dor.* pro φιλοῦσαι, a Verbo eod.

φιλεῦ

…εῦσιν, *amant*, 3. plur. Præſ. Ind. act. **Dor.** & cum ν ἐφελκ. pro φιλεῦσι, a Verbo eod.

…μεναι, *dilexiſſe*, Præſ. Inf. med. **Dor.** pro φιλῆναι, a Verbo φίλημι pro φιλέω.

…σε' pro φίλησε, *amauit*, 3. ſing. aor. 1. Ind. act. **Ion.** pro ἐφίλησε, a Verbo eodem.

…πονεῦσι, *laborem diligunt*, *ſedulam nauant operam*, 3. plur. Præſ. Ind. act. **contr.** pro φιλοπονέουσι, a Verbo φιλοπονέω.

…τιμεῖσθαι, *ambire honorem, duci laudis cupiditate, æmulari*, Præſ. Inf. med. **contr.** pro φιλοτιμέεσθαι, a Verbo φιλοτιμέομαι.

…, *ſibi*, vel *ipſis*, Dat. plur. pro σφὶν, **Ion.** pro σφίσι.

…ασαν, *fregerunt*, 3. plur. aor. 1. Ind. act. **Ion.** pro ἔφλασαν, a Verbo φλάω, *frango*.

…σῶ, *frangam*, f. 1. Ind. act. **Dor.** pro φλάσω, a Verbo eod.

…γέθοιατο, *urant*, 3. plur. Præſ. Opt. med. **Ion.** pro φλεγέθοιντο, a Verbo φλεγέθω, *uro*.

…γεὶς, *combuſtus*, aor. 2. Part. paſſ. Verbi φλέγω, *uro*.

…γμῆναι, *intumuiſſe, ab ardore inteſtino*, a. 1. Inf. act. **Att.** pro φλεγμάναι, a Verbo φλεγμαίνω.

…γοίατο, *comburantur, accendantur*, 3. plur. Præſ. Opt. paſſ. **Ion.** pro φλέγοιντο, a Verbo φλέγω, *uro*.

…έγοντι, *comburunt*, 3. plur. Præſ. Ind. act. **Dor.** pro φλέγουσι, a Verbo eod.

…γερὴν, *flammeam*, Acc. ſing. f. g. **Ion.** pro φλογερὰν, a φλογερὸς, *flammeus*.

…οίσβοιο, *ſonitus aquæ*, Gen. ſing. **Ion.** pro φλοίσβου, a φλοῖσβος, *ſonitus aquæ*.

…βηθῇς, *metueris*, vel *ſis perterritus*, *terrefactus*, 2. ſing. aor. 1. Coniunct. paſſ. **Dor.** pro φοβηθῇς, a Verbo φοβέω, *terreo*.

…βεσκον, *terrebant*, 3. plur. Imperf. Ind. act. **Ion.** pro ἐφόβουν, a Verbo eod.

…βεύμενον, *timentem*, Acc. ſing. Part. Præſ. paſſ. **Dor.** pro φοβέμενον, a Verbo eod.

…βηθήσῃ, *extimeſces*, *terreberis*, 2. ſing. fut. 1. Indicat. paſſ. **Att.** & **Ion.** pro φοβηθήσεσαι, a Verbo eod.

…βεῦ, *time*, 2. ſing. Præſ. Imperat. paſſ. **Att.** & **Ion.** pro φοβέεσο, a Verbo eod.

…νίσσετ' pro φοινίσσετο, *rubefaciebat*, 3. ſing. Imperf. Indicat. med. **Ion.** pro ἐφοινίσσετο, a Verbo φοινίσσω, *rubefacio*, vel in paſſ. *rubeſcebat*.

…νιχθῆ, *rubefactus eſt*, 3. ſing. aor. 1. Indic. paſſ. **Ion.** pro ἐφοινίχθη, a Verbo eod.

…οίτα, *itabat*, 3. ſingul. Imperf. Indicat. act. **Ion.** & **contr.** pro ἐφοίταε, a Verbo φοιτάω, *ito*, vel *frequenta*, *celebra*, 2. ſing. Imper. Præſ. act.

…τῆ, *itat*, 3. ſing. Præſ. Indic. act. **Dor.** pro φοιτᾶ, contracto ex φοιτάει, a Verbo eod.

…νῆος, *homicidæ*, Gen. ſing. **Att.** pro φονέος, a φονεὺς, *homicida*.

…ρείτω, *portato*, 3. ſing. Præſ. Imperat. act. **contract.** pro φορεέτω, a Verbo φορέω, *fero*, *porto*.

…ρεῦσι, *ferunt*, *geſtant*, 3. plur. Præſ. Ind. act. **Dor.** pro φορέουσι, a Verbo eod.

φορεύμενος, *ferens*, Part. Præſ. med. **Dor.** pro φορούμενος, contracto ex φορεόμενος, a Verbo eodem.

φορεῦντος, *ferentis*, Gen. ſing. Part. Præſ. act. **Dor.** pro φοροῦντος, contracto ex φορέοντος, a Verbo eod.

φορῆναι, *tuliſſe*, a. 1. Inf. act. **Att.** pro φοράναι, a Verbo φοραίνω, *fero*, vel Præſ. Inf. act. a φόρημι.

φοροῖσαι, *ferentes*, Nom. plur. Part. Præſ. **Dor.** pro φορεῦσαι, contracto ex φορέουσαι, a Verbo φορέω, *fero*.

φραγῇ, *obſtruatur*, 3. ſing. a. 2. Coniunct. paſſ. Verbi φράσσω, *obſtruo*.

φράδε, *dixit*, 3. ſing. aor. 2. Ind. act. **Ion.** pro ἔφραδε, a Verbo φράζω, *dico*.

φραδμοσύνῃσι, *conſiliis*, Dat. pl. **Ion.** pro φραδμοσύναις, a φραδμοσύνη, *conſilium*.

φράζεαι, *deliberas*, *obſeruas*, *caues*, 2. ſing. Præſ. Ind. med. **Ion.** pro φράζεσαι, a φράζω.

φράζεο, *delibera*, *animaduerte*, *caue*, 2. ſing. Præſ. Imperat. med. **Ion.** pro φράζεσο, a Verbo eodem.

φράζεσκε, *dicebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. **Ion.** pro ἔφραζε, a Verbo eod.

φράζετ' pro φράζετο, *deliberabat*, 3. ſing. Imperf. Ind. med. **Ion.** pro ἐφράζετο, a Verbo eod.

φράζευ, *delibera*, *caue*, 2. ſing. Præſ. Imperat. med. **Dor.** pro φράζου, a Verbo eod.

φραξάμενον, *munitum*, Acc. ſing. a. 1. Part. med. Verbi φράσσω, *munio*.

φρασαίατ pro φρασαίατο, *dicantur*, *deprehendant*, 3. plur. aor. 1. Opt. med. **Ion.** pro φράσαιντο, a φράζω.

φράσδειν, *dicere*, Præſ. Inf. act. **Dor.** pro φράζειν.

φρασὶ, *mentibus*, Dat. plur. **Dor.** pro φρησὶ & hoc pro φρεσὶ, a φρὴν, *mens*.

φρασόμεσθα, *conſultabimus*, 1. plur. f. 1. Indic. med. **Dor.** pro φρασόμεθα, a Verbo φράζω.

φρασσόμεσθα, *dicemus*, *conſultabimus*, 1. pl. f. 1. Indic. med. **Poet.** pro φρασόμεθα, a Verbo eod. item 1. plur. Præſ. Indic. paſſ. vel med. *munimur*, *ſepimur*, *armamur*, a φράσσω.

φραχθεὶς, *ſeptus*, a. 1. Part. paſſ. Verbi φράσσω, *ſepio*.

φρεῖν, *ferre*, Præſ. Inf. act. *per Syncop.* pro φέρειν, a Verbo φέρω, *fero*, vel pro φορεῖν.

φρὲς, *fer*, a. 2. Imper. act. a Verbo φρῆμι pro φρέω ex φορέω, *fero*.

φριμάσσεο, *freme*, 2. ſing. Præſ. Imperat. med. **Ion.** pro φριμάσσεσο, a Verbo φριμάσσω, *fremo*.

φριμάσσεται, *fremit*, 3. ſing. Præſ. Ind. med. **Ion.** pro φριμάσσεται, a Verbo eod.

φρίσσεν, *horreſcebam*, Imperf. Ind. act. **Ion.** pro ἔφρισσον, a φρίσσω, *horreo*.

φροιμιάσαι, *exordio vſum eſſe*, *præluſiſſe*, aor. 1. Inf. act. Verbi **Attici** φροιμιάζω pro προοιμιάζω, *exordior*.

φρόνει, *intelligebat*, 3. ſing. Imperf. Ind. act. **Ion.** & **contr.** pro ἐφρόνεε, a Verbo φρονέω, *intelligo*.

φρονείσθω, *ſentiat*, *ſciat*, 3. ſing. Præſ. Imper. med. **contr.** pro φρονεέσθω, a Verbo eod.

φρονεῦντας, *intelligentes*, Acc. plur. Part. Præſ. act. **contr.** pro φρονέοντας, a Verbo eod.

φρῦγε,

φρȣρει, custodit, 3. sing. Præs. Ind. act. contr. pro φρȣρεει, a Verbo φρȣρέω, custodio, vel 3. sing. Imperf. Indic. act. custodiebat, Ion pro ἐφρȣρει.
φρȣρήσει, custodiet, 3. sing. f. 1. Ind. act. V. eiusd.
φρȣρῶμες, excubias agamus, custodiamus, 1. pl. Præs. Coniunct. Dor. & contr. pro φρȣρέωμεν, a Verbo eodem.
φρυξεῖς, torrebis, 2. sing. f. 1. Ind. act. Dor. pro φρύξεις, a Verbo φρύγω, torreo.
φρῶ, contr. pro φρεω, & hoc per Sync. pro φορέω.
φῦ, coaluit, natus est, indole quadam præditus est, 3. sing. Imperf. vel aor. 2. Ind. act. Ion. pro ἔφυ, a Verbo φῦμι, gigno.
φυγεῖν, fugere, vel fugisse, a. 2. Inf. act. Verbi φεύγω fugio.
φύγε, fugit, 3. sing. a. 2. Ind. act. Ion. pro ἔφυγε, a Verbo eod. vel fuge, Imperat. aor. 2.
φυὲν, natum, a. 2. Part. pass. Verbi φύω, nascor.
φυῆ, natus sit, 3. sing. a. 2. Coni. pass. V. eiusd.
φυὴν, naturam, Acc. sing. Ion. pro φυὰν, a φυὰ, natura.
φυλάσσαι, custodiuisse, aor. 1. Inf. act. Ion. pro φυλάξαι, a Verbo φυλάσσω.
φυλασσέμεναι, custodire, Præs. Inf. act. Dor. pro φυλάσσειν, a Verbo eodem.
φυλάσσοισι, custodiunt, 3. plur. Præs. Ind. act. Dor. pro φυλάσσȣσι, a Verbo eodem.
φῦναι, nasci, Præs. vel a. 2 Inf. act. Verbi φῦμι, nascor.
φῦντ' pro φῦντο, nascebantur, 3. plur. Imperf. Ind. pass. Ion. pro ἔφυντο, a Verbo eodem.
φύοντι, nascuntur, 3. plur. Præs. Ind. Dor. pro φυεσι, a Verbo eodem.
φὺς, natus, a. 2. Part. act. V. φῦμι pro φύω, nascor.
φυσαθεὶς, inflatus, a. 1. Part. pass. Dor. pro φυσηθεὶς, a Verbo φυσάω, inflo.
φύσαι, genuisse, aor. 1. Inf. act. Verbi φύω, gigno, item nomin. plur. a φύσα, flatus.
φυσιεῖται, inflatur, 3. sing. Præs. Ind. pass. contr. pro φυσιόεται, a Verbo φυσιόω, inflo.
φυσσᾶν, inflare, Præs. Inf. act. Poet. & contr. pro φυσάειν, a Verbo φυσάω, inflo.
φύτευθεν, plantati sunt, 3. plur. a. 1. Ind. pass. Ion. & Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, a Verbo φυτεύω, planto. Sed φυτευθὲν plantatum, Part. aor. 1. pass. n. g.
φυτεύθην, plantatus sum, a. 1. Ind. pass. Ion. pro ἐφυτεύθην, a Verbo eodem.
φυτεύσατ' pro φυτεύσατο, plantauit, 3. sing. a. 1. Ind. med. Ion. pro ἐφυτεύσατο, a Verbo eod.
φῶμεν, dicamus vel dixerimus, 1. plur. Præs. vel a. 2. Coniunct. act. Verbi φημὶ, dico.
φωνάεντα, vocalia, Nom. plur. Dor. pro φωνήεντα, a φωνήεις, vocalis.
φωνᾶντα, vocalem, idem Dor. & contr.
φωνᾶσαι, vocasse, clamasse, a. 1. Inf. act. Dor. pro φωνῆσαι, a Verbo φωνέω, voco, clamo.
φωνεῦντα, vocantem, Acc. sing. Part. Præs. act. Dor. pro φωνȣ̃ντα, contracto ex φωνέοντα, a Verbo eodem.
φώνησε, dixit, clamauit, 3. sing. a. 1. Ind. act. Ion. pro ἐφώνησε, a Verbo eodem.
φωρᾶν, furari, deprehendere in furto vel quocunque scelere, Præs. Inf. act. contr. pro φωράειν, a Verbo φωράω.
φῶτε, viros, Acc. dual. a φὼς, vir.
φωτίζȣ, illuminare, 2. sing. Præs. Imper. pass. lux & Ion. pro φωτίζεσο, a Verbo φωτίζω.
φωχθεὶς, tostus, a. 1. Part. pass. Verbi φώγνυμι pro φώγω, torreo.

X.

Χάδε, recessit, 3. sing. a. 2. Ind. act. Ion. pro ἔχαδε, a Verbo χάζω, recedo.
χαδέειν, recessisse, a. 2. Inf. act. Ion. pro χαδεῖν, a Verbo eodem.
χάζεο, recede, 2. sing. Præs. Imper. med. Ion. pro χάζεσο, a Verbo χάζω, recedo.
χάζευ, recede, idem, sed Dorice.
χαιρην, gaudere, Præs. Inf. act. Dor. pro χαίρειν, a Verbo χαίρω.
χαίροισαι, gaudentes, Nom. plur. Part. Præs. act. f. g. Dor. pro χαίρȣσαι, a Verbo eodem.
χαιτάεντι, comoso, Dat. sing. Dor. pro χαιτήεντι, a χαιτήεις, comosus.
χαλαίνοντε, laxantes, Nom. dual. Part. Præs. act. Verbi χαλαίνω, laxo.
χαλάξαις, qui laxauit, a. 1. Part. act. Dor. & Æol. pro χαλάσας, a Verbo χαλάω, laxo.
χαλᾶσι, laxant, 3. plur. Præs. Ind. act. Dor. & Æol. pro χαλῶσι, a Verbo eodem.
χαλεπᾷ, difficili, Dat. sing. f. g. Dor. pro χαλεπῇ, a χαλεπὸς.
χαλιναγωγῶν, qui frenat, frenans, vel ex freno ducit, Part. Præs. act. contr. pro χαλιναγωγέων, a Verbo χαλιναγωγέω.
χαλίνȣ, frena, 2. sing. Præs. Imper. act. contr. pro χαλίνοε, a Verbo χαλινόω, freno.
χαλκείων, æreorum, Gen. plur. Poet. pro χαλκέων, a χαλκέος, χαλκȣ̃ς.
χαλκοαρᾶν, æreis armis interfectorum, Gen. plur. Dor. pro χαλκοαρῶν, a χαλκοάρης, ȣ, qui æreis armis sublatus est, V. χειραρᾶν.
χαλκοῖο, æris, Gen. sing. Ion. pro χαλκȣ̃, a χαλκὸς, æs.
χαλκοκορυστᾷ, ærea galea munito, Dat. sing. Dor. pro χαλκοκορυστῇ, a χαλκοκορυστὴς, ærea galea munitus.
χαλκȣ̃σθαι, æreis armis armari, Præs. Inf. pass. contr. pro χαλκόεσθαι, a Verbo χαλκόω, munio.
χαμαιπετοῖσα, humi cadens, Part. Præs. act. f. g. Dor. pro χαμαιπετȣ̃σα, a Verbo χαμαιπετέω, humi cado.
χανεῖν, hiasse, a. 2. Inf. act. Verbi χαίνω, hio.
χανȣ̃μαι, hiscam, f. 1. Ind. med. Verbi eiusdem.
χαράδρην, alueum, Acc. sing. Ion. pro χαράδραν, a χαράδρα, alueus.
χαρασσέμεναι, sculpere, Præs. Inf. act. Dor. pro χαράσσειν, a Verbo χαράσσω, sculpo.
χαράσσοισαι, notantes, sulcantes, exarantes, sculpentes, Nom. plur. Part. Præs. act. f. g. Dor. pro χαράσσȣσαι, a Verbo eodem.
χαρείης, gauisus sis, 2. sing. aor. 2. Opt. pass. Verbi χαίρω, gaudeo.
χαρεὶς, gauisus, a. 2. Part. pass. Verbi eiusdem.
χάρη, lætatus est, 3. sing. a. 2. Ind. pass. Ion. pro ἐχάρη, a Verbo eod. vel Imperf. act. a χάρημι.
χαριξῆ, gratificaberis, 2. sing. fut. 1. med. Dor. pro χαρίσῃ, a Verbo χαρίζομαι.

ροπεῖο, *laeti, caesii*, Gen. sing. *Ion.* pro χαροπȣ̃, a χαροπός.

τμεύμενοι, *inhiantes*, Nom. pl. Præs. Part. med. *Dor.* pro χασμώμενοι, a Verbo χασμέομαι

ττάμενον, *retrocedentem*, *retrogressum*, Acc. sing. a. 1. Part. med. *Poet.* pro χασάμενον, a Verbo χάζω, *recedo*.

ώμεσθα, *recedamus*, 1. plur. a. 1. Coniunct. med. *Dor.* pro χασώμεθα, a Verbo eod.

τέεσιν, *indigentibus*. Dat. plur. Part. Præs. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo χατέω, *indigeo*.

τέρων, *et aliorum*, Gen. plur. *Dor* & *Att* pro καὶ ἑτέρων, quod posterius est Gen. plur. ab ἕτερος.

αι, *fudisse*, a. 1. Inf. act. pro χεῦσαι, a Verbo χέω, *fundo*.

μάῤῥω, *torrentis*, Gen. sing. *Dor.* pro χειμάῤῥȣ, a χείμαῤῥος, vel χειμάῤῥȣς.

ȣσι, *fundunt*, 3. plur. Præs. Ind. act. *Poet.* pro χέȣσι, a Verbo χέω, *fundo*.

ρεσιν, *manibus*, Dat plur. *Ion.* & *Poet.* cum ν ἐφελκ. pro χερσὶν, a χεὶρ, *manus*.

ρίστην, *pessimam*, Acc. sing. f. g a χείριστος, quod est Superl. a κακὸς, *malus*, proprie pro χέριστος, quod est a positiuo obsoleto χερὸς, vnde comparat. χερείων, & *per Metathes.* χείρων, a *carendo*, vel *biando*, quod caret necessariis

ροκοπείσθω, *manus abscinditor*, 3 sing. Præs. Imper pass. *contr.* pro χειροκοπεέσθω, a Verbo χειροκοπέω, *manum abscindo*.

ρȣ̃ν, *in suam potestatem redigere, mansuefacere, manui suae obnoxium reddere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro χειρόειν, a Verbo χειρόω.

ρω, *deteriora*, Nom. plur. n. g. *Att.* & *Ion* pro χείρονα, a χείρων, *peior*, quod est Compar. a κακὸς, *malus*.

ίσεται, *capax erit*, 3. sing. f. 1. Ind. act. Verbi χείω pro χέω, *capio*.

ρείονα, *peiora*, Nom. pl. n. g. a χερείων, quod *Poet.* dicitur pro χείρων, quod est pro χερίων.

ρεσσιν, *manibus*, Dat. pl. *Poet.* & cum ν ἐφελκ. pro χερσὶ, a χεὶρ, *manus*.

ρηΐ, *peiori*, Dat sing. *Poet.* pro χερείονι, quod ipsum dicitur pro χείρονι, a χείρων, *peior*, ab antiquo χέρις, χέρεος, *defectu laborans*.

ριαρᾶν, *manu compingentium*. Gen. plur. *Dor.* pro χεριαρῶν, a χεριαρας, *manu aliquid compingens*, vel *adaptans*.

ρνίψαντ' pro χερνίψαντο, & hoc *Ion.* pro ἐχερνίψ. *lauarunt manus*, 3. plur. a. 1. Ind. med. Verbi χερνίπτομαι, *manus lauo*.

ρὸς, *manus*, Gen. sing. *Poet.* pro χειρὸς, a χεὶρ.

υάντων, *fundant*, Gen. plur. a. 1 Part. act *Att.* pro 3. plur. a. 1. Imper. act. χευάτωσαν, Verbi χέω, *fundo*.

εῦεν, *fudit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ pro ἔχευε, a Verbo eod

εύωσι, *fuderint*, 3. plur. a. 1. Coniunct. act. Verbi eiusd.

ήρωσ' pro χήρωσε, *desolauit*, 3. sing. a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε, a Verbo χηρόω, *desolo*.

ήτει, *penuriae*, Dat. sing. *contr.* pro χήτεϊ, a χῆτος, *penuria*.

θονίοιο, *terrestris*, Gen. sing. *Ion.* pro χθονίȣ, a χθόνιος.

Χιμάρως, *capellas*, Acc. plur. *Dor.* pro χιμάρȣς, a χίμαρος, *capella*.

Χλιδαῖσι, *deliciis*, Dat. plur. *Ion.* pro χλιδαῖς, a χλιδὴ, *luxus*.

Χλιήνας, *qui tepefecit*, a. 1. Part. act. *Att.* pro χλιάνας, a Verbo χλιαίνω, *tepefacio*.

Χλοερῶ, *viridis*, Gen. sing. *Dor.* pro χλοερȣ̃, a χλοερός.

Χοάνοιο, *catini*, Gen. sing. *Ion.* pro χοάνȣ, a χόανος.

Χόλοιο, *bilis* Gen. sing. *Ion* pro χόλȣ, a χόλος.

Χολόμενοι, *irati*, Nom. pl. Præs. Part. med. *contr.* pro χολοόμενοι, a Verbo χολόομαι, *irascor*.

Χολωθεῖσα, *irata*, aor. 1. Part. pass. f. g. Verbi eiusd.

Χολωσέμεν, *succensurum*, vel *ad iram impulsurum esse*, f. 1. Inf. act. *Ion.* pro χολώσειν, a V. eod.

Χολωσέμεναι, *succensurum esse*, idem *Dor.*

Χολῷτ' pro χολῷτο, *iratus fuerit*, 3. sing. Perf. Opt. pass. *Ion.* pro κεχολῷτο, a Verbo eod. vel Opt. Præs. pass. pro χολόοιτο, vel pro χολάοιτο, a χολάω.

Χορήγει. *suppedita*, 2. singul. Præs. Imper. act. *contr.* pro χορήγεε, a Verbo χορηγέω, *suppedito*, vel 3 sing. Imperf. pro ἐχορήγει.

Χȣ̃σιν, *fundunt*, 3 pl. Præs. Ind. act. cum ν ἐφελκ. & *contr.* pro χέȣσι, a Verbo χέω, *fundo*.

Χραῖσμ' pro χραῖσμε, *auxiliatus est*, 3. sing. a. 2. Ind. act. *Ion.* pro ἔχραισμε, a Verbo χραισμέω, *auxilior*.

Χρᾶν, *oraculum reddere*, Præs. Inf. act. *contr.* pro χράειν, a Verbo χράω, *do mutuo vtendum*, quia Deus sapientiæ suæ vsuram consulentibus impertit.

Χρανθεὶς, *pollutus*, a. 1. Part. pass. Verbi χραίνω, *polluo*.

Χρᾶσθε, *vtimini, accipite commodato*, 2. pl. Præs. Imper. med. *contr.* pro χράεσθε, a Verbo χράω, *do mutuo*.

Χρᾶσθαι, *vti*, Præs. Inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, a Verbo eodem.

Χραύσῃ, *sauciaret*, 3. sing. a. 1. Coniunct. act. Verbi χραύω, *saucio*.

Χρέεσθαι, *oraculum consulere*, Præs. Inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, a Verbo χράομαι, *oraculum consulo*, proprie *mutuum peto* vel *sumo*.

Χρεμισαν, *hinniuere*, 3 plur. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν, a Verbo χρεμίζω, *hinnio*.

Χρεώμενοι, *vtentes*, Nom. pl. Part. Præs. med. *Ion* pro χρώμενοι, a Verbo χράομαι, *vtor*.

Χρέωνται, *vtuntur*, 3. plur. Præs. Ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, contracto ex χράονται, a Verbo χράομαι, *vtor*.

Χρῆζε, *volebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Ion.* pro ἔχρηζε, a Verbo χρήζω pro χρηΐζω, *volo, rogo*.

Χρήζοντι *volunt, egent*, 3. pl. Præs. Ind. act. *Dor.* pro χρήζȣσι, a Verbo eod.

Χρηΐσκεσθαι, *vti*, Præs. Inf. med. *Ion.* pro χρῆσθαι, a χράομαι, *vtor*, vel potius a χρήζω

Χρηματίσαι, *diuinitus admoneri esse*, a. 1. Inf. act. Verbi χρηματίζω, *responsa reddo*.

Χρῆν, *oportebat*, Imperf. Ind. *Ion.* pro ἐχρῆν, a Verbo imperf. χρὴ, *oportet*.

Χρῆναι, *oportere*, Præs. Inf. Verbi eiusd.

Χρήσαιτ' pro χρήσαιτο, *vsus sit, vtatur*, 3. sing. a. 1. Opt. med. Verbi χράομαι, *vtor*.

Χρήσας,

Χρήσας, *qui commodauit*, a. 1. Part. act. Verbi χράω, *commodo*.

Χρήσδειν, *velle*, Praes. Inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, a Verbo χρῄζω, *volo*.

Χρήσει, *vsui*, Dat. sing. *contr.* pro χρήσεϊ, a χρῆσις, *vsus*.

Χρήσηται, *vsus sit*, 3. sing. a. 1. Coniunct. med. Verbi χράομαι, *vtor*.

Χρῆσθα, *oportet*, Praes. Ind. *Dor.* pro χρή.

Χρῆσθαι, *vti*, Praes. Inf. Verbi χράομαι, *vtor*.

Χρησθεῖσα, *mutuata*, aor. 1. Part. pass. f. g. Verbi eiusd.

Χρῆσθων, *vtantur*, 3. dual. Praes. Imper. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν, a Verbo eod.

Χρῆται, *vtitur*, 3. sing. Praes. Ind. med. *Dor.* pro χρᾶται contracto ex χράεται, a Verbo χράομαι, *vtor*.

Χρισαμένης, *vnctae*, Gen. singul. aor. 1. Part. med. Verbi χρίω, *vngo*.

Χροΐ & *contr.* χρῷ, *cuti*, Dat. a χρὼς, *cutis*.

Χροΐζεσθαι, *propius accubare*, Praes. Inf. med. Verbi χροΐζομαι, *propius accubo*.

Χροιὴν, *colorem*, Acc. sing. *Ion.* pro χροιὰν, a χροιὰ, *color*.

Χρυσέω, *aurei*, Gen. sing. *Dor.* pro χρυσέου, a χρύσεος, *aureus*.

Χρώμενον, *vtentem*, Acc. sing. Praes. Part. med. *contr.* pro χραόμενον, a χράομαι, *vtor*.

Χρώμεσθ' pro χρώμεσθα, *vtimur*, 1. plur. Praes. Indicat. med. *Dor.* & *contr.* pro χραόμεθα, a Verbo eod.

Χρώσω, *colorabo*, f. 1. Ind. act. a Verbo χρώννυμι pro χρόω, *coloro*.

Χρῷτ' pro χρῷτο, *vtatur*, 3. sing. Praes. Opt. med. *contr.* pro χράοιτο, a Verbo eod.

Χύτο, *fusus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a Verbo χύω, *fundo*.

Χ' ὤδωνις, *Æol.* pro καὶ ὁ Ἄδωνις, *Adonis*.

Χώεο, *irascere*, 2. sing. Praes. Imper. med. *Ion.* pro χώεσο, a Verbo χώομαι, *irascor*.

Χ' ὠ 'κ, *Dor.* pro καὶ ὁ ἐκ.

Χ' ὠμὸς, *Dor.* pro καὶ ὁ ἐμὸς, *et meus*.

Χῶν, *fundens*, Praes. Part. act. *contr.* pro χέων, a Verbo χέω, *fundo*.

Χωρεῦσαι, *capientes*, Nom. pl. f. g. Part. Praes. act. *contr.* pro χωρέουσαι, a Verbo χωρέω, *capio*.

Χῶσαι, *adgessisse*, a. 1. Inf. act. Verbi χώννυμι pro χόω, *adgero*, item *irascere*, *succense*, 2. sing. Imperat. aor. 1. med. a χώομαι.

Χῶσατ' pro χώσατο, *iratus fuit*, 3. sing. aor. 1. Ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, a Verbo eod.

Χωσθεὶς, *adgestus*, a. 1. Part. pass. Verbi χώννυμι pro χόω, *adgero*.

Χώσω, *aggerabo*, f. 1. Ind. act. Verbi eiusd.

Ψ.

Ψαλεῖς, *canes fidibus*, 2. sing. f. 1. Ind. act. Verbi ψάλλω.

Ψαρεῖ, *attinget*, *perstringet*, *radet*, 3. sing. f. 1. Ind. act. Verbi ψαίρω.

Ψεχθεὶς, *vituperatus*, a. 1. Part. pass. Verbi ψέγω, *vitupero*.

Ψήλας, *qui cecinit fidibus*, vel *perstrinxit digitis*, a. 1. Part. act. Verbi ψάλλω, *cano*.

Ψηλαφήσεις, *contrectauerit*, 3. sing. aor. 1. Opt act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι, a Verbo ψηλαφάω, *contrecto*.

Ψιάδεσσι, *guttis*, Dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pr ψιάσι, a ψιὰς, *gutta*.

Ψιθυρίσδειν, *susurrare*, Praes. Inf. act. *Dor.* pr ψιθυρίζειν, a Verbo ψιθυρίζω, *susurro*.

Ψοφέοισα, *strepens*, Part. Praes. f. g. act. *Dor.* pr ψοφέουσα, ψοφεῦσα, a Verbo ψοφέω, *strepo*.

Ψυχὰν, *animam*, Acc. sing. *Dor.* pro ψυχὴν, ψυχὴ, *anima*.

Ψυχήσομαι, *refrigescam*, f. 2. Indic. pass. Verb ψύχω, *refrigero*.

Ψυχᾷ, *animae*, Dat. sing. *Dor.* pro ψυχῇ, a ψυχὴ *anima*.

Ψύχει, *frigore*, Dat. sing. *contr.* pro ψύχεϊ, ψύχος, *frigus*, item 3. sing. Praes. Ind. act. Verbo ψύχω, *refrigerat*.

Ω.

Ὦ *miserim*, a. 2. Coniunct. act. Verbi ἵημ pro ἕω, *mitto*.

Ὤιγα, *aperui*, Perf. Ind. med. Verbi οἴγ *aperio*.

Ὠ'γαθὲ, *o bone*, *Dor.* pro ὦ ἀγαθὲ, Voc. sing. a ἀγαθὸς, *bonus*.

Ὠίγνυντο, *aperiebantur*, 3. plur. Imperf. In pass. Verbi οἴγνυμι, *aperio*.

Ὤιγον, *aperiebam*, aor. 2. Ind. act. Verbi οἴγνυμ pro οἴγω, *aperio*.

Ὤ'γω, *Dor.* pro ὃ ἐγὼ, *quod ego*.

Ὦδα, *olui*, Perf. Ind. med. Verbi ὄζω, *oleo*.

Ὠιδήκας, *tumuisti*, 2. sing. Perf. Ind. act. Verl οἰδέω, *tumeo*.

Ὠιδήκαντι, *timuerunt*, 3. pl. Perf. Ind. act. *Do* pro ᾠδήκασι, a Verbo eod.

Ὠιδημένον, *inflatum*, Acc. sing. Perf. Part. pa Verbi eiusd.

Ὡδοιπόρευν, *iter faciebam*, Imperf. Indicat. a *contr.* pro ὡδοιπόρεον, a Verbo ὁδοιπορέω, *it facio*.

Ὤιδευν, *tumebam*, Imperf. Ind. act. *contr.* p ᾤδεον, a Verbo οἰδέω, *tumeo*.

Ὠδύσσατ' pro ὠδύσατο, *iratus fuit*, 3. sing. a. Ind. med. Verbi ὀδύζομαι, *irascor*.

Ὠδώδει, *oluerat*, 3. sing. Plusq. Ind. med. *At* pro ὤδει, vel ὀδώδει, a Verbo ὄζω, *oleo*.

Ὤιετ' pro ᾤετο, *existimabat*, 3. sing. Imperf. In med. Verbi οἴομαι, *existimo*.

Ὠΐσθην, *putaui*, a. 1. Ind. pass. Verbi eiusd.

Ὠθεῦνθ' pro ὠθεῦντ' ob seq. adspiratam, ὠθεῦντ' pro ὠθεῦνται, *trudunt inter se*, 3. plu Praes. Ind. pass. vel med. *Dor.* pro ὠθέονται, Verbo ὠθέω, *trudo*.

Ὠίγνυντ' pro ὠίγνυντο, *patebant*, 3. pl. Imper Ind. pass. *Ion.* pro ᾤγνυντο, a Verbo οἴγνυμι pr οἴγνυμι, *aperio*.

Ὠίετο, *putabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verl οἴμαι, *puto*.

Ὤιξα, *aperui*, a. 1. Ind. act. *Ion.* pro ᾦξα, a Verb οἴγω, *aperio*.

Ὠίσατο, *putauit*, 3. sing. a. 1. Ind. med. Verl οἴομαι, pro ᾠήσατο.

Ὤιχεθ' ob seq. adspiratam pro ᾤχετ' & ho pr

pro ᾤχετο, *abibat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *Poet.* pro ᾤχετο, a Verbo οἴχομαι, *abeo.*
ὠκ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.
κηθεν, *habitati sunt*, 3. plur. a. I. Ind. pass. *Boeot.* pro ᾠκήθησαν, a Verbo οἰκέω, *habito.*
λασε, *defecit, titubauit*, 3. sing. a. I. Ind. act. Verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo.*
κτείρατε, *miserati estis*, 2. plur. aor. seq.
κτειρεν, *miseratus est*, 3. sing. a. I. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo οἰκτείρω, *miseror.*
λα, *perii*, Perf. Ind. med. Verbi ὄλλυμι pro ὀλέω, *perdo.*
λεσε, *perdidit*, 3. sing. a. I. Ind. act. Verbi eiusd.
λετ' pro ὤλετο, *periit*, 3. sing. a. 2. Ind. med. Verbi eiusd.
λεύθερε, *o ingenue*, *Dor.* pro ὦ ἐλεύθερε, quod posterius est Voc. sing. ab ἐλεύθερος, *liber, ingenuus.*
λοκαύτωσε, *totum combussit*, 3. sing. a. I. Ind. act. Verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo.*
λοφύρετο, *lamentabatur*, 3. sing. Imperf. Ind. med. Verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor.*
μάρτευν, *sequebar*, Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ὡμάρτεν, contr. ex ὡμάρτεον, a Verbo ὁμαρτέω, *sequor.*
μες, I. pl. Praes. Coni. *simus*, *Dor.* formata.
μην, *putabam*, Imperf. Ind. med. *per Syncop.* pro ᾠόμην, a Verbo οἴομαι, *puto.*
μίλει, *colloquebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ὡμίλεε, a Verbo ὁμιλέω, *colloquor.*
μοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3. plur. a. I. Ind. act. Verbi ὠμοθετέω, *cruda pono.*
μοισι, *humeris*, Dat. plur. *Ion.* pro ὤμοις, ab ὦμος, *humerus.*
μοσα, *iuraui*, a. I. Ind. act. Verbi ὄμνυμι pro ὀμόω, *iuro.*
μωξα, *ploraui*, aor. I. Ind. act. Verbi οἰμώζω, *ploro.*
νάμην, *lucrifeci*, aor. I. Ind. med. *per Syncop.* pro ὠνητάμην, a Verbo ὄνημι pro ὀνάω, *prosum*, vel Imperf. med. ab ὄναμαι.
ναξ, *Poet.* pro ὦ ἄναξ, *o rex!*
νασαν, *profuerunt*, 3. pl. aor. I. Ind. act. *Dor.* pro ὤνησαν, a Verbo ὄνημι pro ὀνάω, *prosum.*
νειροπόλευν, *in somniorum interpretatione versabar*, vel potius *nugas somniorum similes commentabar*, Imperf. Ind. act. *contr.* pro ὠνειροπόλεον, a Verbo ὀνειροπολέω, *somnia agito, verso.*
νεμος, *per Crasin* pro ὁ ἄνεμος, *ventus.*
νῇ, *emas*, 2. sing. Praes. Coniunct. med. *contr.* pro ὠνέῃ, a Verbo ὠνέομαι, *emo.*
νησαν, *iuuerunt*, 3. plur. aor. I. Ind. act. Verbi ὄνημι pro ὀνάω, *iuuo.*
νητ' pro ὤνητο, *lucrifecerat*, 3. sing. Plusqu. Ind. pass. Verbi eiusd.
'νθρωπε, *Dor.* pro ὦ ἄνθρωπε, Voc. sing. ab ἄνθρωπος, *homo.*
νομάδαται, *nominati sunt*, 3. plur. Perf. Ind. pass. *Ion.* pro ὠνομασμένοι εἰσί, a Verbo ὀνομάζω, *nomino.*
νοχόει, *propinabat, vinum infundebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *contr.* pro ᾠνοχόεε, a Verbo οἰνοχοέω, *propino.*
ξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.
ξαν, *aperuerunt*, 3. plur. a. I. Ind. act. Verbi οἴγω, *aperio.*

'Ωιόμην, *putabam*, Imperf. Ind. med. Verbi οἴομαι, *puto.*
"Ωπασα, *dedi*, aor. I. Ind. act. Verbi ὀπάζω, *praebeo, do.*
'Ω'πόλλων, *Dor.* pro ὦ 'Απόλλων, *o Apollo.*
'Ω'πόλλων, *Dor.* pro ὁ 'Απόλλων, *Apollo.*
'Ω'ιπόλοι, *Dor.* pro ὦ αἰπόλοι, *o caprarii*, vel pro οἱ αἰπόλοι, *caprarii pastores.*
"Ωπται, *visus est*, 3. sing. Perf. Ind. pass. Verbi ὄπτομαι, *video.*
"Ωπτησε, *assauit*, 3. sing. aor. I. Ind. act. Verbi ὀπτάω, *asso.*
'Ωραίασιν, *matura reddunt*, 3. pl. Praes. Ind. act. *Æol.* & cum ν ἐφελκ. pro ὡραΐζουσι, a Verbo ὡραΐζω, *maturum reddo.*
'Ωρά pro ὠρανῶ, *coeli*, Gen. sing. *Dor.* pro οὐρανοῦ, ab οὐρανός, *coelum.*
'Ω'ργεῖος, *Dor.* pro ὁ 'Αργεῖος, *Argiuus.*
"Ωρεον, *videbam*, Imperf. Ind. act. Verbi ὁρέω, quod *Ion.* dicitur pro ὁράω, *video.*
"Ωρεσσι, *vxoribus*, Dat. plur. *Poet* pro ὤρεσι, aut ὀάρεσι, ab ὄαρ, *vxor.*
'Ωριγνᾶτο, *certabat*, 3. sing. Imperf. Ind. med. *contract.* pro ὠριγνάετο, a Verbo ὀριγνάομαι, *certo.*
'Ωριγνῶντ' pro ὠριγνῶντο, *certabant*, 3. pl. Imperf. Ind. med. *contr* pro ὠριγνάοντο, a Verbo eodem.
"Ωρινε, *concitabat*, s. *concitauit*, 3. sing. a. I. Ind. act. Verbi ὀρίνω, *concito.*
'Ωρμάθη, *impetum cepit*, 3. sing. aor. I. Ind. pass. *Dor.* pro ὡρμήθη, a Verbo ὁρμάομαι, *cum impetu ruo, propero.*
'Ωρμᾶτ' pro ὡρμᾶτο, *mouebatur*, 3. sing. Imperf. Ind. pass. *contr.* pro ὡρμάετο, a Verbo eod.
'Ωρμέατο, *moti erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ὥρμηντο, a Verbo eod.
'Ωρμένον, *concitatum*, Acc. sing. Perf. Part. pass. *per Sync.* pro ὡρμημένον, a Verbo eod. vel potius ab ὄρω, *incito, suscito.*
"Ωρμηνε, *ruit*, 3. sing. a. I. Ind. act. *Att.* pro ὥρμανε, a Verbo ὁρμαίνω, *ruo.*
"Ωρμησαν, *cum impetu lati sunt*, 3. plur. aor. I. Ind. act. Verbi ὁρμάω, *cum impetu ruo*, siue *feror.*
'Ω'ρνες, *agni*, Nom. plur. *Dor.* pro οἱ ἄρνες, ab ἀρς, *agnus.*
"Ωρνυτο, *ruebat*, 3. sing. Imperf. med. Verbi ὄρνυμαι, *ruo.*
"Ωρορε, *excitauit*, 3. sing. Perf. Ind. med. *per Metathes.* pro ὄρωρε, & hoc *Att.* pro ὦρε, a Verbo ὄρω, *excito.*
"Ωρσα, *concitaui*, a. I. Ind. act. *Æol.* pro ὦρα, a Verbo eod.
"Ωρτ' pro ὦρτο, *concitatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi eiusd.
"Ωρυγεν, *fodit*, 3. sing. a. 2. Ind. act. cum ν ἐφελκ. a Verbo ὀρύσσω, *fodio.*
'Ωρύχαται, *fossi sunt*, 3. plur. Perfect. Indicat. pass. *Ion.* pro ὠρυγμένοι εἰσί, a Verbo ὀρύσσω, *fodio.*
'Ω'ρχαῖος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus.*
'Ωρχεῖσθε, *saltabatis*, 2. plur. Imperf. Indicat. med. *contr.* pro ὠρχέεσθε, a Verbo ὀρχέομαι, *salto.*

'Ωρχεῦντο,

Ὠρχεῦντο, *saltabant*, 3. plur. Imperf. Ind. med. *Dor.* pro ὠρχοῦντο, a Verbo eod.

Ὥρχμενος, *incipiens*, *Dor.* & *per Syncop.* pro ὁ ἀρχόμενος, ab ἄρχομαι, *incipio*. Præs. Part. med. aut Perf. pass. pro ὁ ἀρχμένος.

Ὠρώρει, *excitatus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. med *Att.* pro ὤρει, a Verbo ὄρω, *excito*.

Ὠρωρέχατο, *porrecti erant*, 3. plur. Plusq. Ind. pass. *Ion.* pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, a Verbo ὀρέγω, *porrigo*.

Ὠρωρέχεις, *porrexeras*, 2. sing. Plusq. Ind. act. *Att.* pro ὠρέχεις, a Verbo eod.

Ὠρώρυκτ' pro ὠρώρυκτο, *fossus erat*, 3. sing. Plusq. Ind. pass. Verbi ὀρύσσω, *fodio*, pro ὤρυκτο.

Ὠρωρύχειν, *foderam*, Plusq. Ind. act. *Att.* pro ὠρύχειν, a Verbo eod.

Ὦσα, *impuli*, aor. 1. Indicat. act. Verbi ὠθέω, *impello*.

Ὠσαμένοι, *qui impulerunt*. 3. plur. aor. 1. Part. med. Verbi eiusd.

Ὤσασκ' pro ὤσασκε, *impulit*. 3. sing. aor. 1. Ind. act. *Ion.* pro ὦσε, a Verbo eodem.

Ὦσδε, *redolebat*, 3. sing. Imperf. Ind. act. *Dor.* pro ὦζε, a Verbo ὄζω, *redoleo*.

Ὦσε, *pepulit*, 3. sing. aor. 1. Ind. act. Verbi ὠθέω pro ὤθω, *pello*.

Ὠσθῆναι, *pulsum esse*, aor. 1. Infin. pass. Verbi eiusd.

Ὦσμαι, *impulsus sum*, Perf. Indic. pass. Verbi ὠθέω pro ὤθω, *impello*.

Ὠσμένον, *pulsum*, Acc. sing. Perf. Part. pass. Verbi eiusdem.

Ὠσιεῖ, *trudet*, 3. sing. Fut. 1. act. *Att.* pro ὠσίσει, a Verbo ὠσίζω, *trudo*.

Ὤστοργος, *crudelis*, *Dor.* pro ὁ ἄστοργος.

Ὠσφραντο, *olfacti erant*, 3. pl. Plusq. Ind. pa[ss.] Verbi ὀσφραίνω, *olfacio*.

Ὤσω, *pellam*, f. 1. Ind. act. Verbi ὠθέω pro ὤ[θω,] *pello*.

Ὥτερος, *Dor.* pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠὐτὸς, *Dor.* pro ὁ αὐτὸς, *ipse*.

Ὤφειλον, *debebam*, Imperf. Indicat. act. Ver[bi] ὀφείλω, *debeo*.

Ὤφειν, *videram*, Plusq. Indic. act. Verbi ὄπ[τω,] *video*.

Ὠφελεῖτε, *iuuatis*, 2. plur. Præs. Ind. *contr.* p[ro] ὠφελέετε, a Verbo ὠφελέω, *iuuo*.

Ὤφελεν, *debuit*, 3. sing. aor. 2. Ind. act. Ver[bi] ὀφείλω, *debeo*.

Ὤφλεε, *debebat*, 3. singul. Imperf. Ind. Ver[bi] ὀφλέω pro ὀφείλω. *debeo*.

Ὠφρόντιστος, *securus*, *temerarius*, *Dor.* pr[o] ἀφρόντιστος.

Ὦιχα, *aperui*, Perf. Ind. med. Verbi οἴγ[ω,] *aperio*.

Ὤιχατ' pro ᾤχατο, *aperti erant*, 3. plur. Pl[us]quamperf. Ind. pass. *Ion.* pro ᾠγμένοι ἦ[σαν,] a Verbo eod.

Ὤιχετ' pro ᾤχετο, *abiit*, 3. sing. Imperf. vel 2. Ind. med. Verbi οἴχομαι, *eo*.

Ὤιχωκε, *abiit*, 3. singul. Perfect. Indic actiu. *Attice* pro ᾤχηκε, a Verbo οἴχω p[ro] οἰχέω, *abeo*, vel Imperfect. a Verbo χώκω.

Τ Ε Λ Ο Σ.

LEXIC

L E X I C I
M A N V A L I S
G R A E C I
P A R S I I I.
Eaque S Y N T H E T I C A,
Vocum Phrasiumque Latinarum interpretationem Graecam sistens ad vsum eorum, si qui e Latinis Graeca facere velint.

A.

A, ab ἀπὸ, *cum Genitiuo*, & potissimum de inanimatis, *vt:* Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου. *Demosth.* Ab initio vsque ad finem, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τῆς τελευτῆς. *Idem.* A solis ortu vsque ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνιόντος μέχρι δυομένου, *Aeschin.* 2) παρὰ, *cum Genit.* & potissimum de animatis, *vt:* Venire a rege, πορεύεσθαι παρὰ βασιλέως. *Thucyd.* 3) ὑπὸ, *cum Genit.* & Verbis Paſſ. vel Neutris, *vt:* Instituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου. *Isocr.* Interfectus est a vobis, τέθνηκεν ὑφ' ὑμῶν. *Xenoph.* 4) ἐκ, in notatione temporis, *vt:* a puero, ab infantia, ab incunabulis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου, ἐκ πρώτης ἡλικίας *Dem. Isocr.* 5) ἐπὶ, in notatione officii, *vt:* Qui ab epistolis est, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν: qui a secretis est, vulgo Secretarius, ὁ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων: qui a regiis sigillis est, ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν σφραγίδων, &c. *Viger.* C. VIIII. Sect, 4. Reg. 1.

bacium, τὸ ἀβάκιον, ου, *Polyb.*

bactor, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος. *Lucian.*

bactus, a, um, ἀπεληλαμένος, ένη, ένον. *Poll.* ἀπελαθεὶς, εῖσα, ἐν, ab ara, βωμοῦ. *Luc.*

bactus, us, ἡ ἀπελασία, ας. *Hesych.*

baculus, τὸ ἀβάκιον, ου. *Polyb.*

bacus, ὁ ἄβαξ, ακος. *Poll.*

balienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως. *Thuc.*

balienatus, a, um, ἀλλοτριωθεὶς, εῖσα, ὲν, ab aliquo, τινός. *Dem.* πρὸς τινα. *Isocr.*

balieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινά τινος. *Dem.* τινὰ πρός τινα. *Isocr.*

bamita, ἡ θεία πρὸς πατρός. θεία τοῦ προπάππου. *Id.*

bauia, ἡ ἐπιτήθη, ης. *Poll.*

bauus, ὁ ἐπίπαππος, ου. *Poll.*

bbas, ὁ κοινοβιάρχης, ου, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

bbatia, ἡ ἀββάτεια, ας.

bbatissa, ἡ ἀρχιμανδρῖτις, ιδος.

bbreuio, βραχύνω, ἐπιτέμνω. *Synes.* συντέμνω. *Thucyd.*

bdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως. *Lucian.*

bdicatus, a, um, ἀποκήρυκτος, ον. *Synes.*

bdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τοὺς υἱέας. *Lucian.* filium, ἀπεῖπον τὸν υἱόν. *Plato.* me magistratu, τὴν ἀρχήν. *Aristot.*

bdite, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ. *N. T.* κρύβδην. *Dem.*

Abditus, a, um, ἀπόκρυφος, ον. *Suid.* κρυπτὸς, ἡ, όν. *Herodian.*

Abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην. *Thuc.*

Abdomen. τὸ ὑπογάστριον, ου. *Dem.*

Abduco, ἀπάγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος. *Thucyd.* aliquem a proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. *Aeschin.* captiuum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα. *Demosth.* λαμβάνω αἰχμαλωτόν τινα. *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. *Polyb.*

Abductus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπακτος, ου. *Sophocl.*

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ὴ, όν.

Abedo, κατεσθίω, aliquid, τί. *Plut.*

Abeo, ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρός. *Isocr.* e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας. *Idem.* ad aliquem, οἴχομαι πρός τινα. *Idem.* in malam rem, ἀπάγω εἰς τὸν φθόρον. *Epicharm.* ἔῤῥω ἐς κόρακας. *Aristoph.*

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως. *Arist.*

Aberro, ἁμαρτάνω. a via, τῆς ὁδοῦ. *Aristoph.* a veritate, διαμαρτάνω τῆς ἀληθείας. *Isocr.* διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας. *Id.* a sententia alicuius, τῆς γνώμης τινός. *Idem* a proposito, ἀποπλανάομαι τῆς ὑποθέσεως. *Idem.* a fide, τῆς πίστεως, vel ἀπὸ τῆς πίστεως *Chrysost.* a scopo seu proposito, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν. *Isocr.* πόῤῥω γίνομαι τῆς ὑποθέσεως. *Id.* τοῦ πράγματος. *Demosth.*

Abfore, ἀπέσεσθαι. *Plut.*

Abgrego, ἀφορίζω, oues ab hircis, τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. *N. T.*

Abhinc, ἐντεῦθεν. *Aristot.*

Abhorreo, μυσάττομαι, vt prodigium, ὡς ἐπὶ τέρατι. *Luc.* ab iniuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν *Plato.* ab aliquo, τινί. *Plut.* ἐπί τινι, *Arist.* κατά τινος. *Luc.*

Abhorresco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis, τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων. *Isocr.*

Abiecte, ταπεινῶς, viuere, ζῆν. *Dem.* πράττειν. *Id.* φαύλως, ἀγεννῶς. *Idem.*

Abiectio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, armorum, τῶν ὅπλων. *Plato.*

Abiector, ὁ ἀποβολεὺς, έως, armorum, τῶν ὅπλων. *Plato.*

Abiectus, a, um, ἀποβεβλημένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abiicio. *Plato.*
Abiegnus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον. LXX.
Abies, ἡ ἐλάτη, ης. *Plut.*
Abietinus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον. LXX.
Abigeator, ὁ ἐλατήρ, ῆρος. *Luc.*
Abigeatus, us, ἡ ἀπελασία, ας. *Hesych.*
Abigo, ἀπελαύνω, prædas, τὰς λείας. *Herodian.* columbas, τὰς περιστεράς. *Basil.* e conuiuio, ἀπωθέω τοῦ συμποσίου. *Lucian.* Spiritum Sanctum, ἀποδιώκω τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. *Basil.*
Abiicio, ἀποβάλλω. *Plato.* aliquid, ῥίπτω τι. *Demosth.* clam ad pedes, ἀδήλως πρὸς τοὺς πόδας. *Aelian.*
Abitus, us, ἡ ἀποχώρησις, εως. *Isocr.*
Abiudico, ἀποκρίνω. *Aristot.* ἀποδοκιμάζω. *Id.*
Abiugo, ἀποζεύγνυμι, ἀνεζυγόω.
Abiungo, i. e. disiungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τὶ, ab aliquo, τινός. *Eurip.*
Abiuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας. *Dem.*
Abiuratus, a, um, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι. *Herodian.*
Abiuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τί. *Herodian.*
Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκτωσις, εως, ὁ ἀπογαλακτισμὸς, οῦ
Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem, τινά. LXX.
Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας. *Theophr.*
Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθεὶς, εῖσα, έν. A ῥιζοτομέω. *Hippocr.*
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ. *Hippocr.*
Ablatiuus, casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις. *Gramm.*
Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως. *Plut.*
Ablegatio, ἡ ἀποστολὴ, ῆς. LXX. ἀπόπεμψις, εως. *Dem.* ἀποπομπὴ, ῆς. *Aeschin.*
Ablegatus, a, um, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον. *N. T.*
Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινά. *Thuc.* τινὰ πρεσβεία. *Dem.*
Abligurio, λαφύσσω. *Luc.* bona, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα. *Hyperid.* κατεσθίω, δαπανάω.
Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, οῦ. *Aristoph.*
Ablingo, ἀπολείχω. *Athen.*
Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη. *Thuc.*
Abludo, ἀπᾴδω. *Aristot.*
Abluo, ἀπονίπτομαι, manus, τὰς χεῖρας. *Athen.* puluerem, ἀποπλύνω τὴν κόνιν. *Lucian.* retia, τὰ δίκτυα. *N. T.*
Ablutio, ἡ πλύσις, εως. LXX.
Ablutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένον. *N. T.*
Abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινά. *Xen.*
Abnego, ἀπαρνέομαι, cædem, τὸν φόνον. *Plut.* ἔξαρνός εἰμι. *Plato.*
Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, ου. *Bud.*
Abneptis, ἡ ἀπεκγόνη, ης.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω, a castris, τοῦ στρατοπέδου. *Plut.*
Abnodo, δεσμοὺς ἐκλύω.
Abnormis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου. *Plut.*
Abnuo, ἀπονεύω, bonum, τὸ καλόν. *Basil.* hoc, τοῦτο. *Xenoph.*
Abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, έα, έον. *Polyb.*
Aboleo, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκην. *Dem.* memoriam alicuius, τὴν μνήμην τινός. *Idem.* legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον. *Idem.* disciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας. *Isocr.*
Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, ἡ ἀφάνισις, εως, iustitiæ τῆς δίκης. *Aristoph.*
Abolitus, a, um, ἠφανισμένος, ένη, ένον. Ab ἀφανίζω. *Dem.*
Abolla, ἡ χλαμύς. *Plut.*
Abolus, ἄβολος, ου. *Aristot.*
Abomasum, τὸ ἤνυστρον, ου. *Aristot.*
Abominabilis, e, βδελυκτὸς, ή, όν. *N. T.* μυσαρός.
Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος. *N. T.*
Abominandus, a, um, βδελυρὸς, ρά, ρόν. *Dem.* βδελυκτὸς, ή, όν. *N. T.*
Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, οῦ. LXX.
Abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι. *Aristoph.*
Abortior, ἐξαμβλόω, ῶ. *Plato.*
Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω. *Ael.* ἐξαμβλώσκω. *Diosc.* ἐξαμβλόω. *Plato.*
Abortio, ἡ ἔκτρωσις, εως. *Aristot.* ἡ ἄμβλωσις, εως. *Gregor.*
Abortiuus, a, um, ἐκτρωματιαῖος, αία, αῖον.
Aborto, idem quod *Abortio*, siue, *abortum pario.*
Abortus, τὸ ἔκτρωμα, ατος. *Hippocr.* τὸ ἄμβλωμα, ατος. *Bud.*
Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo, τὸ ὑπό τι[...] *Alciphr.* ἀποκναίω, aliquid, τί. *Aristoph.*
Abrasus, a, um, ἀπεξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω. *Alciphr.*
Abreptus, a, um, ἀναρπαγεὶς, εῖσα, έν, ab ἀναρπάζω. *Dem.*
Abripio, ἀφαρπάζω, aliquid, τί. *Herodian.* ἀναρπάζω. *Dem.* aliquem e templo, ἀποσπάω τινὰ τοῦ ἱεροῦ. *Herodian.*
Abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τί. *Laert.*
Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, εως, ἡ ἀποδοκιμασία, [...] legum, ἡ ἀναίρεσις, εως, τῶν νόμων. *Dem.*
Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magistratu[m] τινὰ τῶν ἐν ἀρχαῖς. *Dem.* aliquid, ἀποδοκιμά[ζω] τι. *Idem.* leges, ἀναιρέω τοὺς νόμους, *Aesch[in.]* legem, λύω τὸν νόμον. *Demosth.* decretu[m] καταλύω τὸ ψήφισμα. *Idem.*
Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ου. *Diosc.* ex abroto[no] confectum, ἀβροτόνινος, ίνη, ινον. *Id.*
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, aliquid, τί. *Aeschin.*
Abrupte, ἀποτόμως. *Isocr.*
Abruptus, a, um, ἀπεῤῥηγμένος, ένη, ένον, ἀποῤῥήγνυμι. *Aeschin.* locus, ὁ ἀποῤῥὼξ τό[πος]. *Plut.*
Abs, ἀπό. Vide *A*, *Ab*.
Abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, χώραν τινά. *Thuc.*
Abscedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον. *Diosc.*
Abscessio, ἡ ἀπόστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀπουσία, *Plut.*
Abscessus, τὸ ἀπόστημα, ατος. *Galen.*
Abscido, ἐκκόπτω, aliquid, τί. *Galen.*
Abscindo, ἀποτέμνω, aliquid, τί. *Plut.* nares aures alicui, ῥῖνα καὶ ὦτά τινι. *Homer.* ἀπο[-] κόπτω, alicui aliquid, τί τινι. *Xen.*
Abscisse, ἀποτόμως. *Isocr.*
Abscissio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς. *Plut.*
Abscissus, a, um, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον; ὁ [...] ἡ ἀπ[...]

ἡ ἀπότομος, ε, abſciſſæ petræ, ἀπότομοι πέτραι. *Lucian.*
ſcondite, κρύφα. *Plut.* κρυφῆ. *N. T.*
ſconditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ε. *LXX.* κρυπτὸς, ἡ, όν. *Herodian.* κρυφαῖος, αία, αῖον. *Idem.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον. *LXX.*
ſcondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί. *Iſæus.* ἐπικρύπτω, aliquid in aliquo, τὶ ἔν τινι. *Herodian.* aliquid ſub aliquo, καλύπτω τι ὑπό τινος, *Ael.*
ſconſio, ἡ κρύψις, εως. *Ariſtot.*
ſconſus, a, um, κρύφιος, ία, ιον. *Herod.*
ſens, ἀπὼν, ἐσα, ὂν. *Gen.* όντος, έσης, όντος. *Plut.* Vide *Abſum.*
ſentia, ἡ ἀπεσία, ας. *Dem.*
ſentio, διαφωνέω, in aliqua re, πρός τι. *Demetr. Phal.* Vide *Diſſentio.*
ſento, ἀποτέμνω, aliquem, τινά. *Aeſch.*
ſilio, ἀποπηδάω, e curru, τῦ ἅρματος. *Plut.*
ſimilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ε. *Plato.* ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς. *Gen.* ότος, υίας, ότος. *Polyb.* ἀπεικὼς, υῖα, ὸς. *Gen.* ότος, υίας, ότος. *Plut.*
ſinthites, ὁ ἀψινθίτης, ε, ſc. οἶνος. *Dioſc.*
ſinthium, τὸ ἀψίνθιον, ε. *Dioſc.*
ſiſtens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον. *Dem.*
ſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινός. *Dem.*
ſit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod abſit, ὃ μὴ συμβαίη. *Idem.*
ſolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας. *Lycurg.* aliquem crimine, ἀφίημί τινα τῦ ἐγκλήματος. *Plut.* aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θανάτου. *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τί, *Plato.* ἀπεργάζομαί τι. *Xenoph.*
ſolute, τελείως. *Iſocr.*
ſolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως. *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας. *Idem.*
ſolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόλυτος, ε. *Gregor. Naz.* i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, *Ariſt.* ἐντελὴς, έος. *Lucian.*
ſone, ἀσυμφώνως.
ſonus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφωνος, ε, ὁ καὶ ἡ ἀπῳδὸς, ε, i. e. abſurdus, ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, ε. *Demoſth.*
ſorbeo, καταπίνω, aliquid, τί. *Plut.* omnia, λαφύσσω πάντα. *Idem.*
ſorptio, ἡ κατάποσις, εως, ὁ λαφυγμὸς, ε. *Ariſtoph.*
ſque, ἄνευ, *cum Gen.* abſque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν. *Dem.* *Non intelleg inter etiam poſtponitur, vt* abſque his, τέτων ἄνευ: χωρὶς, *itidem cum Gen.* abſque dictis χωρὶς τῶν εἰρημένων. *Ariſt.* ἔξω, *etiam cum Gen.* abſque his, ἔξω τέτων. *Thucyd.*
ſtemius, ὁ καὶ ἡ ἄοινος, ε. *Xen.*
ſtergeo. Vide ſequens *Abſtergo.*
ſtergo, ἀπομάττω. *Dem.* ſudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδρῶτα, *Baſ.* pedes, ἐκμάττω τὰς πόδας. *Ariſt.* ſordes, ἀποσμάω τὸν ῥύπον. *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν. *Dem.*
ſterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινά. *Ariſtoph.* a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων. *Iſocr.* a rebus agendis, τινὰ τῦ τὰ κοινὰ πράττειν. *Plut.* ab aliquo, ἀπό τινος. *Ariſt.*

Abſterſio, ἡ σμῆξις, εως. *Dioſc.*
Abſterſorius, abſtergendi vim habens, σμηκτικὸς, ἡ, όν. *Dioſc.*
Abſtinens, ὁ ἐγκρατὴς, έως, ab aliqua re, τινός. *Iſocr.*
Abſtinenter, ἐγκρατῶς. *Ariſtot.*
Abſtinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας. *Xenoph.*
Abſtineo, ἀπέχω, a petulantia, τῆς ὕβρεως, *Aeſchin.* a paruis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν *Iſocr.* manus a matre, τῷ χεῖρε τῆς μητρὸς. *Demoſth.*
Abſtractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως. *Ariſtot.*
Abſtractus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν. *Gen.* έντος, είσης, έντος.
Abſtraho, ἀποσπάω, ciues a mari, τὲς πολίτας τῆς θαλάσσης. *Plut.* ab inuicem, διασπάω ἀπ᾽ ἀλλήλων. *Xenoph.* animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῦ σώματος. *Plato.*
Abſtrudo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί. *Iſocr.*
Abſtruſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ε. *LXX.* κρυπτὸς, ἡ, όν. *Herodian.*
Abſum, ἄπειμι, ab aliquo, τινός. *Plut.* ἀπό τινος. *Ariſt.* abſit, μὴ γένοιτο! *Demoſth.* abeſt multum, vt me defendam, πολλῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμῦ ἀπολογεῖσθαι. *Plato.* parum abeſt, quin fleam, ὀλίγε δέω δακρύσαι; multum abeſt, rem ita ſe habere, πολλῦ δεῖ ὅπως ἔχειν. *Plato.* parum abſuit, quin inciderent, μικρὸν ἀπέλιπον τῦ μὴ περιπεσεῖν. *Iſocr.* quin expugnarentur, τῦ ἐκπολιορκεῖσθαι. *Luc.* quin mortuus eſſem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. *Iſocr.*
Abſumo, κατεσθίω, res, facultates, τὰ ὄντα. *Demoſth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι. *Idem.*
Abſumtio, ἡ ἀνάλωσις, εως. *Lucian.*
Abſurde, ἀτόπως. *Demoſth.*
Abſurditas, ἡ ἀλογία, ας. *Demoſth.*
Abſurdus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, ε. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ε, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ὑπερφυὴς, έος. *Dem.*
Abundans, περισσὸς, ἡ, ὸν, aliqua re, τί. *Syneſ.* κατά τι. *Ariſt.* ἔν τινι. *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ε, τινός. *Ariſtot.*
Abundanter, περισσῶς *Iſocr.* ὑπερβαλλόντως. *Id.* ἐκ περισσῦ. *N. T.*
Abundantia, ἡ περισσεία, ας. *N. T.* ἡ περισσότης, ητος *Iſocr.* ἡ ἀφθονία, ας, annonæ, τῶν ὠνίων. *Idem.* opum, ἡ περιουσία τῶν χρημάτων. *Demoſth.*
Abundatio, ἡ πλήμμυρα, ας. *Dion. Areop.*
Abunde, ἀφθόνως *Demoſth.* περιττῶς *Iſocr.*
Abundo, εὐπορέω, aliqua re, [illegible] τινὸς εἴς τι. *Dem.* περισσεύω, aliqua re, [illegible] *N. T.*
Abuſio, ἡ κατάχρησις, εως. ἡ [illegible] χρῆσις, εως. *N. T.*
Abuſiue, καταχρηστικῶς. *Gram.*
Abuſiuus, a, um, καταχρηστικὸς, ἡ, όν. *Rhetor.*
Abuſus, ἡ ἀπόχρησις, εως. *N. T.*
Abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινί. *Plato.* χράομαι κακῶς τινι. *Demoſth.* ἀποχρᾶμαί τινι. *Ariſtot.* παρακαταχρᾶομαί τινι. *Idem.*
Academia, ἡ ἀκαδημία, ας. *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, ας. *Ariſtoph.*
Academicus, a, um, ἀκαδημαϊκὸς, ἡ, όν. *Lucian.*
Acantha, ἡ ἄκανθα, ης. *Dioſc.*
Acanthinus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον. *Dioſc.*

Acanthis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος. *Aristot.*

Accedo, προσέρχομαι, tibi, σοί *Xenoph.* ad rempubl. τοῖς κοινοῖς. *Dem.* πρὸς τὰ κοινά. *Isocr.* ad aliquem, προσβαίνω τινί. *Plut.* παραγίνομαί τινι. *Xen.* ad aliquid, πρός τι. *Aeschin.*

Acceleratio, ἡ ἔπειξις, εως.

Accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν στρατείαν. *Isocr.* sacra, τοῖς ἱεροῖς. *Herodian.*

Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς. *Plato.* aliquid, ἀνακαίω τι. *Herodian.* domos, καίω τὰς οἰκίας. *Xenoph.*

Accenseo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ. *Plut.* ciuitati, τῇ πολιτείᾳ. *Idem.*

Accento, προσᾴδω, alicui, τινί. *Aristoph.*

Accentus, ἡ προσῳδία, ας. *Gramm.*

Acceptio, ἡ λῆψις, εως. *Thucyd.*

Accepto, λαμβάνω. *Aristot* ὑποδέχομαι, aliquid, τί. *Isocr.*

Acceptus, a, um, ληφθεὶς, εῖσα, έν: i. e. gratus, ὁ καὶ ἡ εὐάρεστος, ου. *N. T* χαρίεις, εσσα, εν. *Aristot.*

Accersitor, ὁ κλήτωρ, ορος. *Lucian.*

Accersitus, a, um, μετακεκλημένος, ένη, ένον, a μετακαλέω. *Plato.*

Accersitus, us, ἡ πρόσκλησις, εως. *Plato.*

Accerso, προσκαλέω, aliquem, τινά. *Thuc.* μετακαλέω τινά. *Plato.* κατακαλέω τινά. *Plut.* προσάγω τινά. *Idem.* μεταπέμπω τινά. *Dem.*

Accessio, ἡ ἄφιξις, εως. *Plato.* i. e. additio, ἡ πρόσθεσις, εως. *Philo.* ἡ προσθήκη, ης. *Plato.*

Accessus, ἡ πρόσοδος, ου. *Thuc.* ἡ ἔφοδος, ου. *Herod.*

Accessu facilis, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσιτος, ου, προσιτὸς, ἡ, όν. *Greg* ὁ καὶ ἡ εὐπρόσοδος, ου. *Xen.*

Accidens, τὸ συμβεβηκὸς, ότος. *Demosth.* τὸ συμβὰν, άντος *Idem.* per accidens, κατὰ συμβεβηκός. *Aristot.*

Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. ad pedes alicuius, τινί, *N. T.* i. e. *contingo* alicui, συμβαίνω τινί *Isocr.* ἀποβαίνω τινί. *Demosth.* non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην. *Idem.* accidit mihi idem, ταὐτὰ πάσχω *Isocr.* accidit mihi, quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτου. *Plato.* quæ accidunt alicui, τὰ συμπίπτοντά τινι. *Isocr.*

Accido, id est amputo, περικόπτω. *Demosth.*

Accieo, προσκαλέω, aliquem, τινά. *Dem.* προσπέμπω τινά. *Isocr.*

Accinctus, a, um, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τὸν ἀκινάκην, vestem, τὴν ἐσθῆτα. *Lucian.*

Accingo, παραζώννυμι acinacem, τὸν ἀκινάκην. *Plato.* palliolum, διαζώννυμι τὸ τριβώνιον. *Luc.*

Accino, προσᾴδω, alicui, τινί. *Aristoph.*

Accio, vide *Accieo.*

Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα. *Xenoph.* fœdus, σπονδάς. *Idem.* in vxorem, γυναῖκα. *Id.* pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος. *Isocr.* munera, δέχομαι δῶρα. *Dem.* epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος. *Idem.* excusationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν. *Lycurg.*

Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος. *Aristot.* accipiter paruus, ὁ ἱερακίσκος, ου. *Aristoph.* accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω. *Aelian.*

Accitus, a, um, προσκεκλημένος, ένη, ένον, προσκληθεὶς, εῖσα, έν. *Plut.*

Accitus, ἡ πρόσκλησις, εως. *Plato.* ἡ μετάπεμψι[s], εως. *Idem.*

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος. *Plut.* τὸ προ[σ]φώνημα, ατος. *Dem. Phal.* fausta, ἡ εὐφημία, [α]... *Herodian.*

Acclamo, ἐπιφωνέω. *Plut.* alicui, προσφωνέω τ[ι]νί. *N. T.* τινά. *Homer.*

Acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, πρὸς τι. *Aristid.*

Accliuis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνωφερὴς, έος, via, ἡ ἀνάντ[ης] ὁδός. *Plato.*

Accliuitas, ἡ ἀνωφέρεια, ας. *Alex. Aphrod.*

Accliuus, a, um, idem quod *Accliuis.*

Accola, ὁ καὶ ἡ πάροικος, ου. *Thucyd.* ὁ καὶ ἡ πρ[όσ]χωρος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ περίχωρος. *Idem.* πε[ρί]οικος. *Herod.* περίοικος.

Accolo, παροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν. *Isocr.* fl[u]men, προσοικέω τῷ ποταμῷ. *Plato.* τὸν πο[τα]μόν. *Aristot.*

Accommodate, ἐπιτηδείως. *Thucyd.*

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος. *Diosc.*

Accommodatus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, a[li]cui, τινί. *Aristot.* ad aliquid, εἴς τι. *Herodi[an.]* ἐπί τινι. *Xenoph.*

Accommode, ἐπιτηδείως. *Thucyd.*

Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πρ[ά]γματα τοῖς νόμοις. *Plut.* aliquid alicui, ἁρμόζ[ω] τινι. *Plato* me alicui, συμπεριφέρομαί τινι. *Si[r.]*

Accommodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον. *D[em.]* ὁ καὶ ἡ εὔθετος, ου. *N. T.*

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ ἐπαυξ[η]... *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως. *Xenoph.*

Accresco, προσφύομαι, *Theophr.* i. e. increm[en]tum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετήν. *P[lut.]* felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν. *Isocr.* συναυξ[ο]μαι, re aliqua i. e. per rem aliquam, τινὶ. *D[em.]* προκόπτω.

Accretio, ἡ πρόσφυσις, εως. *Theophr.* ἡ παρα[φυ]σις, εως. *Dioscor.*

Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως. *Plut.*

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, εως. *Aristot.* primus... πρωτοκλισία, ας. *N. T.*

Accubo, παράκειμαι, alicui, τινί. *Demosth.* V[ide] *Accumbo.*

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in th[ora]cem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, *Alex. A[phrod.]* in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν. *Plato.* ali[cui,] παράκειμαί τινι. *Diosc.* cœnæ, κατακλίνο[μαι] ἐπὶ τῷ δείπνῳ. *Athen.* in terra, ἀνέπεσον [ἐπὶ] τὴν γῆν. *N. T.*

Accumulate, σωρηδόν. *Herodian.*

Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, [ἐπι]σωρεύω νεκροὺς νεκροῖς. *Eurip.*

Accurate, ἀκριβῶς, *Dem.* ἐπιμελῶς. *Idem.*

Accuratio, ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*

Accuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, έος, ser[mo,] oratio, λόγος, *Aristot.* opus, ἀκριβὴς ἔργ[ον.] *Dem.* i. e. diligens, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος. *X[en.]*

Accurro, προστρέχω. *Chrysost.* ad, ἐπιθέω π[ρός] *Herodian.* ἀφικνέομαι δρομαῖος. *Lucian.*

Accursus, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, τὸ προσδράμημα, ατ[ος.]

Accusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπαίτιος, ου, alicuius... τινός. *Thucyd.*

Accusatio, ἡ κατηγορία, ας. *Thuc.* ἡ ἔγκλησις, ... *Artemid.* τὸ ἔγκλημα, ατος. *Demosth.* ἡ γρα[φὴ,] ῆς. *Id.* τὸ κατηγόρημα, ατος. *Plato.*

cuſator, ὁ κατήγορος, ου. *Æſchin.* ὁ κατηγορικὸς, ῦ. *Plutarch.*

cuſatorie, κατηγορικῶς. *Iſocr.* ἐγκληματικῶς. *Ariſtot.*

cuſatorius, a, um, κατηγορικὸς, ἡ, όν. *Plut.* ἐγκληματικὸς, ἡ, όν. *Ariſtot.*

cuſo, κατηγορέω, aliquem, τινός. *Iſocr.* κατά τινος. *Demoſth.* τινά. *Thuc.* πρός τινα. *Plut.* δίκην τινὰ διώκω. *Iſocr* ἐπιφέρω γραφὴν πρός τινα. *Dem.* ἐπιφέρω αἰτίαν τινί *Iſ cr.* ἐγκαλέω τινί. *Dem.* ἐπάγω αἰτίαν τινί. *Idem.* aliquem alicuius rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινός τινος. *Iſocr.* τινὸς περί τινος. *Thuc.* ἐπαιτιάομαί τινά τινος. *Dem.* ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπί τινα. *Idem.* ἐπάγω αἰτίαν τι ἐς τινι. *Idem.*

eo, ὀξίζω. *Dioſc.*

er, arbor, ἡ σφένδαμνος. ου. *Theophraſt.*

er, acris, e, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος. *Ariſt.* acris ſenſu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν. *Plut.*

erbe, τραχέως. *Iſocr.* πικρῶς. *Demoſth.*

erbitas, ἡ πικρία, ας. *Dem.* ἡ πικρότης, ητος. *Id.*

erbo, παροξύνω. *Xenoph.* πικραίνω *N. T.*

erbus, a, um, στρυφνὸς, ἡ, όν, fructus, καρπός. *Galen.* homo, ἄνθρωπος. *Xenoph.* πικρὸς, ρά, ρόν, δριμὺς, de rebus & hominibus. *Dem.*

ernus, a, um, σφενδάμνινος, ίνη, ινον. *Ariſtoph.*

erra, τὸ θυμιατήριον, ου. *Philo.*

eruatim, σωρηδόν. *Herodian.*

eruatio, ἡ σώρευσις, εως.

eruo, σωρεύω. *Herodian.* σωρὸν συνάγω. *Euphr. apud Stob.*

eruus, ὁ σωρὸς, οῦ. diuitiarum, χρημάτων. *Ariſtoph.*

eſco, ὀξύνω. *Galen.* ὀξύνομαι. *Id.* ἐξοξύνομαι. *Theoph.*

etabulum, τὸ ὀξύβαφον, ου. *Athen.*

etoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξώδης, εος. *Galen.*

etum, τὸ ὄξος, εος. *Plut.* τὸ ὀξείδιον, ου. *Suid.*

icula, τὸ ῥαφίον, ου. *Galen.*

idulus, a, um, ὀξηρὸς, ρά, ρόν, ὁ καὶ ἡ ὀξώδης, εος. *Galen.*

idus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος. *Xen.*

cies, ἡ ἀκωκὴ, ῆς. *Lucian.* ἡ ἀκμὴ, ῆς. vnguium, ὀνύχων. *Plut.* oculorum, ὀμμάτων. *Aelian.* gladii, τὸ στόμα, ατος, μαχαίρας. *Thuc.* i. e. exercitus inſtructus, ἡ τάξις, εως. *Dem.* ἡ παράταξις, εως. *Iſocr.* Hinc aciem inſtruo, παρατάττω. *Iſocr.* παράταξιν ποιέω. *Xenoph.* in acie colloco, τάττω *Dem.* ſto in acie contra aliquem, παρατάττομαι πρός τινα. *Idem.* vna ſto in acie, συμπαρατάττομαι. *Iſocr.* deſerere aciem, λείπειν τὴν τάξιν. *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾷν ἐν τάξει. *Dem.*

Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ου. *Lucian.* acinace cingi, διαζώννυσθαι τὸν ἀκινάκην. *Idem.*

Acinaceus, a, um, ῥαγώδης, ἡ, όν. *Theophr.*

Acinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥαγώδης, εος. *Dioſc.*

Acinus, ἡ ῥὰξ, ῥαγὸς, vuarum, βοτρύων. *Plato.* vuæ paſſæ, σταφυλῆς. *Dioſc.*

Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, ου. *Dioſc.*

Acor, ἡ ὀξύτης, ητος. *Alex. Aphrod.*

Acquieſco, ἐπαναπαύομαι, præſentibus, στέργω τὰ παρόντα. *Iſocr.* τοῖς παροῦσι *Idem.* donis, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς. *Idem.* præſentibus bonis, ἀγαπάω τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. *Lyſias.* aliqua re ἔν τινι. *Iſocr.* τί. *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τι. *Herodian.* εὐδοκέω ἔν τινι. *Polyb.*

Acquiro, περιποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι. *Ariſt.* multum agri, προσκτάομαι πολλὴν χώραν. *Iſocr.* pecunias, πορίζω χρήματα. *Dem.* reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπά. *Idem.*

Acquiſibilis, e, κτητὸς, ἡ, όν. *Iſocr.*

Acquiſitio, ἡ κτῆσις, εως, bonorum, ἀγαθῶν. *Dem.* diuitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων. *Idem.*

Acquiſitus, a, um, κτητὸς, ἡ, όν. *Plato.*

Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος. proprie *Alex. Aph.* metaph. *Plato.* in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος. *Idem.* in oratione, δεινότης ἐν λόγοις. *Iſocr.*

Acriter, σφοδρῶς, δριμέως, ὀξέως. *Ariſtoph.* σφόδρα *Id.* εὐτόνως. *N. T.*

Acritudo. Vide *Acrimonia.*

Acroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος. *Xenoph.*

Acroamaticus, a, um, ἀκροαματικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Acroaſis, ἡ ἀκρόασις, εως. *Lucian.*

Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, ου. *Plutarch.*

Acronychus, ὁ καὶ ἡ ἀκρώνυχος, ου. *Nicand.*

Acroſtichis, ἡ ἀκροστιχὶς, ίδος. *Euſeb.* τὸ ἀκρόστιχον, ου. *Schol. Thuc.*

Acta, τὰ πεπραγμένα, ων, τὰ πραχθέντα, ων, Apoſtolorum, αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων. *N. T.*

Actio, ἡ πρᾶξις, εως. *Ariſtot.* ἡ ἐνέργεια, ας. *Id.* iudicialis, τὸ ἔγκλημα, ατος. *Dem.* ἡ κατηγορία, ας. *Id.* iniuriarum, ἀδικίου δίωξις. *Antiph.* actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος. *Plut.*

Actor, ὁ πράττων, οντος, i. e. accuſator, ὁ κατήγορος, ου. *Dem.* ὁ διώκων, οντος. *Idem.* fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ. *Plut.*

Actuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνεργὸς, οῦ. *Lucian.* πρακτικὸς, ἡ, όν. *Polyb.*

Actus, ἡ πρᾶξις, εως. *Dem.*

Actus, a, um, πραχθεὶς, εῖσα, έν, *Gen.* έντος, είσης, έντος, πεπραγμένος, ένη, ένον, actum ago, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω. *Ariſtid.* actum eſt de me, perii, ἀπωλόμην *Eur.* ἀπόλωλα. *Ariſtoph.*

Actutum, αὐτίκα. *Thuc.*

Acuatio, ἡ στόμωσις, εως.

Aculeatus, a, um, κεντρωτὸς, ἡ, όν, culex, κνίψ. *Ariſtot.* vt ſpina, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος. *Theophr.*

Aculeus, τὸ κέντρον, ου. *Plut.* τὸ κέντημα, τος. *Polyb.*

Acumen, ἡ ἀκωκὴ, ῆς. *Lucian.* ἡ ἀκὶς, ίδος. *Dioſc.* ἡ ὀξύτης, ητος. *Plut.* τὸ ὀξὺ, έος, ἡ δεινότης.

Acuminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄποξυς, εος. *Dioſc.*

Acumino, ὀξύνω.

Acuo, ὀξύνω, vltimam ſyllabam, τὴν τελευταίαν. *Athen.* i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τί. *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἴς τι. *Herodi.* θήγω τινὰ εἴς τι. *Xen.*

Acus, ἡ ῥαφὶς, ίδος. *N. T.*

Acute, ὀξέως, canere, ὀξὺ ᾄδειν. *Ariſtoph.* audire, ὀξὺ ἀκούειν. *Plato.* videre, ὀξὺ βλέπειν. *Id.*

Acutulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὕποξυς, εος.

Acutus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, haſta, ὀξὺ δόρυ. *Hom.* vox, ὀξεῖα φωνή. *Plut.* vir, ἀνὴρ δεινός. *Dem.*

Ad, παρὰ, *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφικνοῦμαι παρά τινα. *Xenoph.* ἐπὶ, *cum Dat.* eſſe ad mare, εἶναι

εἶναι ἐπὶ θαλάσσῃ. *Thuc.* cum *Acc.* in *significatione motus ad locum*, vt accedere ad ianuam, βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν. *Aristoph.* πρὸς, cum *Dat.* stabat ad ianuam, ἑστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ. *N. T.* cum *Acc.* quid ad nos? τί πρὸς ἡμᾶς. *Ibid.* εἰς, cum *Acc.* eo ad conuiuium, ἔρχομαι εἰς εὐωχίαν. *Thuc.* purpura ad vestem, πορφύρα εἰς χλαῖναν, ad viros ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίες *Thuc.*

Adactio, ἡ ἐπαγωγή, ῆς.

Adactus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, i. e. coactus, βιασθεὶς, εῖσα, ὲν *Isocr.* ἀναγκασθεὶς. *Dem.*

Adæque, ἴσως. *Dem.*

Adæquatio, ἡ ἀνίσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.

Adæquo, ἀνισόω, multitudine, πλήθει. *Herod.* ἀνισάζω *Aristot.* ἐξισόω τινί. *Plut.* i. e. complano, ἐπισάζω. *Aristot.*

Adæstuo, προσκυμαίνω. *Philo.*

Adagium, ἡ παροιμία, ας *Aristot.*

Adamantinus, a, um, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον. *Aesch.*

Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος. *Aristot.*

Adamo, ὑπερφιλέω. *Xenoph.*

Adaperio, προσοίγω. *LXX.* διανοίγω. *Ibid.*

Adapertilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, ȣ.

Adapertio, ἡ ἄνοιξις, εως. *Bas.*

Adapertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, ȣ, ἀνεῳγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω. *Lucian.*

Adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges ciuibus, τὸς νόμȣς τοῖς πολίταις. *Plut.* alicui aliquid, ἀναρμόζω τί τινι. *Dionys. Hal.* προσαρμόζω τί τινι. *Plato.*

Adaquatorium, τὸ ποτιστήριον, ȣ. *LXX.*

Adaquo, ποτίζω. *Aristot.*

Adauctus, us, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ πρόσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξή, ῆς. *Plato.*

Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν πατρίδα. *Dem.*

Adaugesco, ἐπαυξάνομαι. *Theophr.*

Adbibo, ἐπιπίνω, aliquid, τί. *Aristoph.* vinum, οἶνȣ. *Plato.*

Addico, καταλλάττομαι, pro pecunia, ἐπ' ἀργυρίῳ. *Herodian.*

Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης. *Plut.*

Addictus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόσθετος, ȣ, vel προσθετὸς, ή, ὸν, alicui, τινί. *Plut.* i. e. condemnatus ad, ὁ καὶ ἡ κατάδικος, ȣ. *Dem.* sum precibus, πρόσκειμαι δεόμενος. *Plut.* alicui rei, τινί. *Synes.*

Addisco, προσμανθάνω, aliquid, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις. *Isocr.* λαμβάνω ἐπιστήμην τινός. *Idem.*

Additamentum, ἡ προσθήκη, ης. *Plato.* τὸ φρόσθεμα, ατος. *Symmach.* τὸ ἐπίβλημα, ατος. *N. T.* additamenti loco esse, ἐν προσθήκης μέρει εἶναι. *Dem.*

Addo, προστίθημι, alicui aliquid, τινί τι. *Isocr.* συνάπτω τι πρός τι. *Plut.* alicui, ἐπιβάλλω τινί. *Aristot.*

Addubito, διαπορέω. *Plato.* de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος. *Isocr.*

Adduco, προσάγω, ad aram, τῷ βωμῷ. *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, πρός τινα. *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν. *Xenoph.* aliquem in suspicionem, τινὰ εἰς ὑποψίαν. *Plato.* in medium, παράγω εἰς τὸ μέσον. *Idem.* adducor, vt credam, ὑπάγομαι πι[illegible]στεύειν. *Isocr.*

Adductus, a, um, προσαχθεὶς, ὑπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, donis, πεισθεὶς, εῖσα, ὲν, ὑπὸ δωρεαῖς. *Plato.*

Adduplico, διπλασιάζω, aliquid, τί. *Plut.*

Adedo, ἀποτρώγω, aliquid, τί. *Laert.*

Ademtio, ἡ ἀφαίρεσις, εως. *Plut.*

Adeo, *adu.* τοσȣ̃τον, victus est, ἡττήθη. *Isocr.* adeo abstinuere, vt ne quidem voluerint, τοσȣ̃τον ἀπέσχον, ὥστ' ȣ̓δ' ἠθέλησαν. *Idem.* adeo destitutus sum, vt nesciam, ὅτως ἐνδεὴς ἐγενόμην, ὥστ' ȣ̓κ οἶδα. *Id.* adeo oportet, vt capiat, ὅτως χρὴ, ὥστε ἐπιδέχεσθαι. *Aeschin.* quis adeo remotus fuit? τίς ὅτω τοσȣ̃τον πόῤῥω ἦ[illegible] *Dem.* adeo probabiliter, ὅτω πιθανῶς. *Plato.* adeo dementes facti sunt, εἰς τȣ̃το ἀνοίας ἦλθον. *Isocr.* εἰς τοσȣ̃τον ἀνοίας ἐληλύθασιν. *Idem.* εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον. *Idem.*

Adeo, προσέρχομαι, ad aliquem, τινί. *Xenoph.* φοιτάω πρός τινα. *Thuc.* hæreditatem, πορεύομαι εἰς τὰ κτήματα *Dem.* κληρονομέω κληρονομίας. *Aristot.*

Adeps, τὸ στέαρ, ατος. *Diosc.* ἡ πιμελὴ, ῆ[illegible] *Aristot.*

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας. *LXX.*

Adeptus, a, um, ἐπιτυχὼν, ȣ̃σα, ὸν, aliquid, τινό[illegible] *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιτυχὴς, έος, τινός. *Isocr.*

Adequito, προσιππάζω.

Adesdum, ἴθι δή. *Plato.* ἴθι νῦν. *Xenoph.* δεῦρ[illegible]

Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινά. *Herod.* τιν[illegible] *N. T.* προσγονυȣ̃μαι.

Adhabito, παροικέω, aliquid, τί. *Isocr.*

Adhæc, πρὸς τȣ́τοις, & adhæc alia multa, κα[ὶ] πολλὰ πρὸς τȣ́τοις ἄλλα. *Dem.* χωρὶς δὲ τȣ́των *Lycurg.*

Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινί. *N. T.* πρόσκειμαί τινι. *Diosc.* ἐντέτηκα.

Adhæresco, idem quod antecedens *Adhæreo.*

Adhæse, συγκόλλως. *Athen.*

Adhalo, προσπνέω *Aristoph.*

Adhamo, ἀγκιστρόω, ῶ. *Plut.*

Adhibeo, προσέχω, animum rebus, τὸν νȣ̃ν τοῖ[ς] πράγμασι. *Dem.* curam alicui rei, ἔχω ἐπιμέλειάν τινος. *Thuc.* aliquem in consilium de re aliqua, ποιέομαί τινα σύμβολον περί τινος. *Dem.* aurem verbis, παραβάλλω τὸ ȣ̃ς τοῖ[ς] λόγοις. *LXX.* fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις. *Theophr.*

Adhinnio, προσχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸ[ς] ἵππον. *Ael.*

Adhortamen, idem quod *adhortatio.*

Adhortatio, ἡ παραίνεσις, εως. *Isocr.* ἡ παράκλησις, εως. *Id.* ὁ παρακελευσμὸς, ȣ̃. *Thuc.* προτροπὴ[illegible]

Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινί τι. *Isocr.* παρακελεύομαι τινί τι. *Thuc.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετήν. *Xenoph.* ad aliquid, εἴς τι. *Dem.* πρός τι. *Isocr.*

Adhuc, ἔτι, viuens, ζῶν. *Isocr.* hodie, ἔτι καὶ νȣ̃ν. *Idem.* εἰς ἔτι καὶ νῦν, vel, εἴσετι καὶ νῦν. *Lucian.* μέχρι τȣ̃ νῦν. *Xenoph.*

Adiaceo, πρόσκειμαι, alicui, τινί. *Diosc.* παράκειμαί τινι. *N. T.*

Adiantum, τὸ ἀδίαντον, ȣ. *Theophr.*

Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, ȣ, sc. πρᾶγμα. *Chrys.*

diectio, ἡ προσβολὴ, ῆς, oculorum, τῶν ὀμμάτων Plato.
diectiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίθετος, ου. Hinc Adiectiuum ſc. Nomen, τὸ ἐπίθετον, ου, ſc. ὄνομα. Gramm.
diectus, us, idem quod *Adiectio*.
diectus, a, um, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ πρόσβλητος, ου. LXX.
digo, προσάγω, ad aliquid, τινί. *Lucian.* i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιεῖν. *Id.*
diicio, ἐπιβάλλω, aliquid, τί. *Ariſt.* oculos, προσβάλλω τὴν ὄψιν. *Plut.* alicui aliquid, παραζεύγνυμί τί τινι. *Id.* animum ad aliquid, ἐπέχω τὴν γνώμην, ſiue τὸν νοῦν τινι. *Lucian.*
dimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι. *Xenoph.* alicui ſpem, τινὰ τὴν ἐλπίδα. *Ariſtid.* adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τοῦτο. *Ariſtoph.*
dimpleo, ἐπιπληρόω. *Thuc.*
dimpletus, a, um, ἐπιπληρωθεὶς, εῖσα, ὲν, ab ἐπιπληρόω. *Thuc.*
dinuenio, προσευρίσκω. *Hermog.* ἐξευρίσκω. *Iſocr.* προσεξευρίσκω. *Dem.*
dipalis, e, ὁ καὶ ἡ πιμελὴς, έος. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπιπίμελος, ου. *Dioſcor.*
diparus, a, um, λιπαρὸς, ρὰ, ρόν. *Plato.* ἐστεατωμένος, ένη, ένον. LXX.
dipiſcor, τυγχάνω, aliquid diuinitus, τινὸς ὑπὸ δαιμονίου. *Ariſtot.* gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης. *Dem.* aliquid, προσκτάομαί τι. *Iſocr.*
ditio, ἡ ἄφιξις, εως. *Dem.*
dito, προσέρχομαι. aliquem, τινί. *Xenoph.*
ditus, us, ἡ πρόσοδος, ου. *Thuc.* ἡ πάροδος, ου, *de via & actione adeundi. Xen.* aditu facilis, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσοδος, ου. *Id.* aditu difficilis, δυσπρόσοδος, ου. *Thuc.*
diudico, ἐπιδικάζω. *Ariſtot.*
diugo, ἐπιζεύγνυμι. *Ariſtot.*
Adiumentum, τὸ βοήθημα, ατος. *Ariſt.*
Adiunctio, ἡ πρόσθεσις, εως. *Philo.*
Adiunctus, a, um, προστεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος, a προστίθημι. *Thuc.*
Adiungo, προστίθημι, alicui aliquid, τινί τι. *Thuc.* προσάπτω τινί τι. *Lucian.* παραζεύγνυμί τινί τι. *Naz.*
Adiuro, ἐπόμνυμι. *Plut.* te per Deum, ὁρκίζω σε τὸν θεόν. *N. T.* ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ. *Ibid.*
Adiuto, ἐπιβοηθέω. aliquem, τινί. *Thuc.*
Adiutor, ὁ βοηθὸς, οῦ. *Thuc.* ὁ συμπράκτωρ, ορος. *Herodot.*
Adiutorium, ἡ βοήθεια, ας. *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος. *Ariſtot.*
Adiutrix, ἡ συμπράκτρια. ας.
Adiuuo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hoſtes, τινὶ πρὸς πολεμίους. *Dem.* aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθός. *Idem.* ποιέομαί τινι βοήθειαν. *Idem.*
Admetior, προσμετρέω. *Hyperid.*
Adminiculator, ὁ συμβοηθὸς, οῦ. conf. *Adiutor.*
Adminiculor, βοηθέω, conf. *Adiuuo.*
Adminiculum, ὁ χάραξ, ακος, vitis, τῆς ἀμπέλου. *Ariſtoph.* conf. *Auxilium.*
Adminiſter, ὁ ὑπηρέτης, ου. *Xenoph.*

Adminiſtra, ἡ ὑπηρέτις, ιδος. *Xenoph.*
Adminiſtratio, ἡ διοίκησις, εως. *Dem.* ἡ οἰκονομία, ας. *Ariſtot.*
Adminiſtratiuus, a, um, ὑπηρετικὸς, ή, όν. *Xenoph.*
Adminiſtrator, ὁ διοικῶν, οῦντος. *Iſocr.*
Adminiſtro, διοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς. *Aeſchin.* res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν. *Iſocr.* domum bene, οἰκέω οἶκον εὖ. *Plut.* οἰκονομέω οἶκον καλῶς. *Xenoph.* rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινά. *Dem.* τὰ τῆς πόλεως πράττω. *Xenoph.* Sacramenta, μυστήρια διαιρέζω.
Admirabilis, e, θαυμαστὸς, ή, όν. *Dem.* θαυμάσιος, ία, ιον. *Iſocr.* ἀγαστὸς, ή, όν. *Xen.*
Admirabiliter, θαυμαστῶς. *Plato.* θαυμασίως. *Idem.* θαυμαστόν. *Id.*
Admiralis, ὁ ναύαρχος, ου. *Thuc.* ὁ στόλαρχος, ου. *Heſych.*
Admirandus, a, um, idem quod *Admirabilis.*
Admiratio, ὁ θαυμασμὸς, οῦ. *Hippocr.* τὸ θαῦμα, ατος. *Lucian.*
Admirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ. *Plut.*
Admiror, θαυμάζω, alicuius pietatem, τινὰ τῆς εὐλαβείας. *Plut.* aliquem, τινός. *Xenoph.* aliquem ob ſapientiam, τινὰ ἐπὶ τῇ σοφίᾳ. *Id.* aliquid, θαῦμά μ' ἔχει τινός *Lucian.* alicuius virtutem, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς vel τινὸς τὴν ἀρετήν. *Xen.* τινὸς τῆς ἀρετῆς. *Dem.*
Admiſceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινί *Thuc.* ſermoni, παραπλέκω τῷ λόγῳ. *Baſil.*
Admiſſarius, ὁ ἀναβάτης, ου, ὁ ὀχευτὴς, οῦ, admiſſarium admitto, ὀχεύω. *Ariſt.*
Admiſſio, ἡ εἰσδοχὴ, ῆς, Venerea, ἡ ὀχεία, ας. *Ariſt.*
Admiſſor, ὁ εἰσάγων, οντος. *Iſocr.*
Admiſſum, τὸ παράπτωμα, ατος. *N. T.*
Admiſtio, ἡ μῖξις, εως. *Lucian.*
Admitto, εἰσδέχομαι. LXX. crimen in me, ἐνδέχομαι τὴν αἰτίαν. *Dem.* aliquem aliquo, παρίημί τινα εἴς τι. *Xen.* flagitia, ποιέομαι δεινά. *Thuc.* ἐργάζομαι αἰσχρά. *Xen.* aliquid in aliquem, πλημμελέω τι εἴς τινα. *Dem.* viri commercium, ἀνέχομαι τὴν τοῦ ἄῤῥενος ὁμιλίαν. *Ael.*
Admodulor, προσᾴδω. *Ariſt.*
Admodum, κομιδῇ, adoleſcens, νέον. *Plato.* σφόδρα νέος. *Id.* natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης. *Id.*
Admolior, ἐπιχειρέω. *Dem.*
Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινά. *Dem.* aliquid, τί. *Id.* aliquem alicuius, τινά τινος. *Lucian.* diuinitus, χρηματίζω. *N. T.*
Admonitio, τὸ νουθέτημα, ατος *Plut.* ἡ νουθέτησις, εως. *Ariſt.* ἡ παραίνεσις, εως. *Xen.*
Admonitor, ὁ παραινέτης, ου, ὁ παραινῶν, οῦντος. *Iſocr.*
Admonitorius, a, um, νουθετικὸς, ή, όν, ſermo, λόγος. *Xen.* παραινετικὸς λόγος. *Iſocr.*
Admordeo, προσδάκνω, δάκνω. *Xen.*
Admorſus, a, um, προσδηχθεὶς, εῖσα, ὲν, δηχθεὶς, εῖσα, έν. *Xen.*
Admorſus, τὸ δῆγμα, ατος. *Plut.*
Admotio, ἡ πρόσθεσις, εως. *Ariſtot.*
Admoueo, προστίθημι, ſcalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις. *Thuc.* aliquid ad aliquid, τὸ

πρός τι. Xen. arx, *προσάγω τῷ βωμῷ. Luc.* aurem fermonibus, *προσβάλλω τὸ ὖς τοῖς λόγοις. LXX.*

Admugio, *προσμυκάομαι, μυκάομαι πρός τι. Plut.*

Admurmuro, *προσμορμύρω, ἐπιθορυβέω. Xen.*

Adnafcor, *προσφύομαι. Theophr.* facio aliquid adnafci alicui, *προσφύω τί τινι. Bafil.*

Adnato, *παρανήχομαι*, ad aliquid, *τινί. Thuc. προσνέω τινί. Ael.*

Adnauigo, *προσπλέω. Thuc.* in aliquid, *εἴς τι. Arift.*

Adnicto, *ἐποφθαλμιάω*, alicui, *τινί. Plut.*

Adnitor, *διατείνομαι*, aliquid facere, *τι πράττειν. Arift.*

Adno, *προσνήχομαι.* Vide *Adnato.*

Adnuto, *ἐπινεύω. Dem.*

Adoleo, *θυμιάω*, tus, *λιβανωτόν. Herod. τοῦ λιβανωτοῦ. Lucian.*

Adolefcens, *ὁ ἔφηβος, ου. Lucian. ὁ μεῖραξ, ακος. Id. ὁ νεανίας, ου.*

Adolefcentia, *ἡ νεότης, ητος. Dem. ἡ ἡλικία, ας. Ifocr.* florens ætas, *ἡ ἀκμὴ ἀνθοῦσα. Id.* ab adolefcentia, *ἐκ νέου. Dem. ἐκ μειρακίου. Id.*

Adolefcentior, *νεανιεύομαι. Plut.*

Adolefcentula, *ἡ παιδίσκη, ης. Dem. ἡ κόρη, ης. Ifocr. ἡ παῖς, παιδός. Id.*

Adolefcentulus, *ὁ νεανίσκος, ου. Arift. τὸ μειράκιον, ου. Dem.*

Adolefcenturio, *μειρακιεύομαι. Lucian.*

Adolefco, *ἁδρόομαι. Plato.* i. e. ño adolefcens, *μειρακιόομαι. Xen. μειρακίζομαι. Lucian.*

Adoperio, *ἀποκρύπτω*, aliquid aliqua re, *τί τινι. Ariftid.*

Adopertus, a, um, *ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον. N. T. κεκαλυμμένος, ένη, ένον. Ibid.*

Adoptio, *ἡ υἱοθεσία, ας. N. T.*

Adoptiuus, a, um, *ὁ καὶ ἡ εἰσποίητος, ου. Dem.* filius, *ποιητὸς υἱός, παῖς θετός. Id.* pater, *ποιητὸς πατήρ. Lyfias.*

Adopto, *υἱοθετέω. Hefych. εἰσποιέω. Dem.* filium, *ποιέομαι παῖδα. Dem. εἰσποιέομαί τινα υἱόν. Ifocr.*

Adorabilis, e, *προσκυνητός, ή, όν. Gregor.*

Adoratio, *ἡ προσκύνησις, εως. Plut.*

Adorator, *ὁ προσκυνητής, οῦ. N. T.*

Adorior, *ἐπιχειρέω*, aliquem, *τινί. Ariftot.*

Adorno, *ἐπικοσμέω, ῶ. Arift. διασκευάζω. Lucian.* equos ferreis munimentis, *κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι. Xenoph.*

Adoro, *προσκυνέω*, Deum, *τῷ θεῷ. N. T. τὸν θεόν, Dem. ἱκετεύω τὸν θεόν. Xenoph. προσάγω τῷ θεῷ προσευχάς. Chryf.*

Adrepo, *προσέρπω*, ad aliquem, *τινί. Soph.* in aliquem locum, *ἐφερπύζω ἐπὶ τόπον τινά. Ariftoph.*

Adfcifco, *ἐπάγομαι*, mihi aliquid, *ἐμοί τι. Dem.* mihi vxorem, *συνοικίζω τινά ἐμοί. Naz.*

Adfcribo, *προσγράφω*, aliquem fenatui, *τινά τῇ βουλῇ. Plut.* tribui, *προσνέμω τῇ φρατρίᾳ. Idem.* aliquid beneuolentiæ Dei, *ἀνατίθημί τι τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Θεοῦ. Plut.* cauffam alicuius rei regibus, *ἐπιφέρω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι. Dem.*

Adfcriptitius, a, um, *παρεγγεγραμμένος, ένη, ένον. Lucian. ὁ καὶ ἡ παρέγγραπτος, ου. Gregor. παρέγγραφος, ου. Athen.*

Adfignifico, *προσσημαίνω. Ariftot.*

Adfitus, a, um, i. e. feminatus ad, *παραφυτευθείς, εῖσα, έν*, i. e. fitus ad, *προσκείμενος, ένη, ενον.*

Adfpuo, *προσπτύω. Dem.*

Adfum, *πάρειμι*, alicui, *τινί. Dem. παραγίνομαί τινι. Ifocr. συμπάρειμί τινι. Dem.* corpore, *παραγίνομαι τῷ σώματι. Aefchin.*

Aduectio, *ἡ εἰσκομιδή, ῆς. Thuc. ἡ προσκομιδή, ῆς. Idem.*

Aduectitius, a, um, *ἐπακτός, ή, όν. Herodian. ὁ καὶ ἡ παρείσακτος, ου. Suid.*

Aduecto, *ἐπάγομαι. Thuc.*

Aduectus, a, um, *ἐπαχθείς, εῖσα, έν. Thuc.*

Adueho, *ἐπάγομαι. Thuc.* aliquid, *προσκομίζω τι. Id. εἰσκομίζω τι. Id.* frumentum Athenas, *ἄγω Ἀθήναζε σῖτον. Dem.*

Aduena, *ὁ προσήλυτος, ου. N. T. ὁ παρεπίδημος, ου. Ibid. ὁ πάροικος, ου. Ibid. ὁ ἔπηλυς, υδος. Dem.*

Aduenio, *παραγίνομαι*, ad aliquid, *πρός τι. Xenoph.* ad aliquem, *ἥκω τινί. Id.* in Atticam, *εἰς τὴν Ἀττικήν. Dem.* ad cœnam, *ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Xenoph.*

Aduentitius, a, um, *ὁ καὶ ἡ προσήλυτος, ου. N. T.*

Aduento, *προσέρχομαι*, ad aliquem, *πρός τινα. Xen. τινί. Dem.*

Aduentus, us, *ἡ ἄφιξις, εως. Dem. ἡ ἐπιδημία, ας. Id. ἡ πάροδος, ου. Id. τὸ προσελθεῖν. Id.*

Aduerbialiter, *ἐπιῤῥηματικῶς. Gramm.*

Aduerbialis, e, *ἐπιῤῥηματικός, ή, όν. Gramm.*

Aduerbium, *τὸ ἐπίῤῥημα, ατος. Gramm.*

Aduerfaria, orum, *αἱ ἐφημερίδες, ων. Plut.*

Aduerfaria, æ, *ἡ ἀντίδικος, ου.*

Aduerfarius, a, um, *ἐναντίος, ία, ίον*, alicui, *τινί. Xen. ἐναντιωθείς, εῖσα, έν*, huic, *πρὸς τοῦτο. Plato.*

Aduerfarius, i, *ὁ ἐναντιούμενος, ου. Dem. ὁ ἀντίδικος, ου. Id. ὁ ἀντιλέγων, οντος. Id. ὁ ἀντιλογικός, οῦ. Ifocr. ὁ ἀνταγωνιστής, οῦ. Id.*

Aduerfator, idem quod *Aduerfarius, i.*

Aduerfatrix, *ἡ ἐναντιουμένη, ης.*

Aduerfitas, *ἡ ἐναντιότης, ητος. Arift. ἡ ἐναντίωσις, εως. Ifocr.*

Aduerfor, *ἀντιόομαι*, alicui, *τινά. Herodot. ἐναντιόομαί τινι. Ifocr. ἀντιτάττομαί τινι*, vel *πρός τινα. Idem.* alicui in aliqua re, *τινὶ εἴς τι. Thuc. τινὶ πρός τι. Plut.* alicui ne faciat, *τινὶ μὴ ποιεῖν. Plato.*

Aduerfum, i, *τὸ δυστύχημα, ατος. Xenoph.*

Aduerfum, vel Aduerfus, *Præpof. εἰς*, aduerfus populum, *εἰς τὸν δῆμον. Aefchin. κατά, cum Genit.* oratio aduerfus aliquem, *λόγος κατά τινος: ἐπί, cum Acc.* exercere aduerfus aliquem, *ἀσκεῖν ἐπί τινα. Ifocr. πρός, cum Acc.* pugnare aduerfus aliquem, *μάχεσθαι πρός τινα. Plut.*

Aduerfus, a, um, *ἀντικείμενος, ένη, ενον*, alicui, *τινί. Herod.* ex aduerfo alicui, *ἐπαντικρύ τινος. Dem. ἄντικρύς τινος. Thuc.* aduerfo flumine nauigare, *ἀνὰ ποταμὸν πλέειν. Herodian.*

Aduerto, *προσβάλλω. Plato.* animum alicui rei, *προσέχω τὸν νοῦν τινι. Demofth.*

Aduefperafcit, *συσκοτάζει. Xenoph.* quum aduefperaffet, *ἑσπέρας γενομένης.*

Aduigilo,

duigilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὴν νύκτα. *Dem.* alicui rei, προσέχω τὸν νοῦν τινί. *Dem.*
dulatio, ἡ κολακεία, ας. *Dem.*
dulator, ὁ κόλαξ, ακος. *Ariſt.* ὁ κολακεύων, οντος. *Plut.*
dulatorius, a, um, κολακευτικὸς, ή, όν. *Lucian.* κολακικὸς, ή, όν. *Plato.*
dulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύουσα, ης. *Plut.*
dulor, κολακεύω, diuitibus, τοῖς πλουσίοις. *Plut.* populo, θωπεύω τὸν δῆμον. *Aeſchin.* omnibus palam, πᾶσι προφανῆ τὴν κολακείαν ἐργάζομαι. *Lucian.*
dulter, ὁ μοιχὸς, οῦ. *Dem.*
dultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος. *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας. *Dem.* ἡ μοιχὰς, άδος. *Athen.*
dulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicuius rei, τί. *Plato.*
dulterinus, a, um, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον. *Lucian.* i. e. falſus, vt moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, νόθον, κεκιβδηλευμένον. *Ariſtoph Lucian. alii.*
dulterium, ἡ μοιχεία, ας. *Plut.*
dultero, μοιχεύομαι. *Plut.* feminam alicuius, τὴν γυναῖκά τινος. *Plato.* feminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας. *Lyſias.* nummos, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα. *Ariſtot.* παραχαράττω τὰ νομίσματα. *Suid.* aliquid Scripturæ, τὶ τῆς γραφῆς. *Gregor.*
dultus, a, um, τέλειος, εία, ειον, femina, γυνή. *Ael.* ἀκμαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος. *Luc.* ἁδρὸς, ὰ, ὸν, adultæ fruges, καρπός. *Herodot.*
dumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, οῦ. τὸ σκίασμα, ατος, i. e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία, ας. *Plato.*
dumbro, ἐπισκιάζω, i. e. obiter delineo, σκιαγραφέω, veritatem, τὴν ἀλήθειαν. *Naz.*
dunce, ἀγκύλως,
duncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, roſtri vel naſi, ἡ γρυπότης, ητος. *Xenoph.*
dunco, καμπυλιάζω, κάμπτω. *Plut.* γρυπόω *Alex. Aphr.*
duncus, a, um, ἐπικαμπὴς, έος, γαμψὸς, ή, όν. *Ariſtoph.* γρυπὸς, ή, όν. *Xenoph.* itemque qui naſo vel roſtro eſt aliquantum adunco, ὁ καὶ ἡ ἐπίγρυπος, ου. *Plato.*
duno, ἑνόω.
duocatio, ἡ παράκλησις, εως. *Dem.*
duocatus, i. e. patronus cauſſæ, ὁ συνήγορος, ου *Dem.* ὁ σύνδικος, ου. *Iſocr.* ὁ παράκλητος, ου. *Dem.*
duoco, παρακαλέω, aliquem, τινά. *Aeſchin.* προσκαλέω τινά. *Thuc.* ἐπικαλέω τινά. *Xenoph.*
duolatus, us, ἡ ἐπίπτησις, εως.
duolo, ἐφίπταμαι. *Gregor.* ἐπιποτάομαι. *Dioſc.* ad aliquid, προσίπτημι τινι. *Philo.*
duoluo, προσκυλίω, ſaxum ad oſtium, λίθον τῇ θύρᾳ. *N. T.* aduoluor genibus, προσπίπτω, πρὸς γόνατα. *Dem.*
durgeo, ἐπείγω, aliquem, vt quid faciat, τινά τι ποιεῖν. *Herodian.* aliquem, κατεπείγω τινά. *Ariſtoph.*
duro, ἐπικαίω, aliquid, τί. *Plato.* προσκαίω τι. *Ariſtoph.*
duſque, μέχρι, vrbem, τῆς πόλεως. *Ariſtot.* hunc diem, ταύτης τῆς ἡμέρας. *Iſocr.*
duſtio, ἡ ἐπίκαυσις, εως. *Dioſc.* ollæ, τὸ πρόσκαυμα τῆς χύτρας. *LXX.*

Adytum, τὸ ἄδυτον, ου.
Aedepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὼ Θεώ.
Aedes, is, ὁ ναὸς, οῦ. *N. T.* ὁ νεὼς, ὼ. *Xenoph.*
Aedes, ὁ οἶκος, ου. *Xenoph.* ἡ οἰκία, ας. *Thuc.*
Aedicula, i. e. ſacellum, τὸ ναΐδιον, ου. i. e. parua domus, ἡ οἰκίσκη, ης. *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ου. *Id.* ὁ οἰκίσκος, ου. *Id.*
Aedificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως. *Thuc.* ἡ οἰκοδομία, ας. *Idem.*
Aedificator, ὁ οἰκοδόμος, ου. *Xenoph.*
Aedificium, τὸ οἰκοδόμημα, ατος. *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς. *N. T.* τὸ κτίσμα, τος. *Ibid.*
Aedifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν. *Dem.* ſuper aliquo, ἐπί τινι. *Xenoph.* ſuper fundamento alicuius, ἐποικοδομέομαι ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τινός. *N. T.*
Aedilis, ὁ ἀγορανόμος, ου. *Plato.* ὁ ἀστυνόμος, ου. *Id.*
Aedilitas, ἡ ἀγορανομία, ας. *Suid.* ἡ ἀστυνομία, ας. *Ariſtot.*
Aedilitius, a, um, ἀγορανομικὸς, ή, όν. *Ariſt.* ἀστυνομικὸς, ή, όν. *Id.*
Aeditimor, νεωκορέω.
Aeditimus, ὁ νεωκόρος, ου. *Schol. Ariſtoph.* ζακόρος, ου. *Ariſtot.* ὁ ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ ναοφύλαξ, ακος. *Ariſtoph.*
Aedituus, idem quod antecedens *Aeditimus.*
Aëdon, ἡ ἀηδὼν, όνος. *Ariſtot.*
Aeger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄρρωστος, ου. *Iſocr.* ἀρρωστῶν, οῦσα, οῦν. *Dem.* ἐν πάθει ὢν, οῦσα, ὄν. *Ariſt.* animo, ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ δύσθυμος, ου. *Ariſtot.*.
Aegre, ἀρρώστως. *Dem.* ἀσθενῶς. *Iſocr.* i. e. difficulter & moleſte, χαλεπῶς. *Xenoph.* fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα. *Dem.* res aduerſas, ἐπὶ τοῖς κακοῖς. *Iſocr.* quum audio, ἀκούων. *Plato.* leges, χαλεπαίνω τοὺς νόμους. *Plut.* aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι. *Iſocr.* τινί. *Plut.* ὑπέρ τινος. *Iſocr.* περί τινος. *Plato.* διά τι. *Idem.* φέρω βαρέως τι. *Xenoph.* χαλεπῶς τι. *Iſocr.*
Aegrimonia, ἡ δυσθυμία, ας. *Ariſt.* ἡ βαρυθυμία, ας. *Plut.* ἡ λύπη, ης. *Plato.*
Aegritudo animi, idem quod *Aegrimonia.*
Aegrotatio, τὸ νόσημα, ατος. *Dem.* ἡ ἀρρωστία, ας. *Iſocr.* τὸ ἀρρώστημα, ατος. *Dem.* ἡ νόσος, ου. *Iſocr.* ἡ ἀσθένεια, ας. *Dem.*
Aegroto, ἀσθενέω. *Iſocr.* ἀσθενέω νόσον. *Id.* ἀρρωστέω. *Dem.* νοσέω. *Plut.* ἔχω, διάκειμαι ἀρρώστως, ἀσθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως. *Dem. Iſocr. Lucian.* ex aliqua re, νοσέω ἔκ τινος. *Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης. *Id.* leuiter, νόσον μικράν. *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐσχάτως. *N. T.*
Aegrotus, a, um, idem quod *Aeger*, quatenus hoc de corpore dicitur.
Aelurus, ὁ αἴλουρος, ου. *Ariſtot.*
Aemulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας. *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως. *Thuc.*
Aemulator, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, virtutis, ἀρετῆς. *Iſocr.*
Aemulatus, us, τὸ ζήλωμα, ατος. *Aeſchin.*
Aemulor, ζηλόω, aliquem, τινά. *Iſocr.* aliquid, τί. *Id.* aliquem quaſi veſtigia eius legendo, διώκω τὰ ἴχνη τινός. *Plato.* virtutis ſtudio, φιλονεικέω τινὶ πρὸς τὴν ἀρετήν. *Idem.* i. e. inuideo alicui rei alicuius cauſſa, φθονέω τινὶ ἐπί τινος. *Iſocr.*

Aemulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, ου. *Aristoph.*
Aenetor, ὁ σαλπιγκτής, οῦ. *Dem.*
Aeneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν. *Xenoph.*
Aenobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος. *Plut.*
Aenigma, τὸ αἴνιγμα, ατος. *Aeschin.* ὁ αἰνιγμὸς, οῦ. *Athen.*
Aenigmatice, αἰνιγματωδῶς. *Athen.* δι᾽ αἰνιγμάτων. *Aeschin.*
Aenigmaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰνιγματώδης, εος. *Aristot.*
Aenigmatista, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστής, οῦ. *LXX.*
Aequabilis, e, ὁμαλὸς, ή, όν. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ὁμαλής, έος. *Plut.*
Aequabilitas, ἡ ἰσότης, ητος. *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος. *Aristot.*
Aequabiliter, ὁμαλῶς. *Plut.* ἴσως. *Dem.*
Aequæuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμῆλιξ, ικος. conf. sequens *Aequalis.*
Aequalis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἴσον μέρος. *Aristoph.* ὁμαλὸς, ή, όν, facultates æquales, ὁμαλαὶ κτήσεις. *Aristot.* aliquem equalem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἄγω. *Arrian.* æqualis ætate, ὁ καὶ ἡ ἧλιξ, ικος. *Xenoph.* ὁ ἡλικιώτης, ου. *Aristot.* & ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, de femina. *Lucian.*
Aequalitas, ἡ ἰσότης, ητος. *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος. *Aristot.*
Aequaliter, ἐπίσης. *Xenoph.* ἐξίσης. *Chrys.* ὁμαλῶς. *Plut.* ἴσως. *Dem.* ἴσον. *Thuc.*
Aequanimis, e, ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, ονος. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικής, έος. *Plato.*
Aequanimitas, ἡ ἐπιείκεια, ας. *Plut.* εὐγνωμοσύνη, ης. *Aeschin.*
Aequanimiter, ἐπιεικῶς. *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω. *Lucian.*
Aequatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ, τὸ ὁμαλίζειν. *Arist.*
Aequator, *circulus*, ὁ ἰσημερινὸς κύκλος. *Theophr.*
Aeque, ἴσως. *Dem.* æque, ac, ὁμοίως. ὥσπερ. *Dem.* æque ac si, ὁμοίως, ὥσπερ ἂν εἰ. *Isocr.* ὁμοίως. ὡσπερανεί. *Idem* παραπλήσιον, ὥσπερ ἂν εἰ. *Id.* vos nostis æque, atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοί. *Idem.*
Aequidiale, τὸ ἰσημερινὸν, οῦ, ἡ ἰσημερία, ας. *Plut.*
Aequilibris, e, ὁ καὶ ἡ ἰσόῤῥοπος, ου. *Plato.*
Aequilibrium, ἡ ἰσοῤῥοπία, ας. *Plato.*
Aequinoctialis, e, ἰσημερινὸς, ή, όν. *Theophr.*
Aequinoctium, ἡ ἰσημερία, ας. *Plut.*
Aequipar, ἴσος, η, ον. *Plut.*
Aequiparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀντάξιος, ου, alicui, τινός. *Xenoph.*
Aequiparatio, ἡ ἴσωσις, εως, ἡ παρίσωσις, εως.
Aquiparo, ἰσόω, aliquid alicui, τί τινι. *Xenoph.* ἐξισόω. *Thuc.* παρισόω, ῶ. *Plato.*
Aequipollens, ὁ καὶ ἡ ἰσοδύναμος, ου. *Aphrod.* ἰσοδυναμέων, ῶν, οῦσα, οῦν.
Aequipollentia, ἡ ἰσοδυναμία, ας.
Aequipolleo, ἰσοδυναμέω.
Aequipondium, ἡ ἀντιστήκωσις, εως. *Themist.*
Aequitas, ἡ ἐπιείκεια, ας. *Dem.*
Aequiter, ἐπίσης. *Xenoph.* Conf. *Aequaliter.*
Aequiualeo, ἰσοῤῥοπέω. *Plato.*
Aequiualens, ἰσοῤῥοπῶν, οῦσα, οῦν.
Aequiuocatio, ἡ ὁμωνυμία, ας. *Aristot.*
Aequiuoce, ὁμωνύμως. *Aristot.*
Aequiuocus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, ου. *Plato.*
Aequo, ἰσόω, aliquem alicui, τινά τινι. *Xenoph.* facultates, ἰσάζω τὰς κτήσεις. *Aristot.* alicui aliqua re, ἐξισόομαί τινί τι. *Plut.* solo, ἐδαφίζω.
Aequor, i. e. planities, τὸ πλάτος, εος. *Aristot.* i. e. mare. Vide *Mare.*
Aequoreus, a, um, πελάγιος, ία, ιον. *Aristot.* πελαγικὸς, ή, όν. *Plut.*
Aequus, a, um, ὁμαλὸς, ή, όν. *Plut.* i. e. iustus, δίκαιος, αία, αιον. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικής, έος. *Arist.* æquum est, ἄξιόν ἐστι, me odisse eum, ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν. *Xenoph.* te argentum recipere, δίκαιος εἶ ἀπολαβεῖν ἀργύριον. *Aristot.* æquissimum est illum hoc facere, δικαιότατος ἐστι τοῦτο ποιεῖν. *Plato.* ex æquo, ἴσως. *Dem.* ἐπίσης. *Isocr.*
Aër, ὁ ἀὴρ, ἀέρος. *Aristot.* lenior, ἡ αὖρα, ας. *Xenoph.* tranquillus, τὰ τοῦ ἀέρος εἰρηναῖα. *Ath.* malus seu corruptus, ἡ δυσαερία, ας. *Strabo.* in aërem abeo, ἐξαερόομαι. *Diosc.*
Aeramentum, vas vel simile quidpiam ex ære factum, τὸ χάλκωμα, ατος. *Xenoph.*
Aeraria, ἡ μεταλλεία, ας, τὸ χαλκεῖον, ου. *Luc.*
Aerarium, τὸ ταμιεῖον, ου. *Plut.* τὸ δημόσιον, ου. *Demosth.* τὰ δημόσια, ων. *Idem.* τὸ γαζοφυλάκιον, ου. *N. T.* ærarii præfectus, ὁ γαζοφύλαξ, ακος.
Aerarius, ὁ χαλκεὺς, έως. *Arist.* ὁ χαλκουργὸς, ου. *Id.*
Aerarius, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν. *Aeschin.*
Aeratus, a, um, χαλκωτὸς, ή, όν.
Aërius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀέριος, ου, natura, φύσις. *Aristot.* animal, ζῶον. *Id.* aërius siue aëriæ naturæ sum, ἀερίζω. *Diosc.*
Aerificium, τὸ χαλκούργημα, ατος.
Aerifodina, ἡ μεταλλεία, ας. *Poll.*
Aëromeli, τὸ ἀερόμελι, ιτος. *Athen.*
Aeruginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος, fio, ἰόομαι. *Sirac.*
Aerugo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, σιδήρου. *Diosc.*
Aerumna, ἡ ταλαιπωρία, ας. *Isocr.* τὰ δεινὰ, ῶν. *Thuc.* αἱ ἀτυχίαι, αἱ δυστυχίαι, αἱ δυσπραξίαι, ῶν, τὰ ἀτυχήματα, τὰ δυστυχήματα, ων. *Dem.* *Isocr.*
Aerumnosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυστυχής, έος. *Id.* ἄθλιος, ία, ον. *Id.*
Aeruscatio, ἡ χάλκισις, εως.
Aeruscator, ὁ χαλκιστής, οῦ.
Aerusco, χαλκίζω.
Aes, ὁ χαλκὸς, οῦ. *Diosc.* alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, εος. *Hippocr.* τὰ χρέα, ων. *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος. *Thuc.* ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος. *Dem.* æs alienum dissoluo, χρέος ἀποδίδωμι. *Aristoph.* æris alieni solutio, τῶν χρεῶν διάλυσις. *Plato.*
Aesculetum, τὸ πλατύφυλλον, ου.
Aesculeus, a, um, πλατυφύλλινος, ίνη, ινον.
Aesculus, ἡ πλατύφυλλος, ου. *Theophr.*
Aestas, τὸ θέρος, εος. *Xenoph.* ἡ θερεία, ας. *Polyb.* media, τὸ θέρος μέσον. *Xenoph.* adulta, ὁ ἀκμὴ τοῦ θέρεος, æstate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει.
Aestimabilis, e, τιμητὸς, ή, όν. *Dem.*
Aestimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διατίμησις, εως, τιμὴ, ῆς. *Dem.* litis, τὸ τίμημα, ατος. *Id.* æstimatione

mationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι. *Dem.* ἐπάγειν. *Id.*
Aestimator, ὁ τιμητής, ε.
Aestimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξίας. *Aristid.* τῶ ἴσε. *Aristot.* maxime, πλεῖςε. *Dem.* præ omnibus, ἀντὶ πάντων. *Ib.* pluris, τιμᾶσμαι μείζονος. *Xenoph.* aliquid multi, τὸ πολλῶ. *Chrysost.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων. *Isocr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἔκ τινος. *Id.* aliquid mecum, λέγων ἐμαυτῷ ἐῶμαι. *Demosth.* litem, ἐπιγράφω τίμημα. *Aristoph.* ποιοῦμαι τίμημα. *Demosth.*
Aestiua, τὰ θερινά, ῶν.
Aestiuo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω. *Suid.*
Aestiuus, a, um, θερινός, ή, όν, meridies, θερινὴ μεσημβρία. *Xenoph.* θέρειος, α, ον, æstiua serenitas, θερία αἰθρία. *Diosc.*
Aestuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως. *Strabo.*
Aestuatio, ἡ κύμανσις, εως.
Aestuo, vt mare, κυμαίνω. *Plut.* feruore, καυσοῦμαι. *Galen.*
Aestuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καυματώδης, εος, καυσώδης, εος, & quasi suffocans, ὁ καὶ ἡ πνιγώδης, εος. *Plut.*
Aestus, ὁ καύσων, ωνος. *N. T.* τὸ καῦμα, ατος. *Xenoph.* ὁ καῦσος, ε. stomachi, τῶ ςομάχε. *Diosc.* τὸ καύσωμα, ατος. *Gal.* ἡ ἔγκαυσις, εως. *Gal.* maris, ὁ κλύδων, ωνος. *Plut.*
Aetas, ἡ ἡλικία, ας. *Dem.* eamdem ætatem habere cum aliquo, τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν, ἣν ἕτερος. *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικία εἶναι. *Idem.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντες. *Dem.* qui mediocri ætate est, τῆς ἡλικίας ἤδη μετρίας ἔχων. *Plato.* ad florem ætatis peruenit, εἰς ἀκμὴν κατέςη. *Lucian.* ætate prouectior, ἡλικίᾳ προέχων. *Plato.* πόῤῥω τῆς ἡλικίας ὤν. *Xenoph.* annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα καὶ δέκα. *Isocr.* triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν. *Plut.* ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ. *Lucian.* ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν. *Plato.* i. e. generatio, ἡ γενεά, ᾶς, nostra ætate, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς. *Demosth.*
Aetatem, εἰς αἰῶνα. *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.
Aeternitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, animæ, τῆς ψυχῆς. *Aristot.* ὁ αἰών, ῶνος. *Idem.*
Aeterno, ἀπαθανατίζω. *Aristot.* ἀθανατίζω. *Herodot.*
Aeterne, ἀϊδίως.
Aeternus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ε. *Plut.* ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, ε. *Plato.* in æternum, εἰς ἀΐδιον, εἰς τὸν αἰῶνα. *N. T.* δι' αἰῶνος. *Ael.* εἰς τον αἰῶνα χρόνον. *LXX.* ab æterno, ἐξ ἀϊδίε, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τῶ αἰῶνος. *LXX.*
Aether, ὁ αἰθήρ, έρος. *Aristot.*
Aetherius, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰθέριος, ε. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ αἰθεριώδης, εως. *Galen.*
Aethiopissa, ἡ αἰθιόπισσα, ης. *LXX.*
Aethiops, ὁ αἰθίοψ, οπος. *Strabo.*
Aethiopicus, a, um, αἰθιοπικός, ή, όν. *Strabo.*
Aeternus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, ε. *Plato.* ὁ καὶ ἡ διαιώνιος, ε. *Id.*
Aeuum, ὁ αἰών, ῶνος. *Plato.*
Affabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, ε. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ φιλοπροσήγορος, ε. *Idem.* affabilem esse erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας. *Idem.*
Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, ας. *Isocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας. *Id.*
Affabiliter, εὐπροσηγόρως.
Affabre, τεχνικῶς. *Isocr.* affabre factus, ὁ καὶ ἡ καλλιεργός, ε. *Plato.* affabre facio, καλλιεργέω, ῶ. *Dion. Arop.*
Affabulatio, τὸ ἐπιμύθιον, ε. *Aphthon.*
Affamen, ἡ προσηγορία, ας. *Dem.* τὸ πρόσρημα, ατος. *Aristid.* ἡ πρόσρησις, εως. *Plato.*
Affaniæ, ὁ φλύαρος, ε. *Plato.* ἡ φλεδονεία, ας. *Id.* ἡ φλυαρία, ας. *Plato.*
Affatim, περισσῶς. *Isocr.* δαψιλῶς, affatim suppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς ςρατιώταις. *Herod.*
Affatus, idem quod *Affamen.*
Affatus, a, um, προσειπών, ῦσα, ὄν, aliquem nomine, τινὰ ὀνόματι. *Plato.*
Affectate, περιέργως.
Affectatio, ἡ ζήλωσις, εως. *Thuc.* i. e. diligentia nimia, ἡ περιεργία, ας.
Affector, i. e. cupide appetens, ὁ ἐπιθυμητής, ε. *Xenoph.* i. e. nimis diligens, ὁ περίεργος, ε. *Xenoph.*
Affectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίεργος, ε. *Aristot.*
Affectio, τὸ πάθος, εος. *Plato.* i. e. constitutio, ἡ διάθεσις, εως. *LXX.*
Affecto, i. e. expeto, ἀντιποιέομαι, aliquid, τινός. *Dem.* ἐπιθυμέω τινός. *Isocr.* γίνομαι ἐν ἐπιθυμίᾳ τινός. *Plato.* ἐπιβουλεύω τινί. *Idem.*
Affectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπαθής, έος. *Plato.* male corpore, κακοπαθῶν, ῦσα, ῦν, τῷ σώματι. *Isocr.* sum ita, διάκειμαι οὕτως. *Dem.* erga amicum, ἔχω οὕτω πρὸς φίλον. *Isocr.* erga aliquem bene, διετέθην εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, οἰκείως, εὐμενῶς πρός τινα. *Dem.* male, δυσμενῶς, χαλεπῶς. *Id.*
Affectus, us, τὸ πάθος, εος. *Plato.* τὸ πάθημα, ατος. *Xenoph.*
Affero, ἀποφέρω, arma, ὅπλα. *Xenoph.* domo gladium, ἐπιφέρομαι οἴκοθεν τὸ ξιφίδιον. *Herodian.* opsonium, παραφέρω ὄψον. *Xenoph.* mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας. *Polyb.* fasciculum epistolarum, προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ἐπιςολῶν. *Herodian.* voluptatem, παρέχω ἡδονήν. *Xenoph.* in medium, φέρω, ἄγω vel προάγω εἰς τὸ μέσον. *Plato, alii.* pecuniam, φέρω ἀργύριον. *Aeschin.* alicuius rei exemplum, παράδειγμά τινος. *Isocr.*
Afficio, ποιέω, aliquem beneficio, εὖ τινά. *Isocr.* ἀγαθόν τι τινα. *Dem.* δράω τινά τι ἀγαθόν. *Isocr.* ἐργάζομαι vel πράττω τινά τι ἀγαθόν. *Dem.* magnis beneficiis aliquem, μεγάλα εὐεργετέω τινά. *Idem.* afficior dictis, κηλέομαι ἐκ τῶν λεγομένων. *Aelian.*
Affictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαςος, ὁ καὶ ἡ πρόσπλαςος, ε.
Affictus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ε. *Aristot.*
Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι. *Lucian.* προσπήγνυμι. *N. T.* quasi clauis alicui, προσηλόω τινί. *Lucian.*
Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι. *Diosc.*

Affinis,

Affinis, e, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος. *Plato*. προσήκων, ουσα, ον, alicui, τινός. *Thuc*. *Subst*. ὁ κηδεστὴς, ȣ. *Dem*. pariter affinis, συγκηδεστὴς, ȣ. *Isocr*.

Affinitas, ἡ συγγένεια, ας. *Plato*. ἡ ἐπιγαμία, ας. *Dem*. ἡ ἀγχιστεία, ας. *Idem*. ἡ κηδεία, ας. *Isocr*. inire affinitatem, ποιεῖσθαι ἐπιγαμίαν. *Dem*. nactus affinitatem alicuius, κεχρημένος τῇ κηδείᾳ τινός. *Id*. auerſari affinitatem alicuius, ἀναινεῖν κηδεστήν τινα. *Id*. contrahere affinitatem, συνάπτειν κῆδος. *Eurip*.

Affirmate, καταφατικῶς.

Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως. *Ariſtot*.

Affirmatiuus, a, um, καταφατικὸς, ἡ, όν. *Ariſtot*.

Affirmo, κατάφημι. *Ariſtot*. aliquid, καταβεβαιόομαί τι *Plut*.

Affixus, a, um, παραπεπηγμένος, ένη, ένον, προσπεπηγμένος, ένη, ένον, alicui rei, προσηλωμένος τινι. *Chryſ*.

Afflamen, ἡ ἐπίπνοια, ας. *Plato*.

Afflatus, a, um, ἐπιπνεόμενος, ένη, ενον, diuinitus, ἐνθεαστικὸς, ἡ, όν. *Plato*. ὁ καὶ ἡ πνευματοφόρος, ȣ. *LXX*.

Afflatus, us, ἡ ἐπίπνοια, ας. *Plato*. diuinus, ὁ θειασμὸς, ȣ. *Thuc*. afflatu diuino, θειασικῶς. *Poll*.

Affleo, παραδακρύω, alicui, τινί. *Lucian*.

Afflictatio, idem quod ſequens *Afflictio*.

Afflictio, ἡ θλίψις, εως. *N. T.* ἡ κακοπάθεια, ας. *Dem*. ἡ κάκωσις, εως. *N. T.* ἀνάγκη, ης. *Ibid*. ὁ θλιμμὸς, ȣ. *LXX*. ἡ ταλαιπωρία, ας. *Isocr*. τὸ δεινὸν, ȣ. *Dem*.

Afflicto, προσθλίβω, ἀποθλίβω.

Afflictor, ὁ κακοποιὸς, ȣ. *Ariſtot*.

Afflictus, a, um, τεθλιμμένος, ένη, ένον. *N. T.* παθὼν, ȣσα, όν. *Dem*. κακοπαθῶν, ȣσα, ȣν. *Isocr*. ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ȣ. *Dem*.

Afflictus, us, idem quod *Afflictio*.

Affligo, ἀποθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον. *Isocr*. regionem armis, κακόω τὴν χώραν ὁπλίταις. *Dem*. aliquem, κακῶς ποιέω τινά. *Isocr*. affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθέω. *Id*. i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος. *Lucian*.

Afflo, ἐπιπνέω, aliquem, τινά. *Eurip*. ἐμφυσάω. *N. T.*

Affluens, περιȣσιαςικὸς, ἡ, ὸν. *Hermog*.

Affluenter, ἐκ περιȣσίας. *Dem*.

Affluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας. *Dion. Areop*. i. e. copia, ἡ περιȣσία, ας. *Dem*. ἡ εὐπορία, ας. *Isocr*. ἡ ἀφθονία, ας. *Dem*.

Affluo, ἐπιῤῥέω. *Galen*. i. e. abundo, περιȣσιάζω. *Hippocr*. omnibus bonis, πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς. *Emp*. περιȣσίαν τῶν χρημάτων ἔχω. *Thuc*. rerum copia, εὐπόρως διάκειμαι. *Dem*. diuitiis, πλȣτέω πλȣ̃τον. *Lucian*. voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ἐπιῤῥȣ́τȣς ἔχω.

Affor, προσφωνέω, aliquem, τινί. *N. T.*

Affore, παρέσεσθαι. *Dem*.

Affrico, προστρίβω, aliquid lapidi, τὶ λίθῳ. *Baſil*. alicui infamiam turpem, προστρίβομαί τινι αἰσχρὰν διαβολήν. *Plut*.

Affrictus, us, ἡ πρόστριψις, εως.

Affrico, ἐπιτρίβω. *Ariſtoph*.

Affulgeo, ἐπιλάμπω. *Xenoph*.

Affundo, παραχέω, aliquid alicui, τί τινι. *Galen* ſanguinem aris, προσχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς *Lucian*.

Affuſio, ἡ πρόσχυσις, εως. *N. T.*

Affuſus, a, um, προσχυθεὶς, εῖσα, έν.

Afforis, ἔξωθεν. *Xenoph*.

Agaſo, ὁ ὀνηλάτης, ȣ. *Plut*.

Age, ἄγε. *Dem*. φέρε δή. *Idem*. φέρε γάρ. *Plato* age dic, ἄγε εἰπέ. *Hom*. audite, ἄγε ἀκȣ́σατε *Xenoph*. *Ariſtoph*. age videam, φέρε ἴδω. *Ariſtoph*. age accipiamus, φέρε λάβωμεν, *Plut*. ag crede, φέρε πείσθητι. *Gregor*.

Agedum, ἄγε δή. *Ariſtoph*. φέρε τρίνυν. *Lucian* φέρε δή νυν. *Dem*.

Agellus, τὸ ἀγρίδιον, ȣ. *Arrian*.

Agema, τὸ ἄγημα, ατος. *Plut*.

Ager, ὁ ἀγρὸς, ȣ̃ *Ariſtot*. ἡ γῆ, ῆς. *Dem*. ἡ χώρα, α *Isocr*. τὸ ἔργον, ȣ. *Aelian*.

Age ſis, ἄγε δή. *Dem*.

Agger, τὸ χῶμα, ατος. *Dem*. ὁ χȣ̃ς, ȣ̃. *Thuc*. agge rem duco, χώννυμι χῶμα. *Id*. aggeribus via obſtruo, ἐπιχώννυμι τὴν ὁδόν. *Dem*. agge communio, ἀποχώννυμι. *Xenoph*. προχώννυμ *Herodian*.

Aggero, χωννύω. *Thuc*. χώννυμι χῶμα, ad vrbem πρὸς πόλιν. *Id*. ἐπὶ πόλιν. *Cteſ*.

Aggero, ἐπισωρεύω. *Athen*. lapides in meu vſum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθȣς. *Thuc*.

Aggeſtus, us, τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, ε *Polyb*.

Agglomero, προσαθροΐζω, συναγείρω.

Agglutino, προσκολλάω. *Aegin*.

Aggraueſco, ἐπιβαρύνομαι.

Aggrauo, ἐπιβαρέω. *Appian*.

Aggredior, προσέρχομαι. *Xenoph*. i.e. conor ſu ſuſcipio negotia, ἐπιχειρέω πράγμασι. *De* opus, τὸ ἔργον. *Plut*. dicere, λέγειν. *Isoc* opus furioſum, ἐπιχείρημα μανικόν. *Plat* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ. *Plut*. negotiu ἅπτομαι τȣ̃ πράγματος. *Dem*. alia via, ἑτέρ τρέπομαι. *Syneſ*.

Aggregatio, ἡ ἐπισυναγωγὴ, ῆς. *N. T.*

Aggrego, ἐπαθροΐζω. *N. T.* ἐπισυνάγω. *Poly* βενίζω. *LXX*.

Aggreſſio, ἡ προσήλυσις, εως. *Iuſt. Mart*. rei, ἐπ χείρησις, εως. *Thuc*.

Aggreſſor, ὁ ἐπιχειρητὴς, ȣ̃. *Thuc*.

Agilis, e, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, vir, ἀνήρ. *Plato*. ὁ κα εὔστροφος, ȣ. *Plut*. ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, ȣ. *Hi pocr*.

Agilitas, ἡ εὐστροφία, ας. *LXX*. ἡ εὐκινησία, ας.

Agiliter, εὐκινήτως.

Agitabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, ȣ. *Ariſtot*.

Agitatio, ἡ κίνησις, εως. *Plut*. arboris, τὸ δόνη δένδρȣ. *Lucian*.

Agitator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρος. *Lucian*. equorum, ὁ ἡ πηλάτης, ȣ.

Agitatus, a, um, κινηθεὶς, εῖσα, έν.

Agite, ἄγετε. *Dem*. φέρετε. *Herodian*. Conf. A

Agito, σαλεύω. *Lucian*. δονέω, gentem, ἔθνος. *H rodian*. multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτ *Suid*. conſilia cum aliquo de re aliqua, κο λογίζομαί τινι περί τινος. *Dem*.

Agmen, τὸ πλῆθος, εος. *Xenoph*. equorum, ἡ ἵππων. *Apocryph*. militum, τὸ τάγμα, α

Plut. ἡ τάξις, εως. Xenoph. agmini præfectus siue dux, ὁ λοχαγὸς, ῦ. Isocr. agmen duco, λοχαγέω Xenoph. λοχηγετέω λόχον. Herodian. agmen extremum. ἡ ἐραγία, ας. Polyb. duco, ἐραγέω. LXX.
Agminatim, κατὰ λόχυς. Phil. κατ' ἴλην. Plut. κατ' ἴλας. Herodot.
Agna, ἡ ἀμνὰς, ἄδος. LXX.
Agnascor, παραφύομαι. Dioscor. προσφύομαι. Theophr.
Agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν. Dem. οἱ συγγενεῖς, ῶν. Id.
Agnatio, ἡ συγγένεια, ας. Plato.
Agnatus, a, um, παραφυόμενος, ένη, ενον. Diosc.
Agnellus, τὸ ἀρνίον, ȣ. LXX.
Agninus, a, um, ἄρνειος, εία, ειον, caro, ἄρνεια κρέας. Lucian.
Agnitio, ἡ ἐπίγνωσις, εως. Herodian.
Agnitus, a, um, ἐπιγνωσμένος, ένη, ένον, ab ἐπιγινώσκω. N. T.
Agnomen, τὸ παρωνύμιον, ȣ. Plut. ἡ προσωνυμία, ας. Id.
Agnosco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινά. N. T. ἀναγινώσκω τινά. Dem. γνωρίζω τινά. Isocr.
Agnus, ὁ ἀμνὸς, ȣ. N. T. ὁ ἄρς, ἀρνός. Plato.
Ago, ἄγω, feptimam noctem, ἑβδόμην νύκτα. Galen. annum decimum, δέκατον ἔτος. Id. feſtum alicui, ἑορτὴν τινι. Plut. aliquid recte & decenter, πράττω τι καλῶς καὶ προσηκόντως. Dem. res ad rempubl. pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικά. Id. aliquid præclare, διαπράττομαί τι τῶν δεόντων. Isocr. multa præclara, κατορθόω πολλὰ καλά. Dem. perfonam, ὑποκρίνομαι σχῆμα. Herodian. gratias alicui, χαριστήρια ὁμολογέω τινί. Id. actum, ἐπ' ἐξειργασμένοις ἀναλαμβάνω. Aristid. radices, ῥιζόω. Theophr. rhetorem, ῥητορεύω. Dem. cauſſam alicuius, λέγω ὑπέρ τινος. Dem. in hereditatem alicuius, ἐπιδικάζομαί τινι τὴν οὐσίαν, vel τινὸς τῆς οὐσίας. Id. i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος. Arist. διαλέγομαι περί τινος. Isocr. liberis cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερόν τινι. Id.
Agon, ὁ ἀγὼν, ῶνος. Xenoph. Confer Certamen.
Agrarius, a, um, κληρȣχικὸς, ή, όν. Aristoph. lex agraria, νόμος κληρȣχικός.
Agreſtis, e, ἄγριος, ία, ον. Dem. ἄγροικος, οίκη, οικον. Plato.
Agricola, ὁ γεωργὸς, ȣ. Xenoph. ὢν ἐν γεωργίᾳ καὶ περὶ γῆν πονόμενος. Ael.
Agricolatio, ἡ γεωργία, ας. Plato.
Agricolor, γεωργέω. Dem. ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰμί. Aelian. περὶ τὴν γῆν πονέομαι. Id. γῆν γεωργέω. Dem.
Agricultor, ὁ γεωργὸς, ȣ. Ariſtot.
Agricultura, ἡ γεωργία, ας. Isocr. τὸ γεώργημα, ατος. Plato.
Agrimenſor, ὁ γεωμέτρης, ȣ. Plato.
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, ȣ. Suid.
Ah, αἴ, ah miſer! ah miferum! αἲ τάλαν! Aristoph.
Ahenarius, ſc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως. Ariſtot.
Aheneus, a, um, χάλκεος, contr. χαλκοῦς, ῆ, ȣ̃ν. Xenoph.
Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, ȣ. Xenoph.
Ahenus, a, um, idem quod Aheneus.
Aio, φημί. Aeſchin.
Ala, τὸ πτερὸν, ȣ̃, animalis, τȣ̃ ζώȣ. Ariſtot. hominis ſub brachio, ἡ μασχάλη, ης. Xenoph. pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ȣ. Benz. equitum, ἡ ἴλη, ης. Plut. aciei, τὸ κέρας, ατος. Thucyd. alas addo, πτερόω. naui, τὴν ναῦν. Polyb.
Alabaſter, ὁ vel ἡ ἀλάβαστρος, ȣ, τὸ ἀλάβαστρον, ȣ. LXX. N. T. paruus, τὸ ἀλαβάστριον, ȣ. Poll.
Alabaſtrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ȣ. Diosc. τὸ ἀλάβαστρον, ȣ. Herodian.
Alabaſtrus, idem quod Alabaſter.
Alacer, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, ȣ, ad aliquid, πρός τι. Aristoph. περί τι Thuc. ὁρμητικὸς πρός τι. Plut.
Alacre, προθύμως. Xen Conf. Alacriter.
Alacritas, ἡ προθυμία, ας. Dem. ἡ ἑτοιμότης, ητος. Id. ἡ φιλοπραγμοσύνη, ης. Id.
Alacriter, προθύμως. Demoſth. εὐθύμως. Xenoph. ἑτοίμως Dem. προχείρως. Isocr.
Alapa, ὁ κόλαφος, ȣ. Epicharm. τὸ ῥάπισμα, ατος. N. T. alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινά. Dem. παίω κατὰ κόρρης τινὰ, παίω πὺξ τὸ στόμα τινός. Gregor. alapis cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινος. Lucian.
Alaris, e, πτέρινος, ίνη, ινον. Aristoph.
Alatus, a, um, πτερυγωτὸς, ή, όν. Aristoph. πτερωτὸς, ή, όν Ariſtot.
Alauda, ἡ κορυδαλὸς, ȣ. Theocr. ἡ κόρυδος, ȣ. Id. ἡ κορυδαλλίς, ίδος. Id.
Albarium, ἡ κονία, ας. Aegin. opus albarium ſeu calce inductum, τὸ κονίαμα, ατος. Theophr. opere albario induco, κονιάω. Ariſtot. albario opere inductus, κονιατὸς, ή, όν. Theophr.
Albatus, a, um, λελευκωμένος, ένη, ένον.
Albedo, ἡ λευκότης, ητος. Ariſtot.
Albeo, λευκαίνομαι. Theophyl.
Albico, ὑπολευκαίνομαι.
Albidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ȣ. Diosc.
Albo, λευκόω vel λευκόομαι. Xenoph. λευκαίνω, ὑπολευκαίνω
Albugo, τὸ λεύκωμα, ατος. Dioſcor. oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, εως. Idem
Albulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ȣ. Diosc.
Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ λεύκωμα, ατος Dem. in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα. Id.
Albumen, τὸ λεύκωμα, ατος. Diosc.
Alburnum, τὸ στέαρ δένδρȣ. B.
Albus, a, um, λευκὸς, ή, όν. Dem. ἀργήεις, εσσα, εν. Lucian.
Alcyon, vide Halcyon.
Alea, ἡ κυβεία, ας. Xenoph. & pro luſu aleæ Ariſtot. alea ludo, κυβεύω. Plut. διακυβεύω. Id. alea feliciter ludo, εὐκυβεύω. Polyb. alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω. Id. alea conſumo ſeu diſperdo, κατακυβεύω. Lyſias. alea cum alio ludo, συγκυβεύω. Plut. iacio aleam ſeu periculum adeo, ἐκκυβεύω. Polyb.
Aleator, ὁ κυβευτὴς, ȣ̃. Xenoph. peritus, ὁ κυβευτικὸς, ȣ̃. Plato.
Aleatorius, a, um, κυβευτικὸς, ή, όν. Plato. confeſſus, ſeu locus, vbi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, ȣ. Id. τὸ κυβεῖον, ȣ. Aeſchin.

Ales, ἡ ὄρνις, ιθος. Conf. *Auis.*

Aleteo, πληθύνομαι. *Arist.*

Alga, τὸ φῦκος, εος. *Theophr.* τὸ φυκίον, ȣ. *Plut.*

Algeo, ῥιγόω. *Lucian.*

Algidus, a, um, κρυερὸς, ρὰ, ρόν. *Herod.*

Algor, ὁ κρυμὸς, ȣ. *Alciphr.* τὸ κρύος, εος. *Lucian.*

Algosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυκώδης, εος.

Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἢ νῦν. *Lucian.* alias rebus secundis, alias aduersis vti, τότε μὲν εὖ, τότε δὲ φαύλως πράττειν. *Dem.* sit alias miser, alias beatus, γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δὲ ἄθλιος. *Aristot.* alias ambitiosum laudamus, alias non ambitiosum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸν φιλότιμον, ἔστ' δ' ὅτε τὸν ἀφιλότιμον, *Id.* nec alias vmquam volui dicere, ὅτ' ἄλλοτε πώποτε εἰλόμην λέγειν. *Dem.*

Alibi, ἄλλοθι. *Dem.* ἑτέρωθι. *Idem.* ἀλλαχῆ. *Xenoph.* alibi nusquam, ἄλλοθι ȣδαμȣ̃. *Dem.*

Alica, ὁ χόνδρος, ȣ. *Galen.*

Alicubi, πȣ, testatus est quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ πȣ τίς. *N. T.* ἔστιν ȣ̃.

Alicunde, ποθέν. *Aristot.*

Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως. *Thuc.* ἀπαλλοτρίωσις, εως. *Arist.* mentis, ἡ ἀλλοτριότης, ητος. *Plato.*

Alienatus, a, um, ἀπηλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀλλοτριόω. *Dem.*

Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ȣ. *Dem.* ὁ ἀλλογενής, έος. *N. T.* ὁ ἀλλοδαπὸς, ȣ̃. *Xenoph.*

Alienigenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλλογενής, έος. *N. T.*

Alieno, ἀλλοτριόω, ab aliquo, τινός. *Dem.* ciuitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινός. *Thuc.* ἀπαλλοτριόω. *Arist.*

Alienus, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, non aliena, sed propria vrb., μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις. *Aeschin.* alienum a suis moribus, ἀλλότριον τȣ̃ ἑαυτȣ̃ τρόπȣ. *Dem.* alieno animo esse ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν vel διακεῖσθαι πρός τινα. *Isocr. Dem.* alieno, i. e. inimico animo esse erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς, ἔχειν, s. διακεῖσθαι, s. διατίθεσθαι πρός τινα, vel τινί. *Dem. Isocr. Plato.* alienum a proposito dicere, ἔξω τȣ̃ πράγματος λέγειν. *Lycurg.* ἔξω τȣ̃ σκοπȣ̃ ἐρεῖν. *Polyb.*

Alimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, alicui præbere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινί. *Aristot.* alimentum præbens, τρόφιμος, ίμη, ιμον. *Theophr.* alimento abundans, ὁ καὶ ἡ τροφώδης, εος. *Aristot.*

Alio, ἄλλη, discesserunt, ᾤχοντο. *Xenoph.* alio nauigare, ἄλλοσε πλεῖν. *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρωσέ τις πατάξῃ. *Id.* alio quopiam, ἄλλοσέ ποι. *Idem.*

Alioqui, ἄλλως. *Aristoph.* alioqui honestus, τἆλλα καλός. *Dem.* quietus, sed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' ὁ πονηρός. *Dem.* i. e. sin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ εἰπέ. *Plato.* alioqui dixissem vobis, εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν. *N. T.*

Aliqua, πῆ. *Aristot.*

Aliquam diu, πρὸς ὥραν, secessit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη. *N. T.* χρόνον τινὰ, ἀνὰ χρόνον, ἐπὶ χρόνον.

Aliquando, ποτὲ, eramus, ἦμεν. *Dem.* vos contristaturum esse, ποθ' ὑμᾶς λυπήσειν. *Id.* ἔστιν ὅτε, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπȣ, vt, aliquando i. e. interdum animo concidunt, ἀθυμȣ̃σιν ἔστιν ὅτε. *Viger.* c. V. Sect. VI. Reg. 2.

Aliquantillum, ἐπὶ μικρόν.

Aliquantisper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγȣ χρόνȣ.

Aliquanto, ποσόντι. *Herodot.*

Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρόν.

Aliquantum, ἐπὶ ποσὸν, ποσῶς.

Aliquantus, a, um, ποσὸς, ή, όν. *Aristot.*

Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπὸ μέρȣς. *N. T.*

Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τί, *Gen.* τινὸς, si quis i. e. aliquis, hostem aliquem viderit, εἴτε τίς τινα ἴδοι ἐχθρόν. *Thuc.* ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, ὁ δεῖνα ἐχθρός. *Dem.*

Aliquispiam, idem quod *Aliquis.*

Alique, ποῖ. *Aristoph.* ὅποι. *Id.* ἔστιν ὅποι, ἐνιαχȣ̃. *Hesych.*

Aliquorsum, idem quod *Alique.*

Aliquot, τινὲς, τινὰ: ἔνιοι, ιαι, α. *Plut.*

Aliquoties, ἐνίοτε. *Plato.*

Aliter, ἄλλως. *Aristot.* facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν. *Xenoph.* ἄλλῃ, non aliter mihi videtur, ȣ̓κ ἄλλῃ ἔμοιγε δοκεῖ. *Plato.* aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἢ, ὡς. *Xenoph.*

Aliunde, ἀλλοθεν, prospiciendum est, δεῖ σκοπεῖν. *Dem.* aduenire, ἐπελθεῖν. *Isocr.* ἑτέρωθεν ἀφίκεσθαι, *Ael.* accersere, ἀλλοθέν ποθεν πορίζειν. *Idem.*

Alius, a, um, ἄλλος, η, ον, *Plato.* ἕτερος, έρα, ερον. *Dem.* alius quispiam, ἄλλος τις. *Xenoph.* si quisquam alius, εἴ τις ἄλλος. *Isocr.* alia aliis iucunda sunt, ἕτερα ἑτέροις ἐστὶν ἡδέα. *Aristot.* aliud noctua, aliud cornix sonat, ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται. *Proverb.* alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δὲ νικῶσι. *Dem.* alii scribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφȣσιν, οἱ δὲ τύπτȣσιν, ἕτεροι δὲ βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκȣ́ȣσι. *Isocr.* nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅτι. *Isocr.* nihil aliud quam vt, μὴ ἄλλο μηδὲν, πλὴν ὅπως. *Dem.* nihil aliud possunt quam insidiari, ȣ̓δὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δύνανται. *Isocr.* alius a me, siue alius, quam ego, ἄλλος παρ' ἐμὲ, ἄλλος, ἢ ἐγὼ, ἄλλος ἀντ' ἐμȣ̃. alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οῖον, *Thuc.* alius post alium, οἱ, καθ' εἷς, exibant, ἐξήρχοντο. *N. T.*

Allabor, προσπίπτω. *Arist.*

Allaboro, πονέω, conf. *Laboro.*

Allcuo, ἐπιλεαίνω. *Plut.*

Allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινί. *Lucian.* ad aliquid, πρός τι. *Id.*

Allatio, προσυλακτέω.

Allatus, a, um, προσενεχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἐνεχθεὶς, εῖσα, ἐν. *N. T.*

Allaudo, ἐπαινέω. *Dem.*

Allectatio, i. e. pertractio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς. *Plato.*

Allecto, ἐπάγομαι. *Dem.*

Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγεὺς, έως.

Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, testis, μάρτυρος.

Allego, as, ἐπάγομαι, testem, μάρτυρα. *Dem.* Home-

Homerum, Ὅμηρον. *Aristot.* leges, προβάλλομαι τὰς νόμους. *Gregor.*

Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω, τινά. *Ibid.* mihi collegam, προσαιρέομαί μοι συνάρχοντα. *Plut.* *Rhetor.*

Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.

Allegorice, ἀλληγορικῶς, significo, dico, interpretor, ἀλληγορέω, ῶ. *Rhetor.*

Allegoricus, a, um, ἀλληγορικὸς, ἡ, όν. *Hermog.* allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.

Alleuo, i. e. sursum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας *Aristoph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνήν. *Dem.* i. e. leuiorem facio, κουφίζω, nauem frumentum eiiciens, τὸ πλοῖον τὸν σῖτον ἐκβαλλόμενος *N. T.* ἐπικουφίζω. *Philo.* ἐλαφρύνω. *LXX.*

Allex, ἐπάγων, ουσα, ον.

Alliaris, e, σκοροδομητὸς, ἡ, όν. *Aristoph.*

Alliatus, a, um, σκοροδωτὸς, ἡ, όν.

Allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινά. *Dem.* δημαγωγέω τινά. *Plut.* aliquem sermone, πείθω τινὰ λόγῳ. *Xenoph.* mercede, μισθῷ. *Thuc.* ad colloquendum, ἀποστοματίζω τινά. *N. T.*

Allido, ἐδαφίζω, aliquid alicui, τὶ ἐπί τινι. *LXX.* ῥάσσω τι εἴς τι. *Dem.* petris, προσρήσσω πρὸς ταῖς πέτραις. *Alciphr.*

Allietum, ὁ σκοροδὼν, ῶνος. *Hesych.*

Alligatio, ἡ πρόσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligator, ὁ προσδέτης, ου.

Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ένη, ένον, a προσδέω. *Plut.*

Alligo, προσδέω. *Plut.* aliquid alicui, περιάπτω τί τινι. *Diosc.* προσάπτω τί τινι. *Lucian.* ἐξάπτω τί τινι. *Id.* ἀπαρτάω τι ἔκ τινος. *Id.*

Allino, ἐπιχρίω. *Lucian.*

Allisio, ἡ πρόσκρουσις, εως, ἡ πρόσρηξις, εως, ἐπίτριψις, εως. LXX.

Allium, τὸ σκόροδον, ου. *Aristoph.* τὸ σκόροδον, ου. *Dioscor.* allio pasco seu cibo, σκοροδίζω. *Aristoph.* allii caulis, τὸ σκορόδιον. *Idem.*

Allocutio, τὸ πρόσφθεγμα, ατος. *Eurip.* ἡ πρόσρησις, εως. *Plato.* τὸ πρόσρημα, ατος. *Aristid.* τὸ προσφώνημα, ατος. *Dem.* ἡ προσφώνησις, εως. *Plut.*

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, προσφωνέω, obuios, τοὺς ἀπαντῶντας. *Isocr.* aliquem, προσεῖπον τινα *Idem.* blandius, προσεῖπον τινα οἰκειότερον. *Idem.*

Allubesco, ἐπαρέσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω.

Allucinatio, ἡ παράβλεψις, εως, ἡ ἀμβλυωπία, ας. *Hippocr.*

Allucinor, παραβλέπω. *Lucian.* ἀμβλυωπέω, ῶ. *Hippocr.*

Alludo, προσπαίζω, alicui, τινί, *Plato.* ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην. *Schol. Aristoph.*

Alluo, προσκλύζω, ἐπικλύζομαι.

Alluuies, ἡ πρόσκλυσις, εως.

Almus, a, um, τρόφιμος, ίου, ιμον. *Diosc.*

Alnus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης. *Theophr.*

Alo, τρέφω, aliquem, τινά. *Dem.* aliquos meis sumtibus, τινὰς ταῖς ἐμαῖς δαπάναις διατρέφω. *Isocr.* familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιίας διατρέφω τὴν οἰκίαν. *Synes.* alo etiam, ὑποτρέφω. *Galen.* alo vna cum, συντρέφω. *Plut.* alo iuxta equos, παρατρέφω ἵππους. *Id.*

Alpha, τὸ Ἄλφα.

Alphosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κρυώδης, εως.

Alsus, a, um, idem quod *Alphosus.*

Altare, ὁ βωμὸς, οῦ. *Herodian.*

Alte, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι. *Aristot.* πόῤῥωθεν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν *Isocr.*

Alter, era, erum, ἄλλος, alter ipse, ἄλλος αὐτός. *Aristot.* alter alterum accusat, κατηγορῶσιν ἀλλήλων. *Isocr.* ἕτερος, έρα, ερον, alter stans super altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἑστηκώς. *Xenoph.* alter alteri praestat, ἕτερος ἑτέρου προφέρει. *Thuc.* alter scribit, alter discit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνει, duo vero & ea magna, alterum quidem, quod - - alterum vero quod, δύο δὲ καὶ μεγάλα, ἓν μὲν, ὅτι - - ἕτερον δὲ, ὅτι. *Dem.* duobus periculis propositis necesse est, alterum subire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν ἀναγκαῖον ἐστι θατέρου μετασχεῖν. *Lycurg.*

Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως. *Aristot.* ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως. *Polyb.*

Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος. *Xen.*

Altercator, ὁ ἐριστὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περί τινος. *Isocr.*

Alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλάξ. *Aristot.* ἐπαλλάξ. *Xenoph.*

Alternatio, ἡ ἐπάλλαξις, εως. *Aristot.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς. *Plato.*

Alterne, idem quod *Alternatim.*

Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τί. *Aristot.*

Alternus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ καὶ ἡ ἀμοιβαῖος, ου.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροιόω, ῶ. *Philo.*

Alteruter, tra, um, ἑκάτερος, έρα, ερον. *Thuc.* alterutra vice, ἑτεράκις. *Xenoph.* alterutra a parte, ἑκατέρωθεν. *Herodian.* alterutra in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως. alterutram in partem, ἑκατέρωσε.

Altilis, e, θρεπτὸς, ἡ, όν. *Poll.* ὁ τροφίας, ου. *Aristot.* σιτιστὸς, ἡ, όν. *N. T.*

Altitudo, τὸ ὕψος, εος. *Thuc.*

Altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἄρχεσθαι λόγου ἄνωθεν. *Dem.*

Altor, ὁ τροφεὺς, έως. *Plato.*

Altrinsecus, ἑτέρωθεν.

Altrix, ἡ θρέπτρια, ας, ἡ θρέπτειρα, ας. *Eurip.* ἡ τροφὶς, ίδος. *Plato.*

Altus, a, um, ὑψηλὸς, ἡ, ὸν, thronus altissimus, θρόνος ὑψηλότατος. *Isocr.* μετάρσιος, ία, ιον. *Id.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος, ου. *Id.* ἄκρος, α, ον, mons altissimus, ὄρος ἀκρότατον. *Idem.* ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ. *Lucian.* ἀπὸ τοῦ μετεώρου, sc. τόπου. *Thuc.*

Alucare, ἡ κυψέλη, ης. *Plut.*

Alueus, ἡ χαράδρα, ας, facere alueum per suum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων. *Dem.* porrigere alueum, παραδιδόναι χαράδραν. *Idem* accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, obstruere, ἀποικοδομεῖν, alueum, χαράδραν. *Id.*

Alumen

Alumen, ἡ συπτηρία, ας. *Diosc.*
Aluminosus, a, um, ὁ καὶ ἡ συπτηριώδης, εος. *Galen.*
Alumna, ἡ θρεπτὴ, ῆς.
Alumnus, τὸ θρέμμα, ατος. *Plato.* ὁ θρεπτὸς, ȣ. *Poll.*
Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ȣ.
Aluus, ἡ κοιλία, ας. *Aristot.* alui solutio, ἡ κοιλιολυσία, ας, aluum exonero, ἀποπατέω. *Aristoph.* ἀποσκευάζομαι. *Poll.*
Amabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐράσμιος, ȣ. *Plut.* ζηλωτὸς, ὴ, όν. *Dem.*
Amabilitas, τὸ ἐράσμιον, ȣ, ἡ φιλότης, ητος.
Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς. *Plato.*
Amabo, πρὸς θεῶν!
Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως. *Dem.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς. *Aeschin.*
Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινά. *Aeschin.*
Amanter, φιλικῶς. *Xen.* φιλίως. *Thuc.*
Amanuensis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως. *Synes.*
Amare, πικρῶς. *Dem.*
Amaresco, πικραίνομαι. *Philo.*
Amarities, ἡ πικρότης, ητος. *Plut.* ἡ πικρία, ας. *Id.*
Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities.*
Amarulentus, a, um, πικρὸς, ρὰ, ρόν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἔμπικρος, ȣ. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ κατάπικρος, ȣ. *LXX.*
Amarus, a, um, idem quod antecedens *Amarulentus.*
Amasia, ἡ ἀγαπωμένη, ης. *Athen.* ἡ ἐρωμένη, ης.
Amasius, ὁ ἀγαπώμενος, ȣ. *Luc.* ὁ ἐρώμενος, ȣ. *Plut.*
Amatio, ὁ ἔρως, ωτος, pulcrarum, τῶν καλῶν. *Lucian.* ἡ φιλότης, ητος. *Plato.* ἡ στοργὴ, ῆς. *Herodian.* ἡ φίλησις, εως. *Aristot.*
Amator, ὁ ἐραστὴς, ȣ. *Dem.* virginis, παρθένȣ. *Luc.* gloriæ, δόξης. *Plut.* facinorum, πονηρῶν πραγμάτων, *Aristoph.* ὁ φιλικὸς, ȣ. *Aristot.*
Amatorie, ἐρωτικῶς. *Xenoph.*
Amatorius, a, um, ἐρωτικὸς, ὴ, όν. *Plut.*
Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας. *Poll.*
Amoages, ἡ περιαγωγὴ, ῆς. *Aristot.*
Ambedo, περιέδω, offa, περιτρώγω τὰ ὀστᾶ. *Luc.*
Ambesus, a, um, περιτρωγεὶς, εῖσα, ὲν, a περιτρώγω. *Lucian.*
Ambidexter, ra, rum, ὁ καὶ ἡ ἀμφιδέξιος, ȣ. *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ περιδέξιος, ȣ. *Aristoph.* ὁ καὶ ἡ ἀμφοτεροδέξιος, ȣ. *LXX.*
Ambigo, περιάγω. *Plato.* i. e. dubito, ἀπορέω. *Id.* de re aliqua, ἀμφισβητέω τινί. *Aristot.* ἀμφιγνοέω περί τινος. *Isocr.* ἐπί τινος. *Plato.* ἐπαμφοτερίζω. *Isocr.*
Ambigue, ἀμφιβόλως. *Athen.*
Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ας. *Rhetor.*
Ambiguus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ȣ, sermo, λόγος. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίλογος, ȣ. *Xen.*
Ambio, περιβάλλω, vrbem muro, τῇ πόλει τεῖχος. *Aristot.* vrbem exercitu, κυκλόω πόλιν στρατοπέδῳ. *Gregor.* i. e. peto consulatum, παραγγέλλω τὴν ὑπατείαν. *Plut.* puellam, μετειμὶ κόρην. *Isocr.* honores, σπȣδαρχέω, ῶ. *Aristot.* imperium, μνηστεύομαι μοναρχίαν. *Plut.*

Ambitio, ἡ περίοδος, ȣ. *Aristot.* honorum, ἡ σπȣδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας. *Herodian.* ἡ φιλοδοξία, ας, *Hippocr.*
Ambitiose, φιλοτίμως. *Dem.*
Ambitiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλότιμος, ȣ. *Plato.* ὁ καὶ ἡ φιλόδοξος, ȣ. *Herodian.*
Ambitus, ὁ περίβολος, ȣ. *Thuc.* ἡ περίοδος, ȣ. *Aristoph.* ὁ γῦρος, ȣ. *Plut.*
Ambo, bæ, bo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν vel ἀμφοτέραις, sc. χερσὶ, quod χερσὶ tamen etiam addi potest.
Ambrosia, ἡ ἀμβροσία, ας.
Ambulacrum, ὁ περίπατος, ȣ. *Plut.*
Ambulatio, ὁ περίπατος, ȣ, ad mare iucundissima, ὁ παρὰ θάλασσαν ἥδιστος. *Plut.*
Ambulo, περιπατέω. *Herodian.* i. e. incedo, βαίνω. *Dem.* προβαίνω. *Id.* pedibus per mare, πεζεύω διὰ θαλάττης. *Isocr.*
Amburo, περικαίω. *Theophr.*
Ambustio, ἡ περίκαυσις, εως.
Ambustus, a, um, περικαυθεὶς, εῖσα, ὲν, περικαυμένος, ένη, ένον, περιπεφλευσμένος, ένη, ένον. *Herodian.*
Amens, ὁ καὶ ἡ ἄνοος, *contr.* ἄνȣς, sermo, λόγος. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος. *Dem.*
Amenter, ἐκφρόνως. *Suid.*
Amentia, ἡ ἄνοια, ας. *Plato.* ἡ παράνοια, ας. *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας. *Isocr.*
Amento, ἀμματίζω. *Hesych.* iaculum, ἐναγκυλέομαι τὸ ἀκόντιον. *Plut.*
Amentum, τὸ ἅμμα, ατος, τὸ ὄχανον, ȣ. *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης. *Strabo.* habens hasta, τὸ μεσάγκυλον δόρυ. *Arrian.*
Amica, ἡ φίλη, ης. *N. T.* i. e. scortum, ἡ ἑταίρα, ας. *Dem.*
Amicabilis, e, φιλικὸς, ὴ, όν. *Lucian.* φίλιος, ία, ιον. *Xenoph.*
Amice, φιλικῶς. *Xenoph.* φιλίως. *Thuc.* προσφιλῶς. *Xenoph.* εὐμενῶς. *Dem.*
Amicio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι. *Herodian.* veste, ἐνδύω ἐσθῆτα. *Diosc.* aliquem palliolo, περιστέλλω τινὰ τριβωνίῳ. *Plut.*
Amiciter, idem quod *Amice.*
Amicitia, ἡ φιλία, ας, cum aliquo, πρός τινα. *Dem.* fidissima, πιστοτάτη. *Isocr.* paterna, πατρική. *Dem.* siue familiaritas, consuetudo, ἡ οἰκειότης, ητος. *Dem.* siue conuersatio, ἡ συνήθεια, ας. *Isocr.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ἡ διατριβή, ῆς. *Isocr.* ἡ συνȣσία, ας. *Idem.* & hospitium, φιλία καὶ ξενία. *Dem.* & societas, φιλία καὶ συμμαχία. *Id.* & conuersatio, συνȣσία καὶ διατριβή. *Id.* amicitiam alicuius expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινός. *Id.* comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινος. *Id.* conciliare aliquem, πράττειν φιλίαν τινά. *Id.* renouare, ἀνανεȣσθαι φιλίαν. *Id.* confirmare, βεβαιȣν τὴν οἰκειότητα. *Idem.* dissoluere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινα. *Id.*
Amictus, a, um, ἠμφιεσμένος, ένη, ένον.
Amictus, us, τὸ περίβλημα, ατος. conf. *Indumentum & Vestitus.*
Amicula, τὸ ἐρώτιον, ȣ.
Amicus, i, ὁ φίλος, ȣ. *Dem.* ὁ ἑταῖρος, ȣ. *Idem.* ἀναγκαῖος, ȣ. *Id.* & propinquus, φίλος καὶ συγγενής

συγγενής. *Id.* & hoſpes, φίλος καὶ ξένος. *Idem.* & familiaris alicuius, φίλος καὶ ἐπιτήδειός τινος. *Id.* & ſocius, φίλος καὶ σύμμαχος. *Id.* φίλος καὶ ἑταῖρος. *Id.* amicum aliquem habere. φίλον, ἑταῖρον ἔχειν τινά. *Iſocr.* alicuius verum eſſe, φίλον ἀληθινὸν εἶναι περί τινα *Dem.* aliquem exiſtimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι. *Dem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα. *Idem.* comparare, φίλον κτᾶσθαι. *Idem.* facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινα τινι. *Id.* alicuius fieri, γίγνεσθαι φίλον τινός. *Idem.* alicuius eſſe, φίλον, ἀναγκαῖον, γνώριμον, οἰκεῖον, ἑταῖρον εἶναί τινος vel τινί. *Id.* alicuius manere, φίλον τινὸς διαμένειν. *Iſocr.* deſerere, ἐγκαταλείπειν. *Dem.* prodere, προδιδόναι. *Idem.* amicis abundans, ὁ καὶ ἡ πολύφιλος, ου *Ariſtot.* amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας. *Id.* amicis carens, ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, ου. *Plato.* amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας. *Ariſtot.* amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας. *Idem.* amicorum amator, ὁ καὶ ἡ φιλόφιλος, ου. *Id.* amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας. *Id.*

micus, a, um, φίλος, η, ον, alicui, τινί. *Plato.* φίλιος, ία, ιον, terra, χώρα. *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ προσφιλὴς, έος. *Idem.*

miſſio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, opum, χρημάτων ἡ ἀπώλεια, ας. *N. T.*

mita, ἡ τιτθὶς, ίδος. *Plut.* ἡ τοῦ πατρὸς ἀδελφή. *Iſocr.*

mitinus, i, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός. *Iſaeus.*

mitto, ἀποβάλλω, aliquid, τί. *Xenoph.* opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα. *Chryſ.* gratiam, ἐκπίπτω χάριτος. *N. T.* i. e. amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινά. *Xenoph.* ἀποστέλλω τινά. *Thuc.*

mnenſis, e, ποτάμιος, ία, ιον.

mneſtia, ἡ ἀμνησία, ας. *Plut.*

mnicus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον.

mnis, ὁ ποταμὸς, οῦ. *Dem.*

mo. φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ. *Ariſtot.* hoc plus, quam illud, ἀγαπάω τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου. *Dem.* τοῦτο πρὸ ἐκείνου. *Plut.* aliquem. τινά. *Iſocr.* parentes, στέργω τοὺς γονεῖς. *Dem.* mulierem, ἐράω γυναικός. *Xenoph.* aliquid valde, ὑπεραγαπάω τι. *Herod.*

modo, ἀπὸ τοῦ νῦν. *N. T.*

mœne, ἀβρῶς. *Eurip.*

mœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ης, ἡ ἀβρότης, ητος. *Xen.*

mœnus, a, um, ἀβρὸς, ὰ, ὸν, amœnum pratum, λειμών. *Aelian.*

molior, ἀπωθέω, bellum, τὸν πόλεμον. *Dem.* calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολήν. *Diodor.* auaritiam, ἐκποδὼν ποιῆσαι τὴν πλεονεξίαν. *Plut.* lapidem, ἀποκυλίω λίθον. *N. T.*

molitio, ἡ ἄπωσις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, οῦ.

mor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulcras, τῶν καλῶν. *Luc.* erga orationes, πρὸς τοὺς λόγους. *Id.* ſiue deſiderium alicuius rei, ὁ πόθος τινός, *Dem.* ſiue cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία τῶν πονηρῶν πραγμάτων. *Iſocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας. amor ſui ipſius, ἡ φιλαυτία, ας. amor inter parentes & liberos, ἡ φιλοστοργία, ας. *Athen.* ἡ στοργὴ, ῆς. amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας. *Ibid.* amore carens, ὁ καὶ ἡ ἄστοργος, ου. *Athen.* amore dignus, ὁ καὶ ἡ ἀξιέραστος. *Heliodor.*

Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Amotus, a, um, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκινούμενος ὅρος. *Pand.*

Amoueo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τί. *Pand.*

Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας. *Gramm.*

Amphitheatralis, e, ἀμφιθεατρικὸς, ή, όν.

Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, ου. *Plut.*

Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έος. *Dioſc.*

Amphoralis, e, ἀμφοραῖος, αία, αῖον.

Ample, πλατέως. *Herod.*

Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινά. *Xenoph.* honeſtam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν. *Iſocr.* aliquem & oſculor, περιβάλλω τινὰ καὶ φιλέω. *Plut.*

Amplexor, περιπλέκομαι, vlnis, ἀγκαλίζομαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι. *Gregor.* προσαγκαλίζομαι. *Poll.*

Amplexus, ἡ περιπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλεξις, εως.

Ampliatio, ὁ πλατυσμὸς, οῦ. *Dioſc.*

Amplificatio, ἡ ἐπαύξησις, εως.

Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, οῦ.

Amplifico, πλατύνω, aliquid, τί. *N. T.* μεγεθύνω. *Aphrod.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα. *Dem.* μεγαλύνω. *Id.* vrbem, ποιέω μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς *Iſocr.* rem familiarem, πλείω ποιέω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν. *Idem.* aliquid ſermone, αἴρω, ſiue ἐπαίρω τι λόγῳ. *Dem.* laudem, μηκύνω τὸν ἔπαινον. *Iſocr.*

Amplio, i. e, differo, ἀναβάλλω, aliquid, τί. *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*

Ampliter, εὐρέως, πλατέως.

Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος. *Galen.* ἡ πλατύτης, ητος. *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Amplius, ἔτι, non amplius puer, οὐ παῖς ἔτι. *Dem.* non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι. *Dem.* μηκέτι. *Iſocr.* quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι. *Dem.*

Amplus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, porta, πύλη. *N. T.* coxendix, ἰσχίον. *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, εος, teſtimonium, μαρτυρία. *Dem.*

Ampulla, ἡ λήκυθος, ου. *Plut.*

Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Amputo, ἀποκόπτω, collum, τὸν τράχηλον. *Plut.* extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα. *Athen.* præputium, περιτέμνω. *N. T.* vites, κλαδάω, κλαδεύω.

Amuletum, τὸ περίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι. *Dioſc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου. *Id.*

Amurca, ἡ ἀμόργη, ης. *Dioſc.*

Amuſſis, ἡ σταθμη, ης. *Plut.* ad amuſſim, κατὰ στάθμην, ἐπὶ στάθμην, παρὰ σταθμὴν, πρὸς σταθμὴν, ad amuſſim exigo, σταθμάω. *Lucian.*

Amygdala, ἡ ἀμυγδάλη, ης *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου. *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, ίδος. *Plut.*

Amygdalinus, a, um, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον. *Dioſc.*

Amygdalus, arbor, ἡ ἀμυγδαλέη, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς. *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, ου. *LXX.*

An, εἰ, conſiderare, deceat ne hoc facere, σποπεῖτο,

πεῖτε. εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν. *Dem.* an, nec ne, εἰ -- ἢ μή. *Arist.* εἴτε -- εἴτε μή. *Dem.* an? πότερον. *Id.* ἆρα. *Aristoph.* an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas scire, πότερ' οὐκ ἡγῇ γινώσκειν. *Dem.* ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς. *Plato.* πῶς οὐχὶ, an non iustum est? πῶς οὐχὶ δίκαιον; *Dem.* οὐκ οὖν, an non absurdum est? οὐκ οὖν ἄτοπον. *Isocr.* vtrum, an, vtrum, an non. Vide *Vtrum*.

Anabaptista, ὁ ἀναβαπτιστὴς, οῦ.

Anas, atis, ἡ νῆττα, ης. *Aristot.*

Anatarius, sc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, ου.

Anaticula, τὸ νήττιον, ου. *Athen.*

Anceps, ὁ καὶ ἡ δίστομος, ου, gladius, ῥομφαία. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμφήκης, εος. *Aristoph.* i. e. dubius, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου. conf. *Ambiguus*, item *Dubius*, negotium anceps, ἰσόῤῥοπον πρᾶγμα. *Plato.* ancipiti Marte, ἀγχώμαλα. *Thuc.* qui ancipiti facie est, ἀμφίβολος τὴν ὄψιν. *Lucian.* ancipiti animo esse, τὴν γνώμην ταλαντεύεσθαι. *Gregor.* ἐπαμφοτερίζειν. *Isocr.*

Anchora, vide *Ancora*.

Ancile, idem quod *Ancyle*.

Ancilla, ἡ δούλη, ης. *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης. *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος. *Idem.* ἡ παιδίσκη, ης. *Idem.*

Ancillor, δουλεύω, alicui, τινί. *Xenoph.*

Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, ου.

Ancora, ἡ ἄγκυρα, ας. *Plut.* i. e. præsidium domus, ἡ ἄγκυρα τοῦ οἴκου. *Lucian.* ancoram demittere in mare siue laxare, χαλᾷν τὴν ἄγκυραν, tollere ancoram, αἴρειν τὴν ἄγκυραν, ἀνασπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν. *Luc.* ancora firmo, ἀγκυρόω, ῶ.

Ancora parua, τὸ ἀγκύριον, ου. *Luc.*

Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, ου. *Plut.*

Anethinus, a, um, ἀνήθινος, ίνη, ινον, vnguentum, μύρον. *Diosc.*

Anethum, τὸ ἄνηθον, ου. *Aristoph.*

Angari, οἱ ἄγγαροι, ων.

Angaria, ἡ ἀγγαρεία, ας. *Pand.*

Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινὰ εἴς τι. *N. T.*

Angarius, ὁ ἀγγάριος, ου.

Angellus, i. e. paruus angulus, τὸ γωνίδιον, ου. *Lucian.*

Angelus, ὁ ἄγγελος, ου. *N. T.* angelo similis, ὁ καὶ ἡ ἰσάγγελος, ου. *Ibid.*

Angina, ἡ συνάγχη, ης. *Aegin.* angina exterior, ἡ παρασυνάγχη, ης. *Id.* interior, ἡ κυνάγχη, ης. *Hippocr.* porcina, ἡ ὑάγχη, ης, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης. *Plut.*

Ango, ἄγχω, aliquem, τινά. *Lucian.* λυπέω τινά *N. T.* angor animo, δυσθυμέομαι. *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγωνιάω. *Plut.*

Angor, ἡ ἀδημονία, ας. *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας. *Dem.*

Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, ου.

Anguilla, ἡ ἔγχελυς, υος. *Aristot.* ἡ ἔγχελις, εως. *Lucian.*

Anguillaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐγχέλειος, ου, caro, κρέας. *Aristoph.*

Anguillarium, ὁ ἐγχελεὼν, ῶνος. *Aristot.*

Anguinus, a, um, i. e. anguem referens, ὁ καὶ ἡ ὀφιώδης, εος, ad angues pertinens, ὀφιακὸ[ς], ή, όν.

Anguis, ὁ ὄφις, εως. *Dem.* anguibus abundan[s], ὁ ὀφιώδης, εος. *Strabo.*

Angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθο[ς] *LXX.* ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, εος, angularis imu[s], ἀκρογωνιαῖος, lapis, λίθος. *N. T.*

Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς. *E[u]stath.*

Angulatus, a, um, γεγωνιωμένος, ένη, έν[ον] *Diosc.*

Angulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ γωνιώδης, εος.

Angulus, ἡ γωνία, ας. *Plut.* angulo carens, [ὁ] καὶ ἡ γώνιος, ου. *Theophr.* in angulum se co[l]ligere, ἀπογωνιοῦσθαι. *Id.*

Angustatus, a, um, ἐστενωμένος, ένη, ένον, a στεν[όω] *Herodian.*

Anguste, στενῶς, ἐστενωμένως.

Angustia, ἡ στενοχωρία, ας. *N. T.* ἡ στενότης, ητ[ος] *Herodian.* ἡ στένωσις, εως. *LXX.* spiritus, ὀλιγοψυχία, ας. *LXX.*

Angusto, στενόω, vel στενόομαι. aliquid, τί. *He[ro]dian.* στενοχωρέω. *Id.* angustor, angustiis [ur]geor, στενοχωρέομαι. *Basil.*

Angustatus, a, um, στενὸς, ή, όν, via, ὁδός. *Xeno[ph.]* ὁ καὶ ἡ στενόχωρος, ου.

Anhelatio, τὸ ἆσθμα, ατος. *Galen.* ἡ πνευμά[τω]σις, εως. *Aegin.*

Anhelo, ἀσθμάζω. *Suid.* ἀσθμαίνω. *Aret.*

Anhelosus, a, um, ἀσθματικὸς, ή, όν, ὁ κα[ὶ ἡ] πνευματώδης, εος. *Galen.*

Anhelus, a, um, idem quod *Anhelosus.*

Anicula, τὸ γραΐδιον, ου. *Dem.*

Anilis, e, γραϊκὸς, ή, όν, ὁ καὶ ἡ γραώδης, εος, [fa]bula, μῦθος. *N. T.*

Aniliter, γραϊκῶς.

Anima, τὸ πνεῦμα, ατος. *Plut.* ἡ ψυχὴ, ῆς. *T[h.]* animam agere, ἐσχάτως διακεῖσθαι. *Dio[sc.]* animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima [ca]rens, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ου. *N. T.*

Animaduersio, ἡ ἐπίστασις, εως. *Polyb.* i. e. p[œ]na, ἡ κόλασις, εως. *Aristot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *D[em.]* i. e. obseruatio, ἡ αἴσθησις, εως. *Dem.*

Animaduersor, ὁ κολαστὴς, οῦ. *Synes.*

Animaduerto, i. e. obseruo, sentio, αἰσθάνο[μαι] *Dem.* aliquid, προσέχω νοῦν τινι. *Isocr.* κα[ὶ] νοέω τι. *Thuc.* i. e. punio, κολάζω, aliqu[em] τινά. *Xenoph.*

Animal, τὸ ζῶον, ου. *Isocr.*

Animalculum, τὸ ζώδιον, ου. *Aristot.* τὸ ζωδάρ[ιον] ου. *Id.* τὸ ζωΰφιον, ου. *Athen.*

Animalis, e, ab animal, ὁ καὶ ἡ ζωώδης, εος. *Sy[nes.]* ζωϊκὸς, ή, όν, historia, ἱστορία. *Aristot.* ab ani[ma] ψυχικὸς, ή, όν. *Aristot.*

Animans, anima præditus, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, [ου] *Plato.*

Animate, ἐμψύχως. *Hermog.*

Animatio, ἐμψύχωσις, εως, ἡ ψύχωσις, [εως] *Gregor.*

Animatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ου. *Plat[o.]*

Animitus, ψυχικῶς, contristatus, ἐπιλυπη[…] *Apocryph.* facere voluntatem Dei, ἐκ [ψυ]χῆς ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. *N. T.*

Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, [θαρ]σύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι. *De[m.]*

Anim[…]

nimose, i. e. *fortiter*, μεγαλοψύχως. *Dem.* i. e. irate, θυμικῶς.

nimositas, i. e. *magnanimitas*, ἡ ἐμψυχία, ας. *Dem.* i. e. iracundia, ὁ θυμὸς, ȣ. *Aristot.*

nimosus, a, um, i. e. *magnanimus*, ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, ȣ. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ȣ. *Aristot.* i. e. iracundus, θυμικὸς, ἡ, ὸν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ θυμώδης, εος. *Aristot.*

nimula, τὸ ψυχάριον, ȣ. *Plato.* τὸ ψυχίδιον, ȣ. *Lucian.*

nimulus, τὸ θυμίδιον, ȣ. *Aristoph.*

nimus, ὁ θυμὸς, ȣ. *Dem.* ἡ ψυχὴ, ῆς. *Isocr.* ἡ φρὴν, ενός. *Dem.* ἡ φρόνησις, εως. *Id.* φρόνημα, ατος. *Id.* ὁ νόος, *contr.* νȣ̃ς. *Id.* corpus laboribus, animus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε. *Isocr.* animus cuiusque & ingenium, ψυχὴ ἑκάςȣ καὶ φύσις. *Dem.* mens atque animus, νȣ̃ς καὶ φρένες. *Dem.* robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς. *Isocr.* magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς ἐνδεικνύναι ἐν τινι. *Dem.* habere animum aliquem, ἔχειν ψυχήν τινα. *Id.* vertere animum ad aliquid, τρέπειν τὴν ψυχὴν πρός τι. *Id.* laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ. *Isocr.* prouidere aliquid animo, προορᾷν τι τῇ ψυχῇ. *Id.* reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ. *Id.* animo propensiore esse in aliquid, quam, προστίθεσθαί τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἤ. *Dem.* aduertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νȣ̃ν τινι. *Isocr.* mutare animum alicuius, μεταλλάττειν τὴν διάνοιάν τινος. *Dem.* animo non succumbere aduersariis, ψυχὴν ȣ̓χ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων. *Id.* delinquit multa animus subuersa mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθαρείσης τῆς διανοίας. *Isocr.* animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας. *Dem.* præstantia, ἡ εὐψυχία, ας. *Id.* animus inuictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος. *Isocr.* magnus & generosus, φρόνημα μέγα καὶ νεανικόν. *Dem.* magno & excelso animo præditus, μεγαφρονῶν καὶ διαφέρων. *Isocr.* virili animo & natura præditus in calamitate, ἀνδρωδῶς διακείμενος καὶ τῆς φύσεως ἀξίως ἐν συμφοραῖς. *Id.* animo magno & humano præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως καὶ φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας. *Dem.* animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν. *Lucian.* animum despondere, ἀθύμως διακεῖσθαι. *Xenoph.* in animum aliquid induco, ὁρμάω ἐπί τι. *Plato.* animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω. *Thuc.* animum despondere ob aliquid, ἀθυμεῖν ἐπί τινι. *Isocr.* animum alicui addere, παρορμᾷν τινα. *Plut.* θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι. *Dem.*

nisum, τὸ ἄνισον, ȣ. *Diosc.*

nnales, τὰ χρονικὰ, ῶν. *Lucian.*

nnecto, ἐξάπτω. *Lucian.* Conf. *Alligo.*

nnellus, τὸ δακτυλίδιον, ȣ.

nniculus, a, um, qui vnius anni est, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ȣ, semen, σπέρμα. *Theophr.*

nniuersarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ȣ, vel ιος, ια, ιον. festum, ἑορτή. *Herodot.* ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, sacrificium, θυσία. *Thuc.*

nnona, ὁ σῖτος, ȣ. *Thuc.* τὰ καθ' ἡμέραν. *Isocr.* annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας, annonæ prosperitas, ἡ εὐετηρία, ας. *Dem.* annonæ penuria, ἡ σπανοσιτία, ας. *Xen.* ἡ σιτοδεία, ας. *Dem.* annonæ caritate premi, ἐν σιτοδείᾳ γίνεσθαι. *Isocr.* ἐνδεῆ εἶναι τῶν καθ' ἡμέραν. *Dem.* quum annonæ penuria apud omnes homines esset, σιτοδείας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γενομένης *Id.* annonam parui emere, σῖτον εὔωνον ὠνεῖσθαι. *Id.* annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, ȣ. *Idem.* annonæ propola siue flaggellator, ὁ σιτοκάπηλος, ȣ, annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, vilis, εὔωνος. *Xen.*

Annositas, ἡ πολυετία, ας.

Annosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυετὴς, έος. *Apocryph.*

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, εως, ἡ παρασημείωσις, εως, ἡ σημείωσις εως, annotationes scribo, ἀποσημειόομαι. *Ammon.* ἐπισημειόω, ῶ. *Plut.*

Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, *Plut.* κατασημαίνω. *Synes.* παρασημαίνω, opinionem alicuius, δόξαν τινός. *Aristot.* ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινά. *Xenoph.*

Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἕκαςον ἔτος. *Isocr.*

Annularis, δακτυλιακὸς, ἡ, όν, digitus, ὁ δακτυλιώτης, ȣ, ὁ δακτυλιος, παράμεσος.

Annularius, sc. artifex, ὁ δακτυλιογλύφος, ȣ. *Laertius.*

Annulus, ὁ δακτύλιος, ȣ. *Plato.*

Annumeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμιος, ȣ. *Apocryph.* ὁ καὶ ἡ ἐναρίθμητος, ȣ. *Ibid.* κατηριθμημένος, ένη, ένον. *N. T.*

Annumero, καταριθμέω, alicui, τινί. *N. T.* me multitudini peccatorum, προσλογίζομαί με ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν. *Apocryph.* aliquibus, ἔν τισι. *Ibid.* κατατίθημι. *Dem.*

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία, ας.

Annunciator, ὁ καταγγελεὺς, έως. *N. T.*

Annuncio, ἀπαγγέλλω. alicui aliquid, τινί τι. *Plut.* τινὶ περί τινος. *Id.* mala, ἀγγέλλω κακά. *Dem.* quod ciuitas teneatur ab hostibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. *Id.* ciuitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν. *Plut.*

Annuo, i. e. nutu significo, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τί. *Dem.* τινί. *Philo.* κατανεύω τι. *Lucian.*

Annus, τὸ ἔτος, εος. *Dem.* ὁ ἐνιαυτὸς, ȣ. *Plato.* anni sunt trecenti, ex quo venit, ἔτη ἐςὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε. *Thuc.* annus desiit, siue finitus est, ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν. *Xenoph.* annorum conuersiones, ἐνιαυτῶν περίοδοι. *Plato.* tempus anni, ὥρα τȣ̃ ἔτȣς. *Dem.* multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν. *Isocr.* multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι. *Dem.* non totis annis tredecim, ȣ̓χ ὅλοις τρισὶ καὶ δέκα ἔτεσι. *Id.* integrum annum gerere aliquid. ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι. *Id.* anni nondum septem sunt, ἔτη ȣ̃πω ἐςὶν ἑπτά. *Id.* minor sexaginta annis, ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς. *Id.* duodeuiginti anni sunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐςιν ἔτη, ἐξ ȣ̃. *Id.* vndetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἑνὸς δέοντα. *Dem.* abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τȣτί. *Id.* anno superiore, πέρυσι. *Id.* anno decimo, ἔτει δεκάτῳ. *Idem.* anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως, *Id.* annos natus viginti,

ginti, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι τριάκοντα. *Id.* ἐτῶν ὢν εἴκοσι. *Id.* annus nondum ſeptimus abiit, ἔτη ὄπω ἐςὶν ἑπ]ά. *Id.* altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτεργεῖν. *Id.* ſub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτόν. *Idem.* elapſo hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτε̃ τότε. *Id.* finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτόν. *Id.* omni anni tempore, κατὰ πᾶσαν ὥραν τε̃ ἔτες. *Ael.* decies per annum, δεκάκις τε̃ ἔτες. *Id.*

Annuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνιαύσιος, ε, induciæ annuæ, i. e. in vnum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐπέτειος, ε. *Theophraſt.* i. e. qui ſingulis annis peruenit, ὁ καὶ ἡ ἐπετήσιος, ε.

Anormis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ε. *Theophr.*

Anquiro, ἀναζητέω, ῶ, aliquid, τί. *Iſocr.*

Anſa, ἡ λαβὴ, ῆς. *Plut.* i. e. occaſio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς. *Dem.* anſam arripere, λαμβάνειν ἀφορμήν. *Id.* anſam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν. *Id.*

Anſer, ὁ χὴν, χηνὸς. *Ariſtot.*

Anſerculus, ὁ χηνίσκος, ε. *Lucian.* τὸ χηνίον, ε. *Athen.*

Anſerinus, a, um, χήνειος, εία, ειον, hepar, ἧπαρ. *Athen.* χήνεος, έα, εον. *Galen.* χήνιος, ία, ιον. *Dioſcor.*

Antæ, arum, αἱ παραςάδες, ων. *Poll.*

Ante, πρὸ, *cum Genitiuo.* ante ædes, πρὸ δόμων. *Eurip.* ante fores, πρὸ θυρῶν. *N. T.* ante orationem, πρὸ τε̃ αἰτῆσαι. *Ib.* ante faciem, πρὸ προσώπε. *Ib.* ante meam ætatem, πρὸ ἐμε̃. *Dem.* ante pedes, πρὸ ποδῶν. *Plato.* ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante breue tempus, πρὸ βραχέως χρόνε, πρὸ βραχέως, πρὸ ὀλίγε, πρὸ μικρε̃, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τίθεσθαι. *Plato.* ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τί. *Plut.* ante, i. e. antea, πρότερον. *Dem.* τὸ πρότερον. *Iſocr.* ante--, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δέ. *Ibid.* paullo ante, μικρῷ πρότερον, ante, quam audiuerim,. πρὸ τε̃ ἀκε̃σαι. *Xenoph.* πρότερον, ἤ. *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἤ. *Lycurg.* vno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ἁλώσεως. *Dem.* neque ante, neque poſt, ὄτε πρότερον, ὄτε ὕςερον. *Id.* ante ſolis ortum, πρὶν ἄν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ. *Aeſchin.* ante ſolis occaſum, πρὸ ἡλίε δεδυκότος. *Id.* ante omnia fac, περὶ παντὸς ποιε̃. *Iſocr.*

Antea, πρότερον. Conf. antecedens *Ante.*

Anteactus, a, um, προγεγενημένος, ένη, ένον, anteacta vita, ὁ παρεληλυθὼς vel ὁ βεβιωμένος βίος. *Dem.*

Anteambulo, onis, ὁ προπομπὸς, ε̃. *Xenoph.* ὁ προηγεμὼν, όνος. *Dem.*

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo.*

Antecedens, προεςὼς, υια, ὸς, ἡγέμενος, ένη, ενον.

Antecedo, προέρχομαι. *Xenoph.* προγίνομαι. *Thuc.* προάγω, aliquem, τινά. *N. T.*

Antecello, προεχω, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς. *Iſocr.* ὑπερβάλλομαι, aliquem induſtria, τινὰ τῇ φιλοπονίᾳ. *Xenoph.* διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικά. *Lucian.* ὑπερέχω, bona ſpe, σπεδαίαις ἐλπίσι. *Iſocr.* ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις. *Ariſt.* πρωτεύω, virtute ciues, ἀρετῇ τῶν πολιτῶν. *Iſocr.*

Anteceſſio, ἡ προέλευσις, εως.

Anteceſſor, ὁ πρόδρομος, ε, ὁ προηγητὴς, ε̃, ὁ προηγέμενος, ε.

Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello.*

Antefero, προτιμάω, ῶ, iuſtitiam regno, τὴν δικαιοσύνην τῆς βασιλείας. *Plut.* virum modeſtum diuiti, προκρίνω τὸν ἐπιεικῆ τε̃ πλεσίε. *Id.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων. *Dem.* δόξαν μᾶλλον, ἢ χρήματα. [illegible] bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης. *Plato.* honeſtatem rebus omnibus, καλ[illegible] ἀντὶ πάντων. *Ariſtot.* mortem vitæ, θάνατο[illegible] μᾶλλον, ἢ βίον. *Dem.* προαιρέομαι τὸν θάνατο[illegible] ἀντὶ βίε. *Xenoph.* publicum priuato, τίθημ[illegible] τὸ κοινὸν πρὸ τε̃ ἰδίε. *Plut.* meipſum aliis ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων. *Lucian.*

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινί. *Ari[illegible]ſtoph.* προκατάρχω. *Galen.*

Antehabeo, προκρίνω. Confer *Antefero.*

Antehac, προτε̃. *Thuc.* πρόσθεν. *Xenoph.* ἐν τ[illegible] πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, a, um, προτιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, προκρ[illegible]θεὶς, εῖσα, έν Conf. *Antefero.*

Anteloquium, τὸ προοίμιον, ε. *Ariſtot.*

Antelucanus, a, um, ὄρθριος, ία, ιον. *Thuc.* tem[illegible]pus antelucanum, τὸ περίορθρον, ε. *Id.* Co[illegible]fer *Matutinus.*

Anteludium, τὸ προοίμιον, ε. *Thuc.*

Antemeridianus, a, um, ὁ καὶ ἡ προμεσήμβρινος,

Antenna, ἡ κεραία, ας. *Plut.*

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, εως. *Rhetor.*

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τί. *Theoph[illegible]* Confer *Anticipo.*

Anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τί. *Thuc.*

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι. *S[illegible]phocl.* Confer *Antefero.*

Antequam, πρὶν, *cum Indicatiuo,* antequa[illegible] reddidit, πρὶν ἀπέδωκε. *Dem.* *cum Coniun[illegible]* antequam ſol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχ[illegible] *Aeſchin.* *cum Optatiuo,* antequam venire[illegible] πρὶν ἂν ἔλθοιμι. *Antiph.* *cum Infinitiuo,* a[illegible]tequam feceris, πρὶν πρᾶξαι. *Dem.* antequa[illegible] hoc faceret Leocrates, πρὶν μὲν τε̃το πρᾶ[illegible] Λεωκράτην. *Lycurg.* πρὸ τε̃, antequam au[illegible]verim te, non abibo, πρὸ τε̃ ἀκε̃σαί σε, ἀπελεύσομαι. *Xenoph.* πρότερον, - - ἤ. *Dem.* π[illegible]τερον, - - πρὶν ἤ. *Lycurg.*

Anterior, us, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores ped[illegible] πρόσθιοι πόδες. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἐμπρόσθιος, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τῆς κε[illegible]λῆς. *Aphrod.* in anteriore parte, ἔμπροσθ[illegible] nauis, τε̃ πλοίε, in anteriorem partem, εἰς ἔμπροσθεν, vel εἰς τὄμπροσθεν.

Anterius, ἔμπροσθεν. *Plato.* πρόσω. *Xenoph.*

Anteſignanus, ὁ πρόμαχος, ε. *Plut.* ὁ πρωτο[illegible]της, ε. *N.T.*

Anteſto, προΐςαμαι, alicui rei, τινός. *Dem.* π[illegible] τι. *Xenoph.*

Anteſtor, μαρτύρομαι, Deos & homines, θ[illegible] καὶ ἀνθρώπες. *Plut.*

Anteuenio, προφθάνω. *Iſocr.* Confer ſeque[illegible] *Anteuerto.*

Anteuerto, φθάνω, aliquem, τινά. *Thuc.* ἐπικ[illegible]ταλαμβάνω τινά. *Plato.* res ipſas, ἔμπροσ[illegible] εἰμι τῶν πραγμάτων. *Dem.* aliquid, προλα[illegible] βά[illegible]

βάνω τι. *Id.* leuitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην. *Isocr.* cogitationem, προτρέχω τῆς διανοίας. *Idem.*

nteuolo, προίπταμαι.

nthrax, ὁ ἄνθραξ, ακος. *Athen.* Vide *Carbo.*

nticipatio, ἡ πρόληψις, εως *Rhet.*

nticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τινι. *Theophr.* τινί τινος. *Id.* προκαταλαμβάνω, aliquem, τινά. *Plato.*

nticus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπρόσθιος, ου. *Aphrod.* ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν

ntidotum, ἡ ἀντίδοτος, ου. *Diosc.* τὸ ἀντιφάρμακον, ου. *Id.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου. *Id.*

ntilena, τὸ λέπαδνον, ου. *Homer.*

ntiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ου.

ntiquatio, ἡ ἀποπαλαίωσις, εως, ἡ παλαίωσις, εως, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, εως. Confer *Abrogatio.*

ntique, ἀρχαίως. *Dem.*

ntiquitas, ἡ παλαιότης, ητος. *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος. *Pausan.* aliquid ex antiquitate in memoriam reuocare, ὑπομνῆσαί τι τῶν ἀρχαίων. *Dem.*

ntiquitus, ἀρχαίως. *Dem.* ἐκ παλαιοῦ sc. χρόνου. *Synes.* πάλαι. *Dem.*

ntiquo, παλαιόω, aliquid, τι. *N. T.* i. e. abrogo, aboleo, καταψηφίζω, legem, νόμον. *Dem.* Confer *Abrogo.*

ntiquus, a, um, παλαιὸς, ά, όν, sermo, λόγος. *Plut.* ἀρχαῖος, αία, αῖον, vrbs, πόλις. *Dem.* antiqua & vetera, ἀρχαῖα καὶ παλαιά τινά. *Id.* antiqua commemorare, proferre, recensere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν *Isocr.* contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν. *Id.* antiqui sc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui Poëtæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί. *Athen.* Confer *Vetus.*

ntistes, ὁ προστάτης, ου. *Xenoph.* sacrorum, ὁ ἱερομνήμων, ονος. *Dem.* Conf. *Præses*, item *Præfectus.*

ntistita, ἡ προστάτις, ιδος. *Chrys.*

ntlo, ἀντλέω, ῶ. Confer *Haurio.*

ntrum, τὸ ἄντρον, ου *Lucian.* τὸ σπήλαιον, ου. *Idem.* ὁ χηραμὸς, οῦ, montium, ὀρῶν. *Synes.* antris plenus, ὁ καὶ ἡ ἀντρώδης, εος. *LXX.*

nus, us, ἡ γραῦς, αός. *Athen.* γραῦς γυνή. *Dem.* πρεσβυτέρα ἄνθρωπος. *Id.* fio, γραιόομαι.

nus, i, ὁ πρωκτὸς, οῦ. *Aristoph.* ἡ πυγὴ, ῆς. *Id.*

Anxie, λυπηρῶς. *Isocr.*

Anxietas, ἡ ἀδημονία, ας. *Plut.* ἡ συνοχὴ, ῆς. *N. T.* ἡ θλίψις, εως. *Ibid.* τὸ λυπηρὸν, οῦ. *Thuc.* ἡ ἀπορία, ας. *Plato.* animi, ἡ ἀδημονία τῆς ψυχῆς. *Plut.*

Anxius, a, um, ἀλγεινὸς, ή, όν. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ περιαλγὴς, έος. *Plato.* ὁ καὶ ἡ πολυμέριμνος, ου. *Aristot.* anxius sum, ἄχθομαι *Isocr.* ἀδημονέω. *Xenoph.* anxius cogito, μεριμνάω. *Dem.*

Apage, ἄπαγε, cum ista re, τοῦτο. *Gregor.* τούτου. *Plato.* in insulam beatorum, εἰς μακαρίαν. *Aristoph*

Apella, ὁ λειπόδερμος, ου.

Aper, ὁ σύαγρος, ου. *Dem.* ὁ κάπρος, ου. *Xenoph.*

Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας. *Xenoph.* testamentum, διαθήκας. *Dem.* litteras, γράμματα. *Synes.* os, διαίρω τὸ στόμα. *Id.* librum, ἀναπτύσσω βιβλίον. *N. T.* ἀνελίττω βιβλίον. *Xenoph.* horrea, λύω τὰς ἀποθήκας. *Naz.* ludum, κατασκευάζομαι διδασκαλίαν.

Aperte, φανερῶς. *Plato.* ἐν τῷ φανερῷ. *Xenoph.* ἔξω τοῦ φανεροῦ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τῆς ἰθείας. *Herodian.* γνωστῶς. *LXX.* ῥητῶς. *N. T.* aperte loqui sermonem, παῤῥησίᾳ λαλεῖν τὸν λόγον. *Ib.*

Apertio, ἡ ἄνοιξις, εως. *Basil.*

Apertura, idem quod *Apertio*; i. e. incisura, ἡ σχάσις, εως.

Apertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνοικτὸς, ή, όν, ἀνεῳγὼς, υῖα, ὸς, dolium, πίθος. *Plut.* ἀνεῳγμένος, ένη, ένον, i. e. manifestus ac clarus, ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, ου. *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἐμφανὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, ου. *Thuc.* aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας. *Herodian.* in apertum profero, ἐμφανὲς ποιέω. *Dem.*

Apex, ἡ κεραία, ας. *N. T.* v. g. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς. *Thuc.*

Apiarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος, τὸ μελιττουργεῖον, ου.

Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έος, ὁ μελιττουργὸς, οῦ.

Apicula, τὸ μελισσάριον, ου, ὁ βομβυλιὸς, οῦ. *Isocr.*

Apis, ἡ μέλισσα, ης. *Isocr.* omnibus quidem flosculis insidet, de singulis autem vtilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθιζάνει, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει. *Id.*

Apiscor, vide *Adipiscor.*

Apium, τὸ σέλινον, ου. *Diosc.* siluestre, τὸ ἀγριοσέλινον, ου. *Idem.* palustre, τὸ ἐλεοσέλινον, ου. *Id.* maius, τὸ ἱπποσέλινον, ου. *Theophr.* montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, ου. *Diosc.* petræum, τὸ πετροσέλινον, ου. *Id.*

Apocalypsis, ἡ ἀποκάλυψις, εως. *N. T.*

Apocha, ἡ ἀποχὴ, ῆς.

Apocryphus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ου. *Suid.*

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ου. *Cic.*

Apologeticus, a, um, ἀπολογητικὸς, ή, όν. *I. Mart.*

Apologia, ἡ ἀπολογία, ας. *Isocr.*

Apologus, ὁ ἀπόλογος, ου. *Plato.*

Apophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος. *Plut.*

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ή, όν. *Plut.*

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, ας. *Galen.* apoplexia laborans, ὁ καὶ ἡ ἀπόπληκτος, ου, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικὸς, ή, όν. *Aristot.*

Apostasia, ἡ ἀποστασία, ας. *Plut.*

Apostata, ὁ ἀποστάτης, ου.

Apostaticus, a, um, ἀποστατικὸς, ή, όν. *Gregor.*

Apostema, τὸ ἀπόστημα, ατος. *Galen.*

Apostolatus, ἡ ἀποστολὴ, ῆς. *N. T.*

Apostolicus, a, um, ἀποστολικὸς, ή, όν. *Suid.*

Apostolus, ὁ ἀπόστολος, ου. *N. T.* falsus, ὁ ψευδαπόστολος, ου. *Ibid.*

Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης *Thuc.*

Apotheosis, ἡ ἀποθέωσις, εως. *Herodian.*

Apparate, παρεσκευασμένως, ἐκ παρασκευῆς. *Plut.*

Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς. *Thuc.*

Apparatus, us, ἡ παρασκευὴ, ῆς. *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς. *Isocr.* τὸ παρασκεύασμα, ατος. *Gregor.* bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τοῦ πολέμου. *Dem.* apparatus copia, ἡ ἀφθονία τῆς κατασκευῆς. *Id.* τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν. *Isocr.* immensus, παρασκευαὶ ὑπερμεγέθεις. *Id.* inanis, ἡ παρασκευὴ κενή. *Dem.* instituere apparatum, πορίζεσθαι παρασκευήν. *Id.* aduersari apparatibus alicuius, ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος. *Id.* vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς. *Idem.*

Id. vti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις. *Id.*

Apparatus, a, um, παρεσκευασμένος, ένη, ένον, recte, probe, ὀρθῶς. *Dem.*

Apparentia, ἡ φάσις, εως. *Arist.* ἡ ἐπίφασις, εως. *Su.*

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρόν. *Aristot.* φαινόμενος, ένη, ενον. *Id.*

Apparenter, φανερῶς. *Dem.* φαινομένως.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὄπτομαι. Hinc *Imperf.* apparet, φαίνεται, fuisse, γεγονώς. *Aristid.* apparet, quod, δῆλόν ἐστιν, ὅτι. *Xenoph.*

Apparitio, id est officium apparitorum, ἡ δορυφορία, ας.

Apparitor, i. e. satelles, ὁ δορυφόρος, ου. i.e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος. *Dem.* ὁ κλητεύσας, αντος. *Id.* ὁ κλήτωρ, ορος. *Id.* ὁ ὑπηρέτης, ου. *Xenoph.*

Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τί. *Dem.* exercitum, κατασκευάζω στράτευμα. *Id.* conuiuium, συμπόσιον. *Plato.*

Appellatio, ἡ ὀνομασία, ας. *Aristot.* τὸ ὀνόμασμα, ατος. *Plato.* id est, acclamatio, ἡ προσηγορία, ας. *Dem.* τὸ πρόσρημα, ατος. *Id.* i. e. prouocatio, ἡ πρόκλησις, εως. *Id.* ἡ ἔφεσις, εως. *Id.* Confer *Nomen*, item *Compellatio* & *Prouocatio.*

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινά. *Plato.* aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν. *Dem.* aliquem Romulum, προσαγορεύω τινὰ Ῥώμυλον. *Plut.* aliquem Rhomum, ἐπικαλέω τινὰ Ῥῶμον. *Isocr.* i. e. compello, κοινολογέομαι, εὔχομαι, aliquem, τινί. *Aristot.* i. e. prouoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τοὺς δημάρχους. *Plut.*

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα. *Dem.* πρὸς λιμένα. *Id.* ἄγω πρὸς τὸν λιμένα *Id.* nauem, ὀκέλλω τὴν ναῦν. *Thuc.* ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσέχω τὸν νοῦν τινι. *Isocr.* ὁρμάω ἐπί τι. *Xenoph.*

Appendix, ἡ προσθήκη, ης. *Plato.* scripti, τὸ παράγραμμα, ατος. *Dem.*

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινί. *Luc.* ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τὶ ἔκ τινος. *Id.* i.e. pondere dimetrio, καταστασθμίζω, alicui argenteos triginta, ἵστημί τινι τριάκοντα ἀργύρια. *N. T.*

Appetens, ὀρεγόμενος, ένη, ενον, aliquid, τινός. *Isocr.* ὀρεκτικὸς, ή, όν. *Arist.* γλιχόμενος, ένη, ενον *Isocr.*

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως. *Aristot.*

Appetibilis, e, ὀρεκτὸς, ή, όν. *Al. Aphrod.*

Appetitio, ἡ ὄρεξις, εως. *Herodian.* ἡ ὁρμὴ, ῆς *Plut.* magistratus, ἡ φιλαρχία, ας. *Xiphil.*

Appetitus, us, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, εως. *Aristot.*

Appeto, ὀρέγομαι, semper plus, ἀεὶ πλείονος. *Isocr.* bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθοῦ τινος. *Aristid.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων. *Aristot.* aliquid, τί. *Phil.* ἐπιθυμέω τινός. *Isocr.* i.e appro pinquo, ἐγγίζω, συνάπτω. *Pol.* vid. *Appropinquo.*

Appingo, προσγράφω, παραγράφω. *Bud.*

Applaudo, ἐπικροτέω. *Sirac.* παρακροτέω, ἀνακροτέω, alicui, κροτέω τινί. *Laert.* θορυβέω. *Isoc.*

Applausus, ὁ κρότος, ου, excitare strepitum & ap plausum, ποιεῖν θόρυβον καὶ κρότον. *Dem.*

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως. *Synes.* animi ad aliquid, ἡ οἰκείωσις πρός τι.

Applico sc. naue, προσορμίζω. vide *Appello.* aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι. *Plato.* προσάπτω τί τινι. *Lucian.* animum ad aliquid, ἐπέχω τὸν νοῦν τινί. *Isocr.* scalas turribus, προστίθημι κλίμακας πύργοις. *Thuc.*

Apploro, παραδακρύω, alicui, τινί. *Lucian.*

Appono, προστίθημι, aliquid alicui, τί τινι. *Thuc.* aliquem patribus, τινὰ πρὸς τοὺς πατέρας. *N. T.* cibum, προσφέρομαι σῖτον. *Xenoph.* crudum alicui, παρατίθημι ὠμόν τινι. *Plut.* pabulum alicui, προβάλλω τροφήν τινι. *Athen.*

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι. *Strabo.*

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι. *Polyb.*

Apposite, ἐπιτηδείως. *Thuc.* i.e. apte, ἁρμοζόντως. Vide *Apte.*

Appositio, ἡ παράθεσις, εως. *Athen.* ἡ πρόσθεσις, εως. *Arist.*

Appositus, ὁ καὶ ἡ πρόσθετος, ου. *Xen.* i. e. aptus, ὁ καὶ ἡ εὔθετος. *Dioscor.*

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu, τῇ χειρί. *Dem.* manum, τῆς χειρός. *N. T.* crines, τῶν τριχῶν. *Aeschin.* vestem, λαμβάνομαι τοῦ ἱματίου. *Plato.* chlamydem, ἔχομαι τῆς χλάμυδος. *Lucian.*

Apprehensio, ἡ ἀντίληψις, εως. *Xenoph.* ἡ ἀντιλαβὴ, ῆς. *Thuc.*

Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, ας. *Dem.*

Approbator, ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, facinorum alicuius, τῶν πεπραγμένων τινί. *Dem.*

Approbo, *vt probe perspectum*, δοκιμάζω. *Plut.* orationem alicuius, ἐπαληθεύω λόγον τινος. *Lucian.* aliquem, ἀρέσκω τινά. *Plato.* aliquid, εὐάρεστόν ἐστι μοί τι. *Philo.* disputationem alicuius, ἀποδέχομαι τὴν διατριβήν τινος. *Isocr.*

Appromissor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ. *Dem.*

Appromissus, a, um, ἐγγυητὸς, ή, όν. *Dem.*

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύην, alicui, τινί *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαί τι. *Dem.*

Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινί. *Herodian* ad principatum, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν. *Thuc*

Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινί. *N. T.* ad vrbem, εἰς πόλιν. *Ibid.* ad aliquid, πρός τι. *Cebes Theb.* Byzantio, προσπελάζω τῷ Βυζαντίῳ. *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδίωσις, εως, ὁ ἐξιδιασμὸς, οῦ. *Strabo.*

Apricatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ὁ ἡλιασμὸς, οῦ, ἡ ἡλίασις, εως.

Apricor, ἡλιάζομαι. *Arist.* εἱληθερέομαι. *Galen.*

Apricus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσήλιος, ου. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ εὐήλιος, ου. *Xenoph.* in aprico, ἐν εὐηλίῳ. *Aristoph.* ἐν ὑπαίθρῳ. *Aelian.*

Aprilis, ὁ θαργηλιὼν, ῶνος. *Dem.* ὁ Ἀπρίλιος, ου.

Aprugnus, a, um, συνάγρειος, εία, ειον, adeps, στέαρ. *Diosc.*

Apte, ἐπιτηδείως. *Thuc.* εὐαρμόστως. *Isocr.*

Aptitudo, ἡ εὐαρμοστία, ας. *Plut.* ἡ εὐαρμογὴ, ῆς *Idem.*

Apto, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι. *Plut.* arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι περὶ τὸ σῶμα. *Xenoph.* ἱκανόω. *N. T.*

Aptus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, ad aliquid πρός τι. *Aristot.* εἴς τι. *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι. *Dem.* ad omnia, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα. *Isocr.* natura ad aliquid

quid, ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς πρός τι. *Aristot.* ad ferendos labores, ἱκανὸς, ἡ, ὸν, φέρειν τὰς πόνους. *Plato.* ad aliquid, πρός τι. *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα. *Xenoph.*

pud, ἐν, *cum Datiuo*, apud testes, ἐν μάρτυσι. *Plato.* apud se esse, ἐν ἑαυτῷ εἶναι. *Lucian.* εἰς, *cum Accus.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας. *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακέδονας. *Pausan.* πρὸς, *cum Accus.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεόν. *Chrys.* παρὰ, *cum Datiuo*, apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ. *N. T.* apud vos, παρ' ὑμῖν. *Ibid.*

qua, τὸ ὕδωρ, ατος. *Arist.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας. *Theophr.* ἡ ἀνυδρία, ας. *Thuc.* aqua carens, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος. *Athen.* aquam bonam habens, ὁ καὶ ἡ εὔυδρος, ου. *Herodot.* aqua pauca contentus, ὀλιγόϋδρος, ου. *Theophr.* aquas iuxta natus, ὁ καὶ ἡ πάρυδρος, ου. *Idem.* aqua abundans, ὁ καὶ ἡ πολύϋδρος, ου. *Plato.* aqua inter cutem collecta distentus, ὁ καὶ ἡ ὑπέρυδρος, ου. *Hippocr.* sub aquas demersus, ὁ καὶ ἡ ὕφυδρος, ου. *Thuc.* aquam fugiens, ὁ καὶ ἡ φεύγυδρος, ου. *Polyb.* aqua gaudens, ὁ καὶ ἡ φίλυδρος, ου. *Theophr.* aqua intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος. *Hippocr.* aqua intercute laborans, ὑδρωπικὸς, ἡ, όν. *Id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι *LXX.* aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ου. *Xen.* aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ. *Id.*

quæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ. *Sirac.*

quæductus, us, τὸ ὑδραγώγιον, ου. *LXX.* ἡ ὑδραγωγία, ας. *Iid.*

qualis, ἡ ὑδρία, ας. *Athen.*

quarium, ἡ ὑδροθήκη, ης. *Athen.*

quarius, a, um, ὑδατικὸς, ἡ, όν. *Theophr.*

quarius, *astrum*, ὁ ὑδροχόος, ου. *Proclus.*

quaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνυδρος, ου, animal, ζῷον. *Arist.*

quatio, ἡ ὕδρευσις, εως. *Plut.* τὸ ὕδρευμα, ατος. *LXX.* ἡ ἐνυδρία, ας. *Iid.*

queus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, εος. *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον. *Hipp.* ὁ καὶ ἡ ὑδαρὴς, έος. *Xen.*

quila, ὁ ἀετὸς, οῦ. *Aristot.* marina, ὁ ἁλιάετος, s. ἁλιαίετος, ου. *Id.* vulturis speciem referens, ὁ γυπαίετος, ου. *Id.*

quilegium, ἡ συναγωγὴ ὑδάτων.

quilex, ὁ ὑδρολόγος, ου.

Aquilifer, ὁ ἀετοφόρος, ου. *Plut.*

Aquilinus, a, um, ἀέτειος, εία, ειον, caro, κρέας. *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀετώδης, εος.

Aquilo, ὁ βορέας, ου. *Arist.* ὁ βοῤῥᾶς. *Gen.* τοῦ βοῤῥᾶ. *LXX.* ab aquilone, βοῤῥᾶθεν. *Theodot.* ἀπὸ βοῤῥᾶ. *N. T.* versus aquilonem, πρὸς βοῤῥᾶν. *LXX.*

Aquilonaris, e, βόρειος, εία, ειον, flatus, πνεῦμα. *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τοῦ Νείλου. *Plut.*

Aquosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, εος. *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον. *Galen.* ὑδρηλὸς, ἡ, ὸν, terra, γῆ. *Athen.* aquosus fio, ὑδεταίνω. *Gal.* aquosum reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον. *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ου. *Aristot.*

Ara, ὁ βωμὸς, οῦ. *Dem.* pulcherrima & sanctissima, κάλλιστος καὶ ἁγιώτατος. *Idem.* aram extruere Gratiæ, ἱδρύεσθαι βωμὸν Χάριτος. *Id.* aras colere, τιμᾶν τοὺς βωμούς. *Idem.* adducere ad aram & iurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν καὶ ἐξορκίζειν. *Id.* mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν. *Isocr.* ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. *Dem.* dimicare pro aris & focis, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων. *Antocid.*

Arabilis, e, ἀροτὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ ἀρόσιμος, ου.

Aranea, ὁ ἀράχνης, ου, ἡ ἀράχνη, ης. *Plut.* araneæ tela, ἡ ἀράχνη, ης. *Suid.* τὸ ἀράχνιον, ου. *Hom.*

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον, ου.

Araneosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀραχνώδης, εος. *Arist.* ὁ καὶ ἡ ἀραχνιώδης, εος, ἀραχνικὸς, ἡ, όν. *Suid.* ἀράχνειος, εία, ειον. *Id.*

Araneum, i. e. *tela aranea.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea* insectum.

Aratio, ἡ ἄροσις, εως, terræ, τῆς γῆς. *Aristoph.* ἡ ἀροτρίασις, εως. *LXX.* arationis tempus, ὁ ἀροτὸς, οῦ. *Theophr*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος. *LXX.*

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ου. *Plut.*

Aratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρόσιμος, ου, terra, γῆ, ἡ ἄρουρα, ας. *LXX.*

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, communis, κοινός. *Dem.* sorte datus, κληρωτός. *Id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὴν αἱρεῖσθαί τινα. *Isocr.* designare aliquem, διαιτητὴν προκαλεῖσθαί τινα. *Dem.* fieri quibusdam controuersiæ alicuius, γίγνεσθαι διαιτητήν τισι τῆς δίκης τινός. *Id.* sedere pro aliquo, καθέζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος. *Id.* ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητήν. *Id.* committere aliquid arbitris diiudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος δικάζεσθαι. *Id.* adquiescere sententia arbitri, μένειν ἐν τοῖς διαγνωσθεῖσιν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ. *Id.* sententia arbitri, ἡ γνῶσις τοῦ διαιτητοῦ. *Id.* tanquam arbiter iudico, διαιτάω. *Isocr.* vt arbiter aliquem absoluo, ἀποδιαιτάω τινί. *Dem.* vt arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινός. *Id.*

Arbitralis, e, ὁ καὶ ἡ διαιτήσιμος, ου. *Isæus.*

Arbitrario, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, a, um, idem quod *Arbitralis.*

Arbitratus, us, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης. *Isocr.* alicui permittere aduersus aliquem, ἐπιτρέπειν τινὶ τὴν δίαιταν πρός τινα. *Dem.* adesse alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ. *Idem.* differre arbitrium, ἐπέχειν τὴν δίαιταν, ἀναβάλλειν τὴν δίαιταν. *Id.* niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις. *Id.* ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ. *Id.* ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσι. *Id.* rescindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὴν δίαιταν. *Id.* λύειν τὰ διαιτηθέντα. *Id.* i. e. voluntas propria, ἡ γνώμη, ης. *Dem.*

Arbitror, i. e. arbitrium ago, διαιτάω. *Demosth.* Conf. *Arbiter.* i. e. existimo, ἡγέομαι. *Plato.* οἶμαι. *Id.* νομίζω. *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, ου. *Xenoph.* τὸ δένδρος, εος. *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας. *Aristoph.* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ. *Dem.* refertum esse arboribus, μεστὸν εἶναι δένδρων. *Id.* arbores cædo, δενδροκοπέω. *Dem.* arboribus consitus, ὁ καὶ ἡ δενδρόφυτος, ου. *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ου.

Arboresco, δενδρόομαι. *Nonn.*
Arboretum, ὁ δενδρῶν, ῶνος.
Arboreus, a, um, δενδρικός, ή, όν, ὁ καὶ ἡ δενδρώδης, εος. *Dioscor.*
Arbuscula, τὸ δένδριον, ȣ. *Athen.* τὸ δενδρύφιον, ȣ. *Diosc.*
Arbustum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, δρυμός.
Arbutus, ἡ κόμαρος, ȣ. *Theophr.*
Arca, ἡ κιβωτός, ȣ. *Philo.* fœderis, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης. *N. T.*
Arcane, κρυφαίως, ἀποῤῥήτως, ἐν ἀποῤῥήτῳ, δι' ἀποῤῥήτων. *Herodian.*
Arcanum, τὸ ἀπόῤῥητον, ȣ, τὸ μυςήριον, ȣ. *Demosth.*
Arcanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥητος, ȣ, sacrum, ἱερόν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ μυςηριώδης, εος. *Plut.* μυςικός, ή, όν. *Gregor.*
Arceo, εἴργω, filios a consortio malorum, τὰς υἱεῖς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων. *Xenoph.* aliquem a sacris, τινὰ τῶν ἱερῶν. *Dem.* te a talibus, σὲ ταῦτα. *Aristoph.* aliquem a sermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων. *Dem.* aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τȣ͂ βήματος. *Aeschin.* aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τȣ͂ βωμȣ͂. *Lucian.* homines a se inuicem, ἀνθρώπȣς ἀφ' ἑαυτῶν. *Xenoph.*
Arcessitor, ὁ κλητὴρ, ῆρος. *Dem.* ὁ κλήτωρ, ορος. *Id.*
Arcesso, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμώτην. *Plut.* i. e. accuso, κρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας. *Idem.* τῶν κλοπῶν. Vide *Accuso.*
Arcessitus, us, ἡ μετάπεμψις, εως. *Plato.* ἡ μεταπομπὴ, ῆς. *Id.*
Arcessitus, a, um, ὁ καὶ ἡ μετάπεμπτος, ȣ. *Plato.*
Archaismus, ὁ ἀρχαϊσμός, ȣ. *Gramm.*
Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ȣ. *N. T.*
Archetypum, τὸ ἀρχέτυπον, ȣ. *Lucian.*
Archetypus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρχέτυπος, ȣ. *Philo.*
Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ȣ.
Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάκονος, ȣ.
Archiepiscopus, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ȣ.
Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.
Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ȣ.
Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, ȣ.
Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατής, ȣ.
Archippocomus, ὁ ἀρχιπποκόμος, ȣ.
Archistrategus, ὁ ἀρχιςράτηγος, ȣ.
Archithalassus, ὁ ἀρχιθάλασσος, ȣ.
Architectonice, ἡ ἀρχιτεκτονική, ῆς.
Architectonicus, a, um, ἀρχιτεκτονικός, ή, όν. *Arist.*
Architector, ἀρχιτεκτονέω. *Aristot.*
Architectura, ἡ ἀρχιτεκτονία, ας. *LXX.*
Architectus, ὁ ἀρχιτέκτων, ονος. *Plut.*
Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίκλινος, ȣ. *N. T.*
Archiuum, τὸ ἀρχεῖον, ȣ.
Arctatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύςενος. *Hesych.* ἐςενωμένος, ένη, ένον.
Arcte, ςενῶς. *LXX.*
Arcticus, a, um, ἀρκτικός, ή, όν.
Arcto, ςενόω. *Herodian.* ςενοχωρέω. *N. T.*
Arctophylax, ὁ ἀρκτοφύλαξ, ακος.
Arctous, a, um, ἀρκτῷος, α, ον. *Herodot.*
Arcturus, ὁ ἀρκτȣ͂ρος, ȣ. *Hesiod.*
Arctus, a, um, ςενός, ή, όν, dens, δδός. *Xenoph.*
Arcula, τὸ κιβώτιον, ȣ. *Dem.*

Arcuo, κυρτόω. *Xenoph.*
Arcus, τὸ τόξον, ȣ. *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία. *Xenoph.* arcum attraho, τόξον κυκλόω. *Aelian.* ἐπιτείνω τὸ τόξον. *Plut.* arcu configo, κατατοξεύω. *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix.*
Ardea, ὁ ἐρωδιός, ȣ. *Aristot.* alba, ὁ λευκερώδιος, ȣ. *Idem.*
Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος. *Aristot.* sum, πολυπραγμονέω, ῶ. *Plato.*
Ardenter, περικαῶς. *Suid.*
Ardeo, κάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐκάετο *Xenoph.* καίομαι, fax ardet, δαὶς καίεται. *Aristoph.* διακαίομαι. *Lucian.* πίμπραμαι. *Id.* i. e. vehementer amo, εὐμενῶς διετέθην πρός τι. *Dem.* i. e. festino, σπεύδω. Confer *Amo,* item *Festino.*
Ardesco ἀνάπτομαι.
Ardor, τὸ καῦμα, ατος. *Xenoph.* ὁ καῦσος, ȣ. *Dioscor.* τὸ καύσωμα, ατος. *Galen.*
Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.
Arduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνωφερής, έος. *Aristot.* i. e. arrectus, ὄρθιος, ία, ιον. *Xenoph.* i. e. difficilis, ὁ καὶ ἡ δυςχερὴς, έος. *Dem.*
Area, ἡ ἅλως, ω. *Xenoph.* ἡ ἅλων, ωνος. *N. T.* domus, τὸ οἰκόπεδον, ȣ. *Aeschin.*
Arefacio, ξηραίνω, herbam, τὸν χόρτον. *N. T.*
Arefactio, ἡ τερσία, ας. *Iulian.*
Arena, ἡ ψάμμος, ȣ. *Plut.* ἡ ἄμμος, ȣ. *N. T.* arena obruo, καθαμμίζω. *Aristot.* arenam subtus habens, ὁ καὶ ἡ ὕφαμμος, ȣ. *Theophr.*
Arenosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ἀμμώδης, εος. *Sirac.*
Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ȣ, τὸ ψαμμίον, ȣ. *Al. Aphrod.*
Areo, ξηραίνομαι. *Aristot.*
Areola, τὸ ἀλώνιον, ȣ.
Aresco, ξηραίνομαι. *N. T.*
Argentaria, τὸ ἀργυρεῖον, ȣ. *Strabo.*
Argentarius, a, um, ἀργυρικός, ή, όν. *Plut.* sum, ἀργυρεύω.
Argentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, ȣ. *Herodot.*
Argenteus, a, um, ἀργύρεος, *contr* ἀργυρȣ͂ς, ᾶ, ȣ͂ν. *Plut.* argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες. *Aristid.* argentea vasa, τὰ ἀργυρώματα, ων. *Polyb.*
Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ȣ. *Strabo.* τὰ ἔργα ἀργυρεῖα. *Dem.*
Argento, ἀργυρόω. *Plut.* καταργυρόω, περιαργυρόω. *Athen.*
Argentum, ὁ ἄργυρος, ȣ. *Xenoph.* τὸ ἀργύριον, ȣ. *Dem.* viuum, ὁ ὑδράργυρος, ȣ. *Diosc.* ὁ ἄργυρος χυτός. *Aristot.* ære & plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένον. *Dem.* argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινά. *Aeschin.* argento carens, ὁ καὶ ἡ ἀνάργυρος, ȣ. *Plato.* in argentum muto, ἐξαργυρίζω. *Thuc.* argenti spuma, ἡ λιθάργυρος, ȣ. *Diosc.* argenti amans, ὁ καὶ ἡ φιλάργυρος, ȣ. *Xen.* argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας. *Plut.* argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, ȣ. *Strabo.*
Argilla, ἡ ἄργιλος, s. ἄργιλλος, ȣ. *Aristot.*
Argillaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀργιλώδης, εος *Suid.*

gumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως. *Ammon.* ὁ συλλογισμὸς, ȣ. *Arist.*
gumentor, ἐπιχειρέω. *Aristot.* συλλογίζομαι. *Idem.*
gumentum, ἡ πίστις, εως. *Aristot.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος. *Id.* ἡ ἀπόδειξις, εως. *Dem.* τὸ τεκμήριον, ȣ. *Isocr.* ὁ ἔλεγχος, ȣ. *Dem.* ὁ λόγος, ȣ. *Dem.* τὸ σημεῖον. *Id.* magna & euidentia argumenta, μεγάλοι καὶ φανεροὶ ἔλεγχοι. *Dem.* argumentum maximum, μεγίστη πίστις. *Isocr.* euidens & firmum, ἐνεργὴς πίστις καὶ δύναμιν ἔχȣσα. *Dem.* indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων. *Id.* inuenire argumenta, εὑρίσκειν ἀποδείξεις. *Isocr.* petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίστεις ὑπό τινος. *Id.* habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν. *Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίστεις, τεκμήρια, νόμȣς. *Dem.* dare argumentum alicuius rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος. *Id.* vti argumentis quibusdam, χρῆσθαί τισι πίστεσι. *Isocr.* τισὶ τεκμηρίοις. *Demosth.* τισὶ σημείοις. *Isocr.* adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, σημεῖον, τεκμήριον. *Dem.* i. e. summa, ἡ περιοχὴ, ῆς, ἡ ὑπόθεσις, εως.
guo, ἐλέγχω, aliquid, τι. *Dem.* ἐξελέγχω τι. *Idem.* perspicue aliquid, σαφῶς ἀποδείκνυσθαί τι. *Idem.* id est, accuso. Vide *Accuso.*
gutitio, τὸ σόφισμα, ατος. *Thuc.*
gutator, ὁ σοφιστὴς, ȣ. *Lucian.*
gutiæ, τὰ σοφίσματα, ων. *Herodian.*
gutor, σοφίζομαι. *Aristot.*
gutus, a, um, ἐλεγχθεὶς, εῖσα, ἐν, ἐλεγκτὸς, ἡ, όν. *Xenoph.* i. e. subtilis, ὀξὺς, εῖα, ύ. *Plato.* i. e. canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνή. *Aristot.*
iditas, ἡ ξηρότης, ητος. *Plut.* ἡ ξήρανσις, εως, ἡ ξηρασία, ας. *Aristot.*
idus, a, um, ξηρὸς, ὰ, ὸν, locus, τόπος. *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάξηρος, ȣ. *Id.*
ies, animal & machina bellica, ὁ κριὸς, ȣ. *Plut.* & *Xenoph.* aries paruus, τὸ κριίδιον, ȣ. *Hesych.*
rietarius, a, um, ὁ καὶ ἡ κριώδης, εος.
rietatio, ἡ κεράτισις, εως, ἡ κριοκοπὴ, ῆς.
rietinus, a, um, κρίειος, εία, ειον.
rieto, κερατίζω, κριοκοπέω. *Polyb.*
riolatio, τὸ οἰώνισμα, ατος. *LXX.*
riolus, ὁ μάντις, εως. *Plut.*
riolor, κληδονίζομαι *LXX.*
rista, ὁ ἀθὴρ, έρος. *Diosc.*
rithmetica, ἡ ἀριθμητικὴ, ῆς. *Aristot.*
rithmetice, ἀριθμητικῶς.
rithmeticus, a, um, ἀριθμητικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
ritudo, item quod *Ariditas.*
rma, orum, τὰ ὅπλα, ων. *Thuc.* arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα. *Dem.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα. *Plut.* sumtis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν στρατεύεσθαι ἐπί τινα. *Dem.* ἀρπάσαντα ὅπλα πορεύεσθαι ἐπί τινα. *Id.* gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα. *Id.* ὁπλοφορεῖν. *Xen.* habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσί. *Dem.* in armis esse, γενέσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις. *Thuc.* εἶναι ἐν ὅπλοις. *Dem.* armis aliquem instruo, ἐξοπλίζω τινά. *Xen.* valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις. *Dem.* armis aliquem hostiliter inuadere, μεθ' ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθρȣ̃ τάξει. *Id.* ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα. *Id.* inferre alicui arma, ἐπιφέρειν τινὶ ὅπλα. *Id.* vincere hostem armis, κρατεῖν τȣ̃ ἐχθρȣ̃ ἐν ὅπλοις. *Id.* deponere arma, κατατιθέναι τὰ ὅπλα. *Id.* amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα. *Id.* arma abiicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα. *Xenoph.*

Armamenta, τὰ σκευάσματα, ων, τὰ σκεύη, ων. *Dem.*
Armamentarium, ἡ ὁπλοθήκη, ης. *Plut.* ἡ σκευοθήκη, ης. *Aeschin.* armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων. *Dem.*
Armarium, idem quod antecedens *Armamentarium.*
Armatio, ἡ ὅπλισις, εως. *Xenoph.* ἡ ἐξόπλισις, εως, vel ἐξοπλισία, ας. *Polyb.*
Armatura, τὰ σκεύη, ων. *Dem.* integra, ἡ πανοπλία, ας. *Id.* ἡ ὅπλισις, εως. *Thuc.* armaturæ grauis miles, ὁ ὁπλίτης, ȣ. *Dem.* miles armaturæ leuis, ὁ ψιλὸς, ȣ. *Idem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης. *Thuc.*
Armatus, a, um, ὡπλισμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἔνοπλος, ȣ. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἔξοπλος, ȣ. *Polyb.* ὁ ἐν ὅπλοις. *Dem.* ὢν ἐν ὅπλοις. *Id.* bene, ὁ καὶ ἡ εὔοπλος, ȣ. *Xenoph.* omni ex parte, ὁ καὶ ἡ πάνοπλος, ȣ. *Eurip.*
Armatus, *Subst.* ὁπλίτης, ȣ, grauiter, ὁ ὁπλίτης, ȣ. *Thuc.* ὁ ὁπλίτης βαρύς. *Plut.* leuiter, ὁ ψιλὸς, ȣ. *Dem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης. *Thuc.*
Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ȣ, ὁ βȣκόλος, ȣ. *Philostr.*
Armentum, ἡ ἀγέλη, ης. *Xenoph.* τὸ βȣκόλιον, ȣ. *Philo.* armenti locus, ὁ ἀγελαιὼν, ῶνος. *Suid.*
Armilla, τὸ ψέλλιον, ȣ. *Xenoph.* τὸ περιδέξιον, ȣ. *LXX.*
Armilustrium, ἡ ὁπλογυμνασία, ας.
Armo, ὁπλίζω, aliquem, τινά. *Thuc.* populum contra aliquem, τὸν δῆμον ἐπί τινα. *Herodian.* ἐξοπλίζω. *Xenoph.* καθοπλίζω, iuniores clypeis, τȣς νεανίσκȣς ἀσπίσι. *Dem.* Conf. *Arma.*
Armus, ὁ ὦμος, ȣ. *Isocr.*
Aroma, τὸ ἄρωμα, ατος. *Plut.* aromata redolens, ὁ καὶ ἡ ἀρωματώδης, εος. *Athen.* aromata resipio, ἀρωματίζω. *Al. Aphrod.* aromatibus imbuo. *Idem. Diosc.* aromata aliquatenus redoleo, ὑπαρωματίζω. *Id.*
Aromaticus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Arrectus, a, um, ὄρθιος, ία, ιον. *Galen.*
Arrha, ὁ ἀῤῥαβὼν, ῶνος. *N. T.*
Arrhabo, idem quod *Arrha.* Confer *Pignus.*
Arrepo, προσέρπω. *Soph.*
Arrideo, προσγελάω, alicui, τί. *Eurip.* προσμειδιάω τινί. *Solon apud Laërt.*
Arrigo, ὄρθιον ἐφίστημι. *Lucian.* aures, ἀνορθιάζω τὰ ὦτα, ἀνορθόω τὰ ὦτα. *Plato.* oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα. *Philo.*
Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ. *Herodian.* aliquem ad supplicium, συλλαμβάνειν τινὰ πρὸς τιμωρίαν. *Id.*
Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον. *Theocr.*
Arrogans, ὁ καὶ ἡ ἀλαζὼν, όνος. *Isocr.* ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον. *Id.* ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ȣ. *Dem.* μεγαφρονῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν *Isocr.*
Arroganter, ἀλαζονικῶς.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας. *Dem.* ἡ ὑπερηφανία. *Iſocr.* τὸ φρόνημα, ατος. *Dem.* ὁ ὄγκος, ου. *Iſocr.* ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπεροπτικόν. *Id.* amplexi nuper arrogantiam, προσπεπτωκότες νεωστὶ ἀλαζονείαις. *Id.* vti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισί. *Id.* confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιῶσαί τινων τὰς ἀλαζονείας. *Id.* cohibere arrogantiam alicuius, περιαιρεῖσθαι φρονημά τινος. *Dem.* abiicere arrogantiam, παύσασθαι τῶν φρονημάτων. *Iſocr.*

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως. *Thuc.*

Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινός. *Iſæus.* τί. *Plut.* ἀπονέμω ἐμοί τι. *Lucian.* omnia, αὐθαδιάζομαι. *Procop.*

Ars, ἡ τέχνη, ης, artes & ſcientiæ & facultates quædam, τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι καὶ δυνάμεις τινές. *Iſocr.* ars magna, τέχνη μεγάλη. *Dem.* parua, μικρά. *Id.* honorata, ἔντιμος. *Iſocr.* vtilis, χρησίμη. *Id.* liberalis, ἐλευθέριος, artem inuenire, εὑρίσκειν τέχνην. *Dem.* ſcribere, γράφειν. *Iſocr.* facere ex re aliqua, τέχνην ποιεῖσθαι πρᾶγμά τι. *Dem.* diſcere, μανθάνειν. *Iſocr.* ſcire, ἐπίστασθαι. *Idem.* tenere, ἔχειν. *Id.* oſtentare, ἀποδείκνυσθαι. *Id.* exercere, ἐργάζεσθαι. *Dem.* deditum eſſe arti alicui, ἐπιμελεῖσθαι τέχνης τινός. *Idem.* occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ἐπὶ τέχναις τισί. *Id.* exercitatus in arte aliqua, κατεσκευασμένος τέχνην τινά. *Id.* præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινά. *Iſocr.* vti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ ſeu ἐπιστήμῃ. *Iſocr.*

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας. *Galen.*

Arteriacus, a, um, ἀρτηριακὸς, ή, όν. *Gal.*

Arterioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρτηριώδης, εος.

Arthriticus, i. e. arthridite laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, οῦ. *Dioſc.*

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος. *Herodian.*

Articularis, e, ἀρθρικὸς, ή, όν. *Hippocr.*

Articulate, κατ' ἄρθρους, ἐνάρθρως.

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, εως, ἡ διάρθρωσις, εως.

Articulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔναρθρος, ου. *Athen.*

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν, διαρθρόω.

Articuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρθρώδης, εος. *Xenoph.*

Articulus, τὸ ἄρθρον, ου. *Galen.* formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον. *Ariſtot.* articulis carens, ὁ καὶ ἡ ἄναρθρος, ου. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάρθρωτος, ου. *Lucian.* articulis diſtinguo, διαρθρόω. *Plato.* per articulos connecto, προσαρθρόω. *Hippocr.*

Artifex, ὁ τεχνίτης, ου. *Dem.* ὁ δημιουργὸς, οῦ. *Id.* artifex dicendi, τεχνίτης τοῦ λέγειν. *Id.* ὁ σοφιστὴς, οῦ. *Iſocr.*

Artificialis, e, τεχνικὸς, ή, όν. *Hermog.* ὁ καὶ ἡ ἔντεχνος, ου. *Ariſtot.* ἐπιτεχνητὸς, ή, όν. *Lucian.*

Artificialiter, τεχνικῶς. Confer ſequens *Artificioſe.*

Artificioſe, τεχνικῶς. *Iſocr.* διὰ τέχνης. *Ariſt.* κατὰ τέχνην. *Lucian.* σὺν τέχνῃ. *Pauſan.*

Artificioſus, a, um, *de homine*, τεχνικὸς, ή, όν. *Ariſt.* de homine & re, ὁ καὶ ἡ κατάτεχνος, ου. *Plut.*

Artificium, i. e. *arte factum*, τὸ τέχνημα, ατος. *Xenoph.* i. e. profeſſio artificis, ἡ τέχνη, ης. *Dem.* ἡ δημιουργία, ας. *Id.*

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, us, τὸ ἄρθρον, ου. *Galen.*

Aruina, τὸ λίπος, εος. *Philo.* ἡ πιμελὴ, ῆς. *Ariſtot.*

Arundinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ καλαμώδης, εος, καλάμινος, ίνη, ινον, tibia, αὐλός. *Athen.*

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον, ου.

Arundineus, a, um, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, ου. *Plut.* ὁ δόναξ, ακος. *Dioſc.*

Aruſpex, **Aruſpicina**, vide *Haruſpex*, *Haruſpicina.*

Aruum, ἡ ἄρουρα, ας. *Ariſtot.*

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως. *Iſocr.* munire arcem in vrbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει. *Id.* habitare, οἰκεῖν. *Id.* tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν. *Dem.* præſidium imponere in arcem, φρουρεῖν. *Idem.* i. e. palatium regium, τὸ βασίλειον, ου. *Iſocr.* i. e. propugnaculum, τὸ ἐπιχείρισμα, ατος. *Dem.*

As, τὸ ἀσσάριον, ου. *N. T.*

Aſcendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειο πάγον. *Iſocr.* in equum, ἐπὶ τὸν ἵππον. *Xen* in nauem, ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν. *Plut.* in cœlos, ἄνειμι εἰς οὐρανούς. *Chryſ.* altius, προσαναβαίνω ἀνώτερον, *N. T.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βήματος.

Aſcenſio, ἡ ἀνάβασις, εως. *Iſocr.*

Aſcenſor, ὁ ἀναβάτης, ου. *Xenoph.*

Aſcenſus, us, idem quod *Aſcenſio.*

Aſcia, ἡ ἀξίνη, ης. *Xenoph.*

Aſcio, ἀξινίζω.

Aſciſco, ἐπάγομαι, alicui aliquid, τινί τι. *Dem* medicos, εἰσάγομαι τοὺς ἰατρούς. *Ariſtot.* aliquem, προσκαλέω τινά. *N. T.* liberos, εἰσποιέω παῖδας. *Iſocr.* aliquem ſocium, τιν κοινωνόν. *Dem.* cognomentis meis, ταῖς ἐμ ἐπωνυμίαις. *Plut.*

Aſcititius, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον. *Ariſtot.* i. e adoptiuus, εἰσποιητὸς, ή, όν.

Aſcribo, vide *Adſcribo.*

Aſella, τὸ ὀνάριον, ου, τὸ ὀνίδιον, ου. *Athen.*

Aſellus, idem quod *Aſella.*

Aſina, ἡ ὄνος, ου. *N. T.*

Aſinarius, ὁ ὀνηλάτης, ου.

Aſinarius, a, um, idem quod ſequens *Aſininu*

Aſininus, a, um, ὀνικὸς, ή, όν, ὁ καὶ ἡ ὀνώδης, εο *Ariſtot.* ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας. *Galen.*

Aſinus, ὁ ὄνος, ου. *Xenoph.*

Aſpectabilis, e, ὁρατὸς, ή, όν. *Ariſtot.*

Aſpecto, ἐφοράω, aliquem, τινά. *Xenoph.*

Aſpectus, us, ἡ ὄψις, εως. *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμ ατος. *Xenoph.* ἡ πρόσοψις, εως. *Thuc.* τὸ βλέμμα, ατος. *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aſpect manſueto eſt, τὸ βλέμμα ἥμερος. *Lucian.* i aſpectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aſpe ctus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις. *Plut.* a ſpectui aliorum ignominioſe exponere, π ραδειγματίζειν. *LXX.*

Aſper, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος. *Her dian.* vir, ἀνήρ. *Dem.* χαλεπὸς, ή, όν. *Ide* πικρὸς, ά, όν. *Iſocr.* τραχινὸς, ή, όν, via, ὁδ *Suid.*

Aſpere, τραχέως. *Iſocr.* χαλεπῶς. *Id.*

Aſpergillum, τὸ περιῤῥαντήριον, ου. *Aeſchin.*

Aſpergo, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφα *Ariſtop*

Aristoph. ῥαντίζω, aliquem, τινί. *N. T.* humorem album, ἀποῤῥαίνω λευκὴν ὑγρότητα. *Aristot.* lectum croco, διαῤῥαίνω τὴν κοίτην κρόκῳ. *LXX.* aqua, ἐπιῤῥαίνω τῷ ὕδατι. *Apocryph.* aqua marina, καταῤῥαίνω θαλάσσῃ. *Dioscor.* acetum alicui, προσραίνω ὄξος τινί. *Al. Aphrod.* aliquem infamia, ποιῶ τινα εἶναι ἐν ἀτιμίᾳ. *Xenoph.*

Aspergo, inis, ἡ ῥανὶς, ίδος. *LXX.* τὸ ῥάσμα, ατος. *Athen.*

Asperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χώρας. *Xenoph.* orationis, λόγου. *Isocr.* vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Asperitudo, idem quod antecedens *Asperitas.*

Aspernabilis, e, ὁ καὶ ἡ καταφρόνητος, ου.

Aspernanter, καταφρονητικῶς, *Xenoph.*

Aspernatio, ἡ καταφρόνησις, εως. *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, ατος. *Id.*

Aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινά. *Thuc.* aliquid, τινός. *Herodian.* amicos, ἀμελέω τῶν φίλων. *Xenoph.* nihil, ἀθετέω μηδέν. *Plut.* Confer *Sperno, Contemno.*

Aspero, asperum reddo, τραχύνω. *Athen.*

Aspersio, ὁ ῥαντισμὸς, οῦ. *N. T.* τὸ ῥάσμα, ατος. *Athen.*

Aspicio, βλέπω, aliquem amice, πρός τινα φιλοφρόνως. *Xenoph.* aliquem, ἀποβλέπω εἴς τινα. *Isocr.* πρός τινα. *Lucian.* mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἴς τι. *Dem.* aliorum miserias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας. *Isocr.* in terram, ὁράω εἰς γῆν. *Xenoph.* fixis oculis aliquem, ἀτενέσιν ὀφθαλμοῖς καθοράω τινά. *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δριμεῖ ἀφοράω εἴς τινα. *Herodian.* aliquem tyrannice, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς. *Plato.* minaciter aliquem, ὑποβλέπω τινά. *Id.*

Aspiratio, ἡ ἐπίπνοια, ας. *Plato.*

Aspiro, ἐπιπνέω, ad aliquid, τί. *Eurip.* ad virtutem, ἐφίεμαι τῆς ἀρετῆς. *Xenoph.* i. e. faueo & adiuuo aliquid, ἐπουριάζω τί. *Lucian.*

Aspis, ἡ ἀσπὶς, ίδος. *Xenoph.*

Asportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς, frumenti, σίτου. *Isocr.*

Asporto, ἐκφέρω, aliquid, τί. *Aristoph.* ἐκκομίζω τι. *Thuc.*

Aspredo, idem quod *Asperitas.*

Assabilis, e, ὀπτήσιμος, ιμη, ιμον. *Athen.*

Assatio, ἡ ὄπτησις, εως. *Plut.*

Assatura, τὸ ὄπτημα, ατος, τὸ κρέας ὀπτόν. *Plut.*

Assecla, ὁ ἀκόλουθος, ου. *Dem.* asseclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας. *Id.* Inuisus ob asseclarum turbam, φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλῳ. *Lucian.* assecla Veneris, ἀκόλουθος τῆς Ἀφροδίτης. *Plato.*

Assectatio, ἡ ἀκολουθία, ας. *Synes.* ἡ ἀκολούθησις, εως. *Aristot.* τὸ ἀκολούθημα, ατος. *Id.*

Assectator, idem quod *Assecla.*

Assector, ἀκολουθέω, aliquem, τινί. *Lucian.* μετά τινος. *Dem.* κατόπιν τινὸς, παρακολουθέω τινί. *Lucian.*

Assensio, ἡ ὁμολογία, ας. *Dem.* ἡ συγκατάθεσις, εως. *Sext. Empir.*

Assensor, ὁ σύμψηφος, ου. *Plato.*

Assentatio, ἡ κολακεία, ας. *Dem.* ἡ θωπεία, ας. *Plato.* oratio plena assentationis, λόγος μεστὸς κολακείας. *Id.* assentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία. *Id.* facere aliquid ex assentatione, ποιεῖν τι κολακείᾳ. *Id.* assentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγόμενος. *Id.* adulationes plus valent, ἰσχύουσι μεῖζον κολακείαι. *Isocr.* coërcere alicuius assentationem, ἐπέχειν τινὰ τῆς κολακείας. *Dem.* citra assentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας. *Idem.*

Assentator, ὁ κόλαξ, ακος, alicuius, τινός. *Dem.* ὁ κολακεύων, οντος, τινά. *Isocr.* ὁ δημαγωγῶν, οῦντος, τινά. *Dem.* ὁ παράσιτος, ου. *Athen.*

Assentatorie, κολακευτικῶς.

Assentio, f. Assentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliqua, τινὶ ἔν τινι. *Xenoph.* τινὶ περί τινος. *Aristot.* postulatis, συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. *Dem.* alii, ὁμολογέω ἄλλῳ. *Plato.* opinionibus, ὁμολογέω ταῖς ὑπολήψεσι. *Synes.* tibi adolescentes habere, ὁμολογέω σοι νεωτέρους ἔχειν. *Dem.* tibi, quod, σοὶ, ὅτι. *Plato.* laudantibus aliquid, συμφέρομαι τοῖς ὑμνοῦσί τι. *Plut.*

Assentor, κολακεύω, diuitibus, τοῖς πλουσίοις. *Plut.* alicui, τινά. *Xenoph.* arte, τῇ τέχνῃ. *Isocr.* insigniter, ἐπιφανῶς. *Id.* χαρίζομαι καθ' ὑπερβολήν. *Dem.* ὑπερκολακεύω. *Id.*

Assequor, ἐπικαταλαμβάνω, aliquid, τί. *Plato.* τυγχάνω τινός. *Dem.* virtutem, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς. *Isocr.* non assequor scopum, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ. *Aristot.* iaculantes assequuntur scopum, οἱ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι. *Plut.* assequor gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆς δόξης. *Dem.* i. e. intelligo aliquod probe, παρακολουθέω τινὶ σαφῶς. *Dem.* μανθάνω τι σαφῶς. *Id.* nihil non assequor, οὐδενὸς ἀπολείπομαι. *Id.*

Asser, ἡ σανὶς, ίδος. *Lucian.*

Asserculus, τὸ σανίδιον, ου. *Aeschin.*

Assero, διαβεβαιόομαι. *Plut.* i. e. iuxta fero, προσφυτεύω, i. e. vindico, προσποιέομαι, alicui aliquid, τί τινι. *Isocr.* in libertatem, ἐξαφαιρέομαι πρὸς ἐλευθερίαν. *Lucian.*

Assertio, ἡ βεβαίωσις, εως. *Thuc.*

Assertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ. *Plut.*

Asseruio, ἐπιδουλεύω, alicui, τινί.

Asseruo, φυλάττω, aliquid, τί. *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι. *Xenoph.*

Assessio, ἡ παρεδρία, ας. *Dem.*

Assessor, ὁ πάρεδρος, ου. *Dem.* alicuius, τινί. *Philo.* ὁ πρόσεδρος, ου, ὁ σύνεδρος, ου. *Demosth.* eligere assessores, αἱρεῖσθαι συνέδρους. *Isocr.* mittere assessores, πέμπειν συνέδρους. *Id.* visum est assessoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων. *Dem.*

Assessorium, τὸ συνέδριον, ου. *Herodian.*

Assessura, i. e. dignitas assessorum, ἡ παρεδρία, ας.

Asseueranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.

Asseuerate, idem quod antecedens *Asseueranter.*

Asseueratio, ἡ βεβαίωσις, εως. *Thuc.*

Asseuero, διαβεβαιόομαι. *Plut.* ἰσχυρίζομαι. *Synes.* quod, διισχυρίζομαι, ὅτι. *Plut.*

Assideo, παρεδρεύω, alicui, τινί. *Dem.* in iudicio, προσεδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ. *Chrys.* assidere & aliquid canere iubere, κατακλίνεσθαι καὶ ᾄδειν τι κελεύειν. *Dem.* assideo & immineo rei,

rei, προσκαθίζομαι καὶ προσεδρεύω τῷ πράγματι. *Dem.*

Assidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν. *Dem.* ἀδιαλείπτως. *N. T.* ἐντελεχῶς. *Plato.*

Assiduitas, ἡ συνεχεία, ας. *Dem.* ἡ ἐπιμονὴ, ῆς. *Plato.* ὁ ἐνδελεχισμὸς, ȣ. *LXX.*

Assiduus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, bellum, πόλεμος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, ȣ. *N. T.* sum in aliqua re, προσκαρτερέω τινί. *Dem.*

Assignatio, ἡ πρόσθεσις, εως. *Aristot.* ἡ προσαπόθεσις, εως, ἡ ἀπόθεσις, εως. *Dem.*

Assigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι. *Plato.* Confer *Attribuo.*

Assilio, ἐπιπηδάω, aliquem, τινί. *Herodian.* τινά. *Suid.*

Assimilis, ὁ καὶ ἡ προσόμοιος, ȣ, alicui, τινί. *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ȣ, τινί. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος. *Dem.*

Assimiliter, ὁμοίως. *Plut.* παραπλησίως. *Dem.*

Assimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι. *Isocr.* ἀπεικάζω τινί. *Herodian.* παραβάλλω τί τινι. *Liban.* τὶ πρός τι. *Isocr.* assimilor, εἴκω, in nulla re, ἐν ȣδενὶ ȣδέν. *Dem.*

Assimulatio, ἡ ὑπόκρισις, εως. *N. T.* ἡ προσποίησις, εως. *Aristot.*

Assimulo, προσποιέομαι, me esse amicum, εἶναι φίλος. *Aeschin.* aliquid, ὑποκρίνομαί τι. *Lucian.*

Assisto, παρίσαμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινί *Hom.* i. e. opitulor, alicui, τινί. *Xen.* τινὶ βοηθέω. *Id.*

Assitus, a, um, παρακείμενος, ένη, ενον.

Asso, i. e. tabulas sterno, σανιδόομαι. *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, sed ad solem, τὸ κρέας, ȣ πρὸς πῦρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον. *Plut.*

Associo, συνάπτω, aliquem alicui, τινά τινι. *Xen.* alicui, πρός τινα. *Plut.* προσεταιρίζω τινά τινι *Xenoph.*

Assolet, εἴωθε. *Plato.* φιλεῖ. *Aeschyl.*

Assuefacio, ἐθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τȣ̀ς πόνȣς. *Lucian.* aliquem ad clementiam, τινὰ εἶναι πρᾷον. *Dem.* ita aliquem, ut, ȣ̓́τω διατίθημί τινα, ὥστε. *Id.*

Assuefactus, ἐθισθεὶς, εῖσα, ὲν, tacere in re aliqua, σιωπᾷν ἔν τινι. *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνήθης, εος. alicui rei, τινί. *Plut.*

Assuetudo, ἡ συνήθεια, ας. *Plut.*

Assulto, idem quod *Assilio.*

Assultus, us, ἡ ἐπιπήδησις, εως.

Assumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινά. *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅμαξαν. *Xen.*

Assumtio, ἡ πρόσληψις, εως. *Rhetor.*

Assuo, προσράπτω. *Plut.*

Assurgo, ἐπανίσαμαι, alicui de sella, τινὶ τῶν θώκων. *Aristoph.* ἀπὸ τῶν θώκων. *Xenoph.*

Ast, pro vocula hac poëtica vide *At.*

Astacus, ὁ ἀσακὸς, ȣ. *Aristot.*

Asteriscus, ὁ ἀσερίσκος, ȣ. *Theophr.*

Astipulatio, ἡ συγκατάθεσις, εως. *Sext.* συγκαταίνεσις, εως, ἡ κατάινεσις, εως.

Astipulator, ὁ συγκάταινος, ȣ. *Dem.*

Astipulor, συγκαταινέω, alicui, τινί. *Xen.* προστίθεμαι τινί. *Herodian.* sententiæ alicuius, εἰς τὴν γνώμην τινός. *Plut.* tibi in hac lege, σύμψηφός σοί εἰμι τȣτȣ τȣ̃ νόμȣ. *Plato.*

Asto, παρίσαμαι, alicui, τινί. *Plut.*

Astralis, e, ἀσρικὸς, ἡ, ὸν, ἀσρῷος, ῴα, ῷον. *Aphr.*

Astrepo, ἐπικτυπέω, ῶ.

Astricte, προσεσαλμένως.

Astrictus, a, um, προσεσαλμένος, ένη, ένον. *Arist*

Astringo, προσέλλω. *Galen.* aliquid aliqua προσανασέλλω τί τινι. *Plut.* aliquem ad aliqu τινὰ πρός τι. *Chrysost.*

Astrologia, ἡ ἀσρολογία, ας. *Aristot.* astrologia tracto, ἀσρολογέω. *Athen.*

Astrologicus, a, um, ἀσρολογικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Astrologus, i, ὁ ἀσρολόγος, ȣ. *LXX.*

Astronomia, ἡ ἀσρονομία, ας. *Isocr.* dedit esse Astronomiæ studio, διατρίβειν ἐν ἀσ νομίᾳ. *Id.*

Astronomicus, a, um, ἀσρονομικὸς, ἡ, όν.

Astronomus, i, ὁ ἀσρονόμος, ȣ. *Herodian.*

Astruo, κατασκευάζω. *Philo.*

Astrum, τὸ ἄσρον, ȣ. *Aristot.* astra contempla ἀσρονομέω. *Aristoph.* ἄσρα κατανοέω. *Laërt.* ἄνω βλέπω. *Plato.*

Astupeo, ἐπιθαυμάζω.

Astu, πανȣ́ργως, vtor, πανȣργεύομαι. *Sirac.*

Astus, ἡ πανȣργία, ας. *Herodian.*

Astutia, idem.

Astutus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ. *Dem.*

Astute, πανȣ́ργως, μετὰ πανȣργίας. *Herodi* ago, πανȣργεύομαι. *Sirac.*

Asylum, τὸ ἱερὸν ἄσυλον. *Philostr.*

At, ἀλλὰ, hæc atque illa causabitur; at id i quum est, σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ, ἀλλ δίκαιον. *Dem.* καί τοι, at quantum pecuniæ dalitatum principes mihi daturos putat καί τοι πόσα χρήματα &c. *Dem.* μέντοι, at q ex superioribus regibus &c. τίς μέντοι πρὸ ἐμȣ̃ βασιλέων. *Dion. Halicarn.* τοίνυν, iam ipsemet accusationi respondere vo τοίνυν ἤδη καὶ περὶ τῆς γραφῆς αὐτῆς ἀπολο σασθαι βȣ́λομαι. *Dem.* ὅμως μὲν ȣ̃ν, ὅμως μ τοι, ὅμως δὲ ȣ̃ν. at quia, μὲν ȣ̃ν, at enim di aliquis, φήσαι μὲν ȣ̃ν. *Dem.* at vero, ἀλλὰ μ at vero illud notum est, ἀλλὰ μὴν τȣ̃το δῆ *Id.* at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀ ȣ̓ γὰρ δύναμαι. *Plato.* ἀλλὰ δὴ, at enim D neque latere, neque cogere possibile, ἀ δὴ θεὸς ȣ̓́τε λανθάνειν, ȣ̓́τε βιάζεσθαι δυνατόν. at certe, at saltem, ἀλλά γε, ἀλλ' ȣ̃ν γε, non mediocriter, at certe exiliter, καὶ εἰ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε. *Isocr.* at enim ro, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλὰ, at enim v id forte obiiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖν ἴσως εἴπε πρὸς ταῦτα. *Dem.*

Atauus, ὁ δίσπαππος, ȣ.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν. *Dem.* ater facie, carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ȣ. *Lucian.* ater te, ὁ καὶ ἡ μελαγχρὼς, ῶτος. *Idem.* atra d ἀποφρὰς ἡμέρα. *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθεος, ȣ. *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητὴς, ȣ. *Poll.*

Athletice, ἀθλητικῶς. *Plut.*

Athleticus, a, um, ἀθλητικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Atnepos, ἡ δισέγγονος, ȣ.

Atneptis, ἡ δισέγγονος, ȣ.

Atomus, ἡ ἄτομος, ȣ. *Plato.*

que, καὶ, τε, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καὶ.
qui, καίτοι, atqui considerate, o Athenienses, καὶ τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. *Dem.* καὶ μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' ἕξουσιν εἰπεῖν. *Id.*
ramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον, ου.
ramentum, τὸ μέλαν, ανος. *Poll.* τὸ μέλαν, ᾧ γράφομεν. *Diosc.*
riarius, ὁ αὔλειος, ου, ὁ αὐλικὸς, οῦ, ὁ αὐλάρχης, ου. *LXX.*
riensis, idem quod antecedens *Atriarius.*
riolum, τὸ προαυλίδιον, ου.
rium, τὸ προαύλιον, ου. *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς. *Athen.*
rocitas, ἡ ὠμότης, ητος. *Isocr.*
rociter, ὠμῶς.
rox, ὠμὸς, ὴ, όν. *Xenoph.* δεινὸς, ὴ, ὸν, scelus, ἀδίκημα. *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι. *Isocr.*
ttactus, us, ἡ ἐπαφὴ, ῆς. *Plato.*
ttamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta sunt ista, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα. *Dem.* οὐ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, att. men dicam, φοβοῦμαι λέγειν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐρῶ, *Id.* οὐ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excusationem, οὐ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα πρόφασιν ὅμως. *Id.* ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγώ. *Id.*
ttamino, μιαίνω, aliquid, τί. *Lucian.*
ttemperate, ἐπικεκερασμένως.
ttemperans, attemperandi vim habens, ἐπικεραστικὸς, ὴ, όν. *Galen.* ἐπικρατικὸς, ὴ, όν. *Id.*
ttemperatio, ἡ ἐπίκρασις, εως. *Gal.*
ttempero, ἐπικεράννυμι. *Gal.*
ttendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι. *Isocr.* verbis, τοῖς λόγοις. *Id.*
ttente, προσεκτικῶς. *Suid.*
ttentio, ἡ προσοχὴ, ῆς. *Lucian.*
ttento, πειράω, aliquem, τινά. *Plut.* καταπειράω. *Apocryph.*
ttentus, a, um, προσεκτικὸς, ὴ, όν. *Xen.* facere attentum, ποιεῖν προσεκτικόν. *Aristot.*
ttenuate, λεπτυνομένως.
ttenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως, ὁ λεπτυσμὸς, οῦ.
ttenuo, λεπτύνω, aliquid, τὶ, ἰσχναίνω τι. *Aristot.*
ttero, προστρίβω, aliquid alicui, *Basil.* παρατρίβω τι πρός τι. *Aristot.* aliquem, κατατρίβω τινα. *Thuc.*
ttestatio, ἡ ἐπιμαρτυρία, ας. *Thuc.*
ttestor, ἐπιμαρτυρέω, i. e. testimonium tribuo alicui, τινὶ. *Lucian.* i. e. testimonio meo confirmo, προσμαρτυρέω, dictum, τῷ ῥηθέντι. *Plut.* i. e. testem allego aliquem, ἐπιμαρτύρομαί τινα. *Dem.*
Attexo, προσυφαίνω. *Plut.* παρυφαίνω. *Id.* i. e. addo, προστίθημι, alicui aliquid, τί τινι. *Isocr.* συνάπτω τι πρός τι. *Plato.*
Attineo, προσήκω. ista attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι. *Dem.* προσήκει μοι τούτων, quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἧκον μέρος, quod attinet bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικά. *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ. *Id.*
Attingo, ἐφάπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων. *Isocr.* sacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν. *Dem.* aliquid, καθάπτομαί τινος. *Plut.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου. *Herodian.*

Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας. *Aristoph.* baculum, ἐπαναίρω τὴν βακτηρίαν. *Thuc.* fustem, διαίρω τὸ ῥόπαλον. *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἄνω. *Xenoph.* in altum, διαίρω εἰς ὕψος. *Gregor.* a terra, ἐξαίρω ἐκ γῆς. *Aristot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνήν. *Dem.* aliquid, ἀναβιβάζω τι. *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν. *Aristot.* πρὸς τὸν οὐρανόν. *Xen.*
Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τί.
Attonite, ἐκστατικῶς. *Plut.*
Attonitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμβρόντητος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπόπληκτος, ου. *Id.* ἐκστατικὸς, ὴ, όν. *Plato.* sum, δεδίττομαι. *Lucian.* ἐμβεβρόντημαι. *Plut.* fio, ἐκπλήσσομαι, adspectu, πρὸς τὴν ὄψιν. *Plut.* calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς. *Id.* attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινά. *Aeschin.*
Attono, ἐμβροντάω. *Plut.* ἐκπλήσσω. *Plut.*
Attractio, ἡ ἕλξις, εως. *Al. Aphrod.* ἡ ὁλκὴ, ῆς. humoris, τῆς νοτίδος. *Theophr.* ἡ ἕλκυσις, εως, ὁ ἑλκυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, εως. *Al. Aphrod.*
Attractorius, a, um, ἐφολκὸς, ὴ, όν. *Thuc.*
Attractus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίσπαστος, ου, malum, κακόν. *Hom.*
Attraho, ἐφέλκω, nauem, ναῦν. *Herodian.* posteriores pedes, ἐπισύρω τὰ ὀπίσθια. *Hippocr.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος. *N. T.* aliquem diuitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι. *Plato.*
Attrectatio, ἡ ψηλάφησις, εως. *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος. *Polyb.*
Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ. *Xen.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα. *Chrys.* aliquem, ἐφάπτομαί τινος. *Herodian.*
Attribuo, προσνέμω, alicui aliquid, τί τινι. *Aristot.* aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ. *Synes.* alicui nomen, δίδωμι vel ἀποδίδωμι τινι ὄνομα. *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τοὔνομα πατρός. *Id.* alicui aliquid per sortem, ἐπικληρόω τί τινι. *Idem.*
Attributio, ἡ ἀπόδοσις, εως, ἡ ἀπονομὴ, ῆς.
Attritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάτριπτος, ου, vestis, ἱμάτιον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιτριβὴς, έος, sum bellis, ἐξασθενέω πολέμοις. *Herodian.*
Attritus, us, ἡ παράτριψις, εως. *Diosc.* ἡ ἀποτριβὴ, ῆς. *Dem.*
Auare, πλεονεκτικῶς. *Dem.* φιλοχρημάτως. *Isocr.* ita auare gerere se aduersus aliquem, vt, οὕτω πλεονεκτικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥστε. *Isocr.* φιλοχρημάτως ἔχειν τινί. *Dem.*
Auariter, idem quod *Auare.*
Auaritia, ἡ πλεονεξία, ας. *Dem.* ἡ φιλαργυρία, ας. *Isocr.* ἡ φιλοχρηματία, ας. *Plato.* ἡ φιλοπλουτία, ας, *Id.* ἡ αἰσχροκέρδεια. *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, ατος *Id.* sordes & auaritia, αἰσχροκέρδεια καὶ πλεονεξία. *Id.* opum augendarum cupiditas, ἡ τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία. *Id.* venire eo auaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας. *Isocr.* auaritiæ caussa ne ab aris quidem manus abstinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἀπέχεσθαι. *Dem.* vti auaritia aduersus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα. *Idem.* ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel πρός τινα. *Isocr.* non concedere quidquam auaritiæ alicuius, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινός. *Dem.* coercere alicuius auaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας. *Id.* omittere, nullam facere

cere auaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας. *Id.* alienum eſſe ab auaritia, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων. *Id.*

Auarus, a, um, ὁ πλεονέκτης, ου. *T. N.* πλεονεκτικὸς, ἡ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλάργυρος, ου. *Plato.* ὁ καὶ ἡ φιλοχρήματος, ου. *Id.* ὁ καὶ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος. *Dem.* ad auaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκώς. *Id.* ζητῶν πλεονεκτεῖν. *Idem.* cuius omnia ſtudia ad auaritiam referuntur, ὁ ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν. *Id.* referens conſilia ſua ad auaritiam, ἐξετάζων τοὺς λογισμοὺς πρὸς πλεονεξίαν. *Id.* μηδὲν ἄλλο σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἔχει. *Id.*

Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, ου. *Plut.* ὁ ὀρνιθευτὴς, οῦ. *Ael.* verborum, λεξιδίων θηρήτωρ. *Democr.*

Auctarium, ἡ προσθήκη, ης. *Plato.* τὸ ἐπίμετρον, ου. *Theophr.* τὸ ἐπίβλημα, ατος. *N. T.* auctarium addo, ἐξ ἐπιμέτρου προστίθημι. *Galen.* ἐπιμετρέω. *Lucian.*

Auctio, ἡ αὔξησις, εως. *Athen.* i. e. venditio publica, ἡ δημιοπρασία, ας, ἡ ἀποκήρυξις, εως, ἡ πρᾶσις, εως. *Lucian.* auctionem facere bonorum alicuius, κηρύττειν τά τινος. *Plut.* bonorum paternorum, κηρύττειν τὰ πατρῷα. *Id.* alicuius, ἀποκηρύττειν τι. *Lucian.*

Auctionor, λαφοροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα. *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν. *Polyb.*

Auctor, ὁ αὔξων, ονος, *Iſocr.* i. e. ſuaſor, cauſſa, αἴτιος, ου, ſtudii alicuius, ἐπιμελείας τινὸς. *Iſocr.* tibi ſum huius rei, αἴτιος τούτου σοί εἰμι. *Iſocr.* αἴτιος τούτου σοι γίνομαι. *Dem.* tibi non ſum huius, ἀναίτιος τούτου σοί εἰμι. *Plato.* qui non eſt auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν. *Plut.* auctorem ſe præbere alicuius rei, ὑποσημαίνειν τι. *Plato.* libri, ὁ συγγραφεὺς, έως, auctore carens, ὁ καί ἡ ἀδέσποτος, ου, fama, φήμη. *Plut.* ſic, ἐπίγραμμα ἀδέσποτον, cuius auctor incertus eſt.

Auctoramentum, τὸ ἐπίχειρον, ου. *Plato.*

Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, ατος, vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλου. *Plut.* ἡ ἐξουσία, ας. auctoritatem conſequor, λαβεῖν ἐξουσίαν, *Dem.* ἡ αὐθεντία, ας. *Baſil.* auctoritate mea probo, αὐθεντέω. *Idem.* auctoritatem mihi in aliquem ſumo, αὐθεντέω τινός. *N. T.* auctoritate polleo, εὐημερέω. *Aeſchin.* auctoritate aliquem ſupero, κατευημερέω τινός.

Auctoro, περιποιέομαι, aliquem, τινά. *Thuc.*

Auctus, us, idem quod *Auctio.*

Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα, ας, ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς. *Plato.*

Aucupor, ὀρνιθοθηράω. *Poll.* θηρεύω. *Iſocr.* tempus, θηρεύω χρόνον. *Plato.* leuiſſimam quamque occaſionem aliquem occidendi, εὔχομαι προφάσεως ὀλίγου λαβέσθαι εἰς τὸ ἀποσκευάσασθαί τινα. *Herodian.*

Audacia, ἡ τόλμα, ης. *Demoſth.* τὸ θράσος, εως. *Idem.* ἡ θρασύτης, ητος. *Iſocr.* εὐτολμία, ας. *Plut.* audacia & confidentia, τόλμα καὶ θρασύτης. *Dem.* audacia & impudentia, τόλμα καὶ ἀναισχυντία. *Id.* θράσος καὶ ἀναίδεια. *Id.* eo venire audaciæ, vt, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥστε. *Idem.* εἰς τοῦτο θράσους ἀφικνεῖσθαι, ὥστε. *Id.* εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε. *Id.* pari audacia vti, ἴσας τόλμας πα[...] χειν. *Iſocr.* ſumere aliquam audaciam, [...] βεῖν τινα τόλμαν. *Dem.* habere audacia[...] ἔχειν τόλμαν. *Iſocr.* præſtare audacia ce[...] ris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλους. *Dem.* eripere [...] cui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτ[...] τινι. *Idem.*

Audaciter, vel quod idem eſt

Audacter, τολμηρῶς. *Thuc.* θρασέως, *Dem.* θ[...] σύτερον. *Idem.* θαρσαλέως. *Iſocr.* θαῤῥαλέως. [...] φιλοκινδύνως. *Id.*

Audacule, *Adu.* τολμηρότερον. *N. T.*

Audaculus, a, um, τολμηρότερος, έρα, ερον.

Audax, τολμηρὸς, ρὰ, ρόν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ προπετ[...] έος. *Id.* θρασὺς, εῖα, ύ. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ φιλοκίν[...] νος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔτολμος, ου. *Herodian.* [...] dax & promtus, τολμῆσαί τε ἅμα καὶ δρᾶ[...] πεφυκώς. *Idem.* nemo tam audax erit, aut [...] ploratæ fidei homo, οὐδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἐ[...] οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος. *Dem.* cum au[...] cia, audacter, μετὰ θρασύτητος. *Iſocr.* au[...] cia alios ſuperans, τόλμῃ ἄλλους ὑπεραίρ[...] *Dem.* reddere aliquem audacem, ἐμβάλ[...] τινὶ θάρσος. *Herodian.* homo audax, ὁ τολ[...] τὴς, οῦ. *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα α[...] *Id.* παράβολον ἔργον. *Polyb.* nimium aud[...] ὁ καὶ ἡ παράτολμος, ου. *Plut.*

Audens, θαῤῥαλέος, έα, έον. *Xenoph.* Confer an[...] cedens *Audax.*

Audenter, θαῤῥαλέως. *Plato.* Confer *Audact*[...]

Audeo, τολμάω. *Demoſth.* θαρσέω. *Xenoph.* θ[...] ῥέω. *Iſocr.* θρασύνομαι. *Demoſth.* audeo [...] dere, τολμάω βλέπειν. *Idem.* cum pericu[...] audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνων τ[...] μᾶν τι ἀγαθόν. *Thuc.* audere, iter ſuſcipe[...] θαρσεῖν τὴν ὁδόν. *Syneſ.* audere pugnam [...] ſcipere, θαῤῥεῖν. πρὸς μάχην, audeo t[...] committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητ[...] *Chryſ.* contra aliquid, καταθαῤῥέω τινός. *H*[...] *rodian.*

Audientia, ἡ ἀκρόασις, εως. *Aeſch.* audientia[...] facio, ποιέω σιωπήν. *Xenoph.*

Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliqu[...] τὶ ἔκ τινος. *Iſocr.* aliquid ex ſenioribus, [...] παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accuſa[...] ſiue accuſantem, ἀκροάομαί τινος κατηγορο[...] τος. *Dem.* aliquem, vt præceptorem, διακ[...] τινός, *Plut.* ſermones magicos, διακούω λόγ[...] μαγικῶν. *Id.* aliquem docentem aliquid, δι[...] κούω τί τινος. *Plato.* aliquem, τινὸς, vel al[...] quid, τὶ, vel etiam, τινός. *Dem.* ἀκούω, v[...] ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως: benigne, ε[...] νοϊκῶς: tacite, σιγῇ (libentiſſime, ἥδιστα: i[...] vite, ἀηδῶς: faſtidioſe, δυσκόλως: cum ho[...] rore & gemens & demiſſo in terram capit[...] πεφρικὼς καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν κύπτων: cu[...] inuidia, φθόνῳ: alieniore animo, ἀλλοτριότ[...] ρον: iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &[...] *Dem.* & *Iſocr.* bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶ[...] male, i. e, vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶ[...] ὑπό τινος, vel παρά τινος. *Plut. Plat. Thuc.* i. e[...] *nominor, dicor,* audio vir bonus, ἀκούω ἐσθλός[...] *Theocr.* Argiui audiunt primi eſſe, Ἀργεῖ[...] ἀκούουσι πρῶτοι εἶναι. *Herodot.*

Auditio, ἡ ἀκοὴ, ῆς. *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, εως. *Aeſchin.*

Auditiun-

ditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον. ου.
ditor, ὁ ἀκουστὴς, οῦ. *Isocr.* ὁ ἀκροατὴς, οῦ. *Dem.* ἀκούων, οντος. *Id.* ὁ ἀκροώμενος, ου. *Isocr.* benignus, εὐμενῶς ἔχων. *Dem.* gratiosissimus, χαριέστατος. *Isocr.* morosus, δύσκολος, *Id.* nancisci auditores beneuolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, *Dem.* præbere se auditorem equum, παρέχειν αὑτὸν ἀκροατὴν ἴσον. *Idem.* non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι συμμετριώτερον τῇ δυνάμει τῶν ἀκουόντων. *Idem.* delectare auditores orationis alicuius, τέρπειν τοὺς ἀκούοντας λόγον τινά. *Isocr.* demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκροωμένους. *Id.* fastidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούουσιν. *Idem.* ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας. *Dem.*
ditorium, τὸ ἀκροατήριον, ου. *Plut.*
ditus, a, um, ἠκουσμένος, ένη, ένον, afferre rem auditam, προσάγειν ἀκοήν. *Dem.* testari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοήν. *Id.*
ditus, us, ἡ ἀκοὴ, ῆς. *Dem.* ἡ ἀκρόασις, εως. *Isocr.* facilis, ἡ εὐηκοΐα, ας, hebes siue difficilis, ἡ δυσηκοΐα, ας. *Hippocr.* grauis, ἡ βαρυηκοΐα, ας. *Id.* acutus, ἡ ὀξυηκοΐα, ας, auditu iucundus, ἀκούειν ἡδὺς, aliquid scire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ἐπιστήμην τινός. *Isocr.* perceptibilis, ἀκουστὸς, ή, όν. *Id.* non indignus, οὐκ ἀπάξιος ἀκούειν. *Plato.*
e, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα. *Xen.*
eho, ἀπάγω. *Aristot.*
ellana, τὸ λεπτοκάρυον, ου, vel τὸ λεπτὸν κάρυον. *Diosc.*
ello, ἀποτίλλω, aliquid, τί. *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος. *Id.* τινὰ ἀπό τινος. *Xen.*
ena, ἀκρήσπελος, ου. *Diosc.*
eo, ἐφίεμαι. *Dem.* aliquid, γλίχομαί τινος. *Isocr.* ἐπιθυμέω τινος. *Dem.* ποθέω τινός. *Isocr.* Vide *Cupio* item *Desidero.*
ernalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀόρνειος, ου.
ernus, ὁ ἄορνος, ου.
errunco, ἀποτρέπω. Vide *Auerto.*
erlabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀποτρόπαιος, ου, *Plato.*
ersatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς. *Themist.*
ersio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς. *Plato.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς. *Themist.*
ersor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινά. *Galen.* deprecationem alicuius, ἀποτρίβω τὴν δέησιν τινος. *Plut.* ἀποτροπιάζομαι. *Synes.*
ersor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος, Iuppiter auersor, Ζεὺς ἀποτρόπαιος. *Luc.* ὁ ἀπότροπος, ου. *Plato.*
ersus, a, um, ἀπεστραμμένος, ένη, ένον, ὁ καὶ ἡ ἀπόστροφος, ου, a Deo, τοῦ θεοῦ. *Synes.*
uerto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινά τινος. *Plat.* aliquid, ἀποστρέφω τι. *Lucian.* oculos & in terram despecto, ἀποστρέφομαι καὶ κάτω βλέπω. *Herodian.* me, i. e. auertor, pedem auerto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος. *Id.* quod Dii auertant! ὃ μηδεὶς ποιήσειε θεῶν. *Dio.* inuidiam ab aliquo, ἀπελαύνω φθόνον τινός. *Ael.*
fero, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι. *Xenoph.* τί τι. *Plut.* τινί τι. *Isocr.* aliquid vi, τῇ βίᾳ. *Dem.* lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου. *Id.* quod auferri non potest, ὁ καὶ ἡ ἀναφαίρετος, ου. *Herodian.*
Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα. *Xenoph* inde, ἐκεῖθεν. *Lucian.* ἐκεῖθεν διαδιδράσκω. *Isocr.* vna ab opere, συναποδράω ἀπὸ τοῦ ἔργου. *Herodian.*
Augeo, αὐξάνω, res paruas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις. *Isocr.* honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς. *Xenoph.* famam meam, ἐμέ. *Isocr.* alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα. *Lucian.* rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πλείω ποιέω. *Isocr.*
Augesco, αὔξομαι. *Dem.* αὐξάνομαι. *Dem.* in tantum, ἐπίδοσιν λαμβάνω τοσαύτην, maxime, μεγίστην &c. *Isocr.* artes augescunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν. *Idem.* virtutes augescunt ex aliqua re, ἐπίδοσις πρὸς τὴν ἀρετήν ἐστιν ἔκ τινος. *Id.* res hostium augescunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδίδωσι. *Dem.* Confer *Cresco*, item *Incrementum.*
Augmentatio, ἡ αὔξησις, εως. *Athen.*
Augmentum, ἡ αὔξη, ης. *Suid.* ἡ αὔξησις, εως, ἡ ἐπίδοσις, εως. *Isocr.*
Augur, ὁ οἰωνοσκόπος, ου, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ. *Hesych.*
Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ οἰωνιστήριον, ου.
Auguralis, e, οἰωνικὸς, ή, όν, scientia s. disciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς. *Plut.*
Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰώνισις, εως.
Augurate, οἰωνιστικῶς.
Auguratus, us, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.
Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ. *LXX.* ὁ οἰωνὸς, οῦ. *Xenoph.* τὸ οἰώνισμα, ατος. *Herodian.* τὸ οἰωνιστήριον, ου. *Xenoph.* ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ ὀρνιθεία, ας. *Suid.*
Auguror, οἰωνίζομαι, aliquid esse alicui incommodum, τί τινι εἶναι ἀνεπιτήδειον. *Xenoph.* casum, τὸ σύμπτωμα. *Aristot.* οἰωνοσκοπέω, μαντεύομαι. *Dem.* κατοιωνίζομαι. *Phalar.* ὀρνιθεύομαι. *Suid.* bene, φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι. *Aristot.* φήμην ἀγαθὴν λέγω. *Aristoph.* φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι. *Plato.*
Augusta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς. *Herod.*
Augustale, τὸ αὐγουστεῖον, ου.
Auguste, σεβασμίως.
Augustus, a, um, ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος, ου, nuptiæ, γάμος. *Herodian.*
Augustus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ. *Herodian.*
Augustus, *mensis*, ὁ Αὔγουστος, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος. *Dem.*
Auia, ἡ μάμμα, ης, ἡ μάμμη, ης. *N.T.* qua matris mater, ἡ τίτθη, ης. *Dem.*
Auiarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου.
Auicula, τὸ ὀρνίθιον, ου. *LXX.* τὸ ὀρνιθάριον, ου. *Plut.*
Auide, ἐπιθυμητικῶς. *Poll.* i. e. auare, πλεονεκτικῶς. *Dem.* φιλοχρημάτως. *Isocr.*
Auiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, cibi, τοῦ σίτου. *Xenoph.* τὸ ἐπιθύμημα, ατος. *Plato.* ἡ ἐπιθύμησις, εως. *Aristot.* Conf. *Auaritia.*
Auidus, a, um, ὁ καὶ πρόθυμος, ου, alicuius rei, τινός, ἐπιθυμητικὸς, ή, όν. *Aristot.* i. e. auarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ή, όν, *Dem.* i. e. lubens, ασμε...

ένη, ενον. *Id.* lucri, ὁ καὶ ἡ φιλοκερδὴς, έος. *Ariſtoph.* auidus lucri ſum, φιλοκερδέω. *Xenoph.*

Auis, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος. *Dem.* τὸ ὄρνεον, ȣ. *Plut.* maior, ὁ οἰωνὸς, ȣ. *Id.*

Auitus, a, um, παππῷος, ῴα, ῷον, cui auita, & paterna gloria eſt, ᾧ παππῴα καὶ πατρῴα δόξα ὑπάρχει. *Dem.* i. e. a maioribus acceptus, προγονικὸς, ἡ, ὸν, gloria, κλέος. *Herodian.*

Auius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ȣ. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ȣ. *Xenoph.*

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς. *Athen.* regia, τὸ βασίλειον, ȣ. *Dem.* ἡ αὐλὴ βασίλειος. *Herodian.* aulæ princeps, ὁ αὐλάρχης, ȣ. *LXX.*

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, ȣ. *Plut.* τὸ καταπέτασμα, ατος. *Philo.*

Aulicus, a, um, αὐλικὸς, ἡ, ὸν, adulator, κόλαξ. *Plut.* famulitium, οἱ ἐπὶ αὐλῆς οἰκέται. *Herodian.*

Auocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα, ατος.

Auocatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς. *Plat.* ἡ ἀποστροφὴ, ῆς. *Themiſt.*

Auoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινά. *Xenoph.* ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινά τινος. *Iſocr.* τινὰ ἀπό τινος. *Thuc.*

Auolo, ἀφίπταμαι. *Lucian.*

Aura, ἡ αὖρα, ας, vel αὔρα, ας. *Ariſtot.* adflat, εἰσπνέει. *Ariſtoph.* fert, φέρει. *Xenoph.* aura perflari, αὔραις διαπνεῖσθαι. *Id.* auram captare, αὔραν θηρεύειν. *Idem.* auram hominum captans, ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπάρεσκος, ȣ. *N. T.*

Auramentum, ſ. vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος. *Athen.* ὁ χρυσὸς, ȣ. *Id.*

Auraria, ſc. officina, τὸ χρυσȣργεῖον, ȣ.

Aurarius, χρύσεος, *contr.* χρυσȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν. confer *Aureus.*

Aurarius, i. e. aurifex, ſiue aurifuſor, ὁ χρυσοχόος, ȣ. *Dem.* ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη. *Id.* officina eiusdem, τὸ χρυσοχοεῖον, ȣ. *Id.* aurarius ſum, aurum fundo, χρυσοχοέω. *Dinarch.* conf. *Aurifex.*

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως. *Plut.*

Auratus, a, um, κεχρυσωμένος, ένη, ένον, ſtatuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα. *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐπίχρυσος, ȣ, ornatus, κόσμος. *Plato.*

Aureolus, a, um, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ȣ. *fem.* ἡ χρυσῖτις, ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις. *Herodot.*

Aureus, a, um, χρυσȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, aurea corona, στέφανος. *Dem.*

Aurichalceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀρείχαλκος, ȣ, columna, στήλη. *Suid.*

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ȣ. *Plato.*

Auricula, τὸ ὠτίον, ȣ. *Lucian.* τὸ λόβιον, ȣ. *Dem.*

Auricularis, e, ὠτικὸς, ἡ, ὸν. *Galen.*

Aurifaber, idem quid *Aurifex.*

Aurifex, ὁ χρυσȣργὸς, ȣ̃, *LXX.* ὁ χρυσοποιὸς, ȣ̃. *Lucian* ὁ χρυσοχόος, ȣ, quod tamen proprie *Aurifuſorem* notat. Vide *Aurarius.*

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ȣ. *Strabo.*

Auriga, ὁ ἡνίοχος, ȣ. *Xenoph.* ὁ ἁρματηλάτης, ȣ. *Idem.*

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιός, ȣ̃. *Heſych.*, ſum aurigarius, ἁρματοποιέω. *Poll.*

Aurigatio, ἡ ἡνιόχησις, εως. *Philo.* ἡ ἡνιοχεία, ας. *Herod.* ἡ ἁρματηλασία, ας. *Lucian.*

Aurigo, inis, ὁ ἴκτερος, ȣ. *Hippocr.* aurigine laborans, ὁ καὶ ἡ ἰκτεριώδης, εος. *Id.* aurigini ſimilis, ὁ καὶ ἡ ἰκτερώδης, εος. *Id.* aurigine laboro, ἰκτεριάω. *Dioſc.* aurigine tentor, ἰκτε-ρόομαι. *Hippocr.*

Aurigor, ἡνιοχέω. *Herodian.* ἡνιοχεύω. *Athen.*

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν, ȣ. *Dioſc.*

Auris, τὸ ȣ̃ς, ὠτός. *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, ſeu potiu[s] aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν. *Lucian.* aures alicui ob-tundere dicendo, τὰ ὦτά τινος ἐμπλήθειν [λό]γων. *Id.* corrumpere aures alicuius, διαφθεί-ρειν τὰ ὦτά τινος. *Id.* mederi auribus aliquo-rum, ἰάσασθαι τὰ ὦτά τινων. *Id.* aures erudi-tas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα. *Aelian.* obdurare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκο[ὰς] μή. *Lucian.* obrepere auribus alicuius, κλ[έ]-πτειν τὰς ἀκοάς τινος. *Aeſchin.* aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα. *Philo.* aures paſcere, ἑστιᾷν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς. *Ael.* aures permul-cere, τὴν ἀκοὴν καταυλεῖν. *Greg.* auribus ege-re, τῆς ἀκοῆς ἐπιδεῖσθαι. *Plato.* auribus perci-pere, ἐνωτίζεσθαι. *N. T.* aure truncatus, ὁ καὶ ἡ ὠτότμητος, ȣ. *LXX.* aurium dolor, ἡ ὠταλγί-ας. *Dioſc.* aurium dolore laboro, ὠταλγέω. [I]. ὠταλγιάω. *Idem.* laborans, ὠταλγικὸς, ἡ, [όν]. aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης. *Alex Aphrod.*

Auriſcalpium, ἡ ὠτόγλυφις, ιδος. *Plato Com.*

Auritus, a, um, ὠτόεις, εσσα, όεν. *Hom.*

Auro, vide *Inauro.*

Aurora, ἡ ἕως, ω, *Thuc.* ſimul cum aurora, ἅμ[α] ἕω, *Id.* auroræ tempore, ſtatim ab auro[ra] ἕωθεν. *Xenoph.* ante auroram, πρὸ τῆς ἕ[ω]. *Herodian.*

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, εως. *Dem.* ἡ ἀκοὴ, [ῆς]. *Iſocr.* non auſcultatione tantum, ſed & me-moria dignum, ἐκ ἀκοῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ μν[ή]-μης ἄξιον. *Dem.*

Auſcultator, ὁ ἀκροατὴς, ȣ̃. conf. *Auditor.*

Auſculto, ἀκροάομαι. *Dem.* confer *Audio*, i. obedio, προσέχω, alicui, τινί. *Dem.*

Auſim, τολμῴην.

Auſpex, idem quod *Augur.*

Auſpicato, εἰς καλόν. *Plato.* ἐς καλόν. *Xenoph.*

Auſpicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴσιος, ȣ, fulgura au-ſpicata, ἀστραπαὶ αἴσιοι. *Xen.* aues auſpicat[æ], ὄρνιθες αἴσιοι. *Plut.*

Auſpicium, idem quod *Augurium.*

Auſpicor, ὀρνιθοσκοπέω, ῶ. *LXX.* i. e. inchoo, ag-gredior, ἐνάρχομαι, ſermonem, τȣ̃ λόγȣ. *Plu[t].* κατάρχω τὸν λόγον. *Plato.* pæanem, ἐξάρχ[ω] παιᾶνα. *Xenoph.* ἐξάρχομαι παιᾶνα. *Id.* pugna[m], κατάρχομαι τῆς μάχης. *Polyb.* bellum, κατάρ-χω τȣ̃ πολέμȣ. *Plut.* Conf. *Incipio.*

Auſter, ὁ νότος, ȣ. *Ariſtot.*

Auſtere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς. *Dem.*

Auſteritas, ἡ αὐστηρότης, ητος. *Dion.*

Auſterus, a, um, αὐστηρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνο[ς]. *Dioſc.* vt homo, σκυθρωπὸς, ἡ, όν. *Iſocr.* σκυ-θρωπιάζων, οντος. *Dem.* σκληρὸς, ρὰ, ρόν. *Plu[t].*

Auſtralis, e, νότιος, ία, ιον. *Ariſt.* mare, θάλασ-σα. *Herodot.* auſtrale cœli latus, τὰ νότια. auſtralis ſiue auſtrinus flatus, ἡ νοτία, ſc. πνοή.

Auſtrinu[s]

ustrinus, idem quod *Australis*.

ausum, τὸ τόλμημα, ατος. *Thuc.*

aut, ἢ, aut desistendum est, aut nemo culpandus, ἢ παυστέον, ἢ μηδένα αἰτιατέον. *Dem.* quomodo quis aut firmiorem, aut iustiorem remp. inueniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι. *Id.*

autem, δὲ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τὰς μὲν ἀξίας ἐπαίνου τιμᾶν, τὰς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν. *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, amicos reuerere, legibus obtempera, τὸν μὲν θεὸν φοβοῦ, τὰς δὲ γονεῖς τίμα, τὰς δὲ φίλους αἰσχύνου, τοῖς δὲ νόμοις πείθου. *Id.* vita breuis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρή. *Hippocr.*

authenticus, a, um, αὐθεντικὸς, ἡ, όν.

autodidactus, a, um, ὁ καὶ ἡ αὐτοδίδακτος, ου. *Xen.*

autographum, τὸ αὐτόγραφον, ου. *Plut.*

automatum, τὸ αὐτόματον, ου.

autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ἡ, όν.

autumnus, ἡ ὀπώρα, ας. *Xenoph.*

autumo, νομίζω. *Dem.* οἴομαι s. οἶμαι. Conf. *Existimo.*

auulsio, ἡ ἀπόσπασις, εως.

auulsus, a, um, ἀποσπασθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον, auulsa pars, τὸ ἀπόσπασμα, ατος, particula auulsa, τὸ ἀποσπασμάτιον, ου.

auunculus, ὁ μητράδελφος, ου, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφός. *Dem.*

auus, ὁ πάππος, ου. *Dem.* auus paternus, πάππος ὁ πρὸς πατρός. *Id.* auus maternus, πάππος ὁ πρὸς μητρός. *Id.*

auxiliaris, e, βοηθικὸς, ἡ, όν. *Aristot.* ἐπικουρικὸς, ἡ, όν. *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ ἐπικουρικὸν, οῦ. *Id.*

auxiliarius, ὁ σύμμαχος, ου, *Dem.* ὁ βοηθὸς, οῦ. *Id.* Socii & adiutores, σύμμαχοι καὶ βοηθοί. *Id.* conf. *Socius* & sequens *Auxiliator.*

auxiliator, ὁ βοηθὸς, οῦ. *Dem.* ὁ βοηθῶν, οῦντος. *Id.* ὁ σύμμαχος, ου. *Isocr.* in pugna siue certamine, ὁ σύμμαχος, ου. *Xen.* ὁ συναγωνιστὴς, οῦ. *Isocr.* ὁ συναγωνιζόμενος, ου. *Id.* quærere sibi auxiliatores, ζητεῖν αὐτῷ βοηθούς. *Dem.* assumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ συναγωνιστήν. *Isocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ συναγωνιστήν. *Id.* conf. *Adiutor.*

auxiliatrix, ἡ βοηθοῦσα, ης, ἡ σύμμαχος, ου, ἡ ἐπίκουρος, ου.

auxilior, βοηθέω. *Dem.* ἐπικουρέω. *Isocr.* συναγωνίζομαι. *Dem.* omnibus viribus auxiliari, παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν. *Dem.* auxiliari alicui aduersus hostes, βοηθεῖν τινι πρὸς τοὺς πολεμίους. *Id.* promte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι. *Id.* προθύμως συμπολεμεῖν τινι. *Id.* προθύμως συναγωνίζεσθαι. *Idem.* ἑτοίμως βοηθεῖν. *Isocr.* segniter auxiliari, ὀκνεῖν βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ἐπικουρεῖν, *Xen.* *Dem.* Confer sequens *Auxilium.*

auxilium, ἡ βοήθεια, ας. *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος. *Aristot.* ἡ ἐπικουρία, ας. *Thuc.* numerus auxiliorum missorum, ἀριθμὸς τῶν βοηθειῶν. *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν. *Id.* accersere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος. *Isocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν. *Dem.* exspectare alicunde, προσδοκεῖν ἥξειν ποθὲν βοήθειαν. *Isocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν. *Dem.* mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινά. *Id.* ferre, ποιεῖσθαι βοήθειαν. *Isocr.* ποιεῖσθαι ἐπικουρίαν. *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοήθειαν τινος. *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας. *Id.* vti, χρῆσθαι βοηθείαις. *Id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθόν τινι. *Xen.* βοηθικὸν εἶναί τινι. *Aristid.*

Axilla, ἡ μασχάλη, ης. *Xenoph.*

Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Axiomaticus, a, um, ἀξιωματικὸς, ἡ, όν. *Dion. Hal.*

Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus. *Xenoph.* mundi, τοῦ κόσμου.

B.

Babæ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας! Babæ, eram vero &c. βαβαὶ ἦν δ' ἐγώ. *Plato.*

Bacca, i. e. fructus, τὸ ἀκρόδρυον, ου, bacca iuniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδος. *Diosc.* bacca lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος. *Theophr.* i. e. margarita, ὁ μαργαρίτης, ου. *Aelian.*

Bacchabundus, a, um, βακχεύων, ουσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων. *Plut.* τὰ Διονύσια, ων. *Id.* agitare, ἄγειν Διονύσια, διονυσιάζειν. *Athen.* πομπεύειν τῷ Διονύσῳ. *Apocryph.*

Bacchans, βακχεύων, οντος, ὁ καὶ ἡ παράβακχος.

Bacchar, ἡ βακχαρις, εως. *Diosc.*

Bacchatio, ἡ βακχεία, ας. *Plut.*

Bacchor, βακχεύω. *Plato.*

Bacchicus, a, um, βακχικὸς, ἡ, όν, διονύσιος, ία, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα. *Athen.* διονυσιακὸς, ἡ, όν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροί. *Id.* θίασοι.

Bacchus, ὁ Βάκχος, ου, ὁ Διόνυσος, ου.

Baccula, τὸ ἀκροδρυάριον, ου.

Bacillus, τὸ βακτρίδιον, ου, ἡ ῥαβδὶς, ίδος.

Baculus, ἡ βακτηρία, ας. *Plut.* senilis, quo senes innituntur, βακτηρία γεροντική. *Theophr.* τὸ βακτήριον, ου. *Aristoph.* ἡ ῥάβδος, ου. *Xen.* baculo innitor senum more, βακτηρεύω πρεσβυτικῶς. *Naz.*

Baiulo, βαστάζω, senem humeris, γέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων. *Aristot.* ἀγκαλιδοφορέω, ῶ. *Paus.*

Baiulus, ὁ βαστάζων, οντος, ὁ φορτοβαστάκτης, ου. *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ου. *Poll.*

Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, εος. *Athen.*

Balanus, ἡ βάλανος, ου. *Diosc.*

Balatus, us, τὸ βλήχημα, ατος, ἡ βληχὴ, ῆς. *Aeschyl.*

Balbe, τραυλῶς, βλαισῶς.

Balbus, a, um, τραυλὸς, ἡ, όν. *Plut.* ψελλὸς, ἡ, όν. *Id.* βλαισὸς, ἡ, όν. *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μογιλάλος, ου. *N. T.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος. *Plut.* ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ ψελλότης, ητος, *Aristot.* ὁ ψελλισμὸς, οῦ. *Idem.*

Balbutio, τραυλίζω. *Aristoph.* ψελλίζω. *Aristot.* ψελλίζομαι. *Plato.* βατταρίζω. *Lucian.*

Balineum, vide *Balneum.*

Ballista, ἡ βάλλιστρα, ας.

Balneator, ὁ βαλανεὺς, έως, *Plato.* ὁ βαλανείτης, ου. *Suid.* ὁ βαλανειώτης, ου. *Id.*

Balneatrix, ἡ βαλανὶς, ίδος, ἡ βαλάνισσα, ης.

Balneo, i. e. lauo, νίπτω. *Athen.* λούω. *Lucian.* περὶ λουτρὸν ἔχω. *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανίδιον, ου.

Balneum, τὸ βαλανεῖον, ου. *Dem.* τὸ λουτρον, ου. *Plut.* perferre aliquem in balneum & abluere, ἐνεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον καὶ περιπλύνειν. *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείου. *Id.* lauare solitus in balneo, λοῦσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ. *Id.* vti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ. *Aelian.* χρῆσθαι λουτρῷ. *Herodian.* ad balneum procedere, ἐπὶ λουτρὸν προέρχεσθαι. *Id.* i. e. locus balnei, ὁ λουτρὼν, ῶνος. *Xenoph.*

Balo, sc. vt ouis, vel capra, βληχάομαι. *Aristoph.*

Balsamum, τὸ βάλσαμον, ου. *Theophr.* fructus balsami, τὸ καρποβάλσαμον, ου. *Diosc.* frutex balsami, τὸ ὑλοβάλσαμον, ου. *Id.* succus balsami, τὸ ὀποβάλσαμον, ου. *Id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, ου. *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσοῦς. *Herodot.* balteum soluere, ζωστῆρα λύεσθαι. *Dem. Phal.* τὸ ζῶμα, ατος. *Eustath.*

Baptisma, τὸ βάπτισμα, ατος. *N. T.* ὁ βαπτισμὸς, οῦ. *Ibid.*

Baptismus, idem quod *Baptisma.*

Baptista, ὁ βαπτιστὴς, οῦ. *N. T.*

Baptisterium, τὸ βαπτιστήριον, ου.

Baptizo, βαπτίζω. aliquem, τινά. *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, ου. *Xenoph.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον. *Id.* barathro similis, ὁ καὶ ἡ βαραθρώδης, εος. *Plut.*

Barba, ὁ πώγων, ωνος. *Plut.* ἡ ὑπήνη, ης. *Id.* τὸ γένειον, ου. *Pausan.* barba hirci, πώγων τράγου. *Athen.* barba magna, ὁ πωγωνίας, ου. *Suid.* habens barbam densam & hispidam, ὁ δασυπώγων, ωνος. *Aristoph.* raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος. *Poll.* nullam, ὁ ἀπώγων, ωνος, ὁ ἀγένειος, ου, promissam, ὁ μακροπώγων, ωνος, hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος, aueam siue rufam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος. *Plut.* barbam alere, πωγωνοτροφέω. *Plut.* barbam vello, τοῦ γενείου τίλλω. *Dion.* barbam gesto, γενειάω. *Arist.* barbam emittere incipio, γενειάσκω. *Xen.*

Barbare, βαρβαριστί. *Plut.* barbare loquor, βαρβαρίζω. *Id.*

Barbaricus, a, um, βαρβαρικὸς, ή, όν, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, ου, bellum, πόλεμος. *Thuc.* lingua, γλῶσσα. *Sophocl.*

Barbaries in sermone, ἡ βαρβαροσομία, ας. *Strabo.*

Barbarismus, ὁ βαρβαρισμὸς, οῦ. *Eustach.*

Barbarus, a, um, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, ου. *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris subiicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω. *Isocr.* barbarus fio, βαρβαρόομαι, barbaris faueo, βαρβαρίζω. *Xen.* terbarbarus, ὁ καὶ ἡ τριβάρβαρος, ου. *Plut.*

Barbatus, a, um, ὁ γενειάτης, ου. *Lucian.* ἡ γενειάτις, ιδος. *Athen.* barbatus sum, γενειάω. *Aristot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, ου, τὸ βάρβιτον, ου. barbito cano, βαρβιτίζω. *Poll.*

Barbula, τὸ πωγώνιον, ου.

Barbus, ἡ τρίγλα, ας.

Bardus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ βλὰξ, κός. *Xen.* Confer *Stupidus.*

Barritus, us, τὸ τοῦ ἐλέφαντος βρύχημα.

Barrus, ὁ ἐλέφας, αντος. *Aristot.*

Basiatio, τὸ φίλημα, ατος. *Lucian.*

Basiator, ὁ φιλητὴς, οῦ.

Basiliscus, ὁ βασιλίσκος, ου.

Basio, φιλέω. *Athen.* φιλέω τῷ στόματι. *Xenoph.* Confer *Osculor.*

Basis, ἡ βάσις, εως. Conf. *Fundamentum.*

Basium, τὸ φίλημα, ατος. Conf. *Osculum.*

Batillum, τὸ πύρανον, ου, ὁ πύρανος, ου. *Benz.*

Batuo, ἀλοάω, aliquem lapidibus, τινὰ λίθοι[s]. *Aelian.*

Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quo[d] non nouerunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὃ ἂν μὴ γ[ι]νώσκωσι. *Plut.*

Beate, εὐδαιμόνως. *Isocr.* μακαρίως. *Aristoph.* bea[te] viuo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω. *Isocr.*

Beatitas, s. Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας. *De[m.]* ἡ μακαριότης, ητος. Conf. *Felicitas.*

Beatus, a, um, μακάριος, ία, ιον. *Dem.* ob bon[os] liberos, τῆς εὐπαιδείας. *Aristoph.* facere a[li]quos beatos & felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμον[ας] καὶ μακαρίους. *Idem.* fieri beatum ex humi[li] γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ. *Idem.* beat[us] sum, εὐδαιμονέω. *Dem.* εὐτυχέω. *Id.* διευτυχ[έω]. *Dem.* τὸν βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ. *Idem.* πρά[τ]τω μακαρίως, vel εὐδαιμονίως. *Aristot.* beatu[m] prædico, μακαρίζω. *Isocr.* aliquem ob a[li]quid, τινά τινος. *Aristoph.* ob fortuna[m] εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης. vel διὰ τὴν τύχ[ην]. *Dem. Isocr.*

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων. *Plato.* τὰ τρωγάλ[ια] ων. *Athen.* τὰ τρωκτὰ, ῶν. *Hippocr.* τὸ ἐπιδ[ό]πισμα, ατος. *Athen.* bellariorum amans, ὁ [καὶ] ἡ φιλοτραγήμων, ονος. *Athen.*

Bellator, ὁ μάχιμος, ου. *Isocr.* ὁ στρατιώτης, ου. *De[m.]* ὁ πολεμιστὴς, οῦ. *Plut.* Conf. *Miles.*

Bellatorius, a, um, πολεμιστήριος, ία, [ιον]. *Xenoph.*

Bellatrix, ἡ πολεμιστὶς, ίδος, ἡ πολεμίστρια, ας.

Belle, καλῶς. *Dem.* κομψῶς. *Xenoph.*

Bellicose, φιλοπολέμως. *Isocr.* πολεμικῶς. *Id.*

Bellicosus, a, um, πολεμικὸς, ή, όν. *Isocr.* πο[λε]μικῶς διακείμενος. *Id.* πολεμικῶς ἔχων. *Id.*

Bellicus, a, um, πολεμικὸς, ή, όν, virtus, ἀρε[τή]. *Xenoph.* bellica ars, ἡ πολεμικὴ, sc. τέχ[νη]. *Aristot.* bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν. *Xen.*

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινί. *Dem.* [ad]versus aliquem, πρός τινα. *Idem.* pro aliqu[o] ὑπέρ τινος. *Isocr.* tanto tempore, τοσοῦ[τον] χρόνον. *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη. *Is[ocr.]* continenter, συνεχῶς, fortius, ἄμεινον. *Id.* v[al]de expedite, σφόδρα ἑτοίμως. *Dem.* promti[us] προθυμότερον. *Isocr.* aperte, ἁπλῶς. *Dem.* ape[rto] Marte, ἐκ προῤῥήσεως. *Idem.* ipso opere, n[on] decretis solum, τοῖς ἔργοις. μὴ ψηφίσμασι [μό]νον. *Id.* turpiter, αἰσχρῶς. *Isocr.* misere [&] male, ἀθλίως καὶ κακῶς. *Dem.* communi c[o]

fil

filio, κοινῇ. *Isocr.* terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. *Id.*

ellua, τὸ θηρίον, ου, robusta, ἄλκιμον. *Xenoph.* agrestis siue fera, ἄγριον. *Isocr.*

elluatis, e, idem quod *Belluinus.*

elluinus, a, um, θήρειος, εία, ειον. *Xen.* vis, βία. *Sophoc.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, εως, homo, θηριώδης. *Aristot.* natura, φύσις. *Id.*

ellum, ὁ πόλεμος, ου. *Dem.* maximum, μέγιστον. *Isocr.* magnum & difficile, πολὺς καὶ χαλεπός. *Dem.* continuum, συνεχής. *Dem.* graue, βαρύς. *Id.* vehemens, δεινός. *Id.* implacabile & non indictum, ἄσπονδος καὶ ἀκήρυκτος. *Id.* legitimum & apertum, νόμιμος καὶ προφανής. *Id.* ignobile & sumtuosum, ἄδοξος καὶ δαπανηρός. *Id.* terrestre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν. *Isocr.* finitimum, ὅμορος. *Dem.* publicum, κοινός. *Isocr.* priuatum, ἴδιος. *Dem.* ciuile, ἐπιδήμιος, siue ἔμφυλος. *Aelian.* bella & expeditiones, πόλεμοι καὶ στρατεῖαι. *Dem.* bella & certamina, πόλεμοι καὶ ἀγῶνες. *Isocr.* bella & prælia, πόλεμοι καὶ μάχαι. *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι πολέμου. *Isocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παροξύνειν ἐπὶ vel πρὸς πόλεμον. *Id.* bellum expetere, πόλεμον ἐπιθυμεῖν. *Id.* decernere, γράφειν vel χειροτονεῖν. *Dem.* excitare, commouere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι. *Id.* mouere, κινεῖν. *Id.* suscipere aduersus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀνελέσθαι πρός τινα. *Isocr.* sustinere, ὑπομένειν. *Dem.* indicere, siue denunciare, προσαγορεύειν. *Id.* parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον. *Id.* τὰ πρὸς τὸν πόλεμον συντάττεσθαι καὶ παρασκευάζεσθαι. *Id.* inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινα. *Isocr.* κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινά. *Dem.* repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον. *Dem.* gerere aduersus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα. *Id.* vna gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον. *Id.* feliciter gerere, κατορθοῦν ἐν τῷ πολέμῳ. *Id.* administrare, διοικεῖν τὰ περὶ τὸν πόλεμον. *Isocr.* trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον. *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι. *Id.* fugitare, φεύγειν. *Id.* componere ex animi sententia, κατατιθέναι τὸν πόλεμον, ὅπως βούλεταί τις. *Idem.* soluere, διαλύειν πόλεμον. *Isocr.* διάλυσιν ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου. *Id.* sopire, restinguere, παύεσθαι τοῦ πολέμου. *Id.* bellum ingruit, πόλεμος ἥκει. *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεταί τισι πρός τινας. *Idem.* bellum est alicui cum aliquo, πόλεμος ἐστί τινι πρός τινα. *Id.* proficisci ad bellum, εἰσελθεῖν εἰς πόλεμον. *Isocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ. *Dem.* pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου. *Idem.*

lluosus, a, um, i. e, plenus belluis, ὁ καὶ ἡ θηριώδης, εος, mare, θάλασσα. *Theophr.*

llus, a, um, κομψὸς, ή, όν. *Aristoph.*

mbix, ἡ βέμβηξ, ηκος.

ne, εὖ. *Dem.* καλῶς. *Id.* ὀρθῶς. *Isocr.* adfectum esse erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως πρός τινα. *Dem.* *Isocr.* audire, καλῶς ἀκούειν. *Plut.* cedere, προχωρεῖν δεξιῶς. *Herodian.* bene cum eo agitur, πράττει εὖ. *Dem.* καλῶς. *Id.* bene volo tibi, εὔνους εἰμί σοι. *Id.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθά. *Isocr.* bene facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς. *N. T.* alicui, δρᾶν εὖ τινα. *Aristoph.* bene me habeo, ἔχω καλῶς. *Dem.*

Benedico, εὐλογέω, i. e. laudo aliquem, τινά. *Isocr.* i. e. bona precor & omnia fausta alicui opto, εὐφημέω καὶ πάντα τἀγαθὰ εὔχομαί τινι. *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας. *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας. *Philo.*

Benedictus, a, um, εὐλογητὸς, ή, όν. *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινα. *Dem.* εὐποιέω τινά. *Id.* ἀγαθὸν ποιέω τινά. *Id.* ciuitati, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι. *Isocr.* conf. *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, ου. *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ὄντος. *Isocr.* sum alicuius, εὐεργέτης γίνομαί τινος. *Id.* χρηστὸς γίνομαι πρός τινα. *Id.*

Benefactum, τὸ εὐεργέτημα, ατος. *Dem.* conf. *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, ας. *Dem.* ἡ εὐπραγία, ας. *Isocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθῶν, όντος *Dem.* ὁ εὖ παθὼν, όντος. *Isocr.* ὁ εὐπεπονθὼς, ότος. *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος. *Dem.* ἡ εὐεργεσία, ας. *Isocr.* ἡ χάρις, ιτος. *Dem.* τὸ ἀγαθὸν, οῦ. *Id.* τὸ χρηστὸν, οῦ. *Id.* magnum, εὐεργεσία μεγάλη. *Dem.* maius, μείζων. *Id.* maximum, summum, amplissimum, μεγίστη. *Id.* mediocre, μετρία. *Id.* priuatum, ἰδία. *Id.* immensum, ὑπερμεγέθης. *Id.* conferre in aliquem, καταθέσθαι εὐεργεσίαν εἴς τινα. *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθόν τι. *Isocr.* πράσσειν τινὰ ἀγαθόν. *Aristot.* εὐεργετεῖν τινα. *Id.* accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος. *Plutarch.* πάσχειν ἀγαθόν τι ὑπό τινος. *Lysias.* ferre alicui acceptum, εἰπεῖν ἔχειν εὐεργέτημά τινος. *Isocr.* adscribere deorum beneuolentiae, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας. *Dem.* prædicare & meminisse, λέγειν καὶ μνημονεύεσθαι. *Isocr.* reddere, rependere, ἀμείβεσθαι τὴν εὐεργεσίαν τινός. *Xenoph.* ἀνταποδιδόναι εὐεργέτῃ. *Aristot.* ἀντευποιεῖν τὸν εὖ ποιήσαντα. *Dem.* ποιῆσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις. *Idem.* τοὺς εὐεργέτας ἐᾶν τὰ δοθέντα ἔχειν. *Id.* beneficii loco aliquid concedere alicui, παρέχειν τί τινι ἐν χάριτος καὶ δωρεᾶς μέρει. *Dem.* ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινα δωρεαῖς. *Id.* superari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Isocr.* habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει. *Dem.* loco beneficii accipere, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι. *Id.* beneficiis aliquem prouocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἴς τινα. *Id.* cuius magna beneficia extant in aliquem, οὗ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα. *Idem.*

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ου. *Dem.* ὁ εὐποιῶν, οῦντος. *Isocr.* ὁ ἐπαρκῶν, οῦντος. *Dem.* χρηστὸς, ή, όν. *Id.* ἀγαθὸς ή, όν. *Idem.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, ου. *Isocr.*

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ου, vere de ciuitate, ἀληθῶς τῆς πόλεως. *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας. *N. T.*

Beneuole, εὐνοϊκῶς. *Dem.* εὐμενῶς. *Isocr.* μετ' εὐνοίας. *Dem.* audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν

τινὸς λέγοντος. *Id.* & fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς καὶ πιςῶς πράττειν τι. *Id.*

Beneuolentia, ἡ εὔνοια, ας. *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας. *Id.* τὸ εὐμενὲς, έος. *Id.* ἡ φιλανθρωπία, ας. *Id.* & humanitas, εὔνοια καὶ φιλανθρωπία. *Id.* & studium, εὔνοια καὶ προθυμία. *Idem.* insignis, εὔνοια μεγάλη. *Id.* magna & incredibilis, μεγάλη καὶ σφοδρά. *Id* singularis, πολλή. *Idem.* summa, πλείςη. *Idem.* firmior, βεβαιοτέρα. *Isocr.* diuina, δαιμονία. *Dem.* iusta, δικαία. *Id.* vera, ἀληθινή. *Isocr.* omni suspicione carens, ἀνύποπτος. *Dem.* beneuolentiam expetere, ὀρέγεσθαι εὐνοίας. *Isocr.* aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν. *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινί. *Idem.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα. *Idem.* præstare alicui, παρέχειν τινί. *Isocr.* demonstrare alicui, ἐνδείκνυσθαι πρός τινα. *Dem.* φανερῶς ἐνδείκνυσθαί τινι. *Id.* alicuius contrahere, κτᾶσθαι παρά τινος. *Id.* λαβεῖν τινος. *Isocr.* conseruare, διασώζειν vel διαφυλάττειν. *Id.* remittere erga aliquem, ἀφίςασθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἴς τινα. *Id.* abiicere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς, vel πρός τινα. *Idem.* facere aliquid ex beneuolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν. *Id.* ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι. *Id.* beneuolentiæ alicuius aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινός. *Isocr.* beneuolentiæ munus in periculis non deserere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ἐ λείπειν. *Dem.* frustrari beneuolentia alicuius, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινός. *Id.* destitui beneuolentia & humanitate alicuius, ἀποςερεῖσθαι τῆς εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τινός. *Idem.*

Beneuolus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνοος, *contr.* εὔνȣς, ȣ. *Dem.* εὐνοϊκὸς, ἡ, όν. *Id.* ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, έος. *Id.* alicui & amicus, εὔνȣς καὶ φίλος τινί. *Id.* est illi, γίνεται, ἐςὶ, ὑπάρχει εὔνȣς ἐκείνῳ. *Isocr.* beneuolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὔνȣν. *Id.* nancisci aliquem beneuolentiorem alio, τυχεῖν τινος εὐνȣςέρȣ, ἢ ἑτέρȣ. *Id.* beneuolo animo sum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινί. *Dem.* εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινα. *Isocr.* εὔνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινί. *Id.*

Benigne, φιλοφρόνως. *Xen.* φιλανθρώπως, *Dem.* εὐμενῶς. *Isocr.*

Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ας. *Isocr.* ἡ χρηςότης, ητος. *N. T.*

Benignus, a, um, χρηςὸς, ἡ, όν. *Dem.* ἀγαθὸς, ἡ, όν. *Id.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, ȣ. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, έος. *Dem.* πρᾶος. *Idem.* & ignoscens hominum erratis, πρᾶος καὶ συγγνώμων τῶν ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων. *Xen.* erga aliquem, πρᾶός τινι. *Plut.*

Beo, i. e. beatum prædico, μακαρίζω. *Dem.* εὐδαιμονίζω. *Id.* aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆς τύχης. *Aristot.* τινὰ διὰ τὴν τύχην. *Dem.* maiores, μακαρίζω τȣ̀ς προγόνȣς. *Isocr.* alicuius caussa, τινός. *Aristoph.* i. e. beatum reddo, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα καὶ μακάριον, *Isocr.*

Bes, ἡ διμοιρία, ας. *Lucian.*

Bestia, τὸ θηρίον, ȣ. *Dem.* immanissima, ἀγριώτατον. *Isocr.* impura, μιαρόν, *Dem.* nefaria immanis, μιαρὸν καὶ ἀμίαντον. *Idem.* cicurare bestias & meliores efficere, ἡμερȣ̃ν ψυχ[illegible] θηρίων καὶ πλείονος ἀξίας ποιεῖν. *Id.* i. e. be[illegible] *bestialit*, ad quid best a eiusmodi vtatur qui[illegible] ἐφ' ᾧ δ' ἂν καὶ χρήσαιτό τις τοιȣ́τῳ θηρί[illegible] *Dem.* bestiarum more, θηριωδῶς. *Isocr.*

Bestialis, e, ὁ καὶ ἡ θηριώδης, εος. *Aristot.*

Bestiarius, ὁ θηριομάχος, ȣ. *Lucian.*

Bestiola, τὸ θηρίδιον, ȣ. *Theophr.*

Beta, τὸ τεῦτλον, ȣ, *Diosc.*

Betula, ἡ συμύδα, ας. *Bud.*

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, ας. *Xenoph.*

Bibax, ὁ πολυπότης, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ πολύποτος, *Aristot.* ποτικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ἡ, όν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, ας. *Diosc.*

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, ȣ. *Poll.*

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, ȣ̃.

Bibliopola, ὁ βιβλιοπώλης, ȣ. *Poll.*

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ȣ.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης. *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ἐπιςάτης τῆς βιβλιοθήκης

Bibo, onis, ὁ πότης, ȣ. *Aristoph.*

Bibo, bibere, πίνω, vinum, οἶνον. *Xenoph.* totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν. *Id.* meru[illegible] ἀκρατοποτέω. *Athen.* lac, γαλακτοποτέω. vinum, οἰνοποτέω. *Idem.* parum, ὀλιγοποτ[illegible] *Plut.* aquam, ὑδροποτέω. *Xenoph.* frigidu[illegible] ψυχροποτέω. *Plut.* medicamentum, φαρ[illegible]κοποτέω. *Theophr.*

Bibosus, vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ φιλοπότης, ȣ. *Poll.*

Biceps, ὁ καὶ ἡ δικέφαλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ διπρόσω[illegible] ȣ, imago, ἄγαλμα διπρόσωπον *Herodian.*

Bicolor, ὁ καὶ ἡ δίχροος, *contr.* δίχρȣς. *Ari[illegible]* ὁ καὶ ἡ δίχρωμος, ȣ. *Galen.*

Bicornis, e, ὁ καὶ ἡ δίκερος, ȣ. *Aristot.* ὁ κ[illegible] δίκραιος, ȣ. *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ δίκροος, *co[illegible]* δίκρȣς. *Aristot.*

Bicorpor, ὁ καὶ ἡ δίσωμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ δισώ[illegible]τος, ȣ.

Bicubitalis, e, ὁ καὶ ἡ δίπηχυς, εως. *Diosc.* δι[illegible]χυαῖος. *Id.*

Bidens, ὁ καὶ ἡ διόδȣς, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo post, δύο δια[illegible] μεσȣ̃ν ἡμερȣ̃ν. *Herodian.*

Biennis, e, ὁ καὶ ἡ διετὴς, έος. *Aristot.*

Biennium, τὸ διετες, έος. *Aeschin.* ἡ διε[illegible] ας.

Bifariam, διχῆ. *Dem.* διχῶς, diuido, διχοτο[illegible] *Polyc.*

Biferus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ. *Ar[illegible]* ὁ καὶ ἡ δίκαρπος, ȣ, terra, γῆ. *Strabo.* [illegible] δικαρπέω. *Theophr.*

Bifidus, a, um, i. e. vngulam bisulcam hab[illegible] ὁ καὶ ἡ δίχηλος, ȣ. *Aristot.*

Biforis, e, ὁ καὶ ἡ δίθυρος, ȣ, templum, [illegible] *Poll.*

Biformis, e, ὁ καὶ ἡ δίμορφος, ȣ.

Bifrons, ὁ καὶ ἡ ἀμφιπρόσωπος, ȣ. *Plut.* [illegible] ἡ διμέτωπος, ȣ. munitio, φρȣρά. *Appia[illegible]* καὶ ἡ διπρόσωπος, ȣ, imago, qualis Iani, ἄ[illegible]μα. *Herodian.*

B

ʒæ, ἡ συνωρίς, ἴδος. *Plut.* bigis vehor, συνωρικεύομαι. *Aristoph.* bigarum auriga, ὁ συνωριστὴς, ȣ *Lucian.*
gamia, vide *Digamia.*
garius, ὁ συνωριστὴς, ȣ. *Lucian.*
iugus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίζυγος, ȣ. *Gregor. Naz.*
lanx, ἡ ζυγὸς, ȣ. *Plut.* vide *Libella.*
linguis, e, i. e. duarum linguarum peritus, ὁ καὶ ἡ δίγλωσσος, ȣ. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ δίφωνος, ȣ. *Poll.* ex *Philone* i. e. aliud loquens, aliud sentiens, ὁ καὶ ἡ δίλογος, ȣ. *N. T.*
liosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, εος. *Hippocr.* χολικὸς, ἡ, ὄν. *Plut.* extreme biliosus, i. e. valde iracundus, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ȣ. *Aristot.*
lis, ἡ χολὴ, ῆς. *Plut.* i. e. ira. *Idem. Dem.* bilem educens, ὁ καὶ ἡ χολαγωγὸς, ȣ. *Gal.* meram bilem congerens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατόχολος. *Idem.* bile mens carens, ἡ ἀχολία. *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, ας. *Hippocr.* bile atra laboro, μελαγχολάω *Dem.* bile amara redundans, ὁ καὶ ἡ πικρόχολος. *Hip.*
ustris, e, vide *Decennalis.*
maris, e, ὁ καὶ ἡ διθάλασσος, ȣ, locus, τό πος. *N. T.*
matus, ἡ διετία, ας. *N. T.*
membris, e, ὁ καὶ ἡ δίκωλος, ȣ. *Diosc.*
mestris, e, ὁ καὶ ἡ δίμηνος, ȣ, bimestre temporis spacium, δύο μῆνες. *Herodian.*
mulus, a, um, ὁ καὶ ἡ διετὴς, ȣ. *Aristot.*
mus, a, um, idem quod antecedens *Bimulus.*
ni, æ, a, δισσοὶ, αἱ, ά. *Apocryph.* σύνδυο. *Dem.*
nominis, e, ὁ καὶ ἡ διώνυμος, ȣ. *Plut.*
palmis, e, ὁ καὶ ἡ δίδωρος, ȣ. *Plin.*
partito, διμερῶς, διχῆ. *Dem.* διχα. *Thuc.*
partitus, a, um, ὁ καὶ ἡ διμερὴς, έος.
patens, ὁ καὶ ἡ δίθυρος, ȣ. *Poll.*
pedalis, e, ὁ διποδὴς, ȣ. *Xenoph.* διποδιαῖος, αία, αῖον. *Id.*
pedaneus, ea, um, idem quod *Bipedalis.*
pennis, ἡ πέλεκυς, εως. *Plut.*
pes, ὁ καὶ ἡ δίπους, οδος. *Aristot.*
remis, e, ὁ καὶ ἡ διήρης, εος. *Poll.*
s, δὶς, bis aut ter caufam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρίνεται. *Dem.*
sextus, sc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα. *Plut.*
sulcus, a, um, i. e. vngulas fissas habens, ὁ καὶ ἡ δίχηλος, ȣ. *Aristot.*
itumen, ἡ ἄσφαλτος, ȣ *Diosc.* referò, ἀσφαλτίζω. *Idem.* bitumine illino, ἀσφαλτόω. *LXX.*
itumineus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφάλτειος, ȣ.
itumino, ἀσφαλτόω. *LXX.*
ivium, ἡ διοδος, ȣ. *Xen.*
lasus, a, um, τραυλὸς, ή, όν. *Plut.* sum, τραυλίζω *Aristoph.*
lande, φιλανθρώπως. *Dem.* χαριέντως. *Idem.* admodum, πάνυ ἡδέως. *Id.* blandius alloqui aliquem, προσειπεῖν τινα. *Isocr.*
landiloquentia, ἡ χρηστολογία, ας. *N. T.*
landiloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ χρηστολόγος, ȣ.
landimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θελκτήριον, ȣ. *Hom.*

Blandior, σαίνω, alicui, τινά. *Plut.* κορίζομαί τινα. *Aristoph.* ἀρεσκεύομαί τινα. *Xenoph.* κολακεύω τινί. *Plut.* vel τινά. *Xenoph.* auribus, κεχαρισμένως διαλέγομαι. *Isocr.*
Blanditiæ, ἡ χρηστολογία, ας. *N. T.* ἡ κολακεία, ας. *Dem.* τὸ ἀρέσκευμα, ατος. *Plut.* blanditiis sibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα. *Aelian.*
Blandus, a, um, ὁ καὶ ἡ χρηστολόγος, ȣ, ὁ καὶ ἡ θελκτήριος, ȣ. *Plut.* ἄρεσκος, η, ον. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, ȣ. *Isocr.*
Blasphemator, ὁ βλάσφημος, ȣ. *Dem.*
Blasphemia, ἡ βλασφημία, ας. *Plato.*
Blasphemo, βλασφημέω, aliquem, τινά. *Appian.* aliquid, εἴς τι. *Plato.* ὑπέρ τινος. *Isocr.* περί τινος. *Id.* Deum, εἰς θεόν. *Plato.* βλασφημόν τι εἶπον. *Dem.*
Blasphemus, a, um, ὁ καὶ ἡ βλάσφημος, ȣ. *Dem.*
Blatero, onis, ὁ σπερμολόγος, ȣ. *Dem.* ὁ λογοποιῶν, ȣντος. *Id.* ὁ φλυαρῶν, ȣντος *Isocr.*
Blatero, as, ληρέω. *Isocr.* ψελλίζομαι. *Aristot.* ταυτολογέω. *Polyb.* frustra, ἀδολεσχέω τυνάλλως. *Dem.* ῥαψῳδέω μάτην. *Id.* de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος. *Isocr.*
Blatta, ἡ σίλφη, ης. *Diosc.* ἡ τίλφη, ης. *Lucian.*
Blennus, a, um, μωρὸς, ά, όν. *Aristoph.* ὁ καὶ ἡ βλὰξ, ακὸς. *Xenoph.*
Blitum, τὸ βλίτον, ȣ. *Diosc.*
Boarium forum, τὸ βȣπώλιον, ȣ, τὸ βȣπωλεῖον, ȣ.
Boatus, us, τὸ μύκημα, ατος. *Plut.*
Boletus, ὁ βωλίτης, ȣ.
Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, siue bolide mare exploro, βολίζω. *N. T.*
Bolus, ὁ βῶλος, ȣ. *Basil.*
Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.
Bombilo, as, βομβέω. *Aristoph.* βομβαίνω. *Bas.*
Bombus, ὁ βόμβος, ȣ, bombum edens, ὁ καὶ ἡ βομβώδης, εος. *Aelian.*
Bombycinus, a, um, βομβύκινος, ίνη, ινον.
Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος. *Aristot.*
Bona, orum, ἡ οὐσία, ας. *Dem.* τὰ ὄντα, ων *Id.* τὰ ὑπάρχοντα, ων. *Isocr.* τὰ ἀγαθὰ, ῶν. *Idem.* τὰ χρήματα, ων. *Id.* αἱ κτήσεις, εων. *Dem.* τὰ κτήματα, ων. *Id.* τὰ ἐγκτήματα, ων. *Id.* hereditaria, ὁ κλῆρος, ȣ. *Dem.* animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunæ, ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς, siue ἐξωτερικὰ. Conf. *Opes,* item *Facultates.*
Bonitas, ἡ ἀγαθότης, ητος. *Sir.* ἡ ἀγαθοσύνη, ης. *N. T.* ἡ καλοκαγαθία, ας. *Xenoph.* ἡ χρηστότης, ητος. *Plut.*
Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, ȣ. *Arist.* τὸ χρηστὸν, ȣ. *Dem.* magnum, ἀγαθὸν μέγα. *Dem.* præcipuum & omnium maximum, ἡγέμενον καὶ πάντων μέγιστον. *Id.* maximum & splendidissimum diuinorum bonorum & humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον καὶ σεμνότατον. *Isocr.* admirandum, θαυμάσιον. *Dem.* perfectum, τέλειον. *Id.* honestum & conueniens alicui, καλὸν καὶ πρέπον τινι *Id.* eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι. *Id.* expedire, προσδοκᾷν. *Idem.* accipere, μεταλαβεῖν *Isocr.* precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι. *Dem.* accidere

dere alicui, συμβαίνειν τινί. *Isocr.* consecutum esse, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν. *Isocr.* ornatum esse bonis tantis, ἀξιῶσθαι τοσούτων ἀγαθῶν. *Dem.* frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν. *Isocr.* ὀνήσασθαι ἀγαθῶν. *Dem.* male vti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς *Isocr.* delectari bonis præsentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. *Dem.*

Bonus, a, um, ἀγαθὸς, ή, όν. *Dem.* χρηστὸς, ή, όν. *Isocr.* vir, ἀνὴρ ἀγαθός. *Dem.* χρηστός. *Idem.* & honestus, καλὸς κἀγαθός. *Isocr.* & iustus, χρηστὸς καὶ δίκαιος. *Dem.* non improbus, sed omnino bonus, ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρηστός. *Id.* natura, φύσει χρηστὸς ἄνθρωπος. *Id.* bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινά. *Id.* se præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτόν. *Isocr.* πράττειν, siue ποιεῖν τὸ ἔργον τοῦ χρηστοῦ, siue καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνδρός. *Dem.* esse coactum, χρηστὸν εἶναι ἀναγκασθέντα. *Id.* bonorum amans, ὁ καὶ ἡ φιλάγαθος. *N. T.* Bonorum osor, ὁ καὶ ἡ ἀφιλάγαθος, ου. *Ibid.* bona verba quæso! o Mars, εὐφήμει ὦ Ἄρες! *Lucian.*

Boo, μυκάομαι. *Plut.* βοάω. *Id.*

Bootes, ὁ Βοώτης, ου.

Borealis, e, ὁ καὶ ἡ βόρειος, ου, venti, flatus, βόρεια πνεύματα. *Theophr.* boreale cœlum, borealis aëris constitutio, τὸ βορρεῖον. *Xen.*

Boreas, ὁ βορέας, ου. *Aristot.* ὁ βορρᾶς, ᾶ. *Aelian* a borea, βορρᾶθεν. *Theodoret.* boreæ expositus, ὁ καὶ ἡ κατάβορρος, ου, domus, οἰκία. *Aristot.* ad boream vergens, qui a borea perflatur, ὁ καὶ ἡ προσβόρειος, ου. *Theophr.*

Boreus, a, um, idem quod *Borealis.*

Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοός. *Aristot.* bos arator & iugum trahens, βοῦς ἀρότης καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσας. *Aelian.* boues pasco, βουκολέω. *Lucian.* boues macto, βουθυτέω. *Aeschin.*

Botanice, ars, ἡ βοτανική, ῆς.

Botanicus, a, um, βοτανικὸς, ή, όν. *Diosc.*

Botrus, ὁ βότρυς, υος. *Theophr.*

Bouile, τὸ βουστάσιον, ου, ἡ βούστασις, εως. *Poll.* τὸ βούσταθμον, ου, τὸ βοαύλιον, ου. *Poll.*

Bouillus, a, um, vide *Bubulus.*

Brabeum, τὸ βραβεῖον, ου. *N. T.*

Brabeuta, ὁ βραβευτής, οῦ. *Aristot.*

Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον, ου.

Bracca, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος. *Xen.* τὸ περισκέλιον, ου, ἡ περισκελὶς, ίδος. *Plut.* braccæ, τὰ περισκελῆ, ῶν. *Philo.*

Braccatus, a, um, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.

Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ου, ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος. *Xenoph.* τὸ περιβραχιόνιον, ου. *Id.* τὸ ψέλλιον, ου. *Plut.* τὸ ψάλιον, ου. *Xenoph.* i. e. pars brachii, ὁ καρπὸς, οῦ. *Dem.*

Brachium, ὁ βραχίων, ονος. *Dem.* brachii flexus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος. *Id.*

Bractea, τὸ πέταλον, ου. *Plut.* aurea, χρυσοῦν. *LXX.*

Bractearius, ὁ τῶν πετάλων ποιητὴς, ὁ πεταλιστής, οῦ.

Bracteatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιπέταλος, ου.

Bracteola, τὸ πεταλίδιον, ου.

Branchiæ, τὰ βράγχια, ων. *Aristot.*

Brassica, ἡ κράμβη, ης. *Diosc.* τὸ κραμβίδιον, ου. *Poll.* canina, ἡ κυνοκράμβη, ης. *Id.* capitat[a,] κράμβη κεφαλωτή.

Breui, ἐν βραχεῖ. *Lucian.* tempore differere i[n]ter se, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλο[ις.] *Isocr.* refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρό[νῳ] ἀπολύειν διαβολάς. *Id.* tam breui tempore, οὕτω βραχεῖ χρόνῳ. *Dem.* mori, διὰ ταχέων ἀ[πο]λέσθαι. *Aelian.*

Breuia, τὰ βραχέα, ων, in breuia incidere, [τοῖς] βραχέσι περιπίπτειν. *Polyb.* hærere in bre[ui]bus, ἐνέχεσθαι τοῖς βραχέσι. *Plut.*

Breuiarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς. *Aristot.*

Breuiloquentia, ἡ βραχυλογία, ας. *Poll.*

Breuiloquus, ὁ καὶ ἡ βραχυλόγος, ου. *Plut.* su[m] βραχυλογέω. *Id.*

Breuio, ἐπιτέμνω. *Synes.* βραχύνω.

Breuis, e, βραχὺς, εῖα, ύ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ σύντομ[ος,] ου. *Idem.* vita, βραχὺς βίος. *Hippocr.* orat[io,] βραχὺς λόγος. *Isocr.* oratio multo breui[or,] λόγος πολὺ συντομώτερος. *Idem.* breuis vi[tæ,] ὁ καὶ ἡ βραχύβιος, ου, ὁ καὶ ἡ μικρόβιος, [ου.] breuis temporis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ου. *A*

Breuitas, ἡ βραχύτης, ητος, *Plato.* ἡ συντομία, [ας.] *Aristot.* vitæ, ἡ στενοχωρία βίου. *Aelian.* [ser]monis, ἡ στενοχωρία τῶν λόγων. *Id.*

Breuiter, βραχέως. *Dem.* βραχύ. *Id.* συντόμ[ως.] *Id.* ostendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεικ[]ναί τι. *Isocr.* dicere, συντόμως δηλοῦν. *Id.* do[ce]re res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ με[γά]λων. *Dem.* breuius hæc declarare poss[um,] συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν. *Isocr.* [cæ]tera quam potero breuissime percurram, [τὰ] τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύναμαι, συντομώτατα δι[εξελ]θεῖν πειράσομαι. *Id.* breuissime dicere aliqu[id,] συντομώτατα εἰπεῖν τι. *Dem.*

Bruchus, ὁ βροῦχος, ου. *LXX.*

Bruma, ἡ τροπὴ ἡ χειμερινή. *Thuc.*

Brumalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς.

Brutesco, ἀφρονεύομαι. *LXX.*

Brutum, ζῶον ἄλογον. *Aristot.* bruti in[star] viuere, ἀλογώδη δίαιταν βόσκεσθαι. *Suid.*

Brutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου. *Aristot.* [] stupidus, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ου. *Dem.*

Bryo, ἡ μυρίκη, ης. *Diosc.*

Bubalinus, a, um, βουβάλινος, ίνη, ινον.

Bubalus, ὁ βούβαλος, ου. *Aristot.*

Bubile, vide *Bouile.*

Bubo, ὁ βύας, ου. *Aristot.*

Bubulcitor, βουκολέω. *Poll.*

Bubulcus, ὁ βουκόλος, ου. *Aelian.* ὁ βοηλάτης[,] *Idem.*

Bubulus, a, um, βόειος, εία, ειον, βοεικὸς, ή, [όν.] *Thuc.* bubula caro, βόειον κρέας, vel sim[pli]citer, τὸ βόειον. *Al. Aphrod.*

Bucca, ἡ γνάθος, ου. *Dem.* inflare buccas, φ[υσᾶν] γνάθους, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα ἐλθ[εῖν.] *Plato.*

Buccella, τὸ ψωμίον, ου. *Laert.*

Buccina, ἡ βυκάνη, ης. *Suid.* ἡ σάλπιγξ, γ[γος.] *Themist.*

Buccinator, ὁ βυκανιστὴς, οῦ. *Dion. Halicarn.* βυκανίτης, ου. *Polyb.* ὁ σαλπιγκτὴς, οῦ. *Dem.*

Buccino, βυκανίζω, σαλπίζω. *Athen.*

Bucco, ὁ πρόστομος, ου, ὁ γνάθων, ωνος.

Bucculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ στομώδης, εος. *Po[ll.]*

Bucolic

colicus, a, um, βουκολικὸς, ὴ, όν, carmen, μέλος. Aelian.
ula, τὸ βοΐδιον, ου, τὸ βοϊδάριον, ου. Athen.
o, ὁ φύσαλος, ου. Lucian.
bosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βολβώδης, εος. Theophr.
lbus, ὁ βολβὸς, οῦ. Theophr.
lga, ὁ μολγὸς, οῦ. Aristoph. ἡ ἱπποπήρα, ας.
lla, ἡ πομφόλυξ, υγος. Lucian. ὁ πέμφιξ, γος. Galen. τὸ φύσημα, ατος. Eurip. ἡ φυσαλλὶς, ίδος. Lucian. insigne puerorum, τὸ εφηβοδίσμιον, ου. Poll. ἡ βάλλα, ης, in bullas conuerto, πομφολυγόω. Diosc.
llatus, a, um, κεκοσμημένος, ένη, ένον κάλυξι, i. e. bullis turgens, ὁ καὶ ἡ πομφολυγώδης, εος.
llio, ζέω, βράζω. Suid. bullire facio, ἀναβράζω. Diosc. conf. Ebullio.
llo, πομφολυγέω. Diosc.
llula, τὸ πομφολύγιον, ου.
ra, ἡ ἐχέτλη, ης. Poll.
rdo, ὁ ἡμίονος, ου. Plut.
ris, idem quod Bura.
stualis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιτύμβιος, ου. Poll.
stuarius, ὁ ἐπιτύμβιος, ου.
stum, ὁ τύμβος, ου, paruum, τὸ ἡμιτύμβιον, ου. Suid. busta eruo & deprædor, τυμβωρυχέω. Arist.
tyraceus, ea, eum, βουτύρινος, ίνη, ινον. Diosc.
tyrum, τὸ βούτυρον, ου. Galen.
xetum, ἡ πυξεὼν, ῶνος.
xeus, a, um, πύξινος, ίνη, ινον, ὁ καὶ ἡ πυξώδης, εος.
xus, ἡ πύξος, ου. Theophr. buxo abundans, ὁ καὶ ἡ πυξώδης, εος.
rsa, ἡ βύρσα, ης. Diosc.
ssinus, a, um, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, φᾶρος. Plut. verba, ῥήματα. Id. linteum, σινδών. Herodot.
ssus, ἡ βύσσος, ου. Philo.

C.

aballus, ὁ καβάλλης, ου. Plut.
Cacabo, κακκαβίζω. Aristot. τιττυβίζω. Athen.
cabus, ἡ κακκάβη, ης. Athen. paruus, τὸ κακκάβιον, ου. Poll.
caturio, χεσείω. Aristoph. χεζητιάω. Id.
checticus, a, um, καχεκτικὸς, ὴ, όν. Galen.
chexia, ἡ καχεξία, ας. Plut. cachexia laboro, καχεκτέω. Polyb.
chinnatio, ὁ καγχασμὸς, οῦ. Poll.
achinnator, καγχαστὴς, οῦ. Poll.
achinnor, καγχάζω, καχχλάζω. Athen. καγχάζομαι. Hesych. valde, ἀνακαγχάζειν μάλα. Plato. παμμέγεθες. Lucian. vehementer super aliqua re, ἐκκαγχάζω ἐπί τινι. Xenoph. ἐπικαγχάζω τινί, effusè, ὑπερκαγχάζω.
achinnus, ὁ καγχασμὸς, οῦ. Poll.
aco, ἀποπατέω. Galen. ἀποχωρέω. Herodian. ἀποσκευάζομαι. Idem. χέζω. Plut. in fellis, ἐπὶ τῶν δίφρων. Aristoph. caco in, ἐγχέζω. Id. caco super, ἐπιχέζω. Id.
Cacodæmon, ὁ κακοδαίμων, ονος. Poll. τὸ δαιμόνιον, ου. N. T. τὸ δαιμόνιον πονηρόν. Ibid. cacodæmone plenus, ὁ καὶ ἡ δαιμονιώδης. Ibid. a cacodæmone torqueri, δαιμονίζεσθαι. Ibid.
Cacoëthes, τὸ κακόηθες, εος.
Cacozelia, ἡ κακοζηλία, ας. Lucian. τὸ κακόζηλον, ου. Dem. Phal.
Cacumen, ἡ κορυφὴ, ῆς. Thuc. montis, ἡ ἀκρώρεια, ας. Philo. τὸ ἄκρον, ου. Herodot. τὸ ἄκρον ὄρος.
Cacumino, κορυφόω, ἀποκορυφόω. Polyb.
Cadauer, ὁ νεκρός. Dem. ὁ νέκυς, υος. Id. τὸ πτῶμα, ατος. Plut. alicuius, ὁ νεκρός τινος. Xenoph. cadauerum aceruus, ἡ νεκὰς, άδος. Lucian. σωρὸς νεκρῶν. Xenoph. cadauera spoliare, νεκροσυλεῖν. Lucian.
Cadauerosus, a, um, ὁ καὶ ἡ νεκρώδης, εος, νεκρικὸς, ὴ, όν. Lucian.
Cadiscus, ὁ καδίσκος, ου. Poll.
Cadiuus, a, um, πτώσιμος, ίμη, ιμον, ὁ καὶ ἡ εὐκατάπτωτος, ου.
Cado, πίπτω. Dem. in genua, εἰς γόνατα. Xenoph. in omnes partes, ἐπὶ πάντα τὰ μέρη. Athen. in faciem, ἐπὶ τὸ στόμα, in foueas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρους. Plut. in terram, καταπίπτειν εἰς γῆν. N. T. ἐπὶ τῆς γῆς. Xenoph. in mala, περιπίπτειν κακοῖς. Isocr. in morbos, νόσοις. Plut. animo, ἀναπίπτω. Thuc. ob aliquid, ἀθυμέω τί. Id. Plut. ἀθύμως ἔχω πρός τι. Xen.
Caduceator, ὁ κήρυξ, υκος. Xenoph. sum, κηρυκεύω. Poll. caduceatoris munus, ἡ κηρυκεία, ας. Id. ἡ κηρύκευσις, εως. Herodot.
Caduceus, τὸ κηρύκειον, ου. Polyb.
Caduciter, προπετῶς.
Caducus, a, um, idem quod Cadiuus, i. e. corruptibilis, φθαρτὸς, ὴ, όν. N. T.
Cadus, ὁ κάδος, ου. Herodot.
Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος. Aristot. ἡ τύφλωσις, εως. Hippocr. ἡ ἀορασία, ας. LXX.
Cæco, τυφλόω, aliquem, τινά. Plato.
Cæculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπότυφλος, ου.
Cæcus, a, um, τυφλὸς, ὴ, όν, homo ad futura, ἄνθρωπος τοῦ μέλλοντος. Plut. fons, i. e. qui non videtur, τυφλὴ πίδαξ. Xenoph. paries, i. e. fenestras non habens, τυφλὸς τοῖχος, ista vel cæcus videat, ταῦτα καὶ τυφλῷ δῆλα. Plut.
Cæcutientia, ὁ ἀμβλυωγμὸς, οῦ. Hippocr.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς. Lucian. ἀμυδρὸν βλέπω. Aelian. præ senio, ἐβαρυώπησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ γήρως. LXX. nimia cupiditate, τυφλώττω τῇ ἐπιθυμίᾳ. Herodian.
Cædes, ὁ φόνος, ου. Dem. ἡ σφαγὴ, ῆς. Isocr. ὁ θάνατος, ου. Id. τὸ αἷμα, ατος. Dem. & vulnera, & mortes, τραύματα καὶ σφαγαὶ καὶ θάνατοι. Isocr. fortuita, φόνος ἀκούσιος. Dem. consulto facta, ἐκ προνοίας. Id. iusta, δίκαιος. Id. iniqua, ἄνομος. Isocr. cædis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν. Dem. esse auctorem, αἴτιον εἶναι τοῦ φόνου. Id. insimulari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φόνου. Id. diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου δίκας. Idem. aliquem accusare, ἐπαιτιάσασθαί τινα

τινα τȣ̃ φόνȣ. *Id.* reum aliquem agere, παραγράφεσθαι τινὶ τὴν γραφὴν τȣ̃ φόνȣ. *Id.* perpetratæ aliquem conuincere, αἱρεῖν φόνȣ τὸν δεδρακότα. *Idem.* ἁλίσκεσθαι τȣ̃ φόνȣ. *Id.* reos morte multare, ζημιȣ̃σθαι θανάτῳ τȣ̀ς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας *Id.* cædes fiunt in vrbe, γίγνονται φόνοι, σφαγαί. θάνατοι ἐν τῇ πόλει. *Id. Isocr.* cædem patrare suis manibus, κτείνειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ *Dem.* cæde pollutum esse, κοινωνεῖν τȣ̃ φόνȣ. *Idem.*

Cædo, παίω, obuios, τȣ̀ς ἀπαντȣ̃ντας. *Dem.* anum, τύπτω τὴν γραῦν. *Id.* mulierem, πατάσσω τὴν γυναῖκα *Id.* famulos flagris, αἰκίζω τȣ̀ς οἰκέτας. *Isocr.* parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινά. *Id.* aliquem colaphis, πὺξ παίω σῶμα τινός. *Dem.* multos hostes, πολὺν φόνον ἐργάζομαι τῶν ἐναντίων. *Id.*

Cæduus, a, um, κοπτικός, ή, όν.

Cælamen, ἡ γλυφή, ῆς. *Plut.* τὸ γλύμμα, ατος. *Poll.*

Cælator, ὁ γλύπτης, ȣ, ὁ γλυπτήρ, ῆρος, ὁ γλυφεύς, έως.

Cælatura, quod sculptum est, τὸ γλύμμα, ατος. *Poll.* ἡ γλυφή, ῆς. *Plut.*

Cælatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάγλυπτος, ȣ, γλυπτός, ή, όν. *LXX.*

Cælebs, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ȣ. *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἀγάμητος, ȣ, ὁ ἠΐθεος, ȣ. *Dem.* ἁγνός, ή, όν, γάμων. *Plato.*

Cælibatus, ἡ ἀγαμία, ας. *Hesych.* τὸ ἀγάμιον, ȣ. *Idem.*

Cælo, γλύφω, aliquid, τί. *Ariftoph.*

Cælum, vide *Cœlum.*

Cælum, τὸ γλυφεῖον, ȣ. *Lucian.* τὸ γλυπτήριον, ȣ. ὁ ἐγκοπεύς, έως. *Lucian.* ὁ κοπεύς, έως. *Id.*

Cæmentarius, ὁ τειχοποιός, ȣ̃. *Poll.* ὁ τειχοδόμος, ȣ. *Idem.*

Cæmentitius, a, um, χαλίκειος, εία, ειον.

Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος. *Thuc.*

Cæpa, τὸ κρόμμυον, ȣ. *Xen.* cæpas olere, κρομμύων ὄζειν. *Id.*

Cæpiola, ὁ κρομμυὼν, ῶνος.

Cærimoniæ, ἡ θρησκεία, ας. *Herodian.* τὰ περὶ τȣ̀ς θεȣ̀ς. *Dem.* τὰ πρὸς θεȣ̀ς. *Isocr.* τὰ τῶν θεῶν. *Id.* θεῖα πράγματα. *Id.*

Cæruleus, a, um, κυάνεος, *contr.* κυανȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, mare, θάλαττα *Ariftot.* color, κυανȣ̃ν χρῶμα *Xenoph.* cæruleo colore sum, κυανίζω. *Diosc.* cærulei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως. *Plut.*

Cæsar, ὁ Καῖσαρ, αρος. *Plut.*

Cæsaries, ἡ κόμη ης. *Plut.* Conf. *Coma.*

Cæsim, κοπτικῶς τμητικῶς. *Suid.* τμήδην. *Idem.*

Cæsio, ἡ τμῆσις, εως.

Cæsius, a, um, γλαυκός, ή, όν. *Ariftot.* cæsios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα. *Id.* γλαυκὸς τὰς ὀφθαλμȣ̀ς. *Basil.* γλαυκός. *Plut.* ὁ καὶ ἡ γλαυκόφθαλμος, ȣ. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ γλαυκόμματος. *Plato.* cæsius color, ἡ γλαυκότης, ητος, oculorum, ὀμμάτων. *Ariftot.* cæsium reddi, ἀπογλαυκȣ̃σθαι. *Plut.*

Cæspes, ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ȣ. *Poll.*

Cæspitator, ὁ παράφορον βαδίζων. *Lucian.*

Cæspititius, a, um, βωλάκινος, ίνη, ινον.

Cæspito, παράφορον βαδίζω. *Lucian.*

Cæstum, τὸ κέστον, ȣ. *Poll.*

Cætera, τὰ λοιπά, τἆλλα. *Dem.* καὶ ἕτερα.

Cæteroqui, τἆλλα. *Dem.* ἄλλως. *Ariftoph.*

Cæteri, æ, a, ἕτεροι, αι, α, hi, isti, cæteri, ali οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἕτεροι δὲ, ἄλλοι δέ. *Isocr.* λοιπ αἱ, ά. *Dem.*

Cæterum, μέντοι, fauos fingunt, cæterum ne mellificant, κηρία πλάττȣσι, μελλιτȣργȣ̃σι μέ τοι ȣ̓δέν. *Arift.* μὲν ȣ̓̃ν, cæterum accepto imp rio cuncta mutauit, αὐτὸς μὲν ȣ̓̃ν τὴν ἀρχ παραλαβὼν πάντα ὑπεκίνησεν. *Dem.* καὶ δή. *I*

Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ης, ἡ καλαμὶς, ίδος

Calamister, ἡ καλαμὶς, ίδος. *Diosc.* ἡ κνῆστις, ε *Plut.*

Calamistro, βοστρυχίζω. *Dion. Halicarn.*

Calamistrum, idem quod *Calamister.*

Calamitas, ἡ συμφορά, ᾶς. *Dem.* τὰ δεινά. *Ide* ἡ μοχθηρία, ας. *Id.* calamitates & miseri συμφοραὶ καὶ ἀτυχίαι. *Isocr.* calamitas ma ma, ἀτυχία μεγίστη. *Dem.* par, τὰ ἴσα κακά. summa, συμφορὰ ἐσχάτη. *Id.* deplorata, ἀ κεστος. *Isocr.* communis, κοινὴ ἅπασι. *De* conijcere aliquem in calamitatem, ἐμβα λειν τινὰ εἰς κακόν. *Dem.* προστρίψασθαί συμφοράν. *Id.* περιβαλεῖν τινα τῇ συμφορᾷ. calamitatem cauere, euitare, συμφορὰν λάττειν. *Isocr.* διαφεύγειν. *Id.* in maxim calamitatem incidere, ἔρχεσθαι εἰς μεγί συμφοράν. *Idem.* ἥκειν εἰς ἀτυχίαν. *Id.* περι πτειν ἀτυχίαις. *Dem.* premi calamitate, γνεσθαι περὶ συμφορὰν, f. ἐπὶ συμφορᾷ. *Id* εἶναι ἐν δεινῷ τινι. *Id.* χεῖρον πράττειν. *Is* ἀτυχεῖν ἀτύχημα. *Dem.* mederi calamit ἰάσασθαι τὴν ἀτυχίαν. *Isocr.* ἐπανορθȣ̃ν τὴν τυχίαν πόλεως. *Id.* ἐπαμύνειν τῇ συμφορᾷ. liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάττ τινὰ τῶν συμφορῶν. *Id.* διασώζειν τινὰ ἐκ μ των συμφορῶν. *Id.* ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἁπάντ *Demosth.*

Calamitas, ὁ καλαμίτης, ȣ, ὁ δρυόφυτος, ȣ.

Calamitose, ἀτυχῶς. *Isocr.* ἀθλίως. *Dem.* ἐπι ρως. *Isocr.* ἀθλίως καὶ κακῶς. *Dem.*

Calamitosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυστυχής, έως. *D* ἀτυχῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. *Id.* κακοπαθῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. *Is* ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ȣ. *Dem.* ταλαιπωρῶν, ȣ̃ν. *Id.* ἄθλιος, ία, ιον. *Id.* & infelix, ταλαί ρος καὶ δυστυχής. *Id.* ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. omnium calamitosissimus, πάντων ταλαι ρότατος *Id* ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατα κείμενος. *Isocr.*

Calamus, ὁ κάλαμος, ȣ. *Diosc.*

Calathus, ὁ κάλαθος, ȣ. *Poll.* paruus, ὁ καλα σκος, ȣ. *Id.* τὸ καλάθιον, ȣ. *Schol. Callim.* καλαθὶς, ίδος. *Hesych.*

Calator, ὁ κλήτωρ, ορος. *Dem.* ὁ κλητὴρ, ῆρος.

Calatus, a, um, κληθεὶς, εῖσα, έν.

Calcaneus, ἡ πτέρνα, ης *Dem.*

Calcar, τὸ πλῆκτρον, ȣ. *Ariftoph.* τὸ κέντρον *Strabo.* ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος. *Id.* ὁ πτερνιστὴρ, ῆ calcaribus incito, μυωπίζω. *Heliodor.* cal addo currenti, τὸν τρέχοντα ὀτρύνω, περιβ λω τινὶ τὰ κέντρα. *Diod. Sic.*

Calcarius, ὁ γυψοποιός, ȣ̃, ὁ τιτανοποιός, ȣ̃.

Calcator, ὁ ληνοβάτης, ȣ.

Calceatus, a, um, σειβόμενος, ένη, ενον. *Xenoph.*

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος. *Xenoph.* lino confectum, λινῷ πεποιημένον. *Herodia*

Calc

...eatio, ἡ ὑπόδησις, εως. *Xenoph.*
...eo, ὑποδέω, & calceor, calceos induo, ὑποδέομαι. *Xenoph.*
...eolarius, ὁ ὑποδηματοποιός, ȣ.
...eolus, τὸ ὑποδημάτιον, ȣ.
...eus, τὸ ὑπόδημα, ατος. *Xen.* calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, *Xenoph.* calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, ας. *Plato.*
...citratio, ὁ λακτισμὸς, ȣ, ὁ ἀπολακτισμὸς, ȣ. *Plut.*
...citro, onis, ὁ λακτιστὴς, ȣ. *Xenoph.*
...citro, as, λακτίζω, aliquid, τί. *Dem. Phal.* ἀπολακτίζω *Lucian.* qui ab aduersariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὴν γαστέρα ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιστῶν. *Luc.* calcitrare adversus stimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον. *N. T.*
...citrosus, a, um, λακτιστικὸς, ἡ, ὸν, λακτίζων, ουσα, ον, equus, ἵππος. *Poll.*
...co, πατέω, aliquid, τί. *Herodian.* viam, στείβω ὁδόν. *Xenoph.*
...culatio, ὁ ψηφισμὸς, ȣ, ὁ λογισμὸς, ȣ. *Aeschin.*
...culator, ὁ ψηφιστὴς, ȣ, ὁ λογιστὴς, ȣ. *Plut.*
...culo, ψηφίζω, λογίζομαι. *Aristot.*
...culus, i. e. paruus lapis, τὸ λιθάριον, ȣ. *Theophrast.* i. e. morbus, ἡ λιθίασις, εως. *Dioscor.* i. e. computatorius & iudicialis, ἡ ψῆφος, ȣ *Dem.* damnatorius, ψῆφος ἀναιρȣ̃σα, καθαιρȣ̃σα, salutaris, ψῆφος σώζȣσα. *Id.* calculo bene subducto, λελογισμένως. *Herodot.* calculo laborare, λιθιάειν, ῶν. *Diosc.*
...darium, ὁ θερμαντὴρ, ῆρος. *Poll.* τὸ θερμαντήριον, ȣ. *Id.*
...dus, a, um, vide *Calidus, a, um.*
...lefacio, θερμαίνω. *Plut.* θέρω. *Naz.* aliquid, θάλπω τι. *Synes.* παραθερμαίνω. *Athen.*
...lefactio, ἡ θέρμανσις, εως. *Aristot.* ἡ θερμασία, ας. *Id.*
...lefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ἡ, όν. *Diosc.* συνθερμαντικὸς, ἡ, όν. *Galen.*
...lefactus, us, ἡ θέρμανσις, εως. *Aristot.* ἡ θερμασία, ας. *Hippocr.* ἡ διαθερμασία, ας. *Aristot.*
...lefactus, a, um, θερμαντὸς, ἡ, όν. *Aristot.* ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῷ πυρί. *Galen.* θερμανθεὶς, εῖσα, ὲν, bene, ὁ καὶ ἡ εὐθέρμαντος, ȣ. *Theophrast.*
...lesio, θερμαίνομαι. *Dem.* διαθερμαίνομαι. *Id.* θάλπομαι. *Galen.*
...lendae, αἱ καλανδαι, ῶν, ἡ νȣμηνία, ας. *Plut.* ἡ νεȣμηνία, ας, singulis Calendis, ἀνὰ πάσας νεομηνίας. *Herodot.*
...lendarium, ἡ ἐφημερὶς ἐπιμήνιος, τὸ ἡμερολόγιον, ȣ.
...lesco, idem quod *Calesio.*
...leo, θέρομαι. *Aristot.*
...liditas, ἡ θερμότης, ητος. *Plut.* τὸ θερμὸν, ȣ. *Theophr.*
...lidus, a, um, ὁ καὶ ἡ θερμὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ ἔνθερμος, ȣ, locus, τόπος. *Plut.* a pugna, ἀπὸ μάχης. *Id.* a certamine, τῷ ἀγῶνι. *Id.* calido animo ad res frigidas accedere, θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν. *Sophoc.* calida aqua, τὸ θερμὸν sc. ὕδωρ. *Galen.* valde calidus, ὁ καὶ ἡ διάθερμος, ȣ. *Aristot.* aliquantum, ὁ καὶ ἡ ὑπόθερμος, ȣ. locus, χωρίον. *Poll.*
Caliga, ἡ σκελέα, ᾶς. *Poll.*

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.
Caliginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζοφώδης, εος. *Herodian.* ζοφερὸς, ὰ, όν. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀχλυώδης, εος. *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ σκοτώδης, εος. *Plut.*
Caligo, inis, ὁ ζόφος, ȣ. *Plut.* ἡ ἀχλὺς, ύος. *Isocr.* ὁ σκότος, ȣ. *Dem.* ἡ ἐπισκότησις, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος. *Galen.* ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν *Diosc.*
Caligo, as, ἀμβλυώττω. *Lucian.* Conf. *Caecutio.*
Calix, ὁ κύλιξ, ικος. *Plut.* τὸ ποτήριον, ȣ. *Id.*
Calleo, ἐντετύλωκα, i. e. perfecte scio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην. *Isocr.*
Callesco, τυλόομαι. *Diosc.*
Callide, πανȣ́ργως, τεχνικῶς, rempublicam administrare, τεχνικῶς πολιτεύεσθαι. *Isocr.* ago, πανȣργέω. *Dem.*
Calliditas, ἡ πανȣργία, ας. *Demosth.* τὸ σόφισμα, ατος. *Id.* ἡ δεινότης, ητος. *Id.* doli & calliditates, τέχναι καὶ πανȣργίαι. *Id.*
Callidus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ. *Dem.* πανȣ̃ργων, ȣσα, ȣν. *Isocr.* δεινὸς, ἡ, όν. *Dem.* & improbus, πανȣ̃ργος καὶ δεινός. *Id.*
Callis, ἡ τρίβος, ȣ. *Xenoph.* ὁ σίβος, ȣ. *Polyb.* ἡ ἀτραπὸς, ȣ, & via, καὶ ὁδός. *Herodian.*
Callosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τυλώδης, εος. *Plut.* τετυλωμένος, ένη, ένον. *Xen.* callosum reddo, τυλόω. *Xen.* callosus fio, τυλόομαι. *Diosc.*
Callus, ὁ τύλος, ȣ. *Lucian.* τὸ τύλωμα, ατος. *Hesych.* callum obduco, τυλόω, ῶ, τὸ τόμα. *Xen.*
Calo, as, καλέω. Conf. *Voco.*
Calo, onis, ὁ σκευοφόρος, ȣ. *Xen.* ὁ ξυλοφόρος, ȣ. *Athen.*
Calones, τὰ καλοπόδια, ων. *Suid.*
Calor, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θερμὸν, ȣ. *Theophrast.* ἡ θέρμη, ης. *Thuc.* τὸ θάλπος, εος. *Xen.* ἡ θερμασία, ας. *Aristot.*
Calorificus, a, um, vide *Calefactorius.*
Calua, τὸ κρανίον, ȣ. *Lucian.*
Caluaria, idem quod *Calua.*
Caluaster, ὁ ἀναφάλαντος, ȣ. *LXX.*
Calueo, φαλακρός εἰμι.
Caluesco, φαλακρόομαι.
Caluities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ φαλάκρα, ας, ἡ φαλάκρωσις, εως. *LXX.* ἡ ψιλότης τῆς κεφαλῆς. *Plut.* τὸ ἀναφαλάνθωμα, ατος. *LXX.*
Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς. *Dem.* ἡ συκοφαντία, ας. *Id.* τὸ συκοφάντημα, ατος. *Id.* & maledictum, συκοφαντία καὶ βλασφημία. *Id.* & falsum crimen, συκοφαντία καὶ παρανομία. *Id.* συκοφαντία καὶ ψευδὴς λόγος. *Id.* tanta, τοσαύτη βλασφημία ἡ διαβολή. *Id.* τοσαύτη ὑπερβολὴ συκοφαντίας. *Id.* calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθαι. *Id.* διαβολὴν εὐλαβεῖσθαι. *Isocr.* suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινί. *Demosth.* grauissimam creare alicui, καταστῆσαί τινα εἰς μεγίστην διαβολήν. *Isocr.* contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας. *Id.* refutare, διαλῦσαι f. διαλύσασθαι διαβολήν. *Id.* repellere, διωθεῖσθαι ψευδῆ λόγον καὶ συκοφαντίαν. *Dem.*
Calumniator, ὁ διάβολος, ȣ. *Dem.* ὁ διαβάλλων, οντος. *Isocr.* ὁ συκοφάντης, ȣ. *Dem.* ὁ συκοφαντῶν, ȣ̃ντος. *Id.* ὁ λοιδορῶν, ȣ̃ντος. *Isocr.* ὁ λοιδορȣ́μενος, ȣ. *Id.* ὁ βλάσφημος, ȣ. *Dem.* & nugator, βλασφημῶν καὶ φλυαρῶν. *Isocr.* & acerbus & serpentina natura homo, συκοφάντης καὶ

καὶ πικρὸς καὶ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπος. *Dem.* magnus & insignis, ὑπερβάλλων τῇ συκοφαντίᾳ. *Idem.*

Calumniatrix, ἡ διαβάλλυσα, ης, ἡ συκοφαντῦσα, ης, ἡ λοιδορῦσα, ης. Conf. Articulum antecedentem.

Calumnior aliquem, διαβάλλω τινά. *Dem.* βλασφημέω εἴς τινά. *Idem.* λοιδορέω, s. λοιδορέομαί τινι. *Id.* τινά. *Isocr.* εἴς τινα. *Id.* συκοφαντέω τινά. *Id.* πλύνω τινά. *Dem.* ἐπηρεάζω τινί. *Id.* κακῶς λέγω τινά. *Id.* aliquid, συκοφαντέω τι. *Isocr.* λοιδορέομαί τι. *Aeschin.* aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινά τινος. *Aelian.* & maledicere, διαβάλλειν καὶ βλασφημεῖν. *Isocr.* & mentiri in aliquem, διαβάλλειν καὶ καταψεύδεσθαί τινα. *Id.* conuiciis & contumeliis proscindere, σκορακίζειν καὶ προπηλακίζειν. *Idem.* acerrime, τὰ μέγιστα. *Id.* maxime, μάλιστα. *Isocr.* semper, συνεχῶς. *Dem.* manifeste, περιφανῶς. *Id.* acerbe, πικρῶς. *Isocr.* petulanter, ἀσελγῶς. *Idem.* indecenter, παρὰ τὸ προσῆκον. *Dem.* falso, ψευδῶς. *Isocr.* iniuste, ἀδίκως, ὐ δικαίως. *Dem.*

Calumniose, συκοφαντικῶς, συκοφαντωδῶς.

Calumniosus, a, um, συκοφαντικὸς, ή, όν. *Luc.* ὁ καὶ ἡ συκοφαντώδης, εος. *Lysias.*

Caluus, a, um, φαλακρὸς, ὰ, όν. *Luc.* τὴν κεφαλήν. *Id.* μαδαρὸς, ὰ, όν. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ λειπόθριξ, χος. *Aelian.* caluum reddo, μαδαρόω. *LXX.* caluus sum, μαδίζω. *Hippocr.* μαδάω. *Aristoph.* caluus fio, μαδαρὸς γίνομαι. *Aelian.*

Calx, pars pedis, ἡ πτέρνα, ης. *Dem.* τὸ σφυρὸν, ῦ. *N. T.* calcibus peto, λακτίζω. *Aristoph.* πτερνίζω.

Calx, ἡ τίτανος, ῦ. *Lucian.* ἡ κονία, ας. *Gal.* viua, κονία ἄσβεστος. *Aegin.* calce obducere, τιτανῦν. *Hesych.* ἐπιχρίειν τιτάνῳ. *Lucian.* calce oblitus, τιτανόμενος, ένη, ενον. *Hesych.* τιτανωτὸς, ὴ, όν. *Id.* κονιατὸς, ή, όν. *Theophr.* calce dealbo, κονιάω. *Dem.* κονιάομαι. *Plut.* calce inductum seu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, ατος. *Theophr.* calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, ῦ. *Hesych.* inductio, quæ fit calce, ἡ κονίασις, εως.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας. *Plut.*

Calix, ὁ κάλυξ, υκος. *Theophr.*

Cambio, ἀμείβομαι. *Plut.* ἀντικαταλλάττομαι. *Herodian.*

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ῦ. *Aristot.*

Camelinus, a, um, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως. *LXX.*

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ῦ. *Xenoph.*

Camera, ἡ καμάρα, ας. *Galen.*

Camerarius, a, um, καμαρινὸς, ή, όν.

Cameratio, ἡ καμάρωσις, εως.

Cameratus, a, um, καμαρωτὸς, ή, όν. *Diosc.*

Camero, καμαρόω, ῶ.

Caminalis, e, idem quod sequens *Caminarius.*

Caminarius, a, um, καμιναῖος, αία, αῖον, fuligo, αἰθάλη. *LXX.* ὁ καμινίτης, ῦ, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης. *Athen.* ὁ καὶ ἡ καμινώδης, εος, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης. *Strabo.*

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος. *LX[X]* paruus, τὸ καμίνιον, ῦ. *Schol. Aristot.* in [ca]mino excoquo, καμινεύω. *Strabo.* in cami[no] opus faciens, ὁ καμινευτὴς, ῦ. *Lucian.* quæ c[ir]ca caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας. *H[e]rodian.* opera, quæ nauatur circa caminu[m] ἡ καμινεία, ας. *Theophr.* i. e. fumi recept[a]culum, ἡ καπνοδόχη, ης, τὸ καπνοδοχεῖον, ῦ, [ἡ] καπνοδόκη, ης. *Herodot.*

Campana, ὁ κώδων, ωνος. *Thuc.* τὸ χάλκωμα, ατ[ος] campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ῦ, campana[m] pulso, τὸν κώδωνα κρέω, κωδωνίζω. *Aristoph.*

Campanula, τὸ κωδώνιον, ῦ.

Campestre, τὸ περίζωμα, ατος. *Plut.*

Campestris, e, πεδινὸς, ή, όν. *Xenoph.* πεδειν[ὸς] ή, όν. *Theophr.* πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδιακὸς, ή, [όν]

Campsor, ὁ κολλυβιστὴς, ῦ. *Lysias.*

Campus, τὸ πεδίον, ῦ. *Plato.* Martius, πεδ[ίον] Ἄρειον. *Plut.* latitudo camporum, τὸ πλ[ά]θος τῶν πεδίων. *Isocr.* campum vastare, ἀν[ά]στατον ποιεῖν τὸ πεδίον. *Idem.*

Camus, i. e. fiscella, ὁ κημὸς, ῦ. *Aristoph.* i. [e.] capistrum, camum circa os habere, ἔχειν [κη]μὸν περὶ στόματι. *Athen.* camum circumpon[o], κημόω. *Xenoph.* cami circumpositio, ἡ κήμ[ω]σις, εως. *Hesych.*

Canalicula, τὸ σωληνάριον, ῦ. *Eustath.*

Canaliculatim, σωληνοειδῶς.

Canaliculatus, ὁ καὶ ἡ σωληνοειδὴς, έος.

Canaliculus, idem quod *Canalicula.*

Canalis, ὁ σωλὴν, ῆνος. *Plut.*

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, a, um, δικτυωτὸς, ή, όν. *LXX.*

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος. *Plut.* τὸ δρύφακτον, [ῦ.] *Hesych.* cancellis includere, περιβάλλειν κι[γ]κλίδα. *Plut.*

Cancello, κιγκλίζω, testamentum, διαθήκην ἐξ[α]λείφω. *Dem.*

Cancer, ὁ καρκίνος, ῦ, animal. *Aristot.* sidu[s] *Arat.* morbus. *Hippocr.* τὸ καρκίνωμα, ατ[ος.] *Diosc.* paruus, τὸ καρκίνιον, ῦ. *Aristot.* ca[n]cro similis, siue e cancrorum genere, ὁ καὶ [ἡ] καρκινώδης, εος. *Id.* cancro morbo infesta[ri,] καρκινόεσθαι. *Hippocr.*

Candefacio, λευκόω. *Xenoph.* i. e. ignitu[m] reddo, διαπυρόω.

Candefactus, a, um, λελευκωμένος, ένη, ένον. *De[m.]* igne, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ῦ.

Candesio, λευκόομαι. *Dem.* igne, διαπυρίζομ[αι.]

Candela, ὁ λύχνος, ῦ. *Xen.* Cont. *Lychnus.*

Candelabrum, τὸ λύχνιον, ῦ. *Athen.* ἡ λυχνία, [ας.] *N. T.*

Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι. *Theophyl.* i. [e.] ignitus sum, ἐκπυρόομαι, διάπυρός εἰμι.

Candicans, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, ῦ. *Diosc.*

Candico, ὑπόλευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, a, um, i. e. alba veste indutus, [ὁ] καὶ ἡ λευχείμων, ονος, ὁ λευχειμονέων, ῶν. *H[e]rodian.* i. e. ambiens officium, ὁ παραγγέλλ[ων] ἀρχήν. *Plut.*

Candide, i. e. sincere, ἁπλῶς. *Dem.* ἀδόλως. *I[d.]* ἀκιβδήλως. *Isocr.* ἀφελῶς. *Dem.* & sincere sc[ri]bere aliquid, ἁπλῶς καὶ ἀδόλως γράφειν [τι.] *Id.* & aperte administrare remp. ἁπλῶς [καὶ] φανερῶς πολιτεύεσθαι. *Id.*

Candidu[s]

idus, a, um, i.e. albus, λευκὸς, ἡ, όν. Conf.
rus. i. e. sincerus, ὁ καὶ ἡ ἀφελὴς, έος. Dem.
αὶ ἡ ἄκακος, ου. Id. ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ου. Plato.
λοος, ῦς, ἁπλόη, ῆ, ἁπλόον, ῦν Dem. vere &
icus, ἀληθῶς ἁπλῶς καὶ φίλος. Id. vir, ἁπλοῖ-
ἀνήρ. Lucian. & ingenuus homo, ἀφελὴς
παῤῥησίας μεστός. Id.
or, ἡ λευκότης, ητος. Aristot. i. e. morum
nplicitas, ἡ εὐήθεια, ας. Dem. ἡ ἀκακία, ας.
em.
o, πολιός εἰμι.
sco, πολιόομαι. Aristot.
, αἱ πολιαὶ, ῶν. Isocr.
cula, τὸ κυνίδιον, ου. Xenoph. τὸ κυνάριον, ου.
. sidus, ὁ σείριος, ου. Hesych. ὁ κύων. Aristot.
st caniculam, i. e. post mediam æstatem,
τὰ κύνα. Theophr.
cularis, e, κυνικὸς, ὴ, όν. Xenoph. dies cani-
lares, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι, αἱ ἐπὶ
ὸ vel ὑπὸ κυνὸς ἡμέραι. Conf. articulum
teced.
ne, κυνηδόν. Lucian.
nus, a, um, κυνικὸς, ὴ, όν. Xen. κύνειος, εία,
ν. Sext. Empir. canino ritu, κυνηδόν. Lu-
n. canina sentis, κύναρος vel κυνάρα ἄκαν-
. Athen.
is, ὁ vel ἡ κύων, κυνός. Aristot. canibus obii-
s. obiectum esse, κυνῶν δεῖπνον εἶναι. Aelian.
nes vorare, κυνοφαγεῖν. Sext. Empir. a ca-
e morsus, ὁ καὶ ἡ κυνόδηκτος, ου. Diosc.
istrum, τὸ κάναστρον, ου. Poll. ὁ κάνης, ητος.
lut. τὸ κανοῦν, οῦ. Thuc. τὸ κάνειον, ου. Athen.
gneum & plexum, κάνειον ξύλινον καὶ πλεκτόν.
dem.
ities, ἡ πολιότης, ητος, ἡ πολιὰ, ᾶς. Isocr.
na, ὁ δόναξ, ακος. Diosc. ὁ κάλαμος, ου. Idem.
κάννη, vel κάννα, ης. Aristoph.
nabaceus, a, um, καννάβινος, ίνη, ινον.
nabis, ἡ κάνναβις, εως. Dioscor.
netum, τὸ δονακεῖον, ου, τὸ καλαμῶδες, sc. χω-
ον, ὁ καλαμὼν, ῶνος.
neus, a, um, καλάμινος, ίνη, ινον. Athen.
o, ᾄδω. Dem. ἀείδω. Id. pæanas, ᾄδω παιᾶ-
ας. Id. cantilenas, ᾄσματα. Plut. ad lyram,
πρὸς λύραν. Id. laudes alicuius, ἐγκώμιόν τι-
ος. Aristoph. tibia cantionem amatoriam,
αὐλέω ᾆσμα ἐρωτικόν. Aristot. suauissime, εὐ-
φωνότατος καὶ ἡδικώτατός εἰμι. Aelian. classi-
cum, σημαίνω μάχεσθαι. Xenoph. receptui,
σημαίνω τὸ ἀνακλητικόν. Plut.
non, ὁ κανὼν, όνος. Aeschin.
nonice, κανονικῶς.
non..us, a, um, κανονικὸς, ή, όν.
nore, ᾠδικῶς. Aristot.
norus, a, um, ᾠδικὸς, ή, όν. Lucian.
ntator, ὁ ψάλτης, ου. Plut.
ntatrix, ἡ ψάλτρια, ας. Athen.
ntharus, ὁ κάνθαρος, ου, paruus, τὸ κανθάριον,
ου. Plut.
nthus, ὁ κάνθος, ου. Aristot.
nticum, τὸ ᾆσμα, ατος. Dem. τὸ ἄεισμα, ατος.
Gregor. ἡ ᾠδὴ, ῆς. Xen. ἡ ἀοιδὴ, ῆς. Dem.
antilena, idem quod Canticum.
antiuncula, τὸ ᾀσμάτιον, ου.
anto, ψάλλω. Conf. Cano.

Cantor, ὁ ᾠδὸς, οῦ. Plato. ὁ μελῳδὸς, οῦ. Lucian.
Cantus, τὸ μέλος, εος. Luc. ἡ μελῳδία, ας. Athen.
Canus, a, um, πολιὸς, ὰ, όν. Diosc.
Capacitas, ἡ χώρησις, εως, τὸ χώρημα, ατος, ἡ εὐ-
ρυχωρία, ας.
Capax, ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος, ου, ὁ καὶ ἡ εὐρυχωρὴς, έος.
Thuc. sum, χωρέω, eorum, qui conueniunt,
τὸς ξυνελθόντας. Thuc. doctrinæ, τὴν διδαχήν.
Dem.
Capedo, ἡ εὐρυχωρία, ας, i. e. vas quoddam,
ἡ κυλίσκη, ης.
Capella, τὸ αἰγίδιον, ου. LXX.
Caper, ὁ τράγος, ου. Aristot. ὁ αἶξ, αἰγός. Herodot.
Capero, ῥυσσόω. Diosc.
Capesso, αἱρέω, aliquid, τί. Xen. rempubl. ἅπτο-
μαι τοῦ πολιτεύματος. Id. λαμβάνω τὰ τῶν
κοινῶν. Aristot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι
τοῦ πράγματος. Plut. imperium, αἱρέω τὴν
ἀρχήν. Plato. pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ. Plut.
Capillaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.
Capillamentum, τὸ τρίχωμα, ατος. Aristot.
Capillatus, a, um, τριχωτὸς, ή, όν. Aristot.
Capillitium, τὸ τρίχωμα, ατος. Aristot. ἡ κόμη,
ης. Dem. arte factum, ἡ πρόσθετος κόμη. Xen.
Capillo, τριχόω. Diosc.
Capillus, ἡ θρὶξ, τριχός. Aristot. ἡ κόμη, ης. Id.
plexus & intortus, ὁ πλόκαμος, ου. Herodot.
capillorum nodus, ἡ πλοκαμὶς, ίδος, defiu-
vium, ἡ ἀλωπεκία, ας. Galen. capillos como,
τριχοπλαστέω, nutritio, κομάω, κομοτροφέω. Stra-
bo. molles habens, ὁ καὶ ἡ μαλακόθριξ, ιχος.
Aristot. paucos habens, ὁ καὶ ἡ ὀλιγόθριξ. Id.
crispos habens, ὁ καὶ ἡ οὐλόθριξ. Id. pulcros
faciens, ὁ καὶ ἡ καλλίθριξ. Diosc.
Capio, αἱρέω, vrbem vi, πόλιν κατὰ κράτος. Iso-
crat. virum, ἄνδρα. Id. vrbem obsidione, ἁ-
λίσκω πόλιν πολιορκίᾳ. Dem. hasta vel bello,
λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, s. αἰχμάλωτον. Iso-
crat. auaritiam alicuius, χωρέω τὴν πλεονε-
ξίαν τινος. Dem. i. e. comprehendo aliquid,
δέχομαί τι. Dio Chrys. vtilitatem ex aliqua
re, ὠφελέομαι ἀπό τινος. Xenoph. consilium de
re aliqua, βουλεύομαι περί τινος. Isocr. ex re
aliqua voluptatem, χαίρω ἐπί τινι. Xenoph.
aliquem viuum, ζωγρέω τινά. Thuc. i. e. in-
telligo aliquid, συλλαμβάνω τι. Plato.
Capistro, κημόω. Xenoph. φιμόω. N. T.
Capistrum, ὁ κημὸς, οῦ. Xenoph. τὸ περιστόμιον, ου.
LXX.
Capital, ἡ κεφαλὶς, ίδος. Aristot. τὸ κρήδεμνον, ου.
Eustath. facinus morte dignum, ἀδίκημα φο-
νικόν. Lycurg.
Capitalis, e, id est, ad caput pertinens, κεφα-
λικὸς, ή, όν. Diosc. i. e. mortem merens, φο-
νικὸς, ή, όν, facinus, ἀδίκημα. Lycurg. ἔσχατος,
άτη, ατον, odium, μῖσος θανατικὸς, ή, όν, cau-
sa, δίκη. Plut.
Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κε-
φαλικῶς κολάζεσθαι. Herodian.
Capitatus, caput habens, κεφαλωτὸς, ή, όν. Diosc.
Capitellum, τὸ κεφάλιον, ου. Diosc.
Capitium, ἡ κεφαλὶς, ίδος. Aristot.
Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος, ου.
Capitularis, e, ὁ καὶ ἡ κεφαλαιώδης, εος.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς. Aristot. ἐπὶ κεφα-
λαίου.

λαίῳ. *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις. *Dem.* attingo, κεφαλαιόω. *Thuc.*

Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, ȣ. *Poll.* τὸ κεφάλιον, ȣ. *Diosc.* i. e. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ȣ, ἡ κεφαλὶς, ίδος. *N. T.*

Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ȣ.

Capra, ἡ αἶξ, αἰγός. *Aristot.*

Caprarius, ὁ αἰπόλος, ȣ. *Poll.*

Caprea, ἡ αἴγαγρος, ȣ, ἡ δόρξ, δορκός. *Al. Aphrod.* ὁ δόρκος, ȣ. *Diosc.* ἡ δορκὰς, άδος. *Id.* parua, τὸ δορκάδιον, ȣ. *LXX.*

Capreolus, τὸ δορκάδιον, ȣ. *LXX.*

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ωτος. *Lucian.*

Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, ȣ. *Theophr.*

Caprificor, ἐρινάζω. *Theophr.* ἐρινάω. *Id.*

Caprificus, ὁ ἐρινεὸς, ȣ. *Theophr.* fructus, τὸ ἐρινεὸν, ȣ. *Aristot.*

Caprile, ὁ αἰγὼν, ῶνος.

Caprinus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴγειος, ȣ. *N. T.* caseus, αἴγειος τυρός. *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγέη, ης. *Herodot.* contr. αἰγῆ, ῆς.

Capsa, ἡ κάψα, ης. *Suid.* ἡ καψάκη, ης. *LXX.* ἡ κιβωτὸς, ȣ. *Athen.*

Capsarius, ὁ κιβωτοφόρος, ȣ.

Capsula, τὸ κιβώτιον, ȣ. *Plut.*

Captatio, ἡ θήρα, ας. *Dem.* ἡ θήρευσις, εως.

Captator, ὁ θηρατὴς, ȣ, ὁ θηρευτὴς, ȣ. *Poll.*

Captatorius, a, um, θηρατικὸς, ή, όν. *Xenoph.* θηρευτικὸς, ή, όν. *Id.*

Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.

Captio, velut vrbis, fugitiui, ἡ λῆψις, εως. *Thuc.* i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, ὁ δόλος, ȣ. *Dem.*

Captiose, ἀπατηλῶς, σοφιστικῶς. *Aristot.*

Captiosus, a, um, ἀπατηλὸς, ή, όν. *Plato.* σοφιστικὸς, ή, όν. *Aristot.*

Captiuitas, ἡ ἅλωσις, εως. *Dem.* ἡ σύλληψις, εως. *Id.* ἡ αἰχμαλωσία, ας. *N. T.* ἡ εἱρκτὴ, ῆς. *Dem.* & seruatio patris, ἅλωσις καὶ σωτηρία πατρός. *Id.* abducere in captiuitatem aliquos, οἴχεσθαι ἄγοντα αἰχμαλώτȣς τινάς. *Id.* redimere e captiuitate, λύειν αἰχμάλωτον. *Id.* socius in captiuitate, ὁ συναιχμάλωτος, ȣ. *N. T.* Conf. *Captiuus.*

Captiuo, αἰχμαλωτίζω. *Dem.*

Captiuus, a, um, ὁ δεσμώτης, ȣ. *Dem.* δεδεμένος, ένη, ένον. *Id.* ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ȣ. *Id.* ἁλȣ̀ς, ȣ̃σα, ὸν. *Id.* ὁ καὶ ἡ δορυάλωτος, ȣ. *Id.* fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος. *Id.* captiuum aliquem abduco, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν τινα *Id.* habeo in vinculis, ἔχω καὶ ἔδησά τινα αἰχμάλωτον. *Id.* redimo meis sumtibus, λυτρόω αἰχμάλωτον ἐκ τῶν ἰδίων *Id.* conseruo, ἀνασώζω αἰχμάλωτον. *Id.* dimitto, ἀφίημι δεσμώτην. *Id.*

Capto, θηρεύω *Isocr.* θηράω. *Xenoph.* aliquem, τινά. *Id.* lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονήν. *Isocr.* homines verbis, θηράω ἀνθρώπȣς λόγοις. *Xenoph.* auras, θηρεύω αὔρας. *Id.* sermonem alicuius, ἐπιλαμβάνομαι λόγȣ τινός. *N. T.* auram popularem, δημαγωγέω τȣ̀ς πολλȣ́ς. *Plut.*

Captura, i. e. venatio, τὸ θήρευμα, ατος. *Plato.* ἡ ἄγρα, ας. *Lucian.* i. e. captiuatio, ἡ λῆψις, εως. *Plut.* ἡ ἅλωσις, εως. *Plato.* i. e. id, quod captum est, τὸ θήραμα, ατος. *Plut.*

Captus, a, um, ἑαλωκὼς, υῖα, ός. *Dem.* ἁλȣ̀ς, ȣ̃σα, ὸν, minor a maiore, μείζονι ὁ βραχύτερος. *Aelian.* primo auditu, οἰκειȣ́μενος ταῖς πρώτα[ις] ἀκοαῖς. *Aristot.* amore, ἁλȣ̀ς ἔρωτι, κατεχόμ[ε]νος ὑπ' ἔρωτος. *Aesop.* forma, ἁλȣ̀ς τȣ̃ κάλλ[ȣς] *Lucian.* vi, ἁλȣ̀ς κατὰ κράτος. *Isocr.* bello, καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ δορυάλωτ[ος] ȣ. *Isocr.* viuus, ἐζωγρημένος. *N. T.* ham[o] ἠγκιστρωμένος. *Synes.* mente, oculis, auribu[s] διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὴν ὄψιν, τὴν ἀκοήν.

Capula, τὸ λαβίδιον, ȣ. *Diosc.*

Capularis senex, ὁ καὶ ἡ σοροδαίμων, ονος. *Plu[t.]* ὁ τυμβογέρων, οντος. *Aristoph.*

Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τȣ̃ ξίφȣς. *Plut.*

Capus, idem quod *Capo.*

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ῆς. *De[m.]* τὸ κεφάλαιον, ȣ. *Id.* caput incidere, τὴν κεφ[α]λὴν ἐπιτέμνειν. *Id.* conterere alicui, συντ[ρί]ψαι κατὰ κεφαλῆς τινος. *Isocr.* comminutu[m] habere, κατεαγῆναι τὴν κεφαλήν. *Dem.* rete[r]quere calumniam in caput dicentis, βλα[σ]φημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι. *De[m.]* in caput alicuius caussam rei alicuius co[n]ferre, ἀνατιθέναι τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλήν τιν[ος] a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας. *Ho[m.]* caput alicuius pecunia licitari, ἐπικηρύσσ[ειν] ἀργύριόν τινι. *Herodot.* capite doleo, κεφ[α]λαλγέω. *Hippocr.* cui caput dolet, ὁ καὶ ἡ [κε]φαλαλγὴς, έος. *Plut.* dolorem capitis af[fe]rens, κεφαλαλγὸς, ή, όν. *Plato.* κεφαλαλγικ[ός,] ή, όν. *Galen.* capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, *Hippocr.* i. e. *origo*, ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Isocr.* i. [e.] *summa pecuniæ, vnde vsura percipitur*, [τὸ] ἀρχαῖον, ȣ. *Dem.* i. e. *pars libri*, τὸ κεφ[ά]λαιον, ȣ, ἡ κεφαλὶς, ίδος. *N. T.* i. e. *præcipuu[m]* τὸ κυριώτατον, i. e. *mors*, ὁ θάνατος, ȣ, vel [vi]ta, ἡ ψυχὴ, ῆς, adire periculum capitis [in] ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς. *De[m.]* periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ. [...] capitis aliquem accersere, θανάτȣ τινὶ τιμ[ᾶ]σθαι. *Id.* capitis caussam dicere, ἀπολογε[ῖ]σθαι τὴν τȣ̃ θανάτȣ δίκην. *Plut.* capitis damn[a]re, θάνατον καταγινώσκειν τινός. *Isocr.* cap[ite] plectere, θανάτῳ ζημιȣ̃ν τινα. *Aeschin.*

Carabus, ὁ κάραβος, ȣ. *Aristot.* carabo simil[is] siue e caraborum genere, ὁ καὶ ἡ καραβώδ[ης,] εος. *Id.*

Carbasus, i. e. linteum tenue, τὸ λεπτὸν λῖ[νον,] i. e. velum, τὸ λαῖφος, εος. *Plut.*

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος. *Athen.* accensus, ἡμ[...] νος, carbonum strues, ἡ ἀνθρακία, ας. *Di[...]* carbones conficio, ἀνθρακεύω. *Theophrast.* carbones redigo, ἀπανθρακόω. *Lucian.*

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, ȣ. *Aelian.* ater, carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ȣ. *Lucian.*

Carbonarius, a, um, ἀνθράκιος, ία, ιον. for[nax] carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας. *Theophr.*

Carbunculus, i. e. paruus carbo, τὸ ἀνθράκιον, i. e. gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθρ[αξ,] ακος. *LXX. Galen.*

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, ȣ. *Dem.* τὸ οἴκημα, α[τος.] *Dem.* ὁ δεσμὸς, ȣ. *Id.* ἡ εἱρκτὴ, ῆς. *Id.* ἡ φυ[λα]κὴ, ῆς. *Aristot.* ὁ εἱργμὸς, ȣ. *Dem.* carcer[em] meritum esse, ἔνοχον εἶναι τῇ ἀπαγωγῇ. *D[em.]* δεσμȣ̃ ἔνοχον γίγνεσθαι. *Id.* carcere mult[are] aliquem, τιμάειν τινὶ δεσμȣ̃. *Id.* ducere, c[on]iicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγ[ειν,] εἰσάγειν, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς δεσμωτήριον.

ἐς

φυλακὴν ποιεῖν. *Aristot.* καταβάλλειν εἰς
ν εἱρκτήν. *Diod. Sic.* conijci in carcerem,
πίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, f. εἰς τὸ οἴκημα.
em. esse in carcere, εἶναι ἐν δεσμωτηρίῳ. *Id.*
ulta quinquennia, διατρίβειν ἐν τῷ δεσμω-
ρίῳ πενταετηρίδας πολλάς. *Id.* effugere e
rcere, ἀποδρᾶν f. ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ
σμωτηρίου. *Id.* egredi e carcere, προϊέναι ἐκ
δεσμωτηρίου. *Id.* e carcere liberare, ἀφαιρεῖν
ν τὸν δεσμόν. *Id.* carceris custodiam obire,
ωτοφυλακεῖν. *Philo.* carceris custos, ὁ εἱργμο-
λαξ, ακος. *Xenoph.*
erarius, a, um, φυλακικός, ἡ, όν. *Plato.*
eres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας. *Aristoph.*
βαλβίς, ίδος. *Poll.* a carcere ad metam, ἀπὸ
ς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος. *Aristoph.*
cinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος. *Diosc.*
diacus, ὁ καρδιακός, οῦ. *Galen.*
dialgia, ἡ καρδιαλγία, ας. *Galen.* cardialgia
boro, καρδιαλγέω. *Hippocr.* cardialgia la-
orans, ὁ καὶ ἡ καρδιαλγής, έος. *Galen.*
do, ὁ στροφεύς, έως. *Theophr.* ἡ στρόφιγξ, γος.
Dion. Lo g. rerum, ἀκμὴ ἔργων, mundi, ὁ
πόλος, ου. *Athen.*
duelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος. *Aristot.*
duus, ὁ σκόλυμος, ου. *Dioscor.*
e, τιμίως, aliquid vendo, πολλοῦ τι πωλέω.
Aelian.
entia, ἡ στέρησις, εως. *N. T.*
eo, ὑστερίζω, re aliqua, τινός. *Isocr.* omni-
us, παντὸς ἔρημος γίγνομαι καὶ γυμνός. *Idem.*
pecunia, ἀπορέω χρημάτων. *Basil.* ἐκ εὐπορῶ
ἀργυρίου. *Dem.* σπανίζω χρημάτων. *Id.* ἀργύ-
ριόν ἐμοὶ οὐ πάρεστι. *Id.* οὐ τυγχάνει ἐμοὶ παρὸν
ἀργύριον. *Id.* medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμὶ τοῦ ἰατροῦ,
ἔρημός εἰμι τοῦ θεραπεύοντος. *Id.* ratione, ἀμοι-
ρέω λόγου. *Aelian.*
rica, ἡ φιλαλέα, ας. *Hesych.*
ries, ὁ εὐρὼς, ῶτος. *Plut.* ἡ σαπρότης, ητος.
Diosc.
rina, ἡ τρόπις, ιδος. *Poll.*
rinarius, a, um, τροπίδιος, ια, ιον. *Plato.*
rinatus, a, um, τετροπισμένος, ένη, ένον, nauis
probe carinata, ναῦς ἱκανῶς τετροπισμένη. *Hip-
pocr.*
rino, τροπίζω. *Hippocr.*
riosus, a, um, σαπρὸς, ὰ, όν, *Athen.*
ritas, ἡ πολυτιμία, ας, annonae, ἡ σπανοσιτία,
ας. *Xenoph.* ἡ σιτοδεία, ας. *Idem.*
rmen, τὸ ἔπος, εος. *Dem.* τὸ μέτρον, ου. *Isocr.* τὸ
ποίημα, ατος. *Id.* λόγος ἔμμετρος. *Dem.* elegia-
cum, τὸ ἐλεγεῖον, ου. *Id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, ῆς.
Isocr. Iambicum, τὸ ἰαμβεῖον. *Dem.* nuptiale,
ὁ ὑμέναιος, ου *Isocr.* carmina & versus, ᾠδαὶ καὶ
μέτρα. *Idem.* facere, f. componere, συντιθέναι
ποίημα. *Id.* ποιεῖν ἰαμβεῖον. *Dem.* ornare ali-
quem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ἐν ᾠδαῖς
καὶ μέτροις. *Isocr.* carmen in nuptias alicuius
canere, ὑμέναιον ἐν ταῖς γάμοις τινὸς ᾄδειν. *Id.*
Carminarius, a, um, ξαντικός, ἡ, όν, ars carmina-
toria, ἡ ξαντικὴ, sc. τέχνη. *Plato.*
Carminatio, ἡ διάξανσις, εως.
Carminator, ὁ ξάντης, ου. *Plato.*
Carminatus, a, um, διαξανθεὶς, εῖσα, ἐν, lana
διαξανθὲν ἔριον. *Diosc.*

Carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια. *Lucian.* τῶν ἐρίων.
Plut. rursum, ἀναξαίνω, simul, συγξαίνω. *Plut.*
Carnalis, e, σαρκικός, ἡ, όν. *N. T.*
Carnaliter, σαρκικῶς.
Carnarium, τὸ κρεοπώλιον, ου. *Plut.*
Carnarius, ὁ κρεοπώλης, ου. *Poll.*
Carneus, a, um, ὁ καὶ ἡ σαρκώδης, εος, σαρκικὸς,
ἡ, ὸν, σάρκινος, ίνη, ινον.
Carnifex, ὁ δημόσιος, ου. *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου. *Id.*
ὁ βασανιστὴς, οῦ *Isocr.*
Carnificina, τὸ βασανιστήριον, ου. i. e. cruciatus,
ἡ βάσανος, ου. *Isocr.*
Carnifico, σχίζω. *Xenoph.* ἀνατέμνω. *Lucian.*
Carniuorus, a, um, ὁ καὶ ἡ σαρκοβόρος, ου. *Gregor.*
ὁ καὶ ἡ σαρκοφάγος, ου, animalia carniuora, ζῶα
σαρκοφάγα. *Aristot.*
Carnosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔσαρκος, ου. *Xenoph.* ὁ
καὶ ἡ κατάσαρκος, ου. *Athen.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόσαρ-
κος, ου. LXX. carnosum reddo, εὐσαρκόω. *Ga-
len.* σαρκόω. *Id.*
Caro, ἡ σάρξ, σαρκός. *Dem.* τὸ κρέας, ατος. *Id.*
agnina, κρέας ἄρνειον, anserina, χήνειον, bu-
bula, βόειον, caprina, αἴγειον, gallinacea, ὀρ-
νίθειον, hircina, τράγειον, hoedina, ἐρίφειον,
ouilla, μήλειον, f. προβάτειον, porcina, χοί-
ρειον, suilla, ὕειον, veruecina, κρίειον, vituli-
na, μόσχειον, ferina, θήριον, salita, ἁλιαρὸν, f.
ταριχευτὸν, infumata, καπνιστὸν, elixa, ἑφθὸν,
assa, ὀπτὸν, frixa, τηγανιστὸν, tosta, φρυκτὸν,
carnis esus, ἡ κρεοφαγία, ας. *Plut.* ἡ σαρκο-
φαγία, ας. *Idem.* carne vescor, σαρκοφαγέω,
qui carne est molli, ὁ καὶ ἡ ἁπαλόσαρκος, ου.
Galen. laxa, ἀραιόσαρκος. *Athen.* sicca, ξη-
ρόσαρκος. *Id.* densa, πυκνόσαρκος, dura, σκλη-
ρόσαρκος, humida, ὑγρόσαρκος.
Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, οῦ *Plut.*
Carpentum, τὸ ὄχημα, ατος. *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης.
Herodot.
Carpesium, τὸ καρπήσιον, ου. *Gal.*
Carpinus, ὁ κυπρῖνος, ου.
Carpo, δρέπομαι, rosam, ῥόδον. *Basil.* flores,
ἀποδρέπομαι ἄνθη. *Plutarch.* i. e. reprehen-
do aliquem ob aliquid, κακίζω τινά τινος.
Philo.
Carptim, δρεπομένως, i. e. particulatim, μερικῶς.
Carptor, ὁ δρεπόμενος, ου, i. e. reprehensor, ὁ
κακίζων, οντος. *Dem.*
Carruca, τὸ καάτιον, ου. *Suid.*
Carrucarius, a, um, ἁμαξικός, ἡ, όν.
Carrus, τὸ ἅρμα, ατος. *Xen.*
Cartilagineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χονδρώδης, εος.
Aristot.
Cartilaginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χονδρώδης, εος.
Aristot.
Cartilago, ὁ χόνδρος, ου. *Gal.*
Caruncula, τὸ σαρκίδιον, ου. *Aristot.* τὸ κρεύλλιον,
ου. *Synes.* τὸ σαρκίδιον, ου. *Plut.*
Carus, a, um, τίμιος, ια, ιον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντι-
μος, ου. *Id.* i. e. dilectus, ὁ καὶ ἡ προσφιλὴς, έος.
Synes.
Casa, ἡ καλύβη, ης. *Thuc.* casam aedifico, καλυ-
βοποιέω. *Strabo.*
Caseus, ὁ τυρὸς, οῦ, recens, χλωρός. *Aristoph.*
aridus, ξηρός. *Athen.* vetus, παλαιός. *Idem.*
mollis, ἁπαλός. *Longus.*

Caſſis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ȣ. *Xen.* i. e. galea, ἡ περικεφαλαία, ας. *Polyb.*

Caſſita, ἡ κόρυς, υθος. *Theocr.* Conf. *Alauda.*

Caſſus, a, um, κενὸς, ἡ, όν. *Xenoph.* in caſſum, εἰς κενόν. *N. T.*

Caſtanea, τὸ κασαναϊκὸν κάρυον, *Theophr.* τὸ κάσανον, ȣ. *Athen.* ἡ Διὸς βάλανος. *Dioſc.*

Caſte, ἁγνῶς. *N. T.*

Caſtellanus, ὁ φρȣράρχης, ȣ, ὁ φρȣ́ραρχος, ȣ. *Xenoph.*

Caſtellum, τὸ φρȣ́ριον, ȣ. *Thucyd.* ἡ φρȣρὰ, ᾶς. *Plut.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος. *Demoſth.* τὸ ὀχύρωμα, ατος. *Idem.* firmum, χωρίον ὀχυρόν. *Iſocr.* inſtaurare, ἐπισκευάζειν φρȣ́ριον. *Dem.* ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ἐπί τινα. *Id.*

Caſtigatio, ἡ παιδεία, ας. *N. T.*

Caſtigator, ὁ παιδευτὴς, ȣ̃. *N. T.* σωφρονιςὴς, ȣ. *Thuc.*

Caſtigo, παιδεύω, aliquem, τινά. *N. T.* ἐπιπλήττω τινά. *Dem.* τινί. *Iſocr.* σωφρονίζω τινά. *Xenoph.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινά. *Dem.* Conf. *Punio.*

Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas.*

Caſtitas, ἡ ἁγνότης, ητος. *Iſocr.* ἡ ἁγνεία, ας. *Id.* caſtitatem ſeruo, παρθενεύω. *Heliod.* τὴν ὥραν αὐτȣ̃ διαφυλάττειν. *Dem.*

Caſtor, ὁ Κάςωρ, ορος, & Pollux, καὶ Πολυδεύκης. οἱ Διόσκȣροι, ων. *N. T.* i. e. fiber, ὁ κάςωρ, ορος. *Dioſc.*

Caſtoreum, τὸ καςόρειον, ȣ, τὸ καςόριον, ȣ, τά καςόρεια, ων. *Galen.* caſtoreum redoleo, καςορίζω. *Dioſc.*

Caſtra, orum, τὸ ςρατόπεδον. *Dem.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Plut.* pono, figo, ſeu metor, ςρατοπεδεύω. *Plut.* in loco aliquo, ςρατοπεδεύομαι ἐπὶ τόπῳ τινί. *Thuc.* ad vrbem, ἱδρύνω ςρατόπεδον ἐπὶ τῇ πόλει. *Herodian.* extra, ἐκςρατοπεδεύομαι. *Id.* apud, item ex aduerſo, παραςρατοπεδεύω. *Polyb.* contra, ἀντιςρατοπεδεύω, *Iſocr.* moueo, transfero, μεταςρατοπεδεύω. *Plut.* ἀναςρατοπεδεύω, *Macc.* admoueo hoſtibus, παραςρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις. *Plut.* caſtrorum metatio, ἡ ςρατοπέδευσις, εως. *Plato.* ἡ ςρατοπεδεία, ας. *Dion. Hal.* motio, ἡ ἀναςρατοπεδεία, ας, ἡ ἀνάζευξις, εως. *Plut.* præfectus, ὁ ςρατοπεδάρχης, ȣ, metator, ὁ ςρατοπεδεύτης, ȣ.

Caſtratio, ἡ ὀρχοτομία, ας.

Caſtratus, ὁ ἐκτομίας, ȣ. *Herodot.* ὁ εὐνȣ̃χος, ȣ. *Xen.* ὁ εὐνȣχίας, ȣ. *Ariſtot.* ὁ σπάδων, ωνος. *Id.* ὁ ἀποκοπτὶς τὰ γεννητικά. *Philo.*

Caſtrenſis, e, ςρατιωτικὸς, ἡ, όν. *Xenoph.*

Caſtro, ἐκτέμνω, aliquem, τινά. *Lucian.* ὀρχοτομέω. *Al. Aph.* ἐκτομίαν τινὰ ποιέω. *Herodian.*

Caſtrum, τὸ τεῖχος, εος. *Dem.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος. *Id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *Id.* τὸ ἔρυμα, ατος. *Xen.* firmum, χωρίον ὀχυρόν. *Iſocr.* aduerſus incurſiones alicuius, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς τινος παθεῖν. Conf. *Caſtellum.*

Caſtus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, όν. *Dem.* caſta & munda a ceteris immundis & a viri congreſſu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνȣσίας. *Idem.* ſum caſtus, ἁγνεύω. *Id.*

Caſula, τὸ καλύβιον, ȣ. *Plut.*

Caſus, i. e. ruina, ἡ πτῶσις, εως. *T. N.* τὸ πτῶμ[α], ατος. *Dioſc.* i. e. euentus fortuitus, τὸ συμβαῖνον, οντος, *Dem.* τὸ συμβὰν, άντος. *Idem.* συμβεβηκὸς, ότος. *Id.* τὸ συμβησόμενον. *Iſ*[ocr.] τὸ ἐκβὰν, άντος. *Id.* τὸ σύμπτωμα, ατος. *De*[m.] i. e. calamitas, τὸ πάθος, εος. *Iſocr.* τὸ συμβ[ὰν,] άντος. *Dem.* τὸ πταῖσμα, ατος. *Dem.* gramm[a]ticus, ἡ πτῶσις, εως. *Ariſtot.* nominatiu[us,] πτῶσις ὀνομαςική, genitiuus, πτῶσις γεν[ική,] datiuus, πτῶσις δοτική, accuſatiuus, πτ[ῶσις] αἰτιατική, vocatiuus, πτῶσις κλητική, abla[ti]vus, πτῶσις ἀφαιρετική, ſubitus, τὸ ἐκ τȣ̃ [πα]ραχρῆμα συμβαῖνον. *Dem.* quotidianus, τὸ κα[θ'] ἑκάςην ἡμέραν συμπίπτον. *Idem.* fortuitu[s,] συμβὰν ἀκȣ́σιον. *Idem.* σύμπτωμα ἀκȣ́σι[ον.] *Idem.* humanus, τὸ ἀνθρώπινον, ȣ. *Iſocr.* ca[su] fieri, accidere, γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχ[ης,] διὰ τύχην. *Dem.* *Iſocr.*

Catachreſis, ἡ κατάχρησις, εως. *Rhetor.*

Catachreſtice, καταχρηςικῶς. *Rhetor.*

Cataclyſmus, ὁ κατακλυσμὸς, ȣ̃. *N. T.*

Catalecta, τὰ κατάλεκτα, ων.

Catalogus, ὁ κατάλογος, ȣ. *Dem.*

Catamitus, ὁ πόρνος, ȣ. *Xenoph.*

Cataphractus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάφρακτος, ȣ. *He*[*rodian.*] eques, ἱππεύς. *Idem.*

Cataplaſma, τὸ κατάπλασμα, ατος. *Dioſc.*

Catapulta, ὁ καταπέλτης, ȣ. *Ariſtot.* catapul[ta] infeſto, καταπελτάζω. *Ariſtoph.*

Catapultarius, a, um, καταπελτικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταράκτης, *Suid.*

Catarrhus, ὁ κατάῤῥοος, contr. κατάῤῥȣς, *Dioſcor.*

Cate, νȣνεχῶς. *Polyb.* νȣνεχόντως. *Iſocr.*

Catecheſis, ἡ κατήχησις, εως. *Porphyr.*

Catechiſmus, ὁ κατηχισμὸς, ȣ̃.

Catechiſta, ὁ κατηχητὴς, ȣ̃, ὁ κατηχιςὴς, ȣ̃.

Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω. *N. T.*

Catechumenus, a, um, κατηχȣ́μενος, ένη.

Categoria, ἡ κατηγορία, ας. *Ariſtot.*

Categorice, κατηγορικῶς.

Categoricus, a, um, κατηγορικὸς, ἡ, όν. *Ariſtot.*

Catellus, τὸ κυνάριον, ȣ. *Xenoph.* τὸ κυνίδιον, [ȣ.] *Ariſtot.* τὸ σκυλάκιον, ȣ. *Idem.*

Catena, ἡ ἅλυσις, εως. *Thuc.*

Catenarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἁλυσίδετος, ȣ.

Catenatus, a, um, ἁλυσιδωτὸς, ἡ, όν. *LXX.*

Cateno, ἁλυσιδόω.

Catenula, τὸ ἁλυσίδιον, ȣ. *Philo.* aurea, τὸ ἁλ[υ]σιον, ȣ. *Suid.*

Caterua, ἡ εἴλη, ης. *Herodot.* ἡ ἴλη, ης. *Plut.* [ἡ] σπεῖρα, ας. *Appian.*

Cateruatim, κατ' εἴλας. *Herodot.* κατ' ἴλην. *Plut.*

Cathedra, ἡ καθέδρα, ας. *Xenoph.*

Catholicus, a, um, καθολικὸς, ἡ, όν. *Philo.*

Catillatio, ἡ λιχνεία, ας. *Plut.*

Catillo, λιχνεύω. *Suid.*

Catillus, τὸ τρυβλίδιον, ȣ.

Catinus, τὸ τρύβλιον, ȣ. *Lucian.* ἡ παροψὶς, ίδος *N. T.*

Catullio, σκυζάω. *Ariſtot.*

Catullitio, ἡ σκύζησις, εως, ἡ σκύζα, ης. *Heſych.*

Catulus, τὸ κυνίδιον, ȣ. *Ariſtot.*

Catus,

s, a, um, ὁ καὶ ἡ νωνεχὴς, έος. *Poll.* ὁ καὶ ἡ
αβὴς, έος. *Philo.*
s, i, ὁ αἴλερος, ου. *Aristot.* ἡ γαλῆ, ῆς.
cian.
men, τὸ κοίλωμα, ατος.
tor, ὁ κοιλωτὴς, οῦ.
tura, ἡ κοιλότης, ητος. *Athen.*
a, quadrupedum & insectorum, ἡ ὀρὰ, ᾶς.
istot. ἡ κέρκος, ου. *Id.* auium, τὸ ὀῤῥοπύγιον,
Id leonis, ἡ ἀλκαία, ας. *Hom.* equi, ἡ σόβη,
cauda carens, ὁ καὶ ἡ ἄκερκος, ου. *Aristot.*
ndior, κέρκῳ σαίνω. *Aristoph.* truncatus,
αὶ ἡ κολοβόκερκος, ου. *LXX.* magna præditus,
αὶ ἡ μακρόκερκος, ου. *Aristot.*
atus, a, um, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.
lex, τὸ στέλεχος, εος. *Theophr.*
licalis, e, ὁ καὶ ἡ στελεχώδης, εος, *Diosc.*
ea, ὁ κυρτὸς, οῦ, ἡ κύρτη, ης. *Herodot.* ὁ οἰκί-
ος, ου. *Aristoph.*
eo, εὐλαβέομαι, inhonesta, τὰ αἰσχρά. *Dem.*
quem vt impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω
ά. *Id.* & operam do, ne incidam in ali-
em, εὐλαβέομαι καὶ φυλάττομαι, μὴ πλησιά-
ν τινί. *Id.* aliquid & prouideo, φυλάττο-
ί τι καὶ προοράομαι. *Id.* aliquid diligenter,
λάττω τι σφόδρα. *Id.* aliquid omni modo,
ραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου. *Id.* ne con-
iciar, φυλάττομαι δρᾶσθαι. *Aristot.* ne fa-
am, μηδὲν μὴ ποιήσω. *Xenoph.* ne facias,
ως μὴ ποιήσῃς. *Id.* a periculo, κίνδυνον. *He-*
dian. ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί
ια. *Dem.* nihil magis, quam, εὐλαβοῦμαι
ὲν μᾶλλον, ἤ. *Id.* in hac re, περὶ τοῦτο. *Plato.*
curatissime cautum est in omnibus legi-
us, μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπέδασται τοῖς νόμοις.
em. cauendum est, ne faciant id, δεῖ φυ-
ττεσθαι ποιεῖν τοῦτο. *Plut.* ne id accidat,
λακτέον γενέσθαι τοῦτο. *Id.* ne quid facere
deamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα πράττοντες.
ocr. ne vrbem bello implicemus, μὴ τὴν
λιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον. *Plut.* ne habea-
us, ἵνα μὴ ἔχωμεν. *Dem.*
erna, τὸ ἄντρον, ου. *Lucian.*
ernosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντρώδης, εος.
illa, τὸ σκῶμμα, ατος. *Dem.* τὸ σκωμμάτιον, ου.
lut.
illatio, ἡ σκῶψις, εως. *Athen.* ἡ χλευασία, ας.
em. τὸ χλεύασμα, ατος. *Id.* ὁ χλευασμὸς, οῦ.
dem.
illator, ὁ σκώπτης, ου. *Suid.* ὁ χλευαστὴς, οῦ.
em.
illor, σκώπτω. *Dem.* aliquem, τινά. *Athen.*
liquid, τί *Aristoph.* εἴς τι. *Plut.* ἐπισκώπτω
, vel εἴς τι. *Id.* philosophos, ἀποσκώπτω εἰς
ς φιλοσοφοῦντας. *Lucian.* præsentes, διασύ-
ω τοὺς ὄντας νῦν. *Dem.* aliquid verbis, τι τῷ
έγῳ. *Dem.* aliquos, χλευάζω τινάς. *Id.* δια-
χλευάζω τινάς, *Id.*
illosus, a, um, σκωπτικὸς, ή, όν. *Athen.*
la, vide *Ouile.*
lesco, καυλέω. *Theophr.* ἐγκαυλέω. *Aristot.*
καυλέω. *Theophr.*
liculaceus. a, um, καυλικὸς, ή, όν. *Theophr.*
liculatus, a, um, καυλωτὸς, ή, όν. *Athen.*
liculus, ὁ καυλίσκος, ου. *Diosc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, οῦ. *Theophr.* in modum caulis, καυληδόν. *Galen.* caulem non habens, ὁ καὶ ἡ ἄκαυλος, ου. *Aristot.* caule reciso non regerminans, ὁ καὶ ἡ ἀπόκαυλος, ου. *Theophr.* cum caule rescindo, ἀποκαυλίζω. *Thuc.* caulem amitto, διακαυλίζω. *Theophr.* emitto, ἐγκαυλέω. *Id.* euello, ἐκκαυλίζω. *Aristoph.* singulis annis mutans, ὁ καὶ ἡ ἐπετειόκαυλος, ου. *Theophr.* habens humilem, ἐπιγειόκαυλος. *Id.* rectum, εὐθύκαυλος. *Idem.* læuem, λειόκαυλος. *Idem.* album, λευκόκαυλος. *Id.* vnicum, μονόκαυλος. *Id.* caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος. *Id.* multos, πολύκαυλος. *Id.* iuxta emitto & quasi ad latus, παρακαυλίζω. *Id.*

Caulosus, ὁ καὶ ἡ καυλώδης, εος. *Diosc.*

Cauo, κοιλαίνω, aliquid, τί. *Athen.*

Caupo, ὁ κάπηλος, ου. *Lucian.*

Caupona, τὸ καπηλεῖον, ου. *Synes.*

Cauponaria, ἡ καπηλική, sc. τέχνη. *Aristot.* ἡ καπηλεία, ας. *Plato.*

Cauponarius, a, um, καπηλικὸς, ή, όν. *Aristot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας. *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος. *Aristoph.*

Cauponor, καπηλεύω, aliquid, τί. *Herodian.*

Caussa, ἡ αἰτία, ας. *Dem.* τὸ αἴτιον, ου. *Id.* principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, προηγούμενον, προκαταρκτικὸν, proxima, προσεχὲς, adiuvans, ξυναίτιον, efficiens, ποιητικὸν, materialis, ὑλικὸν, formalis, εἰδικὸν, finalis, τελικὸν, prætexa, ἡ πρόφασις, εως, omnium, quæ facta sunt, αἴτιος πάντων τῶν γενομένων. *Plato.* ipsissima exstitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τοῦ μὴ νικῆσαι κατέστη. *Dem.* rei confertur in illum, αἰτία τοῦ πράγματος ἀνατίθεται. *Idem.* in caussa fuerunt, ne viueremus more beluarum, αἴτιοι γεγόνασι τοῦ μὴ διακεῖσθαι θηριωδῶς. *Isocr.* quod dixi, in caussa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ῥηθέν αἴτιον ἐγένετο τοῦ μήπω καταλῦσαί με τὸν λόγον. *Id.* caussam dicere, propter quam confessus sit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὡμολόγησε. *Id.* honoris caussa pericula sustinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους. *Dem.* lucri caussa iniuste agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν. *Isocr.* multis de caussis adiectis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσεσθε. *Dem.* qua de caussa ciuitates hi inter se committebant, οὗπερ ἕνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουον. *Id.* propter duas caussas, alteram quidem, quod alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἵνα, ἑτέρου δὲ, ὅτι. *Id.* caussam non habens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου. *Al. Aphrod.* absque caussa, ἀναιτίως. *Id.* caussam adsigno, ἐπαιτιάομαι. *Plato.* qui cum alio est operis caussa, ὁ μεταίτιος τοῦ ἔργου. *Xen.* ὁ καὶ ἡ συναίτιός τινος. *Id.* i. e. lis, ἡ δίκη, ης. *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Id.* minuta, δίκη μικρά. *Id.* præclara, καλή. *Id.* legitima & iusta, ἔννομος καὶ δικαία. *Idem.* danda aut non danda per leges, εἰσαγώγιμος, ἢ μὴ εἰσαγώγιμος. *Id.* mercatoria, ἐμπορική. *Id.* metallica, μεταλλική. *Id.* capitalis, φονική. *Id.* impietatis, γραφὴ ἀσεβείας. *Id.* iniuriarum, γραφὴ ὕβρεως. *Id.* & controuersia, ἀγὼν καὶ γραφή. *Id.* caussam agere aduersus aliquem, εἰσιέναι δίκην κατά τινος. *Dem.* dicere, λόγον καὶ δίκην ὑπέχειν τινός. *Id.* intendere alicui,

λαχεῖν

λαχεῖν δίκην τινί. Id. disceptare lite & secundum leges, κρίνειν δίκην ἢ γραφὴν δικαίως καὶ κατὰ τὰς νόμους. Id. absoluere, ἀπογνῶναι δίκην. Id. condemnare, καταγνῶναι δίκην, s. γραφήν. Id. obtinere, αἱρεῖσθαι, s. ἑλεῖν τὴν δίκην, vinci in caussa, ἡττᾶσθαι δίκην. Idem. caussa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τοῦ ἀνδρὸς ἄκριτον θάνατον. *Plato.* indicta caussa damnari, ἄκριτον καὶ ἄμοιρον λόγων καταδικάζεσθαι. *Lucian.*

Caussalis, e, αἰτιολογικός, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ αἰτιώδης, εος, Coniunctio, αἰτιώδης σύνδεσμος. *Gramm.*

Caussidicus, ὁ συνήγορος, ου. *Aeschin.*

Caussificor, σκήπτομαι. *Aeschin.*

Caussor, προφασίζομαι, aliquid, τί. *Dem.* i. e. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος. Id.

Caute, εὐλαβῶς. *Dem.* πεφυλαγμένως, omnia ad aliquem scribere, ἅπαντα πρός τινα ἀποστέλλειν. *Dem.*

Cautela, ἡ εὐλάβεια, ας. *Dem.* ἡ προφυλακή, ῆς. *Aegin.* ἡ φυλακή, ῆς. *Dem.* Conf. *Cautio.*

Cauter, ὁ καυτήρ, ῆρος. *Hippocr.* τὸ καυτήριον, ου. *Lucian.* cautere vro, καυτηριάζω. *N. T.*

Cauteriatus, a, um, κεκαυτηριασμένος, ένη, ένον. *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ου, ignitum, διάπυρον. *Lucian.*

Cautes, ἡ πέτρα, ας. *Plut.*

Cautio, ἡ εὐλάβεια, ας. *Dem.* ἡ φυλακή, ῆς. *Isocr.* magnam prudentiam & cautionem requirens, προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον. *Dem.* magna, εὐλάβεια οὐ μικρά. Id. summa, ἀκριβεστάτη. Id. cautione vti in re aliqua, πεφυλαγμένως ἔχειν περί τι. *Isocr.*

Cautus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐλαβής, έος. *Dem.* πεφυλαγμένος, ένη, ένον. Id.

Cauus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.* non cauus, ὁ καὶ ἡ ἄκοιλος, ου, vtrimque cauus, ἀμφίκοιλος. *Suid.* introrsum cauus, ὁ καὶ ἡ ἔγκοιλος. *Athen.*

Cedo, παραχωρέω. *Dem.* alicui, τινί. *Isocr.* e suggestu, τοῦ βήματος. *Aeschin.* commoto, εἴκω θυμουμένῳ. *Idem.* alicui de via, ὑποχωρέω τινὶ ὁδοῦ. *Plut.* ἐξίσταμαί τινι τῆς ὁδοῦ. *Lucian.* nulli prudentia, οὐδενὶ φρονήματος. *Plut.* retro, εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζω. *Lucian.* hosti, ἐθελοκακέω. *Herodian.* bonis, ἐξίσταμαι τῶν ὄντων. *Dem.* rebus aduersis, ἐνδίδωμι ταῖς περιστάσεσι. *Basil.* cedit bene opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον. *Herodian.* ei obsidio ex sententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται. Id. bene & supra votum, δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν. Id. non vt sperauit, οὐχ ὡς ἤλπισε. Id.

Cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι, i. e. porrige, ἄνεχε, ὄρεξον.

Cedratus, a, um, κεδρωτός, ή, όν. *Eurip.*

Cedria, ἡ κεδρία, ας. *Galen.* cedria perungo, κεδρόω, caput alicuius, κεφαλήν τινος. *Strabo.*

Cedrinus, a, um, κέδρινος, ίνη, ινον. *Diosc.*

Cedris, ἡ κεδρίς, ίδος. *Diosc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, ου. *Theophr.* acuta, ἡ ὀξύκεδρος, ου. Id.

Celebratio, ἡ εὔκλεια, ας. *Dem.* festi, ἡ ἑόρτασις, εως.

Celebratus, a, um, εὐλογούμενος, ένη, ενον. *Isocr.* & vulgo iactatus, θρυλλούμενος, ένη, ενον. *H*erodian. ὁ καὶ ἡ πολυθρύλλητος, ου. *Synes.*

Celebresco, ὄνομα καὶ δόξαν λαμβάνω.

Celebris, e, ὁ καὶ ἡ εὐκλεής, έος. *Plut.* εὐλογού[μενος], ένη, ενον. *Isocr.* εὖ φερόμενος, ένη, ενον. ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, ου, εὐδόκιμος, ἐπιφανέστατος, γν[ώ]ριμος, *Id.* & *Dem.* virtute, δεδοξασμένος ἀρετῇ. *Polyb.*

Celebritas, ἡ φήμη, ης. *Dem.* ἡ εὔκλεια, ας. i. e. festum, ἡ ἑορτή, ῆς. *Dem.* ἡ τελετή, ῆς. ἡ πομπή, ῆς. *Id.* i. e. frequentia homin[um], ἡ πανήγυρις, εως. *Isocr.* celebritatem a[go], πανηγυρίζω. *Id.*

Celebro, i. e. prædico, δοξάζω, aliquem, τι[νά]. *Thuc.* εὐλογέω τινά. *Isocr.* ἐγκωμιάζω τινά. *D*[em.] εὖ λέγειν τινά. *Isocr.* festum, ἑορτάζω. *Id.* splendide, ἄγω ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς. *Id.*

Celer, ταχύς, εῖα, ύ. *Dem.* pedibus, ὁ καὶ ἡ ὀξύπ[ους]. *Eurip.* in rebus agendis, ὀξύς, εῖα, ύ. *Ari*[st.] celerrimus cursu, ὀξυδρομώτατος, άτη, [ον]. *Heliodor.*

Celeritas, τὸ τάχος, εος. *Dem.* ἡ ταχύτης, η[τος]. *Athen.* ἡ ὀξύτης, ητος. *Dem.* celeritate a[uer]tere aliquem, τῷ τάχει τὴν ἀνταγων[ίαν] παρελθεῖν. *Id.* aliquid consequi, ταῖς ὀξύτ[ησιν] ἀκολουθεῖν τινί. *Id.*

Celeriter, ταχέως. *Dem.* ταχύ. *Idem.* ὀξέως. tam celeriter conficere aliquid, οὕτω ταχ[ὺ] πράττειν τι. *Id.* apparare quam celerri[me], παρασκευάζεσθαι τὴν ταχίστην. *Id.* celerius [opti]mum reuerti, θᾶττον οἴκαδ' ἀπιέναι. *Id.* c[ele]rius opinione, θᾶττον ἐλπίδος. *Herodian.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω. *Xenoph.* aliquid, τι. *Soph.* μάω. *Isocr.* σπεύδω. *Dem.*

Celes, ὁ κέλης, ητος. *Plut.*

Celeusma, τὸ κέλευσμα, ατος. *Plato.*

Celeustes, ὁ κελευστής, οῦ. *Thuc.*

Cella, sc. penuaria, τὸ ταμεῖον, ου. *Isocr.* [τὸ ταμιεῖον], ου. *Plut.* τὸ ἀποδοχεῖον, ου. *Syrac.* v[ina]ria, ὁ οἰνών, ῶνος. *Xenoph.*

Cellaria, ἡ ταμία, ας. *Xenoph.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ου. *Xenoph.*

Cellula, τὸ ταμιείδιον, ου. *Suid.*

Celo, κρύπτω, factum, τὸ πρᾶγμα. *Dem.* aliq[uem] aliquid, τινά τι. *Lysias.* opes domi. ἀπ[οκρύ]πτω τὴν οὐσίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ. *Isocr.* neque [ma]gnum, neque paruum aliquem, ἀποκρύ[πτο]μαι οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν τινα. *Plato.* hæ[c] ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρός σε. *Isocr.* miser[iam] συγκρύπτω τὴν συμφοράν. *Id.* alios, λα[νθάνω] ἄλλους. *Isocr.*

Celsitudo, τὸ ὕψος, εος. *Thuc.* Conf. [Alti]tudo.

Celsus, a, um, ὑψηλός, ή, όν. *Lucian.* animu[s], ὑψηλόνους, ου. *Plut.*

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, ου. LXX.

Censeo, νομίζω. *Dem.* ἡγέομαι. Id. οἴομαι, οἶμαι. Id. i. e. constituo, γιγνώσκω. *Isocr.* censum ago, συντάττομαι. *Dem.* συντιμά[ω]. *Idem.*

Censio, ἡ τίμησις, εως.

Censitor, ὁ τιμητής, οῦ.

Censor, ὁ τιμητής, οῦ, i. e. morum inspect[or], ἔφορος, ου. *Plut.* ὁ ἐπόπτης, ου. *Herodian.*

Censor

sorius, a, um, τιμητικὸς, ἡ, ὸν, ἐποπτικὸς, ἡ, ὸν. Herodian.
sura, ἡ τιμητεία, ας.
sus, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς. *N. T.* i. e. tributum, κῆνσος, ȣ. *N. T.* τὸ τίμημα, ατος. *Dem.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, censum imponere alicui, εἰσφορὰν συγγράφεσθαί τινι. *Isocr.* colligere de cuiusque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων. *Id.* soluere, φόρον s. συντάξεις τελεῖν, εἰσφέρειν, διδόναι. *Id.* accipere, προσόδȣς λαμβάνεσθαι. *Id.*
tenarius, sc. numerus, ἡ ἑκατοντὰς, άδος. Herod.
tenarius, a, um, ἑκατοσταῖος, α, ον.
tenus, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.
tesima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς. *Dem.*
tesimo, ἑκατοστόω.
tesimus, a, um, ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν. *Xen.*
ties, ἑκατοντάκις.
to, ὁ κέντρων, ωνος.
tralis, e, ὁ, ἡ, τὸ πρὸς κέντρον.
trum, τὸ κέντρον, ȣ. *Plut.*
tum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατὸν, & octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατόν. *Thuc.*
tumpondium, τὸ ἑκατοντάλιτρον, ȣ.
tumuiralis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.
tumuiratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχή.
tumuiri, οἱ ἑκατόν.
tuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατομπλασίων, ωνος, ἑκατομπλάσιος, ία, ιον. *N. T.*
tuplicatus, a, um, ἑκατοστεύων, ȣσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατοστεύȣσα κριθή. LXX.
tupliciter, ἑκατομπλασίως.
turia, ἡ ἑκατοστὺς, ύος. *Xenoph.* militum, ὁ λόχος, ȣ. *Thuc.*
turiatim, κατὰ λόχȣς. *Philo.*
turiatus, us, ἡ ἑκατονταρχία, ας.
turio, καταλοχίζω. *Plut.*
turio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ȣ. *Xen.* ὁ ταξίαρχος, ȣ. *Dem.*
turionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.
a, vide *Caepe.*
a, ὁ κηρὸς, ȣ̃. *Lulian.* e cera fingere aliquid, κηρȣ̃ πλάττεσθαί τι. *Herod.* cera obduco, vide *Cero.*
asum, τὸ κεράσιον, ȣ. *Diosc.*
asus, ὁ κέρασος, ȣ. *Theophr.*
atura, ἡ κήρωσις, εως. *Aristot.*
atus, a, um, κηρωτὸς, ἡ, ὸν. *Diosc.*
copithecus, ὁ κερκοπίθηκος, ȣ.
do, ὁ βυρσοδέψης, ȣ. *Aristoph.* ὁ σκυτοτόμος, . *Plato.*
donia, ἡ βυρσοδεψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς. *Plato.* cerdoniam facio, βυρσοδεψέω. *Aristoph.* σκυτοτομέω. *Aristot.*
ebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος. *Aristot.*
ebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ȣ. *Aristot.*
imonia, vide *Caerimonia.*
euisia, ὁ ζῦθος, ȣ. *Theophr.* οἶνος κρίθινος *Diosc.* τὸ βρῦτον, ȣ, s. ὁ βρῦτος, ȣ. *Athen.* βρῦτον ἀπὸ κριθῶν. *Theophr.*
euisiarius, ὁ ζυθοποιὸς, ȣ̃.
eus, a, um, κήρινος, ίνη, ινον. *Plato.*
eus, i, ὁ κηρὸς, ȣ̃, τὸ κηρίον, ȣ.
inco, κηροποιέω.

Cerno, βλέπω, aliquid, τί. *Dem.* εἴδω τι. *Id.* i. e. cribro, διαττάω. *Galen.* furfur, ἀποκρίνω διαττῶν τὸ πίτυρον. *Id.* i. e. dimico, ἀγωνίζομαι. *Dem.* i. e. adeo hereditatem, κληρονομέω. *Is.*
Cernuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιπρηνὴς, έος. *Hesych.*
Cero, ἐγκηρόω *Hippocr.* mortuum, κατακηρόω νέκυν. *Herodot.*
Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος. *Gal.*
Ceromaticus, a, um, κηρωματικὸς, ἡ, ὸν.
Ceromatistes, ὁ κηρωματιστὴς, ȣ.
Cerotum, τὸ κηρωτὸν, ȣ̃. *Diosc.*
Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Dem.* ἡ ἅμιλλα, ας. *Isocr.* i. e. res grauis, τὸ δεινόν. *Dem.* & bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος. *Isocr.* ἀγὼν καὶ ἅμιλλα. *Idem.* belli, ἀγὼν πολέμȣ. *Dem.* & periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυνος. *Id.* magnum, maius, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος *Id.* facilius, ῥᾴδιος. *Id.* difficile, χαλεπός. *Idem.* vetus, παλαιός. *Isocr.* equestre & nauale, ἅμιλλα ἵππων τε καὶ τριηρῶν *Id.* subire de re aliqua, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περὶ siue ὑπέρ τινος. *Dem.* aduersus aliquem, πρός τινα. *Id.* de aliqua re, ποιεῖσθαι ἅμιλλαν περί τι. *Isocr.* certaminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ȣ. *Arist.* præmium, τὸ ἆθλον *Xen.* τὸ νικητήριον, ȣ. *Id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ȣ. *Lucian.*
Certatio, ἡ ἀγώνισις, εως. *Thucyd.* τὸ ἀγώνισμα, ατος. *Plut.*
Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, ȣ̃. *Plut.*
Certe, ναί. *Aristoph.* ἀληθῶς. *Dem.* ἦ μήν. *Idem.* δῆτα. *Id.* γε, si non summa, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε. *Dem.* γȣ̃ν, si nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τȣ̃νομα γȣ̃ν ἔχει. *Idem.* ἀμέλει, id enim certe homine indignissimum habeatur, τȣ̃το γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπῳ ἀπρεπέστατον φαίνοιτ' ἄν. *Id.* καὶ μὴν, nec illud certe audeat quis dicere, καὶ μὴν ȣ̓δὲ τȣ̃τό γε ȣ̓δεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν. *Id.*
Certifico, βεβαιόομαι. *Plato.*
Certioro, δηλόω. *Dem.*
Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως. *Thuc.* ἡ βεβαιότης, ητος. *Aristot.* ἡ ἀσφάλεια, ας. *Thuc.*
Certo, ἀγωνίζομαι. *Demosth.* certamen, ἀγῶνα. *Plato.* hac de re tecum, τȣ̃το πρός σε. *Xen.* de honore & gloria, περὶ τιμῆς καὶ δόξης. *Demosth.* pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας. *Id.* de ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια. *Philostr.* cum aliquo. ἁμιλλάομαί τινι. *Dem.* ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι. *Aeschin.* cum maiorum virtute, ἁμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν τῶν προγόνων ἀρετήν. *Dem.* de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλονεικέω. *Isocr.*
Certo, ἀκριβῶς. *Dem.* ἀκριβές. *Idem.* certissime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν. *Id.*
Certus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, έος. *Isocr.* δῆλος, η, ον. *Dem.* βέβαιος, αία, αιον. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, έος. *Dem.* certum signum, ἀκριβὲς σημεῖον. *Dem.* certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη. *Id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη. *Xen.* i. e. definitus, statutus, τεταγμένος, ένη, ένον. *Dem.* εἰρημένος. *Id.* ὡρισμένος. *Id.* διωρισμένος. *Isocr.* certum tempus, χρόνος τεταγμένος. *Id.* certa dies, τεταγμένη ἡμέρα. *Dem.* ἡμέρα διαμεμετρημένη. *Id.* i. e. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ά, όν.

Dem. ἀσφαλὴς, έος. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφισβήτος, ȣ. *Id.* certum est, constat, δῆλον, certum est, quod sic præfaturus sit, δῆλον, ὅτι ὧδε προοιμιάσεται. *Xenoph.* certum habeo aliquid, certo aliquid scio, ἐπίσταμαί τι σαφῶς. *Dem.* οἶδά τι ἀκριβῶς. *Id.* ὀρθῶς. *Isocr.* φανερῶς. *Id.* certiorem facio aliquem, δηλόω πρός τινα. *Id.* de aliqua re, γνωρίζω τινί τι. *Pauf.* certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρά τινος. *Isocr.* de aliqua re, περί τινος. *Id.* de aliqua re ab aliquo, τι διά τινος. *Idem.*

Cerua, ἡ ἔλαφος, ȣ. *Arist.*

Ceruical, τὸ προσκεφάλαιον, ȣ. *Plut.*

Ceruicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκληροτράχηλος, ȣ. *Sirac.*

Ceruinus, a, um, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελός. *Galen.* cornu, τὸ ἐλάφειον, ȣ, *Suid.*

Ceruisia, vide *Cereuisia.*

Ceruix, ὁ αὐχὴν, ένος *Aristot.* ὁ τράχηλος, ȣ. *Plut.* ceruicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν. *Philo.* τὸν αὐχένα ἀνατείνειν. *Chrys.*

Cerussa, τὸ ψιμμύθιον, s. ψιμύθιον, ȣ. *Aristot.*

Cerussatus, a, um, ψιμμυθωθεὶς, εῖσα, έν. *Plutarch.*

Cerusso, ψιμμυθιόω. *Plut.*

Ceruus, ὁ ἔλαφος, ȣ. *Aristot.*

Cespes, vide *Caespes.*

Cessatio, ἡ ἀνάπαυσις, εως. Dem. concedere alicui cessationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀνάπαυσιν. *Id.* i. e. *cunctatio, mora,* ἡ διατριβὴ, ῆς. *Id.* τὸ μέλλημα, ατος. *Aeschin.* ἡ μέλλησις, εως. *Thucyd.* i. e. *segnities,* ἡ ἀργία, ας. *Demosth.*

Cessator, ὁ μελλητὴς, ȣ. *Aristot.* ὁ ὀκνηρὸς, ȣ. *N. T.* ὁ ἀργὸς, ȣ. *Demosth.*

Cessio, ἡ παραχώρησις, εως.

Cesso, παύομαι, ab aliqua re, τινός. *Dem.* aliquid facere, ποιῶν τι. *Plato.* a cæde, φονεύων. *Thuc.* a labore, λήγω τῶν πόνων. *Isocr.* cessare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος. *Isocr.* insolentiam alicuius, τὴν ὕβριν τινός. *Id.* i. e. *tardo, cunctor,* βραδύνω. *Herodian.* μέλλω. *Dem.* ὀκνέω. *Id.* ῥᾳδιουργέομαι. *Xenoph.*

Cestus, ὁ κεστὸς, ȣ.

Cetarius, ὁ κητοπώλης, ȣ.

Cetus, τὸ κῆτος, εως. *Athen.*

Cetaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ κητώδης, εος. *Aristot.* κητῷος, ῴα, ῷον. *Diosc.*

Ceu, οἷα. *Xenoph.*

Ceueo, σαυλοπρωκτιάω. *Suid.*

Calcographus, ὁ χαλκογράφος, ȣ.

Chalybs, ὁ χάλυψ, βος.

Chaos, τὸ χάος. *Plato.*

Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος. *Aristot.* characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν τινί. *Idem.*

Characteristicus, χαρακτηριστικὸς, ή, όν. *Damasc.*

Charientismus, ὁ χαριεντισμὸς, ȣ. *Dion. Halicarn.*

Charitas, ἡ ἀγάπη, ης. *Plut.*

Charta, ὁ χάρτης, ȣ. *Diosc.*

Chartaceus, a, um, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ χάρτȣ.

Chartophylacium, τὸ χαρτοφυλάκιον, ȣ.

Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.

Chartula, τὸ χαρτίον, ȣ. *Plut.*

Charus, a, um, i. e. pretiosus, vide *Carus,* i.e. dilectus, ἀγαπητὸς, ή, όν. *Aristot.*

Chasma, τὸ χάσμα, ατος. *Plato.*

Chasmatias, ὁ χασματίας, ȣ. *Arist.*

Chela, ἡ χήλη, ης. *Arist.*

Chelys, ἡ χέλυς, υως. *Plut.*

Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ȣ. *Columella.*

Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ȣ. *Plut.*

Chilias, ἡ χιλιὰς, άδος. *Theocr.*

Chimæra, ἡ χίμαιρα, ας. *Plut.*

Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.

Chirographum, τὸ χειρόγραφον. ȣ, chirograph[o] caueo, χειρογραφέω. *Pand.*

Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, εως. *Poll.*

Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.

Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.

Chirurgia, ἡ χειρȣργία, ας. *Plato.* ἡ χειρȣργικὴ, ῆς. *Aristot.*

Chirurgicus, a, um, χειρȣργικὸς, ή, όν. *Aristot.*

Chirurgus, ὁ χειρȣργὸς, ȣ. *Galen.*

Chlamydatus, a, um, κεχλαμυδωμένος, ένη, έν[ον]. *Athen.*

Chlamydula, τὸ χλαμύδιον, ȣ. *Plut.*

Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος. *Plut.*

Cholera, ἡ χολέρα, ας. *Hippocr.* cholera vex[or], χολεριάω. *Galen.*

Cholericus, a, um, χολερικὸς, ή, όν. *Diosc.*

Choragium, τὸ χορήγιον, ȣ, s. τὸ χορηγεῖον, *Poll.*

Choragus, ὁ χορηγὸς, ȣ. *Athen.*

Choraules, ὁ χοραύλης, ȣ. *Aristot.*

Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς. *Plato.*

Chorea, ἡ χορεία, ας. *Plato.* choreas duco, [χο]ρεύω. *Isocr.*

Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος. *Eurip.*

Choreutes, ὁ χορευτὴς, ȣ. *Plato.*

Chorographia, ἡ χωρογραφία, ας.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, ȣ, chorograph[os] ago, χωρογραφέω. *Ptolem.*

Chorus, ὁ χορὸς, ȣ. *Xenoph.* chori magister, χοροδιδάσκαλος, ȣ. *Plato.*

Chors, ὁ οἰκίσκος, ȣ. *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ȣ. *Id.*

Chrestologia, ἡ χρηστολογία, ας. *N. T.*

Chrestologus, ὁ χρηστολόγος, ȣ.

Chria, ἡ χρεία, ας. *Aphthon.*

Chrisma, τὸ χρίσμα, ατος. *Diosc.*

Christianismus, ὁ χριστιανισμὸς, ȣ.

Christianus, ὁ χριστιανὸς, ȣ. *N. T.*

Christianus, a, um, χριστιανὸς, ή, όν.

CHRISTVS, ὁ Χριστὸς, ȣ. *N. T.*

Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν. *Lucian.*

Chronologia, ἡ χρονολογία, ας.

Chronologus, ὁ χρονολόγος, ȣ.

Cibaria, orum, τὰ ἐδώτιμα, ων. *Thuc.* ὁ βρωτ[ὸς] *Demosth.*

Cibarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐδώτιμος, ȣ. *Diosc.* [σι]τικὸς, ή, όν, lex cibaria, σιτικὸς νόμος. *Plut.*

Cibatus, us, ἡ τροφὴ, ῆς. *Arist.*

Cibo, as, τρέφω. *Xenoph.* ψωμίζω. *N. T.* [...] ποιῶ τινα. *Xen.*

Cibus, ὁ σῖτος, ȣ. *Dem.* τὸ σιτίον, ȣ. *Xenoph.* [ἡ] τροφὴ, ῆς. *Aristot.* τὸ ἔδεσμα, ατος. *Isocr.* [ὁ] βρωτὸς, ȣ. *Dem.* ὁ ἐπισιτισμὸς, ȣ. *Id.* cib[...]

fu[...]

ſumo, σῖτον αἱρέομαι. *Xenoph* ἐν σίτῳ εἰμί.
Idem. vna capio, συσσιτέω. *Dem.* deduco,
τῆς τροφῆς ὑποστέλλομαι. *Ariſtot.* paro, σῖτον
ποιέω. *Plato.* præbeo, σιτομετρέω σῖτον. *LXX.*
communico cum aliquo, βρωτὸν κοινωνέω τινί.
Dem. coquo, ὀψοποιέομαι. *Id.* cibis ſuauiſſi-
mis potius, quam ſaluberrimis delector,
τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σι-
τίων χαίρω. *Iſocr.* qui cibis delectatur ani-
mum & corpus lædentibus, χαίρων τῶν ἐδεσ-
μάτων τοῖς καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτου-
σι. *Id.* ſine cibo ſum, ἀσιτίζω. *LXX.* ſine ci-
bo, ἀσιτί. *Iid.*
ada, ὁ τέττιξ, γος. *Thuc.* parua, ἡ τεττιγο-
νία, ſ. τὸ τεττιγόνιον, ου. *Ariſt.*
atrico, οὐλόομαι. *Ariſtot.* ἀπουλόω. *Dioſcor.*
ουλόω. *Id.* κατουλόω. *Id.*
atricula, τὸ οὐλίδιον, ου.
atrix, ἡ οὐλή, ῆς *Ariſtot.* cicatricem obdu-
cere vlceribus veteribus, ἐπουλοῦν τὰ παλαιὰ
ἕλκη. *Dioſc.* ex vlceribus habere adhuc cica-
trices, ἑλκῶν ἔτι ἔχειν οὐλάς. *Dem.*
er, ὁ ἐρέβινθος, ου. *Dioſc.* ciceri ſimilis, ὁ καὶ
ἡ ἐρεβινθώδης, εος. *Theophr.* ciceris magnitu-
do, ἐρεβινθαῖον μέγεθος *Dioſc.*
rcula, ὁ λάθυρος, ου. *Theophr.*
rinus, a, um, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον. *Heſych.*
καὶ ἡ ἐρεβινθώδης, εος, folium ciceris, φύλλον
ἐρεβινθῶδες. *Theophr.*
ndela, ἡ λαμπυρὶς, ίδος. *Plin.* cicindelæ in-
ar luceo, λαμπυρίζω. *Dioſc.*
onia, ὁ πελαργὸς, οῦ. *Ariſtot.* qualis ciconiæ
t, πελαργικὸς, ή, όν. *Idem.* ciconiæ pullus,
πελαργιδεὺς, έως. *Ariſtoph.*
ur, ὁ καὶ ἡ τιθασσὸς, οῦ. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἥμερος, ου.
Id. animal omne aut cicur eſt, aut agreſte,
ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασσα. *Herodian.*
atura, τὸ τιθάσιον, ου. *Theophr.*
ratio, τὸ ἡμέρωμα, ατος. *Theophr.* ἡ ἡμέρω-
σις, εως, ἡ ἐξημέρωσις, εως.
rator, ὁ τιθασσευτὴς, οῦ. *Ariſtoph.*
ro, τιθασσεύω, aliquem, τινά. *Plato.* ἐξημε-
ρόω τινά. *Id.* beſtias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν
θηρίων. *Iſocr.*
ta, τὸ κώνειον, ου. *Dioſc.* cicutam bibo, κω-
νειάζομαι. *Suid.*
o, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον. *Plat.*
ſum alicui, μηχανάομαί τινι γέλωτα. *Dem.*
am, παρίστημι τὴν ὀργήν. *Id.* bellum, ἐγείρω
πόλεμον. *Thuc.*
um, ἡ βλεφαρὶς, ίδος. *Ariſtot.* τὸ βλέφαρον,
Dioſcor.
eliarcha, ὁ κειμηλιάρχης, ου.
eliarchium, τὸ κειμηλιάρχιον, ου.
elium, τὸ κειμήλιον, ου. *Luc.*
ex, ὁ vel ἡ κίρις, εως. *Dioſc.*
edia, ἡ κιναιδία, ας. *Aeſchin.*
edicus, a, um, κιναιδικὸς, ή, όν.
edus, ὁ κίναιδος, ου. *Plut.*
innatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κρωβυλώδης, εος.
ucian.
innus, ὁ κίκιννος, ου. *Ariſtoph.* aureus, ὁ
χρυσοῦς χρυσοῦς. *Ael.*
ulus, τὸ ζώνιον, ου. *Poll.*
ura, τὸ διάζωμα, ατος. *Plut.*

Cinctus, us, τὸ διάζωμα, ατος. *Plut.* ἡ ζώνη, ης. *Idem.*

Cinefacio, τεφρόω. *N. T.* ἀποτεφρόω. *Al. Aphrod.*

Cineraceus, a, um, τεφρὸς, ά, όν. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ τεφρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ἐνσποδος, ου *Dioſc.*

Cinereus, ὁ καὶ ἡ ἐντεφρος, ου, *Athen.* σπόδιος, ία, ιον, *Id.* qui cinereo colore eſt, τεφραῖος, αια, αῖον. *Aeſchin.*

Cinerula, τὸ σπόδιον, ου. *Dioſc.*

Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου. *Lucian.* aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι. *Lucian.* vrbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος. *Ariſtot.* vrbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις. *Dem.* corona, στεφανόω. *Plut.* circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι κύκλῳ τὴν οἰκουμένην. *Ariſt.*

Cingula, τὸ ζῶμα, ατος, τὸ ζῶσμα, ατος. *Baſil.*

Cingulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρος. *Dem. Phal.* ἡ ζώνη, ης. *Plut.* τὸ ζώνιον, ου. *Pol.* τὸ διάζωμα, ατος. *Plut.*

Cinis, ἡ σποδὸς, οῦ. *Lucian.* ἡ τέφρα, ας. *Plut.* ἡ σποδιὰ, ᾶς. *Heſych.* τὸ σπόδιον. ου. *Dioſc.* fervens, in quo adhuc ſunt prunæ, ἡ θερμοσποδιὰ, ᾶς. *Dioſc.* ſub cinere coquo, σποδίζω. *Plato.* cinere detergo, ἀποσποδέω. *Ariſtoph.* aliquo modo refero, ὑποσποδίζω. *Dioſc.* in cinerem redigo, τεφρόω *N. T.* ἐκτεφρόω. *Al. Aphrod.*

Cinnabarinus, a, um, κινναβάρινος, ίνη, ινον. *Ariſtot.* κινναβάριος, ία, ιον. *Galen.*

Cinnabaris, τὸ κιννάβαρι, εως. *Theophr.* cinnabarim refero, κινναβαρίζω. *Dioſc.*

Cinnus, ὁ κικίννος, ου. *Ariſtoph.*

Cio, vide *Cieo.*

Cippus, ἡ ποδοκάκη, ης. *Dem.* i. e. columna, ἡ στήλη, ης. *Dem.*

Circa, περὶ, *cum Accuſ.* circa hoc occupatus eſt, περὶ τοῦτό ἐστι. *Dem.* mimos circa ſe habet, μίμους ἔχει περὶ αὑτόν. *Idem.* circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν. *Aeſchin.* qui circa Troiana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊκά. *Iſocr.* ἀμφὶ, *cum Accuſ.* circa vrbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε. *Xenoph.* κατὰ, *cum Acc.* leges circa exceſſum, νόμοι καθ' ὑπεροχήν. *Ariſtot.*

Circenſis, e, κύκλιος, ία, ιον. Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας. *Thuc.*

Circino, περιγράφω. *Dem.*

Circinus, ἡ περίγρα, ας, ὁ διαβήτης.

Circiter, περὶ, *cum Accuſ.* circiter ſeptuaginta naues, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς. *Thuc.* circiter triginta, ὡς τριάκοντα. *Dem.* circiter centum ſtadia, ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους. *Herodian.*

Circuitio, ἡ περιτροπὴ, ῆς. *Baſil.* ἡ περίοδος, ου. *Ariſtot.*

Circuitor, ὁ περιπόλος, ου. *Thuc.*

Circuitus, ἡ περίοδος, ου. *Plut.* ὁ περίβολος, ου. *Thuc.* in circuitu fori, ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς. *Thuc.* vrbis, κύκλος τοῦ ἄστεος. *Id.*

Circulatim, κύκλῳ, ferri, φέρεσθαι. *Plut.*

Circulatio, ἡ κύκλωσις, εως.

Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου. *Suid.*

Circulatorius, ἀγυρτικὸς, ή, όν. *Plut.*

Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.

Circulo, κυκλόω.

Circulus, ὁ κύκλος, ου. *Plato.*

Circum, vide *Circa*.
Circumactio, ἡ περίοδος, ου. *Aristot.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς. *Id.*
Circumaggero, περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, aliquid, τί. *Plato.* aliquem circum, περιαγομαί τινα. *Xenoph.* circumagor, κυκλοφορέομαι. *Aristot.*
Circumambulo, περιπατέω κύκλῳ. Conf. *Circumeo.*
Circumaro, περιαρόω. *Plato.*
Circumadspicio, περιβλέπω.
Circumcido, περικόπτω, aliquid, τί. *Thuc.* περιτέμνω τι. *LXX.* præputium, περιτέμνομαι τὰ αἰδοῖα. *Herodot.*
Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας. *Naz.*
Circumcirca, περὶξ, populum stantes, περὶξ τοῦ δήμου στάντες. *Polyb.* cunctantes irretit, κύκλῳ πανταχῆ μέλλοντας περισείχεται. *Dem.*
Circumcise, περιτετμημένως.
Circumcisio, ἡ περιτομὴ, ῆς. *N. T.*
Circumcisor, ὁ περιτομεὺς, έως.
Circumclaudo, περικλείω. *Thuc.*
Circumcludo, vide antecedens *Circumclaudo.*
Circumcolo, περιοικέω. *Vlpian.*
Circumculco, περικαταπατέω, ῶ.
Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τί. *Plato.*
Circumcursio, ἡ περιδρομὴ, ῆς. *Plut.*
Circumcursito, περιπλανάομαι, in hoc, ταῦτα. *Xen.* huc illuc. ἄττω δεῦρο κἀκεῖσε. *Dem.*
Circumdo, περιβάλλω, vrbem mœnibus, τῇ πόλει τεῖχος. *Aristot.* περιτειχίζω τὴν πόλιν. *Demosth.* vrbem fossa, ἐκβάλλομαι τάφρον τῇ πόλει. *Xenoph.* aliquid aliquo, κυκλόω τί τινι. *Gregor.*
Circumdolo, παραπελεκάω. *Naz.*
Circumduco, περιάγω. *Plato.* aliquem, περιηγέομαί τινα. *Lucian.* aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος. *Herodot.* munitiones circa vrbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα. *Xenoph.* i. e. decipere aliquem, παρακρούομαί τινα. *Dem.*
Circumductio, ἡ περιήγησις, εως, i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως. *Suid.* ἡ ἀπάτη, ης. *Xen.*
Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ. *Iustin.*
Circumeo, περίειμι, in Italia, τὴν Ἰταλίαν. *Plut.* forum cum aliquo, περιέρχομαι κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετά τινος. *Dem.* palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον. *Plut.* fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερά. *Aristot.*
Circumequito, περιϊππεύω. *Polyb.*
Circumerro, περιφέρομαι. *Plut.*
Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας. *Aristot.* ἡ περίμετρος, ου, sc. γραμμή. *Id.*
Circumfero, περιφέρω, aliquid, τί. *Synes.*
Circumflecto, περικάμπτω, περικλάω, i. e. circumflexo noto, περισπάω. *Athen.*
Circumflexio, ἡ περίκαμψις, εως, ἡ περικαμπὴ, ῆς. *Herodot.* ἡ περίκλασις, εως. *Plut.*
Circumflexus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίκαμπτος, ου, circumflexo notatus, περισπώμενος, ένη, ενον. *Gramm.*
Circumflexus, us, vide, *Circumflexio.*
Circumflexus, i, ὁ περισπώμενος, scil. τόνος. *Gramm.*

Circumflo, περιπνέω.
Circumfluens, περιῤῥέων, ουσα, ον. *Thuc.*
Circumfluo, περιῤῥέω, murum, τὸ τεῖχος. *Herodian.* opibus s. omnium rerum copia, πλεῖστα ἔχω τῶν ἱκανῶν. *Isocr.*
Circumfluus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίῤῥοος, ου. *Herodot.* περιῤῥέων, ουσα, ἐον. *Thuc.*
Circumfodio, περιορύττω. *Theophr.* περισκάπτω. *Idem.*
Circumforaneus, a, um, ὁ περιαγοραῖος, ου. *Suid.* ὁ ἀγύρτης, ου. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖος, ου, populus, ὄχλος. *Xenoph.*
Circumfrico, περιτρίβω.
Circumfulgeo, περιαστράπτω. *N. T.*
Circumfundo, περιχέω, aliquid, τί. *Diosc.* τινὶ. *Lucian.* περιχύω τινί. *Id.* circumfundo, i. circumdo aliquem, περιχύω τινί. *Plut.*
Circumfusio, ἡ περίχυσις, εως.
Circumgelatus, a, um, περιπαγεὶς, εῖσα, *Diosc.*
Circumgemo, περιστενάζομαι. *Plut.*
Circumgesto, περιφέρω. *Synes.*
Circumiaceo, περίκειμαι, alicui, τινί. *Herodian.* id circumiacet mihi, περίκειμαι τοῦτο. *Id.*
Circumiectus, a, um, περικείμενος, ένη, *Herodian.*
Circumiicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι. *Galen.*
Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τί. *Aristot.*
Circumlatus, a, um, περικομισθεὶς, εῖσα, *Thuc.*
Circumligo, περιδέω, aliquid, τί. *Xenoph.* quid aliquo, διαδέω τί τινι. *Lucian.*
Circumlino, περιχρίω. *Lucian.*
Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως. *Dioscor.*
Circumlitus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίχριστος, ου. *Di*
Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως. *Quinctil.*
Circumloquor, περιφράζομαι. *Dion. Halic.*
Circumluo, περικλύζω. *Plut.*
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος. *Poll.*
Circummunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίφρακτος,
Circumnascor, περιφύομαι. *Theophr.*
Circumnauigo, περιπλέω, Peloponnesum, Πελοπόννησον. *Dem.*
Circumobruo, περιχώννυμι.
Circumpingo, περιπήγνυμι. *Diosc.*
Circumplector, περιπλέκω. *Aristot.*
Circumplexio, ἡ περιπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλεξις,
Circumplexus, a, um, περιπεπλεγμένος, ένη, *Maccab.*
Circumplico, vide *Circumplector.*
Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί *Aeschin.*
Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.
Circumrado, περιξέω. *Theocr.*
Circumretio, περιπλέκω.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω, aliq τί. *Luc.*
Circumscarifico, περιξύω. *Galen.*
Circumscribo, περιγράφω, *Plut.* circulum centro, κύκλον κέντρῳ. *Naz.* i. e. definio, ὁρ *Dem.* περιορίζω. *Luc.* i. e. fallo aliquem, παρακρούομαί τινι. *Id.*

cumſcripte, περιγεγραμμένως.
cumſcriptio, ἡ περιγραφὴ, ῆς. *Polyb.* i. e. eceptio, ἡ παράκρουσις, εως. *Suid.*
cumſeco, περικόπτω, aliquid, τί. *Thuc.*
cumſedeo, περικάθημαι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει. *Dem.* vrbem, πολιορκέω πόλιν. *Id.* περικαθίζω πόλιν. *LXX.*
cumſepio, περιφράσσω. *LXX.*
cumſeſſio, ἡ πολιορκία, ας. *Iſocr.* Vide *Obſidio.*
cumſiſto, περιΐστημι. *Herodian.*
cumſono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοάς. *Baſil.* Inſula, quam circumſonant venti, νῆσος περιηχημένη τῷ πνεύματι *Lucian.*
cumſpecte, περιεσκεμμένως. *Lucian.* πεφυλαγμένως, omnia perſcribere ad aliquem, πάντα πρός τινα ἐπιστέλλειν. *Dem.*
cumſpectio, ἡ περισκόπευσις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.
cumſpecto, κατασκοπέομαι. *Xenoph.*
cumſpectus, a, um, i. e. cautus, πεφυλαγμένος, ένη, ένον. *Plut.* i. e. qui circumſpicitur, περιεσκεμμένος. *Luc.* ὁ καὶ ἡ περιφανής. *Idem.*
cumſpergo, περιπάσσω.
cumſpicio, idem quod *Circumſpecto.*
cumſtantia, ἡ περίστασις, εως. *Ariſtot.*
cumſto, περιΐσταμαι, vndique, πανταχόθεν. *Thuc.* aliquid, τί. *Dem.*
cumſtrepo, περικτυπέω, ῶ. *Baſil.*
cumſtruo, περικατασκευάζω.
cumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινά. *Plato.*
cumtexo, περιυφαίνω.
cumtondeo, περικείρω. *Philoſtr.*
cumtono, περιβροντάω, ῶ.
cumtonſus, a, um, ὁ καὶ περίκουρος, ου. *Poll.*
cumtremo, περιτρέμω. *Naz.*
cumtueor, idem quod *Circumſpecto.*
cumuagor, περιπλανάομαι.
cumuallatio, ἡ ἀποτάφρευσις, εως.
cumuallo, περισταυρόω. *Thuc.* aliquid, περιταφρεύω τι *Plut.*
cumuectio, ἡ περιαγωγὴ, ῆς. *Ariſtot.*
cumuecto, περιάγω. *Plato.*
cumueho, idem quod antecedens *Circumuecto.*
cumuenio, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τί τινι. *Gregor.* κυκλόομαι τί. *Xen.* i. e. decipio, παρακρούω, aliquem, τινά. *Iſocr.* φενακίζω τινά. *Dem.* ἐξαπατάω τινά. *Id.*
cumuentus, a, um, κυκλούμενος, ένη, ενον, malis, κακοῖς συμπεπτωκώς. *Soph.*
cumuerto, περιδινέω. *Aeſchin.* περιστρέφω, aliquid, τί. *Lucian.*
cumuiſo, idem quod *Circumſpecto.*
cumuolito, περιπέτομαι. *Luc.*
ircumuolo, idem quod *Circumuolito.*
ircumuoluo, περικυλινδέω. *Plato.* περικυλίω. *Ariſtoph.*
ircumuolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως. *Plato.* ὁ κυλινδισμὸς, οῦ. *Theodot.*
ircularis, κυκλικὸς, ή, όν. *Theophyl.* κύκλιος, ία, ιον. *Aeſchin.* ὁ καὶ ἡ ἐγκύκλιος, ου. *Athen.*
irculator, ὁ κυκλικὸς, οῦ. *Lucian.* ὁ ἀγύρτης, ου. *Plut.*

Circulus, ὁ κύκλος, ου. *Plato.* ὁ γυρὸς, οῦ. *Plut.*
Circus, ὁ κύκλος, ου. *Plato.* τὸ γύρωμα, ατος. *Theophraſt.* ὁ ἱππόδρομος, ου. *Dion. Hal.*
Cirratus, a, um, βεβοστρυχωμένος, ένη, ένον.
Cirrus, ὁ βόστρυχος, ου. *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος, ου. *Herod.*
Cis, ἐντὸς, fluuium, τοῦ ποταμοῦ, montes, ἐπὶ τάδε τῶν ὀρῶν. *Ariſtot.* Atque hoc ipſo etiam Compoſita cum *Cis* redduntur, vt Ciſalpinus, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπέων, ciſmarini, οἱ ἐπὶ τάδε τῆς θαλάσσης, κ. τ. λ.
Ciſta, ἡ κίστη, ης, ἡ κιστὶς, ίδος. *Ariſtoph.* ἡ κιβωτὸς, οῦ. *Dioſc.*
Ciſtella, ἡ κιστὶς, ίδος. *Ariſtoph.* τὸ κιβώτιον, ου. *Plut.*
Ciſtellula, idem quod antecedens *Ciſtella.*
Ciſterna, ἡ δεξαμενὴ, ῆς. *Strabo.* ὁ λάκκος, ου. *Ariſtoph.*
Ciſterninus, a, um, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ. *Athen.*
Ciſtula, idem quod *Ciſtella.*
Citatim, ὡρμημένως, ὀξέως.
Citatio, ἡ κλῆσις, εως. *Dem.*
Citatus, a, um, ὡρμημένος, ένη, ένον.
Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ερον. *Xenoph.*
Cithara, ἡ κιθάρα, ας. *Plato.* cithara cano ſ. ludo, κιθαρῳδέω. *Plut.* κιθαρίζω. *Ariſtot.* citharæ ſonus ſ. cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος. *Plato.* ἡ κιθαρῳδία, ας. *Plut.* citharæ pulſatio, ἡ κιθάρισις, εως. *Plut.* citharam pulſandi peritus, κιθαριστικὸς, ή, όν. *Plato.* cithara parua, τὸ κιθάριον, ου. *Athen.*
Cithariſta, ὁ κιθαριστὴς, οῦ. *Ariſtot.* ὁ κιθαρῳδὸς, οῦ. *Plut.*
Cithariſtria, ἡ κιθαρίστρια, ας. *Athen.*
Citharœdus, idem quod *Cithariſta.*
Citimus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον.
Cito, ταχέως. *Dem.* ταχύ. *Iſocr.* διὰ ταχέων. *Id.* εὐθέως. *Id.* citius, θᾶττον. *Dem.* citius opinione, θᾶττον τῆς ἐλπίδος. *Herodian.* citiſſime, τάχιστα. *Iſocr.* quam citiſſime, ὅτι τάχιστα. *Id.* ὡς τάχιστα. *Xenoph.* τὴν ταχίστην. *Dem.*
Cito, as, καλέω. *Dem.* παρακαλέω. *Id.* legem, προβάλλομαι τὸν νόμον. *Naz.* teſtem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα. *Aeſchin.* Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον. *Ariſtot.*
Citra, ἐντὸς, fluuium, τοῦ ποταμοῦ citra virilem congreſſum, ἄνευ τῆς πρὸς ἄνδρας ὁμιλίας, citra iſta, ἔξω τούτων. *Thuc.* citra controuerſiam, ἀναμφισβητήτως. *Dem.* citra reprehenſionem iure vti, ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. *Id.* citra & vltra, ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα δέ. *Polyb.*
Citreus, a, um, κίτριος, ία, ιον, malum, μῆλον. *Athen.*
Citrinus, a, um, idem quod antecedens *Citreus.*
Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον. *Athen.*
Citrum, τὸ κίτρον, ου.
Citrus, *arbor*, ἡ κιτρία, ας. *Auct. Geopon.*
Citus, a, um, ὠκὺς, εῖα, ύ. [illegible] *Plut.* ταχὺς, εῖα, ύ. *Dem.*
Ciuicus, a, um, ἀστικὸς, ή, όν. *Lucian.*
Ciuilis, e, πολιτικὸς, ή, όν, res ciuiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν. *Iſocr.* ciuilis excuſatio, σκῆψις πολιτική

λιτικά. *Dem.* ciuilia munera, λειτουργίαι πολιτικαί. *Id.* ciuile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος. *Plut.* i. e. vrbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον. *Lucian.*

Ciuilitas, ἡ ἀστειότης, ητος, τὸ πολιτικόν, ῦ.

Ciuiliter, πολιτικῶς, administrare aliquid, πράττειν τι *Dem.* ἀστείως. *Plut.*

Ciuis, ὁ πολίτης, ου. *Dem.* ὁ πολιτευόμενος, ου. *Id.* ὁ συμπολιτευόμενος, ου. *Id.* ὁ ἀστικός, ῦ. *Idem.* ὁ ἀστός, ῦ. *Xen.* femina, ἡ πολῖτις, ιδος. *Dem.* ἡ ἀστή, ῆς. *Plut.* bonus, πολίτης ἀγαθός. *Dem.* melior, ἀμείνων. *Id.* optimus, βέλτιστος. *Isocr.* bonus atque honestus, καλὸς κἀγαθός. *Dem.* prudentissimus, φρονιμώτατος. *Isocr.* fortis, γενναῖος. *Dem.* iustus, δίκαιος. *Id.* moderatus, μέτριος. *Id.* patriæ studiosus, εὔνους. *Dem.* modestus ac bonus, σώφρων καὶ χρηστός. *Id.* laudatissimus, ἐνδοξότατος. *Isocr.* vtilis ac fortis, χρήσιμος καὶ ἀνδρεῖος. *Dem.* malus, πονηρός. *Id.* improbissimus, χείριστος. *Id.* φαυλότατος τῶν πολιτῶν. *Isocr.* audacissimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν. *Id.* ciuem facere, πολίτην ποιεῖν. *Dem.* fieri, ποιεῖσθαι. *Idem.* natura esse, φύσει εἶναι. *Dem.* natum germanum esse, πεφυκότα γνήσιον εἶναι. *Id.* natum esse, γένει εἶναι. *Id.* non germanum esse, οὐ καθαρῶς εἶναι. *Id.* ex altera parte esse, κατὰ θάτερα εἶναι. *Id.* ex vtroque parente esse, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι. *Dem.* καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς ἀστὸν εἶναι. *Id.*

Ciuitas, ἡ πόλις, εως. *Dem.* parua, πόλις μικρά. *Id.* magna, μεγάλη. *Id.* tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος, τοιαύτην δὲ δόξαν ἔχουσα. *Isocr.* primaria, προέχουσα. *Id.* πρωτεύουσα. *Id.* dignitate prædita, ἀξίωμά τι ἔχουσα. *Dem.* honoratior, ἐντιμοτέρα. *Idem.* illustris, ἐπιφανεστάτη. *Isocr.* nobilis, ὀνομαστή. *Idem.* antiquissima & maxima & apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη καὶ μεγίστη καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαστοτάτη. *Id.* grauis ac splendida, σεμνὴ καὶ λαμπρά. *Id.* beata, εὐδαίμων. *Id.* florentissima, εὐτυχεστάτη. *Id.* legibus bene constituta, εὐνομουμένη. *Id.* libera, δημοκρατουμένη. *Idem.* δημοκρατουμένη καὶ ἐλευθέρα. *Id.* suis legibus vtens, αὐτόνομος. *Isocr.* ciuitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν συντελῆ. *Dem.* subiicere seruituti, δούλην καθιστάναι. *Idem.* habitare, οἰκεῖν. *Isocr.* gubernare, διοικεῖν. *Id.* seruare, σώζεσθαι. *Dem.* felicem efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν. *Id.* turbare, ταράττειν. *Dem.* i. e. ius ciuitatis, ἡ πολιτεία, ciuitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν. *Dem.* decernere alicui, ψηφίζεσθαί τινι. *Idem.* dare alicui, διδόναι τινί. *Id.* adquirere, κατασκευάζειν. *Id.* accipere, παραλαμβάνειν τὴν πόλιν. *Isocr.* habere, ἔχειν τὴν πολιτείαν, s. τὴν πόλιν. *Dem.* habere ius ciuitatis apud aliquos, εἶναί τινι πολιτείαν παρά τισι. *Dem.* μετουσίαν εἶναί τινι τῆς πόλεως. *Id.*

Ciuitatula, τὸ πολίχνιον, ου. *Isocr.* ἡ πολίχνη, ης. *Thuc.*

Clades, ἡ ἧττα, ης. *Dem.* ἡ συμφορά, ᾶς. *Isocr.* ὁ ὄλεθρος, ου. *Demosth.* cladem sibi ipsi accersere, ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζειν. *Isocr.* incidere in clades, περιπεσεῖν τισιν ἥτταις. *Ibid.* expertem esse cladis acceptæ, οὐ μετέχειν τῆς ἥττης. *Dem.* recedere Platæis post cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ τῆς ἥττης. *Idem.* Conf. *Calamitas*, item *Detrimentum.*

Clam, κρύβδην. *Dem.* κρύβδα. *Idem.* λάθρα. *Id.* clam fertur suffragium, κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος. *Dem.* clam & ignorantibus aliis facere aliquid, λάθρα καὶ διακρυψάμενον πράττειν τι. *Id.* clam & per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βίᾳ ποιεῖν τι. *Id.* clam nobis, λάθρα ἡμῶν. *Idem.*

Clamator, ὁ κράκτης, ου. *Plut.*

Clamito, κράζω. *Dem.* ἀνακράζω. *Dem.* βοάω. *Idem.*

Clamo, βοάω. *Dem.* κράζω. *Id.* κραυγάζω. *N. T.* clamo & loquor aliquid, βοάω τι καὶ λέγω. *Dem.* & vociferor, βοάω καὶ κράζω. *Id.* clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδοροῦμαι. *Id.* clamo valde, κράζω φωνῇ μεγάλῃ. *N. T.* βοῶ ἀνδρικῶς. *Aelian.*

Clamor, ἡ βοή, ῆς. *Dem.* ἡ κραυγή, ῆς. *Xenoph.* clamorem tollo, edo, excito, ποιῶ κραυγήν. *Dem.* percelli clamoribus alicuius, καταπλαγῆναι ὑπὸ κραυγῆς τινος. *Id.*

Clamosus, a, um, κραυγαστικός, ή, όν, ὁ κράκτης, ου. *Plut.* κρακτικός, ή, όν, clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι. *Dem.*

Clancularius, a, um, κρυπτός, ή, όν. *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον. *Id.*

Clanculum, κρύβδην. *Dem.* λάθρα. *Plut.* κρύφα. *Id.* Conf. *Clam.*

Clandestinus, a, um, λήθιος, ία, ιον. *Hesych.* λάθριος, ία, ιον. *Id.* κρυπτός, ή, όν. *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον. *Id.*

Clango, ἠχέω, κλάζω, vt canis in venatione, κλαγγάνω. *Xenoph.*

Clangor, ἡ κλαγγή, ῆς, anserum. *Plut.* tubarum. *Athen.* hominum. *Herodian.* canum. *Xenoph.*

Clare, λαμπρῶς. *Xenoph.* φανερῶς, *Plato.* ἐναργῶς. *Dem.* ἄντικρυς. *Id.* cognoscere, εἰδέναι σαφῶς. *Dem.* scribere in litteris, διαρρήδην ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν. *Id.* decretum de eo scriptum est, ἄντικρυς περὶ τούτων τὸ ψήφισμα γέγραπται. *Id.* & aperte, ἄντικρυς καὶ διαρρήδην. *Id.* de voce, visu, ὀξέως.

Clareo, φαίνομαι.

Claresco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω. *Xenoph.*

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον. *Polyb.* πολεμῶ. *Id.* προαγορεύω πόλεμον. *Dem.*

Claritas, ἡ λαμπρότης, ητος. *Plut.* visus, ἡ ὀξυδορκία, ας. *Lucian.* vocis, ἡ εὐφωνία, ας. *Demosth.* nominis, ἡ εὐδοξία, ας. *Isocr.* famæ, ἡ εὔκλεια, ας. *Dem.* sermonis s. orationis, ἡ σαφήνεια, ας. *Plato.*

Clarus, a, um, λαμπρός, ά, όν. *Dem.* clara luna, λαμπρὰ σελήνη. *Thuc.* clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος. *Dem.* λαμπρός. *Isocr.* γνώριμος. *Dem.* ἐπιφανής. *Id.* ὀνομαστός. *Isocr.* omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ᾽ ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνθρώπων. *Id.* clarissimi optimique, ὀνομαστότατοι

ιασότατοι καὶ ἄριστοι. *Idem.* ex ignobilibus & obscuris claros & illustres fieri, ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἐνδόξους καὶ γνωρίμους γίνεσθαι. *Demosth.* clarum aliquem ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου. *Isocr.* exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ. *Dem.* multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία. *Idem.* facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τι φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὔδηλόν τινι *Dem.* clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι περὶ τοὺς λόγους. *Isocr.* vox, φωνὴ ὀξεῖα. *Aristot.*

ssiarius, ὁ ναυμάχος, ου. *Crysf.*

ssicula, τὸ στόλιον, ου.

ssicum, τὸ σάλπισμα, ατος, receptui dare solitum, τὸ ἀνακλητικὸν, οῦ. *Plut.* classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.

ssicus, a, um, στολικὸς, ή, όν.

ssis, i. e. copiæ nauales, τὸ ναυτικὸν, οῦ. *Dem.* ὁ στόλος, ου. *Idem.* classem comparare, συλλέγεσθαι ναυτικόν. *Isocr.* instruere, παρασκευάζειν στόλον. *Dem.* habere, ἔχειν ναυτικόν. *Idem.* ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπόστολον. *Id.* profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι στόλον. *Id.* amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικόν. *Id.* classis præfectus, ὁ ἀποστολεὺς, έως. *Dem.* ὁ ναύαρχος, ου. *Id.* legatus, ἐπιστολεὺς, έως. *Xennoph.* classis præfectura, ναυαρχία, ας. *Aristot.* classi præesse, ναυαρχῆσαι. *Aelian.* classe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινί. *Thuc.* contra aliquem, πρός τινα. *Lycurg.* i. e. pars ciuium, ἡ συμμορία, ας. *Dem.* tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας. *Idem.*

thrum, τὸ κλῆθρον, ου.

ua, ἡ κορύνη, ης, τὸ ῥόπαλον, ου. *Xenoph.* claua percutio, ῥοπαλίζω, percussio, quæ fit claua, ὁ ῥοπαλισμὸς, οῦ.

uarius, ὁ κορυνήτης, ου. *Hom.*

uator, idem quod antecedens *Clauarius.*

uatus, ἡλωτὸς, ή, όν.

udicatio, ἡ χωλότης, ητος. *Plut.* ἡ χωλεία, ας. *Poll.*

udico, χωλαίνω. *Naz.* καταχωλεύω. *Id.* σκάζω. *Plat.* leuiter, ὑποσκάζω. *Lucian.*

udo, κλείω, portam, πύλην. *Herodian.* fores, τὴν θύραν. *N. T.* portum, κλείω τὸν λιμένα. *Thuc.* aliquos in castris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ. *Herodian.*

udus, a, um, χωλὸς, ή, όν. *Dem.* κυλλὸς, ή, όν. *Hippocr.* altero pede, ἕτερον πόδα. *Hom.* vtroque pede, ποτέρῳ σκέλει. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀμφίχωλος, ου. *Lucian.* claudum reddo, κυλλόω. *Hippocr.* χωλόω. *Id.* χωλεύω. *Galen.* ἀποχωλεύω. *Xenoph.* claudus sum, χωλαίνω. *Naz.* claudus fio, χωλαίνομαι, χωλεύομαι. *Lucian.* aliquantum claudus, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχωλος, ου. *Suid.*

auicula, τὸ κλειδίον, ου.

auicularius, ὁ κλειδοῦχος, ου. *Plut.*

auiculus, idem quod *Clauicula.*

auiger, idem quod *Clauicularius.*

auis, ἡ κλεὶς, δός. *Plut.* clauis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δος. *Clem. Alex.*

Claustrarius, ὁ κλειδοποιὸς, οῦ.

Claustrum, τὸ κλεῖθρον, ου. *Lucian.*

Clausula, τὸ πέρας, ατος. *Aristot.* τὸ ἔσχατον, ου. *Idem.*

Clausus, a, um, κλειστὸς, ή, όν. *Diod. Sic.* clausæ fores, κεκλεισμέναι θύραι. *N. T.*

Clauus, ὁ γόμφος, ου. *Aristot.* ferreus & ligneus, ἧλος σιδηροῦς καὶ ξύλινος *Xenoph.* clauum clauo trudere, ἥλλῳ ἧλῳ ἐκκρούειν τὸν ἧλον, *Lucian.* clauis adfigo, προσηλόω. *Id.* clauis defigo, s. confligo, καθηλόω, i. e. gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου, clauum teneo, κυβερνάομαι. *Aristot.* i.e. ornamentum vestis, τὸ σῆμα, ατος, clauo lato ornatus, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου. *Herodian.*

Clemens, πρᾶος, ου, f. πραεῖα, ας. *Xenoph.* χρηστὸς, ή, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, έος. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ονός. *Id.* clementissimus & mansuetissimus omnium, ἐλεημονέστατος καὶ πρᾳότατος πάντων. *Isocr.* clementes & humanos esse adsuefacere aliquos, πρᾴους καὶ φιλανθρώπους τινὰς εἶναι ἐθίζειν. *Dem.*

Clementer, πρᾴως. *Dem.*

Clementia, ἡ ἐπιείκεια, ας. *Dem.* humanitas & clementia alicuius, φιλανθρωπία καὶ πρᾳότης τινός. *Id.* alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναι τινὶ μηδοτιοῦν πρᾳότητος. *Id.*

Clepo, vide *Furor.*

Clepsydra, ἡ κλεψύδρα, ας. *Aristoph.* parua, τὸ κλεψύδριον, ου. *Philostr.* qui ad clepsydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας. *Idem.*

Clericus, a, um, κληρικὸς, ή, όν.

Clerus, ὁ κλῆρος, ου.

Clibanus, ὁ κλίβανος, ου. *Herodot.*

Cliens, ὁ πελάτης, ου. *Plut.* clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, οῦ, ad clientes pertinens, πελατικὸς, ή, όν.

Clienta, ἡ πελατὶς, ιδος.

Clientela, ἡ πελάτεια, ας.

Clientelaris, e, πελατικὸς, ή, όν.

Clima, τὸ κλίμα, ατος. *Plut.*

Climactericus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ή, όν.

Climax, ἡ κλίμαξ, ακος. *Xenoph.*

Clinicus, a, um, κλινικὸς, ή, όν.

Clitellæ, τὰ ἐπισάγματα, ων, τὰ κανθήλια, ων. *Aristoph.* clitellas impono, ἐπισάττω. *Xen.*

Clitellarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σαγματοφόρος, ου.

Cliuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βουνώδης, εος.

Cliuus, ὁ λόφος, ου. *Herodian.* ὁ γεωλόφος, ου. *Philo.* ἡ γεωλοφία, ας. *Strabo.* ὁ βουνὸς, οῦ. *Aristot.*

Cloaca, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος. *N. T.* ὁ ὀχετὸς, οῦ. *Herodian.* abiicere corpora in cloacas, ῥίπτειν σώματα εἰς ὀχετούς. *Id.* i.e. meatus subterraneus, ἡ ἀμάρα, ας, τὸ ἀμάρευμα, ατος. *Hesych.*

Clostrum, idem quod *Claustrum.*

Cludo, idem quod *Claudo.*

Clueo, δοκέω. *Xenoph.*

Cluniculus, τὸ πυγίδιον, ου. *Aristoph.*

Clunis, ὁ γλουτὸς, οῦ. *Herodot.* ἡ πυγὴ, ῆς. *Athen.* secundum clunes, πυγηδόν. *Aristot.*

Clusus, a, um, idem quod *Clausus.*

Clypeatus, ὁ πελτάστης, ου. *Isocr.* ὁ ἀσπιστὴς, οῦ. *Dem.*

Clypeus, ἡ ἀσπὶς, ίδος. *Xenoph.* armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι. *Dem.* clypeum abiicio,

abiicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα. *Id.* clypeo protego, προασπίζω. *Herodian.* ὑπερασπίζω. *Polyb.* clypeis confertis pugno, συνασπίζω. *Lucian.* a latere stans clypeo munitus pugno, παρασπίζω. *Plut.*

Coaceruatio, ὁ συναθροισμὸς, ȣ, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σώρευμα, ατος. *Xenoph.*

Coaceruo, συναθροίζω. *Plato.* omnia in vnum, ἀθροίζω πάντα ἐς ταυτό. *Dem.* conuitia, συμφορέω σκώμματα καὶ λοιδορίας. *Dem.*

Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς. *Thuc.*

Coactor, ὁ συναγωγεὺς, έως, ciuium, τῶν πολιτῶν. *Lys.*

Coadiutor, ὁ συμβόηθος, ȣ.

Coaduno, συνενόω, cum aliquo, τινί. *Naz.* συνείρω. *Lucian.*

Coædifico, συνοικοδομέω. *N. T.*

Coæqualis, vide *Aequalis.*

Coæquo, vide *Aequo, Adæquo.*

Coæquus, a, um, vide *Aequalis.*

Coætaneus, ὁ ἡλικιώτης, ȣ. *Plato.* cum aliquo, f. alicuius, ὤν τινος. *Dem.* coætanea, ἡ ἡλικιῶτις, ιδος. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἧλιξ, ικος. *Xenoph.* ὁ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὤν. *Dem.* coætaneum alicuius esse, ἔχειν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἣν ἕτερος. *Id.*

Coæternus, a, um, συνδιαιωνίζων, ȣσα, ον. *Naz.*

Coæuus, a, um, vide *Coætaneus.*

Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, ȣ. *Xenoph.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς. *Lucian.* ἡ σύμπηξις, εως. *Id.*

Coagmentator, ὁ συναρμοστὴς, ȣ. *Naz.*

Coagmento, συναρμόττω. *Plato.* συνάπτω. *Plut.* πήγνυμι. *Plato.*

Coagulatio, ἡ πῆξις, εως. *Aristot.*

Coagulatus, a, um, πηκτὸς, ὴ, όν. *Aristot.* ἐμπυτιασθεὶς, εῖσα, έν. *Diosc.*

Coagulo, πήσσω, caseum, τυρόν. *Diosc.* ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα. *Id.* coagulandi vim habens, πηκτικὸς, ὴ, όν. *Diosc.*

Coagulum, ἡ πυτία, ας. *Diosc.* ἡ πυετία, ας, *Aristot.*

Coalescentia, ἡ σύμφυσις, εως. *Theophr.*

Coalesco, συμφύομαι. *Aristot.* in corpus, συσσωματοποιέομαι. *Id.* coalescere facio, συμφύω *Theophr.* aliquid in aliquid, τι εἴς τι. *Plut.* aliquos in vnum, τινὰς συντήκω καὶ συμφύω εἰς τὸ αὐτό. *Id.* i. e. concordiam ineo, συνίσαμαι. *Dem.*

Coalitus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, έος. *Plut.*

Coangusto, στενόω, aliquid, τί. *Herodian.*

Coarctatio, ἡ στενοχώρησις, εως, ἡ ἀντιπερίστασις, *Aristot.*

Coarctatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύστενος, ȣ. *Hesych.*

Coarcto, ἀντιπεριΐστημι. *Aristot.* στενοχωρέω. *N. T.* στενόω. *Herodian.*

Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τί. *Plut.*

Coassatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Coasso, σανιδόω.

Coaxo, κοάζω.

Coccineus, a, um, κόκκινος, ίνη, ινον. coccinea lana, κόκκινον ἔριον. *N. T.* coccinea tunica, κόκκινος χιτών. *Plut.*

Coccinus, a, um, idem quod antecedens *Coccineus.*

Coccum, ὁ κόκκος, ȣ. *Diosc.*

Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος. *Aristot.*

Cochlea, ὁ κοχλίας, ȣ. *Diosc.*

Cochlear, τὸ κοχλιάριον, ȣ. *Diosc.*

Cochleola, τὸ κοχλίδιον, ȣ. *Suid.*

Coctilis, e, ἑψανὸς, ὴ, όν. *Aristot.* coctile, quid-quid ad coquendum idoneum est, τὸ ἕψημα, ατος. *Plato.*

Coctio, ἡ ἕψησις, εως. *Plut.* ἡ πέψις, εως. *Aristot.*

Coctiuus a, um, idem quod *Coctilis.*

Coctor, ὁ ἑψητὴς, ȣ. *Basil.*

Coctura, idem quod *Coctio.*

Coctus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, όν. *Xenoph.* bene, ὁ καὶ ἡ εὔεψητος, ȣ. *Theophr.* a sole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ καὶ ἡ πέπων, ονος. *Theophr.*

Codex, vide *Caudex,* vel *Liber.*

Codicillus, τὸ γραμματεῖον, ȣ. *Dem.*

Cœcus, a, um, vide *Cæcus, a, um.*

Cœlebs, vide *Cælebs.*

Cœlestis, e, ὁ καὶ ἡ ȣράνιος, ȣ. *Plato.*

Cœlites, οἱ ȣράνιοι, ων.

Cœlitus, ȣρανόθεν.

Cœlum, ὁ ȣρανὸς, ȣ. *Plato.*

Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, ȣ. *Athen.*

Coëmo, συνωνέομαι, terram, τὴν γῆν. *Dem.* προσωνέομαι, aliquid, τί. *Id.*

Coëmtio, ἡ συνώνησις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς. *Dem.*

Cœna, τὸ δεῖπνον, ȣ. *Dem.* opipara & varia, πολύοψον καὶ ποικίλον. *Lucian.* secundaria, τὸ ἐπίδειπνον, ȣ. *Athen.* dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριστία, ας, vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον. *Dem.* ire ad cœnam quouis, πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχȣ. *Id.* ad aliquem, ἰέναι πρός τινα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. *Id.* venire ad cœnam, ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον. *Id.* potare & humanum se præbere erga aliquos in cœna, πίνειν καὶ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ. *Id.* abire a cœna, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνȣ. *Id.* parare cœnam, δειπνοποιεῖν. *Id.* δεῖπνον ποιεῖν. *Xen.* præbere alicui, δειπνίζειν τινά. *Idem.* τινί. *Id.* finire, ἀποδειπνεῖν. *Athen.*

Cœnaculum, τὸ ἀνώγεον, ȣ. *N. T.* τὸ ὑπερῷον, ȣ. *Plut.*

Cœnatorius, a, um, δειπνητικὸς, ὴ, όν. *Athen.*

Cœnaturio, δειπνησείω.

Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.

Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος. *Dem.* συνδειπνέω τινί. *Id.*

Cœnobium, τὸ κοινόβιον, ȣ.

Cœnosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βορβορώδης, εος. *Plato.*

Cœnula, τὸ δειπνάριον, ȣ. *Athen.*

Cœnum, ὁ βόρβορος, ȣ. *Dem.* ὁ πηλὸς, ȣ. *Th.* cœno obduco f. contamino, βορβορόω. *Aristot.* cœnum refero, βορβορίζω, sapore, ἐν γεύσει. *Diosc.* supplantatum prosternere in cœnum, ὑποσκελίσαι καὶ ῥάξαι εἰς τὸν βόρβορόν τινα. *Dem.* deiectio in cœnum, ἡ καταβόρβόρωσις, εως. *Plut.*

Coëo, i. e. conuenio, σύνειμι, cum aliquo, τινί. *Dem.* συνίσαμαι. *Thuc.* i. e. concumbo, συγκαθεύδω. *Plato.* ὁμιλέω τινί. *Lucian.* ὑπὸ κόλπȣ πράττω. *Id.* συγγίνομαι. *Dem.*

Cœpi, ἠρξάμην. *Dem.*

Cœpto, κατάρχω, bellum, τȣ πολέμȣ. *Plut.* f mone

...onem, λόγον. *Plato.* pugnam, κατάρχομαι
: μάχης. *Polyb.*
...tum, τὸ καταρχθὲν, έντος.
...tus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Dem.*
...ulo, onis, ὁ σύνδειπνος, ε. *Xenoph.* ὁ συσ-
...τος, ε. *Aristoph.*
...ulor, συνδειπνέω. *Xenoph.* συσσιτέω, cum
...quo, τινί. *Dem.*
...rceo, εἴργω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό
...τος. *Xenoph.* linguam, κρατέω τῆς γλώσσης.
...*nt.* iram, κατακρατέω τῆς ὀργῆς *Id.* aliquid,
...λάζω τι. *Theophr.* id, quod exsuperat, κο-
...ζω τὸ πλεονάζον. *Plut.*
...rcitio, κάθειρξις, εως.
...ssentialis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοούσιος, ε. *Naz.*
...us, ἡ συνουσία, ας. *Plato.* ἡ ἐκκλησία, ας
...em. publicus, ἡ πανήγυρις, εως. *Id.*
...xerceo, συγγυμνάζω, aliquos, τινάς.
...xercitatio, ἡ συγγυμνασία, ας.
...itabilis, e, νοητὸς, ἡ, όν. *Plato.*
...itate, vide *Cogitato.*
...itatio, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, ε. *Plato.* τὸ νόημα,
...τος. *Aristot.* ἡ νόησις, εως. *Idem.* ἡ ἔννοια, ας.
...em. ἡ διάνοια, ας. *Isocr.* τὸ διανόημα, ατος.
...d. ὁ λογισμὸς, ε. *Dem.* animus & cogitatio,
...γισμὸς καὶ διάνοια. *Id.* incidere in cogita
...onem aliquam, ἐμπίπτειν τινὶ λογισμῷ. *Id.*
...suscipere cogitationem alicuius rei, λαμβά-
...ν λογισμόν τινός. *Id.* vti cogitatione sobrii
...ominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπε.
...d. perspicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλ-
...ιστα λογισμῷ. *Id.*
...gitatio, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι.
...*Plato.*
...gitatum, τὸ νόημα, ατος, τὸ διανόημα, ατος, τὸ
...νόημα, ατος. *Aristot.* ad opus perducere,
...γειν τὴν μελέτην εἰς πρᾶξιν. *Herodot.* cogi-
...atis excidere, ἀποπεσεῖσθαι τῶν ἐπιτηδευμά-
...των. *Apocryph.*
...gito, ἐννοέω. *Plato.* aliquid, ἐνθυμέομαί τινος.
...*Xen.* τί. *Isocr.* διανοέω τι. *Lucian.* λογίζομαι
...τι. *Dem.* mecum, σκοπέω παρ' ἐμαυτῷ. *Id.* abi-
...re, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι. *Plato.*
...gnatio, ἡ συγγένεια, ας. *Dem.* cognationis
...necessitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. *Id.*
...cognatio arctissima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη.
Id. a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρός. *Id.* a ma-
...tre, τὸ γένος τῆς μητρός. *Id.* cognatione cum
aliquo coniunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια
πρός τινα. *Isocrat.* προσήκων τινὶ τῷ γένει.
Demosth.
...gnatus, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος. *Dem.* ὁ γεννη-
...τὴς, ε. *Id.* & necessarius, συγγενὴς καὶ ἀναγ-
...καῖος ἄνθρωπος. *Id.* alicuius & genere proxi-
mus, προσήκων τινὶ καὶ γένει ὢν ἐγγύτατος.
Id. alicuius a viris, συγγενής τινος πρὸς ἀν-
δρῶν. *Idem.* maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρός. *Id.*
vtrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι.
Id. cognatorum more, συγγενικῶς *Dem.*
...ognitio, ἡ γνῶσις, εως. *Isocr.* i. e. decretum,
τὰ γνωσθέντα, ων. *Dem.* i. e. sententia, ἡ γνώ-
μη, ης. *Idem.* i. e. experientia, ἡ ἱστορία, ας.
Isocr.
...ognitor, ὁ γνώστης, ε, ὁ γνωστὴρ, ῆρος. *Xenoph.*
ὁ γνώμων, ονος. *Id.* ὁ διαγνώστης, ε. *Isocr.*

Cognitus, a, um, γνωστὸς, ἡ, όν. *Naz.* γιγνωσκό-
μενος, ένη, ενον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔγνωστος, ε. *Id.*
cognitum habeo, εἴδω. *Dem.* κατείδω. *Isocr.*
plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς ἐπίστα-
μαι, οἶδα, ἴσημι, εἴδω τι. *Dem.*
Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, ας. *Dem.* τὸ παρωνύμιον,
ε. *Plato.* ἡ ἐπίκλησις, εως. *Plut.* sortiri co-
gnomen Sophistæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστε.
Isocr. ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομά τι
παρά τινος. *Dem.*
Cognomento, ἐπωνύμως. *Diosc.* ἐπίκλην. *Plato.*
Cognominatio, vide *Cognomen.*
Cognominis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, ε. *Isocr.* co-
gnominis sum alicui, ὁμωνυμέω τινί. *Athen.*
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας. *Aristot.*
Cognomino, ἐπονομάζω. *Plato.* aliquem, ἐπι-
καλέω τινά. *Xenoph.*
Cognosco, γινώσκω, aliquem, τινά. *Dem.* ali-
quid & video, τι καὶ εἴδω. *Id.* liquido ali-
quid, εἴδω τι καθαρῶς. *Idem.* aliquid recte,
μανθάνω τι ὀρθῶς. *Id.* de rebus, quæ decet,
cognosco s. statuo, περὶ πραγμάτων, ἃ χρὴ,
γινώσκω. *Id.* cognosco aliquos, quales & qui
sint, γνωρίζω τινὰς, ὁποῖοι καὶ τίνες εἰσί. *Id.*
aliquid euidenti argumento, γινώσκω τι
τεκμηρίῳ μεγίστῳ. *Id.* exemplo alicuius, ἐκ
παραδείγματός τινος. *Id.* aliquid e litteris,
μανθάνω, s. πείθομαί τι ἐξ ἐπιστολῶν s. ἐκ γραμ-
μάτων. *Id.* feminam, sc. carnaliter, γινώσκω
τὴν γυναῖκα. *N. T.*
Cogo, i. e. congrego, συνάγω, concionem, ἐκ-
κλησίαν. *Thuc.* milites, στρατιώτας. *Dem.* i. e.
coagulo, πήσσω, caseum, τυρόν. *Diosc.* i. e.
in ordinem pono aliquid, διατάττω τι. *He-
rodot.* in vnum, συνάγω εἰς ἕν. *Dem.* omnia,
ἀθροίζω εἰς τ' αὐτὸ πάντα. *Id.* i. e. colligo sti-
pem, ποιέω ἀγυρμόν; i. e. vrgeo, ἀναγκάζω,
aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν
τι. *Dem.* cogentibus malis præsentibus, τῶν
παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων. *Id.* cogo ali-
quem aliquid consecrare, συναναγκάζω τινὰ
ἀνατιθέναι τι. *Id.* cogo nolentes, βιάζομαι μὴ
βελομένες. *Isocr.* præter pacem, βιάζομαι παρὰ
τὴν εἰρήνην. *Dem.*
Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως. *Thuc.*
Cohabitator, ὁ σύνοικος, ε. *Isocr.*
Cohabito, συνοικέω, vrbem, τὴν πόλιν. *Plut.* ali-
cui, συναυλίζομαί τινι. *Xenoph.* anuum mu-
lieri, συνοικέω ἐνιαυτόν τινι γυναικί. *Dem.*
Cohærentia, ἡ σύναψις, εως. *Aristot.* ἡ συναφὴ,
ῆς. *Plut.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. *Id.*
Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινί. *Plato.* terræ,
συνάπτομαι τῇ γῇ. *Theophr.*
Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, ε. *N. T.* cohæres
sum, συγκληρονομέω. *Sirac.*
Cohibeo, ἐπέχω, aliquem, τινά. *Plut.* iram,
κατέχω τὸν θυμόν. *Aristot.* linguam, κρατέω
τῆς γλώσσης. *Plut.* Conf. *Coërceo.*
Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς.
Cohonesto, ἐπικοσμέω, aliquem, τινά. *Aristot.*
συγκοσμέω, *Xenoph.*
Cohorresco, φρίττω. *Plut.* hoc facere, ποιῆσαι
τοῦτο *Dem.* ob aliquid, τί. *Id.* καταφοβέομαι.
Aristoph.
Cohorreo, idem quod antecedens *Cohorresco.*
O 5 Cohors,

Cohors, ἡ σπεῖρα, ας. *Appian.* τὸ τάγμα, ατος. *Plat.* militum viginti quinque, *al.* centum, ὁ λόχος, ου. *Thuc.* militum quinquaginta, ἡ πεντηκοστὺς, ύος. *Id.* cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, ου. *Isocr.* in cohortes distribuo, καταλοχίζω. *Plut.* distributio in cohortes, ὁ καταλοχισμὸς, ου. *Lucian.*

Cohortatio, ἡ παράκλησις, εως. *Polyb.* Conf. *Adhortatio.*

Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι. *Isocr.* aliquem, vt videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾶν, *Plut.* Conf. *Adhortor.*

Coinquino, συμμιαίνω.

Coitio, ἡ ἐπισύστασις, εως. *N. T.*

Coitus, ἡ συνουσία, ας. *Xenoph.* ἡ μῖξις. *Herodot.*

Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινά. *N. T.*

Colaphus, ὁ κόλαφος, ου. *N. T.* colaphum infringo, ῥαπίζω. *Dem.* alicui, τινά. *Plut.* πὺξ παίω τὸ σῶμα τινός. *Dem.* παίω ἐπὶ κόῤῥης. *Lucian.*

Colatio, ἡ ἤθησις, εως. *Aristot.*

Colator, ὁ ἠθητής, οῦ.

Coles, τὸ πέος, εος. *Aristoph.*

Coleus, ὁ ὄρχις, εως. *Aristot.*

Colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ κωλικὸν ἄλγημα, colica laborans, ὁ κωλικὸς, οῦ, ad colicam sedandam faciens, κωλικὸς, ή, όν. *Galen.* colica laboro, κωλικεύομαι. *Alex. Trall.*

Colicus, a, um, κωλικὸς, ή, όν. *Gal.*

Collabasco, καταφέρομαι. *Lucian.*

Collabefacto, λυμαίνομαι. *Xenoph.* καταλυμαίνομαι. *Id.*

Collabefio, καταλύομαι.

Collabor, συμπίπτω *Xenoph.*

Collacrimatio, ἡ συνδάκρυσις, εως.

Collacrimor, συνδακρύω. *Plut.* προσανακλαίομαι. *Synes.*

Collactaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμογάλακτος, ου, collactanei, οἱ καὶ αἱ ὁμογάλακτες, ων. *Aristot.*

Collare, τὸ περιδέραιον, ου. *Herodian.* Confer *Monile, Torques.*

Collaria, æ, ὁ κύφων, ωνος. *Aristot.*

Collatio, i. e. pensitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς. *Thuc.* ἡ συντέλεια, ας. *Dem.* i. e. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς. *Isocr.*

Collatitius, a, um, ὁ καὶ ἡ συναγώγιμος, ου, cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα. *Athen.*

Collaudatio, ἡ συνεπαίνεσις, εως.

Collaudo, συνεπαινέω. *Aristot.*

Collecta, æ, ὁ ἔρανος, ου, ciuilis, & communis, πολιτικὸς καὶ κοινός. *Dem.* collectam colligere salutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν. *Id.* conferre, ἔρανον φέρειν. *Id.* i. e. collatio, quæ fit a singulis in commune, ἡ συμβολὴ, ῆς. *Plut.*

Collectaneus, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον. *Lucian.*

Collectim, συλλήβδην, dicere, εἰπεῖν. *Isocr.*

Collectio, ἡ σύλλεξις, εως. *Plato.* ἡ συλλογὴ, ῆς. *Id.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς. *Isocr.*

Collectitius, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον. *Lucian.*

Collector, ὁ συλλογεὺς, έως. *Poll.*

Collega, ὁ συνεργὸς, οῦ. *Plut.* in regimine, ὁ συνυπάρχων, οντος. *Aelian.* in consulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος. *Plut.*

Collegium, ὁ σύλλογος, ου. *Thuc.*

Collibet, συνδοκεῖ, mihi, illud, μοὶ τοῦτο. *Thuc*

Colliculus, τὸ λοφίον, ου.

Collido, συγκρούω. *Dem.* alicui, τινί. *Polyb.* i. committo aliquos inter se, τινάς. *Herodia*

Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ. *N. T.*

Colligo, is, συλλέγω, turbam, τὸν ὄχλον. *Pla* aliquid vndiquaque, τὶ πανταχόθεν. *Iso* exercitum, στρατιάν. *Herodian.* in vnum o mnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταυτό. *Dem.* mult ciues ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντ ἀνθρώπων πολλὲς πολίτας. *Isocr.* maxima vim militum, συνάγω πλείστην δύναμιν. *Ide* in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν. *Ide* stipem, ἐρανίζω. *Plat.* i. e. reficio, ἀναζωπ ρέω, me, ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτόν. *Isocr.* i. ratiocinor, συλλογίζομαι. *Dem.*

Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τι *Aristot.*

Collimo, στοχάζομαι σκοπῷ. *Polyb.*

Collineo, στοχάζομαι, ad aliquid, τινός. *Aristot*

Collino, καταχρίω. *Galen.*

Collinus, a, um, ὁ ἐκ τοῦ βουνοῦ. *Aristot.* ὁ ἐν βουνῷ.

Colliquefacio, τήκω, aliquid, τί. *Plut.*

Colliquesco, συντήκομαι. *Xenoph.* ἀνατήκομαι *Plut.*

Colliquo, τήκω. *Plut.* διατήκω, ceram, κηρὸ *Aristoph.* συντήκω. *Xenoph.*

Collis, ὁ βουνὸς, οῦ. *Aristot.* ὁ λόφος, ου. *Herodia*

Collisio, ἡ σύγκρουσις, εως. *Demetr. Phal.*

Collocatio, ἡ θέσις, εως. *Aristot.* ἡ τάξις, εω *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπευθυσμ νη, indirecta siue inuersa, ἡ τάξις ἀντεστρα μένη.

Colloco, ἵστημι, statuas, στήλας. *Dem.* in aliqu ἱδρύω ἔν τινι. *Plut.* res meas in tuto, ἀσφα λῶς κατατίθεμαι τὰ περί με. *Isocr.*

Collocutio, οἱ λόγοι, ων, venire in collocutio nem de aliqua re, ἔρχεσθαι εἰς λόγες περί τ νος. *Dem.*

Colloquium, ἡ ἔντευξις, εως, cum aliquo, πρ τινα. *Plut.* colloquio frui, κοινολογίας μετ σχεῖν. *Diod Sic.* dignari aliquem colloqui δεξιοῦσθαί τινα τῇ τῶν λόγων κοινωνίᾳ. *Aelian*

Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινί. *Dem.* m tius & humanius cum aliquo, πρᾳότερον κ φιλανθρωπότερον διαλέγομαί τινι. *Id.* per li teras, διαλέγομαι δι' ἐπιστολῆς. *Isocr.* in aure cum aliquo, πρὸς τὸ οὖς τινι κοινολογέομαι. *L cian.* crebro & prolixe de re aliqua cum al quo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς καὶ μακρ ποιέομαι περί τινος. *Isocr.*

Colluceo, λάμπω. *Aristot.* καταλάμπω. *Plut.*

Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος. *Xenoph.*

Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινί. *Philos* προσπαλαίω. *Suid.*

Colludo, συμπαίζω, cum aliquo, τινί. i. e. fac cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι. *Dem.* συ πράττω τινί. *Lycurg.*

Collum, ὁ τράχηλος, ου. *Plut.* collo obtorto tr ho, τραχηλίζω. *Plato.* collum frango, ἀποτρ χηλίζω. *Eunap.* ἐκτραχηλίζω. *Plut.* collu sponte iugo subiicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι τ αὐχένα ζυγῷ. *Lucian.*

...lio, ἡ συμπαιγνία, ας.
...sor, ὁ συμπαίκτης, ε. *Plato.* ὁ συμπαίστωρ, ... *Id.*
...mlustro, περιβλέπω, aliquid oculis, τί. ... *cian*
...io, διακλύζω. *Diosc.* συλλέω. *Plut.*
...uies, ὁ χλίδες, ε. *Dem.*
...bistes, ὁ κολλυβιστὴς, ε. *Lys.*
...bus, ὁ κόλλυβος, ε. *Hesyb.*
...rium, τὸ κολλύριον f. κολλούριον, ε. *Hippocr.*
...dum, τὸ ξηροκολλούριον, ε. *Aet.* humidum, ...ὑγροκολλούριον, ε. *Id.*
... as, ἠθῶ, *Hippocr.* ἠθέω. *Plato.*
..., is, σέβομαι, aliquem, τινά. *Plato.* ποιῶμαι ...ατειαν τινός. *Xenoph.* diligentissime popu... ...n, θεραπεύω ἄριστα τὸ πλῆθος. *Dem.* aliquem ...beneuolentia, τινὰ μετ' εὐνοίας. *Id.* religio... ...Deum, εὐσεβέομαι τὰ πρὸς Θεόν. *Dem.* re... ...iose colo & honoro animalia, σέβομαι καὶ ...άω τὰ ζῶα. *Isocr.* Deum, λατρεύω Θεῷ. ...*T.* i. e. exerceo aliquid, ἀσκέω τι. *Dem.* ...o agrum, γεωργέω χώραν, f. γῆν. *Isocr.* ...e, orno aliquem, καλλωπίζω τινά. *Naz.* ..., habito, οἰκέω. *Dem.*
...n, τὸ κῶλον, ε. *Gramm.*
...nia, ἡ ἀποικία, ας. *Isocr.* ἡ κληρουχία, ας. ... ἡ ἀποικὶς πόλις. *Plut.* constitutio colo...rum, ἡ κτίσις ἀποικιῶν. *Id.* coloniam de...cere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀπ...ίαν ἐπὶ χώραν τινά. *Id.* ἀποικίαν ποιεῖσθαι. ...*ut.* ἀποικίζω. *Thuc.* in coloniam deducor, ...οικίζομαι. *Plut.* coloniæ deductor, ὁ ἀποι...ιστής, ε. *Hesych.* coloniæ deductio, ὁ ἀποικισ...μός, ε. *Aristot.* migratio in coloniam, ἡ ...οίκησις, εως, ἡ ἀποικισία, ας. *LXX.* in ...loniam migro, ἀποικέω εἰς χώραν τινά. ...*cr.*
...nus, i. e. incola nouæ vrbis, ὁ ἄποικος, ε. ...*cr.* mittere colonos in regionem aliquam, ...στέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινά. *Id.* i. e. ...ltor agri, ὁ γεωργὸς, ε. *Xenoph.*
...r, τὸ χρῶμα, ατος. *Dem.* ἡ χρόα, ας. *Plato.* ...lorem muto, ἀλλοχροέω. *Aristot.* accipio ... coniunctione cum alio, συναναχρώννυμαι. ...*lut.* colorem alicuius induo, εἰς χροιάν τι... ἐμαυτὸν μεταμορφόω. *Ael.* color pallidus ...nisso genuino, ἡ ἀχροια, ας. *Galen.* qui est ...loris gemini, ὁ καὶ ἡ δίχροος, ε. *Aristot.* ...καὶ ἡ διχρωμος, ε. *Galen.* color deformis, ἡ ...σχροια, ας. *Id.* colore inficio aliquid, χρώ... ἐπιχρωματίζω τινί. *Plato.* colore diuer... ...sum, ἑτεροχροέω. *Bas.* colore bono præ...itus, ὁ καὶ ἡ εὔχροος, contr. εὔχρους, ε. *Xen.* ...olor bonus, ἡ εὐχροια, ας. *Gal.* malus, ἡ κα...χροια, ας. *Id.* multis coloribus præditus, ...καὶ ἡ πολυχρώματος, ε. *Plato.* eiusdem co...oris, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, ε. *Plut.*
...oratio, ὁ χρωματισμὸς, ε. *Schol. Arist.* ἡ χρῶ...σις, εως *Poll.*
...oro, χροΐζω. *Aristot.* χρώζω. *Id.* χρωματίζω. *Theophr.*
...ossæus, a, um, i. e. Colossum æquans, κο...λοσσαῖος, αία, αῖον. *Plut.*
...ossicus, a, um, κολοσσικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
...ossus, ὁ κολοσσὸς, ε. *Plut.*

Colostrum, ὁ πύος, ε. *Aristoph.*
Coluber, vide *Anguis.*
Colubrinus, a, um, vide *Anguinus, a, um.*
Colum, ὁ ἠθμὸς, ε. *Diosc.* paruum, τὸ ἠθμάριον, ε. *Athen.*
Columba, *mas & femina*, ἡ περιστερὰ, ᾶς. *Aristot.* parua, τὸ περιστέριον, ε, τὸ περιστεριδιον, ε. *Athen.*
Columbarium, ὁ περιστερεὼν, ῶνος, τὸ περιστεροτροφεῖον, ε.
Columbinus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιστεροειδὴς, έος.
Columbus, ὁ περιστερὸς, ε.
Columella, ὁ συλίσκος, ε, ἡ συλὶς, ίδος, ὁ κιονίσκος, ε. *Athen.* oris, ἡ κιονὶς, ίδος. *Galen.*
Columen, τὸ ἔρεισμα, ατος, Atheniensium, τῶν Ἀθηναίων. *Lucian.*
Columis, vide *Incolumis.*
Columna, ὁ σύλος, ε. *N. T.* ærea Hieronis, κίων χαλκὲς Ἱέρωνος. *Plut.* columna virtutis monumentum, ἡ συλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς. *Isocr.* columnam erigere, ἱσάναι f. ἵςασθαι σήλην. *Dem.* inscribere columnæ, γράφεσθαι εἰς τὴν σήλην. *Id.* ἀναγράφειν τι ἐν σήλη. *Id.* columna fulcio, διασυλόω. *Polyb.* columnas habens raras, ὁ καὶ ἡ ἀραιόσυλος, ε. *Vitruu.* amplas & patentes, ὁ καὶ ἡ διάσυλος, ε. *Id.* circumcirca, ὁ καὶ ἡ περίσυλος, ε. *Id.* ab anteriore parte, ὁ καὶ ἡ πρόσυλος, ε. *Id.* crebras, ὁ καὶ ἡ πυκνόσυλος, ε. *Id.* quatuor, ὁ καὶ ἡ τετράσυλος, ε. *Id.* octo, ὁ καὶ ἡ ὀκτάσυλος, ε. *Id.* decem, ὁ καὶ ἡ δεκάσυλος, ε. *Id.* nullas, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, ε. *Id.*
Colus, ἡ ἠλακάτη, ης. *Lucian.*
Coma, ἡ κόμη, ης. *Dem.* adulterina, κόμη περίθετος. *Elian.* comam nutrio, κόμην τρέφω. *Athen.* κομάω. *Aristot.* τρίχωμα φέρω. *Id.*
Comatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ε.
Combibo, is, συμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι. *Lucian.*
Combibo, onis, ὁ συμπότης, ε. *Lucian.*
Combinatio, ὁ συνδυασμὸς, ε. *Aristot.*
Combino, συνδυάζω, aliquid cum aliquo, τὸ πρός τι. *Aristot.*
Comburo, δαίω. *Dem.* scriptum, κατακαίω γραμματεῖον. *Id.* aliquid, ἀποκαίω τι. *Xenoph.* domos, κατεμπίμπρημι τὰς οἰκίας. *Plut.* regiam, πίμπρημι τὰ βασίλεια. *Id.*
Combustibilis, e, ὁ καὶ ἡ καύσιμος, ε, ligna, quæ comburi possunt, καύσιμα ξύλα. *Plato.*
Combustio, ἡ κατάκαυσις, εως, ἡ σύγκαυσις, εως.
Combustiuus, a, um, καυστικὸς, ἡ, όν.
Combustor, ὁ κατακαύτης, ε. *Plut.*
Combustus, a, um, καυστὸς, ἡ, όν.
Comedo, is, τρώγω. *Dem.* aliquid, ἐσθίω τι. *Id.* ἔδομαί τι. *Plato.* simiam, βρόσκω πίθηκον. *Aelian.* herbam, διατρώγω βοτάνης. *Id.* taurum, καταδειπνέω ταῦρον. *Id.*
Comedo, onis, ὁ φαγέσωρος, ε. *Poll.* ὁ φάγος, ε. *N. T.*
Comes, ὁ συνοδοιπόρος, ε. *Hesych.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλουθος. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ συνακόλουθος, ε, ὁ ὀπαδὸς, ε. *Plut.* ὁ καὶ ἡ συνοπαδὸς, ε. *Athen.*
Comessabunde, κωμασικῶς.
Comessabundus, ὁ κωμασὴς, ε. *Xenoph.*

Comessatio,

Comessatio, ὁ κῶμος, ϐ. *Xenoph.*
Comessator, ὁ κωμαστὴς, ϐ. *Plato.*
Comessor, κωμάζω. *Dem.* cum aliquo, παρά τινος. *Arrian.* & poto totam noctem, κωμάζω καὶ πίνω ὅλην τὴν νύκτα. *Xenoph.* semper cum aliquo, ἀεὶ μετά τινος. *Demosth.*
Comestura, ἡ ἐδωδὴ, ῆς. *Plato.*
Cometa, ὁ κομήτης, ϐ. *Aristot.*
Comice, κωμωδικῶς.
Comicus, a, um, κωμωδικὸς, ή, όν. *Dem. Phal.*
Comicus, i, ὁ κωμωδοποιὸς, ϐ. *Plut.* ὁ κωμῳδιοποιήτης, ϐ. *Id.* ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητής. *Ael.*
Cominus, συσαδόν. *Thuc.* ἐκ συστάσεως. *Herodian.* ἐγγύθεν. *Plut.* πλησίον. *Dem.* ἐκ χειρὸς.
Comis, e, ὁμιλητικὸς, ή, όν, erga aliquem, πρὸς τινα. *Isocr.* & humanus & erga egentes liberalis, κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος. *Isocr.*
Comitas, ἡ πρᾳότης, ητος. *Dem.* ἡ εὐπροσηγορία, ας. *Isocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας. *Id.* ἡ ὁμιλία, ας. *Dem.* ὁ τρόπος ὁμιλητικός. *Isocr.* comitate vtor, φιλανθρωπεύομαι. *Dem.*
Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, ας. *Philo.* ἡ παραπομπὴ, ῆς. *Aristot.*
Comiter, φιλανθρώπως. *Dem.* φιλοφρόνως. *Id.*
Comitia, ἡ ἀρχαιρεσία, ας. *Dem.* αἱ ἀρχαιρεσίαι, ῶν. *Id.* habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω. *Plut.*
Comitialis, e, ἀρχαιρεσιακὸς, ή, όν, comitialis morbus, ἡ ἐπιληψία, ας. *Galen.* ἡ νόσος ἱερά. *Plut.*
Comito, s. comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί. *Lucian.* aliquid, συνακολουθέω τι. *Isocr.* funus, ἀκολουθέω ἀποθανόντι, παραπέμπω τὸν τεθνεῶτα, ad sepulcrum, πρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, ἐπὶ τὸ μνῆμα. *Dem.* aliquem domum cum plausu & clamore, παραπέμπω τινα οἴκαδε σὺν κρότῳ καὶ βοῇ. *Plut.* comitor a senatu & omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτου βουλῆς καὶ παντὸς τοῦ δήμου. *Herodian.*
Comma, τὸ κόμμα, ατος. *Gramm.*
Commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινά. *Isocr.*
Commanducatio, ἡ διαμάσησις, εως.
Commanducatum, i, τὸ διαμάσημα, ατος. *Diosc.*
Commanduco, διαμασάομαι. *Aristot.*
Commaneo, συμμένω. *Synes.*
Commeatus, τὸ ἐφόδιον, ϐ. *Xenoph.* τὸ σιτηρέσιον, ϐ. *Dem.* ὁ σῖτος, ϐ. *Isocr.* ὁ ἐπισιτισμὸς, ϐ. *Dem.* longi temporis commeatu instructum esse, ἡτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλοῦ χρόνου. *Id.* commeatum habere in dies quadraginta, ἐπισιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τεσσαράκοντα. *Id.* commeatus suppetit militibus, ὑπάρχει σιτηρέσιον τοῖς στρατευομένοις. *Idem.* in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τῆς τροφῆς εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις. *Id.* ob inopiam commeatus non proficisci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν οὐ πορεύεσθαι ἐπί τινα. *Idem.* præbere alicui commeatum, παρέχειν τινὶ ἐφόδια. *Id.*
Commemini, διαμέμνημαι, alicuius, τινός. *Xenoph.*
Commemorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ϐ. *Xenoph.*
Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως. *Plut.* i. e. id, quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, ατος. *Plut.*
Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iisdem verbis, τι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι. *Dem.* singula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν. *Id.* fabulosa de vrbe aliqua, ἐρέω μυθώδη περὶ πόλεως τινος. *Isocr.*
Commendabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιέπαινος, ϐ, s. ἀξιεπαίνετος, ϐ. *Xenoph.*
Commendatio, ὁ ἔπαινος, ϐ. *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ϐ. *Id.* ἡ εὐφημία, ας. *Idem.*
Commendatitius, a, um, συστατικὸς, ή, όν. epistola, ἐπιστολή. *N. T.*
Commendator, ὁ συνιστὰς, άντος. *Synes.* ὁ ἐπαινετὴς, ϐ. *Demosth.*
Commendo, συνίστημι, aliquem alicui, τινά τινι. *Dem.* aliquem posteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου. *Synes.* i. e. fide alicuius committo, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι. *Xenoph.* i. e. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι. *Plato.*
Commensalis, ὁ καὶ ἡ ὁμοτράπεζος, ϐ. *Lucian.*
Commentariensis, ὁ ὑπομνηματογράφος, ϐ.
Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ϐ.
Commentarium s. Commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατος. *Plut.* ὁ ὑπομνηματισμὸς, ϐ. *Polyb.* τὸ ὑπομνηστικὸν, ϐ. *Basil.* commentarium facio, ποιέομαι ἀπογραφήν. *Dem.* referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τινος. *Id.*
Commentatio, ἡ μελέτη, ης. *Thuc.* ἡ πραγματεία, ας. *Isocr.* i. e. scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος. *Xenoph.*
Commentator, ὁ πραγματευόμενος, ϐ. i. e. explicator, ὁ ἐξηγητὴς, ϐ.
Commentior, συμψεύδομαι.
Commentitie, πεπλασμένως. *Aristot.*
Commentitius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλασματώδης, εος, ὁ πλασματίας, ϐ. *Aristot.* πεπλασμένος, ένη, ένον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαστος, ϐ. *Lucian.* ἐσκευωρημένος, ένη, ένον. *Dem.*
Commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τινος. *Plato.* πλάσσω, aliquid, τί. *Plut.*
Commentum, τὸ πλάσμα, ατος. *Naz.* ὁ λῆρος, ϐ. *Dem.* totum commentum & figmentum esse, πλάσμα καὶ σκευώρημα ὅλον εἶναι. *Id.* commentum adferre, λέγειν λόγον μόνον. *Idem.*
Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινά. *Dem.* in aliquem locum, εἴς τινα τόπον. *Xen.*
Commercium, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terrestre, ναυτικὸν ἢ ἔγγαιον. *Dem.* habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα. *Basil.* commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλείους. *Dem.* i. e. consuetudo, amicitia, ἡ ὁμιλία, ας. *Id.* ἡ συνουσία, ας. *Isocr.* ἡ μετουσία, ας. *Id.* commercium habeo cum aliquo, ἐπιμίγνυμαί τινι. *Thuc.*
Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.
Commereor, μισθαρνέω. *Aeschin.*
Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι. *Dem.* hoc meis viribus, συμμετρέω τοῦτο τῇ δυνάμει. *Naz.*
Commigro, μετοικέω. *Isocr.* μετοικίζομαι. *Luc.*
Commiles, ὁ συστρατιώτης, ϐ. *Herodian.*
Commilitium, ἡ συστρατεία, ας.
Commilito, ὁ σύμμαχος, ϐ. *Dem.* ὁ συμμαχέων, ῶν. *Id.* ὁ συστρατιώτης, ϐ. *Herodian.*

Commina

mminatio, ἡ ἀπειλὴ, ῆς. *Dem.*
mminatorius, a, um, ἀπειλητικὸς, ὴ, ὸν. **Plato.** ἀπειλητήριος, ία, ιον. *Herodot.*
mminiscor, πλάττω, sermones, λόγους. *Dem.*
mministro, ὑπη...ω, alicui, τινί. *Dem.*
mminor, συνα...ω. *Eustath.* ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι. *Xen.*
mminuo, συντρίβω, aliquid, -ί. *Xen.*
mmisceo, συμμίγνυμι, ... πάντα. *Aristoph.* cum aliquo, τινί. *Xenoph.* συγκαταμίγνυμι. *Plut.* ἀναμίγνυμι. *Idem.*
mmiseratio, ὁ οἶκτος, ου. *Isocr.* ἡ κατοίκτισις, εως. *Xenoph.* ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ. *N. T.* τὸ ἔλεος, ους. *Dem.*
mmiserefco, οἰκτίζω. *Aristot.*
mmifereor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινά. τινος. *Aristot.* οἰκτείρω τινὰ ἐπί τινι. *Xen.*
mmiffio, ἡ συμβολὴ, ῆς. *Xen.*
mmiffum, τὸ ἁμάρτημα, ατος. *Aristot.*
mmiffura, ὁ ἁρμὸς, οῦ. *Xenoph.* ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. *Plato.*
mmiftio, ἡ ἐπιμιξία, ας. *Plut.* ἡ σύμμιξις, εως ἡ σύγκρασις, εως.
mmiftus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ου. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, έος. *Aristid.* ὁ καὶ ἡ ἐπίμικτος, ου. *Appian.*
mmitto, συμπέμπω, fidei alicuius aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι. *Xen.* me loco munito, πιστεύω ἐμαυτὸν τόπῳ ὀχυρῷ. *Plut.* alicui epiftolas & figilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς καὶ σφραγῖδας. *Id.* alicui pecunias, τινὶ περὶ χρημάτων. *Isocr* alicui fummam imperii, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν. *Diod. Sic.* alicui negotia maxime feria, ὑπερτίθημί τινι τὰ σπουδαιέστερα τῶν πραγμάτων. *Herodot.* prælium cum aliquo, συνάπτω μάχην. *Xen.* συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας. *Plut.* i. e. coniungo aliquid cum aliquo, συνάπτω τί τινι. *Plut.* i. e. permitto, προσίημι. *Xen.* i. e. pecco, πλημμελέω τι. *Dem.* διαμαρτάνω. *Id.* committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατιάν. *Luc.* cui metalla commiffa funt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα. *Id.* committitur prælium, γίνεται μάχη. *Dem.*
ommixtio, idem quod *Commiftio.*
ommodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρήστης, ου. *Dem.*
ommodatum, τὸ χρέος. *Dem.* χρῆμα κεχρημένον. *Id.*
ommode, i. e. tempeftiue, εὐκαίρως. i. e. vtiliter, συμφόρως. *Isocr.* λυσιτελούντως. *Dem.*
ommoditas, i. e. opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας. *Isocr.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς. *Dem.* commoditate aliqua vti, λαμβάνειν ἀφορμήν τινα. *Id.* i. e. vtilitas, τὸ πλεονέκτημα, ατος *Id.* ἡ ὠφέλεια, ας. *Idem.*
ommodo, i. e. profum, συνωφελέω, alicui, τινά. *Xen.* συμφέρω τινί. *Dem.* ὠφελέω τινά. *Isocr.* i. e. mutuum do, χράομαι, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον. *Dem.* alicui aliquid, δανείζω τί τινι. *Plut.*
Commodum, ἡ ὠφέλεια, ας. *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος. *Id.* τὸ ὠφελοῦν, οῦντος. *Id.* τὸ συμφέρον, οντος. *Isocr.* τὸ χρηστὸν, οῦ *Dem.* commune i. publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινόν. *Id.* ἡ τῷ πλήθει ὠφέλεια. *Isocr.* τὸ κοινῇ συμφέρον. *Dem.* priuatum, ἀγαθὸν ἴδιον. *Isocr.* τὸ ἴδιον συμφέρον. *Aristot.* præfens, ἀγαθὸν νῦν παρόν. *Dem.* patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον. *Dem.* τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον, οντος. *Plato.* adferre alicui, ἀγαθὸν ἐργάζεσθαί τινι. *Id.* accidere alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινί. *Dem.* habere a Diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν Θεῶν. *Isocr.* percipere ex re aliqua, ἀπολαύειν ἀγαθόν τινος. *Id.* ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων. *Idem.* confulere commodis alicuius, ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινί. *Dem.* ftudere fuis commodis, σπουδάζεσθαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων. *Id.* fui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος αὐτῷ ποιεῖν τι. *Idem.*
Commodum, *Adu.* εὐκαίρως, ἐπιτηδείως. *Thuc.* ἐπιτηδέως. *Herodian.*
Commodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, tempus, καιρός. *Dem.* i. e. vtilis, συμφέρων, ουσα, ον. *Isocr.* Conf. *Idoneus & Vtilis.*
Commonefacio, ὑπομιμνήσκω. *Dem.* ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινά. *Id.* παραγγέλλω τινί. *Plato.* Conf. *Admoneo.*
Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως. *Lucian.*
Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicuius, τινά τι. *Dem.* Conf. *Admoneo.*
Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, εως. *Thuc.* ἡ ἀνάμνησις, εως. *Lucian.* i. [e. hortatio, ἡ νουθέτησις, εως. *Aristot.* τὸ νουθέτημα, ατος. *Plut.*
Commonftro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι. *Dem.*
Commoratio, ἡ διατριβὴ, ῆς. *Plut.*
Commordeo, συνδάκνω.
Commorior, συναποθνήσκω. *Xen.*
Commoror, διατρίβω. *Dem.* cum aliquo, συνδιατρίβω τινί. *Xen.* μετά τινος. *Isocr.* aliquem, διακατέχω τινά. *Plato.* non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ. *Herodian.*
Commotio, ἡ συγκίνησις, εως, ἡ κίνησις, εως. *Lucian.*
Commotus, a, um, διακινηθεὶς, εῖσα, ὲν, animo, θυμούμενος, ένη, ενον. *Isocr.*
Commoueo, διακινέω, mentem alicuius, νοῦν τινος. *Thuc.* commoueor, κινέομαι. *Dem.* ἐπαίρομαι. *Isocr.* quibus rebus commoti nos læfere, τῷ ποτ᾽ ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκουν. *Dem.*
Communicatio, ἡ κοινωνία, ας. *Aristot.*
Communico, κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος. *Lucian.* τινί τι. *Plut.* ἀνακοινόω τί τινι, *Idem.* κοινόω τί τινι. *Thuc.* cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος. *Xen.* cum aliquo fc. confilii capiundi cauffa, ἐπανακοινόω τινί. *Plato.* ciuitatem, μεταδίδωμι τῆς πόλεως. *Isocr.* nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ. *Herodot.* aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς φίλοις. *Xen.*
Communio, onis, ἡ κοινωνία, ας, alicuius cum aliquo, τινὶ πρός τινα. *Plato.* ἡ μέθεξις, εως. *Aristot.*
Communio, ire, ἰσχυρόω, aliquid, τί *Isocr.* ὀχυρόω τι. *Xen.* aliquid aliquo, περιστέλλω τί τινι. *Plato* vrbem muro, φράττω τὴν πόλιν τείχει. *Herodian.*
Communis, e, κοινὸς, ὴ, ὸν, alicui, τινί. *Dem.* amicos oportet effe communes amicis, φίλους δεῖ εἶναι κοινοὺς φίλων. *Plut.* commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα. *Aeschin.*

habeo

habeo aliquid cum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι. *Plato.* communia communis putare, priuata vero pro propriis ipsius possessoris, τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νομίζειν, τὰ δ' ἑκάστου ἴδια τοῦ κεκτημένου. *Dem.*

Communitas, ἡ κοινότης, ητος. *Plut.*

Communiter, κοινῶς. *Thuc.* κοινῇ. *Dem.*

Commurmuratio, ὁ συγγογγυσμὸς, ου.

Commurmuro, συγγογγύζω.

Commutabilis, e, μεταβλητικὸς, ἡ, όν. *Theophr.*

Commutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς. *Thuc.*

Commutatiuus, a, um, μεταβολικὸς, ἡ, όν.

Commuto, μεταβάλλω, aliquem, τινά, *Aristot.* vestes, μεταβάλλομαι τὰ ἱμάτια. *Xen.* aliquid cum aliquo, τὶ ἀντί τινος. *Dem.* τί τινος. *Id.* ἀλλάττομαί τί τινος. *Plut.* καταλλάττομαί τι ἐπί τινος. *Dem.* ἐπαμείβομαί τί τινος. *Plato.* vitam in melius, μεθαρμάζομαι τὸν βίον, *Aelian.* vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον. *Isocr.*

Como, καλλωπίζω, καλλύνω. *Aristot.*

Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας. *Arstot.*

Comœdus, ὁ κωμῳδὸς, ου. *Poll.*

Comosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ου. *Diosc.*

Compactilis, e, ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, ου. *Aristoph.*

Compactio, ἡ σύμπηξις, εως. *Herodian.*

Compactum, τὸ σύνθημα, ατος.

Compages, ἡ ἀλληλουχία, ας. *Diosc.* ὁ ἁρμὸς, οῦ. *Xenoph.*

Compagino, συμπήγνυμι. *Plut.*

Compar, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ου. *Polyb.*

Comparabilis, e, συγκριτικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Comparate, συγκριτικῶς, παραβλήδην.

Comparatio, ἡ σύγκρισις, εως. *Polyb.* facere comparationem indecentem, ποιεῖσθαι παραβολὴν ἀπρεπῆ. *Isocr.* i. e. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ῆς. *Isocr.*

Comparatiuus, a, um, συγκριτικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Comparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύγκριτος, ου, παραβολικὸς, ἡ, όν. *Eust.*

Comparco, φείδομαι. *Xenoph.*

Compareo, φαίνω. *Xen.* φαίνομαι. *Plato.*

Comparo, i. e. adsimilo, παραβάλλω, cum aliquo, τινά. *Lucian.* πρός τι. *Isocr.* i. e. apparo, προχειρίζομαι, vestem, ἐσθῆτα. *Lucian.* recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ἐπί τι. *Dem.* copias, κατασκευάζω δύναμιν. *Id.* i. e. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα. *Dem.* aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπό τινος. *Id.* mihi paullatim ad vitam necessaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ κατὰ μικρὸν τὸν βίον. *Isocr.*

Compasco, συννέμομαι, cum aliquo, τινί. *Aristot.*

Compascuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύννομος, ου. *Aristot.*

Compassio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compassione, συμπαθῶς. *Plut.*

Compellatio, i. e. in ius vocatio, ἡ πρόσκλησις, εως. *Plato.* i. e. salutatio, ἡ προσηγορία, ας. *Dem.*

Compellator, ὁ προσηγόρος, ου.

Compello, i. e. alloquor, ἐντυγχάνω. aliquem, πρός τινα. *Plut.* τινί. *Plato.* blandius aliquem, οἰκειότερον προσεῖπόν τινα. *Isocr.* i. e. in ius voco, προσκαλέω, aliquem, τινά. *Dem.*

Compello, is, συνωθέω, aliquem, τινά. *Xen.* quem ad aliquid, συνωθέομαί τινα πρός *Lucian.* ad disputationem, συμβιβάζω εἰς τοὺς λόγους. *Dem.*

Compendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου. sponsio, ἀπόκρισις. *Plut.* via, ὁδὸς, quod ip ὁδὸς etiam omittitur, vt, omissa via comp diaria, παρεὶς τὴν σύντομον. *Aristot.*

Compendiose, συντόμως, dicere, εἰπεῖν. *Isocr*

Compendiosus, a, um, idem quod *Com diarius.*

Compendium, ἡ συντομία, ας. *Aristot.* ἡ ὁ μὴ, ῆς. *Id.*

Compensatio, τὸ ἀντάλλαγμα, ατος. *N. T.* μοιβὴ, ῆς. *Lucian.* fit pro dignitate futori calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκ τόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων. *Aristoph.*

Compenso, ἀμείβομαι. *Dem.* consilium, ἀ βὴν ἀποδίδωμί τινι τοῦ βουλεύματος. *Plut.* d ctum alicuius, τὴν ἔνδειάν τινος ἀναπλη *Dem.* voluptas compensatur comm ἡ ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τοῦ συμφέρο *Aristot.*

Comperendino, ἀναβάλλομαι. *Plut.*

Comperio, ἀνευρίσκω. *Plato.* ἐξανευρίσκω. *Id.* quid, εὑρίσκω τι. *Dem.* i. e. pro certo hal καταλαμβάνω. *N. T.*

Compertus, a, um, πληροφορηθεὶς, εῖσα, έν. *I* compertum exploratumque habeo, πλ φορέομαι. *Id.* aliquid, ἐπίσταμαί τι σαφῶς. *D* ἴσημί τι σαφῶς. *Id.*

Compes, ἡ πέδη, ης. *Dem.* ἡ ποδοκάκη, ης. *Id* ἡ χοίνιξ, ικος. *Id.* constringi compede pede quinque dies totidemque noctes, δέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμ καὶ νύκτας ἴσας. *Id.* crassis compedibus & gno vinctus, χοίνικας παχείας καὶ ξύλον ἔχ *Idem.*

Compesco, συστέλλω, aliquem, τινά. *Isocr.* l guam, κρατέω τῆς γλώττης. *Plut.* iram, κα κρατέω τῆς ὀργῆς. *Idem.*

Competens, ἁρμόδιος, ία, ιον, iudex, ἁρμό δικαστής.

Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, οντος. *D Halic.*

Competo, ἀντιποιέομαι. *Isocr.*

Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα. *Pl* aliquid, περισυλάω τι. *Id.*

Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τί. *Plato.* i. contrudo, συνωθέω. *Xen.*

Compita, τὰ ἄμφοδα, ων. *Suid.*

Complaceo, ἐπιανδάνω, εὐδοκέω.

Complaco, ἱλάσκομαι, Deum, Θεόν. *Luc.*

Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, οῦ.

Complano, ὁμαλίζω. *Aristot.*

Complaudo, συγκροτέω, manibus, χεῖρε. *noph.*

Complector, περιπλέκομαι. *Aristot.* alique συμπλέκομαί τινι. *Ceb. Theb.* i. e. contine περιέχω, aliquid, τί. *Plut.* animo, περιβάλ τῷ νῷ. *Gaza.* i. e. contentus sum, στέργω, d na, ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς. *Isocr.*

Complementum, τὸ πλήρωμα, ατος. *Aristot.*

Compleo, συμπληθύνω *Xenoph.* πληρόω, aliqu aliquo, τί τινος. *Herodian.* ἀναπληρόω τί

c. *Plut.* & ad exitum perduco aliquid, ἀποληρόω τι. *Herodian.*
pletio, ἡ πλήρωσις, εως. *Plato.*
pletus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμπλήρης, εος. *Plato.* i. e. perfectus, τέλειος, εία, ειον. *Arist.*
plexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς. *Dem.* ἡ περιβολὴ, *Isocr.*
plico, συμπλέκω, manus. τὰς χεῖρας. *Polyb.* aliquid, καταπλέκω τι. *Herodot.*
plodo, vide *Complaudo.*
ploratio, ἡ ὀλόφυρσις, εως. *Thuc.*
ploro, συνολοφύρομαι, ὀλοφύρομαι. *Thuc.*
pluo, καθύω.
plures, οἱ καὶ αἱ πλείονες, ων. *Dem.* simul, καὶ ἡ συμπλείονες, ων. *Aristot.*
pluries, πλεονάκις. *Dinarch.*
plunium, ἡ σύῤῥοια, ας.
pono, συντίθημι, orationem, λόγον. *Isocr.* scriptum, συντίθεμαι σύγγραμμα. *Id.* i. e. ordino, συντάττω. *Dem.* i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τί. *Aristot.* i. e. comparo, παραβάλλω, aliquid cum aliquo, τί τινι. *Isocr.* i. e. orno, κατακοσμέω *Plato.* capillos, εὐτρεπίζω τὰς τρίχας. *Aelian.* i. e. concilio, καταρτίζω, aliquos, τινάς. *Herodian.*
porto, συγκομίζω, aliquid, τί. *Xenoph.* συμφορέω τι. *Dem.*
pos, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος, alicuius rei, τινος. *Demosth.* mentis, ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος. *Plato.*
posite, εὐτάκτως. *Aristoph.* loqui, καλλιεπεῖν. *Lucian.*
positio, ἡ σύνθεσις, εως. *Aristot.* ἡ σύνταξις, εως. *Dem.* controuersiæ, ἡ διάλυσις, εως. *Id.*
posito, κατὰ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς. *Polyb.*
positor, ὁ συνθέτης, ου. *Plato.*
positus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύνθετος, ου. *Herodian.* συνθετὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
potatio, τὸ συμπόσιον, ου. *Dem.* ἡ συμποσία, ας. *Maccab.* ὁ πότος, ου. *Dem.* familiaris, ἡ φιλοποσία, ας. *Id.* pessime habeo a compotatione hesterno, πάνυ χαλεπῶς ἔχω ἀπὸ τοῦ χθὲς πότου. *Plato.*
mpoto, συμπίνω, cum aliquo vsque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην. *Plato.* cum aliquo vinum, τινὶ οἶνον. *Lucian.*
mpotor, ὁ συμπότης, ου. *Luc.*
mprandeo, συναριστάω, ῶ.
mprandor, ὁ καὶ ἡ συνάριστος, ου. *Xenoph.*
mprecatio, ἡ εὐχὴ, ῆς. *Dem.*
mprecor, εὔχομαι, Deum, Θεῷ. *Dem.*
mprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους. *Dem.* comprehendo aliquem abducendum ad supplicium, συλλαμβάνω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ. *Lucian.* animo, κατανοέω. *Thuc.* i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in summa, τὸ ἐπὶ τὸ πᾶν *Theophr.*
mprehensibilis, e, καταληπτὸς, ἡ, όν. *Naz.*
mprehensim, συλλήβδην. *Dem.*
mprehensio, ἡ κατάληψις, εως. *Thuc.*
mprehensiue, καταληπτικῶς.
mprehensiuus, a, um, καταληπτικὸς, ἡ, όν. *Epict.*

Compressio, ἡ σύνθλασις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.
Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω. *Plato.* alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινός. i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι. *Aristoph.* virginem, βιάζομαι παρθένον. *Plut.*
Comprobo, ἀποδέχομαι, aliquid, τί. *Plato.* quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς. *Isocr.* i. e. affirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τί. *Dem.*
Compromissarius, ὁ διαλλακτήριος διαιτητὴς, ου.
Compromissum, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς. *Dem.* abolere, λύειν ἐπιτροπήν. *Dem.*
Compromitto, permitto diiudicationem, ἐπιτρέπω, alicui, τινί. *Dem.*
Compugno, συμμάχομαι. *Thuc.* συμμαχέω. *Plut.*
Compulsio, ἡ σύνωσις, εως, ἡ σύνωθησις, εως. *Aristot.*
Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως. *N. T.*
Compungo, κατανύσσω. *N. T.*
Computabilis, e, λογιστὸς, ἡ, όν.
Computatio, ὁ λογισμὸς, οῦ. *Aeschin.*
Computator, ὁ λογιστὴς, οῦ. *Plut.*
Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὸ ψήφοις. *Plut.*
Computresco, κατασήπομαι. *Naz.* σήπομαι. *Plut.*
Computus, idem quod *Computatio.*
Conamen, ἡ πεῖρα, ας. *Thuc.*
Conatus, us, ἡ πεῖρα, ας. *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας. *Id.* ἡ διάπειρα, ας. *Id.* τὸ ἐγχείρημα, ατος. *Isocr.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος. *Id.* præclarus, ἐγχείρημα καλὸν ἔχον. *Id.* conatibus alicuius valde aduersari, ἐναντίον εἶναι σφόδρα τοῖς ἐπιχειρήμασί τινος. *Dem.* frustrari conatu, ἀποτυχεῖν τῆς πείρας. *Idem.* conatu excido, διαμαρτάνω, εἰς ἐπεχείρησα. *Idem.*
Concaco, καταχέζω. *Aristoph.*
Concalefacio, συνθερμαίνω. *Lucian.* συνεκθερμαίνω. *Plut.*
Concalefactorius, a, um, συνθερμαντικὸς, ἡ, όν. *Galen.*
Concalesco, συνθερμαίνομαι.
Concalleo, τυλόομαι. *Xenoph.*
Concameratio, ἡ καμάρωσις, εως. *Diosc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος. *Athen.*
Concameratus, a, um, καμαρωτὸς, ἡ, όν. *Diosc.*
Concamero, ὀροφόω, aliquid, τί. *Plut.*
Concauitas, ἡ κοιλότης, ητος. *Athen.*
Concauo, κοιλαίνω. *Athen.*
Concauus, a, um, κοῖλος, η, ον. *Xenoph.*
Concedo, προσχωρέω, in societatem belli εἰς ξυμμαχίαν τινί. *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινί τι. *Plato.* i. e. locum do alicui imperio, παραχωρέω τινὶ τῆς ἀρχῆς. *Dem.* vt victus, παραχωρέω τινί. *Synes.*
Concelebro, i. e. simul laudo, συνεπαινέω, i. e. vna festum ago, συνεορτάζω, vna frequento, συμφοιτάω. *Poll.*
Concenturio, συγκατατάττομαι.
Concentus, ἡ συμφωνία, ας. *Plato.* συνῳδία, ας. *Lucian.*
Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, struere conceptacula aquarum pluuiarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις. *Aristot.*
Conceptio in vtero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως. *Philo.*
Conceptus, us, in vtero, ἡ κύησις, εως. *Philo.* mentis,

mentis, τὸ ἐπινόημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος. *Isocr.*

Concerno, vide, *Specto*, item *Attineo.*

Concerpo, διασπάω, aliquid, τί. *Lucian.*

Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως. *Thuc.* ἡ ἔρις, ιδος. *Xenoph.*

Concertatorius, a, um, ἀγωνιστικὸς, ἡ, όν. *Aristot.* ἐριστικὸς, ἡ, όν. *Lucian.*

Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo, τινί. *Plut.* συμπολεμέω τινί. *Plato.* ἐρίζω τινί. *Id.* de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων. *Isocr.* curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν. *Dem.*

Concessio, ἡ συγχώρησις, εως. *Aristot.*

Concha, ἡ κόγχη, ης. *Aristot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου. *Pausan.*

Conchatus, ὁ καὶ ἡ κογχοειδὴς, έος.

Conchites, ὁ κογχίτης sc. λίθος. *Pausan.*

Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου. *Galen.*

Conchula, τὸ κογχίον, ου. *Athen.*

Concido, συγκόπτω, aliquid, τί. *Luc.* pueros, κατακόπτω παῖδας. *Thuc.*

Concido, i.e. collabor, συμπίπτω. *Xen.* animo, ἐκκακέω. *Polyb.* καταθυμέω. *Xen.* ob aliquid, ἀθυμέω τινί. *Dem.* τί. *Thuc.*

Concieo, συγκινέω, populum, τὸν λαόν. *N. T.* i.e. conuoco, συγκαλέω, aliquos, τινάς. *Xen*

Conciliabulum, τὸ συνόδιον, ου.

Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς *N. T.*

Conciliator, ὁ συναλλακτὸς, οῦ. *Basil.* ὁ προξενητὴς, οῦ.

Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.

Concilio, καταπραΰνω, mihi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατάς. *Isocr.* aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινάς. *Dem.* alicui aliquem, τινά τινι. *Id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινάς. *Dem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας. *Isocr.* alicui honorem, περιάπτω τινὶ τιμάς. *Xen.* alicui inuidiam, συνάγω τινὶ φθόνον. *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον. *Isocr.*

Concilium, ἡ σύνοδος, ου. *Aristot.* ὁ σύλλογος, ου. *Thuc.* iudicum, τὸ συνέδριον, ου. *Aeschin.* senatorum, τὸ βουλευτήριον, ου. *Dem.*

Concinne, κομψῶς. *Aristot.* εὐαρμόστως. *Isocr.*

Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, ας. *Plut.* numerorum, ἡ εὐρυθμία, ας. *Aristot.* ornare orationem concinnitate & varietate dictionis, κοσμεῖν τὸν λόγον εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν. *Isocr.* demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione, ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις καὶ συμμετρίαις. *Id.*

Concinno, συντίθημι, aliquid, τί. *Isocr.* ἐναρμόζω τι. *Dion. Hal.* συσκευάζω τι. *Dem.*

Concinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ου. *Isocr.* ἁρμόττων, ουσα, ον. *Idem.* ὁ καὶ ἡ εὔρυθμος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐμμελὴς, έος. *Athen.* concinna oratio, λόγος ἐγκατάσκευος. *Plut.*

Concino, συνᾴδω, συμφωνέω. *Plut.*

Concio, i. e. congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, ας. *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως. *Isocr.* ἡ σύνοδος, ου. *Id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς. *Aeschin.* concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν. *Dem.* denunciare, proscribere, ἀπογράψασθαι πρόσοδον. *Isocr.* conuocare alicuius rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκά τινος. *Dem.* ποιεῖσθαι σύνοδον περί τινος. *Id.* συλλέγειν ἐκκλησίαν, s. πανήγυριν. *Isocr.* ποιεῖν ἀγορὰν. *Aeschin.* celebro, siue concioni intersum, ἐκκλησιάζω. *Dem.* in concionem adscendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν *Dem.* ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν. *Id* adducere aliquem, καταστῆσαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. *Id.* in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. *Id.* e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τῆ[s] ἐκκλησίας. *Isocr.* concio conuenit, ἥκει ἐκκλησία. *Dem.* surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται. *Id* nulla restat, ἐκκλησία οὐκ ἔτ' ἐστὶν ὑπόλοιπος οὐδεμία. *Id.* i. e. sermo siue oratio, ὁ λόγος. *Dem* ad populum, ἡ δημηγορία, ας. *Id.* habere con cionem, ποιεῖν δημηγορίαν. *Id.* δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν. *Id.* δημηγορεῖν. *Id.* δημηγορεῖ[ν] λόγον ἐν τῷ δήμῳ. *Idem.* Conf. *Concionor.*

Concionalis, e, δημηγορικὸς, ἡ, όν. *Plato.* ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, όν. *Lucian.*

Concionator, ὁ δημηγόρος, ου. *Xen.* ὁ δημηγορῶν ὄντος. *Dem.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ. *Aristot.* ὁ δημ[ο]διδάσκαλος, ου. *Synes.*

Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ἡ, [όν] *Plato.*

Concionor, δημηγορέω. *Dem.* in aliquem, κατ[ά] τινός. *Id.* diu, πολὺν χρόνον. *Id.* ad gratiam πρὸς χάριν. *Idem.* ad delectationem, πρὸς ἡδονήν. *Idem.*

Concipio, i. e. simul capio, συλλαμβάνω. *Dem* διαλαμβάνω. *Aristot.* in vtero, συλλαμβάνω *Aristot.* mulier concepit, κύει. *Theophr.* κ[ύ]ει. *Aristot.*

Concise, συντόμως. *Isocr.*

Concisio, ἡ συγκοπὴ, ῆς. *Fig. Gramm.*

Concisus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντομος, ου. *Plut.*

Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως. *Xenoph.*

Concitator, ὁ παρορμητικὸς, οῦ. *Plut.*

Concito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι. *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι. *Plut.* aliquem ad tantam iram, ἐπὶ τοῦτο ὀργῆς προάγ[ω] τινά. *Isocr.* aliquem ad melius, ἐπάγω τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον. *Id.* alicui inuidiam, συνάγ[ω] τινὶ φθόνον. *Dem.* ποιέω τινὶ φθόνον. *Isocr.* alicui odium, εἰς μῖσος καθίστημί τινα. *Id.*

Conciuis, ὁ συμπολίτης, ου. *Eurip.*

Conclamatio, ἡ καταβόησις, εως.

Conclamatus, a, um, καταβοηθεὶς, εῖσα, ἐν, conclamatum est, πέπρακται. *Eurip.*

Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα. *Xenoph.*

Conclaue, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς. *Herodot.*

Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ [εἰς] τι. *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἔν τινι. *Herodian.* in corpore, κατὰ τὸ σῶμα *Galen.* aliquem cum leone in cauea, καθείργω τινὰ λ[έ]οντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα. *Pausan.* i. e. infero, συμπεραίνω. *Aristot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἐκ τινος. *Plut.* i. e. finio accusationem, περαίνω κατηγορίαν. *Isocr.*

Conclusio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, i.e. illatio, τὸ συμπέρασμα. *Plut.* orationis ὁ ἐπίλογος, ου. *Aristot.*

Concoctio, ἡ πέψις, εως. *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας. *Plut.* difficultas, δυσπεψία, ας. *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας. *Ga[len.]* concoctione facili, ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, ου. *Id.*

Con

...us, a, um, i.e. ...que .di vim habens, πεπῃκώς, ὕ, ὄν. Aristot.

...atio, τὸ σύνδειπνον, ε. Plut.

...cœnator, ὁ καὶ ἡ σύνδειπνος, ε. Xenoph.

...cœno, συνδειπνέω. Xenoph.

...color, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, contr. σύγχρυς, ε. Plut.

...comitor, συμπαρομαρτέω. Aelian.

...coquo, πέπτω, aliquid, τι Gal. iram, πέπτω τὴν ὀργήν. Aristot. πεπαίνω ὀργήν. Xen

...cordia, ἡ ὁμόνοια, ας. Dem. ἡ ὁμοφροσύνη, ης. Id. & amicitia, ὁμόνοια καὶ φιλία. Id. & pax, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη. Idem. cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα. Id. mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους. Idem. adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν. Idem. concordiam conciliare inter ciues, ἄγειν εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν. Id. ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν. Isocr. inter aliquos, προάγειν τινὰς ἐπὶ ὁμόνοιαν. Id. καταστῆσαι τινὰς εἰν ὁμόνοιαν. Id. ...re..are, ὁμόνοιαν ἀνανεῶσθαι. Dem. seruare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν. Id. cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα. Isocr.

...corditer, ὁμοθυμαδόν. Dem. vnoque animo vleisci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινα. Idem.

...cordo, ὁμονοέω, Dem. ὁμοφρονέω. Id. cum aliquo, συνίσαμαι μετά τινος. Id. in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι Xenoph.

...corpor, ὁ καὶ ἡ σύσσωμος, ε. N. T.

...corporo, συσσωματοποιέω. Aristot.

...cors, ὁ καὶ ἡ ὁμόνοος, contr. ὁμόνυς, ε, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ συγγνώμων, ονος. Plato.

...credo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι Plut. ἐπιτρέπω τί τινι. Herodian.

...cremo, vide Comburo.

...crepo, ἐπικτυπέω. Aristoph.

...cresco, συμφύομαι. Theoph. igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρός. Aristot.

...cretio, ἡ σύμφυσις, εως. Theophr. ἡ συμφυΐα, ας. Philo.

...cretus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, ἐος, Plut. πεπηγὼς, υῖα, ὸς, sanguis, αἷμα. Plut. lac, γάλα. Diosc.

...cubia nox, τὸ μέσον νυκτός. Xenoph.

...cubina, ἡ παλλακὴ, ῆς. Dem. sum alicuius, παλλακεύομαί τινι. Plut.

...cubinatus, ἡ παλλακεία, ας. Dem.

...cubitor, ὁ εὐνήτης, ε. Hesych.

...cubitrix, ἡ εὐνήτειρα, ας, ἡ εὐνήτρια, ας. Sophocl.

...cubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μίξις, εως.

...cubo, συγκαθεύδω, cum aliquo, τινί. Plut. cum femina, ὀχεύω την θηλείαν. Aristot.

...culcatio, ἡ καταπάτησις, εως, τὸ καταπάτημα, ατος.

...culco, καταπατέω. Thuc.

...cumbo, συγγίνομαι, cum aliqua, τινί. Plato. πλησιάζω γυναικί. Dem. γιγνώσκω γυναῖκα. Plut.

...cupio, vide Concupisco.

...cupiscentia, ἡ ἐπιθυμία, ας, alicuius, τινός. Xenoph.

...cupiscibilis, e, ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν. Aristot.

...cupisco, ἐπιθυμέω, diuitias, χρημάτων. Dem.

aliquid nimis, λίαν τι. Isocr. scire, ὀρέγομαι τε εἰδέναι. Aristot. aquam, διψάω ὕδατος. Herodot.

Concurro, συντρέχω, cum aliquo, τινί. Dem. ad aliquem, πρός τινα. Plut.

Concursus, ἡ συνδρομὴ, ῆς. Aristot

Concussio, ὁ τινατμὸς, ε, armorum, ἡ ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων. Terræ præcipue terræ, σεισμὸς, ε. Aristot. ἡ σεῖσις, εως. Gal.

Concutio, συντινάσσω. Aristot. aliquid, σείω τι, aliquem, κατασείω τινά. Phil.

Condecenter, προσηκόντως. Aristot.

Condecentia, τὸ πρέπον, οντος. Plato. ἡ εὐκοσμία, ας. Isocr.

Condecet, προσήκει, aliquem, τινί. Plato.

Condecore, εὐπρεπῶς.

Condecoro, ἐπικοσμέω. Aristot.

Condemnatio, ἡ κατάγνωσις, εως Dem. ἡ κατάκρισις, εως. N. T. τὸ κατάκριμα, ατος, Ibid. ἡ καταχειροτονία, ας. Dem.

Condemnator, ὁ καταδικάζων, οντος. Dem

Condemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ε, non condemnatus, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ε. N. T. suo ipsius iudicio, ὁ καὶ ἡ αὐτοκατάκριτος. Ib. capitis, καταψηφισθεὶς θανάτε. Plato.

Condemno, καταγινώσκω, aliquem, τινός. Dem. καταψηφίζομαι τινος Id. aliquos capitis, καταγινώσκω θανατόν τινων. Idem. κατακρίνω θάνατον τινων. Isocr. violati festi, καταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. Demosth. vna sententia condemnari, ἁλίσκεσθαι μιᾷ ψήφῳ μόνον. Idem.

Condensitas, ἡ πυκνότης, ητος. Plato.

Condenso, πυκνόω. Plato.

Condensus, a, um, πυκνὸς, ἡ, όν. Theophr.

Condico, παραγγέλλω Plato. alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τί τινι. Thuc. cœnam, i. e. inuito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Lucian.

Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Condigne, ἀξίως, aliquo, τινός. Dem.

Condignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάξιος, ε. Confer. dignus.

Condimentarius, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, όν. Diosc.

Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος. Plut

Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τί. Thuc. sale, ταριχεύω. Diosc.

Condiscipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.

Condiscipulatus, ἡ συμμαθητεία, ας.

Condiscipulus, ὁ συμμαθητὴς, ε. Plato.

Condisco, συμμανθάνω.

Conditio, i. e. constitutio, ἡ κατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων. Herodot. i. e. sors melior, τὸ πλεονέκτημα, ατος. Dem. deterior, ἡ μειονεξία, ας. Xen. τὸ μειονέκτημα, ατος Idem. τὸ ἐλάττωμα, ατος. Id. conditione meliore esse, quam alius, πράττειν βέλτιον τε ἄλλε. Isocr. conditione multo deteriore nunc esse, quam illo tempore, πράττειν πολὺ καταδεέστερον νῦν, ἢ κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον. Id. deteriore conditione esse, quam improbi, ἔλαττον ἔχειν τῶν πονηρῶν. Id. dimittere aliquem ea conditione, vt desinat morari in aliqua re, ἀφεῖναι τινὰ ἐπὶ τέτῳ, ἐφ' ᾧτε μηκέτι διατρίβειν ἔν τινι. Id. ea conditione alicui pe-

cuniam

cuniam credere, ἐφ' ὁμολογίαις τισὶ δανείσαι τινι ἀργύριον. *Dem.* firmas esse conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας. *Id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν. *Thuc.* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. *Thuc.*

Conditionalis, e, ὑποθετικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*

Conditionaliter, ὑποθετικῶς, ἐξ ὑποθέσεως. *Aristot.*

Conditor, ὁ κτιστὴς, ȣ. *N. T.* ὁ κτίστωρ, ορος. *Athen.*

Conditorium, ἡ θήκη, ης. *Plato.* victus, vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον. *Isocr.*

Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος. *Plut.*

Conditus, a, um, ἀρτυτὸς, ἡ, όν. *Diosc.*

Condo, i. e. abscondo, ἀποκρύπτω, aliquid, τί. *Isocr.* i. e. ædifico, κτίζω, aliquid, τί. *Herodot.*

Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι. *Xen.* in violentia & iræ furore, βίᾳ καὶ θυμῷ. *Polyb.*

Condoceo, idem quod antecedens *Condocefacio.*

Condolentia, ἡ συναγανάκτησις, εως. *Aristot.*

Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινί. *Isocr.* συνάχθομαί τινι. *Id.* ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ. *Dem.*

Condolesco, idem quod antecedens *Condoleo.*

Condonatio, i. e. remissio, ἡ ἄφεσις, εως. *N. T.*

Condono, i. e. dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι. *Xen.* i. e. ignosco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι. *Dem.* συγχωρέω τί τινι. *Id.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινί. *Isocr.*

Condormio, συγκαθεύδω.

Conducibilis, e, συμφέρων, ȣσα, ον. *Isocr.* Conf. *Vtilis.*

Conduco, συνάγω, aliquid, τί. *Thuc.* i. e. prosum, λυσιτελέω, alicui, τινί. *Isocr.* ὠφελέω τινά. *Dem.* admodum alicui, σφόδρα συμφέρω τινί. *Isocr.* mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας. *Dem.* aliquid pecunia, μισθόομαί τι ἀργυρίȣ. *Aeschin.* conducit, συμφέρει, ipsi nauigare, αὐτῷ πλεῖν. *Plato.*

Conductio, ἡ μίσθωσις, εως. *Isocr.*

Conductitius, a, um, μισθωτὸς, ἡ, όν. *Plato.*

Conductor, ὁ μισθωτὴς, ȣ. *Dem.* ὁ μισθέμενος, ȣ. *Idem.*

Conductus, a, um, συναχθεὶς, εῖσα, ὲν, mercede, μισθωτὸς, ἡ, όν. *Dem.* ὁ μισθαρνῶν, ȣσα, ȣν. *Id.* μισθοφορῶν, ȣσα, ȣν. *Id.* ὁ καὶ ἡ μισθοφόρος, ȣ. *Isocr.*

Conduplicatio, ὁ ἐπιδιπλασιασμὸς, ȣ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως. *Rhetor.*

Conduplico, ἐπιδιπλασιάζω.

Conduro, σκληρύνω. *N. T.*

Condus, ὁ ταμίας, ȣ. *Xenoph.*

Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας. *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, ȣ. *Plato.*

Confabulor, ὁμιλέω. *Dem.* cum aliquo ad breue tempus, διαλέγομαί τινι ὀλίγον χρόνον. *Plato.* πρός τινα. *Xenoph.*

Confamulor, συνδȣλεύω. *Eurip.*

Confectio, sc. negotii, ἡ διάπραξις, εως. *Plato.*

Confector, διαπράσσων, ȣσα, ον. *Xenoph.*

Confercio, συσκευάζω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι. *Dem.*

Confero, i. e. congero, συνάγω. *Dem.* i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινί. *Lucia* πρός τι. *Isocr.* aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι. *Aristot.* i. e. prosum multu alicui, πολλὰ ὠφελέω τινά. *Isocr.* χρέομ πλεῖσόν τινι. *Idem.* i. e. tributum pendo, τ λέω. *Dem.* vltro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω χ ματα. *Id.* tributa ad bellum, ἐν ταῖς εἰσφ ραῖς συντελέω εἰς πόλεμον. *Id.* i. e. confide res inter se & mecum perpendo, σκέπτομ τινα πρὸς ἄλληλα καὶ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτ *Id.* leuiter & non acerbe res aliquas inter πράως καὶ μὴ πικρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλλη *Idem.* culpam alicuius rei in aliquem, τ αἰτίαν τινὸς ἀνατίθημί τινι. *Id.* ἐπί τινα ἄ *Id.* εἴς τινα τρέπω. *Plut.* curas in aliqu ἐπιμελέομαί τινος. *Idem.*

Confertim, ἀθρόως. *Dem.* ἀθρόον. *Thuc.*

Confertus, a, um, ἀθρόος, όα, όον, vrbs, ἀθ πόλις. *Thuc.*

Conferuefacio, συζέω. *Diosc.*

Confessio, ἡ ὁμολογία, ας. *Isocr.* τὸ ὁμολόγη ατος. *Plato.* imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις ἀσθενείας. *Plut.*

Confessor, ὁ ὁμολογητὴς, ȣ.

Confessus, a, um, ὁμολογȣμενος, ένη, ενον, confesso, ὁμολογȣμένως. *Plato.*

Confestim, ἐξέως. *Dem.* ἐξαίφνης. *Id.* παραχ μα. *Id.* ἀθρόως. *Lucian.*

Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα. *D* aliquid verbis, διαπράττομαί τι λόγοις. *Isi* celeriter deliberata, ἐπιτελέω ταχέως τὰ ξαντα. *Id.* bellum, ἀποπολεμέω πόλεμον. *Th* iter, ποιέομαι πορείαν. *Xen.* commentarii γράφω. i. γράφομαι ὑπόμνημα. *Dem.* scripti συντίθημι σύγγραμμα. *Isocr.* i. e. occido, χρέομαι, aliquem, τινά. *Plut.* καταχράο τινι. *Aeschin.* leonem, καταχράομαι λεο *Herodot.* conficior curis, ἐκπονέομαι ταῖς φ τίσι. *Plut.*

Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, ατος, τὸ πλάσ ατος. *Dem.* testamenti, κατασκεύασμα ήκης. *Idem.*

Confidens, θαρρῶν, ȣσα, ȣν. *Dem.* & temerar ante facinus, θρασὺς καὶ προπετὴς πρὸ τȣ ἐμ γήματος. *Id.* securus & confidens aliquo, θ ρῶν καὶ πεπιστευκώς τινι. *Dem.*

Confidenter, θαρραλέως. *Plato.* θρασέως. *Is* κατατεθαρρηκότως. *Plut.*

Confidentia, τὸ θράσος, εος. *Dem.* ἡ θρασύτης. Conf. *Audacia.*

Confido, θαρρέω, alicui, τινί. *Herodian.* ἐπί τ *Plut.* πιστεύω τινί. *Dem.* & magnam spem beo victoriæ, θαρρῶ καὶ πολλὰς ἐλπίδας καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. *Isocr.* & plane persuas habeo aliquid, θαρρῶ καὶ πάνυ πιστεύω τι. *Aeschin.*

Configo, συμπήγνυμι, clauis, καθηλόω.

Configuro, συσχηματίζω. *N. T.*

Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, ἐπί τινι. *Synes.* multa facinora tetra de d πολλὰς ἀνομίας λεγόμενα περὶ τῶν θεῶν. *Aeschin.*

Confinis, e, ὁ καὶ ἡ ὅμορος, alicui, τινός. *Xeno* ὁ καὶ ἡ περίχωρος, ȣ. *Plut.* sum alicui. γείτω τινί. *Idem.*

...iorum, τὸ μεσόριον, ȣ. *Plut.*
...io, διαπράττομαι. Conf. *Conficio.*
...irmatio, ἡ βεβαίωσις, εως. *Thuc. in primis*
...rium, ἡ ἐπίβασις, εως. *Aristot.*
...irmatiuus, a, um, βεβαιωτικὸς, ὴ, όν. *Enst.*
...irmator, ὁ βεβαιωτὴς, ȣ̃. *Plut.*
...irmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχὴν. *Herodian.* leges, τὰς νόμȣς. *Dem.* hostium su...rbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας. *Isocr.* ...quid, ἐπικυρόω τι. *Dem.* in senatu, κυρόω τῷ δικαστηρίῳ. *Id.* fratres, στηρίζω τȣ̀ς ἀδελ... *N. T.*
...isco, δημοσιόω, agrum, γῆν. *Thuc.* agros, ...εύω τὰς ἀργάς. *Dion. Hal.*
...iteor, προσομολογέω, aliquid, τί. *Demosth.* ...catum, ἐξομολογέομαι τὴν ἁμαρτίαν. *N. T.* ...cui delictum, τινὶ τὸ παράπτωμα. *Ib.*
...ixio, ἡ σύμπηξις, εως. *Herodian.*
...xilis, e, ὁ καὶ ἡ σύμπηκτος, ȣ. *Aristoph.*
...ngratio, ἡ κατάφλεξις, εως.
...agro, καταφλέγομαι.
...atilis, e, χωνευτὸς, ὴ, όν.
...latio, ἡ χωνεία, ας. *Suid.*
...lator, ὁ χωνευτὴς, ȣ̃.
...atura, τὸ χώνευμα, ατος.
...iftatio, ἡ σύγκρασις, εως. *Dem.*
...ictio, ἡ συμβολὴ, ῆς. *Herodian.*
...ictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, ... ὑπέρ τινος. *Plato.*
...ictus, us, ἡ μάχη, ης. *Dem.* ἡ συμβολὴ, ῆς. ... in conflictu, ἐν χερσί. *Thuc.*
...igo, συγκρούω. *Polyb.* acie cum aliquo, ...πλέκομαί τινι. *Plut.* πρός τινα. *Id.* συνάπτω ... *Idem.*
...o, συμπνέω, vt æs, χοανεύω, συγχωνεύω. ...m. alicui inuidiam, συνάγω τινὶ φθόνον. *Id.* ...ίζομαί τινι εἰς μῖσος. *Isocr.* æs alienum, ...ομαι. *Dem.*
...uentia, ἡ ἐμβροια, ας, ἡ σύῤῥευσις, εως, ἡ ...οια, ας. *Plato.*
...uo, συῤῥέω. *Isocr.* ex montibus, ἐκ τῶν ... *Herodian.* confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος. *Herodian.* ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος ...m.
...dio, διαπείρω. *Dioscor.* aliquem. παίω τι... *Herodian.* aliquem iaculis, κατακοντίζω ... *Idem*
...ederatio, ἡ σπονδὴ, ῆς. *Dem.* τὸ συνώμοτον, *Thuc.* ἡ ἐπιμαχία, ας. *Herodot.*
...ederatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμίσπονδος, ȣ. ...ost.
...re, συνίστασθαι.
...rmatio, ἡ συμμόρφωσις, εως.
...rmis, e, ὁ καὶ ἡ σύμμορφος, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ...ειόμορφος, ȣ. *Laert.* fio, συμμορφόομαι.
...rmitas, ἡ ἀναλογία, ας. *Aristot.*
...rmo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι.
...rnico, συγκαυναρόω.
...rto, παραθαρσύνω, seu παραθαῤῥύνω. *Thucyd.* ...actio, ἡ περίκλασις, εως, ἡ κατάκλασις, εως
...gosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φαραγγώδης, εος, lo... *Aristot.* confragosæ petræ, ... πέτραι. *Lucian.*

Confremo, συνέπομαι. *Plut.*
Confrico, ψήχω. *Suid.*
Confringo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμά. *N. T.* συγκλάω. *Aristoph.*
Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα. *Isocr.* ἐπί τινα. *Id.* ad collem, ἐπὶ λόφον. *Xen.* iuramenta & pacta, ἐπὶ ὅρκȣς καὶ συνθήκας. *Isocr.* illuc vel huc, ἐνταῦθα ἢ ἐνθάδε. *Id.* ad auxilium alicuius, προσφεύγω τῇ ἐπικȣρίᾳ τινος. *Basil.*
Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν. *Isocr.* tutissimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν. *Id.* Conf. *Perfugium.*
Confulcio, ἐπερείδω, aliquid, τί. *Plut.*
Confulgeo, συλλάμπω.
Confundo, συγχέω. *Isocr.* i. e. perturbo, συνταράττω, aliquid, τί. *Dem.* ἐπιταράττω τι. *Lucian.* i. e. pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινά. *Plut.*
Confuse, συγκεχυμένως. *Plut.* ἀκαταστάτως. *Isocr.* ταραχωδῶς. *Idem.*
Confusio, ἡ σύγχυσις, εως. *Isocr.* ἡ ταραχὴ, ῆς. *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, ας. *Id.* i. e. pudor, ἡ αἰσχύνη, ης. *Isocr.* Conf. *Perturbatio*, item *Pudor.*
Confusus, a, um, συγκεχυμένος, ένη, ένον, i. e. perturbatus, ταραττόμενος, ένη, ενον. *Dem.* τεταραγμένος, ένη, ένον. *Id.* ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, εος. *Isocr.* ventus confusus, πνεῦμα ἀκατάστατον. *Dem.* confusus & inæqualis, ἄτακτος καὶ ἀνώμαλος. *Idem.*
Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς. *Rhetor.*
Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινά. *Lucian.*
Congelasco, καταπήγνυμαι. *Aristot.* πήγνυμαι. *Herodian.* κρυσταλλόομαι. *Philo.*
Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.
Congelidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, όν. *Aristot.*
Congelo, idem quod *Congelasco.*
Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, ȣ̃. *Plut.*
Congemino, διπλασιάζω. *Plut.*
Congemisco, συστενάζομαι, alicui, τινί. *Isocr.* συνεπιστενάζω τινί. *Plut.* συστενάζω. *N. T.*
Congener, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, ȣ̃ς. *Plato.*
Congenero, συγγεννάω.
Congenitor, ὁ συγγεννήτωρ, ορος. *Plato.*
Congenitus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμφυτος, ȣ. *Aristot.*
Congeries, ὁ συναθροισμὸς, ȣ̃, τὸ συμφόρημα, ατος. *Plut.*
Congermino, συμβλαστάνω. *Theophr.*
Congero, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους καὶ ξύλα. *Thuc.* conuitia & conuitia, ... *Dem.* historiam in notum, ἱστορίαν εἰς συγγραφήν. *Herodian.*
Congerro, onis, ὁ συμφλύαρος, ȣ.
Congestio, ἡ συμφόρησις, εως. *Plut.*
Congestitius, a, um, συμφορητὸς, ὴ, όν. *Aristot.*
Congestus, a, um, συμπεφορημένος, ένη, ένον, συμφορητὸς, ὴ, όν. *Lucian.*
Congialis, e, χοαῖος, αία, αῖον. *Poll.*
Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς. *Herodian.* dare concinnia populo, νομὰς ἐπιδιδόναι τῷ δήμῳ. *Idem.* polliceri se daturum alicui, νομὰς ἐπαγγέλλειν τινί. *Idem.*

Congius,

Congius, ὁ χοεὺς, έως. *Ariſtoph.* ὁ χοῦς, χοός. *Dioſcor.*
Conglaciatus, a, um, vide *Congelatus.*
Conglacio, vide *Congelo.*
Conglobatim, ἀθρόως.
Conglobatio, ἡ συνείλησις, εως.
Conglobo, κατειλέω. *Plut.*
Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, εως. *Dion. Areop.*
Conglomero, συνελίσσω.
Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.
Conglutinator, ὁ συγκολλητὴς, ȣ. *Ariſtoph.*
Conglutino, συγκολλάω, ſermonem, λόγον. *Plut.*
Congræcor, ἑλληνίζω.
Congratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.
Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινί. τι. *Dem.*
Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινί. *Dem.*
Congredior, συνέρχομαι. *Iſocr.* συγγίνομαι. *Id.* cum exercitu, ἀνταίρω πρός τινα δύναμιν. *Dem.* cum aliquo, συμπλέκομαί τινι. *Plut.* πρός τινα. *Idem.*
Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ή, όν, ἀγελαῖος, αία, αῖον. *Ariſtot.*
Congregatim, ἀγεληδόν. *Philo.*
Congregatio, συναγελασμὸς, ȣ.
Congrego, ἀγελάζω. *Ariſtot.* συνάγω, aliquos, τινάς. *Iſocr.* aliquid, ἀθροίζω τι. *Plato.*
Congreſſio, ἡ συνέλευσις, εως, ἡ σύνοδος, ȣ. *Thuc.* cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα. *Plut.* familiaris, ἡ πρὸς ἀλλήλȣς συνȣσία. *Iſocr.* hoſtilis, vide *Prælium.*
Congreſſus, idem quod antecedens, *Congreſſio.*
Congruens, ὁ καὶ ἡ ἀκόλȣθος, ȣ, domus alicuius dignitati reip. οἶκος ἀκόλȣθος τῷ ἀξιώματι τῆς πολιτείας. *Dem.* ἁρμόττων, ȣσα, ον, rebus præſentibus, τοῖς ὑπάρχȣσι. *Iſocr.* προσήκων, ȣσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλογος, ȣ, rebus, τοῖς πράγμασι. *Ariſtot.*
Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολȣθως τινί. *Plut.* προσηκόντως. *Ariſtot.* i. e. amice, ὁμογνωμόνως. *Iſocr.*
Congruentia, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. *Plato.*
Congruit, ἐπιβάλλει. *Ariſtot.* aliquem fieri dominum alicuius rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριόν τινος. *Iſocr.*
Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἴς τι *Xen.* ſenioribus, ἁρμόζω τοῖς πρεσβυτέροις. *Plut.* vitæ conſuetudini, ἁρμόζω ſ. ἁρμόττω πρὸς τὰς συνȣσίας. *Iſocr.* alicui rei, ἐναρμονίως ἔχω πρός τι. *Id.* i. e. idem ſentio, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω, cum aliquo, τινί. *Herodian.*
Congruus, a, um, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ εὐάρμοστος, ȣ, ad aliquid, πρός τι. *Iſocr.*
Coniectatio, vide *Coniectura.*
Coniectatorie, στοχαστικῶς. *Ariſtot.*
Coniectio, ἡ βολὴ, ῆς. Conf. *Coniectura.*
Coniecto, στοχάζομαι, de mente alicuius. τῆς διανοίας τινός. *Iſocr.* ex moribus. ἀπὸ τρόπων. *Plut.* ex rebus geſtis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι. *Id.* menſuram ex craſſitudine lateris. εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τȣ πάχȣς τῆς πλίνθȣ. *Thuc.* quod hoſtis inſequatur, εἰκάζω τȣς πολεμίȣς ἐλαύνειν. *Xen.* Conf. *Coniectura,* item *Ominor.*
Coniector, ὁ εἰκαστὴς, ȣ. *Thuc.* ὁ στοχαστὴς, ȣ. *Id.* ſomniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, ȣ. *Poll.*
Coniectura, ἡ εἰκασία, ας. *Lucian.* ὁ στοχασμὸς. *Suid.* τὸ τεκμήριον, ȣ. *Dem.* ἡ ὑπόληψις, *Iſocr.* ἡ ὑπόνοια, ας. *Dem.* coniecturam pio, στοχάζω. *Id.* εἰκάζω. *Id.* de præſentil & præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν π *Plut.* ex operibus de moribus alicuius, τῶν ἔργων τȣς τρόπȣς τινός. *Id.* de hoſt fuga, τεκμαίρομαι τȣς πολεμίȣς φυγεῖν. *I* facio, ποιέω τεκμήριον. *Iſocr.* præbeo al de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινί τινος *Pl* coniectura vtendum eſt, χρὴ εἰκάζειν. multa coniecturis percipio, πολλὰ εἰκ προλαμβάνω. *Lucian.* quantum coniectur ſequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι. *Philo*
Coniecturalis, e, στοχαστικὸς, ή, όν. *Ariſtot.*
Coniecturo, vide, *Coniectura, Coniecto, Coll.*
Conicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τι ε *Theophr.* aliquem in periculum, δίδωμί κινδύνῳ. *Dem.* aliquem in rete, ἐμβάλλω εἰς τὸ δίκτυον. *Xen.* aliquem in metum, ταβάλλω τινὰ εἰς φόβον. *Plato.* καθίστημί εἰς φόβον. *Iſocr.* in vincula, καταβάλλω εἰς φυλακήν *Philo.* vrbem in extremas mitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δειν ἀτυχίας. *Iſocr.* καθίστημι εἰς ἐσχάτας συμφ *Id.* in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν. *Id.* coniectura adſequor, στοχάζομαί τινος. εἰκάζω τι. *Dem.*
Coniugalis, e, ὁ καὶ ἡ συζυγὴς, έος. *Naz.*
Coniugatio, ἡ συζυγία ας. *Gramm.*
Coniugator, ὁ συζευκτὴς, ȣ.
Coniugium, ὁ γάμος, ȣ. *Demoſth.* ἡ συζυγί *Naz.* ἡ σύζευξις, εως. *Plato.* poſtulare ir iugium, αἰτεῖν εἰς γάμον. *Philo.* inire c gium, ποιεῖσθαι σύζευξιν. *Plato.*
Coniugo, συζεύγνυμι. *Xen.*
Coniuncte, συνημμένως.
Coniunctim, idem.
Coniunctio, ἡ σύζευξις, εως. *Ariſtot.* ἡ συ ας. *Id.* ὁ συνδιασμὸς, ȣ. *Id.* ἡ σύναψις, εω ἡ συναφὴ, ῆς *Plut.* ſanguinis, ἡ συγγένε *Dem.* neceſſitudinis, ἡ οἰκειότης, ητος.
Coniunctus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, χθεὶς, εῖσα, ἐν, συνημμένος, ένη, ένον, cum culo, ἔχων κίνδυνον. *Dem.* genere alic κεῖός τινι γένει. *Id.* adfinitate, προσήκων ἐπιγαμίαν. *Herodot.* res cum nullo co cta eſt labore, ȣδεὶς πράγματι πρόσεστι *Iſocr.* ignorantia coniuncta eſt cum m ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ. *Dem.*
Coniungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, νι. *Plut.* τὶ πρός τι. *Ariſtot.* συνάγω τι π *Id.* aliquos inter ſe beneuolentia, σ τινὰς εὐνοίᾳ πρὸς ἀλλήλȣς. *Philoſtrat.* ci vitæ rationem cum Philoſophia, μίγν κεράννυμι τὴν πολιτικὴν δύναμιν τῇ φιλο *Plut.* prudentiam cum morum prol συζεύγνυμι τὴν φρόνησιν τῇ τȣ ἤθȣς ἀρετ *ſtot.* filiam in matrimonium alicui, ζε τὴν θυγατέρα. *Herodian.*
Coniunx, vide *Coniux.*
Coniuratio, ἡ συνωμοσία, ſ. συνομοσία *Demoſth.*

iuratus, a, um, ἐν συνωμοσίᾳ ὤν. *Herodian.* συνωμότης, ου. *Thuc.*
iuro, i. e. simul s. vna iuro, συνόμνυμι. *Thuc.* i. e. conspiro contra aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα *Dem.* συνωμοσίαν ποιέω. *Herodian.* συνωμοσίαν συνάγω. *Plato.*
iux, συζυγὴς, ἐ... *Xen.* ὁ καὶ ἡ σύζυγος, ἐος. ...z. συνοικέω, ἐστα, *Lucian.* τοῖς δεσμοῖς τῷ ...μῳ συνεζευγμένος *Basil.* femina, ἡ γυνή, ...κος. *Dem.* ἡ δάμαρ, αρτος. *Id.*
necto, συμπλέκω. *Thuc.* aliquid, συνάπτω ... *Plut.*
nexio, ἡ συμπλοκή, ῆς. *Plato.* ἡ δέσις, εως. ...rodian.
nexiuus, a, um, συμπλεκτικὸς, ἡ, όν. *Hermog.*
nexus, us, ἡ συμπλοκή, ῆς. *Plato.*
nitor, συντείνομαι. *Plato.* πειράω. *Lucian.* ...ρᾶσθαι *Thuc.*
niuentia, ἡ ἐπίνευσις, εως.
niueo, μύω, ἐπιμύω. *Polyb.* ἐπιμύω ὀφθαλμός. ...fil. καταμύω τὰ βλέφαρα. *Xen.*
nubialis, e, vide *Coniugalis.*
nubium, vide *Coniugium.*
opeum, τὸ κωνωπεῖον, ου.
or, πειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι. *Thuc.* ...in aliquam, ἐγχειρέω ἐργῳ τινί. *Dem.* dicere aliquid, ἐπιχειρέω λέγειν τι. *Id.* & studeo ...cere aliquid, γλίχομαι καὶ πειράομαι ποιεῖν ... *Isocr.*
quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον. *Philon.*
quasso, κατασείω. *Philo.* συσσείω. *Naz.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας. *Polyb.*
queror, i. e. expostulo, μέμφομαι, de aliquo, τινὶ. *Dem.* apud amicos, τινὰ πρὸς τοὺς ...ους. *Xen.* nihil de aliquo, οὐ μεμψιμοιρέω ἔν τινι. *Id.* i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι πενίαν. *Isocr.*
questio, ἡ μέμψις, εως. *Dem.* ἡ κατάμεμψις, ...ς. *Thuc.*
quiesco, ἡσυχίαν ἄγω. *Thuc.* in ceteris, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα. *Thuc.* in aliquo, ἀρέσκομαί τινι. *Lucian.*
quinisco, ὑποκύπτω.
quiro, ἀναζητέω, omnia subterranea, τὰ ...τὸ γῆν πάντα. *Plato.* diuitias, ζητέω χρήματα. *Id.* reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπά. *Herodian.* ...agos optimos, ζητέω ἀρίστους μάγους. *Id.*
quisite, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς. *Dem.*
quisitio, ἡ συζήτησις, εως, i. e. collectio, ἡ ...γκομιδή, ῆς, frumenti, s. fructuum, τῶν καρπῶν. *Isocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία, ας.
...quisitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, οῦντος. *Alciphr.*
nregno, συμβασιλεύω. *N. T.*
nrideo, συγγελάω.
nsalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, οῦ. *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως. *Lucian.*
nsaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινά. *Thuc.* ἀσπάζομαί τινα. *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σέβαστον. *Herodian.* honoribus ...ugustalibus, τιμαῖς σεβαστικαῖς. *Id.*
nsanguineus, a, um, ὁ καὶ ἡ συγγενὴς, έος. *Dem.* οἰκεῖος, εία, εῖον. *Isocr.* Conf. *Cognatus.*

Consanguinitas, ἡ συγγένεια, ας. *Dem.* Conf. *Cognatio.*
Consano, ὑγιάζω. *Aristot.* ἐξυγιαίνω. *Hippocr.*
Consarcino, συσκευάζω. *Dem.*
Consarcio, σκαλεύω. *Plut.*
Consaucio, συντιτρώσκω. *Plut.* aliquem, τιτρώσκω τινά. *Herodian.*
Consceleratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ου. *Aelian.*
Conscelero, μιαίνω. *Herodian.*
Conscendo, ἐπιβαίνω, nauem, τὸ πλοῖον. *Lucian.* ἐπὶ την ναῦν. *Thucyd.* currum, ἐπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππον. *Herodian.* suggestum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα. *Dem.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βῆμα. *Herodian.* feminam, ἐπιβαίνω θηλείᾳ. *Ael.* ἀναβαίνω τινα. *Id.* turres, ἄνειμι ἐπὶ πύργους *Id.*
Conscensio, ἡ ἐπίβασις, εως. *Philo.*
Conscientia, ἡ συνείδησις, εως. *Dem.* τὸ συνειδός, ότος. *Dem.* nullius mali, τὸ συνειδέναι αὑτῷ μηδέν. *Id.* conscientiam illæsam ... ere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν. *N. T.*
Conscindo, συντέμνω, διασχίζω, aliquid, τί.
Conscisco, συμψηφίζω, ὁμοψηφίζομαι, mihi ipse mortem, ἀναιρέω ἐμαυτόν. *Aristot.* διαφθείρω ἐμαυτόν. *Id.* διεργάζομαι ἐμαυτόν. *Lucian.*
Conscius, a, um, συνειδὼς, υῖα, ός, sibi alicuius, ἑαυτῷ τι. *Plato.* περί τινος. *Isocr.* sibi bene, ὁ καὶ ἡ εὐσυνείδητος, ου, male, ὁ καὶ ἡ δυσσυνείδητος. *Basil.* sum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ. *Plato.* alicuius rei, σύνοιδα ἐμαυτῷ τι. *Xen.* συνισημί τι. *Dem.*
Conscribo, συγγράφω, res gestas, τὰς πράξεις. *Lucian.* epistolam, ἐπιστολήν. *Dem.* orationes ad aliquem, λόγους πρός τινα. *Isocr.* milites, καταγράφω στρατιώτας. *Polyb.*
Conscriptio, ἡ συγγραφή, ῆς. *Aristid.*
Conscriptus, a, um, συγγεγραμμένος, ένη, ένον, conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες. *Plut.*
Consecratio, ἡ ἀνάθεσις, εως. *Athen.* ἡ ἁγιστεία, ας. *Isocr.*
Consecro, καθιερόω, aliquid Deo, τι Θεῷ. *Plato.* καθοσιόω τι Θεῷ. *Id.* aliquid alicui, ἱεροποιέω τι τινί. *Dem.* aliquem, i. e. inter Deos referre, ἐκθειάζω τινά. *Lucian.*
Consectarium, τὸ πόρισμα, ατος. *Philopon.*
Consectarius, a, um, ἀκολουθητικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Consectatio, ἡ ἀκολούθησις, εως. *Aristot.* i. e. persecutio, ἡ δίωξις, εως. *Thuc.*
Consectio, ἡ διαίρεσις, εως.
Consector, aris, συνακολουθέω, aliquem, τινί. *Plat.* veritatem, θηράομαι τὴν ἀλήθειαν. *Synes.* i. e. persequor aliquem, διώκω τινά. *Xen.*
Consecutio, ἡ ἀκολουθία, ας. *Plato.* verborum, ἡ συνέπεια, ας.
Consenesco, συγγηράσκω. *Isocr.* συγκαταγηράσκω. *Laert.* domus consenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ. *Ael.*
Consensio, vide sequens *Consensus.*
Consensus, us, ἡ ὁμόνοια, ας. *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης. *Id.* ἡ σύμπτωσις, εως. *Id.* omnium consensu, ἐκ κοινῆς συγκαταθέσεως. *Basil.*
Consentaneus, a, um, οἰκεῖος, εία, ος. *Dem.* ἀκόλουθος, ... *Id.* sibi consentaneus, ὁμολογούμενος ἑαυτῷ. *Id.* alicui, ἀκόλουθος τινι. *Laert.* oratio antea dictis consentanea, λόγος τοῖς πρό...

ποτε ῥηθεῖσιν ἀκόλουθος. *Idem.* rebus, ἀνάλογος τοῖς πράγμασι. *Ariſtot.* rationi, λόγον ἔχω. *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὔλογος, ȣ. *Dem.* τῷ λόγῳ ἑπόμενος. *Plut.* conſentaneum eſt vnum eſſe, ἀκολȣθεῖ τὸ ἓν εἶναι. *Ariſtot.*

Conſentiens, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος. *Demoſth.* Conf. *Conſentio.*

Conſentio, ὁμονοέω. *Dem.* ὁμοφρονέω. *Iſocr.* ὁμογνωμονέω. *Xen.* alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι. *Dem.* alicui, συμφωνέω τινί. *Ariſtot.* omnes conſentiunt, hoc vtile eſſe, παρὰ πάντων τȣτο χρήσιμον εἶναι δοκιμάζεται. *Dem.* omnes conſentiunt, id iuſtum eſſe, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται τȣτο δικαιον εἶναι. *Id.*

Conſepio, συμφράττω.

Conſequens, τὸ ἑπόμενον, ȣ. Confer *Conſequor.*

Conſequenter, ἑπομένως, his, ἀκολȣθως τȣτοις *Dioſc.*

Conſequentia, ἡ ἐπακολȣθησις, εως. *Plut.* ἡ ἀκολȣθία, ας. *Philo.*

Conſequor, ἀκολȣθέω, aliquem, τινί. *Lucian.* μετά τινος. *Dem.* intelligentia orationem, τῷ λόγῳ. *Plato.* i. e. obtineo virtutem, τυγχάνω τῆς ἀρετῆς. *Dem.* iuſta apud aliquem, τῶν δικαίων παρά τινι. *Id.* maximum munus ab aliquo, μεγίστης δωρεᾶς παρά τινος. *Iſocr.* gloriam, συντυγχάνω δόξης. *Dem* & beneuolentiam ab omnibus, κτάομαι δόξαν καὶ εὔνοιαν παρὰ πάντων. *Id.* nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τȣ εὖ λέγειν. *Dem.* non conſequor res, ἀποτυγχάνω τῶν πραγμάτων. *Id.*

Conſero, φυτεύω. *Ariſtot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα. *Plut.*

Conſerte, συμπεπλεγμένως, συμπλεκτικῶς.

Conſerua, ἡ σύνδȣλη, ης.

Conſeruatio, ἡ συντήρησις, εως. *Naz.* ἡ σωτηρία, ας. *Ariſtot.*

Conſeruator, ὁ σωτὴρ, ῆρος. *Dem.* ὁ σωστικὸς, ȣ. *Ariſtot.*

Conſeruatrix, ἡ σώτειρα, ας. *Pauſan.*

Conſeruitium, ἡ συνδȣλεία, ας.

Conſeruo, φυλάττω, aliquid, τί. *Iſocr.* τηρέω τι. *Dem.* aliquem, διαφυλάττω τινά. *Iſocr.* σώζω τινά. *Idem.* διασώζω τινά. *Iſocr.* patriam, τὴν πατρίδα. *Dem.* vna opes, συνδιασώζω τὴν ȣσίαν. *Id.* ab aliquo aliquem, ἐκσώζω τινά. *Dem.*

Conſeruus, ὁ σύνδȣλος, ȣ. *N. T.*

Conſeſſor, ὁ σύνεδρος, ȣ, alicuius, τινός. *Herodian.*

Conſeſſus, us, in primis iudicum vel ſenatorum, τὸ συνέδριον, ȣ. *Dem.* primus, ſ. ſummus, ἡ πρωτοκαθεδρία, ας. *N. T.*

Conſideo, συγκαθέζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ. *Herodian.* a latere, παρακαθέζομαι. *Plut.*

Conſiderate, ἐσκεμμένως. *Dem.* i. e. prudenter, νȣνεχόντως. *Id.*

Conſideratio, ἡ ἐπίνοια, ας. *Dem.* ἡ σκέψις, εως. *Plut.*

Conſiderator, ὁ σκεπτικὸς, ȣ.

Conſideratus, i. e. prudens. Vide *Prudens.*

Conſidero, ἐννοέω. *Demoſth.* aliquid & tueor, ἐνθυμέομαί τι καὶ ὁράω *Idem.* mecum λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν. *Id.* σκέπτομαί τι λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ *Idem.* communem vtilitatem, σκέπτομαι ὅ, τι κοινῇ συνοίσει. *Id.* & indago aliquid, σκοπέω τι καὶ ζητέω. *Id.* res, vt homines, θεωρέω τὰ πράγματα, ἀνθρώπȣς. *Id.*

Conſido, ἐγκαθέζομαι. *Ariſtoph.*

Conſignatio, ὁ σφραγισμὸς, ȣ. *Xen.*

Conſigno, σημαίνομαι, aliquid, τί. *Dem.* κατασημαίνομαι τι. *Id.* συσσημαίνω, litteras, γράμματα. *Dem.* teſtamentum, παρασημαίνομαι διαθήκην. *Id.*

Conſiliarius, ὁ σύμβȣλος, ȣ. *Demoſth.* ὁ συμβȣλεύων, οντος. *Idem.* fio alicui, γίγνομαί ... *Iſocr.*

Conſiliator, idem quod *Conſiliarius.*

Conſilio, ἐμπηδάω. *Lucian.*

Conſilium, ἡ βȣλὴ, ῆς. *Dem.* τὸ βȣλευμα, α... *Id.* i. e. conſultatio, ἡ βȣλευσις, εως. *D...* ἡ συμβȣλὴ, ῆς. *Idem.* ἡ συμβȣλία, ας. *Iſ...* rectum, ſ. bonum, ἡ εὐβȣλία, ας. *Id.* ...tum, τὸ συμβȣλευθὲν, έντος. *Id.* rectiſſimum ſ. ſapientiſſimum, καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς ...λευθέν. *Dem.* agito, βȣλεύομαι, de re qua, περί τινος. *Lyſ.* do, συμβȣλεύω, ali... de aliqua re, τινὶ περί τινος. *Xen.* fu... do & pernicioſum, φαῦλόν τι καὶ ἀσύμφ... συμβȣλεύω. *Dem.* communico cum aliq... κοινολογέομαί τινι. *Idem.* promo de præſe... vitæ ratione, ἐκφέρω τȣ παρόντος βίȣ ... βȣλήν. *Iſocr.* aberro in dando conſilio, ἁμαρτάνομαι τῆς συμβȣλῆς. *Dem.* conſilio ... cuius vtor, συμβȣλεύομαί τινι. *Iſocr.* ad... beo aliquem in conſilium, ποιέω τινὰ σ... βȣλον. *Id.* συμβȣλεύομαί τινι ὑπὲρ τινος. παραλαμβάνω τινὰ σύμβȣλον εἴς τι. *Ariſ...* ſanctius ineo conſilium de aliqua re, βο... τερον βȣλεύομαι περί τινος. *Id.* nullo infe... ſum conſiliis, ȣδενὸς ἧττον δύναμαι βȣλ... εῦσαι. *Idem.* conſilii inopia, ἡ ἀβȣλία, *Idem.*

Conſimilis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινί. *A...* ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, ȣ. *Dem.*

Conſimiliter, παραπλησίως. *Dem.*

Conſiſtentia, ἡ σύστασις, εως. *Plato.*

Conſiſto, συνίσταμαι. *Ariſtot.* in muro, ἐφίσ... τῷ τείχει. *Herodian.* Conf. *Conſto.*

Conſiſtorium, τὸ βȣλευτήριον, ȣ. *Plut.* τὸ σ... δριον, ȣ. *Dem.*

Conſitio, ἡ φυτεία, ας. *Plut.* ἡ φύτευσις, ... *Ariſtot.*

Conſitus, a, um, πεφυτευμένος, ένη, ένον. *Ariſ...*

Conſobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς. *Dem.*

Conſobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητος. *Dem.*

Conſobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, ȣ. *Dem.*

Conſocer, ὁ ὁμοπένθερος, ȣ.

Conſociatim, συνδυαστικῶς.

Conſociatio, ἡ κοινωνία, ας. *Ariſtot.*

Conſocio, συνδυάζω. *Aelian.* i. e. nuptui ... συνοικίζω, aliquam alicui, τινά τινι. *Iſ...* arma, συμμαχέω. *Dem.* ſorte, συγκληρ... *Baſil.*

Conſolabilis, e, παραμυθητικὸς, ή, όν. *Ariſt...*

Conſolat...

...solatio, ἡ παράκλησις, εως. *N. T.* ἡ παραμυθία, ας. *Synes.* ἡ παρηγορία, ας. *Plutarch.*

...solator, ὁ παράκλητος, ȣ. *N. T.* ὁ παραμυθητὴς, ȣ. *Hesychius.* ὁ παρακλήτωρ, ορος. *LXX.*

...solatorius, a, um, παραμυθητικὸς, ὴ, όν. *Aristot.* παρακλητικὸς, ὴ, όν, παρηγορικὸς, ὴ, όν. *Gal.*

...solor, παραμυθέομαι, aliquem, τινά. *Aeschin.* aliqua re, τινί. *Herodian.* in omni adflictione, παρακαλέω τινὰ ἐν πάσῃ θλίψει. *N. T.* eo animum, quod alii similia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τὰς ἄλλȣς τὰ ὅμοια παθεῖν. *Lucian.* luctum meum alicuius gloria, παραψυχὴν τῷ πένθει ἔχω τὴν εὔκλειαν τινος. *Dem.*

...sonans, ὁ συνηχῶν, ȣντος. *Philo.* ὁ καὶ ἡ σύμφωνος, ȣ. *Aristot.*

...sonantia, ἡ συμφωνία, ας. *Plato.*

...sono, συνηχέω. *Philo.* συμφωνέω. *Aristot.* i.e. consentio. Vide *Consentio.*

...sonus, a, um, idem quod *Consonans.* 2) i.e. conueniens, καθήκων, ȣσα, ον. *Dem.* προσήκων, ȣσα, ον. *Id.*

...sopio, κατακοιμάω. *Plut.* litem, λύω ἔριν. *Dem.*

...sors, κοινωνὸς, ὴ, όν, alicuius rei, τινός. *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ συγκοινωνὸς, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύγκληρος, ȣ. *Plut.* consortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινὰ τινι. *Aeschin.*

...sortium, ἡ κοινωνία, ας, alicuius cum aliquo, τινὶ πρός τινα. *Plato.* commune & aequale iuris, κοινὴ καὶ ἴση μετȣσία τῶν δικαίων. *Dem.* i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας. *Isocr.* ἡ ἑταιρεία, ας *Id.*

...spectus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ȣ. *Demosth.*

...spectus, us, ἡ ὄψις, εως. *Plut.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.* in conspectu, ἐν ὄψει. *Plut.* ἐνώπιον, *Id.* κατενώπιον. *N. T.* in conspectum venio, ἐμφαίνομαι. *Herodian.* alicuius, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμȣ́ς τινος. *Aelian.* ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι. *Idem.*

...spergo, διαπάσσω. *Gal.* aliquid aliqua re, καταπάσσω τί τινι. *Al. Aphrod.* sale, προσπάσσω ἁλῶν τι. *Gal.* aliquem scobe aurea, ἐπιπάσσω τινὶ ψῆγμα χρυσȣ̃. *Herodian.*

...spersus, a, um, πασὸς, ὴ, όν. *Athen.*

...spicillo, onis, ὁ κατόπτης, ȣ. *Herodot.*

...spicio, συνόπτομαι, aliquid, τί. *Xen.* συνοράω τι. *Polyb.* ὁράω εἴς τι. *Xen.*

...spicor, idem quod antecedens *Conspicio.*

...spicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίοπτος, ȣ. *Dem.* ...sio ignauia, περίβλεπτος γίγνομαι ἐπὶ τῇ κακίᾳ. *Idem.*

...spiratio, ἡ εὐμόνοια, ας. *Herodian.* i. e. coniuratio, ἡ σύστασις, εως. *Dem.* inire conspirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν. *Herodian.*

Conspiratus, ὁ συνιστάμενος, ȣ, cum aliquo, τινί. *Plut.* in aliquid, ὁ συνωμότης τινος. *Herodian.*

Conspiro, συμπνέω. *Dem.* i. e. consentio, vide *Consentio*; i. e. coniuro cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος. *Dem.* aduersus aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα. *Id.*

Conspisso, πυκνόω, aliquid, τί *Plut.*

Conspuo, καταπτύω, aliquem, τινός. *Dem.* ἐμπτύω τινί. *Ael.*

Conspurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τί τινι. *Herodian.* μολύνω τι. *Isocr.*

Consputo, idem quod *Conspuo.*

Constabilio, βεβαιόω, aliquid saeuitia, τὸ δι' ὠμότητος. *Herodian.* ἐμβεβαιόω τι *Plut.*

Constans, βέβαιος, αία, αιον. *Demosth.* inimicitia, ἔχθρα. *Idem.* ὁ καὶ ἡ εὐσταθὴς, έος. *Aristot.* constantiores e senatu, εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτȣ. *Herodian.* constanti vultu sum, ὅμοιον ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχω. *Aelian.*

Constanter, βεβαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην. *Isocr.* εὐσταθῶς. *Herodian.* ἀμετακινήτως. *Isocr.*

Constantia, ἡ εὐστάθεια, ας. *Plut.* honoris & donorum, βεβαιότης τιμῆς καὶ δωρεῶν. *Demosth.* animi, ἡ ἀταραξία, ας. *Herodian.*

Constat, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι. *Isocr.* πρόδηλόν ἐστι. *Dem.* ἐγνωσμένον ἐστί. *Herodian.* non constat, ἐν ἀφανεῖ κεῖται. *Thucyd.* i. e. emitur, ἀγοράζεται, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Consternatio, ἡ κατάπληξις, εως. *Thuc.* ἡ ἐμπληξία, ας. *Aeschin.*

Consternatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμπληκτος, ȣ. *Plut.* aliquo, ἐμπεπληγμένος, ένη, ένον, πρός τι. *Id.*

Consterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινά. *Herodian.* ταράττω τινά. *Dem.* διαταράττω τινά. *Plut.* ἐκταράττω τινά. *Id.* i. e. complano, καταστορέω τι. *Philo.* καταστρώννυμί τι. *Galen.*

Constipo, ἐπισάττω, aliquid, τί. *Aristot.* κατασάττω τι. *Theophr.*

Constituo, καθίστημι, alium in locum alicuius, ἄλλον ἀντί τινος. *Xen.* tyrannos in vrbibus, τυράννȣς ἐν πόλεσι. *Dem.* aliquid circa aliquid, καθίσταμαί τι περί τι. *Thuc.* vrbem deserendam esse, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν. *Dem.* apud animum, προαιρέομαι τῇ γνώμῃ. *Id.* & decerno de aliqua re, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περί τινος. *Id.* constitui scribere, εἰλόμην γράφειν. *Isocr.* facere, προειλόμην ποιεῖσθαι. *Id.* dicere, ἐπεχείρησα λέγειν. *Id.* rationem habere, δέδοκταί μοι φροντίζειν. *Plato.* opem ferre, δεδογμένον ἐστί μοι βοηθεῖν. *Idem.*

Constitutio, ἡ κατάστασις, εως, alicuius rei aliquo, τινὸς εἴς τι. *Gal.* reipublicae, τῆς πολιτείας. *Aristot.* naturalis, κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν. *Diosc.* serena coeli, κατάστημα αἴθριον. *Id.* corporis, ἡ ἕξις, εως. *Aristot.* bona, ἡ εὐεξία, ας. *Id.* mala, ἡ καχεξία, ας. *Plut.* i. e. edictum, τὸ διάταγμα, ατος. *Id.*

Constitutus, a, um, τακτὸς, ὴ, όν. *Plato.* constitutum tempus, τεταγμένος, εἰρημένος, διωρισμένος, διηγορευμένος, τακτὸς χρόνος. *Demosth. Isocr.* constituti dies, hora, τεταγμένη &c. ἡμέρα, ὥρα. *Id.* constituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ. *Dem.*

Consto, συνίσταμαι, ex aliquo, ἔκ τινος. *Xenoph.* i. e. non moueor, tranquillus sum, εὐσταθέω.

co stat mare, εὐςαθεῖ τὸ πέλαγος. *Lucian.* mihi i. e. eiusdem sententiæ sum, ἀμετακινήτως ἔχω. *Isocr.* τὸ Constat vide his suo loco.

Constrator, ὁ ςρώτης, ȣ. *Athen.*

Constrepo, ψοφέω. *Plut.*

Constrictio, ἡ σύψις, εως. *Galen.*

Constrictiuus, a, um, συπτικὸς, ἡ, όν. *Diosc.*

Constringo, σφίγγω, aliquid, τί *Philo.* περισφίγγω. *Diosc.* συσφίγγω. *Athen.* σύφω. *Gal.* συςέλλω τι. *Isocr.* aureis fibulis, ἀναττάσεις χρυσοῖς ἐπισφίγγω. *Aelian.* περόναις χρυσαῖς καταλαμβάνω τι. *Id.* constringor necessitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκην. *Euripid.*

Constructio, ἡ σύνταξις, εως. *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, nauis, νεώς. *Athen.* orationis, λόγȣ. *Dion. Hal.*

Construo, κατασκευάζω, turres, πύργȣς. *Herodian.* vt Grammatici, συντάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν *Herodian.* murum lapide quadrato, ποιέω τεῖχος λίθȣ εἰς τετράγωνον εἰργασμένȣ. *Id.*

Constuprator, ὁ μοιχεύων, οντος. *Plato.*

Constupro, μοιχεύω, vxorem alicuius, γυναῖκά τινος. *Plato.*

Consubstantialis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοέσιος, ȣ.

Consuefacio, συνεθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι. *Aeschin.* aliquem ad seruiendum, προσεθίζω τινὰ θεραπεύειν. *Xenoph.* ad ferendum aërem hibernum, ἐνεθίζω τῷ ἀέρι χειμερίῳ. *Herodian.*

Consuefactio, ὁ συνεθισμὸς, ȣ. *Ammon.*

Consuesco, ἐθίζομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι. *Xen.* alicuius, τινος. *Plato.* i. e. rem venerEam habeo cum aliqua, συγγίνομαί τι. *Id.* consueui imperare, εἴωθα ἄρχειν *Dem.* calumniari, εἴθισμαι συκοφαντεῖν. *Id.*

Consuetudo, τὸ ἔθος, εος, est mihi, καθέςηκεν ἐμοί. *Isocr.* bonorum studiorum, συνήθεια χρηςῶν ἐπιτηδευμάτων. *Dem.* melior, βέλτιον ἦθος. *Id.* inolescit, γίνεται ἔθος. *Id.* consuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος. *Id.* facere aliquid propter consuetudinem, ποιεῖν τι τȣ̃ ἔθȣς ἕνεκα. a consuetudine desistere, παύειν τὰ ἔθȣς. *Id.* in consuetudine esse positum, ἐν ἔθει εἶναι. *Thuc.* ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος. *Aristot.* i. e. conuersatio, ἡ οἰκειότης, ητος. *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς. *Isocr.* alicuius cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινὸς πρός τινας. *Isocr.* ἡ ὁμιλία τινὸς πρός τινας. *Dem.* consuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινί. *Idem.* consuetudine alicuius vtor, συνδιατρίβω τινί. *Idem.*

Consuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐθὰς, άδος. *Thuc.* ἐθισθεὶς, εῖσα, έν. *Plut.* facere, ὁ καὶ ἡ συνήθης ποιεῖν. *Id.* consuetus morbus, συνήθης νόσος. *Idem.*

Consul, ὁ ὕπατος, ȣ. *Dion. Hal.* sum, ὑπατεύω. *Herodian.* ὑπάτων ἀρχὴν τελέω. *Id.*

Consularis, e, ὑπατικὸς, ἡ, όν, consulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις. *Herodian.* vir, ὁ ὑπατευκὼς, ότος *Id.* ὁ ὑπατεύσας, αντος. *Id.* ὁ ἀπὸ ὑπατείας *Id.*

Consulatus, us, ἡ ὑπατεία, ας *Plut.* consulatus honor, ἡ τῆς ὑπατείας τιμή. *Herodian.*

Consulo, i. e. consilium do, συμβȣλεύω, quid alicui ex beneuolentia, δι' εὔνοιά συμβȣλεύω τινί *Isocr.* in commune cum quo, βȣλεύομαι κοινῇ μετά τινος. *Dem.* de aliqua re, βȣλεύομαι ὀρθῶς περί τινος. *I.* mihi ipse male, βȣλεύομαι κακῶς περὶ ἐ... τȣ̃. *Dem.* æqui bonique aliquid, εὐγνωμ... φέρω τι. *Lucian.* i. e. peto consilium, συμ... λεύομαί τινι ὑπέρ τινος *Isocr.* προσανατίθ... τινὶ περί τινος. *Diod. Sic.* commodis al... ius, σκοπέω τὸ συμφέρον τινός *Aristot.* c... modis meis, σκέπτομαι τὸ ἑαυτῷ συμφ... *Plato.* ζητέω τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν *Aristot.*

Consultatio, ἡ βȣλευσις, εως. *Aristot.* ἡ σκ... λία, ας. *Dem.* Cont. *Consilium.*

Consulto, as, vide, *Consulo.*

Consulto, ἐξεπίτηδες, fallere, ἐξαπατᾶν. *L...* iniuriosus, ἐκ προαιρέσεως ὑβριςής. *Id.* ... co, ἐκ προνοίας, ἑκασίως, κατὰ προαίρεσιν, τὶ ἁμαρτάνω. *Id.* & *Isocr.*

Consultor, ὁ συμβȣλευόμενος, ȣ. *Dem.* alic... rei, ὁ σύμβȣλός τινος. *Herodian.*

Consultum, τὸ βȣλευμα, ατος. *Thuc.* τὸ συ... βȣλημένον, ȣ. *Dem.* τὸ προβȣλευμα, ατος. *I... Hal.* τὸ συμβȣλευμα, ατος. *Xen.*

Consultus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔβȣλος, ȣ. *Isoc.*

Consummatio, ἡ τελείωσις, εως. *Aristot.* sæc... ἡ συντέλεια τȣ̃ αἰῶνος. *N. T.*

Consummator, ὁ τελειωτὴς, ȣ̃. *N. T.*

Consummatus, a, um, τέλειος, εία, ειον. *L...* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος. *Xenoph.*

Consummo, ἀποτελέω. *Plato.* συντελέω. *H... dian.*

Consumo, δαπανάω, multa in amicos, π... εἰς φίλȣς. *Xen.* opes suas, τὴν ȣ̓σίαν. *Dem* tempus, διατρίβω χρόνον. *Dem.* in aliq... ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι. *Plato.* in itin... bus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς. *Xen.* in qua re, περί τι. *Isocr.* ἐπί τινι *Idem.* κατ... *Dem.* diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δ... γορῶν. *Id.* vna memoriam, συναναλίσκω μνη... *Herodian.* λυμαίνομαι, ignis consumit ciu... tem, πῦρ λυμαίνεται τὴν πόλιν. *Id.* τρυχόω. ... ci seditiosi Græciam consumsere, ἕλλ... ςασιάζοντες ἐτρύχωσαν τὴν Ἑλλάδα. *Id.*

Consumtio, ἡ ἀνάλωσις, εως, roboris, ἰσχ... *Lucian.*

Consumtiuus, a, um, ἀναλωτικὸς, ἡ, όν. *N...*

Consumtor, ὁ ἀναλωτὴς, ȣ̃. *Plato.* ὁ φιλανα... τὴς, ȣ̃. *Id.*

Consuo, ἀποῤῥάπτω, aliquid, τί. *Plut.* κατα... πτω τι. *Diosc.* συῤῥάπτω τι. *Ael.*

Consurgo, συνανίςημι.

Consurrectio, ἡ συνανάςασις, εως.

Consusurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρό... να. *Lucian.*

Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τι. *Isocr.*

Contabesco, μαραίνομαι. *Aristot.*

Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.

Contabulo, σανιδόω, aliquid, τί.

Contactus, ἡ προσαφὴ, ῆς. *Diosc.* ἡ ἐπαφή, *Plato.*

Contagio, ἡ ἀνάχρωσις, εως. *Plut.* aëris, ἡ φ... ἀέρος. *Herodian.*

Contaminate, μιαρῶς.

Co...

taminatio, ὁ μιασμὸς, ȣ̃, τὸ ἀλίσγημα, ατος,
. T.
taminatus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, sanguine,
ματι.
tamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φό-
. Lucian. aliqua re, μολύνω τινί. N. T. ἀλισ-
ω τινί. LXX.
technor, τεχνάζω. Galen.
tego, συγκρύπτω, & occulo peccata, καὶ συ-
άζω τὰ ἁμαρτίας. Dem. aliquid, ἐπικαλύ-
ω τι. Lucian.
temero, idem quod Contamino.
temnendus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ȣ.
um. βραχέος ἄξιος. Plato
temno, καταφρονέω, monitores, συμβȣλευὸν
ν. Demosth. virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς
ocr. aliquem, ἀφροντιστέω τινος. Plato. ali
iid, παρ' ὀλίγον ποιέομαί τι. Isocr. ἐν μηδενὶ
γω τίθεμαί τι. Plut. ὀλιγώρως ἔχω πρός τι.
eschin. ὑπερορώω τι. Isocr.
templatio, ἡ θεώρησις, εως, ἡ θεωρία, ας. Arist.
σκέψις, εως Herodian.
templatiuus, a, um, θεωρητικὸς, ἡ, όν. Ari-
.
templator, ὁ θεωρὸς, ȣ̃. Plato.
templor, θεωρέω, aliquid, τί. Plato. σκέ-
τομαί τι. Isocr. ἀποσκοπέω εἴς τι. Lucian.
temtibilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ȣ.
ucian.
temtim, καταφρονητικῶς. Xen. καταπεφρο-
νήκως. Dem.
temtio, vide Contemtus.
temtor, ὁ καταφρονητὴς, ȣ̃. Plut. ὁ καταφρο-
ν, ȣ̃ντος Dem. ὁ ὑπερόπτης, ȣ. Thuc. ὁ κατα-
φρονητικὸς, ȣ̃. Aristot.
temtrix, ἡ καταφρονȣ̃σα, ης, ἡ ὑπερόπτις,
ος, ἡ φαυλίστρια, ας. LXX.
temtus, us, ἡ καταφρόνησις, εως. Thuc. ἡ
περοψία, ας. Chrys. τὸ καταφρόνημα, ατος.
huc. contemtui habeo aliquid, περὶ ὀλίγου
ποιέομαί τι. Isocr. ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιέομαι τι.
Thuc. in contemtum venio, εἰς ἀπελεγμὸν
ἔρχομαι. N. T.
temtus, a, um, καταπεφρονημένος, ένη, ένον.
Dem. καταφρονȣμενος, ένη, ενον. Isocr.
tendo, συντείνω, proprie de arcu, i. e. cer-
o cum aliquo, ἀμφισβητέω τινί. Isocr. ob
liquid, ἁμιλλάομαί τινι περί τινος. Id. διαγω-
νίζομαί τινί τι. Xenoph. φιλονεικέω πρός τινα
περί τινος. Herodian. ἐρίζω τινὶ περί τινος. Isocr.
erbis, λογομαχέω. Dion. Areop. iure, δι-
καιολογέω. Lucian. i. e. iter instituo aliquo,
ἐλαύνομαι εἴς τι. Herodot. i. e. comparo, vi-
de Comparo.
tenebrescit, συσκοτάζει. Xen.
tenebro, συσκοτάζω. Dem. ἐπισκοτέω. Diosc.
ntente, συντόνως. Lucian. συντεταμένως Plato
ntentio, ἡ σύντασις, εως, neruorum, νεύρων.
Dioscor. non interruptus tenor alicuius, ἡ
συντονία τινός. Aristot. i. e. studium, ἡ σπȣδὴ,
ῆς. Dem. i. e. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως.
Id. ὁ ἀγὼν, ῶνος. Id. ἡ ἔρις, ιδος. Xen. con-
tentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας
. ἔριδας τισιν ἐμβάλλω. Id. propter aliquam
em in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν
καθίσταμαι περί τινος. Isocr. contentionis stu-
dio fligro, φιλονεικέω. Plato. est mihi conten-
tio cum aliquo, ἐστί μοι ἀγὼν πρός τινα. Dem.
Contentiose, φιλονείκως. Xenoph.
Contentiosus, a, um, ἐριστικὸς, ή, όν. Isocr. ὁ καὶ
ἡ φιλόνεικος, ȣ. Dem. ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ȣ. Id.
Contentus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύντονος, ȣ, studium,
σπȣδή. Herodian. sua sorte, ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης,
ε.ς. Dem. paucis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, έος, item
aliqua re, ἀγαπάω ἔν τινι. Isocr. τινί. Idem.
τί. Dem. ἀγαπητῶς ἔχω τι. Herod. donis, στέρ-
γω ἐπὶ ταῖς δωρεαῖς. Isocr. præsentibus, στέρ-
γω τὰ παρόντα, vel τοῖς παρȣ̃σι. Id. his, ταῦτα
ἀρκεῖ μοι. Id. ἀπόχρη μοι ταῦτα. Dem.
Conterebro, τρυπάω, aliquid, τί. Lucian.
Conterminus, a, um, vide Confinis, e.
Contero, συντρίβω, aliquid, τι. Xen. tempus,
διατρίβω χρόνον. Id.
Conterranea, ἡ πατριῶτις, ιδος. Lucian.
Conterraneus, a, um, ὁ πατριώτης, ȣ. Plato.
Conterreo, φοβέω. Thuc.
Contestatio, ἡ διαμαρτυρία, ας. Dem.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαι, aliquem, τινά. Dem.
Deos, ἱκετεύω θεὸς. Xen. litem, διαμαρτυ-
ρέω. Id.
Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τί. Philo.
Contexte, συνυφασμένως, συμπλεκτικῶς, κατὰ
συνυφήν.
Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς. Plato.
Contextus, us, ἡ συνύφανσις, εως, ἡ συμπλοκὴ,
ῆς. Plato.
Contextus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνυφὴς, εος. Aristot.
Conticeo, κατασιγάω. Plato.
Conticesco, κατασιγάω. Plato. κατασιωπάω.
Lucian. ἀποσιωπάω. Plut. conticescere fa-
cio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῷ
χειρὸς νεύματι. Herodian.
Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς. Plut. noctis, ἡ πρώ-
τη νύξ.
Contignatio, ἡ δόκωσις, εως. Hesych. ἡ ξύλωσις,
εως Thucyd. ἡ ὀροφὴ, ῆς. Thuc. τὸ ὀρόφωμα.
Athen. tertia, τὸ τρίστεγον, ȣ. N. T.
Contigno, ξυλόω. LXX. domum trabibus qua-
drangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώ-
νοις. Lucian.
Contiguus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, έος. Strabo.
loco, ὁ καὶ ἡ πλησιόχωρος, ȣ. Philo.
Continens, i. e. comprehendens, συνέχων, ȣσα,
ον. Aristot. περιέχων, ȣσα, ον. Artemid. i. e.
continuus, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος. Id. i. e. tem-
perans, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, έος. Isocr. ὁ καὶ ἡ
σώφρων, ονος. Dem. terra, ἡ ἤπειρος, ȣ. Id.
τὰ μεσόγεια, ων. Idem. i. e. temperans sum,
ἐγκρατέω. Plut.
Continenter, i. e. sine intermissione, συνεχῶς.
Thuc. i. e. temperanter, σωφρόνως. Isocr.
Continentia, ἡ ἐγκράτεια, ας. Xen. ἡ σωφροσύνη,
ης. Dem.
Contineo, συνέχω, aliquid, τί. Xen. i. e. mode-
ror, κατασέλλω, aliquem, τινα. Plut. linguam,
κρατέω τῆς γλώττης. Plut. me domi, διατρίβω
οἴκοι. Herodian. intra me, περιέχω. Artem.
ἐμπεριέχω. Aristot.
Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινός. Plut. ἐφάπτο-
μαί τινος. Id. aliquem propinquitate, ἀγχι-
σεὺς

ςεὺς τινός εἰμι. *Lucian.* i. e. accido, τυγχάνω. *Dem.* συμβαίνω. *Id.*

Continuatio, ἡ συνέχεια, ας. *Dem.*

Continue, συνεχῶς.

Continuitas, idem quod *Continuatio.*

Continuo, i. e. statim, παραυτίκα. *Dem.* ἐξαίφνης. *Id.* ἄφνω. *Idem.* εὐθύς. *Herodian.*

Continuo, διετελέω ποιῶν τι. *Plut.* συνείρω. *Lucian.* iter, ἔχομαι ὁδοῦ. *Herodian.*

Continuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχής, έος, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχὴς καὶ μακρός. *Dem.*

Contollo, συναίρω. *Aristot.*

Contor, i. e. quæro, ἐξετάζω, aliquid, τί. *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐπιζητέω τινὰ παρά τινος. *Aristot.*

Contorqueo, συστρέφω, aliquid, τί. *Plato.* σφενδονάω. *Dem.*

Contortio, ἡ συστροφή, ῆς. *Dem. Phal.*

Contorte, συνεστραμμένως. *Aristot.*

Contortor, ὁ συστρέφων, οντος. *Dem.*

Contra, παρὰ, *cum Accus.* contra leges, παρὰ νόμους. *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν, contra iusiurandum, παρὰ ὅρκον, contra ius & omnem æquitatem, παρὰ πάντα τὰ δίκαια. *Dem.* contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον. Πρὸς *cum Acc.* contra stimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω. *N. T.* *cum Genit.* contra inimicum fero suffragium, πρὸς ἐχθροῦ ἐπιφέρω τὴν ψῆφον. *Dion. Halic.* i. e. e regione, ἐναντίον. *Thuc.* i. e. vicissim, πάλιν. *Dem.*

Contractio, ἡ συνολκὴ, ῆς, labiorum, χειλέων. *Diosc.* ἡ συστολὴ, ῆς. *Damasc.* ἡ συναίρεσις, εως, *Naz.*

Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, ου. *Dem.* τὸ συνάλλαγμα, ατος. *Id.* facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον. *Id.* iure contractum, ποιεῖσθαι συνάλλαγμα. *Idem.* æquus in contractibus, ἐπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια. *Id.* δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις. *Isocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια. *Dem.* violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια *Id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐπὶ τοῖς συμβολαίοις *Isocr.*

Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta sunt, τοῖς εἰρημένοις. *Isocr.* ἀντειπεῖν τοῖς εἰρημένοις. *Idem.* aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινί. *Dem.* maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντειπεῖν τινι. *Id.*

Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας. *Dem.* & conuitium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία. *Idem.* ἡ ἐναντίωσις, εως, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων. *Isocr.*

Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, οντος. *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου. *Id.*

Contradictorius, a, um, ἀντιλογικὸς, ή, όν. *Dem.*

Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, ου. *Aristot.*

Contraho, συναιρέω. *Thuc.* aliquos intra muros, συστέλλω τινὰς εἰς τὰ τείχη. *Plut.* frontem, ἀνασπάω τὸ μέτωπον. *Diosc.* æs alienum, δανείζομαι. *Dem.* matrimonium, γαμέω. *Id.* i. e. paciscor de aliquo cum aliquo, συντίθεμαι τι πρός τινα. *Xen.*

Contralticeor, ἀντωνέομαι. *Lysias.*

Contrapono, ἀντιτίθημι. *Plut.*

Contrapositio, ἡ ἀντίθεσις, εως. *Naz.*

Contrapositus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντίθετος *Naz.*

Contrarie, ἐναντίως. *Dem.* ὑπεναντίως. *Id.*

Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, ατος. *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, εως. *Id.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως. *Id.*

Contrarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον. *Dem.* contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πραγμένοις. *Id.* facio contraria ceteris [...]tis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀ[...]ποις. *Id.* aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πρ[...] *Id.* contrarium exitum habeo, προχωρ[...] τοὐναντίον. *Chrys.* e contrario, ἀντικειμ[...] *Aristot.*

Contra sto, ἀνθίσταμαι, omnibus, πρὸς ἅπα[...] *Thuc.*

Contrauenio, ἀπαντάω. Conf. *Occurro.*

Contrectabilis, e, ψηλαφώμενος, ένη, ενον. *I*[...]

Contrectatio, ἡ ἐπαφὴ, ῆς. *Plato.* ἡ προσαφ[...] *Diosc.* ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφ[...] ατος. *Polyb.*

Contrecto, ψηλαφάω, aliquid, τί. *Xen.* ἐπι[...]φάω τι. *Plato.* πηραφάω. *Hippocr.*

Contremisco, τρέμω. *Dem.*

Contremo, τρέμω. *Dem.*

Contribulis, ὁ συμφυλέτης, ου. *Isocr.* ὁ φρ[...]ορος. *Dem.*

Contribuo, συνεισφέρω. *Dem.* multa in bel[...] πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον. *Id.* multum, [...]λὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω. *Id.* vltro pecun[...] ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα. *Id.* duodecim[...] quinquagesimam partem, δωδεκάτην, π[...]κοστὴν εἰσφέρω. *Idem.*

Contributio, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, pecuniarum, [...]μάτων. *Isocr.* ὁ ἔρανος, ου. *Dem.* obnoxiu[...] cere aliquem contributionibus, ἄγειν εἰς συντέλειαν. *Id.* συνάγεσθαι εἰς συντέ[...] τινα. *Id.*

Contributor, ὁ συντελὴς, έος. *Dem.*

Contristo, λυπέω, aliquem multum, τινὰ [...]λά. *Xen.*

Contritio, ἡ σύντριψις, εως. *Naz.* ἡ συντριβ[...] *LXX.* τὸ σύντριμμα, ατος. *N. T.*

Contritor, ὁ συντρίβων, οντος. *Xen.*

Controuersa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων. *Dem.*

Controuersia, ἡ ἀμφισβήτησις, εως. *Isocr.* τ[...]φισβήτημα, ατος, ἡ ἀντιλογία, ας. *LXX.* [...]trouersiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφι[...]τησιν. *Isocr.* sine controuersia, ἀναμφισβητ[...] citra controuersiam imperium alicuius [...]nere, ἀναμφισβητήτως κύριον εἶναί τινος. *I*[...] controuersia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρό[...]να. *Id.* est mihi controuersia cum aliquo[...] μοι διαφορὰ πρός τινα. *Id.* controuersias [...]cepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησ[...] *Isocr.* testes producere de rebus contro[...]sis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβ[...]μένων. *Dem.* in iudicium venire de re[...] controuersis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγ[...]νων. *Id.*

Controuersor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, τινος. *Plato.* τινί. *Aristot.*

Controuersus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφισβητήσιμ[...] *Dem.* ἀμφισβητούμενος, ένη, ενον. *Id.* eff[...]

a

licui regionem controuerſam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητησιμον. Id.
ntrudo, συγκατακτείνω, aliquem, ἀποκτείνω τινά. Plato. filios præter (patrem), προσαναιρέω τοὺς παῖδας. Herodian.
ntrudo, συνωθέω, aliquid, τί. Xen. —
ntrunco, κολοβόω, aliquid, τί. Ariſtot.
ntubernalis, ὁ ὁμόσκηνος. Dem. in militia, σύσκηνος, ε. Xen. ὁ σύσσιτος, ε. Dem. ſum, συσκηνέω. Xen. ὁμοσκηνέω. Id.
ntubernium, τὸ συσκήνιον, ε. Xen. inſtituo cum aliquo, συσκηνέω τινί. Aelian.
ntueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινί. Plato. ἐφοράω τινα. Xen. βλέπω εἴς τινα. Herodian.
ntuitus, us, ἡ ἔποψις, εως. Thuc. ἡ σύνοψις, εως. Eurip.
ntumacia, ἡ αὐθάδεια, ας. Plut. ἡ φιλονεικία, ας. Dem.
ntumaciter, ἀπειθῶς.
ntumax, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος. Xen.
ontumaciorem me gero, ἐκνηφὸν παρέχω με. Herodian.
ntumelio, ἡ ὕβρις, εως. Dem. τὸ ὕβρισμα, ατος. Plato. prætermittere nullum genus petulantiæ & contumeliæ, ἀπολείπειν μηδὲν ἀσελγείας καὶ ὕβρεως. Id. contumelia afficio aliquem, ὑβρίζω τινά. Idem. ὑβρίζω εἴς τινα. Id. ὑβρίζω ὕβριν εἴς τινα. Plato. & iniuria affici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος καὶ προπηλακίζεσθαι. Id. agere aliquid in contumeliam alicuius, ὑβρίζειν τι περί τινα. Plato. Conf. Contumelioſe.
ntumelioſe, προπηλακιστικῶς. Dem. plane & ſuperbe aliquem a colloquio alicuius repellere, καὶ πάνυ ὑβριστικῶς ... τινι διαλέγεσθαί τινα. Id. vitam finire, ἐπονειδίστως βίον τελευτᾶν. Iſocr. tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι. Dem. agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι. Id. tractari, ὑβρίζεσθαι. Id. περιυβρίζεσθαι. Lucian. contumelioſiſſime tractari, ὑβρίζεσθαι τὰ αἴσχιστα. Id. ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ καὶ δεινά. Dem.
ntumelioſus, a, um, ὑβριστικὸς, ἡ, όν, epiſtola, ἐπιστολή. Aeſchin. vir, ἀνήρ. Dem. ὁ ὑβριστὴς, ε. Plut. ὁ διαστρέφων, οντος. Id. ὁ βλάσφημος, ε. Iſocr. ὁ βλασφημῶν, ῶντος. Id.
ntumulo, συνθάπτω, aliquem, τινά. Naz.
contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι. N. T.
ntundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινά. Xen. aliquid, συντρίβω τι. Id.
nturbatio, ἡ συνταραξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως. Iſocr.
nturbator, ὁ συνταράσσων, οντος. Xen.
onturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα. Xen. ciuitatem orationibus, διαταράττω πόλιν λόγοις. Plut. caſtra alicuius, διαταράττω τὸ στρατόπεδον τινος. Id. populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον. Id.
ontus, τὸ δόρυ, ατος. Herodian.
ontuſio, τὸ θλάσμα, ατος. Dioſc.
onuideo, κλαυτεύω, aliquem, τινά. Dem.
onualeſco, ὑγιαίνω. Dem. ex morbo, ἐξαίφνης πάλιν. Dem. ἀναρρώννυμαι. Plut.

Conuallis, τὸ ἄγκος, εος, & receſſus montium, καὶ μυχὸς ὀρῶν. Xen.
Conuaſo, συσκευάζομαι, aliquid, τί. Plato. σκευαγωγέω. Dem.
Conuectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς. Thuc.
Conuecto, συγκομίζω, aliquid, τί. Xen. συγκομίζομαι. Idem
Conuector, ὁ συγκομίζων, οντος. Xen.
Conueho, idem quod Conuecto.
Conuello, συσπάω. Athen.
Conuelo, σκέπω, caput, κεφαλήν. Herodian. aliquid aliquo, σκεπάω τί τινι. Xen.
Conuenæ, οἱ συνήλυδες, ων.
Conueniens, προσήκων, εσα, ον. Dem. καθήκων, εσα, ον, Id. πρέπων, εσα, ον. Id. ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, εος Iſocr. conuenientiſſimus alicui, πρεπωδέστατός τινι. Id. conueniente tempore celebrari, τῷ καθήκοντι χρόνῳ γίγνεσθαι. Dem. bona conuenientia alicui, ἀγαθὰ προσήκοντά τινι. Idem. conuenientia præſentibus rebus, ἁρμόττοντα τοῖς ὑπάρχουσι Iſocr.
Conuenienter, προσηκόντως, & recte indicare, καὶ ὀρθῶς κρίνειν Dem. dicere aut agere, εἰπεῖν ἢ λέγειν πρεπόντως, εὐπρεπῶς, καλῶς, εὐσχημόνως, κατὰ τρόπον. Dem Iſocr. naturæ viuere, ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν. Philo.
Conuenientia, ἡ σύμφασις, εως. Thuc. ἡ ἰσαρμογὴ, ῆς. Plato.
Conuenio, συνέρχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος. Iſocr. in ſenatum, εἰς συνέδριον. Idem. in vnum locum, εἰς ταυτόν. Id. aliquem, συγγίνομαί τινι. Id. i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινί. Dem. multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω. Id. in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις. Id. i. e. concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος. Iſocr. συμφωνέω τινί. Ariſtot. i. e. accuſo, vide Accuſo.
Conuenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν. Iſocr. annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τούτοις. Id. mihi, καθήκει μοι. Syneſ. Conf. Decet.
Conuenticulum, τὸ συνόδιον, ε.
Conuentio, ἡ σύνοδος, ε. Ariſtot. i. e. pactum, vide ſequens Conuentum.
Conuentum, i, ἡ συνθήκη, ης. Dem. τὸ ὁμολογούμενον, ε. Idem. τὸ συγκείμενον, ε. Iſocr. ſtare conuentis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις. Dem. ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ſ. τοῖς ὡμολογημένοις. Id. non ſtare conuentis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας. Id. τὰς συνθήκας. Id.
Conuentus, us, ἡ σύνοδος, ε. Thuc. ἡ συνέλευσις, εως, publicus, ἡ πανήγυρις, εως. Iſocr. i. e. ſocietas, ἡ συνουσία, ας. Dem. ἡ μετουσία, ας. Idem.
Conuerbero, τύπτω, aliquem, τινά. Xen.
Conuerro, σαίρω. Inopis domum, καλύντρῳ οἰκίαν. Plut. σαρόω τὴν οἰκίαν. N. T.
Conuerſatio, ἡ συνουσία, ας. Dem. ἡ ἔντευξις, εως. Iſocr. ἡ συνήθεια, ας. Dem. ἡ ὁμιλία, ας. Id. ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλία. Dem. Conf. Conſuetudo.
Conuerſatiuus, a, um, ὁμιλητικὸς, ἡ, όν. Iſocr.
Conuerſim, ἀνεστραμμένως, ἀναστροφάδην, ἐπιστροφάδην. Philo.
Conuerſio, ἡ συστροφὴ, ῆς. Dem. ἀναστροφὴ, ῆς. Xen. commutatio, μετάστασις καὶ μεταβολή. Dem.
Conuerſo,

Conuerſo, περιάγω. *Plato.*

Conuerſor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινί. *Dem.* διατρίβω τινί *Id.* συνδιατρίβω τινί. *Id.* συγγίνομαί τινι. *Iſocr.* incunndiſime, συνδιατρίβω μετά τινος ἥδιστα. *Id.*

Conuerſus, a, um, ἐπιστραφεὶς, εῖσα, έν. *Thuc.*

Conuerto, ἐπιστρέφω, aliquid, τί, *Thucyd.* aliquem errantem, τινά. *Plut.* aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἰς τι. *Liban.*

Conueſtio, περιβάλλω, chlamyde, χλαμύδι. *Herodian.*

Conuexio, ἡ συγκλίνεια, ας.

Connexo, περιωθέω, aliquem omni modo, τινὰ πάντα τρόπον. *Dem.*

Conuexus, a, um, κυρτὸς, ἡ, όν. *Ariſtot.*

Conuiciator, ὁ λοιδορῶν, ῦντος. *Dem.* ὁ λοιδορούμενος, ȣ. *Id.* ὁ λοίδορος, ȣ *Plut.*

Conuiciolum, τὸ λοιδορημάτιον, ȣ. *Ariſtot.*

Conuicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι, aliquem, τινά. *Iſocr.* τινί. *Dem.* εἴς τινα. *Iſocr.* διαλοιδορέομαί τινι. *Dem.* κακῶς λέγω τινά. *Idem.* & exprobro aliquid, λοιδορέω καὶ ὀνειδίζω τι *Idem.*

Conuicium, ἡ λοιδορία, ας. *Dem.* τὸ λοιδόρημα, ατος. *Ariſtot.* ἡ κακηγορία, ας. *Iſocr.* & criminatio, λοιδορία καὶ κακηγορία. *Dem.* conuicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, ſ. λοιδορίας. *Id.* χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος. *Id.* ποιεῖν βλασφημίας κατά τινος. *Id.* incido in conuicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν. *Id.* fieri conuicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν πρὸς ſ. περί τινας. *Id.* λοιδορίαν γίγνεσθαι τισι. *Iſocr.* in caput conuiciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπειν. *Dem.* refutare, ἀνελεῖν τὴν λοιδορίαν. *Id.* ſine conuicio eſſe, χωρὶς λοιδορίας εἶναι. *Id.*

Conuictor, ὁ συμβιωτὴς, ȣ. *Plut.* ὁ σύσσιτος, ȣ. *Ariſtoph.* ὁ ὁμοτράπεζος, ȣ. *Lucian.* ſum, συσσιτέω. *Dem.*

Conuictus, us, ἡ συμβίωσις, εως. *Plut.* ἡ συσσιτία, ας. *Poll.*

Conuincio, συνδέω. *Ariſtot.*

Conuinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς. *Dem.* ἐξελέγχω τι καταφανῶς, ſ. ἐπιφανῶς. *Id.* aliquem euidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς. *Id.*

Conuinctio, ὁ συνδεσμὸς, ȣ. *N. T.*

Conuiolo, συμβιάζω. *Dem.*

Conuiſo, συνοράω. *Ariſtot.*

Conuitium, vide *Conuicium.*

Conuiua, ὁ συμπότης, ȣ. *Dem.*

Conuiualis, e, συμποσιακὸς, ἡ, όν. *Plut.* συμποτικὸς, ἡ, όν. *Id.*

Conuiuator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος. *Dem.* ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρών. *Id.*

Conuiuium, τὸ συμπόσιον, ȣ. *Plut.* ἡ ἑστίασις, εως. *Dem.* τὸ σύνδειπνον, ȣ. *Id.* vocari ad conuiuium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον. *Id.* conuiuio excipio, ἑστιάω, aliquem, τινά. *Id.* conuiuium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν. *Plato.* ſoluere ſ. finire, συμπόσιον διαλύειν. *Polyb.*

Conuiuo, συμβιόω τινί. *Dem.* συνδιαιτάομαί τινι. *Chryſoſt.*

Conuiuor, συμποσιάζω. *Naz.* εὐωχέομαι. *Xen*

Conuocatio, ἡ παράκλησις, εως. *Iſocr.*

Conuoco, συγκαλέω, aliquos, τινάς. *Herodia* ποιέομαι παράκλησίν τινων. *Iſocr.* συνάγω τινὸ *Herodian.*

Conuolo, συμπέτομαι.

Conuoluo, συμπλέκω, aliquid, τί. *Polyb.* συσ φω τι. *N. T.*

Conuolutio, τὸ σύστρεμμα, ατος. *Paul. Aeg.* συστροφὴ, ῆς. *Heſych.* ἡ εἴλησις, εως. *Gal.*

Conus, ὁ κῶνος, ȣ. *Ariſtot.* galea, ὁ λόφος, *Xen.*

Conuulnero, συντιτρώσκω. *Plut.*

Conuulſio, τὸ σπάσμα, ατος. *Dem.*

Conuulſiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπασματώδης, ε adfectus, σπασματῶδες πάθος. *Galen.*

Cooperator, ὁ συνεργὸς, ȣ. *Plut.* in aliqua r τινος. *Xen.*

Cooperculum, τὸ πῶμα, ατος. *Lucian.*

Coopertimentum, τὸ συγκάλυμμα, ατος, τὸ π κάλυμμα, ατος. *Thuc.*

Cooperio, παρακαλύπτομαι. *Plut.* aliquid a quo, περιστέλλω τινί τι. *Id.*

Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, εως.

Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμοί τι *Plut.*

Coordino, συντάττω. *Plut.*

Cooriior, συνανίστημι. *Xen.* ἅμα γίνομαι. *Id.*

Cophinus, ὁ κόφινος, ȣ. *Ariſtoph.*

Copia, ἡ εὐπορία, ας. *Dem.* ἡ περιουσία, ας. *Ide* rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιβ[illegible]οντ εἰπεῖν. *Iſocr.* annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων. *De* rerum ad bellum faciendum neceſſariaru ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν. *Id.* a quid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι. *Id.* ſ. exe plum litterarum, ἀπόγραφον ſ. ἀντίγραφ γραμμάτων. *Plut.* copiæ, στρατιὰ, ᾶς. *Th* δύναμις. *Dem.* terreſtres, πεζική. *Xen.* equ ſtres, ἱππική. *Id.* nauales, ναυτική. *Id.* δυ μεις ναυτικαί. *Polyb.*

Copior, εὐπορέω. *Dem.*

Copioſe, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι. *Herodia* loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν. *Iſocr.*

Copioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ȣ. *Dem.* ὁ ἡ εὔπορος, ȣ. *Id.* aliqua re, τινί. *Thuc.*

Copula, ὁ σύνδεσμος, ȣ. *N. T.* τὸ σύναμμα, ατ *Plut.* ſine copula, ἀσυνδέτως. *Ammon.*

Copulate, συμπλεκτικῶς. *Porphyr.*

Copulatio, ἡ σύνδεσις, εως, συνδυασμὸς, *Ariſtot.*

Copulatiuus, a, um, συμπλεκτικὸς, ἡ, όν. *Herme* συνδυαστικὸς, ἡ, όν. *Ariſtot.*

Copulo, συνδυάζω. *Dem.* aliquid cum aliqu συνδέω τί τινι. *Ariſtot.* ἀναρμόττω τί τι *Dion. Hal.*

Coquina, τὸ μαγειρεῖον, ȣ. *Dion. Long.*

Coquinaria, ſc. ars, τέχνη μαγειρική. *Plato.*

Coquinarius, a, um, μαγειρικὸς, ἡ, όν. *Pla* vaſa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη. *Athen.*

Coquinor, μαγειρεύω. *Plut.*

Coquito, vide *Coquo.*

Coquo, ἕψω, piſcem, ἰχθύν. *Xen.* inſuper, ἐφ ψω. *Athen.* ante, προέψω. *Id.* ſimul, συνέψ *Gal.*

Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, ȣ. *Athen.*

quus, ὁ μάγειρος, ȣ. *Plut.*

-, ἡ καρδία α. *Plato.* cordis dolorem sentio, καρδιώσσω. *Aristot.* καρδιαλγέω. *Hippocr.* cordis dolore laborans, καρδιακός. *Gal.* ὁ καὶ ἡ καρδιαλγὴς, ές *Idem.* cordis dolor, καρδιωγμός *Id.* ἡ καρδιαλγία. ας. *Id.* corde carens, ὁ καὶ ἡ ἀκάρδιος, ȣ. *Theophr.* cor transiens, ὁ καὶ ἡ διακάρδιος, ȣ. *Ioseph.* in cor directus, ὁ καὶ ἡ κατακάρδιος, ȣ *Herodian.* cordi id mihi est, χαίρω τȣτῳ. *Idem.*

ralli- -s, a, um, κοράλλινος, ίνη, ινον.

rallium, τὸ κοράλλιον, ȣ. *Arrian.* τὸ κȣράλιον, ȣ. *Basil.*

rallus, idem quod antecedens *Corallium,* cor- i .m - oitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω. *Diosc.*

rari, ἐναντίον, aliquo obscena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι. *Dem.* testibus transigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι. *Id.* ἐπὶ μαρτύρων. *Lucian.* Deo & hominibus innocens, πρὸς Θεȣ̃ καὶ ἀνθρώπων ἀναίτιος. *Synes.* audio, παρὼν ἀκȣ́ω. *Herodian.*

rbis, ὁ κόφινος, ȣ. *Aristoph.* ἡ σπυρὶς, ίδος. *N. T.*

rbula, τὸ σπυρίδιον, ȣ. *Aristoph.*

rculum, τὸ καρδίον, ȣ.

rdate, νȣνεχόντως. *Isocr.* νȣνεχῶς. *Polyb.*

rdatus, a, um, ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος. *Thuc.*

rdolium, ἡ καρδιαλγία, ας. *Gal.*

riaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον. *Aristoph.* δερματινος, ίνη, ινον. *Lycurg.* σκύτινος, ίνη, ινον. *Athen.*

riandrum, τὸ κορίαννον, ȣ. *Diosc.* τὸ κόριον, ȣ. *Gal.*

rlarius, ὁ βυρσεὺς, έως. *N. T.* βυρσοδέψης, ȣ. *Aristoph.*

riarius, a, um, βυρσοδεψικὸς, ή, όν. *Theophr.* σκυτοδεψικὸς, ή, όν. *Idem.*

orium, τὸ σκύτος, εος. *Plut.* ἡ βύρσα, ης, bubulum, βόειος. *Diosc.*

ornesco, κερατίζω.

orneus, a, um, κεράτινος, ίνη, ινον. *Plato.*

ornicen, ὁ κεραȣ̈́δὸς, ȣ̃. ὁ κεραύλης, ȣ.

ornicor, κρώζω. *Aristoph.*

orniculum, τὸ κεράτιον, ȣ. *Aristot.*

orniger, ὁ καὶ ἡ κερατοφόρος, ȣ. *Aristot.*

ornix, ἡ κορώνη, ης. *Athen.*

Cornu, τὸ κέρας, ατος. *Dem.* dextrum in prælio, κέρας δεξιόν. *Thuc.* cornu peto, κερατόω. *Naz.* κερατίζω. *LXX.* κερίσσω τινί. *Plato.* carens, ὁ καὶ ἡ ἀκέρατος, ȣ. *Aristot.* copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.

Cornupeta, ὁ κερατιστὴς, ȣ̃, taurus, ταῦρος. *LXX.*

Cornutus, a, um, ὁ καὶ ἡ κερατώδης, εος.

Corolla, ἡ στεφάνη, ης. *Aelian.* corollam altam capiti impono, στεφάνην ὑψηλὴν ἐπιτίθημι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. *Id.* Conf. *Corona.*

Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς. *Pol.* τὸ προσκατάβλημα, ατος. *Dem.*

Corona, ὁ στέφανος, ȣ *Dem.* τὸ στέμμα, ατος. *Thuc.* coronam dare alicui, στέφανον διδόναι τινί. *Dem.* accipere, λαβεῖν. *Id.* eripere, ἀφαρπάζειν τινί. *Id.* destruere, καθαιρεῖσθαι. *Idem.* amittere, περιαιρεῖσθαι. *Id.* corrumpere, διαφθείρειν. *Idem.* conscindere, κατακόπτειν. *Id.* i. e. conuentus hominum, ὁ σύλλογος, ȣ. *Thuc.* ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστὼς, ἡ περίστασις, εως. *Polyb.* i. e. halo, ἡ ἅλως, ω.

Coronamentum, τὸ στέφανωμα, ατος. *Athen.*

Coronarius, a, um, στεφανωματικὸς, ή, όν *Diosc.* i. e. coronas contexens, ὁ στεφανοπλοκῶν, ȣ̃ντος. *Plut.*

Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.

Corono, στεφανόω, aliquem, τινά. *Dem.* aurea corona, στεφανόω τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ. *Id.* ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ. *Plut.*

Corporalis, e, σωματικὸς, ή, όν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναί. *Aristot.*

Corporatio, ἡ σωμάτωσις, εως. *Theophr.*

Corporo, σωματόω, & corporor, σωματόομαι. *Aristot.*

Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ας, ἡ, πολυσαρκία, ας.

Corpulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔσωμος, ȣ. *Polyb.* ὁ καὶ ἡ εὔσαρκος, ȣ. *Xen.*

Corpus, τὸ σῶμα, ατος. *Dem.* mortale, σῶμα θνητόν. *Isocr.* minus elegans, ȣ̓κ εὐκρινές. *Id.* lectissimum, ἄριστον. *Dem.* libidinibus pollutum, ἑταιρικόν. *Id.* obnoxium omnibus sceleribus. ὑπεύθυνον ἁπάντων ἀδικημάτων. *Idem.* corporis virtutes, σώματος ἀρεταί. *Isocr.* bona habitudo, σώματος εὐεξία. *Id.* forma, σώματος κάλλος. *Id.* inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία. *Dem.* infirmitas, σώματος ἀρρωστία. *Id.* curatio, θεραπεία τȣ̃ σώματος. *Id.* amans, ὁ καὶ ἡ φιλοσώματος, ȣ. *Plato.* eiusdem qui est, ὁ καὶ ἡ σύσσωμος, ȣ. *N. T.* vnius in aliud mutatio, ἡ μετενσωμάτωσις, εως. *Plato.* corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις. *Isocr.* corpore præstare, διαφέρειν. *Id.* esse laborioso, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα *Idem.* perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι. *Id.* quæstum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι. *Dem.* periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι. *Idem.*

Corpusculum, τὸ σωμάτιον, ȣ. *Isocr.*

Corrado, συνάγω, vndique, πανταχόθεν.

Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως. *Dem.* ἡ διόρθωσις, εως. *Aristot.*

Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, ȣ̃ ὁ διορθωτὴς, ȣ. *Philo.*

Correptor, ὁ παιδευτὴς, ȣ̃. *N. T.*

Corrigia, ὁ ἱμὰς, άντος. *Xen.*

Corrigo, διορθόω, aliquid, τί. *Dem.* orationem, ἐπανορθόω λόγον. *Isocr.* errata, τὰ πταισθέντα. *Lucian.* ἀνατίθημι τὰ διημαρτημένα. *Id.* vitam, ἀπευθύνω βίον. *Gregor.*

Corripio, ἐπιλαμβάνω, aliquid, τί. *Thuc.* vestem, λαμβάνομαι τȣ̃ ἱματίȣ. *Plato.* i. e. abbreuio, βραχύνω, i. e. castigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινί τι. *Aristot.* λαμβάνομαί τινος. *Naz.*

Corriualis, ὁ ἀντεραστὴς, ȣ̃. *Luc.*

Corriuatio, ἡ συνοχέτευσις, εως.

Corriuo, συνοχετεύω.

Corroboro, συνισχύω, vrbem, ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν. *Dem.* κρατύνω τὴν πόλιν. *Thuc.* aliquid, κραταιόω τι *Lucian.*

Corrodo, ἀναβιβρώσκω. *Gal.*

Corrogo, ἐρανίζω, aliquid, τί. *Aeschin.* amicos, τȣ̀ς φίλȣς. *Dem.*

Corrosio, ἡ ἀνάβρωσις, εως. *Al. Aphrod.*

Corro-

Corroſiuus, a, um, ἀναβρωτικὸς, ἡ, όν. cancer, καρκίνος. *Al. Aphr.*

Corrotundo, σφαιρόω. aliquid, τί. *Gal.*

Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως. *Gal.*

Corrugo, ῥυτιδόω. *Ariſtot.* frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς. *Lucian.*

Corrumpo, διαφθείρω, iuuenes, τὰς νέους. *Plato.* iudices pecunia, τὰς κριτὰς χρήμασι. *Lucian.* teſtamentum, τὸ γραμματεῖον. *Iſocr.* & lædo rem aliquam, λυμαίνομαι καὶ διαφθείρω τι. *Dem.* λυμαίνομαι καὶ κακῶς ποιῶ τι. *Iſocr.* orationes alicuius, λυμαίνομαι τὰς λόγας τινός. *Dem.* feminam, διαφθείρω γυναῖκα. *Lyſias.*

Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν. *N. T*

Corrupte, διεφθαρμένως.

Corruptela, ἡ διαφθορὰ, ᾶς. *Demoſth.* τὸ φθάρμα, ατος. *Ioſeph.* ἡ φθορὰ, ᾶς. *Thuc.*

Corruptibilis, e, φθαρτὸς, ἡ, όν. *N. T.*

Corruptio, idem quod *Corruptela.*

Corruptiuus, a, um, φθαρτικὸς, ἡ, όν. *Ariſt.*

Corruptus, a, um, διεφθαρμένος, ένη, ενον. *Dem.* & improbus, δωροδόκος καὶ πονηρός. *Id.* muneribus, δῶρα λαβὼν καὶ διαφθαρεὶς ὑπὸ χρημάτων. *Idem.* διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτόν. *Idem.*

Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος. *Dem.* ὁ διαφθορεὺς, έως. *Plut.*

Cortex, ὁ φλοιὸς, ὃ. *Gal. in primis* detractus, τὸ λέμμα, ατος. *Athen.* τὸ λέπισμα, ατος. *Dioſc.* corticem habens, ὁ καὶ ἡ ἔμφλοιος, ὃ. *Theophr.* leuem, ὁ καὶ ἡ λειόφλοιος, ὃ. *Baſil.* tenuem, ὁ καὶ ἡ λεπτόφλοιος, ὃ. *Theophr.* craſſum, παχύφλοιος, ὃ. *Dioſc.* diſruptum & rimoſum, ῥυξίφλοιος. *Baſ.* aſperum, ὁ καὶ ἡ τραχύφλοιος. *Theophr.*

Corticoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλοιώδης, εος. *Ariſtot.*

Corticula, τὸ φλοιάριον, ὃ.

Cortina, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος, i. e. tapes, ὁ, τάπης, ητος.

Coruinus, κοράκινος, ίνη, ινον.

Corus, ὁ ἀργέστης, ὃ.

Coruſco, ἀστράπτω, auro & ebore, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι. *Ariſt.*

Coruſcus, a, um, ἀστράπτων, ουσα, ον. *Xen.*

Coruus, ὁ κόραξ, ακος. *Ariſtot.*

Corydalus, ὁ κορύδαλος, ὃ. *Ariſtot.*

Coryletum, τῶν κορύλων πλῆθος.

Corylus, ἡ κόρυλος, ὃ.

Corymbium, τὸ κορύμβιον, ὃ.

Corymbus, ὁ κόρυμβος, ὃ. *Dioſc.*

Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ὃ. *Ariſt.*

Corytus, ἡ βελοθήκη, ης. *Heſych.*

Cos, ἡ ἀκόνη, ης. *Iſocr.*

Coſmographia, ἡ κοσμογραφία, ας.

Coſmographus, ὁ κοσμογράφος, ὃ.

Coſſus, ὁ τερηδὼν, όνος. *Plut.*

Coſta, ἡ πλευρὰ, ᾶς. *Plut.*

Coſtatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμπλευρος, ὃ. *Philo.*

Cothurnus, ὁ κόθορνος, ὃ. *Xenoph.*

Coticula, ἡ βάσανος, ὃ. *Philo.*

Cotinus, ὁ κότινος, ὃ. *Plut.*

Coturnix, ὁ ὄρτυξ, γος. *Xenoph.*

Coxa, τὸ ἰσχίον, ὃ. *Ariſtot.*

Coxendix, τὸ ἰσχίον, ὃ. *Ariſt.* coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος. *Dioſc.* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores patiens, ἰσχιαδικὸς, ἡ, όν. *Idem.*

Crabro, ὁ σφὴξ, κός *Ariſtot.*

Crambe, ἡ κράμβη, ης. *Gal.*

Crada, ἡ κράδη, ης. *Theophr.*

Cranium, τὸ κράνιον, ὃ. *Gal.*

Crapula, ἡ κραιπάλη, ης. *Hippocr.* crapulam ſentio, κραιπαλάω *Plato.* arcens, ὁ καὶ ἡ ἀκραίπαλος, ὃ. *Dioſc.* edormio, ἀποκραιπαλάω. *Plut.*

Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω. *Plato.*

Cras, αὔριον. *Dem.*

Craſſe, παχυλῶς. *Ariſtot.*

Craſſeſco, παχύνομαι. *Polyb.* ex luxu, καταπιαίνομαι ἐκ τρυφῆς. *Aelian.* ἁδρύνομαι. *Theophr.*

Craſſitudo, ἡ παχύτης, ητος. *Ariſtot.* τὸ πάχος, εος. *Thuc.* corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος. *Aelian.* ὁ τοῦ σώματος ὄγκος. *Idem.*

Craſſo, παχύνω, aliquid, τί. *Polyb.* ἁδρύνω τί. *Theophr.*

Craſſus, a, um, παχὺς, εῖα, ύ. *Xenoph.* fio, vide *Craſſeſco.* craſſum reddo, vide *Craſſo.* craſſo ore loquor, παχυστομέω. *Strabo.*

Craſtinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ αὔριον, craſtino ſc. die, i. e. cras, αὔριον. *Dem.*

Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος. *Plut.*

Crates, ὁ ταῤῥὸς, ὃ. *Theocr.* ὁ ϛρωτὴρ, ῆρος. *Hippocr.*

Craticula, ὁ ἐσχαρὶς, ίδος, τὸ ταῤῥίον, ὃ. *Poll.*

Creatio, ἡ κτίσις, εως, mundi, τοῦ κόσμου. *N. T.* magiſtratuum, ἡ χειροτονία. *Plato.*

Creator, ὁ κτιϛὴς, ὃ. *N. T.* ὁ κτίϛωρ, ορος. *Naz.* ὁ κτίσας, αντος. *N. T.*

Creatura, τὸ κτίσμα, ατος. *N. T.* ἡ κτίσις, εως. *Ibid.*

Creatus, a, um, κτιϛὸς, ἡ, όν, κτισθεὶς, εῖσα, έν. *N. T.*

Creber, a, um, συχνὸς, ἡ, όν. *Plato.* πυκνὸς, ἡ, όν. *Dem.* creberrimæ mutationes, πυκνόταται μεταβολαί. *Iſocr.*

Crebreſco, πυκνὸς γίνομαι.

Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, συνοικιῶν. *Herodian.*

Crebro, πυκνῶς. *Plato.* πυκνόν. *Ariſtot.* πυκνάκις. *Id.* πολλάκις. *Dem.* crebrius, πλεονάκις. *Iſocr.*

Credibilis, e, πιϛὸς, ἡ, όν. *Iſocr.* πιθανὸς, ἡ, όν. *Dem.* multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκός. *Dem.* facere aliquid credibile, ποιέω τι πιϛόν. *Id.* non credibilia dicere, ἐκ εἰκότα λέγειν. *Idem.*

Credibiliter, πιϛῶς. *Dem.*

Creditor, ὁ δανειϛὴς, ὃ. *Dem.* ὁ δανείσας, αντος. *Idem.*

Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.

Creditum, τὸ δάνεισμα, ατος. *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ὃ. *Idem.*

Credo, πιϛεύω, alicui, τινί. *Iſocr.* aliquid, τί. *Dem.* delatoribus, πείθομαι τοῖς διαβάλλουσι. *Id.* dicta ab aliquo, πιϛεύω τοῖς εἰρημένοις ὑπό τινος. *Iſocr.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα. *Dem.* i. e. concredo alicui aliquid, παρακα-

ρακατατίθεμαί τινί τι. *Plato*, i. e. puto, ... *Dem* ... *Isocr.* ἡγέομαι. *Id.* ὑπο... *Dem.* ... *Id.*
...ulitas, ἡ πίστις, εως. *Dem.*
...dulus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐπειστος, ϐ. *Aristot.*
...natio, ἡ καῦσις, εως. *Diosc.*
...mbalum, τὸ κρέμβαλον, ϐ. *Athen.*
...mentum, vide *Incrementum.*
...mium, τὸ φρύγανον, ϐ. *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι. *Basil.* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμός. ϐ. collectrix cremiorum, φρυγανίστρια, ας. *Poll.* cremio similis, ὁ καὶ φρυγανώδης, εος. *Diosc.*
...no, καίω, aliquid, τί. *Xenoph.*
...o, κτίζω, aliquid, τί. *Herodot.* mundum, δημιουργέω... *Philo.* δημιουργέω κόσμον. *Plato.*
...sarem, ποιέω Καίσαρα. *Herodian.*
...perus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ϐ. *Isocr.*
...pida, ἡ κρηπίς, ίδος. *Xen.* ... crepidas induo, κρηπιδόω. *Plut.* κρηπῖδας ὑποδέομαι. *Herodian.*
...pidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιός, ϐ. *Athen.*
...pidatus, a, um, κρηπιδούμενος, ένη, ενον. *Plut.* κρηπῖδας ὑποδεδεμένος. *Herodian.*
...pido, ὁ κρημνός, ϐ. *Thuc.*
...pidula, τὸ κρηπίδιον, ϐ.
...pitaculum, τὸ κρόταλον, ϐ. *Diosc.*
...pito, ψοφέω. *Aristoph.* vt ciconia, κροτέω. *Philostr.*
...pitus, ὁ ψόφος, ϐ. *Thuc.* ventris, ἡ πορδή, ῆς, ἀποπορδή, ῆς. *Al. Aphr.* crepitum ventris mitto, πέρδομαι, ἀποπέρδω. *Aristoph.* καταπέρδω. *Id.* præ metu, ὑποβδέλλω ὑπὸ δέους. *Lucian.*
...po, ψοφέω. *Aristoph.* digitis, ἀποκροτέω τοῖς δακτύλοις. *Strabo.* magna, μεγαλαυχέω. *N. T.*
...pundia, orum, τὰ κροτοπαίγνια, ων.
...pusculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης. *Dem.* sub crepusculum, δείλης ὀψίας. *Dem.* περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν. *Thuc.* πρὸς τὴν δείλην. *Aristot.*
...sco, αὐξάνομαι. *Dem.* συναυξάνομαι. *Id.* ἐπιδίδωμι, ex re aliqua, ἐκ τινος. *Isocr.* & loculetor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν. *Id.* in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον. *Id.*
...ta, ἡ γῆ κιμωλία, ας. *Diosc.*
...taceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
...tatus, a, um, χρισθείς, εῖσα, ἐν κιμωλίᾳ γῇ.
...bellum, τὸ κοσκίνιον, ϐ. *Athen.*
...bro, κοσκινίζω, συνάγω. *N. T.*
...brum, τὸ κόσκινον, ϐ. *Plato.* in modum cribri, κοσκινηδόν. *Luc.*
...men, ἡ αἰτία, ας. *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος. *Id.* τὰ ἐγκλήματα, ων. *Dem.* magnum, αἰτία μεγάλη. *Dem.* nefarium, δεινόν. *Id.* credibile, πιθανή. *Id.* malum & graue, κακὴ καὶ χαλεπή. *Id.* falsum, ψευδής. *Id.* turpe, αἰσχρά. *Isocr.* commune, κοινά. *Idem.* priuatum, ἴδια. *Id.* commini... i, αἰτίαν συντιθέναι. *Idem.* fingere, πλάττειν. *Id.* impingere alicui, ἐπάγειν f. ἐπιφέρειν τινί *Dem.* transferre in aliquem, ἀναφέρειν εἰς τινα. *Isocr.* ... *Id.* subire ... *Dem.* ἐμπίπτειν εἰς αἰτίαν ... *Id.* declinare, αἰτίαν φεύγειν. *Isocr.* effugere, διαφεύγειν. *Isocr.* refutari, ἐξελέγχεσθαι. *Isocr.* diluere, διαλύεσθαι ἔγκλημα. *Demosth.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τῆς αἰτίας. *Dem.* τοῦ ἐγκλήματος. *Id.* liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τῆς αἰτίας. *Id.* teneri crimine, τῷ ἐγκεκλημένῳ ἔνοχον εἶναι. *Id.* crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινί τι. *Herodian.*

Criminalis, e, ἐγκληματικός, ἡ, όν.
Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
Criminatio, ἔγκλησις, εως. *Artemid.* ἡ αἰτία, ας. *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος. *Idem.* Conf. *Crimen.*
Criminor, διαβάλλω, aliquid, τί. *Xen.* aliquem, εἰς τινα. *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος. *Xenoph.* ἐγκαλέω τινί τι. *Plato.*
Criminose, εὐδιαβόλως. *Dem.* διαβόλως. *Thuc.*
Criminosus, a, um, ἐγκληματικός, ἡ, όν. *Aristot.*
Crinis, ὁ θρίξ, χός. *Aristot.* ὁ πλόκαμος, ϐ. *Herodian.* ἡ κόμη, ης. *Plut.*
Crinitus, a, um, ὁ κομήτης, ϐ. *Synes.* ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ϐ. *Diosc.*
Crispitudo, ἡ ὁλότης, ητος. *Aristot.*
Crispo, ὁλόω, ὅλον ποιέω.
Crista, ὁ λόφος, ϐ. *Xenoph.* cristam habere in capite, λόφον ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. *Aelian.*
Cristatus, a, um, λόφουρος, ύρα, ον. *Hesych.* sum, λοφάω. *Suid.*
Cristula, τὸ λοφίδιον, ϐ.
Critica, ἡ κριτική, ῆς, sc. τέχνη. *Plato.*
Critice, κριτικῶς.
Criticus, a, um, κριτικός, ἡ, όν. *Strabo.*
Croceus, a, um, κρόκινος, ίνη, ινον. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ κροκώδης, εος. *Diosc.*
Crocitatio, ὁ κρωγμός, ϐ. *Theocr.*
Crocito, κρώζω. *Lucian.*
Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ϐ. *Aristot.*
Crocum, τὸ κρόκον, ϐ. *Theophr.* referens, ὁ καὶ ἡ κροκώδης, εος. *Gal.* κροκόεις, εσσα, εν. *Theophr.* croco imbuo, κροκόω. *Athen.* croco tinctus, κροκωτός, ἡ, όν. *Lucian.* crocum refero, croco similis sum, κροκίζω. *Diosc.*
Crocus, ὁ κρόκος, ϐ. *Theophr.*
Crotalum, τὸ κρόταλον, ϐ. *Diosc.*
Cruciabilis, e, βασανιστικός, ἡ, όν.
Cruciatus, ἡ βάσανος, ϐ. *N. T.* ἡ ἀλγηδών, όνος. *Isocr.*
Crucifigo, σταυρόω, aliquem, τινά. *N. T.* ἀνασταυρόω τινά. *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινά. *Id.*
Crucio, ἀνιάω. *Gal.* aliquem, ταλαιπωρέω τινά. *Isocr.*
Crudelis, e, ὠμός, ἡ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφειδής, έος. *Aristot.* δεινός, ἡ, όν. *Dem.* χαλεπός, ἡ, όν. *Id.* animo, ὠμὸς τὴν γνώμην. *Id.* belliæ immanissimæ & crudelissimæ θηρία ἀγριώτατα καὶ πλείστης ὠμότητος μεστά. *Isocr.*
Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος. *Dem.* ἡ δεινότης, ητος. *Isocr.* ἡ χαλεπότης, ητος. *Id.* & sæuitia alicuius, ὠμότης καὶ χαλεπότης τινός. *Id.* summa, ὑπερβολὴ ὠμότητος. *Dem.* superare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ὠμότητι. *Id.* impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τῆς ὠμότητος. *Isocr.* ostendere in omnibus crudelitatem & inhumani-

humanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τὴν ὠμότητα καὶ μισανθρωπίαν. *Idem.*
Crudeliter, ὠμῶς. *Dem.* ἀφειδῶς. *Xen.* ἀτρεπτοίςως. *Isocr.* exscindere vrbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν. *Dem.* crudelissime tractare aliquem, ὠμότατα πρός τινα διακείμενον τυγχάνειν. *Isocr.* nimis crudeliter & acerbe aliquem fortunis euertere, λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ἐκ τῆς ἐσίας ἐκβάλλειν τινά. *Dem.*
Crudesco, ὠμόομαι.
Cruditas, ἡ ὠμότης, ητος. *Aristot.*
Crudus, a, um, ὠμός, ἡ, όν. *Aristot.*
Cruente, αἱματωδῶς.
Cruento, αἱματόω, *Xiphil.* αἱμάττω, manum, χεῖρα. *Herodian.*
Cruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, εος. *Gal.*
Crumena, τὸ βαλάντιον, ȣ *Luc.*
Crumenisecа, ὁ βαλαντιοτόμος, ȣ, ὁ, βαλαντιητόμος, ȣ. *Aristoph.*
Cruor, τὸ αἷμα, ατος. *Aristot.* circa cruorem, ἀναιμωτί. *Herodian.*
Crus, τὸ σκέλος, εος. *Aristot.* non habens, ὁ καὶ ἡ ἀσκελής, έος. *Plato.* crura bona habens. ὁ καὶ ἡ εὐσκελής, έος. *Id.* æqualia habens, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελής, έος. *Aristot.* mala habens, ὁ καὶ ἡ κακοσκελής, έος. *Xen.* vnicum habens, ὁ καὶ ἡ μονοσκελής, έος. *Plin.* grandiora habens, ὁ καὶ ἡ ὑπερσκελής, έος. *Plato.*
Crusta, ἡ πλάξ, ακός. *Aristot* crustas habens squamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομένας. *Dioscor.*
Crustatus, a, um, ὀστρακόδερμος, ȣ. *Basil.*
Crusto, πλακόω, vide *Incrusto.*
Crustosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, εος. *Diosc.*
Crustum, τὸ πλακίδιον, ȣ.
Crustulum, τὸ ψώμιον, ȣ. *Laert.*
Crustum, ὁ ψωμός, ȣ. *Athen.*
Crux, ὁ σαυρὸς, ȣ. *Thuc.* cruci aliquem adfigo, ἐπὶ τῷ σαυρῷ τινα ἀνασκολοπίζω. *Id.*
Crypta, ἡ κρύπτη, ης.
Crystallinus, a, um, κρυστάλλινος, ίνη, ινον.
Crystallus, ὁ vel ἡ κρύσαλλος, ȣ. *Poll.* crystallum splendore refero, κρυσαλλίζω. *N. T.*
Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως. *Plut.*
Cubicularis, e, κοιτωνικός, ἡ, όν.
Cubicularius, ὁ κατακοιμιστής, ȣ. *Plut.* τȣ θαλάμȣ προεσώς. *Herodian.*
Cubiculum, ὁ κοιτών, ῶνος, paruum, ὁ κοιτωνίσκος, ȣ, nuptiale, ὁ νυμφών, ῶνος. *N. T.* coniugale s. vxoris & mariti. θάλαμος, ȣ. *Plut.*
Cubile, ἡ κοίτη, ης. *Xenoph.* εὐνή, ῆς. *Id.*
Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, ȣ. *Gal.*
Cubitalis, e, πηχυαῖος, αία, αῖον. *Theophr.*
Cubito, κοιτάω.
Cubitum, vel cubitus, ὁ ἀγκών, ῶνος. *Galen.* paruus, ὁ ἀγκωνίσκος, ȣ. cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐναγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα. *Luc.* cubito percutio, κυβιτίζω. *Epicharm.*
Cubitus, idem quod *Cubatus.*
Cubo, κοιμάομαι *Xenoph.* super lectum, κατάκειμαι ἐπὶ τῆς κλίνης. *Plato.* in aureo lecto, κοιμάομαι ἐπὶ χρυσῆς κλίνης. *Dem.* in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ. *Dem.*

Cubus, ὁ κύβος, ȣ. *Aristot.*
Cucullus, ὁ πῖλος νυκτερινός.
Cuculo, κοκκύζω. *Aristot.*
Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος. *Aristot.*
Cucumis, ὁ σίκυος, ȣ. *Plut.* ἡ σίκυς, υος. *Dio[sc.]* paruus, τὸ σικύδιον, ȣ. *Athen.* in modum c[u]cumeris, σικυδόν. *Paul. Aeg.*
Cucurbita, ἡ σικύα, ας. *Hippocr.* ἡ σικυώνη, [ης.] *Gal.* ἡ σικυωνία, ας. *Athen.*
Cucurbitula, ἡ σικύα, ας, argentea, ἀργυ[ρᾶ.] *Lucian.* cucurbitulae applicatio, σικύας πρ[ος]βολή. *Aristot.*
Cucutio, κοκκύζω. *Aristot.*
Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα. *Aristot.* ex a[u]ro, κόπτω νόμισμα χρυσȣ̃. *Diod. Sic.* ferru[m] ἐργάζομαι σίδηρον. *Aristot.*
Cuias, ποδαπός, indef. quis & cuias? τίς [καὶ] ποδαπός. *Plato.*
Cuius, a, um, τίνος ὤν.
Cuiuscumquemodi, ὁποιοσοῦν. *Xen.*
Cuiusdammodi, ποιός τι. *Aristot.*
Cuiusmodi, ποῖος. *Thuc.* cuiusmodi illa? ποῖα. *Plato.* considerare leges, cuiusmodi si[nt,] σκοπεῖν νόμȣς, ὁποῖοί τινες εἰσί. *Dem.*
Culcitra, ἡ τύλη, ης, ἡ τυλεία, ας. *Soph.* τὸ [τυ]λεῖον, ȣ. *Poll.* ἡ σρωμνή, ῆς. *Xen.* τὸ σρῶ[μα,] ατος. *Plut.*
Culeus, τὸ σακκίον, ȣ. *Poll.* culeo insuere, σακκεύω. *Nicet. Chon.*
Culex, ὁ κώνωψ, ωπος. *Plut.*
Culina, τὸ μαγειρεῖον, ȣ, τὸ ὀπτανεῖον, ȣ. *[Lu]cian.*
Culmen, ὁ ὄροφος, ȣ. *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος. *[He]rodian.*
Culmus, ἡ καλάμη, ης. *Lysias.*
Culpa, ἡ αἰτία, ας. *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος. culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον [τὴν] αἰτίαν τρέπω. *Plut.* τὸ ἔγκλημα εἰς ἄλλον με[τά]γω. *Aelian.* mea culpa in molestias incid[i,] δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐνέπεσε. *Dem.* culpa in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτ[ιον] τȣ̃ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν ἐσί. *Id.* cu[lpa] aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύ[ω.] *Isocr.* extra omnem culpam esse videt[ur,] πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται. *Chrys.*
Culpabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπαίτιος, ȣ, sum, εἰ[μι.] *Aelian.*
Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος. *N. T.*
Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τι[νος.] *Xenoph.*
Cultellus, τὸ μαχαίριον, ȣ. *Dem. Phal.*
Culter, ἡ μάχαιρα, ας. *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, *Plut.*
Cultor, ὁ λατρευτής, ȣ.
Cultrix, ἡ θεραπευτρίς, ίδος.
Cultura, vide *Cultus.*
Cultus, us, ἡ θεράπεια, ας. *Dem.* diuinus, ἡ [θε]ραπεία περὶ θεόν. *Isocr.* ὑπηρεσία τȣ̃ θεȣ̃. *Pla[to.]* quo demeremur aliquem, τὸ θεράπευμα, ατ[ος.] *Xenoph.* diuinus humanitus confictus, ἐθελοθρησκεία, ας. *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, [ας.] *Plato.* τὸ γεώργημα, ατος. *Id.* i. e. ornat[us,] τὸ κόσμημα, ατος. *Plato.* corporis, τὸ σχῆ[μα τȣ̃] σώματος. *Herodian.*
Culullus, κύλιξ μεγάλη. *Plut.*

Cu

Cum, *Praeceß.* σὺν, cum Deo dicere aliquid, σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι. *Dem.* voluptas cum honestate coniuncta, optimum est, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἄριστον ἐστι. *Id.* inuadunt alios cum amicis, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων. *Id.* cum aliquo esse, μετά τινος εἶναι. *Id.* cum parrhesia loqui, μετὰ τῆς παῤῥησίας ποιεῖν λόγους. *Id.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρός τινα, fœdera cum rege, συνθῆκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα. *Plut.* cum potestate esse, ἐν δυνάμει εἶναι.

Cum, pro. *Quando, Quia,* &c. Vide *Quum,* cum, tum, μὲν, δέ. *Dem.* cum omnis disciplina exercitatione continetur, tum Philosophia præ ceteris, πᾶσα μὲν παιδεία δι' ἐπιμελείας συνέστηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων. *Dem.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν ὀνείδη φευκτέα, μάλιστα δὲ τοῦτο. *Idem.*

Cumininum, τὸ κύμινον, ε. *Diosior.*

Cumprimis, τὰ πρῶτα. *Lucian.*

Cumulate, ἀθρόως, σεσωρευμένως.

Cumulatum, σαρκὸν. *Herodian.*

Cumulatus, a, um, σωρευτὸς, ἡ, όν. *Athen.*

Cumulo, ἀθροίζω. *Isocr.* aliquid aliquo, σωρεύω τι τινι. *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπεραινέω τινά. *Aeschin.*

Cumulus, τὸ σώρευμα, ατος. *Xenoph.* ὁ σωρὸς, ε. *Plut.* diuitiarum, χρημάτων. *Aristoph.* terræ, τὸ χῶμα, ατος. *Plato.*

Cunabula, ἡ κοιτὶς, ίδος, τὸ σπάργανον, ε. *Herodian.*

Cunæ, idem quod *Cunabula.*

Cunctabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, ε. *Lucian.*

Cunctanter, σχολῇ. *Thuc.* σχολαίως. *Arist.* cunctantissime, σχολαιότατα. *Xen.*

Cunctatio, ἡ σχολαιότης, ητος. *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος. *Aeschin.* ἡ μέλλησις, εως *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, εως. *Idem.*

Cunctator, ὁ μελλητὴς, ε. *Aristot.* ὁ μέλλων, οντος. *Dem.*

Cunctor, ὀκνέω. *Thuc.* in aliqua re, μέλλω τι. *Dem.* διαμέλλω πρός τι. *Naz.*

Cunctus, a, um, σύμπας, ασα, αν. *Thuc.* ἅπαξ ἅπας, ασα, αν. *Plato.*

Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.

Cuneatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφηνοειδὴς, έος.

Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω. *Hippocr.*

Cuneolus, τὸ σφηνάριον, ε. *Suid.* ὁ σφηνίσκος, ε.

Cuneus, ὁ σφὴν, ενὸς. in cuneos diuisi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες. *Herodian.*

Cuniculatim, ὑπονομηδὸν. *Thuc.*

Cuniculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπονομώδης, εος.

Cuniculus, ὁ δασύπους, οδος. *Aristot.* i. e. fossa subterranea, ὁ ὑπόνομος, ε. *Thuc.* cuniculos ago, ὑπονομεύω. *Dinarch.* cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμέω.

Cupa, ὁ πίθος, ε. *Plut.* inanis, σκεῦος οἰνοφόρον κενόν. *Herodian.*

Cupedia, τὸ πέμμα, ατος, *Plut.* cupediis inhians, ὁ λίχνος, ε *Plato.*

Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἰδεῖν τὴν εἰρήνην γενομένην. *Dem.* cupidissime omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν. *Herodian.*

Cupidineus, a, um ἐρωτικὸς, ἡ, όν. *Luc.*

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας. *Dem.* ὁ ἔρως, ωτος. *Id.* insatiabilis, ἡ ἀπληστία, ας. *Id.* tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῶν πόνων. *Id.* rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν. *Isocr.* cupiditas alicuius rei me incedit, εἰσέρχεται μοι ἡ ἐπιθυμία τινος. *Dem.* tanta cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ ἀπληστίας ἔρχομαι. *Isocr.* incessit me cupiditas alicui rei, ἐνέπεσέ μοι ἔρως τινός. *Id.* in eam deuenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ ἐπιθυμίας ἐλθεῖν. *Id.* habere cupiditatem alicuius rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινός. *Id.* explere cupiditatem alicuius, ἐφικέσθαι τῆς ἀπληστίας τινός. *Dem.* coercere cupiditates, κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν. *Isocr.* frustror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμέω. *Idem.*

Cupido, ὁ ἔρως, ωτος. *Xenoph.*

Cupidus, a, um, ἐφιέμενος, ένη, ενον, alicuius rei, τινός. *Dem.* ἐπιθυμητὴς τινος. insatiabiliter pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἄπληστος τῶν χρημάτων. *Id.* s. plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν. *Isocr.* cupidus sum alicuius rei. Conf. *Cupio.*

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινός. *Dem.* aliquid nimis, τι λίαν. *Isoc.* bene dicere, εὖ λέγειν. *Id.* aliquem imitari, γλίχομαί τινα μιμεῖσθαι. *Id.* vniuersi incolumitatem, γλίχομαι τὴν ὅλε σωτηρίαν. *Philo.* contraria, γλίχομαι τῶν ἐναντίων. *Aristot.* libertatem, γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερίας. *Herodot.* bene alicui, εὐνοέω τινι. *Dem.*

Cupitor, ὁ ἐραστὴς, alicuius rei, τινός. *Xenoph.* ὁ ἐπιθυμητὴς τινος. *Dem.*

Cupressetum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.

Cupressinus, a, um, κυπαρίσσινος, ινη, ινον.

Cupressus, ἡ κυπάρισσος, ε. *Athen.*

Cupreus, a, um, κυπριακὸς, ἡ, όν.

Cuprum, χαλκὸς κύπριος.

Cur, διὰ τί, cur bene dicendi studiosus fugiant, libenter audirem, διὰ τί τὰς εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν πυθοίμην. *Isocr.* cur ei præmium daturi non estis? διὰ τί τέτῳ ἐ δώσετε δωρεάν. *Aeschin.* recte considerate, cur hoc fecerit, συλλογίσασθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ᾽ ἔπραττε. *Dem.* cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τοῦτον τὸν πόλεμον. *Id.* διότι. *Aristot.* διότι. *Xenoph.* διὰ τινα αἰτίαν. *Aristot.*

Cura, ἡ φροντὶς, ίδος. *Dem.* ἡ πρόνοια, ας. *Id.* ἡ μέριμνα, ης. *Isocr.* curam suscipere rei, πρόνοιαν ποιεῖσθαι, προνοεῖν τινος, s. περί τινος, s. ὑπέρ τινος. *Dem.* habere curam, ἔχειν πρόνοιαν τινος. *Idem.* ἔχειν ἐπιμέλειαν τινος *Id.* ἔχειν λόγον τινός. *Id.* gero alicuius, ἐπιμελέομαι τινος. *Xen.* περί τινος. *Plato.* τι. *Xen.* adhibet, ne quid transeat, φυλάττω μηδὲν παρελθεῖν. *Thuc.* ne quis tangat, φυλάττομαι, ὅπως μὴ ποιήσῃ τις. *Xenoph.* mihi est mihi aliquid. μέλει μοι περί τινος. *Isocr.* μέλει μοι ὑπέρ τινος. *Dem.*

Curate, ἐπιμελῶς. *Dem.*

Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, ας. *Dem.* præesse curationi s. administrationi alicui, προεστάναι εἶναι ἐπιμελείας τινός. *Idem.* morbi, ἡ θεραπεία τῶν νοσημάτων. *Dem.*

Curator, ὁ ἐπιμελητής, οῦ, tribus, τῆς φυλῆς. *Dem.* reficiendorum murorum, τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. *Id.* liberorum, i. e. tutor, ὁ ἐπίτροπος, ου. *Plut.* morbi, ὁ θεραπευτής, οῦ. *Gal.*

Curatura, ἡ ἐπιτροπή, ῆς, ἡ ἐπιμέλεια, ας. *Demosth.*

Curculio, ὁ τρώξ, γός. *Schol. Hes.* ὁ κίς, κιός. *Theophr.* ὁ θρίψ, θριπός. *Idem.*

Curia, τὸ βουλευτήριον, ου. *Dem.* τὸ πρυτανεῖον, ου. *Id.* vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον. *Id.* vocare senatum in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον. *Id.* frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον. *Id.* proclamare aliquid in curia, ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. *Id.* exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τοῦ δικαστηρίου. *Id.* i. e. pars ciuitatis, ἡ φρατρία, ας. *Isocr.* curiæ princeps, ὁ φρατρίαρχος, ου. *Dem.*

Curialis, ὁ φράτωρ, ορος. *Dem.*

Curialis, e, φράτριος, ία, ιον. *Polyb.*

Curiatim, κατὰ φρατρίας.

Curiatus, a, um, φρατριακός, ή, όν.

Curio, ὁ φρατριεύς, έως.

Curiose, ἐπιμελῶς. *Dem.* πεφυλαγμένως. *Isocr.* non admodum curiose inquirere, quidnam sit, οὐ πάνυ πολυπραγμονεῖν τι, ὅ, τι ποτ' εἴη. *Herodian.* curiosius, περιεργότερον *Id.*

Curiositas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης. *Isocr.* τὸ πολυπραγμονεῖν. *Id.*

Curiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίεργος, ου. *Xen.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, ονος. *Aristot.* sum, πολυπραγμονέω. *Isocr.*

Curo, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινός. *Xen.* περί τινος. *Plato.* corpus, ἐπιμέλομαι τοῦ σώματος. *Xen.* vt fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένοιτο. *Lucian.* aliquid parum, φροντίζω τινὸς ὀλίγον. *Id.* salutem, φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας. *Dem.* non curo, vtrum peius, an melius viuamus, οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα. *Plato.* diligentissime valetudinem, ἐπιμέλειαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας. *Isocr.* contractus, ἐπιμέλειαν ποιέω περὶ τὰ συμβόλαια. *Aristot.* publica, vt priuata, μελετάω ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων. *Isocr.* ægrotantem, θεραπεύω τινά. *Idem.* νοσηλεύω τινά. *Id.* morbum, ἐπικουρέω νόσον. *Xen.* ἰάομαι νόσον. *Phalar.* θεραπεύω τὸ νόσημα. *Isocr.* pecuniam, πορίζομαι ἀργύριον. *Dem.* non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινός. *Plato.* curandum est aliquid, ἐπιμελητέον τινός. *Xenoph.*

Curriculo, δρομαίως.

Curriculum, i. e. paruus currus, τὸ ἁρμάτιον, ου, ὁ διφρίσκος, ου. *Aristoph.* i. e. cursus, ὁ δρόμος, ου. *Thuc.*

Curro, τρέχω, celeriter, ταχέως. *Plut.* vna, συνδρομέω. *Dem.*

Curruca, ἡ ὑπολαΐς, ίδος. *Theophr.*

Currus, τὸ ἅρμα, ατος. *Xenoph.* τὸ ὄχημα, ατος. *Herodian.* curru vehi Messenam, πορεύεσθαι ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην. *Hesych.* currum conscendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν. *Herodian.* currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναι τι. *Id.* Conf. *Vehiculum.*

Cursito, συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω. *Plato.* sursum, deorsum, περιπατέω ἄνω, κάτω. *Aristoph.*

Cursor, ὁ δρομεύς, έως. *Lucian.*

Cursus, ὁ δρόμος, ου. *Dem.* equi, δρόμος ἵππου. *Idem.* cursu contendere ad portum, δρόμῳ κατατείνειν ἐπὶ τὸν λιμένα. *Synes.* a cursu non declinare, ἀπαραλλάκτως θέειν. *Heliodor.* cursum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν. *N. T.* εὐθυδρομεῖν. *Xenoph.* cursum sistere, ἔχεσθαι δρόμου. *Lucian.*

Curto, κολούω, aliquid, τί. *Theophr.* κολοβόω τι. *Aristot.*

Curtus, a, um, κολοβός, ή, όν. *Aristot.*

Curuatio, ἡ κάμψις, εως, ἡ διάκαμψις, εως. *Naz.*

Curuatura, ἡ καμπή, ῆς. *Plut.* ὁ καμπτήρ, ῆρος. *Xenoph.*

Curuitas, ἡ καμπυλότης, ητος, ἡ κυρτότης, ητος. *Plut.*

Curulis, e, ἁρματόεις, εσσα, εν. *Athen.* ἁρμάτιος, ία, ιον. *Xenoph.* sella, δίφρος ἡγεμονικός. *Pl.* curule certamen, ἡ ἁρματοδρομία, ας.

Curuo, κάμπτω. *Thuc.* κυρτόω. *Xenoph.*

Curuus, a, um, καμπύλος, ύλη, ύλον, ἀγκύλος, ύλη, ύλον.

Cuspido, ἀποξύνω εἰς ἀκίδα, ἐπιδορατίζω.

Cuspis, ἡ ἀκωκή, ῆς. *Lucian.* sagittæ, ἡ ἀκίς, ίδος. *Diosc.* hastæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ἐπιδορατίς, ίδος. *Plut.*

Custodia, ἡ φυλακή, ῆς, inuenta vrbibus ad custodiam & salutem, εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν. *Dem.* delicti ad custodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ. *Id.* fidem & custodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φρουρᾶς προδιδόναι. *Herodian.* i. e. carcer, captiuitas, vide *Carcer, Captiuitas.*

Custodio, φυλάττω, omnia in vrbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι. *Xen.* aliquem in aliqua re, τινὰ ἀπό τινος. *Id.* mare, φυλάττω φυλακὴν τῇ θαλάττῃ. *Dem.* vrbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν. *Isocr.*

Custos, ὁ φύλαξ, ακος. *Dem.* constitutio custodum, διατάξις φυλάκων. *Id.* custodes constituere, καθιστάναι φύλακας. *Id.* imponere, ἐπιπέμπειν φύλακας. *Isocr.* occidere, ἀποσφάττειν. *Dem.* custos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, ακος. *Luc.* legum, ὁ θεσμοφύλαξ, ακος. *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, ακος. *Aristot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, ακος. *Id.* ciuium, s. ciuitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, ακος. *Idem.* stratorum, ὁ στρωματοφύλαξ, ακος. *Plut.* corporis, ὁ σωματοφύλαξ, ακος. *Herodian.* custos femina, ἡ φυλακίς, ίδος. *Plato.*

Cuteus, a, um, ὁ καὶ ἡ δερματώδης, εος, δερμάτινος, ίνη, ινον.

Cuticula, τὸ δερμάτιον, ου.

Cutis cum subiecta carne, ὁ χρώς, τός. *Aristot.* detracta, τὸ δέρμα, ατος.

Cyamus, ὁ κύαμος, ου. *Plato.*

Cyaneus, a, um, κυάνεος, έα, εον. *Aristot.*

Cyanus, ὁ κύανος, ου, cyanum refero, κυανίζω. *Dioscor.* in cyanum vergens, κυανίτης, ου. *Hipp.*

Hippocr. cyaneis coloris inductio, ἡ κυάνωσις. *Plut.*

Cyathus, ὁ κύαθος, ου. *Athen.* paruus, τὸ κυάθιον, ου. *Poll.* cyatho similis, ὁ καὶ ἡ κυαθώδης, εος. *Athen.* cyathis indulgeo, κυαθίζω. *Polyb.*

Cygneus, a, um, κύκνειος, εία, ειον. *Athen.*

Cygnus, ὁ κύκνος, ου. *Aristot.*

Cylindraceus, a, um, κυλινδρικὸς, ή, όν.

Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ου. *Plut.* cylindro similis, ὁ καὶ κυλινδρώδης, εος. *Theophr.* æquo siue complano, κυλινδρόω. *Id.* cylindri more, κυλινδρικῶς. *Plut.*

Cymba, ἡ κύμβη, ης. *Soph.*

Cymbalista, ὁ κυμβαλιστὴς, ου.

Cymbalistria, ἡ κυμβαλίστρια, ας.

Cymbalum, τὸ κύμβαλον, ου. *Xen.* pulso, κυμβαλίζω. *Luc.*

Cymbium, τὸ κυμβίον, ου. *Dem.*

Cyminum, τὸ κύμινον, ου. *Diosc.* cymino similis, ὁ καὶ ἡ κυμινώδης, εος. *Theophr.*

Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ου. *Aristot.*

Cytisus, ὁ κύτισος, ου. *Theophr.*

D.

Dactyliotheca, ἡ δακτυλιοθήκη, ης. *Plin.*

Dactylus, ὁ δάκτυλος, ου. *Diosc.*

Dæmon, ὁ δαίμων, ονος. *Plato.* malus, ὁ κακοδαίμων, ονος. capularis, ὁ σοροδαίμων, ονος. *Plut.* a dæmone inspiratus, δαιμονιακὸς, ή, όν. *Id.* qui dæmonis est, δαιμονικὸς, ή, όν. *Chrys.* pro dæmone habeo, δαιμονίζω. *Hesych.* a dæmone possideor, δαιμονίζομαι. *N. T.* δαιμονάω. *Lucian.*

Dæmoniacus, a, um, δαιμονιακὸς, ή, όν. *Plut.*

Dæmonicus, a, um, δαιμονικὸς, ή, όν. *Chrys.*

Dama, ἡ δορκὰς, άδος. *Dioscor.* ὁ δὸρξ, κός. *Al. Aphrod.* ὁ δόρκος, ου. *Diosc.* parua, s. paruus, τὸ δορκάδιον, ου. *LXX.*

Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως. *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως. *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος. *Ibid.* æterna, ἡ κρίσις τῆς γεέννης. *Ibid.*

Damnatorius, a, um, καταγνωστικὸς, ή, όν.

Damnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ καταδικος, ου. *Dem.* violati festi, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περί τὴν ἑορτὴν. *Dem.*

Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θάνατόν τινος. *Dem.* θανάτου τινα. *Id.* κατακρίνω θάνατόν τινος. *Isocr.* καταψηφίζομαι θάνατόν τινος. *Dem.* aliquem inique, ἀδίκως καταδικάζομαί τινος. *Id.* aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνον vel τινὰ φόνου. *Lys.*

Damnose, βλαβερῶς.

Damnosus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρόν. *Plato.*

Damnum, ἡ βλάβη, ης. *Plato.* ἡ ζημία, ας. *Xen.* τὸ βλάβος, εος. *Dem.* ἡ συμφορὰ, ᾶς. *Isocr.* & detrimentum, βλάβη καὶ ζημία. *Demosth.* adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην. *Id.* ἐνεγκεῖν τινι ζημίαν. *Id.* esse s. fieri alicui, εἶναί τινι βλάβης. *Id.* contrahere haud exiguum, ὀφλισκάνειν ζημίαν οὐ μικράν. *Idem.* restituere s. pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβης διπλοῦν. *Id.* cum damno facere, aut fieri, μετὰ βλάβης s. ζημίας ποιεῖν s. γίγνεσθαί τι. *Idem.* facio s. patior, ζημιόομαι. *Id.* ab aqua, πάσχω κακῶς ἐξ ὕδατος. *Idem.*

Dapes, τὰ ἐδέσματα, ων. *Isocr.*

Dapsilis, e, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, έος. *Plato,* epulum dapsilius, δεῖπνον δαψιλέστερον. *Plut.* dapsilis & largus sum, ἐνδαψιλεύομαι. *Pandect.*

Dapsiliter, δαψιλῶς, viuere, ζῆν. *Xenoph.*

Datio, ἡ δόσις, εως. *Plato.*

Dator, ὁ δοτὴρ, ῆρος. *Xenoph.* ὁ δωτὴρ, ῆρος. *Lucian.*

Datus, a, um, δοθεὶς, εῖσα, έν. *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκοντί. *Id* ἐξεπίτηδες. *Id.* delinquere, ἑκουσίᾳ πλημμελεῖν. *Idem.*

De, ἐκ vel ἐξ, de suo remp. iuuare, ἐκ τῶν ἑαυτῷ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν. *Isocr.* de muro præcipitare, κατὰ τείχεος κάτω ῥίπτειν. *Herodot.* de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν. *Dem.* de re noua loqui s. dicere, περὶ καινοῦ πράγματος λέγειν. *Idem.* de numero detrahere, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖν. *Isocr.* de rerum incolumitate sollicitum esse, ὑπὲρ σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν. *Id.* de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμεῖν. *Idem.* commentatio de astris, γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων. *Lucian.* fama vulgatur de morte eius, ἐκφέρεται λόγος ἀμφὶ θανάτῳ αὐτοῦ. *Herodot.*

Dea, ἡ θεὰ, ᾶς. *Dem.* ἡ θεὸς, οῦ. *Id.* magna & præstans Minerua, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ. *Idem.*

Dealbatio, ὁ λευκασμὸς, οῦ.

Dealbo, λευκόομαι, aliquid, τί. *Xenoph.*

Deambulatio, ὁ περίπατος, ου. *Plut.* deambulatione pomeridiana vti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι. *Ael.*

Deambulatorium, ὁ περίπατος, ου. *Plut.*

Deambulo, περιπατέω. *Herodian.* sursum deorsum, ἄνω, κάτω. *Aristoph.*

Deamo, στέργω, aliquem, τινά. *Plut.* ὑπεραγαπάω τινα. *Herodian.*

Dearmatus, a, um, παρωπλισμένος, ένη, ένον. *Plut.*

Deartuo, ἐξαρθρόω. *Aristot.*

Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως. *Plut.*

Deauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, ου. *Athen.*

Deauro, χρυσόω. *Athen.*

Debacchatio, ἡ παροινία, ας. *Dem.*

Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα. *Dem.*

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως. *Thuc.* ὁ καταγωνισμὸς, οῦ. *Id.*

Debellator, ὁ καταγωνιστὴς, οῦ, ὁ καταπολεμῶν, οῦντος. *Thuc.*

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι. *Thuc.* καταγωνίζομαί τινα. *Lucian.*

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα. *Plato.* alicui æs alienum, τινὶ χρέος, s. χρέα. *Dem.* alicui gratiam, τινὶ χάριν. *Plato.* dicere, λέγειν. *Aristot.* non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, οὐκ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν συμπαρασκευάζεσθαι καθ' ἡμῶν αὐτῶν. *Dem.* quæ restant, magnæ vobis curæ esse debent, σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι. *Idem.*

Debilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος. *Isocr.* ἀσθενοῦς, οῦσα, οῦν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄρρωστος, ου. *Id.*

Debilitas, ἡ ἀσθένεια, ας. *Plato.* ἡ ἀῤῥωστία, ας. *Thuc.*

Debiliter, ἀσθενῶς. *Dem.*

Debilito, ἀσθενόω, aliquem, τινά. *Xen.*

Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέος. *Dem.*

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, ου. *N. T.* ὁ ὀφείλων, οντος. *Dem.* ὁ ὄφλων, οντος. *Id.* ὁ χρήστης, ου. *Id.* ὁ ὑπέχρεως, ω. *Id.* magnus, ὁ ὑπέρχρεως, ω.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, ιδος. *Euripid.* ἡ ὀφείλουσα, ης. *Dem.*

Debitum, τὸ ὀφείλημα, ατος. *Dem.* τὸ ὄφλημα, ατος. *Id.* τὸ χρέος, έος. *Id.* duplum, ὄφλημα διπλοῦν. *Id.* priuatum, χρέος ἴδιον. *Id.* paternum, χρέος πατρικόν. *Id.* adscribere ad debitum, γράφεσθαι ὀφείλοντα πρὸς χρέος. *Idem.* reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλόμενα. *Id.* ἐκτίεται οὔφλημα. *Id.* recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινός. *Id.* recuperare ab aliquo, κομίζεσθαι χρέος παρά τινος. *Id.* condonare omne, ἀφίεσθαι πᾶν ὄφλημα. *Idem* ἀφιέναι τὸ χρέος ὀφείλουσι. *Isocr.* expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα *Dem.* debito fraudare, ἀποστερῆσαι χρέος, vrbem, ἀποστερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν. *Idem.*

Debitus, a, um, ὀφειλόμενος, ένη, ενον, beneuolentia, εὔνοια. *N. T.* honor, προσήκουσα τιμή *Plato.* pœna, προσήκουσα τιμωρία. *Id.*

Deblatero, ψελλίζομαι. *Aristot.* σωμύλλω. *Aristoph.* κατασωμύλλω. *Id.*

Decacuminatio, ἡ βλαστολογία, ας. *Theophr.*

Decacumino, βλαστολογέω. *Theoph.*

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ου.

Decanto, ἐγκωμιάζω. *Isocr.* i. e. sæpius inculco, ταυτολογέω. *Polyb.*

Decapulo, μεταγγίζω. *Diosc.*

Decanus, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκάρχης, ου. *Herodot.*

Decas, ἡ δεκάς, άδος.

Decaulesco, ἀποκαυλόω. *Theophr.*

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινός. *Xen.* de via alicui, ἐξίσταμαι ὁδοῦ τινι. *Plut.* a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς. *Thuc.* i. e. minuor, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, οὐδὲν αὐτῷ ἀπεγίγνετο στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ. *Thuc.* de iure suo decedere, ὑφίεσθαι τῶν δικαίων ἑαυτοῦ. *Aristoph.* ante fatalem diem decedere, s. mori, πρὸ μοίρας τελευτῆν. *Isocr.*

Decem, οἱ, αἱ, τὰ δέκα. *Dem.* millia, ἡ μυριάς, άδος. *Theophr.* ἡ μυριοστή, ῆς. *Xen.* mensibus, δεκαμηναίῳ χρόνῳ. *Philo.*

December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος. *Theophr.* al. ἡ ποσειδεὼν, ῶνος. *Suid.*

Decempeda, μέτρον δεκάπουν, ὁ δεκάπους, οδος.

Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, οῦντος.

Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον. *Poll.*

Decem-primi, οἱ δεκαπρῶτοι, ων.

Decemuir, ὁ δεκάδαρχης, ου, ὁ δέκαρχος, ου, ὁ δεκαδάρχης, ου, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκαδοῦχος, ου. *Lys.* sum decemuir, δεκαδαρχέω. *Hesych.*

Decemuiralis, e, δεκαρχικός, ή, όν.

Decemuiratus, us, ἡ δεκαρχία, ας. *Plut.* ἡ δεκαδαρχία, ας. *Dem.*

Decennalis, e, ὁ καὶ ἡ δεκαετής, έος, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, ου. *Plato.*

Decennis, e, idem quod antecedens *Decennalis.*

Decennium, ἡ δεκαετία, ας, ὁ δεκαέτηρος χρόνος. *Plato.*

Decens, πρέπων, ουσα, ον, aliquem, τινί. *Isoc.* ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, εος, τινί. *Id.* προσήκων, ουσα, ον, τινί. *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, τινί. *Id.*

Decenter, προσηκόντως. *Dem.* Conf. *Conuenienter.*

Decentia, τὸ πρέπον, οντος. *Dem.*

Deceptio, ἡ ἀπάτη, ης. *Dem.* ἡ ἐξαπάτη, ης. *I*

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος. *Dem.* ὁ παρακρουόμενος, ου. *Isocr.*

Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλά. *Dem.* be & recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς *Id.* honestissima vitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει. *Id.* secundu leges, κατὰ τοὺς νόμους. *Id.* frustra, τηνάλλως *Id.* expresse, διαρρήδην. *Id.* clam, κρύβδην. de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων, ἃ χρή. *Idem.* pacem, τὴν εἰρήνην. *Iso.* auxilium, βοήθειαν. *Dem.* iudicando, κρίνω. *N. T.* prælio, μάχομαι. Conf. *Pugn Prælior.*

Decerpo, ἀπολέγω, fructum, τὸν καρπόν. *Theoph.* καρπολογέω. *Id.* florem, δρέπομαι ἄνθος. *Pl.* fructum sapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας. *Ba.* aliquid, ἀποδρέπομαί τι. *Plut.*

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, ατος. *Plut.* ὁ ἀγωνισμ ου. *Dion.*

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τοὺς πολεμίους. *Xen.* cum aliquo ob aliquid, τινί τι. *Id.* τινὶ ὑπέρ τινος. *Plato.* ἁμιλλάομαι τι *Xenoph.*

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, εως. *Hippocr.*

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, εως. *Hippocr.* e vita ἀπόστασις βίου. *Xenoph.*

Decet, πρέπει, aliquem, τινί *Dem.* me odisse eum, ἄξιόν ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν. *Xen.* vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν ὑπὲρ τούτου. *Dem.* nos optimos esse, προσήκον ἡμᾶς βελτίστους εἶναι. *Isocr.* non decet id parui cere, οὐκ ἔστι δίκαιον, οὐδὲ προσῆκον περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο. *Dem.* quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐστί. *Pla.* plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι. *Dem.* contra, quam dec, παρὰ τὸ προσῆκον, vt decet, κατὰ τὸ προσῆκ. *Xen.* hæc te decent, ταῦτά σοι πρέπει. *Iso.*

Decidium, τὸ κατάπτωμα, ατος. *Al. Aphr.*

Decido, i. e. deorsum cado, καταπίπτω, ab asino, ἀπ' ὄνου. *Aristoph.* in terram, ἐπὶ γῆς. *Xen.* εἰς τὴν γῆν. *N. T.* i. e. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τί. *Xen.* controuersia, καθίσημι ἔριδα. *Plut.*

Decies, δεκάκις. *Aelian.* decies millies, μυριάκις *Dem.*

Decima, ἡ δεκάτη, ης. *Dem.* decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δεκάτη. *Xen.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινά. *Dem.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τῶν πολεμίων. *Plut.* decimo accipio, δεκατόω. *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτής, οῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τί. *Plut.* locus, quo decimæ persoluuntur, τὸ δεκατευτήριον, ου. *Xenoph.*

Decim

Decimus, a, um, δέκατος, άτη, ατον.
Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινά. *Dem.* φενακίζω τινά. *Id.* παράγω τινά. *Plato.* me ipse, φρεναπατάω ἐμαυτόν. *N. T.* ἐξαπατάω ἐμαυτόν. *Aesch.* vna, συνεξαπατάω. *Dem.* & fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινά. *Id.* ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα. *Id.* aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαί τινα. *Id.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος. *Dem.* facile decipi posse, εἶναι εὐαπάτητον. *Aristot.*
Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας. *Poll.*
Decisio, ἡ διάλυσις, εως. *Polyb.* ἡ διάγνωσις, εως. *Dem.*
Declamatio, ἡ ῥητορεία, ας. *Isocr.*
Declamator, ὁ ῥητορεύων, οντος. *Isocr.*
Declamatorius, a, um, ῥητορικός, ή, όν. *Aristot.*
Declamo, ῥητορεύω. *Isocr.*
Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.
Declaro, δηλόω, aliquid aperte, τὸ σαφῶς. *Isocr.* manifestissime, τὸ ἐναργέστατα. *Id.* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω πρός τινα, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν. *Id.* omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιέω πᾶσιν, ὡς ὁ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων. aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον. *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα. *Herodian.*
Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali τοῦ κακοῦ. *Bas.* grammatica, ἡ κλίσις, εως. *Gramm.*
Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος. *Herodot.* ad voluptates, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς. *Aristot.* ad aliquid, ἐπί τι. *Dem.* aliquid, ἐκφεύγω τι. *Plato.*
Decliuis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινής, έος. *Thuc.*
Decliuitas, ἡ ἐπίκλισις, εως. *Naz.* τὸ κλίτος, εος. *LXX.*
Decoctio, ἡ ἄφεψις, εως. *Theophr.*
Decoctor, ὁ λυμαντής, ῆρος. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ου. *Aristot.*
Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος. *Diosc.*
Decoctura, ἡ ἄφεψις, εως. *Theophr.*
Decollo, τραχηλοκοπέω. *Plut.* τῷ πελέκει παίω *Diodor.* τῷ πελέκει τοὺς αὐχένας ἀποκόπτω. *Dion. Hal.*
Decolor, ὁ καὶ ἡ δύσχροος, contr. δύσχρους, ου. *Hippocr.*
Decoloratio, ἡ δυσχροια, ας. *Gal.*
Decoquo, ἀφέψω s. ἀφεψέω. *Diosc.* massam farinæ in carbonibus, ὀπτάω μάζαν ἐπ' ἀνθράκων. *Herodian.* i. e. dilapido, χρεωκοπέω. *Phal.* bona paterna, κατέδομαι τὰ πατρῷα. *Poll.*
Decor, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τῆς ὄψεως. *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος. *Id.*
Decoramen, ὁ κόσμος, ου. *Isocr.* τὸ κόσμημα, ατος. *Plato.*
Decore, εὐπρεπῶς. *Dem.*
Decoro, κοσμέω, aliquid, τί. *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς. *Plato.*
Decorticatio, ὁ περιφλοισμός, οῦ.
Decortico, περιφλοΐζω. *Theophr.* λέπω. *Athen.* ἀπολέπω. *Aristoph.*
Decorum, τὸ πρέπον, οντος. *Dem.* τὸ δέον, οντος. *Id.* seruo, φυλάττω τὸ πρέπον. *Id.*
Decorus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, alicui, τινί. *Aeschin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπής, έος. *Xen.*
Decrementum, ἡ φθίσις, εως. *Plato.*
Decrepitus, a, um, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον. *Lucian.* Tithono magis, ὁ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ζῶν. *Id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ἐσχατόγηρως, ω. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑπεργήρως, ω. *Aelian.*
Decrescentia, ἡ μείωσις, εως.
Decresco, μειόομαι. *Aristot.*
Decretum, τὸ ψήφισμα, τος. *Dem.* τὰ ψηφισθέντα, ων. *Id.* τὰ γνωσθέντα, ων. *Id.* præclarum de aliquo, καλὸν δόγμα περί τινος. *Id.* factum secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους γνωσθέντα. *Id.* vtile, συμφέρον τι δεδογμένον. *Id.* decretum facere, εἰπεῖν ψήφισμα. *Dem.* comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα s. δόγμα. *Idem.* comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα. *Id.* exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα. *Id.* ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι. *Id.* improbare, ἐπιτιμᾶν ψηφίσματι. *Isocr.* euertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα. *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *Id.* expungere, ἐκκολάπτειν ψήφισμα. *Id.*
Decribro, κοσκινίζω.
Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, ὄντος, *Lucian.*
Deculco, καταπατέω. *Thuc.*
Decumanus, a, um, δεκαταῖος, αία, αῖον, i. e. qui decimas colligit, ὁ δεκατηλόγος, ου. *Dem.*
Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, ὄντος. *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ. *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ. *Dem.*
Decuplatus, a, um, δεκαπλάσιος, ία, ιον. *Poll.*
Decuplo, δεκαπλασιάζω. *LXX.*
Decuria, ἡ δεκάς, άδος, militum, ὁ λόχος, ου. *Thuc.*
Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, ου. *Philo.* sum, δεκαδαρχέω. *Hesych.*
Decurio, as, καταλοχίζω. *Plut.*
Decurro, καταθέω. *Dem.* aliquo, καταδραμεῖν εἴς τι. *Chrys.*
Decursio, ἡ καταδρόμησις, εως.
Decursorium, locus, in quo decurritur, ὁ κατάδρομος, ου.
Decursus, us, ἡ καταδρομή, ῆς. *Thuc.*
Decurto, κολοβόω. *Aristot.*
Decus, τὸ ὄνομα, ατος, ciuitatis, τῆς πόλεως. *Dem.* patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος. *Plut.* Conf. *Gloria.*
Decussatim, κατὰ χιασμόν. *Plato.*
Decussatio, ὁ χιασμός, ου. *Plato.* decussationis formam habens, χιαστός, ή, όν. *Eustath.*
Decussis, ἡ δεκάς, άδος.
Decusso, χιάζω.
Decussus, us, ἡ ἀπόσεισις, εως.
Decutio, κατασείω, fructus, καρποὺς ἀποσείομαι, aliquid, τί. *Aristot.*
Dedecet, ἀναρμοστεῖ. *Plato.* aliquem, ὄνειδός ἐστί τινι. *Plut.*
Dedecor, αἰσχρός, ά, όν. *Dem.*
Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης. *Dem.*
Dedecoro, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα. *Antiph.* honores, τιμάς. *Dem.* aliquid verbo, τὸ λόγῳ. *Id.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ. *Id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος. *Herodian.* Conf. *Dedecus.*

Dedecorose,

Dedecorose, ἀτίμως. Plato.
Dedecorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου. Dem.
Dedecus, ἡ ἀτιμία, ας. Dem. τὸ ὄνειδος, εος. Id. ἡ αἰσχύνη, ης. Id. adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν f. περιποιεῖν τινι. Id. admisisse, ἔνοχον εἶναί τινι αἰσχύνῃ. Id. abolere susceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην. Id. incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνῃ τινί. Id. dedecori hoc tibi est, τοῦτο ἐπί σοι ὄνειδος. Plut.
Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.
Dedico, καθιερόω, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ μέρος τι. Plato.
Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως. Polyb.
Dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινά. Appian. aliquid, τί. Plut. aliquem ob aliquid, τινά τινος. Aristot.
Dedisco, ἀπομανθάνω, aliquid, τί. Plut.
Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκπολιορκῆσαί τινα. Dem.
Dedititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ου. Isocr.
Deditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ου. Isocr. dedita opera, ἐξεπίτηδες. Dem. alicui rei deditus, ἐπιθέμενός τινι. Synes. σπουδάζω περί τινος. Herodian.
Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινά. Thuc. vltro me ipsum, ἑκὼν ἐνδίδωμι ἐμαυτόν. Dem. vrbem alicui, ἐνδίδωμι πόλιν τινί. Isocr. παραδίδωμι πόλιν τινί. Diod. Sic. aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινά τινι. Plut. ἔκδοτον παραδίδωμί τινι. Herodian.
Dedisco, μεταδιδάσκομαι. Plut.
Dedoleo, ἀπαλγέω. N. T.
Dedolo, ἀποξέω.
Deduco, κατάγω, aliquem, τινά. Plut. filum, κρόκην Lucian. lanam, ἔριον. Id. nauem, ναῦν Herodian. triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα. Dem. aliquem a proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Aeschin. a sententia, μεταπείθω τινά. Dem. aliquem plausu & clamore domum, παραπέμπω τινὰ οἴκαδε σὺν κρότῳ καὶ βοῇ. Plut. funus, παραπέμπω τεθνεῶτα. Lucian. ἀκολουθεῖν τινι πρὸς τάφον. Dem.
Deductio, ἡ ὁδηγία, ας, i. e. abstractio, ἡ ἀπαγωγή, ῆς.
Deductor, ὁ προηγεμὼν, όνος, Dem.
Deerro, ἀποπλανάομαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως. Chrys. deerrare facio, ἀποπλανάω, a proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. Aeschin.
Defaecatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρυγος, ου. LXX.
Defaeco, διυλίζω. Diosc.
Defatigatio, ὁ κάματος, ου.
Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινά. Lucian.
Defectio, ἡ ἀπόστασις, εως. Thuc. ἡ ἀποστασία, ας, Plut. ἡ ἀπόλειψις, εως. Dem. i. e. quod deest, vide Defectus.
Defector, ὁ ἀποστατὴρ, ῆρος, Plut. ὁ ἀποστάτης, ου. Id.
Defectus, ἡ ἔνδεια, ας. Dem. τὸ ἔλλειμμα, ατος. Id. τὸ ἐλλεῖπον, οντος. Id. τὸ ἐλάττωμα, ατος. Id. solis vel lunae, ἡ ἔκλειψις. Aristot.
Defendo, ἀμύνω. Isocr. populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρατίᾳ. Dem. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας Idem. sororem, πρὸ τῆς ἀδελφῆς. Plut. Graeciam, τὴν Ἑλλάδα. Plato. aliquem coram iudicio, συνηγορέω ὑπέρ τινος. Aristot. συνηγορέω τινί. Isocr. συναγορεύω τινί. Id. ἀπολογέομαι περί τινος. Id. caussam, ἀπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος. Id. aliquem ab iniuria, ἐπαμύνω τινί. Conf. Defensio.
Defensio, ἡ προστασία, ας. Polyb. ἡ ἐπικουρία, ας. Id. coram iudicio, ἡ ἀπολογία, ας. Dem. actorum ὑπὲρ τῶν πραγμάτων. Id. defensionem instituere f. facere, ἀπολογίαν ποιεῖν f. ποιεῖσθαι. Id. λέγειν. Id. dare f. concedere alicui, διδόναι τινί. Id. meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν. Id. relinquere alicui, ὑπολείπειν τινί. Id. scribere peccatorum, γράφειν τῶν ἡμαρτημένων τινί. Id. habere iustam ἔχειν λέγειν f. εἰπεῖν ἀπολογίαν δικαίαν. Id. legitimam declinare, φεύγειν ἀπολογίαν δικαίαν. Id. φεύγειν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν ἀπολογίας. Id. audire, ἀκροᾶσθαι τοῦ ἀπολογουμένου. Isocr. euertere alicuius, διαλύειν ἀπολογίαν τινός. Dem. defensione aliqua vti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινί. Id. abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ. Id.
Defensito, προΐσταμαι, iura, τῶν δικαίων. Dem.
Defensor, ὁ προστάτης, ου. Plut. ὁ βοηθός, οῦ. Id. i. e. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, ου. Dem. ὁ συνήγορος, ου. Idem. ὁ συνηγορῶν, οῦντος. Id. salutis alicuius, συνηγορεύων τῇ σωτηρίᾳ τινός. Idem. legis alicuius, συνεργῶν νόμῳ τινί. Id. comparare multos defensores alicuius, πορίζεσθαι πολλοὺς συνεροῦντας ὑπέρ τινος. Id. adsciscere sibi defensorem, παρασκευάζεσθαι αὑτῷ συνηγοροῦντα. Id. habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον. Id. destitui defensore, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρούντων ὑπὲρ αὐτῶν. Dem.
Defero, κατακομίζω, aliquid in naue, τὶ ἐν ναυσίν. Synes. i. e. denuntio, παρεγγυάω, alicui aliquid, τινί τι. Plut. i. e. accuso, εἰσαγγέλλω. Id. καταγγέλλω τινά. Herodian. Conf. Accuso.
Deferueo, ἀποβράζω. Budaeus. i. e. placidus fio πραΰνομαι. Xen. ira mea deferuet, παύομαι τῆς ὀργῆς. Dem.
Defessus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου. Plut. ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ου. Plut.
Defetiscor, καταπονοῦμαι. Laert. ἀποκάμνω Herodian.
Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι. Dem. deficio pecunia, f. pecunia deficit mihi, χρήματά με ἐπιλείπει. Aristoph. με ἐπιλείπει. Dem. frumento, ἐπιλείπω τῷ σίτῳ. Thuc. spiritu τοῦ πνεύματος. Plut. animo, λειποψυχέω. Thuc. viribus, ἐξασθενέω. Plut. i. e. desino, καταλήγω. i. e. desciscο ab aliquo, ἀφίσταμαί τινος Isocr. ἀπό τινος. Diodor. ad hostes, πρὸς πολεμίους. Isocr. ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους. Dem. ad aduersarios, ἀποκλίνω ἐπὶ τοὺς ἀντιδίκους Dem.
Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν. Aristot. oculos in aliquid, ἐνατενίζω τινί Basil.
Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τὶ κύκλῳ. Aristot. aliquid interuallo aliquo, περιορίζω τι διαστήματί τινι. Lucian. i. e. statuo, alicui aliquid, ὁρίζω τινί τι. Dinarch. i. e. circumscribo, περιγράφω. Aristot.
Definite, ὡρισμένως. Aristot.

Definitio

efinitio, ὁ ὁρισμός, ῦ. *Aristot.* ὁ ὅρος, ου. *Id.*
efinitiuus, a, um, ὁριστικός, ἡ, όν. *Aristot.*
efinitus, a, um, ὡρισμένος, ένη, ένον. *Dem.*
efit, λείπει, ἀπογίνεται.
eflagratio, ὁ ἐμπρησμός, ῦ. *Plut.* ἡ ἔμπρησις, εως. *Aeschin.*
eflagro, κατεφλέγομαι, ἐμπρήθομαι. *Xenoph.*
eflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι. *Plato.* ἀποκλίνω, ad socordiam, ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν. *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονάς. *Aristot.* παρεκτρέπομαι εἴς τι. *Plut.* ab aliquo in occursu, ἐκτρέπομαί τινα ἀπαντῶν. *Dem.*
efleo, καταδακρύω, sortem, τὴν τύχην. *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινά. *Isocr.* matrem mortuam, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν. *Lucian.* viuum propter sortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης. *Dion. Halic.* fortunam alicuius, κλαίω τινὶ τύχην τινός. *Dem.*
efloreo, ἀπανθέω. *Naz.* παρακμάζω καὶ παρανθέω. *Plut.*
efloresco, vide *Defloreo.*
efloro, ἀπανθίζω, aliquid, τί. *Plut.*
efluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν. *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα. *Dem.*
efluuium, ἡ ἀπόῤῥοια, ας. *Xen.*
efluuius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου. *Plato.*
efluxus, us, ἡ ἀπόῤῥοια, ας *Xen.* in primis, humorum e capite, ὁ καταῤῥοος, *contr.* κατάῤῥους, ου. *Galen.*
efodio, κατορύττω, aliquem viuum, τινὰ ζῶντα. *Xen.* aurum, χρυσίον. *Hermog.* i. e. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω. *Plato.*
efore, ἐλλείπειν. *Aristot.*
eformatio, ἡ δυσμόρφωσις, εως.
eformis, e, ὁ καὶ ἡ δύσμορφος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, ου. *Lucian.* facies supra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει. *Xen.*
eformitas, ἡ ἀμορφία, ας. *Plut.* ἡ ἀῤῥυθμία τοῦ σώματος. *Dem.* τὸ αἶσχος, εος. *Xen.*
eformiter, αἰσχρῶς. *Aristot.*
eformo, ἀπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινά. *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινά. *Isocr.* honores, καταισχύνω τιμάς. *Dem.* aliquid verbo, τῷ λόγῳ *Dem.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτοῦ. *Id.* i. e. delineo leges, διατυπόω νόμους. *Lucian.* aliquid, ἐκμορφόομαί τι. *Plut.*
Defossio, ἡ κατορυχή, ῆς.
Defraudatio, ὁ νοσφισμός, ῦ, ἡ ἀποστέρησις, εως. *Isocr.*
Defraudator, ὁ ἀποστερητής, ῦ. *Plato.*
Defraudo, ἀποστερέω, aliquem aliqua re, τινά τινος. *Xen.* ἀποστέρησιν ποιῶ. *Isocr.* ἐξαπατάω τινά. *Dem.* genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.
Defrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, ου. *Naz.*
Defrigesco, ἀποψύχομαι. *Aristot.*
Defringo, ἀποῤῥηγνύω, aliquid, τί. *Aeschin.*
Defrugatio, ὁ καρπισμός, ῦ. *Theophr.*
Defrugo, ἐκκαρπίζομαι. *Theophr.* καρπίζομαι. *Id.*
Defrustatio, ὁ σπαραγμός, ῦ. *Herodian.*
Defrusto, σπαράσσω. *Lucian.*
Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος. *Diosc.*
Defugio, ἀποφεύγω, aliquid, τί. *Dem.* ἀπαγορεύω τι. *Plato.*
Defulguro, ἀπαστράπτω. *Lucian.*
Defunctorie, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Defunctus, a, um, ἀπαλλαγείς, εῖσα, ἐν, aliqua re, τινός. *Plato.* i. e. mortuus, τεθνεώς, ότος. *Dem.* ἀποθανών, όντος. *Id.* τετελευτηκώς, ότος. *Id.* κατοιχόμενος, ου. *Idem.*
Defundo, καταχέω.
Defungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινός. *Plato.* officio, τοῦ καθήκοντος. *Thuc.* vita, vide *Morior.*
Degener, ὁ ἀγενής, έος. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀδελοπρεπής, έος. *Lucian.*
Degeneratio, ἡ νοθεία, ας. *Plut.*
Degenero, νοθεύομαι. *Lucian.* in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος. *Plato.* liberi degenerantes, τέκνα ἐξιστάμενα. *Theophr.* degenerare facio, ἐξίστημι καὶ φθείρω τὴν τοῦ ἔχοντος φύσιν. *Aristot.*
Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως. *Athen.*
Deglabro, ψιλόω. *Aristot.*
Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.
Deglutio, καταπίνω, aliquid, τί. *Plut.* βροχθίζω τι. *Aristot.*
Dego, διάγω, separatim, κατ' ἐμαυτόν. *Herodian.* vitam, τὸν βίον. *Dem.* ζάω βίον. *Plato.* ποιέομαι βίον. *Herodian.*
Degrandinat, ἐπιχαλάζει, lapidibus, λίθοις. *Luc.*
Degrauo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.
Degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινός. *Plato.* imperium, γεύομαι ἀρχῆς. *Herodot.* aliquid, τί. *N. T.*
Dehinc, τοὐντεῦθεν. *Lucian.* primum, -- dehinc, πρῶτον, -- εἶτα. *Dem.*
Dehisco, χαίνω. *Lucian.*
Dehonestamentum, vide *Dedecus.*
Dehonesto, vide *Dedecoro.*
Dehonestus, a, um, vide *Turpis.*
Dehortatio, ἡ ἀποτροπή, ῆς. *Aristot.*
Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινά. *Isocr.* ab aliquo, τινός. *Id.* a gerenda republica, τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν. *Plut.*
Deiectio, ἡ καταβολή, ῆς. *N. T.*
Deiero, κατόμνυμι. *Dem.* aliquid, διόμνυμί τι. *Lys.* vidisse aliquem, ἰδεῖν τινα. *Plut.* persancte, σεμνὸν καὶ μέγαν ὅρκον διόμνυμαι. *Lys.*
Deificatio, ἡ ἀποθέωσις, εως *Herodian.*
Deiicio, καταβάλλω, aliquid, τί. *Isocr.* i. e. deturbo, de honore, ἀπωθέομαι τῆς τιμῆς *Lucian.* aliquem de possessione, ἐξείλλω τινά. *Dem.* de saxo, i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινά. *Dem.*
Dein, vide *Deinde.*
Deinceps, ἑξῆς. *Dem.* ἐφεξῆς. *Id.* τὸ λοιπόν. *Dem.* μετὰ ταῦτα. *Id.* εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον. *Isocr.* εἰς τὸ λοιπόν. *Xen.*
Deinde, εἶτα, inuasit Thessaliam, ἐπέβη Θετταλίας. *Dem.* prædicabas pugnas, ἔπειτα ἔλεγες μάχας. *Id.* abusus est dono, τὸν μετέπειτα χρόνον καταχρῆται. *Plato.* primum, -- deinde, πρῶτον μὲν -- δεύτερον δέ. *Dem.* πρῶτον μὲν -- ὕστερον δέ. *Id.* πρῶτον μὲν -- εἶτα. *Id.* πρῶτον μὲν -- ἔπειτα. *Id.* primum - deinde - tandem, τὸ μὲν πρῶτον -- ἔπειτα -- τὸ τελευταῖον δέ. *Idem.*
Deitas, ἡ θεότης, ητος. *Gregor.*
Deiungo, ἀποζεύγνυμι.

Deiungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινός. *Aeschin.*

Delitiscor, καταπτήσσω, ab aliquo, ἀπό τινος. *Aristot.* ἐπολισθαίνω τινος. *Themist.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος. *Hippocr.*

Delacero, καταμύσσω.

Delacrimatio, vide *Deploratio.*

Delacrimo, vide *Defleo, Deploro.*

Delæno, vide *Læuigo.*

Delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω. *Athen.*

Delamentor, θρηνέω. *Herodian.*

Delapsus, a, um, καταπετὼν, όντος, πεσὼν, όντος. *Herodian.* cœlo, ὁ καὶ ἡ ἐρανοπετὴς, έος. *Plut.* a Ioue, ὁ καὶ ἡ Διοπετὴς, έος. *Herodian.*

Delasso, κοπόω, delassor, κοπιάομαι, aliqua re, ἔκ τινος *N T.* ὑπό τινος. *Aristoph.*

Delatio, ἡ ἔνδειξις, εως *Dem.* & accusatio, εἰσαγγελία καὶ γραφή. *Idem.* facere delationem aduersus aliquem, ποιεῖσθαι φάσιν κατά τινος. *Id.* ἔγκλημα ποιεῖν πρός τινος. *Id.*

Delator, ὁ μηνυτὴς, ȣ. *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος. *Idem.*

Delauo, κατανίπτω. *Lucian.*

Delebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαλειπτος, ȣ.

Delectabilis, e, ἀσπαστὸς, ἡ, όν. *Herodian.* τερπνὸς, ἡ, ον. *Isocr.*

Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς. *Plut.* ἡ θυμηδία, ας. *Lucian.*

Delectatio, ἡ τέρψις, εως. *Isocr.* & voluptas, χάρις καὶ ἡδονή. *Dem.* & suauitas, ῥᾳςώνη καὶ ἡδονή. *Id.* ἡ ἡδυπάθεια, ας. *Lucian.* ἡ εὐφροσύνη. *Xenoph.*

Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι. *Isocr.* εὐφραίνω τινα. *Dem.* συνηδύνω τινά. *Plut.* hostes, ἡδονὴν ποιέω τοῖς ἐχθροῖς. *Dem.*

Delector, ἥδομαι, aliqua re, τινί. *Dem.* bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς *Xen.* voluptatibus, ἡδοναῖς. *Plato* laude, καλῶς ἀκέων. *Plut.* bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς *Xenoph.* hospite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ. *Diod.* esu carnium, ἀπονεύω εἰς τὰ κρέα. *Aelian.*

Delectus, a, um, ἐκλεκτὸς, ἡ, όν. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλεκτος, ȣ. *Polyb.* delecti viri, αἱρετοὶ ἄνδρες. *Lycurg.* delecti a senatu, ᾑρημένοι ὑπὸ τῆς βȣλῆς *Dem.* delectus iuuenis ad militiam, ὁ λογὰς, άδος. *Thuc.*

Delectus, us, ἡ ἐπίλεξις, εως. *Appian.* ὁ κατάλογος, ȣ. *Dem.* delectum habeo, καταλέγομαι ὁπλίτας. *Xenoph.* καταλέγω τȣς μαχησομένȣς. *Plut.* in Italia, ἐς ςρατιὰν ἀθροίζω λογάδας ἐκ τῆς Ἰταλίας. *Herodian.*

Delegatio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς. *Dem.* ἡ ἐντολὴ, ῆς. *N. T.*

Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι. *Isocr.*

Delenio, καταπραΰνω, iram alicuius, τινὰ τῆς ὀργῆς. *Plut.* aliquem sermone, πραΰνω τινὰ λόγῳ. *Id.*

Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τὄνομά τι. *Dem.* aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τȣ καταλόγȣ. *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας *Isocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν. *Dem.* calumnias, ἀποτρίβομαι s. διαλύομαι τὰς διαβολάς. *Id.* ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων. *Isocr.* tropæa, ἀφανίζω τὰ τρόπαια. *Id.* aliquid obliuione, λήθην ἐμποιέω τινός. *Dem.* παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ.

Lucian. aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας. *Dem.* vrbem, ὅλως ἀναιρέομαι πόλιν. *Id.* καθαιρέομαι πόλιν. *Herodian.*

Deletilis, e, vide *Delebilis.*

Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ ἀφανισμὸς, ȣ.

Deletor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος. *Xenoph.*

Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.

Deliberatio, ἡ βȣλὴ, ῆς. *Dem.* ἡ βȣλευσις, εως. *Aristot.* ἡ σκέψις, εως. *Id.* instituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βȣλὴν περί τινος. *Id.* aduersari deliberationibus, ἐναντίον εἶναι τῷ βȣλεύεσθαι. *Id.* instituo deliberationem ante negotium, χράομαι τῷ βȣλεύεσθαι πρὸ τȣ πράγματος. *Idem.* Conf. *Consilium.*

Deliberatiuus, a, um, συμβȣλευτικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*

Deliberator, ὁ βȣλευτὴς, ȣ. *Lucian.*

Delibero, βȣλεύομαι. *Dem.* de re aliqua recte, περί τινος καλῶς. *Dem.* ὑπέρ τινος. *Id.* non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quænam facienda sit, ἀ περὶ τȣ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τȣ, ποίαν τινά. *Id.* mecum, κατ' ἐμαυτόν. *Idem.* cum amicis, quid mihi agendum sit, μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρή με ποιεῖν. *Thucyd.* quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδρῶμεν. *Xen.* vtrum velim cum ipsis bellum gerere, an amicus esse, εἴτε βȣλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι. *Xen.* vtrum oratio plane supprimenda sit, an vero, πότερον ἀφανιςέος παντάπασιν ἐςαι ὁ λόγος, ἤ. *Dem.*

Delibo, ἀπογεύομαι, aliquid, τινός. *Plut.*

Delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω. *Aristoph.*

Delicate, τρυφερῶς, θρυπτικῶς. *Poll.* διατεθρυμμένως *Xenoph.* viuo, τρυφάω. *Plut.* viuo & luxu diffluo, τρυφάω καὶ τῷ βίῳ διαῤῥέω. *Aelian.* viuens, ὁ καὶ ἡ ἁβροδίαιτος, ȣ. *Thuc.* vestitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν. *Isocr.*

Delicatus, a, um, τρυφερὸς, ἀ, όν, de homine & re. *Aristot.* θρυπτικὸς, ἡ, όν. *Xenoph.* delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικῶν. *Lucian.*

Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς. *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος. *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης. *Chrys.* atque luxus, τρυφὴ καὶ περιεςία. *Dem.* in deliciis viuo, τρυφάω. *Id.* deliciis adduo, σπαταλάω. *N. T.* Conf. *Delicior.*

Delicior, τρυφάω. *Dem.* θρύπτομαι. *Xen.* διαθρύπτομαι. *Id.* aliquantum, ὑποτρυφάω. *Plato.* τρυφάω καὶ σπαταλάω. *N. T.*

Delictum, τὸ ἔλλειμμα, ατος. *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος. *Id.* ἡ ἁμαρτία, ας. *Isocr.* ἡ πλημμέλεια, ας. *Id.* τὰ πεπλημμελημένα, ων. *Id.* incidere in delictum, περιπίπτειν ἁμαρτήματι. *Id.* inuoluere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι. *Id.* delicta alicuius castigare, ἐπιτιμᾶν τοῖς ἁμαρτηθεῖσί τινι. *Dem.* reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν. *Id.* τοῖς ἡμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν. *Idem.* Conf. *Peccatum.*

Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα. *Xen.*

Deligo, is, αἱρέομαί τι. *Isocr.* aliquem ducem, αἱρέομαί τινα ἡγεμόνα. *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαί τι ἐξ ἁπάντων. *Isocr.* ex omni-

omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων. Idem.
Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς. Plato. ἡ σκιαγραφία τινός. Idem.
Delineo, προγράφω. Isocr. ὑπογράφω. Id. aliquid, διαγράφω τι. Polyb.
Delingo, ἀπολείχω. Athen.
Delinimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θέλγητρον, ου. Eurip.
Delinio, καταχρίω. Galen. fauitate, κηλέω. Plutarch.
Delinitio, ἡ κήλησις, εως. Plut.
Delinitiuus, a, um, κατακηλητικὸς, ἡ, ὸν, ὁ καὶ ἡ θελκτήριος, ου. Plut.
Delino, καταχρίω. Gal.
Delinquo, ἁμαρτάνω. Dem. nulla in re, πλημμελέω περὶ οὐδέν. Isocr. in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα. Xenoph. in multis, πολλὰ σφάλλομαι. Isocr. πολλὰ ἐξαμαρτάνω. Id. in leges, πράττω τὰ κακὰ νόμων. Aelian. Conf. Pecco.
Deliqueo, τήκομαι. Gal.
Deliquesco, idem quod Deliqueo.
Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως. Plut. animi, ἡ λειποθυμία, ας. Herodian.
Deliramentum, τὸ λήρημα, ατος.
Deliratio, ἡ λήρησις, εως. Aretæus.
Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος. Xiphil. ἡ παράνοια, ας. Dem. ἡ ἀπόνοια, ας. Id.
Deliro, ληρέω. Dem. ἀπολληρέω. Idem. prorsus, παντάπασι. Isocr. & insanio, παραφρονέω καὶ μαίνομαι. Dem.
Delirus, a, um, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εος. Aristot. Conf. Senitus.
Deliteo, διαλανθάνω, in siluis, ἐν δρυμοῖς. Herodian. κρύπτομαι ἐν ὕλαις. Idem.
Delitesco, vide antecedens Deliteo.
Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος. Aristot.
Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, ου. N. T. τὸ ἱερὸν, οῦ. Dem.
Deludificor, διαπαίζω. Plato.
Deludo, ἐπιπαίζω. Hesych.
Delumbis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνευρος, ου.
Delumbo, ἀπονευρόω. Suid. ἐκνευρίζω. Dem.
Demando, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι. Isocr.
Dememini, ἐπιλανθάνομαι. Plato.
Demens, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος. Dem. ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος. Isocr. σκαιὸς, ά, όν. Dem.
Demensum, τὸ σιτομέτριον, ου. Naz. ἡ σιτομετρία, ας. Diod. Sicul.
Dementer, ἀφρόνως, facere, ποιεῖν. Dem. ἐκφρόνως. Id.
Dementia, ἡ ἄνοια, ας. Dem. ἡ παράνοια, ας. Id. ἡ ἀπόνοια, ας. Id. ἡ εὐήθεια, ας. Id. eo dementiæ venire, εἰς τοῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας. Isocr.
Dementio, παραφρονέω. Dem. ληρέω. Id. μαίνομαι. Idem.
Demento, μωραίνω, aliquem, τινά. N. T.
Demereo, περιποιοῦμαι, aliquid aliquo, τὸ παρά τινος. Dem.
Demereor, εὐεργετέω, aliquem, τινά. Dem. homines, ἀνθρώπους ἐξομιλίζω. Synes.
Demergo, καταποντίζω, proprie in mare, aliquid, τί. Plut. & euerto vrbem, καταδύω καὶ ἐκτρέπω πόλιν. Dem. aliquem, καταβαπτίζω τινά. Basil. nauem demergi, πλοῖον καταδύναι. Dem. ad ilia vsque, βρέχεσθαι μέχρις ἰξύων. Herodian.
Demersio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ. N. T. in mare, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.
Demersor, in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ. Isocr.
Demersus, a, um, καταποντισθεὶς, εῖσα, ὲν, frumentum periit naue demersa, ἀπόλλυται σῖτος πλοίου καταδύντος. Dem.
Demetior, διαμετρέω, aliquid, τί. Dem.
Demeto, ἀποθερίζω. LXX. παραθερίζω, ἀπομάομαι. Hesych. radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους. Sophocl.
Demigratio, ἡ μετοίκησις, εως. Plato.
Demigro, μετοικίζομαι. Lucian. e vita, ὑπεκχωρέω τοῦ βίου. Plato.
Deminuo, μειόω, aliquid, τί.
Deminor, ὑπεράγαμαι. Suid. dicta, ἀναθαυμάζω τὰ λεγόμενα. Herodot.
Demisse, ταπεινῶς. Isocr. sentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονέω. Dem.
Demissio, ἡ καθεσις, εως. Galen. animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, ης. N. T. ἡ ταπεινότης, ητος. Isocr.
Demissus, a, um, καθειμένος, ενη, ένον. Thuc. animo, ὁ καὶ ἡ ταπεινόφρων, ονος. N. T. ταπεινὸς, ἡ, όν. Isocr. demisso animo sum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω. Dem. Isocr.
Demitto, καθίημι, scalas, κλίμακα. Herodian. me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλῶν. Xen. animum, καταβάλλω ἐμαυτόν. Plut. aliquid funibus, χαλάω τι. N. T. ancoram, χαλάω ἄγκυραν, velum, χαλάω ἱστίον, in sportula per murum, χαλάω ἐν σπυρίδι διὰ τοῦ τείχους. N. T.
Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινι. Dem.
Demolior, καταστρέφομαι, vrbes, τὰς πόλεις. Aphth. vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδούς. Thuc. murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος. Id.
Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς.
Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου. Thuc.
Demonstrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀποδεικτὸς, οῦ. Aristot.
Demonstratio, ἡ ἀπόδειξις, εως. Aeschin.
Demonstratiue, δεικτικῶς.
Demonstratiuus, a, um, δεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἐπιδεικτικὸς, ἡ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ἡ, όν. Aristot.
Demonstrator, ὁ ἀποδείκτης, ου.
Demonstro, δείκνυμι, aliquid, τί. Dem. ἀποδείκνυμί τι. Herodot. aliquid clare, ἀποδείκνυμαί τι σαφῶς. Dem. ita clare, vt, ἐπιδεικνύω τι οὕτω σαφῶς, ὥστε. Id. meam virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς. Isocr.
Demordeo, ἀποδάκνω.
Demorior, ἀποθνήσκω. Plato. Conf. Morior.
Demortuus, a, um, ἀποθανὼν, οῦσα, όν, ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς, ὁ ἀπελθὼν τοῦ βίου. Lucian.
Demoueo, ἀποκινέω.
Demoror, κατέχω, aliquem, τινά. Plato. In aliqua re, διαμέλλω πρός τι. Naz.
Demulceo, κηλέω. Plato. ἱμερολίσσομαι. Basil. auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγέω τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις. Isocr.
Demum, vide Denique.
Demurmuro, ἀπομορμυρίζω.
Demutilo, κολοβόω. Aristot.

 Demuto,

Demuto, vide *Muto*.
Denarius, a, um, δεκαδικός, ή, όν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμός. *Naz.* nummus, ἡ δραχμή, ῆς. *Thuc.* τὸ δηνάριον, ε. *N. T.* τὸ δεκάχαλκον, ε. *Plut.*
Denascor, ἀποθνήσκω. *Plato.* Conf. *Morior.*
Denaso, ἀνοκοπέω. *Suid.*
Denato, κατανήχομαι.
Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνον. *Plut.*
Deni, æ, a, οἱ, αἱ, ἁ δέκα. *Thuc.*
Denigratio, ἡ μελάνωσις, εως. *Naz.* ὁ μελασμὸς, ε.
Denigro, μελαίνω, ἀπομελαίνω, διαμελαίνω.
Denique, τοτελευταῖον vel τὸ τελευταῖον. *Dem.* τατελευταῖα vel τὰ τελευταῖα. *Id.* εἰς τελευταῖον. *Aeschin.* τὸ συνόλον. *Dem.*
Denominatio, ἡ παρωνυμασία, ας.
Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινί. *Philo.*
Denoto, σημειόω. *Naz.* i. e. significo, σημαίνω. *Xenoph.*
Dens, ὁ ὀδὼς, όντος. *Aristot.* molaris, ὁ γόμφιος. ε. *Xen.* genuinus, ὁ κραντήρ, ῆρος. *Aristot.* anterior, ὁ γελασῖνος, ε. *Poll.* ὁ τομεὺς, έως. *Id.* caninus, ὁ κυνόδες, οντος. *Hippcr.* dentium stupor, ἡ αἱμωδία, ας. *Aristot.* dentium stupore laboro, διαιμωδέω. *Id.* dentium dolor, ἡ ὀδονταλγία, ας. *Diosc.* dentium dolore laboro, ὀδονταλγέω. *Id.* dentes habens vtrimque, ὁ καὶ ἡ ἀμφόδες, οντος. *Id.* nullos, ὁ καὶ ἡ ἀνόδες, οντος. *Athen.* ferratos, ὁ καὶ ἡ καρχαρόδες, οντος. *Aristot.* prominentes, ὁ καὶ ἡ προόδες, οντος. *Poll.* tres, ὁ καὶ ἡ τριόδες. *LXX.* exsertos, ὁ καὶ ἡ χαυλιόδες. *Aristot.*
Densatio, ἡ πύκνωσις, εως. *Plut.*
Dense, πυκνῶς. *Athen.*
Densitas, ἡ πυκνότης, ητος. *Plut.*
Denso, πυκνόω. *Plut.*
Densus, a, um, πυκνὸς, ή, όν. *Theophr.* ἀθρόος, α, ον. *Thuc.*
Dentale, ὁ γύης, ε. *Hes.*
Dentatus, a, um, ὀδοντωτὸς, ή, όν. *Gal.* ὠδοντωμένος, ένη, ένον, ferrum, σίδηρος. *Poll.*
Denticulatus, a, um, idem quod *Dentatus.*
Denticulus, ὀδὼς μικρός.
Dentifricium, ὁ ὀδοντοξέστης, ε. *Poll.*
Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω. *Hippocr.* ὀδοντοποιέω. *Poll.*
Dentiscalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, ε. *Poll.*
Dentitio, ἡ ὀδοντοφυΐα, ας. *Paull. Aeg.* ἡ ὀδοντίασις, εως. *Id.* τὸ τῶν ὀδοντοποιόντων πάθος. *Poll.*
Denubo, vide *Nubo.*
Denudo, γυμνόω, aliquem aliquo, τινά τινος. *Herodian.* Conf. *Nudo.*
Denunciatio, ἡ ἐπαγγελία, ας. Conf. *Indictio.*
Denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι. *Plut.* παραγγέλλω τινί τι. *Id.* alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον. *Dem.* προαγορεύω τινὶ πόλεμον. *Id.* per vrbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις. *Thuc.*
Denuo, αὖ. *Dem.* αὖθις. *Id.* πάλιν. *Id.*
Deocco, βωλοκοπέω. *Aristot.*
Deonero, ἀποφορτίζω. *Hesych.*
Deorsum, κάτω, vertor, γίνομαι. *Dem.* ac sursum, καὶ ἄνω. *Gal.*
Deosculor, καταφιλέω, manus & pedes alicuius, χεῖρας καὶ πόδας τινός. *Xen.*

Depaciscor, συντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τι πρός τινα. *Xen.* σύμβασιν ποιέομαι. *Thuc.*
Depalmo, κονδυλίζω. *Suid.*
Depango, καταπήγνυμι, aliquid alicubi, τι περί τι. *Aristot.* aliquid in terram, τι εἰς γῆν. *Idem.*
Depasco, κατανέμομαι, regionem, τὴν χώραν. *Isocr.* κατανέμω χώραν βοσκήμασι. *Demosth.* agrum, ἐπινέμω τὸ χωρίον. *Id.* ignis depascit vrbes, πῦρ ἐπινέμει τὰς πόλεις. *Thuc.*
Depastio, ἡ νομή, ῆς. *Polyb.*
Depaupero, πτωχίζω. *LXX.*
Depecto, κτενίζω. *Herodot.*
Depeculatio, ἡ σύλη, ης. *Dem.* ἡ σύλησις, εως.
Depeculor, ἀποσυλάω. *Chrys.* κλέπτω τὰ κοινά. *Dem.*
Depello, ἀπωθέω. *Thuc.* παρωθέω. *Dem.* aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινά τινος. *Id.* ἀποτρέπομαι τινά τινος. *Plut.* aliquem de regno ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς. *Dem.* gladium imminentem ceruicibus, ἀποσείω ξίφος τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον. *Herodian.*
Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινός. *Thuc.* ἐκκρέμαμαί τινος. *N. T.* ἐξαρτάομαί τινος. *Lucian.* a virtute alicuius, ἀρτάομαι ἀνδρείας τινός. *Herodian.*
Dependo, ἐκτίω, pœnam alicui, τίσιν τινί. *Dem.*
Dependulus, a, um, ἐκκρεμάμενος, ένη, ενον.
Deperdo, ἀποβάλλω, aliquid, τί. *Plut.* & euerto vrbem, ἀπόλλυμι καὶ ἀνατρέπω πόλιν. *Plato.*
Depereo, ἀπόλλυμαι. *Aristoph.* i. e. morior ἀποθνήσκω. *Plato.* i. e. vehementer amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι. *Philo.*
Depetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος. *Diosc.* depetigine laboro, λειχηνιάω. *Theophr.*
Depexus, a, um, κτενισθεὶς, εῖσα, έν.
Depictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάγραπτος, ε, ὁ καὶ κατάγραφος, ε. *Lucian.*
Depilatus, a, um, ἐκτριχωθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀποσεσυλημένος τὴν χαίτην. *Poll.* ἀπεψιλωμένος τὰ τρίχας. *Id.*
Depilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, χος. *Poll.* ὁ καὶ ἡ ἄκομος, ε. *Idem.*
Depilo, κατατίλλω. *LXX.*
Depingo, καταγράφω, aliquid, τί. *Pausan.* coloribus, χρωματεύω τι. *Synes.* imaginem meam maximis lineamentis, τὴν εἰκόνα ἐμαυτῦ μεγίστην γράφω. *Herodian.*
Deplanto, ἀποφυτεύω. *Aristot.*
Depleo, ἐξαντλέω. *Lucian.*
Deplorandus, a, um, ὀλοφυρτέος, ία, έον.
Deploratus, κατακεκλαυμένος, ένη, ένον, i. e. incurabilis, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ε. *Dem.* a medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν. *Plut.*
Deploro, vide *Defleo.*
Deplumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ε. *Suid.*
Deplumo, ἀποτίλλω τὰ πτίλα.
Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον. *Xen.* dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν. *Plut.* argentum apud aliquem ἀργύριόν τινι. *Isocr.* pecuniam, παρακατίθεμαι χρήματα. *Id.* inimicitias, ἔχθραν ἀποτίθεμαι. *Plut.* ἔχθραν ἀπολύομαι. *Isocr.*
Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως. *Hermog.*

Depop

Depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς. *Thuc.* vicos & paruas vrbes, διαπορθέω κώμας καὶ μικρὰς πόλεις. *Plut.*
Deportatio, ἡ κατακομιδὴ, ῆς. *Thuc.*
Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον σρατεύματι. *Thuc.* aliquem in insulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον. *Lucian.* aliquem in nauem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον. *Isocr.* laudem, λαμβάνω δόξαν. *Id.* exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω σρατόν. *Herodian.*
Deposco, ἐξαιτέω, aliquid, τί. *Dem.*
Depositio, ἡ κατάθεσις, εως, ἡ θέσις, εως. *Plato.*
Depositum, ἡ καταθήκη, ης. *Isocr.* ἡ παρακαταθήκη, ης. *Thuc.* ἡ ὑποθήκη, ης. *Dem.* relinquere posteritati, παραθήκην καταλείπειν τοῖς ἐπιγιγνομένοις. *Dem.* accipere, λαμβάνειν. *Id.* δέχεσθαι. *Isocr.* reposcere, ἀπαιτεῖν. *Dem.* reddere, ἀποδοῦναι. *Aristot.*
Depostulo, ἐξαιτέω. *Dem.*
Deprædatio, ἡ σύλη, ης. *Dem.*
Deprædor, ἀποσυλάω. *Chrys.* aliquid, λαφυραγωγέω τι *Plut.*
Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι. *Xen.*
Deprauate, διεσραμμένως.
Deprauatio, ἡ διαστροφὴ, ῆς. *Theophr.*
Deprauo, διαστρέφω, aliquid, τί. *Theophr.* aliquem, κακουργέω τινά. *Xen.* scripturas, σρεβλόω τὰς γραφάς. *N. T.* Conf. *Corrumpo.*
Deprecabundus, a, um, ἱκετεύων, ουσα, ον.
Deprecatio, ἡ δέησις, εως. *Dem.* pro reo, ἡ παραίτησις, εως. *Id.* ἡ ἐξαίτησις, εως. *Id.* pro aliquo, δέησις ὑπέρ τινος. *Dem.*
Deprecor, ἀπεύχομαι, aliquid, τί. *Dem.* ne quid fiat, μὴ γενέσθαι τι. *Dem.* ne quid inimicis accidat, τοῖς ἐχθροῖς. *Synes.* i. e. veniam posco, παραιτέομαι. *Dem.* pro aliquo, ἐξαιτέομαί τινι. *Id.*
Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τί. *Dem.* iniuste facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα. *Id.* in ipso facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινά. *Id.* τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινά. *Id.* i. e. intelligo, μανθάνω. *Dem.* διαγινώσκω. *Id.*
Deprehensio, ἡ κατάληψις, εως. *Thuc.*
Depressio, ἡ καταπίεσις, εως.
Deprimo, καταπιέζω, aliquem iniuste, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον. *Isocr.*
Depromo, προχειρίζομαι, aliquid, τί. *Lucian.* ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τοῦ ταμείου. *Isocr.*
Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα. *Aeschin.*
Depso, δεψέω. *Hesych.*
Depudesco, ἀπαναισχυντέω. *LXX.*
Depugnatio, ἡ καταμάχη, ης, ἡ διαμάχη, ης, aduersus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις, εως.
Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος. *Plato.* pro aliquo cum aliquo s. aduersus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα. *Plut.* aduersus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι. *Dem.*
Depulsio, ἡ ἄπωσις, εως, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς. *Isocr.*
Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τί. *Xenoph.* i. e. existimo, νομίζω. *Dem.*
Derado, ἀποξέω, καταξέω. *Plut.*
Derelictio, ἡ κατάλειψις, εως.
Derelictus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταλειπτος, ου, pro derelicto habere, ἀποτάξασθαι. *N. T.*
Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι. *Plato.* gloriam, δόξαν. *Dem.*
Derepente, ἐξαίφνης. *Dem.* ἐκ προσπαίου. *Aristot.* προσπαίως. *Id.*
Derepo, ἀφέρπω.
Derideo, καταγελάω, aliquem, τινά. *Dem.* τινός. *Isocr.* τινί. *Herodot.* pacem, τῆς εἰρήνης. *Isocr.* derideri ab hostibus, καταγέλασον εἶναι ὑπὸ ἐχθρῶν. *Idem.* ab adulatoribus, ἐπίχαρτον γίγνεσθαι τοῖς κόλαξι. *Dem.* facio, vt quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιέω τινά. *Plato.*
Deridiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ου. *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὐκαταγέλαστος, ου. *Aeschin.* ὁ καὶ ἡ ἐπίχαρτος, ου. *Dem.*
Derisio, ὁ κατάγελως, ωτος. *Xen.* τὸ καταγέλασμα, ατος. *Poll.*
Derisor, ὁ καταγελῶν, ῶντος. *Xen.*
Deriuatio, aquarum, ἡ ὀχετεία, ας. *Theophr.* grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς, criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως. *Andoc.*
Deriuatiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράγωγος, ου. *Gramm.*
Deriuo, aquam, παροχετεύω. *Plut.* vt Grammatici, παράγω, aquam fossis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον. *Plut.*
Derodo, ἀποτρώγω. *Laert.*
Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως. *Plut.*
Derogo, μεταποιέω, legi, νόμον. *Dem.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι. *Isocr.*
Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.
Deruncino, βοτανίζω.
Desæuio, ἀγριαίνω. *Plut.*
Desalto, ἀποχορέομαι, nuptias, i. e. saltando imperite perdo, τὸν γάμον. *Herodot.*
Descendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου. *Xen.* ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τῶν τειχῶν. *Thuc.* minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινά. *Dem.*
Descensio, ἡ κατάβασις, εως, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδου. *Isocr.* ἡ κάθοδος, ου. *Plut.*
Descensus, idem quod antecedens *Descensio.*
Descisco, vide *Deficio.*
Describo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος. *Athen.* i. e. delineo, διαγράφω. *Plato.*
Descriptio, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς. *Dem.* τὸ διάγραμμα, ατος. *Idem.* tributi, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς. *Poll.* rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς. *Plato.*
Descriptum, τὸ ἀπόγραφον, ου. *Dem.* τὸ ἀντίγραφον, ου. *Id.*
Descriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγραφος, ου. *Laert.*
Deseco, ἀποτέμνω, aliquid, τί. *Plato.* ἀποκόπτω τι. *Xen.* serra, ἀποπρίω.
Desectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Desero, ἀπολείπω, aliquem, τινά. *Dem.* καταλείπω τινά. *Aristot.* ordinem, λείπω τάξιν. *Dem.* vadimonium, φυγοδικέω. *Id.* campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τοῦ πεδίου. *Herodian.*
Desertio, ἡ ἀπόλειψις, εως. *Dem.* ordinis, ἡ λειποταξία, ας. *Id.* militiæ, ἡ ἀσρατεία, ας. *Id.* desertionis siue deserti ordinis crimen, τὸ λειποτάξιον, ου. *Idem.*

Desertor,

Deſertor, ὁ ἀπολείπων, οντος, ordinis, ὁ λειποτάκτης, ȣ. *Dem.* ὁ ἄτακτος, ȣ. *Id.* ὁ ἀσύντακτος, ȣ. *Id.* militiæ, ὁ ἀστράτευτος, ȣ. *Id.*

Deſertum, ἡ ἔρημος, ȣ. *N. T.* ἡ χώρα ἐρήμη. *Xen.* ἡ ἐρημία, ας. *N. T.*

Deſertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, vel etiam, ἐρῆμος, ήμη, ημον, deſerta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων. *Xen.* ἐρήμη καὶ ἀπάνθρωπος γῆ. *Lucian.* ab auxilio, ἔρημος βοηθείας. *Plut.* ἔρημος βοηθήσοντος. *Iſocr.* deſertum eſſe a ſociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων. *Demoſth.* omnino deſertum eſſe, παντάπασιν ἔρημον εἶναι. *Id.*

Deſeruio, θεραπεύω, alicui, τινί. *Xen.* δȣλεύω τινί. *Id.* ὑπεργέω τινί. *Plut.*

Deſes, ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, ȣ. *Plut.* Conf. *Piger.*

Deſicco, καταξηραίνω. *Theophr.*

Deſideo, κάθημαι. *Dem.* ῥᾳθυμέω. *Id.* & otium ago, ἀργέω καὶ σχολάζω. *Id.*

Deſiderabilis, e, ἐπιθυμητὸς, ή, όν. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ πολυπόθητος, ȣ. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, ȣ. *N. T.*

Deſideratio, vide *Deſiderium.*

Deſideratus, a, um, vide *Deſiderabilis.*

Deſiderium, ὁ πόθος, ȣ, patriæ, τῆς πατρίδος. *Dem.* flagro deſiderio alicuius, φέρομαι πόθῳ τινός. *Id.* teneor deſiderio alicuius, πρόσεστί μοι πόθος τινός. *Id.* incido in deſiderium alicuius rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινός. *Id.* alicuius rei, τὸ ἐπιθύμημά τινος. *Dem.* ἡ ἐπιθύμησίς τινος. *Ariſtot.* ἡ ἐπιπόθησίς τινος. *N. T.* ἡ ἐπιποθία τινός. *Ibid.*

Deſidero, ποθέω, aliquem, præſentiam alicuius, παρȣσίαν τινός. *Dem.* mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων. *Id.* plura, ὀρέγομαι πλείονος. *Iſocr.* aliquid, ἐπιθυμέω τινός. *Dem.* ἐπιποθέω τι.

Deſidia, ἡ ῥᾳθυμία, ας. *Dem.* Conf. *Segnitia.*

Deſidioſe, ῥᾳθύμως.

Deſidioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, ȣ. *Plut.* Conf. *Piger.*

Deſido, καθιζάνω. *Iſocr.*

Deſignatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς. *Plato.* magiſtratus, ἡ ἀπόδειξις, εως.

Deſignator, ὁ ἀποδείκτης, ȣ.

Deſignatus, a, um, ἀποδεδειγμένος, ένη, ένον, conſul, ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος. *Plut.*

Deſigno, i. e. primis lineis deſcribo, ὑποτυπόω. *Ariſtot.* προγράφω. *Dem.* ὑπογράφω. *Iſocr.* i. e. eligo, aliquem belli ducem, τελέω τινὰ στρατηγόν. *Dem.* ἀποδείκνυμί τινα στρατηγόν. *Herodian.* aliquem Imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ σεβαστόν. *Id.*

Deſilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τȣ̃ ἵππȣ. *Xen.* e curru, ἀποπηδάω τȣ̃ ἅρματος. *Plut.* in caput alicuius, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος. *Ariſtoph.*

Deſino, λήγω, a laboribus ſ. laborare, τῶν πόνων. *Iſocr.* iubere, ἀνίημι προστάττων. *Dem.* de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τȣ̃ λέγειν περί τινος. *Dem.* a bello, παύομαι τȣ̃ πολέμȣ. *Iſocr.* in aliquid, ἀπολήγω εἴς τι. *Ariſtot.* ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων. *Plato.* ab aliqua re, ἀφίσταμαί τινος. *Dem.*

Deſipiens, vide *Delirus.*

Deſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.

Deſipio, παραφρονέω. *Iſocr.* Conf. *Deliro.*

Deſiſto, ἀφίσταμαι, ab aliquo, τινός. *Dem.* Conf. *Deſino.*

Deſitus, a, um, ἀπολειφθεὶς, εῖσα, έν.

Deſolatio, ἡ ἐρήμωσις, εως.

Deſolator, ὁ ἐρημωτὴς, ȣ̃.

Deſolo, ἐρημόω, vrbem, πόλιν. *Thuc.*

Deſpectio, ἡ παρόρασις, εως. *Apocr.*

Deſpecto, πυκνὰ καθοράω.

Deſpectus, us, τὸ καθόραμα, ατος, i. e. contemtus ἡ παρόρασις, εως. Conf. *Contemtus.*

Deſperans, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ȣ. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ȣ. *Dem.*

Deſperanter, ἀνελπίστως. *Iſocr.*

Deſperatio, ἡ ἀνελπιστία, ας. *Baſil.* τὸ ἀνέλπιστον ȣ. *Thuc.* ἡ ἀθυμία, ας. *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας. *Id.* deſperationem iniicere alicui, ἄθυμον ποιεῖν τινα *Id.* in extrema deſperatione verſari, ἐ[...] τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύειν. *Heliod.* εἶναι ἐν πολλ[...] ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει. *Herodian.*

Deſperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ȣ. *Iſocr.* ἀπεγνωσμένος, ένη, ένον. *Plut.*

Deſpero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινός. *Gal.* d[e] ægroto, τὸν νοσȣ̃ντα. *Id.* de præſenti rerum ſtatu, ἀθυμέομαι τοῖς παρȣ̃σι πράγμασι. *Iſocr.* omnino de aliquo, ἀπογιγνώσκω παντάπασ[ι] τινος. *Dem.* Conf. *Deſperatio.*

Deſpicabilis, e, εὐκαταφρόνητος, ȣ. *Lucian.*

Deſpicio, καταφρονέω, aliquem, τινά. *Thucyd.* Conf. *Contemno,* i. e. deorſum adſpicio, καθοράω, aliquid, τί. *Plut.*

Deſpicor, vide *Contemno.*

Deſpolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινά. *Chryſ.*

Deſpondeo, ἐγγυάω, alicui vxorem, τινὶ γυναῖκα, *Dem.* mihi aliquam, νυμφεύω τινά. *Iſocr.* alicui aliquam, ὁμολογέω τινά τινι. *Xenoph.* καθομολογέομαί τινά τινι. *Plut.* animum, ἀπ[ε]γνωκότως ἔχω. Conf. *Deſpero.*

Deſponſatus, a, um, καθωμολογημένος, ένη, ένο[ν] *Plut.*

Deſponſo, vide *Deſpondeo.*

Deſpretus, a, um, vide *Contemtus.*

Deſpumo, ἀπαφρίζω. *N. T.*

Deſpuo, καταπτύω, i. e. contemno, aliquid, in aliquid, τινός. *Dem.* aliquem, διαπτύω τινά. *Idem.*

Deſquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

Deſtillatio, ὁ καταστάγμὸς, ȣ̃, ἡ ἀπόσταξις, εω[ς] *Theophr.*

Deſtillo, καταστάζω. *Lucian.* deſtillat aurum a[b] eorum verbis, ἀποστάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν. *Id.* mel a foliis, ἀπολείβει μέλι ἀπὸ φύλλων. *Diod. Sic.*

Deſtinatio, in ſcopum, ὁ στοχασμὸς, ȣ̃. *Plut.* animi, ἡ προαίρεσις, εως. *Herodian.*

Deſtino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τ[ι] *Plut.* alicui aliquid, τινά τι. *Dem.* aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι. *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θάνατ[όν] τινος. *Aelian.*

Deſtituo, ἀπολείπω, infelicem, δυστυχȣ̃ντα. *Plu[t.]* fortuna deſtituit conſilium eius, ἡ τύχη ἔσφηλε τὴν γνώμην αὐτȣ̃. *Herodian.* Conf. *De[ſ]ſero.* deſtituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτω[ν] *Iſocr.* verbis, λόγων. *Id.* neceſſariis, τῶν ἀναγκαί[ων]

καίων, f. τῶν ἐπιτηδείων. *Id.* εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ πολλῇ f. πάσῃ. *Dem. Isocr.* occasione, ἀπολείπομαι τῶν καιρῶν. *Id.* aliqua re, ὑστερίζω τινός. *Id.* ἀποτυγχάνομαι τινός. *Ael.*

Destitutio, auxilii, ἡ ἀβοηθησία, ας. *LXX.* i. e. solitudo, ἡ ἐρημία, ας. *Isocr.*

Destringo, ἀποσφίγγω, aliquid, τί. *Lucian.*

Destruo, ἀποσκευάζω. *Plut.* vrbem, ἀνίστημι πόλιν. *Dem.* ἀνατρέπω πολιν. *Isocr.* aliquid, καταβάλλω τι. *Isocr.* i. e. refuto, ἀνασκευάζω, ἀποσκευάζω, aliquid, τί. *Naz.*

Desudatio, ἡ ἀφίδρωσις, εως.

Desudo, ἀφιδρόω. *Aristot.* in aliqua re, κατεργάζομαί τι. *Plato.*

Desuefacio, ἀπεθίζω, aliquem aliqua re, τινά τινι. *Aeschin.*

Desuesco, i. desuesco, ἀπεθίζομαι.

Desuetudo, ἡ ἀήθεια, ας. *Luc.*

Desultor, ὁ ἀμφιππος, ου. *Aelian.*

Desultorius, a, um, κελητικὸς, ἡ, ὸν, equus, ὁ κέλης, ητος. *Pandect.*

Desultura, τὸ κελήτισμα, ατος.

Desum, ἀπολείπομαι, in nullo, ἐδενός. *Dem.* Conf. *Desitio*, commodis alicuius, ἀφίσταμαι τῶν τινι συμφερόντων. *Id.*

Desumo, ἀναλαμβάνω. *Dem.*

Desuper, ἄνωθεν, inicio aliquid, ἐπιβάλλω τι *Herodian.*

Detego, ἀποστεγάζω. *N. T.* i. e. reuelo, ἀποκαλύπτω. *Ibid.*

Detendo, ἀνίημι. *Xenoph.*

Detentio, ἡ κατέξις, εως. *Aristot.* ἡ κατοχὴ, ῆς. *Galen.*

Deter, πονηρὸς, ὰ, ὸν, deteriore conditione sum aliquo, ἐλαττόομαί τινος. *Dem.* deterioribus pareo, ὑπὸ χειρόνων ἄρχομαι. *Plato.*

Detergeo, ἀποσμάω, cicatrices, ἐλάς. *Diosc.* calumnias, ἀποτρίβομαι τὰς διαβολάς. *Diod. Sic.* Conf. *Abstergeo.*

Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*

Determinatio, τὸ πέρας, ατος. *Dem.* ὅρος, ου. *Id.*

Determino, ὁρίζω. *Dem.* προσγράφω ὅρον. *Id.*

Detero, κατατρίβω. *Thuc.*

Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος. *Plut.* a consulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ συμβουλεύειν. *Isocr.* aliquem a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων. *Id.* aliquem a gerenda republ. τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν. *Plut.*

Detestabilis, e, βδελυκτὸς, ἡ, όν. *N. T.*

Detestatio, ἡ βδελυγμία, ας. *Chrys.*

Detestor, καταράομαι, patriam, τῇ πατρίδι. *Dem.* tamquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπὶ τέρατι. *Luc.* caedes, μυσάττομαι τὰς σφαγάς. *Id.*

Detineo, κατέχω, aliquem, τινά. *Plato.* παρατείνω τινί. *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος. *Idem.*

Detondeo, ἀποκείρομαι, barbam, τὸ γένειον. *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο. *Idem.*

Detono, καταβροντάω.

Detorno, ἀποτορνεύω.

Detorqueo, ἀποστρέφω, aliquid aliquo, τὸ πρός τι *Plut.* in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο. *Luc.*

Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famae, ἡ καταλαλιά, ᾶς, *Bas.*

Detractor, ὁ ἀφαιρούμενος, ου. *Plut.* i. e. obtrectator, ὁ κατάλαλος, *N. T.* ὁ ψιθυριστὴς, οῦ. *Ibid.*

Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινί τι. *Isocr.* i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινά. *Dem.* Conf. *Calumnior*, *Cauillor.*

Detrectatio, ἡ ἀνάνευσις, εως.

Detrectator, ὁ ἀνανευτὴς, ου.

Detrecto, ἀνανεύω, aliquid, τί *Dem.* aliquid facere, ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν. *Xen.* preces, ἀπολέγομαι τὴν δέησιν. *Plut.* munus, ἀρνέομαι χρείαν. *Dem.* pugnam, ἐκνέω τὴν μάχην. *Herodian.* negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον. *Id.* imperia, ἀφηνιάζω. *Idem.* Conf. *Auersor*, *Fugio.*

Detrimentosus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρόν. *Plato.* Conf. *Noxius.*

Detrimentum, τὸ ἀπότριμμα, ατος, i. e. damnum, ἡ ζημία, ας, magnum, μεγάλη. *Dem.* summum, ἐσχάτη. *Id.* & damnum, καὶ βλάβη. *Id.* adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινί. *Id.* Conf. *Damnum.*

Detrudo, ἀπωθέω. *Thuc.*

Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς. *Theophr.*

Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τί. *Theophr.* κολούω τί. *Idem.*

Detumeo, ἀποιγκόομαι.

Deturbo, ἀπωθέω. *Thuc.* παρωθέω, *Naz.* euectum, ῥίπτω ἀρθέντα. *Herodian.*

Deturpo, καταισχύνω. *Plut.* aliquid, μολύνω τί. *Isocr.*

Deuasto, πορθέω, regionem, χωρίον. *Thuc.* domus, οἰκίας. *Xen.* ἀποικοδομέω. *Thuc.* vicos & paruas vrbes, διαπορθέω κώμας καὶ πόλεις μικράς. *Plut.*

Deueho, κατάγω. *Plut.* frumentum alicui, κατακομίζω σιτόν τινι. *Thuc.*

Deuelo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τί. *Plut.*

Deueneror, σέβομαι, aliquem, τινά. *Plato.*

Deuenio, καθήκω. *Aeschin.* ad tyrannidem potentia, εἰμι εἰς τυραννίδα ἐξουσίᾳ. *Herodian.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῶν ἀγρῶν. *Id.* Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα. *N. T.* audacia deuenit in dementiam, τὸ τολμηρὸν καταντᾷ εἰς τὴν ἄνοιαν, *Polyb.* Conf. *Venio.*

Deuenusto, idem quod *Deturpo.*

Deuergentia, τὸ καταφερὲς, έος.

Deuerro, κατασαίρω.

Deuexitas, τὸ κατάφερες, εος, τὸ κάταντες, εος.

Deuexus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάντης, εως. *Suid.*

Deuincio, ἀναρτάω, aliquem, τινά. *Xen.* dolia inter se, συνδέω σκεύη ἀλλήλοις. *Herodian.* insulas inter se beneuolentia, συνάπτω τὰς νήσους πρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ. *Philostr.*

Deuinco, νικάω, aliquem, τινά. *Xen.* κατανικάω τινά. *Plut.* voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν. *Xen.* deuincor segniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως. *Herodian.*

Deuio, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ. *Thuc.*

Deuirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις, εως.

Deuirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω. *Athen.* aliquam, διακορέω τινά. *Herodot.*

Deuitatio, ἡ ἔκφευξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἔκκλισις τοῦ κακοῦ. *Bas.*

Deuito,

Deuito, ἐκφεύγω, aliquid, τί. *Plato.* ὑποστέλλομαί τι. *Isocr.*
Deuius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ.
Deunx, τὸ ἐνδεκαόγκιον, ου.
Deuoco, κατακαλέω.
Deuoluo, κατακυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος. *Xen.* vasa in aliquem, ἐπιβάλλω σκεύη τινί. *Herodian.*
Deuoro, κατεσθίω, aliquem, τινά, *Plut.* taurum, καταφάγω ταῦρον. *Athen.*
Deuotio, ἡ κατευχή, ῆς. *Plut.* i.e. imprecatio, ἡ ἀρά, ᾶς. *Dem.*
Deuotus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.*
Deuoueo, καθιερόω, me ipsum pro patria alicui, ἐμαυτόν τινι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. *Plut.* me ipsum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι. *N. T.* diris imprecationibus aliquem, καταρᾶομαί τινα. *Aristid.* alicui, τινί. *Dem.*
Deuro, ἐκπυρόω.
Deus, ὁ θεός, οῦ. *Dem.* optimus maximus, ὁ μέγιστος. *Id.* summus, ὕπατος. *Id.* Numen diuinum, θεὸς καὶ δαίμων. *Id.* θεὸς καὶ δαιμόνιον. *Id.* vis cœlestis & diuina, δαιμονία δύναμις. *Isocr.* potestas Deorum, δύναμις θεῶν. *Dem.* ἰσχὺς τοῦ δαίμονος. *Id.* Dii meliora, εὐφήμει. *Plato.* μηδὲν βλάσφημον εἰπέ. *Aristot.* ita Deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς θεούς. *Dem.* ita me Iuppiter & omnes Dii ament, νὴ τὸν Δία καὶ ἅπαντας θεούς. *Id.* per Deos, quis ita stolidus est? πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ἐστι. *Id.* proh Iuppiter, ὦ πρὸς τοῦ Διός. *Id.* Deus auertat, μὴ γένοιτο. *Id.* ὃ μὴ συμβαίη. *Id.* Deus auertat malum a rep. μὴ οὕτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει. *Id.* Dii perdant malum male, θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς. *Id.* Dii male faciant ei, θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτόν. *Id.* Dei voluntate & potentia, θεοῦ γνώμῃ καὶ δυνάμει. *Herodian.* Deo fauente, Deo iuuante, aliquem inuadere, σὺν θεῷ ἐπιέναι ἐπί τινα. *Thuc.* cum Deo, diuino beneficio valere, σὺν θεῷ ὑγιαίνειν. *Xenoph.*
Dextans, ὁ δεκάμοιρος, ου.
Dexter, a, um, δεξιός, ά, όν. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐπιδέξιος, ου. *Idem.*
Dextera, s. dextra, ἡ δεξιά, ᾶς. *Dem.* dextram porrigere s. protendere, προτείνειν δεξιάν. *Id.* inijcere dextram, ἐμβάλλειν δεξιάν. *Id.* dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα. *Aristoph.* dextram do, δίδωμι δεξιάν. *Aeschin.* a dextra, ἐκ δεξιᾶς. *Aristoph.* δεξιάδην. *Hesych.* dextram versus, ἐν δεξιᾷ. *Aristot.* ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ. *Idem.*
Dextere, δεξιῶς. *Lucian.* ἐπιδεξίως. *Athen.* i. e. bene, εὐστόχως. *Herodian.*
Dexteritas, ἡ δεξιότης, ητος. *Plut.* ἡ ἐπιδεξιότης, ητος. *Id.* ingenii, ἡ δεξιότης, ητος. *Thuc.* ἡ εὐφυΐα, ας. *Philo.*
Dextimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιδέξιος, ου. *Aristot.*
Dextra, vide *Dextera.*
Dextrale, τὸ περιδέξιον, ου. *LXX.*
Dextrorsum, ἐν δεξιᾷ. *Aristot.*
Diabolus, ὁ διάβολος, ου. *N. T.*
Diaconus, ὁ διάκονος, ου. *N. T.*
Diadema, τὸ διάδημα, ατος. *Plut.* diademate caput reuincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω. *Lucian.* impono, διάδημα περιτίθημι. *Herodian.* duobus diadematibus vtor, χρῶμαι δυσὶ διαδήμασι. *Idem.*
Dialectica, ἡ διαλεκτική, ῆς. *Plato.*
Dialecticus, a, um, διαλεκτικός, ή, όν. *Plato.*
Dialectus, ἡ διάλεκτος, ου. *Plut.*
Dialogus, ὁ διάλογος, ου. *Aristot.*
Diameter, ἡ διάμετρος, ου, scil. γραμμή. *Proclus.*
Diana, ἡ Ἄρτεμις, ιδος. *Lucian.*
Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος. *Gal.*
Diarium, ἡ ἐφήμερις, ιδος. *Plut.* τὸ ἐφήμερον, ου. *Philo.*
Diarrhœa, ἡ διάρροια, ας. *Gal.*
Diatriba, ἡ διατριβή, ῆς. *Plut.*
Dica, ἡ δίκη, ης. *Xen.* dicam intendo, δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινί, dicam s. caussam dico, δίκην εἶπον. *Xenoph.*
Dicacitas, ἡ εὐτραπελία, ας. *N. T.*
Dicaculus, a, um, σκωπτικός, ή, όν. *Athen.*
Dicasterium, τὸ δικαστήριον, ου. *Dem.*
Dicax, ὁ καὶ ἡ φιλοσκώμμων, ονος. *Herodian.* εὐτράπελος καὶ σκώπτειν δυνάμενος. *Dem.*
Dico, as, ἱερόω, Deo, τῷ θεῷ. *Herodian.* alicui, ἀνατίθημί τινι. *Diosc.* ἀφιερόω τινί. *Plut.* i. e trado me alicui, δουλεύω τινί. *Xenoph.* Conf *Consecro.*
Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω. *Plut.* hæc tibi, ταῦτά σοι. *Xenoph.* ista de te, ταῦτα περί σου. *Id.* ad voluntatem alicuius, συναγορεύω τινί. *Dem.* συναγορεύω τῇ ἐπιθυμίᾳ τινός. *Id.* aliquid pro concione, δημηγορέω τι. *Idem.* aliquid exempli caussa, ἐρέω τι παραδείγματος ἕνεκα. *Idem* pro dignitate de re, ἀξίως περί τινος διέρχομαι. *Id.* de re aliqua suauiter, concinne & elaborate, εἶπον περί τινος ἐπιχαρίτως καὶ μουσικῶς καὶ διαπεπονημένως. *Isocr.* modeste de me ipso, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ. *Id.* sententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος. *Xenoph.* id quod res est, τὸν ἐόντα λόγον λέγω. *Herodot.* diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην. *Id.* dicendi peritus, εἰδὼς, ἃ δεῖ λέγειν. *Aelian* εἰδὼς τὰ λεκτέα. *Idem.* dictu nefas, οὐ θεμιτόν ἐστι φάναι, quod ne dictu quidem fas est ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις. *Plato.* vt ita dicam ὡς ἔπος εἰπεῖν, dic, φέρε. *Dem.* ne quid dicam grauius, καὶ πλέον οὐδὲν προστίθημι *Aristid.* dicendi finem facio, ἀπαλλάττομαι τοῦ περί τινος λέγειν. *Dem.* παύω τὸν λόγον *Xenoph.* dici vulgo, διαγγέλλεσθαι. *Herodian.*
Dictamnus, τὸ δίκταμνον, ου. *Theophr.* ἡ δίκταμνος, ου. *Al. Aphrod.* vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, sc. οἶνος. *Diosc.*
Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος. *Isocr.* ὁ δικτάτωρ, ορος. *Dion. Hal.*
Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας. *Plut.* ἡ δικτάτωρος ἀρχή. *Id.* dictaturam gero, δικτατωρεύω. *Gaza* μοναρχέω. *Xiph.*
Dicterium, τὸ σκῶμμα, ατος. *Xen.* festiuum, ἡ παιδιά, ᾶς. *Herodian.* dicteriis incesso aliquem, σκώπτω τινά. *Isocr.* τινί. *Plut.* aliquid,

quid, τί. *Herodian.* εἴς τι. *Plut.* Conf. *Cavillor.*

Dictio, ἡ λέξις, εως. *Isocr.* i. e. stilus, ἡ φράσις, εως, dictiones venor, λεξιθηρεύω. *Suid.*

Dictito, πολλάκις λέγω, βοάω. *Herodian.* καταλέγω. *Id.*

Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος. *Plato.* argutum, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος. *Plut.* facetum & cavillatorium, τὸ σκῶμμα, ατος. *Isocr.* dicto audiens, ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου. *Dem.* dictum factum, ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον, s. ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον. *Viger.* dictum vetus, παλαιὸς λόγος. *Plato.*

Didactrum, τὸ δίδακτρον, ου. *Poll.*

Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινά. *Plut.* aliquid, διαιρέω τι. *Aristot.*

Diecula, τὸ ἡμερίδιον, ου.

Dies, ἡ ἡμέρα, ας. *Dem.* superior, προτέρα. *Id.* vltimus, τελευταῖα. *Id.* præfinita, διαμεμετρημένη. *Id.* lege sancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη. *Id.* non multis diebus post, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον. *Id.* intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ' ἧς. *Id.* diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι. *Idem.* aucupari, τηρεῖν. *Id.* obseruare, φυλάττειν. *Id.* consumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπί τινι. *Idem.* exigere nullam sine lacrymis, διάγειν οὐδεμίαν ἀδακρυτί. *Idem.* conterere in aliqua re, κατατρίβειν ποιοῦντά τι. *Id.* traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματευόντα. *Id.* intercesserunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς. *Id.* interiectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπουσῶν. *Isocr.* quinto abhinc die, πεμπταίᾳ ἀπὸ ταύτης. *Dem.* statis diebus facere aliquid, ἐν καθηκούσαις ἡμέραις ποιεῖν τι. *Id.* differre aliquid in posterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, *Id.* die inclinante iam, ὀψὲ τῆς ἡμέρας. *Xen.* die & nocte, τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. *Isocr.* dies & noctes inter facientes, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες. *Herodian.* eodem die, αὐθήμερον, s. αὐθημερόν. *Touc.* diem durans, ὁ καὶ ἡ ἐφήμερος, ου. *Gal.* tres dies durans, ὁ καὶ ἡ τριήμερος, ου. *Aristot.* quatuor dies durans, τετραήμερος. *Naz.* decem dies durans, δεχήμερος. *Plato.* dies serenus s. serenitas diei, ἡ εὐημερία, ας. *Xen.* dies calidi, αἱ θερμημερίαι, ῶν. *Aristot.* dies comitialis, ἡμέρα ἀρχαιρεσιακῆ, natalis, τὸ γενέθλιον, ου, nefastus, ἡμέρα ἀποφράς, *Plut.* dies solis, ἡμέρα κυριακή, lunæ, σεληνιακή, Martis, Ἄρεως, Mercurii, Ἑρμοῦ, Iouis, Διὸς, Veneris, Ἀφροδίτης, Saturni, Κρόνου, dies mensis prima, ἡ νεομηνία, secunda, tertia --- decima, δευτέρα, τρίτη --- δεκάτη ἱσταμένου μηνός. vndecima, duodecima --- vigesima, πρώτη ἐπὶ δέκα, s. ἡ πρώτη ἐπὶ δεκάτῃ, ἡ δευτέρα ἐπὶ δέκα μεσοῦντος μηνὸς --- ἡ εἰκὰς s. ἡ εἰκοστή, vigesima prima, vigesima secunda, --- tricesima, ἡ δεκάτη, (siue, quando mensis 31. diebus constat, ἡ ἑνδεκάτη) ἡ ἐννάτη φθίνοντος s. ἀπιόντος μηνός, -- ἔνη καὶ νέα μηνός, v. g. Ianuarii, Ἀνθεστηριῶνος.

Diffamo, δυσφημέω. *Oecum.*

Differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς. *Isocr.* ἡ παραλλαγή, ῆς. *Bas.*

Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in posterum diem, τι εἰς τὴν ὑστεραίαν. *Dem.* aliquid in longum tempus, τι πολὺν χρόνον. *Xenoph.* pœnam, ἀναβολὴν ποιέω τῆς τιμωρίας. *Plut.* nuptias, τῶν γάμων. *Id.* contributionem, μέλλω ἐκφέρειν. *Dem.* in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἔν τινι πλεῖστόν τινος. *Demosth.* κεχώρισμαι πλεῖστόν τινος. *Isocr.* ab aliquo aliqua re, διαφέρω τινί τινος. *Dem.* nihil ab aliquo, διαφέρω οὐδὲν τινος. *Isocr.*

Diffibulo, ἀναπορπάω.

Difficile, χαλεπῶς *Dem.* δυσκόλως. *Id.* δυσχερῶς. *Idem.*

Difficilis, e, χαλεπὸς, ἡ, ὸν. *Dem.* difficile & arduum per se est consultare, δύσκολον καὶ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύεσθαι. *Id.* interrogatus, quid esset difficile, ἐρωτηθεὶς τί δύσκολον. *Plut.* τὸ δυσχερές. *Id.* difficillimum & rarissimum esse aliquid, χαλεπώτατον καὶ σπανιώτατον εἶναί τι. *Isocr.* difficile est, noctu id facere, ἔργον ἐστὶ, νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο. *Xen.*

Difficiliter, idem quod *Difficile.*

Difficultas, ἡ δυσχέρεια, ας. *Dem.* ἡ δυσκολία, ας. *Id.* ἡ χαλεπότης, ητος. *Id.* τὸ δυσχερὲς, έος. *Id.* τὸ χαλεπὸν, ου. *Id.*

Difficulter, idem quod *Difficile.*

Diffidenter, ἀπίστως. *Isocr.*

Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* mouere diffidentiam & iracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν καὶ ὀργήν. *Id.* non egredi propter diffidentiam, οὐκ ἐξιέναι δι' ἀπιστίαν. *Id.*

Diffido, ἀπιστέω, alicui, τινί. *Isocr.* εἰμὶ ἀπιστῶν τινι. *Dem.* ἀπίστως ἔχω πρός τινα. *Isocr.* ἀπίστως διακειμαι πρός τι vel πρός τινα, epistolis, ἀπιστέω περὶ ἐπιστολῶν. *Plut.*

Diffindo, διασχίζω. *Plut.* fores ædium, κατασχίζω τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων. *Dem.*

Diffingo, διαμορφόω.

Diffiteor, ἀπαρνέομαι. aliquid, τί. *Plut.* ἀρνέομαί τι. *Dem.* ἐξαρνέομαί τι. *Aeschin.*

Difflo, διαπνέω. *Aristot.*

Diffluo, καταῤῥέω. *Dem.* lasciuia, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος. *Plut.* ocio & luxuria, ἀσωτεύομαι. *Aristot.*

Diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμά. *Lucian.*

Diffugio, διαδιδράσκω. *Isocr.*

Diffundo, διαχέω. *Xenoph.* διαχύω. *Plut.* diffundi lætitia, διαχύεσθαι τῷ προσώπῳ. *Plutarch.*

Diffuse, διακεχυμένως.

Diffusio, ἡ διάχυσις, εως. *Plut.*

Digero, διαφέρω. *Plut.* i. e. ordino exercitum, διατάττω τὸν στρατόν. *Herodian.* aliquid, διακοσμέω τι. *Aristot.* i. e. concoquo, καταπέπτω.

Digestibilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, ου. *Theoph.*

Digestio, ἡ διάταξις, εως. *Naz.* i. e. concoctio, ἡ πέψις, εως. *Aristot.*

Digestiuus, a, um, πεπτικὸς, ἡ, όν. *Gal.*

Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας. *Xenoph.*

Digitalis, e, δακτυλικὸς, ἡ, όν. *Athen.*

Digitatus, a, um, δακτυλωτὸς, ἡ, όν. *Athen.*

Digitus, ὁ δάκτυλος, ου. *Plut.* salutaris, s. index, λιχανὸς, medius, μέσος, annularis, παράμεσος, s. ὁ δακτυλιώτης, minimus siue auricularis,

laris, μικρὸς, digito oftendo, δακτυλοδεικτέω. *Chryf.* digitum medium oftendo, i. e. irrideo, σκιμαλίζω τινά. *Ariftoph.* digito vno fcabere caput, ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν *Plut.* extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι. *Lucian.* pedis, δάκτυλος ποδός.

Digladio,, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινὶ περί τινος. *Ariftoph.* διαμάχομαί τινι ὑπέρ τινος. *Demofth.*

Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Digne, ἀξίως. *Dem.* negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, ἀξίως πραγμάτων. *Xen.* fcelere f. pro dignitate fceleris, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος. *Aefchin.*

Dignitas, ἡ ἀξία, ας. *Ifocr.* τὸ ἀξίωμα, ατος. *Dem.* τὸ πρόσχημα, ατος. *Id.* ἡ ἐπιτιμία, ας. *Id.* humilius, quam pro dignitate alicuius, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινός. *Id.* dignitatem diuinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν. *Id.* pro dignitate alicuius dicere, ἀξίως εἰπεῖν τῆς δόξης τινός. *Ifocr.* neglecta dignitate fua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτοῦ ποιεῖν τι. *Dem.* dignitatem & exiftimationem alicuius agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος. *Id.* κινδυνεύειν τινὶ περὶ ἐπιτιμίας. *Id.* antecellere aliquem dignitate, προέχειν τινὸς τιμῇ. *Ifocr.* deiicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι feu περιαιρεῖσθαι. *Dem.* merito priuari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς ἐπιτιμίας. *Id.* reftituere in conuenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας. *Ifocr.* pro dignitate honorari, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι. *Plato.* degere vitam pro dignitate, τυγχάνειν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν. *Ariftot.* par dignitati imperatoriæ, τηρῶν ἀξίωμα βασιλέως. *Herodian.* dignitate pollere, εἶναι ἐν ἀξιώσει. *Id.* nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν. *Id.*

Dignor, ἀξιόω, aliquem aliqua re, τινά τινος. *Ifocr.* καταξιόω τινά τινος. *N. T.*

Dignofco, διαγινώσκω. aliquid, τι. *Ifocr.*

Dignus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, laudo, ἐπαίνου. *Xen.* cura & ftudio, ἐπιμελείας. *Id.* qui dignus aliqua re cenfetur ab aliquo, ἄξιός τινός τινι. *Id.* iudicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτου. *Plato.* qui Prytaneo alatur, τιμᾶσθαί τινα τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. *Lucian.* dignus iudicatus eft præmiis, ἠξιώθη τῶν ἀριστείων. *Ifocr.* vocari iuftus, ἠξιώθη κληθῆναι δίκαιος. *Idem.* digna facere genere fuo, ποιεῖν πρέποντα τῇ συγγενείᾳ. *Idem.* πράττειν ἄξια τοῦ γένους. *Dem.* dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ παθεῖν. *Ifocr.* qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι. *Dem.* pugnam me moratu dignam edere, ἀξίως λόγου μάχεσθαι. *Ifocr.* facere, vt dignum eft noftra perfona, ἀξίως ἡμῶν πράττειν. *Dem.*

Digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας. *Ifocr.* e medio, ὑποχωρέω ἐκποδών. *Dem.* παρεκβαίνω τὸ μέσον. *Ariftot.* ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας *Id.* longius a propofito, πόῤῥω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως. *Ifocr.* a fcopo, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν. *Polyb.*

Digreffio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ παρέκβασις, εως, vita, ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγή. *Xen.*

Diiudicatio, ἡ διάγνωσις, εως. *Ifocr.*

Diiudico, διαδοκιμάζω. *Xen.* διαδικάζω *Plat* διαγινώσκω. *Demofth.* aliorum controuerfia βραβεύω τῶν ἄλλων δίκαια. *Id.* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων δικάζω. *Id.*

Dilauor, διολισθέω. *Ariftoph.*

Dilacero, διασπαράττω, veftimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια. *Dem.*

Dilanio, διασπάω, obiicere aliquem aliquib dilaniandum, διασπάσασθαι τισι παραβαλλ τινά. *Dem.*

Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα. (br aliquid, καταδαπανῶμαί τι. *Luc.* διασκορπίζω *N. T.*

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τί. *Plut.*

Dilatatio, ὁ πλατυσμός, οῦ.

Dilatio, ἡ ἀναβολή, ῆς. *Dem.*

Dilato, πλατύνω, aliquid, τι. *N. T.* μηκύνω *Ifocr.* μέγα ποιέω τι. *Id.*

Dilator, ὁ μελλητής, οῦ. *Ariftot.*

Dilaudo, διεπαινέω.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως. *N. T.*

Dilectus, a, um, ἀγαπητός, ή, όν. *N. T.*

Diligens, σπουδαῖος, αία, αῖον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμελής, έος. *Id.* ἐπιμελούμενος, ένη, ενον. *Id.*

Diligenter, ἐπιμελῶς, & iufte adminiftrare, δικαίως πράττειν. *Dem.* σπουδαίως. *Arift* ὑπὸ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς, κατὰ σπουδήν. *Arift* *Plut.*

Diligentia, ἡ σπουδή, ῆς. *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας. & alacritas, σπουδὴ καὶ προθυμία. *Id.* multa diligentiam adhibere, vt, σπουδὴν πολλὴν π εῖσθαι, ἵνα. *Id.* & omne ftudium adhibe σπουδὴν καὶ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι. *Id.* a cui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος πράγμ τος. *Id.* σπουδὴν ἔχειν περί τινος. *Plato.* π τι *Dem.* ποιεῖσθαι σπουδὴν ἐπί τινος, vel π τι. *Ifocr.* vt, ὅπως. *Dem.* τοῦ εἶναι. *Id.* Co *Studium.*

Diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινά. *Ifocr.* Conf *Amo.*

Diluceo, διαλάμπω. *Ifocr.*

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς. *Thuc.* cogn fcere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι. *Dem.* dil cidius declar re, σαφέστερον δηλοῦν *Ifocr.* lucidiffime oftendere, ἐναργέστατα ἐπιδεῖξ *Lucian.*

Dilucido, σαφηνίζω. *Ariftot.* διασαφηνίζω, *Pol* fcripturas, διανοίγω τὰς γραφάς. *N. T.* aliqui δηλόω τι. *Dem.*

Dilucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμφανής, έος. *Dem* καὶ ἡ ἐπιφανής, έος. *Id.* ὁ καὶ ἡ καταφανής, έ *Id.* dilucidum effe alicui, ἐναργὲς εἶναί τι *Dem.*

Diluculat, ὀρθρεύει.

Diluculum, ὁ ὄρθρος, ου. *Plut.* τὸ περίορθρον, *Herodian.* diluculo venio, ὀρθρίζω. *N. T.* luculo profundo, ὄρθρου βαθέος. *Ib.* dilucu aliquid ago, ὀρθρεύομαι. *Lucian.* dilucu furgo, περιορθρεύομαι. *Poll.*

Diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἐξυδρόω οἶνο calumnias, διαλύομαι διαβολάς. *Ifocr.*

Diluuium, ὁ κατακλυσμός, οῦ. *Dem.*

Diman-

Dimano, διαῤῥέω. *Philo.*
Dimensio, ἡ ἀναμέτρησις, εως. *Plut.* ἡ διαμέτρησις, εως, apta, ἡ συμμετρία, ας. *Isocr.*
Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τί. *Aristoph.* διαμετρέω. *Dem.*
Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Dem.* ἡ ἀγώνισις, εως. *Thu.* ὁ ἀγωνισμὸς, ο. *Dion.* de vita, ἡ ψυχομαχία, ας. *Polyb.* Conf. *Certamen.*
Dimico, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα. *Xenoph.* de aliqua re, περί τινος. *Dem.* Conf. *Certo*, item *Pugno.*
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.
Dimidiatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ο. *Lucian* τὸ ἡμιτόμιον, ο. *Diosc.or.* ἥμισυ μέρος. *Aristot.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσεις τῶν ἱππέων. *Dem.*
Dimidius, a, um, ἥμισυς, εια, υ. *Thuc.* dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος. *Idem.* supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ. *Idem.* dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου. *Id.* dimidii panes, οἱ ἡμίσεις τῶν ἄρτων. *Xenoph.* non ex dimidia parte bonum esse, οὐκ ἐφ' ἡμισείᾳ χρηστὸν εἶναι. *Demosth.*
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω. *Hesych.* φθίνω. *Plato.*
Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως. *Plato.*
Diminutiuus, a, um, μειωτικὸς, ἡ, όν.
Dimissio, ἡ ἄφεσις, εως, nauium, τῶν πλοίων. *Dem.* ἡ διαπομπὴ, ῆς. *Appian.*
Dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλῃ. *Thuc.* præsidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν. *Id.* exercitum, προίημι δύναμιν. *Plut.* i. e. absoluo aliquem, ἀφίημί τινα. *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον. *Ael.*
Dimoueo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινός. *Isocr.*
Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως. *Vitruu.*
Dinumero, διαριθμέω. *Plato.*
Diœcesis, ἡ διοίκησις, εως.
Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου. *Gramm.*
Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος. *Bud.*
Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris deuotus, s. obnoxius, ἀρᾷ ἔνοχος. *Aeschin.* ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου. *Dem.* diris deuoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι. *Isocr.* ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος. *Plut.* ἀρὰς τίθεσθαι ἐπί τινα. *Idem.*
Directe, εὐθύ. *Xenoph.*
Directio, ἡ εὔθυνσις, εως. *Aristot.*
Director, ὁ εὐθυντὴς, ο, ὁ διευθυντὴς, ο.
Directus, a, um, εὐθυντὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Diremtio, ἡ διαίρεσις, εως. *Aristot.* ἡ διάλυσις, εως. *Thu.*
Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.
Diribeo, vide *Distribuo.*
Diribitio, vide *Distributio.*
Dirigo, κατευθύνω, præsentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος. *Plut.* eo omnia ciuitatis negotia, συντείνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως. *Plato.* aliquid ad vtilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι. *Demosth.* orationem, διευθύνω λόγον. *Lucian.* aliquid ad virtutem, προτρέπω τι ἐπ' ἀρετήν. *Xenoph.*
Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον. *Isocr.* amicitiam, συνήθειαν. *Idem.* contentionem, ἐκλύω ἔριν. *Dem.*
Diripio, διαρπάζω, vrbem, πόλιν. *Xen.* Lacedæmonios, ἀναστάτους ποιέω Λακεδαιμονίους. *Isocr.* vrbem Spartam, ἀνάστατον ποιέω Σπάρτην. *Id.* domus, πορθέω οἰκίας. *Xenoph.*
Diritas, vide *Crudelitas.*
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula. τὰ δεσμά. *Luc.* καταῤῥήγνυμι. *Dem.* pepla, καταῤῥήγνυμαι τοὺς πέπλους. *Xenoph.*
Diruo, καταβάλλω, aliquid, τί *Isocr.* vrbem, κατασκάπτω πόλιν. *Dem.* domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος. *Plut.* Confer *Euerto.*
Diruptio, ἡ διάῤῥηξις, εως.
Dirus, a, um, vide *Crudelis.*
Dis, ὁ Πλούτων, ωνος. *Plato.*
Discalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ου. *Xen.*
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινός. *Dem.* ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος. *Xen.* e regione, ἐκ τῆς χώρας. *Aristot.* in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον. *Isocr.* cum aliquo, συναποδημέω τινί. *Id.*
Disceptatio, ἡ διάγνωσις, εως. Confer *Diiudicatio.*
Disceptator, ὁ δικαστὴς, ου. *Dem.* ὁ δικάζων, οντος. *Id.*
Discepto, διαγινώσκω. *Dem.* Conf. *Diiudico.*
Discerno, διακρίνω, aliquid, τί. *Isocr.* honesta & turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή. *Aeschin.* caute & legitime quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς καὶ νομίμως. *Dem.* intelligentia & eruditione honesta & turpia, συνέσει καὶ παιδείᾳ διαγινώσκω καλὰ καὶ αἰσχρά *Id*
Discerpo, διασπάω, aliquem, τινά. *Lucian.* διασπαράσσω τινά. *Id.* ἐξαρπάζω τινά. *Plut.*
Discerptus, a, um, διασπασθεὶς, εῖσα, έν *Isocr.* membratim, τμηθεὶς διαμελεϊστί. *Lucian.*
Discessio, ἡ ὑποχώρησις, εως. *Plut.*
Discessus, us, ἡ ἄφιξις, εως. *N. T.* e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς. *Herodian.*
Discindo, διασχίζω. *Xenoph.* aliquid, διατέμνω τι. *Aeschin.* διακόπτω τι. *Polyb.* κατασχίζω τι. *Dem.*
Discingo, ἀποζώννυμι, aliquem, τινά. *Herodian.*
Disciplina, ἡ παιδεία, ας, amabilior & honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη καὶ σπουδαιοτέρα. *Isocrat.* pulcherrimæ disciplinæ, κάλλιστα παιδεύματα. *Id.* multo dignior disciplina, πλείονος ἀξία παίδευσις. *Id.* disciplina omnis scientia & exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης συνέστηκε. *Dem.* disciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τοὺς λόγους. *Isocr.* versari in aliqua disciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν s. παίδευσίν τινα. *Idem.* industria alicuius in disciplinis, φιλοπονία τινὸς περὶ παιδείαν. *Id.* clarus in omni disciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι. *Dem.* disciplina & institutio, μαθήματα καὶ παιδεία. *Isocr.* cupidus disciplinarum & eruditionis, ὁρμῶν ἐπὶ τὰ μαθήματα καὶ παιδείαν. *Id.* ita perfecte cognitas habere disciplinas aliquas, vt, οὕτως ἀκριβώμενος τοῖς μαθήμασί τισι, ὥστε. *Id.* tradere se alicui in disciplinam, παραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητήν. *Idem.*
Discipula, ἡ μαθήτρια, ας. *N. T.* ἡ μαθητρὶς, ίδος. *Philo.*

Discipulus, ὁ μαθητὴς, ȣ. *Dem.* alicuius, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος. *Isocr.* ὁ πλησιάζων τινί. *Id.* πλησιάζων τινὶ καὶ μαθητὴς αὐτȣ γενόμενος. *Dem.* discipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρή. *Isocr.* delectari discipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων. *Idem.*

Discludo, διακλείω. *Polyb.*

Disco, μανθάνω, aliquid accurate, τι ἀκριβῶς. *Dem.* accuratius, ἀκριβέστερον. *Id.* exacte, σαφῶς. *Id.* recte, ὀρθῶς. *Id.* facile, ῥᾳδίως. *Id.* facillime, ῥᾷστα. *Id.* quæ non percepisti, disce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε. *Isocr.* docuisti litteras, ego didici, ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. *Dem.* discere cupio, φιλομαθέω. *Isocr.* μαθητιάω. *Synes.* discendi cupidus, ὁ καὶ ἡ φιλομαθὴς, έος. *Isocr.* discendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας. *Strabo.* difficilis ad discendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος. *Isocr.* qui non facile discit, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, έος. *Plato.* tarditas ad discendum, ἡ δυσμάθεια, ας. *Id.* qui facile discit, ὁ καὶ ἡ εὐμαθὴς, έος. *Id.* facilitas in discendo, ἡ εὐμάθεια, ας. *Luc.* qui sero didicit, ὁ καὶ ἡ ὀψιμαθὴς, έος. *Isocr.* sero disco, ὀψιμαθέω. *Lucian.* qui multa didicit, ὁ καὶ ἡ πολυμαθὴς, έος. *Isocr.*

Discolor, ὁ καὶ ἡ ἑτερόχροος, *contr.* ἑτερόχρȣς, ȣ, ποικίλος, ίλη, ίλον. *Aristot.*

Disconuenio, διέστηκα, a διΐστημι. *Aristot.*

Discordans, idem quod *Discors.*

Discordia, ἡ διαφορὰ, ᾶς. *Dem.* ἡ διαφροσύνη, ης. *Plut.* ciuilis, ταρακτικὰ πάθη τῆς πολιτείας. *Idem.*

Discordo, διαφέρομαι. *Plato.* cum aliquo, διαφωνέω τινί. *Aristot.* Conf. *Dissentio.*

Discors, ὁ καὶ ἡ διάφορος, ȣ. *Dem.* cum aliquo, διαφερόμενος πρός τινα καὶ δυσμενῶς ἔχων, *Isocr.*

Discrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφώνησις, εως.

Discrepo, διαφωνέω. ab aliquo, τινί. *Aristot.* διΐσαμαι πρός τινα. *Id.* στασιάζω πρός τινα. *Plato.*

Discrete, διακεκριμένως, διακριδὸν *Lucian.*

Discretio, ἡ διάκρισις, εως. *Aristot.*

Discrimen, ἡ διάκρισις, εως. *Aristot.* i. e. differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς. *Isocr.* i. e. certamen, ὁ ἀγών, ῶνος. *Dem.* i. e. periculum, ὁ κίνδυνος, ȣ. *Idem.*

Discriminatim, vide *Discrete.*

Discrimino, ὁρίζω, aliquid, τί. *Gal.* in aliquid, διαιρέω τι εἴς τι. *Aristot.*

Discrucio, ἀνιάω. *Dem.*

Discumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος. *N. T.*

Discupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινός. *Dem.*

Discurro, διαθέω. *Xen.* sursum, deorsum, συμπαραθέω ἄνω καὶ κάτω. *Demosth.*

Discursio, ἡ διαδρομή, ῆς.

Discus, ὁ δίσκος, ȣ, discum iacere, δίσκον ἀποπέμπτειν, ἐκριπτεῖν, *Poll.* disco ludo, δισκεύω. *Lucian.* contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκȣ. *Ael.*

Discussio, ἡ διάλυσις, εως. *Dem.* Conf. *Diiudicatio.*

Discutio, διαλύω, i. e. diiudico s. examino, ἀνακρίνω. *Dem.* ἐξετάζω τι. *Isocr.*

Diserte, ἐλλογίμως. *Dem.* διαῤῥήδην. *Plato.* ἄντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαι τινὶ πέμπειν ἐπικȣρίαν. *Dion. Halicarn.* caussam aliquam accusationis profero, ὁρίζω τῆς δίκης αἰτίαν. *Id.* expressisque verbis scripsi ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν ȣ̔́τως ἄντικρυς. *Dem.*

Disertus, a, um, δεινὸς λέγειν. *Dem.* Confer *Eloquens.*

Disiectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος. *Xen.*

Disiicio, διαῤῥίπτω. *Aristoph.* murum, διασφενδονάω τεῖχος. *Plut.*

Disiunctio, ἡ διάζευξις, εως. *Naz.*

Disiunctiuus, a, um, διαζευτικὸς, ή, όν. *Gramm*

Disiungo, διαζεύγνυμι. *Aeschin.* διασπάω. *Demosth.*

Dispar, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ȣ. *Plato.*

Dispareo, ἀφανίζομαι. *Isocr.*

Disparilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ȣ. *Theophr.*

Dispariliter, ἀνωμάλως. *Isocr.*

Dispectus, ἡ διάσκεψις, εως.

Dispello, διωθέω, populum, ὄχλον. *Plut.* homines a me, ἀνθρώπȣς ἀπ' ἐμαυτȣ. *Xenoph.*

Dispendium, vide *Damnum.*

Dispendo, οἰκονομέω. *N. T.*

Dispensatio, ἡ διοίκησις, εως. *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, ας. *Aristot.*

Dispensator, ὁ διοικητὴς, ȣ. *Plut.* rei familiaris ὁ οἰκονόμος, ȣ. *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τῆς ἡδονῆς. *Aristot.*

Dispenso, οἰκονομέω. *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι. *Plut.*

Disperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.

Disperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τί. *N. T.* διαφθείρω τινά. *Plut.*

Dispereo, διόλλυμαι. *Plato.*

Dispergo, διασκεδάζω, aliquid, τί. *Thuc.* διασπείρω τι. *Isocr.* διασκορπίζω τι. *N. T.*

Dispertio, διαμερίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύω. *Herodian.*

Dispesco, διείργω. *Thuc.*

Dispicio, σκέπτομαί τι. *Isocr.* διακρίνω τι. *Id.* ἀνακρίνω τι. *Plato.*

Displicentia, ἡ δυσαρέστησις, εως. *Plato.*

Displiceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινί *Thuc.* displicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τȣτό μοι *Plut.* ἀπαρέσκει με τȣτο. *Plato.* si displicet εἴ σοι ἀπὸ θυμȣ. *Themist.*

Displodo, διακροτέω.

Dispono, διατίθημι, aliquid, τί. *Lucian.* ordino aliquid, τάττω τι κατὰ τρόπον. *Isocr.*

Disposita, εὐτάκτως.

Dispositio, ἡ διάθεσις, εως, ἡ διάταξις, εως, ἡ διαταγὴ, ῆς. *N. T.* ἡ εὐταξία, ας. *Isocr.* orationis ἡ οἰκονομία, ας. *Athen.*

Dispositor, ὁ διαθέτης, ȣ̃ρος. *Plato.*

Dispudet, καταισχύνομαι, me virtutis alicuius τὴν ἀρετήν τινος. *Isocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι. *Herodot.* euangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον. *N. T.*

Dispungo, ἐξαλείφω, aliquid, τί. *Isocr.*

Disputabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμφίδοξος, ȣ. *Plut.*

Disputatio, ἡ διάλεξις, εως. *Plato.* ὁ λόγος, ȣ. *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς. *Isocr.* acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβῶσθαι περί τινος. *Id.*

Disputator, ὁ διαλεγόμενος, ȣ. *Dem.*

Disputo, διαλέγομαι. *Dem.* accurate s. scrupulose

lo..., ἀκριβολογέομαι. *Id.* de re aliqua, διακρίνομαι περί τινος. *Isocr.* Conf. *Differo.*
Disquiro. ἐξετάζω aliquid, τί. *Isocr.* accurate, διακριβόομαι. *Isocr.*
Disquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως. *Lucian.*
Dissaviator, ... ἀφιλέω ...
Disseco, διατέμνω, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύρσαν *Herodian.* potestatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν. *Id.*
Dissemino. διασπείρω, sermonem, λόγον. *Xen.* διαδίδωμι λόγον. *Plut.*
Dissensio, ἡ διχοστασία, ας, ἡ διαφώνησις, εως, ἡ ἐναντίωσις, εως. *Dem.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως. *Id.* & feditio, διαφορά καὶ στάσις. *Isocr.*
Dissensus, us, idem quod interdum *Dissensio*
Dissentaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάφωνος, ο. ὁ καὶ ἡ διάφορος, ου. *Dem.* διαφερόμενος. ένη, ενον. *Id.*
Dissentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος. *Isocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις. *Id.* ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα. *Plut.* ἀφίσταμαί τινος. *Plato.* in multis, ἐν πολλοῖς. *Isocr.* animis, τῇ διανοίᾳ. *Id.* feditiose ab aliquo, στασιάζω πρός τινα. *Dem.* τινί. *Xen.* στασιαστικῶς ἔχω πρός τινα. *Dem.* verum dissentit a falso, τῷ ψευδεῖ διαφωνεῖ τἀληθές. *Aristot.*
Dissepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος. *Thuc.*
Dissepio, διαφράττω. *Herodian.*
Dissero, διασπείρω, κατασπείρω, i. e. disputo, διαλέγομαι, fatis copiose, ἐξαρκέντως. *Isocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας. *Id.* breuius de re aliqua, συντομώτερον περί τινος. *Id.* tenuius, ἐνδεέστερον. *Id.* praeclare, καλῶς *Id.* optime, ἄριστα. *Id.* pro dignitate rei, ἀξίως. *Id.* eleganter, χαριέντως. *Id.* ad gratiam, κεχαρισμένως *Idem.* tranquillo animo, καθ' ἡσυχίαν *Dem.* prorsus dissolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως. *Id.* non moderate, sed negligenter & nimis acerbe, prorsus inconsiderate, οὐ μετρίως, ἀλλ' ὀλιγώρως καὶ λίαν πικρῶς καὶ παντάπασιν ἀνοήτως. *Isocrates.*
Dissertatio, ὁ διαλογισμός, ου. *Plut.*
Disserto, διαλογίζομαι. *Dem.*
Diffidentia, idem quod *Diffidium.*
Diffideo, vide *Dissentio.*
Diffidium, ἡ διαφορά, ας. *Dem.* Conf. *Controversia*, item *Contentio.*
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ου. *Isocr.* fio vel sum, ἀνομοιόομαι, dissimiles plane inter se esse, μηδὲν ἀλλήλοις ἐοικέναι. *Ael.*
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος. *Isocr.*
Dissimulanter, εἰρωνικῶς *Aristot.*
Dissimulatio, ἡ εἰρωνεία, ας. *Dem.*
Dissimulator, ὁ εἴρων, ωνος. *Aristot.*
Dissimulo, εἰρωνεύομαι. *Plato.* veritatem, ἀποκρύπτομαι τἀληθές. *Isocr.* exponam nec dissimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐκ ἀποκρύψομαι. *Dem.* dissimulabat se hoc nomina audire, ὁ προσεποιεῖτο ἀκούειν τῷ σκώμματι. *Lucian.* dissimulabant iidem, ὁ προσεποιοῦντο πιστεύειν. *Herodian.*
Dissipabilis, e, διασκεδαστός, ή, όν.
Dissipatio, ἡ διασκέδασις, εως, ὁ διασπασμός, ου.
Dissipator, ὁ διασκεδαστής, ου.
Dissipo, διασκεδάζω, aliquid, τί. *Thuc.* famam, διασκεδάννυμι φήμην. *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον. *Xen.*
Dissitus, a, um, ἀπέχων, ουσα, ον.
Dissociabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκοινώνητος, ου. *Plut.*
Dissociatio, ἡ διάλυσις, εως. *Philo.*
Dissocio, διαλύω. *Isocr.* διΐστημι. *Plut.*
Dissolubilis, e, διάλυτος, η, ον, ὁ καὶ ἡ εὔλυτος, ου.
Dissoluo, διαλύω, bellum, πόλεμον *Isocr.* inimicitiam, τὴν ἔχθραν. *Id.* amicitiam, φιλίαν. *Id.* fidem, πίστιν *Idem.* foedera & contractus, τὰ συμβόλαια. *Id.* totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν συγγένειαν. *Isocr.* aes alienum, διαλύω τὰ χρέα f. τὰ χρήματα. *Dem.*
Dissolute, ἀνειμένως, viuere, ζῆν.
Dissolutio, ἡ διάλυσις, εως.
Dissolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλυτος, ου, ἀνειμένος, ένη, ενον, dissoluta vita, ἀνειμένη ζωή, dissolutus homo, ὁ ἄτακτος, ου. *Aristot.*
Dissonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπηχέω.
Dissonus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ δύσηχος, ου. *Hermog.*
Dissuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινός. *Isocr.*
Dissuasio, ἡ ἀποτροπή, ῆς. *Aristot.*
Dissuasor, ὁ ἀποτρέπων, οντος. *Isocr.*
Distantia, ἡ ἀπόστασις, εως. *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος. *Xen.* loci, ἡ κατὰ τόπον διάστασις. *Plut.* τὸ διάστημα, ατος. *Plato.*
Distendo, διατείνω. *Xenoph.*
Distensio, ἡ διάτασις, εως. *Plut.*
Distermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τὶ καὶ τι. *Themist.*
Distichon, τὸ δίστιχον, ου.
Distillatio, ὁ καταστάγμος, ου, ὁ σταλαγμός, ου. *Gal.*
Distillo, ἀποστάζω. *Lucian.* καταστάζω. *Id.*
Distincte, διωρισμένως.
Distinctio, ὁ διορισμός, ου. *Aristot.* ἡ διαστολή, ῆς, ὁ ἀφορισμός, ου. *Theophr.*
Distineo, διασπάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας. *Lucian.* aliquem funere, ἀποσχολέω τινὰ περὶ κηδείαν. *Herodian.*
Distinguo, διορίζω, quaedam caute, τινὰ εὐλαβῶς. *Dem.* turpia & honesta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ καὶ τὰ καλά. *Isocr.* Conf. *Discerno.*
Disto, ἀφίσταμαι, plurimum, πλεῖστον. *Aristot.* & differo aliqua re ab aliquo, καὶ διαφέρω τινί τινος. *Isocr.* διαφέρω τινὸς ἔν τινι. *Herodian.* plurimum ab aliquo, κεχώρισμαι πλεῖστόν τινος. *Id.* ab vrbe lapides sedecim, ἀπέχω τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα. *Herodian.*
Distorqueo, διαστρέφω, aliquid, τι. *Dem.*
Distortio, ἡ διαστροφή, ῆς. *Theoph.* oculorum, ὁ στραβισμός, ου. *Paul. Aeg.*
Distortus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάστροφος, ου, oculis, τοὺς ὀφθαλμούς. *Athen.* στραβός, ή, όν. *Gal.*
Distractio, ὁ διασπασμός, ου. *Plut.* τὸ διάσπασμα, ατος. *Id.* curis, ὁ περισπασμός, ου. *Id.* fine distractione, ἀπερισπάστως. *N. T.* ἀδιαστάτως. *Hes.*
Distraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος. *Xenoph.* frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι σῖτον τριπλασίας τιμῆς,

μῆς, ἢ πρότερον. *Dem.* in multas partes, διΐςημι εἰς μέρη πολλά. *Id.*

Distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τι πρός τινα. *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἴς τι. *Aristot.* regionem, ἀναδάζω χώραν. *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοῖρας. *Herodian.* Conf, *Diuido.*

Distributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς.

Distributiuus, a, um, διανεμητικὸς, ἡ, όν.

Distributor, ὁ διανομεὺς, έως.

Distringo, διαςέλλω, aliquid, τί. *Philo.* i. e. abstergo, ἀποξύω, καταξέω. *Plut.* gladium, σπάομαι ξίφος. *Lycurg.* districtos habere pugiones, πρόχειρα ἔχειν ξιφίδια. *Herodian.*

Disturbatio, ἡ ἀνασάτωσις, εως. *Bud.*

Disturbo, ἀνασατόω. *N. T.* nauem, ἀνατρέπω πλοῖον. *Aeschin.* vrbem, ἀνάςατον ποιέω πόλιν. *Herodot.*

Ditesco, πλουτέω. *Dem.* opibus, χρημάτων. *Liban.* laboribus alicuius, ἔργοις τινός. *Xen.* ex aliqua re, εὐπορέω ἀπό τινος. *Id.*

Ditio, ἡ ἐπικράτεια, ας. *Plato.*

Dito, πλουτίζω, aliquem, τινά. *Xenoph.*

Diu, πολὺν χρόνον, non durat, οὐκ ἀντέχει. *Xen.* diu ante Troiana tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν τρωϊκῶν ἦλθεν. *Isocr.* non diu est, quum venit, οὐ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθεν. *Idem.* vale diutissime, χαῖρε ἐπὶ μήκιστον. *Lucian.* si vixero diutius, εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον. *Xenoph.* diutius immorari dictionibus, quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις. *Isocr.*

Diuagor, πλανάομαι. *Xenoph.*

Diuarico, τὰ σκέλη διατείνω. *Aristot.*

Diuello, διασπάω, aliquid, τί. *Xen.* Confer *Distraho.*

Diuendo, διαπιπράσκω. *Plut.* aliquid, ἐκπράττω τι. *Dem.* turpiter, ἀποδίδωμί τι αἰσχρῶς. *Id.* aliquem mina Attica, ἀπεμπολάω τινὰ μνᾶς Ἀττικῆς. *Lucian.*

Diuerbero, διακόπτω. *Lucian.*

Diuersatio hospitalis, ἡ κατάλυσις, εως. *Polyb.*

Diuerse, ἀλλοίως, ἄλλως.

Diuersitas, ἡ ἀλλοιότης, ητος, ἡ διαφερότης, ητος. *Plato.* ἡ διαφορὰ, ᾶς. *Is.* ἡ ἀνομοιότης, ητος. *Id.*

Diuersitor, ὁ ξενοδόχος, ου. *Plato.*

Diuersor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι. *N. T.* καταλύω παρά τινι. *Dem.*

Diuersoriolum, τὸ καταλυτήριον, ου, τὸ καταγώγιον, ου.

Diuersorium, τὸ κατάλυμα, ατος. *N. T.* τὸ πανδοχεῖον, ου. *Ib.* τὸ ξενοδοχεῖον, ου.

Diuersus, a, um, διαφέρων, ουσα, ον. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνόμοιος, ου. *Id.* diuersus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτὸν, ἄλλος ἢ αὐτὸς, ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, diuersum a vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοί. *Plato.* diuersi sententiis, ἀλλοιότεροι τὰς γνώμας. *Thuc.* diuersa hæc sunt inter se, πλεῖςον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισαι. *Isocr.*

Diuerticulum, τὸ κατάλυμα, ατος, ἡ ἀτραπὸς, οῦ. *Philo.*

Diuerto, s. diuertor, ἐκτρέπομαι. *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω. *Aristot.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα. *Thuc.* παρά τινι. *Dem.* in hospitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον. *Plut.*

Diues, πλούσιος, ία, ιον. *Dem.* πλουτῶν, οῦσα, οῦν. *Id.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου. *Isocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα. *Dem.* habens opes, ἔχων οὐσίας. *Idem* antecellens pecuniis, προέχων χρήμασι. *Isocr.* diuitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος. *Dem.* inter diuites primus, ταῖς οὐσίαις προτεύων. *Isocr.* ad summas opes euectus, πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος. *Luc.* infinitis opibus præditus, πλουτῶν εἰς ὑπερβολήν. *Id.* falso, ὁ καὶ ἡ ψευδόπλουτος, ου. *Suid.* nummis, πλουτῶν νομίσματος. *Aristot.* auri, ὁ καὶ ἡ πολύχρυσος, ου. *Naz.*

Diuexo, διακακόω.

Diuido, μερίζω, aliquid aliquo, τί τινι. *Synes.* vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια. *N. T.* regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρός τινα. *Dem.* pecuniam, διαιρέω ἀργύριον. *Isocr.* aliquid trifariam, τι τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τι εἰς μέρη. *Id.* agrum, ἀναδάζομαι χώραν, τὴν γῆν. *Lucian.* facultates, ἀναδάσους ποιεῖν τὰς οὐσίας. *Aristot.*

Diuiduus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐμέριςος, ου.

Diuinatio, ἡ μαντεία, ας. *Aristot.* ὁ θειασμὸς, *Thuc.* ἡ θεοσημεία, ας. *Cyrill.* τὸ μάντευμα, ατος. *Naz.* e manu, ἡ χειρομαντεία, ας, e mistis sagittis, ἡ βελομαντία, ας, ex igne, πυρομαντία, ας. &c.

Diuinatrix, ἡ μάντις, εως. *Athen.*

Diuine, θείως. *Xen.* δαιμονίως. *Lucian.*

Diuinitas, ἡ θειότης, ητος. *Isocr.* ἡ θεότης, ητος. *Greg.*

Diuinitus, θεόθεν. *Synes.* θεϊκῶς. *Naz.* κατὰ θεό *Synes.* κατὰ θείαν πομπήν. *Aelian.*

Diuino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι. *Lu* mentem alicuius, ἀπομαντεύομαι τῆς γνώμ τινός. *Gal.* ventre, γαςρομαντεύομαι. *Alciph.* ante, προμαντεύομαι. *Herodot.*

Diuinus, a, um, θεῖος, θεία, θεῖον. *Dem.* δαιμόνιος, ία, ιον, *Id.* diuinæ res, τὰ θεῖα πράγματα. *Isocr.* diuina potentia, δαιμονία δύναμι *Idem.* i. e. vates, ὁ μάντις, εως. *Plut.* diuin ope, diuino beneficio valere, σὺν Θεῷ ὑγιαίνειν. *Xen.*

Diuisim, διανδίχα. *Naz.* δίχα. *Thuc.*

Diuisio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri domuum, ἀναδασμὸς γῆς καὶ οἰκιῶν. *Bud.* διανομὴ, ῆς.

Diuisor, ὁ μεριςὴς, οῦ. *N. T.* ὁ διανομεὺς, έως.

Diuitiæ, ὁ πλοῦτος, ου. *Dem.* ἡ εὐπορία, ας. *Id.* περιουσία, ας. *Isocr.* ἡ εὐδαιμονία, ας. *Id* ἡ εὐπορία χρημάτων. *Dem.* & potentia alicuiu πλοῦτος καὶ δύναμίς τινος. *Isocr.* magnæ, πλοῦτος μέγας. *Id.* maximæ & certissimæ, μέγιςτος καὶ βεβαιότατος. *Id.* magnæ, πολλὴ εὐπορί *Isocr.* πλείςη εὐπορία. *Dem.* exiguæ, μικ κτήματα πλούτου. *Id.* iniuste comparatæ, ἄδικος πλοῦτος. *Isocr.* per violentiam & odia partæ, εὐπορία μετὰ βίας καὶ ἀπεχθείας. *Id.* diuitias expetere moderate, ἀγαπᾶν πλοῦτ μετρίως. *Id.* immoderate, ὑπερβαλλόντως *I* comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ εὐπορίαν. *Id.* parere alicui, ἐργάζεσθαί τινι πλοῦτον. *Id.* relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν s. παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισ *Id.* coaceruare, συναγαγεῖν πλοῦτον. *Id.* pol

der

dere, κτήσασθαι πλοῦτον. *Dem.* in dies augere, ἐπιδιδόναι εἰς εὐπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. *Isocr.* diuitiis ſtudere, σπουδάζειν περὶ πλοῦτον. *Id.* potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου. *Idem.* florere, εἶναι ſ. γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ ſ. εὐπορίᾳ. *Id.* abundare, εὐπορεῖν τινας εὐπορίας. *Dem.* vti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ. *Id.* frui, ἀπολαύειν τοῦ πλούτου *Id.* abuti, ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν. *Dem.* alicuius adulari, θεραπεύειν τὸν πλοῦτόν τινος. *Isocr.* inuidere alicuius, φθονεῖν εὐπορίαις τινός. *Id.*

Dium, ἡ αἴθρα, ας, ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ. *Xen.* ἐν τῷ αἰθρίῳ. *Lucian.* ſub dio agere, θυραυλεῖν. *Synef.*

Diuortium, ἡ ἀπόπεμψις, εως, cum muliere, τῆς ἀνθρώπου. *Dem.*

Diurnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμέριος, ου, nauigatio, ἡμέριος πλοῦς. *Xen* nuncius, ἡμερινός, ἡ, ὄν, ἄγγελος ἡμερινός. *Xen.* i. e. vnicum diem durans, ἡμερήσιος, ία, ιον, vita, ζωὴ ἡμερησία. *Plut.* i. e. qui interdiu fit, μεθημερινός, ἡ, ὄν, luſus aleæ, κυβεῖαι μεθημεριναί. *Id.*

Dius, a, um, θεῖος, α, ον. *Dem.*

Diutine, δηρῶς, δηρόν.

Diutinus, a, um, δηρός, ά, όν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμός, οῦ.

Diuturnus, a, um, χρόνιος, ία, ιον, tuſſis, χρονίαι βῆχες. *Diofc.* ὁ καὶ ἡ μακροχρόνιος, ου. *Plato.* ὁ καὶ ἡ πολυχρόνιος, ου. *Ariſtot.* μακρός, ά, όν, bellum & continuum, μακρὸς καὶ συνεχὴς πόλεμος. *Dem.* μόνιμος, ίμη, ιμον, fidum non eſt diuturnum, ὁ προσποιητὸν, οὐ μόνιμον. *Baſil.*

Diuulgo, θρυλλέω, aliquid, τί. *Plut.* διακωδωνίζω τι. *Strabo.* φημίζω τι. *Dem.* aliquid per vrbes, διαγγέλλω τι εἰς τὰς πόλεις. *Plut.*

Diuulſio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος. *Plut.*

Diuus, a, um, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος. *Plut.* Conf. *Diuinus.*

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι. *Dem.* gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεάν. *Idem.* fidem, πίστιν. *Id.* πίστεις. *Iſocr.* πιστά· *Xenoph.* pœnam, τιμωρίαν. *Herodian.* δίκην. *Lucian.* filiam nuptum alicui, θυγατέρα τινὶ πρὸς γάμον. *Plut.* operam alicui, παρέχειν τινί. *Dem.* manus, i. e. ſe victum, προΐσχομαι τὰς χεῖρας. *Thuc.* me inertiæ, ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν. *Dem.* data opera, ἑκουσίως. *Dem.* ἐξεπίτηδες. *Id.* κατὰ προαίρεσιν. *Iſocr.*

Doceo, διδάσκω. *Dem.* aliquem litteras, γράμματά τινι. *Dem.* artem aliquos, τέχνην τινάς. *Iſocr.* euidentiſſime aliquos de rebus aliquibus, σαφέστατά τινας περί τινων. *Dem.* breuiter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾷστα τί τινα. *Id.* haud difficulter, οὐ χαλεπόν. *Idem.* & inſtruo aliquem, τινὰ καὶ συγκροτέω. *Idem.* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινί. *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθῷ. *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινί. *Thuc.*

Docilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμαθής, έος, ad aliquid, πρός τι. *Dem.* ἐξὺς γνῶναί τι. *Id.*

Docilitas, ἡ εὐμάθεια, ας. *Lucian.*

Docte, πεπαιδευμένως, reprehendere aliquem, ἐπιτιμᾶν τινι. *Iſocr.*

Doctor, ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν. *Dem.* doctorem aliquem conſtituere aliquarum rerum, καθιστάναι διδάσκαλόν τινων. *Iſocr.* fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαι ἄλλων. *Id.* mercede fraudare, μισθὸν ἀποστερεῖν διδάσκαλον. *Dem.* diſciplinarum habere aliquem, ἐπιστατοῦντα ἐν παιδείαις ἔχειν τινά. *Iſocr.* qui profitetur vtilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν. *Id.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, ας, optima, ἀρίστη. *Xen.* inſtituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν. *Dem.* non deſtitutus doctrina, οὐκ ἄπειρος παιδεύσεως γεγενημένος. *Iſocr.* principes alicuius doctrinæ, προεστῶτές τινος παιδεύσεως. *Id.* Conf. *Diſciplina*, item *Eruditio.*

Doctus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, aliquid, πρός τι. *Iſocr.* ἔν τινι. *Id.* τινί. *Plut.* περί τι. *Xen.* vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς. *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς. *Iſocr.* ὁ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμος. *Herodian.* παιδείας ἐπὶ πλεῖστον ἥκων. *Dionyſ.* ἀνὴρ δαιμόνιος σοφίαν. *Lucian.* litteras puer, τὰ γράμματα ἐπιστάμενος παῖς. *Dem.* recens aliquid, ὁ καὶ ἡ ἀρτιδίδακτός τινος. *Appian.* a ſeipſo, αὐτοδίδακτος. *Xen.* a Deo, θεοδίδακτος. N. T. a matre, μητροδίδακτος. *Suid.* doctum opus, σοφὸν ἔργον. *Plut.*

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος. *Xen.* τὸ διδακτήριον, ου. *Hippocr.* alicuius rei, δεῖγμά τινος. *Dem.* certum eſſe alicuius rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναί τινος. *Idem.* certo documento eſſe, δίκαιον σημεῖον παρέχειν. *Id.* facere aliquid documentum alicuius rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολόν τινος. *Id.*

Dodrans, τὸ τριμόριον, ου. *Ariſtot.* menſuræ, ἡ σπιθαμή, ῆς. *Diofc.*

Dodrantalis, e, τριμοριαῖος, αία, αῖον, i. e. dodrantis longitudinem æquans, ὁ καὶ ἡ σπιθαμώδης, εος. *Diofc.* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον. *Id.* duos, tres dodrantes æquans, ὁ καὶ ἡ δισπίθαμος, ὁ καὶ ἡ τρισπίθαμος. *Id.*

Dogma, τὸ δόγμα, ατος. *Plut.* ἡ δόξα, ης. *Ariſtot.*

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης. *Xen.*

Dolenter, λυπηρῶς, & grauiter ferre aliquid, καὶ βαρέως φέρειν τι. *Iſocr.* ὀδυνηρῶς. *Ioſeph.*

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος. *Galen.*

Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλήν. *Gal.* mortem vxoris, τὸν θάνατον γυναικός. *Iulian.* malis, ἐπὶ τοῖς κακοῖς. *Dem.* malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων. *Iſocr.* vicem alicuius, συναλγέω τινί, συνάχθομαί τινι. *Dem.* doleo illud, quod, ἀθυμέω ἐκεῖνο, ὅτι. *Xen.* quum videam, ἀθύμως ἔχω, ὁρῶν. *Id.* iiſdem cum aliquo, λυπέομαι ταὐτὰ ἄλλῳ. *Dem.* malis communibus, ἐπὶ τοῖς κοινοῖς κακοῖς. *Id.* a partu, ὠδίνω. *Plut.* dentibus, ἀγανακτέω τοὺς ὀδόντας. *Diofc.*

Doliaris, e, ὁ καὶ ἡ πιθώδης, εος.

Doliarius, ὁ πιθοποιός, οῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου. *Heſych.*

Dolium, ὁ πίθος, ου. *Plut.*

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, ωνος. *Plut.*

Duplex, διπλόος, όη, όον, contr. διπλȣ̃ς, ῆ, ȣ̃ν, duplici honore dignum esse, διπλῆς τιμῆς ἀξιȣ̃σθαι. N. T. duplicem laborem habet. διπλάσιον πόνον ἔχει Thuc. duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἄξιος. Plato.

Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, ȣ̃. Plut. ἡ δίπλασις, εως. Aristot.

Duplicitas, ἡ διπλόη, ης. Them.

Dupliciter, διπλῆ. Synes. διχῆ Dem.

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν Plut. aliquid, διπλόω τι Id. annonas, ἐπιδιπλασιάζω τὰ σιτηρέσια. Herodian.

Duplus, a, um, διπλάσιος, ία, ιον, duplo maior apparet, quam est, διπλάσιος ἑαυτȣ̃ φαίνεται. Polyb. duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἢ οἱ ἄλλοι. Id. duplo maior alio, διπλότερος ἄλλȣ. N. T. duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάττω. Plut. duplo longius tempus, quam, διπλασίω χρόνος, ἤ. Isocr.

Durabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίμονος, ȣ. Polyb. βέβαιος, αία, αιον Dem.

Dure, σκληρῶς Xen. i.e. crudeliter, ὠμῶς. Dem. ἀφειδῶς. Xen.

Duresco, σκληρύνομαι.

Duritas, ἡ σκληρότης, ητος. Xen.

Duriter, σκληρῶς. Xen.

Durities, ἡ σκληρότης, ητος. Plato. victus, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης. Herodian.

Duriusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόσκληρος, ȣ.

Duro, σκληρύνω aliquid, τι N. T. diutissime, διαμένω πλεῖστον χρόνον Isocr.

Durus, a, um, σκληρὸς, ὰ, ὸν, concoctio emollit dura. ἡ ἕψις μαλάττει τὰ σκληρά. Athen. ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν. Hippocrat. duri mores, σκληρὰ ἤθη. Plut. dura vita, σκληρὸς βίος. Herodian.

Duumuir, ὁ δυόδαρχος, ȣ.

Duumuiralis, e, δυοδαρχικὸς, ὴ, όν.

Duumuiratus, ἡ δυοδαρχία, ας.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος. Dem. populi, ὁ ἡγέμενος τȣ̃ δήμȣ. Isocr. belli, ὁ πολέμαρχος, ȣ. Dem. ὁ πολεμαρχῶν, ȣ̃ντος. Id. ἡγεμὼν πολέμȣ. Id. ὁ στρατηγὸς, ȣ̃. Id. decem virum, ὁ δέκαρχος, ȣ, duodecim virum, ὁ δωδεκαδάρχης, ȣ. Xen. centum virum, ὁ ἑκατοντάρχης, ȣ. Id. mille virorum, ὁ χιλίαρχος, ȣ. Plut. decem millium virum, ὁ μυριάρχης, ȣ, s. ὁ μυρίαρχος, ȣ. Xen. auctorque alicuius rei, ἀρχηγός τινος. Dem. alicuius facinoris, πρωτεύων τινὸς ἔργȣ. Isocr. viæ, ὁ ὁδηγὸς, ȣ̃. Plut.

Dynasta, ὁ δυνάστης, ȣ Xen.

Dysenteria, ἡ δυσεντερία, ας. Aelian. dysenteria laborans, ὁ δυσεντερικὸς, ȣ̃, dysenteria obire, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον καταστρέφειν. Ael.

Dysentericus, a, um, δυσεντερικὸς, ὴ, όν.

Dysuria, ἡ δυσȣρία, ας. Gal. τὰ δυσȣρικὰ, ῶν, s. πάθη. Cic. dysuria laboro, δυσȣριάω. Diosc. δυσȣρέω. Id.

E.

E vel Ex, ἐκ, sequente Consona, ἐξ, sequente Vocali vel Diphthongo, multæ molestiæ existunt e bello, πολλὰ λυπηρὰ γίγνονται ἐκ πολέμȣ. Dem. se non commouere e lecto, ἐκ τῆς κλίνης ȣ̓ κινεῖσθαι Id. ex ignobilibus facti sunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι Id. ex aduerso, ἐξ ἐναντίας. Aristot. ex aduerso alicui, κατέναντι τινος. Lucian. e contra, e contrario, τἀναντίον, ex animi sententia, κατὰ γνώμην. Basil. ex beneuolentia aliquid facere, ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι. Dem. e propinquo, ἐξ ὀλίγȣ. Thuc. e regione, ἐκ τȣ̃ ἀπαντικρὺ ἢ ἀντικρύ. Paus. alicuius, καταντικρὺ τινος. Aristot. e vestigio, παραυτίκα. Dem. παραχρῆμα. Id. e sublimi, ἀφ' ὑψηλȣ̃. Lucian. ex quo fuerunt isti oratores, ἐξ ȣ̃ οὗτοι πεφύκασι ῥήτορες Dem. ex professo, ἐκ τȣ̃ προφανȣ̃ς. Plato. ex improuiso, ἀπὸ τȣ̃ ἀδοκήτȣ. Thuc. ex tempore, ἐκ τȣ̃ παραχρῆμα. Dem. ex æquo, ἀγχώμαλα. Thuc.

Eatenus, κατὰ τοσȣ̃τον, quisque opem ferebat quatenus poterat, ἐβοήθει, καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός ἦν. Lys. subtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ἐπὶ τοσȣ̃το τἀκριβὲς ἐπιζητεῖν, ἐφ' ὅσον ἡ τȣ̃ πράγματος φύσις ἐπιδέχεται Aristot.

Ebibo, ἐκπίνω, propositum calicem, προτεθεῖσαν κύλικα. Athen.

Eblandior, ἐξαρέσκομαι, aliquem donis, τινα δώροις Diod. Sic. τινὶ. Xen.

Eborarius, ὁ ἐλεφαντȣργὸς, ȣ̃.

Eboreus, a, um, ἐλεφάντινος, ὴ, όν. Herodian.

Ebrietas, ἡ μέθη, ης. Dem. surgere ante ebrietatem, ἐξανίστασθαι πρὸ μέθης. Isocr. propter ebrietatem dormire continue duas noctes & duos dies, ἀπὸ μέθης κοιμᾶσθαι συνεχῶς δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. Athen. ebrietate diffluere, διαρρέειν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τȣ̃ οἴνȣ. Aelian. ebrietati deditum esse, ἐγχρονίζειν τοῖς οἴνοις. LXX. se dedere, μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιδιδόναι ἑαυτόν. Herodian. ebrietate temulentum esse, ἀπὸ μέθης κραιπαλᾶν. Id.

Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ ἡδονῆς. Plato. aliquem vino, τινὰ οἴνῳ. Lucian. ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος. Id.

Ebriositas, ἡ οἰνοφλυγία, ας. N. T. ἡ φιλοινία, ας. Clem. Al.

Ebriosus, a, um, μεθυστικὸς, ὴ, όν. Plato. ὁ καὶ ἡ πάροινος, ȣ. Dem. ὁ καὶ ἡ οἰνόληπτος, ȣ. Plut. ὁ καὶ ἡ οἰνόφλυξ, γος. Lucian.

Ebrius, a, um, μεθύων, ȣσα, ον. Dem. sum, μεθύω. Id. magnitudine rerum gestarum, μεθύω τῷ μεγέθει τῶν πραγμάτων. Id. ebrium saltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι. Id. clamare, μεθύοντα κραυγάσαι. Id. ebrium reddo, μεθύσκω τινά Plato.

Ebullio, ἀναζέω. Diosc. ὑπερζέω. Aristot. ἐκβράζομαι. Chrys.

Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, εως, ἡ ἀνάβρασις, εως, ὁ ἐκβρασμὸς, ȣ̃, ὁ βρασμὸς, ȣ̃. Naz.

Ebur, ὁ ἐλέφας, αντος, Indicum, ἐξ Ἰνδῶν Lucian.

Eburneus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν. Herodian. ἐλεφάντινος, ίνη, ινον. Lucian.

Ecce, ἰδȣ̓. N. T.

Ecclesia, ἡ ἐκκλησία, ας. N. T.

Echinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐχινώδης, εος.

Echinus, ὁ ἐχῖνος, ȣ, terrestris, χερσαῖος. Plut. marinus, πελάγιος. Aristot.

Echo, ἡ ἠχὼ, ȣ̃ς. Aristot.

Ecleɑa

…electa, τὰ ἐκλεγόμενα, ων.
…clipsis, ἡ ἔκλειψις, εως. *Aristot.*
…clipticus, a, um, ἐκλειπτικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
…cloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.
…quando, ἤ ποτε.
…equis, ἤ τις.
…estasis, ἡ ἔκστασις, εως. *Plut.*
…ectypus, ὁ ἔκτυπος, ου. *Plin.*
…dacitas, ἡ πολυφαγία, ας, ἡ λιχνεία, ας. *Lucian.*
…dax, ὁ καὶ ἡ πολυφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, ου. *Bas.* ὁ βόρος, ου. *Lucian.*
…dento, ἀποδοντόω.
…dentulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόδους, οντος. *Poll.*
…dico, ἐπιτάττω, aliquid, τί. *Plato* alicui, τινί. *Isocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι. *Aristot.* bellum, ἐπαγγέλλω πόλεμον. *Demosth.* Conf. *Indico*, item *Impero*.
…dictio, ἡ ἐπίταξις, εως.
…dictum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. *Dem.* τὸ ἐπιταττόμενον. *Id.* edicta principum seruare, ἐμμένειν τοῖς παραγγελλομένοις ὑπὸ τῶν ἀρχόντων. *Isocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν προσταγμάτων. *Id.* mouere et mutare, κινεῖν καὶ μετατιθέναι. *Id.* liberare aliquem edicto aliquo, ἐλευθερῶσαί τινα προσταγματός τινος. *Isocr.* fieri ex edicto, γίγνεσθαί τι ἐξ ἐπιτάγματος. *Dem.* ex edicto, κατὰ τὴν προθεσμίαν. *Diosc.* edictum propono, δηλωσιν ἐκτίθημι. *Herodian.* διάταγμα προτίθημι. *Idem.*
…disco, ἐκμανθάνω, aliquid. τί *Isocr.*
…dissero, διέξειμι, aliquid, τί *Lucian.*
…ditio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίου.
…dititius, a, um, ἐκδοτικὸς, ἡ, όν.
…ditor, ὁ ἐκδιδοὺς, όντος.
…ditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ου, i. e. altus, ὑψηλὸς, ἡ, όν, locus, τόπος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλοῦ τόπου. *Lucian.*
Edo, Perf. *Edidi*, ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον. *Plut.* historiam graeco sermone, ἱστορίαν Ἑλλήνων φωνῇ. *Atben* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς. *Plato.* exemplum, δείκνυμι παράδειγμα.
Edo, Perf. *Edi*, ἐσθίω, plura, quam ferre possum, πλείω, ἢ δύναμαι φέρειν. *Xen* edo & bibo in caupona, φάγω καὶ πίνω ἐν καπηλείῳ. *Isocr.* cogere aliquem edere et bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν καὶ πίνειν. *Dem.*
Edo, onis, ὁ φάγος, ου. *N. T.*
Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι. *Antiph.*
Edomo, δαμάζω. Conf. *Domo*.
Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐκνήφω ἀπὸ οἴνου. *LXX.*
Edormisco, idem quod antecedens *Edormio*.
Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας. *Plato.* ἡ ἀγωγὴ παίδων. *Plut.*
Educator, ὁ τιθηνὸς, οῦ. *Hesych.* ὁ τροφεὺς, έως. *Plato.* ὁ τροφὸς, ου. *Id.*
Educatrix, ἡ τιθήνη, ης. *Plut.* ἡ τροφὸς, οῦ. *Plato.*
Educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας. *Xen.* ἀναιρέομαι τέκνα. *Dion.* humiliter, ταπεινῶς παιδεύω. *Isocr.* male, φαύλως ἄγω. *Id.* κακῶς τρέφω. *Dem.* in magna inopia, τρέφω μετὰ πολλῆς ἐνδείας. *Id.* in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ. *Xen.*

Educo, is, ἐξάγω, exercitium, στρατόν. *Thuc.* copias, δύναμιν. *Herodian.* ad venationem, ἐπὶ τὴν ἄγραν. *Xen.* aliquem mecum, παραλαμβάνω τινά. *Herodian.*
Edulis, e, ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, ου. *Thuc.*
Edulium, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Isocr.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς. *Plato.* τὸ βρῶμα, ατος. *Xen.*
Effabilis, e, ῥητὸς, ἡ, όν. *Dem.*
Effarcio, ἐκπληρόω. *Aristid.*
Effari, ἀποφάσκειν. *Dion. Areop.*
Effascinatio, ἡ καταγοήτευσις, εως.
Effascino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινά. *Plut.*
Effatum, τὸ ἐκφώνημα, ατος, τὸ ἀξίωμα, ατος.
Effectio, ἡ ποίησις, εως. *Herodot.*
Effector, ὁ ποιητὴς, οῦ. *Xen.*
Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.
Effectum, τὸ ποίημα, ατος. *N. T.*
Effectus, us, τὸ αἰτιατὸν, οῦ. *Apud Leg.* τὸ ἐνέργημα, ατος.
Effemino cum deriuatis vide sub *Effœmino*.
Efferesco, ἀγριαίνομαι. *Plut.*
Effero, as, ἀγριόω. *Xen.* ἀπαγριόω. *Theophr.*
Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, i. νέκυν *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω ἐπί τινι. *Id.* me, θρασύνομαι. *Isocr.* efferor propter diuitias, ἐπαίρομαι ἐπὶ πλούτῳ. *Xen.* animo, κομάω. *Lucian.* μεγαλοφρονέω. *Idem.* iracundia, ἐκφέρομαι ὑπ' ὀργῆς πλεῖον. *Thuc.*
Efferueo, ἐκζέω.
Efferuesco, ἐκβράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα. *Chrys.*
Efferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον. *Plato.*
Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ας, spiritus, τοῦ πνεύματος. *Chrys.*
Efficaciter, ἐνεργῶς. *Polyb.*
Efficax, ἐνεργὸς, όν. *Theophr.* sermo, λόγος ἐνεργής. *N. T.*
Efficienter, ἐνεργητικῶς.
Efficientia, τὸ ἐνεργητικὸν, οῦ.
Efficio, διαπράττομαι, aliquid verbis, τι λόγοις. *Isocr.* aliquem formidabilem et acrem, φοβερὸν καὶ χαλεπὸν ἐπιδείκνυμί τινα. *Dem* aliquid optabilius, καθιστάναι τι ζηλωτότερον. *Isocr.* vnum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων. *Plato.*
Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος. *Isocr.*
Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τί. *Aphth.* ἐκτυπόω τι. *Plut.*
Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τί. *Isocr.* imaginem alicuius, εἰκόνα τινος. *Lucian.* in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρόν. *Plut.*
Efflagitatio, ἡ διαίτησις, εως, ἡ λιπαρία, ας. *Herodot.*
Efflagito, ἐκλιπαρέω. *Plut.* καταλιπαρέω. *Lucian.* προσλιπαρέω. *Plato.*
Efflictim, ὑπερφυῶς. *Plut.* amo aliquem, ἐπιμαίνομαί τινι. *Bas.* ἀνδρειότατα ἐρῶ τινός. *Aelian.*
Efflo, ἐκφυσάω. *Diosc.* ἐκπνέω. *Aristot.* animam, ἐκπνέω. *Soph.*
Effloresco, ἐξανθέω, efflorescebant lanugines malis, ἐξήνθουν ἴουλοι ταῖς παρειαῖς. *Herodian.*
Efflorentia, ἡ ἐκροή, ῆς *Aristot.*
Effluo, ἐκρέω. *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος. *Herodian.*

 Effluuium,

Effluuium, ἡ ἔκρυσις, εως.
Effodio, ἐξορύττω, oculos, ὀφθαλμός. *Plut.* fossas, διορύττω τάφρους. *Herodian.*
Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι. *Isocr.* viuere, βίον γυναικώδη ἄγειν. *Diod. Sic.*
Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως. *Hippocr.*
Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ου. *Lucian.* ὁ μαλακὸς, οῦ. *Dem.*
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω. *Philo.*
Effœte, ἐξαντλητῶς.
Effœtus, a, um, ἐκτεκὼν, οῦσα, ὸν, i. e. quæ parere desiit, ἡ ἄγονος, ου.
Effossio, ἡ ἐξόρυξις, εως, ἡ ἐξορυγμία, ας. *Suid.*
Effractio, ἡ διάρρηξις, εως.
Effrenate, ἀχαλινώτως.
Effrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, ου. *Greg.*
Effrenis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξήνιος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου, ος, σῶμα. *Id.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος. *Herodian.*
Effringo, διαρρήγνυμι, aliquid, τι. *Dem.*
Effugio, ἀποφεύγω, morbum, νόσον. *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν. *Plato.* omnem sensum, πᾶσαν αἴσθησιν. *Plut.* e carcere, ἀποδράω ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου. *Demosth.* aliquem, ἐκκλίνω τινά. *Xenoph.* præsens, ὑπεκδραμέω τὸ παρόν. *Herodot.*
Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀπόφευξις, εως. *Aristoph.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς *Plat.* ἡ διαφυγὴ, ῆς. *Plato.* quærere, παραγωγὴν εὑρεῖν. *Dem.*
Effulgeo, ἀπολάμπω. *Lucian.*
Effundo, ἐκχέω *Lucian.* patrimonium, καταφέρω τὴν πατρῴαν οὐσίαν. *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ. *Isocrates.*
Effuse, κεχυμένως, ἀφειδῶς. *Herodian.*
Effusio, ἡ ἔκχυσις, εως. *Athen.*
Effusor, ὁ ἐκχύτης, ου. *Lucian.*
Effutio, φλυαρέω, aliquid, τί. *Plato.* ἐξαγορεύω τι. *Naz.* temere, importune & citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῇ καὶ φορτικῶς καὶ χύδην ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ. *Isocr.*
Egelidus, a, um, χλιαρὸς, ά, όν, aqua, ὕδωρ. *Athen.*
Egenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, alicuius rei, τινός. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς τινος. *Id.* Confer *Pauper.*
Egeo, ἀπορέω, pecunia, τῶν χρημάτων. *Isocr.* victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ περὶ τὴν τροφήν. *Id.* δέομαι τοῦ βίου. *Id.* alicuius rei, ἐνδεῶς s. ἀπόρως ἔχω, s. διάκειμαί τινος. *Id.* rebus necessariis, σπανίζω τῶν ἐπιτηδείων. *Plut.* τῶν καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων. *Isocr.* Confer *Indigeo.*
Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων. *Diosc.*
Egermino, ἐκβλαστάνω. *Theophr.*
Egero, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας. *Lucian.* i. e. excerno, ἐκκρίνω. *Theophr.* Conf. *Effero.*
Egestas, ἡ ἀπορία, ας, summa, ἐσχάτη. *Demosth.* Conf. *Inopia*, item *Paupertas.*
Egestio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, excrementorum & similium e corpore, ἡ ἔκκρισις, εως. *Theophr.*
Egenuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου. *Dem.*

Ego, ἐγώ. *Dem.* ego vero lugebam ipsum, δ' ἐπένθουν αὐτόν. *Id.* ego vero, i. e. equid conabor præstare, πειράσομαι μὲν οὖν ποι *Id.* ego vero ipse mori malim, καὶ ἔγωγε αὐ τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην. *Id.*
Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινός. *Isocr.* adu sus aliquem, ἐξέρχομαι ἐπί τινος. *Xen.* dor ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. *Id.* e concione, ἐκ ἐκκλησίας. *Isocr.* animo promto, ἔξειμι π θύμως. *Dem.* ex vrbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλ *Id.* egressus annum quinquagesimum, πλ νων οὖ πεντήκοντα ἐτῶν. *Dem.* ὑπὲρ πεντήκο ἔτη γεγονώς. *Id.*
Egregie, διαφερόντως. *Isocr.* ἐξαιρέτως. *Plut*
Egregius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου. *Thuc.* 3 μαστὸς, ή, όν, *Herodian.* thesaurus, θησα καλός. *Isocr.* senes egregiis meritis, πρεσ ται ἄξιοι λόγου. *Herodian.*
Egressio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ ἔξοδος, ου. *Dem.* ἡ ἔξη σις, εως. *Herodot.*
Egurgito, ἀπαρύω. *Plut.*
Enem, ὦ. *Dem.*
Eheu, αἶ. *Lucian.*
Eho, ὦ *Isocr.*
Ehodum, ὦ τάν. *Dem.* ehodum bone vi 'γαθέ. *Xen.*
Eia, εἶα. *Aristoph.*
Eiaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα. *T* i. e. iaculando absumo sagittas, ἐκτοξεύ βέλη. *Herodot.*
Eiectamentum, τὸ ἔκκριμα, ατος.
Eiectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς. *Dem.*
Eiectitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιμος, ου, ἐκβ μαῖος, αία, αῖον.
Eiicio, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος. *D* aliquem, ποιέω ἐκβολήν τινος. *Isocr.* φεύγο s. ἔκδοτον, s. ἄπολιν ποιέω τινά. *Dem.*
Eiulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ. *Isocr.*
Eiulo, ὀλολύζω. *Lucian.*
Eiuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας. *Dem.*
Eiuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τί. *Aeschin.*
Eiusdemmodi, Eiuscemodi, Eiusmodi, τοιο τοιαύτη, τοιοῦτο. *Plato.* τοιοῦτός τις. *Id.* τοιό τοιάδε, τοιόνδε. *Aristot.*
Elabor, διεκπίπτω, per foramina, τῶν πό *Plut.* ex aliquo, ἔκ τινος. *Id.* Conf. *I gio.*
Elaborate, διαπεπονημένως. *Isocr.*
Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.
Elaboratus, a, um, πεπονημένος, ένη, ένον. *I* πονηθεὶς, εῖσα, έν. *Plut.* opera arte elabo ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεποι δημιουργοῖς ἀρίστοις. *Dem.*
Elaboro, ἐκπονέω. *Thuc.* aliquid, ἐξεργάζ τι. *Isocr.* in aliqua re, πονέω περί τι. *Ari* circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρε *Isocr.*
Elangueo, ἐκκάμνω. *Plut.*
Elanguesco, ἀπομαραίνομαι. *Plut.*
Elapsus, a, um, διεκπεπτωκὼς, υῖα, ός, ela est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός. *Dem.* elap tempus, παρελθὼν χρόνος. *Isocr.* elapso a διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. *Dem.* elapsis diebu noctibus, ἡμερῶν καὶ νυκτῶν παρελθο *Aristot.*

largior, κατακαχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι. Plut.
late, ἐπηρμένως.
latio, ἡ ἐκφορὰ, ᾶς, mortui, τοῦ ἀποθανόντος. Dem. in altum, item animi, ἡ ἔπαρσις, εως. Naz. cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας. Maccab.
latus, a, um, ἐπηρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præsentem, ταῖς παρεσαις τύχαις. Xen. propter diuitias, ἐπὶ τῷ πλούτῳ. Id. propter insperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις. Herodian.
lauo, ἐκλύπτω. Plato.
lecte, ἐπιλεγδὴν, λογάδην. Thuc.
lectilis, e, αἱρετὸς, ἡ, όν, Aristot.
lectim, ἀριστίνδην. Isocr.
lectio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων. Isocr. & iudicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρίσις περί τινος. Id. electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινί. Dem.
Elector, ὁ αἱρέτης, ου. Philo.
Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος. Philo.
Electrum, τὸ ἤλεκτρον. Aristot.
Electus, a, um, αἱρεθεὶς, εῖσα, έν. Plut. αἱρετὸς, ἡ, όν. Luc. ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου. Dem.
Eleemosyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης. N. T.
Elegans, ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, ου. Isocr. elegantissima dicta, χαριέστατα τῶν εἰρημένων. Id. corpusculum alicuius minus elegans, σωμάτιόν τινος οὐκ εὐκρινές. Id. elegans oratio, κεκαλλιεπημένος λόγος. Plato. scriptura, ἡ καλλιγραφία, ας. Plut.
Eleganter, χαριέντως. Isocr. κεχαρισμένως. Id. ἐπιχαρίτως. Id. dicere, μουσικῶς, i. διαπεπονημένως λέγειν. Dem. scribo, καλλιγραφέω. Poll. scribens, καλλιγράφος. Greg.
Elegantia, ὁ κόσμος, ου. Isocr. ἡ κοσμιότης, ητος. Id. elegantiæ studium, ἡ φιλοκαλία, ας. Id.
Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ἡ, όν, elegiacos versus i. carmen elegiacum facere & recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν καὶ λέγειν. Dem.
Elegidium, τὸ ἐλεγείδιον, ου.
Elegus, ὁ ἔλεγος, ου. Aristoph.
Elementalis, e, idem quod paullo post Elementarius.
Elementaliter, στοιχειωδῶς. Laert.
Elementarius, a, um, στοιχειακὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ στοιχειώδης, εος. Aristot.
Elementum, τὸ στοιχεῖον, ου. Aristot. litteræ & prima institutio, τὰ στοιχεῖα, ων. Id. prima elementa docere, στοιχειόω. Gregor. elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, εως. Dion. Areop.
Elenchus, ὁ ἔλεγχος, ου. Lucian.
Elenctice, ἐλεγκτικῶς. Aristot.
Elencticus, a, um, ἐλεγκτικὸς, ἡ, όν, sermo, λόγος. Plut.
Elephantia, idem quod Elephantiasis.
Elephanticus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντος.
Elephantiasis, ἡ ἐλεφαντίασις, εως, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, ου, ὁ ἐλέφας, αντος. Diosc. elephantiasi laboro, ἐλεφαντιάω.
Elephantinus, a, um, ἐλεφάντινος, ίνη, ινον. Lucian. ἐλεφαντικὸς, ἡ, όν. Herodian.
Elephantus, ὁ ἐλέφας, αντος. Aristot.
Elephas, idem quod antecedens Elephantus, elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντος. Aristot.

Eleuatio, τὸ αἰώρημα, ατος, ἡ αἰώρησις, εως, ἡ ἔπαρσις, εως.
Eleuo, αἰωρέω, aliquid supra caput, τι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς. Dem. manus ad cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. Xen. εἰς τὸν οὐρανόν. Aristot. oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις πρὸς τὸν οὐρανόν. Philo. i. e. contemno aliquid, ἐκφαυλίζω τι. Plut. Conf. Contemno.
Elicio, ἐξάγω, aliquid, τι. Dinarch.
Elido, ἐκθλίβω. LXX.
Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τί. Isocr. ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ἐνδέντων. Id. præ multis opibus, αἱρέομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων. Dem. aliquem belli præsidem, αἱρέομαι τινα προστάτην τοῦ πολέμου. Xen. legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρεσβεῖς πρός τινα. Dem. multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἤ. Isocr. mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς. Id. θάνατον ἀντὶ ζωῆς. Dem. aliquid ex omnibus, τὸ ἐξ ἁπάντων. Isocr. in senatum, ἐκκρίνω εἰς γερουσίαν. Dem. magistratus, ποιέω ἄρχοντας. Herodian.
Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινά. Aristot. e patria, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος. Dem.
Elimo, ἀποξέω.
Elinguatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγλωσσος, ου. Athen.
Elinguis, e, Idem.
Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.
Elinguo, γλωττοτομέω. Plut.
Eliquesco, ἐκτήκομαι.
Eliquo, ἐκτήκω.
Elisio, ἡ ἔκθλιψις, εως.
Elixo, ἑψέω. Aristot.
Elixus, a, um, ἑφθὸς, ἡ, όν. Diosc.
Elocatio, ἡ μίσθωσις, εως, domus, οἰκίας. Dem. filiæ, ἡ ἔκδοσις τῆς θυγατρὸς. Id.
Eloco, μισθόω, domum alicui, οἶκόν τινι. Isocr. domum decem minis, οἰκίαν δέκα μνῶν, pluris, πλείονος. Plut. filiam cum magna dote, μετὰ προικὸς πλείστης ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα. Isocr. alicui filiam vxorem, δίδωμί τινι θυγατέρα εἰς γάμον. Plut.
Elocutio, ἡ λέξις, εως. Isocrat. ἡ ἑρμηνεία, ας. Dion. Hal.
Elogium, ἡ μαρτυρία, ας. Isocr. τὸ ἐγκώμιον, ου. Dem. Conf. Laus.
Elongo, ἐλμηκύνω.
Eloquens, λόγιος, ία, ιον. Aristot. δεινὸς, ἡ, όν. Dem. ῥητορικὸς, ἡ, όν. Id. λέγειν δεινὸς. Id. εἰπεῖν δεινὸς. Id. εἰπεῖν δυνάμενος. Id. δυνατὸς λέγειν. Id. τεχνίτης τοῦ λέγειν. Id. eloquentissimus, δεινότατος πάντων ἀνθρώπων. Id. δεινότατος λέγειν ἁπάντων. Id. ἱκανώτατος τῶν ῥητόρων. Idem.
Eloquentia, ἡ δεινότης, ητος. Dem. ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν. Dem. ἡ εὐπορία τοῦ εἰπεῖν. Isocr. τὸ εὖ λέγειν. Dem. δεινότης ἡ ἐν λόγοις. Isocr. οἱ λόγοι. Id.
Eloquium, τὸ λόγιον, ου. Thuc.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι. N. T. de aliqua re, ἀγορεύω περί τινος. Aristot.
Eluceo, ἐκλάμπω. Plato.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω. Thuc.
Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας. Dem.

Elucubro, νυκτογραφέω.
Eludo, διαπαίζω. *Plato.* aliquid, διακρούω τι. *Plut.*
Elugeo, πενθέω. *N. T.*
Elumbis, e, ἐξωσφυσμένος, ένη, ένον.
Eluo, ἐκπλύνω. *Aristot.* aliquid, ἐκνίπτω τι. *Plato.* facta, τὰ πεπραγμένα. *Dem.* aliquid lixivio, ἐκκλύζω τι κονίᾳ. *Gal.*
Elusio, ἡ κακουργία, ας. *Dem.* ἡ παράκρουσις, εως. *Id.* & tergiuersatio, ἡ κακουργία καὶ διάδυσις. *Id.*
Elutriatio, ὁ μεταγγισμός, ου. *Diosc.*
Elutrio, μεταγγίζω. *Diosc.*
Eluuies, ὁ κατακλυσμός, ου *Dem.*
Eluxatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαρθρος, ου. *Suid.* Confer *Luxatus.*
Emaciatio, ἡ ἴσχνανσις, εως.
Emacio, ἰσχναίνω. *Aristot.* ἰσχαίνω. *Theophr.*
Emacitas, τὸ ὠνητικόν, ου.
Emacresco, ἰσχναίνομαι.
Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τί τινι. *Lucian.* ἀποσμάω τι. *Diosc.*
Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.
Emancipatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφετος, ου. *Isocr.*
Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινά. *Dem.* ἐκποιέομαί τινα. *Pandect.*
Emaneo, ἔξω διαμένω.
Emano, ἐκβρύω, ἀποφέρομαι. *Plut.*
Emansor, ὁ καὶ ἡ ἀστράτευτος, & desertor ordinum, καὶ λείπων τὰς τάξεις. *Dem.* ὁ ἀτακτῶν, ὄντος. *Id.*
Emarcesco, ἀπομαραίνομαι. *Aristot.* καταμαραίνομαι. *Idem.*
Emasculo, εὐνουχίζω. *N. T.*
Ematuresco, πεπαίνομαι. *Xenoph.*
Emax, ὠνητικός, ή, όν.
Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατος. *Bud.*
Embryon, τὸ ἔμβρυον, ου. *Diosc.*
Emendabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐεπανόρθωτος, ου. *Hipp.*
Emendate, ὀρθῶς. *Aristot.* loquor, ὀρθοεπέω, scribo, ὀρθογραφέω.
Emendatio, ἡ διόρθωσις, εως. *Aristot.* legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων. *Dem.* emendationem instituo in fœdere, ἐπανορθόω ἐν τῇ εἰρήνῃ. *Idem.*
Emendator, ὁ διορθωτής, ου, ὁ ἐπανορθωτής, ου.
Emendico, ἐρανίζω, aliquid, τι. *Aeschin.*
Emendo, διορθόω. aliquid, τί. *Dem.* orationem scriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον. *Id.* ciuitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην. *Aristot.* calamitates aliqua re, ἐπανορθόομαι τὰς συμφοράς τινι. *Idem.* Conf. *Corrigo.*
Ementior, ψεύδομαι, aliquid, τί. *Aristoph.* alicui, τινί. *N. T.*
Ementitus, a, um, ψευσάμενος, ένη, ενον. *Herodian.* & *pass.* ἐψευσμένος, ένη, ένον. *Thuc.*
Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia s. pretio, τὶ παρά τινος χρημάτων. *Dem.*
Emereo s. emereor, μισθοφορέω. *Aristoph.*
Emergo, ἀναδύομαι, e fonte, κρήνης. *Lucian.*
Emeritus, sc. miles, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον. *Dem.* ὁ πάσας τὰς νομιμὰς στρατείας τετελεκώς. *Herodian.* emeritæ ætatis, πρὸς ἄφεσιν στρατείας ὤν. *Id.*
Emersio, ἡ ἔκδυσις, εως.
Emetior, ἐκμετρέω. *Poll.*
Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω. *Hesych.*
Emicatio, ἡ ἔκλαμψις, εως.
Emico, ἀναλάμπω. *Xen.* ἐκλάμπω. *Plato.*
Emigro, ἀποικέω. *Isocr.* e vita, τελευτάω τὸν βίον. *Isocr.* Conf. *Morior.*
Eminentia, ἡ ἐξοχή, ῆς, lapidis, λίθου. *Herodian.* lignorum, ξύλων. *Id.*
Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι. *Aristot.* super aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τί τινι. *Bas.*
Eminus, πόῤῥωθεν. *Dem.* μακράν. *Isocr.*
Emissarius, ὁ προσαγωγεύς, έως. *Naz.* ὁ προσαγγελεύς, έως. *Bud.*
Emissio, ἡ ἀποπομπή, ῆς. *Aeschin.* ἡ ἔκπεμψις, εως. *Thuc.* ἐκπομπή, ῆς, coloniae, ἀποικίας. *Plato.*
Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπέρ τινος. *Dem.* ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα. *Id.* vocem, προΐεμαι φωνήν. *Plut.* vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον. *Id.* verbum, προΐεμαι ῥῆμα. *Dem.* sermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λόγον περί τινος. *Plut.*
Emo, ὠνέομαι, aliquid, τί, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τινος χρημάτων. *Dem.* aliquid duobus terunciis, τι δυοῖν χαλκοῖν. *Id.* pisces, ἀγοράζω ἰχθῦς. *Id.* eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τῆς ἴσης τιμῆς. *Idem.* et corrumpo aliquem, ὠνέομαι καὶ διαφθείρω τινά. *Id.* parui frumentum emitur, εὔωνος ἐστιν σῖτος. *Id.*
Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τί. *Herodian.*
Emolior, ἐξωθέω. *Aristot.*
Emollio, μαλακύνω, aliquid, τι. *Gal.*
Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, ας. *Dem.* et lucrum, τὸ λῆμμα καὶ κέρδος. *Id.* aliquid accipio, λῆμμά τι λαμβάνω. *Id.* repudio, ἀπαλλάττω λήμματος. *Id.* sequor, non aequitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, οὐδὲ τὸ δίκαιον. *Id.* specto, ἀγαπάω τὴν πλεονεξίαν. *Id.* appeto, ἐπιθυμέω τοῦ πλεονεκτήματος. *Id.* percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινα. *Id.* fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κερδῶν. *Isocr.* spe emolumenti facio aliquid, ἐπ' ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι. *Dem.* emolumento sum alicui, ὠφελέω τινά. *Plato.* emolumentum adferens, ὠφέλιμος, ίμη, ιμον. *Plato.* emolumento carens, ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελής, έος. *Strabo.*
Emorior, ἀποθνήσκω. *Plato.* emori malim quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἤ. *Dem.* emorior risu, ἐκθνήσκω γέλω s. γέλωτι. *Hom.*
Emortualis, e, θνησιμαῖος, αία, αῖον, dies, θνησιμαία ἡμέρα.
Emortuus, a, um, νενεκρωμένος, ένη, ένον. *N. T.*
Emoueo, ἀπάγω, aliquid, τί. *Xenoph.*
Emphasis, ἡ ἔμφασις, εως. *Quinct.*
Empirice, ἡ ἐμπειρική, ῆς.
Empirice, ἐμπειρικῶς.
Empiricus, ἐμπειρικός, ή, όν, medicus, ὁ ἐμπειρικός, οῦ. *Cels.*
Emplastrum, τὸ ἔμπλαστρον, ου. *Galen.*
Emporium, τὸ ἐμπορεῖον, ου. *Strabo.* τὸ ἐμπόριον, ου. *Thuc.*
Emtio, ἡ ὠνή, ῆς. *Dem.* τὸ ἀγόρασμα, ατος. *Aristot.*

ſtor. ἡ ἀγόρασις, εως. *Plato.* mutuari in emtionem fodinarum, δανείζεσθαι εἰς ὠνὴν μετάλλων. *Idem.* accipere damnum in emtione, ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ. *Id.* facere emtionem nauis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τῆς νεώς. *Id.*

ntor, ὁ ὠνητὴς, οῦ. *Dem.* ὁ ὠνόμενος, ένη. *Id.* ὁ πριάμενος, ου. *Id.* ὁ ἀγοραστὴς, οῦ. *Xen.*

nturio, ἀγοράσείω.

nucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ βλαιονώδης, εος. *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, εος. *Id.*

nulgeo, ἐξαμέλγω.

nunctio, ἡ ἀπομυξία, ας. *Heſych.*

nundo, ἐκκαθαρίζω.

nungo, ἀπομύττω, naſum, τὴν ῥῖνα. *Hom.* me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι. *Suid.* lucernam ſ. candelam, προμύττω τὸν λύχνον. *Plut.*

nunio, φράττω, vrbem muro, πόλιν τείχει. *Herodian.*

n, ἰδοὺ *Dem.* ἤν' ἰδού. *Lucian.*

narrabilis, e, ἐξηγητὸς, ἡ, όν.

narratio, ἡ ἐξήγησις, εως. *Sophocl.* ἡ ὑφήγησις, εως. *Dem.*

narrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ. *Demoſth.*

narro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων. *Gal.* alicui omnia, διηγέομαί τινι πάντα. *Dem.*

naſcor, ἀναφύομαι. *Plut.*

nato, ἐκνήχομαι. *Ariſtot.* ἐκκολυμβάω. *N. T.*

ncauſtes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.

ncauſtice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς. *Plin.*

ncauſticus, a, um, ἐγκαυστικὸς, ἡ, όν.

ncauſtum, τὸ ἔγκαυστον, ου.

nchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, ου. *Epictet.*

ncomium, τὸ ἐγκώμιον, ου. *Dem.* Confer *Laus.*

neco, ἀποκτονέω, aliquem, τινά. *Plato.* ἀποκτίννυμί τινα. *Id.* Conf. *Interficio.*

nergia, ἡ ἐνέργεια, ας. *Chryſ.*

neruis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνευρος, ου.

neruo, ἀπονευρόω. *Suid.* ἐκνευρίζω. *Dem.*

neruus, a, um, idem quod *Eneruis.*

nim, γὰρ, *quod ſemper poſt vnam alteramue vocem ponitur,* vt, meo enim tempore, ἐπ' ἐμοῦ γάρ. *Dem.* ad poſtremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον. *Id.* ego enim nullius rei mihi conſcius ſum, ἐγὼ γὰρ δὴ οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ. *Plato.*

nimuero, καὶ γάρ τοι, enimuero, quum his animis eſſent, redegerunt nos in tantam concordiam, καὶ γάρ τοι διὰ ταύτην τὴν γνώμην εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατέστησαν. *Iſocr.* enimuero recte loquimini, ἀλλ' εὖγε λέγετε. *Xenoph.* enimuero, o, homo, tu quis es? μενοῦν γε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ. *N. T.*

niteo, διαλάμπω. *Iſocr.*

niteſco, καλλύνομαι. *Plato.*

nitor, ἀποτίκτω. *Plut.* Conf. *Pario,* i. e. conor, πειράομαι, valde, σφόδρα. *Iſocr.* enitendum eſt pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν. *Dem.* Conf. *Conor.*

nixe, σπουδῇ. *Plato.*

no, vide *Enato.*

nodate, ὅλως.

nodatio, ἡ ἀνάλυσις, εως. Conf. *Explanatio.*

nodis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάμματος, ου. *Xenoph.*

Enodo, ἐξαμματόω, i.e. explico, καταφανὲς ποιέω. *Iſocr.* φανερὸν ποιέω. *Id.*

Enormis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου.

Enormitas, τὸ ἄμετρον, ου. *Luc.* ἡ ἀμετρία, ας. *Id.*

Enormiter, ἀμέτρως.

Enoteſco, γνωρίζομαι. *N. T.*

Enoto, ἐκσημειόομαι. *N. T.*

Ens, τὸ ὄν, ὄντος. *Plato.* ἡ οὐσία, ας. *Id.*

Enſiculus, τὸ ξιφίδιον, ου. *Xenoph.* τὸ ξιφείδιον, ου. *Diod. Sic.*

Enſifer, ὁ ξιφηφόρος. *Herodian.*

Enſis, τὸ ξίφος, εος. *Xen.* Conf. *Gladius.* enſem fero, ξιφηφορέω *Herodian.* enſis geſtatio, ἡ ξιφηφορία, ας. *Suid.*

Entheus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνθεος, ου. *Plato.*

Enthuſiaſmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, οῦ. *Plut.*

Enthuſiaſta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.

Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος. *Ariſtot.*

Enucleate, διευκρινημένως.

Enucleo, ἐκπυρηνίζω. *Alex. Aphr.* i.e. explico, διευκρινέω τι. *Xenoph.*

Enudo, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινά τινος. *Thuc.*

Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου. *Ariſtot.*

Enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας κινδύνους. *Iſocr.* omnes actiones alicuius, καταριθμέω πάσας πράξεις τινός. *Idem.* καταλέγομαι. *Athen.* omnia beneficia in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἴς τινα κατατεθείσας. *Herodian.*

Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, εως, ſ. ἡ ἀπόφασις, εως. *Ariſtot.*

Enunciatiue, ἀποφαντικῶς. *Hermog.*

Enunciatiuus, a, um, ἀποφαντικὸς, ἡ, όν. *Ariſtot.*

Enunciatum, ἡ ἀπόφανσις, εως. *Ariſtot.* τὸ ἀξίωμα, ατος.

Enuncio, ἀποφαίνομαι. *Ariſtot.* vt præco, κηρύττω. *Dem.*

Enutrio, ἐκτρέφω. *Ariſtoph.* viciſſim, ἀντεκτρέφω. *Ariſtot.* a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων. *Herodian.*

Eo, εἶμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον. *Herodot.* longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδόν. *Dem.* feſtinanter, βαδίζω ταχέως. *Id.* ταχύ. *Id.* eadem via, τὴν αὐτὴν ὁδόν. *Id.* per mare pedibus, διὰ τῆς θαλάσσης πεζεύω. *Iſocr.* cum aliquo, πορεύομαι σύν τινι ἰών. *Dem.* quo it? ποῖ πορεύεται. *Id.* ad aliquem, βαδίζω ἐπί τινα. *Id.* domum, πρὸς οἰκίαν. *Idem.*

Eo, εἰς τοῦτο, dementiæ peruenerunt quidam, τῆς ἀνοίας ἐληλύθασί τινες. *Iſocr.* eo ſuperbiæ proceſſit, vt, εἰς τοσοῦτο τῆς ὑπερηφανίας ἦλθεν, ὥστε *Id.* eo inſaniæ deuenit, εἰς τοσαύτην τὴν μανίαν ἦλθε. *Id.* eo, quod, διότι. *Dem.* eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πρᾳότερον. *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον, -- μᾶλλον. *Iſocr.* eo vſque, vide *Vſque.*

Eodem, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Eos, ἡ ἕως, ω. *Ariſtot.*

Eous, a, um, ἑῷος, α, ον. *Ariſtot.*

Epactæ, αἱ ἐπακταὶ ſc. ἡμέραι.

Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου. *Xen.* ex ephebis excedo, ἡβάω. *Thuc.* ἐξέρχομαι ἐκ παίδων. *Dem.* εἰς ἄνδρας ἥκω. *Aelian.*

Ephip-

Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ου. *Xen.*
Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, ου. *Suid.*
Epigramma, τὸ ἐπίγραμμα, ατος. *Ariſtot.*
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς. *Polyb.*
Epilepſia, ἡ ἐπιληψία, ας. *Gal.*
Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ου. *Poll.*
Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ου. *Poll.*
Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ων. *Epiphan.*
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος. *Quinctil.*
Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ας. *Hermog.*
Epiſcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τοῦ ἐπισκόπου.
Epiſcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς. *N. T.*
Epiſcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ου. *N. T.*
Epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς. *Xen.* ab epiſtolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν, epiſtolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω. *Dem.* Conf. *Litteræ.*
Epiſtolaris, e, ἐπιστολικὸς, ἡ, όν. *Dem. Phal.*
Epiſtolium, τὸ ἐπιστόλιον, ου. *Plut.*
Epiſtolographus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως. *Xen.*
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ου. *Lucian.*
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, ſc. ποίημα. *Poll.*
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, ſc. ὄνομα. *Ariſtot.*
Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς. *Ariſtot.*
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον. *Eurip.*
Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ſumptuoſæ ſ. imperatoriæ, στρατηγική. *Aelian.* ἡ εὐωχία, ας. *Ariſtot.* funebres, τὸ περίδειπνον, ου. *Dem.* epulis excipio, εὐωχέω. *Herodot.* ἑστιάω τινά. *Dem.*
Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως. *Lucian.*
Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος. *Plato.* ὁ δαιταλεὺς, έως. *Athen.*
Epulor, εὐωχέομαι. *Xen.* ἑστιάομαι. *Plut.*
Epulum, idem quod *Epulæ.*
Equa, ἡ ἵππος, ου. *Xen.*
Equarius, a, um, vide *Equeſtris, e.*
Eques, ὁ ἱππεὺς, έως. *Dem.* ſum, ἱππεύω. *Idem.* equitum magiſter, ὁ ἵππαρχος, ου. *Id.* qui præeſt equitibus, ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων. *Id.* equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας. *Id.* habere, κτᾶσθαι ſ. ἔχειν ἱππέας. *Id.* congregare, συνάγειν. *Id.* equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοί. *Idem.*
Equeſter, ris, e, ὁ καὶ ἡ ἐφίππιος, ου, curſus, δρόμος. *Plato.* ἱππικὸς, ἡ, όν, equeſtria certamina, ἆθλοι. *Dem.* agmen, στράτευμα. *Xen.* ars equeſtris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ſ. ἡ ἱππικὴ τέχνη. *Id.* artis equeſtris peritus, ὁ ἱππικὸς, οῦ. *Id.* equeſtre prælium, ἡ ἱππομαχία, ας. *Thuc.* equeſtri prælio ſuperior ſum, ἱπποκρατέω. *Dem.* equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα. *Herodian.* equeſtres copiæ, ἱππικὴ δύναμις. *Xen.*
Equidem, γε, equidem ipſe mori malim, quam, καὶ ἔγωγε αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ. *Dem.* equidem te modo quærebam, καὶ μὴν ἔναγχός σε ἐζήτουν. *Plato.* equidem eiusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα. *Dem.*
Equile, ἡ ἱπποστασία, ας, ὁ ἱππὼν, ῶνος. *Xen.*
Equinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἵππειος, ου.
Equio, ἱππομανέω. *Ariſtot.*
Equiſetum, ἡ ἵππουρις, ιδος. *Dioſc.*
Equiſo, ὁ ἱπποκόμος, ου. *Plut.*
Equitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἱππάσιμος, ου. *Xen.*
Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως. *Xen.* ἡ ἱππεία, ας. *Id.* i. e. iter, quod equo conficitur, τὸ ἵππευμα, ατος. *Xenoph.*

Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, *Dem.* equitatui p[ræ]ſum, ἱππαρχέω. *Idem.* equitatu ſupero, ἱπ[πο]κρατέω. *Thuc.*
Equites, vide *Eques.*
Equito, ἱππεύω. *Iſocr.* ἱππάζομαι. *Xen.* per reg[io]nem, ἱππάζομαι τὴν χώραν. *Plut.* προσελα[ύνω] ἵππῳ. *Xen.* ad te, ἐλαύνω πρός σε. *Luc.*
Equulus, τὸ ἱππάριον, ου. *Xen.*
Equus, ὁ ἵππος, ου. *Dem.* pulcher, καλός. *Iſ[ocr.]* bellicus, πολεμιστήριος. *Dem.* equitandi im[pe]ritus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος. *Iſocr.* al[ere,] τρέφειν. *Dem.* conſcendere, ἀναβαίνειν τὸν ἵππον. *Xen.* deſcendere de equo, κα[τα]βαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου. *Dem.*
Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.
Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ. *Ioſeph.*
Eradico, ἐκριζόω.
Erado, ἀποξύω. *Alciphr.*
Erciſcor, μερίζω. *Athen.*
Erebus, ὁ ἔρεβος, ου. *Hom.*
Erectio, ἡ ὄρθωσις, εως.
Eremigo, ἐξερέττω, ἐκκωπηλατέω.
Eremita, ὁ ἐρημίτης, ου. *Naz.*
Eremus, ἡ ἔρημος χώρα. *Xen.* ἡ ἐρημία, ας. [Æ]*ſchyl.*
Erepo, ἐξέρπω. *Ariſtoph.*
Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς. *Thuc.*
Erga, πρὸς, *cum Accuſ.* gerere ſe benignum e[rga] omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας *Iſocr.* [περὶ] *cum Accuſ.* talem ſe gerere erga parent[es,] τοιοῦτον γίγνεσθαι περὶ τοὺς γονεῖς. *Id.*
Ergaſterium, τὸ ἐργαστήριον, ου. *Xenoph.*
Ergaſtularius, ὁ τοῦ ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.
Ergaſtulum, τὸ ἐργαστήριον. *Xenoph.*
Ergo, ἄρα, οὖν. *Plato.* vbi ergo radices ege[rit,] ὅπου ποτ' οὖν ἄρα τὰς ῥίζας καθῆκε. *Naz.* e[t] eadem precabatur, ἐκεῖν ταὐτὰ συνηύχε[το.] *Dem.* erga reliquum eſt, περίεστι τοίνυν. *Id.* cuius ergo gratia hæc commemoro, τοῦ χά[ριν] δὴ ταῦτα ὑπέμνησα. *Id.* i. e. cauſſa, virtu[tis] ergo, ἀρετῆς ἕνεκα. *Id.* huius ergo, τούτου [χά]ριν. *Plut.*
Erigo, ἀνορθόω, murum ſumtu alicuius, τεῖ[χος] ἐκ τῶν χρημάτων τινός *Xen.* remp. ἐπανορθόω τῆς πόλεως. *Iſocr.* κατορθόω τὴν πόλιν. *Id.*
Eripio, ἐξαρπάζω, aliquid, τί. *Plut.* alicui a[li]quid, ἀφαιρέω τινί τι. *Iſocr.* τινός τι. *Id.* ἀ[πό] τινός τι. *Id.* ἀφαιρέομαι τινός τι. *Xen.* erip[io] periculo, παρὰ τὸ δεινὸν γίνομαι. *Plut.* Co[nf.] *Adimo*, item *Aufero.*
Erodo, ἐξέδομαι, ἀποβρόσκω, ἀποτρώγω. *Laer[t.]*
Erogatio, ὁ ἔρανος, ου. *Dem.* ἡ διάδοσις, εως. *Ide[m.]* ſumtuum in ludos, ἡ χορηγία, ας. *Idem.*
Erodo, ἐρανίζω, aliquid, τί. *Aeſchin.* alicui a[li]quid, ἐπιδίδωμί τινί τι. *Dem.* προΐεμαί τ[ινί] τι. *Ariſtot.*
Errabunde, πεπλανημένως. *Iſocr.*
Errabundus, a, um, πλανώμενος, ένη, ενον. *L[uc.]* πλανητὸς, ἡ, όν. *Plato.*
Erraticus, a, um, ὁ πλανήτης, ου. *Iſocr.* πλα[]νητὸς, ἡ, όν, erratica aſtra, πλανητὰ ἄ[στρα.] *Plato.*
Erratio, ἡ πλάνησις, εως. *Thuc.* ἡ πλάνη, ης. *De[m.]* Conf. *Error.*
Erratum, τὸ σφάλμα, ατος. *Xen.* τὸ ἁμάρτημ[α,] ατ[ος.]

ατος. *Dem.* ἡ ἁμαρτία, ας. Conf. *Peccatum*, item *Delictum*.
ro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ. *Luc.* animo & multis rebus frustror, πλανάομαι διανοίᾳ καὶ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων. *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρτάνω τι. *Xen.* ἔν τινι. *Plato.* περί τι. *Isocr.* σφάλλομαι περί τινος. *Plato.* a veritate, διαψεύδομαι τῆς ἀληθείας. *Id.* a scopo, ἔξω φέρομαι τῶν καιρῶν. *Id.* a via, ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ. *Id.* Confer *Pecco*, item *Oberro*.
ro, onis, ὁ πλάνος, ου. *Athen.* ὁ πλάνης, ητος. *Plut.* ὁ πλανήτης, ου. *Isocr.*
roneus, ὁ πλανήτης, ου. *Isocr.*
ror, ἡ πλάνη, ης. *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος. *Demosth.* itineris, σφάλμα κατὰ τὴν πορείαν, *Plut.* errore teneri, πλάνῃ κατέχεσθαι. *Greg.* in errorem conniuere aliquem, πλανᾶν τινά. *N. T.* ὑπάγω τινά. *Dem.*
ubescendus, a, um, καταισχυντέος, έα, έον.
ubesco, καταισχύνομαι, aliquid, τι. *Isocr.* ἐπαισχύνομαί τι, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι. *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς. *Aeschin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγων. *Isocr.*
uca, ἡ κάμπη, ης. *Bas.*
uctatio, ὁ ἐρευγμός, οῦ.
ucto, ἐξερεύγομαι, κατερεύγω, *Aristoph.*
udio, παιδεύω, alios, ἄλλους. *Dem.* aliquem in aliqua re, τινά τι. *Id.* ad virtutem, τὴν ἀρετήν. *Isocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ. *Id.* Conf. *Doceo*.
udite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν. *Isocr.*
uditio, ἡ παιδεία, ας. *Dem.* ἡ παίδευσις, εως. *Id.* Conf. *Doctrina*, item *Disciplina*, & *Institutio*.
uditus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον. *Isocr.* ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς. *Dem.* ὁ τῆς φιλοσοφίας μετεσχηκώς. *Isocr.* eruditissimus, ὁ εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς. *Plut.* Conf. *Doctus*.
ugatio, ἡ ἐκρύσσωσις, εως.
ugo, ἐκρυσσόω.
umpo, ἐξορμάω. *Xenoph.*
uncatio, ὁ βοτανισμός, οῦ.
unco, βοτανίζω.
uo, ἐξερύω, funditus, ἀνασκάπτω, aliquid scrutando, ἀκριβόω περί τινος. *Aristot.* oculos, ἐξορύττω ὀφθαλμούς. *Plut.* τὰ ὄμματα. *Id.*
uptio, ἡ ἔκρηξις, εως.
uum, ὁ ἐρέβινθος, ου. *Dem.*
ca, τὸ ἔδεσμα, ατος. *Isocr.* Conf. *Cibus*.
culentus, a, um, ἐδεστός, ή, όν. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ βρώσιμος, ου. *Did. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, ου. *Thuc.*
ito, συχνῶς ἔδω.
sedarius, ὁ ἐσσεδελάτης, ου.
sedum, τὸ ἔσσεδον, ου.
sentia, ἡ οὐσία, ας. *Aristot.*
urienter, πεινητικῶς.
aries, ἡ πεῖνα, ης. *Plut.*
urio, πεινάω. *Xen.*
uritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης. *Plut.*
us, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως. *Isocr.*
, καὶ, est vnus omnium moderator, & apertorum & arcanorum, & simul dux, & dominus & dispensator, ἐστὶ πάντων εἷς κύριος καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων, καὶ ἅμα στρατηγὸς, καὶ δεσπότης καὶ ταμίας. *Dem.* sursum ac deorsum, ἄνω τε καὶ κάτω. *Idem.*
Etenim, καὶ γὰρ, etenim amicus meus est, καὶ γάρ φίλος ὤν μοι τυγχάνει. *Isocr.*
Etesiae, αἱ ἐτησίαι, ῶν. *Aristot.*
Ethice, ἡ ἠθική, ῆς. *Aristot.*
Ethicus, a, um, ἠθικός, ή, όν. *Aristot.*
Ethnicus, ὁ ἐθνικός, ή, όν. *Naz.*
Etiam, ἔτι, adolescens etiam est, νέος ἔτι ἐστίν. *Plato.* atque etiam, ἔτι τοίνυν. *Dem.* quin etiam, ἔτι δέ. *Plato.* & humanarum etiam actionum, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων δέ. *Aristot.* & iusto etiam, καὶ τῷ δικαίῳ δή. *Id.* quod si vi, etiam natura, κἂν ἐν βίᾳ, καὶ φύσει. *Id.* etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι καὶ νῦν ἐπιτελοῦσι. *Isocr.* neque fratris pudebat etiamnum viuentis, οὐδὲ τὸν ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τὸν ἔτι ζῶντα. *Id.*
Etiamsi, εἰ καὶ. Vide *Etsi*.
Etsi, εἰ καὶ, etsi valde contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ καὶ σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, προσήκει δήπου χάριν ἡμῖν ἔχειν. *Dem.* vnumquemque vestrum, etsi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα, ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι. *Isocr.* etsi nullum alium fructum adferrent hæc studia, tamen abducerent iuniores a multis delictis, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο δυνήσεται τὰ μαθήματα ταῦτα ποιεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ' ἐν ἀποτρέπει &c. *Dem.* etsi non consequor, tamen non succensebo, κἂν μὴ τύχω, οὐκ ὀργισθήσομαι. *Id.* etsi hæc parua videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ' εἰ καὶ σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς. *Id.*
Euacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Euacuo, ἐκκενόω, κενόω. *Theophr.*
Euado, ἀποβαίνω, vir optimus, ἀνὴρ ἄριστος. *Lucian.* vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τῆς παιδείας. *Plut.* ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων. *Lycurg.*
Euagatio, ἡ παρέκβασις, εως.
Euagino, σπάω, gladium, μάχαιραν. *N. T.* ξίφος. *Lycurg.* pugionem, γυμνόω ξιφίδιον. *Herodian.*
Euagor, παρεκβαίνω. *Aristot.* περιφέρομαι. *Plut.* a proposito s. scopo, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγω. *Isocr.* ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρῶ. *Polyb.*
Euanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τινος. *Plut.* euanescere facio, διαπνέω. *Gal.* ἐξίτηλον ποιέω. *Diosc.* in illo loco, ἀφανὴς ἐκ τοῦ χώρου γίνομαι. *Ael.*
Euangelista, ὁ εὐαγγελιστής, οῦ. *LXX.*
Euangelium, τὸ εὐαγγέλιον, ου. *N. T.* annuncio, εὐαγγελίζω. *Iud.*
Euanidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλος, ου. *Xen.* euanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω. *Diosc.*
Euanno, ἐκλικμάω. λικμάω. *Hom.*
Euaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως. *Plut.*
Euaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω *Herodot.* ἐξατμίζομαι. *Aristot.*
Euax, εὐοῖ. *Lucian.*
Eucharistia, ἡ εὐχαριστία, ας. *N. T.*
Euectio, ἡ ἐκκομιδή, ῆς, ὁ ἐκκομισμός, οῦ, *Strabo.*
Eucho.

Eucho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν. *Plut.*

Euello, ἐκτίλλω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τε. *Athen.* alicui scrupulum, ἐξαιρέομαι δυσχέρειάν τινος. *Isocr.*

Euenio, ἀποβαίνω, nihil eorum euenit, quæ sperauimus, ὧν ἠλπίζομεν, ἐδὲν ἀποβέβηκε. *Isocr.* hoc euenit ex sententia, τοῦτο κατὰ γνώμην συμβαίνει. *Dem.* omnia euenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπα. *Dem.* Conf. *Accido.*

Euentilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.

Euentus, ἡ ἀπόβασις, εως. *Plut.* τὸ συμβαῖνον, οντος, τὸ συμβὰν, άντος, τὸ συμβεβηκὸς, ότος. *Dem. Isocr.* futurus, τὸ γενησόμενον. *Dem.* τὰ συμβήσεσθαι μέλλοντα. *Isocr.* euentum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων. *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον. *Id.* corrigere, ἐπανορθῶσθαι τὸ σύμπτωμα. *Id.* ex euentu cognoscere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων. *Dem.* ipso euentu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι. *Id.* discere aliquid ex ipso euentu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων. *Isocr.* in omnem euentum, πρὸς τὰς τῶν ἐπικαίρων χρείας, euentu non carere, οὐ πίπτειν. *N. T.* euentum prosperum sortior, εὐτυχέομαι εἰς τὴν ἀπόβασιν. *Herodian.*

Euergeta, ὁ εὐεργέτης, ου. *Dem.*

Euerriculum, ἡ σαγήνη, ης. *Plut.*

Euerro, σαίρω, aliquid, τι. *Plut.* domum, σαρόω οἰκίαν. *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω. *Dem.*

Euersio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς. *Naz.* ἡ κατάλυσις, εως. Thebanorum, τῶν Θηβαίων. *Dem.* mœniorum & vrbium, τῶν τειχῶν καὶ πόλεων ἀναίρεσις. *Id.* & seruitus patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος. *Id.*

Euersor, ὁ ἀνατροπεὺς, έως. *Plut.*

Euerto, ἀνατρέπω, & perdo vrbes, καὶ ἀπόλλυμι πόλεις. *Dem.* regem, καταλύω βασιλέα. *Isocr.* vrbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινάς. *Dem.* omnino vrbem, ὅλως ἀναιρέω πόλιν. *Id.* ἄρδην διαφθείρω πόλιν. *Plato.* καταβάλλω πόλιν εἰς ἔδαφος. *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα *Dem.*

Euge, εὖγε, o pansophe, ὦ πάνσοφε. *Philo.* euge sic facite, εὖγε οὕτω ποιεῖτε. *Luc.* euge Cherisias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε. *Plut.* euge huius rei, εὖγε τούτου. *Lucian.*

Euibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω. *Suid.*

Euidens, ὁ καὶ ἡ ἐναργὴς, έος, exemplum, signum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έος, & pulcrum aliquid, σαφές τι καὶ καλόν. *Id.* exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφές. *Idem.*

Euidenter, ἐναργῶς. *Dem.* euidentissime scire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι. *Id.* magis & euidentius conuincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινά. *Id.* ostendere aliquid euidenter, δεικνύναι τι σαφῶς. *Id.*

Euidentia, ἡ ἐνάργεια, ας. *Demetr. Phal.* tanta euidentia rei est, τοσαύτη περιφάνεια τοῦ πράγματός ἐστι. *Dem.*

Euigilo, ἐκνήφω. *N. T.* ἔξυπνος γίνομαι. *Ibid.*

Euilesco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζ[ω]

Euincio, ἐκδέω. *Lucian.*

Euinco, ἐπικρατέω, aliquid, τινός. *Paus.* natu[ræ] errata, τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας. *Isocr.*

Euiratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως. *Hippocr.*

Euiratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, ου. *Isocr.*

Euiresco, εὐθαλέω, θάλλω. *Xenoph.*

Euiro, ἐκθηλύνω. *Philo* εὐνουχίζω. *Athen.* ἐξευνουχίζω. *Plut.*

Euiscero, ἐξεντερίζω. *Diosc.*

Euitabilis, e, φευκτὸς, ή, όν. *Sophoc.* ὁ καὶ ἡ [εὐ]φυκτος, ου.

Euitatio, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς. *Plut.*

Euito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι. *Iso[cr.]* fortunam, δραπετεύω τύχην. *Id.* pœnam [di]uinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεοῦ τιμωρίαν. *L[y]curg.* negotia, ἀποδράω ἀπὸ τῶν πραγμάτ[ων]. *Dem.*

Eunucho, εὐνουχίζω. *Athen.* ἐξευνουχίζω. *Plu[t.]*

Eunuchus, ὁ εὐνοῦχος, ου. *Xenoph.* ὁ εὐνουχίας, [ου.] *Theophr.*

Euocatio, ἡ ἔκκλησις, εως. *Suid.*

Euocatiuus, a, um, ἐκκλητικὸς, ή, όν. *Diosc.*

Euocatorie, ἐκκλητικῶς. *Suid.*

Euocatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκκλητος. *Plut.*

Euoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινά. *Plut.* παρ[α]καλέω τινά. *Aeschin.*

Euolo, ἀφίπταμαι. *Naz.*

Euoluo, ἀποκυλίω, aliquid, τὶ, ἐκκυλίω τι. *Pla[to.]* librum, ἀνελίττω βιβλίον. *Xen.* i. e. explic[o,] ἐξηγέομαι. *Plut.*

Euomo, ἐξεμέω, venenum, φάρμακον. *He[ro]dian.*

Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου. *Aristot.*

Eurus, ὁ εὖρος, ου. *Aristot.*

Euulgo, δημοσιεύω. *Synes.* aliquid, δημοσιόω [τι.] *Plut.* ἐκλαλέω τι. *Dem.* alicui, ἐκφέρω π[ρός] τινα. *Plut.* εἴς τινα. *Idem.* ἔκφορον ποιέω [τι.] *Iambl.* apud aliquem, ἐξεῖπον πρός τινα. *[He]rodian.*

Ex, vide *E.*

Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ. *Dem.*

Exacerbesco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τι[νι.] *Philo.*

Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, πα[ρ]οξύνω τινὰ ἐπί τινα. *Plut.*

Exacesco, ὀξύνομαι. *Galen.*

Exacte, ἀκριβῶς. *Dem.* & pro rei veritate a[li]quid persequi, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολ[ο]γεῖσθαί τι. *Id.* disquiro aliquid, ἀκριβολογ[έο]μαι περί τινος. *Id.*

Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εἰ[σ]φορῶν. *Dem.*

Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, ορος. *Dem.* tradere e[x]actoribus lege damnatum, παραδιδόναι τ[οῖς] πράκτορσι τὸν προσόφλοντα κατὰ τὸν νόμ[ον.] *Idem.*

Exactus, a, um, ἐξειργασμένος, ένη, ένον, exact[us] est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς. *Dem.* exa[cta] nocte, διαδραμούσης νυκτός. *Herodian.* exa[cta] ætate, ἐσχάτῳ γήρᾳ. *Id.*

Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τί. *Lucian.* animu[m] & fortitudinem, παρακονάω ψυχήν. *Xenoph.*

Exacutio, ὁ ἀποξυσμὸς, οῦ.

Exaduersum, ἀντικρύ. *Thuc.*

Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ οἰκοδόμησις, εως. *Thuc.*
Exædifico, ἐξοικοδομέω.
Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.
Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι. *Isocr.*
Exæstuo, ἐκκυμαίνω.
Exaggeratio, ὁ ἐπιχωματισμός, ȣ, in oratione, ἡ δείνωσις. *Dem.*
Exaggero, ἐπιχωματίζω, oratorie aliquid, δεινόω τι. *Plut.*
Exagito, διασύρω, aliquem, τινά. *Dem.* aliquid, τί. *Idem.*
Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως. *Suid.* astrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων. *Plut.*
Exalto, ὑψόω, aliquem, τινά. *N. T.*
Examen, ὁ ἑσμός, ȣ. *Xen.* ὁ ἀφεσμός, ȣ. *Aristot.* τὸ σμῆνος, εως. *Id.* libræ, ἡ ῥοπή, ῆς. *Plut.* i. e. examinatio, vide *Examinatio*.
Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in rep. τῶν πεπολιτευμένων. *Dem.* instituere examinationem alicuius rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος. *Idem.*
Examinator, ὁ ἐξετασής, ȣ. *Aristot.*
Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς. *Dem.* ἐξέτασιν ποιέω τινός. *Id.* ἀνακρίνω τι, *Plato.* σαθμάομαί τι. *Id.* aliquem tormentis, βασανίζω τινά. *Dem.*
Examussim, ἠκριβωμένως, ἀκριβῶς *Dem.*
Exanguis, e, ὁ καὶ ἡ ἄναιμος, ȣ. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἔξαιμος, ȣ. *Plut.*
Exanimatio, ἡ λειποψυχία, ας *Herodot.*
Exanimis, e, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ȣ. *Plut.*
Exanimo terrore, συστέλλω τινά. *Isocr.* i. e. occido, ἀποκτείνω τινα. *Idem.* exanimor, animum despondeo, ἀθυμέομαι. *Dem.* i. e. animi deliquium patior, ἀψυχέω. *Hippocr.* λειποψυχέω. *Herodian.*
Exantlo, ἐξαντλάω, luctus, γόȣς. *Eurip.* laborem, ἐκμοχθέω. *Plut.*
Exardeo, ἐκφλέγομαι.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι, bellum exarsit, ἐξεκαύθη πόλεμος. *Plut.*
Exaresco, ἐξαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Diosc.* καπυρόομαι. *Strabo*
Exarefio, idem quod antecedens *Exaresio.*
Exarmo, ἀφοπλίζω. *Suid.* ἐξοπλίζω. *Appian.* ἀποζωννύω. *Herodian.*
Exaro, ἐξαρόω litteras, γράφω ἐπισολήν. *Plut.*
Exascio, ἀποπελεκάω. *Theophr.*
Exasperatio, ἡ ἀπαγρίωσις, εως. *Theophr.*
Exaspero, τραχύνω, ἀποτραχύνω, ἐκτραχύνω. *Plut.* i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγριόω. *Theophr.*
Exauctoro, ἀποστρατεύω. *Appian.* aliquem, ἀποζώννυμί τινα. *Herodian.*
Exaudio, εἰσακȣ́ω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος. *Thuc.* vocem non clare, ἐξακȣ́ω φωνῆς ȣ̓κ ἀκριβῶς. *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐπακȣ́ω τῶν λεγομένων *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ θεὸς παρακȣ́ει εὐχῆς. *Plut.* exaudiri non posse ob submissam vocem, ȣ̓κ ἀκȣ́εσθαι διὰ τὸ καθειμένον τῆς φωνῆς. *Herodian.* exauditu facilis, ὁ καὶ ἡ ἐξάκȣσος, ȣ. *Id.*
Exaugurio, ἐξοιωνιζόμενος βεβηλόω.
Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.
Excæco, ἐκτυφλόω. *Plut.* ἀποτυφλόω. *LXX.*

Excalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνυπόδητος, ȣ. *Xen.*
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excalefacio, ἐκθερμαίνω. *Aristot.*
Excalefactio, ἡ θέρμανσις, εως. *Aristot.*
Excalefactorius, a, um, θερμαντικός, ή, όν. *Diosc.*
Excandefacio, διαπυρόω. *Hipp.*
Excandefactus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ȣ. *Aristot.*
Excandescentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως. *Athen.* animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμȣ́μενον τῆς γνώμης. *Thuc.* ὁ θυμός, ȣ. *Dem.* ὁ παροξυσμός, ȣ *Idem*
Excandesco, ἐκπυρόομαι. *Galen.* ira, ὀξυθυμέω. *Aristoph.* ferrum excandescit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται. *Herodian.*
Excanto, καταγοητεύω. *Lucian.*
Excarnifico, κατακρεουργέω. *Herodot.*
Excauatio, ἡ κοίλωσις, εως.
Excauo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω. *Athen.*
Excedo, ἐκχωρέω. *Plut.* annum octogesimum, ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονὼς εἰμι. *Dem.* ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων. *Idem.* ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι. *Aeschin.* modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον. *Dem.* e vita, ἀπειμι τȣ̃ βίȣ. Conf. *Morior.* aliqua re, προέχω κατά τι. *Isocr.* Conf. *Excello.*
Excellens, ὁ καὶ ἡ διάφορος, ȣ. *Dem.* Conf. *Excello.*
Excellenter, διαφερόντως. *Isocr.* ὑπερβαλλόντως. *Id.* καθ' ὑπερβολήν. *Idem.*
Excellentia, ἡ ὑπεροχή, ῆς. *Aristot.*
Excello, ὑπερέχω, ex aqua, τȣ̃ ὕδατος. *Herodot.* sapientia, σοφίᾳ. *Xen.* in aliqua re. διαφέρω ἔν τινι. *Dem.* forma & gloria alios, κάλλει καὶ δόξῃ τῶν ἄλλων. *Isocr.* virtute, ἐπὶ ἀρετῇ. *Id.* εἰς ἀρετήν. *Plato.* πρὸς ἀρετὴν ἄλλων. *Id.* aliis forma, ἑτέρων τὴν ὄψιν. *Aeschin.* multum in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι. *Isocr.* aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις. *Id.* plurimum in sapientia, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ. *Id.*
Excelse, ὑψηλῶς
Excelsitas, τὸ ὕψος, εος. *Thuc.* animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, ης. *Lucian.*
Excelsus, a, um, ὑψηλός, ή, όν. *Lucian.*
Exceptio iudicialis, ἡ παραγραφή, ῆς. *Dem.* confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφήν. *Idem.* oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφήν. *Id.* instituo, ποιέομαι. *Id.* adfero, ἀγωνίζομαι. *Id.* παραγράφομαι. *Id.* victus exceptione, ἡττημένος παραγραφήν. *Id.* in regno, ἡ ἐκδέξις, εος βασιλείας. *Herodot.* hospitis, ὑποδοχή, ης.
Exceptor, ὁ ὑπολογεύς, έως, dictorum alicuius, ὁ ὑπογραφεύς, εως. *Synes.*
Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τί. *Aristot.* ἀποκρίνω τι. *Plato.*
Excerpo, ἀπολέγω. *Theophr.* sententias, ἐκλέγω, τὰς γνώμας. *Isocr.*
Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, εως.
Excessus, ἡ ἀποχώρησις, εως. *Aeschin.* insaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας. *Dem.*
Excetra, ἡ ἔχιδνα, ης. *Aristot.*
Excidium, ἡ ἀνάστασις, εως. *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, εως. *Id.* ὁ ἀνδραποδισμός, ȣ. *Id.* & euersio patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος. *Idem.*

Excido, ἐκπίπτω, patria, τῆς πατρίδος. *Isocr.* regno, τῆς τυραννίδος. *Id.*

Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τί. *Lucian.* caussam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου. *Gal.* insulas, νήσους. *Plut.* vrbem, πορθέω πόλιν. *Isocr.* penitus, πανδημεὶ καὶ παγγενεὶ διαφθείρω, *Ael.* Conf. *Euerto, Vasto.*

Excindo, idem quod antecedens *Excido.*

Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινά. *Plut.*

Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui inest, τὸ ἀγαθὸν, ὅ ἐστιν ἔν τινι. *Isocr.* hospitem, δέχομαι ξένον. *Xen.* aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως. *Dem.* omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως. *Plut.* populum epulis, τὸν δῆμον ἑστιάσεσι. *Id.* aliquem hospitio, ξενίζω τινά. *Dem.* omnino splendide, πάνυ λαμπρῶς. *Dem.* Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτην τοῦ λόγου. *Plato.* omnes viro vno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρός. *Isocr.* omnes ciuitates excepta hac nostra, χωρὶς τῆς ἡμετέρας πᾶσαι πόλεις. *Idem.*

Excisio, ἡ ἀνασάτωσις, εως. Conf. *Euersio.*

Excisorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ἡ, όν.

Excitate, ἐγερτί. *Eurip.*

Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ἡ, όν.

Excito, ἐγείρω, e somno, ἐξ ὕπνου. *Plato.* e mortuis, ἐκ νεκρῶν. *N. T.* mortuos, νεκρούς. *Ibid.* bellum, πόλεμον. *Thuc.* iram, ὀργήν. *Herodian.* tropæum, τροπαῖον. *Id.* ad virtutem, πρὸς ἀρετήν. *Chrys.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα. *Aesop.* ad scribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον. *Isocr.* & cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω καὶ παρακαλέω τινὰ ἐπί τινα πράγματα. *Id.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ τὸν πόλεμον. *Isocr.* aliquem ad honesta facta, παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἔργα. *Xen.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα. *Id.* inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονεικίας, f. ἔριδας. *Idem.*

Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, εως, ἡ ἐκβόησις, εως. *Synes.* ἡ ἐκφώνησις, εως. *Macrob.*

Exclamo, ἀναβοάω. *Plut.* ἐκφωνέω. *Idem.* ἀνακράζω. *Isocr.* ἀναφωνέω. *Plut.* non tacita vel infirma voce, sed strenua, βοάω οὐκ ἀμυδρὸν, οὐδὲ ἀσθενὲς, ἀλλ' ἀνδρικῶς. *Ael.*

Exclaro, ἐκλαμπρύνω.

Excludo, ἀποκλείω, aliquem, τινά. *Aristid.* oua, ἐκλέπω ὠά. *Aristoph.*

Excogitatio, ἡ ἐπινόησις, εως, i. e. inuentio, vide *Inuentio.*

Excogito, ἐπινοέω. *Thuc.* διανοέω. *Dem.* aliquid, περινοέω τι. *Plut.* μηχανάομαί τι. *Xen.*

Excolo, ἐπικοσμέω, aliquid, τί. *Aristot.* iuuenes, διαπονέω τοὺς νέους. *Lucian.* corpora cursibus, τὰ σώματα δρόμοις. *Plut.*

Excommunico, ἐκκηρύττω. aliquem vrbe, τινὰ ἐκ τῆς πόλεως. *Aeschin.* sacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν. *Dem.*

Excoquo, ἐξέψω.

Excors, ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου. *Id.*

Excrementum, τὸ περίττωμα, ατος. *Aristot.* τὸ διαχώρημα, ατος. *Strabo.*

Excresco, ἐξαυξάνομαι. *Theophr.*

Excreo, vide *Exscreo.*

Excruciabilis, e, βασανιστικὸς, ἡ, όν.

Excrucio, ἐξανιάω, βασανίζω. *Plut.*

Excubatio, ἡ προκοιτία, ας. *Polyb.*

Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ φρουρὰ, ᾶς. *Dem* ἡ φυλακὴ, ῆς. *Id.* excubias ago, ἐν φρουρᾷ εἰμί *Plato.* φυλάττω φυλακάς. *Idem.*

Excubitor, ὁ πρόκοιτος, ου. *Themist.*

Excubo, προκοιτέω, φρουρέω. *Herodian.* Conf *Excubiæ.*

Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα *Aristot.*

Exculco, καταπατέω. *Thuc.*

Exculpo, vide *Exsculpo.*

Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, τῆ συγκλήτου εἰς δῆμον. *Herodian.* & quod excurrit, καὶ τὸ προσόν. *Dem.*

Excursio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἔκδρομος, ου. *Poll.*

Excursus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἔκδρομος, ου. *Pol*

Excusabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐαπολόγητος, ου.

Excusatio, ἡ παραίτησις, εως. *Bas.* τὸ παραίτημα, ατος. *Plut.* ἡ ἀπολογία, ας. *Isocr.* fals ἡ πρόφασις, εως. *Dem.* ἡ σκῆψις, εως. *Id.* excusationem accipere, ἀποδέχεσθαι ἀπολογίαν *Lyc.* iustam & veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν καὶ ἀληθινὴν ἔχειν εἰπεῖν. *Dem.* euerto ἀπολογίαν διαλύω. *Idem.*

Excuso, παραιτέω. *N. T.* aliquem, ἀπολογέομαι περί τινος. *Isocr.* aliquid, ὑπέρ τινος. *Id.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τινος. *Dem.*

Excutio, ἐκτινάσσω. *N. T.* ignem, ἐκτρίβω πῦ *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον. *Polyb.* cribr ἀποσήθω. *Cl. Al.* equus eum excussit, ἵππ αὐτὸν ἐξετραχήλισε. *Plut.*

Exedo, ἐξέδω.

Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατος, virtutis, τῆς ἀρετῆς. *Euagr.* τὸ ἀρχέτυπόν τινος. *Lucian.* τὸ παράδειγμα, ατος. *Plato.*

Exemplum, τὸ παράδειγμα, ατος. *Dem.* tanqua exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τί τισι. *Isocr.* ποιέομαί *Idem.* habeo aliquid, ἔχω τι. *Aristot.* faci aliis aliquid, ποιέω τι ἄλλοις. *Lycurg.* exempli caussa aliquid dicere, παραδείγματος ἕνεκα ἐρεῖν τι. *Dem.* exemplo alicuius vti, χρῆσθαι παραδείγματί τινος. *Id.* exemplo es παράδειγμα γίνεσθαι. *Id.* alicui præbeo aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινο *Isocr.*

Exemtilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξαιρέσιμος, ου. *Aristot.*

Exemtio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου. *Herod*

Exemtor, ὁ ἐξαιρέτης, ου, ὁ ἐξαιρῶν, οῦντος. *Plat*

Exentero, ἐξεντερίζω *Diosc.*

Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινός. *Synes.* ἔξειμ *Dem.* Conf. *Egredior.*

Exequiæ, τὸ κῆδος, εος. *Dem.* interesse exsequii παραγίνεσθαι ἐπὶ τὸ κῆδος. *Id.* conuenire exsequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς. *Isocr.*

Exequior, ἐναγίζω, aliquem, τινί. *Herodot.* τινά. *Plut.*

Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας. *Isocr.* co pus laboribus, γυμνάζω σῶμα πόνοις. *Id.* m lius ad bellum, ἀσκέω ἄμεινόν τινα εἰς πόλεμον. *Dem.* abundantius virtutem, ἀσκέω περισσότερον ἀρετήν. *Isocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας. *Plato.*

Exerc

Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, ατος. *Athen.*
Exercitatio, ἡ ἄσκησις, εως. *Xen.* ἡ γυμνασία, ας. *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς. *Isocr.* ad sanitatem vtilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα. *Id.* quotidiana, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδεύματα. *Id.* exercitationem instituo virtutis, ἀσκήσιν ποιέομαι τῆς ἀρετῆς. *Id.* aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν. *Id.*
Exercitator, ὁ γυμναστής, ου. *Xenoph.* ὁ ἀσκητής, ου. *Idem.*
Exercitatus, a, um, ἀσκητὸς, ή, όν. *Aristot.*
Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατος. *Xen.* ἡ διατριβὴ, ῆς. *Luc.* τὸ γύμνασμα, ατος. *Athen.*
Exercitor, ὁ ἀσκητής, ου. *Xenoph.*
Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς. *Id.* τὸ στράτευμα, ατος. *Id.* ἡ δύναμις, εως. *Isocr.* bene constitutus, καλῶς διοικήμενον στρατόπεδον. *Id.* perfectus, ἐντελὴς δύναμις. *Id.* paruus, μικρὸν στρατόπεδον. *Isocr.* conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον *Idem.* exercitum comparare, παρασκευάζεσθαι στράτευμα, s. δύναμιν. *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν. *Idem.* conscribere, καθίστασθαι στρατόπεδον. *Id.* coniungere, ποιεῖσθαι κοινὸν στρατόπεδον. *Id.* instructum habere secum, συνεστηκυῖαν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτόν. *Id.* alo, στρατιώτας τρέφω. *Id.* duco s. guberno, ἄρχω τοῦ στρατοπέδου. *Isocr.* διοικέω στρατόπεδον. *Idem.* ἡγέομαι στρατεύματος *Dem.* comparatum conseruare, συνέχειν στράτευμα συνεστηκός. *Id.* capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν. *Isocr.* dimittere, διαφεῖναι τὴν δύναμιν. *Dem.* dissipare, διαλύειν στρατόπεδον. *Id.* perdere, ὄλλυσθαι δύναμιν. *Id.* desero, λειποτακτέω. *Dem.*
Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.
Exhæredo, ἀποκληρέω, aliquem, τινά. *Plut.*
Exhæres, ὁ καὶ ἡ ἀπόκληρος, ου. *Dem.*
Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, εως, ὁ ἀτμὸς, οῦ. *Plut.*
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι. *Aristot.*
Exhaurio, ἐξαντλέω. *Lucian.* i. e. insumo, ἐξαναλίσκω. *Dem.*
Exhaustio, ἡ ἀπάντλησις, εως.
Exhibeo, παρίστημι, aliquem alicui, τινά τινι. *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πράγματα, s. ἀσχολίαν. *Demosth.* testamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην. *Id.*
Exhibitio, ἡ παράστασις, εως. *Pandect.*
Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινά. *Dem.*
Exhorresco, φρίττω, aliquem, τινά. *Aristoph.*
Exhortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς. *Aristot.* ἡ παραίνεσις, εως. *Isocr.* ἡ παράκλησις, εως. *Id.*
Exhortatiuus, a, um, προτρεπτικὸς, ή, όν. *Isocr.*
Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι. *Herodian.* παρακαλεῖν τινα ἐπί τι. *Dem.* παροξύνειν τινα ποιεῖν τι. *Isocr.*
Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινά. *Aristoph.* duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι. *Dem.* decem minas ab aliquo, δέκα μνᾶς πράττομαί τινα. *Id.* mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα. *Id.* admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς εἰσπράττειν τινά. *Id.* vitam, διάγω βίον. *Isocr.*
Exigue, μικρῶν. *Isocr.* μικρῶς. *Id.*
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, ητος. *Theophr.* ἡ μικρότης, ητος. *Plato.*

Exiguus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ιγον. *Thuc.* μικρὸς, ά, όν. Conf. *Paruus.*
Exilio, vide *Exsilio.*
Exilis, e, λεπτὸς, ή, όν. *Aristid.*
Exilitas, ἡ λεπτότης, ητος.
Exiliter, λεπτῶς.
Exilium, vide *Exsilium.*
Eximie, ἐπιλέγδην, ἐξαιρέτως. *Plut.*
Eximius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου. *Dem.*
Eximo, ἐξαιρέομαι. *Plato.* timorem alicui, τὸν φόβον τινός. *Isocr.* aliquid, ἐξαίρετον ποιέω τι. *Aristot.*
Exin, ἐντεῦθεν. *Aristid.*
Exinanio, ἐκκενόω. *LXX.*
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Exinde, ἀπὸ τούτου *Luc.*
Existimatio, ἡ δόκησις, εως. *Plato.* ἡ δόξα, ης. *Demosth.* bona, ἡ εὐδοξία, ας. *Lucian.* in optima existimatione esse, δόξαν ἔχειν μεγίστην. *Plato.* apud aliquem, εὐδοκιμεῖν παρά τινι. *Herodot.*
Existimo, ὑπολαμβάνω. *Dem.* ἡγέομαι. *Id.* οἴομαι. *Isocr.* οἶμαι. *Id.*
Existo, vide *Exsisto.*
Exitialis, e, ἀλιτήριος, ία, ιον. *Dem.* ὁ ἀλάστωρ, ορος. *Id.*
Exitiosus, a, um, βλαβερὸς, ά, όν, alicui, τινί. *Dem.*
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ου. *Dem.* ἡ ἐξώλεια, ας. *Idem.* imprecari alicui, ἀρᾶσθαι ἐξώλειαν τινι. *Id.* facere aliquid ad exitium alicuius, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι. *Id.* redundare in exitium alicuius, γίνεσθαί τι ὀλέθριον τινος. *Id.*
Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἐξέλευσις, εως, *Herodot.* i. e. finis, τὸ τέλος, εος. *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Conf. *Finis.*
Exlex, ὁ καὶ ἡ ἄνομος, ου.
Exoculo, ἐξομματόω. *Philo.*
Exodus, ἡ ἔξοδος, ου. *Thuc.*
Exolesco, ἀπαρχαιόομαι. *Bud.*
Exoletus, a, um, ἀπηρχαιωμένος, ένη, ένον, virgo, ὑπερήμερος παρθένος. *Aristot.*
Exoluo, vide *Exsoluo.*
Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τί. *Synes.* aluum, ἀποσκευάζομαι. *Herodian.*
Exoptabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόθητος, ου. *N. T.*
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, εως. *N. T.* ἡ ἐπιποθία, ας. *Ibid.*
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινός. *Lucian.* εὔχομαί τι. *Xen.* ἐπιθυμέω τινός. *Id.*
Exorabilis, e, ὁ καὶ ἡ καταπειθὴς, έος. *Philo.* ὁ καὶ ἡ εὐπαραμύθητος, ου. *Plato.*
Exorbeo, vide *Exsorbeo.*
Exorbito, παρεκτρέπομαι. *Plut.* ex via, ἀφαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ. *Luc.*
Exorcismus, ὁ ἐξορκισμὸς, οῦ.
Exordior, προοιμιάζομαι. *Greg.* ἄρχομαι. *Dem.* inde, ἐντεῦθεν ποιοῦμαι ἀρχήν. *Isocr.* telam, ἵστημι στήμονα. *Pollux.* Conf. *Incipio.*
Exordium, τὸ προοίμιον, ου. *Thuc.*
Exorior, ἀνατέλλω. *Lucian.* ἀνέχω. *Dem.*
Exornatio, ἡ κόσμησις, εως. *Aristot.*
Exorno, ἐπικοσμέω. *Aristot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς. *Herodian.*

Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινά. *Xen.* αἰτέομαί τινα. *Id.* δυσωπέω τινά. *Bas.* Deum, Θεόν. *Synes.* καταδυσωπέω Θεόν. *Lucian.*

Exors, vide *Exsors.*

Exortus, sc. solis, ἡ ἀνατολή, ῆς. *Plut.*

Exos, ὁ καὶ ἡ ἀνόστεος, ου. *Hesiod.*

Exosculatio, ἡ καταφίλησις, εως.

Exosculor, καταφιλέω, pedes alicuius, πόδας τινός. *Xen.*

Exosso, ἐξοστεΐζω.

Exosus, a, um, μισούμενος, ἔνη, ενον, alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἔκ τινος. *Ael.* Deo, ὁ καὶ ἡ θεομισής, έος. *Plato.* ὁ καὶ ἡ θεομίσητος, ου. *Iulian.*

Exoticus, a, um, ἐξωτικός, ή, όν.

Expallesco, ἀποχρώω.

Expando, ἐκπετάννυμι. *Plut.* manum, ἐκτείνω χεῖρα. *Id.*

Expansio, ἡ ἔκτασις, εως. *Gregor.*

Expauefacio, ἐκφοβέω. *Gal.* ἐκπλήσσω. *Dem.* Conf. *Terreo.*

Expaueo, ἐκφοβέομαι. *Sophocl.* φοβέομαι. *Dem.*

Expecto, vide *Exspecto.*

Expectatio, vide *Exspectatio.*

Expectoro, ἀποστηθίζω. *Suid.*

Expedio, ἀναλύω. *Aristot.* aliquem molestiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν. *Isocr.* valde alicui, i. e. prosum, σφόδρα συμφέρω τινί. *Isocr.* i. e. apparo, προχειρίζω. *Dem.*

Expedite, ἑτοίμως *Dem.* προχείρως. *Id.* expeditissime vti oratione, προχειρότατα, s. ἑτοιμότατα χρῆσθαι λόγῳ. *Id.*

Expeditio, ἡ στρατεία, ας. *Dem.* expeditionem suscipio, στρατείαν ποιέομαι. *Isocr.* aduersus aliquem, ποιέομαι στρατείαν ἐπί τινα. *Dem.* finire, στρατείαν τελεῖν. *Polyb.* obeo, στρατεύομαι στρατείαν. *Id.* suscipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς γῆν τινα. *Thuc.* aduersus aliquem, ἐπί τινα. *Isocr.* expeditio terrestris, στρατεία πεζῆ. *Dem.* naualis, στρατεία ναυτική. *Id.* ὁ ἀπόστολος, ου. *Id.*

Expello, ἐξωθέω. *N. T.* aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς. *Isocr.* ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος. *Id.* ἐλαύνω τινὰ ἐκ πατρίδος. *Id.* diabolos, ἐλαύνω δαίμονας. *Chrys.* e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον. *Aeschin.*

Expendo, σταθμέομαι, i. e. considero, σκέπτομαί τι. *Dem.* Conf. *Considero*, i. e. insumo, δαπανάω. *Dem.* Conf. *Sumtus.*

Expensa, ἡ δαπάνη, ης, diurna, ἐφήμερος. *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. Conf. *Sumtus.*

Expergefacio, ἐξυπνίζω. *Phryn.* ἀναγείρω. *Dem.* aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου. *Plato.*

Expergiscor, ἀνεγείρομαι. *Dem.*

Experientia, ἡ πεῖρα, ας. *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας. *Idem.* ἡ διάπειρα, ας. *Id.* experientia didici, πείρᾳ μεμάθηκα. *Herodian.* experientiae fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ. *Xen.* experientiam alicuius rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω. *Isocr.* πολλὴν ἔχω περί τι. *Id.* consequi, λαβεῖν. *Id.* tradere alicuius rei, παραδιδόναι τινός. *Dem.* experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῶν πράξεων. *Id.* est in me, ἔστι παρ' ἐμοί. *Id.* experientia edoctum esse, πεπειραμένον εἰδέναι. *Id.*

Experimentum, ἡ πεῖρα, ας, capio, πεῖραν λαμβάνω. *Ael.* alicuius, δοκιμασίαν λαμβάνω τινός. *Plut.*

Experior, πειράω, aliquem, τινός. *Plato.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινός. *Aeschin.* ἀπόπειραν ποιέω τινός. *Herodian.* iure, δίκην λαγχάνω. *Dem.*

Expers, ὁ καὶ ἡ ἄμοιρος, ου, alicuius rei, τινός. *Isocr.* sum veritatis, ἀμοιρέω τῆς ἀληθείας. *Hermog.* calamitatis, τῆς συμφορᾶς. *Philo.*

Expertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος, ου. *Plato.* πειραθείς, εῖσα, έν. *Dem.*

Expeto, ὀρέγομαι, aliquid, τινός. *Isocr.* pecuniam, ἐπιθυμέω χρημάτων. *Id.* beneuolentiam alicuius, ἀφίεμαι τὴν εὔνοιάν τινος. *Id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος. *Lucian.*

Expiabilis, e, ἀφοσιωτός, ή, όν.

Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, εως. *Plut.* τὸ ἐξίλασμα, ατος. *Bas.*

Expilatio, ἡ περισύλησις, εως.

Expilo, περισυλάω. *Plato.* fana, ἱεροσυλάω. *Aristot.*

Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινά. *Plato.*

Expiscor, ἐνυχίζω, aliquid, τί. *Artemidor.* ἐξετάζω τι. *Dem.*

Explanate, σαφῶς *Dem.*

Explanatio, ἡ ἔκφρασις, εως. *Aphth.*

Explanator, ὁ σαφηνιστής, οῦ, ὁ ἐξηγητής, οῦ. *Dem.*

Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι. *N.* Conf. *Explico.*

Explanto, ἀποφυτεύω.

Explebilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐεκπλήρωτος, ου.

Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ ἀναπλήρωμα, ατος.

Explendesco, vide *Exsplendesco.*

Expleo, ἐκπληρόω. *Aristid.* aliqua re, ἀναπληρόω τινός. *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι. *Herod.* μεστὸν ποιέω τι. *Isocr.*

Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.

Explicabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐαπόδεικτος, ου.

Explicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως. *Philopon.*

Explicate, σαφῶς. *Dem.* δήλως *Isocr.*

Explicator, ὁ ἐξηγητής, οῦ. *Dem.*

Explicatrix, ἡ ἐξηγητίς, ίδος.

Explicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάπτυχος, ου. *Arist.*

Explico, ἀναπτύσσω. *Aristot.* librum, βιβλίον. *N. T.* i. e. explano, διασαφηνίζω τι. *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω περί τινος ὀνόματι. *Is.* & declaro, δηλόω καὶ διορίζομαι *Dem.*

Explodo, ἐκκρούω, aliquid, τί. *Plut.*

Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς. *Isocr.*

Exploratio, ὁ ἐξετασμός, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως, ἡ δοκιμασία, ας. *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπή, ῆς.

Explorator, ὁ ἐξεταστής, οῦ. *Aristot.* ὁ δοκιμαστής, οῦ. *Lucian.* i. e. speculator, ὁ σκοπός, οῦ. ὁ κατάσκοπος, ου. *Dem.*

Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους. *Isocr.* aliquem, γνωρίζω τινά. *Idem.* aliquid, ποιέομαι δοκιμασίαν τινός. *Isocr.* λαμβάνω διάγνωσιν τινός. *Idem.*

Expolio, κατακοσμέω, aliquid, τί. *Plut.* διαπονέω τι. *Id.*

E

Expolitio, ἡ κατακόσμησις, εως. *Plato.* ἡ ἐπεξεργασία, ας.
Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τί. *Plut.* infantem, παῖδα. *Aristoph.* βρέφος. *Clem. Al.* res gestas, διεξέρχομαι τὰ γεγενημένα. *Dem.* rem varie, πολλαχῶς ἐξηγέομαι περί τινος. *Isocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμί τινα βαρβάροις. *Idem.*
xportatio, ὁ ἐκκομισμὸς, ȣ. *Strabo.*
xporto, ἐκκομίζω. *Thuc.* frumentum, ἐξάγω σῖτον. *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νέκυν. *Id.*
xposco, ἐξαιτέω, aliquid, τί. *Dem.*
xpositio, ἡ ἔκθεσις, εως. *Al. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, εως. *Aristot.*
xpostitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκθετος, ȣ. *Euripid.* ἐκθετικὸς, ή, όν.
xpositor, ὁ φραστὴρ, ῆρος. *Naz.* ὁ ἐξηγητὴς, ȣ. *Dem.*
xpostulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος. *Dem.*
xpostulo, ἐγκαλέω. *Dem.*
xpresse, διαῤῥήδην. *Dem.* & aperte, ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην. *Id.*
xpressio, ὁ ἐκπιεσμὸς, ȣ. *Aristot.*
xprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τί. *Plut.* i. e. declaro, ἐξηγέομαι. *Dem.* i. e. effingo, ἐκτυπόομαι. *Isocr.*
xprooratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, ȣ, τὸ ὄνειδος, εος. *Dem.*
xprobrator, ὁ ὀνειδιστὴς, ȣ.
xprobro, ἐξονειδίζω. *Lucian.* aliquem, ὀνειδίζω τινί. *Plato.* alicui aliquid, προφέρω τινί τι. *Isocr.* προφέρω τινί τι ὡς ὄνειδος. *Dem.* fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγήν. *Dem.* alicui, quod, τινὶ, ὅτι ἄν. *Plut.*
xpromitto, ἐξεγγυάομαι.
xpromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τί. *Isocr.*
xpugnabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐκπολέμητος, ȣ.
xpugnatio, ἡ καταπολέμησις, εως. *Thuc.*
xpugno, καταπολεμέω, aliquem, τινά. *Thuc.* vrbem, αἱρέω πόλιν. *Isocr.* vi, κατὰ κράτος. *Idem.*
xpulsio, ἡ ἐξέλασις, εως. *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς. *Isocr.*
xpulsor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος. *Synes.*
xpultrix, ἡ ἐλάτειρα, ας. *Dion. Areop.*
xpurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως. *Thuc.*
xpurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινός. *Synes.*
xputo, ἐκτέμνω. *Lucian.*
xputresco, σήπομαι. *Xenoph.*
xquiro, ἀναζητέω, aliquid, τί. *Plato.* ἐξετάζω τι. *Isocr.* ordines diligenter, ἀκριβόω τὰς τάξεις. *Xenoph.*
xquisite, ἐξητασμένως, ἐξεταστικῶς. *Dem.*
xsaturo, κορέννυμι. *Herodian.*
xscensio, ἡ ἔκβασις, εως.
xscindo, ἐκκόπτω, aliquid, τί. *Plut.* vrbem, πορθέω πόλιν. *Isocr.* Conf. *Euerto.*
xsecrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπόπτυστος, ȣ.
xscreatio, ἡ πτύσις, εως. *Aretæus.* ἡ ἀπόχρεμψις, εως. *Hippocr.*
xscreo, ἐκπτύω, πτύω. *Xenoph.* ἀποπτύω. *Idem.*
xscribo, ἀπογράφω. *Athen.*
xseco, ἐντέμνω, aliquem, τινά. *Lucian.*

Exsecrabilis, e, ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ȣ. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, ȣ. *Thuc.*
Exsecratio, ἡ κατάρα, ας. *Plut.*
Exsecror, καταράομαι, aliquem, τινά. *Aristid.*
Exsectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς. *Plat.*
Exsecutio, ἡ τελείωσις, εως. *Aristot.* ἡ ἐπιτελείωσις, εως. *Plut.*
Exsequiæ, vide *Exequiæ.*
Exsequor, ἐπιτελέω, aliquid, τί. *Isocr.* συντελέω τι. *Id.*
Exsibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τȣ̃ θεάτρȣ. *Dem.*
Exsicco, ἐξικμάζω. *Diosc.* ἀφαυαίνω. *Theophr.*
Exsilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν. *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω. *Lucian.* ἀγαλλιάομαι. *N. T.*
Exsilium, ἡ φυγὴ, ῆς. *Dem.* perpetuum, ἡ ἀειφυγία, ας. *Id.* condemnare aliquem ad exsilium, καταγινώσκειν φυγήν τινος. *Isocr.* multari exsiliis, ζημιοῦσθαί τινας φυγαῖς. *Id.* subire exsilium, ὑπέχειν φυγήν. *Dem.* perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπέρ τινος. *Isocr.* reducere aliquem ab exsilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς. *Id.* pellere aliquem in exsilium, φυγάδα, φεύγοντα, ἄπολιν ποιεῖν τινα. *Dem.* in exsilium agere, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως. *Idem.*
Exsisto, ὑπάρχω. *Aristot.*
Exsoluo, ἀπολύω. *Plut.* aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινὰ ἔκ τινος. *Ceb. Theb.* mercedem, τίνω μισθόν. *Xenoph.* pœnam, τιμωρίαν. *Id.* alicui, ἐκτίω τίσιν τινί. *Plut.*
Exsolutio, ἡ ἔκτισις, εως. *Aristot.*
Exsomnis, e, ὁ καὶ ἡ ἄυπνος, ȣ. *Lucian.*
Exsorbeo, ἀποῤῥοφέω. *Theophr.* ἐκσιφωνίζω. *LXX.*
Exsors, ὁ καὶ ἡ ἄκληρος, ȣ, sum, ἀκληρέω. *Polyb.*
Exspatior, παρεκβαίνω, ἀλύω.
Exspectatio, ἡ προσδοκία, ας. *Dem.* & spes, προσδοκία καὶ ἐλπίς. *Id.*
Exspecto, ἀναμένω, aliquem, τινά. *Dem.* occasionem, περιμένω καιρόν. *Id.* litteras alicuius, προσδοκάω ἐπιστολήν τινος. *Plut.* alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω. *Chrys.* fatum, ἐνδέχομαι τὸ τέλος. *Id.* exspectatur exercitus alius, ἄλλη στρατεία προσδόκιμός ἐστι. *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινός. *Plut.*
Exspiratio, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς. *Aristot.*
Exspiro, ἐκπνέω. *Aristot.* Conf. *Morior.*
Exsplendesco, ἐκλάμπω. *Plato.*
Exspolio, ἀποσυλάω. *Chrys.*
Exspuitio, vide *Exscreatio.*
Exspumo, ἐξαφρίζω.
Exspuo, vide *Exscreo.*
Exstimulo, κεντέω. *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι. *Xenoph.* Confer *Exhortor.*
Exstirpatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.
Exstirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυμι.
Exsto, ἐξέχω. *Plut.* Conf. *Emineo.*
Exstructio, ἡ κατασκευὴ, ῆς, nauis, νεώς. *Athen.*
Exstruo, κατασκευάζω, turres. πύργους. *Herodian.* sepulcrum, χώννυμι χῶμα. *Plato.*
Exsudo, ἰδίζω. *Aristot.* ἀφιδρόω. *Idem.* ἐξιδρόω. *Al. Aphr.*

Exfugo, ἐκμυζάω. *Lucian.*
Exful, ὁ φυγὰς, άδος. *Dem.* ὁ φεύγων, οντος. *Id.* ὁ ἄπολις, ιδος. *Idem.* φυγὰς ἀνήρ. *Id.* exfulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα καὶ ἐκβάλλω. *Id.* καθίστημί τινα ἄμικτον. *Id.* fieri, γίνεσθαι ἄπολιν. *Id.* esse, εἶναι φυγάδα. *Id.* recipere, ὑποδέχεσθαι, καταδέχεσθαι φεύγοντα. *Id.* tueri, σώζειν f. σώζεσθαι φυγάδα. *Id.* reducere, f. restituere, κατάγειν φεύγοντα. *Id.* redire, κατέρχεσθαι φεύγοντα. *Id.*
Exfulo, φεύγω. *Dem.* Conf. *Exfilium*, item *Exful.*
Exfultatio, ἡ σκίρτησις, εως. *Naz.* ἡ ἀγαλλίασις, εως. *N. T.*
Exfultanter, σκιρτητικῶς.
Exfulto, σκιρτάω. *Plato.* gaudio ob aliquid, ἀγαλλιάομαί τινι, f. ἐπί τινι. *Naz.*
Exfuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπέρβλητος, ε.
Exfuperanter, ὑπεραγόντως. *Maccab.* ὑπερβλήδην, ὑπερβαλλόντως. *Isocr.*
Exfuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς. *Dem.* ἡ περιττότης, ητος. *Isocr.*
Exfupero, ὑπερεκπίπτω. *Naz.* aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαι τινά τινι. *Xenoph.* πλεονάζω. *Demosth.*
Exfurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινά. *Lucian.*
Exfurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἐν δήμῳ λέγειν. *Plut.* e fedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ θάκων. *Xen.*
Exfufcito, ἀνεγείρω. *Dem.* aliquem, ἐξανίστημί τινα. *Isocr.* ἐνεγείρω τινά. *Chryf.*
Exta, τὰ σπλάγχνα, ων. *Plut.* læta, ἱερὰ καλά. *Xenoph.*
Extemplo, ἄφνω. *Dem.* παραχρῆμα. *Id.* ἐξαίφνης. *Idem.*
Extemporalis, e, ὁ καὶ ἡ αὐτοσχέδιος, ε. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ αὐτοσχεδιαστὸς, ε, oratio, λόγος. *Alcidam.*
Extendo, ἀναπετάννυμι. *Lucian.* manum, ἐκτείνω χεῖρα. *Plato.* fermonem, ἀποτείνω λόγον. *Idem.*
Extenfe, ἐκτάδην. *Lucian.*
Extenfio, ἡ ἐκτένεια, ας. *Hefych.*
Extentus, a, um, ἐκτατὸς, ἡ, όν. *Plato.*
Extenuatio, ἡ λέπτυνσις, εως.
Extenuo, λεπτύνω, ἀπολεπτύνω, aliquid, τί.
Exter, a, um, ξενικὸς, ἡ, όν. *Thuc.*
Exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.
Extergeo, ἐκμάσσω. *Herodot.*
Exterior, ἐξώτερος, έρα, ερον. *N. T.*
Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, ε.
Exterminator, ὁ ἐξοριστής, ε.
Exterminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξόριστος, ε. *Dem.*
Extermino, ἐξορίζω. *Aristot.*
Externus, a, um, ἐξωτερικὸς, ἡ, όν. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀλλοεθνὴς, έος. *Diod. Sic.* ξενικὸς, ἡ, όν. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλος, ε. *Philo.* ὁ, ἡ, τὸ ἐκτός. *Aristot.*
Extero, ἐκτρίβω, aliquid ex aliquo, τί τινος. *Plut.*
Extraneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλλόφυλος, ε. *Philo.*
Exterreo, ἐκφοβέω. *Gal.*
Extersio, ἡ σμῆξις, εως. *Diofc.*
Exterus, a, um, ἀλλοδαπὸς, ἡ, όν. *Xen.* Conf. *Externus.*

Extimefcendus, a, um, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ὰ, όν. *Isocr.*
Extimefco, περιφοβέομαι. *Xenoph.* ἐκφοβέομαι. *Sophocl.* mortem, ἀποδειλιάω πρὸς θάνατον. *Lucian.*
Extimus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.
Extinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως. *Aristot.* i. e. mors, vide *Mors.*
Extinguo, ἀποσβέννυμι. *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον. *Id.* i. e. occido, ἀποκτείνω. Vide *Occido.*
Extifpex, ὁ ἱεροσκόπος, ε, ὁ σπλαγχνοσκόπος, ε.
Extifpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας, facio, ἱεροσκοπέω. *Hefych.*
Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινά. *Plut.* aliquem verbis, τινὰ λόγῳ. *Xenoph.* μεγαληγορέω τινα. *Herodian.*
Extorqueo, ἐκβιαζίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέω βίᾳ τινί τι. *Dem.* πράττω τινά τι. *Id.*
Extorris, ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ιδος. Conf. *Exful.*
Extra, ἔξω, forum, τῆς ἀγορᾶς. *Dem.* propofitum dicere, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν. *Isocr.* controuerfiam, ἀναμφισβητήτως. *Xen.* periculum effe, ἔξω f. πόῤῥω τε κινδύνε εἶναι, omne culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι. *Chryf.*
Extraho, ἐξελκύω. *Aristoph.*
Extraneus, a, um. Vide *Exterus.*
Extraordinarius, ὁ καὶ ἡ ἔκτακτος, ε. *Aelian.*
Extremitas, τὸ πέρας, ατος. *Dem.* τὸ ἔσχατον, *Id.* τὸ τέλος, εος. *Id.* ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς. *Philo.*
Extremo, τὸ ὕστατον. *Lucian.* ἐσχάτως. *Plut.*
Extremus, a, um, ὕστατος, άτη, ατον. *Aristoph.* ἔσχατος, άτη, ον. *Dem.* τελευταῖος, αία, αῖον. *Isocr.* extrema paupertate conflictari, εἶναι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις. *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾶν τὸν βίον. *Id.* fui ἐσχατιά. *Theophr.*
Extrico, ἐξελίττω. Conf. *Euoluo.*
Extrinfecus, ἔξωθεν. *Xen.*
Extrudo, ἐξωθέω. *Aristot.* παρωθέω, aliquem, τινά. *Dem.*
Extrufio, ἡ ἐξώθησις, εως. *Al. Aphr.*
Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐξσάρκωμα, ατος. *Gal.* quæuis in corpore, ὑπεροχὴ, ῆς. *Diofc.*
Extubero, ἐξοιδέω. *Lucian.*
Extumeo, ἐξογκόομαι. *Herodot.* ἐξοιδέω. *Lucian*
Extundo, ἐκτινάσσω. *N. T.*
Exturbo, ἐκβάλλω, aliquem ex aliquo, τινὰ τινος. *Dem.* e conuiuio, ἀπωθέω τε συμποσίου. *Lucian.*
Extuffio, ἐκβήττω. *Gal.* ἀναβήσσω. *Aretæus.*
Exuberatio, ἡ εὐπορία, ας.
Exubero, εὐθηνέω, aliqua re, τινός. *Dem.* πλεονάζω τινός. *Aristot.* Conf. *Abundo.*
Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως. *Hippocr.*
Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ἡ, όν. *Diofc.*
Exulcero, ἑλκόω. *Xen.*
Exululo, ἀλολύζω. *Dem.*
Exundatio, ἡ ἐκκύμανσις, εως. *Eustath.* ὁ κατακλυσμὸς, ε. *Dem.*
Exundo, ἐκκυμαίνω. *Xen.*
Exungo, ἐξαλείφω. *Thuc.*
Exungulo, ἀπονυχίζω. *Poll.*

Exu

Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινά. *Xenoph.* alicui vestem, ἀποδύω τινὰ ἱμάτιον. *Xenoph.* timorem, ἀποδύω φόβον. *Polyb.* aliquem bonis, στέρεω τινὰ ἀγαθῶν. *Thuc.*

Exuro, ἐκκαίω. *Theophr.* regionem, κατακαίω χώραν. *Dem.* domum, καταπίμπρημι οἰκίαν. *Plut.*

Exustio, ἡ ἔκκαυσις, εως, solis, ἡλίου. *Al. Aphr.*

Exuuiæ, τὰ λάφυρα, ων. *Plato.* leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς. *Plut.* serpentis, ἡ λεβηρὶς, ίδος. *Ioseph.* τὸ σύφαρ ὄφεως. *Lucian.*

F.

Faba, ὁ κύαμος, ου. *Plato.*

Fabaginus, a, um, κυάμινος, ίνη, ινον. *Athen.*

Fabalis, e, κυαμιαῖος, αία, αῖον. *Lucian.*

Fabellu, τὸ μυθάριον, ου. *Plut.*

Faber, ὁ τέκτων, ονος. *Plut.* ferrarius, σιδηρουργὸς, οῦ. ærarius, χαλκουργὸς, οῦ. *Aristot.* aurarius, χρυσουργὸς, οῦ. *Philo.*

Fabrefacio, τεχνιτεύω, κατασκευάζω. *Pausan.* καλλιεργέω. *Dionys.*

Fabrica, τὸ τεκτονεῖον, ου.

Fabricatio, ἡ τεκτοσύνη, ης.

Fabricator, ὁ τεχνατὴς, οῦ.

Fabricor, τεκταίνομαι, aliquid, τί. *Philo.*

Fabrilis, e, τεκτονικὸς, ή, όν. *Diosc.* ars, ἡ τεκτονικὴ, ῆς, sc. τέχνη. *Aristot.*

Fabula, ὁ μῦθος, ου. *Dem.* ὁ λόγος, ου. *Id.* anilis, μῦθος γραώδης. *N. T.* erudita, μῦθος σεσοφισμένος. *Ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι. *Theophr.* fingo, λόγους πλάττω. *Dem.*

Fabularis, e, μυθικὸς, ή, όν. *Plut.*

Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ. *Plato.* ὁ μυθολόγος, ου. *Id.* λόγους πλάττων. *Dem.*

Fabulor, μυθολογέω. *Dem.* λογοποιέω. *Id.* i.e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρός τινα. *Thuc.*

Fabulose, μυθικῶς, narro, μυθολογέομαι. *Theophr.* μυθεύω. *Lucian.*

Fabulositas, τὸ μυθῶδες, ους. *Plut.*

Fabulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυθώδης, εος, oratio, λόγος. *Isocr.* fabulosa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος λέγω. *Id.*

Facesso, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα. *Isocr.* τινὶ ἀσχολίαν. *Xen.* ἔργον τινί. *Plut.* παρασκευάζω τινὶ ἀσχολίαν. *Dem.* i. e. discedo, ἀπέρχομαι. *Isocr.*

Facete, ἀστείως. *Plut.*

Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.

Facetus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, ου. *Isocr.* sum, εὐτραπελεύομαι. *Chrys.*

Facies, τὸ πρόσωπον, ου. viri admodum deforme, ἀνδρὸς αἴσχει ὑπερβάλλον. *Xen.* formositas in facie, εὐπρέπεια τῆς ὄψεως. *Dem.* in faciem, κατὰ πρόσωπον. *Diod. Sic.*

Facile, ῥαδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον. *Dem.* cognoscere aliquid, καταμανθάνειν τι ῥᾳδίως. *Isocr.* facilius impertire alicui aliquid, ῥᾷον μεταδιδόναι τί τινι. *Id.* facilius pœnam dedisset, εὐπορώτερον ἂν δίκην ἔδωκε. *Dem.*

Facilis, e, ῥᾴδιος, ία, ιον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου. *Id.* & laboris expers negotium est, ῥᾴδιον καὶ πόνος οὐδεὶς πρόσεστι τῷ πράγματι. *Isocr.* laudare, quod facile est, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ πρόχειρόν ἐστιν, ἀρετήν. *Id.* facilius hoc est & tutius, ῥᾷον τοῦτό ἐστι καὶ ἀσφαλέστερον. *Dem.* facile est, alterum admonere, εὔκολον τῷ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι. *Plut.* i. e. comis, ὁμιλητικὸς, ή, όν. *Isocr.* φιλοπροσήγορος, ου. *Id.*

Facilitas, ἡ εὐκοπία, ας, ἡ εὐκολία, ας. *Plut.* morum, ἡ πρᾳότης, ητος. *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας. *Id.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας. *Isocr.* ἡ εὐπροσηγορία, ας. *Id.*

Facinorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ου. *N. T.* πονηρὸς, ρὰ, ρόν. *Dem.* κακοῦργων, οῦσα, οῦν. *Id.*

Facinus, τὸ ἔργον, ου. *Dem.* bonum, τὸ ἀνδραγάθημα, ατος, pulcrum, ἔργον καλόν. *Dem.* egregium, τὸ κατόρθωμα, ατος. *N. T.* pessimum, τὸ κακούργημα, ατος. *Dem.* ἡ κακουργία, ας. *Idem.* turpe, ἔργον αἰσχρόν. *Id.* admitto, i. patro, παρανομίαν παρανομέω. *Idem.* πρᾶγμα μικρὸν πράττω. *Id.* ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, κακόν τι, μοχθηρόν τι. *Id.* omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτῷ βάλλομαι. *Ael.*

Facio, πράττω. *Dem.* ποιέω *Id.* & suscipio aliquid, πράττω καὶ ποιέω τι. *Id.* aliquid iuste & diligenter, & industria maiore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως καὶ ἐπιμελῶς καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν. *Dem.* aliquid non clam, sed manifeste, ποιέω τι οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς. *Isocr.* quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ προσῆκον, τὸ δέον. *Dem.* fidem, ποιέω πίστιν. *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιστέλλω τινί. *Dem.* verba, ῥέω, ἐρέω. *Id.* testamentum, διατίθεμαι. *Idem.* aliquid ex testamento, ποιέω τι κατὰ διαθήκην τινός. *Id.* aliquid irritum, ποιέω τι ἄκυρον. *Id.* mentionem nominis alicuius, φθέγγομαι τὸ ὄνομά τινος. *Idem.* versus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα. *Idem.* præclare carmen Iambicum, ποιέω καλῶς Ἰαμβεῖα. *Idem.* aliquid magni, ποιέομαί τι μέγα. *Xenoph.* parui, παρὰ μικρὸν ἡγέομαί τι. *Isocr.* plurimi, ποιέομαί τι περὶ παντός. *Sext. Emp.* damnum f. iniuriam, ζημίαν πάσχω, ζημίαν ποιέω. *Synes.* bene alicui, εὐεργετέω τινά. *Dem.* εὖ δράω f. εὖ ποιέω τινά. *Plato.*

Factio, ἡ ποίησις, εως. *Herodot.* i. e. seditio, ὁ στασιασμὸς, οῦ. *Aristot.* ἡ μερὶς, ίδος. *Dem.* factionis diuersæ esse, στασιάζειν περὶ ἐναντία. *Herodian.* qui factionis eiusdem sunt, οἱ συνωμόται. *Idem.* factionis adsecla, ὁ συνετηκὼς, ότος. *Dem.* factionibus contendo, στασιάζω. *Plut.*

Factiose, στασιαστικῶς. *Dem.*

Factiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ στασιώδης, εος. *Xen.* στασιαστικὸς, ή, όν, sermo, λόγος. *Plut.*

Factitius, a, um, σκευαστὸς, ή, όν, ποιητὸς, ή, όν. *Plut.*

Factor, ὁ ποιητὴς, οῦ. *Xen.*

Factum, ἡ πρᾶξις, εως. *Dem.* τὸ ἔργον, ου. *Idem.* τὸ πρᾶγμα, ατος. *Idem.* res & facta, τὰ πράγματα καὶ τὰ γιγνόμενα. *Id.* opera & facta alicuius, τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπραγμένα τινός. *Id.* facta & vita alicuius, τὰ πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα τινί. *Id.* factum iniquum, ἔργον ἄδικον. *Id.* facta alicuius impia & crudelia, πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ καὶ δεινά. *Id.*

Facula, τὸ δᾳδίον, ȣ

Facultas, ἡ δύναμις, εως. *Dem.* sufficiens, ἄφθονος. *Id.* facultatem comparare alicui alicuius rei, παρασκευάζειν τινὶ ἐξȣσίαν τινός. *Id.* esse alicui faciendi, quod velit, εἶναί τινι ἐξȣσίαν ποιεῖν, ὃ βȣ́λεται. *Isocrat.* adimere alicui, ἀφαιρεῖν δύναμιν τινι. *Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι. *Isocr.* facultas dicendi, ἡ δεινότης, ητος. *Dem.* oratoria, ἡ δύναμις τῶν λεγόντων. *Id.* τὸ δύνασθαι λέγειν. *Id.* ἡ ἐμπειρία τȣ̃ λέγειν. *Id.* exercere facultatem dicendi, ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις. *Id.* facultates, i. e. bona, τὰ ἀγαθὰ ὧν. *Isocr.* ἡ ȣ̓σία, ας *Id.* pro facultatibus alicui dona offerre, κατὰ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινί. *Ael.* Conf. *Opes.*

Facunde, εὐφραδῶς.

Facundia, ἡ λογιότης, ητος. *Philo.* Conf. *Eloquentia.*

Facundus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐφραδής, έος, λέγειν δυνατός. *Aeschin.*

Fæculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρυγώδης, εως. *Al. Aphrod.*

Fæx, proprie vini, ἡ τρύξ, τρυγὸς, *Plut.* ἡ ἰλύς, ύος. *Aristot.* ciuitatis, ἡ σύρφαξ, ακος. *Aristoph.* ὁ συρφετώδης ὄχλος. *Lucian.* ad fæcem vsque exsorbere, μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν. *Synes.*

Faginus, a, um, φηγίνεος, έα, εον. *Athen.*

Fagus, ἡ φηγὸς, ȣ̃. *Plutarch.* ἡ ὀξύα, ας. *Theophrast.*

Falcatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δρεπανοειδής, έος.

Falcicula, τὸ δρεπάνιον, ȣ, ἡ δρεπανίς, ίδος. *Baf.*

Falco, onis, ὁ ἱέραξ, ακος. *Aristot.*

Fallacia, ἡ παράκρȣσις, εως. *Dem.* Conf. *Fraus,* item *Dolus.*

Fallaciter, δολερῶς.

Fallax, δολερὸς, ά, όν. *Xen.* ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ. *Dem.* Conf. *Dolosus,* item *Fraudulentus.*

Fallo, ἀπατάω. *Thuc.* aliquem in aliqua re, ἐξαπατάω τινά τι. *Dem.* artibus, τινὰ τεχναις. *Id.* παρακρȣ́ομαί τινα. *Lucian.* σφάλλω τινά. *Herodian.* fallit spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. *Isocr.* διαμαρτάνειν ἐλπίδος. *Dem.*

Falso, ψευδῶς. *Dem.*

Falsitas, τὸ ψεῦδος, εος. *Plato.* sermonis, ἡ ψευδολογία, ας. *Dem.* τὸ ψευδὲς, έος. *Id.*

Falso, ψευδῶς, dictum, εἰρημένον. *Isocr.*

Falso, as, παραποιέω. *Athen.* legem, μεταγράφω νόμον. *Dinarch.*

Falsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψευδής, έος, sermo, λόγος. *Dem.*

Falx, ἡ ἅρπη, ης. *Plut.* τὸ δρέπανον, ȣ. *Thuc.* τὸ ζάγκλον, ȣ. *Id.* messoria, ἡ ἄμη, ης. *Aeschin.* putatoria, τὸ κλαδευτήριον, ȣ, qua vites putantur, τὸ κλαδευτήριον, ȣ.

Fama, ἡ φήμη, ης. *Plato.* i. e. gloria, τὸ κλέος, εος *Dem.* εὔκλεια, ας *Id.* τὸ ὄνομα, ατος. *Id.* bona, δόξα καλή *Id.* mala, δόξα κακή. *Id.* δόξα πονηρά. *Isocr.* famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι *Plato.* λόγον διαδιδόναι. *Plut.* fama increbrescit, λόγος χωρεῖ *Plato.* vt fama est, ὡς λόγος. *Herodot.* fama fluit, ῥεῖ. *Plutarch.* emergit, περιέρχεται. *Id.* spargitur, κατασκεδάννυται. *Plato.* sine auctore, φήμη σ. λόγος ἀδέσποτος. *Id.* hoc susurrat, τȣ̃το θρυλλεῖται. *Dem.* Conf. *Rumor,* item *Gloria.*

Famelicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξύπεινος, ȣ. *Athen.*

Fames, ὁ λιμὸς, ȣ̃. *Dem.* ἡ πεῖνα, ης. *Plut.* fame debellari s. expugnari, λιμῷ λαμβάνεσθαι. *Dem.* perire, ἀπόλλυσθαι λιμῷ. *Idem.* mori, ἀποθανεῖν λιμῷ. *Id.* premi, λιμῷ πιέζεσθαι. *Philo.* perdo, λιμοκτονέω. *LXX.* λιμῷ ἀποκτείνω τινά. *Lycurg.*

Famigeratio, ἡ διαφήμισις, εως.

Famigerator, ὁ διαφημιστής, ȣ̃, ὁ λογοποιὸς, ȣ̃. *Demosth.*

Famigeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαβόητος, ȣ, *Luc.*

Familia, ὁ οἶκος, ȣ. *Dem.* ἡ οἰκία, ας *Id.* & genus, οἶκος καὶ γένος. *Id.* magna, οἶκος μέγας. *Id.* obscura, ἀνώνυμος. *Id.* regia, βασιλικός. *Id.* qui ex familia alicuius est, ὢν ἐκ τȣ̃ οἴκȣ τινός. *Id.* familiam alere, οἰκεῖν οἰκίαν. *Id.* administrare alicuius, οἶκον τινος διοικεῖν. *Id.* curare, ἐπιμελεῖσθαι τȣ̃ οἴκȣ. *Id.* conseruare, διασώζειν οἶκον. *Id.* delere, διαφθείρειν οἶκον. *Id.* i. e. genus, τὸ γένος, εος. *Dem.* Conf. *Genus.*

Familiaris, e, οἰκεῖος, εία, εῖον. *Dem.* res, τὰ οἰκεῖα, ὧν. *Id.* & amicus alicuius, οἰκεῖος καὶ φίλος τινός. *Id.* & cognatus alicuius, οἰκεῖος καὶ ἐπιτήδειός τινος. *Id.* & socius alicuius, ἐπιτήδειος καὶ κοινωνός τινος. *Id.* familiaritate & beneuolentia iuncti, συνήθεις ὄντες καὶ εὔνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες. *Isocr.* Conf. *Amicus.*

Familiaritas, ἡ συνήθεια, ας. *Dem.* ἡ οἰκειότης, ητος. *Id.* Conf. *Amicitia.*

Familiariter, οἰκείως, vti aliquo, ἔχω τινί. *Dem.* χρῶμαί τινι. *Id.* familiarius, οἰκειότερον. *Dem.* familiarissime, οἰκειότατα. *Id.*

Famosus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιλεσχήνευτος, *Herodot.*

Famula, ἡ παῖς, παιδός. *Dem.* ἡ θεράπαινα, ας *Dem.* ἡ θεραπαινίς, ίδος. *Plut.*

Famulatus, us, ἡ ὑπηρεσία, ας. *Plut.* ἡ δȣλεία, ας *Xenoph.*

Famulor, λατρεύω, alicui, τινί. *Lucian.* δȣλεύω τινί. *Xen.* ὑπηρετέω τινί. *Id.* famuli vice obeo, οἰκέτȣ τάξιν ἔχω. *Dem.*

Famulus, ὁ θεράπων, οντος. *Xenoph.* ὁ οἰκέτης, *Dem.* ὁ παῖς, παιδός. *Id.* ὁ ἀκόλȣθος, ȣ. *Id.*

Fanaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ θεόληπτος, ȣ. *Plut.* ἐκστατικός, ή, όν. *Baf.*

Fandus, a, um. φατέος, έα, έον.

Fanum, ὁ ναὸς, ȣ̃. *Xen.* Conf. *Templum.*

Far, ἡ ζειά, ας. *Diosc.*

Farcimen, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος. *Athen.*

Farcio, ἐπιπληρόω. *Thuc.*

Farina, proprie hordei, τὸ ἄλφιτον, ȣ. *Dem.* tritici, τὸ ἄλευρον, ȣ. *Plato.* fabarum, ἄλευρα κυάμȣ. *Diosc.* lolii, ἄλευρον αἰρῶν. *Gal.* eruum, ἄλευρον ὀρόβων. *Id.*

Farinarius, a, um, ἀλευριτικὸς, ή, όν, panis, ἄρτος ἀλευρίτης. *Athen.*

Faris, φάσκεις. *Dem.*

Farraceus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆς ζειᾶς.

Farrago, ἡ πολυμιγία, ας. *Plut.* ἡ πολυμιξία, *Idem.*

Farreus, a, um, σιτικὸς, ή, όν. *Plut.* ὁ, ἡ, τὸ ζειᾶς.

Fart

...artor, ὁ ἀλλαντοπώλης, ου.

...as, ἡ θέμις, ιτος. *Dem.* τὸ εὐαγὲς, έος. *Id.* τὸ ὅσιον, ου. *Id.* fas erat occidere, εὐαγὲς ἦν τὸ ἀποκτείνειν. *Dem.* non fas est dicere hoc, ... θέμις τοῦτο εἰπεῖν. *Isocr.* non fas est ipsis, οὐ θεμιτὸν αὐτοῖς. *Dem.* neque iustum, neque fas est aliquid, οὔτε δίκαιον, οὔτε ὅσιον ἐστί τι. *Id.*

...ascia, τὸ σπάργανον, ου. *Plut.* fasciis inuoluo, σπαργανόω. *Plut.* ἐνσπαργανίζω. *Dion. Long.* fascia sepulcralis, ἡ κειρία, ας. *N. T.*

...asciatim, φακελληδόν.

...asciculus, τὸ φακελλίδιον, ου. ἡ δέσμη, ης. *Athen.* epistolarum, φάκελλος ἐπιστολῶν. *Synes.* ὁ σύνδεσμος ἐπιστολῶν. *Herodian.*

...ascinatio, ἡ βασκανία, ας. *Aristot.*

...ascino, βασκαίνω, aliquem, τινά. *Aristot.*

...ascinum, τὸ βασκάνιον, ου.

...asciola, τὸ σπαργάνιον, ου.

...ascis, ὁ φάκελλος, ου, ligni, ὕλης. *Thuc.* virgultorum, φάκελλος φρυγάνων *Dion. Hal.* φακίολος φρυγάνων. *Id.* fasces, insignia magistratuum apud Rom. αἱ ῥάβδοι, ων. *Plut.*

...stidienter, ἀνορέκτως. *Galen.* videre, ἀηδῶς ὁρᾶν. *Isocr.*

...astidio, δυσχεραίνω, aliquid, ἐπί τινι. *Aristot.* aliquem, ἀποστρέφομαί τινα. *Galen.* cibum, πρὸς τροφὴν ἀνορέκτως ἔχω.

...astidiose, ὑπεροπτικῶς. ...*en.*

...astidiosus, a, um, ὑπεροπτικός, ἡ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, έος. *Philo.*

...astidium, ἡ ὑπεροψία, ας. *Herodian.* cibi, ἡ ἀνορεξία, ας. *Diosc.* i. e. tædium & rei satietas, ὁ κόρος, ου. *Dem.* ἡ ἀηδία, ας. *Id.*

Fastigiatio, ὁ, ἡ ἐκκορύφωσις, εως.

Fastigio, κορυφόω, ὀξύνω. sensim fastigiari, λήγειν εἰς ὀξύτητα. *Herodian.*

Fastigium, ἡ κορυφὴ, ῆς. *Thuc.* summum montis, ἄκρα ὑψηλοτάτη ὄρους. *Herodian.* superiorum dignitatum, τὸ κορυφαῖον πράξεων προηγουμένων. *Id.* ad summum fastigium euehere aliquem, εἰς τὸ μέγιστον ὕψος αἴρειν τινα. *Id.*

Fastose, ὑπεροπτικῶς. *Xen.*

Fastosus, a, um, ὑπεροπτικός, ἡ, όν. *Isocr.* Conf. *Superbus.*

Fastus, us, ὁ ὄγκος, ου. *Isocr.* τὸ φρόνημα, ατος. *Id.* Conf. *Superbia.*

Fastus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ου, dies, ἡμέρα. *Plut.*

Fatalis, e, εἱμαρμένος, ενη, ενον. *Plato* sum, εἱμαρμαι. *Dem.* fatali calamitate vrgeri ἐπικήρως διακεῖσθαι. *Isocr.* nobis fatale est, numquam in rebus secundis recte sapere, ἡμῖν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι. *Dem.*

Fataliter, ἐπικήρως. *Isocr.*

Fateor, ὁμολογέω, possidere ista, κεκτῆσθαι ταῦτα. *Dem.* alicui, τινί. *Id.* aliquid, προσομολογέω τι. *Id.*

Fatigatio, ὁ κόπος, ου. *Xen.*

Fatigo, καταπονέω, aliquem, ἐνοχλέω τινά, *Dinarch.* ἔγκοπον ποιέω τινά. *LXX.* κοπόω τινά. *Id.* exercitum, σκύλλω στρατόν. *Herodian.*

Fatisco, χαίνω *Lucian* laboribus fatisco, ῥᾷστα ἀποκάμνω. *Herodian.* fatiscente exercitu his rebus, ἀπαγορεύοντος τοῦ στρατοῦ πρὸς ταῦτα. *Idem.*

Fatue, ἠλιθίως. *Suid.* μωρῶς. *Poll.*

Fatuitas, ἡ μωρότης, ητος, ἡ μωρία, ας. *Dem.* Conf. *Stultitia.*

Fatum, ἡ εἱμαρμένη, ης. *Dem.* ἡ πεπρωμένη, ης. *Id.* ἡ μοῖρα, ας. *Isocr.*

Fatuor, εὐηθίζομαι. *Plato.* μωραίνω. *Lucian.*

Fatuus, a, um, μωρὸς, α, όν. *Isocr.* Conf. *Stultus.*

Faueo, εὐνοϊκῶς ἔχω, alicui, τινί. *Dem.* φρονέω τά τινος. *Idem.* εἰμί τινι εὔνους. *Id.* Persis, νοσέω τὰ Περσικά. *Aelian.*

Fauilla, ἡ αἰθάλη, ης. *Al. Aphr.*

Fauonius, ὁ ζέφυρος, ου. *Aristot.*

Fauor, ἡ εὔνοια, ας. *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας. *Idem.* Conf. *Beneuolentia.*

Fauorabilis, e, φιλικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*

Fauste, εὐτυχῶς. *Herodian.* Conf. *Feliciter.*

Faustitas, ἡ εὐτυχία, ας. *Isocr.* Conf. *Felicitas.*

Faustus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, έος. *Plut.* Conf. *Felix.*

Fautor, ὁ σπουδαστής, οῦ. *Greg.* ὁ βοηθὸς, ου. *Thuc.* ὁ παράκλητος, ου. *Dem.*

Fautrix, ἡ σπουδαστικὴ, ῆς, ἡ παράκλητος, ου.

Fauus, τὸ κηρίον, ου. *Aristot.* fauos construo, κηριάζω. *Id.* fauos eximo, ἐξαίρω τὰ κηρία. *Id.*

Faux ὁ λάρυγξ, γος. *Aristot.* fauces fluuii, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ. *Herodian.* speluncæ, στόμα τοῦ σπηλαίου. *Aristid.*

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος. *Athen.* ἡ δᾷς, δᾳδός. *Philo.* ὁ φανὸς, οῦ *Lucian.* contentiones & inimicitiæ, ἔναυσμα τῆς ἔριδος καὶ ἔχθρας. *Herodian.* facem præferre alicui, δᾳδουχεῖν τινι. *Philo.* πυρσεύειν τινί. *Aristot.* præbere alicui ad aliquid, ἔναυσμά τινος παρέχειν τινί. *Herodian.*

Faxo, f. faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρέττω *Gal.* πυρεταίνω. *Aretæus.*

Febricula, τὸ πυρέτιον, ου *Al. Aphr.*

Febriculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρετώδης, εος.

Febrilis, e, πυρεκτικὸς, ἡ, όν. *Gal.*

Febrio, idem quod *Febricito.*

Febris, ὁ πυρετὸς, οῦ. *Gal.* quotidiana, ἀμφημερινὸς, tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνεχής. *Dem.* hectica, ἑκτικός, conuersio & accessio febris, περιοδὸς καὶ καταβολὴ πυρετοῦ. *Dem.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor f. horror, τὸ ῥῖγος, εος.

Februarius, ὁ ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, ου. *Dem.* ὁ φεβρουάριος, ου. *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, ου. *Dion. Hal.* σπονδοφόρος, ου. *Plut.* ὁ φηκιαλεὺς, έως.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς. *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, ας. *Dem.* τὸ εὐτύχημα, ατος, *Id.* ἡ εὐδαιμονία, ας. *Isocr.* ἡ εὐπραγία, ας. *Id.* ἡ εὐπραξία, ας. *Dem.* magna, εὐδαιμονία μεγάλη. *Dem.* πολλὴ καὶ μεγάλη. *Id.* summa, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας. *Isocr.* nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν. *Id.* incredibilis, εὐτυχία θαυμαστή. *Id.* inexspectata, ἀπροσδόκητος *Id.* falsa, εὐδαιμονία ψευδής. *Isocr.* antiqua, παλαιά. *Dem.* præsens, ὑπάρχουσα. *Isocr.* communis, κοινή. *Id.* aliena, ἀλλοτρία. *Id.* conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν. *Isocr.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν. *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι.

διδόναι. *Id.* parare bello, κτᾶσθαι διὰ πόλεμον. *Idem.* adipisci, καθιστάναι εἰς εὐδαιμονίαν. *Isocr.* ferre pulcre & moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως εὐτυχίαν. *Isocr.* metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρί. *Dem.* metiri pecunia, τὴν εὐδαιμονίαν κρίνειν πρὸς ἀργύριον. *Isocr.* æstimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἔκ τινος. *Id.* augere, ἐπιδιδόναι τι πρὸς εὐδαιμονίαν. *Id.* amittere, στερεῖσθαι τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας. *Id.* eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τινὶ τὴν εὐδαιμονίαν. *Id.* felicitate recte vti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι. *Dem.* non moderate vti, οὐ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ. *Id.* abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις. *Isocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταῖς εὐπραγίαις. *Id.* indignum se præbere, ἀνάξιον καθιστάναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας. *Idem.* certare cum Ioue, τῷ Διῒ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι. *Aelian.*

Feliciter, εὐτυχῶς. *Dem.* εὐδαιμόνως. *Isocr.*

Felis, ὁ αἴλουρος, ου. *Aristot.*

Felix, ὁ καὶ ἡ εὐτυχής, έος *Dem.* εὐτυχῶν, οῦσα, οῦν. *Id.* ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, ονος. *Id.* εὐδαιμονῶν, οῦσα, οῦν. *Id.* & beatus, εὐδαίμων καὶ μακάριος. *Id.* & beate gloriosequè viuens, εὐτυχῶν καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ διάγων. *Dem.* propter aliquid, εὐδαίμων διά τι *Id.* sum, εὐτυχέω. *Id.* διευτυχέω. *Dem.* εὐδαιμονέω. *Id.* felicem efficio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποιέω. *Isocr.* prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινά. *Id.* μακαρίζω τινά. *Isocr.* felicem vitam ago, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελέω. *Id.*

Felleus, a, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, εος. *Gal.*

Femen, ὁ μηρὸς, ου. *Plut.*

Femina, vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων. *Plut.*

Femur, ὁ μηρὸς, ου. *Plut.*

Fenestella, τὸ θυρίδιον, ου. *Plut.*

Fenestra, ἡ θυρὶς, ίδος. *Plut.* fenestram aperire alicui, λαβὴν παραδιδόναι τινί. *Plato.* κλισιάδα ἀνοίγειν τινί. *Plut.*

Fera, τὸ θηρίον, ου. *Xen.*

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας. *Philo.*

Feralis, e, νεκρικὸς, ή, όν. *Lucian.*

Ferax, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου. *Herodian.* Confer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἔδεσμα παρατιθέμενον.

Fere, σχεδὸν, dixi, quæ existimo expedire, εἴρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν *Dem.* fere euerterere remp. παραμικρὸν λύειν πολιτείαν. *Isocr.* fere dilaniatus fui, μονονοὺ διεσπάσθην *Id.* fere singulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. *Idem.* fere dixerim, ὀλίγου δέω λέγειν *Dem.*

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, οῦ. *Aelian.*

Feretrum, τὸ φέρετρον, ου. *Hom.* ὁ σορὸς, οῦ. *Clem. Alex.*

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς. *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς. *Isocr.* Bacchanalium, ἑορτὴ τῶν Διονυσίων. *Dem.* ferias ago. Vide *Ferior.*

Feriatus, a, um, σχολαῖος, αία, αῖον, maleferiatus, ὁ καὶ ἡ κακόσχολος, ου. *Isid. Pelus.*

Ferinus, a, um, ὁ καὶ ἡ θηριώδης, εος, homo, ἄνθρωπος. *Aristot.* natura, φύσις. *Id.* ὁ καὶ ἡ θήρειος, ου. carnes, θήρεια κρέα. *Xen.*

Ferio, τύπτω. *Dem.* aliquem, παίω τινά. *Xen.* calce, λακτίζω *Lucian* cornu, κυρίττω. *Plato.*

Ferior, σχολάζω. *Plut.* σχολὴν ἄγω. *Lucian.*

Feritas, ἡ θηριωδία, ας. *Aristot.* ἡ ἀγριότης, ητος. *Lucian.* & agrestis immanitas, τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον. *Plato.*

Ferme, idem quod *Fere.*

Fermentaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, εος.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως *Plato.*

Fermentatus, ζυμίτης, ου, panis, ἄρτος. *Poll.*

Fermentesco, ζυμοῦμαι *Hippocr.*

Fermento, ζυμόω, massam, τὸ φύραμα. *N. T.* terram, τὴν γῆν. *Theophr.*

Fermentum, ἡ ζύμη, ης. *Plut.* refero, ζυμίζω. *Diosc.*

Fero, φέρω, belli pondus, τὸ πολέμου βάρος. *Diod. Sic.* facile res aduersas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας. *Aristot.* æquo animo, εὐσχημόνως. *Xen.* facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, πρᾴως, εὐχερῶς, γενναίως τὴν συμφοράν. *Isocr. Aristot.* moleste, βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως. *Id.* contumeliam, ἀνέχομαι ὕβριν *Demosth.* ægerrime ignominiam, περιαλγέω ἀτιμίᾳ. *Plato.* iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα. *Dem.* legem, τίθημι νόμον. *Id.* litteras s. epistolam, φέρω ἐπιστολήν. *Id.* ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός τινα. *Idem.*

Ferocia, ἡ ἀγριότης, ητος. *Plato.* ἡ ἀγερωχία, ας. *Philostr.*

Ferocio, ἀγριοῦμαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας. *Plut.*

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, & valde superbe, ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφανῶς. *Polyb.*

Ferox, βίαιος, αία, αιον. *Dem.* θρασυνόμενος, ένη, ενον. *Id.* ἄγριος, ία, ιον. *Plato.*

Ferramentum, τὸ σιδήριον, ου. *Thuc.*

Ferraria, ἡ σιδηρουργία, ας, τὸ σιδηρεῖον, ου. *Aristot.*

Ferrarius, a, um, σιδηρικὸς, ή, όν, faber, ὁ σιδηρεὺς, έως. *Poll.*

Ferreus, a, um, σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον. *Xenoph.* catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις. *Dem.* cor, σιδηροῦν σπλάγχνον. *Plut.*

Ferrugineus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εως.

Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρου. *Diosc.*

Ferrum, ὁ σίδηρος, ου. *Plut.* ferro munio seu obduco, præfigo, σιδηρόω. *Thuc.*

Ferrumen, ἡ κόλλα, ης. *Diosc.*

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδήρου. *Plut.*

Ferrumino, κολλάω σίδηρον. *Plut.*

Fertilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, ου. *Theophr.*

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας. *Philo.* annua, ἡ εὐετηρία, ας. *Dem.*

Fertiliter, εὐφόρως.

Feruefacio, ἀναζέω, aliquid, τί. *Gal.* ἀναβράζω. *Diosc.*

Ferueo, ζέω. *Gal.*

Feruesco, ζέομαι. *Diosc.*

Feruidus, a, um, ζεστὸς, ή, όν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ. *Diosc.*

Ferula, νάρθηξ, ηκος, ὁ. *Xen.* ἡ ῥάβδος, ου. *Plut.*

Ferulaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρθηκώδης, εος.

Feruor, ὁ βρασμὸς, οῦ, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον. *Isocr.*

Fessus

Fessus, a, um, ἀπειρηκὼς, υῖα, ός. *Plato.*
Festinanter, διὰ σπουδῆς. *Herodot.* μετὰ σπουδῆς. *Xen.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς. *Id.* scribo, διὰ ταχέων γράφω. *Isocr.*
Festinate, idem quod antecedens *Festinanter.*
Festinatio, ἡ σπουδὴ, ῆς. *Dem.* τὸ τάχος, εος. *Id.*
Festinato, idem quod *Festinanter.*
Festine, ταχέως. *Dem.* ταχὺ. *Idem.* Conf. *Festinanter.*
Festino, σπεύδω. *Dem.* ad aliquem, πρὸς τινα. *Aristoph.* præoccupare occasionem, προλαβεῖν τὸν καιρὸν. *Herodian.* expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατιάν. *Isocr.*
Festinus, a, um, σπουδαῖος, α, α, αἶον. *Dem.* ταχὺς, εῖα, ύ. *Id.*
Festiue, ἀστείως. *Plut.* ἐπιτερπῶς. *Id.*
Festiuitas, ἡ ἀστειότης, ητος.
Festiuus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, ε. *Isocr.* ἀβρὸς, ὰ, ὸν, & vrbanus, καὶ ἀστυκὸς. *Lucian.* Conf. *Facetus.*
Festuca, τὸ κάρφος, εος. *Plut.*
Festum, ἡ ἑορτὴ, ῆς. *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς. *Idem.* & sacrum, τελετὴ καὶ ἱερόν. *Id.* tellum instituo, ἱερομηνίαν ποιέω. *Id.* celebro f. ago, ἱερομηνίαν f. ἑορτὴν ἄγω *Dem. Isocr.* ἑορτάζω. *Isocr.* violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτήν. *Dem.* impietate, ἀσεβέω περὶ ἑορτήν. *Id.*
Festus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑόρτιος, ε. *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἑορτώδης, εος, festi dies, ἑορτώδης καιρός. *Philo.*
Fiber, ὁ κάστωρ, ορος *Diosc.*
Fibra, ἡ ἴς, ινὸς. *Hippocr.*
Fibrinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ, τοῦ κάστορος.
Fibula, ἡ πόρπη, ης, ἡ περόνη, ης. *Ael.*
Fibulo, πορπόω. *Suid.* πορπακίζω. *Aeschyl.* ἐμπορπάω. *Herodot.* aliquid, περόνῃ τι καταλαμβάνω. *Aelian.*
Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.
Ficosus, a, um, ὁ καὶ ἡ συκώδης, εος.
Ficte, πλαστῶς. *Plato.* πεπλασμένως. *Aristot.*
Fictile, τὸ κεράμιον, ε, ἡ κεραμὶς, ίδος. *Athen.*
Fictilis, e, κεράμεος, έα, εον. *Herodot.* κεράμειος, α, α, ειον. *Plut.* κεραμικὸς, ὴ, όν. *Herodot.*
Fictio, ἡ πλάσις, εως.
Fictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλασματώδης, εος.
Fictor, ὁ πλάστης, ε. *Plut.* ὁ πλασματίας, ε. *Id.*
Fictus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ε. *Aristot.*
Ficulneus, a, um, σύκινος, ινη, ινον. lignum, ξύλον. *Plut.* auxilium, ἐπικερία. *Aristoph.*
Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς. *Diosc.* fructus, τὸ σῦκον, ε. *Dem.* ficus nouella, ἡ συκὰς, άδος. *Poll.* e ficubus factus, σύκινος, ινη, ινον. *Plut.* vinum e ficubus, ὁ συκίτης, ε. *Diosc.* ficus lego, συκάζω. *Poll.*
Fide, πιστῶς. *Dem.*
Fideiubeo, ἐγγυάομαι. *Plut.*
Fideiussio, ἡ ἐγγύη, ης. *Dem.* ἡ κατεγγύη, ης. *Id.*
Fideiussor, ὁ ἐγγυητὴς, ε. *Dem.* ὁ ἐγγυώμενος, ε. *Id.*
Fidelia, ἡ χύτρα, ας. *Plut.*
Fidelis, e, πιστὸς, ὴ, όν. *Dem.*
Fidelitas, ἡ πιστότης, ητος. *Plut.*
Fideliter, πιστῶς, administrare aliquid, διοικεῖν τι. *Dem.*
Fidenter, θαρσαλέως. *Isocr.* θρασέως. *Dem.*
Fidentia, ἡ θρασύτης, ητος. *Dem.* ἡ ...ότης, ητος. *Idem.* τὸ θάρσος, εος. *Aristot.*
Fides, ἡ πίστις, εως. *Dem.* τὸ πιστεύεσθαι. *Id.* satis fidei, ἱκανὴ πίστις. *Isocr.* fidem dare f. obstringere alicui, πίστιν τινὶ διδόναι. *Dem.* adhibere alicui, ποιεῖσθαι τινι. *Plut.* dare & accipere, δοῦναι καὶ λαβεῖν. *Dem.* διδόναι καὶ δέχεσθαι. *Isocr.* violare, f. soluere, λύειν. *Isocr.* non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι. *Xen.* ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, f. πρός τι. *Isocr.* publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινί. *Id.* habere alicui, πιστεύειν τινι. *Dem.* fallere, ψεύδεσθαι. *Isocr.* inuenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα *Id.* esse alicui apud aliquem, εἶναι τινι παρά τινι. *Dem.* firmari, γίγνεσθαι. *Isocr.* fide dignus, ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιστος, ε. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόχρεως ω. *Id.*
Fides, i. e. chorda, ἡ χορδὴ, ῆς. *Plato.* fides non habens, ὁ καὶ ἡ ἄχορδος, ε. *Aristot.* fidibus cano, κιθαρίζω. *Lucian.*
Fido, πιστεύω, alicui, τινί. *Dem.* nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι. *Id.* Conf. *Confido.*
Fiducia, τὸ θάρσος, εος. *Aristot.* θάρσος, εος. *Xen.* repono in aliquo, τίθημι ἐπί τινι. *Plato.* πιστεύω τινί. *Dem.* θαρρέω τινι. *Herodian.* in Deo, πέποιθα ἐπὶ τὸν Θεόν. *N. T.* ἐπὶ τῷ Θεῷ. *Eurip.*
Fidus, a, um, πιστὸς, ὴ, όν. *Dem.* natura, φύσει. *Id.* fidum se præbere alicui, πιστὸν παρέχειν αὑτόν τινι. *Isocr.* esse alicui, εἶναί τινι. *Idem.* διακεῖσθαι πρός τινα. *Id.*
Figlina, τὸ κεραμεῖον, ε. *Aeschin.*
Figlinum, sc. vas, τὸ κεράμιον, ε. *Plut.*
Figlinus, a, um, κεράμεος, έα, εον. *Diosc.* κεραμικὸς, ὴ, ὸν, calix, κεραμικὴ κύλιξ. *Id.*
Figmentum, f. opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατος. *Lucian.* & commentum, καὶ σκευώρημα. *Id.* omnia figmenta & commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐξελέγχεσθαι. *Id.*
Figo, πήγνυμι, aliquid, τί. *Xen.*
Figularis, e, vide *Figlinus.*
Figulus, ὁ κεραμεὺς, έως *Aristot.*
Figura, τὸ σχῆμα, τος. *Dem.* ὁ τύπος, ε. *Id.* figuram columbæ inducere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστεράν. *Ael.* Conf. *Forma.*
Figuratio, ὁ σχηματισμὸς, ε. *Plut.*
Figuro, σχηματίζω. *Xen.* ἐκτυπόομαι. *Isocr.*
Filia, ἡ θυγάτηρ, τρός. *Dem.* natu maior, πρεσβυτέρα. *Id.* nubilis, ἐπίγαμος. *Id.* ἡλικίαν ἔχουσα γάμε. *Id.* indotata, ἄπροικος. *Id.*
Filiola, τὸ θυγάτριον, ε. *Dem.*
Filiolus, τὸ τεκνίον, ε. *N. T.*
Filius, ὁ υἱὸς, ε. *Dem.* ὁ υἱεὺς, έως. *Id.* ὁ παῖς, παιδὸς. *Id.* natu maximus, υἱὸς πρεσβύτατος. *Id.* alter a maiore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβύτατον γενόμενος. *Id.* minimus, νεώτατος. *Id.* adultus, υἱεὺς ἀνήρ. *Id.* legitimus, υἱὸς γνήσιος. *Id.* naturalis, υἱὸς γόνῳ. *Id.* adoptiuus, υἱὸς εἰσποιητός. *Idem.* subdititius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος. *Id.* vnigenitus, υἱὸς μονογενής. *Plato.*
Filix, ἡ πτερὶς, ίδος.
Filo, μηρύομαι. *Lucian.*
Filum, τὸ νῆμα, ατος. *Naz.* telæ, τὸ ὕφασμα, ατος, lineum, τὸ λίνον, ε. *Plut.* deduco, μηρύομαι. *Lucian.*
Fimbria, τὸ κράσπεδον, ε. *Athen.*
Fimetum, ὁ κοπρὼν, ῶνος. *Clem. Al.*

Fimus,

Fimus, ὁ κοπρὸς, ȣ. *Ariſtot.* ἡ ἄφοδος, ȣ. *Dioſc.*
Findo, σχίζω, ligna, ξύλα. *Xen.*
Fingo, σχηματίζω. *Xen.* ſimulacrum, ἐργάζομαι εἶδος. *Iſocr.* ſermones, ſ. fabulas, πλάττω λόγȣς. *Dem.* & ſimulo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιέομαι. *Id.* aliquid, & poeta, ποιητής τι ποιέω *Id.* multa facinora tetra de aliquo, λογοποιέω πολλὰς ἀνομίας κατά τινος. *Id.* exemplum, πλάττω παράδειγμα. *Id.* rationes easque accommodo alicui rei, πλάττω λόγȣς καὶ παράγω πρός τι. *Id.*
Finio, τελέω, aliquid, τι *Dem.* ſermonem, τελευτάω λόγον. *Thuc.* παύω τὸν λόγον. *Xen.* ἀποπαύομαι τȣ̃ λόγȣ. *Plato.* vitam, καταλύω τὸν βίον. *Lucian.* agrum, ὁρίζω χώραν. *Dem.*
Finis, τὸ τέλος, εος. *Dem.* τὸ πέρας, ατος *Id* ὁ ὅρος, ȣ. *Id.* finem alicuius rei conſtituo, ὑποτίθημι τέλος τινί *Id.* attingo alicuius rei, περὶ τελευτὴν τινός εἰμι. *Iſocr.* accedo ad fine negotii, πρᾶγμά μοί ἐστι πρὸς τελευτήν. *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος. *Id* nullum habere, ὅρον ȣ̓δένα ἔχειν. *Id.* ȣ̓δὲν πέρας ἔχειν. *Id.* impono orationi, facio dicendi, παύω τὸν λόγον. *Xen.* ἀποπαύομαι τȣ̃ λόγȣ. *Plato.* καταπαύω τὸν λόγον. *Lucian.* ſine fine, ἀδιαλείπτως. *N. T.* ad finem perduco ſermonem, περαίνω λόγον. *Iſocr.* finibus careo, ἀορισέω. *Syneſ.* fines terræ, ὅροι γῆς. *Herodian.* imperii, τῆς ἀρχῆς. *Idem.* Conf. *Limes*, item *Terminus*.
Finitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὅμορος, ȣ, regio, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον. *Id.* & in vicinia habitans, ὅμορος καὶ πλησίον οἰκῶν. *Iſocr.* alicuius, περιοικῶν χώραν τινός. *Id.* omnibus finitimis ſociis vti, ἔχειν πάντας τȣ̀ς περιχώρȣς συμμάχȣς *Dem.*
Finitio, ὁ ὁρισμὸς, ȣ̃. *Ariſtot.*
Finitimus, a, um, ὁριστικὸς, ἡ, όν. *Ariſtot.*
Finitor, ὁ ὁριστὴς, ȣ̃. *Dem.*
Fio, γίγνομαι. *Dem.* γίνομαι. *Iſocr.* fit, συμβαίνει. *Id.* fiat! γένοιτο! *Iuſt. Mart.* fieri poteſt, vt ſibi quis ipſe iniuriam faciat, ἐνδέχεται ἀδικεῖν ἑαυτόν. *Ariſtot.* fieri non poteſt, vt pauci multis bene velint, ȣ̓κ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὔνοι γένοιντ' ἄν. *Dem.* vt homines ab errore abducantur, ἔστιν ȣ̓χ' οἷόν τε ἀποτρέπειν τῶν ἁμαρτημάτων ἀνθρώπȣς. *Iſocr.* vt conſequatur multus, ȣ̓κ ἐστιν ἀδικȣ̃ντα κτήσασθαι. *Dem.* vt bene audiant, ἀδυνατὸν ἀκȣ́ειν καλῶς. *Chryſ.* vt homo Dei colloquium ſuſtineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ἐνεγκεῖν ὁμιλίαν. *Id*
Firmamen, τὸ στήριγμα, ατος. *Plut.*
Firmamentum, idem quod *Firmamen*.
Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, ȣ̃. *Plut.*
Firme, βεβαίως. *Plato.*
Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος. *Ariſtot.*
Firmitudo, idem quod *Firmitas*.
Firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρήνην. *Herodian.* imperium, βεβαιȣ̃μαι ἀρχήν. *Thuc.* Conf. *Confirmo*.
Firmus, a, um, βέβαιος, αία, αιον, inimicitia, βεβαία ἔχθρα. *Dem.* firmum ſ. ratum eſſe, κύριον εἶναι. *Id.*
Fiſcalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τȣ̃ ταμείȣ.

Fiſcella, ἡ κυρτὶς, ίδος, τὸ κυρτίδιον, ȣ. *Dioſc.*
Fiſcus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμιεῖον, ȣ. *Herodian.* Conf. *Aerarium.*
Fiſſilis, e, σχιστὸς, ἡ, όν. *Theophr.*
Fiſſio, ἡ σχίσις, εως. *Suid.*
Fiſſura, τὸ σχίσμα, ατος. *Lucian.*
Fiſtuca, ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων.
Fiſtuco, ἐδαφίζω. *Theophr.*
Fiſtula, ὁ αὐλὸς, ȣ̃. *Plato.* ἡ σύριγξ, γος. *Ariſtot.*
Fiſtularis, e, αὐλικὸς, ἡ, όν. ὁ συριγγίας, ȣ, arundo, συριγγίας κάλαμος. *Dioſc.* ἡ συριγγὶς, ίδος, caſſia, συριγγὶς κασσία. *Gal.* parua, τὸ συρίγγιον, ȣ. *Plut.*
Fiſtulator, ὁ αὐλητὴρ, ῆρος. *Heſych.* ὁ αὐλητὴς, ȣ̃. *Dem.*
Fiſtulo, αὐλέω. *Plut.*
Fiſtulatio, ἡ αὔλησις, εως. *Ariſtot.*
Fiſtuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ συριγγώδης, εος. *Euſeb.*
Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ πτύον, ȣ. *Xen.* quo excitantur carbones, item muſcarium, ἡ ῥιπὶς, ίδος. *Poll.* & *Ariſtoph.*
Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατος. *Ariſtot.*
Flacceo, χαλάω. *Plato.* μαραίνομαι. *Ariſtot.*
Flacciditas, ἡ μάρανσις, εως. *Ariſtot.* ὁ μαρασμὸς, ȣ. *Id.*
Flaccidus, a, um, χαλαρὸς, ὰ, όν. *Ioſeph.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, εος. *Gal.*
Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, οντος.
Flagello, μαστιγόω, aliquem, τινά. *Dem.* equos, μαστίζω τȣ̀ς ἵππȣς. *Plut.*
Flagellum, ἡ μάστιξ, γος. *Plut.*
Flagitioſe, μοχθηρῶς. *Plato.* viuo, κατὰ μοχθηρίαν ζάω. *Ariſtot.*
Flagitioſus, a, um, μοχθηρὸς, ρὰ, ρόν. *Plut.*
Flagitium, ἡ μοχθηρία, ας. *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος. *Id.* Conf. *Crimen*, item *Scelus*.
Flagito, ἐξαιτέω, ἐνοχλέω. *Dem.* λιπαρέω. *Herodian.*
Flagrans, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ȣ. *Plut.* pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματος, ȣ. *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ. *N. T.*
Flagranter, φλεγομένως, διαπύρως.
Flagrantia, ὁ φλογμὸς, ȣ̃. *Philo.*
Flagrio, ὁ μαστιγίας, ȣ. *Plut.*
Flagro, φλέγομαι *Plut.* deſiderio alicuius rei, φέρομαι πόθῳ ἐπί τι. *Dem.* πόθον δεινὸν ἔχω τινός. *Xen.*
Flagrum, ἡ μάστιξ, γος. *Plut.* ἡ αἰκία, ας. *Philo.* flagris cædo, μάστιξι ξαίνω. *Plut.* flagris aliquem ſubiicio, μάστιξιν ἀνετάζομαί τινα. *N. T.*
Flamen, τὸ πνεῦμα, ατος. *Ariſtot.*
Flamen, ſacerdos, ὁ ἱεροφάντης, ȣ. *Plut.* ὁ ἱερεὺς, έως. *Philo.*
Flaminia, τὸ φλαμίνειον, ȣ.
Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, ας.
Flaminius, a, um, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱεροφαντικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς. *Plut.* ſolis, φλογμὸς ἡλίȣ. *Philo.*
Flammearius, ὁ φλογιεὺς, έως.
Flammeum, τὸ φλογεῖδιον, ȣ.
Flammeus, a, um, φλόγινος, ίνη, ινον. *Greg.* ὁ καὶ ἡ φλογώδης, εος. *Fr. Iſiſtr.*
Flammo, φλογίζω. *Heſych.*
Flammula, τὸ φλόγιον, ȣ. *Dionyſ. Long.*

..tus, ἡ πνεῦσις, εως. *Greg.*
..., ξανθίζομαι. *Athen.* ξανθίζω. *LXX.*
..., a, um, ξανθὸς, ὴ, όν. *Ariftot.*
..., e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος. *Herodian.*
..., κάμπτω, aliquid, τί. *Theophr.*
..., κλαίω. *Aefchin.* aliquem, vide *Defleo.*
..., us, ὁ κλαυθμὸς, ᾶ. *Plut.*
Flexibilis, e, καμπτὸς, ἡ, όν, animo, εὐαγωγὸς, ἡ, όν. *Ifocr.*
Flexio, ἡ κάμψις, εως.
Flexuose, καμπύλως.
Flexuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκαμπὴς, έος. *Plut.*
Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς. *Plut.*
Flexus, us, ἡ καμπὴ, ῆς. *Plut.* ἡ διάκαμψις, εως. *Naz.*
Flo, πνέω. *Xen.*
Floccifacio, ὀλιγωρέω, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρός τι. *Aefchin.* ἀμελῶς ἔχω περί τι. *Dem.* παρ᾽ οὐδὲν ἡγέομαί τι. *Dem.*
Flocculus, τὸ κροκύδιον, ε.
Floccus, ἡ κροκὶς, ίδος. *Plut.* floccos lego, κροκιδίζω. *Aretæus.* floccorum lectio, ὁ κροκισμὸς, ε. *Gal.*
Floreo, ἀνθέω. *Ariftot.* ætate, ἀνθέω ἐν ὥρᾳ. *Plato* ἀνθέω ἀκμήν. *Diofc.* diuitiis, ἀκμάζω πλούτῳ. *Herodot.* χρήμασι. *Aefchin.* fumma gloria, διαπρέπω μακρῷ τῇ δόξῃ. *Aelian.*
Floresco, ἀνθέομαι.
Floreus, a, um, ἀνθεινὸς, εινή, εινόν. *Plut.*
Floride, ἀνθηρῶς. *Ifocr.*
Floridus, a, um, ἀνθηρὸς, ὰ, όν. *Lucian.* ἀνθικός. *Id.* εὐανθής. *Plato.* orator, ὁ τὴν λέξιν ἀνθίζων. *Dion. Hal.*
Florulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνθώδης, εος. *Theophraft.*
Flos, τὸ ἄνθος, εος. *Ariftot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς. *Ifocr.* ἀκμὴ ἀνθοῦσα. *Id.* in flore ætatis conftitutus, ὁ ἀκμάζων, οντος. *Dem.*
Flofculus, τὸ ἀνθύλλιον, ε. *Diofc.*
Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως. *Strabo.*
Fluctuo, κυμαίνω. *Plut.* κυμαίνομαι. *Id.* κυματόομαι. *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι. *Herodian.* ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι. *Thuc.*
Fluctuofus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος. *Ariftot.*
Fluctus, us, τὸ κῦμα, ατος. *Luc.*
Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, ε. *Theophr.* τὸ ῥέεθρον τε ποταμε. *Herodot.* paruum, τὸ ῥευμάτιον, ε *Plut.*
Fluidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, εος. *Ariftot.* ῥυτὸς, ἡ, όν. *Theophr.*
Flumen, ὁ ποταμὸς, ε. *Dem.*
Flumineus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον. *Diod. Sic.*
Fluo, ῥέω, fluuius fluit per mediam vrbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως. *Xen.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥέουσι, &c.
Fluuialis, e, ποτάμιος, ία, ιον. *Diod. Sic.*
Fluuius, ὁ ποταμὸς, ε. *Dem.*
Fluxe, ῥευστῶς.
Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.
Fluxus, a, um, ῥευστὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ ῥοώδης, εος.
Fluxus, us, τὸ ῥεῦμα, ατος.
Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινά. *Dem.*

Foculus, τὸ ἐσχάριον, ε. *Plut.*
Focus, ἡ ἐσχάρα, ας. *Hom.* ἡ ἑστία, ας. *Herodian.*
Fodico, νύττω. ἐπινύττω. *Maccab.*
Fodina, τὸ μέταλλον, ε. *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας. *Diod. Sic.*
Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολήνιον. *N. T.*
Fœcunde, εὐκάρπως.
Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας. *Theophr.*
Fœcundo, εὔκαρπον ποιέω.
Fœcundus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔτοκος, ε, ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, ε. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ε. *Herodian.*
Fœde, μιαρῶς, αἰσχρῶς. *Dem.* Conf. *Turpiter.*
Fœderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόσπονδος, ε. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὁμόσπονδος, ε. *Idem.*
Fœditas, ἡ μιαρία, ας. *Suid.* Conf. *Turpitudo.*
Fœdo, μιαίνω. *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω τι. *Dem.*
Fœdus, a, um, μιαρὸς, ὰ, όν. *Dem.* Conf. *Turpis.*
Fœdus, eris, ἡ σπονδὴ, ῆς *Dem.* ἡ συνθήκη, ης. *Id.* facere cum aliquo, συνθήκην ποιεῖσθαι πρός τινα. *Id.* icere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδήν τινι. *Id.* iurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκην πρός τινα. *Id.* improbare, ἀποχειροτονεῖν συνθήκην. *Idem.* fugere, φεύγειν συνθήκην. *Ifocr.* violare, παραβαίνειν συνθήκην. *Dem.* παρασπονδεῖν. *Id.* rumpere, f. foluere, λύειν συνθήκην. *Id.* delere, ἐξαλείφειν συνθήκην. *Ifocr.* feruare, διαφυλάττειν συνθήκην. *Dem.* excipere aliquem in fœdere, ἐξαίρετον γράφειν τινὰ ἐν συνθήκῃ. *Id.* comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαί τινα ἐν συνθήκῃ. *Id.* excludere aliquem fœdere, ἔκσπονδον ποιεῖν τινα. *Id.* manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ. *Id.*
Fœmella, τὸ γύναιον, ε. *Dem.*
Fœmina, ἡ θήλεια, ας. *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς. *Id.* Conf. *Mulier.*
Fœmineus, a, um, θῆλυς, εια, υ. *Plut.* fœminea natura, f. ingenium, ἡ θηλύτης, ητος. *Plut.*
Fœmininus, a, um, θηλικὸς, ἡ, όν, fœminino genere, θηλικῶς. *Athen.*
Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, ε. *Plato.* τὸ δάνεισμα, ατος, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, ε. *Ariftot.* facere fœnerationem, ποιεῖσθαι δάνεισμα. *Thucyd.* committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανεισμῷ. *Plato.*
Fœnerato, ἐπὶ τόκῳ. *Plato.*
Fœnerator, ὁ δανειστὴς, ε, ὁ δανείζων, οντος. *Dem.* ὁ τοκίζων, οντος. *Id.*
Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ἡ, όν.
Fœnero, δανείζω. *Demofth.* τοκίζω. *Id.* Conf. *Fœnus.*
Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶνος, τὸ χορτοδοχεῖον, ε.
Fœnifeca, ὁ χορτοκόπος, ε.
Fœnifecium, ἡ χορτοκοπία, ας.
Fœnum, ὁ χόρτος, ε. *Xen.* proiicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις. *Idem.*
Fœnus, ὁ τόκος, ε. *Ifocr.* τὸ δάνειον, ε. *Ariftot.* fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, f. χρήματα. *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, *Id.* fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω. *Plato.* fœnus exerceo, ποιοῦμαι δάνεισμα. *Thuc.* fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι. *Ariftot.*

Fœteo,

Foeteo, ὄζω κακῶς, δυσωδιῶ.

Foetidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, εος. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ βαρύοσμος, ȣ. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ κάκοσμος, ȣ, *Hesych.*

Foeto, λοχεύομαι, τίκτω. *Aristot.* κυοτοκέω. *Philo.*

Foetor, ἡ δυσωδία, ας. *Plut.* ἡ κακοσμία, ας. *Poll.*

Foetura, τὸ κύημα, ατος. *Aristot.* ἡ κύησις, εως. *Philo.*

Foetus, us, τὸ κύημα, ατος. *Aristot.*

Foetus, a, um, ἐγκύων, ȣσα, ον, *Aristot.*

Foliaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πεταλοειδὴς, έος.

Foliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, εος.

Foliosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύφυλλος, ȣ. *Theophr.*

Folium, τὸ φύλλον, ȣ. *Aristot.* latum, τὸ πέταλον, ȣ. *Theophr.*

Folliculus, τὸ θυλάκιον, ȣ. *Dioscor.*

Follis, ὁ κώρυκος, ȣ. *Lucian.*

Fomento, ἀναθάλπω. *Bas.*

Fomentum, τὸ θαλπτήριον, ȣ.

Fomes, τὸ ὑπέκκαυμα, ατος. *Plut.* τὸ ἔναυσμα, ατος. *Herodian.* τὸ ζώπυρον, ȣ. *Max. Tyr*

Fons, ἡ πηγὴ, ῆς. *Plut.* ἡ κρήνη, ης. *Dem.* fontes & putei deficere solent, τὰς κρήνας καὶ φρέατα ἐκλειπεῖν πέφυκε. *Id.* fontis instar, κρηνηδόν. *Maccab.*

Fontanus, a, um, πηγαῖος, αία, αῖον. *Aristot.* κρηναῖος, αία, αῖον, aqua, κρηναῖον ὕδωρ. *Athen.*

Fonticulus, τὸ πηγήδιον, ȣ. *Suid.*

Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς. *Athen.* aurium, τῶν ὤτων. *Poll.* foratum, τὸ τρῆμα, ατος. *Diosc.* muris, ἡ μυωπία, ας. *Ael.*

Foraminosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρηματώδης, εος. *Aristot.*

Foras, ἔξω. *Dem.* ἐκτός. *Id.*

Forceps, ἡ πυράγρα, ας. *Hom.*

Forda, ἡ βȣ̃ς ἔγκυος,

Forem, γενοίμην. *Dem.*

Forensis, e, ἀγοραῖος, αία, αῖον, s. ὁ καὶ ἡ ἀγοραῖος, ȣ, controuersia, ἀγοραῖος διαφορά. *Herodian.* & politicus, forensium rerum peritus, ἀγοραῖος καὶ πολιτικός. *Plut.*

Fores, αἱ θύραι, ῶν. *Xen.* pulso, θυροκοπέω. *Ael.* aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω. *Lucian.* foribus, claudo s. munio, θυρόω. *Xen.*

Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδος, forfice reseco, ψαλίζω. *Absyrt.*

Fori, τὸ ἑδώλιον, ȣ. *Herodot.* τὸ κατάστρωμα, ατος. *Thuc.*

Forinsecus, ἔξωθεν. *Dem.*

Foris, ἔξω, triginta dies foris esse, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γενέσθαι. *Demosth.*

Forma, ἡ μορφὴ, ῆς, heroica & Deum decens, ἡρωϊκὴ καὶ θεοπρεπής *Plut.* verborum, ἐπέων. *Id.* vti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδίαις τισὶ πρὸς τὴν ποίησιν. *Isocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ἀποδέδωκε φύσις. *Dem.* formam venalem habere, καπηλικῶς τῷ κάλλει χρῆσθαι. *Aelian.* forma rei apud Philosophos, τὸ εἶδος. εος. *Bud.* forma dicendi s. orationis, ἡ ἰδέα. *Isocr.* Conf. *Pulcritudo.*

Formalis, e, εἰδικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*

Formaliter, εἰδικῶς. *Aristot*

Formator, ὁ πλασματίας, ȣ. *Plut.*

Formica, ὁ μύρμηξ, ηκος. *Ael.*

Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.

Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς. *Plut.* ὁ μυρμηδὼν, ῶνος. *Hesych.*

Formicinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυρμηκώδης, εως. *Plut.*

Formidabilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν. *Isocr.*

Formidatio, ὁ φόβος, ȣ. *Isocr.* τὸ δέος, εος. *Thuc.*

Formido, as, καταδείδω, aliquem, τινά. *Dem.* Conf. *Timeo.*

Formido, inis, τὸ δέος, εος. *Dem.* Conf. *Timor,* s. *Metus.*

Formidolose, καταφόβως.

Formidolosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάφοβος, ȣ.

Formo, μορφόω, aliquid, τί. *Philo.*

Formositas, ἡ εὐμορφία, ας. *Lucian.* τὸ κάλλος, εος *Dem* ἡ εὐπρέπεια, ας. *Id.*

Formosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔμορφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, έος, mulier, εὐπρεπὴς γυνή. *Dem.* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ȣ̃σα γυνή. *Id.* κεκτημένη τὸ κάλλος. *Isocr.* formosissimus, ἰδεῖν κάλλιστος. *Ael.*

Formula, τὸ σχημάτιον, ȣ *Herodot.*

Fornaceus, a, um, καμιναῖος, αία, αῖον. *LXX.* ὁ καὶ ἡ καμινώδης, εος. *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμίνιον, ȣ.

Fornax, ὁ κάμινος, ȣ. *N. T.*

Fornicator, ὁ πόρνος, ȣ. *N. T.*

Fornico, καμαρόω.

Fornicor, πορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας. *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τί. *Luc.*

Fors, ἡ τύχη, ης. *Dem.*

Forsan, τάχα. *Dem.*

Forte, τυχὸν. *Dem.* forte fortuna, τύχῃ. *Dem.* fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι. *Dem.* forte fortuna adstantes, ἀπὸ ταυτομάτȣ παραστάντες. *Id.*

Fortifico, κρατύνω. *Thuc.*

Fortis, e, ἀνδρεῖος, εία, εῖον, & vtilis ciuis, καὶ χρήσιμος πολίτης. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνδρώδης, εος, vir, ἀνδρώδης ἀνήρ. *Id.* hortari singulos, vt fortes sint, παρακαλεῖν ἑκάστȣς εἶναι εὐρώστȣς. *Idem.*

Fortiter, ἀνδρείως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων. *Dem.* sustinere periculum, ὑπομένειν κίνδυνον εὐρώστως. *Id.* se gerens, ἀνδρωδῶς διακείμενος. *Isocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, ας. *Dem.* bellica, εὐψυχία πολεμική. *Isocr.* & virtus, ἀνδρεία καὶ ἀρετή. *Id.* ac tolerantia, ἀνδρεία καὶ καρτερία. *Id.* fortitudinis excellentis, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας. *Id.* laudem aliqua re consequi, ὑπάρχειν τινὶ ἀνδρείαν ἀπό τινος. *Id.* exercitatio, ἡ ἄσκησις τῆς ἀνδρείας. *Id.* opinionem consequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας. *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ἐπιδείκνυσθαι ἀνδρείαν ἐπὶ τῶν κινδύνων. *Id.*

Fortuito, τυχὸν. *Isocr.* nati tumultus, διὰ τύχας γεγεννημέναι ταραχαί. *Id.* rei interuenerunt, ἀπὸ ταὐτομάτȣ παραγενόμενοι τῷ πράγματι, *Dem.*

Fortuitus, a, um, τυχὼν, ȣ̃σα, όν. *Dem.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης. *Dem.* & numen, καὶ δαίμων. *Id.* & impetus rerum. καὶ φορὰ τῶν πραγμάτων. *Id.* fortuna bona, τύχη ἀγαθή. *Idem.* prospera, τὸ εὐμενὲς τῆς τύχης. *Id.* mala, τύχη φαύλη. *Id.* tenuis, τύχη μικρά. *Id.* grauis & acerba,

acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινή. Id. insperata, τύχη παράδοξος. Id. communis, τύχη κοινή. Id. præsens, τύχη παροῦσα. Id. impendens, ἐπιοῦσα τύχη. Id. fatalis, ἀναγκαία τύχη. Id. fugax, τύχη δραπέτις. Id. fortunæ vis, ἰσχὺς τῆς τύχης. Dem. bonæ, τὰ διὰ τύχην ἀγαθά. Idem. beneficia, αἱ εὐεργεσίαι τῆς τύχης. Id. sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης. Id. gradus supremus, ὅρος ἀνώτατος τῆς τύχης. Id. temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης. Id. adiuuante fortuna, τύχῃ ἀγαθῇ. Id. μετὰ τῆς τύχης ἀγαθῆς. Id. bona, ἡ εὐτυχία, ας. Isocr. aduersa, ἡ δυστυχία, ας. Idem. fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα, ων. Dem. τὰ ὑπάρχοντα, ων. Idem. Conf. Opes.

ortunate, εὐτυχῶς. Dem.

ortunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχής, έος. Dem. Conf. Felix.

ortuno, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα. Isocr.

orum, ἡ ἀγορὰ, ᾶς. Dem. rerum venalium, τῶν ὠνίων. Aristot. τῶν πωλουμένων. Thuc. iudiciale, τὸ δικαστήριον, ου. Demosth.

ossa, ἡ ταφρεία, ας. Dem. ὁ τάφρος, ου. Id. ἡ διώρυχὴ, ῆς. Id. τὸ ὄρυγμα, ατος. Xen. fossam duco, ταφρεύω.

ossilis, e, ὀρυκτὸς, ή, όν. Dioscor.

ossio, ἡ ὄρυξις, εως. Suid. ἡ ὀρυχὴ, ῆς. Plut.

ossor, ὁ ὀρυκτὴρ, ῆρος. Philo.

ossula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

ossura, ἡ ὀρυχὴ, ῆς. Plut.

otus, us, τὸ αἰόνημα, ατος. Philo.

ouea, ὁ τάφρος, ου. Thuc.

oueo, θάλπω, calida aqua maris, πυριάω θερμῇ θαλάσσῃ. Diosc. oua, ἐπωάζω. Athen.

actura, ἡ κλάσις, εως. Al. Aphr.

aga, orum, τὰ κόμαρα ων. Planud.

agilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔκλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ εὔθραυστος, ου. Plut. θραυστὸς, ή, όν. Aristot. κατακτὸς, ή, όν. Diosc.

agilitas, τὸ εὔθραυστον, ου, ἡ ψαθυρότης, ητος. Aristot.

agmen, τὸ θραῦσμα, ατος. Lucian. τὸ κλάσμα, ατος. N. T.

agor, ὁ πάταγος, ου. Aristot. ὁ κτύπος, ου. Xen.

agrantia, ἡ εὐωδία, ας. N. T.

agor, εὐωδιάζω. Cl. Al.

amea, ἡ ῥομφαία, ας. N. T.

ango, κλάω. N. T. aliquem, ἐπικλάω τινά. Plut. audaciam alicuius, κατακλάω θράσος τινός. Id. animum, κατάγνυμι τὴν ψυχήν. Xen. potentiam alicuius, θραύω δύναμίν τινος. Plut. spem alicuius, θραύω ἐλπίδα τινός. Herodian. nauem, ναυαγέω. Herodot. ναυαγέω τὸ πλοῖον. Demosth.

ater, ὁ ἀδελφὸς, οῦ. Dem. germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος. Id. ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ. Id. vterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος. Id. ex vtroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος. Id. κατ' ἀμφότερα συγγενής τινι. Idem.

aterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου. Aristoph.

aterne, ἀδελφικῶς. Ioseph.

aternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος. Chrys.

aternus, a, um, ἀδελφικὸς, ή, όν. Chrys.

atria, ἡ εἰνάτηρ, ερος. Hom.

ratricida, ὁ ἀδελφοκτόνος, ου. Herodot.

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας. Naz.

Fraudatio, ἡ παράκρουσις, εως. Dem.

Fraudo, παρακρούω, aliquem, τινα. Plato. παρακρούομαί τινα. Lucian. aliquos bonis, ἀποστερέω τινὰς ἀγαθῶν. Isocr. τινὰς ἀγαθά. Id.

Fraudulenter, δολίως.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ ὑποβολὴ, ῆς.

Fraudulentus, a, um, δολερὸς, ά, όν. Xen. ἀπατηλὸς, ή, όν. Xenoph.

Fraus, ἡ παράκρουσις, εως. Dem. ἡ ἀπάτη, ης. Id. meditata, ἡ παρασκευὴ, ῆς. Id. structa, ἡ μηχανὴ, ῆς. Id & prætextus, σόφισμα καὶ πρόφασις. Id. fraudem inuenire, σόφισμα εὑρίσκειν. Id. fretum fraude sua esse, πιστεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ. Idem. circumuentus fraude, πεισθεὶς ἀπάτῃ. Id. vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ. Dem. μετὰ δόλου καὶ τέχνης περιγίνεσθαι τινος. Id. abhorrere a fraude, ἔξω εἶναι τῶν σοφισμάτων. Id. Conf. Dolus.

Fraxinus, ἡ μελία, ας. Diosc.

Fremitus, τὸ φρύαγμα, ατος. Xenoph.

Fremo, φρυάττομαι. Plut.

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως Xen.

Frendeo, i. e. frango, θλάω. Al. Aphr. dentibus, βρύχω τοὺς ὀδόντας. N. T.

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον. Xen. χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω. Id.

Frenum, ὁ χαλινὸς, οῦ. Xen. iniicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινί. Id. detrecto s. excutio, ἀφηνιάζω. Lucian. freno carens, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου. Plut. aureo vtens, ὁ καὶ ἡ χρυσοχάλινος, ου. Xenoph.

Frequens, συχνὸς, ή, όν. oppidum, πολίχνιον. Plut. πυκνὸς, ή, όν. Id. hominibus, ὁ καὶ ἡ πολυάνθρωπος, ου. Aristot.

Frequentamentum, τὸ πύκνωμα, ατος. Plato.

Frequentatio, ὁ σύχνωσις, εως

Frequenter, συχνῶς, συχνόν. Xen. πυκνῶς. Plato. πυκνάκις. Aristot.

Frequentia, τὸ πλῆθος, εος. Dem. ἡ πυκνότης, ητος, mutationum, μεταβολῶν. Isocr. hominum, ἡ πολυανθρωπία, ας. Diod. Sic. ἡ εὐανθρωπία, ας. Plut.

Frequento, συχνάζω. Suid. scholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον. Dem. aliquem, θαμίζω τινά. Plato.

Fretum, ὁ πορθμὸς, οῦ. Plut.

Fretus, a, um, πιστεύων, ουσα, ον. fraudibus suis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτοῦ. Dem. aliqua re, πεπιστευκὼς, υῖα, ός, τινι. Aeschin. talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις. Isocr.

Friabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔθρυπτος, ου. Plut.

Fricatio, vide Frictio.

Frico, ψώχω. N. T. caput, τρίβω τὴν κεφαλήν. Aeschin.

Frictio, ἡ θρίψις, εως. Gal.

Frigefacio, ψύχω. Plato. ἀποψύχω. Athen.

Frigeo, ῥιγόω. Plato.

Frigesco, ἀποψύχομαι. Aristot.

Frigide, ψυχρῶς, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρεύω. Hermog.

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ητος. Lucian. τὸ ψυχρὸν, οῦ. Xenoph. ἡ ψυχρία, ας. Plut.

Frigidiusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόψυχρος, ου.

Frigidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, ὸν. *Xen.* κρυερὸς, ὰ, ὸν. *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, ας. *Lucian.* frigida lauo, ψυχρολετρέω. *Strabo.* frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, ȣ. *Athen.*

Frigo, φρύγω. *Athen.*

Frigus, τὸ ψῦχος, εος. *Plut.* vehemens. τὸ ῥῖγος, εος. *Xen.* τὸ κρύος, εος. *Lucian.* ὁ κρυμὸς, ȣ. *Alciphr.* frigore conglaciare, πήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ. *Plut.*

Frio, λεπ]οποιέω. *Dioscor.*

Fritillus, ὁ πύργος, ȣ, τὸ κυβευτήριον, ȣ. *Plut.*

Friuolus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης, εος, sermo, φλύαρος λόγος. *Plut.*

Frondatio, ὁ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλαδευσις, εως, ἡ ἀποφύλλισις, ιεως.

Frondator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω. *Theophr.*

Frondesco, φυλλίζω. *Arat.*

Frondeus, a, um, φύλλινος, ίνη, ινον. *Poll.*

Frondosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, εος.

Frons, dis, τὸ φύλλον, ȣ. *Aristot.* frondibus conspergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινά. *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, ȣ. *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀνασπάω. *Aristoph.* τὸ πρόσωπον συνίσημι. *Plut.* & Laconum imitator videri volo, σκυθρωπάζω καὶ λακωνίζω. *Dem.* exhilaro f. exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω. *Aristoph.* perfricui, τὸ μετωπον παρετριψάμην. *Strabo.* fronte aduersa, μετωπηδόν. *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μῆκος συνιστάναι. *Idem.*

Frontale, τὸ προμετωπίδιον, ȣ. *Aelian.*

Fronto, ὁ μετωπίας, ȣ. *Poll.*

Frontifer, a, um, κάρπιμος, ίμη, ιμον. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἐπικάρπιος, ȣ. *Aristot.*

Fructuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπικάρπιος, ȣ. *Aristot.*

Fructuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, ȣ. *Theophr.st.*

Fructus, us, ὁ καρπὸς, ȣ. *Dem.* ἡ ἐπικαρπία, ας. *Id.* ἡ ὄνησις, εος. *Id.* fructum ferre siue suppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινί. *Isocr.* ἔχειν ὄνησίν τινι. *Dem.* percipere, ἐπικαρπίαν λαμβάνειν. *Id.* κομίζεσθαι καρπόν. *Id.* capio, καρπόομαι. *Id.* ex alieno agro, καρπόομαι ἀλλοτρίαν. *Id.* adfero, προσφέρω. *Id.* colligo, καρπίζω. *Diosc.* fructus perceptio, ἡ κάρπωσις, εως. *Xen.* qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατος, fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, ȣ, fructum non ferens, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, ȣ. *Theophr.* non fero, ἀκαρπέω. *Id.* in summitate habens, ὁ καὶ ἡ ἀκροκάρπος, ȣ. *Id.* edo, ἀποκαρπέω. *Hippocr.* dulces proferens, ὁ καὶ ἡ γλυκύκαρπος, ȣ. *Theophr.* bis gignens. ὁ καὶ ἡ δίκαρπος, ȣ. *Strabo.* vno anno ferens, ὁ καὶ ἡ ἐπετειόκαρπος, ȣ. *Theophr.* super folia habens, ὁ καὶ ἡ ἐπιφυλλόκαρπος, ȣ. *Id.* multos ferens, ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, ȣ. *Id.* dulces ferens, ὁ καὶ ἡ ἡδύκαρπος, ȣ. *Id.* pulcros gignens, ὁ καὶ ἡ καλλίκαρπος, ȣ. *Id.* tenues habens, ὁ καὶ ἡ λεπ]όκαρπος, ȣ. *Diosc.* serotinos gignens, ὁ καὶ ἡ ὀψίκαρπος. *Theophr.* latos habens, ὁ καὶ ἡ πλατύκαρπος, ȣ. *Diosc.* multos gignens, ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, ȣ. *Theophr.* mature gignens, ὁ καὶ ἡ πρωίκαρπος, ȣ. *Id.* ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω. *Id.* ferens, ὁ καὶ ἡ φερέκαρπος, ȣ. *Plut.* bonos habens, ὁ καὶ ἡ χρηστόκαρπος, ȣ. *Strabo.* perdens, ὁ καὶ ἡ ὠλεσίκαρπος, ȣ. *Theophr.*

Frugalis, e, ὁ καὶ ἡ λιτόβιος, ȣ. *Strabo,* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, έος, mensa, εὐτελὴς τράπεζα. *Herodian.* in victu, τὴν δίαιταν εὔκολος καὶ ἀρχαῖος. *Eunap.* frugali cœna excip., ἑστιᾶσθαι ἀφελῶς. *Aelian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας. *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ. *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς.

Fruges, ὁ καρπὸς, ȣ. *Dem.* ex alieno agro percipere, καρποῦσθαι ἀλλοτρίαν. *Id.* efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸς ἔκ τινος χωρίȣ. *Idem.* terra fert fruges, γῆ φέρει καρπὸς. *Id.*

Frugi, χρηστὸς, ὴ, ὸν. *Xen.* nullius frugi, ὁ καὶ ἀχρηστος, ȣ. *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχεσθαι τȣ̃ σωφρονεῖν. *Aelian.*

Frumentarius, a, um, σιτικὸς, ὴ, όν, lex, σιτικὸς νόμος. *Plut.* σιτηρὸς, ρα, ρὸν, mensura, σιτηρὸν μέτρον. *Aristot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ σιτοκάπηλος, ȣ, ὁ, σιτοπώλης, ȣ. *Aristot.*

Frumentatio, ἡ σιτολογία, ας. *Polyb.*

Frumentator, ὁ σιτολόγος, ȣ, σιτολογῶν, ȣ̃ντος. *Polyb.*

Frumentor, σιτολογέω. *Polyb.*

Frumentum, ὁ σῖτος, ȣ. *Dem.* copiosum venale habens, σῖτον ἄφθονον ἔχειν ὠνεῖσθαι. *Idem.* vilius fieri, σῖτον γίγνεσθαι εὐωνότερον. *Id.* carum esse apud aliquos, τίμιον εἶναι σῖτον παρά τισι. *Id.* non esse in agris propter bellum incultis, σῖτον ȣ̓κ ἐνεῖναι ἔν τινι χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον ἀπόρῳ γεγονυίᾳ. *Id.* importare, σῖτον εἰσάγειν, vehere ad mercatum, σιτηγεῖν εἴς τινα τόπον, εἰς ἐμπόριον. *Id.* emere, ὠνεῖσθαι σῖτον. *Id.* mercari, ἀγοράζειν σῖτον. *Id.* ad coemendum talentum conferre pro aliquo, εἰς σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος. *Id.* vehere Athenas, σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε. *Id.* exportare ab aliquibus, σῖτον ἐξάγειν παρά τινων. *Id.* importare ad aliquos, σῖτον εἰσάγειν εἴς τινας. *Id.* adferre in aliquem locum, σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον. *Id.* conseruare, σώζειν τὸν σῖτον. *Dem.* frumenti pretium constituere, τιμὰς τȣ̃ σίτȣ καθιστάναι. *Id.* crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι σῖτον ἔν τινι τόπῳ. *Id.* imminui, τȣ̃ σίτȣ τιμὰς ἐπ' ἔλαττον βαδίζειν. *Id.*

Fruor, καρπόομαι. agro, opibus, homine, χώρας, χρήματα, ἄνθρωπον. *Dem. Isocr.* bonis, ἀπολαύω ἀγαθῶν. *Isocr.* rep. bifariam, καρποῦσθαι πόλιν διχόθεν. *Dem.*

Frustatim, μερικῶς.

Frustra, τηναλλως. *Dem.* μάτην. *Plato.* ματαίως. *Id.* κενοσπȣδως. *Plut.*

Frustratio, ἡ ἀπότευξις, εως. *Plut.* τὸ ἀπότευγμα, ατος. *Diod. Sic.* ἡ ἀποτυχία, ας. *Naz.*

Frustro, ψεύδομαι, aliquem, τινά. *Luc.* Cor. *Fallo.*

Frustror, ἀποτυγχάνω, spe, τῆς ἐλπίδος. *Aristot.* διαψεύδομαι ἐλπίδων. *Plato.* ψεύδομαι ἐλπίδος. *Isocr.* expectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας. *Dem.* gloria, δόξης. *Isocr.*

Frust

Frustulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψωμώδης, εος.
Frustulum, τὸ μόριον, ε, quod ori ingeritur, τὸ ψώμιον, ε. Laert.
Frustum, τὸ τέμαχος, εος. Athen. rei esculentæ, ὁ ψωμὸς, ε. Athen.
Frutetum, ὁ θάμνος, ε, paruum, τὸ θαμνισκίον, ε. Diosc.
Frutex, ὁ θάμνος, ε, surculosus, φρυγανοειδής. Diosc.
Fruticatio, ἡ θάμνισις, εως.
Fruticetum, idem quod, Frutetum.
Frutico, θαμνίζω, ἐκθαμνόομαι.
Fruticosus, a, um, ὁ καὶ ἡ θαμνώδης, εος. Theophr.
Fuco, φυκόω. Plut.
Fucosus, a, um, ὁ καί ἡ φυκιώδης, εος.
Fucus, τὸ φῦκος, εος. Diosc. τὸ φύκιον s. φυκίον, ε. Lucian. infectum, ὁ κηφὴν, ῆνος. Aristot. fucum alicui facio, φενακίζω τινά. Dem. παράγω τινά. Id. in aliquo, ἀπατάω τινά τι. Xen. facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τε τρόπε. Aelian. sine fuco, ἀπεριέργως. Aelian. ἀσκήνως. Synes. ἀδόλως. Thuc.
Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς. Dem. ἡ τροπὴ, ῆς. Id. fugam meditor, βελεύω δρασμόν. Herodot. ὑπονοέω δρασμόν. Aelian. in fugam verto, τρέπω εἰς φυγήν. Chrys. hostes, ποιέω φυγὴν πολεμίοις. Xen. fuga salutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ. Plato. fuga facta in vrbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν. Herodian. recipio me in castra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον. Id. ad aliquem, πρός τινα. Id. me proripio, οἴχομαι ἀποδράς. Id. Conf. Fugio.
Fugax, ὁ δραπέτης, ε, ἡ δραπέτις, ιδος. Isocr.
Fugio, φεύγω, aliquid, τί. Dem. διαφεύγω τι. Id. fugitiuam fortunam, δραπετεύω δραπέτιν τύχην, Isocr. ita res aliquas, vt, ὥστε ἀπέχομαί τινων, ὡς. Id. negotia, ἀποδρῶ ἀπὸ τῶν πραγμάτων. Dem. hostes, τροπὴν ποιέω τῶν πολεμίων. Herodian. ex vrbe, ἀποδιδράσκω ἐκ πόλεως. Id. paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις. Id. Conf. Fuga.
Fugitiuarius, ὁ φυγαδοθήρας, ε. Plut.
Fugitiuus, a, um, φευκτικὸς, ἡ, ὸν, seruus, ὁ δραπέτης, ε. Dem.
Fugito, δραπετεύω. Philo. συχνὰ φεύγω. Plut.
Fugo, ποιέω φυγὴν, hostes, τοῖς πολεμίοις. Xen. τρέπω εἰς φυγήν. Chrys. i. e. in exilium pello, φυγαδεύω. Dem. Conf. Fuga, & Exsilium.
Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, ατος. Luc.
Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀροφὴν ἐπερείδω.
Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, τὸ ἔρεισμα, ατος. Lucian.
Fulgeo, στίλβω. Diosc. ἀπαυγάζω. Bas.
Fulgetrum, ἡ ἀστραπὴ, ῆς. Aristot.
Fulgor, τὸ σέλας, ατος. Aristot. ἡ τηλαύγησις, εως. LXX.
Fulgur, ἡ ἀστραπὴ, ῆς. Aristot. ἡ στεροπὴ, ῆς. Naz.
Fulguralis, e, ἀστραπαῖος, αία, αῖον. Aristot.
Fulguratio, ἡ ἀστραπὴ, ῆς. Aristot.
Fulguro, ἀστράπτω. Aristot.
Fulica, ἡ αἴθυια, ας. Aristot.
Fuliginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιγνυώδης, εως. Hippocr.
Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος. Diosc.
Fullo, ὁ κναφεὺς, έως. Aristoph.
Fullonium, τὸ κναφεῖον, ε. Herodot.
Fullonius, a, um, κναφευτικὸς, ἡ, ὸν, ars, ἡ κναφευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη. Plato. κναφικὸς, seu γναφικὸς, ἡ, ὸν, carduus, ἡ γναφικὴ ἄκανθα. Dioscor.
Fulmen, ὁ κεραυνὸς, ε. Aristot. cadit in, πίπτει εἰς. Xen. fulmine ictio siue percutio, κεραυνόω. Plut. fulmine conflagro, κατακεραυνόομαι.
Fulmineus, a, um, ὁ καὶ ἡ κεραύνιος, ε, ignis, κεραύνιον πῦρ. Plut.
Fulmino, κεραυνόω, aliquem, τινά. Plut.
Fulnera, τὸ στήριγμα, ατος. Plut.
Fuluus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίξανθος, ε. Theophr. ὁ καὶ ἡ ὑπόξανθος, ε. Diosc.
Fumarium, ἡ καπνοδόχη, ης. Lucian.
Fumeus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνώδης, εος. Gal.
Fumidus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνοειδὴς, έος.
Fumigo, καπνίζω. Dem.
Fumo, καπνίζω, Dem. τύφομαι. LXX.
Fumosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καπνώδης, εος. Gal.
Fumus, ὁ κάπνος, ε. Aristot. fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινά. Dem. fumum excito, τύφω καπνον. Herodot. fumo infesto, κάπνῳ τύφω. Aristoph. in fumum redigo, ἐκτυφόω, in fumum euanesco, ἐκτυφόομαι. Diosc.
Funalis, e, ὁ καὶ ἡ σχοινοφόρος, ε.
Funambulus, ὁ σχοινοβάτης, ε. Chrys.
Functio, ἡ ἐπιτελείωσις, εως.
Funda, ἡ σφενδόνη, ης. Xenoph. fundam agito s. torqueo, σφενδονάω. Xen. σφενδονίζω. LXX. σφενδονέω Lucian. funda peto, σφενδονάω τινά. Greg.
Fundamentum, τὸ θεμέλιον, ε. Thuc. iacio, καταβάλλομαι θεμέλιον Themist. τὴν ἀρχήν. Plato. destruo, ἀποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, e fundamentis destruere, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυσθαι. Thuc.
Funditor, ὁ σφενδονήτης, ε. Xenoph.
Funditus, ἄρδην, euerto vrbem, ἀνατρέπω πόλιν. Aeschin. εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν. Diod. πόλιν παντάπασιν ἀναιρέω Isocr. perdo aliquem, πίτυος τρόπον ἐκτρίβω τινά Herodot. ἀπολλυμί τινα ἄρδην Isocr.
Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τί. N. T. Conf. Fundamentum.
Fundo, is, χέω. Aristot. χύω. Luc. i, e. profligo, ἐλαφίζω. Theophr. i. e. libo, σπένδω. Conf. Effundo, Sterno, Fugo, Libo.
Fundus, τὸ βένθος, εος. Naz. τὸ ἔδαφος, εος. Plut. ὁ πυθμὴν, ένος. Athen. fundo carens, ὁ καὶ ἡ ἀνερματιστος, ε. Philo.
Fundus, ὁ ἀγρὸς, ε. Dem τὸ χωρίον, ε. Aristot.
Funebris, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιτάφιος, ε, sermo, ἐπιτάφιος λόγος. Dem.
Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ε. N. T.
Funereus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐντάφιος, ε Synes.
Funero, κηδεύω, aliquem, τινά. Plut. τὰ συνήθη ποιέω τῷ τετελευτηκότι. Dem.
Funesto, μιαίνω, aliquid, τί. Herodian.
Funestus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ε. Plato.
Fungor, ἐπιτελέω, officio, τὰ καθήκοντα. Xen. summis magistratibus, μεταχειρίζομαι μεγίστας ἀρχάς. Plato. officio fratris, ποιέω ἔργα τὰ

τῷ ἀδελφῷ. *Dem.* bene munere meo, εὖ ἐπιτελῶ τὸ ἔργον μȣ. *Aristot.* vita, vide *Morior*.

Fungositas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυκητώδης, εος.

Fungus, ὁ μύκης, ητος. *Diosc.*

Funiculus, τὸ σχοινίον, ȣ. *Plut.*

Funis, ὁ σχοῖνος, ȣ. *Theophr.* nauticus, πεῖσμα νεώς. *Philo.*

Funus, τὸ κῆδος, εος. *Aristot.* ad funus mortuorum conuocare aliquos, ἐπὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας. *Isocr.* interesse funeri, ἐπὶ τὸ κῆδος παραγίγνεσθαι. *Id.* conuenire ad funus, φοιτᾷν εἰς τὰς ταφάς. *Id.* mandare alicui funeris curationem, παραδίδοσθαί τινι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς. *Dem.* sumtus funeris dare, τὴν ταφὴν ἀποδοῦναι τοῖς θάψασι. *Id.* fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφὴν. *Id.* ornare funus alicuius aliquo, κοσμεῖν τὸν τάφον τινός τινι. *Id.* condecorare funus alicuius, τιμᾷν τὸν τάφον τινός. *Id.* publicum funus alicui instituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινά. *Id.* sequi funus, ἀκολουθεῖν ἀποθανόντι πρὸς f. ἐπὶ τὸ μνῆμα. *Dem.* πρὸς τὸν τάφον. *Id.* deducere funus, παραπέμπειν τὸν τεθνεῶτα, efferre funus, ἐκφέρειν νέκυν. *Dem.*

Fur, ὁ κλέπτης, ȣ. *Plut.* ὁ φῶρ, ρός. *Plato.* femina, ἡ κλέπτρια, ας. *Naz.*

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης. *Plut.*

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ἡ, όν. *Aristoph.*

Furca, τὸ δίκρανον, ȣ. sc. ξύλον. *Lucian.* ὁ ὑποστάτης, ȣ. *Plut.*

Furcifer, ὁ κύφων, ωνος. *Schol. Aristoph.*

Furenter, μαινομένως.

Furfur, τὸ πίτυρον, ȣ. *Theophr.*

Furfuraceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πιτυρώδης, εος. *Diosc.* panis, ὁ πιτυρίας, ȣ. *Gal.*

Furfurosus, a, um, idem quod antecedens *Furfuraceus*.

Furia, ἡ ἐριννύς, ύος. *Soph.* ὁ ἀλάστωρ, ορος. *Plut.* Furiæ, αἱ ποιναὶ θεαί. *Lucian.*

Furialis, e, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, εος. *Theophr.*

Furibundus, a, um, παρακεκινηκὼς, υῖα, ός. *Plato.* ὁ καὶ ἡ μανιώδης, εος. *Theophr.*

Furio, ἐκμαίνω. *Eustath.*

Furiose, μανικῶς. *Isocr.*

Furiosus, a, um, μανικὸς, ἡ, ὸν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος. *Lucian.*

Furnaceus, a, um, ὁ κλιβανίτης, ȣ. *Athen.* Ἰπνιος, ία, ιον. *Callim.* panis, ὁ ἰπνίτης, ȣ, sc. ἄρτος. *Athen.*

Furnarius, idem quod *Furnaceus*, furnaria, sc. ars, ἡ ἀρτοποιική, ῆς, sc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἴπνος, ȣ. *Aristoph.* ὁ κλίβανος, ȣ. *Herodot.*

Furo, μαίνομαι. *Dem.*

Furor, oris, ἡ μανία, ας. *Dem.* furore corripi, ἐνθουσιάζειν. *Plato.* ἔνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας. *Isocr.* manere in furore, μένειν ἐπὶ τῆς μανίας. *Dem.* liberare aliquem a furore, παῦσαί τινα τῆς ἐνεστώσης μανίας. *Id.* delerere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας. *Isocr.* furore percitus, πρὸς τὸ ἐνθεσιῶδες σαλευθείς. *Heliod.*

Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τί. *Dem.* alicui, ἀπό τινος, *Plut.* alicui aliquid mihi, ἀπό τινός τι εἰς ἐμαυτόν. *Naz.*

Furtim, κλεμμαδὸν. *Plato.*

Furtiue, κλεπτικῶς.

Furtiuus, a, um, κλοπαῖος, αία, αῖον. *Plato.* κλεψιμαῖος, αία, αῖον. *Lucian.*

Furtum, id, quod furto ablatum est, τὸ κλέμμα, ατος. *Plato.* τὸ φώριον, ȣ. *Lucian.* i. e. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς. *Id.* paruum, τὸ κλεμμάδιον, ȣ. *Idem.*

Furuus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, όν. *Plut.*

Fuscina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδȣς, οντος. *Aristoph.*

Fuscinula, ἡ κρεάγρα, ας.

Fusco, ἀμαυρόω. *Plut.*

Fuscus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρόν. *Plut.* πελλαῖος, α. ον *Hesych.* ὁ καὶ ἡ κελαινοφανὴς, έος. *Aristot.* ὀρφνινος, ίνη, ινον. *Plato.* φαιὸς, ὰ, όν. *Id.*

Fuse, χύδην. *Plato.*

Fusilis, e, χυτὸς, ἡ, όν. *Philo.* æris modo, χωνευτὸς, ἡ, όν. *LXX.*

Fusio, ἡ χύσις, εως, æris, ἡ χώνευσις, εως.

Fusor æris, ὁ χωνευτὴς, ȣ.

Fusorius, a, um, χωνευτικὸς, ἡ, όν, fornax, τὸ χωνευτήριον, ȣ. *Greg. Nyss.* vas, τὸ χόανον, ȣ, ἡ χοάνη, ης. *Nyss.*

Fustis, τὸ ῥόπαλον, ȣ, fuste cædo, ξυλοκοπέω *Polyb.* cæsio fuste, ἡ ξυλοκοπία, ας. *Id.*

Fustuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας. *Polyb.*

Fusus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, ȣ. *Aristot.*

Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον. *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ φλεδονώδης, εος. *Gal.*

Futilitas, ἡ φλυαρία, ας. *Luc.*

Futurus, a, um, μέλλων, ȣσα, ον. *Dem.* sum, μέλλω. *Id.* dicunt, ipsum futurum esse suspicio sum erga Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ὑπόπτως πρὸς τȣ̀ς Θηβαίȣς. *Id.* futurus sum facere sermonem, i. e. facturus sum sermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον *Isocr.* futuri eramus periclitari, i. e. periclitaturi eramus ἐμέλλομεν κινδυνεύειν. *Id.* futura vtilia alicui μέλλοντα συνοίσειν τινὶ. *Id.* futurus laudandus i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκήσειν. *Id.* oratio futura dici, i. e. quæ dicetur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι. *Id.* considerare, quisnam apparatus sit belli futuri, σκέπτεσθαι, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ. *Dem.* multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. *Aeschin.*

G.

Gabalus, ὁ σαυρὸς, ȣ̃. *Thuc.*

Galaxia, ὁ γαλαξίας κύκλος.

Galbula, ὁ ἴκτερος, ȣ. *Plin.*

Galea, τὸ κράνος, εος. *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος. *Id.* armo, κράνει ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.

Galeo, κορύσσω. Cont. antecedens *Galea*.

Galericulum, τὸ προκόμιον, ȣ. *Poll.*

Galerida, vide *Alauda*.

Galerus, τὸ πιλίδιον, ȣ. *Dem.*

Galla, ἡ κηκὶς, ῖδος, paruo, τὸ κηκίδιον, ȣ. *Suid.*

Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας. *N. T.* ἡ κλαγγὴ ἀλεκτρυόνων. *Epiph.*

Gallina, ἡ ἀλεκτορὶς, ίδος. *Aristot.*

Gallinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλέκτρειος, ȣ. *Synes.*

Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος. *Colum.*
Gallinarius, ὁ ὀρνιθοκόμος, ου.
Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, ορος. *Aristoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, ὄνος. *Plato.* qui canere desiit, ἀλεκτρυὼν ἄπῳδος. *Lucian.* galli vox, ὁ κλωσμὸς, ου. *Plut.*
Ganeo, τὸ πορνεῖον, ου. *Zosim.*
Ganeo, ὁ γαστρίμαργος, ου. *Bas.*
Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης. *Hippocr.*
Gannio, κνυζάω.
Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος. *Herodot.*
Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, ου.
Gargarizo, γαργαρίζω. *Diosc.*
Garrio, auium more, τρυζίζω. *LXX.* i. e. *blatero*, στωμύλλω. *Aristot.* ληρέω. *Dem.* ἀδολεσχέω. *Id.* φλυαρέω. *Id.*
Garrisus, ὁ τρυσισμὸς, ου.
Garrulitas, ἡ στωμυλία, ας. *Aristoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας. *Isocr.* ἡ φλυαρία, ας. *Id.* ἡ πολυλογία, ας. *Idem.*
Garrulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδολέσχης, εος. *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ου. *Aristot.* φλυαρῶν, οῦσα, οῦν. *Plato.* ληρῶν, οῦσα, οῦν. *Isocr.*
Garum, τὸ γάρον, ου. *Gal.*
Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ἐπί τινι. *Dem.* τινί. *Id.* factis, συγχαίρω τῶν γεγενημένων. *Id.* & delector videns aliquid, ἥδομαι καὶ χαίρω ὁρῶν τι. *Id.* me laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς. *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω. *Isocr.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος. *Xen.* quum aliis do, χαίρω διδούς. *Plut.* malis alicuius, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος. *Dem.* aliquo nomine, χαίρω προσαγορεύεσθαί τι. *Id.* ὀνομαζόμενός τι μάλιστα δέχομαι. *Plato.* arbor gaudet valde riguis, τὸ δένδρον φιλεῖ σφόδρα ὑδρίαν. *Theophr.* gaudens aliorum calamitate siue malis, ὁ καὶ ἡ ἐπιχαιρέκακος, ου. *Aristot.*
Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς. *Dem.* ἡ τέρψις, εως. *Isocr.* τὸ περιχαρὲς, έος. *Plut.* ex alius malis, ἡ ἐπιχαιρεκακία, ας. *Aristot.*
Gauia, ὁ λάρος, ου. *Aristot.*
Gausape, τὸ ἀμφίμαλλον, ου.
Gaza, ἡ γάζα, ης. *Theophr.* Conf. *Thesaurus.*
Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, ου. *N. T.*
Gehenna, ἡ γέεννα, ης. *N. T.*
Gelasco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψύχους. *Aristot.* πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους. *Herodian.*
Gelasinus dens, ὁ γελασῖνος, sc. ὀδούς. *Poll.*
Gelide, ψυχρῶς.
Gelidus, a, um, κρυερὸς, ά, όν. *Herodian.*
Gelo, πήγνυμι. *Plato.*
Gelu, τὸ ψῦχος, εος. *Xen.* ὁ κρυμὸς, ου. *Philostr.* τὸ κρύος, εος. *Lucian.* τὸ ῥῖγος, εος. *Xen.*
Gemebundus, a, um, στενακτὸς, ή, όν. *LXX.*
Gemellus, ὁ διδυμάων, ονος. *Hom.*
Geminatio, ὁ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, ου. *Plut.*
Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τί. *Plut.*
Geminus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίδυμος, ου. *Aristot.* Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.
Gemisco, στενάζω. *Dem.*
Gemitus, ὁ στεναγμὸς, ου. *Plut.* τὸ στέναγμα, ατος. *Athen.* ὁ στόνος, ου. *Thuc.*
Gemma, ἡ λίθος, ου. *Cl. Alex.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, ου. *Theophr.*
Gemmasco, ὀφθαλμίζω.
Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.
Gemmatus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθοκόλλητος, ου. *Ael.* ὁ καὶ ἡ διάλιθος, ου. *Cl. Al.*
Gemmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλιθος, ου. *Cl. Al.*
Gemmo, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στένω, super aliqua re, ἐπί τινι. *Dem.* alte, μέγα στενάζω. *Thuc.*
Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς. *Xen.* ἡ γένυς, υος. *Naz.* τὸ μῆλον, ου. *Ai. Aphr.* ἡ γνάθος, ου. *Lucian.*
Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenseo, γενεαλογέω. *Herodot.*
Genealogicus, a, um, γενεαλογικὸς, ή, όν. *Philo.*
Genealogus, ὁ γενεαλόγος, ου. *Laert.*
Gener, ὁ γαμβρὸς, ου. *Dem.*
Generalis, e, γενικὸς, ή, όν. *Suid.*
Generaliter, γενικῶς, καθόλου. *Aristot.*
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, ἡ γέννησις, εως. *Plato.*
Generator, ὁ γεννητὴς, ου. *Plato.*
Genero, γεννάω. *Xenoph.*
Generose, γενναίως. *Herodian.*
Generositas, ἡ γενναιότης, ητος. *Polyb.*
Generosus, a, um, γενναῖος, αία, αῖον. equus, γενναῖος ἵππος. *Herodian.* homo, ἄνθρωπος γενναῖος. *Dem.* i. e. nobili genere ortus, ὁ καὶ ἡ εὐγενής, έος. *Aristot.*
Genesis, ἡ γένεσις, εως. *Plato.*
Genethlia, vide *Natalitia.*
Genialis, e, τρυφερὸς, ά, όν. *Aristot.*
Genialiter, τρυφερῶς, ἱλαρῶς.
Geniculatim, γονυδὸν, ὀκλαξ. *Lucian.*
Geniculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ γονατώδης, εος. *Theophrast.* γεγονατωμένος, ένη, ένον. *Diosc.*
Geniculor, γονατίζω. *Poll.*
Geniculum, τὸ γονάτιον, ου, τὸ γόνιον, ου.
Genitalis, e, γενεθλιακὸς, ή, όν.
Genitiuus, a, um, γενικὸς, ή, όν, Casus, γενικὴ πτῶσις.
Genitor, ὁ γεννητὴς, ου. *Plut.* ὁ γονεὺς, έως. *Id.* ὁ γεννήτωρ, ορος. *Plato.*
Genitrix, ἡ γεννήτειρα, ας.
Genitura, ἡ γονὴ, ῆς. *Luc.*
Genius, ὁ δαίμων, ονος. *Pind.*
Gens, τὸ ἔθνος, εος. *Thuc.*
Genticus, a, um, ἐθνικὸς, ή, όν. *Hermog.*
Gentilis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, έος. *Aristot.*
Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ συγγένεια, ας. *Demosth.*
Gentilitius, a, um, γενικὸς, ή, όν.
Genu, τὸ γόνυ, ατος. *Plut.* flecto, ὀκλάζω ἐπὶ τὰ γόνατα. *LXX.* alicui, γονυπετέω τινί. *N. T.* προσκυνέω τινά. *Plut.* genibus aduoluor alicui, προσπίπτω τινί. *Chrys.*
Genuinus, a, um, γνήσιος, ία, ιον. *Aristot.*
Genus, τὸ γένος, εος. *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος. *Id.* pessimum genus hominum in ciuitate, πονηρότατόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν. *Id.* genus alicuius & familia, γένος τινὸς καὶ οἰκία. *Dem.* generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τοῦ γένους. *Id.* genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινὶ ὤν. *Idem.* genere remotior, ἀπωτέρω τῷ γένει ὤν. *Idem.* Genus masculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον, κοινὸν, caussæ, εἶδος τούτου. *Isocr.* demon-

ſtratiuum, deliberatiuum, iudiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαςικὸν, ſummum, γένος ἀνώτατον, ſ. γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον ſ. ὑπάλληλον, Geneſis recenſio, ἡ γενεαλογία, ας. *Iſocr.* genus recenſeo, γενεαλογέω. *N. T.* altius alicuius, ἄνωθεν ἐξετάζω γένος τινός. *Dem.* genus pœnæ, honoris, eſſentiæ, Pæanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, ἐσίας, παιᾶνος, &c. *Plato. Ariſtot.*

Geodæſia, ἡ γεωδαισία, ας. *Ariſtot.*

Geographia, ἡ γεωγραφία, ας. *Strabo.*

Geographicus, a, um, γεωγραφικὸς, ἡ, όν. *Strabo.*

Geometra, ὁ γεωμέτρης, ȣ. *Plut.*

Geometria, ἡ γεωμετρία, ας. *Lucian.*

Geometricus, a, um, γεωμετρικὸς, ἡ, όν. *Ariſtot.*

Germane, ἀδελφικῶς. *Ioſeph.*

Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος. *Chryſ.* ἡ οἰκειότης, ητος. *Dem.*

Germanus, a, um, i. e. non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον. *Dem.* i. e. eodem patre ortus, ὁ καὶ ἡ ὁμοπάτριος, ȣ. *Id.* Conf. *Frater.*

Germen, ὁ βλαςὸς, ȣ. *Theophr.* τὸ βλάςημα, ατος. *Iſocr.* ἡ βλάςη, ης. *Theophr.*

Germinaſco, vide *Germino.*

Germinatio, ἡ βλάςησις, εως. *Theophr.*

Germino, βλαςάνω. *Ariſtot.* germinandi vim habens, βλαςητικὸς, ἡ, όν. *Theophr.* ad germinandum propenſus, βλαςικὸς, ἡ, όν. *Idem.* non germinans, ὁ καὶ ἡ ἄβλαςος, ȣ. *Id.* ſero germino, ὀψιβλαςέω. *Id.* mature germino, πρωϊβλαςέω. *Idem.*

Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω πῖλον ſ. πιλίδιον. *Lucian.* annulum, φορέω δακτύλιον. *Euſt.* remp. πράττω τα πολιτικὰ, πράττω τὰ δημόσια, τὰ τῆς πόλεως, τὰ κοινά. *Dem. Iſocr.* res, τὰ πράγματα. *Dem.* res maioribus dignas, ἄξια τῶν προγόνων. *Iſocr.* multa & præclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλά. *Iſocr.* illuſtriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια. *Id.* me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι. *Xen.* me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον. *Iſocr.* me fortuna indignum, καθίςημι ἐμαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας ἀνάξιον. *Iſocr.* me talem erga parentes, γίνομαι τοιȣ̃τος περὶ τȣ̀ς γονεῖς. *Id.* me benignum erga omnes, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας. *Idem.*

Gerræ, αἱ λῆροι, ων. *Plut.*

Gerro, ὁ φλύαρος, ȣ. *Dem.* ὁ ληρέων, οντος. *Lucian.*

Geſta, res geſtæ, αἱ πράξεις, ων. *Dem.* τὰ πράγματα, ων. *Idem.*

Geſtamen, τὸ φόρημα, ατος. *Plut.*

Geſtatio, ἡ φόρησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς. *Poll.*

Geſtatorium, τὸ φορεῖον, ȣ. *Herodian.*

Geſticulator, ὁ μῖμος, ȣ. *Dem.*

Geſticulor, ὀρχέομαι. *Xen.* χειρονομέω. *Poll.*

Geſtio, γαυριάω, aliqua re, τινί. *Dem.* i. e. vehementer, appeto, προθυμέομαί τι. *Ariſtot.*

Geſto, φορέω, pileum, πῖλον. *Lucian.* puerum in vlnis, κομίζω τὸ παιδίον πρὸς ταῖς ἀγκάλαις. *Plut.* in vtero, φέρω ἐν γαςρί. *Plato.*

Geſtus, us, ἡ σχέσις, εως. *Dem.* effingere geſtum aliquem in ſtatua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι. *Id.*

Gibber, κυρτὸς, ἡ, όν. *Hom.* κυφὸς, ἡ, όν. *Id.*

Gibboſus, a, um, idem quod antecedens *Gibber.*

Gibbus, τὸ κύρτωμα, ατος. *Lucian.* τὸ ὕβωμα, ατος. *Gal.*

Giganteus, ea, um, γιγανταῖος, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, ὁ καὶ ἡ γιγαντώδης, εος. *Philo.*

Gigas, ὁ γίγας, άντος, gigantes imitor, γιγαντιάω. *Suid.*

Gigno, γεννάω, aliquid, τί. *Xenoph.*

Giluus, a, um, κιῤῥὸς, ἡ, όν. *Aegin.*

Gingiua, τὸ ȣ̃λον, ȣ. *Hippocr.* interior, τὸ ἐνȣ̃λον, ȣ. *Poll.*

Gingrio, γιγγράω, γιγγραίνω.

Glaber, a, um, ψιλὸς, ἡ, όν. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, χος. *Cl. Alex.* φαλακρὸς, ὰ, όν. *Plut.*

Glabreſco, ψιλόομαι. *Ariſtot.*

Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.

Glabrities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ ψιλότης, ητος. *Plut.*

Glabro, ψιλόω. *Ariſtot.*

Glacialis, e, ὁ καὶ ἡ κρυςαλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ παγετώδης, εος. *Ariſtot.*

Glacies, ὁ κρύςαλλος, ȣ. *Diod. Sic.* ὁ πάγος, ȣ. *Plut.* ὁ παγετὸς, ȣ̃. *Xenoph.*

Glacio, vide *Congelo.*

Gladiator, ὁ μονομάχος, ȣ. *Herodian.*

Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ἡ, όν.

Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας. *Lucian.*

Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, ȣ. *Luc.*

Gladius, τὸ ξίφος, εος. *Xen.* ἡ μάχαιρα, ας. *Dem.* gladium euagino ſ. ſtringo, γυμνόω τὸ ξίφος. *Herodian.* σπάομαι τὸ ξίφος. *Plut.* gladio cingi, ὑποζώννυσθαι μάχαιραν. *Aelian.* gladio occido, ξιφοκτονέω. *Suid.*

Glandula, ὁ ἀδὴν, ἀδένος. *Al. Aphr.*

Glanduloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σάρξ. *Gal.*

Glans, ἡ βάλανος, ȣ. *Ariſtot.* vnguentaria, ἡ μυροβάλανος, ȣ. *Idem.* pudendi, ἡ κορώνη, ης. *Artemid.*

Glarea, ἡ ψάμμος, ȣ. *Plut.*

Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ἡ, όν. *Ariſtot.* γλαύκιος, ία, ιον. *Theophr.* color, ἡ γλαυκότης. *Ariſtot.*

Glaucedo, ἡ γλαύκωσις, εως, τὸ γλαύκωμα, ατος *Gal.*

Gleba, ἡ βῶλος, ȣ. *Theophr.*

Glebofus, a, um, ὁ καὶ ἡ βωλώδης, εος, i. e. plenus glebis, ὁ καὶ ἡ ἀδρόβωλος, ȣ. *Dioſc.*

Glebula, τὸ βώλιον. *Ariſtot.* τὸ βωλάριον, ȣ. *Strabo.*

Glis, ὁ ἐλειὸς, ȣ̃. *Ariſtot.*

Gliſco, αὔξομαι. *Dem.*

Globo, σφαιρόω. *Gal.*

Globoſitas, τὸ σφαιροειδὲς, έος.

Globoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφαιροειδὴς, έος. *Luc* σφαιρικὸς, ἡ, όν. *Athen.*

Globulus, τὸ σφαιρίον, ȣ. *Theophr.*

Globus, ἡ σφαῖρα, ας. *Plut.*

Glocio ſ. Glocito, κλώζω. *Poll.*

Glomeratio, ἡ ςρόμβωσις, εως.

Glomero, ςρομβόω, ἐνειλέω, συσπειράω.

Glomeroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ςρομβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ςρομβοειδὴς, έος.

Glomus, ἡ ἀγαθὶς, ίδος. *Heſych.*

Gloria, ἡ δόξα, ης. *Dem.* τὸ κλέος, εος. *Id.* ἡ εὔκλεια, ας *Isocr.* ἡ εὐδοξία, ας. *Id.* & honores, δόξα καὶ τιμαί. *Dem.* εὐδοξία καὶ τιμή. *Id.* & laus & fama, εὐδοξία καὶ ἔπαινοι καὶ φήμη. *Isocr.* magna f. illustris, δόξα πολλή. *Id.* immensa, ἀνυπέρβλητος. *Id.* sempiterna, ἀείμνηστος. *Id.* εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μνημονευθησομένη. *Id.* immortalis, ἀθάνατος. *Dem.* pulcherrima & maxima, καλλίστη καὶ μεγίστη. *Isocrat.* bona, χρηστή. *Dem.* diuina & illustris, ἰσόθεος καὶ πᾶσιν ὀνομαστή. *Isocr.* ficta, ψευδής. *Id.* antiqua, παλαιά. *Id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω. *Dem.* σπουδάζω περὶ δόξης. *Id.* ὀρέγομαι δόξης. *Isocr.* venor alicuius rei, θηρῶμαι δόξαν τινός. *Dem.* adfero f. pario, συμβάλλομαι δόξαν τινί. *Isocr.* παρασκευάζω δόξαν. *Id.* περιτίθημι δόξαν τινί. *Dem.* adipiscor f. consequor, τυγχάνω δόξης. *Id.* κτάομαι δόξαν ἐμαυτῷ. *Id.* λαμβάνω δόξαν. *Id.* habeo, ἔχω δόξαν. *Id.* refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος. *Id.* adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν *Id.* amitto, ἀπόλλυμι δόξαν. *Id.* recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν. *Isocr.*

Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ου.

Gloriatio, ἡ καύχησις, εως. *N. T.*

Glorifico, δοξάζω, Deum, Θεόν. *N. T.* aliquem, δοξολογέω τινά. *Bas.*

Gloriola, τὸ δοξάριον, ου, inanis, κενόν. *Dem.*

Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ἐπί τινι. *Lycurg.* μεγαλαυχάομαί τινι vel ἐπί τινι. *Isocr.* valde inconsiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀπερισκέπτως. *Id.* de diuitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τοῦ πλούτου. *Id.*

Gloriose, ἐνδόξως. *Dem.* εὐκλεῶς. *Poll.*

Gloriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, ου *Dem.* i. e. iactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον. *Isocr.*

Glos, ἡ γάλως, ωος, contr. ῶς. *Poll.*

Glossa, ἡ γλῶσσα f. γλῶττα, ης. *Aristot.*

Glossema, τὸ γλώσσημα, ατος

Glottis, ἡ γλωττίς, ίδος. *Lucian.*

Glubo, ἀπολέπω.

Gluma, τὸ ἔλυτρον, ου. *Diosc.* ἡ ἄχνη, ης.

Gluten, ἡ κόλλα, ης. *Diosc.*

Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως. *Theophr.*

Glutino, κολλάω, aliquid, τί. *Plut.*

Glutinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολλώδης, εος. *Plato.* i. e. glutinandi vim habens, κολλητικός, ή, όν. *Diosc.*

Glutinum, idem quod *Gluten*.

Glutio, λιχνεύω. *Max. Tyr.*

Gluto, ὁ λίχνος, ου. *Plato.*

Gluttus, ὁ λαιμός, οῦ. *Lucian.*

Gnaritas, vide *Peritia*.

Gnarus, vide *Peritus*.

Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος. *Hesych.*

Gnathonice, γναθωνικῶς.

Gnathonicus, a, um, γναθωνικός, ή, όν.

Gnatus, vide *Filius*.

Gnauiter, vide *Industrie*.

Gnauo, vide *Nauo*.

Gnauus, a, um, vide *Industrius*.

Gnoma, vide *Sententia*.

Gnomonica, ἡ γνωμονική, ῆς, sc. τέχνη. *Bud.*

Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.

Grabatus, ὁ κράβατος, ου. *N. T.*

Gracilentus, a, um, ἰσχνός, ή, όν. *Plut.*

Gracilesco, ἰσχναίνομαι. *Al. Aphr.*

Gracilis, e, ἰσχνός, ή, όν. *Plut.* gracilem reddo, ἰσχναίνω. *Aristot.*

Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος. *Gal.*

Gradatim, κλιμακηδόν. *Bas.*

Gradatus, a, um, κλιμακωτός, ή, όν, adscensus, κλιμακωτὴ πρόσβασις. *Strabo.*

Gradior, βαίνω. *Dem.* Conf. *Eo.*

Gradus, ὁ κλίμαξ, ακος. *Xen.* in scala, ἡ βαθμίς, ίδος. *Sophoc.* honoris, ὁ βαθμός, οῦ. *N. T.*

Graecanicus, a, um, Ἑλληνικός, ή, όν. *Lucian.*

Graece, Ἑλληνικῶς, ἑλληνιστί *Lucian.*

Graecia, ἡ Ἑλλάς, αδος. *Dem.*

Graecus, a, um, Ἑλλήνιος, ία, ιον. *Herodot.* Ἑλληνικός, ή, όν. *Lucian.* At *Subst.* Graecus, ὁ Ἕλλην, ηνος. *Dem.* Graeca, ἡ Ἑλληνίς, ίδος, Ἑλλὰς γυνή. *Herodot.* cum Graecis facio, Graecos imitor, Graece loquor, ἑλληνίζω. *Aeschin.* & *Athen.*

Graius, a, um, idem quod antecedens *Graecus*.

Grallae, τὰ τῶν καλοβατῶν βάθρα, grallis incedo, σκαλοβατίζω. *Epicharm.*

Grallator, ὁ καλοβάτης, ου, ὁ σκωλοβατίζων, οντος. *Epicharm.*

Gramen, ἡ χλόη, ης. *Aristot.* ἡ ἄγρωστις, εως. *Plut.*

Gramineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χλοηφόρος, ου. *Eurip.*

Graminosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χορτώδης, εος.

Grammatica, ἡ γραμματική, ῆς, sc. τέχνη. *Lucian.*

Grammatice, γραμματικῶς.

Grammaticus, a, um, γραμματικός, ή, όν. *Plut.*

Granarium, ὁ σιτοβολών, ῶνος. *Poll.* τὸ σιτοφυλάκειον, ου.

Granatum, ἡ ῥοιά, ᾶς. *Diosc.*

Grandaeuus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυετής, έος.

Grandesco, μηκύνομαι.

Grandinat, χαλαζάω. *Lucian.*

Grandinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χαλαζώδης, εος. *Aristot.*

Grandis, e, vide *Magnus*.

Granditas, vide *Magnitudo*.

Grando, ἡ χάλαζα, ης. *Aristot.* grandine impeto, ἐπιχαλαζάω. *Lucian.* grandine infestor, χαλαζάομαι. *Aristot.* grandinis instar, χαλαζηδόν. *Nicet.*

Granosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κοκκώδης, εος.

Granum, ὁ κόκκος, ου. *Diosc.*

Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ης.

Graphice, γραφικῶς. *Plut.*

Graphice, es, ἡ γραφική, ῆς, sc. τέχνη. *Aristot.*

Graphium, τὸ γραφεῖον, ου. *Plut.* ἡ γραφίς, ίδος. *Plato.*

Grassatio, ἡ λωποδυσία, ας. *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τοῦ πάθους. *Diosc.*

Grassator, ὁ λωποδύτης, ου. *Dem.*

Grassor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν. *Hermog.* in vrbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν. *Herodian.*

Gratabundus, a, um, συγχαίρων, ουσα, ον. *Dem.*

Grate, κεχαριτωμένως. *Isocr.*

Grates, vide *Gratia*.

Gratia, ἡ χάρις, ιτος. *Dem.* & delectatio, ἡ χάρις καὶ ἡ ἡδονή. *Id.* gratiam aliquorum captare, προαιρεῖσθαι χάριτας παρά τινων. *Dem.* inire, χάριτας χαρίζεσθαι. *Id.* apud aliquem, κατατίθεναι

καταπιθέναι χάριν πρός τινα. *Id.* ambire, δῆλον περιέρχεσθαί τινος χάριτος. *Id.* mereri, ἄξιον εἶναι χάριτος. *Isocr.* benemeritum repetere, εὖ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν. *Id.* debere alicui, χάριν τινὶ ὠφελεῖν. *Dem.* habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν. *Isocr.* ob aliquid, τινος. *Xen.* ἀντί τινος, ſ. τινὸς ἕνεκα. *Plut.* referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν. *Dem.* conſequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρά τινος. *Dem.* gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι. *Dem.* pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος. *Isocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα. *Dem.* ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν. *Id.* in gratiam alicuius facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινά. *Id.* cuius igitur rei gratia iſta dico? τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτα λέγω; *Dem.* τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω. *Id.* quæſtus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν. *Isocr.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινάς. *Demoſth.* in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι, ſ. πρός τινα. *Isocr.*

Gratificatio, ἡ εὐεργεσία, ας.

Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινί. *Dem.* valde, maxime, abunde, iniuſte, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολήν, ἀδίκως. *Id.* non gratificor alicui, ἀχαριστέω πρός τινα. *Xen.*

Gratioſe, κεχαρισμένως. *Isocr.* ἐπιχαρίτως. *Id.* χαριέντως. *Id.*

Gratioſus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν. *Isocr.* ἀγαπητός, ἡ, όν. *Dem.*

Gratis, δωρεὰν, dare aliquid alicui, διδόναι τί τινι. *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι προῖκα. *Idem.*

Gratitudo, ἡ εὐχαριστία, ας, ἡ εὐγνωμοσύνη, ης.

Grator, vide *Gratulor.*

Gratuito, ἀμισθὶ, facere omnia, ποιεῖν πάντα. *Dem.* Conf. *Gratis.*

Gratuitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμισθος, ου.

Gratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.

Gratulor, συγχαίρω, alicui, τινί. *Isocr.* ob aliquid, τινός. *Dem.* tibi de felicitate, συνήδομαί σοι τῆς εὐτυχίας. *Plut.* miſerunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν συνηδόμενοι αὐτῷ. *Herodian.* mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρέσβεις συνησθησομένους τῇ νίκῃ. *Diod. Sic.*

Gratus, a, um, κεχαρισμένος, ένη, ένον, facere vel ſcribere, quæ multis grata ſunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς. *Isocr.* gratum eſt amantibus, ἀγαπητόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι. *Ariſtot.* pro beneficio, ὁ καὶ ἡ εὐχάριστος, ου. *Philo.* grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι *Dem.*

Grauate, ἀκουσίως. *Ariſtot.*

Grauedinoſus, a, um, καταῤῥοητικός, ή, όν.

Grauedo, ἡ κόρυζα, ης. *Gal.* grauedine laboro, κορυζάω. *Lucian.*

Graueolens, ὁ καὶ ἡ βαρύοσμος, ου. *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ βαρύοδμος, ου. *Al. Aphr.*

Graueolentia, ἡ δυσωδία, ας. *Plut.*

Graueſco, βαρύνομαι. *Polyb.*

Grauiditas, ἡ κύησις, εως. *Philo.*

Grauido, ἐγκύμονα ποιέω.

Grauidus, a, um, ἐπιβαρηθεὶς, εῖσα, ὲν, mulier, ἐγκύμων, ης. *Ariſtot.* ἐν γαστρὶ ἔχουσα. *N. T.* βαρυνομένη τὴν γαστέρα. *Lucian.* grauida ſum, κύω *Dem.*

Grauis, e, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox. *Plato. Herodian. Xen.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, έος, multa grauia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου. *Dem.* σεμνός, ή, όν, ſtudeo eſſe vrbanus & grauis, πειρῶμαι εἶναι ἀστεῖος καὶ σεμνός. *Isocr.* σπουδαῖος, αία, αῖον, res graves & neceſſariæ, πράγματα σπουδαῖα καὶ κατεπείγοντα. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἐπαχθὴς, έος, nimia felicitas homines reddit graues, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ἐπαχθεῖς. *Dem* ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιστος, ου, grauiorem, ſ. fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν. *Id.*

Grauitas ponderis, ἡ βαρύτης, ητος. *Plut.* morum, ἡ σεμνότης, ητος. *Dem.*

Grauiter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι. *Xenoph.* χαλεπῶς φέρω τι. *Dem.* & moleſte fero, βαρέως καὶ λυπηρῶς ſ. βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρω τι. *Id.* me habeo, σεμνύνομαι. *Id.*

Grauiuſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόβαρυς, εως.

Grauo, βαρέω, aliquid, τί. *Lucian.* aliquem, βαρύνω τινά. *Xen.*

Gregalis, e, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα. *Ariſtot.*

Gregarius, a, um, ἀγελαῖος, αία, αῖον, ſophiſta, ἀγελαῖος σοφιστής. *Isocr.*

Gregatim, ἀγεληδόν. *Hom.*

Gremium, ὁ κόλπος, ου. *Lucian.*

Greſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος. *Lucian.*

Grex, τὸ ποίμνιον, ου. *Dem.* maiorum pecudum ἡ ἀγέλη, ης. *Id.* puerorum, ἀγέλη μειρακίων *Athen.*

Griphus, ὁ γρῖφος, ου. *Poll.*

Groſſus, ὁ ὄλυνθος, ου. *Theophr.*

Grumulus, τὸ θρομβίον, ου. *Dioſc.*

Grumus, ὁ θρόμβος, ου. *Dioſc.*

Grunnio, γρυλλίζω, porci grunnientes, χοῖροι γρυλλίζοντες. *Ariſtoph.*

Grunnitus, us, γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ γρυσμὸς, οῦ *Athen.*

Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπός. *Herodot.*

Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου.

Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως. *Plato.*

Gubernator, ὁ κυβερνήτης, ου. *Plato.*

Guberno, κυβερνάω, nauem, ναῦν. *Dem.* curſum equorum, δρόμον τῶν ἵππων. *Herodian.* optime remp. διοικέω ἄριστα τὰ κοινά. *Isocr.*

Gula, ὁ οἰσοφάγος, ου. *Ariſtot.* gulæ deditus, vid *Gulo.*

Gulo, ὁ λίχνος, ου. *Plato.*

Guloſitas, ἡ λιχνεία, ας. *Plut.*

Guloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαστρίμαργος, ου *Ariſtot.*

Gurges, ἡ δίνη, ης. *Philo.*

Gurguſtium, τὸ οἰκίδιον, ου. *Dem.*

Guſtabilis, e, γευστός, ή, όν.

Guſtatio, ἡ γεῦσις, εως. *Ariſtot.*

Guſtatus, us, vide *Guſtus.*

Guſto, γεύομαι, aliquid, τινός. *Dem.* τί. *N. T.*

Guſtus, us, ἡ γεῦσις, εως. *Ariſtot.* guſtum præbeo, γεύω, aliquid, τινός. *Plato.* τί. *Sophoc.*

Gutta, τὸ στάγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος. *Athen.*

Guttatim, κατὰ σταγόνας.

Guttur, ὁ λάρυγξ, γος. *Gal.*

Gutturnium

Gutturnium, ὁ χέρνιψ. *Athen.* τὸ χερνίβιον, ου. *Idem.*
Guttus, ὁ πρόχοος, ου. *Athen.*
Gymnasiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασίαρχος, ου. *Poll.*
Gymnasium, τὸ γυμνάσιον, ου. *Lucian.*
Gymnicus, a, um, γυμνικὸς, ή, όν, agon, ἀγών. *Thuc.*
Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ου, ὁ γυναικὼν, ῶνος. *Xen.* ἡ γυναικωνῖτις, ιδος. *Plut.*
Gynæconitis, vide antecedens *Gynæceum.*
Gypseus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, simulacrum gypseum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου. *Pauſ.*
Gypso, γυψόω.
Gypsum, ſ. Gypſus, ἡ γύψος, ου. *Dioſc.*
Gyro, γυρόω.
Gyrus, ὁ γῦρος, ου, gyrum circa aliquem aliqua re deſcribo, γῦρον περί τινα τινι περιγράφω. *Plut.*

H.

Ha, ha, ἆ, ἆ. *Ariſtoph.*
Habena, ἡ ἡνία, ας. *Xen.*
Habeo, ἔχω, aliquid, τί. *Plut.* aliquem in numero hoſtium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθρούς. *Dem.* aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ. *Plato.* pro turpi, ἐν αἰσχρῷ. *Plut.* me bene, ἔχω καλῶς. *Dem.* peſſime, φαυλότατα. *Idem.* orationem pro aliquo, λόγον ὑπέρ τινος δημηγορέω. *Id.* contra aliquem, κατά τινος. *Id.* de aliqua re, ἔχω λόγον περί τι. *Iſocr.* ῥητορεύω λόγον περί τινος. *Id.* nomen a iuſtitia, τῆς δίκης ἐπώνυμός εἰμι. *Dem.* multos aduerſarios, ἔχω πολλοὺς ἐναντιεμένους. *Iſocr.* rationem ſ. argumentum in promtu, ἔχω λόγον πρόχειρον. *Dem.* delectum municipum, ποιέομαι κατάλογον τῶν δημοτῶν. *Id.* honorem eloquentiæ, τιμάω τοὺς λόγους. *Iſocr.* ratum alicuius teſtamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινός. *Dem.* ius faciendi teſtamentum, κύριός εἰμι διαθέσθαι. *Id.* rationem ſ. curam alicuius, ποιέομαι ἐπιμέλειαν περί τινος. *Iſocr.* τινός. *Dem.*
Habilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρός τι. *Ariſtot.*
Habilitas, ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς. *Plut.*
Habitatio, ἡ οἴκησις, εως. *Dem.*
Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορος. *Dem.* vrbis, ὢν ἐν τῇ πόλει. *Id.*
Habito, οἰκέω, vrbem, πόλιν. *Iſocr.* ἐν τῷ ἄστει. *Dem.* inter aliquos, ἔν τισι. *Plato.* in domo, ἐν οἰκίᾳ. *Aeſchin.* in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ. *Iſocr.* terram aliquam, γῆν τινα. *Plut.* in terra, ἐπὶ τῇ γῇ. *N. T.* in inſula, νῆσον. *Iſocr.*
Habitudo, ἡ ἕξις, εως. *Gal.*
Habitus, us, ἡ ἕξις, εως. *Ariſtot.*
Hac, τῇδε. *Dem.* hac illac curſito, περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε. *Idem.*
Hactenus, καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ. *Plato.* καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. *Dem.* μέχρι τοῦδε. *Thuc.*
Hædiculus, τὸ ἐρίφιον, ου. *Athen.*
Hædile, ἡ ἐριφοτασία, ας.
Hædinus, a, um, ἐρίφειος, εία, ειον.
Hædus, ὁ ἔριφος, ου. *Ariſtot.*
Hæreditarius, a, um, κληρονομαῖος, αία, αῖον. *Pandect.*
Hæreditas, ἡ κληρονομία, ας. *Dem.* ὁ κλῆρος, ου. *Id.* hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον. *Id.* adire, αἱρεῖν κλῆρον. *Id.* tenere, ἔχειν κλῆρον. *Idem.* diuidere in duas partes, διαιρεῖν μερίδας δύο τοῦ κλήρου. *Id.* diuidere cum fratre, νέμεσθαι ſ. μερίζεσθαι τὴν οὐσίαν πρὸς ἀδελφόν. *Id.* ſortiri, κληρῶν τὸν κλῆρον. *Id.* Conf. *Hæres.*
Hæreo, συνάπτομαι, in aliqua re, πρός τι. *Ariſtot.* i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος. *Iſocr.*
Hæres, ὁ κληρονόμος, ου. *Dem.* ſum, κληρονομέω. *Id.* alicuius, κληρονόμος εἰμί τινος. *Id.* hæredem inſtituo ſ. ſcribo aliquem, καθίστημι τινα κληρονόμον. *Iſocr.* relinquo, καταλείπω κληρονόμον. *Id.* fieri bonorum alicuius, γίγνεσθαι κληρονόμον τῶν τινος. *Dem.*
Hæreſis, ἡ αἵρεσις, εως. *Gal.*
Hæreticus, a, um, αἱρετικὸς, ή, όν.
Hæſitantia, ἡ ἰσχνοφωνία, ας. *Ariſtot.*
Hæſitatio, ἡ ἀπορία, ας. *Iſocr.*
Hæſito, ἀπορέω. *Xen.* Conf. *Dubito.*
Halec, vel Halex, ἡ μαινὶς, ίδος. *Lucian.*
Halitus, ἡ ἐκπνοὴ, ῆς. *Ariſtot.* ὁ ἀτμὸς, οῦ. *Plut.*
Halo, ἐκπνέω. *Ariſtot.* ἀτμιάω. *Hippocr.*
Hamatus, a, um, ἀγκιστρωτὸς, ή, όν.
Hamo, ἀγκιστρόω.
Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ου.
Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ου. *Lucian.* hamo capio, ἀγκιστρεύω. *Cl. Alex.*
Hara, ὁ συφεὸς, οῦ. *Hom.*
Hariola, ἡ μάντις, εως. *Athen.*
Hariolatio, ἡ μαντεία, ας. *Lucian.*
Hariolor, μαντεύομαι. *Plato.*
Hariolus, ὁ μάντις, εως. *Plut.*
Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας. *Ariſtot.*
Harmonicus, a, um, ἁρμονικὸς, ή, όν. *Ariſtot.*
Harpago, ἡ ἁρπάγη, ης. *Heſych.* ὁ ἅρπαξ, αγος. *Poll.*
Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος. *Poll.*
Haruſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ου.
Haruſpicina, ἡ ἱεροσκοπικὴ, ῆς.
Haruſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας.
Haruſpicor, ἱεροσκοπέω.
Haſta, τὸ δόρυ, ατος. *Ariſtot.* ſub haſta aliquid vendo, λαφυροπωλέω τί. *Diod. Sic.* ἀποκηρύττω τί. *Plut.*
Haſtatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰχμοφόρος, ὁ καὶ ἡ δορυφόρος, ου. *Xen.*
Haſtile, τὸ ἀκοντίου ξύλον.
Haud, οὐ, vide *Non.* haud dubie, ἀναμφισβητήτως. *Dem.* haudquaquam, οὐδαμῶς. *Dem.*
Haurio, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσίν. *Ael.* ἀρύτω ὕδατος. *Plato.* aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου. *Plut.*
Hauſtio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος. *Ael.*
Hauſtrum, τὸ ἀντλητήριον, ου, τὸ ἄντλημα, ατος. *N. T.* ὁ ἀρυτὴρ, ῆρος. *Themiſt.*
Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος. *Gal.*
Hebeo, ἀμβλύνομαι. *Thuc.* ad lucem, ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς. *Luc.*

Hebes, ἀμβλὺς, εῖα ὑ, pugio, ξιφίδιον. *Plut.* vi- fus, ἀμβλὺ ὁρᾷν, hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλὺν ποιεῖν τινα πρός τι. *Plut.*

Hebefco, ἀμβλύνομαι. *Thuc.* oculi hebefcunt, ἀμβλύνονται οἱ ὀφθαλμοί. *Theophr.*

Hebetatio, ἡ ἄμβλωσις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.

Hebeto, ἀμβλύνω, aliquid, τί. *Plut.* ad aliquid, ἀπαμβλύνω εἴς τι. *Id.*

Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωγμὸς, ȣ̃. *Hippocr.*

Hecticus, a, um, ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, febris, ἑκτικὸς πυρετὸς, qui febri hectica laborat, ὁ ἑκτικὸς, ȣ̃. *Gal.*

Hedera, ὁ κισσὸς, f. κιττὸς, ȣ̃. *Theophr.*

Hederaceus, a, um, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος. *Athen.* poculum, τὸ κισσύβιον, ȣ. *Id.*

Hei, οἴ, mihi! οἴ ἐγώ! *Sophoc.* οἴ ἐμέ! *Epigr.* οἴ μοι! *Synes.* hei mihi mifero, οἴμοι τάλας! *Aristoph.* hei mifer, αἰβοῖ τάλας! *Id.*

Helleborus, ὁ ἐλλέβορος, ȣ. *Diosc.*

Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας. *Aristot.*

Helluo, ὁ αὐτολήκυθος, ȣ. *Dem.* ὁ ἄσωτος, ȣ. *Aristot.*

Helluor, ἀσωτεύομαι. *Athen.*

Hem, φεῦ, virum, ἀνδρός!

Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος. *Gal.*

Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ἡ, όν. *Gal.*

Hera, ἡ δέσποινα, ης. *Plato.*

Herba, ἡ πόα, ας. *Theophr.*

Herbaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbarius, a, um, βοτανικὸς, ἡ, όν. *Diosc.*

Herbefco, βοτανόομαι, ποάζω. *Naz.*

Herbeus, ea, eum, ὁ καὶ ἡ ποώδης, εος. *Plut.*

Herbofus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbula, τὸ ποάριον, ȣ, τὸ βοτάνιον, ȣ.

Heri, χθές. *Xen.* ἐχθές. *Isocr.*

Herilis, e, δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, ius, δίκαιον δεσποτικόν. *Aristot.*

Heriliter, δεσποτικῶς. *Dem.* κυρίως. *Id.*

Hernia, ἡ κήλη, ης. *Gal.* aquofa, ἡ ὑδροκήλη, ης. *Poll.*

Herniofus, ὁ κηλήτης, ȣ. *Synes.*

Heroicus, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Heroina, ἡ ἡρωΐς, ίδος. *Athen.*

Heros, ὁ ἥρως, ωος. *Lucian.*

Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Herus, ὁ δεσπότης, ȣ. *Dem.*

Hefternus, a, um, χθεσινὸς, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, τὸ χθὲς, compotatio, ὁ χθὲς πότος. *Plato.*

Heu, ἰȣ̀. *Dem.* φεῦ. Conf. *Hei.*

Heus, ὦ τὰν, fed heus tu, fi, ἀλλ' ὦ τὰν εἰ ὦ ἐτάν. *Lucian.*

Hiatus, τὸ χάσμα, ατος. *Plato.*

Hic, hæc, hoc, ȣ̃τος, αὕτη, τȣ̃το. *Dem.* hic ipfe, αὐτὸς ȣ̃τοσί. *Dem.*

Hicce, hæcce, hocce, ȣ̃τοσὶ, αὐτηὶ, τȣτὶ, *Gen.* τȣτȣὶ, ταυτησὶ, *Dat.* τȣτωὶ, &c. *Dem.*

Hiccine, idem quod antecedens *Hicce.*

Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.

Hilarefco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι. *Philo.*

Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.

Hilaris, e, ἱλαρὸς, ρὰ, ρὸν, vita, βίος. *Lucian.*

Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, ȣ̃. *Suid.* ἡ ἱλαρότης, ητος. *N. T.*

Hilariter, ἱλαρῶς, viuo, εὐθύμως διαβιόω. *Synes.*

Hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω. *LXX.* aliquem, εὐφραίνω τινα. *Dem.*

Hilarus, a, um, idem quod *Hilaris.*

Hinc, ἐνθεν, opem ferre, βοηθεῖν. *Dem.* repellere, ἐνθένδε ἀπελαύνειν. *Id.* hinc & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν. *Plato.* hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι. *Isocr.* hinc colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν. *Id.*

Hinnio, χρεμετίζω. *Xen.*

Hinnitus, us, ὁ χρεμετισμὸς, ȣ̃. *Ammon.*

Hinnulus, ὁ νεβρὸς, ȣ. *Plut.*

Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ȣ. *LXX.*

Hio, χαίνω. *Lucian.* ἀναχαίνω. *Id.*

Hircinus, a, um, τράγειος, εία, ειον, hircina pellis, ἡ τραγέη, ης. *Plut.*

Hircofus, a, um, ὁ καὶ ἡ τραγομάσχαλος, ȣ. *Aristoph.*

Hircus, ὁ τράγος, ȣ. *Aristot.* hircum oleo, τραγίζω. *Hippocr.*

Hirquus, ὁ κάνθος, ȣ. *Aristot.*

Hirfutus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.

Hirtus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ȣ. *Philostr.*

Hirudo, ἡ βδέλλα, ης. *Theocr.*

Hirundineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χελιδόνειος, ȣ. *Poll.* χελιδόνιος, ȣ. *Athen.*

Hirundo, ἡ χελιδὼν, όνος. *Aristot.* hirundinem imitor, χελιδονίζω. *Schol. Aristoph.* hirundinis pullus, ὁ χελιδονεὺς, έως. *Eustath.*

Hifco, χαίνω. *Lucian.*

Hifpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ȣ. *Philostr.*

Hiftoria, ἡ ἱστορία, ας. *Isocr.*

Hiftorialis, e, ἱστορικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Hiftoricus, a, um, ἱστορικὸς, ἡ, όν. *Plut.* i. e. hiftoriarum fcriptor, ὁ ἱστορικὸς, ȣ̃. *Idem.* ὁ ἱστοριογράφος, ȣ. *Diod. Sic.*

Hiftrio, ὁ μῖμος, ȣ, ὁ ὑποκριτὴς, ȣ̃. *Plut.*

Hiftrionalis, e, ὑποκριτικὸς, ἡ, όν. *Dem. Phal.*

Hiftrionice, ὑποκριτικῶς. *Athen.*

Hiulcus, a, um, ὁ καὶ ἡ χασμώδης, εος.

Hodie, σήμερον, f. *Attice* τήμερον. *Dem.* αὐθήμερον. *Id.* ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ. *Lycurg.*

Hodiernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ σήμερον, f. *Attice* τήμερον, vfque in hodiernum diem, μέχρι, f. ἄχρι τῆς σήμερον f. τήμερον ἡμέρας. *Dem. Isocr.* εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην. *Dem.*

Hœdus, vide *Hædus.*

Holofericus, a, um, ὁλοσηρικὸς, ἡ, όν.

Homicida, ὁ φονεὺς, έως. *Dem.* ὁ ἀνδροφόνος, ȣ. *Idem.*

Homicidium, ὁ φόνος, ȣ. *Dem.* ἡ μιαιφονία, ας. *Plato.* committo, ἀποκτείνω τινά. *Dem.* ἀνθρωποκτονέω. *Naz.*

Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ȣ. *Dem.* probus, σπȣδαῖος. *Id.* bonus & humanus, χρηστὸς καὶ φιλάνθρωπος. *Id.* leuis f. obfcurus, τυχών. *Isocr.* malus, φαῦλος. *Dem.* perditus, φθόρος. *Id.* externus, ὁ ἔξωθεν. *Isocr.* hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων. *Dem.*

Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, ȣ. *Dem.*

Honeftamentum, τὸ κόσμημα, ατος. *Plato.*

Honeftas, τὸ καλὸν, ȣ̃. *Dem.* ἡ καλοκἀγαθία, ας. *Xen.* Conf. *Virtus*, item *Honeftus, a, um.*

Honefte, καλῶς, & decenter agere, καὶ προσηκόντως πράττειν. *Dem.*

Honefto,

Ionesto, τιμάω, aliquem, τινά. *Dem.* ἐπικοσμέω τινά. *Aristot.* σεμνύνω τινά. *Dem.*
Ionestum, τὸ καλὸν, ȣ. *Dem.*
Ionestus, a, um, i. e. honorabilis, ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ȣ. *Xen.* i. e. bonus, καλὸς, ἡ, όν. *Dem.* honestum & bonum esse, καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. *Dem.* & decorum esse alicui, καλὸν καὶ πρέπον εἶναί τινι. *Id.* & iustum esse, καλὸν καὶ δίκαιον εἶναι *Id.*
Ionor, ἡ τιμὴ, ῆς. *Dem.* ἡ ἐπιτιμία, ας. *Id.* & gloria, τιμὴ καὶ δόξα *Idem.* & admiratio, τιμὴ καὶ ζῆλος. *Id.* ζῆλος καὶ φιλοτιμία. *Id.* studium honoris & gloriæ, φιλοτιμία καὶ δόξα *Id.* magnus, τιμὴ μεγάλη. *Id.* amplissimus, πλείστη. *Id.* immortalis, ἀνεξάλειπτος. *Isocr.* meritus, προσήκουσα. *Dem.* eximius, ἐξαίρετος. *Isocr.* summus, ὑπερβολὴ τιμῆς. *Dem.* honorem appeto, τιμῆς ἐπιθυμέω. *Isocr.* amo, τιμὴν ἀγαπάω. *Id.* quæro, τιμὴν ζητέω. *Id.* ὁρμάομαι πρὸς φιλοτιμίαν. *Id.* adfero alicui, φέρω τινὶ τιμήν. *Id.* κομίζομαι τιμήν. *Id.* decernere, dare alicui, διδόναι τιμήν τινι. *Dem.* conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμήν τινι. *Isocr.* consequi, εὑρίσκειν τιμήν. *Dem.* τυγχάνειν τιμῆς. *Id.* κτήσασθαι τιμήν *Idem.* λαμβάνειν τιμήν. *Isocr.* habere, ἔχειν τιμήν. *Id.* tollere benemeritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν. *Dem.* datum eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι. *Id.* amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν. *Id.* recuperare, ἀναλαμβάνειν τιμήν. *Isocr.* honore contentum esse, στέργειν τιμήν. *Id.* frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος. *Dem.* antecellere alicui, προέχειν τιμῇ τινος. *Isocr.* honoris & decori caussam esse, τιμῆς καὶ καλῶ αἴτιον εἶναι. *Dem* summos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾶν τινα. *Id.* publicos habere alicui, δημοσίᾳ τιμᾶν τινα. *Idem.*
Ionorabilis, e, τίμιος, ία, ιον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ȣ. *Id.*
Ionorarium, τὸ γέρας, ατος. *Dem.* bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ȣ. *Id.* dare, διδόναι ἀριστεῖον τινι. *Id.* consequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τῶ ἀριστείȣ ἀπό τινος. *Id.* λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος. *Isocr.* τυγχάνειν τῶ ἀριστείȣ. *Id.*
Ionorarius, a, um, τιμητικὸς, ἡ, όν.
Ionorate, ἐντίμως. *Plato.*
Ionoratus, a, um, τιμώμενος, ένη, ενον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ȣ. *Id.*
Ionorifice, ἐνδόξως. *Dem.* ἐντίμως. *Plato.*
Ionorificus, a, um, τίμιος, ία, ιον, honorificum erat omnibus, τίμιον ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ȣ, honorifica & magna & splendida res, ἔντιμόν καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν πρᾶγμα *Id.*
Ionoro, τιμάω, aliquem, τινά. *Dem.* maxime, μάλιστα. *Id.* εἰς ὑπερβολήν. *Idem.* ὑπερβάλλοντως. *Id.* vt mereretur, κατ' ἀξίαν. *Isocr.* perinde, vt alium, ἐξ ἴσȣ τῶ ἄλλῳ. *Dem.* publice, δημοσίᾳ. *Id.* in aliqua re, τινὰ κατά τι. *Aelian.* & religiose colo animalia quædam, σέβομαι καὶ τιμάω ζῶά τινα. *Isocr.* Conf. *Honor*, item *Colo.*
Iora, ἡ ὥρα, ας. *Dem.* quota hora est? ποῖον ἐστὶ τὸ στοιχεῖον; *Lucian.* hac ipsa hora, ἐνταῦθα τῆς ὥρας. *Plut.* elapsa, ὥρα παρελθȣσα.

Hordeaceus, a, um, κρίθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος. *Athen.* panis, ἄρτος. *Plut.*
Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς. *Theophr.* hordei ferax, ὁ καὶ ἡ κριθοφόρος, ȣ. *Strabo.*
Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.
Hornus, a, um, ἐτειος, εία, ειον. *Cl. Alex.*
Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ȣ. *Strabo.*
Horrendus, a, um, φοβερὸς, ὰ, όν. *Isocr.* scelus, δεινὸν καὶ σχέτλιον ἀσέβημα *Dem.*
Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος. *Dem.* sues horrentes setis, ὕες ἀναφρίσσοντες. *Aristot.*
Horreolum, τὸ σιτοβόλιον, ȣ.
Horresco, vide *Horreo.*
Horreum, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος. *Poll.* ἡ ἀποθήκη, ης. *N. T.*
Horribilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν. *Plato.*
Horride, τραχέως. *Isocr.*
Horridus, a, um, τραχὺς, εῖα, ύ. *Isocr.*
Horror, ἡ φρίκη, ης. *Plut.* febrilis, ἡ φρικία, ας. *Diosc.*
Horsum, δεῦρο. *Dem.*
Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς. *Aristot.*
Hortator, ὁ νȣθετῶν, ȣ̃ντος. *Isocr.* ὁ παραινῶν, ȣ̃ντος. *Id.*
Hortensis, e, κηπαῖος, αία, αῖον, smilax, σμίλαξ. *Diosc.*
Hortor, παρακαλέω. aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι *Isocr.* πρός τι. *Id.* προτρέπω τινὰ εἴς τι. *Dem.* ἐπί τι. *Id.* παραινέω τινά τι. *Xen.* παροξύνω τινά τι. *Isocr.* παρορμάω τινὰ εἴς τι. *Xen.*
Hortulanus, ὁ κηπȣρὸς, ȣ. *Diod. Sic.*
Hortulus, τὸ κηπίον, ȣ. *Thuc.*
Hortus, ὁ κῆπος, ȣ. *Dem.*
Hospes, *alios hospitio excipiens*, ὁ πρόξενος, ȣ. *Th.* ὁ ξενοδόχος, ȣ. *Philo.* ὁ πανδοχεὺς, έως. *Plut. qui hospitio excipitur*, ὁ ξένος, ȣ. *Dem.* alicuius & familiaris, ξένος ὤν τινι καὶ ἐπιτήδειος. *Isocr.*
Hospita, ἡ ξενοδόχος, ȣ, πανδοκεύτρια, ας. *Aristoph.*
Hospitalis, e, ξένιος, ία, ιον. *Xen.* ξενικὸς, ἡ, όν, amicitia, φιλία. *Aristot.* munus, τὸ ξένιον, ȣ. *Dem.*
Hospitalitas, ἡ ξενία, ας. *Dem.* ὁ ξενισμὸς, ȣ. *Plut.*
Hospitaliter, φιλοξένως. *Isocr.*
Hospitium, τὸ ξενοδοχεῖον, ȣ, τὸ πανδοχεῖον, ȣ. *Plut.* & amicitia, ἡ ξενία καὶ φιλία. *Dem.* renouo vetus hospitium, ἀνανεόομαι καὶ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν. *Isocr.* decerno alicui ius hospitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν. *Dem.* excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινά. *Idem.* hospitio coniungor, ξενόομαι. *Xen.*
Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι. *N. T.* ὑπό τινος. *Xen.*
Hostia, ἡ θυσία, ας. *Lucian.* τὸ θῦμα, ατος. *Isocr.* hostiam immolo, θυσίαν θύω. *Plato.* ἱερόθυτα ποιέω. *Aristot.*
Hosticus, a, um, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χώρα. *Xen.*
Hostilis, e, πολέμιος, ία, ιον. *Xen.* hostili animo sum erga aliquem, πολεμικῶς ἔχω πρός τινα. *Idem.*
Hostilitas, ἡ δυσμένεια, ας. *Herodian.*
Hostiliter, πολεμικῶς. *Isocr.* πολεμίως. *Thuc.*
Hostimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς. *Lucian.*
Hostio, ἀμείβομαι. *Dem.*

Hoſtis, ὁ ἐχθρὸς, ȣ̃. *Dem.* ὁ πολέμιος, ȣ. *Id.* & inimicus, πολέμιος καὶ ἐχθρός. *Id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρός. *Id.* acris, χαλεπός. *Iſocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος. *Dem.* apertus, πρόδηλος. *Id.* communis, κοινός. *Id.* hoſtem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιςήν. *Iſocr.* iudicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον. *Id.* fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμήσαντα. *Dem.* eſſe alicuius, εἶναι πολέμιον ſ. ἐχθρόν τινος. *Id.* experiri aliquem, χρῆσθαί τινι πολεμίῳ ſ. ἐχθρῷ. *Id.* facere cum hoſtibus, εἶναι ἐν μερίδι τῶν ἐχθρῶν. *Id.*

Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν. *Dem.* adſiſte, δεῦρο ἀναςάς μοι. *Id.* reſtituere, δευρὶ κατάγειν. *Id.* mittere, ἐνθάδε πέμπειν. *Iſocr.* hucvſque, ἄχρι τȣ̃ δεῦρο. *N. T.* huc & illuc circumuagari, δεῦρο κἀκεῖσε διαφέρεσθαι. *Dem.*

Huiusmodi, τοιȣ̃τος, τοιαύτη, τοιȣ̃το. *Dem.* τοιȣ̃τός τις. *Plato.*

Humane, ἀνθρωποπαθῶς. *Hermog.*

Humanitas, i. e humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, ητος, i. e. comitas, ἡ φιλανθρωπία, ας. *Dem.* & clementia alicuius, καὶ πρᾳότης τινός. *Id.* & animi facilitas, καὶ τρόπȣ ἐπιείκεια. *Id.* & indulgentia, καὶ ἄνεσις. *Id.* humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων. *Id.* frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινῶν. *Id.* habere humanitatem inuicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλȣς. *Iſocr.*

Humaniter, ἀνθρωπίνως. *Dem.* diſputare humanius de fortuna, διαλέγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης. *Id.* humaniter ſe gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινας. *Id.*

Humanus, a, um, ἀνθρώπειος, εία, ειον, genus, ἀνθρώπειον γένος. *Lucian.* ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, genus, ἀνθρώπινον γένος. *Plato.* i. e. comis, ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, ȣ. *Dem.* & clemens, καὶ πρᾶος. *Id.* manſuetis & humanis moribus præditus, ἥμερος καὶ φιλάνθρωπος τȣς τρόπȣς. *Dem.* humanum ſe præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα. *Dem.*

Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ȣ̃, ἡ ἐνταφὴ, ῆς. *Thuc.*

Humecto, ὑγραίνω. *Gal.* νοτίζω. *Dioſc.*

Humectus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν. *Xen.*

Humeo, νοτιάω. *Ariſtot.*

Humerus, ὁ ὦμος, ȣ. *Iſocr.*

Humeſco, ὑγραίνομαι. *Plato.*

Humi, χαμαὶ, ſedeo, χαμαὶ κάθημαι. *Xen.*

Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας. *Gal.* ἡ ὑγρότης, ητος. *Plato.*

Humidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν. *Xen.*

Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.

Humilio, ταπεινόω. *N. T.*

Humilis, e, ὁ καὶ ἡ πρόσγειος, ȣ. *Ariſtot.* ταπεινὸς, ή, όν. *Lucian.* animo, ὁ καὶ ἡ ταπεινόφρων, ονος. *Plut.*

Humilitas, ἡ ταπεινότης, ητος. *Iſocr.*

Humiliter, ταπεινῶς. *Iſocr.*

Humo, θάπτω, mortuos, νεκρȣ̀ς, ſ. ἀποθανόντας. *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινά. *Baſil.*

Humor, ἡ ὑγρότης. *Plato.*

Humus, ἡ γῆ, γῆς. *Dem.* Conf. *Terra.*

Hyacinthinus, a, um, ὑακίνθινος, ίνη, ινον.

Hyacinthus, ἡ vel ὁ ὑάκινθος, ȣ. *Dioſc.*

Hyades, αἱ ὑάδες, ων. *Poll.*

Hyberna, orum, τὸ χειμάδιον, ȣ. in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει. *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

Hyberno, παραχειμάζω. *Dem.*

Hybernus, a, um, χειμερινὸς, ή, όν, morbi, χειμεριναὶ νόσοι. *Hippocr.*

Hydra, ἡ ὕδρα, ας.

Hydria, ἡ ὑδρία, ας. *N. T.*

Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ή, όν.

Hydrops, *morbus*, ὁ ὕδρωψ, ωπος. *Gal.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ή, όν, hydrope laboranti ſimilis, ὁ ὑδρώψ, ωπος, hydrope laboro, ὑδρωπιάω. *Dioſc.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω. *Ariſtot.*

Hydrus, ὁ ὕδρος, ȣ.

Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον. *Thuc.*

Hyematio, ἡ χειμασία, ας. *Polyb.*

Hyemo, χειμάζω. *Dem.*

Hyems, ὁ χειμὼν, ῶνος. *Xen.*

Hymnus, ὁ ὕμνος, ȣ. *N. T.*

Hypocauſtum, τὸ ὑπόκαυςον, ȣ. *Vitruuius.*

Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.

Hypocriſis, ἡ ὑπόκρισις, εως. *N. T.*

Hypocrita, ὁ ὑποκριτής, ȣ. *N. T.*

Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος. *Iſocr.*

Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης. *Dem.*

Hypotheſis, ἡ ὑπόθεσις, εως. *Ariſtot.*

Hypotheticus, a, um, ὑποθετικὸς, ή, όν. *Ariſtot.*

Hyſtrix, ὁ ὕςριξ ſ. ὑςθριξ, χος. *Ariſtot.*

I.

Iaceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ. *Iſocr.* in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ. *Plato.*

Iacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βώλῳ. *Xen.* probra, vide *Probrum.* fundamentum, vid *Fundamentum.*

Iactanter, κομπαςικῶς, ἀλαζονικῶς.

Iactantia, ἡ ἀλαζονεία, ας. *Dem.* τὸ φρύαγμα ατος. *Plut.*

Iactatio, ὁ ῥιπτασμὸς, ȣ̃. *Plut.*

Iactator, ὁ ῥιπτάζων, οντος. *Ariſtot.* i. e. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, ȣ̃. *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, όνος. *I.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ȣ. *Iſocr.*

Iactito, ῥιπτάζω, aliquid, τι. *Ariſtot.* i. e. glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, ἐπί τινι. *Iſocr.* ἀγάλλομαί τινι. *Thuc.* ἐπί τινι. *Xen.* generi nobilitatem, αὐχέω εὐγένειαν. *Ariſtid.* artes ἀλαζονεύομαι περὶ τῶν τεχνῶν. *Iſocr.* diuitias καταλαζονεύομαι περὶ τȣ̃ πλȣ́τȣ. *Id.*

Iacto, ῥίπτω. *Xen.* Conf. *Iactito.*

Iactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς. *Dem.* temporis, χρόνȣ παρανάλωμα. *Ael.* Conf. *Damnum.*

Iactus, us, ἡ βολὴ, ῆς, iaculi, ἀκοντίȣ, retis ὁ βόλος τȣ̃ δικτύȣ. *Ariſtoph.*

Iaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως. *Suid.*

Iaculator, ὁ ἀκοντιςὴς, ȣ̃. *Xen.*

Iaculatorius, a, um, ἀκοντιςήριος, ία, ιον.

Iaculatrix, ἡ ἀκοντίζȣσα, ης.

Iaculor, ἀκοντίζω, haſtam, τὸ δόρυ. *Plut.* in aliquem, τινά. *Xen.* εἴς τινα. *Id.*

Iaculum, τὸ ἀκόντιον, ȣ. *Xen.*

Ia

am, ἤδη, pulso, ἀμύνομαι. *Dem.* ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς. *Dem.* ἐν τῷ παρόντι. *Id.* νῦν. *Id.* iam iam, παραυτίκα. *Dem.* ὅσον οὐκ ἤδη. *Xen.* iam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου. *Dem.* πολὺν ἤδη χρόνον. *Id.* iam pridem, πάλαι. *Lucian.* iam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη. *Dem.* iam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ νέων. *Aristot.*

anitor, ὁ θυρωρὸς, οῦ. *Lucian.*

anitrix, ἡ θυρωρὸς, οῦ. *N. T.*

anua, ἡ θύρα, ας. *Xen.* ianuam pulso, θύραν πατάσσω. *Idem.* aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας. *Lucian.* claudo, θύρας κλείω. *N. T.*

anuarius, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος. *Dem.* ὁ Ἰανουάριος, ου.

aspis, ἡ ἴασπις, ιδος. *Diosc.*

bi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν. *Dem.* manere, αὐτοῦ καταμένειν. *Isocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων. *Dem.* vbi, ἐνταῦθα, οὗ. *Isocr.* ibidem, αὐτόθι. *Dem.*

bis, ἡ ἶβις, ιδος. *Herodot.*

co, πλήττω, fœdus cum aliquo, ποιέομαι συνθήκην πρός τινα. *Dem.* σπένδομαι πρός τινα. *Thuc.*

con, ἡ εἰκὼν, όνος. *Isocr.*

ctericus, a, um, ἰκτερικὸς, ὴ, ὸν. *Gal.*

cterus, ὁ ἴκτερος, ου. *Gal.* ictero laboro, ἰκτεριάω. *Diosc.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ή, όν. *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ ἰκτεριώδης, εος. *Diosc.* ictero corripior, ἰκτερόομαι. *Gal.*

ctus, us, ἡ πληγὴ, ῆς. *Isocr.*

cuncula, τὸ εἰκόνιον, ου. *Plut.*

dcirco, διὰ τοῦτο. *Dem.* διὰ ταῦτα. *Idem.*

dea, ἡ ἰδέα, ας. *Plato.*

dem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτή, τὸ αὐτὸ s. ταυτό. *Aristoph.* ὅσος, αὕτη, τοῦτο. *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταυτὸν, ὅπερ. *Isocr.* quod secunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ. *Aristot.*

demtidem, θαμινά. *Xen.*

demitas, ἡ ταυτότης, ητος. *Aristot.*

deo, διό. *Dem.* διατοῦτο. *Id.* quod, τούτου ἕνεκα, ὅτι. *Isocr.* ideo, quod condidisti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπους. *Plut.*

dioma, τὸ ἰδίωμα, ατος. *Diosc.*

diota, ὁ ἰδιώτης, ου. *Dem.*

dololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ου. *N. T.* sum, εἰδωλολατρεύω. *Bas.*

dololatria, ἡ εἰδωλολατρεία, ας. *N. T.*

dolum, τὸ εἴδωλον, ου. *N. T.*

donee, ἐπιτηδείως. *Thuc.*

doneus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, idoneum tempus, ἐπιτήδειος καιρός. *Dem.* ad aliquid, τινί. *Aristot.* εἴς τι. *Herodian.* ad gerendam remp. πολιτεύεσθαι. *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ἐπὶ πρᾶγμα. *Id.* ad gerendas res iustas, πρακτικὸς τῶν δικαίων. *Aristot.* ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα. *Isocr.* ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν. *Id.* ad aliquid. πρός τι. *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα. *Xen.* ciuis, πολίτης. *Isocr.* ad agendum, δυνάμενος πράττειν. *Id.*

dus, αἱ εἰδοὶ, ῶν.

ecinorosus, a, um, vide *Hepaticus, a, um.*

ecur, vide *Hepar.*

eiune, ἀγεύστως.

eiunitas, ἡ νηστεία, ας. *Aristot.* ἡ ἀσιτία, ας. *Idem.*

eiunium, idem quod *Ieiunitas.*

eiuno, ἀσιτέω. *Gal.* νηστεύω. *Plut.*

Ieiunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσιτος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄγευστος, ου. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀπόσιτος, ου. *Id.*

IESVS, ὁ Ἰησοῦς, οῦ. *N. T.*

Ientaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, οῦ. *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος. *Aristot.*

Iento, ἀκρατίζομαι. *Philo.*

Igitur, οὖν, properant, χωροῦσιν οὖν. *Dem.* τοίνυν, oportet, δεῖ. *Id.* οὐκοῦν, precabatur, οὐκοῦν ηὔχετο. *Id.* δὴ, commemoraui, ὑπέμνησα δή. *Id.*

Ignarus, a, um, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος. *Thuc.* μὴ ἐπιστάμενος, ένη, ενον. *Xen.*

Ignaue, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν. *Plut.* i. e. timide, ἀνάνδρως, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθρούς. *Isocr.*

Ignauia, ἡ ἀργία, ας. *Dem.* ἡ ῥαθυμία, ας. *Id.* & socordia, ἡ ἀργία καὶ ῥαθυμία *Id.* & negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια. *Id.* τὸ ῥαθυμεῖν. *Id.* nimia & intempestiua, ῥαθυμία πολλὴ καὶ ἄκαιρος. *Id.* insignis & perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος. *Id.* ignauiæ se dare, ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν. *Id.* per ignauiam negligere aliquid, διὰ ῥαθυμίαν προέσθαι τι. *Id.* ignauiam deponere, ἀποθέσθαι ῥαθυμίαν. *Id.* & timiditas, ἡ ἀνανδρία καὶ κακία. *Dem.* & mollities, καὶ μαλακία. *Id.* & socordia, καὶ ῥαθυμία *Id.* facere aliquid ob ignauiam & effeminatum animum, ποιεῖν τι δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα. *Id.*

Ignauiter, i. e. segniter, ἀργῶς. *Dem.* ῥαθύμως. *Isocr.* i. e. timide, ἀνάνδρως. *Idem.* κακῶς. *Demosth.*

Ignauus, a, um, i. e. piger, ἀργὸς, ή, όν. *Dem.* ἀργέων, ῶν, οῦσα, οῦν. *Id.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος. *Isocr.* ῥαθυμῶν, οῦσα, οῦν. *Id.* i. e. timidus, ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, ου. *Dem.* φαῦλος, η, ον. *Id.* μαλακὸς, ή, όν. *Isocr.* sum, ῥαθυμέω. *Dem.* ἀργέω. *Idem.* μαλακίζομαι. *Idem.* κακίζομαι. *Id.*

Ignesco, ἐκπυρόομαι. *Gal.*

Igneus, a, um, πυρινὸς, ή, όν. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἔμπυρος, ου. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ πυροειδὴς, έος. *Plato.*

Igniarium, τὸ πυρεῖον, ου. *Plato.*

Igniculus, τὸ πυρίδιον, ου.

Ignis, τὸ πῦρ, πυρός. *Aristot.* sacer, τὸ ἐρυσίπελας, ατος. *Gal.* cœlestis, ὁ πρηστὴρ, ῆρος. *Aristot.* cœlo descendens, πῦρ καταβάσιον. *Philo.* fatuus, ὁ πολυδευκής.

Ignitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυρώδης, εος. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ου. *Plut.*

Ignobilis, e, genere, ὁ καὶ ἡ ἀγενὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσγενὴς, έος, nomine, ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, ου. *Id.*

Ignobilitas, generis, ἡ δυσγένεια, ας. *Plut.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας. *Dem.* & humilitas, καὶ ταπεινότης. *Id.*

Ignominia, ἡ δύσκλεια, ας. *Dem.* ἡ ἀδοξία, ας. *Id.* & contemtus, ἀδοξία, καὶ αἰσχύνη. *Idem.* ignominiam alicui adfero, αἰσχύνην φέρω τινί. *Id.* concido in tenebras & ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ. *Idem.* fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν. *Id.* abstergo ignominiam rerum gestarum, ἀπορρίπτομαι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν. *Dem.* ignominia adficio & pessime tracto, ἀτιμάω καὶ τὰ ἔσχατα πράττω τινά. *Id.* contra omne ius & æquita-

æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάσομαι. *Dem.*

Ignominiose, ἀδόξως. *Dem.*

Ignominiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ου. *Dem.* & turpis, ἐπονείδιστος καὶ αἰσχρός *Id.* ignominiosum habetur iam, versari in rep. ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι. *Id.* ignominiosum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι. *Id.*

Ignorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ου. *Lucian.*

Ignorantia, ἡ ἄγνοια, ας. *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας. *Id.* & inscitia rerum, ἡ ἀπειρία καὶ ἄγνοια πραγμάτων. *Id.* & oblivio, ἄγνοια καὶ λήθη. *Isocr.* cum ignauia coniuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ. *Dem.* incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν. *Isocr.* facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν. *Dem.*

Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, ας. *Dem.*

Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα. *Dem.* aliquem, τινά. *Id.* aliquid, λανθάνει μέ τι. *Id.* nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι. *Id.*

Ignoscentia, ἡ συγγνώμη, ης. *Dem.* Confer *Venia.*

Ignoscibilis, e, συγγνωστός, ἡ, όν. *Plut.*

Ignosco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν. *Eurip.* fraudem, τῆς ἀπάτης. *Philostrat.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινί. *Isocr.* συγγνώμην δίδωμί τινι. *Polyb.*

Ignotus, a, um, ἀγνοούμενος, ένη, ενον. *Dem.* alicui, ἀγνὼς τινι. *Id.* de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι. *Isocr.*

Ilex, ὁ πρῖνος, ου. *Aristot.*

Ilicet, εἶεν δή.

Ilicetum, ὁ πρινών, ῶνος.

Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον. *Aristoph.*

Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι. *Thuc.*

Illaboratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέργαστος, ου. *Lucian.* aurum, ἄπεφθος χρυσός. *Id.*

Illac, ἐκεῖσε.

Illacrimor, ἐπιδακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι, fortunæ meæ, καταδακρύω τὴν ἐμαυτοῦ τύχην. *Xen.*

Illæsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβής, έος. *Xen.*

Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινά. *N. T.*

Illaudatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεγκωμίαστος, ου. *Isocr.*

Ille, a, ud, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. *Dem.* ille ipse, ἐκεῖνος αὐτός. *Id.*

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαί, ῶν. *Plato.*

Illecebrosus, a, um, ἐπαγωγός, ἡ, όν. *Thuc.* & attractitius, ἀγωγὸς καὶ ἐφολκός. *Aelian.*

Illectamentum, ἡ ἐπαγωγή, ῆς. *Plato.*

Illegitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκνομος, ου. *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἔκθεσμος, ου. *Id.*

Illepide, ἀχαριέντως, ἀχαρίτως. *Hermog.*

Illepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος. *Herodian.*

Illibate, ἀψαύστως s. ἀψαυστί. *Plut.*

Illibatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄψαυστος, ου. *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄθικτος, ου. *Plut.*

Illiberalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνελεύθερος, ου, & tenax, καὶ μικρολόγος. *Dem.* i. e. seruilis, ὁ καὶ ἡ δουλοπρεπής, έος. *Xen.*

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας. *Aristot.* i. e. ingenium seruile, ἡ ἀγέννεια, ας. *Cl. Alex.*

Illiberaliter, ἀνελευθέρως.

Illic, ἐκεῖ. *Dem.* nulli erant illic, præterquam Thebani, οὐ γὰρ ἦσαν αὐτόθι, πλὴν Θηβαῖοι. *Id.*

Illicio, ἐπάγω. *Dem.* aliquem, θηράω τινά. *Isocr.*

Illicite, ἀθέσμως. *Hesych.*

Illicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεσμος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ου, illicita precor, ἀθέμιστα εὔχομαι. *Xen.* facio, ἀθέμιστα ποιέω. *Id.*

Illicium, idem quod *Illecebræ.*

Illico, παραυτίκα. *Dem.* Conf. *Statim.*

Illido, προσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι. *Plut.*

Illigo, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον. *Plato.*

Illimis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπηλος, ου.

Illinc, ἐκεῖθεν. *Dem.* ἐντεῦθεν. *Id.*

Illinimentum, τὸ ἐπίχρισμα, ατος. *Diosc.*

Illinio, ἐπιχρίω. *Gal.*

Illisio, ἡ προσβολή, ῆς. *Plut.*

Illitteratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου. *Aeschin.* ὁ καὶ ἡ ἀγράμματος, ου. *N. T.* ὁ ἐκ τῶν λόγων ὤν. *Plut.* Conf. *Indoctus.*

Illitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίχριστος, ου. *Gal.*

Illo, ἐκεῖσε, sermonis, τοῦ λόγου. *Herodot.*

Illotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄλουτος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄνιπτος, ου. *N. T.* illotis manibus, ἀνίπτοις χερσί. *Naz.* pedibus, ποσί. *Philo.*

Illuc, ἐκεῖσε, ire, πορεύεσθαι. *Dem.* ἐκεῖ, sequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαί τινα. *Chrys.* & inde huc, ἐκεῖσε, καὶ ἐκεῖθεν δεῦρο. *Dem.*

Illuceo, ἐπιλάμπω. *Xen.* ἐπιχαίνομαι, alicui, τινί. *Id.*

Illucesco, ἐπιφαίνω. *N. T.* ἐπιφώσκω, sabbatum illucescebat, ἐπέφωσκε σάββατον. *Ibid.* vbi illuxit, sc. dies, ὑπολαμπούσης ἡμέρας, illucescente die, διαφωσκούσης ἡμέρας. *Herodot.*

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινί. *N. T.* φενακίζω τινά. *Dem.* ἐντρυφάω τινά. *Lucian.* χλευάζω τινά. *Herodian.* operibus alicuius, ὑβρίζω εἰς ἔργα τινός. *Id.*

Illuminate, πεφωτισμένως.

Illuminatio, ἡ ἐπίλαμψις, εως. *Philo.* ὁ φωτισμός, ου. *N. T.* ἡ φωταγωγία, ας. *Naz.* ἡ ἔλλαμψις, εως. *Apud Theol.*

Illumino, φωτίζω. *Gal.* καταφωτίζω. *Naz.* aliquid, καταλάμπω τι. *Plut.* ἐλλάμπω. *Apud Theol.*

Illunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσέληνος, ου, nox, νύξ. *Ael.*

Illusio, i. e. ludificatio, ὁ ἐμπαιγμός, οῦ. *N. T.* ὁ μυκτηρισμός, οῦ, i. e. deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης. *Dem.* ἡ διάκρουσις, εως. *Id.*

Illusor, ὁ ἐμπαίκτης, ου. *N. T.*

Illustratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.

Illustris, e, ὁ καὶ ἡ ἐπιφανής, έος, bellum, ἐπιφανὴς πόλεμος. *Dem.* ὀνομαστός, ἡ, όν, vir, ἀνήρ. *Dem.* ἀνὴρ ὠνομασμένος. *Isocr.* ἀνὴρ λαμπρός. *Dem.* illustrem fieri per aliquid, ἐπιφανὴ γίνεσθαι διά τι. *Id.* ἀπολαμπρύνεσθαί τινι. *Herodot.*

Illustro, καταλάμπω, aliquid, τί. *Plut.* φωτίζω τι. *Gal.*

Illuuies, ἡ ἀλουσία, ας. *Naz.* τὸ περίψημα, ατος. *N. T.* τὸ ἀπόνιμμα, ατος. *Clem. Alex.*

Imaginarius, a, um, φαντασικός, ἡ, όν. *Plut.*

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας. *Aristot.*

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾷν τι. *Gal.* aliquid animo, διατυπόω τι. *Herodian.*

Imago, ἡ εἰκών, όνος. *Dem.* τὸ ἄγαλμα, ατος. *Id.* τὸ εἴδωλον, ου. *Id.* Conf. *Simulacrum.*

Imaguncula

naguncula, τὸ εἰκόνιον, ȣ. *Plut.* τὸ ἀγαλμάτιον, ȣ. *Luc.*
nbecillis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος, corpore, τὸ σῶμα. *Plato.* opibus, χρήμασι, *Id.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ȣ. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ȣ. *Dem.* ſum, ἀσθενέω. *Iſocr.*
nbecillitas, ἡ ἀσθένεια, ας. *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας. *Baſ.* corporis, ἡ καχεξία, ας. *Diod. Sic.*
nbecilliter, ἀσθενῶς. *Dem.*
nbellis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπόλεμος, ȣ, Muſa, μȣ͂σα. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἄνανδρος, ȣ. *Iſocr.*
nber, ὁ ὄμβρος, ȣ, imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τῶν ὄμβρων. *Iſocr.* τὰ ὕδατα, ων, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδάτων. *Dem.* imbre madens, ὁ καὶ ἡ διόμβρος, ȣ. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ κάτομβρος, ȣ. *Theophr.*
nberbis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγένειος, ȣ. *Lucian.*
nbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τȣ͂ ἱκανȣ͂ τȣ͂ οἴνȣ. *Lucian.* aliquid animo, ἐναπομάττομαί τι. *Philo.* i. e. comprehendo ſ. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι. *Plut.*
nbrex, τὸ γεῖσσον, ȣ. *Phauor.* ὁ κέραμος ϛρογγυλοειδής.
nbricatim, γεισσοειδῶς.
nbrico, ἀπογεισσόω. *Ariſtot*
nbricus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄμβριος, ȣ. *Ariſtoph.*
nbuo, ἐμβρέχω. *Dioſc.* παραβάω. *Baſ.* i. e. inſtituo, παιδεύω τινά τινι. *Xen.* aliquem inſtitutis alicuius, τινὰ ἐπιτηδεύματα τινος. *Herodian.* Conf. Doceo, *Inſtituo.*
nitabilis, e, μιμητὸς, ή, όν.
nitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς. *Plato.*
nitandus, a, um, μιμητέος, έα, έον, ζηλωτέος, έα, έον.
nitatio, ἡ μίμησις, εως. *Thuc.* τὸ μίμημα, ατος, *Philo.* τὸ ἀπομίμημα, ατος. *Diod. Sic.* ridicula, ὁ πιθηκισμὸς, ȣ. *Ariſtoph.* inepta, ἡ κακοζηλία, ας. *Lucian.*
nitator, ὁ μιμητὴς, ȣ͂. *Thuc.* hiſtrionicus, ὁ μῖμος, ȣ. *Dem.*
nitor, μιμέομαι, maiores opere, τȣ̀ς προγόνȣς τῷ ἔργῳ. *Dem.* res geſtas alicuius, τὰς πράξεις τινός. *Id.* & æmulor aliquem, καὶ ζηλόω τινά. *Iſocr.* ζηλόω τινὰ καὶ τὰ ἐκείνȣ ἴχνη διώκω. *Plato.* μιμητὴς καὶ ζηλωτὴς γίγνομαί τινος. *Iſocr.* imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν. *Aelian.* ad imitandum ſibi aliquid proponere, πρός τι ἀποβλέπειν. *Lucian.*
nmaculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμωμος, ȣ. *LXX.* ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ȣ *Plut.*
nmadeo, ἐμβρέχομαι. *Dioſcor.*
nmanis, e, ἄγριος ία, ιον. & difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπός. *Plato.* & crudelis beſtia, θηρίον ἄγριον καὶ πλείϛης ὠμότητος μεϛόν. *Iſocr.* ὠμὸς, ή, όν, immanis animo, ὠμὸς τὴν γνώμην. *Dem.* χαλεπὸς, ή, όν, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος. *Iſocr.* i. e. ingens, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος. *Xen.* immane quantum, θαυμαϛὸν ὅσον. *Plato.* ἀμύθητον ὅσον. *Ariſtot.*
nmanitas, ἡ ἀγριότης, ητος. *Plut.* ἡ ὠμότης, ητος. & ſæuitia alicuius, καὶ χαλεπότης τινος. *Iſocr.*
nmanſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήμερος, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος. *Ariſtot.*

Immarceſcibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμάραντος, ȣ. *N. T.*
Immarceſco, μαραίνομαι. *Philo.* ἀπομαραίνομαι. *Plut.*
Immature, ἀωρί. *Athen.*
Immaturitas, ἡ ἀωρία, ας. *Ariſtoph.*
Immaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ȣ. ad coniugium, πρὸς τὸν γάμον. *Plut.* ad edendum, εἰς βρῶσιν. *Philo.* immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς. *Lucian.*
Immediate, ἀμέσως.
Immediatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ȣ. *Al. Aphr.*
Immedicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεϛος, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ȣ. *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ȣ. *Philo.*
Immeditatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελέτητος, ȣ. *Lucian.*
Immeio, ἐνȣρέω. *Dioſc.*
Immemor, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος, alicuius, τινός. *Aeſchin.* ſum, ἀμνημονέω, alicuius, τινός. *Dem.*
Immemorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ȣ.
Immemoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνημόνευτος, ȣ.
Immenſitas, ἡ ἀμετρία, ας. *Luc.* τὸ ἄμετρον, ȣ. *Idem.*
Immenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ȣ. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀμέτρητος, ȣ. *Id.* ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος, apparatus, παρασκευή. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ȣ, ambitio, φιλοτιμία. *Dem.* potentia alicuius, δύναμίς τινος. *Id.* ὑπερβάλλων, ȣσα, ον, atrocia & immenſa, δεινὰ καὶ ὑπερβάλλοντα. *Id.*
Immeo, εἰσέρχομαι. *Dem.* εἴσειμι. *Xen.*
Immerens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ȣ. *Plut.*
Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρόν. *Ariſtoph.* in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ. *Dioſc.* καταδύνω ἐφ' ὕδατι. *Ariſtot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς θάλασσαν. *Plut.*
Immerito, ἀναξίως. *Iſocr.* fortunam aduerſam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχεῖν. *Id.*
Immeritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ȣ. *Dem.*
Immerſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀβάπτιϛος, ȣ. *Pind.*
Immerſio, ὁ βαπτισμὸς, ȣ͂. *N. T.*
Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον. *Iſocr.*
Immineo, ἐπίκειμαι, ceruicibus, τοῖς αὐχέσι. *Herodian.* imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος. *Dem.* finis vitæ nobis, ἐπίκειται τέλος ἡμῖν. *Herodian.* crudelis mors ineuitabiliter, ἀφύκτως ἐπικρέμαται θάνατος. *Plut.* imminet fames, μέλλει ἔσεσθαι λιμός. *Id.*
Imminuo, ἐλαττόω, aliquid, τί. *Iſocr.* ciuitates, ἐλάττȣς ποιέομαι τὰς πόλεις. *Id.* imminuta eſt reſpublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε. *Idem.*
Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως. τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως. *Philo.*
Immiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τί. *Plut.* ἐμπλέκω τι. *N. T.*
Immiſerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοικτος, ȣ. *Eurip.*
Immiſericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.
Immiſericorditer, ἀνηλεῶς. *Philo.* ἀνοίκτως. *Soph.*
Immiſericors, ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, ονος. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀνηλεὴς, έος. *Philo.*
Immiſſio, ἡ ἔνεσις, εως, ἡ ἔφεσις, εως.

Immitis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, έος, & nemini ignoſcens, ὁ καὶ ἡ ἀσυγγνώμων, ονος. *Dem.* & aſper, πικρὸς καὶ χαλεπός. *Iſocr.*

Immitto, ἐνίημι. *Xen.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν. *Id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας. *N. T.* nauem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πελάγει. *Syneſ.* aliquem in aliquid, ἀνίημί τινα εἴς τι. *Ariſtot.*

Immo, καί γε, audaces, immo temerarios eſſe dicit, θαῤῥαλέους, καὶ ἴτας γε ἔφη. *Plato.* immo etiam ad ipſos hoſtes, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους. *Liban.* immo vero, omnia, inquit, πάντα μὲν οὖν ἔφη. *Xen.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, *N. T.* turpe est, immo turpiſſimum, ἐστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων. *Dem.* quin immo barbari quoqúe ſponte illi ſe dederunt, ἀλλὰ μὴν καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεχώρουν. *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ου. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀκλινὴς, έος. *Naz.* immobilem eſſe, ἀμετακινήτως ſ. ἀκινήτως ἔχειν. *Iſocr. Ariſtot.*

Immobilitas, ἡ ἀκινησία, ας. *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως. *Iſocr.* ἀμετακινήτως. *Ariſtot.*

Immoderate, ἀμέτρως, i. e. proterue, ἀκολάστως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας. *Plut.*

Immoderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου. *Naz.* ſumtus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus, πότον πλεῖον τῆς μετρίας. *Dem.* i. e. proteruus, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου. *Plut.*

Immodeſte, ἀκόσμως, προπετῶς. *Dem.* agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις. *Idem.*

Immodeſtia, ἡ ἀκοσμία, ας. *Plut.* ἡ προπέτεια, ας. *Dem.*

Immodeſtus, a, um, ἀκοσμῶν, οῦσα, οῦν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος. *Idem.*

Immodice, ἀμέτρως, exaggerare dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν. *Dem.*

Immodicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρογκος, ου. *Id.* ὁ καὶ ἡ πλείων τῆς μετρίας. *Id.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφή. *Ael.*

Immolatio, ἡ θυσία, ας. *Ariſtot.*

Immolator, ὁ θύτης, ου, *Herodian.*

Immolo, καταθύω. *Herodian.* bouem, θύω βοῦν. *Plut.* Deo, Θεῷ. *Plut.* θυσίαν τινί. *Xen.* pro aliqua, διά τι. *Id.* animália, κατασφάττω ζῶα. *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτέω. *Philo.*

Immorigerus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσήνιος, ου. *Gal.*

Immorior, ἐναποθνήσκω. *Thuc.*

Immoror, διατρίβω. *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινί. *Plut.* περί τι. *Thuc.* ἔν τινι. *Xenoph.* κατά τι. *Dem.* rebus moleſtis, ἐμμένω τοῖς ἀνιῶσι. *Idem.*

Immortalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, ου, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι. *Iſocr.* ſum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινος. *Dem.* immortalia ſapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω. *Iſocr.* immortalem facio aliquem, ἀπαθανατίζω τινά. *Lucian.* ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινά. *Iſocr.* immortalem ſui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτοῦ μνήμην καταλείπειν. *Iſocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, ας. *Iſocr.* immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας. *Idem.* conſequi, τυχεῖν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας. *Id.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, ου. *Chryſ.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ου. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀμετακίνητος, ου. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάτρεπτος, ου. *LXX.* ſto, ἀτρεμίζω. *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατος. *LXX.* ὁ μιασμὸς, οῦ. *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας. *Dem.* ἡ ἀκαθαρότης, ητος. *Idem.*

Immundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄναγνος, ου. *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ου. *Dem.*

Immunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, έος, ab aliqua re, τινός. *Dem.* ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων. *Aelian.* ſum, ἀσυμβολέω. *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινί. *Dem.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, ας. *Dem.* immunitatem ab aliqua re alicui tribuere, ἀξιοῦν τινα τῆς ἀτελείας τινός. *Id.* διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος. *Id.* conſequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος. *Id.* inuenire beneficiis, εὑρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' εὐεργεσιῶν. *Id.* habere, ἀτέλειαν ἔχειν. *Id.* abrogare, ἀφαιρεῖσθαι. *Id.* relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισίν. *Id.* immunitate ſua frui, χρῆσθαι οὔσῃ ἀτελείᾳ. *Id.*

Immunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ου. *Ariſtoph.*

Immutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάτρεπτος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄτρεπτος, ου. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάστατος, ου. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀμετάθετος, ου. *N. T.* ἀμετακινήτως ἔχων, ουσα, ον. *Iſocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως. *Philo.* ἀμετακινήτως. *Iſocr.*

Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Conf. *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, a, um, οὐκ εἰρηναῖος, αία, αῖον.

Impactio, ἡ πρόσκοπὴ, ῆς. *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ου. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρτιος, ου, περισσὸς, ἡ, ὸν, numerus, ἀριθμὸς περισσός. *Plut.* ad pugnandum, οὐκ ἀξιόμαχος, ου. *Diod. Sic.*

Imparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαράσκευος, ου, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι. *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος. *Ariſtot.*

Impariter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, έος. *Plut.*

Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας. *Plut.*

Impatibiliter, ἀπαθῶς. *Plut.*

Impatiens, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ ἀτλήμων, ονος.

Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας. *Heſych.*

Impatienter, ἀμενητὶ, aliquid ferre, δυσηνιάστως τι φέρειν. *Syneſ.*

Impauidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ου.

Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, ατος. *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, ου. *Id.* τὸ κώλυμα, ατος. *Lucian.* ἡ κωλύμη, ης. *Thuc.* impedimento eſſe alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα. *Dem.* ἐμποδίζειν τινά. *Id.* ἐμποδὼν γίνεσθαί τινι. *Plut.* impedimento alicui eſſe, ne agat, ἐμποδὼν εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν.

δρᾶν. *Aristot.* impedimento carens, ὁ καὶ ἡ ἀπερεμπόδιστος, ȣ. *Epictet.* impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. *Herod.* adferre alicui in aliqua re, ἀπασχολεῖν τινα περί τι. *Herodian.* sine impedimento, ἀνεμποδίστως *Diod. Sic.* impedimenta bellica, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς. *LXX.* Confer sequens *Impedio.*

pedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινί. *Aristot.* i. e. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινά. *Isocr* τινί. *Id.* κωλύω τινά. *Dem.* quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γίνεσθαι, aliquem in aliqua re, ἀπείργω τινά τινος. *Plut.* aliquem, ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχήν. *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βουλόμενον. *Xen.* remigum ministerium, παραποδίζω τὴν τῶν ἐρετῶν χρείαν. *Polyb.* nemine impediente persequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινά. *Herodian.*

pediti o, ἡ κώλυσις, εως, ὁ ἐμποδισμὸς, ȣ. *Aristot.* ἡ ἐπικώλυσις, εως. *Xen.* Conf. *Impedimentum.*

pello, ἐπάγω, aliqua re, τινί. *Aristot.* aliquem ad aliquid, παρορμάω τινὰ εἴς τι. *Xen.* παροξύνω τινὰ ἐπί τι. *Isocr.* oratione, προσβιβάζω τῷ λόγῳ. *Xenoph.*

pendeo, ἐπικρέμαμαι. Vide *Immineo.*

pendium, vide *Sumtus.*

pendio, λίαν. *Isocr.*

pendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἴς τι. *Dem.* aliquid frustra, τι εἰς οὐδὲν δέον. *Id.* diuitias, ἀναλίσκω χρήματα. *Isocr.* bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα. *Dem.*

penetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάβατος, ȣ.

pensa, τὸ ἀνάλωμα, ατος. *Dem.* facere impensas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι. *Id.* Conf. *Sumtus.*

pense, σφόδρα. *Aristot.* ἄγαν. *Plato.*

perator, i. e. dux, ὁ ἡγεμὼν, ὄνος. *Dem.* ὁ ἡγούμενος, ȣ. *Id.* i. e. Cæsar, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος. *Herodian.*

peratorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς. *Isocr.*

peratorius, a, um, στρατηγικὸς, ἡ, όν. *Plut.* ἡγεμονικὸς, ἡ, όν. *Xen.* αὐτοκρατορικὸς, ἡ, όν. *Xiph.*

peratrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος. *Philo.* i. e. Cæsaris vxor, ἡ αὐτοκράτωρ, ορος. *Xiph.*

peratum, τὸ κελευόμενον, ȣ. *Xen.* τὸ προσταχθὲν, έντος. *Isocr.* τὸ παράγγελμα, ατος. *Id.* τὸ παραγγελλόμενον, ȣ. *Id.* facere, ποιεῖν, f. πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προστεταγμένον, τὸ κελευόμενον. *Demosth.*

perceptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάληπτος, ȣ.

percussus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ȣ. *Plato.*

perfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, feminum, τῶν σπερμάτων. *Theophr.*

perfectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, έος. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἡμιτελὴς, έος. *Isocr.*

periose, ἐπιτακτικῶς. *Suid.*

periosus, a, um, ἐπιτακτικὸς, ἡ, όν. *Plato.* ἀρχικὸς, ἡ, όν. *Isocr.*

perite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς. *Dem.*

peritia, ἡ ἀπειρία, ας, & ignorantia rerum, καὶ ἄγνοια τῶν πεπραγμένων. *Dem.* facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, f. δι' ἀπραγμοσύνην, *Id.* vti excusatione imperitiæ & ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν καὶ ἡλικίαν. *Id.* litterarum, ἡ ἀγραμματία καὶ ἀπαιδευσία. *Aelian.*

Imperito, vide *Impero.*

Imperitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ȣ, rerum, πραγμάτων. *Dem.* omnino litterarum, παντελῶς ἰδιώτης. *Id.* adeò & væcors, ὅτω σκαιὸς καὶ ἀνήκοος. *Id.* dicendi, ἀπείρως ἔχων τῦ λέγειν. *Id.* ἀδύνατος λέγειν. *Ael.*

Imperium, i. e. mandatum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. Conf. *Mandatum*, i. e. dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Dem.* teneo, δυναστεύω. *Isocr.* ἀρχὴν κατέχω. *Id.* ἔχω. *Id.* suscipio terra marique, λαμβάνω καὶ τὴν κατὰ γῆν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν. *Id.* ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς καὶ θαλάσσης. *Id.* alicuius detrectare, ἡγεμονεύεσθαι ὑπό τινος ἐκ ἀξιῶν. *Thuc.* militare, ἡ στρατηγία, ας, *Dem.* & summa rerum, στρατηγία καὶ προστασία. *Id.* & dominatio, ἀρχὴ καὶ τυραννὶς. *Id.* & potentia, ἀρχὴ καὶ δύναμις. *Id.* adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν. *Isocr.* dare f. deferre alicui, διδόναι, f. παραδιδόναι ἀρχὴν f. ἡγεμονίαν τινί. *Dem.* moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ. *Id.* gerere, κτήσασθαι τὴν ἡγεμονίαν. *Id.* consequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς. *Id.* administrare, διοικεῖν ἀρχήν. *Id.* amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχήν, *Id.* firmare, ἀσφαλεστέραν ποιεῖν. *Isocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχήν τινος. *Id.* deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς. *Dem.* recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχήν. *Isocr.*

Impermissus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ȣ. *Xen.*

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς. *Isocr.* cum grauitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων. *Id.* alicui, βασιλεύειν τινὸς, ἐπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, καταδυναστεύειν τινὸς, δεσπόζειν τινός. *Dem. Isocr. Arist.* tyrannice alicui, τυραννεύω τινός. *Isocr.* exercitui, στρατηγέω. *Dem.* ἡγέομαι. *Id.* ἡγέομαι στρατηγός. *Id.* vna cum alio, συστρατηγέω τινί. *Id.* i. e. iubeo, ἐπιτέλλω τινί. *Luc.* κελεύω τινί. *Herodian.* Conf. *Iubeo.*

Imperscrutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξερεύνητος, ȣ. *Ibid.*

Impersuasibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, έος. *Xen.*

Imperterritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέκπληκτος, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάπληκτος, ȣ. *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ȣ. *Plut.*

Impertio, f. impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος. *Xen.* κοινωνέω τί τινι. *Plato.*

Imperturbatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτάρακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, ȣ. *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀθόρυβος, ȣ. *Plut.*

Imperuestigatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιερεύνητος, ȣ. *Suid.*

Imperuius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ȣ. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ȣ. *Xenoph.*

Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος. *Diosc.* impetigine laboro, λειχηνιάω. *Theophr.*

Impeto, εἰσβάλλω. *Thuc.* Vide *Impetus.*

Impetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπόριστος, ȣ. *Epicur.*

Impetratio, ἡ ἐπιτυχία, ας. *Polyb.*

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινός. *Isocr.* ἐπιτυγχάνω τινός. *Dem.* κτάομαί τι. *Id.* ἐφικνέομαί τινος. *Isocr.* λαμβάνομαί τινος. *Plato.*

Impetuose, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.

Impetuosus, a, um, βίαιος, αία, ον. *Lucian.* ῥαγδαῖος, αία, αῖον. *Plut.*

Impetus,

Impetus, us, *animi vel corporis*, ἡ ὁρμή, ῆς. *Plut.* impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ἐπί τινα. *Ariſtot.* hoſtilis, ἡ εἰσβολή, ῆς. *Iſocr.* ἡ ἐπιδρομή, ῆς. *Dem.* impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινί. *Plut.* in hoſtes, ἐφορμάω πρὸς τὸς πολεμίȣς. *Xen.* in tabernaculum, ἐπιπηδάω τῇ σκηνῇ. *Herodian.* in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν. *Iſocr.* ſuſtineo, ὑπομένω εἰσβολήν τινος. *Iſocr.* Conf. *Impreſſio.*

Impexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκτένιςος, ȣ. *Soph.* αὐχμηρός, ά, όν, τὴν κόμην. *Lucian.*

Impico, πιττόω. *Cl. Al.* καταπισσόω, aliquid, τί *Id.*

Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι. *Xen.* aliquid, τί. *Id.* contra aliquem, περί τινα. *Aeſch.* factum, τὸ ἀνοσιȣργημα, ατος. *Philo.*

Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας. *Dem.* ἡ ἀνοσιότης, ητος. *Iſocr.* ſumma, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον. *Ael.*

Impiger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοκνος, ȣ. *Xenoph.*

Impigre, ἀόκνως. *Plato.*

Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.

Impingo, προσπταίω, in lapidem, λίθῳ. *Plut.* in aliqua re, πταίω τι, vel ἔν τινι. *Dem.* pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρὸς λίθον. *N. T.* in illam ſtultitiam, ἐξοκέλλω εἰς τȣ̃το τῆς παρανοίας. *Herodian.*

Impinguo, πιαίνω, *Hippocr.* παχύνω. *Plato.*

Impius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσεβής, έος, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα. *Xen.* ἀσεβῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ȣ. *Id.* & flagitioſus homo, ἀσεβὴς καὶ πονηρὸς ἀνήρ. *Iſocr.* & execrabilis, ἀσεβὴς καὶ μιαρός. *Dem.* factum & grauiſſimum, ἔργον ἀσεβέστατον καὶ δεινότατον. *Id.* impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος. *Dem.* impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως. *Plut.* ſum, ἀσεβέω, in Deos, εἰς θεȣ́ς. *Dem.* manifeſte, περιφανῶς. *Id.* nefarie, ἀναιδῶς. *Id.*

Implacabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄσπειστος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ȣ. *Plato.* alicui, ἀκαταλλάκτως ἔχων πρός τινα. *Plut.*

Implacabiliter, ἀκαταλλάκτως. *Dem.* iraſci, ἀδιαλλάκτως ἀγανακτεῖν. *Themiſt.*

Implacidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρεςος, ȣ. *Iſocr.* ſum, δυσαρεςέω. *Syneſ.*

Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν. *Plato.* aliquem inani ſpe, τινὰ χαύνης ἐλπίδος. *Id.* naues militibus, πληρόω ναῦς ὁπλιτῶν. *Iſocr.* infamia ciuitatem, ἀναπλήθω πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν. *Dem.* vrbem diffidentia, ἀναπιμπλημι πόλιν ἀπιςίας. *Id.* lætitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας. *Xen.* vrbem ſeditionibus, μεςὴν ποιέω πόλιν ςάσεων. *Iſocr.* naues cibo, γεμίζω ναῦς σίτȣ. *Id.* legem, πληρόω νόμον. *N. T.* prophetiam, ἀναπληρόω προφητείαν. *Ibid.*

Impletio, ἡ πλήρωσις, εως. *Dem.*

Implicatio, ἡ ἔμπλεξις, εως.

Implicite, ἐμπεπλεγμένως, i. e. non clare, ἀσαφῶς.

Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς. *Iſocr.* aliqua re, εἴς τι. *Polyb.* aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι. *Id.*

Imploratio, ἡ ἐπίκλησις, εως. *Luc.* ἡ ἀνάκλησις, εως. *Thuc.* Deorum, ἡ θεοκλύτησις, εως. *Suid.*

Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινά. *Plut.* Deos, ἐπικαλέω θεȣ́ς. *Herodian.* fidem Deorum, θεοκλυτέω. *Aelian.*

Implumis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπτιλος, ȣ. *Suid.*

Impluo, ἐνομβρέω.

Impluuium, τὸ μέσαυλον, ȣ. *Bud.*

Impoenitentia, ἡ ἀμετανοησία, ας.

Impolite, ἀκόμψως. *Plut.*

Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.

Impolitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ȣ. *Plut.*

Impollutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ȣ. *Plut.*

Impono, ἐντίθημι, opes in nauem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν. *Dem.* aliquid ſeruis, ἐπιτίθημί τι οἰκέταις. *Herodian.* alicui poenam, τινὶ ζημίαν ἢ τιμωρίαν. *Dem.* alicui plagas, ἐπιβάλλω τινὶ πληγάς. *Xen.* vectigal, φόρον, ſ. tributum, τέλος. *Plut.* pileolum capiti, λαβεῖν πιλίδιον ἐπ' τὴν κεφαλήν. *Dem.* aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα. *LXX.* cuſtodes, εἰσπέμπω φύλακας. *Iſocr.* i. e. decipio, φενακίζω, aliquem, τινά. *Dem.* Conf. *Decipio.*

Importo, εἰσκομίζω. *Dem.* frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε. *Id.* alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν. *Plut.*

Importune, ἀκαίρως. *Iſocr.* i. e. acerbe, φορτικῶς. *Iſocr.*

Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας. *Dem.*

Importunus, a, um, res & homo, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ȣ. *Plato. Theophr.*

Importuoſitas, i. e. carentia portus, ἡ ἀλιμενία, ας. *Poll.*

Importuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ȣ. *Eurip.*

Impos, ὁ καὶ ἡ ἀκρατής, έος, alicuius rei, τινός. *Xen.* mentis, φρενὸς τητώμενος. *Plato.* τȣ̃ λογισμȣ̃ ἀκράτωρ, ορος. *Aelian.*

Impoſitio, ἡ ἐπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν. *N. T.*

Impoſſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ȣ, ferri, βαςάζεσθαι, alicui facere aliquid, ἀδύνατόν τινι ποιεῖν τι. *Plato.*

Impoſſibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας. *Antiph.*

Impoſſibiliter, ἀδυνάτως. *Dem.*

Impoſtor, ὁ ἐξαπατῶν, ȣ̃ντος. *Dem.* ὁ φενακίζων, οντος. *Id.* ὁ πανȣ̃ργος, ȣ. *Id.*

Impoſtura, ἡ ἐξαπάτη, ης. *Dem.* ἡ τέχνη, ης. *Id.* ὁ φενακισμός, ȣ̃. *Id.* inſtruere fraudem & impoſturam in alicuius interitum, συσκευάζειν ἀπάτην καὶ τέχνην περί τινος ὀλέθρȣ. *Dem.* ſpe & impoſturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς. *Id.* impoſturam facio alicui, φενακίζω τινά. *Dem.*

Impotens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατής, έος, iræ, θυμȣ̃, cupiditatum, τῶν ἐπιθυμιῶν. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ȣ, factus ſenio, ἀδύνατος γενόμενος γήρᾳ. *Xen.* ſilere, i. e. qui ſilere nequit, ἀδύνατος σιγᾷν.

Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τȣ̃ λέγειν. *Antiph.* ἡ ἀδυνασία, ας. *Thuc.* animi, ἡ ἀκράτεια, ας. *Xenoph.*

Impotenter, ἀκρατῶς.

Impræſentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ἐπὶ τȣ̃ παρόντος.

Impranſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάριςος, ȣ. *Xen.*

Imprecatio, ἡ ἀρά, ᾶς. *Plato.* ἡ κατάρα, ας. *Plut.* Conf. *Dirae.*

Imprecor, ἀράομαι, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν. *Dem.* ἐπαράομαί τινι ἐξώλειαν. *Aeſchin.* dira alicui, ἐπαράομαι δεινὰς ἀράς τινι. *Plut.*

Impreſſio, *notae*, ἡ ἐντύπωσις, εως, hoſtilis, ἡ ἐμβολή, ῆς, ἡ εἰσβολή, ῆς. *Iſocr.* ἡ ἐπιδρομή, ῆς. *Dem.*

impreſſio

impressionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινά. *Isocr.* in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον. *Dem.* contra aliquos cum aliquo, συνεισβάλλω ἐπί τινας. *Id.* & hostium agros vasto, ἐμβάλλω καὶ κακόω τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν. *Id.* fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινά. *Isocr.* impressionem alicuius sustinere, ὑπομένειν εἰσβολήν τινος. *Id.* Conf. *Inuado.*

nprimis, vide *Inprimis,* sub *Primus.*

nprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω. *Plut.* dedecus alicuius, διαβολὴν αἰσχρὰν προστρίβομαί τινι. *Polyb.* signum siue sigillum, ἐπισφραγίζω. *Plato.* τύπον ἐνσημαίνομαι. *Id.* σφραγίδα βάλλω *Aristoph.* signum capræ, σφραγίζομαι εἰκόνι αἰγός. *Diosc.*

nprobabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδόκιμαστος, ου.

nprobatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.

nprobe, πονηρῶς. *Isocr.* ago, κακουργέω. *Id.*

nprobitas, ἡ κακία, ας. *Dem.* ἡ κακουργία, ας. *Id.* ἡ κακοπραγμοσύνη, ης. *Id.* ἡ φαυλότης, ητος. *Isocr.* & malitia, quæ in aliquo est, κακία καὶ πονηρία προσοῦσά τινι. *Dem.* & perfidia alicuius, πονηρία καὶ ἀπιστία τινός. *Id.* eo improbitatis peruenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν. *Id.* summa alicuius, ὑπερβολὴ κακίας τινός. *Idem.* magna refertum esse, πολλὴν κακίαν ἔχειν. *Id.* improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρίᾳ. *Id.* mancipare se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν. *Isocr.* vti tam insigni improbitate, vt, χρῆσθαι τοσαύτῃ περιουσίᾳ πονηρίας, ὥστε. *Dem.*

nprobo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τι. *Xen.*

nprobro, ἀτιμάζω. *Xenoph.*

nprobus, a, um, κακὸς, ἡ, όν. *Isocr.* πονηρὸς, ὰ, όν. *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, όν. *Id.* continenter, συνεχῶς ὢν πονηρός. *Idem.* manifeste, palam, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαῦλος. *Idem.*

nprocerus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμήκης, εος.

nprolis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεκνος, ου. *Eurip.*

npromiscuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμικτος, ου. *Greg.*

npropero, ἐπισπεύδω. *Herodot.*

nproprie, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.

nproprietas, sc. *sermonis,* ἡ ἀκυρία, ας. *Hermog.* τὸ ἄκυρον, ου. *Quinctil.*

nproprius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ου.

nprosper, a, um, vide *Infelix.*

nprospere, vide *Infeliciter.*

nprouide, ἀπερισκέπτως. *Dem.* ἀνοήτως. *Isocr.*

nprouidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκεπτος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ου. *Idem.*

nprouise, ἀπροόπτως. *Herodian.* Vide *Improuiso.*

nprouiso, αἰφνίδιον. *Plut.* ἀπροσδοκήτως. *Thuc.* αἰφνιδίως. *N. T.* ἐξαίφνης. *Xen.* ἐξαπιναίως. *Thuc.*

nprouisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ου. *Luc.* ὁ καὶ ἡ ἀθεώρητος, ου. *LXX.* ὁ καὶ ἡ αἰφνίδιος, ου. *Gal.*

nprudens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσξύνετος, ου. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος. *Isocr.*

nprudenter, ἀνοήτως. *Dem.* ἀφρόνως. *Isocr.*

nprudentia, ἡ ἄνοια, ας. *Dem.*

npubes, s. impuber, ὁ καὶ ἡ ἄνηβος, ου. *Theocrit.*

Impudens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, έος. & audax fur, καὶ θρασὺς κλέπτης. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, ου, & confidens, καὶ τολμηρός. *Id.* & nefarius, καὶ μιαρός. *Id.* supra modum, ὁ καὶ ἡ ὑπεραναίσχυντος, ου, res, ὑπεραναίσχυντον πρᾶγμα. *Id.* sum, ἀναισχυντέω. *Idem.*

Impudenter, ἀναισχύντως. *Plato.* ago, ἀνανδεύομαι, ἀναισχυντέω. *Isocr.* ἀποθρασύνομαι. *Dem.*

Impudentia, ἡ ἀναίδεια, ας. *Dem.* ἡ ἀναισχυντία, ας. *Id.* & audacia, ἀναίδεια καὶ τόλμα. *Id.* & improbitas, καὶ πονηρία. *Id.* magna & insignis, ἀναίδεια μεγάλη καὶ περιφανής. *Dem.* summa, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας. *Id.* eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, s. ἀναισχυντίας, *Isocr.* esse tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ. *Dem.* facere aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας. *Id.* prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας. *Id.*

Impudice, ἀκαθάρτως.

Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, ας. *Dem.* ἡ πορνεία, ας. *Id.* ἡ ἀσέλγεια, ας. *Philo.*

Impudicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος. *Lucian.* sum, ἀσελγαίνω. *Dem.* ἀσελγέω. *Plato.*

Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς. *Thuc.*

Impugno, προσβάλλω, vrbem, πόλει. *Thuc.*

Impulsio, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ὁ, ὠθισμὸς, οῦ. *Plut.*

Impulsor, ὁ ὤστης, ου. *Aristot.*

Impulsus, us, ὁ ὠσμὸς, οῦ, ἡ ὦσις, εως. *Aristot.* i.e. adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ. *N.T. V. Incitatio.*

Impune, νηποινεί. *Dem.* νηποινί. *Xen.* facere aliquid, ἀδεῶς πράττειν τι. *Dem.* dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον. *Isocr.* ἐᾶν τινα ἀθῷον. *Dem.* ferre, ἀθῷον εἶναι. *Id.* non impune aliquid ferre, οἰμώζειν τι δρῶντα, *Aelian.* διαφεύγειν οὐκ ἀτιμώρητον. *Isocr.*

Impunis, e, vide *Impunitus.*

Impunitas, ἡ ἄδεια, ας. *Dem.* impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινι ἄδειαν. *Id.* διδόναι τινὶ ἀθῷω εἶναι. *Id.* διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι. *Id.* adipisci, εὑρίσκειν ἄδειαν. *Id.* λαμβάνειν ἄδειαν. *Id.*

Impunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, έος. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος, ου. *Isocr.* dimittere aliquem impunitum, ἐᾶσαι τινὰ ἀθῷον. *Id.* abire impunitum, ἀφίεσθαι ἀθῷον. *Idem.* non effugere impunitum, διαφεύγειν οὐκ ἀτιμώρητον. *Isocr.*

Impure, μιαρῶς. *Dem.*

Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας. *Dem.*

Impurus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ου. *Dem.*

Imputo, ἀνατίθημι, alicui aliquid. τί τινι. *Dem.* ἐπάγω τί τινι. *Id.* ἄγω τι εἰς τινα. *Id.*

Imus, a, um, κατώτατος, άτη, ατον, ima summis miscere, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν s. ποιεῖσθαι *Dem.* ab imo, κάτωθεν. *Herodian.*

In, *in loco,* ἐν, *cum Dat.* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ. *Thuc.* in caupona, ἐν καπηλείῳ. *Dem.* in vrbe, ἐν ἄστει. *Id.* in aureis vestibus saltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῖς. *Isocr.* in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις. *Id.* 2) *ad locum,* εἰς, *cum Accus.* venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν. *Xen.* venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους. *Plut.* ducere in senatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλήν. *Dem.* pecuniam

niam insumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι. *Id.* in hodiernum vsque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην. *Id.* iram in fontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίας. *Idem.* 3) κατὰ, *cum Accus.* in bello amissus esse, ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν πόλεμον. *Dem.* in foro, κατὰ τὴν ἀγοράν. *Id.* 4) παρὰ, *cum Accus.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα. *Dem.* 5) ἐπὶ, *cum Gen.* in multis rebus diuinam videre beneuolentiam, ἐπὶ πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν. *Dem.* in tanta solitudine constitutus, ἐπὶ τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος. *Isocr.*

Inabruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄῤῥαγής, έος. *Philo.*

Inaccessus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίβατος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀπρόσβατος, ου. *Lucian.*

Inaccusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταγόρητος, ου. *Phalar.*

Inædifico, ἐνοικοδομέω. *Thuc.*

Inæquabilis, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ου. *Theophr.*

Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας. *Theophr.*

Inæquabiliter, ἀνωμάλως. *Isocr.*

Inæqualis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ου. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ου. *Dem.* dignitate, ὁ καὶ ἡ ἀνισότιμος, ου. *Naz.*

Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, & perturbatio, καὶ ταραχή. *Isocr.* ἡ ἀνισότης, ητος. *Aristot.*

Inæqualiter, ἀνωμάλως, & perturbate colere Deos, καὶ ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεούς. *Isocr.*

Inæquo, ἰσόω. *Xenoph.*

Inæro, καταχαλκόω. *LXX.*

Inæstimabilis, e, i. e. *vilis*, ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, ου. *Dem.* i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὁ καὶ ἡ ὑπερτίμιος, ου. *Aristot.*

Inæstuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι. *Plut.*

Inadfectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάσκευος, ου. *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίεργος, ου. *Athen.*

Inagitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ου. *Philo.*

Inamabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέραστος, ου. *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος. *Herodian.*

Inambitiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφιλότιμος, ου. *Aristot.*

Inambulatio, ὁ περίπατος, ου. *Plut.*

Inambulo, ἐμπεριπατέω. *Aristoph.*

Inamœnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.

Inaniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ κενολόγος, ου.

Inanimatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ου. *Dem.*

Inanio, κενόω. *Theophr.* παρακενόω. *Plut.*

Inanis, e, κενὸς, ή, όν, omnium, πάντων. *Xen.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, ου. *Plut.* μάταιος, αία, αιον, sermo, λόγος. *Dem.* gloria, ἡ κενοδοξία, ας, studium, ἡ κενοσπουδία, ας.

Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, οῦ.

Inaniter, κενῶς, i. e. frustra, διακενῆς. *Polyb.* cupiendo, κενοσπούδως. *Plut.* loquor, φλυαρέω. *Lucian.*

Inaquosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ου. *Geopon.*

Inaratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήροτος, ου. *Hom.*

Inarefacio, καταξηραίνω. *Theoph.*

Inaresco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι. *Diosc.*

Inargentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, ου. *Herodot.*

Inargento, ἐπαργυρόω. *Athen.*

Inarticulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάρθρωτος, ου. *Aelian.*

Inartificialis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεχνος, ου. *Aristot.*

Inartificialiter, ἀτέχνως.

Inassatus, a, um, i. e. assatus, ὀπτὸς, ή, όν, caro, ὀπτὸν κρέας. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἔξοπτος, ου. *Hippocrates.*

Inassuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, ad aliquid, τινός. *Dem.*

Inaudax, ὁ καὶ ἡ ἀπότολμος, ου. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ου. *Thuc.* sum, ἀτολμέω. *Id.*

Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινός. *Plut.*

Inauditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήκουστος, ου. *Cl. Alex.* ὁ καὶ ἡ ἄπυστος, ου. *Herod.*

Inaugurato, κατ' οἰώνισμα.

Inauguro, ἐποιωνίζομαι, aliquid, τί.

Inauris, ἡ ἐνώτη, ης. *Soph.* τὸ ἐνώτιον, ου, ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὤτων αὐτῷ ἐνώτια μακρὰ ἀποκρέμανται. *Aelian.*

Inauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίχρυσος, ου. *Plato.*

Inauritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄωτος, ου. *Eust.*

Inauro, χρυσόω, aliquid, τί. *Athen.* καταχρυσόω τι. *Plut.*

Inauspicato, δυσοιωνίστως.

Inauspicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, ου. *Plato.* οὐκ εὔεδρος, ου. *Aelian.*

Inausus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτόλμητος, ου. *Theodor.*

Incæduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, ου.

Incalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπέδιλος, ου. *Aeschyl.*

Incalesco, διαθερμαίνομαι. *Dem.*

Incalfacio, διαθερμαίνω. *Dem.*

Incallide, ἀδόλως. *Thuc.*

Incallidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ου. *Dem.*

Incandesco, ἐκπυρόομαι. *Gal.*

Incanesco, πολιόομαι. *Aristot.*

Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς. *Polyb.* τὸ ἔπασμα, ατος. *Greg.* ἡ γοητεία, ας. *Polyb.* ἡ τερθρεία, ας. *Chrys.* τὸ γοήτευμα, ατος. *Plut.*

Incantatio, ἡ γοητεία, ας. *Plut.*

Incantator, ὁ καί ἡ ἐπῳδὸς, οῦ. *Eurip.* ὁ τερθρεὺς, έως. *Plut.* ὁ φαρμακεὺς, έως. *Lucian.* ὁ γόης, ητος. *Herodot.*

Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τί. *Chrys.* ἐπᾴδω τινί. *Luc.* γοητεύω τι. *Plut.*

Incanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιπόλιος, ου. *Dem.*

Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως. *Chrys.* ἡ ἐνανθρώπησις, εως. *Orig.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως *Ignat.*

Incarno, ἐνανθρωπίζω. *Dionys.* σαρκόω. *Naz.*

Incassum, φρούδως. Conf. *Frustra.*

Incauo, κοιλαίνω.

Incaute, ἀπρονοήτως. *Xen.* ἀπερισκέπτως. *Dem.*

Incautus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπρονόητος, ου. *Lucian.*

Incedo, εἰσέρχομαι *Dem.* pari gressu cum alio, ἴσα βαίνω τινί. *Id.* grauiter, βαδίζω εὐτάκτως. *Aristoph.* summis digitis pedum, ἀκροβατέω. *Lucian.*

Incelebris, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, ου. *Dem.*

Incendiaria, ἡ πυραλλὶς, ίδος. *Aristot.*

Incendiarius, ὁ πυρπολήτης, ου, ὁ πυρπολέων, οντος. *Lucian.*

Incendium, ὁ ἐμπρησμὸς, οῦ. *Plut.* ἡ πυρκαϊὰ, ᾶς. *Dem.*

ncende, ἐμπρήθω, aliquid, τί. *Xen.* ἐμπίμπρημί τι. *Plut.* καταπίμπρημι τι. *Id.* ἐμπυρίζω τι. *Diod. Sic.* κατακαίω τι. *Plut.* odores, ἐπιθυμιάω. *Philo.* i.e. incito, παροξύνω. *Demosth.* Conf. *Incito.*

ncensio, ἡ ἔμπρησις, εως. *Aeschin.* ὁ ἐμπρησμὸς, ȣ. *Philo.*

ncensum, τὸ θυμίαμα, ατος. *Diod. Sic.*

ncentiuum, ὑπέκκαυμα, ατος. *Ach. Tat.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος. *Long.*

ncerniculum, ἡ τηλία, ας.

ncerno, διαλέγω. *Xenoph.*

ncero, ἐγκηρόω. *Hippocr.*

certe, ἀδήλως. *N. T.*

ncertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος. *Hippocr.*

certo, ἀδήλως. *N. T.*

certus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδηλος, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀσαφής, έος. *Plut.* i.e. instabilis, ὁ καὶ ἡ ἀσταθής, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀστάθμητος, ȣ. *Id* ὁ καὶ ἡ ἀκατάστατος, ȣ. *Id.* rumor, ἡ φήμη ἀδέσποτος. *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω. *Philo.*

cessabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκατάπαυστος, ȣ. *N. T.*

cessio, ἡ εἰσβολή, ῆς. *Plut.*

cesso, προκαλέομαι, aliquem, τινά. *Xen.* saxis, βάλλω λίθοις. *Thuc.* incessit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ. *Luc*

cessus, us, τὸ βάδισμα, ατος. *Dem.*

ceste, μιαρῶς. *Dem.*

cesto, μιαίνω. *Lucian.*

cestum, vide *Incestus.*

cestus, a, um, μιαρὸς, ὰ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ȣ. *Idem.*

cestus, us, ἡ συνȣσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκεστος καὶ ἀνόμιμος.

choo, ἄρχομαι. Vide *Incipio.*

cido, ἐμπίπτω, in fossam, εἰς τάφρον. *Xen.* in sermonem, εἰς λόγον. *Dem.* in retia, τοῖς θηράτροις. *Aelian.* in calamitates, περιπίπτω συμφοραῖς. *Isocr.* in aliquem, ἐντυγχάνω τινί. *Plato.* περιτυγχάνω τινί. *Dem.* in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίαις. *Herodot.* id, quod fortuito incidit, τὸ προσπίπτον. *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπίπτοντα. *Isocr.*

cido, ἐγκόπτω, ἐπικόπτω, ἐντέμνω, i.e. *insculpo*, γλάπτω. *Plut.* neruos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. *Dem.*

ile, ὁ διῶρυξ, γος. *Theophr.*

ingo, διαζώννυμι. *Lucian.*

ipio, ἄρχομαι, opus a Deo, ἔργȣ ἀπὸ τȣ̃ Θεȣ̃. orationem inde, λόγȣ ἐντεῦθεν. *Xen.* ab iis, de quibus constat, ἀπὸ τῶν ὁμολογȣμένων. *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ἐπινικίȣ παιᾶνος. *Plut.* τὸν παιᾶνα. *Xen.* bellum, κατάρχω πολέμȣ. *Plut.* sermonem, τὸν λόγον. *Plato.* ἀρχὴν τȣ̃ λόγȣ ποιέομαι. *Isocr.*

ircumcisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπερίτμητος, ȣ. *N. T.*

ircumscriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπερίγραπτος, ȣ. *Damasc.*

ise vel Incisim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς. *Hermog.*

isio, ἡ ἐγκοπή, ῆς. *Suid.* ἡ ἐντομή, ῆς. *Aristoph.*

isum, τὸ κόμμα, ατος. *Quintil.*

isura, ἡ ἐγκοπή, ῆς, ἡ τομή, ῆς, ἡ ἐντομή, ῆς. *Aristoph.*

Incita, e, ἡ πενία, ας. *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ȣ. *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, ȣ. *Xen.* cursus, τὸ ἐγερτήριον, ȣ, δρόμȣ. *Aelian.* habere aliquid ad aliquid, ἔναυσμα ἔχειν τι εἴς τι. *Herodian.*

Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, φέρειν πρός τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως. *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ȣ. *N. T.*

Incito, παρορμάω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι. *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα. *Id.* ad regnum, τινὰ πρὸς βασιλείαν. *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι. *Id.* Conf. *Hortor.*

Inciuilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ. *Dem.*

Inciuiliter, ἀγροίκως. *Plato.* σκαιῶς. *Aristoph.*

Inciuilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ȣ, illepidus, καὶ ἄχαρις. *Plut.*

Inclamo, ἐμβοάω. *Thuc.* ἐπιβοάω, aliquem, τινί. *Idem.*

Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, victoria, δόξαν αἴρω νίκης. *Herodian.*

Inclemens, ὁ καὶ ἡ ἀπηνής, έος. *Bas.* χαλεπὸς, ὴ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ δύσκολος, ȣ. *Idem.*

Inclementer, ἀπηνῶς, ἀπροσοίστως. *Isocr.*

Inclementia, ἡ ἀπήνεια, ας. *Suid.* ἡ χαλεπότης, ητος. *Isocr.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας. *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἔγκλισις, εως. *Aristot.*

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι. *Aristot.* ἀποκλίνω πρός τι. *Id.* res inclinant, πράγματα κλίνουσι. *Idem.*

Includo, ἐγκλείω, vase, εἰς ἀγγεῖον. *Diosc.* aliquem castris, κατακλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ. *Herodian.* in munimento, τινὰ εἰς ἔρυμα. *Xen.* in corpore aliquid, τι κατὰ σῶμα. *Gal.*

Inclusio, ἡ ἔγκλεισις, εως.

Inclytus, a, um, κλυτὸς, ὴ, όν. Confer. *Celebris.*

Incoactus, a, um, ἑκὼν, ȣ̃σα, όν. *Dem.* ἑκούσιος, ία, ιον. *Aristot.*

Incoctio, ἡ ἄπεψις, εως.

Incœnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδειπνος, ȣ. *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχή, ῆς. *Aristot.*

Incœpto, ἄρχομαι. *Dem.* Conf. *Incipio.*

Incœptum, τὸ τόλμημα, ατος. *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ.

Incogitans, ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ȣ. *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίστως. *Isocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας. *Polyb.*

Incognitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνδηλος, ȣ. *Idem.*

Incoibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσυμφυής, έος. *Suid.*

Incola, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, ȣ. *Strabo.* ὁ καὶ ἡ κάτοικος, ȣ. *Aristot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος. *Dem.* ὁ οἰκῶν, ȣ̃ντος. *Id.* vrbis alicuius, οἰκήτωρ ὢν ἔν τινι πόλει. *Idem.*

Incolo, οἰκέω, vrbem, πόλιν. *Isocr.* ἐν τῇ πόλει. *Dem.* κατοικέω πόλιν. *Isocr.*

Incolumis, e, σῶος, α, ον, ager s. regio, σώα χώρα. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, ȣ. vrbs, πόλις ἀκέραιος. *Id.* & ab incommodis liber, σῶος καὶ μηδὲν πάσχων. *Idem.*

Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, vrbis, πόλεως. *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας. *Thuc.*

Incomatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθριξ, χος.

Incomitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαράπεμπτος, ȣ.
Incommendatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύστατος, ȣ.
Incommodatus, ἡ βλάβη, ης. *Plut.*
Incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως. *Dem.*
Incommoditas, ἡ βλάβη, ης. *Plut.*
Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινά. *Dem.* λυμαίνομαί τινι. *Ariſtot.*
Incommodum, ἡ βλάβη, ης. *Dem.* τὸ βλάβος, εος. *Dem.* Conf. *Damnum.*
Incommodus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελής, έος, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελής, έος, res incommoda ciuitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει. *Dem.*
Incomparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσύγκριτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ ἀσύμβλητος, ȣ.
Incompertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγνώριστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ ἄγνωστος, ȣ. *Thuc.*
Incompoſite, ἀτάκτως. *Thuc.* ἀκοσμήτως. *Dem.* ago, ἀκοσμέω. *Idem.*
Incompoſitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ȣ. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀσύντακτος, ȣ. *Dem.*
Incomprehenſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσύλληπτος, ȣ. *Dioſcor.*
Incomtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ȣ. *Plut.*
Inconceſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ȣ. *Thuc.*
Inconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσυνάλλακτος, ȣ. *Baſ.*
Inconcinne, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, ȣ. *Xen.*
Inconcuſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσειστος, ȣ. *Chryſ.*
Inconditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατασκεύαστος, ȣ. *LXX.*
Inconfeſſus, a, um, μὴ ὁμολογηκώς, υῖα, ός.
Inconfuſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύγχυτος, ȣ.
Incongruens, ſ. Incongruus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάρμοστος, ȣ. *Luc.*
Inconſcius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσυνείδητος, ȣ. inconſciis aliis, ἀσυνειδότως τοῖς ἄλλοις. *Plut.*
Inconſequens, ὁ καὶ ἡ ἀνακόλȣθος, ȣ. *Hermog.*
Inconſequentia, ἡ ἀνακολȣθία, ας. *Demetr. Phal.*
Inconſiderans, ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ȣ. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀπερίσκεπτος, ȣ. *Dem.*
Inconſiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας. *Polyb.*
Inconſiderate, προπετῶς. *Iſocr.* ἀπερισκέπτως. *Dem.*
Inconſideratus, a, um, idem quod, *Inconſiderans.*
Inconſolabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραμύθητος, ȣ.
Inconſolabiliter, ἀπαραμυθήτως. *Plato.*
Inconſpicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθεώρητος, ȣ. *Diod. Sic.*
Inconſtans, ὁ καὶ ἡ ἀσταθής, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀστάθμητος, ȣ, res, πρᾶγμα. *Id.* σφαλερός, ά, όν, ſocius, σύμμαχος. *Id.* ſum, μεταβάλλομαι. *Iſocr.*
Inconſtanter, σφαλερῶς. *Iſocr.*
Inconſtantia, ἡ ἀστασία, ας. *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποστροφή, ῆς. *Dem.*
Inconſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέθιστος, ȣ.
Inconſulte, vel Inconſulto, ἀπροβȣλεύτως. *Plato.*
Inconſultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροβȣ́λευτος, ȣ. *Dem.*
Inconſummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτέλεστος, ȣ. *Plato.*
Inconſumtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιαφθαρτος, ȣ. *Plut.*
Incontaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ȣ. *Plut.*
Incontinens, ὁ καὶ ἡ ἀκρατής, έος, in aliqua re, τινός. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ȣ. *Ariſtot.*
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, ας. *Xen.*
Inconueniens, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπής, έος. *Thuc.*
Inconuenienter, ἀπρεπῶς. *Herodian.*
Inconuenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*
Incoquo, συνεψέω. *Gal.*
Incorporatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνσώματος, ȣ. *Naz.*
Incorporeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσώματος, ȣ.
Incorporo, σωματόω. *Ariſtot.*
Incorrectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιόρθωτος, ȣ. *Dem.*
Incorrigibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάτρεπτος, ȣ, *Sirac.*
Incorrupte, ἀφθάρτως, & iuſte, ἀδωροδοκήτως καὶ δικαίως. *Dem.*
Incorruptibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄφθαρτος, ȣ, gloria. δόξα. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἄφθορος, ȣ, anima, ψυχή. *Dem.*
Incorruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφθαρτος, ȣ. *Plato.*
Increatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκτιστος, ȣ.
Increbeſco, *ſermone,* διαθρυλλέομαι. *Xen.*
Incredibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ȣ. *Aeſchin.*
Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας. *Iſocr.*
Incredibiliter, ἀπίστως. *Dem.*
Incredulitas, ἡ ἀπιστία, ας. *Dem.* ἡ ἀπείθεια, ας. *N. T.*
Incredulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειθής, έως, ὁ καὶ ἡ δύσπιστος, ȣ, ſum, ἀπειθέω, *Sir.*
Incrementum, ἡ ἐπαυξή, ῆς. *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως. *Iſocr.* ἡ ἐπαύξησις, εως. *Plut.* capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω. *Iſocr.* ex aliquo, ἐπιδίδωμι ἔκ τινος. *Idem.* adfero, ἐπαύξω τι. *Dem.* ἐπίδοσιν παρέχω τινί. *Idem.*
Increpatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως. *Plut.*
Increpo, ἐπικτυπέω, i. e. reprehendo, ἐπιπλήττω aliquid, τί. *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς. *Id.* aliquid in aliquo, διαμέμφομαι τινί τινος. *Plato.* ἐπιτιμάω τινί τι. *Ariſtot.*
Increſco, αὐξάνομαι. *Ariſtot.*
Incruentatus, a, um, ſ. incruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίμακτος. *Plut.*
Incruſtatio, ἡ κονίασις, εως.
Incruſto, κονιάω, aliquid, τί. *Ariſtot.*
Incubatio, ὁ ἐπωασμός, ȣ̃. *Ariſtot.*
Incubitus, idem.
Incubo, ἔγκειμαι, alicui rei, ἔν τινι. *Herodot.* ἐπίκειμαί τινι. *Ariſtot.* ouis, ἐπωάζω. *Athen.*
Incubus, ὁ ἐφιάλτης, ȣ, ὁ πνιγαλίων, ωνος. *Aegin.*
Inculco, παρεμβύω *Lucian.* i. e. ſæpius dico παρεμβάλλω, aliquid. τί. *Dem.*
Inculpate, ἀμέμπτως. *Herodian.* viuere, ἀνεγκλήτως βιῶν. *Dem.*
Inculpatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεμπτος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμητος, ȣ. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτος, ȣ *Idem.*
Inculte, ἀκόσμως.
Incultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ȣ, terra, γῆ ἀνέργαστος, incultum iacere, χερσεύειν. *Diod. Sic.*
Incumbo, ἐπίκειμαι, alicui rei, τινί. *Ariſtot.* i. e operam enixe do, σπȣδάζω περί τι. *Plato.* ἔν τινι, *Iſocr.* ad gloriam, φροντίζω τῆς δόξης *Aelian.* & omni cura facio aliquid, σπȣδάζω καὶ ὑπερδιατεινόμενος ποιέω τι. *Dem.*
Incunabula, vide *Cunae.*
Incurabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἀνίατος, ȣ. *Plato.* morbus, & cui mortali manus mederi non poteſt, νόσος ἀνίατος καὶ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἥκειν ἀδύνατος *Aelian.* ſum, ἀνιάτως ἔχω, *Dem.*
Incurabiliter, ἀνιάτως *Dem.*
Incuria, ἡ ἀμέλεια, ας. *Dem.* ἡ ῥᾳδιȣργία, ας. *Xen.*

ncuriose, ἀμελῶς. *Dem.* ἠμελημένως. *Id.*
ncuriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, έος, alicuius rei, τινός. *Xen.* sum alicuius rei, ἀμελῶς ἔχω τινός. *Isocr.* περί τι. *Xen.* ἀμελέω τινός. *Isocr.* περί τινος. *Dem.*
ncurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τί. *Herodot.* i. e. *inuado*, εἰσβάλλω εἴς τινα. *Isocr.* Conf. *Inuado*
ncursio, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς. *Dem.* Conf. *Impetus.*
ncurso, πολὺς ἐπιτρέχω.
ncuruesco, κυρτόομαι, ἀποξυρβόομαι. *Polyb.*
ncuruo, κυρτόω, aliquid, τί. *Xen.* ἀγκυλόω. *Gal.*
ncuruus, a, um, κυρτὸς, ἤ, όν. *Aristot.*
ncus, ὁ ἄκμων, όνος. *Herodot.*
ncusatio, ἡ μέμψις, εως. *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως. *Thuc.*
ncuso, ἐπαιτιάομαι, aliquem alicuius, τινά τινος. *Dem.* Conf. *Accuso.*
ncustoditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ου. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἄφρουρος, ου. *Aristot.*
ncutio, ἐπισείω, alicui aliquid, τί τινι. *Ioseph.* aliquid in aliquid, ἀπερείδω τι εἴς τι. *Plut.* alicui metum, δέος ἐνεργάζομαί τινι. *Dem.* φόβον ἐναπεργάζομαί τινι. *Isocr.* καθίστημι τινα εἰς φόβον. *Dem.*
ndagatio, ἡ ἴχνευσις, εως. *Xen.* ἡ ἰχνεία, ας. *Id.*
ndagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ. *Cl. Al.*
ndago, inis, τὸ θήρευμα, ατος, τὸ ἴχνευμα, ατος. *Poll.*
ndago, ἰχνεύω. *Xen.* ἀνιχνεύω. *Plut.* Confer *Inuestigo.*
nde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι. *Dem.* facile est inde intelligere, ῥᾴδιον ἐκεῖθεν διαγινώσκειν. *Id.* hinc & inde, ab vtraque parte, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τινός. *Aristot.*
ndebitus, a, um, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ου.
ndecens, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, έος. *Isocr.* Conf. *Turpis.*
ndecenter, ἀπρεπῶς. *Isocr.* me gero, ἀκοσμέω. *Dem.* agere, ἀσχημον ποιεῖν. *LXX.*
ndecentia, ἡ ἀπρέπεια, ας. *Plato.*
ndecet, ἀπρεπές ἐστι, dicere, οὐκ εὔσχημόν ἐστι λέγειν. *Aeschin.*
ndeclinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, ου. *apud Gramm.* i. e. ineuitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάδρατος, ου. *Cl. Al.*
ndecore, ἀπρεπῶς, rebus gestis maiorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων. *Isocr.* ago, ἀσχημονέω. *Aelian.* ἀκοσμέω. *Isocr.*
ndecorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρεπὴς, έος *Isocr.*
ndefatigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ου. *Bas.*
ndefatigabiliter, ἀκαμάτως. *Suid.*
ndefensus, a, um, quasi *clypeo*, ὁ καὶ ἡ ἀνυπεράσπιστος, ου. *sermone*, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος, ου.
ndefessus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ου. *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἀνελλιπὴς, έος. *Aelian.* in volatu, ᾧ οὐ κάμνει τὸ πτερόν. *Id.*
ndefinite, ἀπροσδιορίστως. *Suid.*
ndefinitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀόριστος, ου. *Thuc.*
ndefletus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκλαυστος, ου. *Hom.*
ndeflexus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαμπτος, ου. *Plut.*
ndelebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάλειπτος, ου. *Philo.*
ndelibatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδρεπτος, ου *Soph.*
ndemnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ου. *N. T.*
ndemnis, e, ἀθῷος, α, ῷον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ου. *Id.*
ndemnitas, ἡ ἀζημία, ας.
ndeploratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπένθητος, ου. *Marc.*
ndeprecabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ου. *Plato.*

Indeprehensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀφώρατος, ου.
Indesertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναπόλειπτος, ου.
Indesinenter, ἀδιαλείπτως *N. T.*
Indesinens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλειπτος, ου. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάπαυστος, ου. *Ibid.*
Indesponsatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήστευτος, ου *LXX.*
Indetonsus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκειροκόμης, ου.
Index, ὁ μηνυτὴς, οῦ *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος *Isocr.* digitus, ὁ λιχανὸς, οῦ. *Lucian.* librorum, ὁ πίναξ, ακος. *Plut.* ὁ σύλλαβος, ου. *Cic.* in agro, τὸ σημεῖον, ου. *Dem.*
Indicatio, ἡ φάσις, εως. *Dem.* ἡ ἔνδειξις, εως. *Id.*
Indicatura, sc. litis, ἡ τίμησις, εως. [illegible]
Indicium, τὸ δεῖγμα, ατος. *Dem.* τὸ ἐπίδειγμα, ατος *Id.* τὸ σημεῖον, ου. *Id.*
Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινι. *Plut.* bellum alicui, προαγορεύω πόλεμόν τινι. *Dem* προερέω πόλεμον. *Herodot.* ludos, ἐκκαταγγέλλω ἀγῶνας. *Plut.*
Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι. *Dem.* ἐκφέρω τι πρός τινα. *Plut.* γνωρίζω τί τινι. *Id.*
Indicta caussa, ἀκρίτως. *Isocr.* punire aliquem, ἄνευ κρίσεως κολάζειν τινά. *Dem.* occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινά. *Aelian.*
Indidem, ἐντευθενί *Aristoph.*
Indifferens, ὁ καὶ ἡ ἀδιάφορος, ου.
Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.
Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.
Indigena, ὁ καὶ ἡ αὐτόχθων, ονος. *Isocr.*
Indigens, ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, έος, rerum necessariarum, τῶν ἀναγκαίων *Dem.* δεόμενος, ένη, ενον, pecuniae, χρημάτων. *Id.* ἀπόρως διακείμενος. *Isocr.*
Indigentia, ἡ ἔνδεια, ας. *Dem.* ἡ ἀπορία, ας. *Id.* & inopia, ἡ ἔνδεια καὶ ἀπορία. *Id.* rerum necessariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων. *Dem.*
Indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενός *Dem.* alicuius rei, δέομαί τινος. *Id.* προσδέομαί τινος. *Id.*
Indigeste, ἀτάκτως. *Thuc.*
Indigestus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ου. *Isocr.*
Indignabundus, a, um, ἀγανακτέων, ουσα, ουν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀγανακτικὸς, ή, όν. *Plut.*
Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως. *Thuc.* i. e. despectio, ἡ ἀπαξίωσις, εως. *Polyb.*
Indigne, ἀναξίως, miserum esse, δυστυχεῖν. *Isocr.* agitur cum eo, οἰκτρὰ πάσχει. *Dem* fero aliquid, συνοφρύομαι ἐπί τινι. *Aelian.* δυσφορέω τι. *Herodian.*
Indignitas, ἡ ἀπαξία, ας, pro rei indignitate, ἀξίως τοῦ ἀδικήματος. *Aelian.*
Indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ἐπί τινι, s. ὑπέρ τινος. *Isocr.* περί τινος *Plato.* διά τι *Id.* alicui, πρός τινα *Plut.* κατά τινος. *Lucian.* ὀργίζομαί τινι. *Dem.* ἄχθομαί τινι *Plato.*
Indignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάξιος, ου, aliqua re, τινός. *Dem* indignum aliquem iudico aliqua re, ἀπαξιόω τινά τινος. *Plut.*
Indigus, a, um, vide *Indigens.*
Indiligens, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, έος. *Dem.* ἀμελῶν, οῦσα, οῦν. *Id.*
Indiligenter, ἀμελῶς. *Isocr.*
Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας. *Dem*
Indipiscor, ἐπιτυγχάνω, aliquid, τινός. *Plut.*
Indirectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάτακτος, ου. *Hesych.*
Indiscrete, ἀκρίτως, ἀκριτί. *Suid.*

Indiſcretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιαχώριςος, ȣ.
Indiſcriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτί. *Suid.*
Indiſerte, ἀφραδῶς.
Indiſertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ βραδύγλωσσος, ȣ. *LXX.*
Indiſpoſitè, ἀτάκτως. *Thuc.*
Indiſpoſitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ȣ. *Iſocr.*
Indiſſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ȣ. *Philo.* ἀκατάλυτος, ȣ. *N. T.*
Indiſſolutus, a, um, idem.
Indiſtincte, ἀδιαςίκτως.
Indiſtinctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάςικτος, ȣ.
Indiuiduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ȣ. *Ariſtot.*
Indiuiſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ȣ, idea, ἰδέα. *Plato.*
Indiuiſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ȣ. *Dioſc.*
Indiuulſe, ἀναποσπάςως. *Heſych.*
Indiuulſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάσραφος, ȣ. *Iambl.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάσπαςος, ȣ. *Pandect.*
Indo, ἐντίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι. *Dem.*
Indocilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, έος. *Plato.*
Indocilitas, ἡ δυσμάθεια, ας. *Plato.*
Indocte, ἀπαιδεύτως. *Iſocr.*
Indoctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδίδακτος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ȣ. *Id.*
Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας. *Dem.*
Indoleo, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων. *Iſocr.* morti alicuius, θάνατόν τινος. *Iulian.*
Indoles, ἡ φύσις, εως *Dem.* indole bona præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τε λαχὼν ἀγαθῆς. *Philo.*
Indomabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδάμαςος, ȣ.
Indomitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδάμαςος, ȣ, pullus, πῶλος. *Xen.*
Indonatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγέραςος, ȣ. *Aelian.*
Indormio, ἐπικοιμάομαι. *Hippocr.*
Indotatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπροικος, ȣ. *Diod. Sic.*
Induſtrie, ὁμολογȣμένως, ἀναμφιβόλως.
Indubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναμφίβολος, ȣ.
Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως. *Dem.*
Induciæ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχάς. *Dem.* cum aliquo, πρός τινα. *Aeſchin.* διαλύσεις πράττειν. *Plut.* annuas, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον. *Thuc.*
Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν. *Polyb.* i. e. perſuadeo, ἐνάγω τινὰ πρὸς πόλεμον. *Ariſtot.* i. e. deleo, ἐξαλείφω τι. *Dem.* in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι. *Plato.*
Inductio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς. *Ariſtot.*
Indulgens, συγχωρέων, ȣσα, ον. *Dem.*
Indulgentia, ἡ ἄνεσις, εως. *Dem.* ἡ συγχώρησις, εως. *Chryſ.*
Indulgeo, συγχωρέω, alicui, τινί. *Dem.* καταχαρίζομαί τινι. *Plut.* cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις. *Ariſtot.* alicui nimis, ἀνίημι τινι λίαν. *Id.* vino & compotationibus, ἀποσχολάζω οἴνῳ καὶ ταῖς προπόσεσιν. *Aelian.*
Indumentum, τὸ ἔνδυμα, ατος. *N. T.* τὸ ἱμάτιον, ȣ. *Dem.*
Induo, ἐνδύω, veſtem purpuream, πορφυρίδα. *Xen.* me, ἐμαυτόν. *Id.* veſtem, ſ. me veſte, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον. *N. T.* perſonam, τὸ σχῆμα. *Xen.* purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ. *Herodian.* colorem alicuius, ἐμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω. *Ael.* pedes ſandaliis, ὑποδέω τȣ̀ς πόδας σανδάλοις. *Id.*
Indureſco, σκληρύνομαι, κατασκλῆμι. *Theoph.*
Induro, σκληρύνω. *N. T.* cutem, περισκληρύνω δέρμα. *Hippocr.*
Indusium, ὁ χιτωνίσκος, ȣ. *Plut.*
Induſtria, ἡ φιλοπονία, ας, *Dem.* ἡ φιλεργία, ας. *Id.* de induſtria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες, ἑκοντί. *Dem. Iſocr.* de induſtria factus, ἑκούσιος, ία, ον. *Dem.*
Induſtrie, σπȣδαίως. *Ariſtot.*
Induſtrius, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ φίλεργος, ȣ. *Id.*
Induſtrioſus, a, um, idem quod *Induſtrius.*
Induuium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, ȣ. *Ariſtot.*
Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ. *Lucian.* voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς. *Plato.* inebrior, μεθύσκομαι. *Xen.* οἰνόομαι. *Aelian.*
Inedia, ὁ λιμὸς, ȣ. *Dem.* inedia eneco aliquem, λιμοκτονέω τινά. *Galen.* mihi mortem conſciſco, ἀποκαρτερέω. *Plut.*
Ineditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέκδοτος, ȣ. *Dem.*
Ineffabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, ȣ, ignauia ciuitatis, μαλακία πόλεως. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ȣ, res, ἀμύθητα πράγματα. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀνεκλάλητος, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀλάλητος, ȣ. *Ibid.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, ȣ, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα. *Ibid.*
Inefficax, ὁ καὶ ἡ ἀνενέργητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ ἀδύναμος, ȣ. *Dioſc.*
Ineffigiatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμορφος καὶ ἀτύπωτος, ȣ. *Aelian.*
Inelaboratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιέργαςος, ȣ. *Iſocr.*
Inelegans, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ȣ. *Plut.*
Ineleganter, ἀκόμψως. *Plut.*
Ineluctabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταγώνιςος, ȣ. *Baſ.*
Ineluibilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσέκπλυτος καὶ δυσέκνιπτος, ȣ. *Ael.*
Inemendabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπανόρθωτος, ȣ. *Philo*
Inenarrabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιήγητος, ȣ. *Xen.*
Ineo, εἴσειμι. *Xen.* i. e. coëo, ὀχεύω. *Ariſtot.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ. *Dem.* conſulatum, μέτειμι ὑπάτειαν. *Plut.* magiſtratum, εἰς ἀρχήν. *Iſocr.* rationem, ἅπτομαι λόγον, gratiam ab aliquo ſ. alicuius, θηράω χάριν τινός. *Dem.*
Inepte, ἀναρμόςως.
Ineptia, ſ. Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας. *Ariſtot.* ἡ ψυχρότης, ητος. *Dem.*
Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι. *Aeſchin.*
Ineptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχρηςος, ȣ, ad aliquid, πρός τι. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφυὴς πρός τι. *Iſocr.* i. e. ſtolidus, ruſticus, σκαιὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ. *Dem.*
Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνιππος, ȣ. *Ariſtoph.*
Inermis, e, ὁ καὶ ἡ ἄοπλος, ȣ. *Dem.*
Inerro, πλανάομαι ἐν. *Xen.*
Iners, vide *Ignauus.*
Inertia, vide *Ignauia.*
Inerudite, ἀπαιδεύτως. *Iſocr.*
Ineruditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ȣ. *Dem.* Conf. *Indoctus.*
Ineſco, δελεάζω. *Xen.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ. *Lucian.*

Ineui-

Ineuitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάδραςος, ȣ. *Cl. Al.* ὁ καὶ ἡ ἀναπόδραςος, ȣ. *Philo.* periculum, ἀβοήθητος κίνδυνος. *Strabo.*
Ineuitabiliter, ἀφύκτως. *Plut.*
Inexaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξέταςος, ȣ. *Plato.*
Inexaturabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεςος, ȣ. *Philo.*
Inexcitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέγερτος, ȣ.
Inexcogitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιανόητος, ȣ.
Inexcultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ȣ. *Plut.*
Inexcusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπροφάσιςος, ȣ. *Xen.*
Inexercitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγύμνασος, ȣ. *Philo.* in aliqua re, τινί. *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀνάσκητος, ȣ. *Plut.*
Inexhaustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάντλητος, ȣ, sumtibus, ὁ καὶ ἡ ἀδαπάνητος, ȣ. *Bas.*
Inexorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ȣ. *Philo.*
Inexpectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ȣ. *Thuc.*
Inexpertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ȣ, in aliqua re, τινός. *Isocr.*
Inexpiatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ȣ. *Dem.*
Inexplebilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ ἄπληςος, ȣ, sanguine, αἵματος. *Herodot.* opibus, χρημάτων. *Xen.* cupiditas alicuius rei, ἡ ἀπληςία τινός. *Plato.*
Inexplebilitas, ἡ ἀπληςία, ας, alicuius rei, τινός. *Plato.*
Inexplebiliter, ἀπλήςως, deditum esse alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι. *Xen.*
Inexpletus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος, ȣ.
Inexplicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ȣ. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ȣ. *Dem.*
Inexplicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσαφὴς, έος.
Inexplorate, ἀνεξετάςως, ἀπείρως. *Xen.*
Inexploratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, ȣ, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ ȣδὲν ἀπείρατόν ἐςι. *Isocr.*
Inexpugnabilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσμάχητος, ȣ, alicui, τινί. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπόςατος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλωτος, ȣ. *Isocr.*
Inextinctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσβεςος, ȣ. *N. T.*
Inextinguibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄσβεςος, ȣ. *Gal.*
Inextricabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ȣ.
Inexuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλυτος, ȣ. Conf. *Inexpugnabilis.*
Infabre, ἀτέχνως, ἀκόμψως. *Plut.*
Infabricatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατασκεύαςος, ȣ. *Synes.*
Infacetiæ, ἡ ἀνευτραπελία, ας.
Infacetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ȣ. *Plut.*
Infacundia, ἡ τȣ̃ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος τȣ̃ λέγειν.
Infamia, ἡ ἀτιμία, ας. *Dem.* ἡ αἰσχύνη, ης. *Id.* ἡ αἰσχρὰ φήμη. *Isocr.* infamia flagro, ἔχω αἰσχύνην. *Dem.* συνέχομαι ἀδοξίᾳ. *Id.* εἰμὶ ἄτιμος. *Id.*
Infamis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ȣ. *Id.* ἠτιμωμένος, ένη, ένον, apud ciues, παρὰ τῶν πολιτῶν. *Isocr.*
Infamo, παραδειγματίζω, aliquem, τινά. *N. T.* ἀτιμόω τινά. *Dem.*
Infandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, ȣ. *Herodot.*
Infans, ὁ νήπιος, ȣ. *Dem.* τὸ βρέφος, εος. *Plut.* νήπιον βρέφος. *Lucian.* recens natus, παιδάριον νεογνόν. *Plut.*

Infantia, ἡ νηπιότης, ητος. *Plato.* ab infantia, ἐκ νηπίȣ. *Aristot.*
Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ȣ. *Philo.*
Infantilis, e, ὁ, ἡ, τȣ̃ νηπίȣ.
Infantulus, τὸ βρεφύλλιον, ȣ. *Lucian.*
Infarcio, ἐμπλάττω. *Diosc.*
Infatigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκάματος, ȣ. *Philo.*
Infatuo, μωραίνω. *N. T.*
Infaustus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, έος. *Isocr.*
Infector, ὁ βαφεὺς, έως.
Infectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγένητος, ȣ. *Aristot.* facta reddere infecta, ἀγένητα ποιεῖν ὅσ' ἂν εἴη πεπραγμένα. *Aristot.* re infecta dimittere aliquem, ἄπρακτον πέμπειν τινά. *Herodian.*
Infelicitas, ἡ ἀτυχία, ας. *Dem.* ἡ δυστυχία, ας. *Id.* ἡ δυσπραξία, ας. *Isocr.*
Infeliciter, ἀτυχῶς. *Isocr.* ago in re aliqua, δυστυχέω ἔν τινι. *Isocr.* ἀτυχέω τι. *Dem.*
Infelix, ὁ καὶ ἡ ἀτυχὴς, έως. *Dem.* ἀτυχῶν, ȣ̃σα, ὂν. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, έος. *Id.* ἄθλιος, ία, ιον. *Id.* & miser homo, ἀτυχὴς καὶ ταλαίπωρος ἄνθρωπος. *Dem.* ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. *Id.* sum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω. *Isocr.* præter meritum, δυστυχέω παρὰ τὸ δίκαιον. *Id.*
Infensus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινί. *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, & maleuolus alicui, καὶ κακόνȣς τινί. *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσμενὴς, έος, τινί, *Isocr.*
Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων.
Infermentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄζυμος, ȣ. *N. T.*
Inferior, ὁ καὶ ἡ ἐλάττων, ονος. *Dem.* sum, ἐλαττόομαι. *Id.*
Infernalis, e, ὁ καὶ ἡ ςύγιος, ȣ. *Plut.*
Inferne, κάτωθεν. *Herodian.*
Infernus, i, ὁ ᾅδης, ȣ. *Philo.* γέεννα τȣ̃ πυρὸς. *N. T.*
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, spiritus, τὸ κάτω πνεῦμα. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἀπόγειος, ȣ. *Athen.* ὁ καὶ ἡ ὑπόγαιος, ȣ. *Herodian.*
Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τὶ εἰς τόπον τινά. *N. T.* aliquid alicui, ἐπιςφέρω τί τινι. *Philo.* alicui manus, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρας. *N. T.* alicui damnum, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς. *Isocr.* καταπορσύνω τινὶ κακά. *Xen.* alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα. *Isocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα. *Polyb.*
Infeste, ἀπεχθῶς. *Isocr.* δυσχερῶς. *Dem.*
Infestiuus, a, um, σκαιὸς, ά, όν. *Isocr.*
Infesto, ἀπελαύνω, aliquem, τινά. *Xen.* ἐνοχλέω τινί. *Dem.*
Infestus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθὴς, έος, alicui, τινί. *Isocr.* ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ. *Dem.*
Infibulo, ἐμπορπάω, vestem, ἱμάτιον. *Herodot.*
Inficias eo, ἀρνέομαι. Conf. *Inficior.*
Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως. *Lucian.*
Inficiator, ὁ καὶ ἡ ἔξαρνος, ȣ, sum, εἰμί. *Dem.*
Inficio, βάπτω, aliquid, τί. *Dem.*
Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τί. *Dem.* interposito iureiurando, ἐξαρνȣ̃μαί τι διομνύμενος. *Aeschin.* ἔξαρνός εἰμι τȣ̃το. *Dem.* περί τινος. *Isocr.* ἔξαρνος γίγνομαι τȣ̃το. *Id.*
Infidelis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπιςος, ȣ, alicui, τινί. *Dem.*
Infidelitas, ἡ ἀπιςία, ας. *Plato.*
Infideliter, ἀπίςως. *Dem.*

 Infidus,

Infidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ου, alicui, τινί. *Dem.*
Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπερείδω.
Infixio, ὁ ἐπερεισμὸς, ου.
Infimus, vide *Imus.*
Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας. *Ariſtot.*
Infinite, ἀπεράντως. *Ariſtot.*
Infinities, ἀπειράκις. *Philo.*
Infinitiuus, ſc. modus, ἀπαρέμφατος ἔγκλισις. *Gramm.*
Infinitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ου. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀπεράτωτος, ου. *Plut.*
Infirmatio, ἡ ἀσθένωσις, εως, i. e. refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς.
Infirme, ἀσθενῶς. *Dem.*
Infirmitas, ἡ ἀσθένεια, ας. *Plato.* corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα. *Dem.*
Infirmo, ἀσθενόω. *Xen.* aliquem, ποιέω τινὰ ἀσθενῆ. *Id.*
Infirmus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσθενὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ου. *Id.* corpore, σώματι. *Id.* ſum, ἀσθενέω. *Iſocr.* ἔχω ἀσθενῶς. *Id.*
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixio, ἡ ἔμπηξις, εως.
Infixus, a, um, ἐμπαγεὶς, εῖσα, έν.
Inflammatio, ἡ φλόγωσις, εως. *Thuc.* τὸ ἐπιφλόγισμα, ατος. *Hippocr.* morbi, ἡ φλεγμονὴ, ῆς. *Idem.*
Inflammo, φλέγω, lumen, φέγγος. *Sophocl.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ἐπὶ πόλεμον. *Iſocr.*
Inflate, ἐμπνεύστως, i. e. ſuperbe, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως. *Dem.*
Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος. *Lucian.* ἡ ἀναφύσησις, εως. *Ariſtot.* animi, ἡ φυσίωσις, εως. *N. T.* Conf. *Inſolentia.*
Inflatus, a, um, ἐμπνευστὸς, ή, όν. *Athen.* i. e. *ſuperbus*, ὁ καὶ ἡ ὑπέρογκος, ου. *N. T.* τετυφωμένος, ένη, ένον. *Ibid.* μεγαφρονῶν, οῦσα, ον. *Dem.*
Inflecto, ἐγκάμπτω. *Gal.* ἐπικλάζω. *Plut.*
Inflexibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄκαμπτος, ου. *Plut.*
Inflexio, ἡ διάκαμψις, εως. *Naz.* ἡ καμπὴ, ῆς. *Plut.*
Inflexus, a, um, καμψὸς, ή, όν. *Heſych.* ὁ καὶ ἡ ἐπικαμπὴς, έος, ordo, τάξις. *Ammon.*
Infligo, προστρίβομαι, plagam, πληγήν. *Ariſtoph.* alicui, ἐμφορέω πληγήν τινι. *Plut.* pœnam alicui, ἐπιτίθημι τὴν δίκην τινί. *Herodian.*
Inflo, ἐμφυσάω. *Philo.* ἀναφυσάω. *Diod. Sic.* tibiam, φυσάω αὐλόν. *Plut.* ventrem, διογκόω γαστέρα. *Ael.* aliquem, & laudibus effero, φυσάω καὶ τοῖς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινά. *Plut.*
Influentia, ἡ εἴσρευσις, εως. *Ariſtot.*
Influo, εἰσρέω. *Lucian.* in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει. *Gal.*
Influxus, us, ἡ ἐπιῤῥοὴ, ῆς. *Theophr.* ὁ εἴσρους, ου. *Ariſtot.*
Infodio, κατορύττω. *Plut.*
Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας. *Plato.*
Infœcundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄφορος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, ου. *Theophr.*
Informis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμορφος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀδιατύπωτος, ου. *Diod. Sic.*
Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ περιγραφὴ, ῆς. *Ariſtot.*
Informo, ὑποτυπόω. aliquid primum & poſtea pingo, τὸ πρῶτον καὶ εἶτα ἀναγράφω. *Plut.* moribus, ἠθοποιέω. *Id.* adoleſcentes, εἰσηγέομαι νεωτέροις. *Iſocr.* Conf. *Inſtituo.*
Infortunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυστυχὴς, έος. *Dem.* Conf. *Infelix.*
Infortunium, τὸ ἀτύχημα, ατος. *Dem.* ἡ ἀτυχία, ας. *Id.* Conf. *Infelicitas.*
Infra, *Præpoſ.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν. *Plut.* *Adu.* κάτω. *Dem.* ὑποκάτω. *Plato.*
Infractus, a, um, i. e. *fractus*, καταῤῥαχθεὶς, εῖσα, έν. *Plut.* i. e. *non fractus*, ὁ καὶ ἡ ἀῤῥαγὴς, έος. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥηκτος, ου. *Philo.*
Infremo, ἐμβρέμομαι, ἀναβρυχάομαι.
Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, συγκροτέω τοὺς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς. *Xen.*
Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως. *Xen.*
Infrenatus, a, um, i. e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον; i. e. *non frenatus*, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου. *Plato.*
Infrenis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου. *Plato.*
Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον. *Xen.*
Infrenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου. *Plato.*
Infrequens, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, ου, ſenatus, βουλὴ ὀλιγανδροῦσα. *Plato.*
Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας. *Xen.*
Infrico, ἐντρίβω. *Xen.*
Infringo, ἐνθλάω.
Infructuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, ου. *Theophraſt.*
Infrunitus, a, um, ὁ καὶ ἄφρων, ονος. *Dem.*
Infuco, φυκόω. *Plut.*
Infula, ἡ μίτρα, ας. *Herodot.*
Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ης, ἡ καπνοδόκη, ης. *Herodot.*
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως. *Poll.*
Infundo, ἐπιχέω. *Dioſc.* ἐγχέω. *Xen.* alicui aliquid, τί τινι. *Syneſ.*
Infuſco, ἐπιχραίνω, *Lucian.*
Infuſio, ἡ ἔγχυσις, εως.
Ingemino, διπλασιάζω. *Plut.*
Ingemiſco, στενάζω. *Dem.* alicui, ἐπιστένω τινί. *Eurip.*
Ingemo, στένω, alicui, ἐπί τινι. *Dem.* alte, στενάζω μέγα. *Id.*
Ingeneraſco, ἐμφύομαι. *Plut.*
Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι. *Plut.*
Ingenioſe, εὐφυῶς. *Iſocr.*
Ingenioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, έος. *Iſocr.*
Ingenitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐγγενὴς, έος. *Sophocl.*
Ingenium, ἡ φύσις, εως. *Dem.* bonum, φύσις ἐπιεικής. *Iſocr.* inſuperabile, ἀνυπέρβλητος. *Id.* dextum, εὐάρμοστος. *Id.* illuſtre, ἐπίβλεπτος. *Id.* præſtantius, ἐπιφανεστέρα ψυχή. *Dem.* animus cuiuſque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου καὶ φύσις. *Id.* animus liberalis & ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ καὶ γνώμη φρόνιμος. *Id.* diuerſiſſimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις. *Id.* ingeniis non deterioribus eſſe quam maiores, τὰς φύσεις οὐ χείρους εἶναι τῶν προγόνων. *Dem.* ingenio feliciſſimo eſſe, τὴν γνώμην εὐφυέστατον εἶναι. *Iſocr.* exercere ingenium, ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν, ſ. διάνοιαν. *Id.* ingenii acumen, τὸ τῆς γνώμης ἀγχίνουν, ου. *Herodian.* ingenii robur, φύσεως ἰσχύς. *Thuc.*

Ingens,

ngens, ὁ καὶ ἡ εὐμεγέθης, εος, lapis, λίθος. *Aristoph.* testimonium, μαρτυρία. *Dem.*
ngenue, ἐλευθέρως. *Thuc.* educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος. *Xen.* i. e. candide, ἁπλῶς. *Demosth.*
ngenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος. *Aristot.*
ngenuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐλευθέριος, ου, femina, γυνή. *Plut.* doctrinæ, ἐλευθέριαι παιδεῖαι. *Lucian.* i. e. candidus, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν. *Dem.* & simplex homo, μεστὸς παῤῥησίας καὶ ἀφελής. *Id.*
ngero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι. *Synes.* aliquid ori, ἐντίθημί τι σώματι. *Galen.* lapides & fustes, ἐπιφέρω λίθους καὶ ξύλα. *Herodian.* largius cibum, πλείονας ἢ συνήθως εἰσφέρομαι τροφάς. *Id.* me, παρεισδύομαι. *Id.* me in alienam administrationem, παραδιοικέω. *Plut.*
ngigno, ἐγγεννάω.
nglorius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, ου. *Id.*
ngluuies, ἡ γαστριμαργία, ας. *Philo.* auis, ὁ πρόλοβος, ου. *Aristot.*
ngrandesco, μεγαλύνομαι.
ngrate, i. e. inuenuste, ἀχαρίτως, i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίστως. *Isocr.*
ngratis, παρὰ γνώμην.
ngratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας. *Dem.*
ngratus, a, um, i. e. inuenustus, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος. *Herodian.* i. e. beneficii immemor, ὁ καὶ ἡ ἀχάριστος, ου. *Dem.* sum, ἀχαριστέω, erga amicos, πρὸς τοὺς φίλους. *Id.*
ngraueſco, βαρύνομαι, ætate, ὑπὸ τῆς ἡλικίας. *Polyb.*
ngrauo, ἐπιβαρύνω. *Xen.*
ngredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα. *Dem.* viam, ὁδόν. *Ceb. Theb.* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον. *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ. *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτους δεκάτου. *Herodian.*
ngressio, s. Ingressus, ὁ βαδισμός, ου. *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ου. *Plut.*
ngruo, ἔγκειμαι. *Herodian.*
nguen, ὁ βουβών, ῶνος. *Lucian.*
nguinaria, τὸ βουβώνιον, ου. *Diosc.*
ngurgito, γαστρίζομαι. *Basil.* καταβροχθίζω. *Lucian.*
ngustabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄγευστος, ου. *Plut.*
ngustatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγευστος, ου. *Plut.*
nhabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ου, ad aliquid, πρός τι. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀφυὴς πρός τι. *Id.*
nhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος. *Synes.*
nhabitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀοίκητος, ου. *Philo.*
nhabitatio, ἡ ἐνοίκησις, εως. *Cl. Al.*
nhabito, ἐνοικέω, aliquid, τί. *Aristot.* terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα. *Plut.* vrbem, οἰκέω πόλιν. *Isocr.* ἐν ἄστει *Dem.*
nhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινί. *Plato.* προσφύομαι τινι. *Id.* machinis, προσφύω μηχαναῖς. *Herodian.*
nhæresco, προσίσχομαι, alicui, πρός τι. *Theophr.*
nhalo, ἐμπνέω. *Plato.*
nhibeo, ἐπέχω, aliquid, τί. *Plut.* iram, ἀνακόπτω τῆς ὀργῆς. *Lucian.*
nhibitio, ἡ κάθειρξις, εως.
nhio, ἐπιχαίνω. *Philo.* alicui rei, χαίνω ἐπί τινι. *Lucian.*

Inhoneste, αἰσχρῶς. *Isocr.*
Inhonesto, καταισχύνω, aliquid, τί. *Plut.*
Inhonestus, a, um, αἰσχρός, ά, όν. *Dem.*
Inhonoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, ου. *Dem.*
Inhonorificus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ου. *Dem.*
Inhorreo, s. *Inhorresco*, φρίττω, aliqua re, τί. *Dem.*
Inhospitalis, e, ὁ καὶ ἡ ἄξενος, ου. *Lucian.*
Inhospitalitas, ἡ μισοξενία, ας. *LXX.*
Inhospitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄξενος, ου. *Lucian.*
Inhumane, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, ας. *Lucian.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας. *Dem.* ἡ μισανθρωπία, ας. *Hipp.*
Inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπάνθρωπος, ου. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ μισάνθρωπος, ου. *Id.*
Inhumatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄταφος, ου. *Thuc.*
Inhumo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς s. ἀποθανόντας. *Dem.* Conf. *Sepelio.*
Inibi, ἐκεῖ. *Plato.*
Iniectim, ἐπαναβληδόν. *Herodot.*
Iniectio, ἡ ἐπιβολή, ῆς. *Thuc.*
Iniicio, ἐπιῤῥίπτω, aliquid in aliquid, τὶ ἐπί τι. *N. T.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινόν. *Xen.* alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα. *Lucian.* alicui amorem, ἐμβάλλω τινὶ ἔρωτα. *Xen.* sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος. *Plut.*
Inimice, ἐχθρῶς. *Dem.* ἐθελέχθρως. *Id.* δυσμενῶς. *Isocr.* ἀπεχθῶς. *Id.*
Inimicitia, ἡ ἔχθρα, ας. *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, ας. *Id.* grauis, μεγάλη. *Dem.* diuturna, βεβαία. *Id.* immortalis, ἀείμνηστος. *Isocr.* simulata, προσποιητή. *Dem.* priuata, ἰδία. *Id.* communis, κοινή, & offensiones, ἔχθρα καὶ προσκρούματα. *Id.* & odium & diffidentia, ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ ἀπιστία. *Id.* inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινα. *Dem.* incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν. *Idem.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα. *Isocr.* ostendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν. *Dem.* extinguere, διαλύειν ἔχθραν. *Isocr.* effugere, φεύγειν τῆς ἔχθρας τινός. *Id.* conicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν. *Dem.*
Inimicor, ἀπεχθαίνομαί τινι. *Plato.* C. *Inimicus.*
Inimicus, a, um, ἐχθρός, ά, όν. *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ. *Id.* ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ. *Id.* alicui, χαλεπός, ή, όν τινι. *Id.* & hostis, ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος *Id.* & maleuolus vrbis, κακόνους καὶ ἐχθρὸς πόλει. *Id.* hostis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ πᾶσι δυσμενής. *Dem.* inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρόν. *Id.* esse alicui, εἶναι s. ὑπάρχειν ἐχθρόν τινι s. τινός. *Id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρόν. *Id.* χρῆσθαί τινι ἐχθρῷ. *Id.* inimicus sum alicui, ἔχω ἔχθραν πρός τινι. *Isocr.*
Inimitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμίμητος, ου. *Plut.*
Inique, ἀνομάλως. *Isocr.* i. e. iniuste, ἀδίκως. *Dem.* παρανόμως. *Id.* ago cum aliquo, ἀγνωμονέω πρός τινα. *Dem.* in aliqua re, περί τι *Plut.*
Iniquitas, ὁ καὶ ἡ ἀνωμαλία, ας. *Theophr.* i. e. iniustitia,

iniustitia, ἡ ἀγνωμοσύνη, ης. *Dem.* τὸ δεινόν. *Id.* ἡ ἀδικία, ας. *Id.*

Iniquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνωμαλής, έος. *Theophr.* i. e. iniustus, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ου, in omnes, περὶ πάντας. *Dem.* & calumniator, ὁ ἀγνώμων καὶ συκοφάντης. *Id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ου, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἴς τινα. *Dem.* sum, fio, παράνομός εἰμι, γίγνομαι. *Id.* animo iniquo, δυσφόρως. *Herodian.*

Initia, τὰ μυστήρια, ων.

Initiamentum, τὸ μύημα, ατος. *Aret.*

Initiatio, ἡ μύησις, εως. *Hesych.*

Initiator, ἡ μυσταγωγός, οῦ.

Initiatus, a, um, ὁ μεμυημένος, ου. *Lucian.* ὁ τετελεσμένος, ου. *Id.*

Initio, μυέω, aliquem, τινά. *Lucian.*

Initio, *Adu.* ἐξ ἀρχῆς. *Dem.* ἀπαρχῆς. *Id.* τοκατάρχάς. *Id.* neque initio, neque post, οὔτε κατ' ἀρχὰς, οὔθ' ὕστερον. *Id.*

Initium, ἡ ἀρχή, ῆς. *Dem.* & fundamenrum rei, καὶ ὑπόθεσις πράγματος. *Id.* & caussa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία πολέμου. *Id.* vtor initio aliquo, ἄρχομαι ἀρχήν τινα. *Dem.* sumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχήν τινα. *Id.* facio rei, ποιέομαι ἀρχήν τινος. *Id.* exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαί τι ἀπ' ἀρχῆς. *Id.* fines ab initio propositi, ὑποθέσεις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμεν. *Isocr.*

Iniucunde, ἀηδῶς. *Xen.*

Iniucunditas, τὸ ἀηδὲς, έος. *Isocr.* ἡ ἀηδία, ας. *Philo.* ἡ ἀτερπια, ας. *Dem.*

Iniucundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, έος. *Dem.*

Iniudicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος, ου. *N. T.*

Iniugo, ἐπισάττω. *Xen.*

Iniuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνώμοτος, ου. *Dem.*

Iniuria, ἡ ἀδικία, ας. *Dem* τὸ ἀδίκημα, ατος. *Id.* ἡ ὕβρις, εως. *Isocr.* τὸ ὕβρισμα, ατος. *Dem.* & iniquitas, ὕβρις καὶ ἀδικία. *Isocr.* & insolentia, ὕβρις καὶ ὑπερηφανεία. *Id.* adficere aliquem iniuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν. *Dem.* ὑβρίζειν τινά. *Id.* ἀδικεῖν τινα. *Id.* pati iniurias, πάσχειν δεινότατα. *Id.* prior infero, ἄρχω χειρῶν ἀδίκων. *Aelian.*

Iniurior, ἀδικέω, aliquem, τινά. *Dem.*

Iniuriose, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι. *Dem.*

Iniuriosus, a, um, ὑβρίζων, ουσα, ον, erga aliquem, εἴς τινα. *Dem.* ὁ ὑβριστής, οῦ. *Id.*

Iniurius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ου. *Dem.* sum in aliquem, ἀδικέω τινά. *Dem.* ὑβρίζω τινά. *Id.*

Iniussu, ἄνευ προστάγματος, ἀπαραγγέλτως. *Polyb.*

Iniussus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκέλευστος, ου. *Soph.*

Iniuste. ἀδίκως. *Dem.* ago, ἀδικέω. *Id.* ἀδικοπραγέω. *Philo.* viuo, ἐν ἀδικίᾳ βιόω. *Plato.*

Iniustitia, ἡ ἀδικία, ας. *Dem.* ἡ ἀνομία, ας. *Id.*

Iniustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος, ου. *Dem.* & diis inuisus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἄνθρωπος. *Id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος, ου, committere iniusta, ποιεῖν παράνομα. *Dem.*

Innascor, ἐγγίγνομαι, alicui, τινί. *Plato.* ἐμφύομαί τινι. *Plut.*

Innatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ου. *Dem.*

Innauigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπλωτος, ου. *Philo.* μὴ πλωτὸς, οῦ, *Thuc.*

Innecto, ἐνείρω. *Diosc.*

Innexio, ἡ ἔνερσις, εως. *Thuc.*

Innitor, ἐπερείδομαι. *Gal.* foederibus, ἀπερείδομαι ἐπὶ τὰς συνθήκας. *Polyb.* lege, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ. *Aeschin.*

Inno, ἐπινέω. *Theophr.* in aliquo, ἐπινήχομαι τινι. *Al. Alphr.*

Innocens, ἀθῷος, α, ον, aliqua re, τινός. *Dem.* τινί. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, τινός. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, ου. *Isocr.*

Innocenter, ἀθῴως. *Dem.*

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*

Innocuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, έος, voluptas ἡδονή. *Plato.*

Innodo, ἀμματίζω. *Hesych.*

Innotesco, διαγνωρίζομαι. *Isocr.* γνώριμος καθίσταμαι. *Plato.*

Innouatio, ἡ καινοτομία, ας. *Lucian.*

Innouo, καινόω. *Dem.* νεόω, aliquid, τί. *Naz.*

Innoxius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβλαβὴς, έος. *Plato.*

Innubilus, a, um, αἴθριος, ία, ιον. *Diosc.*

Innubis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέφελος, ου, aër, ἀήρ. *Aristot.*

Innubus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ου. *Lucian.* ἡ ἄνανδρος, ου. *Plato.*

Innumerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναρίθμητος, ου. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος, ου, pecunia, ἀμύθητα χρήματα. *Dem.*

Innumerabilitas, τὸ ἀνάριθμον, ου.

Innumerus, a, um, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τί. *Plato.* ὑπαινίττομαί τι. *Dem.*

Innuptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος, ου. *Lucian.* virgo, ἡ ἄνανδρος, ου. *Plato.*

Innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινί. *Herodian.*

Innutritus, a, um, i. e. *nutritus in*, ἐντεθραμμένος, ένη, ένον, aliqua re, τινί. *Herodian.* i. e. *non nutritus*, ὁ καὶ ἡ ἄτροφος, ου.

Inobediens, ὁ καὶ ἡ ἀνυπήκοος, ου, sermoni, τῷ λόγῳ. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, έος, alicui, τινί. *Xen.*

Inobedientia, ἡ ἀνηκοΐα, ας. *Plut.* ἡ παρακοή, ῆς. *N. T.*

Inobscuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τί. *Diosc.*

Inobsequens, idem quod *Inobediens.*

Inobseruabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ου.

Inobseruatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ου.

Inocciduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδυτος, ου.

Inocco, βωλοκοπέω. *Poll.*

Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ. *Theophr.*

Inoculo, ἐνοφθαλμίζω. *Theophr.*

Inodorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, ου. *Theophr.*

Inoffensus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσκοπος, ου. *N. T.*

Inofficiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ου. *Dem.*

Inolesco, ἐπιφύομαι. *Plut.*

Inopaco, ἐπισκιάζω aliquid, τι, vel τινί. *N. T.*

Inopertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατακάλυπτος, ου, *N. T.*

Inopia, ἡ ἔνδεια, ας. *Isocr.* ἡ ἀπορία, alicuius rei, τινός. *Dem.* & indigentia, ἔνδεια καὶ ἀπορία. *Dem.* magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τοῦ λαβεῖν εἶναι. *Id.* ad summam inopiam redigere, & redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθιστάναι τινά, s. καθίστασθαι. *Id.* inopia verborum laboro, πτωχεύω τῇ λέξει, inopia consilii, ἡ ἀβουλία, ας. *Dem.* frumenti, ἡ σπανοσιτία, ας. *Diod. Sic.*

Inopinabilis,

Inopinabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ου. Thuc.
Inopinate, ἀπροσδοκήτως. Philo. ἐξ ἀπροσδοκήτου. Plato.
Inopinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀδόκητος, ου. Thuc.
Inopportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ου. Plato.
Inops, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, alicuius rei, τινος. Isocr. ὁ καὶ ἡ ἐνδεής, έος, τινός. Dem. ὁ καὶ ἡ ἐπιδεής, έος, τινός. Id.
Inordinate, ἀτάκτως. Thuc.
Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας. Plut.
Inordinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος, ου. Isocr.
Inornate, ἀκόσμως. Plut. ἀκοσμήτως. Id.
Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ου.
Inquam, λέγω. Dem. φημί. Herodian.
Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.
Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινά. Thuc. παρενοχλέω τινί. N. T.
Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ας, ἡ ἀγρυπνία, ας. Lucian.
Inquietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄστατος, ου. Bas. ὁ καὶ ἡ ἀκοίμητος, ου. Philo.
Inquilinus, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, ου. Strabo.
Inquinamentum, ἡ ῥυπαρία, ας. Diosc. ὁ μολυσμός, ου. N. T.
Inquinate, μεμολυσμένως.
Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως. Theophr.
Inquino, μολύνω, aliquid, τί. Isocr.
Inquio, idem quod Inquam.
Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicuius, τὸν βίον τινος. Dem. ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις. Xen. diligenter caussas, πολυπραγμονέω τὰς αἰτίας. Plato. de re aliqua, περί τινος. Plut. seuerius, σφόδρα ἀκριβολογέομαι. Dem. diligenter & accurate singula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διορίζομαι περὶ ἑκάστου. Id.
Inquisitio, ἡ ἐξέτασις, εως. Dem. ὁ ἐξετασμός, ου. Idem.
Inquisitor, ὁ ἐξεταστής, ου. Aristot.
Insalubris, e, νοσηρός, ά, όν. Xen.
Insalutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσηγόρητος, ου. Cic.
Insanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ου. Gal. ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ου. Philo.
Insane, μανικῶς. Isocr.
Insania, ἡ μανία, ας. Dem. eo insaniae peruenire, εἰς τοῦτο μανίας ἐγχωρέω. Isocr. est haec extrema insania, ὑπερβολὴ μανίας ἐστὶ τοῦτο. Dem. manere in insania eadem, μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μανίας. Id. liberare aliquos ab insania, παύσαί τινας τῆς μανίας. Isocr. deserere insaniam, ἀπαναχωρεῖν μανίας. Id.
Insanio, μαίνομαι. Dem. & deliro, μαίνομαι καὶ παραφρονέω. Dem. in aliqua re, μελαγχολάω τινί. Id. insanire facio, ἐκμαίνω. Philo.
Insanus, a, um, μανικός, ή, όν. Isocr. ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος. Id. ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος. Id.
Insatiabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, ου. Philo. ὁ καὶ ἡ ἀδηφάγος, ου. Plato. ὁ καὶ ἡ ἄπληστος, ου, pecuniarum, χρημάτων. Dem.
Insatiabilitas, ἡ ἀπληστία, ας. Dem.
Insatiabiliter, ἀπλήστως, deditum esse voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονάς. Xen. alicui rei, ἀπλήστως ἔχειν πρός τι. Isocr. περί τι. Id.
Insaturabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, ου. Philo.
Insaturabiliter, ἀκορέστως.

Inscendo, ἀναβαίνω, aliquid, τί. Xen.
Insciens, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος. Thuc.
Inscienter, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως. Dem.
Inscientia, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης. Xen.
Inscite, ἀμαθῶς. Thuc.
Inscitia, ἡ ἀμάθεια, ας. Plut. ἡ ἀπειρία, ας. Isocr.
Inscitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμουσος, ου.
Inscius, a, um, ἀγνοῶν, ῶν, οῦσα, οῦν. Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος. Thuc.
Inscribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον. Lucian. distichon aureis litteris in sessam, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν στήλῃ. Ael. in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον. Xen. falso nomine, ψευδεπιγραφέω.
Inscriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος. Aristot. ἡ ἐπιγραφή, ῆς. Polyb.
Inscriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγγραπτος, ου, non-inscriptus, ὁ καὶ ἡ ἀνεπίγραφος, ου, falso inscriptus, ὁ καὶ ἡ ψευδεπίγραφος, ου. Plut.
Insculpo, ἐγκολάπτω Plut. ἐπιχαράττω. Id. ἐγχαράττω. Plut.
Insecabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄτομος, ου. Plato.
Insecta, orum, τὰ ἔντομα, ων. Aristot.
Insectatio, ἡ δίωξις, εως. Thuc.
Insector, διώκω, aliquem, τινα. Thuc. δίωξιν ποιέομαι. Id. i. e. cauillor, διασύρω τι. Dem.
Insedabiliter, ἀπαύστως. Aristot.
Insemino, ἐνσπείρω. Xen.
Insenesco, ἐγγηράσκω. Hippocr.
Insensibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ου. Thuc.
Insensilis, e, idem quod Insensibilis, e.
Inseparabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχώριστος, ου. Naz. ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ου. LXX.
Insepultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄταφος, ου. Thuc.
Insequens, ἑπόμενος, ένη, ενον. Dem.
Insequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί. Dem. ἐπακολουθέω τινί. Plut.
Insero, ἐμβάλλω, dextram, τὴν δεξιάν. Demosth. plantam, φυτόν. Id. ἐμφυτεύω. Theophr.
Inserpo, εἰσερπύζω.
Insertim, δι' ἐμβλήματος.
Insertio, ἡ παρένθεσις, εως, τὸ ἔμβλημα, ατος, ἡ ἐμβολή, ῆς.
Inseruio, διακονέω, alicui, τινί. Dem. voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς. Isocr. λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς. Lucian. alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι. Dem. commodis alienis, σκοπέω τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ. Aristot.
Insideo, ἐπικάθημαι. Polyb. alicui rei, καθίζω ἐπί τινι. Isocr.
Insidiae, ἡ ἐπιβουλή, ῆς. Dem. ἡ ἐνέδρα, ας. Id. ἡ ἐπιβούλευσις, εως. Plato. insidias struo alicui, ἐπιβουλεύω τινί. Isocr. ἐνέδρας καθίζω τινί. Plut. ἐνέδρας ποιέομαί τινι. Lucian. ἐνεδρεύω τινά. Id. inuadere aliquem insidiis, ἔρχεσθαι ἐπί τινα μετ' ἐπιβουλῆς. Dem. insidiis circumuenior, ἐπιβουλεύομαι. Dem.
Insidianter, ἐπιβούλως. Synes.
Insidiator, ὁ ἐπίβουλος, ου. Dem. ὁ ἐπιβουλεύων, οντος. Id. ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος. Id.
Insidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινί. Isocr. λοχάω τινά. Herodot. ἐλλοχάω τινά. Id. ἐπιτίθημί τινι ἐνέδρας. Lucian. θηράω τινά. Id. ἐνεδρεύω τινά. Dem.

Insidiose,

Insidiose, ἐπιβούλως, κρυφαίως. *Plut.*
Insidiosus, a, um, ἐπιβουλευτὸς, ἡ, όν. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπίβουλος, ου. *Dem.*
Insido, ἐπιβάλλω, aliqua re, τινί. *Plut.* ἐνίζω. *Plut.* καθίζω ἐπί τινι. *Thuc.*
Insigne, τὸ ἐπίσημον, ου. *Plut.* imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον. *Id.* regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον. *Id.*
Insignio, ἐνσημαίνω. *Isocrat.* παρασημαίνομαι. *Idem.*
Insignis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίσημος, ου. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ παράσημος, ου. *Plut.*
Insigniter, ἐπισήμως. *Polyb.*
Insignitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίσημος, ου. *Thuc.*
Insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππον. *Xen.* ἐπιπηδάω ἵππῳ. *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ. *Xen.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον. *Id.*
Insimul, ἅμα. *Xen.*
Insimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος. *Dem.*
Insimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινά. *Dem.* aliquem alicuius rei, ἐγκαλέω τί τινι. *Idem.* τινί τινος. *Aristot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινός. *Demosth.*
Insinuatio, ἡ παρεγγυή, ῆς.
Insinuo, ἐγκολπόω. *Aristot.* παρεισάγω. *Plut.* me alicui, ὑποτρέχω τινὰ καὶ θωπεύω. *Ael.*
Insipidus, a, um, μωρὸς, ά, όν. *Lucian.*
Insipiens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος *Id.* ὁ καὶ ἡ νηπιόφρων, ονος. *Strabo*
Insipienter, ἀφρόνως. *Dem.* ἐκφρόνως. *Id.* εὐήθως. *Idem.*
Insipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης. *Isocr.* ἡ ἄνοια, ας. *Dem.* ἡ μωρία, ας. *Id.*
Insisto, ἐφίσταμαι, alicui rei, τινί. *Lucian.* ἐπιμένω τινί. *Plut.*
Insitio, ἡ ἐμφύτευσις, εως. *N. T.* ἡ ἐμφυτεία, ας *Ibid.*
Insititius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ου. *Philo.*
Insociabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκοινώνητος, ου. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄσπειστος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄμικτος, ου, & vagabundus, καὶ ἀνίδρυτος. *Id.*
Insolabiliter, ἀπαραμυθήτως *Plato.*
Insolatio, ἡ ἡλίωσις, εως ἡ ἡλίασις, εως.
Insolens, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, alicuius rei, τινός. *Dem.* i. e. superbus, ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ου. *Idem.*
Insolenter, ἀήθως. *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινι. *Dem.* ἐπί τινι. *Plut.* γαυροῦμαι τινί. *Idem.*
Insolentia, ἡ ἀήθεια, ας. *Lucian.* i. e. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας. *Aristot.*
Insolesco, ἐκγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι. *Isocr.* διά τι. *Plut.* ἀβρύνομαι. *Plato.*
Insolitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος. *Dem.*
Insolo, ἡλιάζω. *Diosc.*
Insolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ου. *Plato.*
Insomnia, ἡ ἀϋπνία, ας. *Plato.* ἡ ἀγρυπνία, ας. *Xen.*
Insomnis, e, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ου. *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἄγρυπνος, ου. *Lucian.* ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἄϋπνον κεῖσθαι. *Xen.* ἀγρυπνεῖν νύκτα. *Plut.*
Insomnium, τὸ ἐνύπνιον, ου. *Plato.*
Insono, ἐνηχέω. *Naz.*
Insons, ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, τινός. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπεύθυνος, ου. *Id.*
Insopitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ου. *Xen.*
Insortito, ἀκληρωτί. *Lys.*
Insortitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκλήρωτος, ου.
Inspectio, ἡ ἐπισκοπή, ῆς. *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας. *Plut.*
Inspecto, ἐφοράω. *Thuc.* ἐπισκοπέω. *Dem.*
Inspector, ὁ ἐπόπτης, ου. *Dem.* ὁ ἔφορος, ου. *Philo.*
Insperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ου. *Isocr.*
Insperato, ἀέλπτως. *Eurip.* ἀνελπίστως. *Isocr.*
Insperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄελπτος, ου. *Soph.* ex insperato, ἐξ ἀέλπτου. *Herodot.*
Inspergo, ἐμπάσσω *Gal.* προσπάσσω. *Id.*
Inspicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι. *Dem.* πρός τι. *Plut.* ἀποβλέπω εἴς τι, s. πρός τι. *Aeschin.* ἐφοράω τί. *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φύσιν. *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν. *Xen.*
Inspiratio, ἡ εἰσπνοή, ῆς. *Philo.* ἡ ἐπίπνοια, ας. *Cl. Al.*
Inspiro, ἐμπνέω. *Plut.* ἐμφυσάω. *Bas.*
Inspoliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύλητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, ου. *Eurip.*
Inspuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι. *Aegin.* εἴς τι. *Athen.*
Instabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄστατος, ου. *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀκατάστατος, ου. *Dem.*
Instabilitas, τὸ ἄστατον, ου.
Instans, ἐνεστὼς, ῶσα, ός.
Instantia, ἡ ἔνστασις, εως.
Instar, δίκην, alicuius, τινός. *Aristot.*
Instauratio, ἡ ἐπισκευή, ῆς. *Dem.* ἡ ἀποκατάστασις, εως. *Philo.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως. *N. T.*
Instaurativus, a, um, ἐπισκευαστικὸς, ή, όν. *Plato.*
Instauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τί. *Isocr.* ἐπισκευάζω τι. *Dem.* ἀνορθόω τι. *Isocr.*
Insterno, ἐπιστρώννυμι, alicui aliquid, τί τινι. *Lucian.* lectum, στρωννύω κλίνην. *Xen.* equum, ἐπισάττω ἵππον *Id.*
Instigatio, ἡ παρόρμησις, εως. *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ου. *N. T.*
Instigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας. *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τινα, *Id.* παρορμάω τινὰ πρός τι. *Id.*
Instillatio, ὁ ἐπισταγμὸς, ου.
Instillo, ἐπιστάζω. *Diosc.* ἐνστάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον. *Herodian.*
Instimulo, κατακεντάννυμι. *Lucian.* παροξύνω. *Plut.* Conf. *Instigo.*
Instinctor, ὁ παροξύνων, οντος. *Plut.*
Instinctus, us, ὁ παροξυσμὸς, ου. *N. T.* ἡ παρόρμησις, εως. *Xen.* diuinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς. *Plato.* instinctu diuino, κατὰ θεὸν, ἐποτρύνοντος θεοῦ. *Herodot.*
Institor, ὁ κάπηλος, ου. *Plato.*
Institorius, a, um, καπηλικὸς, ή, όν. *Aristot.*
Institrix, ἡ καπηλίς, ίδος. *Aristoph.*
Instituo, ἐγχειρέω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος. *Isocr.* aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι. *Aeschin.* εἴς τι. *Xen.* διδάσκω τινά τι. *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινί, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην. *Dem.* aliquid, καθίστημί τι. *Thuc.*
Institutio, τὸ ἐγχείρημα, ατος. *Synes.* i. e. eruditio, ἡ παιδεία, ας. *Xen.* ἡ παίδευσις, εως. *Id.*

Institutum,

ſtitutum, τὸ ἔθος, εος, τὰ καθεςῶτα, ων. *Plato.* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, ατος. *Dem.*
ſto; ἐφίςαμαι, alicui, τινί. *Herodian.* hoſtibus, ἔγκειμαι τοῖς πολεμίοις. *Plut.*
ſtrepo, ἐπικτυπέω. *Ariſtoph.*
ſtructio, ἡ παρασκευή, ῆς. *Thuc.* ἡ κατασκευή, ῆς. *Dem.*
ſtructiuus, a, um, παρασκευαστικός, ή, όν. *Dioſcor.*
ſtrumentum, τὸ ὄργανον, ȣ. *Ariſtot.* τὸ σκεῦος, εος. *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, ȣ, *Herodian.* ruſticum, σκεῦος γεωργικόν. *Dem.* nauticum, σκεῦος ναυτικόν. *Id.* bellicum, σκεῦος πολεμικόν. *Idem.*
ſtruo, κατασκευάζω, naues rebus omnibus, τὸ πλοῖον πᾶσι. *Dem.* aciem, παρατάττω. *Xen.* copias, παρατάττω τὴν δύναμιν. *Plut.* hoſtem contra aliquem, ἀσκέω τὸν ἐχθρὸν ἐπί τινα. *Dem.* equos ferreis monimentis, κατασκευάζω ἵππȣς χαλκοῖς προβλήμασι. *Xen.* ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα. *Dem.* armis, ἐξαρτύω ὅπλοις. *Herodian.* i. e. *doceo*, διδάσκω. Vide *doceo.*
ſuauis. e, ὁ καὶ ἡ ἀγλευκής, έος. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀηδής, έος. *Iſocr.*
ſuauiter, ἀηδῶς, edere, ἐσθίειν. *Xen.*
ſubide, ἀσκέπτως. *Ariſtot.*
ſubidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ȣ. *Demoſth.*
ſuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινί. *Herodian.*
ſueſco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινί *Herodian.*
ſuetus, a, um. ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος, alicuius rei, τινός *Dem.*
ſula, ἡ νῆσος, ȣ. *Dem.* parua, νῆσος μικρά. *Id.* τὸ νησίον, ȣ. *Suid.* τὸ νησίδιον, ȣ. *Thuc.* inſulam refero, νησίζω. *Strabo.* ex inſula oriundus, Vide *Inſularis.*
ſularis, e, νησιωτικός, ή, όν. *Euripid.* ſc. homo, ὁ νησιώτης, ȣ. *Dem.* ſc. femina, ἡ νησιῶτις, ιδος. *Plut.*
ſulse, ἀφυῶς, *Plut.* Conf. *inepte.*
ſulſitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας. *Plut.* Conf. *Ineptitudo.*
ſulſus, a, um, i. e. non ſalſus, ὁ καὶ ἡ ἄναλος, ȣ. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἄναλτος, ȣ. *Gal.* ὁ καὶ καὶ ἡ ἄναλμος, ȣ. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλμυρος, ȣ. *Hipp.* i. e. inſipiens, καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ȣ. *Plut.* Conf. *Ineptus, Inſipiens.*
ſultatio, ἡ ἐπιπήδησις, εως, i. e. *exagitatio*, ὁ ἐπηρεασμός, ȣ. *Ariſtot.*
ſulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινί. *Xen.* ἐπεμβαίνω τινί. *Plut.* i. e. *vexo, exagito*, ἐπηρεάζω τινα. *Dem.* ἐντρυφάω τινί. *Herod.* τινά. *Luc.* malis alicuius, ἐπιχαίρω τοῖς κακοῖς τινος. *Iſocr.*
ſum, ἔνειμι, in aliqua re, τινί. *Dem.*
ſumo, ἀναλίσκω. pecuniam, χρήματα. *Iſocr.* Conf. *Impendo.*
ſuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν. *Plut.* aliquid in aliquid, καταῤῥάπτω τι εἴς τι. *Dioſc.*
ſuper, προσέτι, his, τȣ́τοις. *Herodot.* qui inſuper? τί πρὸς τȣ́τοις ἐςι. *Dem.* & inſuper etiam non iuſtum, πρὸς δὲ καὶ ȣ̓ δίκαιον. *Id.* viginti minæ & inſuper, εἴκοσι μναῖ καὶ πρός. *Iſocr.*
ſuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄμαχος, ȣ, *Idem.* alicui, ὁ καὶ ἡ δυσμάχητός τινι. *Iſocr.*
Inſurgo, ἐπανίςαμαι, contra aliquem, τινί. *Thuc.* ἀνθίςαμαι πρός τινα. *Id.* ἀνταίρω τινί. *Dem.*
Inſuſceptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδεκτος, ȣ.
Inſuſurro, ἐπιψιθυρίζω.
Intabeſco, προστήκομαι. *Luc.*
Intactilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄαπτος, ȣ. *Hom.*
Intactus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄναπτος, ȣ. *Heſych.*
Intaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ȣ. *Plut.*
Integer, a, um, i, e. *totus*, ὅλος, η, ον, *Dem.* i. e. *bonus, candidus*, ἀγαθός, ή, όν, vir bonus & integer, ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός. *Dem.* i. e. *incolumis*, ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, ȣ, vrbs, ἀκέραιος πόλις. *Iſocr.* ſeruare ſua integra, σώζειν τὰ ἑαυτȣ̃. *Herodian.* homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόκητος. *Dem.* integrum eſt nobis dicere, ἔςιν ἡμῖν λέγειν. *Xenoph.* ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς. *Lucian.*
Intego, σκεπάζω, aliquid, τί. *Dioſc.* ἐγκαλύπτω. *Plut.*
Integraſco, ἀνασκευάζομαι. *Strabo.*
Integre, ὅλως. *Plut.* i. e. incorrupte, ἀναμαρτήτως. *Dem.*
Integritas, ἡ ὁλότης, ητος. *Ariſtot*, i. e, probitas, ἡ ἀρετή, ῆς. *Dem.* ἡ ἀκακία, ας. *Id.* morum, ἡ καλοκἀγαθία τρόπων. *Iſocr.* ſenſuum, τὸ εὐαίσθητον, ȣ. *Gal.* ἡ εὐαισθησία, ας. *Laert.* corporis, ἡ εὐεξία, ας *Ariſtot.*
Integro, ἀνασκευάζω. *Plut.*
Integumentum, τὸ σκέπασμα, ατος. *Ariſtot.*
Intellectus, us, ὁ νόος, ȣ, *contr.* νȣ̃ς, νȣ̃, *Dem.* intellectu difficilis, δυσκαταμαθήτως ἔχων. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ δυσνόητος, ȣ. *N.T.* tacilis, ὁ καὶ ἡ εὐνόητος, ȣ.
Intelligenter, συνετῶς.
Intelligentia, ἡ σύνεσις, εως. *Dem.* ἡ χρόνησις, εως. *Plato.* ἡ ἔννοια, ας. *Dem.*
Intelligibilis, e, νοητός, ή, όν. *Plato.*
Intelligo, φρονέω. *Iſocr.* aliquid & præſagio, γινώσκω τι καὶ προαισθάνομαι. *Dem.* aliquid recte, ὀρθῶς τι εἰδῶ. *Id.* & probe ſcio, εἴδομαί τι καὶ συνίημι σαφῶς. *Idem.* aliquid ſatis, μανθάνω τι ἱκανῶς. *Id.* hoſtium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων. *Xen.*
Intemeratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀμόλυντος, ȣ, *Al.* *phr.*
Intemperans, ὁ καὶ ἡ ἀκρατής, έος, in aliqua re, τινός. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαςος, ȣ. *Idem.*
Intemperanter, ἀκρατῶς, valde, ὑπερακράτως. *Dem.* viuo, ἀκολασταίνω, *Plut.* διαπράττομαι ἔργα τῆς ἀκολασίας. *Dem.*
Intemperantia, ἡ ἀκράτεια, ας. *Xen.* ἡ ἀκρασία, ας. in vita, τȣ̃ βίȣ, *Dem.* intemperantia corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀκρασίας, *Id.* coërcere aliqua re alicuius intemperantiam, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν ἀκολασιῶν τινι. *Iſocr.*
Intemperies, ἡ ἀκρασία, ας, aëris, ἀέρος, *Theophraſt.* intemperiis agri, κακοδαιμονίαν. *Ariſtoph.*
Intempeſtas, ἡ δυσκρασία, ας.
Intempeſtiue, ἀκαίρως, παρακαίρως. *Iſocr.* agere aliquid, ποιεῖν τι. *Dem.*
Intempeſtiuitas, ἡ ἀκαιρία, ας. *Dem.*
Intempeſtiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ȣ, ambitio,

tio, φιλοτιμία. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ου, mors, θάνατος. *Plut.*
Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον. *Aristot.* animum ad aliquid, προσέχω νοῦν τινι. *Isocr.* κινέω τὴν διάνοιαν ἐπί τινι. *Plut.* oculos, ἀτενὲς ὁράω. *Plut.* in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι. *N. T.* τινί. *Ibid.* omnes ingenii neruos in aliqua re, ἐντείνω ἔν τινι. *Plato.*
Intensio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐντονή, ῆς.
Intentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπείρατος, ου. *Dem.* nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτόλμητον ἀφίημι. *Theodoret.*
Intente, ἐκτενὲς, ἐκτενῶς. *Poll.* orare, προσεύχεσθαι. *N. T.*
Intentio, ὁ σκοπὸς, ου. *Herodian.*
Intento, διατείνομαι. *Xen.* mortem, ἀπειλέω θάνατον. *Herodot.*
Intentus, a, um, ἐντεταμένος, ένη, ένον, i. e. attentus, ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, έος.
Intepesco, χλιαίνομαι. *Lucian.*
Inter, μεταξὺ, inter sermones, μεταξὺ λόγων. *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τῆς Καππαδοκίας. *Herodian.* signum amicitiæ, quæ est inter nos, τεκμήριον φιλίας τῆς πρὸς ἡμᾶς. *Isocr.* inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην. *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς. *Id.*
Interalbico, ὑπολευκαίνομαι.
Interamnis, e, ὁ καὶ ἡ μεσοποτάμιος, ου.
Interaresco, διαξηραίνομαι.
Intercalaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐμβόλιμος, ου. *Diod. Sic.*
Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.
Intercalatus, a, um, ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, παρεμβεβλημένος, η, ον.
Intercalo, ἐπάγομαι. *Herodot.* ἐμβάλλω. *Dem.* παρεμβάλλω.
Intercapedo, τὸ διάσημα, ατος. *Plato.* ἡ διάστασις, εως, locorum, ἡ κατὰ τόπον. *Plut.*
Intercedo, διέρχομαι, i. e. *obsisto*, legi, ἐνίσταμαι νόμῳ. *Plut.* pro aliquo apud aliquem, ἱκετεύω τινὰ ὑπέρ τινος. *Dem.* intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔστι μοι φιλία πρός τινα. *Dem.*
Interceptio, ἡ διάληψις, εως. *Aristot.*
Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ου.
Intercessio, ἡ μεσιτεία, ας. *Naz.*
Intercessor, ὁ μεσίτης, ου. *N. T.*
Intercido, διαπίπτω. *Xenoph.*
Intercido, διακόπτω. *Gal.*
Intercino, προσᾴδω. *Aristoph.*
Intercipio, ὑποτέμνομαι, aliquid, τί. *Xen.* reditus alicuius, παραιρέομαι τὰς προσόδους τινός. *Dem.* vrbem, πραξοκοπέω πόλιν. *Polyb.*
Intercise, συντόμως.
Intercisio, ἡ διακοπὴ, ῆς. *Hippocr.*
Intercisus, a, um, διακοπεὶς, εῖσα, έν.
Intercludo, διακλείω. *Polyb.* alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινός τι. *Isocr.* ἀπείργω τινά τινος. *Plut.* τινα ἀπό τινος. *Isocr.* ἀποκλείω τινά τινος. *Aristot.*
Interclusio, ἡ διάκλεισις, εως, ἡ ἀπόκλεισις, εως.
Interclusus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκλειστος, ου.
Intercolumnium, τὸ περιστύλιον, ου. *LXX.*
Intercurro, παρεμπίπτω. *Aeschin.*
Intercursio, ἡ παρέμπτωσις, εως. *Plut.*
Intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος. *Galen.*
Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid facere, τινὰ ποιεῖν τι. *Dem.* τινὶ, ὅπως μή. *Plato.* igni & aqua, εἴργομαι πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης τινά. *Plut.* alicui ne abeat, ἀπείρηκά τινι ἀπιέναι. *Plut.* ὅπως μὴ ἀπέλθῃ. *Plato.*
Interdictio, ἡ ἀπόρρησις, εως, ἡ ἀπαγόρευσις, εως.
Interdictum, τὸ ἀπόρρημα, ατος. *Plato.* τὸ ἀπαγόρευμα, ατος. *Plut.* τὸ παράγγελμα, ατος. *Dem.*
Interdiu, μεθ' ἡμέραν. *Dem.* absum, ἀφημερεύω. *Idem.*
Interdum, ἐνίοτε. *Dem.* ἄλλοτε. *Id.*
Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τούτῳ. *Dem. Xen. Isocr.*
Interemtio, ἡ θανάτωσις, εως. *Thuc.*
Intereo, ἀπόλλυμαι. *Aristoph.* fame, διαφθείρομαι λιμῷ. *Herodian.* apoplexia, θνήσκω ἀποπληξίᾳ. *Id.* indigne, παραπόλλυμαι. *Luc.*
Interequito, διϊππάζω.
Interest, διαφέρει, ipsius, αὐτῷ. *Herodian.* hoc tua, σοὶ τοῦτο. *Plato.* hoc mea, μοὶ τοῦτο. *Id.* mea nihil, μοὶ οὐδέν. *Id.* multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα. *Idem.*
Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
Interfatio, λόγου παρεμβολή.
Interfectio, ἡ θανάτωσις, εως. *Thuc.*
Interfector, ὁ φονεὺς, έως. *Isocr.* hominis, ὁ ἀνδροφόνος, ου. *Dem.*
Interficio, κτείνω, aliquem, τινά. *Dem.* ἀποσφάττω τινά. *Id.* ἀποκτείνω τινά. *Id.* iuste, iniuste, violenter, indicta caussa, consulto, δικαίως, ἀδίκως, βιαίως, ἀκρίτως, ἐκ προνοίας. *Dem. Isocr.*
Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν. *Isocr.*
Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, aliquid, τί. *Lucian.*
Intergerium, τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ. *N. T.* τὸ διατείχισμα, ατος. *Plut.*
Interiaceo, μεταξὺ κεῖμαι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξύ.
Interiectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Dem.*
Interiicio, ἐμβάλλω, aliquid, τί. *Dem.* latenter. παρεμβάλλω. *Id.*
Interim, μεταξύ. *Dem.* Conf. *Interea.*
Interimo, ἀποκτείνω. *Dem.* Conf. *Interficio.*
Interior, ἐνδότερος, έρα, ερον, ex loco interiori, ἔνδοθεν. *Herodian.*
Interitus, ἡ ἀπώλεια, ας. *N. T.* ὁ ὄλεθρος, ου, sociorum, συμμάχων. *Dem.* nauis, ἡ διαφθορὰ νεώς. *Idem.*
Interius, ἐνδοτέρω.
Interlabor, διαπίπτω. *Xenoph.*
Interlino, καταλείφω. *Gal.*
Interlocutio, ἡ διακοπὴ, ῆς.
Interloquor, διακόπτω. *Bas.* παρενοχλέω λέγοντι. *N. T.*
Interlucatio, ἡ διακάθαρσις, εως. *Theophr.*
Interluceo, παρεμφαίνω.
Interluco, διακαθαίρω. *Theophr.*
Interlunium, ἡ μηνῶν σύνοδος.
Interluo, διαῤῥέω. *Isocr.*
Intermedius, a, um, ὁ καὶ ἡ διάμεσος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, ου. *Herodot.*
Intermeo, διοδεύω. *Synes.*
Intermico, διαλάμπω. *Isocr.*
Interminor, διαπειλέω, alicui, τινί. *Aeschin.*

Inter-

termiſceo, ἐγκαταμίγνυμι, alicui, τινί. *Lucian.*
termiſſio, ἡ διάλειψις, εως, τὸ διάλειμμα, ατος. *Plut.*
termitto, εἰσλείπω, breue tempus, μικρὸν χρόνον. *Theophr.* intermittens pulſus, διαλείπων σφυγμός. *Gal.* ſine intermiſſione, ἀδιαλείπτως. *N. T.*
ermorior, παραπόλλυμαι. *Lucian.*
termuralis, e, ὁ καὶ ἡ μεσότειχος, ου.
ernaſcor, διαγεννάομαι.
ternecinus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανώλεθρος, ου. *Eur.*
ernecio, ἡ πανωλεθρία, ας. *Thuc.* ἡ ἐξώλεια, ας. *Dem.* cum internecione. πανωλέθρως.
terneco, ἐξολοθρεύω. *N. T.*
ternoſco, διαγινώσκω. *Ariſtoph.*
ernuntio, διαγγέλλω. *Plut.*
ernuntius, ὁ διάγγελος, ου. *Bud.*
tero, ἐντρίβω, aliquid, τί. *Xenoph*
erpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
erpello, παρενοχλέω, aliquem, τινά. *Plut.* τινά. *N. T.*
erpolatio, ἡ ἀνασκευή, ῆς, ἡ ἐπισκευή, ῆς. *Dem.*
erpolo, ἀνανεόομαι. *Iſocr.*
erpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι. *Plut.*
erpoſitio, ἡ παρεμβολή, ῆς, ἡ παρένθεσις, εως.
erpres, ὁ ἑρμηνεύς, έως. *Xen.* ὁ ἑρμηνευτής, ου. *Plato.* ὁ ἐξηγητής, ου, *Dem.* per interpretem oqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν. *Ael.*
erpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, ατος. *Eurip.*
erpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ας, ἡ μετάφρασις, εως.
erpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τί. *Gal.* μεθερμηνεύω. *Pol, b.* latine, μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνήν. *Plut* in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέστερον. *Naz.* ἐξηγέομαί τι πρὸς τὸ εὔφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον. *Ariſtot.*
erpunctio, ἡ διάστιξις, εως.
erpunctum, τὸ διάστιγμα, ατος.
erpungo, διαστίζω. *Ariſtot.*
erquieſco, ἡσυχάζω. *Thuc.* διαπαύομαι. *Plato.*
erregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας. *Plut.*
errex, ὁ μεσοβασιλεύς, έως *Plut.*
erritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδεης, εος. *Lucian.*
errogatio, ἡ ἐρώτησις, εως. *Ariſtot.* τὸ ἐρώτημα, ατος. *Id.* ἡ ἐπερώτησις, εως. *N. T.*
errogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ου.
errogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινά τι. *Plut.* libenter, ἡδέως, perſpicuis verbis, σαφῶς, cum indignatione, ἀγανακτήσας. *Dem.* ποιέομαι ἐρώτησίν τινα. *Iſocr.* de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος. *Lucian.* πυνθάνομαί τινος, τι, ſ. περί τινος. *Plut.*
errumpo, διαρρήγνυμι ſ. διαρρήσσω. *Luc.*
errupte, συντόμως, ἀποτόμως.
erſcindo, διασχίζω. *Xen.* pontem, διασπάω γέφυραν. *Polyb.*
erſeco, διατέμνω. *Plato.*
erſectio, ἡ διατομή, ῆς.
erſepio, διαφράσσω. *Herodian.*
erſero, παρεμφυτεύω, ἐντίθημι. *Lucian.*
ergo, ἐνδιασπείρω.
erſpiratio, ἡ διαπνοή, ῆς. *Al. Aphr.* ſine interſpiratione, ἀπνευστί. *Athen.*
erſpiro, διαπνέω. *Philo.*
erſtitium, τὸ διάστημα, ατος. *Plato.*
Interſtrepo, διαψοφέω.
Interſum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι. *Dem.* alicui rei, ἐπί τινι, *Xen.* πρός τι. *Id.* παραγίγνομαί τινι. *Aeſchin.* i. e. differo, διαφέρω. Conf. *Differo*, item *Intereſt.*
Intertextus, a, um, ὁ καὶ ἡ πάρυφος, ου. *Poll.*
Intertignium, τὸ μεσοδόκιον, ου.
Interturbatio, ἡ διατάραξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως. *Plut.*
Interturbo, διαταράττω, aliquid, τι. *Plut.* vrbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, *Iſocr.* aliquem, ἐκκρέω τινά. *Dem*
Interuallum, τὸ διάστημα, ατος. *Plato.* τὸ διάλειμμα, ατος. *Plut* ex interuallo, ἐκ διαλειμμάτων, *Ael.* per interuallum, διαστάδην, ἀποσταδόν. *Hom.*
Interuenio, ἐπέρχομαι. *Plut.*
Interuentus, us, ἡ ἐπέλευσις, εως.
Interuerto, ὑπεξαιρέομαι. *Lucian.* aliquid, σφετερίζομαί τι. *Xen.*
Interula, ὁ χιτωνίσκος, ου. *Plut.*
Inteſtato, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάθετος, ου.
Inteſtinum, τὸ ἔντερον, ου. *Dioſc.* inteſtina, τὰ ἔγκατα, ων. *Lucian.* τὰ σπλάγχνα, ων. *N. T.* τὰ ἐντόσθια, ων. *Lucian.*
Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινί. *Eurip.* ἐνυφαίνω. *Athen.*
Intime, ἐνδοτάτω.
Intimus, a, um, ἐνδότατος, άτη, ατον. *Herodian.* ἐσώτατος, άτη, ατον, ſc. amicus, ὁ οἰκειότατος, ου. *Thuc.*
Intinctus, us, τὸ ἔμβαμμα, ατος. *Xen.*
Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι. *Ariſtoph.*
Intolerabilis, e, ὁ καὶ ἡ δύσοιστος, ου. *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ἐπαχθής, έος, *Dem..*
Intolerandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπέρδεινος, ου. *Dem.*
Intolerandus, vide *Impatiens*
Intolerantia, vide *Impatientia.*
Intono, βροντάω.
Intonſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαρτος, ου. *Iul. Apoſt.*
Intorqueo, ἀναστρέφω, aliquid, τί. *Thuc.* στροβιλέω τι. *Plut.* συστρέφω τι. *Plut.*
Intorte, συνεστραμμένως. *Ariſtot.*
Intra, ἐντός, murum, τείχους. *Iſocr.* vallum, ἔσω τοῦ χάρακος. *Plut*
Intractabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμεταχείριστος, ου. *Baſ.*
Intremiſco, ἐντρομέομαι, τρέμω. *Plut.*
Intrepide, ἀδεῶς. *Luc.* ἀφόβως, *Dem.* reſpondeo, ἀτρέστως πάνυ καὶ ἐμμελῶς ἀποκρίνομαι. *Ael.*
Intrepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδεής, έος. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀθαμβής, έος. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄφοβος, ου. *Id.*
Intrico, ἐπιπλέκω. *Gal.*
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν. *Dem.*
Intrita, τὸ μυσσωτὸν ſ. μυττωτόν, ου. *Dioſc.*
Intro, ἔσω. *Dem.*
Intro, as, εἰσέρχομαι. *Plato*, in aliquid, εἴσειμι εἴς τι. *Dem.* ἐμβατεύω εἴς τι. *Id.*
Introcludo, vide *Includo.*
Introdo, ἐνδίδωμι. *Eurip.*
Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινά. *Ael.*
Introductio, ἡ εἰσαγωγή, ῆς. *Syneſ.*
Introëo, εἰσέρχομαι. *Plato.* Conf. *Intro.*
Introfero, εἰσκομίζω. *Xenoph.*
Introgredior, idem quod *Intro.*

Introi-

Introitus, ἡ εἴσοδος, ου. *Plut.* ἡ εἴσδυσις, εως. *Aristot.*
Intromitto, εἰσοικίζω. *Polyb.*
Introrepo, εἰσερπύζω. *Plut.*
Introrsum, vel Introrsus, εἰς τὸ ἔσω.
Introrumpo, εἰσβιάζομαι, in domum, εἰς οἶκον. *Plut.*
Introspicio, καθοράω, aliquid, τι. *Plut.* ἐφοράω τι. *Dem.* ἐποσκοπέω τι. *Gal.* in sepulcrum, παρακύπτω εἰς μνημεῖον. *N. T.*
Introuoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινά. *Aristoph.*
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαι, aliquem, τινά. *Dem.* βλέπω εἴς τινα. *Id.* πρός τινα. *Plut.* aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι. *Aeschin.* πρός τι. *Lucian.* ὁράω τι. *Dem.* προσβλέπω πρός τι. *Plato.* ἐνοράω τινί. *Xen.*
Intumeo, s. Intumesco, ἐξοιδέω. *Luc.* διοιδαίνομαι. *Id.* ἐξογκόομαι. *Herodot.*
Intumulatus, a, um, vide *Insepultus.*
Inturbatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτάραχος, ου, ὁ καὶ ἡ ἀτάρακτος, ου.
Intus, ἔνδον, esse, εἶναι. *Dem.* iuuare, ἔνδοθεν συμπράττεν. *Id.* i. e. domi, οἴκοι. *Plut.*
Intutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπισφαλής, έος. *Plut.*
Intybum, ἡ σέρις, εως. *Dioscor.*
Inuado, ἐπιχειρέω, aliquem, τινά. *Aristot.* aliqua re, πρός τινά τινι. *Thuc.* regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν. *Xen.* ἐπιπηδάω χώραν. *Plut.* ἐπιβαίνω χώρας. *Dem.* ἐπὶ τὴν χώραν. *Id.* inuadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, *Luc.* inuasit illum pestis, ἡ νόσος ἐπέπεσεν αὐτῷ. *Thuc.*
Inualesco, ἐπιῤῥώννυμαι. *Dion. Halicarn.* αὔξομαι. *Xen.*
Inualetudo, ἡ ἀῤῥωστία, ας. *Dem.*
Inualide, ἀσθενῶς. *Demosth.*
Inualidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀσθενής, έος. *Demosth.*
Inuariabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνετεροίωτος, ου. *Aristot.*
Inuasio, ἡ ἐπέλασις, εως. *Lucian.* ἡ εἰσβολή, ῆς. *Isocr.*
Inuectio, ἡ εἰσκομιδή, ῆς. *Thuc.* ἡ ἐπαγωγή, ῆς. *Id.*
Inuectiuus, a, um, στηλιτευτικός, ή, όν, oratio, λόγος. *Naz.* ἡ στηλίτευσις, εως.
Inuectus, us, ἡ ἐπαγωγή, ῆς. *Thuc.*
Inueho, εἰσκομίζω. *Xen.* ἐπάγω. *Thuc.* inuehor, i. e. maledictis lacesso, ἀποτείνομαι, in aliquem, εἴς τινα. *Gal.* ψόγον ἐπιφέρω τινί. *Thuc.* ἐπιτίθεμαί τινι. *Isocr.*
Inuenio, εὑρίσκω, aliquid. τί. *Isocr.* ἐξευρίσκω τι. *Idem.*
Inuentarium, ἡ ἀπογραφή, ῆς. *Demosth.*
Inuentio, ἡ εὕρεσις, εως. *Plut.*
Inuentiuncula, τὸ εὑρημάτιον, ου. *Plut.*
Inuentor, ὁ εὑρετής, οῦ. *Isocr.* ὁ ἐφευρετής, οῦ. *N.T.*
Inuentum, τὸ εὕρημα, ατος. *Plato.*
Inuenuste, ἀχαρίτως.
Inuenustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodiam.* ὁ καὶ ἡ ἀναφρόδιτος, ου, *Luc,*
Inuerecunde, ἀναισχύντως. *Plato.* Conf. *Impudenter.*
Inuerecundia, ἡ ἀναισχυντία, ας. *Dem.* Conf. *Impudentia.*
Inuerecundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, ου. *Dem.* Conf. *Impudens.*
Inuersio, ἡ ἀναστροφή, ῆς,
Inuerto, καταστρέφω. *Liban.* ἐκστρέφω. *Aristoph.*
Inuesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται. *Xen.*
Inuestigatio, ἡ ἴχνευσις, εως. *Xenoph.* ἡ ἔρευνα, ης. *Aristot.*
Inuestigator, ὁ ἀνιχνευτής, οῦ.
Inuestigo, ἐξιχνεύω, latentem, λανθάνοντα, *Plut.* feras, θηρία. *Lucian.* peccata, ἁμαρτίας. *Plut.* ἐξετάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος. *Isocr.* aliquid, ἀναζητέω τι. *Isocr.* aliquem, ἐρευνάω τινά. *Xenoph.*
Inuestimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος. *N. T.*
Inuestio, ἐνδύω. *Xen.*
Inueterasco, παλαιόομαι. *Gal.*
Inueteratio, ἡ παλαίωσις, εως. *Plut.*
Inuetero, παλαιόω, i. e. inualesco. Vide *Inualesco.*
Inuicem, ἀλλήλων, οις, ους. *Dem.*
Inuictus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήττητος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄμαχος, ου. *Id.* ὁ καὶ ἡ δυσμάχητος, ου, alicui, τινί. *Isocr.*
Inuide, φθονερῶς. *Xenoph.*
Inuidentia, ὁ φθόνος, ου. *Dem.* Conf. *Inuidia.*
Inuideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι. *Isocr.* commodis alicuius, ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τινος. *Id.* alicui aliquid, τινί τινος. *Id.* βασκαίνω τινί τινος. *Lucian.* Conf. *Inuidia.*
Inuidia, ὁ φθόνος, ου. *Dem.* ἡ βασκανία, ας. *Id.* & æmulatio, φθόνος καὶ φιλονεικία. *Id.* & odium, φθόνος καὶ δυσμένεια. *Isocr.* inuidiam concitare alicui re aliqua, συνάγειν τινὶ φθόνον τινί. *Dem.* ἐμποιεῖν τινι φθόνον περί τινος. *Isocr.* habere, ἔχειν φθόνον. *Idem.* conficere se inuidia, ἀσκεῖν φθόνον ἐπ' ἀλλήλοις. *Dem.* obnoxium esse inuidiæ, ὑπεῖναί τισι φθόνον. *Id.* absit inuidia dicto, ἀπείη τοῦ λόγου φθόνον. *Id.* inuidia carens, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου. *Herodot.*
Inuidiose, φθονερῶς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι. *Dem.* ἐπιφθόνως. *Thuc.*
Inuidiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, ου, possessio, κτῆμα. *Plato.* ὁ καὶ ἡ βάσκανος, ου, res, βάσκανον πρᾶγμα. *Demosth.*
Inuidus, a, um, φθονερός, ά, όν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ βάσκανος, ου, homo, ἄνθρωπος. *Demosth,* erga aliquem, βασκαίνων, ουσα, ον, τινά. *Isocr.*
Inuigilo, ἐπαγρυπνέω. *Lucian.*
Inuiolabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεκβίαστος, ου. *Plut.*
Inuiolabiliter, ἀνεκβιάστως.
Inuiolatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεκβίαστος, ου. *Plut.*
Inuisibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀόρατος, ου. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀθέατος, ου. *Plut.*
Inuiso, ἐπισκοπέομαι, aliquem, τινά. *Lucian.* ἐπισκοπέω τινά. *Isocr.* ægrotantem, ἐπισκέπτομαι τὸν ἀσθενήσαντα. *N. T.*
Inuisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέατος, ου. *Plut.* i. e. inuidiosus, ὁ καὶ ἡ ἐπίφθονος, ου. *Dem.* alicui, ὁ καὶ ἡ ἀπεχθής τινι. *Isocr.* Deo & hominibus, ἐχθρὸς Θεῷ καὶ ἀνθρώποις. *Demosth.*
Inuitabilis, e, ἐφολκός, ή, όν. *Aelian.* προσκλητικός, ή, όν. *Plut.*
Inuitatio; ἡ πρόσκλησις, εως, ad cœnam s. epulum, ἡ ἑστίασις, εως. *Dem.*
Inuite, inuito, ἀκουσίως. *Dem.* ἀκοντί. *Id.*
Inuito, προσκαλέω. aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον. *Dem.* πρὸς τὸ δεῖπνον. *Id.*

Id. παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον. *Luc.* 1. e. *allicio*, vide *Allicio.*
nuitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκούσιος, ου. *Dem.* ἄκων, ουσα, ον. *Id.* non volens, sed quam maxime inuitus, οὐχ ἑκών, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων. *Id.* οὐχ ἑκών, ἀλλὰ βιασθείς, *Isocr.* seruio alicui, οὐχ ἑκών, ἀλλὰ ἀναγκασθεὶς δουλεύω τινί. *Id.* inuitis & mœrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιεῖν τι. *Dem.* inuitis nobis, βίᾳ ἡμῶν. *Isocr.*
nuitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ου. *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, ας. *Philo* τὸ ἄβατον, ου. *Diod. Sic.*
nula, τὸ ἑλένιον, ου. *Dioscor.*
nultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεκδίκητος, ου. *Bas.*
numbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινά. *N. T.* τινί. *Ibid.* κατασκιάζω τινά. *Herodot.*
nunctio, ἡ ἐπάλειψις, εως, ἡ κατάχρισις, εως. *Al. Aphr.*
nundatio, ὁ κατακλυσμός, οῦ. *Plato.*
nundo, πλημμυρέω. *Plut.* ὑπερρέω. *Id.* κατακλύζω. *Xen.*
nungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω. *Lucian.* καταχρίω. *Gal.*
nuocatio, ἡ ἐπίκλισις, εως. *Lucian.* Dei, ἡ θεοκλύτησις, εως. *Suid.*
nuocatus, a, um, i. e. non *vocatus*, ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, ου. *Athen.*
nuoco, κατακαλέω. *Plut.* Deum, ἐπικαλέω θεόν. Herodian. προσκυνέω θεῷ. *N. T.* τὸν θεόν. *Dem.* vt Deum Quirinum, θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον. *Plut.*
nuolito, ἐφίπταμαι, εἰσπετάομαι. *Aristot.*
nuolo, εἰσπέτομαι, εἰσπετάομαι. *Aristot.* i. e. *inuado.* vide Inuado.
nuolucrum, τὸ εἴλημα, ατος, τὸ ἐνείλημα, ατος. *Hippocr.*
nuoluntarius, a, um, idem quod Inuitus.
nuoluolus, ἴψ, ἰπός. *Ammon.*
nuoluo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι. *Xen.* ἐγκυλινδέω. *Lucian.* aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς. *Isocr.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς. *Id.* tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι. *Plut.* ἐπισκιάζω τινί. *Philo.*
nuolutio, ἡ ἐγκυλίνδησις, εως. *Plut.*
nurbane, ἀκόμψως. *Plut.* ἀγροίκως. *Theocr.*
nurbanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου. *Id.*
nuro, ἐγκαίω, καυτηριάζω. *N. T.* alicui ignominiam, προστρίβομαί τινι ὄνειδος. *Plut.* maculam, περιάπτω τινὶ αἰσχύνην. *Plato.*
nusitate, ἀήθως. *Thuc.*
nusitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, εος. *Dem.*
nustus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγκαυστος, ου, ἐγκαυθείς, εῖσα, έν. *Gal.* nota, τὸ ἔγκαυμα, ατος. *Plato.*
nutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ου, alicui, τινί. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελής, έος, τινί. *Id.* & perniciosus alicui, ὁ καὶ ἡ ἀσύμφορος καὶ βλαβερός τινι. *Id.*
nutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας. *Appian.*
nutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς τὸν βίον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀλυσιτελής, έος, alicui, τινί. *Dem.*
nuulnerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ου. *Maccab.*
nuulneratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτρωτος, ου. *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀθραυστος, ου. *Plut.*
o, ἰὲ. Io! Io! ἰὴ! ἰοῦ! *Plato.*
ocatio, ἡ παιδιά, ᾶς. *Plut.*

Iocor, παίζω *Dem.* in aliquem cauillando, διὰ σκωμμάτων εἴς τινα. *Plut.* cum aliquo, προσπαίζω τινί. *Plato.*
Iocose, παιδιωδῶς, παιγνιωδῶς.
Iocosus, a, um, ὁ καὶ ἡ παιδιώδης, εος. *Aristot.* γελοῖος, α, ον, in rebus iocosis seria agere, σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις. *Plut.*
Iocularis, idem quod *Iocosus.*
Iculariter, παιγνιωδῶς.
Ioculor, παίζω. *Plut.* ἀστεῖα λέγω. *Aristot.* χαριέντως εἶπον. *Plato.*
Iocus, ἡ παιδιά, ᾶς. *Plut.* serione an ioco hoc dicit, σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει. *Plato.* per iocum aliquid dico, λέγω τι παίζων. *Aelian.*
Ipse, a, um, αὐτός, ή, ό. *Dem.* ego ipse, ἐγὼ αὐτός. *Dem.* hic ipse, οὗτος αὐτός. *Id.* ciuitas a se ipsa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὑτῆς. *Id.* 2) mei ipsius, ἐμαυτοῦ, ῆς, οῦ, periclitor de me ipso, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. *Isocr.* 3) tui ipsius, σεαυτοῦ, ῆς, οῦ. *Dem.* σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Isocr.* 4) sui ipsius, ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ. *Dem.* αὑτοῦ, ῆς, οῦ. *Isocr.*
Ira, ἡ ὀργή, ῆς. *Dem.* ὁ θυμός, οῦ. *Id.* ἡ χολή, ῆς. *Id.* magna s. grauis, ὀργὴ μεγάλη. *Dem.* maxima, μεγίστη. *Id.* ἐσχάτη. *Id.* vehemens, ἰσχυρά. *Id.* immortalis, ἀείμνηστος. *Isocr.* leuis, μικρά. *Dem.* & odium, ὀργὴ καὶ μῖσος. *Isocr.* & stomachus, ὀργὴ καὶ θυμός. *Id.* & indignatio, ὀργὴ καὶ χολή. *Dem.* ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα *Id.* ad iram prouocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι. *Lucian.* concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν. *Aristot.* εἰς ὀργὴν καθιστάναι. *Aristot.* ira deferuescit, παρακμάζει καὶ παρανθεῖ τὸ τῆς ὀργῆς. *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν πεπαίνειν. *Xenoph.* desinere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς. *Isocr.* Confer *Iracundia.*
Iracunde, ὀργίλως. *Dem.* δυσκόλως. *Id.* πικρῶς. *Idem.*
Iracundia, ἡ ὀργιλότης, ητος, *Aristot.* ἡ ὀργή, ῆς. *Dem.* ὁ παροργισμός, οῦ. *N. T.* iracundiam concipere aduersus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ἐπί τινα. *Dem.* excitare, παριστάναι ὀργήν. *Id.* explere, ἀναπληροῦν ὀργήν. *Id.* alicuius experiri, περιπίπτειν τῇ ὀργῇ τινος. *Id.* iracundia efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς. *Isocr.*
Iracundus, a, um, ὀργίλος, η, ον. *Aristot.* θυμὸν ἔχων, ουσα, ον. *Ael.* Confer *Iracundia.*
Irascor, ὀργίζομαι, alicui, τινί. *Dem.* χαλεπαίνω τινί. *Plut.* πρός τινα. *Xen.* ἀγανακτέω πρός τινα. *Plut.* κατά τινος, περί τινος. *Plato.* ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι. *Plut.* ὀργίζομαι καὶ ἀγανακτέω ἐπί τινι. *Dem.* ἀγανακτέω καὶ χαλεπῶς φέρω τι. *Idem.*
Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργήν, dixit, εἶπε. *Plut.*
Iratus, a, um, ὀργιζόμενος, ένη, ενον. *Dem.* θυμούμενος, ένη, ενον. *Id.* in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργήν. *Plut.*
Iris, ἡ ἶρις, ιδος. *Aristot.*
Ironia, ἡ εἰρωνεία, ας. *Aristot.*
Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρωνεύω. *Appian.*
Ironicus, a, um, εἰρωνικός, ή, όν. *Aristot.*
Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας. *Plut.*
Irradio, ἀκτινοβολέω. *Athen.*
Irrationabilis, l. irrationalis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου. *Aristot.*

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irraucesco, βραγχιάω. *Ariſtot.* βράγχοις ἁλίσκομαι. *Idem.*

Irreconciliabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλλακτος, ου, hoſtis, ἐχθρός. *Dem.*

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν. *Dem.*

Irrefutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναντίῤῥητος, ου. *Plut.*

Irreligioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόσιος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, έος. *Idem.*

Irremeabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνοστος, ου.

Irremediabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ου. *Plut.*

Irremiſſe, ἀδιαλείπτως. *N. T.*

Irreparabilis, ὁ καὶ ἡ ἀνεπισκεύαστος, ου.

Irrepertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεύρετος, ου.

Irrepo, παρεισπίπτω. *Theophr.* ad aliquid, εἰσερπύζω ἐπί τι. *Ariſtoph.* ad imperii ſucceſſionem, παραδύω ἐπὶ τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας. *Plut.*

Irreprehenſibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμεμπτος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιτίμητος, ου. *Id.*

Irreprehenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλεγκτος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμώμητος, ου. *N. T.*

Irrequietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, ου. *Plato.*

Irreſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ου. *Plato.*

Irreſolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ου, *Ariſtot.*

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινί. *Dem.* περιβάλλω τινί. *Iſocr.* aliquid, σαγηνεύω τι. *Xen.*

Irretortus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάστροφος, ου. *Plut.*

Irreuerens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, έος. *Dem.*

Irreuerenter, ἀναιδημόνως. *Gal.*

Irreuerentia, ἡ ἀναίδεια, ας. *Dem.*

Irreuocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, ου. *Plut.*

Irreuocabiliter, ἀνεπιτρέπτως. *Maccab.*

Irrideo, καταγελάω, alicuius ſimplicitatem, τινὸς εὐηθείας. *Dem.* aliquem, τινά. *Iſocr.* χλευάζω τινά. *Dem.* inſolenter, ὑβριστικῶς προσεκχλευάζω τινά. *Id.* ἐπισκώπτω τινά. *Lucian.*

Irridicule, ἀκαταγελάστως. *Aeſchin.*

Irrigatio, ἡ ἄρδευσις, εως. *Theophr.*

Irrigo, ἀρδεύω. *Theophr.* ἄρδω. *Plut.*

Irriguus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάῤῥυτος, ου, regio fluuiis, χώρα ποταμοῖς. *Plut.*

Irriſio, ὁ χλευασμὸς, οῦ. *Dem.* ἡ χλευασία, ας. *Ariſtot.*

Irriſor, ὁ χλευαστὴς, οῦ. *Ariſtot.*

Irritabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐερέθιστος, ου. *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐπαρόρμητος, ου. *Ariſtot.*

Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, ατος. *Appian.*

Irritatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ. *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, οῦ. *Hippocr.*

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινά. *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρός τινα. *Id.* παροξύνω τινὰ ἐπί τινα. *Plut.*

Irritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄπρακτος, ου. *Lucian.* facio aliquid, ἄκυρον ποιέω τι. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνήνυτος, ου, irritos conatus habeo, ἀνήνυτα πράγματα ἔχω. *Dem.*

Irroboro, ἐπιῤῥώννυμι. *Thuc.*

Irrogatio, ἡ ἐπίθεσις, εως, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς. *Thuc.*

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα. *Iſocr.* ἐπιβάλλω ἐπιβολήν. *Xen.*

Irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω. *Al. Aphr.*

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινί. *Thuc.* ἐμβάλλω εἴς τι. *Iſocr.* ἐφορμάω τινί, *Plut.*

Irruo, εἰσπίπτω. in aliquid, τινί. *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν. *Xen.* προσβάλλω τῇ χώρᾳ. *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ. *Plut.* εἰσπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινί. *Plut.* πρός τινα. *Xenoph.*

Irruptio, ἡ εἴσβολὴ, ῆς. *Plut.* ἡ ἐμβολὴ, ῆς. *Id.* ἡ ἐπήλυσις, εως. *Lucian.* irruptionem facio, προσβάλλω τινί. *Xen.* Conf. *Inuado*, *Irruo.*

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. *Dem.* is ipſe, ἐκεῖνος αὐτός. *Id.*

Iſagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς. *Ariſtot.*

Iſoſceles, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, έος. *Ariſtot.*

Iſte, a, ud, idem quod, Is, *ea, id.*

Iſtac, τῇδε. *Plut.*

Iſthmus, ὁ ἰσθμὸς, οῦ. *Ariſtot.*

Iſtic, iſtæc, iſtoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο. *Dem.*

Iſtic, ἐνταῦθα. *Dem.* ἐνταυθοῖ, *Id.* ἐνθάδε. *Id.*

Iſtinc, ἐκεῖθεν. *Dem.* ἐντεῦθεν. *Idem.*

Iſto, ἐκεῖσε. *Dem.*

Iſtoc, ἐκεῖσε. *Dem.*

Iſtorſum, αὐτόσε. *Plato.* πρὸς τόνδε τὸν τόπον. *Plut.*

Ita, οὕτω, *ſequente Conſona, vt,* οὕτως, *ſequente Vocali* vel *Diphthongo,* quemadmodum - - ita, ὥσπερ - οὕτω, *Dem.* ita, vt, οὕτως - ὡς. *Id.* ita autem conſiderate, οὑτωσὶ δὲ σκοπεῖτε. *Id.* aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ὡδὶ, τοῖς δὲ ἑτέρως δοκεῖ. *Id.* ita me dii ament, νὴ τοὺς θεούς! *Dem* μὰ τοὺς θεούς! *Id.* ita ſe hæc habent, οὕτω ταῦτ' ἔχει. *Id.* ita, vt, τοσοῦτον, ὥστε. *Iſocr.* οὕτως, ὡς. *Id.* οὕτως, ὥστε. *Aeſchin.* ita gloriati ſunt, quaſi omnes vicerint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὅσονπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν. *Iſocr.* itane? οὐκ ἄραγε; ita ne terra quidem, οὐδ' ἄραγε ἡ γῆ. *Xen.*

Itaque, ἄρα οὖν. *Plato.* Conf. *Ergo.*

Item, ὁμοίως. *Plato.*

Iter, ἡ πορεία, ας. *Plato.* ἡ ὁδὸς, οῦ. *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας. *Xenoph.* facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν. *Xen.* terra, κατὰ γῆν. *Thuc.* longum, μακρὰν ὁδόν. *Iſocr.* trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, feſtinanter, πορείαν ποιεῖσθαι μετὰ σπουδῆς. *Herodian.* per vrbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν. *Plato.* per regionem, διὰ τῆς χώρας. *Ariſtot.* διέρχομαι χώραν. *Plato.* conficere, προέρχεσθαι ὁδόν. *Plato.*

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως. *Ariſtot.*

Itero, ἀναλαμβάνω. *Plato.* δευτερόω. *LXX.*

Iterum, πάλιν. *Dem.* αὖ. *Id.* αὖθις. *Id.* atque iterum, αὖθις καὶ μάλα.

Itidem, ὁμοίως. *Plato.*

Itinerarius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ἡ, όν. *Herodian.* hinc Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν ſc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας. *Plato.*

Iuba, ἡ χαίτη, ης. *Ariſtot.* equi ſ. muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς. *Idem.*

Iubar, τὸ σέλας, αος. *Ariſtot.*

Iubatus, a, um, χαιτόεις, όεσσα, όεν.

Iubeo, κελεύω, alicui, τινά. *Plato.* alicui aliquid, κελεύω τινὶ περί τινος. *Iſocr.* vos meminiſſe, διακελεύομαι ὑμᾶς μνημονεύειν. *Id.* te ſaluere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Iubilo, ἀγαλλιάομαι.

Iubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Iucunde, ἡδέως, *Dem.*

ucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς. *Theophr.*
ucundor, ἡδύνομαι. *Athen.* aliqua re, ἥδομαί τινι. *Xen.* ἐπί τινι. *Idem.*
ucundus, a, um, τερπνὸς, ἡ, ὸν. *Isocr.* ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινί. *Dem.* κεχαρισμένος, ένη, ένον τινί. *Idem.*
udex, ὁ κριτὴς, ȣ̃. *Dem.* ὁ δικαστὴς, ȣ̃. *Id.* iudicis officio fungor, δικάζω. *Isocr.*
udicatio, ἡ κρίσις, εως. *Dem.*
udicato, μετὰ κρίσεως.
udicatum, τὸ κρίμα, ατος. *N. T.* i. e. multa, ἡ καταδίκη, ης. *Dem.*
udicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, όν. *Isocr.*
udiciarius, a, um, δικαστικὸς, ἡ, όν. *Xenoph.*
udicium, ἡ κρίσις, εως. *Aristot.* facio de aliquo, κρίσιν ποιέομαι περί τινος. *Isocr.* rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω. *Dem.*
udico, κρίνω, aliquem, τινά. *Plato.* aliquid, τί. *Id.* aliquid vt leges postulant, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων. *Dem.* secundum leges, κατὰ τὰς νόμȣς. *Id.* de aliqua re, περί τινος. *Isocr.* κρίνω περί τινος. *Plato.* κρίσιν ποιέομαι περί τινος. *Isocr.* ad gratiam, κρίσιν ποιέομαι πρὸς χάριν. *Isocr.*
galis, e, ὁ καὶ ἡ ζύγιος, ȣ, equus, ἵππος. *Aristoph.*
gamentum, τὸ ζύγωμα, ατος. *Polyb.*
gerum, τὸ πλέθρον, ȣ. *Diod. Sic.*
gis, e, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος. *Aristot.*
giter, συνεχῶς. *Thuc.*
glans, *arbor*, ἡ καρύα, ας. *Theophr.* *fructus*, τὸ κάρυον, ȣ. *Id.*
gulatio, ἡ ἀπόσφαξις, εως, ἡ σφαγὴ, ῆς. *Isocr.*
gulator, ὁ σφαγεὺς, έως. *Xen.*
gulo, σφάττω *Isocr.* aliquem, ἀποσφάττω τινά. *Dem.* αὐχενίζω τινά. *Philo.*
gulum, ἡ δειρά, ᾶς. *Herodot.* ἡ κλεὶς, δός. *Aristot.*
um, τὸ ζεῦγος, εος, boum, βοεικόν. *Thuc.* montis, ἡ κορυφὴ, ῆς. *Thuc.*
lius, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος. *Dem.* ὁ Ἰȣ́λιος, ȣ.
nentum, τὸ ὑποζύγιον, ȣ. *Thuc.*
nceus, Iuncidus, Iuncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος, σχοίνινος, ίνη, ινον. *Hesych.*
ncosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, εος.
nctim, ζυγηδόν. *Heliod.*
nctio, ἡ ζεῦξις, εως, ἡ συζυγία, ας. *Aristid.*
nctura, ἡ σύζευξις, εως. *Aristot.*
ncus, ἡ σχοῖνος, ȣ. *Theophr.*
ngo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρȣς ὑπ' ἄροτρον. *Herodot.* ad currum, ἐφ' ἅρμα. *Id.* flumen ponte, ποταμόν. *Id.* γέφυραν ἐπὶ τȣ̃ ποταμȣ̃. *Id.* alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα. *Appian.*
nior, νεώτερος, έρα, ερον. *Dem.*
niperinus, a, um, ἀρκεύθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος. *Diosc.*
niperus, i, ἡ ἄρκευθος, ȣ. *Diosc.*
nius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, ῶνος. *Dem.* ὁ Ἰȣ́νιος, ȣ.
nix, ἡ δαμάλη, ης. *N. T.*
ramentum, ὁ ὅρκος, ȣ. *Dem.* τὸ ὅρκιον, ȣ. *Thuc.* & fides, ὅρκος καὶ πίστις. *Dem.* iuramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον. *Dem.* διδόναι τινὶ ὅρκον περί τινος. *Id.* & accipere, δοῦναι ὅρκον καὶ λαβεῖν. *Id.* exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος. *Id.* δέχεσθαι ὅρκον. *Id.* seruare, φυλάττειν ὅρκον *Id.* negligere, ἀμελεῖν τȣ̃ ὀμωμοσμένȣ ὅρκου. *Id.* & violare, ὀλιγωρεῖν τȣ̃ ὅρκȣ καὶ παραβαίνειν αὐτόν. *Dem.* facere contra iuramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον. *Id.* Conf. *Iuro.*
Iuratus, a, um, ὀμωμοσμένος, ένη, ένον, iusiurandum, ὅρκος. *Dem.*
Iure, δικαίως. *Dem.*
Iureconsultus, ὁ νομικὸς, ȣ̃. *Plut.*
Iurgiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ȣ. *N. T.*
Iurgium, ἡ λοιδορία, ας. *Dem.* ἡ ἔρις, ιδος. *Xen.*
Iurgo, ἐρίζω, *Plato.* cum aliquo, ζυγομαχέω πρός τινα. *Naz.*
Iuridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Iuridicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδικος, ȣ. *Poll.*
Iuridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ȣ.
Iurisconsultus, ὁ νομικὸς, ȣ̃. *Plut.*
Iurisdictio, ἡ δικαιολογία, ας. *Philo.* ἡ δικαιοδοσία, ας. *Polyb.*
Iurisprudentia, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομικὴ τέχνη.
Iuro, ὄμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τȣ̀ς θεȣ́ς. *Dem.* per Iouem, ἐπόμνυμι Δία *Id.* & promitto aliquid, ὄμνυμι καὶ ὑπισχνέομαί τι. *Id.* sancte, ὄμνυμι εὔορκα. *Id.* iuste, δίκαια. *Id.* frustra, μάτην. *Id.* de aliqua re, ὅρκον ποιέομαι περί τινος. *Isocr.*
Iurulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, εος.
Ius, *esculentum*, ὁ ζωμὸς, ȣ̃, nigrum, μέλας. *Plut.* piscium, ἰχθυηρός. *Lucian.* pingue adipe, τῶν πιόνων, auium, ὀρνίθιος. *Athen.*
Ius, ἡ δίκη, ης. *Dem.* τὸ δίκαιον, ȣ. *Id.* ἡ θέμις, ιτος. *Isocr.* τὸ θεμιτὸν, ȣ̃. *Id.* summum, τὸ ἀκροδίκαιον, ȣ. *Aristot.* suum obtinere, τυγχάνειν τῶν δικαίων. *Dem.* reddo, δικαιοδοτέω. *Plut.* dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινί. *Dem.* adipisci, ἀξιοῦσθαι τῶν δικαίων. *Id.* persequi, ἀπολαύειν τῶν δικαίων. *Id.* in ius voco aliquem ob aliquid, δικάζομαί τινι περί τινος. *Lucian.* ἐγκαλέω τινά. *Plato.* τινί. *Dem.* γράφομαι γραφήν τινα. *Xen.* de iure respondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι. *Dem.* vti iure suo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ. *Idem.*
Iusculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, εος.
Iusculum, τὸ ζώμιον, ȣ, τὸ ζωμίδιον, ȣ. *Aristoph.*
Iusiurandum, ὁ ὅρκος, ȣ. *Dem.* Conf. *Iuramentum.*
Iussum, τὸ ἐπίταγμα, ατος. *Dem.* ἡ ἐντολὴ, ῆς. *Id.* Conf. *Mandatum.*
Iussus, us, idem quod *Iussum.*
Iusta, τὰ ἐναγίσματα, ων. *Hesych.* τὰ νομιζόμενα, ων, facere, seu persoluere alicui, ποιεῖν τινι. *Xen.* τὰ συνήθη ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι. *Dem.*
Iuste, δικαίως. *Dem.* ἐπιεικῶς. *Id.* ago, δικαιοπραγέω. *Aristot.* factum, τὸ δικαίωμα, ατος. *Id.*
Iustificatio, ἡ δικαίωσις, εως. *N. T.*
Iustifico, δικαιόω. *N. T.*
Iustitia, ἡ δικαιοσύνη, ης. *Dem.* τὸ δίκαιον, ȣ. *Id.* iustitiæ & æquitati studere, σπȣδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον. *Dem.* iustitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περί τινα. *Isocr.* iustitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τȣ̃ δικαίȣ. *Dem.* non habere, ὀ φροντίζειν τȣ̃ δικαίȣ. *Idem.*
Iustus, a, um, δίκαιος, αία, ον. *Dem.* & incorruptus, καὶ ἀδωροδόκητος. *Id.* omnino, πάνυ δίκαιος

δίκαιος ὢν τὸν τρόπον. *Id.* iustum se præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον. *Isocr.* esse, fieri, εἶναι, γίγνεσθαι δίκαιον. *Id.*

Iuuamen, τὸ βοήθημα, ατος. *Aristot.*

Iuuat, i. e. delectat, τέρπει. *Plut.*

Iuuenalia, τὰ νεανικὰ, ὧν.

Iuuenca, ἡ δάμαλις, εως. *Philo.*

Iuuencula, virgo, ἡ νεωτέρα, ας. *Dem.*

Iuuenculus, τὸ πορτάκιον, ου. *Hesych.*

Iuuencus, ὁ μόσχος, ου. *Athen.*

Iuuenesco, νεάζω. *Greg.* νεανισκεύομαι. *Xen.*

Iuuenilis, e, νεανικὸς, ἡ, ὸν, animus, φρόνημα. *Dem.* νεαρὸς, ὰ, όν. *Plut.* νεάζων, ουσα, ον. *Philo.* ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, εος. *Isocr.* ætas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας. *Aelian.*

Iuueniliter, νεανικῶς, νεαρῶς. *Lucian.*

Iuuenis, ὁ νέος, ου. *Dem.* ὁ νεώτερος, ου. *Id.* ὁ νεανίας, ου *Id.* maturæ s. militaris ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ. *Dem.* ὁ ἐφ' ἡλικίας ὤν. *Id.* florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντος. *Isocr.* fio, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω. *Ael* sum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμί. *Aristot.* vir, νέος ἀνήρ. *Xen.* femina, νέα γυνή. *Plut.*

Iuuenor, νεανίζω, νεανιεύομαι. *Plut.*

Iuuenta, s. Iuuentus, ἡ νεότης, ητος. *Dem.* ἡ ἀνθοῦσα ἀκμή. *Isocr.* Conf. *Adolescentia.*

Iuuo, ὠφελέω, aliquem, τινί. *Diosc.* τινα. *Lucian.* aduersus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα. *Dem.* aliqua re, τινί. *Id.* in aliqua re, τί. *Xen.* συμπράττω τινί τι. *Plut.* in nulla re, οὐδέν. *Hippocr.* ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι. *Xenoph.* συλλαμβάνομαι πρός τι. *Isocr.* ad aliquid confi. endum, συναγωνίζομαί τινι. *Dem.* iuuante Deo, σὺν Θεῷ παλάμᾳ. *Pind.* σὺν Θεῷ.

Iuxta, ἐπὶ, *cum Dat.* iuxta fluuium, ἐπὶ τῷ ποταμῷ. *Thuc.* πρὸς, *cum Dat.* iuxta vrbem, πρὸς τῇ πόλει, hostes, τοῖς πολεμίοις. *Thuc.* παρὰ, *cum Accus.* iuxta aliquid, παρά τι. *Aristot.* *Adu.* ὁμοίως, algoris & æstus iuxta patiens, κρύους καὶ θάλπους ὁμοίως καταφρονῶν. *Herodian.*

K.

Kalendæ, αἱ καλάνδαι, ὧν. *Plut.* ἡ νουμηνία, ας. *Plut.*

L.

Labasco, καταφέρομαι. *Gal.* ὑποφέρομαι. *Plut.*

Labecula, τὸ κηλίδιον, ου.

Labefacio, παρακινέω. *Naz.* aliquid, λυμαίνομαί τι. *Isocr.* βλάπτω τι. *Plato.*

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης. *Thuc.*

Labefacto, idem quod *Labefacio.*

Labellum, τὸ χελώνιον, ου. *Ioseph.* τὸ χειλάριον, ου.

Labeo, χείλων, ωνος. Conf. *Labiosus, a, um.*

Labes, ἡ λύμη, ης. *Philo.* ἡ κηλὶς, ῖδος. *Plut.* ὁ ῥύπος, ου. *N. T.* labem alicui adspergo, ῥυπαίνω τινα. *Dion. Hal.* καταῤῥυπαίνω τινά. *Isocr.* αἰσχύνη περιάπτω τινί. *Id.* sine labe, i. e. integre, ἀναμαρτήτως. *Dem.*

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν.

Labiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου. *Lucian.* παχέα ἔχω χείλη. *Xen.*

Labium, τὸ χεῖλος, εος. *Xen.*

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι. *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι. *Plut.* labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης. *Idem.* i. e. erro, in aliqua re, σφάλλομαι περί τινος. *Plato.*

Labor, oris, ὁ πόνος, ου. *Dem.* ὁ κάματος, ου. *Herodot.* ὁ μόχθος, ου. *Philo.* ἡ πραγματεία, ας. *Dem.* magnus, πόνος μέγας. *Isocr.* multus, πολύς. *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος. *Isocr.* acerbissimus, ἀηδέστατος. *Isocr.* esse magni laboris & negotii, εἶναι πολλοῦ πόνου καὶ πραγματείας. *Dem.* citra laborem, ἀπονητί. *Lucian.* ἀκονιτί. *Aristot.* multo cum labore, πολυπόνως. *Plut.* διαπόνως. *Id.* labore carens, ὁ καὶ ἡ ἄμοχθος, ου. *Xen.* labore confectus, ὁ καὶ ἡ κατάκοπος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ κατάπονος, ου. *Plut.* laboris amans, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου. *Isocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας. *Id.* laborem fugiens ὁ καὶ ἡ ἄπονος, ου. *Xen.* ὁ καὶ ἡ φυγόπονος, ου. *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας. *Id.* labori patiens, ὁ καὶ ἡ διάπονος, ου. *Plut.* labor inanis ἡ ματαιοπονία, ας. *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι. *Dem.* διά τι. *Isocr.* fero, φέρω πόνον. *Dem.* & pericula quæuis perfero, πόνους καὶ κινδύνους ὁστισοῦν ὑποφέρω. *Isocr.* sine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνων κατέχειν τι. *Idem.*

Laboriose, ἐπιπόνως. *Isocr.* διαπόνως. *Plut.* πολυπόνως. *Idem.*

Laboriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ου, vita periculosa, βίος ἐπίπονος καὶ φιλοκίνδυνος. *Isoc.* ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνήρ. *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ καὶ ἡ δεινῶς φιλόπονος πρός τι. *Aelian.*

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος. *Aristot.* ἀσκέομαι πρός τι. *Lucian.* διατρίβω ἔν τινι, ἐπί τινι. *Plut.* & operor meo corpore, πονῶ καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματί μου. *Dem.* & periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος. *Id.* vna & ærumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω. *Id.* de salute reip. σπουδάζω περὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως. *Isocr.* morbo, νοσέω. *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον. *Dem.* febri, πυρέσσω. *Gal.* podagra, ποδαγριάω, ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω. *Hippocr.* dentibus, ὀδονταλγέω, corde, καρδιαλγέω. *Hippocr.* auribus, ὠταλγέω. *Diosc.* desiderio, ἁλίσκομαι πόθῳ. *Herodian.*

Labrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου. *Luc.*

Labrum, τὸ χεῖλος, εος. *Xen.* summis labris gustare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι. *Philo.* labra mordere, χελώνην ἐσθίειν. *Aristoph.* i. e. vas, πλυνὸς, ου. *Cl. Al.*

Labrusca, ἡ ἀγριάμπελος, ου. *Diosc.*

Labyrinthosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λαβυρινθώδης, εος. *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ου. *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, γάλακτος. *Aristot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα, ακτος. *Plut.* concretum, θρόμβωσις γάλακτος. *Diosc.* recens mulctum, γάλα νεόβδαλτον, bibo, γαλακτοποτέω. *Athen.*

Lacer, s. Lacerus, a, um, διεσπαραγμένος, ένη, ένον

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, ου. *Herodian.*

Lacerna, ὁ τρίβων, ωνος. *Dem.*

Lacer

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τί. *Gal.* συντρίβω τι *Dem.*

Lacerta, ἡ σαῦρα, ας. *Theocr.* ὁ σαῦρος, ȣ. *Id.*

Lacertosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος. *Gal.*

Lacertus, ὁ μυών, ῶνος.

Lacesso, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην. *Xen.* contumelia, προπηλακίζω τινὰ λόγοις. *Plato.*

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ȣ. *Xen.* τὸ δάκρυ, υος. *Thuc.* lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα. *Dem.* κλαίω δάκρυσι. *Id.* abstergere, δάκρυα ἐξαλείφειν *T.* sine lacrymis, ἀδακρυτὶ. nullam transigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν. *Isocr.*

Lacrimabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, a, um, δεδακρυμένος, ένη, ένον *Aeschin.*

Lacrymo s. Lacrymor, δακρύω, aliquid, τί *Dem.* aliquem, τινά. *Lucian.* ἐπί τινι. *Id.* ὀδύρομαι τινα. *Dion Hal.* θρηνέω τινά. *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾷ. *Xen.*

Lacrymosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δακρυώδης, εος *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ȣ.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, ȣ. *Plut.* ἡ τιτθεία, ας. *Dem.*

Lacteo, θηλάζω. *Plut.*

Lactesco, γαλακτόομαι. *Theophr.*

Lacteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακτώδης, εος. *Diosc.* γαλακτικὸς, ή, όν. *Id.*

Lacto, τιτθεύω, aliquem, τινά. *Dem.* θηλάζω τινα. *Lys.*

Lactuca, ἡ θρίδαξ, ακος. *Diosc.* silvestris, ἡ θριδακίνη, ης. *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακὶς, ίδος. *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, εος. *Plut.* τὸ τέλμα, ατος. *Aristoph.*

Lacunar, τὸ φάτνωμα, ατος. *Eustath.*

Lacunaris, e, φατνωματικὸς, ή, όν. *Plut.*

Lacunosus, a, um, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ. *Aristot.*

Lacus, ἡ λίμνη, ης. *Pausan.* fio, λιμνόομαι. *Theophrast.*

Lacustris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτόν. *Plut.*

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινά. *Plato.* καταβλάπτω τινά. *Dem.* λυμαίνομαί τινι. *Aristid.*

Læsio, ἡ βλάψις, εως. *Plato.* iniuriosa, ἡ ὕβρις, εως. *Dem.*

Læte, εὐφρόνως, εὐθύμως *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινά. *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς, ή, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, ης. *Xen.* ἡ ἡδονὴ, ῆς. *Isocr.* ἡ εὐθυμία, ας. *Xen.* τὸ γῆθος, εος. *Plut.* Conf. *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινί. *Plut.* ἐπί τινι. *Xen.* ἐφήδομαί τινι. *Isocr.*

Lætus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ȣ. *Xen.* ὁ καὶ ἡ περιχαρὴς, έος *Isocr.* omnibus lætitiis, πάσας ἡδόμενος ἡδονάς. *Plato.* aliqua re, ἡδόμενός τινι. *Dem.* ἐπί τινι. *Xen.* sum, εὐθυμέομαι *Xen.*

Lævigo, λεαίνω, λειαίνω. *Philo.* ἐπιλεαίνω *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, & lubricus, καὶ ὀλισθηρός. *Lucian.*

Lævitas, ἡ λειότης, ητος. *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, ητος. *Plut.*

Lævorsum, ἐπ' ἀριστερά. *Plut.*

Lævus, a, um, ἀριστερὸς, ά, όν, manus, χεὶρ *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον. *Athen.*

Lagena, ἡ λάγηνος, ȣ. *Athen.*

Lagenula, τὸ λαγήνιον, ȣ.

Laicus, a, um, λαϊκὸς, ή, όν.

Lama, τὸ τέναγος, εος. *Plut.*

Lambo, λείχω, aliquid, τί. *Theophr.* μύζω τι. *Xen.*

Lamella, τὸ ἐλάσμιον, ȣ.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, εος, carmen, μέλος θρηνῶδες. *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ή, όν. *Plut.*

Lamentabiliter, θρηνητικῶς. *Poll.* ὀδυρτικῶς. *Plut.*

Lamentatio, ὁ θρῆνος, ȣ. *Lucian.* τὸ θρήνημα, ατος. *LXX.* ὁ [illegible], ȣ. *Hesych.*

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινά. *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαί τι. *Isocr.* κλαίω τι *Dem.*

Lamina, ὁ ἐλασμὸς, ȣ. *Apol.* τὸ πέταλον, ȣ. *Cl. Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος. *Plut.* parva, τὸ λαμπάδιον, ȣ. *Plato*

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος. *Aristot.*

Lana, τὸ ἔριον, ȣ. *Xen.*

Lanatus, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lancea, ἡ λόγχη, ης. [illegible] ἡ σιβύνη, ης. *LXX.*

Lancearius, ὁ λογχοφόρος, ȣ. *Philo.*

Lancino, σπαράσσω *Aristoph.*

Laneus, a, um, ἐρεοῦς, έα, εον. *Herodot.* εἰρεοῦς, ᾶ, οῦν, textum, ὕφος. *Diosc.*

Langueo, ἀσθενέω. *Xen.* ἀσθένειαν ἀσθενέω. *Isocr.* παρακμάζω. *Diosc.* i. e. piger sum, ῥᾳθύμως ἔχω. *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τί. *Plut.*

Languesco, μαραίνομαι *Aristot.*

Languide, ἀσθενῶς, ἀτόνως, ἐπιλελησμένως. *Lucian.*

Languidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ȣ. *Dem.*

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, ας. *Plut.* ἡ μαλακία, ας, ἡ ἀῤῥωστία, ας *Dem.*

Laniarium, τὸ κρεωπώλιον, ȣ. *Plut.*

Laniatio s. Laniatus, ȣς, ἡ ἄμυξις, εως, ἡ σπάραξις, εως, ὁ σπαραγμὸς, ȣ. *Herodian.*

Laniena, τὸ κρεοπώλιον, ȣ. *Plut.*

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιουργὸς, ȣ. *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, ȣ.

Lanificium, ἡ ταλασιουργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριουργὸς, ȣ, exerceo, ἐριουργέω. *Polyb.* ἐριουργέω. *Xen.* ταλασιουργέω. *Id.* ad lanificium pertinens, ταλασιουργικὸς, ή, όν, instrumentum, σκεῦος. *Id.*

Laniger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ȣ, arbor, δένδρον. *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω. *Lucian.* λαφύσσω *Id.* κατακρεουργέω. *Herodot.* σπαράττω. *Herodian.*

Lanio, idem quod *Lanius.*

Lanista, ὁ γυμναστὴς, ȣ, ὁ τῶν μονομαχέντων γυμνασιάρχης, ȣ.

Lanius, ὁ κρεωπώλης, ȣ. *Poll.*

Lanosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, εος.

Lanuginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, εος. *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, ȣ, contr. χνοῦς, ȣ. *Poll.*

Lanx, ὁ πίναξ, ακος. *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, ȣ. *Aristoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω. *Plut.* ἐπὶ ζυγὸν ἀναβάλλω. *Ael.*

Lapicidina, τὸ λατόμιον, ȣ. *Strabo.* ἡ λατομία, ας. *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας. *Dem.*
Lapidarius, ὁ λατόμος, ȣ. *Poll.* ὁ λιθοτομίας, ȣ. *Idem.*
Lapidatio, ἡ λιθοβολία, ας. *Diod. Sic.* ὁ λευσμὸς, ȣ. lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος. *Ael.* ὁ καὶ ἡ καταλεύσιμος, ȣ. *Dinarch.*
Lapidesco, ἀπολιθόομαι. *Athen.*
Lapideus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, statua, ἀνδριάς. *Lucian.*
Lapido, λιθάζω. *LXX.* aliquem, λεύω τινά. *Thuc.* καταλεύω τινά. *Lucian.*
Lapidosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθώδης, εος. *Philo.*
Lapillus, τὸ λιθάριον, ȣ. *Theophr.*
Lapis, ὁ λίθος, ȣ, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος. *N. T.* lapidem omnem moueo, πάντα λίθον κινέω. *Lucian.* lapide ferio, lapidibus obruo, λιθοβολέω. *N. T.* καταλεύω. *Dem.* καταλιθόω. *Id.* lapidibus insculpo, λιθουργίζω. *LXX.* lapides polio, λαξεύω. *N. T.* lapidibus stratus, ὁ καὶ ἡ λιθόστρωτος, ȣ. *Ibid.*
Lapsabundus, a, um, ὀλισθήσων, ȣσα, ον.
Lapsio, ἡ ὀλίσθησις, εως. *Plut.*
Lapso, ὀλισθαίνω. *Plato.*
Lapsus, us, τὸ ὀλίσθημα, ατος. *Plut.* ὁ ὄλισθος, ȣ. *Lucian.*
Laquear, τὸ φάτνωμα, ατος. *Plut.* laqueari tego, κοιλοσαθμέω. *LXX.* laqueata s. laqueari tecta domus, ὁ κ ιλόσταθμος, ȣ. *Id.*
Laqueo, vide *Illaqueo.*
Laqueus, ἡ παγὶς, ίδος. *N. T.* ἡ πέδη, ης. *Ibid.* ὁ βρόχος, ȣ. *Plut.* laqueos pono, δικτύα πλέκω. Conf. *Insidiæ.* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ τὸν βίον καταστρέφω. *Plut.* τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ὑπομένω. *Philo.* laqueo aliquem suspendere, ἀναρτῶ τινα βρόχῳ, ἀναρτήσαντά τινα ἀποκτείνειν. *Aesop.*
Lararium, τὸ ἐφέστιον, ȣ.
Lardum, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, οἱ ἐφέστιοι θεοὶ, ad lares suos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτȣ̃ *Herodot.*
Large, δαψιλῶς, sumtus suppeditare, χορηγεῖν. *Herodian.* largius cibare, ἁδρότερον διαιτᾶν. *Gal.*
Largior, δωρέομαι, aliquid alicui, τί τινι. *Xen.* τινί τινα. *Herodian.* προΐεμαί τινί τι. *Aristot.*
Largitas, ἡ δαψίλεια, ας. *Herodian.*
Largiter, δαψιλῶς. *Herodian.* ἄδην s. ἅδδην. *Plato.*
Largitio, ἡ δόσις, εως. *Plato.* ἡ μεγαλοδωρία, ας. *Herodian.* qua quis corrumpitur, ἡ δωροδοκία, ας. *Dem.* τὸ δωροδόκημα, ατος. *Id.* largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ *Id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν. *Dem.* λαμβάνειν χρήματα. *Id.* δῶρα. *Id.* δέχεσθαι δῶρα. *Id.*
Largitor, ὁ δοτὴρ, ῆρος. *Xen.* ὁ δωρίτης, ȣ. *Plut.*
Largus, a, um, i. e. liberalis, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, έος. *Plut.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, ȣ. *Id.* i. e. multus, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ȣ. *Dem.*
Larua, τὸ μορμολύκειον, ȣ. *Plut.* laruam induere, σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, depono, ἀποκαλύπτειν τȣ̃ δράματος ὑπόκρισιν. *Ach. Tat.*
Laruatus, a, um, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περικείμενος. *Herodian.*

Lasciuia, ἡ ἀσέλγεια, ας, & impudicitia feminarum, καὶ ἀκολασία γυναικῶν. *Philo.*
Lasciuio, ἀσελγέω. *Plato.* ἀσελγαίνω. *Dem.* ἀκολασταίνω. *Plut.*
Lasciuitas, ἡ ἀκολασία, ας. *Aristot.* ἡ ἀσέλγεια, ας. *Plut.*
Lasciuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος, magis asinis, ἀσελγέστερος ὄνων *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ȣ, in re Venerea, περὶ τȣ̃ ἀφροδισιάζεσθαι. *Aristot.* πρὸς τὰς συνεσίας. *Plut.*
Laser s. Laserpitium, τὸ σίλφιον, ȣ. *Diosc.*
Lassesco, ἀποτρύομαι. *Plut.* κάμνω. *Lucian.* ἀποκάμνω. *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω πρὸς πόνȣς. *Plut.* πονέω. *Aristot.*
Lassitudo, ὁ κόπος, ȣ. *N. T.*
Lasso, ἀποτρύω. *Plut.*
Lassus, a, um, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κοπωθεὶς, εῖσα, έν.
Late, πλατέως *Herodian.* se extendit, διατείνει ἐπὶ πολύ. *Aristot.*
Latebra, τὸ κρησφύγετον, ȣ. *Herodot.* ὁ φωλεὸς, ȣ. *Philo.*
Latebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φωλεώδης, εος. *Plut.*
Latenter, λανθανόντως. *Bas.* ἀφανῶς. *Isocr.*
Lateo, λανθάνω. *Dem.* διαλανθάνω. *Id.* hoc me latet, τȣ̃το λανθάνει με. *Id.*
Later, ἡ πλίνθος, ȣ. *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω. *Lucian.* πλινθουργέω. *LXX.* laterum confectio, ἡ πλινθουργία, ας. *Id.*
Lateralis, e, ὁ καὶ ἡ παράπλευρος, ȣ.
Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ȣ. *Lys.*
Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, ȣ. *Poll.*
Laterculus, ἡ πλινθὶς, ίδος. *Athen.*
Lateritius, a, um, πλίνθινος, ίνη, ινον.
Laterna, ὁ φανὸς, ȣ̃. *N. T.*
Latesco, πλατύνομαι.
Latex, τὸ νᾶμα, ατος. *Herodian.*
Latibulor, φωλέω. *Aristot.* φωλεύω. *Id.*
Latibulum, ὁ φωλεὸς, ȣ̃. *Plut.* ἡ φωλεία, ας. *Aristot.*
Laticlauius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ȣ. *Herodian.*
Latine, λατινιστὶ, ῥωμαϊστί. *Plut.*
Latinitas, ῥωμαϊκὸς λόγος. *Plut.*
Latinus, λατῖνος, ίνη, ῖνον, ῥωμαϊκὸς, ὴ, ὸν. *Plut.*
Latio, ἡ φορὰ, ᾶς. *Plato.*
Latitatio, ἡ ἐμφώλευσις, εως.
Latito, ἐμφωλεύω. *Naz.* in insidiis, λλοχάω. *Plato.*
Latitudo, τὸ εὖρος, εος. *Plut.* ἡ πλατύτης, ητος. *Xen.* τὸ πλάτος, εος. *Aristot.*
Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, ȣ̃. *Xen.* τὸ ὕλαγμα, ατος. *Geopon.*
Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ȣ, ὁ ἀφεδρών. *N. T.*
Latro, ὑλάω, vehementer & terribiliter, ὑλακτέω πάνυ σφοδρῶς ἀπειλητικὸν καὶ σύντονον. *Ael.* in aliquem, εἴς τινα. *Isocr.*
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, ȣ̃. *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνήρ. *Plut.*
Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας. *Aristot.*
Latrocinor, λῃστεύω. *Dem.* vicos & agros incursans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων. *Herodian.*
Latrunculus, τὸ λῃστρίδιον, ȣ.
Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα. *Xen.* dens, ὀδούς. *Idem.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπός. *Plato.*

Latus, eris, τὸ πλευρὸν, ȣ. *Diosc.* ἡ πλευρὰ, ᾶς. *Plut.*

Lauacrum, τὸ λȣτρὸν, ȣ̃. *Plut.*

Lauatio, ἡ λȣ̃σις, εως, τὸ λȣτρὸν, ȣ̃. *N. T.*

Laudabilis, e, αἰνετὸς, ἡ, όν. *Hesych.* ἐπαινετὸς, ἡ, όν. *Chrysipp.*

Laudabiliter, ἐπαινετῶς.

Laudatio, ἡ αἴνεσις, εως, ὁ ἔπαινος, ȣ. *Dem.* ἡ εὐλογία, ας. *Isocr.*

Laudator, ὁ ἐπαινέτης, ȣ. *Dem.* ἐπαινῶν, ȣ̃ντος. *Idem.*

Laudatrix, ἡ ἐπαινετρὶς, ίδος, ἡ ἐπαινȣ̃σα, ης.

Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινά. *Dem.* aliquid, τί. *Id.* aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινά. *Id.* recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέω τινά. *Idem.* ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι. *Plato.* Conf. *Laus.*

Lauer, τὸ σίον, ȣ. *Diosc.*

Lauo, λȣ́ω, aliquem, τινά. *Lucian.* me, λȣ́ομαι. *Xen.* manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος. *Diosc.* i. e. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ȣ.

Laureatus, a, um, δαφνηφορῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δαφνοφόρος, ȣ.

Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.

Laureus, a, um, δάφνινος, ίνη, ινον. *Diosc.*

Laurus, ἡ δάφνη, ης. *Aristot.*

Laus, ὁ ἔπαινος, ȣ. *Dem.* τὸ ἐγκώμιον, ȣ. *Id.* ἡ εὔκλεια, ας. *Id.* ἡ εὐφημία, ας. *Id.* maxima s. summa, ἔπαινος μέγιστος. *Dem.* eximia s. singularis, πολύς. *Isocr.* amplissima, ὑπερβάλλων. *Id.* iusta & egregia, δίκαιος καὶ καλῶς ἔχων. *Dem.* illustris s. præclara, κάλλιστος. *Id.* vera, ἀληθής. *Id.* conueniens, digna, προσήκων. *Id.* communis, κοινός. *Id.* immortalis, ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον. *Id.* & prædicatio, ἔπαινος καὶ εὐφημία. *Id.* laudem mereri, ἄξια πράττειν ἐπαίνȣ. *Dem.* consequi conuenientem, τυγχάνειν ἐπαίνȣ προσήκοντος. *Id.* omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν. *Dem.* laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος. *Isocr.* & gloria abundare, ἐπαίνȣ καὶ εὐφημίας μεστὸν εἶναι. *Dem.* dignum esse, ἀξιέπαινον εἶναι. *Idem.* dignari, ἐπαίνȣ ἀξιȣ̃σθαι. *Isocrates.*

Laute, λαμπρῶς. *Dem.* viuere, πολυτελῶς ζῆν. *Dem.*

Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας. *Isocr.*

Lautus, a, um, λαμπρὸς, ἡ, όν, aliquis & diues, τις καὶ πλȣ́σιος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος, femina, γυνή. *Id.*

Laxatio, ἡ χαύνωσις, εως. *Aristoph.* ἡ ἄνεσις, εως. *Plato.*

Laxatiuus, a, um, χαυνῶν, ȣ̃σα, ȣ̃ν. *Athen.*

Laxe, χαύνως. *Herodian.*

Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος. *Plut.*

Laxo, χαυνόω. *Athen.* habenas alicui, ἀνίημί τινι τὰς ἡνίας. *Plut.* frontem, χαλάω μέτωπον. *Aristoph.* os, τὸ σῶμα. *Xen.* vinculum, ἐπιχαλάω δεσμόν. *Lucian.*

Laxus, a, um, χαῦνος, η, ον. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, aluus, ἔκλυτον κοιλίδιον. *Strabo.* & solutus, ὁ καὶ ἡ ἄνετος & ἄδετος. *Naz.*

Lea s. Leæna, ἡ λέαινα, ης. *Aristot.*

Lebes, ὁ λέβης, ητος. *Athen.*

Lectica, τὸ φορεῖον, ȣ. *Plut.* ἡ κλίνη, ης. *Dion. Hal.*

Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ȣ.

Lecticula, τὸ κλινάριον, ȣ. *Poll.* τὸ κλινίδιον, ȣ. *Id.*

Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως. *Plut.* i. e. *electio*, ἡ ἐκλογὴ, ῆς. *Aristot.*

Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινά. *Epictet.*

Lectiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ȣ.

Lecto, ἐπαναγινώσκω. *Epictet.*

Lector, ὁ ἀναγνώστης, ȣ. *Plut.*

Lectulus, τὸ κλινίδιον, ȣ. *Plut.*

Lectus, i, ἡ κλίνη, ης. *Isocr.* ἡ κοίτη, ης. *Xen.* ἡ εὐνὴ, ῆς. *Id.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐν τῇ κλίνῃ. *Isocr.* occultare se sub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην. *Id.* diem vnam lecto affixum esse, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν. *Plut.* lectum sterno, στρώννυμι κλίνην. *Xen.*

Lecythus, ἡ λήκυθος, ȣ. *Plut.*

Legalis, e, νομικὸς, ἡ, όν. *Xen.*

Legatio, ἡ πρεσβεία, ας. *Dem.* ἡ πρέσβευσις, εως. *Thuc.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον. *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβείαν πρός τινα. *Id.* de aliqua re, ὑπέρ τινος. *Id.* obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν. *Id.* præclarissime, ἐπιπρεσβεύειν τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα. *Id.* mala fide, παραπρεσβεύεσθαι. *Id.* redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας. *Dem.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβευτὴς, ȣ̃. *Strabo.* legationis collega, ὁ συμπρεσβευτὴς, έως. *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ ἐπικηρυκεία, ας. *Idem.*

Legatiuum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβέων ἐφόδιον.

Legator, ὁ διαθέμενος, ȣ. *Dem.*

Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ȣ. *Dem.*

Legio, ἡ φάλαγξ, γος. *Herodian.* τὸ τάγμα, ατος. prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον. *Plut.*

Legionarius, a, um, ὁ τȣ̃ τάγματος, ταγματικὸς, ἡ, όν.

Legislator, ὁ νομοθέτης, ȣ. *Aristot.* ὁ θεσμοθέτης, ȣ. *Aeschin.*

Legislatio, ἡ νομοθεσία, ας. *N. T.* τὸ νομοθέτημα, ατος. *Plut.*

Legitime, νομίμως. *Dem.* ἐννόμως. *Id.*

Legitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔννομος, ȣ, & iustum aliquid, καὶ δίκαιόν τι. *Dem.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, ȣ, & apertum bellum, καὶ προφανὴς πόλεμος. *Id.*

Lego, as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι. *Dem.* πρεσβείαν ἀποστέλλω πρός τινα. *Id.* i. e. *addico testamento*, καταλείπω τί τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις. *Appian.* διατίθεμαί τινί τι. *Plato.*

Lego, is, ἀναγινώσκω, aliquid, τί. *Dem.* & recenseo quædam, λέγω καὶ διέρχομαί τινα. *Isocr.* & recito alicui quædam, λέγω καὶ ἀναγινώσκω τί τινι. *Dem.* i. e. *colligo* aliquid, ἀναλέγομαί τι. *Aristot.* Conf. *Colligo.*

Legumen, τὸ ὄσπριον, ȣ. *Gal.*

Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ȣ.

Lembus, ὁ λέμβος, ȣ. *Polyb.*

Lemma, τὸ λῆμμα, ατος. *Plut.*

Lemniscus, ὁ λημνίσκος, ȣ. *Plut.*

Lemures, οἱ μορμῶνες, ων. *Xen.*

Lena, ἡ προαγωγὸς, ȣ̃, ἡ μαστρωπὸς, ȣ.

Lenimentum, τὸ ἤπιαμα, ατος. *Herodot.*

Lenitas, ἡ ἠπιότης, ητος. *Philo.* ἡ πρᾳότης, ητος. *Dem.* & simplicitas alicuius, πρᾳότης καὶ εὐήθεια

θειά τινος. *Id.* & humanitas, πρᾳότης καὶ φιλανθρωπία. *Id.*

Leniter, πρᾴως. *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι. *Dem.* se gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα. *Id.*

Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno, ὁ μαστρωπὸς, οῦ. *Philo.* ὁ πορνοβοσκὸς, οῦ. *Bas.* ὁ προαγωγὸς, οῦ. *Xen.*

Lenocinium, ἡ μαστρωπεία, ας. *Plut.*

Lenocinor, μαστρωπεύω. *Xen.*

Lens, dis, ἡ κόνις, ιδος. *Aristot.*

Lens, tis, ὁ φακὸς, οῦ. *Lucian.* ἡ φακῆ, ῆς. *Plut.*

Lente, βάδην. *Plut.* ἡσυχῆ. *Diosc.*

Lentesco, γλισχραίνομαι. *Hippocr.*

Lenticula, ἡ φακῆ, ῆς. *Plut.*

Lentiginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φακώδης, εος. *Diosc.*

Lentigo, ὁ φακὸς, οῦ. *Diosc.*

Lentiscinus, a, um, σχοίνινος, ίνη, ινον. *Hes.*

Lentiscus, ἡ σχοῖνος, ου. *Diosc.*

Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητος. *Naz.*

Lentor, ἡ γλισχρότης, ητος *Gal.*

Lentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλισχρὸς, οῦ. *Hippocr.*

Leo, ὁ λέων, οντος. *Aristot.*

Leoninus, a, um, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, εος. *Aristot.*

Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.

Lepide, χαριέντως. *Plut.*

Lepidus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν. *Aristot.*

Lepor s. Lepos, ἡ αἱμυλία, ας. *Plut.* ἡ εὐαρμοστία, ας. *Id.*

Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ου. *Colum.*

Leporinus, a, um, λαγῷος, α, ον. *Athen.*

Lepra, ἡ λέπρα, ας *N. T.*

Lepus, ὁ λαγὼς, ῶ. *Dem.* ὁ λαγωὸς, οῦ. *Lucian.*

Lepusculus, τὸ λαγώδιον, ου.

Lessus, ἡ θρηνῳδία, ας.

Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, εος. *Hipp.* θανατικὸς, ή, όν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, ου. *Diosc.*

Lethaliter, θανασίμως.

Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.

Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ή, όν.

Lethargus, ὁ λήθαργος, ου.

Lethum, ὁ θάνατος, ου. *Dem.*

Leuamen, s. Leuamentum, ὁ κουφισμὸς, οῦ, τὸ κούφισμα, ατος. *Eurip.*

Leuatio, ἡ κούφισις, εως.

Leuir, ὁ δαὴρ, έρος *Hom.*

Leuis, e, κοῦφος, η, ον, sermo, λόγος. *Plato.* vestis, ἐσθής. *Herodian.* semen, σπέρμα. *Theophr.* armatura, ὅπλισις. *Philo.* spes, ἐλπίς. *Herodian.* homo, ἄνθρωπος. *Id.* ἐλαφρὸς, ά, όν, & celer vir, καὶ ποδώκης ἀνήρ. *Plut.* petitio, ἐλαφρὰ δέησις. *Plut.* ignis, πῦρ. *Dioscor.* vestis, ἐλαφρὰ ἐσθής. *Xen.*

Leuitas, ἡ κουφότης, ητος. *Theophr.*

Leuiter, κούφως, armati, ἐσκευασμένοι. *Thuc.* fero, κούφως φέρω. *Eurip.*

Leuiusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόκουφος, ου.

Leuo, αἴρω. *Dem.* laborem, ἐπελαφρύνω κάματον. *Ael.* manum aduersus aliquem, ἀνταίρομαι χεῖρα. *Herodot.*

Lex, ὁ νόμος, ου. *Dem.* ὁ θεσμὸς, οῦ *Id.* & instituta, νόμος καὶ ἔθη. *Id.* & decreta, καὶ ψηφίσματα *Id.* legem ferre, νόμον τιθέναι. *Id.* sancire, νόμον νομοθετεῖν. *Id.* νόμον γράφειν. *Id.* scribere & sancire, γράφειν καὶ τιθέναι. *Id.* rogare, εἰσφέρειν. *Id.* substituere, παρεισφέρειν. *Id.* clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν. *Id.* latam esse de aliqua re, κεῖσθαι ὑπέρ τινος. *Id.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον. *Dem.* tueri, φυλάττειν. *Id.* conseruare, διασώζειν. *Id.* aspernari, προΐεσθαι νόμον. *Id.* contemnere, καταφρονεῖν νόμου. *Id.* abrogare, legem, λύειν νόμον. *Id.* ἀναιρεῖσθαι νόμον. *Id.* ἄκυρον ποιεῖν νόμον. *Id.* legibus constituere aliquid, τάττειν τι νόμοις. *Dem.* permissum esse, προσήκειν ἐκ τῶν νόμων. *Id.* coërcere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμους. *Id.* obstringere aliquem ad faciendum aliquid, καταλείειν τινὰ ποιεῖν τι. *Id.* adquiescere, ὑπομένειν τοὺς νόμους. *Id.* parere, προσέχειν τοῖς νόμοις. *Id.* πείθεσθαι τοῖς νόμοις. *Id.* cedere, συγχωρεῖν τοῖς νόμοις. *Id.* lex iubet hoc, λέγει τοῦτο νόμος. *Id.* vetat hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμος. *Id.*

Lexicon, τὸ λεξικὸν, οῦ.

Libamen s. Libamentum, ἡ σπονδὴ, ῆς. *Herodian.*

Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς. *Xen.*

Libella, τὸ σταθμίον, ου, ἡ στάθμη, ης. *Lucian.*

Libellus, τὸ βιβλίδιον. *Dem.* τὸ βιβλαρίδιον. *N. T.*

Libens, ἄσμενος, ένη, ενον. *Plat.* admodum, ὁ καὶ ἡ ὑπεράσμενος, ου. *Xen.*

Libenter, ἀσμένως. *Isocr.* libentissime, ἀσμενέστατα. *Plato.* suscipio, ἀσμενίζω. *Aeschin.* lubentissime suscipio, ὑπερασμενίζω. *Plut.*

Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς. *Plato.*

Liber, i, ὁ βίβλος, ου *Dem.* τὸ βιβλίον, ου. *Lucian.* i. e. *cortex*, ὁ φλοιὸς, οῦ. *Gal.*

Liber, a, um, ἐλεύθερος, έρα, ερον, & nullius seruus, καὶ μηδενὸς δοῦλος. *Dem.* & sui iuris, καὶ αὐτὸς αὑτοῦ κύριος. *Id.* καὶ αὐτόνομος. *Id.*

Liberalis, e, ὁ καὶ ἡ ἐλευθέριος, ου. *Isocr.* indoles, φύσις. *Xen.* facies, ὄψις. *Plut.* ars, παιδεία. *Luc.* i. e. munificus, ὁ καὶ ἡ φιλόδωρος, ου. *Dem.*

Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος. *Aristot.*

Liberaliter, ἐλευθερίως, instituti, πεπαιδευμένοι. *Xen.* educati. ἐλευθέρως τεθραμμένοι. *Isocr.*

Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, εως. *Thuc.* ἡ ἀπελευθέρωσις, εως. *Plut.*

Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ. *Luc.*

Libere, ἐλευθέρως. *Isocr.*

Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων. *Xen.* filii, οἱ παῖδες, ων. *Dem.* filiæ, αἱ παῖδες, ων, parui, μικρὰ παιδία, ων. *Dem.* legitimi, γνήσιοι παῖδες. *Id.* vterini, παῖδες ὁμομήτριοι. *Id.* subdititii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι. *Id.* masculi, παῖδες ἄῤῥενες. *Id.* sexus muliebris, παῖδες θήλειαι. *Id.* liberos procreare, suscipere, ποιεῖσθαι παῖδας. *Dem.* habere ex aliqua, εἶναί τινι παῖδας ἔκ τινος. *Id.* relinquere, καταλιπεῖν παῖδας. *Id.* amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας. *Id.* liberorum procreatio, ἡ παιδουργία, ας. *Plato.* multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας. *Isocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας. *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας. *Aristot.* amans, ὁ καὶ ἡ φιλότεκνος, ου. *Id.* osor, ὁ καὶ ἡ μισότεκνος, ου. *Aeschin.* odium, ἡ μισοτεκνία, ας. *Plut.* pulcros & multos habens, ὁ καὶ ἡ καλλίπαις καὶ πολύπαις, αιδος *Aelian.* liberis carens, ὁ καὶ ἡ ἄτεκνος, ου. *Aristot.* orbari, ἀποτεκνοῦσθαι. *N. T.*

Libero, ἐλευθερόω, aliquem, τινά. *Dem.* vna, συνελευθερόω. *Id.* aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ἀπό

ὰ ἀπό τινος. *Plato.* τινά τινος. *Eurip.* periculo, ῥυομαί τινα κινδύνων. *Plut.* calamitatibus, ἐπαλλάττω τινα τῶν συμφορῶν. *Isocr.* beneficiis suis ab inopia, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῶν ἀπορίων *Id.* ab accusationibus, ἀπολύω, s. λευθερόω, s. ἀφίημι, s. ἐκσώζω τινὰ τῶν ἐγκλημάτων. *Isocr.*

erta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.

ertas, ἡ ἐλευθερία, ας, & nulli subiectum esse, καὶ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν. *Dem* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν. *Dem.* quærere, ζητεῖν. *Id.* promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι. *Id.* constituere alicui, κατασκευάσαι τινί. *Id.* comparare, κτήσασθαι. *Id.* habere, ὑπάρχειν τινί. *Id.* custodire, φυλάττειν. *Id.* conseruare, διασώζεσθαι. *Id.* eripere, ἀφαιρεῖσθαι. *Id.* subuertere, ἀνατρέπειν. *Id.* perdere, ἀπολλύειν. *Id.* libertate priuari, ἀποστερεῖσθαι τῆς ἐλευθερίας. *Isocr.* in libertatem aliquem adsero s. vindico, ἐξαιρέομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν. *Isocr.* libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινά. *Dem.*

ertina, ἡ ἀπελευθερική, ῆς.

ertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, ȣ. *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, ȣ. *Id.*

ertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, έντος. *Plato.* ὁ ἀπελεύθερος, ȣ. *Philo.*

bet, δοκεῖ. *Thuc.* mihi ludere, ἀρέσκει μοι παίζειν. *Herodian.*

bidinor, λαγνεύω. *Ael.*

bidinose, ἀκολάστως. *Aristot.*

bidinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος. *Aristot.* Conf. *Lasciuus.*

bido, ἡ ἐπιθυμία, ας. *Plato.* Conf. *Lasciuia.*

bitinarius, ὁ κτερισὴς, ȣ. *Vlpian.*

bo, λείβω, lac, ἐπισπένδω γάλα. *Plut.*

bra, ὁ σταθμὸς, ȣ, pro pondere. *Herodot.* pro instrumento. *Aristoph.* i. e. pondo, ἡ λίτρα, ας. *Gal.* qui sex librarum est, ὁ καὶ ἡ ἑξάλιτρος, ȣ. *Aristot.* cœlestis, ἡ ζυγὸς, ȣ.

bralis, e, λιτραῖος, αία, αῖον.

bramen, ἡ ῥοπή, ῆς. *Plut.*

brarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ȣ.

brarius, ὁ βιβλιογράφος, ȣ. *Lucian.*

bripens, ὁ ζυγοστάτης, ȣ.

bro, ζυγοστατῶ. *Lucian.* σταθμάομαι. *Pauf.*

bum, ὁ ψαιστὸς, ȣ. *Aristoph.*

center, ἀδεῶς. *Aristot.* ἀσελγῶς. *Dem.*

centia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν. *Dem.* furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν. *Xen.* i. e. immodica libertas, ἡ ἄνεσις, εως. *Plato.*

centiosus, a, um, ἐξουσιαστικὸς, ἡ, όν.

ceor, ἀντωνέομαι. *Xen.* ἐπιβάλλω. *Aristot.*

cet, ἔξεστι, alicui tacere aliquid, τινί τι πράττειν. *Dem.* id mihi, μέτεστι τȣτό μοι. *Plato.* ista mihi dicere, ἔνεστί μοι ταῦτα εἰπεῖν. *Dem.* i. e. quamuis, κἂν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adiecerit, παντ᾽ ὠφελεῖ κἂν τις μικρὰν δύναμιν προσθῇ. *Dem.* εἰ καὶ licet non faciant, εἰ καὶ μὴ ποιȣσι. *Idem.* Conf. *Fis.*

ichen, ὁ λειχὴν, ῆνος. *Diosc.*

icitatio, ἡ ἀντώνησις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, ȣ. *Hesych.*

icitator, ὁ πλειστηριαστὴς, ȣ.

Licitor, *contra aliquem*, ἀντωνέομαι. *Lys.* pluris, πλειστηριάζομαι. *Id.*

Licitum est, idem quod *Licet.*

Licitus, a, um, θεμιτὸς, ἡ, όν, non est, ȣκ ἔξεστι. *Plato.*

Licium, ὁ μίτος, ȣ. *Synes.*

Lictor, ὁ ῥαβδȣχος, ȣ. *Isocr.*

Lien, ὁ σπλὴν, ηνός. *Plut.*

Ligamen, ὁ δεσμὸς, ȣ. *Dem.*

Ligatura, τὸ ἅμμα, ατος.

Lignarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ξυλώδης, εος. *Theophr.* faber, ὁ ξυλȣργὸς, ȣ, lignaria opera, τὰ ξυλȣργικὰ, ῶν. *Plut.*

Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, ȣ, ἡ ξυλεία, ας. *Suid.*

Lignator, ὁ ξυλεὺς, έως. *Pauf.*

Ligneus, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον. *Xen.*

Lignor, ξυλεύομαι. *Hesych.* ξυλίζομαι. *Plut.*

Lignosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ξυλώδης, εος. *Theophr.*

Lignum, τὸ ξύλον, ȣ. *Aristot.* paruum, τὸ ξυλάριον, ȣ. *Xen.*

Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι. *Thuc.* aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι. *Thuc.*

Ligo, ἡ δίκελλα. ης. *Naz.* ἡ μάκελλα, ης. *Cl. Al.*

Ligula, *tibiæ*, ἡ γλωττὶς, ίδος. *Lucian.* *cruralis*, ἡ περισκελὶς, ίδος. *Plut.* adstrictoria, ὁ σφαιρωτὴρ, ῆρος. *Naz.* ὁ ἀναγωγεὺς τῶν βλαυτῶν. *Aelian*

Ligurio, λιχνεύω.

Liguritio, ἡ λιχνεία, ας. *Plut.*

Liguritor, ὁ λίχνος, ȣ. *Plato.*

Ligustrum, τὸ λευκόροδον, ȣ.

Lilium, τὸ κρίνον, ȣ. *N. T.*

Lima, ἡ ῥινὴ, ῆς. *Xen.*

Limatura, τὸ ῥίνημα, ατος. *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος. *Diosc.*

Limax, ὁ κοχλίας, ȣ. *Diosc.*

Limbus, τὸ κράσπεδον, ȣ. *N. T.*

Limen, ὁ σταθμὸς, ȣ. *Herodot.* superius, τὸ ὑπέρθυρον, ȣ. *Phauor.* i. e. *impressus*, ἡ εἴσοδος, ȣ, i. e. domus, ὁ οἶκος, ȣ *Dem.*

Limes, ὁ ὅρος, ȣ. *Dem.*

Limitaneus, a, um, ὅριος, ία, ιον. *Plut.*

Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, ȣ. *Aristot.*

Limito, ὁρίζω. *Aristot.*

Limo, ῥινέω. *Diosc.*

Limosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰλυώδης, εος. *Gal.* ὁ καὶ ἡ βορβορώδης, εος. *Plato.*

Limpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, έος. *Aristot.*

Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας. *Eustath.*

Limus, i, ὁ βόρβορος, ȣ. *Plut.* ἡ ἰλὺς, ύος. *Herodian.*

Limus, a, um, ὁ καὶ ἡ παραβλὼψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμός. *Lucian.* limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι. *Id.* limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾷν.

Linctus, us, τὸ λεῖγμα, ατος.

Linea, ἡ γραμμὴ, ῆς. *Aristot.*

Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς. *Plato.*

Linearis, e, γραμμικὸς, ἡ, ὸν, demonstratio, ἡ ἀπόδειξις. *Quintil.* i. e. *lineæ similis*, ὁ καὶ ἡ γραμμοειδὴς, έος. *Theophr.*

Lineatio, ἡ [illegible]. *Plato.*

Lin[illegible] *Aristot.*

Line[illegible], ἡ μικρ[illegible] ῆς.

Lineus, a, um, λίνεος, έα, έον, *contr.* λινȣς, ῆ, ȣν, tunica, χιτών. *Philostr.*

Lingo, λείχω, περιλιχμάω. *Lucian.*
Lingua, ἡ γλῶσσα, ης. *Dem.* linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν. *Chryſ.* incido, γλωσσοτομέω. *Plut.* i. e. ſermo, lingua maxime ignota vtentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν. *Thuc.* qui alterius linguæ eſt, ὁ καὶ ἡ ἑτερόγλωσσος, ου. *N. T.* qui eiusdem linguæ eſt, ὁ καὶ ἡ ὁμόγλωττος, ου. *Xen.* lingua Græca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. *Aeſchin.* lingua latina diſertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπορόσφορος. *Herodian.*
Linguax, ὁ καὶ ἡ γλωσσώδης, εος. *LXX.*
Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.
Linguoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλωσσώδης, εος.
Linio, χρίω. Conf. *Vngo.*
Lino, ἐπαλείφω. *Xen.*
Linquo, λείπω. Conf. *Relinquo.*
Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου. *N. T.*
Linteo, ὁ ὀθονοποιός, οῦ.
Linteolum, τὸ ὀθόνιον, ου. *Theophr.*
Linter, ἡ σκάφη, ης. *Lucian.*
Linum, τὸ λίνον, ου. *Thuc.* crudum, τὸ ὠμόλινον, ου. *Hipp.*
Lippio, λημάω. *Lucian.*
Lippitudo, ἡ λήμη, ης. *Heſych.*
Lippus, a, um, γλαμυρός, ά, όν. *Gal.* ὁ καὶ ἡ λάμων, ωνος. *Lucian.*
Liquatio, ἡ τῆξις, εως, ἡ τηκεδὼν, όνος. *Diodor. Sic.*
Liquefacio, ἀνατήκω. *Plut.* τήκω. *Id.*
Liqueſco, ἀνατήκομαι. *Plut.*
Liquet, δῆλόν ἐστι. *Xen.*
Liquide, ὑγρῶς, i. e. *manifeſte*, σαφῶς. *Dem.*
Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος. *Plut.*
Liquido, σαφῶς. *Iſocr.*
Liquidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, ὸν, pix, πίσσα. *Dioſc.* i. e. manifeſtus, δῆλος, η, ον. *Dem.* Confer *Manifeſtus.*
Liquo, τήκω, ceram, κηρόν. *Gal.*
Liquor, ἡ ὑγρότης, ητος. *Plut.*
Lira, ἡ αὖλαξ, ακος. *Philo.*
Liratim, κατ' αὔλακας.
Liro, ἀλοκίζω. *Ariſtoph.* αὔλακας ἐλαύνω.
Lis, ἡ δίκη, ης. *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Id.* lites & iudicia, δίκαι καὶ κρίσεις. *Id.* & negotia, καὶ πράγματα. *Id.* litem intendere alicui, λαχεῖν τινι δίκην. *Dem.* & negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα. *Id.* Conf. *Actio.*
Litatio, τὸ καλλιέρημα, ατος. *Naz.*
Litera, τὸ γράμμα, ατος. *Plut.* erudire aliquem in litteris, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα. *Dem.* διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα. *Id.* ſcribere, γράφειν γράμματα. *Id.* litterarum rudis, ὁ καὶ ἡ ἀγράμματος, ου. *Lucian.* litterarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, ας. *Ael.* qui multarum litterarum eſt, ὁ καὶ ἡ πολυγράμματος, ου. *Plut.* i. e. epiſtola, ἡ ἐπιστολή, ῆς. *Dem.* Conf. *Epiſtola.*
Literarius, a, um, γραμματικός, ή, όν. *Athen.*
Literate, εὐπαιδεύτως. *Iſocr.*
Literator, ὁ γραμματιστής, οῦ. *Plut.*
Literatura, ἡ γραμματεία, ας, ἡ γραμματιστική, ῆς. *Philo.*
Literatus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον. *Iſocr.* Conf. *Doctus.*

Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, ου. *Dioſc.*
Litigator, ὁ δικαζόμενος, ου. *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου. *Id.* ὁ φιλόνεικος, ου. *Ariſtot.*
Litigoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, ου. *Ariſtot.* ἐριστικός, ή, όν. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου. *Dem.*
Litigium, ἡ ἔρις, ιδος. *Xen.* ἡ ἀμφισβήτησις, εως. *Dem.*
Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριβῶς περὶ μικρῶν. *Iſocr.* cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητέω περί τινος. *Id.* κατά τι. *Id.* ἐγκαλέω τινί τι. *Plato.* δικάζομαί τινι περί τινος. *Lucian.* περί τι. *Aeſchin.*
Lito, καλλιερέω, Deo pro aliquo, θεῷ ὑπέρ τινος. *Xen.* me ipſum, ἐμαυτόν. *Plut.*
Litoralis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπάκτιος, ου. *Soph.* ὁ αἰγιαλίτης, ου, arena, ἄμμος. *Dioſc.*
Litoreus, a, um, ἀκταῖος, αία, αῖον.
Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλειφή, ῆς, ἡ ἀπαλειφή, ῆς, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω. *Xen.*
Litus, ἡ ἀκτή, ῆς. *Lucian.* ὁ αἰγιαλός, οῦ.
Lituus, ἡ βυκάνη, ης. *Suid.*
Liueo, πελιδνόομαι.
Liueſco, πελιδνόομαι. *Gal.*
Liuidus, a, um, πελιδνός, ή, όν. *Thuc.* liuidum reddo, πελιδνόω.
Liuor, τὸ πελίωμα, ατος. *Dioſc.* ὁ μώλωψ, ωπος. *Ariſtot.*
Lix, ἡ κόνις, εως. *Plut.*
Lixa, ὁ σκευοφόρος, ου. *Xen.*
Lixiuia, ſ. Lixiuium, ἡ κονία, ας. *Ariſtot.*
Lixus, a, um, ἐφθός, ή, όν. *Xen.*
Localis, e, τοπικός, ή, όν. *Gal.*
Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν *Dem.*
Locatio, ἡ ἀπομίσθωσις, εως, ἡ μίσθωσις, εως. *Dem.*
Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον. *Xen.* domum alicui, μισθόω τινὶ τὸν οἶκον. *Dem.* alicui filiam, vide *Eloco.*
Loculamentum, ὁ σηκός, ου. *Ariſtot.*
Loculus, τὸ χωρίον, ου. *Xen.* i. e. marſupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.
Locuples, πλούσιος, ία, ιον. *Dem.* Conf. *Diues.*
Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινά. *Xen.*
Locus, ὁ τόπος, ου. *Dem.* τὸ χωρίον, ου. *Xen.* locum dare alicui, παραχωρεῖν τινι. *Aeſchin.* χώραν καταλιμπάνειν τινί *Plato.* loco i. e. vice alicuius alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι. *Dem.* loco beneficii habere, ἐν εὐεργεσίας μέρει ἀριθμεῖν. *Ariſtot.* ποιεῖσθαί τι ἐν εὐεργεσίας τάξει. *Dem.* loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκου. *Theophr.* cuius res peſſimo loco ſunt, ὃς φαυλότατα ἔχει πράγματα. *Dem.*
Locuſta, ἡ ἀκρίς, ίδος. *N. T.*
Lodix, ἡ σισύρα, ας.
Logica, ἡ λογική, ῆς. *Lucian.*
Logiſta, ὁ λογιστής, οῦ. *Plut.*
Logiſtica, ἡ λογιστική, ῆς.
Loliaceus, a, um, αἴρινος, ίνη, ινον. *Dioſc.*
Loligo, ἡ τευθίς, ίδος. *Ariſtot.*
Lolium, ἡ αἶρα, ας. *Theophr.* lolio plenus, ὁ καὶ ἡ αἰρώδης, εος. *Id.* in lolium tranſeo, ἐξαιρόομαι. *Id.*
Longæuitas, ἡ μακροβιότης, ητος. *Ariſtot.*
Longæuus, a, um, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, ου. *Lucian.*
Longe, μακρὰν, habito, ἀποικέω. *Iſocr.* μακρῷ, præſtan-

præstantissimus, ἄριστος. *Plato.* μακρᾶς. *Aristot.* πόῤῥω, ab instituto digredi, τὸ παρόντος γίγνεσθαι. *Dem.* longius, ποῤῥωτέρω. *Id.* longissime, ποῤῥωτάτω. *Id.*
ngimanus, a um, ὁ καὶ ἡ μακρόχειρ, ρος. *Plut.*
nginque, πόῤῥω. *Dem.*
nginquitas, τὸ διάστημα, ατος. *Plato.*
nginquus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν. *Plut.* e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν. *N. T.*
ngitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνε *Isocrat.* digiti, ὡς δακτύλε. *Diosc.* ἡ μακρότης, ητος. *Plut.*
ngiusculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπομήκης, εος. *Diosc.*
ngurio, ὁ ἐπιμήκης, εος. *Herodian.*
ngus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, oratio, λόγος. *Thuc.* onsuetudo, συνήθεια. *Plut.* via, ὁδός. *Isocr.* ongum est recensere, μακρόν ἐςι διεξιέναι. *Plato.* longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζειν τινί. *Plut.* longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ f. παμπλήθει ὕςερον. *Dem.*
quacitas, ἡ ἀδολεσχία, ας. *Isocr.* ἡ πολυλογία, ας. *Plato.* ἡ μακρολογία, ας. *Isocr.* ἡ λαλιὰ, ᾶς. *Plut.*
quax, ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, ε. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ φλύαρος, ε. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ σπερμολόγος, ε. *Id.* sum, ἀδολεσχέω. *Dem.*
quela, ἡ λαλιὰ, ᾶς. *Laert.*
quor, λαλέω, pauca, ὀλίγα. *Lucian.* de aliqua re, ποιέομαι λόγον περί τινος. *Plut.* ad aliquem, πρός τινα. *Plut.* λαλέω τινί. *Dem.* ἀγορεύω τινί. *Lucian.* Conf. *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω. *Thuc.* breuiter, βραχυλογέω. *Plut.* sententias, γνωμολογέω. *Id.* proprie, κυριολογέω. *Philo.* prolixe, μακρολογέω. *Herodian.* de fabulis, μυθολογέω. *Isocr.* stulta, μωρολογέω. *Plut.* probabiliter, πιθανολογέω. *Aristot.* de arte, τεχνολογέω. *Id.* libenter, φιλολογέω. *Plut.* de natura, φυσιολογέω. *Aristot.* seria, σπουδαιολογέω. *Xen.* magna, μεγαληγορέω. *Plut.* inania, κενολογέω. *Id.* φλυαρέω *Dem.*
ra, ὁ δευτερίας, ε. *Poll.*
ramentum, ὁ ἱμὰς, άντος. *Xen.*
rarius, ὁ μαστιγοφόρος, ε. *Soph.*
reus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἱμαντώδης, εος. *Dioscor.* ἱμάντινος, ίνη, ινον.
rica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινᾶς. *Xen.* ærea, χαλκᾶς. *Id.* ferrea, σιδηρᾶς. *Plut.* squamata, φολιδωτός. *LXX.* lorica induo, f. munio, θωρακίζω τινά. *Xen.* loricam induo, θωρακίζομαι. *Thuc.*
ricatio, ὁ θωρακισμός, ε.
rico, θωρακίζω, aliquem, τινά. *Xen.* ἐπιθωρακίζω τινά. *Id.*
ripes, ὁ καὶ ἡ ἱμαντόπες, οδος.
rum, ὁ ἱμὰς, άντος. *Xen.*
tium, τὸ ὄρον, ε. *Aristot.* τὸ ἔρημα, ατος. *Hippocr.* ἡ ἔρησις, εως. *Id.*
trix, ἡ πλύντρια, ας. *Poll.*
tura, ἡ πλύσις, εως. *Eustath.*
tus, i, ἡ λωτὸς, ε. *Theophr.*
bens, vide *Libens.*
benter, vide *Libenter.*
ber, vide *Liber.*
bido, vide *Libido.*

Lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς. *Isocr.*
Lubricus, a, um, ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, locus, τόπος. *Plut.* λεῖος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν. *Aristot.*
Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος. *Aristoph.*
Lucina, ἡ Εἰλείθυια, ας.
Luceo, φαίνω. *Plato.* φέγγομαι. *Aristot.* ἐλλαμπρύνομαι. *Lucian.*
Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος. *Lucian.* ὁ λαμπτὴρ, ῆρος. *Naz.* ὁ λύχνος, ε. *Xen.* lucernam accendo, ἅπτω λύχνον. *Thuc.* lucerna ardet, λύχνος καίεται. *Xen.* lucernam extinguere, λύχνον σβεννύναι. *Plut.*
Lucernula, τὸ λυχνίδιον, ε. *Lucian.*
Lucescit, ἡμέρα διαφαύσκει. *Herodot.*
Lucidus, a, um, φωτεινὸς, ή, όν. *Xen.* φαεινὸς, ή, όν. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ εὐφεγγής, έος. *Id.*
Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ε. *Aristoph.*
Lucrifacio, κερδαίνω, aliquid, τί. *Dem.* Conf. *Lucrum.*
Lucrificus, a, um, κερδαλέος, έα, έον. *Xen.*
Lucror, κερδαίνω, aliquid, τί. *Dem.*
Lucrose, κερδαλέως. *Thuc.*
Lucrosus, a, um, κερδαλέος, έα, έον. *Xen.*
Lucrum, τὸ κέρδος, εος. *Dem.* τὸ κέρμα, ατος. *Isocrat.* facio ex aliqua re, κερδαίνω ἔκ τινος. *Isocr.* ἀπό τινος. *Dem.* χρηματίζομαι ἀπό τινος. *Dem.* in lucro ponere aliquid, κέρδος νομίζειν τι. *Isocr.* lucri caussa aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει. *Xen.* lucrum insperatum inuenire, εὕρημα εὑρίσκειν. *Herodot.* lucri auidum esse, φιλοκερδέω. *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ καὶ ἡ αἰσχροκερδὴς, έος. *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκέρδεια, ας. *Dem.*
Lucta, ἡ πάλη, ης. *Plut.* τὸ πάλαισμα, ατος. *Xen.*
Luctamen, τὸ πάλαισμα, ατος. *Xen.*
Luctatio, idem quod *Luctamen.*
Luctator, ὁ παλαιςὴς, ε. *Plut.*
Luctatus, us, τὸ πάλαισμα, ατος. *Xen.*
Luctuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πένθιμος, ε. *Plut.*
Luctus, τὸ πένθος, εος. *Dem.* ὁ θρῆνος, ε. *Diodor. Sic.* in luctu esse, πένθος ἄγειν. *Lucian.* in grauissimo luctu versari, βαρυτάτῳ πένθει κατέχεσθαι. *Philo.* μέγα πένθος ποιεῖσθαι. *Id.* quem magnus luctus inuadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει. *Id.* ὃν πένθος κατεῖχεν. *Herodian.* πενθικῶς ἔχων. *Xen.* in magnum luctum conjicere aliquem, πένθει μυρίῳ περιβαλεῖν τινα. *Plato.*
Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας. *Plut.* ἡ πρὸς φῶς διαπόνησις.
Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω. *Lucian.*
Luculenter, διαφανῶς. *Thuc.* i. e. claris verbis, διαῤῥήδην. *Dem.*
Luculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανὴς, έος. *Plato.* λαμπρὸς, ὰ, όν. *Plut.*
Lucus, τὸ τέμενος, εος. *Dem.*
Ludibrium, ἡ χλευασία, ας. *Dem.* ὁ χλευασμὸς, ε. *Id.* ludibrio haueo aliquem, ἐμπαίζω τινί. *N. T.* ἐντρυφάω τινά. *Lucian.* τινι. *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος. *Id.*
Ludibundus, a, um, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίον. *Herodot.*
Ludicer, f. ludicrus, a, um, ὁ καὶ ἡ παιγνιώδης, εος.
Ludicre,

Ludicre, παιγνιωδῶς.
Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, ȣ̃. *Suid.* ὁ χλευασμὸς, ȣ̃. *Dem.*
Ludifico, f. Ludificor, ἐντρυφάω, aliquem, τινί *Herodian.* τινά. *Lucian.* i.e. decipio, παρακρέομαι. *Plut.*
Ludimagister, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ȣ. *Plut.* ὁ γυμνασιάρχης, ȣ. *Aeschin.* ὁ γραμματιστὴς, ȣ̃. *Plato.*
Ludio, f. Ludius, ὁ ὀρχηστὴς, ȣ. *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, ȣ̃. *Herodian.*
Ludo, παίζω, tesseris, ἀστραγάλοις. *Plut.* ἀστραγαλίζω. *Id.* cum aliquo, προσπαίζω τινί. *Plato* alea, πεττεύω. *Lucian.* κυβεύω. *Laert.* nucibus, καρυατίζω. *Philo.* calculis pro nucibus, πεττεύω ἐπὶ καρύων. *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζω. *Aristoph.* vt puer, ἀθύρω. *Herodot.* ludum, παιδιὰν παίζω. *Plato* i.e. *illudo*, vide *Illudo*.
Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς. *Xen.* τὸ παίγνιον, ȣ. *Plato.* ἡ παιγνία, ας. *Xen.* litterarius, τὸ διδασκαλεῖον, ȣ. *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον. *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοίγειν. *Id.* ludi, orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Plut.* seculares, θέαι αἰώνιοι. *Herodian.* ludos celebro, πανηγυρίζω. *Philo.* ludos exhibeo, χορηγέω. *Dem.*
Lues, ἡ λύμη, ης, ὁ λυμεὼν, ῶνος. *Isocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς *Thuc.*
Lugeo, πενθέω, aliquem, τινα. *Isocr.* ob aliquid, ἐπί τινι. *Aeschin.* ὀλοφύρομαί τι. *Philo.* aliquem, θρηνέω τινά. *Lucian.* ὀδύρομαί τινα. *Isocr.*
Lugubre, πενθικῶς. *Xen.*
Lugubris, e, πενθικὸς, ἡ, ὸν, γοερὸς, ὰ, όν. *Bas.*
Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος. *Euseb.* lumbricis laborare, ἑλμινθιάω. *Aristot.*
Lumbus, ἡ ὀσφὺς, ύος. *Aristot.* ἡ ψύα, ας. *Bas.* ἡ ψύα, ας. *LXX.* ἡ ἰξὺς, ύος. *Gal.*
Lumen, τὸ φῶς, φωτός. *Dem.*
Luminare, ὁ φωστὴρ, ῆρος. *LXX.*
Luminosus, a, um, φωτεινὸς, ἡ, όν. *Xen.* ὁ καὶ ἡ φεγγώδης, εως. *Naz.*
Luna, ἡ σελήνη, ης. *Aristot.* crescens, σελήνη τικτομένη, decrescens, φθίνουσα, corniculata, μηνοειδὴς, semiplena f. dimidiata, ἡμίτομος, f. διχότομος, gibbosa, ἀμφίκυρτος, plena, πανσέληνος, deficiens, λειψίφωτος, silens f. nulla, συνοδική, crescit, αὐξάνεται, decrescit, φθίνεται, deficit, ἐκλείπει.
Lunaris, e, σεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ σεληνίτης λίθος. *Diosc.*
Lunaticus, a, um, σεληνιαζόμενος, ένη, ενον. *N. T.* σεληνιακὸς, ἡ, όν. *Al. Trall.*
Lunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ μηνοειδὴς, έος.
Lunula, ἡ σεληνὶς, ίδος, τὸ σελήνιον, ȣ.
Luitio, ἡ τίσις, εως. *Plut.*
Luo, λύομαι, aliquid, τί. *Xen.* pœnam alicuius rei, ὑπέχω τιμωρίαν τινός. *Thuc.* alicui, ἐκτίνω τίσιν τινί. *Plut.* damnum, τίνω τὴν βλάβην. *Plato.*
Lupa, ἡ λύκαινα, ης. *Plato.* parua, ἡ λυκὶς, ίδος. *Id.* i.e. meretrix, ἡ ἑταιρῆσα, ης. *Id.* ἡ χαμαιτύπη, ης. *Id.* ἡ πόρνη, ης. *N. T.*
Lupanar, τὸ πορνεῖον, ȣ. *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ȣ. *Lucian.*
Lupatum, ὁ χαλινὸς, ȣ̃. *Xen.* ὁ λύκος, ȣ. *Plut.*
Lupinus, a, um, λύκειος, εία, ειον. *Polyb.* i.e. lupo similis, ὁ καὶ ἡ λυκώδης, εος.
Lupinus, i, ὁ θέρμος, ȣ. *Diosc.*
Lupulus, τὸ βρύον, ȣ. *Theophr.*
Lupus, ὁ λύκος, ȣ. *Aristot.* piscis, ὁ λάβραξ, ακος.
Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ȣ. *Aristot.*
Lurco, f. Lurcor, γαστριμαργέω. *Chrys.*
Luridus, a, um, πελιδνὸς, ἡ, όν. *Thuc.*
Luror, ἡ πελία, ας.
Luscinia, ἡ ἀηδὼν, όνος. *Aristot.*
Lusciniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος. *Theophr.*
Lusciosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μύωψ, ωπος. *Aristot.* μυωπὸς, ἡ, όν. *Xen.* sum, μυωπάζω. *Aristot.*
Luscus, a, um, ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, ȣ. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἑτερόφθαλμος, ȣ. *Plut.*
Lusio, ἡ παιγνία, ας. *Xen.*
Lusito, παίζω *Lucian.*
Lusor, ὁ παίκτης, ȣ.
Lusorius, a, um, παικτικὸς, ἡ, όν.
Lustralis, e, ὁ καὶ ἡ καθάρσιος, ȣ. *Naz.*
Lustratio, ὁ ἁγνισμὸς, ȣ̃. *Plut.* ὁ καθαρμὸς, ȣ̃. *Id.* ἡ κάθαρσις, εως. *Plato.*
Lustricus, a, um, ἁγνιστικὸς, ἡ, όν. *Eustath.*
Lustro, ἁγνεύω, aliquid, τί. *Antiph.* aliqua re, ἁγνίζω τί τινι. *Plut.* aliquid animo, ἐξετάζω τι. *Dem.* exercitum, καταλόγȣς ποιέομαι τῶν δημοτῶν.
Lustro, onis, ὁ πόρνος, ȣ. *Xen.*
Lustror, πορνεύω. *Dem.*
Lustrum, ὁ φωλεὸς, ȣ̃. *Aristot.* i.e. lupanar, τὸ πορνεῖον, ȣ. *Athen.* i.e. tempus quinque annorum, ἡ πεντετηρὶς, ίδος. *Thuc.*
Lusus, us, τὸ παίγνιον, ȣ. *Plato.* ἡ παιδιὰ, ᾶς. *Xen.*
Lutesco, πηλόομαι.
Luteus, a, um, i.e. *cœnosus*, πήλινος, ίνη, ινον, poculum, ποτήριον. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ τελματώδης, εος. *Thuc.* i.e. subflauus, μήλινος, ίνη, ινον, τὴν χρόαν. *Ael.* ὁ καὶ ἡ λεκιθώδης, εος, luteum oui, ἡ λέκιθος, ȣ. *Aristot.*
Luto, πηλόω.
Lutosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τελματώδης, εος. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ τεναγώδης, εος. *Lucian.*
Lutra, ἡ ἐνυδρὶς, f. ἔνυδρις, εως. *Aristot.*
Lutulentus, a, um, idem quod *Lutosus.*
Lutum, ὁ πηλὸς, ȣ. *Dem.*
Lux, τὸ φῶς, φωτός. *Aristot.*
Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, εως, τὸ ἐξάρθρημα, ατος. *Gal.* τὸ ἐξάρθρωμα, ατος. *Aristot.* τὸ στρέμμα, ατος. *Dem.*
Luxo, ἐξαρθρόω. *Aristot.* λορδαίνω. *Cl. Al.* pedem, στρέφω τὸν πόδα. *Herodot.*
Luxuria f. Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας. *Aristot.* ἡ ἀκρασία, ας. *Id.*
Luxurio f. Luxurior, ἀσωτεύομαι. *Athen.*
Luxuriose, ἀσώτως. *Isocr.* viuo, τρυφάω. *Isocr.*
Luxuriosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ȣ. *Aristot.*
Luxus, ἡ πολυτέλεια, ας *Isocr.* ἡ τρυφὴ, ῆς. *Isocr.* immoderatus, ἔξω τȣ̃ μέτρȣ. *Aelian.* luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω. *Id.* in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξοκέλλω. *Id.* luxui indulgeo, τρυφάω. *Plut.* luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι. *Isocr.* luxu omnes superare, πολυτελείᾳ πάντας ἀνθρώπȣς ὑπερβάλλεσθαι. *Aelian.*

ychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, ου. *Athen.*
ychnus, ὁ λύχνος, ου. *Xen.*
ydius lapis, ἡ βάσανος, ου. *Lucian.*
ympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Conf. *Aqua.*
ymphaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ νυμφόληπτος, ου. *Plato.*
ymphatio, ἡ νυμφοληψία, ας.
ymphatus, a, um, idem quod *Lymphaticus.*
ymphor, ἐκμαίνομαι. Conf. *Furo.*
yncurium, τὸ λυγκούριον, ου. *Dioſcor.*
ynceus, a, um, λύγκειος, εία, ειον, lynceis oculis præditus, βλέπων ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. *Ariſtoph.*
ynx, ὁ καὶ ἡ λύγξ, κός. *Ariſtot.*
yra, ἡ λύρα, ας. *Plut.* parua, τὸ λυρίον, ου. *Ariſtoph.* cano, λυρίζω.
yricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.
yricus, a, um, λυρικὸς, ή, όν, poeſis, ποίησις. *Athen.*
ytrum, τὸ λύτρον, ου. *Xen.*

M.

Macellarius, ὁ κρεωπώλης, ου. *Poll.* ſum, κρεωπωλέω. *Idem.*
Macellum, τὸ κρεωπώλιον, ου. *Plut.*
Macellus, a, um, ὁ καὶ ἡ λειπόκρεως, ω. *Suid.* ὁ καὶ ἡ ὕπισχνος, ου.
Maceo, λεπτύνομαι. ἰσχναίνομαι. *Aelian.*
Macer, a, um, ἰσχνὸς, ή, όν. *Plut.*
Maceratio, ἡ ἴσχναισις, εως. *Ariſtot.* ἡ τῆξις, εως. *Naz.*
Macereſco, ἐκτήκομαι, ἰσχναίνομαι.
Maceria, ſ. Maceries, ἡ αἱμασιὰ, ᾶς, circumdare, fundum maceria, περιοικοδομεῖν αἱμασιὰν χωρίῳ. *Dem.*
Macero, ἐκτήκω. *Eurip.* ἀποτρύω. *Soph.*
Maceſco, ἰσχναίνομαι. *Aelian.*
Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς. *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος. *Idem.*
Machinalis, e, μηχανικὸς, ή, όν. *Ariſtot.*
Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος. *Dem.*
Machinarius, a, um, μηχανικὸς, ή, όν. *Ariſtot.*
Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς. *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος. *Dem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος. *Id.* ὁ κατασκευασμὸς, οῦ. *Id.* & inſidiæ, μηχανὴ καὶ ἐνέδρα. *Id.* & ars, καὶ τέχνη. *Id.*
Machinator, ὁ μηχανητὴς, οῦ. *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ. *Luc.* doloſus, ὁ μηχανοῤῥάφος, ου. *Themiſt.*
Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπί τινα. *Dem.* ἐπιμηχανάομαί τί τινι. *Lucian.* & inſtruo aliquid, καὶ παρασκευάζω τι. *Dem.* doloſe, τεχνάζω. *Idem.* ſummo ſtudio, διαμηχανάομαι. *Plato.* mala, κακομηχανάομαι. *Idem.*
Macies, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, τοῦ σώματος. *Gal.* ἡ ἴσχνανσις, εως, ſ. ἡ ἰσχνασία, ας. *Ariſtot.*
Macilentus, a, um, ἰσχνὸς, ή, όν. *Plut.*
Macreſco, ἰσχναίνομαι. *Aelian.*
Macritas, ſ. Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος. *Gal.*
Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος. *Gal.*
Macrol opium, τὸ μακροσκόπιον, ου.
Mactator, ὁ σφαγεὺς, έως. *Xenoph.*
Mactatus, us, ὁ σφαγιασμὸς, οῦ *Eurip.*
Macte, οὕτως ὄναιο. *Lucian.* βάλλ' οὕτως. *Id.* macte animo & hanc diligentiam ſemper audage, οὕτως ὄναιο σύγε τῆσδε τῆς φιλοπονίας.
Mactræ, αἱ μάζαι, ῶν. *Xenoph*
Macto, σφάττω, aliquem, τινά. *Dem.* capram hoſtiam, θύω αἶγα. *Ariſtot.* alicui victimam, σφαγιάζομαί τινί τι, *Aelian.*
Mactra, ἡ μάκτρα, ας *Ariſtoph.* ἡ κάρδοπος, ου. *Id.*
Macula, ὁ σπῖλος, ου. *Dioſc.* ἡ κηλὶς, ῖδος. *LXX.* maculam alicui adſpergo, καταρυπαίνω τι. *Iſocr.* καταισχύνω τι *Dem.* περιποιεῖν αἰσχύνην τινί *Iſocr.* ποιεῖν ἐν αἰσχύνῃ τι. *Dem.* abſtergere ſ. delere, ἀπολύειν τὴν αἰσχύνην. *Id.* ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην. *Id.*
Maculatio, ἡ σπίλωσις, εως.
Maculo, σπιλόω. *N. T.* aliquem, ῥυπαίνω τινά. *Dion. Hal.* aliquid, καταρυπαίνω τι. *Iſocr.*
Maculoſus, a, um, σπιλωτὸς, ή, όν.
Madefacio, νοτίζω, ſpongia, σπόγγῳ. *Dioſc* διϊήμι. *Theophr.* ὑγραίνω. *Plut.* διυγραίνω *Hippocr.*
Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, ῆς. *Gal.* ἡ δίεσις, εως. *Dioſc.*
Madeo, νοτιάω. *Ariſtot.* νοτίζω. *Gal.* νοτίζομαι. *Lucian.*
Madeſco, διαίνομαι, δίεμαι. *Dioſc.*
Madide, ὑγρῶς.
Madidus, νοτερὸς, ά, όν. *Thuc.* ὑγρὸς, ά, όν. *Xen.*
Mador, ἡ νοτὶς, ίδος. *Lucian.* ἡ ὑγρότης, ητος. *Plut.* ἡ ὑγρασία, ας. *Gal.*
Mæreo, vide *Moereo.*
Magalia, αἱ κῶμαι, ῶν.
Magadium, τὸ μαγάδιον, ου, *Luc.*
Magador, μαγαδίζω. *Ariſtot.*
Magas, ἡ μαγὰς, άδος. *Heſych.*
Mage, idem quod *Magis.*
Magia, ἡ μαγεία, ας. *Plut.*
Magice, μαγικῶς.
Magicus, a, um, μαγικὸς, ή, όν, ars, ἡ μαγεία, ας. *Plut.* machinamentum, τὸ μάγευμα, ατος. *Id.* magicas artes calleo, μαγεύω. *Id.*
Magis, μᾶλλον, vobis quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ. *Dem.* nemini magis, quam illi, οὐδενὶ μέντοι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ. *Id.* magis, quam par eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος. *Dem.* magis vna domus, quam vrbs dici poteſt, μᾶλλον μίαν τὴν οἰκίαν τῆς πόλεως φαίημεν ἄν. *Ariſtot.* multo magis, πολὺ μᾶλλον. *Iſocr.* nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magisque, ἀεὶ μᾶλλον. *Viger.*
Magiſter, ὁ διδάσκαλος, ου. *Dem.* ὁ παιδεύων, οντος. *Id.* ὁ παιδαγωγὸς, οῦ. *Id.* chorex, ὁ χοροδέκτης. ου. *Suid.* conuiuii, ὁ συμποσιάρχης, ου, equitum, ὁ ἵππαρχος, ου. *Xen.* ſum, ἱππαρχέω. *Id.*
Magiſterium, ἡ προεδρία, ας. *Lucian.* ἡ προστασία, ας. *Xiph.*
Magiſtra, ἡ διδάσκαλος, ου. *Diod. Sic.* ἡ παιδεύουσα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος. *Plut.*
Magiſtralis, e, διδασκαλικὸς, ή, όν, ſermo, λόγος. *Xen.*
Magiſtratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Dem.* & poteſtas, καὶ δυναστεία, ας. *Iſocr.* & potentia, καὶ δύναμις *Dem.* & tyrannis, καὶ τυραννίς. *Id.* magiſtratum appetere, ἀρχὴν διώκειν. *Iſocr.* contemnere, ὑπερορᾶν *Id.* continuere, καθιστάναι *Dem.* mercari, πρίασθαι. *Id.* inire, εἰσιέναι. *Id.* conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς. *Id.* gerere,

gerere, ἀρχὴν ἄρχειν. Dem. abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἣν τις ἔλαχε. Id, ἀφαιρεῖσθαί τινος. Id. abolere, καταλύειν. Id. deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, Id. παύεσθαι ἄρχοντα. Id. amouere, ἀρχὴν παραγγέλλειν. Lucian. magistratu abire, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν. Aristot. i. e. personae, οἱ δυνάσται, ὧν. Dem. οἱ δυναστεύοντες, όντων. Id. οἱ πολιτευόμενοι, ων. Id. οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες. Isocr. οἱ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι. Id. vrbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες. Dem. improbitas magistratuum, πονηρία τῶν προεστώτων. Isocr. habere aliquos magistratus, χρῆσθαί τισι προστάταις. Demosth.

Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων. N. T.

Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας. Aristot.

Magnanimiter, μεγαλοψύχως. Dem. μεγαλοφρόνως. Ael.

Magnanimus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, ου. Aristot. sum, μέγα φρονέω. Demosth.

Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων. N. T.

Magne, μεγάλως. Aristot.

Magnes, ὁ μαγνήτης, ου. Al. Aphr. ἡ μαγνῆτις, ιδος. Philo.

Magneticus, a, um, μαγνητικός, ή, όν.

Magnifice, μεγάλως Dem. Phal. μεγαλείως. Polyb. μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν. Dem. de se sentire, μέγα φρονεῖν. Isocr. se efferre, σεμνοποιεῖν ἑαυτόν. Naz. μεγαλύνειν ἑαυτόν. Xenoph.

Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας. Dem.

Magnifico, μεγαλύνω, me ipsum, ἐμαυτόν. Xen.

Magnificus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλοπρεπής, έος. Dem. ὁ καὶ ἡ μεγαλόψυχος, ου. Id.

Magniloquentia, ἡ μεγαλορρημοσύνη, ης.

Magniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλορρήμων, ονος.

Magnitudo, τὸ μέγεθος, εος. Aristot.

Magnopere, μεγάλως. Isocr.

Magnus, a, um, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνήρ, rex, βασιλεύς, vrbs, πόλις. Dem. magni facio, μέγα ποιέομαι. Xen. περὶ πολλοῦ ποιέομαι. Isocr. maior, maximus. Vide hæc suo loco.

Magydaris, ἡ μαγύδαρις, εως. Dioscor.

Magus, ὁ μάγος, ου. Xenoph.

Maialis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας. Benz.

Maiestas, ἡ μεγαλειότης, ητος. N. T. τὸ ἀξίωμα, ατος. Demosth.

Maior, ὁ καὶ ἡ μείζων, maius, τὸ μεῖζον, ονος. Dem. maius onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἤ. Id. maiora facta, quam quis dicere potest, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἄν τις εἴποι. Id. maius, quam vt possit ferre, μεῖζον ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν. Plato. maius opinione, μεῖζον τῆς δόξης. Id. maioris facere aliquid, quam aliud, προτιμᾶν τι τοῦ ἄλλου. Idem. προκρίνειν τι τοῦ ἄλλου. Isocr. maior natu, ὁ πρεσβύτερος, ου. Id.

Maiores, οἱ πρόγονοι, ων. Dem. οἱ προγεγενημένοι, ων. Isocr.

Maius, mensis. ὁ σκιρροφοριών, ῶνος. Dem. ὁ Μάϊος, ου. Plut.

Mala, ἡ γνάθος, ου. Hipp.

Male, πονηρῶς. Dem. me habeo, μοχθηρῶς ἔχω. Dem. & non belle habere, φαύλως καὶ οὐ καλῶς ἔχειν. Id. non male, nec segniter ratiocinari, ἡ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι. Id. tractari, δεινῶς διακεῖσθαι. Id. & misere belligerare, κακῶς καὶ ἀθλίως πολεμεῖν. Id. male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος. Isocr. agi cum aliquo, κακῶς πράττειν. Dem. accipio aliquem, καταχράομαί τινι. Aeschin. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά. Dem. mereor de aliquo, κακῶς ποιέω τινά. Isocr. optare alicui κακῶς εὔχομαί τινι, male consulo alicui, συμβουλεύω τινὶ κακόν. Plato. volo alicui, κακόνους εἰμί τινι. Dem.

Maledice, κακολόγως.

Maledicentia, ἡ κακολογία, ας. Plut.

Maledico, κακολογέω, alicui, τινά. Plut. κακῶς λέγω τινά. Dem. βλασφημέω περί τινος. Idem βλασφημίαν λέγω τινί. Idem. καταράομαί τινα Aristot. λοιδορέομαί τινι. Demosth.

Maledictio, ἡ κακολογία. ας. Plut. ἡ βλασφημία, ας. Demosth.

Maledictum, ἡ κακηγορία, ας. Dem. ἡ βλασφημία, ας. Idem. incessere aliquem maledictis, ποιεῖσθαι βλασφημίας κατά τινος. Id. προστρίβεσθαί τινι βλασφημίας. Id. λέγειν βλασφημίαν τινί. Id. Conf. Conuicium.

Maledictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάρατος, ου. Lucian. ὁ καὶ ἡ ἐπάρατος, ου. Idem.

Maledicus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακολόγος, ου. Aristot. ὁ καὶ ἡ βλάσφημος, ου. Dem. βλασφημῶν, οῦσα, οῦν. Idem.

Malefacio, κακουργέω, impune, ἀσχαλῶς. Dem. κακοποιέω. N. T. alicui, ποιέω τινὰ κακῶς. Isocr.

Malefactor, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ου. Dem. κακουργῶν, οῦντος. Idem.

Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος. Dem.

Maleficentia, ἡ κακουργία, ας. Dem.

Maleficium, τὸ κακούργημα, ατος. Dem.

Maleficus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοῦργος, ου. Dem. κακουργῶν, οῦσα, οῦν. Id.

Malesuadus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοσύμβουλος, ου.

Maleuolentia, ἡ κακόνοια, ας. Dem. & animi acerbitas, καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, Id. prosequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους. Isocr. εἰμί τινι ἀπεχθής. Dem.

Maleuolus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακόνους, ου, alicui, τινί. Dem. ὁ καὶ ἡ ἀπεχθής τινι. Id. ὁ καὶ ἡ δύσνους, ου, τινί. Thuc.

Maligne, φλαύρως. Dem. πονηρῶς. Idem. κακοήθως. Plut.

Malignitas, ἡ κακοήθεια, ας. Isocr. ἡ κακοθυμία, ας. Plut.

Malignor, πονηρεύομαι. Aristot.

Malignus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοήθης, εος. Dem.

Malitia, ἡ κακία, ας. Dem. ἡ πονηρία, ας. Aristot. i. e. versutia, ἡ πανουργία, ας. Dem.

Malitiose, πονηρῶς. Dem.

Malitiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κακοήθης, εος. Dem. ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, ου. Id.

Malleator, ὁ σφυρωτής, οῦ, ὁ σφυροκόπος, ου. LXX.

Maleolus, τὸ σφύριον, ου. Theophr. i. e. germen, τὸ μόσχευμα, ατος. Id.

Malleus, ἡ σφύρα, ας. Aristot. malleo percutio, σφυροκοπέω. LXX. malleis compactus, ὁ καὶ ἡ σφυρήλατος, ου. Heliodor.

Malluuium, τὸ χειρόνιπτρον, ου. Aristoph. τὸ ἀπόνιπτρον, ου. Aristot. τὸ χερνίβιον, ου. Athen.

Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τι, ἢ τὸ ἄλλο. *Isocr.* potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἤ. *Id.* mori gloriose, quam viuere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τοῦ ζῆν. *Dem.* aliquid, προαιρέομαί τι. *Id.*

Maltha, ἡ μάλθα, ης. *Dem.*

Malua, ἡ μαλάχη, ης. *Theophr.* arborescens, ἡ δενδρομαλάχη, ης. *Id.*

Malum, τὸ μῆλον, ου. *Diosc.* Persicum, μῆλον Περσικόν. *Idem.* Cydonium, μῆλον Κυδώνιον. *Id.* Punicum, ἡ ῥοιά, ᾶς. *Id.* Medicum, μῆλον Μηδικόν. *Idem.*

Malum, τὸ κακόν, οῦ. *Dem.* & calamitas, καὶ συμφορά. *Id.* & graue quid, καὶ δεινόν *Id.* facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινί. *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα κακόν. *Id.* παρέχειν τινί. *Id.* accidere alicui, συμβαίνειν τινί. *Id.* tantum imminere, τοιοῦτον προσιέναι *Dem.* coniicere se in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακόν. *Id.* versari in malis, εἶναι ἐν κακοῖς. *Isocr.* malum pati, πάσχειν φλαῦρον. *Dem.* πειρᾶσθαι κακοῦ. *Idem.* ferre grauius, φέρειν χαλεπώτερον. *Id.* liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακοῦ. *Id.* malum! φεῦ κακοῦ!

Malus, *arbor*, ἡ μηλέα, ᾶς. *Diosc.* *nauis*, ὁ ἱστός, οῦ, erigere malum in naui, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ νηΐ. *Xen.*

Malus, a, um, κακός, ή, όν. *Dem.* πονηρός, ρά, ρόν. *Id.* φαῦλος, η, ον. *Id.* μοχθηρός, ά, όν. *Isocr.* βδελυρός, ά, όν. *Dem.*

Mamma, *muliebris*, ὁ τιτθός, οῦ. *Gal.* muliebris & brutorum, ὁ μαστός, οῦ. *Aristot.* mammam præbeo, ἐπέχω τὸν μαστόν. *Lucian.* alicui, θηλάζομαί τινα. *Aristot.*

Mammilla, τὸ τιτθίον, ου. *Aristoph.*

Mammosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μαστώδης, εος.

Mammula, τὸ τιτθίον, ου. *Aristoph.*

Manceps, ὁ ἐργολάβος, ου. *Plut.*

Mancipalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνδραποδώδης, εος. *Aristot.*

Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμός, οῦ. *Dem.*

Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστής, οῦ. *Xen.*

Mancipatus, us, ἡ ἀνδραποδωδία, ας. *Aristot.*

Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ου. *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδωδῶς *Aristot.*

Mancipiolum, τὸ ἀνδραπόδιον. *Athen.*

Mancipio, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινά. *Xen.*

Mancus, a, um, πηρός, ά, όν, aliquo, τινί, πεπηρωμένος, ἔνη, ένον τινά. *Dem.* πηρωθείς, εῖσα, έν. *Aristot.*

Mandator, ὁ προστάττων, οντος. *Isocr.*

Mandatum, τὸ πρόσταγμα, ατος. *Dem.* τὸ ἐπίταγμα, ατος. *Id.* ἡ ἐντολή, ῆς. *Isocr.* mandatum dare, διδόναι ἐντολήν. *Dem.* relinquere posteris, καταλείπειν παράγγελμα τοῦ μέλλοντος χρόνου. *Id.* habere, ἔχειν τι πρόσταγμα. *Id.* exequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιτασσομένῳ. *Id.* facere, ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. *Id.* detrectare alicuius, ἀποστῆναι τῶν προσταττομένων ὑπό τινος. *Idem*

Mandibula, ἡ γνάθος, ου. *Xenoph.* ἡ γένυς, υος. *Aristot.*

Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι. *Xen.* Conf. Iubeo, Impero.

Mando, is, μασάομαι, aliquid, τί. *Theophr.*

Mandra, ἡ μάνδρα, ας. *Nas.*

Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ου. *Dioscor.*

Manducatio, ἡ μάσησις, εως. *Bas.*

Manduco, idem quod *Mando, is.*

Mane, ἕωθεν. *Dem.* πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. *Id.* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Id.* πρωΐ. *N. T.* summo, ὄρθρου βαθέος. *Ibid.* surgo, ὀρθρίζω. *Sirac.*

Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι. *Dem.* παραμένω τινί. *Plato.* i. e. exspecto, aliquem, ἀναμένω τινά. *Dem.* περιμένω τινά. *Isocr.* προσδοκάω τινά. *Plut.*

Manes, οἱ δαίμονες, ων. *Herodian.* οἱ θεοὶ χθόνιοι. *Zosim.* euocare, νεκυΐα χρῆσθαι. *Herodian.*

Mango, ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ου. *Philo.* ὁ κομμωτής, οῦ. *Plut.*

Mangonizo, μαγγανεύω. *Luc.*

Mangonium, ἡ μαγγανεία, ας, τὸ κόμμωμα, ατος. *Lucian.*

Manica, ἡ χειρίς, ίδος. *Xenoph.*

Manicatus, a, um, χειριδωτός, ή, όν, tunica, χιτών. *Herodian.*

Manifestarius, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάφωρος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ περίφωρος, ου. *Id.* hostis, ὁμολογουμένως πολέμιος *Herodian.*

Manifestatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἔκφανσις, εως. *Synes.*

Manifeste, φανερῶς. *Plato.* ἀναφανδόν. *Plut.* ἀποπεφασμένως. *Dem.*

Manifesto, ἐκ φανεροῦ, vincere, κρατεῖν. *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίγνεσθαι. *Id.*

Manifesto, φανερόω, aliquid alicui, τί τινι. *N. T.* δηλόω τι. *Demosth.*

Manifestus, a, um, δῆλος, η, ον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔκδηλος, ου. *Idem.* κατάδηλος, ου *Id.* φανερός, ά, όν. *Idem* ὁ καὶ ἡ πρόδηλος, ου. *Lucian.* sum multifariam, πολλαχόθεν δῆλός εἰμι. *Dem.* valde, λίαν καταφανής εἰμι. *Isocr.* fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερός. *Id.* εὔδηλος γίγνομαι πᾶσι. *Dem.* manifestum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιέω τί τινι. *Dem.* ἐμφανές, καταφανές, δῆλον, ἔκδηλον, εὔδηλον ποιέω τί τινι. *Dem.* *Isocr.*

Manipularis, ὁ λοχίτης, ου. *Synes.*

Manipulatim, λοχηδόν.

Manipulus, τὸ δράγμα, ατος. *Philo.* ὁ φάκελος, ου. *Aelian.* militum, ὁ λόχος, ου. *Thuc.* ἡ σπεῖρα, ας. *App.*

Manna, ἡ μάννα. *LXX.* τὸ ἀερόμελι, ιτος. *Athen.*

Mannulus, τὸ ἱππάριον, ου. *Xenoph.*

Mannus, idem quod *Mannulus.*

Mano, ῥέω. Conf. *Fluo.*

Mansio, ἡ μονή, ῆς. *Polyb.*

Mansito, διαμένω. *Xen.*

Mansuetacio, πραΰνω, equum, ἵππον. *Xen.* aliquem, καταπραΰνω τινί. *Aristot.* τιθασσεύω τινά. *Dem.* ἡμερόω τινά. *Isocr.*

Mansues, πρᾶος, s. πραΰς, εῖα, ύ. *Plut.*

Mansuesco, i. Mansuefio, πραΰνομαι. *Xen.* καταπραΰνομαι *Plut.*

Mansuete, πρᾴως. *Dem.* ἠπίως. *Id.*

Mansuetudo, ἡ πρᾳότης, ητος. *Aristot.* ἡ ἐπιείκεια, ας. *Id.*

Mansuetus, a, um, πρᾶος, εῖα, ύ, appareo, φαίνομαι. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἥμερος, ου, & humanis moribus præditus, καὶ φιλάνθρωπος. *Id.* ἐλαφρός, ά, όν, mansuetissimum & moderatissimum se

se præbere, ἐλαφρότατον καὶ μετριώτατον παρέχειν ἑαυτὸν. *Isocr.*
Mantica, ἡ πήρα, ας. *Plut.*
Manticula, τὸ πηρίδιον, ου. *Aristoph.*
Manticularius, ὁ βαλαντιοτόμος, ου. *Aristoph.*
Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρᾳ κλέπτω.
Mantile, τὸ χειρόμακτρον, ου. *Xen.*
Mantissa, τὸ ἐπίμετρον, ου. *Gal.*
Manualis, e, ὁ καὶ ἡ χειροπληθὴς, έος. *Diod. Sic.*
Manuarius, a, um, χειραῖος, αία, αῖον.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, ων. *Plut.*
Manubialis, e, σκυλευματικὸς, ἡ, όν.
Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ου. *Dioscor.*
Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, ξίφους. *Plut.*
Manufactus, a, um, ὁ καὶ ἡ χειροποίητος, ου. *N. T.* ὁ καὶ ἡ χειρόκμητος, ου. *Philo.*
Manuleatus, a, um, χειριδωτὸς, ἡ, όν. *Herodian.*
Manumissio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εως. *Plut.*
Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινά. *Plut.* Conf. *Libero.*
Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ου.
Manus, ἡ χεὶρ, χειρός. *Dem.* dextra, χεὶρ δεξιὰ, ᾶς. *Id.* sinistra, χεὶρ ἀριστερὰ, ᾶς. *Aristot.* manum in sinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω. *Dem.* porrigere, προτείνειν. *Id.* exhibere, ὑπέχειν. *Id.* abstinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρά τινος. *Id.* religare post tergum, δῆσαι τινὶ τὰ χεῖρε ὀπίσω. *Id.* τὰ χεῖρε συμπλέκειν ἐς τὸ πίσω. *Thuc.* in manus tradere alicui aliquid, ἐντιθέναι τι εἰς χεῖράς τινος. *Dem.* in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χερσί. *Id.* manu attingere, ἅπτεσθαι τῇ χειρί. *Idem.* aliquem male tractare, προπηλακίζειν τινὰ χειρί. *Id.* manu propria, s. sua scribere, ἰδιοχείρως γράφειν. *Bud.* manu sua faciens, ὁ καὶ ἡ αὐτόχειρ, ρος. *N. T.* de manu in manum, διὰ χειρῶν. manus alicui iniicio, συλλαμβάνω τινά. *Isocr.* operi admoueo, ἐγχειρέω ἔργῳ. *Id.* in manu alicuius situm esse, ἔργον τινὸς εἶναι. *Herodian.* manus lauo, χειρονίπτομαι. *Dion. Hal.* manibus operor, χειρουργέω. *Ael.* αὐτουργέω. *Id.* manuum labore victum paro, ἀπ' ἐργασίας χειρῶν ὡρμημένος τρέφω ἐμαυτόν. *Herodot.* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινα. *Naz.* manus confero cum aliquo, συμβάλλω πρός τινα. *Isocr.* impono, χειροθετέω. *Dion. Ar.* manu trunco, χειροκοπέω. *Strabo.* manibus pedibusque, ὅσον δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε. *Hom.* manus militum, χεὶρ, χειρός. *Polyb. Thuc. alii.*
Mappa, ἡ ὀθόνη ἐπιτραπέζιος.
Mappalia, αἱ καλύβαι, ων.
Marceo, μαραίνομαι. *Aristot.*
Marcesco, μαραίνομαι. *Aristot.* καταφθίνω. *Plut.* ἀφανίζομαι. *Id.* κατασήπομαι. *Plato.*
Marchio, ὁ μεθοριάρχης, ου.
Marcidus, a, um, σαθρὸς, ά, όν. *Lucian.*
Marcor, ἡ σηπεδὼν, ονος *Diosc.* ὁ μαρασμὸς, οῦ.
Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος. *Plut.*
Mare, ἡ θάλασσα, ης. *Dem.* τὸ πέλαγος, εος. *Id.* exterius, ἡ ἐκτὸς θάλασσα, interius s. mediterraneum, ἡ ἐντὸς θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτικὸν, Balearium, πέλαγος Βαλεαρικὸν, Ligusticum, πέλαγος Λιγυστικὸν, Adriaticum, Ἀδριατικὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari se committere, θάλασσαν ἐμβαίνε[in] *Dem.* traiicere, πέλαγος πλεῖν. *Id.* πελαγ[ος] διαπερᾶν. *Isocr.* imperium maris tenere, ἄ[ρ]χειν θαλάσσης. *Dem.* terra marique omn[ia] tenere, καὶ γῆς καὶ θαλάσσης κρατεῖν *Idem.* mare submergo aliquem, καταποντίζω τι[να] εἰς πέλαγος. *Dem.* præcipitare se in mar[e] ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν. *Id.* perire in ma[ri] ἀπόλλυσθαι ἐν τῷ πελάγει. *Id.*
Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου. *Ael.*
Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ου.
Marginatus, a, um, λῶμα ἔχων, ουσα, ον.
Margino, λῶμα s. κράσπεδον ἐμποιέω.
Margo, τὸ λῶμα, ατος. *LXX.* τὸ κράσπεδον, *N. T.*
Marinus, a, um, ὁ καὶ ἡ θαλάσσιος, ου. *Plut.*
Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ῆς. *Lys.* Conf. *Vxor.*
Maritalis, e, ὁ καὶ ἡ συζυγὴς, έος. *Naz.*
Maritata, ἡ γυνὴ ὕπανδρος. *N. T.*
Maritimus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ. *De[m.]* ὁ καὶ ἡ παραθαλάσσιος, ου. *N. T.* ὁ καὶ ἡ παρ[ά]λιος, ου. *Philo.* regio, ἡ παραλία, ας. *Isocr.*
Marito, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συζευγνύω. *B[ud.]* puellam, συνοικίζω κόρην. *Polyb.*
Maritus, ὁ γαμέτης, ου. *Xen.* ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vxor, καὶ γυνή. *Dem.*
Marmor, τὸ μάρμαρον, ου. *Zosim.* ἡ μάρμαρος, *Diod. Sic.*
Marmoro, μαρμαρόω. *Suid.*
Marmoreus, a, um, μαρμάρινος, ίνη, ινον. *Athen.*
Marra, τὸ μαῤῥον, ου.
Marrubium, τὸ πράσιον, ου. *Diosc.*
Mars, ὁ Ἄρης, εος. *Dion. Hal.* ancipiti Mar[te] ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης. *Thuc.* Ma[rte] æquo, ἐξ ἴσου. *Dem.*
Marsupium, ὁ μάρσυπος, ου. *Xen.* τὸ μαρσύπιον, *Poll.* τὸ βαλάντιον, ου. *Lucian.*
Martes, ἡ ἰκτὶς, ίδος. *Plin.*
Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.
Martius, a, um, idem quod *Martialis.*
Martius, *mensis*, ὁ μουνυχιὼν, ῶνος. *Dem.* ὁ Μα[ρ]τιος, ου.
Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος. *Xen.*
Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος. *Aristot.*
Masculesco, ἀῤῥενόομαι.
Masculinus, a, um, ἀρσενικὸς, ἡ, όν, genus, γέν[ος] *Gramm.* masculino genere, ἀρσενικῶς. *Athe[n.]*
Masculus, a, um, idem quod *Masculinus*, pu[er] παῖς ἄῤῥην. *Dem.* masculum reddo, ἀῤῥενό[ω] *Synes.* pario, ἀῤῥενογονέω. *Philo.*
Massa, τὸ φύραμα, ατος. *N. T.*
Masso, φυράω. *Diosc.*
Massula, τὸ μάζιον, ου. *Hesych.*
Mastiche, ἡ μαστίχη, ης. *Diosc.*
Mastico, μασάζω.
Mastigia, ὁ μαστιγίας, ου. *Luc.*
Mastix, ἡ μάστιξ, γος. *Plut.* Conf. *Flagellum.*
Matella, ἡ ἀμὶς, ίδος. *Schol. Aristoph.* ἀγγεῖ[ον] οὐρηρόν. *Aristoph.*
Matellio, idem quod *Matella.*
Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, *per Sync.* τρός. *Dem.* f[a]milias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.* matris mate[r] ἡ τίτθη, ης. *Dem.* matris frater, vide *Avun[culus]*, matris soror, vide *Matertera.* mat[re] carens, ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, ορος. *N. T.* matr[em] aman[s]

amans, ὁ καὶ ἡ φιλομήτωρ, ορος. *Plut.* a matre, a parte matris, μητρόθεν. *Herodot.*
Matercula, τὸ μητρίδιον, ε, τὸ μητράριον, ε.
Materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, ης. *Plut.*
Materia, ἡ ὕλη, ης, *Dem.* i. e. argumentum libri &c. ἡ ὑπόθεσις, εως. *Schol. Dem.*
Materiarius, ὁ ὑλεργος, ε. *Aelian.*
Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον. *Synes.* ὑλικὸς, ἡ, όν. *Plut.* e materia constans, ὁ καὶ ἡ ἔνυλος, ε. *Themist.*
Materiatio, f. Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.
Materior, ὑλάζομαι. *Hesych.* ξυλίζομαι. *Id.*
Maternus, a, um, μητρικὸς, ἡ, όν, *Poll.* μητρῷος, ῴα, ῷον. *Xen.* possessio, κτῆσις. *Poll.* τὰ μητρῷα. *Dem.*
Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς, ἡ τῆς μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς. *Dem.*
Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη. *Plut.*
Mathematicus, a, um, μαθηματικὸς, ἡ, όν, quæstio, ζήτησις, *Aristot.*
Mathesis, ἡ μάθησις, εως. *Aristot.*
Matricida, ὁ μητραλοίας, ε. *Lucian.* ὁ μητραλῴης, ε. *N. T.* ὁ μητροφόνος, ε. *Plato.*
Matricidium, ἡ μητροκτονία, ας. *Plut.* committo, μητροκτονέω. *Aristot.*
Matricula, τὸ γραμματεῖον, ε. *Bud.*
Matrimonialis, e, γαμικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Matrimonium, ὁ γάμος, ε. *Dem.* Conf. *Coniugium.*
Matrix, ἡ μήτρα, ας. *Lucian.*
Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης. *Plut.*
Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.
Matruelis, ὁ ἀδελφιδῆς ἐκ γυναικῶν, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ ψίαθος, ε. *Aristoph.*
Matula, τὸ σκαφίον, ε. *Aristoph.* ἡ ἀμὶς, ἶδος. *Plut.*
Marurate, ἐπισπερχῶς. *Hesych.* Conf. *Festinanter.*
Maturatio, ἡ ἐπισπέρχεια, ας, perductio ad maturitatem, ὁ πεπασμὸς, ε, *Gal.* ἡ πέπανσις, εως. *Aristot.*
Mature, ὡραίως. *Hippocr.*
Maturesco, πεπαίνομαι. *Xen.*
Maturitas, ἡ ὡραιότης, ητος, ætatis, ἡ ὥρα, ας, *Isocr.* fructuum, ἡ πέπανσις, εως. *Theophr.*
Maturo, i. e. *festino*, ἐπιταχύνω. *Thuc.* factum, ἐπισπεύδω τὸ δρᾶν. *Plut.* i. e. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τί. *Diosc.*
Maturus, a, um, *vt fructus.* ὁ καὶ ἡ πέπων, ονος. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πέπειρος, ε. *Diosc.* ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον. *Plut.* ἀκμαῖος ἡλικίαν, ὁ καὶ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος. *Plut.* ἔχεσα τὴν ἡλικίαν τε γάμε. *Dem.*
Matutinus, a, um, πρῴιος, ία, ιον. *N. T.* πρωϊνὸς, ἡ, όν. *Ibid.* ὀρθρινὸς, ἡ, όν. *Ibid.* tempus, τὸ ἑωθινόν. *Xen.* ἡ ἑωθινὴ sc. ὥρα. *Polyb.*
Mauolo, vide *Malo.*
Mauors, vide *Mars.*
Mausoleum, τὸ μαυσωλεῖον, ε.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, όνος. *LXX.* ἡ γνάθος, ε. *Dem.*
Maxime, μάλιστα, desiderare, ποθεῖν. *Dem.* omnium, maxime iuniorum, ἁπάντων μάλιστα δὲ τῶν νεωτέρων. *Id.* si maxime non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μή τινες, ἀλλὰ πάντες. *Id.* cum omnia -- tum maxime illud, πάντα μὲν -- μάλιστα δὲ τετο. *Id.* πάντα μὲν -- ἥκιστα δέ. *Xen.* maxime omnium, quos ego noui, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα. *Xen.* πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα. *Id.* differunt, μέγιστον διαφέρεσι. *Plato.*
Maximopere, σφοδρότατα, σφόδραγε. *Xenoph.*
Maximus, a, um, μέγιστος, ίστη, ιστον. *Plato.* natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dem.* maximi facio, περὶ πλείστε ποιέομαι. *Id.* τιμῶμαί τι πλείστε ἁπάντων. *Id.* τιμάω τι ἀντὶ παντός. *Id.*
Maza, ἡ μάζα, ης. *Athen.*
Meabilis, e, διάβατος, η, ον, ὁ καὶ ἡ πορεύσιμος, ε. *Plut.*
Meatus, ἡ διάβασις, εως, ἡ πορεία, ας.
Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη. *Aristot.*
Mechanicus, a, um, μηχανικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Medela, ἡ ἰατρεία, ας. *Plut.* ἡ θεραπεία, ας. *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινά. *Plut.*
Medeo, ἰάομαι, alicui, τινά. *Dem.* ἰατρεύω τινά. *Plut.* θεραπεύω τινά. *Isocr.* νοσηλεύω τινά. *Id.* morbo alicuius, θεραπεύω νόσον τινός. *Id.* ἐπικερέω νόσῳ τινός. *Xen.* auribus alicuius, ἰάομαι ὦτά τινος. *Demosth.*
Mediastinus, δἒλος μεσαύλιος.
Mediator, ὁ μεσίτης, ε. *N. T.*
Medica, *mulier*, ἡ ἰατρία, ας. *Alex.*
Medicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἰάσιμος, ε. *Plato.*
Medicamen, vide *Medicamentum.*
Medicamentarius, a, um, φαρμακευτικὸς, ἡ, όν.
Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ε. *Dem.*
Medicamentum, τὸ φάρμακον, ε. *Isocr.* τὸ ἴαμα, ατος. *Plato.* paro f. conficio, φαρμακεύω. *Plato.* medicamento vti, φαρμάκῳ χρῆσθαι. *Isocr.* adhibeo ægrotanti, ὀνίνημι νοσεντα. *Aelian.* esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι. *Id.* Confer. *Remedium.*
Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας. *Plut.* ἡ ἴασις, εως. *Luc.* ἡ ἰάτρευσις, εως. *Plut.*
Medicina, æ, ἡ ἰατρικὴ, ῆς. sc. τέχνη. *Aristot.* i. e. medicamentum, vide *Medicamentum.*
Medico, f. Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω. *Isocr.*
Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, ε. *Isocr.* ὁ θεραπεύων, οντος. *Id.*
Medicus, a, um, ἰατρικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Medie, μέσως. *Aristot.*
Medietas, ἡ μεσότης, ητος, *Plato.* ἡ ἡμίσεια, ας. *Dem.*
Medimnus, ὁ μέδιμνος. ε. *Aristot.*
Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον. *Dem.*
Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος. *Dem.*
Mediocriter, μετρίως. *Dem.* μέσως, *Id.*
Medioximus, μέσος, η, ον *Plut.*
Meditabunde, φροντιστικῶς.
Meditabundus, a, um, φροντιστικὸς, ἡ, όν. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ σύννες, ε. *Isocr.*
Meditamentum, τὸ μελέτημα, ατος. *Xen.*
Meditate, ἐσκεμμένως. *Pol.*
Meditatio, ἡ μελέτη, ης. *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xenoph.*
Mediterraneus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεσόγαιος, ε. *Paus.* ὁ καὶ ἡ μεσόγειος, ε. *Philo* regio, ἡ μεσόγεια, ας, *Thuc.* ἡ μεσόγαια, ας. *Idem.*
Meditor, μελετάω. *Thuc.* λογίζομαι πρὸς ἐμαυτόν. *Dem.* aliquid, σκέπτομαί τι. *Isocr.* ἐπισκοπέω τι γνώμῃ. *Idem.*
Meditullium, τὸ μεταίχμιον, ε.

Medium, ἡ μεσότης, ητος. *Plato.* τὸ μέσον, ȣ. *Aristot.* cœli, τὸ μεσȣράνημα, ατος. *Bas.* in medium adfero, εἰσφέρομαί τι. *Aristot.* εἰς μέσον ἄγω. *Plut.* prodeo, εἰς μέσον πάρειμι. *Id.* sine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρός. *Plato.* medio carens, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ȣ. *Aristot.*

Medius, a, um, μέσος, η, ον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάμεσος, ȣ. *Herodot.* sum, μεσόω. *Aristoph.* inter litigantes, μεσιόω. *Aristot.* media æstate, θέρȣς μεσȣ̃ντος. *Thuc.* media dies, μεσȣ̃σα ἡμέρα. *Herodot.* media nox, ἡ ἀκμάζȣσα νύξ. *Herodian.*

Medulla, ὁ μυελὸς, ȣ̃. *Gal.* ἡ ἐντεριώνη, ης. *Luc.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, spinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ῶνος. *Hippocr.*

Medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελȣ̃.

Medullosus, a, um, μεμυελωμένος, ένη, ένον. *LXX.*

Meherdule, νὴ τὸν Ἡρακλέα!

Meio, ἐρέω, sanguinem, αἷμα. *Hippocr.*

Mel, τὸ μέλι, ιτος. *Aristot.*

Melancholia, ἡ μελαγχολία, ας. *Hipp.* μελαγχολικὸν πάθος. *Id.* laboro, μελαγχολιάω. *Lucian.*

Melancholice, μελαγχολικῶς. *Gal.*

Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ἡ, όν. *Hipp.* sum, μελαγχολιάω. *Lucian.*

Melior, ὁ καὶ ἡ κρείττων, ονος, alio aliqua re, τινός τινι. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀμείνων, melius est, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἤ. *Id.* ὁ καὶ ἡ βελτίων, ονος. *Dem.* meliorem reddo, βελτιόω. *Philo.* melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna vti, quam, ἄμεινον πράττειν, ἤ. *Aristot.* αἱρετώτερος, έρα, ερον, melius est pugnantes mori, quam fuga seruari, αἱρετώτερόν ἐστι μαχομένȣς ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι. *Xenoph.*

Melioresco, βελτιόομαι.

Melius, βελτιόνως, βέλτιον. *Dem.* ἄμεινον. *Id.* me habeo, ῥαΐζω. *Lucian.*

Meliusculе, μικρόν τι ἄμεινον.

Mellarium, ὁ μελισσὼν, ῶνος. *Naz.* τὸ μελιτȣργεῖον, ȣ.

Mellarius, ὁ μελιτȣργός, ȣ.

Mellarius, a, um, μελιτηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον. *Athen.*

Mellatio, ἡ μελίτωσις, εως, ἡ μελιτȣργία, ας. *Aristot.*

Melleus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελιτώδης, εος. *Lucian.* μελιχρὸς, ὰ, όν. *Synes.*

Mellificium, ἡ μελιτȣργία, ας. *Aristot.*

Mellifico, μελιτȣργέω.

Melligo, τὸ μελίτωμα, ατος. *Dioscor.*

Mellitus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελιτώδης, εως. *Theophr.* μελιχρὸς, ὰ, όν. *Lucian.* mellitum facio, μελιτόω. *Thuc.*

Melodia, ἡ μελῳδία, ας. *Athen.*

Melomeli, τὸ μελόμελι, ιτος. *Dioscor.*

Melos, τὸ μέλος, εος. *Herodian.*

Membrana, ἡ δέῤῥις, εως. *Thuc.* ὁ ὑμὴν, ένος. *Gal.*

Membranaceus, a, um, ὑμένινος, ίνη, ινον. *Athen.* ὁ καὶ ἡ ὑμενώδης, εος. *Aristot.*

Membranula, τὸ ὑμένιον, ȣ.

Membratim, μελιδὸν. *Athen.* κατὰ μέλη. *LXX.*

Membrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόμελος, ȣ.

Membrum, τὸ μέλος, εος. *Aristot.* κῶλον, ȣ. *N. T.* μέρος τι τȣ̃ σώματος. *Dem.* i. e. pars Periodi, τὸ κῶλον, ȣ. *Aristot.*

Memini, μέμνημαι, alicuius, τινός. *Xen.* μνημονεύω τινός. *Plut.* τί, *Isocr.* Conf. *Recordor.*

Memor, ὁ καὶ ἡ μνήμων, ονος. *Lucian.* μνημονικὸς, ἡ, όν. *Synes.* iniuriarum, ὁ καὶ μνησίκακος, ȣ. *Dem.*

Memorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, ȣ. *Ael.* ὁ καὶ ἡ ἀξιαφήγητος, ȣ. *Herodot.* ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ȣ. *Xenoph.*

Memoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως. *Plut.*

Memoria, ἡ μνήμη, ης. *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην. *Id.* reuocare aliquid in memoriam, ποιεῖσθαι μνείαν τινός. *Id.* memoriam immortalem alicuius relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινός. *Isocr.* retinere alicuius, ἔχειν μνείαν τινός. *Idem.* abolere alicuius, ἀφαιρεῖσθαί τινος. *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινός. *Id.* memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης. *Ael.* vir piæ memoriæ, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης. *Synes.* antiquissima post hominum memoriam vrbs, πρεσβυτάτη τῶν ἐν μνήμῃ πόλις. *Aristid.* nostra memoria, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς. *Dem.* maiorum nostrorum memoria, ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων. *Id*

Memorialis, e, μνημονικὸς, ἡ, όν. *Synes.*

Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ σόματος εἰπεῖν τι. *Xen.* ἀπὸ σόματος λέγειν τι. *Plut.*

Memoro, ἀπομνημονεύω, aliquid, τί. *Xen.* Conf. *Commemoro, Narro.*

Menda, τὸ πταῖσμα, ατος. *Plut.* τὸ ἁμάρτημα, ατος *Dem.*

Mendaciter, ψευδῶς. *Thuc.*

Mendacium, τὸ ψεῦδος, εος. *Dem.* τὸ ψεῦδος, εος *Id.* ἡ ψευδολογία, ας. *Isocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος. *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *Id.* immane, ψεύδεσθαι ψεῦδος ὑπερμέγεθες. *Dem.* mendacii fallo, ψεύδομαι. *Dem.*

Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ȣ.

Mendax, ὁ ψεύσης, ȣ. *Dem.* ὁ ψευδόμενος, ȣ. *Id.* ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων. *Idem.*

Mendica, ἡ προσαῖτις, ιδος. *Macar.*

Medicabulum, ὁ προσαίτης, ȣ. *Plut.*

Mendicatio, ἡ προσαίτησις, εως.

Mendicitas, ἡ χρεία, ας. *Dem.* ἡ πτωχεία, ας. *Aristoph.* extrema mendicitate laborare, πένητα εἶναι εἰς τὰ ἔσχατα. *Ael.*

Mendico, πτωχεύω. *Dem.* προσαιτέω. *Plut.* ἐπαιτέω. *N. T.*

Mendiculus, τὸ πτωχάριον, ȣ.

Mendicus, a, um, πτωχὸς, ἡ, όν. *Dem.* ὁ προσαίτης, ȣ. *Plut.*

Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, ȣ. *Dem.* ὁ πτωχεύων, οντος. *Id.*

Mendose, πλημμελῶς. *Gal.*

Mendosus, a, um, πλημμελὴς, έος. *Plato.*

Mendum, τὸ πλημμέλημα, ατος. *Plut.* τὸ σφάλμα, ατος. *Idem.*

Meninx, ἡ μήνιγξ, γος. *Aristot.*

Mens, ὁ νόος, contr. νȣ̃ς, νȣ̃. *Dem.* ἡ διάνοια, ας *Id.* ἡ γνώμη, ης. *Hipp.* ἡ φρὴν, ενός. *Id.* menti compos, ὁ καὶ ἡ ἔννȣς, ȣ. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἔμφρων, ονος. *Thuc.* ἐντὸς ἑαυτȣ̃ γιγνόμενος. *Herodot.* non compos, ἐκπλαγὼν τῶν φρενῶν. *Id.* mente captus, φρενὸς πεπηρωμένος, ȣ. *Plato.* in mentem venire alicui, ἔρχεσθαί τινι ἐπὶ νȣ̃ν. *Dem.* ὑπὲρ

ὑπέρχεσθαί τινι. *Plato.* mente aliquid agere, f. perpendere, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ. *Isocr.* διανοέομαί τι. *Id.* mens fana, γνώμη εὐσταθής. *Aretaeus.*
Menfa, ἡ τράπεζα, ης. *Xen.* menfam Perfico more inftructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν παρατιθέναι. *Thuc.* fecunda, τὰ τρωγάλια, ων. *Cl. Al.* τὰ ἐπιτραπεζώματα, ων. *Athen.* menfarum adfecla, ὁ τραπεζεύς, έως. *Hom.*
Menfarius, ὁ τραπεζίτης, ȣ. *Plut.* fum, τραπεζιτεύω. *Poll.*
Menfio, ἡ μέτρησις, εως. *Plut.*
Menfis, ὁ μὴν, μηνός. *Plut.* qui fex menfium eft, ὁ καὶ ἡ ἑξάμηνος, ȣ. *Ariftot.* octo menfium, ὁ καὶ ἡ ὀκτάμηνος, ȣ. *Id.* &c. menfes mulieris, τὰ ἐμμήνια, ων *Diod. Sic.*
Menfor, ὁ μετρητής, ȣ. *Dinarch.*
Menftrualis, e, ὁ καὶ ἡ ἔμμηνος, purgatio, κάθαρσις. *Diofc.*
Menftruum, τὰ ἔμμηνα, ων. *Diofc.* τὰ ἐμμήνια, ων. *Id.* τὸ ἐπιμήνιον αἷμα γυναικῶν. *Id.*
Menftruus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμήνιος, ȣ, facra, f. Fefta, ἐπιμήνια ἱερά. *Herodot.*
Menfula, τὸ τραπέζιον, ȣ. *Hefych.*
Menfura, τὸ μέτρον, ȣ. *Ariftot.*
Menta, f. Mentha, ἡ ἡδύοσμος, ȣ. *Diofc.*
Mentaftrum, ἡ ἡδύοσμος ἄγριος.
Mentigo, ὁ λειχὴν, ῆνος. *Diofc.*
Mentio, ἡ μνήμη, ης. *Dem.* ἡ μνεία, ας. *Id.* mentionem facere f. iniicere alicuius, μεμνησθῆναί τινος. *Ifocr.* τι. *Id.* περί τινος. *Id.* μνείαν ποιεῖσθαί τινος. *Ifocr.*
Mentior, ψεύδομαι, manifefte de aliqua re, φανερῶς περί τινος. *Dem.* in aliquem, εἰς τινα. *N. T.* καταψεύδομαί τινος. *Id.* Conf. *Mendacium.*
Mento, ὁ καὶ ἡ μακρογένειος, ȣ. *Bud.*
Mentula, ὁ κωλῆ, ῆς. *Ariftoph.* τὸ πέος, εος. *Id.*
Mentum, τὸ γένειον, ȣ. *Xen.* demulceo, ὑπογενειάζω. *Synef.*
Meo, βαίνω. *Plato.* δίειμι. *Thuc.*
Meracus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ȣ. *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος. *Diofc.*
Mercabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ȣ. *Aefchin.*
Mercatio, ἡ ἐμπόρευσις, εως.
Mercator, ὁ ἔμπορος, ȣ. *Plato.*
Mercatorius, ἐμπορικὸς, ἡ, όν. *Dem.*
Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας. *Ifocr.*
Mercatus, us, ἡ ἐμπόρευσις, εως.
Mercedula, τὸ μισθάριον, ȣ. *Athen.*
Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, ȣ. *Plato.* ὁ ὑπόμισθος, ȣ. *Lucian.* ὁ μισθοφόρος, ȣ. *Plato.*
Merces, ὁ μισθὸς, ȣ. *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς. *Thuc.* mercede facere aliquid, ἐπὶ μισθῷ vel μισθȣ̃ ποιεῖν τι. *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω. *Thuc.* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲρ τȣ̃ πόνȣ. *Aelian.* mercede locoalicui aliquid, μισθόω τί τινι. *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθȣ̃μαί τινα ἐπί τινι. *Id.* baiuli, τὸ φέρετρον, ȣ. *Poll.* doctoris, τὸ δίδακτρον, ȣ. *Idem.* medici, τὸ σῶστρον, ȣ. *Xenoph.*
Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας. *Ifocr.* τὸ ἀγόρασμα, ατος. *Aefchin.*
Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τι παρά τινος. *Dem.* aliquid pecunia, ὠνέομαί τι χρημάτων. *Ariftot.* χρήμασι. *Theophr.*
Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, ȣ. *Thuc.*
Merda, τὸ σκῶρ, σκατός. *Ariftoph.* ἡ κάκη, ης. *Id.* τὸ ἀποπάτημα, ατος.
Mere, ἀκράτως. *Lucian.*
Merenda, τὸ πρόδειπνον, ȣ.
Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι. *Polyb.* μισθὸν φέρω. *Thuc.* ftipendium, ςρατεύομαι. *Id.* corpore, ἑταιρέω. *Plut.* bene de aliquo, εὖ ποιέω τινά. *Dem.* male de aliquo, κακῶς ποιέω τινά. *Id.*
Meretricie, ἑταιρικῶς.
Meretricius, a, um, ἑταιρικὸς, ἡ, όν. *Philoftr.* vita, ἡ ἑταίρησις, εως. *Aefchin.* οἱ γάμοι καθημερινοί. *Dem.*
Meretricor, ἑταιρέω. *Aefchin.*
Meretricula, τὸ ἑταιρίδιον, ȣ. *Plut.*
Meretrix, ἡ ἑταίρα, ας. *Plato.* ἡ ἑταιρίστρια, ας. *Id.* ἡ ἑταιρὶς, ίδος. *Athen.* Conf. *Scortum.*
Merges, ἡ δεσμὴ, ῆς.
Mergo, βαπτίζω. Conf. *Immergo.*
Mergus, ἡ αἴθυια, ας. *Ariftot.*
Meridialis, e, f. Meridianus, a, um, μεσημερινὸς, ἡ, όν, μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν. *Proclus.*
Meridiatio, ἡ μεσημβρίασις, εως.
Meridies, ἡ μεσημβρία, ας. *Thuc.*
Meridior, μεσημβριάζω. *Plato.*
Merito, ἀξίως. *Dem.* & conuenienter fieri, εἰκότως καὶ προσηκόντως γίγνεσθαι. *Ifocr.* confequi veniam, εἰκότως συγγνώμης τυγχάνειν. *Dem.*
Meritum, ἡ ἀξία, ας, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν. *Plato.* vltra meritum, παρὰ τὴν ἀξίαν. *Dem.* i. e. beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος. *Xen.*
Meritus, a, um, ἄξιος, ία, ιον. *Xenoph.*
Merfo, βαπτίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσάν τινα. *Plut.*
Merula, ὁ κόσσυφος, ȣ. *Ariftot.*
Merum, τὸ ἄκρατον, ȣ. *Lucian.*
Merus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ȣ. *Luc.* ζωρὸς, ὰ, όν. *Diofc.* ὁ καὶ ἡ εὔζωρος, ȣ. *Plut.*
Merx, τὸ ἐμπόρευμα, ατος, τὸ ὤνιον, ȣ. *Dem.*
Mefenterium, τὸ μεσεντέριον, ȣ. *Ariftot.* τὸ μεσόκωλον, ȣ. *Hippocr.*
Mefocranium, τὸ μεσοκράνιον, ȣ. *Poll.*
Mefpilum, τὸ μέσπιλον, ȣ. *Theophr.*
Mefpilus, ἡ μεσπίλη, ης. *Theophr.*
Meffias, ὁ μεσσίας, ȣ. *N. T.*
Meffis, ὁ θερισμὸς, ȣ. *Aefchin.* meffem facio, θερίζω. *Xenoph.*
Meffor, ὁ θεριστὴς, ȣ. *Dem.*
Mefforius, a, um, θεριστικὸς, ἡ, ὸν, falx, τὸ θερίστριον, ȣ. *LXX.* τὸ θέριστρον, ȣ. *Id.*
Meta, ὁ κῶνος, ȣ. *Ariftot.* i. e. *terminus*, ὁ ὅρος, ȣ. *Dem.* metam pono, τίθημι ὅρον. *Id.* ὁ σκοπὸς, ȣ, ad metam propofitam collimo, κειμένȣ σκοπȣ̃ στοχάζομαι. *Ifocr.*
Metallicus, a, um, μεταλλικὸς, ἡ, ὸν. *Ariftot.* ars, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς. *Laert.*
Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, έως. *Poll.*
Metallum, τὸ μέταλλον, ȣ. *Diofcor.* eruo, μεταλλεύω. *Lucian.* metalli fcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας. *Plut.*
Metamorphofis, ἡ μεταμόρφωσις, εως.

Metaphora, ἡ μεταφορά, ᾶς. *Ariſtot.*
Metaphyſica, ἡ μεταφυσική, ῆς. *Ariſtot.*
Metatheſis, ἡ μετάθεσις, εως. *Gramm.*
Metatio, ἡ μέτρησις, εως. *Plut.*
Metator, ὁ διατάκτης, ȣ.
Meteorum, τὸ μετέωρον, ȣ. *Ariſtot.*
Methodus, ἡ μέθοδος, ȣ. *Ariſtot.*
Meticuloſe, περιδεῶς. *Dem.*
Meticuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ȣ. *Demoſth.* Confer *Timidus.*
Metior, μετρέω, aliqua re, τινί. *Plut.* aliquid, τι. *Dem.* bonum voluptate, ὁρίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ. *Plato.*
Meto, θερίζω. *Xen.* ἀμάω. *Theophr.*
Metor, μετρέω. *Dem.* καταμετρέω. *Xen.* caſtra, ςρατοπεδεύω *Plut* ςρατοπεδεύομαι. *Iſocr.* alicubi, ἱδρύω ςρατόπεδον ἔν τινι. *Herodot.*
Metricus, a, um, μετρικός, ή, όν.
Metropolis, ἡ μητρόπολις, εως. *Thuc.*
Metropolita, ὁ μητροπολίτης, ȣ.
Metrum, τὸ μέτρον, ȣ. *Ariſtot.*
Metula, τὸ κωνίδιον, ȣ, τὸ κωνάριον, ȣ.
Metuo, φοβέομαι, ȣς, μή. *Dem.* alicui, ὑπέρ τινος. *Id.* rebus alicuius, ὑπὲρ πραγμάτων τινός. *Id.* aliquem, τινά. *Iſocr.* aliquid & conſternor, τι καὶ ταράττομαι. *Dem.* ſupra modum, πόρρω [illegible]. *Dem.* tanto magis aliquem, τοσετῳ μᾶλλον δείδω, vel potius, ὁ δοικά τινα *Iſocr.* potentiam alicuius, δέδοικα δύναμίν τινος. *Dem.* metuendum eſt hoc, δέος ἐςὶ τȣτο. *Id.* ne, κίνδυνός ἐςι, μή. *Iſocr.* vt hoc poſſit conſiſtere, [illegible], ὡς ȣ̓ ςήσεται τȣτο. *Dem.*
Metus, ὁ φόβος, ȣ. *Dem.* τὸ δέος, εος. *Iſocr.* metum inicere alicui, φόβον παρασκευάζειν τινί. *Dem.* ἐργάζεσθαι τινὶ φόβον. *Id.* παρέχω φόβον τινί. *Id.* verſari in metu, εἶναι ἐν φόβῳ. *Dem.* adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινί. *Id.* enecari metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ. *Id.* tollere, eximere metum alicui, ἀναιρεῖσθαι, ἐξαιρεῖσθαι φόβον τινός. *Id.* ἀπαλλάττειν τινὰ τȣ̃ δέȣς. *Iſocr.* euanuit omnis metus, λέλυται πᾶς ὁ φόβος. *Dem.* metu perculſus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέȣς. *Aelian.*
Meus, a, um, ἐμός, pater, πατήρ. *Dem.* denunciatio, ἐμὴ πρόσοδος *Id.* corpus, ἐμὸν σῶμα. *Id.* meipte cauſa, ἐμȣ̃γε ἕνεκα.
Mica, ἡ ψιχίον, *Ariſtoph.* τὸ ψιχίον, ȣ. *N. T.*
Mico, ςίλβω. *Ariſtot.*
Micturio, [illegible]. *Ariſtoph.*
Migratio, ἡ μετανάστασις, εως *Plato.* ἡ ἀπαλλαγή, ῆς. *Baſ.* ἡ [illegible] *Iſocr.*
Migro, μετανίςαμαι. *Iſocr.* alicunde aliquo, μεταβαίνω [illegible] τινὸς εἴς τι. *Herodot.* e domo, ἐκ [illegible] τῆς οἰκίας. *Ariſtot.* in inſulam, [illegible] εἰς νῆσον *Iſocr.*
Miles, ὁ ςρατιώτης, ȣ. *Dem.* ὁ ςρατευόμενος, ȣ. *Id.* milites colligere ſ. conſcribere, ςρατιώτας παρασκευάζεσθαι *Dem.* καταλέγειν. *Id.* habere paratos, [illegible] ἐξ ἑτοίμȣ. *Id.* cogere, [illegible]. *Id.* alere, τρέφειν. *Id* emittere, ex [illegible]. *Id.* dimittere, διαλύειν. *Iſocr.* emeritus, ςρατιώτης ἀφειμένος. *Ariſtot.* ἀπαλλαγείς, [illegible]. *Id.* ſtrenuus, ἀγαθός. *Dem.* nullius pretii, ȣ̓δενὸς ἄξιος. *Id.* domeſticus, οἰκεῖος. *Id.* mercenarius, μισθοφόρος. *Idem.*

Militaris, e. ςρατιωτικός, ή, όν, tentorium, σκηνή. *Xen.* res, τὰ ςρατιωτικά, ῶν. *Thuc.*
Militariter, ςρατιωτικῶς. *Thuc.*
Militia, ἡ ςρατεία, ας. *Dem.* ἡ ςρατιά, ᾶς. *Xen.* in militiam egredior, ἐκβαίνω. *Id.* vna cum alio, συνεπιςρατεύω. *Dem.* a militia ceſſatio, ἡ ἀςρατεία, ας. *Dem.* militiæ deſertor, ὁ ἀςράτευτος, ȣ. *Id.*
Milito, ςρατεύω. *Dem.* ςρατεύομαι. *Id.* pro ſtipendio, μισθȣ̃. *Xen.* alicui, τινί. *Greg.* ſub aliquo, ὑπό τινι. *Plut.*
Milium, ὁ κέγχρος, ȣ. *Dioſc.*
Mille, χίλιοι, ιαι, ια. *Iſocr.*
Milleſimus, a, um, χιλιοςός, ή, όν.
Milliare, τὸ μιλιάριον, ȣ, τὸ σημεῖον, ȣ, intra centeſimum milliare, ἐντὸς σημείȣ ἑκατοςȣ̃. *Herodian.*
Milliarius, a, um, χιλιαῖος, αία, αῖον.
Millies, χιλιάκως, millies pluries, χιλιοπλασίως. *LXX.*
Miluus, ὁ ἰκτῖν, ῖνος. *Ariſtot.* ὁ ἰκτῖνος, ȣ. *LXX*
Mima, ἡ ὑποκριτίς, ίδος.
Mimicus, a, um, ὑποκριτικός, ή, όν. *Dem. Phal.*
Mimus, ὁ ὑποκριτής, ȣ̃. *Plut.* ὁ μῖμος, ȣ. *Herodian.*
Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς. *Dem.*
Minæ, ἡ ἀπειλή, ῆς. *Dem.* minas intendo alicui, ἀνατείνω τινί. *Xenoph.* minis parco, φείδομαι ἀπειλῶν. *Lucian.* minis terreor, ἀπειλέομαι. *Xen.*
Minaciter, ἀπειλητικῶς. *Herodot.*
Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως.
Minax, ἀπειλητικός, ή, όν. *Plato.*
Mineralia, τὰ μέταλλα, ων.
Minerua, ἡ Ἀθηνᾶ, ᾶς. *Lucian.* craſſiore, παχυτερωτικῶς. *Gal.*
Mineruale, τὸ δίδακτρον, ȣ.
Mingo, vide *Meio.*
Miniaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, εος. *Athen.* μίλτινος, ίνη, ινον, color, χρῶμα. *Plut.*
Miniaria, ἡ μιλτωρυχία, ας.
Minime, ἥκιςα. *Dem.* ȣ̓δαμῶς, iuſtus, δίκαιος. *Dem.* neminem & minime omnium Thebanos, ȣ̓δένα καὶ πάντων ἥκιςα Θηβαίȣς. *Id.*
Minimum, ἐλάχιςον. *Dem.* quinquaginta minimum, πεντήκοντα τȣὐλάχιςον *Id.*
Minimus, a, um, ἐλάχιςος, ίςη, ιςον. *Thuc.*
Minio, μιλτόω.
Miniſter, ὁ ὑπηρέτης, ȣ. *Dem.* ὁ διάκονος, ȣ. *Id.* ὁ θεραπευτής, ȣ. *Plut.* præbere ſe miniſtrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινί. *Dem.* vti aliquo miniſtro, χρῆσθαι τινὶ διακόνῳ. *Id.* publicus, ὁ δημόσιος, ȣ. *Dem.* ὁ δημίκοινος, *Idem.*
Miniſterium, ἡ ὑπηρεσία, ας. *Dem.* ἡ διακονία, ας. *Id.*
Miniſtra, ἡ θεράπαινα, ης. *Dem.* ἡ θεραπαινίς, ίδος. *Id.* ἡ ὑπηρέτις, ιδος *Xen.*
Miniſtrator, idem quod *Miniſter.*
Miniſtratorius, a, um, ὑπηρετικός, ή, όν. *Xen.*
Miniſtro, ὑπηρετέω alicui, τινί. *Dem.* aliquid, τί τινι. *Iſocr.* domino, διακονέω δεσπότῃ. *Dem.* amicis, ὑπȣργέω φίλοις. *Iſocr.*
Minitor, vide *Minor.*
Minium, ἡ μίλτος, ȣ. *Dioſc.*

Minc

Minor, oris, ὁ καὶ ἡ ἥσσων f. ἥττων, ονος, fpes, ἐλπίς. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἐλάσσων f. ἐλάττων, ονος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ μείων, ονος. *Xen.* tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν. *Ifocr.* ætate, ἐν τοῖς κατὰ γένησιν χρόνοις ὑστερίζων.
Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον. *Dem.* Conf. *Minæ.*
Minuo, ἐλαττόω, aliquid, τί *Ifocr.* ἔλαττον ποιέομαί τι. *Id.* μειόω τι. *Xen.* κολούω τι. *Plato.*
Minurio, μινυρίζω. *Plato.*
Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.
Minus, μεῖον, habeo, i. e. inferiore conditione fum, ἔχω. *Xen.* ἔλασσον ἔχω. *Dem.* procul, ἐλαττον ἄπωθεν. *Thuc.* quam par eft, ἐνδεεστέρως, ἢ προσήκει. *Dem.* τῶ προσήκοντος. *Plato.* paullo minus duobus milibus militum recipiunt, δέχονται ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδέοντας ὁπλίτας. *Polyb.* paullo minus centum annis, ἔτη ὁ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατόν. *Lucian.*
Minufculus, a, um, ὀλιγότερος, έρα, ερον.
Minutal, τὸ μυττωτόν, ῦ. *Ariftoph.*
Minutatim, λεπτομερῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν, ῦ.
Minutim, κατ' ὀλίγον. λεπτομερῶς.
Minutio, ἡ μείωσις, εως.
Minutulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλεπτος, ῦ.
Minutus, a, um, λεπτὸς, ὴ, όν. *Ariftot.* μικρὸς, ὰ, όν. *Dem.*
Mirabilis, e, θαυμαστὸς, ὴ, όν. *Xen.* θαυμάσιος, ία, ιον. *Ifocr.*
Mirabiliter, ἀγαμένως. *Plato.* θαυμαστῶς. *Id.*
Miraculum, τὸ θαῦμα, ατος, facio, ποιέω. *Xen.* edo, θαυματεργέω. *Damafc.*
Miratio, ὁ θαυμασμὸς, ῦ. *Hipp.*
Mirator, ὁ θαυμαστὴς, ῦ. *Plut.*
Mire, θαυμασίως. *Plato.*
Mirifice, θαυμαστῶς. *Plato.*
Mirifico, θαυμαστόω. *Plut.*
Mirificus, a, um, θαυμαστὸς, ὴ, όν. *Dem.*
Miror, θαυμάζω, aliquid, τι. *Lucian.* aliquem ob aliquid, τινά τινος. *Plut.* τινὰ ἐπί τινι. *Xen.* τινά τινος. *Dem.* aliquem, τινός. *Ifocr.* ἄγαμαί τινα. *Ifocr.* τινός *Xen.* Conf. *Admiror.*
Mirus, a, um, θαυμάσιος, ία, ιον. *Dem.* θαυμαστὸς, ὴ, όν. *Ifocr.* non eft mirum, fi, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ. *Id.* mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς. *Lucian.*
Mifcellanea, τὰ σύμμικτα, ων.
Mifcellaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ῦ. *Thuc.*
Mifceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος. *Plato.* aliquid cum aliquo, κεράννυμί τί τινι. *Plut.*
Mifer, a, um, ἄθλιος, ία, ιον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ῦ. *Id.* & infelix, ταλαίπωρος καὶ δυστυχής. *Id.* ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. *Dem.* fum, ταλαιπωρέω. *Idem.*
Miferabilis, e, ἐλεεινὸς, ὴ, όν. *Dem.* οἰκτρὸς, ὰ, όν. *Idem.*
Miferabiliter, ἐλεεινῶς. *Dem.* οἰκτρῶς *Id.*
Miferatio, ὁ οἰκτιρμὸς, ῦ. *N. T.*
Mifere, ἀθλίως, & mifere belligerare, καὶ κακῶς πολεμεῖν. *Dem.* tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φέρεσθαι παρά τινι. *Ifocr.*

Mifereor, ἐλεέω, alicuius, τινά. *Dem.* οἰκτείρω τινά. *LXX.* σπλαγχνίζομαι περί τινος. *N. T.* ἐπί τινι. *Ibid.* κατελεέω τινα. *Lucian.*
Miferefco, idem quod *Mifereor.*
Miferet me, οἰκτείρομαι. *Xenoph.*
Miferia, ἡ ταλαιπωρία, ας. *Ifocr.* & calamitas, ἀτυχία καὶ συμφορά. *Id.* Conf. *Calamitas.*
Mifericordia, ὁ οἰκτιρμὸς, ῦ *N. T.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης. *Ibid.* ὁ ἔλεος, ῦ. *Dem.* ὁ οἶκτος, ῦ *Ifocr.* mifericordia adficior, ἔλεος εἰσέρχεταί μέ τινος. *Phil.* animum ad mifericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεος. *Plato.* ad mifericordiam aliquem prouocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον. *Herodian.* adducere lacrimis aliquem ad mifericordiam, τοῖς δακρύοις προσάγεσθαί τινα εἰς ἔλεον. *Antiph.* εἰς συμπάθειαν ἄγειν τινα *Diod.*
Mifericors, ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ονος. *Dem.* ἐλεῶν, ῦσα, ῦν. *Id.* συμπασχων, ῦσα, ον.
Miferor, idem quod *Mifereor.*
Miffile, ἡ βολὶς, ίδος. *Suid.* τὸ βέλος, εως. *Herodot.*
Miffio, ἡ πέμψις, εως. *Thuc.* ἡ πομπὴ, ῆς. *Plato.*
Miffito, προσαναπέμπω.
Miffus, us, idem quod *Miffio.*
Miffus, a, um, πεμφθεὶς, εῖσα, ὲν, miffum facio aliquem. ἀφίημί τινα. *Dem.* miffum facio vxorem, προΐημι τὸν γάμον. *Plut.*
Miftura, ἡ μίξις, εως. *Lucian.*
Mite, ἐπιεικῶς. *Ifocr.*
Mitella, τὸ μιτράριον, ῦ.
Mitefco, πραΰνομαι. *Xen.* i. e. maturefco, πεπαίνομαι. *Idem.*
Mitigatio, ἡ πρᾶυνσις, εως. *Ariftot.*
Mitigo, πραΰνω, aliquid, τι. *Plato.* aliquem, ἡμερόω τινά. *Ifocr.* καταπραΰνω τινά. *Id.*
Mitis, πρᾶος, πραεῖα, πρᾶον, homo, ἀνήρ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιεικὴς, έος. *Id.* Conf. *Manfuetus*, i. e. maturus, ὡραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπός. *Gal.* Conf. *Maturus.*
Mitra, ἡ μίτρα, ας. *Herodot.*
Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι. *Xen.* nuntium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβυν πρός τινα. *Ifocr.*
Mobilis, e, κινητὸς, ὴ, όν. *Ariftot.*
Mobilitas, ἡ εὐκινησία, ας.
Mobiliter, κινητῶς.
Moderate, μετρίως, amare diuitias, ἀγαπᾷν τὸν πλοῦτον *Dem.* viuo, κοσμίως ζάω. *Ifocr.* rebus vti, συμμέτρως ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων. *Ifocr.*
Moderatio, ἡ μετριότης, ητος. *Dem.* τὸ χαμαίζηλον, ῦ. *Ifocr.* i. e. gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως. *Bafil.* ἡ διοίκησις, εως. *Dem.* ἡ ἐπιστασία, ας. *Philo.*
Moderator, ὁ διοικητὴς, ῦ. *Plut.* ὁ κυβερνήτης, ῦ. *Lucian.*
Moderatus, a, um, σωφρονικὸς, ὴ, όν. *Lucian.* μέτριος, ία, ιον. homo, ἀνήρ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ σύμμετρος, ῦ, labor, πόνος. *Ifocr.*
Moderor, εὐθύνω, currum, ἅρμα. *Ifocr.* pacem, πρυτανεύω τὴν εἰρήνην. *Id.* remp. διοικέω τὰ πολιτικά. *Plato.* alicui, ἐπιστατέω τινί. *Plut.* τινός. *Xenoph.*
Modefte, σωφρόνως, viuere, ζῆν *Dem.* κοσμίως ζῆν. *Ifocr.* facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι. *Idem.*

Modeſtia, ἡ σωφροσύνη, ης. *Dem.* ὁ κοσμιότης, ητος. *Ariſtot.*

Modeſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος. *Dem.* κόσμιος, ία, ιον, & iuſta reſp. καὶ δικαία πολιτεία. *Iſocr.* μέτριος, ία, ιον, & prudens vir, καὶ σώφρων ἀνήρ. *Dem.*

Modice, μετρίως. *Dem.*

Modicum, τὸ μέτριον.

Modicus, a, um, ὀλίγος, η, ον. Conf. *Paruus.*

Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.

Modificor, διαμετρέω. *Plut.*

Modiolus, τὸ ψυκτίδιον, ε.

Modius, ὁ μέδιμνος, ε. *Dinarch.*

Modo, ἀρτίως, dicebam hoc, εἶπον τοῦτο. *Dem.* ἐναγχος, plagas accepit, ἐπλήγη *Id.* ἄρτι, vrbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες. *Iſocr.* hoc, ὅτως. *Dem.* illo, ἐκείνως *Id.* eodem, ὡσαύτως. *Id.* ſimili, παραπλησίως *Iſocr.* ὁμοίως. *Dem.* in dextram, modo in ſiniſtram, ὅτε μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε δὲ εἰς τὰ εὐώνυμα. *Ariſtoph.*

Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.

Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.

Modulatio, ἡ μελῳδία, ας. *Athen.* ὁ ῥυθμὸς, ε. *Ariſtot.*

Modulator, ὁ μουσουργὸς, ε. *Luc.* ὁ μελῳδὸς, ε. *Id.*

Modulor, ἐπαυλέω. *Luc.* μελῳδέω. *Athen.*

Modulus, τὸ μέτρον, ε. *Dem.* ὁ ῥυθμὸς, ε. *Ariſtot.*

Modus, i. e. Menſura, τὸ μέτρον, ε. *Lucian.* i. e. ratio, ὁ τρόπος, ε. *Plut.* modum ſeruo, τοῦ μέσου τυγχάνω. *Ariſtot.* μετριάζω. *Dem.* excedo, non ſeruo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον. *Dem. Phal* ὑπερβάλλω ἔν τινι. *Ariſtot.*

Moecha, ὁ μοιχὰς, άδος. *Athen.* γυνὴ μοιχαλίς. *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας. *Plato.*

Moechor, μοιχάομαι. *N. T.* μοιχεύω. *Plut.*

Moechus, ὁ μοιχὸς, ε. *Plut.* μοιχικὸς, ε. *Id.*

Moenia, τὸ τεῖχος, εος. *Dem.*

Moereo, λυπέομαι, aliqua re, ἐπί τινι. *Plato.* ἀδημονέω. *Dem.*

Moeror, ἡ λύπη, ης. *Dem.* adficere aliquem moerore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν. *Id.* λυπεῖν τινα. *Id.* moerore adficior, λυπέομαι. *Id.*

Moeſte, λυπηρῶς. *Iſocr.* ἀθύμως. *Xen.*

Moeſtitia, ἡ λύπη, ης. *Plato.* ἡ ἀθυμία, ας. *Xen.*

Moeſtus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ε. *Plato.*

Mola, ἡ μύλη, ης, molam verſo, μύλην στρέφω, περιάγω, περιφέρω. *Poll.*

Molaris, e, μυλικὸς, ὴ, ὸν, lapis, λίθος. *N. T.* μυλίτης λίθος. *Gal.* dens, μυλίτης ὀδὼς. *Ariſtot.*

Molendinum, ἡ μύλη, ης. *Poll.* aquarium, τὸ ὑδρομύλιον, ε. *Pandect.*

Moles, τὸ βάρος, εος *Plato.* ὁ ὄγκος, ε. *Plut.*

Moleſte, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τι. *Dem.* ἀηδῶς φέρω τι. *Id.* & grauiter fero aliquid, λυπηρῶς καὶ βαρέως φέρω τι *Iſocr.* fero rem, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα *Dem.*

Moleſtia, ἡ ἀηδία, ας. *Dem.* moleſtia adficere aliquem, ſiue moleſtiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον. *Plato.* κατασκευάζειν τινὶ ἀσχολίαν. *Dem.* βαρύνειν τινά. *Xen.* λυπεῖν τινα. *Id.* ὄχλον παρέχειν τινί. *Plato.* ſuſtinere, πράγματα ἔχειν. *Dem.*

Moleſto, κοπιάω. *Ariſtoph.* Conf. *Moleſtia.*

Moleſtus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀηδής, εος. *Id.* ἀνιαρὸς, ὰ, όν. *Id.* χαλεπὸς, ὴ, όν. *Id.* ὁ καὶ ἡ δυσχερὴς, έος. *Iſocr.* ſum alicui, ἐνοχλέω τινά. *Id.* τινί. *Id.*

Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος. *Ariſtot.*

Molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τι ἐπί τι. *Dem.* aliquid, ἐπιχειρέω τινί. *Plato.* τορεύω τι. *Dem.* & machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι καὶ παρασκευάζομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν. *Id.*

Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς. *Thuc.* in mola, ἄλετος, ε. *Plut.*

Molitor, ὁ μυλωθρὸς, ε. *Athen.*

Molitrix, ὁ ἀλετρὶς, ίδος. *Plut.*

Molitura, ὁ ἄλετος, ε. *Plut.*

Molleſco, μαλακίζομαι. *Lucian.*

Mollio, μαλακίζω, μαλακύνω. *Gal.*

Mollis, μαλακὸς, ὴ, όν *Xen.* ſum, μαλακιάω. *Id.*

Molliter, μαλακῶς. *Xen.*

Mollitia ſ. Mollities, ἡ μαλακότης, ητος. *Plut.* animi, ἡ μαλακία, ας. *Ariſtot.* ἡ ἁβρότης, ητος. *Xen.*

Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητος. *Xen.*

Molliuſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπομάλακος, ε.

Molo, ἀλέω. *Dioſc.* καταλέω. *Hippocr.*

Moly, τὸ μῶλυ. *Dioſc.*

Momentaneus, a, um, ἀκαριαῖος, αία, αῖον, nauigatio, πλοῦς. *Dem.* vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν *Macc.*

Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς. *Plut.* i. e. punctum temporis, τὸ ἀκαρὲς, έος. *Poll* ἀκαρὴς χρόνος. *Dem.* momento temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. *Ariſtoph.* ἐν ἀκαρεῖ χρόνε. *Luc.* ἐν ἀκαρεῖ. *Id.*

Monacha, ἡ μοναχὴ, ῆς, ἡ μονάστρια, ας. *Pand.*

Monachatus, us, ὁ μοναχισμὸς, ε.

Monachus, ὁ μοναχὸς, ε. *Dion. Ar.* ὁ μονατὴς, ε. *Naz.* ὁ ἀσκητὴς, ε. *Baſ.*

Monarcha, ὁ μονάρχης, ε. *Thuc.* ὁ μόναρχος, ε. *Ariſtot.*

Monarchia, ἡ μοναρχία, ας. *Herodot.* ſum, μοναρχέω. *Strabo.*

Monaſterialis, e, μοναστικὸς, ὴ, ὸν, μοναχικὸς, ὴ, όν. *Dion. Ar.*

Monaſterium, τὸ μοναστήριον, ε, τὸ ἀσκητήριον, ε. *Greg.*

Monedula, ὁ κολοιὸς, ε. *Lucian.*

Moneo, παραγγέλλω, aliquem, τινί. *Plato.* aliquid alicui, παραινέω τί τινι. *Dem.* facere aliquid, ποιεῖν τι. *Id.* quæ decent, ὑπαγορεύω τινι, ἃ δεῖ ποιεῖν. *Id.* Conf. *Admoneo, Hortor.*

Moneta, τὸ νόμισμα, ατος. *Ariſtot.* proba, νόμισμα δόκιμον, adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κίβδηλον. *Ariſtoph.* monetam cudo, νόμισμα κόπτω. *Ariſtot.* monetam falſam cudo, νόμισμα παρακόπτω. *Lucian.* νόμισμα παραχαράττω. *Suid.*

Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, ε. *Athen.*

Monetarius, ὁ ἀργυροκόπος, ε. *Plut.* falſus, ὁ παραχαράκτης, ε. *Pandect.*

Monialis, ἡ μονάστρια, ας. *Pandect.*

Monile, τὸ περιδέραιον, ε. *Plut.* ὁ ὅρμος, ε. *Hom.* ὁ ὁρμίσκος, ε. *LXX.* τὸ καθόρμιον, ε. *Id.*

Monumentum, τὸ μνημεῖον, ε, virtutis relinquo in omne æuum, τῆς ἀρετῆς καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον. *Iſocr.* τὸ ὑπόμνημα, ατος, eſſe poſteris, εἶναι τοῖς ἐπιγιγνομένοις. *Id.*

Monitio, ἡ νεθέτησις, εως. *Iſocr.* ἡ νεθεσία, ας. *Plato.*

Monitor,

Monitor, ὁ νȣθετῶν, ȣντος. *Isocr.* παραινῶν, ȣντος. *Id.*
Monitorius, a, um, παραινητικὸς, ἡ, όν. *Isocr.* προτρεπτικὸς, ἡ, όν. *Cl. Al.*
Monitum, f. Monitus, us, ἡ παραίνεσις, εως. *Xen.* τὸ παράγγελμα, ατος. *Id.* monitu Dei, ἐκ Θεȣ̃. *Dion. Hal.*
Monoceros, ὁ μονοκέρως, ωτος. *Aristot.*
Monoculus, vide *Vnoculus.*
Monopola, ὁ μονοπώλης, ȣ.
Monopolium, τὸ μονοπώλιον, ȣ. *Aristot.* exerceo, μονοπωλέω. *Strabo.*
Mons, τὸ ὄρος, εος. *Dem.* montis cacumen, τὸ ἀκρωτήριον τȣ̃ ὄρȣς. *Herodot.* ἡ ἀκρώρεια, ας. *Philo.* latus montis, ἡ παρώρεια, ας. *Polyb.* radix siue ima pars montis, ἡ ὑπώρεια, ας. *Plut.*
Monstrabilis, e, δεικτὸς, ἡ, όν.
Monstratio, ἡ δεῖξις, εως. *Herodian.*
Monstro, δείκνυμι, aliquid, τί. *Thuc.* Confer *Ostendo.*
Monstrose, τερατικῶς. *Plut.*
Monstrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ τεράστιος, ȣ. *Aelian.*
Monstrum, τὸ τέρας, ατος. *Isocr.* τὸ τεράστιον, ȣ. *Suid.* pario, τερατοκέω.
Montanus, a, um, ὀρεινὸς, ἡ, όν. regio, χώρα. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ὄρειος, ȣ. *Aristid.*
Monticola, ὁ ὀρείτης, ȣ.
Monticulus, τὸ ὄριον, ȣ.
Montosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄρειος, ȣ. *Lucian.* ὀρεινὸς, ἡ, όν. *Xen.*
Monumentum, vide *Monimentum.*
Mora, ἡ διατριβὴ, ῆς. *Dem.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς. *Id.* τὸ μέλλημα, ατος. *Aeschin.* ἡ μέλλησις, εως. *Thuc.* moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναβολήν. *Id.* διατριβὴν ποιέομαι. *Dem.* sine mora, ἀνυπερθέτως. *Plato.* ἀμελλητί. *Id.*
Moralis, e, ἠθικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Morator, ὁ μελλητὴς, ȣ̃. *Aristot.*
Moratus, a, um, εἰθισμένος, ένη, ένον, bene, ὁ καὶ ἡ εὐήθης, εος. *Aristot.*
Morbidus, a, um, ὁ καὶ ἡ νοσώδης, εος. *Plut.* νοσηρὸς, ὰ, όν, *Xen.* νοσερὸς, ὰ, όν. *Plut.* νοσακερὸς, ὰ, όν. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐπίνοσος, ȣ. *Id.*
Morbosus, a, um, idem quod *Morbidus.*
Morbus, ἡ νόσος, ȣ. *Dem.* τὸ νόσημα, ατος. *Id.* ἡ ἀῤῥωστία, ας. *Id.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος. *Id.* qui in extremum periculum aliquem conijcit, νόσος ἐξ ἧς τις εἰς τὸ ἔσχατον ἔρχεται. *Dem.* difficilis & qui magnam felicitatem & curam requirit, νόσημα χαλεπὸν καὶ πολλῆς εὐτυχίας καὶ ἐπιμελείας δεόμενον. *Id.* regionem inuadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν. *Dem.* in morbum incidere, νόσον ἐπιγίγνεσθαί τινι. *Idem.* συμβαίνειν ἀῤῥώστημά τινι. *Id.* morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσῳ. *Id.* παρεῖναί τινι ἀῤῥωστίαν. *Isocr.* πάσχειν τι πάθος. *Id.* morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα. *Id.* euadere e morbo, ἀποφεύγειν τὴν νόσον. *Dem.* consumi morbo, ἀποθανεῖν ἐκ τῆς νόσȣ. *Isocr.*
Mordacitas, τὸ δηκτικὸν, ȣ.
Mordax, δηκτικὸς, ἡ, όν. *Athen.* ὁ δήκτης, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ δακνώδης, εος. *Gal.*
Mordeo, δάκνω. *Plut.*

Mordicus, ὀδάξ. *Aristoph.* tenere, ἀπρὶξ ἔχειν. *Aelian.*
Moretum, τὸ μυττωτὸν, ȣ.
Moribundus, a, um, ἀποθνήσκων, ȣσα, ον.
Morigero, ὑπεργέω, alicui, τινί. *Plut.* ὑπακούω τινός. *Thuc.* τινί. *Dem.*
Morigerus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατήκοος, ȣ. *Plut.* ὁ καὶ ἡ πειθήνιος, ȣ. *Cl. Al.*
Morio, ὁ μωρὸς, ȣ̃. *Luc.* ὁ γελωτοποιὸς, ȣ̃. *Id.*
Morior, θνήσκω. *Xen.* ἀποθνήσκω. *Dem.* τελευτάω. *Id.* τὸν βίον τελευτάω, τελέω, μεταλλάττω, καταστρέφω, ἐκλείπω. *Dem. Isocr. Xen.* risu, θνήσκω γέλωτι, metu, φόβῳ, vulnere, ἀποθνήσκω ἐκ τȣ̃ τραύματος. *Dem.* ictu, τελευτάω ἐκ πληγῆς. *Id.* per cruciatum, τελευτάω αἰκισθείς. *Dem.* volens, ἀποθνήσκω ἑτοίμως *Id.* ante diem fatalem, τελευτάω πρὸ μοίρας. *Isocr.*
Moror, διατρίβω, in vrbe, ἐν τῇ πόλει. *Isocr.* Conf. *Moræ.*
Morose, δυσκόλως. *Dem.*
Morositas, τὸ δυσάρεστον, ȣ, ἡ χαλεπότης, ητος. *Isocr.*
Morosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσάρεστος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ δύσκολος, ȣ. *Id.* χαλεπὸς, ἡ, όν. *Id.*
Mors, ὁ θάνατος, ȣ. *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. *Id.* ἡ τελευτὴ τȣ̃ βίȣ. *Isocr.* fatalis & naturalis, ἐκ τῆς εἱμαρμένης καὶ αὐτόματος θάνατος. *Dem.* violenta, θάνατος βίαιος. *Id.* morte violenta occumbere, ἀποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ. *Id.* mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτόν. *Aristot.* διαφθείρειν ἑαυτόν. *Id.*
Morsus, us, τὸ δῆγμα, ατος. *Plut.* ἡ δῆξις, εως. *Id.* ὁ δηγμὸς, ȣ̃. *Id.*
Mortalis, e, θνητὸς, ἡ, όν, homo, ἄνθρωπος. *Dem.* corpus, σῶμα. *Id.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμος, ȣ. *Plato.*
Mortalitas, τὸ θνητὸν, ȣ̃.
Mortarium, ὁ ὅλμος, ȣ. *Aelian.* contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὅλμοις. *Id.*
Morticinus, a, um, θνησιμαῖος, αία, αῖον. *Aristoph.*
Mortualis, e, νεκρικὸς, ἡ, όν. *Lucian.*
Mortuus, a, um, νεκρὸς, ὰ, όν. *Plato.* τεθνεὼς, ῶτος. *Dem.* ἀποθανὼν, ȣ̃σα, όν. *Id.*
Morum, τὸ μόρον, ȣ. *Diosc.*
Mos, τὸ ἔθος, εος. *Dem.* τὸ ἦθος, εος. *Id.* ὁ τρόπος, ȣ. *Id.* vir bonis omnino moribus praeditus, ἀνὴρ τὸν τρόπον πάνυ δίκαιος. *Dem.* integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῶν τρόπων. *Isocr.* mores alicuius probatissimi, τὰ κάλλιστά τινος τῶν ἠθῶν. *Dem.*
Moschus, ὁ μόσχος, ȣ. *Aet.*
Motacilla, τὸ κιναίδιον, ȣ, ἡ σεισοπυγὶς, ίδος. *Suid.* ὁ κίγκλος, ȣ. *Ctil.*
Motio, ἡ κίνησις, εως. *Aristot.* ὁ κλωγμὸς, ȣ̃. *Luc.*
Motor, ὁ κινητὴς, ȣ̃.
Motus, ἡ κίνησις, εως. *Aristot.* τὸ πάθος, εος. *Id.* motu proprio, [illegible] *Id.*
Moueo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον. *Plut.* castra, κινέω τὸ στρατόπεδον. *Thuc.* & immuto decretum, καὶ μετακινῶ τὸ ψήφισμα. *Dem.* & tollo male constituta, [illegible] καλῶς καθεστῶτα. *Isocr.* adsidue, [illegible] adiectus, [illegible] *Dem.* [illegible]
Mox, αὐτίκα. *Dem.* [illegible]
Muceo, εὐρωτιάω. [illegible]

Mucesco, σαπρὸς καὶ εὐρώεις γίνομαι.
Mucidus, a, u n, εὐρώεις, ώεσσα, ῶεν. *Soph.* ὁ καὶ ἡ εὐρώδης, εος. *Id.* σαπρὸς, ὰ, όν. *Aristot.*
Mucor, ὁ εὐρως, ωτος. *Plut.*
Mucosus, a, um, κορυζῶν, ῶσα, ῶν. *Plato.* κορύζης μεστός. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, εος. *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μυξώδης, εος *Gal.*
Mucro, τὸ ἄκρον, ου, ἡ ἀκὶς, ίδος. *Herodian.* gladii, στόμα μαχαίρας. *N. T.*
Mucronatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξύτηκτος, ου.
Mucus, ἡ βλέννα, ης. *Gal.* ἡ μύξα, ης. *Id.* ἡ κόρυζα, ης. *Lucian.*
Mugil, ὁ κεστρεὺς, έως. *Aristot.*
Mugio, μυκάομαι. *Plut.*
Mugitus, τὸ μύκημα, ατος. *Plut.* ὁ μυκηθμὸς, ου. *Lucian.*
Mula, ἡ ἡμίονος, ου. *Herodot.*
Mularis, e, ἡμιόνειος, εία, ειον. *Hom.*
Mulcedo, τὸ θέλγητρον, ου. *Cl. Al.*
Mulceo, καταθέλγω. *Lucian.* καταψάω. *Xen.* κηλέω. *Plato.* κατακηλέω. *Aristot.*
Mulciber, ὁ Ἥφαιστος, ου.
Mulcta, vide *Multa.*
Mulctra, f. Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έος. *Theocr.* ἡ πέλλα, ης. *Athen.*
Mulctrale, idem quod *Mulctra.*
Mulctus, us, ἡ ἄμελξις, εως, ἡ βδάλσις, εως.
Mulgeo, ἀμέλγω. *LXX.* ἀθέλγω. *Hipp.* aliquid, βδάλλω τι. *Plato.*
Muliebris, e, γυναικεῖος, εία, εῖον, mundus, κόσμος. *Plato.* ὁ καὶ ἡ γυναικώδης, εος. *Philo.*
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formosa, εὐπρεπής. *Dem.* nobilis, γυνὴ σεμνή. *Isocr.* modesta, σώφρων. *Id.* pura & casta a viri congressu, καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῆς συνουσίας ἀνδρός. *Dem.* forma eleganti, εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα. *Dem.* in magna & præclara modestia educata, μετὰ πολλῆς καὶ καλῆς σωφροσύνης τραφεῖσα. *Id.*
Muliercula, τὸ γύναιον, ου. *Dem.*
Muliero, θηλύνω *Hipp.*
Mulio, ὁ ἡμιονελάτης, ου.
Mullus, ἡ τρίγλα f. τρίγλη, ης. *Aristot.*
Mulsum, τὸ οἰνόμελι, ιτος. *Diosc.*
Multa, ἡ ζημία, ας. *Dem.* ἡ καταδίκη, ης. *Id.* τὸ τίμημα, ατος. *Id.* ἡ τιμωρία, ας. *Id.* multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι ὑπὲρ τινος. *Dem.* centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα. *Aeschin.* soluo, τὸ τιμηθὲν ἀποτίω. *Dem.* ἐκτίω τὴν καταδίκην. *Id.*
Multangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύγωνος, ου.
Multatio, ἡ τίμησις, εως. *Aeschin.*
Multatitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιτίμιος, ου.
Multifariam, πολλαχῶς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος. *Dem.* πολυμερῶς. *N. T.*
Multifarius, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυποίκιλος, ου. *N. T.*
Multiformis, e, ὁ καὶ ἡ πολύμορφος, ου. *Aristot.*
Multiloquium, ἡ πολυλογία, ας. *Dem.* ἡ ἀπεραντολογία, ας. *Lucian.*
Multiloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυλόγος, ου. *Ammon* Conf. *Loquax.*
Multimode, πολυτρόπως. *N. T.*
Multipartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυμερὴς, εος. *Aristot.*
Multiplex, πολλαπλάσιος, ία, ιον. *Plut.*
Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμὸς, ου.
Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια. *Xen.*
Multiplico, πολλαπλασιάζω. *Plut.* aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι. *Plato.*
Multiscius, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυειδήμων, ονος.
Multitudo, τὸ πλῆθος, εος, de rebus, & personis. *Dem* i. e. vulgus, οἱ πολλοὶ, ῶν. *Id.*
Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, θανάτῳ. *Dem.* perpetuo exilio, ἀειφυγίᾳ. *Id.* pecunia, χρήμασι. *Isocr.* carcere, τιμάω τινὶ δεσμοῦ. *Dem.*
Multo, πολὺ, plures, πλείους. *Dem.* magis quam, πολλῷ μᾶλλον, ἤπερ. *Plato.* post, χρόνῳ παμπληθεῖ ὕστερον. *Dem.*
Multoties, πολλοστόν. *Dion. Hal.*
Multopere, μεγάλως.
Multum, πολύ. *Dem.* laudo, πολλὰ ἐπαινέω. *Xen.* abest, vt existimem, πόῤῥω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι. *Plato.* πολλοῦ γε δεῖ. *Idem.* atque hæc ita se non habent; multum abest, ἔχει δὲ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ' ἐγγύς. *Dem.*
Multus, a, um, πολὺς, ἡ, ύ. *Dem.* πάμπολυς, παμπόλλη, υ. *Xen.*
Mulus, ὁ ἡμίονος, ου. *Xen.*
Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.
Mundanus, a, um, κοσμικὸς, ἡ, όν. *Chrys.*
Munditer, καθαρῶς *Plut.*
Munditia f. Mundities, ἡ καθαρότης, ητος. *Hermog.* munditiæ studiosus, ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, ου. *Isocr.*
Mundo, καθαρίζω. *Naz.*
Mundus, a, um, καθαρὸς, ὰ, όν. *Xen.*
Mundus, i, ὁ κόσμος, ου. *Dem.* τὸ πᾶν, ντός. *Plut.* muliebris, ὁ κόσμος γυναικεῖος. *Plato.*
Munerarius f. Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, ου. *Lucian.* i. e. donator, ὁ δωρίτης, ου. *Plut.*
Munero f. Muneror, δωρέομαι. *Lucian.* aliquem aliqua re, τί τινι. *Xen.*
Mungo, ἀπομύττω. *Xen.*
Munia, vide *Officium.*
Municeps, ὁ συντελεστὴς, οῦ, ὁ πολίτης, ου. *Xen.* ὁ δημότης, ου. *Id.* ὁ ἰσοτελὴς, έος. *Dem.*
Municipalis, e, συντελεστικὸς, ἡ, όν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος. *Dion. Hal.*
Municipatim, κατὰ κωμοπόλεις.
Municipium, ἡ κωμόπολις, εως. *Strabo.*
Munifice, δωρηματικῶς, δαψιλῶς. *Bas.*
Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας. *Herodian.* ἡ πολυδωρία, ας. *Xen.*
Munificus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ φιλόδωρος, ου. *Dem.*
Munimen f. Munimentum, τὸ ἐπιτείχισμα, ατος. *Dem.* τὸ τεῖχος, εος. *Idem.* τὸ ὀχύρωμα, ατος. *Idem.*
Munio, τειχίζω, aliquid, τί. *Xen.* muris æneis, τείχεσι χαλκοῖς. *Aeschin.* περιτειχίζω τι f. τινί. *Thuc.* vrbem præsidiis, κρατύνομαι πόλιν φρουραῖς. *Id.* muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει. *Aristot.* f. πόλιν τείχει. *Isocr.* locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον. *Dem.* viam, ὁδοποιέω. *Dem.*
Munitio, ὁ περιτειχισμὸς, οῦ. *Thuc.* ἡ περιτείχισις, εως *Id.* viæ, ἡ ὁδοποιΐα, ας. *Xen.*
Munitus, a, um, ὀχυρὸς, ὰ, όν. *Dem.* τετειχισμένος, ένη, ένον. *Isocr.* prædio, ὁ καὶ ἡ ἔμφρουρος, ου. *Dem.* ciuium beneuolentia, τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος. *Isocr.*

Munus,

Munus, i. e. *donum*, τὸ δῶρον, ε. *Dem.* Conf.
Donum, i. e. officium, τὸ ἔργον, ε. *Dem.* Conf. *Officium.*
Munusculum, τὸ δωρίδιον, ε.
Muræna, ἡ μύραινα l. σμύραινα, ης. *Aristot.*
Muralis, e, τειχικός, ή, όν.
Murex, τὸ κογχύλιον, ε. *Gal.* ἡ κογχύλη, ης. *Philo.*
Muria, ἡ ταριχεία, ας. *Aristot.* condo, ταριχεύω. *Plato.* ἁλμεύω. *Diofcor.*
Murinus, a, um, μύϊνος, ινη, ινον, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος. *Plut.*
Murmur f. Murmuratio, ὁ γογγυσμός, ε. *LXX.* leue, ὁ ψιθυρισμός, ε. *Plut.*
Murmurillo, ψιθυρίζω. *Plut.*
Murmuro, γογγύζω *N. T.* aliquid mecum, βρενθύομαί τι πρὸς ἐμαυτόν. *Lucian.* leuiter, ψιθυρίζω. *Plut.*
Murrha, ἡ μύῤῥα, ας. *Hippocr.*
Murrhinus, a, um, μύῤῥινος, ίνη, ινον.
Murus, τὸ τεῖχος, εος, munimentum, ἀθάνατον. *Isocr.* murum condere, τεῖχος ἱστάναι. *Dem.* restaurare, ἀνιστάναι. *Id.* erigere, ἀνορθῶν. *Idem* perfodere, διορύττειν *Id.* diruere. καθαιρεῖν, f. καθαιρεῖσθαι. *Id.* κατασκάπτειν. *Id.*
Mus, ὁ μῦς, μυός. *Aristot.* maior, ὕραξ, ακος. *Schol. Nic.* araneus, ἡ μυογάλη, ης. *Diofc.*
Musa, ἡ Μοῦσα, ης. *Diod. Sic.*
Musca, ἡ μυῖα, ας. *Aristot.* canina, ἡ κυνόμυια, ας. *Philo.*
Muscarium, ἡ σόβη, ης, ἡ μυιοσόβη, ης. *Epigr.*
Muscerda, ὁ μυόχοδον, ε. *Trall.* μυῶν ἄφοδος. *Diofc.*
Muscipula, ἡ μυάγρα, ας.
Muscosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βρυώδης, εος. *Gal.*
Musculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος. *Gal.*
Musculus, ὁ μυΐσκος, ε, i. e. pars carnis, ὁ μῦς, ός *Gal.* musculis carens, ὁ καὶ ἡ ἄμυος, ο. *Id.*
Muscus, τὸ βρύον, ε. *Aristot.* τὸ μνίον, ε. *Diod. Sic.*
Museum, τὸ μουσεῖον, ε. *Plut.*
Musica, ἡ μουσική, ῆς, sc. τέχνη. *Plut.*
Musice, μουσικῶς. *Plut.*
Musicus, a, um, μουσικός, ή, όν. *Plut.*
Musicus, i, ὁ μουσικός, ε. *Plut.*
Mussito, f. Musso, μύζω. *Plut.*
Mustaceus, a, um, γλευκινος, ιη, ιον. *Diofc.*
Mustacium, τὸ μουστάκιον, ε. *Athen.*
Mustela, ἡ γαλῆ, ῆς. *Aristot.*
Mustellinus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλεώδης, εος. *Aristot.*
Musteus, a, um, γλεύκινος, ία, ιον. *Diofc.*
Mustulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλευκώδης, εος.
Mustum, τὸ γλεῦκος, εος. *N. T.*
Mutabilis, e, μεταβλητικός, ή, όν. *Aristot.* facile, ὁ καὶ ἡ εὐμετάβλητος, ε. *Aristot.*
Mutabiliter, μεταβλητικῶς.
Mutatio, ἡ μεταβολή, ῆς, vitæ, τε βίε. *Isocr.* & consilii, καὶ μετάστασις, εως. *Dem.* mutationem facio, μεταβολὴν ποιοῦμαι. *Isocr.* ingruere subito, προσπίπτειν ἄφνω. *Idem.* fieri, accidere, γίγνεσθαι. *Id.* accipere, λαμβάνειν. *Id.* habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ. *Id.* fine mutatione, ἀμεταστάτως. *Isocr.*
Mutilatio, ὁ ἀκρωτηριασμός, ε. *Diofc.* ἡ κόλουσις, εως. *Aristot.* ἡ ἀκρωτηρία, ας. *Id.* ἡ πήρωσις, εως. *Idem.*
Mutilatus, a, um, πεπηρωμένος, ένη, ένον. *Dem.* naribus, ἠκισμένος ῥῖνας. *Strabo.*
Mutilo, κολούω, aliquid, τί. *Theophr.* κολοβόω τι. *Aristot.* ἀκρωτηριάζω τι. *Diofc.*
Mutilus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολοβός, ε. *Aristot.* κυλλός, ή, όν. *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἀνάπηρος, ε. *Plut.*
Mutio, γρύζω. *Lucian.* μύζω. *Aretæus.*
Muto, μεταλλάττω, aliquid, τι. *Aefchin.* leges, μεταποιέω νόμος. *Dem.* remp. μεταβάλλω πολιτείαν. *Isocr.* mores, τρόπος. *Id.* faciem in varias formas, ἀλλάττω εἶδος εἰς πολλὰς μορφάς. *Plato.* aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος. *Plut.* terram subinde, ἀμείβω ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης. *Lucian.* ciuitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν. *Id.* ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως. *Plato.* sententiam, ἀλλοιοῦμαι γνώμην. *Thuc.* vestem, μεταμφιεννύω. *Luc.*
Mutuatio, ὁ δανεισμός, ε. *Plato.*
Mutuatitius, a, um, δανειστικός, ή, όν, δανειστός, ή, όν.
Mutue, ἀμοιβαδόν.
Mutuo, Adu. καταλλάγδην, ἀμοιβαδόν. *Theodoret.* se amant, ἀλλήλους φιλοῦσι. *Aristot.* pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους. *Isocr.* se mutuo complecti, ἀλλήλους περιβάλλειν. *Dion.Hal.* se mutuo internecere, ἀλληλοκτονεῖν. *Hipp.*
Mutuo, f. Mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος. *Dem.* ἀπό τινος. *Plut.* magno fœnore, ἐπὶ μεγάλῳ τόκῳ. *Id.* ad aliquid, εἴς τι. *Id.*
Mutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄλαλος, ε. *LXX.* ὁ καὶ ἡ ἄφωνος, ε. *Philo.* κωφός, ή, όν. *Id.* ἐνεός, ά, όν. *Aristot.*
Mutuum, τὸ δάνειον, ε. *Aristot.* τὸ δάνεισμα, ατος. *Bas.* repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω. *Dem.* reddo, ἀποδίδωμι. *Id.* mutuo do aliquid, δανείζω εἴς τι. *Aristot.* accipio, siue recipio, δανείζομαι. *Dem.*
Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, sermo, λόγος.
Myrias, ἡ μυριάς, άδος.
Myrica, ἡ μυρίκη, ης. *Diofc.*
Myropola, ὁ μυροπώλης, ε. *Athen.*
Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον. *Aristoph.*
Myrrha, ἡ μύῤῥα, ας. *Hippocr.* me imbuo, σμυρνίζομαι. *N. T.*
Myrrheus, a, um, σμύρνινος, ίνη, ινον. *LXX.*
Myrtetum, ὁ μυῤῥινών, ῶνος. *Aristoph.*
Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.
Myrtites, ὁ μυρτίτης, ε. *Diofc.*
Myrtus, ἡ μύρτος, ε. *Diofc.* ἡ μυρσίνη, ης. *Galen.*
Mysta, ὁ μύστης, ε. *Plut.*
Mystax, ὁ μύσταξ, ακος. *Poll.*
Mysterium, τὸ μυστήριον, ε. *N. T.*
Mysticus, a, um, μυστικός, ή, όν. *Naz.* ὁ καὶ ἡ μυστηριώδης, εος. *Plut.*
Mythologus, ὁ μυθολόγος, ε. *Plato.*
Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.
Mythologicus, a, um, μυθολογικός, ή, όν. *Plato.*

 N. Nabli-

N.

Nablium, τὸ νάβλιον, ου, ἡ νάβλα, ης. *LXX.*
Næ! νὴ, per Deos, νὴ τοὺς Θεούς. *Plato.* per Iouem, ναὶ μὰ Δία. *Xen.*
Nænia, ὁ αἶνος ἰάλεμος. *Athen.*
Næuus, τὸ φῦμα, ατος. *Ariſtot.*
Nam, γάρ. Conf. *Enim.*
Namque, idem quod *Nam.*
Nanciſcor, τυγχάνω, aliquid, τινός. *Dem.* ἐπιτυγχάνω τινός. *Idem.* ἐπιλαμβάνω τινός. *Ariſtot.*
Nanus, ὁ νάνος, ου. *Ariſtot.*
Naphtha, ἡ νάφθα, ης. *Dioſc.*
Napus, τὸ βύνιον, ου. *Dioſc.*
Narciſſinus, a, um, ναρκίσσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον. *Dioſc.*
Narciſſus, ὁ vel ἡ νάρκισσος, ου. *Theophr.*
Nardinus, a, um, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον. *Athen.*
Nardus, ἡ νάρδος, ου. *Dioſc.* nardi ſpica, ἡ ναρδόσταχυς, εως. *Gal.*
Nares, αἱ ῥῖνες, ῶν. *Xen.* τὰ ῥινία, ων. *Ariſtot.* οἱ ῥώθωνες, ων. *Dion. Hal.* naribus indago, ῥινηλατέω. *Longin.* nares amputo, ῥινοτομέω, *Euſtath.* αἰκίζω ῥῖνας. *Strabo.* nare trahere aliquem, τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινά. *Lucian.*
Narrabilis, e, διηγητὸς, ή, όν.
Narratio, ἡ διήγησις, εως, ἡ περιήγησις, εως. *Lucian.* hiſtorica, ἡ ἀφήγησις, εως. *Herodian.*
Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον, ου.
Narrator, ὁ διηγητὴς, ου.
Narro, διηγέομαι, alicui omnia, quæ acciderunt, τινὶ παντα τὰ γεγενημένα. *Dem.* quæ fecit, διέξειμι πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε. *Dem.* aliquid accurate de aliquo, διέρχομαί τι ἀκριβῶς περί τινος. *Iſocr.* audita, ἱστορέω ἐξ ἀκοῆς. *Diod. Sic.* hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο. *Xen.*
Naſcor, γίγνομαι ſ. γίνομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμέντων. *Iſocr.* iisdem ſc. parentibus, ἀπὸ τῶν αὐτῶν. *Id.* honeſto loco, καλῶς. *Dem* genere ſordido, κακῶς. *Iſocr.* Conf. *Natus.*
Naſſa, ὁ κύρτος, ου. *Plut.* in naſſam aliquem trahere, εἰς κύρτον ἕλκειν τινά. *Ael.*
Naſturtium, τὸ κάρδαμον, ου. *Dioſcor.*
Naſus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, naſum aduncum habens, γρυπὸς, ή, όν. *Id.* naſo ſuſpendo, μυκτηρίζω. *N. T.* Conf. *Nares.*
Naſutus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔρριν, νος. *Xen.*
Nata, ἡ θυγάτηρ, τρός. Conf. *Filia.*
Natabulum, τὸ νηχεῖον, ου.
Natales, ium, τὸ γένος, εος. Conf. *Genus.*
Natalis, e, ὁ καὶ ἡ γενέθλιος, ου. *Plato.* dies, ἡμέρα γενέσεως. *LXX.* ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ή, όν.
Natalitius, a, um, γενεθλιακὸς, ή, όν.
Natalis, e, ſ. nandi peritus, νηκτικὸς, ή, όν. *Baſ.*
Natatio, ſ. Natatus, us, ἡ νῆξις, εως. *Plut.*
Nates, αἱ πυγαὶ, ῶν. *Ariſtoph.* τὰ πυγαῖα, ων. *Poll.* οἱ γλουττοὶ, ῶν. *Herodot.*
Natio, τὸ ἔθνος, εος. *Dem.* τὸ γένος, εος, natione peregrinus, τῷ γένει ξένος. *Dem.* Syrus, τὸ γένος Σύρος. *Syneſ.*

Natiuitas, ἡ γενετὴ, ῆς. *Ariſtot.*
Natiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ αὐτοφυὴς, έος, portus, λιμήν. *Thuc.*
Nato, κολυμβάω. *N. T.* νέω. *Thuc.* νήχομαι. *Diod. Sic.* ſecundo vento & flumine, κατὰ ἄνεμον καὶ ῥοῦν. *Plut.*
Natrix, ὁ ὕδρος, ου. *Ariſtot.*
Natu, τῇ ἡλικίᾳ, maior, ἡλικίᾳ προέχων. *Plato.* minor, ἐν τοῖς κατὰ γένεσιν χρόνοις ὑστερίζων. *Philo.* admodum grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης. *Plato.*
Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, ſ. ἀνθρώπων. *Dem.* eſſe vel fieri aliquid natura, εἶναί τι, ſ. γίγνεσθαι φύσει. *Id.* inſitum eſt alicui a natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φύσει. *Id.* inſitus natura, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ου. *Dem.* natura ſum, πέφυκα. *Id.* naturam talem habere, ἔχειν τοιαύτην φύσιν. *Iſocr.* excedens, ὑπερενεγκὼν τὴν φύσιν. *Dem.*
Naturalis, e, φυσικὸς, ή, όν. *Ariſtot.*
Naturaliter, φυσικῶς. *Plato.*
Natus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ός, claris parentibus, ἐκ πατέρων εὐδοκιμέντων. *Iſocr.* bonis parentibus, φὺς ἀγαθῶν πατέρων. *Plut.* a Ioue ratione matris, ὢν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρός. *Id.* patre diuite, πατρὸς ὢν πλουσίου. *Plato.* ex familia totius ciuitatis nobiliſſima, γένους τοῦ πρώτου ἐν πόλει ὤν. *Lucian.* ex magna & beata domo ſ. familia, ὢν ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ γένους εὐδαίμονος. *Plato.* annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τέσσαρα καὶ δέκα. *Iſocr.*
Natus, ὁ υἱὸς, οῦ. Conf. *Filius.*
Nauale, ὁ ναύσταθμος, ου. *Lucian.*
Naualis, e, ναυτικὸς, ή, όν. *Ariſtot.* prælium, ἡ ναυμαχία, ας. *Xen.* committo contra aliquem, ναυμαχέω πρός τινα. *Lycurg.* nauali prælio ſupero aliquem, καταναυμαχέω τινά. *Strabo.*
Nauarchus, ὁ ναύαρχος, ου. *Thuc.* ſum, ναυαρχέω. *Xen.* nauarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας. *Thuc.*
Nauci, τοῦ περιψήματος, facio, παρ' οὐδὲν ἡγέομαι, ſ. τίθεμαι. *Lucian.* ὡς περίψημα καταφρονέω.
Nauclerius, a, um, ναυκληρικὸς, ή, όν. *Athen.* vitæ genus, τὰ ναυκληρικὰ, ῶν. *Philo.* ἡ ναυκληρία, ας. *Ariſtot.*
Nauclerus, ὁ ναύκληρος, ου. *Plut.*
Naufragium, τὸ ναυάγιον, ου. *Plut.* ἡ ναυαγία, ας. *Dem.* facio, ναυαγέω. *Id.*
Naufrago, ναυαγέω. *Dem.*
Naufragus, a, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, οῦ. *Xen.*
Nauicula, τὸ πλοιάριον, ου. *Xen.*
Nauicularia, ἡ ναυκληρία, ας. *Ariſtot.*
Nauicularius, ὁ ναύκληρος, ου. *Plut.*
Nauiculator, ὁ ναύκληρος, ου. *Plut.*
Nauigabilis, e, ὁ καὶ ἡ πλώϊμος, ου. *Dem.*
Nauigatio, ὁ πλόος, contr. πλοῦς, οῦ. *Thuc.* ſecunda, πλοῦς οὔριος. *Lucian.* ἡ εὐπλοία, ας. *Philo.*
Nauigiolum, τὸ πλοιάριον, ου. *Xen.*
Nauigium, τὸ πλοῖον, ου. *Thuc.*
Nauigo, πλέω. *Xen.* ναυτίλλομαι. *Lucian.*
Nauis, ἡ ναῦς, νεώς. *Plut.* τὸ πλοῖον, ου. *Thuc.* prædatoria, σκάφος πειρατικόν. *Philo.* τὸ πειρατήριον, ου. *Dion. Hal.*

Nauita, f. Nauta, ὁ ναύτης, ȣ. *Xen.*
Nauitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας. Conf. *Industria.*
Nauiter, ἐπιμελῶς. *Dem.*
Naulum, τὸ ναῦλον ȣ. *Plut.* naulo loco, ναυλόω, nauem, τὸ πλοῖον. *Id.*
Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας. *Thuc.*
Nauo, σπουδάζω, operam alicui rei, περί τινος. *Plato.* περί τι. *Herodian.* σπουδὴν ἔχω περί τινος. *Plato.* πρός τι. *Dem.* ἐπί τινι. *Lucian.*
Naupegus, ὁ ναυπηγὸς, ȣ. *Thuc.*
Nausea, ἡ ναυτία, ας. *Thuc.* i. e. quoduis fastidium, ἡ ἄτη, ης. *Diosc.* nauseam creare, ἄτην παρέχειν. *Plato.* sedare, πραΰνειν *Diosc.* nausea laborans, ὁ καὶ ἡ ἀσώδης, εος. *Gal.* ἀσώμενος, ένη, ενον. *Id.*
Nauseo, ναυτιάω. *Lucian.* ἀσάομαι. *Gal.*
Nauseosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναυτιώδης, εος. *Plut.*
Nauta, vide *Nauita.*
Nauticus, a, um, ναυτικὸς, ή, όν. *Aristot.*
Nauus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος. *Dem.*
Ne, μὴ, miremini, θαυμάσητε *Dem.* ne defendite, μὴ ἀμύνεσθε *Id.* ne faciatis, μὴ ποιήσαιτε. *Id.* isti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, οὗτοι δὲ, ȣδὲ γράψαντος ἐμȣ̃, ταῦτα ποιεῖν ἐθέλησαν. *Id.* ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω. *Id.* ne idem tibi eueniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάσχῃς. *Isocr.* ne tyrannis exlisteret, ὑπὲρ τȣ̃ μὴ γενέσθαι τυραννίδα *Plut.* obstare alicui, ne videat, κωλύειν τινὰ τȣ̃ ὁρᾷν. *Dem.* prohibuit, ne quis seruos contumelia adficeret, ἐκώλυσε, μηδ' εἰς τȣ̀ς δȣ́λȣς ὑβρίζειν. *Id.* vt ne te impediam, μή σε κατακωλύω. *Xen.* videndum, ne, vel vt ne videamur, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξωμεν. *Id.* vt ne singula commemorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω. *Id.* ne dictu quidem fas est, μηδ' εἰπεῖν θέμις. *Plato.* ita ne terra quidem, ȣ̓δ' ἄρά γε ἡ γῆ. *Xen.* desinetne fallere, ἆρα παύσει φενακίζειν. *Aristoph.* vosne, an ille, πότερον ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνος. *Dem.*
Nebula, ἡ νεφέλη, ης, τὸ νέφος, εος, ἡ ὀμίχλη, ης. *Aristot.*
Nebulo, ὁ ȣ̓δενὸς ἄξιος.
Nebulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀμιχλώδης, εος. *Plut.*
Nec, ȣ̓δὲ, non de gloria, nec de parte agri, ȣ̓ περὶ δόξης, ȣ̓δ' ὑπὲρ μέρȣς χώρας. *Dem.* nec longa, nec inutilis oratio, λόγος ὄτε μακρὸς, ὄτε ἀνωφελής. *Isocr.* quæ factu turpia sunt, ea nec dictu honesta puta, ἃ ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλόν. *Id.* nec nunc, nec rursus, μήτε νῦν, μήτ' αὖθις. *Dem.* non-neque-nec-ne, ȣ̓-ȣ̓δὲ-ȣ̓́τε ȣ̓́τε. *Isocr.*
Necessarie f. necessario, ἀναγκαίως. *Isocr.* ἐκ τȣ̃ ἀναγκαίȣ. *Dion. Hal.* ἀνάγκῃ. *Plato.* hoc agit, ἐξ ἀνάγκης τȣ̃το ποιεῖ. *Dem.*
Necessarius, a, um, ἀναγκαῖος, αία, αῖον, res, πρᾶγμα. *Dem.* i. e. cognatus, ὁ προσήκων, οντος. *Id.* ὁ τῷ γένει προσήκων. *Isocr.* ὁ ἀναγκαῖος, ȣ. *Idem.*
Necesse, ἀνάγκη, est, vt caute agam, φυλάττεσθαι. *Dem.* vt breuiter dicam, ἀναγκαῖόν ἐστι βραχέα εἰπεῖν. *Id.*
Necessitas, ἡ ἀνάγκη, ης, extrema, δεινοτάτη. *Dem.* magna, μεγάλη. *Id.* multa, πολλὴ *Id.* necessitatem impono dicendi aliquid, ἀνάγκην ποιέω λέγειν τι. *Dem.* incidere, συμπίπτειν. *Idem.* esse, εἶναι. *Id.* in necessitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινά. *Id.* venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγκην. *Id.* coactum necessitate aliquid facere, καταλειφθέντα ὑπ' ἀνάγκης ποιεῖν τι. *Id.*
Necessitudo, idem quod *Necessitas,* i. e. coniunctio necessaria, ἡ οἰκειότης, ητος. *Dem.* cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. *Id.* est mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτόν. *Plut.* οἰκείως ἔχω πρὸς αὐτόν. *Id.*
Necessum, idem quod *Necesse.*
Neco, κτείνω. Conf. *Interficio.*
Necromantia, ἡ νεκρομαντεία, ας, ἡ νεκυομαντεία, ας.
Nectar, τὸ νέκταρ, αρος. *Athen.*
Nectareus, a, um, νεκτάρεος, έα, εον. *Lucian.*
Necto, πλέκω, aliquid, τι. *Theophr.* dolos, μηχανάς. *Plato.*
Necubi, μήπȣ, fiat iactus lapidum, γένοιτό τις βολὴ τῶν λίθων. *Herodian.*
Necunde, μήποθεν.
Nedum, ȣ̓χ ὅσον, excelluisse, nedum vt lateret, προέχειν, ȣ̓χ ὅσον λανθάνειν. *Aristid.* ne homini quidem, nedum Deo, ȣ̓δὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι (μήτι, μήτιγε, μήτι δὴ, μήτιγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θεῷ. *Plato.*
Nefandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, ȣ. *N. T.*
Nefarie, ἀθεμίςως.
Nefarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέσμος, ȣ. *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ȣ. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ȣ, facinus, ἔργον. *Herodian.* ἡ ἀνοσιȣργία. *Philo.*
Nefas, ἡ ἀθεμιςȣργία, ας, est, ȣ̓χ ὅσιόν ἐςι. *Isocr.* ȣ̓ θέμις ἐςί. *Dem.*
Nefastus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιςος, ȣ. *Xen.* ἡ ἀποφρὰς, άδος, dies, ἡμέρα. *Lucian.* porta, ἡ πύλη. *Plut.*
Negatio, ἡ ἀπόφασις, εως. *Aristot.*
Neglectio f. Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας. *Xen.* neglectui habere aliquid, ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, περί τινα, περί τι. *Xen.*
Negligenter, ἀμελῶς. *Isocr.*
Negligentia, ἡ ἀμέλεια, ας. *Xen.*
Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινός. *Isocr.* περί τινος. *Dem.* amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων. *Isocr.* ὀλιγώρως ἔχω φίλων. *Id.* magistratus, ἀφροντιςέω τῶν ἀρχόντων. *Plato.*
Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τί. *Dem.* ἔξαρνός εἰμί τινος. *Isocr.* ἔξαρνος γίνομαί τινος. *Id.* hæc ita habere, ἔξαρνος γίνομαι, ὡς ȣ̓χ ὅτω ταῦτα ἔχει. *Aristid.*
Negotialis, e, πραγματικὸς, ή, όν. *Hermog.*
Negotiatio, ἡ πραγματεία, ας. *Isocr.* mercatoria, ἡ ἐμπορία, ας. *Bas.*
Negotiatorius, a, um, πραγματευτικὸς, ή, όν.
Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, ȣ. *Aristoph.*
Negotior, διαπραγματεύομαι. *N. T.* vt mercator, ἐμπορίαν ποιέομαι. *Isocr.*
Negotiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πραγματώδης, εος. *Isocr.*
Negotium, τὸ πρᾶγμα, ατος. *Dem.* τὸ ἔργον, ȣ. *Id.* αἱ πράξεις, εων. *Herodian.* negotia & multi labores, πολλοὶ πόνοι καὶ πραγματεῖαι. *Dem.* multum negotii, πολὺ πραγματεῖον *Id.* negotia facessere alicui, ἀσχολίαν παρέχειν τινί. *Id.*

ποιεῖν

ποιεῖν τινι πράγματα, *Isocr.* παρέχειν τινὶ ἔργον. *Plato.* negotiis occupari, ἀσχολεῖσθαι. *Aristot.* in aliquo, ἄσχολον γίνεσθαι διά τι. *Dem.* εἶναι πρός τινι. *Aristot.* περί τι. *Xen.* citra negotium, ἀπονητί. *Lucian.* nullo negotio, ἀπόνως, *Xen.*

Nemesis, ἡ Νέμεσις, εως.

Nemo, ὐδεὶς, ενὸς. *Aristot.* est, qui non, ὐδείς ἐστιν, ὅστις ὐ. *Isocr.* ὐκ ἔστιν, ὅστις ὐκ. *Id.*

Nemoralis, e, ὁ καὶ ἡ ἀλσώδης, εος. *Athen.*

Nemorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, εος. *Xen.*

Nempe, ἀμέλει. *Dem.* δηλαδή.

Nemus, τὸ νέμος, εος, τὸ ἄλσος, εος. *Herodian.*

Neo, νήθω. *Lucian.* fila, κλώθω μίτον. *Id.*

Nepa, ὁ σκορπιὸς, ὐ. *Aristot.*

Nepenthes, τὸ νηπενθὲς, έος, sc. φάρμακον. *Hom.*

Nephriticus, a, um, νεφριτικὸς, ἡ, όν. *Gal.*

Nephritis, ἡ νεφρῖτις, ιδος. *Thuc.*

Nepos, *ex filio*, ὁ υἱωνὸς, ὐ. *Plut.* ὁ υἱιδὸς, ὐ. *Aristot.* ὁ υἱιδεὺς, έως. *Isocr.* *ex filia*, ὁ θυγατριδῆς, ὐ. *Dem.* ὁ ἐκ τῆς θυγατρὸς υἱός. *Id.* *ex fratre vel sorore*, ὁ ἀδελφιδῆς, ὐ. *Poll.* i. e. *heluo*, ὁ ἄσωτος, ὐ. Conf. *Heluo.*

Nepotor, ἀσωτεύομαι.

Neptis, *ex filio*, ἡ υἱωνὴ, ῆς, *ex filia*, ἡ θυγατριδῆ, ῆς. *Phil.* *ex fratre vel sorore*, ἡ ἀδελφιδῆ, ῆς. *Xen.*

Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.

Nequam, πονηρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Nequando, μήποτε. *Dem.*

Nequaquam, ὐδαμῶς. *Dem.* ὐδαμῆ. *Id.* μηδαμῶς. *Id.* μηδαμῆ. *Id.* ἥκιστα. *Herodian.*

Neque, ὐδέ. *Dem.* ὔτε. *Id.* neque non, ἀλλὰ μὴν. *Herodian.* neque vero, neque tamen, ὔτε μὴν. *Id.* ὐ μὴν. *Id.* neque etiam, μήτε μὴν. *Id.* Conf. *Nec.*

Nequeo, ἀδυνατέω. *Plat.* ἀδυνάτως ἔχω. *Dem.*

Nequidquam, μάτην. *Plato*

Ne quis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν.

Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς. *Plato.*

Nequitia, ἡ μοχθηρία, ας. *Dem.* ἡ πονηρία, ας. *Id.*

Neruose, νευρωδῶς.

Neruositas, τὸ νευρῶδες, εος.

Neruosus, a, um, ὁ καὶ ἡ νευρώδης, εος. *Diosc.*

Neruus, τὸ νεῦρον, ὐ. *Gal.* nerui belli pecuniæ, νεῦρα τῦ πολέμυ τὰ χρήματα. *Dem.* neruos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κάλλιστα πράττειν. *Aristot.* adhibeo, νευρόω. *Phil.* incido, ἀπονευρόω *Suid.* νευροκοπέω. *LXX.* ἐκνευρίζω. *Dem.* resoluo, παρανευρίζω. *Aristot.*

Nescio, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα. *Dem.* quomodo, ὐκ οἶδα, ὅπως. *Plut.* ὄντινα τρόπον. *Dem.* quid, ὐκ οἶδ' ὅ τι. *Id.* quare, ὐκ οἶδα, ἀνθ' ὅτυ. *Id.* quis, ὄνομα λεγέτω ἄλλος *Aelian.*

Nescius, a, um, ἀγνοῶν, ῦσα, ῦν. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος. *Phil.* ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ὐ. *Dem.*

Neu, s. Neue, μήτε. Conf. *Nec*, *Neque.*

Neuter, a, um, ὐδέτερος, έρα, ερον. *Plat.* neutram in partem, ὐδετέρωσε. *Gal.* neutram partem sequi, μέσον ἑαυτὸν φυλάττειν. *Lucian.*

Neutiquam, idem quod *Nequaquam.*

Neutralis, e, ὐδέτερος, έρα, ερον. *Plat.* i. e. neutras partes sequens, μέσος, η, ον. *Lucian.*

Neutro, ὐδετέρως.

Nex, ὁ φόνος, ὐ Conf. *Cædes*, *Mors.*

Nexilis, e, πλεκτὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Nexo, πλέκω. *Theophr.*

Nexus, us, ἡ πλοκὴ, ῆς. *Philo.*

Ni, εἰ μή. Conf. *Nisi.*

Nictatio, ἡ σκαρδάμυξις, εως, ὁ βλεφαρισμὸς, ὐ.

Nicto, σκαρδαμύττω. *Xen.* σκαρδαμυττέω. *Luc.*

Nidifico, νεοττεύω. *Aristot.* ἐννοσσεύω. *LXX.*

Nidor, ἡ κνίσσα, ης. *Aristot.* nidore inficio, κνισσάω. *Dem.* nidore repleo domum, κνισσόω δῶμα. *Athen.* sine nidore, ὁ καὶ ἡ ἄκνισσος, ὐ. *Plut.*

Nidulus, τὸ νεοττίδιον, ὐ.

Nidus, ἡ νεοττία, ας. *Plut.* ἡ οἰκία, ας. *LXX.* ἡ κατασκήνωσις, εως. *N. T.* nidum facio, νεοττεύω. *Aristot.*

Nigellus, a, um, ὑπόμελας, λαινα, λαν.

Niger, a, um, μέλας, μέλαινα, μέλαν. *Aristot.*

Nigredo, ἡ μελανότης, ητος. *Gal.* ἡ μελανία, ας. *Diosc.*

Nigresco, μελαίνομαι.

Nigrico, μελανίζω.

Nigritia, ἡ μελανία, ας. *Diosc.*

Nigror, ἡ μελανότης, ητος. *Gal.*

Nihil, ὐδὲν, ενός. *Dem.* μηδὲν, ενὸς, dico, λέγω. *Xen.* ad rem, ὐδὲν πρὸς ἔπος. *Plato.* nihil aliud curant, nisi quod sibi prodesse existimant, μηδενὸς ἄλλυ φροντίζονται, πλὴν ὅ, τι ἂν ὑπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς εἶναι. *Isocr.* nihil aliud spectat, nisi vt auaritiam suam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει. *Dem.* nihil amplius restat, quam vt Deus fiat, ὐδέν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν Θεὸν γενέσθαι. *Id.* qui nihil aliud possunt, quam decipere, οἱ ὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι *Id.* nihil est magis cauendum, quam permittere, ὐκ ἔστιν, ὅ, τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, &c. *Dem.* nihil impedit, quo minus colloquamur, ὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλυς. *Plato* Conf. *Nihilum.*

Nihildum, ὐδέν πω.

Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἤ. *Isocr.* Conf. *Nihilum.*

Nihilum, τὸ μηδὲν, ενός. *Xen.* nihili facio, ὐδενὸς ποιοῦμαι. *Lys.* ἐν ὐδενὶ λόγῳ τίθεμαί τι. *Plut.* παρ' ὐδὲν τίθημι. *Lucian.* nihilo magis, ὐδέν τι μᾶλλον. *Plut.* nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἤ. *Isocr.* ὐχ ἧττον, ἤ. *Id.* ὐκ ἔλαττον, ἤ. *Id.* homo nihili, ἄχθος τῆς γῆς. *Plut.* ὐδείς. *Xen.* ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω. *Dion. Hal.*

Nil, idem quod *Nihil.*

Nilum, idem quod *Nihilum.*

Nimbosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀμβρώδης, εος.

Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας. *Theophr.*

Nimie, περισσῶς.

Nimietas, ἡ περισσεία, ας, τὸ περισσὸν, ῦ.

Nimiopere, λίαν. Conf. *Nimis.*

Nimirum, ἀμέλει. *Plut.* ἤγυν. *Aristot.*

Nimis, λίαν, acerbum, πικρόν. *Dem.* ἄγαν. *Id.* ὑπερβαλλόντως. *Dem.* iuuenis, ὁ ἄγαν νέος. vehemens studium, ἡ ἄγαν σπυδή. *Plato* laudare, πάρα τῦ μετρίυ ἐπαινεῖν. *Isocr.*

Nimium, *Substant.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, in aliqua re, τινός. *Dem.* *Adu.* laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνυς ποιεῖσθαι περί τινος. *Dem.* Conf. *Nimis.*

Nimius

Nimius, a, um, ὑπερβάλλων, ουσα, ον, socordia, ῥᾳθυμία. *Dem.* ὑπερβαλλόμενος, ένη, ενον. in aliqua re, ἔν τινι. *Id.* ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν. f. λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν οἰκειότης. *Dem.* nimium studium, ἡ ἄγαν σπουδή. *Plato*,

Ningo, νίφω. *Athen.* super, ἐπινίφω. *Xen.* deorsum, κατανίφω. *Aristoph.* leuiter, ὑπονίφω. *Thuc.*

Ninguidus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, εως. *Aristot.*

Nisi, εἰ μὴ, non est potestas, nisi a Deo, οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένη. *Bas.* non aliter, nisi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν εἰ. *Isocr.* quis, nisi forte aliquis desperatus, τίς ἂν, πλὴν εἰ μή τις ἀπονενοημένος. *Dem.* nihil, nisi diuitias laudare, οὐδὲν, ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον ἐπαινεῖν. *Plato.* nemini dicas, nisi audienti conferat, μηδενὶ λέγε, πλὴν ἂν τῷ ἀκούοντι συμφέρῃ. *Isocr.*

Nisus, i, ὁ σπιζίας, ου, ὁ νίσος, ου.

Nisus, us, ἡ πεῖρα, ας. *Thuc.*

Nitedula, μῦς ἀρουραῖος.

Nitela, ὁ λαμπερὶς, ίδος. *Aristot.*

Niteo, στίλβω. *Aristot.* λάμπω. *Id.*

Nitesco, λάμπομαι *Aristoph.*

Nitide, στιλβηδόν. *Suid.*

Nitidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκλαμπρος, ου. *Philo.* στιλπνὸς, ἡ, όν. *Diosc.*

Nitor, oris, ἡ στίλβωσις, εως. *Bas.* ἡ στίλβη, ης. *Hesych.* ἡ στιλβηδὼν, όνος. *Suid.*

Nitor, ἰσχυρίζομαι, apparatu, τῇ παρασκευῇ. *Dem.* largitionibus, ἐπισκήπτομαι τοῖς ἀναλώμασι. *Id.* i. e. conor, πειράομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι *Thuc.*

Nitraria, τὸ νιτρωρυχεῖον, ου.

Nitratus, a, um, νιτρωτὸς, ἡ, όν.

Nitrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιτρώδης, εος.

Nitrum, τὸ νίτρον, ου. *Dioscor.* nitri spuma, τὸ ἀφρόνιτρον, ου. *Galen.* nitro eluo, ἐκνιτρόω. *Alex.* nitro prius perfrico, προεκνιτρόω. *Diosc.*

Niualis, e, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, εος. *Aristot.*

Niuatus, a, um, χιονωτὸς, ἡ, όν.

Niueus, a, um, χιόνεος, έα, εον. *Athen.* ὁ καὶ ἡ χιονόχροος, ου. *Id.*

Niuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, εως. *Aristot.*

Nix, ἡ χιὼν, όνος. *Plut.* confertim ruens, ὁ νιφετὸς, ου. *Aristot.*

Nixor, idem quod *Nitor.*

Nixus, us, ἡ πεῖρα, ας. *Thuc.* parturientis, ἡ ὠδὶν f. ὠδὶς, ῖνος. *Plut.*

No, νέω, *Thuc.* νέομαι. *Gal.* νεύω. *Plut.* νήχομαι. *Idem.*

Nobilis, e, ὁ καὶ ἡ [illegible] ου. *Dem.* Conf. *Clarus, Notus,* i [illegible] li locus natus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, έος. *Aristot.* C[illegible] *Natus.*

Nobilitas, ἡ εὐγένεια, ας *Aristot.*

Nobiliter, ἐνδόξως. *Dem.* εὐγενῶς. *Plut.*

Nobilito, εὐδόκιμον ποιέω, nobilitor aliqua re, εὐδοκιμέομαι ἐπί τινι. *Herodian.*

Nocens, βλάπτων, ουσα, ον. *Isocr.* Conf. *Noxius.*

Nocenter, βλαβερῶς.

Noceo, βλάπτω, valde alicui, μεγάλα βλάπτω τινά. *Dem.* πολλὰ καὶ μεγάλα βλάπτω τινά. *Id.* πολλὰ ζημιόω τινά. *Id.* vrbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν. *Id.* Conf. *Damnum.*

Nocuus, a, um, βλαβερὸς, ά, όν. *Xen.*

Noctambulo, ὁ νυκτιπλανος, ου. *Luc.*

Noctescit, νὺξ ἐπέρχεται. *Hom.*

Noctiluca, ἡ νυκτολαμπὶς, ίδος, πυγολαμπὶς, ίδος. *Aristot.*

Noctiuagus, ὁ νυκτιπλάνος, ου. *Lucian.*

Noctu, τῆς νυκτὸς, surgere, ἀνίστασθαι. *Dem.* domi manere, ἔνδον μένειν. *Idem.* furari, νύκτωρ κλέπτειν. *Idem.*

Noctua, ἡ γλαὺξ, γλαυκός. *Aristot.* aurita, ὁ ὦτος, ου, f. ὦτὸς, οῦ. *Id.*

Nocturnus, a, um, νυκτερινὸς, ἡ, όν. *Arrian.* ὁ καὶ ἡ νυκτερίδιος, ου. *Theophr.*

Nodo, δέω. *Thuc.*

Nodosus, a, um, δεσμῶν μεστός, ἡ, όν.

Nodus, τὸ ἅμμα, ατος, ὁ δεσμὸς, οῦ, τὸ σύναμμα, ατος, soluo, λύω. *Plut.* arboris, ὁ ὄζος, ου. *Id.* digiti, ὁ κόνδυλος, ου. *Aristot.*

Nolo, ἀβουλέω. *Plato.* nolentem facere aliquid, οὐχ ἑκόντα ποιεῖν τι. *Dem.* ἄκοντα ποιεῖν τι. *Idem.*

Nomen, τὸ ὄνομα, ατος. *Dem* τὸ ὀνόμασμα, ατος. *Plato.* ἡ ὀνομασία, ας. *Aristot.* impono alicui, τίθημί τινι. *Id.* dare, tribuere alicui aliquid, διδόναι τινὶ ὄνομά τι. *Id.* patris filio dare, ὄνομα τοῦ πατρὸς διδόναι υἱῷ. *Id.* compellare aliquem nomine aliquo, προσειπεῖν τινα ὄνομα, f. ὄνομά τί τινι. *Id.* appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθαι ὀνόματί τινι. *Id.* habere nomen aliquod, ἔχειν ὄνομά τι. *Id.* sortiri aliquod nomen, τυχεῖν τινος προσηγορίας. *Idem.* esse aliquibus idem nomen, εἶναί τινι ταυτὸν ὄνομα. *Dem.* retinere nomen aliquod, μένειν ἐπί τινος ὀνόματος. *Id.* obiicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινὶ ὡς ὄνειδος ὄνομά τι *Id.* commutare nomen rei, μετατίθεσθαι ὄνομα πράγματί τινι. *Id.* delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν ὄνομά τι. *Idem.* do & profiteor, ἀπογράφομαι ὄνομα. *Xen.* nomen nullum habens, ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, ου. *Dem.* femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαῒς ὄνομα. *Ael.* faustum habens, ὁ καὶ ἡ εὐώνυμος, ου *Lucian.* sacrum habens, ὁ καὶ ἡ ἱερώνυμος, ου. *Id.* idem habens, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, ου. *Isocr.* commune habens, ὁ καὶ ἡ συνώνυμος, ου. *Aristot.* falsum habens, ὁ καὶ ἡ ψευδώνυμος, ου. *Aeschyl.* nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου. *Isocr.* nominis splendor, τὸ κλέος, εως. *Dem.* claritas, ἡ εὐδοξία, ας. *Dem.* obscuritas, ἡ ἀδοξία, ας. *Id.*

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας. *Aristot.*

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ ὀνοματολόγος, ου. *Plut.*

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας. *Aristot.*

Nominalis, e, ὀνοματικὸς, ἡ, όν. *Plato.*

Nominatim, ὀνομαστί. *Dem.* κατ' ὄνομα. *Id.* ὀνομαστικῶς. *Aristot.*

Nominatio, ἡ ὀνομασία, ας. *Aristot.* ἡ ὀνοματοποιΐα, ας. *Plut.*

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον. *Plut.* aliquem Empusam, καλέω τινὰ Ἔμπουσαν,

ʹΕμπίσαν. *Dem.* aliquem, προσαγορεύω τινά. *Isocr.* Conf. *Nomen*, item *Appello.*

Non, ὀ, *sequente Consona, Dem.* οὐκ, *sequente Vocali leuigata. Id.* οὐχ, *sequente Vocali adspirata. Id.* οὐχὶ, *itidem sequente Consona*, non fiet, οὐχὶ γενήσεται. *Dem.* non nunc, οὐχὶ νῦν. *Idem.* non bene, οὐχὶ καλῶς. *Id.* μὴ, soluens mercedem, διδοὺς μισθόν. *Id.* non tamen, οὐ μὴν arbitror, οἶμαι. *Id.* non igitur, οὐκοῦν, vult, βούλεται. *Id.* non sane, οὔτοι, prudentium est, σωφρόνων ἐστί. *Id.* non omnino, οὔτι παντελῶς. *Id.* per Deos non habeo, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔχω. *Id.* non equidem, οὐ γὰρ οὖν. *Dem.* non solum, sed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καί. *Dem.* μὴ μόνον, ἀλλά. *Id.* οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καί. *Isocr.* οὐχ ὅπως, ἀλλὰ καί. *Dem.* non solum, sed nec, μὴ ὅτι, ἀλλὰ οὐδ' ἄν. *Id.*

Nonagenarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐννενηκονταέτης, ου. *Maccab.*

Nonagesimus, a, um, ἐννενηκοστὸς, ἡ, όν.

Nonagies, ἐννενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐννενήκοντα.

Nondum, οὔπω. *Isocr.* μήπω. *Demosth.* οὐδέπω. *Idem.*

Nongenti, æ, a, ἐννεακόσιοι, αι, α.

Nonne omnium impudentissimi sunt? πῶς οὐχὶ ἁπάντων ἀναισχυντότατοι τυγχάνουσιν ὄντες, *Dem.* nonne talis est? οὐχὶ τοιοῦτος. *Id.* nonne pessimus est? πῶς οὐ κάκιστος, *Id.* nonne impius est? οὐκ ἀσεβής. *Id.*

Non nihil, μικρὸν, s. σμικρὸν, morari, ἐπέχειν. *Dem.*

Non nunquam, ἔστι δ' ὅτε. *Herodian.* indigentes, ἔσθ' ὅτε σπανίζοντες. *Id.* ἐνίοτε. *Plato.*

Nonnusquam, ἐνιαχοῦ, ἔστιν οὗ.

Nonus, a, um, ἐννέατος, άτη, ατον. *Plut.*

Norma, ὁ κανὼν, όνος. *Aeschin.* ὁ γνώμων, ονος. *Herodot.*

Normalis, e, κανονικὸς, ἡ, όν.

Normatus, a, um, ὁ πρὸς γνώμονα ἐξειργασμένος.

Noscito, διαγινώσκω. *Aristoph.*

Nosco, s. Noui, γινώσκω, aliquid clare, τι σαφῶς. *Xenoph.* artem textoriam, ἴσημι, s. εἴδω τὴν ὑφαντικήν. *Aelian.* Conf. *Cognosco, Intelligo.*

Nosocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ου.

Noster, a, um, ἡμέτερος, imperator, στρατηγός. *Dem.* vrbs, ἡμετέρα πόλις. *Id.* nostrum negotium, τὸ ἡμέτερον. *Id.*

Nostras, ὁ ἡμεδαπὸς, οῦ. *Naz.*

Nota, τὸ στίγμα, ατος. *Plut.* τὸ σημεῖον, ου. *Dem.* τὸ ἐπίσημον, ου. *Plut.* inusta, ὁ καυτὴρ, ῆρος. *Lucian.* notam inuro, καυτηριάζω. *N. T.* notam noctuæ inurere fronti alicuius, στίζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαῦκα. *Plut.*

Notabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου. *Xen.*

Notabiliter, εὐγνώστως, ἐπισήμως.

Notarius, ὁ γραμματεύς, έως, ὁ ὑπογραφεὺς, έως. *Naz.* ὁ ὑπογραμματεύς, έως. *Dem.*

Notatio, ἡ σημείωσις, εως.

Notatu dignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, ου. *Id.*

Notesco, γνωρίζομαι. *N. T.*

Nothus, ὁ νόθος, ου. *Plut.*

Notifico, δηλόω, aliquid alicui, τι πρός τινα. *Isocr.*

Notio, ἡ νόησις, εος. *Plato.* τὸ νόημα, ατος prim. πρῶτον. *Themist.*

Notitia, ἡ γνῶσις, εως. *Aristot.* Dei, ἡ θεογνωσία, ας. *Damasc.* notitiam alicuius rei consequi, καρπώσασθαι τὴν γνῶσίν τινος. *Ael.*

Noto, σημειόω. *Naz.* διασημαίνω τι. *Xen.* ignominia, ἀτιμάζω. *Id.*

Notorius, a, um, δῆλος, η, ον. *Aristot.*

Notus, a, um, ὁ καὶ ἡ γνώριμος, ου. *Dem.* alicui τινί. *Ael.* ὁ καὶ ἡ εὔγνωστος, ου. *Dem.* notum facio alicui aliquid, δηλόω τι πρός τινα. *Isocr.* Conf. *Manifesto.*

Notus, i, *ventus*, ὁ νότος, ου. *Aristot.*

Nouacula, ὁ ξυρὸς, οῦ. *Aristoph.* τὸ ξυρὸν, οῦ. *Poll.*

Noualis, ἡ νεῖος, ου. *Theophr.* ἡ νεὸς, οῦ. *Xen.*

Nouator, ὁ νεωτεριστής, οῦ. *Plut.*

Noue, νεωστί. *Xen.* καινῶς. *Isocr.*

Nouelletum, ὁ νεοφυτὼν, ῶνος.

Nouello, νεοχμεύω, agros, νεόω ἀγρούς. *Naz.*

Nouellus, a, um, νεαρὸς, ά, όν. *Plut.*

Nouem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα. *Plut.* cuius sunt nouem dies, ἐνναταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετός. *Gal.*

Nouember, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος. *Dem.* ὁ ἔννατος μήν. *Plut.* ὁ Νοέμβριος, ου.

Nouenarius, numerus, ἡ ἐννεάς, άδος.

Nouendialis, e, ὁ καὶ ἡ ἐννόμερος, ου, sacrum, τὰ ἔννατα, ων. *Isaeus.*

Noueni, æ, a, ἔννατοι, αι, α.

Nouerca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς. *Hes.*

Nouercalis, e, ὁ καὶ ἡ μητρυιώδης, εος. *Plut.*

Noui, vide *Nosco.*

Nouies, ἐννεάκις.

Nouilunium, ἡ νέα σελήνη, ης. *Geopon.* ἡ νεομηνία, ας. *LXX.* ἡ νουμηνία κατὰ σελήνην. *Thuc.*

Nouissime, ἐπὶ τέλει. *Lucian.* πρὸς τὸ τέλος. *Plut.* ἐσχάτως. *Id.*

Nouissimus, a, um, ἔσχατος, άτη, ατον. *Plut.*

Nouitas, ὁ καινότης, ητος, inuentorum, τῶν εὑρημένων. *Isocr.*

Nouiter, καινῶς. *Isocr.*

Nouitius, a, um, νεαρὸς, ά, όν. *Plut.* miles, ὁ νεοσύλλεκτος, ου. *Dion. Hal.*

Nouo, νεόω, aliquid, τί. *Aristoph.* νεάω τι. *Theophr.*

Nouus, a, um, νέος, α, ον, annus, ἔτος. *Herodian.* cædes, φόνος. *Thuc.* καινὸς, ή, όν. *Aristot.* nouas res molior, καινοποιέω. *Plut.* καινουργέω. *Philo.* nouarum rerum studium, ὁ νεωτερισμὸς, οῦ. *Plut.* ἡ νεωτεροποιΐα, ας. *Thuc.* τὸ φιλόκαινον, ου. *Lucian.* nouarum rerum studiosus, ὁ νεωτεροποιὸς, οῦ. *Aristot.* noua facio, νεωτεροποιέω. *Hipp.*

Nox, ἡ νὺξ, νυκτός. *Dem.* media, νὺξ μέση. *Thuc.* intempesta, νὺξ ἀκμάζουσα, νὺξ ἀωρία, noctem insomnem ducere, ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα. *Xen.* noctem sub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαίθρῳ. *Philo.* facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτός. *Dem.* per noctem ista facis, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖς. *Id.* vsque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαι τι. *Id.*

Noxa, ἡ ἄτη, ης. *Dem.* Conf. *Damnum.*

Noxius, a, um, βλαβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινί. Dem. βλάπτων, ουσα, ον, τινά. Plato. λυμεών τινος. Isocr.
Nubecula, τὸ νεφέλιον, ου.
Nubes, τὸ νέφος, εος. Dem.
Nubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίγαμος, ου. Dem. ὡραῖος, αία, αῖον πρὸς γάμους, s. γάμου. Ael. ἀκμαῖος, αία, αῖον. Lucian.
Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ύος. Gal.
Nubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ νεφώδης, εως. Arist.
Nubo, καλύπτω, alicui, γαμέομαι τινί. Plut. συνοικέω τινί. Lucian. secundo, δευτερογαμέω. Pand.
Nucetum, τὸ καρυών, ῶνος.
Nuceus, a, um, καρυηρὸς, ὰ, ὸν, fructus, καρπὸς καρύινος, ὴ, ὸν, oleum, ἔλαιον. Diosc.
Nucleus, ὁ πυρὴν, ῆνος. Diosc.
Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος. Chrys.
Nudius tertius, πρότριτα. Thuc. nudius quartus, ὧδε ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρὸ τῆσδε πέμπτῃ, nudius sextus, πρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ ταυτῆς ἕκτην, &c.
Nudo, γυμνόω, aliquid, τί. Thuc. caput, ἀποκιδαρόω. LXX.
Nudus, a, um, γυμνὸς, ὴ, ὸν, veste, ἐσθῆτος. Herodian. sum, γυμνητεύω. N. T. viuo, γυμνήτα βίον ἔχω. Diod. Sic.
Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας. Dem. ἡ φλυαρία, ας. Id. ὁ λῆρος, ου. Idem. aniles, γραῶν μῦθος. Lucian. nugas ago, φλυαρέω. Dem. ἀδολεσχέω. Idem. φλυαρίαν φλυαρέω. Aristoph.
Nugalis, e, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εος. Arist.
Nugamentum, ἡ φλυαρία, ας. Dem.
Nugator, ὁ ληρῶν, οῦντος. Isocr. ὁ καὶ ἡ ἀδολεσχὸς, ου. Plut. φλυαρῶν, ῦντος. Isocr. ὁ σπερμολόγος, ου. Dem.
Nugatorie, ἀδολεσχῶς.
Nugatorius, a, um, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, εως. Arist.
Nugor, ἀδολεσχέω, frustra, τηνάλλως. Dem. de aliquo, μάτην φλυαρέω περί τινος. Id. ληρῳδέω μάτην Id. & mentis errore adficior, ληρέω καὶ τετύφωμαι. Id.
Nullatenus, οὐδαμῶς. Dem. μηδαμῶς. Id. μηδαμῇ. Id. οὐδαμῇ. Id.
Nullibi, οὐδαμόθι. Laert.
Nullus, a, um, μηδεὶς, μηδεμία, μηδέν. Dem. οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδέν. Isocr. sum, μηδείς εἰμι. Soph. alius, nisi, οὐδεὶς ἄλλος, ἤ. Lycurg. μηδεὶς ἄλλος, πλὴν, Isocr. nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως. Plato. οὐδαμῶς. Dem.
Num, ἆρα μή. Lucian. ἄραγε. Aristoph. num non perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα. Plato.
Numen, τὸ θεῖον, ου. Plut. numine adflor, ἐνθουσιάζω. Id. ἐνθεσιάω. Philo. numine adflatus, a, um, ἐκστατικὸς, ὴ, όν. Arist. ἐνθεαστικὸς, ὴ, όν. Plato. numinis adflatus, ἡ θεοληψία, ας. Plut.
Numerabilis, e, ἀριθμητὸς, ὴ, όν.
Numeratum, κατ᾽ ἀριθμόν.
Numeratio, ἡ ἀρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου. Bas.
Numerosus, a, um, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, ἀριθμῷ, oratio, εὔρυθμος λέξις. Arist.
Numerose, εὐρύθμως, dicere, λέγειν. Isocr.
Numero, ἀριθμέω, aliquid, τί. Xen. Conf. Numerus.
Numerus, ὁ ἀριθμὸς, οῦ. Dem. oratorius, ὁ ῥυθμὸς, οῦ. Dion. Hal. numero infinitus, κατὰ τὸ πλῆθος ἄπειρος. Plut. ἄπειρος τὸ πλῆθος. Isocr. numero decem, δέκα τὸν ἀριθμόν. Xen. in numero hostium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς. Dem. in nullo numero esse, ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι. Id.
Nummatio, ἡ πολυχρημοσύνη, ης.
Nummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιχρήματος, ου. Plut. bene sum, εὐχρημονέω. Plato.
Nummularius, ὁ ἀργυρογνώμων, ονος. Lucian. ὁ τραπεζίτης, ου. N. T.
Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ου.
Nummus, τὸ νόμισμα, ατος. Arist. τὸ κέρμα, ατος. N. T.
Nunc, νῦν. Dem. νυνί. Id. τανῦν. Id. ἤδη. Id. ἐν τῷ παρόντι Id. ἐν τῷ νυνί. Id.
Nuncio, vide Nuntio.
Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως. Lucian. ἡ ὀνομασία, ας. Arist.
Nuncupo, προσαγορεύω. Naz. Conf. Nomino.
Nundinæ, ἡ παντοπωλία, ας. Poll. ἡ πανήγυρις, εως. Plut.
Nundinalis, e, s. Nundinarius, a, um, πανηγυρικὸς, ὴ, όν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ τῶν ὠνίων. Arist. ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων. Thuc.
Nundinatio, ἡ καπηλεία, ας. Chrys. ὁ πανηγυρισμὸς, οῦ. Philo.
Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τί. Herodot. πρίαμαί τι. Dem.
Nunquam, οὐδέποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν. Dem. genuina existimauit, οὐδεπώποτε γνήσια ἐνόμιζε. Idem. μηδέποτε. Isocr. μηδεπώποτε. Id. μήποτε. Xen. οὐδένα χρόνον. Isocr. nunquam non, vide Semper.
Nunquis, quæ, quid? ἆρα μή τις; μῶν τις.
Nuntia, ἡ ἄγγελος, ου. Hom.
Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, ας. Thuc.
Nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τί. Dem. victoriam vrbi, νίκην εἰς πόλιν. Plut. aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι. Id. τινὶ περί τινος. Idem. Conf. Nuntium.
Nuntium, ἡ ἀγγελία, ας. Dem. ὁ ἄγγελος, ου. Thuc. verum, ἀπαγγελία ἀληθής. Dem. adferre graue & acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν. Plato. accipere molestum, ἀκούσματος ἀκούειν βαρυτέρου. Alciphr.
Nuntius, ὁ ἄγγελος, ου. Dem. ὁ ἀγγέλλων, οντος. Id. nuntium mittere, ἄγγελον πέμπειν. Idem. venire alicui, ἄγγελον ἐλθεῖν τινι. Id.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστί. Isocr. ἔναγχος. Dem. πρῴην. Id. factus, ὁ καὶ ἡ νεοεργὴς, έος. Plut. genitus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, έος. Id. natus, ὁ καὶ ἡ ἀρτιτόκος, ου. Ioseph. ὁ καὶ ἡ νεογόνος, ου. Herodot. mortuus, ὁ καὶ ἡ νεοθανὴς, έος.
Nuperrime, ἔγγιστα. Dion. Hal.
Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄρτι. N. T.
Nuptiæ, ὁ γάμος, ου. Dem. οἱ γάμοι, ων. Id. τὰ γαμικά, ῶν Thuc. nuptias celebro, ποιέω γάμους. Id. συντελέω τοὺς γάμους. Polyb. ambio alicuius, γάμον

γάμον τινὸς διώκω. *Plato.* μνηστεύω γάμον τινός. *Id.* contraho cum aliqua, γαμέω τινά. *Demosth.*

Nuptialis, e, γαμικὸς,ἡ,όν, lex, νόμος. *Plut.* carmen, τὸ ἐπιθαλάμιον,ου, ἡ γαμήλιος ᾠδὴ, festum, τὰ γαμήλια,ων. *Gregor.* munus, ἡ γαμηλία, ας. *Demosth.*

Nupturio, γαμησείω. *Alciphr.*

Nuptus, us, ἡ μνηστεία, ας, nuptui do aliquam alicui, συνοικίζω τινὰ τινι. *Isocr.* γαμίζω τινά. *N. T.* ἐκγαμίζω. *Ibid.*

Nurus, ἡ ἐννυὸς, ου, ἡ νύμφη, ης. *N. T.*

Nusquam, οὐδαμοῦ. *Dem.* vbi, οὐδαμοῦ πώποτε, ὅπου. *Id.* nusquam non, πανταχοῦ. *Id.* nusquam gentium, οὐδαμοῦ γῆς. *Aristot.* i. e. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν. *Dem.*

Natatio, ἡ νεύστασις, εως.

Nuto, νευστάζω, *Dion.* i. e. vacillo, σφάλλομαι. *Plut.*

Nutribilis, e, θρεπτικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Nutricatio, ἡ τιθήνησις, εως. *Theoph.*

Nutricor, τιθηνέω, aliquem, τινά. *Xen.* τιτθεύω τινά. *Plut.*

Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς. *Dem.*

Nutrio, τρέφω, aliquem, τινά. *Dem.* διατρέφω τινά Conf. *Alo.*

Nutritio, ἡ θρέψις, εως. *Al. Aphr.* ὁ σιτισμὸς, ου. nutricis, ἡ τιτθεία, ας. *Dem.*

Nutritor, ὁ τροφεὺς, έως. *Plato.* ὁ τροφὸς, οῦ. *Id.*

Nutrix, ἡ τροφὸς, οῦ. *Isocr.* infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος. *Synes.* ἡ τιθηνὸς, ου. *Dion. Long.*

Nutus, τὸ νεῦμα, ατος. *Thuc.* Dei, ἡ πομπὴ Θεοῦ. *Herodot.* πομπὴ θεία. *Plut.* nutu significo, νεύω. Conf. *Innuo.*

Nux, τὸ κάρυον, ου. *Diosc.* iuglans, κάρυον βασιλικόν. *Id.* auellana, κάρυον Ποντικόν. *Id.* Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης. *Id.* fagina, κάρυον φήγινον. *Id.* pinea, κάρυον πιτύινον. *Id.* odorata, s. moschata, τὸ μοσχοκάρυον, ου, nucibus ludo, καρυατίζω. *Nicet.* nuces relinquo, i. e. e pueris excedo, μειρακιόομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω. *Aelian.*

Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος. *Aristot.*

Nympha, ἡ νύμφη, ης. *Plut.*

Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ου, ὁ νυμφαιὼν, ῶνος.

Nymphæus, a, um, νυμφαῖος, αία, αιον.

O.

O, ὦ, *Vocandi*, o Socrates! ὦ Σώκρατες! *Aristoph.* *Exclamandi*, o terra & Dii, ὦ γῆ καὶ θεοί. *Dem.* o dii immortales! ὦ πρὸς τῶν θεῶν. *Xen.*

Ob, διά. aliquid, τί. *Dem.* Conf. *Propter.*

Obæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπέρχρεως, ω, fio, γίνομαι. *Dem.* res alicuius, ὑπόχρεως εἶναι τινός. *Idem.*

Obambulatio, ἡ περίοδευσις, εως. *Suid.*

Obambulo, περιπατέω, alicubi, ἔν τινι τόπῳ. *Dem.* περινοστέω. *Id.*

Obbrutesco, ἐκθηριόομαι. *Polyb.*

Obdo, ἐπιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι.

Obdormio, f. Obdormisco, κοιμάομαι. *Xen.* καθυπνόω. *Id.*

Obduco, περιπλάττω. *Aristot.* auro, χρυσῷ. *LXX.* argento, περιαργυρόω ἀργυρί. *Id.* ære, καλύπτω χαλκῷ. *Id.* tenebras alic rei, ἐπισκοτέω τινί. *Diosc.* τί. *Id.* cicatric ἀπαλείφω. *Id.* aliquid, ἐπαλείφω τι. *Idem.*

Obduresco, σκληρύνομαι.

Obduro, σκληρύνω. *N. T.*

Obediens, πειθόμενος, ένη, ενον, in aliqua r περί τινος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, alicui, τι *Idem.*

Obedienter, εὐπειθῶς, πειθομένως.

Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς. *N. T.* ἡ εὐπείθεια, α *Cl. Al.* ἡ πειθαρχία, ας. *Dem.*

Obedio, πείθομαι, optimis monitis alicuiu τινὶ τὰ βέλτιστα. *Dem.* alicui, πειθαρχέω τ νί. *Isocr.* ἀκούω τινός. *Demosth.* ὑπακούω τιν *Idem.*

Obeliscus, ὁ ὀβελίσκος, ου.

Obelus, ὁ ὀβελὸς, οῦ, obelo noto, ὀβελίζω. *Ci* obelisci appositio, ὁ ὀβελισμὸς, οῦ.

Obeo, ἐφοδεύω, custodias, φυλακάς. *Poly* munus sine reprehensione, λειτουργέω ἀμέ πτως. *Dem.* munus viri boni, διαπράττ ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου. *Idem.* legationen ἐπιτελέω πρεσβείαν, comitia, ἀρχαιρεσιάζ *Plut.* mortem, τελευτάω τὸν βίον. Confe *Morior.*

Obequito, καθιππεύω. *Lucian.*

Oberro, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώ ραν. *Dem.* cum liberis, ἀλάομαι μετὰ παίδω *Idem.*

Obesitas, ἡ λιπαρότης, ητος. *Theophr.*

Obeso, λιπαίνω. *Eurip.*

Obesus, a, um, λιπαρὸς, ά, όν. *Plato.* sum, λιπάω *Plut.*

Obex, ὁ μοχλὸς, ου. *Thuc.* i. e. impedimentum τὸ ἐμπόδιον, ου. Conf. *Impedimentum.*

Obfirmo, ἐπιστηρίζω. *Aristot.* διαβεβαιόομαι *Plut.*

Obgannio, ἀντισκύζομαι.

Obiectaculum, τὸ πρόβλημα, ατος. Græcis, τῆ Ἑλλάδος. *Lucian.*

Obiectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος.

Obiectio, ἡ προβολὴ, ῆς. *Plato.*

Obiectum, τὸ ἀντικείμενον, ου. *Aristot.*

Obiicio, παραβάλλω, aliquid equis, τι ἵπποις *Plut.* exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι *Isocr.* me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸ εἰς κίνδυνον ὑπέρ τινος. *Dem.*

Obiter, παρέργως. *Synes.* ἐν παρόδῳ. *Lucian* ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς. *Plut.* ἀσπουδάστως *Aelian.*

Obitus, us, ὁ ὄλεθρος, ου. *Dem.* Conf. *Interitus* item *Mors.*

Obiurgatio, ἡ ἐπιτίμησις, εως. *Dem.* ἡ λοιδορία ας. *Isocr.*

Obiurgator, ὁ ἐπιτιμητὴς, οῦ. *Phil.* ὁ ἐγκαλῶν, όντος. *Dem.*

Obiurgatorius, a, um, ἐπιτιμητικὸς, ἡ, όν.

Obiurgo, ἐπιτιμάω, aliquid, τινί. *Dem.* peccata, τοῖς ἁμαρτανομένοις. *Idem.* hæc, ἐπιπλήττω ταῦτα. *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς *Isocr.*

Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινά. *Plut.*

Oblangueo, ἐκλύομαι. *Plut.*

Oblatio,

Oblatio, ἡ προσφορά, ᾶς. LXX.
Oblatro, καθυλακτέω. Bas.
Oblatum, τὸ δῶρον, ȣ. LXX.
Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, ατος. Cl. Al.
Oblectatio, ἡ τέρψις, εως. Isocr. ἡ εὐφροσύνη, ης. Xen.
Oblecto, ψυχαγωγέω. Polyb. aliquem, τέρπω τινά. Isocr. aliqua re, τινί. Plut. εὐφραίνω τινά. Dem.
Obligatio, ἡ κατεγγύη, ης. Isocr.
Obligo, ἐπιδέω, vulnera, τραύματα. Gal. aliqua re, ἀποδέω τινί. Diosc. aliquem beneficiis, ἀναρτάομαί τινα. Xen.
Oblino, περιαλείφω, aliquid, τι. Theophr. περιχρίω. Lucian.
Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, ȣ. Hermog. ἡ λόξωσις, εως. Strabo.
Oblique, πλαγίως.
Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ητος, ἡ λοξότης, ητος.
Obliquo, πλαγιόω, πλαγιάζω. Poll. λοξεύω. Proclus. λοξόω. Strabo.
Obliquus, a, um, πλάγιος, ία, ιον. Theophr. λοξὸς, ἡ, ὀν. Aristot.
Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, ȣ. Aristoph. ἡ ἐξάλειψις, εως.
Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicuius, τὴν μνήμην τινὸς. Dem. aliquid, ἀπαλείφω τι. Id. ἐξαλείφω τι. Id.
Obliuio, ἡ λήθη, ης. Dem. tradere aliquid obliuioni, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι. Lucian. λήθην ποιεῖσθαί τινος. Id. auferre obliuionem alicuius, διδόναι λήθην τινός. Isocr. λήθην ἐμποιεῖν τινος. Id.
Obliuiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος. Plato. ὁ καὶ ἡ ἐπιλησμονὴς, έος. N. T. ὁ καὶ ἡ ἐπιλήσμων, ονος. Isocr.
Obliuiscor, ἐπιλανθάνομαι, alicuius rei, τινός. Dem. ἀμνημονέω τι. Dem. τινὸς. Isocr.
Oblongus, a, um, ὁ καὶ ἡ παραμήκης, εος. Diod. Sic.
Obloquor, θορυβέω, alicui, τινί. Dem. παροχλέω τινί. N. T. τινά. Plut.
Obluctator, ὁ ἀντίπαλος, ȣ. Dem.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινί. Plut. ἀντιβαίνω πρός τι. Id. vento, ἀντέχω πνεύματι. Ael.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, κωφάομαι. Phil.
Obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινί. Plut.
Obnixe, συντόνως. Lucian.
Obnixus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ȣ, legi, τῷ νόμῳ. Dem. rationibus de rebus a se gestis reddendis, ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος τῶν πραχθέντων. Id.
Obnubilo, ἐπινεφόω Aristot.
Obnubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπινεφὴς, έος. Aristot.
Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι. Plut.
Obnunciatio, ἡ καταγγελία, ας.
Obnunciator, ὁ κατάγγελος, ȣ. Plut.
Obnuntio, καταγγέλλω. Plut.
Oboleo, ἀπόζω. Diosc.
Obolus, ὁ ὀβολὸς, ȣ. Aristot.
Oborior, ἐπιγίνομαι. Xen.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι. Plut. ὑποδύω. Aristot. παραδύω. Dem.
Obreptio, ἡ παράδυσις, εως.
Obrepto, παρερπύζω. Suid.
Obrigeo, περιπήγνυμαι ψύχει.
Obruo, ἐγκαταχόω, aliquid, τι. Dion. Hal.
Obryzum, τὸ ὄβρυζον, ȣ.
Obscœne, αἰσχρῶς.
Obscœnitas, ἡ αἰσχρότης, ητος, verborum, ἡ αἰσχρορρημοσύνη, ης. Dem.
Obscœnus, a, um, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν. Plut. in verbis, ὁ καὶ ἡ αἰσχρορρήμων, ονος. Poll.
Obscuratio, ἡ ἐπισκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως. Plut. i. e. abolitio, ἡ ἀφάνισις, εως. Dem.
Obscure, ἀμαυρῶς. Plut.
Obscuritas, τὸ σκότος, εος. Dem. ἡ ἀγνωσία, ας. Dion. Hal. nominis, ἡ ἀδοξία, ας. Dem. sermonis, ἡ ἀσάφεια λόγȣ. Plut. oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν. Diosc. generis, ἡ δυσγένεια, ας. Dion. Hal.
Obscuro, ἐπισκοτέω. Dem. aliquid, συγκρύπτω, s. ἐπισκιάζω τι Id. ἀμαυρόω τι. Phil.
Obscurus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, lychnus, λυχνίδιον. Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀφανὴς, έος, & incerta gratia, καὶ ἄδηλος χάρις. Dem. obscurum erat, ἄδηλον ἦν. Lycurg. obscura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, aër, ἡ ὀμίχλη, ης. Aristot.
Obsecratio, ἡ ἱκετηρία, ας. Dem. ἡ ἱκεσία, ας. Isocr. ἡ προσλιπάρησις, εως.
Obsecro, λιπαρέω, & obtestor, καὶ ἀντιβολέω. Dem. oro & obsecro aliquem, ἱκετεύω τινα καὶ ἀντιβολέω. Id.
Obsecundo, συνεπινεύω, alicui, τινί. Plut. alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι. Xen. venti obsecundant, ἐπορίζȣσι. Lucian. ἐπορίζȣσι. Philo.
Obsepio, περιφράττω, aliquid, τί.
Obsequenter, πειθηνίως. Philo. θεραπευτικῶς. Plut.
Obsequentia, ἡ χάρις, ιτος. Dem. ἡ θεραπεία, ας. Xen.
Obsequiose, θεραπευτικῶς. Plut. colo, κολακεύω. Xen.
Obsequiosus, a, um, θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, Plato. ἀκολȣθητικὸς, ἡ, ὸν. Aristot.
Obsequium, ἡ ἀνθύπειξις, εως. Plut. Conf. Obsequentia.
Obsequor, ὑπηρετέω, alicui in aliquo, τινί τι. Dem. ὑπȣργέω τί τινι. Plut. alicui, χαρίζομαι τινι Dem.
Obsero, i. e. firmo, περικλείω. Thuc. i. e. consero, περιφυτεύω.
Obseruabilis, e, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ȣ.
Obseruantia, ἡ θεραπεία, ας. Isocr. omni obseruantia colere aliquem, πάσῃ θεραπείᾳ θεραπεύειν τινὰ. Xen. magna obseruantia coli ab aliquo, πολλῆς θεραπείας τυγχάνειν παρά τινος. Isocr.
Obseruatio, ἡ παρατήρησις, εως. N. T. ἡ ἐπιτήρησις, εως. Naz.
Obseruator, ὁ ἐπίσκοπος, ȣ.
Obseruatorius, a, um, παρατηρητικὸς, ἡ, ὸν.
Obseruo, ἐπιτηρέω, aliquid, τι Dem. παρατηρέω τι. Lucian. tempus, τηρέω τὸν καιρὸν. Naz. ἐπιτηρέω καιρὸν. Plut. aliquem, διαφυλάττω τινὰ Plut. περιοράω τινὰ. Thuc. i. e. colo, θεραπεύω

ραπεύω, aliquem, τινά. *Isocr.* ποιέομαι θεραπείαν τινός. *Id.*

Obses, ὁ ὅμηρος, ϐ. *Thuc.* dare aliquem obsidem, παραδοῦναί τινα ὅμηρον, *Dem.* διδόναι ὅμηρόν τινα. *Xen.* accipere aliquem obsidem, εἰς ὁμηρείαν λαμβάνειν τινὰ, obses sum, ὁμηρεύω. *Philo.* obsidem posco aliquem, ἐξομηρεύω τινά. *Plut.*

Obsessio, ἡ περικάθησις, εως.

Obsessor, ὁ πολιορκῶν, ῦντος. *Dem.* ὁ πολιορκητὴς, ϐ. *Athen.*

Obsessus, a, um, πολιορκούμενος, ένη, ενον. *Isocr.* vrbs, πόλις πολιορκουμένη. *Id.* ab aliquo, καταστὰς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος. *Id.* a diabolo, δαιμονιακὸς, ὴ, όν. *Plut.* δαιμονιζόμενος, ένη, ενον. *N. T.*

Obsideo, πολιορκέω. *Isocr.* vrbem, τὴν πόλιν. *Plut.* aliquem, τινά. *Dem.* vndique murum, κύκλῳ περικάθημαι τὸ τεῖχος. *Dem.*

Obsidio, ἡ πολιορκία, ας. *Dem.* obsidione claudere vrbem, ἐκπολιορκεῖν πόλιν. *Isocr.* περικαθίζειν πόλιν. *LXX.* claudi ab aliquo, καθίστασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος. *Isocr.* capere vrbem, πολιορκίᾳ ἁλίσκειν πόλιν. *Dem.* obsidionem soluere, λύειν πολιορκίαν, tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν. *Isocr.* ab obsidione cessare, παύσασθαι πολιορκίας. *Aristot.*

Obsidionalis, e, πολιορκετικὸς, ὴ, όν.

Obsignator, ὁ ἐπισφραγιστὴς, ϐ. *Lucian.*

Obsigno, ἐπισφραγίζω, aliquid, τί. *Plato.* litteras, κατασημαίνομαι γράμματα. *Dem.*

Obsisto, ἐνίσταμαι, alicui, τινί. *Plut.* ἀνθίσταμαι πρός τινα. *Thuc.*

Obsoleo, s. Obsolesco, ἀπαρχαιόομαι. *Bud.*

Obsolete, ἀπηρχαιωμένως.

Obsoletus, a, um, παλαιούμενος, ένη, ένον. *Plato.* verbum, ἀνακεχωρηκὸς ὄνομα. *Dion. Hal.*

Obsonium, vide *Opsonium.*

Obstaculum, τὸ κώλυμα, ατος. *Luc.*

Obstetricatio, ἡ μαίευσις, εως. *Plato.* ἡ μαιεία, ας. *Idem.*

Obstetricor, μαιεύομαι. *Luc.* μαιόομαι. *Plut.*

Obstetrix, ἡ ἀκεστρὶς, ίδος. *Hipp.* ἡ μαῖα, ας. *Plato.*

Obstinate, αὐθαδῶς.

Obstinatio, ἡ αὐθάδεια, ας. *Plato.* ἡ σκληροκαρδία, ας. *LXX.*

Obstinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπειστος, ϐ. *Plut.*

Obstipo, καταστύφω.

Obstipus, a, um, κυφὸς, ὴ, όν. *Lucian.*

Obsto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρός τινα. *Thuc.* ἀντιτάττομαί τινι. *Xen.* πρός. τινα. *Id.* alicui ne videat, κωλύω τινὰ τοῦ ὁρᾷν. *Herodot.* ἐμπόδιόν εἰμι τοῦ μὴ ὁρᾷν. *Id.* ne hoc facias, ἐπέχω σε τούτου. *Plut.*

Obstrepo, θορυβέω, alicui, τινί. *Plut.*

Obstringo, ἐπιδέω. *Gal.* iuramento, ἐγκαταλαμβάνω ὅρκῳ. *Thuc.* aliquem sponsione, κατεγγυάω τινά. *Dem.*

Obstructio, ἡ ἔμφραξις, εως. *Hesych.*

Obstructus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφρακτος, ϐ.

Obstruo, ἐμφράττω, aliquid, τί. *Dem.*

Obstupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινά. *Herodian.*

Obstupeo, s. Obstupesco, ἐκπλήττομαι, aliqua re, πρός τι. *Plut.* ἀναισθήτως ἔχω. *Id.*

Obsum, βλάπτω, alicui, τινά. *Lycurg.* Conf. *Noceo.*

Obsurdesco, ἐκκωφόομαι.

Obtego, κατακαλύπτω. *Plato.*

Obtemperatio, idem quod *Obedientia.*

Obtempero, idem quod *Obedio.*

Obtendo, προΐσχομαι, aliquid, τι. *Herodian.*

Obtenebro, ἐπισκοτέω. *Dem.*

Obtero, ἐπιτρίβω. *Aristot.*

Obtestatio, ἡ ἱκετηρία, ας. *Dem.* ἡ ἐπιμαρτυρία, ας. *Thuc.*

Obtestor, ἀντιβολέω, aliquem, τινά. *Dem.* ἐκλιπαρέω τινά. *Plut.* Deum, ἱκετεύω θεόν. *Xen.*

Obticentia, ἡ ἀποσιώπησις, εως. *Plut.*

Obticeo s. Obticesco, ἀποσιωπάω. *Plut.*

Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινός. *Isocr.* locum, χώραν ἐπέχω. *Dion. Hal.*

Obtingit, συμβαίνει, alicui aliquid, τί τινι. *Isocr.*

Obtorqueo, διαστρέφω. *Theophr.*

Obtrectatio, ἡ διαβολὴ, ῆς. *Dem.* ὁ φθόνος, ϐ. *Idem.*

Obtrectator, ὁ βάσκανος, ϐ. *Dem.* φθονεῖν εἰθισμένος. *Id.*

Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινὰ ἐπί τινι. *Lucian.* πρός τι. *Id.* λοιδορέομαί τινι. *Idem.*

Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω. *Xen.*

Obtrunco, ἀποκεφαλίζω. *N. T.*

Obtueor, ἀντιβλέπω. *Aelian.*

Obtundo, ἀπαμβλόω. *Plut.* ἐξαμβλόω. *Plut.* aures, ἐκκωφάω τὰ ὦτα. *Lucian.*

Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινά. *Plut.*

Obturatio, ὁ ἐμφραγμὸς, ϐ.

Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινί. *Dem.* ἐπιστομίζω τινά. *Id.* aures, βύω τὰ ὦτα. *LXX.*

Obtuse, ἀμβλέως, video, ἀμβλυώττω. *Lucian.* obtusissime video, ἀμβλύτατα ὁράω. *Plut.*

Obtutus, us, ἡ πρόσοψις, εως. *Soph.* τὸ βλέμμα, ατος. *Dem.*

Obuallo, χαρακόω. *Aeschin.*

Obuenio, προσέρχομαι. *Dem.*

Obuersor, περιΐσταμαι. *Dem.*

Obuerto, ἐπιστρέφω, alicui terga, τὰ νῶτά τινι. *Lucian.*

Obuiam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, συναντάομαί τινι, fio alicui, ἀπαντάω τινί. *Dem.* πρός τινα. *Isocr.*

Obuio, ἀπαντάω, alicui, τινί. *Xen.* ἀντιάζω τινί. *Plut.* ὑπαντιάζω τινί. *Lucian.*

Obuius, a um, ἀπαντῶν, ῶσα, ῶν. *Dem.*

Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, ϐ, ὁ ἀποσκιασμὸς, ϐ.

Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τι. *N. T.* τινί. *Lucian.*

Obuoluo, περιελίττω. *Plut.* aliquid alicui, περιστέλλω τί τινι. *Id.*

Occa, τὸ βωλόκοπον, ϐ.

Occallesco, ἀποσκιρρόομαι.

Occasio, ὁ καιρὸς, ϐ. *Dem.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς. *Id.* ἡ εὐπορία, ας. *Isocr.* vltro oblata, καιρὸς αὐτόματος, *Demosth.* magna, μέγας. *Isocr.* mirifica, μέγιστος. *Demosth.* optima, κάλλιστος. *Isocr.*

Isocr. apta ad aliquid, ἁρμόττων τινός. *Dem.* vtilis, συμφέρων. *Idem.* singularis, εὐπορία πολλή. *Id.* occasionem quæro, καιρὸν ζητέω. *Id.* nundinor, πρίαμαι. *Id.* præbeo, s. suppedito, παρασκευάζω. *Id.* accidere, συμβαίνειν. *Id.* contingere alicui, γίγνεσθαί τινι. *Id.* incidere, συμπίπτειν. *Id.* venire, ἐλθεῖν. *Id.* habere, ἔχειν. *Dem.* exspectare, περιμένειν. *Isocr.* prætermittere, παριέναι. *Dem.* dimittere, ἀφιέναι. *Id.* obseruo, παρατηρέω. *Id.* aucupor, λαμβάνω. *Diod. Sic.* occasione vti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ. *Dem.*

Occasiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, ου.

Occasus, us, ἡ δυσμή, ῆς, solis, ἡλίου. *Xen.* ἡ δύσις, εως. *Aristot.* ad occasum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες. *Dem.*

Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.

Occento, κατᾴδω. *Herodot.*

Occepto, ἄρχομαι. *Dem.* Conf. *Incipio.*

Occidens, ἡ δύσις, εως. *Aristot.* ἡ ἑσπέρα, ας. *Demosth.*

Occidentalis, e, δυσμικός, ή, όν. *Ptol.*

Occidio, idem quod *Occisio.*

Occido, φονεύω, aliquem, τινά. *Herodot.* Conf. *Interficio.*

Occido, καταπίπτω. *Al. Aphr.* sol occidit, ἥλιος δύει, s. καταδύει.

Occiput, ἡ κοτίς, ίδος. *Hippocr.*

Occisio, ὁ φόνος, ου. *Dem.* Conf. *Cædes.*

Occisor, ὁ φονεύς, έως. *Dem.*

Occlamito, καταβοάω. *Thuc.*

Occludo, κατακλείω. *Xen.*

Occubo, βωλοκοπέω. *Aristoph.*

Occubo, idem quod *Occumbo.*

Occulo, συγκρύπτω. Conf. *Abscondo.*

Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εως, ἡ κρύψις, εως.

Occulte, κρύφα. *Plut.* κρυφῇ. *N. T.* ἀφανῶς. *Demosth.*

Occulto, κρύπτω. *Dem.* ἀποκρύπτω, aliquid, τι. *Idem.*

Occultus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄδηλος, ου. *Dem.*

Occumbo, τελευτάω. *Xen.* τελευτάω τοῦ βίου. *Id.* τὸν βίον. *Luc.* Conf. *Morior.*

Occupatio, ἡ ἀσχολία, ας. *Dem.* Confer *Negotium.*

Occupo, καταλαμβάνω, vrbem, πόλιν. *Isocr.* αἱρέω πόλιν. *Plut.* aliquid, κατέχω τι. *Isocr.* ἐπικαταλαμβάνομαί τινος. *Aeschin.* ἐπέχω τι. *Aristot.* τινός. *Thuc.* occupor in aliqua re, ἄσχολός εἰμι πρός τινι. *Aristot.* ἄσχολος γίνομαι διά τι. *Dem.*

Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινί. *Xen.* occurrit mihi aliquid, ἐπέρχεταί τί μοι. *Isocr.* ἔρχεταί μοι ἐπὶ νοῦν. *Dem.*

Occursatio, τὸ ἀπάντημα, ατος. *LXX.*

Occurso, ἔπειμι. *Herodian.* alicui, τινί, ἀπαντάω τινί. *Xen.*

Occursus, us, ἡ ἀπάντησις, εως.

Oceanus, ὁ ὠκεανός, οῦ. *Aristot.*

Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, ου. *Aristot.* τὸ ὀμματίδιον, ου. *Idem.*

Ocrea, ἡ κνημίς, ῖδος. *Hom.*

Ocreatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κνημιδοφόρος, ου.

Octauum, ὄγδοον.

Octauus, a, um, ὄγδοος, όη, οον. *Thuc.*

Octies, ὀκτάκις.

Octingentesimus, a, um, ὀκτακοσιοστός, ή, όν.

Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, αι, α.

Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτώ. *Plut.* qui octo dierum est, ὀγδοαῖος, αία, αῖον. *Id.*

October, ὁ πυανεψιῶν, ῶνος. *Dem.* ὁ Ὀκτώβριος, ου.

Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα. *Herodian.* Conf. *Duodeuiginti.*

Octogesimus, a, um, ὀγδοηκοστός, ή, όν. *Thuc.*

Octogies, ὀγδοηκοντάκις.

Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα. *Ael.*

Octonarius, a, um, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, numerus, ἡ ὀγδοάς, άδος. *Plut.*

Octuplex, ὀκταπλόος, *contr.* πλοῦς, ῆ, οῦν.

Octuplus, a, um, ὀκταπλάσιος, ία, ιον.

Oculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυόμματος, ου. *Lucian.* testis, ὁ αὐτόπτης, ου. *Xen.*

Oculitus, ὀφθαλμόθεν.

Oculus, ὁ ὀφθαλμός, οῦ. *Dem.* τὸ ὄμμα, ατος. *Aristot.* vterque, ἄμφω ὀφθαλμοί. *Dem.* ponere aliquid ob oculos, ποιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν. *Id.* adspicere aliquem oculis, ὁρᾶν τινα ὀφθαλμοῖς. *Id.* occludere alicui oculos, συγκλεῖσαί τινι ὀφθαλμούς. *Idem.* cui oculus erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος. *Id.* ἀπεστερημένος ὀφθαλμόν. *Id.* oculos attollo, ἀνακύπτω. *N. T.* ad oculos pascendos facere, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελεῖν. *Aelian.*

Ocymum, τὸ ὤκιμον, ου. *Diosc.*

Ocyor, ὁ καὶ ἡ ὠκίων, ονος.

Ocyus, ὠκύτερον, ocyssime, ὤκιστα.

Oda, ἡ ᾠδή, ῆς. *Xen.*

Odeum, τὸ ᾠδεῖον, ου. *Hesych.*

Odi, μισέω, aliquem, τινά. *Dem.* ob aliquid, τινός. *Plut.* aliquid, ἐχθαίρω τι. *Id.* Conf. *Odium.*

Odiose, μισητῶς, δυσκόλως. *Dem.* ἐθελεχθρῶς. *Id.* φιλαπεχθημόνως. *Lucian.*

Odiosus, a, um, φορτικός, ή, όν, & molestus, καὶ ἐπαχθής. *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλαπεχθήμων, ονος, & diis inuisus, καὶ ἐχθρὸς θεοῖς. *Id.*

Odium, τὸ μῖσος, εος. *Aristot.* in aliquem, τινός, *Thuc.* in odio esse omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων. *Lucian.* odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινος. *Plato.* dignus, qui odio habeatur, μισεῖσθαι ἄξιος. *Dem.* odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος. *Isocr.* odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν s. διὰ τὴν ἰδίαν ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινί. *Dem.* prosequi aliquem odio, νοεῖν τι.. ἐχθρῶς. *Aelian.* ob aliquid, μισεῖν τινά τινος. *Plut.*

Odor, ἡ ὀσμή, ῆς. *Thuc.* ἡ ὀδμή, ῆς. *Lucian.* bonus, ἡ εὐοσμία, ας. *Theophr.* ἡ εὐοδμία, ας. *Id.* malus, ἡ δυσοδία, ας. *Plut.* ἡ κακοσμία, ας. *Theophr.* odore pascere, [illegible] τῇ ὀσμῇ. *Ael.* carens, ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, ου. *Theophr.*

Odorabilis, e, ὀσφραντός, ή, όν. *Aegin.* ὀσφραντικός, ή, όν. *Theophr.* ὀσφρητός, ή, όν. *Id.*

Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος. *Plut.*

Odoratio, ἡ ὄσφρησις, εως. *Diosc.*

Odoratus, a, um, ἀρωματικός, ή, όν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ θυώδης, εος. *Theophr.*

Odoratus, us, ἡ ὄσφρησις, εως. *Diosc.*

Odoro, θυμιάω. *Herodot.* ἀρωματίζω. *Al. Aphr.*

Odoror, ὀσφραίνομαι. *Xen.*
Odorus, a, um, ὀσφραντικὸς, ἡ, ὀν. *Gal.*
Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας. *Aristot.*
Oeconomicus, a, um, οἰκονομικὸς, ἡ, ὀν. *Aristot.*
Oeconomus, ὁ οἰκονόμος, ου. *Aristot.* sum, οἰκονομέω. N. T.
Oenopola, ὁ οἰνοπώλης, ου, sum οἰνοπωλέω. *Aristot.*
Oestrum, ὁ οἶστρος, ου. *Plut.* œstro exagito, ἐξοιστρέω. *Lucian.*
Offa, ἡ μάζα, ης. *Aristoph.*
Offula, τὸ μάζιον, ου. *Athen.* ἡ μαζίσκη, ης. *Aristoph.*
Offendiculum, τὸ πρόσκομμα, ατος. *N. T.* ἡ προσκοπὴ, ῆς. *Thuc.*
Offendo, προσκόπτω, pedem ad lapidem, πόδα πρὸς λίθον. *N. T.* λίθῳ. *Ibid.* προσπταίω λίθῳ. *Plut.* aliquem, προσκρούω τινὶ. *Id.* aliquem aliqua re, λυπέω τινά τι. *Dem.* ἔν τινι. *Id.* i. e. *Inuenio*, quod vide.
Offensa, f. Offensio, ἡ ἀηδία, ας. *Dem.* τὸ ἀηδὲς, έος. *Id.* ἡ ἀπέχθεια, ας. *Id.*
Offenso, προσκρούω, aliquem, τινὶ. *Plut.*
Offero, προσφέρω, donum & victimam, δῶρον καὶ θυσίαν. N. T. me conspectui alicuius, ἐπισημαίνω ἐμαυτόν τινι. *Dion. Hal.* me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ. *Plut.* me periculis, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους, quæstionem, προτείνω πρότασιν. *Aristot.*
Officina, τὸ ἐργαστήριον, ου. *Plato.* ærarii, τὸ χαλκεῖον, ου. *Lucian.* vitriarii, τὸ ὑαλουργεῖον, ου, textoris, τὸ ἱστουργεῖον, ου, &c.
Officio, βλάπτω, alicui, τινὰ. *Plato.* Confer Noceo.
Officiose, θεραπευτικῶς. *Plut.*
Officiositas, ἡ θεραπεία, ας. *Xen.*
Officiosus, a, um, θεραπευτικὸς, ἡ, ὀν. *Plato.* Conf. *Obsequiosus.*
Officium, τὸ δέον, οντος. *Dem.* τὸ καθῆκον, οντος. *Id.* τὸ προσῆκον, οντος. *Id.* τὸ ἔργον, ου. *Id.* suum facere, officio suo fungi, ποιεῖν, f. πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει. *Dem. Isocr.* nulla in re, οὐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν. *Isocr.* mei, tui vestri, magistratuum, viri sapientis &c. officium est, ἔργον ἐμὸν, σὸν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντός ἐστι. *Dem. Isocr. Aeschin.* fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφοῦ. *Demosth.* boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθοῦ ἀνδρὸς. *Plato.* officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα. *Lucian.* officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων. *Dion. Hal.*
Offuciæ, ὁ φενακισμὸς, οῦ. *Philo.*
Offundo, καταχέω, caliginem alicui, ἐπισκοτέω τινὶ. *Diosc.*
Oggannio, ἀντικνύζομαι.
Oggero, προβάλλω, aliquid alicui, τί τινι. *Plut.*
Oh, Ohe, Oho ὦ!
Olea, ἡ ἐλαία, ας, pro arbore, *Plato.* pro fructu, *Dem.*
Oleagineus, a, um, ἐλάϊνος, ίνη, ινον.
Olearis, e, ἐλαιηρὸς, ὰ, όν.
Olearius, ἡ ἐλαιοπώλης, ου. *Poll.*
Oleaster, ἡ ἀγριέλαιος, ου. *Theophr.*
Oleitas, τὸ ἐλαιῶδες, εος.
Oleo, ὄζω. *Diosc.* ἀπόζω. *Herodot.*
Oleosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐλαιώδης, εως. *Theophr.*
Oleraceus, a, um, ὁ καὶ ἡ λαχανώδης, εος. *Diosc.* λαχανηρὸς, ὰ, όν. *Theophr.*
Oletum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος. *N. T.*
Oleum, τὸ ἔλαιον, ου. *Xen.* cedrinum, τὸ κεδρέλαιον, ου, e cnico, τὸ κνικέλαιον, ου. *Diosc.* myrtinum, μυρσινέλαιον, ου. *Id.* &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον, ου.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινὸς. *Xen.* ὀσφραίνομαί τινος. *Lucian.*
Olfactus, us, ἡ ὄσφρησις, εως. *Diosc.*
Olidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀζώδης, εος. *Theophr.*
Olim, πάλαι, dicta, ῥηθέντα. *Dem.* populari rep. vsi, τοπάλαι δημοκρατούμενοι. *Id.* τὸ παλαιὸν. *Isocr.* iam olim, ἐκπάλαι. *N. T.*
Olitor, ὁ κηπωρὸς, οῦ, ὁ λαχανοπώλης, ου.
Oliua, ἡ ἐλαία, ας. *Plato.*
Oliuetum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος. N. T.
Oliuo, ἐλαιόω. *Poll.*
Oliuum, τὸ ἔλαιον, ου. *Diosc.*
Olla, ἡ χύτρα, ας. *Xen.* ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, έως. *Plato.* testæ, τὰ χυτραῖα, ων. *Poll.*
Ollaris, e, χυτραῖος, αία, αῖον.
Ollula, τὸ χυτρίον, ου. *Aristoph.* ἡ χυτρὶς, ίδος. *Dion.*
Olor, ὁ κύκνος, ου. *Aristot.*
Olorinus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος. *Athen.*
Olus, τὸ λάχανον, ου. *Theophr.* olus colligo, λαχανεύομαι. *Lucian.* olerum collectio, ἡ λαχανεία, ας. *Ioseph.* olera decerpo, ἐκλαχανίζομαι. *Theophr.* olera produco, λαχανεύομαι. *Strabo.*
Olympia, *locus Elidis*, ἡ Ὀλυμπία, ας, ludi, τὰ Ὀλύμπια, ων. *Dem.*
Olympiacus, a, um, Ὀλυμπιακὸς, ἡ, ὀν, certamen, ἀγὼν. *Aristoph.* victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος. *Herodot.*
Olyra, ἡ ὄλυρα, ας. *Gal.*
Omasum, ὁ ἐχῖνος, ου. *Bas.*
Omen, ὁ οἰωνὸς, οῦ. *Xen.* τὸ οἰώνισμα, ατος. *Herodian.* pro omine bono habeo, πιστεύω εἶναι ὄτταν ἀγαθήν. *Ael.* πρὸς οἰωνοῦ λαμβάνω ἀγαθοῦ. *Dion. Hal.* ominis mali ὁ καὶ ἡ ἀπόφημος, ου. *Suid.*
Omentum, τὸ ἐπίπλοον, ου. *Poll.*
Ominator, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ. *Hesych.*
Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τί. *Aristot.* ominare quæso melius, εὐφήμει. *Plato.*
Ominosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, ου. *Lucian.*
Omitto, παραλείπω, aliquid, τί. *Isocr.* διαλείπω τι. *Id.* ἐάω τι. *Id.* aliquid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκών. *Xen.*
Omnifariam, παντοδαπῶς, παντοίως. *Herodian.*
Omnigenus, a, um, παντοῖος, οία, οῖον. *Lucian.*
Omnimode, παντοίως. *Herodian.* πανταχῆ. *Plut.*
Omnimodus, a, um, idem quod *Omnigenus.*
Omnino, πάντως, *Plut.* ὅλως. *Dem.* πάντη. *Ael.* παντάπασιν. *Plato.* differt, τὸ πᾶν διαφέρει. *Xenoph.*
Omnipotens, ὁ καὶ ἡ παντοκράτωρ, ορος. *N. T.*
Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, ας. *Sirac.*
Omnis, e, πᾶς, πᾶσα, πᾶν. *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν. *Isocr.* omnes, quotquot, πάντες ὅσοιπερ, f. ὅσοι, *Dem.* ὅσοι, ὅσαι, ὅσα. *Id.* ante omnia

omnia fac, περὶ παντὸς ποιῶ. *Id.* omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι. *Idem.* omnium maxime, quos ego noui, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα. *Xen.*
Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, ου. *Diosc.*
Onager, ὁ ὄναγρος, ου.
Onerarius, a, um, φορτικός, ή, όν, nauis, πλοῖον. *Thuc.*
Onero, φορτίζω, aliquem, aliquo, τινά τι. *N. T.* mulas, ἐπισκευάζω τὰς ἡμιόνους. *Aristot.* nauem frumento, γεμίζω ναῦν σίτου. *Dem.*
Onerosus, a, um, φορτικός, ή, όν. *Aristot.*
Onus, τὸ φορτίον, ου. *Dem.* ὁ φόρτος, ου. *Lucian.* nauis, ὁ γόμος, ου. *Poll.* iumenti, τὸ σάγμα, ατος. *Plut.* impono alicui, φορτίζω τινά. *N. T.* maius suscipere viribus, φορτίον μεῖζον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι. *Dem.* excutio, ἀποφορτίζομαι. *Synes.*
Onustus, a, um, πεφορτισμένος, ένη, ένον. *N. T.*
Onychinus, a, um, ὀνύχινος, ίνη, ινον, vnguentum, μύρον. *Diosc.*
Onyx, ὁ ὄνυξ, χος. *Diosc.*
Opacitas, τὸ ἐπίσκιον, ου.
Opaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τινί. *N. T.* τί. *Ibid.*
Opacus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάσκιος, ου. *Philo.* ὁ καὶ ἡ σκιώδης, εος. *Plut.* σκιερός, ά, όν. *Xen.*
Opella, τὸ πραγμάτιον, ου.
Opera, æ, ἡ ἐργασία, ας, do, vt liberer, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι. *N. T.* do s. nauo alicui, σπουδάζω περί τινος. *Plato.* περί τι. *Xen.* ὑπέρ τινος. *Dem.* ἐπί τινι. *Isocr.* τί. *Plato.* in aliqua re, συμπράττω τί τινι. *Plut.* multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαι περί τι. *Aristot.* opera danda est, vt habeas, πειρατέον ἔχειν. *Id.* χρὴ σπουδάζειν ὅπως ἔχῃς *Dem.* operæ pretium est, considerare, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι. *Dem.* πρῆργυ ἐστί. *Plato.* non est operæ pretium, οὐκ ἔχει ὑπόθεσιν σπουδῆς. *Ael.* opera mutua, ἡ συνεργία, ας. *Dem.*
Operaria, ἡ ἐργάτις, ιδος. *Aristot.*
Operarius, a, um, ἐργαστικός, ή, όν, i. e. mercede conductus, μισθωτός, ή, όν. *Dem.*
Operarius, ὁ ἐργαστήρ, ῆρος. *Xen.* ὁ ἐργάτης, ου. *Id.*
Operatio, ἡ ἐργασία, ας. *Aristot.*
Operator, ὁ ἐργάτης, ου. *Xen.*
Operculum, τὸ πῶμα, ατος. *Athen.* operculo claudo, πωμάζω. *Aristot.*
Operior, καλύπτω. Conf. *Tego.*
Operor, ἐργάζομαι, adsidue, συνεχῶς. *Aristot.*
Operose, ἐργαστικῶς, ἐργατικῶς. *Plut.*
Operosus, a, um, ἐργαστικός, ή, όν, ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου. *Isocr.* & molestus, ὁ καὶ ἡ ἐπίπονος, ου, καὶ χαλεπός. *Isocr.*
Operte, κρυφῇ. *N. T.*
Opertorium, τὸ σκέπασμα, ατος. *Aristot.*
Opes, vide *Diuitiæ*, item *Auxilium.*
Opifex, ὁ δημιουργός, οῦ. *Aristot.* ὁ χειροτέχνης, ου. *Dion. Hal.*
Opificium, ἡ δημιουργία, ας, τὸ δημιούργημα, ατος.
Opilio, ὁ προβατεύς, έως. *Aristoph.*
Opime, πιόνως.
Opimitas, ἡ πιότης, ητος. *Aristot.*
Opimo, πιαίνω, aliquid, τί. *Aristot.*
Opimus, a, um, ὁ καὶ ἡ πίων, ονος. *Aristot.*
Opinabilis, e, δοξαστός, ή, όν. *Plato.*
Opinatio, ἡ δοξασία, ας. *Suid.* τὸ δόξασμα, ατος. *Plato.*
Opinator, ὁ δοξαστής, οῦ.
Opinio, ἡ δόξα, ης. *Thuc.* ἡ δόκησις, εως. *Plut.* opinionem alicuius rei excitare alicui, προστρίβεσθαί τινι δόξαν τινός. *Dem.* habere talem de aliquo, ὑπάρχειν τινὶ τοιαύτην ὑπόληψιν περί τινος. *Id.* consequi alicuius rei, ἐκφέρειν δόξαν τινός. *Id.* opinione duci, χρῆσθαι δόξῃ. *Id.* iudicare de re aliqua, κρίνεσθαι δόξῃ περί τινος. *Id.* opinionem fallere alicuius, παρακρούεσθαι δόξαν τινός. *Isocr.* deducere aliquem ab opinione, μεταστῆσαι γνώμην s. δόξαν τινός. *Id.* deduci ab opinione, ἀφεῖσθαι τῆς δόξης. *Id.* opinionem deponere, μεταθέσθαι τὴν δόξαν. *Dem.* abolere de se conceptam, διαλύειν δόξαν τινά. *Isocr.* opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος. *Herodian.* maius, τῆς δόξης μεῖζον. *Plut.* opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ τινος. *Ael.*
Opiniosus, a, um, δοξαστικός, ή, όν. *Aristot.*
Opinor, δοξάζω, male, κακῶς. *Plato.* de aliqua re, περί τινος. *Id.* Conf. *Opinio.*
Opipare, πολυτελῶς. *Dem.*
Opiparus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυτελής, έος. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου. *Dem.*
Opitulatio, ἡ βοήθησις, εως. Conf. *Auxilium.*
Opitulor, βοηθέω, alicui, τινί. *Isocr.* Conf. *Auxilior.*
Opium, τὸ ὄπιον, ου. *Diosc.*
Opobalsamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ου. *Diosc.*
Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν. *Dem.* quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν. *Isocr.* aliquem docere quid, χρή τινα διδάσκειν τι. *Xen.* facere, ποιεῖν. *Plato.* & necesse est alere milites, δεῖ καὶ ἀναγκαῖον ἐστι τρέφειν στρατιώτας. *Dem.* vt conuenit & oportet, ὡς δεῖ καὶ προσήκει. *Id.*
Opperior, περιμένω, aliquem, τινί. *Plut.* Conf. *Exspecto.*
Oppeto, ἀποίχομαι. *Plut.* Conf. *Morior.*
Oppico, πισσόω. *Cl. Al.* aliquid, καταπισσόω τι. *Idem.*
Oppidanus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κατὰ πόλιν. *Dion. Hal.* πολιτικός, ή, όν. *Id.*
Oppidatim, κατὰ πόλιν.
Oppido, κομιδῇ. *Dem.*
Oppidulum, ἡ πολίχνη, ης. *Thuc.* τὸ πολίχνιον, ου. *Isocr.*
Oppidum, ἡ πόλις, εως. *Dem.* Conf. *Vrbs.*
Oppignero, ἐνεχυριάζω. *Dem.* alicui ædes, ἀποτιμάω τινὶ οἰκίαν. *Id.* alicui suas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν. *Id.* παρακατατίθεμαί τινι χρήματα. *Id.* facultates oppigneratæ sunt, οὐσία ὑπόκειται. *Id.*
Oppleo, ἀναπληρόω. *Plato.* Conf. *Impleo.*
Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινί *Dem.* manus oculis, προΐσχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμῶν. *Plut.*
Opportune, εὐκαίρως. *Isocr.* dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι. *Id.*
Opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας. *Isocr.* auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν. *Dem.* omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν. *Dem.*

Opportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, ου, tempus, καιρός. *Herodian.* ad aliquid, ὁ καὶ ἡ ἐπιτήδειος πρός τι. *Ariſtot.* εἴς τι. *Herodian.*

Oppoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως. *Naz.*

Oppreſſio, ἡ καταπίεσις, εως, tyrannica, ἡ καταδυναστεία, ας.

Opprimo, καταπιέζω, aliquem inique, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον. *Iſocr.* bello, κατατρίβω τινὰ περὶ τὸν πόλεμον. *Plut.*

Opprobatio, ἡ λοιδορία, ας. *Dem.* ἡ διαβολὴ, ῆς. *Idem.*

Opprobium, τὸ ὄνειδος, εος. *Dem.*

Oppobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινί. *Dem.* Conf. *Exprobro.*

Oppugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς. *Dem.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς. *Id.* ἡ καταπολέμησις, εως. *Thuc.* verbis, ἡ πολιορκία, ας. *Idem.*

Oppugnator, διαμαχόμενος, ένη, ενον. *Dem.* vrbis, ὁ πολιορκητὴς, οῦ. *Athen.*

Oppugno, προσβάλλω, mœnia, πρὸς τείχη. *Dem.* vrbem, Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον. *Plut.* aciem inſtructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην. *Idem.*

Ops, ἡ Ῥέα, ας.

Obſonator, ὁ ὀψώνης, ου. *Ariſtoph.*

Opſonatus, ſ. Opſonatio, ἡ ὀψωνία, ας. *Plut.*

Opſonium, τὸ ὀψάριον, ου. *Plut.*

Opſono, ſ. opſonor, ὀψωνέω. *Ariſtoph.*

Optabilis, e, εὐκτὸς, ὴ, ὸν. *Dem.* alicui, εὐκταῖος, αία, αῖον τινι. *Lucian.*

Optabiliter, εὐκτῶς.

Optatio, ἡ εὐχὴ, ῆς. *Dem.*

Optato, κατ' εὐχὴν, πρὸς εὐχήν.

Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Optimas, ὁ κράτιστος, ου, ὁ ἄριστος, ου. *Ariſtot.*

Optime, βελτίστως, βέλτιστα. *Dem.* ἄριστα. *Id.* me gero, ἀριστεύω. *Iſocr.*

Optimus, a, um, κράτιστος, ίστη, ιστον. *Plut.* βέλτιστος, η, ον. *Thuc.* ſum, κρατιστεύω. *Iſocr.* ἀριστεύω. *Idem.*

Optio, ἡ αἵρεσις, εως. *Dem.* optionem dare alicui faciendi aliquid, διδόναι τινὶ αἵρεσιν πράττειν τι. *Id.* alicuius, καταστῆναί τινι αἵρεσιν τινος. *Id.* eſſe alicui, vtrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον. *Idem.* accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν. *Idem.*

Opto, εὔχομαι, maiora bona, μείζονα ἀγαθά. *Dem.* a Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ἐπίδοσιν. *Iſocr.* nefaſta, ἀθέμιστα. *Xen.* audire aliquem, ποθέω τινὰ ἀκούειν. *Dem.*

Opulentia, ὁ πλοῦτος, ου. *Dem.* Conf. *Diuitiæ.*

Opulenter, πλουσίως, εὐπόρως. *Dem.*

Opulentus, a, um, πλούσιος, ία, ιον. *Id.* Conf. *Diues.*

Opus, ἔργον, ου. *Dem.* aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ. *Iſocr.* ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος. *Dem.* bonum, τὸ ἀγαθοεργημα, ατος, malum, τὸ κακοεργημα, ατος.

Opus eſt, δεῖ, amicis, τῶν φίλων. *Ariſtot.* verbis, δεῖ λόγου. *Id.* alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος. *Id.* προσδεῖ τιν. τινος. *Dem.* alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινί τινος πρός τι. *Ariſtot.* opus habeo alicuius rei, δέομαί τινος. *Iſocr.* χρείαν ἔχω τινός. *N. T.* opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν. *Aeſchin.*

Opuſculum, τὸ ἐργίδιον, ου.

Ora, τὸ πέρας, ατος. *Dem.*

Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ. *Plut.* ἡ χρησμῳδία, ας. *Herodot.* τὸ μαντεῖον, ου. *Dem.* τὸ μάντευμα, ατος. *Plato.* Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμός. *Iſocr.* fide digniſſimum, μαντεῖον πιστότατον. *Iſocr.* oraculum bonum dare, διδόναι ἀγαθὴν μαντείαν. *Dem.* petere de aliquo, χρῆσθαι μαντείῳ περί τινος. *Iſocr.* recitare, ἀναγινώσκειν μαντείαν τῶν θεῶν. *Dem.* hoc dicit, μαντεία φησὶ τοῦτο. *Id.* adire, χρῆσθαι τῷ θεῷ. *Plut.* conſulere, μαντεύεσθαι. *Plut.* χρηστηριάζεσθαι. *Diod. Sic.*

Oratio, ὁ λόγος, ου. *Dem.* forenſis, ἡ δικογραφία, ας. *Iſocr.* λόγος δικανικός. *Id.* orationem inſtituo, λόγον προαιρέομαι. *Iſocr.* meditor, μελετάω. *Id.* compono conficio, συντίθημι. *Id.* paro, παρασκευάζω. *Id.* ſcribo, γράφω. *Dem.* συγγράφω. *Id.* conficio, ποιέομαι. *Id.* perficio, ἐξεργάζομαι. *Id.* finio, ἐπιτελέω. *Iſocr.* edo, ἐκδίδωμι. *Id.* habeo, λέγω. *Dem.* aduerſus aliquem, δημηγορέω, κατά τινος. *Id.* audio alicuius, ἀκούω παρά τινος. *Idem.*

Oratiuncula, τὸ λογίδιον, ου. *Iſocr.*

Orator, ὁ ῥήτωρ, ορος. *Dem.* ὁ λέγων, οντος. *Id.*

Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς. *Ariſtot.*

Oratorie, ῥητορικῶς. *Aeſchin.*

Oratorius, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν. *Ariſtot.*

Orbatio, ἡ στέρησις, εως. *Ariſtot.*

Orbiculatim, κυκληδὸν, σφαιρικῶς. *Plut.*

Orbiculus, τὸ σφαιρίδιον, ου.

Orbis, ὁ κύκλος, ου. *Plato.* ἡ οἰκουμένη, ης. *Dem.* in orbem, κύκλῳ. *Herodian.*

Orbita, ἡ τροχιὰ, ᾶς, ἡ ἁρματοτροχία, ας. *Lucian.*

Orbitas, *liberorum*, ἡ ἀπαιδία, ας. *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας. *Plut.* parentum, ἡ ὀρφανία, ας. *Dem.*

Orbo, ἀποστερέω, aliquem, τινά. *Xen.* liberis, ἀτεκνόω. *LXX.* Conf. *Priuo.*

Orbus, a, um, πεπηρωμένος, ένη, ενον. *Luc.* liberis, ὁ καὶ ἡ ἄπαις, αιδος. *Dem.* parentibus, ὀρφανὸς, ὴ, ὸν. *Idem.*

Orcheſtra, ἡ ὀρχήστρα, ας. *Iſocr.*

Orcus, ὁ ᾅδης, ου.

Ordinarius, a, um, τακτὸς, ὴ, ὸν. *Plato.*

Ordinate, ſ. Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως. *Iſocr.* εὐτάκτως.

Ordinatio, ἡ τάξις, εως. *Dem.* ἡ εὐταξία, ας. *Iſocr.*

Ordino, τάττω, mundum, τὸν κόσμον. *Plato.* omnia bene, διατάττω εὖ ἕκαστα. *Xen.* milites. διοικέω τὸ στρατόπεδον. *Herodian.*

Ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινός. *Plato.* ſectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν. *Plut.* telam, ὑφαίνω ἱστόν. *Hom.* Conf. *Inchoo, Incipio.*

Ordo, ἡ τάξις, εως, vitæ, βίου. *Iſocr.* militum, τὸ τάγμα, ατος. *Plut.* equeſtris, τὸ τάγμα ἱππικόν. *Herodian.* in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν. *Dem.* ordinem verborum conſtituo ſ. ſeruo, ποιέω τάξιν τῶν λόγων. *Id.* obſeruo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως. *Iſocr.* deſero, λείπω τὴν τάξιν. *Dem.* in ordinem redigo, κατατάττω εἰς τάξιν. *Lyſ.* ordinem militarem duco, ταγματαρχέω. *Philo.* ordine eo, ſ. procedo, στείχω, ſto,

στιχηδὸν

σιχηδὸν ἵσαμαι. *Suid.* dispono, σειχίζω. *Aesch.* ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπὸ ἀρχῆς διέρχομαί τι. *Dem.*
Organice, ὀργανικῶς. *Aristot.*
Organicus, a, um, ὀργανικὸς, ἡ, ὸν. *Aristot.*
Organum, τὸ ὄργανον, ε. *Aristot.*
Orgyia, ἡ ὀργυιὰ, ᾶς. *Herodot.*
Orichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ε. *Plato.*
Oriens, ἡ ἀνατολὴ, ῆς. *N. T.* αἱ ἀνατολαὶ, ῶν. *Herodian.*
Orificium, τὸ σόμα, ατος. *Aristot.*
Origanum, τὸ ὀρίγανον, ε. *Diosc.*
Originalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀρχέγονος, ε, peccatum, ἁμάρτημα.
Originarius, a, um, ἀρχικὸς, ὴ, ὸν.
Originatio, ἡ ἐτυμολογία, ας. *Cic.*
Origo, ἡ γένεσις, εως. *Plato.* ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Id.* i. e. caussa, ἡ αἰτία, ας. *Plut.* verborum, ἡ ἐτυμολογία, ας. *Cic.*
Orior, γίνομαι. *Xen.* Confer *Nascor.*
Oriundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγονος, ε. *Dem.* ab aliquo, γεγονὼς παρά τινος. *Isocr.*
Oriza, vide *Oryza.*
Ornamentum, τὸ κόσμημα, ατος. *Plato.* ὁ κόσμος, ε. *Aristot.* ornamento esse alicui, κόσμον εἶναί τινι. *Plut.*
Ornate, κεκοσμημένως.
Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Aristot.*
Ornatus, ὁ κόσμος, ε. *Dem.*
Ornithotrophium, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ε.
Orno, κοσμέω, vrbem, πόλιν. *Dem.*
Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι. *Demosth.* aliquem, ne succenseat, παραιτέω τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι. *Dem.* & postulo hoc ab omnibus, δέομαι καὶ ἀξιῶ παρὰ πάντων. *Id.* vos & obsecro, ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολέω. *Id.* i. e. orationem habeo, ἐρέω. *Dem.*
Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, ε. *Dem.*
Orsus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς. *Dem.* Conf. *Initium.*
Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, ας. *Bas.*
Orthodoxus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀρθόδοξος, ε, sum, ὀρθοδοξέω. *Bas.*
Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας. *Gramm.*
Ortus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ός, *Dem.* Confer *Natus.*
Oryza, ἡ ὄρυζα, ης. *Diosc.*
O si, εἴθε, scriberet, γράφειε. *Plato.* scripserit, ἐγραψε. *Xen.* Conf. *Vtinam.*
Os, oris, τὸ σόμα, ατος. *Dem.* aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ σόμα περί τινος ἐκ ἔχειν. *Id.* audire ex ore alicuius, ἀκέειν ἐκ τῦ σόματός τινος. *Id.* obturare alicui, ἐπισομίζειν τινά. *Idem.* ἐμφράττειν σόμα. *Id.* in ore omnium hæc sunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται. *Plut.* πᾶσι διὰ σόματός ἐςι. *Id.* aperio & soluo, ἀνοίγω καὶ λύω σόμα. *Id.* contineo, ἔχω σόμα. *Soph.* in ore habeo, ἀνὰ σόμα ἔχω. *Xen.* vno ore, ἐξ ἑνὸς σόματος. *Plato.* in os s. buccam venire, ἐπὶ σόμα ἔρχεσθαι. *Id.* i. e. *facies,* ἡ ὄψις, εως. *Dem.*
Os, ossis, τὸ ὀςέον, *contr.* ὀςῦν, ε. *Plut.*
Oscitanter, ἀμελῶς *Isocr.* ὀλιγώρως. *Dem.*
Oscitatio, ἡ χάσμη, ης. *Aristot.*
Oscito, s. Oscitor, χασμάομαι. *Al. Aphr.*
Osculatio, τὸ φίλημα, ατος. *Lucian.*
Osculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto, τῷ σόματι. *Xen.* alicuius manus & pedes, καταφιλέω τινὸς χεῖρας καὶ πόδας. *Id.* complector aliquem & osculor, συλλαμβάνω τινὰ καὶ φιλέω. *Plut.*
Osculum, i. e. *os paruum,* τὸ σομάτιον, ε, τὸ σόμιον, ε. *Athen.* i. e. basium, τὸ φίλημα, ατος. *Lucian.* do, καταφιλέω. Conf. *Osculor.*
Osor, ὁ μισητὴς, ε.
Osseus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀςώδης, εος. *Athen.* ὀςινος, ινη, ινον.
Ossiculum, τὸ ὀςάριον, ε.
Ossuarium, τὸ ὀςοδοχεῖον, ε.
Ostendo, δείκνυμι, aliquid breuiter, διὰ βραχέων τι. *Dem.* aliquid satis, ἀποδείκνυμί τι ἱκανῶς. *Isocr.* aliquid manifeste, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς. *Dem.* δείκνυμί τι σαφῶς. *Id.* admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμί τί τινι. *Id.* alicui quod δηλόω πρός τινα, ὅτι. *Isocr.* me optime, παρέχω ἐμαυτὸν βέλτισον. *Id.*
Ostentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, diuitiarum, virium, πλέτε, ῥώμης. *Isocr.* ἡ ἀλαζονεία, ας. *Dem.*
Ostentator, ὁ ἀλαζὼν, όνος. *Dem.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ε. *Id.*
Ostento, ἀλαζονεύομαι. *Isocr.* vires, ποιέομαι ἐνδειξιν τῆς ῥώμης. *Id.* aliquid, ἐμπομπεύω τινί. *Dem.*
Ostentum, τὸ σημεῖον, ε. *Dem.* τὸ τέρας, ατος. *Plut.*
Ostiarius, ὁ θυρωρὸς, ε. N. T.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostiolum, τὸ θυρίδιον, ε.
Ostium, ἡ θύρα, ας. *Xen.* Conf. *Ianua, Fores,* fluuii, τὸ σόμα ποταμε. *Aristot.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς. *Paus.*
Ostrea, τὸ ὄςρεον, ε. *Plut.*
Ostreosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀςρεώδης, εος.
Ostreum, τὸ ὄςρεον, ε. *Plut.* τὸ ὄςρειον, ε. *Athen.*
Ostrinus, a, um, ὄςρειος, εία, ειον.
Otiolum, τὸ σχολίδιον, ε.
Otior, σχολάζω. *Dem.* ἀργέω. *Dem.* Confer *Otium.*
Otiose, σχολῇ, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς. *Plato.* *Aeschin.*
Otiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπράγμων, ονος, vita, βίος. *Demosth.*
Otium, ἡ σχολὴ, ῆς. *Dem.* ἡ ἀπονία, ας. *Plut.* ἡ ἀπραξία, ας. *Id.* τὸ ἀπράγμον, ονος. *Thuc.* ago, σχολὴν ἄγω. *Dem.* impendo alicui rei, ποιέω πρός τι. *Xen.* esse alicui, γίνεσθαί τινι. *Plato.* scribendi, εἶναι τινι γράφειν. *Xen.* habere, ὑπάρχειν τινί. *Aristot.* consumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι. *Isocr.* per otium agere aliquid, κατὰ σχολὴν s. ἐπὶ σχολῆς πράττειν τι. *Dem.* otio frui, σχολῆς ἀπολαύειν. *Plato.* abundo, εὖ ἔχω σχολὴν *Plato.*
Oualis, e, ὁ καὶ ἡ ὠοειδὴς, έος. *Xph.* ὁ καὶ ἡ ὠώδης, εος.
Ouatio, ὁ θρίαμβος ἐλάττων. *Dion Hal.*
Ouicula, τὸ προβάτιον, ε. *Aristoph.*
Ouile, τὸ ποίμνιον, ε.
Ouillus, a, um, προβάτειος, εία, ειον. *Aristot.*
Ouis, τὸ πρόβατον, ε. *Aristot.*

 Ouo,

Ouo, ἥδομαι, aliqua re, τινί. *Isocr.* Confer *Lætor.*

Ouulum, τὸ ὠάριον, ȣ. *Athen.* τὸ ὤιον, ȣ. *Id.*

Ouum, τὸ ὠὸν, ȣ̃. *Aristot.* pario, ὠοτοκέω. *Id.* ὠὸν τίκτω. *Id.* sterile, ἀνεμιαῖον καὶ ἄγονον. *Ael.* producit marem, ποιεῖ ἄῤῥεν. *Id.* ouis incubo, ἐπωάζω, *Idem.*

Oxalis, ἡ ὀξαλὶς, ἴδος. *Diosc.*

P.

Pabularis, e, χορτασματικὸς, ἡ, όν.

Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ας, ἡ προνομὴ, ῆς.

Pabulator, ὁ χορταγωγὸς, ȣ̃.

Pabulatorius, a, um, χορταγωγικὸς, ἡ, όν.

Pabulor, χορταγωγέω, pabulatum ago s. educo, πρὸς νομὰς ἐξάγω. *Xen.*

Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος. *N. T.* ἡ νομὴ, ῆς. *Xen.* ὁ χιλὸς, ȣ̃, *Id.* præbeo, χιλόω, *Id.*

Pacate, εἰρηνικῶς. *Isocr.*

Pacator, ὁ εἰρηνοποιὸς, ȣ̃. *N. T.*

Pacatus, a, um, εἰρηνικὸς, ἡ, όν. *Isocr.* εἰρηνευόμενος, ένη, ενον, regio, χώρα. *Polyb.*

Pacificatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς. *Dem.*

Pacificator, ὁ εἰρηνοποιὸς, ȣ̃. *N. T.* ὁ διαλλακτὴς, ȣ̃. *Dem.*

Pacifico, διαλλάττω, quosdam, τινάς. *Xen.*

Pacificus, a, um, εἰρηναῖος, αία, αῖον. *Thuc.*

Paciscor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετά τινος ἐκ δηναρίȣ τὴν ἡμέραν. *N. T.* τινὶ δηναρίȣ. *Ibid.* bona fide, συναλλάττω κατὰ πίστιν. *Aristot.* de proditione patriæ, συντίθεμαι προδοσίαν πατρίδος *Herodot.* aliquid cum aliquo, τι πρός τινα. *Xen.* cum aliquo, ὁμολογέω τινί. *Dem* de mercede, μισθόν. *Id.* de cæde, φόνον. *Idem.*

Paco, ἐλάσκομαι, aliquem, τινά. *Plut.* ἐξιλάομαί τινα. *Xen.*

Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης. *Dem.* ἡ σύμβασις, εως. *Thuc.*

Pactum, ἡ ὁμολογία, ας. *Dem.* ἡ συνθήκη, ης. *Id.* τὸ συγκείμενον. *Id* τὸ ὁμολογέμενον, ȣ. *Id.* servo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις. *Dem.* φυλάττω τὴν συνθήκην. *Id.* διαφυλάττω τὴν συνθήκην. *Isocr.* violare s. negligere, παραβαίνειν τὴν ὁμολογίαν. *Dem.* ποιεῖν παρὰ τὴν συνθήκην. *Id.*

Pæan, ὁ παιὰν, ᾶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω. *Dem.* παιανίζω. *Thuc.*

Pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, ȣ. *Dem.*

Pædagogus, ὁ παιδαγωγὸς, ȣ̃. *Plut.*

Pædicator, s. Pædico, ὁ πυγιστὴς, ȣ̃.

Pædor, ὁ αὐχμὸς, ȣ̃.

Pæonia, ἡ παιωνία, ας. *Theophr.*

Paganalia, τὰ κωμητικὰ, ῶν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.

Paganicus, a, um, κωμητικὸς, ἡ, όν. *Synes.*

Paganus, ὁ κωμήτης, ȣ. *Ioseph.*

Paganus, a, um, κωμητικὸς, ἡ, όν. *Synes.*

Pagatim, κατὰ κώμας. *Plut.*

Pagella, τὸ σελίδιον, ȣ. *Polyb.*

Pagina, ἡ σελὶς, ίδος. *Dion. Hal.*

Paginula, idem quod *Pagella.*

Pagus, ἡ κώμη, ης. *Thuc.*

Pala, τὸ πάλαθ[illegible], annuli, ἡ πυελὶς, ίδος. *Lys.* ἡ σφενδόνη, ης, *Cl. Al.*

Palæstra, ἡ παλαίστρα, ας. *Xenoph.*

Palæstrita, ὁ παλαιστρίτης, ȣ. *Plut.*

Palæstricus, a, um, παλαιστρικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*

Palam, περιφανῶς, adulari, ἐπιφανῶς κολακεύειν. *Isocr.* vincere, ἐκ φανερȣ̃ κρατεῖν. *Dem.* fieri, ἐν φανερῷ γίνεσθαι. *Id.* facere, φανερώτατα ποιεῖν. *Id.* scribit, διαῤῥήδην γράφει. *Dem.* conuictus iniuriarum, ὄντως ἀδικῶν, *Id.* est, ὁμολογεῖται. *Isocr.* φανερόν ἐστι πᾶσι. *Id.* πρόδηλόν ἐστι. *Dem.*

Palatim, σποράδην. *Isocr.*

Palatio, ἡ σκολόπισις, εως, ὁ χαρακισμὸς, ȣ̃. *Athen.*

Palatium, τὸ παλάντιον, ȣ. *Plut.* τὸ βασίλειον, ȣ. *Isocr.*

Palatum, ὁ ȣ̓ρανίσκος, ȣ. *Gal.* ἡ ὑπερῴα, ας. *Plut.* τὸ ὑπερῷον, ȣ. *Eustath.*

Palea, τὸ ἄχυρον, ȣ. *Xenoph.*

Palearis, e, ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης, εος. *Aristot.*

Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος.

Palimpsestus, ἡ παλίμψηστος, ȣ. *Plut.*

Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας. *Isocr.* palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω. *Suid.*

Palla, ἡ χλαῖνα, ας. *Hom.*

Pallace, ἡ παλλάκη, ης. *Aristoph.*

Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.

Palleo, s. Pallesco, ὠχριάω. *Herodot.*

Palleatus, a, um, τριβώνιον ἔχων, ȣσα, ον. *Lucian.* τριβωνοφορέων, ȣσα, ον. *Plut.*

Pallidus, a, um, ὠχρὸς, ὰ, όν. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ λειφαιμος, ȣ. *Gal.*

Pallio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω.

Palliolum, τὸ ἱματίδιον, ȣ, tritum, τὸ τριβώνιον, ȣ. *Lucian.*

Pallium, τὸ ἱμάτιον, ȣ. *Dem.* tritum, ὁ τρίβων, ωνος. *Athen.*

Palma, *pars manus*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ὁ φοῖνιξ, ικος. *Diosc.* i. e. victoria, ἡ νίκη, ης. Conf. *Victoria.*

Palmaris, e, σπιθαμαῖος, αία, αῖον. *Diosc.*

Palmes, τὸ κλῆμα, ατος. *Theophr.*

Palmo, συνδέω. *Aristot.*

Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς. *Diosc.* ἡ δοχμὴ, ῆς. *Paus.*

Palo, πασσαλεύω. *Aristoph.* σκολοπίζω, σταυρόω. *Thuc.*

Palor, περιφέρομαι, πλανάομαι. *Plato.*

Palpamentum, s. Palpatio, τὸ θώπευμα, ατος. *Plut.* ἡ θωπεία, ας. *Xen.*

Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων. *Diosc.*

Palpitatio, ἡ ἄσπαρσις, εως.

Palpito, σπαίρω. *Athen.* ἀποσπαρθάζω. *Hippocr.* προσπαίρω. *Plut.*

Palpo, καταψάω. *Xen.* i. e. adulor, θωπεύω. Conf. *Adulor.*

Palpum, ἡ θωπεία, ας. *Xen.*

Paludamentum, ἡ χλαμὺς, ύδος. *Plut.* ἐναγώνιος καὶ στρατηγικὴ ἐσθὴς. *Id.*

Paludatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ἡ, όν.

Palumba & Palumbes, ὁ φάττος, ȣ. *Lucian.* ἡ φάσσα s. φάττα. *Epiph.*

Palumbinus, a, um, φάσσινος, ίνη, ινον.

Palus, i, ὁ σκόλοψ, οπος. *Diosc.* ἡ χάραξ, ακος. *Aristoph.*

Palus, udis, τὸ ἕλος, εος. *Plato.* ἡ λίμνη, ης, vt Mæotis, Μαιῶτις, ιδος. *Paus.*

Paluster, s. Palustris, e, λιμναῖος, αία, αῖον. *Plut.* ὁ καὶ

ὁ καὶ ἡ λιμνώδης, εος. *Idem.* ἕλειος, εία, ειον. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἑλώδης, εος.
Pampinaceus, a, um, οἰναρεος, έα, εον. *Athen.*
Pampinatio, ὁ οἰναρισμὸς, ῦ, ἡ βλαςολογία, ας. *Theophr.*
Pampineus, a, um, οἰνάρεος, έα, εον. *Athen.*
Pampino, οἰναρίζω. *Athen.* βλαςολογέω. *Theophrast.*
Pampinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰναρώδης, εος.
Pampinus, τὸ οἴναρον, ε. *Theophr.* τὸ κλῆμα, ατος. *Aristot.*
Panacea, ἡ πανάκεια, ας. *Diosc.*
Panaces, τὸ πανακὲς, έος. *Strabo.*
Panarium, ἡ κάρδοπος, ε. *Lucian.*
Pandectæ, οἱ πανδέκται, ῶν. *Pandect.*
Pandiculatio, τὸ σκορδίνημα, ατος, ὁ σκορδινισμὸς, ε. *Gal.*
Pandiculor, σκορδινάομαι, *Aristoph.*
Pando, κυρτόω. *Xen.* i. e. explico, ἐκπετάζω.
Pandura, ἡ πανδέρα, ας. *Poll.*
Pandus, a, um, κυρτὸς, ἡ, ὸν.
Panegyricus, a, um, πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν. *Isocr.*
Panegyris, ἡ πανήγυρις, εως. *Dem.*
Pango, πήγνυμι. *Xen.* inducias cum aliquo, ποιέομαι ἀνοχὰς πρός τινα. *Aeschin.*
Panicum, ὁ ἔλυμος, ε. *Diosc.* i. e. terror panicus, τὸ Πανικὸν, ε. *Cic.* Πανικὸς θόρυβος. *Plut.*
Panificium, ἡ ἀρτοποιΐα, ας. *Xen.*
Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, ε. *Plut.*
Panis, ὁ ἄρτος, ε. *Dem.* panem facio, ἀρτοποιέω. *Xen.* formo, διαρτίζω. *Bud.* panis azymus, ὁ ἀζυμίτης, ε. *LXX.* dulciarius, ἄρτος ἀρτυτὸς, furfuraceus, ὁ πιτυρίας, ε. *Theodor.* hordeaceus, ἄρτος κρίθινος. *LXX.* similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ε. *Athen.* mucidus, ἄρτος εὐρωτιῶν. *LXX.* butyratus, ὁ βετυρίτης, ε, cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, ε. *Lucian.* bis coctus s. nauticus, ἄρτος δίπυρος. *Suid.* fermentatus, ζυμίτης, ε. *Athen.* siligineus, ὁ σιλιγνίτης, ε, subcinericius, ἄρτος ἐγκρυφίας. *Philo.* excauatus pro iure hauriendo, ἡ μυσίλη, ης. *Eustath.*
Pannosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάῤῥακος, ε. *Luc.*
Pannus, ὁ ῥάκος, ε. *N. T.*
Panther, s. Panthera, ὁ πάνθηρ, ηρος. *Xen.*
Papa, ὁ πάππας, ε.
Papæ! βαβαί! *Plato.* felicitatem, τῆς εὐδαιμονίας, laudem, παπαὶ τῶν ἐπαίνων! *Lucian.*
Papauer, ἡ μήκων, ωνος. *Diosc.*
Papauareus, a, um, μηκωνικὸς, ἡ, ὸν. *Athen.*
Papilio, ἡ ψυχὴ, ης. *Plut.*
Papilla, ἡ θηλὴ, ης. *Aristot.*
Pappas, ὁ πάππας, ε. *Aristoph.*
Pappo, παππάζω. *Hom.*
Pappus, ὁ πάππος, ε. *Aeschin.*
Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος. *Philo.* τὸ ἐκζέσμα, ατος. *Gal.* τὸ φῦμα, ατος. *Diosc.*
Papyraceus, a, um, παπύρινος, ίνη, ινον.
Papyrum, seu Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, ε. *Theophr.*
Par, i. e. *æqualis.* ἴσος, ἴση, ἴσον. *Dem.* ὅμοιος, οία, οιον. *Isocr.* numero, ὁ καὶ ἡ ἰσάριθμος, ε. *Herodian.* est, ἄξιον, δίκαιον, προσῆκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμόν ἐστι. *Dem. Isocr. alii*, sum alicui rei, ἀρκέω ἐπί τι. *Plato.* πρός τι. *Chrys.* pari refero, μετρέω τὴν ἴσην, *Pauf.* quarundam rerum, τὸ ζεῦγος, έος, τινῶν, v. g. accipitrum, ἱεράκων. *Herodot.*
Parabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπόριςος, ε. *Naz.*
Parabola, ἡ παραβολὴ, ῆς. *N. T.*
Paradoxus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράδοξος, ε. *Lucian.*
Paradisus, ὁ παράδεισος, ε. *Xen. N. T.*
Paralellus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράλληλος, ε. *Polyb.*
Paralysis, ἡ παράλυσις, εως. *Gal.*
Paralyticus, a, um, παραλυτικὸς, ἡ, ὸν. *N. T.*
Paranymphus, ὁ παράνυμφος, ε. *Hesych.*
Paraphrasis, ἡ παράφρασις, εως.
Parasanga, ὁ παρασάγγας, s. παρασάγγης, ε. *Herodot.*
Parasita, ἡ παράσιτος, ε.
Parasitatio, ἡ παρασίτησις, εως.
Parasitor, παρασιτέω. *Athen.*
Parasitus, ἡ παράσιτος, ε. *Athen.*
Parate, κατεσκευασμένως, ἑτοίμως. *Isocr.*
Paratus, a, um, ἕτοιμος, οίμη, οιμον, ad dicendum, λέγειν. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, sum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν. *Dem.* παρεσκευασμένος, ένη, ένον, & volens facere, καὶ θέλων ποιεῖν. *Idem.*
Parce, φειδομένως. *N. T.*
Parcimonia, ἡ φειδωλία, ας. *Naz.* ἡ φειδὼ, ῦς. *Aristot.*
Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων. *Xen.* alicui, τινός. *Plut.* mihi pro dignitate, ἀξίως προφείδομαι ἐμαυτῦ. *Isocr.*
Parcus, a, um, φειδωλὸς, ἡ, ὸν. *Aristot.* φειδόμενος, ένη, ενον. *Dem.*
Pardus, ὁ πάρδος, ε, ἡ πάρδαλις, εως. *Aristot.*
Parens, ὁ γονεὺς, έως. *Dem.* ὁ τοκεὺς, έως. *Idem.* *plur.* Parentes, οἱ γονεῖς, έων. *Dem.*
Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ὁ καθαγισμὸς, ε. *Lucian.*
Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, ε. *Plut.*
Parento, s. Parentor, ἐναγίζω. *Pauf.* καθαγίζω. *Lucian.*
Pareo, φαίνομαι. Conf. *Appareo*, i. e. obedio, ὑπακέω. Conf. *Obedio.*
Paries, ὁ τοῖχος, ε. *Thuc.*
Parietina, ὁ τοῖχος ὑφανισμένος.
Parilis, e, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ε. *Polyb.*
Parilitas, τὸ πάρισον, ε, ἡ ἰσότης, ητος. *Plut.*
Pario, τίκτω. *Demosth.* ἀποτίκτω. *Plut.* ἐκτίκτω. *Plato.* potentiam, περιποιέομαι δυναςείαν. *Aristot.*
Pariter, ἴσως. *Dem.*
Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος. *Xen.*
Parmatus, ὁ ἀσπιςὴς, ε. *Dem.*
Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ε.
Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα. *Dem.* copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα πολλήν. *App.* Conf. *Comparo.*
Parricida, ὁ πατραλοίας, ε. *Dem.* ὁ πατροκτονήσας, αντος. *Lucian.* ὁ πατροκτόνος, ε. *Plut.*
Pars, τὸ μέρος, εος, ciuitatis, πόλεως. *Dem.* officii, τῶν δεόντων. *Id.* suffragiorum, τῶν ψήφων. *Id.* aduersa, τὸ διαφόρον, ε. *Dion. Hal.* in partes diuido, διαιρέομαι εἰς μέρη. *Dem.* distractum esse in partes, διϊςάναι εἰς μέρη. *Id.* partem alicuius capere, λαμβάνειν μέρος τινὸς. *Id.* partes alicuius tueri, μετά τινος εἶναι. *Lyc.* σύν τινι εἶναι. *Xen.* in partem meliorem accipere,

pere, ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον λαμβάνειν. *Naz.* aliqua ex parte, μέρος τι. *Thuc.* nulla ex parte, μηδαμόθεν, omni ex parte, τῷ παντί. *Dion. Hal.* πάντη. *Aristot.*
Parsimonia, vide *Parcimonia.*
Particeps, ὁ καὶ ἡ μέτοχος, ου. *Plato.* κοινωνὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* operis, συνεργὸς, ἡ, ὸν. *Id.* sum alicuius rei, μετέχω τινός. *Isocr.* alicuius cum aliquo, τινός τινι. *Plato.* participem facio alicuius rei, μεταδίδωμί τινος. *Isocr.*
Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι. *Plato.* Conf. *Particeps.*
Particula, ἡ μερὶς, ίδος. *Isocr.*
Particulatim, κατὰ μέρος. *Dem.*
Partim, κατὰ μέρος. *Dem.* partim superbe, partim abiecte, partim libidinose, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερακρατῶς. *Demosth.*
Partio, s. Partior, μερίζω, aliquid, τι. *Aristot.* cum aliquo, διανέμω τί τινι. *Isocr.* τι πρός τινα. *Dem.* Conf. *Diuido.*
Partite, μεμερισμένως.
Partitio, ὁ μερισμὸς, ου. *Aristot.*
Partitor, ὁ μεριστής, ου. *N. T.*
Parturio, ὠδίνω. *Plut.*
Partus, us, ὁ τόκος, ου. *Aristot.*
Paruitas, ἡ μικρότης, ητος. *Plato.*
Parum, μικρόν. *Isocr.* μικρῶς. *Herodian.* abfuit, quin incidissent, μικρὸν ἀπέλιπον μὴ περιπεσεῖν. *Isocr.* quin expugnarentur, μικρὸν παρέλιπον ἐκπολιορκεῖσθαι. *Lucian.* quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν. *Isocr.* quin mancipia facti essemus, παρὰ μικρὸν ἤλθομεν ἐξανδραποδισθῆναι. *Id.* quin ego, ille &c. faciat, ὀλίγου, μικροῦ δέω, δεῖ ποιεῖν *Plato. Isocr.* profum, κατὰ μικρὸν ὠφελέω. *Isocr.*
Parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅσον, διὰ μικροῦ.
Parus, ὁ αἰγιθαλὸς, οῦ. *Aristot.*
Paruulus, a, um, ἄγαν σμικρὸς, ὰ, ὸν.
Paruus, a, um, μικρὸς, ὰ, ὸν. *Dem.* parui facio s. pendo aliquid, περὶ ὀλίγου ποιέομαί τι. *Isocr.* ὀλιγωρέω τινός. *Idem.* ὀλιγώρως ἔχω τινος. *Id.* πρός τι. *Aeschin.* καταφρονέω τινος. *Id.* ἀμελῶς ἔχω τινός. *Xen.*
Pascha, τὸ πάσχα, ατος. *N. T.*
Pasco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χώρᾳ. *Dem.* oculos, εἰς ἑορτὴν ὄψεως συντελέω. *Aelian.* εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω. *Ach. Tat.*
Pascuum, ὁ νομὸς, οῦ. *Aristot.* τὸ βόσκημα, ατος. *Plato.* boum, τὸ βουβόσιον, ου. *Strabo.*
Pascuus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνομος, ου.
Passer, ὁ στρουθὸς, οῦ.
Passerculus, τὸ στρουθίον, ου. *Athen.*
Passim, ἑκάστοτε. *Herodot.* ἀνέδην. *Plut.* πολλαχοῦ. *Isocr.*
Passus, us, τὸ βῆμα, ατος. *Xen.* mensura, ἡ ὀργυιὰ, ᾶς. *Id.*
Pastillus, ὁ τροχίσκος, ου. *Cels.*
Pastinatio, ἡ σκαφεία, ας. *Suid.*
Pastinum, τὸ σκαφεῖον, ου. *Plut.*
Pastio, ἡ νόμευσις, εως.
Pastor, ὁ νομεὺς, έως. *Xen.* proprie ouium, ὁ ποιμὴν, ένος. *Plato.*
Pastoralis, e, s. Pastoritius, a, um, ποιμενικὸς, ἡ, όν. *Philo.* νομευτικὸς, ἡ, όν. scientia, ἐπιστήμη. *Plato.*
Pastus, us, ἡ νομὴ, ῆς. *Xen.*
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι. *Plut.* Conf. *Manifesto.*
Patefactio, ἡ ἄνοιξις, εως. *Bas.* i. e. reuelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως. *N. T.*
Patella, τὸ λεκάνιον, ου. *Aristoph.*
Patenter, ἀνοικτεί.
Pateo, ἀνέῳγμαι. *Aristot.* i. e. manifestus sum, διακαλύπτομαι. *Dem.*
Pater, ὁ πατὴρ, τρός. *Dem.* naturalis, φύσει πατήρ. *Id.* adoptiuus, πατὴρ ποιησάμενος. *Id.* familias, ὁ οἰκοδεσπότης, ου. *Plut.* Patres conscripti, πατέρες συγγεγραμμένοι. *Id.* a patre, πατρόθεν. *Idem.*
Patera, τὸ δέπας, ατος. *Athen.*
Paternus, a, um, πατρῷος, ῴα, ῷον, virtus, ἀρετή. *Dem.* gloria, δόξα. *Id.* πάτριος, ία, ιον. *Id.* πατρικὸς, ἡ, όν, amicitia, φιλία. *Dem.*
Patesco, ἀνοίγομαι Conf. *Pateo.*
Pathicus, a, um, παθικὸς, ἡ, όν.
Patibilis, e, παθητὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Patibulum, ὁ σταυρὸς, οῦ. *Plut.*
Patiens, ὑπομονητικὸς, ἡ, όν. *Bas.* laborum, καρτερικὸς, ἡ, όν, πόνων. *Xen.*
Patienter, καρτερικῶς, ἀνεκτῶς. *Dem.* fero aliquid, εὖ μάλα πλημμελῶς τι ὑπομένω. *Ael.*
Patientia, ἡ ὑπομονὴ, ῆς. *N. T.* ἡ καρτέρησις, εως. *Plato.* ἡ καρτερία, ας. *Dem.*
Patina, ἡ λεκάνη, ης. *Plut.* ἡ λοπὰς, άδος. *Id.*
Patior, πάσχω, aliquid, τι. *Isocr.* ὑπομένω τι. *Xen.*
Patratio, ἡ διάπραξις, εως. *Plato.*
Patria, ἡ πατρὶς, ίδος. *Dem.*
Patriciatus, us, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.
Patricida, vide *Parricida.*
Patricius, ὁ πατρίκιος, ου, ὁ εὐπατρίδης, ου. *Herodian.*
Patrie, πατρικῶς. *Aristot.*
Patrimonium, τὰ πατρῷα, ων. *Dem.* ἡ παρὰ τοῦ πατρὸς οὐσία. *Id.* ἡ πατρῴα οὐσία. *Lucian.* consumo, ἀναλίσκω τὴν πατρῴαν οὐσίαν. *Dem.* magnum accipio, πολλὴν οὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τοῦ πατρός. *Id.* obtinere post obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν. *Id.* priuari, s. excidere patrimonio, διαμάρτανειν τῶν πατρῴων. *Id.* ἐκπίπτειν ἐκ τῶν πατρῴων. *Isocr.* fraudari ab aliquo, ἀποστερεῖσθαι τῶν πατρῴων ὑπό τινος. *Dem.*
Patrimus, a, um, ᾧ vel ᾗ πατήρ ἐστι, ὁ καὶ ἡ ἀμφιθαλὴς, έος. *Plut.* ᾧ γονεῖς ἅμα ἀμφότεροί εἰσιν. *Poll.*
Patrisso, πατρῴζω. *Herodian.*
Patrius, a, um, πατρικὸς, ἡ, όν. *Dem.*
Patro, διαπράττω, aliquid, τί. *Xen.*
Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας. *Dem.* ἡ προστασία, ας. *Plut.*
Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινί. *Dem.* συνεργέω τινί. *Id.* συνεῖπόν τινι. *Id.*
Patrona, ἡ συνήγορος, ου.
Patronus, ὁ συνήγορος, ου. *Dem.* ὁ σύνδικος, ου. *Id.* templi, ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ. *Id.* patronum deligo legis, αἱρέομαι σύνδικον, τῷ νόμῳ. *Id.* decerno, χειροτονέω σύνδικον ὑπέρ τινος. *Id.* adhibeo caussae,

caussæ, καλέω συνήγορον ἀγῶνί τινι. *Id.* adsciscere sibi, παρασκευάζεσθαι συνηγοροῦντα ἑαυτῷ. *Id.* destitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν συνερούντων. *Idem.*

Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, ϐ. *Dem.* ἀνεψιὸς πρὸς πατρός. *Id.* ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφων. *Id.* ὁ ἀνεψιαδοῦς, ϐ. *Idem.*

Patruus, ὁ πατράδελφος, ϐ. *Dem.*

Patulus, a, um, ἀνεικτὸς, ἡ, ὸν.

Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.

Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος. *Theophr.*

Pauculus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Paucus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον. *Thuc.* pauci numero, ὀλίγοι ὄντες τὸν ἀριθμόν. *Isocr.* pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων. *Id.* pauci auxiliatores, ἔρημοι βοηθήσοντες. *Id.* paucis dicere, συντόμως διαλέγεσθαι. *Id.* διὰ βραχέων ποιεῖν τὸν λόγον. *Id.*

Paueo, f. Pauesco, περιφοβέομαι. *Xen.* aliquid, περιδεῶς ἔχω πρός τι. *Dem.* mente, ἀδημονέω τὴν ψυχήν. *Xen.*

Pauide, περιδεῶς. *Dem.*

Pauidus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος. *Aristot.* φοβητικὸς, ὴ, ὸν. *Id.*

Pauimento, ἐδαφίζω, terram, τὴν γῆν. *Theophr.*

Pauimentum, τὸ ἔδαφος, ϐ. *Athen.*

Pauio, παίω. *Plut.*

Paullatim, κατὰ μικρόν. *Isocr.* κατ' ὀλίγον. *Gal.*

Paullisper, δι' ὀλίγϐ.

Paullo, μικρὸν, ante illos venit, πρὸ τούτων ἦλθεν. *Isocr.* ante crepusculum, βραχὺ πρὸ τῆς δείλης. *Plut.* ante, ὀλίγῳ f. μικρῷ πρότερον. post, μικρῷ ὕστερον. *Isocr.* prolixius, ὀλίγῳ μακρότερον. *Dem.* maiorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δύναμιν. *Isocr.* plura de aliqua re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος. *Isocr.*

Paullulum, κατὰ μικρόν. *Dem.*

Paullum, ὀλίγον. *Isocr.*

Paullus, a, um, βαιὸς, ά, όν. *Soph.*

Pauo, ὁ ταὼν, ῶνος. *Diod. Sic.* ὁ ταῶς, ῶ. *Bas.*

Pauor, τὸ δεῖμα, ατος. *Plato.*

Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄνθρωπος. *Dem.* & inops, καὶ ἀδύνατος. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ϐ. & rerum necessariarum indigens, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς ὤν. *Id.* & improbus, πονηρὸς μετ' ἐνδείας. *Id.* Conf. *Inops.*

Pauperculus, a, um, πενιχρὸς, ὰ, ὸν. *Aristid.*

Pauperies, idem quod *Paupertas.*

Paupero, ποιέω τινὰ πένητα. *Dem.*

Paupertas, ἡ πενία, ας. *Dem.* ἡ ἀπορία, ας. *Id.* ἡ ἔνδεια, ας. *Dem.* paupertate premi, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ. *Dem.* πένεσθαι. *Id.* ἀπορεῖν χρημάτων. *Isocr.* ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν f. πενίαν ἐλθεῖν f. καταστῆναι. *Id.* Conf. *Inopia, Egestas.*

Pausa, f. Bausatio, ἡ παῦσις, εως.

Pauso, παύομαι. *Xen.*

Pauus, ὁ ταὼν, ῶνος. *Diod. Sic.*

Pauxillatim, f. Pauxillisper, κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρόν. *Aelian.*

Pauxillum, κατ' ὀλίγον. *Lucian.*

Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.

Pax, ἡ εἰρήνη, ης. *Dem.* firma, εἰρήνη βεβαία. *Id.* perpetua, ἀθάνατος. *Id.* præclara, καλή. *Id.* iusta, æqua, δικαία. *Id.* ἴση καὶ δικαία. *Id.* periculosa & lubrica & infida, ἐπικίνδυνος καὶ σφαλερὰ καὶ ἄπιστος. *Id.* turpis, ignominiosa, αἰσχρά. *Id.* turpis & indigna reip. αἰσχρὰ καὶ ἀνάξιος τῆς πόλεως. *Id.* iureiurando non confirmata, ἀνώμοτος. *Id.* pacis tranquillitas, ἡ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχία. *Idem.* pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρός τινα. *Dem.* facere, συντιθέναι. *Idem.* ποιεῖσθαι. *Id.* πράττειν πρός τινα. *Id.* consequi ab aliquibus, εὑρίσκειν παρά τινων. *Id.* fieri, γίγνεσθαι. *Id.* perfici, ἐπιτελεῖσθαι. *Id.* esse alicui cum aliquo, εἶναί τινι πρός τινα. *Id.* esse aliquibus inter se, ὑπάρχειν τισί. *Id.* colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα. *Dem.* seruare, τηρεῖν. *Id.* custodire, φυλάττειν. *Id.* confirmare, κυροῦσθαι. *Id.* violare, παραβαίνειν. *Idem.* soluere, λύειν. *Id.* expetere, εἰρήνης ἐπιθυμεῖν. *Dem.* non impetrare, διαμαρτάνειν. *Id.* pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ. *Dem.*

Paxillus, ὁ πάσσαλος, ϐ. *Synes.* τὸ παττάλιον, ϐ. *Poll.*

Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, ϐ. *N. T.* ὁ ἁμαρτάνων, οντος. *Dem.* ὁ ἐξαμαρτάνων, οντος. *Id.*

Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας. *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος. *Id.* nec plura, nec maiora, οὔτε πλείονα, οὔτε μείζονα ἁμαρτήματα. *Dem.* tot & tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἡμαρτημένα. *Id.* multa & varia, πολλὰ καὶ παντοδαπά. *Id.* multa & magna, πολλὰ καὶ μεγάλα. *Id.* voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα. *Id.* cumulata non exiguo tempore, συνειλεγμένα οὐκ ἐκ μικροῦ χρόνϐ. *Id.* Conf. *Delictum.*

Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεούς. *Isocr.* multa in aliquem, πολλὰ εἴς τινα. *Thuc.* aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα. *Isocr.* sermone & opere in aliquem, λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς τινα. *Plato.* ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ. *Xen.* in nulla re, παρανομέω μηδέν. *Aristot.* in aliqua re, πλημμελέω τι. *Xen.* in templum Dei, εἰς ἱερὸν Θεϐ. *Isocr.* Conf. *Delictum.*

Pecten, ὁ κτεὶς, κτενός. *Athen.*

Pectino, πείκω. *Hesiodus.*

Pecto, κτενίζω. *Herodot.*

Pectorale, τὸ περιστήθιον, ϐ. *LXX.*

Pectoralis, e, ὁ στερνίτης, ϐ, ἡ στερνῖτις, ιδος. *Poll.*

Pectorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐρύστερνος, ϐ. *Poll.*

Pectunculus, τὸ κτένιον, ϐ. *Athen.*

Pectus, τὸ στέρνον, ϐ. *Xenoph.* τὸ στῆθος, εος. *Hippocr.*

Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη.

Pecuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ βοσκηματώδης, εος. *Eustath.*

Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως. *Xen.*

Peculator, ὁ κλέπτης τϐ δημοσίϐ.

Peculatus, us, τὸ τϐ δημοσίϐ κλέμμα.

Peculiaris, e, ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινί. *Aristot.*

Peculiariter, ἰδίως. *Aristot.*

Peculium, τὰ ἴδια, ων. *Dem.*

Pecunia, τὸ ἀργύριον, ϐ. *Dem.* τὰ χρήματα, ων. *Id.* pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινί. *Isocr.* magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινί. *Id.* pecunia abundare f. instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων. *Dem.* pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδοῦναι. *Id.* vndique conflare, πανταχόθεν ἀργυρί-

ἀργυρίζεσθαι. *Dinarch.* pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ ἐ πάρεστι. *Dem.*
Pecuniarius, a, um, χρηματικός, ἡ, όν.
Pecuniofus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, ε, πλέσιος, ία, ιον. *Dem.* Conf. *Dines.*
Pecus, τὸ βόσκημα, ατος. *Dem.* τὸ θρέμμα, ατος. *Athen.* pecore abundans, ὁ καὶ πολυθρέμματος, ε. *Iofeph.*
Pedalis, e, ποδιαῖος, αία, αῖον. *Theophr.*
Pedamen, f. Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος. *Plut.*
Pedaneus, a, um, πεδιαῖος, αία, αῖον. *Theophr.*
Pedatim, κατὰ πόδας. *Herodot.*
Pedes, itis, ὁ πεζός, ε. *Dem.*
Pedefter, f. Pedeftris, e, πεζός, ἡ, όν, exercitus, δύναμις. *Xen.* πεζικός, ἡ, όν, manus, δύναμις. *Id.* fermo, λόγος πεζός. *Euflath.* pugna, ἡ πεζομαχία, ας. *Thuc.* pedeftre prælium committo, πεζομαχέω. *Id.*
Pedetentim, κατὰ πόδας. *Herodot.* βάδην. *Xen.*
Pedica, ἡ πέδη, ης. *Dem.*
Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας. *Xen.*
Pedicularis, e, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εος, morbus, ἡ φθειρίασις, εως, pediculari morbo laboro, φθειριάω. *Laert.*
Pediculofus, a, um, ὁ καὶ ἡ φθειρώδης, εος.
Pediculus, i. e. *paruus pes*, τὸ ποδίον, ε, τὸ ποδάριον, ε. *Ariflot.* i. e. *infectum*, ὁ φθείρ, ρός. *Plut.*
Pediffequa, ἡ ἀκόλεθος, ε.
Pediffequus, ὁ ἀκόλεθος, ε. *Dem.* pediffequos fecum habere, ἀκολέθες ἔχειν, f. περιάγειν. *Id.*
Peditatus, us, ἡ πεζὴ f. πεζικὴ δύναμις. *Xen.*
Peditus, ἡ πορδή, ῆς, ἡ ἀποπορδή, ῆς. *Al. Aphr.*
Pedo, πέρδω. *Ariftoph.* ἀποπέρδω. *Id.*
Pedum, ἡ ῥάβδος ποιμενική, ῆς.
Pedufculus, τὸ ποδάριον, ε. *Ariftot.*
Pegma, τὸ πῆγμα, ατος. *Iofeph.*
Peiero, ἐπιορκέω, temere, ῥαδίως. *Dem.* manifeftiffime, ὅρκες τινὰς περιφανέστατα ἐπιορκέω. *Id.*
Peior, ὁ καὶ ἡ χείρων, ονος. *Thuc.*
Pelagia, ἡ πελαγία, ας. *Ariftot.*
Pelagius, a, um, πελάγειος, εία, ειον. *Ariftot.*
Pelagus, τὸ πέλαγος, εος. *Dem.*
Pellacia, ἡ ἐπαγωγή, ῆς.
Pellax, ἐπαγωγός, ἡ, όν.
Pellex, ἡ παλλακή, ῆς. *Ariftoph.*
Pellicatus, us, ἡ παλλακεία, ας. *Dem.*
Pellico, ἐφέλκομαι, aliquem, τινά. *Plut.* aliquem aliqua re, προτάγομαί τινά τινι. *Xen.* aliquem ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν. *Herodian.* ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τἆτο. *Xen.*
Pelliceus, a, um, δερμάτινος, ίνη, ινον.
Pellicula, τὸ δερμάτιον, ε.
Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθερά, ᾶς. *Plat.*
Pellitus, a, um, ὁ καὶ ἡ κωδιοφόρος, ε. *Strabo.*
Pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι. *Plut.* diabolum, ἐλαύνω διάβολον. *Chryf.* e conuiuio, ἀπωθέω τε συμποσίε. *Lucian.* e patria, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆς πατρίδος. *Ifocr.* aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς. *Ifocr.* ἐκ τῆς ἀρχῆς. *Id.* clauum clauo, ἐκκρέω τὸν ἧλον τῷ ἥλῳ. *Lucian.*
Pelluceo, διαςίλβω.
Pellucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαφανής, έος. *Ariftot.* διαφαινόμενος, ένη, ενον. *Id.*

Pelta, ἡ πέλτη, ης. *Plut.*
Peltafta, ὁ πελταςής, ε. *Xen.*
Peluis, ἡ λεκάνη, ης. *Cl. Al.* ὁ λετήρ, ῆρος. *LXX* ὁ νιπτήρ, ῆρος. *Id.*
Penaria cella, τὸ ταμεῖον, ε. *Ifocr.*
Penates, οἱ θεοὶ πατρῷοι.
Pendeo, κρεμάομαι, ab aliquo, κρέμαμαι ἀπό τινος. *Lucian.* fuper caput, ἀπαιωρέομαι ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς. *Ael.* ex auribus alicuius, ἐκκρέμαμαί τινος. N. T.
Pendo, ςαθμάομαι. *Philo.* aliquid aliquo, τί τινι. *Plato.* aliquid, ςαθμάω τι. *Id.*
Pendulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμής, έος. *Herodian*
Pene, παρὰ μικρόν. *Dem.* σχεδόν. *Id.*
Penes, ἐπί, me eft, ἐμοὶ κεῖται. *Dem.* Deum eft ἐν τῷ θεῷ ἐςί. *Id.*
Penetrabilis, e, ὁ καὶ ἡ διάπορος, ε, διάβατος, η, ον
Penetrale, ὁ μυχός, ε. *Polyb.*
Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον. *Lucian.*
Penetro, ἐξικνέομαι, ad fundum, εἰς βύσσον. *Herodot.* flumen, περαιόομαι ποταμόν. *Id.*
Penicillum, f. Penicillus, f. Peniculus, f. Peniculum, ὁ σπόγγος, ε. *Diofc.* inftrumentum pictorum, ἡ γραφὶς ίδος. *Plut.*
Peninfula, ἡ χεῤῥόνησος, ε, f. χερσόνησος, ε. *Strabo*
Peninfularis, e, ὁ καὶ ἡ χεῤῥονήσιος, ε. *Aelian.*
Penis, ἡ κέρκος, ε. *Ariftot.* *virilis*, ἡ πόσθη, ης. *Xen.*
Penitus, ἔνδον. *Plut.* i. e. omnino, σύμπαν, irritus eft, ἀπόλλυται. *Dem.* perdidit, ἄρδην ἀπολώλεκε. *Id.* penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον, penitiffimus, ἐνδότατος, άτη, ατον. *Herodian.*
Penna, τὸ πτερόν, ε. *Lucian.* τὸ πτίλον, ε. *Ariftot* pennas amitto, πτεροῤῥυέω. *Lucian.* produco, πτεροφυέω. *Id.* pennis carens, ὁ καὶ ἄπτερος, ε. *Idem.*
Pennatus, a, um, πτερωτός, ή, όν. *Ariftot.*
Penficulate, ἀκριβῶς. Conf. *Accurate.*
Penficulo, ἐξετάζομαι. *Ifocr.*
Penfilis, e, idem quod *Pendulus, a, um.*
Penfio, ἡ ἔκτισις, εως. *Ariftot.*
Penfito, ςαθμάομαι, tributum, φέρω ἀποφοράν. *Ariftot.*
Penfiuncula, τὸ ἐκτισμάτιον, ε.
Penfo, ἐκτίω. *Dem.* ἀποτίνω. *Plut.*
Penfum, τὸ τεταγμένον, ε. *Plut.*
Penuaria cella, τὸ ταμιεῖον, ε. *Ifocr.*
Penula, ἡ φαινόλη, ης.
Penum f. Penus, ὁ βίος, ε. *Ifocr.*
Penuria, ἡ σπάνη, ης, pecuniæ, τῶν χρημάτων. *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, agri, τῆς γῆς. *Id.* frumenti, ἡ σπάνις τε σίτε. *Id.* virorum, ἀνδρῶν. *Id.* Conf. *Inopia.*
Penus, vide *Penum.*
Peplum, f. Peplus, ὁ πέπλος, ε. *Xen.*
Pepo, ὁ πέπων, ονος. *Plut.*
Per, πρός, *cum Genit.* per Deos! quis ita demens eft, θεῶν, τίς ὅτω εὐήθης ἐςί. *Dem.* ἀνά, *cum Accuf.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι. *Phil.* per fingulos annos, ἀνὰ πᾶν ἔτος. *Diofc.* κατά, *cum Accuf.* rex per fe ipfum infidus erat, βασιλεὺς καθ᾽ αὑτὸν ἄπιςος ἦν. *Dem.* διά, *cum Genit.* per hæc adfcendit, διὰ τέτων ἤρθη. *Id.* παρά, *cum Accuf.* per veftram negligentiam creuit, παρὰ τὴν ὑμετέραν

ϱαν ἀμέλειαν ἐπηύξηται. *Dem.* in compoſitione quando ſignificationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μέγα, πολὺ. πᾶν & πάνυ, quando vero quaſi tranſitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perſtolidus, λίαν ἀνόητος. *Iſocr.* paradoleſcens, ὁ ἄγαν νέος. *Xen.* perdiues, μεγάπλουτος. *Diod. Sic.* perbonus, πανάγαθος. *Plato.* perlongus, πάνυ μακρὸς. *Plato.* pereruditus, πολυμαθής. *Iſocr.* perambulo, διοδεύω. *Syneſ.* & perinde cum Aduerbiis e. g. perfamiliariter, πάνυ οἰκείως. *Dem.* perhoneſte, παγκάλως. *Id.* peraccurate, λίαν ἀκριβῶς. *Iſocr.* &c.

era, ἡ πήρα, ας. *Plut.*

eractio, ἡ τελείωσις, εος. *Ariſtot.*

eræque, ὁμοίως. *Dem.*

eræquo, ἐπισάζω. *Ariſtot.*

eragito, διελαύνω. *Xen.*

erago, τελέω. *Dem.* Conf. *Finio.*

eragratio, ἡ περινόστησις, εως.

eragro, περινοστέω. *Plut.*

erambulo, διοδεύω. *Syneſ.*

eranno, διενιαυτίζω, v. *Perenno.*

erca, ἡ πέρκη, ης. *Ariſtot.*

ercello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ. *Herodian.*

ercenſeo, καταλέγομαι. *Athen.* δίειμι. *Dem.*

erceptio, ἡ κατάληψις, εως. *Thuc.*

ercipio, καταλαμβάνω, aliquid ſenſu, τι αἰσθήσει. *Philo.* aliquid ab aliquo, ἀπολαμβάνω τι παρά τινος. *Aeſchin.* alicuius malitiam, καταγινώσκω τινὸς κακίαν. *Dem.*

ercolo, διυλίζω. *Plut.* διίημι. *Dioſc.*

ercontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως. *Plato.*

ercontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινὰ. *Dem.* aliquid ex aliquo verbis, τι παρά τινος λόγῳ. *Id.* de aliqua re, περί τινος. *Plut.* ἀνακρίνω τι. *Xen.* ἐρωτάω τι. *Dem.*

ercrebeſco, διαθρυλλέομαι. *Xen.*

erculſus, a, um, ἐκπλαγεὶς, εῖσα, ὲν, grauiſſimo metu, δεινῶς ὑπὸ τοῦ δέους. *Aelian.*

ercunctatio, idem quod *Percontatio.*

ercunctor, idem quod *Percontor.*

ercupio, ὑπερσπουδάζω. *Lucian.*

ercurro, διατρέχω, aliquid, τί. *Thuc.* aliquid breuiſſime, διέρχομαί τι συντομώτατα. *Iſocr.*

erculſio, ἡ πλῆξις, εως. *Galen.* ἡ πληγὴ, ῆς. *Dem.*

ercuſſor, ὁ πλήκτης, ου. N. T.

ercutio, τύπτω, aliquem, τινὰ. *Dem.* αἰκίζω τινὰ. *Iſocr.* πατάσσω τινὰ. *Id.* nummum, κατακόπτω νόμισμα. *Herodot.*

erdiſco, καταμανθάνω, aliquid, τι. *Plato.* Confer *Diſco.*

erdite, ὀλεθρίως.

erditio, ἡ ὀλέθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας. N. T. ὁ ὄλεθρος, ου. *Thuc.*

Perditor, ὁ ὀλεθρευτὴς, οῦ. *N. T.* ὁ λυμεὼν, ῶνος. *Iſocr.*

Perditus, a, um, ἀπολωλὼς, υῖα, ὸς, *homo*, ὁ πανώλεθρος, ου. *Baſ.* ὁ κακοῦργος, ου. *Dem.* ὁ παμπόνηρος, ου. *Id.*

Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίβειν περί τι. *Iſocr.*

Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος. *Ariſtot.*

Perdo, i. e. *amitto*, ἀποβάλλω. *Xen.* i. e. *vaſto*, *deleo*, aliquos, ἀπόλλυμί τινας. *Dem.* vrbem, ἀνατρέπω πόλιν. *Iſocr.* i. e. *corrumpo*, iuuenes, διαφθείρω νέους. *Plato.*

Perduco, διάγω, exercitum, στρατιάω. *Thuc.* aliquid ad finem, διανύω τι. *Xen.* ἄγω τι πρὸς τέλος. *Herodian.* aliquo remp. προσάγω εἴς τι τὴν πόλιν. *Dem.*

Perduellio, ἡ συνωμοσία, ας.

Perduellis, ὁ πολέμιος, ου.

Perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰωνίζω, προσκαρτερέω. *N. T.*

Peredo, κατεσθίω, aliquid, τι. *Plut.*

Peregre, ἐπὶ ξένης, dego, ſ. abſum, ἀποδημέω ἀπὸ τῆς πατρίδος. *Iſocr.* hinc in alium locum abeo, ἀποδημέω ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. *Plato.* ſum vel ago, ξένην οἰκέω. *Chryſ.* redeo, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας. *Dem.* ἥκω ἐκ τῆς ἀποδημίας. *Id.* in vrbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν πόλιν. *Aeſchin.*

Peregrinatio, ἡ ἀποδημία, ας. *Dem.*

Peregrinator, ὁ ἀπόδημος, ου, ὁ ἀποδημῶν, οῦντος. *Xenoph.*

Peregrine, ξενικῶς. *Plato.*

Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, οῦ, ἡ ξενία, ας. *Dem.*

Peregrinor, ἀποδημέω. *Dem.* Conf. *Peregre.*

Peregrinus, a, um, ξένος, ξένη, ξένον, genere, γένει. *Dem.* ξενικὸς, ἡ, ὸν, turba, ὄχλος. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ὑπερόριος, ου, res & impoſſibilis alicui, πρᾶγμα καὶ ἀδύνατόν τινι. *Dem.* ſum, ξενίζω. *Dem.* & non ciuis, ξένος εἰμὶ καὶ οὐ πολίτης. *Idem.*

Perendie, μεταύριον. *Bud.*

Perennis, e, ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, ου, gloria, δόξα. *Plut.*

Perennitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος. *Ariſtot.*

Perenno, διετίζω. *Ariſtot.*

Pereo, ἀπόλλυμαι, perpetuo, τὸν ἅπαντα χρόνον. *Dem.* turpiter per aliquem, αἰσχρῶς ὑπό τινος. *Id.* præ metu, τῷ φόβῳ. *Xen.*

Perfecte, τελείως. *Dem.*

Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως. *Ariſtot.*

Perfectus, a, um, τέλειος, εία, ειον, virtus, ἀρετή. *Ariſtot.*

Perfero, διακομίζω, litteras ad aliquem, γράμματα. *Herodian.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ. *Lucian.* famen & ſitim, καρτερέω λιμὸν καὶ δίψαν. *Xen.* labores, ὑπομένω πόνους. *Iſocr.*

Perficio, ἐπιτελέω, aliquid, τι. *Iſocr.* ἐργάζομαί τι. *Idem.* magnum aliquid, διαπράττομαι μέγα τι. *Idem.*

Perfide, ἀπίστως. *Dem.*

Perfidia, ἡ ἀπιστία, ας. *Dem.*

Perfidioſe, ἀπίστως. *Dem.*

Perfidioſus, a, um, ſ. Perfidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπιστος, ου, erga aliquem, πρὸς τινα. *Dem.*

Perflo, καταπνέω. *Theophr.*

Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τι. *Lucian.*

Perfodio, διορύττω, parietem, τοῖχον. *Thuc.*

Perforo, διατιτράω. *Theophr.*

Perfrico, διαψήχω, frontem, παρατρίβω τὸ μέτωπον. *Strabo.*

Perfrictio, ἡ διάτριψις, εως.

Perfringo, καταῤῥήγνυμι, aliquid, τι. *Dem.* διαῤῥήγνυμί τι. *Idem.*

Perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινὸς. *Iſocr.*

Perfuca,

Perfuga, ὁ καὶ ἡ αὐτόμολος, ου. *Plut.* ὁ πρόσφυξ, γος. *Philo.* sum, αὐτομολέω. *Thuc.*

Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα. *Plut.*

Perfugium, ἡ καταφυγή, ῆς, tutissimum, ἀσφαλεστάτη. *Dem.* habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινί. *Isocr.* inuenire alicui, εὑρίσκειν τινί. *Id.*

Perfundo, διυγραίνω. *Hippocr.*

Perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον. *Aristot.* munere boni viri, διαπράττω ἔργον χρηστοῦ ἀνθρώπου. *Dem.* officio fratris, ποιέω τὰ ἔργα ἀδελφοῦ. *Idem.*

Perfusio, ἡ διαβροχή, ῆς.

Pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ. *Dem.* vlterius, διαπορεύομαι. *Id.* in proposito, ἐμμένω τῇ προαιρέσει. *Aristot.* in precibus, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς. *Plut.*

Pergræcor, ἑλλήνων δίκην κωμάζω.

Pergula, ἡ στοά, ᾶς. *Xen.*

Perhibeo, λέγω. *Dem.* testimonium alicui, μαρτυρέω τινί. *Dem.* μαρτυρέω τοῖς λόγοις τινός. *Xen.*

Perhorresco, καταθαμβέομαι. *Plut.*

Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, ατος. *Plato.*

Periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθανεῖν. *Plato.* de aliqua re, προκινδυνεύω ὑπέρ τινος. *Isocr.* Conf. *Periculum.*

Periculose, ἐπικινδύνως. *Thuc.*

Periculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κινδυνώδης, εος. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἐπικίνδυνος, ου. *Dem.*

Periculum, ὁ κίνδυνος, ου, atrox & horrendum, δεινὸς καὶ φοβερός. *Dem.* magnum, κίνδυνος μέγας. *Id.* summum, extremum, ἔσχατος. *Id.* μέγιστος. *Id.* graue, χαλεπός. *Id.* manifestum, πρόδηλος. *Id.* adferre alicui, κίνδυνον φέρειν τινί. *Id.* ingruere commune, φύεσθαι κοινὸν πᾶσι. *Id.* accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι παρά τινων. *Id.* esse f. impendere alicui ab aliquo, εἶναί τινι ἔκ τινος. *Id.* subesse, ἐπεῖναι. *Id.* esse coniunctum cum re, προσεῖναι τῷ πράγματι. *Id.* redundare in aliquem, ἥκειν εἴς τινα. *Id.* prope esse, πλήσιον εἶναι. *Id.* circumdare aliquem, περιϊστάναι τινά. *Id.* suscipere alicuius rei caussa, αἱρεῖσθαι ὑπέρ τινος. *Dem.* vltro, non coactum subire, προελόμενον, οὐκ ἀναγκασθέντα εἰσέρχεσθαι. *Id.* accersere sibi, προσεξευρίσκειν ἑαυτῷ. *Isocr.* omne pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπέρ τινος. *Dem.* imminens fortiter sustinere, προσιόντα εὐρώστως ὑπομένειν. *Id.* periclitari, κινδυνεύειν. *Idem.* cauere, εὐλαβεῖσθαι. *Id.* effugere f. euitare, διαφεύγειν. *Id.* imminens vrbi propulsare, ἐφεστηκότα τῇ πόλει διαλύειν. *Id.* amouere, f. depellere, ἀφαιρεῖσθαι. *Id.* in periculo versari, ἐν κινδύνῳ εἶναι. *Isocr.* in pericula se conicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι. *Id.* e periculo eripere, ἐκ κινδύνου τινὰ διασώζειν. *Dem.* extra periculum esse, πόῤῥω τοῦ κινδύνου εἶναι. *Id.* ἔξω κινδύνου εἶναι. *Isocr.* sine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτήσασθαί τι. *Idem.*

Perigeus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίγειος, ου. *Al. Aphr.*

Perimeter, ἡ περίμετρος, ου. *Polyb.*

Perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινά. *Plut.* Confer *Interficio.*

Perinde, ὥσπερ, vt rem familiarem curare, τῶν οἰκειοτάτων ἐπιμελεῖσθαι. *Isocr.* ac si quis medicus, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρός. *Id.* vt si quis, ὁμοίως ἄν, ὥσπερ ἂν εἴ τις. *Id.*

Periocha, ἡ περιοχή, ῆς. *N. T.*

Periodicus, a, um, περιοδικός, ἡ, όν. *Ptol.*

Periodus, ἡ περίοδος, ου. *Aristot.*

Peripatetici, οἱ περιπατητικοί, ῶν. *Plut.*

Periphrasis, ἡ περίφρασις, εως. *Quinctil.*

Periscelis, ἡ περισκελίς, ίδος. *LXX.*

Perite, ἐπισταμένως.

Peritia, ἡ ἐπιστήμη, ης. *Dem.* rei bellicæ, ἡ ἐμπειρία, ας, πολεμεῖν. *Id.* ex re aliqua, ἔκ τινος. *Idem.*

Peritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιστήμων, ονος. *Dem.* εἰδώς, υῖα, ός. *Id.* rei bellicæ, ὁ καὶ ἡ ἔμπειρος πολέμου. *Id.* rerum politicarum, πρὸς τὰ τῆς πολιτείας. *Id.*

Periurium, ἡ ἐπιορκία, ας. *Dem.* committo, vide *Peiero.*

Periuro, idem quod *Peiero.*

Periurus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίορκος, ου. *Dem.* ἐπιορκῶν, οῦσα, οῦν. *Id.*

Perlego, ἐπιλέγομαι. *Pauf.* orationem, διέρχομαι λόγον. *Isocr.*

Perlinio, f. Perlino, ἐπιχρίω.

Perluceo, διαλάμπω. *Aristot.*

Perluciditas, ἡ διαφάνεια, ας. *Eustath.*

Perlustro, κατασκοπέομαι.

Permagnus, a, um, ὁ καὶ ἡ παμμεγέθης, εος. *Dem.*

Permaneo, διαμένω. *Dem.* in aliquo, ἐμμένω ἔν τινι. *Id.* παραμένω τινί. *Plato.* μένω παρά τινι. *Isocr.*

Permansio, ἡ διαμονή, ῆς.

Permeo, διαβαδίζω. *Bud.* regionem, διοδεύω χώραν.

Permetior, διαμετρέω.

Permeio, προσουρέω. *Dem.*

Permisceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τι πρός τι. *Plut.*

Permissio, f. Permissus, us, ἡ συγχώρησις, εως. *Aristot.*

Permistio, ἡ κατάμιξις, εως. *Teophr.*

Permitto, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινι. *Dem.* aliquid fieri, ἐάω τι γίγνεσθαι. *Id.* aliquem iniuria adfici, περιόπτομαί τινα ὑβριζόμενον. *Isocr.*

Permotio, ἡ διακίνησις, εως.

Permoueo, διακινέω, animum, τὸν νοῦν. *Aristoph.* res, πράγματα. *Thuc.*

Permutatio, ἡ ἀλλαγή, ῆς. *Aristot.* τὸ ἄλλαγμα, ατος. *N. T.*

Permuto, ἀλλάττω, aliquid aliquo, τί τινι. *LXX.* ἀντικαταλλάττομαί τι ἀντί τινος. *Aristot.* ἀμείβομαί τί τινος. *Plut.* sententiam, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην. *Thuc.*

Perna, ἡ πέρνα, ης. *Strabo.* ὁ πετασών, ῶνος. *Athen.*

Pernicialis, e, ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ου. *Bas.*

Pernicies, ἡ βλάβη, ης. *Dem.* ὁ ὄλεθρος, ου. *Thuc.* adfero perniciem alicui, ἀπόλλυμί τι. *Plato.* λυμαίνομαί τι. *Dem.* τινί. *Id.* Conf. *Exitium,* item *Damnum.*

Perni-

Perniciosus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν. Dem. ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, εος. Id. ὁ καὶ ἡ ὀλέθριος, ϐ. Plato.
Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος. Dem.
Perniciter, ὠκέως. Gal.
Pernix, ταχὺς, εῖα, ύ. Dem. Conf. Celer.
Pernocto, νυκτερεύω. Xen. διανυκτερεύω. N. T. in terra, αὐλίζομαι ἐπὶ τῆς γῆς. Thuc.
Pernosco, διαγινώσκω, aliquid, τί. Ariftoph.
Pernox, ὁ καὶ ἡ παννύχιος, ϐ.
Pero, ἡ ἀσκέρα, ας. Pall. ἡ ἀρβύλη, ης. Gal.
Peroratio, ὁ ἐπίλογος, ϐ. Ariftot.
Peroro, ἐπιλέγω. Ariftot. ἀνακεφαλαιόω. Dion. Hal.
Perosus, a, um, διαμισῶν, ϐσα, ϐν.
Perpello, ἐπείγω. Plato.
Perpendiculum, ἡ σάθμη, ης. Plut.
Perpendo, σαθμάομαι, tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ. Plut. aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ. Dem. πρὸς ἐμαυτόν. Id. ἐνθυμέομαί τινος. Isocr. τί. Id. σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ. Dem. cum aliquo, μετά τινος. Isocr. aliquid mente, ἐπισκοπέω τῇ γνώμῃ. Isocr.
Perperam, φαύλως. Dem. φλαύρως. Ael.
Perpes, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ϐ. Plut.
Perpessio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς. Ariftot.
Perpetim, ἀεί. Dem.
Perpetior, ὑπομένω, aliquid, τί. Plut. ἀνέχομαί τι. Lucian.
Perpetro, διαπράττω, aliquid, τί. Dem. piaculum, πράττω ἀσέβημα. Id. scelus, ἐργάζομαι κακόν. Id. δράω κακόν τι. Isocr. facinus magnum & præclarum, διαπράττομαι μέγα τι. Demofth.
Perpetuitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος. Ariftot.
Perpetuo, ἀεί. Dem. αἰεί. Id.
Perpetuo, as, ἀϊδίζω.
Perpetuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, έος, bellum, πόλεμος. Dem. ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ϐ, gloria, δόξα. Plut. in perpetuum, εἰς παντελές. Ael.
Perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, s. sursum deorsum voluere sermones, nihil vero explicare, ἄνω καὶ κάτω τὸς λόγϐς ἑλίττειν, ἀποσαφεῖν δ' ἀδέν. Hippocr.
Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ῆς. Naz.
Perplexus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολύπλοκος, ϐ. Philo.
Perpluo, κατομβρίζω.
Perpolio, ἐξεργάζομαι, aliquid, τι.
Perquam, ὡς σφόδρα. Lucian.
Perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τί. Isocr. ἐξετάζω τι. Idem.
Perquisite, ἐξητασμένως.
Perquisitio, ὁ ἐξετασμὸς, ῶ, ἡ ἐξέτασις, εως. Lucian.
Perquisitor, ὁ ἐξεταςὴς, ϐ. Ariftot.
Perrumpo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τι. N. T.
Perscindo, κατασχίζω, aliquid, τι. Dem.
Perscribo, ἀναγράφω, aliquid, τι. Aefchin.
Perscriptio, ἡ ἀναγραφὴ, ῆς. Plut.
Perscriptor, ὁ ἀναγραφεὺς, έως. Lyf.
Perscrutor, idem quod Perquiro.
Persecutio, ἡ καταδίωξις, εως, ἡ δίωξις, εως. Thuc. ὁ διωγμὸς, ϐ, Christianorum, χριςιανῶν. Eufeb.
Persecutor, ὁ διώκτης, ϐ, καταδιώκων, οντος. LXX.
Persentio s. Persentisco, αἰσθάνομαι, Ariftoph.
Persequor. διώκω, aliquem, τινα. Dem. caussam, δίκην. Id. in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν. Xen. non negligenter rem exponendo, ἐκ ἀμελῶς διέρχομαί τι. Id. ordine alicuius acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινός, Id.
Perseueranter, ἐπιμόνως.
Perseuerantia, ἡ ἐπιμονὴ, ῆς. Plato.
Perseuero, ἐπιμένω, in aliqua re, τινί. Plut.
Persica, ἡ Περσικὴ, ῆς, sc. μηλέα. Theophr. sed fructus est, τὸ Περσικὸν, ϐ, sc. μῆλον. Diofcor.
Persisto, ἐμμένω, in aliqua re, τινί. Isocr. ἔν τινι. Idem.
Persoluo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, Plato. multam, ζημίαν. Id. pœnam alicui, τίσιν τινί. Plut. ἀποτίω τίσιν. Herodot. pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπὲρ τινος. Lucian. debitum, διαλύω χρέα ὑπέρ τινος. Dem.
Persona, τὸ πρόσωπον, ϐ. N. T. personam accipio, πρόσωπον λαμβάνω. Ibid. προσωποληπτέω. Ib. i. e. larua, τὸ προσωπεῖον, ϐ, s. προσώπιον, ϐ. Dem. parua, τὸ προσωπίδιον. Poll. comica, πρόσωπον κωμικόν. Lucian. seruilis, πρόσωπον οἰκετικὸν, personam induo, ὑποκρίνομαι σχῆμα. Herodian. personam alicuius induo, ὑποκρίνομαί τινα.
Personatus, a, um, πρόσωπον ὑποδεδυκὼς, υῖα, ός.
Persono, ἐξηχέομαι. N. T.
Perspicacia, s. Perspicacitas, ἡ ὀξυδερκία, ας. Luc.
Perspicax, ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, έος. Herodot.
Perspicio, κατείδω, aliquid, τι. Isocr. futurum, καθοράω τὸ μέλλον. Dem. aliquid animo, καθοράω τι τῇ διανοίᾳ. Idem. optime aliquid, κάλλιςα θεωρέω τι. Id. acutissime, συνθεωρέω τι ἀκριβέςατα. Id.
Perspicue, σαφῶς, significare aliquid, δηλᾶν τι. Dem. cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι. Id. ἐπιφανῶς. Id. περιφανῶς. Id.
Perspicuitas, ἡ περιφάνεια, ας, tanta rei est, τοσαύτη πράγματος ἔςι. Dem. orationis, ἡ σαφήνεια, ας. Plato.
Perspicuus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταφανὴς, έος. Dem. ὁ καὶ ἡ περιφανὴς, έος. Id. aliquid & pulcrum, καλόν τι καὶ σαφές. Id. & breuis oratio, βραχὺς καὶ σαφὴς λόγος. Dem.
Persto, idem quod Persisto.
Perstrepo, καταψοφέω.
Perstringo, διασφίγγω. Erafiftr. i. e. summatim dico, ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. Dem. i. e. taxo, καθάπτομαί τινος. Thuc. oculos, περιςράπτω ὀφθαλμὲς, Baf.
Persuadeo, πείθω, alicui, τινά. Dem. τινί. Plato. alicui aliquid, τί τινα, Id. ἀναπείθω τινά τι. Plut. μεταπείθω τινά. Xen.
Persuasibilis, e, πιθανὸς, ή, όν. Dem.
Persuasibiliter, πιθανῶς.
Persuasio, ἡ πειθὼ, όος. Plato. ἡ πεποίθησις, εως. N. T. ἡ πεῖσις, εως. Suid. ἡ πεισμονὴ, ης. N. T.
Persuasorius, a, um, πειςικὸς, ή, όν. Plato. πειθὸς, ή, όν. N. T.
Persuasus, a, um, πεπεισμένος, ένη, ένον, aliquid, τι. Plut. πειςθεὶς, εῖσα, έν. Dem. persuasum habeo, πέπεισμαι. Isocr.

Pertæsus, a, um, ἐξαπορημένος, ένη, ενον.
Pertento, ἀποπειράω, aliquid, τινός. *Thuc.*
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, f. Perterreo, φοβέω τινά. *Dem.* ἐκφοβέω τινά. *Isocr.* δέος ἐνεργάζομαί τινι. *Dem.*
Perterreßo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ. *Thuc.* ἐκπλήττομαί τινι. *Dem.*
Pertexo, διυφαίνω.
Pertica, ἡ χάμαξ, ακος. *Lucian.*
Pertimeo, f. Pertimesco, περιφοβέομαι. *Xen.*
Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας. *Plato.*
Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπείστως. *Isocr.* resisto, αὐθαδιάζομαι. *Plato.*
Pertinax, ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, εος. *Aristot.*
Pertineo, τείνω, aliquo, f. ad aliquid, πρός τι. *Aristot.* συντείνω εἴς τι. *Isocr.* ad scopum propositum, πρὸς τὸ ὑποτεθέντα σκοπὸν. *Aristot.* ad aliquem, προσήκω τινὶ. *Dem.* hoc pertinet ad me, τοῦτο προσήκει μοι. *Id.* προσήκει μοι τούτων. *Id.* quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρός τι φέροντα. *Isocr.* τὰ πρός τι ὄντα. *Aristot.* hoc nihil ad nos pertinet, τοῦτο οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐστι. *Plut.* quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμέ. *Dem.*
Pertingo, διϊκνέομαι. *Aristot.*
Pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι. *Xen.*
Pertraho, ἐφέλκω. *Aristot.*
Pertundo, διατιτράω. *Theophr.*
Perturbate, ταραχωδῶς, *Isocr.*
Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, & seditio, καὶ στάσις. *Dem.* animi, τὸ πάθος, εος. *Isocr.*
Perturbator, ὁ συνταράττων, οντος, reip. πόλιν. *Dem.* ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, οῦντος. *Id.*
Perturbatus, a, um, ταραττόμενος, ένη, ενον. *Dem.* τεταραγμένος, ένη, ένον. *Id.* ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, εος. *Isocr.* rerum status, τεταραγμένα πράγματα. *Dem.*
Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα. *Dem.* ciuitatem, ἀναταράττω πόλιν. *Plut.* castra, διαταράττω τὸ στρατόπεδον. *Id.* exercitum, συνταράττω τὸ στράτευμα. *Idem.*
Peruado, διαχωρέω. *Lucian.*
Peruagor, περιέρχομαι. *Dem.*
Peruelio, κατακομίζω. *Thuc.*
Peruenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεόν. *Dem.* in Macedoniam, ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν. *Id.*
Peruerse, διεστραμμένως, i. e. *praue*, κακοήθως. *Demosth.*
Peruersitas, ἡ διαστροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων. *Chrys.* morum, ἡ κακοήθεια, ας. *Dem.*
Peruersus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάστροφος, ου. *Eurip.* peruersa loquor, διεστραμμένα λαλέω. *N. T.* i. e. prauus, ὁ καὶ ἡ παμπόνηρος, ου. *Dem.*
Peruerto, διαστρέφω, veritatem, τἀληθές. *Dem.* spem alicuius, παραιρέομαί τινα ἐλπίδας. *Aristid.*
Peruestigatio, ἡ ἴχνευσις, εως. *Xen.*
Peruestigo, ἀνιχνεύω. *Plut.*
Peruicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης. *Ioseph.* ἡ αὐθάδεια, ας. *Plato.*
Peruicax, ὁ καὶ ἡ ἰσχυρογνώμων, ονος. *Aristot.*
Peruigil, ὁ καὶ ἡ παννύχιος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ου. *Xen.*
Peruigilatio, f. Peruigilium, ὁ παννυχισμὸς, οῦ, ἡ, ἀϋπνία, ας. *Plato.*
Peruigilo, ἀγρυπνέω. *Xen.* διαγρυπνέω. *Athen.*

Peruius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁδεύσιμος, ου. *Strabo.* ὁ καὶ ἡ βάσιμος, ου. *Lucian.*
Peruro, διακαίω. *Gal.*
Peruulgo, διαθρυλλέω. *Xen.*
Peruulgatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυθρύλλητος, ου. *Plut.*
Pes, ὁ ποῦς, ποδός. *Dem.* nauis, ὁ ποδεὼν, ῶνος. *Lucian.* lecti, ὁ κλινόπους, οδος. *Themist.* peditus ire, πεζεύειν. *Lucian.* summis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν. *Id.* pedem refero, ἀναποδίζω. *Herodian.* alterum in sepulcro habeo, ἕτερον πόδα ἐν σορῷ ἔχω. *Lucian.*
Pessime, κάκιστα, φαυλότατα, se habere, ἔχειν. *Dem.*
Pessimus, a, um, κάκιστος, ίστη, ιστον. *Aristot.*
Pessulus, τὸ μοχλίον, ου. *Lucian.*
Pessum, κάτω. *Dem.* eo, καταφέρομαι. *Aristot.* ἔρρω. *Xen.*
Pessumdo, καταπατέω. *Thuc.*
Pestifer, a, um, λοιμικὸς, ή, όν. *Plut.* i. e. *perniciosus*, ὄλεθρος, ου. *Dem.* μοχθηρὸς, ά, όν. *Id.*
Pestilens, ὁ καὶ ἡ λοιμώδης, εως. *Plut.* λοιμικὸς, ή, όν. *Philo.*
Pestilentia, f. Pestis, ὁ λοιμὸς, οῦ. *Hippocr.* peste infestari, λοιμώττειν. *Lucian.* i. e. *corruptor*, ὁ λυμεὼν, ῶνος. *Isocr.*
Petaso, ἡ πέρνα, ης. *Strabo.*
Petasus, ὁ πέτασος, ου. *Poll.*
Petiolus, τὸ ποδίον, ου. *Aristot.*
Petitio, ἡ αἴτησις, εως. *Isocr.* τὸ αἴτημα, ατος, *N. T.* ἡ δέησις, εως. *Dem.* facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν. *Id.* fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δέησιν παρά τινος. *Id.*
Petitor, ὁ αἰτητὴς, οῦ. *Suid.* ὁ δεόμενος, ου. *Dem.*
Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινά. *Xen.* ab aliquo aliquid, τινά τι. *Id.* ab aliquo, παρά τινός τι. *Plut.* multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιέομαι. *Dem.* Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον. *Dion. Hal.* Tenedum nauibus, πλέω ἐπὶ Τένεδον. *Arrian.* aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ. *Aristot.* πρός τινα. *Thuc.* στοχάζομαί τινος. *Plato.* lapidibus, βάλλω τινὰ λίθοις. *Xen.*
Petra, ἡ πέτρα, ας. *N. T.* ὁ πέτρος, ου. *Lucian.*
Petricosus, a, um, f. Petrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πετρώδης, εος. *Diosc.* locus, τόπος τραχὺς καὶ λιθώδης. *Aristot.*
Petulans, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος, & improbus, καὶ βδελυρὸς. *Dem.* homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος. *Id.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, risus, γέλως. *Id.* sum erga aliquem, ἀσελγής εἰμι, f. γίγνομαι εἴς τινα. *Id.*
Petulanter, ἀσελγῶς, & proterue tractare aliquem, καὶ προπετῶς χρῆσθαί τινι. *Dem.* viuo, ἀσελγῶς ζάω. *Id.* ago, ἀσελγαίνω. *Id.* aliquid committo, ἀσελγές τι ποιέω. *Id.*
Petulantia, ἡ ἀσέλγεια, ας, summa, πλείστη. *Dem.* ἡ προπέτεια, ας, & audacia, καὶ θρασύτης. *Id.* vti petulantia & contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας. *Dem.* prætermittere nullum genus petulantiæ, ἐλλείπειν οὐδὲν ἀσελγείας. *Id.* coërcere alicuius petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τῆς ἀσελγείας. *Id.* abstinere a petulantia, παύσασθαι τῆς ἀσελγείας. *Idem.*
Petulcus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσελγόκερως, ωτος.
Phalangium, τὸ φαλάγγιον, ου. *Diosc.*
Phalanx, ἡ φάλαγξ, γος. *Dem.*

Phaleræ, τὰ Φάλαρα, ων. *Herodot.*
Phantasia, ἡ φαντασία, ας. *Aristot.*
Phantasma, τὸ φάντασμα, ατος. *Aristot.*
Pharetra, ἡ φάρετρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος. *Ael.*
Pharmacopola, ὁ φαρμακοπώλης, ου. *Poll.*
Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, ου.
Pharmacum, τὸ φάρμακον, ου. *Gal.*
Phasianus, ὁ Φασιανὸς, ου. *Athen.*
Phiala, ἡ φιάλη, ης. *Herodian.*
Philautia, ἡ Φιλαυτία, ας.
Philologia, ἡ Φιλολογία, ας.
Philologus, ὁ Φιλολόγος, ου. *Plut.*
Philosophia, ἡ Φιλοσοφία, ας. *Isocr.*
Philosophicus, a, um, φιλοσοφικὸς, ἡ, ὸν.
Philosophor, φιλοσοφέω. *Plato.*
Philosophus, ὁ φιλόσοφος, ου. *Plato.*
Philtrum, τὸ Φίλτρον, ου. *Herodian.*
Philyra, ἡ Φίλυρα, ας. *Theophr.*
Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος. *Gal.*
Phœbe, ἡ Φοίβη, ης.
Phœbus, ὁ Φοῖβος, ου.
Phœnix, ὁ Φοῖνιξ, ικος. *Aristot.*
Phosphorus, ὁ Φωσφόρος, ου.
Phrasis, ἡ φράσις, εως. *Eustath.*
Phrenesis, ἡ φρενῖτις, ιδος. *Al. Aphr.*
Phreneticus, a, um, φρενιτικὸς, ἡ, όν. *Gal.* sum, φρενιτιάω s. φρενιτίζω. *Id.*
Phthiriasis, ἡ Φθειρίασις, εως.
Phthisicus, a, um, φθισικὸς, ἡ, ὸν. *Plut.*
Phthisis, ἡ φθίσις, εως. *Gal.*
Phy, ὤ.
Physica, ἡ φυσικὴ, ῆς. *Aristot.*
Physicus, a, um, φυσικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Physiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, s. φυσιογνωμοσύνη, ης.
Pyysiognomon, ὁ φυσιογνώμων, ονος. *Aristot.*
Physiologia, ἡ φυσιολογία, ας.
Piacularis, e, ἀφοσιωματικὸς, ἡ, όν. ὁ καὶ ἡ ἐναγὴς, έος, ob cædem, ἀπὸ φόνου. *Thuc.* ἐναγικὸς ἡ, ὸν, res, πρᾶγμα. *Plut.* crimen, τὸ ἄγος, εος. *Herodot.*
Piaculo, ἀφοσιόομαι. *Plato.*
Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος. *Poll.* committo, πράττω ἀσέβημα. *Dem.* ἔργον ἀσέβαστον ποιέω, *Id.* duco, ἄγος τίθεμαι. *Dion. Hal.* ἡγέομαι ἀσέβημα. *Dem.*
Pica, ἡ κίττα, ης. *Plut.*
Picea, ἡ πίτυς, υος. *Herodot.*
Piceus, a, um, ὁ καὶ ἡ πισσώδης, εος. *Theophr.* πισσηρὸς, ὰ, όν. *Gal.*
Pico, πισσόω s. πιττόω. *Cl. Al.*
Pictor, ὁ γραφεὺς, έως. *Isocr.* ὁ ζωγράφος, ου. *Plut.*
Pictorius, a, um, ζωγραφικὸς, ἡ, όν.
Pictura, ἡ γραφὴ, ῆς. *Lucian.* τὸ ζωγράφημα, ατος. *Plato.* ἡ ζωγραφία, ας. *Philostr.*
Picus, ὁ δρυοκολάπτης, ου.
Pie, εὐσεβῶς. *Dem.*
Pierides, αἱ Πιερίδες, ων.
Pietas, ἡ εὐσέβεια, ας, erga Deos, περὶ τοὺς θεοὺς. *Isocr.* erga parentes, περὶ γονεῖς. *Id.* pietatem colo, exerceo, εὐσέβειαν ἀσκέω, *Id.* ζάω μετ' εὐσεβείας. *Id.* ostendere erga Deos, ἐπιδεικνύναι πρὸς τοὺς θεοὺς. *Id.* seruare, διαφυλάττειν. *Id.* violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβές. *Dem.*

Piger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς, έος. *Isocr.* ὀκνηρὸς, ὰ, όν. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ου. *Plut.*
Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν. *Isocr.* ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι. *Id.*
Pigmentarius, ὁ μυρεψὸς, ου. *LXX.*
Pigmentum, τὸ Φῦκος, εος. *Diosc.*
Pignero, idem quod *Oppignero.*
Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου. *Dem.* τὸ ἀποτίμημα, ατος. *Id.* ἡ ὑποθήκη, ης. *Id.* exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειστῇ. *Id.* trado alicui, παραδίδωμί τινι ἐνέχυρον. *Id.* accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τοῦ δανείσματος. *Id.* habeo alicuius rei, ἔχω τινός. *Id.* reposco, ἀπαιτέω τὴν παρακαταθήκην. *Id.* fraudare aliquem pignore, ἀποστερεῖν τινα παρακαταθήκην. *Id.*
Pigre, ὀκνηρῶς. *Bas.*
Pigresco, ἀποκνέω. *Dem.* ῥαθυμέω. *Id.*
Pigritia, ἡ ῥαθυμία, ας, insignis & perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεστος. *Dem.* ἡ ἀργία, ας. *Id.* Conf. *Ignauia.*
Pigror, ὀκνέω. *Thuc.*
Pila, i. e, *mortarium*, ἡ ὕδη, ης. *Hesych.* lusoria, ἡ σφαῖρα, ας, ludo, σφαιρίζω. *Plut.* lusus pilæ, ἡ σφαίρισις, εως. *Aristot.* locus, in quo pila luditur, τὸ σφαιριστήριον, ου. *Athen.* pilam torqueo, σφαῖραν κόπτω, retorqueo, ἀντικόπτω. ἀποσφαιρίζω. *Aristot.* i. e. columna, ἡ στήλη, ης. *Dem.* Conf. *Columna.*
Pilentum, ὄχημα μετέωρον.
Pileolus, τὸ πιλίδιον, ου. *Plato.* ὁ πιλίσκος, ου. *Diosc.*
Pileus, τὸ πιλίον, ου. *Plut.*
Pilosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.
Pilula, τὸ σφαίριον, ου. *Theophr.*
Pilum, ὁ γρόσφος, ου. *Polyb.* ὁ ὑσσὸς, οῦ. *Plut.*
Pilus, ἡ θρὶξ, τριχός. *Aristot.*
Pinea, ἡ πίτυς, υος. *Herodot.* ἡ πιτυΐς, ίδος. *Gal.*
Pinetum, ὁ πιτυὼν, ῶνος.
Pineus, a, um, πιτύϊνος, ίνη, ινον, corona, στέφανος. *Plut.*
Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα. *Herodian.* ζωγραφέω. *Plato.*
Pinguedo, ἡ παχύτης, ητος. *Aristot.* τὸ λίπος, εος. *Philo.* ἡ λιπαρότης, ητος. *Theophr.* ἡ πιότης, ητος. *Aristot.*
Pinguefacio, λιπαρὸν ποιέω, λιπαίνω. *Eur.* παχύνω. *Polyb.* πιαίνω. *Aristot.*
Pinguesco, παχύνομαι. *Polyb.*
Pinguis, e, λιπαρὸς, ὰ, όν, *Plato.* παχὺς, εῖα, ύ. *Lucian.* ὁ πίων, ονος. *Aristot.*
Pinguiter, λιπαρῶς.
Pinguitudo, idem quod *Pinguedo.*
Pinna, τὸ πτίλον, ου. *Aristot.*
Pinnatus, a, um, πτιλωτὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Pinso, μάσσω. *Aristot.*
Pinus, ἡ πίτυς, υος. *Herodot.*
Piper, τὸ πέπερι, εως. *Diosc.* granum piperis, ἡ πεπερὶς, ίδος. *Athen.* refero gustu, πεπερίζω. *Diosc.*
Piperatus, ὁ πεπερίτης, ου.
Pipio, πιππίζω. *Aristoph.*
Pirata, ὁ πειρατὴς, οῦ. *Plato.* sum, πειρατεύω. *LXX.*
Piraticus, a, um, πειρατικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Pirum, τὸ ἄπιον, ου. *Suid.* ἡ ἄπιος, ου. *Diosc.*
Pirus, ἡ ἄπιος, ου. *Diosc.*

Piscarius, a, um, ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν. *Athen.*
Piscatio, ἡ ἁλιεία, ας. *Aristot.*
Piscator, ὁ ἁλιεὺς, έως. *Plut.*
Piscatorius, a, um, ἁλιευτικὸς, ἡ, ὸν. *Athen.*
Piscatrix, ἡ ἁλιεύτρια, ας.
Piscatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς. *Plut.* ἡ ἀγκιστρεία. *Aristot.*
Pisciculus, τὸ ἰχθύδιον, ȣ. *Plut.*
Piscina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ȣ. *Athen.*
Piscis, ὁ ἰχθὺς, ύος *Aristot.*
Piscor, ἰχθυάω, ἁλιεύω. *Luc.* ἰχθῦς ἀγρεύω, *Id.*
Piscosus, a, um, ἰχθυώδης, εος.
Piso, μάσσω. *Aristot.*
Pistacium, τὸ πιστάκιον, ȣ. *Diosc.*
Pistillum, ὁ ὕπερος, ȣ. *Hesych.*
Pistor, ὁ ἀρτοποιὸς, ȣ. *Aristot.*
Pistorius, a, um, ἀρτοποιητικὸς, ἡ, όν. *Athen.*
Pistrina, ἡ χειρομύλη, ης. *Xen.*
Pistrinensis, e, μυλικὸς, ἡ, ὸν. *N. T.*
Pistrinum, ἡ χειρομύλη, ης. *Xen.* ὁ χειρομύλων, ονος. *Diosc.*
Pistris, ἡ πίστρις, εως. *Polyb.*
Pistrix, τὸ κῆτος, εος. *Athen.*
Pistura, ἡ ἀρτοποιία, ας. *Xen.*
Pisum, τὸ πίσον, ȣ. *Gal.*
Pitisso, χειλοποτέω.
Pituita, τὸ φλέγμα, ατος. *Gal.*
Pituitosus, a, um, φλεγματικὸς, ἡ, ὸν. *Gal.*
Pius, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, έος. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ θεοφιλὴς, έος. *Id.* neque pium, neque fas, ὀδὲ ὅσιον, ὀδὲ θέμις. *Dem.* dicere, quæ nec pia sunt, nec toleranda, λέγειν ὀθ' ὅσια, ὀτ' ἀνεκτά. *Id.* sum, εὐσεβέω. *Isocr.*
Pix, ἡ πίσσα, ης. *Plut.*
Placabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξίλατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ εὐδιάλλακτος, ȣ.
Placabilitas, τὸ εὐίλατον, ȣ, ἡ εὐαρέστησις, εως. *Aristot.*
Placamen, f. Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, ατος, Deorum, ἡ θυσία ἀρεστήριος. *Dion. Hal.*
Placate, πράως. *Dem.*
Placatio, ὁ ἱλασμὸς, ȣ. *Plut.*
Placenta, ὁ πλακὸς, ῦντος. *Lucian.*
Placeo, ἀρέσκω, alicui, τινὶ. *Plut.* τινά. *Plato.* placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι. *Dem.* ἀρέσκει τί ἐμοὶ. *Plut.* ἐμοὶ βȣλομένῳ ἐστί. *Plato.*
Placide, πράως. *Dem.*
Placidus, a, um, πραΰς, εῖα, ύ. *Dem.* ἥμερος, έρα, ερον. *Id.*
Placitum, τὸ ἀρεστὸν, ȣ. *Bud.*
Placitus, a, um, ἀρεστὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινά. *Plut.* Deum, Θεόν. *Lucian.* iram Deæ, ἐξιλάομαι τὸ μήνιμα τῆς θεᾶ. *Plut.* aliquem donis, ἐξαρέσκομαί τινα δώροις. *Dem.* equum, πραΰνω ἵππον. *Xen.* alicui aliquem, συνίστημί τινί τινα. *Isocr.*
Plaga, ἡ πληγὴ, ῆς, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπὸ f. παρά τινος. *Isocr.* infligere alicui, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί. *Dem.* plagis libidinem coercere, πληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον. *Bas.* plagæ, i. e. retia, αἱ ἄρκυες, ων. *Diod. Sic.*
Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιστὴς, ȣ. *N. T.*
Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ȣ. *Plato.*
Plagosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πληγώδης, εος.
Plagula, τὸ περιστρωμάτιον, ȣ.
Planca, ἡ πλὰξ, ακός.
Planctus, us, ὁ κοπετὸς, ȣ. *Plut.* planctum facere super aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ἐπί τινι, *N. T.*
Plane, i. e. prorsus, παντελῶς, parvæ copiæ, ταπεινὴ δύναμις. *Dem.* κομιδῆ, adolescentulus, μειρακύλλιον ὤν. *Id.* ἄρδην, perdere aliquem, ἀπολλύναι τινά. *Id.* i. e. clare, ἐμφανῶς. *Dem.* ἐπιφανῶς. *Id.* aperteque dicere, ἀποκεκαλυμμένως λέγειν. *Isocr.*
Planeta, ὁ πλανήτης, ȣ. *Aristot.* ἀστὴρ πλανώμενος. *Lucian.*
Plango, κόπτω. *Plut.* i. e. *lamentor*, θρηνέω. Confer. *Lamentor.*
Plangor, ὁ κοπετὸς, ȣ. *Plut.*
Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος. *Aristot.* τὸ πεδίον, ȣ, ager in planitie situs, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρός. *Demosth.* in planitiem, πέδονδε. *Dion. Hal.*
Planta, sc. pedis, τὸ τέλμα, ατος. *LXX.* i. e. *stirps*, τὸ φυτὸν, ȣ. *Aristot.* τὸ φύτευμα, ατος. *Theophr.*
Plantago, τὸ ἀρνόγλωσσον, ȣ.
Plantarium, τὸ φυτευτήριον, ȣ, olearum, ἐλαιῶν. *Dem.* τὸ φυτώρειον, ȣ. *Geopon.*
Plantatio, ἡ φύτευσις, εως. *Aristot.*
Planto, φυτεύω, arborem alicubi, δένδρον ἔν τινι τόπῳ. *Dem.* φυτεργέω. *Philo.*
Planus, a, um, ὁμαλὸς, ἡ, όν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὁμαλὴς, έος. *Id.* i. e. *manifestus*, ὁ καὶ ἡ σαφὴς, έος. *Dem.*
Plasma, τὸ πλάσμα, ατος. *Lucian.*
Plataninus, a, um, πλατάνινος, ίνη, ινον.
Platanus, ἡ πλάτανος, ȣ. *Plato.*
Platea, ἡ πλατεῖα, ας. *N. T.*
Plaudo, κροτέω, manibus, τὼ χεῖρε. *Xen.*
Plausibilis, e, κροτητὸς, ἡ, ὸν, oratio, λόγος εὐπαράδεκτος. *Chrys.*
Plaustralis, e, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος. *Xenoph.*
Plaustrum, ἡ ἅμαξα, ης. *Herodot.* duco, ἁμαξεύω. *Plut.*
Plausus, us, ὁ κρότος, ȣ. *Dem.* plausu excipio, δεξιόομαι κρότῳ. *Dion. Hal.* plausu excipior, κροτέομαι. *Lucian.* plausum ambio, μνηστεύω χειροτονίαν. *Dion. Hal.* & strepitum excito, κρότον καὶ θόρυβον ποιέω. *Dem.* fieri f. oriri, γίγνεσθαι. *Id.*
Plebecula, τὸ λαΐδιον, ȣ.
Plebeius, a, um, ὁ καὶ ἡ δημώδης, εος. *Herodian.* τὸ δήμȣ ὤν, ȣσα, όν. *Lucian.* δημοτικὸς, ἡ, ὸν, homo, ἄνθρωπος. *Xen.*
Plebicola, ὁ δημεραστὴς, ȣ.
Plebiscitum, τὸ ψήφισμα, ατος. *Dem.* Conf. *Decretum.*
Plebs, ὁ δῆμος, ȣ. *Dem.* οἱ πολλοὶ, ῶν. *Plut.* τὸ πλῆθος, εος. *Isocr.*
Plecto, κολάζω, aliquem, τινα. *Xen.* τιμωρέομαί τινα. *Dem.* capite, ζημιόω τινὰ θανάτῳ. *Aristot.* i. e. *plico.* Conf. *Plico.*
Plectrum, τὸ πλῆκτρον, ȣ. *Aristot.*
Plene, ἐκπλέως, i. e. *perfecte*, τελείως. *Dem.*
Plenilunium, ἡ πανσέληνος, ȣ. *Aeschin.* πλήρης σεληναίη. *Lucian.* tempore plenilunii, ὅταν ἡ πλήρης τῆς σελήνης ὁ κύκλος. *Aelian.*

Plenitas,

Plenitas, seu Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος. LXX. ἡ πλησμονή, ῆς. Plut. τὸ πλῆθος, εος. Galen.
Plenus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλήρης, εος, aliqua re, τινός. Dem. πλέος, έα, έον. Dec, Θεῦ. Aristot. ὁ καὶ ἡ ἀνάπλεος, ε, tauillis, σπ νδήρων. Lucian. μεστός, ἡ, όν, superbia, ὑπερηφανείας. Dem. sum aliqua re, γέμω τινός. Xen.
Pleonasmus, ὁ πλεονασμός, ȣ̃. Plut.
Plerique, pleræque, pleraque, πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα. Plut.
Plerumque, τὸ πλεῖστον. Herodian. τὰ πλεῖστα. Aristot. ἐπὶ τὸ πολύ.
Pleuriticus, a, um, πλευριτικός, ἡ, όν. Diosc.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις, ιδος. Aet.
Plica, τὸ πτύγμα, ατος, ἡ πτύξ, χός. Athen. ἡ πτυχή, ῆς. Eurip.
Plicabilis, e, πλεκτός, ἡ, όν. Plato.
Plicatura, f. Plicatio, ἡ πλοκή, ῆς. Phil.
Plico, πλέκω, coronam, στέφανον. N.T. purpuram, πτύσσω τὴν ἁλεργίδα. Plut.
Ploratio, f. Ploratus, ὁ κλαυθμός, ȣ. Aristot. τὸ κλαῦμα, ατος. Xen. ὁ ὀλοφυρμός, ȣ̃. Thuc.
Ploro, κλαίω. Dem. δακρύω. Id.
Plostellum, τὸ ἁμαξίδιον, ȣ, τὸ ἁμάξιον, ȣ. Suid.
Plostrum, idem quod Plaustrum.
Pluma, τὸ πτίλον, ȣ. Aristoph. τὸ πτερόν, ȣ̃. Lucian.
Plumarius, ὁ πτιλȣργός, ȣ̃.
Plumatus, a, um, πτιλωτός, ἡ, όν. Aristot.
Plumbago, ἡ μολίβδαινα, ης. Diosc.
Plumbarius, a, um, μολίβδινος, ίνη, ινον. Aristot.
Plumbatura, ἡ μολίβδωσις, εως.
Plumbeus, a, um, μολίβδινος, ίνη, ινον. Aristot.
Plumbo, μολιβδόω.
Plumbosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μολιβδώδης, εος.
Plumbum, ὁ μόλιβδος, ȣ. Plut.
Plumesco, πτιλόομαι, δασὺς γίγνομαι. Aristot.
Plumeus, a, um, πτίλινος, ίνη, ινον, πτερωτός, ἡ, όν. Aristot.
Plumosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτιλώδης, εος.
Plumula, τὸ πτίλιον, ȣ.
Pluo, ὕω. Lucian. piscibus, ἰχθύσιν. Athen. pluit, Imperſ. ὕει. Aristot.
Plurimum, πλεῖστον. Xen.
Plurimus, a, um, πλεῖστος, η, ον. Xen. plurimi facio aliquid, τιμάομαι τὸ παντὸς τι. Chryſ. τιμάω πλείστȣ τι. Dem. ἀντὶ παντός. Id. ποιεομαί τι ſ. τινὰ περὶ πλείστȣ. Iſocr. πρὸ πλείστȣ. Id. quamplurimus, a, um, ὁ καὶ ἡ πάμπλειστος, ȣ. Herodian.
Plus, πλεῖον, ονος. plur. plures, οἱ καὶ αἱ πλείονες. Dem. pluris facio aliquid, τιμάομαι τι μείζονος. Xen. ποιέομαί τι πλείονος. Iſocr. plus, quam decet ſ. par eſt, plus iuſto, μᾶλλον τȣ̃ δέοντος. Dem. πλεῖον τȣ̃ δέοντος. Id. plures, quam par eſt, ſunt apud nos, πλείȣς τȣ̃ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν. Dem. plus minus, πλεῖον ἔλαττον. Athen. plus ſatis, πλέον τȣ̃ κόρȣ. Al. Aphr. pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν. Dem. improbitas plus poteſt, quam virtus, κακία δύναται πλέον τῆς ἀρετῆς. Id.
Plusculum, μικρόν τι πλέον.
Pluteus, τὸ ἀναγνωστήριον, ȣ.
Pluuia, ὁ ὑετός, ȣ. Aristot.
Pluuialis, e, ſ. Pluuius, a, um, ὑέτιος, ία, ιον, ventus, ἄνεμος. Aristot.
Pluuiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑετώδης, εος, ὄμβριος, ία, ιον. Aristoph.
Pluuius, a, um, vide Pluuialis.
Pluto, ὁ Ἀΐδης, ȣ.
Pneumaticus, a, um, πνευματικός, ἡ, όν. Plut.
Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας. Aet.
Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ȣ. Xen.
Pocillum, τὸ κυλίκιον, ȣ. Lucian.
Pocœnium, τὸ ἐπίδειπνον, ȣ. Athen.
Poculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ πότιμος, ȣ. Aristot. ποτός, ἡ, όν. Xen. eſculenta & poculenta, ἐδώδιμα καὶ ποτά. Herodot.
Poculum, τὸ ποτήριον, ȣ. Plut. inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος. Lucian.
Podager, ὁ ποδαγρός, ȣ̃. Lucian. ποδαγριάων, οντος. Plato.
Podagra, ἡ ποδάγρα, ης. Plut. τὸ ποδαγρικὸν πάθος. Theophr. podagra laboro, ποδαγράω. Plato. ποδαγριάω. Id.
Podagricus, a, um, ποδαγρικός, ἡ, όν. Diosc.
Podex, ὁ πρωκτός, ȣ̃. Aristoph. ἡ ἕδρα, ας. LXX. ἡ πυγή, ῆς. Lucian.
Podium, τὸ πόδιον, ȣ. Aristot.
Poëma, τὸ ποίημα, ατος. Plut.
Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, ȣ. Lucian.
Pœna, ἡ ποινή, ῆς. Xen. ἡ ζημία, ας. Dem. ἡ δίκη, ης. Id. ἡ τιμωρία, ας. Id. magna, maior, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μεγίστη. Dem. summa, ἐσχάτη. Id. leuis, μικρά. Id. digna, ἀξία. Id. debita, προσήκȣσα. Id. iuſta, τιμωρία νόμιμος. Id. iniuſta ac crudelis, ἄνομος καὶ δεινή. Iſocr. capitis, ζημία θανάτȣ. Id. pœnam ſtatuo ſ. ordino, τάττω τιμωρίαν τινί. Dem. debeo pro aliqua re, ὀφείλω δίκην ἐπί τινι. Id. exigo, δίκην αἰτέω. Id. ἀπαιτέω. Id. ſumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος. Id. ſubeo alicuius, ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος. Iſocr. ſuſtineo ſecundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων. Dem. effugio, δίκην δȣ̃ναι διαφεύγομαι. Id. pœna afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημίᾳ. Iſocr. τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος. Id. pœna adficior, ζημίαις περιπίπτω. Id. ob aliquid, δίκην δίδωμι τινός. Id.
Pœnalis, e, ὁ καὶ ἡ ποίνιμος, ȣ. Soph.
Pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας. Plut. ἡ μεταμέλεια, ας. Phil. ἡ μεταγνωσις, εως. Iſocr. duco, μεταμέλειαν ποιέομαι. Dem. μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοί τινος. Phil. Conf. Pœnitet.
Pœnitet, μεταμέλει, me alicuius rei, ἐμοί τινος. Dem. μοί τι. Iſocr. μετανοέω ἐπί τινι. Lucian. quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι. Plato.
Poëſis, ἡ ποίησις, εως. Plato.
Poëta, ὁ ποιητής, ȣ̃. Plato.
Poëtice, ἡ ποιητική, ῆς, ſc. τέχνη. Aristot.
Poëtice, ποιητικῶς. Dem.
Poëticus, a, um, ποιητικός, ἡ, όν. Plut.
Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας. Plut.
Pol, νὴ τὸν Πολυδεύκη!
Polenta, τὸ ἄλφιτον, ȣ. Diosc. veſcor, ἀλφιτοφαγέω. Xen.
Polio, ξέω. Theophr. ἀποξέω. Lucian.
Polite, γλαφυρῶς. Aristot.
Politia, ἡ πολιτεία, ας. Dem.

Politicus, a, um, πολιτικὸς, ἡ, ὸν. *Isocr.*
Politura, ἡ λείανσις, εως, ἡ λείωσις, εως.
Pollen, ἡ παιπάλη, ης. *Gal.*
Pollentia, ἡ δύναμις, εως.
Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖστον παρά τινι. *Plut.*
Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος. *Gal.*
Polliceor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τι λόγῳ. *Dem.* alicui, me facturum aliquid, τινὶ, ποιήσειν τι. *Id.* ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν. *Id.* & recipio aliquid, ὑπισχνέομαι καὶ ἀναδέχομαί τι. *Id.* πίστιν δίδωμί τινος. *Isocr.* ὑπισχνέομαι ὑπόσχεσίν τινα. *Dem.*
Pollicitatio, ἡ ὑπόσχεσις, εως. *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας *Id.* pollicitationem facere, ὑπόσχεσιν ποιεῖσθαι. *Id.* ὑπισχνεῖσθαι ὑπόσχεσιν. *Id.* & spem ostentare, ὑποτείνειν ὑπόσχεσιν καὶ ἐλπίδα. *Id.* pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑποσχέσεσι. *Id.* alicuius moueri, ἀποβλέπειν εἰς τὰς ὑποσχέσεις τινός. *Id.* & promissis occupatum esse, καταληφθῆναι ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐπαγγέλμασί τινος. *Dem.* adduci, πείθεσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι. *Id.* alicuius falli, ὑπάγεσθαι ὑφ' ὑποσχέσεών τινος. *Id.* ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς τινος. *Id.* pollicitationem obliuisci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποσχέσεις. *Id.*
Pollicitor, ὑπισχνέομαι. *Dem.* Conf. *Polliceor.*
Pollinctor, ὁ ταριχευτὴς, οῦ. *Diod. Sic.* ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ. *LXX.*
Pollis, ἡ παιπάλη, ης. *Gal.*
Pollubrum, τὸ ποδόνιπτρον, ου, ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος. *Athen.*
Polluceo, ἀποθύω. *Xen.*
Polluo, μολύνω, aliquid, τι. *Isocr.* manus cæde, μιαίνω χεῖρας φόνῳ. *Lucian.*
Polus, ὁ πόλος, ου. *Aristot.*
Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.
Polygamus, ὁ πολύγαμος, ου.
Polypus, ὁ πολύπους, οδος. *Ael.*
Pomarium, ὁ μηλὼν, ῶνος, pomarii custos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος. *Diod. Sic.*
Pomarius, ὁ μηλοπώλης, ου.
Pomeridianus, a, um, μεταμεσημερινὸς, ἡ, ὸν, δειλινὸς, ἡ, ὸν, deambulatio, περίπατος. *Ael.*
Pomilio, ὁ νανὸς, οῦ. *Aristot.*
Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ου, τὸ πωμήριον, ου. *Dion. Hal.* & *Plut.*
Pompa, ἡ πομπὴ, ῆς. *Dem.* pompam duco s. celebro, πέμπω πομπήν. *Id.* πομπεύω πομπήν. *Id.* πομπὰς ἄγω *Id.*
Pomum, τὸ μῆλον, ου. *Diosc.* ὀπώρα, ας. *Ael.*
Pomus, ἡ μηλέα, ας. *Diosc.*
Pondero, ἵστημι. *Xen.* ζυγοστατέω. *Polyb.* æs, ἀφίστημι χαλκόν. *Id.* i. e. considero, σταθμάομαι. *Plato.*
Ponderosus, a, um, βαρὺς, εῖα, ύ. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἐμβριθὴς, έος. *Plut.*
Pondo, ἡ ὁλκὴ, ῆς. *Plut.*
Pondus, ὁ σταθμὸς, οῦ. *Dem.* qui æquali pondere est, ὁ καὶ ἡ ἰσοβαρὴς, έος. *Lucian.*
Pondusculum, τὸ στάθμιον, ου. *LXX.*
Pone, ὄπισω. *Aristot.* aliquem, μετά τινα. *Plato.*
Pono, τίθημι, aliquid in medio, τι ἐν μέσῳ. *Plato.* in laude, ἐν ἐπαίνῳ. *Aristot.* ἐν ἀρετῆς μέρει. *Plato.* in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχρῷ. *Dion. Hal.* *Plut.* summum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνω ἐν ἡδονῇ. *Aristot.* in numerum, εἰς ἀριθμόν. *Plut.* aliquid esse, τίθημι εἶναι. *Isocr.* operam in aliqua re, σπουδάζω περί τινος. *Plato.* περί τι. *Herodot.* σπουδὴν ἔχω περί τινος. *Plato.* πρός τι. *Dem.*
Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξυλίνη. *Plut.* τὸ ζεῦγμα ποταμοῦ. *Dion. Hal.* pontem iungo, γέφυραν ζευγνύω. *Herodian.* soluo, λύω. *Idem.* ponte fluuium iungo, γεφυροποιέω. *Polyb.*
Ponticulus, ἡ γεφυρὶς, ίδος.
Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, οῦ. *Plut.* ὁ γεφυρωτὴς, οῦ. *Id.* ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ου. *Dion. Hal.* ὁ ἱερομνήμων, ονος. *Dem.*
Pontificialis, e, s. Pontificius, a, um, ἀρχιερατικὸς, ἡ, όν. *N. T.* ἱερατικὸς, ἡ, όν. *Philo.*
Pontificatus, us, ἡ ἱεραρχία, ας, ἡ ἀρχιερωσύνη, ης.
Ponto, τὸ πορθμεῖον, ου. *Plut.*
Pontus, ὁ πόντος, ου. *Aristot.*
Popanum, τὸ πόπανον, ου.
Popellus, τὸ δημίδιον, ου. *Aristoph.*
Popina, τὸ καπηλεῖον, ου. *Synes.*
Popinalis, e, καπηλικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Popinator, ὁ κάπηλος, ου. *Lucian.*
Popinor, ἀσωτεύομαι. *Athen.*
Poples, ἡ ἰγνύα, ας. *LXX.* ἡ ἰγνὺς, ύος. *Diodor. Sicul.*
Poppysma, τὸ πόππυσμα, ατος. *Plut.* ὁ ποππυσμὸς, ου. *Xen.* poppysmate adulor, ποππύζω. *Aristoph.*
Popularis, e, δημοτικὸς, ἡ, όν. *Xen.* i. e. populi amans, ὁ καὶ ἡ φιλόδημος, ου, sum, δημοτικὸς καὶ πρᾷος γίγνομαι. *Aelian.*
Popularitas, τὸ δημοτικὸν, οῦ. *Plut.* ἡ δημαγωγία, ας. *Id.*
Populariter, δημοτικῶς. *Dem.*
Populatio, ἡ πόρθησις, εως. *Dem.*
Populetum, ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.
Populeus, a, um, αἰγείρινος, ίνη, ινον.
Populor, πορθέω, aliquid, τι. *Xen.*
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος, ου. *Theophr.*
Populus, i. e. *plebs*, ὁ δῆμος, ου. *Dem.* i. e. *turba*, ὁ ὄχλος, ου. *Id.* i. e *gens*, τὸ ἔθνος, εος. *Id.*
Porca, ἡ σῦς, συός. *Aristot.*
Porcarius, ὁ χοιροβότης, ου.
Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ου. *Aristoph.* ὁ χοιρίσκος, ου. *Lucian.* τὸ δελφάκιον, ου. *Id.*
Porcetra, ἡ δέλφαξ, ακος. *Aristot.*
Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ου. *Aristoph.*
Porcinus, a, um, χοίρειος, εία, ειον. *Athen.* χοίριος, ία, ιον. *Gal.*
Porculatio, ἡ χοιροτροφία, ας.
Porculator, ὁ χοιροτρόφος, ου, ὁ χοιροπώλης, ου. *Aristoph.*
Porcus, ὁ χοῖρος, ου. *Aristot.*
Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου. *Plin.*
Porraceus, a, um, πράσιος, ία, ιον. *Plato.* πρασίζων, ουσα, ον. *Diosc.*
Porrectio, ἡ ἐπέκτασις, εως, manuum, ἡ ἔκτασις χειρῶν. *Naz.*
Porrigo, ὀρέγω, manus, τὰς χεῖρας. *Lucian.* ἐκτείνω τὰς χεῖρας. *Plato.* dextram, προτείνω τὴν δεξιάν. *Xen.*

Porrigo,

Porrigo, ἡ πιτυρίασις, εως. *Aegin.* porrigine infestari, πιτυρεῖσθαι. *Hippocr.*

Porro, πόῤῥω. *Plato.*

Porrum, τὸ πράσον, ου. *Diosc.*

Porta, ἡ πύλη, ης. *Plut.* portam aperio, πύλην ἀνοίγω. *Id.* portæ custos, ὁ πυλωρὸς, οῦ. *Herodot.*

Portatorius, a, um, κομιστικὸς, ἡ, όν. *Hippocr.*

Portatus, us, ἡ κόμισις, εως.

Portendo, προσημαίνω. *Xen.*

Portentose, τερατικῶς. *Plut.*

Portentosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος. *Isocr.*

Portentum, τὸ τέρας, ατος. *Plut.* τὸ σημεῖον, ου. *Dem.*

Porticula, τὸ στοΐδιον, ου.

Porticus, us, ἡ στοὰ, ᾶς. *Xen.*

Portio, ἡ συμμορία, ας, ἡ ἀπόμοιρα. *Greg.*

Portiuncula, ἡ μερὶς, ίδος. *Dem.*

Porto, φέρω, aliquid, τι. *Dem.* aliquid humeris, βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων. *Aristot.*

Portorium, *nauticum*, τὸ ναῦλον, ου. *Plut.* quod baiulo datur, τὸ φορεῖον. *Poll.* quod in portu soluitur, τὸ ἐλλιμένιον, ου. *Aristot.* quod pro aduectione datur, τὸ παραγώγιον, ου. *Polyb.*

Portula, ἡ πυλὶς, ίδος. *Herodian.*

Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.

Portulus, τὸ λιμένιον, ου. *Strabo.*

Portuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιμενώδης, εος.

Portus, us, ὁ λιμὴν, ένος. *Thuc.* portu carens, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ου. *Plut.* in portu versor, λιμενίζω, portum appeto, ἐπιθυμέω λιμένος. *Dem.* teneo, κτάομαι λιμένα. *Isocr.* in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα. *Id.* aliquid inueho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα. *Dem.*

Porus, ὁ πῶρος, ου. *Aristot.*

Posca, τὸ ὀξύκρατον, ου. *Dioscor.*

Posco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι. *Dem.* Conf. *Peto.*

Positio, ἡ θέσις, εως. *Aristot.* τὸ θέμα, ατος. *Id.*

Positura, s. Positus, us, ἡ θέσις, εως. *Aristot.*

Possessio, ἡ κτῆσις, εως. *Dem.* τὸ κτῆμα, ατος. *Id.* Conf. *Opes, Diuitiæ.*

Possessiuncula, τὸ κτησείδιον, ου, τὸ κτημάτιον, ου. *Alciphr.*

Possessiuus, a, um, κτητικὸς, ἡ, ὸν, possessiua nomina, τὰ κτητικὰ, ῶν.

Possessor, ὁ κτήτωρ, ορος. *N. T.*

Possibilis, e, δυνατὸς, ἡ, όν. *Dem.* ἱκανὸς, ἡ, όν. *Id.* οἷος, οἵα, οἷον, non est possibile, vt sine iustitia aliquis sit bonus ciuis, οὐχ οἷόν τε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι. *Xen.* Confer *Possum.*

Possibiliter, δυνατῶς.

Possideo, κτάομαι, quædam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς. *Dem.* sine periculo, ἔχω τινὰ ἀδεῶς. *Id.* aliquid, κατέχω τι. *Isocr.* terram, νέμομαι γῆν. *Thuc.*

Possum, δύναμαι. *Xen.* οἷός εἰμι, potes, οἷος εἶ &c. persuadere alicui, πείθειν τινά. *Isocr.* οἷός τε γίνομαι, administrare vrbem, οἰκεῖν τὴν πόλιν. *Id.* Hercules non potuit Helenam adipisci, ὁ Ἡρακλῆς οὐχ οἷος ἦν Ἑλένην λαβεῖν. *Id.* non possum persuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην. *Id.* non potest fieri, vt superetur hostis, s. hostis non potest superari, οὐκ ἔστι τῶν ἐχθρῶν κρατῆσαι. *Dem.* possum referre gratiam, ἱκανός εἰμι ἀποδοῦναι χάριν. *Isocr.* non possum hoc facere, ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν. *Plato.* non possum laborare, ἀδυνατέω ποιεῖν. *Aristot.*

Post, μετὰ, *cum Accus.* post pugnam, μετὰ τὴν μάχην. *Dem.* non multis diebus post acceptum nuncium, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν. *Isocr.* ἐπὶ, *cum Dat.* post hæc, ἐπὶ τούτοις. *Xen.* multo tempore post, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον. *Dem.* non multo tempore post, quum, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἤ. *Id.* paucis diebus post pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς μάχης. *Dion Hal.*

Postea, ὕστερον, primum scripsit, postea verba faciunt, πρῶτον ἐπέσταλκεν, ὕστερον λέγουσι. *Dem.* primum, -deinde - postea, πρῶτον, -ἔπειτα- μεταταῦτα. *Id.*

Posteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην. *Plut.* posteaquam monarchia ad Augustum peruenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σέβαστον. *Herodian.*

Posteri, οἱ ἔκγονοι, ων. *Dem.* οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ων. *Id.* οἱ ἔπειτα γενόμενοι. *Isocr.* alicuius, οἱ γεγονότες παρά τινος. *Id.* οἱ ἔπειτα. *Lucian.* οἱ μεθ' ἡμᾶς. *Id.*

Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος. *Dem.* i.e. posteri, vide *Posteri.*

Posterior, us, ὕστερος, έρα. ερον. *Plut.* sum aliquare, sexaginta annis, ὑστερέω τινὸς ἔτεσιν ἑξήκοντα. *Plut.* non multum, ὑστερίζω οὐ πολλῷ. *Thuc.* fio, ἐφυστερίζω. *Id.* posteriores fero, ἐλαττόομαι. *Plato.* ὑστερέω. *Dion. Hal.*

Posterius, ὕστερον. *Dem.*

Posterus, a, um, ὕστερος, έρα, ερον, dies, ἡμέρα. *Plut.* ὑστεραῖος, αία, αῖον. *Id.* dixi me postera sc. die, renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἀπαγγελεῖν. *Plato.* in posterum, τολοιπόν. *Dem.* εἰς τὸ λοιπόν. *Id.* πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου. *Id.*

Postfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινά τινος. *Plut.*

Posthabeo, idem quod *Postfero.*

Posthac, ὕστερον. *Dem.* τολοιπόν. *Id.* μεταταῦτα, *Id.* μετὰ ταῦτα. *Id.*

Posthinc, ἑξῆς. *Thuc.* ἐφεξῆς. *Id.*

Posthumus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀψίγονος, ου, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ἐπιγενόμενος.

Posticum, s. Postica, ὁ ὀπισθόδομος, ου. *Lucian.* τὸ παράθυρον, ου. *Cl. Al.*

Posticus, a, um, ὀπίσθιος, ία, ιον. *Xen.* ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν *Id.*

Postilena, ἡ ὑπουρὶς, ίδος.

Postis, ἡ παραστὰς, άδος. *Poll.* ὁ σταθμὸς, οῦ. *Herodot.*

Postliminium, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς.

Postmeridianus, a, um, ὁ καὶ ἡ μεταμεσημβρινός, ου.

Postmodo, s. Postmodum, ὕστερον. *Dem.*

Postpono, idem quod *Postfero.*

Postquam, ἐπειδὰν, omnia audiueritis, ἅπαντα ἀκούσητε. *Dem.* morbus obortus fuerit, ἐπὰν ἀῤῥώστημα συμβῇ. *Id.* ad ætatem virilem peruenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα. *Id.*

Poſtremo, Poſtremum, *τελευταῖον*, (*Particip.*) ad vos veniet, *πρὸς ὑμᾶς ἥξει. Dem.* primum nos, poſtremum vos, *πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς. Id.* in Marathonem deſcendit, *τὰ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἀπέβη. Id.* alloqui aliquem, *τὸ ὕστατον προσειπεῖν τινα. Lucian.*

Poſtremus, a, um, *τελευταῖος, αία, αῖον*, bellum, *πόλεμος. Dem. τελευτάων, ȣσα, άον. Id.*

Poſtridie, *τῇ ὑστεραίᾳ. Plato.*

Poſtuenio, *ὑστερίζω*, poſt aliquid, *τινός. Thuc.*

Poſtulatio, *ἡ αἴτησις, εως. Iſocr.*

Poſtulator, *ὁ αἰτητὴς, ȣ. Suid.*

Poſtulatum, *τὸ αἴτημα, ατος. Bud. ἡ ἀξίωσις, εως. Plut.*

Poſtulo, *αἰτέω. Dem.* iuſta, *αἰτέομαι δίκαια. Xen.* curam, *δέομαι φροντίδος. Dem.* i. e. *accuſo.* Conf. *Accuſo.*

Potabilis, e, *ὁ καὶ ἡ πότιμος, ȣ. Diod. Sic.*

Potatio, *ἡ πόσις, εως. Thuc.* potationis ſodalitas, *ἡ ἐν τοῖς ποτοις συνȣσία. Iſocr.*

Potator, *ὁ φιλοπότης, ȣ. Poll.*

Potens, *δυνατὸς, ἡ, όν. Dem. δυνάμενος, ένη, ενον. Id. ἰσχυρὸς, ὰ, όν. Id. ἰσχύων, ȣσα, ον. Id.* ſum, *δύναμαι. Dem.* potentior mari, *κρείττων θαλάττης. Id.* iuſto, *μείζων τȣ̃ δέοντος. Id.* potentem facere aliquem, *ποιεῖν τινα ἰσχυρόν. Id.* fieri, *ἰσχυρὸν γίγνεσθαι. Id.* eſſe, *ἰσχυρὸν εἶναι. Idem.*

Potentatus, us, *ἡ δυναστεία, ας. Thuc.*

Potenter, *ἰσχυρῶς.*

Potentia, *ἡ δυναμις, εως*, & gloria, *καὶ δόξα. Dem.* & diuitiæ, *ἐξȣσία καὶ πλȣ̃τος. Id.* & imperium, *ῥώμη καὶ ἀρχή τινος. Id.* potentiam maximam dare alicui, *παρασκευάζειν τινὶ ἐξȣσίαν πλείστην. Dem.* conſequi, *προέρχεσθαι ἐπὶ δύναμιν. Iſocr. λαμβάνειν δύναμιν. Dem.* comparare, obtinere, habere, *δύναμιν κτᾶσθαι, ἔχειν, κατέχειν. Id.* ad magnam potentiam peruenire, *ἐπὶ μέγα δυνάμεως προέρχεσθαι. Ael.*

Poteſtas, *ἡ ἐξȣσία, ας. Demoſth.* in poteſtatem ſuam redigere, *ὑφ᾽ ἑαυτὸν ποιεῖσθαι. Iſocr.* vrbem, *ὑποτάττεσθαι πόλιν. Id.* poteſtati alicuius ſubiectum eſſe, *ὑπό τινι γίγνεσθαι. Id.* hoc in mea poteſtate eſt, *ἐπ᾽ ἐμοί ἐστι τȣ̃το. Iſocr.* poteſtas faciendi aliquid, *ἐξȣσία ποιεῖν τι. Dem.* dare poteſtatem alicuius rei, *διδόναι ἐξȣσίαν ἐπί τι. Plut. ἐξȣσίαν παρέχειν τινι. Xen.* omnia in poteſtate ſua habere, *διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν. Aelian.* poteſtatem plenam habens, *ὁ αὐτοκράτωρ, ορος. Dem.*

Potio, *ἡ πόσις, εως. Thuc.*

Potior, *κρατέω*, aliqua re, *τινός. Thuc.* rerum, *τῶν πραγμάτων. Dem.* imperio maris, *χράομαι τῇ θαλάσσῃ. Plut.*

Potior, i. e *melior.* Conf. *Melior.*

Potiſſimum, *μάλιστα.* Conf. *Maxime.*

Potiuncula, *τὸ πομάτιον, ȣ.*

Potis, e, *δυνατὸς, ἡ, όν. Dem.* Conf. *Potens.*

Potius, *θᾶττον*, illis quam, *ἐκείνοις, ἤ. Dem.* nobis quam illis, *ἡμῖν μᾶλλον ἢ ἐκείνοις Id.* mihi, immo vero potius vobis, *ἐμοὶ, μᾶλλον δὲ ὑμῖν. Idem.* habeo aliquid, *τίθημί τι προὐργιαίτερον. Thuc. ποιȣ̃μαί τι προὐργιαίτερον. Polyb.*

Poto, *πίνω*, ex aureis phialis, *ἐκ χρυσῶν φιαλῶν. Xen.* aquam, *ὕδωρ. Hom.*

Potor, *ὁ πότης, ȣ.*

Potorius, a, um, *ποτικὸς, ἡ, όν. Plut.*

Potulentus, a, um, *ποτὸς, ἡ, όν. Herodot.*

Potus, us, *τὸ πόμα, ατος. Lucian. τὸ ποτὸν, ȣ. Xen. τὸ πότημα, ατος. Dioſc.* potum do ſ. præbeo aliquid, *ποτίζω τι. Ariſtot. πιπίσκω τινά τινος. Lucian.*

Præ, *πρὸ*, oculis, *ὀφθαλμῶν. Dem.* omnibus, *περὶ παντός. Id.* præ dolore ſibi ipſi mortem conſciſcere, *ὑπὸ λύπης καταχρῆσθαι ἑαυτόν. Plut.* præ gaudio dormire, *ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν. Xen.* flere, *δακρύειν. Lucian.* præ me fero aduerſam valetudinem, *δηλόω πονηρῶς ἔχων. Thuc.* lætitiam, *φαιδρότητα προσποιέομαι. Ael.* præ manibus habeo, *μετὰ χεῖρας ἔχω. Dion. Hal. ἐν χερσὶν ἐστὶν ἐμοι. Id.* in Compoſitione, quando ſignificationem intendit, redditur per *λίαν, ἄγαν* vel *πολὺ*, e. gr. præaltus, *λίαν ὑψηλὸς*, præacutus, *πολύοξυς* &c.

Præbeo, *παρέχω*, alicui aliquid, *τί τινι. Xen.* me obedientem magiſtratui, *ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχȣσι. Id.* me beneuolum ad audiendum, *ἐμαυτὸν ἐθέλοντα ἀκȣ́ειν. Dem.* pecuniam alicui ad aliquid, *τινὶ χρήματα εἴς τι. Iſocr.* ſumtus alicui, *χορηγέω τινὶ χρήματα. Iſocr.* exercitui commeatum, *πορίζω τῇ στρατιᾷ τροφήν. Dem.* vtilitatem, *παρέχομαι ὠφέλειαν. Plato.*

Præcaueo, *προφυλάττομαι*, aliquid, *τι. Xen.* Conf. *Caueo.*

Præcautio, *ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ῆς. Aegin.*

Præcedo, *παρέρχομαι*, aliquid, *τι. Dem.*

Præcello, *ὑπερβάλλω*, aliquem aliqua re, *τινά τινι. Xen.* Conf. *Antecello.*

Præcentio, *τὸ πρόασμα, ατος.*

Præceps, *ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, ȣ. Dem.* conſiliis, *ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος. Ariſtot.*

Præceptio, *ἡ ὑποθήκη, ης. Iſocr.*

Præceptor, *ὁ διδάσκαλος, ȣ. Iſocr. ὁ καθηγεμὼν, όνος. Herodot.* Conf. *Magiſter.*

Præceptrix, *ἡ διδάσκαλος, ȣ. Diod. Sic.*

Præceptum, *ἡ ἐντολὴ, ῆς. Dem. τὸ παράγγελμα, ατος. Iſocr. ἡ παραγγελία, ας. Ariſtot.* bonum ſ. præclarum, *τὸ ἄκȣσμα, ατος, καλόν. Dem.*

Præcerpo, *προδρέπομαι.*

Præcido, *ἐπικόπτω*, aliquid, *τι. Theophr.*

Præcino, *προᾴδω.*

Præcipio, i. e. *ante capio, προλαμβάνω*, aliquid alicui, *τί τινι. Theophr.* i. e. mando, *ἐπιτάττω τι. Plut.* alicui, *κελεύω τινί. Plato.* Conf. *Iubeo, Mando*, i. e. doceo, *διδάσκω.* Conf. *Doceo.*

Præcipitanter, *προπετῶς. Iſocr.*

Præcipitantia, ſ. Præcipitatio, *ἡ κατακρήμνισις, εως*, conſilii, *προπέτεια, ας. Dem.*

Præcipitium, *ὁ κρημνὸς, ȣ̃. Thuc.*

Præcipito, *κατακρημνίζω. Theophr.* me in mare, *ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν. Dem.* hoſtes in vallum, *καταῤῥήγνυμι πολεμίȣς εἰς χάρακα. Plut.* aliquem de muro, *ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχȣς. Herodot.* aliquem in caput *ἐκτραχηλίζω τινά. Plut.*

Præcipue, *ἐξαιρέτως. Plut. καὶ τὰ μάλιστα. Iſocr.*

Præcipuus, a, um, *ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ȣ. Thuc. ὁ καὶ ἡ πράκριτος, ȣ. Dem. κυριώτατος, άτη, ατον,*

locus, τόπος. *Plut.* pars corporis, μέρος τοῦ σώματος. *Gal.*
Præcise, ἀποτόμως.
Præcisio, ἡ ἀποτομή, ῆς.
Præcisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπότομος, ου.
Præclare, περιφανῶς. *Dem.* περιδήλως. *Cl. Al.* me habeo, ἔχω καλῶς. *Dem.* morior, θνήσκω καλῶς. *Id.* me gero, ἀριστεύω. *Xen.*
Præclarus, a, um, i. e. *valde clarus*, ὁ καὶ ἡ ὑπεραίθριος, ου, i. e. *celebris*, ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, ου. *Dem.*
Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὰ ἐξόδου. *Aristot.*
Præco, ὁ κήρυξ, υκος. *Xen.* ὁ σαλπιγκτής, οῦ. *Plut.*
Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος. *Dem.*
Præcordia, τὰ περικάρδια, ων. *Poll.* τὰ ὑποχόνδρια, ων. *Diosc.*
Præcox, πρώϊος, ία, ιον. *Theophr.*
Præcurro, προτρέχω, alicui, τινός. *Isocr.*
Præcursor, ὁ πρόδρομος, ου. *Plut.*
Præcursus, us, τὸ προδρόμημα, ατος.
Præda, ἡ λεία, ας. *Xen.* ἡ ἄγρα, ας. *Herodot.* prædam ago, λαΐζω. *Thuc.* λαφυραγωγέω. *Plut.*
Prædatio, ἡ λῃστεία, ας. *Aristot.*
Prædatorius, a, um, λῃστρικός, ή, όν, nauis, ναῦς. *Thuc.* λῃστικός, ή, όν, vita, βίος. *Aristot.*
Prædatrix, ἡ λῃστρίς, ίδος.
Prædestino, προορίζω.
Prædicabilis, e, κηρυκτός, ή, όν.
Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας. *Aristot.*
Prædico, as, κηρύττω. *Xen.* i. e. *laudo*, εὐλογέω, aliquem, τινά. *Isocr.* Conf. *Laudo.*
Prædico, is, προεξαγγέλλω. *Lycurg.* aliquid, προειπεῖν τι. *Xen.* vaticinando, προθεσπίζω. *Dion. Hal.* προφητεύω. *Hippocr.*
Prædictio, τὸ προάγγελμα, ατος, i. e. *vaticinium*, ἡ προφητεία, ας. *N. T.*
Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ου. *Plut.*
Prædisco, προμανθάνω. *Aristoph.*
Præditus, a, um, ἔχων, ουσα, ον, aliqua re, τι. *Dem.*
Prædium, τὸ χωρίον, ου. *Dem.*
Prædo, ὁ λῃστής, οῦ. *Xen.* ὁ λῃστρικός, οῦ. *Plut.* marinus, ὁ πειράτης, ου. *Thuc.*
Prædor, λῃστεύω, vicos & agros infestans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων. *Herodian.* λῄζομαι. *Thuc.*
Præeo, προάγω. *N. T.* ὑφηγέομαι. *Plut.*
Præfaris, προοιμιάζεις. *Aristot.*
Præfatio, τὸ προοίμιον, ου. *Aristot.* ὁ πρόλογος, ου, præfationem facio, προοιμιάζω. *Aristot.*
Præfectura, ἡ προστασία, ας. *Dem.* militaris, ἡ στρατηγία, ας. *Id.* vrbana, ἡ ἀστυνομία, ας. *Aristot.* annonæ, ἡ ἀγορανομία, ας. *Suid.*
Præfectus, ὁ προστάτης, ου, alicui, τινί. *Dem.* ὁ προστὰς, άντος, τινός. *Plato.* ὁ προεστηκὼς, ότος. *Dem.* ὁ ἐφεστηκὼς, ότος. *Id.*
Præfero, προκομίζω, i. e. antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος. *Plato.* aliquem alicui, προκρίνω τινά τινος. *Plut.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων. *Plato.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης. *Id.* honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων. *Dem.* me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων. *Lucian.*

Præfica, ἡ ἐγχυτρίστρια, ας. *Plato.*
Præficio, ἐφίστημι, aliquem alicui, τινά τινι. *Plut.* καθίστημί τινα ἐπί τι. *Isocr.* ἐπί τινι. *Idem.* aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις. *Thuc.* bello, προστίθημί τινα στρατηγόν. *Dem.*
Præfinio, προορίζω, aliquid, τι. *N. T.*
Præfoco, ἄγχω. *Dem.*
Præfracte, αὐθαδῶς.
Præfractus, a, um, ὁ καὶ ἡ προκατάβλητος, ου, i. e. obstinatus, ὁ καὶ ἡ αὐθάδης, εος. *Dem.*
Prægigno, προγεννάω.
Prægnans, ἡ ἐγκύουσα, ης. *Aristot.* ἡ ἐγκύμων, ονος. *Plut.* mare i. masculo, κύουσα ἄρρενα. *Aristot.* sum, κύω. *Theophr.* κυέω. *Aristot.* ἐγκύω. *Id.* ἐν γαστρὶ ἔχω. *N. T.*
Prægnatio, ἡ κύησις, εως. *Philo.*
Prægredior, προβαίνω, alicui, τινί. *Aristot.*
Progressio, ἡ πρόβασις, εως, τὸ πρόβημα, ατος.
Prægustator, ὁ προγευστής, οῦ. *Athen.*
Prægusto, προγεύομαι, aliquid, τινός. *Athen.* προγευματίζω. *Aristot.*
Prænendo, vide *Prehendo.*
Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως. *Aristot.*
Præiudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ καταχειροτονία, ας. *Dem.* præiudicio damno, προκαταγινώσκω. *Id.*
Præiudico, προκαταγινώσκω. *Dem.*
Prælectio, ἡ προανάγνωσις, εως.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινί. *Dem.* ἁμιλλάομαί τινι. *Idem.* συμμίγνυμαί τινι. *Id.* Conf. *Prælium.*
Prælium, ἡ μάχη, ης. *Dem.* ἡ ἅμιλλα, ης. *Id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Id.* terrestre, μάχη πεζή. *Id.* nauale, ἡ ναυμαχία, ας. *Id.* equestre, ἅμιλλα ἵππων. *Isocr.* committo, ἔρχομαι εἰς μάχην. *Dem.* μάχομαι μάχην. *Id.* cum aliquo, ποιέομαι μάχην πρός τινα. *Id.* ob aliquid, ποιέομαι ἀγῶνα ὑπέρ τινος. *Dem.* ἅμιλλαν περί τι. *Isocr.* nauale, ναυμαχέω. *Id.* ναυμαχίαν. *Id.* pedestre, πεζομαχέω. *Id.* prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινος μάχῃ. *Dem.* νικᾶν μάχῃ. *Id.* νικᾶν τὴν μάχην. *Id.* vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ, l. μάχην. *Id.* aduersa fortuna vti in prælio cum aliquo, δυστυχεῖν ἐν μάχῃ πρός τινα. *Isocr.*
Prælongus, a, um, ὁ καὶ ἡ προμήκης, εος. *Theophr.*
Præluceo, προφαίνω. *Lucian.* face, δᾳδουχέω. *Athen.*
Præludium, τὸ προοίμιον, ου. *Aristot.* τὸ προαύλιον, ου. *Id.*
Proludo, προαυλέω. *Aristot.* προανακβάλλομαι. *Isocr.*
Præmando, is, προμαστάομαι, cibum, βρῶσιν. *Galen.*
Præmature, πρὸ καιροῦ.
Præmaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόωρος, ου. Conf. *Præcox.*
Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.
Præmeditor, προμελετάω. *N. T.*
Præmium, ἡ [illegible] ῆς. *Plut.*
Præmitto, [illegible], cadu[illegible] rem ad aliquem, [illegible] πρός τινα. *Plut.* [illegible] κήρυκα. *Dem.* aliquem [illegible] aliquos, [illegible] τινα [illegible] τινας. *Id.*

Præmium,

Præmium, τὸ ἆθλον, ου. *Dem.* τὸ γέρας, ατος. *Id.* τὸ ἀριστεῖον, ου. *Id.* propono f. conſtituo, ἆθλον τίθημι, ὑπὲρ ου. *Id.* belli in medio poſitum, ἆθλον τοῦ πολέμου κείμενον ἐν μέσῳ. *Id.* dare alicui, διδόναι τινὶ ἀριστεῖον. *Id.* conſequi, τυγχάνειν τοῦ ἄθλου. *Idem.* ἀξιοῦσθαι τοῦ ἀριστείου. *Iſocr.* tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας. *Dem.*

Præmoneo, προπαραγγέλλω, προβιβάζω. *N. T.*

Præmonſtro, προδείκνυμι, aliquid, τι. *Luc.*

Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος. *Plut.*

Præmunio, προτειχίζω. *Plut.*

Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.

Prænuntio, προκαταγγέλλω. *N. T.* προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἔσεσθαι. *Xen.*

Prænuntius, ὁ προάγγελος, ου. *Plut.*

Præoccupo, προκαταλαμβάνω, aliquid, τι. *Theophr.* bellum, προεξανίσταμαι πρὸς πόλεμον. *Plut.*

Præparatio, ἡ παρασκευή, ῆς. *Dem.* ἡ κατασκευή, ῆς. *Id.*

Præparato, ἐκ προπαρασκευῆς.

Præparo, παρασκευάζω, neceſſaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸν χειμῶνα. *Plut.* aliquos ad virtutem, συμπαρασκευάζομαί τινας πρὸς ἀρετήν. *Iſocr.* aliquem, προασκέω τινά. *Iſocr.*

Præpedio, κωλύω, aliquem, τινά. *Ariſtoph.* παρεμποδίζω τινά. *Lucian.*

Præpes, ὁ καὶ ἡ ὠκύπτερος, ου. *Plut.* Confer *Celer.*

Præpollentia, ἡ ἐπικράτησις, εως. *Laërt.*

Præpolleo, ὑπερέχω, virtute, κατ' ἀρετήν. *Ariſtid.* ἐπικρατέω, alicui, τινος. *Plato.* τι. *Iſocr.*

Præpondero, σταθμῷ ὑπερέχω, i. e. pluris ſum, προτερεύω. *Gregor.* προτερέω. *Polyb.*

Præpono, idem quod *Præfero*, item *Præficio.*

Præpoſitio, ἡ πρόθεσις, εως. *Gramm.*

Præpoſtere, ὕστερον πρότερον.

Præpoſterus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωθύστερος. *Gramm.* oratio, ἡ ὑστερολογία, ας. *Id.*

Præputium, ἡ ἀκροβυστία, ας. *LXX.* ἡ ἀκροποσθία, ας. *Ariſtot.* τὸ ἐπαγώγιον, ου. *Dioſc.* ſeco, ἀποσκολύπτω. *Athen.* περιτέμνω τινά. *N. T.* attrahere ſibi, τὴν αἰδοίων περιτομὴν ἐπικαλύπτειν. *Ioſeph.*

Præripio, προαρπάζω. *Naz.*

Prærogativa, ἡ πρωτομία, ας. *Plut.* cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεωστέμενος. *Heliodor.* naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως. *Hermog.*

Præruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥωξ, γος. *Polyb.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρημνος, ου. *Diod. Sic.* petra, ἡ ἀπότομος πέτρα. *Lucian.*

Præs, ὁ ἐγγυητής, οῦ. *Lucian.*

Præſagio, προοράω, aliquid, τι. *Xen.* προαισθάνομαί τι. *Iſocr.*

Præſagium, τὸ προμάντευμα, ατος, ἡ προαίσθησις, εως, ἡ πρόγνωσις, εως. *Gal.*

Præſagus, a, um, προαισθανόμενος, ένη, ενον.

Præſcio, προΐσημι, aliquid, τι. *Dem.*

Præſcius, a, um, προειδὼς, υῖα, ὸς, futuri, τὸ συμβησόμενον. *Iſocr.*

Præſcribo, ὑπογράφω, exemplar, ἀρχέτυπον. *Dion. Hal.*

Præſcriptio, ſ. Præſcriptum, τὸ πρόγραμμα, ατος. *Lucian.* ἡ προγραφή, ῆς. *Ariſtot.*

Præſegmen, τὸ πρόκομμα, ατος, vnguium, τὸ ἀπονύχισμα, ατος. *Laërt.*

Præſens, παρὼν, οῦσα, ον. *Dem.* ὑπάρχων, ουσα, ον. *Id.* in præſens, εἰς τὸ παρόν. *Iſocr.*

Præſentaneus, a, um, ἐνεργέστατος, ατη, ατον, remedium, βοήθημα, τὸ εὐθέως ὑγιάζον. *Dioſc.*

Præſentia, ἡ παρουσία, ας. *Dem.* in præſentia nocere, εἰς τὸ παρὸν βλάπτειν. *Id.* videre, quid in præſentia fiat, θεωρεῖν τὸ παρὸν, ὃ γίγνεται. *Id.* i. e. continuo, παραυτίκα. *Dem.*

Præſentio, προαισθάνομαι, aliquid, τι. *Dem.* τινός. *Thuc.*

Præſepe, ἡ φάτνη, ης. *Lucian.*

Præſertim, μάλιστα δέ. *Dem.* ſi, ἄλλως τ' ἐάν. *Xen.* ἄλλως τε κἂν. *Dem.* ἄλλως τε καὶ εἰ. *Luc.*

Præſes, ὁ πρόεδρος, ου. *Dem.* ὁ προεδρεύων, οντος. *Id.* ſenatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς. *Id.* concionis, προεδρεύων ἔν τινι ἐκκλησίᾳ. *Id.* ſum, vide *Præſideo.*

Præſidentia, ἡ προεδρία, ας. *Herodian.*

Præſideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ. *Dem.* in ſenatu, τῆς βουλῆς. *Id.* rei, ἐπιστατέω τῷ πράγματι. *Id.* vrbi, προστατέω τῆς πόλεως. *Xen.* ἡγέομαι τῆς πόλεως. *Id.*

Præſidiarius, ὁ φρουρός, οῦ. *Xen.*

Præſidium, ἡ φρουρά, ᾶς. *Dem.* colloco in oppidum, φρουρὰν εἰσάγω εἰς τὸ πόλισμα. *Id.* impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει. *Id.* vrbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει. *Id.* ſum in præſidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ. *Idem.* vrbem præſidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν. *Idem.* præſidium armis eiicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων. *Id.* deſerere præſidia, λείπειν ἔρημα τὰ φρούρια. *Id.* præſidio tutari vrbem, φρουρεῖν πόλιν. *Iſocr.* præſidiis munitus, ὁ καὶ ἡ ἔμφρουρος, ου. *Dem.* deſtitutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρούρητος, ου. *Plut.*

Præſignifico, προσημαίνω. *Dion. Hal.* aliquid per ſomnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου. *Ael.*

Præſtans, προέχων, ουσα, ον. *Dem.* διαφέρων, ουσα, ον. *Id.* ὁ καὶ ἡ διάφορος, ου. *Id.* præſtantiſſimus aliqua re, ὁ καὶ ἡ πρόκριτός τι. *Id.* vir, ἀνὴρ ἀποτετελεσμένος. *Xen.* eruditione, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν. *Dion. Hal.*

Præſtantia, ἡ ἐξοχή, ῆς. *Plut.* ἡ ὑπεροχή, ῆς. *Ariſtot.*

Præſtat, ἄμεινόν ἐστι, κρεῖττόν ἐστι.

Præſtigiæ, τὸ γοήτευμα, ατος. *Plut.* ἡ τερατεία, ας. *Dion. Hal.* verborum, ἡ τερατολογία, ας, i. e. impoſtura, ὁ φενακισμός, οῦ. *Dem.* præſtigiis illudo, γοητεύω τινά. *Plut.*

Præſtigiator, ὁ γόης, ητος. *Herodot.* i. e. impoſtor quiuis, ὁ ἀγύρτης, ου. *Philo.* ὁ ἀγυρτικός, οῦ. *Plut.*

Præſtituo, idem quod *Præfinio.*

Præſto, διαφέρω, aliquem, τινός. *Lucian.* Conf. *Antecello.* dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Conf. *Impleo.* me virum iuſtum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον. *Dem.* Conf. *Gero.*

Præſto, παρὼν, οῦσα, όν. *Dem.* ſum, πάρειμι. *Dem.* alicui, εἰμὶ μετά τινος. *Iſocr.* εἰμὶ σύν τινι. *Xen.* παρατυγχάνω τινί. *Polyb.*

Præſtolor, περιμένω, aliquid, τί. *Dem.* προσδοκάω τι. *Id.* Conf. *Exſpecto.*

Præſtringo, περιστέλλω, oculos, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.

Præstruo, προκατασκευάζω. *Herodian.*

Præsul, ὁ ἔφορος, ου, ὁ ἐπίσκοπος, i. e. Præses, ὁ πρόεδρος. ου. Conf. *Præses.*

Prælium, ἐπιστατέω, negotiis, τῶν πραγμάτων. *Isocr.* artificibus, τοῖς τεχνίταις. *Plut.* populi, προΐσαμαι τοῦ δήμου. *Dem.* rebus, τῶν πραγμάτων. *Isocr.* insulæ, ἐξηγέομαι τὴν νῆσον. *Thuc.* ἐπάρχω τῆς νήσου. *Isocr.* senatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς. *Dem.* vrbi, δυναστεύω πόλεως. *Plato.* exercitui, ἡγέομαι τῆς δυνάμεως. *Dem.*

Præsumo, προλαμβάνω. *Thuc.*

Præsumtio, ἡ πρόληψις, εως. *Basil.*

Prætendo, προκαλύπτω. *Plato.* i. e. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τί. *Dem.*

Prætento, προπειράζομαι.

Præter, παρὰ, *cum Accus.* præter meritum subacti, παρὰ τὴν ἀξίαν δεδουλωμένοι. *Dem.* ætatem, παρ' ἡλικίαν. *Plut.* paucos, παρ' ὀλίγους. *Dem.* modum, παρὰ τοῦ τρόπου. *Lucian.* παρὰ τοῦ μετρίου. *Dem.* ὑπερβαλλόντως. *Id.* spem, παρ' ἐλπίδα. *Dem.* ἀνέλπιστον. *Plato.* opinionem, παρὰ δόξαν. *Dem.* ἀπροσδοκήτως. *Idem.* præter priores inimicos alios etiam ab alienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν. *Id.* In Compositione fere redditur per παρὰ, e. g. prætereo, παραβαίνω, prætereqnito, παριππάζω, præterfluo, παραῤῥέω, &c.

Prætercurro, παρατρέχω. *Dion. Hal.*

Præterea, χωρὶς δὲ τούτων. *Lycurg.* alia multa, καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα. *Dem.* πρὸς πολλοῖς ἄλλοις. *Dion Hal.*

Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τί. *N. T.* regionem, διαλλάττω χώραν. *Xen.* locum, παραλλάττω τόπον. *Plut.* aliquid silentio, σιωπάω τι. *Dem.* ἐγκαταλείπω τι. *Id.* oratione, παραλείπω τι λόγῳ. *Isocr.* dies prætererierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι. *Lucian.*

Præterequito, παριππεύω, παριππάζω.

Præterfluo, παραῤῥέω. *Xen.*

Prætergredior, παραβαίνω. *Aristot.*

Præteritio, ἡ παράλειψις, εως. *Gramm.*

Præteritus, a, um, παρεληλυθὼς, υῖα, ός. *Isocr.* tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος *Dem. Isocr.*

Præterlabor, idem quod *Præterfluo.*

Prætermissio, ἡ παράλειψις, εως.

Prætermitto, παραλείπω, aliquid, τι. *Dem.* nihil amentiæ, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας. *Plato.* sexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων. *Plato.*

Præternauigo, παραπλέω, regionem, χώραν. *Plut.*

Præterquam, πλὴν. *Dem.* ἀλλ' ἤ. *Aristot.* quod, ἀλλ' ὅτι. *Synes.*

Præteruehο, παρακομίζω.

Præteruolo, παραπέτομαι.

Prætexo, παρυφαίνω, i. e. *prætendo*, morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωστεῖν. *Dem.* decreta alicuius, προΐσαμαι δόγματά τινος. *Idem.* nomen pacis, προβάλλομαι τοὔνομα τῆς εἰρήνης. *Dem.*

Prætextatus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, ου, vestis, ἐσθής. *Plut.*

Prætextus, us, ἡ πρόφασις, εως, alicuius rei, τινός. *Dem.* prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν. *Dem.* quærere, ζητεῖν. *Id.* confingere alicuius, πλάττειν ὑπέρ τινος. *Id.* excogitare f. inuenire, εὑρίσκειν. *Id.* habere, ἔχειν. *Id.* arripere, λαμβάνειν. *Id.* afferre, λέγειν. *Id.* approbare, f. recipere, ἀποδέχεσθαι. *Dem.* tollere, ἀφαιρεῖσθαι. *Id.* prætextu vti alicuius, προφάσει χρῆσθαι τινος *Id.* παραπετάσματι χρῆσθαί τινι πράγματι. *Id.* sub prætextu boni, ἐν προσχήματι τοῦ ἀγαθοῦ. *Basil.*

Prætor, ὁ πρόβουλος, ου. *Dion. Hal.* militaris, ὁ στρατηγὸς, οῦ. *Plut.*

Prætorianus, a, um, ἡγεμονικὸς, ἡ, όν. *Plut.* miles, πραιτωριανὸς, οῦ. *Herodian.*

Prætorium, τὸ βουλευτήριον, ου. *Dem.* militare, τὸ στρατήγιον, ου. *Dion. Hal.* τὸ πραιτώριον, ου. *N. T.*

Prætorius, a, um, στρατηγικὸς, ἡ, όν. *Herodian.* nauis, στρατηγὶς ναῦς. *Thuc.* porta, στρατηγὶς πύλη. *Plut.*

Prætura, ἡ ἐπαρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας. *Plut.*

Præualeo, idem quod *Præpolleo.*

Præuaricatio, ἡ παρανομία, ας. *Dem.* τὰ παρανόμα, ων. *Id.*

Præuaricator, ὁ παράνομος, ου *Dem.*

Præuaricor, παρανομέω. *Dem.* καθυφίημι. *Idem.* ἐθελοκακέω τὴν δίκην. *Bud.*

Præuenio, φθάνω, aliquem, τινός. *Herodot.* iudicium, τοῦ κριθῆναι. *Plut.* leuitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην. *Isocr.* sed præuenior, ὑστερίζομαι. *Isocr.*

Præuerto, idem quod *Præuenio.*

Præuideo, προείδομαι. *Luc.* προοράω. *Dem.*

Præuius, ὁ ὁδηγὸς, οῦ. *Plut.*

Prandeo, ἀριστάω. *Dem.* ἄριστον ποιέομαι. *Thuc.*

Prandium, τὸ ἄριστον, ου. *Thuc.* capio, ἄριστον αἱρέομαι. *Dion. Hal.* præbeo alicui, f. prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινά. *Aristoph.* perparcum, ἡ ὀλιγοσιτία, ας. *Plut.* paro, ἀριστοποιέω. *Dem.* prandii tempus, ὁ ἀριστητὸς, οῦ. *Hesych.* socius, ὁ συνάριστος, ου. *Xen.*

Pratensis, e, λειμώνιος, ία, ιον. *Theophr.*

Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος. *Xenoph.*

Praue, πονηρῶς. *Dem.* μοχθηρῶς. *Id.* proprie στρεβλῶς.

Prauitas, ἡ πονηρία, ας. *Dem.* βδελυρία, ας. *Id.* Conf. *Malitia.*

Prauus, a, um, πονηρὸς, ὰ, όν. *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, όν. *Id.* Conf. *Improbus, Flagitiosus.*

Precario, μετὰ δεήσεως.

Precarius, a, um, δεητικὸς, ἡ, όν.

Precatio, ἡ δέησις, εως. *Dem.* ἡ λιπάρησις, εως. *Dion. Hal.* Conf. *Preces.*

Preces, αἱ εὐχαὶ, ῶν. *Dem.* ἡ δέησις, εως. *Dem.* ἡ αἴτησις, εως. *Id.* & obsecrationes, δεήσεις καὶ ἱκετηρίαι. *Id.* publicæ, ἱκετεία πάνδημος. *Maccab.* fundere, ποιεῖν f ποιεῖσθαι δέησιν, f. αἴτησιν. *Dem.* ad Deos, εὔχεσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς. *Id.* προσκυνεῖν τοὺς Θεούς. *Id.* precibus assiduis instantes, προσκαθήμενοι καὶ λιπαροῦντες. *Dion. Hal.*

Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τινά τινος. *Dem.* aliquid a Deo, εὔχομαί τι Θεῷ. *Isocr.* Deos vt dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς διδόναι. *Dem.* aliquem iusta, παρακαλέω τινὰ δίκαια. *Plut.*

Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινός. *Plut.* manu, ἐπιλαμβάνομαι χειρί. *Dem.* crines, τριχῶν. *Aeschin.*

Prehenfo, ὑπολαμβάνω. *Dion. Hal.*

Prelum, ὁ πιεστήρ, ῆρος, τὸ πιεστήριον, ȣ. *Suid.*

Premo, πιέζω. aliquem, τινά. *Aristot.* labore, τινὰ πόνῳ. *Xen.* inuidia, τινὰ Φθόνῳ. *Plut.* bello, κατέχω πολέμῳ. *Thuc.* premi ære alieno, εἶναι ὑπόχρεων τινος. *Dem.*

Presbyter, ὁ πρεσβύτερος, ȣ. *N. T.*

Preffe, πεπιεσμένως.

Preffio, f. preffura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλίψις, εως.

Pretiofus, τίμιος, ία, ιον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ȣ. *Id.* πολλȣ τίμιος. *Lucian.*

Pretiofe, τιμίως, ἐντίμως. *Plato.*

Pretium, ἡ τιμή, ῆς. *Dem.* τὸ τίμημα, ατος. *Id.* triplum, τριπλασία τιμή. *Id.* æquale, ἴση. *Id.* exiguum, τίμημα μικρόν. *Id.* æquum, δίκαιον. *Id.* pretium alicuius rei æftimare, τιμήν τινος λογίζεσθαι. *Dem.* ftatuere, συνιστάναι τιμάς τινος. *Id.* perfoluere alicui alicuius, διδόναι τιμὴν τινός τινι *Id.* κατατιθέναι τινὶ τιμήν. *Id.* pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος. *Id.* accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν, τιμήν τινος. *Id.* emere quid eodem pretio, πρίασθαι feu ἀγοράζεσθαί τι ἴσης τιμῆς. *Dem.* redemtionis, τὸ λύτρον, ȣ. *Xen.* pretii magni, ἄξιος, ία, ιον, πολλȣ. *Laert.* maioris, ἄξιος πλείονος. *Ifocr.* nullius, ἄξιος ȣδενὸς, iudico aliquem, ἀξιόω τινὰ ȣδενὸς. *Thuc.* in pretio habeo, τιμάω. *Dem.* pretium augeo, intendo, τιμιȣλκέω. *Baf.* χρήματα προστίθημι. *Dem.*

Pridianus, a, um, προτεραῖος, αία, αῖον.

Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ. *Ariftot.* τῇ προτεραίᾳ. *Dem.*

Pridem, πάλαι. *Dem.* non ita pridem, ἔναγχος. *Idem.*

Primæuus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ȣ. *Dion. Hal.*

Primanus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόταχτος, ȣ. *Plut.*

Primarius, a, um, πρῶτος τὸ ἀξίωμα.

Primates, οἱ μεγιστᾶνες, ων. *N. T.* οἱ πρωτεύοντες, ων. *Dem.*

Primatus, us, τὸ πρωτεῖον, ȣ. *Dem.* de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας. *Ifocr.*

Primigenitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ȣ. *Dion. Hal.* ὁ καὶ ἡ πρωτότοκος, ȣ. *Id.* ὁ καὶ ἡ πρωτογενής, έος. *LXX.* filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος. *Plato.*

Primipara, ἡ πρωτότοκος, ȣ. *Hom.*

Primitiæ, ἡ ἀπαρχή, ῆς. *Dem.* τὸ κάταργμα, ατος. *Plut.* cum frugum, tum manubiarum, τὸ ἀκροθίνιον, ȣ. *Thuc.* τὰ ἀκροθίνια, ων, primitias foluo, ἀπάρχομαι. *LXX.*

Primitiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτότυπος, ȣ. *Gramm.*

Primitus, ἐξαρχῆς. *Dem.* πρῶτον. *Id.*

Primo, πρῶτον. *Dem* τοπρῶτον. *Id.*

Primogenitus, idem quod *Primigenitus.*

Primordium, ἡ ἀρχή, ῆς. *Dem.* Conf. *Initium.*

Primores, οἱ πρῶτοι, ων. *Plut.*

Primum, idem quod *Primo.*

Primus, a, um, πρῶτος, η, ον. *Dem.* inter primos, duco, ἐν πρώτοις ἄγω. *Dion. Hal.* primas teneo, τὰ ἀριστεῖα φέρομαι. *Ariftid.* alicui concedo, δευτερεύω τινί. *Plut.* primo adfpectu, κατὰ τὴν πρώτην πρόσοψιν. *Dion. Hal.* prima fronte, αὐτόθεν. *Id.* primo quoque tempore, ὡς τάχιστα. *Xen.* τάχιστα. *Ifocr.* prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Dem.* in primis, τὰ πρῶτα. *Lucian.*

Princeps, ὁ ἄρχων, οντος. *Dem.* ὁ δυνάστης, ȣ. *Lucian.* ὁ δυναστεύων, οντος. *Plato.* vir, ἀνὴρ πρῶτος. *Plut.*

Principalis, e, ἀρχικός, ή, όν. *Ifocr.* ἡγεμονικός, ή, όν. *Dem.*

Principaliter, ἀρχικῶς.

Principatus, us, ἡ δυναστεία, ας. *Dem.* τὸ ἡγεμονικόν, ȣ. *Philo.* τὸ πρωτεῖον, ȣ. *Dem.* Conf. *Primatus.*

Principio, παρὰ τὴν ἀρχήν. *Chryf.* Conf. *Initio,* & *Principium.*

Principium, ἡ ἀρχή, ῆς. *Dem.* in principio, ἐπ' ἀρχῇ. *Dion. Hal.* a principio, ἀρχῆθεν. *Herodot.* ἐξαρχῆς. *Dem.* ἀπαρχῆς. *Id.* καταρχάς. *Id.* τοκαταρχάς. *Id.*

Prior, πρότερος, έρα, ερον. *Thuc.* fum, προτερεύω. *Theophr.*

Prifcus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον. *Xenoph.* πρεσβύτατος, άτη, ατον. *Dion. Hal.* Confer *Antiquus.*

Priftinus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον. *Xen.* παλαιός, ά, όν. *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ, ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβή. *Ael.*

Priuate, f. Priuatim, ἰδίᾳ. *Dem.* κατ' ἰδίαν. *Dion. Hal.*

Priuatio, ἡ στέρησις, εως. *Ariftot.* ἡ ἀποστέρησις, εως. *Ifocr.*

Priuatiuus, a, um, στερητικός, ή, όν. *Ariftot.*

Priuatus, a, um, ἴδιος, ία, ιον. *Dem.* homo, ὁ ἰδιώτης, ȣ. *Id.* ἰδιωτεύων, οντος. *Id.* res, τὰ ἴδια, ων. *Id.* vita, ἡ ἰδιωτεία, ας. *Xen.* hofpes, ὁ ἰδιόξενος, ȣ. *Dion. Hal.*

Priuigna, ἡ προγόνη, ης. *Theophr.*

Priuignus, ὁ πρόγονος, ȣ. *Bud.*

Priuilegium, τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας. *Lucian.* habere, προνομίαν ἔχειν. *Id.* dare alicui, διδόναι τινί. *Id.*

Priuo, στερέω, aliquem aliqua re, τινός τινα. *Xen.* ἀποστερέω τινά τινος. *Ifocr.* τινά τι. *Id.*

Prius, πρότερον. *Dem.* quam, πρότερον, ἤ. *Dem.* πρότερον, πρὶν ἤ. *Lycurg.* priusquam audiuerim, πρὸ τȣ ἀκȣ̃σαι. *Xen.*

Pro, πρό, vrbe, πόλεως. *Herodian.* foribus, πρὸ θυρῶν. *N. T.* pro forore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς ἀμύνειν, pro me fe vendicarunt, πρὸ ἐμȣ̃. *N. T.* pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως. *Plut.* pro aliquo dicere, ὑπέρ τινος λέγειν. *Dem.* pro arbitratu fuo, κατὰ τὸ δοκȣ̃ν αὐτοῖς. *Plut.* pro facultatibus, κατὰ τὴν ὑπάρχȣσαν ȣσίαν. *Thuc.* pro meis viribus, κατ' ἐμέ. *Lucian.* pro paruis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν. *Xen.* optima pro iucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν. *Dem.* pro præfenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων. *Dem.* ἐκ τῶν ἐνόντων, *Lucian.*

Proauia, ἡ προμάμμα, ης. *Phil.* ἡ μήτηρ τȣ̃ πάππȣ. *Dem.*

Proauus,

Proauus, ὁ πρόπαππος, ου. *Dem.* paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς, ἢ μητρός. *Isocr.*

Probabilis, e, πιθανὸς, ἡ, όν. *Dem.*

Probabilitas, ἡ πιθανότης, ητος. *Plato.*

Probabiliter, εὐλόγως. *Dem.* πιστῶς. *Id.* minus, ἀπιθάνως. *Isocr.* δυσπείστως. *Id.*

Probatio, ἡ πίστις, εως. *Dem.* ἡ ἀπόδειξις, εως. *Id.* ὁ ἔλεγχος, ου. *Id.* probationem petere ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ὑπό τινος. *Isocr.* niti alicuius maxime testimonio, εἶναι πλεῖστον ἔλεγχον διὰ μαρτυρίας. *Dem.* exhibere, παρέχειν πίστιν. *Id.* fieri de aliqua re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος. *Id.* vti probatione aliqua, χρῆσθαί τινι πίστει. *Isocr.*

Probe, καλῶς. *Dem.* ὀρθῶς. *Id.*

Probitas, ἡ καλοκἀγαθία, ας. *Xen.* morum, τῶν τρόπων. *Isocr.* ἡ χρηστότης, ητος. *Plut.*

Probo, i. e. *exploro*, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρί. *Isocr.* i.e. approbo, aliquid, ἀρέσκει τί ἐμοι. *Dem.* i.e. confirmo, ἐπιδεικνύω, aliquid, τί. *Id.* liquido, ἐλέγχω τι καθαρῶς. *Idem.*

Proboscis, ἡ προβοσκὶς, ίδος. *Diod. Sic.*

Probrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπονείδιστος, ου. *Isocr.*

Probrum, τὸ ὄνειδος, εος. *Dem.* probris insector s. adficio aliquem, ὀνειδίζω τινί. *Id.* βλασφημέω κατά τινος. *Isocr.* εἴς τινα. *Dem.* λοιδόρημα ποιέομαί τινα. *Plut.* βλασφημίαν λέγω τινί. *Id.* Conf. *Conuicium.*

Probus, a, um, ἀγαθὸς, ἡ, όν. *Dem.* vir, ἄνθρωπος χρηστός. *Id.* ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός. *Idem.* i. e. probatus, ὁ καὶ ἡ δόκιμος, ου, moneta, νόμισμα, ἀργύριον δόκιμον. *Dem.*

Procacitas, ἡ προπέτεια, ας. *Dem.* ἡ ἀναίδεια, ας. *Idem.*

Procax, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, έος. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἔξορμος, ου. *Aristot.*

Procedo, προβαίνω. *Dem.* χωρέω. *Id.* res procedit, vt vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἢ ἐβούλετο. *Thuc.* plurimum noctis processerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκεχωρήκει. *Herodian.* in philosophia, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ. *Lucian.* in virtute, ἐπ' ἀρετῇ. *Plut.* πρὸς ἀρετήν. *Isocr.*

Procella, ἡ καταιγὶς, ίδος. *Aristot.* ἡ κυματωγὴ, ῆς. *Lucian.* ἡ θύελλα, ας. *Aristot.*

Procellosus, ὁ καὶ ἡ θυελλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος. *Aristot.*

Proceres, οἱ δυναστεύοντες, ων. Conf. *Princeps*, item *Primates.*

Proceritas, τὸ μῆκος, εος. *Plato.*

Procerus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐμήκης, εος. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμήκης, εος. *Id.* ὁ καὶ ἡ προμήκης, εος. *Synes.*

Processio, s. Processus, ἡ πρόβασις, εως, Spiritus S. ἡ ἐκπόρευσις τοῦ πνεύματος ἁγίου. *Naz.*

Procidentia, ἡ πρόπτωσις, εως. *Diosc.*

Procido, προπίπτω, ad genua, προπίπτω πρὸς γόνατα. *Dem.*

Procinctus, us, ἡ προβολὴ, ῆς, in procinctu stare, ἐν προβολῇ στῆναι. *Plut.*

Proclamatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως.

Proclamo, ἀναβοάω. *Plato.* vt præco, ἀνακηρύττω. *Lucian.*

Proclino, κατακλίνω. *Plut.*

Procliuis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίφορος, ου. *Hippcr.* ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ου, ad aliquid, πρός τι. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ εὐεπίφορος, ου. *Strabo.* sum ad aliquid, ἀποκλίνω πρός τι. *Aristot.* ῥέπειν πρός τι. *Idem.* εὐκατάφορον εἶναι πρός τι. *Id.*

Procliuitas, ἡ ἐπιῤῥέπεια, ας. *Chrys.* ἡ εὐκαταφορία, ας. *Laert.* ἡ καταφέρεια, ας. *Athen.*

Proconsul, ὁ ἀνθύπατος, ου. *Plut.* sum, ἀνθυπατεύω. *Herodian.*

Proconsularis, e, ἀνθυπατικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Proconsulatus, us, ἡ ἀνθυπατεία, ας. *Herodian.* proconsulatum gero, ἀνθυπατεύω. *Idem.*

Procrastinatio, ἡ ὑπερημερία, ας. *Dem.* ἡ ὑπέρθεσις, εως. *Phil.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς. *Plut.*

Procrastino, ἀναβολὴν ποιέομαι. *Plut.* aliquid, τινός. *Idem.* ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν. *Dem.*

Procreatio, ἡ γέννησις, εως. *Plato.* liberorum, ἡ παιδοποιία, ας. *Plut.* ἡ τεκνοποιία, ας. *Aristot.*

Procreo, γεννάω, aliquem, τινά. *Xen.* liberos, ποιέομαι παῖδας. *Isocr.* παιδοποιέομαι. *Xen.*

Procreator, ὁ γεννητὴς, οῦ. *Plato.* liberorum, ὁ παιδοποιὸς, οῦ. *Eurip.* ὁ τεκνοποιὸς, οῦ. *Herodot.*

Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, ὁ φρουρὸς, οῦ. *Xen.*

Procudo, παρακολάπτω.

Procul, πόῤῥω, a periculis remoti, τῶν κινδύνων ὄντες. *Dem.* ab Alba, ἄποθεν τῆς Ἄλβης. *Plut.* magis, ποῤῥωτέρω. *Lucian.* dubio, ἀναμφισβητήτως. *Dem.* absum, ἐκ πολλοῦ διαστήματός εἰμι. *Lucian.* habito ab aliquo, ἀποικέω τινός. *Thuc.*

Proculco, καταπατέω. *Thuc.*

Procumbo, κατάκειμαι. *Plut.* in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω. *Lucian.*

Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς. *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας. *Idem.*

Procurator, ὁ διοικητὴς, οῦ. *Plut.* ὁ ἐπίτροπος, ου. *Herodian.* ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ. *Xen.*

Procuro, ἐπιμελέομαι, aliquid, τινός. *Plato.* τι. *Id.* διοικέω τι. *Dem.* κήδομαί τινος. *Plut.* alicui multa bona, προξενεῖν τινι πολλὰ ἀγαθά. *Aelian.*

Procurro, προτρέχω. *Isocr.*

Procursus, ἡ προδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.

Procus, ὁ μνηστὴρ, ῆρος, ὁ μνηστεύων, οντος.

Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

Prodeo, πάρειμι, aliquo, εἴς τινα τόπον. *Xen.* in publicum, προέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, ex arce, ἐκφοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. *Plut.* in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.

Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, ας. *Aristot.* ἡ ἀκολασία, ας. *Id.*

Prodige, ἀσώτως, viuo, ἀσωτεύομαι. *N. T.*

Prodigiose, τερατικῶς. *Plut.*

Prodigiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος. *Isocr.*

Prodigium, τὸ τέρας, ατος. *Plut.* σημεῖον, ου. *Dem.*

Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς χρήματα. *Ael.* omnia, ἀταμιεύτως πᾶσαν οὐσίαν ἀναλίσκειν. *Id.*

Prodigus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ου. *Dem.*

Proditio,

Proditio, ἡ προδοσία, ας. *Dem.* ἡ πρόδοσις, εως. *Idem.*

Proditor, ὁ προδότης, ȣ. *Dem.* ὁ προδιδȣ̀ς, όντος. *Idem.*

Proditorie, προδοτικῶς. *Lucian.*

Proditorius, a, um, προδοτικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Proditrix, ἡ προδότις, ιδος. *Eurip.*

Prodo, προδίδωμι, vrbem, πόλιν. *Xen.* cauſſam, δίκην. *Dem.* remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινά. *Lucian.* res geſtas memoriæ, ἱςορέω τὰ πεπραγμένα. *Plut.* δίδωμι τῷ λόγῳ. *Naz.*

Prodromus, ὁ πρόδρομος, ȣ. *Plut.*

Produco, παρατείνω, aliquid, τι. *Lucian.* ſermones, ἀναμηκύνω τȣ̀ς λόγȣς. *Id.* teſtes, παρίςημι μάρτυρας. *Dem.* ἀπάγομαι μάρτυρα περί τινος. *Iſocr.* παρέχομαι μάρτυρα. *Id.* conuiuium, ἀποτείνω τὸν πότον. *Lucian.*

Productio, ἡ ἔκτασις, εως. *Gramm.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς. *Ariſtot.*

Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εως.

Profano, βεβηλόω. *LXX.*

Profanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθυτος, ȣ. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνίερος, ȣ. *Plut.*

Profectio, ἡ πορεία, ας. *Dem.* ἡ ὁδοιπορία, ας. *Xen.* ad bellum, ἡ ἔξοδος, ȣ. *Dem.*

Profecto, δῆτα. *Dem.* ἦ μήν. *Id.* ἀληθῶς. *Id.*

Profectus, us, ἡ προκοπὴ, ῆς. *Plut.*

Profero, προφέρομαι. *Dion. Hal.* Conf. *Produco.*

Profeſſio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος. *Ariſtot.*

Ex Profeſſo, ἐκ τȣ̃ προφανȣ̃ς. *Lucian.* ἐκ τῆς ἰθείας. *Herodot.*

Profeſſor, ὁ ἐπαγγελτὴς, ȣ̃, artium, ὁ διδάσκαλος, ȣ. *Dem.*

Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis ſtudio, πρὸς ἀρετήν. *Iſocr.* εἰς ἀρετήν. *Plato.* in ſtudiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι. *Lucian.* ſapientia & ætate, σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ. *N. T.* valde, ἐπίδοσιν μεγάλην λαμβάνω. *Iſocr.* nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδέν. *Dion Hal.*

Proficiſcor, πορεύομαι, terra, κατὰ γῆν. *Thuc.* in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν κύπρον. *Herodot.* in vrbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄςυ. *Plato.* per vrbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν. *Plut.* per regionem, διέρχομαι χώραν. *Idem.* peregre, ἀποδημέω. *Plato.*

Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἄσκησίν τινα. *Lucian.* i. e. *doceo*, διδάσκω τινὰ τέχνην τȣ̀ς ἄλλȣς. *Dem.* i. e. *aperte confiteor*, προσομολογέω. *Iſocr.*

Profligatio, ἡ ἧττα, ης. *Dem.*

Profligatus, a, um, διαφθαρεὶς, εῖσα, έν. Conf. *Perditus, a, um.*

Profligo, φυγαδεύω. *Phil.* Conf. *Fugo.*

Profluens, ὁ προῤῥέων, οντος, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥȣς, ȣ. *Athen.*

Profluentia, ἡ ἐπίῤῥοια, ας. *Dion. Ar.*

Profluo, ἀποῤῥέω, alicunde, τινός. *Dioſc.*

Profluuium, ἡ ῥύσις, εως. *Ariſtot.* ventris, ἡ διάῤῥοια, ας. *Gal.* verborum hominis garruli, ἡ λογοδιάῤῥοια, ας. *Athen.*

Profore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.

Profugio, ἀποφεύγω. *Dem.* Conf. *Fugio.*

Profugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς. *Iſocr.*

Profugus, a, ὁ φυγὰς, άδος. *Dem.* φεύγων, ȣσα. *Iſocr.* ad hoſtes, ὁ καὶ ἡ αὐτόμολος, ȣ. *Xen.* ὁ μετανάςης, ȣ. *Philo.* ὁ καὶ ἡ πρόσφυξ, γος. *Id.*

Profunde, βαθέως.

Profunditas, τὸ βάθος, εος, aquæ, τȣ̃ ὕδατος. *Xen.* τὸ βάθυσμα, ατος. *Theophr.*

Profundo, προχέω, aliquid, τι. *Herodian.* i. e. prodigo, ἀσωτεύομαι. Conf. *Prodigo.*

Profundus, a, um, βαθὺς, εῖα, ὑ, fluuius, ποταμὸς, ſomnus, ὕπνος. *N. T.* pax, εἰρήνη. *Herodian.*

Profuſe, ἀφειδῶς. *Dem.*

Profuſio, ἡ πρόχυσις, εως. *Herodot.* bonorum, ἡ ἀσωτία, ας. *Ariſtot.*

Profuſus, a, um, δαπανηρὸς, ὰ, όν. *Ariſtot.* Conf. *Prodigus.*

Progeneratio, ἡ γέννησις, εως. *Plato.*

Progenero, γεννάω. *Xen.*

Progenies, τὸ γέννημα, ατος. *Plut.* ἡ γενεὰ, ᾶς. *Philo.*

Prognatus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ός. Conf. *Natus.*

Progredior, πρόειμι. *Dem.* Conf. *Procedo* & *Proficio.*

Progreſſio, ſ. Progreſſus, ἡ πορεία, ας. *Dem.* τὸ βάδισμα, ατος. *Id.* in artibus, ἡ προκοπὴ ἐν ταῖς τέχναις. *Lucian.* progreſſum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν. *Iſocr.* Conf. *Proficio.* progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνȣ. *Dem.* προϊόντος χρόνȣ. *Id.* τῷ χρόνῳ. *Dion. Hal.*

Proh, φεῦ! anima, ὦ ψυχή! *Xen.* virum! φεῦ τȣ̃ ἀνδρός! *Id.* proh Deum hominumque fidem! ὦ γῆ καὶ Θεοί! *Dem.*

Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινά. *Plut.* aliquid, διακωλύω τι. *Plato.* κατακωλύω τι. *Dem.* aliquem ab aliqua re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος. *Xen.* ἀπείργω τινά τινος. *Plut.* ἀπωθέω τινά τινος. *Id.*

Prohibitio, ἡ κώλυσις, εως, ἡ ἐπικώλυσις, εως. *Xenoph.*

Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, ȣ̃. *Plato.*

Proiectio, ἡ ῥίψις, εως. *Plato.* ἡ ἀποβολὴ, ῆς.

Proiectitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, ȣ. *N. T.*

Proiectura, idem quod *Proiectio.*

Proiicio, ἀποῤῥίπτω, chlamydem, χλαμύδα. *Herodian.* aliquid, ἀποβάλλω τι. *Plut.*

Proin, ſ. Proinde, διὸ, διὰ τȣ̃το, καί τοι. *Iſocr.* Conf. *Ergo, Igitur.*

Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τῆς γῆς. *Xen.* ex equo, ἀφ' ἵππȣ. *Id.* huc vſque, προάγομαι εἰς τȣ̃το. *Dem.*

Prolapſio, ἡ πρόπτωσις, εως. *Dioſc.*

Prolatatio, ἡ ὑπέρθεσις, εως. *Philo.*

Prolato, ἀναβάλλομαι. Conf. *Procraſtino.*

Proles, ὁ γόνος, ȣ. *Dion. Hal.* αἱ γοναὶ παίδων. *Id.* ἡ γενεὰ, ᾶς. *Xen.* maſcula, γενεὰ ἄῤῥην. *Dion. Hal.* prolem habeo, γενεὰν ἔχω. *Id.* relinquo, γένος καταλείπω. *Id.*

Prolicio, ἐφέλκω. *Ariſtot.*

Prolixe, ἀποτάδην. *Lucian.* prolixius immoror, ἐπιδαψιλεύομαι. *Dion. Hal.* ſcribo, διεξοδικώτερον γράφω. *Naz.* differo de re aliqua, μηκύνω τι. *Thuc.*

Prolixitas, τὸ μῆκος, εος, orationis, λόγȣ. *Dem.*

Prolixo, μηκύνω, aliquid, τι. *Iſocr.*

Prolixus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν. *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἐπιμήκης, εος. *Dioſc.* i. e. *beneuolus*, εὐνοϊκὸς, ἡ, όν. *Dem.*

Dem. ne sim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω. *Dem.* prolixa oratione vtor, μακρολογέω. *Plato.* μακρὸς λόγος ἀποτείνω. *Id.* τοὺς λόγους ἀπομηκύνω. *Lucian.*
Proloquor, ἀποφθέγγομαι. *Laert.*
Proludium, ὁ προαγὼν, ῶνος. *Plut.*
Proludo, προαγωνίζομαι. *Herodian.*
Proluo, λέω. *Lucian.*
Prolusio, τὸ προαγώνισμα, ατος.
Proluuies, ἡ πλυμμύρα, ας.
Proluuium, ἡ πρόχυσις, εως. *Herodot.*
Promano, idem quod *Profluo.*
Promercalis, e, ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ου. *Plut.*
Promereo, f. Promereor, προσάγομαι, aliquid, aliqua re, τί τινι. *Plut.* bene de rep. εὐεργετέω τὸ κοινόν. *Aristot.* Conf. *Mereor.*
Promeritum, ἡ εὔνοια, ας. *Poll.* Conf. *Meritum.*
Promiscue, ἀναμίξ. *Xen.*
Promiscuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σύμμικτος, ου. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ συμμιγὴς, έος. *Aristid.*
Promissio, ἡ ὑπόσχεσις, εως. *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας. *Id.* Conf. *Pollicitatio.*
Promissor, ὑπισχνούμενος, ου. *Dem.* ὁ ἐπαγγειλάμενος. ου. *Id.*
Promissum, τὸ ἐπάγγελμα, ατος. *Dem.*
Promitto, ὑπισχνέομαι. *Dem.* Confer, *Polliceor.*
Promo, προφέρω, e penu, ἐκ ταμιείου. *Isocr.* vestem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα. *Lucian.*
Promontorium, ἡ ἄκρα, ας. *Pausan.*
Promoueo, παράγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξίωμα *Plut.* ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν. *Id.* a theatro ad maximas dignitates, μετάγω ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας πράξεων. *Herodian.*
Promte, προθύμως. *Dem.* εὐθύμως. *Id.* προχείρως. *Idem.*
Promtitudo, ἡ ἑτοιμότης, ητος. *Dem.*
Promtuarium, τὸ ταμιεῖον, ου. *Isocr.*
Promtus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειρος, ου. *Plut.* i. e. paratus, ὁ καὶ ἡ πρόθυμος, ου. *Dem.* ἕτοιμος, η, ον. *Idem.*
Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως, ἡ δημοσίευσις, εως.
Promulgo, ἐπαγγέλλομαι. *Lucian.* per præconem, ἀνακηρύσσω. *Id.*
Promulsis, τὸ ὑδρόμελι, ιτος. *Diosc.*
Promus, ὁ ταμίας, ου. *Aristot.*
Promuscis, idem quod *Proboscis.*
Pronepos, ὁ προέκγονος, ου, ὁ δισέγγονος, ου. *Harmenop.*
Proneptis, ἡ δισεγγόνη, ης. *Harmenopul.*
Pronomen, ὄνομα ἀντώνυμον. *Dion. Hal.*
Pronuba, ἡ προμνήστρια, ας. *Lucian.* ἡ προμνηστὶς, ίδος. *Xen.* ἡ νυμφαγωγὸς, οῦ. *Dion. Hal.*
Pronubus, ὁ νυμφοστόλος, ου. *Nyssen.* ὁ νυμφαγωγὸς, οῦ. *Chrys.*
Pronunciatio, ἡ τῆς φωνῆς ἐκφορὰ, ᾶς. *Dion. Hal.* ἡ ἐκφώνησις, εως. *Damasc.* oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως. *Aristot.*
Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος. *Bud.*
Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliqua re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περί τινος. *Dem.*
Pronurus, ἡ ἐγγόνου γαμετή.

Pronus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκατάφορος, ου. *Diod. Sic.* Conf. *Procliuis.*
Proœmior, προοιμιάζω. *Aristot.*
Proœmium, τὸ προοίμιον, ου. *Aristot.*
Propagatio, ἡ παράφυσις, εως.
Propago, παραφύω, ἀποφυάδας γεννάω.
Propago, inis, ἡ παραφυὰς, άδος. *LXX.*
Propalam, προφανῶς, φανερῶς. *Herodian.*
Propatruus, ὁ προπατράδελφος, ου.
Propatulus, a, um, ὁ καὶ ἡ προφανὴς, έος. *Thuc.*
Prope, ἐγγὺς, aliquem, τινί. *Aristot.* τινός. *Id.* ἐγγύθεν τινός. *Plut.* σύνεγγυς τινος. *Aristot.* qui prope adsunt, οἱ πλησίον ὄντες. *Dem.* prope dixi, quæ, σχεδὸν εἴρηκα, ἅ. *Id.* prope terram, πρὸς τῇ γῇ. *Dem.*
Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἀπωθέω. *Dem.*
Propemodum, παραμικρόν. *Dem.* μονονοὺ. *Id.* μονονουχί. *Idem.*
Propempticum, προπεμπτικόν, οῦ.
Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρός τι. *Ioseph.* ὁρμάω πρός τι. *Dem.*
Propense, προθύμως. *Isocr.*
Propensio, ἡ ἐπιρρέπεια, ας. *Chrys.*
Propensus, a, um, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, έος, ad aliquid, πρός τι. *Plato.* Confer. *Procliuis.*
Properanter, ἐσπευσμένως. *Ioseph.* διὰ σπουδῆς. *Herodian.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς. *Xen.*
Properantia, f. Properatio, ἡ σπουδὴ, ῆς. *Isocr.* Conf. *Festinatio.*
Properatim, idem quod *Properanter.*
Properatio, vide *Properantia.*
Properato, Propere, Properiter, idem quod *Properanter.*
Propero, σπεύδω. *Dem.* aliquid, ἐπισπεύδω τι. *Id.* Conf. *Festino.*
Properus, a, um, ταχὺς, εῖα, ύ. *Dem.* Conf. *Celer.*
Propheta, ὁ προφήτης, ου. *Plut.*
Prophetia, ἡ προφητεία, ας. *N. T.*
Propheticus, a, um, προφητικὸς, ἡ, όν. *N. T.*
Prophetis, f. Prophetria, ἡ προφῆτις, ιδος. *N. T.*
Propinatio, ἡ πρόποσις, εως. *Plut.*
Propino, προπίνω, alicui, τινί. *Dem.* poculum, τινὶ κύλικα. *Athen.* i. e. *propinando offero*, viginti quinque nummum myriadas, πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας. *Plut.* i. e. *prodo*, Græciam, τὴν Ἑλλάδα. *Dem.* me ad deridendum, ὀφλισκάνω γέλωτα. *Cl. Al.*
Propinque, πλησίον. *Dem.*
Propinquitas, loci, ἡ ἐγγύτης, ητος. *Al. Aphr.* generis, vel iuris, ἡ ἀγχιστεία, ας. *Dem.* ὁ πλησιασμὸς, οῦ. *Diod. Sic.*
Propinquo, ἐγγίζω. *N. T.* Confer. *Appropinquo.*
Propinquus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον. *Plut.* genere, ὁ πρὸς γένους τινὶ ὑπάρχων. *Herodian.* ἀγχιστεύων, ουσα, ον. *LXX.* fum, loco, ἐς βραχὺ γειτνιάζω. *Lucian.* genere, ἀγχιστεύω. *LXX.* προσήκω τινί. *Dem.* in propinquo, ἐγγύς. *Id.* ὁμόσε. *Id.* e propinquo, ἐγγύθεν. *Id.*
Propior, us, ἐγγύτερος, έρα, ερον, alicui, τινός. *Dem.* τινί. *Xen.*

Propi-

Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, ȣ̃. *Plut.*

Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ȣ. *N. T.*

Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινά. *Plut.* ἐξιλάομαί τινα. *Xen.*

Propitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἵλεως, ω. *Xen.* ſum, εὐιλατεύω. *LXX.*

Propius, ἐγγυτέρω, vrbem, πόλεως. *Thuc.* genere alicui, γένος τινί. *Plato.*

Propola, ὁ προπώλης, ȣ. *Ariſtoph.*

Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τι πρό τινος. *Herodian.* quæſtionem, προβάλλομαι ἐρώτημά τι. *Plut.* ob oculos, τίθημί τι πρὸ ὀφθαλμῶν. *Plato.* præmium, ἐτίθημι ἆθλον. *Iſocr.* propoſui mihi dicere, εἱλόμην λέγειν. *Dem.* ὑπεθέμην ἐρεῖν. *Iſocr.* δέδοκταί μοι λέγειν. *Plato.*

Proportio, ἡ ἀναλογία, ας. *Ariſtot.*

Propoſitio, ἡ πρόθεσις, εως. LXX. orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως. *Plut.*

Propoſitum, ἡ πρόθεσις, εως, non attingo, propoſito fruſtror, τῆς προθέσεως διαμαρτάνω. *Philo.* aliena a propoſito, ἐξαγώνια καὶ πόῤῥω τȣ̃ πράγματος. *Lucian.* ſine certo propoſito, ἀπροθέτως. *Polyb.* in propoſito perſeuero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν. *Ariſtot.* a propoſito decedo, ἐξίσταμαι. *Dion. Hal.*

Proprætor, ὁ ἀντιστράτηγος, ȣ. *Dem.*

Proprie, ἰδίως. *Ariſtot.* loqui, κυριολογέω. *Philo.*

Proprietas, ἡ ἰδιότης, ητος. *Plut.* τὸ ἰδίωμα, ατος. *Dioſc.*

Proprius, a, um. ἴδιος, ία, ιον, alicui, τινί. *Ariſtot.* proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι. *Idem.* proprius ſermo, ἡ κυριολογία, ας. *Dion. Long.* nomen, ἡ κυρία προσηγορία. *Chryſ.* propria curo, τὰ ἴδια πράττω. *N. T.*

Propter, διὰ, virtutem, ἀρετήν. *Plato.* vtilitatem reip. verba facere, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῆς πόλεως εἰπεῖν, *Dem.* lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει. *Xen.* aliquid accedo, περί τινος ἥκω. *Thuc.* auditorem, i. e. auditoris cauſſa, πρὸς ἀκροατήν. *Ariſtot.* propriam ignauiam ceteros ſeruituti obiicere. τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα - - *Dem.* iſta expoſui propter duas cauſſas, ταῦτα διῆλθον δυοῖν ἕνεκεν. *Iſocr.* propter filium horum patrocinium ſuſcepti, τȣ̃ παιδὸς ἕνεκα - - *Demoſth.* propter quid illa dico? τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω. *Idem.*

Propterea, διὰ τȣ̃το ȣ̃ν, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod ſit pulcherrima, διὰ τȣ̃το ἀρετὴ εὐδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιςόν ἐςι. *Iſocr.* præfatus ſum, quod eſt, τȣ́των ἕνεκα προεῖπον, ὅτι ἐςί. *Id.* quod condidiſti homines, ἀνθ' ὧν ἔπλασας ἀνθρώπȣς. *Luc.* vt dormiamus, διὰ τȣ̃το, ὡς καθεύδοιμεν. *Id.* ne patiaris, τȣ́τȣ ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς. *Iſocr.*

Propudioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντος, ȣ. *Dem.*

Propudium, τὸ αἶσχος, εος. *Xen.* ciuitatis, ἡ αἰσχύνη τῆς πόλεως. *Dion. Hal.*

Propugnaculum, ἡ προβολὴ, ῆς. regionis, τῆς χώρας. *Xenoph.* τὸ ἐπιτείχισμα, ατος. *Dem.* τὸ πρόβλημα, ατος. *Plato.* ἡ ἔπαλξις, εως. *Thuc.*

Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, ȣ̃.

Propugnator, ὁ ὑπερασπιςὴς, ȣ̃, ὁ ὑπέρμαχος, ȣ. *Philo.* πρόμαχος. *Herodian.*

Propugno, προπολεμέω. *Philo.* ὑπερασπίζω. *Polyb.* προμαχέω. *Herodian.* pro aliqua re, ὑπερμαχέω τινός. *Plut.* pro aliquo, προμάχομαι τίνα. *Id.*

Propulſatio, ἡ ἀπόκρȣσις, εως. *Al. Aphr.*

Propulſo, ἀποκρȣ́ω, aliquem, τινά. *Plut.* irruentes hoſtes, ἀμύνω τȣ̀ς ἐπιόντας. *Lycurg.* Conf. *Propello.*

Proquæſtor, ὁ ἀντιταμίας, ȣ.

Prora, ἡ πρῶρα, ας. *Plut.*

Prorepo, ἐξερπύζω. *Ariſtot.* διεξερπύζω. *Id.*

Proreta, ὁ πρωρεὺς, έως. *Plut.* ſum, πρωρατεύω. *Naz.*

Prorex, ὁ ἀντιβασιλεὺς, έως.

Proripio me, ἐκθορέω. *Lucian.*

Prorito, παροξύνω. *Xen.*

Prorogatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς.

Prorogo, ἀναβάλλομαι. *Plut.* παραβάλλω.

Prorſum, ſeu Prorſus, κομιδῆ. *Dem.* Conf. *Omnino.*

Prorumpo, διεξελαύνω.

Proruo, καταβάλλω. *Polyb.*

Proſa oratio, πεζὸς λόγος, ἡ ἄνευ τῶν μέτρων λέξις. *Dion. Hal.* proſa oratione ſcribo, καταλογάδην γράφω. *Lucian.*

Proſapia, τὸ γένος, εος. *Dem.*

Proſcenium, τὸ προσκήνιον, ȣ. *Plut.*

Proſcindo, κατακόπτω. *Thuc.* conuiciis aliquem, ὑβρίζω τινά. *Dem.* εἴς τινα. *Id.*

Proſciſſio, διακοπὴ, ῆς. *Herodot.*

Proſcribo, προγραφὴν ποιέω. *Plut.* aliquem, προγράφω τινά. *Dem.* ςηλίτην ποιέω τινά. *Id.* φυγαδεύω τινά. *Idem.*

Proſcriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς. *Plut.*

Proſcriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκδοτος, ȣ. *Dem.* ἐκδιωκόμενος, ένη, ενον. *Id.*

Proſeco, διατέμνω. *Ariſtoph.*

Proſelytus, ὁ προσήλυτος, ȣ. *N. T.*

Proſequor, ἀκολȣθέω, aliquem, τινί. *Iſocr.* honore, περιέπω τιμαῖς. *Xen.* i. e. comitor aliquem, παραπέμπω τινά. *Plato.* funus, τὸν τεθνεῶτα. *Athen.* συνακολȣθέω ἀποθανόντι πρὸς τὸ μνῆμα. *Dem.*

Proſerpo, ἐφερπύζω. *Ariſtot.*

Proſilio, διάττω. *Ariſtot.* ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τῆς ἐκκλησίας. *Aeſchin.*

Protocer, ὁ πρόσκυρος, ȣ, ὁ τȣ̃ πενθερȣ̃ πατήρ.

Proſpecto, προσκέπτομαι πολλάκις.

Proſpectus, us, ἡ πρόοψις, εως. *Thuc.* ἡ ἄποψις, εως, *Lucian.*

Proſper, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔποτμος, ȣ. *Lucian.* ſum, proſpera fortuna vtor, εὐθηνέω. *Dem.* εὐποτμέω. *Plut.* διευτυχέω. *Id.*

Proſpere, εὐτυχῶς. *Dem.* εὐδαιμόνως. *Id.* cedere, ſuccedere, κατὰ ῥȣ̃ν φέρεσθαι. *Naz.* δεξιῶς προχωρεῖν. *Herodian.*

Proſperitas, ἡ εὐπραγία, ας. *Demoſth.* ἡ εὐπραξία, ας. *Idem.* ἡ εὐποτμία, ας. *Plut.* proſperitate inſoleſcere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν. *Lucian.*

Proſpero, εὐδαίμονα ποιέω. *Iſocr.*

Proſpe-

Prosperus, a, um, idem quod *Prosper*.
Prospicientia, ἡ πρόνοια, ας. *Herodian.*
Prospicio, προοράω. *Dem.* i. e. præcognosco, προγιγνώσκω. *Thuc.* fortunis meis, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας. *Id.*
Prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον. *Isocr.* imaginem, προσεδίζω εἰκόνα. *Plut.*
Prostibulum, ἡ χαμαιτύπη, ης. *Plut.* ἡ ἑταῖρα, ας. *Dem.* ἡ πόρνη, ης. *Idem.* i. e. locus, vbi se prostituunt prostibula, τὸ πορνεῖον, ου. *Dem.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου. *Philo.*
Prostituo, προΐημι. *Athen.* προαγωγεύω. *Plut.* filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα. *Herodot.*
Prosto, πρόϊσταμαι. *Aeschin.*
Prosum, ὠφελέω, alicui, τινά. *Isocr.* συμφέρω τινί. *Id.* λυσιτελέω τινί.
Protego, σκεπάζω, aliquem, τινά. *Diosc.* manu, ὑπερέχω τὴν χεῖρα. *Aristid.*
Protelo, ἀπελαύνω. *Lucian.*
Protendo, προτείνω, dextram, δεξιάν. *Xen.*
Protenus, αὐτίκα. *Dem.*
Protero, κατατρίβω. *Dem.*
Proterue, προπετῶς. *Dem.* ἰταμῶς. *Plut.*
Proteruia, seu Proteruitas, ἡ βδελυρία, ας. *Demosth.*
Proteruus, a, um, ὁ καὶ ἡ προπετής, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγής, έος. *Id.*
Protestor, διαμαρτύρομαι, *Aeschin.* ἐπιμαρτύρομαι. *Dion.Hal.*
Protinam, s. Protinus, εὐθύς. *Xen.* ταχέως. *Id.* ταχύ. *Id.*
Protraho, quasi *in lucem*, προάγω, aliquid, τί. *Plut.* i. e. differo, ἀναβάλλομαι. *Dem.* Conf. *Differo.*
Protrudo, προωθέω. *Theophr.*
Proturbo, ἀπείργω, aliquem ab aliquo, τινά τινος. *Plut.*
Prouectus, a, um, προαχθείς, εῖσα, έν, longius ætate, πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἥκων. *Plato.* ὁ προεληλυθὼς τῇ ἡλικίᾳ. *Xen.* prouectæ ætatis esse, πόῤῥω τῆς ἡλικίας εἶναι. *Xen.*
Proueho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα. *Plut.*
Prouenio, προέρχομαι, e domo, τῆς οἰκίας. *Gal.* προβαίνω τῆς οἰκίας. *Chrys.*
Prouentus, us, ἡ πρόσοδος, ου. *Thuc.* τὰ προσιόντα, ων. *Dion. Hal.*
Prouerbium, ἡ παροιμία, ας. *Dem.* quod prouerbio dicitur, τὸ τῆς παροιμίας. *Id.* vt est in prouerbio, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου. *Dion. Chrys.* τὸ τοῦ λόγου. *Lucian.* κατὰ τὴν παροιμίαν. *Idem.* prouerbio iactor, παροιμιάζομαι. *Dion. Hal.*
Prouide, προμηθικῶς. *Aristoph.* προνοητικῶς.
Prouidentia, ἡ πρόνοια, ας. *Dem.* ἡ προμηθία, ας. *Soph.* ἡ προμήθεια, ας. *Plat.*
Prouideo, προνοέω. *Dem.* προμήθειαν ποιέομαι. *Plato.* futura, προορᾶω τὰ μέλλοντα. *Aristot.* Confer. *Praecaueo*, item *Prospicio.*
Prouidus, a, um, προορατικός, ή, όν. *Philo.* ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, ου. *[illegible]*
Prouincia, ἡ ἐπαρχία, ας. *Plut.* i. e. *Officium*, τὸ καθῆκον, οντος. *Idem.* prouinciæ præfectus, ὁ ἔπαρχος, ου. *Diod. Sic.*

Prouincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ου. *Pandect.* ἡ ἐπαρχιῶτις, ιδος. *Ibid.*
Prouinciatim, κατ' ἐπαρχίας.
Prouisio, προνόησις, εως, ἡ πρόνοια, ας. *Dem.*
Prouisor, ὁ προνοητής, οῦ. *Greg.*
Prouocatio, *in primis ad aliud iudicium*, ἡ ἔφεσις, εως. *Dion. Hal.* ἡ πρόκλησις, εως. *Herodian.*
Prouocatorius, a, um, προκλητικός, ή, όν. *Diosc.*
Prouoco, προκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην. *Dem.* πρὸς μάχην. *Plut.* vomitum, ἔμετον. *Al Aphr.* appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι. *Herod.* aliquem ad aliquid, παρακαλέομαί τινα ἐπί τι. *Plato.* ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετήν. *Xen.* ad iudices, ἐπικαλέομαι, s. ἐφίημι ἐς τὸ δικαστήριον. *Dem.* aliquem iniuria, ἀδικέω τινά. *Id.*
Prouolo, προπέτομαι.
Prouoluo, προκυλίω, ad pedes, προκυλινδέομαί τινος. *Dem.*
Prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστί. *Dem.* aliquis dicit, ὅπως τις λέγει. *Id.* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον. *Id.*
Prouulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τι. *Dem.*
Proxime, ἐγγυτάτω, ad insaniam accedunt, τῆς μανίας εἰσί. *Dem.* ἐγγυτάτω τινος. *Id.* ἐγγυτάτω τινος. *Id.*
Proximitas, ἡ ἀγχιστεία, ας.
Proximo, idem quod *Proxime.*
Proximo, as, ἀγχιστεύω.
Proximus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατόν. *Thuc.*
Prudens, ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος. *Id.* φρονῶν, οῦσα, ὄν. *Id.*
Prudenter, φρονίμως, ago, πράττω. *Dem.* instruo spectacula, νενεχόντως ποιέω τὰς θεωρίας. *Id.* & recte cogitare aliquid, ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος. *Id.*
Prudentia, ἡ φρόνησις, εως. *Dem.* τὸ φρόνημα, ατος. *Id.* ἡ σύνεσις, εως. *Id.*
Pruina, ἡ πάχνη, ης. *Aristot.*
Pruinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ παχνώδης, εος.
Pruna, ἡ ἄνθραξ, ακος.
Prunum, τὸ κοκκύμηλον, ου. *Hipponax.*
Prunus, ἡ κοκκυμηλέα, ου. *Theophr.*
Prurigo, ὁ κνησμός, οῦ. *Plut.*
Prurio, κνήθομαι. *N. T.* ἐπικνίζω. *Theophr.*
Pruritus, ὁ κνησμός, οῦ. *Plut.* ἡ κνίδωσις, εως. *Theophrast.* ὁ ὀδαξησμός, οῦ. *Aelian.*
Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ου. *Plato.*
Psallo, ψάλλω, *LXX.*
Psalmus, ὁ ψαλμός, οῦ. *LXX.*
Psalterium, τὸ ψαλτήριον, ου. *LXX.*
Psaltria, ἡ ψάλτρια, ας. *Athen.*
Psaltes, ὁ ψάλτης, ου. *Athen.*
Psittacus, ὁ ψίττακος, ου. *Plut.* ἡ ψιττάκη, ης. *Aristot.*
Ptisana, ἡ πτισάνη, ης. *Athen.*
Pubeo, ἐφηβεύω. *Artemid.*
Puber, ἡβῶν, ῶσα, ῶν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔφηβος, ου. *Xen.* iam factus, εἰς ἥβην εἰσελθὼν εἰς τοὺς ἐφήβους. *Id.*
Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος. *Theophr.* ἡ ἐφηβία, ας. *Artemid.*
Pubes, ἡ ἥβη, ης. *Xen.* i. e. *ipsi puberes*, τὸ ἐφηβικόν, οῦ. *Lucian.*
Pubesco, ἡβάω. *Dem.* ἐφηβάω. *Diosc.*

Publi-

Publicanus, ὁ τελώνης, ου. *Dem.*

Publicatio, ἡ δήμευσις, εως, bonorum, τῶν χρημάτων. *Dem.* τῶν ὑπαρχόντων. *Id.*

Publice, δημοσίᾳ. *Dem.* κοινῇ. *Id.*

Publico, δημεύω, bona alicuius, τὰ χρήματά τινος. *Dem.* τὰς οὐσίας τινός. *Herodian.* agrum, τὴν γῆν. *Thuc.* i. e. euulgo non dicenda, ἀπόρρητον δημοσιεύω. *Plut.*

Publicus, a, um, δημόσιος, ία, ιον, ædificium, οἰκοδόμημα. *Dem.* pœna, τιμωρία. *Id.* commodum, τὸ κοινῇ συμφέρον, οντος. *Id.* in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι. publico ſumtu, ἐκ τοῦ δημοσίου, publica negotia adminiſtro, τὰ δημόσια πράττω. *Dem.*

Pudefacio, αἰσχύνω, καταισχύνω, aliquem, τινά. *Plut.*

Pudeño, αἰσχύνομαι. *Xen.* ob aliquid, τι. *Naz.* καταισχύνομαί τι. *Iſocr.*

Pudendum, τὸ αἰδοῖον, ου. *Thuc.*

Pudenter, αἰδημόνως. *Xen.*

Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν. *Iſocr.* λέγων. *Id.* alicuius, ἔν τινι. *Thuc.* ἐπαισχύνομαί τινι. *Herodot.* τί. *N. T.* καταισχύνομαί τι. *Iſocr.*

Pudibundus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδήμων, ονος. *Ariſtot.*

Pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.

Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας. *Iſocr.*

Pudicus, a, um, ἁγνὸς, ή, όν, mulier, γυνή. *Plut.*

Pudor, ἡ αἰδὼς, όος, *contr.* αἰδοῦς. *Ariſtot.* ἡ αἰσχύνη, ης. *Dem.* ἡ εὐλάβεια, ας. *Id.* ruſticus, ἡ δυσωπία, ας. *Plut.* pudori erat, δι' αἰσχύνης ἦν. *Dion. Hal.* duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι. *Id.* ſine vllo pudore, ἀδυσωπήτως. *Plut.*

Puella, τὸ κοράσιον, ου. *N. T.* ἡ κόρη, ης. *Xen.* ἡ παῖς, δός. *Dem.*

Puellaris, e, ὁ καὶ ἡ κορασιώδης, εος. *Plut.* κορικὸς, ή, όν. *Athen.*

Puellariter, κορικῶς. *Philo.*

Puellula, τὸ κοράσιον, ου. *N. T.* τὸ κορίδιον, ου. *Poll.* ἡ παιδίσκη, ης. *Lyſ.* τὸ παιδισκάριον, ου. *Laert.*

Puellus ſ. Puellulus, τὸ παιδάριον, ου. *Dem.* τὸ παιδίον, ου. *Ariſtot.* ὁ παιδίσκος, ου. *Xen.*

Puer, ὁ παῖς, παιδός. *Dem.* ὁ κόρος, ου. *Athen.*

Puera, ἡ παιδίσκη, ης. *Lyſ.*

Puerafco, νηπιόομαι.

Puerilis, e, ὁ καὶ ἡ παιδαριώδης, εος. *Herodian.* παίδειος, εία, ειον. *Plut.*

Pueriliter, παιδικῶς. *Plut.*

Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας. *Phil.* a pueritia, ἐκ παιδός. *Dem.* ἐκ μικρῶν παιδίων. *Id.*

Puerpera, ἡ λεχὼ, οῦς. *Cl. Al.*

Puerperium, ἡ λοχεία, ας. *Plut.*

Puerperus, a, um, λόχειος, εία, ειον. *Plut.*

Puerulus, τὸ παιδίον, ου. *Dem.*

Pugil, ὁ πύκτης, ου. *Xen.*

Pugilatio ſ. Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης. *Athen.* ἡ πυγμὴ, ῆς. *Plut.*

Pugilice, πυκτικῶς.

Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ή, όν. *Xen.*

Pugilor, πυκτεύω. *Plut.*

Pugillares, ſ. Pugillaria, ἡ πινακὶς, ίδος. *Athen.* τὸ πινακίδιον, ου. *N. T.* ἡ δέλτος, ου. *Plut.*

Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, ου. *Plut.* τὸ ξιφίδιον, ου. *Xen.*

Pugiunculus, τὸ μαχαιρίδιον, ου. *Lucian.*

Pugna, ἡ μάχη, ης. *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος. *Id.* ἡ ἅμιλλα, ης. *Iſocr.* ſine pugna, ἀμαχητί. *Thuc.* Conf. *Praelium.*

Pugnacitas, τὸ μαχιμὸν, ου.

Pugnaciter, μαχίμως, φιλονείκως. *Xen.*

Pugnaculum, ὁ προμαχεὼν, ῶνος. *Herodot.*

Pugnator, ὁ μαχητὴς, οῦ, ὁ μαχόμενος, ου. *Iſocr.*

Pugnatorius, a, um, μαχικὸς, ή, όν, μαχητικὸς, ή, όν. *Ariſtot.*

Pugnax, ὁ καὶ ἡ μάχιμος, ου. *Plut.*

Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινί. *Dem.* pro aliqua re, πρό τινος. *Plato.* de aliqua re, ὑπέρ τινος. *Iſocr.* ὑπερμαχέω τινός. *Plut.* διαμάχομαι ὑπέρ τινος. *Plato.* cum aliquo, τινί. *Xen.* ἀγωνίζομαι πρός τινα. *Xen.* contra Deum, θεομαχέω. *Eurip.* θεομάχομαι. *Chryſ.*

Pugnus, ἡ πυγμὴ, ῆς. *Suid.* ὁ κόνδυλος, ου. *Dem.* pugno cædere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινί. *Plut.* κόνδυλον διδόναι, *Ariſtoph.* pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω. *Dem.* pugnis decerto, διαπυκτεύω, *Lucian.* pugno vel pugnis, πύξ. *Naz.*

Pulcher, a, um, καλὸς, ή, όν. *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὐειδὴς, έος, femina, γυνὴ καλὴ καὶ εὐειδής. *Plato.* εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα γυνή. *Dem.* adſpectu, καλὸς ὀφθῆναι. *Dem.* καλὸς τὴν ὄψιν. *Athen.* καλὸς τὸ σῶμα. *Xen.* mundus ſ. ornatus, καλὸς κόσμος. *Plato.* pulchrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι. *Dion. Hal.*

Pulchre, καλῶς, mihi eſt, ἔχω. *Xen.*

Pulchritudo, τὸ κάλλος, εος. *Dem.* oris, ἐπὶ τῆς ὄψεως. *Idem* pulchrirudine præditum eſſe, ἔχειν τὸ κάλλος. *Id.* μετέχειν τοῦ κάλλους. *Id.* antecello, προέχω τινὸς τῷ κάλλει. *Id.* deſtitui, ἀποστερεῖσθαι τοῦ κάλλους. *Iſocr.*

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος. *Dioſc.* vinum e pulegio, ὁ γληχωνίτης οἶνος. *Id.*

Pulex, ὁ ψύλλος, ου. *Ariſtot.* ἡ ψύλλα, ης. *Theophr.* pulices venor, ψυλλίζω.

Pulicoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψυλλώδης, εος.

Pullaſter, τὸ ὀρνίθιον, ου. *Athen.* τὸ ὀρνιθάριον. *Idem.*

Pullatus, a, um, ὁ καὶ ἡ μελανείμων, ονος. *Lucian.*

Pulluleſco, βλαστάνω. *Ariſtot.*

Pullulo, παραφυέω. *Ariſtot.* βλαστάνω. *Dem.*

Pullulus, ὁ βλαστὸς, οῦ. *Theophr.*

Pullus, *equus, aſinus*, ὁ πῶλος, ου. *Xen.* *auis*, ὁ νεοσσὸς, οῦ. *Ariſtot*, excluditur, νεοττὸς γίγνεται. *Aelian.*

Pulmentum, τὸ ὄψον, ου. *Athen.* τὸ ἄρτυμα, ατος. *Plut.*

Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος. *Plut.*

Pulmonarius, a, um, πνευμονικὸς, ή, όν. *Gal.*

Pulpa, ὁ μῦς, ός.

Pulpamentum, τὸ ἡδύκρεων, ω. *Ariſtot.*

Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, ου, τὸ ἀκροατήριον, ου. *Plut.*

Puls, ὁ πόλτος, ου. *Dioſc.*

Pulſatio, ἡ κροῦσις, εως. *Plut.*

Pulſator, ὁ κρουστὴς, οῦ.

Pulſo, κρούω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσίν. *Arrian.*

rian, οὐδοὺς, παῖδας τοὺς ἐντυγχάνοντας. Plut. discipulum, μαθητήν. Xen. fores, κόπτω τὴν θύραν. Aristoph. θυροκοπέω. Id. vt cor vel arteriæ, σφύζω Gal.
Pulsus, us, ὠθισμὸς, ȣ. Plut. cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, ȣ. Gal. ἡ σφύξις, εως. Aristot.
Pultarium, τὸ πολτάριον, ȣ. Diosc.
Pulueratio, ἡ κονιόρτωσις, εως.
Puluereus, a, um, κόνιος, ία, ιον. Pauſ.
Puluero, κονιορτόω. Theophr.
Puluerulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ κονιορτώδης, εος. Theophr.
Puluillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ȣ.
Puluinar, τὸ προσκεφάλαιον, ȣ. Lucian.
Puluinulus, ſ. Puluillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ȣ.
Puluis, ἡ κόνις, εως. Lucian. excitatus, ὁ κονιορτὸς, ȣ. Plut. puluerem excito, κονιορτόω. Theophr. ὑποκονίω. Id. puluere impleo ſ. adſpergo, κονίω. Luc. ſine puluere, ἀκονιτί. Dem.
Puluiſculus, τὸ κονιορτίδιον, ȣ.
Pumex, ἡ κισσηρὶς, ίδος. Theophr. pumice læuigo, κατακισσηρίζω. Athen.
Pumiceus, a, um, κισσήρινος, ίνη, ινον.
Pumicoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κισσηρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ κισσηροειδὴς, έος. Theophr.
Pumilio, ſ. Pumilius, ὁ νάνος, ȣ. Ariſtot.
Punctim, στιγδην.
Punctio, ἡ στίξις, εως. Euſt.
Punctiuncula, τὸ νυγμάτιον, ȣ.
Punctum, ſ. Punctus, ἡ στιγμὴ, ῆς. Euclid. temporis, χρόνȣ. Plut. ἡ ἀκμὴ τῶν καιρῶν. Dem.
Punctura, ἡ στίξις, εως. Euſt.
Punctus, vide Punctum.
Pungo, νύττω. Plut. aliquem, στίζω τινά. Id. dicteriis, θράττω τινά. Plato.
Puniceus, a, um, φοινίκειος, εία, ειον. Diod. Sic. φοινικὸς, ῆ, ὄν, tunica, χιτών. Xen.
Punio, κολάζω, aliquem ſeuere, τινὰ σφόδρα. Dem. merito, εἰκότως. Id. legitime, νομίμως. Id. acerbe, πικρῶς. Id. publice, δημοσίᾳ. Id. τιμωρέω τινά. Iſocr. in exemplum omnium, τιμωρούμενος ποιέω τινὰ παράδειγμα πᾶσι. Dem. Conf. Multo.
Punitio, ὁ κολασμὸς, ȣ. Plut. ἡ κόλασις, εως. Ariſtot. Conf. Poena.
Punitor, ὁ κολαστὴς, ȣ. Syneſ.
Pupa, τὸ κοράσιον, ȣ. N. T. imaguncula puellaris, ἀγαλμάτιον παρθενοειδές.
Pupilla, i. e. orba parentibus, ἡ ὀρφανὸς, ȣ, & orba, καὶ ἐπίκληρος. Dem. ἡ ἐπίκληρος, ȣ. Id. oculi, ἡ κόρη, ης. Philo. ἡ γλήνη, ης. LXX.
Pupillaris, e, ὀρφανικὸς, ἡ, όν. Plut. ſtatus, ἡ ὀρφανία, ας. Id.
Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, ȣ. Plato. ὀρφανὸς πατρὸς, ſeu μητρὸς. Demoſth. pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανόν. Idem. relinqui, καταλείπεσθαι. Idem.
Puppis, ἡ πρύμνα, ης. Thuc.
Pupula, ἡ κόρη, ης. Philo.
Pupulus, ſ. Pupus, τὸ παιδάριον, ȣ. Xen.
Pure, καθαρῶς. Plut.
Purgabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκάθαρτος, ȣ.
Purgamentum, i, τὸ κάθαρμα, ατος. Poll.
Lexic. Græc. Tom. III.

Purgatio, ἡ κάθαρσις, εως. Plato. ὁ καθαρμὸς, ȣ, Plut.
Purgator, ὁ καθαρτὴς, ȣ. Plut.
Purgatorius, a, um, καθαρτικὸς, ἡ, όν, medicamentum, φάρμακον. Plut. ignis, πῦρ.
Purgo, καθαρίζω. Naz. vrbem καθαίρω τὴν πόλιν. Plut. i. e. excuſo, vide Excuſo.
Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, ȣ, ὁ ἁγνισμὸς, ȣ. Plut.
Purifico, καθαίρω, aliquid, τι. Athen.
Puritas, ἡ καθαρότης, ητος, ſermonis, λόγȣ. Hermog. mentis, ἡ ἁγνότης, ητος. Dem.
Puriter, καθαρῶς. Plut.
Purpura, concha & pannus. ἡ πορφύρα, ας. Ariſtot.
Purpuraria, ἡ πορφυροπῶλις, ιδος. N. T.
Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, έως. Lucian. ὁ πορφυρευτὴς, ȣ. Id. Al.
Purpuraſco, πορφυρίζομαι.
Purpuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ περιπόρφυρος, ȣ. Plut. περιβεβλημένος πορφύραν. N. T.
Purpureus, a, um, πορφυροῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτών. Xen. veſtis, ἡ πορφυρὶς, ίδος. Id. totus, ὁ καὶ ἡ ὁλοπόρφυρος, ȣ. Diod Sic.
Purpuriſſo, τῷ ἀνδρεικέλῳ χρίω.
Purpuriſſum, τὸ ἀνδρείκελον, ȣ. Ariſtot.
Purpuro, πορφυρίζω. Dioſc. πορφυρέω. Luc.
Purulente, πυωδῶς.
Purulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ πυοειδὴς, έος. Ariſtot. ὁ καὶ ἡ διάπυος, ȣ. Hippocrat.
Purus, a, um, καθαρὸς, ὰ, όν. Dem. a ſcelere, ὁ καὶ ἡ ἄκακος, ȣ. Id. ἁγνὸς, ἡ, όν, a re venerea, τῶν ἀφροδισίων. Plut. i. e. non miſtus, ὁ καὶ ἡ ἄκρατος, ȣ. Xen.
Pus, τὸ πύον, ȣ. Ariſtot.
Puſillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας. Philo. ἡ ὀλιγοψυχία, ας. LXX.
Puſillanimus, a, um, ὁ καὶ ἡ μικρόψυχος, ȣ. Naz. ὁ καὶ ἡ ὀλιγόφρων, ονος. Philo.
Puſillus, a, um, ὁ μικρὸς, ὰ, όν. Dem. Confer Paruus.
Puſio, τὸ παιδίον, ȣ. Ariſtot.
Puſtula, ἡ φλύκταινα, ης. Thuc. τὸ φλυζάκιον, ȣ. Hippocr. in puſtulas erumpo, φλυκταινόομαι. Dioſ.
Puſtuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλυκταινώδης, εως.
Putamen, τὸ κέλυφος, εος, nucis, καρύȣ. Dioſc. fabæ, κυάμȣ. Theophr. τὸ λέπισμα, ατος. Philo. τὸ λέπυρον, ȣ. Cl. Al.
Putaminoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κελυφανώδης, εος. Theophr. κελύφινος, ίνη, ινον. Lucian.
Putatio, ἡ κλάδευσις, εως. Symm. ἡ κλαδεία, ας. Geopon.
Putator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.
Puteal, τὸ περιστόμιον, ȣ. LXX.
Putealis, e, ſ. Putea..us, a, um, φρεατιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ Plut.
Putearius, ὁ φρεωρύχος, ȣ. Plut.
Puteo, μυδάω. Theophr.
Puteſco, δυσωδέομαι.
Puteus, τὸ φρέαρ, ατος. Lucian. puteum fodio, φρεωρυχέω. Plut. φρέαρ ὀρύττω. Dion. Hal. puteorum foſſor, ὁ φρεωρύχος, ȣ. Plut. h ultor, ὁ φρεαντλὴς, ȣ. Laert. foſſio, ἡ φρεωρυχία, ας. Ioſeph.

Putide, δυσωδῶς, i. e. *abiecte*, ἀγεννῶς. *Dem.*
Putidulus, a, um, f. Putidiuſculus, a, um, δυσωδέστερος, έρα, ερον.
Putidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσώδης, εος. *Thuc.* i. e. *abiectus*, ὁ καὶ ἡ ἀγεννής, έος. *Dem.*
Puto, κλαδεύω, vitem, ἄμπελον, ἀποκλαδεύω. *Dem.* i. e. arbitror, exiſtimo, νομίζω. *Dem.* Conf. *Arbitror.*
Putor, ἡ δυσωδία, ας. *Thuc.* ἡ δυσοσμία, ας. *Poll.*
Putredo, ἡ σῆψις, εως. *Plut.* ἡ σηπεδὼν, όνος. *Id.* ἡ σαπρότης, ητος. *Dioſc.* putredine vitio, σήπω. *Plut.*
Putrefacio, σήπω. *Plut.*
Putrefactio, ἡ ἀπόσηψις, εως. *Plut.*
Putreo, σαπρίζω.
Putreſco, σήπομαι. *Xen.* ἀποσήπομαι. *Hippocr.* carnis modo, κρεοσήπομαι. *Plut.*
Putris, e, f. Putridus, a, um, σαπρὸς, ὰ, όν. *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ε. *LXX.* σαθρὸς, ὰ, όν. *Lucian.*
Putror, ἡ σαπρότης, ητος. *Dioſc.*
Putus, a, um, idem quod *Purus, a, um.*
Pyra, ἡ πυρὰ, ᾶς. *Plut.*
Pyrallis, ἡ πυραλλὶς, ίδος. *Ariſtot.*
Pyramidatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυραμοειδὴς, έος.
Pyramis, ἡ πυραμὶς, ίδος. *Diod. Sic.*
Pyrites, ὁ πυρίτης, ε. *Dioſc.*
Pythia, τὰ πύθια, ων. *Plato.*
Pythius, a, um, πύθιος, ία, ιον. *Plut.*
Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ε.
Pyxis, ἡ πυξὶς, ίδος. *Athen.*

Q.

Qua? πῇ; i. e. quatenus, ῇ, in alio, qua eſt aliud, ἐν ἑτέρῳ, ῇ ἕτερῳ. *Ariſtot.*
Quacumque, ὅπῃ ἂν, ferat, φέρῃ. *Plato.* ex parte, ὁπηοῦν. *Plato.* ὁπητιοῦν. *Id.*
Quadamtenus, ἔςιν ὡς.
Quadra, ὁ πίναξ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταέτης, ε, τεσσαρακοντούτης, ε. *Lucian.*
Quadrageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα. *N. T.*
Quadrageſimus, a, um, τεσσαρακοςὸς, ὰ, όν. *Thuc.* τεσσαρακοσαῖος, αία, αῖον. *Ariſtot.*
Quadragies, τεσσαρακοντάκις. *Plut.*
Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα. *N. T.*
Quadrangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, ε.
Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, ε. *Gal.*
Quadrantal, ὁ κύβος, ε.
Quadratus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετράγωνος, ε. *Thuc.* lapis, τετραγωνισμένος λίθος. *Plut.* agmen, τὸ πλαίσιον, ε. *Thuc.*
Quadriennis, e, ὁ καὶ ἡ τετραετὴς, έος.
Quadriennium, ἡ τετραετία, ας, ὁ χρόνος τετραετὴς, έος. *Herodot.*
Quadrifariam, τετραχῇ. *Philo.*
Quadriga, τὸ τέθριππον, ε. *Plut.* ἅρμα τετράορον. *Xen.*
Quadrigarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τε͂ τεθριππηλάτε.
Quadrigarius, ὁ τεθριππηλάτης, ε.
Quadrilibris, e, ὁ καὶ ἡ τετράλιτρος, ε.
Quadrimatus, us, idem quod *Quadriennium.*
Quadrimeſtris, e, ὁ καὶ ἡ τετράμηνος, ε. *LXX.*
Quadrimus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετραετής, έος. *Herodot.*
Quadringeni, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α. *Plut.*
Quadringenteſimus, a, um, τετρακοσιοςὸς, ἡ, όν.
Quadringenti, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α. *Herodian.*
Quadringenties, τετρακοσιάκις.
Quadripartito, τετραμερῶς.
Quadripartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ τετραμερὴς, έος.
Quadro, τετραγωνίζω, lapido, λίθον. *Plut.* i. e. congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα. *Dion. Hal.* in aliquem, τινί. *Xen.* συνάπτω εἴς τινα. *Ariſtot.*
Quadrupes, ὁ καὶ ἡ τετράπες, οδος. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ τετρασκελὴς, έος. *Dion. Hal.* quadrupedum more, τετραποδιςί. *Lucian.* quadrupes incedo, τετραποδίζω. *Ariſtot.*
Quadruplator, ὁ ἐνδείκτης, ε. *Syneſ.*
Quadruplex, τετραπλάσιος, ια, ιον. *Plato.* ὁ καὶ ἡ τετραπλασίων, ονος. *Ariſtot.*
Quadrupliciter, τετραπλῆ. *Hom.*
Quadruplico, τετραπλασιάζω *Herodian.*
Quadruplus, a, um, idem quod *Quadruplex.*
Quæro, ζητέω. *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τινά τινος. *Plut.* πυνθάνομαί τι παρά τινος. *Iſocr.* Conf. *Interrogo.*
Quæſitio, ἡ ζήτησις, εως. *Thuc.*
Quæſitor, ὁ ζητητὴς, ε͂. *Lyſ.*
Quæſitum, τὸ ζήτημα, ατος. *Quinct.*
Quæſo, δέομαι.
Quæſtio, ἡ ζήτησις, εως. *Thuc.* dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον. *Plut.* ἡ ἐρώτησις ἄπορος. *Idem.* τὸ πρόβλημα ἄπορον. *Lucian.* iuridicalis, ἡ ἀνάκρισις, εως. *Dem.* per tormentum, ὁ βάσανος, ε. *Id.* quæſtionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι. *Id.* adhibere alicui, βασανίζειν τινά. *Id.* poſtulare aliquem in quæſtionem, ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον. *Id.* Conf. *Interrogatio.*
Quæſtiuncula, τὸ ζητημάτιον, ε.
Quæſtor, ὁ ταμίας, ε͂. *Plut.*
Quæſtorius, a, um, ταμιευτικὸς, ὴ, όν, poteſtas, ἐξεσία. *Plut.*
Quæſtuoſe, κερδαλέως. *Thuc.*
Quæſtuoſus, a, um, κερδαλέος, έα, έον. *Xen.*
Quæſtura, ἡ ταμιεία, ας. *Appian.* ἡ ἐξεσία ταμιευτική. *Plut.*
Quæſtus, ἡ ἐργασία, ας. *Dem.* ὁ χρηματισμὸς, ε. *Id.* corporis, ἡ ἀπὸ τε͂ σώματος ἐργασία. *Id.* quæſtum facio, ποιέομαι ἐργασίαν διά τινος. *Id.* ἐργάζομαι. *Id.* magnum e re frumentaria, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν σιταγωγίαν. *Id.* quæſtui ſeruio, εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι. *Dem.* deditus, ὁ περὶ ἐργασίαν τινὰ ὤν. *Id.* Conf. *Lucrum.*
Qualis, e, *Relatiu.* οἷος, α, ον. *Iſocr.* ὁποῖος, α, ον. *Id.* ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι. *Dem.* *Interrogatiu.* ποῖος, α, ον, ποῖός τις, ποία τις, ποῖόν τι. *Iſocr.* qualis, talis, ὁποῖός τις, τοιε͂τος. *Xen.* qualis quisque, talis eius exitus, ὁποῖος ποθ᾽ ἕκαςος, τοιε͂το καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ. *Ariſtot.*
Qualiter, ὁποίως. *Iſocr.* οἵως. *Ariſtoph.*

Quali-

Qualitercunque, ὅπως ἂν. *Isocr.* ὁπωσδήποτε. *Plato.*
Qualus, ὁ τάλαρος, ου. *Naz.* ὁ κάλαθος, ου, *Cl. Al.*
Quam, ἤ, maius onus, quam - μεῖζον φορτίον, ἤ. *Dem.* non aliud iudicare, quam quod æquum censuerit, οὐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι, πλὴν ὅ, τι ἂν ἡγῆται δίκαιον. *Dem.* nihil restat, quam vt deus fiat, οὐδὲν ἐστι λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι. *Isocr.* quam difficile sit, ὡς χαλεπόν ἐστι. *Dem.* quam putatis? πῶς ἂν οἴεσθε; *Dem.* quam maxime, ὅτι μάλιστα. *Plato.* quam plurimi, ὅτι πλεῖστοι, quam multa non desidero, πόσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω! *Laert.* quam optime possit, ἢ δύναιτο ἄριστα. *Lucian.* tam de communibus, quam de priuatis sollicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾶν. *Isocr.* tam delectari, quam, τοσοῦτον χαίρειν, ὅσον. *Naz.*
Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus considerate, πολεμοῦμεν, λογίσασθε. *Dem.* quamdiu est? πόσος χρόνος ἐστί; *Isocr.* examinarunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἐβασάνιζον, μέχρι οὗ αὐτοῖς ἐδόκει. *Dem.* tamdiu, quamdiu, τέως, ἕως ἄν. *Id.*
Quamobrem, caussale, δι' ὅ. *Plato.* διὰ τοῦτο. *Dem.* διότι. *Id.* nescio, quamobrem, οὐκ οἶδ' ἀνθ' ὅ. *Id.* considerate, quam ob rem hæc fecerit, συλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα ταῦτα ἔπραττε. *Idem. interrogatiuum*, διὰ τί; ὅτι δή τι. *Plato.*
Quamuis, καίπερ, tamen, ὅμως. *Dem.* εἰ καὶ, δήπου. *Id.* Conf. *Etsi.*
Quando, πότε, agetis? πράξετε; *Dem.* quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα. *Id.* quando res beneuolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ἐπ' εὐνοίας συστῇ. *Id.* quando vrbs obsideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκουμένη ἀπηγγέλλετο. *Id.* Conf. *Quum.*
Quandocunque, ὁποτεοῦν. *Dem.*
Quandoque, ἐνίοτε. *Dem.* Conf. *Interdum.*
Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμᾶς δύναμαι πείθειν. *Plato.* hoc serui est, vt non viuat, quomodo vult, εἴπερ τὸ δούλῳ ὄντως τὸ ζῆν μὴ ὡς βούλεται. *Aristot.*
Quamquam, καίτοι, tamen, ὅμως. *Dem.* Conf. *Etsi.*
Quantillus, a, um: πηλίκος, η, ον. *Aristot.*
Quantitas, ἡ ποσότης, ητος. *Aristot.*
Quanto, ὅσῳ, initius ego -- tanto magis ille, πραότερον ἐγὼ -- τοσούτῳ μᾶλλον. *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον - μᾶλλον. *Aristot.* quanto maiorem -- tanto copiosiorem, ὅσον μείζονα - τοσοῦτο πλείονα. *Chryf.* ὅσονπερ-τοσοῦτον. *Isocr.* quanto iustius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον καὶ ὑμεῖς. *Dem.*
Quantopere, ὡς ἂν, perturbatus fuerim, dicere non possum, συνεταράχθην, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν. *Isocr.*
Quantulus, a, um, ἡλίκος, η, ον, *Lucian.*
Quantus, a, um, ἡλίκος, η, ον, & qualis euaseris, καὶ οἷος γέγονε. *Plato.* labor, ἡλίκος πόνος. *Id.* beneficia, ἡλίκαι εὐεργεσίαι. *Dem.* bona, ἡλίκα ἀγαθά. *Lucian.* interrogatiuum de quantitate continua, πηλίκος, ικη, ικον, *Aristot.* de quantitate discreta, πόσος, η, ον; quantum das? πόσον δίδως. *Aristoph.* quanti seu quanto pretio docet? πόσου διδάσκει; *Xen.* quanti tandem æstimatis, ἐπὶ πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν. *Plato.* quantum conijcere licuit, ὅσον ἦν συμβαλεῖν. *Lucian.* quantum in me est, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοί. *Lucian.* quantum ad me attinet, τὸ ἐμὸν μέρος. *Plato.* κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος. *Id.* quantum possum, καθόσον δύναμαι. *Isocr.* quantus, tantus, ὅσος, τοσοῦτος, quantam beneuolentiam ergo conseruo, tantam, ὅσην εὔνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην. *Isocr.* quantum aliis antecellis, tantum, ὅσονπερ προέχεις ἄλλων, τοσοῦτον. *Id.* quantus quantus, ὁπηλικοσοῦν. *Theophr.*
Quantuscunque, f. Quantuslibet, Quantusuis, ὁπηλικοσοῦν, ικηοῦν, ικονοῦν. *Aristot.*
Quapropter, ἀνθ' ὅτε. *Dem.* τίνος ἕνεκα, *Id.* Conf. *Quamobrem*, & *Quare*.
Quaqua, ὅπηπερ ἄν, quaqua versum, πανταχόσε. *Al. Aphr.*
Quare? *Interrogatiue*, διὰ τί; *Dem.* τίνος ἕνεκα; *Id.* ἱνατί. *Plato.* *Indefinite*, διά τι. *Isocr.* διότι. *Id.* *illatiue*, διὰ τοῦτο. *Id.*
Quartanus, a, um, τεταρταῖος, αία, αῖον. *Diod. Sic.* febris, πυρετός. *Al. Trall.*
Quarto, τετάρτως.
Quartum, τέταρτον.
Quartus, a, um, τέταρτος, άρτη, αρτον. *Aristot.* dies, ἡμέρα τετράς. *Dem.*
Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων. *Isocr.* Conf. *Tanquam.*
Quasillus, f. Quasillum, ὁ καλαθίσκος, ου, τὸ καλάριον, ου. *Poll.*
Quassabilis, e, ὁ καὶ ἡ διασάλευτος, ου.
Quassatio, ἡ διασάλευσις, εως
Quasso, διασαλεύω, aliquid, τί. *Lucian.*
Quatenus, ἐφ' ὅσα. *Lucian.* παρ' ὅσον. *Herodian.* licebat, ὡς δυνατὸν ἦν. *Id.*
Quater, τετράκις. *Isocr.*
Quaternarius, ἡ τετράς, άδος. *Plut.*
Quaterni, æ, a, οἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα. *Xen.*
Quaternio, τὸ τετράδιον, ου. *N. T.*
Quatio, σείω, aliquid, τί. *Thuc.*
Quatriduum, τὸ τετραήμερον, ου. *Aristot.*
Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα. *Lucian.*
Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.
Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, ων. *Plut.*
Que, τε, quod ʃe um rarius, frequentius vero cum καὶ ponitur, e. g. sursum ac deorsum, ἄνω τε καὶ κάτω. *Dem.*
Quemadmodum, ὡς, euenit, quemadmodum nobis vtile est, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν συμφέρειν. *Dem.* ita: ὥσπερ - οὕτω. *Id.* ὥσπερ - ὡσαύτως. *Idem.* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον. *Idem.*
Queo, δύναμαι. *Dem.* Conf. *Possum.*
Quercetum, ὁ δρυμός, οῦ. *Polyb.*
Querceus, a, um, f. Quernus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον. *Plut.*
Quercus, ἡ δρῦς, δρυός. *Diosc.*
Querela, ὁ ὀδυρμός, οῦ. *Isocr.* Confer *Lamentatio.*
Querribundus, a, um, ὀδυρτικός, ή, όν. *Bas.*

Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας. *Cl. Al.*
Queritor, ὀδύρομαι. *Dem.*
Querneus, a, um, f. Quernus, a, um, vide *Querceus.*
Queror, ὀδύρομαι. *Demosth.* μεμψιμοιρέω. *Lucian.* de aliquo, μέμφομαί τινι. *Demosth.* τι. *Xen.*
Querulus, a, um, ὀδυρτικὸς, ἡ, όν. *Aristot.* ἀγανακτικὸς, ἡ, όν. *Plato.*
Questus, idem quod *Querimonia.*
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ. *Dem.*
Qui? πῶς; *Dem.* Conf. *Quomodo.*
Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, ἐχὶ συμφέρει, διὰ τῦτο ἐπιτιμάω. *Dem.* hoc mihi videtur bonum esse, ἐπεὶ τῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι. *Plato.*
Quicunque, Quæcunque, Quodcunque, ὅστις, ἥτις, ὅ, τι. *Aristoph.* ὅστις ἂν, ἥτις ἂν, ὅ, τι ἄν. *Thuc.* ὅστις δή. *Id.* tandem, ὅστις ποτέ *Lucian.*
Quidam, Quædam, Quiddam vel Quoddam, *de persona certa*, ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα. *Dem.* *de incerta*, ὁ καὶ ἥ τις, καὶ τό τι. *Gen.* τινος. *Idem.*
Quidem, μέν. *Dem.*
Quidni? πῶς γὰρ ὔ; *Dem.* πῶς ὔ; *Id.*
Quies, ἡ ἠρεμία, ας. *Aristot.* ἡ ἡσυχία, ας. *Dem.* τὸ ἥσυχον, ϐ. *Thuc.* Conf. *Otium*, item *Somnus.*
Quiesco, ἠρεμέω. *Philo.* ἡσυχίαν ἔχω. *Isocr.* ἄγω. *Id.* ἠρεμίαν ἔχω. *Plut.* a labore, ἀναπαύομαι τῦ πόνϐ. *Xen.* i. e. dormio, vide *Dormio.*
Quiete, ἠρέμα, te contine, ἔχε. *Plato.* ἠρεμαίως. *Xen.*
Quietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡσύχιος, ϐ. *Dem.*
Quilibet, ὁ τυχὼν, όντος. *Plut.* potius, quam, πῶς μᾶλλον, ἤ. *Dem.*
Quin, i. e. *cur non*, τί μή; i. e. *vt*, vel *quod non*, μὴ ἐχὶ, difficile est, quin patiatur, ἐ ῥᾴδιον, μὴ ἐχὶ πάσχειν. *Plato.* i. e. *qui non*, ὅστις ὔ, i. e. *immo*, μᾶλλον δὲ, quin etiam, γε μὴν, quin etiam, spe omnes impleuit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε. *Xen.* quin immo, ἀλλὰ δὲ καὶ, μενενγε. *N. T.*
Quinarius, ἡ πεντὰς, άδος. *Plut.* ἡ πεμπτὰς, άδος. *Aristot.*
Quincunx, ἡ πεμπτὰς, άδος.
Quincuplex, πενταπλῦς, ῆ, ῦν *LXX.*
Quindecies, δεκαπεντάκις.
Quindecim, οἱ, αἱ, τὰ δεκαπέντε. *N. T.*
Quingentesimus, a, um, f. Quingenarius, a, um, πεντακοσιοστὸς, ἡ, όν.
Quingenti, æ, a, f. Quingeni, æ, a, πεντακόσιοι, αι, α. *Herodian.*
Quingenties, πεντακοσιάκις.
Quini, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.
Quinquagenarius, a, um, πεντηκονταετὴς, έος. *Plut.*
Quinquageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα. *N. T.*
Quinquagesies, f. Quinquagies, πεντηκοντάκις.
Quinquagesimus, a, um, πεντηκοστὸς, ἡ, όν. *Gal.*
Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα. *N. T.*

Quinquatria, f. Quinquatrus, τὰ παναθήναια, ων. *Isocr.*
Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε. *Plut.*
Quinquefariam, πενταχῆ, f. πενταχῶς.
Quinquemestris, e, ὁ καὶ ἡ πεντάμηνος, ϐ.
Quinquennalis, e, πενταετηρικὸς, ἡ, όν, certamen, ἀγὼν. *Maccab.*
Quinquennis, e, ὁ καὶ ἡ πενταετὴς, έος. *Thuc.*
Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρὶς, ιδος.
Quinquepartito, πενταμερῶς.
Quinquepartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ πενταμερὴς, έος.
Quinqueremis, e, ὁ καὶ ἡ πεντήρης, εος.
Quinquertio, ὁ πένταθλος, ϐ. *Plut.*
Quinquertium, τὸ πένταθλον, ϐ. *Herodian.*
Quinquies, πεντάκις. *N. T.*
Quintanus, a, um, πεμπταῖος, αία, αῖον. *Al. Aphr.*
Quintilis, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος. *Dem.*
Quintum, πέμπτον.
Quintus, a, um, πέμπτος, η, ον. *Plut.*
Quippe, ἅτε, pessimus existens, κάκιστος ὤν. *Dem.* ἅτε δὴ, οἷα δὴ, semper admiror hunc sermonem, ὁ γάρ τοι ἀλλὰ τῦτόν γε τὸν λόγον θαυμάζω. *Plato.*
Quiritatio, ὁ σχετλιασμὸς, ϐ. *Thuc.*
Quirites, οἱ Κυρῖτες, ων. *Dion. Hal.*
Quiritor, σχετλιάζω, aliquid, τι. *Plut.*
Quis? Quæ? τίς; Quid? τί; *Dem.* Quis adeo simplex est, vt ignoret? τίς ὕτως εὐήθης ἐςὶν, ὅστις ἀγνοεῖ; *Isocr.* ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ ciuitas tale bellum sustinere potest? ποία τῶν πόλεων τοιῦτον πόλεμον ὑπομείνε; *Id.* *Indefinitum*, ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποῖόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius sit, ἔχεις ὖν εἰπεῖν, ὁποῖός τις εὐσεβής ἐςι. *Xen.* τίς, τί, considerate, non quem se dicat esse, sed qui sit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλὰ τίς ἐςι. *Aeschin.* i. e. *aliquis*, τις, τι, si quis videat inimicum, εἴπε τις ἴδοι τινὰ ἐχθρόν. *Thuc.*
Quisnam, ὅστις, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὅ, τι, an putas illos ignorare, quinam sis? ἐχ ἡγῆ γιγνώσκειν αὐτὲς, ὅστις εἶ; *Dem.* misit interrogatum, quidnam accidisset, ἔπεμψεν εἰρησόμενος, ὅ, τι ἐςὶ τὸ συμβεβηκός. *Id.*
Quispiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι. *Dem.* dabo, quantum alius quispiam vmquam dedit, δώσω, ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖςον δώποτε ἔδωκε. *Xen.* an quispiam alius, εἴ τις ἄλλος. *Isocr.*
Quisquam, τις, Quidquam, τι, nescio, an quisquam alius vmquam, ἐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποτ᾽ ἕτερος *Isocr.* nec quisquam, ἐδὲ ἐδεὶς, se ipsum accusat, ἑαυτῦ κατηγορεῖ. *Dem.*
Quisque, Quæque, Quidque, ἕκαςός τις, ἑκάςη τις, ἕκαςόν τι. *Dem.* εἷς ἕκαςος, μία ἑκάςη, ἓν ἕκαςον *Isocr.* πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι. *Iul. Apost.* αὐτὸς ἕκαςος, αὐτὴ ἑκάςη, αὐτὸ ἕκαςον, quisque pugnam inire festiebat, αὐτὸς ἕκαςος πρῶτος ἔσπευδεν ἄρξαι μάχης. *Pausan.*
Quisquiliæ, τὰ περιψήματα, ων. *N. T.*
Quisquis, Quæque, Quidquid, ὁστισῦν, ἡτισῦν, ὁτιῦν, quisquis potuerit, ὁστισῦν δύναιτο. *Dem.* siue hunc, siue quemque delegeritis,

κἂν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, κἂν ὅντινοῦν χειροτονήσητε. *Idem.*

Quiuis, idem quod *Quisque*, f. *Quilibet*.

Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipsi, μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῷ. *Dem.* acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἔλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅποι βούλοιντο. *Idem.* quo confugiam? ποῖ καταφύγω. *Aeschin.* quo tandem & vnde? ποῖ δὴ καὶ πόθεν. *Plato.* quo mitius, eo magis, ὅσῳ πρᾳότερον, τοσούτῳ μᾶλλον. *Dem.* quo magis, eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον τοσούτῳ μᾶλλον. *Aristot.* i. e. vt, ὅπως, elaborandum est, quo ille desistat, προσήκει πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται. *Dem.*

Quoad, μέχρι οὗ, ipsis visum est, αὐτοῖς ἐδόκει. *Dem.* Conf. *Donec.* eatenus, quoad natura patitur, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον ἡ φύσις ἐπιδέχεται. *Aristot.* fieri potest, ἐφ' ὅσον οἷόν τε. *Heliodor.*

Quocirca, διὰ τοῦτο. *Dem.* Conf. *Quamobrem*, *Quare.*

Quocunque, πανταχοῦ. *Dem.* πανταχοῖ. *Idem.* ὅποι ἄν. *Xen.*

Quod, ὅτι, felices prædicarunt maiores, quod hoc modo remp. administrarunt, τοὺς προγόνους ἐμακάριζαν, ὅτι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν πόλιν διῴκουν. *Dem.* ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteat &c. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ. *Idem.*

Quodammodo, ὡδέ πως. *Xen.* τρόπον τινά, ἔστιν ὅπῃ. *Dinar.*

Quominus, μὴ οὐ, nemo contradicit, quo minus dicturus sit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ οὐ λέξειν. *Xenoph.*

Quomodo, πῶς, his vsus est, τούτοις ἐχρήσατο. *Demosth.* ὃν τρόπον. *Lycurg.* τίνα τρόπον. *Dem.*

Quomodocunque, ὅπως ἄν. *Dem.* ὁπωσοῦν. viuere, ζῆν. *Id.* id factum est, τοῦτο πέπρακται ὁπωσδήποτε. *Idem.*

Quonam, ποῖ. *Dem.* Conf. *Quo.*

Quondam, πάλαι. *Dem.* Conf. *Olim.*

Quoniam, ὅτι τοι. *Plato.* Conf. *Quia.*

Quopiam, ποῖ. *Dem.*

Quoquam, ποῖ. *Dem.*

Quoque, καὶ ἔτι. Conf. *Etiam.*

Quoquo, f. Quouis, πανταχοῖ. *Dem.*

Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.

Quoquo versum, f. Quoquo versus, πανταχόσε. *Dem.*

Quorsum, καὶ τί. *Isocr.* ista persecutus sum oratione, ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα προήνεγκα τῷ λόγῳ. *Euseb.* ista dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις. *Viger.*

Quot, πόσοι, αι, α, sunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτιάται. *Plut.* in locis, ποσαχῇ, modis, ποσαχῶς. *Aristot.* diebus veniet? ποσταῖος ἀφίξεται. *Xen.*

Quotannis, κατ' ἔτος. *Cl. Al.* ἀνὰ πᾶν ἔτος. *Diosc.* ἔτους ἑκάστου. *Herodian.*

Quoteni, æ, a, πόσοι, αι, α.

Quotidianus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφή. *Isocr.* ὁ, ἡ, τὸ ἑκάστην ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων. *Dem.*

Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. *Lucian.* καθ' ἑκάστην. *Isocr.* ἑκάστης ἡμέρας. *Herodian.*

Quoties, ποσάκις. *Plato.* de his verba facta sunt? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων. *Dem.* tumultuati sitis, omnes nouistis, ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἐπίστασθε. *Id.*

Quotiescumque, ποσακισοῦν.

Quotquot, ὅσοι, αι, α, δὴ, & quotquot barbari, καὶ ὅσοι βάρβαροι. *Herodian.*

Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ία, ιον. *Aristot.* ποσοπλάσιος, ία, ιον.

Quotus, a, um, πόστος, η, ον, ὁπόστος, η, ον. *Aristot.*

Quotuscunque, acunque, uncunque, ὁποσοστοσοῦν, ὁποστηοῦν, ὁποστονοῦν. *Aristot.*

Quotusquisque, idem quod *Quotuscumque.*

Quouis, idem quod *Quoquo.*

Quousque, ἐφ' ὅσον, extendit se contemplatio, παρατείνει ἡ θεωρία. *Aristot.* i. e. quamdiu, πόσον χρόνον. *Dem.*

Quum, ὅτε, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες. *Dem.* quum opus est, ὁπότε δεήσειε. *Id.* quum nos non possumus eo peruenire, ἡνίκα ἡμεῖς μὴ δυνώμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι *Id.* quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο. *Idem.*

R.

Rabide, λυσσωδῶς.

Rabidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, εος.

Rabies, ἡ λύσσα, ης. *Gal.* in rabiem actus furo, λυσσαίνω. *Diosc.*

Rabiose, λυσσωδῶς.

Rabiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ λυσσώδης, εος, λυσσώων, ῶσα, ῶν. *Lucian.*

Rabula, ὁ δικολόγος, ου, ὁ κύων ῥητορικὸς, οῦ. *Aelian.* τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς. *Dem.*

Racematio, ἡ ῥαγολογία, ας. *Suid.*

Racematus, a, um, f. Racemosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτρυώδης, εος. *Diosc.*

Racemus, ὁ βότρυς, υος. *Theophr.*

Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας. *Plut.*

Radiatus, a, um, ἀκτινωτὸς, ἡ, όν.

Radicatus, a, um, ἐῤῥιζωμένος, ένη, ένον. *N. T.*

Radicitus, ὁλοῤῥιζεί. *N. T.* ῥιζόθεν. *Herodian.* ἐκ ῥιζῶν. *LXX.* euelli, προθέλυμνον ἕλκεσθαι. *Nyss.* extrahere, ἐκμοχλεύειν. *Ael.* αὐτόῤῥιζον ἐκσπᾶν. *Id.* pereo, ὁλόῤῥιζος ἀπόλλυμαι. *LXX.*

Radicor, ῥιζόομαι. *Plato.*

Radicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥιζώδης, εος.

Radicula, τὸ ῥιζίον, ου. *Diosc.* herba, τὸ στρούθιον, ου. *Idem.*

Radio, ἀκτινοβολέω. *Philo.*

Radiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκτινώδης, εος.

Radius, ἡ ἀκτίς, ῖνος. *Lucian.* textorius, ἡ κερκίς, ίδος. *Plato.* rotæ, ἡ κνημία, ας. *Lys.*

Radix, ἡ ῥίζα, ης. *Hippocr.* radices montis, ἡ ὑπώρεια, ας. *Herodian.*

Rado, ξέω. *Theophr.*

Radula, τὸ ξύστρον, ου, τὸ λίστρον, ου. *Poll.*

Rana, ὁ βάτραχος, ου, ἡ βατὶς, ίδος. *Schol. Aristoph.*

Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος. *Eliot.* τὸ ἀπόξυσμα, ατος.

Rameus, κλάδινος, ίνη, ινον.

Ramex,

Ramex, ἡ κηλὴ, ῆς. *Gal.*
Ramicosus, ὁ κηλήτης, ȣ *Synes.*
Ramosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κλαδώδης, εος.
Ramulus, ὁ κλαδῶν, όνος. *Hesych.* ὁ κλαδίσκος, ȣ, ὁ κλὼν, ωνός. *Theophr.*
Ramus, ὁ κλάδος, ȣ. *Theophr.*
Rana, ὁ βάτραχος, ȣ. *Gal.*
Ranceo, Rancesco, ταγγίζω. *Aet.*
Rancide, σαπρῶς.
Rancidus, a, um, ταγγὸς, ὴ, όν. *Geopon.*
Rancor, ἡ τάγγη, ης. *Al. Aphr.* ἡ σαπρότης, ητος. *Diosc.*
Ranunculus, τὸ βατράχιον, ȣ. *Diosc.*
Rapa, ἡ γογγυλὶς, ίδος. *Theophr.*
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικὸν, ȣ.
Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος. *Aristot.* ἁρπακτικὸς, ὴ, όν. *Bas.*
Raphanus, ἡ ῥάφανος, ȣ. *Gal.* ἡ ῥαφανὶς, ίδος. *Diosc.*
Rapide, ὁρμητικῶς, σφόδρα. *Plato.*
Rapiditas, τὸ ὁρμητικὸν, ȣ.
Rapidus, a, um, ὁρμητικὸς, ὴ, όν, σφοδρὸς, ὰ, όν. *Herodian.*
Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, ȣ. *Philo.* τὸ ἅρπαγμα, ατος. *Ios.* τὸ ἅρπασμα, ατος, *Plut.*
Rapio, ἁρπάζω. *Dem.* ἁρπαγὴν ποιέομαι. *Thuc.* ad necem, συλλαμβάνω ἐπὶ θανάτῳ. *Lucian.* ad pœnam, συναρπάζω ἐπὶ τιμωρίαν. *Dion. Hal.*
Raptim, ἁρπακτικῶς, i. e. celeriter, ταχέως. *Xen.*
Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς. *Thuc.*
Raptor, ὁ ἁρπακτὴς, ȣ, ὁ ἅρπαξ, γος. *N. T.*
Raptum, τὸ ἁρπασθὲν, έντος, rapto viuo, ἀπὸ θήρας ζάω. *Aristot.*
Raptus, us, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς. *Plut.* ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. *Lucian.*
Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, ȣ. *Gal.*
Rapum, ἡ γογγυλὶς, ίδος. *Theophr.*
Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.
Rare, ἀραιῶς.
Raretacio, ἀραιόω aliquid, τι. *Gal.*
Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, εως. *Aristot.*
Raresco, ἀραιόομαι, μανόομαι. *Theophr.* i. e. infrequentior fio, σπανίζομαι. *LXX.*
Raritas, s. Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, i. e. penuria, ἡ σπάνη, ης. *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος. *Isocr.* ἡ σπάνις, εως. *Herodian.*
Raro, ὀλιγάκις. *Aristot.* σπανίως. *Herodian.*
Rarus, a, um, ἀραιὸς, ὰ, όν. *Diosc.* i. e. infrequens, σπάνιος, ία, ιον. *Plut.*
Rasilis, ξυστὸς, ὴ, όν.
Rastrum, τὸ λίστρον, ȣ. *Poll.*
Rasura, ὁ ξυσμὸς, ȣ, ἡ ξύσις, εως.
Ratio, τὸ λογιστικὸν, ȣ. *Plut.* ὁ λόγος, ȣ. *Dem.* ἡ διάνοια, ας. *Id.* ὁ λογισμὸς, ȣ. *Thuc.* rationem alicuius habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαι τινος. *Dem.* περί τινος. *Isocr.* λόγον ἔχειν τινος. *Dem.* λόγον ποιεῖσθαι τινος. *Id.* λόγον ἔχειν τινός. *Dem.* inire, διαλογίζεσθαι. *Dem.* subduco, λογιστεύω. *Suid.* λογίζομαι. *Dem.* reddo, λόγον δίδωμι. *Dem.* nullam alicuius habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιέομαι. *Dem.* ἀλογέω τινός. *Herodot.* rationis compotem esse, ἐντὸς λογισμȣ εἶναι. *Thuc.* expers, ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ȣ, animal, ζῶον. *Aristot.* rationi consentaneum esse, λόγον ἔχειν. *Dem.* cuius ratione, κατὰ λόγον. *Id.* λογικῶς. *Plut.* εὐλόγως. *Aristot.* ratione præditus, ὁ καὶ ἡ ἔλλογος, ȣ. *Aristot.* rationi consentaneus, ὁ καὶ ἡ εὔλογος, ȣ. *Herodian.* non consentaneus, ὁ καὶ ἡ παράλογος, ȣ. *Id.*
Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, ȣ. *Dem.* ὁ συλλογισμὸς, ȣ. *Aristot.*
Ratiocinatus, a, um, συλλογιστικὸς, ὴ, όν. *Aristot.*
Ratiocinator, ὁ λογιστὴς, ȣ. *Dem.* ὁ λογιζόμενος, ȣ. *Idem.*
Ratiocinium, ὁ συλλογισμὸς, ȣ. *Aristot.*
Ratiocinor, ἐκλογίζομαι. *Dem.* διαλογίζομαι. *Id.* συλλογίζομαι. *Id.*
Rationalis, e, λογικὸς, ȣ. *Aristot.*
Ratis, ἡ σχεδία, ας.
Ratiuncula, τὸ λογάριον, ȣ, τὸ λογίδιον, ȣ.
Ratus, a, um, κύριος, ία, ιον. *Dem.* ratum esse, κύριον εἶναι. *Id.* & valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, *Id.* habeo, κυρόω, aliquid, τι. *Thuc.*
Raucedo, ὁ βράγχος, ȣ, s. τὸ βράγχος, εος. *Aristot.*
Raucesco, βραγχιάω. *Aristot.*
Raucitas, idem quod *Raucedo.*
Raucus, a, um, ὁ καὶ ἡ βραγχώδης, εος, vox, φωνή. *Al. Aphr.*
Rauis, τὸ βράγχος τραχύτερον.
Rauus, a, um, χαροπὸς, ὴ, όν. *Theodor.*
Re, quando iterationem significat, reddi in Compositione solet per ἀνὰ, e. g. *reædifico,* ἀνοικοδομέω. *Herodian.* *rebaptizo,* ἀναβαπτίζω. *Naz.* quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντὶ, vt *reboo,* ἀντιβοάω, *recalcitro,* ἀντιλακτίζω, sed quando *Re* idem est, quod *De,* redditur per ἀπὸ, e. g. *recisio,* ἀποτομή.
Reædifico, ἀνοικοδομέω. *Herodian.*
Rebellio, ἡ ἐπανάστασις, εως. *Thuc.*
Rebellis, ὁ μεταστὰς, άντος. *Thuc.* ὁ ἀφεστὼς, ότος. *Herodian.*
Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω. *Herodian.* ἀφηνιάζω. *Lucian.*
Reboo, ἀντιβοάω.
Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινί. *Plut.*
Recanto, παλινῳδέω. *Lucian.* παλινῳδίαν ᾄδω. *Aristid.*
Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως. *Quintil.*
Recedo, ἀπέρχομαι. *Thuc.* a sententia, ἀφίημι γνώμην. *Herodian.* a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων. *Dem.*
Recens, νεαρὸς, ὰ, όν. *Dion. Hal.* ὁ καὶ ἡ νεαλὴς, έος. *Dem.* Conf. *Nouus.*
Recens, *Adu.* νεωστὶ. *Isocr.* ἔναγχος. *Dem.* ἄρτι, *Id.* ἀρτίως. *Id.* factus, νεωστὶ γενόμενος, natus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, έος, conditus, ὁ καὶ ἡ νεόκτιστος, ȣ. *Dion. Hal.*
Recenseo, διέρχομαι, aliquid, τί. *Dem.* aliquos nominatim, λέγω τινὰς κατ' ὄνομα. *Id.* διέρχομαί τινας ὀνόματι. *Id.* omnes actiones alicuius, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμέω. *Isocr.* omnia pericula, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνους. *Idem.*
Recensio, s. Recensus, ὁ κατάλογος, ȣ. *Dem.* i. e. lustratio, ἡ ἐξέτασις, εως. *Thuc.*
Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς. *Aristot.* aquæ, τὸ ἐκδοχεῖον ὕδατος. *Ioseph.* spiritus, τὸ δοχεῖον τȣ πνεύματος. *Al. Aphr.*

Receptio,

Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitiuorum, τῶν ἀφισταμένων. *Thuc.*
Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως. *Dem.* Conf. *Promissum.*
Receptus, us, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς. *Thuc.* receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω. *Plut.*
Recessus, us, ἡ ὑποχώρησις, εως. *Dion. Hal.* in ædibus, ὁ μυχὸς, ȣ. *LXX.*
Recidiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνακτώσιμος, ȣ, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς. *Hippocr.*
Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα. *Herodian.* περιπίπτω. *Id.*
Recido, ἀποτέμνω. *Plut.*
Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτὸν. *Isocr.* τὴν ἰσχὺν. *Plut.* exsulem, προσδέχομαι φυγάδα. *Isocr.* aliquem in vrbem, εἰσφέρομαί τινα εἰς τὴν πόλιν. *Dem.* crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν. *Id.* me in castra, ἀνακάμπτω εἰς τὴν παρεμβολήν. *Diod. Sic.* i. e. *polliceor.* Conf. *Polliceor.*
Reciprocatio, ἡ ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ παλινδρομία, ας.
Reciproce, ἀντιστρέφω. *Aristot.* cursum, παλινδρομέω. *Plut.*
Reciprocus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀντίστροφος, ȣ, ὁ καὶ ἡ παλίνδρομος, ȣ. *Laert.*
Recisio, ἡ ἀπότμησις, εως.
Recitatio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τȣ̃ γραμματείȣ. *Dem.*
Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ȣ.
Recito, ἀναγινώσκω, alicui libellum, βίβλον τινί. *Dem.* poemata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα. *Lucian.*
Reclamo, ἀντιβοάω, quasi testis, ἀντιμαρτυρέω. *Plut.*
Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.
Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος. *Lucian.*
Reclusis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλιτος, ȣ. *Hesych.*
Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας. *Xen.*
Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, iudicialis, ἡ διαψήφισις, εως. *Dem.* sigilli, ἡ ἐπίγνωσις τῆς σφραγῖδος. *Herodian.*
Recognosco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον. *Herodian.* scriptum, qua manu sit exaratum, ἐπιγινώσκω τὸ γεγραμμένον. *Idem.*
Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχύν. *Plut.* me, ἐμαυτόν. *Isocr.*
Reconciliabilis, e, καταλλακτικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς. *Dem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς. *Id.*
Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, ȣ̃. *Dem.*
Reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλας. *Aristot.* aliquem mihi, τινα ἐμαυτῷ. *N. T.* vrbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλας. *Isocr.* τὰς πόλεις ἀλλήλαις. *Plut.* regi, τῷ βασιλεῖ. *Thuc.* aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθίσημί τινας. *Isocr.* reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρὸς τινα *Isocr.* τινί. *Id.*
Reconcinno, ἐπισκευάζω. *Strab.*
Reconditus, a, um, ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ȣ. *Plut.*
Recondo, κρύπτω. *Dem.* in penu, ἀποταμιεύομαι. *Ael.* in thesauro, ἀποθησαυρίζω. *N. T.* θησαυροφυλακέω. *Philo.*

Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως. *Aristot.*
Recordor, μέμνημαι, alicuius, τινὸς. *Isocr.* περί τινος. *Id.* τι. *Dem.* ἀναμιμνήσκομαί τι. *Isocr.* περί τι. *Plato.* μνείαν ποιέομαί τινος. *Isocr.* περί τινος. *Id.* recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicuius, τινὰ τινός. *Lucian.* Conf. *Commonefacio.*
Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ῆς. *Plato.*
Recrementum, ἡ σκωρία, ας. *Diosc.*
Recreo, ἀναψύχω, cibo & potu, σίτῳ καὶ ποτῷ. *Chrys.* aliquem, τινά. *N. T.* ἀναπαύω τινά. *Xen.* recreor e morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀσθενείας. *Diosc.* ἐκ νόσȣ. *Gal.* ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. *Dem.*
Recresco, ἀναφύομαι. *Plut.*
Recriminatio, τὸ ἀντέγκλημα, ατος. *Quinct.*
Recriminor, ἀντεγκαλέω, aliquem, τινί. *Dem.*
Recrudesco, ἐξαμβόομαι.
Recta, εὐθὺς. *Thuc.* ducere aliquem Babylonem, εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος. *Xen.* recta via, εὐθὺ τῆς ὁδȣ̃. *Lucian.*
Recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν. *Dem.* & conuenienter iudicare, καὶ προσηκόντως κρίνειν. *Id.* facere, καλῶς καὶ προσηκόντως πράττειν. *Id.*
Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος. *Plato.*
Rectio, ἡ ἐπιστασία, ας. *Plut.*
Rector, ὁ ἐπιστάτης, ȣ. *Xen.* ὁ δίοπος, ȣ. *Plut.* gymnasii s. scholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ȣ. *Aeschin.* Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ȣ.
Rectus, a, um, ὀρθὸς, ἡ, ὸν, incedo, βαδίζω. *Plut.* linea, ὀρθὴ γραμμή. *Aristot.* angulus, ὀρθὴ γωνία. *Eucl.*
Recubo, ἀνάκειμαι. *Thuc.*
Recudo, ἀνακολάπτω.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι. *Thuc.*
Recuperatio, ἡ ἀνάκτησις, εως.
Recupero, ἀναλαμβάνω, aliquid, τι. *Isocr.* imperium, πάλιν τὴν ἀρχήν. *Id.* πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς. *Plato.* ἀπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν. *Isocr.* ἀνακτάομαι τὴν ἀρχήν. *Ael.* facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις. *Id.* aliquid ab aliquo, τι παρά τινος. *Dem.*
Recurro, ἀνατρέχω. *Polyb.* παλινδρομέω. *Lucian.*
Recursus, us, ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.
Recusatio, ἡ ἀπόνευσις, εως, ἡ παραίτησις, εως. *Plato.* ficta, ὁ ἀκκισμὸς, ȣ. *Philo.*
Recuso, ἀπονεύω, aliquid, τινός. *Bas.* ἀναδύομαί τι. *Lucian.* munus, ἀρνέομαι λειτȣργίαν τινά. *Dem.* ficte, ἀκκίζομαι. *Lucian.*
Recutitus, ὁ ἀπεσκολυμμένος, ȣ.
Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινά. *Aristot.*
Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινά. *Lucian.* aliquid, ἐλέγχω τι. *Plut.*
Redargutio, ἡ ἔλεγξις, εως. *N. T.*
Redditio, ἡ ἀπόδοσις, εως. *Dem.*
Reddo, ἀποδίδωμι, corpus terræ, τὸ σῶμα τῇ γῇ. *Xen.* mortem alicuius optabiliorem, καθίστημι θάνατόν τινος ζηλωτότερον. *Isocr.* alicui honorem, ἀνταποδίδωμί τινι τιμήν. *Aristot.* iniuriam, τὴν ὕβριν. *Lucian.* litteras, ἀναδίδωμι γράμματα. *Dion. Hal.*
Redemtio, ἡ λύτρωσις, εως. *N. T.* ἡ ἀπολύτρωσις, εως. *Ibid.* redemtionis pretium, τὸ λύτρον, ȣ. *Dem.*

Redemtor, ὁ λυτρωτὴς, ȣ. *N. T.*
Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν. *Dem.* ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας. *Id.* domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἴκȣ. *Id.* ἀφικνοῦμαι οἴκαδε. *Lucian.* e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναστρέψας. *Id.* domum ex peregrinatione, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας. *Id.* ad institutum, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν. *Isocr.* ad demonstrationes, ἐπάνειμι πάλιν ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις. *Dem.* eo, vnde digressus sum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα ἔνθεν ἐξέβην. *Xen.* ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν δεῦρο μετέβην. *Plato.* Delphis, ἐκ Δελφῶν. *Plut.* ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. *Aeschin.* ad ingenium, ad mores, ἥκω φερόμενος εἰς τὴν ἐμαυτȣ̃ φύσιν. *Id.*
Redhibeo, ἀποδίδωμι. *Dem.*
Redhibitio, ἡ ἀναγωγή, ῆς. *Plato.*
Redigo, περιΐστημι, aliquem ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν. *Herodian.* hostes calliditate in seruitutem, δȣλόω πολεμίȣς ἀπάτῃ. *Plut.* insulam in seruitutem regis, καταδȣλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ. *Isocr.* liberos & coniuges, ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας. *Thuc.* in potestatem regionem, ὑποτάττω χώραν. *Herodian.* aliquid, ὑπ' ἐμαυτὸν ποιέομαί τι. *Isocr.* ciuitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν. *Demosth.*
Redimiculum, ἡ ταινία, ας. *Plato.*
Redimio, ἀναδέω, aurea corona, χρυσῷ στεφάνῳ. *Thuc.* caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι. *Lucian.*
Redimo, λυτρόομαι, aliquem, τινά. *N. T.* captiuos, λύομαι αἰχμαλώτȣς. *Aristot.* aliquem viginti sex minis, τινὰ ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν. *Dem.*
Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, εως. *Gregor.* ἡ ἀνανέωσις, εως. *Athen.*
Redintegro, ἀποκαθίστημι. *Herodian.* pugnam, ἀνανεόω τὴν μάχην. *Id.*
Reditio s. Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ȣ. *Plut.* ἡ ἀνακομιδή, ῆς. *Id.* ἡ ἀπονόστησις, εως. *Arr.* i. e. prouentus, ἡ πρόσοδος, ȣ. *Dem.* τὰ ποιȣ́μενα, ων. *Dion Hal.* exsulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φευγόντων. *Dem.* in gratiam, ἡ διαλλαγή, ῆς. *Dem.* ἡ καταλλαγή, ῆς. *Isocr.*
Redoleo, ἀπόζω, aliquid, τινός. *Diosc.*
Reduco, ἐπανάγω, exsules in patriam, τȣ̀ς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας. *Plato.* vrbem in pristinum statum, κατάγω πόλιν εἰς ἑαυτήν. *Plut.* aliquem domum, ἄγω τινὰ ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα. *Aelian.*
Reductio, ἡ ἀναγωγή, ῆς. *Aristot.*
Redundanter, πλεοναστικῶς, περισσῶς.
Redundantia s. Redundatio, ὁ πλεονασμὸς, ȣ. *Plut.*
Redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινός. *Gal.* τινί. *Thuc.* περισσεύω τινός. *Lucian.*
Reduuia, ἡ παρωνυχία, ας. *Aegin.*
Redux, ὁ καταγόμενος, ȣ. *Plut.* ὁ κατελθὼν, όντος. *Isocr.* ὁ κατιὼν, οντος. *Id.*
Refectio, ἡ ἐπισκευή, ῆς. *Dem.*
Refello, ἀνασκευάζω. *Aristot.* aliquem, διελέγχω τινά. *Naz.* sententiam, ἀνατρέπω γνώμην. *Thuc.*
Refercio, ἐμπλήθω, aliquid aliqua re, τί τινος. *Plato.* Conf. *Compleo.*
Referio, ἀντιτύπτω. *Aristoph.*
Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν. *Xen.* aliquid ad senatum, ἀναφέρω τι εἰς s. πρὸς τὴν σύγκλητον. *Plut.* ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον. *Aristot.* aliquem inter aliquos, τίθημί τινα εἴς τινας. *Demosth.* inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεȣ́ς. *Isocr.* malum, ἐπαναφέρω κακόν. *Xen.* ἀγγέλλω κακόν. *Dem.* gratiam alicui pro aliquo, ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος. *Isocr.* alicui aliquid acceptum, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν. *Isocrat.* τὴν χάριν ἀνάπτω τινί. *Plut.* in acta aliquid, ἀπογράφομαί τι. *Bud.* consilia ad aliquid, συντείνω εἴς τι. *Dem.* κατευθύνω τι πρός τι. *Plut.* pedem, ἀναποδίζω εἰς τȣ̀πίσω. *Herodian.*
Refert, διαφέρει, hoc tua, τȣ̃τό σοι. *Plato.* mea nil refert, ἐμοὶ ȣ̓δὲν διαφέρει. *Ael.* Conf. *Interest.*
Reficio, ἀνασκευάζω, aliquid, τί. *Strab.* ἐπισκευάζω τι. *Isocr.* i. e. recreo. Conf. *Recreo.*
Reflecto, ἀνακάμπτω. *Philo.* ἀνακλάω. *Lucian.*
Reflexio, ἡ ἀνάκλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.
Refloreo, ἀνανθέω. *Plato.*
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἡ ἀνάῤῥοια, ας. *Athen.*
Refocillo, ἀνακτάομαι. *Gal.* Conf. *Recreo.*
Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, εως. *Gregor.*
Reformidatio, ὁ φόβος, ȣ. *Dem.* ἡ ὀῤῥωδία, ας. *Thuc.*
Reformido, ὀῤῥωδέω, potentiam alicuius, δύναμίν τινος. *Dem.* περί τινι. *Thuc.* Conf. *Metuo.*
Reformo, ἀναπλάσσω. *Greg.*
Refoueo, ἀναθάλπω. Conf. *Recreo.*
Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινί. *Xen.* dictis, ἀντερέω τοῖς εἰρημένοις. *Dem.* Confer *Contradico.*
Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, ȣ.
Refreno, ἀναχαιτίζω. *Philo.* ἀντέλλω. *Lucian.*
Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως. *N. T.* ἡ ἀναψυχή, ῆς. *Plato.*
Refrigero, ἀναψύχω, ἀποψύχω. *Athen.* ἐμψύχω. *Gal.* καταψύχω. *Plato.*
Refrigesco, ἀναψύχομαι. *Aristot.*
Refringo, ἀνακλάω. *Lucian.*
Refugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα. *Isocr.* Conf. *Confugio.*
Refugium, ἡ καταφυγή, ῆς. *Isocr.* nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν. *Id.* habere tutissimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην. *Id.* inuenire, εὑρίσκειν κρησφύγετον. *Lucian.*
Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω. *Xen.*
Refundo, ἀναχέω. *Gregor.*
Refutatio, ἡ ἀνασκευή, ῆς. *Aristot.*
Refuto, ἀνασκευάζομαι. *Gregor.* calumniam, ἀπολύομαι διαβολήν. *Plato.* διαλύομαι διαβολήν. *Isocr.* Conf. *Refello.*
Regaliter, βασιλικῶς. *Isocr.*
Regalis, e, βασιλικός, ή, όν. *Isocr.*
Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως. *Naz.* ἡ παλιγγενεσία, ας. *N. T.*
Regenero, ἀναγεννάω. *N. T.*
Regermino, ἀναβλαστάνω. *Plato.*
Regero, ἀνακομίζω. *Xen.* Conf. *Refero.*
Regia, τὸ βασίλειον, ȣ. *Xen.*

Regie,

Regie, βασιλικῶς. *Isocr.*
Regigno, ἀναγεννάω. *N. T.*
Regimen, ἡ ἐπιστασία, ας. *Plut.*
Regina, ἡ βασίλισσα, ης. *Plut.* ἡ βασίλεια.
Regio, ἡ χώρα, ας. *Dem.* cœli, τὸ κλίμα, ατος. *Aristot.* e regione, ἀντία. *Herodot.* ἐξ ἐναντίας. *Aristot.* καταντικρύ. *Thuc.*
Regius, βασιλικὸς, ἡ, όν. *Isocr.*
Regno, βασιλεύω, in Asia, Ἀσίας. *Dem.* ἐν Ἀσίᾳ. *Id.* Conf. *Dominor, Impero.*
Regnum, ἡ βασιλεία, ας. *Dem.* maximum, μεγίστη. *Isocr.* tutissimum, ἀσφαλεστάτη. *Id.* paternum, πατρική. *Idem.* constituere, καθίστασθαι βασιλείαν. *Isocr.* comparare sibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ. *Dem.* parare pulcherrime, κτᾶσθαι κάλλιστα. *Isocr.* occupare, λαμβάνειν. *Id.* paternum suscipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν. *Id.* tenere, ἔχειν. *Id.* optime administrare, διοικεῖν ἄριστα. *Id.* tueri, διαφυλάττειν. *Id.* præclarum, tutum esse, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν. *Id.* conseruare, διασώζειν. *Isocr.* eripere alicui, ἀφαιρεῖν τινι. *Id.* amittere, ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος. *Id.*
Rego, ἐπιστατέω, aliquid, τινί. *Plut.* τινός. *Xen.* ciuitatem, διοικέω πόλιν. *Isocr.* domum, οἰκονομέω οἶκον. *Xen.* Conf. *Administro, Guberno.*
Regredior, ἀναποδίζω. *LXX.* Conf. *Redeo.*
Regressio, ὁ ἀναποδισμὸς, ὃ. *LXX.* ἡ ὑποχώρησις, εως. *Dion. Hal.*
Regula, ὁ κανὼν, όνος. *Aeschin.*
Regularis, e, κανονικὸς, ἡ, όν.
Regulus, ὁ βασιλίσκος, ὃ. *Athen.* τὸ βασιλείδιον, ὃ. *Plut.*
Reiectaneus, a, um, s. Reiiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόβλητος, ὃ. *N. T.* ἀποδεδοκιμασμένος, ένη, ένον. *Philo.*
Reiectio, s. Reiectus, us, ἡ ἀποβολή, ῆς. *Plato.* sanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος. *Diosc.*
Reiicio, ἀποβάλλω *Plut.* Conf. *Repudio*, in posterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν *Dem.* Conf. *Differo*, culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ. *Isocr.* αἰτίαν τρέπω εἴς τινα. *Plut.* aliquid ad senatum, ἀνάγω τι πρὸς τὴν σύγκλητον, sanguinem, ἀνάγω αἷμα. *Gal.*
Reiiculus, vide *Reiectaneus.*
Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εως.
Relabor, μεταπίπτω. *Dem.* Conf. *Recido.*
Relatio, ἡ διήγησις, εως. Conf. *Narratio.*
Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, ὃ.
Relaxatiuus, a, um, ἀναχαλαστικὸς, ἡ, όν. *Diosc.*
Relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χορδήν. *Philo.* animum, ἀνίημι τὴν ψυχήν. *Athen.* aluum, λαπάζω τὴν κοιλίαν.
Relegatio, ὁ ἐξορισμὸς, ὃ. *Dion. Hal.* Confer *Exilium.*
Relego, as, ἀποπέμπω, aliquem, τινά. *Aeschin.* in exilium, ἐξορακίζω. *Plut.* ad certum tempus, ὁρακίζω καὶ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ὡρισμένον. *Aristot.* Conf. *Exilium.*
Relego, is, ἀναγινώσκω. *Xen.*
Releuo, κουφίζω. *Herodian.* aliquem spe, ἐπικουφίζω τινὰ ἐλπίδι. *Xen.*
Relictio, ἡ ἀπόλειψις, εως. *Dem.*
Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως. *Lucian.*
Religio, τὰ ἱερά, ῶν. *Dem.* τὰ θεῖα, ων. *Id.* ἡ εὐσέβεια, ας. *Id.* ἡ εὐσέβεια καὶ περὶ θεὸν θεράπεια. *Isocr.* religioni duco s. habeo, ἐνθύμιον ποιέομαι. *Herodot.* ὀττεύομαι. *Dion. Hal.* religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα. *Id.*
Religiose, εὐσεβῶς. *Dem.* colo Deum, εὐσεβέω τὰ πρὸς τὸν θεόν. *Isocr.*
Religiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, έος. *Dem.* cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ τῶν θεῶν. *Isocr.*
Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τὶ πρός τι. *Plut.*
Relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω πίθον. *Plut.*
Relinquo, καταλείπω, aliquem, τινά. *Isocr.* ἀπολείπω τινά. *Xenoph.* ordinem, ἐκλείπω τάξιν. *Plut.* posteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς. *Isocr.*
Reliquiæ, τὸ λεῖμμα, ατος. *Plut.* τὸ κατάλειμμα, ατος. *LXX.* sanctorum, τὰ τῶν ἁγίων λείψανα. *Zonar.*
Reliquus, a, um, λοιπὸς, ἡ, όν. *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἐπίλοιπος, ὃ. *Dem.* reliquum est, λοιπόν ἐστι. *Isocr.* ὑπολείπεται. *Dem.* nihil est aduersariis, οὐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιλέγουσι. *Isocr.* reliquum sibi nihil ad nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἄλλοις ἀπολέλοιπε, in reliquum tempus, εἰς τὸν λοιπὸν τοῦ χρόνου. *Dem.*
Reluceo, ἀναλάμπω. *Xen.*
Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι. *Al. Aphr.* ἀνταγωνίζομαι *Thuc.*
Remando, is, ἀναμηρυκάομαι. *Athen.*
Remaneo, ὑπομένω. *Dion. Hal.*
Remansio, ἡ ὑπομονή, ῆς. *Dion. Hal.*
Remedium, ἡ θεραπεία, ας. *Dem.* τὸ ἀλέξημα, ατος. *Strabo.* præsentissimum, φάρμακον πανακέστατον. *Philo.*
Remetior, ἀναμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, ὃ. *Plut.* ὁ ἐλατὴρ, ῆρος. *Lucian.*
Remigatio, s. Remigium, ἡ ἐρεσία, ας. *Polyb.*
Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω. *Dion. Hal.*
Reminiscentia, ἡ ἀνάμνησις, εως. *Aristot.*
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι, alicuius, τι. *Isocr.* μέμνημαί τινος. *Xen.* Confer *Memini, Recordor.*
Remisse, ἀνέτως, i. e. *dissolute*, ἐκλελυμένως. *Isocr.*
Remissio, ἡ ἄνεσις, εως. *Plut.* ἡ πάρεσις, εως. *N. T.* i. e. *venia*, ἡ συγγνώμη, ης. *Dem.*
Remitto, ἀναπέμπω, aliquid, τὶ. *Plut.* alicui debitum, ἀφίημί τινι τὴν ὀφειλήν. *N. T.* crimen, ἀφίημι τινα τὸ ἐγκλήματος. *Plut.* συγγνώμην τινὶ ἔχω. *Isocr.* remittit luctus, ἡ ἀκμὴ τοῦ πένθους ἀπομαραίνεται. *Ael.*
Remollesco, ἀναμαλάττομαι. *Suid.*
Remollio, ἀναμαλάττω.
Remora, ἡ ἐποχή, ῆς. *Naz.* ἡ ἀναβολή, ῆς. *Eustath.* piscis, ἡ ἐχενηΐς, ίδος.
Remordeo, ἀντιδάκνω.
Remoror, ἀναβάλλομαι. *Dem.* aliquid, ἐφίστημί τι. *Plut.* aliquem aliqua re, ἀναβάλλω τινὰ ἔκ τινος. *Dem.* κατέχω τινά τινι. *Isocr.*
Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
Remoueo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον. *Pandect.* aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου. *Dem.* aliquid

quid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος. *Plut.* ἀπελαύνω τινά τινος. *Dem.*

Remotus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν, ab aliqua re, πόῤῥω ὤν τινος. *Iso.r.*

Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ᾶς. *Aristot.* τὸ ἀνταπόδομα, ατος. *N. T.*

Remunero, f. Remuneror, ἀντευεργετέω. *Xen.* aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾷ. *Chrys.* τινὰ δώρῳ. *Xen.* aliquem ob iustitiam, τινὰ τῆς δικαιοσύνης. *Lucian.*

Remus, ἡ κώπη, ης. *Thuc.*

Ren, ὁ νέφρος, ȣ. *Aristot.*

Renascor, ἀναφύομαι. *Plut.*

Renideo, ἀποστίλβω.

Renitor, ἀντερείδω, alicui, τινί. *Plut.* ἐνίσταμαί τινι. *Id.*

Renouatio, ἡ ἀνανέωσις, εως. *Athen.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως. *N. T.* ἡ καίνισις, εως. *Philo.*

Renouo, ἀνανεόομαι, vetera hospitia, τὰς παλαιὰς ξενίας. *Isocr.* orationem, ἐπανανεόομαι λόγον. *Plato.* καινοποιέω τι. *Plut.* odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσος. *Isocr.* veterem inimicitiam, καινόω τὴν παλαιὰν ἔχθραν. *Philo.*

Renumero, ἐπαναριθμέω.

Renunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας. *Dem.*

Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid statim, τι εὐθέως. *Dem.* alicui aliquid, τί τινι. *Xen.* προσαγγέλλω τί τινι. *Dem.* εἰσαγγέλλω τι πρός τινα. *Plut.*

Renuo, ἀνανεύω. *Plato.* Conf. *Recuso.*

Reor, νομίζω. *Dem.* Conf. *Puto, Arbitror.*

Repages, f. Repagulum, ὁ μοχλὸς, ȣ. *Thuc.*

Reparabilis, e, ἐπισκευαστὸς, ὴ, ον. *Plato.*

Reparatio, ἡ ἐπισκευὴ, ης. *Dem.*

Reparo, ἐπισκευάζω, vias, τὰς ὁδὸς. *Dem.* vires amissas, ἀνακαλέω τὴν δύναμιν ἄῤῥωσον. *Gal.*

Repastinatio, ἡ βωλοστροφία, ας. *Gaz.*

Repastino, βωλοστροφέω.

Repello, ἀπελαύνω, ab ara, τȣ βωμȣ. *Lucian.* aliquem, ἀπωθέω τινά. *Dem.* παρωθέω τινά. *Idem.* aliquem a disputatione de pace, εἴργω τινὰ τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων. *Id.* hostem, ἀπωθέομαι τὸν πολέμιον. *Dem.* Conf. *Arceo.*

Rependo, ἀντισταθμέω, aliquid pro aliquo, τι πρό τινος. *Bas.* cum fœnore, ἀμείβομαι σὺν ἐπιφορᾷ. *Chrys.* iniuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν. *Aristot.*

Repente, ἐξαίφνης. *Dem.* ὀξέως. *Id.* αἰφνίδιον. *Plut.* ἄφνω. *Id.* ἐξαπιναίως. *Thuc.*

Repentinus, a, um, αἰφνίδιος, ία, ιον. *Plut.* ὁ καὶ ὁ ἐξαπίναιος, ȣ. *Xen.*

Repercussio, ἡ ἀντιτυπία, ας, ἡ ἀντικοπὴ, ῆς. *Plut.*

Repercutio, ἀντιτυπέω. *Lucian.* ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.

Reperio, εὑρίσκω. *Dem.* Conf. *Inuenio.*

Repertor, idem quod *Inuentor.*

Repetitio, ἡ ἀπαίτησις, εως. *Dem.* i. e. *iteratio,* ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως. *Hermog.* dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως. *Dion. Hal.*

Repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι. *Dem.* ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά τινος. *Lucian.* animo, ἀναπολέω τι κατὰ νȣ̃ν. *Dion. Hal.* aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς. *Plato.* ἀπ' ἀρχῆς. *Aristot.* orationem altius, ἀνωτέρω τὸν λόγον ἄγω. *Chrys.* ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς. *Dion. Hal.*

Repleo, ἀναμεστόω. *Aristoph.* vrbem infamia, ἀναπλήθω πόλιν πονηρᾶς δόξης. *Dem.* Conf. *Compleo.*

Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις, εως.

Replico, ἀναπτύσσω, aliquid, τι. *Philostr.*

Repo, ἑρπύζω, super mensam, ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *Laert.*

Repono, ἀνατίθημι. *Aristot.* in vas, ἀποτίθημι εἰς ἀγγεῖον. *Diosc.* in numero deorum, ἀνάγω τινὰ εἰς θεὸς. *Isocr.* e regione, ἀντιπρόσωπόν τινι κατακλίνω. *Ael.* mihi frumentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τὸς πυρὸς. *Id.* in me spem meam, ἐμαυτῷ πέποιθα. *Plato.*

Reporto, ἀνακομίζω, aliquid, τί. *Xen.* laudem ab aliqua re, εὐδοκιμέω ἔκ τινος. *Isocr.* εὐκλείας τυγχάνω. *Dem.*

Reposco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενο παρά τινος. *Chrys.* pecuniam, ἀναπράττω χρήματα. *Thuc.* ad pœnam, ἐξαιτέω ἐπὶ τιμωρί... *Plut.* Conf. *Repeto.*

Repositorium, ἡ ἀποθήκη, ης. *Thuc.* ἡ θήκη, ης. *Id.* τὸ ταμιεῖον, ȣ. *Plut.*

Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων. *Suid.*

Repræsentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράστασις, εως. *Maccab.*

Repræsento, παρίστημι. *Dion. Hal.* spectatoribus, ἐπιδείκνυμαι τοῖς θεαταῖς. *Lucian.* aliquem, εἰκάζω τινά. *Dem.* res, ac si gestæ ita essent, δείκνυμι τὰ δρώμενα, ὡς δρώμενα. *Achil. Tat.*

Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι. *Plato.* ἐπιλαμβάνομαι. *Lucian.* i. e. *culpo,* καταμέμφομαι. *Dion. Hal.* peccata, ἐπιτιμάω τοῖς ἁμαρτανομένοις. *Isocr.* amicos, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις. *Idem.* alium, ψέγω ἕτερον. *Plut.* μέμφομαι ἑτέρῳ. *Demosth.* Conf. *Criminor, Arguo.*

Reprehensio, ἡ ἐπιτίμησις, εως. *LXX.* ἡ καταδρομὴ, ῆς. *Dion. Hal.* ἡ μέμψις, εως. *Dem.*

Reprehensor, ὁ ἐπιπλήττων, οντος. *Isocr.* ὁ φιλεπιτιμητὴς, ȣ. *Dem.*

Reprimo, ἐφίστημι. *Plut.* iram, κατέχω τὴν ὀργήν. *Aristot.* aliquem, πιέζω τινά. *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης. *Id.* aliquem, ne faciat, παύω τινὰ μὴ ποιεῖν. *Thuc.*

Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας. *Isocr.* aliquem, ἀθετέω τινά. *N. T.* aliquid, τι. *Plut.*

Reptilis, e, ἑρπετὸς, ὴ, όν. *Philo.* ἑρπυστικὸς, ὴ, όν. *Diosc.*

Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς. *Poll.* ἡ ἀπόπεμψις, εως. *Dem.*

Repudio, ἀποπέμπομαι, vxorem, τὴν γυναῖκα. *Plut.* i. e. *reprobo.* Conf. *Reprobo.*

Repudium, τὸ ἀποστάσιον, ȣ. *N. T.* libellus repudii, βιβλίον ἀποστασίȣ. *Ibid.* γράμμα ἀπολυτικόν. *Theophyl.*

Repuerasco, ἀνανηπιόομαι.

Repugnanter, ἐναντίως. *Aristot.*

Repugnantia, ἡ ἀντίστασις, εως. *Philo.* ἡ ἐναντιότης, ητος. *Id.*

Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ εἴς τι. *Thuc.* alicui, ἀντιμάχομαί τινι. *Al. Aphr.* ἀντικαθίσταμαί τινι. *Thuc.* ἀντίκειμαί τινι. *Aristot.* ἀντιτάττομαί τινι. *Xen.*

Repullu-

Repullulaſco, ſ. Repullulo, ἀναβλαστάνω. *Plato.*
Repulſa, ἡ ἀποχειροτονία, ας. *Dem.* repulſam fero, ἀποδοκιμάζομαι. *Xen.* alicuius, ἀπελαύνομαι τινος. *Iſocr.* in nuptiis, τοῦ γάμου. *Dem.* nullam ferre ab aliquo, οὐκ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινος. *Ael.*
Repurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως. *Thuc.*
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, aliquid, τί. *Plut.*
Reputatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ. *N. T.*
Reputo, ἐκλογίζομαι. *Dem.* res, λογίζομαι τὰ πράγματα. *Dem.* aliquid cum æquitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως. *Id.* Conf. *Conſidero.*
Requies, idem quod *Quies.*
Requieſco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινος. *Lucian.* Conf. *Quieſco.*
Requiro, ἀναζητέω, aliquid, τί. *Plut.* Conf. *Quæro.*
Res, τὸ πρᾶγμα, ατος. *Dem.* τὸ ἔργον, ου. *Id.* adverſæ, ἡ δυστυχία, ας. *Iſocr.* bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου. *Xen.* fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα. *Lucian.* controuerſæ, τὰ ἀμφισβητούμενα, ων. *Dem.* familiaris, ἡ οἰκία, ας. *Dem.* τὰ οἰκεῖα, ων. *Id.* geſtæ, τὰ πεπραγμένα, ων. *Dem.* præclare geſtæ, τὰ καλῶς πραχθέντα. *Iſocr.* ſacræ, τὰ ὅσια, ων. *Dem.* re ipſa expertus & edoctus, ἔργῳ πειρασθεὶς καὶ διδαχθείς. *Dem.* res ipſa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ. *Id.* verbis & re, λόγῳ καὶ ἔργῳ. *Iſocr.* rem cum aliqua habere, ὁμιλεῖν τινι. *Ael.* e re nata, ἐκ παρατυχόντι. *Thuc.* non abs re, οὐκ ἀπεικότως. *Lucian.* Res publica, vide *Reſpublica.*
Reſalutatio, ὁ ἀντασπασμὸς, οῦ.
Reſaluto, ἀντασπάζομαι, aliquem, τινά. *Plato.* ἀντιδεξιοῦμαί τινα. *Xen.*
Reſarcio, ἀκέομαι, aliquid, τι. *Lucian.*
Reſciſco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ τῶν ἄλλων. *Plato.*
Reſcribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρός τινα. *Iul. Apoſt.*
Reſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.
Reſegmen, τὸ ἀπότμημα, ατος. *Heſych.*
Reſero, ἀνοίγω. *Xen.* Conf. *Aperio*
Reſeruo, διαφυλάττω. *Xen.*
Reſes, σχολαῖος, αία, αῖον. Conf. *Piger.*
Reſideo, καθιζάνω, ſuper aliquid, ἐπί τι. *Iſocr.* καθίζομαι ἐπί τι. *Thuc.* apud aram, καθίζω ἐπὶ τὸν βωμόν. *Id.*
Reſidia, ἡ ἀργία, ας. *Dem.* Conf. *Pigritia.*
Reſiduus, a, um, λοιπὸς, ή, όν. *Dem.* Confer *Reliquus, a, um.*
Reſigno, ἀποσφραγίζω. *Laert.* epiſtolam, ἀπολύομαι ἐπιστολήν. *Plut.*
Reſilio, ἀναπηδάω. *Ariſtoph.*
Reſina, ἡ ῥητίνη, ης. *Cel.*
Reſinaceus, a, um, ſ. Reſinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥητινώδης, εος. *Dioſc.*
Reſipio ſ. Reſipiſco, μετανοέω. *Xen.*
Reſiſto, ἐφίσταμαι. *Syneſ.* alicui, ἀντιπράττομαί τινι. *Xen.* ἐναντιόομαί τινι. *Thuc.* Conf. *Repugno.*
Reſoluo, ἀναλύω τι. *Ariſtot.* καταλύω τι. *Thuc.*
Reſolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως. *Athen.*
Reſolutorius, a, um, ἀναλυτικὸς, ή, όν. *Ariſtot.*
Reſonabilis, e, ἀναφθεγγόμενος, ένη, ενον.
Reſonantia, ἡ ἠχὼ, όος. *Al. Aphr.* τὸ ἀπήχημα, ατος. *Baſ.*
Reſono, ἀντηχέω. *Iul. Apoſt.*
Reſorbeo, ἀναρροφέω.
Reſpectus, us, ἡ ἐπίσκεψις, εως.
Reſpicio, ἀποβλέπω, ad aliquem, πρός τινα. *Aeſchin.* ad aliquid, ἀποράω εἴς τι. *Plato.*
Reſpiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως. *Ariſtot.* ἡ ἀναπνοὴ, ῆς. *Plato.*
Reſpiro, ἀναπνέω. *Plato.* i. e. ad me redeo, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν. *Iſocr.*
Reſpondeo, ἀνακρίνομαι, alicui, τινί. *Dem.* ad aliquid, πρός τι. *Id.* ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν. *Id.* expedite & ſimpliciter, ἀποκρίνομαι ῥᾳδίως καὶ ἀκάκως. *Dem.* ſumma cum æquitate & veriſſime, δικαιότατον καὶ ἀληθέστατόν τι. *Id.* pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπέρ τινος. *Iſocr.* obiectioni, ἀπαντάω τοῖς εἰρημένοις. *Id.*
Reſponſio ſ. Reſponſum, ἡ ἀπόκρισις, εως, iuſta & vtilis, δικαία καὶ συμφέρουσα. *Dem.* reſponſum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ἀπόκρισιν. *Dem.*
Reſpublica, ἡ πολιτεία, ας. *Dem.* τὰ κοινὰ, ῶν. *Id.* remp. conſtituere, πολιτείαν καθίστασθαι. *Id.* accedere ad remp. προσέρχεσθαι πρὸς τὰ κοινά. *Idem.* optime adminiſtrare ſiue gubernare remp. κάλλιστα διοικεῖν τὴν πόλιν. *Idem.* πράττειν τὰ κοινά. *Id.*
Reſpuo, ἀποπτύω. *Eurip.*
Reſtagno, λιμνάζω. *Baſ.*
Reſtauro, ἐπισκευάζω, aliquid, τι. *Plato.*
Reſticula, τὸ σχοινίον, ου. *Plut.*
Reſtinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως. *Ariſtot.*
Reſtinguo, ἀποσβέννυμι. *Plut.* σβέννυμι. *Plato.* ἀποσβέω. *Ariſtot.*
Reſtio, ὁ καλωστρόφος, ου. *Plato.*
Reſtis, ἡ σχοῖνος, ου, ὁ κάλως, ω.
Reſtituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι. *Dem.* in priſtinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν. *Iſocr.* in ſtatum antiquum, ſ. integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω. *Ariſtot.* in regnum, ἐπάγω ἐπὶ βασιλείᾳ. *Thuc.* collapſam remp. ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν. *Ariſtot.* κατορθόω τὴν πόλιν. *Iſocr.*
Reſtitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως. *Greg.*
Reſto, ὑπολείπομαι. *Thuc.* reſtat, λοιπὸν, ſc. ἐστί. *Iſocr.* quod reſtat, τὸ λοιπόν.
Reſtringo, καταστέλλω.
Reſumo, ἀναλαμβάνω. Conf. *Recipio.*
Reſuo, ἀναρράπτω.
Reſupinatio, τὸ ὑπτίασμα, ατος. *Aeſchyl.*
Reſupino, ἐξυπτιάζω, me, ἐμαυτόν. *Lucian.*
Reſupinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον. *Lucian.* ſum, ἐξυπτιάζω. *Ariſtot.*
Reſurgo, ἀνίσταμαι. *Plut.*
Reſurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν. *N. T.* ἡ ἔγερσις, εως. *Ibid.* reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα. *Naz.*
Reſuſcito, ἀνεγείρω. *Idem.*
Retardatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως. *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος. *Aeſchin.*
Retardo, βραδύνω. *Herodian.* Conf. *Remoror, Differo.*
Rete, τὸ ἀμφίβληστρον, ου. *LXX.* ἡ ἄρκυς, υος. *Xen.* ἡ σαγήνη, ης. *Ariſtid.* τὸ δίκτυον, ου. *Xen.*
Retego, ἀνακαλύπτω. *Dion. Hal.*
Retentio, ἡ ἐπίσχεσις, εως.

Retexo,

Retexo, ἀνυφαίνω.
Reticentia, ἡ ἐχεμυθία, ας. Plut. ἡ ἐχεγλωττία, ας. Lucian.
Reticeo, σιωπάω, aliquid, τι. Laert. ἀποσιωπάω τι. Lucian. κατασιωπάω τι. Ariſtot.
Reticulum, τὸ δικτύδιον, ȣ, i. e. vitta muliebris, ὁ κεκρύφαλος, ȣ. Lucian.
Retinaculum, τὸ ἔχμα, ατός. Naz.
Retineo, κατέχω, aliquem, τινά. Plato. apud me, συνέχω. Dion. Hal.
Retorqueo, ἀνατρέφω. Eurip. aliquid, ἐπιτρέφω τι. Thuc.
Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως. Dem. i. e. palinodia, ἡ παλινῳδία, ας Iſocr.
Retractio, ἡ ἀνθολκή, ῆς. Plut.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, i. e. palinodiam cano, παλινῳδέω. Lucian.
Retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τι πρὸς ἐμέ. Herodot. manum, ἀνασπάω πάλιν τὴν χεῖρα. Ariſtoph.
Retribuo, ἀνταποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι. Thuc. pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινί τινος. Lucian. Conf. Reddo.
Retributio, ἡ ἀνταπόδοσις, εως. LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως. Id.
Retrimentum, τὸ πίεσμα, ατος. Gal. τὸ ἐκπίεσμα, ατος. Dioſc.
Retro, ὄπισθεν. Xen. perrepo, ὀπίσω διεξέρπω. Ariſtot.
Retroago, ἀναποδίζω, aliquem, τινά. Aeſchin.
Retrocedo, ὀπίσω ἄπειμι. Lucian. ἐπὶ πόδα ἀναστρέφω. Id. ἐπὶ πόδα ἀναχωρέω. Ariſtid.
Retroeo ſ. Retrogradior, idem quod Retrocedo.
Retrogradus, a, um, ἀναποδίζων, ȣσα, ον. Herodian.
Retrorſum, ἐπὶ πόδα. Xen. ὀπισθοφανῶς.
Retrudo, ἀναθέω.
Retundo, ἀμβλύνω. Plut.
Reueho, ἀνακομίζω. Xen. Conf. Reporto, Refero.
Reuelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως. N. T.
Reuello, ἀποτίλλω, aliquid, τί. Plut. περιτίλλω. Lucian.
Reuelo, ἀνακαλύπτω. Syneſ. ἀποκαλύπτω. Plut.
Reuenio, idem quod Redeo.
Reuera, ὄντως. Dem. ὡς ἀληθῶς. Id. ἀληθεῖ λόγῳ. Xenoph.
Reuerendus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ȣ. Laert.
Reuerenter, αἰδημόνως. Xen.
Reuerentia, ἡ αἰδώς, όος, regis, τȣ̃ βασιλέως. Plut. Dei, ἡ θεραπεία περὶ τὸν Θεόν. Iſocr. τὸ αἰδέσιμον, ȣ. Lucian.
Reuereor, αἰσχύνομαι, Deum, θεόν. Dem. patrem, πατέρα. Id. ſenes, αἰδȣ̃μαι τὰς πρεσβυτέρȣς. Xen. aliquem, αἰδῶ ἔχω τινί. Id.
Reuerſio, ἡ ἀναστροφή, ῆς. Xen. ἡ κάθοδος, ȣ. Dem. ἡ ἀναχώρησις, εως. Id.
Reuerto, ſ. Reuertor, ἀναστρέφω, ex inſula, ἐκ νήσȣ. Dem. domum, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν οἶκον. Id. in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν. Id. Conf. Redeo.
Reuincio, ἀναδεσμεύω.

Reuireſco, ἀναθάλλω. LXX.
Reuiſo, ἐπισκέπτομαι. Herodian. ἐπισκοπέω Iſocr.
Reuiuiſco, ἀναβιόω. Lucian. ἀναβιώσκομαι. Plato. ἀναζάω. N. T.
Reuocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνάκλητος, ȣ. Dion.
Reuocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως. Galen.
Reuoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινά. Thuc. in memoriam, ἀναπολέω. Dion. Hal. aliquid alicui, ὑπομιμνήσκω τί τινι. Dem. i. e. retracto accuſationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορούμενα. Lucian. pedem, ἀναποδίζω. Herodian. i. e. recanto, παλινῳδέω. Luc. reuoco ad vitam, ἀναβιόομαι. Plato.
Reuolo, ἀναπέτομαι.
Reuolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνακύλιστος, ȣ.
Reuoluo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω. Damaſc. ἀποκυλίω. Lucian. mente, quæ dicta ſunt, ἀνακυκλέω πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα. Naz.
Reuolutio, ἡ ἀνακύκλησις, εως.
Reus, a, um, αἴτιος, ία, ιον, alicuius rei, τινός. Dem. ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ȣ, τινός. Id. reum facere aliquem, ποιεῖν τινα ὑπόδικον. Id. ὑπεύθυνον. Id. ſe ipſum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑπεύθυνον. Id. deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑπεύθυνον. Id. eſſe, αἴτιον εἶναι. Id. dimittere, ἀφεῖναι. Id.
Rex, ὁ βασιλεύς, έως. Xen.
Rheda, τὸ ζεῦγος, εος. Plato. mularis, ἡ ἀπήνη, ης. Pauſ.
Rhedarius, ὁ ζευγηλάτης, ȣ.
Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος. Dem. ὁ σοφιστής, ȣ̃. Lucian. ὁ τεχνογράφος, ȣ. Dion. Hal.
Rhetorica, ἡ ῥητορική, ῆς. Ariſtot.
Rhetorice, ῥητορικῶς. Aeſchin.
Rhetoricus, a, um, ῥητορικός, ή, όν. Ariſtot.
Rhinoceros, ὁ ῥινόκερως, ωτος. Id.
Rhombus, ὁ ῥόμβος, ȣ.
Rhonchiſſo, ῥέγχω. Gal.
Rhonchus, ὁ ῥέγκος, ȣ. Gal.
Rhythmicus, a, um, ῥυθμικός, ή, όν. Plut.
Rhythmus, ὁ ῥυθμός, ȣ̃. Ariſtot.
Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνοῤῥαίστης, ȣ̃. Ariſtot. τὸ κίκι, εως. Dioſc.
Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος. Ariſtoph.
Rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ. Xen. de aliquo, vel aliqua re, ἐπί τινι. Id. valde ſuauiter, μάλα ἡδύ. Lucian. Conf. Riſus, item, Derideo, Irrideo.
Ridicule, καταγελάστως. Xen. γελοίως. Ariſtot.
Ridiculus, a, um, γελοῖος, α, ον. Plato. ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ȣ. Plato. ſum, καταγελάομαι. Plato.
Rigatio, τὸ δεῦμα, ατος.
Rigeo, ῥιγόω. Lucian.
Rigidus, a, um, ῥίγιος, α, ον. Dioſcor.
Rigo, δεύω. Suid. ἀναδεύω. Plato.
Rigor, τὸ ῥῖγος, εος. Xen.
Rima, ἡ κλεισθρία, ας. Lucian. ἡ ὀπή, ῆς. Id.
Rimor, ἰχνεύω. Xen. aliquid, ἐξετάζω τι. Iſocr.
Rimoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κλειθριώδης, εος.
Ringo, ſ. Ringor, τὴν ῥῖνα συστέλλω.
Ripa, ἡ ὄχθη, ης. Plut.
Ripula, τὸ ὀχθίδιον, ȣ.
Riſus, ὁ γέλως, ωτος. Dem. effuſus, ὁ καγχασμός, ȣ̃. Cl. Al. γέλως πλατύς. Syneſ. rem in riſum conuerto,

conuerto, πρᾶγμα εις γέλωτα ἐμβάλλω. *Id.* risum moueo ali ui, γέλωτα παρέχω τινὶ *Plut.* contin o, κατέχω. *Xen* magnum excito, ποιέω πολ:ν. *Plato.* risui habeo aliquid, εἰς γελωτα ἔχω τι. *Philo.* fine risu, ἀγελαστί. *Lucian.*

Rite, ἐ...μως. *Dem.*

Ritus, ὁ θεσμὸς, ȣ. *Dion. Hal.* sacri, αἱ τελεταὶ, ῶν. *Id.* οἱ θεσμοὶ ἱεροί. *Plut.* patrii, τὰ πατρια, ων. *Dem.* ritu ferarum, δίκην θηρίων. *Dion. Hal.*

Riualis, ὁ ἀντεραστὴς, ȣ. *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀντίζηλος, ȣ. *Si* . ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, ȣ. *Ioſ.* ζηλοτυπέων, ἐ ȣσα. *Diod. Si*

Riualitas, ἡ ζηλοτυπία, ας. *Diod. Sic.*

Riuulus, τὸ ῥυάκιον, ȣ, ἡ διέξοδος ὑδάτων. *LXX.*

Riuus, ὁ ῥύαξ, ακος. ſanguinis, αἵματος. *Ariſtid.* aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων. *Herodian.*

Rixa, ἡ ἔρις, ιδος. *Xen.* ἡ ἐρίθεια, ας. *N. T.* Conf. *Contentio, Iurgium.*

Rixor, ἐρίζω, cum aliquo, τινί. *Lucian.* de aliqua re, περί τινος. *Iſocr.* Conf. *Contendo.*

Rixoſus, a, um, ἐριστικὸς, ἡ, όν. *Lucian.*

Roboreus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον.

Roboro, ἐπισχύω *Xen.* σθενόω. *LXX.* ῥώννυμι, aliquid, τι. *Dem.* ἐπιῤῥώννυμί τι. *Id.*

Robur, ἡ δρῦς, ος, ἡ δρῦς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ, ῆς. *Dem.* corporis, ἡ ῥώμη, ης. *Ariſtot.*

Robuſte, ἐῤῥωμένως. *Dem.* εὐρώστως. *Id.*

Robuſtus, a, um, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, ȣ. *Id.* ἰσχυρὸς, ὰ, όν. *Id.* nemini robore corporis cedens, ȣδενὸς τῷ σώματι ἀῤῥωστότερος γενόμενος. *Id.*

Rodo, διατρώγω. *Chryſ.* παρατρώγω, aliquid, τι. *Laert.*

Rogatio, i. e. petitio, ἡ δέησις, εως. *Dem.* αἴτησις, εως. *Id.* i. e. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος. *Ariſtot.* Conf. *Preces, Petitio, Interrogatio.*

Rogito, πολλὴν δέησιν ποιέομαι.

Rogo, δέομαι. *Dem.* Conf. *Oro.* ἐρωτάω. *Dem.* Conf. *interrogo.*

Rogus, ἡ πυρὰ, ᾶς. *Plut.* ἡ πυρκαϊὰ, ᾶς. *Laert.*

Roma, ἡ Ῥώμη, ης. *Plut.*

Romane, ῥωμαϊςί, *Plut.*

Romanus, a, um, Ῥωμαῖος, αία, αῖον. *Plut.* ῥωμαϊκὸς, ή, όν. *Id.*

Ronchus, vide *Rhonchus.*

Roratio, ὁ δροσισμὸς, ȣ.

Roro, δροσίζω, ψεκάζω. *Athen.*

Rorulentus, a, um, ſ. Roſcidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δροσώδης, εος. *Naz.* ὁ καὶ ἡ ἔνδροσος, ȣ. *Cl. Al.*

Ros, ἡ δρόσος, ȣ. *Ariſtot.* ἡ δροσία, ας. *Lucian.*

Roſa, τὸ ῥόδον, ȣ. *Plut.*

Roſaceus, a, um, ῥόδινος, ίνη, ινον, vnguentum, μύρον. *Athen.*

Roſarium, ὁ ῥοδὼν, ῶνος. Theophr. ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς. *Ammon.*

Roſcidus, vide *Rorulentus.*

Roſetum, ἡ ῥοδωνιὰ, ᾶς. *Suid.*

Roſeus, a, um, ῥόδιος, ία, ιον, vnguentum, μύρον. *Ariſtot.*

Roſio, ὁ δηγμὸς, ȣ. *Dioſc.* ἡ βρῶσις, εως. *N. T.*

Roſmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος. *Dioſc.*

Roſtellum, τὸ ἀμφίον, ȣ, τὸ ῥυγχίον, ȣ. *Athen.*

Roſtratus, a, um, ῥυγχωτὸς, ή, όν, nauis, ναῦς χαλκήρης. *Plut.*

Roſtrum, τὸ ῥύγχος, εος. *Athen.* auis, τὸ ῥάμφος, εος. *Id.* muſcæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος. *Lucian.* nauis, τὸ ἔμβολον, ȣ. *Polyb.* τὸ χάλκωμα. *Plut.* τὸ ἀκροςόλιον. *Strabo.* Roſtra in foro Romano, τὰ ἔμβολα, ων. *Dion. Hal.*

Rota, ὁ τροχὸς, ȣ, *Xen.* qua aqua hauritur e puteo, ἡ τροχιλαία, ας. *Ariſtot.* ἡ τροχιλία, ας. *Polyb.* rota torqueo, τροχίζω. *Ariſtot.* contundo, τρόχῳ καταγνύω.

Roto, γυρόω.

Rotula, ὁ τροχίσκος, ȣ. *Gaza.*

Rotundatio, ἡ ςρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.

Rotunde, ςρογγύλως. *Plut.*

Rotunditas, ἡ ςρογγυλότης, ητος, ἡ περιφέρεια, ας. *Herodian.*

Rotundo, ςρογγυλόω. *Al. Aphr.*

Rotundus, a, um, ςρόγγυλος, ύλη, υλον. *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ ἔγκυκλος, ȣ. *Pauſ.* ὁ καὶ ἡ περιφερὴς, έος, lapis, λίθος. *Herodian.*

Rubedo, ἡ ἐρυθρότης, ητος.

Rubefacio, ἐρυθραίνω. *Herodian.* ἐπιφοινικίζω. *Lucian.*

Rubeſco, ἐρυθραίνομαι. *Herodian.* ἐρευθέω. *Lucian.* ἐρυθριάω. *Plato.*

Rubeo, ἐρευθέω. *Lucian.*

Ruber, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, όν. *Dem.*

Rubeſco, ἐρυθριάω. *Plato.*

Rubeta, ὁ φρῦνος, ȣ. *Dioſc.*

Rubeus, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, όν. *Dem.*

Rubicundus, a, um, idem quod *Ruber.*

Rubiginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος.

Rubigo, ὁ ἰὸς, ȣ, ferri, σιδήρȣ. *Dioſc.* frumenti, ἡ μίλτος, ȣ, *Pauſ.* ἡ ἐρυσίβη, ης. *LXX.*

Rubor, τὸ ἐνερευθὲς, έος. *Lucian.* τὸ ἐρύθημα, ατος. *Idem.*

Rubrica, ἡ μίλτος, ȣ. *Dioſc.* τὸ μίλτινον, ȣ. *Plut.* rubrica tingo, μιλτόω.

Rubricata, τὸ ἀνδρείκελον, ȣ.

Rubricoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, εος. *Diod. Sicul.*

Rubus, ἡ βάτος, ȣ. *Dioſc.*

Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, ȣ. *Ariſtot.*

Ructo ſ. Ructor, ἐρεύγομαι. *Al. Alphr.* ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρεγμιάω. *Dioſc.*

Ructuoſus, a, um, ἐρευκτικὸς, ή, όν. *Dioſc.*

Ructus, us, ὁ ἐρυγμὸς, ȣ. *Ariſtot.* acidus, ἡ ὀξυρεγμία, ας. *Hippocr.*

Rudens, ὁ κάλως, ω. *Euſtath.*

Rudero, κατερείπω. *Plut.*

Rudicula, ἡ σπαθὶς, ίδος. *Poll.*

Rudimentum, τὸ προπαίδευμα, ατος. *Phil.* ἡ προπαιδία, ας. *Cl. Al.* ἡ ςοιχείωσις, εως. *Baſ.*

Rudis, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ȣ. *Dem.* Confer *Indoctus, Ineruditus.*

Rudis, ἡ σπάθη, ης. *Dioſc.*

Ruditus, ἡ ὄγκησις, εως. *Aelian.* ἡ βρῶμησις, εως. *Poll.*

Rudo, βρωμάομαι. *Pauſ.*

Rudus, τὸ ἐρείπιον, ȣ. *Pauſ.*

Rufus, πυῤῥὸς, ὰ, όν. *Diod. Sic.*

Ruga, ἡ ῥυτὶς, ίδος. *Plut.* frontis caperatæ, ἡ ἀμαρυγὴ, ῆς. *Poll.*

Rugio, βρυχάομαι, ὠρύομαι. *Dio Chryſ.*

Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ὁ βρυχηθμὸς, ȣ, τὸ ὠρύωμα, ατος. LXX. ὁ βρυχηθμὸς λέοντος. Id.
Rugo, ῥυτιδόω. Aristot.
Rugositas, ἡ ῥυσσότης, ητος. Plut.
Rugosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥυτιδώδης, εος, ῥυσσὸς, ἡ, όν. Lucian.
Ruina, ἡ ὑπόπτωσις, εως. Hesych. Conf. Casus. ruinae, i. e. rudera, τὸ ἐρείπιον, ȣ. Pauf. & rudera muri, τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα τείχȣς. Herodian. ruinam minari, μέλλειν κατολισθαίνειν. Aelian.
Ruinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐρείψιμος, ȣ, tectum, στέγος. Eurip. ὁ καὶ ἡ πτώσιμος.
Ruma, ὁ μαζὸς, ȣ̃. Aristot.
Rumex, τὸ λάπαθον, ȣ. Diosc.
Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος. Plut. ὁ μηρυκισμὸς, ȣ̃. Greg.
Rumino, μηρυκάομαι. Aristot. ἀναμηρυκάομαι. Lucian. μηρυκάζω. Aristot. i. e. animo reuoluo, ἀναπολέω. Dion. Hal. πρὸς ἐμαυτόν ἀνακυκλέω f. ἀνατυλίττω. Lucian.
Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς. LXX. ἡ φήμη, ης. Dem. multus est circa Thessaliam & vbique, πολύς ἐστι λόγος κατὰ Θεσσαλίαν καὶ πανταχȣ̃. Dem. peruulgatus est de aliquo, λόγος πολύς ἐστι περί τινος. Id. est sparsus, λόγος διῆλθεν. Plato. rumorem spargere, διασκεδάσαι φήμην. Herodian. διαδιδόναι φήμην. Polyb. διασπείρειν λόγον. Xen. rumores spargi, φῆμαι λέγεσθαι. Dion. Hal. leues & incerti, φῆμαι μετέωροι καὶ ἀδέσποτοι. Id. Conf. Fama.
Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνήν. Dem. aliquid, σχίζω τι. Xenoph. vincula, διαρήσσω τὰ δεσμά. N. T.
Rumusculus, τὸ θρυλλίδιον, ȣ.
Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, ȣ̃.
Runcina, τὸ δορυδρέπανον, ȣ.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, πίπτω. Xen. in peius, τρέπομαι εἰς χεῖρον. Id. κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον. Id.
Rupes, ἡ ἀπότομος, ȣ. LXX. πέτρα ἀπότομος. Lucian.
Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως. Aristot.
Ruralis, e, ἄγροικος, η, ον. Lucian. ἄγριος, ία, ιον. Xen.
Rursum, s. Rursus, αὖ. Dem. quam illa decessisset, rursus patris consobrinam duxit, ἀποθανέσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τȣ̃ πατρὸς. Dem.
Rus, ὁ ἀγρὸς, ȣ̃. Dem. abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι. Id. ruri viuo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω. Id. rure redeo, ἐξ ἀγρȣ̃ ἐπανέρχομαι. Id.
Ruspor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω. Xen.
Rusticanus, a, um, ἀγροικικὸς, ἡ, όν. Max. Tyr.
Rusticatio, ἡ ἀγραυλία, ας.
Rustice, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι. Plato.
Rusticitas, ἡ ἀγροικία, ας. Aristot. ἡ ἀγριότης, ητος. Plato. ἡ ἀγροικία, ας. Lucian.
Rusticor, ἀγραυλέω, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω. Dion. Hal.
Rusticus, a, um, ἄγροικος, η, ον. Lucian. ἄγριος, ία, ιον. Aristot.
Ruta, τὸ πήγανον, ȣ. Diosc.

Rutaceus, a, um, πηγάνινος, ίνη, ινον. Aret.
Rutilesco, ξανθίζομαι. Athen.
Rutilo, πυῤῥάζω. N. T.
Rutilus, a, um, πυῤῥὸς, ὰ, όν. Plato.
Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης. Theophr. τὸ σκαφεῖον, ȣ. Plut.

S.

Sabbatum, τὸ σάββατον, ȣ. N. T.
Sabina, τὸ βράθυ, ος. Diosc.
Sabulosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψαμμώδης, εος.
Sabulum, ἡ ψάμμος, ȣ. Lucian.
Saburra, τὸ ἕρμα, ατος. Aristot.
Saburro, ἑρματίζω. Plut.
Saccharum, τὸ σάκχαρ, αρος. Gal. τὸ σάκχαρον, ȣ.
Sacculus, τὸ θυλάκιον, ȣ. Athen. τὸ σακκίον, ȣ. Poll.
Saccus, ὁ σάκκος, ȣ. LXX. ὁ θύλακος, ȣ. Athen.
Sacellum, τὸ ναΐδιον, ȣ. Xen.
Sacer, a, um, ἱερὸς, ὰ, ὸν, mons, ὄρος. Dem. alicui, τινός. Plut.
Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως. Dem. ὁ ἱεροποιὸς, ȣ̃. Id. ὁ ἱερείτης, ȣ. Plato.
Sacerdotalis, e, ἱεροφαντικὸς, ἡ, όν. Plut. ἱερατικὸς, ἡ, όν. Aristot.
Sacerdotissa, ἡ ἱέρεια, ας. Plato.
Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, ας. Aristot. τὸ ἱεράτευμα, ατος. Id. ἡ ἱερωσύνη, ης. Dem.
Sacramentum, τὸ μυστήριον, ȣ. N. T. i. e. iusiurandum, ὁ ὅρκος, ȣ. Dem. Confer Iuramentum.
Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, τὸ ἱερατεῖον, ȣ. Theodor.
Sacrificatio, ἡ ἱέρευσις, εως.
Sacrificium, ἡ θυσία, ας. Isocr. τὸ θῦμα, ατος. Dem. τὸ ἱερεῖον, ȣ. Id. facio alicui, θυσίαν ποιέω τινί. Dem. perficio, ἐπιτελέω. Id. offero, θύω θυσίαν. Id. sacrificio honoro aliquem, τιμάω τι. ά θυσία. Id. adficior, ἄχθομαι θυσίας. Id. occupatus sum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ. Id.
Sacrifico, θύω, deo, θεῷ. Dem. ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερά. Id.
Sacrificulus, ὁ ἱεροποιὸς, ȣ̃. Dem.
Sacrificus, a, um, ἱερατικὸς, ἡ, όν. Aristot.
Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, ας. Plut. ἡ θεοσυλία, ας. Ael. pecunias per sacrilegium e templis auferre, ἐξ ἱερῶν συλᾶν τὰ χρήματα. Id.
Sacrilegus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἱερόσυλος, ȣ. N. T.
Sacro, ἱερόω, aliquid, deo, τι θεῷ. Herodian. ἱεροποιέω. Cl. Al.
Sacrosanctus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανάγιος, ȣ.
Saepe, πολλάκις. Dem. saepius, πλεονάκις. Id.
Saeue, s. Saeuiter, ἀπροσοίστως. Isocr. ἀπηλεγέως.
Saeuio, ἀγριαίνω. Plut. in aliquem, χαλεπαίνω πρός τινα. Xen.
Saeuitia, ἡ δεινότης, ητος. Isocr. Conf. Crudelitas.
Saeuus, a, um, ὠμὸς, ἡ, όν. Dem. χαλεπὸς, ἡ, όν. Id. Conf. Crudelis.
Saga, ἡ μάγος, ȣ. Lucian. ἡ φαρμακὶς, ίδος. Id.
Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας. Aristot.
Sagaciter, εὐμηχάνως. Aristot. ἀγχινόως. Id.
Sagax, ἰχνευτικὸς, ἡ, όν. Ael. ὁ καὶ ἡ ἀγχίνοος, ȣ. Xen.

Sagena,

Sagena, ἡ σαγήνη, ης. *Plut.*
Sagina, ὁ σιτισμός, ȣ.
Saginatio, ἡ σίτευσις, εως.
Sagino, σιτίζω, canes, κύνας. *Isocr.* σιτεύω τινά. *Dem.*
Sagitta, τὸ τόξευμα, ατος. *Dem.* τὸ βέλος, εος. LXX. sagittam emitto, τοξεύω. *Dem.* sagittis configor, κατατοξεύομαι. *N. T.*
Sagittarius, ὁ τοξότης, ȣ. *Dem.* bonus, τοξεύειν ἀγαθός. *A...*
Sagitto, τοξεύω, aliquem, τινά. *Dem.*
Sagatus, a, um, χλαμυδωτός, ή, όν.
Sagulum, ἡ ἐφεστρίς, ίδος, τὸ περιθωρακίδιον, ȣ, ἡ χλαμύς, ύδος. *Herodian.*
Sagum, σάγος. *Polyb.*
Sal, ὁ ἅλς, ἁλός. *Diosc.* sales, οἱ ἅλες, ων. *Plut.*
Salacitas, τὸ ἀφροδισιαστικόν, ȣ.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας. *Diosc.*
Salarium, ὁ μισθός, ȣ. *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς. *Id.*
Salax, ἀφροδισιαστικός, ή, όν. *Aristot.*
Salebra, τὸ ῥῆγμα, τος, ἡ χαράδρα, ας. *Thuc.*
Salebrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χαραδρώδης, εος, locus, τόπος. *Diosc.*
Salicetum, ὁ ἰτεών, ῶνος.
Saligneus, a, um, ἰτέινος, ίνη, ινον. *Theophr.* οἰσύινος, ίνη, ινον. *Lucian.*
Salina, ἡ ἁλυκίς, ίδος. *Strabo.* ἡ ἁλὴ, ῆς. *Dion. Hal.*
Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, ȣ.
Salio, i. e. *sale condio*, ἁλίζω. *N. T.*
Salio, i. e. *salto*, σκιρτάω. *Plato.*
Saliua, τὸ σίαλον, ȣ. *Xen.*
Saliuo, σιαλόω.
Saliuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σιαλώδης, εος.
Salix, ἡ ἰτέα, ας. *Theophr.* ἡ οἰσός, ȣ. *Theophr.*
Salsamentarius, ὁ ταριχοπώλης, ȣ. *Plut.* ὁ ταριχευτής, ȣ. *Herodot.*
Salsamentarius, a, um, ταριχηρός, ά, όν. *Diosc.*
Salsamentum, τὸ τάριχος, εος. *Gal.*
Salse, ἁλμυρῶς.
Salsilago, s. Salsugo, ἡ ἅλμη, ης. *Theophr.* ἡ ἁλμυρίς, ίδος. *Id.*
Salsuginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἁλμώδης, εος. *Theophrast.*
Salsura, τὸ ταρίχευμα, ατος.
Salsus, a, um, ἁλμυρός, ά, όν, opsonium, ὄψον. *Xen.* ἁλυκός, ή, όν, aqua, ὕδωρ. *Aristot.*
Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως. *Plut.*
Saltator, ὁ ὀρχηστής, ȣ. *Lucian.*
Saltatorius, a, um, ὀρχηστικός, ή, όν. *Lucian.*
Saltatrix, ἡ ὀρχηστρίς, ίδος. *Xen.*
Saltem, ἀλλά, *Aristot.* κἄν. *Herodian.* τὸ ἐλάχιστον. *Dem.*
Saltuarius, ὁ ὑλωρός, ȣ.
Saltuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, εος. *Xen.*
Saltus, ἡ νάπη, ης, LXX. τὸ νάπος, εος. *Xen.* i. e. *saltatio*, τὸ πήδημα, ατος. *Plut.*
Saluber, ὑγιεινός, ή, όν. *Plut.*
Salubritas, τὸ ὑγιεινόν, ȣ. *Aristot.*
Salubriter, ὑγιεινῶς. *Plato.*
Salue, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα. *Xen.*
Salueo, ἔῤῥωμαι. *Thuc.*
Saluia, ὁ σφάκος, ȣ. *Diosc.* siluestris, τὸ ἐλελίσφακον. *Id.*
Salum, idem quod *Mare.*
Saluo, διασώζω, aliquem e periculo, τινὰ ἐκ κινδύνων. *Isocr.* Conf. *Seruo.*
Salus, ἡ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων. *Dem.* priuata, ἰδία. *Id.* salutem alicuius curæ esse alicui, μέλειν τινὶ σωτηρίας τινός. *Dem.* alicuius commendatam habere sibi, φροντίζειν σωτηρίας τινός. *Id.* ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τινός. *Id.* πρόνοιαν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινός. *Id.* quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐκ πολέμȣ. *Id.* credo alicui, παρακατατίθημί τινι σωτηρίαν. *Id.* tueri alicuius, δορυφορεῖν σωτηρίαν τινός. *Dem.* niti aliquo, ἐνεῖναι σωτηρίαν ἔν τινι. *Id.* consequi, τυγχάνειν σωτηρίας. *Id* desperare, ἀπορεῖν τῆς σωτηρίας. *Id.* saluti alicuius consulere, βȣλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινός. *Id.* conferre ad salutem, ἐπιδιδόναι τι εἰς τὴν σωτηρίαν. *Id.* spem salutis habere in aliquo, ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχειν ἔν τινι. *Id.* periclitari de salute, κινδυνεύειν περὶ τῶν ἐσχάτων. *Id.* consulere saluti Reip. σώζειν τὰ κοινά. *Aristot.*
Salutaris, e, ὁ καὶ ἡ σωτήριος, ȣ. *Plato.*
Salutariter, σωτηρίως.
Salutatio, ὁ ἀσπασμός, ȣ. *N. T.* ἡ πρόσρησις, εος. *Plato.*
Saluto aliquem, ἀσπάζομαί τινα. *Isocr.* alicuius nomine, χαίρειν κελεύω παρά τινος. *Synes.*
Saluus, a, um, σῶος, α, ον, ager, ἀγρός. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκέραιος, ȣ, vrbs, πόλις. *Isocr.*
Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης. *Hesych.*
Sambucus, ἡ ἀκτῆ, ῆς. *Diosc.*
Sanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἰάσιμος, ȣ. *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὐίατος, ȣ. *Lucian.*
Sanatio, ἡ ἴασις, εως. *Lucian.*
Sancio, κυρόω, aliquid, τί. *Herodot.* legem, νόμον τίθημι. *Isocr.* νομοθετέω νόμον. *Dem.* ἐπιτάττω νόμον. *Plato.*
Sancte, νομίμως. *Dem.* ἁγίως. *Isocr.* & præclare administrare aliquid, ὁσίως καὶ καλῶς διοικεῖν τι. *Isocr.* ἁγίως καὶ σεμνῶς ἔχειν περί τι. *Id.* viuo, ἁγνεύω ἁγίως. *Aelian.*
Sanctificatio, ὁ ἁγιασμός, ȣ. *N. T.*
Sanctifico, ἁγιάζω.
Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος. *Dem.* ἡ ἁγιωσύνη, ης. *N. T.*
Sanctio, ἡ κύρωσις, εως. *Plato.*
Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος. *Dem.*
Sanctuarium, τὸ ἁγιαστήριον, ȣ.
Sanctus, a, um, ὅσιος, ία, ιον, & iusta lex, καὶ δίκαιος νόμος. *Dem.* ἅγιος, ία, ιον, & venerandum sacrum, καὶ σεμνὸν ἱερόν. *Id.* & religiosum aliquid, ὅσιον καὶ εὐσεβές τι. *Id.*
Sandalium, τὸ σανδάλιον, ȣ. *Lucian.* τὸ σάνδαλον, ȣ. *Aelian.*
Sandapila, τὸ νεκροφορεῖον, ȣ.
Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης. *Diosc.*
Sandyx, ἡ σάνδυξ, υκος. *Diosc.*
Sane, i. e. sine morbo, ὑγιῶς. *Athen.* ὑγιεινῶς. *Dem.* i. e. *certe*, τῷ ὄντι, ἀληθῶς. *Aristot.*
Sanesco, ὑγιάζομαι. *Al. Aphr.*
Sanguiculus, τὸ αἱμάτιον, ȣ.
Sanguinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλαίματος, ȣ.

Sangui-

Sanguineus, a, um, αἱματικὸς, ἡ, ὀν. *Al. Aphr.* ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, εος. *Gal.*
Sanguinolentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, εος. *Gal.*
Sanguis, τὸ αἷμα, ατος. *Gal.*
Sanguisuga, ἡ βδέλλα, ης. *Theocr.*
Sanies, τὸ πύον, ȣ. *Gal.*
Saniosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμπυος, ȣ. *Dem.*
Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας. *Dem* sanitati restituo. ἐξυγιαίνω τινά. *Hippocr.* confero ad sanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν. *Dem.*
Sanna, ἡ χλεύη, ης. *Herodian.*
Sannio, ὁ χλευαστὴς, ȣ. *Aristot.*
Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινά. *Aristot.* ἐξυγιαίνω τινά. *Hippocr.* Conf. *Medeor.*
Sanus, a, um, ὑγιεινὸς, ἡ, ὀν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι. *Demosth.* aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ὑγιὴς, έος, & saluus, καὶ σῶς. *Thuc.* iudex, ὑγιὴς κριτής. *Dion. Long.* sani mores, ἦθος ὑγιές. *Plato.* sanæ mentis homo, ᾧ νȣ̃ς τε ὑγιαίνει καὶ ἔῤῥωται ἡ φρήν, *Aelian.* sanus sum, ὑγιαίνω. *Dem.*
Sapa, ὁ οἶνος σείραιος, ȣ. *Diosc.*
Sapidus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔχυμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ εὔστομος γεύσει. *Strabo.*
Sapiens, σοφὸς, ἡ, ὀν, in aliis rebus, τὰ ἄλλα. *Plato.* περὶ τῶν ἄλλων. *Id.*
Sapienter, σοφῶς. *Aristot.*
Sapientia, ἡ σοφία, ας. *Dem.*
Sapio, εὐαίσθητός εἰμι. *Plut.* i. e. sapiens sum, φρονέω. *Dem.* σωφρονέω. *Id.*
Sapo, ὁ σάπων, ωνος, τὸ σμῆγμα, ατος. *Athen.*
Sapor, ὁ χυμὸς, ȣ. *Plut.*
Sapphirus, ἡ σάπφειρος, ȣ. *Diosc.*
Sarcasmus, ὁ σαρκασμὸς, ȣ. *Ruffin.*
Sarcina, ἡ ἀποσκευὴ, ῆς. *N. T.* τὸ σάγμα, ατος. *Plut.* τὸ φορτίον, ȣ. *Aristot.*
Sarcinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ σκευοφόρος, ȣ. *Xen.*
Sarcinator, idem quod *Sartor.*
Sarcinatrix, idem quod *Sartrix.*
Sarcio, ἐπισκευάζω. *Lucian.* quod laceratum est, ἀκέομαι τὸ διεῤῥωγός. *Aristot.* mercede calceos putridos, μισθȣ̃ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων. *Lucian.*
Sarculatio, ἡ σκάλευσις, εως. *Theophr.* Confer *Sarritio.*
Sarculo, σκάλλω. *Theophr.*
Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, ȣ. *Theocr.* ἡ σκαλὶς, ίδος.
Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χος. *Plin.*
Sarmentitius, a, um, φρυγάνιος, ία, ιον.
Sarmentosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, εος. *Diosc.*
Sarmentum, τὸ φρύγανον, ȣ. *Theoph.*
Sarrio, σκάλλω. *Theoph.* σκαλεύω. *Plut.*
Sarritio, ἡ σκάλσις, εως. *Theophr.* ὁ σκαλισμὸς, ȣ. *Id.* ἡ σκάλισις, εως. *Id.*
Sarritor, ὁ σκαλεὺς, έως. *Xen.*
Sarritura, idem quod *Sarritio.*
Sartago, τὸ τήγανον, ȣ. *Athen.*
Sartor, ὁ ἀκεστὴς, ȣ. *Xen.*
Sartrix, ἡ ἀκέστρια, ας.
Sartura, idem quod *Sarritura* s. *Sarritio.*
Sat, ἱκανῶς, ostensum de his, ἀποδέδεικται περὶ τȣ́των. *Isocr.* copiose differui, ἐξαρκȣ́ντως διελέχθην. *Id.* Conf. *Satis.*
Satago, διαπονέω. *Plut.* σπȣδάζω τι *Lucian.* rerum mearum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττω. *Plut.*
Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾶ. *LXX.*
Satelles, ὁ δορυφόρος, ȣ. *Xen.* sum, δορυφορέω. *Thuc.* satellitum comitatus, τὸ δορυφόρημα, ατος. *Plut.*
Satellitium, ἡ δορυφορία, ας, τὸ δορυφόρημα, ατος. *Plut.* ἡ θεραπεία, ας. *Plato.*
Satias, s. *Satietas*, ὁ κόρος, ȣ. *Dem.* ἡ πλησμονὴ, ῆς. *Isocr.* ad satietatem rideo, εἰς κόρον γελάω. *Lucian.* ἄχρι κόρȣ. *Dem.*
Satio, κορέννυμι. *Herodian.*
Satio, is, ὁ σπόρος, ȣ. *Plato.* ὁ σπορητὸς, ȣ̃. *Theophr.*
Sati, ἱκανῶς. *Dem.* ἅλις, alicuius rei, τινός. *Aristot.* ἐξαρκȣ́ντως. *Isocr.* de his satis superque, ἅδην τῶν τοιȣ́των. *Plato.* vltra, quam satis est, μᾶλλον τȣ̃ δέοντος. satis est mihi, ἀπόχρη μοι τȣ̃το. *Dem.* ἅλις, sc. ἐστίν. *Aristot.* satius est, αἱρετώτερόν ἐστι. *Xen.*
Satisdatio, ἡ ἱκανοδοσία, ας. *Theophil.*
Satisdo, ἐγγύας παρέχω. *Theoph.*
Satisfacio, ἱκανὸν ποιέω, legi, τῷ νόμῳ. *Plut.*
Satisfactio, ἡ πληροφορία, ας. *N. T.*
Satiuus, a, um, ὁ καὶ ὁ σπόριμος, ȣ. *Diosc.*
Sator, ὁ σπορεὺς, έως. *Xen.*
Satrapa, ὁ σατράπης, ȣ. *Isocr.* sum Phrygiæ, σατραπεύω τῆς Φρυγίας. *Plut.*
Satrapia, ἡ σατραπεία, ας. *Herodot.*
Satrapicus, a, um, σατραπικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Satur, a, um, ὁ καὶ ἡ διάκορος, ȣ. *Xen.* ὁ καὶ ἡ διακορὴς, έος. *Plut.*
Satureia, ἡ θύμβρα, ας. *Diosc.*
Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς. *Isocr.*
Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων. *Lucian.*
Saturnus, ὁ Κρόνος, ȣ.
Saturo, κορέννυμι. *Herodian.* pane, χορτάζω ἄρτȣ. *N. T.*
Satyra, ἡ σατύρα, ας.
Satyricus, a, um, σατυρικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Satyrion, τὸ σατύριον, ȣ. *Diosc.*
Satyrus, ὁ Σάτυρος, ȣ.
Sauciatio, ὁ τρῶσις, εως.
Saucio, τραυματίζω. *Dem.* pectus per thoracem, τιτρώσκω διὰ τȣ̃ θώρακος τὸ στῆθος. *Plut.*
Saucius, τραυματίας, ȣ. *Thuc.* a, um, τετραυματισμένος, ένη, ένον. *Id.*
Saxatilis, e, idem quod *Saxosus.*
Saxetum, ὁ τραχὼν, ῶνος. *Lucian.*
Saxeus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον. *Lucian.*
Saxosus, a, um, πετραῖος, αία, αῖον. *Aret.* ὁ καὶ ἡ πετρώδης, εος. *Nazian.* λίθινος, ίνη, ινον. *Lucian.*
Saxulum, τὸ πετρίδιον, ȣ. *Aristot.*
Saxum, ὁ πέτρος, ȣ. *Xen.* ἡ πέτρα, ας. *Plut.* ὁ καὶ ἡ λίθος, ȣ. *Aristot.*
Scabellum, τὸ ὑποπόδιον, ȣ. *LXX.* τὸ θρανίον, ȣ. *Aristoph.*
Scaber, τραχὺς, εῖα, ύ. *Aristot.*
Scabies, ἡ ψώρα, ας. *Theoph.* scabie laboro, ψωριάω. *Plut.*
Scabiosus, a, um, ψωραλέος, έα, έον. *Xen.*

Scabo,

Scabo, κνάω *Gal.* digito caput, δακτύλῳ κεφαλήν. *Lucian.*
Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος. *Xen*
Scabrosus, a, um, τραχὺς, εῖα, ύ. *Aristot.*
Scæuus, a, um, σκαιὸς, ὰ, όν. *Fust.*
Scala, ἡ κατῆλιψ, ιπος f. φος. *Lucian.* ἡ κλίμαξ, ακος. *Xenoph.* nauis, ἡ ἀναβάθρα, ας. *Lucian.*
Scalmus, ὁ σκαλμὸς, ȣ. *Eurip.*
Scalpellum, τὸ φλεβοτόμον, ȣ, τὸ σμιλίον, ȣ. *Plut.*
Scalper f. Scalptum, ὁ κοπεὺς, έως. *Diod. Sic.* τὸ γλυφεῖον, ȣ. *Lucian.* ἡ σμίλη, ης. *Plato.* chirurgorum, σμιλίον ἰατρικόν. *Cl. Al.* librarium, ἡ σμίλη γραφικὴ, scalpro amputo f. reseco, ἀποσμιλεύω. *Synes.*
Scalpo, κνάω. *Gal.* κνίζω. *Appian.* ἀποξέω. *Lucian.*
Scalprum, vide *Scalper.*
Scalptor, ὁ κολάπτης, ȣ, ὁ γλύπτης, ȣ.
Scalptura, τὸ γλύμμα, ατος. *Poll.*
Scamnum, τὸ βάθρον, ȣ, ὁ θρᾶνος, ȣ.
Scando, ἀναβαίνω. *Xen.*
Scandula, ἡ σχίδαξ, ακος. *Diosc.*
Scansilis, e, ἀναβατὸς, ὴ, όν.
Scapha, ἡ σκάφη, ης. *N. T.*
Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, ῶν. *Gal.* αἱ πλάται, ῶν. *Poll.*
Scapus, ὁ σύλος, ȣ. *LXX.*
Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ȣ. *Aristot.*
Scarificatio, ἡ ἀμυχὴ, ῆς. *Diosc.* ἡ σχάσις, εως. *Theophr.*
Scarifico, ἀμύσσω. *Poll.* ἀποσχάζω. *Gal.* σχάζω. *Aristot.*
Scarus, ὁ σκάρος, ȣ, *Athen.*
Scatebra, ἡ ἀνάβλυσις, εως. *Aristot.* ὁ κρȣνὸς, ȣ. *Lucian.*
Scateo, ἀναβλύζω. *Aristot.* περιβλύζω. *Id.* fontibus, ῥήγνυμι πηγάς. *Plut.* ouibus, βρύω προβάτοις. *Aristoph.* voluptatibus, ἡδοναῖς. *Liban.*
Scaturigo, idem quod *Scatebra.*
Scaturio, idem quod *Scateo.*
Scelerate, πονηρῶς. *Dem.* μιαρῶς. *Isocr.*
Sceleratus, a, um, πονηρὸς, ὰ, όν. *Dem.* φαῦλος, η, ον. *Id.* μοχθηρὸς, ὰ, όν. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιστος, ȣ. *Aristot.*
Scelero, μιαίνω.
Scelerosus, a, um, idem quod *Sceleratus.*
Sceleste, idem quod *Scelerate.*
Scelestus, a, um, idem quod *Sceleratus.*
Sceleton, τὸ σκέλετον, ȣ. *Plut.*
Scelus, ἡ κακία, ας. *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος. *Id.* τὸ μίασμα, ατος. *N. T.* τὸ ἀσέβημα, ατος. *Dem.* τὸ κακὸν, ȣ. *Idem.* admitto, ἐργάζομαι ἀσέβημα. *Dem.* πράττω τι φαῦλον. *Lycurg.* atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίγνεσθαι *Id.*
Scena, ἡ σκηνὴ, ῆς. *Lucian.* ἡ θυμέλη, ης. *Plut.* in scenam produco, θεατρίζω. *N. T.* produci, σκηνοβατεῖσθαι. *Strabo.*
Scenice, σκηνικῶς.
Scenicus, a, um, σκηνικὸς, ὴ, όν, agon, ἀγών. *Athen.*
Sceptrum, τὸ σκῆπτρον, ȣ. *Paus.*

Scheda, ἡ σχέδη, ης.
Schedula, τὸ σχεδάριον, ȣ. *Eustath.*
Schema, τὸ σχῆμα, τος. *Aristot.*
Schisma, τὸ σχίσμα, ατος. *N. T.*
Schola, ἡ σχολὴ, ῆς. *Plut* τὸ παιδαγωγεῖον, ȣ. *Dem.* τὸ διδασκαλεῖον, ȣ. *Id.* scholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον. *Dem.*
Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ȣ, ὁ σχολαρχέων, οντος. *Laert.*
Scholasticus, a, um, σχολαστικὸς, ὴ, όν. *Macer.*
Scholium, τὸ σχόλιον, ȣ. *Lucian.*
Sciagraphia, ἡ σκιαγραφία, ας *Plato.*
Sciatericum, τὸ σκιατηρον, ȣ. *Plut.*
Scienter, ἐπιστημόνως. *Aristid.* ἐπιστημονικῶς. *Gregor.* εὐμαθῶς *Phil.*
Scientia, ἡ ἐπιστήμη, ης. *Plut.* ἡ γνῶσις, εως. *Isocr.* vtilis vtentibus, ἐπιστήμη ὠφελȣ̃σα τȣ̀ς χρωμένȣς αὐτῇ. *Dem* scientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ἐπιστήμην τοῖς ἐκ εἰδόσι *Isocr.* consequi alicuius rei, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινός. *Id.* scientia vti minus tempestiue, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι ἐκ εὐκαίρως *Id.*
Scilicet, δηλονότι. *Dem.* δηλαδή. *Id.*
Scilla, ἡ σκίλλα, ης. *Diosc.*
Scillaceus, a, um, f. Scilliticus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιλλώδης, εος. *Theophr.* σκιλλιτικὸς, ὴ, όν, vinum, οἶνος. *Diosc.*
Scindo, σχίζω, aliquid, τι. *Xen.*
Scintilla, ὁ σπινθὴρ, ῆρος *Aristoph.* ὁ λαμπηδὼν, όνος. *Chrys.* ἡ μαρμαρυγὴ, ῆς. *Plato.*
Scintillatio, ὁ σπινθηρισμὸς, ȣ.
Scintillo, σπινθηρίζω. *Theophr.*
Scintillula, τὸ σπινθηράκιον, ȣ. *Nyss.* σπινθὴρ μικρός. *Synes.*
Scio, ἐπίσαμαι, modum alicuius, τρόπον τινός. *Dem.* satis, ἴσημι ἀκριβῶς. *Dem* & omnium optime noui, εἴδω καὶ μάλιστα πάντων ἐπίσαμαι. *Id.* bene, εὖ οἶδα. *Id.* σαφῶς οἶδα τȣ̃το. *Id.* ab initio aliquid, συνειδῶ τι ἀπ' ἀρχῆς. *Dem.* libenter scirem hoc, ἡδέως ἂν εἰδείμι τȣ̃το. *Id.*
Scipio, ὁ σκίμπων, ωνος. *Herodot.* ὁ σκήπων, ωνος. *Aristoph.*
Scirpus, ἡ σχοῖνος, ȣ. *Diosc.*
Scirrhus, ὁ σκίῤῥος, ȣ. *Gal.*
Sciscitatio, ἡ ἐρώτησις, εως. *Dem.*
Sciscitor, ἐρέομαι. *Xen.* πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τι παρά τινος. *Isocr.* ἐρωτάω τινά. *Id.* Conf. *Interrogo.*
Scisco, χειροτονέω. *Dem.* ψηφίζομαι. *Id.* Conf. *Decerno.*
Scissilis, e, σχιστὸς, ὴ, όν *Theophr.*
Scissura, τὸ σχίσμα, ατος. *Lucian.* ἡ σχισμὴ, ῆς. *Hesych.*
Scite, ἐπιστημονικῶς, i. e. eleganter, κεχαρισμένως. *Isocr.* ὀρθῶς. *Dem.*
Scitor, idem quod *Sciscitor.*
Scitum, τὸ δόγμα, ατος. *Dem.* τὸ ψήφισμα, ατος. *Id.* Conf. *Decretum.*
Scitus, a, um, σοφὸς, ὴ, όν, & varius, καὶ ποικίλος. *Dem.* κομψὸς, ὴ, όν. *Plut.*
Sciurus, ὁ σκίȣρος, ȣ. *Aelian.*
Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος. *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος. *Diosc.*
Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας. *Theophr.*

Scola-

Scomber, f. Scombrus, ὁ σκόμβρος, ε. *Ariſtoph.*
Scomma, τὸ σκῶμμα, ατος. *Xen.* Confer *Dicterium.*
Scopæ, τὸ κόρητρον, ε. *Lucian.* τὸ κάλλυντρον, ε. *Cl. Al.*
Scoparius, ὁ σαρωτὴς, ε, ὁ σαρῶν, ῶντος. *Harmenop.*
Scopula, τὸ σαρώτριον, ε.
Scopus, ὁ σκοπὸς, ε. *Plato.* collimare ad ſcopum, ςοχάζεσθαι τε σκοπε. *Id.* ſcopum attingere, βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπὸν. *Xen.* ſcopum non adſequi, ἄσκοπα τοξεύειν. *Lucian.* tendere ad ſcopum propoſitum, συντείνειν πρὸς τὸν ὑποτεθέντα σκοπόν. *Ariſtot.*
Scotia, ἡ σκωρία, ας. *Dioſc.*
Scorpio, ὁ σκορπίος, ε. *Dioſc.*
Scortator, ὁ πόρνος, ε. *Xen.*
Scorteus, a, um, σκύτινος, ίνη, ινον. *Diod. Sic.*
Scortillum, τὸ πορνίδιον, ε. *Ariſtoph.*
Scortor, πορνεύω. *Aeſchin.* πορνεύομαι. *Dem.* ἀκολασαίνω. *Plut.*
Scortum, ἡ πόρνη, ης. *Plut.* ἡ τυβὰς, ἄδος. *Philo.* ἑταίρα, ας. *Id.* ἑταιρὶς, ίδος. *Themiſt.* ἑταιρίστρια, ας. *Lucian.* γυνὴ ἑταιρεσα, ης. *Plut.* vile, ἡ χαμαιτύπη, ης. *Plut.*
Screatio f. Screatus, us, τὸ χρέμμα, ατος. *Laert.* ἡ χρέμψις, εως.
Screo, χρέμπτομαι. *Lucian.*
Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, ſenatus, τῆς βελῆς. *Dem.*
Scriblita, τὸ ςρεπτὸν, ε.
Scribo, γράφω, aliquid, τί. *Dem.* manu propria, γράφω αὐτοχειρὶ. *Philo.* litteras, γράφω γράμματα. *Dem* ad aliquem, ἐπιςέλλω τινί. *Iſocr.* librum, συγγράφω βιβλον. *Lucian.* vitam alicuius, ἀναγράφω βίον τινός. *Philo.*
Scriniarius, ὁ κιβωτεὺς, έως, ὁ κιβωτοποιὸς, ε. *Poll.*
Scrinium, τὸ κιβώτιον, ε. *Plut.*
Scriptio, ἡ γραφὴ, ῆς. *Lucian.*
Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως. *Iſocr.*
Scriptorius, a, um, γραφικὸς, ή, όν. *Maccab.*
Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος. *Iſocr.* ἡ γραφὴ, ῆς. *Thuc.* τὸ γράμμα, ατος. *Plut.*
Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς. *N. T.*
Scrobiculus, τὸ ὀρυγμάτιον, ε.
Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος. *Xen.*
Scrofa, ὗς γρομφὰς, αδος. *Suid.*
Scrofula, ἡ χοιρὰς, αδος.
Scrotum, ἡ ὀσχέα, ας. *Ariſtot.* ὁ ὀσχεὺς, έως. *Idem.*
Scrupoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, εος.
Scrupuloſe, ὑπερακριβῶς.
Scrupuloſitas, ἡ ὑπερακρίβεια, ας.
Scrupuloſus, a, um, ὑπερακριβὴς, έος.
Scrupulus, ἡ λιθὶς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24. pars vnciæ, τὸ γραμμάριον, ε.
Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρύτη, ης.
Scrutarius, ὁ γρυτοπώλης, ε, ὁ ῥωποπώλης, ε. *LXX.*
Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως. *Lucian.*
Scrutator, ὁ ἐξεταςὴς, ε. *Ariſtot.*
Scrutor, ἐξετάζω, aliquid, τί. *Iſocr.* Confer *Examino.*
Sculpo, γλύφω. *Ariſtoph.*
Sculptilis, e, γλυπτὸς, ή, όν. *LXX.*
Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως. *Dion. Hal.*
Sculptura, ἡ γλυφὴ, ῆς. *Philo.* τὸ γλύμμα, ατος. *Poll.* marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, ας. *Strabo.* annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, ας. *Plato.*
Scurra, ὁ βωμολόχος, ε. *Philo.*
Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ή, όν. *Lucian.*
Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας. *Plut.*
Scurriliter, βωμολόχως.
Scurror, βωμολοχέω. *Plut.* βωμολοχεύομαι. *Syneſ.*
Scutarius, ὁ ἀσπιδοποιὸς, ε. *Poll.*
Scutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσπιδοφόρος, ε. *Lucian.* ὁ ἀσπιδιώτης, ε. *Id.*
Scutella, τὸ παροψίδιον, ε.
Scutica, ἡ σκυτάλη, ης. *Plut.* ἡ σκυταλὶς, ίδος. *Ioſeph.* ἡ ὑςριχὶς, ίδος. *Plut.*
Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ε.
Scutum, ἡ ἀσπὶς, ίδος. *Xen.* ὁ θυρεὸς, ε. *Dion. Hal.*
Scyphus, ὁ σκύφος, ε. *Lucian.*
Sebaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ςεατώδης, εος. *Dioſc.*
Sebo, ςεατόω. *Hippiatr.*
Sebum, τὸ ςέαρ, ατος. *Ariſtoph.*
Secale, ἡ βρίζα, ης.
Secedo, ἀναχωρέω. *Xen.* ἀποχωρέω. *Id.*
Secerno, χωρίζω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος. *Philo.* ἐκκρίνω τί τινος. *Ariſtot.*
Seceſſio, f. Seceſſus, us, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς. *Aeſchin.*
Secius, ἧττον, nihilo ſecius, ἐδὲν ἧττον. *Ariſtot.*
Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινά τινος. *Ariſtot.*
Seco, πρίω, aliquid, τί. *Ariſtoph.* τέμνω τι. *Lucian.* in partes minutas, κατακερματίζω. *Philo.*
Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεὺς, έως.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως. *Theophr.*
Secreto, ἰδίᾳ. *Thuc.* κατ' ἰδίαν. *Plut.* loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαί τινι. *Plato.* dicere, δι' ἀποῤῥήτων εἰπεῖν. *Dion. Hal.*
Secretum, τὸ ἀπόῤῥητον, ε, ſecretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, ε. *Ariſtot.*
Secretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόκρυφος, ε, ὁ καὶ ἡ ἀπόῤῥητος, ε. *Plut.*
Secta, ἡ αἵρεσις, εως. *Gal.*
Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς. *Iſocr.*
Sector, ὁ τομεὺς, έως. *Xen.*
Sector, aris, συχνῶς ἀκολεθέω, διώκω. *Iſocr.*
Secubo, ἀποκοιτέω. *Dem.* ἀποκοιμάομαι. *Plato.*
Secula, τὸ δρεπάνιον, ε.
Secularis, e, κατ' αἰῶνα γιγνόμενος, ένη, ενον.
Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος. *Lucian.* ἡ γενεὰ, ᾶς. *Dem.* noſtro ſeculo, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς. *Id.*
Secundæ, τὰ ὕςερα, ων. *Dioſc.*
Secundanus, a, um, δευτεραῖος, αία, αῖον. *Xen.*
Secundarius, a, um, δευτέριος, ια, ιον.
Secundo, δεύτερον. *Herodian.* δευτέρως. *Ariſtot.*
Secundo, as, ἐπεριάζω.
Secundum, κατὰ, hanc legem, τετον τὸν νόμον. *Dem.* aliquem plurimum poſſe, μέγιςον μετά τινα δύνασθαι. *Thuc.*

Secun-

Secundus, a, um, δεύτερος, έρα, ερον. *Thuc.*
Secundæ, τὰ δεύτερα, ων. *Xen.* secundas fero, δευτερεύω. *Plut.* τὰ δεύτερα φέρομαι. *Lucian.* secundæ res, ἡ εὐπραγία, ας. *Isocr.* secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη. *Dem.* secunda fortuna vti, καλῶς πράττειν. *Id.* βελτίςη τύχῃ χρᾶσθαι. *Id.* nulli in aliqua re secundus, ἔν τινι μηδενὸς ἔχων τὰ δεύτερα, secundus ab aliquo, i. e. aliquo inferior, δεύτερός τινος. *Plut.*
Secure, ἀσφαλῶς. *Dem.* βεβαίως. *Idem.* ἀδεῶς. *Idem.*
Securicula, τὸ πελέκιον, ȣ.
Securis, ἡ πέλεκυς, εως. *Plut.* securi percutio aliquem, πελεκίζω τινά. *Diod. Sic.*
Securitas, ἡ ἀσφάλεια, ας. *Dem.* τὸ ἀσφαλὲς, έος. *Id.* τὸ βέβαιον, ȣ. *Dem.* i. e. *negligentia*, ἡ ὀλιγωρία, ας. *Thuc.*
Securus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, έος. *Id.* sum, ἀμεριμνέω. *Bas.* securum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινί. *Lucian.* i. e. *negligens*, ὁ καὶ ἡ ὀλίγωρος, ȣ. *Thuc.*
Secus, ἄλλως. *Aristot.* ἑτέρως. *Dem.*
Sed, ἀλλά. *Dem.* non solum, sed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ. *Id.* sed tamen, ἀλλὰ μήν. *Id.* vereor dicere, sed tamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ὁ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ. *Id.* sed tamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγώ. *Id.*
Sedate, ἡσύχως. Conf. *Quiete.*
Sedatio, ἡ παῦσις, εως.
Sedatum, a, um, ὁ καὶ ἡ ἥσυχος, ȣ. Confer *Quietus.*
Sedecim, ἑκκαίδεκα. *Herodian.*
Sedentarius, a, um, ἑδραῖος, αία, αῖον. *Xen.* sedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω. *Strabo.*
Sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα. *Plato.* in equo, κάθημαι ἐπὶ τȣ̃ ἵππȣ. *Xen.* vna, συγκαθέζομαι. *Lucian.* sedere aliquem iubeo, καθέζεσθαί τινα κελεύω. *Dem.*
Sedes, ἡ ἕδρα, ας. *Xenoph.* belli, τὸ ὁρμητήριον, ȣ. *Dion. Hal.* sedem muto, ἀπανίςαμαι. *Id.*
Sedile, τὸ ἕδρανον, ȣ. *Soph.*
Sedimentum, τὸ ἵζημα, ατος. *Plut.*
Seditio, ἡ ςάσις, εως. *Isocr.* ἡ ἀκαταςασία, ας. *Lucian.* ἡ διχοςασία, ας. *Plut.* ἡ διχοφροσύνη, ης. *Id.* seditionem suscito s. moueo inter aliquos, ςασιάζω ἔν τισι. *Plato.* πρός τινας. *Herodian.* ςάσιν ποιέομαι. *Isocr.* omitto, ςάσιν καταλείπω. *Isocr.* seditione agitari, ἐν ςάσει εἶναι. *Thuc.* ad seditionem concitare, εἰς ςάσιν ἐμβάλλειν. *Xen.*
Seditiose, ςασιαςικῶς. *Aristot.* κατὰ τὸ ςασιωτικόν. *Thuc.*
Seditiosus, a, um, ςασιωτικός, ή, όν. *Thuc.* ςασιαςικός, ή, όν, sermo, λόγος. *Aeschin.*
Sedo, παύω, iram, τῆς ὀργῆς. *Dem.* ὀργήν τινος. *Isocr.* κατέχω ὀργήν. *Aristot.* contentiones, καθίςημι τὰς ἀντιλογίας. *Plut.* aliquos, καταςέλλω τινάς. *Id.* πραΰνω τινάς. *Plato.*
Seduco, ἀπάγω. *Aristot.* i. e. *decipio* aliquem, παρακρȣ́ομαί τινα. *Id.* Conf. *Decipio, Fallo &c.*
Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Conf. *Abductio.*
Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, ȣ̃. *Greg.* i. e. *Deceptor*, ὁ πλάνος, ȣ. *Athen.*
Sedule, ἐπιμελῶς. *Isocr.* Conf. *Diligenter.*
Sedulitas, ἡ ἐπιμέλεια, ας. *Dem.* Conf. *Diligentia, Industria.*
Sedulo, idem quod *Sedule.*
Sedulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος. *Dem.* Conf. *Diligens, Industrius.*
Sedum, τὸ ἀείζωον, ȣ. *Diosc.*
Seges, τὸ λήϊον, ȣ. *Aristot.*
Segmen, τὸ πρίσμα, ατος. *Theophr.*
Segmentum, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς. *Aristot.*
Segnis, e, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ȣ. *Dem.* Confer *Piger.*
Segniter, ὀκνηρῶς. *Dem.* Conf. *Pigre.*
Segnitia, s. Segnities, ἡ βραδύτης, ητος. *Dem.* ὁ ὄκνος, ȣ. *Id.* Conf. *Ignauia, Pigritia.*
Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος. *N. T.* ἀποδιορίζω. *Ibid.* ἐκκρίνω τινὰ ἔκ τινος. *Aristot.*
Seiunctio, ἡ διάζευξις, εως.
Seiungo, διαζεύγνυμι. *Aeschin.* aliquid, διίςημί τι *Demosth.* ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινος. *Plato.*
Selectio, ἡ ἐκλογὴ, ῆς. *Al. Aphr.*
Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ȣ.
Seligo, ἀποκρίνω, e duobus malis, ἐν δυοῖν κακοῖν. *Sophoc.* aliquid, ἐξαιρέω τι, *Xen.* ἐκλέγω. *Isocr.*
Sella, ἡ ἕδρα, ας. *Xen.* curulis, ὁ δίφρος ἡγεμονικός. *Plut.* gestatoria, τὸ φορεῖον, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ θρᾶνος, ȣ. *Gal.*
Sellula, τὸ θρανίδιον, ȣ. *Poll.*
Sellularius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιδίφριος, ȣς ars, τέχνη. *Dion. Hal.*
Sembella, τὸ ἡμίλιτρον, ȣ.
Semel, ἅπαξ. *Dem.* εἰς ἅπαξ. *Id.* καθάπαξ. *Idem.*
Semen, *frugum & animantium*, τὸ σπέρμα, ατος. *Dem. Plut.*
Sementis, ὁ σπόρος, ȣ. *Xenoph.* sementem facio, σπείρω. *Plut.* σπέρματα τῇ γῇ διανέμω. *Plato.*
Sementiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπέρμιος, ȣ. *Diosc.*
Semento, σπερματίζω. LXX.
Semestris, e, ὁ καὶ ἡ ἑξάμηνος, ȣ. *Xiphil.*
Semesus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίβρωτος, ȣ. *Philo.*
Semianimis, ὁ ἡμιθανὴς, ῆτος. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἡμιθανὴς, έος. *Naz.*
Semicircularis, e, ὁ καὶ ἡ ἡμικύκλιος, ȣ. *Laert.*
Semicirculus, ὁ ἡμικύκλος, ȣ, τὸ ἡμικύκλιον, ȣ. *Procl.*
Semicoctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίεφθος, ȣ. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἡμίπεπτος, ȣ. *Plut.*
Semideus, ὁ ἡμίθεος, ȣ. *Lucian.*
Semidoctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίσοφος, ȣ. *Lucian.*
Semigro, ἀποικέω.
Semihora, τὸ ἡμιώριον, ȣ. *N. T.*
Semimortuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμιθνητος, ȣ. *Phil.*
Seminalis, e, σπερματικὸς, ή, όν. *Philo.* ὁ καὶ ἡ σπερματώδης, εος. *Aristot.*
Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ȣ. *Theophr.*

Seminatio, ἡ σπορὰ, ᾶς. *Theophr.*
Seminator, ὁ σπορεὺς, έως. *Xen.*
Semino, σπείρω, aliquid, τι. *Thuc.*
Seminudus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίγυμνος, ȣ. *Lucian.*
Semipedalis, e, ὁ καὶ ἡ ἡμιποδιαῖος, ȣ.
Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ȣ. *Theophr.*
Semiplenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμιπληρὴς, έος. *Aret.*
Semis, f. Semissis, ἥμισυς, εια, υ. *Thuc.* Conf. *Dimidius.*
Semita, ἡ τρίβος, ȣ. *Xenoph.* ἡ ἀτραπὸς, ȣ. *Herodian.*
Semiuir, ὁ ἡμίανδρος, ȣ. *Lucian.*
Semiustulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἡμίφλεκτος, ȣ. *Philo.*
Semoueo, ἀποκινέω, semotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων. *Dion. Hal.*
Semper, ἀεί. *Dem.* αἰεί. *Id.*
Sempiternus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ȣ. *Plut.*
Semuncia, τὸ τῆς ὀγκίας ἥμισυ.
Senaculum, τὸ βȣλευτήριον, ȣ. *Plut.*
Senarius, ἡ ἑξὰς, άδος. *Philo.*
Senator, ὁ βȣλευτὴς, ȣ. *Dem.* ὁ βȣλεύων, οντος. *Id.* ὁ σύνεδρος, ȣ. *Isocr.* ὁ βȣλὴς, ῆτος. *Thuc.* ὁ βȣλῆς μετέχων, οντος. *Plut.* ὁ συγκλητικὸς, ȣ *Lucian.* ὁ πρόβȣλος, ȣ. *Aristot.* pedarius, ὁ χαμαιδικαστὴς, ȣ.
Senatorius, a, um, βȣλευτικὸς, ἡ, όν. *Dem.* dignitas f. functio, ἡ βȣλεία, ας, senatoriam dignitatem sortior, τȣ βȣλεύειν τυγχάνω. *Dem.*
Senatus, ἡ βȣλὴ, ῆς *Dem.* ἡ σύγκλητος, ȣ. *Plut* ἡ γερȣσία, ας. *Dion Hal.* ad senatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον. *Plut.* in senatum eo, βȣλεύω *Dem.* populusque, ἡ βȣλὴ καὶ ὁ δῆμος *Id.* eligi in senatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερȣσίαν. *Id.* senatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βȣλὴν εἰς βȣλευτήριον. *Dem.* conuenire, βȣλὴν συνάγεσθαι. *Id.* congregari, συλλέγεσθαι. *Id* considere, καθῆσθαι. *Id.* ire in senatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βȣλὴν μετά τινος. *Id.* deferre aliquem ad senatum populumque, δηλȣν τινα τῇ βȣλῇ καὶ τῷ δήμῳ *Id.* dimittere senatum, ἀφιέναι βȣλήν. *Id.*
Senatusconsultum, τὸ βȣλευμα, ατος. *Plut.* τὸ προβȣλευμα, ατος. *Dion. Hal.* Confer *Decretum.*
Senecio, ὁ ἠριγέρον, οντος. *Diosc.*
Senecta, f. Senectus, τὸ γῆρας, ατος, morosa, sordida & querula, δυσάρεσον, μικρολόγον, καὶ μεμψίμοιρον. *Dem.* extrema, πανύσατον, *Philo.*
Seneo, γηράσκω.
Senex, ὁ γέρων, οντος. *Plato.* ὁ πρέσβυς, υος. *Dem.* ὁ πρεσβύτης, ȣ. *Id.* ὁ παλαιὸς, ȣ. *Id.* πρεσβύτης ἄνθρωπος. *Id.*
Seni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ, ἕξ.
Senilis, e, γεροντικὸς, ἡ, όν. *Plato.*
Seniliter, γεροντικῶς.
Senior, ὁ πρεσβύτερος. ȣ. *Dem.*
Senium, idem quod *Senecta.*
Sensibilis, e, f. Sensilis, e, αἰσθητὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Sensim, ἠρέμα. *Herodian.*
Sensorium, τὸ αἰσθητήριον, ȣ.
Sensus, us, ἡ αἴσθησις, εως, audiendi, ἀκȣστική. *Plut.* f. ἀκοής. *Athen.* epistolæ, ὁ νȣς τῆς ἐπιςολῆς. *Synes.* sensu percipere, λαμβάνειν αἴσθησίν τινος. *Dem.* εἶναί τινι αἴσθησιν. *Isocr.*
Sententia, ἡ γνώμη, ης. *Dem.* ἡ δόξα, ας. *Id.* epistolæ, ὁ νȣς τῆς ἐπιςολῆς. *Synes.* sententiam dico, δίδωμι γνώμην *Dem.* profero in medium, τίθημι εἰς μέσον γνώμην. *Id.* pronuncio, ἀποφαίνομαι γνώμην. *Id.* φανερὰν ποιέω γνώμην. *Id.* explico meam, δηλόω διάνοιάν μȣ. *Isocr.* esse in sententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι. *Dem.* pertraho aliquem in sententiam meam, ἄγω τινὰ ἐπὶ τὰ δοκȣ̃ντά μοι. *Dem.* ire in sententiam alicuius, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινός. *Id.* sequi sententiam alicuius, ἐπακολȣθεῖν τινος γνώμῃ. *Id.* non stare alicuius sententia, φεύγειν τὴν γνώμην τινός. *Id.* longe recedere ab alicuius sententia, ἀποςατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ. *Id.* deducere aliquem a sententia, μεταςῆσαι γνώμην τινός. *Isocr.* mutare sententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν. *Dem.* decedo a sententia, μεταγιγνώσκω. *Isocr.*
Sententiola, τὸ γνωμίδιον, ȣ. *Dem.* misera, λογάριον δύςηνον. *Dem.*
Sententiose, γνωμολογικῶς. *Suid.*
Sententiosus, a, um, γνωμολογικὸς, ἡ, όν. *Dem. Phal.*
Senticetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος. *Eust.*
Senticosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος. *Theophr.*
Sentina, ὁ ἄντλος, ȣ. *Hom.*
Sentio, αἰσθάνομαι, & prospicio aliquid, καὶ προοράω τι. *Dem.* consentanea verbis, φρονέω ὅμοια τοῖς εἰρημένοις, *Isocr.* cum aliquo, τά τινος φρονέω. *Id.* φρονέω τὰ αὐτά τινι. *Id.* & decerno aliquid, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περὶ τινος. *Dem.*
Sentis, ἡ ἄκανθα, ης. *Diosc.*
Seorsum, χωρὶς, exponendo dicam vnumquodque, διεξιὼν φράσω καθ' ἕκαςα τȣ́των. *Demosth.* ab aliquo, χωρίς τινος. *Id.* ἄνευ τινός. *Id.*
Separabilis, e, χωριςὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Separate, κεχωρισμένως.
Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινός. *Xen.*
Separatio, ὁ χωρισμὸς, ȣ. *Plut.*
Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τȣ σώματος, *Plato.* διαχωρίζω. *Xen.*
Sepelio, θάπτω, mortuum, ἀποθανόντα. *Dem.* aliquem, καταθάπτω τινά. *Id.* mortuum vna, συγκαταθάπτω τινά. *Id.* in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον. *Id.*
Sepes, τὸ ἔμφραγμα, ατος. *Dem.* ὁ φραγμὸς, ȣ. *Plut.*
Sepia, ἡ σηπία, ας. *Aristot.*
Sepimentum, ὁ θριγκὸς, ȣ, lapideum, λίθων. *Paus.*
Sepio, φράττω, aliquid, τι. *Dem.*
Sepono, ἀποτίθημι. *Diosc.*
Seps, ὁ vel ἡ σὴψ, σηπός. *Diosc.*
Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά. *N. T.*
September, ὁ μαιμακτηριὼν, ῶνος. *Dem.*

Septemplex, ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ ἑπταπλασίων, ονος. *Sir.*
Septemuir, εἷς τῶν ἑπτά.
Septemuiralis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.
Septemuiratus, ἡ ἑπταρχία, ας.
Septenarius, *numerus*, ἡ ἑπτὰς, ἄδος. *Aristot.*
Septennis, e, ὁ καὶ ἡ ἑπταετὴς, εος. *Philo.*
Septennium, ἡ ἑπταετία, ας. *Philo.*
Septemtrio, ἡ ἄρκτος, ȣ. *Herodot.* ὁ βοῤῥᾶς, ȣ. *LXX.*
Septemtrionalis, e, ἀρκτικὸς, ἡ, ὸν, ἀρκτῷος, α, ον, terra, γῆ. *Herodian.*
Septeni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
Septies, ἑπτάκις. *N. T.*
Septimana, ἡ ἑβδομὰς, άδος. *Gal.*
Septimus, a, um, ἕβδομος, η, ον. *Plut.*
Septingentesimus, a, um, ἑπτακοσιοστὸς, ἡ, όν.
Septingenti, æ, a, ἑπτακόσιοι, αι, α. *LXX.*
Septuagenus, a, um, s. Septuagesimus, a, um, ἑβδομηκοστὸς, ἡ, όν.
Septuagies, ἑβδομηκοντάκις. *N. T.*
Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα. *N. T.*
Septum, idem quod *Sepes & Sepimentum.*
Septunx, τὸ ἑπτὀγκιον, ȣ.
Sepulchralis, e, ὁ καὶ ἡ ἐντάφιος, ȣ. *Synes.*
Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, ȣ.
Sepulchrum, ὁ τάφος, ȣ. *Thuc.* patrium, μνῆμα πατρῷον. *Dem.* publicum, μνῆμα δημόσιον. *Idem.*
Sepultura, ἡ ταφὴ, ῆς. *Thuc.* honesta, τὸ ἐντάφιον καλόν. *Dem.* magnificæ sepulturæ non expertem esse, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν. *Aelian.*
Sequacitas, ἡ ἀκολȣθία, ας. *Philo.*
Sequax, ὁ καὶ ἡ ἀκόλȣθος, ȣ. *Dem.*
Sequester, ὁ διαιτητὴς, ȣ. *Dem.* ὁ μεσέγγυος, ȣ. *Bud.* ὁ μεσεγγυησάμενος, ȣ. *Antiph.*
Sequestro, τίθημι ἐπὶ μεσιγγύῳ
Sequor, ἀκολȣθέω, aliquem, τινί. *Dem.* μετά τινος. *Id.* παρακολȣθέω τινί. *Id.* e vestigio recte ducentem, ἕπομαι κατὰ πόδας τῷ καλῶς ὁδηγῶντι. *Greg.* a tergo, ἕπομαι κατόπιν. *Lucian.* ἕπομαι κατόπιν ἐχόμενος. *Id.* desidiam sequitur egestas, τῷ ἀργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν. *Dem.* sequitur, vt de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται περὶ ἡδονῆς διελθεῖν. *Aristot.* ἑπόμενόν ἐστι διελθεῖν περὶ ἡδονῆς *Id.*
Sera, τὸ κλεῖθρον, ȣ. *Lucian.*
Serenitas, ἡ αἰθρία, ας. *Aristot.* ἡ εὐδία, ας. *Theophr.*
Sereno, αἰθριάζω. *Aristoph.*
Serenus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔδιος, ȣ, dies, ἡμέρα. *Geopon.*
Seresco, διοῤῥȣ̃μαι. *Aristot.*
Seria, ἡ οἰνήρυσις, εως. *Philo.*
Sericum, τὸ σηρικὸν, ȣ. *Strabo.*
Sericus, a, um, σηρικὸς, ἡ, ὸν, vestis, ἐσθής. *Lucian.*
Series, ἡ συνάφεια, ας, ἡ συνέχεια, ας, ἡ τάξις, εως, ἡ σύνταξις, εως *Dem.* Conf. *Ordo.*
Serio, σπȣδῇ, nunciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινί. *Dem.*
Serius, a, um, σπȣδαῖος, αία, αῖον. *Dem.* in re seria ludere verbis, σπȣδάζοντα τοῖς πράγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι. *Dion. Hal.* in rebus seriis nugis gaudere, περὶ τὰ σπȣδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν. *Dem.*
Sermo, ὁ λόγος, ȣ. *Dem.* sermonem spargere, s. disseminare, λόγον διαδιδόναι. *Plut.* θρυλλεῖν τι. *Dem.* inter se conferre, λόγȣς ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλȣς. *N. T.* est, λόγος τις περίεισι. *Aelian.* vulgaris & in omnes homines euulgatus, λόγος δημώδης καὶ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας. *Id.*
Sermocinatio, ὁ διάλογος, ȣ. *Dem.*
Sermocinor, διαλέγομαι. *Dem.*
Sermunculus, τὸ λογίδιον, ȣ. *Isocr.*
Sero, σπείρω. *Dem.* Conf *Semino.*
Sero, ὀψὲ, digredi e loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπȣ τινός. *Dem.* admodum fieri, ὀψιαίτατα γίγνεσθαι. *Id.* serius venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω. *Heliod.* aliquid facio, ὀψίζω. *Xen.*
Serotinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὄψιμος, ȣ. *Theophr.* ὄψιος, ία, ιον. *Id.*
Serpens, ὁ ὄφις, εως. *Aristot.*
Serpo, ἕρπω. Conf. *Repo.*
Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, ȣ. *Theophr.*
Serra, ὁ πρίων, ονος. *Plut.* seco, πρίω. *Thuc.*
Serrago, τὸ πρίσμα, ατος. *Theophr.*
Serrarius, ὁ πρίστης, ȣ. *Poll.*
Serratus, a, um, ὁ καὶ ἡ πριονώδης, εος. *Athen.* πριονωτὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Serro, πρίω. *Thuc.*
Sertum, ὁ στέφανος, ȣ, plecto, στέφανον ὑφαίνω. *Plut.* η στεφάνη, ης. *Herodian.* τὸ στέμμα, ατος. *Thuc.*
Serua, ἡ δȣ́λη, ης. *Plut.*
Seruator, ὁ σωτὴρ, ῆρος. *N. T. Dem.*
Seruatrix, ἡ σώτειρα, ας. *Paus.*
Seruilis, e, ὁ καὶ ἡ δȣ́λειος, ȣ, iugum, ζυγός. *Plato.* δȣλικὸς, ἡ, όν. *Plut.*
Seruiliter, δȣλικῶς. *Lucian.*
Seruio, δȣλεύω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς. *Xen.* Domino, διακονέω δεσπότῃ *Dem.* alicui, ὑπηρετέω τινί. *Id.* εἱλωτεύω τινί. *Isocr.* commodis alicuius, σκοπέω τὸ συμφέρον τινός. *Aristot.* seruitutem pessimam, δȣλεύω δȣλείαν κακίστην. *Xen.*
Seruitium, ἡ ὑπηρεσία, ας. *Dem.* seruitia, i. e. *serui*, ἡ δȣλεία, ας. *Thuc.*
Seruitudo, s. Seruitus, ἡ δȣλεία, ας, moderata, μετρία, ας. *Dem.* obiicere aliquos seruituti, προέσθαι τινὰς εἰς δȣλείαν. *Id.* opprimere aliquos seruitute, siue in seruitutem redigere, ἄγειν τινὰς εἰς δȣλείαν. *Id.* δȣλόω τινάς. *Plut.* καταδȣλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ. *Isocr.* ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας. *Thuc.* constituti in seruitute, καθεστῶτες εἰς δȣλείαν. *Id.* ferre seruitutem, ὑπομένειν τὴν δȣλείαν. *Isocr.* liberari seruitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δȣλείας. *Id.*
Serum diei, ἡ ὀψία, ας. *N. T.* ὀψία δειλή. *Thuc.* lactis, ὁ ὀῤῥὸς, ȣ. *Aristot.*
Serus, a, um, ὄψιος, ία, ιον. *Theophr.*
Seruula, τὸ δȣλάριον, ȣ, τὸ θεραπαινίδιον, ȣ. *Lucian.*
Seruulus, τὸ δȣλάριον, ȣ. *Lucian.*
Seruus, ὁ δȣ̃λος, ȣ. *Xen.* domesticus, ὁ οἰκέτης, ȣ. *Dem.* emtus, ὁ ἀργυρώνητος, ȣ. *Id.* bello captu, τὸ ἀνδράποδον, ȣ. *Id.*

Sesama vel Sesamum, ἡ σησάμη, ης. *Diosc.* τὸ σήσαμον, ε. *Id.*
Sesqui, sesquiplex, sesquialter, ὁ καὶ ἡ ἡμιόλιος, ε. *Plato*
Sesquipes, τὸ τριημιπόδιον, ε.
Sesquiplex, vide *Sesqui.*
Sesquitertius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίτριτος, ε. *Plato.*
Sessibulum, τὸ ἑδραστήριον, ε.
Sessilis, ., ἑδραῖος, αία, αῖον. *Xen.*
Sessim, ἑδραίως *Hippocr.*
Sessio, ἡ ἕδρα, ας *Thuc.* ἡ ἐφεδρεία, ας, in arboribus, ἐπὶ τοῖς δένδρεσι. *Aristot.*
Sestertius, ὁ σεσέρτιος, ε.
Seta, ἡ χαίτη, ης. *Aristot.* ἡ θρὶξ, χός. *Hes.*
Setosus, a, um, χαιτήεις, εσσα, εν.
Seu, ἤ. Conf. *Siue.*
Seuere, δεινῶς.
Seueritas, ἡ δεινότης, ητος. *Dem.*
Seuerus, a, um, σεμνὸς, ἡ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκριβοδίκαιος, ε. *Aristot.* ὁ καὶ αὐθέκαστος, ε. *Lucian.*
Seuo, σεατόω.
Seuoco, ἀποκαλέω. *Xen.*
Seuosus, a, um. ὁ καὶ ἡ σεατώδης, εος. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ στητώδης, εος. *Gal.*
Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ. *N. T.* modis, seu in sex partes, ἑξαχῆ. *Plato.*
Sexageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα. *N. T.*
Sexagesimus, a, um, ἑξηκοστὸς, ἡ, όν. *Thuc.*
Sexagies, ἑξηκοντάκις.
Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.
Sexangulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑξαγώνιος, ε, ὁ καὶ ἡ ἑξάγωνος, ε *Greg.*
Sexcenteni, æ, a, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.
Sexcentesimus, a, um, ἑξακοσιοστὸς, ἡ, όν.
Sexcenti, æ, a, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.
Sexcenties, ἑξακοσιάκις.
Sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον. *Herodot.*
Sexcupliciter, ἑξαπλῆ. *Dion. Ar.*
Sexennis, e, ὁ καὶ ἡ ἑξαετὴς, έος.
Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.
Sexies, ἑξάκις. *LXX.*
Sextans, τὸ ἑκτημόριον, ε. *Plut.*
Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, έως. *Bud.*
Sextilis, ὁ Αὔγεστος, ε, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος. *Dem.*
Sextum, ἑξάκις.
Sextus, a, um, ἕκτος, η, ον, *N. T.*
Sexus, τὸ γένος, εος. *Dion. Hal.* ἡ φύσις, εως. *Id.*
Si, εἰ, quis sensus est mortuis, τοῖς τεθνεῶσί τις αἴσθησις ἐστι. *Isocr.* ἂν, si Deus volet, vestras opes recuperabitis, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ. *Dem.* ἤν, si opus sit, libenter nobis opitulaturi, ἤν τι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμως ἡμῖν. *Id.* ἐὰν, si incolumes manserint Olynthiorum opes, ἐὰν μὲν ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων. *Id.* ὥσπερ, si recte consideretis, ὥσπερ ἐξετάσητε ὀρθῶς. *Id.* ἐάνπερ, si nunc absolutus fuerit, ἐάνπερ ἐκφύγῃ νῦν. *Id.*
Sibilo, συρίττω. *Lucian.* σιρίζω. *Eurip.*
Sibilus, ὁ συριγμὸς, ε. *Plut.* ὁ συρισμὸς, ε. *Lucian.*
Sic, οὕτω, *sequente Consona*, οὕτως, *sequente Vocali vel Diphthongo*, quemadmodum, sic ὥσπερ, οὕτω. *Dem.* sic autem considerate, οὕτωσὶ δὲ σκοπεῖτε. *Id.* σκοπεῖτε ὡδί. *Id.* sic agite, ὡδὶ ποιήσατε. *Id.* sic sentio, ὡδί πως ἔχω. *Id.* sic eum suscipite, ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε. *Id.* sic, vt, οὕτως, ὡς. *Isocr.* οὕτως, ὥσπερ. *Id.* siccine, οὑτωσί. *Dem.*
Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, ε. *Demosth.* τὸ ξίφος, εος. *Xen.*
Sicarius, ὁ ξιφήρης, ε, ὁ ξιφηφόρος, ε. *Herodian.* ὁ σφαγεὺς, έως. *Dem.*
Siccatio, ἡ ξήρανσις, εως. *Aristot.*
Sicce, ξηρῶς.
Siccesco, ξηραίνομαι. *Hipp.*
Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος. *Aristot.*
Sicco, ξηραίνω, αὐαίνω. *Plutarch.* ἐξικμάζω. *Philo.*
Siccus, a, um, ξηρὸς, ὰ, όν. *Dem.* in sicco viuo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω. *Athen.* in sicco statuo, ἐπὶ τὸ ξηρὸ ποιέω. *Thuc.* siccum, f. terra sicca, ἡ ξηρὰ, ᾶς. *LXX.*
Sicubi, εἴπε.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, ὡς. *Dem.* Cont. *Quemadmodum.*
Sideralis, e, ἀστρικὸς, ἡ, όν.
Sideratio, ὁ ἀστροβολισμὸς, ε. *Theophr.* ἡ ἀστροβολία, ας. *Id.*
Sideratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀστρόβλητος, ε. *Hesych.*
Sidereus, a, um, ἀστρῷος, α, ον. *Zos.*
Sideror, ἀστροβολέομαι. *Theophr.*
Sido, ἱζάνω. *Thuc.*
Sidus, τὸ ἄστρον, ε. *Aristot.* sidera contemplor, ἀστρονολέω. *Max. Tyr.* siderum positus, ἀστέρων θέσις. *Philo.*
Sigillatim, καθεξῆς. *N. T.*
Sigillaris terra, σημαντρὶς γῆ. *Herodot.* cera, ὁ ῥύπος, ε, *Aristoph.*
Sigillo, σφραγίζω, signo capræ, εἰκόνι αἰγός. *Diosc.*
Sigillum, ἡ σφραγὶς, ῖδος. *Thuc.* τὸ σημεῖον, ε. *Dion. Hal.* τὸ σφράγισμα, ατος. *Xenoph.*
Signatio, ἡ σημείωσις, εως.
Signatorius, a, um, σφραγιστικὸς, ἡ, όν.
Signatura, τὸ σφράγισμα, ατος. *Xen.*
Significanter, σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.
Significatio, f. Significatus, ἡ σημασία, ας. *Diosc.* ἡ σημείωσις, εως. *LXX.* ἡ παρέμφασις, εως. *Dem. Phal.* ἡ μήνυσις, εως. *Sext. Emp.*
Significo, σημαίνω, alicui me ipsi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν. *Xen.* aliquid, τι. *Plut.* καταμηνύω τι. *Plut.* alicui, πρός τινα. *Xen.* μηνύω τινί. *Plato.* ἀπόδειξιν ποιέω τινι. *Isocr.* ἔλεγχον δίδωμί τινι. *Id.* per litteras aliquid alicui, δηλόω τί τινι δι' ἐπιστολῆς. *Dem.* vox significat hoc, vel illud, σημαίνει. *Aristot.*
Signo, σημειόω. *Naz.* epistolam, σημαίνω ἐπιστολήν. Conf. *Obsigno.*
Signum, τὸ σημεῖον, ε, virtutis, ἀρετῆς. *Isocr.* improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας. *Idem.* & indicium contumeliæ, σημεῖον καὶ τεκμήριον τῆς ὕβρεως. *Dem.* diuinitus datum, ἡ θεοσημεία, ας. *Cyrill.* zodiaci, τὸ ζώδιον, ε, *Aristot.* facere aliquid alicuius, ποιεῖν τί τινος σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον. *Dem.* ostendere alicuius

cultus rei. ἀποδείκνυσθαι σύμβολόν τινος. *Isocr.* esse alicuius, εἶναι σύμβολόν τινος. *Id.*
Silentium, ἡ σιγὴ, ῆς. *Dem.* ἡ ἀπροσηγορία, ας. *Aristot.* ἡ σιωπὴ, ῆς. *Xen.* impero, κατασιγάζω. *Herodian.* altum ago, μακρὰν σιγὴν σιγάω. *Chrys.* silentio prætereo aliquid, ὑπερβαίνω τι. *Aeschin.* σιωπῇ παρέρχομαι τι. *Dem.*
Sileo, σιγάω, aliquid, τί. *Eur.* ad aliquid, πρός τι. *Xen.* σιωπάω. *Plut.* τί. *Dem.* κατασιωπάω τι. *Lucian.*
Silesco, κατασιωπάω. *Plato.*
Silex, ὁ χάλιξ, ικος. *Thuc.*
Silicernium, ὁ τυμβογέρων, οντος, ὁ γέρων τύμβος. *Eurip.*
Silicia, ἡ τῆλις, εως. *Diosc.*
Siligineus, σιλιγίτης, ου, panis, ἄρτος. *Aegin.*
Siligo, ἡ σίλιγνις, εως, ἡ ὄλυρα, ας. *Theophrast.*
Siliqua, τὸ κεράτιον, ου. *Gal.*
Siliquastrum, ἡ κερατεία, ας.
Siliquor, ἐλλοβὸς γίγνομαι.
Silurus, ὁ σίλουρος, ου. *Diosc.*
Simia, ὁ πίθηκος, ου. *Plut.*
Simila, ἡ σεμίδαλις, εως.
Similagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, panis, ἄρτος. *Gal.*
Similis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινί. *Dem.* ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ου, τινί. *Idem.* ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, ου, τινί. *Id.* & consentaneus alicui, ὅμοιος καὶ παραπλήσιός τινι. *Id.* sum alicui, ὁμοιοῦμαι τινί. *Dem.* nulla in re, ἐν οὐδενὶ εἴκω τινί. *Idem.* & alia similia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα. *Isocr.* καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια. *Idem.*
Similiter, ὁμοίως, adfectum esse erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας. *Dem.* & eodem modo se habere, ὁμοίως καὶ παραπλησίως ἔχειν. *Id.* faciunt, vt si quis audeat, παραπλήσιον ποιοῦσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμῴη. *Isocr.* cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν. *Idem.*
Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος. *Aristot.*
Similo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι. *Isocr.* Conf. *Comparo.*
Simiolus, τὸ πιθήκιον, ου.
Simius, ὁ πίθηκος, ου. *Plut.*
Simplex, ἁπλόος, όη, όον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, sermo, λόγος. *Isocr.* homo, ἀνήρ, & ingenuus homo, ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστός. *Dem.* & quietus, ἄκακος καὶ ἀπράγμων. *Id.* & iustum aliquid, ἁπλοῦν καὶ δίκαιόν τι. *Id.*
Simplicitas, ἡ ἁπλότης, ητος. *Synes.* morum, ἡ ἀκακία, ας. *Bas.* ἡ εὐήθεια, ας. *Phil.*
Simpliciter, ἁπλῶς. *Dem.* & candide scribere, καὶ ἀδόλως γράφειν. *Dem.* administrare remp. καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι. *Isocr.*
Simplus, a, um, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν. *Isocr.*
Simul, ἅμα, opem ferre huic, & ad alios legationem mittere, μὴν βοηθεῖν τούτῳ, πρὸς δὲ ἄλλους πρεσβείαν πέμπειν. *Dem.* cum ipso ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο. *Id.* atque, s. ac audiuimus, constituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, καὶ καθίσαμεν. *Isocr.* ac priuati sumus imperio, factum est, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα, καὶ ἐγένετο. *Id.* ac gustarunt, iacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι, τὰ βέλη ἐκπίπτει. *Aelian.* ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Dem.* simul atque surrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα. *Id.*
Simulacrum, τὸ εἴδωλον, ου. *Dem.* ἡ εἰκὼν, όνος. *Id.* τὸ ἄγαλμα, ατος. *Idem.*
Simulate, εἰρωνικῶς.
Simulatio, ἡ προσποίησις, εως. *Aristot.* a simulatione alienus, τοῦ προσποιήματος ἀπέχων. *Diod. Sic.* probitatis, ἡ ὑπόκρισις, εως. *N. T.*
Simulator, ὁ προσποιούμενος, ου. *Demosth.* probitatis, cum tamen nequam sit, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ. *N. T.*
Simulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ου. *Aristot.* inimicitia, ἔχθρα. *Dem.* caussa, ἡ πρόφασις, εως. *Id.* τὸ πρόσχημα, ατος. *Id.*
Simulo, προσποιέομαι, amicum, εἶναι φίλος. *Aeschin.* furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν. *Lucian.* caussas, πλάττω προφάσεις. *Dem.* iustitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην. *Isocr.* morbum, προφασίζομαι νόσον. *Dem.* σκήπτομαι ἀῤῥωστεῖν. *Plut.* & fingo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιέομαι. *Id.* odisse liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν. *Lycurg.* me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι. *Isocr.* gaudere, χαίρειν. *Xen.*
Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας. *Dem.* ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης. *Isocr.* Conf. *Inimicitia.*
Simus, a, um, σιμὸς, ή, όν. *Plut.*
Sin, εἰ δέ. *Dem.*
Sinapi, τὸ σίναπι, ιος. *Diosc.*
Sincere, καθαρῶς. *Plut.*
Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, ας. *N. T.*
Sincerus, a, um, ὁ καὶ ἡ εἰλικρινὴς, έος. *Xenoph.*
Sinciput, τὸ βρέγμα, ατος. *Al. Aphr.*
Sindon, ἡ σινδὼν, όνος. *Herodot.*
Sine, ἄνευ, arte & labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης καὶ πραγματείας τι πράττειν. *Demosth.* adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν. *Dem.* dubio, ἀναμφιβόλως. *Macar.* ὁμολογουμένως. *N. T.*
Singularis, e, ἑνικὸς, ή, όν, numerus, ἀριθμός. *Gramm.* μοναδικὸς, ή, όν. i. e. eximius, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου. *Dem.*
Singulariter, ἑνικῶς. *Naz.* i. e. excellenter, ἐξόχως, διαφερόντως. *Isocr.*
Singulatim, ἰδίᾳ. *N. T.*
Singultim, λύγδην. *Suid.*
Singultio, λύζω. *Suid.*
Singultus, ἡ λύγξ, γγός. *Thuc.* ὁ λυγμὸς, οῦ. *Plut.*
Singuli, a, um, ἕκαστός τις, ή τις, όν τι. *Thuc.* singuli, οἱ καθ' ἕκαστον, singulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. *Lucian.* in singula capita, κατὰ κεφαλήν. *Dion. Hal.*
Sinister, a, um, ἀριστερὸς, ά, όν. *Plut.* λαιὸς, ά, όν. *Ios.* manus, ἀριστερὰ χείρ. *Herodot.* sinistram versus, ἐπ' ἀριστερά. *Plut.* ad sinistram, ἐς ἀριστεράν. *Herodot.* a sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων. *N. T.*
Sinisteritas, ἡ ἐπαριστερότης, ητος. *Aristot.*
Sinistre, ἐπαριστέρως. *Plut.*

Sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερᾶ. *Plut.*
Sino, ἐάω, aliquid, τι. *Demosth.* populum iniuria adficere & adfici, τὸν ὄχλον ὑβρίζειν καὶ περιορᾶν αὐτὸν ὑβριζόμενον. *Isocrat.* ciuitates subuerti, περιόπτομαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας. *Id.* ne finite, μὴ ἐπιτρέπετε. *Xen.* Conf. *Permitto, Concedo.*
Sinuo, κολπόω, aliquid, τι. *Lucian.*
Sinuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολπώδης, εος. *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύπτυχος, ε. *Lucian.*
Sinus, corporis humani, maris, vestis, ὁ κόλπος, ε. *Lucian. Strabo. Herodot.* in sinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν. *Lucian.* in sinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν. *Hom.*
Sipho, ὁ σίφων, ωνος *Gal.*
Siphunculus, τὸ σιφώνιον, ε. *Hesych.*
Siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.
Siquidem, εἴπερ *Dem* εἴπερ ἄρα. *Id.*
Siren, ἡ σειρήν, ῆνος. *Strab.*
Siriasis, ἡ σειρίασις, εως *Gal.*
Sirius, ὁ σείριος, ε. *Aristot.* ὁ κύων, ος. *Lucian.* ὁ ἀστρῷος κύων. *Chrys.*
Sisara, ἡ ἐρείκη, ης. *Diosc.*
Siser, τὸ σίσαρον, ε. *Diosc.*
Sisto, ἐφίστημι, gressum, πορείαν. *Plut.* coram magistratu, καθίστημι ἐπὶ τὴν ἀρχήν. *Dion. Hal.* aluum, ἵστημι κοιλίαν. *Dioscor.* equum currentem, παρίστημι ἵππον. *Xen.*
Sitella, τὸ γαυλίδιον, ε, ligula, ἡ ἄμφωτις, ιδος.
Sitibundus, a, um, f. Siticulosus, a, um, διψαλέος, α, ον. *Lucian* ὁ καὶ ἡ ἄνικμος, ε. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ε. *Idem.* ὁ καὶ ἡ διψώδης, εος. *Diosc.*
Sitienter, διψαλέως.
Sitio, διψάω, aquam, τῦ ὕδατος. *Herodot.* valde, καταδιψάω. *Xen.*
Sitis, ἡ δίψα, ας. *Plut.* τὸ δίψος, εος, *Xen.* sitim restinguo, σβέννυμι τὸ δίψος. *Lucian.* inhibeo, κωλύω δίψαν. *Plut.* excito, δίψαν παρασκευάζω *Aristot.*
Situs, ἡ θέσις, εως. *Aristot.* loci, ἡ τοποθεσία, ας, i. e. *squalor*, ὁ εὐρώς, ῶτος. *Plut.* situ ob situs sum, situm contraho, εὐρωτιάω. *Theophrast.*
Situs, a, um, κείμενος, ένη, ενον. *Dem.* ἱδρυθεὶς, εῖσα, έν. *Max. Tyr.* ἱδρυνθεὶς, εῖσα, έν. *Plu.* quantum in nobis situm, τὸ ἐφ' ἡμῖν. *Dem.*
Siue, εἴτε, velim, siue nolim, βέλομαί γε, εἴτε μή. *Dem.* ruptum sit, siue luxatum, siue quid aliud vitiatum, κἂν ῥάγῃ, κἂν σπάσμα, κἂν ἄλλο τι σαθρὸν ᾖ. *Idem.* siue, siue, ἄν τε, ἄν τε. *Demosth.* ἐάν τε, ἐάν τε. *Aristot.*
Sium, τὸ σίον, ε *Diosc.*
Smaragdus, ἡ σμάραγδος, ε. *N. T.*
Smegma, τὸ σμῆγμα, ατος. *Diosc.*
Smegmaticus, a, um, σμηγματικὸς, ή, όν. *Diosc.*
Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος. *Plut.*
Smilium, τὸ σμιλίον, ε. *Lucian.*

Soboles, ὁ ἔκγονος, ε. *Demosth.* Conf. *Liberi.*
Sobrie, νηφαλίως. *Poll.* σωφρόνως. *Plut.*
Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, ητος.
Sobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς. *Xen.*
Sobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, ε. *Plut.*
Sobrius, a, um, νηφάλιος, α, ον, νήφων, εσα, ον. *Dem.* sum, νήφω. *Dem.* fio, ἀνανήφω. *Lucian.* ἐκνήφω *LXX.*
Soccus, ὁ πῖλος, ε *Lucian.* τὸ ποδεῖον, ε. *Theophrast.*
Socer, ὁ πενθερὸς, ε. *Demosth.* ὁ κηδεστὴς, ε. *Idem.*
Socia, ἡ ἑταίρα, ας. *Plut.*
Sociabilis, e, ὁ καὶ ἡ συναγελαστικὸς, ἡ, ὸν, κοινωνικὸς, ἡ, όν. *N. T.*
Socialis, e, ἑταιρικὸς, ἡ, όν. *Aristot.* συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, rex, βασιλεύς. *Dem.* συμμαχὶς, ίδος, vrbs, πόλις. *Id.*
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, ἡ ἑταιρία, ας. *Isocrat.* & amicitia, ἡ συμμαχία καὶ φιλία. *Demosth.* societatem facere, f. coire, ποιεῖν συμμαχίαν. *Idem.* cum aliquo, συνθέσθαι πρός τινα συμμαχίαν. *Idem.* deserere, ἀφίστασθαι συμμαχίας τινός. *Idem.* dirimere, διαλύειν συμμαχίαν. *Isocrat.* attrahere aliquem ad suam societatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἑαυτῦ συμμαχίαν. *Idem.* conferre se ad societatem alicuius, εἰσελθεῖν εἰς συμμαχίαν τινός. *Id.*
Socio, συμμιγνύμι. *Plut.* Conf. *Societas.*
Socius, ὁ ἑταῖρος, ε. *Demosth.* ὁ σύμμαχος, ε. *Idem.* & amicus, σύμμαχος καὶ φίλος. *Idem.* socium esse alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι. *Idem.* eligere aliquem, αἱρεῖσθαί τινα. *Idem.* recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα. *Idem.* comparare alicui, κατασκευάζειν τινί. *Idem.* habere aliquem, ἔχειν τινά. *Isocrat.* conseruare, σώζειν. *Dem.* amittere, ἀπόλλυσθαι. *Idem.*
Socius, a, um, συμμαχικὸς, ἡ, όν. *Dem.*
Socordia, ἡ ἀργία, ας. *Demosth.* ἡ ῥαθυμία, ας. *Idem.* & negligentia, ῥαθυμία καὶ ἀμέλεια. *Id.* & tarditas, καὶ βραδύτης. *Id.*
Socorditer, ἀργῶς. *Dem* Conf. *Pigre.*
Socors, ἀργὸς, ἡ, όν. *Dem.* Conf. *Piger.*
Socrus, ἡ πενθερὰ, ᾶς. *Hesych.*
Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ε. *Xenoph.* Confer *Socius.*
Sodalitas, f. Sodalitium, ἡ ἑταιρία, ας. *Plut.* Conf. *Societas.*
Sol, ὁ ἥλιος, ε. *Aristot.* oritur, ἥλιος ἀνατέλλει, occidit, ἥλιος δύεται, solis ardor, f. splendor, ἡλίε φλογμός. *Philo.*
Solamen, idem quod *Solatium.*
Solaris, e, ἡλιακὸς, ἡ, όν. *Laert.*
Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, ε. *Athen.*
Solatium, ἡ παραμυθία, ας. *Synes.* τὸ παραμύθιον, ε. *Thuc.* adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν. *Chrys.*
Solea, ἡ ἐμβὰς, άδος. *Lucian.* ἡ κρηπὶς, ῖδος. *Plut.* piscis, ὁ βύγλωσσος, ε. *Diosc.* equi, τὸ ὑπόδημα, ατος. *Artem.*

Soleatus, a, um, κρηπιδωτὸς, ἡ, όν.
Solenne, i. e. festum, ἡ ἑορτή, ῆς.
Solennis, e, ὁ καὶ ἡ ἐτήσιος, ȣ. *Thuc.* est, νομίζεται. *Xen.*
Solennitas, ἡ ἑορτὴ, ῆς. *Thuc.*
Solenniter, ἐξ ἔθȣς, πανηγυρικῶς.
Soleo, εἴωθα *Dem.* εἴθισμαι. *Isocr.* συνείθισμαι. *Idem.* πέφυκα, hoc facere, τȣ̃το ποιεῖν. *Isocr.* ἔθος ἔχω. *Id.* solet, ἔθος ἐςὶ. *Dem.*
Solers, δεινὸς, ἡ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐπιςρεφὴς, έος. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνȣς, ȣ. *Xen.*
Solerter, ἀγχινόως. *Aristot.*
Solertia, ἡ ἀγχίνοια, ας. *Aristot.* ἡ δεινότης, ητος. *Dem.*
Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.
Solicite, ἐπιμελῶς. *Dem.*
Solicito, ἀνιάω. *Xen.* ἐπείγω τινά. *Isocr.* i.e. *compello*, ἀναπείθω τινά. *Aristoph.*
Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης *Plut.* ἡ ἐπιμέλεια, ας. *Dem.* ἡ φροντὶς, ίδος. *Id.*
Solicitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος. *Aristot.* πολυωρητικὸς, ἡ, όν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ πολυμέριμνος, ε. *Aristoph.* sum, πολυωρέω. *LXX.* ἐπιμελέομαι. *Dem.* de re aliqua, σπȣδάζω περί τινος. *Isocr.* φροντίζω περί τινος *Isocr.*
Solide, ςερεῶς
Solidesco, ςερεȣ̃μαι. *Xen.*
Soliditas, ἡ ςερεότης, ητος. *Aristot.*
Solido, ςερεόω. *Xen.*
Solidus, a, um, ςερεὸς, ά, όν. *Aristot.*
Solitudo, ἡ ἐρημία, ας. *Isocr.*
Solium, ὁ θρόνος, ȣ. *LXX.* *vas balneatorium*, ἡ πύελος, ȣ. *Lucian.*
Solo, ἐρημόω. *Thuc.*
Solœcismus, ὁ σολοικισμὸς, ȣ̃. *Lucian.*
Solor, παραμυθέομαι. *Lucian.* Confer *Consolor.*
Solstitialis, e, τροπικὸς, ἡ, όν. *Procl.*
Solstitium, ἡ τȣ̃ ἡλίȣ τροπή.
Solubilis, e, ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ȣ. *Athen.* λυτὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Solum, τὸ πέδον, ȣ. *Aristoph.* bonum, εὔγειον ἔδαφος. *Theophr.* verto, μετανίςαμαι. *Philo.* i. e. *planta pedis*, τὸ πέλμα, ατος. *LXX.*
Solum, μόνον. *Plato.* μόνως. *Xenoph.* non solum, sed etiam, ȣ̓ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καί. *Dem.*
Soluo, λύω, equos, ἵππȣς. *Xen.* nodum, σύναμμα. *Plut.* ex vinculis, ἐκ δεσμῶν. *Herodot.* ænigma τὸ αἴνιγμα. *Lucian.* e portu, ἐκ λιμένος. *Synes.* ex Sicilia in Africam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιβύην. *Ael.* de ita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων *Dem.* pecuniam, ἀποτίνω ἀργύριον. *Isocr.* debitum, ἐκτίνω τὸ ὀφλημα. *Lucian.* non sum soluendo, ȣ̓κ ἔςι μοι ἡ ἔκτισις. *Aristot.*
Solus, a, um, μόνος, η, ον. *Dem.*
Solute, ἐκλύτως. *Plut.*
Solutus, e, ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, ȣ. *Diosc.* ὁ καὶ ἡ λύσιμος, ȣ *Athen.*
Solutio, ἡ λύσις, εως. *Demosth.* ἡ διάλυσις, εως. *Plut.* dotis, ἡ ἔκτισις τῆς προικός. *Demosth.* pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων. *Isocr.*

Somniculose, ὑπνωτικῶς.
Somniculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπνώδης, εος *Plut.* ὁ καὶ ἡ κάθυπνος, ȣ. *Aristot.* ὑπνωτικὸς, ἡ, όν. *Idem.*
Somnio, ὀνειρώττω. *Plato.* aliquid, τι, ὀνειροπολέω. *Dem.* ἐνυπνιάζω. *Aristot.* ἐνυπνιάζομαι. *Plut.*
Somnium, τὸ ὄναρ. *Xen.* ὁ ὄνειρος, ȣ. *Plut.* ne per somnium quidem, ȣ̓δ' ἐν ὕπνῳ. *Plato.* somnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν *Herodot.* iucundissimo somnio frui, ἡδίςῳ ὀνείρῳ συνεῖναι. *Lucian.*
Somnus, ὁ ὕπνος, ȣ. *Dem.* somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι. *Herodian.* obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι. *Id.* somnum capio, ὕπνȣ τυγχάνω. *Xen.* ὕπνον λαμβάνω. *Plato.* adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνȣ λαγχάνειν. *Id.* εἰς ὕπνον τρέπω τινά. *Philo.* somno careo, διαγρυπνέω τὴν νύκτα. *Diod. Sic.* excito, ἐξυπνίζω τὸν καθεύδοντα. *Bas.* somnum depello, τὸν ὕπνον ἀπωθέω. *Plato.*
Sonitus, idem quod *Sonus.*
Sono, ἠχέω. *Plut.*
Sonorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἠχώδης, εως. *Dem. Phal.*
Sons, ὁ καὶ ἡ ὑπόδικος, ȣ. *Dem.* Conf. *Reus.*
Sonticus, a, um, βλαβερὸς, ά, όν. *Xen.*
Sonus, τὸ ἦχος, εος. *Plato.* ἡ ἠχὴ, ῆς. *Id.* sonum edo, φθέγγομαι. *Id.*
Sophisma, τὸ σόφισμα, ατος. *Thuc.*
Sophista, ὁ σοφιςὴς, ȣ̃. *Lucian.*
Sophisticus, a, um, σοφιςικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Sopio, ὑπνόω. *Diosc.* Conf. *Somnus.*
Sopor, ὁ ὕπνος, ȣ. *Aristot.* Conf. *Somnus.*
Soporo, κοιμίζω. *Soph.*
Sorbeo, ῥοφέω, oua, ᾠά. *Gal.*
Sorbilis, e, ῥοφητὸς, ἡ, όν, ouum, ᾠόν. *Diosc.*
Sorbillo, ἀποῤῥοφέω. *Philostr.*
Sorbitio, τὸ ῥόφημα, ατος. *Gal.* ἡ ῥόφησις, εως. *Idem.*
Sordeo, ῥυπάω. *Bas.*
Sordes, ὁ ῥύπος, ȣ. *Diod. Sic.* ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἄση, ης. *Plato.* abstergo, abluo, ῥύπτω. *Diosc.*
Sordesco, ῥυπαίνομαι. *Plut.*
Sordide, ῥυπαρῶς.
Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω. *Isocr.*
Sordidus, a, um, ῥυπαρὸς, ά, όν. *Athen.* πιναρὸς, ά, όν. *Lucian.* i. e. *perquam auarus*, ὁ καὶ ἡ μικρολόγος, ȣ. *Dem.*
Sorex, μῦς ἀρȣραῖος.
Sorites, ὁ σωρείτης, ȣ. *Laert.*
Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία. *Dem.* vterina, ὁμομητρία. *Id.*
Sors, ὁ κλῆρος, ȣ *Dem.* i. pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, *Dem.* sortem alicui dare, διδόναι τινὶ ἀφορμήν. *Id.* reddere, ἀποδιδόναι τὸ δάνειον s. ἀρχαῖον. *Id.* recipere cum vsura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ τόκῳ *Id.* fraudare aliquem sorte & vsuris, ἀποςερεῖν τινα τὰ κεφάλαια καὶ τὰς ἐπικαρπίας. *Id.* & fortuna, ἡ μοῖρα καὶ τύχη. *Dem.* sorte eligo, κληρόομαι. *Id.* diuido, κληροδοτέω. *LXX.* distribuo terram, κληρȣχέω τὴν γῆν. *Ael.*
Sorticula, τὸ κληρίδιον, ȣ.

Sortilegus, ὁ χρησμῳδὸς, ȣ. *Plato.* sum, χρησμῳδέω. *Xen.*
Sortior, κληρόομαι, sacerdotium, i. e. *de Sacerdotio*, ἱερωσύνην. *Dem.* i. e. *accipio*, honorem, τιμήν. *Gal.* regionem, κατακληρȣχέω χώραν. *Herodot.* partem aliquam, λαγχάνω μοῖράν τινα. *Dem.*
Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως. *Isocr.*
Sortito, κληρωτί. *LXX.*
Sospes, σῶος, α, ον. *Xen.*
Sospito, σώζω, aliquem, τινά. *Xen.*
Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος. *Isocr.*
Soteria, τὰ σωτήρια, ων. *Lucian.*
Spadix, ἡ σπάδιξ, ικος. *Plut.*
Spado, ὁ σπάδων, ωνος, s. οντος. *Plut.* ὁ ἐκτετμημένος, ȣ. *Aristot.* ὁ ἐκτομίας, ȣ. *Herodot.*
Spargo, σκορπίζω. *N. T.* sermonem s. famam, διαδίδωμι λόγον s. φήμην. *Plut.* de aliquo, ἐγκατασπείρω φήμην περί τινος. *Herodian.*
Sparsim, σποράδην. *Isocr.*
Sparsio, ἡ σκόρπισις, εως.
Spatiose, εὐρυχώρως.
Spatiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐρυχωρὴς, έος. *Strabo.*
Spatium, ὁ τόπος, ȣ, amplum, πολύς. *Dem* ἡ εὐρυχωρία, ας. *Thuc.*
Specialis, εἰδικὸς, ἡ, όν. *Gal.*
Specialiter, s. Specιatim, εἰδικῶς.
Species, τὸ εἶδος, εος. *Plato.* ἡ ἰδέα, ας. *Dem.* ἡ ὄψις, εως. *Isocr.* in speciem, ὄψεως ἕνεκα.
Specillum, ἡ μήλη, ης.
Specimen, τὸ δεῖγμα, ατος. *Dem.* dare alicuius rei, ἐκφέρειν τινός. *Isocr.* in re aliqua, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι ἔν τινι. *Xen.* sui, πεῖραν ἑαυτȣ διδόναι. *Dem.* artis, ἐν ἔργῳ θέσθαι τὴν τέχνην. *Ael.*
Speciose, εὐπρεπῶς. *Thuc.*
Speciositas, ἡ εὐπρέπεια, ας. *Plato.* τὸ εὐπρεπὲς, έος. *Thuc.*
Speciosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, έος. *Thuc.* facie, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσωπος, ȣ. *Philo.* sum, εὐπροσωπέω. *N. T.*
Spectabilis, e, ὁ καὶ ἡ περίβλεπτος, ȣ. *Lucian.* ὁρατὸς, ἡ, όν. *Dem.* θεατὸς, ἡ, όν. *Id.*
Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος, crudele & miserabile, δεινὸν καὶ ἐλεεινόν. *Dem.* ἡ θέα, ας, publice edo, θέαν ἐπιτελέω δημοσίᾳ. *Herodian.* fio, θεατρίζομαι. *N. T.*
Spectatio, ἡ θέα, ας. *Herodian.* ἡ θεωρία, ας. *Dem.*
Spectatiuus, a, um, θεωρητικὸς, ἡ, όν. *Aristot.*
Spectator, ὁ θεωρὸς, ȣ. *Demosth.* ὁ θεατὴς, ȣ. *Idem.*
Spectatrix, ἡ θεάτρια, ας. *Poll.*
Specto, θεάομαι, imaginem alicuius, εἰκόνα τινός. *Dem.* accurate aliquid, θεωρέω τι ἀκριβῶς. *Isocr.* aliquid admirabundus, θαυμάζω τι. *Dion. Hal.* veritatem, τείνω πρὸς ἀλήθειαν. *Aristot.* honores alicuius, ἀποβλέπω εἰς τιμάς τινος. *Isocr.*
Spectrum, τὸ φάσμα, ατος. *Lucian.*
Specula ἡ σκοπὴ, ῆς. *Philo.*
Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, ῆς. *Xen.*
Speculator, ὁ ἐπόπτης, ȣ. ἥρος. *Aristot.* ὁ σκοπὸς, ȣ. *Philo.* ὁ κατάσκοπος, ȣ. *Dem.*
Speculatorius, a, um, κατασκοπικὸς, ἡ, ὸν, nauis, ἡ θεωρὶς ναῦς. *Poll.* ναῦς πρόπλȣς. *Thuc.* ναῦς πρώτοπλος. *Xen.*
Speculor, κατασκέπτομαι. *Xen.* κατασκοπέω. *Id.* aliquid, σκοπέομαί τι. *Dem.*
Speculum, τὸ κάτοπτρον, ȣ. *Phil.* τὸ ἔσοπτρον, ȣ. *N. T.* intueor, ἐσοπτρίζομαι. *Plut.*
Specus, τὸ σπήλαιον, ȣ. *Lucian.*
Sperabilis, e, ἐλπιστὸς, ἡ, όν.
Sperno, ἐκφαυλίζω. *Plut.* aliquid, παραμελέω τινός. *Xen.* ὑπεροράω τινός. *Id.* Conf. *Contemno, Despicio.*
Spero, ἐλπίζω, hoc, τȣτο. *Dem.* me consecuturum, τεύξεσθαί τι. *Plut.* Conf. *Spes.*
Spes, ἡ ἐλπὶς, ίδος, magna & præclara, καλὴ καὶ μεγάλη. *Dem.* magna, μεγάλη. *Id.* multa, πολλή. *Id.* bona, ἀγαθή. *Id.* dulcior, ἡδίων. *Isocr.* exigua, μικρά. *Id.* inanis, ματαία. *Dem.* κενή. *Id.* futura, μέλλȣσα. *Id.* & exspectatio, καὶ προσδοκία. *Id.* spem iniicio alicui, καθίσημι τινα ἐν ἐλπίδι *Id.* do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινί. *Id.* facio alicui, ἐμποιέω προσδοκίαν τινί. *Id.* concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος. *Id.* factum amplecti, πείθεσθαι ἐλπίδι τινός. *Id.* bonam præ se ferre s. ostendere, ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλεσθαι. *Id.* magnam habeo de aliquo in aliquo repositam, ἐλπίδας πολλὰς ἔχω ἔν τινι τινος. *Isocr.* præcido alicui, ἀποστερέω τινὰ ἐλπίδος. *Dem.* spe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα. *Idem.* impelli seu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι. *Id.* alia ex alia suspendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος. *Idem.* decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι. *Idem.* duci alicuius rei, ἔρχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινός. *Idem.* frustrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινός. *Id.* præter spem euenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν. *Id.*
Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας. *Plut.*
Sphærista, ὁ σφαιριστὴς, ȣ. *Athen.*
Sphæristerium, τὸ σφαιριστήριον, ȣ. *Plin.*
Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος. *Plut.*
Spica, ἡ στάχυς, υος. *Plut.*
Spicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σταχυώδης, εος, ἐσταχυωμένος, η, ον. *Diosc.*
Spicilegium, ἡ σταχυολογία, ας.
Spicor, σταχυοφυέω.
Spiculator, ὁ δορυφόρος, ȣ. *Herodot.*
Spiculo, ἀκονάω. *Lucian.*
Spiculum, τὸ συράκιον, ȣ. *Thuc.* τὸ ξυστὸν, ȣ. *Xen.*
Spina, ἡ ἄκανθα, ης. *Diosc.* acuta, ἡ ὀξυάκανθα, ης. *Id.* dorsi, ἡ ῥαχὶς, ίδος. *Gal.*
Spinetum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος. *Eust.*
Spineus, a, um, ἀκάνθινος, ινη, ινον. *N. T.*
Spinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος. *Theophr.* ἀκανθικὸς, ἡ, όν. *Id.*
Spinter, τὸ ψέλλιον, ȣ. *Xen.* τὸ ψάλιον, ȣ. *Dion. Hal.*
Spira, ἡ σπεῖρα, ας. *Ael.* in modum spiræ, σπειρηδόν. *LXX.*
Spirabilis, e, πνευστὸς, ἡ, ὸν, πνευστικὸς, ἡ, όν. *Athen.*
Spiraculum, ἡ ἀναπνοὴ, ῆς. *Aristot.*
Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος. *Dem.* sanctus, ἅγιον. *N. T.* altos gero, μέγα φρονέω *Isocr.* spiritum edo, ἀποψύχω. *Philo.* vsque ad extremum spiritum, εἰς ἐσχάτην ἀναπνοήν.

Spiro,

Spiro, πνέω, ignem, πῦρ. *Xen.* aliquid, φυσάω τι *Dem.* i. e. odorem emitto croci, πνέω κρόκου. *Diosc.* alicuius, ὄζω τι. *Id.*
Spissamentum, τὸ πύκνωμα, ατος. *Plato.*
Spisse, πυκνῶς, πυκνὸν, πυκνά. *Aristot.*
Spissesco, πυκνοῦμαι *Plut.*
Spissitas, f. Spissitudo, ἡ πυκνότης, ητος. *Plut.*
Spisso, πυκνόω, aliquid, τι. *Plut.*
Spissus, a, um, πυκνὸς, ἡ, όν. *Theophr.*
Spithama, ἡ σπιθαμὴ, ῆς. *Diosc.*
Splen, ὁ σπλὴν, ηνός. *Plut.*
Splendeo, λάμπω. *Aristot.*
Splendesco, λάμπω. *Xen.*
Splendide, λαμπρῶς. *Xen.*
Splendidus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, luna, σελήνη. *Thuc.* vir, ἀνήρ. *Dem.*
Splendor, *lucis, nominis, orationis*, ἡ λαμπρότης, ητος. *Plut. Isocr. Hermog.*
Spleneticus, a, um, σπληνητικὸς, ἡ, όν.
Splenicus, a, um, σπληνικὸς, ἡ, όν. *Athen.* ὁ καὶ ἡ σπληνώδης, εος. *Hippocr.*
Splenium, τὸ σπλήνιον, ου. *Poll.*
Spoliatio, ἡ σύλη, ης. *Dem.* fanorum, ἡ ἱεροσυλία, ας.
Spoliator, ὁ συλητὴς, ου.
Spolio, συλάω, aliquem, τινά. *Isocr.* mortuos, σκυλεύω τοὺς νεκρούς. *Thuc.* Conf. *Eripio.*
Spolium, ἡ σύλη, ης. *Dem.* τὸ σκῦλον, ου. *Plut.*
Sponda, τὸ τῆς κλίνης πλευρόν.
Spondeo, ὑπισχνέομαι. *Dem.* & polliceor me laturum legem, ἐγγυῶμαι καὶ φημὶ νόμον θήσειν. *Id.* pro amico, ἐγγυάομαι φίλον. *Id.* alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα *Herodot.*
Spondylus, ὁ σπόνδυλος, ου. *Poll.*
Spongia, ὁ σπόγγος, ου. *Plut.* ἡ σπογγιὰ, ᾶς. *Id.*
Spongiola, τὸ σπογγίον, ου. *Aristoph.*
Spongiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπογγώδης, εος. *Diosc.*
Sponsa, ἡ νύμφη, ης. *Plut.* ἡ μνηστὴ, ῆς. *Pand.*
Sponsalia, τὰ νύμφια, ων, ἡ μνηστεία, ας. *Chrys.* τὸ μνήστευμα, ατος.
Sponsalis, e, νυμφικὸς, ἡ, όν. *Plato.* thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶνος. *N. T.*
Sponsio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης. *Dem.*
Sponsor, ὁ ἐγγυητὴς, ου. *Dem.*
Sponsus, ὁ νυμφίος, ου. *Plut.*
Spontaneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, labor, πόνος. *Isocr.*
Sponte, ἑκουσίως. *Dem.* ἑκουσίᾳ. *Id.* ἑκοντί. *Id.* facio, αὐτοματίζω, faciens, ὁ καὶ ἡ αὐτεπάγγελτος, ου. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ αὐτοκέλευστος, ου. *Philo.* offero, ἐθελοντιάζομαι. *LXX.*
Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος. *N. T.*
Sportella, f. Sportula, τὸ σπυρίδιον, ου. *Aristoph.*
Spuma, ὁ ἀφρὸς, οῦ *Lucian.*
Spumesco, ἀφρίζω. *Diod. Sic.*
Spumeus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρώδης, εος. *Hippocr.*
Spumo, ἀφρέω. *Hesych.*
Spumosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφρώδης, εος. *Hippocr.*
Spuo, πτύω. *Xen.* crebro, πτυελίζω. *Hippocr.*
Spurce, ῥυπαρῶς.
Spurcitia, ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἀκαθαρσία, ας. *Dem.*
Spurco, ῥυπαίνω. *Philo.* σπιλόω. *N. T.*
Spurcus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, όν.
Spurius, ὁ νόθος, ου. *Plato.* ὁ μοιχίδιος, ου. *Lucian.*
Sputo, πτυελίζω. *Hippocr.*
Sputum, τὸ πτύελον, ου. *Al. Aphr.* τὸ πτύσμα, ατος. *N. T.*
Squaleo, αὐχμάω. *Cl. Al.* αὐχμέω. *Athen.*
Squalide, αὐχμηρῶς.
Squalidus, a, um, αὐχμηρὸς, ὰ, όν. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ αὐχμώδης, εος. *Gal.*
Squalor, ὁ αὐχμὸς, οῦ. *Aristoph.*
Squama, *piscis*, τὸ λέπος, εος. *Poll.* ἡ λεπὶς, ίδος. *Diosc.* *serpentis, f. aeris*, ἡ φολὶς, ίδος. *Aristid.* *Hippocr.*
Squameus, a, um, f. Squamatus, a, um, λεπιδωτὸς, ἡ, όν. *Aristot.* φολιδωτὸς, ἡ, όν. *Id.*
Squatina, ἡ ῥίνη, ης. *Ael.*
Squilla, ἡ καρὶς, ίδος. *Aristot.*
Squillula, τὸ καρίδιον, ου. *Aristot.*
Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως *Thuc.*
Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τι. *Herodot.* ἀσφαλῶς κατατίθημί τι. *Dem.*
Stabilis, e, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία. *Dem.* ὁ καὶ ἡ στάσιμος, ου, ingenio, τὸ ἦθος. *Plut.*
Stabilitas, ἡ σταθερότης, ητος. *Phil.* ἡ βεβαιότης, ητος. *Dem.*
Stabularius, ὁ πανδοχεὺς, έως. *Lucian.*
Stabulatio, ἡ ἐπιστάθμευσις, εως, ἡ ἐπισταθμεία, ας. *Diod.*
Stabulo, f. Stabulor, αὐλίζομαι. *Xen.* σταθμεύω. *App.* ἐπισταθμεύω. *Plut.*
Stabulum, ὁ σταθμὸς, οῦ. *Xen.*
Stadium, τὸ στάδιον, ου. *Herodot.* ὁ στάδιος, ου. *Diod. Sic.* curro, σταδιοδρομέω. *Dem.*
Stagno, λιμνάζω. *Bas.*
Stagnum, ἡ λίμνη, ης. *Paus.*
Stamen, ὁ στήμων, ονος. *Plut.* duco, στημονίζομαι. *Aristot.*
Stamineus, a, um, στημόνιος, ία, ιον. *Theophr.*
Stanneus, a, um, κασσιτέρινος, ίνη, ινον. *LXX.*
Stannum, ὁ κασσίτερος, ου. *Lucian.*
Statarius, a, um, ὁ καὶ ἡ στάσιμος, ου. *Plut.* σταδιαῖος, αία, αῖον. *Themist.* pugna, ἡ ἐκ συστάσεως μάχη. *Herodian.* ἡ σταδιαία μάχη. *Lucian.* τὸ συσταδὸν μάχεσθαι. *Herodian.*
Stater, ὁ στατὴρ, ῆρος. *N. T.*
Statera, ὁ σταθμὸς, οῦ. *Diod. Sic.* ὁ ζυγὸς, οῦ. *Plut.*
Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσεσθε. *Dem.* surgens, εὐθὺς ἀναστάς. *Id.* sentitur, ποιεῖ τὴν αἴσθησιν εὐθέως. *Id.* τὸ παραυτίκα. *Lucian.* statim a puero, εὐθὺς ἐκ νέων. *Aristot.*
Statio, ἡ στάσις, εως. *Greg.* militaris, ἡ τάξις, εως. *Thuc.* stationem desero, τάξιν λείπω. *Aeschin.* stationis desertor, ὁ λειποτάκτης, ου. *Phil.* stationis desertio, ἡ λειποταξία, ας. *Id.*
Stationalis, e, σταδαῖος, αία, αῖον. *Hesych.*
Stativa, ὁ σταθμὸς, οῦ. *Herodian.*
Stativus, a, um, σταθμικὸς, ἡ, όν.
Stator, στήσιος, Iupiter, Ζεύς. *Dem.* ὀρθώσιος, *Dion. Hal.*
Statua, τὸ ἄγαλμα, ατος. *Dem.* τὸ εἶδος, εος. *Id.* ὁ ἀνδριὰς, αντος. *Id.* Dei, εἶδος θεοῦ. *Dion. Hal.* statuam erigo, ἀνίστημι ἀνδριάντα. *Lucian.* alicui aeream, ἵστημί τινι χαλκῆν εἰκόνα. *Dem.* ἵστημί τινα χαλκοῦν. *Id.* dedicatum esse, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι. *Id.*

Statuaria,

Statuaria, ἡ ἀγαλματȣργία, ας. *Max. Tyr.* ἡ ἀνδριαντοποιία, ας. *Xen.* officina, τὸ ἑρμογλυφεῖον, ȣ. *Plato.*

Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, ȣ̃ *Diod. Sic.* ὁ ἑρμογλυφεὺς, ἑως. *Lucian.* δημιȣργὸς ἀγαλμάτων. *Max. Tyr.*

Statumen, ὁ χάραξ, ακος.

Statumino, χαρακίζω.

Statuo, ἵςημι, tropæum, τρόπαιον. *Xen.* fanum, ἱδρύομαι ἱερὸν. *Dion. Hal.* quæ honestissima sunt ciuitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιςα τῇ πόλει. *Dem.* & decerno de rebus, quæ debet, γιγνώσκω καὶ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρή. *Id.* Conf. *Decerno*, item *Colloco.*

Statura, ἡ ἡλικία, ας. *LXX.* admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος. *Lucian.* staturæ eiusdem, ὁ ὁμῆλιξ, ικος. *Id.*

Status, a, um, τεταγμένος, ένη, ένη, tempus, χρόνος. *Dem.* εἰρημένος χρόνος. *Id.*

Status, us, ἡ κατάςασις, εως, reip. τῆς πόλεως. *Isocr.* in eo statu res sunt, vt, εἰς τȣ̃το τὰ πράγματα καθέςηκεν, ὥςε. *Id.* in quo statu sunt res vestræ? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει, *Demosth.*

Statutum, τὸ δόγμα, ατος, statuta & leges, τὰ καθεςῶτα, ων. *Isocr.*

Statutus, a, um, τεταγμένος, ένη, ένον, tempus, χρόνος. *Dem.*

Stella, ὁ ἀςὴρ, έρος. *Aristot.* fixa, ἀπλανὴς, έος. *Lucian.* errans, ἀςαθὴς, έος. *Id.*

Stellio, ὁ ἀσκάλαβος, ȣ. *Aristot.*

Stello, ἀςερίζω *Plut.*

Stercorarius, a, um, κοπριὸς, ἡ, όν.

Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως. *Theophr.* ἡ κόπρισις, εως. *Id.*

Stercoreus, a, um, κόπρινος, ίνη, ινον, δεισαλέος, έα, έον. *Cl. Al.*

Stercoro, κοπρίζω. *Theophr.*

Stercorosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κοπρώδης, εος.

Stercus, ἡ κόπρος, ȣ. *Xenoph.* ὁ ἀπόβατος, ȣ. *Cl. Al.*

Sterilesco, ςειρόομαι.

Sterilis, e, λυπρὸς, ὰ, όν. *Plut.* ςεῖρος, α, ον, ἀφορέων, ȣσα, ον. *Philo.*

Sterilitas, ἡ ςείρωσις, εως. *Bas.* ἡ ἀφορία, ας. *Plut.*

Sternax, καταβλητικὸς, ἡ, όν. *Xen.*

Sterno, ςρώννυμι, lectum, κλίνην. *Xen.* διαςρώννυμί τι. *Athen.* i. e. prosterno, καταβάλλω τι. *Isocr.* aliquem solo, κατατείνω τινὰ ἐπὶ τȣ̃δαφος *Plut.*

Sternuo, πτάρνυμαι. *Aristot.*

Sternutatio, ὁ πταρμὸς, ȣ̃. *Gal.*

Sternuto, idem quod *Sternuo.*

Sterquilinium, ἡ κοπρία, ας. *Chrys.* ὁ κοπρὼν, ῶνος. *Athen.*

Sterto, ῥέγχω. *LXX.*

Stibium, τὸ ςίμμι. *Poll.*

Stigma, τὸ ςίγμα, ατος. *Herodot.* stigmate in fronte notare, ςίζειν κατὰ τȣ̃ προσώπȣ. *Ael.*

Stilla, ἡ ςαγὼν, όνος. *Athen.*

Stillatitius, a, um, ςακτὸς, ἡ, όν. *Eurip.* ςαλακτικὸς, ἡ, όν. *Diosc.* ςαλακτὸς, ἡ, όν. *Id.*

Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος. *Suid.*

Stillo, ςαλάω. *Lucian.* aliquid, ἀποςάζω τι. *Philo.*

Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.

Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος.

Stimulo, κεντρίζω. *Philo.* κεντέω. *Theophr.*

Stimulus, τὸ κέντρον, ȣ. *Plut.* voluptatis, ὁ οἰςρηλασία τῆς ἡδονῆς. *Ioseph.*

Stipatio, ὁ περιςοιχισμὸς, ȣ̃.

Stipator, ὁ δορυφόρος, ȣ. *Xen.* ὁ δεξιολάβος, ȣ. *N. T.* ὁ σωματοφύλαξ, ακος. *Herodian.*

Stipendiarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, έος.

Stipendior, μισθοφορέω *Dem.*

Stipendium, ἡ μισθοφορὰ, ᾶς *Dem.* ἡ μισθοφορία, ας. *Id.* ὁ μισθὸς, ȣ̃. *Id.* mereo, μισθοφορέω. *Dem.* tres annos facio sub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη. *Id.* mereor bina, μισθοφορέω διχόθεν. *Id.* soluo militibus, δίδωμι s. ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς ςρατιώταις. *Dem.* stipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι τῶν ξενιτευομένων ςρατόπεδον. *Isocr.* quindecim mensium fraudare milites, ἀποςερεῖν τȣ̀ς ςρατιώτας τὸν μισθὸν πεντακαίδεκα μηνῶν. *Id.* carens, ὁ καὶ ἡ ἄμισθος, ȣ. *Dem.*

Stipes, ὁ κορμὸς, ȣ̃, ὁ κορσὸς, ȣ̃. *Hesych.*

Stipo, πυκνόω. *Plut.* latus alicuius, δορυφορέω τινά. *Xen.*

Stips, κέρμα, ατος. *Dem.* stipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μεταιτέω. *Herodian.*

Stipula, ἡ καλάμη, ης. *Dion. Hal.* τὸ κάρφος, εος. *Lucian.*

Stipulatio, τὸ ἐπερώτημα, ατος. *N. T.*

Stipulor, ἐπερωτάω, διομολογέομαι.

Stiria, ὁ ςαλαγμὸς συμπαγείς.

Stirpitus, ῥιζόθεν. *Herodian.*

Stirps, τὸ ῥιζόφυτον, ȣ, i. e. genus, τὸ γένος, εος. *Dem.* Conf. *Genus.*

Stina, ἡ ἐχίτλη, ης. *Hes.*

Sto, ἵςαμαι. *Aristot.* ἑςήκω. *Dem.* a partibus alicuius, ὑπάρχω τινί. *Dem.* συνίςαμαί τινι. *Themist.* ab aliquo, πρός τινός εἰμι. *Thuc.* pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις. *Isocr.* stat sententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀπεφηνάμην. *Lucian.*

Stola, ἡ ςολὴ, ῆς. *Herodian.*

Stolide, ἀποπλήκτως, βλακωδῶς. *Iust. Mart.*

Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, ας. *Aristot.* ἡ ἠλιθιότης, ητος. *Hesych.* Conf. *Stultitia.*

Stolidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσύνετος, ȣ. *Dem.* ἠλίθιος, ία, ιον. *Idem.*

Stomachatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως. *Thuc.*

Stomachicus, a, um, ςομαχικὸς, ἡ, όν. *Diosc.*

Stomachor, ἀγανακτέω. *Dem.*

Stomachus, ὁ ςόμαχος, ȣ. *Gal.*

Storea, ὁ s. ἡ ψίαθος, ȣ.

Strabo, ὁ ςίλλος, ȣ. *Lucian.* ὁ ςραβὸς, ȣ̃. *Gal.* sum, ςραβίζω.

Strages, ὁ ὄλεθρος, ȣ, bellica, ἧττα πολέμȣ. *Aeschin.* hominum, φθορὰ ἀνθρώπων. *Thuc.*

Stragulum, ἡ ςρωμνὴ, ῆς. *Xen.* τὸ ςρῶμα, ατος. *Idem.*

Stramen, τὸ κάρφος, εος. *Aristot.*

Stramineus, a, um, κάρφινος, ίνη, ινον.

Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, ȣ̃. *Diosc.* ἡ πνὶξ, γός. *Hippocr.* ἡ ἀγχόνη, ης. *Dion. Hal.* ἡ ςραγγάλη, ης. *Ioseph.*

Stran-

Strangulo, ἄγχω. *Lucian.* ἀγχονάω. *Dion. Hal.* ἀπαγχονίζω. *Lucian.* ἀποπνίγω. *Xenoph.*
Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας. *Gal.*
Strategema, τὸ στρατήγημα, ατος. *Isocr.*
Stratum, τὸ στρῶμα, ατος *Xen.*
Strena, ἡ ἐπινομὶς, ίδος *Athen.* τὸ ξένιον, ου.
Strenue, ἐῤῥωμένως. *Dem.* ἀνδρείως. *Isocr.* facio, ἀνδραγαθέω. *Plut.*
Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας. *Xen.* ἡ ἀριστεία, ας
Strenuus, a, um, δραστήριος, ία, ιον. *Thuc.* ὁ καὶ ἡ φιλόπονος, ου. *Dem.* ἀνδρικὸς, ἡ, όν. *Idem.*
Strepitus, ὁ ψόφος, ου. *Dem.* & plausus, θόρυβος καὶ κρότος. *Id.* strepitum excito, ποιέομαι θόρυβον. *Id.*
Strepo, ψοφέω. *Lucian.* κτυπέω. *Aristot.*
Stria, ἡ πτὺξ, χός.
Striatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτυχώδης, εος.
Stricte, s. Strictim, ἀκροθιγῶς. *Diosc.* ἐπιλίγδην. *Lucian.*
Strideo, s. Strido, τρίζω, dentibus, τοὺς ὀδόντας. *N. T.*
Stridor, ὁ βρυγμὸς, ου. *N. T.* ὁ τρισμὸς, ου. *Aristot.* muris, τρισμὸς μυός. *Plut.* rudentum, συριγμὸς κάλων. *Dion. Hal.*
Stridulus, a, um, λιγυρὸς, ά, όν.
Strigilis, ἡ ξυστρὶς, ίδος. *Lucian.*
Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποσλέγγισμα, ατος. *Strabo.*
Strigosus, a, um, λαγαρὸς, ά, όν. *Diod. Sic.*
Stringo, σύφω, aliquid, τί. *Gal.* gladium, σπάω τὴν μάχαιραν. *Lucian.* pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τοῦ κολεοῦ. *LXX.*
Strix, τὸ σύρνιον, ου.
Strobilus, ὁ στρόβιλος, ου. *Plato.*
Stropha, ἡ στροφὴ, ῆς. *Poll.*
Strophidium, τὸ στροφίδιον, ου.
Strophium, τὸ στρόφιον, ου. *Poll.*
Structilis, e, κατασκευαστὸς, ἡ, όν.
Structor, ὁ τέκτων, ονος. *N. T.* annonæ, ὁ σιταρχέων, οντος. *Philo.* ὁ σιταγωγῶν, οῦντος. *Lucian.* ὁ σιταγωγὸς, οῦ. *Id.*
Structura, ἡ δόμησις, εως. *Hesych.* ἡ οἰκοδόμησις, εως. *Thuc.* orationis, ἡ συνθήκη, ης, τοῦ λόγου.
Strues, ὁ σωρὸς, οῦ. *Plut.*
Struma, ἡ χοιρὰς, άδος. *Hippocr.* τὸ φῦμα χοιραδῶδες. *Plut.* bouis morbus, ὁ κραῦρος, ου. *Aristot.*
Strumosus, a, um, ὁ καὶ ἡ χοιραδώδης, εος. *Aristot.* κραυράων, ῶσα, ον. *Id.*
Struo, κατασκευάζω. *Dem.* aciem, τάττω. *Thuc.* dolos, s. insidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι. *Plut.*
Studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος. *Plut.* περί τι. *Herodot.* ἐπί τινι. *Isocr.* ὑπέρ τινος, *Dem.* τι. *Plut.* ἐπιτηδεύω τι. *Thuc.* Conf. Incumbo item *Studium.*
Studiose, σπουδαίως. *Aristot.*
Studiosus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον. *Dem.* sapientiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὤν. *Isocr.* Philosophiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδάζων. *Idem.*

Studium, ἡ σπουδὴ, ῆς. ponere in re aliqua, σπουδὴν ἔχειν περί τινος. *Plato.* πρός τι. *Dem.* numerorum, ἡ διατριβὴ περὶ ἀριθμούς. *Plato.* magno studio exequi mandata, πολλῇ σπουδῇ πράττειν τὰ παρηγγελμένα. *Xen* describo aliquid, μετὰ σπουδῆς διαγράφω τι. *Aristot.*
Stulte, ἀνοήτως. *Dem.* ἀγνωμόνως. *Idem.* εὐήθως, *Idem.*
Stultitia, ἡ εὐήθεια, ας. *Dem.* ἡ ἀφροσύνη, ης. *LXX.* ἡ ἄνοια, ας. *Dem.*
Stultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐήθης, εος. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος. *Id.* μωρὸς, ά, όν. *Isocr.*
Stupa, ἡ στύπη, ης. *Ioseph.* τὸ στυπεῖον, ου. *Xen.*
Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινά. *Herodian.*
Stupesio, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινί. *Dem.*
Stupeo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινί. *Thuc.* ἐκπλήττομαι ἐπί τινι *Xen.* πρός τι. *Plut.*
Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, ας. *Dem.* ἡ εὐήθεια, ας. *Idem.*
Stupidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσθητος, ου. *Gal.*
Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας. *Dem.*
Stupro, διακορεύω, virginem, τινά. *Plut.* καταισχύνω τινά. *Lys.* διαφθείρω τινά. *Plut.*
Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς. *Philo.* ἡ φθορὰ, ᾶς. *Id.*
Sturnus, ὁ ψὰρ, ός. *Bas.*
Stylus, ὁ στύλος, ου, ἡ γραφὶς, ίδος. *Plato.* orationis, ἡ ἀγωγὴ τοῦ συγγραφέως. *Dion. Hal.*
Suada, ἡ πειθὼ, όος.
Suadeo, πείθω, alicui facere, τινὰ πράττειν. *Isocr.* aliquid male, συμβουλεύω τινὶ κακόν τι. *Plato.* de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Isocr.* alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὔνοιαν. *Isocr.* bellum, εἰσηγέομαι πόλεμον. *Dem.* tibi hoc, σοὶ τοῦτο. *Xen.* de hoc, περὶ τούτου. *Isocr.* vt faciat, ὅπως ποιήσῃ. *Plut.*
Suarius, ὁ συφορβὸς, οῦ. *Hesych.* ὁ συβώτης, ου. *Plato.*
Suasio, ἡ πεισμονὴ, ῆς. *N. T.* ἡ εἰσήγησις, εως. *Theod.*
Suasor, ὁ εἰσηγητὴς, οῦ. *Lucian.*
Suasorius, a, um, παραινετικὸς, ἡ, όν. *Isocr.*
Suauiatio, ἡ φίλησις, εως.
Suauiolum, τὸ φιλημάτιον, ου.
Suauior, καταφιλέω. *Xen.* φιλέω. *Athen.* τῷ στόματι. *Xen.*
Suauis, e, ἡδὺς, εῖα, ύ. *Plato.*
Suauitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς. *Theophr.*
Suauiter, ἡδέως. *Isocr.*
Suauium, τὸ φίλημα, ατος. *Lucian.*
Sub, ὑπὸ, *cum Dat.* sub aliquo sum, ὑπό τινί εἰμι. *Dem. cum Acc.* sub vrbem, ὑπὸ τὴν πόλιν. *Id.* idem tempus, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, sub suam potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι. *Isocr.* homines qui sub sole sunt, οἱ ὑπὸ τοῦτον τὸν ἥλιον ἄνθρωποι. *Dem. cum Dat.* sub vestibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι. *Herodian.* ἐπὶ, *cum Gen.* sub aliquo, s. sub alicuius imperio, ἐπί τινος. *Id.* sub auroram, ἅμα τῇ ἕῳ. *Aeschin.* sub dio, ἐν ὑπαίθρῳ. *Xen.* in Compositione, quando significationem minuit, vel etiam loci inferiori-

rioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur, vt, subamarus, i, e. aliquantum amarus, ὑπόπικρος. *Diosc.* subdulcis, ὑπόγλυκυς. *Id.* submarinus, i. e. infra mare, ὕφαλος. *Lucian.* subscribo, i. e. in locum inferiorem iacio, ὑποβάλλω. *Athen.*

Subactio, ἡ κατεργασία, ας, terræ, τῆς γῆς. *Theophr.*

Subæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόχαλκος, ου. nummus, νόμισμα. *Poll.*

Subagito, ὑποσείω.

Subbibo, ὑποπίνω. *Xen.*

Subdialis, e, ὁ καὶ ἡ ὕπαιθρος, ου, locus, τόπος. *Lucian.*

Subdititius, a, um, ὑποβολιμαῖος, αία, αῖον. *Dem.* oratio, λόγος. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑπόβλητος, ου, homo, πρόσωπον. *Plato.*

Subditus, a, um, ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, alicuius imperio, ἀρχόμενος, ένη, ενον. *Dem.* ὑποταττόμενος, ενη, ενον. *Id.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου. *Herodian.*

Subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τί. *Lucian.* aliquid alicui, ὑποτίθημί τί τινι. *Plut.* Conf. *Subiicio.*

Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπούλως. *Plut.*

Subdolus, a, um, ἀπατηλὸς, ή, όν. *Plato.* ὁ καὶ ἡ ὕπουλος, ου. *Herodian.*

Subdubito, ὑπαπορέω.

Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν. *Diosc.* me ex via, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ. *Aristoph.* aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι. *Herodian.* me e turba, ἐκνεύω τοῦ ὄχλου. *N. T.* rationem s. calculum, λογίζομαι. *Plut.*

Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς. *Thuc.* ventris, κοιλίας. *Diosc.*

Subeo, ἐνδύομαι, aliquid, τι. *Xen.* ἔς τι. *Id.* bellum, ὑποδύω πολέμον. *Lucian.* laborem, ὑποδύομαι πόνον. *Xenoph.* personam alicuius, τινὰ, s. σχῆμά τινος. *Aristot.* per medium, διαδύνω. *Aristot.* flumen, ἀναβαίνω ἐπὶ ποταμόν. *Idem.*

Suber, ὁ φελλὸς, ου. *Lucian.*

Subereus, a, um, φέλλινος, ίνη, ινον. *Lucian.*

Subigo, βιάζομαι, farinam, ἀναφύρω. *Diosc.* terram, κατεργάζομαι. *Theophr.*

Subiicio, ὑποβάλλω. alicui aliquid sub pedes alicuius, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τοὺς πόδας τινός. *N. T.* oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιέω. *Aristot.* collum iugo, ὑποτίθημι τὸν αὐχένα ζυγῷ. *Lucian.* aliquem potestati alicuius, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι. *Isocr.* ἐκδίδωμί τινά τινι. *Id.*

Subinde, θαμὰ. *Xen.*

Subitaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφνίδιος, ου. *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἐξαφνίδιος, ου. *Xen.*

Subito, ἀφνιδίως. *N. T.* ἐξαίφνης. *Xen.*

Subitus, a, um, idem quod *Subitaneus.*

Subiugo, ὑποτάσσω. *Dem.* aliquem alicui, ἔκδοτον ποιέω τινά τινι. *Aeschin.* ποιέομαί τινα ὑπό τινι. *Isocr.*

Subiungo, ὑποτάσσω. *Dem.* ἐπιφέρω. *Dion. Hal.*

Subleuo, ἀποκουφίζω, aliquem aliqua re, τινά τινος. *Plut.* aliquem ad aliquid, ἐπικουφίζω τινὰ πρός τι. *Phil.* i. e. *iuuo*, aliquem, ὠφελέω τινά. *Plut.* τινί. *Diosc.* συμφέρω τινί. *Dem.* inopiam alicuius, λύω τινὶ τὴν ἀπορίαν. *Lucian.* spe, ἐπαίρω ἐλπίδι. *Thuc.*

Sublica, ἡ δοκὶς, ίδος. *Philo.*

Sublicius, a, um, ξύλινος, ίνη, ινον, pons, γέφυρα. *Plut.*

Subligaculum, τὸ περίζωμα, ατος. *Plut.*

Subligo, ὑποζώννυμι *Plut.* ὑποδέω. *Xen.*

Sublimis, ὑψηλὸς, ή, όν. *Lucian.*

Sublimitas, τὸ ὕψος, εος. *Thuc.*

Sublimiter, ὑψηλῶς.

Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω τι. *N. T.*

Sublino, ὑποχρίω. *Xen.*

Submergo, καταδύω, nauem, ναῦν. *Thuc.* aqua s. mari, καταποντίζω, aliquid, τι. *Plut.*

Submersio, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.

Subministro, ὑπουργέω. *Thuc.*

Submissio, τὸ χάλασμα, ατος, ὁ καὶ ἡ ἀνθύπειξις, εως. *Plut.*

Submitto, ὑποπέμπω. *Dion. Hal.* aliquem alicui, ὑποτάττω τί τινι. *Plut.*

Submoneo, ὑπομιμνήσκω. *Lucian.*

Submoueo, ἀπαλλάττω. *Dion. Hal.* in totum, ἀθρόον μεθίσημι. *Id.* aliquid ab aliquo, ἀπερύκω τι ἀπό τινος. *Xen.* e domo, ἐκτοπίζω ἐκ τῆς οἰκίας. *Lucian.* aliquem ab honore, παρωθέω τινὰ τῆς τιμῆς. *Id.*

Subnascor, ὑποφύομαι.

Subnecto, ὑπενείρω.

Subo, καπριάω. *Aristot.* καπρίζω. *Id.*

Suboleo, προαισθάνομαι, aliquid, τι. *Plut.*

Suborno, ὑποκοσμέω, falsos testes, παρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς. *Dem.* aliquem, ὑπεπέμπω τινά. *Dion. Hal.*

Subrepo, ὑφέρπω, ὑφερπύζω.

Subrideo, ὑπομειδιάω.

Subripio, ὑφαρπάζω. *Aristoph.*

Subrogo, ἀντικαθίστημι. *Plutarch.* ὑφίστημι. *Xenoph.*

Subruo, ὑπορύττω. *Chrys.*

Subsanno, χλευάζω, aliquem, τινά. *N. T.* σκώπτω τινί. *Herodian.* σκῶμμα λέγω πρός τινα. *Plut.* ἐπισκώπτω τινά. *Xen.*

Subscribo, ὑπογράφω, propria manu litteris, αὐτοχειρὶ τοῖς γράμμασι. *Theodor.*

Subscriptio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς. *Bas.*

Subseco, ὑποτέμνω. *Xen.*

Subsellium, ὁ βάθρος, ου. *Plut.*

Subsequor, ἐφέπομαι, aliquem, τινί. *Xen.*

Subseruio, ὑπηρετέω, alicui, τινί. *Dem.*

Subsessor, ὁ ἐγκάθετος, ου. *N. T.*

Subsideo, ὑποκαθίζω. *Dion. Hal.*

Subsidiarius, a, um, ἐπικουρικὸς, ή, όν. *Philo.*

Subsidium, ἡ βοήθεια, ας. *Dem.* ἡ ἐπιβοήθεια, ας. *Philo.* ἡ ἀρωγὴ, ῆς. *Aeschin.*

Subsidior, βοηθέω. *Xen.*

Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι. *Xenoph.*

Subsilio, ὑποπηδάω, ἐφάλλομαι.

Subsisto, ὑφίσταμαι. *Aristot.*

Subsolanus, ὁ ἀπηλιώτης, ου.

Substantia, ἡ ὑπόστασις, εως. *Aristot.* ἡ οὐσία, ας. *Idem.*

Substantialis, ὁ καὶ ἡ οὐσιώδης, εος. *Aristot.*

Substantialiter, οὐσιωδῶς.

Substantiatio, ἡ οὐσίωσις, εως. *Bas.*

Sub-

Subſterno, ὑποστρώννυμι. *Herodian.*

Subſtituo, ὑφίστημι, aliquem, τινά. *Xen.* alium in locum alicuius, καθίστημί τινα εἰς τάξιν τινός. *Bud.*

Subſilio, ὑφίσταμαι. *Ariſtot.*

Subſtructio, ἡ ὑποδόμησις, εως.

Subſultim, ὑποπηδητικῶς.

Subſum, ὕπειμι.

Subtegmen, ἡ κρόκη, ης. *Plato.*

Subtendo, ὑποτείνω. *LXX.*

Subter, κάτω. *Dem.* ὑποκάτω. *Plato.*

Subterfugio, ὑποφεύγω. *Thuc.* laborem, φεύγω τὸν πόνον. *Plato.*

Subterlabor, ὑπαλεύομαι.

Subterraneus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάγειος, ου. *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ καταχθόνιος, ου. *N. T.*

Subtexo, καθυφαίνω.

Subtilis, e, λεπτός, ή, όν. *Phil.*

Subtilitas, ἡ λεπτότης, ητος, *Ariſtoph.*

Subtiliter, λεπτῶς, diſputo, λεπτολογέω. *Lucian.*

Subtraho, ὑποστέλλομαι, de cibo, τῆς τροφῆς. *Ariſtot.*

Subtus, κάτω. *Dem.*

Subucula, τὸ χιτώνιον, ου. *Athen.* ὁ ὑποχίτων, ωνος.

Subuectio, ἡ ἀναγωγή, ῆς.

Subueho, ἀνακομίζω. *Xen.*

Subuenio, βοηθέω. *Thuc.* alicui contra aliquem, ἔρχομαί τινι κατά τινος σύμμαχος. *Lucian.* Conf. *Auxilior.*

Subuereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινά. *Dem.*

Subuerſio, ὁ ἀνοικισμός, ου. *Phil.*

Subuerto, ἀνατρέπω. *Dem.* Conf. *Euerto.*

Subula, τὸ ῥαφίον, ου. *Gal.*

Subulcus, ὁ συβώτης, ου. *Lucian.* ὁ χοιροβοσκός, ου. *Theophr.*

Subuolo, ἀναπέτομαι. *Ariſtoph.*

Suburbium, τὸ προάστειον, ου. *Dion. Hal.*

Succedo, ὑποδύομαι. *Luc.* alicui in magiſtratu, διαδέχομαι τὴν ἀρχήν τινος. *Dem.* alicui, τινά. *Lucian.* in regno, ἐκδέχομαι τὴν βασιλείαν τινός, *Herodot.* ſuccedit opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον. *Thuc.* obſidio ei ex ſententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βούλεται. *Herodian.* feliciter & ſupra votum, αὐτῷ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πᾶσαν εὐχήν. *Id.*

uccendo, ὑφάπτω. *Dion. Hal.*

uccenſeo, ἐπιμέμφομαι. *Dion. Hal.* alicui, νεμεσάω τινί. *Plut.* δυσχεραίνω κατά τινος. *Lucian.* ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα. *Dem.* χαλεπαίνω τινί. *Idem.*

uccenturio, ἀντικαθίστημι. *Plut.*

ucceſſio, *in officio*, ἡ διάδεξις, εως. *Aret.* in hereditate, ἡ διαδοχή, ῆς, τοῦ κλήρου. *Plutarch.*

ucceſſiue, κατὰ διαδοχήν. *Philo.* ἐκ διαδοχῆς. *Ariſtot.*

ucceſſor, ὁ διάδοχος, ου, in regno, βασιλείας. *Plut.* fio alicuius in hæreditate, γίγνομαί τινι τῆς κληρονομίας. *Iſocr.*

ucceſſus, *felix*, ἡ εὐπραξία, ας. *Dem.* infelix, ἡ δυσπραξία, ας. *Soph.* ſucceſſu felici vtor, εὐπραγέω. *Thuc.* infelici, vtor, δυσπραγέω. *Plut.*

Succido, ὑποκόπτω. *Dion. Hal.*

Succido, ὑποπίπτω, ſub aliquid, τινί. *Plut.*

Succidus, a, um, idem quod *Succulentus.*

Succiduus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτώσιμος, ου.

Succincte, συντόμως.

Succineus, a, um, ἠλέκτρινος, ίνη, ινον.

Succingo, ὑποζώννυμι. *Plut.*

Succino, ὑπᾴδω. *Lucian.*

Succinum, τὸ ἤλεκτρον, ου. *Lucian.*

Succlamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος. *Plut.* ἡ ὑποφώνησις, εως. *Baſ.*

Succlamo, ὑποφωνέω. *Plut.*

Succoſus, a, um, ſ. Succulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγχυλος, ου. *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ πολύχυλος, ου. *Idem.*

Succreſco, ὑποφύομαι, παραφύομαι. *Theophr.*

Succulentus, vide *Succoſus.*

Succumbo, ὑπόκειμαι, alicui, τινί. *Herodot.* ὑποκατακλίνομαί τινι. *Plato.* iræ, ἥττων εἰμὶ τοῦ θυμοῦ. *Ariſtot.* amori, ἡττάομαι ἔρωτος. *Plut.* curis, καταπίπτω φροντίσι. *Chryſ.*

Succurro, βοηθέω, alicui, τινί. *Dem.* ἐξαρκέω τινί. *Xen.* morbo, ἐπικουρέω νόσῳ. *Id.* ſuccurrit aliquid mihi, ὑπέρχεταί τι ἐμοί. *Iſocr.* ἔρχεταί τι ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν. *Dem.*

Succus, ὁ χυλός, ου. *Dioſc.* ὁ χυμός, ου. *Athen.*

Succuſſus, ὁ ὑποσεισμός, ου.

Succutio, ὑποσείω.

Suctus, ἡ μύζησις, εως, ἡ ἐκμύζησις, εως. *Dioſcor.*

Sucula, τὸ ὑΐδιον, ου. *Xen.* ſuculæ, *aſtrum*, αἱ ὑάδες, ων, *machinae*, τὰ κηλώνια, ων. *Baſ.*

Sudarium, τὸ καψιδρώτιον, ου. *Poll.* τὸ σουδάριον, ου. *N. T.*

Sudatio, ἡ ἵδρωσις, εως. *Al. Aphr.* ἡ ἴδισις, εως. *Ariſtot.*

Sudatorium, τὸ ὑπόκαυστον, ου.

Sudatorius, a, um, ἱδρωτικός, ή, όν. *Hippocrat.*

Sudes, ὁ διωστήρ, ῆρος. *LXX.*

Sudo, ἰδίω, ſudorem ſanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη. *Ariſtot.* pedibus, ἱδρώω πόδας. *Idem.*

Sudor, ὁ ἱδρώς, ῶτος. *Ariſtot.* ſine ſudore, ἀνιδρωτί. *Lucian.* ἀνιδιτί. *Plato.*

Sudum, τὸ αἴθριον, ου, ἡ αἰθρία, ας. *Ariſtot.*

Sueſco, ἐθίζομαι. *Xen.*

Suetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐθάς, άδος. *Thuc.*

Suffero, ὑποφέρω, aliquid facile, τι ῥᾳδίως. *Xen.* Conf. *Patior.*

Sufficiens, ἀρκετός, ή, όν. *N. T.* ἱκανός, ή, όν, ad aliquid faciendum, ποιεῖν τι. *Xen.*

Sufficienter, ἐξαρκούντως. *Iſocrat.* ἱκανῶς. *Idem.*

Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητος. *Plato.*

Sufficio, ἀρκέομαι. *Thuc.* alicui ſ. ad aliquid, διαρκέω πρός τι. *Plut.* ἐξαρκέω πρὸς ſ. εἴς τι. *Xen.* aliquem alicui, ὑφίσαμαί τινα εἰς τάξιν τινός. *Bud.* ſufficit mihi, ἐξαρκεῖ μοι. *Xen.* ἀπαρκεῖ. *Dion. Hal.*

Suffigo, προσηλόω, προσερείδω.

Suffimen, ſ. Suffimentum, τὸ θυμίαμα, ατος. *Herodot.*

Suffio, θυμιάω, aliquid, τι. *Herodot.* τινός. *Lucian.*

cian. ἐκθυμιάω. *Aristot.* ἐπιθυμιάω. *Plut.* ὑποθυμιάω. *Diosc.*
Suffitio, f. Suffitus, ἡ θυμίασις, εως. *Dioscor.*
Sufflamen, ὁ ἐποχλεὺς, έως. *Eustath.*
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflammo, ὑποκαίω. *Eustath.*
Sufflo, ὑποφυσάω, φυσάω, aliquid, τι. *Plut.*
Suffocatio, ὁ πνιγμὸς, ȣ. *Diosc.* ἡ πνὶξ, γός. *Hippocr.* τὸ πνῖγμα, ατος. *Aristot.*
Suffoco, ἀποπνίγω, aliquem, τινά. *Dem.* καταπνίγω, ignem, τὸ πῦρ. *Gal.* fame, λιμαγχονέω. *Philo.*
Suffodio, ὑπορύττω. *Lucian.*
Suffragatio, ἡ ψηφιφορία, ας.
Suffragator, ὁ ψηφιστὴς, ȣ, ὁ ψηφιφορίων, οντος. *Lucian.* ὁ ψηφιφόρος, ȣ. *Them.*
Suffragium, ἡ ψῆφος, ȣ *Dem.* fero, ψῆφον φέρω. *Lucian.* τίθεμαι *Dem.* de aliquo, διαφέρω περί τινος. *Isocr.* ferendi potestatem facere alicui, ψῆφον ἀναδιδόναι τινί. *Lucian.* διαχειροτονίαν διδόναι τινί. *Plut.* suffragio alicuius reiectus, ἀποψηφισθεὶς ὑπό τινος. *Dion. Hal.* meo scisco aliquid, ψηφίζομαί τι. *Thuc.* meo absoluo, ἀποψηφίζομαί τινα. *Idem.* aliquem damno, καταψηφίζομαί τινος. *Plato.* ob aliquid, τινός τι. *Xen.* confirmo, quod alter decreuit, ἐπιψηφίζομαί τίνι. *Lucian.* in suffragium mitto, ἐπιψηφίζω. *Thuc.*
Suffrago, τὸ μεσοκύνιον, ȣ. *Hippocr.* suffragine laboro, σιριάω. *Diosc.*
Suffragor, ψηφίζομαι. *Thuc.* Confer *Suffragium.*
Suffugio, ὑποφεύγω. *Thuc.*
Suffugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς. *Isocr.*
Suffulcio, ὑπερείδω. *Plut.*
Suffumigo, ὑποκαπνίζω.
Suffundo, ὑποχέω. *Plut.* aliquem pudore, δυσωπέω τινα. *Plut.* καταδυσωπέω τινά. *Lucian.*
Suffuror, ὑποκλέπτω. *Pandect.* ἐκκλέπτω. *Plutarch.*
Suffusio, ἡ ὑπόχυσις, εως.
Suggero, ὑποτίθημι. *Dion. Hal.* alicui alimentum, ἐπαρκέω τινὶ τῆς τροφῆς. *Aristot.* verba, συμβάλλω τινὶ λόγον. *Lycurg.* in memoriam, ὑπομνήσκω, aliquid, τινός. *Herodian.* τι. *Aeschin.*
Suggestus, τὸ βῆμα, ατος. *Plut.*
Suggillatio, ὁ ὑπωπιασμὸς, ȣ. *Naz.*
Suggillo, ὑπωπιάζω, i. e. *detrecto*, καθυβρίζω τινά. *Plut.*
Suggrunda, f. Suggrundia, τὸ γεῖσον, ȣ. *Athen.* τὸ γεῖσος, εος. *LXX.*
Suggrundatio, ἡ γείσωσις, εως.
Sugo, μύζω, calamum, κάλαμον. *Xenoph.* μυζέω. *Demosth.* mammas, θηλάζω μαστὸς. *LXX.*
Sui, f. sui ipsius, ἑαυτȣ̃, ῆς, ȣ. *Dem.* αὑτȣ̃, ῆς, ȣ. *Idem.*
Suile, ὁ συφεὸς, ȣ. *Hom.*
Suillus, a, um, ὑϊκὸς, ή, όν. *Xen.* ὑειακὸς, ή, όν, caro, κρέας. *Poll.*
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω. *Aristoph.*
Sulcus, ἡ αὖλαξ, ακος. *Philo.*
Sulphur, τὸ θεῖον, ȣ. *Diosc.*
Sulphureus, a, um, ὁ καὶ ἡ θειώδης, εως. *N. T.*
Sum, εἰμὶ, diues, πλȣ́σιος. *Dem.* in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει. *Idem.* communis alicui, ὑπάρχω κοινὸς τινί. *Aristot.* maximum bonum alicuius, τυγχάνω μέγιστον ἀγαθόν τινι. *Plato.* in Aegina, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ. *Thuc.* nudus, τυγχάνω ὢν γυμνός. *Lucian.* beneuolus alicui, ἔχω εὐνοϊκῶς πρός τινα. *Xen.* tali natura, ἔτως ἔχω φύσεως. *Herodian.* fit, ita, esto, εἶεν. *Cl. Al.*
Sumen, τὸ ἦτρον, ȣ. *Xen.* τὸ ȣ̃θαρ, ατος. *Plutarch.*
Summa, ἡ κορυφὴ, ῆς, sermonis, λόγȣ. *Plato.* ἡ περιβολὴ τȣ̃ λόγȣ *Isocr.* pecuniæ, τὸ κεφάλαιον ἀργυρίȣ. *Dem.* vniuersa, τὸ σύμπαν κεφάλαιον. *Dem.* κεφάλαιον πάντων. *Isocr.* in summa, ἐν κεφαλαίῳ *Id.*
Summarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.
Summates, οἱ ἄριστοι, ων.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν. *Dem.* ὥστε ὅλον εἰπεῖν. *Plato.* ἐπὶ κεφαλαίων διεξελθεῖν τι. *Dem.*
Summe, εἰς τὰ μάλιστα, εἰς ἄκρον *Dion. Hal.* ὑπερβαλλόντως. *Isocr.* ἄκρως. *Gal.*
Summitas, ἡ ἀκρότης, ητος. *Plato.* ἡ ἄκρα, ας. *Diosc.*
Summopere, μάλιστα. *Dem.* πάνυ. *Isocr.*
Summus, a, um, ἄκρος, α, ον, medicus, ἰατρὸς, legislator, ἄκρος νομοθέτης, ȣ, ὕψιστος, ίστη, ιστον. *N. T.* ad summum, ἔσχατον. *Dem.*
Sumo, λαμβάνω, aliquid, τι. *Dem.* aliquem belli præsidem, αἱρέομαί τινα ἐπιστάτην τȣ̃ πολέμȣ. *Xen.*
Sumtio, ἡ λῆψις, εως. *Lucian.*
Sumtuose, πολυτελῶς. *Dem.*
Sumtuositas, ἡ πολυτέλεια. *Isocr.*
Sumtuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, έος. *Dem.* δαπανηρὸς, ὰ, όν. *Xen.* ὁ καὶ ἡ εὐδάπανος, ȣ. *Plut.*
Sumtus, ἡ δαπάνη, ης, quotidianus, ἐφήμερος. *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, τὸ καθ' ἡμέραν *Dem.* supervacaneus & inanis, περίεργον καὶ μάταιον. *Id.* sumtum facio in aliquid, ἀναλίσκω f. ἀναλίσκομαι ἀναλώματά τινα εἴς τι, *Id.* magnum, δαπανάω ȣ̓ μικρὰς δαπάνας εἴς τι. *Idem.* fero, sustineo, ὑποφέρω ἀναλώματα. *Id.* subministrare, συνευπορῆσαι τῶν ἀναλωμάτων. *Idem.* restituo alicui, ἀποδίδωμί τινι ἀναλώματα. *Idem.* opus habere magno sumtu, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης *Dem.* μεγάλης δαπάνης εἶναι. *Id.* subleuare aliquem, παύεσθαι τινα τῶν ἀναλωμάτων. *Id.* propriis sumtibus, τέλεσιν ἰδίοις. *Dion. Hal.*
Suo, ἀκέομαι, rupta, τὰ διεῤῥωγότα. *Lucian.* ῥάπτω. *Aristoph.*
Supellex, τὰ ἔπιπλα, ων. *Plut.* τὰ σκεύη, ων. *Dem.* longe instructior, πολλῷ πλείων κατασκευή. *Idem*
Super, ἐπὶ, *cum Gen.* super quam steterunt, ἐφ' ἧς ἔστησαν. *Dem.* ὑπὲρ, *cum Gen* super terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς καταλελειμμένος

νος φίλος. *Lucian.* super Aegyptum esse, ὑπὲρ Αἰγύπτε εἶναι. *Thuc.* super caput, ὑπὲρ κεφαλῆς. *Hom.* in Compositione, quando idem significat, quod *praeterea* siue *insuper*, reddi solet per ἐπὶ, quando vero idem notat, quod *super aliud*, effertur per ὑπὲρ, v. g. *superaggero*, i, e, *praeterea*, siue *insuper aggero*, ἐπισωρεύω, *superfluo*, i. e. *super aliud fluo*, ὑπερῤέω.

Superbe, ὑπερηφανῶς. *Dem.* ὑπεροπτικῶς, incedo, βαίνω. *Lucian.*

Superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας. *Dem.* ἡ ὑπεροψία, ας. *Id.* ὁ ὄγκος, ε. *Isocr.* ἡ γαυρότης, ητος. *Plut.* ἡ ἀλαζονεία. *Dem.*

Superbio, ἀλαζονεύομαι. *Isocr.* & gloriæ mihi aliquid duco, σεμνύνομαι καὶ μέγα φρονέω ἐπὶ τινι. *Idem.* ἐπαίρομαι ἐπί τινι. *Xen.*

Superbus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπερήφανος, ε, homo, ἄνθρωπος. *Dem.* sermo, λογος. *Idem.* ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, & primas sibi vendicans, καὶ πλεονεκτικός. *Isocr.* μέγα φρονῶν, ἔσα, ἔν, & magnificus, καὶ μέγα φθεγγόμενος. *Demosth.* τετυφωμένος, ένη, ένον, aliqua re, ἐπί τινι. *Lucian.*

Supercilium, ἡ ὀφρὺς, ύος. *Lucian.* i. e. superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας. *Dem.*

Superficiarius, a, um, ἐπιπολαῖος, αία, αῖον.

Superficies, ἡ ἐπιπολὴ, ῆς. *Lucian.* ἡ ἐπιφάνεια, ας. *Strabo.*

Superfluitas, ἡ περισσεία, ας. *N. T.* Conf. *Abundantia.*

Superfluo, περισσεύω. *N. T.* Confer *Abundo.*

Superfluus, a, um, περισσὸς, ή, όν. *Herodian.* Conf. *Nimius.*

Superfundo, ὑπερχέω. *Plut.*

Supergredior, ὑπερβαίνω. *Herodot.*

Superhumerale, ἡ ἐπωμὶς, ίδος. *Herodot.*

Superinductio, ἡ ἐπεισαγωγὴ, ῆς. *N. T.*

Superinduco, ἐπεισάγω. *Athen.*

Superinduo, ἐπενδύομαι. *Plut.*

Superinsilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις. *Herodian.*

Superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ὑπέρτερος, έρα, ερον. *Plut.* superiori anno, πέρυσι. *Dion. Hal.* tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ. *Dem.* superiores hostibus erimus, κρείττονες τῶν ἐχθρῶν ἐσόμεθα. *Dion. Hal.*

Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, ε. *Plut.*

Superne, ἄνωθεν. *Herodot.*

Supernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω. *Xen.*

Supero, ὑπερβαίνω. *Herodot.* aliquem, κρατέω τινός. *Isocr.* aliquid, ἐπικρατέω τι. *Id.* Conf. *Vinco*, item *Antecello.*

Supersedeo, ἐπέχω, aliqua re, περί τινος. *Lucian.* παύομαι τινος. *Dem.*

Superstes, ὢν καὶ ζῶν. *Dem.* ὁ ἐπιτυχὼν, όντος. *Lucian.* ὁ περιὼν, όντος. *Dion. Hal.* sum, περιλείπομαι. *N. T.* ἐπιβιόω. *Plato.*

Superstitio, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας. *N. T.* ἡ δεισιδαίμων διάθεσις. *Diod. Sic.* ἡ ὀττεία, ας. *Dion. Hall.*

Superstitiose, δεισιδαιμόνως. *Philo.*

Superstitiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δεισιδαίμων, ονος. *Naz.* ὁ καὶ ἡ κατείδωλος, ε. *N. T.* περιττὸς, ή, ὸν τὰ θεῖα. *Philostr.* sum, δεισιδαιμονέω, in aliqua re, περί τι. *Philo.*

Supersto, ἐφίσταμαι.

Superstruo, ἐποικοδομέω, super aliquid, ἐπί τι. *N. T.* ἐπί τινι. *Ibid.*

Supersum, περίειμι, multum alicui, πολύ τινι. *Dem.* περιγίγνομαι, ex aliquibus, ἔκ τινων. *Dem.* argentum, quod superest, τὸ ἀργύριον περιγιγνόμενον. *Isocr.*

Superuacaneus, a, um, f. Superuacuus, a, um, μάταιος, αία, αιον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ περίεργος, ε. *Plut.*

Superuenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω. *Xenoph.*

Superus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω. *Xen.* superior, ἀνώτερος, έρα, ερον, ἀνωτερικὸς, ή, όν. *Gal.* supremus, a, um. ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνωτάτω, superiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. *Isocr.*

Supinatio, ὁ ὑπτιασμὸς, ε. *Lucian.*

Supine, ῥαθύμως. *Isocr.*

Supinitas, ἡ ὑπτιότης, ητος. *Theophr.*

Supino, ὑπτιόω. *Diosc.or.* ἐξυπτιάζω. *Lucian.*

Supinus, a, um, ὕπτιος, ία, ιον. *Lucian.* sum, ὑπτιάζω. *Herodian.* i. e. *segnis*, ὁ καὶ ἡ ῥάθυμος, ε. *Dem.*

Suppar, ὁ καὶ ἡ πάρισος, ε. *Polyb.*

Supparus, τὸ περιώμιον, ε.

Suppeditatio, ἡ ἐπάρκεια, ας. *Polyb.* ἡ ἐπιχορηγία, ας. *N. T.*

Suppedito, ἐπαρκέω, alimentum alicui, τῆς τροφῆς τινι. *Aristot.* pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα. *Isocrat.* aliquid, ἐκπορίζω τι. *Plato.*

Suppetiæ, ἡ ἐπικερία, ας. *Xen.* Confer *Auxilium.*

Suppeto, ἀρκέω. *Plato.*

Supplanto, ὑποσκελίζω, aliquem, τινά. *Philo.* πτερνίζω τινά. *LXX.*

Supplementum, τὸ πλήρωμα, ατος. *Aristot.*

Suppleo, πληρόω, quod deest, τὸ ἐλλεῖπον. *Xen.* ἀναπληρόω τι. *Plato.* aliquid aliquo, ἐκπίμπλημι τι τινος. *Xen.*

Supplex, ὁ ἱκέτης, ε. *Xenoph.* ἱκέσιος, ία, ιον. *Plut.*

Supplicatio, ἡ ἱκετηρία, ιας. *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας. *Id.* ἱκετεία, ας. *Id.*

Suppliciter, μεθ' ἱκεσίας.

Supplicium, ἡ ἱκεσία, ας. *Dem.* i. e. *poena*, ὁ κολασμὸς, ε. *Plut.* ἡ ζημία, ας. *Dem.* summum, δίκη ἐσχάτη, ης. *Id.* constituo alicui, τιμωρίαν ποιέω τινί. *Dem.* capite statuo, θάνατον τινὶ ζημίαν τάττω. *Id.* impono alicui, ἐπιτίθημί τινι. *Id.* adficio supplicio aliquem, λαμβάνω δίκην παρά τινος. *Id.* τιμωρίᾳ τινὰ κολάζω. *Id.* adficior, ὑπέχω δίκην. *Id.* traho ad supplicium, ἄγω τινὰ ἐπὶ θανάτῳ. *Ael.*

Supplico, ἱκετεύω, Deo, τὸν θεόν. *Xen.* pro aliquo, ὑπέρ τινος. *Dem.* alicui, ἱκετείαν ποιέω τινί. *Plato.*

Supplodo, ὑποκροτέω.

Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι. *Lucian.* Conf. *Subiicio.*
Supporto, ὑπάγω.
Supprimo, ὑποπιέζω, orationem, ἀφανίζω λόγον. *Dem.*
Suppuratio, ἡ ἐμπύησις, εως. *Hippocr.* ἡ διαπύησις, εως. *Id.*
Suppuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόπυος, ου, ὁ καὶ ἡ ἔμπυος, ου. *Plutarch.* ὁ καὶ ἡ διάπυος, ου. *Hipp.*
Suppuro, διαπυΐσκω, *Galen.* ἐκπυόω. *Dioscor.*
Supputatio, ὁ λογισμὸς, ου. *Dion. Hal.*
Supputo, ὑποκλαδεύω, i. e. *computo*, λογίζομαι. *Plut.*
Supra, ὑπὲρ, terram grando constitit, γῆς χάλαζα συνίσταται. *Xen.* modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνους ποιεῖν. *Dem.* captum humanum, ὑπὲρ ἡμᾶς. *Plut.* sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς. *Demosth.* vires, ὑπὲρ δύναμιν. *Demosth.* quam dici potest, πέρα τοῦ λόγου, modum, πέρα τοῦ μετρίου. *Demosth.* trecenta corpora perdere, ἀπόλλυσθαι πλέον, ἢ τριακόσια σώματα. *Plutarch.*
Supremus, a, um, ὑπέρτατος, άτη, ατον. *Plut.* Conf. *Summus.*
Sura, ἡ γαστροκνημία, ας. *Poll.* ἡ σῦρα, ης. *Lucian.*
Surcularis, e, ὁ καὶ ἡ φρυγανοτόκος, ου.
Surculo, φρυγανίζω.
Surculosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φρυγανώδης, εως. *Diosc.*
Surculus, ὁ κλαδίσκος, ου, ἡ παραφυὰς, άδος. *Theophrast.*
Surdaster, ὁ καὶ ἡ ὑπόκωφος, ου. *Aristot.*
Surdesco, ἐκκωφόομαι. *Lucian.*
Surditas, ἡ κωφότης, ητος. *Dem.*
Surdus, a, um, κωφὸς, ή, όν. *Aristot.* surdum reddo, ἐκκωφόω. *Lucian.*
Surgo, ἐξανίσταμαι. LXX. ἀνίσταμαι. *Dem.* de sella, ἐπανίσταμαι τῶν θάκων. *Aristoph.* ἀπὸ τῶν θάκων. *Xen.*
Surrepticius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑφάρπαστος, ου.
Surrigo, ἐξανίστημι. *Dem.*
Surripio, ὑφαρπάζω. *Aristoph.*
Surrogo, ἀντικαθίστημι. Conf. *Substituo.*
Sursum, ἄνω, & deorsum, καὶ κάτω. *Dem.* fluo, ἄνω τοῦ ποταμοῦ ῥέω. *Id.*
Sus, ὁ vel ἡ σῦς, συός. *Plutarch.* ὁ vel ἡ ὗς, ὑός, *Xen.*
Susceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς. *Dem.*
Susceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος. LXX.
Suscipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινά. *Demosth.* exsulem, προσδέχομαι φυγάδα. *Idem.* bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον. *Plato.* inimicitiam propter aliquid, ἔχθραν ὑπέρ τινος. *Dem.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος. *Idem.* ἐπιχειρέω πράγματι. *Idem.* ἔργον. *Plut.* laborem, ὑποδύομαι πόνον. *Xen.* periculum, κίνδυνον. *Idem.* hospitio aliquem, ξενίζω τινά. *Dem.* liberos ex aliqua, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος. *Plut.*
Suscitabulum, τὸ ἐρμητήριον, ου. *Xen.*
Suscitatio, ἡ ἔγερσις, εως. *N. T.*
Suscito, ἐγείρω, aliquid, τί. *Thuc.* ἀνεγείρω τι. *Dem.*
Suspectio, ἡ ἀνάβλεψις, εως, τὸ ἀνάβλεμμα, ατος. *Xen.*
Suspecto, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανόν. *Xen.*
Suspectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὕποπτος, ου. *Thuc.* sum, ὑποψίαν ἔχω. *Dem.*
Suspectus, us, idem quod *Suspectio.*
Suspendium, τὸ αἰώρημα, ατος, *supplicium.* ἡ ἀνασκόλοψις, εως, ἡ ἀγχόνη, ης. *Dion. Hal.* suspendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτόν. *Lucian.*
Suspendo, αἰωρέω. *Demosth.* aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος. *Aristot.* in templo aliquid, ἀνατίθημί τι. *Idem.* laqueo, ἀναρτάω τινὰ βρόχῳ. *Herodian.* ex arbore, κρεμάω τινὰ ἐκ δένδρου. *Lucian.* rem, i. e. *differo*, ἀναβάλλω τι. *Dem.*
Suspensio, ἡ αἰώρησις, εως. *Gal.* ὁ κρεμασμὸς, ου. *Hippocr.*
Suspensus, a, um, κρεμαστὸς, ή, όν. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἐκκρεμὴς, έος. *Herodian.* animo, ὁ καὶ ἡ μετέωρος, ου. *Dem.* sum, ἐπανακρέμαμαι. *Aristot.* de aliquo, ἐκκρεμάννυμαί τινος. *Herodian.* super aliquid, ἐπικρέμαμαί τινι. *Plutarch.* sum, i. e. ambigo, ἀπαρτάομαι. *Dem.* ἀμφιγνοέω. *Idem.*
Suspicax, ὁ ὕποπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ταχύποπτος, ου. *Aristot.*
Suspicio, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανόν. *Xen.* aliquem ob aliquid, θαυμάζω τινὰ ἐπί τινι. *Idem.* ἄγαμαί τινά τινος. *Id.* τινός τινος. *Dem.* i. e. suspectum habeo, ὑποπτεύω τινά. *Liban.*
Suspicio, onis, ἡ ὑποψία, ας. *Thuc.* τὸ ὕποπτον, ου. *Idem.* ἡ ὑπόληψις, εως. *Demosth.* ἡ ὑπόνοια, ας. *Idem.* suspicionem concipio contra aliquem, ὑποψίαν λαμβάνω κατά τινος. *Idem.* moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν. *Idem.* falsam committiscor, ὑπόνοιαν ψευδῆ ἐπιφέρω. *Idem.* removeo longissime a me, ἐμαυτὸν ὡς ποῤῥωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας. *Isocr.* in suspicionem venio, περιπίπτω ὑποψίᾳ. *Plut.* εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω. *Id.* adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινά. *Plut.*
Suspiciose, ὑπόπτως. *Dem.*
Suspiciosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ταχύποπτος, ου. *Plato.* erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα. *Dem.* in omnes, ὑπόπτης ὢν εἰς πάντας. *Aelian.*
Suspicor, ὑποπτεύω, aliquid, τί. *Plut.* nihil mali de aliquo, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν πρὸς ἀνδρὸς χρηστοῦ. *Epictet.*
Suspiciosus, a, um, ἀσθματικὸς, ή, όν. *Galen.*
Suspirium, τὸ ἆσθμα, ατος. *Gal.* i. e. *gemitus*, ὁ στεναγμὸς, ου. *Plut.* altum duco, μέγα στενάζω. *Dem.*
Suspiro, στενάζω. *Dem.* ob aliquid, στένω ἐπί τινι, *Idem.*
Susque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι. *Laert.*

Susten-

Suſtentatio, ἡ ἀνοχὴ, ῆς. *Ariſtot.* i. e. nutritio, ἡ τροφὴ, ῆς. *Id.*
Suſtento, ἀνέχω. *Ariſtot.*
Suſtineo, ἀνέχω, cœlum & terram, οὐρανὸν καὶ γῆν. *Pauſ.* fortiter periculum, εὐρώστως ὑπομένω κίνδυνον. *Dem.* labores, πόνους. *Iſocrat.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακά. *Lucian.*
Suſtollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνήν. *Demoſth.*
Suſurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, ȣ. *Plut.*
Suſurro, ψιθυρίζω. *Plut.*
Suſurro, onis, ὁ ψιθυριστὴς, ȣ. *N. T.* ὁ ψίθυρος, ȣ. *Plut.*
Suſurrus, ὁ ψίθυρος, ȣ. *Soph.* ὁ ψιθυρισμὸς, ȣ. *Plut.*
Sutilis, e, ῥαπτὸς, ἡ, όν. *Xen.*
Sutor, ὁ ῥάπτης, ȣ, ὁ σκυτεὺς, έως. *Herodian.* ὁ σκυτοτόμος, ȣ. *Ael.*
Sutorius, ῥαπτικὸς, ἡ, ὸν, σκυτοτομικὸς, ἡ, όν. *Plato.*
Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ȣ.
Sutura, ἡ ῥαφὴ, ῆς, capitis, κεφαλῆς. *Plato.*
Suus, ὁ, ἡ, τὸ αὐτȣ̃, ῆς, ȣ̃, *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτȣ̃, ῆς, ȣ̃. *Idem.* regionem dicit ſuam eſſe, χώραν φησὶν ἑαυτȣ̃ εἶναι. *Idem.* me plurimi fecit inter amicos ſuos, ἐμὲ περὶ πλείςȣ ἐποιεῖτο τῶν αὐτȣ̃ φίλων. *Idem.* σφέτερος, έρα, ερον, (quatenus quid plurium eſt,) ad ſuos ſocios, πρὸς τȣ̀ς σφετέρȣς συμμάχȣς. *Thuc.*
Sycophanta, ὁ συκοφάντης, ȣ. *Dem.*
Sycophantia, ἡ συκοφαντία, ας. *Dem.*
Sycophantor, συκοφαντέω. *Dem.*
Syllaba, ἡ συλλαβὴ, ῆς. *Lucian.* ſyllabas connecto, συλλαβίζω. *Id.*
Syllogiſmus, ὁ συλλογισμὸς, ȣ. *Ariſtot.*
Sylua, ὁ δρυμὸς, ȣ̃. *Strabo.* ἡ ὕλη, ης. *Xen.*
Syluaticus, a, um, ὑλαῖος, αία, αῖον.
Syluеſco, ὑλομανέω. *Epiph.* ξυλομανέω. *Theophraſt.*
Syluеſter, ſ. Sylueſtris, e, ὄρειος, α, ον. *Baſ.*
Syluoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, εος. *Xen.*
Syluula, τὸ δρυμίδιον, ȣ.
Symbola, ἡ συμβολὴ, ῆς. *Plato.* ſymbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συνερανίζω.
Symbolum, τὸ σύμβολον, ȣ. *Plut.*
Symmetria, ἡ συμμετρία, ας. *Ariſtot.*
Sympathia, ἡ συμπάθεια, ας. *Gal.*
Symphonia, ἡ συμφωνία, ας. *Plato.*
Synagoga, ἡ συναγωγὴ, ῆς. *N. T.*
Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, ῆς. *Thuc.*
Synodus, ἡ σύνοδος, ȣ. *Iſocr.*
Synopſis, ἡ σύνοψις, εως. *Polyb.*
Syrma, τὸ σύρμα, ατος. *Poll.*

T.

Tabanus, ὁ vel ἡ μύωψ, ωπος. *Lucian.* ὁ οἶστρος, ȣ. *Ariſtot.*
Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινά. *Ariſtot.* ἀπομαραίνω. *Plut.*
Tabella, τὸ πινάκιον, ȣ. *Ariſtot.* ἡ πινακὶς, ίδος. *Athen.* τὸ πινακίδιον, ȣ. *N. T.*
Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ȣ. *Polyb.* ὁ γραμματηφόρος, ȣ. *Plut.*
Tabeo, τήκομαι.
Taberna, τὸ οἴκημα, ατος, i. e. *diuerſorium*, τὸ καπηλεῖον, ȣ. *Syneſ.* i. e. *officina*, τὸ ἐργαστήριον, ȣ. *Plato.* argentaria, τὸ ἀργυροπρατικὸν, ȣ̃. *Harmenop.* libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον, ȣ, carnaria, τὸ κρεωπώλιον, ȣ. *Plut.*
Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, ῆς. *Dem.* erigo, σκηνάω. *Idem.*
Tabernarius, ὁ κάπηλος, ȣ. *Lucian.*
Tabes, ἡ φθίσις, εως. *Gal.* ἡ φθόη, ης. *Idem.* ὁ μαρασμὸς, ȣ̃. *Aret.* tabe laboro, φθισιάω. *Ariſtot.* laborans, ὁ φθισικὸς, ȣ̃. *Plut.*
Tabeſco, φθίνω. *Plato.*
Tabidus, a, um, φθισικὸς, ἡ, ὸν, τακερὸς, ὰ, όν. *Lucian.*
Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ȣ. *Sext. Emp.*
Tabula, ὁ πίναξ, ακος. *Dem.* τὸ γραμματεῖον, ȣ. *Idem.* τὸ γραμματίδιον, ȣ. *Idem.* cerata, ἡ μάλθη, ης. *Idem.* lata, ἡ πλὰξ, ακός. *Lucian.* calculatoria, τὸ ἀβάκιον, ȣ. *Polyb.* tabulæ nouæ, ἀποκοπαὶ χρέων. *Plut.* expenſi, ἀπολογισμοὶ τῶν ἀναλωμάτων, tabulas conſcribo, ſ. conficio, συγγράφω γραμματεῖον. *Dem.* reſigno, ſ. aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω. *Id.* corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον. *Id.* adultero, γραμματεῖον μεταγράφω. *Id.* in tabula ſcribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ. *Id.* γράφω ἐν πίνακι. *Id.* ἐν μάλθῃ. *Id.*
Tabularis, e, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, εος. *Ariſtot.*
Tabularium, idem quod *Tablinum*.
Tabulatio, ἡ σανίδωσις, εως, ἡ πινάκωσις, εως. *Plut.*
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ατος, ἡ πινάκωσις, εως. *Plut.*
Tabum, τὸ λύθρον, ȣ. *Lucian.*
Taceo, σιωπάω. *Dem.* Conf. *Sileo.*
Tacite, σιγῇ. *Plato.*
Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς. *Dem.* Conf. *Silentium.*
Taciturnus, a, um, σιωπηλὸς, ἡ, όν. *Plutarch.*
Tacitus, a, um, σιωπῶν, ῶσα, ῶν. *Dem.*
Tactio, ἡ ἅψις, εως. *Ariſtot.*
Tactus, ἡ ἁφὴ, ῆς. *Plato.*
Tædet me, ἄχθομαι, alicuius rei, τινός. *Plut.* τινὶ. *Ariſtoph.* ἐπί τινι. *Xen.* ὑπέρ τινος. *Plato.* hoc facere, τȣ̃το ποιεῖν. *Xen.*
Tædioſus, a, um, ἀχθεινὸς, ἡ, όν. *Xen.*
Tædium, τὸ ἄχθος, εος. *Xen.* ἡ ἀκηδία, ας. *Dem.* Conf. *Faſtidium.*
Tænia, ἡ ταινία, ας. *Plut.*
Tæniola, τὸ ταινίδιον, ȣ. *Poll.*
Talaria, τὰ πέδιλα, ων.
Talaris, e, ὁ καὶ ἡ ποδήρης, εος. *Heſych.*
Talentum, τὸ τάλαντον, ȣ. *Dem.* æquans, ταλανταῖος, αία, αῖον. *Ariſtot.*
Talio, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς. *Lucian.*
Talis, e, τοιȣ̃τος, τοιαύτη, τοιȣ̃το, natura & virtute, ὢν τὴν φύσιν καὶ ἀρετῆς. *Iſocr.* qualis, τοιȣ̃τος, οἷος, nihil committens, quale tu, ȣ̓δὲν τοιȣ̃τον κατεργασάμενος, οἷον σύ, *Iſocr.* talem me præbebo,

præbebo, qualem me ante præbui, παρέξω τοιῦτον ἐμαυτὸν, οἷόνπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. *Id.* qualis, τοιῦτος, ὁποῖος. *Aeschin.* τοῖος, ὁποῖός τις. *Id.*

Taliter, τοιύτως, τοίως.

Talitrum, ὁ κόνδυλος, ε. *Dem.*

Talpa, ὁ ἀσπάλαξ, ακος. *Gal.* ὁ σπάλαξ, ακος. *Cl. Al.*

Talus, τὸ σφυρὸν, ε. *Diosc.* ὁ ἀςράγαλος, ε. *Xen.* talis ludo, ἀςραγάλοις παίζω. *Plut.* ἀςραγαλίζω. *Athen.* talorum lusus, ἡ ἀςραγάλισις, εως. *Aristot.*

Tam, ὕτως, ingratus es, ἀχάριςος εἶ. *Dem.* tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτάνειν. *Isocr.* tam de communibus, quam de suis sollicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελετᾷν. *Idem.* tam noxium est ceruis, quam hominibus, ἐλάφοις τοσῦτόν ἐςι κακὸν, ὅσον καὶ ἀνθρώποις. *Aelian.*

Tamdiu, τοσῦτον, sunt, quamdiu, εἰσὶν, ἐφ' ὅσον. *Aristot.* in vinculis, dum soluerit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. *Dem.* vixit, vt, τοσῦτόν χρόνον ἐβίω, ὥςε. *Isocr.*

Tamen, ὅμως. *Isocr.* Conf. *Etsi.*

Tametsi, κἂν. *Dem.* Conf. *Etsi.*

Tandem, ὕςερον. *Dem.* ad vos veniet, τελευτῶν ἥξει ἐφ' ὑμᾶς. *Idem.* τέλος. *Dion. Hal.* aliquando, ἤδη ποτέ. *Idem.* ὀψέ ποτε. *Idem.* tamen, τέλος δ' ὖν. *Id.* quid tandem, τὸ ποῖον δή. *Plato.*

Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινός. *Aristot.* καθάπτομαί τινος. *Plut.* θίγω τινός. *Plut.* τι. *Idem.*

Tantillus, a, um, σμικρὸς, ὅσος, ne tantillum quidem, ὐδὲ γρῦ. *Dem.*

Tantisper, μέχρι, est amicus, dum consequatur, τῦ τυχεῖν φίλος ἐςί. *Demosth.* memores sunt, dum dicuntur, μέχρι τύτε μνημονεύοντες, μέχρις ἂν ῥηθῶσι. *Idem.* Confer *Donec.*

Tanto, τοσύτῳ, meliores, quanto honoratiores, βελτίες, ὅσῳπερ τὰς τιμὰς μείζες. *Isocr.* magis imperiti, quanto minus, τοσύτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὅσῳπερ. *Dem.*

Tantopere, ὕτω. *Dem.* τοσῦτον. *Id.*

Tantus, a, um, τηλικῦτος, αύτη, ῦτο, calamitas irruit, τηλικαύτη συμφορὰ συνέπεσε. *Isocr.* tantæ calamitates, τοσαῦται τὸ πλῆθος συμφοραί. *Demosth.* quantus, τοσῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος. *Isocr.* τοσῦτός, ὅσοσπερ. *Idem.* τηλικῦτος, ἡλίκος. *Demosth.* τοσῦτος, ὅσος. *Idem.* talis tantusque, τηλικῦτος καὶ τοιῦτος. *Idem.* tantum abest, vt ego faciam, τοσῦτον ἀπέχω ποιεῖν. *Isocr.* vt ille contristetur, τοσῦτον ἐλλείπει τῦ λυπεῖσθαι. *Aristot.* vt accusem, τοσῦτον ἀφίςαμαι τῦ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν. *Lycurg.*

Tapes, ὁ τάπης, ητος. *Bas.* ἡ τάπις, ιδος. *Lucian.* ἡ δάπις, ιδος. *Xen.*

Tarde, βραδέως, deliberare, βυλεύεσθαι. *Demosth.* me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι. *Idem.* alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον ἴσως, οἱ δὲ σχολαιότερον οἴκαδ' ἄπεισι. *Dem.*

Tardesco, βραδύνομαι.

Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ῆτος. *Dem.* ἡ βραδεῖα, ας. *Id.* ingenii, ἡ βραδύνοια, ας. *Laert.* ἡ δυσμάθεια, ας. *Plato.*

Tardo, βραδύνω. *Herodian.* ὀκνέω. *Dem.* μέλλω. *Idem.*

Tardus, a, um, βραδὺς, εῖα, ύ. *Plato.* ὀκνηρὸς, ὰ, όν. *Xenoph.* ingenio, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, έος. *Plato.*

Tartarus, ὁ τάρταρος, ε. *Hom.* in Tartarum deiicio, ταρταρόω. *N. T.*

Taurinus, a, um, ταύρειος, εία, ειον. *Diosc.*

Taurio, ταυράω. *Aristot.*

Taurus, ὁ ταῦρος, ε. *Aristot.*

Taxatio, ἡ τίμησις, εως. *Aeschin.*

Taxator, ὁ ἐπιτιμητὴς, ε. *Polyb.*

Taxeus, a, um, σμιλάκινος, ίνη, ινον.

Taxillus, ὁ ἀςράγαλος, ε. *Plut.* taxillis ludo, ἀςραγάλοις παίζω. *Id.*

Taxo, τιμάω. *Plut.* Conf. *Aestimo*, i.e. *carpo.* καταμέμφομαι. LXX.

Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος. *Diosc.*

Tecte, κρύφα. *Plutarch.* Confer *Clam, Occulte.*

Tector, ὁ κονιατὴς, ε. *Hesych.*

Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος. *Theophr.*

Tectum, τὸ δῶμα, ατος. *Herodian.* ἡ δόκωσις, εως. *Sext. Empir.* τὸ κατασέγασμα, ατος. *Herodot.* τὸ σέγος, εος. *Xen.* ἡ σέγη, ης. *Plut.* domus, ὁ ὄροφος τῦ οἰκήματος. *Thuc.*

Teda, ἡ δᾷς, δαδός. *Xen.*

Tedaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ δαδώδης, εος. *Theophrast.*

Teges, ὁ φορμὸς, ε. *Aristot.*

Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος. *Aristot.*

Tegimen, Tegmen, f. Tegumentum, τὸ σέγασμα, ατος. *Ael.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος. LXX. τὸ ἐπικάλυμμα, ατος. *Iid.*

Tego, σεγάζω. LXX. σκεπάζω. *Diosc.* domum lignis, ἐρέφω οἰκίαν ξύλοις. *Dem.* i. e. abscondo, κρύπτω. *Lys.*

Tegula, ὁ κέραμος, ε. *Philo.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος. *Dion. Hal.*

Tegumentum, vide *Tegimen.*

Tela, ὁ ἱςὸς, ε. *Plut.* ἡ πασυφὴ, ῆς. *Id.*

Tellus, ἡ γῆ, γῆς. *Aristot.* Conf. *Terra.*

Telonium, τὸ τελώνιον, ε. *N. T.*

Telum, τὸ βέλος, εος. *Xen.* τὸ ἀκόντιον, ε. *Dem.* extra teli iactum collocor, ἔξω βελῶν ποιέομαι. *Heliod.* positus, ἔξω βέλυς ἑςώς. *Lucian.*

Temerarie, προπετῶς. *Isocr.*

Temerarius, a, um, τολμηρὸς, ὰ, όν. *Demosth.* προπετὴς, έος. *Idem.* & confidens ante facinus, θαρσὺς καὶ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων. *Id.*

Temere, φιλοκινδύνως. *Isocr.* προπετῶς. *Idem.* nec temere, nec turbulenter acciderunt, ὐκ ἐμπλήκτως, ὐδὲ ταραχωδῶς συνέβαινε. *Isocr.* nihil factum, ὐδὲν ἀλόγως γέγονε. *Dem.* accipere, εὐήθως λαμβάνειν. *Id.*

Temeritas, ἡ ἀβυλία, ας. *Isocr.* ἡ προπέτεια, ας. *Dem.* τὸ τόλμημα, ατος. *Id.*

Temero, βεβηλόω. *Suid.* μιαίνω. *Lucian.*

Temetum, τὸ μέθυ. *Plut.*

Temno,

Temno, καταφρονέω. *Dem.* aliquem, ὀλιγώρως ἔχω τινός. *Id.* Conf. *Contemno.*

Temo, ὁ ῥυμὸς, ȣ. *Hom.* τὸ ϛήριγμα, ατος. *Lyſ.*

Tempe, τὰ τέμπη, ῶν. *Ael.*

Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως. *Lucian.*

Temperans, ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, & moderatus, καὶ μέτριος. *Dem.*

Temperanter, σωφρόνως, viuere, ζῆν. *Iſocrat.* & innocenter, καὶ καθαρῶς. *Dem.* & honeſte, καὶ καλῶς. *Id.*

Temperantia, ἡ σωφροσύνη, ης, & iuſtitia, καὶ δικαιοσύνη. *Dem.* ἡ ἐγκράτεια, ας. *Idem.* temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω. *Idem.* temperantia præditum eſſe, ἔχειν σωφροσύνην. *Id.*

Temperate, σωφρόνως. *Iſocr.*

Temperatio, ſ. Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως. *Lucian.*

Temperies, ἡ εὐκρασία, ας. *Plut.*

Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὴν πηγὴν οἴνῳ. *Plutarch.* aliquid e pluribus facultatibus, κεράννυμαί τι ἐκ πλείϛων δυνάμεων. *Philo.* mihi, κατέχω ἐμαυτόν. *Herodian.*

Tempeſtas, ὁ χειμὼν, ῶνος, & labor, καὶ πόνος. *Demoſth.* tempeſtatem obſeruare, φυλάττειν χειμῶνα. *Idem.* ſuſtinere, χειμῶνα ὑπομένειν. *Dem.* conflictor cum tempeſtate, χρῆσθαι χειμῶνι. *Iſocr.* ſubire tempeſtatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνȣς πρὸς χειμῶνας. *Dem.*

Tempeſtiue, εὐκαίρως. *Iſocrat.* καιρȣ̃. *Demoſth.* ἐν καιρῷ. *Idem.* κατὰ καιρόν. *Idem.* καιρίως. *Xen.*

Tempeſtiuitas, ἡ εὐκαιρία, ας. *Philo.*

Tempeſtiuus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, ȣ. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἐπικαίριος, ȣ. *Xen.*

Tempeſtuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσχείμερος, ȣ. *Aeſchin.*

Templum, τὸ ἱερὸν, ȣ̃, religioſiſſimum, ἁγιώτατον. *Iſocr.* ὁ νεὼς, ώ. *Dem.* ſanctum & venerandum, σεμνός τε καὶ ἅγιος. *Ael.* ædifico, ſ. exſtruo, καθίϛημι ἱερόν. *Iſocr.* colloco, ἱδρύομαι νεών. *Idem.* orno, κοσμέω ἱερόν. *Dem.* ingredior, εἴσειμι ἱερόν. *Idem.* violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἕδη θεῶν. *Iſocr.* non reuereor, ἐκ αἰσχύνομαι ἱερόν. *Dem.* incendo, ἐμπιμπρημι νεών. *Id.* ſpolio & comburo, συλάω καὶ κατακαίω τὰ τῶν θεῶν ἕδη. *Iſocr.* inſtauro, ἱερὸν ἐπισκευάζω. *Id.*

Tempora, *pars capitis*, οἱ κρόταφοι, ων. *Demoſth.*

Temporalis, e, χρονικὸς, ἡ, όν. *Phil.*

Tempori, ἐν καιρῷ. *Dem.*

Tempus, ὁ χρόνος, ȣ. *Dem.* opportunum, ὁ καιρὸς, ȣ̃. *Idem.* longinquum, χρόνος μακρός. *Dem.* diuturnum, συχνός. *Idem.* infinitum, ἀόριϛος. *Idem.* ſufficiens, ἱκανός. *Idem.* exiguum, ὀλίγος. *Id.* breue, βραχύς *Id.* certum, τακτός. *Id.* præfinitum, εἰρημένος. *Dem.* legitimum, καθήκων. *Id.* ſuperius, ὁ ἄνω. *Id.* præteritum, παρελθών. *Id.* antiquum, παλαιός. *Id.* poſtremum, τελευταῖος. *Id.* præſens, νυνὶ παρών. *Id.* inſtans, ἐπιών. *Id.* interiectum, ὁ μεταξύ. *Dem.* poſterum, ὁ ἔπειτα. *Id.* futurum, μέλλων. *Id.* reliquum, λοιπός. *Id.* computo, χρόνον λογίζομαι. *Dem.* eligo, αἱρέομαι. *Id.* quæro, ζητέω. *Id.* exſpecto, ἀναμένω. *Id.* do alicui, δίδωμί τινι. *Id.* finio, ὁρίζω. *Idem.* intercedere rebus, παραγίγνεσθαι πράγμασι. *Id.* eſſe poſt rem, εἶναι ἀπό τινος πράγματος. *Id.* tero, διατρίβω. *Dem.* conſumo, ἀναλίσκω. *Id.* præripere, παραιρεῖσθαι. *Id.* prætereo, παραβαίνω. *Id.* finiri alicui, ἐξελθεῖν τινι. *Id.* deficere alicui, ἐπιλείπειν τινά. *Idem.* tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρȣ. *Plut.* meo, ἐπ' ἐμȣ̃. *Dem.* illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον. *Iſocr.* κατὰ τȣ́τȣς τȣ̀ς χρόνȣς. *Dem.* illo, quo, κατ' ἐκείνȣς τȣ̀ς χρόνȣς, ὅτε. *Id.* ἐν τοιȣ́τοις καιροῖς, ἐν οἷς. *Iſocr.* ſuperiori ſ. præterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. *Id.* ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. *Id.* ab illo, quo regnum nactus eſt, ἐξ ȣ̃ τὴν βασιλείαν ἔλαβεν. *Idem.* ex eo tempore, quo hanc vrbem incolunt, ἐξ ὅσȣπερ τὴν πόλιν οἰκȣ̃σι. *Idem.*

Temulenter, μεθύσως.

Temulentia, ἡ μέθη, ης. *Plato.*

Temulentus, a, um, μεθύων, ȣσα, ον. *Dem.*

Tenacitas, *glutinoſa*, ἡ γλισχρότης, ητος. *Gal.* τὸ γλίσχρασμα, ατος. *Hipp.* i. e. *parſimonia*, ἡ φειδωλὴ, ῆς.

Tenaciter, γλισχρῶς, viuo, ζάω. *Ariſtot.*

Tenax, γλισχρὸς, ὰ, ὸν, phlegma, φλέγμα. *Hippocr.* i. e. parcus, φειδωλὸς, ἡ, όν. *Dem.*

Tendicula, τὸ παγίδιον, ȣ, ἡ παγὶς, ίδος. *Ariſtoph.* ἡ πάγη, ης. *Xen.* ἡ ποδάγρα, ας. *Id.*

Tendo, τείνω, aliquid per totum, τι διὰ παντός. *Plato.* recta Babylonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος. *Lucian.* ſ. *pertineo*, ad virtutem, πρὸς τὴν ἀρετήν. *Ariſtot.* manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς ȣ̓ρανόν. *Id.* ſermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρόν. *Plato.* vſque ad mare, κατατείνω ἄχρι τῆς θαλάσσης. *Philo.* arcum, ἐντείνομαι τόξον. *Xen.* inſidias alicui, ἐνεδρεύω τινα. *Plut.* res eo tendit, συντείνει πρᾶγμα πρὸς τȣ̃το. *Ariſtot.* εἰς τȣ̃το. *Iſocr.*

Tenebræ, τὸ σκότος, εος. *Dem.* ἡ σκοτία, ας. *N. T.* ἡ ἀχλύς, ύος. *Iſocr.* profundæ, σκότος ἀχανές. *Philo.* nocte & in tenebris fieri, σκότȣς καὶ νυκτὸς γίγνεσθαι. *Dem.* magnas tenebras obiectas eſſe ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος εἶναι πρὸ τῆς ἀληθείας παρά τινι. *Id.* eſſe iam tenebras, εἶναι σκότος ἤδη. *Dem.*

Tenebratio, ὁ σκοτασμὸς, ȣ̃. *Dioſc.*

Tenebreſco, σκοτάζω. *LXX.* συσκοτάζω. *Dem.*

Tenebricoſitas, ἡ σκοτία, ας.

Tenebricoſus, a, um, idem quod *Tenebroſus.*

Tenebrio, ὁ σκοτίας, ȣ.

Tenebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκοτώδης, εος. *Plut.* σκοταῖος, αία, αῖον. *Diod. Sic.* σκοτεινὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Tenellus, a, um, ἁπαλώτερος, έρα, ερον. *Dioſc.*

Teneo, ἔχω, vrbem, πόλιν. *Dem.* imperium, κατέχω ἀρχήν. *Iſocr.* regionem, κτάομαι χώραν. *Id.* artem, γιγνώσκω τέχνην. *Plut.* riſum, συνέχω γέλωτα. *Ariſtot.* teneor lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμȣ. *Dion. Hal.*

Tener, a, um, ἁπαλὸς, ἡ, ὸν. vinum, οἶνος. *Diosc.* pes, πῶς. *Hom.* *vt fructus*, ὁ καὶ ἡ τεράμων, ονος. *Theophr*

Tenere, ἁπαλῶς.

Tenerefco, ἁπαλύνομαι.

Teneritas, f. Teneritudo, ἡ ἁπαλότης, ητος. *Plutarch.* leguminum coctorum, ἡ τεραμότης, ητος. *Theophr.* ἡ τεραμνότης, ητος. *Theophraſt.*

Tentamen, f. Tentatio, ὁ πειρασμὸς, ȣ. *Dioſcor.* ἡ πείρασις, εως. *Thuc.* ἡ πεῖρα, ας. *Greg.*

Tento, πειράζω, aliquem, an ſit, τινὰ, εἴ ἐςι. *N. T.* aliquem ad malum, τινά. *Ibid.* aliquem *de ſtupro*, πειράω τινά. *Plutarch.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινός. *Plato.* ἐπί τινος. *Iſocr.*

Tentoriolum, τὸ σκηνίδιον. *Theophyl.*

Tentorium, ἡ σκηνὴ, ῆς. *Xen.* τὸ σκήνωμα, ατος. *Id.* figo, f. erigo, σκηνάω. *Dion. Hal.* σκηνὴν πήγνυμι. *Plato.* ἵςημι. *Xen.* in tentoriis viuo, ἐπαυλίζομαι. *Dion. Hal.*

Tenuiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόψιλος, ȣ.

Tenuis, e, ψιλὸς, ἡ, όν. *Dem. Phal.* λεπτὸς, ἡ, ὸν, ſpes, ἐλπίς. *Ariſtid.* i. e. *pauper*, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ȣ. *Dem.*

Tenuitas, ἡ λεπτότης, ητος, i. e. *egeſtas*, ἡ ἀπορία, ας. *Dem.*

Tenuiter, λεπτῶς, i. e. *egene*, ἀπόρως. *Demoſth.*

Tenuo, λεπτύνω. *Athen.*

Tenus, ἄχρι, *ſequenti Conſona*, ἄχρις, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, verbis tenus, ἄχρι λόγȣ. *Plut.*

Tepefacio, χλιαίνω, aliquid, τι. *Athen.*

Tepeſio, f. Tepeſco, χλιαίνομαι. *Lucian.*

Tepeo, χλιαίνομαι. *Philo.* ἀλεάζω. *Ariſtid.* ἀλεαίνω. *Id.*

Tepiditas, ἡ χλίανσις, εως.

Tepido, χλιαίνω. *Athen.*

Tepidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, oleum, ἔλαιον. *Gal.* ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, regio, χῶρα. *Herodot.*

Tepor, ἡ ἀλέα, ας. *Hippocr.*

Ter, τρὶς. *Dem.* ἐπιτρίς. *Diosc.*

Tercenti, æ, a, τριακόσιοι, αι, α. *Herodot.*

Terebinthinus, a, um, τερεβίνθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος. *Dioſc.*

Terebinthus, ἡ τερέβινθος, ȣ. *Theophr.*

Terebra, τὸ τρύπανον, ȣ. *Athen.*

Terebratio, ἡ τρύπησις, εως.

Terebro, τρυπάω, aliquid, τι. *Lucian.*

Teredo, ὁ τερηδὼν, όνος. *Theophr.*

Teres, ϛρογγύλος, ύλη, ύλον. *Theophr.*

Tergeo, σμήχω, aliquem, τινά. *Lucian.*

Tergiuerſatio, ἡ ϛροφὴ, ῆς. *Ariſtoph.* i. e. *timor*, ὁ ὄκνος, ȣ. *Dem.* i. e. excuſatio, ἡ πρόφασις, εως. *Id.*

Tergiuerſor, νωτίζω. *Poll.* i. e. *nolo*, ἀναδύομαι. *Dem.*

Tergo, idem quod *Tergeo.*

Tergum, ὁ νῶτος, ȣ, *plur.* τὰ νῶτα, ων. *Xen.* verto, τὰ νῶτα ἐπιϛρέφω. *Lucian.* a tergo, κατόπισθεν. *Plato.* ἐξόπισθεν. *Plut.* Conf. *Dorſum.*

Teigus, τὸ δέρμα, ατος, τὸ σκύτος, εος. *Plato.*

Termes, τὸ θάλος ἔγκαρπον.

Terminatio, ὁ ὁρισμὸς, ȣ. *Ariſtot.* vocis, ἡ κατάληξις, εως.

Termino, ὁρίζω. *Ariſtot.* Conf. *Finio.*

Terminus, ὁ ὅρος, ȣ. *Dem.* τὸ ὅριον, ȣ *Xen.* malorum, πόνων λῆξις. *Plato.* Conf. *Finis*, item *Limes.*

Ternarius, fc. numerus, f. Ternio, ἡ τριὰς, άδος.

Terni, æ, a, ὁ καὶ ἡ συντρεῖς, ῶν. *Lucian.*

Tero, τρίβω, aliquid manu, τὶ χειρί. *Dioſc.* tempus, διατρίβω χρόνον. *Xen.*

Terra, ἡ γῆ, γῆς. *Dem.* habitabilis, f. Orbis terrarum, ἡ οἰκȣμένη, ης. *Id.* ἡ περίοδος τῆς γῆς. *Id.* ἅπασα γῆ καὶ θάλασσα. *Id.*

Terrefacio, φοβερίζω. *LXX.*

Terræmotus, ὁ σεισμὸς, ȣ. *Herodian.* τῆς γῆς. *Idem.*

Terrenus, a, um, f. Terreſtris, e, ὁ καὶ ἡ γεώδης, εος. *Plato.*

Terreo, φοβέω, aliquem, τινά. *Dem.* ἐκφοβέω τινά. *Iſocr.* ταράττω τινά. *Dem.* καταπτήσσω τινά. *Id.*

Terreſtris, vide *Terrenus.*

Terribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινί. *Dem.*

Terribiliter, φοβερῶς.

Terriculum, τὸ φόβητρον, ȣ. *N. T.*

Terrifico, φοβέω. *Dem.*

Terrificus, a, um φοβερὸς, ὰ, όν. *Dem.*

Terrigena, ὁ καὶ ἡ γηγενὴς, έος. *LXX.*

Territo, ταράσσω. *Dem.* Conf. *Terreo.*

Territorium, τὸ χωρίον, ȣ. *Xen.*

Terror, ὁ φόβος, ȣ. *Dem.* Conf. *Metus.*

Tertianus, a, um, τριταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετός. *Dioſc.*

Tertio, τρισσεύω. *LXX.* τρισσόω. *Ibid.*

Tertio, *Adu.* τρίτον, τρίτως, τὸ τρίτον. *Demoſth.*

Tertius, a, um, τρίτος, η, ον. *Plato.*

Teſſella, f. Teſſerula, ὁ κυβίσκος, ȣ, pauimenti, ὁ ἀβακίσκος, ȣ. *Athen.*

Teſſera, ὁ κύβος, ȣ, militaris, τὸ σύνθημα, ατος. *Herodian.* ludo teſſeris, κυβεύω. *Plutarch.*

Teſta, ὁ κέραμος, ȣ. *Plutarch.* τὸ ὄϛρακον, ȣ. *Idem.*

Teſtaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀϛρακώδης, εος. *Dioſc.* ὀϛράκινος, ίνη, ινον, vas, σκεῦος. *N. T.*

Teſtamentum, ἡ διαθήκη, ης. *Dem.* inofficioſum f. non recte factum, ȣ καλῶς f. ὀρθῶς ἔχȣσα. *Idem.* commenticium, κατεσκευασμένη. *Idem.* falſum, ψευδής. *Idem.* facio, διαθήκην ποιέομαι. *Demoſth.* condo, διατίθεμαι. *Id.* ſcribo, conſcribo, γράφω. *Idem.* fieri, γίγνεσθαι. *Idem.* obſigno, σημαίνομαι. *Idem.* relinquo, καταλείπω. *Idem.* adſeruo, τηρέω. *Idem.* profero, ἀποφαίνω. *Idem.* aperio, ἀνοίγω. *Idem.* ratum eſſe, κυρίαν εἶναι. *Idem.* irritum eſſe, ἄκυρον εἶναι. *Idem.* ratum habeo, διαθήκῃ ἐμμένω. *Dem.*

Teſtatio,

Teſtatio, ἡ μαρτυρία, ας. *Dem.*
Teſtator, ὁ διαθέμενος, ου. *Dem.* ὁ διατιθέμενος, ου. *Idem.*
Teſteus, a, um, idem quod *Teſtaceus.*
Teſtificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας. *Dem.*
Teſtificor, διαμαρτυρέω, falſum, ψευδῆ. *Dem.* palam, διαῤῥήδην μαρτυρέω. *Id.*
Teſtimonium, ἡ μαρτυρία, ας. *Dem.* ἡ ἐκμαρτυρία, ας. *Id.* magnum & illuſtre, μεγάλη καὶ περιφανής. *Idem.* amplum, εὐμεγέθης. *Idem.* firmiſſimum, ἰσχυροτάτη. *Idem.* exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω παρά τινος. *Dem.* profero alicuius rei, ἐμβάλλομαί τινος. *Id.* dicere, μαρτυρεῖν. *Id.*
Teſtis, ὁ μάρτυρ, υρος. *Dem.* ὁ μαρτυρῶν, ῦντος. *Id.* teſtes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι. *Dem.* aliquos facere, ποιεῖν τινάς τινος. *Id.* vocare, citare, καλεῖν τινά τινος. *Id.* multos adhibeo, παραλαμβάνω πολλούς. *Id.* deſignare, ἀποδεικνῦναι. *Id.* adduco, παράγω. *Id.* eſſe, εἶναι. *Id.* ὑπάρχειν. *Id.* habere paratos, ἔχειν ἑτοίμους. *Id.*
Teſtudineus, a, um, χελώνιος, ία, ιον.
Teſtudo, *animal*, ἡ χελώνη, ης. *Ariſtot.* *inſtrumentum muſicum*, ἡ χέλυς, υος. *Arat.* i. e. *camera*, ἡ ἀψὶς, ῖδος. *Diod. Sic.* ἡ καμάρα, ας. *Idem.*
Teſtula, τὸ ὀςράκιον, ου.
Teter, a, um, μιαρὸς, ὰ, όν. *Ariſtot.*
Tetricus, a, um, σκυθρωπὸς, ὴ, όν. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ἀμείδητος, ου. *Philo.*
Texo, ὑφαίνω, ἱςουργέω. *Athen.*
Textilis, e, ὑφαντὸς, ὴ, όν. *Hom.*
Textor, ὁ ὑφαντής, ου. *Ariſtot.*
Textorius, a, um, ὑφαντικὸς, ὴ, όν. *Ariſtot.* ars, ἡ ὑφαντικὴ, ῆς. *Ael.*
Textrinum, τὸ ἱςουργεῖον, ου.
Textrix, ἡ ὑφάντρια, ας.
Textura, ἡ ὕφανσις, εως. *Poll.* ἡ ὑφὴ, ῆς. *Plato.* ἡ ἱςουργία, ας. *Theophyl.*
Thalamus, ὁ θάλαμος, ου. *Plut.*
Theatralis, e, θεατρικὸς, ὴ, όν. *Ariſtot.*
Theatridium, τὸ θεατρίδιον, ου. *Vitruu.*
Theatrum, τὸ θέατρον, ου. *Dem.* in theatrum produco, θεατρίζω. *N. T.*
Theca, ἡ θήκη, ης. *Xen.*
Thema, τὸ θέμα, ατος. *Plut.*
Theologia, ἡ θεολογία, ας. *Plato.*
Theologice, θεολογικῶς.
Theologicus, a, um, θεολογικὸς, ὴ, όν. *Ariſtot.*
Theologus, ὁ θεολόγος, ου. *Plato.*
Theorema, τὸ θεώρημα, ατος. *Euclid.*
Theoreticus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, όν. *Plut.*
Thermæ, αἱ θερμαὶ, ῶν. *Plut.* θερμαὶ πηγαί. *Diod. Sicul.*
Theſaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ γαζοφύλαξ, ακος. *LXX.*
Theſaurus, ὁ θησαυρὸς, ου. *Ariſtot.* theſaurum colligo, θησαυρίζω. *Herodian.* in theſauro recondo, θησαυρίζομαι. *Philo.*
Theſis, ἡ θέσις, εως. *Ariſtot.*
Thorax, ὁ θώραξ, ακος. *Ariſtot.*
Thronus, ὁ θρόνος, ου. *N. T.*
Thureus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιβανώδης, εος.
Thuribulum, τὸ θυμιατήριον, ου. *Philo.*
Thus, ὁ λίβανος, ου. *Theophr.*
Thymus, ὁ θύμος, ου. *Dioſc.*
Thyrſus, ὁ θύρσος, ου. *Plut.*
Tiara, ἡ τιάρα, ας. *Herodot.*
Tibia, ἡ κνήμη, ης. *LXX.* i. e. *fiſtula*, ὁ αὐλὸς, ου. *Cl. Al.*
Tibiale, ἡ κνημὶς, ῖδος. *Athen.*
Tibialis, e, αὐλικὸς, ὴ, όν, αὐλητικὸς, ὴ, όν, arundo, κάλαμος. *Theophr.*
Tibicen, ὁ αὐλητὴς, ου. *Lucian.* ὁ αὐλῳδὸς, ου. *Athen.*
Tibicina, ἡ αὐλητρὶς, ῖδος. *Lucian.*
Tigillum, τὸ δοκίδιον, ου.
Tignum, ἡ δοκὸς, ου. *Ariſtoph.* transuerſarium, ἡ διχόδοκις, ιδος. *Heſych.*
Tigrinus, a, um, τίγρινος, ίνη, ινον.
Tigris, ἡ τίγρις, ιδος. *Ael.*
Tilia, ἡ φίλυρα, ας. *Herodian.*
Tiliaceus, a, um, φιλύρινος, ίνη, ινον. *Ael.*
Timeo, φοβέομαι. *Dem.* Deum, εὐλαβέομαι Θεόν. *LXX.* Conf. *Metuo.*
Timide, περιδεῶς. *Dem.*
Timiditas, ἡ δειλία, ας. *Dem.* ἡ ἀτολμία, ας. *Idem.*
Timidus, a, um, δειλὸς, ὴ, όν. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ου. *Id.*
Timor, ὁ φόβος, ου. *Dem.* τὸ δέος, εος. *Id.* Conf. *Metus.*
Tinctilis, e, βαπτικὸς, ὴ, όν.
Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως. *Plato.*
Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς. *Theophr.*
Tinea, ὁ σὴς, σητός. *Theophr.*
Tineoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σητόβρωτος, ου. *N. T.*
Tineola, τὸ ἑλμίνθιον, ου. *Hippocr.*
Tingo, βάπτω, pilos, τρίχας. *Dioſc.* χροΐζω. *Ariſtot.* χρώζω. *Id.*
Tinnio, κωδωνίζω. *Athen.*
Tinnitus, ὁ κωδωνισμὸς, ου, æris, ὁ πάταγος τῶν χαλκωμάτων. *Plut.*
Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος. *Thuc.* ἡ πλαταγὴ, ῆς. *Diod. Sic.* tintinnabulum pulſo, κωδωνίζω. *Athen.*
Titillatio, ὁ γαργαλισμὸς, ου. *Plato.* ὁ γάργαλος, ου. *Lucian.*
Titillo, γαργαλίζω. *Ceb. Theb.*
Titio, ὁ δαλὸς, ου. *LXX.*
Titubanter, ἀσυςάτως, παραφόρως.
Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εως, oris ſ. linguæ, ὁ τραυλισμὸς, ου, ἡ τραυλότης, ητος. *Plut.*
Titubatio, ἡ σύσκησις, εως.
Titubo, ὑποσκελίζομαι. *Plut.* παραφέρομαι. *Ariſtot.* in ſermone, σφάλλομαι. *Plut.* πλανάομαι ἐν λόγῳ. *Herodot.*
Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς. *Polyb.*
Toga, ἡ τήβεννος, ου. *Dion. Hal.* ἡ τηβέννη, ης. *Plut.* candida, λαμπρά. *Polyb.* pura, ἱμάτιον ἀπόρφυρον. *Plut.* togam virilem ſumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι. *Dem.*
Togatus, a, um, ὁ καὶ ἡ τηβεννοφόρος.
Tolerabilis, e, ἀνασχετὸς, ὴ, όν. *Lucian.* φορητὸς, ὴ, όν. *Chryſ.* ἀνεκτὸς, ὴ, όν. *Dem.* ὑπομονητικὸς, ὴ, όν. *Iſocr.*
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς. *Iſocr.*

Toleranter, φιλοπόνως. *Isocr.* καρτερικῶς. *Chryst.*

Tolerantia, ἡ ἀνοχὴ, ῆς. *N. T.* ἡ ἀνάσχεσις, εως. *Plut.* τὸ καρτερικὸν, ȣ̃. *Dion. Hal.* ἡ καρτερία, ας. *Dem.*

Tolero, καρτερέω. *Isocr.* ὑπομένω. *Dem.* ἀνέχομαί τι *Id.* Conf. *Patior.*

Tolleno, ὁ κήλων, ωνος.

Tollo, αἴρω, manus, χεῖρας. *Aristoph.* vela, αἴρομαι τὰ ἱςία. *Plut.* vocem, ἐπαίρω φωνήν. *Dem.* mensam, αἴρω τράπεζαν. *Bud.* aliquid e medio, ἀναιρῶ τι ἐκ μέσȣ. *Dem.* i. e. educare infantem, ἀναλέσθαι. *Plut.* in crucem, ἀνασκολοπίζω. *Philo.* puerum e medio, ἀφανίζω παῖδα. *Isocr.*

Tolutaculum, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος. *Athen.*

Tomentum, τὸ γνάφαλον, ȣ. *Lucian.*

Tomex, ἡ τομικὴ, ῆς.

Tomus, ὁ τόμος, ȣ. *Laert.*

Tondeo, κείρω, comas, κόμην, barbam, ἀποκείρω τὸ γένειον. *Herodian.* ad cutem, ξυρέω ἐν χρῷ. *Lucian.*

Tonitru, ἡ βροντὴ, ῆς. *Aristot.* τὸ βρόντημα. *Aeschyl.*

Tono, βροντάω.

Tonsillæ, τὰ περιίσθμια, ων. *Ruff.*

Tonsor, κȣρεὺς, εως. *Plut.*

Tonsorius, a, um, κȣρευκὸς, ἡ, όν. *Polyb.*

Tonstrix, ἡ κȣρεύτρια, ας. *Plato.*

Tonsura, ἡ κȣρὰ, ᾶς. *Plut.*

Tonus, ὁ τόνος, ȣ. *Quinct.*

Toral, τὸ ἐνεύναιον, ȣ.

Torcular, ἡ ληνὸς, ȣ. *LXX.* τὸ ςαφυλοβολοῖον, ȣ. *Isæus.*

Tormentum, ἡ βάσανος, ȣ. *Isocr.* τὸ βασανιςήριον, ȣ. *Themist.* ἡ ςρέβλη, ης. *Philo.* bellicum, ἡ πετροπομπὴ, ῆς, tormentis coactum confiteri, ςρεβλȣμενον ἐξειπεῖν. *Lucian.* subiicio aliquem, παραδίδωμί τινα εἰς βάσανον *Dem.* fortiter tolerare & pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν καὶ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις. *Ael.*

Tormina, οἱ ςρόφοι, ων. *Diosc.* torminibus laboro, ςροφȣ̃μαι. *Id.*

Torminosus, a, um, ςροφȣ́μενος, ένη, ενον. *Diosc.*

Tornator, ὁ τορευτὴς, ȣ̃ *Plut.*

Tornatura, ἡ τόρευσις, εως. *Plut.* ἡ τορεία, ας. *Idem.*

Torno, τορεύω, τορνεύω. *Theophr.*

Tornus, ὁ τορνὸς, ȣ̃. *Theogn.*

Torosus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυώδης, εος. *Gal.*

Torpedo, piscis, ἡ νάρκη, ης. *Plato.*

Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως. *Hippocr.*

Torpeo, ναρκάω. *Aristot.* ἀποκνέω. *Dem.*

Torpesco, ναρκάω. *Al. Aphr.*

Torpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρκώδης, εος.

Torpor, ἡ νάρκη, ης. *Chrys.* ἡ νάρκωσις, εως. *Hippocr.* ἡ νάρκωσις, εως. *Gal.*

Torquatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ςρεπτοφόρος, ȣ. *Suid.*

Torqueo, ςρέφω, aliquid, τί. *Dem.* γυρόω τι, i. e. *examino torquendo,* βασανίζω, aliquem, τινά. *Plut.* ςρεβλόω τινά. *Dion. Hal.*

Torques, τὸ περιτραχήλιον, ȣ. *Plut.* ὁ ςρεπτὸς, ȣ̃. *Aelian.* τὸ ςρόφιον, ȣ. *Herodot.*

Torrefacio, φρύγω. *Lucian.*

Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, ȣ̃. *Hesych.*

Torrens, ὁ χείμαῤῥος, ȣ. *Lucian.* ὁ χειμάῤῥȣς, ȣ. *LXX.*

Torreo, φρύγω. *Lucian.* φρύγομαι. *Athen.* καυματίζω. *N. T.*

Torridus, a, um, καπυρὸς, ὰ, όν. *Diosc.*

Torris, ὁ δαλὸς, ȣ̃. *Athen.*

Torsio, ἡ ςρέψις, εως.

Torte, ἐςραμμένως.

Tortilis, ὁ, ςρεπτὸς, ἡ, όν. *Eurip.*

Tortor, ὁ βασανιςὴς, ȣ̃. *Dem.*

Tortuosus, a, um, ςρεβλὸς, ἡ, όν. *Aristot.*

Torue, ταυρικὸν, video, βλέπω. *Aristoph.* τιτανικὸν βλέπω. *Lucian.*

Toruitas, ἡ ὑπόδρασία, ας, τὸ βλοσυρὸν, ȣ̃.

Torus, ἡ ςιβὰς, άδος, genialis, ἡ παςὰς, άδος, γαμήλιος. *Chrys.*

Toruus, a, um, βλοσυρὸς, ὰ, όν, ἀγριωπὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Tot, τοσȣ̃τοι, αῦται, αῦτα, & tanta perfeci, καὶ τηλικαῦτα διαπέπραγμαι. *Isocr.* obsides, quot coloni, τοσȣ̃τοι ὅμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι. *Dem.* quot, τοσȣ̃τοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ. *Isocr.* τοσȣ̃τοι, ὅσοι. *Id.* τοσȣ̃τοι, ὁπόσοι. *Id.*

Totidem, ἴσοι, αι, α. *Xen.* ἴσοι τὸν ἀριθμόν. *Aristot.* ἴσοι τῷ ἀριθμῷ. *Id.* ἴσοι, αι, α, τὸ πλῆθος. *Dem.*

Toties, τοσαυτάκις. *Ioseph.*

Totus, a, um, ὅλος, η, ον. *Dem.* in aliqua re, ἔν τινι. *Aristot.* πᾶς ἔν τινι. *Dion. Hal.*

Toxicum, τὸ τοξικὸν, ȣ̃. *Diosc.*

Trabalis, e, ὁ καὶ ἡ δοκώδης, εος.

Trabea, ἡ ἁλȣργὶς, ίδος. *Plut.*

Trabeatus, a, um, ἁλȣργίδα ἀμπεχόμενος.

Trabs, ἡ δοκὸς, ȣ̃. *Diod. Sic.*

Tractabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμεταχείριςος, ȣ. *Plutarch.*

Tractatio, ἡ μεταχείρησις, εως. *Dion. Hal.*

Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.

Tractim, ἐπισεσυρμένως.

Tracto, χειρίζω. *Polyb.* argumentum aliquod, γράφω περὶ ὑπόθεσίν τινα. *Dem.* negotia publica, πράττω τὰ κοινά. *Id.* aliquem contumeliose, ὑβριςικῶς χράομαί τινι. *Dem.* duriter, αἰκίζομαί τινα. *Isocr.*

Traditio, ἡ παράδοσις, εως. *Thuc.*

Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινι. *Herodot.* obliuioni, λήθῃ. *Lucian.* litteris, γραφῇ *Gregor.* me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντός τινι πράγματι. *Dem.* in disciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥσπερ μαθητήν. *Id.* hosti enses in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς. *Greg.* posteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τȣ̃ χρόνȣ. *Synes.* tradunt Historici, ἱςορȣ̃σι. *Plut.* vt ab iis traditum est, κατ' ἐκείνȣς. *Philo.* fama traditur, λόγος διαδέδοται. *Isocr.*

Traduco, διάγω, tempus, χρόνον. *Xen.* exercitum, ςρατιὰν, imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον. *Herodian.* in aliam linguam, μεταφράζω. *Plut.* aliquem, διαβάλλω τινά. *Plut.* Conf. *Obtrecto.*

Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς. *Aristot.* Conf. *Interpretatio,* item *Obtrectatio.*

Tradux,

Tradux, ὁ καὶ ἡ ὑπόῤῥιζος, ου.

Tragice, τραγικῶς. *Greg.* exaggero, ἐκτραγῳδέω. *Naz.* decanto, τραγῳδέω. *Dem.*

Tragicus, a, um, τραγικὸς, ὴ, όν. *Lucian.*

Tragœdia, ἡ τραγῳδία, ας. *Plato.*

Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, οῦ. *Athen.*

Tragula, τὸ ἀκόντιον, ου. *Xen.*

Traha, τὸ ἑλκηθρον, ου. *Theophr.*

Traho, ἕλκω, naſo aliquem, τινὰ ῥινός. *Lucian.* curruin, ἄγω ἅρμα. *Herodian.* ad imperium, ἐπὶ τὴν ἀρχήν. *Id.* aliquid per totam vrbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως. *Id.*

Traiectio, ἡ διάβασις, εως. *Dem.*

Traiectus, ὁ πορθμὸς, οῦ. *Eur.* τὸ δίαρμα, ατος. *Polyb.*

Traiicio, διαβάλλω, in inſulam, εἰς νῆσον. *Herodot.* alicunde in continentem oppoſitam, ἔκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον. *Thuc.* lino corticem, λίνῳ τὸν φλοιόν. *Dioſc.* mare, διαπεράω τὸ πέλαγος. *Iſocr.* culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινι. *Id.*

Traluceo, διαφαίνομαι. *Ariſtot.*

Trama, ἡ κρόκη, ης. *Plato.*

Trames, ἡ τρίβος, ου. *Xen.*

Trano, διανήχομαι. *Dion Hal.*

Tranquille, ἀθορύβως. *Diod. Sicul.* ἀταράκτως. *Plut.*

Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας. *Iuſt. Mart.* ἡ γαλήνη, ης. *Phil.* animi, ἡ εὐθυμία, ας. *Plut.* ἡ εὐδία παθῶν. *Phil.*

Tranquillo, γαληνόω. *Plut.*

Tranquillus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυμος, ου. *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀκύμαντος, ου. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ου. *Diodor. Sicul.* ὁ καὶ ἡ ἀθόρυβος, ου. *Plutarch.* animo, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου. *Idem.* ſum, γαληνίζω. *Idem.* animo, εὐθυμέω. *Idem.* Confer *Quietus.*

Trans, πέρα, *ſequente Conſona,* πέραν, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* mare, πέρα θαλάσσης. *Thuc.* Conf. *Vltra.*

Transactio, ἡ διάλυσις, εως, vitæ, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ βίου. *Baſ.*

Tranſcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τοῦ πύργου. *Herodot.*

Tranſcribo, μεταγράφω, aliquid, τί. *Thuc.* aliquid in aliquem, τι εἴς τινα. *Pauſ.*

Tranſcurro, μετατρέχω.

Tranſcurſus, ἡ παραδρομὴ, ῆς. *Baſ.*

Tranſenna, ἡ σπλὴγξ, κός. *Plut.* ἡ κιγκλὶς, ίδος. *Chryſ.*

Tranſeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην. *Dem.* ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι. *Iſocr.* vrbem, διοδεύω πόλιν. *N. T.* ſaltu per ignem, διαπηδάω τὴν φλόγα. *Xen.*

Transfero, μετάγω. *N. T.* aliquid, μετακομίζω τι. *Herodian.* in aliam linguam, ἑρμηνεύω. *Xen.* ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν. *Plut.*

Transfigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινά τινι. *Dioſc.*

Transfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως. *Philo.*

Transfiguro, μεταμορφόω. *Philo.*

Transfodio, διαπείρω. *Dioſc.*

Transformo, μεταμορφόω. *Phil.*

Transfreto, διαπορθμεύω. *Plut.*

Transfugo, τὸ αὐτόμολος, ου. *Iſocr.*

Transfugio, αὐτομολέω. *Thuc.* ad aliquem, εἴς τινα. *Lucian.* ad hoſtes, πρὸς τοὺς πολεμίους. *Diod. Sic.*

Transfugium, ἡ αὐτομολία, ας. *Thuc.*

Transfundo, μεταχέω.

Transgredior, μεταβαίνω. *Ariſtot.* legem, παραβαίνω νόμον. *N. T.*

Transgreſſio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου. *N. T.* ἡ διάβασις, εως. *Xen.*

Tranſigo, διαπράττω, aliquid, τί. *Dem.* καταπράττω τι. *Xenoph.* cum aliquo, διομολογοῦμαι. *Dion. Halicarn.* vitam, διεξάγω τὸν βίον. *Syneſ.*

Tranſilio, ὑπερβαίνω, aliquid de induſtria, τι ἑκών. *Dem.* διαπηδάω τι. *Xen.* legem, ὑπερπηδάω νόμον. *Aeſchin.*

Tranſitio, ſ. Tranſitus, ἡ διάβασις, εως. *Xen.* ἡ διέξοδος, ου. *Dion. Hal.* ἡ δίοδος, ου. *Aeſchin.*

Translatio, ἡ μεταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς. *Thuc.*

Transmarinus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαπόντιος, ου. *Dion. Hal.*

Transmigratio, ἡ μετανάστασις, εως. *Dion. Halicarn.*

Transmigro, μετοικέω. *Dem.* μετανίσταμαι. *Philo.*

Transmiſſio, ἡ διαπομπὴ, ῆς. *App.* ἡ διακομιδὴ, ῆς. *Thuc.*

Transmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τί τινι. *Thuc.* aliquid negligendo, παραπέμπω τι. *Dem.* i. e. *tranſeo,* διαβαίνω τι. *Id.*

Transmoueo, μετακινέω. *Them.*

Transmutatio, ἡ μετάλλαξις, εως. *Xen.*

Transmuto, μεταλλάττω, aliquid, τι. *Thuc.* μεταβάλλω τι. *Ariſtot.*

Transnomino, μετονομάζω. *Philo.*

Transpono, μετατίθημι. *Plut.*

Transportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς. *Thuc.*

Transporto, μετακομίζω, ſtatuam in aulam, τὸ ἄγαλμα εἰς αὐλήν. *Herodian.* aliquid in inſulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον. *Thuc.* aliquos, διαβιβάζω τινάς. *Iſocr.* liberos & vxores ex agris, μετακομίζω παῖδας καὶ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν. *Dem.*

Tranſtra, τὰ ζυγὰ, ῶν. *Hom.*

Transuectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς. *Thuc.*

Transueho, idem quod *Transporto.*

Transuerſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδιάστροφος, ου. *Nyſſ.* ὁ καὶ ἡ περικάρσιος, ου. *Aret.*

Tranſulto, idem quod *Tranſilio.*

Tranſumo, μεταλαμβάνω. *Plut.*

Transuolo, μεταπέτομαι *Lucian.*

Treceni, æ, a, ſ. *Trecenti, æ, a,* τριακόσιοι, αι, α. *Plut.*

Trecenties, τριακοσιάκις.

Tredecies, τρισκαιδεκάκις.

Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.

Tremebundus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρομώδης, εος. *Plut.* ὁ καὶ ἡ περιδεὴς, έος. *Lucian.*

Tremefacio, ἐκπλήττω. *Dem.*

Tremiſco, ſ. Tremo, τρέμω. *Dem.* τρέω. *Plutarch.*

Tremor, ὁ τρόμος, ου. *Plut.*

Tremulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρομώδης, εος. *Plut.*
Trepidanter, ἀποδεδειλιακότως.
Trepidatio, ὁ τρόμος, ου. *Plut.*
Trepido, τρέω. *Plut.*
Trepidus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίφοβος, ου. *Dem.* ὁ καὶ ἡ περιδεής, έος. *Isocr.*
Tres, οἱ καὶ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία. *Dem.*
Triangularis, e, ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ου. *Euclid.*
Triangulus, τὸ τρίγωνον, ου. *Euclid.*
Triarii, οἱ τριάριοι, ων, οἱ ἐπιτεταγμένοι, ων.
Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, ης. *N. T.* ἡ θλίψις, εως. *Idem.*
Tribulis, ὁ φυλέτης, ου. *Dem.* ὁ συμφυλέτης, ου. *Isocr.*
Tribulo, θλίβω. *LXX.*
Tribulus, ὁ τρίβολος, ου. *N. T.*
Tribunal, τὸ βῆμα, ατος. *Dem.* τὸ δικαστήριον, ου. *Plut.*
Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας. *Plut.* militaris, ἡ χιλιαρχία, ας. *Dion. Hal.*
Tribunitius, a, um, δημαρχικὸς, ή, όν. *Xiph.* potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία. *Dion. Hal.*
Tribunus, ὁ τριττύαρχος, ου. *Dion. Hal.* plebis, ὁ φύλαρχος, ου. *Dem.* ὁ δήμαρχος, ου. *Plut.* legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος, militaris, ὁ χιλιάρχης, ου. *Id.*
Tribuo, νέμω. *Herodian.* alicui aliquid, ἀνατίθημί τινί τι. *Dem.* caussam alicui, αἰτίαν ἐπιτίθημί τινι. *Isocr.* honorem, ἀπονέμω τινὶ τιμήν. *Id.* suum cuique, ἀποδίδωμι τὸ προσῆκον ἑκάστῳ. *Plato.* ἀπονέμω ἑκάστῳ τὸ πρέπον. *Aristot.* Conf. *Do, Largior.*
Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς. *Dem.* ἡ φρατρία, ας. *Id.*
Tributarius, a, um, ὁ καὶ ἡ συντελὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑποτελὴς, έος. *Dion. Hal.*
Tributim, κατὰ φυλάς.
Tributum, ὁ φόρος, ου. *Dem.* ἡ φορὰ, ᾶς. *Id.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς. *Dem.* ἡ προεισφορὰ, ᾶς. *Id.* ὁ δασμὸς, οῦ. *Isocr.* pecuniæ, εἰσφορὰ χρημάτων. *Id.* σύνταξις χρημάτων. *Dem.* & decimæ, τὸ τέλος καὶ δεκάται. *Idem.* ordinare, φόρους τάττειν. *Isocr.* indico alicui, παρασκευάζω σύνταξίν τινι. *Dem.* impono alicui, προστάττω εἰσφοράν τινι. *Isocr.* exigo, πράττω φόρους. *Id.* εἰσπράττω φοράν. *Id.* confero, ποιέομαι εἰσφοράν. *Id.* pendo, φέρω φόρον. *Id.* δίδωμι τὴν σύνταξιν. *Dem.* τίθημι εἰσφοράν. *Id.* leuo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς. *Isocr.* tributi exactio, ἡ τελωνεία. *Dem.* collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας, collector, ὁ δασμολόγος, ου. *Dem.* ὁ φορολόγος. *LXX.*
Tricæ, τὰ τριχοπλέγματα, ων.
Triceni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα. *Plato.*
Tricentesimus, æ, a, τριακόσιοι, αι, α. *Herodot.*
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, ὁ καὶ ἡ τρικέφαλος, ου. *Suid.*
Tricesimus, a, um, τριακοστὸς, ή, όν. *Dem.*
Tricies, τριακοντάκις. *Plut.*
Triclinium, τὸ τρικλίνιον, ου. *Athen.*
Tridens, ἡ τρίαινα, ης. *Cl. Al.*
Triduum, τὸ τριήμερον, ου. *Aristot.* ἡ τριημερία, ας. *LXX.*
Triduanus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριήμερος, ου. *Greg.*
Triennis, e, ὁ καὶ ἡ τριετὴς, έος. *Amm.*
Triennium, ὁ τριετὴς χρόνος. *Herodot.*
Triens, τὸ τριτημόριον, ου. *Aristot.*
Trifariam, τριχῇ. *Herodot.*
Trigæ, ὁ τρίιππος, ου.
Trigemini, οἱ τρίδυμοι, ων.
Trigesimus, a, um, τριακοστὸς, ή, όν. *Dem.*
Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα. *Plut.*
Trigla, ἡ τρίγλα, ης. *Aristot.*
Trigonalis, e, ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ου. *Eucl.*
Trimatus, ἡ τριετία, ας.
Trimestris, e, ὁ καὶ ἡ τρίμηνος, ου.
Trimulus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριετὴς, έος. *Naz.*
Trinitas, ἡ τριὰς, άδος.
Trinus, a, um, οἱ καὶ αἱ τρεῖς. *Aristot.* τρισσὸς, ή, όν. *Plato.*
Tripartito, τριμερῶς.
Tripartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριμερὴς, έος.
Tripedalis, e, τριπόδης. *Xen.*
Tripes, ὁ καὶ ἡ τρίπους, οδος. *Aristoph.*
Triplex, τριττὸς, ή, όν, τριπλοῦς, ῆ, οῦν, *Aristot.*
Tripliciter, τρισσῶς. *Dion. Hal.*
Triplico, τρισσόω. *Greg.*
Triplus, a, um, τριπλοῦς, ῆ, οῦν. *Aristot.*
Tripudio, χορεύω. *Isocr.* ὀρχέομαι. *Dem.*
Tripudium, ὁ κορδακισμὸς, οῦ. *Dem.*
Tripus, ὁ τρίπους, οδος.
Triquetrus, a, um, ὁ καὶ ἡ τρίγωνος, ου. *Eucl.*
Triremis, ἡ τριήρης, εος. *Dem.*
Tristis, e, λυπηρὸς, ά, όν. *Dem.* ἀνιαρὸς, ά, όν. *Id.* ὁ καὶ ἡ περίλυπος, ου. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄθυμος, ου. *Idem.*
Tristitia, ἡ λύπη, ης. *Dem.* ἡ ἀθυμία, ας. *Idem.* ἡ ἀχθηδὼν, όνος. *Plato.* tristitiam adfero, ἀνιάω. *Dem.* tristitia adficior, ἀνιάομαι. *Id.* Conf. *Mœror*, item *Mœstitia, Aegritudo.*
Triticeus, a, um, πύρινος, ίνη, ινον. *Dion. Hal.*
Triticum, ὁ πυρὸς, οῦ. *Philo.*
Tritura, ἡ ἀλόησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, οῦ. *Xen.*
Trituro, ἀλοάω. *Plut.*
Triuialis, e, ὁ τριοδίτης, ου, ἡ τριοδῖτις, ιδος. *Philo.*
Triuium, ἡ τρίοδος, ου. *Lucian.*
Triumphalis, e, θριαμβικὸς, ή, όν. *Plut.*
Triumpho, θριαμβεύω, aliquem, τινά. *Plut.* secundum, θρίαμβον δεύτερον. *Id.*
Triumphus, ὁ θρίαμβος, ου. *Plut.*
Triumuir, εἷς τῶν τριῶν.
Triumuiralis, e, τριαρχικὸς, ή, όν.
Triumuiratus, ἡ τριαρχία, ας.
Trochlea, ἡ τροχαλία, ας. *Aristot.* ἡ τροχηλία, ας. *Theophr.*
Trophæum, τὸ τρόπαιον, ου. *Aristid.* erigo, ἐγείρω. *Herodian.* ἵστημι. *Isocr.*
Tropus, ὁ τρόπος, ου. *Aristot.*
Trucidatio, ἡ σφαγὴ, ῆς. *Isocr.*
Trucido, ἀποσφάττω. *Dem.*
Truculenter, ἀπηνῶς, ὠμῶς. *Dem.*
Truculentus, a, um, ὠμὸς, ή, όν. *Dem.*
Trudo, ὠθέω. *Plato.*
Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.
Trulliffo, κονιάω. *Philostr.*
Trunco, ἀκροτομέω, aliquid, τι. *Xen.* κουρίζω τι. *Theophr.* κολούω τι. *Id.*
Truncus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολοβὸς, οῦ. *Aristot.*
Truncus, ὁ κορμὸς, οῦ. *Philo.* τὸ στέλεχος, εος. *Theophr.*

Trutina,

Trutina, ἡ τρυτάνη, ης. *Dem.* ἡ πλάστιγξ, γος. *Plut.*
Trutino, f. Trutinor, ζυγοστατέω. *Lucian.* σταθμάομαι. *Id.*
Trux, φονικὸς, ἡ, όν. *Herodian.*
Tu, σύ. *Dem.*
Tuba, ἡ σάλπιγξ, γος. *Aristot.* tubæ clangor, τὸ σάλπισμα, ατος. *Poll.* tuba cano, σαλπίζω. *Athen.*
Tuber, τὸ ὕδνον, ε. *Plut.*
Tuberculum, τὸ φῦμα, ατος. *Plut.*
Tuberofus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυματώδης, εος. *Hippocr.*
Tubicen, ὁ σαλπιστής, ε. *Polyb.* ὁ σαλπικτής, ε. *Diod. Sic.* ὁ σαλπιγκτὴς, ε. *Lucian.*
Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ε. *Harmenop.*
Tuburcinor, λαφύσσω. *Hom.*
Tubus, ὁ σωλὴν, ῆνος. *Plut.*
Tudes, ἡ σφύρα, ας.
Tudicula, ὁ τριπτὴρ, ῆρος.
Tueor, προΐσταμαι, iura, τῶν δικαίων. *Dem.* valetudinem, σώζω τὴν ὑγίειαν. *Aristot.* patriam, διασώζω τὴν πατρίδα. *Isocr.* bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθά. *Id.*
Tuguriolum, τὸ καλύβιον, ε. *Plut.*
Tugurium, ἡ καλύβη, ης. *Thuc.* ἡ ἔπαυλις, εως. *Ael.*
Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες. *Dem* — tum quum conceſſimus, τότε, ὅτε ἐδώκαμεν. *Idem.* τότε, ἡνίκα. *Idem.* tum, cum, f. tum, tum, τὰ μὲν, τὰ δέ. *Idem.* ἅμα μὲν, ἅμα δέ. *Isocr.*
Tumefacio, παροιδίσκω. *Aret.* ἐποιδίσκω. *Gal.*
Tumeo, ἀνοιδέω, χαυνόομαι. *Dion. Chryſ.*
Tumeſco, ὀγκόομαι.
Tumidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀγκώδης, εος. *Xenoph.* ὀγκηρὸς, ὰ, όν. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ προσώδης, εος. *Gal.*
Tumor, ὁ ὄγκος, ε. *Gal.* τὸ οἴδημα, ατος. *Hippocr.*
Tumulo, θάπτω. *Dem.* Conf. *Sepelio.*
Tumuloſus, a, um, λοφόεις, εσσα, εν. *Naz.*
Tumultuarius, a, um, θορυβητικὸς, ἡ, όν.
Tumultuatio, τὸ θορύβημα, ατος.
Tumultuor, θορυβέω. *Xenoph.* θόρυβον ποιέομαι. *Dem.* ταραχὴν ποιέω. *Lucian.*
Tumultuoſe, τεθορυβημένως. *Xen.*
Tumultuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ θορυβώδης, εος.
Tumultus, ὁ θόρυβος, ε. *Thuc.* ἡ ταραχὴ, ῆς. *Dem.* tumultum excito, ταράττω. *Id.* θόρυβον ποιέω. *Id.* ταραχὴν ποιέομαι. *Id.* oriri, θόρυβον γίγνεσθαι. *Id.* accidere in vrbe, συμβαίνειν ἐν τῇ πόλει. *Id.* tumultu refertus, θορύβε πλήρης. *Idem.*
Tumulus, ὁ γήλοφος, ε. *Dion. Hal.* ὁ γεώλοφος, ε. *Philo.* ὁ ὄχθος, ε. *Xenoph.* τὸ χῶμα, ατος. *Lucian.* i. e. *ſepulcrum*, ὁ τύμβος, ε. Conf. *Sepulcrum.*
Tunc, τότε. *Dem.* τηνικαῦτα. *Plut.* demum, τέλος, πρὸς τὸ τέλος. *Plato.*
Tundo, κόπτω. *Aristot.* capite cœlum, ἀράσσω κεφαλῇ ἐρανόν. *Syneſ.* pectus roſtro, κολάπτω τὸ ἦτορ. *Lucian.*
Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος. *Dem.* cinctilis, εὐμιτρος. *Moſch.* fimbriata, κορυμβωτός. *LXX.* palmata, ἐσθὺς πλατύσημος. *Herodian.* arboris, τὸ λέπος, εος. *Lucian.*
Tunicula, ὁ χιτωνίσκος, ε. *Philo.* τὸ χιτώνιον, ε. *Naz.*
Turba, ἡ τύρβη, ης. *Themiſt.* ὁ ὄχλος, ε. *N. T.* forenſis, ἄνθρωποι ἀγοραῖοι. *Dion. Hal.* i. e. *tumultus*, ὁ θόρυβος, ε. *Dem.*
Turbamentum, τὸ τάραγμα, ατος.
Turbate, τεταραγμένως.
Turbatio, ὁ τάραχος, ε. *N. T.* ἡ ταραχὴ, ῆς. *Isocr.*
Turbator, ὁ ταρακτὴς, ε, ciuitatis, ὁ ταραξίπολις, εως. *Philo.*
Turbide, θολοειδῶς. *Lucian.*
Turbidus, a, um, θολερὸς, ἡ, όν. *Diod. Sic.* τεθολωμένως. *Baſ.*
Turbinatio, ἡ στρόμβωσις, εως.
Turbinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ στρομβώδης, εος. *Aristot.*
Turbo, ταράττω. *Dem.* aliquem, διοχλέω τινά. *Id.* ἀνοχλέω τινά. *Id.* aquam, ἀναθολόω ὕδωρ. *Aristot.*
Turbo, inis, ἡ βέμβιξ, ικος. *Aretæus.* ὁ συσσεισμὸς, ε. *LXX.* ὁ δῖνος, ε. *Plut.* ἡ ζάλη, ης. *Phil.*
Turbulente, ταραχωδῶς. *Plut.*
Turbulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ταραχώδης, εος. *Plutarch.* ὀχληρὸς, ὰ, ὸν, homo, ἀνὴρ. *Demoſth.*
Turdus, ἡ κίχλη, ης. *Cl. Al.*
Turgeo, οἰδαίνω. *Baſ.* Conf. *Tumeo.*
Turgidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔξογκος, ε. Conf. *Tumidus.*
Turma, ἡ ἴλη, ης. *Plutarch.* τὸ τέλος ἱππέων. *Dion. Hal.* turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ε. *Zoſ.*
Turmatim, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, e, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, mors, θάνατος. *Dem.* facie, ὁ καὶ ἡ εἰδεχθὴς, έος. *Plut.* μοχθηρὸς ἰδεῖν. *Ael.*
Turpiter, αἰσχρῶς, & indigne aliquo, καὶ ἀναξίως τινός. *Dem.* & flagitioſe, καὶ πλεονεκτικῶς. *Id.* κακοσχημόνως. *Plato.*
Turpitudo, τὸ αἶσχος, εος, faciei, τε προσώπε. *Xen.* & probrum, αἰσχρὸν καὶ ὄνειδος. *Dem.* & contemtus, ἡ αἰσχύνη καὶ ἀδοξία. *Id.*
Turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω. *Herodian.*
Turricula, τὸ πυργίον, ε. *Lucian.* ὁ πυργίσκος, ε. *Sext. Emp.*
Turris, ὁ πύργος, ε. *Xen.* lignea, ὁ μόσσυν, υνος. *Dion. Hal.*
Turritus, a, um, πυργωτὸς, ἡ, όν. *Athen.*
Turtur, ἡ τρυγὼν, όνος. *Aristot.*
Turunda, ὁ ψωμὸς, ε. *Athen.*
Tuſſicularis, e, βηχικὸς, ἡ, ὸν, medicamentum, φάρμακον. *Dioſc.*
Tuſſilago, τὸ βήχιον, ε. *Dioſc.*
Tuſſio, βήττω. *Xen.* χελύττω. *Cl. Al.* ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι. *Lucian.*
Tuſſis, ἡ βὴξ, βηχός. *Dioſc.*
Tutamen, τὸ προβόλαιον, ε. *Baſ.* τὸ πρόβλημα, ατος. *Dion. Hal.*
Tute, ἀκινδύνως. *Dem.*
Tutela, ἡ ἐπιτροπία, ας. *Dion. Hal.* tutelam alicuius ſuſcipio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινός. *Id.*

ἐπιτροπεύω τινά. *Id.* sub tutela esse, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι. *N. T.* ἐπιτροπεύεσθαι. *Dion. Hal.*
Tutelaris, e, ἐπιτροπικὸς, ἡ, όν. *Dion. Hal.*
Tuto, ἀκινδύνως. *Dem.* ἀσφαλῶς. *Id.*
Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, ȣ. *Dion. Hal.*
Tutor, oris, προΐσαμαι, aliquem, τινός. *Dem.*
Tutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, έος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνδυνος, ȣ. *Id.*
Tuus, a, um, σὸς, σὴ, σὸν, amicitia, φιλία. *Dem.* facies, ὄψις. *Id.* σȣ, pater tuus, πατήρ σȣ, μήτηρ σȣ, opus tuum, πρᾶγμά σȣ.
Tympanizo, τυμπανίζω. *LXX.*
Tympanum, τὸ τύμπανον, ȣ. *Athen.*
Typographeum, τὸ τυπογραφεῖον, ȣ.
Typographia, ἡ τυπογραφία, ας.
Typographus, ὁ τυπογράφος, ȣ.
Typus, ὁ τύπος, ȣ. *N. T.*
Tyrannice, τυραννικῶς. *Isocr.*
Tyrannicida, ὁ τυραννοκτόνος, ȣ. *Phalar.*
Tyrannicidium, ἡ τυραννοκτονία, ας. *Plut.*
Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ἡ, όν. *Isocr.*
Tyrannis, ἡ τυραννὶς, ίδος. *Isocr.* tyrannidem inuado, καθάπτομαι τυραννίδος. *Plut.* adfecto, τυραννιάω. *Suid.* exerceo, τυραννεύω. *Isocrat.* comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ. *Dem.* obtineo, ἔχω. *Id.* κατέχω. *Id.* firmo aduersus aliquos, ἐπιτειχίζω ἀπαντικρύ τισι. *Dem.* conseruo, διασώζω. *Id.* non expertum esse, ἄπειρον εἶναι τῶν τυραννίδων. *Idem.*
Tyrannus, ὁ τύραννος, ȣ. *Dem.* ὁ τυραννεύων, οντος. *Id.*
Tyro, ὁ ἀρχάριος, ȣ. *Macar.* ὁ νεοστράτευτος, ȣ, ὁ νεοδαμώδης, εος, i. e. *nouellus discipulus*, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι. *Philo.*
Tyrocinium, ἡ πρωτοπειρία, ας.
Tyrunculus, ὁ πρωτόπειρος, ȣ. *Athen.*

V.

Vacanter, σχολαίως. *Aristot.*
Vacatio, *a negotiis*, ἡ σχολὴ, ῆς. *Aristot.* a publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, ας. *Dem.*
Vacca, ἡ δάμαλις, εως. *Naz.* ἡ βȣ̃ς, βοός. *Isocr.*
Vaccinium, ἡ, s. ὁ ὑάκινθος, ȣ. *Theophr.* aliis, ὁ αἰγίλωψ, ωπος. *Id.*
Vaccinus, a, um, βόειος, εία, ειον. *Diosc.*
Vaccula, τὸ βοΐδιον, ȣ. *Athen.*
Vacerra, ὁ πάσσαλος, ȣ.
Vacillatio, ἡ παραφορὰ, ᾶς. *Plut.*
Vacillo, παραφέρομαι. *Plato.* σφάλλομαι. *Plut.* ἀστατέω. *N. T.*
Vaco, σχολάζω, alicui rei, πρός τι. *Aristot.* ἔν τινι. *Xen.* ἀποσχολάζω ἔν τινι. *Aristot.* σχολὴν ποιέομαι πρός τι. *Xen.* culpa, ἀναίτιός εἰμι. *Dem.* ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ πάντων πραγμάτων. *Plut.* σχολάζω ἀπό τινος. *Plato.* i. e. vacuus sum ab omni re, κενός εἰμι πάντων. *Xen.* vacat mihi discere, σχολή γε ἐμοί ἐστι μανθάνειν. *Id.*
Vacuefacio, κενόω. *Theophr.*
Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.
Vacuo, κενόω. *Theophr.*
Vacuus, a, um, κενὸς, ἡ, όν, aliqua re, τινός. *Xen.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, ȣ. *Aristot.*
Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ ἐγγύησις, εως, defero, φυγοδικέω. *Dem.* obeo, ἀντιδικέω. *Idem.* promitto, δίκην ἀναδέχομαι. *Id.*
Vado, as, πεζὸς διαβαίνω.
Vado, is, βαδίζω, domum, πρὸς οἰκίαν. *Plutarch.*
Vador, δίκην ἀναδέχομαι. *Dem.*
Vadosus, a, um, διαβατὸς, ἡ, όν. *Lucian.*
Vadum, ὁ πόρος, ȣ, τὸ διαβατὸν μέρος τȣ̃ ποταμȣ̃.
Væ, ȣ̓αί! vobis, ὑμῖν. *N. T.*
Vafer, a, um, ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ. *Dem.* δεινὸς, ἡ, όν. *Id.*
Vafre, πανȣ́ργως.
Vafrities, ἡ πανȣργία, ας. *Dem.*
Vagabundus, πλάνος, η, ον. *Dem.* ὁ πλάνης, ητος. *Id.* ἀλώμενος, ένη, ενον. *Isocr.*
Vagatio, ἡ πλάνησις, εως. *Thuc.* ἡ πλάνη, ης. *Dem.*
Vage, πλανητικῶς.
Vagina, ὁ κολεὸς, ȣ, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης. *Hesych.*
Vagio, κλαυθμυρίζομαι. *Max. Tyr.* κνύζομαι. *Dion. Hal.*
Vagitus, ὁ κλαυθμυρισμὸς, ȣ̃. *Plato.* ὁ κνυζηθμὸς, ȣ̃. *Athen.*
Vagor, πλανάομαι. *Aristot.* ἀλάομαι, peregre cum liberis & vxore, ἐπὶ ξένης μετὰ παίδων καὶ γυναικός. *Dem.*
Vagus, a, um, idem quod *Vagabundus.*
Vah! φεῦ! virum, ἀνδρός! *Xen.*
Valde, σφόδρα, turbor, ἐκταράττομαι. *Dem.* male me habeo, πάνυ πονηρῶς ἔχω. *Id.* laudo, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω. *Id.* λίαν. *Dem.* κομιδῆ. *Lucian.* μεγάλως. *Herodian.*
Valedico, ἀποτάττομαι, alicui, τινί. *N. T.* χαίρειν ἐάω. *Plut.* ἐρρῶσθαι φράζω τινί. *Dem.* χαίρειν μακρὰ φράζω τινί. *Plut.*
Valeo, ὑγιαίνω. *Dem.* ῥώννυομαι. *Thuc.* i. e. possum, δύναμαι. *Dem.* talentum, ἰσχύω τάλαντον. *Polyb.* δύναμαι τάλαντον. *Aristot.* Vale) ἔῤῥωσο! ὑγίαινε! χαῖρε! *Lucian.*
Valetudinarium, τὸ νοσοκομεῖον, ȣ. *Hieron.*
Valetudinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ νοσώδης, εος. *Plut.* καχεκτικὸς, ἡ, όν. *Gal.*
Valetudo, *bona*, ἡ εὐεξία, ας. *Aristot.* ἡ εὐρωστία, ας. *Bas. mala*, ἡ ἀῤῥωστία, ας. *Dem.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος. *Id.* Conf. *Sanitas*, & *Morbus.*
Valgus, a, um, βλαισὸς, ἡ, όν. *Gal.*
Valide, σφόδρα. *Dem.* Conf. *Valde.*
Validus, a, um, ἐῤῥωμένος, ένη, ένον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, ȣ. *Id.* ἰσχυρὸς, ὰ, όν. *Id.* Confer *Sanus.* item *Fortis.*
Vallaris, e, ἕρκειος, εία, ειον.
Vallis, τὸ ἄγκος, εος. *Philo.*
Vallo, περιβάλλω, vrbem, τῇ πόλει τὸ ἔρυμα. *Xen.* aliquid, ἀποσταυρόω τι. *Thuc.*
Vallum, τὸ πρόφραγμα, ατος. *Polyb.* τὸ χῶμα, ατος. *Dem.* τὸ χαράκωμα, ατος. *Id.*
Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος. *Dion. Hal.*
Valor, i. e. *pretium*, ἡ τιμὴ, ῆς. *Dem.* Confer *Pretium.*
Valuæ, αἱ δικλίδες, ων. *Eustath.*

Vane,

Vane, ματαίως. *Plato*. μάτην. *Id.*
Vanesco, ἀφανίζομαι.
Vaniloquium, ἡ κενεαγορία, ας. *Plato*. ἡ ματαιολογία, ας. *N. T.*
Vaniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ματαιολόγος, ου. *N. T.* κενολογῶν, οῦσα, οῦν, *Plut.*
Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος. *N. T.* ἡ ἀνεμώνη, ης. *Lucian.*
Vanno, λικμάω, *Philo.*
Vannus, ὁ λικμός, οῦ. *LXX.*
Vanus, a, um, μάταιος, αία, αιον, labor, πόνος. *Plato*. κενός, ή, όν. *Dem.* homo, πνευματοφόρος ἄνθρωπος. *LXX.*
Vapide, ἀτμωδῶς.
Vapidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτμώδης, εος.
Vapor, ὁ ἀτμός, οῦ. *Diod. Sic.*
Vaporarium, ἡ ἀτμοδόχη, ης.
Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμός, οῦ.
Vaporo, ἀτμίζω. *Hesych.*
Vappa, ὁ ἐκτροπίας, ου. sc. οἶνος. *Theodor.*
Vapulo, τύπτομαι. *Plut.*
Variatio, ἡ ποίκιλσις, εως. *Plato.*
Varico, s. Varicor, ὡς ῥαιβὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.
Varicosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κιρσώδης, εως. *Hippocr.*
Varicula, τὸ κιρσίδιον, ου.
Varie, ποικίλως.
Variegatio, ἡ ποίκιλσις, εως. *Plato.*
Variego, ποικίλλω. *Eur.*
Varietas, ἡ ποικιλία, ας. *Isocr.*
Vario, ποικίλλω, aliquid, διαποικίλλω τι. *Isocrat.*
Varius, a, um, ποικίλος, η, ον. *Dem.*
Varix, ὁ κιρσός, οῦ. *Gal.*
Varus, a, um, ῥαιβός, ή, όν, *Poll.*
Vas, vadis, ὁ ἐγγυητής, οῦ. *Dion. Hal.* ὁ ὅμηρος, ου. *Plato*. vades do, ἐγγυητὰς παρέχω. *Id.* constituo alicui, καθίστημί τινι. *Dem.* accipio, λαμβάνω. *Plut.*
Vas, τὸ ἄγγος, εος. *Aristot.* τὸ ἀγγεῖον, ου, fictile, ὀστράκινον, ου. *Diosc.* argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος. *Dion. Hal.* aureum, τὸ χρύσωμα, ατος. *Dion. Chrys.* euacuo e vase, ἐξαγγίζω. *Hipp.* in vas defundo, καταγγίζω. *Diosco.* in aliud vas transfundo, μεταγγίζω. *Id.*
Vasculum, τὸ σκευάριον, ου. *Plut.* breuis siue parui oris, ἀγγεῖον βραχύστομον. *Id.*
Vastatio, ἡ πόρθησις, εως. *Dem.* ἡ ἀνάστασις, εως. *Id.* ἡ ἐρήμωσις, εως. *N. T.*
Vaste, ὑπερμεγέθως.
Vastitas, ἡ ἐρημία, ας, i. e. *ingens magnitudo*, ἡ ἀμετρία, ας.
Vasto, πορθέω, domos, οἰκίας. *Xenoph.* vrbes, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις. *Isocr.* καταστρέφομαι τὰς πόλεις, vi, βίᾳ. *Id.* vicos & paruas vrbes, διαπορθέω κώμας καὶ πόλεις μικράς. *Plut.*
Vastus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάστατος, ου. *Isocr.* i. e. *valde magnus*, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, εος. *Xenoph.*
Vates, ὁ μάντις, εως. *Isocrat.* ὁ προφήτης, ου. *N. T.* ὁ χρησμολόγος, ου. *Thuc.* verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως. *Philo.* falsus, ὁ ψευδοπροφήτης, ου. *N. T.*

Vaticinatio, ἡ μαντεία, ας, ἡ προφητεία, ας. *N. T.*
Vaticinator, idem quod *Vates.*
Vaticinium, ἡ μαντεία, ας. *Lucian.* τὸ μαντεῖον, ου. *Thuc.*
Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι. *Lucian.* χρησμῳδέω. *Lucian.* θεμιστεύω. *Plut.* θεσπίζω. *Philo.* vaticinandi peritus, μαντικός, ή, όν. *Aelian.* μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν. *Idem.*
Vaticinus, a, um, μαντῷος, α, ον. *Plut.*
Vber, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, ου. *Herodian.* Conf. *Fertilis.*
Vber, ἡ θηλή, ῆς. *Plut.* vber præbeo, θηλὴν παρέχω. *Id.*
Vbertas, ἡ εὐφορία, ας. *Dion. Hal.* ἡ εὐθηνία, ας. *Id.* i. e. *copia*, ἡ ἀφθονία, ας. *Dem.* Confer *Fertilitas*, item *Copia.*
Vbertim, ἀφθόνως. *Xen.* εὐπόρως. *Dem.*
Vbi, *interrogat.* ποῦ; colliditur res, συντρίβεται τὸ πρᾶγμα. *Dem.* vbi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα. *Id.* ὅπου, ἐκεῖ. *Chrys.* vbi omnia audiueritis, i. e. *postquam*, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα. *Dem.* vbi terrarum s. gentium, οὗ γῆς. *Eurip.* vbi primum, ἐπεὶ τάχιστα. *Xen.* vbi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *Plut.*
Vbicumque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα. *Dem.* ὅπου ποτὲ γῆς. *Synes.*
Vbilibet, s. Vbiuis, ὁπουοῦν, ὅπουπερ ἄν, ὁπουδὴ ποτε.
Vbique, πανταχοῦ, interesse exercitui, παρεῖναι τῷ στρατεύματι. *Dem.*
Vdus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνυδρος, ου. *Geopon.* ὁ καὶ ἡ ἔφυδρος, ου, locus, τόπος. *Diosc.* ἔνυγρος τόπος. *Id.* ὁ καὶ ἡ καθυγρος, ου. *Hippocr.*
Ve, ἤ, firmior iustiorue, βεβαιότερος ἢ δικαιότερος. *Dem.*
Vecordia, ἡ παράνοια, ας. *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας. *Idem.*
Vecors, ὁ καὶ ἡ ἀκάρδιος, ου. *LXX.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος. *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ου. *Isocr.*
Vectigal, τὸ τέλος, εος. *Dem.* ὁ δασμός, οῦ. *Isocr.* exerceo, δασμὸν ἀπάγω. *Plut.* pendo, φόρον τελέω. *N. T.* Conf. *Tributum.*
Vectigalis, e, ὁ καὶ ἡ συντελής, εος. *Dem.*
Vectio, ἡ ὄχησις, εως. *Hesych.* ἡ φορά, ας, ἡ ἀγωγή, ῆς. *Suid.*
Vectis, ὁ ἀναφορεύς, έως. *LXX.* ὁ διωστήρ, ῆρος. *Id.* τὸ μοχλίον, ου. *Lucian.* ὁ ὀχεύς, έως. *Diod. Sic.*
Vecto, ὀχέω. *Aristoph.*
Vector, ὁ ἐπιβάτης, ου. *Xenoph.* ὁ ἔποχος, ου. *Idem.*
Vectorius, a, um, κομιστικός, ή, όν.
Vectura, ἡ ὄχησις, εως, ἡ κομιδή, ῆς. *Isocr.* vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, ου. *Poll.*
Vegeto, εὐθαλῆ ποιέω.
Vegetus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐθαλής, έος, ἀκμαῖος, αία, αῖον. *Plut.* vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν. *Aristoph.*
Vehemens, σφοδρός, ά, όν. *Dem.* δεινός, ή, όν. *Idem.*
Vehementer, δεινῶς. *Aristot.* σφόδρα. *Id.*

Vehe-

Vehementia, ἡ σφοδρότης, ητος, ἡ δεινότης, ητος. *Aristot.*

Vehes, τὸ ὄχημα, ατος. *Plato.*

Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατος. *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης. LXX.

Veho, ὀχέω, ἄγω, frumentum, σῖτον. *Dem.* vehor equis, ὀχέομαι ἐπὶ τῶν ἵππων. *Xen.* asino, ἐποχέομαι ὄνῳ. *Herodian.*

Vel, ἤ. *Dem.* Conf. *Siue.*

Velabrum, τὸ βήλαβρον, ȣ. *Dion. Hal.*

Velamen, τὸ κάλυμμα, ατος, τὸ ἔλυτρον, ȣ. *Lucian.*

Velatura, ἡ πορθμεία, ας. *Plato.*

Veles, ὁ ἀψίμαχος, ȣ. *Polyb.*

Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας. *Xiph.* ἡ μελέτη, ης. *Aristid.*

Velitor, ἀψιμαχέω. *Plut.* velitando, ἀψιμάχως. *Dion. Hal.*

Vellicatio, ὁ τιλμὸς, ȣ. *Aret.* τὸ κνίσμα, ατος. *Suid.* ἡ ἀπόκνισις, εως. *Theophr.*

Vellico, ἀποκνίζω. *Athen.*

Vello, τίλλω, comam, κόμην. *Dion.*

Vellus, τὸ κώδιον, ȣ. *Lucian.* aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας. *Diod. Sic.*

Velo, καλύπτω, aliquid, σκέπω τι. *Herodian.* σκεπάζω τι. *Xen.*

Velocitas, τὸ τάχος, εως. *Dem.* ἡ ὀξύτης, ητος. *Idem.*

Velociter, ταχέως. *Dem.* ὀξέως. *Id.* ὠκέως. *Gal.*

Velox, ταχὺς, εῖα, ύ. *Dem.* ταχινὸς, ἡ, όν. *Aristot.*

Velum, τὸ ἱστίον, ȣ. *Plut.* ἡ ὀθόνη, ης. *Lucian.* contrahere, τὴν ὀθόνην σεῖλαι. *Id.*

Velut, ὡς. *Dem.* ὡσανεί. *Id.* Conf. *Sicut, Quemadmodum.*

Vena, ἡ φλὲψ, βός. *Xenoph.* argenti, φλὲψ ἀργυρῖτις, ιδος. *Aristid.* metalli, τὸ κατάγειον μετάλλȣ. *Diod. Sic.* aquæ, φλὲψ πηγῆς. *Philo.* venam seco, φλεβοτομέω, σχάζω φλέβα. *Atr.* venæ sectio, ἡ φλεβοτομία, ας. *Gal.*

Venaculum, τὸ προβόλιον, ȣ. *Xen.*

Venalis, e, ὠνητὸς, ἡ, όν. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ȣ. *Plut.* res venales, τὰ ὤνια, ων. *Dem.*

Venalitium, τὸ πωλητήριον, ȣ. *Lucian.*

Venalicius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὤνιος, ȣ. *Plut.*

Venaticus, a, um, ἀγρευτικὸς, ἡ, όν. *Eust.* κυνηγετικὸς, ἡ, όν. *Plut.* θηρευτικὸς, ἡ, όν. *Xen.*

Venatio, ἡ ἄγρα, ας. *Plut.* ἡ κυνηγεσία, ας. *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ȣ. *Id.*

Venator, ὁ θηρευτὴς, ȣ. *Max. Tyr.* ὁ κυνηγέτης, ȣ. *Plato.*

Venatorius, a, um, ἀγρευτικὸς, ἡ, όν. *Eust.* θηρευτικὸς, ἡ, όν, κυνηγετικὸς, ἡ, όν. *Plut.*

Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ιδος. *Xen.*

Venatus, us, ἡ κυνηγεσία, ας. *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ȣ. *Plut.*

Vendibilis, e, ὠνητὸς, ἡ, όν. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πράσιμος, ȣ. *Xen.*

Vendico, ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινός. *Dem.* τί. *Id.* ἐξιδιόω τι. *Isocr.*

Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως. *Plato.* i. e. *ostentatio*, ἡ ἔνδειξις, εως. *Aeschin.*

Venditio, ἡ πρᾶσις, εως. *Plato.* ἡ διάπρασις, εως. *Plut.*

Vendito, πιπράσκω. *Thuc.* ἀπεμπολάω. *Lucian.* i. e. *ostento*, me alicui, ἐνδείκνυμαι ἐμαυτόν τινι, *Plut.*

Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρος. *Plato.* ὁ πράτης, ȣ. *Isaeus.*

Vendo, πιπράσκω, aliquid pro agendo, τι πρὸς ἀργύριον. *Thuc.* aliquid artificiosius, πωλέω τι τεχνικώτερον. *Isocr.* paruo, τι ὀλίγȣ. *Id.* longe infra iustum pretium, πολλοςῷ μέρȣς τῆς ἀξίας. *Id.* veritatem pecunia, ἀποδίδομαι τὰ ληθῆ χρημάτων, *Demosth.* me alicui, πιπράσκω ἐμαυτὸν τινι. *Id.*

Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας. *Theocr.* ἡ φαρμακὶς, ίδος. *Aristoph.*

Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας. *Philo.* ἡ φαρμάκευσις, εως. *Plato.* veneficio lædo s. auficio aliquem, φαρμακεύω τινά. *Plato.*

Veneficus, i, ὁ φαρμακευτὴς, ȣ. *Plato.* ὁ φαρμακεὺς, έως. *Synes.* ὁ φαρμακὸς, ȣ. *Plato.*

Veneficus, a, um, φαρμακευτικὸς, ἡ, όν, ὁ καὶ ἡ φαρμακώδης, εος. *Diosc.*

Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινά. *Plato.* Conf. *Venenum.*

Venenum, τὸ φάρμακον, ȣ. *Diosc.* do s. porrigo alicui, δίδωμί τινι. *Dem.* bibo, πίνω. *Id.* veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι. *Plato.*

Veneo, πωλέομαι. *Lucian.* πιπράσκομαι. *Xen.*

Venerabilis, e, ὁ καὶ ἡ αἰδέσιμος, ȣ. *Bas.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ȣ. *Dem.* ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος, ȣ. *Herodian.*

Veneratio, ἡ σέβασις, εως. *Plut.* ὁ σεβασμὸς, ȣ. *Id.* ἡ τομὴ, ῆς. *Dem.*

Venereus, a, um, ἀφροδίσιος, ία, ιον. *Plato.*

Veneror, σέβομαι, aliquem vt patrem, τινὰ ὡς πατέρα. *Xen.* Deum, αἰσχύνομαι Θεόν. *Dem.* amicos, αἰδέομαι τῆς φίλȣς. *Id.* aliquem omni obseruantia, θεραπεύω τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ. *Xenoph.*

Venia, ἡ συγγνώμη, ης. *Dem.* ἡ ἄνεσις, εως. *Id.* τὸ ἔλεος, ος. *Dem.* misericordia dignari aliquem, συγγνώμης καὶ χάριτος ἀξιȣ̃ν τινα. *Id.* veniam rogo senectuti, συγγνώμην αἰτέομαι τῷ γήρᾳ, *Isocr.* do alicui, συγγνώμην ἔχω τινί. *Id.* consequi delictorum, τυγχάνω συγγνώμης ἁμαρτάνων. *Dem.* nullam consequor, ἔςι μοι ȣ̓δεμία συγγνώμη. *Id.*

Venialis, e, συγγνωςὸς, ἡ, όν. *Lucian.*

Venio, ἥκω, e domo, οἴκοθεν. *Dem.* ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν. *Plato.* ad aliquem, ἀφικνέομαι πρός τινα. *Dem.* ab aliquo, παρά τινος. *Id.* ad amicum, παραγίγνομαι φίλῳ. *Xen.* ad certamen, πρὸς ἀγῶνα. *Aeschin.*

Venor, θηρεύω, vulpes, ἀλώπεκας. *Plut.* voluptates, ἡδονάς. *Isocr.* lucrum, κέρδος, auras, αὔρας. *Xen.* aliquid, ἀγρεύω τι. *Id.* honorem, τιμήν. *Phalar.*

Venter, ἡ κοιλία, ας. *Gal.* ἡ γαςὴρ, ρος. *Id.* imus, τὸ ὑπογάςριον, ȣ. *Poll.* ventri deditus, ὁ γαςρίδȣλος, ȣ. *Bas.* γαςρὸς ἥττων. *Aelian.* ventrem exonero, ἀποσκευάζομαι τὰ ἐνοχλȣ̃ντα. *Herodian.*

Ventilabrum, τὸ πτύον, ȣ. *Xen.*

Ventilatio, ἡ λίκμησις, εως.

Ventilo, λικμάω. LXX. ἐκλικμάω. *Philo.*

Vento-

Ventosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης, εως. *Laert.* ὁ καὶ ἡ ὑπηνέμιος, ȣ. *Bas.* ἀνεμιαῖος, αία, αῖον. *Naz.* homo, ἄνθρωπος πνευματοφόρος. LXX.

Ventrale, τὸ περιγάστριον, ȣ, τὸ προγαστρίδιον, ȣ. *Lucian.*

Ventricosus, f. Ventrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ προγάστωρ, ρος. *Lucian.*

Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ȣ. *Plato.*

Ventus, ὁ ἄνεμος, ȣ. *Aristot.* vehemens, πολύς. *Dem.* grauis, μέγας. *Id.* secundus, πλησίστιος. *Lucian.* ἡ ἐρία, ας. *Plato.* oritur noctu, γίγνεται νυκτός. *Dem.* perficere aliquid ventis, διαπράττειν τι πνεύμασι. *Id.* impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθαι ποιεῖν τι. *Id.* vento expositus, ὁ καὶ ἡ προσάνεμος, ȣ. *Xen.* vento agitari, ἀνεμίζεσθαι. *N. T.* ὑπὸ τȣ̃ ἀνέμȣ σαλεύεσθαι. *Ibid.* vento secundo vtor, ἐριοδρομέω. *Diod. Sic.* secundo vento, ἐξ ἐρίας *Aristot.* destituor, ἀπεριέω. *Polyb.* qui fit, ὄριος, ία, ιον. *Theophr.*

Venundo, πωλέω. *Dem.* Conf. *Vendo.*

Venus, ἡ Ἀφροδίτη, ης.

Venustas, τὸ κάλλος, εος. *Dem.* ἡ εὐκοσμία, ας. *Xen.* ἡ ἐπαφροδισία, ας. *App.* Conf. *Pulchritudo, Elegantia.*

Venuste, χαριέντως. *Isocr.* κεχαρισμένως. *Id.*

Venustus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐπρεπής, έος. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐπαφροδίσιος, ȣ. *Xen.*

Veprecula, τὸ ἀκάνθιον, ȣ. *Diosc.*

Vepres, ἡ ἄκανθα, ης. *Diosc.*

Vepretum, ὁ ἀκανθών, ῶνος *Eusiath.*

Ver, τὸ ἔαρ, ρος. *Aristot.* sub vere, πρὸς τὸ ἔαρ. *Thuc.* vere nouo, εἰς νέωτα. *Dion. Hal.* vere, ἐν ἦρι. *Id.* ἔαρος. *Diosc.* ineunte, ἅμα ἦρι. *Thuc.* ver ago, ἐαρίζω. *Athen.* in, ἐνεαρίζω. *Plut.*

Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ȣ. *Diosc.*

Verax, ἀληθινός, ή, όν. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ψευδής, έος. *Idem.*

Verbascum, ὁ φλόμος, ȣ. *Aristot.*

Verbena, ἡ ἱεροβοτάνη, ης.

Verber, ἡ πληγή, ῆς. *Xen.*

Verberatio, ἡ αἰκία, ας. *Dem.* ὁ αἰκισμός, ȣ̃. *Idem.*

Verbero, αἰκίζομαι, aliquem, τινά. *Isocr.* τύπτω τινά. *Dem.*

Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, ȣ. *Plut.*

Verbose, πολυλόγως.

Verbositas, ἡ πολυλογία, ας. *Plato.*

Verbosus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυλόγος, ȣ. *Xiph.* ὁ καὶ ἡ πολυφραδής, έος. *Cl. Al.*

Verbum, τὸ ῥῆμα, ατος. *Dem.* τὸ ἔπος, εος. *Thuc.* ἡ λέξις, εως. *Plut.* ad verbum, κατὰ λέξιν. *Id.* verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliqua re, περί τινος. *Plato.* ὑπέρ τινος. *Isocr.* ad aliquem, πρός τινα. *Isocr.* διαλέγομαι περί τινος. *Dem.* verbi gratia, λόγȣ χάριν. *Theophyl.* vt Homeri verbis vtar, ἵνα καὶ καθ' Ὅμηρον εἴπω. *Lucian.* bona verba quæso! εὐφήμησον! εὐφήμει. *Lucian.* verbis & re ipsa, λόγῳ καὶ ἔργῳ ποιεῖν τι. *Lycurg.*

Vere, ἀληθῶς. *Dem.* ἀληθές. *Id.*

Verecunde, εὐλαβῶς. *Demosth.* αἰδημόνως. *Plutarch.*

Verecundia, ἡ αἰδώς, όος. *Dem.* ἡ εὐλάβεια, ας. *Id.*

Verecundor, αἰδέομαι. *Xen.*

Verecundus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδήμων, ονος. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ εὐλαβής, έος. *Dem.* αἰσχυντηλός, ή, όν. *Plut.*

Veredarius, ὁ πτερηφόρος, ȣ. *Plut.*

Vereor, αἰσχύνομαι, aliquem, ne, τινά, μή. *Plato.* vt, δέδοικα, ὡς οὐχ. *Xen.* ὅπως μή.. *Isocr.* ne, ὀκνέω μή. *Dem.* dicere, ὀκνέω εἰπεῖν. *Lucian.* aliquid, εὐλαβέομαί τι. *Isocr.*

Veretrum, τὸ αἰδοῖον, ȣ. *Thuc.*

Vergiliæ, αἱ πλειάδες, ων.

Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι. *Theophr.* συντείνω πρός. *Aristot.* εἴς τι. *Isocr.* βρίθω ἐπί τι. *Plut.*

Verisimilis, e, εἰκώς, υῖα, ὸς τῷ ἀληθεῖ. *Plato.* πιθανός, ή, όν. *Dem.*

Verisimiliter, πιθανῶς.

Verisimilitudo, τὸ πιθανόν, ȣ̃, ἡ πιθανότης, ητος. *Plut.*

Veritas, ἡ ἀλήθεια, ας. *Dem.* τὸ ἀληθές, έος. *Id.* veritatem indagare, ἀλήθειαν ζητεῖν. *Dem.* expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθές. *Id.* sectari, ἀλήθειαν διώκειν. *Id.* ostendere de aliquo, δηλῶν περί τινος. *Id.* demonstrare ex aliquo, ἐπιδεῖξαι ἔκ τινος. *Id.* aperire, ἀποφαίνεσθαι. *Isocrat.* inuenire alicuius, εὑρίσκειν τινός. *Dem.* in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι. *Idem.* deprehendere, τυχεῖν τῆς ἀληθείας. *Id.* aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας. *Id.* veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν. *Dem.* violare, λυμαίνεσθαι. *Id.* vendere, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τἀληθῆ. *Id.* peruertere, διαστρέφειν τἀληθές. *Id.*

Vermen, ὁ σκώληξ, ηκος, *Diosc.*

Vermiculor, σκωληκόομαι. *Theophr.*

Vermiculus, σκωλήκιον, ȣ. *Athen.*

Verminatio, ἡ σκωληκίασις, εως.

Vermino, f. Verminor, σκωληκιάω. *Diosc.*

Verminosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκωληκώδης, εως.

Vermis, ὁ σκώληξ, ηκος. *Diosc.*

Verna, ὁ οἰκότριψ, βος. *Philo.*

Vernaculus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰκογενής, έος. *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ἐγχώριος, ȣ. *Thuc.*

Vernilis, e, δουλικός, ή, όν. *Plut.*

Verno, ἐαρίζω. *Philo.*

Vernus, a, um, ἐαρινός, ή, όν. *Diosc.*

Vero, δέ. *Dem.* tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ δέ. *Id.*

Verpa, f. Verpus, ὁ ψωλός, ȣ. *Aristoph.*

Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην.

Verriculum, ἡ σαγήνη, ης. *Plut.*

Verrinus, a, um, χοίρειος, ία, ιον. *Gal.*

Verro, κορέω. *Philo.* domum, σαρόω οἰκίαν. *N. T.*

Verruca, τὸ μυρμήκιον, ȣ. *Aet.* verrucis infestor, μυρμηκιάω. LXX.

Verrucosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀχθώδης, εος. *Diosc.*

Versabilis, e, ὁ καὶ ἡ περίακτος, ȣ. *Athen.*

Versatilis, e, στρεπτός, ή, όν, ὁ καὶ ἡ εὔστροφος, ȣ. *Plut.*

Versatio, ἡ περιστροφή, ῆς, ἡ περιφορά, ᾶς. *Aristoph.*

Versicolor, ὁ καὶ ἡ πολυχρώματος, ȣ. *Plato.*

Versiculus, τὸ στιχίδιον, ȣ. *Plut.*

Verſio, ἡ ϛροφὴ, ῆς. *Poll.* ex vna lingua in aliam, ἡ μετάφρασις, εως. *Plut.*
Verſipellis, e, ὁ καὶ ἡ πολύτροπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ. *Dem.*
Verſo, περιάγω. *Plato.*
Verſor, διατρίβω, in honeſtis ſtudiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα. *Dem.* in aliqua re, ἔν τινι. *Iſocr.* ἐπί τινι. *Dem.* γίγνομαι ἔν τινι. *Iſocr.* in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ. *Xen.*
Verſura, ἡ ϛροφὴ, ῆς. *Poll.* pecuniæ, μεταγραφὴ τȣ̃ δανείȣ. *Plut.*
Verſus, ὁ ϛίχος, ȣ. *Plut.* τὸ μέτρον, ȣ. *Dem.* & numeri, μέτρα καὶ ῥυθμοί, *Iſocr.* aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρȣ. *Dem.* elegiaci, τὰ ἐλεγεῖα. *Id.* Iambici, τὰ ἰαμβεῖα, ων. *Id.*
Verſus, *Praep.* πρὸς, aliquid, τινός. *Xen.*
Verſute, πανȣ́ργως. *Poll.*
Verſutia, ἡ πανȣργία. *Dem.*
Verſutus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ. *Dem.*
Vertebra, ὁ σφόνδυλος, ȣ. LXX.
Vertex, *capitis*, ἡ κορυφὴ, ῆς. *Xen.* *montis*, ἡ ἀκρώρεια, ας. *Philo.*
Verticillus, ὁ σφόνδυλος, ȣ. *Plut.*
Vertigo, ὁ ἴλιγγος, ȣ. *Plut.* ὁ ἴλιγξ, γος. *Diod.* tenebricoſa, ὁ σκοτόδινος, ȣ. *Hippocr.* ἡ σκοτοδινία, ας. *Plato.* vertigine corripior, ἰλιγγιάω. *Them.* σκοτοδινιάω. *Philo.*
Verto, δινέω. *Ariſtot.* aliquid in omnem partem, ϛρέφω τι πανταχῆ. *Dem.* in fugam, τρέπω εἰς φυγήν. *Id.* aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι. *Thuc.* omnia ſurſum deorſum, ἄνω καὶ κάτω ποιέομαι πάντα. *Dem.* neſcio, quo me vertam, ἀπορῶ, ποῖ τραποίμην. *Xenoph.* bene vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο. *Athen.*
Veru, ὁ ὀβελὸς, ȣ. *Herodot.*
Veruactum, τὸ νέωμα, ατος. *Greg.*
Veruculum, ὁ ὀβελίσκος, ȣ. *Xen.*
Veruex, ὁ κριὸς τομίας, ſ. ἐκτετμημένος.
Verum, ἀλλά. *Dem.* Conf. *Sed.*
Verus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, έος. *Dem.* ἀληθινὸς, ή, όν. *Id.* ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, έος. *Id.* vera & æqua, τὰ ἀληθῆ καὶ δίκαια. *Dem.* & convenientia, καὶ καθήκοντα. *Idem.* verum dicere, ἀλήθειαν λέγειν. *Dem.* τἀληθῆ εἰπεῖν. *Id.* χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος. *Id.* Conf. *Veritas.*
Veſania, ἡ ἀβελτερία, ας. *Dem.*
Veſanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος, ȣ. *Dem.*
Veſcor, ἐσθίω. *Xen.* formicæ veſcuntur ſeminibus, σπέρματά ἐϛι δεῖπνον μυρμήκων. *Aelian.* Conf. *Edo.*
Veſica, ἡ κύϛις, εως. *Gal.*
Veſicula, τὸ κυϛίδιον, ȣ, ἡ κύϛιγξ, γος. *Hippocr.*
Veſpa, ὁ σφὴξ, κός. *Ariſtot.* veſparum ſedes, σφηκῶν, ῶνος. *Idem.* examen, ἡ σφηκία, ας. *Plut.*
Veſpera, ἡ ἑσπέρα, ας. *Dem.* ἡ ὀψία, ας. *N. T.* vbi veſpera aduenit, ἑσπέρας καταλαμβάνȣσης. *Herodian.* aduenerat, ἑσπέρα ἦν. *Dem.*
Veſperaſcit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίνεται. *Xen.*
Veſpere, ſ. Veſperi, δείλης. LXX. πρὸς ἑσπέραν. *Plato.* ἑσπέρας ἔσης. *Dem.* ἑσπέρας γινομένης. *Xen.* ὀψὲ τῆς ἡμέρας. *Id.*
Veſpertilio, ἡ νυκτερὶς, ίδος. *Ariſtot.*
Veſpertinus, a, um, ἑσπερινὸς, ή, όν, δειλινὸς, ή, όν. *LXX.*
Veſperugo, ὁ ἕσπερος, ȣ. *Ariſtot.*
Veſpillo, ὁ ἐνταφιαϛὴς, ȣ. *LXX.*
Veſter, a, um, ὑμέτερος, έρα, ερον, ciuis, πολίτης. *Dem.* pater, πατὴρ ὑμῶν. *N. T.*
Veſtiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, ȣ.
Veſtiarius, ὁ ἱματιοκάπηλος, ȣ. *Lucian.*
Veſtibulum, τὸ πρόθυρον, ȣ. LXX. τὸ προπύλαιον, ȣ. *Plato.* τὸ πρόπυλον, ȣ. *Herodian.*
Veſtigator, ὁ ἰχνευτὴς, ȣ. *Poll.*
Veſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως. *Xenoph.* ἡ ἰχνεία, ας. *Id.*
Veſtigium, τὸ ἴχνος, εως. *Gal.* τὸ ἴχνιον, ȣ. *Xen.* pedis, τὸ βῆμα, ατος. *N. T.* veſtigiis conſequor, ἰχνάομαι. *Plut.* inſiſto, ἰχνεύω. *Xen.* alicuius, κατὰ πόδας ἕπομαί τινι. *Naz.* κατ' ἴχνος βαίνω τινός. *Chryſ.* e veſtigio, παραχρῆμα. *Dem.*
Veſtimentum, idem quod *Veſtis.*
Veſtio, ἀμφιάζω. *Macar.* ἱματίζω. *N. T.*
Veſtis, ſ. Veſtitus, ἡ ἐσθὴς, ῆτος. *Dem.* τὸ ἱμάτιον, ȣ. *Idem.* θοιμάτιον, ȣ. *Id.* τὸ ἀμφίεσμα, ατος. *Lucian.* τὸ ἔσθημα, ατος. *Aelian.* fluxa, ἐσθὴς παρῃωρημένη. *Herodian.* ruſtica, ϛολὴ ἀγροιῶτις. *Philo.* lacera, ἱμάτιον ἐντετριμμένον. *Chryſ.* τριβώνιον φαῦλον. *Dion.* *Chryſ.* veſtem comparo ad diem feſtum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτήν. *Dem.* facere, ποιεῖν ἱμάτιον. *Id.* exuere, ἐκδύειν θοιμάτιον. *Id.* corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον. *Id.* dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον. *Id.* veſte eiuſmodi vti, τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι. *Aelian.* veſtibus ſplendidis ſuperbire, θρύπτεσθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ. *Id.*
Veſtras, ὑμεδαπὸς, ȣ. *Suid.*
Veteramenta, τὰ καττύματα, ων. *Lucian.*
Veteranus, a, um, παλαιὸς, ὰ, όν. *Dem.* miles, ὁ ἀπεϛρατευμένος, ȣ. *Plut.*
Veteraſco, παλαιόομαι. *Gal.*
Veterator, ὁ πανȣ̃ργος, ȣ. *Dem.*
Veteratorie, πανȣ́ργως. *Poll.*
Veteratorius, a, um, ὁ καὶ ἡ πανȣ̃ργος, ȣ. *Ariſtot.*
Veternoſus, a, um, ληθαργικὸς, ή, όν.
Veternus, ἡ ληθαργία, ας, ἡ καταφορὰ ἰσχυρά. *Dioſc.*
Veto, κωλύω. *Xen.* Conf. *Prohibeo.*
Vetula, ἡ πρεσβῦτις, ιδος. *Lucian.* ἡ γυνὴ γραῦς. *Dem.* πρεσβυτέρα ἄνθρωπος. *Id.* τὸ γραΐδιον. *Idem.*
Vetulus, a, um, παλαιὸς, ὰ, ὸν. *Plut.* Confer *Antiquus.*
Vetulus, i, τὸ γερόντιον, ȣ. *Lucian.* Confer *Senex.*
Vetus, παλαιὸς, ὰ, όν. *Ariſtot.* Confer *Antiquus.*
Vetuſtas, ἡ παλαιότης, ητος. *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος. *Pauſ.*
Vetuſte, παλαιῶς.
Vetuſtus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον. *Xen.* Conf. *Antiquus.*
Vexatio, ἡ ἐπήρεια. *Dem.*
Vexator, ὁ κακωτὴς, ȣ. *Philo.*

Vexi-

Vexillarius seu Vexillifer, ὁ σημαιοφόρος, ε. *Polyb.*
Vexillum, τὸ σημεῖον, ε. *Thuc.* ἡ σημαία, ας. *Plut.*
Vexo, ἐπηρεάζω. *Plut.* σκύλλω. *N. T.*
Via, ἡ ὁδὸς, ε. *Dem.* vrbis, ἡ ἀγυιὰ, ᾶς. *Max. Tyr.* publica, ὁδὸς δημοσία. regia, ἡ ἀμαξιτὸς, ε. *Xen.* angustior & altior. ὁδὸς στενοτέρα καὶ μετεωροτέρα. *Dem.* recta, ὀρθή. *Id.* tuta, ἀσφαλής. *Id.* viam reficio, ὁδὸν ἐπισκευάζω. *Dem.* monstro alicui, δείκνυμί τινι. *Id.* patefacere alicui, ποιεῖν ὁδὸν εἶναί τινι. *Id.* ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτήν. *Id.* ingredi aliquam, πορεύεσθαί τινα. *Id.* declinare rectam, ἐξίστασθαι τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. *Id.*
Vialis, e, ὁδιαῖος, αία, αῖον.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι. *Bas.*
Viaticum, τὸ ἐφόδιον, ε. *Dem.* do, ἐφοδιάζω. *Herodot.*
Viator, ὁ ὁδοιπόρος, ε. *Lucian.*
Viatorius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ἡ, όν. *Herodot.*
Vibex, ὁ αἱμάλωψ, ωπος. *Gal.*
Vibratio, ἡ ἀνάπαλσις, εως. *Aristot.*
Vibrissae, αἱ τρίχες ῥινός.
Vibro, ἀναπάλλω. *Aristot.*
Viburnum, ἡ βρυωνία μέλαινα.
Vicanus, ὁ κωμήτης, ε. *Dion. Hal.*
Vicarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἀντ' ἄλλε τεταγμένος.
Vicatim, κωμηδόν. *Diodor. Sic.* κατὰ κώμας. *Plutarch.*
Vicesimus, a, um, εἰκοστὸς, ἡ, όν. *LXX.*
Vicia, ἡ βικία, ας. *Geop.*
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia s. Vicinitas, ἡ γειτωνία, ας. *Aristot.* ἡ γειτνίασις, εως. *Plut.* in vicinia, ἐν γειτόνων. *Lucian.*
Vicinus, a, um, ὁ καὶ ἡ γείτων, ονος. *Plut.* γειτονικὸς, ἡ, όν. *Ioseph.* ὁ καὶ ἡ πρόσοικος, ε. *Plut.* sum, γειτονέω. *Plato* γειτνιάω. *Herodot.* sum morti, Χάρων ἐδακέ με. *Lucian.*
Vicis alicuius, ἀντί τινος. *Xen.* vicem alicuius doleo, ἄχθομαι ἐπί τινι. *Lucian.* alicuius rei praesto, παρέχω τάξιν τινός. *Diosc.* vice versa, ἐκ περιτροπῆς. *Philo.* κατὰ διαδοχήν. *Plato.*
Vicissim, ἀμοιβαίως. *Bud.* κατὰ διαδοχήν. *Plato.* ἐκ περιτροπῆς. *Philo.*
Vicissitudo, ἡ ἐξάμειψις, εως. *Plato.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς. *Aristot.* ἡ περιτροπὴ, ῆς. *Philo.*
Victima, τὸ σφάγιον, ε, *Dem.* τὸ θῦμα, ατος. *Id.* τὸ ἱερεῖον, ε. *Id.* offero victimam, προσάγω θυσίαν. *Lucian.* me ipsum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπέρ τινος. *Dem.* sacrifico victimam, θύω ἱερεῖον. *Id.* prosterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα. *Id.*
Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως. *Xen.* ὁ θύτης, ε. *Herodian.*
Victito, σιτέομαι, aliqua re, τινός. *Aristot.*
Victor, ὁ νικῶν, ῶντος. *Dem.* ὁ νενικηκὼς, ότος. *Id.* ὁ κρατήσας, αντος. *Id.*
Victoria, ἡ νίκη, ης, honesta & conueniens, καλὴ καὶ προσήκεσα. *Dem.* iniuste parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη. *Id.* victoriam obtineo s. reporto, νίκην λαμβάνω. *Idem.* νίκην αἴρομαι. *Dion. Hal.* victoria recte vti, κατὰ τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην. *Demosth.* victoriae praemium, νικητήριον, ε. *Xenoph.* νικητήριον ἆθλον *Plato.*
Victoriosus, a, um ὁ καὶ ἡ καλλίνικος, ε. *Plut.*
Victrix, ἡ νικήτρια, ας, ἡ νικήσασα, ης.
Victus, us, ὁ βίος, ε. *Dem.* ἡ σίτησις, εως. *Id.* ἀφ' ὧν ζῇ τις. *Id.* victum paro alicui, βίον πορίσκω τινί. *Dem.* colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος. *Id.* quaero, ἐργάζομαι τὰ ἐπιτήδεια. *Id.* paro ex aliqua re, πορίζομαι βίον ἔκ τινος. *Al.* sufficientem suppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινί. *Id.* δίδωμι σίτησίν τινι. *Id.* dimetiri alicui, μετρεῖν τὸν σῖτόν τινι. *Id.* fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ἔζη. *Dem.*
Viculus, τὸ κωμίδιον, ε, τὸ κώμιον, ε. *Plut.*
Vicus, ἡ κώμη, ης. *Thuc.*
Videlicet, δηλαδή. *Dem.*
Video aliquid praesens, ὁράω τι παρόν. *Dem.* & circumspicio, σκοπέω τι καὶ ὁράω. *Idem.* aliquem, βλέπω εἰς τινα. *Dem.* πρός τινα. *Isocr.* imaginem alicuius, θεάομαι εἰκόνα τινός. *Aristot.* Conf. *Intueor, Specto.*
Videor, δοκέω. *Dem.* καταφαίνομαι. *Dion. Hal.* videtur mihi, φαίνεταί μοι. *Idem.* δοκεῖ μοι. *Dem.*
Vidua, ἡ χήρα, ας. *Plut.* sum, χηρεύω. *Dem.*
Viduatio, ἡ χήρωσις, εως.
Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας. *Thuc.*
Viduo, χηρόω.
Viduus, ὁ χῆρος, ε, *Epiphan.* sum, χηρεύω. *Dem.* καταχηρεύω. *Id.*
Vieo, λυγίζω. *Poll.*
Vietor, ὁ λυγιστής, ε.
Vietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπέρακμος, ε. *Chrys.*
Vigeo, ἀκμάζω, opibus, τῷ πλέτῳ. *Herodian.* i. e. sanus sum, εὐσθενέω. *Dem.*
Vigesco, ἐπακμάζω.
Vigesimus, idem quod *Vicesimus.*
Vigil, ὁ καὶ ἡ ἄϋπνος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄγρυπνος, ε. *Id.*
Vigil, *Subst.* ὁ φρερὸς, ε. *Thuc.* ὁ ἐγρήγορος, ε. *LXX.*
Vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορότως. *Bas.*
Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, ας. *Xen.*
Vigilia, ἡ ἐγρήγορσις, εως. *Aristot.*
Vigilo, ἐγρηγορέω. *Aristot.* ἀγρυπνέω. *LXX.*
Viginti, οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.
Vigor, ἡ ἀκμὴ, ῆς. *Aristot.*
Vilesco, φαυλίζομαι.
Vilipendo, φαυλίζω. *Xen.* Conf. *Contemno.*
Vilis, e, φαῦλος, η, ον. *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, έος. *Id.* pretii, ὁ καὶ ἡ εὔωνος, ε. *Id.*
Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος. *Xen.* mercium, ἡ εὐωνία, ας. *Poll.*
Villa, ἡ κώμη, ης. *Dem.* ἡ αὐλὴ, ῆς. *Dion. Hal.* τὸ χωρίον, ε. *Dem.* ἡ ἔπαυλις, εως. *Plut.* τὸ ἐπαύλιον, ε. *Id.*
Villaris, e, ἐπαυλικὸς, ἡ, όν.
Villica, ἡ ἀγρονόμος, ε.
Villicus, ὁ ἀγρονόμος, ε.
Villosus, a, um, λαχνὸς, η, ον. *Suid.*
Villum, τὸ οἰνάριον, ε, ὁ οἰνίσκος, ε. *Athen.*
Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πόκος, ε. *Theophr.*
Vimen, ἡ λύγος, ε. *Eust.* ἡ οἰσύα, ας. *Id.*

Viminalis, e, f. Vimineus, a, um, οἰσύϊνος, ίνη, ινον Luc. λύγινος, ίνη, ινον. Id.
Vinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰνώδης, εος. Plut.
Vinago, ἡ οἰνὰς, ἀδος. Aristot.
Vinalia, τὰ πιθοίγια, ων.
Vinarius, a, um, οἰνηρὸς, ὰ, ὸν, vas, ἀγγεῖον. Athen. cella, ὁ οἰνὼν, ῶνος. Xen. taberna, οἰνοπώλιον, ε.
Vinarius, i. ὁ οἰνοπώλης, ε.
Vincibilis, e, νικητὸς, ἡ, όν.
Vincio, δέω, aliquem, τινά. Dem. δεσμέω τινά. N. T. catenis, ἁλύσεσι. ibid. περιβάλλω τινά. Plut.
Vinco, νικάω, copias vniuersas, δύναμιν πᾶσαν. Dem. palam aliquem, ἐκ φανερᾶ κρατέω τινός. Id. virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετὴν, ὀ διὰ τύχην. Id. facile aliquos terra marique, κρατέω τινῶν ῥᾳδίως κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Id. hostes, ἐπικρατέω τῶν ἐχθρῶν. Isocr. prælio equestri, ἱπποκρατέω. Dem. aliquem prælio nauali, καταναυμαχήσας ταπεινὸν ποιέω τινά, Isocr. & supero aliquos, κρατέω καὶ περιγίγνομαι τινων. Dem. verbis, κρατέω καὶ περίειμι λόγῳ. Id.
Vinctura, f. Vinctus, us, ὁ δεσμὸς, ε. Plut.
Vinculum, ὁ δεσμὸς, ε. Plut. in vincula coniicio aliquem, δέω τινά. Dem. παραδίδωμί τινα εἰς δεσμωτήριον. Idem. ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον. Idem. minari, προλέγειν δεσμόν. Dem. vinculorum reum esse, ἔνοχον δεσμε γίγνεσθαι. Id. damnare vinculis, προτιμᾶσθαί τινι δεσμε. Id.. Conf. Carcer.
Vindemia, ὁ τρυγητὸς, ε. Plut.
Vindemiator, ὁ τρυγητὴς, ε.
Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν. Plut.
Vindex, ὁ ἔκδικος, ε. Lucian. ὁ τιμωρὸς, ε. Philo.
Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας. Chrys. ἡ ἐκδίκησις, εως. LXX.
Vindiciæ, ἡ ἀντιποίησις, εως. Dion. Hal.
Vindico, τιμωρέω. Dem. aliquem, ἀμύνομαί τινα. Plato. πρός τινος. Plut. aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινά τινος. Isocr.
Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως. LXX.
Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος. LXX. γῆ ἀμπελόφυτος, ε. Dion. Hal.
Vinealis, e, ἀμπέλινος, ίνη, ινον. Aristot.
Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος. LXX.
Vinitor, ὁ ἀμπελεργὸς, ε. Poll.
Vinolentia, ἡ μέθη, ης. Dem.
Vinolentus, a, um, ὁ καὶ ἡ πάροινος, ε. Plut. ὁ καὶ ἡ φίλοινος, ε. Id.
Vinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ οἰνώδης, εος. Plut.
Vinum, ὁ οἶνος, ε. Dem. copia vini, οἴνε πλῆθος. Idem.
Viola, τὸ ἴον, ε. Aristot.
Violabilis, e, βιαστὸς, ἡ, όν.
Violaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εως. Diosc.
Violarium, ἡ ἰωνιὰ, ᾶς. Theophr.
Violatio, ὁ βιασμὸς, ε. Dem.
Violator, ὁ βιαστὴς, ε. Naz.
Violens f. violentus, a, um, βίαιος, αία, αιον. Plut.
Violenter, βιαίως, & insolenter debacchari in aliquem, καὶ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι. Dem.
Violentia, ἡ βία, & importunitas alicuius, καὶ φιλοπραγμοσύνη τινός. Dem.
Violentus, a, um, vide Violens.
Violo, βιάζομαι, & iniuria adficio aliquem, καὶ ὑβρίζω τινά. Dem. aliquem, πλημμελέω εἴς τινα. Isocrat. pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας. Dem. λύω τὰς συνθήκας. Isocr. pacem, εἰρήνην. Dem. fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις. Id.
Vipera, mas, ὁ ἔχις, εως. Plato. femina, ἡ ἔχιδνα, ης. Gal.
Vipereus, a, um, f. viperinus, a, um, ἐχιδναῖος, αία, αῖον.
Viperula, τὸ ἐχίδνιον, ε, τὸ ἐχείδιον, ε. Suid.
Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθός. Dem. optimus, ἄριστος. Id. bonus & honestus, καλὸς κἀγαθός. Id. probatus, τέλειος. Id. præstans, σπεδαῖος, prudens, νεν ἔχων. Id. admirabilis, θαυμαστός, Id. fio, γίγνομαι. Dem. συντελέω εἰς ἄνδρα. Isocr. habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶναι. Dem.
Virago, ἡ ἀνδρὶς, ἴδος. Symm.
Vireo, θάλλω. Xen.
Virga, ἡ ῥάβδος, ε. Xen.
Virgeus, a, um, ῥάβδινος, ίνη, ινον.
Virginalis, e, παρθενικὸς, ἡ, όν. Athen.
Virgineus, a, um, παρθένειος, εία, ειον. Eurip. ornatus, ἡ κοροκοσμία, ας. Cl. Al.
Virginitas, ἡ παρθενία, ας. Lucian.
Virgo, ἡ παρθένος, ε. Xen.
Virgula, ὁ ῥαβδίσκος, ε, τὸ ῥαβδίον, ε.
Virgultum, τὸ θραύσανον, ε. Phau.
Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, ε.
Viridarium, ἡ ἀλωὰ, ᾶς.
Viridis, e, χλωρὸς, ὰ, όν. Plut.
Viriditas, ἡ χλωρότης, ητος. Plut.
Virido, χλωραίνω. Soph.
Virilia, τὰ αἰδοῖα, ων.
Virilis, e, ἀνδρικὸς, ἡ, όν. Dem. ὁ καὶ ἡ ἀνδρώδης, εος. Isocr. ἀνδρεῖος, α, ον. Xen.
Viriliter, ἀνδρείως. Xen.
Viritim, κατ' ἄνδρα. Dem.
Virosus, a, um, idem quod Venenosus.
Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μεγίστων ἐπαίνων ἀξία. Dem. excellens, mirifica, πολλή. Id. perfecta, παντελής. Id. integerrima & firmissima, γνησιωτάτη καὶ βεβαιοτάτη. Idem. & bonitas, καὶ καλοκἀγαθία, ας. Dem. virtutem amare nimis, ἀρετὴν ἀγαπᾷν λίαν. Dem. appetere, ὀρέγεσθαι καλοκἀγαθίας. Idem. maiorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι. Id. exerceo, ἀσκέω. Isocr. ostendere alicui, ἐνδεικνύειν τινί. Dem. virtute præstare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων. Id. maiorum gloriari, σεμνύνεσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων. Dem.
Virulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, εος.
Virus, ὁ ἰὸς, ε. Plut.
Vis, ἡ δύναμις, εως. Dem. τὸ κράτος, εος. Id. plur. Vires, ἡ ἰσχύς, ύος. Id. vim infero f. facio, βιάομαι. Plato. habeo maximam, δύναμιν μεγίστην ἔχω. Isocr. adipiscor, κτάομαι. Id. ἰσχύω. Antiph. vi occupo vrbem, κατὰ κράτος πόλιν αἱρέω. Isocr.
Visceratio, ἡ κρεωνομία, ας.

Viscidu:

Viscidus, a, um, s. viscosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰξώδης, εος.
Viscum, ὁ ἰξὸς, ȣ. *Plut.* ἡ ἰξία, ας. *Theophr.* visco aues capto, ἰξεύω, captans vir, ὁ ἰξευτὴς, ȣ, femina, ἡ ἰξεύτρια, ας. *Plut.*
Viscus, τὸ σπλάγχνον, ȣ. *N. T.*
Visibilis, e, ὁρατὸς, ἡ, όν. *Dem.* θεατὸς, ἡ, όν. *Id.*]
Visio, ἡ ὅρασις, εως. *Plut.*
Visito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινά. *Herodian.*
Viso, ἐπισκοπέω, aliquem, τινά. *Isocr.*
Visus, us, ἡ ὄψις, εως. *Dem.*
Vita, ὁ βίος, ȣ *Dem.* ἡ ζωὴ, ῆς. *Aristot.* ἡ βιοτὴ, ῆς. *Xen.* vniuersa, βίος πᾶς. *Dem.* honoratior, ἐντιμότερος. *Id.* illustrissima, λαμπρότατος. *Id.* moderata & temperans, σώφρων καὶ μέτριος. *Id.* tranquilla & quieta, ἡσύχιος καὶ ἀπράγμων. *Id.* calamitosa, δυστυχής. *Id.* priuata, ἴδιος. *Id.* ante acta, βεβιωμένος. *Id.* præsens, παρών. *Id.* reliqua, λοιπός. *Id.* vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι. *Dem.* instituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πως. *Isocr.* viuere s. degere aliquam, βιῶν τινα. *Dem.* ζῆν τινα. *Id.* traducere in plurimis commodis, διάγειν μετὰ πλείσων ἀγαθῶν. *Id.* exigere non ignauiter, διατελεῖν ȣ ῥαθυμȣ̃ντα. *Id.* conterere in aliqua re, διατρίβειν πρός τινι. *Id.* conseruare, σώζειν. *Id.* commutare cum morte, μεταλλάττειν. *Isocr.* finire, τελευτᾶν. *Id.* τὴν τελευτὴν τȣ̃ βίȣ ποιεῖσθαι. *Dem.* sub finem vitæ, περὶ τὴν καταστροφὴν τȣ̃ βίȣ. *Ael.*
Vitalis, e, ὁ καὶ ἡ ζώσιμος, ȣ. *Al. Aphr.* ζωτικὸς, ἡ, όν. *Theophr.* βιωτὸς, ἡ, όν. *Plato.*
Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας.
Vitellus, ἡ λέκιθος, ȣ. *Aristot.*
Viteus, a, um, ἀμπέλινος, ίνη, ινον. *Aristot.*
Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ȣ. *Aristoph.*
Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, ȣ̃. *Diosc.*
Vitiligator, ὁ συκοφάντης, ȣ. *Dem.*
Vitiligo, συκοφαντέω. *Dem.*
Vitio, καταισχύνω, feminam, γυναῖκα. *Lys.*
Vitiose, κακῶς. *Dem.* πονηρῶς. *Isocr.*
Vitiositas, ἡ κακία, ας. *Dem.*
Vitiosus, a, um, φαῦλος, η, ον. *Dem.* κακὸς, ἡ, όν. *Id.*
Vitis, ἡ ἄμπελος, ȣ. *Aristot.*
Vitisator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.
Vitium, ἡ κακία, ας. *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος. *Isocr.* vitio verto, ψόγον ἡγέομαι. *Id.*
Vito, εὐλαβέομαι, sodalitium, τὴν συνȣσίαν. *Isocr.* aliquid, διαφεύγω τι. *Id.* Conf. Fugio.
Vitreus, a, um, ὑαλȣ̃ς, ἢ, ȣ̃ν. *Lucian.* ὑάλινος, ίνη, ινον. *N. T.*
Vitricus, ὁ ἐπιπάτωρ, ορος. *Poll.*
Vitrum, ἡ ὕαλος, ȣ. *Lucian.* ἡ ὕελος, ȣ. *Diod. Sic.*
Vitta, ἡ ταινία, ας. *Plato.* τὸ ἀνάδημον, ȣ. *LXX.*
Vitula, ἡ μόσχος, ȣ. *N. T.* ἡ δάμαλις, εως. *Lucian.*
Vitulinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μόσχειος, ȣ. *Xen.*
Vitulor, εὐφραίνομαι.
Vitulus, ὁ μόσχος, ȣ. *LXX.* τὸ μοσχάριον. *Id.*
Vituperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπίψογος, ȣ. *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐπονείδιστος, ȣ. *Dem.*
Vituperatio, ἡ μέμψις, εως. *Dem.* ἡ ἐπιτίμησις, εως. *Id.*
Vituperator, ὁ ἐπιπλήττων, οντος. *Isocr.* ὁ ψέκτης, ȣ. *Plato.*
Vituperium, ὁ ψόγος, ȣ. *Plut.*
Vitupero, ψέγω, aliquem, τινά. *Plato.* διασύρω τινά. *Plut.* ἐπιτιμάω τινί. *Dem.* μέμφομαί τινι. *Id.*
Viuacitas, ἡ μακροβιότης, ητος. *Aristot.*
Viuarium, τὸ ζωοτροφεῖον, ȣ.
Viuax, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, ȣ. *Lucian.* ὁ καὶ ἡ εὔζωος, ȣ. *Theophr.*
Viuerra, ἡ ἰκτὶς, ίδος. *Aristot.*
Viuidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμβιος, ȣ *Theophr.*
Viuifico, ζωοποιέω.
Viuo, βιόω, longo tempore, πολὺν χρόνον. *Dem.* beate, εὐδαιμόνως τὸν βίον διάγω. *Isocr.* felicius, εὐτυχέστερον βίον βιόω. *Id.* secure, ζάω ἀσφαλῶς. *Id.* tranquille, ζάω ῥᾳθύμως. *Id.* simpliciter & vt natura fert, ζάω ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε. *Dem.* frugaliter, μετρίως. *Id.* modeste, κοσμίως. *Id.* quouis modo, ὁπωσȣ̃ν. *Id.* militari modo, στρατιωτικῶς τὸν βίον. *Id.* belluarum more, θηριωδῶς. *Id.*
Viuus, a, um, ζῶν, ζῶσα, ζῶν. *Dem.* & adhuc vigens, καὶ νῦν ὤν. *Id.* ζωὸς, ἡ, όν. *Xen.*
Vix, μόγις. *Isocr.* serui ferunt, μόλις ἂν οἱ δȣ̃λοι καρτερήσειαν. *Id.*
Vlceratio, ἡ ἕλκωσις, εως. *Hippocr.*
Vlcero, ἑλκόω. *Xen.*
Vlcerosus, ὁ καὶ ἡ ἑλκώδης, εος, ἡλκωμένος, ένη, ένον. *N. T.*
Vlciscor, ἐκδικέω, aliquem, τινά. *Plut.* aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος. *N. T.* aliquem præclare, ἀμύνομαί τινα καλῶς. *Isocr.*
Vlcus, τὸ ἕλκος, εος. *Plato.*
Vlcusculum, τὸ ἑλκύδριον, ȣ. *Plut.*
Vliginosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰκματώδης, εος.
Vligo, ἡ ἰκμὰς, [illegible] *Hesych.*
Vllus, a, um, [illegible] τις, τό τι.
Vlmarium, ὁ πτελεὼν, ῶνος.
Vlmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτελεώδης, εος. *Hesych.*
Vlmus, ἡ πτελέα, ας. *Diosc.*
Vlna, ἡ ἀγκάλη, ης. *N. T.* ἡ ἀγκαλὶς, ίδος. *LXX.* vlnis amplector, ἀγκαλίζομαι, vlnis gesto, ἐν ἀγκάλαις περιφέρω τινά. *Xen.* [illegible] gestatur, ὁ καὶ ἡ ὑπαγκάλιος [illegible] *Dion. Hal.* i. e. mensura, ἡ ὠλένη, ης. *Poll.*
Vlterior, us, περαιτέρος, ρα, ρον. *Strabo.* ὁ, ἡ, τὸ πέραν. *Theoc.*
Vlterius, περαιτέρω. progredi, προελθεῖν. *Isocr.*
Vltime, ἐσχάτως. *Plut.*
Vltimus, a, um, ἔσχατος, η, ον. *Plato.* ὕστατος, άτη, ατον. *Id.* τελευταῖος, αία, αῖον. *Id.*
Vltio, ἡ ἐκδίκησις, εως. *N. T.*
Vltor, ὁ ἐκδικητὴς, ȣ̃. *Greg.*
Vltra, πέραν, [illegible] requiret, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν. *Plato.* modum, [illegible] *Dem.* vltra Indos, πέραν Ἰνδῶν. [illegible] sexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς. *Plut.* quam par est, μᾶλλον τȣ̃ δέοντος. *Dem.* quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν. *Isocr.*
Vltro, ἑκȣσίως. *Dem.* ἑκȣσίᾳ. *Id.* [illegible] *Id.*
Vltroneus, a, um, ἑκȣ́σιος, ια, ιον. *Dem.* ἑκὼν, ὄντος. *Id.*
Vlua, [illegible] λιμναῖον.
Vlula, ὁ ἀγωλιὸς, ȣ̃. *Aristot.*
Vlulatus, us, ἡ [illegible] *Dion. Hal.*
Vlulo, ὀλολύζω. [illegible] ἀνολολύζω. *Philo.*

Vmbella,

Vmbella, τὸ σκιάδιον, ου. *Poll.* ἡ σκιαδίσκη, ης. *Athen.* τὸ ἐφεστρίδιον, ου. *Lucian.*

Vmbilicalis f. Vmbilicaris, e, ὁ καὶ ἡ ὀμφαλώδης, εος. *Aristot.*

Vmbilicatus, a, um, ὀμφαλωτὸς, ἡ, όν. *Athen.*

Vmbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, ου. *Plato.*

Vmbo, τὸ ὀμφάλιον, ου. *Suid.*

Vmbra, ἡ σκιὰ, ᾶς. *Dem.*

Vmbraculum, ἡ σκιὰς, ἄδος. Plut.

Vmbraticus, a, um, Vmbratilis, e, Vmbrosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιώδης, εος. *Plut.* σκιερὸς, ὰ, όν. *Xen.* σκιαρὸς, ὰ, όν. *Plato.* vmbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι. *Plato.*

Vmbro, σκιάζω, aliquid, τι. *Lucian.*

Vmbrosus, a, um, vide *Vmbraticus.*

Vna, ἅμα, cum aliquo, τινί. *Dem.* ὁμοῦ τινος. *Xen.*

Vnanimis, ὁ καὶ ἡ ὁμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος. *Xen.*

Vnanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ας, ἡ ὁμόνοια, ας. *Dem.*

Vnanimiter, ὁμοθυμαδὸν. *Xen.*

Vncia, τὸ δωδεκατημόριον, ου. *Plut.* ἡ οὐγκία, ας.

Vncialis, e, οὐγκιαῖος, αία, αῖον.

Vnciatim, κατ' οὐγκίας.

Vncinulus, τὸ ἀγκιστρίδιον, ου.

Vncinus, ὁ σφιγκτὴρ, ῆρος. *Aquila.*

Vnctio, ἡ χρῖσις, εως. *Suid.* τὸ ἄλειμμα, ατος. *Diod. Sic.* ἡ ἄλειψις, εως. *Plut.*

Vnctor, ὁ ἀλείπτης, ου. *Plut.*

Vnctorius, a, um, ἀλειμματικὸς, ἡ, όν.

Vnctura, idem quod *Vnctio.*

Vncus, ... ου, τὸ ἄγκιστρον, ου.

Vnda, τὸ κῦμα, ατος. *Lucian.*

Vndabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος. *Aristot.* vndabundum reddo, κυματόω. *Lucian.* mare, κυματίζω τὴν θάλασσαν.

Vnde, ὅθεν. ... vnde potissimum ista ... pieant, ἐντεῦθεν ποιοῦνται τὴν ἀρχὴν, ὅθεν ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν. *Dem.* in hoc sunt intenti, vnde vitam possint sustentare, τοῦτο σκοποῦσιν, ὁπόθεν. *Id.* vnde igitur illis commeatus suppeditabitur? πόθεν οὖν τούτοις ἡ τροφὴ γενήσεται. *Dem.* vnde, nisi ... οὐδὲν ἄλλοθεν, ἢ. *Id.* vnde ista fiant, docebo, ἀφ' ὅτου ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω. *Id.*

Vndecies, ἑνδεκάκις.

Vndecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα. *Dem.*

Vndecimuiri, οἱ ἕνδεκα. *Dem.*

Vndecimus, a, um, ἑνδέκατος, άτη, ατον. *Plut.*

Vndecunque f. Vndelibet, ὅθεν ἄν.

Vndeuiginti, ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, f. εἴκοσιν ἑνὸς δέοντος, vndetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα, vndequadraginta, ἑνὸς δέοντος τετταράκοντα &c. *Vigor.* Conf. *Duodeuiginti.*

Vndeuigesimus, a, um, ἑνὸς δέοντος εἰκοστὸς, ἡ, όν, vndetrigesimus, a, um, ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς, ἡ, όν. *Etc.*

Vndequaque, f. vndique, πανταχόθεν, vtilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν. *Isocr.* aliquem irretire, κύκλῳ πανταχῇ περιστοιχίζεσθαί τινα. *Dem.*

Vndo, κυμαίνω.

Vndosus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, εος. *Aristot.*

Vnedo, τὸ μιμαίκυλον, ου. *Theophr.*

Vngo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι. *Xen.* χρίω τί τινι. *Id.*

Vnguentarius, i, ὁ μυρεψὸς, οῦ. *Athen.*

Vnguentarius, a, um, μυρεψικὸς, ἡ, όν. *Plut.* μυρηρὸς, ὰ, όν, vas, ἄγγος. *Poll.*

Vnguentum, τὸ μύρον, ου. *Athen.* τὸ χρίσμα, ατος. τὸ χρῖμα, ατος. *Cl. Al.*

Vnguiculus, τὸ ὀνύχιον, ου.

Vnguis, ὁ ὄνυξ, χος. *Gal.* vngues præcido, ὀνυχίζω. *Id.* ad vnguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίσταμαι. *Aristoph.*

Vngula, ἡ ὁπλὴ, ῆς. *Xen.*

Vnice, μοναχῶς. *Aristot.*

Vnicornis, ὁ μονόκερως, ωτος. *Aristot.*

Vnicus, a, um, μόνος, η, ον. *Xen.* μοναχὸς, ἡ, όν. *Idem.*

Vnigena, f. Vnigenitus, ὁ καὶ ἡ μονογενὴς, έος. *Plato.*

Vnio, ὁ μαργαρίτης, ου. *Ael.* τὸ μαργάριον, ου. *Pauf.*

Vnitas, ἡ μονὰς, άδος. *Plut.* ἡ ἑνότης, ητος. *Apoll. Thyan.*

Vniuersalis, e, καθολικὸς, ἡ, όν.

Vniuerse, ὅλως. *Dem.*

Vniuersitas, τὸ πᾶν, παντὸς, ἡ ὁμὰς, άδος. *Theophr.* i. e. Academia, ἡ Ἀκαδημία, ας. *Plut.*

Vniuersus, a, um, πᾶς, πᾶσα, πᾶν. *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν. *Id.* σύμπας, ασα, αν. *Id.* in vniuersum, σύμπαν. *Isocr.*

Vniusmodi, ὁ καὶ ἡ μονότροπος, ου. *Plut.*

Vnoculus, a, um, ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, ου. *Ammon.* ὁ καὶ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου. *Plut.*

Vnquam, ποτὲ, si vnquam alias, nunc certe, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν. *Dem.* alias vnquam, ἄλλοτε πώποτε. *Id.* omnia, quæ vnquam speraui, ἅπαντα, ὅσα πώποτε ἤλπισα. *Id.*

Vnus, a, um, εἷς, μία, ἕν. *Dem.* aut alter, εἷς ἢ δεύτερος. *Plut.* volo vnum atque alterum, ἓν ἢ δύο βούλομαι. *Dem.* tria encomia, vnum-alterum-tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μεν-δεύτερον δὲ-τρίτον δέ. *Isocr.*

Vnusquisque, Vnusquilibet, Vnusquiuis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον. *Aristot.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον. *Isocr.*

Vocabularium, τὸ λεξικὸν, οῦ.

Vocabulum, ἡ λέξις, εως. *Lucian.*

Vocalis, e, φωνήεις, εσσα, εν, animal, ζῶον. *Xen.* litera, γράμμα. *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὔφωνος, ου. *Dem.*

Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας. *Dem. Phal.*

Vocaliter, εὐφώνως. *Poll.*

Vocatio, *ad cœnam, in ius,* ἡ κλῆσις, εως. *Xen. Aristoph.*

Vocatiuus, a, um, κλητικὸς, ἡ, όν, casus, πτῶσις. *Gramm.*

Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος. *Lucian.*

Vociferatio, ἡ κραυγὴ, ῆς. *Xen.* ὁ κεκραγμὸς, οῦ. *Plut.*

Vociferor, κράζω. *Xen.* κραυγάζω. *N. T.* βοάω. *Dem.* & clamito, βοάω καὶ κράζω. *Id.*

Vocula, τὸ λεξίδιον, ου, i. e. *parua vox,* τὸ φωνίδιον, ου.

Vola, τὸ θέναρ, αρος. *Al. Aphr.* τὸ γύαλον, ου. *Eustath.*

Volatilis e, πετεινὸς, ἡ, όν. *Aristot.*

Volatus,

Vultus, ἡ ὄψις, ῆς, ἡ πτῆσις, εως.
Volens, ἀσμενος, ένη, ενον. *Isocr.* ἑκούσιος, ία, ιον. *Dem.*
Volenter, ἀσμένως. *Isocr.*
Volo, as, πέταμαι. *Plut.* trans f. per mare, πέτομαι κατὰ θαλάσσης. *Ael.*
Volo, vis, βούλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι. *Dem.* quæ quis vult, ea sibi fingit, ὃ βούλεται, τοῦθ' ἕκαστος καὶ οἴεται. *Id.* non ignarus esse alicuius rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναι τινος. *Isocr.* mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν τι. *Dem.* bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα. *Isocr.*
Volsella, τὸ τριχολαβίον, ου. *Aet.*
Volubilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔστροφος, ου. *Plut.*
Volubilitas, ἡ εὐστροφία, ας. *Plut.*
Volucer, f. Volucris, e, πετεινὸς, ή, όν. *Aristot.* i. e. celer, ὠκύς, εῖα, ύ.
Volucris, i. e. *auis*, ὁ vel ἡ ὄρνις, θος. *Dem.*
Volumen, τὸ ἐνείλημα, ατος. *Ios.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, ου. *Plut.*
Voluntarie, ἑκοντί. *Isocr.* ἐθελοντήν. *Herodot.* ἐθελοντηδόν. *Thuc.* ἐθελοντι. *Plut.* ἑκουσίως. *Dem.* ἑκουσία. *Id.*
Voluntarius, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον. *Dem.* ἑκὼν, όντος, *fem.* ἑκοῦσα, ης. *Id.*
Voluntas, ἡ βούλησις, εως. *Dem.* τὸ βούλημα, ατος. *N. T.* τὸ θέλημα, ατος. *Id.* ἡ θέλησις, εως. *Id.* bona & vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις καὶ βίος σώφρων. *Dem.* recta, τὸ εὖ βούλεσθαι. *Id.* voluntatem suam prodere, ἐνδείκνυσθαι τὸ βούλεσθαι ποιεῖν τι. *Dem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημά τινος παρά τι. *Id.* concedere voluntati alicuius, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινός. *Id.* parere voluntati alicuius, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος. *Idem.* aduersari voluntati alicuius, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματι τινος. *Id.*
Voluo, κυλινδέω, aliquid, τι. *Xen.*
Volupe, ἡδύ, est possidere diuitias, ἡδὺ τὸ ἔχειν χρήματα. *Xen.*
Voluptarie, ἡδονικῶς.
Voluptarius, a, um, ἡδονικὸς, ή, όν. *Ceb. Theb.*
Voluptas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, & delectatio, καὶ χάρις. *Dem.* καὶ ὄχλησις. *Id.* eximia, ὑπερβάλλουσα. *Isocr.* breuis, ἐπιπόλαιος. *Dem.* momentanea, ἡ παραυτίκα. *Id.* vtilitati prorsus contraria, τῷ συμφέροντι παντάπασιν ἐναντία. *Id.* voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονάς. *Dem.* amare, ἀγαπᾶν. *Id.* sequi, sectari, venari, θηρεύειν *Isocr.* creare alicui, ποιεῖν τινι *Dem.* comparare sibi alicunde, πορίζειν ἄλλοθεν ἑαυτῷ. *Id.* adferre alicui, φέρειν τινί. *Id.* capere, percipere, habere, ἔχειν. *Id.* negligere, aspernari, ἀμελεῖν τῶν ἡδονῶν. *Isocr.* frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῶν ἡδονῶν. *Dem.* seruire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ. *Idem.*
Voluptuositas, ἡ φιληδονία, ας. *Plut.*
Voluptuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλήδονος, ου. *Plut.*
Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος. *Plut.*
Volutabrum, ἡ κυλίστρα, ας. *Poll.* τὸ κύλισμα, ατος. *N. T.*
Volutatio, ἡ κυλίνδησις, εως. *Plut.* ἡ κύλισις, εως. *Id.* in cœno, ἡ κυβίστησις ἐν πηλῷ. *Lucian.*
Voluto, κυλίω, κυλινδέω. *Xen.*
Vomer, ἡ ὕννις, εως. *Plut.*
Vomica, τὸ ἀπόστημα, ατος. *Gal.*
Vomitio, idem quod *Vomitus.*
Vomitorius, a, um, ἐμετικὸς, ή, όν. *Diosc.*
Vomiturio, ἐμετιάω. *Aristot.*
Vomitus, us, ἡ ἐμεσία, ας. *Hippocr.* ὁ ἔμετος, ου. *Idem.*
Vomo, ἐμέω. *Lucian.* ἀπεμέω. *Id.*
Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, ας. *Aelian.*
Vorago, τὸ βάραθρον, ου. *Xen.*
Voratio, ἡ βρύχησις, εως.
Vorax, ὁ ἀδηφάγος, ου. *Plut.* ὁ πολυφάγος, ου. *Id.*
Voro, βροχθίζω. *Aristot.* ἀδηφαγέω. *Isocr.*
Vortex, ἡ συστροφὴ, ῆς. *Hesych.* ἡ δίνη, ης. *Phil.*
Vorticosus, a, um, ὁ καὶ ἡ δινώδης, εος, ὁ συστροφὰς πολλὰς ἔχων.
Votiuus, a, um, εὐκτικὸς, ή, όν.
Votum, ἡ εὐχὴ, ῆς. *Dem.* facio f. nuncupo deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν θεῷ ἐπί τινι. *Id.* persoluo, f. impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι. *Idem.* ἀποτελέω. *Xen.* voti compotem fieri, ἐπὶ τὸ πέρας ἀφικέσθαι τῆς εὐχῆς. *Lucian.* non fieri compotem voti, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος. voto excidere, ἄλλα θέλειν, ἄλλων τυχεῖν. *Aelian.*
Voueo, εὔχομαι, deo, τῷ θεῷ. *Thuc.* πρὸς θεὸν εὐχὰς ποιέομαι. *Plut.* Conf. *Votum.*
Vox, ἡ φωνὴ, ῆς, magna, μεγάλη. *Dem.* clara, λαμπρά. *Id.* satis magna, ἱκανή. *Id.* vocem edo, ἀφίημι φωνήν. *Dem.* ῥήγνυμι φωνήν. *Id.* per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν. *Lucian.* acuere, ἐπαίρειν. *Id.* voce clarissima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ. *Id.* φθέγγεσθαι μέγιστον. *Id.* orationi deest vox oratoris, ἀποστερεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος. *Id.*
Vpupa, ὁ ἔποψ, οπος. *Aristot.*
Vrbane, ἀστείως. *Plut.*
Vrbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, sermonis vrbanitate vtor, ἀστεΐζομαι. *Plut.*
Vrbanus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον. *Isocr.*
Vrbicus, a, um, ἀστικὸς, ή, όν. *Lucian.*
Vrbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίστη. *Dem.* populosa, πολυάνθρωπος. *Id.* μυριάνδρος. *Isocr.* antiqua, ἀρχαία. *Dem.* inuicta, ἀήττητος. *Id.* insuperabilis, ἀνυπόστατος. *Id.* parua, μικρά. *Id.* infirma, ἀσθενής. *Id.* desolata, ἐρήμη. *Id.* maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ. *Isocr.* vrbem condere, πόλιν κτίζειν. *Id.* οἰκίζειν. *Dem.* instaurare, κατοικίζειν. *Id.* munire, τειχίζειν. *Id.* muro circumdare, τείχει περιβάλλεσθαι. *Id.* ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι. *Id.* habitare, incolere, οἰκεῖν. *Id.* adfligere, ὀχλεῖν. *Id.* obsidere, πολιορκεῖν. *Id.* [illegible] παρέχεσθαι. *Id.* suboicere sibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν. *Id.* capere, λαμβάνειν. *Id.* [illegible]. *Id.* αἱρεῖσθαι. *Id.* euertere ἀναιρεῖν. *Id.* in seruitutem redigere, [illegible]. *Dem.* [illegible] κατασκάπτειν. *Isocr.* perdere, διαφθείρειν. *Id.* tueri, [illegible]. *Id.* seruire, [illegible]. *Dem.* deserere [illegible]. *Id.* tradere alicui, [illegible] τινί. *Id.* [illegible] τινι. *Dem.* [illegible]. *Id.* recipere, recuperare, [illegible]. *Id.*

Vrceolus, τὸ κεράμιον, ου.
Vrceus, ὁ κέραμος, ου. *Athen.*
Vredo, ὁ καυθμὸς, οῦ. *Theophr.*
Vreter, ὁ οὐρητὴρ, ῆρος. *Gal.*
Vrgeo, ἐπίκειμαι. *N. T.*
Vrina, τὸ οὖρον, ου. *Aristot.* τὸ οὔρημα, ατος. *Hippocr.*
Vrinarius, a, um, οὐρηρὸς, ὰ, ὸν.
Vrinator, ὁ κολυμβητὴς, οῦ. *Thuc.*
Vrinor, κολυμβάω.
Vrna, ἡ ὑδρία, ας. *N. T.* ὁ vel ἡ σάμνος, ου. *Aristoph.* τὸ σάμνιον, ου. *Plut.*
Vrnalis, e, σάμνιος, ία, ιον.
Vrnula, τὸ σαμνάριον, ου. *Poll.* ὁ σαμνίσκος, ου. *Id.*
Vro, καίω, omnia, πάντα. *Plut.* Conf. *Cremo.*
Vrsa, ἡ ἄρκτος, ου *Aristot.*
Vrsinus, a, um, ἀρκτεῖος, εία, εῖον.
Vrsus, ὁ ἄρκτος, ου. *Aristot.*
Vrtica, ἡ ἀκαλήφη, ης. *Synes.* ἡ κνίδη, ης. *LXX.*
Vrus, ὁ οὖρος, ου. *Poll.*
Vsio, idem quod *Vsus.*
Vsitate, κατὰ τὸ εἰωθός.
Vsitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνήθης, εος, institutum, πολιτεία. *Dem.*
Vspiam, ἐνιαχοῦ.
Vsquam, πού.
Vsque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας. *Dem.* vsque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν. *Id.* vsque ad satietatem, ἄχρι κόρου. *Id.* vsque nunc, μέχρι τοῦ νῦν, vsque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου. *Xen.* vsque adeo, οὕτω τελέως. *Dem.* vsque eo, παρὰ τοσοῦτον, vsquequaque, πάντη, quo, ἕως οὗ.
Vstio, ἡ καῦσις, εως. *Diosc.*
Vstrinum, τὸ καυτήριον, ου.
Vstulo, καυτηριάζω. *Strabo.*
Vsualis, e, χρηστὸς, ή, όν. *Plut.*
Vsura, ὁ τόκος, ου. *Dem.* vsuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινί. *Id.* exigo ab aliquo, εἰσπράττω παρά τινος. *Id.* dare, διδόναι. *Id.* reddo, ἀποδίδωμι. *Id.* soluo, τίθημι. *Id.* pendo, τελέω. *Id.* accipere, λαμβάνειν. *Id.* κομίζεσθαι. *Id.*
Vsurpatio, ἡ χρῆσις, εως. *Dem.*
Vsurpo, χράομαι. Conf. *Vtor.*
Vsus, ἡ χρῆσις, εως. *Dem.* ἡ ἀπόλαυσις, εως. *Id.* vsum habeo maximum rerum, ἐμπειρότατός εἰμι. *Isocr.* vsu edoctus scio, πεπειραμένος οἶδα. *Dem.* vsum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτήσασθαι. *Id.* habere, τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν. *Polyb.* vsu venire alicui, συμβαίνειν τινί. *Isocr.*
Vsus fructus, ἡ ἐπικαρπία, ας. *Dem.*
Vt, *Coniunct.* ἵνα, desinam dicere, παύσομαι λέγειν. *Dem.* breuiter dicam, ὡς συντόμως εἰπεῖν *Isocr.* non ita demens sum, vt velim, οὐχ οὕτως ἄφρων εἰμὶ, ὥστε βούλεσθαι. *Dem.* elaborandum est, vt desistat, πράττειν προσήκει, ὅπως παύσεται. *Id.*
Vt, *Adu.* ὡς *Dem.* Conf. *Quemadmodum.*
Vtcunque, ὅπως ἄν. *Dem.*
Vtensile, τὸ χρειῶδες, εος.
Vter, a, um, πότερος, έρα, ερον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος. *Xen.* vter? πότερος ἄρα. *Dem.* tandem, πότερός ποτε. *Xen.* vtro in parte, ποτέρωθι. *Plato.* vtro modo, ποτέρως. *Aristot.* vtram in partem, ποτέρωσε. *Arr.* ὁποτέρωσε. *Thuc.* vtrum, an, πότερον ἤ. *Isocr.*

Vter, vtris, ὁ ἀσκὸς, οῦ. *Plut.*
Vtercumque, ὁπότερος ἄν. *Xen.* ἑκάτερος, έρα, ερον. *Lucian.*
Vterinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμομήτριος, ου. *Dem.* f. ὁμομήτριος, ία, ιον. *Id.*
Vterlibet, ὁπότερος ἄν. *Thuc.*
Vternam, ὁπότερος ἄν. *Xen.*
Vterque, ἑκάτερος, έρα, ερον. *Plut.* ἀμφότερος, έρα, ερον. *Isocr.* vtroque modo, ἀμφοτέρως. *Aristot.*
Vteruis, ὁπότερος ἄν. *Thuc.*
Vterus, ἡ μήτρα, ας. *Lucian.*
Vti, idem quod *Vt* Aduerb.
Vtilis, e, ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, ου, multum alicui, πολλά τινι. *Dem.* & multitudini conducens, συμφέρων καὶ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς. *Id.* consulere, τὸ σύμφορον παραινεῖν. *Id.* ad nihil, μηδὲν χρήσιμος. *Id.* sum alicui, χρήσιμός εἰμί τινι. *Dem.* ad nihil, χρήσιμος τυγχάνω ὢν πρὸς μηδέν. *Isocr.* præbeo me vtilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμόν τινι. *Id.* vtilis fio, γίγνομαι χρήσιμος. *Dem.* ὠφέλιμος. *Isocr.*
Vtilitatis, ἡ ὠφέλεια, ας. *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατος. *Id.* τὸ σύμφερον, ου. *Id.* τὸ συμφέρον, οντος. *Id.* τὸ χρήσιμον, ου. *Id.* vtilitatem appeto, ἐπιθυμέω τοῦ συμφέροντος. *Isocr.* spectare reip. σκοπεῖν πρὸς τὸ σύμφερον τῇ πόλει. *Dem.* alicuius quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινός. *Id.* aucupari, αἱρεῖσθαι. *Id.* præbere alicui, παρέχειν τινί. *Id.* magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν. *Dem.* de vtilitate alicuius sollicitum esse, φροντίζειν τῶν συμφερόντων τινί. *Id.* metiri aliquid vtilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα. *Dem.* rationem habere vtilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι. *Id.* adficere aliquem vtilitate, πράττειν τι συμφέρον τινί. *Id.* ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινί. *Id.* Conf. *Commodum, Emolumentum.*
Vtiliter, συμφερόντως, consulere alicui, συμβουλεύεσθαί τινι. *Isocr.* συμφόρως. *Isocr.* λυσιτελούντως. *Dem.* χρησίμως. *Thuc.*
Vtinam, εἴθε, natus essem tunc, συνεγενόμην. *Xen.* scriberet, γράφειε. *Plato.* abscindantur, ὄφελον καὶ ἀποκόψονται. *N. T.* Brutus viueret, ὤφελε ζῆν Βροῦτος, i. e. *debebat viuere. Plut.*
Vtique, δῆτα, fluxerunt sermones, ἐῤῥύησαν λόγοι. *Dem.*
Vtor, χράομαι, aliquo familiariter, τινί. *Isocr.* humanissime, φιλανθρώπως. *Dem.* familiarissime, οἰκειότατα. *Isocr.* aliquo amico, τινὶ φίλῳ. *Liban.* bene recteque re aliqua, καλῶς καὶ νομίμως πράγματί τινι. *Dem.*
Vtpote, οἷον εἰ, οἷα δή. *Herodot.*
Vtricularis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσκώδης, εος.
Vtricularius, ὁ ἀσκωδὸς, οῦ.
Vtriculus, τὸ ἀσκίδιον, ου. *Plut.*
Vtrimque, ἀμφοτέρωθεν, ἑκατέρωθεν. *Isocr.*
Vtrobique, ἀμφοτέρωθι, ἑκατέρωθι.
Vtrum, vide *Vter.*
Vtut, idem quod *Etsi.*
Vua, ἡ σταφυλὴ, ῆς. *Plato.* passa, ἡ σταφὶς, ίδος. *Diosc.*
Vuidus, a, um, διερὸς, ὰ, ὸν, terra, γῆ. *Theophr.*
Vulgaris, e, ὁ καὶ ἡ δημώδης, εος. *Herodian.* ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχόν. *Plut.* εἷς τῶν τυχόντων. *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πάνδημος, ου. *Plut.*

Vulgariter,

Vulgariter, πάνδημον. *Isocr.* κοινῇ. *Aristot.*
Vulgator, ὁ φημιστὴς, ȣ.
Vulgo, *Aduerb.* πανδημεὶ, κοινοδημεὶ, κοινῇ. *Aristot.*
Vulgo, as, φημίζω. *Eurip.* aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόῤῥητον. *Plut.*
Vulgus, τὸ πλῆθος, εως. *Dem.* οἱ πολλοὶ, ῶν. *Id.*
Vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ἡ, όν. *Diosc.*
Vulneratio, τρῶσις, εως.
Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος. *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινά. *Dem.* Conf. *Vulnus.*
Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς. *Xen.* pregredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα. *Id.* mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τȣ̃ τραύματος. *Id.* infligo alicui vulnus, προσεντείνω τινὶ πληγήν. *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος. *Id.* λαμβάνω τραῦμα ἀπό τινος. *Id.* obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι. *Galen.* periculosum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπικίνδυνον πληγήν. *Diod. Sic.*
Vulnusculum, τὸ τραυμάτιον, ȣ.
Vulpecula, τὸ ἀλωπεκάριον, ȣ, τὸ ἀλωπεκίδιον, ȣ.
Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος. *Aristot.*
Vulpinaris, e, f. vulpinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλωπεκώδης, εος.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω. *Aristoph.*
Vulsio, f. vulsura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, ȣ̃. *Eustath.*
Vulticulus, τὸ προσωπίδιον, ȣ.
Vultuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσωπώδης, εος, i. e. *austerus*, σκυθρωπὸς, ἡ, όν. *Dem.*
Vultur, ὁ γὺψ, γυπός. *Plut.*
Vulturinus, a, um, γύπινος, ίνη, ινον.
Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος, ȣ. *Aristot.*
Vultus, τὸ πρόσωπον, ȣ. *Dem.* vultum alicuius intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπόν τινος. *Id.* quo vultu eum adspicies? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ. *Dem.* coniicere aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν. *Id.* mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφανίσαι διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων. *Id.*
Vulua, ἡ ὑστέρα, ας. *Diosc.*
Vxor, ἡ γυνὴ, αικός. *Dem.* ἡ παράκοιτις, ιδος. *Lucian.* ἡ συνοικȣ̃σα, ης. *Id.* ἡ ἄλοχος, ȣ. *Plato.* vxorem duco, γαμέω γυναῖκα. *Aeschin.* ἀνάγομαι τὴν σύνοικον. *Herodot.* ἄγομαι γυναῖκα. *Isocr.* γαμέω τινὰ γάμῳ *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα. *Isocr.* puellam duco, ἄγω νέαν. *Plut.* vxorem alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν. *Dem.* repudio, ἀποπέμπομαι γυναῖκα. *Id.*
Vxoratus, a, um, γεγαμηκὼς, υῖα, ός. *Bas.*
Vxorcula, τὸ γυναικάριον, ȣ.
Vxorius, a, um, γυναικεῖος, εία, εῖον, i. e. *vxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, ȣ. *Lucian.*

X.

Xeniolum, τὸ ξενίδιον, ȣ.
Xenium, τὸ ξένιον, ȣ.
Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, ȣ. *Suid.*
Xiphias, ὁ ξιφίας, ȣ. *Athen.*
Xylobalsamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, ȣ. *Diosc.*
Xysticus, a, um, ξυστικὸς, ἡ, όν.
Xystus, ὁ ξυστὸς, ȣ̃. *Xen.*

Z.

Zea, ἡ ζέα, f. ζεία, ας. *Diosc.*
Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, ȣ̃. *N. T.*
Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, ȣ, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικί. *Sir.*
Zelotypia, ἡ ζηλοτυπία, ας. *Plut.*
Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, ȣ. *Lucian.* sum, ζηλοτυπέω. *Athen.*
Zelus, ὁ ζῆλος, ȣ. *N. T.*
Zephyrius, a, um, ζεφύριος, ία, ιον. *Aristot.* ζεφυρικὸς, ἡ, όν. *Theophr.*
Zephyrus, ὁ ζέφυρος, ȣ. *Aristot.*
Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος. *Gramm.*
Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως. *Gal.*
Zizanium, τὰ ζιζάνιον, ȣ. *LXX.*
Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, ȣ̃. *Poll.*
Zographia, ἡ ζωγραφία, ας. *Philostr.*
Zographus, ὁ ζωγράφος, ȣ. *Lucian.*
Zona, ἡ ζώνη, ης. *Plut.*
Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος, ȣ.
Zonula, τὸ ζώνιον, ȣ. *Poll.*
Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, ȣ. *Diosc.*
Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.
Zythopœia, ἡ ζυθοποιία, ας.
Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς, ȣ̃.
Zythus, f. Zythum, ὁ ζῦθος, ȣ. *Diosc.* τὸ ζῦθος, εος. *Theophr.* οἶνος κρίθινος, ȣ. *Athen.*

ΤΕΛΟΣ.